Inf. 9. T. VII. [illegible]. 2.

107586

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Collegii Lugdunensis SS.mae Trinitatis Societatis Jesu catalogo inscriptus 1646

PRINCIPIVM LITERÆ Λ.

BIBLIOTHEQUE DE LA VILLE DE LYON

Λ. CVM A.

Λᾶας. λίθος. ἐν ἐπιγράμματι.

Πολυτρύτου τ' ἀπὸ πέτρης

Λᾶαν, ὃς ἀμβλείαν θῆγε

γλῶσσαν καλάμου.

Λᾶας. Lapis. In epigrammate 168. *pag.* 446. *lib.* 6. *Epigramm.*

Multa-foramina-habente & à ſaxo

Lapidem, qui retuſam, ac hebetem *acuebat genam calami.* Pumicem intelligit, de quo epigr. 163. & 164. pag. 445. eodem libro.

Λάας. λίθος. καὶ λᾶυ, λίθου. ἀπὸ τὸ λαὸς εὐθείας. γινομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λάου. λᾶος
A ὑπαὶ ῥιπῆς. λέχριος γ' ἐπ' ἄκρου λᾶυ βραχὺς ὀκλάσας.

Λάας. Lapis. Et λάου. Lapidis. à recto λάος, qui formatus eſt à genitiuo λάος, λάαος. λᾶος. *Conſule Euſtath. qui longe melius.* vt, λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς. Lapidis à iactu. *Sophocles in Oedipo Colonæo, pag.* 278. *v.* 1. *&* 2. Obliquus in ſummo Lapide *ſta*, parum te in-genua-flectens, *genibus parum in terram flexis.*

N O T Æ.

Λέχριος.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 278. v. 1. & 2.

—λέχριος γ' ἐπ' ἄκρου
λᾶυ βραχὺς ὀκλάσας.

Vbi ſic videtur ſcribendum, βραχύ τ' ὀκλάσας. Vide ὀκλάζω in vulg. Lex. Poſt λᾶυ, diſtinctio ponenda, & στῆθι ſubauditur.

Λαβαῖς. ἐπιφαῖς. ἢ ἀφορμαῖς. ἢ μέμψεσι. λα-
B βαὶ δὲ ἀμφιστόμους, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος. ἤτοι τὰς ἀμφοτέρωθεν ἰσομωμένας. ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι. ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας. ὧν κατέρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους. τουτέστιν, ἔρεψον τὴν κεφαλὴν τῶν κρατήρων. βαγώας ὁ αἰγύπτιος, ἔσφαξεν ὦχον τὸν πέρσην. καὶ τὰ μὲν κρέατα ἔφαγε. τὰ δὲ ὀστέα, μαχαιρῶν εἰργάσατο λαβάς. καὶ αὖθις. λαβαὶ φιλοσοφίας, ἀριθμητικὴ, καὶ γεωμετρική.

Λαβαῖς. Manubriis. Capulis. Prehenſionibus. Anſis. Occaſionibus. Cauſis. vel Querimoniis. Accuſationibus. At λαβαὶ ἀμφιστόμους *vocat* crateris aures, id eſt anſas ancipites, quæ vtrinque ſunt in-acutum deſinentes, *& quaſi quoddam os habentes.* vel *hoc ideo dictum*, quod hæ *anſæ* ſint ab vtraque oris parte. Vel *ita vocat anſas* eas, quæ vtrinque quaſdam ferarum facies habebant. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag.* 287. *M. de crateribus dicit*, Quorum caput vela, & anſas ancipites. Hoc eſt, vela etiam ipſorum craterum caput. Bagóas AEgyptius Ochum Perſam mactauit, & carnes quidem comedit, ex oſſibus verò, gladiorum manubria fecit. Et rurſus. Philoſophiæ
C manubria, *vel, anſæ, ſunt* Arithmetica, & Geometria.

N O T Æ.

Ὧν κατέρεψον.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 287.

Κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
Ὧν κρᾶτ' ἔρεψον, καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.

Conſule Schol. vnde Suid.

Λαβεῖν τιμωρίαν. ἐκδικηθῆναι.

Λαβεῖν τιμωρίαν. Sumere pœnas. Vlciſci. Vindicare.

Λάβῃ. αὐθυπότακτον.

Λάβῃ. Per-ſe-ſubiunctiuum. Sumat. Capiat. Accipiat.

D Λαβίνιος. ὄνομα κύριον.

Λαβίνιος, Lauinius. Nomen proprium.

Λαβραγόρην. σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

Λαβραγόρην. Vehementer-concionantem.

Λάβραξ. Labrax. Piſcis genus. *Lupus piſcis, q.d. λίαν-βόραξ. Valde-vorax. vnde per ſyncopen λάβραξ. vel ex τῦ λα intendente particula, & βορὰ, cibus, deductum λαβόρος, & per ſyncopen λάβρος, vnde λάβραξ. vt à λίθος, λίθαξ. Mag. Etym.* 554.3. Et prouerbium λάβραξ Μιλήσιος. *Sic enim apud Er. ad Chil. 2. Cent. 10. Col. 606. ad. 55. Labrax Mileſius. i. Lupus Mileſius. Ariſtoph. Equitibus. pag. 209. v. 5. Schol. adnot. 5. vnde Suid. at ibi plura.* Sic autem appellatus, quia eius os *in prædam ſemper intentum*, hiat, & impetuoſè, & voraciter eſcam deglutit, *ac deuorat.* Quamobrem etiam facilè capitur. In Aſiæ verò *vrbe* Mileto maximi naſcuntur lupi *Piſces*, & plurimi. Miletus verò *eſt* Aſiæ vrbs, vbi multi naſcuntur lupi, propter lacum, qui in mare erumpit. Piſces enim aqua dulci gaudentes, in illum lacum ex mari curſu-aſcendunt, atque ſic apud Mileſios ſunt copioſi. *Athenæus lib. 7. pag. 155. L. 14. & deinceps in λάβρακες.*

Λάβραξ. εἶδος ἰχθύος. καὶ παροιμία, λάβραξ Μιλήσιος. τῆς δὲ προσηγορίας τετύχηκεν, διό τι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα. καὶ ἀθρόως, καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐν μιλήτῳ δὲ τῆς ἀσίας, μέγιστοι γίνονται λάβρακες, καὶ πλεῖστοι. μίλητος δὲ, πόλις ἀσίας, ἔνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ μιλησίοις. A B

Λαβρώτατος. Voraciſſimus.

Λαβρότατος.

Λαβρώνιον. Labronium, & Labronius, *& labronia. Athenæus lib. 11. pagin. 238. l. 44. & deinceps.* Poculi genus.

Λαβρώνιον. εἶδος ἐκπώματος. καὶ λαβρώνιος.

Λαβύρινθος. Labyrinthus. Locus cochleæ-tortuoſis-flexibus-ſimilis. Dicitur autem de garrulis. Quòd non accipiat ianuam, *quaſi λαβίνθυρος, per antiphraſin. Nam garrulus os nulla ianuâ clauſum habet.* Vel quod *garrulus* multis verborum circulis, *orbibus, flexibus, & anfractibus* vtatur. Significat etiam Nympharum Antriadum, *i. in antris degentium* donarium. *vt in epigrammate.*

Λαβύρινθος. κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων. παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν. ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς λόγων κύκλοις κεχρῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντριάδων νυμφῶν ἀνάθημα. C

In mari Labyrinthe iam mihi dic, quis te dedicauit,

Εἰν ἁλὶ λαβύρινθε τύμοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν

In-præda-captum, cano in mari inuentum? N. L. Eras. ad. Chil. 2. cent. 10. Col. 605. & 606. Mag. Etym. 554. 27. & deinceps.

Ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὑράμενος;

Λάγανα. Lagana. Placentulæ, papyri-inſtar-tenues, à nomine λαγαρὸν, tenue, gracile, minutum, extenuatum. Et λαγαρυζόμενον. &c. *apud Ariſtoph. in Veſpis. pag. 334. v. 18.* Et lagana-comedentem, *cibum ſcil. tenuiſſimum, & viliſſimum, & qui facilè frangi poteſt,* & comedentem nihil. *i. & cibos adeò tenues, & leues comedentem, vt nihil prorſus comediſſe videatur. Vide Scho. annot. 9.* Et Dauid propter arcæ *receptæ* tranſportationem, ſacrificio-facto, fœminis, & viris, & pueris diſtribuit colluria, *i. placentulas, paruóſque panes, vt Suid. pag. 404. in* Κολλύρια. *Et in* Κολλύρα. *Ariſtoph. Pace pag. 438. v. 18. Schol. annot. 12. Athenæus lib. 3. pag. 56. lin. 14. & 15.* & eſchariten, *panem, de quo Ath. lib. 3. pag. 55. l. 23. & 25. & pag. 58. l. 36. & 37.* & lachaniſtum, *vel lachaniſtem. N. L. Sic fortaſſe vocat panem, in quo ſunt olera cocta.* & victimæ particulam.

Λάγανα. πλακουντάρια. ὡς καπυρώδη. παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ λαγαρυζόμενον. καὶ τρώγοντα τὸ μηδὲν, καὶ δαβὶδ, θύσας ἐπὶ τῇ τῆς κιβωτοῦ μεταθέσει, γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις δίδωσι κολλύρια δι' ἄρτου, καὶ ἐσχαρίτην, καὶ λαχανιστὸν, καὶ μερίδα θύματος. D

NOTÆ.

Λάγαρα.] Sic fortaſſe legendum, Λάγαρα. τὰ πλακουντάρια, ὡς καπυρώδη. τουτέστι πεπυρωμένα δίκην λεπτά, παρὰ τὸ λαγαρὸν, τὸ λεπτόν. ὅθεν καὶ λαγαρύζομαι. Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξί. pag. 334. v. 17. & 18. E

Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤδη τὸ γε τῆς μῆς σύρφακα τ' ἄλλων,
Ἐκ πινδακίου λαγαρυζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

Conſule Schol. annot. 9. Verbum autem λαγαρύζω, & λαγαρύζομαι, alij quidem per υ, alij verò per ι ſcribunt, λαγαρίζω, & λαγαρίζομαι. Vide Λαγαρὸς, & λαγαρίζω, & λαγαροῦμαι in vulg. Lex. Λάγαρα verò, & λάγανα videntur ea eſſe, quæ Itali patrio ſermone, Græcæ vocis originem aliquomodo ſeruantes, vocat Lazagne. Suid. in Κολλύρα vocat hæc τὰς λαγάνας, & τὰ λαγάγγια, quæ voces ſunt recentiorum Græcorum, qui multas etiam Italicas voces vſurpant. Hoc autem cibi genus ex farina, & aqua mixta, maſſáque macerata, & bene ſubacta fit, tenuitate, quæ papyrum refert, deinde in carnium pinguiſſimum, ac feruentiſſimum ius iniicitur, donec ſatis coctum eſſe videatur, poſtea in patinas coniicitur, & recenti butiro, & caſeo raſo, & pipere conſpergitur. Cibus eſt Italis valde familiaris, nec ingratus ori. καπυρώδη verò ſignificat feruentia. καπυρός. ardens, feruens, à κατάπυρος, id eſt igneus, inflammatus, deriuatum videtur, & per ſyncopen κάπυρος, vnde καπυρὸς, accentu in vltima poſito. F

Λαγαρόν. Subuacuum. Vacuum. *& λαγαρότης. vacuitas. vt,* Moliebantur autem quæcunque vacuitate, vel ſimplicitate, ſagittarum-iaculationibus, *teliſque coniectis* reſiſtere-poterant. Et λαγαρὸν. *g. acile, tenue.* In epigrammate. Et tenuis circum collum pellis pendet. Et rurſus. Tibi enim ſuper aſſulas tenuis placenta proponitur.

Λαγαρὸν ὑπόκενον. ἐμηχανῶντο δὲ ὅσα λαγαρότητι, ἢ ἁπλότητι, πρὸς τὰς τοξείας ἀντήρκει. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ λαγαρὸν δειρῇ δέρμα περικρέμαται. καὶ αὖθις. σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρὸν πόπανον μάλα προσκεῖται.

Λαγαριζόμενον.

A Λαγαρυζόμενον. ἀριστοφάνης. ὡς ᾔσθοντο τὸν σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον. ἐντεραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

Λαγαρυζόμενον. Ariſtoph. *in Veſpis pag.334. v.17. & 18.* Ipſi verò ſocij, poſtquàm ſenſerunt, *& cognouerunt* turbam quidem reliquam: Ex vrna, *in quam iudicum calculi conijciebantur,* lagana-comedentem, & *tamen reuera ſolidi* nihil comedentem. *vide noſtras notas in Λάγαρα. annot.5.*

Λάγειον αἷμα. τὸ τοῦ λαγωοῦ.

Λάγειον αἷμα. Leporinus ſanguis. Leporis ſanguis.

Λαγίδης. ὁ τοῦ λαγωοῦ.

Λαγίδης. Leporinus-fœtus. Leporis-catulus.

Λαγίσκα ἑταίρα τις ἦν, ἧς μνημονεύει λυσίας

Λαγίσκα. Lagiſca. Q.d. Lepuſcula. Meretrix quædam erat, cuius meminit Lyſias.

Λαγνεία. πορνεία.

Λαγνεία. Scortatio. Veneris immodicus vſus immodica rerum venerearum cupiditas.

B Λάγνης ἀρσενικῶς, ἀντὶ τοῦ ὁ λάγνος.

Λάγνης, ου, ὁ, gen. maſc. pro λάγνος. Mulieribus-valde-deditus. Lidinoſus. Salax. In venerem propenſus.

Λάγνος. πόρνος. αἰσχρός. καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Λάγνος. Scortator. Turpis. In res venereas pronus.

Λαγόβαρδος. ἐθνικόν.

Λαγόβαρδος. Lagobardus. *Longobardus. Nomen* gentile.

Λαγόβιος. ὄνομα κύριον.

Λαγόβιος. Lagobius. Nomen proprium.

Λαγόνος.

Λαγόνος. Lateris. Ilis. Ventris. *genit. à recto λαγὼν. ἡ*

Λαγορία. ὄνομα πόλεως.

Λαγορία. Lagoria. Nomen vrbis.

Λάγος. ὄνομα κύριον. ὃς ἀρσινόην ἔγημε τὴν πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος μητέρα. τοῦτον δὲ τὸν πτο-
C λεμαῖον, οὐδὲν οἱ προσήκοντα, ἐξέθηκεν ἄρα, ὡς λόγος, ἐπ' ἀσπίδος χαλκῆς. διαῤῥεῖ δὲ ὁ λόγος ἐκ μακεδονίας, ὅς λέγει αἰετὸν ἐπιφοιτῶντα, καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα, καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ἀποστέγειν αὐτοῦ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα, καὶ ὅτε ὕει, τὸν πολὺν ὑετόν. τούς γε μὴν ἀγελαίους σοβεῖν ὄρνιθας. διασπᾶν δὲ ὄρτυγας, καὶ τὸ αἷμα αὐτῷ παρέχειν τροφὴν ὡς γάλα.

Λάγος. Lagus. Nomen proprium *viri*, qui Arſinoen Ptolemæi Seruatoris matrem duxit-vxorem. Hunc autem Ptolemæum *mater* in æreo clypeo (vt fertur) tanquam ad ſe nihil pertinentem expoſuit. Ex Macedonia autem manauit fama, quæ dicit, aquilam accedentem *ad infantem expoſitum*, & alas *ipſi* ſubiicientem-expanſas, & ſe ſublimem-tollentem, ab ipſo nimium *Solis* ardorem prohibuiſſe, & quum pluebat, pluuiam *excepiſſe, & ab eo propulſaſſe*, & aues gregales terruiſſe, *& ab eo abegiſſe*, & coturnices dilaceraſſe, & ſanguinem, vt lac, ipſi pro alimento præbuiſſe.

Λαγωβολεῖον. ἐν ᾧ τοὺς λαγωοὺς ἀγρεύουσι.

Λαγωβολεῖον. Pedum, quo venatores venantur lepores. Lignum, quo lepores coniecto percuſſi capiuntur. *vide Λαγωβόλον in Dorico P. Lexico.*

D

Λαγώδιον.

Λαγώδιον. Lepuſculus.

Λαγῷ πεινῶντι, καὶ πλακοῦντες εἰς σῦκα. παροιμία πρὸς τοὺς τὰ ἐν ἀνάγκῃ πολυτελῆ λογιζομένους. φανεὶς ὁ λαγὼς, δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους.

Λαγῷ. Lepori eſurienti etiam placentæ *ſunt* ficus, i. ficuum loco. Prouerbium in eos, qui res neceſſarias putant precioſas. *vel, qui neceſſitate compulſi res etiam precioſiſſimas abſumunt. Ex.ad. Chil. 3. cent. 6. Col.743 ad 54.* Λαγώς. Lepus apparens, infortunatum facit iter. *Er.ad.Chil.2.Cent.10.Col.603.ad 45.*

Λαγὼς καθεύδων. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. λέγεται καὶ λαγωὸς λαγωοῦ. ἐν ἐπιγράμματι.

Λαγὼς καθεύδων. Lepus dormiens. De iis, qui ſe dormire ſimulant. *Er.ad Chil.1.Cent.10.Col.331. ad. 57.* Dicitur & λαγωὸς, λαγωοῦ. Lepus, leporis. *Et* λαγώς, λαγώ. In epigrammate.

E Τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης

Velocipedem adhuc puerum correptum enixæ

Ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα λαγών.

Recens mei à pectoribus, auritum leporem.

Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν. παροιμία, δειλὸν γὰρ τὸ ζῷον ὁ λαγώς. ὅθεν καὶ ὁ ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη, καὶ τοὺς ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. παροιμία δέ τις ἐστίν. ὁ λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τῇ ψυχαῖς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων τάττομένη. καὶ παροιμία. ὁ καρπάθιος τὸν λαγών. ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς
F βλαπτόντων. οἱ γὰρ καρπάθιοι, νῆσον οἰκοῦντες, καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο. οἳ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς.

Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν. Lepus pro carnibus *currit, & fugit.* Prouerbium, *de quo Er.ad.Chil.2 Cent.1.Col.378. ad 80.* Lepus enim *eſt* timidum animal. Vnde Rheginus, dictus-eſt Lepus, & Rheginos ob timiditatem Comici-carpebant. Eſt autem quoddam prouerbium, Lepus *viam* de carnibus currit. Quod dicitur de illis, qui in vitæ diſcrimine verſantur, & propterea fortiter dimicant. Et prouerbium, Carpathius leporem. De illis, qui ſe ipſos lædunt. Carpathij enim, qui inſulam incolebant, & lepores non habebant, *lepores in eam* importarunt, qui multiplicati, fruges lædebant. *Er.ad. Chil.2. Cent.1. col. 379. ad 81.*

Λαγῴοις. τοῖς τοῦ λαγωοῦ κρέασιν. ἀριστοφάνης. ἐξ ὧν δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῴοις,

Λαγῴοις. Leporinis *carnib.* Ariſtop. *in Veſpis.p.336.v. 8. & 9.* Duo myriades populariũ viuerẽt in leporinis

Et coronis omnigenis.i. *in omni bonorum, & voluptatum genere.*	κὴ ςεφαίοισι παντοδαποῖσι.

N O T AE.

Αριστοφάνης.] In veſpis.pag.336.v.8.& 9.

Δύο μυριάδας τῶ δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγώοις,
Καὶ ςεφάνοισι παντοδαποῖσιν.

Eraſm ad.Chil.4.Cent.8.col.982.ad.41.In leporinis. Conſule Schol.annot.6.

Λάγυνος. Qui genus omne mulierum recipit. Mollis. Effœminatus. Rebus venereis addictus.	Λάγυνος.ὁ πανδεκτικός.
Λάγυνος. Λάγυνον *alias n.g.* Lagena. In epigr.	Λάγυνος. A
Veneri dicata-ſis, Lagena, vino-inebriata-titubans, ſtatim donum,	Κύπριδι κεῖσο λάγυνε μεθυσφαλὶς, αὐτίκα δῶρον
Soror nectarei calicis	Κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος
Bacchici, vino-reſonans, contubernalis, comeſque *conuiuij æqualis,*	Βακχείας. ὑγρόφθογγε. συνέστιε δαιτὸς ἴσης
Anguſtum-guttur-habens, calculi ſymbolici filia,	Στεινηαύχην. ψήφου συμβολικῆς θύγατερ.
Mortalibus à-te-ipſa-edocta miniſtra. ſacerdos amantium	Θνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε. μύστι φιλούντων
Suauiſſima, cœnarum inſtrumentum expeditiſſimum.	Ἡδίστη, δείπνων ὅπλον ἑτοιμότατον. B
Λάδων. Ladon. Arcadiæ fluuius.	Λάδων. ποταμὸς ἀρκαδίας.
Λάειν. videre. Et ἀλαὸς, qui-non-videt. Cæcus.	Λάειν, βλέπειν. καὶ ἀλαὸς, ὁ τυφλός.
Λάειος φόνος. Lai cædes.	Λάειος φόνος, ὁ τοῦ λαΐου.
Λάϊγγες. Lapilli. Parui lapides.	Λάϊγγες. οἱ μικροὶ λίθοι.
Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα. Lapideam induiſti tunicam. Pro, Lapidatus, vel lapidibus obrutus fuiſti.	Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα. λιθόλευστος ἐγεγόνεις.
Λάϊος. Laius. Thebarum Rex. Eſt in voce Οἰδίπους.	Λάϊος. ὁ θηβαίων βασιλεύς, ἐν τῷ οἰδίπους.
Λαΐς. Λαΐδος. Lais. Laidis. Meretrix. Scortum. Eſt in voce χελώνη.	Λαΐς. λαΐδος. ἡ ἑταίρα. ἔστιν ἐν τῷ χελώνη. C
Λάθε βιώσας. Late viuens. Ita viue, vt non ſis omnibus notus, vel vt nullus ſciat te vixiſſe. Hoc loco prouerbij vſurpatur. *Er.ad.Chil.2.Cent.10.col.605.ad 50.vt,* Ille ſic re ipſa viuere conſueuerat, & illud λάθε βιώσας ita confirmarat, vt nullus mortalium tunc viuentium, nec vllus de ſenioribus (quod exiſtimem) ſciat quid ſit id, quod dico.	Λάθε βιώσας. τοῦτο ἐν παροιμίᾳ λέγεται. εἰωθότος ἔργῳ, καὶ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου τοῦ λάθε βιώσας. ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμ' ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.
Λαθικηδέα μαζόν. Mammam, quæ infanti doloris obliuionem affert.	Λαθικηδέα μαζόν. λήθην κήδους τῷ παιδὶ ἐμποιοῦντα.
Λαθικηδής. Malorum obliuionem inſerens, vel afferens.	Λαθικηδής. ὁ λήθην κακῶν ἐμποιῶν. D
Λάθομαι. Genitiuo. Obliuiſcor.	Λάθομαι. γενικῇ.
Λαθραίως, & λαθρηδά, & λαθρηδὸν, idem, pro κρύφα. Clàm. Occultè.	Λαθραίως. καὶ λαθρηδά. καὶ λαθρηδόν, ἀντὶ τοῦ κρύφα.
Λακάνη. Peluis, Patina. Catinus. Commune quidem, *eſt* λακάνη, à particula λα vim intendendi habente, & verbo χαίνειν, hiare, apertum eſſe, patere. Eſt enim *valde patens, & latum.* Atticum verò, λεκάνη.	Λακάνη. τὸ μὲν κοινόν, λακάνη. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ χαίνειν. πλατὺ γάρ. τὸ δὲ ἀττικόν, λεκάνη.
Λάκαινα κύων. Lacæna canis. Sophocles *in Aiace.pa.2.v.2.* Canis Lacænæ tanquam ſagacis greſſus. *vel, ſagacem-narem-habentis ingreſſus.*	Λάκαινα κύων. στροφαλῶς. κυνὸς λακαίνης, ὥς τις εὔρινος βάσις.
Λάκαινον ὕδωρ. Aqua Lacæa. Aqua ex agro Laconico. *vel à Lacæna muliere allata. N.L.*	Λάκαινον ὕδωρ, τὸ ἀπὸ λακαίνης. E
Λακεδαίμονος. Lacedæmonis. Et Lacedæmonij. Quære in Δᾶπις, & in Ἀρταφέρνης.	Λακεδαίμονος. καὶ λακεδαιμόνιοι. ἐν τῷ δᾶπις, καὶ ἀρταφέρνης.
Λακέρεια. Laceria. Nomen vrbis.	Λακέρεια. ὄνομα πόλεως.
Λακέρυζα κορώνη. Valde-crocitans cornix.	Λακέρυζα κορώνη. ἡ μεγάλως κρώζουσα.
Λακερύζεσθαι. Verba-facere. vel conuiciari. Valde-crocitare. Maledictis-inſectari.	Λακερύζεσθαι. λογοποιεῖσθαι, ἢ λοιδορεῖσθαι.

Λακίδας

A Λακίδας πεπλωμάτων. τὰ διεῤῥωγότα ἱμάτια, παρὰ ἀριστοφάνῃ.

Λακίδας πεπλωμάτων. Detrimenta peplorum. Detritos peplos. Laceras veſtes. Apud Ariſtophanem *in Acharnenſibus.pag.*279.*v.*24.*&* 27.

N O T AE.

Παρὰ Ἀριστοφάνῃ.] παρὰ Ἀριστοφάνῃ. In Acharnenſibus.pag.279.v.24.

Ποίας ποτ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;

Et v. 27.

Ἀλλ' ἢ τὰ Θυέστου βούλει πεπλώματα;

Pag.280.v.6.famulo dicit Euripides,

Ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.

B Λακεδίας. ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπίδα. φρύνον. ὄφιν, καὶ λακεδίας περίφευγε.

Λακεδίας. In epigrammate. *N.L* Aſpidem, rubetam, *ranam in rubetis degentem, & venenoſam,* ſerpentem, & lacertas accuratè fuge.

Λακίνιον. ὄρος κρότωνος. καὶ λακινία, τόπος.

Λακίνιον. Lacinium. Mons Crotonis. Et Lacinia, locus.

Λακίσματα. μελῶν, τὰ τῶν σαρκῶν ἀποχίσματα. εὗρον τὸν χιτῶνα ᾑμαγμένον, καὶ λελακισμένον. ἀντὶ τοῦ, ἐσχισμένον.

Λακίσματα μελῶν. *Membrorum, &* carnium laceramenta. Laniamenta, vel dilacerationes membrorũ. Membra dilacerata, & dilaniata. Vt, Inuenerunt tunicam cruentatam, & dilaceratam. Pro, diſciſſam, diſruptam.

Λακίσματα. καὶ αὖθις. εἶτα οἱ τοῦρκοι περιέφερον τὰ φυλλώδη τοῦ λιβάνου τῇ φλογὶ λακιζόμενα.

Λακίσματα. Laceramenta. Laniamenta. Res laceratæ, vel dilaniatæ. *à verbo* λακίζω. *Lacero. Lanio. Rumpo. Diſcerpo.* Et rurſus. Deinde Turci circunferebant

C Libani faſciculos-ex-foliis-confectos flamma crepitante-diſcerptos.

Λακκόπλουτον. καλλίαν, τὸν ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ξέρξην ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, φυγεῖν ἐξ ἀθηνῶν. ἐσταθμευκότος δέ τινος τῶν περσῶν ἐν τοῖς καλλίου, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὕστερον ἀνασώσειν

D ἐπανελθόντας, οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται. πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων καλλίαν.

Λακκόπλουτον. Ex-foſſa-locupletatum. Laccoplutum, Calliam Athenienſem tali-de cauſa ſic vocabant. Xerxem in nauali-prælio ad Salamina *commiſſo* ſuperatum, Athenis fugiſſe *dicunt.* Cùm autem quidam Perſa in Calliæ ædibus ſtationem-haberet, & *ſuam* ſupellectilem illic reliquiſſet, & Barbari celeriter fugiſſent, illius Perſæ famulos *ferunt* magnam auri vim in foſſam *quandam* conieciſſe, ſperantes, ſe poſtea reuerſos, *id aurum* ſeruatum-recepturos. Haud tamen *hoc ipſis* contigiſſe dicitur. Calliam enim priùs illis pecuniis potitum-fuiſſe *tradunt. Er. ad.Chil.*4.*Cent.*6.*col.*937.*ad.*16.

Λακκόπρωκτος ἀριστοφάνης. ὦ λακκόπρωκτε. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις, ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων κακά;

Λακκόπρωκτος. Qui-podicem inſtar-foſſæ-latum-habet. Cinædus. Ariſtophanes *in Nubibus.pag.*122.*v.* 19.*&* 20. Phi. An ignoras me gaudere multa audientem iam maledicta? Str. O cinæde. Phi. Conſperge *me* multis roſis.

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης.] In Nubibus.pag.122.

E

Στρ. Ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοῖα, καὶ τοιχωρύχε.

Φε. Αὖθίς με ταὐτὰ ταῦτα, καὶ πλείω λέγε.

Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;

Κτρ. Ὦ λακκόπρωκτε. Φε. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.

Si legas

Ἄρ' οἶσθ' ὅτι. & cæt. ſine interrogatione, vertes,

Ergo ſcis me gaudere, &c.

Λάκκος. ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἑλλήνων, ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο, καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα

F λάκκους ἐκάλουν.

Λάκκος. Foſſa. Athenienſes, & alij Græci foſſas ſub terra latas, & rotundas, & quadratas faciebant, eáſque dealbabant tectorio inductas, & vinum, & oleum in iis excipiebant, *ac reſeruabant,* háſque vocabant λάκκους. *vide Ariſtoph. in Theſmopor. pag.* 488. *v.* 43. *Schol. annot.* 19. *vnde Suid.*

Λάκκος, ὁ θάνατος, ἐπειδὴ λάκκῳ παραπλησίως, ὁ τάφος ὀρύττεται. δαβίδ. καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. καὶ τοὺς μεγάλους κινδύνους, οὕτως ἔθος ὀνομάζειν τῇ θείᾳ γραφῇ. καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας.

Λάκκος. *Foſſa. Sepulchrum.* Mors. Quia ſepulchrum vt foſſa foditur, *& cauatur.* Dauid. Et fiet-ſimilis in foſſam deſcendentibus, i. *mortuis, qui ſepeliuntur.* Sic etiam magna pericula ſacra Scriptura vocare ſolet. Vt eduxit me ex miſeriæ foſſa, *vel, ex miſeriarum foſſa.*

Λάκκῳ.&c.In foſſam demittere te-ipſum,non pulchrum *eſt* hoc.

Λακωνίζω. Laconum-partibus-faueo. vt, Alij quidem Athenienſium-partibus-fauerunt, alij verò Laconum-partibus-ſtuduerunt. Λακωνίζειν etiam, puerorum amoribus addictum eſſe. Ariſtophanes in ſecundis Theſmophor. *quæ fabula iam non extat.*

Λακωνικαί. Laconicæ; Virilia calceamenta.

Et vbi penis? Vbi læna? Vbi laconicæ?

Ariſtophan.in Theſmophor.*pag.*515.*ver.*24.Et in Epigramm.

Et Lacones pulchris-peplis-inſtructi. N.L.

Λακωνικαὶ κλεῖδες. Laconicæ claues. Hæ autem ſunt celebres. Idem Ariſtophanes *in Theſmophor. pagin.* 521.

Nam viri iam clauiculas, id eſt, paruas claues,

Ipſi ferunt occultas, maligniſſimas,

Laconicas quaſdam, quæ tres habent dentes.

Priùs enim profectò licebat clàm-aperire ianuam

Nobis, quæ feceramus annulum trioboli.

Nunc verò iſte ipſos domi-natus-ſeruus Euripides

Docuit à-vermibus-corroſa habere lignea *ſigilla,*

Quæ-ſuſpenſa-ferunt.

Nam antiquas claues vnicam-glandem, *vnicum peſſulum, vel dentem* habuiſſe dicit. Menander Miſumenis. i. Odioſis. Laconica clauis eſt, vt videtur mihi. Circunferenda (inquit) eſt, quia extrinſecus circunccluditur, vecte circumpoſito, vel aliquo huiuſmodi *repagulo*, ita vt, qui ſunt intus, *ianuam ita clauſam* aperire non poſſint. ϑ' κότριψ. ὁ οἰκότριψ. *vide lex.*

Λακωνικὴ τάξις. Acies Laconica, quæ in ſuperioribus bellis inter ſuperiores *acies* præſtantiſſima fuiſſe videbatur. Acies enim olim in pentecoſtyas, i. *ordines quinquaginta virorum*, & Enomotias, & Mœras, diuidebantur. Enomotiæ autem numerus minimus erat 25. virorum.

Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν. Laconicum morem perſequi. Id eſt, ſeipſas hoſpitibus præbere, *ſuique corporis copiam ipſis facere.* Lacones enim ſuas vxores minimè cuſtodiunt.

Λακωνικός. Laconicus. Durus. Virilis. Fortis. Tales enim *erant* Lacones. Et aduerbium. Λακωνικῶς. Laconicum ſpirans. Pro, Laconicè, vel fortiter. vel Laconum partibus fauens.

Λακωνικῶς. Laconicè hæc, conciſè, *breuitérque* dico. Pro, Viriliter. Tales enim *erant* Lacones.

Λακωνισμός. Laconiſmus. Studium erga Lacones, vt Atticiſmus, ſtudium erga Atticos. *Eraſm. ad Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 605. *ad* 49. *Laconiſmus.*

Λακρατίδης. Lacratides. Hic Athenis fuit antiquus Archon. Archon autem fuit Darij temporibus. Sub quo maxima nix fuit, quæ omnia firmiter-obſtruxit, vt nemo prodire poſſet. Quamobrem omnia frigida vocabant Lacratidas. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag.* 271. *v.* 2. *Schol. annot.* 2. Et antiquo Lacratidæ crus grauatur. Quod ſignificat, propter ſenectutem non poſſum celeriùs incedere.

Λάκτιν. Eam, quæ vocatur κύπελλις, τορύνη, hoc eſt

Λάκκῳ κυθῆναι σαυτὸν, οὐ καλὸν τόδε. A

Λακωνίζω. τὰ τῶν λακώνων φρονῶ. οἱ μὲν ἠττικίκασιν. οἱ δὲ, λακωνίκασι. λακωνίζειν δὲ, παιδικοῖς χρῆσθαι. ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. β.

Λακωνικαί. ἀνδρεῖα ὑποδήματα.

Ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;

Ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Τοί τε λάκωνες εὔπεπλοι. B

Λακωνικαὶ κλεῖδες. περιβόητοι δέ εἰσιν αὗται. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης.

Οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία

Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα

Λακωνίκ' ἄττα τρεῖς ἔχοντα γομφίους.

Πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν

Ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου. C

Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὠ 'κότριψ Εὐριπίδης

Ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια

Ἐξαψαμένους.

Τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανά φησιν εἶναι. μένανδρος μισουμένοις. λακωνικὴ κλείς ἐστιν, ὡς ἔοικέ μοι. περιοιστέα φησὶν, ὅτι ἔξωθεν περικλείεται, μοχλοῦ περιτεθειμένου, ἤ τινος τοιούτου. ὥστε τοὺς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι. D

Λακωνικὴ τάξις. ἡ κατὰ τοὺς ἄνω πολέμους ἀρίστη τῶν πρόσθεν γενέσθαι δοκεῖ, εἰς πεντηκοστύας, καὶ ἐνωμοτίας, καὶ μοίρας διῃροῦντο αἱ τάξεις, καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας, ἀνδρῶν εἰ καὶ κ'.

Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν. ἤγουν παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ λάκωνες.

Λακωνικός. ὁ στερρός. ἀνδρεῖος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες. καὶ ἐπίρρημα. καὶ λακωνικὸν πνέων. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν. ἢ τὰ λακώνων φρονῶν. E

Λακωνικῶς ταῦτα, καὶ συντόμως λέγω. ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες.

Λακωνισμός. ἡ πρὸς τοὺς λάκωνας οἰκειότης. ὥσπερ ἀττικισμὸς, ἡ πρὸς τοὺς ἀττικούς.

Λακρατίδης. οὗτος ἀρχαῖος ἄρχων ἀθήνησιν. ἦρχε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο. καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δυνασθῆναί τινα προσιέναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα, λακρατίδας ἐκάλουν. ἀριστοφάνης. παλαιῷ λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται. ὅ ἐστι, διὰ τὸ γῆρας οὐχ οἷός τέ εἰμι θᾶττον βαδίζειν. F

Λάκτιν. τὴν λεγομένην κύπελλιν, τορύνην, ὅ ἐστι ζωμήρυσιν.

A ζωμήρυσιν. ὀψῃά λάκτιν.

ζωμήρυσις. Id eſt, culinarium cochleare, quo ius ollæ hauritur. vt, Egregiè factum cochleare-culinarium.

Λακύδης, ἀλεξάνδρου κυρηναίου, φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας ἀκαδημίας κατῆρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα. καὶ περὶ φύσεως.

Λακύδης. Lacydes. Alexandri Cyrenæi F. Philoſophus, qui fuit nouæ Academiæ auctor. Philoſophica ſcripſit, & de Natura.

Λαλαγεῦσαν. ἐμμελῶς φωνοῦσαν. ἐν ἐπιγράμματι.

Τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἀχὼ,

Πρὸς νόμον ἁμετέρας ἔτρεψε λυροκτυπίας.

Λαλαγεῦσαν. Suauiter-loquentem. Concinnè-loquentem. In Epigrammate.

Illam verò priùs concinnè-loquentem in ſaltibus agreſtem Echonem

Ad legem noſtræ conuertit lyræ-pulſatæ-ſtrepentem-rationem.

B

Λαλάγημα. τὸ ἀναφώνημα. ἦχημα.

Ἱρὰ σοι θαλάμην, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα

Ἀντίθεμαι.

Λαλάγημα Vox-edita. Sonus. vt,

Sacrum tibi thalamum, vitæ-datæ-præmium, & vocis-claræ-ſonum

Dedico.

Λαλέοντος. λαλοῦντος.

Λαλέοντος. ἐωντος. Loquentis.

Λαλητέος. ἅπασ' αἰχαῒς μνῆμα σὸν εὐριπίδη

Οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

Λαλητέος. Dicendus. Celebrandus. Epigr. lib. 3. pag. 273. epigr. 455.

Vniuerſa Græcia monumentum tuum eſt *Euripides. Haud-igitur* eris *expers-præconij: ſed etiam celebrandus*, & prædicandus eris. Ab omnibus prædicaberis, & celebraberis perpetuò.

C

N O T Æ.

Ἅπασ' Αἰχαῒς.] Epigram. lib. 3. pag. 273. epigr. 455.
Ἅπα' Ἀχαιῒς μνῆμα σὸν γ' Εὐριπίδη. &c.

Λαλία. ἡ δημηγορία. ἦν δὲ ὁ ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων, καὶ παῤῥησιαστὴς ἱκανῶς.

Λαλία. Loquela. Loquentia. Concio. Dictio. Dicendi-ratio. vt, Arceſilaus autem in dictione, *in dicendo* erat nominum diſtinctè pronunciandorum peritus, & ſatis in loquendo-liber.

Λαλίστατον. τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος. καὶ ὁ εὐφωνότατος.

D

Λαλίστατον. Quod eſt ſecundùm rationem ſapiens. Dicitur etiam λαλίστατος, qui lingua valet, & maximè-vocalis. Loquaciſſimus.

Λαλίστερον. ἀδολεσχέστερον. φλυαρώτερον.

Λαλίστερον. Loquaciùs. Magis-garrulum. Nugacius.

Λαλῶ. δοτικῇ.

Λαλῶ. Datiuo. Loquor, Dico.

Λαμάχων. λάμαχος ἀθηναίων στρατηγὸς ῥιψοκίνδυνος. ὃν ὅτε εἰς σικελίαν ἔπλεον ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν μετὰ νικίου, καὶ ἀλκιβιάδου. ἦν δὲ καὶ φιλοπόλεμος, ἀριστοφάνης.

Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-

Τῷ, πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,

E

Καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.

Πολλῷ γὰρ ἐσθ' ἥδιον.

Λαμάχων. Lamachus, Athenienſium dux temerarius, *qui caput temere periculis obyciebat*, quem Athenienſes, quum in Siciliam nauigarunt, cum Nicia, & Alcibiade *ducem* crearunt. Erat etiam belli-ſtudioſus Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag.* 273.

Fœderibus factis mihi-i-

Pſi, moleſtiiſque, & machis, i. præliis,

Et Lamachis liberatus.

Longè enim eſt iucundius. &c.

Λαμβάνω γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ, καὶ κόσμον ἡ πρὶν ἀκοσμία λαμβάνει.

Λαμβάνω. Genitiuo. Capio. Corripio. Prehendo. Accuſatiuo etiam. vt, Et prior confuſio cepit ordinem, i. in ordinem eſt redacta.

F

Λάμεχ δύο, ἡ γραφὴ μέμνηται, ἑνὸς μὲν, τοῦ ἀπὸ κάϊν. ἑτέρου δὲ, τοῦ πατρὸς ἐνώχ. γεγένηται δὲ ναὶ δὲ λάμεχ. οὐκ ὢν τοῦ ἀπὸ κάϊν. τοῦ προγονικοῦ κάτος αὐτοῦ ἔστι, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα. καὶ ὡς δύο φόνους πεποιηκότος. καὶ τὰς δύο τὰς γυναῖκας εἰληφότος ἀδὰν, καὶ σελλὰ. ὃς ἑαυτὸν καταμέμφεται, καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ φησιν. ἄξιον εἶναι κολάσεως. ἐκ μὲν τοῦ κάϊν φησὶν, ἐκδεδίκηται, ἑπτάκις, ἐκ δὲ λάμεχ, ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. κολάζεται οὖν μειζόνως, διότι τῇ πτώσει τοῦ προημαρτηκότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. τοὺς δικαίου γὰρ ἐνὼχ ἀδελφοὺς ἀνεῖλε, τοῦ πίστει διὰ τοῦτο προσευξαμένου

Λάμεχ δύο. Duorum Lamechorum Scriptura meminit, vnius quidem, qui genus à Caino ducit, alterius verò, qui fuit Enochi pater. Noe verò non natus-eſt ex Caino, qui interfecit & virum, & adoleſcentem in vibicem, & qui duas cædes fecit, & duorum vxores cepit, *ac duxit*, Eldam, & Selam. Qui ſeipſum incuſat, & pœna ſeptuagies ſeptupla dignum eſſe pronunciat. De Caino quidem, (inquit) pœnæ ſumptæ ſunt ſepties. i. *ſeptupla*. De Lamecho verò, ſeptuagies ſepties. Grauiùs igitur punitur, quòd caſu illius, qui priùs-peccarat, non ſit-factus-ſapientior. Nam Enochi Iuſti fratres ſuſtulit, qui propterea fide *Deum* orauit

ne talem mortem videret, & exauditus, *in cœlum* tranſlatus-eſt. Fuit autem ex Iuſto Setho oriundus Enochus, ex quo Chriſtus à Luca per-generis-deſcriptionem deducitur. Impiorum igitur ſemen, piorum genus delere ſtuduit. Nam Dei-cultus, *&* *pietas eſt* peccatori res-abominanda. Quamobrem Caini quidem genus, & ſemen eſt-maledictum, Sethi verò, benedictum. Neque voluit Deus cum iuſtorum genere genus impiorum commiſceri: ſed deleri. Quoniam igitur *homines* occidebant, & ipſorum *occiſorum* vxores ducebant, immania monſtra, Gigantes ſunt-exorti. Propter quos etiam diluuium veniens omnes perdidit. Solus verò Noe in ſua gente iuſtus inuentus, ſeruatus-eſt.

μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον, καὶ ἀκουσθεὶς μετετέθη. A
Ἦν δὲ ἐκ τοῦ δικαίου Σὴθ ὁ Ἐνώχ, ἐξ οὗ ὁ χριστὸς κατάγεται γενεαλογούμενος ὑπὸ Λουκᾶ. ἐσπούδαζεν οὖν τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα, τῶν δικαίων ἐξᾶραι τὸ γένος. ἐπειδὴ βδέλυγμα ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια. ἔστι γὰρ τὸ γένος, καὶ σπέρμα τοῦ μὲν Κάϊν, κατηράθη, τοῦ δὲ Σὴθ, εὐλογήθη. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ θεὸς τὸ δικαίων γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν ἐπιμιξίαν γενέσθαι, ἀλλ᾽ ἐξαλειφθῆναι. ἐπεὶ οὖν ἐφόνευον, καὶ ἐλάμβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξαίσια τέρατα ἐτίκτοντο οἱ γίγαντες. δι᾽ οὓς ἔστιν ὁ κατακλυσ- B
μὸς ἐλθὼν, πάντας ἄρδην ἀπώλεσε. μόνος δὲ δίκαιος εὑρεθεὶς ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ ὁ Νῶε, ἐφυλάχθη.

Λάμια. Lamia. Doris in ſecundo *rerum* Libycarum, hanc ſcribit fuiſſe mulierem in Libya formoſam: ſed cùm Iupiter cum ea ſe miſcuiſſet, *eámque compreßiſſet*, per Iunonis Zelotypiam liberos, quos illa pariebat, occiſos *refert*. Quamobrem, ob dolorem, euaſiſſe deformem, & aliorum liberos rapere, & occidere. Eſt & Theſſaliæ vrbs, vnde profecti Græci, poſt Alexandri mortem, Athenienſibus ducibus, libertatis ſtudioſi, *&* *vindices*, Antipatrum vicerunt. Menander Androgyno.

Λάμια. ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν, ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι. μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διὸς, ὑφ᾽ Ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι. διόπερ ἐκ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας. ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλε- C
ξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι, τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ.

Percuſſas enim perdidit acie-inſtructa profectus *alicunde*

In vrbe *Lamia* mulieres *omnes.*

Πλήξας γὰρ ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεως ποθὲν

Τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

Λάμια. Lamia. Fera. Dicta, quòd magnum guttur, *magnámque gulam* habeat. *λαιμὸς, λαίμια, λάμια.* Ariſtoph. *in Veſpis.pag.*348.*v.*15. Phocæ verò *habebat* odorem, Lamiæ verò teſtes illotos. Teſtes enim magnam vim habent ad agendum. Quoſdam autem Lamiæ teſtes fingit. Lamia enim erat fœmina.

Λάμια θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν. λαίμια καὶ λάμια. Ἀριστοφάνης, φώκης δ᾽ [εἶχεν] ὀσμὴν, Λαμίας δ᾽ ὄρχεις ἀπολύτους. δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. εἰδωλοποιεῖ δέ τινας ὄρχεις Λαμίας. θῆ- D
λυ γάρ.

Λάμος. Lamus. vrbs Læſtrygonum.

Λάμος. πόλις Λαιστρυγόνων.

Λαμπαδεύεσθαι. Lampadem-ferre. vt, Ariſtogonus igitur Dionyſij ſacerdos Lampadem-laturus erat, poſtea tamen dextris *corporis* partibus diſſolutus-eſt, *in paralyſin incidit.*

Λαμπαδεύεσθαι. Ἀριστόγονος οὖν Διονυσίου μύστης λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Λαμπάδιον. Idem ac *λαμπάς.* Lampas. Ita Dinarchus, & Plato. *Parua lampas.*

Λαμπάδιον. ἡ λαμπάς. οὕτω Δείναρχος, καὶ Πλάτων.

Λαμπάδια περὶ τὸ σφυρόν. Faſciolę circa pedis-malleolum. Alij quidem *τὸ λαμπάδιον interpretantur, λεπτὸν χειρίδιον.* Tenuem, ac paruam-manum. *N.L. fortaſſe, tenuem manicam.* Alij verò *dicunt eſſe* vinculi genus, *vel faſciæ genus, quo vulnera obligantur.* Alij verò, medicorum ferulam, quæ pedis-malleolum tractat. Alij verò, turundas ex linteolis concerptis confectas, quæ vulneribus induntur. *Linamenta. Penicillos vulnerarios.* Ariſtophanes *in Acharnenſibus.pag.*306.*v.*16.*&* 17.*vbi* L. *λαμπάδιον.*

Λαμπάδια περὶ τὸ σφυρόν. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον. οἱ δὲ, ἐπιδέσμου εἶδος. οἱ δὲ, τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν τὸν ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν. οἱ δὲ, τὰ E
ἔμμοτα. Ἀριστοφάνης.

Celeriter parate *faſcias circa pedis-malleolũ.*

Vix vulneratus-eſt palo tranſiliens foſſam.

Λαμπάδια περὶ τὸ σφυρὸν

ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον.

Traianus Imperator *milites* in bello vulneratos curabat. Cùm ipſos vulneraria-vincula defeciſſent, ipſe ne ſuæ quidem veſti pepercit: ſed ipſam totam in faſciolas diſſecuit. Lampas verò, quæ per faces-accenſas fit, *φρυκτὸς* vocatur. *vide lex.*

Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν πολέμῳ τετρωμένους ἐθεράπευεν ἐπιλειπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ᾽ εἰς τὰ λαμ- F
πάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν. ἡ διὰ τῶν δᾳδῶν γινομένη λαμπὰς, φρυκτὸς καλεῖται.

Λαμπάδος. Lampadis. Et *λαμπάσι.* Lampadibus. Athenienſes tria lãpadis feſta celebrant, Panathenęis, vulcanalibus, & Prometheis. Iſter verò dicit ſe putare Athenienſes primùm lampada feciſſe, *lampadiſ-*

Λαμπάδος, καὶ λαμπάσι. τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθηναῖοι λαμπάδος. Παναθηναίοις, Ἡφαιστίοις, καὶ Προμηθείοις. Ἴστρος δέ φησι λαμπάδα

que feſtum

A νομίσαι ποιεῖν πρῶτον ἀθηναίοις ἡφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ καταγοήσαντος τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους.

Λαμπετόωντι. λάμποντι.

Λαμπηδόνος.

Λαμπήνη ἅμαξα βασιλικὴ. ἴδιον περιφανές. ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν.

Λαμπιτώ. ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἶω λαμπιτοῖ, ἀντὶ τοῦ ὡς οἴομαι ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ λαμπιτώ.

que feſtum inſtituiſſe, quum Vulcano ſacrificium-fecerunt, vt eſſet monumentum illius, qui primus ignis vſum deprehenderat, alióſque docuerat.

Λαμπετόωντι. Splendenti. Micanti.

Λαμπηδόνος. Splendoris: Coruſcationis.

Λαμπήνη. Currus-regius. Regia-lectica. Rheda inſignis *L. ἴδιον.* Quod eſt currus tectus. *vide infra* λαπήνη.

Λαμπιτώ. Lampitó. vt, At principium quidem *opinor* Lampitó. Pro, vt arbitror, Lampito *erit* initium pugnæ. *vel, pugnæ facies initium. vel, Huius mali prin-*

B *cipium fuit Lampitó. Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 563. v. 40.* vbi *L.* οἶω.

Λάμπων ὄμνυσι τὸν χῆνα ὅταν ἐξαπατᾷ τινά. πρῶτοι σωκρατικοὶ ἐπὶ τῇ δυνάμει οὕτως ὀμνύουσι. ῥαδάμανθυς δὲ πρῶτος οὐκ εἴα ὅρκοις περιεῖναι κατὰ θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι χῆνα. καὶ κύνα. καὶ κριόν. καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ λάμπων, θύτης ἦν χρησμολόγος, καὶ μάντις. ᾧ καὶ τὴν εἰς σύβαριν ἀποικίαν ἀθηναίων περιάπτουσιν. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικοῦ ὄρνιθος. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὅρκου ἐξαπατώντων τινά.

Λάμπων. *Ariſtoph. in Auibus, pag. 389. v. 6.* Lampon autem iurat etiam nunc anſerem, quum fallit quis *aliquem* aliqua *in re.* Primi Socratici ita iurare conſueuerunt. Rhadamanthus verò primus non ſinebat iuſiurandum per Deos fieri: ſed anſerem iurari, *per anſerem iurari volebat, & iubebat,* & *per* canem, & *per* arietem, & ſimilia. Lampon autem erat ſacerdos, *aruſpex,* & oraculorum-interpres, *fatidicus.* & vates. Cui etiam Athenienſium coloniam Sybarin miſſam attribuunt. Iurabat autem per anſerem vt fatidicam auem. Dicitur igitur de illis, qui iure, iurando-interpoſito fallunt aliquem.

C

N O T AE.

Λάμπων.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 389. v. 6.

Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.

Eras. ad Chil. 4. Cent. 1. col. 848. ad. 34. Lampon iurat per anſerem.

Λαμπραί. δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος. δύο εἰσὶ λαμπραί, αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ, καθύπερθεν.

Λαμπρειμονῶ. ὥσπερ καὶ τὸ λευχειμονῶ.

D Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαράν.

Λαμπρίας. πλουτάρχου τοῦ χαιρωνέως υἱός. ἔγραψε πίνακα, ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης ἑλληνικῆς, καὶ ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

Λαμπροειμόνων. λαμπρὰ ἐσθῆτα φορῶν.

Λαμπροφόροι. λευχοφόροι. οἱ γὰρ ἄνδρες ὥσπερ λαμπροφόροι ὄντες ἀποκεκύφαμεν· οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες, κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον.

Λαμπραί. Lambræ. Municipium Erechtheidis *Tribus.* Duæ ſunt Lambræ. Vna quidem, maritima. Altera verò, in editiore loco ſita.

Λαμπρειμονῶ. Splendidum-indumentum-gero. Vt & λευχειμονῶ. Candidam-veſtem-gero.

Λαμπράν. Dicunt diem λαμπράν. i. claram, non autem καθαράν, i. puram.

Λαμπρίας. Lamprias. Plutarchi Chæronenſis filius. Confecit tabulam *omnium ſcriptorum,* quæ patet ipſius de Græca, & Romana hiſtoria ſcripſit.

Λαμπροειμόνων Splendidam-veſtem-ferens.

Λαμπροφόροι. Lampadiferi. Qui lampadem, ſiue lucernam ferunt. Ariſtoph. *Lyſiſtrata. pag.* 563. *v.* 44 *&* 45. Pr. Quomodo igitur habetis? Præco. Defatigati-ſumus. Nam per vrbem *totam* Tanquam lucernam-ferentes, procumbentes-incedimus, *& capite demiſſo.* Qui enim lucernam ferunt, procumbunt,

E *& capite demiſſo, terram verſus propendentes incedunt,* propter ventum, *ne ab eo lucerna extinguatur.*

N O T AE.

Λαμπροφόροι.] Fortaſſe Λαμπαδοφόροι, τουτέστι λυχνοφόροι. vel, τὴν λαμπάδα φοροῦντες. Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 563. v. 44. & 45.

Ηρ. Πῶς οὖν ἔχετε; Κη. Μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
Αἶπερ λυχνοῦχοι, μύστις ἀποκεκύφαμες.

Μογίομες Doricè dictum, pro comm. μογοῦμεν. & ἀποκεκύφαμες, pro comm. ἀποκεκύφαμεν, ab ἀποκύπτω. αἶπερ, Dori & more priſco, ι. non ſubſcripto: ſed adſcripto, pro comm. ᾗπερ, & ὥσπερ.

Λαμπρόψυχος. ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

F Λαμπρῶς. τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως. καὶ παρὰ θουκυδίδῃ. καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις παλαιοῖς. καὶ αὖθις. καὶ τὴν ἀπέραντον καλουμένην εἰρήνην, λαμπρῶς ἔλυε.

Λαμπρύνομαι. δοτικῇ.

Λαμπρόψυχος. Pro μεγαλόψυχος. Magnanimus. Animo ſplendido-præditus.

Λαμπρῶς. Apertè, manifeſtè, non autem inſigniter, vel glorioſè. Apud Thucydidem *lib.* 2. *pag.* 103. *B.* σπονδῶν. Et fœderibus apertè ſolutis, *& manifeſtè ruptis.* & apud alios antiquos *ſcriptores hoc ita poſitum legitur.* Et rurſus. Et manifeſtè ſoluit, *rupit, fregit illam* pacem, quę vocabatur ἀπέραντος, i. infinita, perpetua.

Λαμπρύνομαι. Datiuo. Splendidè-loquor, vel ago. Vel ſplendorem-quæro-largitione. Liberaliter, & ſplendidè viuo. Illuſtror. Illuſtris-reddor. Efferor.

Λαυτρυμομένων. Pro καυχωμένων. &c. Illorum, qui glorantur,& curribus vincunt.

Λαυτρυμομένων. αἰτὶ τῦ καυχωμένων, καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι. A

Λαμπτῆρες. Faces-accenſæ-&-ſplendentes. Lucernæ domi ſplendentes. *Sophocles Aiace.pagin.* 18. *v e r ſ.* 285.*&* 286.

Quum veſpertinæ

Lucernæ non amplius ardebant, nec lucebát.

Λαμπτῆρες. οἱ κατὰ τῆς οἰκίας φαίνοντες λύχνοι.

Ἡνίχ' ἑσπέριοι

Λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' ἦθον.

Λαμπτείς. *Ex* λαμπτεὺς *diminutiuo formatum per ſyncopen.* Facula. Lucernula. Parua-fax. Parua-lucerna.

Λαμπτρίς.

Λαμψακηνῶν. Lampſacenorum. De Alexandri in ipſos ira, vide in voce Ἀναξιμένης.

Λαμψακηνῶν. περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς μήνιδος Ἀλεξάνδρου, ἐν τῷ, Ἀναξιμένης. B

Λαμυρόν. Bene-loquens. Loquax. Garrulum. Facetum. Quod-ſtuporem-incutit. Terribile. Iucundum. Lætum. In epigrammate: Mortalium-peſtis, *i.perniciosus* Amor ignem-ſpirantes arcus Abiicit, & lætis oculis crebrò ridet. Et rurſus *Epigr. lib.* 3. *pag.* 226. *epigr.* 199. Extincti-ſunt autem amores illi loquaces, & ille cum cantu *coniunctus*, Citharæ pulſatæ-ſonus, & calicum, *ſiue poculorum* iucundæ propinationes. Et λαμυρώτερον. Terribilius. Iucundius Suauius.

Λαμυρόν, εὔλαλον, εὐτράπελον. καταπληκτικόν. τερπνόν. ἐν ἐπιγράμματι. βροτολοιγὸς ἔρως, τὰ πυρίπνοα τόξα βάλλει. καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ. καὶ αὖθις. ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα. καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. καὶ λαμυρώτερον.

N O T Æ.

Βεστολοιγὸς ἔρως.] Ita legendum videtur,

Βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα

Βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ. C

Et Epigram. lib. 3. pag. 226. epigr. 119.

Ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χὠ μετ' ἀοιδῆς

Ψαλμὸς, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις

Λανθάνω. Accuſatiuo. Lateo.

Λανθάνω. αἰτιατικῇ.

Λὰξ ἐντείνων. Calcibus intendens. Calcibus verberans. Calcitratione percutiens. Λὰξ verò, dicitur ſtrepitus quidam, qui à pedum digitis *editus auditur. Eſt aduerbium. Calcibus. Calcitrando. Pede porrecto.*

Λὰξ ἐντείνων. λακτίσματι τύπτων. λὰξ δὲ ἐστιν, ὁ ὑπὸ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν, ποιὸς ψόφος.

Λαξευτήριον. Inſtrumentum ædificiis-extruendis ſeruiens. Aſcia. Cælum. Lapidarium ferramentum, quo lapides raduntur,& poliuntur. λαοξόος enim, ædium-ſtructor. Lapicida. Qui lapides radit,& polit.

Λαξευτήριον. ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. λαοξόος γὰρ, ὁ οἰκοδόμος. D

Λάξιν. Mixtionem. Partitionem. Diſtributionem. Portionem. Partem. Sortem. Hæreditatem. Herodotus *multis in locis. Conſule P. Ionicum Lexicum.*

Λάξιν. μίξιν. μερισμόν. κλῆρον ἡρόδοτος.

Λὰξ ποδὶ κινήσας. *Hom. Iliad. K. pag.* 353. *v.* 18. Planta pedis mouens. *Summo pede mouens.*

Λὰξ ποδὶ κινήσας. τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

Λαοσσόος. Populorum-ſeruatrix. Populos ſeruans. Λαοσσόος. *apud Homerum Iliad. P. pag.* 680. *v.* 9. *vocatur Mars populos ad bellum concitans.* Λαπαδνύεσθαι &c. *Sic enim legendum videtur, vt ſupra in* Λαπαδνύεσθαι. *Iam verò ſuperflua videtur hæc eorundem verborum repetitio non neceſſaria.*

Λαοσσόος. ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα. λαπαδνύεσθαι, ἀερσοφρίμης οὐ διονύσου μύσης λαπαδνύεσθαι μέλλω. εἶτα μὲν τοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη. E

Λάπαθον. Foſſa ad ferarum inſidias, *ad inſidias feris ſtruendas*. Et olus, quod vim habet alui vacuandæ. Vnde etiam λαπάξαι, vacuare. Homerus. Nauium vacuauit phalanges, pro, diripiens,& vaſtans vacuauit. *Lapathum. Rumex. Olerum genus, à vacuando ventre ſic appellatum.*

Λάπαθον. ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν. καὶ λάχανον, κενωτικὸν γαστρός. ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι, κενῶσαι. Ὅμηρος. νεῶν ἀλάπαξε φάλαγγας. ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.

Λαπίθης. Lapithes. Nomen proprium. Et pluralis, Lapithæ.

Λαπίθης. ὄνομα κύριον. καὶ λαπίθαι τὸ πληθυντικόν.

Λαπήνη. Currus. *vide* Λαμπήνη. *q. d.* λαμπρὰ ἀπήνη. *Illuſtris-currus. Rheda-regia.*

Λαπήνη. ἡ ἅμαξα. F

Λαπιστής. Mendax. Temerarius. *L.* προπετής.

Λαπιστής. ψεύστης. προπετής.

Λαπίστρια. *Mendax. Temeraria.* Quæ-ſe-ſublimem-tollit, *iactat*, *&* *effert.* Quæ-circumagitur. Quæ-ſe-circumagit. Vagans. Epulari cupiens.

Λαπίστρια. μετεωριζομένη. ῥεμβομένη. θέλουσα εὐωχεῖσθαι.

Λάπτειν. Euacuare. Et λάπτοντες. Euacuantes. Linguâ bibentes, *vt faciunt* canes. *De quibus Galli dicunt, Lapér ſeruata græca vocis origine.*

Λάπτειν. τὸ ἐκκενοῦν. καὶ λάπτοντες, τῇ γλώσσῃ πίνοντες, οἱ κύνες.

A Λαρινεύειν. τὸ σιτεύειν.

Λαρινοὶ βόες. οἱ ἐν ἠπείρῳ, ἀπὸ λαρίνου βουκόλου, κλέψαντος τὰς ἡρακλείους βοῦς. ὡς λύκος ὁ ῥηγῖνος, ὅτε τὰς γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε. πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν ἡρακλέα ἀνεῖναί τινας τῷ δωδωναίῳ διί. ἀπολλόδωρος δὲ αὖ, τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. λαρινεύειν γὰρ, τὸ σιτεύειν. ἀρ. ἰσοφαίης ὄρνισι, ζητῶ τι λαρινὸν ἔπος, ὅ τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν. αὐτὶ τοῦ μέγα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν, ἀπὸ λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ει συλλαβὴν δασύνουσιν. ἵν᾽ ᾖ λαρινοὺς, τοὺς μεγαλορρίνους. ἐν δὲ τῇ χαονίᾳ φασὶ, τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ κεστρινοὺς καλοῦσιν. ἢ οἱ μεγάλοι, καὶ εὐτραφεῖς, ἀπὸ λαρίνου. ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως, ὡς ἀληθινός.

Λαρινεύειν. Paſcere. Saginare.

Λαρινοὶ βόες. Larini boues, qui ſunt in Epiro, *ſic dicti* à Larino bubulco, qui boues Herculis furatus-fuerat, *vt ſcribit* Lycus Rheginus, quum *Hercules* Geryonis boues abigebat. Proxenus verò *dicit* ipſum Herculem quoſdam *boues* Ioui Dodonæo dicaſſe. Contrà verò Apollodorus *ait boues* Larinos *vocari pingues, &* bene-nutritos, *ac ſaginatos*. Nam λαρινεύειν ſignificat ſaginare. Ariſtophanes Auibus. *pag.* 386. *v.*18. *&* 19. Dicere quæro, *vehementer cupio* aliquod iampridem magnum, & pingue, *ſplendidum, ac amplum* verbum aliquod, Quod iſtorum franget animum, *& ſpiritus contundet*. Pro, magnum per tranſlationem *ductam* à bobus. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 470. *v.* 3. λαρινοί βόες; *Schol. annot.* 4. *vnde Suid. Lycus Rheginus dicit ipſos* à Larino quodam bubulco hanc appellationem accepiſſe. Sunt autem quidam, qui cenſent ipſos vocatos ita παρὰ τὸ λαρὸν. *Larus verò, genus auis marinæ, de qua Lexica. Si legas* παρὰ τὸ λαρὸν, *dices, ab eo, quod eſt dulce, te ſerum, iucundum, gratum.* Quidam verò ſyllabam ει aſpero-notant, vt ſit λαρινούς, idem ac μεγαλορίνους, *ſiue* μεγαλορρίνους, *i. eos*, qui-magnas-nares-habent. In Chaonia verò tales boues eſſe dicunt, quos ceſtrinos vocant. Vel *ita vocantur boues* magni, & bene-nutriti, *pingues, & ſaginati. Dicentur autem* à Larino *bubulco, qui ſuos boues bene alebat, ac ſaginabat.* Herodianus oxytonè *vocem* λαρινὸς *ſcribendam cenſet*, vt ἀληθινός. Verus. *Er. ad Chil.* 4. *Cent.* 8, *col.* 988. *ad* 80. *Larinum verbum.*

C

N O T AE.

Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.] Pag. 386. v. 18. & 19.

—λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα, καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
Ὅ, τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν.

Conſule Schol. annot. 11. vnde Suid. at ibi plura, & variæ etymologiæ τοῦ λαρινοῦ.

Λαρινός. ὁ ἡδύς.

Λάρισσα. ὄνομα πόλεως.

Λάρκος. πλέγμα τι κοφινῶδες, ἢ ψιαθῶδες, D ἐν ᾧ φέρονται αἱ θρακες.

Ὁ λάρκος δημότης ὅδ᾽ ἐς ἐμός.

Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
Ὁ λάρκος ἐπετίλησεν, ὥσπερ σηπία.

Ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία τὸν θολόν. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι ἐναφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ᾽ αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς E ὦσι τοῖς θηρῶσι. λάρκος οὖν, ὁ φορμός ὁ κόφινος.

Λάρναξ. σορός. ἡ κιβωτός. πρίμος, καὶ κερεάλιος, ἐς τὴν ῥωμαίων ἐσέβαλον. πρῶτον μὲν ἐς λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν, δι᾽ ἀγγέλων τινῶν, καὶ ἐς ἀρρίχους ὀπώρας ἐχούσας, ἢ καλάμους ὀρνιθευτῶν, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες.

F Λαρόν. χλιαρόν. προσηνές. ἡδύ.

Καί μιν ἀεὶ τέγγει νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
Λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Λάρος κεχηνώς, ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν, καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν, καὶ ἀδηφάγον.

Λαρινός. Dulcis. Iucundus. Suauis. Gratus.

Λάρισσα. Lariſſa. Nomen vrbis.

Λάρκος. Vas quoddam vimineum, cophino, *corbi, calatho, qualo, vel ſtoreæ ſimile. Larcus*, in quo carbones feruntur. *Ariſtophanes in Acharnenſibus. pagin.* 276. *v.* 6.

Iſte larcus eſt popularis meus. Et pag. 277. & v. 1. & 2.

Præ metu verò puluerem-carbonum multum
Iſte larcus in me emiſit tanquam ſepia.

Pro, Larcus præ ſummo-metu puluerem-carbonum in me emiſit, tanquam ſepia *ſuum in piſcatores* atramentum. Sepiæ enim, quum piſcatores eas venantur, de atramento, quod ipſis adeſt, emittunt, turbare volentes ſibi vicinum locum, ne venatoribus ſint manifeſtæ. Larcus igitur *eſt* ſtorea, cophinus, *iuncea, vel viminea teges. Vas vimineum carbonibus ferendis ſeruiens.*

Λάρναξ. Capulus. Vrna. Capſa. Vel arca. vt, Primus, & Cerealius in Romanorum *agrum* irrupit. Primùm quidem in capulos, in quibus erant defunctorum cadauera per quoſdam nuncios, & in calathos fructibus onuſtos, vel *in* calamos aucupum, literis iniectis.

Λαρόν. Tepidum. Lene. Iucundum. Suaue. *Epigram. lib.* 3. *pag.* 276. *epigr.* 469. *in Anacreontem.*

Et ipſum ſemper riget humidus ros, quem ille ſenex
Suauiùs molli ſpirabat ex ore.

Λάρος κεχηνώς. Larus hians. De *hominibus* rapacibus, & furacibus. Quia Larus eſt auis rapax, & vorax. *Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 242. *v.* 6. *Eraſm. ad Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 604. *ad* 48.

Λάρος ἐν ἕλεσι. Larus in paludibus. Prouerbium de iis, qui citò reddunt. *Eraſm. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 744. ad. 59.*

Λάρος ἐν ἕλεσι. παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων. A

Λαρώτερος. vel λαρέτερος. Dulcior. Suauior. Iucundior.

Λαρώτερος. ἡδύτερος.

Λαρυγγίζειν. Dilatare vocem, neque ſecundùm naturam loqui: ſed operam-dare, vt accuratiùs gutture vtamur, *& voces ex imo gutture petitas edamus.* Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte. Et λαρυγγίζουσι. Vociferantur. *Tantas edunt voces, quantas ipſorum guttur capere, ac emittere poteſt.* Corui autem circumuolantes ſurſum, & deorſum, tumultuantes, & vociferantes cum magna petulantia, *vel inſolentia,* quemadmodum corui magna voce crocitant.

Λαρυγγίζειν. τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν, καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. καὶ λαρυγγίζουσι, βοῶσιν. οἱ δὲ κόρακες περιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον εἰ κόρακες λαρυγγίζουσι. B

Λαρυγγιῶ. Magnis clamoribus (inquit) in alios oratores inuehar. Vel guttur diſſecabo, & *ita* oratores tacere-faciam. *Sic oratoribus imponam ſilentium.* Nam ſecto gutture, vox proferri non poteſt. *Ariſtophan. in Equitibus, pag. 209. v. 2.*

Λαρυγγιῶ. καταβοήσομαί φησι τῶν ἄλλων ῥητόρων. ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ καὶ καταστήσω τοὺς ῥήτορας. τμηθείσης γὰρ φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε φωνὴν προΐεσθαι.

Λάρυγξ, λάρυγγος, ὁ. Guttur. φάρυγξ verò, φάρυγγος, vulgus ſcribit. Frumen. Summa gulæ pars. Fauces.

Λάρυγξ. λάρυγγος. φάρυγξ δὲ φάρυγγος, γράφουσιν οἱ πολλοί.

Λάσανα. Ollæ pedibus-instructæ. & culinaria-vaſa, vbi Senatui poſt ſacrificia carnes parantur. *Ariſtoph. in Pace. pag. 468. v. 18. Schol. annot. 8. Aliàs alia. Vide* λάσανον in vulg. Lex.

Λάσανα. οἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. C

Λάσια. Denſa Setoſa Hirſuta.

Λάσια. δασέα.

Λασιόκωφος, Valde-ſurdus. Quaſi dicas, aures hirſutas habens, adeò vt ſurdus ſit, & expers-ſenſus, *vt nihil audiat, nihilque ſentiat, nihil aurium ſenſu percipiat.*

Λασιόκωφος. ὁ λίαν κωφός. οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι, καὶ ἀναισθητεῖν.

Λάσιοι. Qui-multos pilos-habent. Hirſuti. Setoſi. Vel prudentes.

Λάσιοι. πολύθριχοι, ἢ συνετοί.

Λασίοις. De Philoctete verba *fiunt apud Sophoclem in Philoctet. pag. 383. &* 384. Iſte primigeniis, *a' que primarius* fortaſſe *exiſtens ex* Familiis, nulli ſecundus, Omnium *rerum neceſſariarum* expers in vita, Iacet ſolus *procul* ab aliis, Maculoſis. *i. pellem variis maculis diſtinctam, & quaſi punctis notatam habentibus,* vel hirſutis cum Feris, inque doloribus ſimul.

Λασίοις. περὶ φιλοκτήτου ὁ λόγος. οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἴκων οὐδενὸς ὕστερος πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται. μοῦνος ἀπ' ἄλλων στικτῶν, ἢ λασίων μετὰ θηρῶν. D

NOTAE.

Οὗτος πρωτογόνων.] Sophocles in Philoctete. pag. 383. & 384.

Οὗτος πρωτογόνων ἴσως
Οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
Πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
Κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
Στικτῶν, ἢ λασίων μετὰ
Θηρῶν, ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ.

Λάσθη. χλεύη. ἐπηρεία. αἰσχύνη. *vide Heſych.* Deriſio. Contemptio. Dedecus. Turpitudo. Conuicium. Inſultatio. Inſolentia. vt, Dicunt autem *ipſum* nec appoſititias, nec aſcititias comas per contumeliam aſſumpſiſſe, nec inſolentiam ad illam neceſſitatem *adhibuiſſe. N. L.* ἐπακτάς. ſed eas, quas cogenitas habebat, excoluiſſe, & extendiſſe, *ac exornaſſe.* Et rurſus. Meſſenij verò cum inſolentia, *vel, inſultatione,* & riſu, vt ludicrum Spartanorum, prima Iouis donaria diſſeminarunt.

Λάσθη. ὕβρις. λέγουσι δὲ ὅτι οὐδὲ προσθέτους, οὐδὲ ἐπάκτους κόμας ἐκ τῆς ὕβρεως, καὶ λάσθην εἰς τὴν χρείαν παραλαμβάνειν. ἀλλὰ ἃς εἶχε συμφυεῖς ἀσκῶν, καὶ ἐκτείνων. καὶ αὖθις. οἱ δὲ μεσσήνιοι. σὺν λάσθῃ, καὶ γέλωτι, ὥσπερ ἄθυρμα τῶν σπαρτιατῶν τὰ πρῶτα τοῦ διὸς ἀναθήματα διέσπειραν. E

Λάσος. Laſus. Chabrini F. Hermionenſis, *ex Hermione* vrbe Achaiæ. Vixit octaua Olympiade, quum Darius Hyſtaſpis *F. regnabat.* Quidam autem hunc, Periandri loco, ſeptem ſapientibus annumerant. Hic autem primus librum de Muſica ſcripſit, & Dithyrambum in certamen deduxit, & contentioſas orationes introduxit, *inſtituit.*

Λάσος. χαρβίνου, ἑρμιονεύς. πόλεως τῆς ἀχαΐας. γεγονὼς κατὰ τὴν ἢ ὀλυμπιάδα, ὅτε δαρεῖος ὁ ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς, ἀντὶ περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς ἔγραψε λόγον, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους. F

Λασταυροκάκκαβον. Laſtaurocaccabon. Apud Chry-

Λασταυροκάκκαβον. βρῶμά τι ἐστὶ παρὰ χρυ-

ſippum

A κοσίοις αὐτίκα ξέρξῃ. καὶ ἀριστεύων ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος τοῖς πέρσαις τὴν διὰ τῶν ὀρῶν ὁδὸν, καὶ ἡγησαμένου αὐτῶν νυκτός. ὁ δὲ μακεδὼν ἐκεῖνος, εἴτε λεωνίδης τὸ φρόνημα, ἢ καλλίμαχος, ἢ κυναίγειρος, (ἀρκέσει δὲ τὸ ῥωμαῖον ἀποκαλεῖν,) ὡς τῶν λόγων τῶν ἰατρικῶν ἐπῄσθετο, ἤρετο εἰ τὸ ῥωμαϊκὸν ἐστι νικηκός.

Xerxi reſtitit, & fortiſſimè-pugnans occubuit, per proditionem circundatus, cùm Ephialtes quidam Perſis viam per montes oſtendiſſet, eóſque noctu duxiſſet. At ille Macedo, ſiue Leonidæ animo *præditus*, ſiue Callimachi, ſiue Cynægiri (ſed ſatis erit eum Romanum dicere) cùm medicorum intellexiſſet verba, quæſiuit num exercitus-Romanus viciſſet.

Λεωπετρία. λεῖος λίθος. δυνατόν ἐστιν ἀπό τινος λεωπετρίας ἀπόβασιν ποιησαμένους ἐκ θαλάττης εἰς τὴν χερρόνησον, κατὰ νώτου γενέσθαι τῶν
B πολεμίων.

Λεωπετρία. Læuis-lapis. Politus, planúſque lapis. Planum-ſaxum. vt, Poſſumus per aliquam planam *glebrámque* petram deſcenſu facto è mari in Cherſoneſum, à tergo hoſtes adoriri.

Λεωργός. αἰσχύλος.

Τόνδε πρὸς πέτραις
Ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.

Λεωργός. Populorum-opifex. AEſchylus *in Prometheo vincto. pag. 5. v. 4. & 5.*

Hunc ad ſaxa
Excelſas rupes-habentia populorum-opificem alligare, vel, alligatum retinere, coercere.

Περὶ προμηθέως. τουτέστι, τὸν πάντα τολμῶντα. ἢ τὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκοντα. ἢ τὸν λαοῖς παρασχόντα τὸ ἐργάζεσθαι διὰ τοῦ πυρός.

Λεωργόν Hoc eſt, quiduis-audentem. Vel, pro populo morientem. Vel eum, qui populis præbuit operari per ignem. *i. qui populos docuit igne vti ad varia opera conficienda. vide Schol. vbi plura.*

C Λέως. ὁ λαός. ὁ ὄχλος, ἀττικῶς.

Λεώς. Atticè, pro communi λαός. Populus. Turba.

Λεωσθένης. στρατηγὸς τῶν ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς τοὺς μακεδόνας πολέμῳ προθυμίᾳ χρησάμενος τοῦ καιροῦ προθυμοτέρᾳ καὶ τῇ παρασχούσῃ εὐπραξίᾳ κατὰ τῶν πολεμίων ἐπεξιών, τήν τε ἐμβολὴν ἀφειδῆ ποιεῖται καὶ λίθῳ πληγεὶς πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀφυλάκτως, ἐπὶ τῆς παρατάξεως πίπτει.

Λεωσθένης. Leoſthenes. Dux Athenienſium. Hic in bello Macedonico immodica, & intempeſtiua alacritate vſus, & oblata rei-feliciter-gerendæ-facultate, in hoſtes egreſſus, impreſſionémque facit confidentiæ-plenam, *nec ſui, nec ſibi parcentem*, & incautè ſaxo percuſſus in capite, in acie cadit.

Λεώστρατος. ὄνομα κύριον.

Λεώστρατος. Leoſtratus. Nomen proprium. Hic pallidus erat, & tenuis, vt aui ſimilis eſſet. Vt Cineſias erat vnus de valde tenuibus, & leuibus. Leotrophides autem erat Dithyrambopœus. Hermippus *in Cercopibus. Ariſtoph. Auibus. pag. 421. v. 19. Schol. annot. 12.* Mutilas tibi immolant iam buculas.

D Λεωτροφίδης οὗτος χλωρὸς ἦν καὶ λεπτὸς, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι. ὡς κινησίας τῶν σφόδρα λεπτῶν, καὶ κούφων ἦν. διθυραμβοποιὸς δὲ ἦν ὁ λεωτροφίδης. ἕρμιππος. ἀνὰ πυρὰ σοι θύουσι βοίδια.

NOTAE.

Ἀνὰ πυρά.] Ariſtoph. in Auibus, pag. 421. v. 19.
Λεωτροφίδη χορὸν πεπομφέναι ὀρνέων.
Schol. annot. 12. vnde Suidæ correctio petenda. Ἕρμιππος Κέρκωψιν.
Ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια.
Hinc etiam apud Eraſmum ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 957. ad 23. in Macilentior Leotrephide, verſus integer eſt ſumendus.

E Λεωτροφίδου λεπτότερος. καὶ θουμάντιδος.

Λεωτροφίδου. Leotrophide tenuior, & Thumantide. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 957. ad. 23. Macilentior Leotrephide.*

Λεωτυχίδης ὁ τοῦ λεωτύχου.

Λεωτυχίδης. Leotychides. Leotychi filius.

Λεωφόρος. ὁδὸς δημοσία.

Λεωφόρος. Populum-ferens-*via*. Publica via.

Λεωχάρης. λεωχάρους.

Λεωχάρης. ους. ὁ. Leochares. is.

Λέπαδνα. οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων, ἢ στηθιαῖοι λῶροι.

Λέπαδνα Equorum capiſtra. Vel pectoralia lora. *Coriacea lora, eáque lata, circa pectus equorum.*

Λέπαργε. ἔστιν ἐν ταῖς αἰάσοι δὲ ταῦτα λέπαργε τάδε.

Λέπαργε Eſt in vocibus, Αἰάσοι δὲ ταῦτα λέπαργε τάδε. *vide Λέπαργος in vulg. Lex. Bos albus.*

F Λέπας. ἀκρωτήριον. λεπαὶ δὲ, κοχλίου εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις προσαπήγνυται δυσαποσπάστως ἔχον. ἐπειδάν τις δι' αὐτὸ βουληθείη λαβεῖν, οὐκ εὐεπίφορόν ἐστι. τῷ λεπαὶ ὁ ἀριστοφάνης παρ' ὑπόνοιαν ὥσπερ λεπαὶ τῷ μειρακίῳ προσέχεται. ἔστι δὲ καὶ λεπαὶ, εἶδος ἰχθύος. εἰ καὶ ἐπιγράμματι.

Λέπας. Promontorium. *AEſchyl. in Agamemn. pag. 185. M.* Ἑρμαῖον λέπας *Hermæum promontorium.* λεπαὶ verò, genus oſtrei, quod adhæret ſaxis, *ſcopuliſque marinis*, & difficulter-auuelli poteſt, quum quis id capere vult. Ariſtophanes autem procliuis eſt in hanc vocem λεπαί. *i. eam frequenter vſurpat. Dixit autem in Pluto. pag. 51. v. 15.* Tanquam oſtreum huic adoleſcenti adhæret. Λεπαί etiã eſt piſcis genus, *quod Plautus lopada, Gaza patellam vocat.* Et in epigrámate.

Qui hoc incolis
Bene-calcatum, ac tritum à *mergis piſcatoribus promontorium*.
λέπας enim ſignificat ἀκρωτήριον.i.promontorium.

Ὅς τόδε ναίεις
Εὐστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας. A

Τουτέστιν ἀκρωτήριον.

N O T Æ.

Οὐκ ἀλοιτρωεν.] Ariſtoph.Pluto.pag.51.v.14.15.
Ὡς ἀλιτήριος ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα
Ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.
Schol.annot.7. ἀλοιτρίεσε δὲ ἔστιν εἰς τὸ λεπάς. παρ' ὑπόνοιαν δὲ [εἶπεν] ὥσπερ λεπάς. &c.

Λέπρα. Lepra. Morbi genus. Malchus. Lepra verò florebat in ipſius facie.

Λέπρα. εἶδος νόσου. μάλχος. λέπρα δὲ ἐπήνθει τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. B

Λεπαστή. Lepaſte. Genus poculi maioris quàm calix, vel dolium. Ariſtophanes *in Pace. pag.*469.*v.*21. *Schol.annot.*14.

Λεπαστή. εἶδος ποτηρίου μείζονος ἢ κύλιξ. ἢ ὁ πίθος. ἀριστοφάνης.

Quid dices, poſtquàm ebiberis vini noui lepaſten? conſule noua Æ.P.Scholia Græca.

Φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν.

Λεπιδωτοὶ ἰχθύες. Squamati piſces. Omne piſcium genus *eſt ſquamatum*, exceptis ſelachiis. *vide* Σέλαχος *in vulg.Lex.*

Λεπιδωτοὶ ἰχθύες, πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος. πλὴν τῶν σελαχίων.

Λέπρεον. Lepræum. Triphyliæ vrbs *dicta ſic* ab adiacente aſpero monte. Alij verò *dicunt eam ſic appellatam*, quòd ipſius conditores lepra laborarint. Neutro-genere *dicitur* Lepræum. *Alij* Λέπρεον *ſcribunt per* ε. Ariſtophanes verò maſculeo-genere extulit τὸν ἠλεῖον λέπρεον.i. Eleum Lepreum, pro, Lepreum Elidis. *In Auib. pag.*373.*verſ.*28.*Schol.annot.*15. *vnde Suid.& pag.*374.*v.*1.*&* 2. Sic autem vocata fuit, quòd ipſorum *Lepreatarum* regio ſit-aſpera, *& candicans.* Eminus enim apparent ex montana *regione. vel, Hæc enim Lepreatarum vrbs eminus apparet, & conſpicitur ob candicantes rupes in quibus eſt ſita.* Rupes enim illic eſſe *tradunt* colore varias, & albicantes, ſimiles illis, qui-lepra-laborant in facie.

Λέπρεον. τῆς τριφυλίας πόλις. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν λέπρᾳ χρήσασθαι νόσῳ. οὐδετέρως τὸ λέπρεον. ἀριστοφάνης δὲ ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε τὸν ἠλεῖον λέπρεον. ἀντὶ τοῦ τῆς ἤλιδος. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπρεαν. διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι, καὶ διαλεύκους ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι. C

Λέπρεος. Lepreus. *vel Lepream.* Ariſtoph. *in Auibus. pag.*374.*v.*2

Λέπρεος. ἀριστοφάνης. D

Deteſtor illum Lepreum à Melanthio leproſo denominatum.

Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.

Hic *enim* habebat lepram, *lepra laborabat, leproſus erat.* A Comicis etiam perſtringebatur ob mollitiē. Erat etiam maleficus, & helluo, & garrulus. *Ariſtop. Auib.*374.*v.*1.*&* 2.*vbi L.* νὴ τοὺς θεούς, ὅς οὐκ ἰδὼν &c.

Οὗτος εἶχε λέπραν, ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἦν δὲ κακοπράγμων, καὶ ὀψοφάγος, καὶ λάλος.

Per Deos, qui, quamuis non viderim,
Deteſtor tamen *illum Lepreum à Melanthio* leproſo denominatum.

Νὴ τὸν θεόν, ὅς οὐκ ἰδὼν
Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.

Λεπτίνης. Leptines. Nomen proprium.

Λεπτίνης. ὄνομα κύριον. E

Λεπρός. Leproſus. Scabioſus. Eſt in voce Ἀγορανομίας.

Λεπρός. ἔστιν ἐν τῷ ἀγορανομίας.

Λεπτὰ ξαίνεις. *L.* ξαίνεις. Tenuia carminas, *vel neſ. Er. ad.Chil.*2.*Cent.*9.*col.*577.*ad.*3.*Tenuem nectis.* De illis *dicitur*, qui pauperem, *tenuémque* vitam degunt.

Λεπτὰ ξαίνεις. ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διαγόντων τὸν βίον.

Λεπτὰ πλοῖα. Tenuia nauigia. Paruæ naues. Thucyd.lib.8.

Λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρά. θουκυδίδης ἐν ή.

Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. *Ariſtoph. Equitibus .pag* 253 *v.*8.*Er.ad.Chil* 3.*Cent.*7.*col.*774.*ad.*45.

Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

*Tenuis quædam ſpes eſt, quâ vehimur.*i.qua nitimur. *Hoc prouerbium dicitur de rebus deſperatis.*

Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία. F

Λεπτὴν πλέκει. Tenuem nectit. Prouerbium, quod dicitur de pauperibus. Idem eſt ac ſi diceres, accuratam, infirmam, anguſtam. Hinc etiam λεπτολόγος. Qui-res-tenues-dicit. *Qui de rebus tenuibus, & friuolis diſſerit. Argutiloquus.* Ariſtoph. Nubibus. *pagin.*99.*v.*24.

Λεπτὴν πλέκει. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν πενήτων. οἷον, ἀκριβῆ. ἀσθενῆ. στενήν. ἔνθεν καὶ λεπτολόγος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Et ſiſtens

A Καὶ σχάσας τὴν φροντίδα

Et ſiſtens curam, & inhibens cogitationem

Λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφέρου τὰ πράγματα.
Τουτέστιν ἐρεύνα.

· *Tenuem, paulatim conſidera ipſas res.*
Hoc eſt, ſcrutare. *vide* λεπτὰ ξαίνεις.

Λεπτόγεα. κακὸς ἀγρός. λεπτὴ γῆ, μὴ λιπαρὰ καὶ λεπτόγεως.

λεπτόγεα. Malus ager. Tenuis terra, non pinguis. *videtur autem plur. pro ſingul.* λεπτόγεον. τό. Et λεπτόγεως *Attice maſc. gen.* Tenuis-ſoli *regio. eſt enim epithetum, non autem ſubſtantiuum.* λεπτόγεως τόπος. *Locus tenue-ſolum-habens, ac parum ferax.*

Λεπτολογία. οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου. οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους. περὶ Ἀπολλωνίου γράφει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος. Ἕρμιππος Δημόταις. λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν.
B αἰτίᾳ τοῦ περὶ τοῦ μηδενὸς, καὶ κενῶν πραγμάτων. διασυρμοῦ δὲ χάριν τῶν φιλοσόφων, ὡς ἰσχνὰ ζητούντων ζητήματα.

λεπτολογία. Subtilis de rebus tenuibus diſputatio, vt, Neque ſubtili de rebus tenuibus diſputationibus ſe addicebat, neque prolixas orationes habebat. Hermippus Popularibus. *Et ſtrepſiades, qui in Ariſtoph. Nubibus. pag. 78. v. 9. &* 10. *Socrati dicit, Hae igitur ipſarum* Nubium *audita voce, volat meus animus,*

Σύ τ' ὦ λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ.

Et de-rebus-tenuibus-ſubtiliter-differere quærit, ſtudet, *& de fumo tenuiter*, & anguſtè *nugari.* L. ζητεῖ.

Τουτέστιν, ἀσυνετωτάτων, καὶ δυσπαρακολουθήτων λόγων.

Pro, De nihilo, & inanibus rebus. Hoc autem dictum eſt per deriſionem Philoſophorum, quod tenues, *& inanes* quæſtiones quærant. *Idem Ariſtoph. in Nub. pag. 81. v. 13. vbi L.* Σύ τε λεπτ. Túque tenuiſſimarum nugarum ſacerdos, *& ſubtiliſſimorum nuga-*
C *mentorum antiſtes.* Hoc eſt ineptiſſimarum, & ſtultiſſimarum rerum, quas nullus aſſequi facilè poteſt. *vel verborum, quæ nullus facilè poteſt percipere, vel intelligere.*

Λεπτόμιτον φᾶρος. τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

λεπτόμιτον φᾶρος. Ex-tenui-filo-contextum pallium. Tenue pallium, vel veſtimentum.

Λεπτύνω. καὶ λεπτῦναι.

λεπτύνω. Attenuo. Extenuo. Et λεπτῦναι. *vel* λεπτῶναι *infinit. aor. 1. act.*

Λεπτυσμός. λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται. καὶ ἀντὶ τῶν ις' ἀνδρῶν, ἐλάττους γίνωνται.

λεπτυσμός. Attenuatio *in rebus militaribus* dicitur, quum phalangis profunditas contrahitur, & pro 16. viris, pauciores fiunt.

Λεπυρόν. ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ ᾠοῦ, τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα.

λεπυρόν. ὀξυτόνως. *Æ. P.* λέπυρον *proparoxytonως. Sic enim Mag. Etymol.* 328. 30. *&* 593. 3. *eſtque ſubſtantiuum. at* λεπυρός. ά. όν. *adiectiuum.* 233. 47. *&* 405. 16. Significat
D autem vel oui putamen, vel mali-granati tegmen. i. corticem.

Λέρνη θεατῶν, ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον. Κρατῖνος. οἱ μὲν, διὰ τὴν ὕδραν. οἱ δὲ, διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. ὁ γὰρ Δαναὸς τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν, ἐν τῇ Λέρνῃ ἀπέθετο. καὶ ὡς εἰκός ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσοιώνιστα ἐκεῖ ῥίπτειν. οἱ δὲ, Λέρνη κακῶν.

λέρνη θεατῶν. Lerna ſpectatorum. Pro, Theatrum improborum. Cratinus. Alij quidem *hoc putant dictum*, propter hydram, alij verò, quòd Argiui ſordes eò deferant. Danans enim AEgyptiadum. *i. AEgypti filiarum* capita in Lernam coniecit, & (vt veriſimile videtur) res-mali-ominis illuc per contumeliam coniici iuſſit. Alij verò, *dicunt* Lerna malorum. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 106. ad.* 27.

Λεῖον. τὸ λεῖον.

λεῖον. Læue. *Politum.*

Λέσβιος. ὁ ἀπὸ τῆς Λέσβου νήσου.

λέσβιος. Lesbius. Ex inſula Lesbo.

E Λεσβίων ἄξια. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

λεσβίων ἄξια. Lesbiis digna. Prouerbium de rebus irritis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad.* 43.

Λεσβίσαι. μολῦναι τὸ στόμα. Λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο ἐπὶ αἰσχρότητι. Ἀριστοφάνης.

λεσβίσαι. Lesbiari. Os polluere. Lesbij enim malè-audiebant propter *hanc oris polluti* fœditatem. Ariſtophanes *in veſpis. pag. 360. v. 3. In Schol. annot. 1.*

Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.

Paratum iam polluere compotores. Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 779. ad. 70.

Λεσβῶναξ. Μιτυληναῖος φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούστου. πατὴρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

λεσβῶναξ. Lesbonax. Mitylenæus Philoſophus, qui fuit Auguſti temporibus. Pater Potamonis Philoſophi. Plurima philoſophica ſcripſit.

F Λέσχαι. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὅμηρος.

λέσχαι. Leſchas vocabant publica quædam loca, in quibus multi homines ocioſi deſidebant. Homerus *Odyſſ. Σ. pag* 1848. *cum Euſtath. comment.* οὐκ ἐθέλεις εὕδειν. *&c.*

Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν

Non vis dormire ferrariam in domum. i. in fabrilem, vel fabri ferrarij domum *ingreſſus,*

Ἠέ που ἐς λέσχην.

Vel aliquò in Leſcham.

λαμπρωνομένων. Pro καυχωμένων. &c. Illorum, qui gloriantur,& curribus vincunt.

λαμπτῆρες. Faces-accenſæ-&-ſplendentes. Lucernæ domi ſplendentes. *Sophocles Aiace.pagin.13.verſ. 285.& 286.*

Quum veſpertina

Lucernæ non ampliùs ardebant, nec lucebāt.

λαμπτηρίς. *Ex* λαμπτηρὶς *diminutiuo formatum per ſyncopen.* Facula. Lucernula. Parua-fax. Parua-lucerna.

λαμψακηνῶν. Lampſacenorum. De Alexandri in ipſos ira, vide in voce Ἀναξιμένης.

λαμυρόν. Bene-loquens. Loquax. Garrulum. Facetum. Quod-ſtuporem-incutit. Terribile. Iucundum. Lætum. In epigrammate: Mortalium-peſtis, *i. perniciosus* Amor ignem-ſpirantes arcus Abiicit, & lætis oculis crebrò ridet. Et rurſus *Epigr.lib.3.pag.216. epigr.199.* Extincti-ſunt autem amores illi loquaces, & ille cum cantu *coniunctus*, Citharæ pulſatæ-ſonus, & calicum, *ſiue poculorum* iucundæ propinationes. Et λαμυρώτερον. Terribilius. Iucundius Suauius.

Λαμπρυνομένων. αἰτὶ τῶ καυχωμένων, κ) νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι. A

Λαμπτῆρες. οἱ κτ͂ τῆ οἰκίας φαίνοντες λύχνοι.

Ἡνίχ᾽ ἑσπέριοι

Λαμπτῆρες ὐκ ἔτ᾽ ἦθον.

Λαμπτρίς.

Λαμψακηνῶν. περὶ τ᾽ εἰς αὐτοὺς μίνιδος ἀλεξάνδρου, ἐν τῷ, ἀναξιμένης. B

Λαμυρόν, εὔλαλον ἰυξάπηλον. καταπληκτικόν. τερπνόν. ἐν ἐπιγράμματι. βροτολοιγὸς ἔρως, τὰ πυρίπνοα τόξα βάλλειν. κ) λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ. κ) αὖθις. ἐσβέσθη δ᾽ τὰ φίλτρα. κ) κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. κ) λαμυρώτερον.

NOTAE.

Βροτολοιγὸς ἔρως.] Ita legendum videtur,

Βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα C

Βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ.

Et Epigram.lib.3.pag.226.epigr.119.

Ἐσβέσθη δ᾽ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χὼ μετ᾽ ἀοιδῆς

Ψαλμὸς, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.

λανθάνω. Accuſatiuo. Lateo.

λὰξ ἐντείνων. Calcibus intendens. Calcibus verberans. Calcitratione percutiens. λὰξ verò, dicitur ſtrepitus quidam, qui a pedum digitis *editus auditur. Eſt aduerbium. Calcibus. Calcitrando. Pede porrecto.*

λαξευτήριον. Inſtrumentum ædificiis-extruendis ſeruiens. Aſcia. Cælum. Lapidarium ferramentum, quo lapides raduntur,& poliuntur. λαοξόος enim, ædium-ſtructor. Lapicida. Qui lapides radit,& polit.

λᾶξιν. Mixtionem. Partitionem. Diſtributionem. Portionem. Partem. Sortem. Hæreditatem. Herodotus *multis in locis. Conſule P. Ionicum Lexicum.*

λὰξ ποδὶ κινήσας. *Hom. Iliad. K. pag.353. v.18.* Planta pedis mouens. *Summo pede mouens.*

λαοσσόος. Populorum-ſeruatrix. Populos ſeruans. λαοσσόος. *apud Homerum Iliad. P. pag.680. v.9. vocatur Mars populos ad bellum concitans.* λαμπαδεύεσθαι &c. *Sic enim legendum videtur, vt ſupra in* λαμπαδεύεσθαι. *Ibiu verò ſuperflua videtur hæc eorundem verborum repetitio non neceſſaria.*

λάπαθον. Foſſa ad ferarum inſidias, *ad inſidias feris ſtruendas.* Et olus, quod vim habet alui vacuandæ. Vnde etiam λαπάξαι, vacuare. Homerus. Nauium vacuauit phalanges, pro, diripiens,& vaſtans vacuauit. *Lapathum. Rumex. Oleris genus, à vacuando ventre ſic appellatum.*

λαπίθης. Lapithes. Nomen proprium. Et pluralis, Lapithæ.

λαπήνη. Currus. *vide* λαμπήνη. *q. d.* λαμπρὰ ἀπήνη. *Illuſtris-currus. Rheda-regia.*

λαπιστής. Mendax. Temerarius. *L.* θρασύς.

λαπίστρια. *Mendax. Temeraria.* Quæ-ſe-ſublimem-tollit, *iactat, et effert.* Quæ-circumagitur. Quæ-ſe-circumagit. Vagans. Epulari cupiens.

λάπτειν. Euacuare. Et λάπτοντες. Euacuantes. Linguâ bibentes, *vt faciunt canes. De quibus Galli dicunt, Lapér ſeruata græca vocis origine.*

Λανθάνω. αἰτιατικῇ.

Λὰξ ἐντείνων. λακτίσματι τύπτων. λὰξ δέ ἐστιν, ὁ ὑπὸ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν, ποιὸς ψόφος.

Λαξευτήριον. ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. λαοξόος γὰρ, ὁ οἰκοδόμος. D

Λᾶξιν. μίξιν. μερισμόν. κλῆρον. ἡρόδοτος.

Λὰξ ποδὶ κινήσας. τῷ πλάτει τῶ ποδὸς κινήσας.

Λαοσσόος. ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα. λαμπαδεύεσθαι, ἀριστοχῆς οὐδ᾽ διονύσου μύσης λαμπαδεύεσθαι μέλλω. εἶτα μὲν τοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη. E

Λάπαθον. ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν. καὶ λάχανον, κενωτικὸν γαστρός. ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι, κενῶσαι. ὅμηρος. νέων ἀλάπαξε φάλαγγας. ἀντὶ τῶ πορθῶν ἐκένω.

Λαπίθης. ὄνομα κύριον. κ) λαπίθαι τὸ πληθυντικόν.

Λαπήνη. ἡ ἅμαξα. F

Λαπιστής. ψεύστης. θρασύτης.

Λαπίστρια. μετεωριζομένη. ῥεμβομένη. θέλουσα δωχεῖσθαι.

Λάπτειν. τὸ ἐκκενοῦν. κ) λάπτοντες, τῇ γλώσσῃ πίνοντες, οἱ κύνες.

A Λαρινεύειν. τὸ σιτεύειν.

Λαρινοὶ βόες. οἱ ἐν ἠπείρῳ, ἀπὸ λαρίνου βουκόλου, κλέψαντος τὰς ἡρακλείους βοῦς. ὡς λύκος ὁ ῥηγῖνος, ὅτε τὰς γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε. πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν ἡρακλέα φησὶν εἶναί τινας τῷ δωδωναίῳ διί. ἀπολλόδωρος δὲ αὖ, τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. λαρινεύειν γὰρ, τὸ σιτεύειν. ἀριστοφάνης ὄρνισι, ζητῶ τι λαρινὸν ἔπος, ὃ τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν. αὐτί τι μέγα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν, ἀπὸ λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην τὴν προσηγο-

B ρίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ει συλλαβὴν δασύνουσιν. ἵν' ᾖ λαρινούς, τοὺς μεγαλορίνους. ἐν δὲ τῇ χαονίᾳ φασὶ, τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ κεστρινοὺς καλοῦσιν. ἢ οἱ μεγάλοι, καὶ εὐτραφεῖς, ἀπὸ λαρίνου. ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως, ὡς ἀληθινός.

Λαρινεύειν. Paſcere. Saginare.

Λαρινοὶ βόες. Larini boues, qui ſunt in Epiro, *ſic dicti* à Larino bubulco, qui boues Herculis furatus-fuerat, vt *ſcribit* Lycus Rheginus, quum *Hercules* Geryonis boues abigebat. Proxenus verò *dicit* ipſum Herculem quoſdam *boues* Ioui Dodonæo dicaſſe. Contrà verò Apollodorus *ait boues* Larinos *vocari pingues, &* bene-nutritos, *ac ſaginatos*. Nam λαρινεύειν ſignificat ſaginare. Ariſtophanes Auibus. *pag.* 386. *v.*18.*&* 19. Dicere quæro, *vehementer cupio* aliquod iampridem magnum, & pingue, *ſplendidum, ac amplum* verbum aliquod, Quod iſtorum franget animum, *& ſpiritus contundet*. Pro, magnum per tranſlationem *ductam* à bobus. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 470. *v.*3. λαρινοὶ βόες; *Schol. annot.* 4. *vnde Suid. Lycus Rheginus dicit ipſos* à Larino quodam bubulco hanc appellationem accepiſſe. Sunt autem quidam, qui cenſent ipſos vocatos ita παρὰ τὸν λάρον. *Larus verò, genus auis marinæ, de qua Lexica. Si legas* παρὰ τὸ λαρὸν, *dices, ab eo, quod eſt dulce, tenerum, iucundum, gratum.* Quidam verò ſyllabam ει aſpero-notant, vt ſit λαρινούς, idem ac μεγαλορίνους, *ſiue* μεγαλορρίνους, *i. eos*, qui-magnas-nares-habent. In Chaonia verò tales boues eſſe dicunt, quos ceſtrinos vocant. Vel *ita vocantur boues* magni, & bene-nutriti, *pingues, & ſaginati. Dicentur autem* à Larino *bubulco, qui ſuos boues bene-alebat, ac ſaginabat.* Herodianus oxytonè *vocem* λα-

C *ρινὸς ſcribendam cenſet*, vt ἀληθινός. Verus. *Er. ad Chil.* 4. *Cent.* 8, *col.* 988. *ad* 80. *Larinum verbum.*

N O T AE.

Ἀριστοφάνης ὄρνισι.] Pag. 386. v. 18. & 19.

—λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα, καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ, τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν.

Conſule Schol. annot. 11. vnde Suid. at ibi plura, & variæ etymologiæ τοῦ λαρινοῦ.

Λαρινός. ὁ ἡδύς.

Λάρισσα. ὄνομα πόλεως.

Λάρκος. πλέγμα τι κοφινῶδες, ἢ ψιαθῶδες,

D ἐν ᾧ φέρονται αἱ θρακες.

Ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἐστ' ἐμός.

Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
Ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.

Ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀπὸ τῶν αἰθράκων σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ἀπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία τὸν θολόν. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι ἐναφιᾶσιν ἐκ τοῦ

E προσώπου αὐταῖς μέλανος, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. λάρκος οὖν, ὁ φορμός. ὁ κόφινος.

Λάρναξ. σορός. ἢ κιβωτός. πρίμος, καὶ κερεάλιος, εἰς τὴν ῥωμαίων εἰσέβαλον. πρῶτον μὲν εἰς λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν, δι' ἀγγέλων τινῶν, καὶ ἐς ἀρρίχους ὀπώρας ἐχούσας, ἢ καλάμους ὀρνιθευτῶν, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες.

F Λαρόν. χλιαρόν. προσηνές. ἡδύ.

Καί μιν ἀεὶ τέγγει νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς

Λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Λάρος κεχηνώς, ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν, καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν, καὶ ἀδηφάγον.

Λαρινός. Dulcis. Iucundus. Suauis. Gratus.

Λάρισσα. Lariſſa. Nomen vrbis.

Λάρκος. Vas quoddam vimineum, cophino, *corbi, calatho, qualo, vel ſtoreæ ſimile. Larcus*, in quo carbones feruntur. *Ariſtophanes in Acharnenſibus. pagin.* 276. *v.*6.

Iſte larcus eſt popularis meus. Et pag. 277. & v. 1. & 2.

Præ metu verò puluerem-carbonum multum
Iſte larcus in me emiſit tanquam ſepia.

Pro, Larcus præ ſummo-metu puluerem-carbonum in me emiſit, tanquam ſepia *ſuum in piſcatores* atramentum. Sepiæ enim, quum piſcatores eas venantur, de atramento, quod ipſis adeſt, emittunt, turbare volentes ſibi vicinum locum, ne venatoribus ſint manifeſtæ. Larcus igitur *eſt* ſtorea, cophinus, *iuncea, vel viminea teges. Vas vimineum carbonibus ferendis ſeruiens.*

Λάρναξ. Capulus. Vrna. Capſa. Vel arca. vt, Primus, & Cerealius in Romanorum *agrum* irrupit. Primùm quidem in capulos, in quibus erant defunctorum cadauera per quoſdam nuncios, & in calathos fructibus onuſtos, vel *in* calamos aucupum, literis iniectis.

Λαρόν. Tepidum. Lene. Iucundum. Suaue. *Epigram. lib.* 3. *pag.* 276. *epigr.* 469. *in Anacreontem.*

Et ipſum ſemper riget humidus ros, quem ille ſenex
Suauiùs molli ſpirabat ex ore.

Λάρος κεχηνώς. Larus hians. De *hominibus* rapacibus, & furacibus. Quia Larus eſt auis rapax, & vorax. *Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 242. *v.*6. *Eraſm. ad Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 604. *ad* 48.

A κοσίοις αὐτίςη ξέρξη. καὶ ἀριςεύων ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος τοῖς πέρσαις τὴν διὰ τῶν ὀρῶν ὁδὸν, καὶ ἡγησαμένου αὐτῶν νυκτός. ὁ δὲ μακεδὼν ἐκεῖνος, εἴτε λεωνίδης τὸ φρόνημα, ἢ καλλίμαχος, ἢ κυναίγειρος, ἀφήσει δὲ τὸ ῥωμαῖον ἀποκαλεῖν, ὡς τῶν λόγων τῶν ἰατρικῶν ἐπῄσθετο, ἤρετο εἰ τὸ ῥωμαϊκὸν εἴη νενικηκός.

Xerxi reſtitit, & fortiſſimè-pugnans occubuit, per proditionem circundatus, cùm Ephialtes quidam Perſis viam per montes oſtendiſſet, eóſque noctu duxiſſet. At ille Macedo, ſiue Leonidæ animo *præditus*, ſiue Callimachi, ſiue Cynægiri (ſed ſatis erit eum Romanum dicere) cùm medicorum intellexiſſet verba, quæſiuit num exercitus-Romanus viciſſet.

Λεωπετρία. λεῖος λίθος. δυνατόν ἐστιν ἀπό τινος λεωπετρίας ἀπόβασιν ποιησαμένους ἐκ θα-
B λάττης εἰς τὴν χερρόνησον, κατὰ νώτου γενέσθαι τῶν πολεμίων.

Λεωπετρία. Læuis-lapis. Politus, planúſque lapis. Planum-ſaxum. vt, Poſſumus per aliquam planam *glebrámque* petram deſcenſu facto è mari in Cherſoneſum, à tergo hoſtes adoriri.

Λεωργός. αἰσχύλος.

Τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.

Περὶ προμηθέως. τουτέστι, τὸν πάντολμον. τὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκοντα. ἢ τὸν λαοῖς παρασχόντα τὸ ἐργάζεσθαι διὰ τοῦ πυρός.

Λεωργός. Populorum-opifex. AEſchylus *in Prometheo vincto. pag. 5. v. 4. & 5.*

Hunc ad ſaxa
Excelſas rupes-habentia populorum-opificem alligare, vel, alligatum retinere, coercere.

Λεωργόν Hoc eſt, quiduis-audentem. Vel, pro populo morientem. Vel eum, qui populis præbuit operari per ignem. *i. qui populos docuit igne vti ad varia opera conficienda. vide Schol. vbi plura.*

C Λέως. ὁ λαός. ὁ ὄχλος, ἀττικῶς.

Λεώς. Atticè, pro communi λαός. Populus. Turba.

Λεωσθένης. στρατηγὸς τῶν ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς τοὺς μακεδόνας πολέμῳ προθυμίᾳ χρησάμενος τοῦ καιροῦ προθυμοτέρᾳ καὶ τῇ παραπιπτούσῃ εὐπραξίᾳ κατὰ τῶν πολεμίων ἐπεξιὼν, τήν τε ἐμβολὴν ἀφειδῆ ποιεῖται καὶ λίθῳ πληγεὶς πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀφυλάκτως, ἐπὶ τῆς παρατάξεως πίπτει.

Λεωσθένης. Leoſthenes. Dux Athenienſium. Hic in bello Macedonico immodica, & intempeſtiua alacritate vſus, & oblata rei-feliciter-gerendæ-facultate, in hoſtes egreſſus, impreſſionémque facit confidentiæ-plenam, *nec ſui, nec ſibi parcentem*, & incautè ſaxo percuſſus in capite, in acie cadit.

Λεώστρατος. ὄνομα κύριον.

D Λεωτροφίδης οὗτος χλωρὸς ἦν καὶ λεπτὸς, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι. ὡς κινησίας τῶν σφόδρα λεπτῶν, καὶ κούφων ἦν. διθυραμβοποιὸς δὲ ἦν ὁ λεωτροφίδης ἕρμιππος. ἀνὰ πυρὰ σοι θύουσι βοίδια.

Λεώστρατος. Leoſtratus. Nomen proprium. Hic pallidus erat, & tenuis, vt aui ſimilis eſſet. Vt Cineſias erat vnus de valde tenuibus, & leuibus. Leotrophides autem erat Dithyrambopœus. Hermippus *in Cercopibus. Ariſtoph. Auibus. pag. 421. v. 19. Schol. annot. 12.* Mutilas tibi immolant iam buculas.

NOTAE.

Ἀνὰ πυρά.] Ariſtoph. in Auibus, pag. 421. v. 19.
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων.
Schol. annot. 12. vnde Suidæ correctio petenda. Ἕρμιππος Κέρκωψι.
Ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοίδια.
Hinc etiam apud Eraſmum ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 957. ad 23. in Macilentior Leotrephide, verſus integer eſt ſumendus.

E Λεωτροφίδου λεπτότερος. καὶ θουμάντιδος.

Λεωτροφίδου. Leotrophide tenuior, & Thumantide. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 957. ad. 23. Macilentior Leotrephide.*

Λεωτυχίδης ὁ τοῦ λεωτύχου.

Λεωτυχίδης. Leotychides. Leotychi filius.

Λεωφόρος. ὁδὸς δημοσία.

Λεωφόρος. Populum-ferens-*via*. Publica via.

Λεωχάρης. λεωχάρους.

Λεωχάρης, ους, ὁ. Leochares, is.

Λέπαδνα. οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων, ἢ στηθιαῖοι λῶροι.

Λέπαδνα Equorum capiſtra. Vel pectoralia lora. *Coriacea lora, eáque lata, circa pectus equorum.*

Λέπαργε. ἔστιν ἐν ταῖς αἰάσσει δὲ πάντα λέπαργε τάδε.

Λέπαργε Eſt in vocibus, Αἰάζει δὲ πάντα λέπαργε τάδε. *vide Λέπαργος in vulg. Lex. Bos albus.*

F Λέπας. ἀκρωτήριον. λεπὰς δὲ, κοχλίου εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις προσαπήγνυται δυσαποσπάστως ἔχον. ἐπειδάν τις δὴ αὐτὸ βουληθείη λαβεῖν, οὐκ εὐεπίφορόν ἐστι. τῷ λεπὰς ὁ ἀριστοφάνης παρ' ὑπόνοιαν. ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσείχετο. ἔστι δὲ καὶ λεπὰς, εἶδος ἰχθύος. εἰ καὶ ἐπιγράμματι.

Λέπας. Promontorium. *AEſchil. in Agamemn. pag. 185. M.* Ἑρμαῖον λέπας *Hermæum promontorium.* λεπὰς verò, genus oſtrei, quod adhæret ſaxis, *ſcopulíſque marinis*, & difficulter-auuelli poteſt, quum quis id capere vult. Ariſtophanes autem procliuis eſt in hanc vocem λεπάς. *i. eam frequenter vſurpat. Dixit autem in Pluto. pag. 51. v. 15.* Tanquam oſtreum huic adoleſcenti adhæret. Λεπὰς etiã eſt piſcis genus, *quod Plautus lopada, Gaza patellam vocat.* Et in epigrámate.

A

Qui hoc incolis
Bene-calcatum, ac tritum à *mergis piſcatoribus promontorium.*
λέπας enim ſignificat ἀκρωτήειον.i.promontorium.

Ὃς τόδε ναίεις
Εὐστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας.
Τουτέστιν ἀκρωτήειον.

N O T Æ.

Οὐκ ἀνέτρεψεν.] Ariſtoph.Pluto.pag.51.v.14.15.
Ὡς ἀνήρ ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χαῖδιον
Ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσέχεται.
Schol.annot.7. ἀνέτρεψεν δὲ ἔξω εἰς τὸ λεπάς. παρ' ὑπόνοιαν δὲ [εἶπεν] ὥσπερ λεπάς. &c.

B

Λέπρα. Lepra. Morbi genus. Malchus. Lepra verò florebat in ipſius facie.
Λέπρα. εἶδος νόσου. μάλχος. λέπρα δὲ ἐπήνθει τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

Λεπαστή. Lepaſte. Genus poculi maioris quàm calix, vel dolium. Ariſtophanes *in Pace. pag.*469.*v.*21. *Schol.annot.*14.
Λεπαστή. εἶδος ποτηρίου μείζονος ἢ κύλιξ. ἢ ὁ πίθος. ἀριστοφάνης.

Quid dices, poſtquàm ebiberis vini noui lepaſten? conſule noua Æ.P.Scholia Græca.
Φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.

Λεπιδωτοὶ ἰχθύες. Squamati piſces. Omne piſcium genus *eſt ſquamatum*, exceptis ſelachiis. *vide* Σέλαχος *in vulg. Lex.*
Λεπιδωτοὶ ἰχθύες, πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος. πλὴν τῶν σελαχίων.

C

Λέπρεον. Lepræum. Triphyliæ vrbs *dicta ſic* ab adiacente aſpero monte. Alij verò *dicunt eam ſic appellatam*, quòd ipſius conditores lepra laborarint. Neutro-genere *dicitur* Lepræum. *Alij* Λέπρειον *ſcribunt per* ι. Ariſtophanes verò maſculeo-genere extulit τὸν ἠλεῖον Λέπρεον. i. Eleum Lepreum, pro, Lepreum Elidis. *In Auib*us.*pag.*373.*verſ.*28.*Schol.annot.*15. *vnde Suid.& pag.*374.*v.*1.*&* 2. Sic autem vocata fuit, quòd ipſorum *Lepreatarum* regio ſit aſpera, *& candicans.* Eminus enim apparent ex montana *regione. vel, Hæc enim Lepreatarum vrbs eminus apparet, & conſpicitur ob candicantes rupes in quibus eſt ſita.* Rupes enim illic eſſe *tradunt* colore varias, & albicantes, ſimiles illis, qui lepra laborant in facie.
Λέπρεον. τῆς τριφυλίας πόλις. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν λέπρᾳ χρήσασθαι νόσῳ. οὐδετέρως τὸ λέπρεον. ἀριστοφάνης δὲ ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε τὸν ἠλεῖον λέπρεον. αἰτία τοῦ τῆς ἤλιδος. οὕτω δὲ ὠνομάσθη, διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπεσθαι. διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι, καὶ διαλεύκους ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι.

D

Λέπρεος. Lepreus. *vel Lepream.* Ariſtoph. *in Auibus. pag.*374.*v.*2
Λέπρεος. ἀριστοφάνης.

Deteſtor illum Lepreum à Melanthio leproſo denominatum.
Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.

Hic *enim* habebat lepram, *lepra laborabat, leproſus erat.* A Comicis etiam perſtringebatur ob mollitiē. Erat etiam maleficus, & helluo, & garrulus. *Ariſtop. Auib.*374.*v.*1.*&* 2.*vbi L.* νὴ τοὺς θεοὺς, ὃς οὐκ ἰδὼν *&c.*
Οὗτος εἶχε λέπραν, ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἦν δὲ κακοπράγμων, καὶ ὀψοφάγος, καὶ λάλος.

Per Deos, qui, quamuis non viderim,
Deteſtor tamen *illum Lepreum à Melanthio* leproſo denominatum.
Νὴ τὸν θεὸν, ὃς οὐκ ἰδὼν
Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.

E

Λεπρίνης. Leprines. Nomen proprium.
Λεπρίνης. ὄνομα κύριον.

Λεπρός. Leproſus. Scabioſus. Eſt in voce Ἀγοραιο-μίας.
Λεπρός. ἔστιν ἐν τῷ ἀγοραιομίας.

Λεπτὰ ξίνεις. *L.* ξαίνεις. Tenua carminas, *vel neſ. Er. ad. Chil.*2.*Cent.*9.*col.*577.*ad.*3.*Tenuem nectis.* De illis *dicitur*, qui pauperem, *tenuémque* vitam degunt.
Λεπτὰ ξίνεις. ἐπὶ τῶν πτωχῶς διαγόντων τὸν βίον.

Λεπτὰ πλοῖα. Tenuia nauigia. Paruæ naues. Thucyd.lib.8.
Λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρά. θουκυδίδης ἐν η.

Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. *Ariſtoph. Equitibus .pag* 253 *v.*8.*Er.ad.Chil* 3.*Cent.*7.*col.*774.*ad.*45.
Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

F

Tenuis quædam ſpes eſt, quâ vehimur. i. qua nitimur. *Hoc prouerbium dicitur de rebus deſperatis.*
Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία.

Λεπτὴν πλέκει. Tenuem nectit. Prouerbium, quod dicitur de pauperibus. Idem eſt ac ſi diceres, accuratam, infirmam, anguſtam. Hinc etiam λεπτολόγος. Qui res tenues dicit. *Qui de rebus tenuibus, & friuolis diſſerit. Argutiloquus.* Ariſtoph. Nubibus. *pagin.*99.*v.*24.
Λεπτὴν πλέκει. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν πενήτων. οἷον, ἀκριβῆ. ἀσθενῆ. στενήν. ἔνθεν καὶ λεπτολόγος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Et ſiſtens

A Καὶ χάτας τ̃ φροντίδα

Et ſiſtens curam, & inhibens cogitationem

Λεπτῶ, κατὰ μικρὸν διαφερῇ τὰ πράγματα.

· *Tenuem, paulatim conſidera ipſas res.*

Τουτέϛιν ἐρεύνα.

Hoc eſt, ſcrutare. *vide* λεπτὰ ξαίνειν.

Λεπτόγεα. κακὸς ἀγρός. λεπτὴ γῆ, μὴ λιπαρὰ, καὶ λεπτόγεως.

λεπτόγεα. Malus ager. Tenuis terra, non pinguis. *videtur autem plur. pro ſingul.* λεπτόγεον. τό. Et λεπτόγεως *Attice maſc. gen.* Tenuis-ſoli *regio. eſt enim epithetum, non autem ſubſtantiuum.* λεπτόγεως τόπος. *Locus tenue-ſolum-habens, ac parum ferax.*

Λεπτολογία. οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου. οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους. περὶ ἀπολλωνίου γράφει φιλόστρατος ὁ λήμνιος. ἕρμιππος δημόταις. λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. αὐτὴ τ̃ περὶ τ̃ μηδενός. καὶ κενῶν πραγμάτων. διασυρμοῦ δὲ χάριν τῶν φιλοσόφων, ὡς ἰσχνὰ ζητούντων ζητήματα.

λεπτολογία. Subtilis de rebus tenuibus diſputatio. vt, Neque ſubtili de rebus tenuibus diſputationibus ſe addicebat, neque prolixas orationes habebat. Hermippus Popularibus. *Et ſtrepſiades, qui in Ariſtoph. Nubibus. pag. 78. v. 9. &* 10. *Socrati dicit, Hae igitur ipſarum* Nubium *audita voce, volat meus animus,*

B

Σύ τ' ὦ λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ.

Et de-rebus-tenuibus-ſubtiliter-diſſerere quarit, ſtudet, *& de fumo tenuiter*, & anguſtè *nugari.* L. ζητεῖ.

Τουτέϛιν, ἀσωματοτάτων, καὶ δυσπαρακολουθήτων λόγων.

Pro, De nihilo, & inanibus rebus. Hoc autem dictum eſt per deriſionem Philoſophorum, quod tenues, *& inanes* quæſtiones quærant. *Idem Ariſtoph. in Nub. pag. 81. v. 13. vbi L.* Σύ τε λεπτ. Túque tenuiſſimarum nugarum ſacerdos, *& ſubtiliſſimorum nugamentorum antiſtes.* Hoc eſt ineptiſſimarum, & ſtultiſſimarum rerum, quas nullus aſſequi facilè poteſt. *vel verborum, quæ nullus facilè poteſt percipere, vel intelligere.*

C

Λεπτόμιτον φᾶρος. τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

λεπτόμιτον φᾶρος. Ex-tenui-filo-contextum pallium. Tenue pallium, vel veſtimentum.

Λεπτύνω. καὶ λεπτῦναι.

λεπτύνω. Attenuo. Extenuo. Et λεπτῦναι. *vel* λεπτῦναι *infinit. aor. 1. act.*

Λεπτυσμός. λεπτυσμός ἐϛιν, ὅταν τὸ βάθος τ̃ φάλαγγος συναιρῆται. καὶ αὐτὶ τῶν ιϛ' ἀνδρῶν, ἐλάττους γένωνται.

λεπτυσμός. Attenuatio *in rebus militaribus* dicitur, quum phalangis profunditas contrahitur, & pro 16. viris, pauciores fiunt.

Λεπυρόν. ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ ᾠοῦ, τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα.

λεπυρόν. ὀξυτόνως. *Æ. P.* λέπυρον *παροξυτόνως. Sic enim Mag. Etymol.* 328. 30. *&* 593. 3. *eſtque ſubſtantiuum. at* λεπυρός. ὁ. ὀν. *adiectiuum.* 233. 47. *&* 405. 16. Significat

D autem vel oui putamen, vel mali-granati tegmen. i. corticem.

Λέρνη θεατῶν. ἐπὶ τ̃ κακῶν θεάτρων. κρατῖνος. οἱ μὲν, διὰ τ̃ ὕδραν. οἱ δὲ, διὰ τὸ τοὺς ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. ὁ γὰρ δαναὸς τὰς κεφαλὰς τῶν αἰγυπτιάδων, ἐν τῇ λέρνῃ ἀπέθετο. καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσοιώνιστα ἐκεῖ ῥίπτειν. οἱ δὲ, λέρνη κακῶν.

Λέρνη θεατῶν. Lerna ſpectatorum. Pro, Theatrum improborum. Cratinus. Alij quidem *hoc putant dictum*, propter hydram, alij verò, quòd Argiui ſordes eò deferant. Danaus enim AEgyptiadum. *i. AEgypti filiarum* capita in Lernam coniecit, & (vt veriſimile videtur) res-mali-ominis illuc per contumeliam coniici iuſſit. Alij verò, *dicunt* Lerna malorum. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col.* 106. *ad.* 27.

Λεῖον. τὸ λεῖον.

λεῖον. Læue. *Politum.*

Λέσβιος. ὁ ἀπὸ τ̃ λέσβου νήσου.

λέσβιος. Lesbius. Ex inſula Lesbo.

E Λεσβίων ἄξια. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

λεσβίων ἄξια. Lesbiis digna. Prouerbium de rebus irritis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad.* 43.

Λεσβίσαι. μολῦναι τὸ ϛόμα. λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο ἐπὶ αἰσχρότητι. ἀριϛοφάνης.

λεσβίσαι. Lesbiari. Os polluere. Lesbij enim malè-audiebant propter *hanc oris polluti* fœditatem. Ariſtophanes *in veſpis. pag. 360. v. 3. In Schol. annot. 1.*

Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.

Paratum iam polluere compotores. Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 779. ad. 70.

Λεσβῶναξ. μιτυληναῖος φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ αὐγούστου. πατὴρ ποτάμωνος τ̃ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖϛα φιλόσοφα.

λεσβῶναξ. Lesbonax. Mitylenæus Philoſophus, qui fuit Auguſti temporibus. Pater Potamonis Philoſophi. Plurima philoſophica ſcripſit.

F Λέσχαι. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. ὅμηρος.

λέσχαι. Leſchas vocabant publica quædam loca, in quibus multi homines ocioſi deſidebant. Homerus *Odyſſ. Σ. pag* 1848. *cum Euſtath. comment.* οὐκ ἐθέλεις εὕδειν. *&c.*

Οὐ δ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν

Non vis dormire ferrariam in domum. i. in fabrilem, vel fabri ferrarij domum *ingreſſus*,

Ἠέ που ἐς λέσχην

Vel aliquò in Leſcham.

Cleanthes verò dicit, Apollini Leſchas attributas eſſe, & Hexedris eſſe ſimiles. Quinetiam ipſum Apollinem à quibuſdam cognomine Leſcheorion vocari.

Κλεάνθης δέ φησιν ἀπονενεμῆσθαι τῷ ἀπόλλωνι τὰς λέσχας. ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν ἀπόλλωνα παρ' ἐνίοις, λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι. A

λέσχαι. Leſchæ etiam *vocantur* Heraclidis Pontici poemata, verſu Phalæcio, ſeu ſapphico ſcripta.

Λέσχαι καὶ ποιήματα ἡρακλείδου τοῦ ποντικοῦ. μέτρῳ φαλαικείῳ ἤτοι σαπφικῷ γραφέντα.

λέσχη. Multum colloquium. Garrulitas. Olim verò ſedes, & loca, in quibus congregati ſolebant philoſophari, Leſchæ vocabantur. Ita dicit & Hierocles lib. 1. rerum-philoſophicarum. Herodotus *lib. 9. pag.* 341. 15. Quinetiam habito ſermone, quiſnam ipſorũ fuiſſet fortiſſimus. &c. Et, Memini quoties ambo in colloquio Solem condidimus. *i. quoties ad occidentem vſque Solem, vel vſque ad Solis occaſum ambo collocuti ſumus.* Et in Epigrammate.

Λέσχη. πολλὴ ὁμιλία. φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι, καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. οὕτω φησὶ καὶ ἱεροκλῆς ἐν α΄ φιλοσοφουμένων. ἡρόδοτος. καί τοι γενομένης λέσχης, ὅς γένοιτο αὐτῶν ἄριστος. B

Ἐμνήσθην ὁσσάκις ἀμφότεροι ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν

At tu quidem alicubi

Ἀλλὰ σὺ μέν που

Hoſpes Halicarnaſſenſis iam-pridem cinis es

Ξεῖν' ἁλικαρνασεῦ τετράπαλαι σποδιή.

Sed tuæ viuunt Luſciniæ.

Αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες.

Apud Heſiodum verò, *λέσχη vocatur* caminus, *fornax.*

λέσχη δὲ παρὰ ἡσιόδῳ, ἡ κάμινος.

Λεσχηνεία. Contumelia. Conuicium. Calumnia. Et *λεσχηνώτης.* Contumelioſus. Conuiciator. Calumniator.

Λεσχηνεία. ὕβρις. καὶ λεσχηνώτης, ὑβριστής. C

Λεσχίδης. Leſchides. Heroicus Poeta, qui fuit Regis Eumenis commilito, qui fuit clariſſimus Poeta. Cum hoc etiam verſabatur & Pythoas Hiſtoricus, & Menander Medicus.

Λεσχίδης. ἐπῶν ποιητής. ὃς συνεστράτευσεν εὐμενεῖ τῷ βασιλεῖ. ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τὴν ποιητήν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ πυθώας. ὁ συγγραφεύς. καὶ μένανδρος ὁ ἰατρός.

Λευγαλέας. Exitioſas. Pernicioſas. Moleſtas. Graues. *In Epigrammate.*

Λευγαλέας. ὀλεθρίους. χαλεπάς.

Quare cum precibus inuocauit Deos, vt *graues tibi*

Ὥστε μετ' εὐχωλαῖς ἐκαλέσατο λευγαλέας τοι

Parcas à doloribus procul amouerent puerperis. vel, Parcas inuocauit, vt te puerperij doloribus liberarent.

Κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων. D

Et *λευγαλέος,* exitioſus, Moleſtus.

Καὶ λευγαλέος, ὁ χαλεπός.

Λευί. Leui. Nomen proprium *viri*, à quo Tribus *ſacerdotalis*, quæ ſacerdotij munere fungebatur. Et Leuites, ſacerdos.

Λευί. ὄνομα κύριον, οὗ ἡ φυλὴ ἱερατείας τάξιν ἐπλήρου. καὶ λευίτης, ὁ ἱερεύς.

Λευιαθάν. Leuiathan. Draco. Mens Aſſuria magna. Contrariæ facultates. *Magnus ille Draco*, qui in terræ corde latitat, quem *Deus ſuæ* diuinitatis hamo trahit per occultum corpus, tanquam vermem quendam. *N. L.*

Λευιαθάν. δράκων. νοῦς μέγας ἀσσύριος. αἱ ἐναντίαι δυνάμεις, τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα, ὃν ἕλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ τῷ κεκρυμμένῳ σώματι οἷά τινι σκώληκι.

NOTÆ. E

Τῇ καρδίᾳ.] Sic fortaſſe dicendum, ὁ μέγας δράκων, ὁ τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύων, &c, διὰ τοῦ κεκρυμμένου σώματος οἷά τινα σκώληκα.

Λευκανία. λευκανίας. ἡ. Gula. Guttur.

Λευκανίας. ὁ λαιμός.

Λευκάριον. Leucarion. Nomen proprium.

Λευκάριον. ὄνομα κύριον.

Λευκάς. Leucas. Eſt inſula ante Epirum ſita.

Λευκάς, νῆσός ἐστι πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη.

Λευκαὶ φρένες. Albæ mentes. Inſanæ. vel ſplendidæ. vel bonæ. vel manſuetæ.

Λευκαὶ φρένες. μαινόμεναι. ἢ λαμπραί. ἢ ἀγαθαί, ἢ ἥμεροι.

Λεύκη. Populus-alba. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte *pag.* 88. 2. *dicit* coronatos marathro, *fœniculo*, & alba-populo, *i. alba-populi-folius.* Qui enim Bacchi ſacris initiabantur, albæ-populi-foliis coronabantur, quòd hæc planta ſit inferna, infernus etiam ipſe Proſerpinæ Bacchus. Populum autem ad Acherontem *infernum fluuium* natam-eſſe dicunt. Quamobrem etiam eam apud Homerum Acheroidem vocari *tradunt.*

Λεύκη. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθρῳ, καὶ τῇ λεύκῃ. ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν. χθόνιον δὲ, καὶ τὸν τῆς περσεφόνης διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ ἀχέροντι. ὅθεν καὶ ἀχερωΐδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' ὁμήρῳ. F

A Λεύκη. παρὰ Ἡροδότῳ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα.

Λεύκη. Albugo. Alba vitiligo. Apud Herodotum eſt quoddam morbi genus in toto corpore.

Λευκὴ ἀκτή. πλειόνων ὄντων λευκῶν, Λυσίας τῆς ἐν Προποντίδι μνημονεύει.

Λευκὴ ἀκτή. Alba acte. *Littus album. Euripid. Andromacha.pag.*311.*v.*1262. *Et Dionyſ. de ſitu Orbis.pag.* 79.*v.*543.&544. Quamuis *autem* plures ſint Leucæ.*i. littora alba*, Lyſias *tamen* meminit eius, quæ eſt in Propontide.

Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθή, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Σοφοκλῆς.

Ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος,
Τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.

Λευκὴ ἡμέρα. Alba, vel candida dies.i.Bona, & lætitiæ cauſa. Sophocles *in Aiace.pag.*40.

Cedit verò noctis obſcuræ orbis.
Candidis-equis-vectæ diei, lucem vt accendat.

B Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθή. ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης, τὴν εἰς φαρέτραν. Φύλαρχος γάρ φησι τοὺς μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν φαρέτραν. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν. εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπεὶ τοίνυν τὸν ἀποθνήσκοντα ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας. καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους. καὶ εἰ εὑρεθείησαν πολλαὶ λευκαί, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀπογενόμενον. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία.

Λευκὴ ἡμέρα. Alba.i.bona dies. Ex prouerbio, quod dicit, illorum *calculorum, qui coniecti fuerunt* in pharetram, *habenda ratio, & numerandi calculi in pharetram coniecti.* Phylarchus enim dicit eos, qui ſunt dormituri, *vel, cubitum ituri*, proferre pharetram, & ſiquidem illum diem ſine-moleſtia tranſegerint, calculum album in pharetram coniicere. Si verò cum-moleſtia, nigrum. Quum igitur aliquis moritur, *aiunt illius domeſticos* efferre pharetram, & numerare calculos, & ſi multi albi *calculi* reperiantur, defunctum iudicare beatum. Vnde etiam *natum eſt* hoc prouerbium. *Er.ad.Chil.*1.*Cent.*5.*col.*174.*ad* 54. *Creta notare.*

C Λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι. παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

Λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι. Albam placentam ſubigo tibi. *vel, vt Eraſ.ad.Chil.*3.*Cent.*2.*col.* 663.*ad.*76. *Album panem pinſo tibi.* Prouerbium de iis, qui magna pollicentur.

Λευκὴ στάθμη. ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι.

Λευκὴ στάθμη. Alba amuſſis. *Er.ad.Chil.*1. *Cent.*5.*col.* 186.*ad.*88. *Amußis alba.* De iis, qui obſcura obſcuris notant. Aut de iis, qui nihil intelligunt. Sophocles Cidalione.

Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,

D Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

Ex tuis quidem verbis equidem nihil conijcio, nihil aſſequor,
Non magis quàm ſi in albo lapide ſit *alba amuſſis.*

Ἐν λευκῷ γὰρ λευκὴ στάθμη, οὐδὲν δύναται δεικνύναι. στάθμη δέ ἐστι, σπάρτος τεκτονική.

In albo enim alba amuſſis nihil demonſtrare poteſt. στάθμη verò eſt fabrilis funiculus, *ſiue linea fabrorum lignariorum, qua materiæ rectitudinem deprehendunt, & notant. Amußis.*

Λευκήτης αἰεπήδης' ὅμοιος Νικίᾳ. οὗτος γυναικώδης ἦν ὁ Νικίας.

Λευκήτης. *N.L.* Leucetes proſiluit ſimilis Niciæ. Iſte Nicias effœminatus, *& mulieribus addictus* erat.

N O T Æ.

Λευκήτης.] Ipſa metri lex facit, vt locum ſuſpicer corruptum. Nam in ſenarij ſecunda ſede dactylus non ſo-
E let poni. Præterea nomen proprium alicuius Leucetæ non recordor à me lectum. Sic autem fortaſſe ſcribendum.

Λευκή τις αἰεπήδης' ὅμοιος Νικίᾳ.

Subaudietur autem γυνή. ὅμοιος verò, Atticè dicetur, pro ὁμοία. Vnius tantùm vocalis hîc facta mutatio. Sic autem vertes,

Alba quædam mulier *proſiluit ſimilis Niciæ.* Et,
Λευκή, ἡ μέλαινα ψῆφος. παροιμία. &c.

Λευκὴ ψῆφος. παροιμία. ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως, ἢ δυστυχῶς ζώντων.

Λευκὴ ψῆφος. Albus calculus. Prouerbium de iis, qui feliciter viuunt. Et μέλαινα ψῆφος, *niger calculus, dicitur* de iis, qui viuunt infeliciter.

Λευκίνη πέτρα.

Λευκίνη πέτρα. Leucine petra, ſiue rupes.

F Λεύκιος. Δημαράτου τοῦ Κορινθίου υἱός. οὗτος εἰς Ῥώμην ὥρμησε, πιστεύων αὐτῷ τε, καὶ τοῖς χρήμασι, πεπεισμένος, οὐδενὸς ἔλαττον ἕξειν ἐν τῇ πολιτείᾳ, διά τινας ἀφορμάς. ἔχων γυναῖκα χρησίμην, τά τ' ἄλλα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν πραγματικήν, δεινὰ συνεργόν. παραγενόμενος

Λεύκιος. Lucius, Demarati Corinthij filius. Hic Romam iuit, & ſe ipſo fretus, & opibus *elatus*, ſperans ſe, propter quaſdam occaſiones, *& cauſas*, in Repub. nulli inferiorem fore. Nam habebat vxorem cùm ad alia vtilem, tum ad omnem pragmaticam aggreſſionem.*i. ad omnem rem aggrediendam, & gerendam*, ingenioſam adiutricem. Romam

igitur profectus, & ciuitatem conſecutus, *& iure ciuitatis donatus*, ſtatim ad Regis obſequium ſe accommodauit. Celeriter autem etiam propter liberalitatem, & propter ingenij dexteritatem, præcipuè verò propter educationem à puero, Regi commodus, *ac opportunus*, magnam approbationem eſt conſecutus, & autoritatem apud ipſum. Progreſſu verò temporis eò fauoris eſt progreſſus, vt *Regi* Marcio familiaris eſſet, & cum eo regnum adminiſtraret. In hac verò rerum adminiſtratione, cùm omnibus eſſet bono, *omnibúſque bono, commodiſque ſtuderet*, & indigentes adiuuaret, & in aliquibus rebus vtilibus parandis ſemper iuuaret, ſimul etiam victus ſuppeditatione, *& liberalitate* aſſiduè in res neceſſarias, & opportunè vteretur, in multos quidem beneficium conferebat, *ſibíque tali beneficentia multos obſtringeba*, in omnibus verò beneuolentiam *ergaſe* efficiebat, *omniúmque beneuolentiam ſibi conciliabat*, & gloriam ob *ſuam* virtutem *ſibi parabat*. Et regnum *ſic* eſt adeptus.

ἦλθεν εἰς τὴν ῥώμην, καὶ τυχὼν τῆς πολιτείας, εὐθέως ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν. ταχὺ δὲ καὶ διὰ τὴν χορηγίαν, καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἐπιδεξιότητα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐκ παίδων ἀναγωγὴν, ἁρμόσας τῷ προεστῶτι, μεγάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε, καὶ πίστεως παρ᾽ αὐτοῦ. χρόνου δὲ προϊόντος, εἰς τοῦτο ἦλθε προσαγωγῆς, ὥστε συνοικεῖν, καὶ συγχρονίζειν τῷ μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. ἐν δὲ τούτοις ἐπ᾽ ἀγαθῷ πᾶσι γινόμενος, καὶ συνεργῶν, καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεομένοις ἀεί τι τῶν χρησίμων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ βίου χορηγίᾳ μεγαλοψύχως εἰς τὸ δέον ἑκάστοτε, καὶ σὺν καιρῷ χρώμενος, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο τὴν χάριν. ἐν πᾶσι δὲ εὔνοιαν ἐνειργάσατο, καὶ φήμην ἐπὶ καλοκαγαθίᾳ. καὶ τῆς βασιλείας ἔτυχε.

N O T AE.

Συνοικεῖν.] Pro συνδιοικεῖν. Simul-adminiſtrare-συγχρονίζειν. Simul-tempus-tranſigere. Simul-degere. Sed συγχρονίζειν τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, parum commodè videtur dictum. Fortaſſe legendum συγχειρίζειν. i. ſimul tractare, ſimul adminiſtrare.

Λεύκιος Αἰμίλιος Lucius AEmilius, qui Perſeum vicit, & regno Macedonum eſt-potitus. In quo præter cæteras opes, rerúmque copiam, in ipſis theſauris inuenta-ſunt argenti, & auri plura, quàm ſexmillia talentorum. Non ſolùm non concupiuit quidquam horum: ſed ne ſpectare quidem voluit: at per alios rerum ante-dictarum tractationem fecit *i. res ante-dictas per alios curauit tractandas*: quàuis rei familiaris amplam copiam non haberet: ſed potiùs contrà rerum penuria laboraret. Illo enim defuncto non multo poſt illud bellum, cùm ipſius germani filij P. Scipio, & Qu. Maximus, vxori τὴν φερνὴν, id eſt dotem, quàm attulerat *ad maritum*, ſcilicet 25. talenta, reſtituere vellent, adeò difficultatibus preſſi fuerunt, vt hoc nullo modo *præſtare* potuerint, niſi ipſam quoque domeſticam-ſupellectilem, & mancipia, & præterea quoſdam etiam fundos vendidiſſent. Pulcherrimum igitur ſuæ voluntatis ſignum mortuus reliquit. Qui enim omnium ætate ſua viuentium plurimum ex Iberia aurum Romam detulerat, & qui maximis in Macedonia theſauris potitus fuerat, talem rem familiarem reliquit, vt vxori tota dos perſolui non potuerit de ſupellectile, niſi præterea aliquot fundi venditi fuiſſent. *L. ἐγγύων. vel ἐγγείων, vt terreſtres poſſeſſiones. i. ruſtica prædia ſignificentur.*

Λεύκιος αἰμίλιος, ὁ περσέα νικήσας, καὶ κύριος γενόμενος τῆς μακεδόνων βασιλείας. ἐν ᾗ τῆς ἄλλης χωρὶς κατασκευῆς, καὶ χορηγίας, ἐν αὐτοῖς εὑρέθη τοῖς θησαυροῖς, ἀργυρίου, καὶ χρυσίου, πλείω τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων. οὐχ οἷον ἐπεθύμησε τούτων τινὸς, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ αὐτόπτης ἐβουλήθη γενέσθαι. δι᾽ ἑτέρων δὲ τὸν χειρισμὸν τῶν προειρημένων ἐποιήσατο. καίτοι κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, τὸ δὲ ἐναντίον ἐλλείπων μᾶλλον. μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν βίον οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ πολέμου, βουληθέντες οἱ κατὰ φύσιν υἱοὶ πόπλιος σκιπίων, καὶ κόιντος μάξιμος ἀποδοῦναι τῇ γυναικὶ τὴν φερνὴν, ἤγουν τὴν προῖκα, κέ τάλαντα, καὶ πέντε, ἐπὶ τοσοῦτον ἐδυσχρηστήθησαν, ὡς οὐδ᾽ εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ καὶ τὴν ἐνδυχίαν ἀπέδοντο, καὶ τὰ σώματα, καὶ σὺν τούτοις καί τινας τῶν κτήσεων. κάλλιστον οὖν σημεῖον κατέλιπε τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ἀποθανών. ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῶν καθ᾽ αὑτὸν ἐξ ἰβηρίας χρυσὸν εἰς τὴν ῥώμην κατενεγκὼν, μεγίστων δὲ θησαυρῶν κύριος γενόμενος ἐν μακεδονίᾳ, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν βίον, ὥστε μὴ δυνασθῆναι τὴν φερνὴν τῇ γυναικὶ διαλῦσαι πᾶσαν ἐκ τῶν ἐπίπλων, εἰ μὴ τῶν ἐγγύων τινὰς προσαπέδοτο κτήσεων.

Λευκοθέα. Leucothea. Nomen proprium.

Λευκοθέα. ὄνομα κύριον.

Λευκόν. Album, vt & bonum, *eſt vocabulum* homonymum. Quum enim album de corpore dicitur, album colorem ſignificat, quod eſt ſub qualitate. Quũ verò de voce dicitur, actionem ſignificat. Nam alba vox dicitur, clara, quæ-facilè-exauditur. Illa verò facilè exauditur, quæ vehementer, & celeriter auditum alterat, *& mutat*. Eodem etiam modo demonſtrari poteſt, acutum eſſe homonymum.

Λευκόν. τὸ λευκόν. ὁμώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον, τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν ποιότητα. τὸ δὲ, ἐπὶ τῆς φωνῆς τὸ ποιεῖν. λευκὴ γὰρ λέγεται φωνὴ, ἡ εὐήκοος. εὐήκοος δέ ἐστιν, ἡ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς, καὶ ταχέως ἀλλοιοῦσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὀξὺ δείκνυοιτ᾽ ἂν ὁμώνυμον.

Λευκώνιον. Leuconium. Nomen loci.

Λευκώνιον. ὄνομα τόπου.

Λευκωνιύ.

A Λευκονιεύς. δῆμος τῆς λεοντίδος οἱ λευκόνοι.

Λευκονιεύ. Leuconicus. Leuconij *ſunt* municipium *Tribus* Leontidis.

Λευκοπύγοις. δειλοῖς. ὡς μελαμπύγοις, τοῖς ἀνδρείοις.

Λευκοπύγοις. Albinates. Albis-natibus-prædiᴛos. Ignauos,& timidos. Vt μελαμπύγοις, nigris-natibus-præditos, fortes.

Λευκοῖς λίνοις ἔχοντες, αὐχοῦσι μέγα.

Λευκοῖς λίνοις. &c. *Senarius. Inferius in* λίθων χροιᾷ, *legitur* λευκοῖς λίθοις. *i. Albos Lapides. quæ lectio melior.*
Album linum habentes ſuperbiunt valde.

Λευκόχρως. λευκὸν σῶμα ἔχων. ἐν ἐπιγράμματι.

Λευκόχρως. Album-corpus-habens. In epigrammate.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῇ σύριγγι μελίσδων.

B

Daphnis album-corpus-habens, ille, qui pulchra fiſtula ſuauiter canit.

Λευκώλενος. λευκοβράχιων.

Λευκώλενος. Albas-vlnas-habens. Candidis-brachiis-prædita. *Paßim apud Homerum. Iliad. θ. pag. 293. v. 6. & alibi.*

Λεύκωμα. τοῖχος γύψῳ ἀληλιμμένος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος.

Λεύκωμα. Album. Paries gypſo inunctus, ad rerum ciuilium inſcriptionem aptus.

Λεύκων ἁγνός. γεγονὼς ἐν τοῖς πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. ὄνος ἀσκοφόρος. φράτορες.

Λεύκων ἁγνός. Leucon Hagnus. *VVolfius,* Ἀγνούσιος. *Æ. P.* Ἀγνούσιος. *Agnuſins. V. de Steph. in* Ἀγνοῦς. Vixit Peloponneſiacis temporibus. Ex ipſius fabulis ſunt iſtæ, ὄνος ἀσκοφόρος. i. Aſinus vtrifer. *i. vtrem-ferens*, & Phratores. *i. Curiales.*

C Λεῦκτρα. χωρίον βοιώτιον παρὰ θεσπιαῖς.

Λεῦκτρα. Leuctra. Locus Bœotius prope Theſpias.

Λευρά. λεπτά.

Λευρά. Tenuia. *Lata. Plana. Caua.*

Λεύσσετε. ὁρᾶτε. βλέπετε.

Λεύσσετε. *vel* Λεύσατε. Videte. Aſpicete. Spectate.

Λευστήρ. ὁ δὲ παλαμναῖος, καὶ λευστὴρ ἐκεῖνος, ἤτησεν ἐπωνυμίαν λαβεῖν εὐτυχής. ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος. τουτέστι, λιθοβοληθῆναι. καὶ αἰλιανός. ἵνα δὲ τῶν κακῶν αἴτιον, καὶ λευστῆρα ἀφανίσωσι.

Λευστήρ Ille, qui dignus eſt, qui lapidibus obruatur. Lapidatione-dignus. Vt, Ille verò ſceleratus,& dignus, qui lapidibus obrueretur, Fauſti cognomen appetiuit. λευστήρ, lapidatione dignus, hoc eſt, dignus, qui lapidibus obruatur. *Sic & Herod. lib. 5. pag. 156.* 28. Et AElianus Vt malorum autorem,& hominem dignũ, qui lapidibus obrueretur, de medio tollerẽt.

D Λευχείμων. λευχείμονος. συστέλλει γὰρ λευκοφόρος.

Λευχείμων. Albis-veſtibus-indutus. Albatus. Albas-veſtes-ferens. *In genuino* λευχείμονες *per o paruum ſcribitur.* Corripit enim *penultimam, & vltimam.*

Λευχηπατίας δειλός. συμβαίνει γάρ τι περὶ τὸ ἧπαρ ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται.

Λευχηπατίας. Formidoloſus In quibuſdam enim *hominibus* quiddam accidit, *quoddam vitium accidit* in hepate, quod homines formidoloſos facit. De huiuſmodi igitur *hominibus hoc prouerbium* dicitur.

Nomen compoſitum ex λευκός, *albus,& pallidus,& ex altero nomine* ἡπατίας. ου. ὁ. *qui hepate, vel hepatis aliquo morbo laborat. vel ex nomine* ἧπαρ, ἥπατος, ἥπατι. *Hepar. Iecur. Quòd plerunque palleant illi, quibus hepar eſt vitiatum. Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 857. & 858. ad. 85.* λευκηπατίας. *vbi (niſi ſit Ioniſmus) ſcribendum* λευχηπατίας.

Λέχαιον. ἐπίνειον κορινθίων.

Λέχαιον. Lechæum, Nauale Corinthiorum.

E Λεχεποίην. λέχη ποιοῦσαν. ἤτοι ψιάθους.

Λεχεποίην. Lectos, hoc eſt ſtoreas facientem. λεχεποίης. *Herboſus. Herbas producens, vnde fiunt tori. Vide Euſtath.*

Λέχος. συνουσία. κοίτη. μῖξις. ἡ δοτικὴ τῷ λέχει.

Λέχος. Coitus. *Venereus congreſſus.* Cubile. *Lectus.* Mixtio *venerea.* Datiuus τῷ λέχει.

Λεχώ. ἡ ἀρτίτοκος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Λεχώ Puerpera. Illa, quæ-recens-peperit. Et in epigrammate.

Οὕνεκά οἱ πρηεῖα λεχοῖ, δισσὰς ὑπερίσχες

F Χεῖρας ἄτερ τόξου πότνια νισσομένη.

Quoniam ipſi mitis puerperæ geminas ſuperiniectas tenuiſti
Manus ſine arcu veneranda veniens.

Λεχώϊα. τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ συμβάλλοντα.

Λεχώϊα. Quæ faciunt ad puerperium. Ad puerperium conducentia. Puerperio-conuenientia. Puerperis-dari-ſolita. *Vt in epigrammate 191. l. 3. Epig. 224.*

Ἀλλὰ κόραι τῇ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρουσαι,

Θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Sed puellæ huic puellæ puerperio-conuenientia dona ferentes,
Calidas in frigidum lachrymas fundite ſepulchrum.

Λέχριος. πλάγιος.

Λέχριος. Obliquus. Tranſuerſus. vt,

Et penetrans obliquus in thalamum.

A. CVM EI.

ΛEĩA. Apud Thucyd. Tenuia. Leuia. Simplicia. Planta. Ad differentiam eorum, quæ ſunt texta, & variegata.

Λεία. AEqualis via. *Subauditur enim* ὁδὸς. Plana via. Item præda. Significat etiam nomen proprium. Lea.

Λειανιῶ. *f.t. Ion. à comm.* λειανῶ, *quod à* λειαίνω. AEquabo. AEquale-faciam. Explanabo.

Λείας. Prædas ab hoſtibus *abactas*. Et λείας, greges, armenta, pecudes. Apud Sophoclem *in Aiace. pag. 3. v. 2. 3.*

Caſas enim recens inuenimus
Prædas omnes, & conciſas.

Vnde & ληϊστὴς propriè *deductitiu*, prædo, prædônis, latro, latrônis. Et Homerus *Iliad. v. pag. 415. v. 32.*

Prædam autem ex planicie ſimul abegimus valde multam.

Et alibi, *vt Iliados* 1 *pag. 527. v. 1.*

Prædabiles enim ſunt. i. abacta præda parari poſſunt *& boues, & pingues oues.*

Et rurſus. Cùm Scythæ in agrum Romanum incurſionem feciſſent, & magnam prædam abegiſſent, Imperator Valentianus iratus, & vehementiùs vociferatus, vocis cauſas, *& inſtrumenta* rupit, & obiit.

Λείβεται. &c. Lachrymis conſpergitur, *rigatur, & perfunditur*. Ariſtoph. *in Equitibus. pag. 207. v. 2. vbi L.* ὁ δ' ἱπποδάμου.

Ille verò Hippodami filius lachrymis *rigatur ſpectans* hæc, quæ facit Cleon.

Hic Hippodamus in Piræeo habitabat, & ſuam domum fecit publicam. *i. Reipub. donauit.* Aduerſus Cleonem igitur *Chorus hæc* acerbè dicit. Tu quidem *res alienas* in tuum-proprium-vſum-conuertis, *vſurpas, ubique vendicas*, & quæſtum facis. Ille verò, qui beneuolentiſſimus eſt Reip. Lachrymis perfunditur, videns te præter-merita frui Reip. bonis.

Λείβει. Accuſatiuo. Libat. Scatet. Stillat. vt, Ille verò vermibus ebulliens, *Scatens, L.* ἐκζέσας, *ab* ἐκζέω. *fu.* ἐκζέσω. *ebullio, efferueo, ſcateo*, & conſumptus, & paulatim ſtillans, *ac diffluens*, moritur.

Λείβηθρα. Libethra. Nomen vrbis. λείβηθρον verò, canalis ad-aquam-ducendam-factus. Aquę-ductus.

Λεῖκνον. Ornamentum Bacchicum. *ventilabrum. Caniſtrum.*

Illa verò ferebat *inuidioſum.* i. inuidiæ-multorum-obnoxium

Sæpe Mitrodoti ventilabrum, vel, caniſtrum, *ſupra comam.*

In epigrammate.

Λεῖκνον. Ventilabrum.

Λεῖμμα. Reſiduum. Reliquum. Reliquiæ.

Λεῖμαξ. λείμακος. *i. Paruum-pratum. Pratulum.* Locus arboribus-conſitus. Hortus. *Hortulus.* Et λειμακίσεροι. *ſub.* τόποι. Plantis, arboribúſque conſita loca.

Λειμὼν. ἄνθος. ὁ. Pratum. Floridus locus.

Λειμωνήρης βοτάνη. In-prato-creſcens herba.

ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ.

ΛEῖα. παρὰ θουκυδίδῃ, τὰ λιτά. πρὸς αἰτιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν, καὶ πεποικιλμένων. A

Λεία ὁμαλὴ ὁδός. καὶ ἡ λαφυραγωγία. σημαίνει δὲ, καὶ ὄνομα κύριον.

Λειανιῶ. λειον ποιήσω.

Λείας. πραίδας ἀπὸ πολεμίων. καὶ λείας, τὰ ποίμνια. τὰ βοσκήματα παρὰ σοφοκλεῖ. B

Ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν,
Λείας ἁπάσας, καὶ κατηναρισμένας.

Ὅθεν καὶ λῃστὴς κατὰ τὸ κύριον. καὶ ὅμηρος.

Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν, ἤλιθα πολλὴν. C

Καὶ ἀλλαχοῦ.

Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα.

Καὶ αὖθις. σκυθῶν ἐπιδραμόντων τὴν ῥωμαίων χώραν, καὶ πολλὴν λείαν περιελαυνόντων, ὁ βασιλεὺς οὐαλεντινιανὸς ὀργισθεὶς, καὶ βοήσας μειζόνως, ἐρράγη τὰ τῆς φωνῆς αἴτια, καὶ ἐτελεύτησε.

Λείβεται τοῖς δακρύοις. διαβρέχεται γίνεται. ἀριστοφάνης.

Ὁ δ' ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος. D

Οὗτος ὁ ἱππόδαμος ἐν πειραιεῖ κατῴκει. καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν ἀφῆκε. πρὸς οὖν λέγει πρὸς κλέωνα. ὅτι σὺ μὲν σφετερίζῃ, καὶ κερδαίνεις. ὁ δὲ εὐνούστατος τῇ πόλει, καταλείβεται δακρύοις, ὁρῶν σε καρπούμενον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως.

Λείβει αἰτιατικῇ. βλύζει. σταζει. ὁ δὲ φθειρσὶν ἐκζέσας ἐσθιόμενός τε, καὶ κατὰ μικρὸν λειβόμενος ἀποθνήσκει.

Λείβηθρα. ὄνομα πόλεως. λείβηθρον δὲ, ὀχετὸς ὑδραγωγικός. E

Λεῖκνον. κόσμος βακχικός.

Ἡ δὲ, φθονηθὲν

Πολλάκι μιτροδότου, λεῖκνον ὑπερθε κόμης.

Ἐν ἐπιγράμματι.

Λεῖκνον. τὸ πτύον.

Λεῖμμα, τὸ κατάλειμμα. F

Λεῖμαξ, λείμακος. ὁ σύμφυτος τόπος. ὁ κῆπος. καὶ λειμακίσεροι, οἱ σύμφυτοι καὶ συνδενδροι τόποι.

Λειμὼν λειμῶνος, ὁ ἀνθηρὸς τόπος.

Λειμωνήρης βοτάνη, ἡ ἐν τῷ λειμῶνι.

Λειμωνία

A Λειμωνία.βοτάνη.καὶ λειμωνῖτις.

Λειμωνία βοτάνη. *Sic enim ſcribendum.& λειμωνῖτις βοτάνη.* Pratenſis herba. *Herba,quæ naſcitur, & creſcit in prato,quæ à Sophocle in Aiace.pag.36. M.* λειμωνία *vocatur.*

Λεῖξαι.οὕτως ἐκαλοῦντο στρατιῶται.τοῦτο δὲ ἦν τὸ γένος τῶν ἀγοραστικῶν, καὶ παραστρατευομένων ἀνθρώπων.ὁ πάσης τάξεως ἐκτὸς ὑπάρχον, οὔτε χιλιάρχου λόγον, οὔτε στρατηγοῦ ἐποιεῖτο, διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι τὸ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπου, δικαίως,καὶ ἀδίκως. διόπερ ἀπερίσπαστον ὄν, πᾶν γένος ἐπινοεῖ κακίας, καὶ πᾶσαν εἰσφέρεται μηχανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἱκανὸν δὲ ὑπάρχον οὔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐπιβουλὰς, οὔτε πρὸς

B τὰς καθ' αὑτῶν, διὰ τὸ μήθ' ὅπλα, μήτε πίστιν ἔχειν, ἀναγκάζεται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώταις, καὶ συναποδεικνύειν τούτοις τὰς ἐπινοίας, χάριν τοῦ προσλαμβάνειν τὴν ἐκ τούτων ἐπικουρίαν, καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κερδῶν, καὶ φόνων. καὶ ἐγένοντο πάντες λίχνοι, καὶ πᾶν ἐπληρώθη τὸ στράτευμα ῥᾳδιουργίας, καὶ πονηρίας. ὅθεν καὶ λειξοῦρα.

Λεῖξαι. Lixæ,& calones. Ita vocantur milites *apud Romanos.imò,qui milites ſequebantur,vt ipſis ſeruirent, aquam,& ligna ferentes ad vſus caſtrenſes.* Hoc autem erat genus hominum operariorum, *mercenariorum*, & caſtra-ſequentium, *militéſque comitantium.* Quod, cùm eſſet extra omnem ordinem , nec Tribuni-militaris , nec Ducis vllam rationem habebat , *nec eos vllo modo curabat*, quia non cognoſcebatur, quæſtum quouis modo, per fas, & nefas, *conſectans.* Quare cùm à-nulla re abſtrahatur , omne genus improbitatis excogitat,& ad hanc rem affert omnem machinam, *& quiduis machinatur.* Sed cùm neque ad bellicas aggreſſiones', *L.* ἐπιβολάς: *at* ἐπιβουλαί, *inſidias.* neque ad priuatas *ſuas graſſationes*, ſatis virium habeat, quòd nec arma,nec fidem habeat: *ſed vtroque careat , ideo* cogitur cum militibus communicare , & ſua conſilia his ſimul-declarare, vt horum auxilium aſſumat, & his quæſtus , & cædium adiutoribus vtatur. Itaque facti ſunt omnes liguritores, & totus exercitus ad-quoduis-facinus procliuitate , & improbitate

C repletus-eſt. *VVolf.* τὰς καθ' αὑτοῦ *L. vt repetatur præcedens* ἐπιβολάς. Hinc etiam λειξοῦρα Lixarum-cupiditas-qua-ad lucrum-feruntur. Vel, Lucrandi cupiditas, qualis eſt ea, qua lixæ flagrant.

Λειξοῦρα.

Λειξοῦρα. Lixura.

Λειόβατος.ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Λειόβατος. Locus planus,& æqualis.

Λειομίτου.ἐν ἐπιγράμματι. παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτου κάμακος.

Λειομίτου. In epigrammate.

Palladis telas-texẽtis, tenue-filũ-habẽtis pertica.

Λειοκυμονοῦσιν αἱ νῆες.

Λειοκυμονοῦσιν αἱ νῆες. Naues ſunt-in-pacato-mari, *q.d. planos habent-fluctus.* λεῖα κύματα ἔχουσι.

Λεῖον.τὸ ὁμαλόν.τὸ πρᾶον.ἀριστοφάνης.

Λεῖον. Planum. AEquale. Sedatum. Pacatum. Lene. Mite. Ariſtophanes *in Ranis.pag.169.*

Μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξῃς.

Ne per iram contradicas, nec iracundè reſpondeas.

D

Ἀλλὰ συστείλας,ἄκροισι

Sed contractis velis,& *ſummis*

Χρώμενος τοῖς ἱστίοις, εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις.

Vtens velis, & ſumma velorum parte ventos excipiens, *Deinde magis*,ac *magis ages* impelléſque nauem,

Καὶ φυλάξεις,ἡνίκ' ἂν τὸ

Et obſeruabis,quando

Πνεῦμα λεῖον,

Ventum lenem,

Καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.

Et conſtantem accipies, nanciſcêris.

Λειόφυλλον.φυτὸν ὁμαλόδερμον.

Λειόφυλλον. Læuia-folia-habens. *At* λειόφλοιον φυτόν, Planta læuem-corticem-habens.

E Λειώδης.ὁ ὁμαλός.καὶ ὄνομα κύριον.

Λειώδης. Læuis. Planus. AEqualis. Et nomen proprium. Liôdes.

Λειώσας.διακόψας.

Λειώσας. Qui-diſſecuit. *Qui-concidit. Qui-leuiganit. Qui contriuit.à* λειόω.*ὦ.fut.*λειώσω.

Λειπανδρεῖν. βουληθέντας ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν. παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑταίρας.ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ σωκράτην.

Λειπανδρεῖν. Virorum-penuriâ-laborare. *vt, Ferunt* Athenienſes , cùm vellent *populi* multitudinem augere , quòd virorum-penuriâ-laborarent, decreuiſſe , vt *ſinguli ciues* vnam quidem ciuem ducerent vxorem: ſed ex meretrice etiam liberos-procrearent. Quamobrem & Socratem hoc feciſſe.

Λείπεσθαι. ἡττᾶσθαι. πολύβιος. πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων, μεγίστην ῥοπὴν ἔχουσι

F καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι, καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων..

Λείπεσθαι. Deficere. Succumbere. Vinci. Polybius. In omnibus bellicis rebus maximum habent momentum & ad ſuccumbendum , & ad vincendum, dimicantium *militum* animi.

Λειποθυμία.

Λειποθυμία. Deli quium-animi. Defectio-animi.

Λειπόκρεως.ὁ ἰσχνότατος.

Λειπόκρεως. Quem-deficit-caro. Macilentus. Macilentiſſimus.

Λειπομαρτυρίου δίκη. τοῖς ἐπισταμένοις τι τῶν

Λειπομαρτυρίου δίκη. Deſerti--teſtimonij actio. Illis , qui rem aliquam geſtam norant , & pro-

miſerant ſe teſtimonium in iudicio dicturos, deinde verò refugiebant, litem intendebant, & ſi conuicti-fuiſſent, pro meritis mulctabantur, niſi verò actor *eos* conuicilſet, drachmam mulctæ nomine deponebat, *& per ſoluebat.*

λείπομαι. Deſeror. Deſtituor. Deficio. Genit. & dat. *Relinquor. Vincor.*

λειπόμεθα λειπόμεθα, Victi-ſumus. Simul ac Dux militibus dixit tanta perturbatio, & confuſio, *vt milites animis conſternati fugere cœperint.* Capti ſunt autem bis mille, ducentis minus *συντήξιν lego. V Volſ. συντηξιν. q. d. colliquationem. i. Animi deiectionem, & conſternationem.*

λειποναῦται. Deſertores-nauium. vt, Edictum autem fecit, vt nauium-deſertores, *qui naues deſeruerant*, in Græcia quærerentur, & omnium manus amputarentur.

λειπόνεως. λειπόνεω declinatur *Atticè.* Deſertor-nauis. Qui-nauem-deſerit.

λειποτάκτης. Deſertor-aciei. Stationis, ordiniſque deſertor. Qui-fugit. Fugax. Et λειποτακτῶ. Aciem, ordinem, & ſtationem deſero.

λειποταξίου. Deſertæ-aciei *vel, Deſertæ-militiæ, vel, Deſerti-ordinis actio.* Agathias. Ille verò valde turpe, & ignauum *facinus* putabat, ſi conflato bello & ipſe, & ſui comites deſertæ-militiæ, *vel, aciei deſertæ* conuincerentur, *& rei peracti damnarentur.* Et, Heraclius Romanorum Dux aciei-deſertæ pœnas exigebat à Romanarum copiarum erronibus.

λειποσιτῶ. Frumenti, vel cibi, vel commeatus penuria laboro.

λειποστράτιον. Deſertio-militiæ. Deſertæ-militiæ-crimen. Quum quis militare non vult. Et λειποστράτιος. Qui deſerit-exercitum. Vel Qui-deſerit-militiam. Deſertor-militiæ. *L. ὁ τὴν στρατείαν καταλιπών.*

λειποψυχῶ. Deficio-animo. Propter-deficientem-animum-collabor.

λειπώδινος. Non eſt rectus *caſus*: at genitiuus. Nam ab ὠδίν, ὠδῖνος formatur. *Aliâs tamen eſt poeticus nominatiuus à genitiuo deriuatus. Mulieri tributum, ſignificat eam, quam partus dolor reliquit, dolore partus liberatam. Viro tributum, ſignificat eum, quem dolor reliquit, dolore liberatum.*

λείρια. Flores, vel Lilia. *Vt in illo pentametro,* Quæ ſola Charitum. i. *Gratiarum* flores decerpſit.

λειριόεντα. Florida. Tenera. Læuitatem. *leuorem. N. L. fortaſſe τὰ λεῖα. Leuia. Polita.* λείριον enim, flos. Mitia. Blanda. Iucunda. Suauia. Grata.

λείριον. Generaliter quidem flos *ita vocatur.* Specialiter verò, Narciſſi florem *ita* vocant Attici.

λειριόεσσα. Florida. Florum-iſtar-grata. Amabilis.

λειρόφθαλμος. Mites-habens-oculos. Aſpectu-miti præditus.

λειτουργίας. Publica-miniſteria. Publica-munera. Miniſteria.

λειτουργική. Propriè quidem, ſacerdotalis. Abuſiuè verò, ſeruilis. *Ad publicum miniſterium apta, vel publici miniſterij perita.*

λειτουργία. Propriè, publicum miniſterium, à λήϊτον. i. publicum, & ἔργον. i. opus, & miniſterium. Piſides.

Vt ſuſtineas debitorum, & vſurarum
Omnem generaliter in-animo-verſantem operam-miniſterij. N. L. Vel, omne miniſterium in-animo-verſans, & animum crucians.

προσαγομένων μαρτυρήσειν ὑπεσχημένων ἐν δικαστηρίῳ, εἶτα δ' ὕστερον ἀποφυγοῦσιν ἐλάγχανον δίκην. κἂν μὲν ἥλωσαν, ἐτιμᾶτο κατ' ἀξίαν. εἰ δὲ μὴ ἕλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐπετίθετο δραχμήν. A

Λείπομαι. γενικῇ, καὶ δοτικῇ.

Λειπόμεθα. ἡττήμεθα. ἅμα πρὸς τῶν στρατηγῶν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις ὅτι λειπόμεθα, μάχῃ μεγάλῃ, τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι διαδρομήν, καὶ σύνταξιν. ἑάλωσαν δὲ αἰχμάλωτοι δισχίλιοι, λειπόντων σ. B

Λειποναῦται. ἐδογματοποιήσατο δὲ τοὺς κατὰ τὴν ἑλλάδα λειποναύτας γενομένους ἀναζητῆσαι, καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων.

Λειπόνεως. λειπόνεω κλίνεται.

Λειποτάκτης. ὁ φυγάς. καὶ λειποτακτῶ, τὸ τὴν τάξιν καταλιμπάνω.

Λειποταξίου. ἀγαθίας. ὁ δὲ, αἰσχρόν τι, καὶ ἄνανδρον ἡγεῖτο, εἰ πολέμου συνεστηκότος, αὐτός γε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, λειποταξίου ἁλοῖεν. ἡράκλειος ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς, λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς ῥωμαικῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο. C

Λειποσιτῶ.

Λειποστράτιον. τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. καὶ λειποστράτιος, ὁ τὴν στρατιὰν καταλιπών.

D

Λειποψυχῶ.

Λειπώδινος. οὐκ ἔστιν εὐθεῖα. ἀλλὰ γενική. ἐκ τοῦ ὠδὶν γὰρ, ὠδῖνος, γίνεται.

Λείρια. τὰ ἄνθη. ἢ κρίνα. ἡ μούνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη.

Λειριόεντα. ἁπαλὰ, ἀπὸ τῆς λειότητος. λείριον γὰρ τὸ ἄνθος. προσηνῆ τερπνὰ ἡδέα. E

Λείριον. καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος. καὶ ἰδίως τὸ ἄνθος τοῦ ναρκίσσου καλοῦσιν οἱ ἀττικοί.

Λειριόεσσα. ἐπιθυμητική.

Λειρόφθαλμος. ὁ προσηνεῖς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

Λειτουργίας. ὑπηρεσίας.

Λειτουργική. κυρίως μὲν, ἡ ἱερατική. καταχρηστικῶς δὲ, ἡ δουλική. F

Λειτουργία. κυρίως, ἡ δημοσία. παρὰ τὸ λήϊτον, καὶ τὸ ἔργον. πισίδης.

Ὅπως ὑφέξῃ τὴν χρεῶν, καὶ τὴν τόκων
Ἅπασαν ἁπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν.

Et λει-

A Καὶ λειτουργῷ, δοτικῇ.

Et λειτουργῷ. Datiuo. Miniſtro. Publicum-munus-obeo.

N O T Æ.

Λεῖτ.]Publicum, à λαὸς, populus, λαῗος, & λῆϊος, q.d. populeus, i. publicus. At veriſimilius videtur, ſi deductum dicas ἀπὸ τοῦ λειτὸν, καὶ τὸ ἔργον. λειτὸν verò deriuatum à λεῖτον (vnde per contractionem formatur λειτὸν) τὸ διὰ τοῦ λαοῦ, εἴτε λαοῦ, ἰτὸν, τουτέστι βαῖνον. Quod it per populum, quod publicum eſt. Sic λαῖβεν ἐκ τοῦ λαοῦ contrarium, ὁ διὰ τοῦ λαοῦ βαίνουσα αἰτία.

Λειχὴν. λειχῆνος. εἶδος ψώρας.

Λειχὴν. λειχῆνος, ὁ. Lichen. Impetigo. Lepræ ſpecies.

Λείψανον. τὸ κατάλειμμα.

Λείψανον. Reſiduum. Reliquiæ.

B Λειψυδρία. ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος.

Λειψυδρία. Defectio aquæ. Aquæ-penuria.

ΤΟΥ Λ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η. — Λ. CVM Η.

Λήβω. τὸ λαμβάνω. τὸ λήβω, ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, γενικῇ.

Λήβω. *Priſcum, vnde λάβω, λαβαίνω, λαμβάνω.* Capio. Accipio. Sumo. τὸ λήβω in actiuis quidem *inflexionibus, & modis,* cum accuſatiuo conſtruitur. In paſſiuis verò, cum genitiuo.

Ληγατάριος. εἶδος ἄρχοντος παρὰ ῥωμαίοις. καὶ ληγάτον, τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον παρὰ ῥωμαίοις. καὶ ἐληγάτευσεν, ἀπένειμε.

Ληγατάριος. Legatarius. Apud Romanos eſt Magiſtratus ſpecies *Imò, ille, cui ex teſtamento aliquid eſt legatum, & relictum, quod ab hærede perſoluatur.* Et legatum, apud Romanos *vocatur id*, quod in teſta-

C mentis eſt-relictum, *alicui dandum.* Et ἐληγάτευσεν. Legauit. Diſtribuit. *Teſtamento reliquit diſtribuendum.*

Λῆ. γενικῇ. παῦε.

Λῆ. *L.* λῆγε. *quod à λήγω.* Genitiuo. Quieſce. Deſine. Ceſſa.

Ληδάριον. θέριστρον. ἄλλως εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. ἀριστοφάνης.

Ληδάριον. Meſſoris-veſtimentum. *Subtilis, & æſtiua veſtis, qualis eſt ea, quâ meſſores vtuntur æſtate.* Aliâs *eſt* vilis veſtis æſtiua. Ariſtophanes *in Auibus pag.* 396. *v.* 11.

Καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.

Et meſſoriam-veſtem aliquam emere. Apud Ariſtoph. L. ληδάριον. hinc τὸ ληδάριον per craſin. Vide Λῆδον in Dor. Lex.

D

Λήδας υἱεῖς, κάστωρ, καὶ πολυδεύκης.

Λήδας υἱεῖς. Ledæ filij, Caſtor, & Pollux.

Λήδη. ὄνομα κύριον.

Λήδη. Leda. Nomen proprium.

Λῄδιον. τὸ τριβώνιον.

Λῄδιον. Pallium-attritum. Attrita-veſtis. *vide Euſtath. in λῄδιον. & in λῄδιον.*

Λήθαργος ἐπιλήσμων.

Λήθαργος. Lethargus. Obliuioſus. *Morbi genus, quod homines obliuioſos. i. ſtupidos reddit, & ſegnes, ac torpentes. Veternus Latinè. Conſule Oeconomiā Hippocratis.*

Λήθαργος κύων, ὁ προσσαίνων μὲν, λάθρᾳ δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων, οἱ μὲν ἀμελεῖς, καὶ ἀβλεμεῖς, καὶ νωθροὶ, λήθαργοι καλοῦνται. ἔστι δὲ

E καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ.

Λήθαργος κύων. Lethargus canis. Qui principiò quidem blanditur, poſtea verò clàm mordet. *vel,* προσσαίνων. *Aſſentans quidem, clàm verò mordens.* Et equi negligentes, & inualidi, & ſegnes, *tardi, pigrique* Lethargi vocantur. Lethargus etiam eſt morbus quidam cum febre.

Ληθεδανός.

Ληθεδανός. Obliuionem-afferens, vel pariens.

Ληθεδόνος. ὄνομα πηγῆς.

Ληθεδόνος. *Genitiuus à recto* ληθεδών. Lethedon. Nomen fontis.

Ληθεδών. λήθη. λήθη δέ ἐστιν ἀποβολὴ ἐπιστήμης. ἐν ἐπιγράμματι.

Ληθεδών. Obliuio. Obliuio autem eſt amiſſio ſcientiæ. In epigrammate.

Ἔργα δὲ φώτων

Facta virorum

Ἐς ταχινὴν ῥέπει τοιάδε ληθεδόνα.

In celerem ruunt talia obliuionem.

Λήθη. ὁ δὲ, τοὺς θείους ἐξηγητὰς ἀπεγράφετο

F μάλα ἀκριβῶς εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας, ὡς ἔφη ὁ πλάτων, ὑπομνήματα καταλείπων ἑαυτῷ, καὶ ἀποθησαυριζόμενος.

Λήθη. Obliuio. vt, Ille verò diuinos Interpretes deſcribebat admodum accuratè, ad ſenectutis obliuionem, vt dicebat Plato, cōmentarios ſibi relinquens, & tanquam-theſauros reponens. *L.* εἰς τὴν τοῦ γήρως λήθην. Vel eſt hypallage.

Λήθην κυνῶν,

Λήθην κυνῶν. Obliuionem canum. *Hoc prouerbialiter dici videtur, vt & de muſcis, quæ redeunt in eundem locum, vnde fuerunt ſæpius abactæ. In impudentes igitur dicetur, qui repulſam ſæpe paſſi, tamen ad eoſdem redeunt, obliti præteritæ repulſæ, vel etiam maledictorum, aut plagarum inflictarum.*

Λήθω &c. Medicamentorum obliuionem afferentium, *vel, inducentium.* Et, Auſorum *facinorum* obliuionem ipſis offundentes. Pro, qui fuerunt audaces *N. L.* A

Λήθω ἐμποιουμένων φαρμάκων. τῶν τολμηθέντων σφίσι λήθην καταχέαντες. αὐτὶ τοῦ, τολμητίαι γενόμενοι.

Λήθης πεδίον. Lethes campus. *Vel, vt Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 587. ad. 55. Obliuionis campus.* De rebus, quę fieri nequeunt. *Vel de hominibus infirmis.*

Λήθης πεδίον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Λῆθος Nomen proprium. Lethus.

Λῆθος. ὄνομα κύριον.

Ληθότης. Obliuio.

Ληθότης. ἡ ἐπιλησμοσύνη.

Λήθω. Lateo Et fut. λήσομαι. ſimiliter *accipitur, & eodem modo ponitur.* Latebo vt,

Λήθω. λανθάνω. καὶ λήσομαι ὁμοίως.

Latent enim profectò vel ventorum tranſitus B

Fœminam auem. i. gallinam, *niſi quum partus inſtat.*

Λήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι

Θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.

Sunt autem hæc ex Sophoclis Oenomao, & ſunt in voce Διέξοδοι.

Ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ οἰνομάου σοφοκλέους, καὶ ἔστιν ἐν τῷ διέξοδοι.

Λήϊα. Segetes. Frugiferi-campi. Sationales-agri.

Λήϊα. σιτοφόρα πεδία χωράφια.

Ληϊβότειρα. Segetem-depaſcens. Et ληϊβοτήρ, *Homer. Odyſſ. Σ. pag. 534. v. 6. σῦς ληϊβοτήρ. Sus* ſegetem-depaſcentis ληϊβοτὴρ verò, agreſtis ſus. Aper.

Ληϊβότειρα. ἀπολαυστική. καὶ ληϊβοτήρης. ληϊβοτὴρ δὲ, ὁ ἄγριος σῦς.

Ληΐδα. Prædulam Paruam-prædam. Prædam. *oues. Pecudes. Theocrit. Idyll. 25. v. 97. & 116.*

Ληΐδα τῆς λαφυραγωγίας.

Ληΐζεται. Accuſatiuo. Prædatur. In ſeruitutem-redigit. Diripit. Populatur. Vaſtat, *deſertúmque reddit.* Fortaſſe autem & paſſiua ſignificatione dicitur. C

Ληΐζεται αἰτιατικῇ αἰχμαλωτίζει. διαρπάζει. πορθεῖ ἐρημοῖ. ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῇ σημαινομένῳ λέγεται.

Λήλωσαν. *Atticè dictum, & poeticè, neglecto ſyllabico incremento, pro comm. ἐλέασαν. à λειαίνω. Lauo, Lauigo, polio. fut. λειανῶ. aor. 1. act. comm. ἐλέανα. Att. ἐλήλανα. Poet. ἤληλανα, & λήλανα. &c.* Læuarunt. Læuigarunt. Poliuerunt. AEquarunt.

Ληλωσαν ὡμάλισαν.

Λήϊνιος. Leïnius. *N. L Niſi fortè, Prædator.*

Λήϊνιος.

Λήϊον. Vilis tunica. *vide κολόβιον in Lex.*

Λήϊον. εὐτελὲς κολόβιον.

Ληΐσατο. Partitus-eſt. Diuiſit. Vel prædatus-eſt, populatus-eſt, diripuit.

Ληΐσατο, ἐμερίσατο. ἢ ἐλαφυραγώγησεν.

Ληϊσθείς. Direptus Per-prædam-abactus. Spoliatus Et ληϊστικὸν τάγμα. Latronum, ſiue prædonum agmen. Et ληϊστικὸν πλῆθος. Latronum, ſiue prædonum multitudo. *q. d. Prædatoria multitudo, vel manus.* D

Ληϊσθείς. ληϊστευθείς. καὶ ληϊστικὸν τάγμα, καὶ πλῆθος. ληϊστικὸν δὲ κτῆμα.

Ληϊστός Per-prædam-partus. *Prædâ-partus. Partus, aut qui parari, compararíque poteſt. Hom. Iliad. 1. pag. 327. v. 1.*

Ληϊστός. ὁ κτητός.

Ληΐτις. ληΐτιδος. *Euſtat. κ.* Mulier captiua, quam quis abegit in præda. vel prædatrix. *At Ληΐτις Ἀθηνᾶ. Minerua prædatrix, vel quæ milites in præda paranda, & abigenda iuuat. vel Prædæ-præſes.* Λήϊτος verò, Ληΐτου. *Nomen viri proprium, vt ait Euſtath. quod homini prædatori conuenit. Nomen à ληΐζομαι deductum. Vel eſt epithetum, & idem valet ac δημόσιος. i. publicus. At λήϊτον genere neutro, Prytaneum vocant Achiui, vt ſcribit Herodotus lib. 7. pag. 284. lin 35. & 36.* E

Ληΐτις, ληΐτιδος. ληΐτος δὲ, ληΐτου.

Ληκεῖν. Loqui. Ληκεῖν *legitur apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 279. v. 11. annot. 7. Et pag. 285. ver. 16. annot. 6.*

Ληκεῖν. τὸ φωνεῖν.

Ληκυνθάδιος. Lecinthadius. *N. L. At* Ληκυθιάδες. *In aures quadam. Heſych.*

Ληκυνθάδιος.

Ληκώμεθα. Moueamur. Ariſtoph. Maximè, quum ab aliquo moueamur noctem totam. *N. L.*

Ληκώμεθα. κινώμεθα. ἀριστοφάνης. μάλιστα δὲ ὑπό του ληκώμεθα τὴν νύχθ᾽ ὅλην.

Ληκτεύω. Romanorum lingua ſignificat Dirigor. *N. L. Fortaſſè* ῥηκτεύω. *Rectus-ſum. à nomine Rectus, a, um, vnde ῥηκτεύω. Rectum facio. Dirigo.*

Ληκτεύω. κατὰ ῥωμαίους διορθοῦμαι.

Ληκύθιον. Lecythium. Parua-lecythus. Parua-ampulla. Ampullula. *Vaſ olearium, & in quo reponuntur vnguenta. vt,* Habebat autem & in Zona Lecythium dependens, in quo erat letale pharmacum. Et in Ariſtophanes *in Ranis. pag. 176. v 16 17. 18.* F

Ληκύθιον. ἀγγεῖον. εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύθιον παρηρτημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον. καὶ ἀριστοφάνης.

Non ſecundùm carmen. i. ſingulis carminibus inſiſtens, *profectò tuum radam*

Οὐ κατ᾽ ἔπος δὲ σου κνίσω

Verbum

A σίππῳ εἰρημένον, ἐν τῷ περὶ καλοῦ, καὶ ἡδονῆς. ὡς ἂν τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ οὔσης περιεργοτέρας.

Λάσταυρος. πόρνος. δασὺς τὸν ταῦρον. λασιόταυρός τις ὤν. ὁ δασὺς τὸν ταῦρον. εἴ τις ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ἢ τοῖς βαρβάροις λάσταυρος τὸν τρόπον, οὗτοι πάντες ἑταῖροι τοῦ βασιλέως ἦσαν.

Λαταγεία. θηλυκὸν, καὶ λαταγάς.

B Λάταξ. ἡ μεγάλη σταγών. ἐν ἐπιγράμματι.

Τοὺς δὲ μεθυστὰς
Καλύψω λατάγων πλήγμασι τερπομένους.

Λατῖνοι. οἱ νῦν ῥωμαῖοι. τήλεφος γὰρ υἱὸς ἡρακλέους ὁ ἐπικληθεὶς λατῖνος, μετωνόμασε τοὺς πάλαι κητίους λεγομένους νῦν λατίνους. ἰταλοὶ δὲ οὗτοι πάλιν προσηγορεύθησαν, ἔκ τινος ἰταλοῦ δυναστεύσαντος τῆς χώρας· αἰνείου δὲ καταλαβόντος τὴν δύσιν, ἐκλήθησαν αἰνεάδαι. μεθ' ὃν
C ῥωμαῖοι πάντες μετωνομάσθησαν, ἀπὸ ῥωμύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν.

ſippum in *libro* de Honeſtate, & Voluptate, dictum eſt quoddam edulium, cuius parandi ratio operoſior, atque lautior eſt.

Λάσταυρος. Scortum-maſculum. Scortator. Qui taurum habet hirſutum, quaſi dicas λασιόταυρος. ταῦρος *autem, virile membrum. Vnde* παρθένος ἀπείρωτος *Virgo nullum paſſa virum.* Salax. Peni-deditus. Laſtaurus. vt, Si quis inter Græcos, vel Barbaros erat ingenio ſalaci, *eiuſque venereis addicto præditus*, omnes illi Regis erant ſodales.

Λαταγεία. Fœmineum *eſt. Eſt nomen generis fœminei.* Maiorum-guttarum-deſtillatio. Et λαταγάς. *vel* λάταγας Maiores guttas.

Λάταξ Magna-gutta. In Epigrammate.

Temulentos autem

Tegam magnarum—guttarum ictibus delectatos.

Λατῖνοι. Latini, qui nunc Romani. Telephus enim Herculis filius, cognomento Latinus, eos, qui olim Cetij vocabantur, mutato-nomine-vocauit Latinos, *vt nunc vocantur*. Hi verò rurſus vocati ſunt Itali à quodam Italo, qui regionis illius principatum obtinuerat. Cùm autem Æneas Occidentem occupaſſet, vocati-ſunt AEneadæ: Poſt quem omnes, Romani, mutato-nomine-vocati-ſunt, quod nomen à Romulo acceperunt.

N O T AE.

Κητίους.] Fortaſſe Λατίους. Latios. Nam, vt canit Ouid.

Dicta fuit Latium terra latente Deo. Vide.

Λατρεύω. τὸ τιμῶ. αἰτιατικῇ. ὡς τὸ οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα. δοτικῇ δὲ, ἐπὶ τοῦ θύω. ὡς τὸ λατρεύειν ζῶντι θεῷ.

D Λατρεία. δουλεία ἐπὶ μισθῷ.

Οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.

Λάτρις. λάτρευ. θηλυκὸν δὲ λάτρις, θεράπαινα δούλη. προσαίτις.

Δείσας ἡμιγύναικα θεοῖς λάτριν. ὅς τάδ' ὄρεια

Ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

E Λάτρις. τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ ι. εἰδωλολάτρης δὲ διὰ τοῦ η. ἐν συνθέσει.

Λάτρον. ὁ μισθός. λατρεία γὰρ ἡ ἐπὶ μισθῷ δουλεία. λάτρις δὲ διὰ τοῦ ι. λάτριν ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμεῖ.

Λατύπη λιθουργική. ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου.

Λαυκανίη. ὁ λαιμός.

Λαύρα. δημόσιος στενωπός. ἄμφοδος. ῥύμη. δι'
F ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. ἢ λαύρα ἡ στενὴ ῥύμη, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ ὁ ῥυπαρὸς τόπος. καὶ λαύρα ἡ στενὴ κατοικία τῶν μοναχῶν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ οὐδ' ὃς εἰς λαύρην. λαύρα οὖν, παρὰ τὸ ῥέειν ἐν αὐτῇ τοὺς λαούς.

Λατρεύω Honoro. Colo. Accuſatiuo. Vt illud, Diuina-ſapientia-præditi non coluerunt res-conditas præ conditore. Datiuo *etiam gaudet, quum ponitur* pro ſacrificium-facio *Immolo. Seruio.* vt illud, Deo viuenti ſacrificium-facere, *ſeruire.*

Λατρεία. Seruitus mercedis causâ. *Opera, quam quis alicui mercedis cauſa ſeruiens nauat. Vt apud Sophoclem in Aiace. pag. 30. v. 12.*

Qualia ſeruitia pro quanta æmulatione alit!

Λάτρις, ιος, ὁ, Seruus. Mercenarius. Famulus mercede ſeruiens. Famulus. Fœmineum verò, λάτρις, ιος, ἡ, Ancilla. Famula. Serua. Mercenaria-mulier. Mendica. *In Epigrammate.*

Metuens ſemiuirum Deorum ſeruum, qui hæc montana

Indumenta, & flauos ſuſpendit cincinnos.

Λάτρις Simplex, per ι *ſcribitur.* at εἰδωλολάτρης, per η, in compoſitione, Simulachrorum-cultor.

Λάτρον, Merces, quæ mercenariis datur. Λατρεία enim, ſeruitus mercedis causâ λάτρις verò per ι, vt, Seruum adducere retrogradum, inhoneſtum, figulo.

Λατύπη. Mulier-lapides-cædens. Quæ in lapidum cædendorum opere occupatur. Vel tenuis *pars* lapidis. Lapidum fragmenta.

Λαυκανίη. Guttur.

Λαύρα. *Ariſtoph. in Pace. pag. 437. v. 23.* Publica-anguſta-via. Biuium. Vicus, per quem populi fluunt. ῥύμη, *Gallicè, Rue.* vel λαύρα, anguſtus vicus, *anguſta via*, vbi omnis immundicies *eſt, vbi ſunt omnes ſordes.* vel ſordidus locus. Λαύρα etiam anguſta monachorum domus. Eſt autem in οὐδ' ὃς εἰς λαύρην. Λαύρα igitur dicta, quòd populi per ipſam fluant. *Ergo publica, lata, ampla via.*

Λαυρέντια. Laurentia. Nomen vrbis.

Λαυρέντια. ὄνομα πόλεως. A

Λαύρειον. Laureum. Locus Atticus metalla producens.

Λαύρειον. τόπος ἀττικὸς ποιῶν μέταλλα.

Λαφρία. Profunda. *Eſt & Dianæ epithetum. vt,* Comâ comantem, & ſenem cano *capillitio*, diuitias eſſe Laphriam Dianam. *N.L.*

Λαφρία. βαθεῖα. τῇ θριξὶ κομῶντα, καὶ γηραιὸν πολιᾷ, πλοῦτον εἶναι τὴν λαφρίαν ἄρτεμιν.

Λαφυγμός. *Ariſtoph. Pluto. pag. 62 v. 1. Schol. annot. 1. vnde Suid.* Helluatio. Deuoratio. Item in cibis parandis magnus ſumptus. Ciborum, ac epularum ſumptuoſus apparatus. Hoc eſt diſſolutus, *& à quotidiano viuendi genere remotus*, & ſumptuoſus cibus *Et* λαφύσσειν *ſignificat Helluari, &* inexplebiliter vorare. Eupolis in Aſſentatoribus. Hauriet hauſtum virilem admodum. *Helluationem admodum virilem helluabitur.* Et Homerus *Iliad. λ. pag. 413. M.L.* ἔγκατα. Et viſcera omnia abſorbet, *vel exhauriet.*

Λαφυγμός. ἡ ἀδηφαγία. καὶ ἡ περὶ τὰ ἐδέσματα πολυτέλεια. τουτέστιν, ἐκδεδιῃτημένη πολυτελὴς τροφή. τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. εὔπολις ἐν κόλαξι. λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ. καὶ ὅμηρος, καὶ ἐν κατὰ πάντα λαφύσσει. B

Λαφύξας. Qui-dilacerauit. Qui-copioſè-eſt-epulatus. AElianus. Hæ verò Aquilæ, viſcera elephantorum abſorbebunt, *exhaurient, quod dixit,* monſtratis vexillis, *in quibus erant Aquilæ manu factæ.* Et, Perſæ verò, quum in fontes incidunt, *quum fontes inuenũt,* copioſiùs *aquam* hauriunt, vt quodammodo nequeant expleri, & in magnũ malum incidunt, quòd ipſe venter ob nimiam aquæ iniectionem, aquæ importatæ aſſumptionem, qua grauatur, diu ferre non poſſit.

Λαφύξας. διασπαράξας. ἀφειδῶς θοινησάμενος. αἰλιανός. ἤτοι οἱ ἀετοὶ, λαφύξουσι τῶν ἐλεφάντων τὰ σπλάγχνα, δείξας τὰς σημαίας. οἱ δὲ πέρσαι φρέασι περιτυχόντες, λαφύττουσιν ἀπληστότερον, καὶ ἐς μέγα κακοῦ ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐτῆς τῇ ἀθρόᾳ τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τοῦ ἐπιφορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀνάληψιν. C

Λάφυρα. Quæ de hoſtibus adhuc viuentibus capiuntur. *Quæ viuentibus adhuc hoſtibus auferuntur.* Quæ verò *detrahuntur* ipſis mortuis, σκῦλα vocantur, *exuuiæ, ſpolia.*

Λάφυρα. τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τῶν τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα λέγεται.

Λαφύστης. Helluo. Guloſus. Gurges.

Λαφύστης. ὁ λαίμαργος.

Λαχανεία. Olerum-collectio.

Λαχανεία.

Λαχανηρόν. Oleraceum. Quod-olera-ſapit. Ex-oleribus-confectum.

Λαχανηρόν.

Λαχανίζεσθαι. Lachaniſſare. Olera-colligere, vt ξυλίζεσθαι Lignari. Ligna-colligere. & φρυγανίζεσθαι. Cremia-colligere. Virgulta colligere.

Λαχανίζεσθαι. ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν. ὡς ξυλίζεσθαι, καὶ φρυγανίζεσθαι. D

Λαχάνοις. Oleribus. *Et* λαχανοπώλης *ὁ, ὁ. Olerum-venditor. Et datiuum pluralis* τοῖς λαχανοπώλαις. Olerum-venditoribus. vt, Magnam iuris iurandi-ſanctimoniam oſtentantes, per olera iurant, Dicentes, Per olera, & per mala.

Λαχάνοις. τοῖς λαχανοπώλαις. πολλὴν εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι, περὶ λάχανα ὀμνύουσι. μὰ τὰ λάχανα. καὶ μὰ τὰ κακὰ λέγοντες.

N O T AE.

Λαχάνοις.] Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 522. v. 24. & 25.

Ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακά,
Ἅτ' ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.

Hoc ideo dictum, quia pag. 521. v. 1. Poeta dixit,

Εὐρεπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας. E

Λαχάρης. Lachares, Lacharis F. Athenienſis Sophiſta, diſcipulus Heracleonis, Athenienſis Sophiſtæ, magiſter verò plurimorum: at clarorum *virorum,* Euſtephij, & Nicolai, & Aſterij. Floruit temporibus Marciani, & Leonis Imperatorum. Scripſit de colo, & commate, & periodo. Diſputationes. Hiſtoriam ſecundùm Cornutum, *de Cornuto.* Oratorias eclogas, *i. ſelecta loca ex oratoribus*, ordine alphabetico. Lachares Sophiſta, tardior quidem erat in diſputationibus: ſed vir vel ipſo vultu virtutis præſtantiam præ ſe ferens, dignus, qui Philoſophus potiùs, quàm Sophiſta vocaretur, qui viſum amiſſum recuperauit. Nam & alioqui vir Deo-charus fuit.

Λαχάρης. λαχάρους, ἀθηναῖος σοφιστής. μαθητὴς ἡρακλέωνος σοφιστοῦ ἀθηναίου. διδάσκαλος δὲ πλείστων. ἐνδόξων δὲ, εὐστεφίου. καὶ νικολάου. καὶ ἀστερίου. ἀκμάσας ἐπί τε μαρκιανοῦ καὶ λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε περὶ κώλου, καὶ κόμματος, καὶ περιόδου. διαλέξεις. ἱστορίαν τὴν κατὰ κορνοῦτον. ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον. ὁ λαχάρης ὁ σοφιστὴς βραδύτερος μὲν ἦν περὶ τοὺς λόγους. καλὸς δὲ, καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετήν. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ σοφιστής. ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἦν ὁ ἀνήρ. F

Λάχεια. Terra breuis. *Hom. Odyſſ. I. pag. 248. v. 8.* νῆσος λάχεια. *Inſula parua.*

Λάχεια. γῆ βραχεῖα.

Λαχεῖν δίκην. Intentare litem. Litigare.

Λαχεῖν δίκην, δικάσασθαι.

Λάχνη.

A Λάχνη. τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός.

Λαχνήεντα. δασέα. τετριχωμένα.

Λαχνήεις. ὁ δασύς. καὶ λάχνος, ὁ αὐτός.

Λάχος. ἡ μοῖρα. ἐν οἷς ἦν καὶ συὸς ἀγρίου μέγα λάχος. λέγεται δὲ καὶ πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὖθις ἐν μύθοις. τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι. καὶ αὖθις. σφαίρας δὲ λάχος κονίησιν ἐμίχθη.

B Λαχών. κληρωσάμενος. ἀριστοφάνης. πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις. τουτέστι, πρὶν κληρωθῆναι. πρὶν χειροτονηθῆναι. πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

λάχνη. Lana. Lanugo. Villus. Capillus. Hirſutæ-ſetæ. Dicitur & ipſa maris ſpuma, λάχνη.

λαχνήεντα. Denſa. Villoſa. Setoſa. Capilloſa. Hirſuta.

λαχνήεις. & λάχνος. Idem. Denſus. Villoſus. Setoſus. Capilloſus. Hirſutus.

λάχος. Portio. Pars. Sors. vt, Inter quæ erat & agreſtis ſuis magna pars *i. apri magnum fruſtum.* Dicitur & πρόλαχος, prima-pars. Et rurſus in fabulis. Hanc igitur primam partem abſportabo. Et rurſus: *L.* σφαίρας δὲ λαχός. Globíque pars *cum* puluere mixta eſt.

λαχών. Sortitus. Sortitò-conſecutus, *vel adeptus. Sortitò-creatus.* Ariſtophan. *in Equitibus pag.* 203. *v.* 5. Prius quàm ſortitò-ſis-adeptus *res* publicas, *eas tu* deuoras. Pro, Antequàm res tibi ſortitò-obtigerint, priuſquàm creatus-ſis *magiſtratus*, *Rempub. deuoras.* Ante diſtributionem *ſortitò factam, tu res publicas* rapis. Tranſlatio ducta ab illis, qui in cœnis, *& conuiuiis, cibos in menſa poſitos* rapiunt ante diſtributionem *fieri ſolitam.*

Λάψαι. τῇ γλώττῃ πιεῖν.

Λάψοντες. ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. οἱ C γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι, καὶ διὰ δίψαν ὁρμῶντες, ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ παράσημα. ἔστι πλατύτερον ἐν τῷ ἀπολάψεις.

λάψαι. Lingua-bibere. *Lambere. Canis inſtar potare. Gallicè, Laper.*

λάψοντες. *Vel potiùs* λαψόοντες. Lambere-cupientes. Bibere-cupientes. vt, Qui enim ſanguine ſunt-repleti, & propter ſitim impetuosè-feruntur, in fonte fiduciam, *animique præſentiam* habent. Hoc fuſiùs explicatur in voce Ἀπολάψεις.

ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙ.

Λαιά. ἀριστερά. ἡ κολοβά.
Λαιδρός. ὁ θρασύς.

Λαίεται. καταλύεται.

D Λαιετόν. τὸ ἀρχαῖον.

Λαίθαργος. λαθροδήκτης. σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων εὔνοιαν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα.

Λαιθυράζω. χλευάζω.

Λαικάζω. ἀπατῶ.

Λαικαστής. ὁ πόρνος. ἀριστοφάνης. λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας. τουτέστι πόρνους. ὁ αὐτός. κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν. τὸ δὲ τορνεύει. καὶ γογγυλί- E ζει, καὶ λαικάζει. καὶ λαικάστρια, ἡ πόρνη.

Λ. CVM AI.

ΛΑΙΑ'. Læua. Siniſtra. vel mutila.

λαιδρός. Audax. *Temerarius. Impetuoſus. Impudens. Rapax.*

λαίεται. Diſſoluitur. *Euertitur.*

λαιετόν. Antiquum.

λαίθαργος. Clàm-mordens *canis. Vt in hoc ſenario.* Blandiris mordens, & canis clàm-mordens es. Prouerbium in eos, qui ſimulant quidem ſe-beneuolos eſſe: ſed tamen clàm inſidiantur.

λαιθυράζω. Irrideo. Derideo.

λαικάζω. Decipio. *Fallo. Scortor. Ariſtoph. Equit. pag.* 199. *v.* 12. *annot.* 11. *& in Theſmophor. pag.* 513. *v.* 29.

λαικαστής. Scortator. Scortum maſculum. Ariſtop. *in Acharn. pag.* 264. *v.* 13. Scortatoréſque, & cinædos. Hoc eſt ſcorta-maſcula. Idem *in Theſmophor. pag.* 513. Flectit verò nouas teſtudines verborum, Alia verò tornat, & rotundat. &c. & 29. v. Mn. Et Scortatur. Et λαικάστρια. Meretrix. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ κάζειν, quòd ſe nimium ornet, vt amatores faciliùs alliciat.

N O T AE.

Κάμπτει δέ.] Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 513.

Κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας[*] ἐπῶν
Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ
Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
Καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει
Καὶ χοανεύει.
F Mn. Καὶ λαικάζει.

[*] ἁψῖδας

Λαίλας. ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

Λαίλαψ. ὁ μετ᾽ ἀνέμων ὄμβρος, καὶ σκότος. ὁ δὲ, οἷά τις λαίλαψ ἐπιθαλάττιος, ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις. λαίλαπι

λαίλας. Qui non eſt genere tyrannus.

λαίλαψ. Turbo venti. Procella. Cũ ventis imber, & caligo. vt, Ille verò, tanquam marina procella, vel impetuoſum fulmen *hoſtes* inuaſit ex-improuiſo, *vel repentè.* Et rurſus *in quodam pentametro.* Procellæ

Boreæ fractum aſpexit cornu. *L.* τῇ Βορέᾳ. i. Procella à Borea excitata. Et fœmineo-genere *dicitur, vt,* Terribilis irruens procella.

βορέην κλαδὼν ἐπειδὴ κέρας. τῇ ἐκ τοῦ βορέα. καὶ θηλυκῶς. λαίλαψ ἐπιγαιοῦσα δεινή. A

λαίλιος. Lælius. Nomen proprium.

Λαίλιος. ὄνομα κύριον.

λαῖμα. Sanguis. Deductum verò eſt à λαιμὸς. i. *guttur, ex quo ſecto proſilit ſanguis.* Alij verò λαῖμα *vertunt* ὅρμημα. i. impetus. Quinetiam quidam Aſiæ accolæ, *vel, Aſiatici,* vocem hanc de impudentibus, & audacibus dicunt. Ariſtoph. Auibus, *pag.* 426. *ver.* 18. 19. 20.

Deinde verò aſcendit ipſi ex-inferis,
Ad ſanguinem cameli,
Charephon ille Veſpertilio. vide Schol. annot. 13.

Λαῖμα· τὸ αἷμα. παρὰ τὸ πεποιῆσθαι δὲ παρὰ τὸν λαιμόν. οἱ δὲ, λαῖμα, τουτέστιν ὅρμημα. ἔτι μὴν τοι τῶν περὶ τὴν ἀσίαν τινές, ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν, καὶ ἀπόλμων οὕτω λέγουσιν. ἀριστοφάνης ὄρνισι.

Κἆτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν
Πρὸς τὸ λαῖμα τοῦ καμήλου, B
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

N O T AE.

Τὸ λαῖμα τοῦ καμήλου.] Ariſtophanes in Auibus pag. 426. Τὸ ἔτυμον τοῦ λαῖμα nobis aperit.

Σφαγι' ἔχων κάμηλον,
Ἀμνόν τιν', ὡς λαιμοῖς τεμὼν
Ὥσπερ Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθεν,
Κἆτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν,
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου.

Sic & apud Suidam ſcribe, τῆς καμήλου.

C

λαῖμα Sacra victima.
Λαῖμα. τὸ ἱερὸν θῦμα.

λαιμαργία. Vehemens *vorandi* cupiditas. Auiditas-vorandi.
Λαιμαργία. ἡ σφοδρὸς ἐπιθυμία.

λαιμάσσω. Immoderatè comedo.
Λαιμάσσω. ἀμέτρως ἐσθίω.

λαιμοπέδη. Gutturis-vinculum, quo canis vincitur. *Canis collare. Millus.* In epigram.

Et ſagacium millum catulorum.

Λαιμοπέδη. δι' ἧς δεσμεῖται ὁ κύων. ἐν ἐπιγράμματι.

Καὶ τὸν ἰχνευτῶν λαιμοπέδην σκυλάκων.

λαιμώσσω. Aufugio. *Heſych.* λαιμώσσει. δραπετεύει.
Λαιμώσσω. δραπετεύω.

λαιμώρη. Faceta. Iucunda. Splendida. Iucundum ſtuporem incutiens. *N. L.*
Λαιμώρη ἡ λαμυρίς.

λαίνιλλα. Lænilla. Parua-læna. *N. L.* λαῖνα. *Læna veſtis veſtis villoſa.* D
Λαίνιλλα.

λαιόν. Læuum. Siniſtrum.
Λαιόν. τὸ ἀριστερόν.

λαιπάνης. *N. L. Heſych* λαίπης κίναιδος. λάσταυρος. *Hinc fortaſſ. deductum* λαιπάνη. *Meretrix.*
Λαιπάνης.

λαισήιον. Paruum-ſcutum Paruus-clypeus.
Λαισήιον. μικρὰ ἀσπίς.

λαισίνη. Læſine. Nomen vrbis. Et *nomen mulieris* proprium.
Λαισίνη. ὄνομα πόλεως, καὶ κύριον.

λαίσθη. Dedecus. Ignominia. Turpitudo.
Λαίσθη. αἰσχύνη.

λαισχάπρος. Laſciuus. Petulans. Salax. Inſtar-apri-libidinoſus. *q. d.* λαστικάπρος. *vide* λάσταυρος. κάπρος *verò ſignificat etiam virile membrum.*
Λαισχάπρος. ὁ λάγνος.

λαισκίδης. Læſcides. *N. L.* E
Λαισκίδης.

λαισποδίας ἔσει τὴν φύσιν. *Ariſtoph. Auibus. pag.* 427. *v.* 5. λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν. Leſpodias es naturâ. Pro, Crus habes putridum. *L.* ἰχώρ. Læſpodias enim, & Damaſeas, vt malis-cruribus-præditi carpebantur. *Schol. annot.* 3. *vnde Suid.* Hunc autem Læſpodiam Thuc. lib. 8. dicit etiam ducem-fuiſſe. Erat etiam litium-amans. Habebat etiam in cruribus vitia quædam. Quamobrem etiam Pallium ad ima vſque crura demiſſum ferebat, *vt horum vitiorum fœditatem tegeret.* vel (vt Ixion in dictionibus) *ita vocatur* in rebus venereis intemperans, adeò vt iumenta ſubagitet.

Λαισποδίζεσθαι τὴν φύσιν. ἀντὶ τοῦ, κνήμην ἔχειν σαθράν. λαισποδίας γὰρ, καὶ δαμασέας κακόκνημοι διεβάλλοντο. τοῦτον δὲ τὸν λαισποδίαν, καὶ στρατηγῆσαί φησι θουκυδίδης ἐν τῇ η΄. ἦν δὲ καὶ φιλόδικος. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς. διὸ καὶ κατὰ σκηνὴν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. ἢ ὡς ἰξίων ἐν ταῖς λέξεσιν, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια. ὥστε καὶ κτήνη ἀποδεῖν.

λαιστόν. Moleſtum. Graue. F
Λαιστόν. τὸ ἀχθεινόν.

λαιστρόν. Prytanéum. *Heſych.* λαίστρον. ξυστήρ. *ſcalper, ſcapellus.* πτύον. *Ventilabrum.*
Λαιστρόν πρυτανεῖον.

λαιστρυγονία. Læſtrygonia. vrbs, vel Regio. Læſtrygón verò, Læſtrygónis, nomen vrbis.
Λαιστρυγονία. πόλις. ἡ χώρα. λαιστρυγὼν δὲ λαιστρυγόνος, ὄνομα πόλεως.

λαῖτμα. Fluctus. Vnda. Profunditas.
Λαῖτμα. κῦμα. καὶ βάθος.

Λαιφαίνα.

A Λαιφαίεια. ὄνομα πόλεως.

Λαίφη. θηλυκῶς ἡ χλαμύς.

Διερὴν ἀπεσείσατο λαίφην.

Οὐδετέρως δὲ τὰ ἄρμενα. ἡ εὐθεῖα τὸ λαῖφος. ἤγουν τὸ ἄρμενον. ἢ ἱστίον. ἱμάτιον.

Λαίφυρον, τὸ ἀσθενές.

Λαιψηρόν. ταχύ. ἐλαφρόν. λάκωνες τὸ ἡμίξηρον.

Λαιφαίεια. Læphanéa. Nomen vrbis.

Λαίφη. Genere-fœmineo, Chlamys. vt,

Madidam excuſſit chlamydem.

Neutro verò genere *vocantur nauium* vela. Rectus *caſus ſingularis eſt* τὸ λαῖφος. id eſt velum *nauticum*, quod & ἱστίον vocatur. Vel pallium, veſtimentum.

Λαίφυρον. Imbecillum. Infirmum.

Λαιψηρόν. *Sic enim l. v.* Citum. Velox. Leue. Lacones verò *ſic vocant* id, quod eſt ſemiſiccum.

B ΤΟ͂ Λ. ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Ε.

Λεαίτειραι. τὴν λεαίνουσαν.

Καρκίνωπη ἀστείρυχα.

Λεαίτειραί τε χίσηριν.

Λ. CVM E.

Λεαίτειραι. Q. d. Politricem. Læuigatricem. Illam, quæ materiam aliquam polit, & Læuigat. vt,

Forcipémque ignis-retentricem, vel, ignis-venatricem.

Politorémque punicem.

NOTAE.

Καρκίνω.] Sic fortaſſe ſcribendum,

Καρκίνον τε πυράγρην.

C Quem epigram. lib. 6. pag. 447. epigr. 170. vocat καρκίνον πυραγρίτην. καρκίνος verò, fabri ferrarij forceps à ſimilitudine brachiorum cancri ſic dicta.

Λέαρχος.

Λεβάδεια. καὶ ἡ δοτικὴ λεβαδείᾳ. ὄνομα πόλεως.

Λεββαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ ἀπόστολος.

Λέβεδος. πόλις.

D Λέβερνοι. πλοῖα πολεμικά. ἢ τριήρεις. νῆες.

Λεβηναῖον. ἱερόν.

Λεβηρίς. τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις. καὶ παροιμία. τυφλότερος λεβηρίδος, καὶ κινδάλου. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου, καὶ λεπτοῦ. ἄλλως δὲ, γυμνότερος. καὶ ἑτέρα παροιμία γυμνότερος ὑπέρου, καὶ λεβηρίδος. φασὶ γὰρ ὅτι λεβηρὶς, πένης τις ἐγένετο. ἐξ οὗ καὶ παροιμία μετήχθη.

Λέαρχος. Learchus. *Proprium viri nomen. vel, Populi-princeps.*

Λεβάδεια. Lebadia. Et datiuus λεβαδείᾳ. Lebadiæ. Nomen vrbis.

Λεββαῖος. Lebbæus. Nomen proprium *viri, qui fuit* Apoſtolus.

Λέβεδος. Lebedus. vrbs.

Λέβερνοι. Leberni. Bellica nauigia. Triremes. Naues. *Liburna, vel Liburnica.*

Λεβηναῖον. Templum. *Sic fortaſſe.* Λεβηναῖον ἱερόν. *Lebenaum templum, quod eſt Lebena. Pauſ. Corinth. pag.* 69. 12. τὸ ἐν Λεβήνῃ τῇ Κρητικῇ ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ.

Λεβηρίς. Lebéris. Senectus, *& ipſa veſtis, pelliſque,* quam exuit ſerpens. Et prouerbium. Cæcior Leberide. *i. ſerpentis exuuio. Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 31. *ad.* 26. *Nudior Leberide. Et cæcior* cindalo. Eſt autem genus auis carnibus-nudatæ, *macilenta*, & tenuis. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 2. *col.* 409. *ad.* 78. *Cinclus. vbi L.* κιγκάλου. *Et ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 117. *ad.* 56. *Cæcior leberide. Item ad. Chil.* 4. *Cent.* 3. *col.* 881. *ad.* 48. *Piſtillo nudior.* A-

E liter verò *dicitur, leberide* nudior. Et alterum prouerbium. Piſtillo, & Leberide nudior. Aiunt enim Leberidem fuiſſe pauperem quendam, à quo etiam deductum-eſt hoc adagium.

Λέβης. σκεῦος μαγειρικόν. λέγεται δὲ καὶ κάδος. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρίᾳ κεῖται. καὶ ἰεζεκιὴλ λέβητα ἐκάλεσε τὴν ἱερουσαλήμ. κρέα δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας. πῦρ δὲ, τὴν βαβυλῶνα. ζωμὸν δὲ, τὴν ἀναγκαίαν τροφήν. οὗ ἐπιλείποντος, κατεκαίετο τὰ κρέα.

Λεβητωνάριον. χιτὼν μοναχικὸς ἐκ τριχῶν συντεθειμένος. κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν τῶν προυσαίων.

F Λικεντία κατὰ ῥωμαίους, ἀμνηστία. βασιλικὴ χάρις.

Λεγεών. παρὰ ῥωμαίοις, ἑξακισχίλιοι στρατιῶται.

Λέβης. Lebes. Vas culinarium. Dicitur & cadus. Sed apud Sacram Scripturam Lebes ponitur pro pœna. Et Hiezeciel vocauit lebetem, ipſam Hieruſalem, *Hieroſolyma.* Carnes verò, ipſos incolas. Ignẽ verò, Babylonem. Ius verò, neceſſarium victum. Quo *iure* deficiente, carnes cremabantur.

Λεβητωνάριον. Lebetonarium. Tunica, *ſiue veſtis* monachalis ex pilis *caprinis* compoſita. Secundùm patriam Pruſaenſium linguam.

Λικεντία. Λεκεντία. Licentia. Romanorum linguâ *vocatur iniuriarum acceptarum* obliuio. Regia, *vel Cæſarea* gratia.

Λεγεών. Legio. Apud Romanos ſunt ſex millia militum.

Λέγειν σὺ δεινός. *Sophocles in Oedipo Tyranno.pagin. 175.v.3.& 4.Oedipus Creonti dicit.*

Dicendi tu peritus es. Diſcendi verò ego ſum imperitus, nec poſſum aliquid audire, quod diſcam prolatum à

Te. Inimicum enim, & grauem te inueni mihi.

Senſus. Tu quidem es acer in dicendo, ego verò cum beneuolentia te non audio, propter odium, *quo te proſequor, quòd te mihi deprehenderim eſſe vehementer infeſtum.*

Λέγειν σὺ δεινός. μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός A

Σῦ. δυσμενῆ γὰρ, καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί.

Ὁ νοῦς. σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν. Ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω, διὰ τὴν δυσμένειαν.

Λέγεις μοι. *Dicis mihi gaudium. Dicis mihi vociferationem.* Ariſtophanes in Pluto. *pagin.* 34. *ver.* 10. Pro, Nuncias mihi lætitiam, adeò vt hac ſuperatus vociferer.

Λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.

Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπαγγέλλεις μοι χαράν, ὥστε ἐκ ταύτης νικώμενον βοᾶν. B

Λέγω. Dico. Loquor ſignificat. Quinetiam metior, & dormio, & colligo, & ſortior, *vel, ſorte-accipio.* A futuro autem λέξω *deducitur* præſens λέξω. Cubo, dormio. Vnde *imperfectum paſſ.* λέξετο, cubabat, dormiebat. Vt à *futuro Æolico* ὄρσω. *quod à comm.* ὀρῶ. *Excitabo. quod ab* ὄρω, *moueo, excito, concito, deducitur præſens* ὄρνυμαι. *moueor, excitor, concitor, ſurgo. Hinc imperatiuus com. apud poet.* ὄρσεο. *Surge. & Ionicè diſſoluta ou diphthongo in* εο, *formatum* ὄρσεο. *Hom. Iliad.* φ. *pag.* 814. *v.* 23. λέγω etiam *ſignificat* ædifico. *vnde compoſitum* διαλέγω διοικοδομῶ, exædifico. Et διαλέγουσαν. Exædificantem. Et διαλέγουσι. Perfodiunt. Perfringunt. Perrumpunt. Thucyd *N. L.*

Λέγω. τὸ λαλῶ σημαίνει. καὶ τὸ μετρῶ δέ, καὶ τὸ κοιμῶμαι, καὶ τὸ συλλέγω. καὶ τὸ λαγχάνω. ἀπὸ δὲ τοῦ λέξω μέλλοντος, λέξω ἐνεστώς. ἔνθεν λέξετο. καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρσω ὄρσεο. λέγω καὶ τὸ οἰκοδομῶ. καὶ διαλέγουσαν. διοικοδομοῦσαν, καὶ διαλέγουσι. διορύσσουσι. Θουκυδίδης. C

NOTÆ.

Διαλέγουσαν.] Ariſtoph. Lyſiſtrata, pag. 557. v. 32. & 33.

Τὴν μὲν γ' πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
Κατέλαβον, ᾗ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον.

Legitur & διαλύουσαν, i. aperientem foramen, i. fores, ianuam. Conſule noſtros Græcos comment. in hunc locum.

Λέαινα. Leæna. Animal. Fera. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag.* 546. 19 & 20. *vbi legitur* τυροκνήστιδος.

Non ſtabo leæna ſupra tyrocneſtidem, vel, in tyrocneſtide.

Pro, tanquam leæna. Eſt autem *hoc Venerei congreſſus* laſciuum, & meretricium figuræ-genus. *Heſych. in* λέαινα. Τυρόκνηστις verò, *propriè quidem, inſtrumentum culinarium, ferreum, quod multa habet aſperiora foramina, quo caſeus raditur, vnde vulgò Radula vocatur. Vel culinarius culter, quo caſeus raditur. Interdum verò, ſic etiam vocatur* gladius. In gladiorum autem manubriis elephanti, & leones ſculpebantur. Dicit igitur, Ego prope virum non ſtabo ſcortans *i. rebus venereis operam laſciuè nauans*, tanquam Leæna in tyrocneſtide. Leones enim erant genua-flectentes *i. genibus-flexis*, ne confringerentur.

Λέαινα. ζῷον. θηρίον. καὶ Ἀριστοφάνης.

Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδι.

Ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δὲ ἐστιν ἀκόλαστον, καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ, ἡ μάχαιρα. ἐπὶ γὰρ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν, ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐγλύφοντο. λέγει οὖν ὅτι, οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδι. ὀκλάζοντες γὰρ ἦσαν οἱ λέοντες, ἵνα μὴ ἀποθραύοιντο. D

Λεαίνω. Polio. Læuigo. Concido. Comminuo. Et λεαίνας *particip. aor.* 1. *act. communiter*, & λελώας, *Atticè, verſo* α *in* ω. *Accuſatiuo.*

Λεαίνω. καὶ λεαίνας, καὶ λελώας, αἰτιατικῇ. E

Λεηλασία. Prædæ-abactio. Direptio. Captiuitas.

Λεηλασία. αἰχμαλωσία.

Λεηλατῆσαι. Prædam abigere. Diripere. Populari. Et λεηλατεῖ. Prædatur. Populatur. Diripit.

Λεηλατῆσαι. ἐκπορθῆσαι. καὶ λεηλατεῖ. ληστεύει. ἁρπάζει.

Λεκάνη. Peluis. Patina. Catinus. Commune quidem nomen eſt λεκάνη. Quod compoſitum eſt ex intenſiua particula λα, & verbo χαίνειν, hiare, patere. Eſt enim *hoc vas latum, & patens.* Atticum verò, λεκάνη. *Ariſtop. Auibus pag.* 412. *v.* 22. & 25.

Λεκάνη. τὸ μὲν κοινόν, λακάνη. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ χαίνειν. πλατὺ γάρ. τὸ δὲ ἀττικόν, λεκάνη.

Λεκάνια, λεκανίδες, & λεκανίσκη. Maiora, & patentia acetaria, *i. vaſa, in quibus erat acetum, in quo panis, vel alij cibi tingebantur. Aliàs ſignificat minora, minúſque patentia huiuſmodi vaſa. Nam eſt nomen diminutiuum à* λεκάνη *deductum. Parua-pelues. Parui-catini. Patellæ. Ariſtoph. in Acharnenſibus pag.* 304. *v.* 13.

Λεκάνια. καὶ λεκανίσκη λεκάνια καὶ λεκανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων, καὶ ἐκπέταλα. F

Καί μοι λεκάνιον δὸς τῶν λαγῴων κρεῶν.

Et mihi patellam leporinarum da carnium.

Καί μοι λεκάνιον δὸς τῶν λαγῴων κρεῶν.

Et Ariſtoph. *in Nubibus pag.* 106. *v.* 14.

Καὶ Ἀριστοφάνης.

Date

A Δός μοι λεκάνίω ἢ ἡμίσω — *Date mihi catinum*, patinam, vel patellam

Schol.annot.2.ἵνα ἢ χολὴω ἐμέσω &c.*vt bilem euomam.*

Ναυτιῶ γὰρ ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρολογίας. — *Nauſeo enim ob illius frigidam-orationem*, & ineptias.

Καὶ χολή μοι ἐπιπλέει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ. — *Et bilis mihi affluit ob illius verba.*

Λεκιθοπώλης. ἀρσενικόν. διὰ τοῦ η. θηλυκὸν δὲ, διὰ τοῦ ι. γυνὴ πωλοῦσα ὠά. — λεκιθοπώλης. Maſculeum per *η ſcribitur in vlt.Syll.* Leguminum-venditor. Vel ouorum-venditor. Fœmineum verò, per ι, λεκιθόπωλις. Mulier oua vendens. Ouorum-venditrix. *Ariſtoph.Pluto.pag.23.v.13 Schol.annot.8.vnde Suidæ correctio petenda.*

Λέκιθος. εἶδος ὀσπρίου. ὃ καλεῖται πισὸς, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χρόαν λεκίθῳ ὠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν δηλοῖ τὴν ὀσπριόπωλιν. καὶ ἐν τῇ λυσιστράτῃ.

B λέκιθος. Genus leguminis, quod vocatur piſum, quòd colore ſit ſimile τῷ λεκίθῳ ὠοῦ.i.vitello oui, *luteo, ſiue flauo oui*. A parte igitur *Ariſtoph.in Pluto.pa.23.v.13.annot.8. Paupertatem vociferantem vocat λεκιθόπωλιν*, & ſignificat leguminum-venditricem. Et in Lyſiſtrata.*pag.554.v.7.& 8.vbi L.ἐσιτπαν, & πυργοῖς.*

Νὴ Δί᾽ ἔγωγ᾽ οὖν ἄνδρα κομήτην φύλαρχον εἶτ᾽ ἴδον ἐφ᾽ ἵππου — *Per Iouem ego quidem profectò virum comatum Tribus præfectum vidi equo-inſidentem*, equitantem,

Εἰς ἢ χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον, λέκιθον παρὰ γραός. — *Qui in æreum pileum*.i. in æream galeam *injiciebat legumen*, piſum.i.piſa, vel ouum emptum *à vetula* quadam leguminum, vel ouorum venditrice.

C Λέκτροις. κοίταις. ἐ λέκτρον ἑνικῶς, ἡ κοίτη. — λέκτροις, Cubilibus. Lectis. Et in-ſingulari, λέκτρον. Cubile. Lectus.

Λεκτός. ἐπίλεκτος. σοφοκλῆς. — λεκτός. Lectus. Delectus. Sophocles *in Oedipo Tyranno.pag.148.v.11.& 12.*

Οἱ δ᾽ ἢ ἠιθέων
Λεκτοί. — *Hi verò* ſunt *adoleſcentes*
Lecti, ſiue delecti.

NOTAE.

Οἱ δ᾽ ἢ ἠιθέων.] Sophocles in Oedipo Tyranno.pag.148.v.11.& 12.
—Οἱ δέ τ᾽ ἠιθέων
Λεκτοί.

D Λέλακας. ἀντὶ τοῦ κέκραγας. λακεῖν γὰρ τὸ φωνεῖν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς. λάκε δ᾽ ἀσπὶς ὑπ᾽ αὐτῆς. καὶ λάκε δ᾽ ὀστέα. καὶ δεινὸν λελακυῖα. — λέλακας. *Ariſtoph.in Acharnenſibus.pag.279.ver.11.τί λέλακας;* Pro τί κέκραγας; Quid crepuiſti? Pro. Quid vociferatus es? λακεῖν enim, *vt illic eſt in Schol. annot.7. ſignificat* loqui, *crepare, crepitum, ſonum, ſtrepitum edere. Reſonare.* Eſt etiam apud poetas *hoc verbum ita ſumptum.* λάκε δ᾽ ἀσπὶς ὑπ᾽ αὐτῆς.i.Crepuit verò clypeus ſub ipſa *lancea. Hom.Iliad,Υ.pag.780.F.* Et, Crepuerunt autem oſſa. Et, Terribile crepans, *pro, terribili ſono eduo. Conſule Euſtath.in* λακεῖν.

Λελάχωσι. θάψωσι. — λελάχωσι. Sepeliant. *Participem faciant alicuius rei.* λελαχεῖν πυρὸς τὸν θανόντα. *Defunctum ignis participem facere.i.pyræ mandare, & cremare.* λελαχεῖν πυρὸς. *Sepulturæ participem facere, pro, Sepulturæ mandare, ſepelire. Nam aliquis alicuius rei genitiuus eſt addendus, aut ſubauditur, vt in hoc* λελάχωσι *videtur ſubaudiri vel*

E πυρὸς. *vel* τάφου. *Euſtath. conſule.*

Λέλεγες. ἔθνος. — λέλεγες. Leleges. Gens.

Λελεπυργημένα. κεκαλλωπισμένα. — λελεπυργημένα. Læuigata. Expolita. Exornata. *à* λεπυργίω. *&.*

Λελῆσθαι. ἐπιλελῆσθαι. — λελῆσθαι. Oblitum-eſſe. *à priſco* λήθω, *vnde* λανθάνω.

Λελιημένος. προθυμούμενος. — λελιημένος. Cupiens. Cupidus. Promptus. *à* λιλαίομαι. *eduus.*

Λέλογχεν. ἔτυχεν ἀπήλαυσε. καὶ λελογχώς. λαχών. — λέλογχεν. Sortitus-eſt. Adeptus-eſt. Fructum-percepit. *à priſco* λέγχω. *ξω. med. perf.* λέλογχα. *&c.* & λελογχώς, *particip. hinc deductum, quod idem valet, ac parti-*

F *cip. aor. 2 act.* λαχών. Sortitus. Adeptus, Sorte-conſequutus. *à* λήχω. *aor. 2. act.* ἔλαχον.

Λέμμα. λέπισμα. — λέμμα. Tunica. Putamen. Cortex. Tegmen. *Ariſtop. Auibus.pag.394.v.26.*

Λέμβος, μικρὸν πλοῖον. ἑτέροις δὲ ἐν χειμῶνι σφοδρῷ λέμβοις ἐξέπεμψαν. καὶ αὖθις πλεῖν δὲ λέμβοις λ᾽ καὶ πολεμεῖν τοῖς αἰτωλοῖς κατὰ θάλατταν. ἡ δοτικὴ, τῷ λέμβει, οὐδετέρως. — λέμβος. Lembus. Paruum nauigium. vt, Alios verò per vehementem tempeſtatem lembis emiſerūt. Et rurſus. Nauigare autem triginta lembis, & mari bellum AEtolis inferre. Datiuus τῷ λέμβει per-neutrum-genus *effertur apud poetas, à recto caſu τὸ λέμβος, pro comm. ὁ λέμβος. εν.*

Λίμωνος. Lemonis. *à recto Lemon. Videtur viri nomen.*

Λίντιον. Eſt id, quod apud nos *recentiores Græcos vocatur ua. Latinè,* Linteum. *Ioan. Euang. cap. 13. v. 4. & 5. vocem λίντιον ſic accepit.*

Λεξείδιον. Dictiuncula.

Λεοννάτος. Leonatus. Dux Macedonicus, Philippi matri, genere propinquus, & cum Alexandro educatus, *&* ob educationis conſuetudinem, & generis neceſſitudinem honoris erat-particeps. *i. honorabatur.* Quamobrem etiam viuente Alexandro, eius animus erat ſupra-modum-elatus, & quædam Perſicæ deliciæ *in eo erant,* cùm in armorum ſplendore, & reliqua viuendi-ratione, *vitámque delicatam agebat,* & hoſtium cultum, *ſtudiáque* non obſcurè ſectabatur. Alexandro autem defuncto, hæc etiam æmulabatur, *magnæque ſuæ laudi tribuebat,* ſe regio cultu ornans, *& regiam maieſtatem referens* fluente, *promiſſa,* demiſſáque comâ. & reliquo apparatu, quem à Perſico more non multum abhorrentem excoluerat. Equi Niſæi, & Phaſiani, omnes aureis-frænis-inſtructi, & excellentibus ornamentis inſignes, ante aciem erant-collocati. Tentoria etiam magnifica ab eo *compingebantur, & humi* defigebantur, & arma pulchritudine præſtantia *parabantur,* & ſociorum agmen ſequebatur.

Λέοντα ξυρεῖς. Leonem tondes. Prouerbium in eos, qui res aggrediuntur, quæ *ab eo* fieri nequeunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 482. ad. 11. Leonem radere.*

Λέοντας ἰδεῖν. *Hic ſenarius ad ſomniorum interpretationem pertinet.* Leones *in ſomnis* videre, inimicorum ſignificat pugnas. De Leone vide in voce φριξότριχα.

Λεοντεία δορά. Leonina pellis. vt, Ille verò ſtatim leoninam *pellem* induit. *Fortaſſe melius. λεοντέα. ἡ τοῦ λέοντος δορά. vt κυνέη, ἡ τοῦ κυνὸς δορά. vide λεοντῆ.*

Λεοντιδεὺς Leontides. *Leonis catulus.* & λεόντειον βρύχημα Leoninus rugitus.

Λεοντῆ. Leonis pellis.

Λεόντιος. Leontius, Tripolis Lydiæ Epiſcopus, natione Myſus, ex iis, qui ad Iſtrum habitant, quos Homerus ἀγχεμάχους. i. comminus-pugnantes, *& bellicoſos* vocat. Hunc Leontium mala-mente-præditus, *& vecors* ille Philoſtorgius ſibi ſocium-adiungit in ſuo libro, tanquam approbatorem ſuæ Arianæ malæ-mentis, *vecordiæ, vel inſaniæ.* Hic *Leontius,* cùm vnicum haberet filium, poſtquàm animaduertit ipſum non bonam ſpem præ ſe ferre *animi* ad virtutem *propenſi,* præcatus (vt aiunt) vt, dum adhuc eſſet adoleſcentulus, *obiret,* effecit vt moreretur, pulcherrimum ratus, cum ante *perpetratum* aliquod turpæ *facinus,* finire vitam, lubricis vitæ caſibus ereptum. Hunc autem Eccleſiæ regulam vocabant. Fuit autem animo ingenuo æqualiter erga omnes, & inloquendo-liber. Et quondam coacto concilio, cùm Euſebia Conſtantij vxor, mentis tumore, *& ſuperbia* elata-eſſet, & ab omnibus Epiſcopis adoraretur, hic ſolus eam contemnens, domi manébat. Illa verò, propterea inflammata irâ, & animo grauiter indignata, *atque feruore flagrans,* ad eum mittit *quoſdam, de ipſo* conquerens, & pollicitationibus *hominem ad ſe* aſſentatoriè-alliciens, dicens, ſe maximam Eccleſiam ipſi excitaturâ, & pecunias abundè-ſup-

Λίμωνος. A

Λίντιον τὸ παρ' ἡμῖν.

Λεξείδιον.

Λεοννάτος. στρατηγὸς μακεδονίας. κατὰ γένος προσήκων φιλίππου μητρὶ, συντραφεὶς δὲ ἀλεξάνδρῳ. κατὰ τὸ τῆς τροφῆς ἐπιτήδειον, καὶ τοῦ γένους, καὶ κατὰ μέγεθος, μέν τοι, καὶ κάλλος τοῦ σώματος τιμῆς μετεῖχεν. ὅθεν αὐτοῦ καὶ ζῶντος ἀλεξάνδρου, τό, τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν, καί τις ἁβρότης περσικὴ κατά τε τὴν τῶν ὅπλων B λαμπρότητα, καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν, εἰς τὴν τῶν πολεμίων, οὐκ ἀφανῶς ἐπετηδεύετο. τελευτήσαντος δὲ ἀλεξάνδρου, καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο, σχηματίζων αὑτὸν πρὸς τὰ βασιλικά. τῷ τε ἀφέτῳ, καὶ ἀνειμένῳ τῆς κόμης, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ἣ οὐ πόῤῥω τοῦ περσικοῦ τρόπου ἤσκητο αὐτῷ. ἵπποι τε νισαῖοι. οἱ δὲ, φάσιδες, ὑποχρυσοχάλινοι σύμπαντες προεστετάχατο τῆς τάξεως, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπίσμασι. ἐπήγνυντο δὲ αὐτῷ καὶ σκηναὶ μεγαλοπρεπεῖς. καὶ ὅπλα κάλλει ὑπερφέροντα. εἵπετο δὲ καὶ τὸ τῶν ἑταίρων ἄγημα. C

Λέοντα ξυρεῖς. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων.

Λέοντας ἰδεῖν, δυσμενῶν δηλοῖ μάχας. περὶ λέοντος, ἐν τῷ φριξότριχα.

Λεοντεία δορά. ὁ δὲ τὴν λεοντείαν αὐτίκα περιεβάλλετο. D

Λεοντιδεὺς. καὶ λεόντειον βρύχημα.

Λεοντῆ. ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

Λεόντιος. τριπόλεως τῆς λυδίας ἐπίσκοπος, μυσὸς τὸ γένος τῶν πρὸς τῷ ἴστρῳ κατῳκημένων. οὓς ἀγχεμάχους ὅμηρος καλεῖ. τὸν τοιοῦτον λεόντιον προσεταιρίζεται ὁ κακόφρων φιλοστόργιος ἐν τῇ βίβλῳ ἀντὶ τοῦ, ὡς ὁμόφρονα τῆς ἀρειανικῆς αὐτοῦ κακοφροσύνης. ὡς οὗτος παῖδα ἕνα E ἐσχηκὼς, ἐπειδὴ μὴ χρηστὰς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποφαίνοντα πρὸς ἀρετὴν εἶδε, δεξάμενος, ὥς φασιν, ἔτι μειράκιον ὄντα, ἐποίησεν ἀποθανεῖν. κάλλιστον ἡγησάμενος, τὸ πρὶν αἰσχροῦ τινος, καταλύσασθαι τὸν βίον, τῶν σφαλερῶν κατὰ τὸν βίον ὀλίσθων ἔξω γενόμενον. κανόνα δὲ αὐτὸν ἐκάλουν τῆς ἐκκλησίας. ἦν δὲ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπίσης εἰς πάντας, καὶ παῤῥησιαστικός. καί ποτε συνόδου γενομένης. εὐσεβίας τῆς κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος, καὶ παρὰ τῶν F ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παρὰ φαῦλον αὐτὴν θέμενος, οἴκοι ἔμενεν. ἡ δὲ διὰ τοῦτο ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα, πέμπει πρὸς αὐτὸν αἰτιωμένη, καὶ ὑποσχέσεσι κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγερῶ. καὶ χρήματα ἐπιδαψι-

peditatu-

A λιδύσομαι, εἰ ἀφίκοιο πρὸς με. ὁ δὲ, ἀντιδηλῶσαι. τούτων μὲν, εἴπῃ βουληθείης τελέσασθαι ὦ βασίλισσα, οὐκ ἐμοὶ μᾶλλον, ἢ τῇ σῇ ψυχῇ, ἴσθι χαριουμένη. εἰ δὲ θελήσειας ἀφικέσθαι πρὸς σὲ, ὡς τῆς τοῖς ἐπισκόποις πρεπούσης φυλαχθησομένης αἰδοῦς. ἵν' εἰσέλθοιμι μὲν ἐγὼ, σὺ δ' αὐτίκα τοῦ θρόνου τοῦ ὑψηλοῦ καταβᾶσα μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσειας ἐμοὶ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπόσχῃς ταῖς ἐμαῖς χερσὶν, εὐλογιῶν ἀξιουμένη. κἄπειτα καθεδοίμην μὲν αὖ ἐγὼ, σὺ δ' αὖ ἑστήκεις αἰδουμένη, ὁπόταν

B δὲ κελεύσαιμι καθεδουμένη, λαβοῦσα δοίην τὸ σύνθημα, εἰ οὕτως αἱρήσῃ, ἀφικοίμην παρὰ σέ. εἰ δ' ἕτερον τρόπον, οὐχ οὕτω πολλὰ δώσεις, οὐδ' οὕτω μεγάλα δυνήσῃ, ὡς ἡμᾶς τῆς προσηκούσης τιμῆς τοῖς ἐπισκόποις καθυφιεμένους, εἰς τὸν θεῖον ἐξυβρίσαι τῆς ἱερωσύνης θεσμόν. ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, αὐτίκα ἐξεκαύθη τὴν γνώμην. οὐκ ἀνεκτὸν ἡγουμένη πρὸς Λεοντίου τοιούτους δέξασθαι λόγους. καὶ πολλὰ διοιδήσασα, καὶ παθηναμένη, καὶ πολλὰ ἐκ γυναικείας ἀκρασίας,

C καὶ κούφης ἀπειλήσασα διανοίας, καὶ τἀνδρὶ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἐξώρμα. ὁ δὲ μᾶλλον ἐπῄνεσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης, καὶ τὴν γυναῖκα παρήγαγε τῆς ὀργῆς, καὶ ἀπέπεμψεν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν. καί ποτε μεταξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἄρχειν τῶν ἐκκλησιῶν ἐθέλοντος, οἱ μὲν πολλοὶ πᾶν ὅ,τι φήσειε, ἐκρότουν, καὶ ἐθαύμαζον, ἄριστα εἰρῆσθαι διισχυριζόμενοι. ὁ δὲ ἐσιώπα. ὡς δὲ ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, τί σιωπᾷς

D μόνος τῶν ἁπάντων; θαυμάζω, ἔφη, ὅπως ἕτερα διέπειν ταχθεὶς, ἑτέροις ἐπιχειρεῖς. στρατιωτικῶν μὲν, καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προεστηκὼς, ἐπισκόποις δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διαταττόμενος. τὸν δὲ βασιλέα καταιδεσθέντα, παύσασθαι τοῦ ἐν τοῖς τοιούτοις ἤδη διακελεύσεως. τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλευθέριος.

peditaturam, ſi ſe conueniret. Ille verò ſic ei reſpondit. Horum quidem ſi quid, ô Imperatrix, exequi volueris, ſcias te non magis mihi, quàm animæ tuæ gratificaturam. Si verò volueris *me* venire ad te, conſeruata reuerentia Epiſcopis debita, vt ego quidem ingrediar, tu verò ſtatim de ſublimi ſolio deſcendens, cum reuerentia mihi procedas-obuiã, & caput meis manibus ſupponas, benedictionem acceptura, deinde verò, ego quidem ſedeam, tu verò ſtes verecundè, cùm iuſſero, ſigno dato, ſeſſura, ſi ſic *facere* volueris, ad te veniam. Si verò alio modo *te geſſeris*, non tam multa dabis, nec adeò magna *præſtare* poteris, vt nos remittentes de honore Epiſcopis debito, ſacerdotij diuinam legem per-contemptionem-violemus. Cùm hæc *ipſi* renuntiata-fuiſſent, illius animus irâ *confeſtim* exarſit, quia non ferendum putabat, quòd tale reſponſum à Leontio accepiſſet, & vehementer intumeſcens-irâ & grauiter-conqueſta, & multa per muliebrem iracundiam, & ingenij leuitatem, minitata, & re marito narratâ, ad ſupplicium *de Leontio ſumendum, maritum* inſtigabat. Ille verò ingenuam *Leontij* mentem, *& ingenium* magis laudauit, & vxorem abduxit ab ira, *eáque placata*, in Gynæceum ablegauit. Item aliquando Conſtantio inter Epiſcopos præſidente, & Eccleſiis imperare volente, plerique quidem, quidquid ille dixiſſet, cum plauſu, & admiratione excipiebãt, *& comprobabant*, id optimè dictum-eſſe affirmantes. Hic verò, tacebat. Cùm autem Imperator ipſum interrogaſſet, Quid tu ſolus omnium taces? Miror (inquit) quomodo *rebus* aliis adminiſtrandis præfectus, alias aggrediaris, *& tractare velis*. Nam rebus quidem bellicis, & ciuilibus es præfectus, Epiſcopis verò ea præſcribis, quæ ad ſolos Epiſcopos pertinent. Imperatorem autem verecundia-motum, in poſterum ab huiuſmodi edictis abſtinuiſſe *ferunt*. Talis fuit ingenuus ille Leontius.

NOTAE.

Ἐν τῇ βίβλῳ αὐτῷ τοῦ.] Lego βίβλῳ αὐτοῦ. vel ἑαυτοῦ.

Λεόντιος Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, ἑαυτὸν ἐξέτεμε. καὶ τἆλλα βέβηλος. καὶ αἴτιος ὁ Εὐνομίου

E διδάσκαλος, ὃς τῆς Ἀρείου βλασφημίας ταῖς ἐπινοίαις ἐπέτυχε.

Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ πατριάρχης. οὗτος γὰρ περὶ τοῦ ὁμοουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανὸν, τολμηρὰ, καὶ βλάσφημα ληρῳδήματα.

Λεόντιος μοναχός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν. προφητικῇ δὲ χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν, πολλοὺς εἶχε τῶν συνδιαιτωμένων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντας. ἀλγούντων δέ τινων ἐπὶ τοῖς κατὰ

F τὰς ἐκκλησίας παρὰ τοῦ βασιλέως πραττομένοις, οὐδὲ ξενίζεσθαι ἔλεγεν ἐπὶ τοῖς δρωμένοις παρὰ ἀνθρώπου, ἐξ ἀνθρώπων τὸ ἄρχειν ἠρημένου, ὁπότε Σαοὺλ ὁ ψήφῳ θεοῦ βασιλεύσας, Ἀβιμέλεχ, καὶ τοὺς υἱεῖς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, μαχαίρᾳ διεχειρίσατο. δυσχερέστερον δὲ τῶν ἄλ-

Λεόντιος. Leontius, Antiochenus Epiſcopus, ſe ipſum execuit. Fuit tamen cætera profanus. Et Aetius Eunomij magiſter, qui Arij blaſphemiam *ſuis* argutiis adauxit.

Λεόντιος. Leontius. Et hic Antiochiæ fuit hæreticus. Photius autem Patriarcha contra ipſum ſcripſit. Hic enim de Homoouſio diſputauit cum Flauiano, audacia, & blaſphema deliramenta *proferens*. *αἱ λοιδορήματα, conuicia.*

Λεόντιος μοναχός. Leontius monachus. Hic ſub Zenone fuit. Cùm autem prophetica gratiâ, occulta Scripturę loca declararet, multos viros bonos habuit, qui ad ipſum frequenter-accedebant. Cùm verò quidam grauiter-indignarentur ob ea, quę Imperator aduerſus Eccleſiam portentosè-faciebat, Non (inquit) ſunt miranda, quę fiunt ab homine, & ab eo, qui ab hominibus imperium accepit, *& ab hominibus Imperator eſt electus*, quandoquidem & Saul Dei ſuffragio Rex-creatus, Abimelechum, eiúſque filios in domo Domini, gladio cõfecit. Aliis verò dũ-

dubitantibus,& ingenium eius ex manſueto ſęuum eſſe factum opinantibus,quòd in Imperij principio quædam feciſſet,& quædam promiſiſſet,quę ad bonum tendebant,Non mutauit(inquit)naturam: ſed in beatitudine.*i.in ſecundis rebus* improbitatem demonſtrauit,longo tempore, propter illi metum diſſimulatam. Idem,cùm quidam Clementis Stromatei librum legeret, *L.*Κλημέντος.*al N.L.* & incidiſſet in locum, in quo deridet viros, qui faciem meretricio more pingunt, & capillos tingunt, dixiſſétque Leontius, An verò eſt aliquis,præter Imperatorem, qui capillos tingat, & faciem fucet? Ille ſubiiciens, Alius(inquit) monachus. Nos omnino de homine dubitauimus,an omnino, *vel,vllo modo* naturam *homo* ſuſtineret ornatu mutare. Nequaquam tamen hoc imperatorem facere putauimus. Sed perargutè profectò monachi valde deriſerunt eos, qui virilem naturam in muliebrem transformare conantur. Quòd enim tales *homines*,vel plurimi de priſcis illis auerſati fuerint, vt inconſtantes,ex multis hiſtoriarum documentis apparet. Sed illud Philippi (qui fuit Alexandri pater) exemplum eſt inſigne. Cum enim Antipatrum quendam de *ſuis* amicis, quem in Iudicum numerum retulerat, vidiſſet tingere, *& fucare* barbam, & comam, *à Iudicio* remouit, dicens, In capillis infidum, in rebus *gerendis* fide-dignum eſſe ne puta.

Λεοντίσκος. Leontiſcus. Erat autem Meſſenius, Siculus, cognomento Acrocherſites, quòd ſummas aduerſarij manus comprehenſas confringeret, nec priùs dimitteret, quàm eum deficere ſentiret. Hic etiam luctabatur.

Λεωγόρας. Leogoras. Nomen proprium *viri*, qui fuit pater Andocidis oratoris.

Λεωδάμας. Leodamas. Nomen proprium.

Λεωκόρειον. Leocorium. Atticæ locus, ex hiſtoria. Quondam Attica,fame-laborauit. Famiſque liberatio *fuit* puellæ iugulatio. Leos igitur quidam, ſuas filias vltro-dedit *pro Repub.mactandas*, & ciuitatem fame liberauit. Hácque de cauſa locus, *in quo illa puellæ fuerunt mactatæ*,vocatus eſt Leocorium.

Λεωκόρειον. Leocorium, ſacellum in medio Ceramico. Leos enim Orphei F. filium quidem habuit Cylanthum, filias verò tres, Paſitheam, Theopen, & Eubulen. Quas pro agro *Attico* iugulatas, adhuc virgines, Athenienſes honorarunt ſacello.

Λεωκράτης, Leocrates. Et declinatur *in genitiuo deſinente in* ους Λεωκράτους. Leocratis.

Λεώκριτος. *Apud Ariſtoph. in Ranis. pag.185.v.15. & 16. ſcribitur, vt hic ſcribendum,* Κλεόκριτος *per ο paruum in ſecunda ſyllaba. Schol. annot.5. vnde Suidas.*

Si quis Cleocritum Cineſiæ tanquam-alis-inſtruxerit, vtrunque ſublimem

Tollent auræ marinam ſuper planiciem.

Cineſias comicè-perſtringitur, vt valde *gracilis, ac* tenuis, vt peregrinus,& aſſentator. Fecit autem horum duorum mentionem vt inter-ſe-conſentientium. Cleocritus verò, *fuit* improbus. Dicit igitur, ſi quis Cleocrito alarum loco Cineſiam appoſuerit, vt ſublimes ferantur, contingent, vt am-

λον, καὶ οἰομένων μεταβεβλῆσθαι τὴν φύσιν A
αὐτοῦ ἐξ ἡμέρου εἰς ἀγρίαν, διὰ τὸ τὰ πρῶτα τῆς βασιλείας πρᾶξαι τί τινα, καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρηστὰ τεινόντων, οὐ μεταβέβληται ἔφη τὴν φύσιν. ἀλλ᾽ ἐνδέδυκται ἐν εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν, πολλῷ χρόνῳ διὰ τὸ δέος ἡσυχασθεῖσαν, ἀναγινώσκοντός τι βίβλον κλήμεντος τοῦ στρωματέως, καὶ φθάσαντος χωρίον, ἐν ᾧ τοὺς ἄνδρας ἀποσκώπτει τοὺς ἑταιρικῶς τὰς ὄψεις ὑπογράφοντας, καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ λεοντίου, ἆρά γε ἔστι τις τοῦ βασιλέως ἄτερ, B
ὁ τὰς τρίχας βάπτων, καὶ φυκούμενος τὰς ὄψεις, ὑποτυχὼν, ἄλλος, ἔφη, μοναχός. ἡμεῖς περὶ ἀνθρώπου ὅλως ἠπορήσαμεν, εἴγε ὅλως ἀνέχεται κοσμήσει τὴν φύσιν ἐναλλάττειν. οὐ μὴν γε τοῦτο δεδοίκαμεν ποιεῖν τὸν βασιλέα. ἀλλ᾽ εὐτρέχως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκωψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν εἰς τὴν τῶν θήλειαν πειρωμένους μεταγράφειν. ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλεῖστοι ἀπεστράφησαν ὡς οὐ βεβαίους, πολλοὺς μὲν ἔστιν εὑρεῖν ἐν ἱστορίαις. ἐκδηλότερον δὲ φιλίππου τὸ τοῦ ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ γὰρ ἀντίπατρόν τινα C
τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστὰς, τὸν πώγωνα καταβαπτόμενον εἶδε, καὶ τὴν κόμην, ἐξανέστησεν.

εἰπών. τὸ ἄπιστον ἐν θριξὶ, μὴ νόμιζε ἐν πράγμασιν ἀξιόπιστον ὑπάρχειν.

Λεοντίσκος. ἦν δὲ καὶ λεοντίσκος μεσσήνιος ἐκ σικελίας. ἀκροχερσίτης οὗτος καλούμενος. λαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, κατέκλα. καὶ οὐ πρότερον ἠφίει, πρὶν αἰσθοιτο ἀπαγορεύοντος. οὗτος δὲ καὶ ἐπάλαιε.

Λεωγόρας. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν πατὴρ ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. D

Λεωδάμας. ὄνομα κύριον.

Λεωκόρειον. τόπος τῆς ἀττικῆς. ἀπὸ ἱστορίας. ἐλίμαξε ποτὲ ἡ ἀττική. καὶ λύσις ἦν τοῦ λιμοῦ, παιδὸς σφαγή. λεὼς οὖν τις, τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος λεωκόρειον.

Λεωκόριον. ἡρῷον ἐν μέσῳ τοῦ κεραμεικοῦ. λεὼς γὰρ ὁ ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε κύλανθον. θυγατέρας δὲ τρεῖς. πασιθέαν. θεόπην. εὐβούλην. ἃς ὑπὲρ τῆς E
χώρας σφαγιασθείσας, ἔτι παρθένους, ἐτίμησαν ἀθηναῖοι τῷ ἡρῴῳ.

Λεωκράτης. καὶ κλίνεται εἰς ους.

Λεώκριτος.

Εἴ τις πτερώσαι λεώκριτον κινησίᾳ,

Αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

Ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ κινησίας, κωμῳδεῖται. καὶ F
ὡς ξένος. καὶ ὡς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο ὡς ὁμοφρονούντων. ἢ ὅτι ὁ κινησίας λεπτὸς ἦν. ὁ δὲ λεώκριτος, μοχθηρός. φησὶν οὖν ὅτι, εἴ τις ἀντὶ πτερῶν λεωκρίτῳ κινησίαν περιβάλλοι, ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους. συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι

A ἀεροφορήτους γινομένους.

Λέων. Λέοντος. Βυζάντιος φιλόσοφος. περιπατητικὸς καὶ σοφιστὴς, μαθητὴς Πλάτωνος. ἢ ὥς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον, καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίοις ζ. Τευθρανικόν. περὶ Βησαίου, τὸν ἱερὸν πόλεμον. περὶ στάσεων. τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος ἦν σφόδρα παχύς. καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους, γέλωτα ἐκίνησε. καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ
B γέλωτος, τί, ἔφη, γελᾶτε ὦ Ἀθηναῖοι; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ, καὶ τοιοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα. καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς, χωρεῖ ἡ κλίνη. διαφερομένους δὲ, οὐδὲ ἡ οἰκία. καὶ εἰς ἓν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἁρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπιχειρήσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος δὲ ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἐκ τοῦ Βυζαντίου, διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς, ἐχούσης οὕτως. εἰ τοσαῦτα χρήματα παρέσχον Λέοντι, ὁπόσα με ᾔτει, ἐκ πρώτης ἂν
C ἔλαβον τὸ Βυζάντιον. ταῦτα ἀκούσαντες τοῦ δήμου, καὶ ἐπισυστάντες τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μὴ λιθόλευστος γένηται, ἑαυτὸν ἀπῆγξε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας, καὶ τῶν λόγων ἀποκερδάνας ὁ δείλαιος.

Λέων Ἀλαβανδεὺς ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ'. Λυκιακὰ, ἐν βιβλίοις β. τέχνην περὶ στάσεων. τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν.

Λέων. βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Μακέλλης. ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἁπάντων, εὐτυχέστατος εἶναι. καὶ φοβερὸς ἅπασι τοῖς τε ὑπ' ἐκείνου τὴν βασιλείαν τελοῦσι, καὶ τῶν βαρβάρων αὐτῶν, ὅσοις εἰς φή-
D μην ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς καταλέλοιπε τὴν δόξαν. ἐγὼ δέ φησι Μάλχος, εὐτυχίαν οὐκ οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα διασυλῶν, καὶ μισθούμενος ἀεὶ συκοφάντας εἰς τοῦτο, καὶ κατηγορῶν αὐτὸς, ὅτε μὴ ἄλλον εὑρίσκε, καὶ τὸ χρυσὸν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος, ἑαυτῷ μόνῳ κατάθοιτο. ἐρήμους μὲν τὰς πόλεις, ἧς περ ἔμπροσθεν εἶχον εὐπορίας ποιήσας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους, οὓς ἐτέλουν, δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν. καὶ ἁπλῶς πάσης κακίας ἀπηχυρίζετο ὁ Μάλ-
E χος γενέσθαι αὐτὸν καταγώγιον. ὅς γε καὶ Ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφυγάδευσε. καὶ ποτὲ τῷ Εὐλογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σιτηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνούχων λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας προσήκει δαπανᾶσθαι, εἶπεν. εἴθε γένοιτο ἐπὶ τῶν ἐμῶν χρόνων, ὡς καὶ τὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς διδασκάλους παρέχεσθαι. ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο πατριάρχης.

bo per-aerem-lati pereant.

Λέων. Leo. Leonis. Byzantius Philoſophus, Peripateticus, & Sophiſta, Platonis diſcipulus, vel (vt quidam) Ariſtotelis. Scripſit res Philippicas, & Byzantinas lib. 7. Teuthranicum. De Beſalo. Sacrum bellum. De ſeditionibus. Res geſtas Alexandri. Hic erat valde craſſus, *& obeſus*. Quare legatus ad Athenienſes miſſus, riſum mouit. Sed in obeunda legatione fortiter perſeuerauit. Hoc enim riſu nihil turbatus, Quid (inquit) ridetis ô Athenienſes? An quia ego *ſum* obeſus? Eſt mihi vxor longè obeſior. Nos tamen conſentientes quidem lectus *paruus* capit, diſſentientes verò, ne *tota* quidem domus. Populus autem Athenienſis in vnum venit, *& conſenſit*, à Leone ad concordiam-adductus, cùm ex tempore, ſapienter, & opportunè hoc dixiſſet. Hic Leo, quòd Philippum Byzantio repelleret, apud Byzantios à Philippo per talem epiſtolam eſt perſtrictus. Si tantam pecuniam Leoni præbuiſſem, quantam à me poſtulauit, impetu primo Byzantium cepiſſem. Populus his auditis, ad Leonis ædes concurrit. Ille verò metuens ne lapidibus obrueretur, ſe ſuſpendit miſer, nullo ſuæ ſapientiæ, & eloquentiæ fructu percepto.

Λέων. Leo, Alabandenſis, orator, ſcripſit Caricorum lib. 4. Lyciacorum lib. 2. Artem de ſtatibus. Sacrum bellum Phocenſium, & Bœotorum.

Λέων. Leo Macelles, Imperator Romanorum, qui omnium Imperatorum, qui ante ipſum fuerunt, feliciſſimus eſſe viſus-eſt, & formidabilis omnibus, tã ipſius imperio ſubiectis populis, quàm ipſis Barbaris, ad quos eius fama peruenit. Et hanc quidem de ſe opinionem vulgò reliquit. Ego verò, inquit Malchus, felicitatem non exiſtimo, ſi quis populorum imperio ſuo parentium fortunas diripiens, & ad hoc Sycophantas ſemper mercede-conducens, *vel ſubornans*, & ipſe *eos* accuſans, quum alios non inuenit. *qui hoc faciant*, & aurum ex vniuerſo terrarum orbe colligens, ſibi ſoli reponit, *& recondit*. Et vrbes rerum-copia, quam priùs habebant, ſpolians, vt non poſſint amplius facilè pendere tributa, quæ pendebant. Denique Malchus affirmabat ipſum omnis improbitatis diuerſorium fuiſſe, qui & Hyperechiũ Grammaticum in-exilium-egerit. Cùm autẽ quondam Eulogio Philoſopho ſtipendium dari iuſſiſſet, & quidam ex Eunuchis dixiſſet, hanc pecuniam in milites impendendam eſſe, dixit, Vtinam ætate mea contingat, vt ſtipendia militum in Doctores conferantur. Eius temporibus fuit Acacius Patriarcha. *vide in* Ἀκάκιος.

N O T AE.

F Κατέθετο.] Nota præter morem hoc à Suida poſitum, tanquam à κατέθημαι, quod non reperitur, vel κατεθοῦτο ſcribendum, tanquam à κατατίθεμαι. οῦμαι. Quod etiam inuſitatum. Dicendum enim κατάθοιτο, vt ſic aor. 2. med. opt. 3. pers. ſingul. à κατεθέμην. ἔθοιτο. Sic tamen & apud Ariſtot. Rhet. lib. 1. 36. ὑπόθοιτο, pro ὑπόθοιτο. & apud Xen. ſæpius, & in exped. Cyri. lib. 4. 321. A. ἐπιθοῖτο. pro ἐπίθοιτο. Suid. ὑπόθοιτο, pro ὑπόθοιτο.

Λέων. οὗτος στρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου κατὰ τῶν βαρβάρων. εὔκολος ὢν, καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος. ἦν γὰρ αὐτῷ

Λέων. Leo. Hic ab Eutropio Eunucho belli dux miſſus-eſt cõtra Barbaros. Fuit autẽ homo facilis, *ac lenis*, & ob ſtudium ebrietatis facilis-deceptu. Suã. n.

fortitudinem in hoc contulerat, vt plures haberet pellices, quàm milites, quàm bibant omnes homines.

τὸ ἀνδρεῖον ἐπὶ τοῦτο συνηναγκασμένος, πλείους A
ἔχειν παλλακίδας τῶν στρατιωτῶν. καὶ πλείονα πίνειν, ἢ ὅσα πάντες οἱ ἄνθρωποι πίνουσι.

N O T Æ.

Συνηναγκασμένος.] Lego συντεταγμένος.
Πλείονα πίν.] Ariſtoph. Acharnenſibus. pag. 264. v. 11. & 12.

Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
Τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν, καὶ πιεῖν.

Schol. annot. 7. ἄνδρας. νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνδρείους, καὶ γενναίους.

Λέων. *Ariſtophanes in Theſmophor. pagin. 523. verſ.* 39. 40. 41.

Leo, leo tibi natus-eſt, ipſa effigies tua,
Cùm alia prorſus-omnia, tum peniculus

Tuo perſimilis eſt, *curuus vt cyttarum*, vel, cyttarus.

Cyttarus autem eſt glandis operculum, *& tegmen, ſiue folliculus* glandis. vbi glans, *arboris glandiferæ fructus*, inſidet. De adulteris, & parientibus mulieribus *hoc dicitur.*

Λέων.

Λέων σοι γέγονεν ἐκμαγεῖον σόν. B
Ἐπὶ τῶν μοιχευομένων, καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. τὰ ἄλλ᾽ ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν, ὥσπερ κύτταρον.
Κύτταρος δὲ, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος.

Λεωνᾶς. Leonas, Sophiſta, natione Iſaurus, celebris inter eiuſdem artis-profeſſores Alexandriæ, qui non ſolum ſuam eruditionem cum Proclo communicauit: ſed etiam contubernalem, & conuictorem habere voluit, & effecit vt cum ſua vxore, & liberis verſaretur, *& viueret* quaſi & ipſe germanus eſſet *ipſius* filius, ipſúmque notum fecit illis, qui habenas habebant AEgypti *i. Magiſtratibus AEgypti.*

Λεωνᾶς σοφιστής. ἴσαυρος τὸ γένος. εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων. ὃς C
πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐκοινώνησεν, ἀλλὰ καὶ σύνοικον ἔχειν ἠξίου. καὶ συνδιαιτᾶσθαι γυναικὶ, καὶ παισὶ παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον, καὶ τοῦτον γενόμενον. γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποίει καὶ τοῖς ἡνίας ἔχουσι τῆς αἰγύπτου.

N O T AE.

Λέων, λέων.] Ariſtoph. in Theſmophr. pag. 523. v. 39. 40. 41.

Λέων, λέων σοὶ γέγονεν αὐτ᾽ εἴγμα σου. &c.

Sed legendum metri cauſa, γέγονεν, αὐτὸ τ᾽ εἶγμα σου. pro τὸ εἶγμα. Vel, αὔτ᾽ ἴκμαγμα σόν. pro αὐτὸ ἴκμαγμα.

D

Λεωνίδου δῶρα. Leonidæ dona. *vide Epigr. lib. 6. pag. 9. epigr. 43. v. 1. Item pag. 42. epigr 222. Item lib. 6. p. 420. epigr. 47. v. 2.* Δῶρα Λεωνίδου. *&* *epigr. 48. v. 2.*

Λεωνίδου δῶρα.

Λεωνίδης. Leonides, Lacedæmoniorum Rex, Anaxandrides. *Anaxandri, vel (vt alij) Anaxandridæ filius*, ab Hercule octauus. Hic fuit dux illorum, qui *Barbaris* ad Thermopylas occurrerunt. In hoc autem loco fertur Hercules depoſito corpore Deus-eſſe-factus, *vel, in Deorum numerum relatus eſſe.* Leonides autem, cùm ei nuntiatum-fuiſſet, ob ſagittarum, quas Perſæ iaculabantur, multitudinem, Solem obſcurari, *neque conſpici*, Bono-ſimus-animo, inquit, quia ſub vmbra pugnabimus. Militibus verò prandium-parantibus, Prandete, inquit, apud Inferos cœnaturi. Cùm autem Xerxes adueniſſet, cæteri quidem omnes, *hoſtium* multitudine perterriti, fugerunt Thebani verò *ad hoſtem* transfugerunt. Quos Rex cum trecentis militibus Spartanis captos compunxit. Leonidæ ſepulchro inſcriptum-eſt hoc epigramma.

Λεωνίδης. λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀναξανδρίδης ἀφ᾽ ἡρακλέους ὁ βασιλεύς. οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς θερμοπύλας ἀπαντησάντων ἦν. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν ἡρακλέα ἀποθέμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. λεωνίδης δὲ ἀπαγγελθέντος, ὅτι τοξευόντων τῶν περσῶν, ὁ ἥλιος ἀφανὴς γίνεται, θαῤῥεῖν μὲν ἔφη, ὅτι ὑπὸ σκιᾷ μαχεσόμεθα. ἀριστοποιουμένοις δὲ τοῖς στρατιώταις, ἀριστᾶτε ἔφη, ὡς ἐν ᾅδου δειπνήσοντες. ἐπελθόντος δὲ ξέρξου, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος δειλοβηθέντες, ἔφυγον θηβαῖοι δὲ ηὐτομόλησαν. οὓς λαβὼν ἔστιξε E
βασιλεὺς σὺν στρατιώταις τριακοσίοις σπαρτιάταις. ἐπιγέγραπται ἐπὶ λεωνίδου ἐπίγραμμα.

Cùm myriadibus quondam hîc trecentis pugnarunt

Μυριάσι ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο. F

Ex Peloponneſo Chiliades quatuor. L. τέτορε, vel, τέτορες. *Extat & alterum in duorum fratrum tumulo.*

Ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέτταρες. καὶ ἕτερον ἐπὶ δυσὶν ἀδελφοῖς.

O hoſpes, nuntia Lacedæmoniis, nos hîc
Iacère, illorum verbis obtemperantes.

Ὦ ξεῖν᾽ ἀγγέλλειν λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
Κείμεθα. τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Hic Leonides iuxta Thermopylas cum 300. *militibus*

Οὗτος ὁ λεωνίδης, περὶ θερμοπύλας ἅμα τρια-

A Τὸ ῥῆμ' ἕκαστον. ἀλλὰ σὺν τοῖσι θεοῖς.

Verbum vnum quodque: ſed cum Diis.i.Diis fauentibus,

Ἀπὸ ληκυθίου, σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

A lecythio.i.addita voce Lecythio ad finem tuorum carminum, *tuos prologos diſperdam.*

Μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον, κωδάριον. ληκύθιον. θυλάκιον.

Nam per-illiberalitatem, *per extenuationem, & contemptionem, has voces per diminutiuum efferebant, &* dicebant κωδάριον.i.pelliculam-cum-villis. ληκύθιον. ampullulam. θυλάκιον. Sacculum. *Ariſtoph. Ranis.pagin.176.v.21.* Καὶ κωδάριον, καὶ ληκύθιον, καὶ θυλάκιον. *vide locum.*

Ληκυθιστής. ὁ μικρόφωνος. οὕτω σοφοκλῆς. καὶ ληκυθισμός. περιενεγκεῖν δὲ στροφὸς, καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυθισμὸν τῶν αἰσχρῶν, καὶ γελοίων ᾀσμάτων, τουτέστι τὴν εὐφωνίαν.

B ληκυθιστής. Qui-vocem-exilem-habet. *q.d. Qui-ſonum-ampullæ-refert.* Ita Sophocles. Et ληκυθισμός. Cãtillatio. Tenuis-ſonus. vt, Circunferte volubiliter & molliter cantillationem, *tenuémque ſonum* turpium, & ridiculorum carminum, hoc eſt ſuauem-vocem, *& concentum.*

Λήκυθον τὴν τοῦ μύρου, οἱ ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν ἡρόδοτος, τὸ ἐλαιδόχον ἀγγεῖον. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Λήκυθον. &c. Vnguenti lecythum.i. Vas vnguentarium, Attici vocant Alabaſtrum. Herodotus autem genere-maſculeo dixit τὸν ἀλάβαστρον.i. Vas olearium. Ariſtophanes in Pluto.*pag.41.v.8. genere fœminco dixit* αἱ δὲ λήκυθοι.

Αἱ δὲ λήκυθοι
Μύρου γέμουσι. καὶ αὖθις.
C Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

Lecythi verò.i.oleariæ ampullæ
Vnguento ſunt-plenæ. Et rurſus.
Oleum non ineſt in Lecytho.

Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεούμεθα. οὐ πειθόμεθα. ἀριστοφάνης ὄρνισι. Ζήνων ὁ κιτιεὺς ποιήσας κοῖλον ἐπίθεμα τῇ ληκύθῳ περιέφερε νόμισμα λύσιν ἕτοιμον τῶν ἀναγκαίων, ἵν' ἔχοι κράτος.

Pro, Non miſeremur, non flectimur, *non mouemur miſericordia.* Ariſtophanes Auibus.*pa.427.v.25.* Zeno Cittieus, cùm feciſſet concauum operculum Lecytho, numiſma circunferebat, expeditum rerum *ad vitam ſuſtentandam* neceſſariarum remedium, vt robur haberet, *vt vires acquireret. N.L.*

N O T AE.

Ἀριστοφάνης ὄρνισι.] pag.427.v.25. ſcribitur genere fœmineo τῇ ληκύθῳ. Eſt autem facta vocum alluſio. Nam ἔλαιον, oleum, at ἔλεος miſericordiam ſignificat. Eras.ad.Chil.3.Cent.3.col.781.ad 72. Non eſt oleum in Lecytho Idem Ariſtoph.in Nubibus.pag.62.v.5, dicit,

Ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
D *Oleum nobis non ineſt in lucerna.*

Λήκυθος. θηλυκῶς παρὰ ἀριστοφάνει.

Λήκυθος. Lecythus. Genere-fœmineo apud Ariſtophanem. *L.* Ἀριστοφάνη. *In Eccleſiazuſis.pag.507.v.22.& 25.*

Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους,
Ὁ τῶν γραφέων ἄριστος.

Qui mortuis pingit illas Lecythos,
Ille pictorum præſtantiſſimus. Vide locum.

Aliter enim ibi verſus habet, & iſte priorem præcedit.

Τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφε. καὶ αὖθις. παράθου τὰς ληκύθους.

Huiuſmodi enim *quædam ille* pingebat in monumentis. Et rurſus. Appone illas Lecythos.

E Ληκυθίζειν. τὸ μεῖζον βοᾶν, καὶ ψοφεῖν.

Ληκυθίζειν. Altius vociferari. Perſtrepere. *Sed apud Ariſtop.in Acharnenſibus.pag.285.v.16.annot.6. In κωμωλεκύθιον, monemur ληκυθίζειν eſſe legendum. Cauſas illic vide.*

Λῆμα. ἀξία. ἀνδρεία. φρόνημα. κέρδος.

Λῆμα. Dignitas. Fortitudo. Superbia. Vel animi elatio. Animus. Quæſtus.

Τοιοῦτον γὰρ ὁ παῖς οὗτος λῆμα φαίνει.

Talem enim puer iſte animi elationem, vel, indolem *indicat.*

Καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις.
Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε
Οὐκ ἄτολμον. ἤγουν τολμηρόν.

Et Ariſtophanes Nubibus.*pag.86.v.9.& 87.v.1.*
Animus quidem adeſt huic
Non expers-audaciæ. Hoc eſt non timidus: at *audax*

F Καὶ αὖθις. λῆμα θούριον. τουτέστι φρόνημα πολεμικόν. καὶ αὖθις.

Et rurſus. *Ariſtoph. in Equitibus. pag.231.v.15.& pag.232.lin.1.& 2.vocat* λῆμα θούριον, Impetuoſum, velocem, bellicoſum animum. Et rurſus.

Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνε. καὶ αὖθις.

Alium illic animum hunc elegantiorem longè, quàm priorem demonſtrauit. Et rurſus. In Ranis. pag.154.v.28.29.30.

Παρέξομ', αὐτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,

Sed tamen ego præſtabo Me-ipſum fortẽ animo,

Et tuentem origanum.

Pro, acri vultu prǽditum. Herodotus *lib.7.pag.161. lin.20.& 21.* Artemiſia autem propter animi generoſitatem,& virilem fortitudinem militabat, cùm nulla eſſet neceſſitas, *quæ ipſam hoc facere cogeret*. De Euripide, & Æſchylo *idem Ariſtophanes in Ranis. pag.166. dicit,*

Animus verò non ignauus amborum eſt,
Nec immotæ mentes, nec tardum ingeniũ.
Expectare igitur conſentaneum eſt,
Alterum quidem, ſcil. Euripidem, *vrbanum aliquid dicturum-eſſe,*
Et limatum,& bene politum,
Alterum verò, ſcil. Æſchylum, *conuellentem cum-ipſis-radicibus*, radicitùs,
Ipſa verba, irruentem, impetu facto,
Conturbaturum mul-
Tas collectiones,& vortices *carminũ* Eurip.

At per duplex μμ ſcriptum λῆμμα, & λήμματα, ſumptio,& ſumptiones, Apud Ariſtotelem *ſunt* propoſitiones, hoc eſt interrogatio. Interrogatio enim *eſt* cauſa reſponſionis, quæ eſt *ea*, ex qua ſyllogiſmus *conficitur*. Quam etiam Lemma vocant. Et propoſitio vnum-habens-lemma, veluti, Reſpiras. Viuis igitur. Manifeſtum enim *eſt id*, quod eſt prætermiſſum, illud ſcilicet, Omne, quod reſpirat, viuere. Huiuſmodi ſunt enthymemata. Hi pœna digni *ſunt*. *Sunt* enim ſacrilegi. Prætermiſſum-eſt enim illud, Sacrilegos eſſe pœna dignos. Dicitur autem λῆμμα & id, quod doni nomine accipitur.

Καὶ βλέποντ' ὀρίγανον. A

Ἀντὶ τοῦ βλέποντα δριμύ. ἡρόδοτος. ὁ δὲ ἀρτεμισία, ὑπὸ λήματος, καὶ ἀνδρηίης ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκαίης. περὶ εὐριπίδου, καὶ αἰσχύλου.

Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
Οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
Προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι,
Τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν B

Καὶ κατερρινημένον.
Τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις

Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα,
Συσκεδᾶν πολ-
Λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

Τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μμ γραφόμενον, λῆμμα, καὶ λήμματα αἱ προτάσεις παρὰ ἀριστοτέλει, τουτέστιν ἡ ἐρώτησις. ἡ γὰρ ἐρώτησις, αἰτία τῆς ἀποκρίσεως. ἥτις ἐστὶν, ἐξ ἧς ὁ συλλογισμός. ἣν καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ μονολήμματος πρότασις. οἷον ἀναπνεῖς· ζῇς ἄρα. πρόδηλον γὰρ τὸ παραλελειμμένον. τὸ, πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῆν. τοιαῦτά ἐστι τὰ ἐνθυμήματα. οὗτοι κολάσεως ἄξιοι. ἱερόσυλοι γάρ. παρεῖται γὰρ τὸ τοὺς ἱεροσύλους ἀξίους εἶναι κολάσεως. λέγεται δὲ λῆμμα, καὶ τὸ λαμβανόμενον λόγῳ δώρου. C

N O T AE.

Παρ'ξιμ' αὐτόν.] Ariſtoph. Ranis. pag.154. v.28.29.30.
Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρίζω
Μαυτὸν* ἀνδρεῖον τι λῆμα, D

*pro Ἐμαυτόν. &c.

Λημαλέ☉. Qui lemas habet-in-oculis. Qui-lippit. Lippus. Lippitudine-cæcutiens. *vide* Λήμη, *&* Λημαω.

Λημαλέος.

Λήμματα. Prophetiæ. Prædictiones. Dicuntur etiam λήμματα, illa apophthegmata, quæ ex noſtro corde *prodeunt*.

Λήμματα. προφητεῖαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα.

Λημάτια. Conſilia.

Λημάτια. τὰ βουλεύματα.

Λημανιᾶς. *Ariſtoph. in Ranis. pag.*150. *v.*14. λῆμα eſt præſens animus, animi-præſentia, virilis, fortis, & generoſus animus, animi-fiducia. Metaphoricè igitur *dictum eſt* λημανιᾶς. hoc eſt, de-te magnificè-ſentis. Animo generoſo, & excelſo præditus es. Et λημανίας. Ille, qui de-ſe-magnificè-ſentit, & fortis, & elato-animo-præditus, & generoſus.

Λημανιᾷς. λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα. μεταφορικῶς οὖν λημανιᾷς, ἤγουν μεγαλοφρονεῖς. καὶ λημανίας, ὁ μεγαλόφρων, καὶ ἰσχυρός. καὶ λημανίας. φρονηματίας. γεννάδας. E

Λήμη. Lema. Albus humor in oculis collectus, *&* concretus, & qui caligare oculis, & cæcutire nos facit. Compoſitum eſt ex verbo λεύω, video, & aduerbio priuantis μὴ, non. *Quia qui lippitudine laborat, non videt: ſed cæcutit, vel ſaltem oculorum aciem habet obtuſam, & viſum hebetem.* Ariſtophanes in Pluto. *pag.* 30. *v.*17. At ô Saturniis animis verè lippientes mentibus ambo. Hoc eſt, Mentem antiqua ſtultitia caligantem habentes. Eſt & prouerbium in cæcutientes, *&* ſtupidos. *Er. ad. Chil.*2. *Cent.*1. *col.*375. *&* 376. *ad.* 75. *Saturnia lema. & ad.* 76. *Cucurbitæ lippus.* Lema verò eſt lachryma *in oculis* concreta, quæ inſidens oculis, eos lædit. Significat igitur excæcatos mente, vt illi, qui lippiunt, Lemas *in oculis* habentes, impe-

Λήμη. λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. παρὰ τὸ λεύω τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω. ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. λήμη δ' ἐστὶ τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλ- F

A μιαίνπον, ἐμποδίζονται ταῖς ὄψεις. καὶ λημᾷ, τὸ ἀμβλυώττει. καὶ λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς.

impediuntur viſu. *i. ne videant.* Et λημάω. ῶ. Lippio. Lippitudine-cæcutio. Et λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς. Lippientes oculis.

Λημνία δίκη. ἡ κακίστη.

Λημνία δίκη, Lemnium Iudicium. Id eſt peſſimum.

Λήμνιον πῦρ. ἐστιν ἀναφορὰ ἐν λήμνῳ πυρὸς χαλεπώτης.

Λήμνιον πῦρ. Lemnius ignis. In Lemno eſt ignis quędam grauis eruptio, *quæ vapores emittit, qui ſurſum feruntur.*

Λημνία χειρί. ὠμῇ, καὶ παρανόμῳ. ἀπὸ τῆς ἱστορίας. φασὶ γὰρ τὰς ἐν λήμνῳ γυναῖκας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν, αἰτιωμένας ὅτι αὐταῖς οὐχ
B ἐμίγνυντο.

Λημνίᾳ χειρί. Lemnia manu. Id eſt crudeli, & impia. Ex hiſtoria *petitum.* Dicunt enim Lemnias mulieres interfeciſſe ſuos maritos, conquerentes quòd illi ſecum non miſcerentur, *nec officium facerent, quod iuſta coniugij Venus requirit. Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad.* 44.

Λήμνιον κακὸν βλέπων. πυρῶδες. καὶ παροιμία. λήμνιον κακόν. ἐκ γὰρ ἀθηνῶν ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ λήμνιοι, ἐτεκνοποίησαν μετ᾽ αὐτῶν. αἱ δὲ, κατέσφαξαν αὐτοὺς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἀνεῖλον ἅμα ταῖς τῶν θρᾳκῶν γυναιξὶν, ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν μυρτίλος μὲν διὰ τὴν μηδείας ἐπὶ ὑψιπύλῃ ζῆλον καταχεῖν καύκα-
C σος δὲ, διὰ τὸ ὀλιγωρῆσαι τῆς ἀφροδίτης τὰς λημνίας. ὅθεν τὰ μεγάλα κακὰ, λήμνια λέγεται.

Λήμνιον κακὸν βλέπων. Lemnium malum videns, *cernens, ſpectans. Id eſt* Igneum. *Ardens, & magnum.* Et prouerbium, Lemnium malum. *Er. ad. Chil. 1. Cēt. 9. col. 297. ad. 27.* Lemnij enim, cùm Athenis, *ex Attica* mulieres rapuiſſent, liberos ex ipſis ſuſceperunt. Illæ verò ipſos vnâ cum liberis iugularunt. Poſtquā autem illæ mulieres maritos (quòd ad ipſas animum illi non aduerterent, *at eas negligerent,*) interfecerunt vnâ cum Thracum mulieribus, propter *corporis* fœtorem, quem Myrtilus quidem *dicit* ipſas inuaſiſſe propter Medeæ Zelotypiam Hypſipylæ causâ *ſuſceptam*, Caucaſus verò, quòd Lemniæ *mulieres,* Venerem neglexiſſent, *nec debitum honorem ei tribuiſſent,* hinc magna mala, Lemnia vocantur.

Λήμνιος ἀνὴρ, ὁ ἀπὸ τῆς λήμνου νήσου.

Λήμνιος ἀνήρ. Lemnius vir. Ex inſula Lemno.

Λημνόθεν. τοπικὸν ἐπίρρημα, ἐκ τῆς λήμνου.

Λημνόθεν. Aduerbium locale, *quod motum è loco ſignificat.* Ex-Lemno.

Ληναΐζω.

Ληναΐζω. τὰ λήναια ἄγω. Lenæa, Bacchi ſacra celebro.

Ληναΐτης. ὁ χορὸς ὁ τῶν ληναίων.

Ληναΐτης. Lenaites. *Ariſtoph. Equitibus. pag. 220. v. 12. Schol. annot. 9.* Lenæorum chorus.

Λήναια. ὄνομα ἑορτῆς ἐν ἀθήναις.

Λήναια. Lenæa. Nomen feſti, *quòd in honorem Bacchi celebrabatur* Athenis.

D

Ληναῖος. ἐπίθετον τοῦ διονύσου.

Ληναῖος. Lenæus. Epithetum Dionyſi, *ſiue Bacchi.*

Ληναιών, ληναιῶνος, ὄνομα μηνός.

Ληναιών. ῶνος. ὁ. Lenæón. ônis. Nomen menſis. *Quidam putant eſſe Ianuarium, quòd Baccho Lenæo, ſic à torcularibus dicto, tunc dies feſtus ageretur.*

Ληνίς. ληνίδος. ἡ βάκχη παρὰ τὴν ληνόν.

Ληνίς. ληνίδος. Lenis. Lenidis. Baccha παρὰ τὴν ληνὸν à torculari, *ſiue prælo, quo premuntur vuæ,* ſic dicta.

Ληνοβάται. οἱ ἱερεῖς.

Ληνοβάτης. *Vinitores.* Sacerdotes.

Ληνὸς, καὶ προλήνιον. αἱ ἐκκλησίαι παρὰ δαβὶδ. καὶ ληνοβάται οἱ ἱερεῖς.

Ληνὸς, & προλήνιον. Lenus, & Prolenium, apud Dauidem Eccleſiæ *per translationem ita vocantur.* Et ληνοβάται, ſacerdotes.

E Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἀρχῶν, ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς, καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Tabula, *in qua* ciuium Athenienſium, qui ætatem ad Magiſtratus gerendos aptam habebant, nomen ſcribebatur, addito etiam ipſorum municipio, *cuius erant.* Et ex his tabulis Magiſtratus ſortiebatur.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῷα διοικεῖν, παρ᾽ ὃ καὶ τοὔνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δέ εἰσιν οἱ κλῆροι, καὶ αἱ οὐσίαι.

Ληξ. γραμμ. Tabula, in qua inſcribebantur pueri, qui perfecti erant. *i. qui iuſtam ætatem habebant,* quibus patrimonium adminiſtrare *iam* licebat. Quamobrem etiam nomen inde deductum-eſt, quòd τῶν λήξεων ἄρχωσιν. i. hæreditates, & facultates *ſuas* adminiſtrent, *earúmque ſint domini.* λήξεις enim ſunt & ipſę hæreditates, & facultates, *quæ ad aliquem hæreditario iure perunent, quarum eſt dominus, arbiter, guberna-*
F *tor, & adminiſtrator.*

Λῆξις. τὸ ἔγκλημα, καθ᾽ ὃν λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην.

Λῆξις. Ipſum crimen, *quod alicui obijcitur,* qua ratione etiam dicimus λαχεῖν δίκην τινί. Litem intendere alicui.

Λῆξιν δίκης, καὶ λαχεῖν δίκην. τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί. τὸ δ᾽

Λῆξιν δίκης. Intentionem litis, *quod fit quum quis alicui litem intendit.* Et λαχεῖν δίκην. Litē intendere. Sic dicunt rerū priuatarum iudiciū denunciare. Viciſ-

ſim verò vocare aliquem in Ius, dicebant, *ἀπλαχεῖν.* Pecunias verò diſtribuere, *διαλαχεῖν.*

ἀντικαλέσαι, ἀντιλαχεῖν. τὸ δὲ διανείμασθαι χρήματα, διαλαχεῖν. A

Λῆξις, Ceſſatio, Sedatio. vel portio, hæreditas. vt, Et mortuum ſepelit, infernis Diis reddens, quod illorum hæreditatis. *i. Iuris*, iam erat. Et rurſus. Temporis hæreditate, per Iouem, non felici, AEgyptiorum mala & Alexandri vrbem. *i. Alexandriam*, & Romam inuaſerunt. *παῦσις* eſt hæreditas, *λῆξις* verò, particula, *portio*. *ἀποκλήρωσις* verò, pars in meliori parte *alicui data*. vt, Diuinâ curâ non dubitauit portionem diſtribuere, *ſuámque partem vnicuique dare. N. L.*

Λῆξις. παῦσις. ἢ μερίς. κληρονομία. καὶ θάπτει τὸν νεκρὸν τοῖς χθονίοις θεοῖς ἀποδιδοὺς τὸ ἐκείνων λήξεως ἤδη. καὶ αὖθις. λήξει οὐ μὰ δία δ' εὐκλήρω χρόνου τὰ αἰγυπτίων κακὰ, καὶ ἐν τῇ πόλει τοῦ ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε, καὶ τῇ ῥώμῃ. παῦσις ἐστι κληρονομία. λῆξις δὲ μερίς. ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοπειθεῖ φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε.

Ληρεῖς. Garris. Nugaris. Ariſtoph. *in Nubibus. pag.* 120. *v.* 17. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 7. *col.* 235. *ad.* 32. Quid igitur nugaris, vt ab aſino delapſus? Legitur & *ἀπὸ νοῦ*. *i. de mente deturbatus, vel, mente delapſus.* Et rurſus *idem Ariſtoph. in Pluto pag.* 27. *v.* 7. Nugas nugaris. Per nugas, *vel per delirium hæc dicis.* Hæc autem phraſis, & figura *eſt* Attica. Vt & illa, Inſaniam inſanis, Attica enim eſt figura, vt poſtquàm dixeris rem *aliquam*, ſubiicias nomen ab illa re *deductum*. Sic etiam *ὕβριν ὑβρίζεις*. Contumeliam contemnis. *Contumeliâ contemnis, iniuriâ afficis.* Et fugam fugis. *fugâ fugis. Exulas exilium.*

Ληρεῖς. φλυαρεῖς. ἀριστοφάνης. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών, λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. καὶ αὖθις. λῆρον ληρεῖς. ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον. ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις, καὶ τὸ σχῆμα. ὡς τὸ μανίας μαίνῃ. ἔστι δὲ ἀττικὸν τὸ σχῆμα τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα, ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ὄνομα. ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις. καὶ φυγὴν φεύγεις. B

Ληρεῖς ἔχων. *Ariſtoph. in Ranis. pag.* 151. *v.* 8. *& in Auibus. pag.* 382. *v.* 3. Nugaris. Garris. Deliras. Hoc *ἔχων* redundat. In epigrammate 68. *pag.* 425. *Epigr. lib.* 6. Et muliebrium veſtimentorum aurei calami, *vel, aureæ vergæ. Vide Heſychium in λῆροι. λήρων. Et Virgil. Indicem in Virgatis luce. t ſagulis.* 324. 21.

Ληρεῖς ἔχων. παρέλκει τὸ ἔχων. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ λῆροι οἱ χρύσεοι κάλαμοι. C

Λῆρος. Garrulus. Nugator. Delirus. Vana-dicens. vt, Horum enim multa vel ab adoleſcentulo, nugæ, & delitia videbantur.

Λῆρος. φλύαρος. ματαιόφημος. πολλὰ γάρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ μειρακίου ἐδόκει, λῆροί τε, καὶ φλήναφοι.

Λῆρος. Mens in ſenectute deliriis occupata: Non ipſa in ſe-ipſam illam affectionem recipit, vt corruptioni obnoxia, & mortalis exiſtimetur. Sed cùm inſtrumentum ſit mutatum, & actionem à mente *manantem* recipere non poſſit, propter ineptitudinem, *vt ita loqui liceat, id eſt, quòd ſit redditum ineptum ad mentis actionem recipiendam*, affectio inſtrumenti, videtur eſſe etiam affectio mouentis ipſum mentis. Nam & oculo lemis-oppleto, vel etiam ob ſenectutem ita mutato, vt ad videndum non ſit idoneus, ipſe quidem ſenſus nihilominus manet illæſus, *& incolumis*: at ipſum ſenſus-inſtrumentum, afficitur, vel prorſus inutile redditur, & ignauum *efficitur*. Cauſa verò cur cum ipſo ſenſus-inſtrumento non corrumpatur etiam ipſa ſentiendi facultas, *& vis, non eſt in alia re*: ſed in ipſo ſpiritu *tantùm eſt poſita. N. L.* Sic igitur & ſenum oculi tempore, *& ætate* debilitati, & tunicis *oculorum* craſſioribus factis, & quodammodo corrugatis, nec ita perſpicuis, præterea verò & interioribus humoribus tempore ſiccioribus *redditis*, & denſatis, cùm affectiones à ſenſilibus *manantes* ad ſpiritum videndi-facultate-præditum, tranſmittere non poſſint, accidit, vt ſenes minùs videant. Et in deliris non ipſa mens delirat: ſed ipſa inſtrumenti in deterius mutatio, & (vt ita loqui liceat) ipſa ineptitudo afficitur, *quòd ipſum mentis inſtrumentum ſit morbo corruptum, nec amplius aptũ ad faciendũ officiũ*, & deliria efficit non in ſenectute tantùm: ſed etiam in iuuẽtute, quum aliqui morbi phrenetici, vel lethargici corpus occuparunt. Vel quia vehemens læſio mentis, amentia, *vel, dementia* vocatur, media verò, *λῆρος*. *i.* delirium. Remiſſa verò, *παράληρος*. *i.* ad-deliriũ-accedens-conditio, *ſimplicitas, aut vecordia. λῆρος* verò, *L. λῆρος* Impudẽs, *παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν*, vehemẽter intueri. *Quãobrẽ etiã ſcribitur* per *ι.*

Λῆρος. ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς, οὐχ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς, καὶ θνητὸς νομισθῇ. τοῦ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀνεπιτηδειότητα μὴ δυναμένου δέξασθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου, πάθος ἔδοξεν εἶναι καὶ τοῦ κινοῦντος αὐτὸ νοῦ. καὶ γὰρ τοῦ ὄμματος λημῶντος, ἢ καὶ τῷ γήρᾳ πρὸς ἀνεπιτηδειότητα μεταβαλόντος, ἡ μὲν αἴσθησις οὐδὲν ἧττον μένει ἀπαθής. τὸ δὲ αἰσθητήριον. ἐμπαθὲς, ἢ ὅλως ἄχρηστον γίνεται, καὶ ἀργόν τὸ δὲ αἴτιον τοῦ μὴ συνδιαφθείρεσθαι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν. ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. οὕτω δὴ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξασθενήσαντα, καὶ τῶν χιτώνων παχυτέρων γινομένων, καὶ οἷον ἐρρυτιδωμένων, καὶ οὐχ οὕτω διαφανῶν, ἔτι τε καὶ τῶν ἐντὸς ὑγρῶν, ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ πεπηγότων, καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν πάθη διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἧττον ὁρᾶν. καὶ ἐπὶ τῶν λήρων, οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ. ἀλλ' ἡ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ, καὶ ἀνεπιτηδειότης, πάσχει, καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ οὐκ ἐν τῷ γήρᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νεότητι, νοσημάτων τινῶν φρενιτικῶν, ἢ ληθαργικῶν τὸ σῶμα κατειληφότων. ἢ ὅτι ἡ ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ, παραφροσύνη λέγεται. ἡ δὲ μέση, λῆρος. ἡ δὲ ὑφειμένη, παράληρος. λῆρος δὲ, ὁ ἀναιδὴς, παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν, διὰ τοῦ ι. D E F

A Λήσεις. ἀγνοήσεις. λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. τέλεον ἀπολίσας.

Λήσεις. Latebis. Ignorabis. Per-imprudentiam-facies, vel dices. *Ariſtoph. in Pace. pag. 436. v. 21.* Per imprudentiam tuas vrbes ex-ſuis-ſedibus-mouebis? Id eſt, per ignorantiam funditus euertes, & omnino perdes?

N O T AE.

Λήσεις σεαυτόν.] Ariſtoph. in Pace. pag. 436. v. 21.
Schol. annot. 6. Λήσεις σεαυτόν.] ἀντὶ τοῦ, ἀγνοεῖς τέλεον ἀπολέσας τὰς πόλεις ἐκκεκοκκίσας δὲ, ἐρημώσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους κεθαιρεσμένων. [L. κεκαθαιρεσμένων,]

Λήσομαι. ἐπιλήσομαι. λήθην ἕξω.

Λήσομαι. Obliuionem habebo. Obliuioni mandabo. Obliuiſcar.

B Λῄσταρχος. ἀρχηγὸς λῃστῶν.
Λῃσταί. πισίδης.
Ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς ἀοιδίμου μάχης
Γίνεσθε λῃσταί.
Ἀντὶ τοῦ μιμούμενοι τὴν λῃστείαν. καὶ λῃστὴς μὲν, ὁ ἐν ἠπείρῳ. πειρατὴς δὲ, ὁ ἐν θαλάσσῃ. καὶ λῃστικὸν σύστημα.

Λῄσταρχος. Prædonum- princeps. Latronum-dux.
Λῃσταί. Latrones. Prædones. Piſides.
In paradiſo celebris pugnæ
Sitis prædones.
Pro, In pugna committenda, prædones, & latrones imitemini, fortiter pugnantes. Et in continente quidem *dicitur* λῃστής, latro, prædo. In mari verò, πειρατής, pirata. Et λῃστικὸν σύστημα. Latronum manus.

Λῃστρικὸν χρῆμα, ἢ κτῆμα. κοστόβων τὸ λῃστρικὸν τὴν ἑλλάδα ἐπέδραμεν. ὁ δὲ, πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὤν, λῃστρικὸν ἐν τῇ ἀπουλίᾳ χ' C ἀνδρῶν συνίστησι.

Λῃστρικὸν χρῆμα. vel κτῆμα. Latronum res, vel poſſeſſio. *vel manus, & multitudo latronum. vt,* Coſtoborum Latronum manus in Græciam fecit-incurſiones. Et, Ille verò, quamuis omnium mediocris-fortunæ virorum eſſet infirmiſſimus, tamen ſexcentorum virorum prædatoriam-manum, *vel* 600. *latronum manum* in Apulia conflauit.

Λῃστεία.

Λῃστεία. Latrocinium. Et ipſe latrocinandi actus.

Λῆσις. ἡ λήθη. σοφοκλῆς. καὶ τὰ λοίσθια αὐτοῦ τοῦ βίου. τὰ δὲ μέσον ἢ λῆσιν ἔχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ. ἢ τὸ ζῆν ἐπιλέλησαι, ἢ οὐ φροντίζεις. οἰδίπους ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. τουτέστι διὰ τὸ τέλους, καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσεις. προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφεληθήσεσθαι παρ' ἐμοῦ, οὗ ἂν ἀποθάνω, ζῶντά με γηροβοσκήσεις.

Λῆσις. Obliuio. Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag.* 291. *M.* The. Poſtrema petis vitæ *officia.* Quæ verò *ſunt* in medio *vitæ curſu,* Vel *eorum* obliuionem habes, vel nihili facis. Id eſt, vel vitæ obliuiſceris, vel *eam* non curas. Oed. Huc enim mihi illa comportantur. Hoc eſt, Per ipſum finem, & vitæ media felicem-habebunt-exitum. Tu enim, qui ſperas te fructum, & vtilitatem ex me percepturum, quum mortuus ero, me viuentem in-ſenectute-nutries.

D

N O T AE.

Σοφοκλῆς καὶ τὰ λοίσθια.] In Oedipo Colonæo. pag. 291. M.
Θη. Τὰ λοίσθι' αἰτῇ τοῦ βίου. τὰ δ' ἐν μέσῳ
Ἢ λῆστιν ἴσχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ.
Οἰ. Ἐν ταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.
In Schol. legitur εὐτυχήσει.

Λητώ, ἡ μήτηρ τοῦ ἀπόλλωνος.
Ληφθῆναι. κρατηθῆναι.

Λητώ. Latona. Mater Apollinis.
Ληφθῆναι. Captum-eſſe.

E TÒ Λ. METÀ TOŶ I.

Λίαν. πάνυ.
Λιαρόν. θερμόν.
Λιασθείς. ἐκκλίνας. χωρισθείς.
Λιαστής.
Λιβάδα. σταγόνα. κρήνην. ἔνυδρον τόπον. ἐν ἐπιγράμματι, καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοτειρικὰ κύπελλα.

F Λιβάς, λιβάδος, ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων
Λιβαδία. πόλις τῆς βοιωτίας.
Λιβάνιος, ἀντιοχεὺς σοφιστής, ἐπὶ τῶν ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου χρόνων, καὶ μέχρι θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου. φασγανίου παιδός. μαθητὴς διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα. ἐν οἷς εἰς κων-

A. CVM I.

Λίαν. Valde. Vehementer. Admodum.
Λιαρόν. Calidum. Tepidum. Temperatum.
Λιασθείς. Separatus. Segregatus. Qui-declinauit. Qui-receſſit.
Λιαστής. Segregator. Separator. Qui-ſegregat. Qui ſeparat.
Λιβάδα. Guttam. Fontem. Locum aquoſum. In epigrammate. Et guttæ, & iſta paſtoralia pocula. *Non conſtat verſus. L.* βοτηρικά, *vt ſupra in* Κύπελλον.
Λιβάς. λιβάδος. ἡ. Lachrymarum gutta.
Λιβαδία. Libadia. Vrbs Bœotiæ.
Λιβάνιος. Libanius, Antiochenus Sophiſta, *vixit* Iuliani Parabatæ, *q. d. Tranſgreſſoris, Peccatoris, Apoſtatæ,* temporibus, & vſque ad Theodoſium maiorem. Phaſganij patris *filius*, diſcipulus Diophanti. Scripſit infinita. Inter quæ Conſtan-

tij Imperatoris encomium. Alterum in Iulianum. Declamationes oratorias. Epiſtolas. Hic fuit etiam Baſilij,& Gregorij temporibus. Iulianus autem Parabates,quamuis tantam negociorum molem ſuſtineret, tamen & eloquentiæ gloriam expetebat, & Antiochenum illum Sophiſtam, cui Libanio nomen *erat*,ſupra modum admirabatur, partim quidem, fortaſſe quòd eum *probaret*, *ac ideo* laudaret, partim verò, vt magnum illum Sophiſtam Proæreſium dolore afficeret, alterum anteponens *ipſi*, *&* *honorem maiorem ipſi habens*. Acacius tamen, vir dicendi valde peritus,& Phryx Tuſcianus, ob hæc *ipſum* ſemper accuſabant, & *ipſius* iudicia reprehendebant.

Λίβανος. Libanus. Nomen montis.

Λιβανωτίς. Libanotis. Herba. *Gaza Roſmarinum vocat.*

Λιβανωτὸν, & λιβανωτός. Libanotum, & libanotus, *arboris* libani fructus. *Thus*. λίβανος verò, libanus, ipſa arbor.

Λίβερνα. Liburna. vel Liburnæ. Genus nauis. vt, Cùm compegiſſet carabia, & curſorias, *celeréſque* naues, quæ triginta remis agebantur, agri Liburnici factus eſt *dominus*. *Agrum Liburnicum in ſuam poteſtatem redegit. L.* τῆς Λιβερνίδος γῆς κύριος γέγονε. *vel*, τῆς Λιβυρνίδων, *vel* Λιβυρνίδων γῆς. *&c. Vide Steph. in* Λιβυρνοί. *Quæ ſequuntur, ad rem præſentem facere non videntur, & mutila ſunt. Vide Liuium Decad. 1. lib. 7. vnde ſequentis hiſtoriæ locus emendari, repleríque poteſt.* Romani autem, cùm ex Sibyllinis oraculis cognouiſſent, terram eſſe coituram, ſi quod inter homines pretioſiſſimum eſſet, in illum hiatum coniiceretur, iniiciebant, alij quidem, aurum, alij verò, argentum, alij, fruges, alij, quod longè pretioſiſſimum *habebant*, *ac* diuinis reſponſis conuenire exiſtimabant, *& cum iis conſentire iudicabant*. Sed nihilominus permanente illo hiatu, Curtius, vir & aſpectu pulcherrimo, & animo præſtantiſſimo dixit ſe melius aliis *oraculum* Sibyllinum intelligere. Rem enim Reip. pretioſiſſimam eſſe viri virtutem, & ea, quę per oracula ſignificabantur, hanc requirere, *hanc ab oraculo poſtulari dicebat*. Quamobrem his dictis, arma induit,& bellicum equum conſcendit. Omnibus autem admirantibus id, quod ab eo fiebat, non conuerſo vultu: *ſed rectà equum* in illum hiatum concitat. Cùm autem terra *ſic* coiuiſſet, Romani heroicos honores illi viro, in medio foro, quotannis habendos eſſe decreuerunt, & locum illum vocarunt Libernum, arâ conditâ. Vnde & Virgilius initium fecit. *N. L.*

σάντιον τὸν βασιλέα ἐγκώμιον. ἕτερον εἰς ἰουλιανόν. μελέτας ῥητορικάς. ἐπιστολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν βασιλείου, καὶ γρηγορίου. ὁ δὲ ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, καίπερ τοσούτοις ἐμβεβηκὼς, τῆς τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας, καὶ τὸν τῆς ἀντιοχείας σοφιστὴν, ᾧ λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν. τὰ μὲν, ἴσως ἐπαινῶν. τὰ δὲ, ὅπως λυπείη τὸν μέγαν σοφιστὴν προαιρέσιον, προτιμῶν τὸν ἕτερον. ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τὸν περὶ τὴν ῥητορικὴν δεινῶν, καὶ ὁ ἐκ φρυγίας τυσκιανὸς, ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν, καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις. B

Λίβανος. ὄνομα ὄρους.

Λιβανωτίς. πόα.

Λιβανωτὸν, καὶ λιβανωτὸς, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. λίβανος δὲ, αὐτὸ τὸ δένδρον.

Λίβερνα εἶδος πλοίου, καράβια πηξάμενος, δρομάδας τριακοντήρεις, λιβερνίδων τῆς γῆς γέγονε. γνόντες δὲ οἱ ῥωμαῖοι ἐκ τῶν σιβύλλης λογίων συνελεύσεσθαι τὴν γῆν, εἰ τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμβληθείη τῷ χάσματι, ἐπέφερον, οἱ μὲν, χρυσόν. οἱ δὲ, ἄργυρον. οἱ δὲ, καρπούς. οἱ δὲ, ὅτι μάλιστα τιμιώτατον, καὶ συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τῶν λεγομένων ἱερῶν ὑπελάμβανον. μένοντος δὲ οὐδέν τι μεῖον τοῦ χάσματος, κούρτιος ἀνὴρ, ὀφθῆναί τε κάλλιστος, καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος, ἔφη συνιέναι βέλτιον τῶν ἄλλων τοῦ σιβυλλείου. τιμιώτατον γὰρ εἶναι χρῆμα πόλει, ἀνδρὸς ἀρετὴν, καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν λογίων δηλούμενα. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τά τε ὅπλα περιέθετο, καὶ εἰς τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἀνεπιστρεπτεὶ ἐλαύνει κατὰ τοῦ χάσματος. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, ἡρωϊκὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ, κατὰ μέσην ἀγορὰν ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν. τόν τε τόπον λίβερνον ἐκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες. ἐξ οὗ δὴ καὶ βιργίλλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.

NOTAE.

Καὶ συμβαίνειν.] Vuolfius, τοῖς ὑπὸ τῶν ἱερῶν λεγομένοις. Rectè. Sed pro συμβαίνειν, fortaſſe melius, συμφωνεῖν conſentire.

Λιβερτῖνοι. Libertini. Nomen gentis.

Λιβυκὸν θηρίον. Libyca fera. Idem ac varia inuſitata, *monſtroſa*. Aiunt enim Libyam multas habere feras, quòd aquis careat. Cùm autem omnis generis *animalia* in vnum locum conueniant, & alia ab aliis ineantur, varia,& promiſcua ex illo congreſſu naſci. *Eraſ. ad Chil. 3. Cent. 7. col. 766. ad. 10. Semper Africa noui aliquid apportat.*

Λιβυκὸν ὄρνεον. Libyca auis. *vel Afra auis, vt Eraſ. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 767. ad. 11.* Pro, magna, quòd in Libya multæ ſint aues,& portentoſæ. *Ariſtoph. Auibus. pag. 371. v. 1.*

Λιβυρνικαί. Liburnicæ. Naues erant non trierarchico

Λιβερτῖνοι. ὄνομα ἔθνους.

Λιβυκὸν θηρίον. οἷον ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν λιβύην, θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἕνα τόπον, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα, καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖν ζῶα. F

Λιβυκὸν ὄρνεον. ἀντὶ τοῦ μέγα. ὡς ἐν λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων, καὶ ἐκτεθηριωμένων ὄντων.

Λιβυρνικαί. νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸ τριηραρχικὸν ἐσχη-

formatæ

A μεταποιουμέναι τύπον. ἀλλὰ λῃστρικώτεραι. χαλκέμβολοί τε καὶ ἰσχυραί. καὶ κατάφρακτοι, καὶ τὸ τάχος αὐτῶν ἄπιστον.

formatæ more: ſed magis-piratico, æreis-roſtris, inſtructæ. & firmæ, & tectæ, earúmque celeritas *erat* incredibilis.

Λίβυσσα ὄρνις. ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν μυθικοῖς.

Λίβυσσα ὄρνις. Libyſſa auis. Struthocamelus. In fabuloſis.

Ἀλλὰ λίβυσσα

Στρουθὸς ἁλισκομένη, πλάζε καὶ ἀμφοτέρους.

Sed Libyſſa

Struthocamelus dum-caperetur, feſellit etiam ambos. vel, errare, vagarique fecit.

Λίγδην. οὐ κατὰ βάθος. ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Λίγδην. Non ſecundùm profunditatem, non profundè: ſed in ſuperficie. Strictim. Leuiter.

Λιγαίνων. ὑμνῶν. κηρύσσων.

Λιγαίνων. Celebrans Prædicans.

B Λιγέως. ὀξέως. καὶ λιγείως ὁμοίως.

Λιγέως. & λιγείως, eodem-modo *poſitum apud poetas legitur.* Acutè. *Suauiter. Celeriter.*

Λίγγις. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ βίαιος.

Λίγγις. Lingis. Nomen proprium *viri.* Violentus autem fuit.

Λιγνύς. ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. ἀριστοφάνης. λιγνὺς δὲ σῶμα, καὶ δόμων περιπτυχὰς καταιθαλώσει σου λικυμνίαις βολαῖς. οὗτος ὁ λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας. καὶ δρᾶμά ἐστιν εὐριπίδου λικύμνιος.

Λιγνύς. Emiſſio fumi. Fuligo. Ariſtoph. *in Auibus p.* 415. *v.* 14. *&* 15. Fuligo verò corpus, & ædium plicas, *tecta, ſtationes* Comburet, *&* *in cinerem, fumúmque rediget* tuas Licymniis iactibus. Iſte Licymnius quorundam ædes incenderat. Eſt & Licymnius Euripidis fabula.

Λιγόκρυτον. λιγυκρότον.

Λιγόκρυτον. Acutum-ſtrepitum edens.

C Λιγότερος. ὀξύτερος.

Λιγότερος. λιγώτερος, λιγύτερος. Acutior.

Λιγύμοχθος ἀηδών. οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον, καὶ τὸν θρῆνον ἡδὺ πάνυ καὶ ὀξὺ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον λιγυρώτερον.

Λιγύμοχθος ἀηδών. Luſcinia ſuauem-laborem-ſuſtinens. *Ariſtoph. in Auibus. pag.* 420. *v.* 13. *vbi legitur* λιγύμυθος, *&* λιγύφθογγος. *Dulcem-vocem-edens. Scol. annot* 8. *vnde Suid.* Ita vocatur propter laborem, & luctum ex ipſa in filium *Ityn* ſuauiſſimè, & acutiſſimè prodeuntem. Arguto-in-labore-cantus-occupata-luſcinia.

Λιγύς. καὶ λιγυρός. ὀξύς. ἡδύς.

Λιγύς. & λιγυρός. *Stridulus. Argutus. Canorus.* Acutus. Suauis.

Λιγυστικὸν πέλαγος. καὶ λιγυστικὸς τόπος ἐν ἰβηρίᾳ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀθίατος.

Λιγυστικὸν πέλαγος. Liguſticum pelagus. Et Liguſticus locus in Iberia. Eſt in voce Ἀθίατος.

D Λιγυφθόγγοις. ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνοις.

Λιγυφθόγγοις. Stridulos-ſonos-edentibus. Argutiſonis. Pro, ſuauem-vocem-edentibus. *In Epigr. lib.* 3. *pag.* 265. *epigr.* 409.

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσῃς,
Ἀκρὶ κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα.

Non amplius profectò alis argutiſonis cantabis
Cicada, in fertilibus ſulcis ſedens.

Λιγύφωνος. ἡδύφωνος.

Λιγύφωνος. Stridulam, argutam, acutam, canoram vocem habens. Suauem-edens-vocem.

Λιγαινούσης. θελγούσης.

Λιγαινούσης. Demulcentis. Delinientis. Delectantis

Λιθάζω. αἰτιατικῇ. καὶ τὸ ὁπωσοῦν διά τινος εἴδους βάλλω. ἀρριανός. κελεύσαντος δὲ τατίου τὸν χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλίθαζον, ἔστε πεπρωσκομένη κατεχώσθη.

Λιθάζω. Accuſatiuo. Lapido. Lapidibus-obruo. Et quouis modo aliqua ratione peto, *ferio.* Arrhianus. Iuſſu Tatij *milites* aurum in puellam coniecerunt, donec vulnerata. *i. confecta-vulneribus, auro, tanquam lapidibus, in eam coniecto,* obruta eſt.

E Λιθείας. πολυτελείας. τὰς λιθείας λεγομένας.

Λιθείας. *Accuſatiuus pluralis à recto ſingulari* λιθεία. *Luxus.* Luxum. Eas, quas vocant Litheas. *N. L. fortaſſe* λιθάδας *intelligit. i. lapidum aceruos.*

Λίθειος πύλη. λίθιος δὲ θῶκος.

Λίθειος πύλη. Lapidea porta. Λίθιος verò, *vel,* λίθειος θῶκος. Lapideus locus. Lapidea ſedes.

Λίθιναι ὑδρίαι, διότι τὰ τριγενῆ προπαροξύνονται. λίθινος, λιθίνη, καὶ λίθινον.

Λίθιναι ὑδρίαι. Lapideæ hydriæ. *Dicitur autem* λίθιναι, quia *nomina* triplex-genus-habentia, *&* *triplicem terminationem in* ος. η. ον. accentu-acuto-in-antepenultima-notantur *in nominatiuo plurali, vt* λίθινος. λιθίνη. λίθινον. Lapideus. a. um. *plur.* λίθινοι. λίθιναι. λίθινα. *Lapidei. æ. a.*

F Λιθοδικτεῖν. ἐκ τοῦ δίκειν τὸ βάλλειν.

Λιθοδικτεῖν. Lapides-iacio. *Compoſitum verbum ex nomine* λίθος. *i. lapis,* & ex verbo δίκειν, iacio, iaculor.

Λιθοκοπία ἡ ἐκ λίθων βολή.

Λιθοκοπία. *Lapidum-ſectio.* Lapidum iactus.

Λιθόλευστος. λιθόβλητος.

Λιθόλευστος. Lapidatus. Lapidibus-obrutus.

Λιθολόγοι. οἰκοδόμοι.

Λιθολόγοι. Qui lapides-legunt. Qui-ex-lapidibus-aliquid-ædificant, Ædium-ſtructores.

Λιθομυλία. ἄπειρος ῥωμαῖος τμητὴς λιθο-

Λιθομυλία. Lapidū-molarium-ſtratum. E-ſaxis-mo-

laribus-ſtratum. Appius Romanus Cenſor, Romanorum *viam quandam* lapide-molari conſtrauit, *quam ab eo dictam, viam Appiam vocant. V nolſius, vrbem lap. mol. conſtr.* & aquæ ductus fecit.

μυλία. τὴν ῥωμαίων κατέστρωσε, καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασε. A

λίθον ἕψεις. Lapidem elixas. De iis, qui aliquid, quod fieri nequit, facere conantur. Idem eſt, ac ſi diceres, Ea aggrederis, quæ fieri non poſſunt. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 146. ad 49.*

Λίθον ἕψεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων τι κατεργάζεσθαι πειρωμένων. οἷον ἀδυνάτων ἐπιχειρεῖς.

λίθος. Lapis. Gemma. fœmineo genere dicitur ἡ λίθος. vt, Abari aurúmque, & argentum, & magnipretij gemmas abſportari voluerunt, *vel, abſportandas cenſuerunt.*

Λίθος. θηλυκὸν ἡ λίθος. οἱ δὲ ἄβαροι χρυσὸν τε, καὶ ἄργυρον, καὶ λίθων τὰς ἐντίμους ἀποφέρεσθαι ἠξίουν.

λίθος. Lapis. Saxum. Demoſthenes in *oratione* contra Cononem. Et vnum quenque de nobis, qui aderamus, ſic ad ſaxum adduxerunt, & iureiurando adegerunt. Videntur igitur Athenienſes ad quoddam ſaxum, iuſiurandum iurare, vt Ariſtoteles, & Philochorus ſubindicant.

Λίθος. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος. τῶν τε παρόντων καθ᾽ ἕνα ἡμῶν οὕτωσι πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες, καὶ ἐξορκοῦντες. ἐοίκασιν οὖν ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι. ὡς ἀριστοτέλης, καὶ φιλόχορος ὑποδηλοῦσι. B

λιθουλκῆσαι. *Q. d. Lapidem-trahere.* Donarium in baſi collocare.

Λιθουλκῆσαι. τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

λιθουργικὴ, & λιθοτριβικὴ, differunt. Nam λιθουργικὴ quidem, eſt ars-incidendorum-lapidum, quam exercent illi, qui lapides in metallis cædunt. λιθοτριβικὴ verò, eſt ars lapidum-poliendorum, quam exercent illi, qui lapides cædunt *poliunt*, & exornant, vt vnum quodque *lapideum* opus venuſtatem accipiat, *& pulchrum, ac decorum fiat.* Lyſias in *oratione* ad Nauſiam de typo. Verùm quia tres artes exercet, & cædendorum-lapidum-artem, & lapidum-poliendorum-artem, præterea verò, deliciarum-faciendarum-artem, *vel, delicias, aut inſolentiam.*

Λιθουργικὴ καὶ λιθοτριβικὴ, διαφέρει. ἡ μὲν λιθουργική ἐστιν, ἣν ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους. ἡ δὲ λιθοτριβική ἐστιν, ἣν μετίασιν οἱ καταξαίνοντες, καὶ κατακοσμοῦντες τοὺς λίθους, ὥστε ἀπειληφέναι τὴν εὐπρέπειαν ἕκαστον τῶν ἔργων. λυσίας ἐν τῷ πρὸς ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου. ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν, καὶ λιθοτριβικὴν, καὶ πρὸς τούτοις, τὸ τρυφᾶν πεφυκέναι. C

λιθουργὸς. Lapidum-parandorum-faber. Lapidum-ſcalptor, vel ſculptor.

Λιθουργὸς. λιθογλύπτης.

λίθῳ. Lapidi. Suggeſto. Tribunali. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag. 289. v. 1. Schol. annot. 1.* Clàm & demiſſa-voce-loquentes propter-ſenectutem, ad tribunal *iudiciale trementes* aſtamus.

Λίθῳ. τῷ βήματι. ἀριστοφάνης. ἐνθορύζοντες δὲ τῷ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν. D

λίθων ποτίμων. Q. d. Lapidum potabilium. Vide ne fortè τοὺς πόρους. i. vectigalia ſignificet, *quæ ex lapidibus colliguntur.* Qui bibentes aquam, robuſtiores fiunt, *hauſtis his lapidibus in puluerem redactis. N. L.* Vel lapides intelligit, qui *per os in corpus* iniecti, carnem corporum abſumunt. *N. L.* ἢ τοὺς διὰ στόματος ἐντιθεμένους ἐς τὰ σώματα, καὶ καταναλισκόντων τὴν σάρκα τῶν σωμάτων.

Λίθων ποτίμων. μήποτε τῶν πόρων λέγει. οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται. ἢ τῶν τὴν σάρκα ἐντιθεμένων καταναλισκόντων στομάτων.

λίθων χοαί. Lapidum fuſiones. Argentum, & aurū. Etenim Euripides dicit. Qui candidos lapides habent, gloriantur valde. *ſupra in* λευκοὺς λίθους, *l.* λευκοὺς λίνους. *i. Albos funiculos. Sed melius, λίθους.*

Λίθων χοαί. ἄργυρος, καὶ χρυσός. καὶ γὰρ εὐριπίδης φησί. λευκοὺς λίθους ἔχοντες, αὐχοῦσι μέγα.

E

λιθήσιος. Litheſius. Apollo, qui ſic vocatus, quòd in Malea, *Laconiæ promontorio* ſit-in-ſaxo-ſitus, *eiuſque ſtatua religiosè colatur* illic. Vt autem à Μάραθον deducitur Μαραθήσιος, ſic etiam hoc *formatum, à* λίθος, λιθήσιος.

Λιθήσιος. ὁ ἀπόλλων, ἐν τῷ μαλέᾳ λίθῳ προσιδρυμένος ἐκεῖ. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ μαράθος, μαραθήσιος, οὕτω καὶ τοῦτο.

λικίννιος. Licinnius. *Nomen viri proprium.*

Λικίννιος.

λικμαία. Licmæa. Ceres, quæ ventilabris vtitur in frumento purgando. λίκμος *n. ō. Ventilabrum. Vannus.* Δηοῖ λικμαίη. Cereri ventilabrum, ſiue vannum tractanti. Et in ſulcos-producentibus anni-temporibus Heronax pauper, & ex paruo-aruo portionem triturat ſpicæ omne-ſemen-ferentis. *N. L. ſunt verſus: at corrupti. fortaſſe legendum.* ἐξ ὀλιγηρεσίης μοίρας ἀλοιῆται στάχυος παντοσπερμάτου.

Λικμαία. δηοῖ λικμαίη. καὶ ἐν αὐλακοφυτίσιν ὥραις ἡ ἐρῶναξ πενιχρὸν, καὶ ἐξ ὀλιγηρεσίης μοίρας ἀλοιῆται στάχυος παντοσπέρματος. F

λικμήσονται. Ventilabunt. Ventilabro, vel cribro purgabunt. λικμῶ. Ventilo. Ventilabro, vel cribro pungo. per κ *ſcribitur, & dicitur de frumento, quod in* area *ventilatur. i. ventilabro, vel cribro purgatur.* λιχμήσονται verò per χ, lingent. λικμᾶν verò, frumentum *ventilabro, vel cribro* purgare. *L.* καθαίρειν.

Λικμήσονται. λικμῶ διὰ τοῦ κ. ἐπὶ τοῦ ἅλω. Λιχμήσονται δὲ διὰ χ. λείξουσι. λικμᾶν δὲ, τὸ σῖτον καθαίρειν.

λικμητὴρ. Qui-ventilabrum-tenet. Ventilator.

Λικμητὴρ. ὁ τὸ πτύον κατέχων.

Λικμᾶν.

A Λικμῶν. λικμῶ, τὸ κοσκινεύω. διασκορπίζω. πτυάζω.

Λίκνον. κόσκινον, ἢ πτύον. οἱ δὲ, διὰ διφθόγγου γράφουσιν. ἡ δὲ, ἀναστρέψασα τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον, ἔθει. καὶ λικνοειδὴς, ὁ ῥυπαρός.

Λικνοφόρος. τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν, καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ δὲ τοῦτο φέρων, λικνοφόρος λέγεται.

B Λικριφίς. εἰς πλάγιον.

Λίλαια. τόπος ἢ πόλις. καὶ λίλαιον.

Λιλαίομαι. προθυμοῦμαι, ἢ ἐπιθυμῶ.

Λιμαγχονῶ. στενίζω. καὶ λιμώσσω.

Λιμβρός. ἡ νύξ. ἢ σκοτεινή.

Λιμένιον. ὄνομα τόπου.

Λιμενίτην. ἐν ἐπιγράμματι.

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοι λι-
C μενίτην
Ἄρτεμι δωροῦμαι.

Λικμῶν. Ventilans. Ventilabro, vel cribro purgans. Λικμῶ. Cribro. Cribro-purgo. Diſſipo. Ventilo. Ventilabro-purgo.

Λίκνον. Cribrum. Vel ventilabrum, vannus. Alij verò per diphthongum ει, λεῖκνον ſcribunt. vt, Illa verò, euerſo ventilabro in genibus poſito, currebat. Et λικνοειδὴς. Sordidus. *Q. d. Qui ventilabri frumenta purgantis ſordibus eſt ſimilis.*

Λικνοφόρος. Vannifer. Vannus ad quæuis Initia, & ſacrificia eſt idonea. Qui verò *vannum* hanc fert, vannifer dicitur.

Λικριφίς. Obliquè.

Λίλαια. Lilæa. Locus, vel vrbs. Et Lilæum.

Λιλαίομαι. Promptus-ſum. Vel concupiſco. Cupio. Deſidero.

Λιμαγχονῶ. Fame-neco. Q. d. Famis-angina-ſuffoco. Et fame-laboro. *L. λιμώσσω, pro λιμώττω, vt infra in Λιμώττω.*

Λιμβρός. Nox vel obſcura.

Λιμένιον. Limenium. Nomen loci.

Λιμενίτην. In epigrammate 19. *pag.* 415. *lib. 6. Epigr.*

Triglam. i. mulum piſcem *à prunis.* i. ab ardentium carbonum ſtrue recens detractum, *& fucam* piſcem *in-portu-captum*

Diana dono tibi Theres ego piſcator.

N O T AE.

Λιμενίτην.] Epigr. lib. 6. pag. 415. epigr. 19. ſcribitur λιμενίτην. Quod ἀπὸ τοῦ λιμένος, i. à portu deductum, & ſi. accipiendum, vt ſum interpretatus. Sic & Brodæus in ſuis comment. in Epigr. pag. 547. Sed fortaſſe λιμνῖτιν legendum, i. paluſtrem. Vel in-lacu-captum. λίμνη enim, palus, & lacus. Theocritus Idyll. 2. v. 56. dicit λιμνᾶτις βδέλλα. paluſtris hirudo. vel ſtagnea, i. in ſtagno degens.

Λιμενίοχος. ὁ τὰ λιμένια ἔχων.

D Λιμήν. Σοφοκλῆς.

Τοῖς πολλοῖσι γὰρ
Βροτῶν ἄπιστος ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
Ἵν' ἡ τῆς ἑταιρείας φιλία.

Λιμηρά. ἀπὸ Μεθώνης ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ λιμηρᾷ προσχών. ἤτοι πενιχρᾷ.

Λιμηράν. λιμώττουσαν. ἔνθεν τοι καὶ λιμηρὰν τὴν Ἐπιδαυρίαν συκοφαντοῦντες ἐκά-
E λουν.

Λιμηρῆς. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἄνθεμα λιμηρῆς ἄρμενον ἐργασίης.
Εἶπε δὲ, χαῖρε θεὰ, καὶ τήνδ' ἔχε.

Λιμιταναῖοι. οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις, πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν, πάμπολυ κατεστήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος,
F ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς τῶν ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἑῴαν μάλιστα μοῖραν, ταύτῃ τὰς ἐφόδους τῶν περσῶν τε, καὶ σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, οὕσπερ λιμιταναίους ἐκάλεσαν. τούτοις ἰουστινιανὸς οὕτω δὴ παρέργως, καὶ φαύλως ἐχρῆτο, ὥστε τεσσάρων, ἢ πέντε αὐτοῖς ἐνιαυτῶν τῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ῥωμαίοις τε,

Λιμενίοχος. vel λιμενοῦχος, vt alij. Portum-habens Portum-tenens.

Λιμήν. Portus. Sophocles *in Aiace. pag.* 41.

Multis enim
Mortalium infidus eſt amicitiæ portus.

Vt ſit, ſocietatis amicitia *pleriſque mortalibus eſt infida. L. ἑταιρείας,*

Λιμηρά. Famelica. Fame-laborans. vt, A Methone ad Epidaurum famelicam appulſus. Id eſt pauperem.

Λιμηράν. Famelicam. Fame-laborantem. Hinc etiam *quidam olim* agrum Epidaurium per calumniã, *& contumeliam,* vocabant famelicum, *cùm tamen ager ille λιμηρὸς dictus ſit per ſyncopen ἐκ τοῦ λιμενηρός. i. portuoſus.*

Λιμηρῆς. Famelicæ. Pauperis. In epigr. 54. *lib. epigr. 6. pag.* 422.

Donarium, pauperis inſtrumentum opificij.

Dixit autem, ſalue Dea, & hunc radium textorium tibi dicatum accipe, & *habe.*

Λιμιταναῖοι. Limitanei. Romanorum Imperatores ſuperioribus temporibus, vbique in Imperij finibus, maximum militum numerum collocarunt, ad Imperij Romani fines cuſtodiendos, *ac tuendos*, & in Orientali parte præcipuè, vt ab hac parte Perſarũ, & Saracenorum incurſiones reprimerent, quos *agri cuſtodes, à limitibus, in quibus erant collocati,* Limitaneos vocabant. Hos autem Iuſtinianus adeò ſegniter, & negligenter curabat, vt ipſius miniſtri, qui pecuniam *militibus* ſuppeditabant, quatuor, aut quinque annorum ſpatium in ſtipendiis perſoluendis prçterirent. Poſtquã autem pax inter Romanos,

& Perſas eſt-facto, *milites* iſti, cùm ſtipendia certo, *præſcriptóque* tempore debita non acciperent, *ea* Reipub. largiri, *&* *condonare* cogebantur.

καὶ πέρσαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οὗτοι χρόνου ῥητῶ τὰς ὀφειλομένας συντάξεις μὴ λαμβάνοντες τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι. A

NOTAE.

Αὐτῷ ἐνιαυτῷ.] Sic iunge vocem αὐτῷ cum ſequentibus, τοῖς αὐτῷ χρόνῳ.

Λίμνη. Mare apud Homerum, & Oceanus, & fluuij, *&* *lacus*, *&* *palus*, *&* *ſtagnum ita vocatur.* Quare nomen eſt generale.

Λιμνήτης ἰχθύς. Marinus piſcis.

Λίμνος. Limnus. Nomen proprium. Significat etiam ipſum mare.

Λιμνώρεια. Limnorea. *N. L. fortaſſe locus paluſtris, & monti vicinus ita vocatur.*

Λιμοδωριεῖς. Famidorienſes. Peloponneſij, qui propter famem, in Rhodum, & Cnidum migrarunt.

Λιμός. Fames. *Vt in illo pentametro,* Ventri tantùm habeam malæ remedia-propulſatoria famis.

Λιμὸς Μηλιαῖος. Fames Meliæa, *vel Melia, vt Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 309. ad. 66. De rebus* difficilibus *hoc dicitur, vel de grauiſſima fame.* Nam in bello Peloponneſiaco Athenienſes aduerſus eos, qui defecerant *ab ipſis*, miſſo Nicia, eos tandium obſederūt, donec fame perderent. Primo autem anno Nicias Melon in ſuam poteſtatem redegit, non ſolùm admotis *bellicis* machinis: ſed etiam fame, quòd ab ipſis nuper defeciſſet, cùm ipſorum eſſet tributaria. Vel μηλιαίῳ λιμῷ *ſumitur* pro maxima *fame.* Melos autem *eſt* vrbs Theſſaliæ. Melij enim obſeſſi, ab Athenienſibus fame preſſi-fuerunt, quia prodiderant ipſos. Et fame Melia. Prouerbium. *Id eſt grauiſſima fame.* Quia Athenienſes Melios obſeſſos fame grauiſſimè-vexarunt, vt Thucyd. lib. 5. *ſcribit.*

Λίμνη. ἡ θάλασσα παρ' ὁμήρῳ, καὶ ὁ ὠκεανός, καὶ οἱ ποταμοί. ὡς τὸ γενικὸν ὄνομά ἐστι.

Λιμνήτης ἰχθύς, ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Λίμνος. ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν. B

Λιμνώρεια.

Λιμοδωριεῖς. πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς ῥόδον καὶ κνίδον.

Λιμός. γαστέρι μοῦνον ἔχοιμι κακῆς ἀλεξητήρια λιμοῦ.

Λιμὸς μηλιαῖος. ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων νικίαν πέμψαντες ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτούς, ὥστε τῷ λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει νικίας, μῆλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχαναῖς προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελῆ οὖσαν. ἢ αἰτὶ τοῦ μεγίστῳ. μῆλος δὲ πόλις θεσσαλίας. οἱ δὲ μήλιοι πολιορκούμενοι, λιμῷ ὑπὸ ἀθηναίων ἐπιέσθησαν, καὶ προδεδώκασιν αὐτούς. καὶ λιμὸς μηλίῳ. παροιμία. ἐπεὶ ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ. ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. C

NOTAE. D

Κατὰ πάντων.] Rectè VVolfius, κατὰ τῶν ἀποστάντων. Deinde pro ἐπιέσθησαν, quod à πιέζομαι, fortaſſe legendum ἐπιέσθησαν, à πιέζω, premo. Quod veriſimilius. Et, ὅτι προδεδώκασιν αὐτούς.

Λιμόψωρος. Famiſcabies. Scabies à fame manans. vt, Ob frigus, & neglectas-vnctiones, & propter ærumnas, omnes propemodum equos, pariter & homines inuaſit ille morbus, qui à fame, & ſcabie, dicitur λιμόψωρος, & talis malis-habitus *grauiter omnes infeſtauit.*

Λιμώττω. *Atticè, pro comm.* λιμώσσω. Fame-laboro. Famelicuſ-ſum.

Λιμπάνω. Linquo. Derelinquo. Relinquo.

Λίνα. Retia. *vide Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 783. ad. 38.* ἐκλίνεται.

Λίνδιος. Lindius. Nomen proprium. Et Lindus, ipſa Rhodus, *vnde Lindius, Rhodius.*

Λίνεος μίτος. Lineum filum. Filum ex lino factum.

Λίνον Linum lino annectis. De iis, qui ſimilia connectunt. Vel de iis, qui decipiunt, & fallunt. Strattis Fluuiis.

Λινοπλῆγος. Mente-capti. *Q. d. Lino-percuſſi, vt auibus accidit, quæ retibus capiuntur.* Rectus caſus *eſt* λινοπλὴξ, *vt* φρενοπλήξ.

Λινοπτωμένη. Piſcatoris rete, quod ſiccatur, *fœmina* connectens. *N. L.*

Λιμόψωρος. ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους, καὶ τῆς ἀναλειψίας, καὶ τῆς ταλαιπωρίας, ἐπιγίγνεται σχεδὸν τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὁ λεγόμενος ἅπασι λιμόψωρος. καὶ τοιαύτη καχεξία.

Λιμώττω. λιμώσσω.

Λιμπάνω. καταλιμπάνω. E

Λίνα. τὰ δίκτυα.

Λίνδιος. ὄνομα κύριον. καὶ λίνδος, ἡ ῥόδος.

Λίνεος μίτος.

Λίνον λίνῳ συνάπτεις. ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων. ἢ παραλογιζομένων, καὶ ἀπατώντων. ςράττις ποταμοῖς.

Λινοπλῆγος. φρενοπλῆγος. ἡ εὐθεῖα ὁ φρενοπλήξ. F

Λινοπτωμένη. λίνον ἁλιέως συνάπτουσα ψυχόμενον.

NOTÆ.

Λινοπτωμένη.] Ariſtoph. in Pace. pag. 478. v. 29.

Τοὺς λόφους σείων. ἐγὼ δ' ἔτυχε λινοπτώμενος.

A Schol.annot.18. vertit, περιβλεπόμενος,i.circumſpiciens, & obſeruans. Et λινόπται vocantur,qui venatorum retia ſeruant.Quod quum faciunt,λινοπτᾶσθαι dicuntur.Vide locum.

Λῖνος χαλκιδεὺς,ἀπόλλωνος, καὶ τερψιχόρης. οἱ δὲ,ἀμφιμάρου,καὶ οὐρανίας.οἱ δὲ, ἑρμοῦ,καὶ οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ φοινίκης γράμματα εἰς ἕλληνας ἀγαγεῖν. γενέσθαι δὲ καὶ ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων. καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμών.

Λῖνος χαλ.Linus Chalcidenſis, Apollinis, & Terpſichores F.vel(vt alij)Amphimari,& Vraniæ. Alij verò,Mercurij,& Vraniç *filium fuiſſe tradunt*.Hic autem primus ex Phœnicia literas in Græciam tranſtuliſſe, & Herculis magiſter, qui literas ipſum docuit,& lyricæ Muſæ primus autor fuiſſe fertur.

Λῖνος ἕτερος,θηβαῖος νεώτερος.

Λῖνος.Linus alter,Thebanus,iunior *altero*.

B Λῖνος. εἶδος ὕμνου. ὅμηρος. λίνον δ᾽ ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι. ἀλλ᾽ εἶδος ὕμνου ᾖδον, ὡς παιᾶνος, ἢ λύρας χορδή.

Λῖνος.Linus.Hymni genus.Hom.Linum verò pulchrum ſuccinebat.*Quod dictum*,non quòd ipſç chordæ *teſtudinis,vel cithare*,eſſent ex Lino *facta*. ſed quia genus hymni canebant, *quod Linum vocabant. Erat autem hoc*,vt pæanis *carmen*.vel lyræ chorda *per* λῖνον *intelligitur.Conſule Euſtath.*

Λῖνος.τὸ δίκτυον.λῖνος δὲ παρὰ θηβαίοις,φιλόσοφος.

Λῖνος,λῖνον.Linum. Rete.Λῖνος verò, Philoſophus Thebanus *erat,qui Linus vocabatur*.

Λίπα. λιπαρὸν κατὰ ἀποκοπήν. θουκυδίδης. λίπα γὰρ ἀλείφεσθαι ὅπως μὴ ἀδικῶνται. καὶ αἰλιανός.ὁπόταν γὰρ προσίωσι κινδυνεύοντες,λίπα

C ἀλείφονται.

Λίπα.Per apocopen *eſt dictum* à λιπαρόν. Pingue.Oleum.Thucydides.Oleo enim vngi,ne violentur. Et Ælianus.Quum enim accedunt periclitantes,*adituri periculum*,oleo vnguntur.

Λιπαρά.ἡ ἀφύη.ἀριστοφάνης.

Λιπαρά. Vncta.Pinguis. Opima. *Sic autem etiam Athenienſes vocatur piſcis* Apua. Ariſtoph. *in Acharn.p.* 287.*v.*7.8.

Εἴ τις ἡμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειε τὰς ἀθήνας,

Si verò quis vobis aſſentans.i.per aſſentationem,*pingues vocaſſet Athenas*.i.ſplendidas, & opulentas,

Εὕρε τὸ πᾶν αὖ,ἀφύων τιμὴν περιάψας.

Inueniſſet totum.i.à vobis impetraſſet quidquid voluiſſet,ac petiiſſet,*propter illas pingues*,& ſplendidas Athenas ita vocatas, *apuarum honorem addens*,oleum ſcil.in quo friguntur apuæ.

D Καὶ αὖθις.

Et rurſus Ariſtoph. in Auibus. pag. 400. ver.18.

Τὸ χρῆμα λιπαρὸν τῆς πόλεως. τουτέστι πλουσία ἐστί.

Τὸ λι.μακρόν.

Pinguis eſt *res ciuitatis.-Hoc eſt, Diues eſt,& opulenta ciuitas.*

Jlla ſyllaba λι in nomine λιπαρὸς *eſt* longa.*Plerunque tamen eſt breuis.*

N O T Æ.

Εἴ τις ὑμᾶς.] Apud Ariſtoph.in Acharnenſibus pag.287.v.7.& 8.ſcribitur,vt hîc ſcribendum,

Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας,λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,

Εὕρε τὸ πᾶν αὖ διὰ τὰς λιπαράς,ἀφύων τιμὴν περιάψας.

Eraſ.ad Chil.2.Cent.2.col.390.ad 12. Aphya in ignem. Conſule Scholia.

E Cur autem Athenæ vocarentur λιπαραί,pluribus docetur in Scholiis in Nub.pag.77.v.1.& 2.

Ἐλθοῦσαι λιπαρὰν

Χθόνα Παλλάδος.

Λιπάρα. μία τῶν καλουμένων αἰόλου νήσων, περὶ τὴν σικελίαν δὲ ἡ λιπάρα.καὶ λιπαραῖοι.

Λιπάρα.Lipara. Vna de Inſulis, quæ AEoli *inſule* vocantur.Lipara autem *eſt* prope Siciliam. Et *ab ea dicti ſunt* Liparæi.

Λιπαρὶς τὸ προσεχές. ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. ἀριστοφάνης.

Λιπαρίς.Aſſiduum.à λίαν παρεῖναι.i.valde adeſſe. Ariſtoph.*in Lyſiſtrata,pag.*556.*v.*29.*&* 30.

Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβεῖν,

Si enim per-ignauiam-dederit aliquis noſtrum hiſce mulieribus *vel paruam anſam*,

F Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας. τουτέστι τόλμης. ἤγουν οὐκ ἀφέξονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες.

Nihil prætermittent iſtæ,nihil *aſſiduæ manuũoperationis* , vt ita loquamur, *hoc eſt*, *audaciæ. Vel Hæ mulieres ab aſſiduo opere non abſtinebunt*: ſed Rempub. perpetuò tractare,& publica negocia adminiſtrare volent,& conabuntur.

Λιπαρεῖ. παρακαλεῖ. τὸ λι μακρόν.γλίσχρος,

Λιπαρεῖ.Rogat.Orat.Syllaba λι,iam *eſt* longa. *Ariſtophanes in Acharnenſibus.pag.* 280. *v.*26. Humilis

aſſentator, multa-petens, oránſque Euripidem.

Λιπαρεῖν. Suppliciter-orate. *quod deductum à* λίαν παρεῖναι i. valde adeſſe ei, *quem ſuppliciter oras* vt, λιπαρεῖτε μένοντες Suppliciter-orate manentes. Perſeuerate permanentes. Vel curate permanentes.

Λιπαρεῖ χειρί. Aſſidua manu. Pro, aſſiduè, & continenter. Et λιπαρεῖ. Diuite. Opulenta. Abundante. Copioſa. Larga Prolixa. Liberali. Sophocles *in Electra.* p g.1 9.

Rex Apollo, propitius ipſos audi,

Méque præter iſtos, quæ te ſæpe iam Ex bonis, *quæ habebam aſſidua*, vel, liberali *ante te-ſtans-colui manu.*

Nunc igitur ô Ly. ie Apollo, pro facultatibus, *quas habeo.* i. quantopere poſſum, te

Rogo, ante-te ſupplex, procido, oro, ſis promptus, *&* *alacer* Nobis auxiliator, *& adiutor* horum conſiliorum, Et oſtende mortalibus præmia, *quæ perſoluuntur impiis.* προσελιπάρησα. Continenter-oraui. Opem-tuli. Sanaui. *Ex mortuis* excitaui. *vel, iacentem* erexi.

προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδης. A

Λιπαρεῖν. τὸ ἱκετεύειν. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. λιπαρεῖτε μένοντες. προσεδρεύετε μένοντες. ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες.

Λιπαρεῖ χειρί. αὐτὶ τῦ λιπαρῶς καὶ συνεχῶς. καὶ λιπαρεῖ πλουσίᾳ. ἀφθόνῳ. σοφοκλῆς.

Ἄπολλον ἵλεως, δὴ

Ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔστην χειρί.

Νῦν δ' ὦ λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω B

Αὐτὴ προσαιτεῖ. ὅμως οὐ παρεῖδον, ἀλλ' ἐθελοντὴς, ἄκλητος, αὐτεπάγγελτος ἥκων, λίσσομαι γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων. καὶ δεῖξον αἰθρώποισι τἀπιτίμια. προσελιπάρησα. ἐβοήθησα. ἰασάμην. ἀνέστησα.

NOTÆ.

Ἄπολλον.] Sophocles in Electra. pag. 139. ſic habet,

Ηλ. Ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
Ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
Ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔστην χειρί.
Νῦν δ' ὦ Λύκει' Ἄπολλον ἐξ οἵων ἔχω,
Αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι. γενοῦ πρόφρων C
Ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
Καὶ δεῖξον αἰθρώποισι τἀπιτίμια.

Quæ leguntur apud Suidam, ὅμως οὐ παρεῖδον &c. huc non videntur ſpectare. Hoc tamen ſonant. Tamen non neglexi: ſed vltrò, & non-vocatus, ſponte mea veniens, oro.

Λιπαρής. Aſſiduus. vt,

Erga verò diuinum-numen aſſiduus erat, & animo promptus,

Adeò vt ſimul ad ipſum accederet. N. L.

Λιπαρής.

Πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔνθυμος,

Ὥσθ' ἅμα αὐτῷ παρουσιναι. D

Fortaſſe metri causâ legendum πρόθυμος, Et, ὥσθ' ἅμ' αὐτῷ προσιέναι. vel ὥσθ' ἅμα τῷ: ſed & ſic lex iambici verſus videtur violata. Iudicent metrorum periti.

Et rurſus. *Illæ verò literæ erant aſſiduæ fœderum commemoratio*, mentio, memoria. Item Sophocles in Oedipo Colonæo. p. 308. v 12.

Καὶ αὐτῆς. τὰ δὲ γράμματα ὑπόμνησις ἦν λιπαρὴς τῶν σπονδῶν.

Λιπαρία. Aſſiduitas. vt, Ille illos deridebat, vt eos, qui ex tanta aſſiduitate nihil amplius conſequerentur. Et, Ille verò Dei cultores deridebat, quòd ex tanta *erga numinis diuini cultum* aſſiduitate nihil amplius conſequerentur.

Λιπαρία. ἡ προσεδρεία. ἐχλεύαζεν αὐτοὺς, ὡς ἐκ τῆς λιπαρίας τῆς τοσῆσδε πλέον ἔχειν οὐδέν. ὁ δὲ, ἐχλεύαζε τοὺς τοῦ θεοῦ θεραπευτῆρας, ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν. E

Λιπαροκρήδεμνος. Pretioſas-vittas-habens-in-capite. Vt,

Illa pretioſas vittas-habens-in-capite, vt loquamur ſecundùm Homerum,

Manibus te propriis elaborauit Gratia.

Λιπαροκρήδεμνος. ἡ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα.

Ἡ λιπαροκρήδεμνος ἵν' εἴπωμεν καθ' Ὅμηρον

Χερσὶν ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε Χάρις.

Λιπαρός. Floridus. Nitidus. Splendidus. à nomine λίπα. Pingue. Oleum. Splendet enim & oleum. Pro, Vnctus. Ariſtophanes Pluto *pag.* 33. v. 8. Vnctus procedens ex balneo.

Λιπαρός. αἰθηρός. παρὰ τὸ λίπα στίλβει γὰρ καὶ τὸ ἔλαιον. αὐτὶ τοῦ ἀληλειμμένος. ἀριστοφάνης πλούτῳ. λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου.

Λιπαρῶς. Aſſiduè. Continenter. vt, Rurſus ipſis continenter inſtantibus, humaniter eos exaudiuit. *L.* λιπαρῶς ἐγκ

Λιπαρῶς. ἐπιμόνως. πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε. F

Λιπερνῆτις Mendica. dicta ſic, quòd vel ipſa virgulta, quæ ἔρνεα Græcè vocantur, eam deficiant. *&* λιπερνῆτες. v. ὁ. *Mendicus.* *Epigr. lib.* 4. *pag.* 358. *epigr.* 402. v. 5.

Λιπερνῆτις. ἡ πτωχή. παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ὅ ἐστι φυτῶν.

Λιπερνοῦντας Mendicantes. Mendicos. Pauperes.

Λιπερνοῦντας. πενιχρούς.

Λίπος. Pinguedo. Et datiuus τῷ λίπει. Pinguedini.

Λίπει καὶ ἡ δοτικὴ τῷ λίπει.

A Λιποτάκτης. φυγάς. τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. καὶ λειποτακτήσας. καταλείψας. φυγών.

Λιποτάκτης. Fugax. Qui ſuum ordinem deſeruit. Aciei-deſertor. Et λειποτακτήσας. idem. *ſed eſt particip. aor. 1. act. à λειποτακτέω. id. ordinem, vel aciem deſero.* Qui ſuum ordinem dereliquit. Qui fugit.

Λιπῶσι. λιπαρειῶσι.

Λιπῶσι. Pinguem-faciunt. Impinguant. vel Nitidum, & inſtar olei ſplendentem faciunt. vel, Inſtar olei ſplendent.

Λίπτω. τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ λελίφθαι ὁμοίως. ἐξ οὗ καὶ τὸ λιλαιόμενοι.

Λίπτω. Concupiſco. Cupio. Et λελίφθαι pariter *accipitur, pro concupiſcere, cupere. eſt autem infinit. præt. perf. & pluſq. perf. paſſ.* ab hoc etiam *deducitur* illud λιλαιόμενοι Cupientes.

B Λίποιμι. καταλείψαιμι.

Λίποιμι. Relinquam. Deſeram.

Λίριον. καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος. καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ ἀττικοί.

Λίριον. λείριον. Communiter quidem florem, lilium, ſpecialiter verò Narciſſum *ita* vocant Attici.

Λιρὸς ὁ ἀναιδής. καὶ λιρόφθαλμος.

Λιρός. Impudens. Et λιρόφθαλμος. Impudentes-oculos-habens.

Λιρότερον.

Λιρότερον. Impudentius.

Λίς. ὁ λέων. μῦθος. εἰς βοιωτὸν κοινὸς ὄνῳ ἦλθεν ὠμοβόρος λίς.

Λίς. Leo. Fabula. Ad Bœotum communis. *i. cum* aſino profectus-eſt crudiuorus Leo.

Λισσάδας πέτρας. λείας, καὶ ὁμαλάς. τοῖς δὲ σκύθαις πρὸς τὰς ῥωμαϊκὰς ναῦς, ὥσπερ αἰγίλιπας, καὶ λισσάδας πέτρας, ἐξεβιάζετο τὰ σκάφη.

C πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη.

Λισσάδας πέτρας Læues, politas, & planas, ac æquales petras, ſiue rupes. vt, Scytharum verò ſcaphæ ad Romanas naues, tanquam ad læues, & politas rupes per-vim-deferebantur. Omnes autem ſcaphæ ſummerſæ-ſunt.

Λίσσεται λιτανεύει καὶ λίσσεσθαι.

Λίσσεται. Rogat. Orat. Et λίσσεσθαι Rogare. Orare.

Λισσή. ἡ ὁμαλή.

Λισσή. Læuis. Æqualis. Polita. Plana.

Λίσσομαι. ἱκετεύω.

Λίσσομαι. Rogo. Oro. Suppliciter-oro.

Λίσπη. τῷ τόνῳ ὡς κίστη. ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει. ὡς ψιλή ἡ τετριμμένη καὶ λεία. οἱ δὲ, θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα.

Λίσπη. eodem tono notatur, quo κίστη, ſcil, penacuto. Apollonius verò acuit, vt ψιλή. *Sic autem vocatur res* attrita, læuis, & polita. Quidam verò *Sic aiunt vocari quandam* paruam feram valde tenuem.

Λίσποι. καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί. λίσπους καλοῦσι καὶ τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρίφνους, ἀστραγάλους. καὶ λισπόπυγοι, οἱ λεῖοι τὴν πυγήν.

D Λίσποι. Qui coxas *natéſque* tenues, *&* *graciles* habent. λίσπους etiam vocant aſtragalos, qui à nobis στρίφνοι vocantur. *Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 163. v. 8. Schol. annot. 5. vnde Suid. legitur, vt hic legendum, στρυφνούς. Sic autem vocantur aſtragali, qui ſunt rugoſi, aſperi, & parum æquales, qui propterea inter ludendum difficulter vertuntur.* Et λισπόπυγοι. Qui nates habent attritas, & quodammodo politas, *& æquales. Vide & Ariſtoph. in Equitibus. pag. 257. v. 21.*

Λίσποι. οἱ μέσον διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι, καὶ ἐκτετριμμένοι. καὶ λίσπη γλῶσσα, ὡς ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας, ἕνεκα τῆς ἐπὶ τοῦ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας, ἀπογλούτους εἶναι. ἔνιοι διὰ τὸ, θησέα, μετὰ πειρίθου καταβάντα

E εἰς ᾅδου, καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ περσεφόνης ἐπικαθισθέντα σὺν τῷ πειρίθῳ. ἡρακλέους ἐπὶ τὸν κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσπεπηγμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς ἀθηναίους οὕτως ἐπονομάζεσθαι.

Λίσποι. Aſtragali, qui medium habent diſſectum, & perforatum. Et λίσπη γλῶσσα. Lingua perforata, & quaſi attrita. *Læuis, polita, lubrica.* Athenienſes etiam epitheticè vocantur λίσπαι, λίσποι, *& ὑπόλισποι, vt apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 257. v. 21 vide Schol. annot. 5.* quòd, cùm nautici eſſent, propter aſſiduam in remigando ſeſſionem, eſſent depyges, *natéſque tenues, & valde graciles haberent.* Nonnulli *verò dicunt ſic appellatos Athenienſes,* propter Theſeum, qui cum Pirithoo ad inferos deſcendit, & à Proſerpina in quadam rupe cum Pirithoo collocatus-fuit. Cùm *autem* Hercules ad Cerberum *ex Inferis ad ſuperos adducendum* deſcendiſſet, & ipſum ab ipſa Dea petitum impetraſſet, & *ille ſurgens, nates* à rupe auelleret, illam natium partem, rupi affixam, *illic* relictam-fuiſſe *tradunt.* Quamobrem in illius honorem & cæteros Athenienſes ita cognomento-vocari *ferunt.*

Λιστραίνω. τὸ σκάπτω.

Λιστραίνω Fodio. *Polio. Purgo.*

F Λίστροισι. τοῖς ξύλοις.

Λίστροισι. Lignis. *N. L. fortaſſe.* τοῖς ξυστοῖς. *Nouaculis. vel* τοῖς ξύστροις. *Dolabris. Inſtrumentis ad radendum, & poliendum aptis. Vide λίστρον apud Heſych. & Euſtath.*

Λίσφοιτα. τὰ ἰσχία.

Λίσφοιτα. Coxæ. Coxendices.

Λίσχρος. φειδωλός.

Λίσχρος Parcus.

Λῖτα. καταπετάσματα.

Λῖτα. Peripetaſmata. Tapetia. Linea, & tenuia tegmina, vel veſtimenta. *Vt in epigrammate.*

Ἄνθετο δοιὰ λῖτα πολυδαίδαλα, καὶ βοὸς οὖρον. (*cuſtodē,*

Dedicauit duo tapetia elegātiſſimè facta, & bouis

Ornatum auro ſplendentiſſimo cornu. Bos enim cornu ſe tuetur, & cuſtodit.

Ἄσκητον χρυσῷ παμφαινόωντι κέρας. A

λιτάζομαι. Precor. Rogo. Oro.

Λιτάζομαι. παρακαλῶ. δέομαι.

λιτανεύει. Datiuo. Precatur Orat.

Λιτανεύει δοτικῇ. εὔχεται.

λιτανεία, & λιτή. Precatio. Oratio. Supplicatio.

Λιτανεία, ἡ λιτή, ἡ παράκλησις.

λιταργισμοί. Ita vocabant ſaltationes. *Ariſtoph. Nubibus. pag.* 119. *v.* 19. *annot.* 10.

Λιταργισμοὺς. τὰ σκιρτήματα ἐκάλουν.

λίταργος. Velox.

Λίταργος. ὁ ἀργός.

λιταργιοῦμεν. Saltamus. Currimus. Feſtinamus. *à λιταργίζω. ῶ. Salio, curro, feſtino. Hinc alterum deducitur λιταργίζω. idem. fut. comm. λιταργίσω, & Atticè λιταργιῶ. ᾶς. ᾶ. pluralis comm.* λιταργίσομεν, & λιταργιοῦμεν, *Atticè,* breuiter, *&* velociter, *vel l.* συντόνως, *magna corporis contentione* curremus. Compoſitum ex aduerbio λίαν, valde, vehementer, & nomine ἀργός, οῦ, ὁ. Velox. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 454. *v.* 13. *annot.* 7. *ſed L.* λιταργιοῦμεν. ῶ, εῖς εῖ.

Λιταργιοῦμεν. καὶ λιταργιοῦμεν. συντόμως δραμούμεθα, παρὰ τὸ λίαν ἀργόν. τουτέστι, ταχύ. ἀριστοφάνης. B

Deinde demus operam, *vt velociter curramus in prædia* noſtra, vel, in agros noſtros.

Εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία.

λιτανεύεσθαι. Precari Orare.

Λιτανεύεσθαι. παρακαλεῖσθαι.

λιτή. Precatio. Oratio.

Λιτή. ἡ παράκλησις.

λιτή. Lite. Macedoniæ *vrbs*, cuius meminit Hyperides in *oratione* contra Demadem.

Λιτὴ τῆς μακεδονίας. ἧς ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ δημάδου μνημονεύει.

λιτόεις. Litois. Nomen proprium.

Λιτόεις. ὄνομα κύριον. C

λιτός. Vilis. In epigrammate.

Λιτός. εὐτελής. ἐν ἐπιγράμματι.

Vilis ego ſum, *& infelix, ô Domina. Dico autem multorum*

Felicitatem ſuperare tuam à corde manantem.

vel, ex animo dico, tuam felicitatem ſuperare multorum felicitatem.

Λιτὸς ἐγὼ τ' ἀτυχὴς ὦ δέσποτι. φημὶ δὲ πολλῶν

Ὄλβον ὑπερσκήπτειν τὸν σὸν ἀπὸ κραδίης.

Et rurſus.

Καὶ αὖθις.

Tenue, paruum eſt *hoc ſepulchrum*

Aſpectu, magni tamen oſſa viri continet.

Λιτὸς ὁ τύμβος

Ὀφθῆναι. μεγάλου δ' ὀστέα φωτὸς ἔχει.

λι longum. Et rurſus. Illi verò non contempſerunt, *neque vituperarunt* illud opus, vt tenue, *& vile.* Et rurſus. Paruáque vicina vinea. *L.* ἀμπελών.

Τὸ λι μακρόν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, οὐκ ἐξεφαύλισαν τὸ ἔργον οἷα δήπου λιτόν. καὶ αὖθις. λιτός θ' ὁ γείτων ἀμπελών. D

NOTÆ.

Πολλῶν ὄλβον.] VVolfius videtur πολλὰ legiſſe. Quare vertes, quod longè commodius.

Tenuis ego ſum, *& infelix, ô Domina. dico tamen* me *multas*

Opes ſuperare tuas ab animo manante generoſitate. i. animi præſenti fortuna contenti virtute.

λιτότερος. Tenuior. Vilior. Minor. Simplicior. Et λιτότης. Simplicitas. Tenuitas. Frugalitas.

Λιτότερος. λιτότης. ἡ ἁπλότης.

λίτρα. Libra, quâ res aliquas ponderamus.

Λίτρα. ὁ σταθμός. E

λιτοίμην. Precer. Orem. Precabor. Orabo.

Λιτοίμην. παρακαλέσαιμι.

λιτοῖς. Tenuibus. Exiguis. Paruis. Leuibus. Vilibus. Paucis. Polybius. Cùm autem ex transfuga, qui rem declararat, ipſos publicum feſtum celebrare cognouiſſet, & cibis *quidem* paucis propter *eorum* inopiam, vti: ſed vino copioſo, *ſic* vrbem obſidere cœpit.

Λιτοῖς. ὀλίγοις. ψιλοῖς. εὐτελέσι. πολύβιος. μαθὼν δ' ἐκ αὐτομόλου διασαφήσαντος ὅτι ἑορτὴν ἄγουσι πάνδημον, καὶ τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῷ δὲ οἴνῳ δαψιλεῖ, ἐπολιόρκει.

λιτυέρσης. Lityerſes. Nomen cantionis. *De qua Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 4. *col.* 709. *ad* 75. *Lityerſam cantionem canis.* Menander in Chalcedonio. Canentem Lityerſen à prandio tunc. Alij verò *dicunt fuiſſe* genus cantionis, quod tibiâ canebatur. Lityerſes etiam erat ſpurius Midæ filius, Celænis habitans, qui prætereuntes excipiens, ſecum metere cogebat. Deinde amputatus *eorum* capitibus, reliquum corpus manipulis inuoluebat. Ab Hercule verò *caſu* obiit. In honorem *autem* Midæ meſſorius hymnus compoſitus eſt.

Λιτυέρσης. ὄνομα ᾠδῆς. μένανδρος χαλκηδονίῳ. ᾄδοντα λιτυέρσαν ἀπ' ἀρίστου τέως. οἱ δὲ, αὐλήσεως γένος. ἦν δὲ καὶ μίδου νόθος υἱὸς ὁ λιτυέρσης, κατοικῶν ἐν κελαιναῖς. καὶ τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἐθανε δὲ ὑπὸ ἡρακλέους. εἰς τιμὴν τοῦ μίδου, θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. F

Λιφαιμεῖ.

A Λιφαιμεῖ. αἱμορροεῖ. λείπει τῷ σώματι. Ἀππιανός. ὁ δὲ κελτὸς ἀγανακτῶν, καὶ λειφαιμῶν, ἐδίωκε τὸν βαλλέριον, συγκαταπεσεῖν ἐπειγόμενος. ὑπὸ δὲ πόδας ἀναχωροῦντος οἱ τοῦ βαλλερίου, κατέπεσε πρηνὴς ὁ κελτός. καὶ δεύτερον τοῦτο μονομάχιον ἐπὶ κελτοῖς ἐμεγαλαύχουν ῥωμαῖοι.

Λιφαιμεῖ. λειφαιμεῖ. Sanguinem-emittit. Sanguine-fluente-deficit. Deſideratur, τῷ σώματι. i. corpore. *Quare λιφαιμεῖν, vel λειφαιμεῖν ille dicitur, cuius corpus, ob ſanguinem fluentem, vires deficiunt.* Appianus. Gallus autem *hoc* indignè-ferens, & ſanguine-fluente-deficiens, Valerium perſequebatur, properans vt-ille-ſecum-concideret *vulneribus confectus*. Sed Valerio ſemper pedetentim recedente, Gallus pronus cecidit. Hoc autem *eſt* ſecundum ſingulare-prælium cum Gallis *commiſſum, quo* Romani valde-glorfantur. *L.* Βαλέριον, *&*, ἀντὶ τοῦ Βαλερίου.

Λιχανός. ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος, διὰ τοῦ ι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λείχω. ὥσπερ οἰκτείρω, οἰκτιρμός. B σείω, σῖτος.

Λιχανός. Digitus poſt pollicem. Per ι *ſcribitur.* Deducitur autem à verbo λείχω. i. lingo, *quòd homines eo plerunque ſoleant vti, quum aliquid lingunt. At apud Latinos idem ab indicando vocatur Index. Hoc autem ita formatum,* vt ab οἰκτείρω. miſeror, οἰκτιρμός, miſeratio, commiſeratio. & à σείω. quatio, concutio, σῖτος; frumentum, *quod baculis tunditur, & concutitur, vt ex folliculis excutiantur grana.*

Λιχμήσονται διὰ τοῦ χ. λείξουσιν. εἶτα περιλιχμησάμενοι τὰ τῶν ἁγίων σώματα. λικμῶ δὲ, διὰ τοῦ κ, ἐπὶ τοῦ ἅλω.

Λιχμήσονται. Per χ. Lingent. Lambent. Ligurient. *vnde compoſitum* περιλιχμάω. ῶ. *Circumlambo. Circumlingo. &* περιλιχμάομαι. ῶμαι. *Idem: Sed Atticè paſſ. vel med. pro act. vt,* εἶτα περιλ. Deinde circumlambentes ſanctorum corpora. λικμῶ verò, per κ *dicitur de frumento, quod ventilabro, vel cribro purgatur* in area.

Λιχνεύοντα. λίχνως ζητοῦσα.

Λιχνεύοντα. Gulosè, auidè quærens.

Λιχνεία. πύκνωσις.

Λιχνεία. Denſatio. *Helluatio. Liguritio.*

C Λίχνος. προγευόμενος τῶν ὄψων. καταπιθυμῶν. λαίμαργος. αἰλιανός. ἀνὴρ λίχνον ὄμμα, καὶ ἀσελγὲς πιαίνων κακῇ ἑστιάσει, τὰ τῆς φερεκράτους ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν.

Λίχνος. Prægustans opſonia. Concupiſcens. Helluo. Guloſus. Vorax. Ælianus. Vir guloſum. *i. auidum, & vehementer cupidum* oculum, & impurum pinguefaciens, *impinguans* malis epulis, Pherecratæ ſacra contemplari ſitiuit. *i. vehementer optauit*, cùm non eſſet initiatus.

ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Λ. CVM ο.

Λοβός. τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου. καὶ τοῦ ἥπατος. καὶ τὰ ἄκρα πάντα. ἀλλὰ κυρίως τῶν ὤτων τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου, ἢ κυάμου. καὶ ἐν D θυτικῇ, σημεῖόν τι ἐν τῷ ἥπατι. ἔνθεν λῶβη ἡ διὰ τῶν ὤτων τιμωρία διὰ τοῦ ω μεγάλου, καὶ λωβὸς ὁ βεβλαμμένος.

Λοβός. Summa *pars* auriculæ, & hepatis, & omnia ſumma. Sed propriè *ſic vocatur pars* aurium ima. Et vas, *ſiliqua, folliculus* ciceris, & fabæ. Et in aruſpicina *vocatur* λοβός, quoddam in hepate ſignum, hinc λώβη, per ω magnum, pœna per aures *alicui inflicta*, & λωβός, læſus *in hac aurium parte. mutilatus.*

Λογάδες. οἱ ὀφθαλμοί. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἢν δ' ὠνῇς δ' ὑάκινθον ἔχειν χάριν αἴθοπος αἴγλης,

Ἀλλὰ τεῶν λογάδων, πουλύ γ' ἀφαυροτέρην.

Καὶ λογάδες, οἱ ἐκλελεγμένοι.

Λογάδες. Oculi. In epigrammate.

Si dederis autem hyacinthum habere gratiam ardentis ſplendoris,

Saltem tuis oculis longè debiliorem.

Et λογάδες Lecti. Delecti.

Λογάδην. ἐπιλέκτοις παρὰ θουκυδίδῃ. σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες E τοὺς λίθους, ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνει. καὶ λογάδες λίθοι. ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένος. τουτέστι τῶν εὐτελῶν, καὶ μικρῶν.

Λογάδην. Electè. Cum-delectu. apud Thucydidem. Cùm non haberent inſtrumenta ferrea ad-lapides-cædendos-apta, lapides cum-delectu. *i. delectos*, ferentes, *eos* componebant, prout quiſque *fabricæ, muróque* conueniebat. Et λογάδες λίθοι. Lecti Lapides. Et ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένος. Ex lectis lapidibus ædificatus, hoc eſt ex vilibus, & paruis, *& paſſim collectis.*

Λογάνιον.

Λογάνιον. Loganium. *N. L.* Λογάριον. Oratiuncula.

Λογάρια. οἱ λόγοι ἀριστοφάνης. οὐ φανοῦμαι δὲ στρογγύλων λογάριά τινα, καὶ προνόμια.

Λογάρια. Oratiunculæ. Orationes. Ariſtophanes. Non videbor autem rotundorum *verborum proferre* oratiunculas quaſdam, & priuilegia, *vel, proœmia, quæ per translationem ab elephanti proboſcide ductam (quæ προνόμιον, & προνομαία vocatur) ita iam vocabuntur. N. L.*

F Λογεῖον. τὸ μαντεῖον, ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεὺς ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ ιβ' λίθοι. καὶ λογεῖον, τὸ δικαστήριον.

Λογεῖον. Oraculum, quod geſtabat ſacerdos, in quo duodecim lapides erant inſculpti. *i. 12. gemmæ, ſiue 12. lapilli precioſi.* Et λογεῖον. Dicaſterium. Locus, in quo iudicia exercebantur. *vide* Ἀνάβαιν. *& Ariſtoph. in Equitibus pag. 198. v. 19. Schol annot.* 8.

Λόγια. τὰ παρὰ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην. χρησμοὶ δὲ, οἵ τινες ἐμμέτρως λέγονται θεοφορουμένων τῶν λεγόντων.

Λόγια. Oracula. Diuina reſponſa oratione-ſoluta. χρησμοὶ verò *dicuntur* oracula, quæ verſus conſtant, & ab iis proferūtur, qui numine diuino ſunt afflati.

Λογία ας. ἡ. Collectio. Collecta, Eleemoſyna. Chryſoſtomus in interpretatione *prioris* epiſtolæ ad Corinthios. *cap.16. v.1. & 2.* λογίαν vocat collectam, dicens, De collecta verò in Sanctos *diſtribuenda*.

Λογγίβαρδος, Longibardus. Longobardus.

Λόγιαι. Ecloga. Delectus. Frugum-vbertas. *Fructuum-copia, vel perceptio.* Et λόγιον. Promiſſum. Promiſſio. *Sic enim hoc vocat* diuina, & diuinitus-inſpirata Scriptura. Et λόγος. Oratio. Verbum. Dauid. Et anima mea conſtanter-expectauit verbum tuum. Λόγιος verò, Prudens.

Λογίζω. Conſidero. Examino. Reputo.

Λογίσομαι. Computabo. Recenſebo. Reputabo. Numerabo. Et λογιοῦμαι *Attice pro comm.* λογίσομαι. Numerabo. Subducam-rationem. Computabo. Et λογῶ, λογίζω. Exiſtimo. Imputo. Vt illud, Et imputatum-eſt ipſi in Iuſticiam.

Λογγῖνος. Longinus Caſſius Philoſophus, Porphyrij Philoſophi magiſter, vir magna-doctrina, acrique iudicio præditus. Vixit autem ſub Aureliano Imperatore, & ab eo occiſus-eſt per cauſam conſpirationis factæ cum Zenobia Odenati vxore. Scripſit de *oratione* contra Phidiam. Dubitationes Homericas. An Philoſophus *fuerit* Homerus. Problemata Homeri, & ſolutiones, lib.2. Quænam contra fidem hiſtoriarum, tanquam hiſtorica enarrent Grammatici. De vocabulis apud Homerum multa ſignificantibus lib.4. Atticorum vocabulorum editiones duas. Sunt autem ordine alphabetico. Vocabula Antimachi, & Heracleonis Et alia multa.

Λογγῖνος. Longinus iſte, & Conon, fratres Zenonis Imperatoris, qui ſua potentiâ abutebantur iniuſtè, & in omnibus vrbibus alienas poſſeſſiones certis finibus à ſe circunſcriptas ſibi vendicabant, & illis, qui extrema *facinora* perpetrarant, *& grauiſsimorum delictorum rei erant*, ſuam opem mercede nauabant, *eóſque defendebant.* Longinus verò & omnis intemperantiæ plenus erat, ſemper cum temulentis hominibus degens, *eorúmque conſuetudine ſemper vtens*, ſemper etiam domi multos lenones habens, qui pollicebantur quidem, ſe principum virorum vxores ipſi adducturos: ſed tamen adducentes ſcorta ſplendido, & admirando cultu exornata, curribus inſignibus vecta, ipſum fallebant, quaſi illas ipſas adduxiſſent, *quas ipſi promiſerant.* Idem Longinus etiam collegium monialium, *quæ in monaſterio in ſtudio pietatis ſe exercebant*, hoc modo diſſoluit. Cùm Pegis loco celeberrimo, frequenter verſaretur, à lenonibus ipſi nunciatum eſt, illas mulieres admodum formoſas eſſe. Quare illis miſit legumina, & ſiccos panes, & veſtes, & alia quædam, quaſi prouidam illarum curam gereret, ſcilicet ob auerſionem timorum. *i. vt illarum animos ab omni timore abduceret, ac quæreret, ac ita facilius voti compos fieret.* Nam fœminarum-accipitres *valde ſunt ingenioſi, &* acres ad excogitandas ſpecioſis cauſas, quibus mulierculas venentur, *& in retia ſua pertrahant.* Ingreſſus autem in illud monaſterium, *locúmque venerandum*, harum multas perſuaſione-coniuncta-cum-neceſſitate, *vi potius, quàm perſuaſione in ſuam ſententiam* deduxit. Nam adeò laſciuus fuit, vt & in ingenuas, & Magiſtratuum vxores, & virgines importunè faceret impetum, & omnia faceret impudenter. In progreſſu verò globos argenteos, & armillas proijciebat. Hic autem Longinus multorum etiam aliorum malorum autor fuit.

Λογία. ὁ χρυσόστομος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῆς πρὸς A
κορινθίους ἐπιστολῆς, λογίαν τὴν συλλογὴν καλεῖ, λέγων περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους.

Λογγίβαρδος.

Λόγιαι ἐκλογαί. καρποφορίαι. καὶ λόγιον ἡ ὑπόσχεσις, ἡ θεία, καὶ ἡ θεόπνευστος γραφή. καὶ λόγος. δαβίδ. ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. λόγιος δὲ, ὁ φρόνιμος.

Λογίζω. σκέπτομαι.

Λογίσομαι. ἀναψηφίσομαι. ἀναριθμήσω. καὶ B
λογιοῦμαι, ἀναριθμήσω. ψηφίσω. καὶ λογῶ, τὸ νομίζω. ὡς τὸ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Λογγῖνος ὁ κάσσιος φιλόσοφος. διδάσκαλος πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου. πολυμαθὴς, καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ αὐρηλιανοῦ τοῦ καίσαρος. καὶ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμπνους ζηνοβίᾳ. τῇ ὀδαινάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ τοῦ κατὰ φειδίου.
ἀπορήματα ὁμηρικά. εἰ φιλόσοφος ὅμηρος. προ- C
βλήματα ὁμήρου, καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β. τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται. περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων, δ΄. ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β΄. εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον. λέξεις ἀντιμάχου, καὶ ἡρακλέωνος. καὶ ἄλλα πολλά.

Λογγῖνος. οὗτος ὁ λογγῖνος, καὶ κόνων, ἀδελφοὶ ζήνωνος τοῦ βασιλέως. οἳ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ
κτήμασιν ἀλλοτρίοις ὅρους ἐπέθεσαν. καὶ τοῖς τὰ D
ἔσχατα πλημμελοῦσιν, ὤνιον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. λογγῖνος δὲ καὶ πάσης ἀσελγείας ἦν πλήρης, ἀεὶ μὲν μεθύουσι συνδιάγων ἀνθρώποις. ἀεὶ δὲ προαγωγοὺς ἔνδον ἔχων ἀφθόνους. οἳ γυναῖκας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν. οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κόσμου θαυμαστοῦ, καὶ δίφρων ἐπισήμων, ἐξηπάτων, ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. οὗτος δὲ ὁ λογγῖνος, καὶ σύστημα ἀσκητριῶν ἔλυσε τρόπῳ
τοιῷδε. ἐπὶ πούλχρως ἐνδιατρίβων ταῖς κληιζο- E
μέναις πηγαῖς, ἠγγέλθη τούτῳ παρὰ τῶν προαγωγευόντων, ὡς εὐπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἔπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια, καὶ ξηροὺς ἄρτους. εἶτα χιτῶνας. ἄλλα τέ τινα, ὡς προνοῶν αὐτῶν δῆθεν ἐξ ἐπιστροφῆς τῶν φόβων. δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοσιέρακες εὐπρεπεῖς αἰτίας ἐφευρίσκειν εἰς ἄγραν τῶν θηλειῶν. καὶ εἰσιὼν ἐν τῷ σεμνείῳ, πολλὰς τούτων πειθανάγκῃ κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος, ὡς καὶ ἐλευθέραις, καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ,
καὶ παρθένοις ἀνέδην ἐπιπίπτειν. καὶ πάντα δρᾶν F
ἀναιδῶς. ἐν προόδῳ δὲ, σφαίρας ἀργυρᾶς, καὶ περικάρπια ἐρρίπτει, καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιος ἐγεγόνει ὁ λογγῖνος οὗτος.

NOTAE.

NOTAE.

A Ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φόβων.] VVolfius. ἐξ ὑποστροφῆς τι φοβῶν. Viciſsímque eaſdem perterrefaciens. Æ.P. ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φόβων, & ſic accipiendus locus, vt ſum interpretatus. At vulgata lectio ſenſum hunc habet, ex ſolicitudine, vel conuerſione timorum. Quod ſcil. Longinus illis metueret, & de ipſarum metu ſolicitus eſſet, quo eas liberare volebat, vt faciliùs perageret, quæ peragere ſtatuerat.

Λόγισαι. σκέψαι.

Λογισμὸς ἡ λογιστικὴ τέχνη. ὡς ἰσοκράτης βουσιρίδι. συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ, τε λογισμὸς, καὶ τὸ σῶμα. ὁ γὰρ λογισμὸς ἀδυνώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος.

B Λογισμὸς. ἡ ἔκτισις. οὐδενὶ κόσμῳ ἐληίσατο, λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιωμένων πραττόμενος. ἢ ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός. ὁ δὲ πλοῦς, λογισμῷ τοῦ πρέσω δυοῖν μηνοῖν ξυμβήσεσθαι εἰκασθεὶς. ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήσει. λογισμὸς γὰρ, καὶ ἡ ἀπαρίθμησις. οἱ δὲ, λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσαντο. καὶ εὐριπίδης. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν. τουτέστι, οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν.

Λόγισαι. Conſidera. Examina. Perpende.

Λογισμός. Ratiocinatio. Ratiocinandi-ars. Ratio. Vt *ait* Iſocrates *in* Buſiride. Mutua-affectione ſimul-afficiuntur & ipſa, & ipſum corpus. Corpore enim *malè* affecto, & ipſa ratio fit eneruatior, *eneruatur, & debilitatur.*

Λογισμός. Exolutio. *N. L. Ratio rei geſta. vt,* Nullo ordine diripuit *res illas, eáſque populatus eſt*, ſcilicet ante-actæ vitæ rationes exigens. Vel examinatio, conſideratio, dicitur λογισμός. *Item ratiocinatio. vt,* Illa verò nauigatio vltra duos menſes proceſſura videbatur, vt ratiocinatione coniici poterat. λογισμῷ *dictum hic* pro, numeratione, *ſi quis dies, tempúſque numeraſſet.* λογισμός enim *eſt* etiam ipſa numeratio. *i. numerus, qui initur, qui vulgò dicitur computatio. Vt,* Illi verò multitudinis numerum iniuerunt, *multitudinem numerarunt, & recenſuerunt.* Et Euripides. *Sed* C *hoc ad* λόγον *pertinet.* Ipſum enim Ius non habet rationem duobus certare. Hoc eſt, cum duobus *vnum ſolum* contendere nullam habet ſpecioſam-cauſam, *non eſt æquum, neque rationi conſentaneum, vt vnus ſolus cum duobus certet, & contendat.*

Λογισταί. οἱ μεθοδικοί. καὶ περίψηφοι. καὶ λογίσομαι, ἀναψηφίσομαι. ἀναριθμήσω.

Λογισταί. Methodici. Et Computatores. AEſtimatores. Ratiocinatores. Et λογίσομαι. Computabo. Numerabo. Recenſebo.

Λογισταί. καὶ λογιστήρια. ἀρχή τις παρ' ἀθηναίοις οἱ λογισταί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα. οἳ τὰς εὐθυνίας τῶν διῳκημένων, ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ'. ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δέ ἐστι, τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα. ὡς δίD ναρχος καὶ ἀνδοκίδης δηλοῦσι.

Λογισταί. AEſtimatores. Ratiocinatores. Rationũ-Magiſtri. Et λογιστήρια. Locus, in quo Rationum-Magiſtri rationes exigunt, & audiunt. Ratiocinatores *autem* apud Athenienſes *ſunt* Magiſtratus quidam. Sunt autem viri numero decem, qui rerum-adminiſtratarum rationes, *& expenſæ pecuniæ*, intra 30. dies, exactas-ſupputant. Λογιστήρια verò, ſunt ipſa Ratiocinatorum Prætoria *q. d. Rationaria, quòd rerum adminiſtratarum, &. expenſæ pecuniæ rationes illic à Rationum-Magiſtris exigantur, reddantur, audiantur.* vt, Dinarchus, & Andocides declarant.

Λογιστεῦσαι ἀπαριθμήσασθαι. ἀναμετρῆσαι. οὐ δυνάμενος ἢ οὐ βουλόμενος λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα, καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα.

Λογιστεῦσαι. Enumerare. Recenſere. Perpendere. Conſiderare. Metiri. Remetiri. Supputare. vt, Quòd acta perpendere, & malè facta odio-proſequi non poſſet, vel nollet.

Λογιστής. κριτὴς δοκιμαστής. ἐξεταστής.

Λογιστής. Iudex. Cenſor. Examinator.

Λογογράφος. ὁ δίκας, ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων. καὶ λογογραφῶ, αἰτιατική.

E

Λογογράφος. Cauſarum-forenſium-ſcriptor. Vel Qui-forenſes-orationes-ſcribit. *Hiſtoriarum ſcriptor.* Et λογογραφῶ. Accuſatiuo. Hiſtoriam-ſcribo. Forenſes-orationes-ſcribo. Scribo. Scriptito.

Λόγον ἔχειν ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. θεόπομπος φιλιππικῶν α.

Λόγον ἔχειν. Rationem habere. Pro, Curare. Theopompus Philip. I.

Λογοποιός. ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. ἰσοκράτης, καὶ ἡρόδοτος. ὅς ἐστιν εὑρετὴς λόγων, καὶ ἀποκριμάτων.

Λογοποιός. Hiſtoriæ-ſcriptor. Eſt ille, qui à nobis Hiſtoricus vocatur. *Item, orationum-ſcriptor. Qui orationes aliis ſcribit, quas ipſe non orat, vt* Iſocrates, & Herodotus, qui eſt inuentor hiſtoriarum, & reſponſionum.

Λογοποιῶν. πλάττων λόγους ψευδεῖς.

Λογοποιῶν. Res-falſas-fingens. Falſo-ſcribens.

Λόγος. λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ, ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ς'. διαφέF ρει δὲ λέξις, καὶ λόγος. λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται. ὡς τὸ βλίτυρι. λόγος δὲ οὐδαμῶς. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρεσθαι. προφέρονται μὲν γὰρ, αἱ φωναί. λέγεται δὲ, τὰ πράγματα. ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου ε'. ἑλληνισμός. σα-

Λόγος. Oratio eſt vox *res aliquas* ſignificans, à ratione procedens. λόγος autem ſex ſignificat. Differunt autem λέξις, dictio, & λόγος, oratio. Nam dictio quidem nihil ſignificat, vt Blityri. Oratio verò, nequaquam *ſignificatione caret.* Differt etiam Dicere, à Proferri. Nam voces quidem proferuntur, res verò dicuntur. quæ etiam dicibiles ſunt. *i. oratione dici, & exprimi poſſunt.* Orationis autem *Græcæ ſunt* quinque virtutes, Helleniſmus. *i. Græcæ linguæ puritas*, perſpi-

cuitas, breuitas, decorum, *& vitiorum his virtutibus contrariorum* amolitio. *vel, ſupellex. N. L.* λόγος etiam *eſt* ipſum argumentum. Ariſtophanes *in Pace. pagin. 439. v. 13. & 14.* — φύρεια. συντομία. πρέπον. ὑποσκευή. λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις ἀριστοφάνης. A

Euripidi caue ne — Εὐριπίδῃ.

Argumentum. i. dicendi materiam *præbeas, & tragœdia fias.* — Λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.

Λογοτόπος. Verbilocus apud Philoſophos, id, quod ex vtroque compoſitum *eſt.* vt, ſi viuit Plato, reſpirat Plato. Atqui prius *eſt verum,* ergo poſterius *etiam eſt verum* Eſt autem inſtitutus Logotopos. *i. argumentationis Dialecticæ genus ex vtroque compoſitum,* ne in longioribus verborum constructionibus prolixa *verborum* complexio, & illatio. *i. id, quod infertur, prolixè* dicatur, *ac repetatur:* ſed compendioſè efferatur. vt, Hoc prius *eſt verum.* Ergo *&* poſterius. — Λογοτόπος παρὰ φιλοσόφοις. τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον. οἷον εἰ ζῇ πλάτων. ἀναπνεῖ πλάτων. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ λογοτόπος, ὑπὲρ τοῦ, ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων, μηκέτι τὴν σύλληψιν μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν. ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν. τόδε πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. B

Λόγου τυχεῖν Orationem, pro, laudationem conſequi. laudari. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphōte. *Iam enim* κατὰ *pro* ὑπὲρ *ſumitur, & laudis causâ ponitur, vt in eadem oratione. pag. 74 M.* ἐγκώμια Θηβαίοις καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα εἰρηκεν. *Et Philip. 2. pag 57. 21.* — Λόγου τυχεῖν. αἰτίῳ τοῦ, ἐπαίνου. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος.

Λόγοισιν. Verbis Hermodorus mercaturam-exercet. *Verborum mercaturam facit Senarius. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 530. ad. 100. verba importat Herm. vbi legitur,* λόγοις ὁ Ἑρμ. Hic Hermodorus fuit Platonis auditor, qui orationes ab illo compoſitas in Siciliam ferens vendebat. *Volſ. à ſe ſe compos.* — Λόγοισιν ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται. ὁ ἑρμόδωρος ἀκροατὴς γενόμενος πλάτωνος, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς σικελίαν ἐπώλει. C

Λογγῶνος. *Magnum Etym. col. 569. 41.* Λογγών. *Syracuſis ſunt duo portus, qui* λογγῶνες *vocantur.* λογγῶνες *autem dicuntur in portubus perforata ſaxa, quæ* nautæ *perforant, vt nauium funes, & retinacula inde ſuſpendant, & illic alligata teneant. Apud Suidam legendum videtur.* λογγῶνος. τοῦ λίθου τοῦ λιμένος. Saxi portus. *i. in portu collocati, vel ſiti.* — Λογγῶνος. τοῦ λιθοκλιμένος.

Λογχάστην. *Fortaſſe* λογχάστην *ἡ.* Lonchaſte. Teli genus. *Haſta. vel Longa-haſta.* Et λογχαῖος. Cum-haſta. Haſtatus. — Λογχάστην. εἶδος ὅπλου. καὶ λογχαῖος, μετὰ τῆς λόγχης.

Λόγχη. Lancea. Singulariter dicunt λόγχην *multorum haſtatorum* vnum-quodque corpus, *vel, vnumquenque plurium haſtatorum cœtum, & manum.* Vt ſi quis multorum equorum, *equitúmque magnum numerum* dicat τὴν ἵππον. i. Equitatum. λόγχη igitur *eſt* ferreum iaculum, *telum cuſpide ferrea munitum. Lancea. Haſta.* — Λόγχη. ἕκαστον σύστημα. ἑνικῶς λέγουσιν. ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων, εἴποι τὴν ἵππον. λόγχη οὖν, σιδήρεον ἀκόντιον. D

Λογχωτόν. Cuſpide-munitum. In epigrammate 33. *lib. 6. epigr. pag. 417.* — Λογχωτόν. ἐν ἐπιγράμματι.

Et geminum thyrſum — Καὶ τὸ δίθυρσον

Iſtum cuſpide-munitum, & faſciam-talos-circundantem. vel talaria. λόγχη enim ſæpe cuſpidem, & mucronem ſignificat. Vide noſtrum Græcum Xenoph Indicem. — Τοῦτο τὸ λογχωτόν. καὶ τὸ περισφύριον.

Λουσάμενος. Qui-lauit-ſe. Lotus. — Λοσσάμενος. λουσάμενος. E

Λοκρός. Locrenſis Aiax, *vel Locrus Aiax,* non autem Salaminius. Et Locris. vrbs. — Λοκρός. αἴας οὐχ ὁ σαλαμίνιος, καὶ λοκρὶς, πόλις.

Λοκρῶν ξυνθήματι. Locrenſi pacto. Prouerbium. Dicitur autem de impoſtoribus. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 487. ad. 33.* — Λοκρῶν ξυνθήματι. παροιμία. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παραβαινομένων.

Λόλλαι. Lollæ. Lollarum. Nomen loci. — Λόλλαι, τῶν λολλῶν. ὄνομα τόπου.

Λολλιανός. Lollianus. Epheſius Sophiſta, Iſæi Aſſyrij diſcipulus, qui fuit ſub Adriano Cæſare. Multa ſcripſit. — Λολλιανός, ἐφέσιος σοφιστής. μαθητὴς ἰσαίου τοῦ ἀσσυρίου. γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

Λοξά. Obliqua. Curua. Quæ non ſunt per rectam *lineam facta.* — Λοξά. σκολιά. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. F

Λοξὴ φάλαγξ. Obliqua phalanx, quæ alterutrum cornu, vtrum voluerit, prope hoſtes habet, eóque certamen init, *& pugnat,* alterum verò retrahit, atq; ſubducit. *&* dextra quidem *phalanx, vocatur ea,* quæ — Λοξὴ φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν κέρας ἕτερον, ὁπότερον ἂν προαιρῆται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον, ἐν ὑποστολῇ δὲ ὑποστολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δε-

dextrum

A ξιὸν περιβεβλημένη. λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν. ἐν ἐπιγράμματι.

Δερκομένη λοξαῖς οἷα λάκαινα κόραις.

Λοξίας ὁ ἀπόλλων. ὁ λοξὴν ἰὰν ἀποπέμπων. λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο. κροῖσος ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, ἢ ὁ λοξὴν πορείαν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. σιγᾶν δὲ χρὴ μὴ λοξοῖς ἰδὼν ὄμμασιν ὁ φθόνος τραχεῖ βαλῇ λίθῳ, κατὰ τὸ πίνδαρον.

Λοπάς. παρὰ συρακουσίοις τὸ τήγανον. παρὰ B δὲ θεοπόμπῳ, ἡ σορός. καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ ἑλλάδι γινόμενος λίθος. ἀριστοφάνης.

Ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα,

Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς.

Οὐδὲ χαίρω βατίσιν. οὐδ' ἐγχέλυσιν. ἀλλ' ἥδιον ἂν

Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

C Λοπάς. ἡ χύτρα.

Λοπᾶσι. κλέπταις.

Λόπος. ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπὶς, καὶ πᾶν λέπος, φλοιὸς, δέρμα λεπτὸν, ξηρόν.

Λορδόν. τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότατον. τὸ ἀποσιμωμένον. ἐναντίον τῷ κυρτῷ. ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.

D Λόρδος. ἀποξυλωμένος. συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

Λορδουμένη. φησὶ προκόπιος περὶ θεοδώρας τῆς ἰουστινιανοῦ γαμετῆς. ἀποδυσαμένη ξὺν τοῖς μίμοις, ἐν τοῖς μέσω ἑστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκεντοῦσα. ἤγουν κεκαμμένη.

dextrum *cornu hoſtibus* obiicit, Læua verò, quę Læuum. In epigrammate.

Intuens obliquis vt Lacæna pupillis.

Λοξίας. Loxias. Apollo. Qui-obliquam-vocem-emittit. Obliquè enim, *obſcurè, & ambiguè* vaticinabatur, *& reſponſa reddebat.* vt, Crœſus Alyn traiiciens, magnum imperium euertet. vel, qui obliquam viam it, *obliquum iter facit.* Idem enim eſt, qui & Sol. Tacere autem oportet, ne obliquis intuens oculis Inuidia aſpero percutiat ſaxo, ſecundùm Pindarum.

Λοπάς. Apud Syracuſanos ſartago, patella. Sed apud Theopompum, & apud Comicos *ita vocatur* loculus, capulus. Sic etiam vocatur lapis in Græcia naſcens. Ariſtophanes *in Veſpis pag.* 328.

Ego enim neque gallinarum lac

Pro illa vita acciperem, qua me nunc priuas.

Neque delector batidibus i. delicatis piſciculis, *neque anguillis: ſed libentiùs*, & maiore cum voluptate

Liticulam exiguam comederem in ſartagine, patella, ſcutella *ſuffocatam.*

Λοπάς. Olla.

Λοπᾶσι. Furibus. *Hominibus, qui viatores veſtibus ſpoliant,*

Λόπος, *vel* λεπίς ἡ. Externus cepæ cortex, & omne tegmen, & cortex, & pellis tenuis, & ſicca.

Λορδόν. Subincuruum. *Inflexum. Incuruum. Reflexum. Repandum.* Et λορδότατον Maximè-reflexum. Maximè-ſimum. Maximè-repandum. Contrarium curuo, quod & gibboſum vocatur. *Hinc Gallicum, Lordaut.*

Λορδὸς ὡδί. Incuruato-ligno-ſimilis. Corpus incuruatum habens.

Λορδουμένη. Procopius de Theodora Iuſtiniani vxore dicit. Cùm veſtes exuiſſet cum mimis, in horum medio ſtabat incuruata, & poſteriores *corporis partes* vt-contis-ſuffultas-habens. *N. L.* λορδουμένην *poſitum* pro κεκαμμένη Incuruata.

NOTAE.

Ἐν τοῖς μέσω.] Vel ἐν τοῖς μέσοις, vel ἐν τῷ μέσῳ, vel ἐν τοῖς μίμοις legendum videtur.

E Λορδουμένων. ἐπειδὴ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται. ἀριστοφάνης. λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην.

Λουκᾶς. ὁ εὐαγγελιστὴς, ἔχει τίτλους πγ'. κεφάλαια, τμη'.

Λουκιανὸς σαμοσατεύς. ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος. ἢ δύσφημος. ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον. ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θείων εἰρημένα παρατίθεται. λέγεται δὲ γενέσθαι F ἐπὶ τοῦ καίσαρος τραϊανοῦ, καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος τὸ πρὶν δικηγόρος ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας. δυσπραγήσας δ' ἐν τούτῳ, ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν. εἰς γὰρ τὸν περεγρίνου βίον, καθά-

Λορδουμένων. Incuruatorum. Eorum, qui, vel quæ curuantur, flectuntur, incuruantur, inflectuntur, ſinuantur, mouentur. Quia qui coeunt, mouentur. Ariſtoph. *in Eccleſiazuſis. pag.* 485. *v.* 10. Incuruatorúmque corporum præſidem. *vel, & corporum, quæ in coitu mouentur, & incuruantur, conſcium. In Ariſtoph. legitur* χαυνουμένων *i. eorum, quæ implicantur. Implicitorum. Vide in Equitibus. pag.* 201. *v.* 6. *annot.* 3.

Λουκᾶς. Lucas Euangeliſta titulos habet 83. *capita* 348.

Λουκιανός. Lucianus Samoſatenſis, cognomento blaſphemus, ſiue dyſphemus. i. Maledicus, & inauſpicatus, vel potius impius. In ſuis dialogis oracula diuina pro ridiculis introducit, *& quæ de rebus diuinis dicta ſunt, ridicula eſſe contendit.* Fertur autem tẽpore Traiani Cæſaris, & ante eum fuiſſe. Hic autem antè fuit concionator Antiochiæ, quæ eſt Syriæ vrbs. Cùm autem in hoc *vitæ genere* rem-infeliciter-geſſiſſet, ad ſcribendũ ſe cõuertit, & infinita ſcripſit. A canib. autẽ *dilaceratus* interiiſſe fertur, quia ſuã rabiẽ-exercuerat in ipſã veritatẽ. Nam in Peregrini

vita Chriſtianiſmum perſtringit, & impuriſſimus, & *ſceleratiſſimus homo* vel ipſi Chriſto maledicit. Quãobrem etiam in hac *vita* iuſtas *ſui furoris*, & rabiei pœnas dedit. In futura verò, ignis æterni vnâ cum Satana hæres erit.

πλεῖται τοῦ χριστιανισμοῦ. καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν A
Χριστὸν ὁ παμμίαρος. διὸ καὶ τῆς λύττης, ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ σατανᾶ γενήσεται.

Λουκιανός. Lucianus alius, è pago Orientali, ſub Arcadio Imperatore. Hic autem principatus volebat præfectum illi præeſſe omnibus iis, qui prouincias Orientales regebant, & ea corrigere, quæ non rectè: *ſed perperam* fiebant. Hic igitur omnem principe-dignam virtutem, *quæ in Magiſtratu requiritur*, erga populos-imperio-ſuo-ſubiectos demonſtrans, ob iuſticiam & temperantiam & omnia quę Principes ornare poſſunt, celebris fuit, nec perſonarum diſcrimen *vllum ſtatuens, nec earum vllam rationem habens*, nec aliud quidquam in animo habens, niſi ea, quæ Lex ipſa iuſſiſſet, *eíque ſuggeſſiſſet*. Quamobrem etiam ipſum Imperatoris auunculum Eucherium, qui *quædam* petebat contra decorum, & *officium*, cùm-repuliſſet, *ipſum adeò* commouit, vt *repulſam paſſus* apud Imperatorem, *ipſum* accuſaret. Cùm autem Imperator dixiſſet Rufinum *huius mali* autorem eſſe, qui tali viro tantum Magiſtratum mandaſſet, Rufinus occaſionem nactus, Lucianum globis plumbeis in ipſa ceruice excruciauit.

Λουκιανὸς ἕτερος, κώμης τῆς ἑῴας, ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς, ἐφεστάναι πᾶσι τοῖς τὰς τῆς ἑῴας ἐπαρχίας ἰθύνουσι, καὶ ἐπὶ τοῖς οὐ κατὰ τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνειν. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρχικὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύ- B
μενος, ἐπὶ δικαιοσύνῃ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχοντας κοσμεῖν δυναμένοις, διαβόητος ἦν. οὔτε προσώπων διαφοράν, οὔτε ἕτερόν τι κατὰ νοῦν ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος ὑπηγόρευσεν. ὥστε ἀμέλει καὶ τὸν τοῦ βασιλέως θεῖον Εὐχέριον αἰτοῦντα παρὰ τὸ προσῆκον, ἀποστησάμενος ἐκίνησεν, ὥστε πρὸς τὸν βασιλέα διαβαλεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αἴτιον εἶπεν εἶναι Ῥουφῖνον, ἀνδρὶ τοιούτῳ τοσαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὁ Ῥουφῖνος, τὸν Λουκιανὸν σφαίραις μολυβδίναις C
ᾐκίσατο κατὰ τοῦ τένοντος.

Λουκιανός. Lucianus martyr. Hic fuit Samoſatenus, Syrus, vir nobilis. In prima autem ętate, Macarij cuiuſdam Edeſſę degentis conſuetudine vſus, ſacrorum librorum interpretis, pulcherrimum quodque illius inuentum non longo tempore comprehendit, *percepit, breuíque edidicit*, & ad ſolitariam vitam declinauit, & ad omnem virtutis menſuram *plenam* peruenit, *eiúſque compos eſt factus*. Ad ſacerdotium etiam proceſſit, presbyter Antiochiæ factus, magnámque Scholam illic inſtituit, quotidie vndique ſtudioſiſſimis, & optimis quibuſque ad ipſum confluentibus. Hic cùm animaduertiſſet ſacros libros multa adulterina recepiſſe, *quæ in ipſos irrepſerant*, quòd ipſum tempus in ipſis multa deprauaſſet, & propter continuam ab aliis ad alia tranſlationem. Quinetiam cùm improbiſſimi quidam homines, qui Helleniſmi, *profanæque religionis* pręſides-erant, eorum ſenſum peruertere, & *aliò detorquere* voluiſſent, & multa adulterina in eos introduxiſſent, ipſe omnes aſſumptos ex Hebraica lingua reſtituit-in integrum. Quam etiam *linguam* accuratiſſimè didicerat, *eiúſque peritiſſimus erat, quòd in ea ſe maximè exercuiſſet*, plurimúmque laborem in *horum librorum* emendationem cõtulit. Neque verò *tantùm hoc præſtitit*: ſed etiam diuinorum decretorum puritatem apud hunc ex omnibus illius ætatis viris pulcherrimè, ſummóque ſtudio conſeruatam inuenias. Nam & epiſtolas edidit profectò præſtantiſſimas, ex quibus quiuis facillimè deprehendat, quænam fuerit huius viri de *rebus* diuinis ſententia. Martyrium autem obiit Nicomediæ, quæ eſt Bithyniæ vrbs, ſub Maximiano.

Λουκιανὸς ὁ μάρτυς. οὗτος ἐκ Σαμοσάτων τῆς Συρίας ἦν, ἀνὴρ τῶν διαγεγονότων. παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν, Μακαρίῳ τινὶ συγγενόμενος τὴν Ἔδεσσαν οἰκοῦντι, καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἐξηγουμένῳ, πᾶν ὅ,τι κάλλιστον ἔφερε παρὰ τούτου, ἐκεῖνος ἐν οὐ πολλῷ συνέλαβε χρόνῳ. καὶ πρὸς τὸν μονήρη ἀπέκλινε βίον. καὶ πρὸς ἅπαν ἀρετῆς ἀφίκετο μέτρον. προέβη δὲ καὶ εἰς ἱερωσύνην, πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος, D
καὶ διδασκαλεῖον μέγα ἐκεῖσε συνεστήσατο. ἑκασταχόθεν σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἀφικνουμένων ἄλλων. οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεασάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ ἑλληνισμοῦ προειστήκεισαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νοῦν, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνσκευασαμένων, αὐτὸς ἁπάσας ἀνα- E
λαβὼν ἐκ τῆς ἑβραΐδος ἐπανενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἐς τὰ μάλιστα ἦν ἠκριβωκώς, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων, παρὰ τούτῳ τις ἂν κάλλιστα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων, ἐς ἄκρον διαφυλαττομένην. ἐξέθετο γοῦν καὶ ἐπιστολὰς ἀμέλει γενναιοτάτας, ἐξ ὧν φωράσαι τις ἂν καὶ μάλα ῥᾳδίως, ἣν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῶν θείων ἔσωζε γνώμην. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς F
Βιθυνίας.

Λούκιος. Lucius Sergius Catilina, vir fuit genere quidẽ clariſſimo ortus: ſed tamẽ improbâ naturâ. Homo audax, & magnarum-rerum-ſuſceptor, *factioſus*, & ingenio vario. In patriæ perniciem coniurauit, audaciſſimis, & confidentiſſimis quibuſque ex pa-

Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος. ἀπὸ γένους μὲν ὢν ἐπιφανεστάτου. ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν. τολμητής τε, καὶ μεγαλοπράγμων, καὶ τὸ ἦθος ποικίλος. ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος συνώμοσε τοὺς θρασυτάτους, καὶ τολμηροτάτους τῶν εὐπατριδῶν εἰς

patriciis

A τὴν ἑαυτοῦ πίστιν ἐνδυσάμενος. λέγεται γὰρ ἄνθρωπον καταθύσας, γεῦσαι τοῦ αἵματος τοὺς συνωμότας, περιάγων ἐς πάντας τὴν κύλικα, πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρωπείου αἵματος. εἴτε καταγοητεύων τοὺς ἄνδρας τῷ τοιῷδε ὅρκῳ, εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα, καὶ πᾶσαν ἐθίζων ἀνοσιουργίαν, ἅτε οἰκείῳ, καὶ πολιτικῷ ἐπιχειρεῖν αἵματι, μεταγαγεῖν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα, φόνῳ τε πολλῷ τῶν ἀρίστων, καὶ καταπρήσει τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπῆρε δὲ τὸν Κατιλῖνον εἰς τὰς
B τοιαύτας ἀτοπίας, βάρη τε ὀφλημάτων νικῶντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας, καὶ συνειδὸς ἐκ θέσμων, καὶ μυσαρῶν πράξεων ἔχοντα. τόν τε γὰρ παῖδα τῆς Ὀρεστίλλης διέφθειρε. δι᾽ ἃ δὴ καὶ ὑπατείαν μετιὼν ἀπηλάθη, Κικέρωνος ἐς τὴν τοῦδε χώραν ταχθέντος. ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα τὰ ἀτοπώτατα τῶν δραμάτων ἐπὶ νοῦν ἐβάλλετο, τῶν κακῶν οὐδαμοῦ ἱστάμενος, οὐδὲ ἀναπαύων τὴν γνώμην. ὁ δὲ Κικέρων, εἰπεῖν τε δεινὸς ὤν, καὶ τἀληθὲς ἀνευρεῖν ἱκανὸς, καὶ γνῶναι τὸ μέλλον ὀξύτατος,
C πολέμιον αὐτὸν ἀποφήνας, ἐξήλασε τῆς πόλεως.

triciis, aſcitis. Fertur autem homine mactato, ſanguinem coniuratis guſtandum-præbuiſſe, *vel, propinaſſe*, circunferens ad omnes calicem vini, humaniſque ſanguinis plenum, ſiue præſtigiis, & tali iureiurando homines illos percellens, ſiue etiam ad omne facinus-audax, & ad omnem impij-facinoris-audaciam *eos* aſſuefaciens, vt poſtè qui domeſticum, & ciuilem ſanguinem aggrederetur, & Reipub. adminiſtrandæ formam, per optimatum multas cædes, & per vrbis incendium, in tyrannidem traducere, *& mutare* conaretur. Catilinam autem ad talia facinora impulerunt, & ipſa æris alieni magnitudo, quæ cenſum eius ſuperabat, & nefariorum, & deteſtandorum facinorum conſcientia, *quæ eius animum premebat*. Nam & Oreſtillæ filium ſuſtulerat. Quamobrem etiam Conſulatum ambiens, reiectus-eſt, *& repulſam tulit*, Cicerone in eius locum ſuffecto. Quamobrem etiam præcipuè grauiſſima queq; facinora mente moliebatur, in nullo malorum genere gradum ſiſtens, nec animo quieſcens Cicero autem & eloquens vir, & ſolens veritatis indagator, & rerum futurarum ſagaciſſimus coniector, cùm ipſum *ciuitatis* hoſtem declaraſſet, exegit vrbe.

NOTÆ.

Καὶ συνειδὸς.] L. καὶ τὸ συνειδὸς, pro καὶ τὴν συνείδησιν. ἔχειν, τὸ συνειδὸς, habere conſcientiam, pro, conſcientia premi.

Λουκούλλειον. τὸ τοῦ Λουκούλλου.

Λουκούλλειον. Luculleum. Ad Lucullum pertinens. Quod eſt Luculli.

Λούκουλλος. ὁ ὕπατος Μιθριδάτῃ τῷ τοῦ Πόντου βασιλεῖ ἐπολέμει, προσσχὼν τῇ Τρῳάδι. καὶ σκηνῶν περὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἔδοξε τὴν
D Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπιστᾶσαν οἱ τάδε εἰπεῖν. τί κνώσσεις μεγάθυμε λέων; νεβροὶ δέ τι ἐγγύς. καὶ ὃς ἐξαναστὰς, καὶ πυθόμενος ὡς εἴη ἐγγὺς ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς στόλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ, καὶ κρατήσας τῇ ναυμαχίᾳ, διέφθειρε πάντας, καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Μιθριδάτης, φεύγει πρὸς Τιγράνην τὸν τῶν Ἀρμενίων βασιλέα. ὁ δὲ Λούκουλλος καὶ πρὸς Τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον, πόλεις τε εἷλε πλείστας ὅσας, καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ Τιγράνης ἀπι-
E δὼν ἐς τὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ λογισάμενος δι᾽ ἀριθμητὸν εἶναι, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀπεφθέγξατο. ὡς εἰ μὲν πρεσβευταὶ, πολλοὶ πάρεισιν, εἰ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ᾽ ὅμως εἰς πεῖραν ἐλθὼν τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων, ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. Ἀντίοχος οὖν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμνησθεὶς τῆς μάχης, οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἑωρακέναι τὸν ἥλιον. Στράβων δὲ οὕτως ἀκονιτί φησι τοὺς Ῥωμαίους τὸν πολὺν ἐκεῖνον ἐργάσασθαι φόνον, ὡς μὴ τὴν πεῖραν κα-
F ταγελᾶν ἑαυτῶν, ἐπ᾽ ἀνδράποδα τοιαῦτα ὅπλοις χρησαμένων. καὶ Λίβιος ἔφη τήνδε τὴν μάχην ἐκπληττόμενος, οὐδέ ποτε γάρ φησι τοσῶνδε πολεμίων ἀποδέοντας Ῥωμαίους παρατάξασθαι. εἰκοστὸν γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττωμένων.

Λούκουλλος. Lucullus Conſul Mithridati Ponti Regi bellum-inferens, ad Troadem appulit. Cùm autem ad Veneris templum caſtra haberet, viſus-eſt aſtantem ſibi Venerem *audire* hoc dicentem, Quid dormis magnanime leo? Hinnuli enim tibi *ſunt* prope. *prope te ſunt*. Ille verò experrectus, & audiens regiam claſſem prope ſe ſtationem habere, eam infeſtis-nauibus-inuaſit, & nauali prælio-victor, omnes, & ipſum ducem Iſidorum occidit. Mithridates verò ad Tigranem Armeniorum Regem confugit. Lucullus verò, cùm etiam Tigrani bellum intuliſſet, vrbes quàm plurimas cepit, & Tigranocerta obſedit. At Tigranes contemplatus Romanorum *exercitum*, ſecúmque perpendens, *eum* facilè numerari poſſe, *conſiderata, contemptáque eius paucitate*, illud iam celebre protulit, Si Legati quidem *veniunt*, multi adſunt, ſi verò milites, pauci. Sed tamen facto Romanarum copiarum periculo, turbam nihil prodeſſe poſſe cognouit. Antiochus profectò Philoſophus, huius pugnæ mentionem faciens, negat Solem talem aliam vidiſſe. Strabo verò dicit Romanos illam ingẽtem cædem adeò facilè feciſſe, vt re peracta, *factóque iam periculo*, ſe ipſos deriſerint, quòd aduerſus talia mancipia armis fuiſſent-vſi. Liuius etiam hoc prælium admirans, dicit Romanos nunquam acie-inſtructa-dimicaſſe, numero hoſtium tanto inferiores. Victores enim tunc fuerunt vigeſima pars eorum, qui victi fuerant.

NOTAE.

Νδροὶ δέ τι.] L. νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. ſub. εἰσί.

Λουκρήτιος. vel, Λουκρήτιος. Lucretius. Nomen proprium.

Λουκρέτιος. ὄνομα κύριον. A

Λοῦν σε. Accuſatiuo. Lauo te.

Λούω σε. αἰτιατικῇ.

Λούπερκος. Lupercus, Berytius Grammaticus. Fuit paulo ante poſteriorem Claudium Cæſarem. Scripſit de particula ἄν, tres *libros, in quibus varias huius ſignificationes, variámque conſtructionem deſcribit.* De voce ταώς, id eſt, pauo. De caride. i. ſquilla piſce. De gallo apud Platonem. *i. de Platonico gallo.* Poſſeſſionem, *vel,* κτίσιν, *ædificationem* Ægyptij Arſinoetæ. Atticas dictiones Artem Grammaticam. De generibus maſculinis, fœmininis, & neutris, libros 13. In quibus Herodianum ſæpe vincit, *inſectatur.*

Λούπερκος. βηρύτιος γραμματικός. γεγονὼς μικρὸν πρὸ τοῦ κλαυδίου τοῦ δευτέρου καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ τοῦ ἄν, γ'. περὶ τοῦ ταώς. περὶ τῆς καρίδος. περὶ τοῦ παρὰ πλάτωνι ἀλεκτρυόνος. κτίσιν τοῦ ἐν αἰγύπτῳ ἀρσινοΐτου. ἀττικὰς λέξεις. τέχνην γραμματικήν. περὶ γενῶν ἀρσενικῶν, θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, βιβλία ιγ'. ἐν οἷς πολλὰ κατευδοκιμεῖ ἡρωδιανοῦ. B

Λουσία. Luſia. Municipium Tribus OEneidis, à quo populares *dicti ſunt* Luſienſes. Et Λουσιεύς, Luſienſis, in ſingulari, qui eſt ex hoc municipio. *Scribe,* Λουσία. Δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς, ἀφ' οὗ δημόται Λουσιεῖς. καὶ Λουσιεύς, ἑνικῶς.

Λουσία ἀφ' ἧς οἱ δημόται λουσιεῖς. καὶ λουσιεὺς δῆμος τῆς οἰνηΐδος.

Λουτρά. Lauacra. vt, Cùm autem ingreſſi fuiſſent in vrbem, quæ lauacra habebat, partim quidem, manufacta, & arte elaborata, partim verò, ex terræ ſinu ſcaturientia, & ebullientia, ad vtilitatem, & delicias *hominum* apparentium, *i. eò proficiſcentium,* ſecundo flumine delatus, *vt vulgò dicitur,* voluptatis ſeruus euaſit.

Λουτρά οἱ δὲ, εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν χειρότμητα, καὶ τετεχνασμένα, τὰ δὲ, ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς ἀναβρύοντα, καὶ ἀναβλύζοντα, καὶ ἐπερχόμενα μεθ' ἡδονῆς πρὸς ὠφέλειαν τε, καὶ τρυφὴν τοῖς φαινομένοις. παραδοὺς ἑαυτὸν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι δοῦλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς. C

Λουτρόν Lotio. Lotura. Sordes. Vel ablutionis ſordes. *Sordes aquæ, qua quis ſe lauit.* vt, Et balneorum bibet ſordes. *i. ſordidam aquam.* Procopius. Et balneum parari iuſſit. Sibi enim libêre ibi poſtridie lauare. Helladius Alexandrinus Grammaticus, qui fuit tempore Imperatoris Theodoſij Iunioris, ſcripſit expoſitionem Lauacri Conſtantianorum.

Λοῦτρον. τὸ ἀπόλουμα. τὸ ῥυπαρόν, ἢ τὸ ἀπόλουτρον. καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λοῦτρον. προκόπιος. τὸ βαλανεῖον ἐν παρασκευῇ ἐκέλευσε γενέσθαι. λούσασθαι γὰρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὑστεραίᾳ βουλομένῳ ἦν. ἑλλάδιος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, γεγονὼς κατὰ τὴν βασιλείαν θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἔγραψεν ἔκφρασιν τοῦ λουτροῦ κωνσταντιανῶν.

Λουτροφόρος. Balneum ferens. Et λουτροφορεῖ. Balneum fert. Mos fuit illis, qui nuptias celebrabant Athenis, vt balnea ſibi nuptiarum die curarent afferenda. Ad hæc autem *afferenda* mittebant puerum marem genere proximum. Et iſti *pueri* balnea ferebāt. Mos etiam fuit balneas ferre illis, qui nuptiarum expertes, *&* *cælibes* deceſſerant, & *balneum* in *eorum* ſepulchro ſtatuere. Hoc autem erat, puer litulam tenens, *qui ſupra defunctorum ſepulchrum collocabatur.* Balnea verò afferebant ex illo fonte, qui nunc quidem *à nouem fiſtulis, vnde proſilit aqua, Græcè* Enneacrunos vocatur, olim verò, Callirrhoe, *id eſt, pulchrè fluens.*

Λουτροφόρος. καὶ λουτροφορεῖ. ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν ἀθήνησι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτω τοῦ γένους παῖδα ἄρρενα. καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν. καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι. τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον, ἐκ τῆς νῦν μὲν ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ καλλιρρόης. D

Λοφάδια Supra collum. Supra ceruicem.

Λοφάδια. κατὰ τοῦ αὐχένος.

Λοφεῖον. Speculi theca. Vel theca criſtæ galeæ. Loculus. Arcula. Hęc autem eſt rotunda. Ariſtoph. Nubibus. *pag.* 100. *v.* 10. 11.

Λοφεῖον. ἡ τοῦ κατόπτρου θήκη. ἢ ἡ θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. περιφερὴς δὲ αὕτη. ἀριστοφάνης νεφέλαις. E

Detraham, de cœlo deducam *noctu Lunam.*
Deinde verò
Ipſam concludam in arcula rotunda.

Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ
Αὐτὴν καθείρξαιμ' εἰς λοφεῖον στρογγύλον.

Si τὸ λοφεῖον ſit diminutiuum. trium criſtarum minimam ſignificat, & per ι ſcribitur, λόφιον, *&* *acuto notatur in antepenultima.* Si verò per ει diphthongum ſcribatur, circunflectitur in penultima, & criſtæ thecam ſignificat. *Quare diuerſo modo, diuerſóque ſignificatu ſcribitur* λόφιον, & λοφεῖον. *In Acharn. pag.* 304. *v.* 12. *Schol. annot* 2.

Ἐὰν μὲν ᾖ ὑποκοριστικόν, δηλοῖ τὸν ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι. ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου. προπερισπᾶται. καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τοῦ λόφου. λόφιον, καὶ λοφεῖον. F

Λοφίας. κ. ὁ. Collum. Ceruix.

Λοφίας. ὁ τράχηλος.

Λοφιά. *vel,* λοφία. Colliculus. Collis. Ceruix. Eminentia dorſi. *Ariſtoph. Ranis. pag.* 162. *v.* 25.

Λοφιά.

Λοφνῶσι. Λοφνίσι. *quod à recto ſingulari* λοφνίς, λοφνίδος. *i.* Facibus.

Λοφνῶσι τῶν λαμπάσι.

Λοφοπωλεῖν. Criſtas vēdere. Annuere. Qui. n. criſtas vendebant,

Λοφοπωλεῖν. ἐπινεύειν. οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλ-

A λοιῶντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι, συνεχῶς ἔνευον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς.

vendebant, eas capiti imponentes, crebrò nutabant, & caput quaſſabant, vt emptoribus oſtenderent ſanos eſſe pilos, nec madefactos, nec fucatos.

Λόφος. γῆς ἀνάστημα. ἤγουν περικεφαλαία.

Λόφος. Terræ tumulus. Collis. Apex. Vel galea. *Item criſta. unde verbum* λοφᾶν *i. multas criſtas habere. Sic enim apud Ariſtophanem in Pace. pag. 480. v. 1. annot. 1. Sic etiam in horum ſenariorum altero videtur accipiendum.*

Καὶ παῖδας εἶχε λνίου κόμη θρίψας,

Et filios habebat ſegetis comâ, frugibus *nutritos*,

Λοφῶντας ἤδη. καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίοις.

Multas-criſtas-habentes iam, & pennis vigore-valentibus-præditos, aliſque robuſtos.

B Περὶ κορυδαλοῦ φησί.

De corydalo loquitur.

Λόφος. τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.

Λόφος. Ceruix. Et ſummus galeæ apex. Galeæ criſta.

Λόφαλοι. τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ, αἱ τριχώσεις.

Λόφαλοι. In galeis ſplendida ſcutula. *Parua ſcuta galeis affigi ſolita.* Sed λόφοι. Ipſę *criſtarum ſetæ.*

Λοχαγοῖς. στρατηγοῖς. ταξιάρχαις.

Λοχαγοῖς. Manipulorum-ducibus. Cohortium-ductoribus. Ducibus. Tribunis-militaribus.

Λοχαῖοι δίφροι. οἷς πρὸς τὸ τίκτειν ὀψὲ χρῶνται αἱ γυναῖκες.

Λοχαῖοι δίφροι. Puerperæ ſellæ. Sellæ, quibus in partu mulieres vtuntur.

Λοχεύει. ἐνεδρεύει.

Λοχεύει. Inſidiatur.

C Λοχεύονται. γεννῶσι. καὶ αὐτολόχευτος. αὐτογέννητος. ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος.

Λοχεύονται. Pariunt. Gignunt. Et αὐτολόχευτος. Perſe-genitus. Deus, qui à-nullo-genitus-eſt.

Λοχεία ἐπὶ γυναικὸς ὅτε τίξεται. λοχία δὲ διὰ τοῦ ι. ἡ ἐνέδρα.

Λοχεία. Puerperium. Partus. De muliere dicitur, quum parit. λοχία verò per ι. Inſidiæ.

Λόχησις. ἡ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ λοχῶ, τὸ ἐνεδρεύω.

Λόχησις. Inſidiæ. à λοχάω ῶ Inſidior.

Λοχίτης. ὁ ἐνεδρεύων.

Λοχίτης. Qui-inſidiatur. Inſidiator.

Λόχμας. συμφύτους τόπους. ἀριστοφάνης.

Λόχμας. Arboribus conſita loca. Denſitates arborum. Lucos. Syluas. Ariſtoph. *in Eccleſiaz. pag.* 486.

Ἔχω τὰς μασχάλας

Equidem-primùm quidem habeo axillas, vlnas.

D Λόχμης δασυτέρας. ὥσπερ ἦν συγκείμενον.

Sylua denſiores, vt erat conuentum. i. vt inter nos conuenerat.

Ἐθρέψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν' ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καὶ ἀλειψάμεναι τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας.

Mulieres aluerant pilos, ait, quum ſuffragarentur, viri eſſe viderentur. Ad ſolem verò per totum diem apricabantur, ſeque calefaciebant, vt virorum inſtar nigreſcerent. *Deinde quum meus maritus iuit forum,*

Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον

Peruncto corpore toto, per diem totum

Ὥσπερ μελανθῆναι ὡς ἀνήρ.

Calefiebam ſtans ad Solem.

N O T AE.

Ἔχω τὰς μασχάλας.] Ariſteph. in Eccleſiazuſis. pag. 486.

E Γυ. Ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
Λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον.
Ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μοι,
Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας,
Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Schol. annot. 14. ἔχω τὰς μασχάλας.] ἔθρεψαν γὰρ τρίχας [αἱ γυναῖκες,] ἵνα ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. Schol. annot. 15. πρὸς τὸν ἥλιον] ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ.

Λοχμαία μοῦσα. ἡ τῶν ὀρνίθων. ἐγκεκρυμμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν.

Λοχμαία μοῦσα. *Ariſtoph in Auibus. pag. 397. v. 5. Schol. annot. 3.* Syluestris Muſa. Cantus auium. In ſyluis enim deliteſcentes canere ſolent.

Λόχμη. παροιμία. λόχμην πολλὴν φορεῖς· αἰτὶ τοῦ πληθύσῃ. οὗτος δὲ ὁ φορμίων τριχώδης ἦν, καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

F Λόχμη. Sylua. Prouerbium. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 559. v. 22. Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 744. ad. 57.* Syluam multam geſtas. Pro, Depilaberis. Pili tibi euellentur, vel ſunt euellendi. Hic enim Phormio piloſus, & *hirſutus* erat, & nates nigras habebat.

Λόχμη. δασὺς τόπος. πλαγία σύμφυτος, καὶ λοχμώδης, τῶν δὲ γυναικῶν καὶ τῶν μειρακίων *bus. pag. 375. v. 30. Schol. annot. 14. Obliqua ſcribitur.*

Λόχμη. Sylua. Lucus. Denſus *arboribus* locus. λοχμὰ *verò, ὀξυτόνως. vt apud Hom. Il. M. 460. f.* Arboribus-conſita, & Syluoſa *terra. Sic apud Ariſtoph. in Aui-* Et, Cùm autem mulierum, & adoleſcentum turba

in quandam ſyluam intraſſent, occaſionem-obſeruabant.

Λόχμιος. Syluius, ſylueſtris, denſus, hirſutus. In epigrammate. Hirſutum ſyluigradum. λόχμιον. hoc eſt δασύ. Denſum, villoſum, hirſutum.

Λόχος. Inſidiæ. *Militaris.* ordo. Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag.* 551. Ly, Per treas, *Cererem*, *& Proſerpinam* cognoſcetis profectò Quòd & apud nos ſunt quatuor cohortes Bellicoſarum mulierum intus armatarum. Quia apud Lacedæmonios erant quatuor cohortes, *vel manipuli*, quibus Rex vtebatur.

ὄχλος, λόχμην τινὰ εἰσδυῶτες, ἐκαραδόκουν. A

Λόχμιος. ἐν ἐπιγράμματι. λόχμιον ὑλοβάταν. τουτέστι δασύν.

Λόχος. ἐνέδρα. τάξις. ἀριστοφάνης. γνώσεσθ᾽ ὅτι καὶ παρ᾽ ἡμῖν εἰσὶ λόχοι δ᾽ μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων. διότι καὶ παρὰ λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ᾽ λόχοι, οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεύς.

N O T AE. B

Γνώσεσθ᾽ ὅτι.] Apud Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 551. v. 30. 31. 32. Sic ſcribitur, vt hîc ſcribendum.

Λυ. — Νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ᾽ ἄρα
ὅτι καὶ παρ᾽ ἡμῖν εἰσὶ τέσσαρες λόχοι
Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

Λόχος. Manipulus. Manus ex octo viris *conſtans, & conſlata.* Alij verò *dicunt eſſe manum, quæ conſtat* ex duodecim, alij, ex ſexdecim, quæ *manus eſt* perfecta, & moderata. Et manipuli ductor *vocatur* λοχαγὸς, *qui eſt manipuli* Antiſtes. *i. primus-in-acie-ſtans.* Idem eſt *totius manipuli* primus, & præſtantiſſimus.

Λοχῶ. Inſidior. λοχήσω. Inſidiabor. Datiuo *gaudet, eſtque verbum* ſimplex. Et ἐλόχησα. Inſidiatus ſum.

Λοχῶντες. Inſidiantes.

Λωβᾶται. Lædit. Labefactat. Nocet. Contumeliâ afficit.

Λωβητῆρα. *Hom. Iliad.* β. *pag.* 68. *v.* 13. Conuiciatorem. Contumelioſum. Et λωβήτωρ Noxius. Qui-nocet. Qui-lædit. Corruptor. Vaſtator. vt, Vuarum indefeſſum, & plantarum vaſtatorem aprum.

Λώβη. Genus morbi. *Mutilatio.* Et λωβὸς, qui particeps-eſt huius *morbi. Qui hoc morbo laborat. Mutilatus.*

Λωγαῖος. Logaius, Nomen proprium. Significat & ipſum pectus. *N. L. vide* λωγάλιον, *&* λωγάλιος *in lex. Græcolat. & apud Heſych.*

Λώϊον. Melius. Præſtantius. Et λωΐτερος. Melior. Præſtantior.

Melior eſt *cygni. i.* oloris *exiguus ſonus, quàm graculorum*

Crocitatio in vernis ſparſa nubibus.

Λῷον. Melius. Præſtantius.

Λῶμα. Ora-veſtimenti. Margo. Fimbria.

Λῴονος. Melioris rationis.

Λῶος. Lous. Nomen menſis apud Macedones. *Apud latinos eſt menſis* Auguſtus.

Λώπην. Et λώπιον. Idem. Pallium. Veſtimentum. Amiculum. Veſtem. In epigrammate.

Faces ardentes mea ventilationibus veſtis

Reſtinxi, & penetrans obliquus in thalamum.

Λωπίζω. Exuo. Veſtem-detraho. Spolio. Nudo.

Λώπιον. Vile-veſtimentum. Pannoſa, viliſque veſtis. *Nauticum* velum. *In epigram.* Δεσπότα χειμερίης. *&c. Sic enim iam metri cauſa legendum videtur. Quod Macedonicè dictum, pro communi* Δεσπότης.

Dominus hybernæ donarium nauigationis ſe

Suſpenſurum-eſſe ſanctis hoc velum in veſtibulis

Λόχος. σύστημα ὀκτὼ ἀνδρῶν ὀκτώ. οἱ δὲ, ἐξ ἀνδρῶν ιϐ᾽ οἱ δὲ, ἐκ ις᾽. ὃ καὶ τέλειον, καὶ σύμμετρον. καὶ λοχαγὸς, ὁ πρωτοστάτης, ἡγεμὼν, ὁ αὐτὸς ἐστι πρῶτος, καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Λοχῶ. λοχήσω, δοτικῇ. ἁπλοῦν. καὶ ἐλόχησα. C

Λοχῶντες. ἐνεδρεύοντες.

Λωβᾶται. βλάπτει. λυμαίνεται. ὑβρίζει.

Λωβητῆρα. ὑβριστήν. καὶ λωβήτωρ, ὁ βλαπτικός. βοτρύων ἀκάμαντα, φυτῶν λωβήτορα κάπρον.

Λώβη. εἶδος νόσου. καὶ λωβὸς, ὁ ταύτης μετέχων. D

Λωγαῖος. ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ στῆθος.

Λώϊον. κρεῖσσον. καὶ λωΐτερος κρείσσων.

Λωΐτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἢ κολοιῶν

Κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Λῷον. βέλτιον.

Λῶμα. τὸ κράσπεδον.

Λῴονος. τοῦ κρείσσονος λόγου. E

Λῶος. ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν ὁ αὔγουστος.

Λώπην. ἱμάτιον. καὶ λώπιον, τὸ αὐτό. περίβλημα. ἐν ἐπιγράμματι.

Φρυκτοὺς αἰθαλόεντας ἐμῆς ῥιπίσμασι λώπης

Ἔσβεσα, καὶ δοχμὸς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

Λωπίζω. τὸ ἐκδύω.

Λώπιον. τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον. λαῖφος. F

Δεσπότης χειμερίης

Ἄνθημα ναυτιλίης

Ἀρτήσειν ἁγίοις, τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις

Vouit.

A Εὔξατο.

Vouit.

Λωποδύτης. ἱματίων κλέπτης. ἢ λωποδύτης, ὁ νεκροὺς ἐκδύων. καὶ λωποδυτεῖν, τὰ ἱμάτια κλέπτειν. οἱ δὲ τῶν περσῶν τεθνεῶτες λωποδυτούμενοι, καὶ ταφῆς ἀμοιροῦντες, τοῖς θηρίοις ἑτοίμως ἦσαν αὐτοσχέδιος.

λωποδύτης. Palliorum-fur Graſſator. Qui vias obſidet, & viatores veſtibus ſpoliat. Vel λωποδύτης. Mortuorum-ſpoliator. Qui mortuos-ſpoliat. Et λωποδυτεῖν. Pallia, veſtéſque furari. Palliis, veſtibúſque ſpoliare. vt, Perſæ verò mortui, quia veſtibus-ſpoliabantur, & ſepulturæ expertes erant. *i. nec ſepeliebantur, ideo* feris erant pabulum ex-tempore-paratum.

Λῶπος. ἱμάτιον.

λῶπος. Pallium, Veſtis.

Λῶρος.

λῶρος. Lorum.

Λῷστος. βέλτιστος, καὶ ὄνομα κύριον.

λῷστος. Optimus. Præſtantiſſimus. Et nomen proprium. Loſtus.

B Λώτ. υἱὸς ἦν ἀνεψιὸς ἀβραάμ. ἀπεστάλησαν γὰρ οἱ ἄγγελοι εἰς σόδομα ἀφανίσαι τὰς πόλεις διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ ἀβραὰμ, ἱκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσαι, τάχα διὰ τὸν λώτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν σοδόμοις γενόμενοι, ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ λώτ. οἱ δὲ σοδομῖται ἀποσπᾶν αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθοράν. τοῦ δὲ διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροτείνοντος τὰς θυγατέρας, ὡς οὐκ ἐπείθοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἠφανίζοντο

C τὰς ὄψεις. ὁ δὲ, ἅμα ταῖς θυγατράσι, καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπετο. ἥτις ἐπιστραφεῖσα, μετεβλήθη εἰς στήλην ἁλός. ὁ δὲ λώτ, εἰς σηγὼρ διασωθεὶς, τῇ τε πόλει παραίτιος ἐγένετο σωτηρίας, τῶν ἀνδρῶν ἀφανισθέντων, ὡς λόγος. τῶν τε λοιπῶν διαφθαρεισῶν, καὶ τῆς λίμνης ἅμα τῇ γῇ ἀνατραπείσης. κἀν τῷ ὄρει μεθυσθεὶς, ταῖς θυγατράσι συνῆλθε. τεκνοῖ τε τὸν μωάβ, καὶ τὸν ἀμμών. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ὄντες ἐν σαττὶμ, ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατράσι τῶν μωαβιτῶν, εἰδωλολατρήσαντες, καὶ

D προσκυνήσαντες τὸν βεελφεγὼρ, καὶ τῶν θυσιῶν μετέλαβον. μωϋσῆς δὲ παρώξυνε κατ' αὐτῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας. καὶ ἀνῃρέθησαν δισμύριοι, καὶ τετρακισχίλιοι. φινεὲς δὲ ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν ἰσραηλίτην, ὄνομα ζαμβρῆ, συμπεπλεγμένον μαδιανίτιδι, ἧ ὄνομα χασβὶθ, ἀμφοτέρους διέπειρε, καὶ τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ θεοῦ.

λώτ. Lot. Hic erat Abrahami conſobrinus. Angeli igitur Sodoma iuerunt, illas vrbes, ob ipſarum peccata, deleturi. Abrahamus verò ſuppliciter-orauit *Angelos*, ne iuſtum vnà cum impio perderent, fortaſſe propter Lotum. Angeli verò, cùm Sodomis fuiſſent, hoſpitio excepti ſunt à Loto. Sodomitæ verò ipſos ad ſtuprum abſtrahere conabantur. Cùm autem Lotus ob hoſpitalitatem *Sodomitis* pro *Angelis* offerret filias, nec illi parêrent, *nec à nefario conatu abſtinerent*, ipſis quidem ab Angelis oculi præſtricti-fuerunt. Ille verò *Lotus* cum filiabus, & coniuge *ex vrbe ab Angelis* fuit-emiſſus, quæ *Loti coniux* conuerſa, in ſalis ſtatuam eſt-mutata. Lotus verò, cùm Segorem ſaluus-perueniſſet, illi vrbi fuit ſalutis autor, viris è medio ſublatis, *qui vrbem incolebant*, vt ferunt, reliquis quatuor *vrbibus* deletis, & lacu vnà cum ipſa terra euerſo. Et in illo monte inebriatus, cum filiabus coiit, & Moabum, & Ammonem procreauit. Iſraelis verò filij, cùm eſſent in Sattia, ſcortati-ſunt cum filiabus Moabitarum, & idola-coluerunt, & Beelphegor adorato, victimarum illi mactatarunt, *&* *ſacrificiorum* participes fuerunt. Moſes verò eos, qui non peccarant, in eos concitauit, & viginti quatuor millia *hominum ab illis* cæſa-fuerunt. Phinees verò ſacerdos, cùm Iſraelitam, nomine Zambre, cùm Madianitide, cui nomen *erat* Chasbith, complexu-coniunctum deprehendiſſet, vtrunque *telo* traiecit, & iram Dei ſedauit.

Λωτοῦντα, ἀνθοῦντα.

λωτοῦντα. λωτοῦντα. *Hom. Iliad. M. pag. 468. F.* πεδία λωτοῦντα, *vocat campos* loto-abundantes. Florentes. Herboſos.

Λωτίη. στέφανος ἐκ λωτῶν.

λωτίη. *Ion. pro com.* λωτία. Sertum-ex-loto-textum. Corona-è-loto-confecta.

E Λωτός. βοτάνη εὐώδης. ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσι καὶ λωτοί, ἐπιθαλάμιοί τινες αὐλοί.

λωτός. Lotus. Herba ſuauem-odorem-ſpirans, quam quidam myrolotum vocant, *quòd vnguentis odoratis faciendis inſeruiat.* Et loti, quædam nuptiales fiſtulæ. *loteæ tibiæ, quæ ad nuptias adhibebantur.*

Λωτοὶ

Loti. i. Loteæ tibiæ

Ἄχευν, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι.

Reſonabant, & thalamorum ſono-percuſſæ-ſtrepebant fores.

Ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις.

In epigrammate. Et rurſus.

Διδύμους τε λωτοὺς κεροβόας, ἐφ' οἷς ποτε ἐπωλόλυξεν αὐχένα στροβιλῆσαι. καὶ αὖθις.

Gemináſque lotos cornu vocales, quibus olim quidam ſic *vlulauit, vt ceruicem torſerit.* N. L. στροβιλῆσαι. à στροβιλέω. ῶ. Et rurſus.

F Ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν

Recens enim veſpertinæ ad biſores-valuas ſponſæ reſonabant

Λωτοί. καὶ αὖθις.

Loti Et rurſus.

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις νυμφίδος ἡδὺς ἐπήχει.

Recens quidem in thalamis Nipicidis ſuauis reſonabat

Λωτὸς, καὶ γαμικοῖς ὕμνοις ἔχαιρε κρότοις.

Lotus, & nuptialibus hymnus gaudebat ſonis.

Λωτοφάγος. Lotophagus. Qui-lotum-comedit. Et Lotophagi, gens, *de qua pluribus Homer. Odyſſ. ι. pag.246.*

Λωφήσαντος. Illius, qui ceſſauit. Illius, qui quieuit.

Λωφῆσαι. Ceſſare. Quieſcere. vt, Iuſtinianus ad hominum quidem perniciem, *ad homines perdendos* fuit promptiſſimus, ad ceſſandum verò, *& ad manus ab hominum cædibus abſtinendas*, minimè-paratus-à-natura. Propriè verò λωφῆσαι dicitur de bobus, qui onus de ceruice deponunt. λόφος enim, ipſa ceruix.

Λώφησις. Sedatio. Ceſſatio. Quies. Laxamentum. Caſus.

Λωφήσομεν. *Ceſſabimus. Quieſcemus. Onere-leuabimur. Vel pro* παύσομεν. Sedabimus.

Λωτοφάγος. καὶ λωτοφάγοι, ἔθνος.

Λωφήσαντος. ἀναπαυσαμένου, ἡσυχάσαντος.

Λωφῆσαι. ἦν δὲ ἰουστινιανὸς, ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν, ἑτοιμότατος. ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι, ἐπὶ βοῶν, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

Λώφησις. παῦσις. πλάσις.

Λωφήσομεν. ἀντὶ τοῦ παύσομεν.

Λ. CVM ΟΙ.

ΛΟιβεῖον. Libamen. Libatio. Sacrificium. à λείβω. Libo.

Λοιβή. Libatio. Sacrificium.

Λοίγια. Peſtifera. Letalia. Pernicioſa. Et λοίγιος. Peſtifer. Letalis. Pernicioſus.

Λοιγόν. Peſtem. Perniciem. Exitium. Et λοιγός. Peſtis. Pernicies. Exitium.

Λοιδίας. Lœdias. Macedoniæ fluuius. Æſchines *eius* meminit.

Λοιδορισμός. Conuiciatio. Maledictio, Maledictum. Obiurgatio.

Λοιδορῆσαι. *Ariſtop. in Equitibus. pa.254.* Maledictis-inſectari improbos, nullo modo eſt odioſum, *nec reprehendendum.*

Sed honor eſt viris *probis*, & honorificium illis, qui hoc faciunt. Quod facilè fatebitur, *quicunque* rem *bene perpendit.* Hoc eſt, improbis maledicere honor proborum eſt. *Si igitur homo quem oportet multa audire etiam mala,*

Hic eſſet manifeſtus, nunquam viri mentionem feciſſem amici.

Nunc verò nullus eſt, *qui Arignotum non nouerit,*

Quicunq; vel album nouit, vel orthium modũ. Iuxta illud, ſi quis album, & nigrum nouit. Alij verò dicunt Arignotum fuiſſe citharœdum, qui canebat modum illum, qui vocatur orthius, & albus. Quẽ illo tempore omnes admirabantur. Ariphradis verò præter naturam cum mulieribus impurè-verſantis *Poeta facit mentionem in iiſdem Equitibus, eadem pag.254. pluribus nefariam impuræ libidinis fœditatem deſcribens.*

ΤΟ Λ. ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙ.

ΛΟιβεῖον. τὸ θῦμα. ἐκ τοῦ λείβω.

Λοιβή σπονδή. θυσία.

Λοίγια ὀλέθρια καὶ λοίγιος, ὁ ὀλέθριος.

Λοιγόν. φθοράν. ὄλεθρον. καὶ λοιγὸς, ὁ ὄλεθρος.

Λοιδίας. ποταμὸς μακεδονίας. αἰσχίνης μέμνηται.

Λοιδορισμός. ἡ λοιδορία.

Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐστιν ἐπίφθονον,

ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.

Τουτέστι. τὸ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι, τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν.

Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,

Αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου.

Νῦν δ' ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ἐπίσταται,

Ὅς τις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

Παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν ἀρίγνωτον κιθαρῳδὸν ὄντα, ᾄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον, καὶ τὸν λευκόν. ὅν τινες ἐθαύμαζον κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τοῦ δὲ ἀριφράδους παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί.

NOTÆ.

Λοιδορῆσαι.] Ariſtoph. in equitibus. pag.254. Sic habet,

Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον.
Ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
Οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
Νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

Eras. ad Chil.1. Cent.7. col.224. & 225. ad.98. Nouit quid album, quid nigrum.

Λοιδορία. Maledictum. Conuicium. Et λοιδορῶ. Datiuo. *vel potius, vt ſupra vides, accuſatiuo.* Maledico. Maledictis-inſector. Paſſiua verò *gaudent* accuſatiuo. *Interdum & datiuo. vide Lexica.*

Λοιδορία. καὶ λοιδορῶ, δοτικῇ τὰ δὲ παθητικὰ, αἰτιατικῇ.

A Λοιμώσσεται. φθοροποιεῖ βλάπτει. καὶ λοιμὸς, ὁ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέρος, καὶ ῥοπὴ, λοιμικὴ κατάστασις λέγεται.

Λοιμὸς. ὁ φθορεύς.

Λοιμώδης. ὁ ὀλέθρου αἴτιος.

Λοιμοί. οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες.

Λοιπάς. καὶ λοιπαδάριον.

B

Λοιπόν. ἐπίρρημα.

Λοίσθιον. τὸ ἔσχατον. καὶ λοίσθιος ἡμέρα, ἐσχάτη.

Λοῖσθος. ὁ ἔσχατος. καὶ λοίσθῳ, ἐσχάτῳ.

Εἶθ' ὅγε λοῖσθος

ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται ἐς αἴδαν.

Περὶ ἀλκμᾶνος ὁ λόγος.

Λοισθώνη. ἡ θρασεῖα.

C ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Λύβας. ὄνομα κύριον.

Λύγα. σκοτεινά. ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ ἱστοῦ παρὰ κρέκωσι ὡς λύγα πυρός.

Λύγδην. λύζοντες. ἡ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.

Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι,

Λύγδην ἔκλαιον ἅπαντες.

Λύγδινα.

D Κὴν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν

Ἕστηκε μίτρης γυμνὰ περιξομάδος.

Ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις.

Οἷά τι λύγδου

Λεπτὴν παρθενίην, βριθομένην χαρίτων

Ἔστι δὲ εἶδος λίθου ὁ λύγδος. Καὶ αὖθις.

E Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείαν.

Λυγαῖος. ἀπό τόπου.

Λυγαίως. σκοτεινῶς. Καὶ λυγὴ, ἡ σκοτία.

Λυγιζόμενος. στρεφόμενος. καλυπτόμενος. ἀπὸ τῶν λύγων. λύγος δὲ ἐστι φυτὸν ἱμαντῶδες. δῆσε μόσχοισι λύγοισιν. ὅμηρος. καὶ πλάτων ἐν γοργίᾳ. πάσας στροφὰς στρέφεσθαι. πάσας δὲ διεξόδους διεξελθὼν, ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος, ὥς τι μὴ

F παρέχειν δίκην. Τινὲς δὲ καὶ τὸ μετά τινος τιμωρίας βασανίζειν, λυγίζειν. καὶ αἱ μάστιγες, αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται.

Λύγισμα. αἰσχρὰ φωνὴ, βδελυρὸν ᾆσμα. ὁ λέ-

Λοιμώσσεται. Peſtilentiâ-inficit. Corrumpit. Lædit. Nocet. Et λοιμὸς, Peſtilentia. Contagium. Pernicioſus morbus. Intemperies aeris, & corruptio, peſtilens conſtitutio vocatur.

Λοιμὸς. Peſtilens homo. Corruptor. Pernicioſus.

Λοιμώδης. Peſtilens. Peſtifer. Pernicioſus. Perniciei autor.

Λοιμοί. Peſtilentes homines, qui non ſolùm ſemet ipſos *lædunt*, & labefactant: ſed alios etiam ſuæ luis, *malique* participes-faciunt.

Λοιπάς, λοιπάδιον. Reſiduum, & *reliquia debita pecuniæ*. Et λοιπαδάριον *diminutiuum*. Paruæ-reliquiæ *debitæ pecuniæ*.

Λοιπόν Aduerbium. Cæterùm. Deinceps. Poſtea.

Λοίσθιον. Extremum. Vltimum. Et λοίσθιος ἡμέρα. Dies vltimus.

Λοῖσθος. Vltimus. Et λοίσθῳ. Vltimo. *In epigramm.*

Deinde hic vltimus

Onere abiecto, deſcendit ad Orcum

De Alcmane verba *fiunt*.

Λοισθώνη. Audax mulier. *Andacia. Confidentia.*

Λ. CVM Υ.

Λύβας. Lybas. Nomen proprium.

Λύγα. Obſcura. vt, Apparuerunt enim ipſi ipſa telæ iuxta tramam vt obſcura ignis *ſigna N. L.*

Λύγδην. Cum-ſingultu. Singultiendo. Singultientes. Vel ſumitur pro, ſimul. *Sophocles in Oedipo Coloneo. pag. 313. f. vbi l. πάντες. τοιαῦτα vero dictum, pro, οὕτως. Talia, taliter. i. Ita. Sic.*

Sic ſe-mutuò complectentes,

Cum-ſingultu, ſingultientes, *flebant omnes.*

Λύγδινα. Lygdina. Id eſt, Lygdij lapidis inſtar candida.

Et in pectoribus adhuc illa Lygdina rotundæ-papillæ mammarum, vel, pineæ-nucis-figuræ-ſimiles

Stabant, mitra nudatæ circuntremente, circuncurrente.

In epigrammate. Et rurſus.

Vtque Lygdi

Tenuem virginitatem grauatam Charitum.

Lygdus autem eſt lapidis genus, *de quo Brodæus in ſuis in epigrammata Scholiis. pag. 548. pluribus agit.* Et rurſus.

Sculptum vendebat Lygdium quidam Mercurium.

Λυγαῖος. Lygæus. A loco *quodam nomen deductum.*

Λυγαίως. Obſcurè. Et λυγή. Obſcuritas. Caligo. Tenebræ.

Λυγιζόμενος. Qui vertitur. Qui tegitur. *Qui-viminibus-ligatur. Eſt enim hoc participium paſſiuum deductum à verbo λυγίζω. Viminibus-ligo. Vincio. Quod deriuatum ἀπὸ τῶν λύγων. i.* à viminibus. λύγος autem eſt planta lori-figuram-habens. Vimen. Hom. *Iliad. Λ.* 408. M. ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι. Quos olim Achilles Idæ in radicibus ligauit teneris viminibus. Et Plato in Gorgia. Omnes vertendi-rationes verti. Cúmque omnes tranſitus tranſiiſſet, ligatus vt auerteretur, ne daret pœnas. *N. L.*

Quidam etiam λυγίζειν *dicunt eſſe*, cum quodam ſupplicio torquere. Et flagella, *virgaque*, quibus athletæ cæduntur, λύγοι vocantur. *i. vimina.*

Λύγισμα. Turpis-vox. Impurum-carmen. Quod

Alexandrini dicunt λυγίζειν. *N. L.* λυγίζειν. *vincire, vertere, flectere, contorquere, ſubterfugere, tergiuerſari, in omnes partes ſe vertere, & effugia quærere.* ὡς τό. Vt illud, Flectebat cantiones, quot Nero flectebat, & vertebat.

γουσιν ἀλεξανδρεῖς λυγίζειν. ὁ τό, ἔκαμπτεν ᾠδὰς ὁπόσας ὁ νέρων ἐλύγιζέ τε, καὶ ἔστρεφε. A

Λυγίσμασι. Q. d. Conflactionibus. *Vocum fractionibus. Cantus-flexibus.*

Λυγίσμασι. συγκλάσμασι.

Λυγκάνουσα. Singultiens. Singultus-edens. Gemens. Eſt autem *ſingultus* quidam morbus, qui accidit illis, qui magna cum commiſeratione flent.

Λυγκάνουσα. ἀλαλύζουσα. στενάζουσα. ἔστι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσι.

Λυγκέως. Lynceo cernis acutiùs. Hic fuit Idæ frater. Ariſtophanes verò in Danaidibus *ait eum fuiſſe fratrem* AEgypti. Hic autem *Lynceus* tanta oculorum acie præditus erat, vt per abietem viderit fratrem *Idam*, quum-per-dolum-interfecit Caſtorem, vt ait Pindarus *Nem. Ode x. pag.* 423. *&* 424. Et Apollonius in Argonautis. *Argonauticorum lib.* 1. *pag.* 8. *v.* 153. 154. 155.

Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις. οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς ἴδα. ὁ δὲ ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν αἰγύπτου. τοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς δι᾽ ἐλάτης ἰδεῖν κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφόν, ὥς φησι πίνδαρος, καὶ ἀπολλώνιος ἐν ἀργοναύταις. B

Lynceus autem etiam acutiſſimis ornatus erat
Oculis, ſi modò vera eſt fama virum illum
Facilè vel deorſum ſub terra videre. i. tanta oculorum acie præditum fuiſſe, vt vel ipſam terram eâ penetraret, & perſpiceret, quæ fierent apud Inferos. Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 369. ad. 54 Lynceo perſpicacior.

Εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
Ῥηϊδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

Λυγκεύς. Linceus. Samius Grammaticus, Theophraſti diſcipulus, frater Thuridis, & Hiſtoriographi, qui & Sami tyrannus fuit. Fuit autem Lynceus eodem tempore, quo Menander Comicus, & comico certamine cum eo certauit, & vicit.

Λυγκεύς. σάμιος γραμματικός. θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς δούριδος, καὶ ἱστοριογράφου, τοῦ καὶ τυραννήσαντος σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς μενάνδρῳ τῷ κωμικοῦ καὶ ἀντεπεδείξατο κωμῳδίας, καὶ ἐνίκησε. C

Λυγκεύς. Lynceus. Animalis genus. *Lynx.* Vel acuta-oculorum-acie-præditus.

Λυγκεύς. εἶδος θηρίου. ὁ ὀξυδερκής.

Λυγμός. Singultus. Vlulatus.

Λυγμός. ὀλολυγμός.

Λύγξ. λυγκός. ὁ. *vel* ἡ. Lynx. Lyncis. Animal. *Fera, quæ Lynx vocatur.*

Λύγξ. τὸ ζῶον.

Λύγοι. Planta lori-ſpeciem-referens. Vimen. Hom. *Iliad.* λ. *pag.* 408. μ. δίδη μόσχοισι λύγοισι. Ligauit teneris viminibus. Et Arrhianus. Cùm autem ille tranſitus ipſis adeò difficilis videretur, vt illac tranſire ſe non poſſe ducerent, Brontius indigenas à ſe collectos, *& congregatos* iubet illà viâ ſibi præire, quâ ipſi alij ad alios hyberno tempore frequenter-ire conſueuerant. Illi verò, cùm circulos ex viminibus *factos* pedibus adaptaſſent, & ipſi ſine-vllo-incommodo per niuem tranſibant à circulis preſſam, & Romanis non difficilem tranſitum præbebant. Illa verò nix multis-in-locis erat 16. pedum profunditate. *vel,* 16. *pedes profunda.*

Λύγος. τὸ ἱμαντῶδες φυτόν. ὅμηρος. δίδη μόσχοισιν λύγοισι. καὶ ἀρριανός. ὡς δὲ ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβασις ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν ὁ βρόντιος τοὺς ἐπιχωρίους, κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδόν, ὅπως εἰώθεισαν αὐτοὶ παρ᾽ ἀλλήλοις φοιτᾶν ὥρᾳ χειμῶνος. οἱ δὲ, κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ περιαρμόσαντες, αὐτοί τε ἀβλαβεῖς ἐπήρχοντο κατὰ χιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων, καὶ τοῖς ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν τὴν πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ις´ πόδας πολλαχῇ τὸ βάθος. D

Λύγωνος. Lygônis. *Genitiuus à recto* λύγων. ὁ. *N. L. fortaſſe nomen proprium viri. vel dicendum* λυγών. λυγῶνος. ὁ. *Viminetum. Locus viminibus conſitus, locus, in quo vimina creſcunt. vt* ῥοδών. ῥοδῶνος. ὁ. *Roſetum. Roſarium. Locus, in quo naſcuntur, creſcúntque roſæ. Sic &* κρινών. κρινῶνος. ὁ. *Lilietum.*

Λύγωνος. E

Λυγρόν. Graue. Pernicioſum. Malum. Robuſtum. Lugubre. *Triſte.* Miſerabile.

Λυγρόν. χαλεπόν. ὀλέθριον, κακόν, ἰσχυρόν, πενθικόν. ἐλεεινόν.

Λυδία. Lydia. Regio *ſic vocata.*

Λυδία. χώρα.

Λυδιάζων. Lydiazans. Lydorum-more-viuens. *Er. ad. Chil. Cent.* 10. *col.* 602. *ad.* 37. *Lydio more.*

Λυδιάζων.

Λυδίζω. Lydorum ſtudia ſector. Lydorum partibus faueo.

Λυδίζω. τὰ τῶν λυδῶν φρονῶ.

Λύδιον μέλος. Lydium melos, vt & Dorium, & Phrygium.

Λύδιον μέλος, ὥσπερ καὶ δώριον, καὶ φρύγιον. F

Λυδός. Lydus in meridie ludit. De intemperantibus *dicitur hoc prouerbium, & de illis, qui ſunt inſatiabilis, aut intempeſtiuæ libidinis homines. Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 6. *col.* 529. *ad.* 94. Quòd his horis Lydi laſciuiãt-intemperanter. Lydi enim à-Comicis-carpuntur, quòd propriis manibus res-venereas peragant. Hoc

Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει. ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις τῶν λυδῶν ἀκολασταινόντων. οἱ γὰρ λυδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἡ δὲ παροι-

autem

A μία αὕτη, ὁμοία τῇ αἰπόλος ἐν καύματι. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.

Λυδοὶ μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκεδάσθησαν. τὸ λυ μακρὸν, ἐν ἐπιγράμματι.

Κεῖται δ' ἠπείροις διδύμοις. ἐρίσει δ' ἔτι λυδὸς

Εἴτε λάκων. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων.

Λυαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἁγίου νέστορος ἀναιρεθείς.

B Λύει. ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ. λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας, ἀντὶ τοῦ διακορεῖ.

Λύζει. ἐὰν μὲν μετὰ τοῦ ζ', ὀλολύζει. ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ. ἀλύει. τουτέστιν ἀδημονεῖ. ἢ λύζει, ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν, ἢ λυγμοῖς συνέχεται. εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχιζεν ἔρως. καὶ λυγδὴν, ἐπίρρημα. ἐκ τοῦ λύζω, λύθρος. φόνος, ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσ-

C μός. συνιστάμενος δ' ἱδρῶτος, καὶ κόνεως, καὶ αἵματος μετ' ἰχῶρος. ἐν ἐπιγράμματι.

Ὅπλα δὲ λύθρῳ

Λειβόμενος βροτέῳ σηκὸς ἄρηος ἔχοι.

Λυκάβας. ἐνιαυτὸς ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἢ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἳ τοὺς ποταμοὺς περῶσιν, ἀλλήλων κατέχοντες τὰς οὐρὰς χειμῶνος ὥρα. λυκάβας οὖν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ

D τὰ ζῶα. ἑπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάξει, δίεισι τὸν ποταμόν.

Λυκαβηττὸς. καὶ παρνασός. ὄρη μέγιστα. τὸ μὲν, τῆς ἀττικῆς. τὸ δὲ, φωκίδος. ἣν συ λέγῃς ἡμῖν λυκαβηττοὺς, καὶ παρνασσῶν μεγέθη. τουτέστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν. ἐπὶ τῶν εἴς τι μεγαλαυχουμένων. ἀριστοφάνης.

autem prouerbium eſt ſimile illi, Caprarius in æſtu. Quia his horis caprarij intemperanter-ſe-gerunt, *& intempeſtiuæ libidini ſeruiunt. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 529. ad. 95.*

Λυδοί. Lydi Magnetis Comici diſſipati-ſunt. λυ longum eſt. In epigrammate.

Iacet autem in *continente gemina. Contendet autem hic Lydus,*

Siue Lacon. multæ ſunt *matres poetarum.*

Λυαῖος. Lyæus. Nomen proprium *viri*. Hic à ſancto Neſtore *fuit* interfectus.

Λύει. Pro, λυσιτελεῖ. Conducit. Expedit. Eſt-vtile. Sed λύει χαλινὸν παρθενίας, ſoluit virginitatis frænum, pro, deuirginat. Virginate-ſpoliat.

Λύζει. Si quidem cum ζ *ſcribatur, ſignificat*, Vlulat. Si verò ſine ζ. *ſignificat*, Mœret. Hoc eſt, triſtis-eſt, dolet. Vel ſingultit, pro, quandam vocem aſperam emittit. Vel ſingultu detinetur, *ac impeditur. vt*, Deinde ſingultit, & lachrymatur, & amicis dicit. Et in epigrammate. Et lugubre ſingultiens gemebat Amor, Et λυγδὴν. aduerbium. Cum-ſingultu. à λύζω *deducitur* λύθρος. i. cædes. Vel à ſanguine manans pollutio. Conſtat autem λύθρος ex ſudore, & puluere, & ſanguine, & ichore. *i. ſanguinis humore. Pulverulenta ſanies, Cruor*. In epigrammate.

Arma verò cruore

Perfuſum humano templum Martis habeat.

Λυκάβας. Annus Quòd celeriter, vel obſcurè & tacitè eat. Vel *dictus* per tranſlationem à lupis *ductam*, qui fluuios tranſeunt hyberno tempore, alij-aliorum caudas tenentes. Lycabas igitur *dictus annus*, ἀπὸ τῶν λύκων. i. *à lupis, & verbo* βαίνειν. i. *ire. Quare nomen anni deductum* ab eo, quod his animalibus accidit. Alia enim alia ſequentia ordine, fluuium tranſeunt.

Λυκαβηττὸς. Lycabetus, & Parnaſſus, *ſunt* montes maximi. Ille quidem, Atticæ. Hic verò, Phocidis. vt, Si igitur tu dixeris Lycabetos, Et Parnaſſorum nobis magnitudines, hoc eſt bona docere? Ariſtophanes *in Ranis. pag. 171. v. 25. & 26.*

N O T Æ.

Ἢν συλλέγῃς.] Ariſtoph. Ranis. pag. 171. v. 25. & 26.

—Ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς,

E Καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν;

Conſule Schol. annot. 14.

Λυκαμβιάδες.

Εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων

Ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λυκαμβιάδες.

Λυκαονία χώρα.

Λυκάων. ὁ πελασγοῦ υἱὸς, βασιλεὺς ἀρκάδων, ἐφύλαττε τὰ τοῦ πατρὸς εἰσηγήματα ἐν δικαιο-

F σύνῃ. ἀποστῆσαι δὲ βουλόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους, ἔφη τὸν δία ἑκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν, ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον εἰς ἐπόψιν τῶν δικαίων, καὶ ἀδίκων. καί ποθ' ὡς αὐτὸς ἔφη, μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν θεὸν, θυσίαν ἐπιτελεῖν. τῶν δὲ υἱῶν αὐτοῦ, ὡς φασὶν, ὄντων ἐκ πολλῶν γυναικῶν, βουλόμενοι γνῶναι τίνες οἱ τῇ θυσίᾳ παρέντες,

Λυκαμβιάδες. Lycambiades Lycambæ filiæ. vt,

Vtinam verò lucem reliquiſſent vitantes iamborum

Sæuam Archilochi vocem Lycambiades.

Λυκαονία. Lycaonia. Regio.

Λυκάων. Lycaon, Pelaſgi filius, Arcadum Rex, patris inſtituta ſeruabat iuſticiæ ſtudio. Cùm autem & ipſe populos imperio ſuo ſubiectos ab iniuſticia vellet auertere, dicebat Iouem ad ſe frequenter accedere, homini peregrino ſimilem, ad iuſtorum, & iniuſtorũ inſpectionem. Et aliquando Deum (vt ipſe dicebat) hoſpitio excepturus, ſacrificium feciſſe *fertur*. Cùm autem ipſius filij (vt aiunt) ex multis mulieribus eſſent ſuſcepti, & vellent cognoſcere quinam illi ſacrificio interfuturi-eſſent, &

verè Deum hoſpicio-excepturi-eſſent, mactato quodam puero, *eius carnes* cum illius victimæ carnibus miſcuerunt, quòd futurum eſſet, vt non laterent *Deum*, ſi re-vera Deus *ad illud ſacrificium* acceſſiſſet, *eique interfuiſſet*. Sed cùm diuinitùs magnæ tempeſtates, & fulmina *cœlitùs* erupiſſent, omnes illius pueri interfectores periiſſe ferunt.

τῷ ὄντι θεὸν μέλλουσι ξενοδοχεῖν, θύσαντές τινα παῖδα ἐγκατέμιξαν τοῖς τοῦ ἱερείου κρέασιν, ὡς οὐ λήσοντες εἴπερ ὄντως θεὸς ἐπίοι. ὑπὸ δὲ τοῦ δαιμονίου χειμώνων μεγάλων, καὶ κεραυνῶν ἐκχυθέντων. φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι. A

N O T Æ.

Τῷ ὄντι.] L. τῷ ὄντι. pro quo paulo pòſt *ſynonymως* dicitur ὄντως. Et, pro βουλόμενοι, legendum videtur, καὶ βουλομένων, vt legitima conſtructio ſeruetur. Et, pro ἐκχυθέντων, legendum, ἐκραγέντων, ab ἐκρήγνυμι.

Λύκαινα. Lupa. Feræ genus. B

Λύκαινα εἶδος θηρίου.

Λύκαιον. Lycæum. Nomen loci. Et Lycæus *inde dictus*.

Λύκαιον. ὄνομα τόπου. καὶ λυκαῖος.

Λυκεῖον. Ipſa lupi pellis.

Λυκεῖον. τὸ τοῦ λύκου δέρμα.

Λύκειον. Lycéum Gymnaſium Athenis, vbi *milites* ante bellum exercebantur. Nam antequam expeditiones fierent, quædam armorum luſtrationes in Lyceo fiebant, *& milites armabantur*, quòd vrbi proximum-eſſet. Et valde bellicoſorum virorum luſtrationes *illic etiam fiebant*, *&* *bellicoſiſſimi quique milites explorabantur*.

Λύκειον. γυμνάσιον Ἀθήνησιν. ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐγυμνάζοντο. πρὸ γὰρ τῆς ἐξόδου, ἐξοπλασίαι τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει. καὶ ἀποδείξεις τῶν μάλα πολεμικῶν ἀνδρῶν.

Λύκειον. Lycéum, vnum *erat* de Gymnaſijs apud Athenienſes. Quod Theopompus quidem, à Piſiſtrato factum ait. Philochorus verò, Pericle curante, *operiſque præfecto, dicit factum* fuiſſe. C

Λύκειον. ἓν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον. ὁ Θεόπομπος μὲν, Πεισίστρατον ποιῆσαι φησί. Φιλόχορος δὲ, ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι.

Λυκεῖον ποτόν. Lycéus. i Lupinus, potus, id eſt, ex fonte, quem inuenit Apollo, dum *eius aqua* à lupi- biberetur. *Hic tamen potus, poſtea fieri cœpit* ex vino, & melle. *Vocabulum verò* λυκεῖον *ſcribitur* cum-circumflexo-in-penultima. *Quomodo locus hic ſit intelligendus, & corrigendus, apertè docet. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 5∞ ad. 98.*

Λυκεῖον ποτόν. ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης ὑπὸ λύκων πινομένης. ἀπὸ οἴνου, καὶ μέλιτος, παρασκευαζομένως.

Λυκηθμός. Luporum-vox. Vlulatus. vt, Ille enim vlulatus ab ipſis exauditus eſt, & propter tumultum ſubſultarunt, *ac trepidarunt*. Et, Abari igitur confertim, *vel*, *repentè in eos* irruunt, conſueto vlulatu vtentes. Nam huiuſmodi vlulatus *eſt* ipſis gratus.

Λυκηθμός. ἡ τῶν λύκων βοή. ἐξάκουστος γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο ὁ λυκηθμός. καὶ τῷ ταράχῳ ἐνεπήδησαν. καὶ οὖν οἱ Ἄβαροι, εἰσβάλλουσιν ἀθρόως χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. φίλη δὲ αὐτοῖς ἡ τοιαύτη ὠρυγή. D

Λυκίαν. Homerus *agrum* Troianum vocat Lyciam. vt, Neque quiſquam in Lycia gloriatur ſe eſſe te præſtantiorem.

Λυκίαν. τὴν Τρωϊκὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει. οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.

Λύκιον τέρας. Lycium portentum. Et Lycij, nomen gentis.

Λύκιον τέρας. καὶ Λύκιοι, ὄνομα ἔθνους.

Λυκιουργίς. λυκιουργεῖς. *vel* λυκιουργής. Demoſth. in *oratione* ad Timotheum, *pag.* 367. M. vſus-eſt hac voce. Didymus autem ait, phialas à Lycio Myronis filio confectas, ita vocari. Sed iſte Grammaticus videtur ignorare, talem formationem à propriis nominibus deductam non reperiri: ſed potius ab vrbe, gentibuſque *deriuari, vt*, κλίνη μιλησιουργής. Lectus à-Mileſiis-factus. Videndum igitur ne fortè apud Herodotum lib. 7, *pag.* 259. 20. pro, προβόλους λυκιοεργέας. i. Veruta lupos-conficientia, ſcribendum *ſit* λυκιοεργέας. *i. à-Lyciis-confecta. Vel, facta-in-Lyciâ*, vt, quemadmodum apud Demoſthenem *ſcribitur, & intelligitur vox iſta*, ſic *etiam apud Herodotum* nominentur veruta, quæ facta ſunt in Lycia.

Λυκιεργίς. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ φησι, τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων, οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεως, καὶ ἐθνῶν, ὡς κλίνη μιλησιουργής, μή ποτε οὖν γραπτέον παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῇ η. ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο λυκοεργέας. ἵνα ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. E

F

N O T AE.

Λυκιεργής.] Apud Demoſth. ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. pag. 367. M. & apud Harpocrat. vnde Suidas, legitur Λυκιουργεῖς. At Λυκιεργεῖς videtur legendum, quod colligitur ex verbis illis, ὑπὸ Λυκίου, &, ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. Sic enim ſcribendum, vt apud Harpocr. non autem vt apud Suidam, ἐν Λυκείῳ. Vel Λυκιεργής, in ſingulari, vt paulo pòſt, μιλησιεργής. Herodoti verò locus extat non ἐν τῷ η', i. octauo libro: ſed ἐν τῷ ζ. i. ſeptimo. pag. 259. 20. Vel τὸ η ſumendum ordine literarum, pro litera ſeptima, vt Homeri libros vides inſcriptos. Apud Herodotum etiam videtur ſcribendum. λυκιοεργέας, vnde per contractionem λυκιουργεῖς. At λυκιοεργέας Ionicè formatum à λυκιουργέας.

Sic

A Sic Λυκέοργος à comm. Λυκοῦργος, diſſoluta diphthongo ου in εο, vt & in πόντου, πόντεο.
Euſtath. verò pag. 907. 22. Scribit, Λύκων. κύριον δημιουργοῦ τινος, ἀφ' οὗ καὶ τῆς λυκουργῶν καλουμένων φιαλῶν.

Λύκις. λέγεται καὶ λύκος. κωμῳδεῖται ὡς ψυχρὸς ποιητής. ἀριστοφάνης.

Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,

Εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ φρύνιχος.
Εἴωθε ποιεῖν, καὶ λύκις, κἀμειψίας,

B Οὗτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχροι. ὁ δὲ φρύνιχος ἐν ταῖς κωμῳδίαις παρ' ἕκαστα ἐφορτικεύετο. κωμῳδεῖται δὲ, καὶ ὡς ξένος ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων. καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων. καὶ ὡς κακομελής. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς φρύνιχοι. σκευοφοροῦσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.

Λύκις. Lycis. Dicitur & Lycus. à Comicis carpitur vt frigidus poeta. Ariſtophanes *in Ranis. pag.* 130. *v.* 12. 13. 14. 15.

Quid igitur oportebat me iſta vaſa, ſarcináſque *ferre*,

Si quidem faciam nihil eorum, *quæ Phrynicus*
Solet facere, & Lycis, & Amipſias? Nam tres iſti
Sarcinas ferunt ſubinde in comœdia. Tres igitur iſti Comici *ſunt* ſubfrigidi, *vel*, frigidiuſculi. Phrynicus autem in comœdiis erat ſubinde grauis, *moleſtus, ac importunus*. Perſtringitur autem etiam à Comicis vt peregrinus, ob poematum vilitatem, *ob inſulſa, frigida, ac inepta poemata*, & vt aliena, *non ſua* recitans, & vt malos-verſus-habentia *poemata faciens, comicis-carpitur*. Fuerunt autem & alij tres Phrynici.

N O T AE.

Σκευοφοροῦσ'.] Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 130. v. 15. ſcribitur, vt hic metri cauſâ ſcribendum.
Σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.

C Hic autem verſus ſequitur verſum 14. cui ſubiiciendus, deinde ſcribendum, οὗτοι οὖν &c.

Λυκόζειοι. ἐθνικόν.

Λυκομήδειος. τῇ τοῦ λυκομήδους παιδὶ φιλαστραγάλῃ.

Λύκον εἶδες, ἐπὶ τῶν αἰφνίδιον ἀφώνων γινομένων οὐδ' οὐκ ἂν δύναιο πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπειν. ἀλλὰ τὸ λεγόμενον, οὐ φθέγξῃ.

Λυκόζειοι. Lycoléi. Gentile *nomen*.

Λυκομήδειος. Lycomedéus. *Lycomêdis filius. Et* λυκομηδείᾳ. *Lycomedéa, id eſt* Lycomêdis filiæ Philaſtragalæ.

Λύκον εἶδες. Lupum vidiſti De iis, qui ſubitò muti fiunt. vt, Tu verò non poteris ipſum aduerſis, *ac intentis in eum* oculis intueri: ſed (quòd vulgò dicitur) non loquêtis: *at obmuteſces, quaſi lupum videris. Cum his ſequentia videntur iungenda. Nam*

D Λύκον εἶδες, εἴπερ ἀλλοθί που, κἂν ταῦθα δόξει κυρίως εἰρῆσθαι.

Λυκόποδες. οὕτως ἐκάλουν τοὺς τυράννων δορυφόρους. τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τὴν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διαπαντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους, ὥς τε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ ἀριστοφάνης ἐν λυσιστράτῃ, τοὺς ἀλκμαιωνίδας φησίν. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι. πρὸς ἱππίαν τὸν τύραννον, καὶ τοὺς πεισιστράτου υἱεῖς, ἐτείχισαν λειψύδριον τὸ ὑπὲρ πάρνηθος. εἰς ὅπερ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν ἀριστοτέλης ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Λύκον εἶδες. Lupum vidiſti. *Prouerbium hoc* ſicubi alibi, & hic propriè dictum videbitur. *Eraſ. ad Chil.* 1. *Cent.* 7. *col.* 255. *ad.* 86. *Lupi illum priores viderunt.*

E Λυκόποδες. Lupipedes. Ita vocabant tyrannorum ſatellites. Robuſtos enim ſeruos ad corporis cuſtodiam adhibebant, *vel* ἔλαβον, *aſſumebant*. Lupipedes verò vocabantur, quòd pedes lupinis perpetuò tectos haberent, ne à circunfuſo *aere* adurerentur. Velquòd in clypeis inſignia lupi haberent. Ariſtophanes verò in Lyſiſtrata. *pag.* 556. *v.* 21. Alcmæonidas, *Lupipedes* vocat. Hi enim bello aduerſus Hippiam tyrannum, & Piſiſtrati filios ſuſcepto, Lipſidrium *caſtellum* ſupra Parnethem *montem* muniuerunt, in quod quidam ex vrbe conuenerunt, vt ait Ariſtoteles in libro de Athenienſium Repub. *vide* Λυκόποδες *apud Heſychium.*

N O T AE.

Ὁ δὲ ἀριστοφάνης ἐν λυσιστράτῃ.] pag. 556. v. 21. 22. 23.
Ἀλλ' ἄγετε λυκόποδες,
Οἵπερ ἐπὶ λειψύδριον
Ἤλθομεν, ὅτ' ἦμεν ἔτι.

F

Λυκοῤῥαίστης. ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων. δέρμα λυκοῤῥαίστης ἐκρέμασε τελέσων.

Λύκος. ὁ καὶ βουθήρας ῥηγῖνος ἱστορικός. πατὴρ λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγο-

Λυκοῤῥαίστης. Luporum-interfector. *Epigr. lib.* 6. *pag.* 434. *epigr.* 111. *ſcribitur, vt hic ſcribendum*, ἐκρέμασε Τελέσων. Pellem luporum-interfector ſuſpendit Teleſon.

Λύκος. Lycus, qui & Butheras, Rheginus hiſtoricus, pater Lycophronis tragici, qui fuit ſub *Alexandro*

ſucceſſoribus à Demetrio Phalereo, inſidiis appetitus. Scripſit hiſtoriam Libyæ, & de Sicilia.

νώς. καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου φαληρέως A
οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν λιβύης. καὶ περὶ σικελίας.

Λύκος ἀετὸν φεύγει. Lupus aquilam fugit. De iis, quæ nequeunt vitari. *Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 549. ad. 78.*

Λύκος ἀετὸν φεύγει. ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

Λύκος ἔχανεν. Lupus hiauit. De iis, qui ſe aliquid adepturos ſperant: ſed ſua ſpe fruſtrantur. Lupum enim dicunt, quum aliquid rapere vult, hiantem ad id accedere. Quum autem non adeptus eſt id, quod voluit, ipſum fruſtrà hiaſſe dicunt. Hoc igitur de illis dicunt, qui ſe magnum quæſtum facturos ſperabant: ſed ſua ſpe fruſtrati ſunt. Ariſtoph. in ſecundis Theſmophor. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 438. ad. 58.*

Λύκος ἔχανεν. ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων τι ἕξειν, διαμαρτανόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα προσέρχεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενὸν αὐτὸν χανεῖν φασιν. ἐπὶ οὖν τῶν B
συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις β.

Λύκος. Lupus circum puteum ſaltat. De iis qui in re aliqua fruſtrà laborant. Quia *lupus puteum* irrito conatu circumit, quum ſitit, quia bibere non poteſt *aquam in puteo exiſtentem, & fruſtrà laborat,* quum aliquid perſequitur: & id in puteum decidit. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 408. ad. 76.*

Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει. ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἐὰν διώκοντος αὐτοῦ τι, τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Λύκος χανών. Lupus hians. De *rebus* irritis. AElianus. Ille verò Deum orabat, vt & opem ſibi ferret, & lupos hiantes immitteret, qui res illius ſibi deſcriberent, vt ne ipſe riſum moueret aliis, *iiſque fieret ridiculus:* at alij *riſum mouerent, ridiculique fierent* ipſi.

Λύκος χανών. ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. αἰλιανός. ὁ δὲ, ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ ἐπικουρῆσαί τι αὐτῷ, καὶ λύκους κεχηνότας ἐναφεῖναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὄφλῃ γέλωτα ἄλλοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ. C

Λύκος. Lupus hians ineptos ſignificat mores. *Hic ſenarius ad ſomniorum coniecturas, & interpretationem pertinet.*

Λύκος κεχηνὼς φλυάρους δηλοῖ τρόπους.

Λυκόστομος. Lupi-os-habens. Et κρασίχολος. mixtam-bilem-habens. Vel temperatam bilem-habens. *vel idem eſt ac ἐγκρασίχολος. i. in-capite-bilem-habens. Mag. Etym. col. 318. 33.* Epitheta *piſcis* apuæ, hoc eſt ἐγγραύλεως. *Sic enim apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 226. in v. 11. Schol. annot. 8 ἔστι δὲ ἀφύη ἡ παρὰ πολλοῖς λεγομένη ἐγγραυλις. Eſt autem aphya, vel apua, ea, quæ vulgò vocatur engraulis. vide locum.* Et rurſus. Non lupus ex hominibus: ſed ex Rege tyrannus acerbus abit, *diſcedit, euadit, fit,* ſecundùm Arcadicam fabulam. D

Λυκόστομος. καὶ κρασίχολος, ἐπίθετα ἀφύης. ὅ ἐστιν ἐγγραύλεως. καὶ αὖθις. οὐ λύκος ἐξ ἀνθρώπων κατὰ τὸν ἀρκαδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπαίρει πικρός.

Λύκου δεκάς. Lupi decas. *Sic Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 530. ad. 99. vel, vt Vuolfius, Lyci decima.* Hoc prouerbij vim habet. Quia Lycus Heros prope Dicaſteria, *ſiue Prætoria, in quibus iudicia fiebant,* erat collocatus, vbi calumniatores erant-aſſidui. In ſingulos autem dies triobolum ipſi erat-aſſignatum. *Ariſtoph. Veſpis. pag. 324. v. 12. Ὦ Λύκε δέσποτα Vide Schol.*

Λύκου δεκάς. παροιμιῶδες. ἐπεὶ λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα προσεστήκεσαν οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

Λύκος. Lycus eſt Heros, feræ, *lupi* formam habés. Athenis verò in Prætoriorum columnis erat-collocatus. Ad quem munerum-captatores, deni conueniebant, & *ibi* verſabantur. Hinc etiam hoc prouerbium *manauit,* Lyci decima, *ſiue Lupi decas.* Ab illo autem δεκάς deductum eſt verbum δεκάζεσθαι. i. muneribus corrumpi. *Vide Δεκάζω in Græcolat. Lex.*

Λύκος ἐστὶν ἥρως μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου. πρὸς δὲ τοῖς ἐν ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις. πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθα καὶ ἡ παροιμία, λύκου δεκάς. E
ἐξ οὖν τῆς δεκάδος, τὸ δεκάζεσθαι.

Λύκου πτερά. Lupi alæ. Dicitur de rebus, quæ fieri nequeunt, quum terror ad verba vſque, *nec vltra* procedit. *Er ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 151. ad. 81.*

Λύκου πτερά. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος ᾖ.

Λυκοῦργος. Lycurgus, Spartanus, Patroclis, Ἡρακλέους. *i. Herculis* nepos. *i. vnus ex Herculis poſteris,* Legiſlator. Quem aiunt vel ex Creta, vel ab ipſo Deo *ſuas* leges accepiſſe. Quem etiam Pythia Deum appellauit. Hic inſtituit etiam Virginum Gymnaſia. Idem edixit non oportere maritos cum vxoribus perpetuam habere conſuetudinem. Et *pueros* in clypeo nutriri *iuſſit.* Et *infantes recens* natos in Eurota fluuio lauari, & Gymnopædiam. *i. nudorum puerorum palæſtram, quâ pueri nudi exercebantur, inſtituit,* quâ adoleſcentes cogebat perpetuò ſine veſtibus in Gymnaſiis verſari, & publica virtutis certamina certare,

Λυκοῦργος σπαρτιάτης, πατροκλέους ἀπόγονος, νομοθέτης, ὅν φασιν, ὡς ἐκ κρήτης, ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ τοὺς νόμους λαβεῖν, ὃν καὶ θεὸν ἡ πυθία προσηγόρευσεν. οὗτος καὶ γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε. καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς ὁμιλίας παρὰ F
τὰς γυναῖκας ποιεῖσθαι. καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος τρέφεσθαι. καὶ ἐν εὐρώτᾳ ποταμῷ λούεσθαι τοὺς τεχθέντας, καὶ τὴν γυμνοπαιδίαν. ἢ τοὺς ἐφήβους ἠνάγκαζε διαπαντὸς, μὴ ἔχοντας χλανίδα, γυμνασίοις προσκεῖσθαι, καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίως

A ἀρετῆς ἀγῶνας. ὑπαιθρίους τε κοιμᾶσθαι. τροφήν τε ἔχειν τὴν ἐκ θήρας. τήν τε διαμαστίγωσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν αὐτὶ φόνου σκυθρωποῦ ἐφηβος γὰρ πρότερον ἐθύετο τῇ ἀρτέμιδι τῇ ὀρθωσίᾳ. καὶ μέντοι καὶ τὰ φιλίτια, ἃ ἐστι συμπόσια μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο διανυσταζομένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς ἢ λίθος, ἢ ξύλον. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς παρατάσσεσθαι. θανάτου τὴν ἄτιμον ζωὴν εἶναι χείρονα τιθέμενος. B καὶ ἀποφαινόμενος, εἶναι αὐτῇ λύσιν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀριστεύσειε. τοῦτο ἀριστοδήμῳ συνέβη, ὃς ὁ τρέσας ἐπικληθεὶς ἐκ λειποταξίου τοῦ ἐν πύλαις, τῇ ἐν πλαταιαῖς ἀριστείᾳ τὴν ἀτιμίαν ἔλυσε. διὰ τοὺς τούτου νόμους, αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους προπέμπουσαι τοὺς παῖδας περὶ τῆς ἀσπίδος, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰν, ἔλεγον. αἴτι τοῦ, ἢ ταύτην κόμισαι ὑποστρέφων, καὶ μὴ γυμνὴ ῥίψασπις, ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομισθήτι νεκρός. οὗτος τοῖς μὲν εἵλωσι τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν C προσέταξε. ξένους δὲ ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας διαφθορὰν ὑφορώμενος. βραχυλογίαν τε ἐτίμησε, καὶ πενίαν. τὴν μὲν, σοφίας εἶναι σημεῖον, τὴν δὲ, ἀρετῆς διδάσκαλον οἰηθείς. καὶ ὁμολογεῖ τούτοις ὁ θεός. φυλάττεσθαι γὰρ αἰνεῖλε πολλάκις φιλοχρηματίαν. ἀριστοκρατίαν δὲ καταστησάμενος, καὶ βασιλέας δύο τῶν ἀφ' ἡρακλέους ἔταξεν εἶναι. καὶ ἐφόρους τοὺς γέροντας. οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἐξ ἑκάστης πολιτείας τὸ ἄριστον ἐκλεξάμενος. ὥρκωσε δὲ τοὺς λακεδαιμονίους, μὴ λῦσαι D νόμον. καὶ ἀπεδήμησε. χρήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ θεοῦ, λακεδαιμονίους εὐτυχήσειν ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παραβαίνωσι τοὺς λυκούργου νόμους, ἐλθὼν εἰς κρήτας, ἀπεκαρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθείη λῦσαι.

certare, *vel, obire*, & ſub-dio dormire, & alimentum ex venatione *paratum* habere, & flagellationem, quæ virtutis eſſet exercitatio, tetræ cædi ſubſtituit. Olim enim adoleſcens Orthoſiæ Dianę immolabatur. Quinetiam *inſtituit* Philitia, quæ ſunt ſympoſia labores cum voluptatibus coniunctos habentia. Nullum enim ſtratum conniuantibus ſubiiciebatur: ſed ſub cubitis *erat* excauatum vel ſaxum, vel lignum. Inſtituit etiam vt ad tibiarum ſonum in aciem prodirent, ignominioſam vitam morte deteriorem, *ac acerbiorem* eſſe ſtatuens, & demonſtrans huius *ignominiæ ſolutionem. i.* abolendæ-rationem, eſſe, *ſi ille, qui propter ignauiam, aut aliquod turpe facinus antè perpetratum, ad ignominiam abolendam*, poſtea fortiſſimè-rem-gereret. Hoc accidit Ariſtodemo, qui Trepidus cognomento-vocatus-fuit, ob aciem ad Pylas deſertam, qui fortitudine, quam ad Platęas fortiter dimicans demonſtrauit, ignominiam *ſuperiorem* aboleuit, *& in integrum eſt reſtitutus*. Propter huius *Lycurgi* leges, matres, quæ filios ad bellum *exeuntes* comitabantur, *dum eos emittebant, ipſis* de clypeo, *quem ipſis tradebant*, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰν, dicebant, Hoc eſt, vel hunc clypeum reporta reuertens, neque ſis clypei-proiector, vel in hoc reporteris *interfectus, &* mortuus. Hic Helotibus quidem cætera artificia demandauit, nobilibus verò bellicam exercitationem *aſſignauit*. Peregrinos verò *ex vrbe* pepulit, corruptelam à commercio *manantem* veritus, *vel, metuens*. Breuiloquentiam verò, & paupertatem honorauit, quòd illam quidem, ſapientiæ ſignum eſſe duceret, hanc verò, virtutis magiſtram *eſſe putaret*. Hęc autem ipſe Deus comprobat Sæpe enim monuit cauendam-eſſe pecuniæ-cupiditatem. *i. auaritiam*. Ariſtocratiam verò. *i. Dominationem optimatum* conſtituit, & duos Reges ab Hercule oriundos creari iuſſit, & ſenes, *vel, Senatores, conſtituit Regum, & populi totius Inſpectores, quos Græci vocant* Ephoros, quibus populum ſubiecit, *& parere iuſſit*, ex vna quaque Reipub. forma, eo ſelecto, quod erat optimum, *i.* τὸ ἄριστον. Lacedæmonios autem iureiurando-obſtrinxit, ne legem iſtam abrogarent. Et peregrè-abiit. Cùm enim Deus ipſi reſpondiſſet, Lacedæmonios tandiu felices fore, quàndiu Lycurgi leges non ſoluiſſent, *nec violaſſent*, in Cretam profectus, inedia ſibi necem conſciuit, ne *ſuas leges* ipſe cogeretur abrogare.

N O T AE.

Γυμνοπαιδείαν. ἢ τοὺς.] L. γυμνοπαιδείαν, ἢ τοὺς.

E

Λυκούργῳ τῷ νομοθέτῃ, τοιάδε ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος, ὥς φασι, θεὸν, ἐρέσθαι περί τινων ὑπολοίπων νόμων, ὥρκωσε λακεδαιμονίους ἄχρις ἐπάνεισι μηδένα λῦσαι τῶν κειμένων. ὀμοσάντων δὲ, ἐπεὶ χρηστηριαζόμενος ἤκουσε παρὰ τοῦ θεοῦ, ὡς εὐδαίμων ἡ πόλις ἔσοιτο, εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένοι, ἔγνω μηκέτι ἐπανελθεῖν, τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὅρκου ποιησάμενος. καταβὰς δὲ εἰς κρίσσαν, ἑαυτὸν διεργά- F ζεται. λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι, διά τε τὴν προτέραν ἀρετὴν, καὶ τὴν τότε κριθεῖσαν περὶ τὸν θάνατον, ναόν τε αὐτῷ ἱδρύσαντο, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενοι, θύουσιν ὡς ἥρωϊ ἀνὰ πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ σπαρτιάταις αἴτιος ἐγένετο, τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας, οὐδὲν ἄμεινον

Λυκούργῳ. Lycurgo legiſlatori talis vitæ finis contigit. Cùm Deum (vt aiunt) de quibuſdam reliquis legibus interrogare ſtatuiſſet, Lacedæmonios iureiurando-obſtrinxit, ne quam de legibus iam latis, *& ſancitis* abrogarent, donec rediiſſet. Cùm autem illi iuraſſet poſtquàm oraculum-conſulens, audiuit ex ipſo Deo, *Lacedæmoniorum* ciuitatem fore felicem, ſi leges ipſius conſtanter-ſeruaret, non amplius reuerti ſtatuit, *legum* conſeruationem ex iuriſiurandi conſtanter obſeruati religione pendere ratus. Cùm igitur Criſſam deſcendiſſet, ſe-ipſum interfecit. Lacedæmonij verò, cùm *hoc* intellexiſſent, cùm ob ſuperioris ætatis virtutem, tum ob illam, quæ tunc in *tali* morte fuerat-comprobata, templum ipſi dedicarunt, & arâ conditâ, quotannis vt Heroi ſacrificium-faciunt. Nam profectò Spartanis manifeſtè fuit autor perpetuæ virtutis, & imperij cùm olim res ipſorum non meliores eſſent, quàm cætero-

rum *populorum*. Non ſolùm q̃uia leges optimas ipſis tulit: ſed etiam quòd ipſos inuitos impulit, vt his vterentur. *Quod effecit* hoc modo. Duos catulos ex eadem matre *natos* cepit, & aluit: ſed ſeorſum alterum ab altero, diſſimilibus moribus, *diſsimili, diuerſáque ratione vtrunque nutriens*. Alterum quidem, domi, obſonia dans, & alios gulæ cibos, *aliaſque gulæ delicias*. Alterum verò, in venationibus venari cogens, & ad ferarum veſtigia in montibus ſectandũ, & indagandum aſſuefaciens, & exercens. Cùm autem eorum vterque ſuæ educationi ſimilis euaſiſſet, & Spartani in concione de bello cum finitimis *populis* gerendo conſultarent, & inopia-conſilij laborarent, *& vehementer eſſet ſolicitus, Lycurgus* vtrunque produxit in medium, & vnà cum ipſis capreas, & iuſcula, & obſonia parata, dixitque, Quòd igitur, ô Spartani, felicitatis, & infelicitatis cauſa nulla ſit alia, quàm malis, vel bonis vti moribus. *i. quàm mala, vel bona educatio, & inſtitutio*, vobis videre licet. Nã hi quidem (catulis demonſtratis) cùm ſint ex eadem matre *nati*, ſed inter-ſe contraria-ratione educati, ob hoc ipſum diſſimiles euaſerunt Nam alter quidem, qui venari didicit, alter verò, qui ligurire, nihil aliud, ſi liceat, faciet. Et ſimul imperauit venatori *canes-trahenti, vel, canes-ducenti*, vt vtrunque *catulum* dimitteret ad ea, quæ-parata-erant. Horum autem domeſticus quidem, ad obſonium, *& epulas* accurrit, venaticus verò, ad capream, eámque proſtratam dilacerauit. Tunc denuo Lycurgus, Hæc (inquit) ô Spartani, ad vos, & alios omnes mortales ſpectare putate. Qualibus enim inſtitutis, & legibus vſi-fueritis, tales etiam *vos* ad labores, & delicias euadere *eſt* neceſſe. Dij enim hominibus omnia diſcenda dederunt, *& res omnes diſciplinâ parari voluerunt*. Sequitur autem laboris quidem ſtudium, hominum libertas, & felicitas, & victoria, quam ab omnibus reportant *homines laborum patientes*. Voluptatum verò ſtudium, *& delicias ſequitur* ſeruitus, & calamitas, & ignominia, quæ facit vt homines in nullo ſint precio. Ille igitur talia dicens, Spartanos hortatus eſt, vt receptam vitæ rationem mutarent & melioribus legibus aſſueſcerent. Illi verò, cùm obtemperaſſent, non ſolùm finitimorum, ſed etiam vniuerſorum Græcorum manifeſtè fortiſſimi euaſerunt, *& omnes illuſtri virtute ſuperarunt*. Ducéſque perpetuò fuerunt, ex quo leges illas acceperunt, *& conſtanter ſeruarunt*, ad annos quingentos, nec longo: *ſed breui* tempore ad magnam potentiam ſunt-prouecti.

Λυκοῦργος. Lycurgus, Spartanus Legiſlator, qui poſt bellum Troianum anno octauo natus eſt. Fuit patruus Charilai Spartani Regis, Eunomi frater. Spartanis imperauit annos 42. quo etiam tempore leges tulit, dum-tutor-eſſet ex-fratre-nepotis. Atque ipſe quoque regnauit annos 18. Poſt quem Nicander annos 48. Scripſit leges.

Λυκοῦργος. Lycurgus, Lycophronis F. Athenienſis, genere Eteobutades. Ex oratorum numero, qui cum Demoſthene recenſentur. Vita autem inculpatè tranſacta, morbo decedit, relictis filiis. Quos calumniis exagitatos Demoſthenes orator, exulans, oratione defendit, ipſóſque liberauit *imminénte periculo*. Ipſius verò germanæ orationes, quę nunc etiam extant, ſunt iſtæ, contra Ariſtogitonem, contra Autolycum, contra Leocratem, contra Lycophronem duæ, contra Paſiclem, contra Menæch-

τῶν ἄλλων πάλαι διακειμένοις. οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ἄκοντας A
προσετρίψατο χρῆσθαι αὐτοῖς, τρόπῳ τοιῷδε. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἔτρεφε, χωρὶς δὲ ἀλλήλων, ἀνομοίοις ἤθεσι. τὸν μὲν, κατ᾽ οἶκον, ὄψα τε διδοὺς, καὶ τὴν ἄλλην λιχνείαν. τὸν δὲ, ἐν κυνηγεσίοις θηρᾶν ἀναγκάζων, καὶ στιβεύειν ἐν ὄρεσι. ὡς δ᾽ ἑκάτερος αὐτῶν ὅμοιος ἐγένετο τῇ τροφῇ, Σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου πέρι, καὶ ἀμηχανοῦσι, παραγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον, καὶ B
σὺν αὐτοῖς δόρκους τε, καὶ ζωμοὺς, καὶ ὄψα ἐσκευασμένα, ἔλεξεν. ἀλλ᾽ ὅτι μὲν ὦ Σπαρτιᾶται, τοῦ εὖ τι, καὶ κακῶς πράττειν, οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον πλὴν τὸ ἤθεσι χρῆσθαι φαύλοις, ἢ σώφροσι, πάρεστιν ἡμῖν ὁρᾶν. οἷδε γέ τοι, τοὺς σκύλακας δείξας, τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίως δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ᾽ αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. ὁ μὲν γὰρ θηρᾶν μαθὼν, ὁ δὲ, λιχνεύειν, οὐδὲν ἂν τι τοῦδε, εἰ παρήκει, ποιήσει. καὶ ἅμα προσέταξε τῷ κυνηγῷ μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ C
τὰ ἡτοιμασμένα. τῶν δὲ, ὁ μὲν κατοικίδιος, ἐπὶ τοὔψον ὥρμησεν. ὁ δὲ θηρατὴρ, ἐπὶ τὴν δόρκον. καὶ καταβαλὼν, ἐσπάραττεν. ὁ Λυκοῦργος πάλιν, ταῦτα ἔφη νομίσατε ὦ Σπαρτιᾶται, εἰς ὑμᾶς τείνειν, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. ὁποίοις γὰρ ἂν ἤθεσι, καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιούτους ἀποβαίνειν ἀνάγκη πρός τε πόνους, καὶ τρυφήν. πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδωσαν. ἕπεται δὲ τῷ μὲν πονεῖν ἐθέλειν, τὸ ἐλευθέρους εἶναι, καὶ τὸ εὖ πράττειν, καὶ κρατεῖν πάντων. τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν, τό, τε D
δουλεύειν, καὶ κακοπραγμονεῖν, καὶ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ὁ μὲν, ταῦτα λέγων προὐτρέπετο τοὺς Σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τόν τε καθεστῶτα τρόπον τοῦ βίου, καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι. οἱ δὲ, πεισθέντες, οὐ τῶν περιοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγένοντο. ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξ ὅτου παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπ᾽ ἔτει πεντακοσίοις. καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμεως.

E

Λυκοῦργος Σπαρτιάτης νομοθέτης. ὃς γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη ὀκτώ. ἦν θεῖος πρὸς πατρὸς Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης. Εὐνόμου ἀδελφός, ἐκράτησε τῶν Σπαρτιατῶν, ἔτη μβ΄. ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσεν ἔτη ιη΄. μεθ᾽ ὃν ὁ Νίκανδρος, ἔτη λη΄. ἔγραψε νόμους.

Λυκοῦργος. Λυκόφρονος Ἀθηναῖος. τὸ γένος Ἐτεοβουτάδης. τῶν μετὰ Δημοσθένους κριθέντων ῥητόρων. ἀνέγκλητος δὲ βιοὺς, τελευτᾷ νόσῳ, F
υἱοὺς καταλιπών. ὑφ᾽ ὧν συκοφαντηθέντων, Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς εἰπὼν ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσιν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι. κατὰ Ἀριστογείτονος. κατὰ Αὐτολύκου. κατὰ Λεωκράτους. κατὰ Λυκόφρονος β΄. κατὰ Πασικλέους. κατὰ

mum,

A μένων τιχμου. κατὰ δημάδου. ἀπολογία πρὸς τὴν αὐτὴν, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν. πρὸς ἰσχυρίαν. πρὸς τὰς μαντείας. περὶ τῆς διοικήσεως περὶ τῆς ἱερατείας. περὶ τῆς ἱερωσύνης. ἐπιστολαί. καὶ ἄλλα τινά.

mum, contra Demadem. Apologia aduerſus eundem, pro relatis-rationibus. Aduerſus Iſchyriam. Aduerſus oracula. De adminiſtratione, *ſiue de vectigalibus*, de religione, de ſacerdotio. Epiſtolæ, & alia quædam.

Λυκόφως. τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυκόφως. Lux circa ſplendorem *matutinum. Matutinum crepuſculum. vel veſpertinum. Conſule Euſtath. in* Λυκόφως.

Λυκόφρων χαλκιδεύς, ἀπὸ εὐβοίας, υἱὸς ἀρικλέους. θέσει δὲ, λύκου τοῦ ῥηγίνου. γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ, οἵ
B τινες πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, αἴολος. ἀνδρομέδα. ἀλήτης. αἰολίδης. ἐλεφήνωρ. ἡρακλῆς. ἱκέται. ἱππόλυτος. κασσανδρεῖς. λάϊος. μαραθώνιοι. ναύπλιος. οἰδίπους, α΄. β΄. ὀρφανός. πενθεύς. πελοπίδαι. σύμμαχοι. τηλέγονος. χρύσιππος. διασκευὴ δέ ἐστιν ἐκ τούτων ὁ ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

Λυκόφρων. Lycophron Chalcidenſis, ex Eubœa, filius Ariclis, adoptione verò, Lyci Rhegini, grammaticus, & poeta tragicus, vnus de ſeptem, qui Pleias, *vel, Pleiades* appellantur. Eius verò tragœdiæ ſunt hæ, Æolus, Andromeda, Aletes, Æolides, Elephenor, Hercules, Supplices, Hippolytus, Caſſandris, Laius, Marathonij, Nauplius, Oedipus prior, & poſterior, Orphanus, Pentheus, Pelopidæ, Symmachi. *ſ. Socij*, Telegonus, Chryſippus. Ex his verò Diaſceue, *ſiue hiſtorica narratio*, eſt Nauplius. Scripſit & illam, quæ vocatur Alexandra, obſcurum illud poema.

Λύκωνος.

Λύκωνος. Lyconis. *Genitiuus à recto* Λύκων. *Lycon, Proprium viri nomen. Vide Euſtath. in* Λύκων.

C Λυκωρεύς, καὶ λυκώρεια, ὄνομα πόλεως.

Λυκωρεύς. Lycoreus, vel Lycorenſis. Et Lycoréa, nomen vrbis, *vnde Lycoreus dictus.*

Λυκωρεῖ.

Λυκωρεῖ. Lycori. *Vide Steph. de vrbibus, in* Λυκώρεια, *à qua dicti* Λυκωρεῖς, Λυκωρεῖς, *&* Λυκωρεῖται.

Λύκτιος.

Λύκτιος. Lyctius. *Incola, & ciuis vrbis Lycti, quæ eſt in Creta.*

Λυμαντήρ. ὁ βλαπτικός.

Λυμαντήρ. Labefactator. Corruptor. Noxius. Qui nocet. Qui lædit.

Λύματα. ἐνέχυρα. οἷον λύσιμα, καὶ λυτρώσιμα.

Λύματα. Pignora. Præmia, quæ dantur alicuius ſoluendi, liberandíque cauſâ, quaſi diceres λύσιμα, & λυτρώσιμα. id eſt, ſolutoria, & redemptoria, vel liberatoria.

D Λύματα. καθάρματα. αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἀποκρίσεις. καὶ παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων νόμον, πρέσβεις ἠτίμασαν, τὴν πίβειναν λύμασιν ἀνθρωπίνοις μολύναντες.

Λύματα. Purgamenta. Ventris excrementa in ſeceſſum, *& latrinas excidentia.* vt, Et præter communem hominum legem, *præter commune gentium Ius*, legatos patarunt, quorum veſtem excrementis humanis polluerunt. *vel, ſordibus humanis fœdarunt.*

Λύμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ. ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος ἐν μέχρι γήρως.

Λύμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ. *Sic apud Sophoclem in Oedipo Coloneo ſcribitur. pag. 298. M. Schol.* λύμα. κάθαρμα. ὅ ἐστιν, ἀπαίδευτος μέχρι γήρως μένεις. Piaculum ſenectuti aleris. Hoc eſt, ad ſenectutem vſque manebis ineruditus.

Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις. ἀντὶ τοῦ μειράκια ἐνυβρίζοντα. οὕτω δὲ αὐτοῖς συνήθης. οὐχὶ τὰ
E μειράκια λυμαινόμενον.

Λυμαινόμενον. &c. *Ariſtoph. in Nubibus. pag. 106. v. v. 35. Schol. annot. 9.* Labefactantem adoleſcentulos. Pro, contumelioſè tractantem, & corrumpentem adoleſcentulos. Sic enim ipſis *Atticis eſt* familiare *dicere* λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις, non τὰ μειράκια λυμαινόμενον.

Λυμαίνομαί σοι, καὶ λυμαίνων. φθείρων. βλάπτων. αἰπαπαῖ δὲ, ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ.

Λυμαίνομαί σοι. Inficio, vitio, labefacto, corrumpo te. Et λυμαίνων. Vitians. Labefactans. Corrumpens. Perdens. Lædens. Accuſatiuo etiam *gaudet τὸ λυμαίνομαι. vt*, Sus ex querceto, *vel, ex Sylua proſiliens* ipſam læſit, *corrupit, interfecit.*

Λυμεών. ὁ φθορεύς. σοφοκλῆς.

Καὶ τἀμὰ τεύχη, μήτ᾽ ἀγωνάρχαι τινὲς
F Θήσουσ᾽ ἀχαιοῖς, μήθ᾽ ὁ λυμεὼν ἐμός.

Αἴας φησί.

Λυμεών. Labefactator. Vitiator. Corruptor. Perditor. Sophocles *in Aiace. pag. 34. v. 11. v. 12.*

Et mea arma, nec certaminum præſides vlli
Proponent Græcis, nec ille perditor meus. vel, illa peſtis mea.

Dicit Aiax.

Λύμη. βλάβη. φθορά. ὕβρις, ὁ δὲ, αὐτοὺς συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ, καὶ κατατάσει, καὶ στρεβλώσει ποικίλῃ, καὶ δικαιώσει τῇ πρεπω-

Λύμη. Lues. Labefactatio. Damnum. Pernicies. Iniuria. vt, Ille verò ipſos comprehenſos fœdè tractat omni iniuria, & extenſione *membrorum*, & varia torſione, *variis tormentis, variiſque cruciatibus ipſos torquens, & crucians*, & ſupplicio decentiſſi-

mo, *vel, conuenientiſſimo plectit*. in conſpicuo. *i. excelſo* colle crucifigens ipſos. *l.* αὐτούς.

διεσάτη ἐν περιόπτῳ λόφῳ σαυρώσας αὐτούς. A

Λυόμενος. Soluens. Pro, Redimens. Abſoluens. Liberans. Ita Plato.

Λυόμενος ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος, καὶ ἀπολύων. οὕτω πλάτων.

Λύω. Genitiuo. Soluo. Libero. vt, Nunc fluuij hybernis viis ſoluti. *liberati.* Accuſatiuo etiam. vt, Solue omne iniuſticiæ vinculum.

Λύω. γενικῇ. νῦν ποταμοὶ χειμερίων ὁδῶν λυθέντες. αἰτιατικῇ δὲ, λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας.

Λύπη. Dolor. Mœror. Moleſtia. Ægritudo. Et pluralis αἱ λύπαι, *vel* λῦπαι. Λύπη *autem. i. ægritudo eſt* συστολὴ ἄλογος ψυχῆς. *Sic enim videtur legendum, vt & VVolf. & ex ſequentibus colligitur.* Animi ſine-ratione contractio. Quare *virum* bonum, *& virtute præditum* dolere non oportet. Eius verò ſpecies *ſunt* inuidia, æmulatio, zelotypia, odium, perturbatio, amentia, dolor, confuſio. *Hinc verbum* λυπέω. *Dolore-afficio. Sophocles in Electra. pag. 82.*

Λύπη. καὶ τὸ πληθυντικὸν, αἱ λῦπαι. συστολὴ ἄλογος ψυχῆς. διὸ οὐ λυπηθήσεσθαι τὸν σπουδαῖον δεῖ. εἴδη δὲ αὐτῆς, φθόνος. ζῆλος. ζηλοτυπία. ἔχθος. ἐνόχλησις. ἄνοια. ὀδύνη. σύγχυσις. B

Quid enim me dolore-afficit hoc, ſi verbo mortuus,

Factis euadam-ſaluus, & reportem gloriam?

Puto enim nullum verbum cum quæſtu coniunctum, eſſe *malum.*

Τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ᾽ ὅταν λόγῳ θανὼν,

Ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος;

Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.

Λύπη longum *habet* τὸ λυ.

Λύπη τὸ λυ μακρόν.

Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ. Stillicidio moleſtiores. Hoc dicitur propter illam inſultationem, quæ fit dum ſtillæ continenter decidunt.

Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ, διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταστάζεσθαι ἐπήρειαν λέγεται. C

Λυπινάρεια. Lupinarici Genus Leguminis. Quæ vocant. i. Lupinos. Alij verò, θέρμια. i. Lupina. Rectus *caſus ſingularis eſt* τὸ θέρμιον. i. Lupinum. *Vt enim apud Græcos & maſculeo, & neutro genere dicitur* θέρμος. ὁ. *&* θέρμιον. τό. *Sic etiam apud Latinos dicitur Lupinus, & Lupinum.*

Λυπιναρεία. εἶδος ὀσπρίου. ἃ θέρμους καλοῦσιν. οἱ δὲ θέρμια. ἡ εὐθεῖα τὸ θέρμιον.

Λυπρά. Sterilis, exilis, tenuis, pauper. Quintius autem Cincinnatus, *l.* Κοίντιος, qui fuit Dictator, adeò moderatus, & temperans fuit, vt in exiguo tugurio, & parua terræ menſura. *i. & in exiguo agro* viueret, & in ruſtica vita, manibus propriis victum ſibi parãs, acquieſceret. Qui Dictator deſignatus, forte-fortuna terram aratro proſcindens laborabat. Qui, poſtquàm-abluit *manus, ad eos, à quibus ad Dictaturam accerſebatur,* rediit. & cum hoſtibus congreſſus, per vim *eos* vincit, & hoſtium ducem ducit captiuum. Tenui autem cibo veſcebatur, & durè dormiebat, & *rebus* omnibus vtebatur longè parciùs, *& tenuiùs,* quàm flagitaret ipſius poteſtas, *autoritas, & amplitudo.*

Λυπρά. οὕτω δὲ ἦν κοίντιος κικιννάτος ὁ γενόμενος δικτάτωρ μέτριος, καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ, καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν. τὸν αὐτουργόν τε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος, ἔτυχεν ἀρότρῳ πονούμενος. ὃς ἀπονιψάμενος, ἐπάνεισι. καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις, κατακράτος νικᾷ, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον. λυπρά τε σιτούμενος, καὶ σκληρῶς ἐγκαθεύδων, καὶ πᾶσι κεχρημένος πολὺ ἐνδεέστερον, ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν. D

Λυπρή. *Ion. pro comm.* λυπρά. Pauper. *g. f. Vt in epigr.*

Etenim poſſidebat non magnum iſtud

Prædiolum in paupere iſto terræ-tumulo.

Λυπρή. πτωχεά.

Πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο

Κλήριον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ. E

N O T Æ.

Πέπατο.] Sic fortaſſe legendum,

—καὶ γὰρ πέπατ᾽ οὐ μέγα τοῦτο.

Pro ἐπέπατο. Poſſederat, poſſidebat. Eſt autem tertia perſona ſingul. plusq. perf. paſſ. à πάω πῶ. acquiro, poſſideo. Vide Euſtath. in Πρᾶγματα. Conſule Pindar. Lex. in Πέπατο.

Λυπρόν. Graue. Moleſtum. Dolorem-inurens. Et λυπρόγαιον, Sterile, vel tenue. parúmque ferax ſolum. Soli-ſterilitas. Appianus. Nam ipſa ſoli-ſterilitas, & paupertas vos ad latrocinium ducit, *ac impellit.* Ego verò bonam terram pauperibus amicis dabo.

Λυπρόν, ἐπαχθὲς, λυπηρόν. καὶ λυπρόγαιον, ἀπόσιμος. τὸ γὰρ λυπρόγαιον, καὶ πτωχεὸν ὑμᾶς εἰς λῃστείαν ἄγει. δώσω δ᾽ ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθήν.

Λύρα. Lyra. ſyllaba λυ breuis eſt. vt, Cognoſces Alcmana lyræ pulſatorem Lacænæ.

Λύρα. βραχὺ τὸ λυ. εἰδήσεις ἀλκμᾶνα λύρης F ἐλατῆρα λακαίνης.

Λύσσα. Rabies. Furor. Inſania.

Λύσσα. ἡ μανία.

Λύσανδρος. Lyſander. Lacedæmoniorum nauarchus. i. Claſſis-præfectus.

Λύσανδρος. ναύαρχος λακεδαιμονίων.

Λυσανίας. &c. *Ariſtoph. in Nubibus. pag. 116. v. 9.* Soluens-cruciatus paternorũ magnorum malorũ. Qui

Λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν. ὁ λύων

patrem

A τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας. ὀνοματοποιεῖται ἡ λέξις. Σοφοκλῆς.

Ζεὺς νόστον ἄγει τὸν νικομάχαν, καὶ παυσανίαν,

Καὶ ἀτρείδαν.

pattem magnorum malorum cruciatibus liberat. Hoc vocabulum eſt-factum. Sophocles.

Iupiter reditum adducit victorem-pugna, & ſedatorem-dolorum,

Et Atridem. N.L.

Λυσσαίνει. μαινόμενος. καὶ κύνα δὲ λυσσητὴν, ἀσπίδα, φρυνίον, ὄφιν, καὶ λαδικίας περίφευγε.

Λυσσαίνει. Rabioſe. Furens. Inſaniens. Inſane. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 567. verſ. 39.* Et canem rabioſum, aſpidem, ranunculum, *vel, rubetam, ranam venenoſam, in ſicco ſemper rubentem, ſic dictam à rubis, in quibus plerunque victitat*, ſerpentem, & ladiceas accuratè-fuge. *N. L. V uolf.* Λαοδικέας. *i. Laodicenſes. Æ. P. fortaſſe,* Λακιάδας. *i. Laciadas, de quibus Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 606. ad. 53. Laciada.*

B

N O T AE.

Λυσσαίνει.] Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 567. v. 39.

Οὐ τὸ σιάλιον γ' ἐπὶ πάντα γ' αὖ λυσσάνει.

Ergo (vt ex Suida colligitur) λυσσάνιος vocatur ὁ λυσσώδης. ὁ λυσσαλέος, καὶ τῇ ἑαυτοῦ λύσσῃ ἀνίας ἐμποιῶν. Rabioſus, & qui ſua rabie dolores, & cruciatus aliis affert, & inſerit.

Λύσαι. λύσις δὲ, καὶ λύση, ὄνομα κύριον.

Λύσαι. Soluiſſe. Λύσις verò, & Λύση, nomen proprium, Lyſis, & Lyſe.

Λύση. ἀντὶ τοῦ λυσάτω. νόμων ἐννάτῳ. παραλαβὼν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν, μὴ λύσῃ πρὶν ἂν ὁ δοῦλος παίσῃ τὸν

C πλήξαντα.

Λύσῃ. aor. 1. act. 3. perſ. ſingul. pro λυσάτω, 3. perſ. imperat. eiuſdem ar. 1. act. Soluat. *Plato, libro* legum nono. Dominus ipſum vinctum accipiens à percuſſo, ne ſoluat, priùs quàm ipſe ſeruus percuſſerit illum, qui ipſum percuſſit. τὸν πλήξαντα *l. vel Attice iam paſſ. pro act. poſitum. N. L.*

Λυθείς. κατενεχθείς.

Λυθείς. Delatus. *N. L.* Λυθείς. *Solutus. Liberatus. à* λύω. *Sed alterum vt à* λύζω *videtur deductum, vel inſertum σ in* λυθείς.

Λυσίας. κεφάλου, συρακούσιος ῥήτωρ. μαθητὴς τισίου, καὶ νικίου. εἷς τῶν μετὰ δημοσθένους δέκα ῥητόρων. ἐτέχθη δὲ ἐν ἀθήναις μετοικήσαντος τοῦ κεφάλου ἐκεῖσε. γεγονὼς δὲ ἐτῶν ιε' ἐς θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων τῆς ἀποικίας.

D εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' ἀττικισμῷ, ἐπανῆλθεν ἐς ἀθήνας ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῆς δὲ καθαρότητος τῆς φράσεως, οὐδένα ἔσχε μιμητὴν, πλὴν ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς. καὶ δημηγορίας. ἐγκώμιά τε, καὶ ἐπιτάφιους, καὶ ἐπιστολὰς ζ'. μίαν μὲν πραγματικήν. τὰς δὲ λοιπὰς, ἐρωτικάς. ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια.

Λυσίας. Lyſias, Cephali F. Syracuſanus orator, diſcipulus Tiſiæ, & Niciæ. Vnus de decem oratoribus, qui cum Demoſthene *recenſentur*. Natus-eſt Athenis, cùm Cephalus eò migraſſet. Ætatis autem anno decimoquinto, Thurios abiit, cum duobus fratribus, coloniæ particeps-futurus. *i. in coloniam ab Athenienſibus eò miſſam.* Poſtea propter Atticarum partium ſtudium inde pulſus, rediit Athenas, ætatis anno 47. Eius autem orationes germanæ perhibentur eſſe vltra 300. & aliæ præter eas, de quibus ambigitur. Dictionis autem puritate neminem habuit imitatorem, præter Iſocratem. Scripſit etiam artem oratoriam, *ſiue dicendi præcepta.* & conciones, & laudationes, & orationes-funebres, & epiſtolas 7. vnam quidem pragmaticam, reliquas verò, amatorias, quarum quinque ſunt ad adoleſcentulos.

Λυσίζωνος γυνή. ἡ ἀνδρὶ πλησιάσασα. αἱ

E γὰρ παρθένοι, μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ ἀρτέμιδι.

Λυσίζωνος γυνή. Mulier ſoluens-zonam. Mulier, quæ zonam ſoluit. Id eſt, quæ ad virum acceſſit, *& cum eo concubuit.* Virgines ad congreſſum ituræ, *viro nupturæ*, ſuas virgineas zonas Dianæ dedicabant. λυσίζωνος Εἰλείθυια. *Lucina, quæ parturientium zonam ſoluit, vt earum partum faciliorem reddat, doloribúſque liberet. Theocrit. Idyll. 17. pag. 144. v. 60. & Idyll. 27. pag. 236. v. 54. & 55. & Apollon. τῶν* Ἀργοναυτικῶν *lib. 1. pag. 15. v. 288.* μίτρην λύειν *dixit. Vide Schol.*

Λυσικράτης. οὗτος φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. ἀριστοφάνης.

Λυσικράτης. Lyſicrates. Hic medicamento quodam ſuos capillos nigros-faciebat. *i. tingebat, vt nigri videretur, & canicies occultaretur, atque ſic iunior exiſtimaretur. Er. ad. Chil. 3. Cent. 4. col. 710. ad. 78.* Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag. 501. v. 35. 36.*

Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον

F Ἕψουσ' ἐτύγχανες, ᾧ λυσικράτης μελαίνεται.

Neque ſi medicamentum

Coquens eſſes. i. coqueres, *quo Lyſicrates nigreſcit,* niger-fit, capillos tingit, nigróſque facit.

Καὶ αὖθις.

Et rurſus idem Ariſtoph. in eadem fabula; pag. 499. v. 21.

Ἡ λυσικράτους ῥὶς ἴσα τοῖς καλοῖσι φρονήσει.

Ille Lyſicratis igitur nunc naſus æque ac formoſi ſentiet. i. Ille Lyſicrates, qui talem habet naſum, de ſe magnificè ſentiet, & propter ſuũ naſum ſuperbiet æquè, ac formoſiſſimi quique viri, qui pulcherrimũ habet naſũ,

Quia ſimus erat, & fœdus, & fur, & obſcurus, *ac ignobilis.* Et prouerbium. Lyſicrates, Athenienſium dux, largitionibus-inhians, & munera *capiens.*

λυσιμάχεια. Lyſimachia. Nomen vrbis.

Λυσίμαχος. Lyſimachus. Ille quidem, cuius meminit Demoſthenes in *oratione* de fratribus, erat illius Ariſtidis Iuſti filius. Ille verò, cuius *mentionem facit* Lycurgus, erat vilis melopœus. *i. verſificator.*

Λύσιππος. Lyſippus. Ex eius fabulis ſunt, Bacchæ, vt ait Athenæus tertio Dipnoſoph. lib. & 8. Sunt & aliæ eius fabulæ, vt Thyrſocomus.

Λυσίστρατος. Lyſiſtratus, & Thumantis, pauperes *erant.* Ariſtophanes *in Equitibus. pag. 255. & 254.*

Nihil in Lyſiſtratum,

Neque etiam in *Thumantin illum Lare-carentem.* i. pauperem, qui nullam habet domum, vbi poſſit habitare, *rurſus* oportet

Proferre-quod-inurat-dolorem, volente corde. ſponte-noſtra. τ, non eſt in Ariſtoph.

Λυσιτελές. Bonum. Vtile. vel quod expedit, *& conducit,* quia perſoluit ea, quæ penduntur, *& conferuntur* in ipſum, ita vt permutationem ex negotiatione factam ſuperet vtilitate. *N. L.* Et Diodorus Siculus dicit. Tryphon verò Victoriam auream à-ſe-confectam miſit Romam. Exiſtimabat enim Romanos, partim quidem, propter vtilitatem, partim verò, quòd hoc eſſet boni-ominis-ſignum, illam Victoriam accepturos. *L. προσδέξασθαι. vel ἂν particula ſubaudiatur, quæ vim futuri denotet.*

Λυσιτελῶ. Datiuo. Proſum. Sum-commodus. Vtilitatem, vel lucrum affero.

Λύσιοι τελεταί. Lyſia ſacra. *Q. d. Solutoria, vel Liberatoria ſacra.* Bacchi ſacra. Bœoti enim capti à Thracibus, cùm in Trophonij *antrum* fugiſſent, & ille per ſomnium *Bœotis* dixiſſet, Bacchum ipſis adiutorem fore, Thraces ebrios aggreſſi, alij-alios ſoluerunt, & Bacchi Lyſij. *i. Solutoris, ac Liberatoris* templum côdiderunt, vt *ſcribit* Heraclides Ponticus. Ariſtophanes verò *tradit hoc ideo factum,* quòd Thebani vitem à Naxiis redemiſſent.

Λυσσομανεῖς. Ob-rabiem-furentes. Ob inſaniam ad rabiem adactos *Epigr. lib. 6. pag. 426. epigram. 76.* In-rhombi-morem-vibratos, *rotatos* agitans ob-rabiem-furentes capillos.

Λυσόμενος. Soluturus. Liberaturus.

Λῦσον νόμους. Ariſtoph. in Auibus. pag. 376. v. 8. habet χεῦον, quod à χέω, fundo. fut. χεύσω. & χύσω. aor. 1 ἔχευσα. imperat. χεῦσον. ἀτω. Funde modos ſacrorum hymnorum. Pro, cane. *vide* Νόμος *in Lex.*

Λῦσον σου. Solue tuum calceum, *tuos calceos,* Deus Moſi dixit, Eſt in voce ὑπόδημα.

Λῦτο. Solutus-eſt. Sedatus-eſt. Finitus-eſt. Homerus. *λῦτο δ' ἀγών.* Solutum autem, *ſedatum, ac finitum* eſt certamen.

Λυττῶντες. Rabie-laborantes. Rabioſi. Furentes. Inſani.

Λύτρον. Merces. Precium-ſolutionis. i. redemptionis. ac liberationis. Vel ea, quæ dantur pro libertate, vt aliquis ex barbarorum ſeruitute liberetur.

Λυτρωτής. Redemptor. Liberator. *Act. Apoſt. cap. 7. v. 35.* Dauid dicit. Domine adiutor mi, & redemptor mi. Dominus *autem ab eo vocatur,* vt côditor, & opifex *totius mundi.* Adiutor, vt qui legis adiumentû dederit. Legê enim (inquit) adiumenti causâ dedit. Re-

Επειδὴ σιμὸς ἦν καὶ αἰσχρός, καὶ κλέπτης, καὶ ἄσημος. καὶ παροιμία. λυσικράτης δωροδοκῶν, στρατηγὸς ἀθηναίων. A

Λυσιμάχεια. ὄνομα πόλεως.

Λυσίμαχος. ὁ μὲν δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀδελφῶν μνημονεύει, ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου. ὁ δὲ λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

Λύσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, βάκχαι. ὡς ἀθήναιος λέγει ἐν γ' δειπνοσοφιστῶν, καὶ ἐν τῷ η'. καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα. θυρσοκόμος. B

Λυσίστρατος. καὶ θούμαντις. πένητες. ἀριστοφάνης.

Μηδὲν ἐς λυσίστρατον,

Μηδὲ θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ

Λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ.

Λυσιτελές. ἀγαθόν. ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον, ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτό, ὥστε τὴν ἀντικατάλλαξιν τὴν ἐκ τῆς πραγματείας ὑπερφέρειν τῇ ὠφελείᾳ. καὶ διόδωρος ὁ σικελιώτης φησίν. ὁ δὲ τρύφων, νίκην χρυσῆν κατασκευάσας, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν ῥώμην. ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς ῥωμαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ οἰωνιστὸν εἶναι, προσδέξασθαι τὴν νίκην. C

Λυσιτελῶ. δοτικῇ.

Λύσιοι τελεταί, αἱ διονύσου. βοιωτοὶ γὰρ ἁλόντες ὑπὸ θρᾳκῶν, καὶ φυγόντες ἐς τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς θρᾳξίν, ἔλυσαν ἀλλήλους. καὶ διονύσου λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς ἡρακλείδης ὁ ποντικός. ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι θηβαίους παρὰ ναξίων ἄμπελον. D

Λυσσομανεῖς. ὑπὸ μανίας λελυσσηκότας. ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους.

Λυσόμενος. λυτρωσόμενος. E

Λῦσον νόμους ἱερῶν ὕμνων. ἀντὶ τοῦ ᾆσον.

Λῦσον σου τὸ ὑπόδημα, ὁ θεός φησι πρὸς τὸν μωϋσῆν. ἔστιν ἐν τῷ ὑπόδημα.

Λῦτο. ἐλύθη. ἐπαύθη. ὅμηρος. λῦτο δ' ἀγών.

Λυττῶντες. μαινόμενοι.

Λύτρα. μισθὸς ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐπὶ τῷ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας. F

Λυτρωτής. ὁ δαβὶδ φησί. κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου. κύριος, ὡς ποιητὴς, καὶ δημιουργός. βοηθὸς δὲ, ὡς τὴν ἐκ νόμου βοήθειαν δεδωκώς. νόμον γάρ φησιν εἰς βοήθειαν ἔδωκε. λυ-

demptor

A τρωτὴς δὲ, ὡς διὰ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ βαπτίσματος, τῆς προτέρας ἐλευθερώσας φθορᾶς, καὶ τῆς τῶν δαιμόνων δουλείας λυτρούμενος. καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος.

Λυτρεών. ὁ ἀφεδρών, ἐκ λυτρεώνων βάρβαρα. ἐν τῷ ἀφεδρών.

lauando, quaſi lauatrinam. Conſule Varr. Et λυτρώνων in genit. plur. ſunt barbara. Eſt in voce Ἀφεδρών.

Λύχνιον. οὐδετέρως λέγεται τὸ λύχνιον. καλλιέει τῶν λυχνίων τῶν ἀνακειμένων αὐτοῦ, ἀργυρᾶ δὲ ἦν ταῦτα, τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμ-
B φανῶς.

Λυχνιτάριον.

Λυχνίτης λίθος.

Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις. ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ τι πραττόντων.

Λύχνων ἀφαί. τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἅπτουσι τοὺς λύχνους.

C Λυχνοῦχος. φανός. λαμπτήρ.

demptor verò, vt qui per regenerationem baptiſmatis, à priore corruptione liberarit, & à dæmonum ſeruitute vindicet, & vitam-corruptionis-expertem, & immortalitatem largiatur.

Λυτρών. Seceſſus. *Locus ſecretior, in quem homines ſecedunt, vt naturæ neceſſitati pareāt. Quem propterea Itali vocant Neceſſario. Latini, latrinam, à lauendo, vel à*

Λύχνιον. Genere-neutro dicitur τὸ λύχνιον. Candelabrum vel Lucernula vt, Duorum candelabrorum (hæc autem erant argentea) ſibi dedicatorum alterum ab eo apertè ſublatum ferri, *vel abſportari* iuſſit.

Λυχνιτάριον. Lychnitarium. Gemmula lychnites.

Λυχνίτης λίθος. Gemma lychnites. *Species pyropi, & carbunculi, quòd noctu luceat inſtar accenſæ lucernæ.*

Λύχνον. Lucernam in meridie accendis. De iis, qui in tempore incommodo. *i. intempeſtiuè* aliquid faciunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 481. ad. 6.*

Λύχνων ἀφαί. *Ita vocant q. d.* Lucernarum accenſiones. i. tempus, quo lucernas accendunt. *vide Soph. in Aiace. pag. 18. v. 285. & 286. & Schol.*

Λυχνοῦχος. Fax. Lampas. Lucerna. *vel qui facem, lampadem, lucernam fert.*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

D ΜΆ τοῦτο ὅμηρος, ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι. καὶ ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ μὰ, τῷ ναὶ χρῆται. ὡς ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. ὅτε ὀμνύει. ὅτε δὲ ἀπόμνυσιν, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως. οἷον, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ μὰ ζῆν' ἀγέλαον. ἡμεῖς δὲ τὸ μὰ, ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν. μὰ τὸν δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα εὐκτικόν.

PRINCIPIVM LITERAE M.

M. CVM A.

MA'. Homerus hoc ponit vt ſyllabæ *redundantis* ordinem, *& locum* habens. Et interdum quidem pro μὰ, vtitur particula ναὶ, *& vtranque coniungit, ita vt ναὶ præcedat, & μὰ ſequatur.* vt, *Iliad. A. pag. 29. v. 28.* Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον Certè per hoc ſceptrum. quum iurat. Quum verò aliquid iureiurando-negat, *cum hoc μὰ* coniungit aduerbium negantis, οὐ, vt, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. Haud enim per Apollinem. Et in Odyſſea. οὐ μὰ ζῆν' ἀγέλαον. *Sic enim ſuſpicor legendum, vt Iupiter infernus intelligatur, qui populos ad inferos ducit. Eſt enim Plutonis e-*
E *pithetum ἀγέλαος. vide M. Etym. col. 8. l. 52. in Ἀγεσίλαος.* Non per Iouem ductorem-populorum. Nos verò particulam μὰ, vt orationis partem aſſumimus, quum aliquid iureiurando-negamus, dicentes, μὰ τὸν Δία. Non per Iouem. Eſt autem aduerbium optantis. *Imò potiùs affirmantis, vel negantis, pro variis particulis præcedentibus. vt, ναὶ μὰ τόδε, eſt affirmantis, certè per hoc.* Οὐ μὰ τόδε. *Non per hoc, eſt negantis. vtrunque tamen iureiurando ſ ruit.*

Μαγγάνα. τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον.

Μαγγανεία. ἡ γοητεία. ὁ δὲ, νόσῳ περιέπεσεν ἐκ μαγγανείας χαλεπῇ, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τούτῳ ἁλόντας ἐκόλασε. προκόπιος. καὶ τὸν ἄνδρα μαγ-
F γανείαις κατειλήφει πολλαῖς.

Μαγγάναν. οἱ ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν. ἔστιν ἐν τῷ γαῦλος.

Μαγγανευτής. ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φαρμακισμόν.

Μάγγανον. παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ

Μαγγάνα. Mangana. Vinarium vas ex lignis confectum. *i. ligneum.*

Μαγγανεία. Incantatio. Præſtigiæ. vt, Ille verò propter incantationem, *& quaſdam præſtigias,* in grauem morbum incidit, & multos ob hoc *præſtigiarum crimen* captos affecit-ſupplicio. Procopius. Et virum multis ceperat præſtigiis.

Μαγγάναν. Manganam. Vinarium vas, ex lignis confectum. *i. ligneum,* quod Itali manganam vocant. Eſt in voce Γαῦλος.

Μαγγανευτής. Mango. Qui res varias miſcet ad imposturam *faciendam. Præſtigiator. Impoſtor.*

Μάγγανον. Aliquid admirabile, quòd à communi

mortalium opinione remotum eſt. Inopinatum. Incredibile. Incantatio etiam, *& omne præſtigiarum, ac impoſturæ genus* vocatur μαγγανεία. vt, Dux verò curatores mangoniorum, *& præſtigiarum* interrogauit, & rogauit, vt prædictionis à Magis *factæ, ſibi* veſtigia proponeret.

γοητεία μαγγανεία. ὁ δὲ στρατηγὸς, τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανευμάτων, διηρώτα, καὶ ἠξίου τὴν περὶ θεοῦ προῤῥήσεως παρὰ τῶν μάγων. A

Μαγάς. Magas. Lignum quadratum ſubincuruum, quod in ſe recipit citharæ chordas, & ſonum *formas, ac edit.* Citharæ, Lyræque fulcrum, quod chordas geſtat, *ac ſuſtinet, quod à recentioribus Græcis vocatur καβάλη, vel καβάλλα, ας, ἡ. vel καβάλλος, ου, ὁ. vnde latinum caballus, quam vocem legimus apud Horat. Epiſt. lib. 1. pag. 357. v. penult. ad Villicum. Sic autem equus appellatur, vnde Italicum, Cauallo, & diminutiuum canallcto, Gallicè, Cheual, & Cheualet, q. d. equaleu, paruus equus.* B *Per ſimilitudinem verò quandam, & figuratè, ſic vocatur illud lignum, fulcrúmque, quòd lyræ chordas fulcit, & ſuſtinet.* Eſt autem etiam tractalis particula. *N. L. fortaſſ: ſignificantur lyræ, vel alius inſtrumenti muſici, verticilla, quæ chordas trahunt, & circumuoluunt, & quibus fides intenduntur.*

Μαγάς. σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῇ τὰς τῆς κιθάρας νευρὰς, καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον. ἡ τῆς κιθάρας καβάλη, καὶ τῆς λύρας, ἡ τὰς νευρὰς βαστάζουσα. ἐστὶ δὲ καὶ εἰλητικὸν μόριον.

Μαγδαληνή. Magdalene. *Nomen eſt deductū* à loco.

Μαγδαληνή. ἀπὸ τόπου.

Μαγεία. Magia. Eſt *autem* inuocatio dæmonum beneficorum, ad alicuius boni conſtitutionem, *i. ad aliquod bonum efficiendum,* vt fuerunt Apollonij Tyanei oracula. Goetia verò, *q. d. Lamentatio,* eſt maleficorum dæmonum inuocatio, quæ fit circum ſepulchra, *quum manes per inuocationem cum fletibus & lamentis, ex ſepulchris exciuntur.* Pharmacia verò, *q. d. Medicatio, veneficium, vocatur,* quum per aliquam rerum *aliquarum* letalem compoſitionem ad amorem conciliandum, aut aliter. *i. alia de causâ,* per os aliquibus *aliquid hauriendum, aut comedendum* datur. Hepatoſcopia verò. *i. hepatis, ſiue iecoris inſpectio, dicitur* ipſa viſcerum, *ac inteſtinorum* diſſectio, per quæ, *per quorum inſpectionem,* futura prædicebant. Diſſecantes enim *victimas, & earum inteſtina,* quædam ſigna ſpectabant in hepate, *vnde coniiciebant, & prædicebant ea, quæ euentura erant. L. Διϊόντες.* Eſt autem hoc in Γοητεία.

Μαγεία. ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. ὡς τὰ τοῦ ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως θεσπίσματα. γοητεία δὲ ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. ἡπατοσκοπία δὲ, ἡ τῶν ἐγκάτων αἰάζευξι(?), δι' ὧν προεμάνθανον τὰ συμβησόμενα. ἀνατέμνοντες γὰρ, σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι. καὶ ἔστιν ἐν τῇ γοητείᾳ. C

Μάγειρος. Coquus. Qui mazas. i. placentas partitur. Et Μαγειρεῖον. Coquina, ſiue culina.

Μάγειρος. ὁ τὰς μάζας μερίζων. καὶ μαγειρεῖον.

Μαγῆα. *Accuſatiuus eſt Ion. pro communi μαγέα, quod à μαγεύς.* Abſterſorem. Deterſorem. Purgatorem. *Epigram. lib. 6 pag. 418. epigr. 127. l. τόν τι μαγῆα, vt ſit accuſat. à recto μαγεύς. ὁ.* abſtergentem, detergentem purgantem. & f. g. purgatricem.

Μαγῆα. τὸν ἀπομάσσοντα. D

Et purgatricem

Spongiam ſub valida inclinatam ſecuri.

Τόν τι μαγῆα.

Σπόγγον ὑπὸ στιβαρᾷ κεκλιμένον κοπίδι.

Μὰ γῆν. Per Tellurem. Μὰ παγίδας. Per laqueos.

Μὰ γῆν. μὰ παγίδας.

Μὰ νεφέλας. per nubes. Μὰ δίκτυα per retia. *Eſt autem integer verſus, qui continet hæc omnia Legitur apud Ariſtophan Auibus, pag. 575. v. 22.* Sic & quiuis iurabant.

Μὰ νεφέλας. μὰ δίκτυα. οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὤμνυον.

Μὰ κρήνας. Per fontes. Μὰ ποταμούς. Per fluuios. Ariſtoph. Auibus. *Idem in Ranis, pag. 183. v. 23. μὰ τόν. Per illum. Reticetur Dei nomen, ne temere iurare videatur. Conſule ſcholia.*

Μὰ κρήνας. μὰ ποταμούς. ἀριστοφάνης ὄρνισι. E

Μαγική. Magica Ars magica. Hanc Medi, & Perſæ inuenerunt. Differt autem à Goetia, & ab ipſa Pharmacia. *vide* Μαγεία, *&* Γοητεία.

Μαγική. ταύτην εὗρον μῆδοι, καὶ πέρσαι. ἡ διαφέρουσα τῆς γοητείας, καὶ αὐτῆς φαρμακείας.

Μαγίς Gladius. Culinarius-culter. Et *μάγειρος.* Coquus. Qui mazas, ſiue placentas partitur.

Μαγίς. μάχαιρα. καὶ μάγειρος. ὁ τὰς μάζας μερίζων.

Μαγὶς ἄρτου. Idem eſt ac panis pars, vel buccella, vel ſubcineritius *panis, qui ſub cinere coctus coquitur.*

Μαγὶς ἄρτου. οἷον μέρος ἄρτου ἢ ψωμὸς, ἢ ἐγκρυφίας.

Μαγίστρ. *Lat.* ὁ Magiſter. Hinc *μαγιστερία ἀρχή.* q. d. Magiſterialis Magiſtratus. Magiſterium. *Magiſtri dignitas, & officium. Magiſtratus, quem olim gerebat equitum Magiſter, cui ſummum erat in equites imperiū, vt in populum Dictatori. vt,* Theodorum etiam, qui apud Romanos honorabatur, & colebatur, ad Magiſterium, *vel ad Magiſterij dignitatem* promouet. *Vide Hotom. in lex. Iur. in Magiſteria poteſtas. Illic etiam fusè docetur quàm latè pateat Magiſtri nomen, vnde Magiſterium, & Magiſtratus, & Magiſterianus.*

Μαγίστρ. διδάσκαλε. προβάλλεται καὶ θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ, παρὰ ῥωμαίοις τιμώμενόν τε, καὶ γεραιρόμενον. καὶ μαγιστερία ἀρχή. F

Μαγιστεριανός. Magiſterianus. Canſtriſius. *N. L. fortaſſe κασρήσιος. i. Caſtrenſis, vt intelligatur ille, qui Magiſteriani munus in caſtris exercebat. vt,* Vranius cōſecratus

Μαγιστεριανός. ὁ καστρίσιος. οὐράνιος ὁ κα-

A ... μαγιστριανὸς, γράμματα ἀποδίδωκε τῷ ἐπισκόπῳ.

ſecratus Magiſterianus, literas Epiſcopo tradidit.

Μάγκινος. ὄνομα. καὶ τὸν μάγκινον ἔγνωσαν ἐκδοθῆναι τοῖς νομαντίνοις. καὶ μαγκίψ. καὶ μαγκιπίον.

Μάγκινος. Mancinus. *Proprium viri* nomen. vt, Et Mancinum, *Conſulem Romanum. ob ignominioſam pacem ab eo cum hoſtibus factam, ad liberandos religione Romanos*, Numantinis dedendum-eſſe decreuerunt. Et μάγκιψ, manceps, & μαγκιπιον, mancipium.

Μαγκίπατος. ὁ χειράφετος παρὰ ῥωμαίοις. Μαγκίπατος. Mancipatus. Apud Romanos *ita vocatur* manumiſſus. *Imò ſic vocantur alieni ſubiectus, & alieni iuris, & in alterius poteſtate poſitus. Emancipatus verò manumiſſus, & patria poteſtate liberatus. Liberos autem proprie dicimus emancipari, ſeruos verò, manumitti.*

B Μάγνης. ἰκαρίου πόλεως. ἀττικὸς, ἢ ἀθηναῖος κωμικός. ἐπιβάλλει δὲ ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτῃ. ἐδίδαξε κωμῳδίας, θ. νίκας δὲ εἶλε, β. οὗτος ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής,

Μάγνης Magnes ex vrbe Hicario, *Vuolf. Icarij Polenſis F. N. L.* Atticus, vel Athenienſis Comicus. Adoleſcens autem Epicharmum ſenem attigit. Docuit, *ac edidit* comœdias nouem. Duas vero victorias reportauit. Hic *fuit* antiquæ comœdiæ poeta. *Ariſtoph. Equitibus. pag. 218.*

Ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων, νίκης ἔστησε τρόπαια.

Qui plurima chororum aduerſariorum victoriæ erexit trophæa.

Πάσας φωνὰς ἱείς. καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων.

Omnes verò vobis voces emittens, & pſallens, & pterygizans,

Καὶ λυδίζων. καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος

C βατραχείοις,

Et lydizans, & pſenizans, & ſe-tingens batrachius. i. colore viridi, ranarum colorem referente,

Οὐκ ἐξήρκεσεν. ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρως. οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης

Non potuit-ſtare: ſed tandem in ſenectute (non enim in iuuentute)

Ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.

Eiectus eſt, ſenex exiſtens, quòd ipſum ſcommata defeciſſent.

Ψάλλων δὲ εἶπε βαρβιτιστάς. δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ μάγνητος. ὁ δὲ βάρβιτος, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων δὲ, ὅτι καὶ ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ λυδούς. καὶ ψῆνας. καὶ βατράχους. ἔστι δὲ

D χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον. ἀπὸ τοῦ καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἔχριον δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα.

Pſallens autem dixit, *intelligens* Barbitiſtas. Hæc autem eſt Magnetis fabula. Barbitos verò, genus *eſt* inſtrumenti muſici. Pterygizans verò, quia fecit etiam fabulam Aues, *quæ ſunt alatæ*. Scripſit & Lydos *fabulam, ideo dixit Lydizans. Scripſit* & Pſenas. *i. culices ficarios, qui* ψῆνες *vocantur, ideo dixit* ψηνίζων, & Batrachos. Batrachium autem eſt coloris genus, *quod viridem ranarum colorem refert.* Vnde etiam βατραχὶς ἱμάτιον, veſtis batrachio colore tincta. Faciem autem vngebant batrachio, ante inuentas laruas, *quibus eam poſtea texerunt.*

NOTAE.

Ὃς πλεῖστα χορῶν.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 218.

Καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
Τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις.
Ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.
Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, &c.

E

Μάγνης. ἀνὴρ σμυρναῖος. καλὸς τὴν ἰδέαν, εἴ τις καὶ ἄλλος, ποιητής τε, καὶ μουσικῇ δόκιμος. ἤσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ, ἁλουργεῖ ἀμπεχόμενος. καὶ κόμην ἔφερε χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην. περιῄει τε τὰς πόλεις, ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. τούτου μὲν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἤρων. γύγης δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐφλέγετο. καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναῖκας δὲ ἁπάσας

F ἐξέμαινεν, ἔνθα ἐγίνετο ὁ μάγνης. μάλιστα δὲ τὰς μαγνήτων. καὶ συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτων συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ᾖσεν ὁ μάγνης λυδῶν ἀριστείας, ἐν ἱππομαχίᾳ πρὸς ἀμαζόνας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπιπηδήσαντες, περικατέρρηξαί τε

Μάγνης. Magnes. Vir Smyrnæus egregia forma præditus, ſi quis alius, & poeſi, & muſica probatus, *& clarus.* Corpus autem etiam inſigni ornamento ornabat, indutus purpura, & comam alens aureo nodo corymbi-inſtar-implexam, vrbéſque circumibat, poeſin oſtentans. Hunc & alij multi amabant. Gyges verò præ cæteris eius amore flagrabat, & in deliciis ipſum habebat. Mulieres verò omnes ad-inſaniam-adigebat, vbicunque fuiſſet Magnes, præcipuè verò Magneſiorum, earúmque conſuetudine vtebatur. Harum verò *mulierum, l.* τούτων, *ει.* τῶν γυναικῶν, *vt & Vuolfius,* cognati hoc probrum ægrè-ferentes, per ſpecioſam-cauſam, quòd Magnes in *ſuis* carminibus Lydorum fortitudinem cecinisſet *demonſtratam* in equeſtri-prælio aduerſus Amazonas *commiſſo*, ipſorum verò *Magneſiorum* nullam-feciſſet-mentionem, impetu-facto, & veſtem dilaceraſ-

runt, & comam abraſerunt, & omne contumeliæ genus addiderunt, ob quę *facinora* Gyges valde doluit, & ſæpius in agrum Magneſium irrupit, tandem verò ipſam etiam vrbem cepit. Sardes autem reuerſus, magnificos ludos celebrauit. *L.* μαγνήτων *à recto ſing.* Μάγνης. *genit.* Μάγνητος. *Vide Geographos.*

Μαγνησία. Magneſia. vrbs.

Μαγνῆτις. Magnes. Eſt quidam lapis ita vocatus, qui naturalem efficaciam, *&* *eam vim* habet, vt ferrum ad ſe attrahat. Fuit autem Alexandriæ, in AEgypto, in Serapio. *i. Serapidis templo*, quædā erroris, & impoſturæ plena machinatio. Aheneam ſtatuam conſecerant, & intrinſecus in eius capite ferrum clauis defixerant, & lapidem iſtum *magnetem* in teſtudine *templi*, in ſuperiore parte tecti fixerant ex diametro. Hæc verò *ſtatua* in lapidis attracta (ſublimis enim pendebat) inter pauimentum, & tectum media retinebatur, cum omnium admiratione, quòd non penitùs conuelleretur, *& inde decideret.*

Μαγνήτων κακά. Magnetum mala. Non habeo quid de ipſo dicam pro-meritis, *vtque res ipſa poſtulat*, quamuis Magnetum mala, quamuis Termerium *malum, vel τὸ τερμέριον, vt Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 599. ad. 17.* quamuis denique tragœdias omnes, cum Satyris, & Comœdiis, & Mimis proferrem. Adeò vir ille omne turpitudinis, omne dementiæ, *deſperatique facinoris* genus, quod omnem fidem ſuperat, aduerſus illos ſtudioſè quæſiuit.

Μάγος. Magus. Magos vocabant, qui falſas imaginationes ſibi affingebant, *& hominum oculos ſuis præſtigiis ita perſtringebant, vt alij eſſe viderentur, quàm eſſent.* Hinc autem & veneficos vocarunt magos. Sophocles *in Oedipo Tyranno pagin. 168. M.* Summiſſo, *ſubornatóque* mago tali machinarum ſutore, *dolorúmque fabro.*

Μάγοι. Magi, apud Perſas Philoſophi, & Philothei. *i. ſapientes, & Dei amantes vocantur*, quorum princeps fuit Zoroaſtres, Oſtanæ, & Aſtampſychi. *L.* ὀστάναι.

Μαγώγ. Magog. i. Perſa.

Μαγεία. Magia, & aſtrologia, à Maguſæis originem duxit. Nam Perſæ ab indigenis vocantur Magog, & Maguſæi *ſunt* iidem.

Μάγωνος. Magônis. *Genitiuus à recto* Μάγων. *Magon.*

Μαγωτέρα Maiorem-demulcendi-vim-habens. vel maiorem-alliciendi vim-habens. In epigrammate 98. *lib. 7. Epigr. pag. 469.*

Sed apio

Criſpior, & agno corpus tenerior,

Et ceſto loquens verba *maiorem-alliciendi-vim-habentia. L.* καὶ ἀμνοῦ. *&*, μαγωτέρα.

Μάσδειν. Mazam. placentam, cibum, alimentum. Ita Megarenſes per duplex *δδ ſcribunt* μάδδειν, *à communi* μάζαν *deductum.*

Μὰ Δία. Per Iouem. Non *intelligitur hoc negatiuè* de illis, qui dicunt μὰ Δία. i. non per Iouem. i. nullo modo, vt quidam putant: ſed eo vtebantur *affirmatiuè*, pro, Per Iouem. i. ſanè, certè, profectò, vt & hoc *loquendi genere*, νὴ Δία. Per Iouem. Vnde etiam dicūt ναὶ Δία, ſanè per Iouem, vt & *μὰ Δία, quod iam idem ſignificat, & vtrunque affirmationi ſeruit iurantis.* Ariſtophanes Pluto. *pagin.* 11. *verſ.* 8. Et profectò

τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὰς κόμας ἐξύρησαν. καὶ πᾶσαν λώβην προσέθησαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα γύγης. καὶ πολλάκις ἐς τὴν μαγνήτων γῆν ἐνέβαλε. τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν. ἐπανήκων δὲ ἐς σάρδεις, πανηγύρεις ἐποιήσατο μεγαλοπρεπεῖς. A

Μαγνησία. πόλις.

Μαγνῆτις. λίθος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος. ὅς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν, ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ἦν δὲ ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῆς αἰγύπτου ἐν τῷ σεραπίῳ πλάνης, καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχάνημα. ξόανον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης ἔπηξαν ἀπὸ διαμέτρου. τὸ δὲ, ὑπὸ τῆς βίας ἑλκόμενον τοῦ λίθου, μετέωρον γὰρ ἐκρέματο, διὰ πολλὴν μηχανὴν, καὶ τέχνην, ἐκρατεῖτο μέσον ἐδάφους, καὶ ὀρόφου, θαυμαζόμενον, καὶ μὴ παντελῶς καταπιπτόμενον. B

Μαγνήτων κακά. καὶ οὐκ τί φῶ περὶ αὐτοῦ ἀξίως ἔχω, κἂν τὰ μαγνήτων κακά, κἂν τὸ τερμέριον, κἂν πᾶσαν ἁπλῶς αὐτοῖς ἐπιφθέγξωμαι τὴν τραγῳδίαν μετὰ τοῦ σατύρου, καὶ τῆς κωμῳδίας, καὶ τοῦ μίμου. οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχρότης, πᾶσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν, ἐπ' ἐκείνοις τῷ ἀνδρὶ πεφιλοτέχνηται. C

Μάγος μάγους ἐκάλουν. τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ἑαυτοῖς. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς, μάγους ἔλεγον. σοφοκλῆς. ἐφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. D

Μάγοι. παρὰ πέρσαις οἱ φιλόσοφοι, καὶ φιλόθεοι. ὧν ἦρχε ζωροάστρης. καὶ μετὰ τοῦτον κατὰ διαδοχὴν, ὀστάναι, καὶ ἀστάμψυχοι.

Μαγώγ. ὁ πέρσης.

Μαγεία. καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ μαγουσαίων ἤρξατο οἱ γάρ τοι πέρσαι μαγὼγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.

Μάγωνος. E

Μαγωτέρα. θελκτικωτέρα. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἀλλὰ σελίνων

Οὐλοτέρη, καὶ ἀμνοῦ χρῶτα τερενοτέρη.

Καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγωτέρα.

Μάδδειν. μάζαν. τροφήν. οὕτως οἱ μεγαρεῖς διὰ β' δδ'.

Μὰ δία. οὐκ ἐπὶ τῶν μὰ δία λεγόντων, ὡς οἴονταί τινες. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μὰ δία, ὥσπερ καὶ τῷ νὴ δία, ἐπὶ τοῦ ναὶ. ὅθεν καὶ ναὶ δία λέγουσιν, ὡς καὶ μὰ δία. ἀριστοφάνης πλούτῳ. καὶ ναὶ F

A μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα. ἐπεὶ καταμοτικὸν τὸ μὰ Δία, ὅταν προστάττηται αὐτοῦ τὸ ναί.

Μαδιάμ. ὄνομα κύριον. καὶ Μαδιανῖτις χώρα. καὶ Μαδιηναῖοι.

Μαδῶντα. φαλακρόν. καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

Μάζα. ἄρτος. φύραμα. ἢ ὁ τρυφηρὸς ἄρτος. ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην τὴν μάζαν ἐσθίει. ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον ἄρτον. οἱ δὲ Μεγαρεῖς, μάδδα. διὰ
B β. δδ.

Μάζα. κυρίως, ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος, καὶ σίτου. παρὰ τὸ μάζεσθαι. προπερισπᾶται. ἐπὶ δὲ τοῦ κανθάρου Ἀριστοφάνης καταχρῆται. οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν δηλοῦν θέλει. οὐ γὰρ αὕτη κανθάρων τροφή, ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα. τουτέστι, τὴν κόπρον. πίτυρα δέ τινα ἔματτον οἱ οἰκέται. κόπρον γὰρ φυρᾶν, ἄπιστον. αἶρ' αἶρε
C μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων. μάζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλου Λακωνικήν, πανουργότατά πως παραδραμών, ὑφαρπάσας αὐτήν, παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας εἴληφεν, ἧς μέμνηται Θουκυδίδης.

fectò per Iouem his longè plura *præſtare potes.* Quia hoc μὰ Δία iuriiurando-affirmatiuè-ſeruit, quum ei præponitur particula ναί.

Μαδιάμ. Madiam. Nomen proprium. Et Madianitis regio, Et Madianæi, *vel Madianitæ ipſi regionis huius incolæ.*

Μαδῶντα. *Ariſtoph. Pluto. pag.* 15. *v.* 6. Caluum. Glabrum. Depilem. Prorſus nullos capillos habentem.

Μᾶζα. Placenta. Panis. Maſſa farinæ aqua maceratæ, & ſubactæ ad panificium parata. Vel durus panis. Quicunque farinâ-veſcitur, farinæ-maſſam aquâ *maceratam, &* mixtam comedit. Quicunque verò pane-veſcitur, panem aquâ rigatum, *&* *maceratum comedit.* Megarenſes autem per duplex δδ *dicunt* μάδδα.

Μάζα. *vel* μᾶζα, propriè cibus ex lacte, & frumenti-farina. *Puls. Pultis. Pulti ſimilis cibus. Polenta. Dictum* à verbo μάζεσθαι. *apud Ariſtoph. in Pace. pagin.* 434. *v.* 1. *annot.* 2. *ſcribitur* μάττεσθαι. i. Pinſere, aquâ, vel alio humore macerare, & ſubigere. circumflectitur autem in penultima. *Schol. tamen dicunt* προπαροξύτονον, *ſed ibi legendum* προπερισπώμενον. Ariſtophanes autem de ſcarabeo *verba faciens in Pacis prologo, hac voce* abutitur. Neque enim farinæ maſſam aquâ maceratam indicare vult. Haud enim hoc *eſt* ſcarabeorum alimentum: ſed ipſum excrementum, hoc eſt ſtercus. Furfures enim quoſdam famuli pinſebant, *macerabant, & ſubigebant.* Stercus enim pinſere *videtur* incredibile. *Ariſt. Pace. pag.* 434. *v.* 1. Tolle, tolle. *i. affer, offer* mazam quàm celerrimè ſcarabeo. *Eraſ. ad. Chil.* 2. *Cent* 10. *col.* 596. *ad.* 5. *Tolle.* Eſt prouerbium de illis, qui ob alienos labores gloriantur. Mazam qui pinſuit à me iam antè piſtam. *Ariſtoph. in Equitibus. pag* 194. Et cùm nuper ego Mazam pinſuerim in Pylo Laconicam, Aſtutiſſimè quodam-modo *nec nato, nec laudato* circumcurrens, *eámque* ſurripiens, Ipſe *tanquam ſuam* appoſuit illam à me piſtam
D *mazam.* i. Illam, quæ iam erat parata. Hoc autem ſumpſit ex hiſtoria, cuius meminit Thucydides *lib.* 4.

NOTAE.

Μάζαν μεμαχώς.] Eras.ad.Chil.2.Cent.10.col.595.ad.1.Mazam pinſuit à me piſtam.

Μᾶζάν γε μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
A me antè piſtam mazam iſte pinſuit.

Ariſtoph.in Equitibus.pag.194.

Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
Μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν,
Πανουργότατά πως περιδραμών, ὑφαρπάσας.
Αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.

Sed apud Suidam παραδραμὼν videtur commodius, & vertes, accurrens.

E Μάζης ὤνιον. ἄρτου πρᾶσις.

Μαζονομεῖον. ἀγγεῖόν τι.

Μαζός. κυρίως ἐπὶ ἀνδρός. καὶ Ὅμηρος, νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός.

Μαζουρώθ. τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ
F συνηθείᾳ ζώδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δέ τινές φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν. σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα.

Μαζῶντες. τρυφῶντες.

Μάθημα. ἐπιτήδευμα. ἀσχόλημα. δίαιτα. διά-

Μάζης ὤνιον. Mazæ precium, vel emptio. Panis venditio.

Μαζονομεῖον. Vas quoddam, *in quo maza miſcetur, & farinæ maſſa pinſitur. Magnum Etym. col.* 573. 32. *Vel lignea tabula, & caniſtrum. Pollux verò lib.* 6. 327. 25. μαζονόμια *vocat ligneas, eáſque magnas, & concauas patinas, in quibus mazæ diſtribuebantur. Vide Eraſ. ad. Chil.* 2, *Cent.* 1. *col.* 365. *ad.* 45. *vbi docetur* μαζονόμον *fuiſſe lancis pregrande genus quo cibi ferebantur in conuiuiis. vide cæt.*

Μαζός. Propriè viri mamma *ſic vocatur,* Homerus *Iliad.* Δ. *pag.* 137. 1. Neruum quidem mammæ admouit, arcui verò ferrum. Abuſiuè verò & de mulieris *mamma dicitur.*

Μαζουρώθ. Stellarum colleſtiones, ſidera, vel aſtra, quæ vulgò Zodia.i.Zodiaci ſigna nominantur. Quidam autem hoc vocabulum Mazuroth, Hebraicum eſſe tradunt, & ſignificate ſidereum, *& cæleſtem* Canem.

Μαζῶντες. Mazam-pinſentes. Delicatè-viuentes.

Μάθημα. Diſciplina. Studium. Negotium. Vitæ-ge-

nus. Degendæ-vitæ-ratio. Cauſa, qua impulſi circa res verſaturi ſumus. μεταμαθεῖν verò ſignificat ceſſare, *nec amplius aliquid diſcere*. Propriè verò μεταμαθεῖν dicebant *dediſcere*, poſt hæc aliquid aliud diſcere, miſſo facto priore. *i. relicto eo, quod ante didiceras.* Ariſtoph *in Pluto. pag.* 45. *v.* 14. Neque dediſces *ea, quæ iam didiciſti?*

μαγμ. περίφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διαζῆν. μεταμαθεῖν δὲ ἐστι τὸ παύσασθαι κυρίως ἡ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ προτέρου. ἀριστοφάνης. οὐδ' αὖ μεταμάθοις; A

NOTAE.

Μάθημα.] Ariſtoph. in Pluto. pag. 45. v. 13. & 14.

Εἰ μὴ φανεῖται διατρίβῃ τις τῷ βίῳ.

Δι. Οὐδ' αὖ μεταμάθοις;

Schol. annot. 4. Διατρίβῃ] [μάθημα.] ἐπιτήδευμα. ἀγῶν. &c. Et annot. 5. Οὐδ' αὖ μεταμάθοις.] οὐδ' ἀνάπαυσιν ἕξεις κυρίως δὴ &c. Et, ἀφιέμενοι τοῦ προτέρου. B

Μαθητεία. Diſciplina. Doctrina.

Μαθητεία. ἡ μάθησις.

Μαθητιῶ. Diſcere-cupio. Ariſtoph Nub. *pag.* 69. *v.* 6. Diſcere-cupio enim. Quare aperi ianuam. Et μαθηταῖσι. pro μαθηταῖς. Diſcipulis. *Ariſtoph. Nub. pag.* 67. *v.* 3.

Μαθητιῶ. μαθεῖν ἐπιθυμῶ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. μαθητιῶ γὰρ, ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν. καὶ μαθηταῖσι. τοῖς μαθηταῖς.

Μαθών. Qui-didicit. Qui vidit. Conſpicatus. vt, Gallus verò, cùm *aduerſarium* vidiſſet, riſit, & deriſit *eum*, quaſi vir cum puero pugnaturus eſſet. Et rurſus, Cùm vidiſſet illum quoque ſurrexiſſe. Hic τὸ ἔμαθε poſitum eſt pro εἶδε, didicit, animaduertit, pro vidit. Et Ariſtoph. Diſcat enim quis etiam ab hoſtibus ſapientiam. *id eſt, vel ab hoſtibus prudentia diſci poteſt.*

Μαθών. ἰδών. ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν μαθὼν ἐγέλασε, καὶ κατεγέλασεν ὡς ἀνὴρ παιδὶ μέλλων διαγωνίζεσθαι. καὶ αὖθις. ὡς ἔμαθε κἀκεῖνον ἀνιστάμενον. ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ ἀριστοφάνης. μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν. C

Μαϊουμᾶς. Maïumas. Feſtum fuit Romæ Maio menſe, quo Principes ciuitatis Oſtiæ, *i.* Ὠστίαν, quæ maritima vrbs eſt, voluptatibus-indulgentes, *& deliciis vacantes*, alij-alios in aquas marinas conijcere non-dubitabant. Vnde etiam talis feſti tempus *à menſe Maio denominatum* vocabatur Maïumas, *q. d.* Μαΐου μὴν, ὅτι τὸ μηνί. *i. Maij menſis, quo feſtum hoc celebrabatur.* Conſtantinopolitani quoque Brytorum. *i. vinaceorum, vel hordaceorum* feſtum vſque ad Anaſtaſium Imperatorem egerunt: at Anaſtaſius hoc ſuſtulit. Canum quoque feſtum celebrabant Romani Auguſto menſe, eóſque interficiebant, quòd vrbe à Gallis capta, canes ſine-latratu manſiſſent. *i. nullum edidiſſent latratum, non latraſſent*, anſeres verò vociferati-fuiſſent.

Μαϊουμᾶς. πανήγυρις ἐγένετο ἐν τῇ ῥώμῃ κατὰ τὸν μάϊον μῆνα. τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν τὴν λεγομένην ὠστίαν, οἱ τὰ πρῶτα τῆς πόλεως πλουτοῦντες, ἡδυπαθεῖν ἐνείχοντο ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν, ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ μαϊουμᾶς, ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν κωνσταντίνου πόλει πανήγυριν τὴν βρυτῶν. καὶ ταύτην ἀναστάσιος ἔπαυσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν πανήγυριν οἱ ῥωμαῖοι κατὰ τὸν αὔγουστον μῆνα. ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁλώσεως τῆς ὑπὸ γάλλων, διότι αἱ ὑλακτεῖν ἔμειναν, τῶν χηνῶν ἐκβοησάντων. D

Μαΐωρ. Maior, Arabius Sophiſta. Scripſit de ſtatibus lib. 13. Fuit autem æqualis Apſinæ, & Nicagoræ, ſub Philippo Cæſare, & ante.

Μαΐωρ. ἀράβιος. σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων, βιβλία ιγ'. συνεχρόνισε δὲ ἀψίνῃ καὶ νικαγόρᾳ ἐπὶ φιλίππου τοῦ καίσαρος, καὶ ἐπάνω.

Μαΐστορος. Magiſtri. Doctoris. *Genit. à recto* Μαΐστωρ. *Magiſter. Doctor. Lat. vocab.*

Μαΐστορος τοῦ διδασκάλου. E

Μακκαβαῖοι. Maccabæi. In voce Ἀντίοχος.

Μακκαβαῖοι. ἐν τῷ ἀντίοχος.

Μακαρία τὸν βίον. Beata vitam. *Quæ vitam beatam degis*. Et μακάριε τὸν τρόπον. ô beate ingenium. *ô beatum ingenium habens. Vel ô te beatum, qui talem rationem ſequeris. Notus eſt hic Græciſmus. Deſideratur enim præpoſitio* κατὰ, *quæ regit accuſatiuum. Sic & Virgil. Æn. lib.* 1. *pag.* 121. *v.* 26. *Nuda genu, nodóque ſinus collecta fluentes.*

Μακαρία τὸν βίον καὶ μακάριε τὸν τρόπον.

Μακαρία. *Macaria. Beatitudo. Per antiphraſin ipſa in felicitas*, & Pernicies. *Macaria enim fuit* Plutonis filia. *i. Interitus filia. Interitus ipſe.* Et Μακαρίαν prouerbij loco dicunt, *vel, imprecationis loco vſurpant, abi in malam rem, abi in perniciem.* Proiice in Macariam. *Cum tua pernicie abi ad Macariam.* Per bonam-ominationem *hoc ita dicebatur.* Quia & mortui vocantur μακαρῖται. i. Beati. Herculis etiam filia *quædam vocabatur Macaria*, quam Athenienſes pro ipſis mortuam magnificè ſepeliuerunt, *ſplendidóque ſepulchro decorarunt.* Hoc eſt in βάλλ' ἐς μακαρίαν. Pro, In miſeriam, & perniciem, quâ res omnino pereunt. Vel per bonam-ominationem *ita loquebantur*, vt dictum-eſt.

Μακαρία. ὁ ὄλεθρος. θυγάτηρ τοῦ ᾅδου. καὶ μακαρίαν φασὶν ἐπὶ παροιμίας. βάλλ' ἐς μακαρίαν. κατ' εὐφημισμόν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. καὶ ἡρακλέους θυγάτηρ. ἣν ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. ἔστιν ἐν τῷ βάλλ' ἐς μακαρίαν. ἀντὶ τοῦ, εἰς δυσδαιμονίαν, καὶ πανωλεθρίαν. ἢ κατ' εὐφημισμὸν ὡς εἴρηται. F

NOTAE.

A

N O T Æ.

Βάλλ' ἐς Μακαρίαν. Ariſtoph. in Pluto. pag. 40. v. 9.

Βάλλ' ἐς κόρακας.

Conſule Schol. annot. 4. q. d. Proiice ad coruos. Idem in Equitibus. pag. 250. v. 2.

Ἄπαγ' ἐς Μακαρίαν ἐκποδών.

Conſule Schol. vnde Suidas. Legitur Ἔρρ' ἐς Μακαρίαν.

Μακαριάνος. ὄνομα κύριον.

Μάκαρι σὺν τύχᾳ. ἀντὶ τοῦ μακαρία. Ἀριστοφάνης. περιπέτεσθε τὸν μάκαρα, μάκαρι σὺν τύχᾳ. καὶ αὖθις, Ἀριστοφάνης.

B Ὦ μακάρι' Αὐτόμενες. ὥς σε μακαρίζομεν
Παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.

Μακαριανός. Macarianus. Nomen proprium.

Μάκαρι σὺν τύχᾳ. pro μακαρία. Beata cum fortuna. Ariſtoph. *in Auibus. pag. 431. v. 20. & 21.* Circumuolate illum beatum Beata cum fortunâ. Et rurſus idem Ariſtophanes *in Veſpis. pag. 357. v. 19. & 20.*

O beate Automenes, quàm te beatum-ducimus,
Quòd filios genueris artifices-ſolertiſſimos.

N O T AE.

Ἀριστοφάνης.] In Auibus. pag. 431. v. 20. & 21.

Περιπέτεσθε τὸν μάκαρα

Μάκαρι σὺν τύχᾳ.

Idem in Veſpis pag. 357. v. 19. & 20.

Ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν,
Παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.

C Conſule Schol. annot. 11.

Μακαρίζω. γενικῇ. διὰ τοῦ ἕνεκα. αἳ καὶ τοῦ τέλους ἐμακαρίσθησαν ὡς ἐκείνῳ συνέκδημοι. δηλονότι αἰτιατικῇ.

Μακαρίζω. Genitiuo. Propter aduerbium ἕνεκα, quod ſubaudiunt, *causâ, gratiâ. vt,* Quę & finis *causâ* beatę-fuerunt-iudicatæ, quòd cum illo peregrinaturæ eſſent. In genere verò, *generaliter, τὸ μακαρίζω. i. beatum induco, vel beatum prædico, gaudet* accuſatiuo.

Μακάριος. ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὤν. λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς μακάριος, καὶ πιστός, καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν. ὥσπερ καὶ τοῦ θεός. ἐγὼ εἶπα

D θεοί ἐστε καὶ ἄλλα πλεῖστα ὀνόματα τοιαῦτα εἰσί.

Μακάριος. Beatus. Qui perpetuò verſatur in bonis. Dicitur autem & Deus beatus, & fidelis, & ſolus Dynaſta, *Princeps potens.* Sed ille magnorum-donorum-donator, *pro ſua munificentia* piè viuentes fecit-participes huius nominis, vt & Dei *nomen cum ipſis communicauit. Vt,* Ego dixi, vos eſtis Dij Et alia plurima huiuſmodi nomina ſunt, *quæ Deus pro ſua clementia cum hominibus piis communicauit.*

Μακάριος. δύο ἐγένοντο Μακάριοι, ὁμώνυμοι, καὶ περιβόητοι διὰ ἄσκησιν. διὰ βίον, διὰ τρόπον, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν αἰγύπτιος, θαυματουργὸς ἦν, καὶ μετὰ τοῦ εὐλαβοῦς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐστηρός. ὁ δὲ ἀλεξανδρεύς, κατὰ πάντα ὢν παραπλήσιος τῷ αἰγυπτίῳ, καὶ ἱλαρός. ὑπεδείκνυε ἱλαρὸς ἦν τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ τῇ χαριεν-

E τίζεσθαι, τοὺς νέους ἦγε πρὸς ἄσκησιν. τούτων Εὐάγριος γενόμενος μαθητής, τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐκτήσατο, πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὤν. ὃς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, εἰς τὴν τῶν διακόνων προεχειρίσθη τάξιν. ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν αἴγυπτον κατελθών, καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι, τὸν ἐκείνων βίον ἐζήλωσε. τούτῳ βιβλία ἄγαν σπουδαῖα συγγέγραπται. ὧν τὸ μὲν, μοναχός, ἢ περὶ πρακτικῆς ἐπιγέγραπται. τὸ δὲ, γνωστικός. ἢ περὶ τῶν

F καταξιωθέντων γνώσεως. κεφάλαια δὲ αὐτοῦ, πεντήκοντα. τὸ δὲ ἀντιρρητικόν, πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας ἐν ὀκτὼ διῃρημένον μέρεσι, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀκτὼ λογισμῶν. καὶ ἑξακόσια προγνωστικὰ προβλήματα. καὶ στιχηρὰ β' ἓν πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις, ἢ συνοδίαις μοναχούς. καὶ ἓν πρὸς τὴν παρθενίαν. καὶ φησὶ κατὰ λέξιν οὕτως. ἀναγκαῖον τοὺς ὀδοὺς τῶν προοδευσάντων

Μακάριος. Macarius. Duo fuerunt Macarij, eiuſdem-nominis, iique celebres ob exercitationem, ob vitam, ob mores, ob eruditionem. Ac Ægyptius quidem, ob miracula, quæ faciebat, erat clarus, & cum verecundia ſe adeuntibus præbebat auſterum. Alexandrinus verò per omnia ſimilis erat AEgyptio, ſed hilaris. Hic ſe præbebat hilarem iis, qui cum ipſo colloquebantur, & lepida-vrbanitate adoleſcentes ad exercitationem alliciebat. Horum Euagrius diſcipulus cùm-fuiſſet, Philoſophiam ſibi parauit eam, quæ in actione verſatur, cùm antea verbo tantùm Philoſophus eſſet. Hic Conſtantinopoli à Gregorio Theologo ad Diaconi ordinem delectus, & *promotus* eſt. Quinetiam in AEgyptum profectus, & cum antè-dictis viris congreſſus, illorum vitam eſt-æmulatus. Ab hoc libri valde boni conſcripti-ſunt. Quorum vnus quidem inſcribitur Monachus, ſiue de Actione. Alius verò, Gnoſticus, ſiue de iis, quibus datum eſt cognitione potiri. Eius autem capita *ſunt* quinquaginta. Alius, Antirrheticus, q d. Contradictorius, vel de Cõtradictione, contra Dęmones tentatores, in octo partes diuiſus, pro numero cogitationum octo. Et ſexcenta prognoſtica problemata. Et duo verſibus-ſcripti. Vnus ad monachos in cœnobiis, vel conuenticulis *degentes.* Item vnus de virginitate, in quo ſic ad verbum dicit, Neceſſe *eſt* mo-

nachorum,qui anteceſſerunt,vias rectè perquirere, & ſecundùm eas vitam-dirigere. Multa enim ſunt, quæ ab illis rectè & dicta, & facta ſunt. Inter quæ quidam hoc etiam *eſſe* dixit, ſiccius, & inæquale vitæ-genus, cum charitate coniunctum, citiùs perducere monachum ad vacuitatem-perturbationum. *Ilud ὅτι tollendum videtur. V uolf pro ἀνώμαλον, legit etiam ἀναίμακτον, incruentum, ſi piſcibus, & carnibus abſtineatur more Pythagorico.*

μοναχῶν ὀρθῶς διερευνᾶν, καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι. πολλὰ γάρ ἐστιν ὑπ' αὐτῶν τὰ ῥηθέντα, καὶ πραχθέντα καλῶς. ἐν οἷς καὶ τοῦτό τις ἔφησεν, ὅτι τὴν ξηροτέραν, καὶ ἀνώμαλον δίαιταν, ἀγάπῃ συζευχθεῖσαν, θᾶττον ἄγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν. A

Μακαρῖται. Beatos *dicunt* mortuos, per-bonam ominationem, quòd defuncti, ſint beati, quia nullum malum amplius ſentiunt. Dorienſes quidam eos vocant ζαμακρίτας, vt melioris, *maiorisque* partis iam compotes factos. Nam particula ζα *in compoſitione vim intendendi habet*, & pro magno ponitur. Ariſtophanes Pluto. *pag.* 29. *v.* 6. & 7.

Quàm beatam, ô Ceres, vitam ipſius commemoraſti,

Si parſimoniâ-vſus, & laboribus-toleratis, in bonis à ſe per aſſiduam parſimoniam, & labores paratis *non relinquat ne ſepeliri quidem.* i. ne tantum quidem bonorum relinquat, quantum ad ſepulturam ipſi parandam ſufficiat.

Μακαρῖται. τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμως. ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονταί τινος δεινοῦ. Δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμακρίτας καλοῦσιν. οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας. τὸ γὰρ ζα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. B

Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,

Εἰ φεισάμενος, καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

Abuſus-eſt autem *Ariſtophanes hac voce* μακαρίτην, pro, μακάριον i. beatam. Niſi fortè ludens-dixit, pro, mortui vitam.

Κατεχρήσατο δὲ, ἀντὶ τοῦ μακάριον. εἰ μὴ ἄρα παίζει, οἷον νεκροῦ βίον. C

Μακάρων νῆσοι. Beatorum inſulæ. Olim (vt *ait* Parmenides) Thebarum in Bœotia *ſitarum* arx *ita vocabatur.*

Μακάρων νῆσοι. ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς Παρμενίδης.

Μάκαιραν. *Poet. pro comm.* μακαρίαν. Beatam. *vide Pindaricum lex.*

Μάκαιραν μακαρίαν.

Μακεδνῆς. Fortaſſe *dictum eſt per ſyncopen, pro* Μακεδονικῆς. i. Macedonicæ. Vel per intenſionem ſignificat λίαν κεδνῆς, valde ſolicitæ. *Illius, quæ magnam rerum aliquarum curam gerit. Vide* κεδνὰ *apud Euſtath. Vel* μακεδνῆς *legendum, à maſculeo* μακεδνὸς, ὁ μακρὸς, *παρὰ τὸ* μάκος, *ὅ ἐστι τὸ* μῆκος, *οἱονεὶ* μακεδανὸς, *καὶ συγκοπῇ* μακεδνός. *Longus. Procerus, altus, excelſus. Idem Euſt. Et Mag. Etym.* 28 *lin.* 47. 48. 49. 50. D

Μακεδνῆς. ἴσως μακεδονικῆς ἢ κατ' ἐπίτασιν. λίαν κεδνῆς.

Μακεδόνειος πόλις. Vrbs Macedonia i. *Macedonica. Vrbs* Macedonum.

Μακεδόνειος πόλις, τῶν μακεδόνων.

Μακεδονικὴ χώρα. Macedonica regio. De Imperio Macedonico *agitur* in voce Ἀσσύριοι.

Μακεδονικὴ χώρα. περὶ ἀρχῆς μακεδονικῆς, ἐν τῷ ἀσσύριοι.

Μακεδόνιος. Macedonius. Hic pluribus malis Chriſtianos affecit apertè. Et malis, quæ fecit, iſtum colophonem impoſuit. Cùm enim audiſſet in Paphlagonum natione plurimos eſſe τῆς Ναυατιανῆς, *vel* Ναυατιανῶν Nouatianæ religionis, præcipuè verò in eo loco, qui Mantineum vocatur. cúmque vidiſſet, tantam multitudinem per Eccleſiaſticos expelli non poſſe, effecit, vt quatuor-legiones militum ex Imperatoris ſententia, *decretóque* mitterentur in Paphlagoniam, vt metu plurimorum Arrianam opinionem amplecterentur. Sed illius regionis incolæ, religionis ſtudio, deſperatione vſi-ſunt in milites. *i. ad deſperationem redacti, milites ſunt aggreſſi*, & prælio commiſſo, Paphlagonum quidem multi ceciderũt, milites verò (paucis exceptis) omnes. Propterea *Macedonius* Imperatorem offendit, & *in eius odium incidit*, præcipuè verò, quòd Magni Conſtantini reliquias *in alium locum* tranſtuliſſet. Illi enim populi hoc prohibebant, impium eſſe dicentes, prælióque commiſſo, quàm plurimi ceciderunt. Tandem verò & ipſe Macedonius loco-motus-eſt.

Μακεδόνιος. οὗτος πλεῖστα ὅσα κακὰ κατὰ χριστιανῶν ἐνεδείξατο. καὶ τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν, ὧν ἔδρασεν, ἐπιτίθησι. πυθόμενος γὰρ κατὰ τὸ τῶν Παφλαγόνων ἔθνος πλείστους εἶναι τῆς ναυατιανῆς θρησκείας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ Μαντίνειον, συνιδών τε ὡς οὐχ οἷόν τε ποιεῖν τὸ πλῆθος διὰ ἐκκλησιαστικῶν ἐλαύνεσθαι, τέσσαρας ἀριθμοὺς στρατιώτας γνώμῃ τῇ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν Παφλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν. ὅπως φόβῳ τῶν πλείστων τὴν ἀρειανικὴν δόξαν προσδέξωνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε, ζήλῳ τῆς θρησκείας, ἀπονοίᾳ κατὰ τῶν στρατιωτῶν ἐχρήσαντο. καὶ συμβολῆς γενομένης, τῶν μὲν Παφλαγόνων, συχνοὶ πίπτουσι. τῶν δὲ στρατιωτῶν, πλὴν ὀλίγων, πάντες. διὰ τοῦτο προσέκρουσε τῷ βασιλεῖ. ἄλλως τε καὶ ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. οἱ γὰρ λαοὶ διεκώλυον τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέγοντες. καὶ συμβαλόντες μάχῃ, πολλοὶ ὅσοι πεπτώκασιν. ὕστερον δὲ καὶ καθῃρέθη ὁ Μακεδόνιος. E F

Μακεδόνιος ἄλλος. Macedonius alius, qui ſub Iuliano

Μακεδόνιος ἄλλος. ὃς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παρα-

Parabate

A βάτου ἐμαρτύρησε. ἔστι ἐν τῷ ἀμάχως.

Parabate martyrium-obiit. Hoc autem eſt in voce Ἄμαχος. *Sic enim ſcribendum, vt ſupra.*

Μακεδών. μακεδόνος. τὸ θηλυκὸν μακέτις.

Μακεδών, Μακεδόνος. Macedo. Macedonis. Fœmineum *verò deductum à maſculeo* Μακεδών, *eſt* μακεδονίς, ίδος. *ſed à maſculeo* Μακέτης, *quod idem valet, ac* Μακεδών, *eſt* Μακέτις. Macetis. *vide Steph. in* Μακεδονία.

Μάκελλα. δίκελλα. ἀριστοφάνης.

Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας

Δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον

B Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη.

Ἐπὶ τῶν βλασφήμων εἴρηται.

Μάκελλα. Ligo. Bidens-ligo. Ariſtoph. *in Auibus. pag.* 415. *v.* 11. 12. 13.

O ſtulte, ſtulte ne Deorum commoue mentes

Terribiles, vt ne tuum genus internecione-deletum

Iouis ligone totum euertat Vindicta. l. Δεινάς, & Δίκη.

De blaſphemis dictum-eſt.

Μακκοᾷ. ἀνοηταίνει. ἠλίθιόν ἐστιν. ἔφαμεν δὲ ὅτι μακκὼ ἐκωφὴ ἦν. ἀριστοφάνης. καὶ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον. καὶ μεμακκοηκότα. ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.

Μακκοᾷ. Deſipit. Surdum eſt. *l. ἐκ ἴδη ἐστὶν. Hoc de more dictum eſt.* Diximus enim Macconem fuiſſe mutam, *ſurdam, amentem, ſtultam.* Ariſtoph. *in Equitibus. pag.* 211. *v.* 10. Et ipſa populi perſona deſipit ſedens. Et μεμακκοηκότα. Deſipientem. *Ariſtop. in Equit. pag.* 195. *v.* 2.

Μακκὼ. καὶ λαιμώ. γυναῖκες, αἳ ἐγένοντο ἐμβρόντητοι βαρέως νοῦσαι.

Μακκὼ, & Λαιμώ. Macco, & Læmo. Fuerunt mulieres attonitæ. Hoc eſt grauiter audientes, *ſurdæ, mutæ, ſtultæ. Vide locos ante notatos.*

C Μακρὰ γραμμὴ, ἡ καταδικάζουσα. ὁ δ' ἀπολύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο.

Μακρὰ γραμμή. Longa linea. *Sic ea vocabatur,* quæ condemnabat. *Breuis verò, quæ abſoluebat.* Qui verò *Iudex reum* abſoluebat, breuem notabat *in ſua tabella.*

N O T AE.

Ὁ δ' ἀπολύων.] Ariſtoph. in Veſpis. pag. 314. v. 8.

Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμᾷ τὴν μακράν.

Conſule Schol. annot. 7. de iudicibus dicit, eos ſolitos fuiſſe in tabella, quam cera illeuerant, ὁπότε καταλαμβάνειν τινα [ἔνοχον] τῷ ἐγκλήματι, ἕλκειν μακρὰν γραμμήν. ὁπότε ἀπολύοιεν, βραχεῖαν. Quare ſic apud Suidam fortaſſe ſcribendum. Μακρὰ γραμμὴ, ἡ καταδικάζουσα. βραχεῖα δὲ, ἡ ἀπολύουσα. Vel conſtructionem mutatam dices, & à re ad perſonam, factam eſſe tranſitionem.

D Μακρὰν οὐσίαν. οὕτω λέγουσι τὴν πολλὴν ἀττικοί.

Μακρὰν οὐσίαν. Amplas fortunas ita vocant Attici.

Μακρὰν χαίρειν. οἰμώζειν. θρηνεῖν. στενάζειν.

Μακρὰν χαίρειν. Longum valere. μακρὰν οἰμώζειν. Longum gemere. μακρὰν θρηνεῖν. Longum lugere. μακρὰν στενάζειν. Longum ingemere, *vel ſuſpirare. Vide Ariſtoph. in Equit. pag.* 213. *v.* 12. *κλάειν σε μακρὰ κελεύω. conſule Schol.*

Μακραίωνας μακροβίους. σοφοκλῆς.

Οὔ τι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,

Φέροντι τήνδε βάξιν.

Ἀντὶ τοῦ οὐ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.

Μακραίωνας. Longæuos. Longam-habentes-vitam. Sophocles *in Oedipode Tyranno. pag.* 174. *v.* 3. 4.

Nequaquam vitæ mihi longæuæ deſiderium eſt

Ferenti talem famam.

Pro, Non cupio viuere propter hanc famam *de me ſparſam.*

E Μακραίωνι σχολῇ. πολυχρονίῳ. βραδεῖ ἀγῶνι. σοφοκλῆς.

Μακραίωνι σχολῇ. Diuturno, tardo certamine. Sophocles. *In Aiace. pag.* 13. *v.* 4. & 5. *legitur* μακραίωνι ἀγῶνι σχολᾷ. *Conſule Schol. vnde Suid. Illic enim res melius explicatur.*

Μακρίτειος. ὁ πολυχρόνιος.

Μακρίτειος. Qui longos. *i. multos* annos habet. Longæuus.

Μακρόβιοι. ἐν τῷ βραχυμάχες.

Μακρόβιοι. Macrobij. Longæui. q. d. Longiuij, qui longam vitam habent. Quære in voce Βραχυμάχες.

Μακροκέφαλοι. ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. παλαίφατος δέ φησιν ἐν τῷ ζ' τῶν τρωϊκῶν,

F ἐν τῇ λιβύῃ ὑπεράνω κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους.

Μακροκέφαλοι. Macrocephali. Longicipites. Longum-caput-habentes. Gens eſt, quæ ſic vocatur. Palæfatus verò ſeptimo rerum-Troianarum Macrocephalos in Libya ſupra Colchos habitare dicit. *N. L.*

Μακρὸν ποιῶ, ἀντὶ τοῦ μηκύνω. οὕτω φιλιππίδης. μακρὸν τεῖχος ἐκεῖθεν τῆς σηλυβρίας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεῖχος.

Μακρὸν ποιῶ. Longum facio. Pro, μηκύνω. Produco. Sic Philippides. *vt, Anaſtaſius Imperator condidit* longum murum illinc *vſque ad* Selymbriam, *l.* ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς μεσημβρίαν. *i. ab vrbe meridiem verſus longum murum duxit. &c.* Eſt autem hoc in voce Τεῖχος.

Μακροπόνηρος. Valde-improbus. Improbiſſimus.

Μακροὺς. Longos. Prolixos. vt,

Te verò ego

Sermones habentem non audiam prolixos.

Non dicit, longos ſermones non proiiciam, *non reiiciam*: ſed audiam eos, qui per compendium habebuntur. *i. ea, quæ breuiter, & paucis dicentur.* Nam omnes ſermones ſunt longi, ſi conferantur cum re, quæ geſta fuerit. *προήσομαι. Admittam. Sic & V uolf.*

Μακροχρονῶς. Longo-tempore. Longum-tempus. Diu.

Μακρῷ. Pro *πολύ*. Longè. Eunapius. Carinus Imperator, adeptus poteſtatem, ſuique Iuris factus, vt arbitratu ſuo quiduis ageret, in tantum tyrannidis malum creuit, *eámque tyrannidem exercuit*, vt tyrannidem tragœdiis-exagitatam, *cum ipſius tyrannide collatam* aurum. *i. auream eſſe* demonſtrarit. Sic autem vel ipſum nomen factis longè ſuperauit. Et rurſus. Horum omnium longè inſolentiſſimus erat.

Μακρῷ. Longè. Herodotus. Ariſtodemus *omnium* longè fortiſſimus meo iudicio fuit. Et rurſus, *μ. δ.* longè diſtat.

Μάκρωνες. Macrones. Gentile, *Imò, Gens. Vide Geographos.*

Μάκτρα. Mactra. Mortarium oblongum, in quo farinam pinſunt. *vide lex. Ion. in μάζα.* Ariſtoph. Pluto. *pag. 28. verſ. 15.* Pro mactra verò Dolioli latus fractum & hoc. *i. idque fractum.*

Μάλα εἰκότως. Valde meritò. Valde iuſtè. Iuſtiſſimè. Optimo iure.

Μαλακῖνος. Malacenus. Nomen proprium.

Μαλακία Mollicies. Negligentia. Socordia. Morbus. vt, Pręcipuè verò propter Gallorum molliciem, & pigritiam-fugientem-labores, fratrem caudę-ducem, *& agminis nouiſſimi ductorem* conſtituit. *vide lex. Ion. in Μαλακία.*

Μαλακίζεσθαι. In morbis, Attici dicunt mulieres quidem *μαλακίζεσθαι*, molleſcere, *vel molles-eſſe*, viros verò, *ἀσθενεῖν*. *i.* infirmos eſſe.

Μαλακίας. Mollis. Effœminatus,

Μαλακόν. Molle. Tenerum. Vel etiam impurum. *ἀσελγές*. vt, Ille verò non admodum feliciter ſubduxit-ſe, *non admodum commodè vitam finiuit, atque deceſſit*, propter-animi-deiectionem, & ob plures plagas acceptas, quia ceruicem *carnifici percutiendam*, molliter præbuit.

Μαλακός. Mollis. Homo *eſt* animal omnium prudentiſſimum, & guſtatum, qui tactus eſt, accuratiſſimum *& ſubtiliſſimum* habet, *&* quia molliſſimus *eſt*, *ideo* etiam ipſum tactum facillimè-ſentit. Ociùs enim diſſipantur excrementa, nec ipſius imaginatrix, & ratiocinatrix facultas perturbatur, *ac obſcuratur, & inquinatur.* Sed oportet ſiſtere-gradum *hîc*, *et conſiderare* num carnem vt materialem cauſam cauſetur. Neque enim *caro* eſt prudentiæ effectrix vt concauſa, *vel, coadiuuans-cauſa.* Nam propter *commune corporis, animique* vinculum, animales. *i. animorum* motiones afficiuntur corporis temperamentis, non ortæ *quidem* à temperamento: ſed non abſque temperamento vel hoc, vel illo modo agentes. Si qua verò ſint *animalia*, quæ carnem habeant molliorē, quàm homo, vt vermes, reliquis profectò *partibus* inferiora ſunt, *& reliqua partes ipſa deficiunt.*

Μακροπόνηρος. A

Μακροὺς

Σὲ δ' ἐγὼ

Λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς.

Οὐ λέγει ὅτι τοὺς μακροὺς οὐ προήσομαι. ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συντομίας λεγομένους. ἀλλ' ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασι πρὸς πρᾶξιν κρινόμενοι, εἰ πίστευκε(?).

Μακροχρονῶς.

Μακρῷ. ἀντὶ τοῦ πολύ. εὐνάπιος. καρῖνος ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ. καὶ βουλήσεως κύριος, ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. καὶ αὖθις. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ. B

Μακρῷ. ἀντὶ τοῦ καταπολύ. ἡρόδοτος. ἄριστος ἐγένετο μακρῷ ἀριστόδημος κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς. καὶ αὖθις, μακρῷ διέστηκε.

Μάκρωνες. ἐθνικόν. C

Μάκτρα. θυεία ἐπιμήκης. ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἀντὶ δὲ μάκτρας, πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην.

Μάλα εἰκότως. πάνυ δικαίως.

Μαλακῖνος. ὄνομα κύριον.

Μαλακία ῥᾳθυμία. νόσος. καὶ μάλιστα διὰ τὰς μαλακίας τῶν κελτῶν, καὶ φυγοπονίας, ὥρισε τὸν ἀδελφὸν οὐραγεῖν. D

Μαλακίζεσθαι. ἐν ταῖς νόσοις φασὶν οἱ ἀττικοὶ, τὰς μὲν γυναῖκας, μαλακίζεσθαι. τοὺς δὲ ἄνδρας, ἀσθενεῖν.

Μαλακίας. ὁ μαλακός.

Μαλακόν. ἁπαλόν. ἢ καὶ ἀσελγές. ὁ δὲ, οὐ πάνυ δεξιῶς ὑπεξῆλθεν ἀθυμίᾳ, καὶ πληγῶν πλειόνων γενομένων, διὰ τὸ μαλακῶς τὸν τράχηλον παρέχειν. E

Μαλακός πάντων φρονιμώτερον ζῷον ὁ ἄνθρωπος. καὶ τὴν γεῦσιν ἁφὴν οὖσαν, ἀκριβεστέραν ἔχει. διότι μαλακώτερος, καὶ τὴν ἁφὴν αἰσθητικώτερος. θᾶττον γὰρ διαφορεῖται τὰ περιττώματα. καὶ οὐκ ἐπιθολοῦται αὐτοῦ τὸ φανταστικὸν, καὶ λογιστικόν. ἐπιστῆσαι δὲ χρὴ, μή ποτε ὡς ὑλικὸν αἴτιον αἰτιᾶται τὴν σάρκα. οὐ γὰρ ποιητική ἐστι φρονήσεως ὡς συναίτιον. διὰ γὰρ τὸν συνδεσμὸν, διατίθεται τὰ ψυχικὰ κινήματα, ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν. οὐ γενόμενα ὑπὸ τῆς κράσεως, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς τοιᾶσδε κράσεως, τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε ἐνεργοῦντα. εἰ δέ τινα εἴη ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, οἷον οἱ σκώληκες, τοῖς ἄλλοις δηλονότι ἐλλείπου- F

Haud

A σιν. οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ φανταστικόν, ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν τελείων ζώων ὁ λόγος. τάχα δὲ οὐδὲ σὰρξ ἡ τῶν σκωλήκων, ὡς οὐδὲ ἡ τῶν μυιῶν. ὅτι δὲ τὸ μαλακωτέραν ἔχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτερος, σημεῖόν ἐστι τὸ τοὺς μαλακωτέρους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων πάντων διαθέσεων καὶ φυσικῶν ἰδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους καλοῦμεν.

Μαλακόστρακα. ἰχθύες. ὅσα ἐκδύεται. οἷον,
B ἀστακοί. καρίδες. πάγουροι. καρκῖνοι. ταῦτα δὲ μόνα ἐκδύονται.

Μαλάσσευ. ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου.

Μαλάσσω. αἰτιατικῇ.

Μαλάχια. ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀστέα οὐκ ἔχει. οἷον, σηπία. πολύπους. ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμά ἐστι, καὶ ἄσπλαγχνα. τινὲς δὲ μαλάχεια διὰ διφθόγγου
C γράφουσι.

Μαλαχίας ὄνομα κύριον.

Μαλέας. ἡ αἰτιατικὴ τὸν μαλέαν. ἀκρωτήριον, καὶ ὄρος.

Μάλεος. ὄνομα κύριον φαιστοῦ πόλεως κρήτης. ὅμηρος. ἐς φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει. μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον, ἀνιέρωσε τῷ ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ φαιστῷ.
D

Μαλερόν. λαμπρόν. σποδιόν. ἰσχυρόν. ὀξύ. ἀσθενές. ξηρόν. δριμύ. τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξύ. ἢ ὑπαντικόν. σφοδρόν. καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς, καὶ ξηράς. ῥιπίδα τὰν μαλερὸν θάλπος ἀμυνομένην.

Μάλιον ὄρος. μαλειάων ὄρος αἰπύ. ὅμηρος.

Μαλιασμός. νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη.
E ὅς ἐστι κατάρρους διὰ μυκτήρων, καὶ στρόφος περὶ τοὺς αὐτούς. οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

Μάλλιος. ὄνομα κύριον. ὁ μάλλιος ὁ ὕπατος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα ποντίῳ τῷ λατίνῳ, καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὲν ἀριστέα ἐστεφάνωσε. ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ παραγγελθέντα, ἐπελέκισεν. ὁ δὲ σὺν ὠμότητι πραχθὲν, εὐπειθεστάτους τοῖς ἄρχουσι τοὺς ῥωμαίους κατέστησεν. ἔστιν ἐν τῷ δικτάτωρ.

F Μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ θουκυδίδης λαμβάνει.

Μαλθακόν. ἔκλυτον.

Μαλακόν. ὁ δ' αὐτὸν
Ἐξάγαγε βιότου μαλθακίη σοφίης.

Haud enim integram imaginatricem-facultatem habent. At nunc de perfectis, *& integris* animalibus verba *fiunt*. Fortaſſe autem ne caro quidem *eſt* illa verminum, vt neque muſcarum. Quòd autem homo ſit prudentior, quia carnem habet molliorem, illud eſt argumento, quia molliores homines ſunt prudentiores, & ingenioſiores, quamuis cæteræ omnes affectiones, & naturales proprietates ſint ſimiles. Quamobrem etiam amentes, *& ſtupidos* vocamus παχυδέρμους. i. craſſipelles, & denſicutes, *qui denſam cutem, craſſámque pellem habent. l.* τῷ μαλακωτέραν ἔχειν.

Μαλακόστρακα. Quæ-cruſtis-tenuibus-operiuntur. *Mollibus, tenuibúſque cruſtis tecta.* Piſces *quidam, & omnia animalia*, quæ *cruſtas* exuunt, *ita vocantur*. vt aſtaci, carides, paguri, cancri. Hæc enim ſola *cruſtas* exuunt, *atque deponunt*.

Μαλάσσευ. Molliâris. Mollior-fias. Pro, mutêris. *Muta ſententiam, ſéque flecti patere. Sophocles in Aiace. pag. 35. v. 18.*

Μαλάσσω. Mollio. Molle-facio. Flecto. Accuſatiuo.

Μαλάχια. Mollia *dicuntur omnia animalia* aquatilia, *vel in-aquis-degentia* quæ non habent oſſa. Vt ſepia, polypus. Hæc autem etiam ſanguine, viſceribúſque carent. Quidam verò per ει diphthongum ſcribunt μαλάχεια.

Μαλαχίας. Malachias. Nomen proprium.

Μαλέας. ε. ὁ & accuſatiuus τὸν Μαλέαν. *At alij genere fœmineo dicunt.* Μαλέα. ας. ἡ. *Steph.* Malea. promontorium, & mons *agri Peloponneſo proximi*.

Μάλεος. Maleus. Nomen proprium *viri, qui ſaxum quoddam confecit ante* Phæſtum vrbem Cretæ. Homerus. Ad Phæſtum, paruus verò lapis magnum fluctum prohibet, *& arcet ab vrbe*. Quidam enim Maleus hunc lapidem à-ſe-confectum, Neptuno conſecrauit, ne fluctus ad Phæſtum *vrbem accederent*.

Μαλερόν. Splendidum. Cinereum. *Quod cineris colorem refert. Ardens.* Robuſtum. Acutum. *Citum.* Infirmum. Siccum. Acre. Sed μαλερὸν πῦρ. *ardens ignis.* Acutus. *Citus.* vel tabefaciens, *ac abſumens*. Vehemês. Et μαλερὰς φρένας. Mentes infirmas, & ſiccas *humore ſapientiæ carentes. Vel ardentes animos.* Vt, ῥιπίδα. &c. ſic enim l. Flabellum ardentem æſtum propulſans.

Μάλιον. vel Μάλειον ὄρος. Malius mons. Malearum mons altus. Homerus.

Μαλιασμός. Maliaſmus. Morbus aſinos infeſtans. Eſt autem catarrhus, *ſiue defluxio* per nares *defluens*, & torſio circa *nares* eaſdem. Neutrum autem horum morborum effugit aſinus.

Μάλλιος. Manlius. Nomen proprium. Manlius Conſul ſuum filium, qui cum Pontio Latino ſingulari-certamine certarat, & aduerſarium proſtrauerat, vt illum quidem, qui rem fortiſſimè geſſerat, *vtque victorem* coronauit: ſed vt edicti ſui violatorem ſecuri-percuſſit. Quod facinus cum crudelitate *coniunctum* Romanos Magiſtratibus obtemperantiſſimos effecit. Eſt in voce Δικτάτωρ.

Μάλιστα. Maximè. Pro accuratè, *vel accuratiſſimè* Thucydides accipit.

Μαλθακόν. Solutum. Molle. μαλθακία. ἡ. Mollicies. vt,

Ille verò ſe-ipſum
Eduxit vita propter molliciem ſapientiæ. i. voluntariam mortem ſibi conſciuit.

Et prouerbium. Teneri calidis-balneis. Delicati mollibus-cubilibus. De iis, qui luxu, deliciíſque diffluunt.

Μαλθακώτερον. Mollius, ſuauius, & commodum vitæ genus. Ariſtophanes Ranis. *pag.* 152. *v.* 7. 8. 9.

Sed ſe-conuertere
Ad mollius, ſuauiúſque vitæ genus, hoc
Dextri munus viri eſt, ingenio Theramenſis conueniens. Hoc eſt viri dexteritate, & Theramenis ingenio præditi.

Μαλθάξαι. Mollire. Bonum-facere. Demulcere. Delinire. vt, Alios quidem, donis delinitos, & in claſſes conuenire *dicebat*. Et rurſus. Quod enim illum virum mollire poterat, vnum tantùm fuit, ipſa morum integritas, & naturâ inſitus Iuſticiæ amor. Et, Torpor meam manum offuſus-occupat, & gladium retinere non poſſum: ſed iam mollis ſum.

Μάλθη. Maltha. Cera mollita.

Μάλθων. Mollis, Effœminatus. Muliebris. Vir-muliebri-præditus ingenio. Diſſolutus. Et Malthon, tyrannus *quidam ita vocatus, fortaſſe propter nimiam mollitiem.*

Μαλκίομεν. Demoſthenes 9. Philip. dixit. *vide Harpocrat.* Id eſt, frigore, & torpore contracti ſumus, & rigemus. *Languidi, remiſſique ſumus, & rem negligenter gerimus, quaſi frigore, & torpore contracti, ſtupidíque facti.*

Μάλκιον. Infirmum. Frigidum. & μαλκιςότατον, Frigidiſſimum. vt, Cùm autem Mithridates hauſiſſet venenum & infirmum, & frigidum, tardè vim demonſtrauit.

Μαλκιςότατον. Frigidiſſimum. vt, Hic mihi frigidiſſimus dies *eſt*.

Μᾶλλον, μᾶλλον. Magis, magis. Pro, ſemper, & magis. Alexis Atthide.

Quomodo nubes-inducit cœlo *primùm Iupiter quietè* paulatim,
Deinde magis ac magis.

Anaxilas Horis. Alexis Pezonice. Hoc μᾶλλον dicitur poſitiuè, vt, Non magis pirata malus eſt, quàm mendax. A ſcepticis vero *i. verborum, verúmque contemplatoribus* non poſitiuè: ſed (vt ita loqui liceat) ſublatiuè, *vel ablatiue, ſeu negatiuè* dicitur, vt ab illo, qui refellit, *& neg. t aliquid* & dicit, *Hoc* non fuit magis, quàm Scylla, aut Chimæra. Interdum verò etiam comparatiuè effertur, vt quum dicimus, mel magis *eſſe* dulce, quàm vuam-paſſam. Interdum etiam poſitiuè, & ablatiuè, *vel, negatiuè.* vt quum dicimus, virtutem magis prodeſſe, quàm obeſſe, *vel, nocere.* Significamus enim virtutem prodeſſe, non autem nocere.

Μᾶλλον ὁ φρύξ. Magis ipſe Phryx. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 559. *ad.* 25. Hoc prouerbium hinc *natum eſt.* Illi ſeptem ſapientes cùm à Cræſo interrogarentur quis omnium eſſet beatiſſimus, alij quidem reſponderunt, feras animantes. Nam pro libertate moriuntur. Alij verò, ciconias. Nam ſine lege, natura duce iuſticiam colunt. Solon verò, neminē *beatum eſſe cenſendum* ante vltimum *vitæ* diem. Tunc autem aſtans AEſopus Phryx, ille fabularum-ſcriptor. Tantum (inquit) cæteros ſuperas, quantum mare fluuios. Crœſus autem *hoc* audito, dixit, Magis ipſe Phryx. *i. Æſopum felicius attigit.*

A

Καὶ παροιμία. ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις. ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς, καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων.

Μαλθακώτερον. πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου, καὶ εὖ ἔχον. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι, καὶ φύσει θηραμένους.

B

Μαλθάξαι. ἀγαθῦναι. καταπραῦναι. τοὺς μὲν, δώροις μαλθασσομένους, καὶ ἐς τὰς κλήσεις συνιέναι. καὶ αὖθις. τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι, ἓν μόνον ἦν, ἡ τῶν τρόπων ἐπιείκεια, καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως. ναρκή μου κατὰ τὸ τῆς χειρὸς καταχεῖται. καὶ τὸ ξίφος, οὐ δύναμαι κατέχειν. ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.

Μάλθη. μεμαλαγμένος κηρός.

Μάλθων. ὁ γυναικώδης τις. καὶ μάλθων τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος.

C

Μαλκίομεν δημοσθένης ἐν θ' φιλιππικῶν φησί.

Μάλκιον. ἀσθενές. ψυχρότατον. ὁ δὲ μιθριδάτης πιὼν φάρμακον ἀσθενές τε, καὶ μάλκιον, βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπεδείκνυτο.

Μαλκιςότατον ψυχρότατον. τόδε μοι μαλκιςότατον ἦμαρ.

D

Μᾶλλον, μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ ἀεὶ, καὶ μᾶλλον. ἄλεξις ἀτθίδι.

Πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον, ὁ Ζεὺς ἡσυχῆ,

Ἔπειτα μᾶλλον, μᾶλλον.

Ἀναξίλας ὥραις. ἄλεξις πεζονίκη, τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς. οἷον, οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν, ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται. ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος, καὶ λέγοντος, οὐ μᾶλλον ἢ σκύλλα γέγονεν, ἢ χίμαιρα. καὶ ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται. ὡς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ, ἢ τὴν σταφίδα. ποτὲ δὲ, θετικῶς, καὶ ἀναιρετικῶς. ὡς ὅταν λέγωμεν, ὅτι μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. βλάπτει δὲ οὔ.

E

Μᾶλλον ὁ φρύξ. ἡ παροιμία ἐντεῦθεν. οἱ ζ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ κροίσου, τίς τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατος. οἱ μὲν, ἀπεκρίναντο, τὰ ἄγρια ζῶα. ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει. οἱ δὲ πελαργούς. δίχα γὰρ νόμου, τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. σόλων δὲ, οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ αἴσωπος ὁ φρύξ ὁ λογοποιὸς, τοσοῦτον εἶπεν ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν. ἀκούσας δὲ κροῖσος. εἶπε. μᾶλλον. ὁ φρύξ.

F

Μαλῶα.

A Μαλῶα. καί τινα διὰ χειρὸς ἔχουσι μαλῶα, καὶ καθαίρουσι.

Μάλωνος. ὄνομα ἐθνικόν.

Μαλώτης. Διονυσιάδης. Φιλαρχίδου τραγικός.

Μάλχος. Βυζάντιος σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, καὶ ἕως Ἀναστασίου. ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα, καὶ Βασιλίσκον, καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης, καὶ τῶν ἀ-
B γαλμάτων τοῦ αὐγουσταίου. καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς, καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά.

Μαμμάκουθος, ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης.

Τέως δ' ἀβελτερώτατοι
Κεχηνότες μαμμάκουθοι
Μελιτίδαι κάθηνται.

Μαλῶα. Et quædam manu tenent malôa, & purgant. *N.L.*

Μάλωνος. Malônis. Nomen gentile. *A recto Malon videtur deductum.*

Μαλώτης. vel Μαλλώτης. Mallotes, Dionyſiades, Philarchidæ filius, tragicus.

Μάλχος. Malchus. Byzantius Sophiſta. Scripſit hiſtoriam ab imperio Conſtantini vſque ad Anaſtaſium, in qua res geſtas Zenonis, & Baſiliſci, & conflagrationem publicæ Bibliothecæ, & ſtatuarum Auguſtalis, & alia quædam commemorat magna cum grauitate, & tragœdiæ inſtar ipſa deplórat.

Μαμμάκουθος. Mammacuthus. Nomen proprium. Ariſtophanes Ranis *pag.*169.*v.*10.11.12.

Tunc verò ſtolidiores
Hiantes Mammacuthi,
Et Melitidæ ſedebant.

N O T AE.

Ἀριστοφάνης.] In Ranis. pag. 169. v. 10. 11. 12.

Τέως δ' ἀβελτερώτεροι
C Κεχηνότες, Μαμμάκουθοι,
Καὶ Μελιτίδαι κάθηντο.

Hinc petenda correctio, & fabula notanda apud Eraſmum ad. Chil. 4. Cent. 4. col. 903. ad 69. Stultior Melitide.

Μάμας. ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι γέφυρα ἦν μεγάλη, ιβ΄. καμάρας ἔχουσα. ὕδατα γὰρ κατήρχετο πολλά. ἔνθα καὶ δράκων ἵστατο χαλκοῦς, διὰ τὸ δοκεῖν δράκοντα οἰκεῖν ἐκεῖσε. ἔνθα καὶ πολλαὶ παρθένοι ἐτύθησαν. Βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν Νουμεριανοῦ καίσαρος, ἐκεῖ-
D σε κατῴκησε. καὶ ναὸν ἤγειρεν. ἅπερ Ζήνων κατέλυσεν. ἡ κλητικὴ ὦ Μάμαν.

Μαμαίας Ἀλέξανδρος, βασιλεὺς Ῥωμαίων.

Μαμερτῖνος. ὄνομα κύριον.

Μὰ μήκωνος. ναὶ καὶ μὰ μήκωνος χλόην.

Μαμμίαν. Ἀττικοὶ τὴν μητέρα. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

E Μαμιανός. πατρίκιος. ἐν τῷ Πρίσκος.

Μαμωνᾶς. χρυσός. γήϊνος πλοῦτος. οὐχὶ ὁ ἐκ τοῦ Σατανᾶ, ἀλλ' ὁ περιττὸς, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν.

Μάννα. θυσία. σπονδή. καὶ ἡ ἄνωθεν πίπτουσα τροφή. σημαίνει δὲ τί τοῦτο, ἑσπέρας τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο. καὶ Χριστὸς ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς τῇ παρασκευῇ τῷ τάφῳ καλύπτεται.

Μάννα. ἡ ἄνωθεν χορηγουμένη τροφή. καὶ Δαβίδ. ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος. τουτέστι
F τοῦτο, ὃ καὶ ἄρτος ἀγγέλων λέγεται, ὡς ὑπὸ ἀγγέλων χορηγούμενος. παρὰ πολλοῖς δὲ λέγεται τὸ μάννα, ἀμβλίσιον.

Μαναΐμ. στρατηγὸς ὁ νικήσας τοὺς Σκύθας. οὗ ἡ στήλη ἵστατο ἐν τῷ καλουμένῳ ὡρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος. ἦν γὰρ ὡρεῖον, ἔνθα νῦν ἵσταται κίων περὶ τὸν οἶκον τοῦ Κρατεροῦ. ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλ-

Μάμας. Mamas. In ſancto Mamante pons erat magnus duodecim fornices habens. Aquæ enim multæ decurrebant. Illic etiam æneus draco ſtabat, quòd illic draco habitare putaretur. Illic etiã multę virgines mactatæ fuerunt. Baſiliſcus enim, *i. Regulus*, quidam illius loci amore captus, qui fuit Numeriani Cæſaris *filius*, illuc migrauit, & templum exſtruxit. Quæ *ædificia* Zeno deſtruxit. Vocatiuus ô Maman.

Μαμαίας. Mamæas Alexander, Romanorum Imperator.

Μαμερτῖνος. Mamertinus. Nomen proprium.

Μὰ μήκωνος. Sanè per papaueris comam.

Μαμμίαν. Mammiam Attici vocant matrem. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag.* 561. *v.* 10. *&* 11. quia infantuli comedere dicunt μαμμᾶν. *Ariſtoph. in Nubibus. pag.* 124. *ver.* 11.

Μαμιανός. Mamianus. Patricius. Eſt in voce Πρίσκος.

Μαμωνᾶς. Mamonas. Aurum. Opes terrenæ, non quæ ſunt à Satana: ſed ſuperuacaneæ, & quæ neceſſariis ſunt plures.

Μάννα. Manna. Sacrificiũ. Libatio. Et ſuperne decidens cibus. Significat autem, Quid hoc? Veſpere ſabbati tantùm occultabatur. Et Chriſtus dulcedo vitę in paraſceue, *i. preparatione* ſepulchro conditur.

Μάννα. Manna. Cibus ſupernè, *de cælo* ſuppeditatus. Et David. Panem Angelorum comedit homo. Hoc eſt id, quod & panis Angelorum vocatur, vt ab Angelis ſuppeditatus. Vulgò verò manna vocatur Amblision.

Μαναΐμ. Manaim. Dux, qui vicit Scythas, cuius columna, *ſtatuáque* ſtat in eo, quod vocatur Oréum. Quod eſt modius. Erat enim Oréum, vbi nunc ſtat columna ante domũ Crateri. Illic etiã ſtabat modius

Æneus prope manus. Erat autem iuſta menſura, vt ſecundùm ipſius capacitatem omnes frumenti-emptores, vtque pari, *inſtáque* menſura ſtipendium *militibus* daretur. *vel, vt pari menſura frumentum omnibus daretur.* Valentianus autem hac lege-lata-iuſſit, frumenti duodecim modios numiſmate vẽdi. Quare nautæ cuidam, quòd hoc non feciſſet, dextra manus eſt-amputata. Hinc formatæ-ſunt œneæ manus tam accipientibus, quàm dantibus, vt neutri propter hæc ſtatuta indignarentur. Erat & Valentiani columna, *ſtatua* examum habens in dextra manu ad rapiendum in pactum, quòd & ipſa eſſet argentea parua à Curio Protictore, ſecundo anno Iuſtiniani *facta. N.L.*

χεῖς πλησίον τῶν χειρῶν. ἦν δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς A
ἂν τῷ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι πάντες οἱ σιτο-
φόροι, καὶ ἀγοράζωσιν οἱ στρατιῶται. καὶ τῷ ἴσῳ
μέτρῳ διδῶται σιτηρέσιον. τοῦτο δὲ ἐνομοθέτη-
σεν οὐαλεντινιανὸς πιπράσκεσθαι τὸν σῖτον μο-
δίους δώδεκα τῷ νομίσματι μηδενὸς αἰτιλέ-
γοντος. ὅθεν τις ναύτης τοῦτο μὴ ποιήσας, τὴν
δεξιὰν χεῖρα ἀφῃρέθη. ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλ-
καῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι, καὶ τοῖς διδοῦσιν,
ἀμφοτέροις ἐκ τῶν τεταγμένων μὴ ἀγανακ-
τεῖν. ἦν δὲ καὶ οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη, B
ἔξαμον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἁρπαγὴν
εἰς πάκτον, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικρὰν, ὑπὸ κουρίου προτίκτορος, τῷ δευτέρῳ ἔτει ἰου-
στινιανοῦ.

Μαναΐν. Manainus. Nomen proprium.

Μαναΐνος. ὄνομα κύριον.

Μανασσῆς. Manaſſes. Rex Hieroſolymorum, Ezechiæ filius, qui annos LV. regnauit in Iudæa. Qui fuit impuriſſimus, & impietatis-pleniſſimus, & ſceleratiſſimus, qui inſano-idolorum-cultu, & ſanguinis effuſione mortales omnes ſuperauit, & illum magnum Eſaiam Serrâ-diſſecuit, & Hieroſolyma innocenti ſanguine repleuit, Idolis-ſeruiit non minus quàm Amorrhæi. Quinetiam Domini templum profanauit, & ſtatuam Iouis quatuor-vultus-habentem in eo collocauit, & augurari, & veneficia-exercere, & fœda-facinora-patrare, & adulterari, & omnis improbitatis grauiſſima ſcelera perpetuò committere non deſtitit. Quare propter diuinam iram comprehenſus à Marodacho Aſſyriorum Rege, vinctus, & captiuus in vrbem Niniuen eſt-abductus, & in æneo ſimulachro incluſus. Cùm autem ob delicta ſe iuſtas pœnas dare intelligeret, Dominum orauit, vt ſibi peccatorum veniam daret. Haud enim magnam eſſe Dei laudem, ſi iuſtos ſeruaret. Boni verò *eſſe dixit*, ſi peccatoris pœnitentiam admitteret. Ac illud quidem ſimulachrum diuinâ potentiâ diruptum-eſt. Regem verò Deus mitigauit. Quare *Marodachus* ipſum Hieroſolyma remiſit. Ille verò reuerſus, diuinámque clementiam expertus, omnia ſimulachrorum tabernacula euertit, Deique templum repurgauit, & legem cuſtodiit, & vrbe munita, & aucta, regnum iuſtè, & piè adminiſtrauit. Ipſi autem, dum eſſet in vinculis, in carcere, ferreis compedibus conſtrictus, Babylone, panem exiguum furfuraceum, cum exigua aquæ portione, & aceto demenſo dabant, tantũ ad vitam ſuſtentandam. Tunc autem has preces ad Dominum fudit. Domine omnipotens. *&c.* Deus autem exaudita eius voce, vinculis eum ſoluit, & Hieroſolymam rediit. Cúmque toto corde Deo ſeruiſſet, iuſtus eſt-reputatus.

Μανασσῆς. βασιλεὺς ἱερουσαλήμ. υἱὸς ἐζεκίου.
βασιλεύσας ἔτη νε΄ τῆς ἰουδαίας. ὃς ἐγένετο
μιαρώτατος, καὶ ἀσεβέστατος, καὶ παρανομώ-
τατος, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εἰδωλομα-
νίᾳ, καὶ αἱματεκχυσίᾳ. καὶ τὸν μέγαν ἠσαΐαν πρί-
σας. καὶ τὴν ἱερουσαλὴμ αἱμάτων ἀθῴων πλη- C
ρώσας, οὐχ ἧττον εἰδωλολάτρησε τῶν ἀμορραίων.
καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον κυρίου καταμολύνας, καὶ
τετραπρόσωπον εἴδωλον ἐν αὐτῷ τοῦ διὸς στήσας,
οὐ διέλιπεν οἰωνιζόμενος, καὶ φαρμακεύων, καὶ αἰ-
σχρουργῶν. καὶ μοιχώμενος. καὶ πᾶν εἶδος κακίας
μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. διὸ καὶ κατὰ θείαν
ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ μαροδὰχ βασιλέως
ἀσσυρίων, δέσμιος εἰς νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμά-
λωτος ἀπήχθη. καὶ ἐς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα κα-
θείρχθη, συνιεὶς δὲ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν D
ἀξίαν εἰληφέναι τὴν τιμωρίαν, ἐδεήθη τοῦ κυ-
ρίου συγγνῶναί οἱ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις. μὴ γὰρ εἶναι
μέγα θεοῦ ἐγκώμιον, εἰ δικαίους σώσειεν. ἀγαθοῦ
δὲ, εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ προσοῖτο. καὶ τὸ μὲν
ἄγαλμα, θείᾳ δυνάμει διεῤῥάγη. ὁ δὲ θεὸς ἠ-
γάθυνε τὸν βασιλέα. καὶ εἰς ἱερουσαλὴμ αὐτὸν
ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ, ἐπανελθὼν, καὶ θείας χρηστότητος
πεῖραν λαβὼν, πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέστρεψε
σκηνήν. τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἥγνισε. καὶ τὸν νόμον ἐ-
φύλαξε. καὶ τὴν πόλιν τειχίσας, καὶ ἐπικτίσας, E
ἐβασίλευσε δικαίως, καὶ εὐσεβῶς. δεσμευμένῳ δὲ ὄντι ἐν
φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν βαβυλῶνι, ἐδί-
δοσαν αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτον βραχὺν, καὶ ὕ-
δωρ ὀλίγον σὺν ὄξει μεμετρημένῳ. πρὸς τὸ ζῆν αὐ-
τὸν καὶ μόνον. καὶ τότε προσηύξατο πρὸς τὸν κύριον, κύριε παντοκράτωρ, καὶ ἀπακούσας ὁ θεὸς
τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ἔλυσε αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ λατρεύσας κυρίῳ ἐξ
ὅλης καρδίας, ἐλογίσθη δίκαιος.

Μανδαλωτόν. Genus oſculi varium, & ſuaue. Mandalotum. Ariſtoph. *in Theſmophoriazuſis. pagin.* 515. v. 12. 13. 14. Quàm ſuaue *eſt* hoc carmen, ô venerandæ Genetyllides, Et effœminatum, & inſertâ-linguâ-dulce, *columbinum*, Et mandalotum: *Conſule noſtros græcos commentarios.*

Μανδαλωτόν. εἶδος φιλήματος ποικίλον, καὶ
ἡδὺ. θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον. ἀριστο-
φάνης φησὶ μανδαλωτόν. F

N O T Æ.

Μανδαλωτόν.] Ariſtoph. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. pag. 515. v. 12. 13. 14.
Ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι γενετυλλίδες,

Καὶ μαν

A Καὶ θηλυδριώδης, καὶ κατηλαυτποσμένα,
Καὶ μανδαλωτόν.

Μανδάτωρ. εἶδος ἀξιώματος.

Μανδάτωρ. Mandator. Genus dignitatis *à mandando dictum.*

Μανδραγόρας. ὑπνωτικὸς καρπός. ἢ λήθης ποιητικός. καὶ φανεῖται πολλὴν τῆς μανδραγόρας ἐκπεπωκώς.

Μανδραγόρας. Mandragora. Fructus ſoporem-afferens, & obliuionis effector. vt, Et videbitur multum mandragoræ hauſiſſe.

Μανδραγορίζω.

Μανδραγορίζω. Mandragoram-comedo, vel Mandragoram-haurio.

Μάνδρων. ὄνομα κύριον. καὶ ἔστι περὶ τούτου
B παροιμία. ἐν τῷ, ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι.

Μάνδρων. Mandron. Nomen proprium. Eſt & de iſto prouerbium, quod extat in illis vocibus, ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι. *Er. ad. Chil 4. Cent. 5. col. 924. ad. 49. Fuit & Mandroni ficulna nauis.*

Μανδύας. εἶδος ἱματίου. ὅπερ καλεῖται λωρίκιον.

Μανδύας. Pallij genus, quod Loricium vocatur.

Μάναιχμος. ἀλωπεκοννήσιος, φιλόσοφος πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα. καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος πολιτείας βιβλία γʹ.

Μάναιχμος. Manæchmus, Alopeconneſius. Phiolſophus Platonicus. Scripſit philoſophica, & in Platonis Rempub. lib. 3.

Μάναιχμος. σικυώνιος. υἱὸς Ἀλκιβίου, ἢ Ἀλκιβιάδου, ἱστορικός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέ-
C ξανδρον.

Μάναιχμος. Manæchmus, Sicyonius, filius Alcibij, vel Alcibiadis, hiſtoricus. Fuit ſub *Alexandri* ſucceſſoribus. Scripſit hiſtoriam Alexandri Macedonis.

Μάναιθως μένδης. ἱερεὺς Αἰγύπτου. ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυφίων.

Μάναιθως Μένδης. Μαναίθως Μενδήσιος. Manæthos Mendes, *Mendeſi* . AEgypti ſacerdos. Scripſit de confectione cyphiorum. *Vide* Κῦφι *in Lex. Eſt autem quædam thymiamatis compoſitio ſacerdotibus AEgypti familiaris.*

Μάναιθως. Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἢ Σεβεννύτης φυσιολογικά. ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

Μάναιθως. Manæthos, Dioſpolitanus, AEgyptius, vel Sebennites. *Scripſit* phiſiologica, de effectionibus-ſiderum verſibus, & alia quædam aſtronomica.

Μανέρως. καὶ περιμανὼς, ὀνόματα ᾠδῆς. Εὔβουλος Καμπυλίωνι.

Μανέρως. Maneros, & Perimanos, *ſunt* nomina cantionis. *Et maneros quidem ſignificat inſanum-amorem. Perimanos verò, vehementer-inſanum, quòd huiuſmodi carmen homines ad vehementem amorem, ac amoris inſaniam incitet, ac impellat.* Eubulus Campy-
D lione.

Μανείην. εὐκτικόν.

Μανείην. Eſt. 1. perſ. ſing. aor. 2. paſſ. optatiui-modi. Vtinam inſaniam, Vtinam inſanirem.

Μάνης. ὄνομα κύριον οἰκέτου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. νῦν δ' ἀνδράποδ'. ἠλιθίους. μάνας.

Μάνης Manes. Nomen proprium ſerui. Ariſtophanes Auibus. *pag. 389. v. 8. annot 2. & 418. v. 7. Sed* Μάνης *in ſingul. &* Μανᾶς *in accuſ. plur.* Mancipia, fatuos, Manas.

Μάνης. οὗτος ὁ τρισκατάρατος, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη, χριστὸν ἑαυτὸν, καὶ πνεῦμα
E ἅγιον φανταζόμενος. μαθητὰς ιβʹ. ὡς ὁ χριστὸς ἐπαγόμενος. καὶ ἐκ πάσης αἱρέσεως εἴ τι κακὸν ἐρανισάμενος, ἐκ περσίδος εἰς τὴν ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ συγχώρησιν εἰσέφρησεν. οὗτος ὁ καὶ μάνης, καὶ σκυθιανὸς λεγόμενος, βραχμὰν ἦν τὸ γένος. διδάσκαλον δὲ ἔσχε Βουδδᾶν, τὸν πρότερον καλούμενον τερέβινθον. ὃς παιδευθεὶς τὰ ἑλλήνων, τὴν ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις, νεῖκος, καὶ φιλίαν. εἰσελθὼν δὲ ἐν περσίδι, ἐκ παρθένου
F ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννῆσθαι. καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀναστραφῆναι. καὶ συγγραψάμενος καὶ βιβλία δʹ, τὸ μὲν, ἐπωνόμασε τῶν μυστηρίων. τὸ δὲ, τὸ εὐαγγέλιον. τὸ δὲ, τὸν θησαυρόν. τὸ δὲ τῶν κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βουδδᾶς οὗτος ὁ καὶ τερέβινθος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συντριβεὶς, ἀπώλετο. γυνὴ δέ τις, παρ' ᾗ κατέλυσε, τὰ χρήματα αὐτοῦ, καὶ τὰς βεβήλους βίβλους κληρονομήσασα, ὠνη-

Μάνης. Manes. Hic ter-execrandus homo ſub Aureliano Imperatore extitit, ſe Chriſtum, & Spiritum ſanctum *commentus*, *&* imaginans, duodecim diſcipulos, vt Chriſtus, ſecum-adducens. Ex omni hæreſi, ſi quid erat mali, collegit, & ex Perſide, Dei permiſſu, in agrum Romanum intulit. Hic, qui & Manes, & Scythianus vocabatur, fuit genere Brachman. Præceptorem autem habuit Buddam, qui Terebinthus antea vocabatur, qui Græcorum literis inſtitutus, Empedoclis ſectā adamauit, *& ſectatus eſt*, duo principia inter-ſe contraria ſtatuentis, Litem, & Amicitiam. In Perſidem autem ingreſſus, ex virgine ſe natum-eſſe dicebat, & in montibus educatum. Quinetiam conſcriptis quatuor libris, vnum quidem vocauit Myſteriorum. *i. Initiorum, vel arcanorum librum*, ſecundum verò, Euangelium, tertium, Theſaurum, quartum, Capitum *librum*. Atque Buddas quidem iſte, qui & Terebinthus, ab impuro ſpiritu contritus interiit. Mulier verò quædam, apud quam diuerſabatur, eius pecunias, & profanos libros per-hæreditatem-adepta, puerum ſepten-

nem emit, nomine Cubricum, quem & literas docuit, & manumiſit, omniúmque ſuorum bonorum hæredem inſtituit. Ille verò acceptis Buddæ libris, & pecuniis, Perſidem perambulabat, Manem ſe nominans, & erroris, *ac impoſturæ* Buddæ conſcius, illius libros ſua vocabat opera. Quem Rex Perſarum viuentem excoriauit, vt eum, qui fuerat cauſa mortis ſui filij. Cùm enim ille ægrotaret, & à Medicis magna cura curaretur, iſte Cubricus promiſit fore, vt ſine Medicis ipſum ex-illo morbo-excitaret, *ſanaret, & in priſtinum ſanitatis ſtatum reſtitueret.* Sed remotis Medicis, ipſum interfecit. Hic igitur Manes reiecto veteri Teſtamento, & omni creatione, & hominis fabricatione, blaſphemè-negans boni alicuius eſſe Dei *talem creationem*, quæ corruptioni, & mutationi eſſet obnoxia, nouum Teſtamentum, vt cuiuſdam Dei boni ſcilicet *opus* admittit. Et Chriſtum per phantaſiam, & opinionem *quandam* apparuiſſe portentosè-fingebat. Et ſpeluncas quaſdam ſacras, & nocturnos, & illegitimos coitus, & nefarias-obſcœnitates, & fatum, & animorum-in-alia-corpora-migrationes, & alia quædam Græcanica docebat. De quo & Theodotus Rhaithi presbyter dicit, Manes, qui phantaſia quadam nuda, & inani corporis humani figura Dominum apparuiſſe *commentus, ac* imaginatus-eſt, & ſomniauit, vt pati quidem, & agere videretur, quæ agebat, & patiebatur apud nos, *vel, noſtro more*: ſed nihil horum verè, & re ipſa exſtitiſſe *dicebat*: ſed *eius* opinione tantum & impoſtura decepiſſe homines, cum quibus etiam verſatus-eſſe putaretur. Quamobrem etiam duas in Chriſto naturas dicere recuſat: ſed vnam *tantùm eſſe contendit* Diuinitatis. Paulus verò quidam æqualis eius, Magnæ Antiochiæ Epiſcopus, nudum hominem dicebat *eſſe* Dominum, vt vnum de Prophetis. Ab hoc & Pauliani *nomen acceperunt.*

ται παιδάριον ἐτῶν ἑπτὰ, τοὔνομα κούβρικον, ὃν A
καὶ διδάξας τὰ γράμματα, καὶ ἐλευθερώσας,
κληρονόμον αὐτῆς πάντων καθίστησιν. ὁ δὲ, λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ βούδδα, καὶ τὰ χρήματα, διήρχετο τὴν περσίδα, μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ βούδδα συνίστωρ γενόμενος, τὰ βιβλία ἴδια συντάγματα ἔλεγεν. ὃν ὁ βασιλεὺς περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα, ὡς αἴτιον θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενόμενον. νοσοῦντος γὰρ, καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, οὗτος ὑπέσχετο χωρὶς ἰατρῶν ὁ κούβρικος ἀναστῆσαι B
αὐτόν. καὶ ἀποστήσας τοὺς ἰατροὺς, ἐθανάτωσεν αὐτόν. ὁ οὖν μάνης οὗτος ἀποβαλλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν, καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν, οὐκ ἀγαθοῦ τινος εἶναι θεοῦ βλασφημῶν ὑπὸ φθορὰν, καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται θεοῦ. καὶ κατὰ φαντασίαν, καὶ δόκησιν τὸν χριστὸν πεφηνέναι ἐτερατεύετο. καὶ καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς, καὶ νυκτερινὰς, καὶ παρανόμους μίξεις, καὶ ἀρρητοποιίας, καὶ εἱμαρμένην, καὶ μετενσωματώσεις, καὶ ἄλλα τινὰ ἑλληνικὰ διδάσκων. περὶ οὗ καὶ θεόδωρος ὁ τῆς ῥαϊθοῦ πρεσβύτερος φησί. μάνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ, καὶ σχήματι διακένῳ σώματος ἀνθρωπείου, πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη, καὶ ὠνειρώξεν. ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν, καὶ πράττειν, ἅπερ ἔδρα, καὶ ἔπασχε καθ᾽ ἡμᾶς. μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ, καὶ πράγματι ὑπάρξαι. ἀλλὰ δοκήσει μόνον, καὶ ἀπάτῃ ἀποβουκολῶν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συναναστραφῆναι νενόμισται. D
διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται ἐπὶ τοῦ χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. παῦλος δέ τις σύγχρονος αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον ἔφη, ὡς ἕνα τῶν προφητῶν, ἐκ τούτου καὶ οἱ παυλιανοί.

Μάνης. Statua. Eſt in voce Κότταβος.

Μάνης ἀνδριάς. ἔστιν ἐν τῷ κότταβος.

Μάνης. Manes. Nomen Perſæ, qui ex Perſarum regno profuſus, ſub Conſtantino Magno, Chriſtianorum dogmata turbauit. Declinatur *Manes*, Manentis.

Μάνης. ὄνομα περσοῦ. ὃς ἀποδρὰς ἐκ τῆς τῶν περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, τὰ χριστιανῶν ἐτάραττε δόγματα. κλίνεται μάνεντος.

Μανιάκης. Ornamentum, quo collum circundatur. Torques, Monile collum ornans. vt, Torquibus, & armillis, *vel, manuum-ornamentis, vel brachialibus* erant ornati.

Μανιάκης. ὁ περιαυχένιος κόσμος. μανιάκαις, καὶ περιχειρίσι ἦσαν κατακεκοσμημένοι. B

Μανίαι. Inſania non omnibus *eſt* ſimilis *Hemiſtichium, de quo Er. ad. Chil. 3. Cent. 10. col.* 823 *ad. 97. Inſan. non omnib. eadem.* *Nam* Inſania, alia quidem, eſt abſurda, vt delirantium. Alia verò expetenda, & voto digna *i. exoptanda*, qualis *eſt inſania* poetarum, & vatum.

Μανίαι δ᾽ οὐ πᾶσιν ὁμοῖαι. τῶν μανιῶν, αἱ μὲν, εἰσὶν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων. αἱ δὲ, αἱρεταὶ, καὶ εὐχῆς ἄξιαι. οἷαι τῶν ποιητῶν, καὶ τῶν χρησμολόγων.

Μανίη. *Ion, pro comm.* μανία. Inſania. Furor.

Μανίη. μανία.

Μανιῶν. Inſaniarum in-plurali *dictum*, pro μανίας *genitiuo ſingulari*, Inſaniæ. *Ariſtophanes in Nubibus. pag. 103. v. 18.* Tu verò ad tantum inſaniarum *i. eò inſaniæ* progreſſus-es. *L.* τοσοῦτο. Dicunt autem & ſingulariter μανία, *furor, inſania.* Plerunque verò pluraliter. Ariſtophanes *in Pace. pag. 436. v. 21. Schol. annot. 7.* Hoc enim exemplum inſaniarum auditis. Et Homerus in eadem lance collocat ebrietatem, in qua *ponit* inſaniam.

Μανιῶν πληθυντικῶς. ἀντὶ τοῦ μανίας. σὺ δ᾽ εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας. λέγουσι δὲ καὶ ἑνικῶς. τὸ δὲ πλεῖστον πληθυντικῶς. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε, ἀριστοφάνης, καὶ ὅμηρος, εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην τίθησιν. B

Μανιχαῖος. Manichæus. Hæreſiarcha. vel Manentis, &

Μανιχαῖος. αἱρεσιάρχης. ὁ ἀπὸ τοῦ μάνεντος.

A καὶ μανιχαίου.

tis, & Manichæi ſectator.

Μανθάνειν. γνῶσις ἐπιςήμης. καὶ μανθάνω ἀντὶ τοῦ ἀκούω. μανθάνω γὰρ καὶ τοῦτο ὅτι μένανδρος ὁ ποιητὴς ὁ κωμικὸς, παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ διότι φίλος ἦν αὐτοῦ.

Μανθάνειν. Diſcere, *eſt* ſcientiæ generatio, *vel procreatio, vel ortus.* Et μανθάνω. Diſco, pro, Audio. vt, Audio enim etiam hoc, Menandrum poetam comicum propemodum iudicium-ſubiiſſe, *& parum abfuiſſe, quin in iudicio damnaretur,* ob nullum aliud crimen, niſi quòd eſſet ipſi amicus. *i. tantùm propter ipſius amicitiam.*

Μάννον. ὁ δὲ, περὶ μάννον ἀπεχώρησε, δεξιάς τε παραβὰς, ἃς βασιλεὺς ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.

Μάννον. Mannum. vt, Ille verò ad Mannum abiit, violata fide, quam Rex dederat, & conculcato iureiurando, quod iurauerat.

Μανόν. ἀραιόν. χαῦνον. ἢ ἀνωφερὲς, ὡς φλόξ. B καὶ μανὸς, ὁ μαινόμενος. ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί. καὶ ἡ μάννα, ἀπὸ τοῦ τετρῖφθαι ὠνόμασται. μανοὺς δὲ γενομένους τοὺς καλάμους, καὶ διύγρους ἐκ τῆς ἄγαν διαβροχῆς, καταῤῥαίνειν οἴνῳ, καὶ διδόναι τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Μανόν. Rarum. Laxum. vel Quod-in-altum-fertur, vt flamma. Et μανὸς, inſanus. Qui non *eſt* mente firma. Et ipſa manna dicta-eſt quòd ſit-trita, *At μανὸς, rarus. Laxus. vt,* Calamos autem raros, & humidos propter nimiam irrigationem, *iubebat* conſpergi vino, & iumentis pro pabulo dari.

Μανόν. διαφέρει τοῦτο τοῦ ναςοῦ. ἔςιν ἐν τῷ ναςόν.

Μανόν. Rarum. Laxum. Fungoſum. Differt à ναςόν. ſolidum, durum, concretum, confertum, denſum. Eſt in voce Ναςόν.

Μανότερος. — Μανότερος. Rarior. Laxior. Fungoſior.

Μαντεύομαι. αἰτιατικῇ. — Μαντεύομαι Accuſatiuo. Vaticinor.

C Μαντεία. ὁ χρησμός. — Μαντεία. Vaticinium.

Μαντίας. ὄνομα κύριον. — Μαντίας. Mantias. Nomen proprium.

Μαντεῖον. ἔςιν ἐν τῷ δωδωναῖον χαλκεῖον. καὶ ἐν τῷ δωδώνη.

Μαντεῖον. Oraculum. Locus, in quo redduntur oracula. Eſt in Δωδωναῖον χαλκεῖον. Item in Δωδώνη.

Μαντινέων διοικισμός. εἰς πέντε κώμας τὴν μαντινέων πόλιν διῴκησαν οἱ λακεδαιμόνιοι. καὶ ἐκλήθη τοῦτο μαντινέων διοικισμός.

Μαντινέων διοικισμός Mantinenſium diſiunctio. Lacedæmonij Mantinenſium vrbem in quinque pagos diuiſerunt, & hoc vocatum-eſt Mantinenſium diſiunctio. *L. διοικισμός, & διῴκισαν, à διοικίζω. i. diſſocio, diruens coniunctionem, ſparſim colloco, diſpergo aliquos, qui ſimul habitabant. Hinc ὁ διοικισμός. Aliquorum ſimul habitantium diſiunctio, diremptio, ſeparatio.*

Μαντίνεια. πόλις ἀρκαδική. καὶ μαντινεῖς, D ἐθνικὸν, καὶ μαντινικὸς, τόπος. ἔςιν ἐν τῷ πλίνθος.

Μαντίνεια. Mantinea. Vrbs Arcadica. Et Mantinenſes, gentile *nomen.* Et Mantinicus, locus *à Mantinea dictus.* Eſt in voce Πλίνθος.

Μαντίνειον. ὄνομα τόπου. — Μαντίνειον. Mantineum. Loci nomen.

Μαντίνη. ὄνομα κύριον. — Μαντίνη. Mantine. Nomen proprium.

Μαντιπόλος. μάντις. μάντις, μάντεως, μάντει, ἡ δοτική. μάντις γενικῶς. θυηςκόοι, ἱερεῖς εἰδικῶς. ἔςιν ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρὰ καλουμένη μάντις, ἧς τινος προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται.

Μαντιπόλος. Qui-circa-vaticinia verſatur. Vates. *Declinatur autem μάντις. genit. atticus. μάντεως.* Dat. μάντει *per contractionem ex ει in ει factam.* Μάντις. i. vates, generaliter *quiuis vates ita vocatur. At* θυηςκόοι, θυοσκόοι. Aruſpices, & ἱερεῖς, ſacerdotes, ſpecialiter *dicuntur.* Eſt quædam locuſta difficulter-ſe-mouens. *i. tarda,* viridis, quæ vocatur Mantis, cuius motiones obſeruantes vaticinantur.

Μαντοσυνάων. μαντειῶν. καὶ μαντοσύνη. — Μαντοσυνάων. Vaticiniorum. Et μαντοσύνη. Vaticinium.

E

Μαξέντιος. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς κακῶς τοὺς ῥωμαίους ἐπέτριβε, τυραννικῷ μᾶλλον, ἢ βασιλικῷ τρόπῳ χρώμενος κατ' αὐτῶν. μοιχεύων ἀναιδῶς τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας. καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν, καὶ ποιῶν τούτοις ἀκόλουθα. τοῦτο γνοὺς ὁ μέγας κωνςαντῖνος, ῥύσασθαι τοὺς ῥωμαίους τῆς ὑπ' αὐτῷ βασιλείας ἐσπούδαζεν. εὐθὺς τε φροντίδα ἐποιεῖτο, τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν τοιαύτῃ οὖν φροντίδι F ὢν, περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ ςῦλον πυρὸς ςαυροειδῶς γράφοντα ἐν τούτῳ νίκα, καὶ γέγονε χριςιανός. λικίνιος δὲ ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ, τὰς ἑλλήνων ψήφους δόξας, ἐμίσει χριςιανούς· καὶ διωγμὸν μὲν προφανῆ, φόβῳ κωνςαντίνου κινεῖν ὑπεςέλλετο. λαθη-

Μαξέντιος. Maxentius. Romanorum Imperator, qui malè Romanos attriuit, tyrannico potiùs, quàm Imperatorio more vſus aduerſus ipſos. *i. tyrannidem potius, quàm iuſtum imperium in eos exercens.* Nam *palàm, ac* impudenter ingenuorum *virorum* vxores ſtuprabat, & multos interficiebat, & cætera his conſentanea faciebat. Quo Magnus Conſtantinus cognito, Romanos illius dominatione liberare ſtudebat. Statimque ſeriò cogitare cœpit, qua ratione illum euerteret. Cùm igitur in tali cogitatione verſaretur, circiter meridianas Solis horas, vidit in cœlo ſtylum ignis crucis-forma-præditum, *L.* ςαυροειδῶς, *vt & Vuolfius,* ſcribentem, IN HOC *CRVCIS SIGNO* VINCE, & factus-eſt Chriſtianus. Licinius verò eius in-imperio-collega, Græcorũ opiniones-fouẽs, oderat Chriſtianos. Metu tamen Conſtantini perſecutionẽ apertã mouere, *vel, inſtituere* reformi-

dabat:ſed clàm per inſidias multos de medio tollebat. Progreſſu verò temporis, etiam apertè *perſecutionem* excitauit: Et certo in loco extitit perſecutio. Conſtantinum verò *res* non latebat. Licinius enim edicto vetuit ne inter ſe conuenirent Epiſcopi, ne Chriſtianorum res incrementi cauſam haberent. Dirupta igitur ficta amicitia, in odium *mutuum ambo* venerunt, & tandem à Conſtantino Licinius eſt interfectus.

θόπως δὲ πολλοὺς ἐσκευωρεῖτο. προϊὼν δὲ, καὶ φανερῶς ἐπεχείρει. καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. A
τὸν δὲ κωνσταντῖνον, οὐκ ἐλάνθανε. νόμῳ γὰρ ὁ λικίνιος τοὺς ἐπισκόπους ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν παρ' ἀλλήλους. ὡς ἂν μὴ ἔχῃ πρόφασιν αὔξεσθαι τὰ χριστιανῶν. διακοπείσης δὲ τῆς πλαστῆς φιλίας, εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον. καὶ τέλος αἰρεῖται ὑπὸ κωνσταντίνου ὁ λικίνιος.

Μαξιμῖνος. Maximinus, Romanorum Imperator. Hic accepto principatu, magnam mutationem fecit, aſperrimè, magnóque cum terrore vtens *ſua* poteſtate, & ex clementi regno, ad tyrannidis crudelitatem omnes, *omnia* traducere conabatur. Erat enim ingenio, vt & genere, Barbarus, & cædis auiditate gentilicia præditus. Confeſtim igitur amicos omnes, qui Alexandro familiares erant, & à Senatu aſſeſſores appellati fuerant, remouit, *non* volens, *nolens, eorum quenquam* in exercitu *ſecum* eſſe, nec quéquam ſibi adeſſe ex conſcientia nobili. *i. nobili ortum genere, & qui ſibi conſcius eſſet, ſe ex nobili genere procreatum.* Plurimos etiam ipſorum interfecit, inſidias per ſuſpicionem metuens. Dum autem in Oriente regnaret, *& cum imperio verſaretur,* multa impura, & ſupra modum nefaria facinora manifeſtè patrauit. Præterea verò perſecutionem crudelem, & inhumanam per totum Orientem in Chriſtianos *excitauit,* in qua plurimi clariſſimi viri martyrium obierunt. Sed impietate ſua digna prœmia, *principia, exordia, & antecedentia præmia* pœnarum ipſum excepturam. *i. quæ erat daturus,* meritò pertulit. Cùm enim in grauiſſimum morbum incidiſſet, vehemétes dolores eius carnem diſcruciabant. Et inteſtina quidem ab interna vehementiſſima inflammatione corrumpebantur. Tota verò caro ceræ inſtar liqueſcebat. Cùm autem ipſius corpus incendio vehemétiore flagraret, ipſa etiam oſſa ſimul toſta ſunt, ita vt & ipſa humanæ formæ figura prorſus deleretur. Miſerabiliter autem computreſcens, tantam odoris tetri grauitatem emittebat, vt nihil differret à cadaueribus, quæ ſunt in ſepulchris diſſoluta, *& corrupta.* Hic igitur parum ſpirans, & gemens obiit.

Μαξιμῖνος. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο. τραχύτατα, καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ B
ἐξουσίᾳ χρώμενος. ἔκ τε ἡμέρου βασιλείας, εἰς τυραννίδος ὠμότητα, μετάγειν πάντας ἐπειρᾶτο. φύσει δὲ ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, καὶ τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων. εὐθέως οὖν τούς τε φίλους πάντας, οἳ συνῆσαν τῷ ἀλεξάνδρῳ, σύνεδροί τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου συνεπικληθέντες, ἀπεσκεδάσατο. βουλόμενος εἶναι ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενοῦς. πλείστους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν. ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων. βασιλεύων δὲ τῆς C
ἑῴας, πολλὰ μιαρά, καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο. καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ, καὶ ἀπαραίτητον κατὰ πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν εἰς τοὺς χριστιανούς. καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν δοκίμων ἐμαρτύρησαν. ἄξια δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ τὰ προοίμια, τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθε. νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διελυμαίνοντο. καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως. ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα, κηροῦ δίκην D
ἐξετήκετο. λαβροτέρως δὲ φλογιζομένῳ, καὶ αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὀστᾶ, ὥστε ἐξαφανισθῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἐλεεινῶς δὲ καταση πόμενος, τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὡς οὐδὲν τῶν ἐντάφοις διαλυθέντων διαφέρειν. ὁ δὲ, βραχὺ ἐμπνέων, καὶ στενάξας ἀπέθανε.

Μάξιμος. Maximus. Tyrius Philoſophus. Verſatus eſt autem Romæ ſub Commodo. Scripſit de Homero, & quæ ſit apud eum antiqua Philoſophia. Rectè ne Socrates ſe non defenderit in Iudicio. Item alias quaſdam philoſophicas quæſtiones.

Μάξιμος. τύριος φιλόσοφος. διέτριψε δὲ ἐν ῥώμῃ ἐπὶ κομόδου. ἔγραψε περὶ ὁμήρου. καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία. εἰ καλῶς σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο. καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα. E

Μάξιμος. Maximus, Epirota, vel Byzantius, Philoſophus, Iuliani Cæſaris Parabatæ magiſter. Scripſit de inſolubilibus oppoſitionibus. De principiis, *vel exordiis.* De numeris. Commentarium ad Ariſtotelem, & alia quædam ad eundem Iulianum.

Μάξιμος. ἠπειρώτης, ἢ βυζάντιος, φιλόσοφος. διδάσκαλος ἰουλιανοῦ καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων. περὶ καταρχῶν, περὶ ἀριθμῶν. ὑπόμνημα πρὸς ἀριστοτέλην. καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν ἰουλιανόν.

Μαπέειν Corripere. Comprehendere. *Eſt autem infinit. aor. 2. act. à μάρπτω. aor. 2. ἔμαρπον. Infinit. μαρπεῖν, ſublato ρ, μαπεῖν, & Ion. μαπέειν.*

Μαπέειν. καταλαβεῖν. F

Μαραθίονος. Marathionos. Et Marathesium. Nomen loci. *Steph. Marathesium, vrbem Cariæ dicit. Vnde gentile Marathesius. at Marathonius, à Marathone oppido Atticæ deductum.*

Μαραθίωνος. καὶ μαραθήσιον, ὄνομα τόπου.

Μαραθών Marathon. Locus Athenis, à Maratho Apollinis filio. Callimachus hunc Ennotion vocat,

Μαραθών, τόπος ἀθήνησιν. ἀπὸ μαράθου υἱοῦ ἀπόλλωνος. τοῦτον καλλίμαχος, ἐννότιον λέγει.

hoc eſt

A τουτέστι δίυγρον. ἢ ἔνυδρον. καὶ μαραθώνιον ἔργον. καὶ μαραθωνομάχαι σφενδάμνιοι περὶ μαραθῶνος, ἐν τῷ δεξιφίῳ.

hoc eſt humidum, vel aquoſum. Et Marathonium facinus. Et Marathonomachæ. *i. Qui in campis Marathoniis pugnarunt*, Sphendamni-ligni-duritiem-habentes, *& Sphendamnini propterea dicti. Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 269. v. 2. Schol. annot. 3. L.* σφενδάμνιοι. De Marathone *verba fiunt* in voce Δεξιφίω.

Μαραναθὰ ἑβραϊστί. ἀντὶ τοῦ εἶδον τὸν χριστόν.

Μαραναθά. Maranathá Hebraicè *ſumitur* pro, vidi Chriſtum.

Μαραναθά. κατὰ τὴν ἑβραΐδα φωνὴν λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον, τοῦτό φησιν. ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστὲ ἁμαρτάνοντες. καὶ οὐ φροντίζετε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. ἐννόησον γὰρ τοῦτο μόνον φησί. καὶ ἀρκέσει σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προκοπήν. καὶ πᾶσαν δυνήσῃ κατασβέσαι τὴν ἁμαρτίαν.

B

Μαραναθά. Maranathá, Hebraicâ linguâ *ponitur* pro, Dominus noſter venit. Hoc autem dicit, Incarnationis ſermonem confirmans, quaſi diceret, Omnium noſtrûm Dominus, adeò deſcendere-*ſeque adeò demittere* dignatus-eſt, vos verò in iiſdem peccatis perſeueratis, nec inſignem charitatem, bonorum caput, reueremini Hoc enim ſolum (inquit) conſidera, tibíque ſufficiet ad omnem virtutis progreſſionem, & omne peccatum extinguere poteris.

Μαραντώπη. ὄνομα κύριον.

Μαραντώπη. Marantope. Nomen proprium.

Μαράς. ἀπὸ βεροίας τῆς ἐν συρίᾳ πόλεως. ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων. ἀλλ' ὅμως ὁ κόρος, οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν. οὐδὲ γὰρ κόρος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε, καὶ φιλανθρωπίας. ἐπιχορηγῶν τε τοῖς δεομένοις, καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολιτεύμασιν. οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπιεικῆ, καὶ δίκαιον, ὥστε οὔτε τῶν πολιτῶν. οὐδεὶς αὐτῷ ἐγκέκληκέ ποτε. οὔτε τῶν ξένων, οὔτε ἀστυγειτόνων, οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ὁμορούντων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπηριθμεῖτο, εἰ μηδένα ἀδικοίη τῶν πολιτευομένων. ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον, εἰ μὴ κάμνοι εὐεργετῶν. τοιγαροῦν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων. μάλιστα τῶν περιεκτημένων ἔν τε τῷ ἄστει, καὶ κατ' ἀγρούς. μάλιστα δὲ τούτου τεκμήριον, εἴ τις ἐβούλετό τι πωλεῖν, ἢ τις ὠνεῖσθαι τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ. ὁ μὲν, προσαπῄτει. ὁ δὲ, προσετίθει τῷ τιμήματι τῆς ἄλλης ἀξίας. ὑπὲρ αὐτοῦ γέ τοι δήπουθεν, ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι ὅμορον καὶ γείτονα μάραν τὸν πάντων ἀνθρώπων δικαιότερον. ὥστε ἐξενίκησεν εἰς παροιμίαν, ὁ μάρας ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέλας.

C

D

Μάρας. Maras. Ex vrbe Syriæ Berhoea. *i. Berhoeus, Syrus*, homo ditiſſimus. Sed tamen ipſa ſatietas, *& opum copia* nullam in ipſo genuit inſolentiam, *nec propter opum amplitudinem inſolentior, ac ſuperbior euaſit*. Haud enim vlla pecuniarum amplitudo apparebat *in ipſo, nec ſuas opes oſtentabat*: ſed hæc Iuſticię, & humanitatis inſtrumenta faciebat, *his ad iuſticiam, & humanitatem exercendam inſtrumentis vtebatur*, & indigentibus largiendo, *réſque neceſſarias pauperibus liberaliter ſuppeditando*, & in Reipub. adminiſtratione ſe-ſplendidum-præſtando, *vel, ſplendori politico ſeruiendo*. Adeò ſe omnibus æquum, & iuſtum præbuit, vt neque ciuium quiſquam vnquam vllum crimen ipſi obiecerit, neque hoſpitum, neque vrbivicinorum, neque eorum, qui ruri agros ipſi vicinos habebant. Neque tamen hæc Iuſticiæ officia cenſebat, ſi nullum de ciuibus afficeret-iniuria: ſed illa potiùs, ſi benefaciendo, *& beneficia in alios conferendo* non defatigaretur. Quare non ſolùm ſua: ſed & aliena negocia curabat, præcipuè verò *res* illorum *curabat*, qui & in vrbe, & ruri circum-circa poſſidebant *aliquid*. Huius verò *rei* maximum *eſt* argumétum, quòd ſi quis aliquid vendere, vel aliquid emere voluiſſet de vicinis ipſi *prædiis*, alter quidem, *venditor ſcilicet*, aliquid-amplius-exigeret, alter verò, *ſcil. emptor*, ad iuſtum precium aliquid adderet, hac ipſa de cauſa ſcilicet, vt haberet vicinum, & finitimum Maram, omnium hominum iuſtiſſimum.

E Quamobrem hoc euicit, vt in prouerbium abiret, Maras, pro iuſto vicinorum vſu, *& pro eo, qui in ſua conſuetudine ſe bonum vicinum omnibus prabet. Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 850. ad. 45. Maras.*

Μαργαρίτης.

Μαργίτης. Stolidus. Fatuus. Stupidus. Margites. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 442. ad. 71. Margites.*

Μαργαρῖται. δηλοῦσι δακρύων ῥόον.

Μαργαρῖται. *Senarius ad ſomnij coniecturas, & interpretationem pertinens.* Margaritæ ſignificant lachrymarum flumen.

Μαργαίνει. μαίνεται.

Μαργαίνει. Furit. Inſanit.

Μάργης. καὶ μάργος. μαινόμενος. καὶ ὑπερμαργότερος, ὁ ὑπερμαινόμενος. καὶ γαστρίμαργος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα μαιμώσσων.

Μάργης. Marges, & margos, furens, inſanus. Et ὑπερμαργότερος. Qui-ſupra-modum-inſanit, Et γαστρίμαργος. Qui-circum-ventrem-inſanit. Inſanæ-ventris-replendi-cupiditati-deditus.

F

Μαργίτης. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. ἐπωνυμίαν ἀλεξάνδρῳ μαργίτην ἔθετο. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω.

Μαργίτης. AEſchines in *oratione* contra Cteſiphontem. *pag. 115.* Cognomen Alexandro Margiten impoſuit. Sic autem amentes, *ſtupidos, ſtolidos, & fatuos* vocabant.

Μαργίτης. ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος. ὅν φασιν, ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ἰδιωτ-

Μαργίτης. Margites, homo, qui propter ſtultitiã à Comicis carpitur. Qué aiunt vltra quinq; numera-

re non potuiſſe, & cùm vxorem duxiſſet, eam non tetigiſſe: ſed metuiſſe, dicentem *ſe hoc facere non eſſe auſum*, ne illa ad matrem ſe deferret. Cùm autem iam eſſet iuuenis, *παιδίσκην grandior, aiunt illum de ſuo patre* dubitaſſe, & ex matre quæſiſſe, an ex eodem patre natus eſſet.

Μαργῶσαν χεῖρα. Furentem manum. Manum inſanientem.

Μαρδόνιος. Mardonius. Nomen proprium.

Μαρδόνος. Mardonos. *Videtur genitiuus à recto* Μαρδών. *Mardon. Mardonis. vt* Μακεδών. *όνος. i.*

Μαρδοχαῖος. Mardochæus. Nomen proprium. Eſt in voce Ἀμάν. Et in Ἐσθήρ.

Μάρδοι. Mardi. Gens tota latrociniis dedita. Quos neque beneficiis in fide retinere, neque contrà, tantis malis affligere poſſis, quin metu liberati, ſtatim ad ingenium redeant, & aggrediantur ea, à quibus metu territi per aliquod ſpatium abſtinuerant.

Μάρδοι. Mardi. Gens hominum-multitudine-abundans. Terram aſperam habitant, & vix tantum agri colunt, quantum ſuppetit ad ipſos alendos. Equis-carent, & pauperes *ſunt*, adeò vt vel prima fortuna fide-careat.

Μαραίνω. Accuſatiuo. Tabefacio. Paulatim-abſumo.

Μάρης. Mares, Chalcedonis Bithyniæ Epiſcopus, cùm Iulianum Parabaten, Fortunæ immolantem in Imperatoria Conſtantinopoli deprehendiſſet, tunc manu-ductus (nam præter ſenium, etiam oculorum ſuffuſione grauiter laborabat) ad Imperatorem accedens, multis conuiciis eſt-inſectatus, ipſum vocans impium, fidei-orthodoxæ-deſertorem, à-Deo-prorſus-alienum. Ille verò verbis conuicia vlciſcebatur, eum vocans cæcum, Neque tuus ille Deus Galilæus (inquit) te ſanare poſſet. Galilæum enim ſolebat appellare Chriſtum. Mares verò confidentiùs Imperatori dixit, Gratias (inquit) ago Deo, qui me excæcauit, ne tuum vultum videam, qui ſic in impietatem excideris. Nihil ad hæc Iulianus reſpondit. Nam & hoc agebat callidè. Cùm enim vidiſſet eos, qui ſub Diocletiano martyrium obiiſſent, à Chriſtianis honorari, multóſque vltrò, & alacres ad martyrium-ſubeundum properare, vt hoc ipſo quodámodo Chriſtianos vlciſceretur, ad aliam *viam* ſe-conuertit, & illam quidem atrocem crudelitatem ſub Diocletiano *in Chriſtianos exercitatam* diſtulit. Non tamen à perſecutione prorſus abſtinuit. Perſecutionem autem voco, quum homines quieti quouis modo turbantur. Sic autem *eos* turbabat. Lege-lata Chriſtianis interdixit, ne diſciplinæ darent vllam operam, Ne (inquit) linguam exacuentes, expeditè Græcorum dialecticis occurrant. Cùm autem multa, & multa. *i. quàm plurima* machinatus-fuiſſet, quibuſdam perſuaſit, vt ad *ſuis Diis* immolandum declinarent, inter quos & Hecebolio Conſtantinopolitano Sophiſta.

θῆναι. νύμφην δὲ ἀγάγμενον. μὴ ἅψασθαι αὐ- A
τῆς ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὴν διαβάλλῃ. ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς, εἰ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Μαργῶσαν χεῖρα. μαινομένην.

Μαρδόνιος. ὄνομα κύριον.

Μαρδόνος.

Μαρδοχαῖος. ὄνομα κύριον. ἔστιν ἐν τῷ ἀμάν. B
καὶ ἐν τῷ ἐσθήρ.

Μάρδοι. ἔθνος τὸ πᾶν λῃσταί. καὶ οὔτ᾽ ἂν εὖ ποιῶν τις αὐτοὺς πιστοὺς κτήσαιτο, οὔτ᾽ ἂν κακώσας ἐς τοσόνδε ταπεινώσειεν, ὡς, εἰ τοῦ φόβου ἀπαλλαχθεῖεν, μὴ ἂν παραυτίκα ἐπιθέσθαι, οἷς πάλαι ἐπέδυσαν.

Μάρδοι. ἔθνος πολυάνθρωπον. τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες, καὶ μόλις ἀφ᾽ ὧν γεωργοῦσι τρεφόμενοι. ἄνιπποι, καὶ πένητες. ὡς καὶ τὴν πρώτην ἀπιστεῖσθαι τύχην.

Μαραίνω. αἰτιατικῇ. C

Μάρης ὁ ἐν βιθυνίᾳ χαλκηδόνος ἐπίσκοπος, καταλαβὼν ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην θύοντα τῇ τύχῃ, ἐν τῇ βασιλικῇ κωνσταντινουπόλει, τηνικαῦτα χειραγωγούμενος. ἦν γὰρ δὴ πρὸς τῷ γήρᾳ ὑπόχυσιν ὀφθαλμῶν ὑπομείνας, πολλὰ τὸν βασιλέα προσελθὼν περιύβριστον ἀσεβῆ καλῶν, καὶ ἀποστάτην. καὶ ἄθεον. ὁ δὲ, λόγοις τὰς ὕβρεις ἠμύνετο. τυφλὸν καλέσας, D
καὶ οὐκ ἄν φησιν οὐδὲ ὁ γαλιλαῖος σου θεὸς θεραπεύσοι σε. γαλιλαῖον γὰρ εἰώθει καλεῖν τὸν χριστόν. ὁ δὲ δὴ μάρης παῤῥησιαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν. εὐχαριστῶ φησι τῷ θεῷ τῷ τυφλώσαντί με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου, οὕτως ἐκπεπτωκότος πρὸς τὴν ἀσέβειαν. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ ἰουλιανὸς ἀπεκρίνατο. δεινῶς δὲ καὶ τοῦτο μετήρχετο. ἑωρακὼς γὰρ τοὺς ἐπὶ διοκλητιανοῦ μαρτυρήσαντας ὑπὸ τῶν χριστιανῶν τιμωμένους, προθύμως τε αὐθαιρέτως ἐπὶ τὸ μαρ- E
τυρῆσαι πολλοὺς ἐπειγομένους, ὥσπερ αὐτῷ τούτῳ τοὺς χριστιανοὺς ἀμυνόμενος, ἐπὶ ἑτέραν ἐτράπετο. καὶ τὴν μὲν ὑπερβάλλουσαν ὠμότητα ἐπὶ διοκλητιανοῦ ὑπερέθετο. οὐ μὴν πάντη τοῦ διώκειν ἀπέσχετο. διωγμὸν δὲ λέγω, τὸ ὁπωσοῦν ταράττειν τοὺς ἡσυχάζοντας. ἐτάραττε δὲ ὧδε. νόμῳ ἐκέλευε χριστιανοὺς παιδεύσεως μὴ μετέχειν, ἵνα μή (φησιν) ἀκονώμενοι τὴν γλῶτταν, ἑτοίμως πρὸς τοὺς διαλεκτικοὺς τῶν ἑλλήνων ἀπαντῶσι. πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς μηχανησάμενος, ἔπεισέ τινας πρὸς τὸ θύειν ἀποκλῖναι, ἐν οἷς καὶ F
ἐκηβόλιον τὸν κωνσταντινουπόλεως σοφιστήν.

Μαριανός. Marianus, Marſi F. cauſidici Præfectorum Romæ, Romanus enim *fuit* antiquitùs. Cùm autẽ *eius* pater Eleutheropolin, vnã primę Palęſtinę vrbẽ, habitãdi-causâ-migraſſet, ex Pręfecto Patrici᷑ etiã factus-eſt, id quod eſt illuſtrius, ſub Imperatore

Μαριανός. μάρσου δικηγόρου τῶν ὑπάρχων ῥώμης. ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον. μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης παλαιστίνης, ἀπὸ ὑπάρχων, καὶ πατρίκιος γεγονὼς, τὸ ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλέα ἀναστά-

Anaſtaſio.

A σιον. ἔγραψε. βιβλία τοσαῦτα. μετάφρασιν θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις ͵γρν΄. μετάφρασιν ἀπολλωνίου τῶν ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ͵εχη΄. μετάφρασιν καλλιμάχου ἑκάλης, ὕμνων, καὶ τῶν αἰτιῶν, καὶ τῶν ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις, ͵ϛωι΄. μετάφρασιν ἀράτου ἐν ἰάμβοις ͵αρμ΄. μετάφρασιν νικάνδρου τῶν θηριακῶν ἐν ἰάμβοις ͵ατο΄. καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

Anaſtaſio. Scripſit libros plurimos. Metaphraſin Theocriti, iambis 3150. Metaphraſin Apollonij Argonauticorum, iambis 5608. Metaphraſin Callimachi Hecales, Hymnorum, & Cauſarum, & Epigrammatum, iambis 6810. Metaphraſin Arati, iambis 1140. Metaphraſin Nicandri Theriacorum, iambis 1370. & alias multas Metaphraſes.

Μαριλάδης. ὄνομα. πυτίσι γέρων ἀχαρνικός.

Μαριλάδης. Nomen *proprium deductum à μαρίλη, quod cinerem, fauillam, languidum ignem, & tenuiſſimum carbonum puluerem ſignificat. Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 286. v. v. Schol. annot...* Hoc eſt ſenex Acharnenſis.

B Μαρίλη. ἀμαυρὸν πῦρ. ὁ χνοῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν αἰθράκων. χαλκεὺς οἷά τις γέμων καπνοῦ, καὶ μαρίλης. καὶ κρατῖνος ἐν ὥραις. ἐφθάρη μαρίλης πλέαν ἔχων. ἢ ἀπὸ τῶν αἰθράκων ἀπο[illegible]. ἀριστοφάνης.

Μαρίλη. Languidus ignis. Cinis, & tenuiſſimus carbonum *puluis. Prouerbium hinc manauit illud,* Ut faber quidam oppletus fumo, & marila, *tenuiſſimo carbonum puluere, fauillis, & fuligine.* Et Cratinus Horis. Periit marilâ plenam habens *faciem.* Carbonum cinis, *& tenuiſſimus puluis ex carbonibus proſiliens, ita vocatur.* Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag. 277. v. 1. & 2.*

Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν

Præ metu verò marilam mihi multam. i. multum carbonum puluerem

Ὁ λάρκος ἐπέπλησεν ὥσπερ σηπία.

Larcus. i. vimineum vas, quo feruntur carbones, *offudit,* ac in me emiſit, *vt ſepia* ſuum atramentum. L. ἐνεπίλησεν. vide Schol. annot. 1.

C

Μαρίνα.

Μαρίνα. Marina. *Videtur nomen proprium mulieris.*

Μαρῖνος νεαπολίτης φιλόσοφος, καὶ ῥήτωρ. μαθητὴς πρόκλου τοῦ φιλοσόφου, καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ καταλογάδην, καὶ ἐπικῶς. καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαρῖνος. Marinus Neapolitanus Philoſophus, & Orator, Procli Philoſophi diſcipulus, & ſucceſſor. Scripſit Procli ſui magiſtri vitam, & ſoluta oratione, & verſu. Et alias quaſdam Philoſophorum quæſtiones.

Μαρῖνος. οὗτος τὴν πρόκλου διατριβὴν παραδεξάμενος, καὶ ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου, τῶν ἀριστοτέλους λόγων καθηγησάμενος, ἤδη τι τὸ δεύτερον ἀθήναζε, τοῦ κοινοῦ διδασκάλου τετελευτη- D κότος, ἐπιδείξειν αὐτῷ συγγεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς ἑαυτοῦ στίχων παμπόλλων, εἰς τὸν πλάτωνος φίληβον, ἐν τυχεῖν τι, καὶ ἐπικεῖναι κελεύσας, εἰ ἐξοιστέον εἴη τὸ βιβλίον. ὁ δὲ ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς. οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων. οὐ μέντοι ἄμουσον ἀφῆκε φωνὴν οὐδεμίαν. τοσοῦτον δὲ ἔφη μόνον, ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον. συνεὶς δ' E ἐκεῖνος, παραυτίκα διέφθειρε τὸ βιβλίον πυρί. ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι' ἐπιστολῆς ἐκοινώσατο πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν, τῶν εἰς παρμενίδην ὑποθέσεών τε, καὶ ἐξηγήσεων. τά τε ἐπιχειρήματα συντάξας ἔπεμψεν, οἷς ἐπείσθη μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ μαρῖνος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπομνήματα κατεβάλετο τοῦτον ἐξηγούμενα τὸν τρόπον τὰς παρμενίδου διαλεκτικὰς ὑποθέσεις. ὁ δὲ καὶ πρὸς ταύτην ἀντιγράφει τὴν ἐπιστολὴν, μυρίαις ὅσαις ἀποδείξε- F σι καταβαλλόμενος, ἀληθεστάτην εἶναι τὴν θειοτέραν ἐξήγησιν τοῦ διαλόγου, ὥστε εἰ μὴ ἔφθη τὸ βιβλίον ἐκδιδόμενον, τάχα ἂν καὶ τοῦτο διέφθειρεν. ἴσως δὲ αὐτὸν διεκώλυσε καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου. ὅτι θεάσασθαί ποτε ἔλεγεν ὁ πρόκλος, ὡς ὑπομνημάτων εἰς παρμενίδην αὐτοῦ τε μαρίνου ἐσομένων.

Μαρῖνος. Marinus iſte ſuſcepta Procli Schola, cùm Iſidorum Philoſophum inſtituiſſet Ariſtotelica doctrina, & is Athenas iterum veniſſet, communi præceptore defuncto, oſtendit ei plurimorum verſuum commentarium à ſe conſcriptum, in Platonis Philebum, cúmque legere, & ſuum de eo iudicium interponere iuſſit, an is liber *in lucem* eſſet edendus. Ille verò, cùm eum accuratè legiſſet, ſuam ſententiam nullo modo diſſimulauit, nullam tamen inelegantem vocem edidit: ſed illud tantùm dixit, ſufficere præceptoris commentarios in illum dialogum. Ille verò, cùm *eius de eo libro iudicium* intellexiſſet, confeſtim illum librum igne comburi iuſſit. Sed iam etiam antè per literas ſuam ſententiam cum illo communicauerat de argumentis, & enarrationibus in Parmenidem, & argumenta compoſita miſit, quibus Marinus adductus eſt, vt crederet illum dialogum non eſſe de Diis: ſed de formis. Quamobrem & commentarios confecit, qui dialecticas Parmenidis hypotheſes ad eum modum explicabant. Ille verò & ad has literas reſpondet, propemodum infinitis demonſtrationibus, probans, *&* *affirmans,* veriſſimam eſſe illam illius Dialogi diuiniorem expoſitionem. Quare niſi jam liber iſte fuiſſet editus *in lucem,* fortaſſe hunc etiam ille corrupiſſet. Fortaſſe autem ipſum etiam impediuit ſomnij viſio. Quia Proclus aliquando dixerat ſe *in ſomnis* vidiſſe, fore ipſius Marini commentarios in Parmenidem.

Μαρίωνος. ὄνομα κύριον.

Μαρίωνος. *Videtur genitiuus nominis proprij Μαρίων, ὁ. Marion.* Marionis.

Μαρκελλῖνος ἀνὴρ ἐπιεικὴς, καὶ γενναῖος, ἐδυ-

Μαρκελλῖνος. Marcellinus, vir bonus, & generoſus, *ac*

ſtrenuus

ſtrenuas. Fuit autem princeps Dalmatiæ, Illyriis in Epiro habitantibus, *vel, collocatis, ſi legatur* κατῳκισμένων. Romanam autem diſciplinam didicit, *& ea fuit inſtructus*, fuit etiam diuinationis peritiſſimus, & aliis *in rebus* eruditionis amantiſſimus, qui principatum poſſedit liberum, neque Romanorum imperio ſeruiens, nec vlli alij gentibus imperanti. Sed fuit ſui iuris. Popliſque ſuo imperio ſubiectis iuſtè præfuit. Fuit autem in eo etiam ſatis prudentiæ, & Reipub. gubernandæ peritia, & admiranda fortitudo, quæ res bellicas exercuerat. Huic familiaris fuit Saluſtius Philoſophus.

Μάρκελλος. Marcellus. Magiſter Arcadij Imperatoris. Mundus, *vel ornamentum* vniuerſæ virtutis, vel (vt aptiùs loquar) virtus quædam animata.

Μάρκελλος. Marcellus, Pergamenus Orator. Scripſit librum, Adrianus, ſiue de Regno.

Μάρκελλος. Marcellus Sidites, medicus, ſub M. Antonino. Hic ſcripſit verſibus heroicis medicos libros 42. In quibus etiam de Lycano.

Μάρκελλος. Marcellus. Sub Commodo copiarum dux, *ſiue Prætor*, qui tam à munerum-accipiendorum-corruptela aberat, quàm humanitate, & manſuetudine præditus-erat. Vt enim totam noctem vigilaſſe videretur, eáque de cauſa nullus alius ſuorum familiarium dormiret, duodenos codicillos, quales ex tilia confici-ſolent, propemodum quolibet veſpere conſcribebat, & alicui mandabat, vt aliosaliis horis aliquibus afferet, vt quaſi ſemper vigilans eſſet admirationi. Hoc enim & alioqui naturâ comparatum habebat, vt ſomno-repugnaret, *atque reſiſteret*. Sed hanc ipſam *vigilantiam* ratione victus multum exercuerat, *& auxerat*. Nam & cæteris *cibis* minimè veſcebatur abundè, *nec ſe replebat ſic*: atque ne pane quidem ſe repleret, eum Roma ſibi afferendum curabat, non quòd non poſſet comedere panem in eo loco, in quo degebat, paratum: ſed, vt propter eius vetuſtatem, ne paulo quidem plus, quàm omnino eſſet neceſſe, comederet. Nam eius gingiuæ malè affectæ facilè panis ſiccitate cruentabantur. Hanc igitur *hominum de ſe opinionem* valde augere ſtudebat, vt maximè peruigilare videretur.

Μαρκιανός. Marcianus. Hic ſub Valente Imperatore fuit, & Angelio, Epiſcopo Conſtantinopolitano, vir clarus, qui olim quidem in Palatio militauerat, tunc verò presbyter erat Eccleſiæ Nauatianorum, Ναυατιανῶν. *ſed l.* Νοβατιανῶν, *Nouatianorum. i. Eccleſiæ Nouatianæ.* Anaſtaſiam autem Imperatoris filiam docuit præcepta Grammatica, *Grammaticam*.

Μαρκιανός. Marcianus. Hic familiaris fuit Muſonio Pamphylio, vir omni virtute vt ad quandam amuſſim accuratè-politus. Muſonius enim, cùm honeſtatis, & probitatis amans eſſet, homines ad ſe vndique attrahebat, vt magnes ferrum. Neque verò quæri ſolebat qualis aliquis eſſet: ſed ſi quis audiuiſſet *hunc, vel illum* eſſe Muſonij amicum, eum bonum eſſe virum conſtabat.

Μαρκιανός. Marcianus. Hic ſub Zenone floruit. Et quo in oratorio presbyter delectus fuerat, in eo degebat. Maximam autem autoritatem adeptus apud illum, hic impoſtor, & Epicureis decretis quotidie

νάσευε μὲν δαλματείας, ἐν ἠπείρῳ κατῳκισμένων ἰλλυριῶν. A ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν ῥωμαΐδα παιδείαν. καὶ μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐγεγόνει. καὶ τἆλλα φιλολογώτατος. ὃς ἐλευθέραν ἐκέκτητο τὴν ἀρχήν. οὔτε ῥωμαίων βασιλείᾳ δουλεύων, οὔτε ἄλλῳ δυναστεύοντι τῶν ἐθνῶν οὐδενί. ἀλλ' ἦν αὐτόνομος. μετὰ δικαιοσύνης ἐξηγούμενος τῶν ὑπηκόων. παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἱκανὴ, πολιτική τε, καὶ ἀνδρεία θαυμαστὴ μεμελετηκυῖα τὰ πρὸς πόλεμον. ᾧ συνῆν σαλούστιος ὁ φιλόσοφος. B

Μάρκελλος. μάγιστρος ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. κόσμος ἀρετῆς ἁπάσης ἢ τό γε ἁρμοδιώτερον εἰπεῖν. ἀρετή τις ἔμψυχος.

Μάρκελλος περγαμηνὸς ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον, ἀδριανὸς, ἢ περὶ βασιλείας.

Μάρκελλος. σιδίτης ἰατρός. ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωϊκῶν, βιβλία ἰατρικὰ μβ΄. ἐν οἷς καὶ περὶ λυκάνου.

Μάρκελλος. στρατηγὸς ἐπὶ κομόδου. ὃς δωροδοκίας τοσοῦτον ἀπεῖχεν, ὅσον τῆς γε φιλανθρωπίας καὶ ἡμερότητος μετεῖχεν. C ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρηγορέναι δοκῇ, καὶ κατὰ τοῦτο μὴ δὲ τῶν ἄλλων τις τῶν συνόντων οἱ καθεύδῃ, δώδεκα γραμματεῖα, οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται, καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, ὡς εἰπεῖν, συνέγραφε. καὶ προσέταττέ τινι ἄλλο ἄλλῃ ὥρᾳ κομίζειν ποιῶν. ἵν' ὡς καὶ ἀεὶ ἐγρηγορὼς θαυμάζηται. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς. ἐπὶ πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τροφῆς ἠσκήκει. τά τε γὰρ ἄλλα ἥκιστα ἄδδην ἐσιτεῖτο, D καὶ ὅπως μὴ δὲ τῶν ἄρτων ἐμπιπλᾶται, ἐκ τῆς ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο. οὐχ ὡς οὐ δυνάμενος τῶν ἐπιχωρίων ἐσθίειν. ἀλλ' ἵν' ὑπὸ τῆς παλαιότητος αὐτῶν, μὴ δύνηται μὴ δὲ σμικρὸν πλέον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν. τὰ γὰρ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδίως ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ᾑμάσσετο. ἐπετήδευσε δ' οὖν ἐπὶ μεῖζον αὐτὸ πλάττεσθαι, ἵν' ὡς μάλιστα διαγρυπνεῖν δοκῇ.

Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ οὐάλεντος βασιλέως ἦν, καὶ ἀγγελίου ἐπισκόπου κωνσταντινουπόλεως. E ἐλλόγιμος. ὃς πάλαι μὲν κατὰ τὰ βασίλεια ἐστρατεύετο. τότε δὲ πρεσβύτης τῆς ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας. γραμματικοὺς λόγους ἀναστασίαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων.

Μαρκιανός. οὗτος συνῆν μουσωνίῳ ἐκ παμφυλίας. ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηκριβωμένος. φιλόκαλος γὰρ ὢν, καὶ φιλάγαθος ὁ μουσώνιος, τοὺς πανταχόθεν εἷλκε πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ ἡ μαγνῆτις τὸν σίδηρον. οὐκ ἦν δὲ F βασανίζειν ὁποῖός τις ὁ δεῖνα. ἀλλὰ μουσωνίῳ φίλον ἀκούσαντα, ἔτι καλὸς ἦν εἶναι.

Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ ζήνωνος ἤκμαζεν. ἐν ᾧ δὲ ἦν εὐκτηρίῳ πρεσβύτης χειροτονηθεὶς διετέλει. μεγίστης δὲ ἐξουσίας τυχὼν παρ' ἐκείνῳ. οὗτος ὁ πλάνος, καὶ τοῖς ἐπικουρείοις δόγμασιν

ſe corrum-

A ἐσημερίῳ αὐτὸν κυκλῶν, αὐτοφυῆ ἔλεγε τὸν κόσμον. καὶ διοικεῖσθαι οὐκ ἐκ θεοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐνεργείας τῶν ἀστέρων. καθὸ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν τῇ τούτων φθάσει συμπεριφερόμενον διιπτῇ, τῶν κατ' αὐτὴν τικτομένων τὴν ῥοπὴν δὲ τὴν ἐπικράτειαν κληροῦται.

Μάρκιον. ὄνομα ὄρους.

Μάρκιος. στρατηγὸς ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἦν τε οἰμωγὴ, καὶ δάκρυα τῶν
B προπεμπόντων αὐτὸν, καὶ οἰκτειρόντων. ὁ δὲ μάρκιος οὔτε ἀνακλαυσάμενος ὤφθη τὰς ἑαυτοῦ τύχας, οὔτε ἀποιμώξας, οὔτε ἄλλο εἰπὼν, ἢ δράσας ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδὲν πω. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν, καὶ τὴν γενναιότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ οἴκαδε ἀφικόμενος γυναῖκά τε εἶδε, καὶ μητέρα καταῤῥηγνυμένας τοὺς πέπλους, καὶ τὰ στέρνα τυπτούσας, καὶ οἷα εἰκός ἐστιν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευγνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων σφίσι
C σι θανάτοις, ἢ φυγαῖς ἀναβοώσαις οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παίδων ἔπαθεν. ὧν ὁ εἰς δέκα γεγονὼς ἔτη. ὁ δὲ, ὑπαγκάλιος. ἀλλ' ἐξῄει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, οὐδενὶ δηλώσας ὅποι τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο. ἦν δὲ ἀνὴρ ἄριστος τὰ πολέμια. καὶ πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής. τά τε δίκαια, οὐχ ὑπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἅπασιν ἀποδιδοὺς, ἀλλ' ἑκὼν τε, καὶ προπεφυκὼς πρὸς αὐτὰ ὤν. καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἁγνεύειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους
D προσαναγκάζειν δικαιῶν. μεγαλόφρων τε, καὶ δωρηματικός. καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν προχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτῳ ἦν ἄρα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει. οὐδὲ φύεταί τις ἀπὸ θνητῶν, καὶ ἐπικήρων σπερμάτων περὶ πάντα ἀγαθός. ἐκείνῳ γε οὖν πάντα, καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἑτέρας οὐκ εὐτυχεῖς κῆράς τε, καὶ ἄτας προσέθηκε. τὸ γὰρ πρᾶον, καὶ φαιδρὸν οὐκ ἦν ἐν αὐτοῦ τοῖς τρόποις. οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν τῶν πέλας, ἔν τε
E ἀσπασμοῖς, καὶ προσαγορεύσει. οὐδὲ δὴ τὸ εὐδιάλλακτον, καὶ μετριοπαθὲς, ὁπότε δι' ὀργῆς τῳ γένοιτο, οὐδὲ ἡ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἐπικοσμοῦσα χάρις. ἀλλ' ἀεὶ πικρὸς, καὶ χαλεπὸς ἦν. ταῦτα δὲ δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἔβλαψε. καὶ πάντων μάλιστα ἡ περὶ τὰ δίκαια, καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἀκριτός τε, καὶ ἀπαραίτητος, καὶ οὐδὲν τῷ ἐπιεικεῖ διδοῦσα ἀποτομία. ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν
F ἀρεταί. μάλιστα δὲ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα. αὐτοῖς τε οὐ λυσιτελής ἐστιν, ἀλλ' αἰτία μεγάλων συμφορῶν. μάρκιον γὰρ, τὸ ἄκρον δίκαιον ἔβλαψε, καὶ ἐξηλάθη τῆς πατρίδος. πάντα γὰρ τὰ μὴ δίκαια αἰτιλέγων, μῖσος ἤγειρεν. εἰ μὲν οὖν

ſe corrumpens, mundum per ſe natū eſſe dicebat; nec à Deo regi: ſed ab efficacitate ſiderum. Quatenus enim eorum vnum quodque ſuo motu circumactum fuerit, eatenus dominationem obtinet in ea, quæ naſcuntur illo ipſo momento, *quo ſidera ſuo motu circumacta in ipſarum rerum naſcentium momentum inciderint, ac in eas vim ſuam influ derint. Quamobrem etiam illis dominantur.*

Μάρκιον Marcium. Nomen montis.

Μάρκιος. Marcius. Dux Romanorum. Hic in-exilium-pulſus-eſt à populo. Qui autem Marcium deducebant, cum gemitū, lachrymis, & commiſeratione eum proſequebantur. Ipſe verò Marcius nec ſuam fortunam deplorans, nec vllum gemitum-edens, nec aliud quidquam ſua magnanimitate indignum dicens, vel faciens, à quoquam conſpectus-eſt. Longè verò maiorem animi conſtantiam, & generoſitatem declarauit, quum domum reuerſus, conſpexit vxorem, & matrem, quæ *ſuas veſtes, &* peplos dilacerabant, & pectora plangebant, & (vt *mulieres conſtitutas* in talibus calamitatibus, quum vel morte, vel exilio diuelluntur à ſibi chariſſimis, & arctiſſimo neceſſitudinis vinculo coniunctiſſimis, dicere veriſimile videtur) vociferantes. Nec vllo modo motus-eſt lachrymis filiorum, quorum alter decimum ætatis annum agebat, alter verò, in vlnis adhuc geſtabatur. Sed feſtinanter ad portas eſt-egreſſus, nec vlli declarauit quònam abiret. Erat autem vir rebus bellicis præſtantiſſimus, & in omnibus voluptatibus continens, & omnibus ſuum ius tribuebat, non legis neceſſitate potiùs, quàm vltrò, & naturali bonitate ad hoc propenſus. Nec ipſe tantùm omnis improbitatis purus, *& expers* eſſe ſtudebat: ſed etiam alios ad eandem integritatem adigere præterea volebat, quam ab iis ſeruari æquum eſſe cenſebat. Vir magnanimus, & liberalis, & ad emendationem, *&* *deprauatorum morum correctionem* paratiſſimus. Sed enim profectò fieri non poterat, vt omnes virtutes in *vnius* hominis natura, *vel animo* exiſterent. Neque quiſquam ex mortali, & calamitatibus-obnoxio ſemine naſcitur, *qui ſit rebus* in omnibus bonus. Deus enim profectò, qui illi omnia, omnéſque virtutes largitus-fuerat, alia parum felicia fata, & calamitates adiunxerat. Nam neque clementia, neque hilaritas eius moribus inerat, neque comitas in ſalutationibus, & colloquiis, *atque congreſſibus* cum aliis, neque etiam facilis-reconciliatio-gratiæ, & affectuum-moderatio, quum alicui erat iratus, neque gratia, quæ omnia humana exornat. Sed ſemper erat acerbus, & difficilis. Hęc autem ipſum in multis *bellis* læſerunt. In primis verò Iuris, & legum obſeruantiæ immodica, & inexorabilis, & æquitati nihil concedens aſperitas, *& nulla æquitate temperata ſeueritas.* Videtur *autem omnino* verum eſſe, quod ab antiquis Philoſophis dicitur; morum virtutes, mediocritates eſſe, non autem extremitates, præcipuè verò Iuſticiam. Hæc enim non ſolùm, quum eſt infra modum: ſed etiam quum eū ſuperat, ab æquitate eſt remota, & illis ipſis, *qui talem Iuſticiæ rationem ſequuntur,* non eſt vtilis: ſed interdum *eſt* magnarum calamitatum cauſa. Marcium enim ſumma iuſticiā, *ſummus, nimiúſque Iuris rigor* læſit, & *propterea* pulſus-eſt patria. Cùm enim in omnibus non iuſtis *populi poſtulatis, populo* reſiſterent, odium *eius in ſe* concitauit. Si igitur vnà cum corpo-

ribus diſſolutis, *ac intereũtibus*, animus etiam (quidquid tandem illud ſit) diſſoluitur, *& interit*, nec vſquam quidquam amplius eſt, equidem haud ſcio quomodo beatos exiſtimem illos, qui nullum quidem *ſuæ* virtutis fructum perceperunt, ſed ob hanc ipſam perierunt. Si verò vel immortales, & æterni ſunt animi noſtri, vel poſt diſceſſum à corporibus, permanent, bonorum quidem virorum, longiſſimũ *tempus*, malorum verò, breuiſſimum, ſufficiens, *& iuſtus* honor illis, qui virtutem colunt (quamuis fortuna fuerit ipſis aduerſata) tribui videtur, hic ſcilicet, laudatio, *quâ decorantur* à viuentibus, & *animi grati* memoria, in lõgiſſimum tempus permanens. Quod & illi viro contigit. Non ſolùm enim Volſci, quibus ille præfuerat: ſed etiam Romani priuatim, & publicè cum luxerunt, & matronæ auro, & reliquo ornatu depoſito, pulliſque veſtibus indutę, per integrum annum eum luxerunt. Atque annis ad hunc vſque *ab eius obitu* quingentis iam elapſis, illius viri memoria non eſt deleta.

A ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς, ὅτι δή ποτέ ἐστιν ἐκεῖνο, συνδιαλύεται, καὶ οὐδαμοῦ, οὐδὲν ἔτι ἐστὶν, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μηδὲν μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθὸν, δι᾽ αὐτὴν δὲ ταύτην ἀπολουμένους. εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς τυγχάνουσιν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν οὖσαι, ἢ χρόνον μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων διαμένουσι, μήκιστον μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ αἱ τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμὴ φαίνοιτο ἂν τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσιν, κἂν τὴν ἐναντιωθῇ παρὰ τῆς τύχης, ἡ παρὰ B τῶν ζώντων εὐλογία, μνήμη μέχρι πλείστου παραμείνασα χρόνου. ὃ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη. οὐ γὰρ μόνον οὐολοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν, ὧν ἦρχεν. ἀλλὰ καὶ ῥωμαῖοι πένθος ἐποιήσαντο ἰδίᾳ, καὶ δημοσίᾳ καὶ αἱ γυναῖκες ἀποθέμεναι χρυσὸν, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ μέλασιν ἀμφίοις χρησάμεναι, καὶ πενθοῦσαι ἐνιαύσιον χρόνον. καὶ ἐτῶν ἐς τόδε πεντακοσίων διαγεγονότων, οὐ γέγονεν ἐξίτηλος ἡ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη.

N O T AE.

C ἀναβιώσεως.] Marcij exilium Dionyſ. Halicarnaſſeus Antiquitatum Rom. lib. 7. à pag. 472. vſque ad pag. 530 fusè deſcribit, cuius verbis Suidas eſt vſus: ſed tamen breuitatis cauſa multa prætériit, multa etiam aliter habet, quàm illic leguntur. pag. 472. lin. 10. legitur, vt hic legendum, ἀναβιώσεως. pag. 529. l. 13. περιταρραχθέντα. Et l. 14. δι᾽ ὀργῆς τῷ γένοιτο. l. 17. πολλοῖς πολεμίοις. l. 18. ἀλγεινά τε, καὶ ἀπροσδόκητα. Et lin. 23. οὐ γὰρ μὲν ἐλλείπουσα ἐν μετρίῳ πλεῖον. l. 24. ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτι αἰτία. l. 32. πρὸς ἅπαντα τὰ μὲν. l. 47. ἀπολλυμένοις. pag. 530. l. 3. ἐν διατελοῦσι. lin. 6. καὶ εἰ τὴν ἐναντιωθῇ τὰ ἐκ τῆς τύχης, ἡ παρὰ τῶν ζώντων εὐλογία, καὶ μνήμη μέχρι πλείστου παραμένουσα χρόνου. &c. l. 17. ἀμφιασμοῖς. &c.

Μάρκιος νέος. Marcius iuuenis. Eſt in voce Οὐολοῦσκοι.

Μάρκιος νέος. ἔστιν ἐν τῷ οὐολοῦσκοι.

Μαρκίων. Marcio. Marcionis. Hæreſiarcha.

Μαρκίων. μαρκίωνος, ὁ αἱρεσιάρχης.

Μάρκος. Marcus, qui & Antoninus, Romanorum, Imperator, laudatus ille per omnia Philoſophus, qui & aliorum auditor fuit. Poſtea verò Sextum etiam Bœotium Philoſophum continenter audiuit, in ipſa vrbe Roma, ad ipſum frequenter accedens, & eius fores frequentans. Eum autem & Lycius quidam, orator, Herodis Athenienſis Rhetoris diſcipulus, prodeuntem interrogauit, quónam iret, & qua de causâ. Marcus verò, etiam ſeni (inquit) honeſtum *eſt* diſcere. Eo igitur ad Sextum Philoſophum, vt diſcam ea, quę nondum ſcio. Tum Lycius manu ad cœlum ſublata, ô Sol, inquit, Romanorum Imperator, iam ſenex, libellum tractans, Ludimagiſtri *domum* frequentat. Meus verò Rex Alexander, anno ætatis 32. obiit. Hic ſcripſit de ſua vita libros 12.

D Μάρκος. ὁ καὶ ἀντωνῖνος, βασιλεὺς ῥωμαίων. ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος. ἀκροατὴς μὲν καὶ ἄλλων γενόμενος. ὕστερον δὲ διήκουσε καὶ σέξτου ἐκ βοιωτίας φιλοσόφου, ἐπ᾽ αὐτῆς ῥώμης. θαμίζων αὐτῷ, καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύραις. πρὸς ὃν καὶ λύκιός τις γνώριμος ῥήτωρ ἡρώδου τοῦ ἀθηναίου ῥήτορος ἤρετο προϊόντα, ποῖ βαδίζει, καὶ ἐφ᾽ ὅ, τι. πρὸς ὃ μάρκος. καλὸν ἔφη καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. εἶμι δὴ πρὸς σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησόμενος, ἃ οὔπω οἶδα. καὶ ὁ λύκιος ἐξάρας τὴν E χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν, ὦ ἥλιε ἔφη. ὁ ῥωμαίων βασιλεὺς, γηράσκων ἤδη, δέλτον ἐφαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς ἀλέξανδρος δύο καὶ λ᾽. ἐτῶν ἀπέθανεν. οὗτος ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου διαγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ᾽.

Μάρκος. Marcus. Romanorum Imperator, quem facilius eſt tacitè admirari, quàm laudare quòd oratio nulla huius viri virtutibus exæquari poſſit. Cùm enim iam à prima ætate conſtantem, & quietam vitam ſibi ſequendam propoſuiſſet, neque propter metum, neq; propter voluptatem, *aut lætitiam*, vultu mutato vnquam eſt conſpectus Philoſophos autem Stoicos laudat. Fuit autem illorum imitator non ſolùm vitæ inſtituto: ſed etiam diſciplinarum ſtudio. Sic igitur ille ab ætate admodum iuuenili reſplenduit, vt Adrianus ſæpe de Imperij hæreditate in eum conferenda cogitarit. Sed quia Pium iam an-

Μάρκος. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃν ἐκπλήττεσθαι σιωπῇ μᾶλλον, ἢ ἐπαινεῖν ῥᾴδιον, οὐδενὸς λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξισουμένου. ἐκ πρώτης γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας, εὐσταθῆ τε, καὶ ἥσυχον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος, οὔτε καθ᾽ ἡδονὴν ἐξαλλάξας τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. F ἐπαινεῖ δὲ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς. καὶ τὴν ἄρα ἐκείνων μιμητὴς, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτήδευσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μαθημάτων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐκ νέας κομιδῆ τῆς ἡλικίας διέλαμπεν, ὡς πολλάκις τὸν ἀδριανὸν ἐπὶ τοῦτον ἐθελῆσαι τὸν τῆς βασιλείας ἀγαγεῖν κλῆρον. ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν εὐσεβῆ προεστ-

tè ſe-

A ὃν κατὰ νόμον ποιησάμενος ἐκεῖνος μὲν τὴν αὐτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε. τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆς ἐπιγαμίας τῷ εὐσεβεῖ, ὡς ἂν κατὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, εἰς τὴν ἡγεμονίαν παρέλθοι. ἔζη τε γοῦν ἰδιώτην βίον ἐν ἰσηγορίᾳ τοῖς πολλοῖς ῥωμαίοις ἰσοβίῳ, οὐδὲν τῇ εἰσποιήσει τοῦ γένους ἀλλοιωθείς. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ μοναρχίαν ἐξηγούμενος, καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν καρπούμενος, πρὸς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπήχθη πώποτε. ἀλλ' ἦν ἐλευθέριος, B καὶ δαψιλὴς ἐν ταῖς εὐεργετήμασιν, ἀγαθός τε, καὶ μέτριος, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν διοικήσεσι.

tè ſecundùm legem *adoptarat*, *& Imperij heredem* fecerat; illi quidem *Imperij* ſucceſſionem conſeruauit, hunc verò per coniugium cum Pio coniungere ſtatuit, vt ob generis ſucceſſionem, ad principatum perueniret. Vitam autem priuatam ſic egit, vt ſe nihil efferret ſupra cæteros de plebe Romana ciues: ſed pari dicendi libertate frueretur, nihil ob illam generis adoptionē mutatus. Et poſtquàm ad principatum eſt-progreſſus, vt monarcha populis præfuit, & ſumma poteſtate fruens, ad nullam inſolentiam vnquam eſt abreptus. Sed fuit ingenuus, & largus in dandis beneficiis, & bonus, & moderatus in gentium gubernatione, *vel, in gentibus regendis*.

Μάρκος. βασιλεὺς ῥωμαίων, ὁ εὐσεβὴς ἐπικληθείς. οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἁπάσας. καὶ ἄριστα δὴ ἁπάντων τῶν ἐν κράτει γενομένων τινὶ ἦρξε, πλὴν καθόσον οὐ πολλὰ τῷ σώματι ἐνδείξασθαι ἐδυνήσατο. καὶ τοῦτο δὲ ἐξ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον ἀπέδειξε. πλεῖστον δὲ ἐν εὐεργεσίᾳ διήγαγεν, ὅθεν που καὶ νεὼν αὐτῆς ἱδρύσατο, ὀνόματί τινι ἰδιωτάτῳ, καὶ μή ποτε ἀκουσθέν- C τι προσκαλέσας αὐτήν. αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἀπείχετο, καὶ οὔτε ἑκὼν, οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει. τὰ δὲ δὴ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτήματα, καὶ μάλιστα τὰ τῆς γυναικὸς ἔφερε. καὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνει, οὔτε ἐκόλαζεν. ἀλλ' εἰ μέν τις χρηστόν τι ἔπραττεν, ἐπῄνει, καὶ ἐχρῆτο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ. τῶν δὲ ἑτέρων, οὐ προσεποιεῖτο. λέγων ὅτι ποιῆσαι μέν τινι ἀνθρώπους ὁποίους βούλεταί τις ἔχειν, ἀδύνατόν ἐστι. τοῖς δὲ δὴ οὖσι, προσήκει, ἐς ὅ, τι ἄν τις αὐτῶν τῷ κοινῷ χρήσιμος ᾖ, χρῆσθαι. D ἔτη γὰρ πεντήκοντα, καὶ μῆνας δέκα, ἡμέρας τε κ' ζήσας, καὶ ιθ' ἔτη, καὶ ἡμέρας ια' αὐταρχήσας, ὅμοιος διὰ πάντων ἐγένετο, καὶ ἐν οὐδενὶ ἠλλοιώθη. ἀγαθὸς δὲ ἦν, καὶ οὐδὲν προσποιητὸν εἶχε. πάμπολλα γὰρ καὶ ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἐν ῥητορικοῖς λόγοις, καὶ φιλοσοφίας ἀσκηθείς. ἀφ' οὗ δὴ παμπληθεῖς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ πλουτίζοιντο. πλεῖστον δὲ ὅμως ὑπὸ τῆς φύσεως, ἐξήρθη. λέγει καὶ ἄλλους ἐπαίνους μυρίους εἰς αὐτὸν ὁ δίων.

Μάρκος. Marcus, Romanorum Imperator, cognomento Pius. Hic & aliis omnibus virtutibus præditus fuit, & optimè omnium, qui imperium aliquod habuerunt, imperauit, eo excepto, quòd corpore parum robuſto fuit, hoc tamen ipſum ex infirmiſſimo tolerantiſſimum manifeſtè-reddidit. Beneficentiæ verò ſtudioſiſſimus fuit. Quamobrem etiam ei tēplum condidit, eam quodam conuenientiſſimo, nec vnquam antè audito nomine vocans. Nam ipſe quidem ab omnibus peccatis abſtinebat, nec volens, nec inuitus peccabat. Aliorum verò peccata, præcipuè verò *ſuæ* vxoris, ferebat, nec curioſè-inquirebat, neque puniebat. Sed ſi quis aliquid boni faciebat, *eum* laudabat, & ad illud illo vtebatur, cæteros verò non curabat. Dicebat enim fieri non poſſe, vt homines tales efficias, quales habere cupis. Illis verò, qui iam ſunt, conuenire vti ad eas res, ad quas eorum vnus quiſque Reipub. vtilis eſſe poteſt. Cùm autem annos 50. menſes 10. diéſque 20. vixiſſet, & per 19. annos, & 11. dies ſumum-imperium-obtinuiſſet, in omnibus *ſemper* ſui ſimilis fuit, nec vlla in re mutatus. Bonus autem fuit, nec quidquam ſimulatum habuit. Maximum etiam ab eruditione adiumentum accepit, in eloquentia, & philoſophia exercitatus. Quamobrem etiam plurimi ſe philoſophari ſimulabant, vt ab eo ditarentur. Plurimum tamen ab ipſa natura eſt euectus. Dion autem & alias ſexcentas laudes in ipſum confert.

Μάρκος ἀπίκιος, ῥωμαῖος, ὃς ἦν ἀσωτείας E πέρας. οὐδεὶς δὲ ἀντιφήσει. δοκεῖ δέ πως μεγαλονοίας ἔργον, ἐκεῖνον ἀποδείξασθαι. ἐν αὐτῷ. εἱστιῶντο ὅσημέραι. καὶ γὰρ ἔζη φησὶ τῇ γαστρὶ, καὶ ταῖς ἐκείνης ἀκρατεστέραις. καί ποτε μεταξὺ τῶν θοιναζόντων, φάβιος τῶν ὑπατευκότων εἷς, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κατέαξεν αὐτό. καὶ ἐπὶ τούτῳ συννεφὴς ἦν ἀλγ πληγεὶς τὴν ψυχήν. ὁ τοίνυν ἀπίκιος πειρώμενος αὐτὸν τῆς λύπης ἀπάγειν, οὐ καταβαλεῖς φησι τὸ πραχθὲν, καὶ σαυτὸν ἡμῖν παρέξεις φαι- F δρότερον συμπότην; ἢ σοὶ φίλῳ ὄντι δρᾶσαι τοῦτο οὐκ ἐξέσται, ὅπερ δρῶσι καὶ τῶν οἰνοχόων, καὶ τῶν ἀργυρωνήτων πολλοὶ πολλάκις;

Μάρκος. M. Apicius Romanus, qui fuit prodigalitatis finis. *i. homo extremè luxurioſus*. Nemo verò cōtradicet. Illud tamen ſuę magnificentię facinus pręclarum videtur edidiſſe. Conuiuia quotidie agitabantur. Etenim (vt aiunt) *L. φασί.* ventri, & illius incontinentioribus *cupiditatibus* deditam vitam viuebat. Aliquando autem inter epulantes, Fabius, vnus de Conſulatibus, cùm magnum, precioſum, cryſtallinum poculum ſumpſiſſet, id imprudens confregit, & ideo triſtis erat, animum dolore percuſſus. Apicius igitur ipſum à dolore abducere conans, Non abiicies (inquit) *miſſúmque facies* id, quod factum-eſt, téque nobis hilariorem compotorem præbebis? An tibi amico iſtud facere non licebit, quod multi pincernæ, & ære-empta-mancipia ſæpe faciunt?

Μάρκος μάλλιος, εὐπατρίδης. κελτῶν ἐπελθόντων τῇ ῥώμῃ, ταύτην τε διέσωσε, καὶ μεγίστων τιμῶν ἠξιώθη. ὕστερον δὲ πρεσβύτην πολλά-

Μάρκος. Marcus Manlius, Patricius, cùm Galli Romam inuaſiſſent, eam conſeruauit, & maximis honoribus *à P. R. propterea* decoratus-eſt. Poſtea ve-

LYON

rò, cùm ſenem, qui ſæpe militauerat, in ſeruitutem à creditore abduci vidiſſet, æs alienum pro eo diſſoluit, *debitámque pecuniam ei perſoluit.* Cum autem ob hoc *præclarum beneficentiæ facinus ab omnibus* laudaretur, omnibus ſuis debitoribus debita remiſit, *& condonauit.* Hac verò gloria elatus, prò aliis etiam *debita creditoribus* perſoluit. Populi verò ſtudiis impulſus, iam de publicis nouis tabulis cogitabat, aut æquum eſſe cenſebat, vt Populus agrum publicum, qui adhuc erat indiuiſus, creditoribus diuideret, vt eo diuiſo, *vel, vendito, ſic ipſis* ſatisfaceret.

Μάρκος. Marcus Arethuſiorum Epiſcopus, eloquentia, & vita ornatus, quem ſub Iuliano multis cruciatibus obiectum cruciarunt, & in cuniculos, *locáque ſubterranea* coniectum deinde pueris tradiderunt aciculis, *vel, acubus* compungendum. Poſtea verò coniectum in caueam, garóque, & melle perunctum, in æſtatis ardore ſub dio ſuſpenderunt, crabrones ſimul, & apes ad *illius corporis* pabulum prouocantes, *i. ad ipſum depaſcendum allicientes.* Ille verò conſtanter *hæc omnia* pertulit, *nec de Chriſtiana fortitudine quidquam remiſit.*

Μάρκος. Marcus Euangeliſta titulos habet 48. capita 36.

Μαρμαρέην. Splendidam. Et μαρμαρέαισιν αὐγαῖς. Splendidis ſplendoribus, *radiis ſplendentibus.* μαρμαίρειν enim, ſplendere, reſplendere, & rutilare, *coruſcare, mirare.*

Μαρμαρυγή. Fulgor. Splendor. Coruſcatio.

Μαρώνεια. Maronea, Locus eſt Atticæ, cuius meminit Demoſthenes in Exceptione aduerſus Pantænetum. Eſt autem & vrbs in Thracia, quam aiunt eſſe illam, quæ ab Homero Iſmaros vocatur.

Μαρωνῖτις φυλή. Maronitis Tribus, & mulier, & Maronéum vinum, *dicta ſunt à Maronea.*

Μάρων. Maro. Marônis. Nomen proprium. Primus Maroneæ conditor.

Μάρπιδος. Marpidos. Nomen proprium. *Gen. à recto Marpis.*

Μάρσιπος. Marſupium. Saccus. Sacculus. Paruus-ſaccus. vt, Vidi quoſdam veſtium ſaccos in ſaxis depoſitos. *L. μαρσίπους, vel μαρσύπους, vel μαρσίππους. Nam tribus modis hoc nomen legitur ſcriptum.*

Μαρσύας Marſyas, Periandri F. Pellæus, hiſtoricus. Hic principiò fuit literarum-magiſter, & frater Antigoni, qui poſtea regnauit, & vnâ cum Rege Alexandro educatus. Scripſit Macedonica libris 10. Initium verò duxit à primo Macedonum Rege, & *progreſſus eſt* vſque ad Alexandri, Philippi filij, ingreſſum, *vel, expeditionem* in Syriam, poſt Alexandriæ fabricationem *abſolutam. i. poſt conditam Alexandriam.* Attica lib. 12. & ipſius Alexandri educationem.

Μαρσύας. Marſyas, Critophemi filius, Philippenſis, Hiſtoricus iunior.

Μαρσύας. Marſyas, Marſi F. Tabenus hiſtoricus. Scripſit antiquitates lib. 12. Fabuloſa lib. 7. & alia quædam de ſua patria.

Μαρσύας. Marſyas. Temporibus Iudaicorum Iudicum fuit, & Marſyas, vir ſapiens. Qui per artem mu-

κις ἐστρατευμένον, ἀγόμενον, εἰς δουλείαν ὑπὸ τοῦ A
δανειστοῦ γνωρίσας, ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τούτῳ εὐφημούμενος, πᾶσιν ἠφίει τοῖς ἑαυτοῦ χρήσταις τὰ ὀφλήματα. ἐπαιρόμενος δὲ τῇ δόξῃ, καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀπεδίδου. καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος, ἐβούλευσεν ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοπάς, ἢ τὴν δημοσίαν ἠξίου τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι οὖσαν ἀνέμητον.

Μάρκος. ἀρεθουσίων ἐπίσκοπος. λόγῳ, καὶ B
βίῳ κεκοσμημένος. ἐν ἐπὶ ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον. καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες, εἶτα παιδίοις παρέδοσαν κεντεῖν αὐτὸν ταῖς ῥαφίσι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς γυργαθὸν ἐμβαλόντες, καὶ γάρῳ, καὶ μέλιτι χρίσαντες, ὑπαίθριον ἤρτησαν ἐν θέρους ἀκμῇ, σφῆκας ὁμοῦ, καὶ μελίσσας εἰς θοίνην προσκαλούμενοι. ὁ δὲ ἀνενδότως διεκαρτέρησε.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. ἔχει τίτλους μη΄. κεφάλαια λϛ΄. C

Μαρμαρέην. λαμπράν. καὶ μαρμαρέαισιν αὐγαῖς λαμπραῖς. μαρμαίρειν γὰρ, τὸ λάμπειν, καὶ καταυγάζειν.

Μαρμαρυγή. ἀστραπής. λαμπηδών.

Μαρώνεια. τόπος ἐστὶ τῆς ἀττικῆς. οὗ δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν θράκῃ, ἥν φασιν εἶναι τὴν ὑφ᾽ ὁμήρου ἴσμαρον καλουμένην.

Μαρωνεῖτις φυλὴ, καὶ γυνὴ, καὶ μαρώνειος οἶνος. D

Μάρων, μάρωνος. ὄνομα κύριον. ὁ πρῶτος οἰκιστὴς μαρωνείας.

Μάρπιδος ὄνομα κύριον.

Μάρσιπος. σάκκος. θυλάκιον. σακέλλιον. εἶδόν τινας ἐν πέτραις μαρσιπίους ἱματίων καταπεθειμένους. ξενοφῶν.

Μαρσύας. περιάνδρου πελλαῖος ἱστορικός. οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος. καὶ ἀδελφὸς ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος. σύντροφος δὲ ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα. ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος μακεδόνων. καὶ μέχρι τῆς ἀλεξάνδρου τοῦ φιλίππου ἐπὶ τὴν συρίαν ἐφόδου. μετὰ τὴν ἀλεξανδρείας κτίσιν. ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ. καὶ αὐτοῦ ἀλεξάνδρου ἀγωγήν. E

Μαρσύας κριτοφήμου φιλιππεύς. ἱστορικὸς ὁ νεώτερος.

Μαρσύας, μάρσου ταβηνὸς, ἱστορικός. ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ. μυθικὰ, ἐν βιβλίοις ζ. καὶ ἕτερα τινὰ περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος. F

Μαρσύας. ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ἰουδαίων κριτῶν, καὶ μαρσύας ἐγένετο σοφός. ὅς τις ἐφεῦρε διὰ μουſicam

A σικῆς, αὐλοὺς ἀπὸ καλάμων, καὶ χαλκοῦ. ὃς παραφρονήσας, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀπώλετο. καὶ ἐπωνομάσθη ὁ ποταμὸς Μαρσύας. περὶ οὗ μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετο. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἰάσονα, καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος φησί. λέγεται δὲ μῦθος ὅτι ἐξεδάρη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. καὶ φέρεται λόγος περὶ Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου, ὃς ηὐτομόλησε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. ἐξελθὼν γὰρ εἰς θήραν οὗτος, καὶ εἰς τὰ βα-
B σίλεια ἐπιστραφεὶς, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἐξαναστάντων κατὰ τὸ καθῆκον, ἠπείλησε τὸν Μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦτο παρά τινος ἀκηκοότος ἀναμαθόντες οἱ τῶν Περσῶν κρείττους, μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς, τὸν νεώτερον ἀναγορεύουσι βασιλέα. τὸν δὲ, ἀποκλείουσιν ἐν εἱρκτῇ, καὶ σιδήροις πεδοῦσι. ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς τοῦ ἰχθύος μηχανῆς ῥίνην εἰσενεγκοῦσα, ἐξήγαγε. καὶ ἀποδρὰς, ἱκέτης πρὸς τὸν μέγαν ἔρχεται Κωνσταντῖνον. ἡ ἱστορία δήλη.

Sicam tibias ex calamis,& æneas inuenit. Qui de ſano mentis ſtatu deturbatus, in fluuium ſe proiecit, & periit. Et fluuius *ab eo* dictus-eſt Marſyas. De quo fabula fertur, eum periiſſe, quòd ſe Deum feciſſet. Iiſdem etiam temporibus res Iaſonis, & Argonautarum geſtæ ſunt, vt ait Apollonius Rhodius. Narratur autem & fabula, *Marſyam* ab Apolline excoriatum-fuiſſe. Fertur etiam dictum Hormiſdæ Perſæ, qui ad Conſtantinum Magnum profugit. Hic enim ad venationem egreſſus,& in Regiam reuerſus, cùm ad cœnam vocati, *ei venienti*, vt decebat, non aſſurrexiſſent, minatus-eſt ſe Marſyæ morte ipſos mulctaturum. Quo ex quodam, qui *minas iſtas* audierat, cognito, proceres Perſarum, poſt patris obitum, iuniorem filium deſignant, *creántque* Regem. Ipſum verò in carcere concludunt, & ferreis compedibus vinciunt. Quem vxor per piſcis machinam illatâ limâ, eduxit. Itaque profugus ad Magnum Conſtantinum venit. Hiſtoria *eſt* manifeſta, *eſt nota*.

Μαρτῖνος. ὄνομα κύριον καὶ Μαρτιανός.

Μαρτῖνος. Martinus. Nomen proprium. Et Martianus.

C

Μάρτιος. Μάρτιος Βῆρος τὸν Θουκυδίδην ἐκπέμπει καταγαγεῖν συνάιμον εἰς Ἀρμενίαν. ὃς δέει τῶν ὅπλων, καὶ τῇ οἰκείᾳ περὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα εὐβουλίᾳ, τοῦ πρόσω εἴχετο ἐρρωμένως. ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ Μάρτιος οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς ἀντιπολεμίους, ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν, ἢ ἀπάτῃ καταςοφίσασθαι, ἥπερ ἐστὶ στρατηγῶν ἀλκὴ, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῷ πεῖσαι, καὶ δώροις μεγαλόφροσιν οἰκειώσασθαι. καὶ ἐλπίσιν
D ἀγαθαῖς δελεάσαι. χάρις τε ἦν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πραττομένοις ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λεγομένοις. τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἑκάστου, καὶ τὸ θυμούμενον, παραμυθουμένη. τὸ δὲ ἐλπίζον, ἔτι μᾶλλον αὔξουσα. κολακείας τε δεινὸς, καὶ τῆς περὶ τραπέζας δεξιώσεως, καιρὸν ᾔδει. εἰς ἄριστον τὸ πρὸς τὰς τραπέζας σύντονον, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σὺν ὀξύτητι δραστήριον. αἱρετώτερον ἐδείκνυ τοῖς βαρβάροις εἶναι τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον, ἢ τὴν ἔχθραν ἀντιποιεῖσθαι. ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν καινὴν
E πόλιν, ἣν φρουρὰ Ῥωμαίων κατεῖχεν ἐκ Πρίσκου κατασταθεῖσα, νεωτερίζειν πειρωμένους, λόγῳ τε, καὶ ἔργῳ σωφρονίσας, ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς Ἀρμενίας.

Μάρτιος. Martius Verus Thucididem ablegat, vt conſanguineum *i. fratrem* in Armeniam reducat. Qui terrore armorum, *quo terrebat omnes aduerſarios*,& ſuo prompto conſilio ad omnia, quæ accidiſſent, *fretus*, vlterius fortiter pergebat. Martius autem non ſolùm armis hoſtes cogere poterat, vel celeritate anteuertere, vel dolo circumuenire, quòd eſt Imperatoris robur, *vel, in quo copiarum-ducis vis eſt poſita*: ſed etiam probabili oratione *rem ipſi* perſuadere,& *ipſos* magnificis muneribus *ſibi* conciliare,& bona ſpe allicere. Et in omnibus, quę ab eo fiebant, & dicebantur, inerat gratia *quædam, quæ hominum animos alliciebat*. Nam vniuſcuiuſque querelas, *indignationem*, & iram leniebat, & ſpem multo magis augebat. Idem etiam notat opportunum-tempus aſſentationis munerum, & imitationis-amicæ ad menſas. *i. optime norat, quando, & quomodo muneribus, & conuiuiis, ac amicis, blandiſque verbis homines eſſent capiendi*. Quare frequenti conuiuiorum agitatione, & aduerſus inimicos celeritate,& induſtria in rebus gerendis efficiebat, vt Barbari ipſius amicitiam, quàm inimicitias, optabiliorem eſſe iudicarent. Cùm igitur veniſſet in nouam vrbem, quàm Romanorum præſidium à Priſco *ibi* collocatum tenebat, & *milites*, qui-res-nouas-moliri conabantur, verbiſque factiſque caſtigaſſet, *& ad mentis ſanitatem reduxiſſet*, illam vrbem Armeniæ principem effecit.

N O T Æ.

Ἥπερ. Iam eſt aduerbium. Vbi. Qua in re. Quibus in rebus. At ſi legas ἥπερ, erit nominatiuus, & referes ad præcedens nomen τῆς ἀπάτης. Quæ fraus, qui dolus eſt ducum vis,& robur. Nam, vt canit Virgil. Æn. 2. pag. 150. verſ. 6.

—Dolus, an virtus, quis in hoſte requirat?

Et, τραπέζας. quod à τραπεζίζω. Et, κολακείας, vt ſit genitiuus, qui regetur à ſequenti καιρόν.

F

Μαρτύρια. ἴσον ἐν τῷ, δικαιώματα.

Μαρτυρία. ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας. ὅτι ἡ μὲν, παρόντων παρουσίαν δηλοῖ. ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων.

Μαρτύρια. Teſtimonia. Eſt in voce Δικαιώματα.

Μαρτυρία. ἐκμαρτυρία differt à μαρτυρία. Nam hæc quidem, μαρτυρία *ſcil. i. teſtimonium*, præſentium præſentiam ſignificat. *i. præſentiam eorum, qui præſentes ſunt, & teſtimonium de rebus aliquibus dicunt*. ἐκμαρτυρία verò *dicitur* abſentium *teſtimonium. i. teſtimonium, quod ab illis dicitur, qui ſunt abſentes, & extra iudicium, vel locum, in quo nos verſamur, & vbi teſtimonium producimus, quo res aliquas probamus*.

μαρτύριον. Teſtimonium. Tabernaculum, quòd habeat tabulas legis, *ita vocatum*. Legem enim, mandata, & teſtimonia, & iura vocabant.

Μαρτύριον. σκηνή. ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ A
νόμου. τὸν γὰρ νόμον, ἐντολὰς ἐκάλουν, καὶ μαρτύρια, καὶ δικαιώματα.

μαρτύρομαι. Teſtor. Teſtes voco. Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag. 298. F.*

Teſtor iſtos, non te. Aduerſus enim amicos

Qualia reſpondes verba, ſi te cepero vnquam.

Creon *hæc* dicit Oedipo. Et AElianus. Sed hoc tantùm teſtamur, nos non violare Iouis Hoſpitalis gratiam. Teſtor tibi hirundinem, idem eſt ac demonſtro. Et, Audi popule mi, & loquar tibi, Iſrael, & teſtificor tibi. Per ο paruum *ſcribunt hoc διαμαρτύρομαι, vt ſit indicatiuus.* Alij verò per ω magnum *ſcribunt διαμαρτύρωμαι, vt ſit ſubiunctiuus loco futuri διαμαρτύρομαι, teſtificabor.*

Μαρτύρομαι. μάρτυρας καλῶ. σοφοκλῆς.

Μαρτύρομαι τούσδ᾽, οὐ σὲ, πρὸς δὲ τοὺς φίλους

Οἷ᾽ ἀνταμείβῃ ῥήματ᾽, ἢν σ᾽ ἕλω ποτέ.

Κρέων φησὶ πρὸς οἰδίπουν. καὶ αἰλιανός. ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρόμεθα, ὡς οὐκ ἀδικοῦμεν ξενίου διὸς χάριν. μαρτύρομαί σοι χελιδόνα. ἴσον τῷ ἀποδείκνυμι. ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι. διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἱ δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. B

Μαρτύρονται. Teſtantur. Teſtificantur. Teſtes vocant. Quum *hoc verbum ponitur*, pro, teſtimonium adducunt, *producunt*, vel præbent, *tunc eo ſignificatu vtitur* Plato Reipub. 2. *quum dicit*, τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται i. Homerum teſtantur.

Μαρτύρονται. ὅταν ἀντὶ τοῦ, τὴν μαρτυρίαν ἐπάγωνται, ἢ παρέχωνται, πλάτων πολιτείας β΄, τὸν ὅμηρον μαρτύρονται.

NOTAE.

Ἐπάγωνται, ἢ παρέχωνται.] Legendum videtur ἐπάγονται, ἢ παρέχονται, per tertiam perſonam plur. indicatiui, per ο. C

μαρτυρῶ. Datiuo. Teſtimonium alicui dico Accuſatiuo etiam. vt, Et Diophantum inter vos *habuantem* denunciaui, *vobiſque maturè ſignificaui, ipſum ea ſcire*, quæ nunc ipſum teſtari cogam.

Μαρτυρῶ. δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δὲ, καὶ διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγελλα, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω.

μάρτυροι. Teſtes. Apud Homerum *poeticè dicitur à recto ſingulari μάρτυρος. i. Pro comm. μάρτυρες, à recto μάρτυς. teſtis. à cuius genit. μάρτυρος deducitur poet. μάρτυρος. κ. τ. λ.*

Μάρτυροι παρ᾽ ὁμήρῳ. ἀπὸ τῆς μάρτυρος εὐθείας.

Μάρψῃ. Corripuerit. Interfecerit. *Ariſtoph. in Equitibus pag. 200. v. 11. Schol. annot. 10. in quib. pro ἐπικαμπτὰς τὰς χηλὰς ἔχων, legendum videtur ἐπικαμπῆ τὰ χείλη ἔχων Eſt enim explicatio epitheti ἀγκυλοχείλης.* Sed cùm corripuerit Byrſæetus adunco-roſtro-præditus *Draconem &c. Sic autem Cleon vocatur, qui byrſas, & coria tractabat, vt coriorum infector, & pecuniæ publicæ raptor erat, eámque diripiebat, vt aquila prædam.*

Μάρψῃ. συλλάβῃ. διαχειρίσηται. ἀλλ᾽ ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης. D

Μαρψίας. Marpſias. Nomen proprium *viri*. Erat autem orator garrulus, & turbulentus. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag. 298. verſ. 20. Schol. annot. 14.* Contra hæc quis contradicet Marpſias?

Μαρψίας ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ῥήτωρ φλύαρος, καὶ θορυβώδης. ἀριστοφάνης. πρὸς τάδε, τίς ἀντερεῖ μαρψίας;

Μασσαλία. Maſſilia. Iſocrates in Archidamo dicit, Phocaenſes fugientes Magni *Perſarum* Regis dominationem Maſſiliam in-coloniam-abiiſſe, *vel, habuandi cauſa migraſſe.* Hanc autem hiſtoriam Ariſtoteles etiam ſuo teſtimonio confirmat.

Μασσαλία. ἰσοκράτης φησὶν ἐν ἀρχιδάμῳ. ὡς φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν, εἰς μασσαλίαν ἀπῴκησαν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἀριστοτέλης τῷ λόγῳ. E

Μασσανάσσης. Maſiniſſa Numidarum Rex, vir fuit in omnibus *rebus* fortunatus, cui Deus id largitus-eſt, vt paternum regnum à Carthaginenſibus, & Syphace ſibi ereptum recuperaret, ac plurimum amplificaret, & à Maurufiis, Oceani accolis, vſque ad Cyrenæorum mediterraneam regionem *propagaret*, & multum terræ manſuefaceret (quòd Numidæ plerunque propter inculti-ſoli-rationem, nihil haberent, quod ederent) theſauróſque pecuniarum magnos relinqueret, & multum exercitum *in rebus bellicis* exercitatum. Hoſtem verò, Syphacem quidem, manu-propria caperet, *& abduceret* captiuum. Carthagini verò, euerſionis autor eſſet, *& verà cauſa*, quòd ipſam prorſus infirmam, *& à ſe debilitatam*, Romanis reliquiſſet. Fuit autem & procero, & robuſto cor-

Μασσανάσσης. ὁ τῶν νομάδων βασιλεύς. ἀνὴρ ἦν ἐς τὰ πάντα ἐπιτυχής. ᾧ τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν πατρῴαν, ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι πρὸς καρχηδονίων, καὶ σύφακος, ἀναλαβεῖν, καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ μέγιστον. καὶ ἀπὸ μαυρουσίων τῶν παρ᾽ ὠκεανῷ, μέχρι τῆς κυρηναίων ἀρχῆς ἐς τὰ μεσόγεια. ἡμερῶσαι δὲ γῆν πολλὴν, τὰ πολλὰ τῶν νομάδων, διὰ τὸ ἀγεώργητον, τῶν φαγόντων. θησαυρούς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν, καὶ στρατιὰν πολλὴν γεγυμνασμένην. τὸν ἐχθρὸν δὲ, σύφακα μὲν, αἰχμάλωτον ἑλεῖν αὐτοχειρί. καρχηδόνι δ᾽ αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι, πάμπαν αὐτὴν ἀσθενῆ ῥωμαίοις ὑπολιπόντα. ἔφυ δὲ καὶ F

A τὸ σῶμα μέγας τε, καὶ εὔρρωστος, ἐς γῆρας πολὺ, καὶ μέχρι τοῦ θανάτου, ἵππου τε χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε. καὶ μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηρίῳ σῶ μάλιστα τῆς εὐρρώσεως αὐτοῦ. πολλῶν γὰρ αὐτῷ παίδων γινομένων, καὶ ἀποθνησκόντων, οὔ ποτε μὲν ἦσαν αὐτῷ μείους τῶν δέκα. τετραετὲς δὲ παιδίον ἐνενηκοντούτης ἀπέλιπε. καὶ ᾧδε μὲν χεῖρον τε, καὶ σώματος ἔχων ἐτεθνήκει.

buſto corpore ad multam ſenectutem, & ad mortem vſque, & equum ſine ſtratore, *vel, adiutore, qui eum in equum tolleret*, conſcendebat. Hoc autem maximo argumento maximum eius robur demonſtrabo. Cùm enim ipſi multi liberi naſcerentur, & morerentur, nunquam ipſi pauciores decem fuerunt. Puerum verò quadrimum nonagenarius, *ſiue, nonageſimum ætatis annum agens* reliquit. Hac igitur ætate, & iſto corporis habitu obiit.

N O T Æ.

Τῶν φαγόντων.] Fortaſſe dicendum, ὀδὺν φαγεῖν ἐχόντων, vt ſenſus, & verba præcedentia videntur flagitare.

B Τῷδε τεκμηρίῳ σῶ.] Lego, τῷδε τεκμηρίῳ δηλώσω.

Μασανάσσης. ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν νομάδων βασιλεύς. ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος, καὶ μακαριώτατος. ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη πλείω τῶν ξ. ὑγιεινότατος ὢν, καὶ πολυχρονιώτατος. ἐνενήκοντα γὰρ ἐτῶν ἐγένετο. ἐγένετο δὲ καὶ δυναμικώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν. ὃς ὅτε μὲν στῆναι δέοι, στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι, δι' ἡμέρας ἔμενε. καθεζόμενος πάλιν, οὐκ ἠγείρετο. καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἵππων κακοπάθειαν, ἡμέραν,
C καὶ νύκτα διακαρτερῶν, οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον δὲ τῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ δυνάμεως, ἔχων ἐνενήκοντα ἔτη, καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλιπε δ' ἐτῶν, ὄνομα Σθεμβάν. ὃν μετὰ ταῦτα Μικίψης εἰσεποιήσατο. πρὸς δὲ τούτῳ υἱοὺς τέσσαρας. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὔνοιαν, διετήρησε τὸν ὅλον βίον, πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἀμοιρὸν αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασιλείαν. τὸ δὲ μέγιστον, τῆς νομα-
D δίας ἁπάσης, ἀχρήστου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπαρχούσης, καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος, καὶ μόνος ὑπέδειξεν ὅτι δύναται ἐκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρποὺς, οὐδεμίας ἧττον ἑκάστῳ τῶν καρπῶν, ἐν διαστάσει μυριοπλεθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους.

Μασανάσσης. Maſiniſſa, Numidarum in Africa Rex, vir ætate noſtra Regum optimus, & beatiſſimus, qui annos amplius 60. regnauit, ſaluberrimo corpore præditus, & maximè longæuus. Nam ad nonageſimum vſque ætatis annum vixit. Fuit autem & corporis habitudine robuſtiſſimus omnium ætatis ſuæ mortalium, qui, quum ſtandum eſſet, in iiſdem veſtigiis totum diem ſtans permaneret, & contrà, ſedens non ſurgeret. Et in equis vexationem interdiu, noctúque conſtanter tolerans, nullum incommodum ſentiret. Signum verò *maximi* roboris, quod in eius corpore *fuit*, *hoc minimè dubium afferri poteſt*. *Nam* cùm ætatis annum nonageſimum ageret, quo tempore mortem cum vita commutauit, *ac obiit*, filium quadrimum, nomine Sthembam reliquit, quē poſtea Micipſa adoptauit. Præter hunc verò, filios quatuor. Propter autem mutuam iſtorum beneuolentiam, *& concordiam*, *vita* totam vitam conſeruauit, vt ipſius regnum *perpetuò* fuerit omnium inſidiarum, omniſque domeſtici piaculi expers. Quod autem *eſt* maximum, cùm tota Numidia ſuperiore tempore inutilis eſſet, & putaretur eâ naturâ eſſe, quæ fruges manſuetas ferre non poſſet: ipſe primus, & ſolus demonſtrauit eam poſſe omnes manſuetas fruges ferre, *& producere* quoduis fructuum *genus*, nulla *alia regione* minùs, *non minùs, quàm vlla alia regio ferret*: cùm certis *locorum* interuallis innumeros agros fertiliſſimos, *omniúmque frugum, fructuúmque feraciſſimos* inſtruxiſſet.

N O T AE.

Οὐδεμίας ἧττον ἑκάστῳ.] Videtur ſcribendum, οὐδεμιᾶς ἧττον ἑκάστου τῶν καρπῶν. Vel, ἑκάστου τῶν καρπῶν. Pro, οὐδεμιᾶς ἄλλης χώρας ἧττον ἐκφέρειν δύναται πᾶν τῶν καρπῶν γένος.

E

Μασσαλιώτιον ἔθνος.

Μάσσει. φυρᾷ. ζυμοῖ.

Μάσθλης. ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος, καὶ ἔκλυτος. μάσθλην οὖν ἐνταῦθα, ὁ πολυγνώμων, καὶ ἔκλυτος καὶ μηδὲν βέβαιον, μηδὲ σταθερὸν γινώσκων. ἢ ὁ ἱμαντώδης, καὶ μαστιγίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάντος. ἢ οὕτως εὔτονος, ὡς ἱμάς.

F Μάσθλης ἄνθρωπος. ὁ μεμαλαγμένος, καὶ ἐντριβὴς ταῖς πορνείαις. τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ γλοιός.

Μαθός καὶ μαστὸς, κυρίως ἐπὶ γυναικός. κα-

Μασσαλιώτιον ἔθνος. Maſſilia gens.

Μάσσει. Miſcet. Pinſit. Subigit. Fermentat.

Μάσθλης. Propriè molle, & diſſolutum, *laxúmque* lorum. *Ariſtoph. Nub. pag.86.v.1. Schol. annot.1. vnde Suid. et ibi plura.* Μάσθλης igitur hîc *vocatur homo* variâ-ſententiâ-præditus, & diſſolutus, qui nihil certi, nihil firmi ſentit. *i. leuis, & inconſtans.* vel loris-dignus, & verbero, *qui verberibus, flagriſque dignus eſt.* Per tranſlationem à loro mollito, *benéque ſubacto ductam.* Vel ita firmus, vt lorum.

Μάσθλης ἄνθρωπος. Homo lorum. i. Mollis, & in improbitate verſatus, *& exercitatus.* Idem ſignificat & illud γλοιός, *quod extat eodem verſu, quo legitur illud* μάσθλης, *apud Ariſtoph. Nub. pag. 86. v. 1.*

Μαθός. *Ita propriè vocatur virilis mamma, dicta quaſi* μηαθός, παρὰ τὸ μὴ ἐσθίειν, *quia nihil habet, quod ab infantibus edatur. Pro eodē tamen dicitur interdū* & μαστίς. *Quod* propriè de muliere *dicitur, vt infra declaratur.*

Abuſiuè verò *dicitur* & de viro. Mamma *tam virilis, quàm muliebris.* Ὁ μαζὸς quidem, *quum de muliere dicitur, deducitur* à verbo θῶ, quod ſignificat θηλάζω. i. *mammæ papillam, quæ* θηλὴ *vocatur, in infantis os impono, inſero, lácque ſugendum, & hauriendum prabeo. Lacto. Lacte nutrio. Vel vbera ſugo. Quum verò de viro dicitur, etymologiam antè declaratam habet.* Μαστὸς verò *muliebris mamma ſic appellata*, quòd ſit μεστὸς γάλακτος. i. plena lactis. Eſt autem hoc in voce Μαζός.

παχρηστικῶς, δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρός. τὸ μὲν μαζὸς, ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ θηλάζω. τὸ δὲ μαστὸς, διὰ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μαζός. A

Μάσσον. Maids. Longius. Procerius. *Vt in quodam epigrammate.*

Μάσσον. μεῖζον. μακρότερον.

Vlterius verò progreſſus, *longius.* i. eminus procul *in ſummo*

Ἐπὶ πρὸ δὲ μᾶσσον ἰὼν ἄκρῳ

AEgaleo monte *niuoſo, adducens magnam pluuiam, ſtetit.*

Αἰγαλέῳ θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετὸν, ἔστη. B

NOTAE.

Αἰγαλέῳ θυμόεντος.] Exiſtimo ſcribendum Αἰγάλεω νιφόεντος. Ægalei niuoſi. Thucyd. lib. 2. pag. 113. A. vocat Αἰγάλεων ὄρος. Vide Schol. annot. 3. vbi docetur & maſculeo genere, & neutro dici montem Ægaleon. Αἰγάλεως autem Atticè ſcribitur, & declinatur vt Μενέλεως, & Αἰγάλεων, vt λεωπόλεων. Si θυμόεντος retineas, iracundum ſignificat, quod epithetum monti parum conuenire videtur.

Μασσώμενος. Mandens. *Galliçè, Machant.* Eſt ſecundæ coniugationis circumflexorum, à verbo μασσάω ὦ μασσάεις. ᾷς. vt γελάω. γελᾷς. Rideo, rides. Apud Ariſtophanem in Pluto. *pag.* 19. *v.* 13.

Μασσώμενος. δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀπὸ τοῦ μασσῶ, μασσᾷς. ὡς γελῶ, γελᾷς. παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ. C

Μάσσων. Maior. Procerior. Longior. Xenophôn. Niſi multo longior ſit via. *Genitiuus,* μάσσονος *per* o.

Μάσσων. μακρότερος. ξενοφῶν. ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ᾖ. μάσσονος.

Μάσταξ. Cibum, *quem quis mandit, cibum manſum ſæpe ſignificat.* & τροφήν. *Sic enim lego.* Pabulum. Eſcam. Alimentum. Dicitur homonymicè & ipſum os, μάσταξ. i. & ipſe cibus, qui manditur, cibus-manſus. Vt & chœnicem vocamus & ipſam menſuram, & id, quod metimur.

Μάσταξ. μάσημα. τροφή. λέγεται καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ μάσημα ὁμωνύμως. ὡς καὶ χοίνικα λέγομεν καὶ τὸ μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον.

Μαστακίζει. Labra contrahit. Per tranſlationem *ductam* à ſubrumis infantibus, *qui ſub rumis. i. mammis, adhuc ſunt,* qui mammam trahentes ore, labra contrahunt. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag.* 289. *v.* 7. Hic verò præ ſenectute labra-contrahit.

Μαστακύζει. συνέλκει, καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παίδων. ἃ τὸν μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χείλη. ἀριστοφάνης. ὁ δ' ὑπὸ γήρως μαστακύζει. D

Μαστεύων. Quærens. vt, Sed aliquid amplius ſcire & ſtudens, & quærens, *ac inueſtigans,* Deo duce.

Μαστεύων. ἐπιζητῶν. ἀλλά τι πλέον τι εἰδέναι καὶ σπεύδων, καὶ μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῷ.

Μάστειρα. Maſtira. Demoſt. 8. Philip. Malis quidem, quæ *multis vrbibus* in Thracia *ſuis acciderunt, quid grauius excogitari poſſet?* Quis enim aliter *L.* ἄλλως, dicere-poſſet *de malis, quæ* Drongilum, & Cambylen, & Maſtiram *paſſas eſſe conſtat? N. L.* Sed *vide* ne fortè pro Maſtiram, ſcribendum *ſit* Baſtiram, vel Piſtiram, vel Epimaſtum. Has enim Reſpub. reperimus apud Anaximenem lib. 7. rerum à Philippo geſtarum. Maſtiram verò nuſquam.

Μάστειρα. ἐν η' φιλιππικῶν δημοσθένης. τῶν μὲν ἐν θρᾴκῃ κακῶν, τίς γὰρ ἂν ἄλλως εἴποι, δρογγίλον, καὶ καμβύλην, καὶ μάστειραν; μή ποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ μάστειραν, βάστειραν. ἢ πίστειραν. ἢ ἐπίμαστον. ταύτας γὰρ τὰς πολιτείας εὑρίσκομεν παρ' ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν φιλιππικῶν. τὴν δὲ μάστειραν οὐδαμοῦ. E

Μάστορες. Quæſitores. Inquiſitores. Indagatores. Magiſtratus quidam creatus ad inquirendas communes populi res, vt & illi, *qui eadem de cauſa communiter vocantur* ζητηταί i. Quæſitores. Inquiſitores. Indagatores. Et illi, qui Pellæ Μαστῆρες *nominantur, &* Μαστῆρες. *Idem.*

Μάστορες. ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταί. καὶ οἱ ἐν πέλλῃ μαστροί.

Μάστι. Per apocopen *poeticè dictum, pro communi datiuo* μάστιγι. Scutica. Flagello.

Μάστι. κατὰ ἀποκοπὴν μάστιγι.

Μαστιγίας δοῦλος. Verbero ſeruus. Seruus, qui propter *aliquod* peccatum verberibus-cæditur.

Μαστιγίας δοῦλος. ὁ δι' ἁμαρτήματα μαστιζόμενος.

Μαστιγίας ἐκ Μελίτης. Verbero ex Melite *ſuſceptus.* Seruus. Hercules ex Melite Nympha *ſuſceptus.* & Melite, municipium Atticæ.

Μαστιγίας ἐκ μελίτης. δοῦλος. ὁ ἡρακλῆς ἀπὸ μελίτης νύμφης. καὶ μελίτη δῆμος τῆς ἀττικῆς. F

Μαστιγῶ. Accuſatiuo. Verberibus-cædo.

Μαστιγῶ. αἰτιατικῇ.

Μαστιγώσιμος. Verberibus-dignus.

Μαστιγώσιμος. μαστίγων ἄξιος.

Μάστι. *Per apocopen, pro* μάστιζε. Verberibus, ſiue flagris cæde.

Μάστι. μάστιζε.

A Μάστιξ. δι' ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ νεκύων σφίγκτορ' εὐραφέα μάστιγα.

Μάστιξ. Flagrum. Verber. Scutica, qua equos percutimus, *& ad iter celerius faciendum incitamus*. In Epigrammate Et mortuorum conſtrictricem, *& itineris ad Inferos acceleratricem* bene-ſutam Scuticam. *N.L.*

N O T AE.

Καὶ νεκύων.] Ita verſus iſti videntur diſtinctè ſcribendi,

—Καὶ νεκύων σφίγκτορ' εὐρραφέα.

Μάστιγα.

Alter, eſt pentametri, finis, alter, hexametri principium.

B Μαστίχη. εἶδος μυρεψικόν. καὶ μαστίχιον ὁμοίως.

Μαστίχη. Maſtiche. Genus aromatis vnguentis conficiendis inſeruiens. Et μαστίχιον eodem-modo *ſumitur. Lentiſci reſina.*

Μαστίχινος.

Μαστίχινος. Maſtichinus. Ex-maſtiche-confectus.

Μαστός. ἀκρώρεια. ἐξοχὴ ὄρους. ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μαστός. τοῦτον εἰ καταληφθείη πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν ὑστέρῳ χρήσιμον ἔσεσθαι. μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ ὁδός.

Μαστός. Summus-montis-vertex, *muliebris mammæ figuram habens.* Montis cacumen. Iugum montis eminens. vt, Erat enim ad dextram illius caſtelli iugum-eminens-montis. Hoc, ſi fuiſſet occupatum, in poſterum ad multa vtile fore putabat. *Item Xenophon de exped. Cyri lib. 4. pag. 329. A. dicit.* Sed montis-iugum-eminens erat ſupra ipſos, iuxta quod erat illa anguſta via. *Idem vocabulum eodem modo ſumptum ſæpius legitur pag. 321. B. D. E.*

C Μαστροπεύω. μαστροπεία. μαστροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τῷ Ζήνωνος υἱῷ τοὺς ἐφήβους, πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσᾷν ἐξεπαίδευσαν ἐκτόπως.

Μαστροπεύω. Lenocinor. Perduco. Stupro-concilio. μαστροπεία, lenocinium. vt, Regij *proceres, & aulici,* Zenonis filio adoleſcentes per-lenocinium-conciliantes, *& ad eum perducentes*, eum inſtituerunt, vt præter-modum, *& præter omnem honeſtatem, ac pietatem*, in marium amores furore-quodam-correptus-rueret.

Μαστροπός. μαυλιστὴς. πορνοβοσκός.

Μαστροπός. Leno. Perductor. Qui meretrices-alit, *quas per ſtuprum alicui conciliat, & ad eum perducit, vt ipſe quæſtum inde faciat.*

Μαστρύλλιον. τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.

Μαστρύλλιον. *Alij*, Μαστρύλλειον. Locus, vbi lenones verſabantur. Proſtibulum.

D Μασχάλην αἴρεις. αἰτὶ τοῦ κωθωνισθήσῃ. οἱ γὰρ μεθύοντες, ἦρον τὰς μασχάλας κατομυκώμενοι. καὶ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχοντες, γέλῳ ἔκθανον. καὶ χεῖρας ἀνασχόμενοι μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Μασχάλην αἴρεις. Maſchalam. *i. axillam* tollis. Pro, Inebriaberis. Qui enim inebriabantur, axillas tollebant, boum-inſtar-mugientes. *Vuolfius*, κατωμυκώμενοι. *ab omnibus deriſi. Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 559. ad.* 24 vt, Et proci ſublatis manibus præ riſu moriebantur. *Legitur, vel* γέλῳ ἔθανον. Et, Manus attollentes valde glorianteſ-exultabant ſinguli.

Μασχαλισθῆναι. εἰώθασι τὴν αἰμασσομένην εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ ἀποτριβόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ

E περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά. ἵνα φησὶν ἀσθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ Ἀπολλώνιος. ἐξάργματα τέμνοντες θανόντος. περὶ τοῦ Ἰάσονος. ἢ ὅτι οἱ δρῶντες ἐμφύλιον πόλεμον, ἠκρωτηρίαζον τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι. καὶ περιῆπτον ἑαυτοῖς, τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι. διὰ τὸ μὴ παθεῖν εἰσύστερόν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα. ὃ

F μασχαλισθῆναι ἔλεγον. σοφοκλῆς.

Σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ

Γέρα τάδ' ἐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς.

Μασχαλισθῆναι. Solebant in occiſorum capitibus abſtergere enſes, quaſi auertentes piaculum in cæde *commiſſum.* Vel quia in expiationibus *hominis* interfecti *partes* extremas amputabant, & circum ipſius axillam eas ſuſpendebant, vt (quemadmodum aiunt) infirmus fieret *ille, qui fuerat interfectus, ac viribus deſtitueretur* ad vlciſcendum interfectorem. Et Apollonius *Argonauticorum lib. 4. pag. 194. v. 478.* Heros AEſonides extremas-partes amputauit mortui. De Iaſone *verba fiunt.* Vel quia, qui cædem ciuilem fecerant, interfectos mutilabant, ex omni corporis parte reſecantes *aliquid*, & illas extremas *partes* inter-ſe-connectentes, ſibimet ipſis appendebant, *& ſuſpenſas ferebant*, quaſi vires illorum hoc modo *frangerent, & ipſis* auferrent, ne quod malum ab ipſis in poſterum paterentur, Illas autem extremas *partes* in axillis *pendentes* ferebant. Quod μασχαλισθῆναι vocabant, ἀπὸ τῶν μασχαλῶν. *i, ab axillis, voce deducta.* Sophocles *in Electra. pag. 102.*

Conſidera, num tibi ipſi videatur, amicè, benignè, libenter inferiarum

Munera iſta ille, qui ſitus eſt *in ſepulchris acccepturus-eſſe mortuus*, ab illa,

Aquamortuus inhonoratus.i.fœdè, ſummáque cum ignominia cæſus, *tanquam hoſtis* Mutilatus-fuit, *& in* cuius *balneis* ipſius interfecti *caput* *Maculas abſterſit* cædis. vide Schol. Illic agitur *de Agamemnone*, quem Clytæmneſtra crudeliſſimè, fœdiſſiméque mactauit.

ὑφ᾽ ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα κηλῖδας ἐξέμαξεν. περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος. A

N O T Æ.

Ἀποπτύξάμενοι τὸ μῦσος.] Apud Sophoclem in Electra. pag. 102. in græcis Scholiis, vnde Suidas, ſcribitur, vt hîc ſcribendum, ἀποξυσαμένη τὸ μύσος. Deinde legendum (vt in Scholiis) ἵνα (φασὶ) ἀδύνατοι γένοιντο. Apud Apollonium τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. 4. pag. 194. v. 478. legitur,

Ἦ, ὡς Αἰσονίδης ἐξάρχματα τάμνε θανόντος.

Conſule Schol. in ἐξάργματα. Et, ἐμφύλιον φόνον. Et, ἐς ὕστερόν τι. Et, τὰς δ᾽ οὖν τάφροις. pro, ἐν τάφροις. Et, λουτροῖσιν. Et μόρια τούτων. B

Μασχαλίσματα. Interfectorum extremæ partes, quæ ſub axillis geſtabantur. Ariſtophanes *Grammaticus dicit* apud Sophoclem in Electra. *pag.* 102. vocem iſtam eſſe, quæ morem *quendam antiquum* ſignificat. Qui enim per inſidias interfecerant aliquos, vt *eorum* iram declinarent, *&* *vindictam vitarent*, extremas partes eorum amputantes, & in-catenæ modum-connectentes, de collo ſuſpendebant, traiicientes per axillas, & *ideo* μασχαλίσματα vocarunt, q.d. *Axillamenta i. Alicuius interfecti partes extremæ reſectæ, quæ ſub axillis connexæ, ſuſpenſaque ferebantur*. Significat autem hæc vox etiam carnes ab humeris *victimarum detractas*, quæ femoribus *earum* in Deorum ſacrificiis imponebantur.

Μασχαλίσματα. Ἀριστοφάνης παρὰ σοφοκλεῖ ἐν ἠλέκτρᾳ κεῖσθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίνουσαν. οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας, ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλίνειν, ἀκρωτηριάσαντες μέρια τούτων, καὶ ὁρμαθίσαντες, ἐξεκρέμασαν τοῦ τραχήλου, διὰ τῶν μασχαλῶν διείραντες. καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις. C

Ματάζων. Temere viuens. Temere ſentiens. Vana iactans. Stultè ſentiens, vel ſtultè loquens, vel ſtultè faciens, ac ineptiens. Ματάζω eodem-modo *ſumptum* reperitur apud Lucianum.

Ματάζων. ματαίως ζῶν. ματαίως φρονῶν. ματάσας. ὁμοίως εὕρηται παρὰ τῷ λουκιανῷ ματάζω.

Μὰ τὰ λάχανα. Per olera, vel per herbas. Hoc eſt Iuriſiurandi ſignum, quod nunc etiam in-noſtra-regione-frequens-eſt. Multi enim per olera iurant, demonſtrantes obſeruantiam, quâ Iuriſiurandi religionem obſeruant. Quinetiam ad hoc vſque tempus multis in Armeniæ regione claris viris eſt-familiare, *iurare* μὰ τὰ καλά. Per pulchra.

Μὰ τὰ λάχανα. σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου. ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δὲ εἰσέτι καὶ τοῖς ἐλλογίμοις ἀρμενιακοῖς τὸ, μὰ τὰ καλά. D

Μάταιον. Inane. Vanum. Stultum. Demens. Irritum. Et ματαίως. Inaniter. Temere. Fruſtrà. Stultè.

Μάταιον. καὶ ματαίως.

Μάτην. Temere. Fruſtrà. Sine-cauſa. Irrito-conatu. *Quod* ἄλλως *Iones dicunt*.

Μάτην. ἄλλως ἴωνες.

Ματηρεύειν. Temere, vel ſtultè viuo.

Ματηρεύειν. ματαίως ζῆν.

Ματίσειν. Negligent. *Negligant. Vel potius, fruſtrà quærant, ſub. ſuum dominum, aut aurigam. à* ματέω. *vide. De quo Euſtath. Hom. Iliad. E. pag.* 173. *v.* 28.

Ματίσειν. ἀμελήσουσιν.

Ματθαῖος. Matthæus. Nomen proprium. Euangeliſta. Matthæus habet titulos 68. capita 355.

Ματθαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ εὐαγγελιστής. ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη. κεφάλαια τνε. E

Ματθίας. Matthias. Nomen proprium. Erat autem Hieroſolymorum ſacerdos. Eſt autem hoc in voce Ἀντίοχος.

Ματθίας. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἱερεὺς ἱερουσαλήμ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀντίοχος.

Μανία. Vanitas. Stultitia. Stoliditas.

Μανία.

Ματτολοιχός. In paruis *rebus homo* callidus, & guloſus. *Qui parcè viuit, rebúſque minimis veſcitur.* ὁ τὰ μάτια λείχων. *Qui parua lingit. Qui res paruas, tenuéſque Lambit.* Μάτιον enim *eodem notatum* accentu, quo βέλτιον, *acuto ſcil. in antepenultima, ſignificat* paruum. Vel parua-comedens. Quia μάτιον dicunt *ſignificare* minimum. Vel Qui vana conſilia-agitat, & *aliquibus* inſidiatur. Vel Qui-menſurâ-defraudat aliquem. Μάτιον enim, *L.* μάτιον, *eſt* menſuræ genus. Acutitonè verò ματτολοιχός. legendum, vt ait Herodianus. *Ariſtop. Nub. pag.* 86. *v.* 3. *Schol. annot.* 6. *Er. ad. Chil.* 4. *Cent.* 3. *col.* 877. *ad.* 12. *Mattolæchus.*

Ματτολοιχός. ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος. μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικροφάγος. ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασιν. ἢ ὁ μάταια βουλευόμενος, καὶ λοχῶν. ἢ χρουσιμέτρης. μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὥς φησιν ὁ ἡρωδιανός. F

N O T Æ.

Ματτολοιχός.] Apud Ariſtoph. in Nubibus. pag. 86. v. 3. Schol. annot. 6. legitur, vt apud Suidem eſt legendum, ματτολοιχός. Et, μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου.

A Μάπον. εἶδος μέτρου. ἢ τὸ ἐλάχιστον.

Ματρέας. οὗτος λαοπλάνος ἦν. ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατήσθιε. καὶ ζητεῖται, τί τὸ τοῦ Ματρέου θηρίον. ἐποίησε δὲ οὗτος καὶ περὶ τὰς ἀριστοτέλους ἀπορίας. διὰ τί ὁ ἥλιος δύει μὲν, κολυμβᾷ δὲ οὔ.

Ματρίκιον.

Μάτρις. ὄνομα κύριον.

Μάτρωνος. ὄνομα κύριον.

B Ματρυλλεῖον. τόπον τινά φασιν εἶναι, ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσαι, ἐδέχοντο τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. μένανδρος ἐπιτρέπουσιν. οὐκ οἰμώξεται καὶ τρεῖς ἐν ματρυλλείῳ τὸν βίον.

Μάπον. Menſuræ genus. Vel minimum.

Ματρέας. Matreas. Hic fuit impoſtor-populi. Feram autem alebat, quæ ipſa ſe-met-ipſam deuorabat. Quæritur autem quænam fuerit hæc Matreæ fera. Hic etiam poema fecit de Ariſtotelis dubitationibus. Quare Sol occidat quidem, *& Oceanum ſubeat*, non tamen vrinetur.

Ματρίκιον. Matricium.

Μάτρις. Matris. Nomen proprium.

Μάτρωνος. Matronis. *Genitiuus à recto* Μάτρων. *Matron*. Nomen proprium.

Ματρυλλεῖον. Matrylleum. Quendam locum fuiſſe dicunt, in quo verſantes aniculæ, excipiebant eos, qui inebriari volebant. Menander in Epitrepuſin, *i. Permittentibus*. Non flebit, *nec lugebit* Perdens in Matrylleo vitam, *vel, Perdita in M. vita*.

N O T AE.

Ματρυλλεῖον.] Lego ματρυλλεῖον, in ſingulari nominatiuo. Et, vt & VVolfius, qui tamen verſus non obſeruauit diſtincte ſcripto,

—Οὐκ οἰμώξεται

Καὶ τρεῖς ... ἐν ματρυλλείῳ τὸν βίον.

Ἐπιτρέποντες autem fuit Menandri fabula, de qua Athenæus περὶ δειπνοσοφιστῶν lib. 14. pag. 317. 18. mentionem

C facit.

Ματτύοντας. ἐσθίοντας πολλά. ἀπὸ τῆς ματτύης μάζης. ἀριστοφάνης. τοὺς δ' ἡρακλέας μάττοντας. αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς εὐριπίδην. ὃς ἐποίησεν ἡρακλέα πεινῶντα. καὶ διόνυσον δειλόν. καὶ δία μοιχόν. καὶ δοῦλον, κλαίοντα.

Ματτύοντας. Multa comedentes. *Per translationem ductum* à maza, quæ ſubigitur, *vel, à fermento, quod cum farinæ maſſa ſubigitur, & piſitur, quum quis eam aquâ iam macerauit*. Ariſtop. *in Pace. pag. 462. v. 7.* Herculeſque multo comedentes. Hæc autem *Ariſtophanes* obſcurè dicit in Euripidem, qui fecit Herculem eſurientem, & Bacchum timidum, & Iouem adulterum, & ſeruum flentem, *ac eiulantem. Vide cæt. Ariſtoph. verſus. Schol. annot. 4. legitur* ματτυολοιχὸς ζύμης.

Μὰ τόν. ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν, ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις ὥστε μὴ προστιθέναι τὸν θεόν. εἰώθασι γὰρ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι

D εὐφημιζόμενοι. ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μὴ προσθεῖναι. καὶ πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι.

Μὰ τόν. Per illum. Hoc eſt defectiuè iurare, ita vt deſit, nec exprimatur nomen illius Dei, per quem iuratur. Sic enim mos eſt antiquis interdum non addere Deum, *per quem iurant*. Solent enim huiuſmodi iureiurando vti boni-ominis-causâ, *vt teſtentur reuerentiam, qua numen diuinum proſequuntur*, vt dicant quidem, Per illum, nomen verò *Dei, per quem iurant*, non addant. *Ariſtoph. Ranis. pag. 183. v. 23. Schol. annot. 5. legitur* εὐφημιζόμενοι. Platonem etiam huiuſmodi *iureiurando tradunt* vſum-fuiſſe.

Μαυλίας. τὰς μαχαίρας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, οἷον ὁ μαυλίας.

Μαυλίας. Maulias vocabant gladios, quòd ſimul cum aliquo degant, *& in eadem ſtatione maneant*, quaſi diceres ἐμαυλίας. *Thucyd. lib. 1. pag. 4. Schol. annot. 16. vnde Suid.*

E Μαυρίκιος. ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων. λέγεται περὶ μαυρικίου φιλοτίμως ἔχειν περὶ τὴν τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν, τιμᾶν τε λίαν καὶ λαμπρῶς τοὺς ἐνηθληκότας περὶ τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων. αἱρεῖσθαι δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν μαυρίκιον. οὗτος δὲ προχειρίζεται στρατηγὸς τῆς ἑῴας ὑπὸ τιβερίου καίσαρος. ὃς μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν, καὶ ἀγῶσιν οὐκ ἐντεθραμμένος, ἔμφρων δὲ ἄλλως, καὶ ἐμβριθὴς, καὶ κατηκριβωμένος. ξυγκεράσας τε ἐν αὐτῷ ἄμφω τὰ ἐναν-

F τίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος, καὶ πρᾳότητος πάσης ὑπεροψίας τε, καὶ ὀφρύος ἐλεύθερον. τοιοῦτον δή τινα τὸν μαυρίκιον ὄντα, ἡ τῶν πραγμάτων ἡγεμονία παραλαβοῦσα, ἐνιδυξῆ πως εὐκλεέστερον τῇ πείρᾳ.

Μαυρικιος. Mauricius. Romanorum Imperator. Fertur Mauricius verborum magnificentiam, *& ſplendorem, i. Eloquentiam* plurimi feciſſe, & viros in pulcherrimis quibuſque diſciplinis verſatos maximis honoribus affeciſſe. Fertur etiam idem Mauricius tertiam vectigalium partem ſubditis remiſiſſe. Hic autem à Tiberio Cæſare Dux Orientis deſignatus-eſt. Iſte Mauricius in bellis quidem, & certaminibus, *præliiſque* non educatus, *non verſatus, nec exercitatus erat, vir* tamen alioqui prudens *erat*, & grauis, & accuratus. Res verò duas inter-ſe contrarias, quas in ſe habebat, ſimul-temperauit, *atque coniunxit, ſcil.* ſummam animi magnitudinem, & clementiam ab omni ſuperbia, & ſupercilio liberam. Rerum igitur principatus cùm ſuſcepiſſet Mauricium, qui talis erat, ipſâ experientiâ longè glorioſiorem ipſum demóſtrauit, *ipſiuſque gloriam magis illuſtrauit*.

Μαυρόν. τὸ ἀμαυρὸν, καὶ ἀσθενές.

Μαυρόν. Obſcurum. Infirmum. Imbecille.

Μαλερός. Stultus.

Μαυρoῦσιν. Obſcurant. Delent. De medio tollunt, vt non amplius appareat.

Μαυρούσιοι. Mauruſij, gens inuicta ab illius regionis Barbaris, ob audaciam, & celeritatem, & quòd per-exercitationem-didicerint, quoties occaſio ſe obtulerit, & confertì *ſuos aduerſarios* inuadere, & *ab illis* facilè refugere, & ex fuga denuò in vnum coire, vt conuerſi in improuidè, nullóque ordine inſequẽtes irruant. Quòd ſi qua clades acciderit, non in Romanorum exercitu; ſed in ſociorum, iiſque Barbarorum copiis periculum-fore, *non Romanas legiones: ſed auxilia, eaque Barbarorum periclitatura dicunt, ſi qua clades accepta fuerit. N. L.*

Μαύσωλος. Mauſolus. Carum Princeps. Theopompus autem hunc à nullo facinore, pecuniæ cauſâ, ſibi temperaſſe dicit.

Μαχάων. Machaon. Machaonis. Nomen medici, vt & Chiron ille Centaurus. Qui autem Chironis, & Machaonis artem exercebant *i. medici, & Chirurgi*, inter-ſe ſuſurrantes-dicebant, ipſius etiam animam vnâ cum telo exeuntem exituram. *De Epaminonda dictum videtur.*

Μαχάτας. Machatas. Nomen proprium.

Μάχαιρα. Gladius. Celtiberi gladiorum fabrica *gentibus* aliis longè præſtant. Nam & mucronem habent acutum, & acriter pungentem, & ictum vtraque manu potentem inferunt. Quamobrem etiam Romani patriis gladiis depoſitis in Annibalico bello, *gladios* Ibericos permutatione-facta-receperunt. Et ipſam quidem *gladiorum* fabricationem, *ſiue gladios fabricandi rationem* mutarunt: ipſam verò ferri bonitatem, & aliam *fabricationis* accurationem, *atque ſolertiam* imitari nullo-modo *potuerunt*, *& ne nunc quidem* poſſunt.

Μαχέσθων. Pugnent vt morituri, nec morientur. Hoc eſt in voce Ἀποθνήσκοντας.

Μάχλον. *Senarius ad ſomnij coniecturam, & interpretationem pertinens, vt & ſequens.*

Pugnam gladius depingit arreptus.

Confringere gladios, hoſtium ſignificat confuſionem. i. Si quis ſomniet ſe corripuiſſe gladium, & eum tenere, hoc ſignificat pugnam committendam. Si quis ſomniet gladios à ſe fractos, hoc ſignificat hoſtes ab ipſo fractum iri.

Μάχιμος. Pugnax. Generoſus. Bellicoſus. *Ariſtophanes in Ranis, pag. 141. v. 30.* Sciens me *bellicoſum, &* generoſum eſſe. *Quod facit* honoris ſtudio, *& gloriæ cupiditate, vt ipſe fortior, & generoſior habeatur.*

Μαῦρος. μωρός. A

Μαυροῦσιν. ἀφανίζουσι.

Μαυρούσιοι. ἔθνος ἀπρόσμαχον τοῖς ἐκεῖθεν βαρβάροις, ὑπὸ τόλμης τε, καὶ ὀξύτητος. καὶ τῷ μεμελετηκέναι ἐπελαύνειν τε ἀθρόως ὅπου παρήξει. καὶ ἀποφεύγειν εὐπετῶς. καὶ ξυναυλίζεσθαι αὖθις ἐκ τῆς φυγῆς. ὡς ἐπιστρέψαντας ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀπρονοήτως τε, καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ πταῖσμά τι γένοιτο, οὐκ ἐν στρατιᾷ ῥωμαίων κινδυνεύσειν, ἀλλ' ἐν ξυμμαχίᾳ τε, καὶ ταύτῃ βαρβάρων. B

Μαύσωλος. ἄρχων καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν θεόπομπος, μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα.

Μαχάων. μαχάονος ὄνομα ἰατροῦ. καὶ χείρων ὁ κένταυρος. διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτῆς οἱ χείρωνος, καὶ μαχάονος τεχνώμενοι μηχανήματα. ὡς συνεκδημήσοι αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ.

Μαχάτας. ὄνομα κύριον. C

Μάχαιρα. ἡ σπάθη οἱ κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχαιρῶν, πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων. καὶ γὰρ κέντημα πρακτικὸν, καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην ἐξ ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν. ἢ καὶ ῥωμαῖοι τὰς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας, ἐκ τῶν κατ' ἀννίβαν, μετέλαβον τὰς τῶν ἰβήρων. καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον. αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι.

Μαχέσθων ὡς τεθναξόμενοι, καὶ οὐ τεθνάξονται. ἐστὶν ἐν τῷ ἀποθνήσκοντας. D

Μάχλον.

Μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένη.

Συνθλᾶν μαχαίρας δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν.

Μάχιμος ὁ γενναῖος. εἰδώς με μάχιμον ὄντα, καὶ φιλοτιμούμενον. E

N O T Æ.

Εἰδώς με.] Apud Ariſtoph. in Ranis, pag. 141. v. 30. legitur, vt ipſa metri lex requirit,

Εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενον.

Hic tamen poſt ὄντα, diſtinctionem addendam puto. Dionyſius autem hæc de ſe dicit contra ſeruum Xanthiam.

Μαχλάδας. Meretrices. Scorta.

Μάχλος. Impurus. Libidinoſus. Laſciuus. Prodigus. Intemperans. à verbo κλῶ. i. frango, deducitur κλός, & pleonaſmo ſyllabæ μα, μάκλος, & verſo κ in χ, μάχλος. q. d. *fractus, mollis, & effeminatus. Tales enim plerunque ſunt homines Veneri, luxuriaque dediti.* vt, Hęc priùs quandam intemperantem vitam vixerat, diſſolutis moribus, & cum paternis veneficis multum verſata.

Μαχλάδας. πόρνας.

Μάχλος. ἀσελγής. ἄσωτος. παρὰ τὸ κλῶ, κλός. καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος. καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, μάχλος. αὕτη τοπρότερον μάχλον τινὰ βιώσασα βίον. τὸν τρόπον ἐξωρρηγυῖα, φαρμακεῦσι τοῖς πατρῴοις πολλὰ ὡμιληκυῖα. F

NOTAE.

A

N O T AE.

Ἐξέῤῥηγνῖα.] Lego ἐξεῤῥαγυῖα.quod ab ἐκρήγνυμι.fut.ἐκῤῥήξω.perf.med. ἐξέῤῥηγα, verſóque η in α, ἐξέῤῥαγα, vnde particip. ἐξεῤῥαγυῖα.ſic Mag. Etym. 611.14. 45. ἐκρήγνυσθαι τὸν τρόπον.q.d. Erumpere moribus. Moribus eſſe diſſolutis.

Μαχλοσύνη. καταφέρεια γυναικομανία, ἡσιόδειος ἡ λέξις. λέγει γὰρ περὶ τῶν προίτου θυγατέρων, εἵνεκα μαχλοσύνης συγερῆς τέρεν ὤλεσαν αἶδος.

Μαχλοσύνη.Laſciuia.Libido. In-Venerem-proclinitas.Mulierum-inſanus-amor. Hæc vox *eſt* Heſiodea. Dicit enim de Prœti filiabus, Propter laſciuiam odioſam, *libidinémque teterrimam, virginalem* tenerum amiſerunt florem.

Μαχλῶντες.πορνεύοντες.

Μαχλῶντες. Scortantes.

B Μάχομαι.δοτικῇ.

Μάχομαι.Pugno.Datiuo.

Μαχόμενον.ἐναντίον τοῦ ἀκόλουθον. τουτέστιν,ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

Μαχόμενον.Pugnans.Repugnans, Contrarium τοῦ ἀκόλουθον.i.Ei,quod ſequitur aliquid. Hoc eſt,quod neceſſe eſt non eſſe.

Μὰψ.ματαίως.

Μάψ.Temere.Fruſtrà.

Μαψίδιον.μάταιον.δαψιλὲς χαλεπόν. πολύδιπον.ἑκούσιον.καὶ μαψιδίως,ὁμοίως.

Μαψίδιον.Vanum.Copioſum,Immodicum.Moleſtum.Multum.Graue,Voluntarium.Et μαψιδίως.eodem-modo *ſumendum. Temerè. Fruſtrà. Copioſè. Immodicè. Grauiter. Moleſtè.*

ΤΟ͂Μ ΜΕΤΑ ΤΗ͂Σ ΑΙ. — M. CVM AI.

C Μαῖα.ἡ μαῖα,ἡ τροφὸς.καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσόε μαιάδος ἑρμᾶ. ἀντὶ τοῦ, τροφοῦ. μητρός.

MAIA. Obſtetrix, quæ parientibus aſſiſtit, & vmbilicum infantibus præcîdit Auia.Mater. Nutrix.*Pro eodem dicitur & μαῖας.μαιάδος.à nomine deductio à μαῖα. Epigram.lib.1.pag.4.epigr.15.* Et tu quadrate ouium-ſeruator matris Mercuri.*Hic enim* μαιάδος *poſitum* pro,nutricis,vel matris.*Sed* Μαιάδος *per maiuſculum M eſt ſcribendum.*Μαιὰς *verò deductum à* Μαῖα,*quæ Latinè Maia, vna de filiabus Atlantis ex qua Iupiter Mercurium ſuſcepit.*Μαιὰς *autem idem iam ac* Μαῖα. *Quare vertendum, Maia Mercuri fili. Ideo Virgil.Æn.lib.1.pag.121.v.3. Hæc ait,& Maia genitum demittit ab alto.i.Mercurium Maiæ filium.*

Μαίανδρος.ποταμὸς λυδίας. ἐν ἐπιγράμματι. ἔκτανε μαιάνδρου τὸν τριέλικτον ὕδωρ. καὶ μαιάνδριον ὕδωρ,καὶ πεδίον.

Μαίανδρος.Mæander.Lydiæ fluuius.In epigrammate.Interfecit Mæandri ad ter-circumactam,*i.ſinuoſam* aquam.Et Mæandria aqua,& planicies.

D Μαιεύεται.πισίδης.

Μαιεύεται.Quærit.Piſides.

Μαιεύεται σε πᾶν τὸ ῥωμαίων γένος,
Τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐκπιέζον ὡς γάλα.

Quærit te totum Romanorum genus,
Tuas laudes exprimens tanquam lac.

Μαιευομένην. ἀντὶ τοῦ νεοττοτροφοῦσαν. εὗρεν γυναῖκα ὄρνιθας μαιευομένην.

Μαιευομένην.Pro,pullos auium-nutrientem.vt,Inuenit mulierem aues,*vel,gallinas* nutrientem.

N O T AE.

Εὗρεν γυναῖκα.]Senarius erit,ſi legas,vt legendum ſuſpicor,

Εὗρεν γυναῖκας ὄρνιθας μαιευομένας.

In ſexta ſede erit anapæſtus. In quarta, ſpondeus,loco iambi,quod & alibi factum monuimus, vel τὸ ει iam corripietur,vt fit iambus.

E

Μαιόμενοι.ζητοῦντες.ἐρευνῶντες.

Μαιόμενοι. Quærentes. Scrutantes. Inquirentes. Indagantes.

Μαιευτρικῶς.ἰατρικῆς μαιεύτρια.

Μαιευτρικῶς. Obſtetricum-more-quærendo. Aduerbium eſt,quod ſignificat Quærendo, ſcrutando, inueſtigando,indagando.propriè verò dicitur de obſtetricibus,quæ ſuum officium ſtrenuè faciunt in quærendis infantibus in matrum vtero latentibus,vt eos in lucem feliciter educant. *Et* μαιεύτρια.*as.i. Obſtetrix. Et metaphoricè, ſcrutatrix, indagatrix. Vt,* ἰατρικῆς μαιεύτρια. Medicinæ ſcrutatrix, & indagatrix.

Μαιεία.ἡ μαίευσις.

Μαιεία.Obſtetricatus. Obſtetricatio. Obſtetricis-officium.Scrutatio.Indagatio Inueſtigatio.

F Μαικήνας. ὄνομα κύριον. ἐν τῷ συνδείπνῳ τοῦ μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν. ἀντὶ τοῦ οὐ στρογγύλη, ἡ δὲ περιφερής. πλούταρχος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἐγγώνιος τράπεζα.

Μαικήνας.Mæcenas.Nomen proprium.In Mæcenę conuiuio menſa erat angulis-inſtructa.*q.d.angulata, vel, angulos habens*, Pro,nec oblonga, nec rotunda. Plutarchus. Eſt in Ἐγγώνιος τράπεζα.

Μαιμακτηριών. ὁ πέμπτος μὴν παρ' ἀθηναίοις,ὁ ἰανουάριος,ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ διὸς μαιμάκ-

Μαιμακτηριών. Mæmacterion. Quintus menſis apud Athenienſes. Ianuarius *apud Romanos intelligitur. N. L.* Dictus autem à Ioue Mæmacte. Mæ-

maɛtes verò, diuino-numine-afflatus, *attonitus*, & turbulentus. Cùm autem hyems principium accipiat. *incipiat* hoc menſe, aer turbatur, & mutationem habet. *i. mutatur.*

πυ. μαιμάκτης δ' ἐϛὶν ὁ ἐνθουσιώδης, καὶ ταραχτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβαίοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ, ὁ ἀὴρ ταράττεται. καὶ μεταβολὴν ἴσχει. A

Μαιμάκτης. Numine-diuino-afflatus. Furore-percitus, & turbulentus.

Μαιμάκτης, ὁ ἐνθουσιώδης. καὶ ταραχτικός.

Μαιμαλίδης. Mæmalides. *N. L. Videtur nomen patronymicum, ὁ Μαιμάλου παῖς. i. Mæmali filius. vide Μαίμαλος apud Euſtath.*

Μαιμαλίδης.

Μαιμάζει. Salit. Promptus-eſt. Cupit. Conſumitur. Abſumitur. Fluctuat. Saltat. Strepit. Inmodeſtè-ridet. Turbatur.

Μαιμάζει. σφύζει. προθυμεῖ. καταδαπανᾶται. καταναλίσκεται. κυματοῦται. πηδᾷ. καχλάζει. κλονεῖται. B

Μαιμάχης. Mæmaches. *N. L. Fortaſſe nomen proprium. Vel eſt epubetum, ὁ μαιμῶν-μάχης. Pugnæ-cupidus. Bellicoſus.*

Μαιμάχης.

Μαιμῶσα. & μαιμῶσα idem: *ſed ab hoc illud præcedens inſerto ο formatum, à μαιμάω. μῶ.* Numine-diuino afflata Furore percita, & celeriter ruens. Sanguinem guſtare cupiens. *Pro αἵματος, viroque μ redundante.* Et Sophocles *in Aiace. pag. 4. v. 8. poſuit.* Pro διψῶσαν *i. Sitientem, cupidam.* Et quomodo *ſuam* inhibuit manum ſitientem cædis? *i. cædis, & ſanguinis cupidam* Et rurſus *in quodam pentametro. Sed lego* δεινόν, *pro* δεινῶς. *Terribiliter. Terribilem in modum. Vehementer.* Vehementer cupidis properans *cum* canibus.

Μαιμώωσα. καὶ μαιμῶσα, ἐνθουσιῶσα, καὶ ὀξέως ὁρμῶσα. ἢ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα. τὸ μ' πλεονάζοντος. καὶ σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ διψῶσαν. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; καὶ αὖθις. δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσί. C

Μαινάδας. Mænadas. Inſanientes. Furentes. Cupientes bacchari, Dementes. *Amentes. L. παράφρονας.* Et Ariſtophanes. Odique virum illum niſi inſanio.

Μαινάδας. μαινομένας. ζητούσας βακχεύειν. παραφρονας. καὶ ἀριστοφάνης. μισῶ τ' αὖ δὲ ἐκείνῳ εἰ μὴ μαίνομαι.

NOTAE.

Μισῶ τ' αὖ δὲ ἐκείνῳ.] Senſus, metrique cauſâ ſic lego,
Μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
Sic enim Ariſtoph. in Θεσμοφοριαζούσαις pag. 522. v. 39.

Μαιναδία ἔλαφος. Mænadia, ſiue Bacchica cerua. Cerua, quam Mænades, ſiue Bacchæ exagitant, aut exagitatam ceperunt. Vel cerua Mænadum inſtar ruens. Et *μαιναδίων ἐλάφων. ceruarum* ruentium. Ceruarum, quæ furore quodam percitæ feruntur. In epigrammate. Inſunt capita mænadiarum cerua um

Μαιναδία ἔλαφος. καὶ μαιναδίων, ἑρμηνευτικῶν ἐν ἐπιγράμματι. ἔγκειν]ται κεφαλαὶ μαιναδίων ἐλάφων. D

Μαίανδρος. Mænander. Nomen proprium.

Μαίανδρος. ὄνομα κύριον.

Μαινάς. Mænas. Baccha.

Μαινάς. βάκχη.

Μαίνεται. Furit. Inſanit. Iraſcitur.

Μαίνεται. ὀργίζεται.

Μαινίς. μαινίδος. ἡ. Genus piſcis. Aphyæ *genus.* Eſt in Ἀφύα.

Μαινίς, μαινίδος, εἶδος ἰχθύος, ἀφύας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀφύα.

Μαινόλης. Inſanus. Furioſus.

Μαινόλης. μανικός. μαινόμενος.

Μαίνουργος. Mænurgus. Genus piſcis.

Μαίνουργος. εἶδος ἰχθύος.

Μαίνω. Furibundè moueor. *Ad inſaniam adigo.*

Μαίνω. ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι. E

Μαιονίδας. Mæonides. Homerus. *In epigrammate.*

Μαιονίδας. ὅμηρος.

Si verò captus-fuiſti, hoc eſt *ignoſcendum*, & condonandum tibi. *quia etiam princeps hymnorum.*

Εἰ δ' ἑάλως, συγγνωστόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων

Mæonides ob *griphos piſcatorum obiit.* Et epigramm. lib. 3. pag. 268. epigr. 423.

Μαιονίδας γρίφων ἰχθυβόλων ἔθανε.

Illud paria Muſis

Τὰν ἴσα μούσαις

Locutum caput, ô hoſpes, Mæonidæ, ſaxum hoc tegit.

Φθεγξαμέναν κεφαλάν, ὦ ξένε, μαιονίδεω.

Μαίονος. Mæonis. Nomen proprium, *cuius nominatiuus eſt Μαίων. ὁ. genit. Μαίονος.*

Μαίωνος. ὄνομα κύριον. F

Μαιοτάλιμνος. Mæotalimnus. Nomen loci.

Μαιοτάλιμνος. ὄνομα τόπου.

Μαιόταλμος. Mæotalmus. Fluuius.

Μαιόταλμος. ποταμός.

Μαιωθήσονται. Parientur. Partu-in-lucem-edentur. Generabuntur. Curabuntur. *ab actiuo μαιόω. μαιῶ.*

Μαιωθήσονται. λοχευθήσονται. γεννηθήσονται. θεραπευθήσονται.

Μαιωτικὴ χώρα. Meotica regio.

Μαιωτικὴ χώρα.

Μαῖρα.

A Μαιῶραι. οἱ πρεσβῦται.

Μαιῶτις. λίμνη σκυθίας

Μαίωτρα. μαιώτρεον. τὰ τῇ μαίᾳ διδόμενα.

Μαῖρα. ὄνομα κύριον.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Μέγα. ἀντὶ τοῦ μεγάλως. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Τοῦτο μέγα φροντίζετε.

B Μέγα. πολύ. οἱ δὲ, μέγα δείσαντες ἐπ' αὐτῷ, διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλῳ τῷ τάγματι. καὶ αἰλιανός. ὀλίγου χρόνου διεληλυθότος, ἑάλω μέγα κακουργῶν. εἶτα μέντοι ἐν ὄψει πολλῶν κατεπρήσθη ζῶν, ἀντὶ τοῦ ἐκαύθη. καὶ πάρδαλιν τοῦ αὐτοῦ μέγα τιμίαν διάλιθον. καὶ αὖθις. γυνὴ εὐπάτωρ ἄνθρωπος, καὶ μέγα πλουσία.

Μεγάβυζος ὄνομα κύριον.

Μεγάθυμος μεγαλόψυχος.

C Μέγα, καὶ μικρὸν, περὶ τὴν ἀκοὴν λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα, καὶ μικρὸν, ἡ ἀκοὴ μόνη δύναται διακρίναι. τὸ δὲ ἐν σώματι τὸ συνεχὲς ἡ ἁφὴ, καὶ ἡ γεῦσις διακρίνουσιν. ὅτε δὲ λέγομεν φωνὴν λευκὴν, ἢ μέλαιναν, κατ' ἀναλογίαν, καὶ ὁμοιότητα τῶν ἀπὸ τῶν χρωμάτων φαμέν. καὶ τοῦ μὲν ἐν ψόφοις μέγα, καὶ μικρὸν, οὐκ ἔστιν ἑτέρα τις ἀντίθεσις παρὰ τὸν ὀξὺν, καὶ τὸν βαρὺν φθόγγον. ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἁφῆς περὶ τὸ θερμὸν, καὶ τὸ ψυχρὸν ἑτέρα παν-
D τελῶς ἀντίθεσις, τὸ βαρὺ, καὶ κοῦφον, ἢ τραχὺ, καὶ λεῖον. καὶ τῶν ἄλλων, ἑκάστη. ἀλλὰ τὴν ἄνεσιν, ἢ τὴν ἐπίτασιν τῶν ψόφων δηλοῖ. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἑτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γοῦν μέγα, καὶ μικρὸν ἔστιν εὑρεῖν. οἷον τὸν μὲν τοῦ μέλιτος, εἰ τύχοι, μέγαν, τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος, μικρόν. ὅτι ἐπιτέταται ἡ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι. ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χρῶμα, τὸ μὲν κατακορὲς εἴποι τις μέγα. τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον, ἀλλ' ὑφειμένον, μικρόν. τὸ σφοδρὸν ἁπλῶς, καὶ ἀμυδρὸν, τῇ τοῦ μεγάλου φωνῇ, καὶ μικροῦ
E ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δή ποτε ἐπὶ μόνων μεγεθῶν λεγομένων τοῦ μεγάλου, καὶ μικροῦ, ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων, καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκείως ἐχρησάμεθα, μέγαν ψόφον λέγοντες, καὶ μικρὸν, οὐ μέντοι μέγα τὸ ἄγαν γλυκὺ, οὐ δὲ μικρὸν τὸ ἀμυδρὰν ἔχον τὴν γλυκύτητα, οὐδὲ ἐπ' ἄλλου οὐδενός. φημὶ οὖν ὅτι ὁ ψόφος, οὐκ ἔστιν ὑφεστηκός τι ἀθρόον πρᾶγμα. ἀλλ' οὐδ' ἐν τῷ γίνεσθαι ὑφέστηκε. γίνεται δὲ ἐν
F χρόνῳ. πᾶς δὲ χρόνος συνεχής. διὰ τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γινόμενον ψόφον, μέγαν φαμέν. μικρὸν δὲ, τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ, καὶ ἄγαν μέλαν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τῷ σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τοῦ χρόνου.

Μεγακήτης. ὁ μέγας.

Μαιῶραι. Senes.

Μαιῶτις. Mæotis. Palus Scythiæ.

Μαίωτρα μαιώτρεον. Præmia, quæ dantur obſtetrici *propter nauatam parientibus operam.*

Μαῖρα. Mæra. Nomen proprium.

M. CVM E.

Μέγα. *Nomen neutrum* pro *μεγάλως aduerbio. Magnum, pro valde.* Ariſtophanes Nubibus.

Hoc valde curatis.

Μέγα. Magnum. Multum. Valde. Vehementer. vt, Illi verò valde metuentes propter hoc, periculum toti legioni clamore ſignificant. Et AElianus. Exiguo autem tempore præterito, captus-eſt dum magnum ſcelus perpetraret. Deinde verò in multorũ conſpectu combuſtus-eſt, pro, crematus-eſt. Item, Et eiuſdem valde precioſam lapideam pardalin. Et rurſus, Mulier, nobilis homo, *matrona nobilis*, & valde diues.

Μεγάβυζος. Megabyzus. Nomen proprium.

Μεγάθυμος. Magnanimus.

Μέγα. Magnum, & paruum. de auditu dicitur, dicitur & de ſtrepitu, *ſiue ſono.* Ac in ſtrepitu quidem, *ſonóque* magnum, & paruum ſolus auditus diiudicare poteſt. Quod verò continuum eſt in corpore, id tactus, & guſtus diiudicant, *atque diſcernunt.* Quum verò dicimus albam, aut nigram. *ſ. claram, aut obſcuram* vocem, *tunc* per portionem, & ſimilitudinem à coloribus *ductam, ita* loquimur. Ac in ſtrepitu quidem, paruum, & magnum nullam aliam oppoſitionem habet, præter acutum, & grauem ſonum. Vt in tactu circa calidum, & frigidum, alia prorſus oppoſitio *ſpectatur, ſcil.* graue, & leue, vel aſperum, & læue, *ſiue politum,* & cęterarum *oppoſitionum* quælibet *in rebus aliquibus verſatur. N. L.* ſed intenſionem, vel remiſſionem ſonorum ſignificat. Hoc verò non eſt alterius oppoſitionis proprium. Tale igitur magnũ, & paruum inuenire licet. vt, exempli gratia, mellis quidem, magnum, ficus verò, paruum. *Pro μέγαν, l. μέγα.* Quia dulcedo eſt intenſa in melle, in ficu verò, remiſſa. Sed & nigrum colorem, illum quidem, qui valde niger eſt, magnum quis dicere poteſt. Illum verò, qui non ſic habet, *qui non eſt adeò niger:* ſed remiſſus, paruum *vocare potes,* vehemens ſimpliciter, & obſcurum, magni, paruíque voce nominans. Illud autem quærere eſt operæprecium, cúr nam, cùm de ſolis magnitudinibus dicatur magnum, & paruum, de ſolis vehementibus ſonis, & obſcuris, ea metaphora propriè vtamur, magnum ſtrepitum dicentes, & paruum, non item magnum, quod valde dulce eſt, neque paruum, quod obſcuram *ſ. exiguam* habet dulcedinem, neque de vllo alio. Dico igitur ſtrepitum, *ſiue ſonum,* non eſſe rem, quæ ſimul, & ſubitò ſubſiſtat, nec ſubſiſtere quidem, dum naſcitur: ſed in tempore fieri. Omne verò tempus *eſt* continuum. Propterea ſtrepitum, qui longo tempore fit, magnũ vocamus. Paruum verò, qui breui. Sed valde dulce, & valde nigrum *dicimus,* & de aliis *idem ſentiendum, quæ* qualitatis vehementia, non temporis longitudine ſunt talia.

Μεγακήτης. Magnus.

Μεγακλέους κίονας. *Ariſtoph. Nubibus.pag.103.v.1.* Sed comede profectus Megaclis columnas.

Μεγακλέως κίονας. ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τὰς A
μεγακλέους κίονας.

Μεγαλαυχούμενοι. Iactantes-ſeſe. Elati. Glorianteſ. Valde-gloriantes, vt, Adhuc valde-gloriantes ob res à ſe geſtas, feruorem in hoſtes iterum exerere *volebant.*

Μεγαλαυχούμενοι. καλλωπιζόμενοι. ἔτι μεγαλαυχούμενοι τοῖς πεπραγμένοις, θερμότητα ἀγὴν τὸ δεύτερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Μεγαλεπήβολος. Magnarum-rerum-aggreſſor. Qui-magnas-res-aggreditur. vt, Hic enim Rex magnarum-rerum-aggreſſor, & audax, reique propoſitæ effector eſſe, *vel, & rei propoſita ad finem perducendæ peritus eſſe, vel ad ſ.p. vim habere* videbatur.

Μεγαλεπήβολος, ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος. ἐδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπήβολος, καὶ τολμηρὸς εἶναι. καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός.

Μεγαλεῖα. Magnifica. Excelſa. vt, Quæ magnifica mihi fecit Deus.

Μεγαλεῖα. ὑψηλά. ἃ ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ θεός. B

Μεγαλεῖον μύρον. Megaléum vnguentum *ſic appellatum* à Megalo, qui ipſius compoſitionem *, ſiue confectionem* inuenit.

Μεγαλεῖον μύρον. ἀπὸ τοῦ εὑραμένου τὴν κατασκευὴν αὐτὸ μεγάλου σικελιώτου.

Μεγαλόνοια. Magnanimitas. Magnitudo-animi. vt, Ille verò magnanimitatem ipſius admirabatur, & rurſus verſuum admiratione-dignam-elegantiam.

Μεγαλόνοια. ὁ δὲ ἐτεθήπει αὐτοῦ τὴν μεγαλόνοιαν, καὶ αὖθις τῶν μέτρων τὸ ἀξιάγαστον.

Μεγαλεῖον. Magnificum. vt, Illi verò, qui Magôni Liguſtinorum *duci* bellum-faciebant, aliquod quidem integrum, & magnificum, *præclarúmque facinus* facere non poterant.

Μεγαλεῖον. μεγαλοπρεπές. οἱ δὲ, τῷ μάγωνι προσπολεμοῦντες τῶν λιγυστίνων, πρᾶξαι μὲν ὁλοσχερές τι, καὶ μεγαλεῖον, οὐχ οἷοί τ' ἦσαν.

Μεγαλείως. Magnificè. Valde. Vehementer. vt, Romani verò magnificè procedebant, *vel, in hoſtem impetu magno ferebantur,* & maximum Carthaginenſium ſuperbiæ ſignum *id, quod ab ipſis factum videran, eſſe* ducebant.

Μεγαλείως. πάνυ. οἱ δὲ ῥωμαῖοι μεγαλείως ἐχώρουν καὶ μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τὸ τῆς καρχηδονίων ὑπερηφανίας. C

Μεγαλήτωρ. Magnanimus. Excelſo-præditus-animo.

Μεγαλήτωρ. μεγαλόψυχος.

Μεγαλίζεο. *Ion. imperat. pro comm. μεγαλίζου, ποιητικῶς, ἐπαίρου.* Superbi. Superbias. Efferaris.

Μεγαλίζεο. ἐπαίρου.

Μεγαλοδωρεία. Munificentia. vt, Tanta munificentia & ſapientia vſus-eſt. Neque enim videbatur, quũ videbatur, neque inueniebatur, quum inueniebatur, neque deprehendebatur, quum capiebatur. Zeno, cùm quidam magnum ſpirare, *ſe nimium efferre, ac ſuperbire* cœpiſſet, *cum* alapa-data monuit, bonitatem non in magnitudine: ſed magnitudinem in bonitate ſitam eſſe.

Μεγαλοδωρεία. τοσαύτῃ μεγαλοδωρείᾳ, καὶ σοφίᾳ ἐχρήσατο. οὔτε γὰρ ἑωρᾶτο ὁρώμενος, οὔτε εὑρίσκετο εὑρισκόμενος. οὔτε κατελαμβάνετο ἁλισκόμενος. ζήνων. ἐπιβαλλομένου τινὸς μέγα φυσᾶν, πατάξας εἶπεν. οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἶναι. ἀλλ' ἐν τῷ εὖ, τὸ μέγα. D

Μεγαλομερία. Q.d. Magna-pars. Rerum-amplitudo Potẽtia. Polybius de Carthaginẽſibus dicit, Ipſorum claſſis ad quindecim *hominum* myriadas *.i. circiter 150. M. capitum* habebat. Propter quem numerum non ſolùm ille, qui præſens-adfuiſſet, & coràm, *illam claſſem* ſpectaſſet: ſed etiam qui *tantum numerum & nauium, & hominum* audiuiſſet, obſtupefactus-fuiſſet, ob periculi magnitudinem, & vtriuſque Reipub. amplitudinem, & potentiam. Et Theologus. Illis, qui maxima, vel maximum, vel ſupra magnum affectant. Maxima, vt in tribus perſonis homoeuſiis *.i. ſimilem eſſentiam habentibus. vel ὁμοουσίοις, homouſiis .i. coniunctam eſſentiam habentibus.* Maximum verò, propter eſſentiæ vnitatem, & identitatem Diuinitatis. Supra magnum verò, quia non quanto aliquo, vel magnitudine, vel quantitate *diuinitas* circunſcribitur. *Pro γράφεσθαι, lego περιγράφεσθαι, ſic & Vuolfius.*

Μεγαλομερία. πολύβιος περὶ καρχηδονίων φησὶν, ὅτι ὁ στόλος αὐτῶν περὶ ιε μυριάδας ὑπῆρχεν. ἐφ' οἷς οὐχ οἷον ἄν τις παρὼν, καὶ γενόμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ κἂν ἀκούων καταπλαγείη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος, καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν, καὶ δύναμιν. κ. ὁ θεολόγος. τοῖς τὰ μέγιστα, ἢ τὸ μέγιστον, ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφιεμένοις. μέγιστα, ὡς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ὁμοουσίοις. μέγιστον δὲ, διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἓν, καὶ ταυτὸ τῆς θεότητος. ὑπὲρ δὲ τὸ μέγα, διὰ τὸ μὴ ποσῷ τινι, ἢ μεγέθει, ἢ πηλικότητι γράφεσθαι. E

Μεγαλομερῶς. Magnificè. Splendidè. Sumptuosè. vt, Cùm autem Publium, & Caium humaniter, & magnificè excepiſſet. Pro, ſumptuosè, ſplendidè.

Μεγαλομερῶς. τὸν δὲ πόπλιον, καὶ τὸν γάιον ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως, καὶ μεγαλομερῶς. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς. F

Μεγαλόνοια. Magnanimitas. Animi-celſitudo. Superbia. Magnificentia.

Μεγαλόνοια. ὑπερηφανία. μεγαλοπρέπεια.

Μεγαλοπολίτιδος. Agri Megalopolitani. Quære *in Ἀλφειός.*

Μεγαλοπολίτιδος. ἐν τῷ ἀλφειός.

NOTAE.

A

N O T A E.

Μεγαλοπόπιδος.] Supra. in Ἀλφειὸς legitur διὰ τῆς Μεγαλοπολίτιδος, & ager Megalopolitanus intelligitur. Quare hic legendum videtur Μεγαλοπολίτιδος, quod ſi ſubſtantiuè ſumas, nihil ſubauditur, ſi dicas adiectiuè poſitum, ſubaudietur χώρας.

Μεγαλοπρεπής. μεγαλοφανής. ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων πονούμενος. ἐλευθέριος δὲ, ὁ ἐπὶ τὰ συνήθη, καὶ εὐτελῆ. Εὐνάπιος. οὔτε ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς κατὰ τὴν δίαιταν ἐν ταῖς μάχαις ἐστὶ φιλοκίνδυνον. διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια, ἐλευθεριότητος. ὅτι ἡ μὲν, ἐν μεγέθει ἀνα-

B λωμάτων ἐστίν. ἡ δὲ ἐλευθεριότης, περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ.

Μεγαλοπρεπής. *Pro μεγαλοφανής, legendum videtur μεγαλοφανής.* Magnificus. Splendidus. Vel qui propter ſumptuum magnitudinem laborat. Liberalis verò *dicitur*, qui circa *ſumptus* conſuetos, & tenues *verſatur*. Eunapius. Neque fruſtrâ magnificentia, *quâ belli duces vtuntur erga ſuos milites* in quotidiana victus-ratione, in prælijs eſt periculorum-amans. *i. facit, vt milites pro ſuis ducibus ad quæuis pericula ſubeunda ſint alacres, & parati.* Differt autem magnificentia à liberalitate, quòd illa quidem, in ſumptuum magnitudine ſit poſita, liberalitas verò in conſuetis ſumptibus verſetur.

Μεγαλορρήμονος. καὶ μεγαλορρημοσύνη. μεγαληγορία.

Μεγαλορρήμονος. Magniloqui. μεγαλορρήμων. *magniloquus.* Μεγαλορρημοσύνη. magniloquentia.

Μεγαλόφρων. ὁ μεγαλόψυχος. μεγαλόψυχος δέ ἐστιν, ὁ ἕξιν ἔχων ὑπεράνω τιθέναι ἑαυτὸν πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῇ φαύλων τε, καὶ σπουδαίων. λέγεται δὲ καὶ μέγιστος πλοῦτος παρὰ

C τοῖς παλαιοῖς.

Μεγαλόφρων. Magnanimus. Magno-præditus-animo. Excelſum-animum habens. Is autem magnanimus eſt, qui illum habet habitum, vt ſe ſupra omnes euentus æquè malos, & bonos efferat. Dicitur autem & ab antiquis opulentia maxima.

Μεγαλοψυχότερος.

Μεγαλοψυχότερος. Maiore-præditus-animo. Maiorem, vel excelſiorem animum habens.

Μεγαλώνυμον. μεγαλόδοξον. περίφημον. ὀνομαστόν.

Μεγαλώνυμον. Quod-magnum-habet-nomen. Gloria-magna-præditum. Nomine clarum. Clarum-famâ. Celeberrimum,

Μεγαλωστί. μεγάλως. ὁ δὲ, παραλαβὼν τὴν ἔφεσιν ἐπὶ τούτῳ μεγαλωστὶ περιχαρὴς ἦν.

Μεγαλωστί. Magnificè. Magnopere. Vehementer. Egregiè. Valde. vt, Ille verò, cùm accepiſſet deſiderium. *i. id, quod deſiderabat, factúſque voti compos*, ob hoc vehementer, & ſupramodum-lætus erat,

Μεγαλωστί. πάνυ. Ἀρριανός. τὴν πίστιν, καὶ τὴν γεν-

D ναιότητα, μεγαλωστὶ ἐπῄνει τοῦ Ἀλεξάνδρου, τά τε ἄλλα, καὶ τὸ αὐτὸ ἐν πρώτοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προσφέρων.

Μεγαλωστί. Valde. Arrhianus. Alexandri fidem, & generóſitatem valde laudabat, cùm alia, tum in primis eius *religioſiſſimum iuſiurandum, quod iurarat* ad orationis, *& rerum à ſe dictarum, & promiſſarum* confirmationem, proferens.

Μεγαλωσύνη. ἢ μεγαλορρημοσύνη.

Μεγαλωσύνη. Maieſtas. & μεγαλορρημοσύνη. Magniloquentia.

Μεγαλύνω. αἰτιατικῇ.

Μεγαλύνω. Accuſatiuo. Magniſico. Magnum-facio. Amplifico. Exaggero.

Μεγαμάζα. οἱ Σύροι τὴν ἐπὶ βασιλέα δέησιν οὕτω καλοῦσι.

Μεγαμάζα. Megamáza, Syri ſic vocant ſupplicationem ad Regem. *i. quæ Regi fit. Vel, ſupplicem libellum, qui Regi offertur.*

Μεγάμυκος. μεγαλομυκήτης. ἢ ὄνομα.

E

Μεγάμυκος. Magnum-mugitum-edens. Valde-mugiens. Vel aſinus. *Pro ὄνομα, legendum ὄνος, vt apud Heſychium.*

Μεγάνορας πλούτου: Πίνδαρος. ἰσχυροῦ. δυνατοῦ. ἀνδρείαν ἐμποιοῦντος. ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός. νεῦρα γὰρ λέγεται πολέμου εἶναι, ὥς φησι Πίνδαρος.

Μεγάνορας πλούτου. Diuitiarum ſuperbos-reddentium-homines. Pindarus *Olymp. Ode* 1. *pag.* 1. *v.* 4. Opulentiæ robuſtæ, potentis. fortitudinem inſerentis. Quia aurum multum poteſt, *magnam habet potentiam.* Neruus enim belli dicitur eſſe, quemadmodum ait Pindarus.

Μέγαρα. τὰ οἰκήματα.

Μέγαρα. Domus. AEdificia, *& propriè excelſa, vt ſunt Principum palatia.* παρὰ τὸ ἐς μέγα αἴρεσθαι.

Μεγαρέων ἄξιοι μοίρας, ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Μεγαρεῖς. ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ

F πρᾶγμα, δῆλοι, καὶ σαφεῖς οἱ μάρτυρες. οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῆς Μεγαρέων μοίρας, ἀλλὰ τῶν ἐπινεγκαμένων τῆς σοφίας τὰ πρεσβεῖα.

Μεγαρέων. Megarenſium digni parte. Pro, Inhonorati. Tales enim *fuerunt* Megarenſes. vt, Quòd autẽ hæc res talis ſit, manifeſti, certique *ſunt* teſtes, non aliqui obſcuri, neque Megarenſium partis, *& conditionis homines* ſed *viri de numero* illorum, qui ſapientiæ primas reportarunt, *& ſapientiæ principatum tenent. L.* ἀπενεγκαμένων. *Eraſm. ad. Chil.* 7. *Cent.* 1. *col.* 376. 377. 378. *ad. Megarenſes neque tertij, neque quarti.*

Μεγαρέων δάκρυα. ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ με-

Μεγαρέων δάκρυα. Megarenſium lachrymæ. Quia in

agro Megarenſi allia plurima naſcuntur, *hoc* in prouerbium abiit, *& dicitur* in eos, qui ſimulatè, & per vim, non autem *ex animo*, *veréque* lachrymantur ob domeſticam calamitatem. *Eraſ.ad. Chil.2.Cent.5.col. 485.ad.20.Meg.lach.*

γαρίδι σκόροδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς, καὶ πρὸς βίαν δακρυόντων, καὶ μὴ οἰκείῳ πάθει. A

Μεγαρεύς. Eſt rectus caſus. Megarenſis. *Declinatur vt* βασιλεύς.

Μεγαρεύς. ἡ εὐθεῖα.

Μεγαρίζοντες. Megarizantes. Fame-laborantes. Vel μέγα dicentes. i. Magnum. *Ariſtop.in Acharn.pag. 294.v.4.* Κλάων μεγαρεῖς. *pro,* κλαίων μεγαρίσεις. *Flens megarizabis. Vide Schol.annot.3.*

Μεγαρίζοντες. λιμώττοντες. ἢ μέγα λέγοντες.

Μεγαρικαὶ σφίγγες. Megaricæ Sphinges. Meretrices ita vocabantur. Fortaſſe autem hinc etiam σφίγκται vocati-ſunt molles, *& effœminati homines*, ſphinctæ. Vel etiam *ita vocati ſunt* à nutrice *quadam Sphinge*, quæ Megaris ſic vocabatur. *Er.ad.Chil.7.Cent.7.col. 535.ad.18.Meg.Sph.Hinc dicta Megarica machina, de qua Eraſ.ad. Chil.2. Cent.3. col.438.ad.60. Megaricum machinamentum, quod ſumptum ex Ariſtoph. Acharnenſibus.pag.291.v.6.* Sed enim eſt mihi Megarica quædam machina. *Vide Schol.annot.5.* Pro, mala, improba. Megarenſes enim ob improbitatem malè-audiebant.

Μεγαρικαὶ σφίγγες. αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν, ἢ καὶ ἀπὸ μαίας οὕτω λεγομένης ἐν μεγάροις. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν μεγαρικῆς μηχανή. αἰτί τοῦ, πονηρά. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ μεγαρεῖς. B

NOTAE.

Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν.] Apud Ariſtoph.in Acharnenſibus.pag.291.v.6.legitur Megaricè dictum,

Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι μεγαρικά τις μαχανά. C

Μεγαρὶς γυνὴ Mulier Megarica. Et Megaris, Megarorum locus, & ager circum *Megara* vrbem *iacens*.

Μεγαρὶς γυνὴ μεγαρίδος. καὶ μεγαρὶς, ὁ τῶν μεγάρων τόπος, καὶ ἡ περὶ τὴν πόλιν χώρα.

Μεγαρίσαι. Megarizare, *ſiue Megariſſare*. Megarenſis opinionem ſectari. Stilpon enim Philoſophus erat Megarenſis, Græcus, qui ingenij acumine, & docendi-dexteritate cæteros adeò ſuperabat, vt propemodum tota Græcia in ipſum intuens megarizaret. *i. Megaricam ſectam amplecteretur.*

Μεγαρίσαι. τὰ μεγαρέως δοξάσαι. στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος μεγαρεὺς ἦν τῆς ἑλλάδος. ὃς τοσοῦτον εὑρεσιλογίᾳ, καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὡς μικροῦ δεῆσαι πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι.

Μεγαρόθεν. Ex-vrbe-Megaris. *Megaris. Ariſtoph.in Veſpu.pag 312.v.14.*

Μεγαρόθεν. ἀπὸ τῶν μεγάρων. D

Μέγαρον. Cœnaculum. Suprema-domus-pars. Domus ampla. Palatium. Excelſa-domus. Ædes-ſacra. Adytum. Vt, Et quaſi Deo *res* humanæ non eſſent curæ, ſe in adytum intrudit, quò ſcilicet ipſi quidem ſacerdoti ſoli ſecundùm ſacrorum legem intrare fas erat, illi verò non licebat. *L.ὁ μέλλει.*

Μέγαρον. ὑπερῷον. οἴκημα. καὶ ὡς ὁ μέλλει τῶν αἰθερίων τοῦ θεοῦ ὤθει ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, ἔνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τελετῆς νόμον. ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν.

Μέγας βασιλεὺς Magnus Rex, id eſt, Perſarum Rex. Quòd maximam Perſicam potentiam habeat. Cæteris verò *Regibus* addebant ipſa *populorum ipſis* ſubditorum nomina. Veluti, Lacedæmoniorum, Macedonum. Hoc eſt in βασιλεὺς μέγας. Rectus *caſus eſt* μέγας. Nec genitiuum, nec datiuum habet. Accuſatiuus, τὸν μέγαν. Vocatiuus autem reperitur apud Poetas, vt ait Agathias in epigrammate. μέγα σεμνέ. *Sed videtur potius nomen loco aduerbij* μεγάλως, *& non in vocatiuo: ſed nominatiuo ſumendum.* Valde venerande. Hoc eſt, admiratione-maxima digne. & ſupra modum venerande. *quaſi dicas, admirabiliſſime, & venerandiſſime.*

Μέγας βασιλεὺς, ὁ τῶν περσῶν. διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ περσικῇ. τοῖς δὲ ἄλλοις, προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα. οἷον. λακεδαιμονίων. μακεδόνων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ E βασιλεὺς μέγας. ἡ εὐθεῖα ὁ μέγας. γενικὴν οὐκ ἔχει. οὔτε δοτικήν. ἡ αἰτιατική, τὸν μέγαν. κλητικὴ δὲ εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὥς φησιν ἀγαθίας ἐν ἐπιγράμματι. μέγα σεμνὲ, τουτέστι, θαυμασιώτατε. καὶ ὑπεράγαν σεμνέ.

Μέγα. Magnum *eſt* os anni. Idem eſt, ac ſi diceres Magna iam eſt dicendi libertas, propter rerum omnium vbertatem, *& felicem prouentum. Er.ad. Chil.2. Cent.7.col.535.ad.16.*

Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ, οἷον πολλὴ παρρησία πάντων εὐφορίας γινομένης.

F

Μέγα τι. Magnum quiddam *eſt* bonus nuncius. De iis, qui bona, *réſque lætas* nunciant. *Er.ad.Chil.3.Cent. 1.col.627.ad.16. Haud annuncias bellum.*

Μέγα τι. ἄγγελος ἐσθλός. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων.

Μέγα φρονεῖ. Magnificentiùs de ſe ſentit, *& magis ſuperbit*, quàm Peleus propter gladium *à Vulcano ſibi datum. Nam* aiunt hunc à Vulcano fabricatum, modeſtiæ, *temperantiæ, virtutiſque* causâ, Peleo à Vulcano

Μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. φασὶ ταύτην ἀπὸ τοῦ ἡφαίστου γενομένην, δῶρον πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα ὑπὸ ἡφαίστου

datum-

A ἀθῆναι. ἡ χερσίμαχος, πάντα ἐκατόρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις, καὶ ἐν ταῖς θήραις.

datum fuiſſe dono, quo vtens & in prælijs, & in venationibus omnia feliciter, *et ex animi ſententia* conficiebat.

N O T Æ.

Πηλεὺς ἔλαβε τὴν μάχαιραν.] Ariſtoph. in Nubibus. pag. 112.

Ἄδικ. Ἐγὼ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν, πῶς πώποτ' εἶδες ἤδη ἀγαθόν τι γενόμενον; φράσον. καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπών.

Δί. Πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν. &c.

Conſule Schol. annot. 1. vbi res fuſiùs declaratur. Eraſmus ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 560. ad. 26. Magis ſibi placet, quàm Peleus in Machæra.

B Μεγαίνετος. ὄνομα κύριον. αὐθάδης, καὶ τῆς στρατηγίας ἐρῶν. καὶ ἄλλως θρασύς.

Μεγαίνετος. Megænetus, Nomen proprium. *Homo fuit* arrogans, & imperij-cupidus, & aliâs audax.

Μεγαίνετος, ὁ μάνης, καὶ φορμίσιος, δούλων ὀνόματα.

Μεγαίνετος. Megænetus, Manes, & Phormiſius *ſunt* ſeruorum nomina. *Ariſtoph. Ranu. pag. 168. v. 9. 10.*

Γνώσῃ δὲ τοὺς τούτου, κἀμοῦ μαθητάς.

Cognoſces autem & huius, & meos, vtriuſque diſcipulos.

Τούτου μὲν φορμίσιος, μεγαίνετός θ' ὁ μάνης.

Nam huius quidem diſcipuli ſunt *Phormiſius, Meganetúſque, & ille Manes.*

N O T Æ.

Μεγαίνετος.] Ariſtoph. Ranis. pag. 168. v. 9. & 10.

C Γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε, κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς.
Τουτου μὲν οὑν Φορμίσιος, Μεγαίνετός θ' ὁ μάνης.

Conſule Schol. annot. 6. & 7. Illud hîc quæritur, vtrum Μάνης ſit nomen alicuius proprium, qui ſeruus fuerit, an verò ſit adiectiuum, & δοῦλον, i. ſeruum, ſignificet. Nam Ariſtoph. in Auibus. pag. 389. v. 8. dicit.

Νῦν δ' ἀνδράποδα, ἠλιθίους, μανᾶς.

Schol. annot. 2. μανᾶς. οὕτως ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις. Quare vertes,

Nam huius quidem diſcipuli ſunt *Phormiſius, Meganetúſque ille ſeruus.*

Μεγαίρων. φθονῶν.

Μεγαίρων. Inuidens. *Vel æmulans. Odio proſequens.*

Μέγεθος. διττὸν τὸ μέγεθος. κοινὴ αἴσθησις. δύναται δὲ κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρήσεως λαμβάνεσθαι, καὶ ἐπὶ γεύσεως. εἰσὶ γὰρ αὗται τῶν

D οἰκείων μεγέθους ἀντιληπτικαί. ἡ μὲν, τῶν ἐν ὀσμαῖς. ἡ δὲ, τῶν ἐν χυμοῖς, εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ μεγέθους ὄνομα.

Μέγεθος. Duplex *eſt* magnitudo. Communis ſenſus. *N. L.* Poteſt autem per proportionem etiam de olfactu, & guſtatu dici. Nam iſti *ſenſus* ſuam magnitudinem apprehendunt, alter quidem, *olfactus ſcil. apprehendit magnitudinem* in odoribus *poſitam*, alter verò, *ſcil. ipſe guſtatus, magnitudinem apprehendit* in ſaporibus *poſitam*, quamuis ipſa conſuetudo, magnitudinis nomen ignoret.

Μέγηρον. τὸ ἐπέραστον.

Μέγηρον, μεγήρατον. Vehementer--amabile. Peramabile.

Μέγης. ὁ μέγας.

Μέγης. Meges. Magnus.

Μεγιστᾶνες. οἱ τοῦ βασιλέως περίβλεπτοι ὑπήκοοι.

Μεγιστᾶνες. Megiſtanes. Magnates. Regis proceres illuſtres: *at eius* imperio-ſubiecti. *Vvolfius. Regis illuſtres miniſtri, & Præfecti, quaſi legerit ὑπεξούσιοι, τουτέστιν οἱ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ δυναστείας ὄντες. i. Qui ſunt in autoritate, & poteſtate conſtituti.*

E Μέγιστος. ποταμὸς ἐν αἰγαίῳ πελάγει εἰσβάλλων.

Μέγιστος. Megiſtus. Fluuius influens in Ægæum mare.

Μέδεσθαι. φροντίζειν. καὶ μεδησόμεθα. φροντιοῦμεν.

Μέδεσθαι. Curare. *Dicitur et* μέδειν, *&* μεδεῖν *pro eodem. Vnde deducitur &* μεδήσομεν. Curabimus.

Μέδιμνος. μέτρον χοινίκων μή. καὶ παροιμία. μεδίμνῳ ἀπομετρεῖ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον. ἐπὶ τῶν μεγάλην, καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν.

Μέδιμνος. Medimnus. Menſura Chœnicum 48. Et prouerbium. Argentum à patre *mibi relictum* metior medimno. De iis, qui magnum, amplúmque lucrum expectant. *Eſt autem ſenarius, de quo Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 10 col. 597. ad. 7. Medio dimetiar. Verſus integer hic eſt, Modio paternam metiar pecuniam.*

Μέδιμνος. μέτρον ἐστὶ ξηρῶν. οἷον πυρῶν ἢ

F κριθῶν. μέδιμνον οὖν μοδίων ς'. ὡς εἶναι μέτρον ξεστῶν οβ'. ἤτοι λιτρῶν ρη'.

Μέδιμνος. Medimnus, eſt menſura *rerum* ſiccarum, vt frumenti, vel hordei. Medimnus igitur *eſt menſura* ſex modiorum, ita vt ſit menſura 72. ſextariorum, ſiue librarum 108.

Μεδιόλανον. πολυάνθρωπος ἰταλίας πόλις. ἣν καταλαβὼν ἀττίλας, ἠνδραποδίσατο. ὡς δὲ εἶδεν ἐν γραφῇ, τοὺς μὲν ῥωμαίων βασιλεῖς, ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, τοὺς δὲ σκύθας

Μεδιόλανον. Mediolanũ. Populoſa Italiæ vrbs, quam à-ſe-captam Attila diripuit, & ciues in ſeruitutẽ abſtraxit. Cùm autem in pictura vidiſſet Romanorum quidem Reges in aureis thronis ſedentes, Scythas

verò cæſos, & iacentes ante pedes ipſorum, pictorẽ à-ſe quæſitum iuſſit ſe pingere *ſedentem aures* in ſolio, Romanorum verò Reges ferentes ſaccos in humeris, & ante ſuos pedes aurum fundentes. *L. κωρύκεις.*

αἰηρημένους, καὶ περὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γράφειν ἐπὶ θρόνου. τοὺς δὲ ῥωμαίων βασιλεῖς κωλύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ χρυσὸν περὶ τῶν αὐτοῦ χέειν ποδῶν. A

Μέδουσα. Meduſa, quæ & Gorgone vocata. Perſeus Danaes, & Pici filius, omnes myſticas phantaſias *.i. arcanas præſtigias*, edoctus, cùm peculiare regnum ſibi conſtituere vellet Medicum contempſit, multáſque regiones peruagatus, vidit virginem puellam, ſqualidam, & deformem, & in eam intuitus, rogat quænam *eſſet, & quomodo* vocaretur. Illa verò, Meduſa, reſpõdit. Quamobrem amputato eius capite, id initiauit, *& confecit, atque parauit*, vt edoctus-fuerat, atque geſtabat, omnes perterrefaciens, & interficiẽs *id* intuentes. Quod caput Gorgonen appellauit ob celeritatis actionem. Illinc verò profectus in regionem, quæ Cepheo Regi parebat, puellam virginem, nomine Andromeden, in templo reperit, quam duxit vxorem, & pagum in vrbe condidit, *.i. vrbem ex pago fecit*, quæ Amandra vocabatur, erecta etiam columna, quæ Gorgonen geſtabat. Hæc *vrbs* poſtea-vocata-eſt Iconium, ob Gorgones effigiem. Bellum etiam intulit Iſauris, & Cilicibus, vrbemque condidit, quam Tarſum vocauit, quæ prius Andraſus vocabatur. Nam oraculo-iuſſus, poſt *partam* victoriam, *in eo loco*, in quem locum ex equo deſcendens, pedis plantam, *quæ græcè ταρσὸς vocatur, primùm* poſuiſſet, illic pro victoriæ præmio, condere vrbem, *ita demum victor vrbem ibi condidit*, eámque nominauit Tarſum. Medis quoque victis, nomen regionis mũtauit, eámque Perſidem appellauit. Edocuit etiam quoſdam Perſas nefaria Gorgonia ſacra, quos vocauit Magos. Quibus temporibus globus ignis de cœlo delatus-eſt, vnde Perſeus ignem cepit, & illi genti ſeruandum, & colendum tradidit, vt de cœlo delatum. Cùm autem Cepheo bellum intuliſſet, & ille propter ſenium nihil videret, *&* *cæcus eſſet*, & illud Gorgones caput *in hominem cæcum* nullam vim-haberet, Perſeus exiſtimans id eſſe inutile, in ſemet-ipſum *illud* conuertit, eóque conſpecto moritur. Hoc poſtea filius eius Merrhus cremauit.

Μέδουσα. ἡ καὶ γοργόνη κληθεῖσα. περσεὺς ὁ δανάης. καὶ πίκου υἱὸς, διδαχθεὶς πάσας τὰς μυστικὰς φαντασίας, ἰδίαν βουλόμενος ἑαυτῷ καταστῆσαι βασιλείαν, καταφρόνησε τῆς τῶν μήδων. καὶ διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς, εἶδε παρθένον κόρην, αὐχμηρὰν τι, καὶ δυσειδῆ. καὶ ἀποβλέψας εἰς αὐτὴν, ἐρωτᾷ, τίς καλεῖται. ἡ δὲ εἶπε, μέδουσα. καὶ ἀποτεμὼν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἐτέλεσεν αὐτὴν ὡς ἐδιδάχθη. καὶ ἐβάσταζε καταπλήττων πάντας, καὶ ἀναιρῶν τοὺς ὁρῶντας. ἣν τινα κεφαλὴν, ἐκάλεσε γοργόνην διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ κηφέως, εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ παρθένον κόρην τὴν λεγομένην ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγημε. καὶ κτίζει κώμην εἰς πόλιν, λεγομένην ἀμανδραν, στήσας καὶ στήλην βαστάζουσαν τὴν γοργόνην. αὕτη μετεκλήθη ἰκόνιον, διὰ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς γοργόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ ἰσαύροις, καὶ κίλιξι. καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσε ταρσόν. τὸ πρὶν λεγομένην ἀνδρασόν. χρηματισθεὶς δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην, ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου, τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἀπόθηται, ἐκεῖ ὑπὲρ νικητηρίων κτίσας πόλιν, ταύτην ὠνόμασε ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τοὺς μήδους, ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ γοργόνῃ τινὰς τῶν περσῶν, οὓς ἐκάλεσε μάγους. καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατηνέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ περσεὺς, καὶ παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους φυλάττειν, καὶ τιμᾶν. ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέν. συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῷ κηφεῖ, τοῦ δὲ, διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος, καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δοκῶν αὐτὴν ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ περσεὺς, καὶ ταύτην θεασάμενος, ἀποθνήσκει. ταύτην ὕστερον ἔκαυσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ μέρρος. B C D

N O T Æ.

Γοργόνη.] Legendum fortaſſe, Γοργὼν, quod vſitatum. Et, Πίκου per ι. Et, Γοργόνη. vel hæc præter receptum morem dicuntur. Et, Γοργὸν. Et, Γοργόνη. E

Χρηματισθεὶς δὲ ὅτι.] Videtur ἀνακόλουθον, vel aliquid deſideratur ad legitimam orationis ſtructuram. Sic enim eſſet dicendum, Χρηματισθεὶς δὲ, τουτέστι διὰ χρησμοῦ κελευσθεὶς &c. κτίσαι πόλιν, οὕτω δὴ πόλιν ἔκτισεν, καὶ ταύτην ὠνόμασε ταρσόν.

Μέδων. Rex. Princeps. Gubernator. — Μέδων. βασιλεύς.

Μεδοίατο. Curent. — Μεδοίατο. φροντίζει.

N O T AE.

Μεδοίατο. Lego Μεδοίατο. φροντίζοιεν. Illud autem μεδοίατο. formatum eſt Ionicè à communi μέδοιντο, 3. perſ. plur. optat. modi. à μέδομαι. F

Μέζεα. Pudenda. Genitalia. — Μέζεα. τὰ αἰδοῖα.

Μεθαρμοζόμενος. Qui-corrigitur. Qui-emendatur. — Μεθαρμοζόμενος. ἐπανορθούμενος.

Μεθάρμοσον. Emenda. Corrige. *Sophocles in Electra, pag. 81.* — Μεθάρμοσον. ἐπανόρθωσον.

Celerem

A Ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς,

Εἰμί τι καιροῦ τυγχάνω μεθάρμοσον.

Μεθέμεν. συγχωρῆσαι.

Μεθέξειν. γενικῇ.

Μέθεξις. μετοχή. κοινωνία.

Μεθέσθαι. καταλιπεῖν, Σοφοκλῆς. καὶ δὸς ἀνδράσι φίλοις γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

Celerem auditionem meis verbis dans.i.aures attentas meis verbis præbens,

Si quid non opportunè dixero, corrige.

Μεθέμεν. *Infinit. aor. 2. act. à* μεθίημι. *Sic autem formatur*, μεθεῖναι. μεθέναι. μεθέμεναι. *per apocopen*, μεθέμεν. *hócque pro* μεθήσειν. Cōceſſurum-eſſe. Remiſſurum-eſſe.

Μεθέξειν. Genitiuo. Participem-fore. *futur. 1. act. à* μετέχω.

Μέθεξις. Participio. Communicatio.

Μεθέσθαι. *Infinit. aor. 2. med. à* μεθίεμαι. Reliquiſſe. *Et particip. aorist. 2. act.* μεθείς. *Qui-reliquit. Qui-rem-aliquam-miſſam-fecit.* Sophocles *in Aiace. pag. 29. v. 483. & 484.* Quieſce tamen, & da viris amicis *tuam* Sententiam vincere, his curis relictis, *miſſiſque factis.*

B

NOTÆ.

Σοφοκλῆς. καὶ δὸς.] In Aiace. pag. 29. v. 483. & 484.

Παῦσαί γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
Γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

Sic etiam apud Suidam eſt ſcribendum.

Μεθείθη. ἀντὶ τοῦ ἐστάλη. ὁ δὲ, μεθείθη εἰς Παρθυαίους.

Μεθεῖναι. ἀφεῖναι. ἀμελῆσαι.

C Μεθείω. ἀφῶ. ἐάσω. καὶ μεθείθη ἐξ αὐτοῦ.

Μεθείθη. Pro ἐστάλη. Miſſus-eſt. vt, Ille verò in Parthyæos eſt-miſſus.

Μεθεῖναι. Dimittere. Remittere. Negligere.

Μεθείω. *Subiunct. aor. 2. act. à* μεθίημι. *aor. 2.* μεθῶ. ῇς. ῇ. *subiunct. comm.* μεθῶ. μεθῇς. μεθῇ. *Ion.* μεθέω, *poet. metri causâ inſerto* ι, μεθείω. ἐάσω. Dimittam. Sinam. Relinquam. Miſſum-faciam. Et μεθείθη ἐξ αὐτοῦ. Ab eo dimiſſus-eſt.

Μεθείς. ἐάσας. ἀφείς.

Μέθη. τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον, οὔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ θοίνας, καὶ θαλίας, καὶ μέθας ὠνόμαζον. τὰς μὲν, ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον. τὰς δὲ, ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο, καὶ συνῄεσαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν, μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χοῦσθαι. καὶ Ὅμηρος ὅτι λέγει τέλος χαριέστατον, τὴν θυσίαν φησί.

D

Μεθείς. Sinens. Dimittens. Miſſum-faciens.

Μέθη. Ebrietas. Temulentia. Antiquitùs, *vel, olim* non fuit moris, vt *homines* vel vino, vel aliis voluptatibus vltra modum indulgerent, niſi Deorum causâ hoc facerent. Quamobrem etiam θοίνας & θαλίας, & μέθας appellabant *has conuiuiorum, & epularum voluptates, quibus liberius indulgebant.* Ac θοίνας quidem, quia putabant διὰ τοὺς θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν. i. oportere propter Deos vino inebriari. θαλίας verò, quia θεῶν χάριν ἠλίζοντο. i. Deorum causâ congregabantur, & conueniebant, ἀλὴς, *confertus, congregatus.* ἁλία. *i. congregatio.* ἁλίζω. *congrego.* Hoc enim eſt, *quod Poeta ſignificat, quū ſplendidum conuiuium Deorum causâ factum ab hominibus, qui in vnum, eundémque locum conuenerant, vocat* δαῖτα θάλειαν. Μέθας *verò denominarunt à verbo* μεθύειν: Ipſum verò μεθύειν Ariſtoteles ait *dictum* παρὰ τὸ μετὰ τὸ θύειν, quòd poſt ſacrificium peractum, *illi, qui eius faciendi causâ conuenerant, ipſo vino largiùs* vterentur. Et Homerus, quum dicit τέλος χαριέστατον, ipſum ſacrificium gratiſſimum ſignificat.

NOTAE.

Ταὶ μὲν.] Totus hic locus deſumptus eſt ex Athenæo, apud quem lib. 2. τῶν Δειπνοσοφιστῶν. pag. 20. Sic legitur, vt apud Suidam eſt legendum. τὰς μὲν, ὅτι διὰ τοὺς θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον. Et, συνῄεσαν. Et, τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης, τὸ μετὰ τὸ θύειν. Et, καὶ σημείωσαι ὧδε τὸ τέλος, τὴν θυσίαν [φησί.] καὶ Ὅμηρος,

E

Οὐ γάρ ἐγώ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα.

Μεθ' ἡμέραν. ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. οἴμοι τάλας. ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. οὕτως Ἀττικοὶ φασίν. οὐκ ἐν ἡμέρᾳ.

Μεθ' ἡμέραν. Pro, ἐν ἡμέρᾳ. Interdiu. Atticè *dictum.* Ariſtophanes Pluto. *pag. 45. verſ. 20.* Hei mihi miſero, ſpolior interdiu. Sic Attici dicunt, non autem ἐν ἡμέρᾳ. q. d. in die.

Μεθημοσύνη. ἀμέλεια. ῥᾳθυμία.

Μεθήμων. ἀμελής.

Μεθήσειν. ἀμελήσειν. ἀφήσειν.

F

Μεθιέμενοι. ἐάσαντες. προδιδόντες.

Μεθίετο. προσίετο. ἠφίετο. καὶ μεθιέμενα ἀντὶ τοῦ βαλλόμενα, πεμπόμενα.

Μεθίει. ἀμελεῖ. ἀφίει. καὶ μεθιείς, ἀντὶ τοῦ καταλιμπάνων. οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθιεὶς τῷ παλαμναῖός τις, καὶ μιαιφόνος εἶναι.

Μεθημοσύνη. Negligentia, Socordia.

Μεθήμων. Remiſſus. Negligens. Socors.

Μεθήσειν. Remiſſurum-eſſe. Neglecturum-eſſe. Dimiſſurum-eſſe.

Μεθιέμενοι. Sinentes. Dimittentes. Prodentes.

Μεθίετο. Proiiciebatur. Dimittebatur. Et μεθιέμενα. Dimiſſa. pro, proiecta, miſſa.

Μεθίει. Negligit. Dimittit. Miſſum-facit. Et μεθιείς, Dimittens, pro, relinquens: Miſſum-faciens. vt, Neque bellum miſſum-faciens, quòd ſceleratus, & cæde-pollutus eſſet.

Μεθοδεύει. Technas-texit. Molitur. Machinatur. Perſequitur. Decipit. Fallit. Per-inſidias-adoritur.

Μεθοδεύει. τεχνάζεται. μετέρχεται. ἀπατᾷ. A

Μεθοδείας. Technas. Malas-artes. Vel dolos. Et μεθόδιον pro eod. *m ſumitur. Aliâs ἐφόδιον. i. viaticum ſignificat. Vel (quod longè veriſimilius) verba ſequentia, ſcil. Μέθοδος, τέχ. ſunt interpretatio vocis μεθόδιον. Quare coniungenda ſunt, quæ ſunt diſiuncta. Hoc facilè colligitur ex ipſo exemplo, quod ſubiicitur.*

Μεθοδείας. τέχνας. ἢ δόλους. καὶ μεθόδιον.

Μέθοδος. Methodus. Ars. Certa, breuíſque dicendi, & docendi, vel ſcribendi via, & ratio. vt, Ille verò veram methodum, quam habebat, ſic fere tractauit. *Ergo ἡ μέθοδος, & τὸ μεθόδιον i. ſunt συνώνυμα.*

Μέθοδος τέχνη. ὁ δὲ, τὸ κατὰ ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον, οὕτω πως ἐκεχείριζε.

Μεθοδικῶς. Methodicè. Hoc eſt, ſecundum methodum, ſecundùm certam viam, rationem, & modum. Polybius. Modus verò ſcalarum, quæ muris admouentur, *eſt* facilis, & certus, *firmus, lapſuique non obnoxius*, ſi methodicè ſumatur, *hoc eſt*, ſecundùm methodum, *& aptè*. Et rurſus. Omnia verò, quæ de rebus-gerendis methodicè dicuntur, inſpexerat, *& norat*, ſi quis alius de iis, qui noſtro ſeculo viuunt.

Μεθοδικῶς. τουτέστι κατὰ μέθοδον. πολύβιος. ὁ δὲ τρόπος τῶν κλιμάκων τῶν ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων. εὐχερὴς, καὶ ἀκίνδυνος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς. κατὰ μέθοδον. καὶ αὖθις. πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν πράξεων, ἐποπτευκὼς, εἰ καί τις ἕτερος τῶν καθ' ἡμᾶς. B

Μεθόδιος. Methodius, Olympi Lyciæ, aut Patararum, & poſtea Tyri Epiſcopus. Hic ſplendidæ, & compoſitæ orationis libros compoſuit ſecundùm Porphyrium, *vel κατὰ Πορφυρίου l. i. contra Porphyrium, vt Vuolfius videtur legiſſe*. Et conuiuium decem virginum. Et de reſurrectione præſtantiſſimam orationem, contra Origenem. Et alteram contra eundem de Pythoniſſa, & libera-voluntate, *ſiue de hominis libero arbitrio*. Scripſit & in Geneſin, & in Canticum Canticorum commentarios, & alia multa, quæ paſſim leguntur. Qui in extrema perſecutione, ſub Decio, & Valeriano, in Orientis *vrbe* Chalcide, martyrio coronatus-eſt.

Μεθόδιος ὀλύμπου, λυκίας ἤτοι παταρέων, καὶ μετὰ ταῦτα τύρου ἐπίσκοπος. οὗτος λαμπροῦ, καὶ συγκειμένου λόγου κατὰ πορφυρίου, συνέταξε τεύχη. καὶ συμπόσιον δέκα παρθένων. καὶ περὶ ἀναστάσεως λόγον ἄριστον, κατὰ ὠριγένους. καὶ ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ περὶ πυθωνίσσης, καὶ περὶ αὐτεξουσίου. ἔγραψε καὶ εἰς τὴν γένεσιν. καὶ εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων ὑπομνήματα. καὶ ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγινωσκόμενα. ὃς περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ, ἐπὶ δεκίου, καὶ βαλεριανοῦ, ἐν χαλκίδι τῆς ἀνατολῆς, μαρτυρίῳ ἐστέφθη. C

Μεθόριον. Medium-inter-aliquòs-fines. *q. d. μεσόριον, τὸ μέσον τῶν ὅρων. Medium ſpatium, quod eſt inter aliquos fines. Vide μεθόριος in aliis Lexicis.*

Μεθόριον. μεταξὺ τῶν ὅρων.

Μεθορμιζόμενος. Portum, vel ſtationem, vel caſtra mutans. Aliò-tranſiens.

Μεθορμιζόμενος. μετερχόμενος. D

Μεθωναῖος. Methonæus. Ex vrbe Methone.

Μεθωναῖος. ὁ ἀπὸ τῆς μεθώνης πόλεως.

Μεθώνη. Methone. Vrbs vna ex Alcyoniis. Demoſthenes in Philippicis ipſam in Thracia *ſitam eſſe* dicit. Quam obſidens Philippus dextrum oculum erutum-amiſit. Demetrius autem Magnes quatuor Methona-eſſe dicit.

Μεθώνη πόλις. μία τῶν ἀλκυονίδων, δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς λέγει αὐτὴν ἐν θράκῃ. ἣν πολιορκῶν φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ εἶναι μεθώνας φησὶ δημήτριος ὁ μάγνης.

Μέθυ. Vinum. *Epigr. lib. 1. pag. 275. epigr. 467. in Anacreontem.*

Μέθυ. οἶνος.

Odoratum autem ex terra productum, & *ſuaue fundatur vinum.*

Εὐώδης δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ. E

Vt tuus ciniſque, & oſſa voluptatem capiant. i. voluptate perfundantur.

Ὄφρα κέ τοι σποδιή τε, καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται.

Et Homerus *Iliad. η. pag. 269. v. 25.*

Καὶ ὅμηρος,

Dedit nautis *Iaſonides vt-ducerent vini mille menſuras.*

Δῶκεν ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

Μεθυμναῖος. Methymnæus. Ex vrbe Methymne.

Μεθυμναῖος. ὁ ἀπὸ τῆς μεθύμνης.

Μεθύουσαν. Ebriam. Madidam. Humidam. In epigrammate 17. *lib. Epigr. 6. pag. 415.* Et remum aqua-ſalſa ebrium adhuc. *i. aqua marina nunc etiam madidum.* Et μεθύω. Inebrio. *Gaudet* accuſatiuo, *quum actiuè, non autem neutraliter ſumitur. Sic & μεθύσκω, quod inde formatum.*

Μεθύουσαν. ὑγρὸν ὄντα. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ κώπην ἅλμην τὴν μεθύουσαν ἔτι. καὶ μεθύω, αἰτιατικῇ. F

NOTAE.

Ἅλμην.] Epigr. lib. 6. pag. 415. epigr. 17. v. 2. legitur ἅλμην. Sed mallem ἅλμῃ, per datiuum. Nam μεθύω οἴνῳ dicitur, ſic & ἅλμῃ μεθύω. Vino, vel aqua ſalſa, i. aqua marina inebrio madefacio, vel inebriatus ſum, ebrius ſum, & madefactus, madidus, humidus. Aliâs τὸ μεθύω gaudet accuſatiuo.

Μεθύου

A Μεθύση κύων. θηλυκόν.

Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζοντ' ἑσπέρας,
Θρασεῖα, καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.

Κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν ὦ κύον, κύον.
Εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
Πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.

Μεθυσοκότταβοι. λάταξ, χαλκῆ φιάλη. ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην. B εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τῷ ψόφον ἐκπλῆσαι. ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος.

Μεῖς, μεῖδος.

Μελαγρία. εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ.

C Μελαγχαίτης. ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων.

Μέλαθρον. οἶκος. καὶ μέλαθρα. Ἀριστοφάνης. μέλαθρα μὲν αὐ καταιθαλώσω. παρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

Μεθύση κύων. Ebria canis. μεθύση, genus eſt fœmineum. *Ariſtophanes in Veſpis pag.* 501. *v.* 30 31. 32. 33. 34.

AEſopum à cœna redeuntem veſpere,
Audax & ebria quædam latratibus-inſectabatur canis.
At poſtea ille dixit, ô canis, canis,
Si per Iouem pro iſta mala lingua alicunde
Frumentum emeres, ſapere mihi videreris.

Μεθυσοκότταβοι. Methyſocottabi. *Bene-poti. q. d. Temulenti-cottabo. Cottabus verò poculi genus erat. Ariſtoph. Acharnenſibus. pag.* 282. *&* 283. *Er.* 1. *Chil.* 4. *Cen.* 6. *col.* 948. *ad.* 66. Latax *eſt* ænea phiala, quam inter cœnandum, *vel, in media cœna quidam* vino plenam apponebant, deinde vino in parua pocula coniecto, *vinum hinc* in iſtam *phialam* ab alto coniiciebant, vt ſtrepitum ederet, qui vocabatur cottabus. Ille verò laudabatur, qui maiorem ſtrepitum edebat. Hinc igitur μεθυσοκότταβος *eſt deductum.*

Μεῖς, μεῖδος. Meis. Meidis. *N. L. At* μεὶς, μηνὸς, *AEolicè, & Dor. pro comm.* μὴν, unde μὴν, μηνός. *Menſis.*

Μελαγρία. Melagria. Genus herbę naſcentis in deſerto.

Μελαγχαίτης. Nigram-comam-habens.

Μέλαθρον. Domus. *Atrium. Palatium. Propriè verò, trabs in medio tecto denigrata fumo. Generaliter & quæuis domus ita vocatur.* Et μέλαθρα. Domus. Tecta-fumo-denigrata. Ariſtophanes *Auibus. pag.* 415. *v.* 20. *&* 21. Tecta quidem ipſius, & domos Amphionis Comburam, *& in cineres-redigam combuſtas* igniferis Aquilis. Μέλαθρα *verò dicta ſunt* παρὰ τὸ μ. ὑ. τ. κ. i. quòd fumo denigrentur.

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης. μέλαθρα μὲν.] In Auibus. pag. 415. v. 20. 21.
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

D

Μελαμβαφής. μέλαν ἐκ βαφῆς.

Μελάμβωλος. μελανόγειος. αἰγύπτου μεδέουσα μελαμβώλου λινόπεπλε δαῖμον.

Μελάμπους. μαντικῆς εἰδήμων. ὁ δὲ σύμβολος, μελάμποδος, ἢ πόλητος ἐδεῖτο. οὗτοι δὲ ἦσαν ἄριστοι κρίνειν τὰ μέλλοντα.

E Μελαμπύγου τύχοις. μελάμπυγοι δύο τινὲς ἀδελφοὶ ἐγένοντο πονηροί, μεμνονίδος υἱοί. ἀκολασαινόντων δὲ αὐτῶν πολλά, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι μή ποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς ἡρακλέα, ἐν ἀναφόρῳ

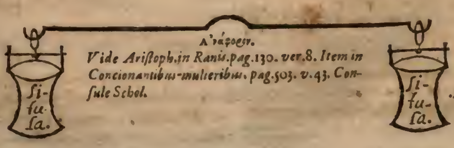
Μελαμβαφής. Nigrum-ex-tinctura. Nigra-tinctura-tinctum. Nigrum. Atrum.

Μελάμβωλος. Nigras-glebas-habens. Nigram-terram-habens. vt, AEgypti Regina nigras-glebas-habens, lineos-peplos-gerens Deá. *N. L.*

Μελάμπους. Melampus. Diuinationis peritus. vt, Illud enim ſymbolum, Melampodem, vel Poletem requirebat *interpretem.* Hi enim erant rerum futurarum peritiſſimi iudices, *vel, Res futuras, optimè iudicare norant.*

Μελαμπύγου τύχοις. In Melampygum incidas. Melampygi duo quidam fratres fuerunt improbi, Memnonidis filij. Cùm autem illi multa facinora petulanter perpetrarent, mater ipſis dicebat, vt cauerent ne aliquando inciderent in Daſyproctum. i. hominem-hirſuto-podice-præditum. Cùm igitur in Herculem incidiſſent, *ab eo* ligati-ſunt in anaphoro. *i. ligno vtrinque cauo, quod ſupra humeros fertur, ad onera geſtandum, vt eſt illud inſtrumentum ligneum, quo mulieres aquam ex flumine hauſtam ferunt in ſitulis ab vtraque extrema parte pendentibus, cuius hæc eſt figura,*

F

Ἀνάφορον.
Vide Ariſtoph. in Ranis. pag. 130. *ver.* 8. *Item in Concionantibus-mulieribus. pag.* 503. *v.* 43. *Conſule Schol.*

Deinde verò eos ridentes, & prono-capite-circunſpectantes videns, *riſus* cauſam quæſiuit. Illi verò dixerunt, oraculum à matre ſibi datum, fore vt inciderent in virum-hirſuto-podice præditum. Herculem v. eò *ferunt, hæc audiuiſſe*, riſiſſe, ipſoſque vinculis ſoluiſſe, *ac dimiſiſſe*. Quia qui-nates-albas habent, eos vt effœminatos comicè-carpebant, *& deridebant, illos verò qui nates nigras, villoſas, & hirſutas habebant, vt viros fortes prædicabant: Er. ad. Chil. 2. Cent. 1 col. 364. ad. 43 Ne in melampygum incidas.*

ἐδίδοσαν. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας, καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι λόγιον ἐκ τῆς μητρὸς ἐμπεσεῖν ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον. καὶ γελῶντα τὸν ἡρακλέα, ἀφεῖναι αὐτούς. διὰ τὸ ἀμύσαντας τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικώδεις ἐκωμῴδουν. A

Μέλαν. Atrum. Nigrum. Quod albo colori opponitur-in diuiſione *colorum*. Propriè verò, *vel, ſpecialiter verò μέλαν vocatur, ipſum atramentum*, quo ſcribimus. Niger verò color viſus congregandi-vim habet. Et μελαναιγίδαν, *Sic enim videtur ſcribendum*, Melænægidam Bacchum hac de cauſâ conſecrarunt. Eleutheris filiæ conſpicatæ Bacchi ſpectra nigras caprinas pelles habentia, *nigris caprinis pellibus amicta*, reprehenderunt, *ac vituperarunt ea*. Ille verò *Bacchus, ob talem contemptionem* iratus, eas ad-inſaniam-adegit. Poſtea Eleuther oraculum accepit ad inſaniæ ſedationem, *vel, ad inſaniam ſedandam*, Bacchum Melænægidem eſſe venerandum *i. nigris caprinis pellibus amictum*.

Μέλαν. τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λευκῷ χρώματι. καὶ ἰδίως ᾧ γράφομεν. μέλαν δὲ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως. καὶ μελαναιγίδαν διονύσον ἱδρύσαντο ἐκ τοιᾶσδε αἰτίας. αἱ τοῦ ἐλευθῆρος θυγατέρες, θεασάμεναι φάσματα τοῦ διονύσου, ἔχοντα μελαινὴν αἰγίδα, ἐμέμψαντο. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, ἐξέμηνεν αὐτάς. μετὰ ταῦτα ὁ ἐλευθὴρ ἔλαβε χρησμὸν ἐπὶ παύσει τῆς μανίας, τιμῆσαι μελαναιγίδα διόνυσον. B

N O T Æ.

Μελαινήν.] Si codex ſanus, hoc vt minùs vſitatum obſerua. Nam à genitiuo μέλανος adiectiuum formabitur in ὸς, ὴ, ὸν, ὀξυτόνως, cùm προπαροξυτόνως formandum de more videatur, μέλανος, η, ον. vt à μάρτυρ, μάρτυρος. μαρτύριος, μαρτυρία. à ψῆφος. ψήφινος. ψήφιος. ψηφία. Vel à μέλανα deductum μελανὸς, ὴ, ὸν, vnde accuſat. μελανήν, vel μέλαναν ſcribendum, quod paſſim occurrit. C

Μελανείμονος. Nigra-veſtimenta-ferentis. Nigris-veſtibus-amicti.

Μελανείμονες. τὰ μέλανα ἱμάτια φοροῦντες.

Μελανίωνος. Melanione caſtior. *Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 598. ad. 13.* Ariſtophanes Lyſiſtrata. *pagin. 559.*

Μελανίωνος σωφρονέστερος. ἀριστοφάνης λυσιστράτη.

Erat adoleſcens Melanion quidam, qui Fugiens nuptias,
Iuit in deſertum, & in Montibus habitabat,
Deinde verò lepores-captabat, venabatur,
Cùm-nexuiſſet, parauiſſétque *retia*,
Et canem quendam habebat,
Nec amplius deſcendit iterum domum, præ odio,
Adeò
Mulieres deteſtabatur
Ille. Nos verò nihilominùs
Illo Melanione caſtiores ſumus.

Οὗτος φεύγων γάμον D
Ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, κἀν
Τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
Καὶ κύνα τιν' εἶχε,
Κᾆτ' ἐλαγοθήρει.
Κοὐκ ἔτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
Οὕτω
Τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
Ἐκεῖνος. ἡμεῖς δ' οὐδὲν
Τοῦ μελανίωνος σωφρονέστεροι. E

N O T AE.

Μελανίωνος.] Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 559. Sic habet,

Ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς
φεύγων γάμον,
Ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, κἀν
Τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
Κᾆτ' ἐλαγοθήρει,
Πλεξάμενος ἄρκυς,
Καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
Κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
Οὕτω
Τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
Κεῖνος. ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
Τοῦ Μελανίωνος σωφρονέστεροι. F

Μελανίππειον. Melanippeum. Sacellum eſt Melanippi Theſei *filij*.

Μελανίππειον. μελανίππου τοῦ θησέως ἡρῷον ἐστί.

Μελανιππίδης. Melanippides, Critonis F. Melius,

Μελανιππίδης. κρίτωνος. γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ

natus

A ὀλυμπιάδα. μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα. καὶ ποιήματα ἐπικά. καὶ ἐπιγράμματα. καὶ ἐλεγεῖα. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μελανιππίδης. θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβυτέρου. παῖς δὲ κρίτωνος. λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ. ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιΐᾳ, ἐκαινοτόμησε πλεῖστα. καὶ διατρίψας παρὰ περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ, ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικά, καὶ διθυράμβους.

Μελάνθιος. καὶ μόρσιμος. λέγει ἀριστοφάνης
B περὶ αὐτῶν οὕτως.

Ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι.

Βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι.
Γραοσόβαι. μιαροί.

Τραγομάσχαλοι.

Ἰχθυολῦμαι.
C
Ὧν καταχρεμψαμένη
Μέγα, καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Γοργόνες φοβεροὶ ἐς γαστριμαργίαν. βατὶς δὲ εἶδος ἰχθύος. ἅρπυιαι δὲ, ἅρπαγες τῶν ἰχθύων. ἅρπυιαι γὰρ ἁρπακτικαὶ δαίμονες. ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραΐδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ γραΐσι συγκοιμώμενοι. σοβάδες γὰρ αἱ πόρναι. καταD χρεμψαμένη δὲ, καταπτύσασα.

Μέλανθος ἀθηναῖος. ὃς ἐμονομάχησε μετὰ ξανθίου βοιωτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀπατούρια.

Μελανοσυρμαῖον λέοντα. μέλανα, καὶ συρμαΐζόμενον. συρμαΐα δὲ, κρίθινόν ἐστι πόμα. λέγει δὲ τοὺς αἰγυπτίους.

Μελανοχροιής. ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων.

Μελάνωψ. ὄνομα κύριον.

E Μελάνωπος. οὗτος κηδεστὴς ἦν διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

Μελαντίας. ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς λεγομένη μελιτιάς. κώμη τῆς θρᾴκης, δύο καὶ ἑκατὸν σταδίους διεστῶσα τοῦ βυζαντίου. παραῤῥεῖ δὲ αὐτὴν ἀθύρας ποταμός. ὃς ὀλίγον τι προελθὼν, καὶ ἐπὶ ἄνεμον καικίαν ὀλίγον τι ἠρέμα ἐκκλίνας, ἐς προποντίδα τὸ ῥοῦν ἀπερεύγεται. ἔνθεν καὶ τὸ πρὸς ἀκτῇ ἐπίνειον, τὴν ἀπ' αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν.

F Μελάνυδρος. βαθεῖα. κυρίως δὲ, καθαροῦ ὕδατος.

Μελαίνη. βαθεῖα. μέλαιναι δὲ αἱ φρένες, αἱ ἐν βάθει κείμεναι. τὸ γὰρ βαθὺ, μέλαν.

natus Olympiade 65. Scripſit autem Dithyrambo-borum plurimos libros, & poemata heroico verſu, & epigrammata, & elegias, & alia plurima.

Μελανιππίδης. Melanippides, ſuperioris ex-filia-nepos, Critonis verò F. qui & ipſe Lyricus fuit, qui in Dithyramborum modulatione innouauit plurima. Cùm autem apud Perdiccam Regem degeret, illic vitam finiuit. Scripſit & ipſe Cantica Lyrica, & Dithyrambos.

Μελάνθιος. Melanthius, & Morſimus. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 466. de ipſis ita loquitur,

Ambo ſunt
Gorgones obſoniorum-voratrices, Gorg. guloſæ,
Batidum-piſciculorum-*ſpeculatores. Harpyiæ*
Vetularum-abactores, vel, ſubagitatores, impuri,
Hirci-fœtorem-ſub-axillis-alentes, ac redolentes,
Piſcium-labefactatores, vel, corruptores, ac vaſtatores,
Quos-ſputo-conſputans
Magno, & lato,
Muſa Dea, mecum
Ludens-celebra hunc feſtum-diem.

Gorgones, id eſt in helluatione formidabiles, Batis verò, genus *eſt* piſcis. Harpyiæ verò, piſcium raptores. Harpyiæ enim *erant* quædam rapaces Deæ. γραοσόβαι, vetulas-à-piſcibus-abigentes, ne *piſces* emerent. Vel cum vetulis concumbentes. σοβάδες enim *ſunt* ipſę meretrices. καταχρεμψαμένη verò, conſpuens, conſputans.

Μέλανθος. Melanthus Athenienſis, qui ſingulari-certamine-certauit cum Xanthia Bœoto, & ipſum interfecit. Eſt in Ἀπατούρια.

Μελανοσυρμαῖον λέοντα. Leonem nigrum, & Syrmæa potione vtentem. Syrmæa verò, eſt hordeacea potio. Intelligit autem AEgyptios.

Μελανοχροιής. Nigricolor. Nigrum colorem, *cutem, corpus nigrum* habens.

Μελάνωψ. Melanops. Nomen proprium.

Μελάνωπος. Menalopus. Hic erat affinis Diophanti oratoris.

Μελαντιάς. Melantias, illa, quæ nunc vulgò Melitias vocatur. *L.* παρὰ πολλοῖς. Thraciæ pagus, 102. ſtadiis Byzantio diſtans. Eum autem Athyras fluuius prętertfluit, qui paulum progreſſus, & verſus Cęciam ventum, ſenſim declinans, in Propontidem, fluxum eructat. *i. in Prop. influit.* Hinc & illud nauale, quod eſt in illo littore, nomen ab ipſo fert *acceptum.*

Μελάνυδρος. Nigram-*.i. profundam* aquam habens. Profunda. Propriè verò *fontis eſt epithetum, &* κρήνη μελάνυδρος *vocatur fons* aquæ puræ, *quæ propter profunditatem videtur nigra.*

Μελαίνη. Profunda. *Nigra. Quæ adeò eſt profunda, vt videatur nigra.* Sed αἱ φρένες μέλαιναι dicuntur. i. mentes atræ, *ſiue nigra*, quæ ſunt in profunditate ſitæ. *i. profunda.* Quod enim *eſt* profundum, *id etiam eſt atrum, ſiue* nigrum. *Sic autem animorum penitiſſime re-*

ceſſus,& recondita conſilia videntur ſignificari. Vel (vt Heſych.) animus bonus, prudens, acer, generoſus, vel etiam ignauus, & timidus. A

Μελαίνω. Accuſatiuo. Nigrum-facio. Denigro.

Μελαίνω. αἰτιατικῇ.

Μελεάγρεια. Meleagria. vt, Ipſos meleagriorum radicibus & calamorum medullis excipiebat. Dicuntur autem & meleagra.

Μελεάγρεια, ῥίζαις αὐτοὺς μελεαγρείων. καὶ καρδίαις καλάμων ἐδεξιοῦτο. λέγονται δὲ καὶ μελέαγρα.

Μελεαγρίδες. Meleagrides. Aues, quæ paſcebantur in arce. Tradunt autem, alij quidem, Meleagri ſorores inaues meleagridas fuiſſe-mutatas. Alij verò *ſic appellari putant* familiares Iocallidis in Lerna *degentis. i. Lernææ,* virginis, quam mirum-in-modum venerantur.

Μελεαγρίδες, ὄρνεα. ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ, οἱ μὲν, τὰς ἀδελφὰς τοῦ μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας. οἱ δὲ, τὰς συνήθεις Ἰοκάλλιδος τῆς ἐν λέρνῃ παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως. B

Μελέαγρος. Meleager. Nomen proprium.

Μελέαγρος. ὄνομα κύριον.

Μελδόμενος. Vſtus. Combuſtus. Conſumptus. *Propriè dicitur* ἐκεῖνος, οὗ τὰ μέλη δαίεται, τουτέστι καίεται. *i. Ille, cuius membra cremantur, & conſumuntur. Euſtath.*

Μελδόμενος. καιόμενος.

Μέλδοντες. Liquefacientes. Coquentes. Elixantes. *Vrentes. Aſſantes. vt,* Carnes boum elixantes, *vel, coquentes, aſſantes. ſic enim accipiendum videtur hoc* μέλδοντες. Γέντα *verò, Thracica lingua ſignificat carnes, vt ait Euſtath. in Iliad.* N. *pag.* 918. 29. Et κνίσσῃ μελδόμενος, pro τὴν κνίσσαν μέλδων. *Hom. Iliad.* φ. *pag.* 816. M. Pinguedinem, *aruinam* liquefaciens.

Μέλδοντες. τήκοντες. ἕψοντες. γέντα βοῶν μέλδοντες. τουτέστιν ἕψοντες. καὶ κνίσσῃ μελδόμενος, ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ κνίσση.

Μελεδαίνειν. Curare. Herodotus *lib.* 8. *pag.* 317. 4. ἐπιτάσσων τῇσι πόλισι τὰς ε. μελεδαίνειν τι, κ. τ. Imperans ciuitatibus, vt ægrotantes curarent, & alerent.

Μελεδαίνειν, ἐπιμελεῖσθαι. ἡρόδοτος. τοὺς νοσέοντας κατέλιπε ἐν τῇσι πόλισι μελεδαίνειν τε, καὶ τρέφειν. C

Μελεδήματα. Curæ. Solicitudines. Et μελεδήμων. ονος. ὁ. Curator. Qui-rerum-aliquarum-curam-gerit. In epigr. 59. *lib.* 6. *Epigr. pag.* 423.

Μελεδήματα. μεριμνήματα. καὶ μελεδήμων μελεδήμονος ἐν ἐπιγράμματι.

Alia verò filia, dedicauit Mineruæ *crebrò-ſpathâ percuſſorum,* & multum-elaboratorum *curatorem pectinem peplorum.*

Ἁ δὲ, πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων.

Μελεδωνός. Procurator. Curator. AElianus. Ille verò ſuum fratrem reliquit filij tutorem, & pecuniarum curatorem. Ille verò, cùm eſſet impius, illius etiam pueri *bona* ſibi-vendicare, *ſuáque facere, vel, interuertere* cupiebat. Et Eunapius. Iiſdem moribus *præditam* quandam mulierem alba veſte, & coronis ornatam *miſit,* quaſi tunc eſſet curatrix Syriæ, Deæ, quæ tunc ita vocabatur, hoc eſt ſacerdos *illius Deæ.* Et AElianus. Qui Neronis erat libertus, rerum Romanarum *in vrbe* relictus curator, & Inſpector, quum Nero in Achaiam eſt-profectus.

Μελεδωνός. φροντιστής. ἐπιμελητής. αἰλιανός ὁ δὲ, τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κατέλιπε τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον, καὶ τῶν χρημάτων μελεδωνόν. ὁ δὲ, ἀνόσιος ὢν, καὶ τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι ἐγλίχετο. καὶ εὐνάπιος. τῶν αὐτῶν ἐθῶν, γυναῖκά τινα στείλας ἐσθῆτι λευκῇ, καὶ στέμμασιν, ὡς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς συρίας, οὕτω δὴ καλουμένης θεοῦ. τουτέστιν ἱέρειαν. καὶ αἰλιανός. ὃς ἦν νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν ῥώμῃ, καὶ ἔφορος, ὅτε νέρων εἰς ἀχαΐαν ἐξωρμήθη. D

Μελεδωνοί. Tutores. Curatores apud Herodotum. Præfecti, vt illi vineæ *curatores* in Euangelio.

Μελεδωνοί. ἐπίτροποι. φροντισταὶ παρ᾽ ἡροδότῳ, προεστηκότες. ὥσπερ οἱ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ. E

Μελεϊστί. Membratim:

Μελεϊστί. κατὰ μέλος.

Μέλεος. Vanus. Afflictus. Miſer. AErumnoſus. Infelix. Poeta quidem vocem μέλεος *ponit* pro vano, *& irrito.* Tragici verò, pro miſero.

Μέλεος. μάταιος ἄθλιος. ταλαίπωρος. δυστυχής. ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίου ἐκδέχεται τὸ μέλεος. οἱ δὲ τραγικοὶ, ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ.

Μελέτη. Meditatio. Exercitatio. Accuratio. vt, Ne peccauerit quis, ſi dixerit, exercitationes quidem Romanorum *eſſe* pugnas ſine ſanguine, *non cruentas,* pugnas verò, exercitationes cum ſanguine, *cruentas.*

Μελέτη. ἄσκησις. ἐπιμέλεια. καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν, τὰς μὲν μελέτας τῶν ῥωμαίων, χωρὶς αἵματος παρατάξεις. τὰς δὲ παρατάξεις, μεθ᾽ αἵματος μελέτας.

Μελετώμενοι. Qui-docentur. Qui-diſcunt. *L.* ὥσπερ οἱ νέοι τῶν. Vt aquilarum tenelli-pulli leuiter quidem alis ſuos parentes ſequuntur, volatum ab ipſis diſcentes. Poſtquàm verò in-altum-tolli poſſunt, parentes ſuperant-volatu, præcipuè verò, quum eos voraces, *guleque deditos eſſe* ſentiunt, & nidoris, *pinguedinisque* cauſa prope terram volare *vident.*

Μελετώμενοι, διδασκόμενοι. ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ νέοι τῶν ἀετῶν ἁπαλῶς μὲν τὰ πτερὰ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτούς, μελετώμενοι ὑπ᾽ αὐτῶν τὴν πτῆσιν. ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας. ἄλλως τε κἂν λίχνους αἴσθωνται, καὶ κνίσσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους. F

Μελίτωρ.

A Μελέτωρ. ὁ ἐπιμελούμενος. ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός.

Μελέτωρ. Curator. Qui-rerum-aliquarum-curam-gerit. Vltor, *vindéxque* patris. *Sophocles in Electra. pagin.118.F.*

Ἐφάνη γὰρ
Μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν
Πένθει.

Scio. Scio. Apparuit enim
Vindex paternæ cædis, ſtans *circum illum,* qui verſabatur *in*
Luctu. L. πένθει.

Μέλει. ἔοικεν. οὕτω τίθεται παρ᾽ ὁμήρῳ, καὶ παροιμία. μέλει μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧττον τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.

Μέλει. Curæ-eſt. Curat. Videtur. Sic apud Homerum ponitur. Et prouerbium. Hæc non minus, *non magis* curo, quàm ranas in paludibus *degentes. Hæc minus curo, quàm ranas paluſtres. Vel, vt Er. ad Chil.3.*

B *Cent.1.col.639.ad.76. Minus de iſtis laboro, quàm de ranis paluſtribus.*

Μέλει. φροντίζει. μέλλει δὲ, ἀντὶ τοῦ βραδύνει. καὶ μέλλω, τὸ ὀφείλω.

Μέλει. Curat. *per ſimplex* λ. *Μέλλει* verò *per duplex* λλ, pro cunctatur. Et *μέλλω.* Debeo. *Quod de futura actione dicitur. vt, μέλλω γράφειν. Debeo ſcribere. Proſum ſcripturus, ſcribam.*

Μελείρενες. τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι.

Μελείρενες. Pueri-natu-maiores. Ætate-prouectiores-pueri.

Μέλη. τὰ τοῦ σώματος.

Μέλη. Corporis membra.

Μεληδόν. κατὰ μέλος.

Μεληδόν. Membratim. In membra. Per-membra.

Μέλημα φρόντισμα.

Μέλημα. Cura. *Ariſtoph. Eccleſiaz. pag.* 505. *v.25. &* 506.45.

C Μέλης. μέλητος, ὁ τοῦ ὁμήρου πατήρ.

Μέλης. Meles. Melêtis, Homeri pater.

Μελήσας. ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπισπουδάσας.

Μελήσας. Qui-rem-in-aliud-tempus diſtulit. Cunctatus. Remoratus. Retardatus. Et qui-curam-adhibuit. Qui-rem-accelerauit.

Μελήσερμος. ἀθηναῖος σοφιστής. ἔγραψεν ἐπιστολὰς ἑταιρικῶν βιβλία ιδ΄. καὶ ἀγροικικὰς ἕν. μαγειρικὰς ἐπιστολὰς ἓν συμποσιακῶν, βιβλίον ἕν.

Μελήσερμος. Meleſermus, Athenienſis Sophiſta. Scripſit meretriciarum epiſtolarum libros 14. Agreſtium. i. Culinariarum epiſtolarum. i. Conuiuialium lib. 1.

Μελησία. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ, ὁρᾷ τὴν μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς.

Μελησία. Meleſia. Nomen proprium. vt, Ille verò videt Meleſiam, & eam amat.

Μέλλησις. ὑπέρθεσις.

Μέλλησις. Cunctatio. Remoratio. Retardatio. Dilatio.

D Μελλησμός. ἡ βραδυτής.

Μελλησμός. Sic enim videtur ſcribendum. Idem ac μέλλησις. Tarditas. Cunctatio.

Μελήσω. σπουδάσω. φροντίσω.

Μελήσω. Curabo. Vel accelerabo. Solicitus-ero-de-re-aliqua.

Μελληταί. ὑπερθετικοί.

Μελληταί. Cunctatores. Dilatores. Qui rem in aliud tempus differunt.

Μέλι. τοῦτο γλυκὺ μὲν ἐστι τὴν αἴσθησιν. πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν· χολῆς δὲ ποιητικὸν αὐτό φασιν εἶναι, καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως. ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύ-

E σεως αὐτοῦ πικροτάτην κατηγορεῖ τὴν γένεσιν.

Μέλι. Mel. Hoc dulce quidem eſt ſenſui: ſed exhalatione amarum, ipſúmque dicunt procreare bilem, & humores in *priori* guſtatui contrarium *ſaporem* conuertere. Quod etiam multo magis arguit ipſius ortum naturâ amariſſimum. *vel, amariſſimam eius à naturâ generationem.*

Μελία. εἶδος δένδρου. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου.

Μελία. Genus arboris. Fraxinus. Ariſtoph. Auibus. *pagin.397.v.11. vbi L. ἱζόμενος.* Sidens fraxino ſuper frondoſa, *quæ folia pro comis habet.*

Μελίβοιον. τὴν ὀλυζῶνα πόλιν.

Μελίβοιον. Melibœum. Olyzona vrbem *ita vocabant.*

Μελίβοιος. γεωργὸς ὁ τὸν οἰδίπουν ἀναθρεψάμενος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰδίπους.

Μελίβοιος. Melibœus. Agricola, qui Oedipum educauit. Eſt in voce Οἰδίπους. *At ibi legitur Μελιβοῖος, Vide Sophoclem in Oedipo Tyranno. pag.*193. *&* 194.

Μελίδειον. χωρίον.

Μελίδειον. Faunus.

F Μελίαι. βέλη. δόρατα. μελίαι δ᾽ ἦσαν αὐταῖς αἱ κερκίδες φησὶν ὁ θεολόγος γρηγόριος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Μελίαι. Fraxini. Tela. Haſtæ. Ipſis autem pectines, *ſiue radij textorij* tela, *pro telis; & haſtis* erant, vt ait Gregorius Theologus. Et in epigrammate 149. *lib.6. epigram. pag.442.*

Οὕτω τοι μελία ταναὰ ποτὶ κίονα μακρὸν
Ἧσο, πανομφαίῳ ζηνὶ μένουσ᾽ ἱερά.

Sic igitur haſta-fraxinea longa ad columnam longam
Sede, iace, Panomphæo Ioui manens ſacra.

Μελιηδής. Mellis-inſtar-dulcis. Dulciſſimus. Et Homerus. Dulciſſimam animam abſtulit.

Μελίνη Genus leguminis. Panicum. vt, Erat autem & panis ex panico *confectus*. Hoc enim in illa regione plurimum erat. Et rurſus. Impunè ferebant, *& auferebant*, *L.* οἶνον, vinum, legumina, panicum, ficus. Illa enim regio omnia habebat bona, præter oleum.

Μελίνη. Demoſthenes in Philippicis. Eſt legumen, quod & maſculeo-genere dicitur. Sophocles enim. & Herodotus, & Xenophon fœmineo-genere dixit μελίνην. i. panicum. Idem tamen Xenophon in Anabaſi. *i. In aſcenſu, videlicet in Aſiam ſuperiorem. In expeditione Cyri*, & μελίνην, f.g. & μελίνους, maſc.ge. dixit. Quidam ἔλυμον vocare volunt. Sed Theophraſtus lib. 7. de plantis, hæc vt diuerſa ſcribit, milium, vel panicum, vel elymon.

Μελίπηκτα. Placentæ genus *ex melle confectum, unde nomen accepit. Liba melle confecta.*

Μελιπνόους. Suauiter-ſpirantes.

Μελίρρυτον. Mellifluum.

Μέλισσα. Meliſſa. Nomen vrbis. Et animalculum, quod facit mel. Apis.

Μελισσεῖα. Faui. Aluearis.

Μελισμός. Membrorum-diuiſio. a μελίζω. In membra, vel per membra, ſiue membratim diuido.

Μελισσοκόμοι. Apiarij. Apum-curatores. Apibus-curandis-præfecti.

Μέλισσος. Meliſſus. Nomen proprium. Eſt in voce Γεννικὴ.

Μελισσῶσα. *N. L. fortaſſe, Mellificare-cupiens. Vel, Apes-procreare-cupiens. Quod ad ſimilitudinem τοῦ θανατῶσα, mortem-appetens, dicitur.*

Μελιστί. Membratim.

Μέλιττα. *Atticè, pro comm.* μέλισσα. Apis.

Μελιτωνίς. *N. L. f. Melliſum. At apud Heſych.* μελίταινα *vocatur herba quædam, quam alij* μελικτίναι, *vel,* μελιτίναι, *alij* μελισσόφυλλον *vocant. Apiaſtrum, cirago, Meliſſa.*

Μελιταῖον κυνίδιον. Melitæs catellus. Canum enim, alij quidem *ſunt ferarum ſagaces* inueſtigatores. Alij verò, cum ipſis feris congrediuntur. Alij verò, ſunt domus-cuſtodes ad bonorum *in ipſis repoſitorum* cuſtodiam. Alij verò, voluptatis causâ *domi nutriuntur*, vt Melitæi catelli. Et μελιτηροὶ κύνες. Canes, qui voluptatis gratiâ nutriuntur. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 690. ad. 71. Catella Melitæa.*

Μελίτη. Melite. Demoſthenes in *oratione* contra Cononem. Eſt autem municipium *Tribus* Cecropiæ, denominatum à Melite, quæ, ſecundùm Heſiodum quidem, filia fuit Myrmecis, ſecundùm Muſæum verò, Dij, filij Apollinis.

Μελιτηνή. Melitene. Nomen vrbis. Et ipſe ciuis, Melitenus.

Μελιτιανός. Melitianus, Butalion, Coræbus, & Melitides ob ſtultitiam malè-audiebant, *& à comicis carpebantur*. Ariſtophanes *in Ranis. pagin. 169. ver. 12. Schol. annot. 3. Et Er. ad. Chil. 4. Cent. 4. ad. 69. Stultior Melitide.* Eſt in voce Γελοῖος.

Μελιττοπηχεῖν. *Wolfius,* μελιττοπτηχεῖν, *vide* μελιττοπολεῖν *apud Heſych. Sic enim ibi lego.* Strepitum edere, ne aduolent apes, *& vos lædant. Sed ſi legas* ἀποπίπτειν, *vertes, ne aduolent apes. Quod veriſimilius.*

Μέλιτος μυελός. Mellis medulla De rebus ſuauiſſimis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 536. ad. 19.*

Μελιηδής. ὁ γλυκύτατος. καὶ ὅμηρος. μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. A

Μελίνη. εἶδος ὀσπρίου. ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης. τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. καὶ αὖθις. ἐφέροντο ἀδεῶς, οἶνον ὄσπρια, μελίνας, σῦκα. πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου.

Μελίνη. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ὄσπριόν ἐστιν. ὥσπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. σοφοκλῆς γὰρ, καὶ ἡρόδοτος, καὶ ξενοφῶν, θηλυκῶς εἶπε μελίνην. ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν ἀναβάσει. καὶ μελίνην, καὶ μελίνους εἶπε. ἔνιοι δὲ εἶδός τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην. ὅπερ τινὲς καλεῖν ἔλυμον θέλουσι. θεόφραστος δὲ ἐν ἑβδόμῳ περὶ φυτῶν. ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει. κέγχρον, ἢ μελίνην ἔλυμον. B

Μελίπηκτα. εἶδος πλακοῦντος.

Μελιπνόους. ἡδυπνόους.

Μελίρρυτον.

Μέλισσα. ὄνομα πόλεως. καὶ ζωύφριον ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι. C

Μελισσεῖα κηρία.

Μελισμός. τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις. ἐκ τοῦ μελίζω.

Μελισσοκόμοι. οἱ τῶν μελισσῶν ἐπιμελούμενοι.

Μέλισσος. ὄνομα κύριον. ἔστιν ἐν τῷ γεννητική.

Μελισσῶσα.

D

Μελιστί κατὰ μέλος.

Μέλιττα ἡ μέλισσα.

Μελιτωνίς.

Μελιταῖον κυνίδιον. τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν, ἰχνευτικοί. οἱ δὲ, ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν. οἱ δὲ, ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί. οἱ δὲ, ἐπὶ τέρψει. ὡς τὰ μελιταῖα κυνίδια. καὶ μελιτηροὶ κύνες, οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι. E

Μελίτη. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος, δῆμος δὲ ἐστι τῆς κεκροπίδος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ μελίτης. ἣ κατὰ μὲν ἡσίοδον, θυγάτηρ ἦν μύρμηκος. κατὰ δὲ μουσαῖον, δίου τοῦ ἀπόλλωνος.

Μελιτηνή. ὄνομα πόλεως. καὶ μελιτηνός, ὁ πολίτης.

Μελιτιανός. βουταλίων, καὶ κόροιβος, καὶ μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. ἀριστοφάνης. ἔστιν ἐν τῷ γελοῖος. F

Μελιττοπηχεῖν. τὸ, χαλκοῦντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι ἀφιπτῶνται.

Μέλιτος μυελός. ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων.

A Μέλιτος. τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. καὶ ἀριστοφάνης. σκολιὰ μελίτου καρικῶν αὐλημάτων. οὗτός ἐστιν ὁ σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει, καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ καρικὰ αὐλήματα, καὶ μέλη, θρηνώδη ἦσαν.

Μέλιτος. Melitus. Tragœdiæ poeta frigidior. Et Ariſtophanes *in Ranis.pa.180.v.18.* & *19.Schol.annot.11* & *12*.Hic verò ab omnibus quidem aufert meretriciis Scoliis Meliti, & Caricis carminibus. Hic eſt ille,qui Socratem accuſauit. Carpitur autem à Comicis vt in poeſi frigidus,& improbus ingenio. Caricæ verò cantilenæ,& carmina fuerunt lugubria.

NOTAE.

Ἀριστοφάνης.] In Ranis.pag.180.v.18.& 19.Schol. annot.11.& 12.

Οὗτος δ᾽ ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων
Σκολιῶν Μελίτου, καὶ Καρικῶν αὐλημάτων.

B Scholia verò erant carmina quædam,quæ in conuiuiis fiebant.Sic vocantur carmina,quæ in compotationibus,& inter pocula canuntur,de quibus conſule Scholia.

Μέλιτος λάρου ἀθηναῖος ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο σωκράτην μετ᾽ ἀνύτου. ἐποίησε δὲ αὐτὸς καὶ τραγῳδίας. κατελεύσθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. καὶ ἦν ἐπὶ τῶν ζήνωνος τοῦ ἐλεάτου, καὶ ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. ἀντεπολιτεύσατο δὲ περικλεῖ. καὶ ὑπὲρ σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς σοφοκλέα τὸν τραγικὸν, ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ.

Μέλιτος. Melitus, Lari F.Athenienſis orator. Hic Socratem accuſauit cum Anyto.Fecit & tragœdias. Lapidibus autem obrutus fuit ab Athenienſibus. Fuit temporibus Zenonis Eleatæ; & Empedoclis. Scripſit de ENTE.In Reipub. adminiſtratione aduerſatus-eſt Pericli. Et Samiorum Dux nauali-prælio-pugnauit cum Sophocle Tragico , Olympiade 84.

C Μέλιτος. οὗτος ἐρᾷ νεανίου ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων, καὶ πλουσίων. μειράκιον δὲ ἦν τὸ γένος ἐπιφανὲς, καὶ τὴν ὥραν ἄμαχον. καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ μέλιτος ὄνομα ἦν, τῷ καλῷ δὲ, τιμαγόρας, ὥς φασιν. ἦν δὲ ἄπηγχής τι, καὶ ἀμείλικτος ὁ παῖς. καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε, καὶ ἐπίπονα, καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων, καὶ ὅμοια τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ πράγματα. κύνας τε ἀγαθὰς, καὶ θηρατικὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄγειν, καὶ ἵππον ἐκ τῆς πολεμίας ἀπάγειν ὅτου δὴ γενναῖόν τι, καὶ θυμικόν. καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραίαν. καὶ τοιαῦτα ἕτερα. καὶ τέλευτῇ, ὄρνιθας οἱ προσέταξε κομίσαι ὅτου δὴ τροφίμους, καὶ οἰκέτας γένος θαυμαστούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος, ἐδωρεῖτο γε τῷ καλῷ τὸ μέγα, καὶ τίμιον κτῆμα τὰς προειρημένους. ὁ δὲ, ἀπηνὴς ὢν, καὶ ἐς τοσοῦτον ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν μέλιτος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι, καὶ οἰστρούμενος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶν τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις τε μόχθοις, ἅμα καὶ ἀπείροις, ἣ ποδῶν εἶχεν, ἀνέθορεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. καὶ ἑαυτὸν ὦσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα. καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγγελᾶν τῷ τοῦ μελίτου θανάτῳ. τοὺς ὄρνιθας οὖν ἀναλαβὼν, καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθεὶς, εἶτα κατ᾽ ἴχνια τὰ ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὖν ἑλκόμενος βίᾳ ἑαυτὸν, σὺν τῷ δυστυχεῖ χορῷ ἐπὶ τῷ μελίτῳ, ἔρριψε τὸν ἔρωτα βραδὺν, καὶ δυστυχῆ τὸν ἔρωτα ἀντιπαθεῖς τοῦτον. καὶ ἕστηκεν εἴδωλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον, παῖς ὡραῖος, καὶ γυμνός. ἀλεκτρυόνας δύο μάλα εὐγενεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶν ἑαυτόν.

Μέλιτος. Melitus. Hic amauit Athenis adoleſcentem nobilem,& diuitem.Hic autem erat adoleſcens genere illuſtri, & incredibili forma præditus. Et amatori quidem nomen erat Melitus. Illi verò formoſo *adoleſcenti nomen erat* Timagoras , vt aiunt. Hic autem puer erat immiſericors , & inexorabilis; & illi *ſuo amatori* multa imperabat, & laborioſa, & cum extremis periculis coniuncta, & quæ ad perniciem propemodum *eum* adducebant , *eique capitis periculum fere creabant.* Res autem, *quas iſte puer amatori ſuo per inſignem animi duritiem imperabat*, erāt iſtæ,vt canes bonos,& venaticos ex alieno *agro ad ſe* adduceret, & equum hoſtilem generoſum , & ferocem,cuiuſcunque tandem ille eſſet , abduceret , *ſibique traderet*,& alius chlamydem elegantem , & alia huiuſmodi.Tandem etiam imperauit ei, vt aues,cuiuſcunque illæ eſſent, altiles , & ſeruos miro genere natos adduceret. Cum autem hæc etiam amicus ille furore-percitus confeciſſet, rem magnam, & precioſam,ea ſcilicet, quæ iam dicta ſunt, illi formoſo donabat.Ille verò,cùm inhumano ingenio præditus eſſet,hæc etiam dona ſuperbè repudiauit. Melitus igitur amore flagrans ,& furore-percitus , præterea verò tantam ignominiam iniquo ferens animo , defeſſus irritis, ſimul & infinitis laboribus, celeritate pedum quanta maxima potuit in arcem aſcendit,& ſe de rupibus deiecit. Haud tamen Iuſticia vindex illum inſolentem, & contemptorem puerum Meliti morti paſſa-eſt inſultare. Nam auibus acceptis,& in vlnas impoſitis , illius veſtigia curſu perſequens, quaſi per vim traheretur., cum illo infelici progrediens, *L.χορῷ*, ſe proiecit in Melitum,tardo,& infelici hoc amore *ſuum amatorem* redamans. Huius verò calamitatis ſimulachrum in illo loco poſitum-ſtat , puer formoſus, & nudus , duos gallos admodum generoſos ferens in vlnis , & in caput ſe præcipitans.

D

E

F

Μελιτοῦττα. μᾶζα μέλιτι δεδευμένη. ἣν ἔφερον, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄφεσι τοῖς ἐν τροφωνίου

Μελιτοῦττα. Mellita-placenta. Placenta melle rigata,quam qui-oraculum-conſulebant, ſerpentibus (vt putabant)in antro Trophonij degentibus affere-

bant. *Hoc autem Trophonij antrum* eſt in Lebadea *Bœotiæ regione. Er.ad.Chil.1.Cent.7.col.252.ad.77. Sed* μελιτοῦττα *eſt* epithetum placentarum *mellitarum, vel,melle conditarum.Liborum.* Sciẽdum autem mellitam-placentam mortuis dari-ſolitam, ad placandum Cerberum, & portitori pro mercede, *quæ portorium,& naulum vocatur*, obolum, & coronam, vt vitæ certamine perfunctis.

νίου οἱ μαντευόμενοι. ἐν λεβαδίᾳ ἐστὶν ἡ μελιτοῦττα, ἐπίθετον τῶν πλακοῦντων. ἰστέον ὅτι μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν κέρβερον. καὶ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ. καὶ στέφανος, ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοις. A

Μίλιτοι.Meliti,& Anyti. *De vtroque ſeparatim agitur.* — Μέλιτοι, καὶ ἄνυτοι.

Μελιτωδῶν. Μελιτωδῶν.Ciborum-melle-conditorum.Dulciariorum. — Μελιτωδῶν. ἐδεσμάτων.

Μελίτων.Μελίτωνος. Meliton.Melitônis.*Poeta Tragicus.Epigr.lib.2.pag.166.epigr.345.v.vlt.* — Μελίτωνος.

Μελιτεύς *Videtur Syncopatum ex* μελιτηρός. *Meliteus. Vel,voluptatis causâ nutritus. Vide* Μελιταῖον κυνίδιον. — Μελιτρός. B

Μελίφρων:Dulcis.Dulcia-ſapiens.Mellitus.Dulcorans-animos.Mitigans,leuiens mentes. — Μελίφρων.ἡδύς.γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μελίχλωρος.Mellis-inſtar-flauus.Pallidus. — Μελίχλωρος.ὁ χλωρός.

Μελόμενοι. Qui-curæ-ſunt-alicui. vt,Et credebant ſe Deo charos eſſe,quòd huic dæmoni curæ-eſſent. — Μελόμενοι. καὶ ἐπίστευον εἶναι θεοφιλεῖς, τῷ δαίμονι τούτῳ μελόμενοι.

Μέλον.Quod curæ eſt alicui.Ariſtoph.*N.L.*Nulla igitur mei cura geritur: ſed tantùm vt ſciam Cauillatiunculam,ſi fortè quid preſſus eiecero. Et, Quãuis igitur eſſet Rex, & Perſa, & tot gentium, & rerum curam gereret, *atque tot, tantiſque negociorum curis diſtrict⁹ eſſet*,tamen aliquomodo eloquentiam deguſtare,& huius gloriâ illuſtrari cupiebat.*N.L.f.* τῆς π.τ.δόξης γάνυσθαι.

Μέλον. διὰ φροντίδος ὄν. ἀριστοφάνης. οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον ὅσον εἰδέναι σκωμμάτιον, εἴποτε τι θλιβόμενος ἐκβάλω. ὅτι δὴ βασιλεὺς ὤν, καὶ πέρσης, ἔθνεσί τε τοσούτων, καὶ πραγμάτων μέλον αὐτῷ. ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων. καὶ τῆς περὶ ταῦτα γάνυσθαι δόξης.. C

Μελλονικιᾶν. Cunctari,& rem differre,vt Nicias faciebat.Ariſtoph.*in Auibus.pag.393.v.17.18.19.* Atqui per Iouem non amplius dormitandi Tempus eſt nobis,neque more Niciæ-cunctandi.Sed quàm celerrimè oportet aliquid facere. Nicias enim *fuit* Nicerati filius, qui Siculam expeditionem differebat. Tardus enim erat in expeditionibus *ſuſcipiendis*, & (vt obtrectatores *dicebant*) non prouidus, *nec ad res gerendas promptus, vt legatur* πρακτικός, *ſtrenuus*: ſed cunctator.

Μελλονικιᾶν.τὸ βραδύνειν, καὶ ἀναβάλλεσθαι. ἀριστοφάνης. οὐ νυστάζειν ἄρ' ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν. νικίας γὰρ υἱὸς νικηράτου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους. καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐ προνοητικός, ἀλλὰ μελλητής, ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. D

NOTÆ.

Ἀριστοφάνης.] In Auibus.pag.393.v.17.18.19.

Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
Ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν.

Conſule Schol.

Μελόντων. *Atticè pro comm.*μελέτωσαν. Curent. — Μελόντων.ἀντὶ μελέτωσαν.

Μέλος τι μελλοδειπνικόν. *Sic enim legendum videtur.* Ariſtoph.*in Eccleſiaz.pag.510.v.45.* Accinam carmen aliquod futuræ-cœnæ.Et pag.511.v.10.& deinceps.O, ô, tempus iam *eſt* amicæ Mulieres, ſi modò ſumus rem peracturæ, Ad cænam *pedes* mouere, *&* ſ*altando ire*.Creticè igitur pedes Et tu moue. & v.15. Mox enim,*vel,celeriter enim* aduenit *conuiuarum Chorus.*

Μέλος τι μελλοδειπνικόν.ἀριστοφάνης. ὑπανακίνει κρητικῶς τὼ πόδε. τάχα γὰρ ἔπεισι λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκρα. E

NOTAE.

Μέλος τι.] Ariſtoph.ἐν Ἐκκλησιαζούσαις.pag.510.v.45.

Ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.

Et pag.511.v.10.11.12.& d.

Ὤ, ὢ ὥρα δὴ φίλαι
Γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν.
Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακίνει. κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
Καὶ σὺ κίνει. Et v.15. F
—Τάχα γὰρ ἔπεισι.&c.

Sequentes verſus conflati ſunt ex vnico vocabulo, quod ex variis vocibus varia ſignificantibus conſtat, de quibus ſeparatim Lexica conſule.

Μέλου. Cura. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pagin.* 308.*f.* — Μέλου.ἀντὶ μέλου.

Et reliqua

A Καὶ τὰ λοιπά μου
Μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

Et reliqua mea negocia
Cura iuſtè , vt ad hoc diei tempus , ad hunc vſque diem feciſti.

Μέλλω. ἐπὶ τοῦ βραδύνω καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ Σοφοκλῆς,

Μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾷν τι, τὰς οὔσας τέ μου,

Καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορα.

Μέλλω. Ponitur & pro, Cunctor, moror, moras necto. Dicitur & de futuro tempore apud Thucydidem. νῦ, μέλλω πολεμεῖν. *Bellum ſum geſturus.* Sophocles.

Cunctans enim ſemper facere aliquid, præſentéſque meas,

*Et abſentes ſpes perdidi.*i. Dum ſubinde cunctor, & rem differo, ſpem & quam habui, & quam non habui, perdidi.. *Et Ariſtoph.* in
B Ranis. pag. 130. v. 11.

Καὶ Ἀριστοφάνης· μηδὲν ἱκετεύω, πλὴν ὅταν μέλλω γ' ἐξεμεῖν. ἵν' ἀποξεμέσω, καὶ μὴ τότε, καὶ ὅτε λέγεις. εἰ οὕτω. τότε φησὶ λέγε, ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν. ῥᾷστα γὰρ μᾶλλον ἐξεμέσαιμι, ἐὰν εἴπῃς. μέλω δὲ, τὸ φροντίζω, δι' ἑνὸς λ' δοτικῇ.

Ne igitur, oro, dicas hoc, *niſi cum debeo vomere, niſi quum ſum vomiturus. Hoc dictu*, vt ſemel euomam, non autem tunc, *quum non ſum vomiturus*. Etenim quum loqueris, *nauſeam mihi moues, vomitúmque cies, & tuis verbis elicis.* Vel ita: Tunc (inquit) dic, ſi velis, obſeruato tempore, quo ſum vomiturus. Facillimè enim euomam, ſi dixeris. *Conſule Schol. vbi non eſt* μᾶλλον. Μέλω vero, curo, per vnicum λ *ſcribitur, & ſæpe gaudet* datiuo.

Μέλω. ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.

Μέλω. Curæ-ſum-alicui.

Μέλπηθρα. παίγνια, ἀθύρματα.

Μέλπηθρα. Ludi. Voluptates. Ludibria. Laniamenta. *Hom. Iliad. P. pag. 672. v. 6. Nam Canes ſaturati, cadaueris reliquiis illudere ſolent.*

C

Μέλποντες. ᾄδοντες, εὐφημοῦντες.

Μέλποντες. Canentes. Celebrantes. *Hom. Iliad. A. pa. 36. v. 11.*

Μελύδριον ἰωνικόν. ἀντὶ τοῦ ξυφηλόν. τοιοῦτοι γὰρ Ἴωνες. Ἀριστοφάνης.

Δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
Μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

Μελύδριον. Ἰωνικόν. Cantiuncula Ionica. Pro, Mollis, effœminata, delicata. Tales enim *erant* Iones. Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag. 505. v. 2. & 3.*

Muſæ *huc venite in meum os,*
Cantiunculâ inuentâ aliquâ Ionicâ. L. ςόμα. & εὑροῦσαι.

Μελχισεδέκ. ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ· βασιλεὺς τῶν Χα-
D ναναίων. οὗτος κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιὼν, ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σαλήμ. ὅ ἐστιν Εἰρηνόπολις. ἐν ᾗ βασιλεύσας ἔτη ριγ', ἐτελεύτησε δίκαιος, καὶ παρθένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραὰμ ὅλως. εἶναι δὲ Χαναναῖον τὸ γένος, καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου σπορᾶς ὁρμώμενον. ὅθεν, οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωτο. οὐ γὰρ ἐπρεπῶδες ἦν τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημμένον, συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει. διὸ καὶ ἀπάτορα, καὶ ἀμήτορα
E τοῦτον εἶναι φασίν. ὅτι δὲ Χαναναῖος ἦν τὸ γένος, δῆλον καὶ ἀφ' ὧν ἐκράτει, καὶ ἐβασίλευσε κλιμάτων τῶν Χαναναίων. καὶ οἷς ἐπλησίαζε παρανομωτάτοις Σοδομίταις. καὶ μέντοι καὶ ἡ Σαλήμ, ἧς ὑπῆρχε βασιλεὺς, ἡ πολυθρύλλητος Ἱερουσαλήμ ἐστιν, οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα φέρουσα τῆς Ἱερουσαλήμ. ἐκ προσθήκης δὲ τῆς ἱερου μετὰ τὴν Σαλήμ, προσλαμβάνουσα συλλαβὴν, καὶ κατὰ συνάφειαν Ἱερουσαλὴμ ὀνομασθεῖσα. διὰ δὲ τὸ ἀγενεαλόγητον, λέγεται ἀπάτωρ, καὶ ἀμήτωρ.
F ὅταν δὲ ἀκούσῃς περὶ τῶν Μελχισεδεκιτῶν ὅτι ἔθνος ὀνομάζεται, μνήσθητι τοῦ ἀποστολικοῦ, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ἐστι. τουτέστι τῶν Χαναναίων.

Μελχισεδέκ. Melchiſedec, Sacerdos Dei, Rex Chananæorum. Is vrbem in monte, qui vocatur Sion, condidit, eámque Salem nominauit, quod idem eſt, ac Εἰρηνόπολις. i. Pacis-vrbs, vrbs pacifica. In qua cùm regnaſſet annos 113, obiit iuſtus, & virgo. *i. per omnem ætatem caſtus, & coniugij expers.* Ideo verò dictus eſt expers-genealogiæ, quòd prorſus non ſit ex Abrahami ſemine: ſed ex genere Chananæo, & ex deteſtando ſemine ortus. Quamobrem etiam genealogiæ honore caret. Neque enim decorum fuiſſet, *decuiſſet*, eum qui ſummæ iuſtitiæ compos eſſet, coniungere cum ſummæ iniuſtitię genere. Quamobrem etiam hunc & patre, & matre carere dicunt. Quòd autem genere Chananæus fuerit, valde-perſpicuum *eſt* vel ex regione, cuius erat dominus, & ex climate Chananæo, cuius fuit Rex, & ex improbiſſimis Sodomis, quibus erat vicinus. Quinetiam illa Salem, cuius erat Rex, eſt illa celeberrima Hieroſolyma, *vel, Hieruſalem*, quæ nondum integrum nomen *vrbis* Hieruſalem ferebat. Sed per additionem *vocis ieroſ*, ad Σαλὴμ, aſſumptis *tribus* Syllabis, *ſcil. ieroſ*, & per coniunctionem *cum voce* Σαλὴμ *factam*, Hieruſalem eſt-vocata. Quòd autem eius genealogia nulla deſcribatur, ideo patre, & matre carere dicitur. Quum autem gentem Melchiſedecitarum audieris nominari, memento *dicti* Apoſtolici, eam eſſe generis alterius, Chananæorum ſcilicet.

Μελχισεδὲκ ἱερεὺς οὐκ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς, οὐχ ὑπὲρ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων

Μελχισεδέκ. Melchiſedec, ſacerdos non ſolùm Iudęorum: ſed etiam gentium, ſic & Chriſtus non ſolùm pro Iudęis: ſed etiá pro omnibus hominibus ſe

obtulit Deo. Auſpicatur autem ſacerdotium ea nocte, poſtquam, paſſionem.*i. crucis ſupplicium* ſuſtinuit, *ac pertulit*, quum accepto pane, & gratiis-actis, *eum* fregit, & dixit, accipite, edite, &c. Iſte Melchiſedec Abrahami tempore floruit, vir Deum colens, *pius, religioſus, quamuis eſſet* ethnicus, genus ducens à Side, filio Regis AEgyptiorum, *&* Libyæ. Qui, cùm eſſet Chananæorum ſacerdos, & Rex, vrbem condidit in eo monte, qui Sion vocatur, eámque nominauit Hieruſalem, quod eſt, Pacis-vrbs. Et in ea regnauit annos 113.

ἑαυτὸν προσενήνοχε τῷ θεῷ. ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης, ἐν τῇ νυκτὶ, μεθ' ἣν τὸ πάθος ὑπέμεινεν. ἡνίκα λαβὼν ἄρτον. καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ εἶπε, λάβετε, φάγετε, καὶ τὰ ἑξῆς. οὗτος ὁ μελχισεδὲκ ἐπὶ ἀβραὰμ ἤκμαζεν. ἀνὴρ θεοσεβὴς, ἐθνικός. καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους σίδου υἱοῦ αἰγυπτίων. βασιλέως τῆς λιβύης. ὅς τις γενόμενος ἱερεὺς, καὶ βασιλεὺς τῶν χαναναίων, ἔκτισε πόλιν, ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ σιών. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἱερουσαλήμ. ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη ριγ'. A B

Μελχισεδέκ. Melchiſedec. Iſte, cùm eſſet Chananæorum Rex, & ſacerdos ſummi Dei, Abrahamo à bello reuertenti occurrit, & panes, & vinum ipſi obtulit, & Abrahamo dixit, Benedictus Abrahâm Deo ſummo, qui condidit cœlum, & terram. Et benedictus Deus altiſſimus, qui tuos hoſtes tibi ſubactos, *& in tuam poteſtatem redactos* tradidit. Abrahamus verò decimas omnium ipſi dedit. Melchiſedec verò, ſi vocem interpreteris, ſignificat Regem pacis.

Μελχισεδέκ. οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν χαναναίων, καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεοῦ, ὑποστρέφοντι τῷ ἀβραὰμ ἀπὸ πολέμου ἀπαντήσας, ἐξήγαγεν αὐτῷ ἄρτους, καὶ οἶνον. καὶ εἶπε πρὸς ἀβραάμ. εὐλογημένος ἀβραὰμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀβραὰμ, δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἑρμηνεύεται δὲ μελχισεδὲκ, βασιλεὺς εἰρήνης.

Μελχόμ. Melchom. Offendiculum quoddam. Simulachrum hoc etiam *ſignificat*. Nam S. Scriptura ſimulachra vocare ſolet offendicula, & abominanda-piacula. Quod ſignificat odium, & rem obiectam. *i. rem odioſam, odio dignam, inuiſam, abominandam, atque reijciendam. ſ. μύσος. piaculum.*

Μελχόμ. προσόχθισμά τι. εἴδωλον καὶ τοῦτο. προσοχθίσματα γὰρ, καὶ βδελύγματα τὰ εἴδωλα προσαγορεύεσθαι εἴωθεν ἡ γραφή. ὅπερ δηλοῖ τὸ μῖσος, καὶ ἀπόβλητον. C

Μεμαγμένη μάζα. Maza piſta. Placenta ſubacta, ſiue parata. De bonis, quæ ſunt in promptu. De bonis paratis.

Μεμαγμένη μάζα. ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν.

Μεμαγμένην. Subactam, piſtam, paratam, eam, quæ eſt in promptu. Hinc etiam prouerbium, Mazam qui-pinſuit iam à me piſtam. *Eraſ. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 595. ad. 1.*

Μεμαγμένην. πεπλασμένην. καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. ἔνθεν καὶ παροιμία. μάζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. D

Μεμακκοακότα. Maccônis mente præditum. i. Deſipientem, Fatuum. Maccó enim, & Laimó fuerunt *mulieres fatuæ, ſtultæ, mutæ,* ſurdæ, hoc eſt grauiter audientes, *& difficulter percipientes ea, quæ dicebantur.* Ariſtophanes *in Equitibus. pag. 195. v. 2. & 3.* Ille verò ipſum quum videt deſipientem, Artem facit, *artem excogitat, techna, doloſque molitur.*

Μεμακκοακότα. τὸν τῆς μακκοῦς φρονοῦντα. μακκὼ γὰρ, καὶ λαιμὼ, ἐγένοντο γυναῖκες. τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. ἀριστοφάνης. ὁ δὲ, ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα τὸν [illegible] τέχνην ποιεῖται.

NOTÆ.

Ὁ δὲ ὡς ὁρᾷ.] Scribendum, vt apud Ariſtophanem in Equitibus. pag. 195. v. 2. & 3.

Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
Τέχνην πεποίηται. E

Μεμακυῖα Prompta. Cupiens. Cupida.

Μεμακυῖα. προθυμουμένη. γλιχομένη.

Μεμαώς. Promptus Cupiens. Cupidus.

Μεμαώς. προθυμούμενος.

Μεμασιλημένος. Subactus. Confectus. *N. L. ſ.* μεμυσιλημένος. *quid ſit* μυσίλη. *neſcio. verbum hinc deductum* μυσιλέομαι, οῦμαι. *perf.* μεμυσίλημαι. *particip.* μεμυσιλημένος, *Lexica docent. Vide infra* μεμυσιλημένοι.

Μεμασιλημένος. κατειργασμένος.

Μεμαυῖα. Prompta. Cupiens. Cupida. *In quodam epigrammate.*

Haud enim inter mortales potuit quamuis cupida
Reperire Clothò huic alium interfectorem.

Μεμαυῖα προθυμουμένη. γλιχομένη.

Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἐδυνάτο καὶ μεμαυῖα
Εὑρέσθαι κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα. F

Μεμβλώκατον. Pro prætereunt. Tranſeunt. Et μέμβλετό μοι. Pro, Per diligentiam contigit mihi. *Vide Euſtath. Deductum à* μεμέληται *Cura-fuit. Vide* Μέμβλω.

Μεμβλώκατον. ἀντὶ τοῦ παραβαίνουσι. καὶ μέμβλετό μοι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐπιμελείας ἐγένετό μοι.

Μέμβλωκε. Permanet. Et μεμβλωκός. Quod-aduenit, & diligentiâ paratum.

Μέμβλωκε. παραμένει. καὶ μεμβλωκός. παραγενόμενον, καὶ μετ' ἐπιμελείας κατεσκευασθέν.

Μέμβραξ.

A Μέμβραξ.
Μεμβρὰς εἶδος ἀφύας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀφύα.
Μεμελημένος. πεπονημένος.

Μεμένηνται. μεμέτρηνται. μεμένηνται, μένειν.
Μέμηλα. ἐφρόντισα. καὶ μέλει.
Μεμηλώς. ἐπιμελούμενος.
Μέμηνε. μαίνεται.

B Μεμιλτωμένον. ἀριστοφάνης. τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον, ἐκκλησίας εἶχον οἱ ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι πλάτων κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐζημίουν ζημίαν.
Μέμμιος. ὕπατος ἦν ῥωμαίων. ἔστιν ἐν τῷ ἀχαΐα.
Μεμισθαρνηκώς. ὁ μισθῷ κακῶν.

C

Μέμνη. β΄ προσώπου, καὶ μέμνημαί σου γενικῇ.

Μεμνῇτο μιμνήσκοιτο. οὕτω προσφέρεσθαι μένως. ὡς ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ. καὶ ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν, μεμνῇτό μου.

D Μέμνων. ὁ ἐς ἴλιον στρατεύσας. ἡγεῖτο μὲν αἰθιόπων, οὐκ ἦν δὲ αἰθίοψ, ἀλλὰ ἀπὸ σούσων τῶν περσικῶν, καὶ τοῦ χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἐκεῖσε ἔθνη ὑποχείρια ἔχων.
Μέμονα. προθυμοῦμαι.

Μέμορται. μεμοίραται.

Μεμωκημένος. καταπεφρονημένος.

E Μέμνονος. ὄνομα κύριον.

Μεμπτέος. μέμψεως ἄξιος.

Μεμοιραμένων. λαχόντων. κληρωσαμένων.
Μεμοίραται. μετέχει. εἴληφε.

Μεμυαλωμένα. λιπαρὰ καὶ πίονα. οὐ γὰρ γεμάτα πτύχια ὡς ἐκκλέκτα. καὶ μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν ἄμωμά τε, καὶ ἄρτια. ἐπαρᾶ-
F ται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν. αὐτὰ πηρὰ δὲ προσφέρουσι.

Μέμβραξ. Membrax. *N. L.*

Μεμβρὰς Membras. Genus apuæ. Eſt in Ἀφύα. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 327. v. 22. & 23. Schol. annot. 10.*

Μεμελημένος. Qui curæ eſt. Elaboratus. Accuratè factus.

Μεμένηνται. Menſurati-ſunt. *Manſerunt.* μεμένηκται. Manſit. *Perfectum paſſ. à verbo* μένειν. Manere.

Μέμηλα. Curaui. Et μέλει. Curat.

Μεμηλώς. Curans. Qui-curauit.

Μέμηνε. Inſaniuit. Inſanit. Furit. *Perfect. med. à* μαίνομαι.

Μεμιλτωμένον. Rubricatum. Miniatum. Minio, rubricáve tinctum. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag. 262. verſ. 1. Schol. annot. 1.* Funem fugiunt minio-tinctum. Cùm Athenienſes ad concionem ſegniter conuenirent, duo miniſtri ſolebant funem minio-tinctum extendere, eóque per forum compellere turbam in concionem, vt ait Plato comicus. Quotquot verò *minio* fuerant-inuncti, mulctam perſoluebant.

Μέμμιος. Memmius. Romanorum Conſul: Eſt in voce Ἀχαΐα.

Μεμισθαρνηκώς. Qui mercede-conductus-eſt. Mercede corruptus. Qui-mercedem-accepit. Qui-mercede male-facit. *Qui ſcelus aliquod mercede patrat.*

Μέμνη. Eſt ſecundæ perſonæ *perf. paſſ. à. i.* μέμνημαι. *quod à* μιμνήσκομαι. *fut.* μνήσομαι. *à* μνάομαι. μνῶμαι. Recordaris. Memor-es. Et μέμνημαί σου. Recordor, memor-ſum tuî. Genitiuo.

Μεμνῇτο. Memor-ſit. Recordetur. Sic ſcribendum cum circunflexo in penultima, *& cum* ι *ſub* η vt *tradit* Herodianus in Homerica proſodia, *vbi de accentuum ratione verba facit.* Et Ariſtophanes in Pluto. *pag. 47. ver. 19.* Vt meum pallium ferens, recordetur mei. *L.* μεμνῇτο.

Μέμνων. Memnon. Qui ad Ilium militauit. AEthiopum autem dux-erat, non tamen erat AEthiops, ſed è Suſis Perſicis, & Choaſpe fluuio, qui illius loci gentibus imperabat.

Μέμονα. Suſtinui. Promptus-fui. Suſtineo. Promptus-ſum Audeo.

Μέμορται. Fatale-eſt. Decretum-eſt-à fatis. *à* μείρω. *vide* Μορσιμος *apud Euſtath.*

Μεμωκημένος. *Gallicè, mocqué.* Deriſus. Contemptus.

Μέμνονος. Memônis. Nomen proprium *genitiui caſus à recto* Μέμνων. *Memnon.*

Μεμπτέος. Reprehendendus. Vituperandus. Reprehenſione, vel vituperatione dignus.

Μεμοιραμένων. Eorum, qui ſortiti ſunt aliquid. Eorum, qui ſortitò rem aliquam acceperunt.

Μεμοίραται. Particeps-eſt. Accepit. *à* μοιράομαι, ὦμαι.

Μεμυαλωμένα. Medullæ plena. Bene-nutrita, & pinguia. *De victimis agitur, quæ Deo offerebantur.* Sic enim & ipſa Lex *Deo victimas lectas, integras, & pingues offerri* iubet. Quinetiam ipſe Propheta Malachias irreprehenſas, & integra. *victimas Deo offerri* iuſſit. Imprecatur verò *diras imprecationes* illis, qui tales quidem *victimas, integras ſcilicet,* habent, mutilatas verò offerunt.

N O T AE.

Μεμυαλωμένα.] Legendum videtur μεμυελωμένα. τουτέστι μυελοῦ πεπληρωμένα. Medullæ plena. Pinguia. μυελός. ὁ, medulla. μυελόω. ῶ. Medulla-repleo. vnde particip. perf. & pluſq. p. p. μεμυελωμένος. *n. cr.*

Μεμύημαι. Initiatus-ſum. Edoctus-ſum. Didici non claudere oculos. *L.* πεπείραμαι μύειν. *Didici os claudere, Sic enim Ariſtoph. Schol. in Ranis. pag. 149. v. 2. annot. 1.* μυεῖν *dicta tradit* παρὰ τὸ μύειν, τουτέστιν κλείειν τὸ στόμα.

Μεμυκότα. Occultantem. Nictantem. Oculorum-palpebras-tegentem. *Vel eſt pluralis neutrius generis tam nominatiui, quàm accuſatiui.* Vel conglutinata, coniuncta. Et Homerus. *L.* μύουσιν Omnia verò vulnera conglutinata-ſunt, *clauſa ſunt.* Homerus *autem* ex *quadam* obſeruatione dicit *multum* in bello vulneratorum vulnera non conglutinari, *non claudi*: ſolius verò Hectoris *vulnera* per diuinam prouidentiam *clauſa tradit.* Et in epigrammate 116. *lib. 6. epigr. pag. 435.* Illum antè *in* Orbeli *montis* mugientem iugis taurum. μεμυκότα *poſitum eſt hic per ſyncopen,* pro μεμυκηκότα. *quod à* μυκάω. μυκῶ *deductum, mugio.* Mugitu vtentem, mugientem.

Μεμύημαι. δεδίδαγμαι. πεπείραμαι μὴ μύειν. A

Μεμυκότα. κρύψαντα. καμμύσαντα. ἢ κεκολλημένα. καὶ ὅμηρος. συνῆλθε ἕλκεα πάντα μέμυκεν. ἐκ παρατηρήσεως ὅμηρός φησι τῶν ἐν πολέμῳ τρωθέντων τὰ τραύματα μὴ μύειν, μόνου δὲ τοῦ ἕκτορος κατὰ θείαν πρόνοιαν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμυκότα δυσχάσι ταῦρον. ἀντὶ τοῦ μεμυκότα. μυκηθμῷ χρώμενον μυκώμενον. B

Μεμύρωμαι. Ariſtoph. *in Eccleſiazuſis. pag. 510.* O me beatiſſimam, Quę delibutum-habeo caput vnguentis Bonis, ô Iupiter. Longè tamen ſuperant Hæc omnia Thaſiæ vrnulæ. ἀμφορείδια verò, paruæ-amphoræ, parua vaſa fictilia vino ferendo deſtinata. ἀπανθήσαντα verò, quæ-deſtoruerunt. Quæ ſuum-florem-amiſerunt. Arefacta. Tabefacta. Siccata.

Μεμύρωμαι. ἀριστοφάνης. μακαριωτάτη ἐγὼ ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖς. πλὴν ὑπερπέπαικεν αὐτῶν τὰ θάσια ἀμφορείδια. ἀμφορείδια δέ, τὰ κεράμια. ἀπανθήσαντα δέ, ξηρανθέντα.

N O T Æ. C

Μεμύρωμαι. Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 510.

Θε. Ὦ μακάριος μὲν ὁ δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
Αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη.
Ὑμεῖς δ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖς θύραις,
Οἵ γείτονές τε πάντες εἰσὶ δημόται.
Ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
Ἥ τις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
Ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ. πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
Τούτων ἁπάντων τὰ θάσι' ἀμφορείδια.
Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον.
Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο.

Sic enim legendum, non autem, vt vulgata lectio habet, ἀπανθήσασα πάντα πέπτατο. D

Μεμυστιλημένοι. Epulati. Conuiuati, Qui panibus excauatis ius *culinarium* hauſerunt, & *panibus* myſteria imitantibus. *vide notas.* Vnde etiam nomen myſteriis *eſt inditum. Myſterium enim dictum eſt,* quaſi μυστίλιόν τι ὄν. i. fruſtulum quoddam panis excauati, *quo ius ſorbetur, & cochlearis vſum præſtat. vide notas.* In hoc enim feſto, *quod in honorem Theſei celebrabatur,* omnes & pultem, & alia quædam gratis edebant. μυστίλη verò vocatur panis excauatus, id eſt puls, *polenta. N. L. Hæc enim diuerſa ſunt.* Nam in Theſeis *feſtis omnes pultem, ſiue polentam* edebant. Senſus verò *huius Ariſtophanei loci, qui extat in Pluto. pag. 33. v. 19. Schol. annot. 10. Vnde Suidæ correctio petenda, hæc eſt.* O qui multas ærumnas pertuliſtis, & nullo conuiuio vnquam excepti fuiſtis. Nunc verò rem-feliciter-geſſiſtis. Paruis verò farinis dicit, id eſt panibus. Canis enim panibus ius haurientes, celeriter propter panis inopiam *hauſto iure* ſatiebantur. Hæc autem vox, μυστίλη ſcilicet, deducta eſt à nomine μάσησις. i. manducatio. *Ergo quaſi* μαστίλη *dicta.* μασάομαι μασῶμαι. *manduco, comedo. Vide Lexica.* Vel propter obſoniorum co-piam, exiguum panem, *parum panis* edebant. Vel luxi *culinario* vacantes, *& operam ſtrenuam nauantes*, hoc ſatiabantur.

Μεμυστιλημένοι. εὐωχημένοι. ζωμὸν ἀφυσσάμενοι ἄρτοις κοίλοις, καὶ μυστήρια μιμουμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστηρίοις. οἷον μυστίλιόν τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ, πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθάραν, καὶ ἄλλα τινά. μυστίλη δὲ καλεῖται κοῖλος ἄρτος. ἤγουν ἀθάρα. ἐν γὰρ τοῖς θησείοις ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς. ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες, καὶ εἰς οὐδὲν ἑστιαθέντες. νῦν δὲ εὐτυχήσαντες. ὀλιγίστοις δὲ ἀλφίτοις λέγει. ἤγουν ἄρτοις. τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀφυσσάμενοι, ταχέως ἐκορέννυντο δι' ἔνδειαν ἄρτου. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὲ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἤσθιον. ἢ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες, ὑπὸ τούτου ἐκορέννυντο. E

N O T AE. F

Μεμυστιλημένοι.] Sic apud Ariſtophanem in Pluto. pag. 33. v. 19. & pag. 34. v. 1. ſcribitur, vt hic ſcribendum.

Ὦ πολλὰ θησείοις μεμυστιλημένοι
Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις. &c.

Schol. annot. 10. μεμυστιλημένοι. ἤγουν εὐωχημένοι. ζωμὸν ἀφυσσάμενοι ἄρτοις κοίλοις, καὶ μυστήρια μιμούμενοι. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστηρίοις. [μυστήριον δὲ εἴρηται,] εἶναι μυστίλιόν τι ὄν. &c. Illic docetur quid ſit μυστίλη, & quid μυστίλλειν, & μυστιλᾶσθαι. &c. Apud Euſtathium legitur & μιστύλη, & μυστίλη, & μιστύλλειν, & μιστυλλᾶσθαι, & μυστίλλειν, & μυστιλλᾶσθαι & alibi,

A & alibi per ſimplex λ ſcribitur hoc verbum, vt hîc videmus. Quamobrem hæc ſcripturæ varietas eſt obſeruanda. μυστρον autem, idem quod μυστίλη. panis cauus ad aliquid hauriendum, ac ſorbendum. Hinc diminutiuum μυστρίον. τό. vnde pluralis ille datiuus τοῖς μυστρίοις. i. fruſtulis excauati panis. Vel, paruis panibus cauis ad ius hauriendum paratis. μυστρίον verò dictum, quod ſit quaſi μυστλίον τι, quod deductum à nomine τὸ μύστλον, quod idem eſt, ac μύστρον. Ἱμᾶν verò, ἱμᾶν, & ἱμᾶσθαι, & ἱμᾶσθαι (vnde participium ἱμώμενοι) idem ſignificant, ac ἀφύσσεσθαι, ἀντλεῖν, ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν, & λαφύσσειν. Haurire. In altum trahere, attrahere, exhaurire, abſorbere, euacuare, abſumere.

Μέμφις. ὄνομα κύριον, καὶ κλίνεται μέμφεως. ἡ δοτικὴ τῷ μέμφει, καὶ θηλυκὸν, ἡ μέμφις. ἆπις θεὸς αἰγύπτου. τοῦτον αἰγύπτιοι τιμῶσι σελήνη. B καὶ ἱερὸς ἦν ὅδε ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ μέμφις, τοῦ ἡλίου.

Μεμφίτης. ὁ ἀπὸ τῆς μέμφεως.

Μεμφωλή μέμψις.

Μεμψιβολεῖν μέμφεσθαι.

Μεμψίμοιρος. φιλεγκλήμων.

Μένανδρος ἀθηναῖος. κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ C μένανδρος ἕτερος ἀθηναῖος διοπείθους, καὶ ἡγησιστράτης περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος. κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. στραβὸς τὰς ὄψεις. ὀξὺς δὲ τὸν νοῦν. καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμῳδίας ρη. καὶ ἐπιστολὰς πρὸς πτολεμαῖον τὸν βασιλέα. καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην.

Μένανδρος λαοδικεὺς, τῆς παρὰ λύκῳ τῷ ποταμῷ. σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν ἑρμογένους τέχνην. καὶ μινουκιανοῦ προγυμνάσ- D ματα. καὶ ἄλλα.

Μένανδρος προτίκτωρ. ἱστορικός. ὅς λέγει περὶ ἑαυτοῦ. ἐμοὶ πατὴρ εὐφρατᾶς, ἐκ βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν. οὗτος δὴ οὖν ἥκιστα τῆς τῶν λόγων μετειλήχει παιδείας. ἡρόδοτος μὲν οὖν μοι ὁμόγνιος δὲ μοι τῆς πρὸς τὸν νόμον ἀπογευσάμενος παιδείας, εἶτα ἀφηνίασε τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς. ἀλλ' ἔγωγε, οὔτι χρῆναι ᾤμην, μὴ καὶ νόμοις ἐμιλῆσαι, καὶ ἐς τέλος ἱκέσθαι τῶν πόνων. καὶ δὴ ἀφικόμην ὡς μοι ὑπῆρχε δυνατόν. ἥκιστα E δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἐπιτηδεύματος οὐ γάρ μοι θυμῆρες ἦν ἀγωνίζεσθαι δίκαις, οὔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ θαμίζειν, καὶ δυνάμει τε λόγων τὰς τῶν ἐντυγχανόντων οἰκειοῦσθαι φροντίδας. καὶ τὰ σπουδαῖα τοιγαροῦν παρεὶς, καὶ τὰ χείριστα ἑλόμενος, κεχηνὼς περιενόστουν. καί μοι καταθύμιοι ἦσαν οἵ τε θόρυβοι τῶν χρωμάτων, καὶ οἱ ἁμιλλητήριοι τῶν ἵππων ἀγῶνες. ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις. οὐ μὴν, ἀλλὰ, καὶ παλαίστραις ἐναπεδυόμην. καὶ ἐς τοσοῦ- F τον ἐξώκειλα ἀφροσύνης, ὡς καὶ τὴν φαινόλην ἀποδύσασθαι. συναποδύσασθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συνεχὲς, καὶ ἄλλο ὅ, τι ἐς βίον ἀγλάϊσμα. ἐπεὶ δὲ μαυρίκιος τὸ βασίλειον ἐνεδύσατο κράτος, τοῦτο μὲν προμηθέστατα ἔχων ἐς τοὺς ὑπηκόους, τοῦτο δὲ καὶ μουσῶν ἐραστὴς, ποιημάτων τε, καὶ ἱστορίας ἥδιστα ἐπαΐων, ὡς καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκ-

Μέμφις. Memphis. Nomen proprium, & declinatur *in genitiuo*, Μέμφεως. Et datiuus τῷ μέμφει. *Vuolfi*, *Menuphis*. Et fœmineum ἡ μέμφις. Memphis. Apis, *bos*, AEgypti Deus. Hunc AEgyptij colunt vt Lunam. Hic autem bos erat Lunæ ſacer, vt Memphis, *vel, vt alij, Menuphis*, Soli. *L*. τιμῶσιν ὡς Σελήνην.

Μεμφίτης. Memphites. Ex *vrbe* Memphide, ſiue Memphi.

Μεμφωλή. Accuſatio. Conqueſtio. Querimonia. Querela.

Μεμψιβολεῖν. Conqueri.

Μεμψίμοιρος. Querulus. Ita propriè vocatur ille, qui de ſua portione conqueritur, quaſi cæteris ſit deterior. Criminandi-ſtudioſus.

Μένανδρος. Menander, Athenienſis, Comicus antiquus. Et Menander alius Athenienſis, Diopithis, & Hegeſiſtrates F. De quo multus eſt apud omnes rumor. *i. apud omnes celebris*. Noue Comœdiæ poeta, ſtrabis quidem oculis *præditus*: ſed acutum ingenium *habens*, & inſanus mulierum amator. Scripſit comœdias 108. & epiſtolas ad Ptolemæum Regem, & alias plurimas orationes proſâ.

Μένανδρος. Menander Laodicenſis, *natus in vrbe Laodicea*, quæ eſt ad Lycum fluuium. Sophiſta. Scripſit commentarios in Hermogenis artem, & Minuciani progymnaſmata, & alia.

Μένανδρος. Menander Protector, Hiſtoricus, qui de ſe ipſo ſcribit, Mihi pater Euphratas erat, ex Byzantio profectus, *oriundus. i. Byzantinus*. Hic autem eloquentiæ, & eruditionis minimè particeps-erat. *i. nec doctus, nec eloquens erat*. Herodotus verò mihi frater-germanus *erat*. *Hic* verò Legum doctrina deguſtata, ſtatim ab harum ſtudio receſſit. Ego verò & leges minimè negligendas eſſe, & ad finem laborũ perueniendum eſſe exiſtimaui, & pro viribus *ad eum* perueni. Minimè tamen huius ſtudij profeſſione ſum vſus. Haud enim mihi cordi fuit Iudiciis certare, *cauſas in foro agere*, vel regiam porticum frequentare, & eloquentiæ facultate curas aliorum, in quos inciderem, *vel, quibuſcum verſarer, & colloquerer, in me transferre*, & ſtudia mihi-conciliare. Quare præteritis *rebus ſeriis, & optimis ſtudiis neglectis*, amplexus peſſima, hianti-ore circumibam. Et mihi grati fuerunt ſtrepitus colorum, *Vuolf*. ἁρμάτων. *curruum*. *Æ. P*. ὀχημάτων, *idem*, & equorum certamina, & equeſtres decurſiones, quæ certandi cauſa fiebant, quinetiam prætcrea pantomimorum ſaltatio. Præterea verò & palæſtras frequentaui, in quibus nudus, exutis veſtibus me frequenter exercui. Et eò amentiæ progreſſus-ſum, vt & penulam, & cum ipſa veſtem etiam illi proximam exuerem, & aliud omne decus, *& ornamentum*, quod facit ad vitam. Poſtquàm verò Mauricius imperatoriam poteſtatem ſuſcepit, partim quidem de populis ſuo imperio ſubiectis maximè ſolicitus partim verò Muſarum amator, & poematum, ac hiſtoriarum auidus auditor, vt qui &

magnam noctis partem in huiuſmodi ſtudia conſumeret, atque hinc progrederetur, *& homines ad hæc ſtudia incitaret*, & pecuniis hebetiora ingenia acueret, tunc ego perlibenter obetrabam, *&* *vagabar*, & iniquo ferebam-animo, mecum-ipſe-reputans, me non habere res neceſſarias. Quia non oportebat, *nec decebat* me fruſtrà circumire, *oberrare, vagari*. Quare, ne perpetuò fruſtrà vagarer, animum appuli ad hanc hiſtoriam, eiúſque conſcriptionem ſum auſpicatus ab obitu Agathiæ. *L.* ὡσθ' ἵνα μὴ διαπαντὸς.

Μένδα. Menda, vrbs ab Eretrienſibus condita, *& colonis eò deductis*.

Μενδαῖος. Mendæus. Ex vrbe Menda.

Μένδη. Mende. Vrbs vna de Pellenæis.

Μένδην. Menden. AEgyptij ſic vocant Pana, vt caprino-vultu præditum, quod etiam ſuâ linguâ ſic hircum vocent, eûmque colunt, ne *capras, aut* hircos ampliùs edant. Hoc enim animal *eſt* ſalax, *&* *pronum in coitum*. Fuit autem & Mendeſij templum apud AEgyptios, in quo & ſimulachrum erat caprinis-pedibus-præditum, quod habebat intentum pudendum.

Μενδήσιον κέρας. Mendeſium cornu. Nili oſtium.

Μένεα πνείων. Robur ſpirans. Valde potens.

Μενεδαῖος ἵππος. Bellicus equus. *In epigrammate.*

Corpus hoc mortui dedicauit Damis

Equi, poſtquàm pectus huius valde-cruentum Mars

Percuſſit.

Μενεδαῖος. Verſoque α in η, μενεδήϊος. Bellicus. Bellicoſus. Robore-bellico-præditus.

Μενέδημος. Menedemus. *Nomen viri proprium.*

Μενεαινέμεν. μενεαίνειν. *Ion. & Dor. ſublato ι,* μεναίνειν, *inſerta ſyllaba* με, *formatum* μενεαινέμεν. Vehementer-cupere. Promptum-eſſe. Studêre.

Μενεθεύς. Menetheus. Nomen proprium. Et Μενεσθεύς. Meneſtheus. *Nom. prop.*

Μενεκλείδης. Meneclides. Meneclis-filius.

Μενεκράτης. Menecrates. Comicus. Eius fabulę *ſunt cùm aliæ, tum illa, quæ vocatur* Manector, vel Hermioneus, *ſiue Hermionenſis.*

Μενεκράτης. Menecrates. Medicus Syracuſanus. Hic autem nullam quidem mercedem accipiebat pro curatione. Sacrum enim morbum curabat: ſed à ſanatis illud poſtulabat, vt ſe ipſius ſeruos eſſe-faterentur, ſeque Iouem vocabat, & Deos, quos ipſe ſanauerat, vni-cuique nomen imponens, alij quidem, Mercurij, alij verò, Apollinis.

Μενέλαος. Menelaus. Demoſthenes in Philippicis, frater Philippi ab-eodem-patre-procreatus.

Μενέλαος. Menelaus, AEgæus, Poeta-heroicus. Thebaidem ſcripſit 12. libris. & alia.

Μενεποὶ θεοί. *Ariſtoph. Auibus. pag. 428. v. 28.* Patientes *ſunt* Dij. Et ſi *ille, qui victimam Deo vouit, eam ipſi* non reddat, *neque perſoluat, tunc* coitum. *i. coitus Venerei precium exigimus.* Μενεποὶ, pro ἀνεξίκακοι. i. tolerantes-malorum, nec ſtatim vlciſcentes *hominum mala, flagitia, ſcelera peccata.* Conſtantes, & firmi, & qui-non facilè-decipiuntur. Μισητία verò *dicitur* in res-venereas intemperans-procliuitas. Vide tamé ne fortè

τος μέρος καταναλίσκειν περὶ τὰς τοιαύτας A
φροντίδας, καὶ παρορμᾶν ἐντεῦθεν, καὶ ὀξύνειν τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλυτέρους τὸν λογισμὸν, ἀγαπητῶς ἂν τῷ πέπειγμαι ἀλύειν, καὶ δυσανασχετεῖν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ἔχειν ἀναλογιζόμενος, ἦν, ὡς οὐκ ἦν χρεὼν ἀνόνητα με περινοστεῖν. ὥστ' αὖ οὐκ μὴ διαπαντὸς κενεμβατοίην, ὡρμήθην ἐπὶ τήνδε τὴν συγγραφὴν ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀγαθίου, καὶ τῆς ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.

Μένδα, ὑπὸ ἐρετριέων ᾠκισμένη. B

Μενδαῖος ὁ ἀπὸ τῆς μένδης.

Μένδη. πόλις μία τῶν ἐν πελλήνη.

Μένδην. οὕτω καλοῦσι τὸν πᾶνα αἰγύπτιοι ὡς τραγοπρόσωπον. τῷ καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν. καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει. καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἔτι μὴ ἐσθίειν τράγους. ὀχευτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τοῦ μενδησίου παρ' αἰγυπτίοις. ἐν ᾧ καὶ ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν, ὀρθὸν ἔχον C
τὸ αἰδοῖον.

Μενδήσιον κέρας. τὸ τοῦ νείλου στόμα.

Μένεα πνείων. μεγάλη δυνάμενος.

Μενεδαῖος ἵππος, ὁ πολεμιστήριος.

Σῶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἵσατο δᾶμις

Ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸν ἄρης

Τύψε.

Μενεδαῖος, καὶ κατὰ τροπὴν μενεδήϊος. D

Μενέδημος.

Μενεαινέμεν. προθυμεῖσθαι.

Μενεθεύς. ὄνομα κύριον. καὶ μενεσθεύς.

Μενεκλείδης.

Μενεκράτης. κωμικός. δράματα αὐτοῦ. μανέκτωρ, ἢ ἑρμιονεύς.

Μενεκράτης. συρακούσιος ἰατρός. οὗτος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας. ἐθεράπευσε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον. δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους, ἀπῄτει. καὶ δία ἑαυτὸν ἐκάλει. θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ. τιθεὶς ἑκάστῳ προσηγορίαν. τῷ μὲν ἑρμοῦ. τῷ δὲ ἀπόλλωνος. E

Μενέλαος. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς, ἀδελφὸς φιλίππου ὁμοπάτριος.

Μενέλαος. αἰγαῖος ἐποποιός. ἔγραψε θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ιβ'. καὶ ἄλλα. F

Μενεπτοὶ θεοὶ, καὶ μὴ ἀποδιδῶσι μισητείας. ἀντὶ τοῦ ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι. ὑπομονοι, καὶ βέβαιοι, καὶ οὐκ εὐεξαπάτητοι. μισητεία δὲ, ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασία. μὴ πο-

A τι μὲν τοι γενικώτερόν ἐστιν ἡ ἀπληστία. ἡ αἰσχροκέρδεια.

ne fortè generalius ſit inſatiabilis libido, *vel* turpisquæſtus.

N O T Æ.

Μενετοὶ θεοί.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 428. v. 28. Sic habet ſcriptum,

Μενετοὶ θεοὶ καὶ μὴ *πεδιδῷ, μισητίαν. *pro, ἀποδιδῷ.

Conſule Schol. annot. 11. & noſtras notas in hunc verſum.

Μενεχάρμης. ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις.

Μενεχάρμης. Tolerans-in-prælijs. Qui-conſtanter-in-pugnis-manet. Bellicoſus.

Μένεχμος. ὄνομα κύριον.

Μένεχμος. Menechmus. Nomen proprium.

B Μενξίτιον. ὄνομα τόπου.

Μενξίτιον. Menxitium. Nomen loci.

Μενθῆρες. αἱ φροντίδες.

Μενθῆρες. Curæ. Solicitudines. *q. d.* μενεθῆρες, *quia corporis, animique vires, & neruos venantur, & depaſcunt.*

Μένιππος. ὁ κυνικός. ἔστιν ἐν τῷ φαιός.

Μένιππος. Menippus, Cynicus. Eſt in voce φαιός.

Μένιππος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, κέρκωπες, καὶ ἄλλα.

Μένιππος. Menippus, Comicus. Eius fabulæ ſunt Cercopes, & aliæ.

Μενοεικής. ὁ αὐτάρκης. καὶ μενοεικέα.

Μενοεικής. *Animo-cedens. Animo-conueniens. Animo-gratus.* Qui ſuis-bonis-eſt contentus. Et μενοεικέα δῶρα, *apud Hom. vt ait Euſtath.* 1176.29. οἷς τὸ μένος τινὸς εἴκει. *Dona, quibus alicuius ira cedit, & placatur. Nã, vt canit ille, Munera, crede mihi, placant hominéſque, Deóſque, Placatur donis Iuppiter ipſe datis. Et* μενοεικὲς βρῶμα, *cibus, qui corporis viribus alendis ſufficit, &c.*

C Μένος. δύναμις. ὁρμή. διαφέρει δὲ τὸ μένος, τοῦ θάρσους. τὸ μὲν γὰρ μένος, ἐστὶ τοῦ σώματος. τὸ δὲ θάρσος, τῆς ψυχῆς.

Μένος. Robur. Vis. Vires. Impetus. Differt autem μένος à nomine θάρσος τό. Audacia. Fiducia. Nam μένος quidem. i. robur, eſt corporis, θάρσος verò. i. audacia, eſt animi.

Μενοῦνγε. ἐκ συνδέσμων τριῶν, τὸ ἀληθές. μᾶλλον μὲν οὖν.

Μενοῦνγε. *Vocabulum eſt compoſitum* ex tribus coniunctionibus, μὲν, οὖν, γέ. *Significat autem id*, quod *eſt* verum. Reuera. Profectò. Et μᾶλλον μὲν οὖν. Imò verò potiùs.

Μένω. γενικῇ. ἡ δὲ Ὀλυμπιὰς ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς ἔμενε λογισμῶν.

Μένω. Maneo. Permaneo. *Ponitur interdum cum prepoſitione* ἐπὶ, *&* genitiuo. vt, Olympias verò in ſuis cogitationibus, *& conſilijs*, permanebat.

D Μένων Ἀθηναῖος. οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν πλουτεῖν ἰσχυρῶς. ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως πλείω λαμβάνοι. ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαίνοι. φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵν' ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην. ἐπὶ τὸ δὲ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη, συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν, καὶ ψεύδεσθαι, καὶ ἐξαπατᾶν. τὸ δὲ ἀπλοῦν, καὶ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι. στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα. ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἐγίνετο ἐπιβουλεύων. E καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα. τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε. χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν. ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾷστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους, καὶ ἀδίκους, καὶ ὡς εὖ ὡπλισμένους, ἐφοβεῖτο. τοῖς δὲ ὁσίοις, καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν, ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δέ τις F ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, καὶ δικαιότητι, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι. τῷ πλάσαι ψευδῆ. τῷ φίλους διαγελᾶν, τὸν δὲ μὴ πανοῦργον, ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων φιλίας, τοὺς πρώτους τούτῳ ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. τὸ δὲ

Μένων. Menon Athenienſis. Hic manifeſtè diuitias vehementer appetebat, & magiſtratus affectabat, vt plura acciperet. Et honorari cupiebat, vt maiorem quæſtum faceret, & maxima potentia præditis amicus eſſe volebat, *ac potentiſſimorum amicitias ambibat*, ne ſuorum facinorum daret pœnas. Eorum verò, quæ cuperet, conficiendorum viam compendioſiſſimam, *& expeditiſſimam* eſſe putabat, ipſam peierandi, mentiendi, fallendíque rationem. *i. ipſa periuria, mendacia, & fallacias, atque fraudes.* Simplicitatem verò, *candorem*, & veritatem ſibi ſtulticiam eſſe ducebat. Conſtabat autem ab eo neminem amari, cui verò ſe amicum eſſe dicebat, huic ipſum inſidiari manifeſtè conſtabat. Et hoſtem quidem nullum deridebat: ſed quaſi ſuos familiares omnes derideret, ita perpetuò loquebatur. Et hoſtium quidem poſſeſſionibus, *bonis* non inſidiabatur (Difficile enim eſſe putabat, eorum bona capere, qui ea cuſtodirent, & ſibi cauerent) ſed res amicorum tantùm putabat ſe ſcire facillimè ſurripi poſſe. Et quos periuros, & iniuſtos eſſe norat, eos etiam vt bene armatos metuebat. Viris verò piis, & veritatis amantibus, vt ignauis vti conabatur. Vt autem alius pietate, & iuſticia gloriatur, ita Menon facultate fallendi, commentis mendaciorum, & amicorum deriſione gloriabatur. Hominem verò non callidum, & verſutum, rudem, & indoctum eſſe indicabat. Et apud quos primas obtinere, *primóque loco eſſe* conabatur, amicitiam, *& amicos* criminando, *vel, calumniis onerando*, hos primos hoc *modo* putabat eſſe-parandos.

Vt autem milites obtemperantes redderet, iniuriarum ſocietate *hoc efficere* moliebatur. Coli verò, & obſeruari ſe volebat, oſtentans ſe & maximè poſſe, & velle iniuriam-facere. Quoties verò quis ab ipſo defeciſſet, in beneficij loco recenſebat, quòd eius familiaritate vſus, ipſum non perdidiſſet. *L.* ἀρισ-ῶν. *vel Æolicè dictum* ἀρίσαιτο.

πειθομένους στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τῆς συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. τιμᾶσθαι δὲ, καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου, ἐπιδεικνύων ὅτι πλεῖστα δύναιτο, καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. εὐεργεσίας δὲ κατέλεγεν, ὅτε τὶς αὐτοῦ ἀφίσταιτο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ, οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. A

Μεντίδιος. Mentidius. Nomen proprium. — Μεντίδιος. ὄνομα κύριον.

Μέντωρ. Μέντορος. ὁ. Mentor, Mentoris. Nomen proprium. — Μέντορος. ὄνομα κύριον.

Μέντοι. Tamen. τὸ δὲ σοὶ, σὺν τοί. i. præpoſitio σὺν, cum pronomine σοὶ, cum te, pro, tecum, apud nullos Græcos *reperitur, niſi apud poetas, vt apud Homerum Iliad.* 1. *pag.* 344. *v.* 23. ἀλλ' Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τι, καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι. — Μέντοι. ὅμως. τὸ δὲ συντοῖσι, παρ' οὐδενὶ τῶν ἑλλήνων. B

Μενοικεύς. Menœceus. *Nomen proprium viri.* — Μενοικεύς.

Μενοινή. Vis, & acies animi. Alacritas. Cupiditas. Impetus-animi. — Μενοινή. ἡ προθυμία.

Μενοινᾶος. *Poet. à* μενοινάω. μενοινῶ *deductum, addita ſyllaba* ος Qui fertur-impetu-animi. Vehementer-cupiens. — Μενοινᾶος.

Μενοίτιος. Menœtius. Nomen proprium. — Μενοίτιος. ὄνομα κύριον.

Μεραρχία. Merarchiæ, dux Chiliarchiæ, virorum 2048. Quidam etiam *hoc* vocant Telos. Et ipſum *horum ordinum* ducem *appellant* Menarcham, & Telarcham. *L.* τελάρχην. — Μεράρχια. αἱ δύο χιλιαρχίαι, αἱ δέ εἰσι βμη. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην, καὶ τελετάρχην. C

Μεριδαρχίας Meridarchias. *Ita vocant partium, ordinúmque militarium præturas. Idem autem videtur μεραρχία, & μεριδαρχία. Illud à μέρος, τὸ pars. Hoc, à μερίς. ἡ. particula, portio, pars.* ἀρχὴ, *vtrique commune.* — Μεριδαρχίας.

Μεριτίας. Per decarchias. Per decurias. — Μεριτίας. κατὰ δεκαρχίας.

Μερίζω. Accuſatiuo. Partior. Diuido. — Μερίζω. αἰτιατικῇ.

Μερίς. *Particula. Portiuncula. Portio. Pars.* Hæreditas. — Μερίς. ἡ κληρονομία.

Μερὶς, οὐ πνίξ. Portio, non ſuffocatio. Cùm potentiores victum infirmiorum raperent, & propterea *infirmiores à potentioribus* ſuffocarentur, quia *parentes, vel cognati, vel amici* ipſis opem ferre, *& potentiorum iniuriâ, atque vim ab ipſis prohibere* non poterât, excogitata-eſt partitio. Quare quiuis æqualem portionem accipiens, acclamabat. Portio, non ſuffocatio. Vel ita ſcribe. Μερὶς οὐ πνίγει. Portio non ſuffocat, *ſtrangulat, iugulat, necat.* Quum igitur potentes *victū infirmiorum* rapiebant, erat ſuffocatio. Quum verò excogitata eſt partitio, *tunc* omnes dicebant, Portio, non ſuffocatio. *Er. ad. Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 738. *ad.* 22. *Partitio, non præfocatio.* — Μερὶς οὐ πνίξ. τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα βοηθεῖν αὐτοῖς οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός. καὶ ἕκαστος ἑκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων, ἐπεφώνει μερὶς, οὐ πνίγει. ὅτε οὖν οἱ δυνατοὶ ἥρπαζον, ἦν πνίξ. ὅτε δὲ ἐπινοήθη ὁ μερισμὸς, ἔλεγον οἱ πάντες μερὶς, οὐ πνίξ. D

Μερίτης. Particeps. Polybius. Cùm autem multa corpora, *multos captiuos,* & pecudes vndique-abegiſſent, nullius horum, quæ capta-fuerant, *quenquam* participem fecerunt. — Μερίτης. συμμεριστὴς, πολύβιος. καὶ πολλὰ περιελασάμενοι σώματα, καὶ θρέμματα, τούτων οὐδενὸς μερίτην ἐποιήσαντο τῶν ἁλόντων. E

Μερίτης. Alicuius rei particeps. Polybius. Cuſtos autem ſtatim aperit, ſperans ad ſe quoque aliquid illius egregiæ-prędæ peruenturum, quòd rerum importatarum particeps ſemper fieret. — Μερίτης. ὁ τινὸς πράγματος μεταλαγχάνων. πολύβιος. ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τῆς εὐαγρίας, διὰ τὸ μερίτην αὐτὸν ἀεὶ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων.

Μερκηδῖνον. Mercedinum. Quidam locus. — Μερκηδῖνον τόπος τίς.

Μερμαίρω. Curo. Vel iraſcor. — Μερμαίρω. φροντίζω. ἢ χολῶ.

Μέρμερα. Res curâ dignæ. Res difficiles, graues, arduæ, moleſtæ. — Μέρμερα. μερίμνης ἄξια. χαλεπά. F

Μερμηρίζω. Meditor. Cogito. Sum ſolicitus. — Μερμηρίζω. μεριμνῶ.

Μερμερόης. Mermeroes. Nomen proprium. vt, *Ait* Mermeroen nobis ſignificaſſe, regiónem illam non eſſe memoratu-dignam, neque tanti faciendam, vt pro ea paranda pugnes, neque expeditione regia dignam: ſed vnam eſſe de gentibus circum Caucaſum habitantibus. *L.* ἐνεργετείας. — Μερμερόης. ὄνομα κύριον. τὸν μερμερόην ἡμῖν σημᾶναι, ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ ἧν περιμάχητος, οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατείας, ἀλλ' ἐν ὑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν καύκασον.

A Μέρμις. τὸ χοινίον.

Μερόη. νῆσος κατὰ τὸν ὠκεανόν. εἰ καὶ πλωτέρω μερόης τὸν ἴχνος ἐρείσῃς.

Μερόλαος. ὄνομα κύριον.

Μέροψ, καὶ μέροπες, οἱ ἄνθρωποι. ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην ἔχει τὴν ὄπα, ἤτοι τὴν φωνήν.

Μερόπη. ὄνομα κύριον. καὶ μεροπὶς, ἡ κῶς νῆσος.

Μέσαβον. τὸ μέσον τῶν βοῶν ξύλον.

B

Μεσάγκυλος.

Μέρμις μέρμιθος ἡ. Funis. Funiculus.

Μερόη. Meroe. Inſula in Oceano. vt, Etiam ſi vltra Meroen tuum veſtigium fixeris.

Μερόλαος. Merolaus Nomen proprium.

Μέροψ. Homo. Et μέροπες. Homines. Sic dicti, quòd habeant μεμερισμένην ὄπα, diuiſam, diſtinctámque vocem.

Μερόπη. Merope. Nomen proprium. Et Meropis, Cos inſula.

Μέσαβον. Medium boum lignum. *Lignum inter boues iunctos medium. Iugi crena, vbi ceruices boum loris colligantur.*

Μεσάγκυλος. *Epithetum teli, quod eſt amentatum. vt,* μεσάγκυλα δόρατα. *Amentata haſta. i. amentis; hoc eſt loris in medio ligata, ad acriùs iaculandum, & feriendum. Et interdum ſubſtantiue ponitur, vel ſubauditur nomen ſubſtantiuum. Euripides Andromacha. pag. 547. v. 1133.* Οἱ δ᾽ ἐστὶ, μεσάγκυλ᾽, ἐκλυτοί τ᾽ ἀμφώβολοι. *Sagittæ, amentata-iacula, ſpiculáque miſſilia. Euſtath. docet* μεσάγκυλον *eſſe teli, ſiue iaculi genus, quod neutro genere profert. Vide pag. 344. 14.* ἴσειν ἀγκύλη.

Μεσαπίων. ἄρτος. ἔψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου. μεσαπίωνα. πρόξενος ἀθηναίοις φησὶ πολεμῆσαι πόλεμον.

C Μεσάτμῳ. τῷ κανόνι, τῷ μέσῳ καλάμῳ τοῦ ἱστοῦ.

Μεσαπίων. Panis. *N. L.* Cibus. Eſt nomen Tyranni, *qui* Μεσαπίων *i. e. Meſſapion, vocatur. vt,* Proxenus Meſſapionem Athenienſibus bellum feciſſe dicit.

Μεσάτμος. Regula. Medio telæ calamo, *ſiue ligno rotundo: ſed longo, circa quod tela voluitur à textoribus. Vide ictis in noſtro Dor. Lex. Telæ iugum latini vocant, Itali, Subio, à ſubeundo telæ onere.*

Μεσαύλιον. κυρίως μὲν, ἡ μέση θύρα. κεῖται δὲ αὐτὶ τοῦ μεσαύλιον, ἢ μεσαύλιος, ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς.

Μεσαιπόλιος. ὡμογέρων. μιξοπόλιος.

Μεσαύλιον. Propriè quidem ipſa media ianua *ſic vocatur,* Ponitur etiam pro μέσαυλον. *Sic enim legendum videtur.* Medium inter duas aulas ſpatium. Vel μεσαύλιος. Medius aulæ locus.

Μεσαιπόλιος. Ad-mediam-caniciem-progreſſus. Semicanus. *Is, de quo dici poteſt, vt Virgil. de Charonte. AEn. lib. 6. pag. 253 ver. 24. Si pro Deo, ponas, viro,* Iam ſenior: ſed cruda viro, viridiſque ſenectus. Qui-mixtam-caniciem habet. Mixtos-canos-habens.

D Μεσαίτατος. ὁ μέσος. καὶ μεσαίτατον, τὸ ὑψηλόν.

Μεσαίτατος. Maximè-medius. Medius. Et μεσαίτατον. Altum. Excelſum. *Q. d. Quod eſt in medio terræ, celíque ſpatio.*

Μεσεγγύημα. μεσεγγύημά ἐστιν, ὅταν οἱ συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων, οὐ κατὰ τρόπον, οὐδὲ δικαίως ἐσομένων, ἢ περὶ ὧν, ἐξ ὧν τις βλάβη γενήσεται τῇ κοινῇ τῆς πόλεως, ὑπὲρ τῆς πραχθείσαι καὶ τὰς συνθήκας, μισθόν τινα ὁρίσαντες παρακατατίθενται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅπως ἂν ἀμφοτέροις τοῖς

E μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ συγκειμένα βεβαιώσωσι.

Μεσεγγύημα. *Sic vocatur ſponſionis-interpoſitio, & fideiuſſio, & pecuniæ apud aliquem ſequeſtrem depoſitio, quod fit,* quum illi, qui inter-ſe pacta-fecerunt de rebus, quæ nec ſecundum *laudatam* rationem, nec iuſtè, *i. nec iuſtè* ſunt futuræ, vel de *rebus* illis, vnde damnum aliquod ad Rempub. eſt redundaturum, *quum, inquam, de talibus rebus homines inter ſe pacti,* vt fiant ſecundùm pacta, mercede aliquâ conſtitutâ, pecuniam apud communem amicum deponunt, prout vtrique parti viſum-fuerit, eam exacturi, ſi prima-pacta confirmarint.

NOTAE.

Ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι.] Fortaſſe locus ita legendus, τοῦτο ἐκπραξάμενοι ἄρα, ἂν τὰ συγχ. &c.

Μεσεγγύημα. τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ᾽ ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως. καὶ μεσεγγυήσασθαι, τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται.

Μέσερ. ἡ αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μεσερίμ.

F Μεσέγγυος. μεσίτης. ἐγγυητής. μέσος δύο μερῶν.

Μεσεγγυοῦνται. ἐγγυηταὶ γίνονται, ἢ ἐγγυητὰς ποιοῦνται. ὡς καὶ ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν.

Μεσηγύς. μεταξύ.

Μεσεγγύημα. Pacta pecunia apud aliquem virũ medium. *i. apud ſequeſtrem,* reſtitutionis ſponſorem, *depoſita.* Et μεσεγγυήσασθαι dicitur hoc facere. *i. ſignificat, Aliquam pecuniam deponere apud aliquem ſequeſtrem, qui eam parti victrici tradat.*

Μέσερ. Meſer. AEgyptus. Eſt in Μεσερίμ.

Μεσέγγυος. Mediator. Interceſſor. Interuentor. Sponſor. Fideiuſſor. Duarum partium medius. *Qui medius eſt inter duas partes. Sequeſter.*

Μεσεγγυοῦνται. *Vel,* μεσεγγυοῦνται. Sponſiores, ſiue fideiuſſores ſunt, vel fiunt. Vt & Iſocrates in *oratione* contra Sophiſtas.

Μεσηγύς. In-medio. Inter. Interim.

Μεσσῆς πηγή. Meſcis fons. Et Μεσσηΐδος γῆς. Meſcidis terræ.

Μεσσῆς πηγή. καὶ μεσσηΐδος γῆς. A

Μεσῆλιξ. Mediam-ætatem-habens. In-ætate-media conſtitutus.

Μεσῆλιξ. ὁ μέσος τῇ ἡλικίᾳ.

Μεσημβρίζω. Meridio, ſeu meridior. Et μεσημβρινός. meridianus.

Μεσημβρίζω καὶ μεσημβρινός.

Μεσσήνη. Meſſene. Nomen vrbis. Et Meſſenius, qui eſt ex Meſſene.

Μεσσήνη. ὄνομα πόλεως, καὶ μεσσήνιος, ὁ ἀπὸ τῆς μεσσήνης.

Μεσιτεύειν. In-medio-ſitum eſſe. *Mediatorem eſſe. Interceſſorem, Internuncium, Sequeſtrem eſſe. Vel apud-ſequeſtrem eſſe. Vel apud ſequeſtrem manere.* Vt, Conſtituerunt autem, vt in Cypro pecuniæ apud-ſequeſtres-eſſent, apud quos ipſis placuiſſet. *L.* αὐτοῖς εὐδοκηθῇ.

Μεσιτεύειν. ἀνὰ μέσον κεῖσθαι. τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς ἂν αὐτοῖς εὐδοκηθῇ. B

Μεσίτης. Mediator. Qui medius inter aliquos intercedit, ad pacem faciendam. Pacificator.

Μεσίτης. ὁ εἰρηνοποιός.

Μέσμα. Meſma. Nomen vrbis.

Μέσμα. ὄνομα πόλεως.

Μεσσόα. Meſſoa. Locus *ita vocatus.*

Μεσσόα. τόπος.

Μεσοβασιλεύς. Interrex. Poſt Romuli mortem, cùm Romæ interregnum eſſet, annum totum Senatus rerum communium adminiſtrandarum auctoritatem habuit, quinque-dierum principatu illuſtrioribus Senatoribus delato, quos Interreges nominarunt.

Μεσοβασιλεύς. μετὰ θάνατον ῥωμύλου, ἀναρχίας οὔσης ἐν τῇ ῥώμῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ἡ σύγκλητος τὸ κῦρος τῶν κοινῶν εἶχε πραγμάτων. πενθήμερον ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανεστέροις τῶν βουλευτῶν, ἐκ διαδοχῆς κατανέμουσα. οὓς μεσοβασιλεῖς ὠνόμαζον. C

Μεσόγαιον Accuſatiuo. *N. L. f.* αἰτιατικῇ, *accuſatiuus. Sed & nominatiuus eſſe poteſt, & vocatiuus.* Mediterraneum. Μεσόγεως verò, medius in terra. *Mediterraneus. In medio terræ ſpatio ſitus.*

Μεσόγαιον. αἰτιατικῇ. μεσόγεως δὲ, ἀντὶ τοῦ μέσος κατὰ τὴν γῆν.

Μεσόδμη. In medio *poſita columna. Columna in medio domus ſpatio collocata, vel inter trabes ſita columna. Vel lacunaria, vt apud Hom. Odyſſ. Υ. pag. 614 P. Vel foramen, per quod malus in imam nauis partem immittitur, vt firmetur. Vide Euſtath. in* Μεσόδμαι.

Μεσόδμη. κατὰ τὸ μέσον.

Μεσολαβηθείς. Medius captus. Interceptus Hoc eſt, interea correptus. vt, Filio autem perſuaſit, vt, ſi fortè ipſe fatis interciperetur, bellum Romanis inferret.

Μεσολαβηθείς. τὸν δὲ υἱὸν ἔπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ ῥωμαίων πόλεμον. τουτέστιν ἐν τῷ μεταξὺ συσχεθείς. D

Μεσομήδης. Meſomedes, Cretenſis, Lyricus, qui fuit Adriani temporibus. Eius libertus, vel ex præcipuis amicis. Scripſit in Antinoi laudẽ, qui Adriano erat in deliciis. Et alia diuerſa carmina. Antoninus Syllæ ſepulchrum perueſtigatum, *ac repertum* inſtaurauit, & Meſomedi, qui leges citharædicas conſcripſit, cenotaphium excitauit. Huic quidem *hunc honorem detulit*, quòd & cithara-canere didiciſſet. Illi verò, quòd eius crudelitatem imitaretur.

Μεσομήδης. κρής. λυρικός. γεγονὼς ἐπὶ τῶν ἀδριανοῦ χρόνων. ἀπελεύθερος αὐτοῦ, ἢ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις. γράφει οὖν εἰς ἀντίνοον ἔπαινον. ὃς ἦν ἀδριανοῦ παιδικά. καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. ἀντωνῖνος τὸ τοῦ σύλλου μνημεῖον ἐπιζητήσας, ἐπεσκεύασε. τῷ τε μεσομήδει τῷ τοὺς κιθαρῳδικοὺς νόμους συγγράψαντι, κενοτάφιον ἔχωσε. τῷ μὲν, ὅτι καὶ κιθαρῳδεῖν ἐμάνθανεν. ἐκείνῳ δὲ, ὅτι τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ἐζήλου. E

Μέσον. Medium. Quod paris, & æqui particeps eſt. Nam in moralibus virtutibus, exceſſus, & defectûs, qui ſunt inter ſe contrarij, ſub vitio ſunt, *in vitio ponuntur*. Virtutes verò, quæ ſunt in eorum medio ſitæ, ad aliud genus referuntur. Nam virtuti ſubiiciũtur. Vel quia *virtutibus* iſtis accidit, vt non ſolùm ſint *eorum* mediæ: ſed etiam extremis vtriſque contrariæ. Nam ex magno, & paruo, quorum illud quidem, in exceſſu, hoc verò, in defectu ſpectatur, id etiam, quod inter eos eſt interiectum, par, *& æquale* ſub eodem genere *continetur*. Eſt igitur propriè medium, quod per extremorum mixtionem eſt tale, & neceſſariò ſub eodem genere eſt, ſub quo ſunt extrema. Virtus verò non ita *dicitur eſſe* vitiorum media. Medium enim æquivocè dicitur. Nam & in circulo centrum dicitur medium. Sed & in terminis *ſyllogiſmi* medius *dicitur*, qui alteri quidem ſubiicitur, de altero verò prædicatur. Vel omnino, qui bis in propo-

Μέσον. τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. ἐπὶ γὰρ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν, αἱ μὲν ὑπερβολαὶ, καὶ ἔνδειαι ἐναντίαι οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν εἰσίν. αἱ δὲ ἀρεταί, μέσαι αὐτῶν οὖσαι, ὑπ' ἄλλο γένος εἰσί. ὑπὸ γὰρ τὴν ἀρετήν. ἢ ὅτι συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἑκατέρῳ τῶν ἄκρων. ἐκ γὰρ τοῦ μεγάλου. καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μὲν, ἐν ὑπερβολῇ, τοῦ δὲ, ἐν ἐνδείᾳ. καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἴσον ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἐστίν. οὖν κυρίως μέσον, τὸ κατὰ μίξιν τῶν ἄκρων τοιοῦτον ὄν, καὶ ἀναγκαῖον ὑπὸ ταὐτὸν εἶναι γένος τοῖς ἄκροις. ἡ δὲ ἀρετὴ, οὐχ οὕτω τῶν κακιῶν μέση. ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται. λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ μέσον τὸ κέντρον. ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος, ὁ τῷ μὲν, ὑποκείμενος. τοῦ δὲ κατηγορούμενος. ἢ ὅλως ὁ δὶς F

A λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς, καὶ τοῖς τοιούτοις. λέγεται γὰρ μέσος, ὅταν ἀμφοῖν μετέχῃ τῶν ἄκρων. τῇ θέσει γὰρ, καὶ μίξει, καὶ κράσει τῆς χρήσεως, ἐν ἅπασιν αἴτιον ὁ μέσος ἔχει. Ὅμηρος, εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε. οὐκ ἔστι εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσως δικάσατε. μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι, μήτε ἐμοί. διὸ καὶ ἐπιφέρει. μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ, ἐγὼ δ' ἴσχομαι μέσος. ἀντὶ τοῦ, ἡττῆμαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληφθέντων. ὅτι μεσότης, οὐ μέχρι οὐ δύναται μᾶλλον, καὶ ἧττον B γίνεσθαι. ἡ δὲ ὑπερβολὴ, καὶ ἡ ἔλλειψις ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἀόριστον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα.

in propoſitionum complexionibus, & ſimilibus ſumitur. Dicitur enim medius, quum vtriuſque extremi eſt-particeps. Poſita enim, & mixtione, & temperamento affectionis, in omnibus medius cauſam habet. Homerus. In medium vtriſque iudicate. Non eſt, *non ſignificat*, in medium progreſſi: ſed medie, *medium ſeruantes*, iudicate, nec illi, nec mihi gratificantes. Quamobrem etiam ſubiicit, Neque auxilij cauſa, *vt ſcil. alteri feratis opem.* Ego verò teneor medius. Pro, Victus-ſum. *Quod dictum* per tranſlationem *ſumptam* ab athletis, *ſiue pugilibus*, quorum mediæ *corporis partes ab aduerſariis* ſunt-captæ, *& correptæ, adeò vt effugere nequeant. Sic apud Ariſtoph. accipitur hoc loquendi genus. In Ranis. pag.149. v.14. Schol. annot.5. In Equitibus. pag.211. v.2. Item in Acharnenſibus. pag.284. ver.26. Schol. annot.17. vnde Suidas. Et in Eccleſiaz. pag.491. ver.13.* Medietas autem, & modus non poteſt magis, & minus fieri, exceſſus verò, & defectus *poteſt & augeri, & minui, & ideo maius, & minus recipere poteſt.* Quoniam *autem hoc vtrunque* in infinitum progreditur, propterea eam vocarunt infinitam dyadem.

Μεσοπορῶ. μέσην ὁδεύων.

Μεσότης. ἀληθές. ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταὶ, μάλιστα ἡ δικαιο- C σύνη.

Μεσουρανήσαντος ἡλίου.

Μεσοῦται. πληροῦται.

Μεσῶ. γ. συζυγίας τῶν περισπωμένων. Εὐριπίδης μηδείᾳ. ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα κοὐδέπω μεσοῖ.

Μεσοπορῶ. Mediam-viam-eo.

Μεσότης. Medietas. Mediocritas. Morales virtutes ſunt mediocritates, non autem extremitates. Præcipuè verò Iuſticia.

Μεσουρανήσαντος ἡλίου Cœli iam medias Sole tenente vias. vel, Medium cœlum Sole tenente.

Μεσοῦται. Repletur. *Ad medietatem perducitur.*

Μεσῶ. Medius-ſum. Ad-medietatem-perduco. *Eſt autem hoc μεσόω.* ᾧ. tertiæ coniugationis circunflexorum. Euripides Medea. *pag.267. v.60.* Nut. Laudo te. *Nam adhuc eſt* in principio malum, neque adhuc medium-eſt. *Hoc malum eſt inceptum: at nondum eſt medium.*

N O T AE.

D Ζηλῶ.] Apud Eurip. in Med. pag.267. v.60. ſcribitur.
Τερ.　Ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ.

Μεστρὶμ ὄνομα κύριον. ὁ ἐκ τοῦ χάμ, ἐξ οὗ καὶ μεστρὶμ, ἡ αἴγυπτος, ἣ νῦν, μέστρ ὀνομάζομεν. καὶ χάμ σκηνώματα, ἡ αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰγυπτίοις.

Μέσφ' ὅτ. ἕως οὗ.

Μέτα. μέτεστιν. ὦ κακὴ κεφαλή. οὔσοι τούτων E μέτα, οὐδ' ὅλη. μέτεστι.

Μετά. ὁ τοῦ ἀρχιβίου ἀπολλώνιος, πέντε δηλοῦν φησιν. ἐνθάδε. καὶ μετὰ πᾶσιν. εἶσι τεμέσην μετὰ χαλκόν. μετὰ νῆα μέλαιναν κυανοπρώροιο. αἱ δὲ χαῖται δ' ἐρρώσαντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο. εἰς μετὰ ἔθνος ἑταίρων. συν. σὺν δ' αὖ ἐγὼ μετὰ [illegible]. πρὸς. σφαῖραν τ' ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμύμονα βασιλῆα. ὁ δὲ, ἔκλεισε τὴν ῥάβδον πυθμένι, καὶ πόματι μετὰ χεῖρας εἶχεν ἀεὶ, οὐτ' μεθ' ἡμέραν καταF τιθέμενος, καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος καὶ αὖθις.

Μεστρίμ. L. Μεστρίμ. Meſrem. Nomen proprium. Chami filius, ex quo & ipſa AEgyptus *dicta* Meſrem, quæ nunc Meſer vocatur. Et Chami tabernacula, id eſt AEgyptus. Hoc autem eſt in voce Αἰγύπτιος.

Μέσφ' ὅτι. Donec. Quouſque. *Integrum eſt.* μέσφα.

Μέτα. Pro μέτεστι. Particeps eſt. Cui rerum aliquarum eſt aliqua pars. vt, O improbum caput, nulla tibi horum eſt pars. *Hæc ad te nullo modo pertinent, nec horum es nullo modo particeps*, non es h.u.m.p.

Μετά. Apollonius Archibij filius *hanc particulam* μετὰ, quinque ſignificare dicit. Hic, & cum omnibus, poſtquàm *iuit* Temeſen, ad æs *comparandum. N.L. Aliter apud Hom. Odyſſ. A. pag 12. v.27. Vide locum. μετὰ νῆα κυάν.* poſt nauem, quæ-nigram-proram-habebat. Et, Comæ verò corroboratæ-ſunt cum flatu venti. *N.L. Significat autem* εἰς. i. in, vel ad, vt, *apud Homerum*, ἔβη μετὰ ἔθνος ἑταίρων. *Iuit ad gentem ſociorum. i. In ſuorum ſociorum agmen ſe recepit.* σὺν. i. Cum. vt, σὺν δ' αὖ ἐγὼ μ.τ. Simul autem & ego cum his. πρὸς. i. ad, vel in. vt, Pilámque poſtea iecit in inculpatum Regem. Ille verò clauſit virgam in fundo, & poculo. *i. in poculi fundo, vel, in imo poculo, eámque* in manibus ſemper tenebat, nec interdiu deponens, & noctu capiti ſubiiciens. *N.L.* Et rurſus.

Ἐμοὶ δ' ἴσον μετὰ τῆς δε χώρας μέτα.

Ad me enim æquè hæc regio pertinet,

Atque ad vos. ſed doleo, & fero
Ciuitatis omnia grauiter negocia.

A Ἀντὶ τ͂ μέτεσιν,
Ὅσον πρ ὑμῖν. ἄχθομαι δὲ, κὴ φέρω
Τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

Μέτα poſitum eſt hîc pro μέτεσι. *Hic & verba, & res confuſa videntur, & μέτα cum μετὰ ſine diſcrimine poſitum.*

Μεταβαλών. Conuerſus, Mutatus.
Μεταβαλών. ςραφείς.

Μεταβαίνω. Genitiuo. Tranſeo.
Μεταβαίνω. χωρῶ.

Μεταβολή. Mutatio fit quatuor modis, corruptione, alteratione, incremento, decremento, & in quatuor categoriis cernitur. In ſubſtantia quidem, vt ortus, & interitus. In quantitate verò, vt incrementũ, & decrementum. In qualitate, vt alteratio, vt dealbatio, denigratio. In vbi, *vel in loco*, vt ſurſum, deorſum, in Lyceo, in foro. Plerunque tamen in ipſa motione mutatio *ſpectatur*. Quod enim mouetur, *id* oportet eſſe, vt etiam moueatur. Quod verò naſcitur, aut interit, non manet, quod fuit, & quia quod mouetur, in illo ipſo ſubiecto mutationem habet, motu nihil ad eſſentiam ſubiecti conferente. Quod tamen oritur, & interit, non in ſubiecto oritur, ſed velut è materia in formam mutatur id, quod oritur, & interit viciſſim. Mutatio autem eſt *etiam militare vocabulum, quo ſignificatur* inclinatio, quæ bis in idem fit, in tergum vultus armatorum transferens. Vel *ita vocantur* duo diſcrimina. Vnum quidem, ab hoſtibus. Quod & epuram, *q.d. In-caudam*, vocant. Alterum verò, in hoſtes. Quidam autem eam & ita deſcribunt. Mutatio, eſt tranſlatio prioris ſuperficiei, in ſuperficiem illius *agminis, quod eſt* in *exercitus* cauda, vel ab hac in contrariam. Ac mutatio quidem, quæ *fit* ab hoſtibus, fit quum *milites* in haſtam bis inclinarint. Illa verò, *quæ fit* in hoſtes, in clypeum bis *fit*.

Μεταβολή. κατὰ τέσσαρας τρόπους γίνεται. φθορᾶς. ἀλλοιώσεως. αὐξήσεως. φθίσεως. κὴ ἐν τέσσαρσι θεωρεῖται κατηγορίαις. ἐν οὐσίᾳ μὲν, ὡς γένεσις, κὴ φθορά. ἐν ποσῷ δὲ, ὡς αὔξησις, καὶ μείωσις. ἐν ποιῷ δὲ, ὡς ἀλλοίωσις. οἷον λεύκανσις. μέλανσις. ἐν δὲ τῷ πού, οἷον ἄνω, κάτω. ἐν λυκείῳ. ἐν ἀγορᾷ. ἐπὶ πλεῖον δὲ τῆς κινήσεως, ἡ μεταβολή. τὸ γὰρ κινούμενον, δεῖ, εἶναι, ἵνα καὶ κινῆται. τὸ δὲ γινόμενον, ἢ φθειρόμενον, οὐ μένει ὅπερ ἦν, κὴ ὅτι κινούμενον, ἀεὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἔχει μεταβολὴν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου συντελούσης. τὸ μέντοι γινόμενον, καὶ φθειρόμενον, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γίνεται, ἀλλ' οἷον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος μεταβάλλει τὸ γινόμενον. κὴ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν. μεταβολὴ δὲ ἐστιν, ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατιθεῖσιν, ἢ δύο διαφοραί. ἡ μὲν, ἀπὸ τῶν πολεμίων. ἣν καὶ ἐπουραν ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἔνιοι δὲ, κὴ αὐτὴν οὕτως ὑπογράφουσι. μεταβολή ἐστι, μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας, εἰς τὴν τῆς κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ, δὶς ἐπὶ δόρυ κλιναίτων γίνεται. ἡ δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

Μετάβολοι. *vel* μεταβολεῖς. Negociatores. Propolæ. Permutatores-mercium. Qui merces cum mercibus commutant.
D Μετάβολοι. πραγματευταί. μεταπρᾶται.

Μέταβος. Metabus. Nomen proprium.
Μέταβος. ὄνομα κύριον.

Μετὰ βραχύ. Poſt breue *temporis ſpatium. Paulo poſt.*
Μετὰ βραχύ.

Μετὰ νοσούντων. Cum ægrotantibus. *i. cum inſanientibus*, inſanire, pulchrum *eſt. Nam* oportet ſimilem eſſe, *ſuóſque mores accommodare* præſentibus. *Hoc prouerbium eſt* ſimile illi. Qui cum inſanientibus non inſanit, ille inſanit. *Eraſm. ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 956. ad. 14.*
Μετὰ γὰρ νοσούντων μαίνεσθαι καλόν. χρὴ συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσι. ὅμοιον τῷ, ὁ μαινομένοις μὴ συμμιγνύμενος, οὗτος μαίνεται.

E

Μεταγένης. Metagænes. Nomen proprium.
Μεταγαίης. ὄνομα κύριον.

Μεταγενής. *Sic enim videtur legendum, & idem eſt ac* μεταγενέστερος. Poſt-aliquem-natus. Poſterior. Iunior. Poſthumus.
Μεταγενής μεταγενέστερος.

Μεταγένης, Metagenes, Athenienſis, ſerui filius, Comicus. Ex eius verò fabulis ſunt iſtæ, Auræ. Mammacuthus. Thurioperſæ. Philothytæ. Homerus, ſiue Aſcetæ.
Μεταγένης, ἀθηναῖος δούλου παῖς. κωμικός. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ, ἔστι ταῦτα, αὖραι, μαμμάκυθος. θουριοπέρσαι. φιλοθύτης. ὅμηρος. ἢ ἀσκηταί.

Μεταγειτνιών. Metagitnion. Secundus *anni* menſis apud Athenienſes. Hoc autem *menſe* Apollini Metagitnio ſacrificium-faciunt. *L.* Μεταγειτνίῳ. *At Ald. eod.* Μεταγειτνίωνι.
Μεταγειτνιών. δεύτερος μὴν παρ' ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ, ἀπόλλωνι μεταγειτνίων θύουσι. F

Μεταδιδάξαι. Dedocere. *Priorem doctrinam ex animis euellere, & nouam inſerere.* Prius conſilium miſſum-facere, & in aliud tranſire, *ſententiámque mutare. Sed tunc Atticè ponitur actiuum pro paßiuo*, μεταδιδάσκειν, *pro* μεταδιδάσκεσθαι. μεταδιδάσκειν, *aliud docere, quod contrarium ſit ei, quod antè didiceris.* vt, Neque Duci aliud-docenti parebant, neque eo lugente, & *quiritante,*
Μεταδιδάξαι. τὸ τὴν προτέραν ἀφεῖναι βουλὴν, καὶ ἐλθεῖν ἐπ' ἄλλην. καὶ οὐ τ͂ μετα-

A διδάσκοντες ἐπείθοντο τῷ ἡγεμόνος, οὔτε ὀλοφυρομένῳ, καὶ ἱκετεύοντες, ἔπαχόν τι πρὸς τὰς δεήσεις.

quiritante,& ſupplicante, *vel, eos ſuppliciter orante, eius* precibus vllo modo mouebantur.

Μεταδίδωμι. δοτικῇ. γενικῇ, ὑμεῖς ὦ ἀθηναῖοι πάσης τῆς πόλεως μεταδιδόντες αὐτῷ.

Μεταδίδωμι. Datiuo. Impertio, ſiue Impertior. Participem facio. Genitiuo etiam.vt, Vos ô Athenienſes, ipſum totius ciuitatis participem-feciſtis. *vel, Ipſi ciuitatis omne ius impertiſtis.*

Μεταδιῶξαι. ἐπιζητῆσαι. ἐφευρεῖν. μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντα, ἐπέρων μεταδιῶξαι χώραν.

Μεταδιῶξαι. Perſequi. Inquirere. Inuenire. Cum neceſſariis clàm-egreſſum, aliorum regionem perſecutum-eſſe *dicunt.*

B Μεταδόρπια. ἐπιδείπνια.

Μεταδόρπια. Quæ-poſt-cœnam-dantur. Bellaria. Secundæ menſæ.

Μετάδος ἐνδεεῖ ἄρτου.

Μετάδος ἐνδεεῖ ἄρτου. Imperti indigenti panem.

Μετακαλοῦντες. ἀναπείθοντες. τοὺς μὲν, ἀπειλεῖν ἀναπείθοντες. τοὺς μὲν, ἀπειλοῦντες ἀνασέλλοντες. τοὺς δὲ, καὶ βίᾳ μετακαλοῦντες.

Μετακαλοῦντες. Reuocantes. Perſuadentes. vt, Alios quidem, minis reprimentes, alios verò, per vim etiam *inde* reuocantes. *L.* ἀπειλαῖς. *vel*, τῷ ἀπειλεῖν, *quod idem, ac* ἀπειλαῖς.

Μετακλείδης. ἐστιν ἐν τῷ ἀθηναίας.

Μετακλείδης Metaclides. Eſt in voce Ἀθηναίας.

Μετακόσμιον. τοῦ κόσμου κρείττονα.

Μετακόσμιον. Mundo præſtantiorem. *N. L. fortaſſe felicitatem intelligit, quæ poſt mundum iſtum, & poſt præſens ſeculum eſt futura, quæ vel ipſo mundo præſtantior cenſetur.*

Μεταλαμβάνω. γενικῇ καὶ μεταλαγχάνω, C ὁμοίως. καὶ μεταλαγχάνει, μετήει. ἀφυστερεῖ. ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

Μεταλαμβάνω, & μεταλαγχάνω, pariter genitiuo *gaudet*. Particeps-ſum, Particeps-fio. *Vide Lexica.* Et μεταλαγχάνει. Perſequitur, Serius-venit. Ad-muneris-functionem ſeriùs-accedit. Vel, Aberrat ab hæreditate. *Non fuit hereditatis compos. Hæreditatem non adipiſcitur.*

Μεταλλάσσω αἰτιατικῇ.

Μεταλλάσσει. Accuſatiuo. Muto. Transmuto. Commuto.

Μετὰ λέσβιον ᾠδόν. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι τοὺς λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. ἀκαταστατούσης γὰρ τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι. οἱ δ' ἐξ ἀντίσσης τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύ-D γοντα μεταπεμψάμενοι ἤκουον αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις, καὶ κατεστάλησαν. οἱ λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες, μετεπέμψαντο ἐκ λέσβου μουσικὸν τέρπανδρον. ὃς τις ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. ὁπότε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον, μετὰ λέσβιον ᾠδόν.

Μετὰ λέσβιον ᾠδόν. Poſt Leſbium cantorem. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 206. ad. 42.* Prouerbium, quod dicitur de iis, qui ſecundas ferant. Nam Lacedæmonij Leſbios citharœdos primos aduocabant. Cùm enim ipſorũ ciuitas ſeditionibus-turbaretur, oraculum editum-eſt, *quo iuſſi ſunt* accerſere Leſbium cãtorem. Quamobrem illi Terpandrum, qui propter cædem exulabat, Antiſſa accerſiuerunt, eúmque in Syſſitiis, *ſuíſque conuiuiis* audiebant, & *hac ratione* ſedati ſunt. *i. ipſorum ſeditiones ſedatæ ſunt, ipſique quieuerunt.* Aliter. Lacedæmonij ſeditione-laborantes, ex Leſbo Muſicum Terpandrum accerſiuerunt, qui ipſorum animos compoſuit, & ſeditionem ſedauit. Si fortè igitur poſtea Muſicum aliquem audiebant Lacedæmonij, dicebant, Poſt Leſbium cantorem.

Μεταλλεύει. μεταφέρει. καὶ μεταλλεύεις, ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾷς. E πολυπραγμονεῖς. ἐν ἐπιγράμματι. τί μεταλλεύεις τοῦτον λυχνὸν ὦ φιλόλυχνε;

Μεταλλεύει. Transfert. *Metalla in terræ viſceribus ſcrutatur, & quærit.* Et μεταλλεύεις. Metalla-ſcrutaris. Pro, Scrutaris. Inquiris. Accuratè-quæris. Curioſus-es. Te-multis-rebus-immiſces. Cúrnam ſcrutaris hunc receſſum ô amans-lucernæ?

Μεταλλεία. ἡ ἔρευνα τοῦ χρυσοῦ.

Μεταλλεία. Ipſa auri ſcrutatio. *Metalli-ſcrutatio. Metallica fodina.*

Μεταλλεῖς. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι. φαῦνος υἱὸς πίκου, τοῦ καὶ διός, ὃν ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, μέταλλον ἐφεῦρε χρυσοῦ, ἢ ἀργύρου, καὶ σιδήρου. καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς, ὡς καὶ F πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι.

Μεταλλεῖς. Metallorum-ſcrutatores. Qui in metallis ſcrutandis verſantur. Metallici. Faunus filius Pici, qui & Iupiter, quem de ſtellæ errantis nomine Mercurium appellarunt, metallum inuenit auri, & argenti, & ferri. Horúmque fabricam tradidit Occidentalibus, ita vt ab illarum regionum-incolis Diuitiarum-dator appelletur.

Μεταλήξαντι. παυσαμένῳ.

Μεταλήξαντι. Ei, qui ceſſauit. ἀ μεταλήγω. *Hom. Iliad.* 1. *pag.* 334. *&* 342.

N O T Æ.

Μεταλήξαντι.] Hom. Iliad. 1. pag. 334. & 342.

Ταῦτά κε οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.

Hæc ipſi præſtabo ſedanti iram.

i.Si ſedarit iram.Vel ſi finem iræ fecerit.Hic autem metri cauſa geminatum λλ.Nam à μεταλήγω deducitur. A

Μεταλλῆσαι. *Metalla ſcrutari. Accuratè-quærere.* Curioſum-eſſe.Se multis-rebus-immiſcere.

Μεταλλῆσαι. πολυπραγμονῆσαι.

Μεταμαθεῖν. Dediſcere.Mutare-ſententiam.Ceſſare. Finem-facere *rerum aliquarum. Mutata priore-ſententia-nouam-ſequi.* Agathias. Vos verò,quamuis iuraueritis *vos fidem ſanctè ſeruaturos, nec fœdera fracturos, tamen* impudenter fœdus-violaſtis. Sed ſi ſaltem nunc velitis mutata-priore-ſententia-ſequi, *&* *amplecti id,* quod *vobis* conducet, *quod erit è re veſtra,* nullo modo deteriore conditione eritis. Propriè verò μεταμαθεῖν dicebant, aliquid aliud poſtea diſcere, primo relicto. Ariſtophanes Pluto. *pag.45.v.14. & 15.Schol.annot.5.*

Μεταμαθεῖν. μεταγνῶναι. παύσασθαι ἀγαθίας. ὑμεῖς δὲ ὁμωμοκότες, αἰαῖ δὴ παρεσπονδήσατε. ἀλλ' εἴγε καὶ νῦν ἐθελήσετε μεταμαθεῖν τὸ συνοῖσον, οὐδὲν τι ἔλαττον ἕξετε. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφέμενοι τοῦ προτέρου. ἀριστοφάνης. πλούτῳ. B

Di. Nec dediſces priora vitæ ſtudia? Non mutabis ingenium?

Sy. Non ſi dares mihi

Plutum ipſum, & Batti Silphium.

Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

Συ. Οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι

Τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ βάττου σίλφιον.

Et,cùm eſſet Hebræus Aſſyriorum impietatem poſtea didicit.Pro,Mutatus-eſt, *& Aſſyriorum impietatem cum Hebræorum pietate commutauit.*

Καὶ μετέμαθεν ἑβραῖος ὢν τὴν τῶν ἀσσυρίων δυσσέβειαν. ἀντὶ τοῦ ἠλλάξατο.

Μεταμέλει. Pœnitet *aliquem.* Mutat ſententiam. Pœnitentiâ-ducitur. Pœnitens eſt. vt,Si autem Antonium horum pœnitet,& confitetur *ſe peccaſſe, dicebat* non procul ab animo eſſe. *i.non diſplicere ſibi,* amicitiam, & belli-ſocietatem, *fædiſque* cum Romanis facere.

Μεταμέλει. μετανοεῖ. μεταμέλος γίνεται. εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει τούτων ἀντωνίῳ, καὶ ξυνομολογεῖ, οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν, καὶ συμμαχίαν ῥωμαίοις ποιήσασθαι. C

Μεταμέλεια. Pœnitentia. Affectus humanus. Nam numen-diuinum *eſt* pænitentiæ expers. *In Deum enim propriè nulla cadit pænitentia.* Sed *res humanas* in mutationes *certo-conſilio, certáque prouidentia,* vt *ſapientiſſimus, & iuſtiſſimus rerum humanarum* Gubernator, *& Adminiſtrator,* incidere ſinit, ſicut Iudæorum ſacerdotium ſedauit, *ſuſtulit,* & Aſſyriorum regnum, & Babylonis, & Macedonum imperium *euertit.* D

Μεταμέλεια, πάθος ἀνθρώπινον. τὸ γὰρ θεῖον μεταμελείας ἀμύητον. μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ περιπίπτειν, ὥσπερ οἰκονομικῶς, ὥσπερ τὴν ἰουδαίων ἱερωσύνην κατέπαυσε, καὶ τὴν βασιλείαν ἀσσυρίων, καὶ βαβυλῶνος, καὶ μακεδόνων.

Μεταμείβων. Mutans. Tranſmutaus.

Μεταμείβων. μεταλλάσσων.

Μετὰ Μουσῶν Cum Muſis, De erudito. Vel communiter de indocto, qui cum doctis verſatur. Hoc autem cum geſtu legendum, *vt per ironiam intelligatur. Er.ad.Chil.3,Cent.6.col.749.ad.89.*

Μετὰ μουσῶν ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου. ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόντος ἀπαιδεύτου τοῖς πεπαιδευμένοις. καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνωστέον.

Μεταμώνιος. Vanus.Inanis.Irritus. Ad nihil vtilis. Ariſtophanes. Ad coruos abibis inanis, *vanus, irritus.*

Μεταμώνιος. μάταιος. πρὸς οὐδὲν χρήσιμος. ἀριστοφάνης. ἐς κόρακας βαδιῇ μεταμώνιος.

Μεταναστεύου. Fuge. Migra. *Exilij cauſâ ſolum verte.*

Μεταναστεύου. φεῦγε. μετοίκει.

Μετανάστης. Peregrinus. Inquilinus. Patria-pulſus. Exul. Vagus.

Μετανάστης. μέτοικος. φυγάς. E

Μεταναστερία. Q.d. Demigratrix. Profuga. Vaga. Quæ de loco in loco in locum migrat. *Epigr.lib.3.pagr.264.epigr.402.*

Μετανάστρια. ἡ πέρδιξ.

Non amplius alicubi miſera de ſcopulis demigratrix perdix,

Texta tenuibus domus habet te viminibus.

Οὐκέτι που τλῆμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ,

Πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις.

Μετανεγνώσθη. Sententiam-mutauit, & iram ſedauit. Idem eſt ac τὸ μετεγνώσθη. Sophocles *in Aiac.pag.43.* Quandoquidem ex inſperatis. *i. præter omnem ſpem* Aiax mutauit-ſententiam, *&* *ſedauit* Iram *accenſam in* Atridas,

Μετανεγνώσθη. μετεπείσθη. καὶ πέπαυται τοῦ θυμοῦ. ὡς καὶ μετεγνώσθη. σοφοκλῆς εὖτ', αἴας ἐξ ἀέλπτων μετεγνώσθη θυμὸν ἀτρείδαις. F

N O T AE.

Εὖτ' Αἴας.] Soph.in Aiace.pag.43.Sic habet,

—Εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων

Αἴας μετανεγνώσθη.

Θυμῶν Ἀτρείδαις.

Conſule Scholia.

A Μεταν͂ίσαμαι. γλυικῆ.

Μετάνοια.

Μεταξὺ. ἀναμέσον. Τραϊανὸς δὲ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἔργων ἐκούφιζε τὸ πλῆθος τῶν καμάτων. καὶ μεταξὺ προϊόμενος ἄλλοτε ἄλλως ἔταττε.

Μεταξὺ. ἔτι. οὐ πρὸ πολλοῦ. ὁ δὲ ἀλέξανδρος μεταξὺ πίνων, καὶ πυρὶ ἀφλεχθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης, πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς κλεῖτον. καὶ λόγχην ἁρ-

B πάσας παρά του τῶν δορυφόρων, ἀνήλωσε τὸν κλεῖτον τῇ λόγχῃ ὥσπερ οἰστρηθείς· καὶ αὖθις. ἐξάπτεται δὲ αὐτοῦ μεταξὺ πίνοντι ὀργὴ πρὸς τινα συμπότην μὲν τότε, κοινωνὸν δὲ τῶν φόνων.

Μεταξυλογία. τὸ πρὸς βραχὺ παραλιπόντα τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, περὶ ἑτέρας κινῆσαι τὸν λόγον. περὶ βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτοῦ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὖθις, ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινί, περὶ ἄβρου τοῦ σαρακηνοῦ διελεχθήτην ἄμφω.

C Μεταπέμπομαι. αἰτιατικῇ.

Μετάπεμπτος. προσκληθείς.

Μετάπηδα. διάβηθι. μετέρχου. ταχὺς δ' ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός. ἄπορον δὲ, ἤγουν οὗ πόρον οὐκ ἔστι εὑρεῖν. φησὶ δὲ ὅτι, ἐὰν ἡ διάνοιά σου εἰς ἄπορον νόημα ἐμπέσῃ, μετάβαινε ἐπ' ἄλλο. σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν σωκράτην, ὡς χλευαζόμενον ταῖς ζητήσεσι, καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. διδάσκει οὖν αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς

D τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγει, ὑποτίθεται.

Μεταν͂ίσαμαι, Genitiuo. Sedibus expellor. Ad aliquem tranſeo. Aliò migro.

Μετάνοια. Pœnitentia. Mutatio ſententię. Conſilij mutatio.

Μεταξὺ. Inter. In medio. Interim. Subinde. vt, Traianus autem operum, *ac laborum* communione, multitudinis defatigationem leuabat, & inter proficiſcendum aliàs aliter *eam* ordinabat.

Μεταξὺ. Adhuc. Non multo ante. Inter. vt, Alexander autem inter bibendum *i. dum adhuc biberet*, ab ebrietate inflammatus, in contentionem cum Clito venit, & haſta à quodam ſatellite correpta, tanquam furore percitus Clitum hac haſta traiecit. Et rurſus. Inter bibendum autem eius ira accenditur in quendam tunc quidem compotorem, cædium verò ſocium.

Μεταξυλογία. Interlocutio. Quum pauliſper intermiſſo præſenti propoſito, de re alia mouetur quæſtio, *& verba fiunt. Vt*, Pauliſper oratio de illa regione ab ipſo ſedata eſt, *& intermiſſum præſens ea de re propoſitum, ac interlocutio fuit inſtituta, aliiſque de rebus pauliſper actum.* Et rurſus. Quaſi in quadam interlocutione ambo de Abro Saraceno diſſeruerunt.

Μεταπέμπομαι. Accuſatiuo. Acceſſo.

Μετάπεμπτος. Aduocatus. Acceſitus.

Μετάπηδα. Tranſilito. Tranſito. *Ariſtoph. in Nubibus. pag. 98 v. 13. & 14.* Celer autem *i. celeriter*, quum in dubium *aliquod, in aliquam rerum dubitationem* incideris, In aliam ſalta ſententiam mente. Ἄπορον verò *vocat rem obſcuram, & difficilem*, vel id, cuius tranſitus, *ſolutio, & explicatio* non poteſt inueniri. Hoc autem ille dicit, ſi tua mens in ſententiam *obſcuram, difficilem, ac proinde* dubiam inciderit, ad aliam tranſilito. His autem *verbis* Socratem deridere vult, vt eum, qui in quæſtionibus *à multis vexetur, & deridea*tur, & propter anguſtias, *in quas à contra diſputantib us ſæpe compellitur, cùm ex præſentibus difficultatibus ſe nequeat expedire, celeriter hic, præteritis, ad nouas quæſtiones, & ſententias* tranſiliat. Ipſum igitur *ſtrepſiadem Socrates* docet, Si qua in re dubitans hæſitaris, celeriter ad aliam ſententiam tranſilito. Qui autem alteri *talia* præcipit, ille profectò, quòd periculum fecerit eorum, quæ dicit, *hæc ipſi* præcipit.

NOTAE.

Ταχὺς δ' ὅταν.] Ariſtoph. Nubibus. pag. 98. v. 13. & 14.

Ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς,
Ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενί.

E

Μεταπόντιος. ὄνομα κύριον. Ἐν θηλυκοῖς, ὄνομα πόλεως.

Μεταποιοῦμαι. γενικῇ. φροντίζω. προσποιοῦμαι. μεταποιῶ δὲ, τὸ μεταβάλλω, αἰτιατικῇ. ἐπειδὴ φησὶ μεταποιήσει τοὺς νόμους, καταλευσθήτω ὁ στέφανος.

Μεταποιεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι. πλάτων πολιτικοῖς. ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης. ἀντιποιουμένους. θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει. καὶ μάλιστα οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι. συνηθέστερον ἀντιποιούμενοι.

F

Μεταπόντιος. Metapontius. Nomen proprium. Et fœmineo genere nomen *eſt* vrbis. *Stephanus verò n. g. Μεταπόντιον, Metapontium, vrbem Italiæ vocat.*

Μεταποιοῦμαι. Genitiuo. Mihi vendico. Curo. Sum ſolicitus *de rebus aliquibus*. At μεταποιῶ. Accuſatiuo. Muto. vt, Quoniam (inquit) mutabit leges, lapidibus obruatur Stephanus.

Μεταποιεῖσθαι, Pro ἀντιποιεῖσθαι. Vendicare ſibi. Strenuam operam rebus aliquibus dare. Rerum aliquarum ſtudioſum eſſe. Plato Politicis. *i. In libris de Repub.* Regiam artem ſibi minimè vẽdicantes. *vel, Artis regiæ minimè ſtudioſos. Hic enim τὸ μεταποιουμένους poſitum eſt pro magis vſitato ἀντιποιουμένους.* Et Thucydides in peſtilenti conſtitutione. *i. morbo, pro, in peſtilentiæ deſcriptione, dicit,* Et præcipuè qui virtutem ſibi vendicabant, *pro, præcipuè verò viri virtutis amantes, & ſtudioſi. Nam μεταποιούμενοι ſignificat ἀντιποιούμενοι.*

NOTAE.

NOTAE. A

Πωγίδαι.] Lego ἀντιποιεῖσθαι. quod ex ſequentibus patet. Et, βασιλικῶς μεταποιουμένους τέχνης, ποιοῦσιν ἀντιποιουμένους.

Μεταποίνιον. Iuſticiam Inſpectricem vniuerſi Metapœnion vocant, Id eſt, ſcelerum conſectatricem, vindicem, ac vltricem.

Μεταποίνιον. τὴν δίκην τὴν ἔφορον τῶν ὅλων, μεταπόνιον φασί.

Μεταπύργιον. Q.d. Interturrium. Spacium-interturres-medium. AEdificium in medio turrium in muris *ædificatarum ſpacio ſitum.* Sic Thucydides, & Lyſias.

Μεταπύργιον. ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων. οὕτω Θουκυδίδης, καὶ Λυσίας.

Μετάρσιος. Sublimis. In-altum-ſublatus. Excelſus. B

Μετάρσιος. μετέωρος. ὑψηλός.

Μεταρρυθμίζεται. Concinnatur. Accommodatur. Aptatur.

Μεταρρυθμίζεται.

Μέτασσαι. Oues, quæ ſub ſe fouent agnos. *At apud Hom. Odyſſ. 1. pag. 254. v. 8. Sic oues mediæ vocantur. i. quæ mediam habent ætatem. Conſule Euſtath. pag. 1625. 29. & 34. Et Mag. Etym. col. 596. 32.*

Μέτασσαι. τὰ ὕπαρνα πρόβατα.

Μετασοβῶν. Abigens. Expellens.

Μετασοβῶν. ἀποδιώκων.

Μετασπόμενος. Sequens. Perſequens. Inſectans. Attrahens.

Μετασπώμενος ἀκολουθήσας. μεταδιώξας.

Μεταστοιχειοῦσα. Transfigurans. Transformans. Reformans. Priorem figuram, formámque mutans, & nouam inducens. Vt ἀναστοιχειοῖς. Transfiguras Tranſformas. Reformas. &c.

Μεταστοιχειοῦσα. μετασχηματίζουσα. μεταπλάττουσα. ὡς ἀναστοιχειοῖς, μεταπλάττεις. C

Μετασχεῖν. Accipere. Participare. Participem-eſſe, vel fere.

Μετασχεῖν. ἐπιλαβεῖν. μεθέξειν.

Μετατάξασθαι. Pro μετελθεῖν. Perſequi. *Vel, Ordinem-mutare. Vel, in alium ordinem redigere. Ad alios tranſire. Ad alium ordinem ſe conferre.*

Μετατάξασθαι. ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν.

Μεταταῦτα. Poſt-hæc. Poſtea. Poſt prælium in Marathone. *i. in campis Marathoniis commiſſum*, Et poſt bellum *iam confectum, aduenit* auxilium. De iis, qui ad rem aliquam gerendam ſeriùs acceſſerunt. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 877. ad. 13.* Μετὰ τὴν Μαραθῶνα μάχην. *Sed apud Er. puto ſcribendum, vt apud Suidam,* Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. *&c. Quod longè melius. Idem Er. ad. Chil. 3. col. 737. ad. 17. Poſt bellum auxilium, ſiue ſuppetiæ.* D

Μεταταῦτα. μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ἡ συμμαχία. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῷ ἀποθέσθαι τινὶ καθυστερησάντων.

Μετάτροπος αὔρα, Pro, ἡ μεταβληθεῖσα. Aura mutata. *Ariſtoph. in Pace. pag. 471. v. 5.*

Μετάτροπος αὔρα. ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβληθεῖσα.

Μέταυλος. Aula, quæ ſordida vocatur, vbi aues, *gallinæ* erant. *Item medianum oſtium inter binas aulas.*

Μέταυλος. ἡ μὲν παρ' ἐμοὶ λεγομένη αὐλή. οὗ ὄρνεις ἦσαν.

Μετάφερε σαυτόν. Muta te-ipſum. Vt, Decet nos mutare-mores, & res gerendas ſuſcipere.

Μετάφερε σαυτόν. προσήκει ἑαυτοὺς μεταφέρειν, καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ πράγματα.

Μετάφρενα. Locus inter humeros. *Dorſum. Terga. Quod à tergo præcordiis eſt obiectum.*

Μετάφρενα. ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος.

Μεταφυῶναι. Transformari.

Μεταφυῶναι. μεταπλασθῆναι. E

Μεταχειρίζειν. Pro μεταχειρίζεσθαι. Tractare. Thucydides *ſumit pro* ἐναλλάττειν. *Immutare. Mutare.* lib. 4. *lib. 1. pag. 10. B.* μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς. *Nauium formam immutaſſe. Schol. annot. 10.*

Μεταχειρίζειν. ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης δ'.

Μεταχειρίζομαι. Accuſatiuo. Tracto. Muto. Immuto. Rego. Gero. Moderor. Adminiſtro.

Μεταχειρίζομαι. αἰτιατικῇ.

Μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς. *Thucydid. lib. 1. pagin. 10. Schol. annot. 10.* Hoc eſt immutaſſe. *Nauium formam mutaſſe*, hoc eſt, ex pentecontoris. *i. nauibus, quæ So remis aguntur*, triremes feciſſe.

Μεταχειρίσαι. τοῦτέστιν ἐναλλάξαι, ἤγουν ἀπὸ πεντηκοντόρων ποιεῖν τριήρεις.

Μεταχρονία. *Sera. Tarda. Diuturna. Poſt tempus aliquod vadens. Item ea*, Quæ tollitur in altum. Sublimis. *Conſule M. Etym. 581. 41. Et Apollonium τῶν Ἀργον. lib. 2. pag. 82. v. 300.* Et, F

Μεταχρονία. ἡ εἰς ὕψος φερομένη.

Quanam enim mihi dabitur à *te merces digna* meo labore, *ſi te docuero*

In-altum ſupra pontum, ſupra mare *ſublimem volare?*

Τίς γάρ ἐμοὶ σέο μισθὸς ἐπάξιος, ἤν σε διδάξω

Ὕψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην πτοιέεσθαι;

A Μεταχρωννυότες. μετασχηματίζοντες.

Μεταχρωννύοντες. Transfigurantes. Colorem-immutantes. Alio colore colorantes.

Μεταίτιον. ἡρόδοτος. τῶν δὲ (πᾶν γὰρ τὸ πλῆθος ἦν μεταίτιον) οὐκ ἐδέχοντο τοὺς νόμους.

Μεταίτιον. Eiuſdē cauſæ, culpæve particeps. Rerum aliquarum autor. Herodotus *lib.4 pag.180.l.37.* Illorum verò (tota enim multitudo erat illius-criminis-particeps) verba non admiſerunt. *L.* οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους.

Μέταιτης. προσαίτης ἐπαίτης. οὕτω τε μέταιτος ἐπλούτησε, καὶ χρημάτων ἄπορος, ὡς κοινοῦ ταφῆναι.

Μέταιτης. Idem ac μεταίτης. Mendicus. vt, Adeò mendicus obiit, & pecuniarum inops, vt publico ſumptu fuerit ſepultus. *L.* κοινῇ, *pro*, δημοσίᾳ. *Vel,* ὑπὸ κοινοῦ. *Idem.*

Μεταίχμιον. τὸ μεταξὺ τῶν δύο φαλάγγων ἐν πολέμῳ.

Μεταίχμιον. Medium inter duas acies ſpatium in bello *relictum.*

B Μετεβάλετο. ηὐτομόλησεν. ὁ δὲ ἅμα τῷ εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, μετεβάλετο πρὸς τοὺς πολεμίους.

Μετεβάλετο. Transfugit. Vt, Ille autem, ſimul ac in *hoſtium* conſpectum venit, ad hoſtes transfugit.

Μετέθετο. ηὐτομόλησεν. ὁ δὲ ὢν τὰ πάντα νεώτερος, καὶ τὸ πλέον μετεωρισθεὶς ἀρχῇ, μετέθετο ἑκουσίως πρὸς τὸν βάρβαρον.

Μετέθετο. Transfugit. vt, Ille verò, cùm eſſet *homo* per omnia iunior, & principatu magis etiam elatus, ad Barbarum vltrò transfugit.

Μετεκιάθην. μετῆλθον.

Μετεκιάθην. Perſecuti-ſunt.

N O T AE.

Μετεκιάθην.] Eſt 3. dual. imperf. Sic formata, μετακιάω. Imperf. μετεκίαθον. ες. ε. Tertia dualis μετεκιαθέτην, per ſyncopen μετεκιάθην, ruſu per alteram ſyncopen, μετεκίθην, & inſerto σ. μετεκιάσθην. pro, μετηλθέτην. Vide Heſych. in Μετεκίαθε. μέτελθε. Sed ibi legendum vel μετεκίαθε. μέτελθε, vt ſit imperatiuus. Vel, μετῆλθε ſcribendum,
C ſi legas μετεκίαθε. Tunc enim eſt 3. pars ſingul. imperfecti. Vide & μετεκίαθον. Ibidem.

Μετελεύσομαι. ἐπελεύσομαι.

Μετελεύσομαι Perſequar. Inſequar. Inuadam.

Μετελθών. ἐπελθών.

Μετελθών. Perſecutus. Inſecutus.

Μετ' ἐμέ. πρός με.

Μετ' ἐμέ. Ad me. In me.

Μετεμελήθη. μεταμέλεια ἐπὶ θεοῦ οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν, μεταμέλειαν.

Μετεμελήθη. Pœnituit eum. Pœnitentia ductus eſt. Pœnitentia in Deo non eſt. Sed pœnitentiam dicit ipſam caſtigationis ceſſationem, *ſeu finem.*

Μετεμόσχευσε. μετεφύτευσε.

Μετεμόσχευσε. Tranſplantauit. *Vide* Μοσχεύειν *in Lex.*

Μετ' ἐνεργείας. μετ' ἀληθείας.

Μετ' ἐνεργείας. Cum efficacia. Cum veritate.

D Μετένεγκε. μετένεγκαι δέ.

Μετένεγκε. *Imperat. aor. 2. act. à* μεταφέρω. *Vide ſimplex* φέρω *apud Grammaticos. aor. 2. act.* μετήνεγκον. ες. ε. *Imperat.* μετένεγκε. ἐτω. Transfer. μετένεγκαι verò, *eſt imperat. aor. 1. med. & idem ſignificat, quod act.*

Μετεξέτεροι παρ' ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτράποντο.

Μετεξέτεροι. Apud Herodotum *lib.1. pag.15. l.57.* pro ἔνιοι. Quidam. Nonnulli. Vt, μετὰ τὸ ἄριστον, μετεξέτεροι &c. i. Poſt prandium, quidam ipſorum, alij quidem, ad aleam. *i. ad aleæ ludum*, alij verò, ad ſomnum ſe conuerterunt. *i. in lectum dormiendi cauſâ ſe contulerunt, vel, alij ad aleam, alij cubitum, ac dormitum abierunt.*

Μετέωρα, ὑψηλά. ἀγαθίας. τὰ δὲ τῆς ἰταλίας πολίσματα, μετέωρα ἦν πάντα, καὶ διεδονημένα. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμα πρὸς ἐπιχείρησιν.

Μετέωρα. Sublimia. Excelſa. *Suſpenſa. Animis pen-*
E *dentia.* Agathias. Omnia Italiç oppida erant animis erectis, *vel, animis ſuſpenſa*, & agitata, pro, ad aggreſſionem parata.

Μετεωρίζαντες.

Μετεωρίσαντες. Qui-in-altum-ſuſtulerunt. Qui-ſublimes ſuſtulerunt. Qui eleuarunt.

Μετεωρισθέντων. ἐπαρθέντων. μετεωρισθέντων δὲ τῶν βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτους χαβρίας ἐταπείνωσε.

Μετεωρισθέντων. Elatorum. Vel, Elatis. Vt, Bœotiis autem ob felicem-rerum-geſtarum-ſucceſſum elatis, Chabrias eos depreſſit. *Pro, Bœotios autem elatos ob felicem &c. Chab. depr.*

Μετεωρισμός. ἡ ὑπερηφανία.

Μετεωρισμός. *Animorum* Elatio. Superbia.

Μετεωροκοπεῖς. μετέωρα πέτη. καὶ μάτην, καὶ ὡς ἔτυχε κάμνεις; μετεωροκοπεῖν δέ ἐστι κυρίως, τὸ τῷ πλάτει τῆς κώπης, ματαίως τὴν θάλασσαν τύπτειν. καὶ μετεωρολέσχους τοὺς φιλοσόφους ἀριστοφάνης φησὶν ἐν νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια περισκοποῦσι. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν, παρὰ τὸ θαλαττοκοπεῖν.

Μετεωροκοπεῖς. Per ſubiimia volas. Per ſublimes cęli regionss volas. *Ariſtoph. Pace. pag.437. v.16.* Cur temere, & fruſtrâ defatigaris? Μετεωροκοπεῖν verò pro-
F priè eſt lata remi parte, *quæ palmula vocatur, quòd ſua latitudine palmam manus referat*, mare fruſtrâ verberare, *& contundere.* Et meteoroleſchos, *vel meteoroleſchas* ipſos Philoſóphos vocat Ariſtophanes in Nubibus, quia cœleſtia ſpeculantur, *& de rebus, quæ fiunt, ac obſeruantur in ſublimi cœlorum, & aeris regione garriunt, multáque verba profundunt.* Hæc autem vox μετεωροκοπεῖν, *quaſi dicat, ſublimia-verberare*, per-tranſlationem--dicta--eſt, ad ſimilitudinem verbi θαλαττοκοπεῖν. Nam verbum κό-

πτειν.i.verberare,tundere,ſumitur pro vehementi *actione*.Et alibi, *ſcil. in Equitibus. pag.257. v.1* Poeta dicit,Quid mare-tundis,& remis-alas-auium referentibus-aquam-pulſas ? *at* πλατυγίζεις, *lata remorum parte aquarum verberas?*

ἐπὶ γὰρ τοῦ σφοδροῦ τὸ κόπτειν παραλαμβάνεται. καὶ ἀλλαχοῦ. θαλαττοκοπεῖς, καὶ πτερυγίζεις. A

N O T Æ.

Μετεωροκοπεῖς.Ariſtoph.in Pace.pag.437.v.16.

Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

Schol.annot.10.ποῦ δὴ περὶ τὰ μετέωρα πέτῃ; &c.pro τύπτειν,ibi legitur συγκόπτειν.

Idem in Pluto.pag.30.v.11.

Ἀλλὰ φλυαρεῖς, καὶ πτερυγίζεις.

Et in Equitibus.pag.237.v.1.

Τί θαλαττοκοπεῖς, καὶ πλατυγίζεις;

Conſule Schol.annot.1.& 2.vnde Suid. B

Μετεωρολέσχαι Meteoroleschæ. Philoſophi de cælo, *rebúſque cæleſtibus* garrientes.

Μετεωρολέσχαι. οἱ περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες φιλόσοφοι.

Μετέωρος.In-alto-poſitus. Sublimis. vt,Satellites, cùm Syphacem ſublimem ſuſtuliſſent, in Triacontopoda *ocum à 30.pedibus ita dictum*,detulerunt, & inde præcipitem iecerunt. Ioſephus. Satius autem eſſe *dicebat, tantorum malorum* autorem in metu relinquere.

Μετέωρος.ἐφ' ὕψους. οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν σύφακα, εἰς τὴν τριακοντόποδα καλούμενον, ἐκόμισαν ῥίψαντες κάτω. ἰώσηπος· ἄμεινον δ' εἶναι μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἴτιον καταλείπειν.

Μετεωροπολῶν.Sublimia,*cæleſtiáque* ſpeculans.Qui circa rerum ſublimium ſpeculationem verſatur. Et μετεωροπορῶν.Per-ſublimia-means.

Μετεωροπολῶν. τὰ οὐράνια σκοπῶν. καὶ μετεωροπορῶν. C

Μετέωρος. Ad actionem aliquam, *ad rem aliquam gerendam* iam paratus. vt, Adiit ciuitates ad defectionem iam paratas-Et rurſus. Cùm iampridem paratus eſſet, ad Olympiæ ſpectaculum profectus-eſt.Et Ioſephus. Pleroſque iam ad futurum bellum paratos,*vel,ob futurum bellum animis ſuſpenſos,& incerto rerum euentu fluctuantes*, dilacerauit, *vel, cum grauiſſima clade diſperſit*.Erant enim animis ſuſpenſi, & propter rerum futurarum euentum *incertum*, adhuc agitati *i.adhuc agitabantur,ſiue fluctuabant*. Et rurſus. Ille verò paratus erat ad omnem rerum-innouationem,*vel,rerum nouarum molitionem*. Quamobrem etiam alacriter obtemperauit illis,qui ipſum adhortabantur *ad res innouandas*. Apud Thucydidem dicitur, Græcia ſublimis, & animis erat ſuſpenſis, pro, Græci perturbati erant, neque quieſcebant.

Μετέωρος. ὁ ἤδη πρὸς πρᾶξίν τινα ηὐτρεπισμένος. μετῆλθε τὰς πόλεις μετεώρους πρὸς ἀπόστασιν οὔσας. καὶ αὖθις. πάλαι μετέωρος ὤν, πρὸς τὴν τῆς ὀλυμπίας θέαν ὥρμησε. καὶ ἰώσηπος. μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ, τοὺς πολλοὺς ἐσπάραξεν. ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσαν D καινοτομίαν. διὸ καὶ προθύμως ὑπήκουσε τοῖς παρακαλουμένοις. μετέωρος ἦν ἡ ἑλλάς, παρὰ θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐκεκίνητο, καὶ οὐχ ἡσύχαζον.

Μετεώρους νῆας apud Thucydidem *legimus lib.1. pag.33.A.Schol.annot.1.vnde Suid.* pro nauibus in pelago verſantibus,*& fluctuantibus*, & quæ non ſtant in anchoris.*i.quæ nullis anchoris firmantur*: ſed à terra ſunt remotæ. Per tranſlationem *ductam* ab illis, qui remoti-ſunt à terra, & qui ſunt in montibus. *L.* ἢ παρὰ τό. vel μετεώρους νῆας *Thucydides vocat*, quòd terram reliquerint,& in aere poſtea verſentur.

Μετεώρους νῆας. παρὰ θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ πελαγίας, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς, καὶ ἐν ὄρεσιν ὄντων. ἢ περὶ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν, καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι. E

Μετέωροι Erant autem animis ſuſpenſis, & ob incertum rerum futurarum euentum adhuc fluctuabant.*Vel,Erant autem animis adhuc dubiis, & incertis,quò tandem res eſſet euaſura.*

Μετέωροι. ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες.

Μετεωροφένακας. Ariſtophanes *in Nubibus. pag.79. v.9.*Ita vocat eos.qui rerum ſublimium, atque cæleſtium commemoratione *mortales* decipiunt. φενακίζειν enim decipere *ſignificat. Q.d. Sublimi impoſtores.*

Μετεωροφένακας. οὕτω καλεῖ τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας ἀριστοφάνης. φενακίζειν γὰρ, τὸ ἐξαπατᾶν.

Μετερρυθμίζετο. Concinnabatur. Accommodabatur. Aptabatur.

Μετερρυθμίζετο. F

Μετέρχομαι. Accuſatiuo. Prætereo. Perſequor. Sector. Tracto. Accedo. Conſequi ſtudeo. Ambio. Vlciſcor. Punio.

Μετέρχομαι. αἰτιατικῇ.

Μετέσχε. Genitiuo. Particeps-fuit. Et μετέχω. Particeps-ſum. Eodem-modo *gaudet genitiuo.*

Μετέσχε. γενικῇ, καὶ μετέχω, ὁμοίως.

Μετειλήχει. Genitiuo. Particeps-fuit. à μεταλαγχάνω.

Μετειλήχει. γενικῇ.

Μετη-

A Μετειληχότα. μεταλαβόντα.

Μετειληχότα. Illum, qui fuit particeps. Participem.

Μέτειμι. ἐξετάζω. ἀνακρίνω. μετέρχομαι.

Μέτειμι. Examino. Inquiro. Perſequor. *Idem ſæpe valet, ac τὸ μετέρχομαι.*

Μετεῖναι.

Μετεῖναι. Intereſſe. *à μέτειμι.*

Μετιέναι. ἐπεξελθεῖν. Ἡρόδοτος, πρῶτον μὲν τοὺς μάγους οἳ μετεῖναι τὸν Κῦρον ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε.

Μετιέναι. Perſequi. *Μετεῖναι verò dictum Ionicè, pro communi μεθεῖναι, quod à μεθίημι. Dimitto.* Herodotus *lib.* 1. *pag.* 35. *l.* 5. πρῶτον μὲν τῶν μάγων τοὺς ὀνειροπόλους, οἵ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κῦρον, τούτους ἀνεσκολόπισε. i. Primum quidem ex Magis ſomniorum-interpretes, qui ipſi perſuaſerant, vt Cyrum dimitteret, palis-ſuffixit, *vel, palis ſuffixos in patibulum ſuſtulit.*

B Μέτεισιν, αἰτιατικῇ. ἀμύνεται. ἐπεξέρχεται. μέτεισι τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόνων ἡ δίκη, καὶ ἀφορίαις συνείχοντο.

Μέτεισιν. Accuſatiuo. Perſequitur. Vlciſcitur. Vindicat. vt, Athenienſes ob iniuſtas cædes Vindicta perſecuta-eſt, Quare ſterilitate premebantur, *ac affligebantur.*

Μετῇ. ἐξῇ. μέτεισι.

Μετῇ. Liceat. Licet. Interſit. Intereſt.

Μετῄεσαν. μετήρχοντο. ἐδίωκον. καὶ ὡς κατειργάσαντο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφυγεν ὤκιστα διὰ τοῦ ἐραστοῦ. μετῄεσαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι, καὶ διέφυγεν ἂν ἐκεῖνος, εἰ μὴ προβάτοις συνεζευγμένοις περιπεσὼν, καὶ συμπλακεὶς ὡς πέδη, κατεστράφη.

Μετῄεσαν. Perſequebantur. Inſequebantur. *L.* κατειργάσατο. Et cùm feciſſet illud pulcherrimum facinus, celerrimè ad amatorem rectà fugit. At ſatellites ipſum perſecuti-ſunt. Et ille aufugiſſet, *ac euaſiſſet*, niſi incidiſſet in oues colligatas, *& coniunctas*, & implicitus tanquam pedicis, poſtea euerſus-fuiſſet.

C Μετῄει. ἀφυστερεῖ. ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

Μετῄει. Serius accedit Q. d. Poſtea-venit. vel, Non-conſequitur hæreditatem.

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον, ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ.

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον. Acceſſit ad vxorem. Pro, Cum ea conſuetudinem habuit.

Μετήορος. ὑψηλός.

Μετήορος. Excelſus. Sublimis.

Μετίημι. αἰτιατικῇ.

Μετίημι. Accuſatiuo. Perſequor. Adeo. Ambio. Honorem peto. &c.

Μετ' ἴχνια. κατ' ἴχνη προβαίνειν.

Μετ' ἴχνια προβαίνειν. Pro, κατ' ἴχνη πορ. Per veſtigia ire. Veſtigia perſequi.

Μετοκλάζειν. μεταχαθίζειν.

Μετοκλάζειν. Conſidere. In-genua-procidere. Genua-flectere.

Μετ' ὀλίγον χρόνον, αἰτιατικῇ.

Μετ' ὀλίγον χρόνον. Poſt exiguum tempus. *Iam præpoſitio μετὰ ponitur cum* accuſatiuo.

D Μετὸν. ἐξόν. Ἀριστοφάνης. οὐδ' ἂν κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ μέτεστι.

Μετόν. Cùm-liceat. Ariſtophanes. Ne fur quidem vllus erit. Quomodo enim *quis* furaretur, cùm liceat ipſi *ſine labore, ſine moleſtia multas opes habere, rebúſque frui, quas cupis?* μετὸν, pro μετόντος, ἐξόντος.

Μετόπισθεν, ἐν ὑστέρῳ, μετὰ ταῦτα.

Μετόπισθεν. In-poſterum. A tergo. Poſtea.

Μετόπωρον. τὸ φθινόπωρον. ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός.

Μετόπωρον. Autumnus. Tempus, quod eſt poſt fructus.

E Μετόρχιον. τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. μεταστήσει φησὶ τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. ἢ μετόρχιόν ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίων, ἐν ᾧ ἢ σῖτος, ἢ ἄλλο τι ἐσπαρται.

Μετόρχιον. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 454. *v.* 19. *Schol. annot.* 13. *vnde Suid. at ibi plura.* Spatium inter plantas, *inter plantatas arbores*, Vel ſpatium, quod eſt inter agros, quod vocatur ὄρχος. Plantas (inquit) ab aruis, quibus ſemina mandantur, amouebit. Vel μετόρχιον, eſt ſpatium inter campos arboribus-conſitos, in quo vel frumentum, vel aliquid aliud eſt ſeminatum.

Μετουσία κοινωνία.

Μετουσία. Communicatio. Communio. Conſortium. Participatio.

Μετοχετεύειν. μετακομίζειν.

Μετοχετεύειν. Transferre, Deriuare.

Μετοχή. ὁ περίβολος. Δαβὶδ, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Μετοχή. *Participium. Participatio. Conſortium. Communio. Murorum.* Ambitus. Dauid. Cuius ambitus in idem cum ipſa *fertur. L.* αὐτοῦ. *ſed N. L.*

F Μέτων. ὁ μαθηματικός. καὶ μέτωνος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ μέτων, ἄριστος ἐγένετο ἰατρός, καὶ ἀστρονόμος. τούτου ἐστὶν ὁ λεγόμενος μέτωνος ἐνιαυτός. Καλλίστρατος δέ φησιν ἐν Κολωνῷ εἶναι αὐτοῦ ἀνάθημά τι ἀστρονομικόν. Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι τῶν δήμων

Μέτων. *Ariſtoph. in Auibus. pag.* 407. *&* 408. *Conſule Schol. vbi duo ſequentes verſus leguntur, vt apud Suid. ſcripſi.* Meton mathematicus Et Metonis annus. Hic Meton fuit præſtantiſſimus medicus, & Aſtronomus. Huius eſt annus ille, qui Metonis vocatur. Calliſtratus verò dicit in Colono eſſe eius donarium, *& monumentū quoddam* aſtronomicū. Euphronius verò

ducit eam ex municipio Colono fuiſſe, *& ideo monumentum hoc eius illic eſſe.* Sed ante Pythodorum, heliotropium erat in Comitio quod nunc eſt ad murum, qui eſt in Pnyce. Vel quod in Colono fontem quendam extruxiſſet, vt ait Phrynichus in Monotropo, *cuius hæc ſunt verba,*

ἦν ἐκ Κολωνοῦ. πρὸ Πυθοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν Πνυκί. ἢ ὅτι ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. A

A. Quis verò eſt, qui poſtea fontis *huius curam geret?*

Τίς δ᾽ ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίζων;

B. Meton ille Lyconienſis. A. Noui, ille, qui fontes ducit.

Μέτων ὁ Λυκονιεύς, οἶδ᾽, ὁ τὰς κρήνας ἄγων.

Vel fortaſſe quia in Colono fontem aliquem fabricauit, vel ſimulachrum, vel donarium aſtronomicum confecit.

Ἴσως ὅτι ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο. ἢ ἄγαλμα, ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικὸν κατεσκευάσατο. B

Μετωνυμικῶς. Metonymicè. Q.d. Tranſnominatiuè. Quod fit, quum nomina transferuntur. Tranſlatione nominum.

Μετωνυμικῶς. μετονομαστικῶς.

Μέτωπον. Frons. frontis. Et μετωπίδιον. Id, quod eſt in fronte. *Quod vulgò frontale vocatur.*

Μέτωπον. καὶ μετωπίδιον. τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Μέτωπον τῆς νεώς. Frons nauis, eſt ipſa prora. Et μετωπηδόν. q.d. frontatim. *In frontem. frontibus aduerſis, ac infeſtis. Thucyd. lib. 2. pag. 162. A. μετωπηδὸν ἔπλεον. conſule Schol. annot. 2. vnde Suid.* frontibus aduerſis nauigabant. Hoc eſt, Nauium frontes aduerſariis præbebant *obiiciebant.*

Μέτωπον τῆς νεώς, ἡ πρῴρα. ἐστί. καὶ μετωπηδόν. τουτέστι, τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.

C

Μετῴχετο. Obibat. Adibat. *vide* Μετοίχεσθαι *apud Euſtath.* Proficiſcebatur.

Μετῴχετο. ἐπορεύετο.

Μέτρον. Accuſatiuo. Metior.

Μέτρον αἰτιατικῇ.

Μετρείτω. Metiatur. Præbeat. Ariſtophanes. Frumentum eſurientibus metiatur.

Μετρείτω. παρεχέτω. Ἀριστοφάνης. πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

Μετρήσαντες. Emenſi. Qui tranſiuerunt *aliquem locum, & eum quodammodo ſunt emenſi.*

Μετρήσαντες. διελθόντες.

Μέτρησον. Metire. Fœnerare. Mutuò da. Et Heſiodus. Cura vt tibi bona menſura detur à vicino, *vel, vt vicinus tibi bene metiatur, eidem* bene etiam redde. Et Theopompus Cauponibus. Imperti, vel metire, *mutuò da*, vel *vende, & rei venditæ* precium accipe.

Μέτρησον. δάνεισον. καὶ Ἡσίοδος. εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος. εὖ δ᾽ ἀποδοῦναι. καὶ Θεόπομπος καπήλοις. μετάδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε. D

Μετριάζει. *Moderatè, vel modeſtè ſe gerit.* Modeſtè ſentit. Demiſſum animum habet.

Μετριάζει. ταπεινοφρονεῖ.

Μετριοπαθεῖν. Ex parte clades *aliorum, animo* recipere, *aliorum calamitatibus moderatè affici. Vel, moderatè tangi malorum alienorum miſeratione. Vel, In animi perturbationibus moderatè ſe gerere, nec iis nimium indulgere. Dare peccatis veniam.* Ignoſcere. Condonare. Appianus. Claudius Marcellus aduerſariorum vrbem per deditionem recepit, *vel, in deditionem accepit, & in ſuam poteſtatem redegit,* & acceptis XXX. argenti talentis, veniam dedit *omnibus eius incolis.* Cùm autem Nergobrides hanc eius in affectibus moderandis rationem, *vel, affectuum moderationem* audiuiſſent, *hunc virum, vel, eius virtutem* admirabantur. Et rurſus. Medis belli ſtudium iterum accenditur, vt moderatè ſentiant de felicibus rerum ſucceſſibus, qui nuper *aduerſariis* ex animi ſententia non ſucceſſerant. *N. L. fortaſſe (quod ex præcedentibus elicitur)* μετριοπαθεῖν *legendum, vt ſit alterum huius verbi exemplum. Vel iam vtrunque verbum* συνωνύμως *accipiendum. Verter, Belli ſtudium Medis iterum eſt accenſum, vt moderatè ferrent illos felices rerum ſucceſſus, qui nuper* aduerſariis *ex animi ſententia non ſucceſſerant. Si tollas aduerbium* οὐ, *ſic locum accipies, Vt moderatè ferrent illos felices rerum ſucceſſus, qui nuper ipſis ex animi ſententia ſucceſſerant. Quod veriſimilius.* Ariſtoteles dicit, ſapientem, eſſe quidem moderatis affectibus obnoxium: non eſſe tamen affectuum expertem.

Μετριοπαθεῖν. ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγινώσκειν. Ἀππιανός. Κλαύδιος Μάρκελλος πόλιν τῶν ἐναντίων παρεστήσατο. καὶ συγγνώμην ἔδωκε ἀργυρίου τριάκοντα τάλαντα λαβών. Νεργοβρίγες δὲ αὐτοῦ περὶ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. καὶ αὖθις. τοῖς Μήδοις ἀνεζωπυρεῖτο τὸ φιλοπόλεμον, μετριοφρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἔναγχος οὐ συγχωρήσασιν ἐπιτεύγμασιν. Ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι. ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι. E

Μέτριος. *Mediocris. Moderatus. Vel* Qui facultates habet dimenſas, *vt ita loqui liceat. i. moderatas, mediocres, modicas.* Vel ingenio moderato præditus. vt, Quidam verò de viris ingenio moderato præditis dubitabant ob ea, quæ accidebant. Et Marcellinus. Timæus verò Tauromenites Timoleontem ſupra modum laudauit.

Μέτριος. ὁ μεμετρημένην ἔχων τὴν οὐσίαν. ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής. ἔνιοι δὲ τῶν μετρίων ἀνδρῶν διηπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι. καὶ Μαρκελλῖνος. Τιμολέοντα δὲ ὁ Τίμαιος ὁ Ταυρομενίτης ὑπερεπῄνεσε τοῦ μετρίου. F

NOTAE.

A N O T AE.

Υ᾽περτηρῆσαι τῦ μετρίου.] Pro, ὑπὲρ τοῦ μετρίου ἐτήρησαν. Et, ξυνωμολογήσαντο. Et, ὃ, τι.

Μετρίως ὠργισμένος. ἀντὶ τοῦ μεταλλαγμένως.

Μετρίως ὠργισμένος. Moderatè, ſiue modicè iratus. Pro μεταλλαγμένως. Id eſt, Ita iratus, vt eius ira mutari ſedarique poſſit. Vel δεδευμένως. q. d. Rigatè. à δεύω. Rigo. perfundo, madefacio, macero, rigando-mollio. Vnde perf. paſſ. δέδευμαι. particip. δεδευμένος. hinc aduerb. δεδευμένως, quod metaphoricè idem valet, ac ἀνειμένως, ſolutè, molliter, remiſſe.

Μέτριοι. εὐγνώμονες. ξυνωμολογήσαντο ἀμφω τὰ ἑαυτῶν, καὶ ἄλλο ὅτι τῶν μετρίων ἐπαγγέλλοι ἀντώνιος. ὁ δὲ ἀντὶ τῆς παρασκευῆς τὸν πόλεμον ἀνῆκε.

Μέτριοι. Moderati. Benigni. Qui peccata facilè condonant. vt, Ambo ſua *peccata* confeſſi ſunt, & quidquid moderati promiſerat Antonius. Ille verò pro *bellico* apparatu bellum remiſit. *N. L.*

B

Μέτριοι. ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας ἀσκληπιόδωρος, καὶ εἰς σελεύκειαν τῆς συρίας ἀφικόμενος, διεσκοπεῖτο τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ὅλῃ, τρισὶν μόνοις ἔφη ἐντετυχηκέναι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις. ἰλαπίῳ τῷ φιλοσόφῳ κατ' ἀντιόχειαν. ἐν δὲ τῇ λαοδικείᾳ τῇ ἐχομένῃ πόλει τῶν σύρων, μάρῃ τῷ δικαιοτάτῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀριστείδου ἐπωνυμίαν ἐπενεγκαμένῳ δομνίνῳ τῷ φιλοσόφῳ.

Μέτριοι. Moderati. Vt, Aſclepiodotus, cùm Athenis nauigio-diſceſſiſſet, & Seleuciam Syriæ perueniſſet, hominum mores conſiderabat, & in toto illo *regionum* circuitu, ſe in tres tantùm homines moderatos incidiſſe dicebat, Ilapium Antiochiæ Philoſophum, & Laodiceæ, quæ eſt proxima Syriç vrbs, Maren, ætatis noſtrç iuſtiſſimum hominum, & Domninum Philoſophum, qui cognomen Ariſtidis ferebat.

C

Μέτρον. ἔστιν ἐν τῷ στάδιον.

Μέτρον. Menſura. Modus. Eſt in voce Στάδιον.

Μετρονόμοι. ἀρχή τις ἀθήνησιν ἡ τῶν μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν, ιε΄ μὲν εἰς πειραιᾶ, θ΄ δὲ εἰς ἄστυ εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μετρονόμοι. Q. d. Menſurarum-præfecti. Magiſtratus quidam erat Athenis, qui Metronomi vocabantur, q. d. Menſurarum-moderatores, *inſpectores, præfecti*. Erant autem *viri* numero 24. Quindecim quidem in Piræeo, nouem verò, in vrbe. His autem curç erat, vt iuſtæ eſſent venditorum menſuræ.

Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμέτρως μάζαν ἔδοντες. οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες, καὶ ἀμετροπόται, ἀπώλοντο ὑπὸ

D κροτωνιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Μέτρῳ. Menſurâ aquam bibentes, ſine-menſurâ placentam edentes. Iſte verſus in prouerbium abiit ex oraculo, quod Deus Sybaritis dedit. Cùm enim inſolentes eſſent, & immoderati-potores, *homines ebrioſi*, à Crotoniatis ſublati perierunt. Illorum igitur reliquiis hoc oraculum eſt datum.

Μετοίκιον. μέτοικος μέν ἐστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν, ὡς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, δραχμαὶ ιβ΄. ὅπερ ἐλέγετο μετοίκιον. ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' ἐλπαγόρα, καὶ δημοφάνους, σημαίνει ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ, ιβ΄. δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον. ἡ δὲ γυνὴ, ς΄: καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος ἡ μήτηρ

E οὐκ ἐτέλει. μὴ τελοῦντος δὲ, αὐτὴ ἐτέλει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν, ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. μένανδρος δέ φησι πρὸς ταῖς ιβ΄ δραχμαῖς, καὶ τριώβολον, καὶ τούτους τελεῖν ἴσως τῷ τελώνῃ. οἱ μὲν τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πωλητάς, καὶ εἰ ἑάλωντο, ἐπιπράσκοντο. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους. ὡς δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας, τοὺς μετοίκους. ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

Μετοίκιον. *Pecunia, quam inquilinus ciuitati perſoluit, in quam habitandi cauſa receptus eſt. Inquilinatus-pecunia.* Inquilinus quidem eſt, qui ex alia vrbe in aliam migrauit, *& habitandi cauſâ ſe contulit*, & qui non, vt hoſpes, ad breue *tempus in ea* verſatur *: at diu manet*. Quotannis autem ab ipſo 12. drachmç perſoluebantur, quod vocabatur metœcion. Iſæus autem in *oratione* contra Elpagoram, & Demophanem, ſignificat virum quidem 12. drachmas pro metœcio perſoluiſſe, mulierem verò, ſex. Filio autem ſoluente, mater nihil ſoluebat. Illo verò non ſoluente, ipſa ſoluebat. Serui verò à dominis manumiſſi metœciō *idem* ſoluebant. Menander autem dicit hos etiam præter 12. drachmas, triobolum etiam ſoluere-ſolitos-fuiſſe, fortaſſe ipſi publicano, *vectigalibus exigendis præfecto*. Inquilini verò, qui metœcion non ſoluebant, ad ciues, *vel, vt Volſius*, πρὸς τοὺς πωλητὰς. i. *ad venditores*, adducebantur, & ſi conuicti-fuiſſent, vendebantur. Inquilinos etiam in naues imponebant, *naues aſcendere iubebant*, vt Demoſth. in Philipp. de-

F clarat. Inquilinos autem Comici vocabant σκαφέας. i. ſcaphiferos, quòd in pompis ſcaphas ferrent.

N O T AE.

Ἑάλωντο.] Scribendum videtur ἑάλωσαν, vt apud Harpocrationem, vnde Suidas: at ibi plura, & dilucidiùs & accuratiùs.

Μέτοικοι. μέρος εἰσὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελεῖς, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. ἀριστοφά-

Μέτοικοι. Inquilini. Pars ciuium vilis, vt hordei paleæ. Ariſtophanes. Nam inquilinos, paleas ciuium

dico. Inquilini verò *vocantur*, qui ex alia vrbe migrarunt in aliam, & in ea habitant. *Ariſtophanes in Equitibus pag.208.v.6.& 9.*

Si fortè cauſulam egiſti rectè contra peregrinum inquilinum,

Putas ideo te *facultate dicendi præditum*, ac eloquentem *eſſe.*-

Apud Sophoclem verò *in OEdipo Colonæo. pag.302.v.12.* μέτοικος, inquilinus, *ſumitur* pro ἔνοικος, incola, *quum dicit, εἰ μὴ, &c.* Niſi incola huius regionis velis eſſe. Haud enim hoc nomen ἔνοικος eodem modo poſitum hîc, quo nos vti ſolemus. Μετοίκους enim.i. inquilinos, vocamus eos, qui ex alia regione migrát in alias, & illic habitant. Vſus-eſt autem & AEſchylus in Agamemnone, hac voce, verba faciens de alitibus, ita loquens. τῶνδε μετοίκων.i. Horum incolarũ. μετοίκους enim, illic vocat alites altorum locorum ἐνοίκους.i. incolas. *conſule Schol. vnde Suida correctio petenda.* Et rurſus. Zobiam, quæ Ariſtogitonem fugiẽtem, *&* *exulem* exceperat, & quæ petebát ab eo, cùm potens eſſet, vt aliquod beneficium in ſe conferret. deduxit ad metœcij forum, in quo vendebantur inquilini. qui metœcion.*i. inquilinatus pecuniam Reipub.* non ſoluerant, & ſororem *ibi* vendidit ad eductionem, *ac exportationem.i. vt illinc educeretur, & aliò exportaretur.* Et rurſus. Hunc autem vendiderunt, quia metœcion deponere, *Reique pub. perſoluere* non poterat.

A

ὑπὲρ τῆς γὰρ μετοίκους, ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω. μέτοικοι δὲ οἱ ἀφ' ἑτέρας πόλεως μετασάντες, καὶ εἰς ἑτέραν οἰκοῦντες.

Εἶπου δικίδιον εὖ πως καὶ ξένου μετοίκου.

Οἴει δυνατὸς εἶναι λέγειν.—

Παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ, μέτοικος ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος ὡς ἡμεῖς φαμὲν εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν, τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τοὺς μετοικισθέντας ποθέν. τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον αἰσχύλος τοῖς οἰωνοῖς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. καὶ αὖθις. Ζωβίαν ὑποδεξαμένην ἀριστογείτονα φυγόντα. καὶ ἀξιοῦσαν δὲ παθεῖν, ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγε. καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. καὶ αὖθις. τοῦτον δὲ ἐπέπρασκον τὸ μετοίκιον ἀποτονοῦντα θεῖναι. B

C

N O T Æ.

Μετοίκων.] Lege μετοίκων, vt apud Ariſtoph. in Equit. pag.208. v. 6. Duo ſequentes verſus apud Suidam ſunt prætetiti, quos ibi leges. Et, τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας μεταβαίνοντας, καὶ κατοικοῦντας ἐν ἑτέραις. κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγαμέμνονι, λέγων οὕτως, Τῶνδε μετοίκων. μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς ἐκεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. Sic apud Suidam hæc ſunt ſcribenda, vt apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag.302. in v.12. in Schol. vnde Suidæ verba deſumpta: ſed corrupta. Illud ἀποτονοῦντα, quod ſequitur, idem iam valet, ac ἀδυνατοῦντα, καὶ ἀδυνατοῦντα.) (εὐτονοῦντα. εὐθυνοῦντα, δυνάμενοι.

Μετοιωνίσασθαι. Mutare-malum-augurium. Aues iterum-conſulere. Felicioribus-auſpiciis-rem denuò tentare.

Μετοιωνίσασθαι. ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν. D

Μετοίχεσθαι. Perſequi. Præterire. Tranſire.

Μετοίχεσθαι. μετελθεῖν. μεταβαίνειν.

Μετοιχήσονται. Præteribunt. Tranſibunt. Perſequentur.

Μετοιχήσονται. μεταπερῶσονται. μετελθῶσι.

Μέχει. Genitiuo. Vſque. μέχει αἰδοῦ. ad pudendum vſque.

Μέχρι. γυμνή. μέχρι αἰδοῦς. μέχει αἰδοίου.

μέχει τῶν ἀμφωτίδων. Vſque ad-gentinas-aures. Nam hoc μέχει τῶν ἀμφωτίδων ſignificat μέχει τῶν ὤτων. i. ad aures vſque. Dicitur autem de valde plenis.

Μέχει τῶν ἀμφωτίδων. ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχει τῶν ὤτων.

E

M. CVM EI.

ΤΟ M ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ.

MEιαγωγεῖν. Minus ferre. *Minus accipere. Deteriore conditione rem gerere.* Et μειαγωγεῖν *N.L. fortaſſe ſic appellatur ipſa deterior conditio, qua fit, vt aliquis minus accipiat, minúſque ferat. Vel idem eſt, ac μειαγωγία. minoris-victimæ adductio, vel introductio. Ariſtoph. in Ranis. pag.161.v.22.* Expendent, *& examinabunt* Tragœdiam. *Trag. ad libram adducent, eiúſque pondus examinabunt.* Quum aliquis filium iam adultum ad Phratores introducebat, *vt in eorum numerum reciperetur,* victimã certo pondere iuxta ipſum ſtatuebat, ſecundùm quod *pondus, victimam* oportebat adducere, nec minus *pondus, vel, nec victimam ſtatuto pondere minorem* dare licebat. Quum autem victima in lances imponebatur, qui circunſtabant, vociferabantur, μεῖον, μεῖον. i, minus, minus. Hoc eſt, Hæc victima minor eſt, *quàm oportet, iuſto pondere minor eſt.* Hac igitur de cauſa *Poeta* dicit μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν. Id eſt ad libram adducent, eámque ponderabunt. Et qui ouem adducebat, μειαγωγὸς vocabatur, quaſi dicat, minoris-ouis-ductor. *Hoc autem, quod fiebat, κυ-*

Μειαγωγεῖν. τὸ ἔλαττον φέρειν. καὶ μειαγωγίον. Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν. ἐάν τις εἰσήγαγεν εἰς φράτορας υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ γινόμενον, ἱερεῖον παρίστατο αὐτῷ ἐν ὡρισμένῳ σταθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν. καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον προσάγειν. ὅτε δὲ ἐτίθειν τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, περιεστῶτες ἐβόων. μεῖον, μεῖον. τοῦτο δηλονότι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν. πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι, καὶ στήσουσι. καὶ ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων, μειαγωγὸς ἐκα- F

A λεῖτο, κουρεῖον. ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἔχειν σταθμοῦ τινος διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας.

μεῖον vocabatur, ἀπὸ τῶν κούρων. i. à pueris, pro quibus ſacrificium-fiebat. oportebat autem ipſam ouem, quæ ſic offerebatur, certo pondere minus habere, propter homines gloriæ-cupidos, & oſtentatores. Conſule Schol. vnde Suidæ correctio petenda.

Μειαγωγία. καὶ μειαγωγός, ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν. οἱ φράτορες ἵνα μείζους νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν ἵστω, ἵστω. κατανεῖν δεῖ. ὅς μείων γάρ ἐστι. μειαγωγῆσαι δέ ἐστι, τὸ ἀποδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον.

Μειαγωγία. Minoris-victimæ-adductio, vel introductio. Et μειαγωγός. Minoris-victimæ-introductor. Apollodorus in libris de Diis, ſcribit, Phratores, vt maiores victimarum partes haberent, quibus veſcerentur, acclamabant adſtantes, ἱερεῖον ἱστάναι δεῖ. μεῖον γάρ ἐστι. victimam ponderare oportet. Minor enim eſt, quàm ferat iuſtum pondus. Μειαγωγῆσαι verò, eſt τὸ ἀποδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον. i. Phratoribus addere, dare, vel ἀποδοῦναι, reddere minus. i. minorem victimam, vt

B ſubaudiatur ἱερεῖον. Conſule Harpocrat.

Μείδας. μείδαντος. ὄνομα κύριον.

Μείδας. Μείδαντος. Midas. Midantis. Nomen proprium.

Μειδίαμα. ὁ γέλως.

Μειδίαμα. Riſus.

Μειδίας ὄνομα κύριον.

Μειδίας. Midias. Nomen proprium.

Μειδῶ. τὸ γελῶ. καὶ μειδιῶ, ὁμοίως.

Μειδῶ. Rideo. Et μειδιῶ. Eodem-modo ſumitur.

Μείδωνος. ὄνομα κύριον.

Μείδων. Μείδωνος. Midon. Midônis. Nomen proprium.

Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης. ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων.

Μείζονα. Magis vociferatur, quàm laurus viridis, quæ crematur. De valde vociferantibus, & clamoſis. Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 536. ad. 22. Clamoſior lauro

C ardente.

Μείλανι. τῷ μέλανι.

Μείλανι. Poet. metri cauſa, pro communi μέλανι. Nigro. Atro. Atramento.

Μείλαξ. ὁ λειμών. ὁ παράδεισος. καὶ πληθυντικῶς, μείλακες.

Μείλαξ. Pratum. Paradiſus. Et pluraliter, μείλακες. Prata. Paradiſi.

Μείλια. τὰ προικία.

Μείλια. Dotalia-dona. Munera, quæ demulcent animos, & mellis inſtar ſunt dulcia, & grata. Hom. Iliad. ι. pag. 332. f. 2. & 342. v. 1.

Μειλίγμασιν. ἀπατήμασιν. ἐξιλεώμασιν. ἡδύσμασι, καὶ τὸν τρόπον τῆς μειλίξεως, οὐδ' αὐ-

D τὸν ἀπεκρύψατο.

Μειλίγμασιν. Fallaciis. Fraudibus. Dolis. Placaminibus. Lenimentis. Illecebris. Μείλιξις. ἡ. Placamen. Placatio. vi, Ne ipſum quidem placationis modum, eum celauit.

Μειλικτήριον.

Μειλικτήριον. Placamen. Placatio. Lenimen. Lenimentum.

Μειλικτηρίοις. προσηνέσιν. ἡδέσι. πραέσι.

Μειλικτηρίοις. Placatoriis. Delinitoriis. Gratis. Iucundis. Lenibus. Mitibus. Hoc enim iam adiectiuè ſumitur. μειλικτήριος. α. ον.

Μείλινον δόρυ.

Μείλινον δόρυ. Fraxinea haſta.

Μειλίξασθαι. πραΰναι.

Μειλίξασθαι. Lenire. Demulcere. Placare.

Μειλισουργής.

Μειλισουργής. Idem videtur ac μελισσουργής, εἰ τι μελιττουργός. id. i. Mellifica. Apis epubetum.

E Μειλισσόμενος. παρακαλῶν. θεραπεύων.

Μειλισσόμενος. Demulcens. Deliniens. Leniens. Placans. Adhortans.

Μειλιχία. ἐκ μειλίχιος. πρᾶος. χρηστός.

Μειλιχία. Dulcedo. Suauitas. Affabilitas. Manſuetudo. Lenitas. Et μειλίχιος. Mellifluus. Dulcis. Suauis. Mitis. Benignus.

Μείλιχον. πρᾶον. χρηστόν.

Μείλιχον. Dulce. Iucundum. Suaue. Lene. Mite. Benignum.

Μεῖον. καὶ μειαγωγός. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς στρατοκλέα φησί. παρέστη μεῖον. θῦμα δ' ἐστιν, ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ὅθεν. τὰ ἱερὰ, μεῖον προσηγο-

F ρεύθη.

Μεῖον. & μειαγωγός. Vide ſupra Μειαγωγῆσαι. Iſæus in oratione ad Stratoclem, dicit. Παρέστη μεῖον. Aſtitit victima. Μεῖον enim eſt victima, quam Phratoribus præbebant, qui filios ad hos introducebant. Vnde victimæ vocatæ-ſunt μεῖον. Cauſam huius appellationis Harpocration pluribus aperit.

Μεῖον. ἔλαττον. μικρότερον. ὁ δὲ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετῆς, καὶ μείωσιν τῆς κακίας, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. οὐδέν τι μεῖον ἢ ὁ σωκράτης

Μεῖον. Minus. Vt, Ille verò, ad virtutis auctionem, vt ita loqui liceat, & vitij imminutionem. id eſt, ad virtutem augendam, & minuenda vitia, totum effundebat animum, totis animi viribus in iſtam curam incumbebat, nihilò minus, quàm Socrates

ad veritatis inueſtigationem. Nam & ille, quamuis à 30. *tyrannis* ipſi fuiſſet interdictum, ne diſputaret *cum iuuentute, vel cum vllis aliis, tamen* illi interdicto parêre non potuit. Et rurſus. Illi verò in multis prœliis minus ferebant. *id eſt, rem deteriore conditione gerebant.*

μειονεκτεῖν. Minus-habere. Deteriorem-conditionem-habere. Deteriore conditione rem gerere. *L. ἐλαττοῦσθαι. Vel, Attice poſitum actiuum pro paſſiuo. Vide ἐλαττόω. ὦ. & ἐλαττόομαι. οῦμαι. in vulg. Lex.*

μειονέκτημα. Deterior-conditio. *Gallicè ſelicius, Deſauantage, Auantage.* Et μειονεκτῶ. Genitiuo. Minus habeo, quàm tu. Inferiore ſum conditione. Deteriore conditione rem gero.

μειονεξία Deterior, peior, inferior portio, vel conditio. Diminutio. Defraudatio.

Μείου. Minue. Minus fac, Xenophon. Cyrus Araſpæ exploratori dixit, Res hoſtium ne veris minores facias, neque minuas, *neque extenues.* Præſtat enim eas minores videre, quamuis maiores eſſe putarimus. *i. opinione noſtra longe minores videre*, quàm maiores inuenire, cùm minores audiuerimus eſſe.

Μειοῦται. Minuitur. Imminuitur. Diminuitur.

Μείων. Minor. Inferior.

Μειρακιεύεσθαι. Vt adoleſcens ludere. Iuuenili more ludere. μεῖραξ enim. adoleſcens. μειράκιον. adoleſcentulus. & μειρακύλλιον, idem.

Μέρμηραι. Conſultat. Deliberat. *Hoc autem propriè ſignificat, partitur, diuiditur, vel diuidit. Quod conſultanti ſolet accidere. Virgil. Æn. lib. 4. pagin. 198. Atque animum nunc huc celerem, nunc diuidit illuc, In partéſque rapit varias, pérque omnia verſat. Hom. paſſim μερμηρίζειν dicit. Euſtath. conſule.*

Μείρω. Diuido. Partior.

Μεὶς. AEolicè, *pro communi* μὴν. Menſis.

Μεῖστον. Minimum.

εἰς τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθοῦς. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ΄ μὴ διαλέγεσθαι προσταχθεὶς, οὐχ οἷός τε ἦν πείθεσθαι τῷ προστάγματι. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ἐν μάχαις πολλαῖς ἔφερον τὸ μεῖον. A

Μειονεκτεῖν. τὸ ἧττον φέρειν. ἐλαττοῦν.

Μειονέκτημα. καὶ μειονεκτῶ, γενικῇ. τὸ ἔλαττόν σου ἔχω. καὶ μειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι. B

Μειονεξία.

Μείου. ἔλαττον ποίει. ξενοφῶν. κῦρος ἔφη πρὸς ἀράσπαν τὸν κατάσκοπον, μηδὲν ἐλάσσω τἀληθοῦς, μὴ δὲ μείω τὰ τῶν πολεμίων. κρεῖσσον γὰρ μείζω οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω. ἀκούσαντας ἰσχυρότερα εὑρίσκειν.

Μειοῦται.

Μείων ὁ ἐλάσσων.

Μειρακιεύεσθαι. ὡς μειράκιον ἀθύρειν. μεῖραξ C γὰρ τὸ μειράκιον. καὶ μειρακύλλιον.

Μέρμηραι. βουλεύεται.

Μείρω. μερίζω.

Μείς. μὴν αἰολικῶς.

Μεῖστον. τὸ ἐλάχιστον.

M. CVM H.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η. D

MH΄. Ne. Negantis aduerbium, pro οὐ, extat apud Callimachum.

Negaui, recuſaui *iampridem mortem* me *vocantem audire*

Ne multo-pòſt, te lugere cogerer. N. L.

Hoc eſt, Antè non ſum mortuus, vt non multo pòſt te etiam mortuum lugerem. *L. ἀποθανόντα.* Et apud Ariſtophanem τὸ μὴ ponitur pro οὐ.

Μὴ ἀποκ. Ne ad coruos me pellas. Ne me expellas. Ne ad coruos eiicias, & in malam rem me pellas. Ne in perniciem me detrudas.

Μηδ΄ ἄκανθα. Ne ſpina quidem pungens-cruentabit bonos, imò ne prope quidem accedet. Pro, Hoc, quod dicis, ne prope quidem me ſit. *i. Procul abſit à me, quod dicis. Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 740. ad. 35. Ne ſpina quidem vulnerabit bonos. πλαδίη verò, ſi codex ſanus, Doricè formatum ita, πλάζω, comm. admoneo. vel accedo. Dor. πλάσδω. per ſyncopen, ſublato σ. πλάδω, hinc τὸ πλαδίω, vnde ſub. 3. ſingul. πλαδίη. pro πλάζῃ.*

Μήδαβα. Medaba. Nomen loci apud Ioſephum.

Μήδ΄ ἀμελῶ. Non negligo. De iis, qui contemnunt aliquid.

Μηδαμῆ. Nuſquam. Nequaquam. Nullo in loco, nullo in numero. Et μηδαμοῦ. Idem. Et μηδαμῶς. nullo modo.

Μηδαμινός. Nullus. i. nullius pretij homo. Vilis. Abiectus.

Μήδεα. Conſilia. Et pudenda.

Μηδὲ κάρφος κινεῖν. Ne feſtucam quidem mouere. De quieto. *Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 320. ad. 10. Sed*

MH. τὸ ἀπαγορευτικόν. ἀντὶ τοῦ οὐ, κεῖται παρὰ καλλιμάχῳ.

Ἠρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι,

Μὴ μετὰ δήν.

Τουτέστιν, οὐκ ἀπέθανον πρὸ τούτου, ἵνα οὐ μετὰ δὴν, καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντος. καὶ παρὰ ἀριστοφάνῃ τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ τάττεται.

Μὴ ἀποσκορακίσῃς με. μὴ ἐκδιώξῃς με. μὴ ἐς κόρακας ἐκβάλῃς. E

Μὴ δ΄ ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθούς. μὴ δὲ πλησίον γένοιτό μοι τοῦτο, ὅπερ λέγεις.

Μήδαβα. ὄνομα τόπου παρὰ τῷ ἰωσήπῳ.

Μήδ΄ ἀμελῶ. ἐπὶ τῶν καταφρονούντων.

Μηδαμῆ. καὶ μηδαμοῦ. καὶ μηδαμῶς. F

Μηδαμινός. ὁ εὐτελής.

Μήδεα. τὰ βουλεύματα. καὶ τὰ αἰδοῖα.

Μὴ δὲ κάρφος κινεῖν. ἐπὶ τοῦ ἡσύχου.

Ariſtoph.

A *Ariſtoph. verſus in Lyſiſtrata. pag. 552. v. 477. Sta legitur, vt apud Er. eſt legendum.* Λυποῦσα μηδὲν, ἐνθαδὶ κινοῦσα μηδὲ κάρφος. *Dolore afficiens nullo* quenquam, *hic mouens ne feſtucam quidem.*

Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας. ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ.

Μηδὲ μέλι. Nec mel, nec apes. De iis, qui malum aliquod cum malo *coniunctum* ferre nolunt. *Eraſ. ad. Chil. 1 Cent. 6. col. 213. ad. 62.*

Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς. παρὰ ἀριστοφάνει. τὸ δὲ ν παρέλκει μετ' ἀττικούς.

Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς. Ne longiùs abeas. Apud Ariſtophanem. Litera verò ν redundat ſecundùm Atticos *in hoc* μηδὲν, *pro* μηδέ.

Μηδὲν ποτ' εἴην ἄλλο, πλὴν θεοῖς φίλος. εἰς ὅσον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κράτος ἀριθμῶμαι. λῆξις δὲ ἡ παῦσις.

Μηδὲν ποτ' εἴην. *Senarius.* Nihil vnquam ſim aliud, niſi Deo charus. Quandiu ſub ipſius ditione, & potentia numeror. Λῆξις autem *eſt* ἡ παῦσις. i. ſedatio, quies, requies. Quietus dominatus.

B Μηδέ ποτε δουλεύσασα γυνὴ, δέσποινα γένηται. μηδὲ ποτ' εὖ ἔρδειν γυναῖκα. μὴ δὲ γείτονος κύνα. μὴ δὲ κυβερνήτην φίλυπνον. μὴ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

Μηδέποτε. &c. Mulier, quæ-ſerua-fuit, nunquam domina fiat. *Abſit, vt illa, quæ ſeruiuit aliis, aliis imperet. Nam eius imperium eſt intolerabile.* Nunquam benefacias mulieri, neque viciri cani, neque gubernatori ſomnolento, *ſomniculoſo, ſomnum-amanti,* neque garrulo remigi. *Hæc omnia nos* monent, in *res* inutiles non eſſe faciendos ſumptus.

Μήδεια κολχίς. ἡ αἰήτου θυγάτηρ. φαρμακιστάτη γυναικῶν. ἥτις ἀσινῶς ἐποίησε τὸν ἰάσονα ζεύξαντα τοὺς πυρίπνοας ταύρους ἀρόσαι τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τὸν χρυσόμαλλον δέρας, ἠγάγετο
C τὴν μήδειαν. οἱ ἕλληνες τὴν νάφθαν καλοῦσι μηδείας ἔλαιον.

Μήδεια. Medea. Colchica. AEetæ filia. In veneficiis exercendis omnium mulierum peritiſſima, *q. d. veneficiſſima,* quæ effecit, vt Iaſon ſine-damno tauros ignem-ſpirantes iungeret, iiſque iunctis terram araret. Quamobrem aureo vellere potitus, Medeam abduxit. Græci naphtham vocant oleum Medeæ.

Μὴ δείσαντες. μὴ φοβηθέντες.

Μὴ δείσαντες. Non metuentes. Non formidantes.

Μήδη. ὄνομα κύριον. μηδία δὲ, χώρα ἡ τῶν μήδων.

Μήδη. Mede. Nomen proprium. Media verò, ipſa Medorum regio.

Μηδίας. ὁ ῥήτωρ.

Μηδίας. Medias, orator.

Μηδίζω. τὰ τῶν μήδων φρονῶ. καὶ μηδίσαντες.

Μηδίζω. Medizo. Medorum partibus faueo, ſtudeo. Et μηδίσαντες. Qui medizarunt. Qui Medorum partibus fauerunt.

Μηδικὴ πόα. ἡ τρίφυλλος λεγομένη. ἐκ τῶν
D μηδικῶν τὸν λεγόμενον παππῷον ἔρανον. ἐπὶ τῶν μηδικῶν ἐγένετο ψήφισμα, ὥς τε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

Μηδικὴ πόα. Medica herba, quæ trifolium vocatur. Ex Medicis. *i. ob res Medicas, ob bellum Medicum aiunt inſtitutam* illam collectam, quæ vocatur auita, *dicunt inſtitutum fuiſſe tributum illud, quod auitum vocatur, quòd ab auis. & maioribus fuerit inſtitutum. Nam* Medicis temporibus factum-eſt decretũ, vt vnus quiſque pro viribus pecuniam ad publicos *vſus* conferret. Hanc autem Ariſtides ſociis dandam eſſe ſtatuit, ſi Barbaris bellum-facerent.

Μηδικὸς ὄρνις. ὁ ταώς.

Μηδικὸς ὄρνις. Medica auis. Pauo.

Μήδιος. ὄνομα κύριον.

Μήδιος. Medius. Nomen proprium.

Μηδισμός. ὁ παυσανίου. ἁλόντος γὰρ αὐτοῦ ἐπὶ μηδισμῷ, συνῃτιάθη καὶ θεμιστοκλέα.

Μηδισμός. Mediſmus. Ille Mediſmus iam intelligitur, quo Pauſanias cum Medis ſenſit, corúmq. partibus fauit. Cùm enim ipſe propter Mediſmum cõ-
E uictus fuiſſet, ipſum quoque Themiſtoclem in eiuſdem criminis ſocietatem vocarunt, *& ipſi quoque crimen idem obiecerunt.*

Μηδόλως. ἐπίρρημα.

Μηδόλως. Aduerbium. Nullo modo.

Μήδομαι. βουλεύομαι.

Μήδομαι. Conſulto, *Cogito. Meditor. Molior. Machinor.*

Μῆδος. ὁ περσῶν βασιλεύς. καὶ τὸ βούλευμα.

Μῆδος. Medus. Perſarum Rex. Et ipſum conſilium.

Μηδοσύνη βουλή.

Μηδοσύνη. Conſilium.

Μῆδοι. ὄνομα ἔθνους.

Μῆδοι. Medi. Nomen gentis.

Μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσί.

Μὴ δῶτε Ne date ſancta canibus.

Μὴ ἐλλίπῃς.

Μὴ ἐλλίπῃς. Ne derelinquas. Ne deſeras. Ne deficias.

F Μὴ ἐμβαίη.

Μὴ ἐμβαίη. Ne incedat. Ne ingrediatur. Ne intret.

Μὴ ἐπιχειρῆτε.

Μὴ ἐπιχειρῆτε. Ne aggrediamini. Ne inuadatis.

Μηθώνη. ὄνομα πόλεως.

Μηθώνη. Methône. Nomen vrbis.

Μηθ' οἷς ἐχθαίρεις
ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου.

Μηθ' οἷς. &c. *Sophocles in Electra. pag. 89.*

Neque illis, *quos odiſti,*

Nimium ſis-irata,neque grauiſſimarum iniuriarum ab illis acceptarum *obliuiſcere.* Tempus enim *eſt* facilis Deus, *benignúmque numen.* Hoc eſt, neque præter modum *tuos inimicos* odio-proſequaris,neque inimicitiarum, *ac odij prorſus* obliuiſcaris. Tempus enim facilè præterit. Chorus *hæc* Electræ dicit.

Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. A

Τουτέστι μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε, μήτ᾽ ἐπιλάθου τῆς ἔχθρας. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ὁ χορὸς φησὶ πρὸς ἠλέκτραν.

Μηθυμναῖος. Methymnæus. Ex vrbe Methymne.

Μηθυμναῖος, ὁ ἀπὸ μηθύμνης πόλεως.

Μήθ᾽ ὑπὸ. Neque propter iuuentutem audax-ſis, *ac inſoleſcas*, neque propter ſenectutem hebeſcas, *ac ignauus, timidúſque ſis.*

Μήθ᾽ ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήθ᾽ ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι.

Μηΐοσι Μηΐοσι Mæonibus. *Dat. plur. Ion. formatus à recto* Μαίονες, *quod à communi* Μαίονες *deductum, facta diſſolutione diphthongi* αι *in* αϊ, *& verſo* α *in* η.

Μηΐοσι. B

Μηκάδες. Epithetice *ſic vocantur* ipſæ capræ, *non mugientes: at* balantes. A vocis proprietate *nomen hoc eſt deriuatum.*

Μηκάδες. ἐπιθετικῶς, αἱ αἶγες. ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

Μὴ καταπραΰνης. Ne delinias *animum.* Ne diu-toleres *impiorum facinora.* Ne quieſcas. Dauid. Ne taceas. Ne delinias *animum, irámque tuam, vt impiis, ignoſcas: at in eos tuam iram effundas. N. L.*

Μὴ καταπραΰνης. μὴ μακροθυμήσης. μὴ ἠρεμήσης. δαβίδ. μὴ σιγήσης, μὴ δὲ καταπραΰνης ὁ θεός.

Μὴ κίνει Καμάριναν. Ne moue Camarinam. Aiunt Camarinam paludem eſſe Camarinæ eiuſdem-nominis vrbi vicinam, quam cùm Camarinæi aliò-deriuare vellent, Deus *eos* oraculo-monuit ne Camarinam mouerent. Illi verò, cùm Deo non obtemperaſſent, cladem acceperunt. Vnde prouerbium hoc dicitur in eos, qui in ſuum ipſorum damnum aliquid faciunt. Quidam verò dicunt Camarinam eſſe fœtidam plantam, cuius rami, ſi quatiantur, *& fricentur*, inſuauem odorem ſpirant. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 44. ad. 64. Mouere Cam.*

Μὴ κίνει καμάριναν. λίμνην φασὶ καμάριναν τῇ καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην ὁμώνυμον αὐτῇ. ἣν βουλομένοις τοῖς καμαριναίοις μετοχετεῦσαι, ἔχρησεν ὁ θεὸς μὴ κίνει καμάριναν. οἱ δὲ, τοῦ θεοῦ παρακούσαντες, ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται, ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιούντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν καμάριναν. οὗ τοὺς κλάδους σειομένους, ἀηδέστερον ὄζειν. C

Μὴ κινεῖν. Ne ſummo quidem digito moue ea, quæ non-ſunt-mouenda. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 212. ad. 61. Non mouenda moues.*

Μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μὴ δ᾽ ἄκρῳ δακτύλῳ.

Μὴ κινεῖν. Ne moue malum bene ſitum. *Hoc dicitur* in eos, qui per ignorantiam ſibi-ipſis moleſtias creant, *& calamitates acceſſunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 44. ad. 62. Malum bene conditum ne moueris.* D

Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.

Μηκιστεύς. Meciſteus. Nomen proprium.

Μηκιστεύς. ὄνομα κύριον.

Μηκιστιάδης. Meceſtiades. Μηκιστιάδης. *Meciſtiades. Videtur patronimicum à* Μηκιστεὺ *deductum, vnde com.* Μηκιστείδης. *κατὰ* διάλυσιν, Μηκιστιδης, *ſublato* ε, *& inſerto* α, Μηκιστιάδης. *Meciſtei filius.*

Μηκηστιάδης.

Μήκοθεν. Procul. Eminus. E-longinquo. *Schol. Sophoclis. in Philoctetem. pag. 384 P. in* Τηλεφανὴς.

Μήκοθεν.

Μῆκος φάλαγγος. Longitudo phalangis, primum agmen ex manipulorum-ductoribus *conſtans*, quod ſub vnam rectam *lineam* collocatur, *in vnam rectam aciem digeritur, vel, in vnum rectum ordinem redigitur*, à cornu ad cornu pertinens. Hoc autem vocatur & facies, & os, & frons, & acies, & protolochia, & protoſtatis. *L.* πρωτοστάτης. Militum verò ſeries hanc *aciem* à-tergo pari-ordine-ſequens inſtructa, ſecundum iugum vocatur, & tertia, tertium iugum, & deinceps eodem-modo *res accipienda.*

Μῆκος φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα. ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον. καὶ στόμα. καὶ μέτωπον. καὶ παράταξις. καὶ πρωτολοχία. καὶ πρωτοστάτης. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στοῖχος παράλληλος κείμενος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται. καὶ ὁ τρίτος, τρίτον ζυγόν. καὶ ἑξῆς ὁμοίως. E

Μηκώμενος. Balans. Caprizans. Caprinam vocem edens.

Μηκώμενος.

Μήκων. Pars quædam inteſtinorum polypodis piſcis, quæ *L.ª, & ad* μέκος *refer*, ſupra ventrem eſt-ſita, quaſi veſica atramentum in ſe continens, vt ait AElianus in *libro* de animalibus. Significat autem etiam ſeminis, & herbæ genus, *quod Latinè papauer vocatur*, & nomen proprium, *Mecon.*

Μήκων. μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος. ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας, οἱονεὶ κύστις ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν θολὸν ὥς φησιν αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ ζώων. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος. καὶ εἶδος βοτάνης. καὶ ὄνομα κύριον. F

Μηκώνη. Mecone. Nomen vrbis.

Μηκώνη. ὄνομα πόλεως.

A Μηκωνοειδής. Μηκωνοειδὴς. Papaueris ſpeciem habens. Papaueris figuram referens.

Μηκύβερνα. πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ σταδίους εἴκοσιν ἀπέχουσα τῆς Ὀλύνθου. Μηκύβερνα. Mecyberna. Vrbs in Thracia, 20. ſtadiis Olyntho diſtans.

Μῆλα. πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα, μηλωτὴ καλεῖται. Μῆλα. *Non ſolum oues ita vocantur: ſed etiam* omnes quadrupedes. Vnde etiam omnis byrſa, *ſiue burſa, quæ vulgò bulgia dicitur*, μηλωτὴ vocatur. i. ouina, vel caprina pellis *Hinc & Gallicum, Male, & Maletes. pera ex huiuſmodi pellibus confecta.*

Μῆλα. παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, μέλα, καὶ μῆλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια. Ὅμηρος. καλλίτριχα μῆλα νομεύων. ἀντὶ τοῦ νομεύσας. μῆλα καὶ οἱ B μαστοί. Μῆλα. *Oues Quadrupedes. Pecudes.* à verbo μέλω curo. μέλα, verſoque ε in η, μῆλα, quæ dignæ ſunt cura, quæ curam requirunt. Homerus. pulchros pilos habentes oues paſcens. pro, qui pauit. μῆλα etiam *vocantur* ipſæ mammæ *mulierum. Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 544. v. 155. & 156.*

Ὁ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλένης τὰ μῆλά που *Ipſe profectò Menelaus Helenæ mammas quondam*

Γυμνῆς παριδὼν, ἐξέβαλ', οἶμαι, τὸ ξίφος. *Nudæ conſpicatus, abiecit (vt opinor) gladium.*

NOTAE.

ὁ γοῦν.] Apud Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 544. v. 155. & 156. ita ſcriptum Doricè,

Ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πω
Γυμνᾶς παρενιδὼν, ἐξέβαλ' (οἰῶ) τὸ ξίφος.

πὸ per apocopen ἐκ τοῦ ποτὶ formatum.

C Μηλάνθη. εἶδος ζώου μικροῦ. Μηλάνθη. Melanthe. Animalis parui genus.

Μηλέα. τὸ δένδρον. Μηλέα. Malus arbor. Pomus.

Μήλιος ἡρακλῆς. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος ποτὲ, ὃν ἔμελλον τῷ ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες, καὶ κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας, ἔθυσαν. Μήλιος Ἡρακλῆς. Melius, *ſiue Pomarius* Hercules. De vilibus. Nam cùm olim bos effugiſſet, quem Herculi erant immolaturi, correptum malum. *i. pomum*, & quatuor ramis ſuppoſitis, *bouis loco* ſacrificauerunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 531. ad. 1. Pomarius Herc.*

Μήλειος βληχή. ἡ τῶν προβάτων. καὶ μήλειος καρπὸς, ὁ τῆς μηλέας. Μήλειος βληχὴ. *pro* βληχὴ τῶν μήλων. Ouinus balatus. Ouium balatus. Et μήλειος καρπός. Pomaceus fructus. Arboris pomi fructus. Pomum.

D Μήλη, ἡ ἰατρική. Μήλη. Mele medica. Specillum, medicum, atque chirurgicum inſtrumentum, *de quo Lexica.*

Μήλης ἐντεθείσης τῷ ὀφθαλμῷ, οὐκ ἀντιλαμβανόμεθα τῶν αἰσθητῶν. καὶ οὐδὲ τοῦ μεταξὺ, καὶ ὡς ἔτυχεν ἀέρος ἔχοντος. ἀλλὰ πεφωτισμένου. καὶ αὕτη ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων ἀντιλαμβάνεσθαι. Μήλης ἐντ'. Mele oculo inſerta, non percipimus ſenſilia, neque interiectum, & quemuis aerem: ſed illuminatum. Et hæc eſt cauſa, cur ſenſus ſua ſenſilia non percipiant.

Μηλιακὸν πλοῖον, ἐπὶ τῶν παλαιῶν, καὶ ἄγαν ἐκρεόντων πλοίων. Ἵππότην γὰρ εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν E καταράσασθαι μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ γυναικοκρατεῖσθαι. Μηλιακὸν πλοῖον. Meliacum nauigium, de vetuſtis, & perfluentibus nauigiis. Hippoten enim *tradunt*, cùm in coloniam proficiſceretur, illis, qui ſecum nauigare recuſaſſent, imprecatum fuiſſe, vt nunquam firma nauigia haberent, & mulierum imperio parerent. *Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 598. ad. 12. Mel. nau.*

Μηλιέας. ὄνομα κύριον. Μηλιέας. Melienſes. Nomen proprium *accuſat. caſû plur. à recto* Μηλιέες εῖς.

Μηλιέων πολιτεία. Μηλιέων πολιτεία. Melienſium Reſpub.

Μηλιεὺς καὶ μήλιοι. Μηλιεύς. Melienſis. Et Μήλιοι. Melij.

Μηλιῶν. ἐπὶ γενικῆς, ὄνομα τόπου. Μηλιῶν. In genitiuo *plur. eſt* nomen loci. Melienſium. *Genitiuus à recto* Μηλιέες. εῖς. *Nomen gentile.*

Μηλόβιος. εἷς τῶν λ', τῶν παρὰ Ἀθηναίοις F τυραννησάντων. οὗ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους μέμνηται. Μηλόβιος. Melobius. Vnus de 30. tyrannis, qui tyrannidem exercuerunt apud Athenienſes, cuius Hyperides meminit in *oratione* contra Autoclem.

Μηλοβοτία. γῆν εὐτραφῆ. ἀνακειμένην εἰς νομὴν προβάτων. Μηλοβοτία. Agrum pinguem. Ouium, *pecudúmque* paſcuis deſtinatum.

NOTAE.

Μηλοβοτία.] Si codex ſanus, eſt accuſ. à recto μηλοβοτεύς, vel μηλοβότης, pro μηλόβοτος. Epithetum agri, quem

oues, ceteræque pecudes depaſcunt. Vel ſcribendum μηλοϐοτίαν, vel potiùs μηλοβοτητέαν, vt ſit verbale deductum à μηλοβοτέω. ῶ. pecudes, vel oues paſco. A

Μηλοβοτήρ. Ouium-paſtor. Opilio, que vpilio. Et μηλονόμος. Idem. *Sed illud, παρὰ τὸ τὰ μῆλα βόσκειν, hoc παρὰ τὸ τὰ μῆλα νέμειν. i. Oues paſcere. βόσκω. paſco. νέμω, idem.*

Μηλοβοτήρ. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος. ὁ αὐτός.

Μηλόβοτος χώρα. Ager ab hoſtibus vaſtatus, & redditus deſertus, quem exercitus depaſcunt, *vaſtant, ac deſertum reddunt.* Extat autem hoc nomen etiam apud Lycurgum in *oratione* contra Autoclem. Sed etiam Atticam ouium, *pecudúmque* paſcuis deſtinauit. Illo autem deliberante, quomodo vrbs eſſet tractanda, Athenienſes quidem, *L.* Θηβαῖοι, *Thebani, ſuadebant, vt illam euerteret, &* ouium, *pecudúmque* paſcuis deſtinaret, *vel, pecori depaſcendam relinqueret.* Phocenſes verò contra-dicentes cenſebant eam eſſe conſeruandam.

Μηλόβοτος. χώρα ὑπὸ πολεμίων ἐξηρημωθεῖσα, ἣν καταν έμεται τὰ στρατόπεδα. κεῖται δὲ τοὔνομα καὶ παρὰ λυκούργῳ ἐν τῷ κατ' αὐτοκλέους. ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν ἀττικὴν αἰτῆκε. βουλευομένου δὲ ὅπως τῇ πόλει χρήσεται. ἀθηναῖοι μὲν μηλόβοτον αὐτὴν συνεβούλευον. φωκεῖς δὲ αἰτοῦντες σῶσαι. B

Μὴ λόγοις. Ne verba pro farina. De iis, qui facta, non autem verba accipere volunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent 6. col. 509. ad. 16.*

Μὴ λόγοις αἰτ' ἀλφίτων. ἐπὶ τῶν ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν.

Μηλολόνθη. *vel,* Μηλολόνθης ου. ὁ. Animalculum, quo pueri vtuntur ad ludum. Quod floribus inſidet. Pueri verò filum ex pede ſuſpendentes, & paruum lignum, quod *hæc animacula ſecum* in altum-tollere non poſſunt, in aerem dimittunt. *Eſt autem animalculum ſcarabeo ſimile: ſed ad aureum colorem accedens, quod quidam bruchum alio nomine vocant, Galli verò nominant Haneton.* Ariſtophanes *in Nubibus. pag. 101. v, 4. & 5. Schol. ar. not. 2.*

Μηλολόνθη. ζωΰφιον, ᾧ χρῶνται οἱ παῖδες εἰς παιδιάν. ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθίζεται. οἱ δὲ παῖδες, λίνον τοῦ ποδὸς ἐξαρτῶντες, καὶ ξυλίφιον, ὃ οὐκ ἰσχύουσιν ἀνακουφίσαι, εἰς τὸν ἀέρα ἀφιᾶσιν ἀριστοφάνης. C

Sed laxatam dimitte cogitationem in aerem.
Filo-ligatum tanquam melolonthem, pede.

Ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
Λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην, τοῦ ποδός.

Significat autem & floris genus.

Σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ἄνθους.

Μῆλον Ouis, & fructus. *Malum ſtrutheum, ſiue ſtruthium. Malum contoneum, vel cotoneo ſimile.* In epigr. *153. pag 28. lib. epigr. 1.*

Μῆλον. τὸ πρόβατον, καὶ ἡ ὀπώρα. ἐν ἐπιγράμματι.

Malum ego ſtruthium, à tenero adhuc cortice,
Maturam in recente cute ſeruatum,
Incontaminatum, expers-rugarum, lanugine-par recens-natis, Adhuc frondoſis congenitum, *coniunctúmque* ramis.

Μῆλον ἐγὼ στρουθίου ἀπὸ φλοιοτέρης ἔτι παιδὸς D
Ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον.
Ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχροον. ἀκμὴν ἐν πετάλοις, ἀρτιφυὲς ἀκρέμοσιν.

N O T Æ.

Ἐγὼ στρουθ.] Epigr. lib. 1. pag. 28. epigr. 153.

Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀφ' ὁπλοτέρης ἔτι παιδὸς
Ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχροον ἀρτιγόνοισιν,
Ἀκμὴν ἐν πετάλοις συμφυὲς ἀκρέμοσιν.

Et,

Μηλοσφαγίαν. Ouium ingulatarum-ſacrificiis. μηλοσφαγέω. ῶ. *Oues-iugulo. Oues-macto. Ariſtoph. Lyſiſtrata, pag. 545. v. 189. & 196.*

Μηλοσφαγίαις. θυσίαις προβάτων. E

Μηλοῦν. Tractare. Palpare. *Mele, inſtrumento chirurgico, ſpecillo demiſſo vulnus explorare. Ariſtop. in Equitibus. pag. 250. v. 1.* κατεμήλουν *Schol annot. 15.*

Μηλοῦν. τὸ ψηλαφᾶν.

Μῆλος. Melus. Et vrbs, & inſula.

Μῆλος. ἔστι ἡ πόλις καὶ ἡ νῆσος.

Μήλῳ βληθῆναι. Malo petitum-eſſe. De iis, qui aliquem, in amorem adducunt, *ac ad amorem prouocant. Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 472. ad. 70. Malis ferire.* Et Ariſtophanes *in Nubib. pag. 109. v 15. & 16.*

Μήλῳ βληθῆναι. ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτά τινα ἐπαγομένων. καὶ ἀριστοφάνης.

Nec in ſaltatricis domum *ingrediaris, ne in ea,* quæ fiunt illic, *hiante ſpectans ore,*

Μὴ δ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσιέναι, F
Τουτέστιν εἰσελθεῖν.
Ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνώς.

Melo petitus à ſcortillo, *vel, meretricula,* bona-exiſtimatione priueris. εἰσιέναι. τουτέστιν εἰσελθεῖν. Ingrediaris. hoc eſt, intres. ἀποθραυσθῇς. τουτέστιν, ἐκπέσῃς. Refringaris. Abrumparis à laude. Hoc eſt, ne gloria excidas.

Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς.
Τουτέστιν, ἐκπέσῃς.

Μήλωθρον,

A Μηλώθρον. τὸ βάμμα.

Μηλόθρον. Melothrum. Purpuræ tinctura. *Conſule vulg. Lex.*

Μηλῶσαι. τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχρῖσαι τῷ δακτύλῳ. καὶ ἀριστοφάνης. τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἕξει μόνας. καὶ μήλη ἐργαλεῖον. δι' οὗ χρίεταί τι, καὶ ὑπαλείφεται.

Μηλῶσαι. Aliquid in profundum demittere. *Melen. i. ſpecillum, Chirurgicum inſtrumentum in profundas vulneris partes explorandi causâ demittere. Et* φάρυγγα μηλῶσαι. τὸ διαχρῖσαι δακτύλῳ. Fauces perungere digito. Guttur ſpecillo demiſſo perungere, *vel, explorare.* Et Ariſtophanes. Guttur perungat, duas drachmas habebit ſolas. Et μήλη. mele, ſpecillum, chirurgicum inſtrumentum, quo vngitur aliquid, & ſubungitur, *ſublinitur.*

Μηλωτὴ ζώνη, ἐκ δέρματος.

Μηλωτὴ ζώνη. Ouilla zona. Zona ex ouina pelle confecta.

B Μήλοις βάλλειν. ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας ἐπαγομένων.

Μήλοις βάλλειν. Malis petere. Malis ferire. De iis, qui ad amores inuitantur, & prouocantur. *Vide* Μηλοβληθῆναι.

Μή με παρέλθῃς.

Μή με παρέλθῃς. Ne me negligas.

Μή μοι ἄναξ. τὸ πλῆρες. μὴ μή μοι. σοφοκλῆς.

Μὴ μὴ μοί μ' ἄναξ,

Κακὴν φάτιν ἄρῃς.

Μή μοι ἄναξ. Sophocles *in Aiace. pag. 13. v. 1. & 3.* Integra *oratio ſic habet,* μὴ, μή μοι ἄναξ Κακὰν φάτιν ἄρῃς.

Ne, ne mihi, Rex,

Malam famam ſuſcipias.

Μή μοι ποτ' ἔλθῃς, ὅτ' ἐγὼ πράττω καλῶς. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ ἀριστοφάνης. εἰς τὸ
C ἐναντίον γὰρ ἡ παροιμία. μή μοι ποτ' ἔλθῃς ὅτ' ἐγὼ πράττω κακῶς.

Μή μοι ποτ' ἔλθῃς, ὅτ' ἐγὼ πράττω καλῶς. Ne ad me vnquam venias, quum ego *rem* gero præclarè, *quum rem feliciter gero.* Prouerbium, *quod dicitur* in eos, qui non conueniunt ad amicos in periculis *verſantes.* Ludit autem Ariſtophanes. Hoc enim prouerbium in contrarium *ſenſum profertur, & contrario ſenſu accipiendum, mutato* καλῶς *in* κακῶς. Ne ad me vnquam accedas, quum ego *rem* malè gero. *Hic enim metri cauſa ſcribendum per duplex* τ, ὅττ' ἐγώ.

Μήν. μηνὸς κλίνεται.

Μήν. Menſis μηνὸς *in genitiuo* declinatur.

Μηναγύρτης. ὁ ἀπὸ μηνὸς συνάγων. καὶ μηναγύρτης, ὁ τῆς ῥέας ἱερεὺς ὁ κατὰ μῆνα ἀγείρων, καὶ συναθροίζων.

Μηναγύρτης. Menagyrtes. Singulis menſibus *pecuniam, vel aliquid* colligens. Sic etiam vocatur Rheæ ſacerdos, qui ſingulis menſibus ſtipem cogebat, & colligebat. *Vide* Μητραγύρτης *in vulg. Lex.*

Μηνᾶς. ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μηνᾶ ὄρυγμα
D εὑρέθη μέγα ὅτε ἐκαθαίρετο. καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πλῆθος. ἅ τινα θεασάμενος ἀναστάσιος ὁ βασιλεύς, καὶ ἐκπλαγείς, εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο θαῦμα ἐξαίσιον.

Μηνᾶς. Menâs. In templo S. Menæ, cùm repurgaretur, magna foſſa reperta eſt, & magna copia oſſium Gigantum. Quæ conſpicatus Anaſtaſius Imperator, & admiratus, *vel, obſtupefactus, hoc* immano miraculum, *hæc, vt rem inuſitatam, ac vehementer admirandam* in Palatio repoſuit.

Μήνη. ἡ σελήνη.

Μήνη. Luna.

Μηνία. ὀργίζου. καὶ μηνιάω, μηνιῶ, δοτικῇ.

Μηνία. Iraſcere. Et μηνιάω. ῶ. Iraſcor. Datiuo.

Μηνηθμόν. τὴν ὀργήν.

Μηνιθμόν. Iram.

Μήνιμα. ἡ μανία.

Μήνιμα. Furor. Inſania.

Μῆνιγξ. ὑμὴν ὁ τὸν ἐγκέφαλον σκέπων. τοῦ δὲ
E καλουμένου μηνιγγοφύλακος ἐπιτεθέντος τῇ μήνιγγι, ἀναίσθητον τὸ ζῶον γίνεται, καὶ ἀκίνητον, αἱ αἰσθήσεις γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι, διὰ τῶν νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων προΐασι. πρόεισιν οὖν καὶ ἡ ἀκουστικὴ δύναμις μέχρι τῶν ῥίζων τῶν ὤτων, ἃς καλοῦσι μήνιγγας. ἔστι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου προϊὸν τετρημένον. ἐν ᾧ πόρῳ ἐστὶ τὸ ἀτμικὸν πνεῦμα. ἔστιν οὖν ἀπειλημμένος τις ἀὴρ ἐν τῷ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, συμφυὴς ὢν τῇ μήνιγγι, καὶ τῷ ὑμένι. οὗ-
F τος οὖν ὁ ἀὴρ δεχόμενος ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν ἠχητικὴν δύναμιν, δι' ἑαυτοῦ εἰς τὴν μήνιγγα διαπορθμεύει τοὺς ψόφους. πρόεισι δὲ ἀπὸ πλατυτέρου πόρου τῆς μήνιγγος. οὐ δεῖ δὲ νομίζειν τοῦτον μόνον ἀέρα, εἰ καὶ συμφυής ἐστιν, ἤδη καὶ ἄφθαρτον εἶναι, ὡς αὐτὸν εἶναι, καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα. ἀλλ' ἔστι κατὰ μέρη

Μῆνιγξ. Meninx. Membrana cerebrum tegens. Quum autem ille, qui Meningophylax vocatur. *i. meningis-cuſtos,* impoſitus eſt meningi, animal & ſenſu, & motu priuatur. Senſus enim à cerebro ducentes initium, per neruos vſque ad ſenſoria procedũt. Igitur & ipſa audiendi vis vſque ad radices aurium, quas vocant Meningas. Eſt autem neruus peruius, à cerebro procedens. In quo meatu eſt ſaliens ſpiritus. Eſt enim quidam aer in auris cauitate concluſus, cum meninge, & membrana coniunctus. Hic igitur aer ab externo aere ſtrepitus, *& ſonos* recipiens, habens & ipſe perſonantem, *ſiue perſonandi* facultatem, per ſeſe in meningem illos ſtrepitus, *ſiue ſonos* tranſmittit. Prodit autem à latiore meatu meningis. Non eſt autem exiſtimandum, τοῦτον τὸν ἀέρα, *ſic & Vulf.* hunc aerem, quamuis ſit coniunctus, ideo etiam incorruptibilem eſſe, vt vnum, & eundem numero exiſtentem. Sed eſt per partes corru-

ptibilis,& generabilis, vt & reliquum hominis corpus. Immediatè verò recipit aeris externi acceſſiones. Quamobrem etiam à magno ſtrepitu grauiter-afficitur auditus,externo aere vehementer impulſo, & vi impellente hunc ipſum aerem coniunctum, qui eſt in auribus,eúmque ſæpe diſſipante. Propter actiones etiam periculoſas, vel demerſiones ſub aquas.i. *Si quis aquas ſubeat, & aures demergat in aquis*, inædificatus-eſt hic aer ad cuſtodiam ſenſorij. Propterea etiam Natura meatus aurium fecit tortuoſos,*& amfractuum inſtar*,ne quid facilè ingrediatur,& meningem feriat.

φθαρτὸς, καὶ γεννητὸς, ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ἀνθρώπου σῶμα. ἀμέσως δὲ δέχεται τὰς τοῦ ἔξωθεν ἀέρος προσβολάς. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοή, τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σφοδρῶς ὠθουμένου. καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυῆ τοῦτον ἀέρα. καὶ πολλάκις διασκεδαννύντος αὐτόν, καὶ διὰ τὰς ἐπισφαλεῖς ἐνεργείας, ἤτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις, ἐγκατῳκοδόμηται οὗτος ὁ ἀὴρ εἰς φυλακὴν τοῦ αἰσθητηρίου. διὰ τοῦτο καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσέρχηταί τι, καὶ πλήττῃ τὴν μήνιγγα. A B

N O T AE.

Τὸ ἄτλιον.] Si codex mendo caret,hoc deductum eſt ab ἄτλω. quod ab ἄσσω. Salio. Proſilio. Subſilio. Ruo. VVolfius,ἁπτικὸν πνεῦμα. q.d.Tactorius ſpiritus,ab ἅπτομαι. Idem,ἀκουστικὸν πνεῦμα.Spiritus audiens.

Μηνιόντων.Iraſcentium.Iratorum. — Μηνιόντων.ὀργιζομένων.

Μηνίω.Iraſcor.μηνίσω.Iraſcar.Grauitonum.Vt κυλίω. Voluo.κυλίσω. Voluam. κονίω.lino,vngo,pulverem excito, feſtino.fut κονίσω.Μήνυμα verò, Signum. Indicium.μηνύσαι.Indicare. à μηνύω.Significo. Patefacio.Indico. — Μηνίω. μηνίσω. βαρύτονον, ὀργίζομαι. ὥσπερ κυλίω. κυλίσω.κονίω, κονίσω.μήνυμα δὲ μηνύσαι. C

Μῆνις.Ira permanens.Ira diuturna.Iracundia. — Μῆνις ὀργὴ ἐμμονος.

Μηνίσκος. Meniſcus. Acies bellica. *Sic autem agmen lunatum videtur intelligendum,quod τῆς μήνης.i. Lunæ creſcentis ſpeciem habet.vel,quod Lunæ creſcentis cornua refert. Ariſtop.in Auibus.p.g 411.v.24. Schol. annot.15.* — Μηνίσκος.παράταξις πολεμική.

Μηνίσκους. Meniſcos. Membranas. Folia collum-circundantia. *N. L. Monilia, quibus-collum-circundatur. Circundantia-collum monilia.* Ornamenta.Vel *tegumenta*, quæ ſtatuis imponunt, ne aues inſidentes,excrementis-fœdent *eas. Ariſtophanes in Auibus. pag.411 v.23.24.25.26.* Si verò non iudicaritis *nos viciſſe*,fabricate meniſcos ferendos.*i.capitum tegmina, quæ feratis*, Tanquam ſtatuæ, quia veſtrûm quicunque meniſcum,*capitiſque tegmen* non habuerit,Quũ habebitis veſtem albam,tunc præcipuè ſic pœnas Dabitis nobis omnibus Auibus, excrementis-perfuſi.Dicit igitur,niſi ſecundùm nos iudicaritis,nóſque victores eſſe pronuntiaritis, noſtris excrementis-vos-perfundemus, *totóſque fœdabimus.* Meniſci etiam apud Philoſophos *vocantur* ipſæ circuli ſectiones. — Μηνίσκους. ὑμένας. πέταλα περιτραχήλια. κόσμια. ἢ ἃ ἐπιτιθέασι τοῖς ἀγάλμασι. διὰ τὸ μὴ ὀρνίθια τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν. μηνίσκους χαλκεύεσθαι. φορεῖν ὥσπερ ἀνδριάντας ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν. φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὑμῶν κατὰ πατεῖν. μηνίσκοι δέ, τὰ τοῦ κύκλου τμήματα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. D

N O T AE.

Μηνίσκους.] Ariſtophanes in Auibus.pag.411.v.23.24.25.26.

Ἢν δὲ μὴ κρίνητε,χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν, E
Ὥσπερ ἀνδριάντες,ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μηνίσκον ἔχῃ,
Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν,τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
Δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

Schol. Ἐὰν δὲ μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν, τίθεσθε ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες μηνίσκους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς. ποιοῦσι γὰρ ἔστιν, ὅπη μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα. Eadem.μηνίσκους.σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων, διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φασὶν &c. Et. μήνην.μηνίσκον.μήνῃ γὰρ ἔοικε.

Μηνοειδής. Lunæ-ſpeciem-habens. Lunæ ſimilis. Lunatus. Lunæ-creſcentis-cornua-referens. Falcatus.Rotundus *inſtar plenæ Lunæ.* — Μηνοειδής.σεληνοειδής.στρογγύλος.

Μὴ νόμισον. Ne puta. Pro,μὴ νομίσῃς. Ne putes. Ita Thagenides. — Μὴ νόμισον. ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. οὕτως Θαγενίδης. F

Μήνυμα.Signum.Indicium. — Μήνυμα.

Μήνυω.Paroxytonè.i.eum acutò in penultima, *ſiue in priore*,pro μὴ δή,ne iam. — Μήνυω.παροξυτόνως,ἀντὶ τοῦ μὴ δή.

Μηνύω σοι χαράν. Datiuo. Significo, nuntio tibi gaudium. — Μηνύω σοι χαράν.δοτικῇ.

Μηνύσαι.Significaſſe.Indicaſſe. Nuntiaſſe. — Μηνύσαι.

Μηνυ...

A Μήονος. ἐθνικόν.

Μήον☉. Ion. vel Μήον☉, à comm. Μαίον☉. Mæonis, gentile nomen genitiui casus à recto μήων, pro Μαίων, hócque deductum à Μαίων, verso α in η, & ι ſubſcripto. Maon.

Μὴ οὐχί. σοφοκλῆς. κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος δηλονότι ἐν τῷ στρατῷ.

Μὴ οὐχί. Non. Sophocles in Aiace. pag. 6. v. 96. Iactatio adeſt, & non nego ipſum non. Pro, Non nego: ſed ingenue fateor, atque profiteor, & vehementer glorior hoc nomine, quòd gladium in exercitu Græcorum à me caſorum, & in meorum hoſtium ſanguine tinxerim egregie.

Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἕξεις. παραινεῖ διὰ τούτου μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιεῖσθαι, καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσι. ἀλλὰ πράττειν καὶ δι'

B ἑαυτοῦ.

Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἕξεις. Non omnia contra bouem habebis. Huius prouerbij autor ſuadet per hoc ne omnia in votis, & ſpe diuina ponamus: ſed & per nos ipſos aliquid agamus. Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 592 ad. 83. Ne contra bouem opta. Μὴ κατὰ βοὸς εὔχου. Wolf. κατὰ βοὸς εὔξῃ.

Μὴ παραζήλου. μὴ ὁμοιωθῇς.

Μὴ παραζήλου. Ne æmuleris. Ne ſimilis-ſis.

Μὴ παρίδῃς. μὴ παρίδῃς.

Μὴ παρίδῃς. Ne negligas.

Μὴ παιδὶ μάχαιραν. ἐπὶ τῶν εἰκῆ ἐγχειριζόντων. καὶ εὔπολις δήμοις. μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

Μὴ παιδὶ μάχαιραν. Ne puero gladium. Et Eupolis Demis. Ne puero Rempub. ſcil. trade, committe. Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 484. ad. 18. De iis dicitur, qui temere res aliquas aliquibus tradunt.

Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον. μή ποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα. μὴ δὲ γυναῖκα. μὴ δὲ παῖδα. μὴ

C γείτονος κύνα. μὴ τὸ κυβερνήτην φίλυπνον. μὴ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

Μὴ πολλάκις. Ne ſæpius ad eundem lapidem offendas, cùm certam habeas occaſionem. Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 159. ad. 8. Iterum eundem ad lapidem offendere. Nunquam beneficium conferas in ſenem, nec in mulierem, nec in puerum, nec in vicini canem, nec in ſomniculoſum gubernatorem, nec in garrulum remigem. Hoc prouerbium monet, ſumptus non eſſe faciendos in res inutiles.

Μήπω γε, μήπω. ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφατικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον. διδιττόμενος γὰρ, δεῖται ὑπερθέσεως.

Μήπω γε, μήπω. Nondum profectò, nondum. Hæc orationis figura vocatur conduplicatio, quum iiſdem nominibus bis vtimur. Orationem autem ſignificationis-plenam, acrem, & valde vehementem efficit. Qui enim aliquos terret, is indiget morâ.

D Μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ. σοφοκλῆς.

Οἴμ' ὡς ἀθυμῶ. καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου.

Καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.

Μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ. Ne prodens nos ſis. Pro, Ne prodas nos. Sophocles in Aiace. pag. 35. v. 588. & 589.

Hei mihi, quàm animum-deſpondeo. quàm deſpero. quare te per tuum filium,

Et per Deos oro, ne prodas nos.

Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα. ἀντὶ τοῦ τὰς τέχνας.

Μὴ πρὸς ἐμέ. Ne contra me varia machinamenta moliaris. Id eſt, ne technas, dolos, fraudéſque contra me moliaris.

Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης. μετὰ τῶν ἰσχυρότερων.

Μὴ πρὸς λέοντα. Ne cum leone caprea tangam prælium. i. prælium ego caprea cum leone non committam. Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 473. ad. 79. De iis, qui ſunt viribus impares.

E Μήρινθος. σπαρτος. ἤτοι σχοινίον. δεσμός. βρόχος. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος, οὐδὲν ἔσπασεν. ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων. οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς. οὐ γάρ τοι μετὰ μακρὸν νέφη ἀκρίδων ἐπιρρεύσαντα κατέφαγον τοὺς καρποὺς αὐτοῖς.

Μήρινθ☉. Funis. Vinculum. Laqueus. vt, Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 533. v. 14. Et Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 302. ad. 45. Hic funis nihil attraxit. Iſte quidem funis nihil attraxit. De iis, qui res aliquas aggrediuntur, & aberrant à ſcopo, nec aſſequuntur quod cupiunt. Nam ne funis quidem iſte bonum aliquod ipſis attraxit. Nam non multo pòſt locuſtarum nubes confluentes deuorarunt ipſorum fruges.

Μηριόνης. ὄνομα κύριον.

Μηριόνης. Meriones. Nomen proprium.

Μηρός. τὸ μέλος.

Μηρός. Femur. Corporis membrum.

F Μήρυμα. σπείραμα. κάταγμα. νῆμα.

Μήρυμα. Glomus. Filum-deductum, & redactum in glomum. Filum, quod quis neuit.

Μηρυομένη. ἕλκουσα. ἐκτεινομένη. μηρύω γὰρ, τὸ τὰ ἱστία συνάγω.

Μηρυομένη. Sic enim lego, quod à μηρύομαι. Trahens. Deducens-filum. Extenſa. Quæ-extenditur. Colligens. Contrahens. Vel. quæ colligitur, quæ contrahitur. Nam μηρύω ſignificat, vela colligo, vela contraho.

Μήσατο. ἐμηχανήσατο.

Μήσατο. Machinatus-eſt. Molitus-eſt. aoriſt. 1. med. à μήδομαι.

Μήσ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας.

Μήσ' ὁ θυμός. &c. Ariſtop. in Ranis. pa. 166. v. 15. & 16.

Ne te ira corripiens, arreptum, vel correptum.

Ἐκτὸς οἴσει τὴν ἐλαιῶν. A

Extra ferat oleas. L. οἴσει. Conſule Schol. annot. 5. Hęc aūt oratio ſignificat, aliquid certi dici, præcipuè verò, oleas in extremo hippodromo, *vel, equeſtri circo* fuiſſe, ad quas efferebantur, *& abripiebantur*, qui ceciderant in ipſo curſu. Illud verò dicere vult, ne quid extra propoſitum dic.

Εὐφαίρει.

Ὁ λόγος ὡρισμένόν τι λέγει. καὶ μάλιστα ὡς ἐπ' ἄκρου ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπεπτωκότες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε.

Μεσάρνη. Meſtarne. Vrbs Cilicum.

Μησάρνη. πόλις κιλίκων.

Μήστωρ. Μήστορος. *Alij*, Μήστορος. Meſtor. Meſtoris. Nomen proprium. *Eſt & adiectiuum, quo ſignificatur* conſiliis-abundans, *qui conſilia ſuppeditare nouit*. Et peritus, & ſciens.

Μήστωρ. μήστορος. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ βουλευτικὸς, καὶ ἔμπειρος, καὶ ἐπιστήμων. B

Μὴ σύγε. &c. Ne tu ſaltem in melampygum incidas. i. Ne in nigras-nates habentem virum incidas. Id eſt, Ne in aliquem fortem, & robuſtum virum incidas. De iis, qui faciunt iniqua *facinora. Senſus autem eſt*, Ne, ſi in aliquem robuſtum incideris, *iuſtas tuorum facinorum illi* des poenas. *L. δώσεις. vel δώσει. Attice. fut. med. pro comm. δώσω. à δώσομαι, κ. εται. Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 364. ad. 43. Ne in mel. inc. Vide & Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 559. v. 23. 24. 25.*

Μὴ σύγε μελαμπύγου τύχῃς. μή τινος ἀνδρείου, καὶ ἰσχυροῦ τύχῃς. ἐπὶ τῶν παράνομα δρώντων, ὡς μή τινος ἰσχυροῦ τυχὼν δίκην δώσῃ.

Μὴ πίγγιθι. Ne rigemini *Lachrymis profuſis*. Ne cureris.

Μὴ πίγγιθι. μὴ μελήσῃ.

Μήτε νεῖν. &c. Neque natare, neque literas ſcire. De prorſus indoctis. Nam apud Athenienſes ſtatim à puero natare, & literas diſcebant. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 136. ad. 13.*

Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα ἐπίστασθαι. ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν. παρὰ γὰρ ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν, καὶ γράμματα ἐδιδάσκοντο. C

Μήτε πλασαί. &c. Neque fictam, neque pictam *vllam imaginem eſſe voluit*.

Μήτε πλασαὶ, μήτε μιμηλάν. ἀντὶ τοῦ μήτε πλάσιν εἰκόνα, μήτε γραπτήν.

Μὴ τεῖνε. &c. Ne *viam* extende, *produc*. Ne tardus-ſis. Ne tempus-teras, *moráſque nectas*. Ne moreris. Ne cinerem fugiens, in carbones, *& prunas* incidas. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col 690 ad. 72. Integer erit verſus heroicus, ſi legas*, Μὴ τέφραν φεύγων εἰς ἄνθρακας καταπέσῃς, *vel* καταπίπτῃς.

Μὴ τεῖνε. μὴ βράδυνε. μὴ διάτριβε. μὴ χρόνιζε. Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Μήτηρ. Mater. Genit. μητέρος, & per ſyncopen μητρός. Matris. Et pluralis *datiuus*, μητράσι. matribus.

Μήτηρ μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ, μητρός. καὶ τὸ πληθυντικὸν μητράσι. D

Μήτοι. Nullo-modo. *Ne fortè*. vt, Nondum autem illi edicto parebat Iſidotus: ſed illud Ibyci dictum ipſum ſubibat, *& in mentem ipſi veniebat*, Metuo, ne quo delicto in Deos admiſſo, pœnas ab hominibus præmij-loco-reportem.

Μήτοι. μηδαμῶς. οὔπω δὲ ἐπείθετο τῷ προστάγματι ὁ ἰσίδωρος. ἀλλὰ τὸ τοῦ ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐσηρίζ. μή τοι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

N O T AE.

Μή τοι παρὰ θεοῖς ἀμπλακών.] Legendum, Δέδοικα μή τι πὰρ θεοῖς ἀμβλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω. Sic apud Ibycum. pag. 38. in fine, vbi Suidæ, locus rectè ſcriptus legitur, & Suidas diſertiſſimis verbis nominatur. Interpretatio vulgata locum malè redditum habet, de quo noſtras notas conſule pag. 187. Veram lectionem ego ſequor, & fideliter interpretor. Verbum δέδοικα addidi ex præcedente loco, qui apud Plutarchum legitur, vt integram ſententiam, & perfectam conſtructionem haberemus. E

Μῆτι. Conſilio. Rectus *caſus eſt* ἡ μῆτις. Conſilium. ſententia, prudentia.

Μῆτι. τῇ βουλῇ. ἡ εὐθεῖα, ἡ μῆτις. βουλή. γνώμη. σύνεσις.

N O T AE.

Μῆτι] Si codex ſanus, eſt apocope facta in datiuo μήτι & ι finale corripitur, ac ideo præcedens circumflectitur. Alioqui μήτι παροξυτόνως ſcribendum ob contractum. Sic πόλι. πόλι.

Μητιέτα. μητιέτης. ου. ὁ. Conſiliarius. Conſiliis-abundans. Prudens. Sapiens. Cuius vocatiuus *eſt* μητιέτα, & per metaplaſmum *hinc deductus* rectus *caſus* μητιέτα. *Euſtath. docet* μητιέτα, προπαροξυτόνως *Æolicè dici, formatúmque à recto* μητιέτης, *ſublato* ς *finali, & mutato* η *longo in* α *breue*. Vt, μητιέτα ζεύς. Sapiens Iupiter. *Deducitur autem à nomine* μῆτις, *conſilium, prudentia, ſapientia*. Et in compoſitione, πολύμητις. Multis-conſiliis-inſtructus. Prudentiſſimus, ſapientiſſimus. At μῆτιν ἐλαφροί. Conſilio leues, amentes, qui neque firmiter, neque conſtanter ſapiunt. Qui leues, & inconſtantes ſunt in conſiliis.

Μητιέτα. μητιέτης ὁ βουλευτικός. οὗ ἡ κλητικὴ μητιέτα. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἡ εὐθεῖα ὁ μητιέτα. μητιέτα ζεύς. καὶ ἐν συνθέσει πολύμητις. μῆτιν δὲ ἐλαφροί, οἱ ἄφρονες. οἱ μὴ στερρῶς, μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες. F

Μητιόωσι. Conſultant. Deliberant. à μητιάω. ῶ.

Μητιόωσι.

A Μητήσομαι. βουλεύσομαι. ἐρήσομαι.

Μητίσομαι. à μητίζομαι. Conſultabo. Deliberabo. *Moliar. Excogitabo. Machinabor.* Dicam. Interrogabo. *N.L.*

Μὴ τὸ ἐμὸν οἴκει νοῦν. ἔχεις γὰρ οἰκίαν. παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδου. ἢ οὕτω, μὴ τὸ ἐμὸν οἴκει νοῦν. ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Μὴ τὸν ἐμόν. &c. Ne meam habita mentem. habes enim domum. Dictum eſt iuxta illud, quod extat in Euripidis Andromacha. Vel ita, Ne meam habita mentem. Ego enim ſufficiam, *ſatis ero.*

Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι.

Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. Ne ſis in dicentis poteſtate. *Ne pendeas ex dicentis auctoritate.*

Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.

Μὴ πείθου. &c. Ne criminatoribus, & *maledicis* obtempera.

B Μήτρα. ἡ τῆς γυναικός. καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἔνθα καταβάλλεται ἡ γονή.

Μήτρα. Matrix. Vulua. Vterus *Dicitur* & mulieris, & aliorum animalium *locus*, in-quem coniicitur ſemen, *ex quo fœtus gignitur.*

Μητραγύρτης. ἐλθών τις εἰς τὴν Ἀττικήν, ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ὡς ἐκεῖνοί φασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν, ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον κατὰ κεφαλῆς. λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἱλάσασθαι τὸν πεφονευμένον. καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην. καὶ περιφράττοντες αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν,
C ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ, καὶ νομοφυλακείῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

Μητραγύρτης. Metragyrtes. Qui Magnæ Deorum Matri. Rheæ, ſiue Cybelæ ſtipem cogebat. Quidam in Attica profectus, mulieres initiabat Matri Deorum, vt illi dicunt. Athenienſes verò ipſum in caput. *i. præcipitem* in barathrum coniecerunt, ac ita interfecerunt. Exorta autem peſtilentia, oraculum acceperunt, vt interfectum placarent. Quamobrem ędificarunt curiam *in eo loco*, in quo Metragyrten ſuſtulerant, eámque circunſeptam Matri Deorum cõſecrarunt, etiam ſtatua Metragyrtæ erecta. Vtebantur autem Metroo Archiuo, & Nomophylacio, ipſo quoque baratro terra-congeſta-repleto. *i. Illo loco, quem Matri Deorum conſecrarant, vtebantur pro Curia, & legum cuſtodia. In eo de Repub. conſultabant, legéſque ſeruabant, & cuſtodiebant.*

Μητραλοίας. ὁ τὴν μητέρα τύπτων. καὶ μητραλῴας. ὁ αὐτός.

Μητραλοίας. Qui-matrem-verberat. Et μητραλῴας. Idem. *Hinc enim* τὸ μητραλοίας, *inſerto* ι, *deductum. Matris-percuſſor.*

Μητρὶ πλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.

Μητρί. &c. Matrem amplecti, bonum eſt inſomnium.

Μητροδάτης. ὄνομα κύριον.

Μητροδάτης. Metrodates. Nomen proprium.

Μητροπάτωρ. ὁ κατὰ μητέρα πάππος.

Μητροπάτωρ. Maternus-auus.

D Μητροῤῥαίστης. ὁ φθείρων τὴν μητέρα.

Μητροῤῥαίστης. Matris-corruptor. Matris-interfector.

Μητροπόλεις. ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔστειλαν.

Μητροπόλεις. Metropoles q.d. Matres vrbes. *ſic vocantur* vrbes, quæ colonias miſerunt, *quarum ſunt antiquæ matres.*

Μητροφάνης. Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β΄. περὶ ἰδεῶν λόγων. περὶ στάσεων. εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα. εἰς τὸν Ἀριστείδην ὑπόμνημα.

Μητροφάνης. Metrophanes. Eucarpiæ Phrygiæ Sophiſta. Scripſit de ipſa Phrygia lib. 2. De formis orationum. De Statibus. Commentarium in Hermogenis artem *Rhetoricam.* Commentarium in Ariſtidem.

E Μητροφάνης. Κορνηλιανοῦ ῥήτορος, Λεβαδεύς. πόλις δὲ Βοιωτίας ἡ Λεβαδεία. σοφιστής. περὶ τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος. Ξενοφῶντος. Νικοστράτου. Φιλοστράτου. μελέτας. λόγους πανηγυρικούς.

Μητροφάνης. Metrophanes. Corneliani Rhetoris, *vel, Oratoris F.* Lebadienſis. Lebadia verò *eſt* vrbs Bœotiæ. Sophiſta. *Scripſit* de characteribus. *i. de dicendi generibus*, Platonis, Xenophontis. Nicoſtrati, Philoſtrati. Declamationes. Orationes panegyricas.

Μητροφάνης ἔκγονος Λαχάρου. ὢν δὲ ἐν παισὶν ἔτι νήπιος, ἀνεφθέγξατο βοῶν. ἐγώ εἰμι, ἔφη, Ἀριστοφάνης ὁ φαλακρός. οὔπω τι τῶν τοιούτων ἀκηκοώς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἀνέκρινον ὅ, τι, εἴποι, μηδὲν εἰδέναι τῶν εἰρημένων διϊσχυρίζετο.
F κατὰ τούτου τοῦ Μητροφάνους, ἔγραψε λόγον Σουπηριανὸς ὁ σοφιστής.

Μητροφάνης. Metrophanes. Nepos, *vel, vnus ex genere* Lacharis. Cùm autem adhuc eſſet inter pueros infans, exclamauit vociferans, Ego ſum (inquit) Ariſtophanes caluus, quamuis nondum tale quid audiuiſſet. Cùm autem illi, qui *voces iſtas* audiuerant, interrogarent, quidnam dixiſſet, affirmabat ſe nihil eorum ſcire, quę dicta fuerant. Aduerſus iſtum Metrophanem Superianus Sophiſta ſcripſit orationem.

Μητρῳακαί. ἡμέραι τινὲς ἱεραί. τὰς δὲ μητρῳακὰς παρὰ Ῥωμαίοις, ἢ καὶ πρότερον παρὰ Φρυξὶ σπουδασθείσας, καστείας ἑκάστου μηνὸς ἦγον.

Μητρῳακαί. Metroacæ. Quidam dies ſacri *Magnæ Deorum Matri.* Metroacos *autem dies aiunt* apud Romanos, vel etiam antè, apud Phryges fuiſſe-ſolennes, *quos* Caſteas ſingulis menſibus caſtè-celebrabat, *vel, ſanctè-celebrabat.*

Μητρῷον. Metroum. Templum Magnæ Deûm Matris.q.d.Matroum. Lycurgus in *oratione* contra Ariſtogitonem.Leges conſcriptas, *& deſcriptas* repoſuerunt in Metroo. *L.* τοὺς νόθους ἔθεντο ἀναγράψαντες, *vt apud Harpocrat.i.Nothos, quarum nomina ſcriptis mandarant,in Metroo poſuerunt.*

Μητρῷον. λυκοῦργος ἐν τῷ κατ' ἀριστογείτονος. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μητρῴῳ. A

Μήτρως. Maternus-auunculus. Et declinatur *communiter* μήτρως.μήτρωος.*i.Sed* Atticè μήτρως.μήτρω.ὁ.

Μήτρως.ὁ θεῖος, καὶ κλίνεται μήτρω, ἀττικῶς.

Μητρυιά.Nouerca.

Μητρυιά.

Μὴ ὑπερόψῃ.Ne negligas.

Μὴ ὑπερόψῃ.

Μηχανή.*Machina. Machinatio.*Conſilium.

Μηχανή.βουλή.

Μηχάνημα. Machinamentum. Stratagema. Callidum-inuentum,quo quis fallitur. Vt, At eſt hoc,ô populè,ſtratagema.

Μηχάνημα. στρατήγημα. ἀλλ' ἔστι τοῦτο, ὦ δῆμε, μηχάνημα. B

Μηχανορράφος.Machinarum-conſutor. Dolorum-ſutor. Qui dolos,fraudéſque conſuit. Malorum excogitator,& artifex.Qui mala machinatur. Vt,Sũmiſſo,*ſubornatóque* mago tali dolorum ſutore. Sophocles *in OEdipo Tyranno.pag.*168. *M.*dicit, *introducens Regem Oedipum de Creonte conquerentem, quaſi Tireſiam vatem in Regis perniciem ſubornaſſet.*Et rurſus *idem Sophocles in Aiace flagellifero.pag.*59.*v.*14.*&* 15.

Μηχανορράφος.ἐπινοητὴς κακῶν.κατασκευαστής. τὰ φαῦλα μηχανώμενος. ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. σοφοκλῆς φησί. καὶ αὖθις.

Ego quidem profectò & hæc,& omnia ſemper
Dixerim hominibus machinari Deos.

Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα,καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ,
Φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.

Μηχανῶμαι.Accuſatiuo.Machinor.Molior.

Μηχανῶμαι αἰτιατικῇ.

Μήχει.Machinamento.Conſilio. Remedio. Dolo. Fraude.

Μήχει.τῷ μηχανήματι. C

Μῆχος.Machinamentum. Inuentum. Callidum-inuentum.Commentum.*In epigrammate.*

Μῆχος.μηχάνημα.ἐπινόημα.

Eodem-die tale commentum excogitauit.
Perforatum enim cùm potuiſſet manu cribrum bene per denſos
Iuncos,Soles plures conſpexit per ipſa cribri foramina.

Αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο.
Τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον εὖ διὰ πυκνῶν
Σχοίνων,ἠελίους πλείονας ἠγάσατο.

M. CVM I.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι. D

MΙα λόχμη.Prouerbium. Vnum arbuſtum non alit duos erithacos. De iis,qui ex aliqua parua *re* quæſtum-facere ſtudent. Erithacus autem eſt auis ſolitaria,*quæ ſola viuit, nec in eodem arbuſto, ſyluáque cum alia facilè reperiatur: ſed in ea verſatur,viuitque ſola. Eraſm.ad. Chil.2.Cent.2. col.392.ad.22. & col.393.ad.24. Huc alluſit & Ariſtoph.in Veſpis.pag.* 344.*v.*4.

MΙα λόχμη.παροιμία. οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθακούς. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐριθακὸς δὲ ἐστὶν, ὄρνεον μονῆρες,καὶ μονότροπον.

Μία μάστιξ. Vnum flagellum omnes impellit. De re facili.*Er.ad.Chil.*2. *Cent.*10. *col.*608.*ad.*65.*Vna ſcutica* *o.i.*

Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει.τοῦ ῥᾳδίου.

Μιαρὰ κεφαλή.Impurum, *ſceleſtúmque* caput,vt charum caput. A principe corporis parte *totum* ſignificat virum. Eodem-modo-quo & Homerus *dicit*, Teucer,charum caput. Et,Tale enim caput.Et apud Demoſthenem.*L* Δημοσθένει.*vel vt à* Δημοσθένης *u ô formatum,vt & paſſim legas* Αἰσχροφαίη, *tanquam ab* Αἰσχροφαίης.*eu.à.non* Αἰσχροφαίει,*quod ab* ης.*eos.ous.ei.ei.*Et,Idque,ô impurum,*ô ſceleſtum* caput.Et rurſus.*Ariſtoph. in Nubibus.pag.*122.*v.*18.19.20.

Μιαρὰ κεφαλή. ὥσπερ φίλη κεφαλή. ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως ὁμήρῳ. τεῦκρε φίλη κεφαλή. καὶ, τοίην γὰρ κεφαλήν. καὶ παρὰ δημοσθένει. καὶ ταῦτ' ὦ μιαρὰ κεφαλή. καὶ αὖθις. E

O impure,ô ſceleſte,& parricida,& parietum-per foſſor.Ille verò filius,patri *dicit,*
Rurſus mihi eadem hæc,& plura dic.
An neſcis me delectari multa audientem iam conuicia?

Ὦ μιαρὲ,καὶ πατραλοῖα,καὶ τοιχωρύχε. ὁ δὲ φησίν
Αὖθις με ταὐτὰ ταῦτα,καὶ πλείω λέγε.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων δὴ κακά; F

An ignoras me iam ſummâ perfundi voluptate, quum multa conuicia in me ſpargi audio? AElianus verò *dicit.* Ab homine enim impuro, *& ſceleſto* neque virum bonum, neque Deum munera accipere rectum, *ac honeſtum* fuerit.*vel* τὴν ἰθεῖαν,*pro* κατὰ τὴν ὀρθὴν,καὶ ἀληθῆ,*τουτέστιν*,ὡς ὀρθῶς,καὶ ἀληθῶς εἰπεῖν.*i. ſecundum rectum, & verum,vt rectè,veréque loquaris,nunquam licet*

Ἀριστοφάνης. αἰλιανὸς δὲ. παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα. οὔτ' ἄνδρα ἀγαθὸν, οὔτε θεὸν δέχεσθαι ποτ' ὀρθὸν

vel viro

A ϑὸν δέχεϑαι. μάτίω οὖν περὶ θεοὺς ὁ πολὺς ἐςὶ πόνος τοῖς ἀνοσίοις. τοῖς δ' ὁσίοις, ἐγκαιρότατος, πλάτων φησί.

vel viro bono, vel ipſi Deo, munera ab impio accipere. Irritus igitur eſt multus erga Deos impiorum labor. Piorum verò, opportuniſſimus. Ita Plato loquitur.

Μιαρία. ἡ ἀκαθαρσία, τὴν μιαρίαν τῆς καπνοῦ, καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς κόπρου.

Μιαρία. Impuritas. vt, Impuritatem fumi, & ſtercoris turbationem.

Μιαροί. ἀηδεῖς, βδελυκτοί. ὁ δὲ δράκων προελθὼν ἄρα τῆς ἀδύτου, τό,τε αἷμα αὐτῶν ἐξελιχμήσατο. καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγάς. ἵνα μὴ πως ἄρα ἐκ τοῦ λύθρου μιαροὶ βλέπων). καὶ ἀριστοφάνης.

Μιαροί. Impuri. Inſuaues. Iniucundi. Scelerati Sceleſti. Abominandi. Deteſtandi. vt, Ille verò draco progreſſus ex adyto, & ſanguinem ipſorum lambens abſterſit, & plagas purgauit, ne fortè propter cruorem, *vel ſanguinem puluere, ſudoréque mixtum* impuri conſpicerentur. Et Ariſtophanes *in Pace. pagin.* 440.

B

Ὦ βδελυρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναιδὴς σύ.
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε.
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε,

Τί σοι ποτ' ἔστ' ὄνομα οὐκ ἐρεῖς μιαρώτατε;

Ποδαπὸς γένος εἶ; φράζε μοι. μιαρώτατε.

Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανῇ,

C

Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι ποτ' ἔστί σοι μιαρώτατε.
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἀμπελουργὸς δεξιός.
Οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Ἥκεις δὲ κατὰ τί; τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

Ὦ δειλακρίων. ὦ γλίσχρων. ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.

O impure, & audax, & impudens tu,
Et impure, & perimpure, & impuriſſime,
Quomodo huc aſcendiſti ô impurorum impuriſſime?
Quódnam tibi ſit nomen, non dices? Tr. Impuriſſimus.
Merc. Qualis genere, cuiâs *es? Dic mihi. Tr. Impuriſſimus.*
Merc. Pater verò tibi quis eſt? Tr. Mihi pater eſt *Impuriſſimus.*
Merc. Nullo modo per Tellurem fieri poteſt quin moriaris,
Niſi mihi declaraueris nomen quódnam ſit tibi.
Tr. Trygæus Athmonenſis, vinitor dexter, peritus, & ſolers,
Non ſycophanta, nec amator negociorum. i. nec litium amans.
Merc. Venis verò propter quid? Cur verò venis huc? *Tr. Carnes iſtas tibi ferens.* i. allaturus.

D *Merc. O miſerrime, quomodo veniſti? O* rerum magnarum *affectator*, cupide. *Tr. Vides Quomodo non amplius eſſe tibi videar impuriſſimus?*

N O T AE.

Ὦ βδελυρέ.] Legitur apud Ariſtoph. in Pace, pag. 446. Ὦ μιαρὲ. & perſonarum nomina præfigenda, ſic,

Ἑρ. Ὦ μιαρὲ. &c. Ἑρμῆς *eſt integrum, i. Mercurius.* Et Τρυγαῖος. *Trigæus.*

Et,

Ἑρ. Τί σοι ποτ' ἔστ' τοὔνομ' οὐκ ἐρεῖς; Τρ. Μιαρώτατος.
Ἑρ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. Τρ. Μιαρώτατος.
Ἑρ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστι; Τρ. ἐμοὶ μιαρώτατος.
Ἑρ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι ποτ' ἐστί σοι.
E Τρ. Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιός.

Et,

Ἑρ. Ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τρ. τὰ κρέα ταυτά σοι φέρων.
Ἑρ. Ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες; ὦ γλίσχρων. Τρ. ὁρᾷς &c. Conſule Scholia.

Μίασμα. βαφή.

Μίασμα. Tinctura. *Pollutio. Piaculum. Impuritas. Scelus.*

Μιάστορα. λυμεῶνα. φονέα.

Μιάστορα. Pollutorem. Contaminatorem. Labefactorem. Percuſſorem. Homicidam. Malum, ac infeſtum dæmonem.

Μία χελιδών. παροιμιώδες τοῦτο. ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δέ τι σημαίνειν. μία
F ἡμέρα, οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν, καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν.

Μία χελιδών. Vna hirunda. Prouerbiale *eſt* hoc. Vna hirundo non facit ver. Vult autem aliquid ſignificare, *Quid? Hoc ſcilicet,* Vnus dies non facit ſapientem in perfectionem ingredi, nec vnus infelix dies ſapientem in inſcitiam *conijcit. Id eſt, Nec vnus dies hominem perfectè ſapientem facit, nec vnius diei calamitas eum indoctum, ac rerum omnium imperitum reddit.*

Μιγάδες. τὸ ἐκ πολλῶν ἀθροισμα.

Μιγάδες. Promiſcui. Ex multis, *variiſque gentibus* congregata multitudo.

Μίγδα,& μίγδην. Mixtim. Promiſcuè. Simul.

Μίγδα, & μίγδην. μεμιγμένως. A

Μίξις τῶν ζωγράφων. Mixtio pictorum, quę vocatur colorum iudicium.

Μίγμα τῶν ζωγράφων. ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις.

Μίγνυται. Miſcetur. Datiuo.

Μίγνυται. δοτικῇ.

Μιδάειον. Midaium. Prædium *ita dictum. Locus, ager ita d.*

Μιδάειον χωρίον.

Μίδας. Midas. Nomen proprium. Ille amator auri, ille, qui condidit vrbem, quæ nunc Ancyra vocatur. Et Midas, teſſeræ nomen prudentiſſimæ. *Sed ἀβουλοτάτου legendum. i. in-ipſo-iactu-feliciſſime. Sic Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 594. ad. 87. Midas in teſſeris conſultor-optimus.* Et prouerbium, Midas in teſſeris conſultor-optimus. *L. ἐν κύβοις ἀβουλότατος. vel, In alea feliciſſimus.*

Μίδας. ὄνομα κύριον. ὁ φιλόχρυσος. ὁ κτίσας πόλιν τὴν νῦν ἄγκυραν. καὶ μίδας κύβου, ὄνομα ἀβουλοτάτου. καὶ παροιμία. μίδας ὁ ἐν κύβοις ἀβουλότατος. ὁ γὰρ μίδας βόλου ἐστὶν ὄνομα. καὶ ἑτέρα παροιμία. μίδας ὦτα ὄνου ἔχων. B

Midas enim eſt iactus nomen. Et alterum prouerbium. Midas aſini aures habens. *Er. ad. Chil. 1. 3. Cent. col. 121. ad. 67. Midas auriculas aſini.*

Μίδας. Midas, Phrygum Rex, *auriculas aſini dictus eſt habere*, vel quòd multos haberet auribus auſcultatores. *i. delatores, qui captabant auribus quicquid dicebatur, vt id Regi nunciarent*, vel quòd Phrygium pagum occupaſſet, qui vocabatur Aures aſini. Huic autem fertur Pactolus fluuius auro fluxiſſe. Et *ferunt* ipſum feciſſe votum, *vel, precatum-fuiſſe, vel, optaſſe*, vt omnia, quæ tetigiſſet, aurum fierent. Vel quia aſinus, excepto mure, acutiùs audit, quàm cætera animalia. Hic autem Midas multos auditores habebat, *qui res auribus auditas ad eum referebant.* Alij verò dicunt Midam in aſinum fuiſſe mutatū, quòd quondam Bacchum vituperaſſet. Vel quòd Bacchi miniſtros prætereuntes læſiſſet, *ac iniuria affeciſſet*, & ille iratus aures aſini ipſi affixiſſet habendas. Vel quòd magnas aures haberet. Hoc igitur prouerbiū dicitur de iis, qui minimè latent. *Vel, De iis, quos nihil latet.* Declinatur autem Μίδας, ου. i. Midas, æ. In epigrammate, *quod integrum legitur apud Herodotum in Homeri vita pag. 355.*

Μίδας ὁ φρυγῶν βασιλεύς. ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. ἢ ὅτι κώμην φρυγιακὴν κατέσχεν, ἣ τις ὦτα ὄνου ἐλέγετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν πακτωλὸν ποταμὸν χρυσὸν ῥεῦσαι. καὶ ὅτι αὐτὸν εὔξασθαι, ὥστε πάντα ὧν ἅψαιτο χρυσὸν γενέσθαι. ἢ ὅτι ὁ ὄνος τῶν ἄλλων ζώων μᾶλλον ἀκούει, πλὴν μυός. καὶ ὁ μίδας οὗτος, πολλοὺς ἀκουστὰς εἶχεν. οἱ δὲ φασὶν ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν διόνυσον ὁ μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι τοὺς τοῦ διονύσου παριόντας ἠδίκησεν. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, ὦτα ὄνου ἔχειν αὐτῷ προσέηψεν. ἢ ὅτι ὦτα μεγάλα ἔχει. λέγεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ λανθανόντων. κλίνεται οὖν μίδας, μίδου. ἐν ἐπιγράμματι. C

Hoc ipſo in loco manens multum-defleto in ſepulchro

Αὐτοῦ τῇδε μένου σαπολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ, D

Nunciabo prætereuntibus Midas quòd hic ſepultus-eſt. i. Midam hìc eſſe ſepultum.

Ἀγγελέω παριοῦσι μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

Μιαγαμίαι. Impuræ-nuptiæ. Sethi, & Henoſi, & Enochi filij, Dei filij intelliguntur, qui capti, *victique* intemperantia, *&* *venerea libidine*, ad Caini filias ingreſſi-ſunt. Ex quibus Gigantes, ex promiſcuis impuris-nuptiis orti ſunt. ob iuſtum quidem, robuſti, & maximi, ob iniuſtum verò, & profanum, improbi, & peſſimi.

Μιαγαμίαι. οἱ τοῦ σὴθ. καὶ ἐνὼς, καὶ ἐνὼχ παῖδες, υἱοὶ θεοῦ νοηθῶσιν. οἳ τινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ, πρὸς τὰς θυγατέρας κάϊν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καταλλήλου μιαγαμίας γίνονται γίγαντες. διὰ μὲν τὸν δίκαιον, ἰσχυροὶ, καὶ μέγιστοι. διὰ δὲ τὸν ἄδικον, καὶ βέβηλον, πονηροὶ, καὶ κάκιστοι.

Μιαίνεται. Polluitur. Fœdatur. Contaminatur. Et μιαίνω. Accuſatiuo. Polluo. Fœdo. Contamino.

Μιαίνεται. μολύνεται. καὶ μιαίνω, αἰτιατικῇ. E

Μιαιφονία. Cædes-cædentem-polluens. Cędes. Homicidium. μιαιφόνος verò, Interfector, & latro, qui ſe cæde polluit.

Μιαιφονία. ὁ φόνος. μιαιφόνος δὲ, ὁ φονεὺς, καὶ ὁ λῃστής.

Μίθαικος. Mithæcus. Grammaticus. Scripſit opſoniorum-condiendorum-rationes, *ſiue, De condimentis opſoniorum.* De venatione, & alia.

Μίθαικος. γραμματικός. ἔγραψεν ὀψαρτυτικά. κυνηγετικά. καὶ ἄλλα.

Μίθαικος. Celer. Citus. Velox.

Μίθαικος. ὁ ταχύς.

Μίθικος. Mithicus. Nomen proprium.

Μίθικος. ὄνομα κύριον.

Μιθριδάτης. Mithridates. Nomen proprium. De eo in voce φύσει.

Μιθριδάτης. ὄνομα κύριον. περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ φύσει. F

Μίθρου. Mithræ. Perſæ Mithram putant eſſe Solem, eique multas victimas immolant. Nullus autem ipſi poteſt initiari, niſi per quoſdam ſuppliciorum, *vel, pœnarum* gradus, ſe ſanctum, & perturbationum

Μίθρου. μίθραν νομίζουσιν οἱ πέρσαι εἶναι τὸν ἥλιον. καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας. οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσαιτό τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διά τινων βαθμῶν παρελθὼν τῶν κολάσεων,

tionum

A διέξειέαυτὸν ὅσιον, καὶ ἀπαθῆ.

Μικίψας. Βασιλεὺς νομάδων.

Μίκκος. ὁ μικρός.

Μικρολόγος. σπιλωτὸς φειδωλός.

Μικροῦ. σχεδόν. φανερῶς. ἀνάπτυς. μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος ὁρμίσδου τῦ πέρσου.

Μικρὸν κακόν, μέγα ἀγαθόν. ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακόν, μεγάλων αἴτιον γίνεται ἀγαθῶν. ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

B Μικροῦ τῦ ὀβολοῦ τίμιον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. εὔπολις μαρικᾷ. τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐπὶ τῦ ὀβολοῦ.

Μικροπρεπείας ῥήματα. ἀθηναίων ἅπας τις εἰσιὼν, ἐκέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας. ποῦ ἐστιν ἡ χύτρα. τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος. τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκεν. ἀντὶ τοῦ κέκλασται. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν. τίς τὰς ἐλάας

C παρέτραγε. μέχρι γὰρ καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσι.

tionum, *aut malorum* immunem eſſe demonſtrarit.

Μικίψας. Micipſas. Rex Numidarum.

Μίκκος. *vel* μικκός. *vt Theocrit. Idyll. 5. v. 66.* Paruus.

Μικρολόγος. Reſtrictus. Tenax. Parcus. Sordidus. In oratione tenuis.

Μικροῦ. Ferè. Propemodum. Parum. Apertè. Manifeſte. Eunapius. Cum Hormiſdes Perſa res propemodum tranſmouiſſet, *tranſportaſſet, labefactaſſet.*

Μικρὸν κακόν. Paruum malum, magnum bonum. Interdum enim paruum malum eſt magnorum bonorum cauſa, vt & contra. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 494. ad. 65. Exiguum malum, ingens bonum.*

Μικροῦ τῦ ὀβολοῦ τίμιον. *Sic Eraſm. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 727. ad. 54.* Exiguum oboli precium. Dicitur de improbis. Eupolis Maryca. *Sic lego,* τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ. *ſub.* τίμιον, *ἤγουν* τιμή. Nam improborum exiguum eſt oboli *precium.*

Μικροπρεπείας ῥήματα. Illiberalitatis, *ſordiúmque parnos, & anguſtos animos decentium* verba. *Ariſtophanes in Ranis, pagin. 169.* Per Deos. Nunc profectò Athenienſium quiuis *domum ſuam* ingreſſus, Vociferatur aduerſus famulos, Quęritque vbinam eſt olla? Quis caput deuorauit Mænidis, *mene, piſcis, halecula?* patella, *vel, ollula,* Anno-ſuperiore-fabricata, *vel empta,* mortua-eſt mihi. Vbinam *eſt* allium heſternum? Quis huius oliuę partem-comedit? Schol. Ποῦ ἐστιν.

Hæc omnia *ſunt manifeſti ſordium, & illiberalitatis* indicia. τέθνηκεν. *Pro ſfracta-eſt.* τὰς ἐλάας. Nam vel de vilibus rebus quærunt. ἐλάα verò, eſt oleæ fructus, oliua.

N. O T AE.

ἀθηναίων ἅπας.] Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 169. Sic iſta ſcribuntur,

Νὴ τοὺς θεοὺς. νῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν,
Κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας.
Ζητεῖ τε· ποῦ ἐστιν ἡ χύτρα;
Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε
D Τῆς μαινίδος. τὸ τρύβλιον
Τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι.
Ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγε; &c.

Schol. Ποῦ ἐστιν ἡ χύτρα] ταῦτα πάντα μικροπρεπείας δείγματα. τέθνηκεν] ἀντὶ τοῦ κέκλασται. τῆς ἐλάας] μέχρι γὰρ καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσι. &c.

Μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν. τὸν νίκαρχόν φησιν ἀριστοφάνης. καὶ μὴν ὁδὶ νίκαρχος ἔρχεται φανῶν. ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων. συκοφάντης γὰρ ἦν.

Μικρός γε μῆκος. *Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 297. v. 8. 9.* Di. Atqui iſte Nicarchus *huc* venit accuſaturus *aliquem.* Bœ. Paruus profectò ſtaturâ *eſt* iſte. Di. Sed omne malum. Ariſtophanes hæc de Nicarcho dicit, *qui parua quidem ſtatura præditus erat: ſed im-*

E *probiſſimus, & totus ex ſceleribus conflatus.* φανῶν Indicaturus. Delaturus. Pro, accuſaturus. Erat enim ſycophanta.

N O T AE.

Μικρός γε μῆκος.] Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 297. v. 8. 9.

Δι. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

Βοι. Μικκός γα μᾶκος οὗτος. Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.

Conſule Scholia.

Μικρὸς, ἡλίκος μόλων. ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων. δύο δὲ ἐγένοντο μόλωνες. εἷς ὑποκριτὴς, καὶ λωποδύτης.

F

Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων. *Ariſtoph. in Ranis. pagin. 132. v. 9.* Paruum *deſiderium perculit meum cor. Eſt enim tantū, quantus eſt* Molon. De ſtatura valde breui præditis hominibus *hoc dicitur.* Duo autem fuerunt Molones, vnus hiſtrio, & *alter* fur, *& graſſator, qui viatores veſtibus ſpoliabat. Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 727. ad. 57. Puſillus, quantus Molon. Sed illud* μικρὸς *refertur ad præcedens* πόθος, *generis maſculeis, quod ſignificat deſiderium.*

Μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος. ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.

Μικρὸς ὁ σός. Tuus pullus ſemper *eſt* paruus. De iis, qui propter ſtaturæ breuitatem ſe-iuuenes-eſſe dicunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 538. ad. 32.*

Μικροῦ δεῖν. Parum abeſt quin ego *dicam, vel faciam aliquid.* Parum abſum à re aliqua. Parum mihi deeſt. Propemodum.

Μικροῦ δεῖν. Parum abeſſe à re aliqua. Propemodũ. Fere. Et ſine *verbo* δεῖν. vt, μικροῦ &c. Res propemodum immutauit, *vel tranſtulit, vel labefactauit, vel euertit.*

Μίκυλλος. Micyllus. Nomen proprium.

Μίλαξ. Milax. Genus herbæ. & declinatur *Milax*, Milacis. Ariſtophanes *in Nubibus. pag.* 110 *v.* 6. Milacem redolens, & ocium. Id eſt omnem ſuauitatem, & ſecuritatem redolens.

Μίλλειν μιλῶσαι. *L.* μύλλειν μυλῶσαι. ἐν τῷ κατὰ μύλλειν μυλῶσαι. *L.* κατὰ μυλλῶν. κατὰ μυλλουῦ. *&c. Sic enim apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag.* 250. *v.* 1. *Schol. annot.* 15.

Μιλήσιον. Mileſium, & Mileſius, ab vrbe *Mileto deductum.*

Μιλητοπολίτης. Miletopolites. Ab vrbe Mileto *dictus. Vrbis Mileti ciuis, Mileſius.*

Μιλιαρήσιον. Miliareſium. Numiſmatis decima *pars.*

Μίλινον, *L.* μήλινον χρῶμα. Melinus color. *Color, qui mala cydonia, ſiue cotonea refert. Flauus, luteus, giluus color. Vide* μήλινος, *&* μῆλον *in vulg. Lex.*

Μίλιον. Milium. Menſura terræ. 1000. *paſſus. Milliare.* Decem milia, *ſiue milliaria decem* habent 80. ſtadia. Stadium verò, 600. pedes habet. Aliter. Milium verò, *Byzantij locus.* In fornice Milij, ſtatuæ ſtãt Conſtantini, & Helenæ. Hic & Crux *eſt*, & Fortuna Ciuitatis. In eodem *loco ſtatuæ ſunt* & Sophiæ vxoris Iuſtiniani, & Arabiæ filiæ eius, & Helenæ conſobrinæ eius, & Arcadij, & Theodoſij filij eius, prope ſtatuam Theodoſij, ambæ equeſtres *ſtatuæ.* In Milio *etiam* currus cum quatuor equis triticeum-colorem-habentibus, *vel, igneis,* volitans à duabus columnis, *iuxta duas columnas,* ab antiquis temporibus erat. Illic *etiam* Conſtantinus, poſt victum Azotium, laudatus-eſt, *&* *Imperator ſalutatus.* Nam & Byzas illic laudatus-eſt, *&* *Rex appellatus, & ſalutatus.* Cùm autem ille currus in Hippodromum delatus-eſſet, ſatellitibus-ſtipatus, ſigillum nouum à Conſtantino paratum-eſt, quod à Sole ferebatur, & Fortuna Ciuitatis in *eius* os ingrediebatur, & *ipſum ſigillum* coronatum egrediebatur. Collocabatur autem in Senatu vſque ad aduentantem Vrbis natalem. Quia verò Conſtantinus in eius capite crucem ſculpſerat, Iulianus id in foſſa obruit.

Μίλων. Milo Crotoniates, Luctando ſex Olympiadibus deinceps. *i. Sex continuas Olympiades* vicit. Septima verò, non potuit luctando-vincere Mnaſitheum ſuum ciuem, ætate iuuenili preditum, & prope conſiſtere nolentem. Stans enim in vncto diſco, incidentes *in eum*, & ex eo decidentes deridebat. Frontem etiam chorda vinciebat tanquam faſcia, vel corona. Continens autem intra labra ſpiritum, & capitis venas ſanguine replens, robore venarum chordam tanquam papyrum diſrumpebat. Ac dextræ manus, illam quidem *partem, quæ pertingit* ab humero ad cubitum vſque, ad ipſum latus demittebat, illam verò, quæ *pendet* à cubito, rectâ ad digitos extendebat, pollicem quidem inuertens, *& erigens* ſurſum, reliquis verò *digitis* ordine iunctis ita, vt alij-

Μικροῦ δεῖν. παρὰ μικρὸν ἐλλείπω. A

Μικροῦ δεῖν. παρὰ μικρόν. καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. μικροῦ τὰ πράγματα μεταχινήσαντος. ἀντὶ τοῦ παρ᾽ ὀλίγον. παρὰ μικρόν.

Μίκυλλος. ὄνομα κύριον.

Μίλαξ. εἶδος βοτάνης. καὶ κλίνεται μίλακος. ἀριστοφάνης. μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης. ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων, καὶ ἀσφαλείας. B

Μίλλειν μιλῶσαι. ἐν τῷ κατὰ μίλλειν μιλῶσαι.

Μιλήσιοι καὶ μιλήσιος, ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.

Μιλητοπολίτης. ὁ ἀπὸ τῆς μιλήτου πόλεως.

Μιλιαρήσιον. τὸ τοῦ νομίσματος δέκατον.

Μίλινον χρῶμα.

C

Μίλιον μέτρον γῆς. τὰ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π᾽: ἄλλως τὸ στάδιον, ἔχει πόδας χ᾽. τὸ δὲ μίλιον ἐν τῇ καμάρᾳ τοῦ μιλίου, στῆλαι ἵστανται κωνσταντίνου, καὶ ἑλένης ἔνθα καὶ σταυρὸς, καὶ ἡ τύχη τῆς πόλεως. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ σοφίας τῆς γυναικὸς ἰουστινιανοῦ, καὶ ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ ἑλένης τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς. ἀρκαδίου τε, καὶ θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον θεοδοσίου τῆς στήλης ἔφιπποι ἀμφότεροι, ὅτι ἐν τῷ μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις πυρίνοις, ἅρμα ἱπτάμενον παρὰ δύο στηλῶν, ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν. ἔνθα εὐφημήθη κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι ἀζώτιον. ἐπειδὴ καὶ βύζας ἐκεῖσε εὐφημήθη. κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, δορυφορούμενον, στηλίδιον καινὸν παρὰ κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ὑπὸ ἡλίου φερόμενον, τύχη πόλεως, εἰς τὸ στόμα εἰσῄει, καὶ στεφανωθὲν ἐξῄει. ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σενάτῳ, ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. διότι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξε κωνσταντῖνος, ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσε. D E

Μίλων. κροτωνιάτης. ἐνίκησε παλαίων ἓξ ὀλυμπιάσι ἐφεξῆς. ἐν δὲ τῇ ζ᾽, οὐκ ἴσχυσε καταπαλαῖσαι τὸν μνασίθεον συμπολίτην αὐτοῦ. ἡλικίαν νέαν ὄντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἐγγὺς ἵστασθαι. ἱστάμενος δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ, γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε, καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. περιεδεῖτο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ ταινίαν, ἢ στέφανον. κατέχων δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διεῤῥήγνυεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ μὲν, εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου, παρ᾽ αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εἰς εὐθὺ τῶν δακτύλων. τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων ἐς τὸ ἄνω. τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλή- F

aliis

A λοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον. τὸν ἐλάχιστον οἶον τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον, οὐκ ἀπενίκησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος, ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ σφῆνας ἔχοντι τοὺς διϊστῶντας αὐτό. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων. ὀλισθαίνουσι δὲ οἱ σφῆνες. κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο δεῖπνον. μάλιστα γὰρ τὸ θηρίον τοῦτο, πολὺ, καὶ ἄφθονον ἐν τῇ κροτωνίᾳ χώρᾳ νέμεται.

aliis eſſent impoſiti. Minimum autem digitum demiſſum nullus vlla vi ſuperaſſet, *vel ἀπενίκησεν, dimouiſſet, de ſuo loco mouere, & erigere potuiſſet.* Obiit autem *οὗτος*, ita. Cùm incidiſſet in lignum aridum, cuneos *inſertos*, ipſum diuidentes habens, ipſe *ſuis viribus fretus, &* elatos ſpiritus gerens, vt diſrupturus *illud, in ipſum* manus inſerit. Sed cunei ceciderunt, & ipſe detentus à ligno, lupis fuit inſperata præda. Hęc enim fera in agro Crotoniate valde frequens paſcitur, *verſatur, eſt. Ariſtoph. Ranis. pagin. 131. verſ. 9. vide Schol.*

B Μιλτιάδῃ, καὶ ἀριστείδῃ ἐῴκει. ἀμφότεροι οὗτοι ἄριστοι ἐγένοντο. ὁ γὰρ ἀριστείδης δίκαιος ἐκλήθη. ὁ δὲ μιλτιάδης, στρατηγός. ὃς ἐν μαραθῶνι ἐστρατήγησε. τοῦ δὲ ἐν μαραθῶνι τροπαίου, μέμνηται ὁ ποιητής. διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα, κοινῇ πᾶσα ἡ ἑλλὰς πεποίηκε κατὰ τῶν βαρβάρων. τὸ δὲ ἐν μαραθῶνι, μόνοι ἀθηναῖοι κατώρθωσαν.

Μιλτιάδῃ. Miltiadi, & Ariſtidi ſimilis erat. Hi ambo fuerunt præſtantiſſimi. Nam Ariſtides vocatus eſt Iuſtus. Miltiades verò *fuit Athenienſium* dux, qui in Marathone *.i. in campis Marathonus*, copiarum dux fuit. Trophæi verò in Marathone *à Miltiade erecti*, meminit Poeta, *Ariſtoph. in Equitibus. pag. 256. v. 3. Schol. annot. 2. Et in Acharnenſibus. pagin. 269. v. 2. quum dicit Μαραθωνομάχαι.* Quia cætera quidem præclara facinora, vniuerſa Græcia contra Barbaros communiter fecit Illud verò *præclarum facinus, quod editum eſt* in Marathone, ſoli Athenienſes feliciter fecerunt.

C Μιλτιάδης ὁ κίμωνος. ἥκων ἐκ τῆς χεῤῥονήσου, καὶ ἐκ περιφυγὼν διπλόον θάνατον, ἐστρατήγησεν ἀθηναίων. ἅμα μὲν γὰρ οἱ φοίνικες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρις ἴμβρου, περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο λαβεῖν, καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα. ἅμα δὲ ἐκφυγόντα τούτους, καὶ ἀφικόμενον εἰς τὴν ἑωυτοῦ, δοκέοντά τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ, ἤδη τὸ ἐνθεῦθεν οἱ μὲν ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον ἀναγαγόντες, ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν χεῤῥονήσῳ. ἀποφυγὼν δὲ καὶ τούτους, στρατηγὸς οὕτως ἀθηναίων ἀπεδείχθη αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου. ὁ αὐτὸς μιλτιάδης ἐπικομπῶν, ἔφη ὡς

D τισσαφέρνης, εἶπεν. ἡ μὴν ἕως αὐτῷ τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἢν ἀθηναίοις πιστεύῃ, μὴ ἀποστερήσειν αὐτοὺς τροφῆς. καὶ τὰς τῶν φοινίκων ναῦς, κομιεῖν ἀθηναίοις, καὶ οὐ πελοποννησίοις. πιστεῦσαι δὲ ἂν μόνοις ἀθηναίοις εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο. οἱ δὲ, ἀκούσαντες ταῦτα, στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο. καὶ τὰ πράγματα ἀνέθεσαν.

Μιλτιάδης. *Herod. lib. 6. pag. 217. 218. 219.* Miltiades Cimonis F. è Cherſoneſo veniens, & duplici morte vitata, factus eſt dux Athenienſium. Nam partim quidem Phœnices, qui ipſum perſecuti fuerant Imbrum vſque, plurimi faciebant, ipſum capere, & ad Regem deducere. Partim verò, cùm hos effugiſſet, & in ſuam *patriam* rediiſſet, & in tuto ſe putaret eſſe, tunc ab eo tempore inimici eum aggreſſi ſunt, & in iudicium adduxerunt, & tyrannidis in Cherſoneſo vſurpatæ reum egerunt. Cùm autem ex horum etiam manibus euaſiſſet ita *demum* Athenienſium dux eſt creatus, à populo electus. Idem Milthiades ſeſe iactans, dicebat, Tiſſaphernem promiſiſſe, fore vt (quandiu rerum ſuarum aliquid eſſet reliquum, ſi fidem Athenienſibus habere poſſet) eos commeatu non priuaret, & Phœnicum naues Athenienſibus, non autem Peloponneſiis *commeatum* afferrent. Se autem *dicebat* Athenienſibus fidem habiturum *vtrum* tantùm, ſi *Miltiades* ipſe *ad ſe* profectus ſibi promiſiſſet *id, quod ſibi promitti volebat.* Illi verò, his auditis, ipſum ducem crearunt, & res, *ſummámque rerum ipſi* mandarunt, *& commiſerunt.*

E Μίλτον. βάμμα.

Μίλτον. Tinctura. Μίλτος. *Minium.*

Μιλτοπάρηοι νῆες. βεβαμμένας ἔχουσαι τὰς παρειάς.

Μιλτοπάρηοι νῆες. Naues, quæ genas, id eſt proras miniatas, minio tinctas habent, rubras.

Μίλτος. χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ ὅμηρος νῆες μιλτοπάρηοι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Μίλτος. Minium. Coloris rubri genus. Et Homerus. *Iliad. B. pag. 87. v. 35. dicit, νῆες μιλτοπάρῃοι.* Naues, quæ proras miniatas habent. i. minio tinctas, & rubras. Et in epigrammate.

Μιλτοφυῆ τε
Σχοῖνον ὑπ᾽ ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

Minio-tinctúmque
Funem ſub extrema, ſummâque *pſallentem*, pulſatum, & reſonantem, *regula.*

F Καὶ αὖθις. σχοινίον τι ἐφείλιξαν μίλτῳ, καὶ ἔπαιον τὸ ἄγαλμα, ἀλεξανδρείτην καλοῦντες.

Et rurſus. Et funiculum inuoluerunt. *i. perunxerunt, & vndique tinxerunt* minio, & ſimulachrum *eo* percutiebant, *ac verberabant*, Alexandritem vocantes. *Et Ariſtophanes in Eccleſiaz. pagin. 493. ver. 43. & 44. Schol. annot. 15.*

Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε
Γέλων παρέσχεν, ἣν προσέῤῥαινον κύκλῳ.

Et profectò multū, minium, ô Iupiter amiciſſime,
Riſum præbuit, mouítque ſpectatoribus, *quod* publici miniſtri ciuibus ad concionem tardiùs venientibus *aſpergebant.*

Per forum enim ad concionem compellabant. Athenienſes fune miniato. *i. fune, qui tinctus erat minio*, quod circum-circa iaciebant, *vel, rubricâ, quâ populum circundabant. Quotquot enim rubricâ, minióve tincti deprehendebantur, illi mulctabantur. Er. ad Chil. 1. Cent. 2. col. 86. ad. 67. Funiculum fugiunt miniatum.*

Κατὰ γὰρ ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναίους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ. ἣν ἔβαλλον κύκλῳ. A

N O T Æ.

Ἐφοίνιξαν.] Inuoluerunt. pro, vndique tinxerunt. ab ἐφελίσσω fut. ξω. Sed fortaſſe legendum ἐφοίνιξαν. i. cruentarunt, rubefecerunt, tinxerunt. à φοινίσσω. fut. ξω. Vide Ariſtoph. Eccleſiaz. pag. 493. v. 43. & 44. Schol. annot. 15. Et in Acharnenſ. pag. 262. v. 1. Schol. annot. 1, vbi verſus ille pluribus illuſtratur, & mos antiquus explicatur.

Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον,

Funiculum fugiunt miniatum, i. minio tinctum, & rubefactum.

Et, μεμιλτωμένῳ, τουτέστι βεβαμμένῳ, μίλτῳ, ἣν ἔβαλλον κύκλῳ. B

Μιμαλλόνας. Mimallonas. Q. d. Imitatrices. Dionyſi Bacchas ab imitatione *ſic appellatas*. Hæ prius vocabantur Cladônes, ἀπὸ τῶν κλάδων, *à ramis, & thyrſis, quos geſtabant.*

Μιμαλλόνας. τὰς βάκχας τοῦ διονύσου. ἀπὸ τῆς μιμήσεως. πρότερον κλάδωνας καλουμένας.

Μίμαρις. Mimaris, *Mimarcis, vt docent Ariſtoph. Schol. in Acharn. pag. 304. v. 15. annot. 5. vocatur* propriè leporina chorda ex inteſtinis *leporinis facta*. Vtuntur tamen & pro porco. *N. L. f. pro porci chorda, vel pro porci inteſtinis, vnde chordæ fiunt, vocem hanc vſurpant*. Vel *eſt* quoddam condimentum, *edulium, & farcimen confectum* ex ventre, vel inteſtinis *porci, vituli, vel aliorum animalium*. Alij verò *ſic appellari tradunt pulmentum, ſiue pulpamentum, &* condimentum ex leporino ſanguine, & inteſtinis paratum. C

Μίμαρις. κυρίως, ἡ λαγῷα χορδὴ, ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων. χρῶνται δὲ ἐπὶ χοίρου. ἢ σκευασία τις τῆς κοιλίας, ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ, τὴν ἐκ τε λαγῴου αἵματος, καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην.

N O T Æ.

Μίμαρις.] Ariſtoph. in Acharn. pag. 304. v. 15.

Ἀλλ' ἢ περὶ δεῖπνον τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.

Schol. annot. 5. κυρίως μὲν μίμαρκυς ἡ λαγῷα χορδὴ ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων. &c. Hinc Suidas.

Μίμας. Mimas. Thraciæ mons. Et *in genitiuo* declinatur Mimantis.

Μίμας. ὄρος θρᾴκης. καὶ κλίνεται μίμαντος.

Μιμηλά. *Dor. pro comm.* μιμηλὴ, *τουτέστι* μιμητική. Imitatrix. Et prouerbium. Nec fictam, nec pictam. Hoc eſt neque fictam, vel effictam imaginem, neque pictam, vel pictura-expreſſam. Et μιμηλότητα. Imitationem.

Μιμηλά. μιμητική. καὶ παροιμία. μήτε πλαστάν. μήτε μιμηλάν. τουτέστι, μήτε πλαστὴν εἰκόνα, μήτε γραπτήν. καὶ μιμηλότητα. D

Μίμησις. Imitatio.

Μίμησις.

Μίμνερμος. Mimnermus, Ligyrtiadæ F. Colophonius, vel Smyrnæus, vel Aſtypalæenſis, Elegiacus poeta. Fuit autem Olympiade 57. ita vt ſeptem ſapientibus fuerit antiquior. Quidam verò dicunt ipſum eodem-tempore-fuiſſe, quo illi. Vocabatur autem Ligyaſtades à ſuaui, & arguto cantu. Scripſit libros, eóſque multos.

Μίμνερμος. λιγυρτιάδου κολοφώνιος. ἢ σμυρναῖος. ἢ ἀστυπαλαιεύς. ἐλεγειοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λζ´ ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζ´ σοφῶν. τινὲς δὲ αὐτοῖς συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λιγυαστάδης. διὰ τὸ ἐμμελὲς, καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά.

Μιμνήσκευ. Genitiuo. *& accuſatiuo. Hom. Odyſſ. Ξ. pa. 410. verſ. vlt.* μηδέ με τούτων Μίμνησκε. *Neque mihi hæc Memora. vel, in memoriam reuoca. Sed* μιμνήσκομαι τούτων. *Horum recordor. Horum memini.*

Μιμνήσκω γενικῇ. E

Μῖμος. Mimus. *Mimi vocantur verſus ſcenici, & horum verſuum ſcriptores, & hiſtriones ipſi, qui mimos pronunciant*. Et μιμοῦμαι. Accuſatiuo. Imitor.

Μῖμος. καὶ μιμοῦμαι, αἰτιατικῇ.

Μίν. Pronomen tertiæ perſonæ. Significat autem tria genera apud Homerum, maſculeum, fœmineũ, & neutrum. Ipſum. Ipſam. Ipſum. Hæc autem eſt formatio, ἐγὼ, ego. σὺ, tu. Tertia perſona, ἵ. ν. verò eſt attractiuum. *i. attrahi ſolet* in tertiis perſonis, & pleonaſmo literæ μ, factum eſt μίν *Vide noſtrum Dor. Lex.*

Μίν. ἀντωνυμία. τρίτου προσώπου. καὶ σημαίνει τὰ τρία γένη παρ' ὁμήρῳ, ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον. ἡ δὲ παραγωγὴ, οὕτως. ἐγώ. σύ. τὸ τρίτον ἵ. τὸ δὲ ν' ἐφελκυστικόν ἐστιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ' μίν. F

Μινδυρίδης. Mindeurides. Nomen proprium. Eſt in voce Συβαριτικοῖς. *At ibi legitur* Μινδυρίδης. *Mindyrides.*

Μινδυρίδης. ὄνομα κύριον. ἔστιν ἐν τῷ συβαριτικοῖς.

Μίνθα. Mentha. Quod apud nos *vocatur* hedyoſmum. i. herba ſuauiter-olens. Alij verò, thymum *ita vocari putant.*

Μίνθα. τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ, τὸν θύμον.

Μίνθα.

A Μίνθη. ἡ ἡδύοσμος. βοτάνη εὐώδης.

Μίνθ. Mentha. Hedyoſmus. Herba ſuauem-odorem-habens.

Μινθῶσαι. δυσφρᾶναι. δυσοσμίας ἀναπληρῶσαι. ῥυπῶσαι.

Μινθῶσαι. Fœtoris-inſuauitate-afficere. Fœtore-replere. Conſpurcare. Stercore-perfundere. Stercore-linere Fœdare.

N O T ÆE.

Διοσφρᾶναι.] Suſpicor legendum δυσφρᾶναι, vel potius δυσφρᾶναι. quod à δυσφραίνω deriuatum, & idem valet ac ἀηδίζω, καὶ λυπῶ. i. Inſuauitate, fœtore, dolore, & moleſtia. Vide Ariſtoph. Pluto. pag. 19. Schol. annot. 6. vbi τὸ μινθῶσαι pluribus explicatur, & verbum ἀηδίζειν bis legitur. Et, ἐν τῷ δυσεργεῖ τῶν τράγων πταρμῷ.

B Μινθώσομεν. κοπρώσομεν. μίνθος γὰρ, ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ γινόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἢ ἀνθρωπίνη κόπρος.

Μινθώσομαι. *Ariſtoph. Pluto. pag. 19. v. 5. Schol. annot.* 6. Stercore-linemus. Μίνθος enim *eſt* flos in ſtercore naſcens, quo delectantur hirci. Vel humanum ſtercus.

Μίνθος. ᾗ χρῶνται παρατρίβοντες οἱ ποιμένες, τῷ δυσεργήτῳ τῶν τράγων πταρμῷ. ἢ ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται. ἐπειδὰν οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας. καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος. ὁ γὰρ πταρμὸς, θεραC πεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου οὖν φησιν ὅτι ἀηδίσομέν σε. ἐπεὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται.

Μίνθος. ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος, ᾗ χρῶνται. &c. Humanum ſtercus, quo paſtores vtuntur fricantes, *&* *illinentes hircorum nares*, in ſternutamento, quod à graui-frigore-manat. *Ariſtoph. Pluto. pag. 19. v. 5. Schol. annot.* 6. Vel caprarum ſtercus *ita* vocatur. Quum enim hirci in frigus inciderunt, *& ex frigore morbum contraxerunt*, caprarij ſolent ipſorum ſtercus capere, & ipſorum nares vngere, atque odoris-fœtore ſternutamentum excitare. Hoc autem modo morbum curare. Sternutamentum enim illum morbum *ex frigore contractum* curat. Propterea igitur dicit. te odoris-inſuauitate-afficiemus, *tuáſque nares fœtore offendemus*. Quia & ipſæ capræ ob ſtercus, *quo nares ipſarum vnguntur, ac illinuntur*, grauiter-offenduntur, *&* *odoris inſuauitatem, fœtoremque grauiter ferunt.*

Μινίκιος. ὄνομα κύριον.

Μινίκιος. Minicius. Nomen proprium.

Μινουκιανός. νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, ἀθηναῖος σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ γαληνοῦ. τέχνην ῥητορικὴν, καὶ προγυμνάσματα. καὶ λόγους διαφόρους.

Μινουκιανός. Minucianus Nicagoræ Sophiſtæ F. Athenienſis Sophiſta, qui Galeni tempore fuit. Artem Rhetoricam, & progymnaſmata, & varias orationes *ſcripſit.*

Μινούκιος. ὄνομα κύριον.

Μινούκιος. Minucius. Nomen proprium.

D Μινώα πόλις. περὶ σικελίαν ἥτις ἡράκλεια πρὶν ἐλέγετο.

Μινώα. Minoa, vrbs in Sicilia, quæ priùs Heraclea dicebatur.

Μινώδης. τοῦ μίνωος.

Μινώδης. Minodes. Minois filius *videtur patronymicum à* Μινωΐδης *per ſyncopen formatum.*

Μίνως. ὄνομα κύριον. μινῷος δὲ, ὁ ἀπὸ τοῦ μίνωος.

Μίνως. Minos. Nomen proprium. Μινῷος verò *per contractionem formatum ex* Μινώϊος, *Minoius*, Minous. à Minoe *profectus, & oriundus. Vel ad Minoem pertinens.*

Μίνως. οὗτος ἐθαλαττοκράτει. καὶ πανταχόσε E ἔπλει. ξενίας τε πολλοῖς ἐπήγγελλεν. ἀφικόμενος δὲ ἐς τὴν ἀσίαν, καὶ ἀκούων κλέος μέγα ἐν φρυγίᾳ τοῦ τε τρωὸς τῆς τροίας βασιλέως, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς πόλιν δάρδανον, ἐν ᾗ ᾤκει ὁ τρώς. ἦσαν δὲ αὐτῷ τρεῖς παῖδες. ἶλος. ἀσσάρακος γανυμήδης. οὗ δὴ μέγιστον ἦν ὄνομα κάλλους πέρι. ξενιζόμενος οὖν παρὰ τοῦ τρωὸς ὁ μίνως, καὶ δῶρα διδοὺς, καὶ δεχόμενος, ἐκέλευσε τὸν τρῶα καλεῖν τοὺς παῖδας, ἵν' ἴδῃ, καὶ δῶρα δοίη. ὁ δὲ ἔφη ἐς κυνηγέσιον ἐστάλθαι. ὁ δὲ αὐτὸς ἤθεF λε ξυγκυνηγεῖν αὐτοῖς. πρότερον δὲ θεραπόντων ξυνέπεμψέ τινα εἰς τὸν χῶρον, ἵνα οἱ παῖδες ἐκυνήγουν, περὶ τὸν γρανικὸν ποταμόν. ὁ δὲ μίνως, τὰ πλοῖα προεκπέμψας ἐς τὸν ποταμὸν, ὀλίγον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας. καὶ τὸν γανυμήδην θεασάμενος, ἔρωτι αὐτοῦ ἔσχετο. ἐγκελευσάμενος δὲ τοῖς κρησὶν, ἁρπάσας τὸν παῖδα, ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἀπέπλει. ὁ δὲ τόπος ἐκλήθη

Μίνως. Minos. Hic maris-imperio potiebatur, & quóuis nauigabat, & multis hoſpitia denuntiabat. In Aſiam verò profectus, & audiens in Phrygia magnam famam Trois, Troiæ Regis, & filiorum eius, vrbem Dardanum petiit, in qua Tros habitabat. Erant autem ipſi tres filij, Ilus, Aſſaracus, Ganymedes, cuius nomen propter formam erat celeberrimum. Minos igitur hoſpitio exceptus à Troe, donis datis, & acceptis, rogauit Troem, vt filios accerſeret, vt *eos* videret, & dona daret *ipſis*. Ille verò dixit eos ad venationem eſſe-profectos. Hic verò ſe quoque cum ipſis venari velle dixit. Sed priùs quendam ex *ſuis* famulis miſit in illum locum, vbi pueri venabantur, ad Granicum fluuium. Minos verò nauigiis ad illum fluuium præmiſſis, paulo pòſt ad pueros acceſſit. Et Ganymedem contemplatus, eius amore correptus-eſt. Cùm autem Cretenſibus imperaſſet, *vt puerum raperent*, raptum puerum in nauem impoſuit, & diſceſſit. Ille verò locus, *ob pueri raptum*

vocatus-eſt Harpagia. Minos verò puerum habens, in Cretam iuit. Ille verò puer ob repentinum, *& inſperatum* caſum, præ dolore, ſe gladio confecit, *traiecit.* At Minos ipſum in templo ſepeliuit. Vnde etiam Ganymedes cum Ioue eſſe, *eiúſque conſuetudine uti* dicitur.

ἁρπαγία. ὁ δὲ μίνως ἔχων τὸν παῖδα, ἦλθεν ἐς κρήτην. ὁ δὲ παῖς κατ' ἀπίτευιαν, ὑπὸ τῆς λύπης, ἑαυτὸν ξίφει διεργάσατο. καὶ αὐτὸν ὁ μίνως ἐν τῷ ναῷ ἔθαψεν. ὅθεν δὴ καὶ λέγεται γανυμήδης μετὰ διὸς ὑπάρχειν. A

NOTAE.

Κατ' εὐπίτευαν.] διὰ τὴν εὐπίτειαν. Scil. τῆς ἁρπαγῆς. Ob facilitatem raptus, pro, ob ſubitum, ac repentinum illius raptus caſum. Sed ſuſpicor dicendum potiùs κατ' ἀπίτευαν. Quid ſit ἀπίτευα, docent Lexica.

Μινώταυρος. Minotaurus. Nomen proprium.

Μινώταυρος. ὄνομα κύριον.

Μινύα. Minya. Nomen vrbis. Et Minyæ. Nomen proprium. & pluralis Minyæ.

Μινύα. ὄνομα πόλεως. καὶ μινύαι, ὄνομα κύριον. καὶ τὸ πληθυντικὸν μινύαι. B

Μινύαι. Minyæ. Argonautæ. In epigrammate 116. pag. 435. lib. 6. Epigr.

Μινύαι. οἱ ἀργοναῦται. ἐν ἐπιγράμματι.

Tibi munus, Alcida Minyarum-oppugnator, hoc Philippus,

Pellem valde-mugientis latam dedicauit bouis.

Σοὶ γέρας ἀλκείδα μινυαμάχε τοῦτο φίλιππος,

Δέρματα ταιμύκυ λαδερὸν ἔθηκε βοός.

NOTÆ.

Δέρματα ταιμύκυ.] Epigr. lib. 6. pag. 435. epigr. 116. legitur Δέρμα ταναμύκου. Sic apud Suidam ſcribe. Brodæus pag. 568. legit ταναμύκλου. latam-ceruicem-habentis. μυκλός enim, ceruix. Et μινυαμάχε. Theſſalorum centaurorum domitor.

C

Μινύειον. Minyeum. Nomen loci. & Μινυήιον Pariter nomen loci. *Conſule Euſtath. in* Μινύαι. *& in* Μινύειος, *vnde per dialyſin, verſóque* ε *in* η, *deductum* μινυήιος.

Μινύειον. ὄνομα τόπου. καὶ μινυήιον, ὁμοίως ὄνομα τόπου.

Μινύθει. Minuit. Minuitur. vt, Sordes minuentes lauabantur *Per hypallagen hoc videtur dictum, pro ſe lauantes, ſordes minuebant.* τὴν ἄσιν. hoc eſt, τὴν ῥυπαρείαν μειοῦντες. Immunditiem, ſordéſque minuentes.

Μινύθει. ἐλαττοῦται. τὴν ἄσιν μινύθοντες ἐλούοντο. ὅ ἐστι τὴν ῥυπαρείαν μειοῦντες.

Μίνυνθα. Parumper. Pauliſper. Paululum. Ad exiguum *tempus.*

Μίνυνθα. ἐπ' ὀλίγον.

Μινυνθάδιον. Breuis-temporis-exiſtens. Quod-breue-tempus-durat. *Hom. Iliad.* A. *pag.* 37. *v.* 2.

Μινυνθάδιον, ὀλιγοχρόνιον.

Μινύωρον. Quod-paucas-horas-durat. In-breue-tempus-durans.

Μινύωρον. ἐπ' ὀλίγον.

Μινύρεται. Minuritiones-edit. Canit. Flet. Luget. Quiritatur. Demiſſa-voce-luget. Suauiter-canit. Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag.* 293. *f.*

Μινύρεται. ἀδεικλαίει. θρηνεῖ. ἀφώνως λέγει. σοφοκλῆς.

Vbi canora quiritatur

Frequentans, frequens, *maximè luſcinia,*

Viridibus in ſaltibus.

Ἔνθα λίγεια μινύρεται

Θαμίζουσα μάλις ἀηδὼν,

Χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις.

Μινυρίζω. Minurizo. Lugeo. Vel parua, *demiſſáque* voce cano. Cantillo. *Deductum à* μινὺς. *i. minus. Æ. P. à* μινυὸν, *quod* τὸ μικρὸν. *i. paruum, ſignificat.* Plato lib. 3. de Repub. minurizánſque, & exhilaratus cantu. *N. L.* Pro, miſeranda voce vtens, & lugens. Vel, exigua, demiſſáque voce vtens. Ariſtoph. *in Veſpis. pag.* 318. *v.* 10. & 11. Demiſſa-voce-canentes carmina, Antiqua-tanquam-carmina-Sidonia-Phrynici-ſuauia. *Conſule Scholia. annot.* 6.

Μινυρίζω. θρηνῶ. ἢ τὸ ἠρέμα ᾄδω, παρὰ τὸ μινὸν. πλάτων ἐν τρίτῳ πολιτείας. μινυρίζων τε, καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς. ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾷ φωνῇ χρώμενος, καὶ θρηνῶν. ἢ ὀλίγῃ φωνῇ χρώμενος. ἀριστοφάνης. μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα. E

NOTAE.

Μινυρίζοντες.] Ariſtoph. in Veſpis. pag. 318. v. 10. & 11.

—Μινυρίζοντες μέλη,

Ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα.

Μιξαναρύς. *N. L. fortaſſe* τὰς μίξεις αἰναιρεῦντας, *ab* αἰναιρῶ. *fut.* αἰναρῶ. *eas, quæ congreſſum, & conſortia tollunt. Vt,* Fortaſſe ſumptis vertiginibus reciprocis, vel conſortia-tollentibus Seueri ſpeculationum, ad primas cogitationes viciſſim-reuertetur. *N. L.*

Μιξαναρύς. ἴσως λαβὼν ἰλίγγας ἀντιστρόφους, ἢ μιξαναρὺς τοῦ σευήρου σκεμμάτων πρὸς τὰς ἀπ' ἀρχῆς ἀντανέλθοι φροντίδας. F

Μιξίας. Mixtor. Qui miſcet.

Μιξίας ὀμιγνύων.

Μιξιονίδης. ου ὁ. Mixionides. Mixionidis. *vel Mixionida. Videtur patronymicum. à* τοῦ Μιξίονος παῖς. *Mixionis F.*

Μιξιονίδης. μιξιονίδου. μιξιονείδης δὲ. πόσου

Ac Μιξιονί-

A τι μίξεις ϖεϱξενοι μακϱῶν πόθων. At Μιξωνίδης. *Patronymicum à* Μιξωνεύς, ἰος. *ſi.* &c. *ô Mixtonides.* Omnéſque congreſſus *ſunt* conciliatores magnorum deſideriorum. *i. Omnes congreſſus longa deſideria conciliant.*

Μίξις. ἁμαϱτάνει ὁ λέγων μίξεως τὴν κρᾶσιν γένος. τὸ γένος γὰρ ὑποτίθησι τῷ εἴδει. ἐπὶ πλεῖον γάρ τι ἡ μίξις τῆς κράσεως. εἰ μὲν γάρ τι κέκραται, καὶ μέμικται, οὐ μὴν πᾶν μεμιγμένον καὶ κέκραται. ἡ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις, οὐκ ἔστι κρᾶσις. ἔστι δὲ ἡ μίξις, διάφορος τῆς κράσεως.

μίξις. Mixtio. Mixtura. Peccat qui dicit τὴν κρᾶσιν. i. temperamentum, eſſe mixtionis genus. Genus enim ſpeciei ſubiicit. Mixtio enim latiùs patet, quã temperamentum. Si quid enim temperatum-eſt, id etiam mixtum-eſt. Non tamen etiam quidquid eſt mixtum, id etiam eſt temperatum. Nam *rerum* ſiccarum mixtio, non eſt temperamentum. *Temperamentum enim liquidorum dicitur.* Mixtio igitur eſt differens. *i. differt* à temperamento.

B Μιρράνης. ὄνομα κύριον. Μιρράνης. Mirrhanes. Nomen proprium.

Μιρός. ὄνομα ποταμοῦ τῆς φρυγίας. Μιρός. Mirus. Nomen fluuij Phrygiæ.

Μισάγγεια. τόπος κοῖλος. εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. ξυνάγγεια δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος.

Μισάγγεια. Locus cauus, in quem, *tanquam in quoddam vas cauum* ex pluribus montibus aquæ delatæ miſcentur. Conuallis. μίσγω. *miſceo.* ἄγγος. ε&c. τὸ. & ἀγγεῖον. ου. τὸ. *Vallis. Conuallis.* ξυνάγγεια verò, pariter dicitur locus cauus, *in quo tanquam in vaſe congregantur aquæ varus ex locis eò delata.*

Μισγόλαος. οὗτος ἦν τοῦ λεωδάμαντος ἐρώμενος. Μισγόλαος. Miſgolaus. Hic erat Leodamantis amaſius.

C Μισήτην. τὴν καταφερῆ μισήτην ἔλεγον. οὐ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι. τὸ γὰρ μῖσος ἀπωθέν ἐστι τοῦ μιαίνεσθαι. ὁ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται, καὶ ἀμιγής ἐστιν. ἀλλ' οἱονεὶ μισγήτην τινὰ οὖσαν. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ ἐν παροιμίαις δὲ μέρει λεγόμενον, παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή, κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ. καὶ ὁ κρατῖνός που τοῦτο ἔφη. μισῆται δὲ γυναῖκες ὀλισβοῖσι χρήσονται. τὸν δὲ ἁπλῶν μισητὴν, τὸν ἀδύνατον λέγεσθαι. μεταφορικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλήστου κατὰ τροπὴν τίθεται ἡ λέξις.

Μισήτην. Mulierem *in res venereas* procliuem vocabant μισήτην non παρὰ τὸ μῖσος. i. ab odio: ſed παρὰ τὸ μίσγεσθαι. i. à verbo miſceri, quòd cum viris miſceatur. Μῖσος enim. i. odium, procul abeſt à pollutione, *remotum eſt à Venere corpus polluente.* Quod enim odioſum-eſt, id ſolum, & immixtum eſt. *Nullus enim cum ea, quam odit, miſcetur: ſed ab ea recedit, ſoluſque manet potius, quàm vt cum ea ſe miſceat.* Sed quaſi quandam μισγήτην *vocarunt huiuſmodi mulierem in res Venereas propenſam* Quod etiam melius. Et id, quod prouerbij loco dicitur, Iuxta pedis-malleolum craſſa Venerei-congreſſus-cupida mulier. Secundũ hoc videtur dictum. Et Cratinus alicubi hoc dixit,

D Mulieres verò venerei-congreſſus-cupidæ olis bis vtentur. Eum verò, qui ſimpliciter μισητής *eſt, aiunt* dici *hominem ad res Venereas* ineptum. Metaphoricè verò, & per tropum, hæc vox μισήτη ponitur etiam pro inexplebili *muliere, cuius Venerea libido expleri, ſatiarique nequit.*

N O T Æ.

Μισῆται.] Ariſtoph. Pluto. pag. 47. v. 17. & 18.

Καὶ ταῦτα, τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκεν.

Schol. annot. 3. μισητίας. πορνείας. οἱονεὶ μισγητίας. παρὰ τὸ μίσγεσθαι. καὶ ἐν τούτοις μισητίαν φησὶ, τὸ εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. &c.

Idem in Auibus. pagin. 428. v. 18. μισητίαν. Deinde legendum, ὀλίσβοισι χρήσονται. Ariſtophan. Lyſiſtratã pagin. 543.

E Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
Οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον,
Ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.

Vide ὄλισβος apud Suidam. Eraſm. ad Chil. 1. Cent. 7. col. 254. & 255. ad. 85. Ficulnus. Et Chil. 4. Cent. 7. col. 957. ad 18. Coriaceum auxilium. Et, ἁπλῶς μισητής. Sequentes verſus ſcribe, vt ſupra vides ſcriptos. Et μισητίαν, τὸ εἰς &c. vt ſupra.

Μισητεία. ἡ πορνεία παρὰ ἀριστοφάνει. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκα μισητείας αἰτεῖν μ', ἔφασκε. καὶ μισητίαν, τὸ εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. οὐχ ἕνεκα δέ φησι τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ.

Μισητεία. Scortatio apud Ariſtophanem *in Pluto.* pag. 47. v. 17. & 18. Venereus-congreſſus, quo fit vt mas cum fœmina miſceatur. Hæc autem non propter venereum-congreſſum Se petere à me dicebat: ſed amicitiæ causâ. Et μισητίαν vocat in res Venereas; & coitum. propenſionem, ſiue procliuitatem. Hæc

F igitur (inquit) ille petebat *amicitiæ cauſa*: non autem vt meæ libidini inſeruiret.

Μισσιανή. ὁ δὲ, δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ μισσιανῇ χαίρειν εἰπών. Μισσιανή. Miſſiana. Vt, Ille verò per aliam viam acceſſit, cùm Miſſianæ longum vale dixiſſet.

Μίσις. μίσιδος. Μίσις Μίσιδος. Miſis. Miſidis.

Μισθαρνεῖν. ῥῆμα. ἀγαθίας, ὅπως δὲ αὐτὸς Μισθαρνεῖν. Verbum. μισθὸν ἄρνυσθαι. Mercedem-ſuſcipere. Mercedem, vel ſtipendium accipere. Mercede-conduci. Merere. Quæſtum facere. Agathias;

Quotquot verò de ipſis placuit mercedem de-accepta ſeruire aduerſariis ad ſuorum proditionem. i. *vt ſuos proderent*, efferentes, *& declarantes* arcana, rerum-veritatem iſti non norant.

ἤρεσκε μισθαρνεῖν τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ ἐξάγειν τὰ ἀπόρρητα, οὗτοι τὸ ἀτρεκὲς οὐκ ἐγίνωσκον. A

N O T Æ.

Ὅσοις δὲ.] Legendum videtur, Ὅσοις δὲ αὐτῶν ἤρεσκε. Et, προδοσίᾳ, ἐξάγοντες τά. &c.

μισθαρνής. Qui ſuam operam cum mercede commutat. Mercede-conductus. Mercenarius. Et μισθαρνῶν accuſatiuo. Mercede-conducens. *At propriè ſignificat, Mercedem-accipiens. Quare præter morem hoc dicetur.*

Μισθαρνής. μισθὸν ἀντικαταλλάττων. καὶ μισθαρνῶν. αἰτιατικῇ.

μισθαρνία. Ipſa mercedis acceptio. Opera, quę mercedis cauſa nauatur alicui. Mercenaria-opera.

Μισθαρνία. ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. B

μισθαρχίδης. Qui ſtipendium in Magiſtratu, *& propter Magiſtratum*, accipit. Mercenarius Magiſtratus. Magiſtratus enim *ob rerum adminiſtrationem Athenis* ſtipendium accipiebant. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 285. v. 24. Schol. annot.* 10.

Μισθαρχίδης. ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ὀψωνίζοντο γὰρ οἱ ἄρχοντες.

μισθοδοτῶ. Datiuo. Mercedem, ſiue ſtipendium do. *Xenoph. in Exped. Cyri. lib. 7. pag. 394. D. At apud Demoſth. in orat. pro cor. pag. 40. 9. cum accuſat. legitur,* μισθοδοτῆσαι τοὺς ὁπλίτας.

Μισθοδοτῶ. δοτικῇ. μισθὸν δίδωμι.

μισθοῦμαι. Accuſatiuo. Mercede-conduco. Conduco.

Μισθοῦμαι αἰτιατικῇ.

μισθοφορά. Antiqui propriè μισθοφορὰν vocabant militum ſtipendium. Ariſtoph. *in Equitibus. pag. 235. v.* 9. Cognoſcet qualibus, *& quantis* bonis ipſum ob ſtipendij-militaris-perſolutionem *fraudulentā* fraudaris. i. *cognoſcet quantas opes de militari ſtipendio militibus non perſoluto: ſed à te ſeruato, congeſſeris, quibus Rempub. fraudaſti.* παρεκόπτου. Reſecabas. Reſecuiſti. Pro παρεσ. Detraxiſti. Interuertiſti. Abſtuliſti. Suffuratus es. Labefactaſti. Corrupiſti. Conſumpſiſti. Fraudaſti. Per tranſlationem *ductam* ab auibus, quibus alæ reſecantur, *& præciduntur, ne longiùs auolent.*

Μισθοφορά. ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ, μισθοφορὰν ἐκάλουν. ἀριστοφάνης. οἵων ἀγαθῶν τῇ μισθοφορᾷ αὐτὸν παρεκόπτου. αἰτὶ τοῦ παρῄρου. ἐλυμαίνου. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων. C

N O T AE.

Ἀριστοφάνης. οἵων.] In Equitibus. pag. 235. v. 9.

Γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου. D

Conſule Schol. annot. 6. vnde Suid.

μισθοφόρος. Qui-mercedem-acceptam-fert. Mercede ſuam operam locans. Mercenarius. Et μισθοφόροι τριήρεις. *Ariſtoph. Equitibus. pag. 221. v. 5. Schol. annot.* 4. Triremes mercenariæ, quæ milites mercede ducunt. Et μισθοφορῶ Datiuo. *Idem ac* μισθοδοτῶ. *Mercedem-do. Aliàs mercedem accipio. Mereo ſtipendia. Quæſtum facio. Conſule Xenoph. Græcolat. Indicem in* μισθοφορεῖν. *Et Thucyd. in* Μισθοφόροι.

Μισθοφόρος. ὁ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. καὶ μισθοφόροι τριήρεις, αἱ ἐπὶ μισθῷ τοὺς στρατευομένους ἄγουσαι. καὶ μισθοφορῶ, δοτικῇ.

μίσθωμα Meretricia merces. Merces, quæ meretrici pro rebus venereis datur. AElianus. Illa verò non admiſit *illum*, dicens meretriciam-mercedem, *facinus meretricium* eſſe, ſe obiicere, *ſuique corporis copiam facere* ignoto viro.

Μίσθωμα. ὁ μισθὸς ὁ ἑταιρικός. αἰλιανός. ἡ δὲ, οὐ προσεῖτο φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. E

μισόδημος. *Ariſtoph. in veſpis. pag. 327. v. 2. 3. 4. 5. 6. Oſor-populi.*

Μισόδημος.

Et monarchiæ amator,
Et familiaris Braſidæ, & ferens
Fimbrias aureas coronarum, & barbam intonſam alens.

Καὶ μοναρχίας ἐραστά.
Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ. καὶ φορῶν
Κράσπεδα χρυσᾶ στεμμάτων. τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων.

μισολάμαχος ἡμέρα. Dies odio-proſequens-Lamachum. Dies odio-proſequens-bellum. Lamachus enim erat bellicoſiſſimus, & bellorum-amans imperator. Ariſtophanes *in Pace. pag. 444 v* 4. Dies enim effulſit, *affulſit, illuxit* iſta odio-proſequens-Lamachum. i. *Dies bellorum inimica, pacis amica, pacata.*

Μισολάμαχος ἡμέρα. μισοπόλεμος. ὁ γὰρ λάμαχος πολεμικώτατος ἦν, καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός. ἀριστοφάνης. ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος. F

μισοπορπακιστάτη. *Ariſtoph. in Pace. pag. 458. v. 25. Schol. annot.* 15. Odio-maximè-proſequens-clypeos, *arma, bellum, omnémque bellicum apparatum.* Bellorum-inimiciſſima. Hoc eſt pacata. *Dictum vocabulum* à nomine πόρπαξ, πόρπακος. ὁ. Πόρπαξ autem, vt quidam *tra-*

Μισοπορπακιστάτη. μισοπολεμικωτάτη. τουτέστιν εἰρηνική. παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κα-

A τά τινας μὲν, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρεον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

dam *tradunt, eſt* Clypei lorum, *lorum, quo clypeus ſuſtinetur. Clypei manubrium.* Vt alij verò *tradunt, eſt* illud ferrum, quod per medium clypeum tranſit, quo miles clypeum tenet.

Μισοπράγμων. ὁ ἡσύχιος, καὶ ἤρεμον βίον ᾑρημένος. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀρετὴν μισοπράγμονι ζωῇ ἐπιφημίζειν. οὐχ οὕτως ἔχον κατά γε τὴν ἐμὴν κρίσιν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ, γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον
B ἀπὸ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε, καὶ ὁλόκληρον. ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται, καὶ ἑτοιμότατον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν.

Μισοπράγμων. Qui-negocia-odit. Q.d. Negociorum-oſor. A negociis, & rebus gerendis abhorrens. Quietus, tranquillus, pacatus. Qui vitam tranquillam, & quietam eſt amplexus. Solent homines virtutem cum-laude tribuere vitæ à-rebus gerendis-abhorrenti, cùm tamen non ita ſe res habeat, meâ quidem ſententiâ. Virtus enim, quæ in media Repub. per ciuilia & facta, & dicta verſatur, animum exercet ad maius robur parandum, & per ipſam *rerum* experientiam, quidquid in ipſo *animo* ſanum, & integrum *eſt, id* magis confirmat. Quidquid verò in humana vita deliteſcit adulterinum, & ficticium, *atque commenticium*, id totum coarguitur, & expeditiſſimum ad correctionem redditur, *& facillimè corrigitur.*

Μῖσος. ἔχθρα.

Μῖσος. Odium. Inimicitiæ.

Μισῶ. αἰτιατικῇ. μισῶ τὴν ἀφελῆ. μισῶ τὴν σώφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου, καὶ δοσιπύγου. ἔστιν ἐν τῷ ἀφελής.

Μισῶ. Accuſatiuo. Odio proſequor. Odi. *Epigram. lib.7. pag.*486.M. Odi ſimplicem *mulierem.* Odi modeſtam nimis. *Hoc dicitur* De non-improba, *nec maliciosa: ſed ſimplici,* & præbente nates. *i. de ea, quæ per*
C *nimiam ſimplicitatem, aut importunam, ac intempeſtiuam verecundiam, amatori congreſſum petenti, corporis ſui non proram: ſed puppim obuertit, præter pietatem, præter honeſtatem, ac Naturæ legem.* Eſt in voce Ἀφελής.

Μίστυλλον. εἰς μικρὰ διέκοψαν.

Μίστυλλον. In parua *fruſta* diſſecuerunt.

Μίσχος.

Μίσχος. Miſchus. Pediculus ille, quo folia, fructúſque ſuis plantis appenduntur, *Vide vulg. Lex.*

Μιτάτωρ. ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τοῦ ἄρχοντος.

Μιτάτωρ. Metator. Nuncius, qui à Principe præmittitur, *vt caſtra, vel alia loca metetur. Vnde Caſtrametator.*

Μίτιος. ὄνομα πόλεως.

Μίτιος. Mitios. Nomen vrbis.

Μῖτος. τὸ λεπτὸν σχοινίον. καὶ παροιμία. ἀπὸ
D λεπτοῦ μίτου τὴν ζωὴν ἠρτῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. εὕρηται δὲ ἀεὶ διὰ βραχέως τοῦ ι.

Μῖτος. Μίτος. Filum. Tenuis funiculus. Et prouerbium. De tenui filo vitam pendere. *Et, Omnia ſunt hominum tenui pendentia filo. Vide & Eraſ. ad. Chil.*1. *Cent.*9. *col.*310. *ad.*72. *De pilo pendet. Item, De filo pendet.* Significat autem & nomen vrbis. Mitos. Reperitur autem ſemper per ι breue, μίτος. *In Epigr. lib.*3. *pag.*266. *epigr.*410. *vbi pro corrupto ἄκριν, vt antè apud Suid. l. legitur ἀκρὶ, vocatiuus ab ἀκρὶς, vt repoſui.*

Ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,

Vt me laboribus liberes perpetuò-vigilantis, ac inſomnis *curæ*,

Ἀκρὶ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.

Locuſta, cicada, *texens*, orſa *vocem amores-fallentem*, vel, ſonum, qui amorem fallat.

Καὶ αὖθις.

Et rurſus *Epigr. lib.*6. *pag.*423. *epigr.*59. *vbi L.* λ´ μὲν, ἀραχναίοιο μίτου.

E Ἀραχνίοιο μίτου πολυδινέα λῶτιν,

Hæc quidē, ſubtiliſſimi fili, quòd tenuiſſimas aranearum telas refert, *crebrò-verſatū famulū,*

Ἄτρακτον δολιχὰς οὐκ ἄτερ ἠλακάτας.

Fuſum, longæ non ſine colo.

Καὶ αὖθις.

Et rurſus *Epigr. lib.*6. *pag.*424 *epigr.*64.

Κερκίδα τ᾽ εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις,

Pectinem verò bene-factum, egregium, *laſciniam inter lanificas,*

Βακχυλὶς εὔκριτος ἃ διέκρινε μίτους.

Bacchylis, bene-diſcreta quo diſcernebat fila.

Μίτρα. διάδημα. ἢ ζώνη.

Μίτρα. Mitra. Diadema. Faſcia, qua caput obligatur. Corona. Vel zona. Vt, *Epigr. lib.*6. *pag.*425. *epig.*68.

Αἱ μίτραι, τό θ᾽ ἁλουργὲς ὑπένδυμα, τοί τε Λάκωνες
F Πέπλοι, πάνθ᾽ ἅμα Νικονόῃ συνεκπίπτει.

Et mitræ, & purpureum, ſubindumentum, & Laconici
Pepli, omnia ſimul cum Niconoe conciderunt. L. συνεπέπτεν.

N O T AE.

Αἱ μίτραι.] Epigr. lib.6. pag.425. epigr.68. legitur

Ἁ μίτρα, τό θ᾽ ἁλουργὲς ὑπένδυμα, τοί τε Λάκωνες
Πέπλοι, καὶ λιπαρῶν οἱ χρύσεοι κάλαμοι,

Πάνθ' ἅμα Νικονόη συνεπίχαπεν. ἦν γὰρ ἐράστων. &c.

Omnia ſimul Niconoe conſumpſit-exhauriens. Erat enim amorum. &c. A

Vide Μεῖ apud Heſychium.

Μιτυληναία. Mitylenæa. Syllaba μι breuis *eſt. Vt*, Mitylenæam memora Muſam, *quæ circa verſus, & carmina verſatur*.

Μιτυληναία. τὸ μι βραχύ. τὰν μιτυληναίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον.

Μιτυλήνη. Mitylene. Nomen inſulæ. Lesbos. Et Mitylenæus, qui *eſt* ex ipſa *Mitylene*.

Μιτυλήνη. ὄνομα νήσου. ἡ λέσβος, καὶ μιτυληναῖος, ὁ ἐξ αὐτῆς.

Μιχαήλ. Michael. Romanorum Imperator, qui poſt Leonem Armenium imperauit. Qui nonnihil remittens de ſuperioris temporis vexatione, tantiſper, donec illi, qui in carcere, & ærumnis, & exilio erant, & libertatem, & relaxationem, *& aliquã quietem* in-ſomnis verſantem imaginarentur, *& ſomniarent*, ſui anteceſſoris infamis, & impij Deo-inuiſam ſententiam clàm-fouebat. Et pariter eodem atrocis ſectæ reti, piſcis inſtar, vndique-transfixus. *i. vndique-irretitus, à περπείρω. fut. 1. περπερῶ. fut. 2. περπαρῶ. aor. 2. act. ἐπέπαρον. aor. 2. paſſ. ἐπεπάρην. ης. η. particip. περπαρείς. εῖσα. έν.* in putidis, & impiis dogmatibus, per ſummam ſtultitiam, & amentiam eſt-immortuus. Vehementer enim profanus, & indoctus erat. Inſcitiam autem à paterna amentia, & rerum-honeſtarum-imperitia, tanquam *amplum, & iuſtum* patrimonium hæreditario-iure-acceperat.

Μιχαήλ, βασιλεὺς ῥωμαίων, ὁ μετὰ τὸν ἀρμένιον λέοντα βασιλεύσας. ὃς μικρόν τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδοὺς, ὅσον τοὺς ἐν εἱρκταῖς, B καὶ πόνοις, καὶ ἐξορίαις, ἐλευθερίαν τε, καὶ ἄνεσιν φαντάζεσθαι ὀνειρώττειν, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου, καὶ δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεὶς τῆς δεινῆς αἱρέσεως ἰχθύος δίκην, τοῖς τῶν δογμάτων σαθροῖς, καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν, ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε, καὶ ἀλογίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα, καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν. ἀμαθίαν δὲ ἐκ πατρῴας ἀλογίας, καὶ ἀπειροκαλίας, ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν ἐκληρώσατο. C

Μιχαήλ. Michael, Syngelus Hieroſolymorum. Scripſit encomium Magni Dionyſij. Eſt in voce Διονύσιος.

Μιχαήλ. σύγγελος ἱεροσολύμων. ἔγραψεν ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν διονύσιον. καὶ ἔστιν ἐν τῷ διονύσιος.

Μιχαίας. Michæas. Nomen proprium.

Μιχαίας. ὄνομα κύριον.

Μιχθῆναι. *Inſinit. aor. 1. paſſ. à μίγνυμι. Miſceo.* vel μιγῆναι. *quod eſt aor. 2. paſſ. ab eodem verbo.* Mixtum-eſſe. Miſceri. Occurrere. Commiſcere, *vel commiſceri.* *Cum aliquo* verſari. *Cum aliquo conſuetudinem habere. Refertur ad militarem, ad Venereum, & ad alium quemuis congreſſum, quo homines cum hominibus miſcentur. Dicitur & de rerum liquidarum, & aridarum mixtione.* D

Μιχθῆναι. ἢ μιγῆναι. ἀπαντῆσαι. συμμίξαι. ὁμιλῆσαι.

M. CVM N.

ΤΟ' Μ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ͂ Ν.

Μνᾶ. Mina. Centum drachmæ conficiunt vnam minam. Hoc autem eſt in voce Τάλαντον.

Μνᾶ. ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τάλαντον.

Μναῖος. Vnius-minæ-pondus-habens. *Vnius minæ precium valens. Vel vnius libræ pondus habens. Vt*, Balearidum inſularum funditores libralia *i. vnius libræ pondus habentia*, ſaxa iaculabantur. Et rurſus. Quibuſlibet amphoram aqua-replendam vnius-minæ-precio dant. *i. Quibuslibet aquari volentibus, vnius minæ precio accepto permittunt, vt unam amphoram aqua repleant.* E

Μναῖος. οἱ τῶν βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται, μναίους λίθους ἔβαλον. καὶ αὖθις. μναῖον διδοῦσι τοῦ κεραμίου ὑδρεύεσθαι τοῖς ἐθέλουσι.

Μναρόν. Iucundum. Molle.

Μναρόν. ἡδύ. μαλακόν.

Μνασέας. Mnaſeas Berytius. Scripſit artem Rhetoricam, & de nominibus, *ac vocibus* Atticis.

Μνασέας βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν. καὶ περὶ ἀττικῶν ὀνομάτων.

Μνάσων. Mnaſo, Mnaſônis. Nomen proprium.

Μνάσων, μνάσωνος, ὄνομα κύριον.

Μνᾶται. Nuptias-ambit. Vxorem-petit.

Μνᾶται. μνηστεύεται.

Μναιαῖον. Quod vnius minæ precium valet, aut vnius minæ pondus habet. Et δεκαμναιαῖον, quod 10. minas valet, aut 10. minarum pondus habet.

Μναιαῖον, καὶ δεκαμναιαῖον.

Μναίκιος. Mnæcius. Nomen proprium.

Μναίκιος. ὄνομα κύριον.

Μνεῦις. Mneuis. Nomen proprium AEgyptij Dei, *Vide ſupra pag. 82. in* Ἄπις. F

Μνεῦις. ὄνομα κύριον θεοῦ αἰγυπτίου.

Μνείαν. Memoriam. Mentionem. Sophocles.

Μνείαν. τὴν μνήμην σοφοκλῆς.

Μνημεῖον. Monumentum. Sepulchrum. Oratores hoc nomine ſunt-vſi pro ſepulchro, & opere, & re, cuius quis memor eſſe poſſit. AElianus ait adhuc

Μνημεῖον. ὁ τάφος. ἐχρήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, καὶ ἐπὶ τάφου. καὶ τοῦ ἔργου, καὶ τοῦ πράγματος, οὗ μνημονεύοιτο ἄν τις. αἰλιανὸς φησί. φυ-

ſeruari

A λάτιεσθαί τι ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου. καθάπερ οὖν διαδοχὴ, κακοῦ.

Μνήμη. ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὲν προσδοκωμένου, ἐστὶν ἐλπίς. τοῦ δὲ παρόντος, αἴσθησις. τοῦ δὲ ἀπόντος, μνήμη. οὐδὲν ἕξει ἡ ψυχὴ ἅπερ ἐκ τῆς συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ προσεγένετο. ὥσπερ τὸ διανοεῖσθαι. ὥστε οὐδὲν μνημονεύει. καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραρρέουσά ἐστιν ἡ γνῶσις αὐτῆς, καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν ἐγνωσ-

B μένων. τότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ πρότερον, καὶ ὕστερον ἡ γνῶσις, εἰ μὴ κατὰ τὴν προχείρησιν τῶν θεωρημάτων. ἀλλ' ἀεὶ ἕστηκε. καὶ ἐν τῷ νῦν ἐξετάζεται, καὶ μετὰ τὸ σῶμα ἅτε ἑστῶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι, μνήμης οὐ δεῖται. μνήμη γάρ ἐστιν, ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή. καὶ αὖ, μνήμη ἐστὶν, ἕξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως. ὁ δὲ ἀριστοτέλης τόπους τινὰς καὶ ἐν τῷ περὶ μνήμης, καὶ ὕπνου, καὶ καθ' ὕπνον μαντικῆς παρέθετο. δι' ὧν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν

C ἐναντίων, καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων, καὶ ἀπ' ἄλλων τινῶν. οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἴτιοι τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι ἡμῖν γίνονται. δι' ἐναντίου γὰρ φέρε εἰπεῖν εὐθὺς εἰς τὸ ἐναντίον τὸ εἰρημένον μεταβάντες. ἀναμιμνησκόμεθα τούτου. ἀπὸ πικροῦ, γλυκέος. ἀπὸ λευκοῦ. μέλανος. ἀπὸ ψύχους, καύματος. τρία δὲ μέρη εὐμαθείας εἰσίν. ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη μὲν, ἐπιτήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ, ἡ ταχυτὴς τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε, θηρεύειν καὶ ἃ μὴ

D ἔμαθε.

Μνημήϊα. μνημόσυνα.

Μνημονεύω. γενικῇ. διαμνημονεύω δὲ αἰτιατικῇ.

Μνήμονος. μνημονικοῦ.

Μνημοσύνη. μνήμη. καὶ μνημόσυνον.

Μνήσαρχος. ὄνομα κύριον.

E Μνησαρχίδης. ὄνομα κύριον.

Μνησάσκετο. ἐμέμνητο.

Μνησιθείδης. ὄνομα κύριον.

Μνησικακεῖν. δοτικῇ. πολύβιος. τοῦ μνησικακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, οὐδ' ἥντινα οὖν ἔμφασιν ἐποίουν οἱ ῥωμαῖοι.

ſeruari monumentum ſupplicij, quo affectus eſt ille, Tanquam igitur mali ſucceſſio *quædam, hoc ſeruabatur.*

Μνήμη. Memoria. In anima, expectatæ quidem rei, ſpes eſt. Præſentis verò *rei*, ſenſus. Abſentis verò, *& iam præterita rei, dicitur* memoria. Nihil habebit anima *eorum*, quæ ex coniunctione corporis ipſi acceſſerunt, ſicut ipſum cogitare. Quare nihil meminit. Hîc enim fluxa eſt eius cognitio, & indiget memoria ad *rerum* cognitarum retentionem. Tunc autem cognitio nec prius, nec poſterius habet, niſi ſecundùm ipſam theorematum prolationem. *i. niſi quatenus theoremata proferuntur*: ſed ſemper conſiſtit. Et in eo, quod nunc eſt, examinatur, *ſpectatur, & verſatur*, & poſt corpus, vt potè quæ cognitionem ſtabilem habet, & ad res ipſas accedens, *& eas amplectens*, memoria non indiget. Memoria enim eſt iam-pridem cognitorum retentio. Rurſus, Memoria, eſt habitus, opinionis retinendæ-vim-habens, *vel opinionem retinens.* Ariſtoteles verò in *libello* de memoria, & ſomno, & ſomniorum diuinatione, quoſdam locos poſuit, per quos & ex contrariis, & ex ſimilibus, & ex aliis quibuſdam recordari *rerum aliquarum poſſumus.* Hi enim loci ſunt nobis recordandi cauſæ. Nam, exempli gratiâ, Per contrarium, ſtatim in contrarium, quod antè-dictum-fuerit, tranſeuntes, huius recordamur. Vt, per amarum *recordamur* dulcis, per album, nigri, per frigus æſtus. *Nam ab amaro ad dulce, ab albo ad nigrum, à frigore ad æſtum, recordationis operâ tranſimus.* Tres autem ſunt docilitatis partes, ſolertia, memoria, acumen. Et memoria quidem *eſt* conſeruatio *eorum*, quę quis didicit. Acumen verò, cogitationis, *& rerum percipiendarum, ac intelligendarum* celeritas. Solertia verò, *dicitur*, quum quis ex iis, quæ didicit, venatur etiam, *captat, & aſſequitur ea*, quæ non didicit.

Μνημήϊα. *Poet. formatum à comm.* μνημεῖα, *diſſoluta ει diphthongo, & verſo ε in η.* Monumenta.

Μνημονεύω. Genitiuo. Memor-ſum. Memini. Recordor. *Interdum & accuſatiuo. Vide Lex.* Sed διαμνημονεύω. accuſatiuo. Commemoro. In memoriam reuoco, reduco.

Μνήμων. Memoris. Memoria-valentis.

Μνημοσύνη. Memoria. Et μνημόσυνον. monumentum.

Μνήσαρχος. Mneſarchus. Nomen proprium.

Μνησαρχίδης. Mneſarchides. Nomen proprium.

Μνησάσκετο. Recordabatur.

Μνησιθείδης. Mneſithides, Nomen proprium.

Μνησικακεῖν. Datiuo. Malorum-recordari. Iniuriarum acceptarum-memorem-eſſe, *eáſque firmas in memoria tenere.* Polybius. Romani ne minimam quidem ſignificationem dabant, ſe propter ea, quæ acciderant, præteritorum-malorum, *ac iniuriarum acceptarum* eſſe memores. *Vel, Nullam præteritarum offenſarum memoriam præ ſe ferebant.*

Μνησίμαχος. ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, ἱπποτρόφος. βούσιρις,

F φίλιππος. ὡς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Μνησιστράτιος. ὄνομα κύριον. μνησιστράτειος δὲ λόγος.

Μνησθῶ. γενικῇ.

Μνηστή. ἡ κατὰ μνείαν γαμηθεῖσα, ἡ ἐκ παρθε-

Μνησίμαχος. Mneſimachus. Medię comœdiæ poeta Ex fabulis eius ſunt, Hippotrophus, Buſiris, Philippus, vt ait Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Μνησιστράτιος. Mneſiſtratius. Nomen proprium per ι ſcribitur: at μνησιστράτειος λόγος. Mneſiſtratéa oratio. *i. oratio Mneſiſtratij, per ει.*

Μνησθῶ. Genitiuo. Recordatus-fuero.

Μνηστή. Sponſa. Quæ per deſponſationem alicui

nupſit. *Illa, quam quis ambiuit, ſibique deſponſam duxit vxorem. L. eg. τὰ μνηςῆας.* Vel quæ ab ipſa virginitate manet ſponſa, hoc eſt expers-viri. *Quæ permanet in virginitate, nec vllum experitur virum.* Et μνηςεία. Deſponſatio. Sponſalia.

νίας ἀδμύουσα μνηςή. ὅ ἐςιν ἀπειράνδρος. καὶ μνηςεία. A

Μνηςῆρας. Procos. Candidatos. Eos, qui nuptias alicuius, vel aliquem magiſtratum ambiunt. Vt, Illos quidem, qui Conſulatus Magiſtratum ambiebant, nihili fecerunt, *neglexerunt.* Ipſi verò virum rerum bellicarum peritiſſimum, & iam pridem multis generoſis & illuſtribus facinoribus inſignem bellatorem, *Conſulem* crearunt.

Μνηςῆρας. τοὺς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπάτου μνηςῆρας, παρ' οὐδὲν ποιήσαντο. αἱροῦσι δὲ ἢ αὐτοὶ πολέμων εὖ εἰδότα πάλαι καὶ γενναίων, καὶ περιβλέπτων ἔργων ἀγωνιςήν.

Μνῆσις. Memoria. *Sophocles in Aiace. pag. 31. & 52.*

Μνῆσις. μνήμη.

Sed habe etiam mei memoriam. Viro enim oportet

Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆσιν. ἀνδρί τοι χρεὼν B

Memoriam adeſſe, gratum ſi quid alicubi ſenſerit.

Μνήμην προσεῖναι τερπνὸν εἴ τί που πάθοι

Cui verò defluit memoria beneficiis affecto,

Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆσις εὖ πεπονθότος,

Haud fuerit vnquam ille generoſus vir.

Οὐκ ἂν γένοιτό ποθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.

Et rurſus *Epigr. lib. 1. pag. 6. epigr. 26.*

Καὶ αὖθις.

Mater filium, qui deſeruerat pugnam, poſt mortem ſociorum,

Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετ' ἀπότμους ἑταίρους,

Interfecit, partus memoria repudiata.

Ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆσιν ἀπωσαμένη.

Μνήςορα. Scientem. Peritum. Vt, Ille verò machinarum peritum adducit.

Μνήςορα. ἐπιςήμονα. ὁ δὲ τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν μνήςορα. C

Μνία. Maris flores. Vel muſcus, alga, fucus.

Μνία. τὰ τῆς θαλάσσης αἰθήματα, ἢ βρύα.

Μνιαρόν. Muſcoſum. *In epigrammate.*

Μνιαρόν.

At accipe muſcoſi, aqua-profunda-perfuſi tapetis

Ἀλλὰ δέχευ μνιαροῖο βαθυρραίνοιο τάπητος,

Indumentum florida purpuræ ſimile.

Ἐνδυτὸν εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον.

Μνίει. Comedit. Edit.

Μνίει. ἐσθίει.

Μνώοντο. Μνάομαι. ἀ μνάομαι. *Nuptias-alicuius-ambio.* Nuptias-ambiebant. *vel, ambibant. Theocrit. Idyll. 27. v. 22.* Πολλοί με μνώοντο. *Multi meas nuptias-ambiebant. Pro eodem dicitur* μνηςεύειν. *Theocrit. Idyl. 18. v. 6.* Μναςεύσας Ἑλέναν. *Qui nuptias Helenæ-ambierat. Idem Idyll. 22. v. 155.* Μνηςεύειν ἀλόχους *Ducere vxores, quarum nuptias ambieras.*

Μνώοντο. ἐμνηςεύοντο. D

Μνοῦς. Tener capillus. *Lana molliſſima, cum qua naſcuntur agni. Vel anſerum molliſſima pluma. In epigr.* Et lanâ-molliſſimâ corpore mollior.

Μνοῦς. ἡ ἁπαλὴ θρίξ. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ μνοῦ χροῒ τερενωτέρη.

Μνῶ. In memoriam reuoco. *vnde* μνήσκω, *hinc* μιμνήσκω: *ſed* τὸ μνῶ non eſt *in vſu.* Haud enim *integri verbi* perfectionem habet. Sed quia monoſyllabum eſt, *ideo* per neceſſitatem circunflectitur.

Μνῶ. τὸ μνήσκω. τὸ μνῶ οὐκ ἔςιν. οὐδὲ γὰρ ἐντελέχειαν ἔχει ἀλλ' ἐπεὶ μονοσύλλαβόν ἐςιν, ἐξ ἀνάγκης περισπᾶται.

Μνωομένη. Quæ-propter-nuptias-ambitur. Illa, cuius nuptias aliquis ambit, & quam vxorem poſcit. vt, Cyrus Tomyrin ambiens, *& vxorem habere cupiens,* cùm res ipſi per dolum *non* ſuccederet, apertè copias *aduerſus eam* duxit. *Apud Herodotum lib. 1. pag. 53. lin. 8. & deinceps, totum hunc locum aliter ſcriptum habes. Vide.*

Μνωομένη. μνηςευομένη. Κῦρος Τόμυριν μνώμενος, ὡς οἱ δόλῳ προεχώρεεν, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἤλασε τὴν ςρατιάν. E

M. CVM O. & Ω.

ΤΟ͂ Μ. ΜΕΤᾺ ΤΟΥ͂ Ο ΚΑῚ Ω.

Μογερῶν. Laborioſorum. Aerumnoſorum.

Μογερῶν. μοχθηρῶν.

Μογήσας. Qui-laborauit. Defatigatus. Vexatus. Vt, Duobus malis laboro. Nam & inſomniâ, *vigiliâque* conſumor, & metu conficior.

Μογήσας. καμών. κακοπαθήσας. δύο κακοῖς μογῶ. ἀγρυπνίᾳ τε ἀναλισκόμενος, καὶ δέει τειρόμενος.

Μογιλάλος. Aegrè-loquens. Difficulter-loquens. Tardè loquens. *Qui linguam-impeditam-habet. Balbus. Marc. cap. 7. v. 32.* ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν. i. quòd ægrè, difficulter loquatur.

Μογιλάλος. ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν. F

Μόγις. Idem ac μόλις. Vix. Aegrè. Tardè. Difficulter.

Μόγις. μόλις.

Μογοςόκος. Labores circa partus tolerans. *Epithetum Lucinæ, quæ parientibus mulieribus adeſt, & in earum par-*

Μογοςόκος. περὶ τοῖς τόκοις κακοπαθοῦσα.

rum par-

A ἔνιοι δὲ, ἡ μόγοις ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

Μόγῳ. κακοπαθείᾳ.

Μόδιον. μέτρον τι.

Μόδιος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μαναΐμ.

Μόθος. μάχη. πόλεμος. τάραχος. φόβος. στάσις. θόρυβος.

Μόθων. ὁ φορτικὸς, καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος αἰσχρᾶς, καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως, καὶ φορτικῆς.

B Μόθωνες. παρὰ ἀριστοφάνει, οἱ εὐτελεῖς. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς παρεπομένους, τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ λάκωνες. ἔστι δὲ εἶδος ὀρχήσεως.

Μοθώνη. ὄνομα πόλεως. καὶ μοθωναῖος, ὁ πολίτης.

Μοθωνία. ἡ ἀλαζονεία. παρὰ τὸ μόθος. ἔστι δὲ καὶ χώρα.

rum partu labores tolerat, vt obſtetrix. Alij verò *dicunt eam ſic vocari,* quæ parientibus labores infert.

Μόγῳ. Labore. Ærumna. Malo, quo quis affligitur.

Μόδιον. Μόδιος. Menſura quædam. Modius.

Μόδιος. Modius. Eſt in voce Μαναΐμ.

Μόθος. Pugna. Bellum. Turba. Terror. Tractio. *Diſtractio, dilaceratio, diuulſio.* Tumultus.

Μόθων. *Ariſtoph. Pluto. pag. 16. v. 2. Schol. annot. 1.* Grauis. Moleſtus Inhonoratus, & vilis Eſt etiam turpis, & ſeruilis, & vilis, ac importunæ ſaltationis genus.

Μόθωνες. Apud Ariſtophanem *in Pluto. pag. 16. v. 2. Schol. annot. 1. vocantur homines* viles, *& abiecti.* Lacones enim ſeruos, qui ſequebantur ingenuos, vocabant mothônes. *L.* παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις, *qui prope ingenuos, vel apud ingenuos alebantur.* Eſt & *illiberalis* ſaltationis genus.

Μοθώνη. Mothone. Nomen vrbis. Et Mothonæus, ciuis.

Μοθωνία. Arrogantia. à nomine μόθος. labor, bellum, pugna, tumultus, *quod homines arrogantes bella, pugnas, turbas, tumultus excitent, & graues labores pa-*

C *riant iis, quos vexant.* Eſt & regio, *quæ vocatur Mothonia.*

Μολγός. ὁ βραδύς. ἢ τυφλός. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας, καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά. ἢ ὁ πένης. παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι, καὶ ζημιοῦσθαι. ἀριστοφάνης. μολγόν σε ποιήσω. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, μολγὸς, ὁ μοχθηρός. λέγεται δὲ καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός. ἀμολγὸς οὖν, ὁ ἀμέλγων τὰ κοινά.

Μολγός. Tardus. vel Cæcus. Sic autem vocabant eos, qui Rempub. mulgebant, & *publicam pecuniam* furabantur. Vel pauper. ab ἀμέλγεσθαι, & ζημιοῦσθαι, quòd *pauperes à ditioribus, & potentioribus* mulgeantur, & mulctentur. *ſuiſque bonis ſpolientur.* Ariſtophanes. Μολγόν σε ποιήσω. Pauperem te faciam. *vel, te bulgam, aſcoperam, vel culeum faciam. N. L. Vide Equites. pag. 242. v. 13. Schol. annot. 6. vnde Suid.* Apud Comicos autem μολγὸς vocatur improbus. Idem, & ἀμολγὸς dicitur. Ἀμολγὸς igitur qui Rempub. mulget, *publicámque pecuniam furatur.*

D Μολεῖν. ἐλθεῖν.

Μόλιβος. μόλιβδος δέ.

Μολοβρίς. καὶ μολοβρός. ὁ πτωχός.

Μολοθρός.

Μολοσσός. καὶ μολοττικὸς κύων, ὁ ποιμενικὸς, καὶ μέγας.

Μολοττοί. οἱ μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίαις, κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς, τὰς συνθή-

E κας ἐποιοῦντο. καὶ ἔστιν ἐν τῷ βοῦς ὁ μολοττῶν.

Μολοῦσα. παραγενομένη. πορευθεῖσα.

Μολώχ. εἴδωλον τῶν μωαβιτῶν.

Μολών. ἐλθών. ἐληλυθώς.

Μόλων. ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. μικρὸς ἡλίκος μόλων. ἐπὶ τῶν βραχυσωμάτων ἀνθρώπων. πόσος. πόθος. μικρὸς ἡλίκος μόλων. μόλωνες δύο ὑποκριταὶ, καὶ λωποδύται.

Μολεῖν. Ire. Venire. Proficiſci.

Μόλιβος, & μόλιβδος, & μόλυβδος. Plumbum.

Μολοβρίς. μολοβρίς ἡ. Mendica. Et μολοβρός. Mendicus. *dictum vtrunque* παρὰ τὸ μολεῖν πρὸς τὴν βορὰν, *quòd ad cibum eat. q. d.* μολοβορός, *& per ſyncopen* μολοβρός. *Mag. Etym. col.* 590. 5.

Μολοθρός. Impudens. Qui non vocatus, in alienas ædes it, ac irruit. μολεῖν ire. θορεῖν. ſalire. irruere.

Μολοσσός. *comm. & Atticè* Μολοττός. Moloſſus. Moloſſus, ſiue Moloſſicus canis. i. paſtoralis, & magnus.

Μολοττοί. Moloſſi in fœderibus interpoſito iureiurando faciendis boues in parua *fruſta* concidebant, & ita fœdera faciebant. Eſt in vocibus Βοῦς ὁ Μολοττῶν.

Μολοῦσα. Profecta. Quæ venit.

Μολώχ. Moloch. Idolum Moabitarum.

Μολών. Profectus. Qui venit.

Μόλων. Molon. Nomen proprium. Ariſtophanes *in Ranis. pagin.* 132. *ver.* 9. Herc. Deſiderium *inuaſit cor tuum?* Quantúm nam? Di. Paruum, quantus *eſt* Molon. *Hoc dicitur* de hominibus paruum-corpus habentibus, *breuique ſtatura preditis. Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 727. ad. 57. Puſillus, quantus Molon.* Duo Molones *fuerunt,* hiſtriones, & graſſatores, qui viatores

F veſtibus ſpoliabant.

NOTÆ

Πόσος. πόθος.] Ariſtoph. Ranis. pag. 132. v. 9.

Ηρ. Πόθος; πόσος τις; Δι. μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.

Conſule Schol. annot. 6.

Μολπαγόρας. οὗτος ἦν παρὰ τοῖς κείοις, καὶ

Μολπαγόρας. Molpagoras. Hic erat apud Ceios &

eloquens,& prudens,*& ad dicendum, & ad agendum aptus.*Sed ingenio pluris-habendi-cupido, *vel, auaro.*Qui ad plebis voluntatem loquens, eiúſque gratiam captans, & homines de re familiari bene conſtitutos, ac locupletes obiiciens turbæ, quinetiam tandem nonnullos interficiens, & quoſdam in exilium pellens,& eorum bona publicans, & plebi diuidens,hac ratione celeriter regiam autoritatem ſibi comparauit.

λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός. κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν πλεονέκτης. ὃς πρὸς χάριν ὁμιλῶν τῷ πλήθει, καὶ τοὺς εὐχρηματοῦντας τοῖς βίοις ὑποβάλλων τοῖς ὄχλοις, καί τινας εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων, καὶ τὰς οὐσίας τούτων δημεύων, καὶ διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς, ταχέως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, περιεποιήσατο μοναρχικὴν ἐξουσίαν. A

Μολπή.Cantio.Carmen.At apud Homerum *ita vocatur*,ludus-cum-cantu-coniectus.Ludus. Vt,*Odyſ. A.pag.*10.*f.*Ludóque . ſaltationéque. hæc enim *ſunt* ornamenta conuiuij.Et rurſus. Cantus verò non faciebat finem ſuauis.

Μολπή ᾠδή. παρὰ ὁμήρῳ δὲ, τὸ παίγνιον. μολπή τ' ὀρχηθμός τε. τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός. καὶ αὖθις.μολπῆς δ' οὐ λῆγεν, μελιτερπής. B

N O T Æ.

Μολπή.] Apud Hom. Odyſſ. A.pag.10.f.legitur,

Μολπή τ', ὀρχηστύς τε. τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

Cantuſque,ſaltatióque.Hæc enim ſunt *corollaria*,vel ornamenta *conuiuij*.

Μόλπις.Molpis.Poſt 30.*tyrannos*,decem viri Piręeo præfuerunt,quorum vnus fuit Molpis.

Μόλπις. μετὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ πειραιεῖ.ὧν εἷς ἦν ὁ μόλπις.

Μολύβδαινα. Molybdæna.Plumbago. *Vide vulg. Lex.*

Μολύβδαινα.

Μολυβδίασα.Molybdiſſa.

Μολυβδίασα. C

Μολυβδίνη.Molybdine.Nomen vrbis.

Μολυβδίνη.ὄνομα πόλεως.

Μόλυβδος.Plumbum. Vt, In plumbi laminis.*i.in plumbeis laminis* ſcribentes.

Μόλυβδος. εἰς ἐλασμοὺς μολύβδου γράφοντες.

Μολυνῶ.Accuſatiuo.Polluo.Contamino.Fœdo.

Μολυνῶ.αἰτιατικῇ.

Μολυρίς. Locuſta. μολυρίδος κεφάλαιον. Locuſtæ caput.

Μολυρίς.μολυρίδος κεφάλαιον.

Μολυρίδας.Ita vocant locuſtas.

Μολυρίδας. τὰς ἀκρίδας φασί.

Μολυβρώ. Molybró. Mormó. Larua, & terriculamentum.

Μολυβρώ.ἡ μορμὼ, καὶ τὸ φόβητρον.

Μονανδρεῖν.Cum vno tantùm viro habitare, eóque ſolo contentam eſſe Vt,AEgyptiorum vxores olim vno viro neſciebant eſſe contentæ.

Μονανδρεῖν.οὐκ ἤδεισαν αἰγυπτίων αἱ γυναῖκες τὸ παλαιὸν μονανδρεῖν. D

Μοναρχία.Monarchia.Vnius-imperium.Principatus-vnius. *Et* μονάρχης.ου.ὁ.*vel* μόναρχος.ου.ὁ. *Monarcha.Princeps,qui ſolus rerum imperio ſuo ſubiectarum eſt dominus.Princeps.*Polybius.Principum ſalus,*& ſecuritas* in peregrinorum *militum* beneuolentia, & potentiâ prorſus eſt-ſita. Et μοναρχῶ.genitiuo.Sum-monarcha.Solus-impero.Solus-imperium-habeo.

Μοναρχία.μονοκρατορία.πολύβιος.ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια, τὸ παράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται, καὶ δυνάμει. καὶ μοναρχῶ, γενικῇ.

Μοναχῇ.Pro μοναχῶς.aduerbium. Vnicè.Vno-tantùm-modo.Xenophon. *De Cyri exped.lib.*4.*pag.*328. *D.* Dicebat autem ipſum paratum eſſe in ſummis montis partibus, in anguſtiis, quâ vnica via patebat,hîc adoriri Græcos.

Μοναχῇ.ἐπίρρημα.ἀντὶ τοῦ μοναχῶς.ξενοφῶν. ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ᾗπερ μοναχῇ εἴη πορεία,ἐπιθησόμενοι τοῖς ἕλλησι. E

N O T AE.

Ξενοφῶν.] De expedit. Cyri.lib.4. pag.328. D. ita legitur. παρεσκευάσθαι δ' αὐτὸν ἔφη, ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς, ᾗπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησιν.Hanc lectionem ſequor.

Μοναχός.Monachus.Dionyſius dicit, Sacrum autem monachorum inſtitutum,eſt ordo altior omnibus iis, qui initiantur, omni quidem purgatione, *purgandíque modo* purgatus,totis viribus, & perfecta ſuarum actionum caſtitate. Ei verò *monachorum ordini* fas eſt contemplari omne ſacrificium,in contemplatione intelligenti,*vel,in ea contemplatione,quæ in mentis intelligentia verſatur*, & *in* communione conſtituto,& hierarcharum initiatoriis, *&* *ad vitæ perfectionem deducentibus* facultatibus tradito,& diuinis eorum illuminationibus,& hierarchicis traditionibus edocto, *vel, erudito L.* κατὰ τὰς ἱποτ. ſecundùm

Μοναχός.φησὶ διονύσιος. ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἁπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις, ἡ τῶν μοναχῶν ἐστὶν ἱερὰ διακόσμησις. πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη κάθαρσιν, ὁλικῇ δυνάμει, καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἁγνότητι. πάσης δὲ οὔσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱερουργίας ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ, καὶ κοινωνίᾳ γεγενημένη. καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη. καὶ ταῖς ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι, καὶ ἱεραρχικαῖς παρα- F

A δοσεσιν ἐκδιδασκομένη. καὶ τὰς ἐποπτευθείσας τῆς κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας, καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης, ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀγομένην τελείωσιν. ἔνθεν οἱ θεῖοι καθηγεμόνες ἡμῶν, ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν κατηξίωσαν. καὶ οἱ μέν, θεραπευτάς, οἱ δέ, μοναχοὺς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας, καὶ θεραπείας, καὶ τῆς ἀμερίστου, καὶ ἑνιαίας ζωῆς, ὡς ἑνοποιούσης αὐτούς, ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς ἐμπτύξεσιν, εἰς θεοειδῆ μονάδα, καὶ
B φιλόθεον τελείωσιν. διὸ καὶ τελεστικὴν αὐτῶν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία, χάριν ἐκάλεσε. καὶ τινας αὐτοὺς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ἱερατικῆς. ἐκείνη γὰρ ἐπιμόνως γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν, ἀλλ' ἱερατικῶς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων, τῇ ἱεραρχικῇ τελειουργίᾳ, δευτέρως ἱερουργουμένη. ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον. μοναχοὶ γὰρ οὗτοι κατονομάζονται, οἷς ἔργον προεκδημεῖν τοῦ σώματος, καὶ ζῶντας τεθνάναι, καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοι-
C τᾶν πρὸς τὰ κρείττονα.

dùm conſpecta, quæ in eo ſunt, ſacrorum initiorum ſacrificia, quæ à ſacra ipſorum ſcientia, per proportionem ad perfectiſſimam perfectionem deducuntur. *N.L.* Hinc illi diuini duces noſtri cognomentis, *ac appellationibus* ipſos *monachos* ſacris dignos-iudicarunt, *& his ipſos ornarunt.* Et alij quidem, *eos vocarunt* θεραπευτάς. *i. Dei* cultores, alij verò, μοναχούς. i. monachos, ſolitarios, *L.* ὀνομάσαντες, appellarunt, à puro Dei miniſterio, & cultu, & indiuiſa, & vnica vita, tanquam vniente eos in *rerum* diuiſibilium ſacris implicationibus, in Deiformem monadem. *i. vnitatem*, & Dei-amantem perfectionem. Quapropter illum *ordinem* ſacra Legiſlatio Gratiam initiatoriam vocauit, *vel, eam, quæ nos ad perfectionem deducit.* Et quodam conſecratorio cognomento, non ſacerdotali, eos eſt dignata. *L.* καί τινας αὐτούς. Illud enim *ſacerdotale cognomentum* perſeueranter fit in ſacerdotalibus ordinibus: ſed ſacerdotaliter à ſanctis ſacerdotibus, hierarchica teliurgia ſecundariè conſecrata. *N.L.* Illic igitur fuit Phrontiſterium virorum philoſophicam vitam agentium, *qui propter rerum diuinarum cogitationem, & meditationem, in quam, à cæteris mortalibus ſeparati, erant intenti, nomen dederunt loco, in quo tale vitæ genus degebant. Hinc enim* τὸ φροντιστήριον *eſt dictum, ſcil.* ἀπὸ τοῦ φροντίζειν, ἢ τῶν φροντίδων. Hi igitur Monachi *ſic* denominantur, *vt antè dictum.* Quorum *hoc eſt* opus, *& hæc occupatio*, vt ante-*mortem* migrent ex corpore, & viuentes, ſint mortui, & ſanâ quadam inſaniâ ad præſtantiora, *ſcil. ad res diuinas* tranſeant.

Μόναισος. ὄνομα κύριον.

Μόναισος. Monæſus. Nomen proprium.

Μονειφορῶ. ἓν ἱμάτιον φορῶ.

Μονειφορῶ. Vnicum-pallium-fero. Vnicam-ueſtem-fero.

Μονήρης βίος. τοῖς τὸν μονήρη βίον ἐπανῃρημένοις. οὕτω διάγειν ὡς μονήρη. καὶ τὸ ἱερᾶσθαι λαχόντα, ὁσίως ἱερατεύειν. καὶ ἕκαστον ἃ ἤσκηται μετιέναι.

Μονήρης βίος. Solitaria vita. Eos, qui vitam ſolitariam ſunt amplexi, *decet, ac oportet* ſic eam, vt ſolitariam degere. Et illum, *L.* τὸν ἱερ. λαχ. cui ſacerdotium obtigit, ſanctè ſacerdotio-fungi. Et vnumquenque perſequi *fideliter, & accuratè tractare ea*, in quibus eſt exercitatus.

D Μονήτα. ἡ ἥρα παρὰ ῥωμαίοις ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ῥωμαῖοι δεηθέντες χρημάτων, ἐν τῷ πρὸς πύρρον, καὶ ταραντίνους πολέμῳ, ηὔξαντο τῇ ἥρᾳ. τὴν δὲ χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὅπλων ἀνθέξονται μετὰ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψειν. τυχόντες οὖν οἱ ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως, ἐτίμησαν ἥραν μονήταν, τουτέστι σύμβουλον, τὸ νόμισμα ἐν ἱερῷ αὐτῆς ὁρίσαντες χαράτ-
E τεσθαι.

Μονήτα. Moneta. Iuno apud Romanos tali de cauſa *ſic appellatur*. Romani, cùm in bello contra Pyrrhum, & Tarentinos *gerendo*, pecuniis egerent, Iunoni votum-fecerunt. Illam verò *ferunt* ipſis reſpondiſſe, ſi cum Iuſticia. *i. iuſtè* ſeriam-operam-darent armis, pecuniam ipſos non defecturam. Romani igitur voti compotes facti, Iunonem Monetam coluerunt, hoc eſt Conſultricem, *à Monendo, ſic dictam*, & decreuerunt vt nummi in eius templo cuderentur.

Μονιός. ἄγριος ὗς. μεμονωμένος, ἢ ὁ μονόλυκος.

Μονιός Sus agreſtis. Porcus ſylueſtris. *Qui latinè ſingularis vocatur, vt quidam tradunt, eadem de cauſa, quâ* μονιὸς *à Græcis appellatur.* Sólus. Vel Monolycus. *Vide Heſych. Quia non congregatur cum alijs ſuibus: at ſolus in ſyluis degit, & viuit.*

Μονίπποις. τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον.

Μονίπποις. Illis, qui ſingulari equo vecti, curſu certant.

Μονιτάριοι. οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται. οἳ ἐπὶ αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα. καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα φιλικίσσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον
F ἐγείρουσι πόλεμον. οὓς μόλις αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσεως ὠμότητι κατειργάσατο.

Μονιτάριοι. *Vel* Μονητάριοι. Monetarij. Artifices, qui circa monetam verſantur, *& circa cudenda occupantur.* Qui ſub Aureliano monetam corruperunt, *ac adulterarunt*, & Filiceſimo ſuo præfecto interfecto, bellum inteſtinum excitarunt, quos Aurelianus vix ſubactos, exquiſita, *grauiſſimâque* pœnarum atrocitate confecit.

Μονογενῆ τὴν μονότητα. δαβίδ. καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

Μονογενῆ. *Vnigenam. Vnigenitum, vel vnigenitam. Vnicum. Vnicam.* Vnitatem. *Solitudinem.* Dauid. Et ex manu canis vnicam meam *animam eripe, vel libera. Subauditur enim* ψυχὴν *Vt patet ex pſalmo 21. pag. 43. M. &* μονογενῆ, *poſitum videtur, pro,* μεμονωμένην. *Solam, relictam ab omnibus derelictam.*

Μονόζωνοι. Incurſiones barbaricæ. Vel abactores pugnaces. *N. L. Viri, qui bello ſunt præſtantes, & eximio cingulo differunt à cæteris, quaſi, qui ſoli digni cenſentur, qui militarem zonam geſtent. Interdum μονόζωνος pro ſolo ponitur, vt & οἰόζωνος, quod eſt ſynonymon.* Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 186. M.

Μονόζωνοι. ἔφοδοι βάρβαροι. ἢ ἀπελάται μάχιμοι. σοφοκλῆς. A

Si verò virum vnum ſolum dicet, manifeſtè
Hoc eſt iam facinus ad nos vergens. i. hoc facinus ad nos, ad me, iam ſpectat, tendit, pertinet.

Εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς,
Τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἡμᾶς ῥέπον.

Μονόζωνοι. Q. d. Vnizoni. Milites honorati. Qui cingulum idem, quod alij, non ferunt. Vel, In nullum cum aliis ordinem redacti, & *qui ſunt* quaſi latrones, *qui ſoli nunc huc, nunc illuc latrocinandi cauſâ feruntur.*

Μονόζωνοι. οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν. οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες. ἢ ἀσύντακτοι, καὶ ὥσπερ εἰ λησταί. B

Μονοείμονα. Illum, illámve, qui, quæve vnam tantùm veſtem fert.

Μονοείμονα. μονοχίτωνα.

Μονόκερως. Monoceros. Vnicornis. Animal, quod vnicum cornu à Natura accepit. Sic & pietatis alumni vnam adorant Deitatem. Dauid *pſalmo* 92. *pagin.* 224. Et meum cornu *ſic* exaltabitur, *ac extolletur*, vt vnicornis *cornu*.

Μονόκερως. ζῶον, ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἓν κέρας ἔλαβεν. οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας θρέμματα, μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. δαβίδ. καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.

Μονοκρήπιδι. Vicam-crepidam-habenti. Vnicum-habenti-calceum. Id eſt Mercurio. Hunc enim Deum Perſeo ad Gorgonis ſectionem. *i. ad Gorgonis caput ſecandum, ac amputandum* abeunti, alterum de *ſuis* calceis dediſſe, alterum ſolùm retinuiſſe ferunt.

Μονοκρήπιδι, τῷ ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν, τοῦτον, περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα, τὸ ἓν ἔχειν μόνον. C

Μονόλωπα. Vnicam-pellem-habentia. Vnicam-veſtem-habentia. Vnicum-folium-habentia.

Μονόλωπα. μονόδερμα. μονόφυλλα.

Μονομαχοτροφεῖον. Locus, in quo aluntur, qui ſingulari certamine dimicant.

Μονομαχοτροφεῖον.

Μόνον, & ἕν, Id eſt, Solum, & vnum, differunt. Monas *enim* eſt in intellectibilibus. Vnum verò, in ſenſilibus numeris. Et monas quidem, ſecundùm paritatem, & menſuram capitur. Dyas verò, per exceſſum, & defectum *ſumitur*.

Μόνον. καὶ ἕν, διαφέρει. μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα. ἓν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς, κατὰ τὴν ἰσότητα, καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται. ἡ δὲ δυὰς, καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἔλλειψιν.

Μονονοῦ. Pro μονονουχί. Tantum-non. Pro, Propemodum.

Μονονοῦ. ἀντὶ τοῦ μονονουχί. D

Μονονουχί. Fere. Propemodum. Pro, vt propriè loquaris. Vel, vt propemodum dicas. *N. L.* Vt, Propemodum *verum eſt* illud tragœdiæ dictum, *quod extat apud Sophoclem in Aiace. pag.* 40. *v.* 670. Inimicorum non-dona *ſunt* dona. *i. Hoſtium dona ſunt infauſta, & pernicioſa dona.*

Μονονουχί. σχεδόν. ἐγγύς. ἀντὶ τοῦ κυρίως εἰπεῖν. ἢ παρ' ὀλίγον εἰπεῖν. μονονουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενον, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα.

Μόνος θεῶν. *Apud Ariſtoph. in Ranis. pag.* 184. *ver.* 3. *dicit Æſchylus.* Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. Sola Deorum enim mors non amat dona.

Μόνος θεῶν θάνατος δώρων οὐκ ἐρᾷ. αἰσχύλος φησί.

Μονοστόλῳ. Vnicam ſtolam, vel veſtem vnicam habenti. Vel, Soli, vel ſolo.

Μονοστόλῳ. μίαν στολὴν ἔχοντι. E

Μονότροπος. Solus-nutritus. Bonus. Expers-vxoris.

Μονότροπος. μόνος τραφείς. ἀγαθός. ἄγυναιος.

Μονοτρόπους. Eos, qui ſcopum vnum habent, & qui ſolius virtutis curam-gerunt, nec modò quidem hæc, modò verò illa volunt.

Μονοτρόπους. τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας. καὶ τοὺς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους, καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους.

Μονοχία. Solitaria vita, *quam quis degit* ſine nuptiis.

Μονοχία. ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμων.

Μονοχιῶνος. Μουνυχιών. Μουνυχιῶνος. Nomen menſis. *Ianuarius, vt quidam, Martius, vt alij.*

Μονοχιῶνος. ὄνομα μηνός.

Μονοχίτωνος. Vnicam-tunicam-habens.

Μονοχίτωνος. F

Μονῳδεῖν. Lugere. Carmen-flebile-canere. Lamentari. Omnes enim ſcenicæ cantiones in tragœdia ſunt omnino luctus, *vel, ſunt ferè lamentationes.* Ariſtophanes *in Ranis. pagin.* 167. *v.* 17. *vbi L.* Κηφισοφῶντα. & Κηφισοφῶν. Deinde *tragicam poeſeos artem* educaui monodiis. *i. lamentationibus*, Cephiſophontem miſcens. Hic autē Cephiſophon ſeruus erat, qui ipſum in carmi-

Μονῳδεῖν. τὸ θρηνεῖν. ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, θρῆνοι εἰσίν. ἀριστοφάνης. εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις κηφισοφῶντα μιγνύς. οὗτος δὲ ὁ κηφισοφῶν, δοῦλος ἦν

A συμποιῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη, ἐκωμῳδεῖτο συνεῖναι τῇ γυναικί.

in carminibus componendis maximè iuuabat, & à Comicis carpebatur, quòd cum ipſius vxore congrederetur. *L.* καὶ ἐκωμῳδεῖτο συνεῖναι.

Μονῳδεῖν. ἐκ μηδείας. ὀλόμαν ὀλόμαν. ἀποχηρωθεὶς τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας. περὶ μελανθίου λέγει τοῦ ὀψοφάγου. ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀψωνήσειν ἐγχέλεις καὶ μὴ εὑρὼν, ἀγανακτήσει. παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἕψουσι τὰς ἐγχέλεις.

Μονῳδεῖν. Lugere. Lamentari. Ex Medea. Perij, perij, quia ex-manibus elapſas-amiſi *anguillas* illas in betis deliteſcentes. *i. inuolutas betis.* De Melanthio loquitur opſoniorum, *& præcipuè piſcium* deuoratore, quia in forum profectus ad emendas anguillas, niſi inuenerit, indignabitur, *& vociferabitur. Hoc autem ideo dixit Poeta*, quia coqui cum betis anguillas coquunt. *L.* ὀψωνήσειν. *ab* ὀψωνέω. *ſ. fut.* ήσω. *opſoniaemo.*

B Μονῳδία. ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι, καὶ μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. μονῳδεῖν δὲ λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μονῳδία. Monodia. Scenica in fabulis lamentatio. Et μονῳδεῖν. Lamentari. Μονῳδεῖν autem dicitur, quum vnus ſolus carmen *aliquod* canit, neque ſimul ipſe Chorus *cum eo canit.*

Μονῳδία ἐστὶ, θρῆνος ᾠδῆς. μήτε προσωποποιΐαν ἔχων, μήτ' ἠθοποιΐαν. καὶ τὸ μεῖζον. οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπεπτωκότας σοφίας θρηνοῦσι. σὺ δὲ ὡς ἀλιτηρίους, καὶ μὴ δέ ποτε γευσαμένους αὐτῆς τεθρήνηκας.

Μονῳδία. Eſt carminis luctus, *ſiue lamentatio*, nec perſonarum fictionem, nec morum-expreſſionem habens. Et (quod maius eſt) alij quidem, eos lamentantur, qui ſapientia exciderunt, tu verò vt ſceleratos, & eos, qui eam nunquam guſtarint, es lamentatus, *deploraſti.*

Μόξος λυδός. ὃς πολλὰ ἐργασάμενος, καὶ τὴν C μήλου τῆς τυραννίδος καθελὼν, τοῖς λυδοῖς παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ' ἣν ηὔξατο τοῖς θεοῖς. οἱ δ' ἐπείθοντο, καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξῄρουν δεκάτην ἐκ πάντων, καὶ κατέθυον, ἐκ τούτου μέγιστος ἀγὼν κατελάμβανε λυδίαν. καὶ πολλὰς στρατιὰς λέγεται πεποιῆσθαι. καὶ ἦν αὐτοῦ μέγιστον κλέος ἐν λυδοῖς, ἐπί τε ἀνδρίᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ. ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν κράμβον ἐστάλη. καὶ ταύτην εἷλε, καὶ ἐπόρθησε. τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν, D κατεπόντωσε.

Μόξος. Moxus Lydus. Qui multis rebus geſtis, & euerſa Meles tyrannide, Lydos hortatus-eſt, vt Diis decimas redderent, quemadmodum ipſe vouiſſet. Illi verò paruerunt, & poſſeſſionibus numeratis, ex omnibus decimas delegerunt, & immolarunt. Poſtea *verò, vel, Hâc autem de causâ* maximum periculum Lydiam inuaſit. Multas autem expeditiones ſuſcepiſſe fertur, & ipſius apud Lydos maxima fuit gloria, propter fortitudinem, & iuſticiam. *L.* στρατιάς. His peractis, aduerſus Crambon eſt--profectus, eámque cepit, & direptam-vaſtauit. Homines verò ad vicinam paludèm deductos, ſubmerſit.

Μόρα. τὰ συκάμινα.

Μόρα. Mora. Fructus arboris mori. *Vide* μόρον, *&* συκάμινον *in vulg. Lex.*

Μοργοί. οὕτω καλοῦσι τοὺς ἀμοργούς. τὸ α ἀφαιροῦντες ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαυρὸν γὰρ τὸ ἀμαυρὸν, καὶ σφόδελον, τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι.

Μοργοί. Ita vocant τοὺς ἀμοργούς. i. olearios homines, qui terunt oleas, & oleum exprimunt, ac examurcant. *ab* ἀμέργω. *exprimo. Vel ita vocant eos, qui pecus mulgent, & ex vberibus lac exprimunt. Vel eos, qui res aliquorum mulgent, ac exprimunt. i. furantur, & diripiant. Hoc autem* μοργοὶ *Grammatici formant*, auferentes α, quemadmodum & in aliis *multis faciunt*, μαυρὸν enim *dicunt pro* τὸ ἀμαυρὸν. obſcurum, languidum, inualidum, infirmum, fuſcum, nigrum. & σφόδελον vocant τὸν ἀσφόδελον. Sphodelum, aſphodelum *herbam, quam vocant haſtulam regiam.*

E Μορίαι. ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς ἀθηνᾶς. ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ παναθήναια. ἦσαν δὲ πρότερον ιβ΄. τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς ἀκαδημίαν. ἤτοι ἀπὸ τοῦ μόρου, καὶ τοῦ φόνου τοῦ ἀλιῤῥοθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι ἐμερίζοντό τι, καὶ ἐνέμοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν ἀθηναῖοι ἅπαντες. τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ στέλεχος, σηκὸς ἐκαλεῖτο. λυσίας. ἄρχοντα σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένF δρα. ἔθος ἦν τοῖς ἀσκουμένοις ἀλειψαμένους ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. ἀριστοφάνης. ἀλλ' εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις.

Μορίαι. Moriæ *fuerunt* oleæ ſacræ Mineruæ, ex quibus oleum *expreſſum* dabatur præmium illis, qui Panathenæa. *id eſt*, *Quinquatria* viciſſent. Olim autem fuerunt numero 12. quæ ex arce in Academiam trnnslatæ, ac ibi plantatæ fuerunt. Sic autem appellatæ ἀπὸ τοῦ μόρου. id eſt, à morte, & cæde Halirrhothij. Vel quia vniuerſi Athenienſes oleum inde collectum partiebantur, ac diuidebant *omnibus.* Illius verò moriæ, *vel illarum verò moriarum* truncus vocabatur σηκὸς, ſecus *i. oleæ ſacræ, vel olearum ſacrarum truncus, ſiue caudex.* Lyſias. *Ait* principem *olearum ſacrarum* truncum à me exciſum fuiſſe. Arbores autem *iſtæ, hæ oleæ ſacræ* in gymnaſio plantatæ erant. Mos autem fuit illis, qui ſe exercebant, vt vncti in Sole currerent. Ariſtophanes *in Nubibus pag. 110. ver. 4.* At in Academiam deſcendens, ſub moriis curres.

Μόριον. τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος.

Μόριον. Pudenda corporis pars. Pudendum.

Μορμολύκεια. τὰ τῶν τραγῳδῶν προσω-

Μορμολύκεια. Mormolycea, Terriculamenta. Tragœ-

dorum & hiſtrionum laruæ, quas Dorienſes Gorgia vocant. Hinc & ipſum terrere, *dictum eſt* μορμολύξασθαι. Vt, Illa aduerſandi-ratio erat opinio *tantum*, *& ſimulatio quædam*, larua, *vel*, *terriculamentum* aſpectus, & animi perculſio.

πτία καὶ τὰ τῶν ὑποκριτῶν. ἃ δωριεῖς γόργια καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. δόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολύκειον ὄψεως, καὶ διανοίας κατάπληξις. A

Μορμολύττεσθαι. Accuſatiuo. Terret. Vt, ἀσκίῳ μορμολύττῃ. *vel* μορμολύττῃ. *Hoc eſt contra illud, Atticum.* Vtriculo, *paruo vtre* terres De iis, qui vana timent. Quia *vanus*, *&* inanis *eſt* vter. *Eraſ. ad Chil. 1. Cent. 6. col. 206. ad. 39. Vtre terres.* Et, Terruerunt ipſos, vt intolerabilem quandam multitudinem. Irruit in ipſos. *N. L.* Hoc eſt, Terrefecerunt *ipſos*, in animi-conſternationem, & trepidationem *ipſos* adduxerunt.

Μορμολύττεται. αἰτιατικῇ. ἐκφοβεῖ. ἀσκίῳ μορμολύττεις. ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων, ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνύποιστόν τι πλῆθος. ἔπεισι κατ' αὐτῶν. πτοίησιν ἐξεφόβησαν. εἰς πτοίαν, καὶ ὀῤῥωδίαν ἤγαγον.

μορμώ. Mormo. Dicitur & μορμὼ, μορμοῦς. vt σαπφώ, σαπφοῦς & μορμὼν, μορμῶνος. ἡ. Mulier monſtroſa, & faciē quaſi ferina. Lamia. *Larua*-*perſonarum.* Terriculum, ſiue terriculamentum. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag. 285. v. 9. Schol. anno'. 3.* Sed oro te, aufer à me Mormonem *Hanc Lamiam, hanc laruam, hoc terriculamentum à me amoue.* Procul, *procul abſint à me* formidabilia. *Hæc terriculamenta procul à me amoueantur.* Formidabilis enim erat Mormó, *Lamia, larua.* Et rurſus Ariſtophanes *in Equitibus. pag. 228. v. 14.* Mormon audaciæ. Vnde μορμολύκειον, Larua terriculamentum, *& illa portentoſa, ac formidabilis facies mulieris*, quam Lamiam vocant. Sic autem & formidabilia *vocantur*, Deſideratur autem *ſimilitudinis aduerbium* ὡς, vt tanquam. Vt ſit, ἡ ὡς μορμώ. Ea, quæ eſt vt Mormó. Vel admirabiliter enuntiatum-eſt, & idem valet, ac ſi dixiſſet, φεῦ τοῦ θράσους! ô audaciam!

Μορμώ. λέγεται καὶ μορμώ. μορμοῦς. ὡς σαπφώ, σαπφοῦς. καὶ μορμών, μορμόνος. ἀριστοφάνης. ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκαί μοι τὴν μορμόνα. ἀπὸ τὰ φοβερά. φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ μορμώ. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. μορμὼ τοῦ θράσους. ὅθεν μορμολύκειον, ἣν λέγουσι λάμιαν. ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἡ ὡς μορμώ. ἢ ἐπιῤῥηματικῶς ἐξενήνεκται. ὡς εἰ ἔλεγε. φεῦ τοῦ θράσους. B C

N O T Æ.

ἀπένεγκαι.] L. ἀπένεγκε, vt metri lex flagitat, & apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 285. v. 9. ſcribitur.

Μορμύρει. Murmurat. Fremit. Perturbat. Strepit. vt de aquis dicitur.

Μορμύρει. καταπαράττει. ἠχεῖ. ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμύρων Murmurans. Fluuius fluxus habens, *& ſtrepitu fluens.*

Μορμύρων. ποταμὸς ῥεύματα ἔχων.

Μορμυρωπός. vel μορμυρωπός. *Solis epithetum. Q. d. Turbatam-faciem-habens.* Sol obſcurus. Vel ſubſanguineus. Vel μορμυρωπὸς, qui cernitur ab omnibus in ſomnis malus.

Μορμυρωπός. ἥλιος ἀμαυρός. ἢ ὕφαιμος. ἢ μορμυρωπὸς, πᾶσιν ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός. D

Μορόεις. Elaboratus. Cum labore factus. *Mortifer. Lethalis.* Et in-neutro-genere μορόεντα. Elaborata. Cum labore facta. *Mortifera. Lethalia.*

Μορόεις. καὶ οὐδετέρως μορόεντα. τὰ μετὰ κόπου κατεσκευασμένα.

Μόρος. Dolor. Labor. Mors. *Mors enim à* μόρος *per ſyncopen eſt formata.*

Μόρος. ὀδύνη. πόνος. θάνατος.

Μορῶν. Μόραι. μορῶν. αἱ. Demoſt. in Philipp. Quædam *militares* acies Laconicę ſic vocantur. Ariſtoteles verò *in Lacedæmoniorum Repub.* dicit μόρας eſſe vocatas ipſas μοίρας, q. d. partes, ſiue claſſes, & omnes Lacedę-monios in claſſes eſſe-diuiſos. Xenophon verò in Lacedæmoniorum Repub. *pag. 686. A.* ſcribit, Quælibet autem harum ciuilium Morarum. i. Claſſium, habet Polemarchum vnum, centuriones quatuor, quinquagenûm-pręfectos octo, Enomotarchas 16. *i. Manipulorum duces 16. pro* μόναρχον, *lege* πολέμαρχον, *vt apud Xen. &* πεντηκοστῆρας. *Conſule Xenoph. Græco-lat. Indicem.*

Μορῶν. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι, ἓξ ὠνομασμέναι, καὶ διῄρηνται εἰς τὰς μοίρας λακεδαιμόνιοι πάντες. ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ λακώνων πολιτείᾳ. ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν, ἔχει μόναρχον ἕνα. λοχαγοὺς τέσσαρας. πεντηκοστῆρας ὀκτώ. ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα. E

Μόρσιμον. Fatale. Fatis decretum. Vt.

Μόρσιμον. εἱμαρμένον. μεμοιραμένον.

Circa verò Erinnys

Ἀμφὶ δ' ἐριννὺς

Cruenta, ſanguinaria *ex ore fatalem emiſit vocem.*

Φοίνιος, ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα. F

Μόρσιμον, καὶ Μελάνθιον. Morſimum, & Melanthium. Vtrunque Ariſtophanes *in Pace. pag. 466.* carpit, ita loquens,

Μόρσιμον, καὶ μελάνθιον. ἄμφω διαβάλλει ἀριστοφάνης λέγων οὕτω.

Gorgones. Opſoniorum-deuoratores.

Γοργόνες. ὀψοφάγοι.

Batidoſcopi i. molliorum, ac delicatiorum piſciculorum ſpeculatores, obſeruatores, & captatores. *Harpyiæ.*

Βατιδοσκόποι. ἅρπυιαι.

Vetularum

A Γερωντοβαι.μιαροί. *Vetularum-abactores.* Qui vetulas mulieres à foro propulſant,& abigunt,ne piſciculos emant.Vel,vetularum-ſubagitatores.Vide Schol. *Impuri.*

Τραγομάσχαλοι. *Hircorum fœtorem-ſub-axillis-alentes.*

Ἰχθυολῦμαι. *Piſcium-labefactatores*, vaſtatores,deuoratores.

Ὧν καταχρεμψαμένη *Quos conſpuens-ſputo*

Μέγα, καὶ πλατὺ *Magno,& lato,*

Μοῦσα θεὰ,μετ' ἐμοῦ *Muſa Dea,mecum*

Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. *Ludens-celebra hunc diem-feſtum.*

B Μόρσιμος. καὶ μελάνθιος, τραγικοὶ ποιηταί. μόρσιμος ὁ φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός. ποιητὴς ψυχρὸς.ἦν δὲ καὶ ἰατρὸς.ἀριστοφάνης.

Μόρσιμος.Morſimus,& Melanthius, Tragici poetæ. Morſimus autem Philoclei Tragici filius. Poeta frigidus.Erat autem & medicus. Ariſtophanes *in Equitibus.pag.211.v.15.*

Καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν μορσίμου τραγῳδίαν. *Et docear accinere Morſimi tragœdiam.*

Τουτέστιν, ἐκβαλοίμην, καὶ συριττοίμην ὡς ἐκεῖνος. πονηρὰ γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων, ἐν ἀρᾶς ἔθηκε μέρει. μελάνθιος δὲ ἐκωμῳδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς κόλαξιν. ἦν δὲ καὶ κίναιδος.

Hoc eſt *ex theatro* eiiciar,& ſibilis-excipiar,*& explodar* vt ille. Cùm enim illius poemata eſſent mala, *hæc* in in precationis loco poſuit. Melanthius verò comicè-carpebatur ob opſoniorum-deuorationem. Et multo magis inter aſſentatores *à Comicis ponebatur*.Erat autem & cinædus.

C Μόρσιμος. τραγῳδίας ποιητής. ὀφθαλμῶν ἰατρός. μικρός. ὑπόψυχρος. μόρσιμος. τὸ το ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς πρὸς δομιτιανὸν βασιλέα δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. οὐ μή με κτενεῖς. ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμος εἰμί. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἄδηλος ᾤχετο.

Μόρσιμος.Morſimus.Tragœdiæ poeta.Medicus oculorum.Paruus.Subfrigidus.Μόρσιμος. Fatalis. Hoc dixit Apollonius Tyanenſis ad Imperatorem Domitium,ab eo in vincula coniectus.Haud tamen me interficies. quia non tibi fatalis ſum.*i.quia non eſt in fatis,vt interficiar à te.*Hoc autem dicto, euanuit, *& ex hominum conſpectu nullis conſpectus abijt.*

Μορυχίδης.ὄνομα κύριον. ἢ μορύχιδος. Μορυχίδης Morychides. Nomen proprium. Vel Morychidus.

D Μόρυχος. ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων. τραγῳδίας ποιητής.καὶ ἀριστοφάνης.

Μόρυχος.Morychus. Nomen proprium *viri*, qui propter opſoniorum--deuorationem à Comicis-carpebatur. Erat autem etiam de numero illorum, qui delicatè viuebant. Tragœdiæ poeta. Et Ariſtophanes *in Acharnenſibus.pag.196.*

Ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη, *O chariſſima tu* anguilla,*& iam-pridem optata,Veniſti optata quidem face-ſublitis.*i.Tragicis *Choris,*

Φίλη μορύχῳ -- *Amica verò Morycho.--*

Μόρυχος. τελέας γλαυκότης. ὀνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μαγγανείᾳ διεβέβληντο.

Μόρυχος.Morychus. Teleas. Glaucotes. Nomina propria. Iſti propter mangonium,*incantationem,cantum magicum,præſtigias,impoſturam, & veneficium* malè-audiebant,*vel à Comicis carpebantur. L.* τελέας.

E Μόρυχος. ὅπερ ἔοικε μορύχου γένος, καὶ σάγμα. σάγμα δὲ, ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. καὶ παροιμία. μορύχου ἠλιθιώτερος. ἐπὶ τῶν εὐήθες τι διαπραττομένων. ἐπίθετον δέ ἐστι τοῦ διονύσου, ἀπὸ τοῦ μορύξαι. ὅ ἐστι μολῦναι. ἐπειδὰν τρυγῶσι τῶν βοτρύων τῷ γλεύκει,καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις.

Μόρυχος.Morychus.Quod videtur Morychi genus,& telum,*ſcutum,vel armatura. Vide Notas,*σάγμα verò *vocatur* Teli,*ſcuti*, *vel armaturæ* theca. Et prouerbium. Stultior Morycho. De iis,qui *facinus* aliquod ſtultum faciunt.*Er.ad.Chil.2.Cent.9.col.575.ad.1.*Eſt autem epithetum Dionyſi, à verbo μορύξαι, polluere,inquinare,fœdare,quia quum *homines* vindemiant,vuarum muſto,& recentibus ficubus *faciem,corpúſque non rarò fœdant.*

N O T AE.

Ὅπερ ἔοικε Μορύχου.] Ariſtoph.in Veſpis.pag.352.& 353.

--Ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι.

Ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.

F Schol.Μόρυχος.ἀηδὴς.σάγματι δὲ,μᾶλλον τῷ σάγῳ,ᾧ ἐχρῆτο ὡς ῥυπαρὸς,πλέον δὲ ἀλλ' ἦν χρυσοῦς.&c. At in Acharnenſibus.pag.184.v.29.

Τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

Schol.annot.19.ἐκ τοῦ σάγματος.ἐκ τῆς θήκης τοῦ ὅπλου,ὃ καλεῖται σάγμα.σάγη γὰρ τὸ ὅπλον.καὶ πανοπλία, ἡ πανοπλία.αὐτὴ ἐστι τὴν ἀσπίδα.&c.

Μορφή.εἶδος.ἰδέα.πρόσοψις. Μορφή.Forma.Species.Idea.Aſpectus.

Μορφή. Forma, & ſpecies, idem eſt. Et forma quidem, de animatis, ſpecies verò, de inanimatis *dicitur*.

Μορφνόν. Obſcurum. Nigrum.

Μόρφνος. Morphnus. Aquilæ genus, quaſi μορόφονος quidam exiſtens, qui fato quodã circa cædem ſemper verſatur. *L.* φόνον. Ex aquilis enim iſtæ ſolæ non venantur: ſed mortuis corporibus. *i. cadaueribus* aluntur.

Μόρφωσιν. Formationem. Figurationem. Imaginem.

Μορφοῦμαι. Formor. Datiuo.

Μόσυνας. Murorum pinnæ. Turres. *Domus ligneæ. Pinnæ. Pinnacula. Propugnacula.*

Μοσχεύματα. Arborum, & olerum tenellæ plantæ. *Stolones. Nouelli rami. Malleoli-vitium. Viuiradices.*

Μοσχεύων. *Stolones emittens. Viuos-radices-efficiens.* Tranſplantans. *Serens. Efficiens. Moliens.* Eunapius. Iſti quidem hîc manentes, bellum clàm-ſerebant. Q. d. clàm-agitabant, clàm-plantabant, clàm-alebant.

Μόσχια. Tenellæ plantæ. Stolones.

Μοσχίδια σύκων. Ita vocantur teneræ ficus *arbores*. μοσχίδια. Nouella germina. Teneræ plantæ. Tenerum, & nouellum vimen. *Vitulus nouellus.*

Μόσχος. Tener. *Vt, Hom. Iliad.* Λ. *pag.* 408. M. Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι. Idæ in radicibus ligauit teneris viminibus.

Μόσχον. Tenerum.

Μόσχος. Moſchus, Syracuſanus Grammaticus. Ariſtarchi familiaris. Hic eſt ſecundus poeta poſt Theocritum bucolicarum fabularum poetam. *i. Hic eſt alter à Theocrito poeta Bucolicus. Scripſit & ipſe carmina Bucolica.*

Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον. Moſchus canens Bœotium *carmen*. Erat enim malus citharœdus, qui multa *carmina* ſine reſpiratione canebat. Bœotium verò *carmen*. *i. Bœotium cantionis genus*, quod ita vocatur inuenit Terpander, vt & Phrygium.

A Μορφή. καὶ εἶδος, ταὐτόν ἐστι. καὶ μορφὴ μὲν, ἐπὶ ἐμψύχων. εἶδος δὲ, ἐπὶ ἀψύχων.

Μορφνόν σκοτεινόν.

Μόρφνος. εἶδος ἀετοῦ. οἱονεὶ μορόφονός τις ὤν. ὁ ἀεὶ περὶ φόνον μεμορημένος. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐ κυνηγετοῦσιν· ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται.

Μόρφωσιν. σχηματισμόν. εἰκόνα.

Μορφοῦμαι. δοτικῇ.

B Μόσυνας. ἐπάλξεις. πύργοι.

Μοσχεύματα. ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων, καὶ λαχάνων.

Μοσχεύων. μεταφυτεύων. Εὐνάπιος. οὗτοι μὲν ὧδε μένοντες, ὑπεμόσχευον τὸν πόλεμον ὑπέτρεφον. ὑπεφύτευον.

Μόσχια. ἁπαλὰ φυτά.

C Μοσχίδια σύκων. οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια, τὰ νέα βλαστήματα. καὶ ἡ ἁπαλὴ, καὶ νέα λύγος.

Μόσχος. μόσχοισι λύγοισι.

Μόσχον. ἁπαλόν.

Μόσχος. συρακούσιος γραμματικός. ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

D Μόσχος ᾄδων βοιώτιον. ἦν γὰρ φαῦλος κιθαρῳδὸς πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων. τὸ δὲ βοιώτιον οὕτω καλούμενον, εὗρε τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ τὸ φρύγιον.

NOTAE.

Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 261. v. 7. & 8.

Ἀλλ' ὑπεσῆν ᾄδων, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον.

Conſule Schol. vnde Suidas. At ibi plura. Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 691. ad 76. Moſchus c. B.

Μόσχος λιβάνου. Vitulus Libani. Quem in Choreb Deum-fecerunt, *vel pro Deo coluerunt.* Quem Moſes contriuit, & comminuit.

Μοτάριον. ᾧ χρῶ. Paruum-linamentum, paruum linteum concerptum, *parua turunda ex linteis concerptis facta, vulnerarius penicillus*, quo medici vtuntur in plagis, *&* *vulneribus*, ac celeriter concludantur, *&* *obturentur*.

Μοτοφαγία. Motophagia. Sacrificium quoddam, quod in Cypri Salamine fiebat.

Μοτώσειν. Per linamenta, vel, per vulnerarios penicillos curabit. *Nam* μοτῶσαι, *ſignificat, immiſſo linamento, ſiue penicillo vulnerario curare.*

Μοττοῖ. Vulnera. Turbat.

Μουκιανός. Mucianus Romanus. Extat in voce Ἀγήλεκιν.

Μουνὰξ μάχη. Idem, ac μονομαχία. Singulare-certamen. Quum vnus ſolus cum vno ſolo pugnat.

Μουνυχιών. Munychion. Secũdus menſis apud Athenienſes.

E Μόσχος λιβάνου. ὃν ἐν χωρὴβ ἐθεοποίησαν. ὃν μωϋσῆς συνέτριψε, καὶ ἐλέπτυνε.

Μοτάριον. ᾧ χρῶνται οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς.

Μοτοφαγία. θυσία τις ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου ἐπιτελουμένη.

Μοτώσειν. ἰάσεται διὰ ὀθονίων.

F Μοττοῖ. πτερώσει. ταράττει.

Μουκιανὸς ὁ ῥωμαῖος. ἐν τῷ ἀγήλεκιν.

Μουνὰξ μάχη. ἡ μονομαχία.

Μουνυχιών. ὁ δεύτερος μὴν παρ' ἀθηναίοις,

A ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυον Μουνυχίᾳ.

Μουνυχία. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τόπος θαλάσσιος ἐν Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος, ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Πανθυκλέους.

Μούνυχος. ὄνομα κύριον.

Μοῦσα. ἡ γνῶσις ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ, ἐπειδὴ ἁπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία. εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ
B πᾶσαι ἐννέα. Κλειώ. Ἐρατώ. Εὐτέρπη. Θάλεια. Μελπομένη. Τερψιχόρη. Πολύμνια. Οὐρανία. Καλλιόπη. πολλὰς δὲ τὰς μούσας ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδίδοσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα, καὶ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκεῖον.

Μοῦσα τραγική. ὅσα ἐπράττετο, καὶ μοῦσά τις ἂν ὠκνήσειεν εἰπεῖν τραγική. οὐ γὰρ βούλεται ταῦτα γίνεσθαι, καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε.

Μοῦσαι καλαί, καὶ Ἄπολλον, οἷς ἐγὼ ἀπένδω. συντάττεται κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἄρρενος.
C ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. λυγδὴν ἔκλαιον πάντες. δύο θηλειῶν οὐσῶν, καὶ ἑνὸς ἄρρενος, Οἰδίποδος, καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. αἱ μοῦσαι δὲ πτεροῖς σειρήνων ἐστεφανοῦντο.

ſcil. Oedipus, & duæ ſorores, *eius filiæ*. Muſæ verò, Sirenum ala coronabantur.

Μουσαῖος. Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν. υἱὸς Ἀντιφήμου, τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυῶνος. ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς. καὶ Ἑλένης γυναικός. μαθητὴς Ὀρφέως. ἐποποιός. μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος.
D ἤκμαζε δὲ κατὰ τὸν δεύτερον Κέκροπα. ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ ἔπη δ΄. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μουσαῖος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱός, τοῦ Φιλάμμωνος. μελοποιός. γεγονὼς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν πολλῷ. ἔγραψε μέλη, καὶ ᾄσματα.

Μουσαῖος Ἐφέσιος. ἐποποιός. τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε Περσηΐδος βιβλία δέκα. καὶ εἰς Εὐμένη, καὶ Ἄτταλον.

E

Μουσαῖος. παρ' Ἕλλησι φιλόσοφος. Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν, εἰ γνήσιος. καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι. ὧν οὗτος τὸν μὲν, Μουσαῖον καλεῖ. τὸν δὲ, Ἡσίοδον. ὅτι ὁ μὲν κρινόμενος ἐπετήδευσε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν, δῆλον. περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν, ἐκ Θρᾴκης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι. οἱ δὲ, αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσῖνος.

F Μουσεῖον.

Μουσικά. τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια.

Μουσικῆς παλαιᾶς εὑρετὴς Ἀμφίων. καὶ ἔστι περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀμφίων.

nienſes. Hoc Dianæ Munychiæ ſacrificabant. *Προθεύτης apud Harpocrat. id. Νεμοπεὺς. i. de . . . mus.*

Μουνυχία. Munychia. Demoſth. in *oratione* pro Cteſiphonte. Locus *eſt* in Attica maritimus. Hellanicus vero lib. 2. rerum Atticarum ait *hunc* dictum à Munycho quodam Rege, Panteuclis *filio*.

Μούνυχος. Munychus. Nomen proprium.

Μοῦσα. Muſa. Cognitio. Sic dicta à verbo μάω. μῶ. i. Quæro, inquiro, inueſtigo. Quia hæc *rerum cognitio* eſt cauſa omnis eruditionis. Meritò igitur veteres ipſam *cognitionem hac de cauſa* Muſam vocarunt. Sunt autem omnes *in ſumma Muſæ* nouem, Clio, Erató, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpſichore, Polymnia, Vrania, Calliope. Multas autem Muſas à Theologis traditas eſſe *dicunt*, quia diſciplinæ, & eruditionis documenta magnam varietatem, & ad omnem vſum accommodatam habent.

Μοῦσα τραγική Muſa Tragica. Quæcunque agerentur, & aliqua Muſa Tragica dicere vereretur *vel, recuſaret*. Haud enim hæc fieri vult, & ipſam *horum* verbis factam mentionem interdixit, *vetuit*. *N. L.*

Μοῦσαι καλαί. &c. O Muſæ pulchræ, & Apollo, quibus ego ſacrifico. *Quum dicitur οἷς, genus* confunditur propter maſculei *generis dominationem, ſiue* principatum, vt & apud Sophoclem *in Oedipo Colonæo, pag. 323. f.* Cum ſingultu, *ſingultientes* flebant omnes. *Dicitur hoc loco πάντες, quod & fœminas, & marem complectitur.* Quia duæ fœminæ erant, & vnus mas,

Μουσαῖος. Muſæus, Eleuſinius. Athenienſis, filius Antiphemi, Euphemi nepos, Ecphanti pronepos, Cercyonis abnepos, quem debellauit Theſeus, & Helenæ vxoris *eius*. Orphei diſcipulus, ac potiùs antiquior *eo*, verſus heroici ſcriptor. Floruit autem ſub altero Cecrope. Scripſit præcepta ad Eumolpum filium, verſibus 4000. & alia plurima.

Μουσαῖος. Muſæus Thubanus, Thamyræ filius, Philammonis nepos. Poeta Lyricus. Fuit multo ante Troianum bellum. Scripſit Lyricos verſus, & cantica.

Μουσαῖος. Muſæus Epheſius, verſificator, vnus & ipſe de numero illorum, qui in Pergamenos circulos ſunt relati. Scripſit Perſeidos lib. 10. & de Eumene, & Attalo. *L. Εὐμένη ab Εὐμένης. Hoc eſt ſubſtantiuum, & proprium viri nomen. εὐμενὴς verò, adiectiuum.*

Μουσαῖος. Muſæus. Apud Græcos Philoſophus. Lyſias contra Mixidemi accuſationem (*ſi modò hæc oratio eſt eius* germana) ſeruos duos ipſius aſſeclas, *vel pediſequos* fuiſſe dicit. Quod autem ille reus, *qui fuerat in iudicium adductus, ſuos* ſeruos ita vocare ſtuduerit, *eſt* manifeſtum. De Muſæo autem *variæ ſunt hominum opiniones. Nam* alij quidem hunc virum Thracem eſſe dixerunt. Alij verò, Eleuſinium indigenam.

Μουσεῖον Muſeum. Locus Muſis ſacer, & bonarum literarum ſtudiis dicatus. Vel, Locus, in quo Muſis, & diſciplinis opera datur.

Μουσικά. Muſica. Iucunda. Grata *Qualia ſunt carmina*, quæ tibiis, & cinyrâ, *i. cítharâ, vel Lyrâ, canuntur.* & ſimilia.

Μουσικῆς. Amphion antiquæ Muſicæ *fuit* inuentor. De eo agitur in voce Ἀμφίων.

Μουσομανία. Muſarum-inſania. Inſania, quam nimiũ Muſarum ſtudium parit. Vel furor ille, quo Poetæ correpti feruntur. Vel inſanum rerum aliquarum ſtudium. Vt, Illa verò per-parodiam-dicta, & ipſum inſanum-ſtudium aſtrorum, quod in his *verſatur*, leniter-attigit. *à guſtauit.* *N. L.*

Μουσομανία. τὰ δὲ παρῳδημένα, καὶ ἡ περὶ ταῦτα μουσομανία τῶν ἄστρων ἀπτεται. A

Μουσόμαντις. Muſarum-vates. Iactabundus. Tales enim *ſunt* vates, & poetæ. *Ariſtoph. in Auibus. pag. 379. v. 1. Hoc autem à Poeta dictum illic* ſecundũ in illa ex Hedonis AEſchyli *verba*, Quiſnam erit ille iactabundus, mutus, Abratcus, quem gemit? *quem luget, quem lamentatur?* *N. L.*

Μουσόμαντις. κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις, καὶ οἱ ποιηταί, παρὰ τὸ ἐκ τῶν Ἠδωνῶν Αἰσχύλου. τίς ποτ᾽ ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλλος ἀβρατεύς.

N O T Æ.

Τίς ποτ᾽ ἔσται.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 379. v. 1. B

Τίς ποθ᾽ ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ἔρρις ἀβρατεύς;

Schol. Ὁ *μουσόμαντις. ὁ κομπώδης.* &c. Et, *παρὰ τὰ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου,*

Τίς ποτ᾽ ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἀβρατεύς, ὃν σθένει; L. *σθένει; τουτέστι θρηνεῖ.*

Hic autem (niſi fallor) *ἄλαλος, αὐτὶ τοῦ πολύλαλος* ſumendum, vt *τὸ α* iam ſit intendemis. i. Garrulus, loquax, multiloquus. Nam ſi fuiſſet mutus, quomodo *μουσόμαντις*, id eſt iactabundus, fuiſſet? Illud *Ἀβρατεύς*, vel eſt gentile nomen, vel proprium viri, de quo nihil reperio.

Μουσουργῶ. Accuſatiuo. Aliquid-muſicè compono, vel cano.

Μουσουργῶ. αἰτιατικῇ.

Μουσουργοί. Muſicæ mulieres. Cantrices. Pſaltriæ. Cantrices verò mulieres, erant Barbaræ. Nomen autem ipſis ſecundum-illarum-regionum-morem erat Zarba. Et harum quidem aliæ tibia-ludunt, alię verò pſallunt pentachordo, aliæ verò heptachordo pſalterio. *i. inſtrumento muſice, quod à quinque chordis, quas habet, πεντάχορδον, à ſeptem, quibus eſt inſtructum, ἑπτάχορδον appellatur.* Eædem etiam accinunt Pſalmo. Pſalmus verò non habet carmen factum, *&* *accommodatum* ad cantionem, quemadmodum apud Græcos: ſed ad cantionem accommodatus eſſe poteſt. *N. L. L. ἐνδόσιμος. vel ἐνδόσιμον. i. Inſtrumentum ad cantionem.* Et quum Rex potus finem-faciebat, *potare deſinebat*, ipſa quoque cantio ſimul-deſinebat. Quum verò *miniſtros vinum in pocula* infundere iubebat, *illæ cantrices, &* *pſaltriæ* rurſus canere, & pſallere incipiebant. Abarzacius verò cum tot muſicis *mulieribus*, viuebat, vt nec ipſe numerum ipſarum teneret, nec ipſius domeſtici ratiocinatores Militum enim *numerum, &* multitudinem norant: Meretricum verò *multitudo* vel ipſum numerum, qui manuũ digitis iniri ſolet, fugiebat. Quemadmodum Orontem Perſarum dixiſſe ferunt. Digitorum minimus & decem-millia, *ſiue myriadem* ſignificat, & vnum numerum, ſic & illi meretrices & per monadem, & per myriadem, *vel, per myriadas* numerabant.

Μουσουργοί. ψάλτριαι. αἱ δὲ μουσουργοί, βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες. ὄνομα δὲ ταῖς ἐπιχώριον ζάρβα. καὶ τούτων αἱ μὲν, αὐλοῦσιν. αἱ δὲ, ψάλλουσι πενταχόρδῳ. αἱ δὲ, ἑπταχόρδῳ ψαλτηρίῳ. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρ᾽ Ἕλλησιν. ἀλλ᾽ ἔστιν οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. τῷ λήγοντι μὲν τοῦ πότου τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο. ὁπότε δὲ ἐγχέαι κελεύσειεν, αὖθις ἤρχοντο ᾄδειν, καὶ ψάλλειν. ὁ δὲ Ἀβαρζάκιος μουσουργοῖς συνέζη τοσαύταις, ὅσας οὔτ᾽ ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν. οὔτ᾽ οἱ προεστηκότες λογισταί. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἤδεισαν τὸ πλῆθος. τῶν ἑταιρῶν δὲ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκ τῶν χειρῶν διέφυγον. ὥσπερ Ὀρόντην τὸν Πέρσην φασὶν εἰπεῖν. ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος, καὶ μύρια σημαίνει, καὶ ἕνα ἀριθμόν, οὕτω κἀκεῖνοι τὰς ἑταίρας κατὰ μονάδα, καὶ μυριάδα ἠρίθμουν. C D

Μουσωθῆναι. A-Muſis-doceri. Doceri. Erudiri. Inſtitui. Vt, Nam nec erat poeticus. *i. poematum faciendorum peritus*, nec etiam à Muſis ſapientiam pæanum, & hymnorum peritam edoctus-didicerat. Et *μεμούσωμαι* dicit *Ariſtophanes in Lyſiſtrata. pag. 566.* pro *πεπαίδευμαι. ἤσκημαι.* Erudita ſum. Exercitata-ſum. Edocta, inſtituta ſum. *Ibi legitur νοῦς δ᾽ ἔνεστί μοι.*

Μουσωθῆναι. παρὰ μουσῶν διδαχθῆναι. μήτε γὰρ εἶναι ποιητικός, μήτε μὴν μουσωθῆναι παιώνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν. καὶ μεμούσωμαι. πεπαίδευμαι. E

Ego mulier quidem ſum. Muſa tamen ineſt mihi.
Neque malo prædita ſum ingenio.
Illa verò patris, & natu-maiorum verba
Multa cùm-audierim, non ſum-edocta malè.

Ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι. μοῦσα δ᾽ ἔνεστί μοι.
Αὐτὴ δ᾽ ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.
Τοὺς δ᾽ ἐκ πατρός τε, καὶ γεραιτέρων λόγους,
Πολλοὺς ἀκούσασ᾽, οὐ μεμούσωμαι κακῶς. F
Ἀντὶ τοῦ πεπαίδευμαι. ἤσκημαι. Λυσιστράτης φησί.

Μουσώνιος. Muſonius, Capitonis F. Tyrrhenus, ex vrbe Bulſinio. *i. Bulſinienſis, vel (vt alij) Volſinienſis,* Dialecticus, & Stoicus Philoſophus, qui fuit ſub Nerone, Apollonij Tyanei, & multorum aliorum diſcipulus.

Μουσώνιος. Καπίτωνος Τυρρηνός. πόλεως Βουλσινίου. διαλεκτικὸς φιλόσοφος, καὶ στωϊκός. γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. γνώριμος Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως,

A καὶ ἄλλων πολλῶν. πρὸς ὃν ἐπιστολαὶ φέρονται
Ἀπολλωνίου, κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον. διὰ γοῦν
τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν, καὶ τὸ ὑπερβάλ-
λον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ, ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖ-
ται. φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας
ἐχόμενοι, καὶ ἐπιστολαί. περὶ τούτου τοῦ Μουσωνίου
λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ, τὴν παροινίαν,
ἣν ἡμᾶς ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπαρῴνηκεν.
οὕτω βαθέως ἤνεγκας, οὐδὲν ἡγούμενος τούτων
εἰς σὲ γεγονέναι. τό γε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν
B ἐκείνῃ βούλεσθαι, ᾗ προθυμεῖσθαι. περὶ ἣν ἐ-
ποιήσω τὰς διατριβάς. φιλοσόφου ψυχῆς ἐστὶ
τεκμήριον. ὥστε μοι δοκεῖ, τὸ μὲν πρότερον, Σω-
κράτει προσήκειν. τὸ δεύτερον δὲ οἶμαι Μουσω-
νίῳ. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη, ὅτι μὴ θεμιτὸν ἄνδρα
σπουδαῖον, πρός του τῶν χειρόνων βλαβῆναι. ἐπε-
μέλετο γὰρ Βαρῶν, ὁπηνίκα φυγὴν αὐτὸν ἐπέ-
ταττε Νέρων. τουτέστι τειχῶν. Βάρεις γὰρ τὰ τείχη.

diſcipulus. Ad quem & epiſtolæ feruntur Apollo-
nij,& illius ad Apollonium. Propter autem ipſius
in-dicendo-licentiam, *et confidentiam*, & arguendi-
ſtudium, & immodicam, *ac nimiam in arguendo* li-
bertatem, à Nerone cæſus-eſt. Feruntur eius ora-
tiones, & epiſtolæ diuerſæ philoſophicæ. De hoc
Muſonio Parabates in epiſtola ſic dicit, Illam con-
tumeliam à temulentia manantem, quâ Græciæ
Princeps nos per-temulentiam-affecit, tanta animi
celſitudine tuliſti, vt nihil horum in te factum pu-
taris. Quòd autem illi vrbi opem-ferre velis, eique
ſtudeas, in qua Scholas habuiſti, animi philoſophici
minimè dubium eſt argumentum. Quare mihi vide-
tur illud quidem prius Socrati conuenire, hoc verò
poſterius, Muſonio *conuenire* puto. Nam ille quidem
fas eſſe negabat, virum bonum ab vllo improbo læ-
di. Muſonius verò murorum curator-erat, quum ip-
ſum Nero iuſſit exulare. Βαρῶν. i. murorum Βάρεις e-
nim, muri. *Sed, ſi Βάρεις muros ſignificat, à recto ſingulari
deducitur, ἡ βάρις, cuius genitiuus eſt βάριδος, & βάρεως,
& βάριος, & βάρεις. vt πόλεις. & genit. plur. βάρεων, vt
πόλεων. Βάρων verò genit. videtur eſſe deductus à nomine τὸ βάρος. τοῦ. ους. onus, pondus, & figuratè, murus; quòd
magnum ſit murorum onus.*

C Μουσώνιος. ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν βασιλέως, πάντα
ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνοντο πρὸς τὸν ὄγκον
Μουσωνίου. καὶ τὴν σὺν τῷ δραστηρίῳ τῆς γνώμης
βαθύτητα. δι' ἃ καὶ τῶν λόγων εὐδοκιμῶν. τήν τε ἀλι-
τενῆ χώραν τῆς Ἀσίας ἐπῆλθε. καὶ ὁ τὴν ἀνθύπα-
τον ἔχων ἀρχὴν, πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξίστατο.
κἀκεῖνος ἅπαντα ἐπιὼν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τῆς
θαλάσσης ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰσφο-
ρῶν. ἐπεκάλει δὲ οὐδεὶς ἄδικον οὐδὲν τοῖς γινο-
μένοις. ἀλλὰ παιδιά τις ἦν ἅπασι τοῖς καταβάλ-
λουσι τὰ εἰσφερόμενα. Εὐνάπιος γὰρ ὁ ἐκ Φρυγίας
D ῥήτωρ ἐπεστάτει τοῖς πραττομένοις.

Μουσώνιος. Muſonius. Fuit ſub Imperatore Iouia-
no. Quæcunque verò optima erant, ſi quis ea cum
Muſonij grauitate, & actuoſa ingenij profunditate
contuliſſet, parua fuiſſent viſa. Propter quæ iurè,
meritóque laudatus, & maritimam Aſiæ regionem
peragrauit, & ille, qui proconſularem magiſtratum
habebat, *vel, qui proconſulare imperium gerebat. i. Ipſe
Proconſul*, ob eius aduentum obſtupeſcebat, *ac eum
admirabatur*. Cùm autem ille omnia *Regionis illius
loca peragrans* adiiſſet, intra paucos dies mare tribu-
tis Aſianis impleuit. Nullus verò de rebus illis, quæ
fiebant, vt iniuſtis querebatur. Sed illa, quæ tributo-
rum-cauſa-conferebantur, omnibus, qui ea pende-
bant, ludus quidam erant. Eunapius enim Phrygius
orator rebus gerendis præerat.

Μοχθεῖ. κακοπαθεῖ. οἱ δὲ Κελτοὶ πολλὰ μοχ-
θήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν. λέγεται δὲ
καὶ μοχθίζω.

Μοχθεῖ. Laborat. Vt, Celtæ verò, cùm propter re-
gionum-difficultatem in itinere multum laboraſ-
ſent Dicitur & μοχθίζω, pro μοχθῶ. Laboro.

Μοχθηρία. ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία. ἢ ἡ αἴτη-
σις τοῦ ἀργυρίου. Ἀριστοφάνης. ὀνόματι περιπέτ-
τουσι τὴν μοχθηρίαν. καὶ μοχθηροῦ βοὸς δέρμα. αὐ-
τὶ τοῦ ἰσχνοῦ, καὶ κακοῦ. καὶ λεπτοῦ. καὶ λεπτο-
E βύρσου. ἢ θανασίμου. ἢ ἀσθενοῦς. Ἀριστοφάνης. ὅστις
ὑποτεμὼν ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός.

Μοχθηρία. Pecuniæ cupiditas. Vel pecuniæ petitio.
Ariſtophanes *in Pluto pag. 9. ver. 9. Schol. annot. 5.* No-
mine circumuelant *ſuam improbitatem*, & pecuniæ-
cupiditatem, *vel, petitionem*. Et μοχθηροῦ βοὸς δέρμα.
Improbi bouis pellis. Pro, Pellis, ſiue corium bouis ma-
cilenti, & mali, & tenuis, & tenue-corium-haben-
tis, vel moribundi, *vel ſponte ſua, morbóque mortui*, vel
infirmi. Ariſtophanes *in Equitibus. pag. 206. v. 14. vbi legitur ὑποτεμὼν. Vide & pag. 205. v. 9. Schol. annot. 5.
vbi docetur τοῦ τέμνειν, & ὑποτέμνειν diſcrimen.* Qui doloſè-ſuccîdens vendebas pellem mali bouis. *Corium
enim obliquè ſucciſum videtur craſſius.*

Μοχθηρία ἡ κακία. ὡς Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ
Λυκόφρονος. οὐ γὰρ ὅσιον τοὺς γεγραμμένους, δι' ὧν
ἡ δημοκρατία σώζεται, παραβαίνειν. ἑτέρων δὲ
μοχθηρῶν ἐξηγητὴν ἐθῶν, καὶ νομοθέτην γενόμε-
νον ἀτιμώρητον ἀφεῖναι.

Μοχθηρία. Improbitas. Vt Lycurgus in *oratione*
contra Lycophronem. Haud enim fas *eſt*, leges ſcri-
ptas, per quas popularis-dominatus, *et Reſpub.* con-
ſeruatur, violare, & aliorum improborum inſtituto-
rum autorem, & legiſlatorem impunitum dimitte-
re. *L. εἰσηγητὴν, vt Vuolfius.*

F Μοχθηρός. καὶ μόχθηρος προπαροξυτόνως
ἐπίπονος, ἢ πονηρός. παρὰ δὲ ῥήτορσιν ὁ κακὸς
ὑπείληπται. καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακ-
ται. οὕτω Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος
τῶν ῥητόρων, τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ
κακοῦ ἀνδρὸς, καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον

Μοχθηρός. ὀξυτόνως, *improbus, malus.* Et μόχθηρος, προ-
παροξυτόνως, laborioſus, ærumnoſus. vel πόνηρος. *Sic e-
nim legendum videtur προπαροξυτόνως.* calamitoſus, af-
flictus, miſer. Apud oratores verò *ſic homo* malus *vo-
catur, et* exiſtimatur. Et μοχθηρία pro improbitate po-
nitur. Ita Dinarchus. Antiphon verò vetuſtiſſimus
oratorum hac voce μοχθηρῷ vſus-eſt non pro malo,
ſiue improbo, & eo, qui in iudicium adducitur, vt

accuſetur, *& condemnetur*: ſed pro patre, qui litem mouit pro filio cæſo, vocem μοχθηρὸν. i. ærumnoſum, & miſerum, poſuit. Et ita loquitur in procemiis, & epilogis. Et ego quidem miſer, quem mortuum eſſe decebat, viuo *meis* inimicis deriſio, *ludibrium*.

ἵνα κατηγορηθῇ. ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀποσφαγμένου παιδὸς, τὸ μοχθηρὸν ἔταξε. καὶ φησὶν οὕτως ἐν προοιμίοις, καὶ ἐπιλόγοις. κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὃν τινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως. A

Μόχθος. Labor. Piſides. Non ſuſtinuit laborem in Euphratis traiectu.

Μόχθος. κόπος πισίδης. οὐκ εἶχε μόχθον τῆς τοῦ εὐφράτου πόρου.

Μοχλὸς. Vectis Repagulum. Contus. Palus.

Μοχλός.

Μωάβ. Moab. Nomen proprium. Et Moabites, qui eſt ex Tribu Moab.

Μωάβ ὄνομα κύριον. καὶ μωαβίτης, ὁ ἀπὸ τῆς μωὰβ φυλῆς.

Μωάω. *N. L. At* Μῶα. *Doricè dictum, pro communi* μοῦσα, *verſa ου diphthongo in ω, & poſito ſupra α, ſpiritu aſpero, pro σ, Qua de re fuſius in noſtra Doriſmorum appendicè. Genitiuus pluralis comm.* Μουσῶν, *Muſarum. & Dor.* Μωσᾶν, *&* Μωᾶν, *&* Μωάων.

Μωάω. B

Μωδαείμ. Modaim. Nomen vrbis apud Ioſephum.

Μωδαείμ. ὄνομα πόλεως παρὰ ἰωσήπῳ.

Μωκία. Mocia. Et Moceſia ciſterna, quam Anaſtaſius Dicorus *Imperator* condidit.

Μωκία καὶ μωκεσία κινστέρνα. ἣν ἔκτισεν ἀναστάσιος ὁ δίκορος.

Μωκίζω. Illudo. Derideo. *Hinc Gallicum mocqueur, deriſor, mocquerie, deriſio, mocquer, deridere.*

Μωκίζω. ἐμπαίζω.

Μώκιος. Mocius. Nomen proprium.

Μώκιος ὄνομα κύριον.

Μῶκος Irriſor. Deriſor. Stultus. Amens. Cauillator. Et μωκωμένης. Illius, quæ deridetur.

Μῶκος χλευαστής. μωρός. ἄνους. σκώπτης. καὶ μωκωμένης. χλευαζομένης.

Μωκώμενος. Deuorans. Comedens. *N. L. Qui deridetur. Deriſus.*

Μωκώμενος κατατρώγων. C

Μωκῶσαν. Accuſatiuo. Deridentem. Irridentem.

Μωκῶσαν. αἰτιατική.

Μωλώχιον. Molochium. Olerum genus. *N. L. fortaſſe* μαλάχιον. *maluula, parua-malua.* μαλάχη. *malua. Notum herbæ genus.*

Μωλώχιον. λαχανηρὸν εἶδος.

Μῶλος. Pugna, quòd polluatur ſanguine. Vel quòd in bello morientium corpora polluantur. Vel quòd difficulter *milites ex prœliis* effugiant. Vel quòd turbam, *& militum multitudinem pugna* μειοῖ. i. minuat. Vel quòd ad ipſum *bellum* multitudo *militum* trahatur. *At Æ P.* μῶλος *contractum ex* μόολος, ὁ μὴ ὅλος, *non totus, non integer, quia prœlium, bellúmque milites plerunque variis corporis partibus mutilat. Sic* μῶρος, *imprudens, & ſtultus, ex τοῦ* μόορος *contractum,* παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν. *quòd non videat, quæ ſunt videnda, vt caueat cauenda, & ſectanda ſectetur.*

Μῶλος. ἡ μάχη. διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι. ἢ ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι τῶν ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν πολέμῳ, ἢ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν. ἢ παρὰ τὸ μειοῖ, ὅ ἐστιν ἐλαττοῖ τοὺς ὄχλους. ἢ ὅτι εἰς αὐτὸν ἕλκεται τὰ πλήθη. D

Μῶλος. Diuturna pugna. Prælium diu-durans. q. d. ὁ μὴ λυόμενος. Quòd non ſoluatur, *non dirimatur, non ſedetur.* vel à verbo μολεῖν, ire, proficiſci. Oportet enim in ipſo *prœlio* feſtinare. Significat autem & nomen vrbis, *quæ Molus vocatur.*

Μῶλος. ἡ πολυχρόνιος μάχη. παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μολεῖν. δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ σπεύδειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Μώλωψ. Cruentus dolor. *Verberum cicatrix. Plaga Vibex.*

Μώλωψ. ἔναιμον ἄλγος.

Μῶλυ. Moly. Morbis-reſiſtens *herbæ genus. De quo Lex.* vel herba propulſans-venena. Scilicet agreſtis ruta.

Μῶλυ. ἀντιπάθιον, ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον. E

Μωμᾷ. *Ariſtoph. in Auibus. pag. 374. v. 23.* Vituperas. Inueſtigas. à verbo μωμάω. μωμῶ *deducitur* μωμάομαι. μωμῶμαι ἀη. ᾶ. άεται. ᾶται. Et μωμᾶται. Vituperat. Et μωμητά. Vituperanda.

Μωμᾷ. ψέγεις. ἀνιχνεύεις. ἀπὸ τοῦ μωμῶ. καὶ μωμᾶται, ψέγει. καὶ μωμητά. ψεκτά.

Μῶμαρ. Momus. *Reprehenſio. Vituperatio. Dedecus.* Vel μῶμαρ, ſtultus, & pugna.

Μῶμαρ. ὁ μῶμος. ἢ μῶμαρ, ὁ μωρὸς, καὶ ἡ μάχη.

Μωμαστὴς Reprehenſor. Vituperator. Irriſor.

Μωμαστής.

Μωμεύειν. Reprehendere. Vituperare. Deridere.

Μωμεύειν.

Μῶμος. Momus. Reprehenſor. Vituperator. Irriſor. Cauillator. Vt, In virtutis verò ſtudiis adeò bene exercitatus erat, vt ne ipſe quidem Momus eum reprehenderet, nec ipſa inuidiâ odio-proſequeretur. Tanta manſuetudo, & tanta iuſticia in illo viro erat.

Μῶμος. σκώπτης. τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἠσκημένος, ὥστε μὴ δὴ ἂν τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι. μὴ δ' αὖ τὸν φθόνον μισῆσαι. τοσαύτη πρᾳότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ, καὶ τοσαύτη δικαιοσύνη. F

Μῶν ἆρα? Num? An? Nunquid? Significat coniunctionem inquiſitiuam, *& interrogatiuam, id eſt, inter-*

Μῶν. ἆρα. σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν.

roga-

A τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν.

rogationi, & inquiſitioni, vel quæſtioni ſeruientem. Nam μῶσθαι ſignificat quærere, inquirere, interrogare.

Μῶν. ἀριστοφάνης. μῶν σὺ καλῶν εἶ, κἀγαθῶν, μὰ τοὺς θεούς. καὶ αὖθις. μῶν ἐστίν; ἆρ' ἐστίν; μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; μὴ εἰς τὸ ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;

Μῶν. Num? Ariſtoph. in Equitibus. pag. 199. verſ. 30. Pop. Num ex honeſtis es, & bonis parentibus procreatus? Al. Per Deos ſum ex improbis p. p. Et rurſus. Num eſt? an eſt; num tardiore-pede-veniens opem-fero? Num ſeriùs, quàm oportuit, ad opem-ferendam veni?

Μώνυξ. ὁ μονώνυξ. καὶ μώνυχες ἵπποι.

Μώνυξ. Dictum pro μονώνυξ. Qui vnicam, eámque ſolidam vngulam habet. Solidungulus. Et μώνυχες ἵπποι apud Hom. Iliad. E. pag. 184. v. vlt. Solidunguli equi.

Μώνυχα ζῶα. ἵππος. ὄνος. ὀρεύς. καὶ εἴ τι ἄλ-
B λο συμβέβηκε μὴ νεῖν, καὶ λοφύροις κεκλεῖσθαι.

Μώνυχα ζῶα. Solidungula animalia ſunt, vt equus aſinus, mulus. Et ſi cui alij contigit non natare, & λοφύροις vocari, quòd criſtarum inſtar iubas, & caudam habeant.

N O T AE.

Εἴ τι ἄλλο.] Legendum εἴ τῳ ἄλλῳ. pro, εἴ τινι ἄλλῳ. Sic & VVolf. Et pro λοφύροις lego λοφούρους. Euſtath. λόφουρα ζῶα, τὰ λόφον, καὶ οὐρὰν ἔχοντα. 1313. 33. 1872. 33. Vide & Ariſtot. περὶ ζώων φύσεως. lib. 4. cap. 10. pag. 389. B. Eadem & λοφοῦρα dicuntur. Ariſtot. lib. 2. de Animal. hiſtoria. cap. 1. pag. 445. Δ.

Μωμεύειν. μέμφεσθαι.

Μωμεύειν. Queri. Conqueri.

Μωρά. ἀνόητα. παράλογα. λόγος γέ τοι τίς
C ἐστι τῶν γεραιτέρων. ὡς ἄν ὅσ' ἂν μῶρα βουλευσώμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. λέγεται ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονεικῆσαι περὶ τῆς ἀττικῆς. νικῆσαι δὲ τὴν ἀθηνᾶν. καὶ ἡττηθέντα τὸν ποσειδῶνα, καταράσασθαι τῇ πόλει, κακῶς ἀεὶ τοὺς ἀθηναίους βουλεύεσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν ἀθηνᾶν, προσθεῖναι κακῶς βουλεύεσθαι, καὶ ἐπιτυγχάνειν.

Μῶρα Stulta. Amentia. Præter-rationem-exiſtentia. A-ratione-aliena. Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 496. v. 1. 2. 3. Sermo enim quidam eſt maiorum, Quæcunque amentia, & ſtulta conſilia-ceperimus, Omnia hæc in melius nobis conducere, & feliciter ſuccedere. Fertur Neptunus, & Minerua de Attica contendiſſe. Mineruam verò viciſſe tradunt. Et Neptunum ab ea victum, vrbi illi imprecatum-fuiſſe, vt Athenienſes ſemper malè conſultarent, & mala caperent conſilia. Mineruam verò, cùm has Neptuni imprecationes audiuiſſet, addidiſſe, vt malè quidem conſultarent: ſed tamen voti fierent compotes, ita vt mala, ſtulta, & temeraria conſilia, quæ cepiſſent, ip[...] feliciter, & ex animi ſententia ſuccederent.

D N O T AE.

Λόγος γέ τοι.] Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 496. v. 1. 2. 3.

Λόγος γέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων,
Ὅσ' ἂν ἀνόητ', ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
Ἅπαντα ταῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.

Sic enim metri cauſâ legendum monuimus in noſtris Græcis commentariis.

Μωρά μοι δοκεῖς φρονεῖν. ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶ. νῦν βουλόμενος μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ, ὁ αἴας φησὶ πρὸς τέκμησσαν. καὶ αὖθις.

Μωρά μοι δοκεῖς φρονεῖν. Sophocles in Aiace. pag. 35. Stulta mihi videris ſentire. Pro, ſtulta es, quæ nunc velis me mollire, cùm tempus-opportunum iam-ſuum-vigorem-amiſerit, Aiax hæc Tecmeſſæ dicit. L. βουλομένη με μαλάσσειν. Et rurſus Ariſtoph. in Auibus. pag. 415. v. 11. 12. 13.

E Ὦ μῶρε, μῶρε. μὴ θεῶν κίνει φρένας — O ſtulte, ſtulte, ne commoue, ne irrita Deorum mentes

Δειναί. ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον — Terribiles, vt ne tuum genus omnino-perditum

Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. — Iouis ligo totum euertat iurè, vel, iuſtè,

Ἐπὶ τῶν βλασφημούντων εἴρηται. — In homines blaſphemos hoc dictum eſt.

Μωρία διὰ χριστόν. ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς ἐλαττοῦντες ἀκαίρως καταστέλλομεν. ὅταν ἔρημον, καὶ κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν τῆς ἔξωθεν
F ποιῶμεν παιδεύσεως. ἵν' ὅταν δέῃ τὰ τοῦ χριστοῦ δέχεσθαι, σχολάζουσαν, καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν.

Μωρία διὰ χριστόν. Stulticia propter Chriſtum. Quũ noſtras cogitationes contrahimus, eas opportunè minuentes. L. ἀκαίρως. Quum noſtram mentem externa, profanáque doctrina nudatam, & vacuam reddimus, vt, quum Chriſti præcepta, doctrinámque recipere oportet, eam ocioſam, & purgatam, ad diuinorum oraculorum ſuſceptionem, præbeamus.

Μωροκακοήθης. ἦν δὲ κακοῦργός τε, καὶ εὐπαράγωγος. ὃν δὲ μωροκακοήθη καλοῦσι.

Μωροκακοήθης. Stultus, & malicioſus. Fatuus, & improbus. Vt, Erat autem & maleficus, & facilis deceptu, quem μωροκακοήθη vocant.

Μωρός. Amens.

Μῶρος. Apud Atticos in priore ſyllaba circunflectitur. *Nomper contractionem eſt formatum ἐκ τοῦ ὑπέρ*, ἐς, ὁ μὴ ὁρῶν τὰ δέοντα. O ſtulti neſcitis *Euripidem* Tragicorum ſapientiſſimum dixiſſe? *in ſua Tragœdia, quæ inſcribitur Hippolytus coronatus. pag. 110. ver 612.* Lingua iurauit, ipſa verò mens iniurata *manet*.

Μωρός. ὁ ἄνους. A

Μῶρος. παρὰ ἀττικοῖς προπερισπᾶται. ὦ μῶροι οὐκ ἴστε τὸν σοφώτατον τῆς τραγῳδίας εἰπόντα; ἡ μὲν γλῶττ᾽ ὀμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

N O T AE.

Ἡ μὲν γλῶττ᾽ ὀμώμοκεν.] Apud Euripidem in Hippolyto coronato. pagin. 210. verſ. 612. legitur, vt hic legendum,

Ἡ γλῶσσ᾽ ὀμώμοχ᾽, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Μωρότερος Μορύχου. Stultior Morycho. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 575. ad. 1.* Polemon dicit hoc *adagium* apud Siculos ſic efferri, Stultior es Morycho, qui rebus domeſticis relictis, extra domum ſedet. Morychus autem apud ipſos, Bacchus epitheticè vocatur, quòd eius facies in vindemia, muſto, & ficubus *recentibus* contaminetur, *polluatur, fœdetur*. Μορύξαι enim *ſignificat* contaminare, *polluere, fœdare*. Homerus enim, quod communiter dicitur μεμολυσμένος. i. contaminatus, pollutus, fœdatus, dicit μεμορυγμένος *in Odyſſ. N. pag. 1745. v. 39.* εἵματα μεμορυγμένα καπνῷ. *Malo contaminata fumo. Vide Euſtath.* Hunc verò ſtultitiæ damnatum fuiſſe, *ſtultitiáque indicatum ferunt*, quòd eius ſtatua extra templum, ſub dio, ad ipſum *templi* veſtibulum ſit-collocata. Dicitur autem *hoc prouerbium* de illis, qui aliquid ſtulti peragunt.

Μωρότερος μορύχου. πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ σικελιώταις οὕτω. μωρότερος εἶ μορύχου. ὃς τἄνδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. μόρυχος δὲ παρ᾽ αὐτοῖς, ὁ διόνυσος κατ᾽ ἐπίθετον. διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ, γλεύκει τε, καὶ σύκοις. μορύξαι δὲ τὸ μολῦναι. ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυσμένος μεμορυγμένος φησίν. εὐήθειαν δὲ τούτου καταγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω τοῦ νεὼ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐήθη τι διαπραττομένων. B C

Μωροί. Huius mundi ſapientes *Sacra ſcriptura* vocat ſtultos.

Μωρούς. τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς.

Μωροί. Stulti, & imprudentes, & hiantes, Mammacuthi, Melitides, Butalion, Corœbus. *De ſingulis ſuo loco vide. Conſule & Ariſtoph. Indicem, & Er. adagia.*

Μωροί: καὶ ἀβέλτεροι, καὶ κεχηνότες, μαμμάκουθοι. μελιτίδης. βουταλίων. κόροιβος.

Μῶσθαι. Latère. Et multis-negociis-ſe-immiſcere. Curioſum eſſe. Et apud Lacones *ponitur* pro quærere.

Μῶσθαι τὸ λανθάνειν, μῶσθαι, καὶ τὸ πολυπραγμονεῖν. ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ λάκωσι.

Μωΰ. Apud AEgyptios aqua *vocatur* Moy. Vnde & Moyſes *dictus eſt*.

Μωΰ. τὸ ὕδωρ παρ᾽ αἰγυπτίοις. ἐξ οὗ καὶ μωϋσῆς. D

Μωϋσῆς. Moyſes. Ille Propheta, & Legiſlator. Huius 80. anno, filij Iſraelis ex AEgypto ſunt-egreſſi. In qua fuerant-inquilini. *L.* παρῴκησαν annos 215. Quomodo igitur Deus Abrahamo dicit, Tuum ſemen *in AEgypto* inquilinum erit annos 400. Sed manifeſtū *eſt*, ab aſcenſu Abrahami ex Charan. *L.* ἐκ χαρὰν, *ſic Wolf. rectè. Sic & paulo poſt legendum.* populi inquilinatum eſſe numerandum. Nam non in AEgypto ſola fuit ille inquilinatus: ſed & in terra Chanaan. Moyſes enim dicit, Inquilinatus autem filiorum Iſraelis in terra Chanaan, & in AEgypto *fuit* annorū 430. Ac Abrahami quidem ab aſcenſu è Charan, vſque ad Iſaaci natiuitatem anni *ſunt* 25. Ab Iſaaco vſque ad Iacobum, anni 60. A Iacobo vſque ad Leui, 87. A Leui vſque ad Caath, 45. A Caath vſque ad Amram, *ſic enim Wolf* Ἀμράμ, *pro* Ἀβραάμ *legit.* 63. *Wolf. addit, ab Amram ad Moſen*, 70. A Moſe vſque ad exitum. 80. Et ſic egreſſus-eſt Iſrael ex AEgypto, Moſe nato. Ipſius verò parentes, cùm AEgyptios metuerent, confecerunt vas-contextum papyraceū, ſtructurâ ciſtæ ſimile, eâ magnitudine conficientes, vt vnus infans in eo commodè iacere poſſet, ſatis amplum ſpatium habens. Deinde *vas* illitum bitumine in flumen iecerunt. Thermuthis verò filia Re-

Μωϋσῆς ὁ προφήτης, καὶ νομοθέτης. ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τούτου ἔτει, ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. ἐν ᾗ παρῴκησαν ἔτη διακόσια δεκαπέντε. πῶς οὖν φησιν ὁ θεὸς πρὸς τὸν ἀβραάμ, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη τετρακόσια; ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως ἀβραὰμ ἐν χαρὰν, δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. οὐ γὰρ ἐν αἰγύπτῳ μόνῃ γέγονεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ χαναάν. μωϋσῆς γὰρ λέγει. ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἐν γῇ χαναὰν, καὶ ἐν αἰγύπτῳ, ἔτη τετρακόσια, καὶ τριάκοντα. καὶ τοῦ μὲν ἀβραὰμ ἀπὸ τῆς ἐν χαρὰν ἀναβάσεως μέχρι τῆς ἰσαὰκ γεννήσεως, ἔτη εἰκοσιπέντε. ἀπὸ δὲ ἰσαὰκ μέχρι ἰακὼβ, ἔτη ἑξήκοντα. ἀπὸ δὲ ἰακὼβ μέχρι τοῦ λευὶ, ὀγδοήκοντα ἑπτά. ἀπὸ λευὶ, μέχρι καὰθ, τεσσαρακονταπέντε. ἀπὸ καὰθ, μέχρι ἀβραὰμ ἑξηκοντατρία. ἀπὸ μωσέως μέχρι τῆς ἐξόδου, ὀγδοήκοντα. καὶ οὕτως ἐξῆλθεν ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰγύπτου, τοῦ μωσέως γεννηθέντος. οἱ τεκόντες δὲ αὐτὸν δεδιότες τοὺς αἰγυπτίους, μηχανῶνται, πλέγμα βύβλινον ἐμφερὲς τῇ κατασκευῇ κίστῃ, μέγεθος ποιήσαντες αὔταρκες εἰς τὸ μετ᾽ εὐρυχωρίας ἓν ἀποκεῖσθαι βρέφος. ἔπειτα χρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. θερμοῦθις δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, τοῦτον ἀνείλετο. τριετεῖ δὲ γενομένῳ, θαυ- E F

gis ipſum

A μασὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα. μωϋσῆς δὲ ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐνήστευσε. τεσσαράκοντα τὰς προτέρας, καὶ τεσσαράκοντα μετὰ τὸ συντρίψαι τὰς πλάκας, σαπφείρῳ λίθῳ δακτύλῳ θεοῦ γραφείσας. οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς μωϋσῆν θεασάμενος, μὴ ἐκπλαγῆναι τῆς εὐμορφίας.

gis ipſum ſuſtulit. Ipſi verò trimo Deus admirandam ſtaturæ proceritatem dedit. Moſes autem dies 80. ieiunauit, quadragenos priores, & totidem poſt confractas tabulas, in gemma Sapphiro, Dei digito ſcriptas. Nullus fuit adeò ſtupidus, *& à rerum honeſtarum, atque pulchrarum contemplatione adeò alienus*, qui in Moſe conſpecto, eius formæ-præſtantiâ percelleretur.

Μωσώ. γυνὴ ἑβραία, ἧς ἐστὶ σύγγραμμα, ὁ παρ᾽ ἑβραίοις νόμος, ὥς φησιν ἀλέξανδρος, ὁ μιλήσιος ὁ πολυΐστωρ.

Μωσώ. Moſó. Mulier Hebræa, cuius eſt ſcriptum, ipſa Lex apud Hebræos, vt ait Alexander Mileſius Polyiſtor.

B

ΤΟ͂ Μ. ΜΕΤΑ͂ ΤΗ͂Σ ΟΙ ΚΑΙ͂ ΤΗ͂Σ υ.

M. CVM OI. & υ.

Μοῖρα. μερίς, τὸ καθῆκον. καὶ ἡ εἱμαρμένη. ἰώσηπος. μεγίστη γὰρ ἦν μοῖρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς ἰώσηπος.

Μοῖρα. Portio. Pars. Particula. Decorum. Officium. Et ipſum fatum. Ioſephus. Maxima enim belli pars fuit Ioſephus captus.

Μοιρηγενές. ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγενημένε.

Μοιρηγενές. *Vocatiuus à recto* μοιρηγενής. *Hom. Iliad.* γ. *pag.* 113. *v.* 6. ô fortunatè! ô *bona fortuna nate! ô felici fato nate!*

Μοίριχος. ὄνομα κύριον.

Μοίριχος. Mœrichus. Nomen proprium.

Μοιροδοκῆσαι. αἰτῆ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν.
C ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ.

Μοιροδοκῆσαι. μοῖραν δέχεσθαι. *Partem accipere.* Partis eſſe-participem. Antiphon in defenſione contra Calliæ delationem.

Μοιχάγρια. τὰ αἰτὴ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα. τὰ ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτιννύμενα.

Μοιχάγρια. In adulterio-deprehenſio. In-adulterio-deprehenſi-pœna. Pecunia, quæ datur pro adulterio, in quo quis eſt deprehenſus. Ea, quæ perſoluuntur, quum adulter *in ipſo adulterio* eſt-deprehenſus. *Hom. Odyſſ.* θ. *pag.* 226. *v.* 4.

Μοιχάζω. ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχασε.

Μοιχάζω. Mœchor. Adulterium committo. Vel ſtupro. Vt, Cùm intemperantibus mulieribus commiſit-adulterium. Vel Intemperantes, impudicas, & libidinoſas mulieres ſtuprauit.

Μοιχαλίς. ἡ πόρνη ἡ μοιχευομένη.

Μοιχαλίς. Mœcha. Meretrix. Scortum. Adultera. *Petrus epiſt.* 2. *cap.* 2. *v.* 14.

D Μοιχεία. καὶ φαρμακεία, ταὐτόν ἐστιν. ἀμφότερα γὰρ λάθρα γίνεται. λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί. καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη, οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα.

Μοιχεία. Adulterium, & veneficium, idem eſt. Vtrunque enim fit clàm. Dicuntur etiam inſidiæ. Neque adultera, neque venefica maritum amat.

Μοιχίδιον. τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγενημένον. οὐχ ὅτι ἑκαταῖος. ἀλλὰ καὶ ὑπερίδης.

Μοιχίδιον. Adulterinum *filium ita vocat, Id eſt* ex adultero, *vel potius ex adulterio* procreatum, non ſolùm Hecatæus: ſed etiam Hyperides.

Μοιχός. ὁ πόρνος. ἐκ τοῦ μή, καὶ τὸ οἴχομαι. ὁ ἐπιτηρῶν, μὴ οἴχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός, ἵνα εἰσέλθῃ. μυχὸς δὲ, ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ νύξ,
E νυκτός. καὶ τροπῇ μυχός.

Μοιχός. Adulter. Vocabulum compoſitum ex aduerbio negantis μή, & verbo οἴχομαι, eo. Qui-obſeruat num vxoris maritus diſceſſerit, vt *eo abſente ad eius vxorem* ingrediatur. Μυχὸς verò *non per oi diphthongum: at per υ.* Locus obſcurus, à nomine νύξ. i. nox, obſcuritas, caligo, tenebræ. genitiuus νυκτός, & *ſublato* τ, *&* mutatione facta τοῦ ν *in* μ. *&* τοῦ κ *in* χ. *vel à priſco genit.* νυχός, μυχός.

Μοιχός. εἶδος κουρᾶς κιναιδώδους. ἀριστοφάνης. κρατῖνος ἀεὶ κεχαρισμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ. ἀπρεπὴς κουρὰ, καὶ κιναιδώδης. καὶ κῆπος ἄλλο εἶδος. καὶ σκάφιον ἕτερον. καὶ παροιμία. ἕλκει μοιχὸς ἐς μοιχόν. ἐρρήθη ἡ παροιμία παρὰ καλλίᾳ. ἐπὶ τοῖς μοιχοῖς οἱ νόμοι. τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν. οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς ῥαφανίδας φυτεύουσιν.
F αἷς εὐθὺς ἐάν ἁλῷ τις, τιμωρεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα μοιχῶ. καὶ μοιχώμενος, ἡ μετοχή.

Μοιχός. Mœchus. Tonſuræ cinædicæ, *ac impudicæ* genus. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag.* 195. *v.* 3. Cratinus ſemper tonſus *tonſuram* mœchum *dictam*, vnico gladio. Mœchus verò *eſt* indecora, & cinædica, *ac impudica* tonſura. Et κῆπος. i. Hortus, eſt aliud *tonſuræ* genus. Et σκάφιον, ſcaphium, aliud *tonſuræ genus, quod fortaſſe à ſcaphæ figura nomen accepit.* Et prouerbium. Trahit adulter ad adulterum. Hoc prouerbium dictum fuit Calliæ. Leges aduerſus adulteros armant carnifices. Hortulani verò raphanos plantant, quibus ſtatim quis punitur, ſi conuictus-fuerit. Et verbum ipſum μοιχῶ. adulteror, adulterium committo. Et μοιχῶμαι, *idem, vnde* participium μοιχώμενος, adulterans, adulterium committens.

Μυῖα θεσπιακή. λυρική. μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζουσα.

Μυῖα Θεσπική. Myia, Muſca Theſpiaca. Lyrica. Carmina ad Lyram accommodans.

Μυῖα. σπαρτιᾶτις. ποιήτρια. ὕμνους εἰς ἀπόλ-

Μυῖα. Myia Spartana. Poetria. Hymnos in Apol-

nem, & Dianam ſcripſit.

Μῦα. Myia, Pythagoræ Magni, & Theanûs filia, Samia.

Μύαγρος. Muſcarum-venator. *Lex. Muſcarum-Deus, Item Myiager, Serpentis genus.*

Μυίας δάκρυον. Myiæ lachryma. Propter Thebanorum facinus *patratum* in Dodonæum oraculum. *L. παροιμίας.* Vnde & illud dictum-eſt, Apud Bœotos vaticineris. Nam & iſti impiè-ſe-geſſerunt in ſacrificulam, quam in Dodonæum lebetem coniecerunt, amoris de Theoris amore captam. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 420. ad. 11. Bœotis vaticinare.*

λεωνα, καὶ ἄρτεμιν. A

Μῦα. πυθαγόρου τοῦ μεγάλου, καὶ θεανοῦς σαμία.

Μύαγρος ὁ μυοθήρας.

Μυίας δάκρυον. διὰ τὴν θηβαίων παροιμίας εἰς τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον. ἀφ᾽ οὗ εἴρηται καὶ τὸ, παρὰ βοιωτοῖς μαντεύσαιο. ἠσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἱέρειαν, ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν δωδώνῃ λέβητα, ἐρωτικῶς ἐχόμενοι ἐπιθυμοῦσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν. B

M. CVM Y. — ΤΟ' Μ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' Υ.

Μύεται. Oculos frequenter clauditis, & aperitis. Conniuetis.

Μύετε. σκαρδαμύττετε.

N O T AE.

Μυᾶτε. σκαρδαμύττετε.) Suſpicor legendum Μυᾶτε. σκαρδαμύττετε. Et, Μυᾶτε. μυᾶν. &c. Hæc enim pertinent ad interpretationem illius verſus, qui legitur apud Ariſtophanem in Lyſiſtrata. pag. 544. v. 4.

Αὗται, τί μοι μυᾶτε, κἀνανεύετε;

Et, σκαρδαμύσσετε, quod commune, σκαρδαμύττετε verò, Atticum. Μύλλειν verò, molere, & μεταφορικῶς, ſubigere ſignificat, vt & Horatius dixit alienas vxores permolere, ſequutus Theocriti autoritatem. Nam Idyllio 4. pag. 40. v. 58. & 59. dicit, C

Εἰπ᾽ ἄγε μοι Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦ ἔτι μύλλει

Τήνας τὰν κυανόφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ᾽ ἐκνίσθη;

Dic age mihi Corydon, ille ſenecio nunquid adhuc molit

Illam nigris-ſuperciliis-præditam amiculam, quam olim deperibat? vel, illam amicam, cuius amore olim flagrabat?

Euſtath. μύλλειν λέγεταί τις τοῖς στόμασι, μυᾶν δὲ, τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ergo μύλλειν, ore diſtorto ſignificationem aliquam indignationis dare, μυᾶν, oculis nuere ſignificat. &c.

Μυᾶται. μυᾶν eſt labra inter ſe contrahere. Pro eodem dicitur & μύλλειν. Quidam verò *verbum* μυᾶν *dicunt ſignificare*, oculos clauditis iniquo-animo-ferentes *ea, quæ dicuntur.* Vel ὥσπερ μύες καταδύεσθε. i. tanquam mures foramina-ſubitis, & quæ dicuntur, facere recuſatis, & oculos frequenter clauditis, & apetitis, conniuetis. Vel ore diſtorto ſignificationem indignationis veſtræ datis. Vel naſo ſuſpenſo deridetis. Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag. 544. v. 4. & 5.*

Μυᾶται. μυᾶν ἐστι, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγετε δυσαρεστοῦντες. ἢ ὥσπερ μύες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύσσετε. ἢ μυκτηρίζετε. ἀεὶ σοφαῖς. D

O vos, quid mihi conniuetis, & renuitis, & oculos auertitis?

Τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;

Cur color mutatus-eſt? cur lachryma defluit? cur lachrymatis?

Τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;

Μυγαλή Mygale. Animalis genus Mus-araneus à quibuſdam ab aliis muſtela vocatur.

Μυγαλή. εἶδος ζώου.

Μύγης. &c. Myges ſenis imbecillitas. *N. L.*

Μύγης γέροντος ἀδυναμία. E

Μυγδόνιος. Mygdonius. Ex Mygdonia *regione.*

Μυγδόνιος. ὁ ἀπὸ τῆς μυγδονίας.

Μύγματα. Laceramenta. Ramenta. Lacerationes.

Μύγματα. καταξίσματα.

Μυγμός. Gemitus. Et muris ſtridor.

Μυγμός. ὁ στεναγμός, καὶ ὁ τοῦ μυὸς ἦχος.

Μυδαλέας. Humidas. μυδαλέα δάκρυα. Lachrymis humida. vel tabeſcens. Et μυδαλέον. humidum. Apud Archilochum *ſignificat* madidum, humidum, madefactum, rigatum. Significat autem lachrymis-conſperſum, & humidum ſanguinem. *N. L.*

Μυδαλέας. διαβρόχους. μυδαλέα δάκρυσι. καὶ μυδαλέον, δίυγρον. παρὰ ἀρχιλόχῳ διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ, καὶ καθυγρον αἷμα.

Μυδᾶν. Humidum, ac madidum eſſe, tabeſcere, putreſcere. Verbum ſecundæ coniugationis contractorum. Significat & inflari, & tumidum-eſſe, intumeſcere. tumere. Sepulchra enim cadaueribus intumeſcunt in internis *partibus. i. intrinſecus.*

Μυδᾶν. ἐστιν. δίυγρον εἶναι, καὶ σήπεσθαι. δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δὲ, τὸ φυσᾶσθαι, καὶ οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι γὰρ οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς κατὰ τὰ ἔνδον. F

Μυδώσαν. Olentem. Fœtentem.

Μυδώσαν. ὄζουσαν.

Μύδων. ωνος. i. Mydon, Mydonis. Et Μυδῶν, Μυδῶνος. Nomina propria. *Vide* μυδᾶν *in Lex.*

Μύδωνος. καὶ μυδῶνος, ὀνόματα κύρια.

A Μυδῶντες. τρέχοντες διυγραμμένοι. σαπέντες. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Μυδῶντες. Currentes. Humectati. Madefacti. Putrefacti. Et in epigrammate.

Οἷς παρὰ Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα,

Quibus apud Venerem hæc vnguentis adhuc omnia madentia,

Κεῖται παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων.

Iacent virgineorum humida ſpolia deſideriorum.

Μύδρος. σίδηρος ἄργος πεπυρακτωμένος.

Μύδρος. Ferrum candens ignitum. ſerri-candentis-maſſa. *In epigr. apud Diog. Laert. in Anaxag. pa. 54.*

Ἠέλιον πυρόεντα μύδρον ποτὲ φάσκεν ὑπάρχειν,

Solem Ignitam ferri candentis-maſſam quondam dicebat eſſe,

B Καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας.

Et ob hoc mori debebat, morti fuerat addictus *Anaxagoras.*

Οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον, τουτέστι, πύρινον λίθον, καὶ μείζω τῆς πελοποννήσου.

Iſte Philoſophus dicebat Solem eſſe mydron ignitum, hoc eſt ignitum lapidem, & Peloponneſo maiorem.

Μυελόεντα. τροφὴν ἔχοντα.

Μυελόεντα. Medulloſum. Medulla-repletum. Eum, qui alimentum habet.

Μύες.

Μύες. Mures.

Μυζεῖ. καὶ μύζει. θηλάζει, λείχει. ἔδει δέ, εἴ τις διψῴη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα, μυζεῖν τοὺς καλάμους. καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι.

C Μυζεῖ, & μύζει. Sugit. Sugens attrahit. Lingit. Lambit. Vt oportet autem, ſi quis ſitiret, calamos in os aſſumptos ſugere. Et vinum valde purum erat, niſi quis aquam infudiſſet, *idque diluiſſet.*

Μυζήσας. ὁ δὲ δηλ. Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγῖδι μυζήσας ἀπέθανε.

Μυζήσας. Qui ſuxit. Qui hauſit. Vt, Demoſthenes veneno, quod ſub ſigilli pala habebat, exucto, *vel hauſto* periit.

Μῦ μύζεις. ἀπὸ τοῦ μυ παρῆκται τὸ μύζειν. πολλὰς ἄλλας ὁμοίως μύζειν δέ ἐστι, τὸ τοῖς μυκτῆρσιν ἦχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

Μῦ μῦ. τί μύζεις, Ariſtoph. *in Theſmoſphor. pag.* 517. *v.* 23. Μυ μυ. Εὐρ. τί μύζεις, πάντα πεποίηται καλῶς. My My. *Mu. Mu.* Eur. quid mi ſſas? omnia facta ſunt præclarè. A particula μυ deductum eſt verbum μύζειν, muſſare, quod vt alia multa formatum. μύζειν autem, eſt *labris compreſſis*, naribus ſonum *quendam cum ſyllaba* μυ edere.

Μυζῶντες. σιμπίζοντες.

Μυζῶντες. Sugentes. Exſugentes. Exprimentes.

D Μυηθῆναι. ἐδόκουν οἱ μυηθέντες εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης. δεῖ γάρ με μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

Μυηθῆναι. Initiari. Qui initiabantur, in ordinem piorum referri, *recipique* putabantur. Et Ariſtophanes *in Pace. pag.* 446. *v.* 13. Oportet enim me initiari prius quàm moriar.

Μύησις. μάθησις. κατήχησις. ἐπιστήμη. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰ μυστήρια, ἢ ἀπόρρητα τελεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ μύοντα τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἄνω τῆς σωματικῆς φαντασίας γινομένους, τὰς θείας εἰς δέχεσθαι ἐλλάμψεις.

Μύησις. Initiatio. Diſciplina. Inſtitutio. Scientia. Dicta autem eſt μύησις à myſteriis & arcanis rebus, quę fiebant, *quum quis initiatur* Vel μυστήρια *dicta ſunt*, quòd homines clauſis ſenſibus *humanis*, & vltra corpoream phantaſiam, *& vltra corporis imaginationes*, euecti, diuinas illuminationes admittant, *atque recipiant.*

E Μύθεαι. λέγεις.

Μύθεαι, *Ion. pro comm. poet* μυθῇ. Loqueris. Dicis. à μυθέομαι *pro* μυθίομαι *oduai. Loquor. Dico. Seu* μυθίαι *malim ſcribere malim. vt ſit 2. perſ. ſing. præſ. Ion. formata pro comm.* μυθῇ. *Sic apud Herod. lib.* 1. *pag.* 10. *l.* 10. *φοβίαι pro φοβῇ. Times. Conſule Lex. Ion. in terminatione* ιαι.

Μυθήσας. εἰπών.

Μυθήσας. Loquutus à μυθέω. ῶ.

Μῦθος. λόγος ψευδής, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. διαφέρει δὲ αἴνου μύθου. ὅτι τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι. καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλά, καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος

F παραινεῖν τι, καὶ διδάσκειν. ὅπερ ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς.

Μῦθος. Fabula, eſt oratio falſa, veritatē ſub-imagine repręſentās. Differt aūt αἶνος *à fabula. Quia* αἶνος nō ad pueros: ſed ad viros fit, *& habetur*, nec ad animi-delectationē tantùm *ſpectat*: ſed & admonitionem, *ac adhortationem* aliquam continet. Vult enim *per ambages, & rem tegens, obſcure* ſuadere, & docere aliquid. Quod Heſiodus videtur feciſſe. *Ergo* αἶνος *eſt obſcurum dictum, vel apologus, vel prouerbium. Vide Lex.*

Μυκάλη. καὶ μυκαλησσός, ὄνομα πόλεως. παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς γοργόνας.

Μυκάλη. Mycale. *Vrbs Cariæ.* Et Mycaleſſus. Nomen vrbis *in Bœotia ſita*, quòd ibi Gorgones mugierint. *Eſt & altera Mycaleſſus in Caria. Vide Geographos.*

Μύκη. ἡ θήκη.

Μύκη. Theca *gladii. Enſis vagina.*

Μυκηθμός. ὁ τῶν βοῶν.

Μυκηθμός. Mugitus. Boum vox.

Μυκῆνη. Mycene. Vrbs.

Μυκήσαντος. Eius qui mugiit, ſtrepitum edidit, crepuit Homerus *Iliad* E *pag.*1-3.*v.*4. Sponte-ſua autem portæ crepuerunt cœli, quas cuſtodiebant Horæ. Et in epigrammate,

Qui cùm grauiter mugiiſſet, ille confidentior alys,

Quadrupedibus ceruis cucurrit celeriùs.

Μύκητα. Fungum. *à recto* μύκης. *ó fung*… Et μύκητες, ſunt quæ-iam tubercula *fungoſa, ſpongioſa, & ſpongiæ*-ſpeciem-habentia, circum ellychnium exiſtentia. *Ariſtoph.* *in Veſpis.pag.*359.*v.*24.*Schol.annot.*13.*unde Suid.at ibi plura.* Et amanitæ. i. fungi, vel fungorũ ſpecies. Et manubrium enſis. In epigrammate. Nunquam lucerna fungum feras, nec imbrem excites.

Μυκητίας σεισμός. Sonorus, ac obſtreperus terræmotus. *Terræmotus, qui terram cum mugitu quatit. Ariſtot. de Mundo cap.*4.*pag.*279.Δ.

Μύκλος. Ceruix. Collum.

Μυκώνιον. Myconium. Locus.

Μυκώνιος γείτων. Myconius vicinus. Hoc *prouerbium* dicitur in eos, qui propter tenacitatem, *& auaritiæ ſordes* male-audiunt. Dicitur autem de iis, qui inuocati. i. *non vocati* in conuiuia ſe ingerunt. *Λαῶν ὁ παροιμία. Er.ad.Chil.*3.*Cent.*6.*col.*741.*ad.*39.*Myc.vic.*

Μυκτηρίζει. Naſo-ſuſpendit. Naſo-ſuſpenſo-deridet. Contemnit. Nihili-facit. Deridet. *Hoc ideo dictũ, quia naſus olim ſubdole deriſioni putaretur dicatus.*

Μύλακες. Molares lapides. Rectus. *caſus ſingul.eſt.* Μύλαξ. i. molaris lapis. *Deductum à* Μύλη. *Mola. Vt,* Μύλην &c. i. Molam autem auream habebat Rex, vnde veſcebatur, *ac alebatur.*

Μυλάς. Scortum. Meretrix, *Quòd quæſtus cauſâ omlatur à quouis.*

Μύλας λεόντων. Molas leonum. Leonum dentes *molares, qui molarum inſtar cibos molunt, & conficiunt.*

Μυλασέων. Mylaſenſium. *Gentile nomen à recto* Μυλασεύς. *&c. Quod deductum à* Μύλασα. *Mylaſa. Eſt autem vrbs Cariæ, de qua Geographi.*

Μυλαί. Molæ. Dentes molares. Interni dentes, quibus homines cibum *molere, conficere,* comminuere ſolent.

Μυλαῖος. Mylæus. A loco *nomen deductum.* Μυλαί, *Mylæ, Theſſalia vrbs, vt docet Stephanus, unde gentile* Μυλαῖος, *Mylæus.* & ipſa pollutio.

Μύλη. Mola. Inferior molæ *pars.* Superior enim *pars* vocatur ὄνος. i. aſinus. Procopius. Cùm enim agri Romani, canales diuiſi-fuiſſent, aqua molas amplius verſare non poterat, vt opus facerent, *& triticum molerent.*

Μυλήφατος. Mola-confectus. Mola-fractus. Molitus.

Μυλιῶντες. Lugentes. *à* Μυλιάω. ῶ. *Dentes præ frigore contutio, molarium que ſtrepitum imitor, frendeo. Dentibus ſtrideo.*

Μύλλος πάντ' ἀ. Molaris audit omnia. *Dicitur* in eos, qui ſurditatem ſimulant, & omnia audiunt. *Er. ad. Chil.*2.*Cent.*7.*col.*543.*Mylus omnia audiens.*

Μυλωθρικόν. Ad molam, ſiue piſtrinum pertinens. Molitorium. *Unde* μυλωθρικὸν ᾆσμα. *Cantio, quam molitores, vel ſerui truſatilem molam agentes canebant. Vide Suidam pag.*332.*in* ἱμαῖον ᾆσμα.

Μυλωθρός. Qui piſtrinum poſſidet, ac operatur, *& molit. Molitor. Infra vide in voce* Πυθίας.

Μυκῆνη πόλις. A

Μυκήσαντος. ἠχήσαντος. ὅμηρος. αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἃς ἔχον ὧραι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Οἳ βαρὺ μυκήσαντος ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων,

Τετραπόδων ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον.

Μύκητα, καὶ μύκητες, αἱ ἐπαναστήματα τινα σπογγοειδῆ περὶ τὴν θρυαλλίδα. καὶ οἱ ἀμανῖται. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐν ἐπιγράμματι. μήποτε λύχνῳ μύκητα φέροις. μὴ δ' ὄμβρον ἐγείροις. B

Μυκητίας σεισμός, ὁ ἠχητικός.

Μύκλος ὁ τράχηλος.

Μυκώνιον. τόπος.

Μυκωνίου βοῶντος.

Μυκώνιος γείτων, αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια. C

Μυκτηρίζει. ἐξουθενεῖ. χλευάζει.

Μύλακες. οἱ μυλώδεις λίθοι. ἡ εὐθεῖα ὁ μύλαξ. μύλην δὲ χρυσῆν εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἀφ' ἧς ἐσιτεῖτο.

Μυλὰς ἡ πόρνη. D

Μύλας λεόντων. ὀδόντας λεόντων.

Μυλασέων.

Μυλαὶ οἱ ἔνδον ὀδόντες. οἷς λεπτύνειν εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν.

Μυλαῖος. ἀπὸ τόπου. καὶ ὁ μολυσμός.

Μύλη. τὸ κάτω τοῦ μύλου. ὁ γὰρ ἄνω, ὄνος λέγεται. προκόπιος. τῶν δὲ ὀχετῶν γῆς ῥωμαίων διαιρεθέντων, οὐκέτι τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει. E

Μυλήφατος.

Μυλιῶντες. θρηνοῦντες.

Μύλος πάντα ἀκούει. ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. F

Μυλωθρικόν.

Μυλωθρός. ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος.

A Μύλωνος. ὄνομα κύριον. — Μύλων. i. Mylon. Nomen proprium.

Μύλαι. οἱ ὀδόντες, οὓς γομφίους καλοῦσι. — Μύλαι. Molares. Dentes, quos γομφίους vocant, *qui molarum inſtar cibos molunt, atque conficiunt, & comminuunt, & propterea molares appellantur.*

Μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. τοῦτο ὡς θρηνοῦντές φασιν. ἔστι δὲ ἴαμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μῦ βραχύ. τὸ δὲ δεύτερον, μακρόν. — Μῦ μῦ. &c *Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 191. *v.* 10. Mu, mu. &c. Hoc *muſſitantes, & muſſitantes, & præ dolore* vel lugentes dicunt. Eſt autem iambus, qui priorem quidem ſyllabam μῦ, breuem habet, poſteriorem vero, longam, μῦ.

Μυῖνη. ἡ πρόφασις. — Μυῖνα. Specioſa cauſa. Prætextus. Excuſatio. Mora. *Eſt autem eolicè formata vox à μινύ, verſo ο in υ, & retracto accentu in priorem ſyllabam. Qui enim non alacriter aliquid faciunt, ij multas excuſationes afferunt, &*

B *moras nectunt. Hinc & Gallicum Mine. vt, faire bonne, vel mauuaiſe mine. i. vultu vel latam, vel triſtem rerum aliquarum ſignificationem dare.*

Μύξα. τὸ ἀπόπτωμα τῆς κεφαλῆς. ἔνθεν καὶ μυξωτὴρ, τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. ἐν ἐπιγράμματι. — Μύξα. Capitis excrementum. Humor ex naribus fluens, pituita, mucor, mucus. Hinc & μυξωτὴρ, corporis illa pars, *per quam iſte mucus exit. Naris. Nares.* Dicitur & μύξα lucernæ ellychnium, *quod Galli feliciter vocant Meſche, ſeruatis quibuſdam originis antiquæ veſtigijs.* In epigrammate, *quod eſt corruptum. Ex hoc tamen ego ſenſum aliquem non prorſus à verbis alienum elicere ſum conatus.*

Τῷ μεκρωπισᾷ καλλίστῳ εἴκοσι μύξαις. — *Ideo me pulcherrima pulcherrimam viginti ellychnis*

C Πλούσιον ἡ κριτίου λύχνον ἔθηκε θεῷ. — *Opulentam Critiæ* filia *lucernam dicauit Deo.*

Ἐς δ' ἐμὰ φέγγη — *In mea verò lumina*

Ἀθρήσας φήσεις, Ἕσπερε πῶς ἔπεσες; — *Intuitus, dices, Veſpere quomodo cecidiſti?*

Μύξος. ὁ λαγόγηρος παρ' ἡμῖν. ἐν ᾠδῇ. ἀλέκτωρ πίνει, καὶ οὐκ οὐρεῖ. μύξος οὐ πίνει, καὶ οὐρεῖ. λέγεται δὲ καὶ εἰς δυσουρίαν ὄνου. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κομπαζόντων, καὶ μεγαλαυχούντων. μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς ἀρτέμιδος ἱερεὺς ἀστεῖός τις, καὶ μεγάλαυχος. — Μύξος. Myxus. Qui Lagogeros apud nos *recentiores Græcos vocatur. N. L.* Carmen, quod accinitur, Gallus bibit, & non mingit, Myxus non bibit, & mingit. Dicitur & in aſini difficultatem mingendi. Et prouerbium in iactabundos, & valde glorioſos. Myxus enim fuit quidam Dianæ ſacerdos facetus, & iactabundus homo.

Μυοπάρωνος εἶδος πλοίου. — Μυοπάρων. ὁ. *Quod alibi* μυωπάρων. Myoparo, onis. Nauigij genus.

D Μυοῦμαι. αἰτιατικῇ. καὶ μυούμενος, πλούμενος. — Μυοῦμαι Accuſatiuo. Initior *ſacris aliquibus.* Et μυούμενος. Initiatus. Vel Qui initiatur.

Μυσταγωγούμενος. — Μυσταγωγούμενος. Qui ad myſteria ducitur, & ſacris aliquibus initiatur.

Μυόδοχον. οὐδενὸς ἄξιον. μένανδρος ῥαπιζομένῃ. μυόδοχος γέρων. ὁ μυόδοχος γέρων, λήσεσθαι σφόδρα οἰόμενος. — Μυόδοχον. *Sic enim παροξυτόνως videtur aliena ſignificatione ſcribendum.* Muris ſuſceptorem. Illum, qui mures excipit hoſpitio. Hominem nullius precij. Menander Rhapizomene. μυόδοχος γέρων. Murium-ſuſceptor ſenex. i. nullius precij. Vt, Murium-ſuſceptor ſenex, ſe valde latêre putans.

Μύω τὸ καμμύω. αἰτιατικῇ. — Μύω. τὸ καμμύω. ὅπερ τὸ συγκοπῆ ἐκ τοῦ καταμύω, ὅθεν καμμύω, & τροπῇ τοῦ τ εἰς μ, καμμύω. Claudo. Tego. Occulto.

E Oculorum palpebras, & folliculos claudo. Accuſatiuo.

Μυώνων. τῶν νευρωδῶν τόπων. προκόπιος. γότθων δέ τις ἀκοντίῳ βαλὼν, μυώνων τε, οἳ ὄπισθεν εἰσὶ τῆς κνήμης ἑκατέρας, ἐπιτυχὼν, ἐρχόμενος τὸν νεκρὸν εἷλκε. — Μυώνων. Muſculorum. Neruoſorum locorum. Procopius. Gotthorum verò quidam iaculum iaculatus, & muſculos, qui ſunt poſt vtranque tibiam, *in vtraque ſura*, aſſecutus, *ad vulneratum* accedens mortuum, *cadauer* traxit.

Μυωξία. ὁ ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τῶν μυῶν χειὰς. — Μυωξία. Contumelioſus-ſermo. Oratio-contumelioſa. Significat & ipſas murium cauernas.

Μυωπάζω. τὸ φυλάττω. — Μυωπάζω. Cuſtodio. *Niſlo. Res oculis obiectas, comminus intueor. Vide Lex.*

Μυωπιζόμενος. μυωπάζων. παραγκαμύων. ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. — Μυωπιζόμενος. Idem ac μυωπάζων, & παραγκαμύων.

F Extremis, vel ſummis oculis aliquid intuens-attentè, *idque non eminus: at comminus.*

Μυωπίζω. καὶ τὸ τύπτω διὰ μύωπος. — Μυωπίζω. *Significat non ſolum, Luſcioſus ſum: ſed & pungo ſtimulo. Calcaribus-vrgeo. Stimulo.*

Μύωψ. μυῖα ποσὶ ῥεθίζουσα τοὺς βοῦς. λέγεται παρὰ καλλιμάχῳ ἐν ἑκάλῃ. βοῦς σφὸς μύωψ, — Μύωψ. Muſca quædam boues irritans. *Inſecti genus, quo maximè boues infeſtantur, οἶστρος à Græcis alio nomine vocatur. A Virgilio τῶν γεωργικῶν lib. 3. pag. 72. v. 18. dicitur aſilus, & pluribus ibi deſcribitur eius vis. vulgò tabanus.* Dicitur & apud Callimachū in Hecale *Cuius*

Sic enim legendum videtur. μύωψ. Id eſt aſilus boues-agitans,& perſequens,*et inſiſtans.* Μύωψ etiam ipſum equi flagellum, *& calcar, quod eſt* ferreum-inſtrumentum, quod *equites* in pedibus ferunt, *radiis acutis inſtructum,eo* pungentes, *ac ſtimulantes* equos. Polybius. Ille verò additis ab vtraque parte calcaribus,*equum* totis-viribus agebat,*impellebat, incubabat.* Et in epigrammate.

ὁ τὰς βοῦς σοβῶν, καὶ διώκων, μύωψ λέγεται. μύωψ, καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου. τὸ σιδήρεον ὃ ἐπὶ τῶν ποδῶν φορέουσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους. πολύβιος. ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἤλαυνε κατὰ κράτος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. A

Lyſidice tibi,Venus, equeſtre calcar,
Aureum bono-crure-præditi ſtimulum ditauit pedis.

Λυσιδίκη σοι κύπρι τὸν ἱππαστῆρα μύωπα,
Χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός.

Et rurſus. *L.* βουστρόφον, παρὰ τὸ τοὺς βοῦς τρέπειν, σοβεῖν, ἐλαύνειν. Boues-vertens,*agitans,ſtimulãs,* ſummas-partes-acuto-ferro-munitas-habens,minax calcar. Et rurſus, Κέντρα τ' ἀναιμάκτων διώξιπποιο μύωπος. *Æ.P.* Stimuloſque incruentos perſequentis-equos calcaris.

Καὶ αὖθις. βουστρόφον ἀκροσίδηρον ἀπειλητῆρα μύωπα. Καὶ αὖθις. κέντρα τ' ἀγνομένων(?) διωξίπποιο μύωπος. B

NOTAE.

Λίγεται.] Sic iſta lego, λέγεται καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ, βουσσόος μύωψ, ὁ τὰς βοῦς σοβῶν, καὶ διώκων. Duas ſequentes voces μύωψ λέγεται,ſuperfluas eſſe puto.

Μύρα. Myra.Lyciæ prouinciæ locus. Et μυρέων ἀνθρώπων. Hominum Myrenſium,*qui ſic appellati ſunt à* Lyciæ Myris.

Μύρα. τόπος τῆς λυκίων ἐπαρχίας. καὶ μυρέων ἀνθρώπων, τῶν ἀπὸ μύρων τῆς λυκίας.

Μύραινα. Muræna.*In Venerem* pronus.ab animali, *piſce,qui ſic vocatur, ducta translatio.N.L.* O proditor,& deductor,& muræna tu. *N.L.vel* παράγωγος *iam accipiendum pro ſeductore, & impoſtore,qui homines abducit à recta via, ſeducit, ac decipit. Vide* παράγω *in vulg.Lex.*

Μύραινα. καταφερής. ἀπὸ τοῦ ζώου. ὦ προδότα, καὶ παράγωγε, καὶ μύραινα σύ. C

Μυρεύς. Myrenſis,ex Myris, vt Patrenſis, ex Patris. Et datiuus *ſingularis*,Patrenſi,& Myrenſi.

Μυρεύς. ἐκ τῶν μύρων. ὡς πατρεύς, ἐκ πατρῶν, καὶ ἡ δοτική, πατρεῖ, καὶ μυρεῖ.

Μύραινα. Muræna.Nomen piſcis.

Μύραινα. ὄνομα ἰχθύος.

Μυρία, Multa,& innumerabilia. *paroxytonos ſcribitur.* μυρία verò *proparoxytonos*,ipſe numerus *certus,& definitus,qui ſignificat decem-millia,vel decies mille.*

Μυρία. πολλά, καὶ ἀναρίθμητα. μύρια δέ, ὁ ἀριθμός.

Μυριάμφορον. Decies-mille-amphoris-dignum. Ariſtoph. *in Pace.pag.452.v.25.& 26.*

Μυριάμφορον. μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. ἀριστοφάνης. D

*Vnde accipiam verbum mille-amphoris-dignum.*i.ampliſſimum,honoratiſſimum,& tua laude dignum,
Quo alloquar te? Haud enim habeo allatum *domo.*

Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
Ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.

Μυριέλικτος. Multis-voluminibus-intortus.Sinuoſus.Eunapius.Ille grauis,& multis-voluminibus intortus ſerpens, multas-habens-ſpiras, tanquam à Medea ſuſurris-ſopitus, & animo grauatus,oppreſſus-veterno,ſe dedidit.

Μυριέλικτος. ὁ πολλαῖς ἕλιξι στρεφόμενος. εὐνάπιος. ὁ βαρύς, καὶ μυριέλικτος ἐκεῖνος ὄφις, ὁ πολυέλικτος, καθάπερ ὑπὸ τῆς μηδείας, ὑποψιθυριζόμενος, καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν κεκαρωμένος παρέδωκεν αὑτόν. E

Μυρίκη. Myrica. Tamarix.Plantæ genus. Vt, Planicies erat vaſta,in qua myricæ defixæ-erant.*i.altæ,profundeque myricæ creuerant.*

Μυρίκη. εἶδος φυτοῦ. πεδίον ἦν ἀχανὲς ἐν ᾧ μυρίκαι τε ἐπεπήγεσαν.

Μυῤῥίνη. Myrtus. Plantæ genus. Et μυῤῥινᾶν. Magiſtratum affectans,Magiſtratus enim myrtis coronabantur. *Ariſtoph in Veſpis.pag.141.ver.21.Schol.ar.not.24.vnde Suid.* Arbor verò, myrica *vocatur. Item Ariſtoph.in Nubibus.pag.123.v.18.& 19.Strepſiades eſt, qui loquitur.*

Μυῤῥίνη εἶδος φυτοῦ. καὶ μυῤῥινᾶν, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν. μυῤῥίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες.

Deinde verò iuſſi ipſum ſaltem accepta myrto,
Ex AEſchyli carminibus *aliquid mihi dicere.*
In conuiuiis enim pueri ramum lauri,vel myrti geſtantes *variapoetarum carmina* canebant.

Τὸ δὲ δένδρον μυρίκη. μυῤῥίνην λαβόντα
Τῶν αἰσχύλου λέξαι τί μοι. F
Οἱ γὰρ παῖδες ἐν ταῖς συμποσίοις, κλῶνα δάφνης, ἢ μυῤῥίνης λαμβάνοντες ᾖδον.

NOTAE.

Μυῤῥινᾶν.] Ariſtoph.in Equitibus.pag.242.v.14.
Σμίχει τὸ μυῤῥινᾶν.

A Schol.annot.8. ἀρχεται τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ᾄδοντες μυῤῥίνη ἐστεφανοῦντο, &c. Vide & Veſpaſ.pag. 341. v. 21. Schol. annot.14.vnde Suid.Item Ranas.

Πολυκώφην μὲ τιτάσων
Ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα.
Στέφανον μυρτίων. Schol.annot.2.

Μυῤῥίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μυούμενοι. &c. Eras. ad. Chil.2. Cent.6. col.510. ad.21. Canere ad myrtum. Et ad Chil.4. Cent.3.col.877.ad.18. Myrteam coronam ambis. Et Ariſtoph.Nubibus.pag.123.v.18.& 19. Schol.annot. 8.Μυῤῥίνην λαβόντα.] μυῤῥίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ᾖδον τὰ τοῦ Αἰσχύλου. ὥσπερ τὰ Ὁμήρου μετὰ δάφνης. &c. Verſus Ariſtoph.ſic habent,

Στρ. Ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυῤῥίνην λαβόντα,
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι.

B Μυριοπλασιάκις καὶ μυριοπλασίως. Μυριοπλασιάκις. Et μυριοπλασίως. Quod decies millies factum eſt magis,quàm aliquid aliud.Longè ſæpius factum.Crebrius.Frequentius.Crebertimum.Frequentiſſimum.

Μύριοι ἐν μεγάλῃ πόλει. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου. συνέδριόν ἐστι κοινὸν ἀρκάδων ἁπάντων. ὡς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. Μύριοι.Vel potius μυρίοι.Decies mille in Magna vrbe.Decem millia Megalopolitanorum.Eſt commune vniuerſorum Arcadum concilium, vel, communis conceſſus,cuius ſæpe memores ſunt hiſtorici.

Μύρις. ὄνομα κύριον. καὶ μυρίτης οἶνος. Μύρις. Myris. Nomen proprium. Et Myrites vinum.

Μυρλέανος. ὄνομα πόλεως βιθυνίας. ἣ νῦν ἀπάμεια καλουμένη. Μυρλέανος. Μυρλεανός.Gentile nomen,quod deductum à nomine Μυρλέα.ας.ἡ.vel Μύρλεια, vt apud Stephanum. Hoc autem eſt nomen vrbis Bithyniæ, quæ nunc Amapea dicitur.

C Μυρμηκανθρώποις.φερεκράτης γράφει. Μυρμηκανθρώποις. Myrmecanthropis. Pherecrates fabulam ſic inſcriptam ſcripſit,in qua formicas in homines mutatas deſcribit, vt & Ouid. τῶν μεταμορφώσεων lib.7.pag.215.qui ſeruata nominis origine Myrmidones vocantur.

Μυρμηκίδην. ἀντιπαρατιθέμενον τῇ φειδίου τέχνῃ. Μυρμηκίδην, Myrmeciden, Phidiæ arti aduerſantem.

Μύρμηξ. μυρμήκων ἀτραποὺς ἢ τί διαμινυρίζει). ὁ ἀγάθωνος φησὶ τοῦ ποιητοῦ ὡς λεπτὰ καὶ ἀσκύλα ἀνακρουομένου μέλη. τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. ὁ δὲ ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει. καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται. Μύρμηξ.Formica. Ariſtoph. in Theſmophor.pag.514. v.26.vbi L.μύρμηκος. Formicæ vias,aut quid minurizat? quid hac minuritione cantillat? De Agathone poeta loquitur,quòd tenuia, & intorta carmina cantillaret. Tales enim ſunt formicarum viæ. Agathon

D autem hiſtrionica faciebat carmina, quæ ipſe-met hiſtrionis-perſonam-agens-canebat. Quamobrem & Chorica dicuntur.

Μυρμιδόνες.ὄνομα ἔθνους. Μυρμιδόνες.Myrmidones.Nomen gentis,de qua Ouid. Metam.lib.7.pag.214.215.216.

Μυροκλῆς.σαλαμίνιος τὸ γένος, τῶν παρ' ἀθηναίοις οὐκ ἀπὸ πολιτευσαμένων. Μυροκλῆς Myrocles, genere Salaminius, vnus ex iis,qui Rempub.Athenis non bene geſſerunt. Vuolfius οὐ καλῶς πολιτευσαμένων.

Μυρομένη.ὀδυρομένη.θρηνοῦσα. Μυρομένη.Lugens.Lamentans.

Μύρον διατριπτικόν. παρὰ τὸ διατρίβειν, καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἷον, τὸ διατρίβειν γέμον, καὶ βραδύτητος. ἢ ὅτι ἐπιτριβόμενα ἔνια τῶν μύρων, ἡδίω γίνεται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν. Μύρον διατριπτικόν. Vnguentum diatripticum, dictum à verbo διατρίβειν,i.commorari, & moras trahere,cunctari.Quaſi dicas vnguentum moræ,& tarditatis plenum. Vel quia quædam vnguenta, ſi terantur,ſuauiora fiunt.Simul autem & ad διατριβήν.i. ad moram, & cunctationem, quâ opus eſt in his parandis,hoc referri poteſt.

Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς. τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον, ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἠφίει. ἡ δὲ πάντων μίξις καὶ κρᾶσις, πλείστην ὅσην τῆς εὐωδίας εἰργάζετο. τούτῳ τῆς ἀδελφικῆς εἰκότως συμφωνίας ἀπείκασεν. ἡ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορὰ, τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐοσμίαν ἐργάζεται. Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς. Vnguentum in capite. Pontificium, ſummi-Pontificis, vel, ſummi-ſacerdotis oleum ex ſuauibus-odoribus compoſitum-erat:at illud per ſe ipſum tantam odoris-ſuauitatem non emittebat, non ſpirabat:ſed omnium odorum mixtio, & temperatio maximam odoris-ſuauitatem efficiebat. Huic

F igitur vnguento ſuauiſſimo Dauid Pſalmo 133. fraternã concordiam meritò comparauit. Nam plurium rectè-factorum collatio,perfectæ virtutis ſuauitatem, & odoris boni iucunditatem efficit.

Μυρόπη.ὄνομα κύριον. Μυρόπη.Myrope.Nomen proprium.

Μυροπώλιον. Μυροπώλιον. Myropolium. Officina-vnguentaria. Μυροπωλεῖον alias.

Μυρὼ.βυζαντία ποιήτρια ἐπῶν, καὶ ἐλεγείων, Μυρώ.Myró.Byzãtia poetria,quę verſus heroicos,

& elegiacos, & melicos, ſiue Lyricos ſcripſit, Homeri Tragici filia, vxor Andromachi, cognomento Philologi.

καὶ μελῶν. ἐμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ. γυνὴ ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου. A

Μυρώ. Myro Rhodia Philoſopha *ſcripſit* Chrias Reginarum, & fabulas.

Μυρώ. ῥοδία φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλίδων, καὶ μύθους.

Μύρων. Myron. Myrônis. Nomen proprium. Et Myronides, Myrônis filius.

Μύρων. μύρωνος. ὄνομα κύριον. καὶ μυρωνίδης, ὁ τοῦ μύρωνος.

Μυρσινών. ῶνος. ὁ. Nomen loci. *Locus, in quo myrti naſcuntur, & creſcunt, Myrtetum.*

Μυρσινών. ὄνομα τόπου. μυρσινῶνος.

Μύρσων. ωνος. ὁ. Myrſon. Myrſônis. *Videtur proprium viri nomen.*

Μύρσωνος.

Μύρτα. τά. Myrta. Myrti fructus. *Myrti baccæ. L.* μυῤῥίνης. *nam* μυῤῥίνη, *ſiue* μυρσίνη, *myrtus. Ariſtoph. Nub. pag. 125. v. 19.*

Μύρτα. ὁ καρπὸς τῆς μυῤῥίνης. B

Μύρτης. *Harpocrat.* Μύρτις. *&* προδεδωκότας ἑκάστην πόλιν. *vel* ἐν ἑκάστῃ πόλει *dicendum.* Myrtes, *ſiue Myrtis, vt* Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte, *pag. 98. M.* recenſens ſingularum vrbium proditores, dicit, Argiuorum Myrtis, Teledamas, Mnaſeas. Theopompus verò, Paſeam, & Amyrtœum, *Harp. Amyrtaum* vocat illos, qui de Argiuorum numero Macedonum-partibus-fauebant. Videndum igitur *eſt* an ſcripturæ, *librariíue* ſint peccata.

Μύρτης. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἑκάστῃ πόλει, φησὶν, ἀργείων μύρτης. τηλέδαμος, μνασέας. θεόπομπος δὲ, πασέαν, καὶ ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα.

Μυρτίλος. Myrtilus. Athenienſis Comicus. Filius quidem Lyſidis, frater verò Comici Hermippi. Fabulæ eius *ſunt* Tetanopanes, Amores.

Μυρτίλος, ἀθηναῖος κωμικός. υἱὸς μὲν λυσίδος. ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ, τετανόπανες. ἔρωτες. C

Μύρτον. Muliebre pudendum. Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag. 564. v. 1. 2. 3* Nam mulieres ne muliebre-pudendum quidem tangere Sinunt *nos*, priùs quàm ſimul omnes de communi ſententia, *concordes, & vnanimes* Fœdera fecerimus cum Græcia.

Μύρτον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἀριστοφάνης. οὐδὲ τῶ μύρτω θιγῆν ἐῶντι πρὶν ἐξ ἑνὸς λόγου σπονδὰς ποιησώμεθα ποτὶ τὰν ἑλλάδα.

NOTAE.

Οὐδὲ τῶ μύρτω θιγεῖν.] Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 564. v. 1. 2. 3.

Ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω θιγῆν
Ἐῶντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
Σπονδὰς ποιησώμεθα ποτ τὰν Ἑλλάδα. D

Quæ Doricè ſunt ſcripta pro communibus,

Αἱ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τοῦ μύρτου θιγεῖν
Ἐῶσι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Σπονδὰς ποιησώμεθα πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Et, ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου, κλειτοριάζεσθαι. Vide ſupra κλειτοριάζειν. Vide Æſchyli Perſas, in fine. pag. 174 χοιρόψαλας Διόνυσος. Et Ariſtoph. in Veſpis. 528. C. χοιροψάλης. & in Pace. 673. C. D.

Μύρτον. Muliebris pudendi figura, cuius media-pars *vocatur* κλειτορὶς, vnde intemperanter, *& laſciuè* muliebre-pudendum, *& carunculam in eius medio prominentem, nympham alio nomine vocatam*, attrectare, κλειτοριάζειν *dicitur*. Ipſum verò *muliebris-pudendi* labrum, *vocatur* ὑποδερμὶς, *&* ὑποδορὶς. *q. d. ſubiacens pellicula.* Concurſus *verò vtriuſque labri, vocatur* μυρτοχείλη. *vel potius* μυρτοχειλὶς, *aut* μυρτοχειλίδες. *Vide Dictionarium Medicum. pag. 399. Conſule & Oeconom. Hippocrat.*

Μύρτον. τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου. οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἀκολάστως ἐπιψαύειν κλειτοριάζεσθαι. τὸ δὲ χεῖλος, ὑποδορίς. τὸ δὲ σύμπτωμα, μυρτοχείλη. E

Μυρτώνιον. Myrtonium. Demoſth. in *orat.* pro Cteſiph. Caſtellum erat in Thracia.

Μυρτώνιον. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος φρούριον ἦν ἐν θράκῃ.

Μῦς. Mus. Nomen *viri* proprium. Erat autem pugil. Significat autem & animalculi genus, *quod mus vocatur.*

Μῦς ὄνομα κύριον. ἦν δὲ πύκτης. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωϋφίου.

Μύσαντος. Illius, qui clauſit oculos, & palpebras concluſit. Illius, qui clauſit. Et ἔμυσας, id eſt ἐκάμμυσας. oculos, palpebráſque clauſiſti. Clauſiſti. *Vt in epigr. lib. 3. pag 226. epigr. 199.*

Μύσαντος. καμμύσαντος. καὶ ἔμυσας. ἤγουν ἐκάμμυσας. F

Viribus prædita-robuſtis ad amorem, & iucunda Veneris opera,

Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα, καὶ ἡδέα κύπριδος ἔργα,

Patrophila, *canthos.* i. oculorum-angulos, *dulces*, gratóſque clauſiſti.

Πατροφίλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας.

Μῦς ὄρτυ

A Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος. ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν τολμηρῶν, καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφαινόντων.

Μῦς ἄρτι. Mus modò picem guſtans. De iis, qui nuper quidem audaces, & impudentes *erant*, poſteà verò ſubitò formidoloſi conſpecti-ſunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 44. ad. 68. M. p. q.*

Μῦς δ᾽ αὖ φανεὶς, ἔνδολος ἐν τρόποις πέλει.

Μῦς δ᾽ αὖ ἀναφανείς. *Ita metri cauſa legendum videtur.* Mus verò rurſus apparens, doloſus in moribus eſt. *i. doloſos mores arguit.*

Μυσάττομαι. ἀποστρέφομαι. βδελύττομαι.

Μυσάττομαι. Auerſor. Abominor. Deteſtor.

Μυσάχνη. ἡ πόρνη, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. καὶ ἐργάτις, καὶ δῆμος, καὶ παχεῖα. Ἱππῶναξ δὲ, βορβορόπιν, καὶ ἀκάθαρτον ταύτην φησὶν, ἀπὸ τοῦ βορβόρου. καὶ ἀνασυρτόπολιν. ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι. B Ἀνακρέων δὲ, πανδοσίαν, καὶ λεωφόρον, καὶ μαινόκηπον. κῆπος γὰρ τὸ μόριον. Εὔπολις. εἰλίποδα. ἐκ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν τῆς κατὰ τὴν μίξιν.

Μυσάχνη. Meretrix. Apud Archilochum *ita vocatur ſcortum impurum, à marina alga vilitate.* & ἐργάτις. *i. operatrix, quæ Veneris opera facit.* Et δῆμος. *q. d. populus, publica, quòd publicè meretriciam artem exerceat, & vulgato corpore quæſtum faciat.* & παχεῖα *i. craſſa, quòd pleræque meretrices tales ſint, ob perpetuas voluptates, quibus indulgent.* Hipponax verò vocat hanc βορβορόπιν, id eſt, cœni facie præditam & ἀνασυρτόπολιν, quòd retegat vrbem ſuam, *& quæſtus cauſâ cuiuis in eam ingrediendi poteſtatem faciat.* Anacreõ verò *vocat eam* πανδοσίαν. i. cauponã, *quæ omnibus ſua corporis bona fruenda, mercede dat accepta.* Et λεωφόρον. i. Publicam-viam, *per quam omnibus iter datur, dummodo merces huius itineris ei perſoluatur.* Et μαινόκηπον i. Inſaniæ-hortum, *quòd eos ad inſaniam adigat, qui venereum eius hortum ingrediuntur, & frequentant.* Hortus enim membrum *muliebre ſignificat Veneris operibus dicatum.* Eupolis εἰλίποδα *vocat*, ob pedum implicationem in ipſo congreſſu *fieri ſolitam. Hæc omnia ſunt meretricis epitheta, quæ fœdos, ac abominandos eius mores apertè demonſtrant.*

C Μυσὶ κανθαρεὺς. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

Μυσὶ κανθαρεύς. Muribus cantharis. De nullius precij rebus.

Μυσίων. Θρακικῶν. μέρη γὰρ τῆς Θράκης πολλὰ περὶ τὴν Μυσίαν. Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Κρημνῶν ἄπο Μυσίων. τουτέστι, χωρίων.

Μυσίων. Myſiorum. Thracicorum. Multæ enim Thraciæ partes *ſunt* circa Myſiam. *Sunt vicina Myſia. Sophocles in Aiace. pag. 43. & 44.* Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἄπο Κρημνῶν. Teucer adeſt modò Myſiis à Iugis. *Schol.* κρημνῶν. τουτέστι χωρίων. *i. Locis. Regionibus.*

Μύσκελλος. οὗτος χρησμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγίειαν τοῦ πλούτου προεκρίνε. ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος.

Μύσκελλος. Myſcelus. Iſte oraculo reddito, ſanitatem diuitiis antepoſuit. Hoc autem eſt oraculum,

Χώρης, καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες,

Regionis, & vrbis habitatorem populum habentes,

D Ἤλθετ᾽ ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε.

Veniſtis interrogaturi Phœbum in *quam terram ire debeatis.*

Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φράζεσθ᾽ ἀγαθὸν πότερόν κεν ἕλησθε.

Sed eia iam considerate bonum vtrum electuri ſitis, malitis,

Πλοῦτον ἔχειν κτεάνων, ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν.

Opulentiámne habere poſſeſſionum, an verò iucundiſſimam ſanitatem.

Καὶ ἀκούσαντες, ὁ μὲν Ἀρχίας, πλοῦτον αἱρεῖται. πλούσιοι γὰρ οἱ Συρακούσιοι. ὁ δὲ Μύσκελλος, ὑγείαν, καὶ εἰσὶν ἐρρωμένοι οἱ Κροτωνιᾶται.

His auditis, Archias quidem, diuitias elegit. Syracuſani enim *ſunt* diuites. Myſcelus verò, ſanitatem, & *propterea* Crotoniatæ ſunt robuſti.

Μύσκελος. ὄνομα κύριον. καὶ χρησμὸς ἐχρήσθη αἰθρίας οὔσης ὕειν αὐτὸν κτίζοντα πόλιν, ὅπου E ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβοι. ὁ δὲ, ὥστε οὐκ ἄν ποτε ὑφ᾽ αὐτοῦ κτισθήσεσθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. γενομένῳ δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμηχανοῦντι περὶ τὴν κτίσιν, παρακαθίστασαν τὴν παλλακίδα δακρύειν ὀδυρομένην τὰς πλάνας. καί πως ἐπεχθῆναι τὰ δάκρυα τῆς Αἰθρίας, τοῦτο γὰρ ὠνομάζετο, κατὰ τοὺς Μυσκέλλου χρησμούς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον, τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμὸν, ἐκεῖ κτίσαι πόλιν.

Μύσκελλος. vel Μύσκελος. Myſcelus. Nomen proprium. Et oraculum *Myſcello redditum fuit, vt legitur apud Ariſtop. in Nubibus. pag. 82. v. 10. vbi Scholia verſum hunc explicant.* Atqui oportebat ipſum *Iouẽ* ſereno cœlo pluere. Has verò *Nubes* peregrè-proficiſci, *et à cœlo abeſſe.* Quo *oraculo iuſſus eſt vrbem condere,* vbi cœlo ſereno ipſum pluuia deprehendiſſet. Ille verò putabat nullam vrbem à ſe vnquam conditum iri, quòd illud oraculum ad finem nunquam perduci poſſe crederet. Cùm autem in Italiam iuiſſet, & de condenda vrbe ſolicitus eſſet, & inopia cõſilij laboraret, *aiunt eius* concubinam ipſi aſſidentẽ lachrymare-cœpiſſe, deplorantem errores, *quibus vexabatur*, & caſu quodam illas Aethriæ, *q. d. Sereni-* F *cœli, vel Serenitatis* lachrymas (Hoc enim nomine vocabatur *ipſius concubina*) ſecundùm oraculum Myſcello datum profuſas fuiſſe *ferunt.* Illum verò, cùm conieciſſet, oraculum ad finem eſſe perductum, illic vrbem condidiſſe.

NOTAE.

Καὶ χρησμός.] Ariſtoph. Nub. pag. 82. v. 9. & 10.

Σω. Φέρε. ποῦ γὰρ πώποτ᾽ ἄνευ νεφελῶν ὕοντ᾽ ἤδη τεθέασαι;
Καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ᾽ ἀποδημεῖν.

Schol. annot.3. εἰ τὸ βρέχειν, ἦν φησιν, ἐν τῇ τοῦ Διὸς ἐξουσίᾳ, καὶ μὴ τῶν νεφελῶν ἦν τοῦτο τὸ ἔργον, ἐχρῆν αὐτὸν καθ᾽ ἑαυτὸν ὕειν ἄνευ νεφελῶν. Ἄλλως. Δεικνῦσι τὰς κατὰ Μύσκελλον ἱστορίας ἔχουσας τὸ λεχθέν. Μυσκέλλῳ γάρ φασι χρησμὸν δοθῆναι κτίζειν πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ.&c. A

Μῦς λευκός. Mus albus. Domeſtici mures, præcipuè verò albi, in coitum, *réſque venereas* valde ſunt procliues. Hi autem ſunt fœminæ. De incontinentibus, & in res venereas propenſis hoc prouerbium dicitur. *Er.ad.Chil.2.Cent.7.col.532.ad.8.*

Μῦς λευκός. οἱ κατοικίδιοι μύες, ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται. καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. οὗτοι δὲ εἰσι θήλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια εἴρηται ἡ παροιμία.

Μύσος. Piaculum. Scelus abominandum.

Μύσος μίασμα.

Μύσωνα. Myſônem. Ipſum Chenea (*Cod. Al.* τὴν χηνέαν. *Ipſam Cheneam. N.L.*

Μύσωνα. τὸν χηνέα.

Μυσῶν λεία. *Demoſt.* περὶ στε. *pag.*24.1. *Er.ad.Chil.*1. *Cēt.*10.*co.*341.*ad.*92. Myſorū prȩda. Prouerbiū quoddam eſt, quod originem duxit à vicinorum, & latronum incurſionibus, quibus Myſiam infeſtabant, ob Telephi *Regis* abſentiam.

Μυσῶν λεία παροιμία τίς ἐστι. λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς καταδρομῆς τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ λῃστῶν τῆς μυσίας, κατὰ τὴν τηλέφου ἀποδημίαν. B

Μυσῶν λεία. Myſorum præda. Prouerbium in eos, qui malè diripiuntur. Finitimi enim illo tempore, *quo Telephus aberat, Myſos prædabantur.*

Μυσῶν λεία. παροιμία, ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. οἱ γὰρ περίοικοι κατ᾽ ἐκεῖνον, τὸν χρόνον τοὺς μυσοὺς ἐλήϊζον.

Μῦς πίττης γεύεται. Mus picem guſtat. *Er.ad.Chil.2. Cent.3.col.441.ad.68.* De iis, qui cum defatigatione recens *alicunde* recedunt. Et tanquam mus in pice, *Er.ad.Chil.2.Cent.3.col.441.ad.67. legit* ὡς μῦς ἐν Πίσῃ. *Quanta mus apud Piſam,* ſub.*tulit. Quod ductum eſt* à Mure Tarentino, qui malè tractatus Olympiæ, diſceſſit.

Μῦς πίττης γεύεται. ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπον. καὶ ὅσα μῦς ἐν πίττῃ. ἀπὸ μυὸς τοῦ ταραντίνου, κακῶς ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος. C

Μυσταγωγεῖ. Accuſatiuo. Myſteria peragit. Vt myſteria ducit, vel edocet,

Μυσταγωγεῖ. αἰτιατικῇ. μυστήρια ἐπιτελεῖ. ὡς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει.

Μυσταγωγός. Sacerdos. Myſteriorum doctor, vel magiſter.

Μυσταγωγός. ἱερεύς. μυστηρίων διδάσκαλος.

Μύσταξ. Labrum ſuperius cum pilis in eo natis. *eſt autē accuſatiuus à nom.* μύσταξ. *Ital. muſtacchio. Hinc deductum nomen proprium* Μυστάκων. ωνος. *i. Myſtacon. onis. Qui magnos* μύστακας *habet. Vt apud Latinos, qui magna labia, ſiue labra habent, Labeones, & Labrones vocantur. Sunt tamen interdum & nomina propria quorundam, qui nomen à re ſumpſerunt. Vt,* Iohannes Myſtaconem in-deditionem-recepit, & Longibardum *in eius locum ſubſtituit, & copiarum ducem* creauit. D

Μύστακα. τὸ χεῖλος. ἰωάννης τὸν μυστάκωνα παρεστήσατο, καὶ χειροτονεῖ τὸν λογγίβαρδον

Μυστιπόλος. Qui verſatur circa myſteria.

Μυστιπόλος. ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μυστήρ. Myſtes. Sacerdos.

Μυστήρ.

Μυστήρια. Myſteria. Arcana-ſacra. Initia. Sic autem dicta myſteria, quòd *eorum* auditores claudant os, & nulli hæc enuncient. μύειν enim eſt claudere.

Μυστήρια. τελεταί. μυστήρια ἐκλήθησαν, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα. καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι, τὸ κλείειν.

Μύστης. Myſtes. Myſta. Myſteriorum peritus, vel myſteriorum doctor.

Μύστης. ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων.

Μυστικᾶται. L. μυστιλλᾶται. *Sic enim apud Ariſtoph. in Equitibus pag.236.v.13. annot.15. vnde Suid.* Comedit. Deuorat. Propriè autem apud Atticos μύστιλλον vocabant panem, qui canibus obiiciebatur, *quem priſci Latini Canicam nominabant.* Et alibi, *ſcil. in iiſdem Equit pag.251.v.4 Schol. annot. 2. vnde Suid. dicit* μεμυστιλημένας, pro κατειργασμένας, confectas, ſubactas iam, & paratas, hoc eſt *dentibus confectas, molitas, &* manſas. *vulgò, maſticatas. Galliçè, maſchées.* Et μυστίλη dicitur panis cauus, quo quis ius haurire, *vel, ſorbere* poteſt.

Μυστικᾶται. κατεσθίει. ἰδίως δὲ μυστίλη λέγεται, ὁ ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. καὶ μεμυστιλημένας, ἀντὶ τοῦ κατειργασμένας, μεμασσημένας. E

NOTAE.

Μυστικᾶται.] Legendum μυστιλλᾶται. Sic enim apud Ariſtoph. in Equitibus pag.236.v.13.

Κατεβρόχθιζε, κάμυστιλᾶ χερσὶν
Μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων. F

Schol. annot.15. Μυστιλλᾶται.] κατατρώγει. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μύστιλλον ἐκάλουν τὸν ἄρτον τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον, καὶ ἀλλαχοῦ, [ſcil. in Equitibus. pag.251.v.4. Schol. annot.2. vnde Suidas.] μεμυστιλημένας, ἀντὶ τοῦ κατειργασμένας ἤδη, καὶ ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας. ἄλλως. μυστίλη ὁ κοῖλος ἄρτος, ᾧ δύναταί τις καὶ ζωμὸν ἀρύσασθαι. Vide & Plutum. pag.33. & 34.

Αἱ πλεῖσται θηρίοις μεμυστιλημένοι. Schol. annot.10.

A Μυςίλλω. ψωμόν. κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίουν, ἵνα ζωμὸν δι᾽ αὐτοῦ ῥοφῶσι.

Μυςίλλω. Ita vocabant. Panis-caui fruſtum. Panem cauum, quem faciebant, vt eo ius ſorberent.

Μύτ/ις, μύττιως. καὶ τὰς μύττιις.

Μύτ/ις. ιως. vel, vt alij, μύτης. Atramentum, quod in ore ſepia continet, & quum vult, excernit. Et *τὰς μύτ/εις in accuſat. plur.*

Μυττωτόν. ἀπότριμμά τι διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ, καὶ σκορόδου. καὶ ᾠοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν σκευάσματος, τὸ μέρος ἐδήλωσε. τουτέστι, τὰ σκόροδα. οἴμοι τάλας. μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.

Μυττωτόν. Alliatum. Moretum. Quoddam intritum ex alliis confectum. Paratur caſeo, alliis, & ouo. A toto igitur hoc edulij-parati-genere partem ſignificauit, *allia ſcil. Ariſtoph. in Acharn. pag.* 268. *v.* 22. *Scho. annot.* 10. *vnde Suid.* Hei mihi miſero, moretum quantum amiſi!

B Μυχαίτατον. ἰσώτατον, καὶ μυχοίτατον. καὶ μυχία, ἡ ἀφροδίτη.

Μυχαίτατον. & *μυχοίτατον.* Idem Penitiſſimum. Intimum. In-intimo-receſſu-ſitum. Et *μυχία.* Venus, *quæ penitiſſimas, ac occultiſſimas quaſque partes quærit, vt ſua ſacra celebret.*

Μυχθίζεις. χλευάζεις, μυκτηρίζεις. ἐν ἐπιγράμματι.

Καὶ σιμὰ σοσπεφὸς

Μυχθίζεις. τάχα που σαρδώνιον γελάσῃς.

Μυχθίζεις. Irrides. Naſo-ſuſpenſo-derides. In epigrammate.

Et ſimis-naribus, & hianti-rictu

Derides nos. *fortaſſe profectò Sardonium ridebis* riſum. L. σαρσόνιον. Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 713. ad. 1.

Μύχιος σήραγξ.

Μύχιος σήραγξ. Intima cauerna. Reconditum antrum.

C Μῦχος. ἢ μυχός. ὁ ἐνδότατος τόπος.

Ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰς ἀεί,

Μέχρις ἂν μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.

Μῦχος, vel *μυχός.* Locus intimus. Locus abditus. Receſſus Penetrale. *Sophocles in Aiace. pag* 34. *v.* 571. *&* 572.

Vt ipſis ſit ſenectutis-nutritor in-perpetuum,

Donec penetralia nanciſcantur inferni Dei. i. donec moriantur, & ad inferos deſcendant.

Μυχοὶ παρὰ ἡροδότῳ, καταδύσεις. τὰ ἔνδον.

Μυχοί. Sic apud Herodotum vocantur loca ſubterranea, depreſſa, abdita, remota à terræ ſuperficie. Receſſus. Latibula. Specus. Quæ ſunt in intimis alicuius loci partibus.

D

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

E Νάασών. ὄνομα κύριον.

Νάβα. παρὰ ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεστῶσα τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἡ ῥωμαϊκή. ναῦς γὰρ, καὶ νάβα ἐγγύς.

Ναβάται. ἔθνος ἀράβων. ὁ δὲ πέμπει πρὸς ἄραβας τοὺς λεγομένους ναβαταίους, καὶ ναβαταῖοι, ἐθνικόν.

Νάβλα. εἶδος ὀργάνου.

Νάβις. νάβιδος, λακεδαιμονίων τύραννος.

Ναβυθᾶς, οὗτος ἦν ἐπὶ ἀχαὰβ ἐξ ἰζάρου F πόλεως, ἀγρογείτων ὤ.τ. τοῦ δὲ βασιλέως ἀχαὰβ παρακαλοῦντος αὐτὸν ἀποδόσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτοῦ ἴδιον ἀγρόν, ἵνα συνάψας αὐτὸν, ἓν ποιήσῃ κτῆμα, εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινὰ τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὐ φησι ποιήσειν. αὐτὸς δὲ τῆς ἰδίας καρπώσασθαι γῆς,

INITIVM LITERAE N.

N. CVM A.

Νάασών. Naaſon. Nomen proprium.

Νάβα. Νάβις. Naua. Apud Romanos nauis *vocatur, qua flumen, aut mare traijcitur.* In multis verò Romana lingua à Græca differre non videtur. *ναῦς* enim, & naua, *nauis, & Italicè naue, ſunt inter ſe* vicina.

Ναβάται Nabatæ. *Nabatæi.* Gens Arabum. vt, Ille verò mittit ad Arabas, illos, qui Nabatæ vocantur. Et Nabatæi. Gentile *nomen.*

Νάβλα. Nabla. Inſtrumenti *muſici* genus.

Νάβις. Nabis. Nabidis. Lacedæmoniorũ tyrannus.

Ναβυθᾶς. Nabuthâs. *Nabot.* Hic fuit ſub Achaabo, ex Iſaro vrbe, illius in-agro-vicinus. Cùm autẽ Rex Achaabus ipſum rogaret, vt precio, quantumcunque vellet, ſuum agrum vicinum ſibi venderet, vt illo *cum cæteris ſuis agris* coniuncto, poſſeſſionem vnicam faceret, niſi verò pecuniam accipere vellet, ſe ipſi permittere diceret, vt ex ſuis agris eligeret, quencunque vellet, ille ſe hoc facturum negauit, & ſe ſuo agro frui velle dixit, quem à patre in-

re-hæreditario-acceperat. Rex autem, vt contumelia affectus, quòd aliena non accepiſſet, neque balneum *corporis*, neq; cibū *oris* admouit. *vel, nec balnei, nec cibo vti voluit.* Cùm autē quæreret Ieſabel cur ille doleret, Rex ipſi, Nabuthæ ruſticitatem, *& reſponſi feritatem* narrauit, & quomodo ipſum lenibus verbis, & regia Maieſtate indignis compellaſſet, & tamen ab eo cōtumelioſè-fuiſſet-exceptus, quòd iis potiri non potuiſſet, quæ petiiſſet. Illa verò *Regem* hortabatur ne propterea deſponderet-animum: ſed illo dolore, *ac mærore* ſedato, ad conſuetam prouidentiam, *& ſolitam viuendi rationem* rediret. Nam Nabuthæ pœnas ſibi curæ fore *dicebat, ne tantam iniuriam Regi factam impunè ferret.* Et confeſtim literas ad Iudæorū Principes mittit, Achaabi nomine *ſcriptas*, ieiunium indicens. Et conuocata concione *iuſſit* eos in primo loco Nabuthiam collocare. Nam ex illuſtri genere eū eſſe *dicebat*. Ipſa verò ſubornatis tribus audacibus hominibus, qui cōtra ipſum teſtarentur, ipſum Deo, & Regi maledixiſſe, *effecit*, vt eum lapidibus obruerent, & hoc modo interficerent. Sic igitur ille mortuus-eſt. Sic etiam Achaabus vineam *tanquam* hereditario iure gratis poſſedit. Deus verò *propter hoc impium facinus grauiter* indignatus, mittit Heliam Prophetam ad Achaabum, qui de rebus ab eo geſtis, *& ſceleribus perpetratis ipſum* argueret. Et dixit Achaabo. Quia iniuſtè occidiſti verum vineæ dominum, in illo ipſo loco, in quo accidit, vt Natbuthæ cadauer à canibus abſumeretur, & tuus, & vxoris *tuæ* ſanguis effundetur, & totum tuum genus peribit ob huiuſmodi facinoris impietatem. Achaabus verò pœnitentia ductus, & ſacco induto, nudis pedibus ambulabat, abſtinens à cibo, ſua peccata confitens, & Deum placans, *vel, pacare ſtudens*. Deus verò Prophetæ dixit, ſe dilaturum generis ſupplicium, quòd *Rex* facinorum à ſe auſorum, *ac perpetratorum* pœnitentia duceretur. Sed ſe illas minas ad finem in Achaabi filio perducturum.

ἣν ἐκληρονόμησε τοῦ πατρός. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ' ὕβρει τὸ μὴ ἀλλότρια λαβεῖν ὁ βασιλεύς, οὔτε λουτρὸν προσηνέγκατο, οὔτε τροφήν. τῆς δὲ ἰεζάβελ πυνθανομένης ὅτι λυπεῖται, διηγήσατο αὐτῇ τὴν ναβουθαὶ σκαιότητα. καὶ ὡς χρησάμενος πρὸς αὐτὸν λόγοις ἐπιεικέσι, καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑποδεεστέροις, ὑβρισθείη μὴ τυχὼν ὧν ἠξίου. ἡ δὲ, μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τούτοις παρεκάλει. παυσάμενον δὲ τῆς λύπης, ἐπὶ τὴν συνήθη τραπέσθαι πρόνοιαν. μελήσειν γὰρ αὐτῇ περὶ τῆς ναβουθαὶ τιμωρίας. καὶ παραχρῆμα πέμπει γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τῶν ἰουδαίων, ἐκ τοῦ ἀχαὰβ ὀνόματος, νηστεῦσαι κελεύουσα. καὶ ποιησαμένους ἐκκλησίαν, προκαθίσαι μὲν αὐτῶν ναβουθαῖν. εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπιφανοῦς. παρασκευασαμένη δὲ τρεῖς τολμηροὺς καταμαρτυρήσαντας αὐτοῦ, ὡς τὸν θεὸν εἴη βλασφημήσας, καὶ τὸν βασιλέα, καταλεῦσαι. καὶ τούτῳ διαχρήσασθαι τῷ τρόπῳ. καὶ οὕτως ἀπέθανε. καὶ οὕτω προῖκα ἐκληρονόμησεν ἀχαὰβ τὸν ἀμπελῶνα. ἀγανακτήσας δὲ ὁ θεός, πέμπει ἠλίαν τὸν προφήτην πρὸς ἀχαὰβ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐλέγξοντα, καὶ εἶπε τῷ ἀχαάβ. ἀνθ' ὧν ἀπέκτονας ἀδίκως τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου, κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν ναβουθαὶ νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν δαπανηθῆναι, τό, τε σαυτοῦ αἷμα, καὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἐκχυθήσεται. καὶ πᾶν σου τὸ γένος ἀπολεῖται τοιαῦτα ἠσεβηκότος. ὁ δὲ ἀχαὰβ μεταμελὲς γενόμενος, καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος, γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε μὴ τρεφόμενος, ἀνθομολογούμενος τὰ ἡμαρτημένα, καὶ τὸν θεὸν ἐξευμενίζων. ὁ δὲ θεὸς πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλέσθαι τὴν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἐπειδὴ τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ. τελέσειν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ ἀχαάβ.

N O T AE.

Καρπώσασθαι.] Vel ſubauditur particula ἂν, vel καρπώσαιτο legendum. Et, τῷ μὲν, vel ſubauditur διά. Et, καταμαρτυρήσοντας.

Ναβουχοδονόσορ. Nabuchodonoſor, Rex Babylonis. Hic, cùm condidiſſet Babylonem, vrbem magnam, & ciſternam, & ſupra eam exſtruxiſſet hortum, qui penſilis vocatur, & in eo omnigena plantarum genera plantaſſet, in eo degebat. Eius autem vxor in eo verſans, & omnem illam regionem inſpiciens, vehementer-gaudebat quòd à nemine cōſpiceretur. Nabuchodonoſor verò illum perambulans, cum magno faſtu, & arrogantia dixit, An non hæc eſt illa magna Babylon, quam ego in Regis domum, mearum virium potentia, in meæ gloriæ honorem ædificaui? Cùm autem adhuc hæc oratio eſſet in ipſius ore, Vox è cœlo edita-eſt. Dico tibi Nabuchodonoſor, Regnum tuum à te præteriit *ablatum*, & ex hominum conſortio expellam te, & cum feris *erit* habitatio tua, téque tanquam bouem gramine, *fænóque* paſcent, ſeptémque tempora, *ſeptem anni* tranſibunt ſuper te, donec agnoſcas, Altiſſimum eſſe dominum regni hominum, & cui voluerit, id eſſe da-

Ναβουχοδονόσορ. βασιλεὺς βαβυλῶνος. οὗτος κτίσας βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην, καὶ κιστέρναν, καὶ ἐπάνω αὐτῆς κῆπον τεχνησάμενος τὸν κληθέντα κρεμαστόν, καὶ καταφυτεύσας ἐν αὐτῷ παντοδαπὰ γένη φυτῶν, ἐν αὐτῷ διῆγεν. εἰς τοῦτον οὖν ἡ γυνὴ αὐτοῦ περιπολοῦσα, καὶ πᾶσαν γῆν ἐκείνην ἐποπτεύουσα, κατετέρπετο ὑπ' οὐδενὸς ὁρωμένη. ὁ δὲ ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετ' ἐπάρσεως πολλῆς, καὶ ἀλαζονείας. οὐχ αὕτη ἐστὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον βασιλέως ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου ᾠκοδόμησα, καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο. σοὶ λέγω ναβουχοδονόσορ. ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξω σε καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σου. καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε. καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γνῷς, ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων. καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ δώ-

A σὺ αὐτὴν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη. καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε. καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἔπινε. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη. καὶ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν. καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αἱ φρένες μου ἀπεστράφησαν ἐπ' ἐμέ. καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἐπανῆλθον. καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ. καὶ οἱ
B τύραννοί μου, καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με. καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην. καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ ναβουχοδονόσορ, αἰνῶ, καὶ ὑπερυψῶ, καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά. καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις. καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι. καὶ ἠσαίας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ.

turum, & eadem hora completus-eſt ille ſermo ſuper Nabuchodonoſorem. Nam ex hominum conſortio expulſus eſt, herbámque bouis inſtar comedit, & de cœli rore bibit, & ipſius corpus tinctum-eſt, & ipſius pili tanquam Leonis grãdes-facti ſunt, & vngues ſicut auis. Poſtea verò rurſus idem de ſua *in priſtinam formam, ſtatúmque* reſtitutione dicit, In illo tempore mens mea reuerſa-eſt ad me, & in mei regni *gloriam*, *&* honorem redij, & mea forma ad me rediit, & Principes mei, & *optimates, atque* Magnates mei requiſiuerunt me, & in meo regno confirmatus-ſum, & magnificentia maior addita-eſt mihi. Nunc igitur ego Nabuchodonoſor laudo, & extollo, & magnificè glorifico Regem cœli, quia omnia eius opera *ſunt* vera, & eius viæ *ſunt* Iudicia, & omnes, qui in ſuperbia incedunt, deprimere poteſt. Eſaias etiam de eo loquitur.

N O T AE.

Ἀπεστράφησαν.] ἐπεστράφησαν. Sic & VVolfius. Quod patet ex ſequenti ἐπέστρεψεν.

C Ναῖται. οἰκήτορες.

Ναζαρηνός. ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας.

Ναζηραῖος ὁ θεῷ κεχαρισμένος. καὶ ἀφιερωμένος. ὁ μοναχός. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ κλαυδίου βασιλέως ῥώμης, πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος εὐόδιον ἐν ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι ναζηραῖοι, καὶ γαλιλαῖοι, χριστιανοί.

Νάζις. ἐθνικόν.

Ναζωραῖος. ὁ ἀπὸ τῆς ναζαρέτ. ὡς καὶ ναζα-
D ρηνός.

Νάει. στάζει. ῥέει.

Ναΐδες πηγαί. ἢ νύμφαι περὶ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.

Ναιόν.

Ναΐς. ἡ καὶ λαΐς. ἑταίρα τις, ἧς μέμνηται λυσίας, καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἐρᾷ δὲ λαΐς, οὐχὶ διὰ σὲ φιλωνίδου; ἄμεινον οὖν ναΐς γράφειν,
E ἢ λαΐς. ὡς καὶ ἀθήναιος ἐπισημαίνεται.

Νάκην. προβάτειον δοράν.

Νάκλις. πόλις περὶ ἡλιούπολιν. ἐν ᾗ τὰ καλούμενα ἄφακα, ζήτει περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ χειρόδωρος.

Νάκος. ἔντριχον δέρμα. ἤτοι δορὰ προβάτου. ἡ ἀναλογία δὲ ὡς βλάβη βλάβος, καὶ νάπη, νάπος, καὶ δίψα, δίψος, οὕτω καὶ νάκη νάκος. ὥσπερ
F δέ φασιν ἡ ἄητη, καὶ ἀρσενικῶς, ἀήτης ἀήτου. καὶ ἀράχνη, καὶ ἀράχνης ἀράχνου, οὕτω καὶ ἡ νάκη ὁ νάκος. τριχῶς οὖν, ὁ νάκος. ἡ νάκη. καὶ τὸ νάκος. κυρίως δὲ, τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ κώδιον. καὶ νεῶος. κῶας δὲ τὸ τοῦ προβάτου. ἰώσηπος. ἔρ-

Ναῖται. Habitatores. Incolæ.

Ναζαρηνός Nazarenus. Ex Nazaret Galilææ.

Ναζηραῖος. Ναζαραῖος. Nazaræus. Deo gratus, & conſecratus. Monachus. Sciendum autem, tempore Claudij Romanorum Imperatoris, cùm Petrus Apoſtolus Euodium Antiochiæ *Epiſcopum* delegiſſet, *& creaſſet*, illos, qui priùs Nazaræi, & Galilæi vocabantur, nomine-mutato-vocatos-fuiſſe Chriſtianos. *L.* Ναζαραῖοι, *vel* Ναζωραῖοι.

Νάζις. Nazis. Gentile *nomen.*

Ναζωραῖος. Nazoræus. Qui eſt ex Nazaret, vt & Nazarenus.

Νάει. Stillat. Fluit.

Ναΐδες. Naides. Fontes. vel Nymphæ, quæ prope fontes habitant.

Ναιόν Nainón. *N. L,* Αἰ ἀεὶ νῶν. τὸ ἀεινάον, καὶ ῥέον. *Id, quod perpetuò natat, & fluit. Ariſtoph. Ranis. pag. 136. v. 9. Illud verò* νῶν *formatum per contractionem ex participio* νάον, *n. g. quod à* νάω.

Ναΐς. Nais, quæ & Lais. Meretrix quædam, cuius meminit Lyſias, & Ariſtophanes in Pluto. *pag.* 10. *v.* 7. Nónne verò propter te *Plutum. i. ob diuitias.* Lais amat Philonidem? Præſtat igitur Ναΐς ſcribere, quã Λαΐς. Quemadmodum & Athenæus τῶν Δειπνοσοφιστῶν *lib. 13. pag. 293. l. 13. 14. 15. 16.* Significat.

Νάκην. Ouium pellem.

Νάκλις. Naclis. Vrbs prope Heliopolin, in qua *ſunt* illa, quæ vocantur Ἄφακα. *De quibus conſule Magnum Etymol. col. 175. 6. Illic docetur* Ἄφακα, *vocem eſſe Syriacam, quæ complexum, & amplexum ſignificat, quo nis aliquem amplectitur. Illic vide vocis huius cauſas.* Quære de hoc *vocabulo* & in voce Χειρόδωρος.

Νάκος. Ouilla pellis cum ipſis pilis. Formationis verò proportio *eſt*, vt βλάβη, & βλάβος *dicitur, alterum fœmineo, alterum neutro genere, pro damno, læſione, iactura,* & νάπη ἡ & νάπος. τό. Lucus, ſaltus, nemus. Et δίψα. ἡ. & δίψος. τό. Sitis. Sic etiam νάκη. ἡ & νάκος. τό. Quemadmodum autem dicunt ἡ ἀήτη, & maſculeo-genere ὁ ἀήτης. ου. flatus. Et ἀράχνη. ἡ. aranea, & ἀράχνης. ου. ὁ. araneus. Sic etiam ἡ νάκη, & ὁ νάκος. *&* τὸ νάκος. Tribus igitur modis *idem dicitur, & per triplex genus effertur.* ὁ νάκος, ἡ νάκη, & τὸ νάκος. Propriè verò *ſic vocatur* ipſa capræ pellis, & corium, quod & κώδιον dicitur. κῶας verò *dicitur* ouis corium, ſiue pellis. Ioſephus,

Iuſſit autem ingredientes magna-ex- parte tegere, & caprinis pellibus terga tegere, vt(ſi quis eos noctu conſpexiſſet) ſpeciem canum *illis* præberent, *ita vt eos putaret eſſe canes.* Datiuus *Singularis generis neutrius eſt* τῷ νάκῃ.

πεῖν τὰ πολλὰ κηδύσας τοῖς εἰσιοῦσι, καὶ τὰ νῶτα καλύπτειν νάκεσιν. ὡς, εἰ κατίδοι τὶς αὐτοὺς νύκτωρ, φαντασίαν παρέχοιεν κυνῶν. ἡ δοτικὴ, τῷ νάκῃ. A

Νακοτίλται. Ouium tonſores. *Vel potius, ouium vulſores, qui vellus ouillum vellunt.*

Νακοτίλται. οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νακώλεια. Nacolea. Nomen loci. Sciendum autem communiter quidem hanc Phrygiæ vrbem per-genus fœmineũ- efferri, *ſicque dictam* à Nacola Nympha. Vnde etiam *deductum* Νακώλαιον, Nacolæum, eadem *vrbs ita vocatur*. vt à Nympha Nymphæum. Eius gentile *nomen eſt* Nacoleus, vt Seleuceus. Reperitur & neutro genere *per pluralem numerum* τὰ Νακώλεια. Nacolea.

Νακώλεια. ὄνομα τόπου. ἰςέον δὲ ὅτι κοινῶς, μὲν θηλύνεται ἡ φρυγιακὴ αὕτη πόλις ἀπὸ νακώλης νύμφης. ἐξ ἧς καὶ νακώλαιον, ἡ αὐτή. ὡς ἀπὸ νύμφης, νύμφαιον. ἐθνικὸν αὐτῆς νακωλεὺς, ὡς σελευκεύς. εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ νακώλεια. B

Νακώνη. Nacone. Vrbs Siciliæ ſecundùm Gentium-ſcriptorem. *Stephanum de vrbibus intelligere videtur, apud quem* Ναξώνη *per o paruum ſcribitur, vnde gentile Naconæus.*

Νακώνη. πόλις σικελίας κατὰ τὸν ἐθνικογράφον.

Νᾶμα. νᾶμα. *Latex.* Aqua. Potus. Locus fluentibus aquis rigatus.

Νᾶμα. ὕδωρ. ποτόν. τόπος κατάῤῥυτος ναματιαίοις ὕδασι.

Νάνακος. Nannacus. Vir priſcus ante Deucalionem. Hunc ante Deucalionem, Regem fuiſſe dicũt, qui futurum diluuium præſciens, omnibus in templum congregatis, cum lachrymis ſupplicauit. *i. Deũ ſuppliciter orauit, vt generis humani miſereretur.* Et prouerbium, à Nannaco. De rebus admodum vetuſtis, & antiquis.

Νάνακος. παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ τοῦ δευκαλίωνος. τοῦτον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ δευκαλίωνος. ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δακρύων ἱκέτευσε. καὶ παροιμία ἐπὶ νανάκου. ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν, καὶ ἀρχαίων. C

Νάννιον. Nannium Apollodorus in *libro* de Meretricibus, hanc meretricem ait dictam eſſe capram, quòd Thallum (id eſt germen) cauponem deuoraſſet. Capræ enim germine delectantur. Eius etiam mentio fit in comœdia. Antiphanes verò iunior in *libro* de Meretricibus, Nannium ait proſcenium cognomine-vocari, quòd foris formoſior eſſe videretur.

Νάννιον. ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην ἑταίραν. διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔςι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμωδίᾳ. ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν νάννιον φησὶ, προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι. διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι. D

Νάννος. Nannus. Pumilio. Vocabulum hoc de paruis dici videtur, quòd ſuperiores corporis partes paruas habeant, & earum magnitudine ſint priuati. Nam corpora pumilionum propriè procumbunt, *& inclinantur* vt infantes. Quamobrem etiam ſuperiores partes habent *inferioribus* maiores, vt apud Neocliden, & Ariſtotelem traditur. Et Theophraſtus *dicit quendam* vt nannum, *ſiue pumilionem* habere magna pudenda. Pumiliones enim habent magna pudenda. Nanni verò dicuntur homines breui-ſtatura-præditi. Qui & *νανοφυεῖς vocantur apud Ariſtoph. in Pace. pag. 464. v. 25. Schol. annot. 9. vnde Suidas* Equi verò breues, ἶννοι, *lege* Ϝίννοι, *quod Æolicè ſcriptum per geminum F, vnde latinum Hinni Vide Heſych. in* Ἴννος, *vbi legendum Æolicè* Ϝίννος, *Hinnus.* Plerique de recentioribus hos *breues equos* ſcribunt ἴννους, *vocant* Ϝίννους, *per duplex Æolicum F vocem ſcribentes, Hinnos.*

Νάννος. ἐπὶ τῶν μικρῶν δοκεῖ, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν ἄνω, εἰρῆσθαι ἡ λέξις. κατακύπτει γὰρ τὰ κυρίως νάννα ὥσπερ καὶ τὰ βρέφη. ὡς καὶ μείζω τὰ ἄνω παρὰ νεοκλείδῃ καὶ ἀριστοτέλει. καὶ θεόφραστος. ὡς νάννον αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γὰρ νάννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. νάννοι δὲ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ νανοφυεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, ἶνοι, οἱ πλείους τῶν ὑστέρων γινοὺς τούτους γράφουσι. E

Νάξης. Νάξος. Naxus. vrbs. Et Naxius lapis, cos Cretenſis. Naxus enim *eſt* vrbs Cretæ. Is, qui ſcripſit Naxiam eſſe Cariæ vrbem, *cuius* ciuis *ſit* Naxienſis, & Naxiota, dicit etiam Naxum eſſe Siciliæ vrbem. *Intelligitur autem Stephanus de vrbibus.* Quinetiam *eſſe* Creticam *vrbem*, à qua Naxius lapis *ſit dictus.* Quem ſi per *i* ſcribas, *non Creticum: at* criticum dicit appellatum, vt κριτικὸς λίθος. i. criticus lapis, q. d. iudicandi-vim-habens, ponatur pro diiudicans, *diſcernens*, & demonſtrans, *quia Naxius lapis diiudicat, diſcernit, & demonſtrat quódnam ſit bonum, & quod malum, ac adulterinum metallum.* Naxus etiam eſt inſignis inſula, vna de Cycladibus, *dicta* vel à quodã Naxo, vel, à verbo νάξαι, quod eſt mactare, *immolare, ſacrificare.* Dicunt autem Naxias mulieres, quę degũt, illic,

Νάξης. πόλις. καὶ ναξία λίθος, ἡ κρητικὴ ἀκόνη. νάξος γὰρ πόλις κρήτης. ὁ γράψας ὅτι ναξία πόλις καρίας, ὁ πολίτης ναξιεὺς, καὶ ναξιώτης, λέγει καὶ ὅτι πόλις σικελίας νάξος. καὶ κρητικὴ δὲ, ἀφ' ἧς ἡ ναξία λίθος. ἢν εἰ διὰ τοῦ ι γράφεις, κριτικὴ εἰλῆφθαι λέγει, ἀντὶ τοῦ διακρίνουσα, καὶ φανεροῦσα. καὶ κυκλὰς δὲ νῆσος ἐπίσημος ἡ νάξος. ἡ ἀπό τινος νάξου, ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θῦσαι. φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ ναξίας γυναῖκας μό- F

A νας ὀκτάμηνα τίκτειν κατὰ δωρεὰν ἥρας. καὶ διόνυσος δέ φασιν οὕτως ἐτέχθη. καὶ κρήνη δὲ καθ' ἡρακλείδην ἐκεῖ, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς.

illic, ſolas, munere Iunonis, *fœ:ας* octimeſtres parere. Et Bacchus (vt aiũt) ita natus eſt, *octauo ſcilicet menſe.* Illic etiam (vt tradit Heraclides) eſt fons, ex quo vinum valde ſuaue fluit.

Ναξιουργεῖς κάνθαρες. πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι ἐν νάξῳ γινόμενα. ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἀκατίων εἴδη. κρατῖνος δὲ λέγει, ὅτι θαλασσοκρατοῦντες ποτὲ νάξιοι, ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις. ἢ οὕτω τῶν πλοίων τὰς εὑρούσας πόλεις τὰς ἀρχιτεκτονίας ἐποίουν οἱ
B πρότεροι ἐπωνύμους. οἷον τοὺς νῦν λέμβους, ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ τρόπου καὶ κνιδιουργεῖς ἀπὸ κνίδου. καὶ κέρκυρα ἀπὸ κερκύρας. καὶ πάρωνα, ἀπὸ πάρου. καὶ ἐν πειραιεῖ κανθάρου λιμήν. τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσίν. οὗτος ὁ κανθάρου. καὶ τὸ ἀφροδίσιον. καὶ κύκλῳ πέντε στοαί. ἀπὸ κανθάρου ἥρωος.

Ναξιουργὶς κάνθαρος. Cantharus in *inſula.* Naxo-factus. Canthari Naxiurges, naues erant ita dictæ, quòd in *inſula* Naxo factæ eſſent. Vt nunc Silphas vocant quædam nauicularum genera. Cratinus verò dicit Naxios quondam, cùm maris-imperio poti-rentur, his Cantharis vſos-fuiſſe. Vel illi priores, *ac veteres homines* ita nauibus imponebant nomen deſumptum ab vrbibus, quæ earum primam-fabricationem inueniſſent. Vt illos, qui nunc *vocãtur* Lembi, Naxiurgeis vocabant. Eadem verò de cauſa etiã Cnidiurgeis *naues* à Cnido, *vbi fabricatæ ſunt, appellant,* & Corcyra, à Corcyra *inſula,* & Paronem, à Paro. Fuit & in Piræeo Canthari portus. Tres enim ſunt *in eo* portus, iſte Canthari portus, & Aphrodiſium, *N. L.* & * : & circum-circa quinque porticus. *Dictus autem eſt Cantharus portus* à Cãtharo Heroe.

Ναός.

Ναός. Templum.

Ναπάται. πόλις λιβύης πρὸς τῇ αἰθιοπίᾳ. ὁ
C πολίτης, ναπαταῖος.

Ναπάται Napatæ. Vrbs Libyę prope Aethiopiam. Ciuis, Napatæus.

Νάπη. πόλις λέσβου. ὅθεν ἀπόλλων ναπαῖος. εἰσὶ δὲ καὶ ναπαῖοι ἠπειρῶται.

Νάπη. Nape. Vrbs Lesbi. Vnde Apollo Napæus. Sunt autem & Napæi Epirotæ.

Νάπις. πόλις σκυθίας.

Νάπις Napis. Vrbs Scythiæ.

Νάπος οὐδετέρως. καὶ νάπη θηλυκῶς. ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος, οἱονεὶ νάφη, ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δάσος ξενοφῶν δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, ὡς τὸ ἔδαφος. ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ, καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν ἀγνοοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

Νάπος, genere-neutro, & *νάπη* genere-fœmineo, montanus ſyluoſus locus, quaſi dicas *νάφη*, *Lucus, per ἀντίφρασιν,* quòd non habeat lucem, propter denſitatem *arborum, ſylua denſa, ſaltus.* Xenophon verò genere neutro dicit *τὸ νάπος*, vt *τὸ ἔδαφος*, ſolum, pauimentum. Vt Cùm duces fuiſſent in *neo, vel* ſaltu difficilem-tranſitum-habente, & magno, conſtiterunt ambigentes an ille ſaltus eſſet tranſeundus.

D

Νάπυ. σίνηπι, τὸ ὡς εἰπεῖν ἀφυὲς, ἤτοι κακοφυές. κἄβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν ἤγουν ἐπέβλεψε δριμὺ, καὶ ὀργίλον. δριμὺ γὰρ τὸ νάπυ. καὶ τὰς ὀφρῦς συνέστειλε.

Νάπυ Napy. Synapi. Quod (vt ita loquaris) mala natura-præditum *eſt Nau (vt docet Athenæus lib. τῶν δειπνοσοφιστῶν 9. pag. 182. l. 50. σίναπι λέγεσθαι, ὅτι σίνεται τοὺς ὦπας ἐν τῇ ὀδμῇ. Quia lædit oculos odore ſuo. Ariſtoph. Equitibus pag. 225. v. 8. Schol. annot. 8. & 9.* Et intuitus-eſt ſinapi, & frontem contraxit. Hoc eſt, acri, *toruo, truci,* ac iracundo vultu intuitus eſt. Sinapi enim *eſt* acre. Et ſupercilia contraxit, *corrugauit.*

Νάρβων. ἡ ναρβωνησία. ἐμπόριον, καὶ πόλις κελτική. ἔστι δὲ καὶ λίμνη ναρβωνῖτις. καὶ νάρβις, πόλις ἰλλυριῶν.

Νάρβων Narbo, ſiue Narboneſia. Narbonenſe forum. Emporium Narbonenſe. Et vrbs Gallica. Eſt & palus Narbonitis. Et Narbis, vrbs Illyriorum.

E Νάρδον μυρεψικὸν ἔλαιον, θηλυκῶς.

Νάρδον. Nardum. Genere-fœmineo. Vnguentarium oleum, *quod ſuauiſſimorum vnguentorum compoſitioni ſeruit.* Vt,

Καὶ ἐς κυανότριχα χαίτην,
Νάρδον ὑπὸ γλαυκῆς πλειομένην ὑάλου.

Et in cæruleo-colore-præditam
Comam effudit *nardum in cæruleo,* vel, viridi *incluſam vitro.*

Νάρθηξ. ζήτει ἐνταῦθα ὅτι ὁ νάρθηξ, ᾠκείωται τῷ μεθύστῳ, καὶ οὕτως ἐλαφρὸς διονύσῳ, καὶ τὸ, πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι. καὶ ὅτι νάρθηξ, νησίδιον ἐγγὺς φασὶ σάμου, ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσιν. οὗ ἐθνικὸν,
F ναρθηκουσαῖος, ἢ ναρθηκούσιος.

Νάρθηξ. Narthex. Quære hîc cur narthex *i. ferula, thyrſus* ebrio, & adeò leui Baccho ſit-dicatus-tanquam-res-propria. *Quærendum etiam cur dicatur &* illud, *quod legitur Epigrammatum lib. 1. pag. 12. epigr. 63.* Πολλοί τοι *v.* Multi profectò *ſunt* thyrſigeri, pauci verò Bacchi. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 227. aa. 6.* Narthex etiã (vt aiunt) *eſt* inſulula prope Samum, ad dextram nauigantibus, cuius gentile *nomen eſt,* Narthecuſæus, vel Narthecuſius. *In epigr.*

Καὶ πανακεῖται
Νάρθηκα κροτάφων πλάγκτορα νηπιάχων.

Et omnia-ſanantem
Ferulam, temporũ pererratricẽ infantiliũ. N. L.

Νάρκη. μυρμηκίασις. ἀριστοφάνης.

Νάρκη. Torpedo. Torpor. Affectus quidam, quo quis afficitur ita, quaſi formicas per corpus repentes, & diſcurſantes ſentirent. Q. d. formicatio. Ariſtophanes *in Veſpis. pag. 336. v. 12. & 13.*

Hei mihi. Quid nam tanquam torpedo, torpor *meam in manum effunditur,*

Et gladium non poſſum retinere?

Hîc *ad huius loci intelligentiam* confert & ipſa intellectio piſciculi torpedinis,& affectus,qui propter ipſum *ſentitur. Nam torpedo,marinus piſcis, piſcatori torporem per fasciculum immittit,adeò vt eum dimittere cogatur,torpore victus.*

Οἴμοι, τί πέπονθα. ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται, A

Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν.

Συντελεῖ ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἰχθυδίου τῆς νάρκης,καὶ τὸ κατ᾽ αὐτὴν πάθος.

N O T Æ.

Οἴμοι.] Ariſtoph. in Veſpis.pag.336.v.12. Sic habet,

Οἴμοι. τί πέπονθ᾽ ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται &c. .

B

Νάρμαλις.Narmalis. Vrbs Piſidiæ,vt Cabalis.

Νάρμαλις.πόλις πισιδίας,ὡς κάβαλις.

Νάρυξ.Naryx. Vrbs, quæ genere fœmineo dici fertur,quæ & Narycium, & Naryce, vnde Locrus Aiax.*Virgil. Æn.lib.3.pag.177.v.27. Hic & Narycij poſuerunt mœnia Locri.*

Νάρυξ. πόλις ἰσορεῖται θηλυκῶς λεγομένη. ἡ καὶ ναρύκιον, καὶ ναρύκη. ἐξ ἧς ἦν ὁ λοκρὸς αἴας.

Νάρωνος. *Naro*.Naronis. Nomen proprium.

Νάρωνος.ὄνομα κύριον.

Ναρσῆς.Narſes.Dux Romanorum,prudentiſſimus & ad geſ-gerendas-aptiſſimus, *vel, in rebus gerendis acerrimus*, & qui norat ad quemuis caſum, *ac ad quoduis repentinum negocium* ſe accommodare. Eruditione verò non magna præditus fuit, nec eloquétiæ ſtuduerat.Hic tamen ingenij dexteritate *præſtabat,&* inſignis erat. Et ſua conſilia verbis explicare commodè poterat, quamuis eſſet exectus, & in regia delicatiſſimè educatus. Fuit etiam breui ſtatura, & in tenuitate vitam tranſegerat.*i. & tenuiſſimo corpore præditus erat.*Tantam verò fortitudinem,&magnitudinem-animi habebat, vt profectò fidem omnem ſuperaret.Fuit ſub Iuſtiniano.

Ναρσῆς στρατηγὸς ῥωμαίων. διέφερεν ἐς τὰ μάλιστα,καὶ δραστήριος,καὶ δεινὸς ἁρμόσασθαι τῷ παρεμπίπτοντι. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ, οὔτοι μάλα μετῆν, οὐδὲ τὰ τῆς εὐγλωττίας ἐπεφρόντιστο.φύσεως δὲ ὅγε δεξιότητι διέπρεπε.καὶ διαδηλῶσαι οἷός τε ἦν λόγῳ τὰ βεβουλευμένα, καὶ ταῦτα τομίας γε ὤν, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ξυμφερόντα τὰ ἀνατεθραμμένος.ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχὺ, καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιῃτημένος.τὸ δὲ ἀνδρεῖον, καὶ μεγαλουργὸν εἰς τοσοῦτον ἐνέκειτο, ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιστεῖσθαι. ἦν ἐπὶ ἰουστινιανοῦ. C

Νασάμωνος. *Naſamon.* Naſamônis. Nomen proprium.

Νασάμωνος.ὄνομα κύριον.

Νασαμών. Naſamon. *Nomen viri proprium*, à quo Naſamones,gens Libyæ.

Νασαμών.ἐξ οὗ νασαμῶνες ἔθνος λιβύης. D

Ναστόν.*Congeſtum.* Dēſum. Plenum. Refertū. Quod ſub ſe nihil habet leue. Differt autem ab eo.quod eſt *μανόν*. Nam *τὸ μανὸν eſt* rarum, & laxum,vel ſurſumtendens, vt flamma. Ναστὸς verò genere-maſculeo, placenta. vel calidus panis cum oleo. Ariſtophanes Pluto.*pag.*53.*v.*10.*Illic metri cauſa lege,* ἥκεν γάρ. Veniebat enim ad te placenta bene piſta.Et ναστὸς quidem acuto notatum accentu talem habet ſignificationē. Cuius *vocabuli* thema *legitur* in Odyſſea, νάσσω. *Euſtath.pag.*1904.33.παρὰ τὸ νάσσω.μ.νάσω.τὸ συμπλῶ. *compilo, ſtipo, denſo: &c.* Νάστος vero grauitonè, vrbs Thraciæ,quæ dicebatur & Νεστός. Naſtus, & Neſtus.

Ναστόν. πυκνόν. πλῆρες. μεστόν. μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. διαφέρει δὲ τοῦ μανοῦ. τὸ γὰρ μανὸν, ἀραιὸν,χαῦνον. ἢ ἀνωφερὲς,ὡς φλόξ. ναστὸς δὲ ἀρσενικῶς. πλακοῦς· ἢ θερμὸς ἄρτος μετ᾽ ἐλαίου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἧκε γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος. καὶ τοιοῦτον μὲν, ὁ ἐν ὀξείᾳ τάσει ναστός. οὗ θέμα τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ νάσσεσθαι. νάστος μέντοι βαρυτόνως, πόλις θρᾴκης. ἢ ἐλέγετο καὶ νεστός. E

Ναυάγιον.Apud Thucydidem neutro quidem genere *dicitur*, quum aliqua *nauis* pars eſt-fracta, vt gubernaculum,vel aliquid huiuſmodi. *Nauis fragmenta Naufragij tabula.* Ναυαγία verò,fœmineo-genere,tota ipſius nauis perditio, *totius nauis perditio, vel interitus,vel amiſſio. Naufragium. Conſule Thucyd.Græcolat.Ind.*

Ναυάγιον παρὰ θουκυδίδῃ. οὐδετέρως μὲν ὅταν τι τῆς νεὼς ἀποκλασθῇ. οἷον πηδάλιον. ἤ τι τοιοῦτον. ναυαγία δὲ θηλυκῶς, πᾶσα ἡ τῆς νεὼς ἀπώλεια.

Ναυαγίων Naufragiorum. *Et per tranſlationem apud Sophoclem in Electra.pag.*114.*ver.*7.8.9. *vocabulum hoc de curruum inter ſe colliſorum fragmentis, vel fractione,de curulibus naufragiis dicitur,& ſumitur pro* πτωμάτων.q.d.caſuum,cadauerum, ruinarum, vt, Et F hinc alius *currus currum* alium ob vnum *concurſus,& colliſionis* malum,Frangebat,& *cum altero colliſus* corruebat.Totus autem implebatur,*refertus erat* Criſſæus campus naufragiis equeſtribus,*curulibus.*

Ναυαγίων.πτωμάτων.ἐξ ἑνὸς κακοῦ,πᾶν ἐπίμπλατο ναυαγίων πεδίον.

N O T Æ.

Ναυαγίων.] Sophocles in Electra.pag.114.v.7.8.9.

Κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλῳ ἐξ ἑνὸς κακοῦ,
Ἔθραυε,κἀνέπιπτε.πᾶν δ᾽ ἐπίμπλατο

A Ναυαγίων Κειοσαίων ἱστικῶν πλῆθος,

Schol. ναυαγίων.] τῶν πλωμάτων.

Ναύαρχος. ὁ τῶν νεῶν ἄρχων.

Ναυαγῶ. αἰτιατικῇ.

Ναυάρχῳ. δοτικῇ.

Ναυάτος. οὗτος πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίας, διεκρίθη. ἐπειδὴ κορνήλιος ὁ ἐπί-
B σκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πιστοὺς ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν διακριθεὶς, καὶ εἰς ἐπίσκοπον παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς, ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μυστήρια. ἀλλὰ προτρέπειν μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ συγχώρησιν, ἐπιτρέπειν θεῷ τῷ δυναμένῳ, καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα.
C τοιαύτας ἐπιστολὰς κατ᾽ ἐπαρχίας δεχόμενοι, πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη ἐποιοῦντο τῶν δηλουμένων τὰς κρίσεις. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐδήλου μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πεποιηκότας, τοῖς μὲν, ἐδόκει πικρὰ, καὶ ἀπηνὴς εἶναι ἡ τοῦ κανόνος ἔκθεσις. οἱ δὲ, ὡς δίκαιον αὐτὸν, καὶ ὀρθοῦντα τὴν πολιτείαν ἐδέχοντο. ἐν τοσούτῳ δὲ τούτου νικωμένου, ἐπικαταλαμβάνει τὰ κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμματα, τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν, ἐπαγγελλόμενα τὴν συγχώρησιν. οὕτω δὲ ἀμ-
D φοτέρων ἐπιστελλόντων τἀναντία, καὶ ἐκ τῶν θείων ὀχυρούντων, ἃ ἑκάτεροι ἔλεγον, ἕκαστος κατ᾽ ἔθος εἰς τοῦτο ἔτρεψεν, εἰς ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν. ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες, δραξάμενοι τῆς τότε δοθείσης συγχωρήσεως, καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ αὐτῇ συνεχρήσαντο. ἀλλὰ ναυάτος ἐπὶ οὐάλεντος τοῦ βασιλέως διωγμὸν κινήσαντος κατὰ χριστιανῶν, ἐμαρτύρησε.
E

Ναύαρχος. Nauarchus. Nauium-præfectus. Claſſis-Prætor.

Ναυαγῶ. Accuſatiuo. Nauem-frango. Naufragium-facio, vel patior.

Ναυάρχῳ. Datiuo. Claſſi-præſum. Claſſis-præſectus-ſum.

Ναυάτος. Ναύατος *vel* Νοβάτος. Nouatus. Hic, cùm eſſet Eccleſiæ Romanæ presbyter, *ab ea* diſceſſit, *ſéque ſeparauit, vel, ſeceſſionem fecit.* poſtquàm Cornelius Epiſcopus, illos fideles, qui *Gentium Diis* ſacrificarant, in illa perſecutione, quam Imperator Decius contra Eccleſiam mouerat, ad communionem recepit. Ob hanc igitur cauſam ſeceſſione-facta, & Epiſcopus ab illis Epiſcopis, qui in eadem cum illo ſententia erant, electus, *omnibus* Eccleſiis, quæ vbique *terrarum erant*, ſcripſit, ne ad myſteria admitterent illos, qui *Gentium Diis* ſacrificarant: ſed ipſos quidem ad pœnitentiam adhortarentur, veniam verò *peccatorúmque remiſsionem* Deo omnipotenti, & peccata condonandi, *ac remittendi* poteſtatem habenti permitterent, *& commendarent.* Has epiſtolas cùm prouinciales, *vel Eccleſiæ, quæ ſingulis in prouinciis erant*, accepiſſent, pro ſuis *quique* moribus iudicia faciebant de iis, quæ *per illas epiſtolas ipſis* ſignificabantur. Quia enim ille ſignificabat, *Ἐδήλου* non oportere myſteriis dignos-iudicare. *ad myſteria, & ſacramenta admittere* illos, qui poſt baptiſmum cõmiſiſſent peccatum ad mortem *deducens, & (vt vulgò vocatur) mortale*, aliis quidem videbatur acerba, & crudelis eſſe iſta Canonis expoſitio. Alij verò illum, vt iuſtum, & eum, qui *Chriſtianam* Rempub. erigeret, recipiebant. Interea verò dùm hoc vinceret, *dum hoc agitaretur, & hæc ſententia cæteras ſuperaret*, ſuperueniunt Cornelij Epiſcopi literæ, quæ *peccatorum* remiſſionem pollicebantur illis, qui poſt baptiſmum peccaſſent. Cùm igitur ambo, contraria ſic ſcriberent, & diuinis ſcriptis munirent, quæ vterque dicebat, vnus quiſque de more ad id ſe conuertit, *id amplexus eſt*, ad quod & antè magis inclinabat. Quotquot enim *erant* amantes-peccatorum, *vel, ad-peccandum-propenſi*, illam *peccatorum* veniam tũc datam amplexi, in poſterum etiam tẽpus ea in quouis peccato ſunt abuſi. *Ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ, vel ἐς πᾶσαν ἁμαρτίαν.* Sed Nouatus ſub Valente Imperatorẽ, qui perſecutionem contra Chriſtianos commouerat, martyrium-obiit.

Ναυατιανοὶ αἱρεσιῶται. τὰ ναυάτου φρονοῦντες. καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος σισίννιος. ἐλλόγιμος, καὶ ἱερῶν βιβλίων ἐπιστήμων, καὶ κρείττων διαβολῆς. περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς, καὶ ποικίλος. ἐρωτώμενος γὰρ διὰ τί δὶς τῆς ἡμέρας λούοιτο. ὅτι μὴ τρίτον ἔφη φθάνω. ἐπεὶ δὲ καὶ λευκῇ ἐσθῆτι χρώμενον ἐπέσκωψέ τις αὐτὸν τῶν ἀπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. ἔφη πρὸς αὐτόν. σὺ οὖν
F εἰπὲ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι; τοῦ δὲ, ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν, ἔφη. σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ ἐμοὶ δὲ καὶ σολομὼν ὁ σοφώτατος, ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκὰ λέγων παραινεῖ. καὶ αὐτὸς ὁ χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος, μωσῆν τε καὶ ἠλίαν, τοιούτους δείκνυσι τοῖς ἀποστό-

Ναυατιανοὶ αἱρεσιῶται. Νοβατιανοὶ αἱρεσιῶται. Nouatiani hæretici, qui Nouati ſententiam ſequuntur. Horum autem fuit Epiſcopus Siſinnius, vir clarus, & ſacrarum literarum peritus, & *omni* criminatione ſuperior, *& inculpatus*: ſed in ipſa victus-ratione delicatus, & varius. Interrogatus enim cur bis lauaret, Quia (inquit) ter *me lauare* non poſſum commodè, *vel, ſat cito.* Cùm etiam quidam ex Eccleſia Catholica ipſum alba veſte vtentem deriſiſſet, dixit ad eũ. Ergo dic, vbinam dictum-eſt veſtem nigram eſſe induendam? Cùm autem ille dubitaret, *ac heſitaret, ille* ſubiiciens, dixit, Tu quidem hoc nunquam demonſtrare poteris. Mihi verò Solomon etiam ille ſapientiſſimus ſuadet, *vt hoc faciam*, quum dicit, Veſtimenta tua candida ſint. Ipſe etiam Chriſtus albatus, *ſiue alba-veſte-indutus* in Euangelio apparens, Moſem, & Heliam tales oſtendit Apoſtolis. Quin-

etiam alia multa ab eo feſtiuè dicta-ſunt.

λοις.οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίεντα αὐτῷ εἴρηται. A

Nαυί.Naui.Nomen proprium.

Ναυί.ὄνομα κύριον.

Ναυηγός. Nauis-ductor. Hoc autem communiter *dicitur*.Ipſa verò poeſis ita ſcribit,*& vocat* eum,qui-naufragium-fecit.

Ναυηγός. ὁ τῆς νηὸς ἀρχηγός. τοῦτο δὲ κοινῶς. ἡ δὲ ποίησις, καὶ τὸν ναυαγήσαντα οὕτω γράφει.

Ναυάτης.Vector.Vel nauta. Vt,Illos, qui pedites, loco nautarum proficiſcebantur, & qui grauis-armaturæ-genere magis erant-addicti,quàm nautico. *Pro,Qui pedibus,non nauibus iter faciebant, & pedeſtri militiæ magis erant deditι,quàm nauticæ.Apud Sophoclem in Philoctete.pag.386.f. ſcribitur* ναυβάτῃ στόλῳ. *& pag.404.f.* νεὼς ναυβάτης.

Ναυβάτης.ἐπιβάτης.ἡ ναύτης.πεζοὺς δὲ αὐτὶ ναυβατῶν πορευομένους,καὶ ὁπλιτικῷ προσέχοντας μᾶλλον,ἢ ναυτικῷ. B

Ναύκιοι.Naucij.Gens.

Ναύκιοι.ἔθνος.

Ναύκληρος.Nauclerus. Hyperides hoc nomine vſus-eſt non ſolùm vt conſuetudo *ſumit*: ſed etiã pro eo,qui mercede conductus-eſt, vt exigat, *& colligat* locatarum-ædium-precia,*vel,inquilinatus precia*; vel domos,vel congregationem-domuum.*N.L fortaſſe familias ipſas,aut familiarum congregatarum multitudinem intelligit, quas nauclerus aliquò vehit.* ναύκληρος. *Nauis gubernator,qui vulgò nauis patronus vocatur.Nauicularius,& Nauicularior Cic.*

Ναύκληρος. ὑπερίδης, οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας,ἢ συνοικίας.

Ναυκραρικά. Naucrarica.Demoſthenes in *oratione* contra Timocratem *pag.467.f. vocat* χρήματα ναυκραρικά.Sed vide ne fortaſſe meliùs in Atticianis ſcribatur ναυκρατικά,Naucratica.Vt ſit *nomen deductum* à naucratico nauigio,vel à Naucratitis in *eo* nauigantibus.Nam Naucratis olim fuit Aegypti forum,*ſiue mercatus,& emporium*.Si verò ſit.*i.legatur* ναυκραρικά, erunt, *& intelligentur bona, vel pecunia* Principum. Olim enim ipſos principes vocabant Ναυκράρους.i. Naucraros,vt declarat Herodotus Hiſtoriarum lib. 5.*pag*.197.26. *Conſule noſtrum Ion. Lex. vbi hæc de re pluribus*.Fortaſſe verò τὸ ναυκραρικὰ dictum-eſt ἀπὸ τῆς ναὸς,εἶτε νεὼς κραίρας.i.ab erecto nauis capite. *Nam(vt ait Euſtath.*κραῖρα,ὀρθία κεφαλὴ,κέρατι κέρα αἰρομένων *AE.P.*κραῖρα,ἐκ τοῦ κέραιρα,*per ſyncopen formatum. Hoc verò,* παρὰ τὸ κάρα,τουτέστι τὴν κεφαλὴν,αἴρειν,*attollere,vel erigere caput. Per quandam igitur* ἀναλογίαν, *& ſimilitudinem à rebus nauticis petitam,ipſi Reipub. Principes,& Magiſtratus* Ναύκραροι *vocabuntur,quòd in ipſa Reipub.naui caput erigant,ac erectum habeant,vt potè nauis capita,rectores,gubernatores,& Principes, ac Magiſtratus. Quare* ναυκραρικὰ χρήματα *dicentur pecunia,quæ Naucraris.i.Reipub. Magiſtratibus, & Principibus dantur pro ſtipendio,præmióque laborum,quos in Reip.adminiſtratione ſubeunt,& tolerant.*

Ναυκραρικά. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς ἀττικιανοῖς ναυκρατικά. ἵνα ἡ ἀπὸ ναυκρατικοῦ πλοίου,ἢ ναυκρατιτῶν ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ ναύκρατις τοπαλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς αἰγύπτου. εἰ δὲ ἦν ναυκραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων. ναυκράρους γὰρ τοπαλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον. ὡς ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ ἱστοριῶν δηλοῖ. ἴσως παρὰ τὴν τῆς νεὼς κραίραν εἴρηται τὸ ναυκραρικά. C D

Ναύκρατις. Naucratis. Hæc vrbs Aegypti Mileſiis condita*fuit*,cùm maris-imperium-obtinerent. Huius ciuis fuit ille ſapiens Athenæus. Et τὴν Ναύκρατιν *in accuſatiuo ſingulari dicitur. Sic enim videtur legendum.*

Ναύκρατις. πόλις αὕτη αἰγύπτου ὑπὸ μιλησίων οἰκισθεῖσα ὁπηνίκα ἐθαλαττοκράτουν. ταύτης πολίτης ὁ σοφὸς ἀθήναιος. καὶ τὴν ναύκρατιν.

Ναῦλος. Naulus. Naulum. Portorium. Vecturæ precium. *Et in accuſatiuo ſingulari* τὸν ναῦλον. Genere-maſculeo *dicitur* ὁ ναῦλος.vt, Et naulus nobis nauis debetur.Et Ariſtoph.*in Ranis.pag*.141.*v*.19.*Schol.annot*.7.Redde,*perſolue* naulum.*i.vecturæ precium*.

Ναῦλος. τὸν ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος. καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται. καὶ ἀριστοφάνης. ἀπόδος τὸν ναῦλον. E

Ναύλοχος. Naues-in-inſidiis-collocatas-habens. *Vel eſt portus epithetum, Naues in ſtatione tanquam in lecto quodam habens*.Tranquillus *locus, & aeri ſerenæ, & tranquillo expoſitus*, in quo naues inſidiantur, vel quieſcunt.*tanquam in lecto quodam*. Vt,Ille verò iuſſit naues in *mentum* cubitis.*i.in promontoriis cubiti ſpeciem,& figuram habentibus*,latentes ſtationem habere, *clàm inſidiari*, cùm verò ſenſiſſent *hoſtium aduentum*, ipſum pontem iungere,& quàm celerrimè tranſire.*L.* αὐτὴν τὴν γέφυραν. Apud Herodotum verò ἡ εὐδία,*q.d. Aeris tranquillitas, eſt* portus. Sic & apud Homerum. F

Ναύλοχος. εὔδιον. ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσιν, ἢ ἀναπαύονται. ὁ δὲ, ναῦς προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθανούσας. ἐπειδὰν δὲ αἴσθωνται, ζεῦξαι ἐκέλευσεν αὐτὸν τὴν γέφυραν, καὶ διαβαίνειν ὡς τάχιστα. παρὰ δὲ ἡροδότῳ λιμὴν, ἡ εὐδία. οὕτω καὶ παρ' ὁμήρῳ.

Ναυλοχῶ.Naues-in-inſidiis-colloco. Vel in ſtatione quieſcendi cauſa conſtituo.

Ναυλοχῶ.τὸ τὰς ναῦς ἐνεδρεύω,ἢ ἀναπαύω καθιστῶν.

Ναύμαχα. *ſub*.δόρατα,*vel poet*.δούρατα.Longæ haſtę, vt vel ex ipſis nauibus pugnare poſſis *his vtens*. Sic & Homerus proparoxytonè: ſed ναυμάχος ἀνὴρ.i.Vir ex-naue-pugnans, in penultima notatur *acuto.i.pa-*

Ναύμαχα. μακρὰ δόρατα. ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. οὕτω καὶ ὅμηρος προπαροξυτόνως. ὁ μὲν τοι ναυμάχος ἀνὴρ, περὶ μιᾶς το-

ροξυτονῶ

A νοῦται.

βαρύτονὲ ſcribitur. Verba ſonant, ante vnam, ſyllabam vltimam ſcilicet, accentu-notatur, ſcil. acuto.

Ναυμαχησείοντες. πρὸς ναυμαχίαν ἑτοίμως ἔχοντες. ἢ ἐρῶντες τοῦ ναυμαχῆσαι. ἐπιθυμίαν ἔχοντες ναυμαχίας.

Ναυμαχησείοντες. Ad-nauale-prælium-parati. Vel nauale-prælium-committere cupientes. Naualis-prælij-cupiditate-flagrantes.

Ναυμάχιον. ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι, καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν, καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν νόμων, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ὄφλημα ναυμάχιον ἐκαλεῖτο.

Ναυμάχιον Vt recuſatæ militiæ, & aciei deſertæ & armorum abiectorum pœnæ legibus ſtatutæ erant, ſic etiam naualis prælij detrectati *certa pœna erant conſtituta, & certa mulcta perſoluebatur.* Hoc autem debitum, *hæc mulcta* vocabatur Naumachium, *qua mulcta mulctabantur illi, qui nauale prælium committere noluiſſent.*

B

Ναυμαχῶ. δοτικῇ. κερκυραίοις τε, καὶ πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχήσετε. αἰτιατικῇ δὲ, πρῶτον μὲν τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον.

Ναυμαχῶ. Datiuo. Nauale-prælium-committo. Vt, cum Corcyræis, & Peloponneſiis ſimul nauale-prælium committetis. At accuſatiuo *gaudet hoc verbũ, quum eſt coniunctum cum præpoſitione κατά. Vt,* Primùm quidem regiam claſſem nauali-prælio-ſuperauit, *& debellauit.*

Ναύπακτος. πόλις αἰτωλική. ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ναυπηγίας τῶν ἡρακλειδῶν, πρὶν ἢ κατασχεῖν τὴν πελοπόννησον. ὁ πολίτης, ναυπάκτιος.

Ναύπακτος. Naupactus. Vrbs Aetolica, *quæ ſic vocatur* à nauium-fabricatione ab Heraclidis illic facta. *id eſt, quòd Heraclidæ naues illic fabricaſſent,* antequàm Peloponneſum occupaſſent. Ciuis. Naupactius *vocatur.*

C Ναυπλία. πόλις ἄργους παρὰ τὸ ναυσὶ προσπλεῖσθαι. οἱ πολῖται, ναυπλιεῖς.

Ναυπλία. Nauplia. Vrbs Argiua. *Sic autem dicta,* quòd nauibus ad eam appellatur. Ipſi ciues, Nauplienſes *vocantur.*

Ναύπλιος. ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόσοδος.

Ναύπλιος. Nauplius, maris incrementum.

Ναῦς. ἀῤῥιανός. τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς περῶν τὸν ποταμὸν, ν΄ ναῦς εἶχε, τέσσαρες δὲ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικά, αἵ τινες καὶ τὴν στρατηγίδα κάλοις μακροῖς ἐξηρτημένην ἐφεῖλκον. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τριήρη μάλιστα. εὖρος δὲ καὶ βάθος καθ᾽ ὁλκάδα, ὅσον μεγίστη νικομηδίς, ἢ D αἰγυπτία. ἐν ᾗ ἐπεποίητο βασιλεῖ ἀποχρῶντα ἐνδιαιτήματα. αὕτη δὲ, τά τε ἀκροστόλια ἔφερε, καὶ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ἱστίων τὸ βασιλικὸν ὄνομα, καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γεραίρεται χρυσῷ ἐγκεχαραγμένα. νενέμητο δὲ τρίχα τὸ πᾶν ναυτικόν, ὡς μὴ τῷ ξυνεχεῖ πλόῳ ταράττοιντο.

Ναῦς. Nauis. Arrianus. Traianus Imperator flumẽ traiiciens, 50. naues habebat. Quatuor verò ferebant Imperatoria ſigna, quæ *nauem* etiam imperatoriam funibus longis alligatam attrahebant. Illa verò nauis, longitudinem quidem habebat maximè vt triremis, latitudinem verò, & profunditatem, vt oneraria *nauis*, cuiuſmodi *fuit* illa maxima Nicomedea, vel Aegyptiaca *nauis*, in qua Imperatori confecta erant conclauia, quot ſatis eſſent. Hæc autem, & ipſa nauium ornamenta, *quæ in ſummis earum partibus poni ſolebant, quæ Feſtus vocat apluſtria; vel (vt alij malunt) apluſtra,* ferebat, & in ſummis velis Imperatorium nomen, & cætera ornamenta, quibus Imperator honoratur, auro inſculpta *erant.* Tota verò claſſis trifariam erat diuiſa, ne continua nauigatione *naues* turbarentur.

Ναυσικάα. ὄνομα κύριον. μέμνηται ὅμηρος ναυσικάας φαιακικῆς βασιλικῆς παιδὸς προσφυῶς τῇ χώρᾳ. ἐπεὶ ναυτικώτατοι ὄντες, ἐπέχρισαν ταῖς ναυσὶ πίσσαν πρὸς ἀσφάλειαν.

Ναυσικάα. Nauſicaa. Nomen proprium. Meminit Homerus Nauſicaæ Phæaciæ, regiæ puellæ, conuenienter illi regioni. *i. quæ nomen illi regioni conueniens habebat.* Nam *Phæaces*, cum eſſent rerũ nauticarum ſtudioſiſſimi, naues accenſa pice perungebant, ad E *earum* incolumitatem, *& firmitudinem, vt aëris, & tempeſtatum iniurias faciliùs reſiſterent, ac tutiores eſſent.*

Ναυσικράτης. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, ναύκληροι. πέρσις.

Ναυσικράτης. Nauſicrates. Comicus. Ex eius fabulis ſunt, Naucleri. Perſis.

Ναυκράτην μέν τοι εἰπεῖν ἐφίλησέ τις ἐπὶ ἐχενηΐδος φάναι. ὡς τοῦτ᾽ ἔστιν ναῦν κρατεῖν, καὶ ἐπέχειν νῆα. ὅθεν ἡ ἐχενηΐς. καὶ ναῦν κρατεῖν. ὅθεν ὁ ναυκράτης.

Ναυκράτην. Naucratem tamen quidam non dubitauit dicere de echeneide dici. *i. de piſciculo, qui remora vocatur, quòd nauem quantumuis magnam, & remis, veliſque concitatam ſiſtat, retineat, remoretur, retardet.* Quod idem ſit ναῦν κρατεῖν. i. nauem retinere, & ἐπέχειν νῆα, nauem inhibere, retinere. Vnde *dicta* ἐχενηΐς. i. Remora. Et ναῦν κρατεῖν, nauem retinere, vnde ὁ ναυκράτης. q. d. Nauis-retentor. *piſcis, qui nauem retinet, eiuſque curſum ſiſtit.*

F Ναῦς ἱκετεύει πέτρας. ἐπὶ τῶν πάνυ ἀναισθήτων ἡ παροιμία.

Ναῦς ἱκετεύει πέτρας. Nauis ſupplicat petræ. Hoc prouerbium de planè ſtupidis *dicitur. Apud Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. epl. 729. L.* Ἀνὴρ ἔοικε ναῦς ἱκετεύειν πέτρας. *Vir videbatur nauis ſupplicans ſcopulo.*

Ναυσίπορος ποταμός, ὑπὸ νηῶν περαιούμενος.

Ναυσίπορος ποταμός. Fluuius, qui nauibus traiicitur.

Ναῦ Νικομηδὶς.&c. Nauis Nicomedea & Prætoria, *vel Imperatoria*. Horum alterum quidem *nomen* deductum-eſt à loco, *ab vrbe ſcilicet Nicomedia, quæ eſt in Bithynia*. Alterum verò, *dictum eſt* ſecundùm dignitatem. *i. à dignitate ductum eſt. Nam ναῦς ϛρατηγὶς vocatur Prætoria, vel Imperatoria nauis, quæ Claſsis Prætorem, vel Imperatorem vehit. Hæc autem nomina, virorum dignitatem ſignificant.*

Ναῦς νικομηδὶς, καὶ ϛρατηγίς. Τούτων τὸ μὲν ἐκ τόπου παρῆκται. τὸ δὲ, κατὰ ἀξίωμα. A

Ναῦς παλαιά. Nauis antiqua mare non traiiciet. De iis, qui ad nullam rem ſunt vtiles. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 535. ad. 15. Nauis annoſa. &c.*

Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

Ναυθλώσομαι. *Ariſtoph. in Pace. pag. 438. v. 21. Schol. annot. 16. vnde Suid. u.* Naui-vehar. ναυθλώσασθαι propriè ſignificat nauem-mercede conducere. Nunc verò, nauem conſcendere, & naui-vehi.

Ναυθλώσομαι. ναυθλώσασθαι κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι, νῦν δὲ τὸ νεὼς ἐπιβήσεσθαι.

Ναύσων Ναυκράτει. Nauſon Naucrati. De iis, qui pariter inter-ſe reſpondent. Hoc autem Nauſon *eſt* nominis-fictio. *i. nomen confictum. Hæc verò Nauſon Naucrati dicuntur ſic*, vt illud ἀγαθῶν ἀγαθίδες. i. Bonorum glomi. Et λευκότεροι Λεύκωνος. Candidiores Leucone, q. d. ipſo candore candidiores. Hic autem character *eſt* epiſtolaris. *Hoc dicendi genus epiſtolis conuenit.* Vt ſi quis diceret Pompæus Pompilo *ſalutem dicit*. Vel Pompæus Pompilum alloquitur. Hæc autem figura parecheſin habet, & ſyllabarum ad ſyllabas alluſionem, & ſoni ſimilitudinem. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 596. ad. 2.*

Ναύσων ναυκράτει. ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποίησις δὲ τὸ, ναύσων. ὡς τὸ ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ λευκότεροι λεύκωνος. ἐπισολιμαῖος ὁ χαρακτήρ. ὡς καὶ εἴ τις εἴποι, πομπαῖος πομπίλῳ, ἢ πομπαῖος πομπίλον προσφωνεῖ. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα παρηχητικόν. B

Ναύσταθμον. Portum. Nauium-ſtationem. Nauale. Loca verò, *in quibus erant naues, cùm aliis rebus*, tum etiam pellibus muniebantur, ne *nauium* tabulata læderentur. Vel *hoc ideo dictum*, quia nauticus exercitus, vocatur ναύσταθμος. *Dicitur autem & g. m. ναύσταθμος. ὁ. & gen. n. ναύσταθμον. τό. Nauale. Portus. Nauium-ſtatio. claſsis.*

Ναύσταθμον. τὸν λιμένα. ἐφράττοντο δὲ καὶ δέρμασιν οἱ τόποι, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. ἢ ὅτι ὁ ναυτικὸς ϛρατὸς, ναύσταθμος καλεῖται. C

N O T Æ.

Ὁ ναυτικὸς ϛρατὸς ναύσταθμος καλεῖται.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 265. v. 9.

Πρὸς τὴν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις.

Schol. annot. 8. Πρὸς τὴν θεῶν.] ναύφρακτον. ἤτοι ναύσταθμον. &c. deinde, πῶς δὲ ναύφρακτον, τὴν ἐν ναυσὶ ϛρατιάν. οἷον οὐ τὴν ϛρατιὰν βλέπεις ἄλλην. ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς ῥίνεσσιν ὀφθαλμοὶ &c. vt apud Suidam in Ναύφρακτον βλέπεις. Et, ἐφράττοντο δὲ καὶ δερματίνοις τρόποις, πρὸς τὸ μὴ τρίβεσθαι τὰ σανιδώματα. &c. Sic etiam legendum apud Suidam; & τροποῖς ſcribendum. Veſtes autem, Naues autem muniebantur coriaceis loris, ne earum tabulata tererentur. τρόπος verò, ὀξυτόνως ſcriptum, eſt lorum, quo remus ad ſcalmum alligatur. Homerus Odyſſ. lib. 4. pag. 130. v. 10. & lib. 8. pag. 210. v. 5. dicit, D

Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι.

Aptarunt autem remos ad ſcalmos loris coriaceis.

Et, ἄλλως. ὁ ναυτικὸς ϛρατὸς, ναύφρακτος καλεῖται. &c. Sic apud Suidam ſcribe. Nauticus exercitus vocatur ναύφρακτος, q. d. Nauibus-ſeptus, & munitus, quia nauibus vehitur inſtructis, & munitis, & ipſe munitus, & armatus nauigat.

Ναυσολίαν. Nauigationem. Et verbum ναυστολῶ. Nauigo.

Ναυσολίαν. πλοῦν. καὶ ναυστολῶ ῥῆμα.

Ναύτης. Nauta. Et ille, qui nauem conſcendit, ac naui vehitur. Vector. i. qui naui vehitur. *Aliâs, qui naui vehit alium. Epigr. lib. 6. pag. 439. ep. 133.*

Ναύτης. καὶ ὁ ἐπιβάτης. E

Imaginem herniæ Baccho hic dedicaui,
Seruatus ex nautis quadraginta ſolus.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσῳ ὧδ' ἀνέθηκα,
Σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.

Ναυτιᾶν. Nauſeare. Propriè *ſignificat ob maris in nauigatione faſtidium*, in naui vomere.

Ναυτιᾶν. τὸ ἐν τῇ νηὶ κυρίως ἐμεῖν.

Ναυτικῶς. Nauticè. Nautarum-more. Vt, ναυτικῶς δανείζειν. Nautarum-more fœnerari, Pecuniam fœnori-dare. Vt, Aiunt Zenonem in Græciam iuiſſe, cùm vltra mille talenta haberet, & hæc nautarum-more *variis hominibus* fœneratum-eſſe. *Vuolfius, nautis mutuaſſe. Scribendum autem ὑπὲρ α τάλαντα.*

Ναυτικῶς δανείζειν. φασὶ Ζήνωνα ὑπὲρ α τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα. καὶ ταῦτα δανείζειν ναυτικῶς.

Ναυτιλία. Nauigatio.

Ναυτιλία ὁ πλοῦς. F

Ναυτιλλόμενος. Nauigans.

Ναυτιλλόμενοι. πλέων.

Ναυτίλος. Nautilus piſcis, *qui nauis ſpeciem habet*, & nauta.

Ναυτίλος. ὁ ἰχθὺς καὶ ὁ ναύτης.

Ναυτοδίκαι. Nautodicæ. Magiſtratus, qui naucleris, *&* nautis ius dicebant, & illis, qui in emporio, *vel in*

Ναυτοδίκαι. ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες, καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις.

A νοις, ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες ἐπὶ τῆς νεῶν φυλακῆς. ἄλλως. ἀρχή τις ἦν ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. κρατερὸς γοῦν φησὶν ἐάν δέ τις μὴ ἐξ ἀμφοῖν γονοῖν γεγονὼς φρατρίζῃ, διώκειν δὲ τῷ βουλομένῳ ἀθηναίων, εἰς δίκας εἰσί. λαγχάνειν δὲ τῇ ἔνῃ, καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.

nautico foro, & mercatu opus-faciebāt. Quemadmodum & Ναυφύλακες i. Nauium-custodes, *erant* quidā Magistratus, nauium custodiæ præfecti. Aliter. Nautodicæ erat Athenis quidam Magistratus, *qui de rebus nauticis cognoſcebat, & de nauclerorum, & nautarum controuerſiis iudicabat, liteſque componebat.* Craterus autem dicit, Si quis verò non ex vtroque genere, *non ex vtroque parente Atheniensi ciue* procreatus, in Phratorum ordine ſe ponat, *& pro vero ciue ſe gerat*, oporrere quemlibet de Athenienſibus, quibus ſunt iudicia, *talem hominem iudicio* perſequi, & apud Nautodicas vltimo menſis die litem ipſi intendere.

Ναῦφι. ἐν ταῖς ναυσί.

Ναῦφι. Nauibus. In nauibus.

B Ναύφρακτον βλέπεις. ἀριστοφάνης. πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις. ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν ταὶ κῶπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. ὥστε τὸ ναύφρακτον βλέπεις, αἴνιγμά ἐστι τὸ, τρανὲς, καὶ πλατὺ, καὶ μέγα βλέπεις.

Ναύφρακτον βλέπεις. Nauphracton tueris. *Claſſicum, vel more claſſis intueris. Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 596. ad. 98.* Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag. 265. v. 9. Schol. annot. 8. unde Suid.* Per Deos, homo, claſſicum intueris, *vel, Homo, per Deos, quiddam obtuere claſſicū.* Quia triremibus magni ſunt oculi. *i. magna quædam foramina ſpeciem quandam oculorum habentia*, per quos remis inſertis remigabant. Quamobrem hoc ναύφρακτον βλέπεις, eſt ænigma, *& dictum obſcurum*, quo ſignificatur, perſpicuum, & latum, & magnum intueris, *Idem autem hoc valet, ac ſi diceres, Oculis longè, latéque diductis, me contemplaris, & truci vultu me attentius intueris, & neſcio quid oculis minacibus mihi minitaris.*

Ναυφράκτῳ στρατῷ. τῷ συντεταγμένῳ καὶ C συμπεφραγμένῳ. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐν ἀρτεμισίῳ, καὶ σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ.

Ναυφράκτῳ στρατῷ. Nauali exercitu. *Exercitu* inſtructo, *vel, acie inſtructa nauigante*, & bene-munito, *vel, circumſepto*. Athenienſes enim maris-imperio-potiebantur, præcipuè poſt nauale-prælium ad Artemiſium, & Salamina commiſſum. *Ariſtoph. Equitib. pag. 221. v. 17. Schol. annot. 12. unde Suidas.*

Νάφθα. τρισγενὲς τοῦτο κοινῶς μὲν γὰρ ἡ νάφθα. παρὰ πλουτάρχῳ δὲ καὶ ὁ νάφθας. εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ νάφθα. οἱ μὲν ἕλληνες, μηδείας ἔλαιον ταύτην καλοῦσιν. οἱ δὲ μῆδοι, νάφθαν.

Νάφθα, Naphtha. *Nomen* hoc trium generum *eſt.* Nam communiter quidem *dicitur. f. g.* ἡ νάφθα. Apud Plutarchum verò *dicitur. g. m.* & ὁ νάφθας. Reperitur autem & neutro-genere τὸ νάφθα. Græci quidem, hanc oleum Medeæ vocant, Medi verò, naphthan. *Vide vulg. Lex.*

Ναχώρ. ὄνομα κύριον.

Ναχώρ. Nachor. Nomen proprium.

D

ΤΟ͂ Ν. ΜΕΤΑ ΤΟΥ͂ ΑΙ.

N. CVM AI.

Ναί. συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. ἔστι καὶ ὁρκωμοτικὸν μετὰ κειμωμένης ὀξείας. οἷον καὶ τὼ θεώ. τουτέστι μὰ ταὶ θεαί.

Ναί. Conſentientis *eſt* aduerbium. *Item concedentis, & affirmantis. Næ. Ita. Etiam. Sanè. Profectò.* Idem *eſt aduerbium* Iuri-iurando ſeruiens, cum acuto *accentu* poſito. *i. acuto notatum. L. κειμωμένης. at κοιμωμένης ſæpius. Quod iam parum commodum.* Vt, Ναὶ τὼ θεώ. Id eſt, Sanè per Deas. *Cererem, & Proſerpinam intelligere videtur, quod iuſiurandum olim fœminis erat familiare.*

Ναίεθος. ὄνομα ποταμοῦ.

Ναίεθος. Næthus. Nomen fluuij.

Ναιετάουσιν. οἰκοῦνται. ναίω. ναιέτης ναιετῶ E ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ. ναιετῶ, καὶ ναιετάω, καὶ ναιετάουσιν. ἐνεργητικὸν, ἀντὶ παθητικοῦ, τοῦ οἰκοῦνται.

Ναιετάουσιν. *Actiuum Atticè pro paſſiuo* ναιετῶνται. Habitantur. Incoluntur. ναίω. habito, incolo. ναιέτης. ου. ὁ. Habitator. Incola. ναιετάω. ῶ. Habito. Incolo. Vt κυνηγέτης. ου. ὁ. Venator. κυνηγετέω. ῶ. Venor. *Dicimus autem* ναιετῶ, & ναιετάω. *unde per contractionem* τὸ ναιετῶσι & ναιετάουσιν, actiuum pro paſſiuo ναιετῶνται, τουτέστιν οἰκοῦνται.

Ναίει. διατρίβει.

Ναίει. Habitat. Degit. Commoratur.

Ναὶ μὰ τόν. καὶ ναὶ μὰ τὸν, εἴγε τοῦ περσικοῦ τις ἐφάνη, τὸ ῥωμαϊκὸν ἅπαν διώλωλε.

Ναὶ μὰ τόν. *Conſule Ariſtoph. in Ranis. pag. 183. v. 23. Schol. annot. 5.* Μὰ τόν. Sanè per illum. *Sed reticetur reuerentiæ cauſa nomen Dei, per quem eſſet iurandum.* Vt, Sanè per illum *rerum humanarum inſpectorem, ac præſidem*, ſi quis ex Perſico *exercitu* appatuiſſet, totus *exercitus* Romanus periiſſet.

F Ναὶ μὰ τόν. ἁμαρτάνοντι ἐπέπληττε, καὶ ἀδικοῦντα ἤλεγχε, καὶ ἀνέστελλε τοῦ ἀδικεῖν πατρικῇ, ναὶ μὰ τὸν, ὁ γενναῖος τῇ παρρησίᾳ.

Ναὶ μὰ τόν. Sanè per illum. *Vel ſimpliciter, Sanè per.* Peccantem obiurgabat, & iniuſtè-facientem arguebat, & paterna dicendi-libertate, ſanè per, *profectò, vir* ille generoſus ab iniuria retrahebat.

Ναὶ μὰ τὸ. ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σύφαρ ἐμόν. ὅ ἐστι δέρμα. καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ. ναὶ τοῦτο δένδρον αὖον ἐόν. οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετῶς κατὰ τῶν

Ναὶ μὰ τὸ Sanè per hoc. Vt, Sanè per hoc rugoſum corium meum, hoc eſt, Per hanc rugoſam pellem meā. Callimachus in Hecale. Sanè per hanc arborē quamuis aridā exiſtentem. Antiqui non temere per

Deos iurabant:ſed per obuia quæque,vt & Menander,Teſtor Apollinem iſtum,& fores. Et Homerus *Iliad.* Α.*pag.*19.*v.*28.Sanè per hoc ſceptrum. Et Hecale dixit,Sanè per illum.nec ſubiicit Deum.Huiuſmodi autem figuræ, morúmque ratio.*i.Hoc autem orationis genus homines* ad pietatem concinnat, *& ad religionem,ac numinis diuini reuerentiam eos informat.* Et illud,Sanè per illas. Idem valet,ac ſi quis diceret, per Gratias.

Ναὶ μλὼ.Sanè profectò.Sanè reuera.

Ναὶ ναὶ μὰ μ.χ.Sanè,ſanè per papaueris virentem-herbam,*vel,virentem-comam.* Iuſiurandum deriſionis cauſâ.

Ναίουσιν.Habitant.Incolunt.

Ναίχι.Aduerbium conſenſus, *aſſenſus, vel conſentientis,& aſſentientis.*Næ.Certè.Sanè.Ita.Etiam.

N. CVM E.

Νέαι.Neę Inſula prope Lemnum.à verbo νέω.i. nato. Ad quam(vt aiunt) Hercules adnatauit. In qua (vt quidam tradunt) Philoctetes ab hydro morſus fuit.Nea verò,Myſiæ caſtellum. Gentile *nomen hinc deductum, eſt* Neæus.

Νεαλής.Propriè,recens-captus piſcis. Dicitur autē & recens ſalitus.*i.ſale-conditus.*Et recens-captus. *Et recentibus viribus præditus, recens, & integer viribus.* Appianus. Populum autem de muro *ſuos pugnantes* ſpectare,& fatigatis alios recentes ſubinde ſubmittere *dicebat.*Galli verò defeſſi, cum *recentibus,& iis,* qui viribus integris erant præditi, congreſſi, nullo-ordine-ſeruato,*effuſa fuga* fugiebant. Et Polybius. Hoſtes *intactos,&* viribus-integris-præditos, & recentes.

Νεάνδρεια.Neandria,vel Neandrium genere neutro, vrbs Troadis Helleſpontia, quam quidam Leandriam per L.perperam ſcribunt.

Νεανεία.Iuuenilis-inſolentia.Animi elatio.Superbia,*qualis in iuuentute plerunque cernitur.*

Νεανίας.Audax.Vel Iuuenis.Adoleſcens.

Νεανιεύεται. Iuuenis opera facit. Iuueniliter-agit. Iuuenum-more-viuit.

Νεανιεύματα. Iuuenilia facinora. Iuueniles-iactationes.Noua audaciæ-facinora.*Robuſta,ſtrenua, fortia facinora.*

Νεανικόν.Iuuenile.Pro,magnum,& quod iuuenem ſatiare poteſt.Ariſtophanes Pluto.*pag.*55.*v.*4.& 5.

Si mihi præbens panem aliquem bene piſtum
Dederis comedendum, & carnis-fruſtum iuuenile.

Νεανικῶς.Iuueniliter.Robuſtè.Strenuè.Generoſè. Ariſtophanes *in Veſpis.pag.*358.*v.*28. Et verberabat tunc me iuueniliter.*i.robuſtè, ſtrenuè,* puer, puer vocans.

Νεᾶνις.ἡ.παῖς ϑ.Puella.Iuuencula. *Ariſtoph. Lyſiſtrata.pag.*543.*v.*85.Deducitur à νέος,νεαὶ, vt ab ἄλκιμος,ἀλκιμαὶ.& *per ſyncopen,*ἀλκμαὶ.

Νεανισκεύεσθαι. Iuueneſcit.Adoleſcit.In-iuuētutem-ingreditur. *Plutarchus περὶ παίδων ἀγωγῆς. pag.* 31. οἱ παῖδες οἱ νεανισκευόμενοι. Amphis in Rheithris. Poſidippus Demotis.Eupolis Sphingibus.In Demis verò formauit verbum νεανισκεύειν,pro νεανισκεύεσθαι.Iuuenem-eſſe.Iuuenilem-ætatem-ingredi.*Dicit enim,*

Vxorem habentem valde pulchrámque, & bonam,

ϑεῶν ὤμνυον, ἀλλὰ κτ̀ τῶν προσυγχανόντων ὡς ὁ μένανδρος. μαρτύρομαι τὸν ἀπόλλω τοῦτον, καὶ τὰς θύρας. καὶ ὅμηρος. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. καὶ ἑκάλη εἶπε. ναὶ μὰ τόν. καὶ οὐκ ἐπάγει θεόν.ῥυθμίζει δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν τοιούτου σχήματός τε,ὁ ἔθους.καὶ τὸ,ναὶ μὰ τὰς.ὡς εἶπερ εἴποι τὶς,μὰ τὰς χάριτας.

Ναὶ μλὼ.ναὶ ὄντως.

Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην. ὅρκος ἐπὶ χλευασμοῦ. B

Ναίουσιν οἰκοῦσι.

Ναίχι.ἐπίρρημα συγκαταθέσεως.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Νέαι. νῆσος πλησίον λήμνου. παρὰ τὸ νέω, τὸ κολυμβῶ. ἣ προσενήξατό φασιν ἡρακλῆς. περὶ ἣν κατά τινας φιλοκτήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. νέα δὲ φρούριον μυσίας. ἐθνικὸν νεαῖος.

Νεαλής.κυρίως ὁ νεωστὶ ἑαλωκὼς ἰχθύς. λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἁλισθείς. καὶ ὁ νεωστὶ ἁλούς.ἀπτακός.τὸν δὲ δῆμον ἀπὸ τοῦ τείχους ὁρᾶν, καὶ τοῖς πονουμένοις ἑτέρους νεαλεῖς ἐπιπέμπειν ἀεί. οἱ δὲ κελτοὶ κεκμηκότες ἀκμῆσι συμπλεκόμενοι, ἔφευγον ἀτάκτως. καὶ πολύβιος. τοὺς πολεμίους ἀκεραίους ὄντας,καὶ νεαλεῖς. C

Νεάνδρεια. ἡ νεάνδρειον, οὐδετέρως, πόλις τρωάδος ἑλλησποντία. ἣν τινες διὰ τοῦ λ. λεάνδρειαν γράφουσι κακῶς. D

Νεανεία.ἡ ἔπαρσις.

Νεανίας.ἐπιθετικῶς.ἢ ὁ νέος.

Νεανιεύεται.νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανιεύματα.κομπάσματα. καινὰ τολμήματα.

Νεανικόν. αὐτὶ τοῦ μέγα, καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν.ἀριστοφάνης πλούτῳ. E

Εἴ μοι προσείσας ἄρτον τινὰ εὖ πεπεμμένον
Δοίης καταφαγεῖν,καὶ κρέας νεανικόν.

Νεανικῶς.ἰσχυρῶς.γενναίως.ἀριστοφάνης.κἄτυπτέ μ' ἐκεῖ νεανικῶς,παῖ παῖ καλῶν.

Νεᾶνις.παῖδος,ἐκ τοῦ νέος νεαί.ὡς ἄλκιμος, ἀλκιμαί.καὶ ἀλκμαί.

Νεανισκεύεται. ἄμφις ἐν ῥείθροις. ποσείδιππος δημόταις. εὔπολις σφιγξίν. ἰδίως δὲ ἐσχημάτικε τὸ νεανισκεύειν ἐν δήμοις. F

Γυναῖκα ἔχοντα μάλα καλήν τε καὶ ἀγαθήν.

A Αὕτη νεανισκεύοντος ἐπεθύμησέ μου. *Hæc in-iuuentutem-ingredientẽ concupiuit me.*

N O T AE.

Γυναῖκ' ἔχοντα.] Sic verſus iſte ſcribendus metri cauſa.

Γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλλήν τε, κἀγαθήν. Vel ita,

Γυναῖκα γὰρ εἶχεν μάλα καλλήν τε, κἀγαθήν.

Vxorem enim habebat valde formoſámque bonámque.

Νεάνθης. κυζικηνὸς ῥήτωρ. μαθητὴς φιλίσκου τοῦ μιλησίου.

Νεάπολις. πόλις. ἰταλικὴ διάσημος. ἐν ᾗ παρθενόπης ἵδρυται σειρῆνος ἄγαλμα. πολλαὶ

B δὲ καὶ ἄλλαι νεαπόλεις.

Νεαροί. νέοι. νήπιοι. καὶ νεαρώτεροι. παίδων νεαρώτεροι οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν τὰ τῇδε τὸ θεῖον.

Νέαρχος. οὗτος ξυνεστράτευσεν ἀλεξάνδρῳ. καὶ συγγραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι, κυβερνήτης ὤν.

Νεάτη. ἡ ἐσχάτη, καὶ νέατοι φθόγγοι χορδῆς μουσικῆς τελευταίας.

C

Νεάτη. ἡ ἐσχάτη. καὶ ἡ νήτη χορδὴ λεγομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ὑπάτης, καὶ τῆς μέσης.

Νέα χελιδών, ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς. ἀριστοφάνης ὄρνισιν.

Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, ἐπιλέγων τοιαυτί.

Σκέψασθε παῖδες. οὐχ ὁρᾶτ'; ὥρα. νέα χε-

D λιδών.

Οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

Νέβελ. ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ.

Νεβρείην κραδίην. βάβριος. πεινῶσα κερδώ, κραδίην δὲ νεβρείην.

E

Νεβρίζων. δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος. τινὲς ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένου. καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννῦντος νεβρίσιν, ἐπὶ τῷ νεβροὺς διασπᾶν κατά τινα ἄρρητον λόγον.

Νεβρίς. κισσῷ τὴν στέρνοις νεβρίδ' ἐναπτομένην.

Νεβρίς. ἐλάφου δέρμα, ἐν ἐπιγράμματι. ἄνθετό σοι κορύναν, καὶ νεβρίδας ἡμέτερος πάν.

F

Νεβρός ἐλάφου γέννημα οἱονεὶ νέον ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιόν, καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ, ὡς καὶ νεοπόρος τις ὤν. καὶ νεβρεία καρδία. βάβριος.

Νεάνθης. Neanthes. Cyzicenus orator, diſcipulus Philiſci Mileſij.

Νεάπολις. Neapolis, vrbs Italica, inſignis, in qua Parthenopes Sirenis ſtatua collocata-eſt. Sunt autem & aliæ multæ Neapoles. i. Nouæ-vrbes.

Νεαροί. Iuuenes. Infantes. Stolidi. & νεαρώτεροι. Stolidiores. Vt, Pueris ſtolidiores *ſunt*, qui dicunt Deum res iſtas *mortalium, res humanas* non intueri.

Νέαρχος. Nearchus. Iſte cum Alexandro militauit, & de Alexandro hiſtoriam conſcripſit. *L.* συνεγράψατο. Mentitus autem eſt, quòd ſe Nauarchum. i. Claſſis-præfectum eſſe ſcripſerit, cùm fuerit gubernator.

Νεάτη. Nouiſſima. Extrema *inſtrumenti muſici chorda, quæ ſonum acutum edit, & per craſin dicitur* νήτη. Et νέατοι φθόγγοι *vocantur acutiſſimi, &* nouiſſimi. i. extremi ſoni vltimæ chordæ muſicæ.

Νεάτη. Nouiſſima. Extrema, quæ *per craſin* & νήτη χορδὴ à Muſicis vocatur, ad differentiam ſummæ, & mediæ *chordæ*.

Νέα χελιδών. Noua hirundo. De iis, qui *verbis* aliquos decipiunt, Ariſtophanes Auibus *pag.* 212. *Conſule Scholia.*

Decipiebam enim coquos dicens talia,

Aſpicite pueri, non videtis? Ver adeſt. Nam venit *noua hirundo.*

Illi v. rò circumſpiciebant. Ego verò interea carnium fruſta ſurripiebam. Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 212. ad. 59.

Νέβελ. Nebel. Nomen proprium. Et Hebraici metri genus.

Νεβρείην κραδίην. Hinnuleum. *i. hinnuli* cor. *Hom. Il.* Λ. *pag* 29. *v.* 19. κραδίην ἐλάφοιο. *cor cerui dicit. De timidis, & ignauis.* Babrius. Eſuriens, *faméque preſſa* vulpes, cor verò hinnuleum *i. hinnuli, deuorat. Vide* Νεβρὶς *infra, vbi verſus integer cum altero ex eodem Babrio ponitur.*

Νεβρίζων. Pelle-ceruina-cingens. Demoſthenes pro Cteſiphonte. *pag.* 87. Quidam *hoc ab oratore dictum putant*, quòd ille, qui *ſacris aliquibus aliquem* initiat, ceruina-pelle ſit-indutus, & eos, qui *ſacris* initiantur, ceruinis-pellibus cingat, vt hinnulos dilacerent, ſecundùm quandam arcanam rationem.

Νεβρίς. Ceruina-pellis. *Epigram. lib.* 6. *pag.* 417. *epig.* 33 *L.* Κισσῷ τὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀνάπτομένην. Hedera pectoribus ceruinam-pellem annectens, *alligans.*

Νεβρίς. Cerui-pellis. Ceruina-pellis. *Epigr. lib.* 6. *pa.* 425. in epigr. 70. Dedicauit tibi clauam, & ceruinas-pelles noſter Pan.

Νεβρός. Hinnulus. Cerui fœtus. Quaſi dicas, ὁ νεοβόρος, καὶ ſυγκοπῇ νεβρός, τουτέστιν ὁ νέον ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιὼν, καὶ νεμόμενος. Qui recẽs ad pabulum exiit, & *qui pabulo recens* paſcitur. Affertur & altera huius vocis etymologia. *Dictus enim* νεβρὸς, *vt aliis placet*, quaſi νεοπόρος τις ὤν. i. quidam recens-profectus *ad pabulum, & per ſyncopen, & mutato* π *in* β, νεβρός. Et νεβρεία καρδία. Hinnuleum cor. *hinnuli cor.* Babrius.

Eſuriens, & famelica *vulpes, cor verò hinnu-leum*.i.hinnuli

Πεινῶσα κερδὼ, καρδίαν δὲ νεβρείαν A

Deuorat lapſum humi, *rapiens clàm*.

Λάπτει πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως.

Νεβρώδ. Nebrod. Nomen proprium. *illius*, ex quo Gigantes *nati ſunt*. *Vel, à quo Gigantes originem du-cunt*. Idem & Nebrodes *vocatur*. *Alij dicunt* Nemrod.

Νεβρώδ. ὄνομα κύριον ἀφ' οὗ οἱ γίγαντες. ὁ αὐτὸς καὶ νεβρώδης.

Νέγνη. Negne. Oppidulum Arabiæ. *L*. Ἀραβίας.

Νέγνη. πολίχνιον ἀῤῥαβίας.

Νέδη. Nede. Vrbs Arcadiæ, à Nympha Nede *ſic dicta*. Scribitur & Νεδία, Nedea, vnde ipſe ciuis Nedeêſius.

Νέδη. πόλις ἀρκαδίας. ἀπὸ νύμφης νέδης. γράφεται καὶ νεδία. ὅθεν ὁ πολίτης νεδιήσιος.

Νέδων. Nedon. fluuius, & locus Laconicus. Declinatur Nedonis *ingenitiuo*. Vnde Neduſia Minerua. Quære & illam *Mineruam*, *de qua agitur* apud Lycophronem.

Νέδων. ποταμὸς, καὶ τόπος λακωνικός. κλίνεται νέδωνος. ὅθεν νεδουσία ἀθηνᾶ. ζήτει καὶ τὴν παρὰ λυκόφρονι. B

Νεεμάν. Neemán. Nomen proprium.

Νεεμάν. ὄνομα κύριον.

Νέεσθαι. *Propriè, nauigio-proficiſci*. Ire. Venire.

Νέεσθαι. πορεύεσθαι.

Νέηαι. *Ion. pro comm. poe*. νέῃ. *Secunda perſona ſub-iunctiui à tertia viua formata, ſublato τ*. Iueris. Véneris. Redieris.

Νέηαι. πορευθείης. ἐπανέλθοις.

Νέηκες. Recens-acutum.

Νέηκες. νεωστὶ ἠκονημένον.

Νεήλατα. Recens molitæ farinæ, & melle rigatæ, quibus & vuæ-paſſæ, & viride cicer admixtum eſt, quas ſacra facientibus *i. ſacerdotibus* diſtribuebant. Quidam autem has & Ambroſiam, & Macariam vocabant. Attici verò per *vocis* defectum, proferunt νεήλατα, non addentes vocem ἄλφιτα.

Νεήλατα. τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιτα, καὶ μέλιτι δεδευμένα. εἰς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφύροντο. ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν, καὶ μακαρίαν. κατ' ἔλλειψιν δὲ προφέρουσιν οἱ ἀττικοὶ νεήλατα. μὴ προστιθέντες τὸ, ἄλφιτα. C

Νεήλυδες. Qui-recens-aduenerunt. Rectus *caſus eſt* ὁ νέηλυς. *genit*. τοῦ νέηλυδος.

Νεήλυδες. νεωστὶ ἐληλυθότες. ἡ εὐθεῖα, ὁ νέηλυς.

Νεηνίας. *Ion. & poet. metri cauſa, pro comm*. νεανίας. Iuuenis. Adoleſcens.

Νεηνίας. νεανίας.

Νεῆνις. Idem ac νεᾶνις. Puella. Iuuencula.

Νεῆνις. νεᾶνις.

Νεκάδες. Mortui. Abuſiuè verò & ipſi animalium ordines. *Lege* αἱ τῶν νεκρῶν τάξεις, *vt Euſtath. Cadauerum ordines, vel aceruı*.

Νεκάδες. νεκροὶ καταχρηστικῶς δὲ, καὶ αἱ τῶν ζώων τάξεις. D

Νεκρῷ λ. Mortuo fabulas ad aurem narrans. De ſtupidis, & nihil intelligentibus. *Er. ad. Chil.1.Cent. 4.col.152.& 153.ad.86. Mortuo verba facit*.

Νεκρῷ λέγουσα μύθους εἰς οὖς. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, καὶ μὴ ἐπαιόντων.

Νεκρούς. Mortuos videns, mortificationem (vt ita loqui liceat) habebis rerum. *i. ſi mortuos ſomnies, vel in ſomnis à te videri putes, res, quas cupis, tibi non ſuccedent ex animi ſententia: ſed occident. Er. ad. Chil.3.Cent. 6.col.741.ad.40*.

Νεκροὺς ὁρῶν, νέκρωσιν ἕξεις πραγμάτων.

Νεκτάρεον. Nectareum. Suaue. Iucundum. Bonum-odorem ſpirans vt, In nectâreo, tenui, *ſuauique peplo, vel, in odorato peplo*. Et νέκταρ. nectar, Deorum potus, & vinum. Sic Anaxandrides. Et Deorum cibus, *vt ait* idem

Νεκτάρεον. ἡδύ. καλόν. εὐῶδες ἐπὶ τοῦ νεκταρέου ἑανοῦ. καὶ νέκταρ. θεῶν πόμα. καὶ οἶνος. οὕτως ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. E

Νεκταρέου. Nectarei. Diuini. νέκταρ verò dictum quaſi νέκταρ, quod iuuenes facit eos, qui *de ipſo* bibunt. Vel id, cuius priuatio *est* apud vulgus. *i. quo vulgus priuatur, quo vulgus non fruitur. Etenim non mortalium: at immortalium potius*. νη *priuationem denotat*, κτέαρ. τὸ. *poſſeſſionem ſignificat. In compoſitione* τὸ ε *corripitur, in* α *mutatum*. Sic autem & Ambroſia *dicta*, non ſolùm ea, quæ ipſum fluxum, id eſt corruptionem longè ſuperat: ſed etiam ea, quam nullus mortalis habet.

Νεκταρέου. θείου. νέκταρ δὲ, τουτέστι νέκταρ. τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. ἢ οὗ στέρησις τῆς κτήσεως τοῖς πολλοῖς. οὕτω δὲ καὶ ἀμβροσία. οὐ μόνον ἡ ὑπεραναβαίνουσα τὴν ῥοήν, ἤγουν τὴν καταφθοράν, ἀλλὰ καὶ ἣν οὐκ ἔχει βροτός.

Νεκυόμαντις. Ille, qui mortuum interrogat, *& eo audito vaticinatur*. Necromantis. Qui mortuis euocatis vaticinatur.

Νεκυόμαντις. ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. F

Νεκύσια. Mortuorum feſtum. Mortuorum-feriæ. Inanis terra apud Perſas *ſunt* Græcæ mortuorum-feriæ. Et νεκυοστόλος Qui-mortuos-traiicit, *ſiue tranſmittit. Charonis portitoris epithetum*. Mortuorum-portitor. *Epigr. lib.3. pag.289. epigr.536*.

Νεκύσια. ἡ τῶν νεκρῶν ἑορτή. ψευδὴς γᾶ παρὰ πέρσαις ἑλλωικὴ νεκύσια. καὶ νεκυοστόλος ὁ τοὺς νεκροὺς διαπορθμεύων.

Canem

A Τὸν κύνα διογένην, νεκυοστόλε δέξαι πορθμεῦ.
Γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

Canem Diogenem mortuorum deductor ſuſcipe me portitor,
Qui nudaui, detexíque *vitæ totius ſupercilium.*

N O T AE.

Δέξαι πορθμεῦ.] Epigr.lib.3.pag.289.epigram.536.legitur,
—δέξο με πορθμεῦ.

Νέκυς. νεκρός.

Νέμαυσος. πόλις γαλλίας. ἀπὸ νεμαύσου ἡ-
B ρακλείδου.

Νέμεα. τόπος, καὶ πόλις.

Νέμεα, καὶ ἴσθμια, τόποι ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐπέτειοι ἀγῶνες, ὅθεν καὶ λέων νεμεαῖος. ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν ἡρακλῆς. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ νεμέα, ὁ τόπος.

Νεμέας αὐλητρίδος. μνημονεύει ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ πατροκλέους, εἰ γνήσιος. καὶ νεμέας σέλινα.

C Νεμέας χαράδρα. τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν πελοποννήσῳ.

Νεμεσᾷ. μέμφεται.

Νεμεσᾶν. τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις κατὰ γνώμην. ἢ μᾶλλον μὴ κατὰ γνώμην.

Νεμεσηθείς. μεμφθείς. νεμεσηθεὶς δ' ἀλόχῳ κατ' ὄρχησιν, βέλει τρωθεὶς λείπει τὸν
D βίον. ἰώσηπος. παρεκάλει τὸν θεὸν νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν. ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν. καὶ αὖθις. εἰ δὲ νεμεσηθείην τῆς ἐπιβουλῆς, ἴσθι με μὴ πταίσαντα παρ' ἐλπίδας.

Νεμεσήσομαι. φθονήσω. καὶ νεμεσῆσαι, μέμψασθαι.

Νεμεσητικός. ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς, λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις. ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τοιοῦτον. νεμεσητικὸς δὲ, ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπρα-
E γίαις. τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. ὥστε ὁ νεμεσητικὸς οὐ φθονερός. ἔστι δὲ τὸ πρόβλημα ὁρικόν. ζήλῳ ῥητόρων τοῦτο λέγει. ὁριζομένου γάρ τινος φθονερὸν εἶναι καὶ τὸν λεγόμενον νεμεσητικόν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μέμφεταί τινας, ἀνθοριζόμεθα, οὐ τὸ νεμεσητικὸν τοιοῦτον εἶναι, εἴπερ ὀρθῶς τινας μέμφεται. ἀλλὰ τὸν μὴ τὰ δέοντα μεμφόμενον. αὐτὸς γάρ ἐστι φθονερός.

F Νεμεσητόν. μεμπτόν.

Νεμέσια. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σπουδίου, μήποτε ἑορτή τις νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. νεμέσια οὖν, ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις. ἐπεὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νέκυς. Mortuus. Cadauer.

Νέμαυσος. Nemauſum. Vrbs Galliæ. à Nemauſo Heraclide *ſic dicta. Nunc à Gallis vocatur Niſmes.*

Νέμεα. Nemea. Locus, & vrbs.

Νέμεα, καὶ ἴσθμια. Nemea, & Iſthmia. Loca, in quibus annua certamina celebrabantur, vnde & Leo Nemæus, quem ibi paſcentem Hercules interfecit. Dicitur autem & fœmineo genere Nemea, locus, *in quo ludi Nemeæi fiebant.*

Νεμέας αὐλ. Nemeæ tibicinæ meminit Hyperides in *oratione* contra Patroclem, *L.* Πατροκλέους. ſi modò *eſt eius oratio* germana. Et Nemeæ ſelina, *q. d. apia, Nemeæum apium.*

Νεμέας χαράδρα. Nemeæ charadra. Quidam locus in Peloponneſo ſic vocabatur. *Vide Harpocrat. vnde Suid.*

Νεμεσᾷ. Conqueritur. Indignatur. Succenſet. Reprehendit.

Νεμεσᾶν. Impedimento eſſe, *reſiſtere aduerſari* rebus, quæ geruntur ex *alicuius* animi ſententia, vel potiùs *indignari propter res*, quæ præter *animi noſtri* ſententiam *geruntur.*

Νεμεσηθείς. Reprehenſus. vt, Reprehenſus autem ab vxore in ſaltatione, telo vulneratus, vitam relinquit, *&* *obit.* Ioſephus Deum orabat, vt hoſtium quidem ſpes indignatus-infringeret, ſuum verò populum miſeraretur. Et rurſus. Si verò propter inſidias indignatus-ſum, ſcito me non præter ſpem in-offenſionem-incidiſſe, *vel, offendiſſe, vel, cladem accepiſſe.*

Νεμεσήσομαι. *Reprehendam. Indignabor.* Inuidebo. Et νεμεσῆσαι. Conqueri. Reprehendere. Indignari.

Νεμεσητικός. Qui pronus-eſt-ad-indignationem. Qui-facilè-indignatur. Indignabundus. Contrarius inuido. Inuidus enim dolet ob ſecundos ſucceſſus bonorum *virorum.* Nam & inuidia talis eſt. Indignabundus verò, qui dolet ob ſecundos-ſucceſſus malorum. Talis enim *eſt* indignatio. Quamobrem indignabundus non *eſt* inuidus. Eſt autem hoc problema finitiuum. *i. ex definitione petitum.* Oratorum *autem* æmulatione hoc *ille* dicit. Si quis enim definiat, illum etiam, qui vocatur indignabundus, inuidum eſſe, quòd & ipſe reprehendat aliquos, *& iis ſuccenſeat, ac aduerſus eos indignetur,* opponimus-definitionem *aliam,* indignabundum non eſſe talem, *L.* τὸν νεμεσητικὸν, ſi quidem aliquos rectè reprehendit, *ipſiſque iurè ſuccenſet, & aduerſus eos meritò indignatur:* ſed illum, qui non opportunè ſuccenſet *alicui.* Ipſe enim eſt inuidus.

Νεμεσητικόν. Vituperandum. Reprehendendum. Reprehenſione dignum.

Νεμέσια. *Harpocrat.* νεμέσεια. Nemeſia. Demoſth. in *oratione* cōtra Spudiam. Vide ne fortè ſit aliquod Nemeſeos feſtum, quo defunctis iuſta ſoluebant. Nemeſia igitur *dicitur* conuentus, diéſque feſtus in defunctorum honorem celebrari ſolitus. Quia Nemeſis de mortuis dicitur, *&* *ipſis attribuitur.*

Νεμεσίζει. Reprehendit. Conqueritur. Succenſet. Indignatur.

Νεμεσίων Nemeſio. Nomen proprium. Vt, Nemeſio quaſi quibuſdam alis in altum ſublimis ferebatur, *& eſ erebatur*, & ſpe ſuſpenſus erat, &, quum in me incidit, ſe in lucrum inſperatum incidiſſe, *magnóque bono ſe potitum* putabat.

Νέμεσις. Nemeſis. Iuſticia. Vindicta. Vltio. Ariſtophanes. Iò Nemeſis grauiſtrepáque tonitrua.

Νέμεσις. Nemeſis. Querela. Iuſticia. Iniuria. Inuidia. Fortuna. vt Qui Nemeſin arrogantium vltricē cognouerunt, quæ ipſos iurè perſecuta eſt. Et alibi. Non latuit Nemeſin omnibus ſuperbis aduerſantem: ſed propriis, *atque domeſticis* calamitatibus erudiri coactus eſt. Aderat autem Nemeſis, quæ res terreſtres intuetur, vel etiam aliter, quæ iniuſta *facinora* contemplatur. *Ita* loquitur Babrius in fabuloſis. Et Aelianus. Nemeſeos Inſpectricis, quæ ingenia arrogantia, & ſuperba punit, euidentia teſtimonia. Et prouerbium. Nemeſis profectò iuxta pedes incedit, *inſequitur è veſtigio. Hoc ideo dictum*, quia Iuſticia, *vel vltio*, *vindicta* peccatores celeriter perſequitur. *De qua ſic quidam ſcripſit*, Clam autem veſtigia perſequeris, elatam ceruicem deprimis, ſub cubito ſemper vitam tenes. *Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 6. col.* 516. *&* 517. *ad.* 38. *Adraſtia Nemeſis. &c.*

Νεμεσίζει μέμφεται. A

Νεμεσίων. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ νεμεσίων ἀνεπτερωῦτο, καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐδόκει ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περιτυχών.

Νέμεσις. ἡ δίκη. ἀριστοφάνης. ἰὼ νέμεσις, βαρύβρομοί τε βρονταί.

Νέμεσις. μέμψις. δίκη. ὕβρις. φθόνος. τύχη. τὴν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν νέμεσιν συνιέντες, ἥπερ αὐτὰς μετῆλθε σὺν τῇ δίκῃ. καὶ αὖθις. οὐκ ἔλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντιουμένην τοῖς ὑπερηφάνοις νέμεσιν, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς ἰδίαις ἠναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς. παρῆν δὲ ἡ νέμεσις, ἡ τὰ γῆς ἐποπτεύουσα. ἢ καὶ ἄλλως, ἡ τἄδικ᾽ ἐποπτεύουσα. βάβριός φησιν ἐν μυθικοῖς. καὶ αἰλιανός. νεμέσεως ἐφόρου τρόπους ὑπερόπτας, καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης ἐναργῆ μαρτύρια. καὶ παροιμία. νέμεσις δήγε πὰρ πόδας βαίνει. παρέσθαι μέτεισι ταχέως ἡ δίκη τοὺς ἡμαρτηκότας. λήθουσα δὲ παρ πόδας βαίνεις. γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις. ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς. B C

N O T AE.

Οὐκ ἔλαθε.] Babrius eſt horum autor, vt infra docet Suidas. Quamuis autem verſibus iambicis hæc ſcripta putem, non poſſum tamen omnium aſſequi metra: ſed horum tantùm.

Οὐκ ἔλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντιουμένην.

Huius ſenarij pes primus eſt dactylus, quartus, eſt anapæſtus. Et,

Παρῆν δ᾽ ἡ Νέμεσις, ἣ τὰ γῆς ἐποπτεύει.

Hic ſecunda ſedes dactylum præter morem habet. Sed ſi tribrachum ponas, nihil erit inuſitati, ſic,

Παρῆν δ᾽ ἡ Νέμεσις, ἣ τὰ γῆς ἐποπτεύει.

Νεμεσῶ. Datiuo. Succenſeo.

Νέμειν. Frui. Adminiſtrare. Gubernare. Regere, vt, Sed *bortor*, vt apud me remanens, & patriam regas, quam ego rego, & domum, quam ego poſſideo.

Νέμειν προστάτην. Pro, Patronum habere. Nam inquilini ſinguli cum aliquo de ciuibus patrono res ſuas adminiſtrabāt, & inquilinatus tributum, *quod, propter habitandi ius ipſis conceſſum*, μετοίκιον *vocabatur, Reipub.* perſoluebant. Et habere patronum, dicitur νέμειν, & ἔχειν προστάτην. Hyperides. Quamobrem imperandum illis, qui talia teſtantur, & qui *de rebus huiuſmodi teſtes in iudicio* producunt, *vel, & illis, qui talia teſtimonia vobis prabent*, vt taceant, ne, vt vos decipiant, *res* ſiniſtras fruſtrâ dicant. Et legem nobis præberi cogitis, quæ vetat, ne *inquilini* patronum habeant. *N. L.*

Νεμεσῶ. δοτικῇ. D

Νέμειν, καρποῦσθαι, διοικεῖν. ἀλλὰ παρ᾽ ἐμοὶ γινομένην πατρίδα τε νέμειν ἣν ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον, ὃν ἐγὼ κέκτημαι.

Νέμειν προστάτην. ἀντὶ τοῦ ἔχειν προστάτην. τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν ἀστῶν τινος τὰ πράγματα αὐτοῦ συνῴκει. καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. καὶ τὸ ἔχειν προστάτην, καλεῖται νέμειν προστάτην. ὑπερίδης. ὥστε κελεύειν τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα, καὶ τοὺς παρεχομένους. μάτην ἀπατᾶν ὑμᾶς μὴ τυγχάνωσι σκαιότερα λέγοντες. καὶ νόμον ἡμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην. E

N O T Æ.

Μάτην ἀπατᾶν.] Fortaſſe locus ita commodè poteſt accipi, κελεύειν τούς, &c. deinde, σιωπᾶν, μὴ ἵνα τοῦ ἀπατᾶν ὑμᾶς, τυγχάνωσι σκαιότερα μάτην λέγοντες.

Νέμεος. Nemeus. Ille ſcilicet, qui in Nemea Locrica *habitat*. Qui enim eſt Nemeæ in agro Eléo ſitæ ciuis, ſcribitur Νέμεος. Nemeus, & Νεμεαῖος, Nemeæus, quinetiam Νεμεήτης, Nemeetes, vt patet ex his, Ζεὺς Νεμεήτης Iupiter Nemeetes.

Νεμηθέντων. Sorte-diuiſorum. Diſtributorum. Vt, Sed etiam illis in ſeditionem diuiſis. *i. Cùm illi quoque in illa ſeditione ſe alteri parti facta diuiſione adiunxiſſent.* AElianus.

Νέμεος ὁ ἐν τῇ νεμέᾳ τῇ λοκρικῇ δηλαδή. ὁ γὰρ τῆς κατὰ τὴν ἦλιν νεμέας πολίτης, νέμεος ἀναγράφεται, καὶ νεμεαῖος. ἤδη δὲ καὶ νεμεήτης. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ζεὺς νεμεήτης. F

Νεμηθέντων. κληρωθέντων. αἰλιανός. ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν στάσιν.

Νεμέσεως.

A Νεμήσασθαι. διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς, κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα. ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται. ἔστιν οὖν οἷον διαιρέσεις.

Νέμοντα. διοικοῦντα.

Νέμος ἐπάκτιον. τὸ ἄλσος. τὸ ὄρος τὸ παράλιον. σοφοκλῆς.

B Πάραλά τ' ἄντρα,

Καὶ νέμος ἐπάκτιον.

Οἱ δὲ, ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο ὡς τὴν ὕλην, καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος, πρόβλημα αὐτῶν.

Νεμῶ. τὸ μερίζω.

Νέμω. νομιῶ. τὴν δ' ἂρ οὐκέτι νέμω πόλιν.

Νέμω. τὸ βόσκω.

Νέμοιτο. καρποῖτο.

C Νένακτο, ἐπεπλήρωτο. ἐκ τοῦ νάσσω, νάξω, καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ἔναξε· καὶ ὁ ναστὸς ἄρτος. ἰώσηπος. συνεκπίπτει δὲ τοῖς πολεμίοις εἴσω, καὶ πᾶσα οἰκία ὁπλιτῶν νένακτο. τὰ τέγη δ' ἦν τῶν μαινομένων κατάπλεα.

Νενεωλκημένας ναῦς. ἔξω οὔσας, εἱλκυσμένας.

Νενημένην. καὶ νενησμένην. σεσωρευμένην. D ξενοφῶν. εὗρον γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων πατρίων. καὶ ἀριστοφάνης. τί κάθησθ' ἀβέλτεροι ὄντες λίθοι. ἀριθμός. πρόβατ' ἄλλως. ἀμφορεῖς νενησμένοι. τουτέστιν. ἀνόητοι. πρὸς τοὺς θεατάς φησι. διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ ὁ φρόνιμος δοκιμάζεται. ἀμφορεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ ματαίως κέραμοι σεσωρευμένοι. νῆσαι γὰρ, τὸ σωρεῦσαι.

E Νενώμεθα διανοούμεθα.

Νεοαρδέ' ἀλωήν. νεωστὶ πεποτισμένην.

Νεογιλόν. νεογέννητον. παρὰ τὸ νέον γίνεσθαι. νεογνόν. καὶ ὡς πνεύμων πλεύμων ἀττικῶς. καὶ νίτρον λίτρον, οὕτω νεογνόν, νεογιλόν.

Νεογνόν. νεωστὶ γεννηθέντα.

Νεοδαμώδης. ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις. F ἤτοι ἐκ τῶν εἱλώτων.

Νεόδμητον. νεοδάμαστον.

Νεοεργές. πρόσφατος εἰργασμένον.

Νεοθαλής, νεωστὶ βλαστήσασα.

Νεμήσασθαι. Diuidere. Diſtribuere. Partiri.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. Diſtributiones hiſtrionum. Poetæ ſumebant tres hiſtriones ſorte diſtributos, qui fabulas agerent. Inter quos victor deinceps ſine-iudicio *ad fabulas agendas* aſſumebatur. νεμήσεις igitur, idem eſt, ac διαιρέσεις igitur. i. diuiſiones, diſtributiones, partitiones.

Νέμοντα. Regentem. Gubernantem. Adminiſtrantem.

Νέμος ἐπάκτιον. Nemus littori-vicinum. Saltus. Lucus. Mons mari vicinus. Sophocles *in Aiace. pag.* 25.

Marique vicina antra,

Et nemus vicinum-littori.

Alij verò prope montis chelen. *i. ad promontorium* ſtationem-habebant, vt Sylua, & inde prominens nemus, *ipſis* propugnaculum eſſet.

Νέμω. Diuido. Diſtribuo. Partior.

Νέμω. Pro, νεμῶ νομίσω. Ducam. Exiſtimabo. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag.* 300. M. Hanc igitur non amplius ducam ciuitatem, *Vide Schol.*

Νέμω. Paſco. *Vnde* νομάς. *Paſtor.*

Νέμοιτο. Fruatur.

Νένακτο. Repletus-erat, à verbo νάσσω. repleo. fut. νάξω. replebo. Et illud, quod eſt apud Homerum in in Odyſſea. ἐν τῷ φ. pag. 624. M. γαῖαν ἔναξε. *terram congeſſit, coaceruauit, deductum eſt ab hoc* νάσσω. *Legendum autem videtur,* ἐ τὸ παρ' Ὁμήρῳ. *&c. Conſule Euſtath in* νάσσω. Hinc etiam ὁ ναστὸς ἄρτος. i. ſolidus, denſus, firmus, *& compilatus, & quaſi ſtipatus.* Ioſephus. Vnâ verò cum ipſis hoſtibus irruit intrò, & omnis domus armatis-militibus erat-repleta. Tecta verò furentibus, & *debacchantibus* erant-referta.

Νενεωλκημένας ναῦς. Naues quæ ſunt extra *mare, vel aquam.* Tractas, *vel ſubductas in terram.*

Νενημένην. & νενησμένην. Coaceruatam. Congeſtam. Repletam. Refertam. Xenophon. *De expeditione Cyri* 1. 2. 3. *pag.* 353. *D.* εὗρον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων πατρίους παρωνημένων. Inuenerunt aceruos panũ patrios. *i. illius gentis more factos*, congeſtorum in ædibus, qui ſuperioris anni erant. Et Ariſtoph. *in Nubibus. pag.* 117. Qui ſedetis ſtulti, *vel, ſtolidi*, exiſtentes lapides. *i. lapidum inſtar*, Numerus, oues temere *congregatæ*, amphoræ coaceruatæ? Hoc eſt, amentes, ad ſpectatores *hoc Poeta* dicit. Per ſtultum enim prudens exploratur. Amphoræ verò, pro, Vaſa-fictilia temere coaceruata. Nam νῆσαι ſignificat coaceruare.

Νενώμεθα. *Ion. contractio, vel craſis ex* νενοήμεθα. Intelligimus, vel intelleximus. In animo-volutamus, Agitamus-animo.

Νεοαρδέ' ἀλωήν. Recens-rigatam vineam. Hortum recens-rigatum.

Νεογιλόν. Recens-genitum. à νέον, nouum, recens, & γίνεσθαι, gigni, naſci, fieri, deducitur νεογνὸν, & vt à πνεύμων deducitur πλεύμων, pulmo, Atticè, & à νίτρον, λίτρον nitrum, ſic à νεογνὸν, *verſo ν in cognatum λ, formatum* νεογιλόν.

Νεογνόν. Recens-genitum. Recens natum.

Νεοδαμώδης. Ita vocatur apud Lacedæmonios ille, qui ex Helotibus, *& ſeruus, à dominis manumiſſus eſt, & factus* liber, *ac in cæterorum ciuium numerum recens eſt receptus.*

Νεόδμητον. Recens-domitum.

Νεοεργές. Recens-factum. Recenter-confectum, Nouum.

Νεοθαλής. Recẽs-florens. Qui, quæve recẽs floruit,

Νεοθανής. Recens-mortuus. Qui, quæve recens obiit.

Νεοθηγεῖ. Recens-acuto. *In epigrammate, in quo, ſi codex ſanus, in νεοθηγεῖ σιδήρῳ, metri cauſa diphthongus in ſequente conſonante corripitur: ſed N.L.V uolſ. legit νεοθηγῖ per ι tantum.*

Illa verò, te mortua, canos recens-acuto ferro

Raſit ſenili ex capite cincinnos.

Νεοκαισάρεια. Neocæſaria, Pontica (vt aiunt) vrbs. Et ipſi ciues, Neocæſarienſes. Iidem etiam Adrianopolitæ. Eſt autem & Bithyniæ vrbs.

Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις. Thucydides *lib.* 3. *pag.* 256. B. dicit pro, recens-in-aliquo-loco-conſtitutis hominibus. *i. nouis-colonis. Vide Schol. annot.* 4.

Νεοκλῆς. Neocles, Athenienſis Philoſophus, frater Epicuri, ſcripſit de ſua ſecta. Neoclis autem eſt illud dictum, λάθε βιώσας. i. Late viuens. Ita viue, vt nemo ſciat te vixiſſe. *Er. ad. Chil.* 1 *Cent.* 10. *col.* 605. *ad.* 50.

Νεοκλείδου κλεπτίστερος. Neoclide furacior. Hic à Comicis-perſtringitur, quòd eſſet orator, & cæcus, & calumniator, & fur. Ariſtophanes *in Pluto. pag.* 35. *v.* 25. *&* 26.

Neoclides, qui cæcus quidem eſt:

Furans verò, videntes longè-ſuperat.

Νεόκμητον. Recens-elaboratum. Recens-confectũ.

Νεολαία. Iuuenum congregatio. Iuuenum conuentus. Iuuenis populus, vt Romanorum iuuentus laudabiliter, ſimul & confidenter decertaret. Et Ælianus. Peſtis enim quàm grauiſſima in vrbe Epheſo graſſabatur, & iuuentus ante-fatalem diem-venientes. *i. immatura* morte perdebatur, erátque fœtuum-ſterilitas non ſolùm in mulieribus: ſed & in quadrupedum gregibus, *& armentis.*

Νεόλεκτος. Recens collectus populus.

Νέον. Iuuenem. Adoleſcentem. Pubeſcentem. Homerus νέον ἡβώωντα dicit non iuuenem pubeſcentem, ob ipſam ætatem: ſed ob *ætatis* medietatem, quaſi dicas, recens pubeſcentem.

Νέοντας. Natantes. Vt, Equos natantes tres, ſimul & quatuor attraxerunt loris ductoriis.

Νέον τεῖχος. Nouus murus. Locus eſt Aeolidis. Cuius ciuis, Neotichites. Vt Cholon teichos. i. Claudus murus, in Caria locus, cuius incolæ Cholotichitæ dicuntur.

Νεόπλουτος. Nuper-ditatus. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 358. *v.* 30.

Νεοῤῥάντῳ. Recentibus-guttis-madente. Sanguine-recens-conſperſo. Sophocles *in Aiace. pag.* 3. *v.* 30.

Saltantem per *campos cum ſanguine-recens-conſperſo gladio.*

Νέορτον. Recens-excitatum. Nouum. *Sophocles in Oedipo Coloneo. pag.* 310. *v.* 7. Quid verò eſt, ô fili Laii, noui rurſus?

Νεοῤῥύτοις. Recens-fluentibus. *Et apud Sophoclem in Electra. pag.* 121. 6. νεοῤῥύτους πηγὰς γάλακτος. *Lactis fontes recens-fluentes.*

Νειός. Nouale. Terra recens arata. *Vt in iambico verſu, in cuius* 6. *ſede ſpondeus eſt,*

Et quidam agricola frumentum in nouali cùm-ſeminaſſet, illud

Cuſtodiebat adſtans.

Νέος ἐστι. Iuuenis eſt, & velox. Id eſt indoctus, &

Νεοθανής. νεωστὶ τεθνεώς. A

Νεοθηγεῖ. νεωστὶ ἀκονηθέντι.

Ἡ δὲ σέθεν φθιμένης πολιὰς νεοθηγεῖ σιδήρῳ

Κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους.

Νεοκαισάρεια. ποντική φασι πόλις. καὶ οἱ πολῖται νεοκαισαρεῖς. οἱ αὐτοὶ καὶ ἀδριανοπολῖται. ἔστι δὲ καὶ βιθυνίας πόλις.

Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις. φησὶ θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατῳκισμένοις. B

Νεοκλῆς ἀθηναῖος φιλόσοφος. ἀδελφὸς ἐπικούρου, ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἱρέσεως. καὶ νεοκλέους ἐστὶ τὸ λάθε βιώσας.

Νεοκλείδου κλεπτίστερος. οὗτος κεκωμῴδηται. ὡς ῥήτωρ ὤν, καὶ τυφλός. καὶ συκοφάντης. καὶ κλέπτης. ἀριστοφάνης.

Νεοκλείδης, ὃς ἐστὶ μὲν τυφλός. C

Κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε.

Νεόκμητον. νεωστὶ κατασκευασμένον.

Νεολαία. νέων συναγωγή. ὁ νέος λαός. ὑπὲρ τοῦ τὴν νεολαίαν τῶν ῥωμαίων ἀξιοζήλως τε, καὶ ἅμα τῷ θάρσει διαγωνίζεσθαι. καὶ αἰλιανός. λοιμὸς γὰρ τῇ ἐφέσῳ πόλει ἐνήκμαζεν, οἷος βαρύτατος. προμοίροις δὲ θανάτοις διεφθείρετο ἡ νεολαία. καὶ ἦν ἀγονία, καὶ μέν τοι καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος.

Νεόλεκτος. ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος λαός. D

Νέον. ὅμηρος. ἡβώωντα. οὐ λέγει νέον κατὰ ἡλικίαν. ἀλλὰ κατὰ μεσότητα. οἷον νεωστὶ ἡβῶντα.

Νέοντας. νηχομένους. εἷλκον καὶ ἵππους νέοντας τρεῖς ἅμα καὶ τέτταρας τοῖς ἀγωγεῦσι.

Νέον τεῖχος. τῆς αἰολίδος ἐστὶ τόπος. ὁ ἐκεῖθεν νεοτειχίτης. ὡς καὶ τὸ χωλὸν τεῖχος τὸ περὶ καρίαν. καὶ χωλοτειχίτης, ὁ ἀπὸ τούτου.

Νεόπλουτος. ὁ νεωστὶ πλουτήσας. E

Νεοῤῥάντῳ. νεαρῷ ἀπὸ τοῦ αἵματος. σοφοκλῆς.

Πηδῶντα πεδία σὺν νεοῤῥάντῳ ξίφει.

Νέορτον. νέον. τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ λαΐου, νέορτον αὖ;

Νεοῤῥύτοις. νεωστὶ ῥέουσι.

Νειός. ἡ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. F

Καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νειὸν σπείρας,

Φύλασσεν ἑστώς.

Νέος ἐστὶ, καὶ ὀξύς. ἀμαθὴς δηλονότι, καὶ

temera-

A πιτὴς. πλάτων ἐν γοργίᾳ.
temerarius. Plato in Gorgia.

Νεοσσία. ἡ καλιὰ τῶν στρουθίων.
Νεοσσία. Paſſerculorum, & aliarum auicularum nidus.

Νεόσμηκτον. νεόθηκτον. καὶ νεοκάθαρτον.
Νεόσμηκτον Recens-abſterſum. Recens-acutum. Et recens-purgatum.

Νεοσσός. ὁ στρουθός.
Νεοσσός. Paſſer. Pullus auium. Auium fœtus.

Νεοσπάδα, τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. πισίδης. ταύτην δὲ τὴν φάλαγγα τὴν νεοσπάδα.
Νεοσπάδα. Recens-auulſam. Nuper-abſtractam. Piſides. Hanc autem phalangem nuper abſtractam.

Νεοτελής. νεωστὶ τετελειωμένος.
Νεοτελής. Recens-perfectus. Nuper-ad-finem-perductus. Recens-confectus.

Νεοτευχές. νεωστὶ κατεσκευασμένον.
Νεοτευχές. Recens-confectum.

B Νεοττεία. ἡ ἐκλέπτησις.
Νεοττεία. Pullatio. Pullorum-excluſio, quæ fit aperto, remotóque ouorum putamine, in quo fœtus auium incluſi latent. Vide ἐκλέπειν ἐκλεπίζειν, & ἐκλέπεις in vulg. Lex.

Νεόττιον. γέννημα. ἀριστοφάνης.
Νεόττιον. Fœtus-auium. Pullus. Ariſtophanes in Auibus. pag. 398. v. 8.

Πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον.
Perdix fiat patris pullus.

Τοῦ πισίου ὁ υἱὸς, ὅμοιος βούλεται γίνεσθαι τῷ πατρί. ἦν δὲ ὁ πισίας προδότης. καὶ αὖθις. τρία κνώδαλα ἀναιδῆ πισίας. ὀσφύων. διιτρεφής.
Piſiæ filius patri ſimilis fieri vult. Piſias autem erat proditor. Et rurſus. Tres beſtiæ ſunt impudentes, Piſias, Oſphyon, Diitrephes. L Διιτρέφης.

C Νεοττόν. ἰδίως τοῦτο παρὰ τὸν δηλοῦντα τὸ νεόττιον. ἢ τὸ τοῦ ᾠοῦ λέκυθος, καὶ τὸ πυρρόν. μένανδρος ἀνδρείᾳ.
Νεοττόν. Hoc peculiariter dictum ſecundùm illum, qui docet-apertè τὸν νεοττὸν λέγεσθαι τὴν τοῦ ᾠοῦ λέκυθον, καὶ τὸ πυρρόν, Sic enim legendum videtur, id eſt, τὸν νεοττὸν vocari ipſum oui vitellum, luteum oui, flauum. Menander Andria.

Καὶ τεττάρων ᾠῶν μετὰ τοῦτο φιλτάτη
Τὸν νεοττόν.
Et quatuor ouorum poſt hoc, dilectiſſima,
Vitellum.

Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγγράμματί φησιν. ᾧ διαδίδοται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν. ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα. καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ. διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες. καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος. ὅτι
D δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν. ὄναρ γάρ τινά φησι θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ᾠὰ, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ. τὸν δὲ, εἰπεῖν. ὀρύττοντα θησαυρὸν εὑρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον. εὑρόντα δὲ σταμνίον ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν, καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει. τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν, τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδὲν μοι δίδως; καὶ δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει. ᾠῶν δ' ἐν αὐτῇ διέξεχε νεόττια.
Clearchus in libro de Vinis, dicit, Cui diſtribuitur principium ſub alba membrana. In hac enim ipſum ſemen continetur, non autem in eo, qui vocatur νεοττός. Decepti enim fuerunt illi, qui primi hoc dixerunt. Et ipſum oui-luteum eſt ſeminis excrementum. Quòd autem luteum-oui, νεοττὸν priſci vocarunt, teſtatur & Chryſippus in libro de Oraculis. Ait enim quendam in-ſomnis conſpicatum ex ſuo lecto oua pendere, ſomniorum-coniectori, ac interpreti ſuum ſomnium propoſuiſſe, eiúſque interpretationem ab eo petiiſſe. Illum verò reſpondiſſe, Si terram foderis, in illo loco theſaurum inuenies. Cùm autem ille vaſculum inueniſſet, in quo erat argentum, & aurum, aliquid argenti tuliſſe vati. Vatem verò dixiſſe, De vitello verò nihil mihi das? i. de auro flauo, quod vitelli flauum colorem refert, vt albumen oui, refert argentum. Diphilus etiam hac voce vſus eſt eodem ſignificatu, genere neutro. Ouorum autem in ipſa diſcurrebant vitelli.

E Νεοττός. καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις. οἶδα τοι ἔγωγε καὶ ἐς ὀκτὼ ὅλας ἡμέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ κατοικιδίας ὄρνιθος οὐ μέγαν νεοττόν.
Νεοττός. Ita vocatur & recens-nata auis. Tenellus, recénſque pullus auis. Vt, Equidem ſcio totis octo diebus ab eo domeſticæ gallinæ pullum non magnum conſumptum-fuiſſe.

Νεουργόν. νεωστὶ εἰργασμένον.
Νεουργόν. Recens-confectum.

Νεόφθιτον. νεωστὶ τελευτήσαν. νεωστὶ φθαρέν.
Νεόφθιτον. Recens-defunctum. Recens-mortuum. Nuper-ſublatum.

F Νεοφρῶν, ἢ νεοφῶν, σικυώνιος τραγικός. οὗ φασιν εἶναι τὴν εὐριπίδου μήδειαν. ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγούς. καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε τραγῳδίας ρκ΄. συνῆν δὲ μετὰ ταῦτα ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι. καὶ διότι φίλος ἦν καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνεῖλεν αἰκισμοῖς.
Νεοφρῶν. Neophron, ſiue Neophon, Sicyonius Tragicus, cuius eſſe dicunt Euripidis Medeam. Qui primus induxit pædagogos, & ſeruorum tormenta. Edidit tragœdias 120. Poſtea verò familiaris fuit Alexandro Macedoni. Quoniam autem amicus erat Calliſthenis Philoſophi, Alexander ipſum quoque cum illo per tormenta ſuſtulit.

Νεόφυτον. τὸ νεωστὶ φυτευθέν.
Νεόφυτον. Recens-plantatum. Nuper-plantatum. Nuper-inſitum.

Νεόφυτος. ὄνομα κύριον.
Νεόφυτος Neophytus. Nomen proprium.

Νεοχάρακτα. Recens-notata. Nuper-impreſſa. Sophocles *in Aiace.pag.*1.*v.*6. Veſtigia illius recens-impreſſa. Quum enim ferarum veſtigia recenter ſunt impreſſa, faciliùs *ea* ſequuntur venatores, priuſquàm odor à vento aboleatur.

Νεοχμός. Nouus. Nouam, & indomitam habens potentiam. *Hinc* νεοχμῶ. ῶ. *Innouo. Vt*, Quum autem non adſunt præſtò viri ad Magiſtratus *ſuſcipiendum*, qui hos gerere *bene* poſſint, multa in *rebus* ciuilibus, *in Repub. ſolent* innouari. Ariſtophanes. τέρας νεοχμόν, nouum monſtrum, pro, Inuſitatum, abſurditatis, & admirationis plenum.

Νεοχμοῦν Innouare. Noua facere. Vt, Ille verò nulla vetera inſtituta ſeruare volebat: ſed omnia ſemper innouare ſtudebat.

Νεοχμώσαντες. Qui-nuper-mouerant. *Qui res nouas moliti fuerant. Res nouas moliti. Vide* Νεοχμοῦν *in Ion. P. Lex.* Herodotus.

Νεοχμώσειν. *vel*, νεοχμ. Nouaturum-eſſe. Res-innouaturum eſſe. Res nouas moliturum eſſe. Aliquid noui facturum eſſe. Vt, Nam *dicebat* ipſos, qui propter bellum *aſſiduum perpetuo* negociis-occupati erant, nihil noui molituros eſſe.

Νέω. Nato. Et eo, proficiſcor.

Νεωκορήσει. *Templum-purgabit. Sumitur* Interdum pro ἱεροσυλήσει. Sacra-diripiet. Sacrilegus-erit. Res ſacras diripiet. κορεῖν enim dicunt pro, καλλύνειν, pulchrum, ac honeſtum facere, cohoneſtare, purgare, & σαροῦν, verrere, ſcopis mundare, & repurgare. *Et* ἐκκορεῖν. *exornare euerrere, repurgare. Vt*, Tunc repurgeris, pro, exorneris.

Νεωκόρος. Qui templum ornat, & parat, non autem qui *templum* verrit, *&* purgat. *Æditus.*

Νεωλέα. Templi-populus. Νεολαία verò, Recens-collecta *multitudo. Iuuenum-conuentus. Iuuentus. Vide ſupra.*

Νεωλκήσας. Qui nauem extra *mare, vel extra aquas* traxit.

Νέων. Neon. Neônis. Nomen proprium. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte de huius amicitia cum Philippo verba facit.

Νεώνητον. Recens, vel nuper emptum. *Ariſtophanes in Equitib. pag.*191.*v.*2. τὸν νεώνητον. *Schol. annot.*3. Quia Cleon non erat genere Athenienſis: at ad Rempub. nuper acceſſerat, *ideo poeta Cleonem vocat nouicium, ſeu nuper emptum.* His autem verbis indicat, Athenienſes à ſe perſtringi, qui, cùm germanis *ciuibus*, & de Repub. bene meritis credere deberent, Cleoni tamen *nouicio, qui nuper ad Rempub. acceſſerat*, maiorem honorem haberent. Hoc enim naturâ comparatum habemus, vt ſeruis domi *noſtræ* natis, & nobiſcum-educatis magis credamus, quàm iis, quos poſtea *nobis* comparauimus *pecuniâ* emptos.

Νεωρῆ. Recens-ſuſpenſum. Vel ab aliquo iuuene *ſuſpenſum*, & formam, *ac venuſtatem* habente iuuenilem. *Sophocles in Electra. pag.*121. M. *Vide Schol. vnde Suidas.* Video recens-ſuſpenſum capillum reſectum. Idem Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag.*296. *v.*11. Metum recens-ſuſceptum *ob* meum ingreſſum. *i. Video vos recenti metu correptos propter meum in hanc regionem non expectatum aduentum.*

Νεώρια. Naualia. Nauium ſtatio. Locus, in quo nauium cura geritur. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pa.*297. *Ni. Hac enim* ſcintilla *incenderet ipſum nauale. Di. Nauale ſcintilla* incenderet? *Ni.* Sic *arbitror. Di. Quomodo?*

Νεοχάρακτα. νεωστὶ κεχαραγμένα. σοφοκλῆς. A
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα. ὁπόταν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζώων γίνονται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται, πρὶν ὑπὸ αὐέμου ἀφανισθῇ ἡ ὀδμή.

Νεοχμὸς νέος. νέαν, καὶ ἀκαταπόνητον δυνάμιν ἔχων. μὴ παρόντων ἐς τὰς ἀρχὰς αἱ δεόντων τῶν δύνειν ταύτας δυναμένων, πολλὰ νεοχμοῦσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς. ἀριστοφάνης. τέρας νεοχμόν. ἀντὶ τοῦ παράδοξον. ἀτοπίας πλέον, ἀντὶ τοῦ θαύματος. B

Νεοχμοῦν. καὶ καινοτομεῖν. νεώτερα ἐργάζεσθαι. ὁ δὲ, φυλάσσειν τῶν καθεστώτων οὐδὲν ἠξίου. πάντα δὲ νεοχμοῦν ἐσαεὶ ἤθελε.

Νεοχμώσαντες. νεωστὶ κινήσαντες. ἡρόδοτος.

Νεοχμώσειν. καινοτομήσειν. καινόν τι ἐργάσασθαι. ἀσχόλους τε γὰρ αὐτοὺς ὄντας διὰ τὸν πόλεμον, μηδὲν νεοχμῶσαι. C

Νέω. τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ πορεύομαι.

Νεωκορήσει. ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει. κορεῖν γὰρ λέγουσι, τὸ καλλύνειν. τὸ σαροῦν. καὶ ἐκκαλλύνειν. τότε ἐκκορηθείης. ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης.

Νεωκόρος. ὁ τὸν νεὼν κοσμῶν, καὶ εὐτρεπίζων. ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν.

Νεωλέα. ὁ τοῦ νεὼ λαός. νεολαία δὲ, ἡ νεόλεκτος. D

Νεωλκήσας. ἔξω τῆς ναῦν ἑλκύσας.

Νέων. νέωνος. ὄνομα κύριον. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς φίλιππον τούτου φιλίας φησίν.

Νεώνητον. τὸ νεωστὶ ἠγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐγγενὴς ἦν ἀθηναῖος ὁ κλέων, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι καὶ τῶν ἀθηναίων καθάπτεται. ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνησίοις, καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐηργετηκόσιν. οἱ δὲ μᾶλλον ἐπίμων τὸν κλέωνα. πεφύκαμεν γὰρ καὶ τοῖς οἰκέταις μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἴκοι γεννηθεῖσι, καὶ συντραφεῖσιν, ἢ οἷς ἂν ἐπικτησώμεθα τελέσαντες. E

Νεωρῆ. νεωστὶ ἠρτημένον. ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέας. ὁρῶ νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον. καὶ σοφοκλῆς. φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπισόδου. F

Νεώρια. ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν.

Ἐμπρήσαιμεν ἂν τὸ νεώριον.

A Ἔνθεὶς αὖ ἐς τίφlω ἀνὴρ Βοιώπος,

Ἅψας ἂν ἐς πέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.

Τίφη μὲν θηλυκῶς, ἣ καὶ σιλφη, ζωΰφιον κανθαρώδης. ᾧ δοκοῦσι Βοιωτοὶ ἐμπηγνῦτες δᾷδα ἡμμένlω, ἤ τι τοιοῦτον, ἐμπυρίζειν ὃ δύναται. τοῦτο ἢ καὶ δι᾽ ἀλωπέκων, καὶ χελωνῶν ἐγίνετο. τίφος δέ γε τι δάσος. παρὰ τὸ ὑποτύφειν φασὶ, καὶ ὑποκρύπτειν τὰ ἔσω αὐτοῦ, τροπῇ συνήθει τοῦ υ εἰς ι. ἡ δὲ τίφη, καὶ σπερματίου λεπτοῦ

B ἐστὶν ὄνομα.

Imponens enim in Tiphen vir Bœotius hanc ſcintillam, & Tiphæ alligatam faculam *Accendens immittet in ipſum nauale.*

Tiphe autem fœmineo genere, quæ & Silphe dicitur, *eſt* animalculum ſimile-ſcarabeo, quo Bœoti putant, ſi facem accenſam infixerint, vel aliquid huiuſmodi, ſe quiduis incendere poſſe. Hoc autem & per vulpes, & teſtudines fiebat. τίφος verò, denſitas. Dictum autem tradunt à verbo ὑποτύφειν. i. ſuccendere, & occultare res in ſe latentes, conſueta mutatione τῶ υ in ι. Τίφη verò eſt etiam tenuis, & exigui ſeminis nomen.

N O T AE.

Ἐμπρήσουσιν.] Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 197.

Δι. Ἐπιφαίνεις δῆτα διὰ τὰς Θρυαλλίδας;
Νι. Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν τὸ νεώριον.
Δι. Νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι. Δι. τίνι τρόπῳ;
Νι. Ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος,
Ἅψας ἂν &c.

Conſule Schol.

Et, δᾷδα. Et, ἐμπυρίζειν δυνάμενον, ἤ τι τοιοῦτο.

Νεώρια καὶ νεώσοικοι. μή ποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις.
C καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργος τε, καὶ Ἀνδοκίδης.

Νεώρια. Naualia. Et νεώσοικοι. Idem. *q. d.* νεῶν οἶκοι. *Nauium domus. Nauium ſtatio. Naualia. Sed vide* ne fortè νεώρια dicatur totus ille locus, in quem triremes trahuntur, *& ſubducuntur in terram*, & rurſus ex quo detrahuntur, *& in mare deducuntur*, vt ſubindicant Lycurgus, & Antocides.

Νεώς. ὁ ναὸς ἀττικῶς. θηλυκῶς δὲ ἐπὶ γενικῆς νεώς, τοῦ πλοίου.

Νεώς. Atticè pro communi ναός Templum. Aedes ſacra. Fœmineo verò genere νεώς in genitiuo ſignificat τοῦ πλοίου, nauis.

Νεώσατε. ἀροτριάσατε.

Νεώσατε. Arate. *Nouale colite. Nouam terram facite. Aliâs, Innouate. Nouate. Vide* νεόω. νεῶ. *in vulgatis Lexicis.*

Νέωσι. δοτικὴ πληθυντικῶν. Δημοσθένης
D κατ᾽ Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι. καὶ Ἡρόδοτος μὲν ἐν ὀγδόῃ. Νέωνα ὀνομάζει. Ἀνδροτίων δὲ ἐν ἕκτῳ Ἀτθίδος, Νέωνας.

Νέωσι Datiuus pluralis. Neonibus. Demoſthenes contra AEſchinem *Neon autem* vrbs eſt in Phocide. Et Herodotus lib. 8 Neôna vocat. Androtion verò lib. 6. rerum Atticarum, Neônas *plurali numero dicit.*

Νεωσί. Ἀριστοφάνης. ὥσπερ ἐκ τῶν μεγάλων μεγάλως, καὶ ἀττικῶς μεγαλωσὶ, οὕτω καὶ νέων νέως, νεωσί. καὶ ἔστιν ὅμοιον, τὸ οὑτοσί. εἰ καὶ βαρύνεται ἐκεῖνο.

Νεωσί. Recenter. Nuper. Paulo antè. Modò. Vt à genitiuo plurali μεγάλων deducitur aduerbium μεγάλως, & atticè addita ſyllaba σι, formatur μεγαλωσὶ, ſic etiam à genitiuo plurali νέων deducitur aduerbium νέως. vnde νεωσί. Eſt autem ſimile *huic* illud οὑτοσί, quamuis hoc graui-notetur.

Νεώσοικοι. οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσσῃ οἰ-
E κοδομημένα, εἰς ὑποδοχlω νεῶν, ὅτι μὴ θαλαττεύοιεν. Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος, τῶν ὑφ᾽ ἑαυτῷ ὄντων πολιτῶν τὰ τέκνα, καὶ τὰς γυναῖκας ἐς νεωσοίκους συνειλήσας εἶχεν ἑτοίμως, lω ἄρα προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι νεωσοίκοισι.

Νεώσοικοι. Naualia. Aedificia iuxta mare exſtructa, ad nauium ſuſceptionem, *ad naues ſuſcipiendas*, quũ in-mari-non-verſantur. Polycrates Samiorum tyrannus, ſuorum ciuium liberos, & vxores in naualibus concluſas tenebat paratas, vt ſi fortè iſti facta-proditione tranſirent ad exulum in patriam redire conantium partes, vnâ cum ipſis naualibus *omnes* cremaret.

Νέωτα. τὸ δηλοῦν ἔτος. ἢ τὸ εἰς τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἕν ὅ φασιν ἔτος γε. καὶ ἀπαλλαγῇ τοῦ σ᾽ ἔνοτα. καὶ μετάθεσει τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, νέωτα. αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος. ἢ ἐκ τοῦ νέος. ἐξ
F οὗ τὸ νεωσί, νέως. ὡς δὴ, δῆτα. ἐπεὶ, ἔπειτα. καὶ ἐκδρομῇ τοῦ σ᾽, νέωτα. τὸ ἐκ νέου, καὶ ἔναγχος.

Νέωτα. In-ſequentem-annum. Id eſt in futurum. Ab ἕν. i. vnum, (vt aiunt) ἔτος deductum. *q. d. In vnũ annum, ſcil, ſequentem*, & remoto σ, *&* aſpero in tenuem mutato, ἔνοτα, & tranſpoſito ε, & productione vocalis ο in ω mutatæ, νέωτα. Vel à νέος, nouus, *aduerb* νέως, *hinc* τὸ νεωσί, vnde τὸ νέωτα. Vt à δὴ deducitur δῆτα, ab ἐπεὶ, ἔπειτα, & ſublato σ formatum νέωτα. De nouo. Denuò. Nuper. *In nouum, ac proximè ſequentem annum. Vide Euſtath. in* ἔτος, *annus. Vt in illo ſenario, de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 579. ad. 14.* Semper agricola in nouum-annum *eſt* diues.

Νεώτερα. τοῦτον δὲ ἀνεῖλον ὡς νεώτερα κατὰ Ῥωμαίων πράττοντα.

Νεώτερα. Res-nouæ. Vt, Illum autem interfecerunt vt res nouas molientem contra Romanos.

Νεωτερίζει. Res nouas molitur. Πρᾶξαι *hic eſt id, quod Galli dicunt, Braſſer. Moliri. Machinari.*

Νεωτερίζει. καινὰ πράττει. A

Νεωτερίζειν. Aliquid noui facere. Thucydides Dici. æſtus moleſtus erat, noctes verò autumnales, & frigidæ hac mutatione nouos morbos gignebant. Barbarus verò nec in ipſam fortunam, quæ res innouare ſolet, culpam conferre poterat, quaſi iuſtum aliquod prælium aperto Marte commiſiſſet.

Νεωτερίζειν Θουκυδίδης. τῆς ἡμέρας τὸ πνῖγος ἐλύπει. νύκτες δὲ μετοπωριναί, καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ, ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. ὁ δὲ βάρβαρος οὐδὲ ἐπὶ τὴν νεωτερίζουσαν τὰ πράγματα τύχην εἶχεν ἀνενεγκεῖν τὴν αἰτίαν. ὡς ἄν, εἰ τύχοι, νόμιμόν τινα, καὶ ὕπαιθρον ἀγωνισάμενος μάχην.

Νεωτερισμός. Rerum innouatio. Rerum nouarum ſtudium. Seditio, quia quis rerum nouarum cupidus, in aliquem inſurgit.

Νεωτερισμός. ἀνταρσία. B

Νεώτερον. Nouum. Vt, Ille verò dicebat ſe metuere, ne quod inopinatum, & nouum malũ ingrueret.

Νεώτερον. καινόν. ὁ δὲ, ἔλεγε, δεδιέναι μὴ ἀδόκητόν τι, καὶ νεώτερον κακὸν ἀπαντήσῃ.

Νεωτεριστής. Nouarum rerum ſtudioſus. Turbulentus. Seditioſus. Qui alius aduerſatur. Qui in alios inſurgit. Tyrannus. Aggreſſor.

Νεωτεριστής. ἀντάρτης. τύραννος. ἐπιθέτης.

Νεώτερος. Iunior. Comparatiuus *gradus, pro poſitiuo,* pro ſimplici νέος, Iuuenis.

Νεώτερος. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ. ἀντὶ τοῦ νέος.

Νέπετος. Nepetus. Vrbs Italiæ, apud Dionyſium *Halicarnaſſeum* in *antiquitatibus* Romanis. Gentile *nomen* eſt notatum, *ac obſeruatum.* Nepeſinus enim *dicitur,* mutato τ in σ.

Νέπετος. πόλις ἰταλίας. παρὰ διονυσίῳ ἐν ῥωμαϊκοῖς. τὸ ἐθνικὸν σεσημείωται. νεπεσῖνος γάρ, τρεπομένου τοῦ τ εἰς σ. C

Νέποδες. Piſces. Compoſitum eſt nomen ex particula priuatiua νε. & nomine πούς, pes. Carent enim pedibus. In epigrammate. Volucres, & ferarum quæſtus, & piſcium.

Νέποδες οἱ ἰχθύες. παρὰ τὸ νε στερητικόν, καὶ τοῦ πούς. ἄποδες γάρ εἰσιν. ἐν ἐπιγράμματι. πτηνά, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

Νέποδες. Piſces dicti, quaſi νηξίποδες. i. natantes pedibus. Nam eos vocare ἄποδας. i. expertes pedum, eſt falſum. Phocæ enim. *i. vituli marini,* pedes habent. Homerus. Circum autem ipſum *natabant* phocæ natantes pedibus. Νέπος verò, νέποτος. i. Nepos, nepotis, *eſt* Gentile *nomen. Item num ſcil.* Eſt etiam montis aqua carentis nomen. Nepos. Compoſitum eſt ex νε priuatiua particula, & verbo πῶμι. πόσω. bibo, bibam, ſecundũm priſcos. Vnde ſcilicet nemo bibere poteſt, *quod in eo nulla ſint aqua.*

Νέποδες. νηξίποδες. τὸ γὰρ ἄποδες, ψεῦδος. ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι. ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες. Ὅμηρος. νέπος δέ, νέποτος, ἐθνικόν. καὶ ὄρους δὲ ἀνύδρου ὄνομα. παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τοῦ πῶμι, πόσω, κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐξ οὗ δηλαδὴ οὐκ ἔστι πιεῖν. D

Νέρβας. Nerua, Romanorum Imperator. Hic & Ioannem Euangeliſtam à Patmi relegatione reuocatum, Epheſum reduxit, eo tempore, quo Manichæorum dogma prodiit in lucem, ipſo Manente apertè præeunte.

Νέρβας. βασιλεὺς τῶν ῥωμαίων. οὗτος καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν ἰωάννην ὑπὸ τῆς ἐξορίας πάτμου ἀνακαλέσας, ἤγαγεν ἐν ἐφέσῳ. καθ᾽ ὃν καιρὸν καὶ τὸ τῶν μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα, αὐτοῦ μάνεντος φανερῶς ἐξηγουμένου.

Νεργόβριγες. Nergobriges Gentile. Appianus. Nergobriges autem audita ipſius in affectibus moderatione, mirabantur.

Νεργόβριγες. ἐθνικόν. ἀππιανός. νεργόβριγες δὲ αὐτοῦ περὶ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον.

Νέρων. Nero. Romanorum Imperator. Hic ipſius imperio iam confirmato, ad impia facinora prorupit, & rebus ab Imperio alienis, *eóque prorſus indignis* operam dedit, cithara ludens, tragœdias agens, *vel, trag. recitans,* & in theatris ſaltans, & ad cætera ſua impia facinora addidit & odium, quo diuinum numen oppugnabat. Primus enim fuit Diuini Sermonis perſecutor. Poſtea verò & matrem, & ſe ipſum ſuſtulit.

Νέρων. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος κραταιουμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας, εἰς ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε. καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας ἐπετήδευσε πράγματα. κιθαρίζων, καὶ ῥαψῳδῶν καὶ ὀρχούμενος ἐπὶ τοῦ θεάτρου, καὶ πρὸς πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις, καὶ τὸ τῆς θεομαχίας μῖσος προσέθηκε. διώκτης πρῶτος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. μετὰ ταῦτα ἀνεῖλε καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἑαυτόν. E

Νέρων. Nero, cùm adhuc iuuenis eſſet, Philoſophis operam dabat, & quæ de Chriſto *dicebantur,* diſcebat. Adhuc enim eum inter homines verſari putabat: ſed cùm à Iudæis crucifixum intellexiſſet, indignatus eſt, & iuſſit *ad ſe* venire ſacerdotes Annam, & Caiapham, & ipſum Pilatum, qui tunc *Gentis Iudaicæ* Præfectus erat, ferro vinctos. Cùm autem in

Νέρων. ἔτι νέος ὤν, ἐσχόλαζε φιλοσόφοις, καὶ τὰ περὶ χριστοῦ κατεμάνθανεν. ἔτι γὰρ ἐνόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφεσθαι. καὶ μαθὼν ὅτι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐσταυρώθη, ἠγανάκτησε. καὶ προσέταξεν ἐλθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἄνναν, καὶ καϊάφαν, καὶ αὐτὸν πιλᾶτον τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον, σιδήρῳ δεσμίους. καὶ καθίσας ἐπὶ τῆς F

A συγκλήτου, τὰ περὶ αὐτοῦ πεπραγμένα κατεμάνθανεν. οἱ οὖν περὶ τὸν ἄνναν, καὶ καϊάφαν, ἔλεγον ὅτι ἡμεῖς τοῖς νόμοις αὐτὸν παραδεδώκαμεν, καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν. ὁ γὰρ ἄρχων ἐξουσίαν ἔχων, ὅσα ἠβουλήθη ἔπραξεν. ἀγανακτήσας οὖν ὁ νέρων, πιλάτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐνέβαλε. τοὺς δὲ περὶ τὸν ἄνναν, καὶ καϊάφαν, ἀπέλυσεν. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ σίμων ὁ μάγος. καὶ διαλεγομένων πέτρου, καὶ σίμωνος παρουσίᾳ νέρωνος, ἤχθη πιλάτος ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. καὶ παρ-
B ισταμένων τῶν τριῶν τῷ νέρωνι, ἐρωτᾷ τὸν σίμωνα. σὺ εἶ ὁ χριστός; ὁ δὲ, λέγει. ναί. εἶτα ἐρωτᾷ τὸν πέτρον, σὺ εἶ ὁ χριστός; λέγει. οὔ. ἐμοῦ γὰρ παρισταμένου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη. ἠρώτησε δὲ τὸν πιλάτον ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων ὁ λεγόμενος χριστός; καὶ εἶπεν οὐδὲ εἷς. ὁ μὲν γὰρ πέτρος, μαθητὴς αὐτοῦ γέγονε. καὶ εἰσηνέχθη παρ' ἐμοὶ ὡς μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. οὗτος δὲ ὁ σίμων οὐδαμῶς ἐγνώσθη μοι. οὐδεμίαν δὲ ἔχει ὁ-
C μοιότητα πρὸς ἐκεῖνον. ἔστι γὰρ οὗτος καὶ αἰγύπτιος, καὶ ἐμπληθὴς, καὶ κατάκομος, καὶ μέλας. παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος. ἀγανακτήσας οὖν ὁ βασιλεὺς, κατὰ μὲν τοῦ σίμωνος ὡς ψευσαμένου, καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν χριστὸν, κατὰ δὲ τοῦ πέτρου ὡς ἀρνησαμένου τὸν διδάσκαλον, ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. τοῦ δὲ πιλάτου τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμεν, ὡς τηλικοῦτον ἄνθρωπον ἀνελεῖν τολμήσαντος, δίχα βασιλικῆς προστάξεως.

Senatu conſediſſet, quæ de illo facta fuiſſent, audiebat. Annas igitur, & Caiaphas dicebant, Nos ipſum Legibus tradidimus, nec in eius condemnatione peccauimus, *nec læſæ Maieſtatis rei ſumus.* Prætor enim poteſtate præditus fecit quæcunque voluit. Nero igitur indignatus, Pilatum in carcerem cōiecit. Annam verò, & Caiapham abſolutos dimiſit. Tunc autem & Simon ille Magus florebat. Cùm autem Petrus, & Simon *in* Neronis præſentia, *Nerone præſente* diſputarent, eductus-eſt ex carcere Pilatus. Cúmque tres iſti adſtarent Neroni, *Nero* Simonem interrogat, Tune es ille Chriſtus? Ille verò reſpondet, Ita, *Ego ſum ille ipſe Chriſtus.* Deinde Petrum interrogat, Tu verò esne ille Chriſtus? *Petrus ei* reſpondet, Nō. Nam me adſtante, *& præſente verus ille Chriſtus* in cœlum eſt-ſublatus. Interrogauit verò Pilatum, vter horum eſſet ille, qui Chriſtus vocaretur. Ille verò reſpondit, Neuter. Petrus enim fuit ipſius diſcipulus, & ad me delatus eſt vt eius diſcipulus, & abnegauit ipſum, dicens non noui hunc hominem. Quare dimiſi ipſum. Hic verò Simon nullo-modo mihi notus-eſt, nec vllam cum illo ſimilitudinem habet. Nam hic quidem & Aegyptius eſt, & corpulentus, & denſo-capillo-præditus, & niger, ab illius forma prorſus alienus. Imperator igitur indignatus aduerſus quidem Simonem, quòd mentitus-fuiſſet, & ſe Chriſtum eſſe dixiſſet, aduerſus Petrum verò, quòd Magiſtrum abnegaſſet, eos ex conſeſſu eiecit. Pilati verò caput amputauit, quòd tantum hominem ſine Imperatorio mandato interficere auſus-fuiſſet. Quòd autem Nero vocatus fuerit lutum ſanguine maceratum, declaratur in vocibus Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος.

ὡς δὲ ἐκλήθη ὁ νέρων πηλὸς αἵματι πεφυρμένος, κεῖται ἐν τῷ ἀλέξανδρος αἰγαῖος.

D Νέρτερος. κατώτερος. τὸ ἐντελὲς, ἐνέρτερος. καὶ ἀφαιρέσει, νέρτερος. ὁμοίως τὸ ἔνερθεν νέρθεν. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐς κόρακας τὸ σκορακίζειν.

Νέρτερος. Inferior. Infernus. Imus. Integrum *vocabulum eſt* ἐνέρτερος. Et per aphæreſin vocalis ε, νέρτερος. Vt ἔνερθεν, νέρθεν. Infra. Subtus. Sub terra. Sic etiam ex vocibus ἐς κόρακας. i. ad coruos, *ſublato* ε, *formatum verbum* σκορακίζειν. Ad-coruos-amandare.

Νέσσος ὁ κένταυρος. περὶ οὗ φησι σοφοκλῆς.

Νέσσος. Neſſus Centaurus, de quo dicit Sophocles *in Trachiniis. pag. 351. & 352.* Deianira loquitur,

Δηϊάνειρά φησιν, οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν,

Sic habet fides, ita res habet, & ita vulgò creditur, *quòd opinari quidem*

Ἔνεστι. πεῖραν δ' οὐ προσωμίλησά πω.

Licet. Cum experientia verò nondum ſum-verſata. i. ſed huius rei nullum periculum adhuc feci. Rem nondum ſum experta.

E Ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς

Cho. Sed ſcire oportet te, rem aliquam *quum facis, quia neque ſi putaueris* te rem aliquam

Ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶναι μὴ πειρωμένη.

Tenere, ideo eam *tenebis*, *ſi ſententiam non experta fueris.* i. rem illam, de qua ſentis aliquid.

Νέσσων. πόλις θεσσαλίας. καὶ λίμνη νεσσωνίς.

Νέσσων. Neſſon. vrbs Theſſaliæ, & palus Neſſonis, Neſſonia.

Νεστορέη τῇ τοῦ νέστορος. καὶ νεστόρειος οἶκος, ὁ τοῦ νέστορος.

Νεστορέη. Neſtoreæ. Ad Neſtorem pertinenti. Et νεστόρειος οἶκος. Neſtorea domus. i. Neſtoris.

Νεστορίδης. πατρωνυμικόν.

Νεστορίδης. Neſtorides. Patronymicum. Neſtoris F.

Νεστόριος. μετὰ μάνεντα, καὶ παῦλον καὶ ἀπολ-
F λινάριον, καὶ θεόδωρον, ἐφάνη νεστόριος ἀπὸ γερμανικείας τῆς συρίας, τοῦ θρόνου κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος. ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν χριστῷ δύο φύσεων κακοφρόνως ἀποχρησάμενος, παύλῳ, καὶ θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις. υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τοῦ κίλικος. ἀπόγονος δὲ τοῦ σαμοσατέως. καὶ

Νεστόριος. Neſtorius. Poſt Manentem, & Paulum, & Apollinarem, & Theodorum, prodiit Neſtorius, ex Germanicea Syriæ *vrbe*, ſede Conſtantinopolitana potitus, æquè atque Paulus, & Theodorus, eius maiores, voce duarum in Chriſto naturarum ſtolidè abuſus. Nam filius quidem fuit Cilicis, Samoſateni verò nepos. Et propter-

ea aduerſus ſanctã Deiparam, bellũ irreconciliabilẽ ſuſcepit, & huius Iudaicæ ſectæ tertius patronus, *&* *defenſor* extitit, *qui tradit*, alium eſſe apud ſeſe Chriſtum, & alium *eſſe* Deum verbum, *&* ſecundum ſuũ patrium errorem huius opinionis patronus, *ac propugnator* fuit. Poſt hunc *extitit* Εὐτύχης, Eutyches. Hic autem Neſtorius, cùm naturâ facundus eſſet, eruditus quidem habebatur, re verò ipſa indoctus erat. Et veterum libros interpretans diſcere nolebat. Inflatus enim ob linguæ volubilitatem, non accuratè *mentem* ad antiquos *ſcriptores* aduertebat: ſed ſe omnibus præſtantiorem iudicabat.

Νέςωρ. Neſtor, Larandenſis, ex Lyciæ, verſificator, pater Piſandri poetæ. Fuit ſub Seuero Imperatore. Scripſit Iliadem carentem literis *quibuſdam*, ſiue expertem-elementorum *quorundam*. Eodem autem modo & Thryphiodorus ſcripſit Odyſſeam, *in qua prætermiſſa ſunt literæ quædam, & omiſſa quædam elementa*. Nam in primo libro, qui inſcribitur A. non reperitur A. Et ſic in ſingulis Rhapſodiis. *i. libris*, illa litera, quæ illius libri numerum ſignificat, & ordinem indicat, deſideratur. *vt, in ſecundo libro, qui inſcribitur* Βῆτα, *nullum B reperitur. Idem de cæteris eſt ſentiendum.* Scripſit etiam Metamorphoſes, vt & Parthenius Nicenus, & alia.

Νεείη. Iuuenilis-audacia. Iuuentutis-audacia. Temeritas. Iuuenibus quidem opera, *factáque tribuimus*, conſilia verò ſenioribus.

Νευθάν. Neuthan. Metri genus.

Νεῦμαι. Venio. pro, Veniam. Homerus *Iliad.* Σ. *pag. cum Euſtath. comment.* 1135. *v.* 19. Mane enim veniam vnâ cum Sole oriente. Præſentis autem *eſt, quod Ion. & Dor. contrahitur ita*, νέομαι, νεῦμαι. Vult autem ſignificare *futurum* ἐλεύσομαι. Veniam.

Νεῦρα μάχης ὁ πλοῦτος. Nerui pugnæ. *i. belli ſunt* diuitiæ. Piſides.

Videns præcipuè etiam ipſos neruos belli,
Diuitias confluxiſſe ad Barbaros.

Νευράν. Neruum. Chordam. Craſſum ouis inteſtinum.

Νευρῆφιν. Ex arcus neruo.

Νευροί. Neurique, Hippopodéſque, iidẽ & Neuritæ dicuntur. Sarmatiæ gens. Ipſa regio Neuris *vocatur*.

Νεῦρον. Neruus. Ita dictus, quòd per ipſum nuat, *& flectatur, ac in varias partes inclinetur totum* corpus. Vel à verbo νέω deductum. i. nato, diffundor. Nerui enim per totum corpus natant. *i. ſunt diffuſi.*

Νευροσπαδὴς ἄτρακτος. Apud Sophoclem. *L.* Σοφοκλ. in Philoctete. *pag.* 387. *v.* 11. Neruo-intenſo-emiſſa ſagitta. Quam quis iaculatur neruo attrahens ipſam.

Νευσούμενοι. Nataturi. Xenophon. Exuti, cum pugionibus, quos tenebant, nudi, vt nataturi *flumen* tranſire conabantur.

Νεφέλη. *Dor.* νεφέλα. *Lat. Nebula*. Nubes. Fumoſa terræ exhalatio. Eſt & retis venatorij genus.

Νεφέλας ξαίνεις. Nebulas diuerberas, vel Nubes carminas, pectis. De fruſtrâ laborantibus, & ea tentantibus, quæ fieri nequeunt. Hoc verbum ξαίνειν fortaſſe ſumptum eſt inde, quòd *apud Ariſtophanem in Nubibus Strepſiades Socrati. pag.* 80. *v.* 10. dixerit, Nubes ſimiles eſſe lanis, *ſiue velleribus* expanſis.

διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἁγίαν θεοτόκον, ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον. καὶ τρίτος προστάτης γεγονὼς τῆς ἰουδαϊκῆς ταύτης αἱρέσεως, ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν χριστὸν, καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον, κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην ἐδογμάτισε. μετὰ δὲ τοῦτον εὐτύχης. οὗτος δὲ ὁ νεστόριος φυσικῶς εὔλαλος ὢν, πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομίζετο, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ἀνάγωγος ἦν. καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἑρμηνευτῶν βίβλους ἀπηξίου μανθάνειν. τυφούμενος γὰρ ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας, οὐκ ἀκριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς. ἀλλὰ πάντων κρείττονα ἐνόμιζεν ἑαυτόν. A B

Νέστωρ λαρανδεύς. ἐκ λυκίας. ἐποποιός. πατὴρ πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ σεβήρου τοῦ βασιλέως ἰλιάδα γράψας λειπογράμματον. ἤτοι ἀστοιχείωτον. ὁμοίως δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τρυφιόδωρος ἔγραψεν ὀδύσσειαν. ἐστὶ γὰρ ἐν τῷ ἄ, μὴ εὑρίσκεσθαι. ἄ. καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτω, τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνειν στοιχεῖον. ἔγραψε δὲ μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ παρθένιος ὁ νικαεὺς, καὶ ἄλλα. C

Νεείη. θράσος νεότητος. προπέτεια. νέοις μὲν ἔργα. βουλὰς δὲ γεραιτέροις.

Νευθάν. εἶδος μέτρου.

Νεῦμαι. ἀντὶ τοῦ ἐλεύσομαι. ὅμηρος. ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι. ἐνεστῶτος δὲ νέομαι, νεῦμαι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλεύσομαι.

Νεῦρα μάχης, ὁ πλοῦτος. πισίδης. D

Βλέπων μάλιστα καὶ τὰ νεῦρα τῆς μάχης
Τὸν πλοῦτον ἐκρεύσαντα πρὸς τοὺς βαρβάρους.

Νευράν. χορδήν. τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

Νευρῆφιν. ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου.

Νευροί θ' ἱππόποδές τε. οἱ αὐτοὶ καὶ νευρεῖται. σαρματίας ἔθνος. ἡ χώρα νευρίς.

Νεῦρον. δι' οὗ νεύει τὰ κατὰ τὸ σῶμα. ἢ παρὰ τὸ νέω. νεῖται γὰρ τὰ νεῦρα δι' ὅλου τοῦ σώματος. E

Νευροσπαδὴς ἄτρακτος. παρὰ σοφοκλῇ ἐν φιλοκτήτῃ. ὃν ἀφίησί τις τῇ νευρᾷ ἐπισπώμενος αὐτόν.

Νευσούμενοι. κολυμβήσοντες, ξενοφῶν. ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι ἐπειρῶντο διαβαίνειν.

Νεφέλη. ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. F

Νεφέλας ξαίνεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, καὶ ἀδυνάτως. εἴληπται ἴσως τὸ ξαίνειν. ἐκ τοῦ εἰπόντος ἐοικέναι τὰς νεφέλας ἐρίοισιν ἀναπεπταμένοισι.

Νεφελα-

A Νεφελοκοκκυγία. πόλις παρὰ ἀριστοφάνῃ εἰς τὸν ἀέρα οὖσα πεπλασμένη. ἣν παίζει ἐκεῖνος ὑπὸ ὀρνίθων τειχισθῆναι.

Νεφελοκοκκυγία. Nephelococcygia, quaſi Nebulicuculiam dicas. Vrbs apud Ariſtophanem *in Auib. pag.*406.*v.*11.*&* 13. in aere ficta, quam ille per-iocũ-dicit ab Auibus ædificatam. *Paſſim legas* Νεφελοκοκκυγίας, *tanquam ab* Νεφελοκοκκυγιεύς.*ευ.ό.pro magis vſitato* Νεφελοκοκκυγιεύς,*ab* ης.*εος.ους.vel Atticè* ει *in* η *mutata, vt* βασιλῆς,*pro* βασιλεῖς.

Νεφθαλείμ. ὄνομα πόλεως.

Νεφθαλείμ. Nephthalím Nomen vrbis.

Νεφθαλῖται. ἔθνος ἐπικρατῆσαν τῆς ἕω παρὰ ἰωσήπῳ.

Νεφθαλῖται. Nephthalitæ. Gens, quæ Orientem tenuit,*eique imperauit*,apud Ioſephum.

Νέφος. οἱονεὶ νέφαος. τὸ ἐστερημένον φωτός. ὅθεν καὶ κνέφας τὸ κενὸν φάους.

Νέφος. Nubes. Dicta quaſi νέφαος, caſſa-lumine, lumine-carens. Luminis-expers. νε *priuationem denotat.* φάος.τό.*lucem,luménque ſignificat.* Hinc etiam cre-

B puſculum tam veſpertinum, quàm matutinum dicitur κνέφας, quòd ſit κενὸν φάους.i.caſſum lumine, luminis expers.

Νεφροί. οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰς ὑπογαστρίους ὀρέξεις. οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν. ἐντεῦθεν κινοῦνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί.

Νεφροί. Renes. Ipſæ cogitationes. Nam appetitum ventri-ſubiectum.*id eſt, inguinis appetitum* renes excitant. Hinc ipſæ cupiditatis cogitationes cientur.

Νεφροί. οἱ τοῦ σώματος. εἰς οὓς νείφεται τὸ οὖρον.

Νεφροί. Renes corporis, in quos vrina tanquam-nix-defertur, *& per quos vrina tranſit, & percolatur. Mag.Etymol.col.*601.42. *Renes ait dictos, quòd vrina tanquam niue conſpergantur.i.rigentur.&c.*

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ.

N. CVM EI.

C Νείατος. ἔσχατος. καὶ οὐ λέγεται μόνον ἀρσενικῶς. ἀλλὰ καὶ οὐδετέρως νείατον.

Νείατος. νεώτατος. *& per ſyncopen* νεάτος, *metrique cauſa inſerto* ι,νείατος.*nouiſſimus.vltimus.* Extremus. Nec tantùm maſculeo-genere dicitur: ſed etiam neutro, νείατον, nouiſſimum vltimum extremũ.

Νείαρα. τόπος ἔσχατος τῆς γαστρός.

Νείαρα. νείαιρα. Locus extremus ventris. Pars extrema ventris. Ima ventris pars. Imus venter.

Νεικέσαι παρ' ὁμήρῳ, τὸ λοιδορῆσαι. ἀλλ' οὐ τὸ κρῖναι.

Νεικέσαι. Apud Homerum *ſignificat* conuiciis inſectari.*vel obiurgare, caſtigare, reprehendere,* non autem iudicare.

Νεικεῖ. λέγει. φιλονεικεῖ.

Νεικεῖ. Dicit. Contendit. Rixatur. Obiurgat. Reprehendit.

D Νεικείησι. κακολογήσει.

Νεικείησι. Maledicet. Conuiciis-inſectabitur.

Νείκη. ἡ φιλονεικία.

Νείκη. νείκης.ἡ.*idem ac* νεῖκος.τό. Rixa. Contentio. Altercatio. Contendendi-ſtudium.

Νεῖκος. διαφορὰ μετ' ἐκπλήξεως. οἱ δὲ μάχη. φιλονεικία. λοιδορία. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας, καὶ νείκεα βάλλει. λέγων κατὰ μέμψιν. καὶ νεῖκος ὀδυσσῆος. καὶ ἡ μάχη. ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος ἀθήνη. ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη. νῖκος δὲ ἡ νίκη διὰ τοῦ ι. οὐ μόνον δὲ φιλονεικία, διὰ διφθόγγου, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη.

Νεῖκος. Diſſidium cum terrore. Alij verò, pugna. Contendendi-ſtudium. Conuicium. Maledictum. *Homerus de Ioue dicit,* Qui me in immenſas contentiones, & rixas coniicit. *L.* ἀπρήκτους. πυτίσιν ἀπεραντολάστους.*Inacceſſas.Immenſas.Vehementes.Graues.* Dicens *hoc* per conqueſtionem. Et νεῖκος Ὀδυσσῆος. Vlyſſis contentio, concertatio. Et ipſa pugna, præliũ. Vt, Quia ſic adduxit prælium Minerua. *Sic prælium inter nos excitauit, vel committi voluit.* Et, Inter Eleos,

E & nos prælium eſt factum. νῖκος verò per ι, ipſa victoria. φιλονεικία verò per diphthongum ει *ſcribitur* non ſolùm *quum ipſa verborum contentio, & contendendi ſtudium, atque rixa ſignificatur:* ſed etiam *quum* ipſum prælium, quod manibus *committitur, ſignificatur.*

Νείλεως. ὄνομα κύριον, ὃ καὶ νειλεὺς κοινῶς. ἢ νείλαος αἰολικῶς. οὗ ἀποικία, ᾠκίσθη εἰς ἀσίαν. γίνεται φασι, παρὰ τὸ νέος, καὶ τὸ λεώς, νεόλεως. καὶ κρᾶσις τοῦ ε καὶ ο, εἰς τὴν ει δίφθογγον, νείλεως. ὁμοίως τῷ κλεισθένης. λεωσθένης. προσθένης. δέον, δεῖν. πλέον, πλεῖν. ἤ φασιν ἀπὸ τοῦ νηλεύς, νηλέως γενικῆς γέγονεν, ἀναδρομῇ τῆς

F γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον, νείλεως αἰολικῶς μετὰ προπαροξυτονήσεως.

Νείλεως. Nileus. Nomen proprium, *Atticè formatum.* Idem & Νειλεὺς communiter *dicitur.* Neleus. Vel Νείλαος Aeolicè. Cuius colonia in Aſiam *deducta* celebratur. Fit (vt aiunt) à nomine νέος, nouus, & λεώς, populus, *quod Atticè ſcribitur, pro communi* λαός, Νεόλεως, & craſi τοῦ ε & ο in diphthongum ει, Νείλεως, eodémodo, quo Κλεισθένης *formatum ex* Κλεοσθένης, *&* Λεωσθένης, & Προσθένης. *Hæc duo exempla nihil ad rem facere videntur: at ſequentia rectè ponuntur. Nam per craſin eandẽ Atticè formatur* δεῖν, δέον, oportere. πλέον, πλεῖν. plus, amplius. *Ariſtoph. Pluto. pag.*54.*ver.*29. *& Ranis pag.*133.*v.*1.*&* 134.*v.*4.*&* 5.*&* 17.*& in Auibus. pag.*368. *v.*6.*Schol. annot.*5. Vel (vt aiunt) à Νηλεύς, deducitur genitiuus Νηλέως *Atticè*, *&* recurſu genitiui.*i.reuocato genitiuo* ad rectum *caſum, ſiue ad nominatiuum,* & Bœotica mutatione vocalis η in ει diphthongum, *formatum* Aeolicè Νείλεως, cum acuto in antepenultima.

Νεῖλος. Nilus fluuius. Et neutro-genere Νειλομέτριον, Nili-menſura. Et νειλῶϊς. Nilois, Niliacis. Et Nilus, nomen *viri* proprium.

Νεῖλος. ὁ ποταμός. καὶ οὐδετέρως νειλομέτριον, τὸ τοῦ νείλου μέτρον. καὶ νειλῶϊς καὶ νεῖλος ὄνομα κύριον. A

Νεῖν. Natare. Et nere filum. Arrianus. Quotquot *erant* expeditiſſimi, & leuiſſima armatura armati, & natandi peritiſſimi, hos, data teſſera, iuſſit enatare. Et rurſus. Vt enim aues volare, & piſces natare, & cerui currere natura-ſciunt, neque doctore indigent. Verbi verò νεῖν, quum ſignificat nere, *quod Itali dicunt, Filare, Galli, Filer,* vſus apud Heſiodum *legitur* in illo verſu, Hic enim profectò net fila per-aerem-volans araneus. Quidam verò illud νεῖ. i. net, ſcripſerunt per η, vt ex νήθει per-apocopen-deductum. Sed & ſic ipſa *formationis* analogia nouit τὸ νω, *fortaſſe*, τὸ νω primitiuum in νει *mutari Bœotice ſolitum*. ex quo νῶ deductum νήθω, vt à κνῶ, κνήθω. *rado*. à σῶ, σήθω. excutio, cribro.

Νεῖν. κολυμβᾶν. καὶ τὸ νήθειν κρόκην. ἀρριανός. ὅσοι κουφότατοι καὶ κουφότατα ὡπλισμένοι καὶ τοῦ νεῖν δαημονέστατοι, τούτους ἐκνήξασθαι κελεύει ἀπὸ συνθήματος. καὶ αὖθις. ὥσπερ γὰρ οἱ ὄρνιθες ἵπτασθαι, καὶ νεῖν ἰχθύες, αἵ τε ἔλαφοι θεῖν ἐπιπεφύκασιν, οὐδὲ τοῦ διδαχθῆναι ἐπιπροσδέονται. τοῦ δὲ νεῖν, ἤτοι νήθειν, ἡ χρῆσις παρ᾽ ἡσιόδῳ. ἐν τῷ, τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ᾽ ἀεροπότητος ἀράχνης. τινὲς δὲ, τὸ νεῖ νήματα, διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡς ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ νήθει. πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ νω εἰς νει οἶδε προτότυπον. ἐξ οὗ παράγωγον τὸ νήθω κνῶ, κνήθω. σῶ, σήθω. B

Νειός. Noualis, vel nouale. Terra renouata, *& ad ſementem recipiendam parata*. Et νειοῖο *in genitiuo ſingulari Ion. Bœot. Dor. pro comm.* νειοῦ.

Νειός. ἡ νεωστὶ ἐργασμένη γῆ. καὶ νειοῖο.

Νεῖσθαι. Natare.

Νεῖσθαι. κολυμβᾶν.

Νεῖται. Veniet. Redibit. *In Epigrammate.*

Νεῖται. ἀφίξεται. ἐλεύσεται.

--Nec amplius redibit

Viſcum in venatores fundens calamos. i. nec amplius redibit, vt aues calamis viſcatis venetur.

-- Οὐδέ τι νεῖται

Ἰξὸν ἐπ᾽ ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις. C

Νείφω. Quum ſignificat Rigo, per ει diphthongum *ſcribitur*. νιφόμενος verò. i. qui niue conſpergitur, ac perfunditur, per ι. νήφων verò, *ſobrius, &* vigilans, per η.

Νείφω. τὸ βρέχω, διὰ διφθόγγου. νιφόμενος δὲ, ὁ χιονιζόμενος, διὰ τοῦ ι. νήφων δὲ, ὁ γρηγορῶν. διὰ τοῦ η.

N CVM H.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

NH. Priuatiuum, *ſiue, priuationem ſignificans* aduerbium. Eſt etiam intenſiuum. *i. vim intendentis habens*, vnde νήχυτον ὕδωρ. Aqua valde-diffuſa, vel multiflua. Et νήχυτος ὄρπηξ. i. Multifluus ramus, pro multiplex, vel qui longè latéque diffunditur, vel qui in multa brachia, ramuſculóſque diducitur.

NH. στερητικὸν ἐπίρρημα. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικόν. ὅθεν νήχυτον ὕδωρ. καὶ νήχυτος ὄρπηξ. D

Νῆα. *Ion. accuſat. ſingul. pro comm.* ναῦν. Nauem. Nauigium. Differunt autem nauigia à nauibus, vt antiqui *Grammatici* notant, *ac obſeruant*, quod & in *commentariis* in Iliadem declaratum-eſt.

Νῆα. ναῦν. πλοῖον. ὅτι δὲ διαφέρει πλοῖα νηῶν, ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται, δεδήλωται καὶ ἐν ταῖς εἰς τὴν ἰλιάδα.

Νηγάτεον. Tenue. Nouum. Tenerum. Album. Bene-natum. Bona-præditum-indole. Quidam autem νηγάτεον, quum ſignificat nouum, ita *formatum dicunt*, quaſi νεηγάτεον, quod ex nouo, *vel, nuper* eſt natum, *vel factum*, ad ſimilitudinem τοῦ νεηγενής, *quod ex* νεογενής *contractum. i. recens-genitum*. Alij verò *dicunt hoc formatum* per priuationem, quaſi dicas τὸ μὴ γατόν. i. minimè natum, *minimè factum*. ſed quaſi non-elaboratum-manibus.

Νηγάτεον. λεπτόν. καινόν. ἁπαλόν. λευκόν. εὐφυές. τινὲς μὲν οὕτω νηγάτεον τὸ καινόν. ὡς νεηγάτεον, τὸ ἐκ νέου γεγενημένον. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ νηγενές. ἕτεροι δὲ κατὰ στέρησιν, τὸ μὴ γατόν, ἤγουν γεγονός. ἀλλ᾽ οἷον ἀχειρέργαστον. E

Νήγρετος. Q. d. Inexcitabilis. νήγρετος ὕπνος. *Somnus ſuauis, & profundus, vnde quis non facilè poteſt excitari. Vide Euſtath. in* Νήγρετος.

Νήγρετος. ἀνέγερτος.

Νὴ Δία. Per Iouem.

Νὴ δία. μὰ τὸν δία.

Νήδυμος. Suauis. Iucundus. Gratus. νήδυμος ὕπνος, ſuauis ſomnus, vel profundus, & is, ex quo non poſſumus *facilè* emergere. *i. excitari. Compoſitum autem eſt* ex particula priuatiua νη, & ex verbo δύω, ſubeo, ingredior. *Ex quo non facilè poſſumus egredi.*

Νήδυμος. ὁ ἡδύς. καὶ γλυκὺς ὕπνος. ἢ ὁ βαθύς, καὶ ἀνέκδυτος. παρὰ τὸ νη στερητικὸν, καὶ τὸ δύω ῥῆμα.

Νηδύ. Venter. Matrix.

Νηδύς. γαστήρ. μήτρα. F

Νήεον ὕλην. Coaceruabant, congerebant materiam. Et νήσας. Qui-coaceruauit. Qui-congeſſit. *Hoc, à* νῶ. νήσω. *Illud, à* νηέω. νηῶ. *Idem*. Et νῆες, naues, *in quibus variæ res coaceruantur.*

Νήεον ὕλην. ἐσώρευον ὕλην. καὶ νήσας σωρεύσας. καὶ νῆες, τὰ πλοῖα.

Νήϊα. Ligna ad naues compingendas apta. Et Neïum, Ithacæ mons, qui & Hyponeium *vocatur*.

Νήϊα τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. καὶ νήϊον, ὄρος ἰθάκης. τὸ καὶ ὑπονήϊον.

Νηΐδι.

A Νῆιδα. ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ. νηΐδες δὲ, νύμφαι.

Νῆϊς. οὐκ εἰδώς. ἄπειρος. τὴν δὲ νηΐδα νύμφην, παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι, καὶ τὸν νεῖλον· καὶ ἐν σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι φασίν. ὧν φθεγγομένων, ῥήγνυσθαι τὴν γῆν. ἐκαλεῖτο δὲ νηΐα. ὡς ἐνταῖον.

Νηΐτης. ὁ διὰ τῶν νεῶν. οὐ μόνον νηΐτῃ στόλῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ γῆς κατὰ βανδίλων ἐστράτευσε· καὶ αἰλιανὸς περὶ τῶν λακεδαιμονίων. νηΐταις κινδύνοις

B μὴ πάνυ συντραφέντας.

Νηκερδής. ἀκερδής. ἀσύνετος.

Νηκούστησε. παρήκουσε.

• Νηκτὰ. ἔνυδρα κολυμβητά.

Νηλεῶς. ἀπανθρώπως. σκληρῶς. λέγεται καὶ νηλειῶς.

Νηλεὺς. ὄνομα κύριον.

C Νηλής. ὁ ἀνηλεής.

Νηλίπους. ὁ ἀνυπόδυτος.

Γεροντογωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν

ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη.

Νῆιδα. Neſcium. Imperitum. Indoctum. Infirmum. Νηΐδες verò, Naiades, Nymphæ.

Νῆϊς. Neſcius. Imperitus. Indoctus. Νηΐδα verò, Naidem, Nympham. Quidam hoc nomen putant deductū ab aquis, quæ νάματα vocantur, & à Νεῖλος, Nilus. Quinetiam Sami feras fuiſſe dicunt, quibus vociferantibus terra rumperetur. Vocabantur autem Neia, vt *tradit* Entæon.

Νηΐτης. Nauticus. Naualis. Qui per naues, & claſſem fit. Vt, Non ſolùm nautico apparatu, *copiis naualibus*: ſed etiam terrâ, *terreſtribus copiis* contra Bandilos militauit. Et Aelianus de Lacedæmoniis *dicit*, in nauticis periculis non admodum educati, *naualibus bellis parum exercitati*.

Νηκερδής. Inquæſtuoſus. Inutilis. Imprudens.

Νηκούστησε. Non-audiuit. Non-obtemperauit. Neglexit. Contempſit.

Νηκτά. Natatilia. Natantia. In aquis degentia, & natantia.

• Νηλεῶς. *L.* νηλεῶς. Inhumaniter Duriter. Dicitur & *νηλειῶς poet. inſerto ι in νηλεῶς, metri cauſa. Sine-miſericordia Crudeliter.*

Νηλεύς. Nomen proprium. Neleus.

Νηλής. Immiſericors. Inhumanus. Crudelis.

Νηλίπους. Nudis-pedibus-incedens. Nullis-calceis-pedes-indutos-habens. Diſcalceatus. vel Diſcalceata. *Soph. Oedip. col. pag.* 283.

Senem ducit, ſæpe quidem per agreſtem, ferámque

Syluam impaſta, diſcalceatáque vagans.

vel νηλίπους idem eſt ac νήλιπος. Qui, quæve non vnctos, nec nitentes: at ſqualidos, & immundos pedes habet.

NOTÆ.

D Γεροντογωγεῖ.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 283.

Ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
Γεροντογωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
Ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη.

Vide Ἀνήλιπος. Et apud Euſtath. Νήλιπος.

Νηλιτής. ὁ ἁμαρτωλός. τάττεται καὶ θηλυκὸν αἱ νηλίτιδες ἐν ὀδυσσείᾳ. ἐκ τοῦ νηλίτης βαρυτόνου ἀρσενικοῦ. καὶ ἔστιν αὕτη ἀπ' ἀρχῆς δευτέρα, ἤγουν ἡ λι συλλαβὴ, ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ τεχνικοὶ διὰ τοῦ η εἰδότες

E αὐτὸ, καὶ ζητοῦντες αἰτίαν αἰολικὴν, αἰτιῶνται τροπὴν τοῦ ι εἰς η. ὃ πρὸς ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψιμύθιον. καὶ αἰολικῶς ψιμύθιον.

Νηλιτής. Peccator. Huius *nominis* eſt & fœmineū αἱ νηλίτιδες in Odyſſea. ἐν τῷ Τ. *pag.* 1874. 8. *in Græcis comment.* Peccatrices. à maſculeo grauitono νηλίτης. Et huius quidem *vocis* à principio ſecunda, *mediáque* ſyllaba, ſcilicet λι, in hoc libro per ι ſecundùm rationem *grammaticæ formationis, & etymologiæ ſcribitur.* Artifices verò, *Grammatici ſcilicet, qui ſunt artis Grammaticæ magiſtri*, cùm viderint *vocabulum* iſtud per η *ſcriptum*, & Aeolicam quęrant cauſam, cauſantur τοῦ ι in η mutationem. Quod præter alia *fieri tradunt* & in voce ψιμμύθιον, quæ Aeolicè ψιμύθιον *dicitur. N. L. legendum tamen videtur ὃ πρὸς, & ψιμύθιον. Sic & Vvolfius.*

Νηνεσμένα κρατεῖν δὲ, προσδόκα λύπας.

Νῆμα. καὶ νήματα. ἐκ τοῦ νήθω, τὸ κλώθω.

Νημερτές. ἀληθές. καὶ νημερτής.

Νηνεμία. ἀνέμων ἡσυχία.

F

Νήνεμος. ἄνεμον οὐκ ἔχων.

Νηοφυλακεῖον.

Νηπενθὲς, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθες ἅ-

Νηνεσμένα. *L.* Νενησμένα κρατεῖν. *Explicatio ſomnij.* Coacernata, *res coaceruatas, rerúmque glomos* tenens, expecta dolores, *grauésque moleſtias.*

Νῆμα Filum. & νήματα. Fila, à verbo νήθω. neo. *Barbarè, filo, filas, filare.*

Νημερτής. Verum. & νημερτής. verus.

Νηνεμία. Ventorum-quies. Tranquillus aeris ſtatus, quum nulli ſpirant venti.

Νήνεμος. Expers-venti. Qui nullum habet ventū.

Νηοφυλακεῖον. Locus, in quo naues cuſtodiuntur. Nauale. Nauium-ſtatio.

Νηπενθές. Expers-luctus. *Hom. Odyſſ.* Δ. *pag. cum Græcis comment.* 1492. *v.* 5. *legitur* ἐπίληθον. *Eſt autem pharmaci epithetum eo in loco.* Expers-luctus, expérſque iræ, *i. luctu, dolore, iráque hominem priuans,* malo-

rum obliuionem-afferens omnium. *Vel, luctum-ſedans, iramque reprimens, & malorum omnium obliuionem inducens.* — πάντων. ἀντὶ τοῦ ἀπωθές. A

Νήπιον φρόνημα. Infantilis ſenſus. Infantilis mens. νηπία verò, ipſa ætas *infantis, vel, infantilis ætas. Hoc per ι, illud, per ει ſcribitur. Illud, eſt adiectiuum. hoc verò, ſubſtantiuum.* — Νήπειον φρόνημα. νηπία δὲ, ἡλικία.

Νήπια. Infantes. Ex νη priuata particula, & nomine ἔπος, verbum. Quòd infantes nōdum loqui poſſint. Vel dicti à particula intenſiua νη, & nomine ἤπιον, lene, manſuetum. Quòd infantes ſint manſuetiores, quàm oporteat. — Νήπια. τὰ βρέφη. παρὰ τὸ νη ϛερητικὸν, καὶ τὸ ἔπος. ἤγουν τὰ μήπω λέγειν δυνάμενα. ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἤπιον. ἤγουν τὰ παρὰ τὸ δέον ἤπια.

Νηπιέη. Amentia. Imprudentia, *qualis in infantibus eſſe ſolet.* — Νηπιέη. ἀφροσύνη. B

Νήπιος. *Infans. Qui nondum loqui poteſt. Imprudens.* Amens. Stultus. Philippus Macedo, multis interfectis; tandem hunc verſum protulit, Stultus eſt ille, qui patre cæſo, filios relinquit. *Er. ad. Chil* 1. *Cent.* 10 *col.* 331. *ad.* 53. *Stultus. &c.* Hoc *autem* fortaſſe ferinum, *& immane fuerit.* Videtur enim ſuadere, vt inimicos interficiamus omnes, ita vt ne puberibus quidem, *ac infantibus* parcamus. *Heſiodus in ἔργοις, καὶ ἡμέραις. pag.* 3. M. *& Er. ad. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 313. *&* 314. *ad.* 95 *Dimidium plus toto.* Stulti, neque ſciunt quanto plus ſit dimidium toto. Interdum enim quis appetens plura, & illa, quæ habet, amittit. — Νήπιος ἄφρων. ἀνόητος. φίλιππος ὁ μακεδὼν, πολλοὺς ἀνελὼν, ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον. νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας, υἱοὺς καταλείπει. θηριῶδες ἴσως τοῦτο. δοκεῖ γὰρ παραινεῖν ἡβηδὸν τοὺς ἐχθροὺς κτείνειν. νήπιοι. οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ἐσθ' ὅτε γὰρ πλειόνων ἐπιθυμῶν τις, καὶ ἃ ἔχει ἀποβάλλει.

Νηποινί. Impunè. Sine ſupplicio, ſine pœnis. Vt, Cùm autem fuerit præcipuus ſeditionis autor, hoc crimen non effugiet impunè. Et rurſus. Haud enim *eos* impunè laturos-eſſe *dicebat* iniurias, quas ab ipſis acceperat. — Νηποινί. ἄνευ τιμωρίας, καὶ ποινῆς. αἰτιώτατος δὲ γενόμενος τῆς στάσεως, οὐ φεύξεται νηποινὶ τὸ ἐπίκλημα. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ νηποινίγε φησὶ χαιρήσειν ἃ πρὸς αὐτῶν ἐπεπόνθει. C

Νηπύτιος. Infans. Stultus. Fatuus. Poeticè. Ariſtophanes *in* Nubibus. *pag.* 105. *v.* 2. *&* 3. — Νηπύτιος. μωρὸς ποιητικῶς. ἀριστοφάνης. νεφέλαις.

Infans enim eſt adhuc,
Et ſcalarum non peritus iſtarum hic ſitarum.

Νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
Καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

Νηρεύς Nereus. Marinus Deus. — Νηρεὺς. ὁ θαλάσσιος θεός.

Νηρῇδας. Nereidas. Nymphas. Per ſyncopen τοῦ ι *ex nomine* Νηρηΐδας, *vnde per cōtractionē Atticā τὸ* Νηρῇδας. — Νηρῇδας. τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι. D

Νηρηΐδες. Nereides. Nymphæ. Sunt numero quinquaginta. Sophocles *in Oedipo Colonæo pag.* 295 *f.* Cētipedum. *i. centum-pedes-habentium* Nereidum aſſecla *remus.* — Νηρηΐδες νύμφαι. πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν εἰσί. σοφοκλῆς. τῶν ἑκατομπόδων νηρηΐδων ἀκόλουθον.

Νηρῇς. Nereis. Per contractionem ex Νηρηΐς. vt & χρυσηΐς, χρυσῇς. & Βρυσηΐς. Βρυσῇς. *Sic enim ſcribendum videtur.* — Νηρῇς. κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ νηρηΐς. ὥσπερ καὶ τὸ χρυσηΐς. χρυσῇς καὶ βρυσηΐς βρυσῇς.

Νηρίθμους. Innumerabiles. Innumeros. Infinitos. — Νηρίθμους ἀναριθμήτους. ἀπείρους.

Νηρηΐνη. Nereine. *vt* ἡρωΐνη. *Heroine.* — Νηρηΐνη.

Νηρίον. Nerion. Fortaſſe per diminutionem *ita vocatur* ὁ Νηρίτης, Nerites, vt ſit ex Nere *natus. i. Neris filius.* vnde fuerit & Nerites, & Nerion. — Νηρίον. ἴσως ὁ νηρίτης ὑποκοριστικὸς, ἵνα ᾖ ἐκ τοῦ νηρέως. ὅθεν ὁ νηρίτης εἴη καὶ τὸ νηρίον. E

Νηρίς. Neris. Agri Meſſerij vrbs. — Νηρίς. πόλις μεσσήνης.

Νηρίτης. Nerites. Cochlea marina. à νέω. nato. νέσω. natabo. Nerus piſcis, & Nerus receſſus apud Lycophronem. i. cauus, vel humidus. Et à tali deriuatione *deriuatur vox.* Νηρίτης. Nam ſi ſecundum quoſdā eſſet *hæc vox deriuata* à nomine Νηρεύς. i. Neruus, penultimam *ſyllabam* per ει diphthongum *ſcriptam* haberet. ſic, Νηρείτης. *Nam à datiuo* Νηρεῖ *formaretur, addita ſyllaba* της, *vt patronymica formari ſolent.* — Νηρίτης. θαλάσσιος κόχλος. ἐκ τοῦ νέω νῶ, τὸ κολυμβῶ. νηρὸς ἰχθὺς, καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ λυκόφρονι ὁ κοῖλος, ἢ κάθυγρος. καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς ὁ νηρίτης. εἰ γὰρ ἦν κατά τινας ἐκ τοῦ νηρεὺς, διὰ διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρίτης.

Νήριτον ὄρος. Neritum mons. Eſt & Νήριτος ſylua denſiſſima, cum qua nulla alia contendere poſſet *arborum denſitate.* Nericum verò per κ. *L.* Νήρικον. quod & Actoricum *vocatur*, *eſt* locus Epiri in Odyſſea, qui poſtea Leucas *eſt appellatus.* — Νήριτον ὄρος. ἔστι καὶ νήριτος ὕλη ἡ δασυτάτη. πρὸς ἣν οὐκ ἂν ἑτέρα ἐρίσοι. νήρικον δὲ ἐν τῷ κ' ὃ καὶ ἀκτορικὸν, τόπος ἠπείρου ἐν ὀδυσσείᾳ. ἡ ὕστερον λευκάς. F

Νῆσσα. *Communiter. Doricè* νᾶσσα. *Per literarum trāſpoſitionem hinc deriuatum Latinum Anas. anatis. Ital. Anidra. Gall. Canar, & canart.* Auis *notiſſima,* quæ dicitur & νῆττα Atticè. — Νῆσσα τὸ ὄρνεον. ἥτις καὶ νῆττα λέγεται ἀττικῶς

Νῆσσα.

A Νῆσσα. ὄνομα κύριον. Δυσαύλης ὄνομα συνῴκησε τῇ Βαβῇ, καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτονόην, καὶ Νῆσσαν.

Νῆσσα. Neſſa, vel Naſſa. Nomen proprium. *mulieris. Vt,* Quidam nomine Dyſſaules Baben habuit vxorem, & *ex ea* liberos ſuſcepit Protonoen, & Neſſam.

Νῆσαι. σωρεῦσαι. καὶ νήσουσι, σωρεύσουσι.

Νῆσαι. Coaceruare. Congerere. Cumulare. *ἀ τοῦ.* νήσω Et νήσουσι. Coacertuabunt. Congerent. Cumulabunt.

Νησίον. καὶ νησιώτης, ὁ ἀπὸ νήσου. καὶ νησύδριον, νησίον μικρόν.

Νησίον. Inſulula. Parua inſula. Et νησιώτης. Inſulanus. Inſulæ incola. Et νησύδριον. Inſulula. Parua inſula.

Νῆσις. νήσιδος. ὄνομα πόλεως. καὶ ὄνομα θεᾶς. νησίδος δὲ τὸ ὑποκοριστικόν. ἐν ἐπιγράμ-
B ματι. ἀκταίης νησῖδος ἀλιξάντοισι χοιράσι.

Νῆσις. Νήσιδος ἡ. Neſis. Neſidis. Nomen vrbis. Et nomen Deæ. Νησίδος verò παροξυτόνως, *eſt genitiui caſus à recto* νησίς. *Quod eſt nomen* diminutiuum. *à* νῆσος *Inſula.* νησίς. *Inſulula.* In epigrammate 18. *lib.* 6. *epig. pag.* 415 Littoralis. *i. littoribus-cinctæ* inſululæ mari-verberatis Priape Marinis-ſaxis, & aſpero gaudens ſcopulo.

N O T AE.

Ἀκταίης νησῖδος.] Epigramm. lib. 6. pag. 415. ep. 18. ſcribitur,

Ἀκταίης νησῖδος ἀλιξάντοισι Πρίηπε
Χοιράσι, καὶ τρηχεῖ τερπόμενος σκοπέλῳ.

Brodæus pag. 547. vocem ἀλεξάντοισι vertit, ventos-arcentibus. Sed apud Suidam meliùs ἀλιξάντοισι. χοιράδας ἀλιξάντους vocat marinos ſcopulos τῇ ἁλὶ ξαινομένους, qui mari, fluctibus marinis tunduntur, & verberantur. χοιράδες verò propriè vocantur ſaxa in mari parum prominentia, ſuperficiem nigram habentia, & porco natanti ſimilia. χοῖρος enim porcus.

C

Νῆσος ἐκ τοῦ νέω νήσω. ἡ οἷον ἐγκολυμβῶσα ὕδατι. ἤ φασὶ καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης καθ' ὁμοιότητα. ἐντεῦθεν νησίτης, καὶ κατὰ πλεονασμὸν νησιώτης, ὡς ἀγρειώτης.

Νῆσος. Inſula. à τοῦ. No. nato. νήσω. natabo. Quaſi natans in aqua. Vel (vt aiunt) νῆσος dicta per *quandam in aquis natandi* ſimilitudinem, ab aue νῆσσα. i. anas, *quòd anatis inſtar in aquis nare, ſiue natare videatur.* Hinc νησίτης *deducitur*, & per pleonaſmum τοῦ ω, νησιώτης. Inſulanus. Inſulæ-incola. Vt ἀγρειώτης. i. ruſticus. *Nam ab* ἀγρός, *ager,* ἀγρίτης, *agreſtis, ruſticus. inſerto* ε, ἀγρείτης, *hinc* ἀγρειώτης, *pleonaſmo* τοῦ ω.

Νησιώπη. νῆσος Λέσβου τὸν Σίγριν φασὶ λιμένα ποιοῦσα.

Νησιώπη Neſiôpe. Inſula Leſbi quæ (vt aiunt) portum Sigrem efficit.

Νηστεία. ἐκ τοῦ νηστεύω. καὶ νήστιμος ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα.

Νηστεία. Ieiunium. Abſtinentia ab omni cibo, quum quis nihil edit. Deductum à verbo νηστεύω, ieiuno, nihil edo, ab omni cibo abſtineo. Et νήστιμος ἡμέρα. Ieiunij dies.

D

Νῆστις. ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας, καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον, παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ ἐσθίειν. ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν, καὶ τὸ σιτίον. νῆστις θ' ἣ δακρύοις γε πικροῖς νωμᾷ βρότειον γένος. τὸ ὕδωρ λέγων.

Νῆστις. Ieiunus. Impaſtus. Qui nihil edit. Et inteſtinum, quod medium eſt inter ventrem, & ſtomachum. Dictum à particula priuata νη, & verbo ἐσθίειν, edere, comedere. Vel à νη part. priu. & nomine τὸ σιτίον. i. cibus. Vt, Ieiuniúmque, quod amaris lachrymis genus mortale verſat. Aquam dicit.

Νήτη. χορδὴ μουσική. ὀξὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

Νήτη. *Per craſin ex* νεάτη. Chorda muſica ſonum acutum edens. *Vide* νεάτη. Nete.

E

Νὴ τὴν. μὰ τὴν. ἐλλειπτικὸν. κατὰ τὸ, μὰ τὸν, καὶ μὰ τὰς.

Νὴ τὴν. Per hanc. μὰ τὴν. Per illam. Ellipticum *loquendi genus. Subauditur enim Dea, per quam iuratur, nomen, quod reuerentiæ causâ reticetur. Vide Ariſt. ph. in Ranis. pag. 183. v. 23. Conſule Schol. in* Μὰ τὸν. *Hoc dictum eſt* ad ſimilitudinem illorum, μὰ τὸν, Per illum, & μὰ τὰς. Per illas.

Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν. τὸ νη, κατομωτικὸν ἐστιν ἐπίρρημα. τουτέστι μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν. ὥσπερ τὸ μὰ ἀπομωτικὸν, μεθ' ὅρκου ἀρνητικόν. νὴ τὸν. καὶ ναὶ μὰ τόν. κατομωτικὰ ταῦτα. ἀπομωτικὰ δὲ, ταῦτα. μὰ τὸν Δί' οὔ. ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν, μὰ τὸν Δία ποιήσω.

Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν. Per ſacrum caput. Hoc νὴ eſt aduerbium iuriiurando affirmatiuè ſeruiẽs, hoc eſt, interpoſito iureiurando *rem aliquam* affirmans, *& confirmans.* Vt μὰ, eſt aduerbium iureiurando interpoſito negans, quaſi dicas abiuratiuum. Hęc νὴ τὸν, & ναὶ τὸν, Per hunc, & ſanè per hunc, *ſunt aduerbia* Iuriiurando affirmatiuè ſeruientia. Hæc verò, μὰ τὸν Δί'
F οὔ. Per Iouem non. Non per Iouem. *ſunt* abiuratiua, id eſt Iuriiurando negatiuè ſeruientia. Quare ſumma *eſt* improprietas-loquendi, ſi dicas, μὰ τὸν Δία ποιήσω. Per Iouem faciam. *L.* ἀκυρολογία.

Νῆτον. δυϊκὸν ῥῆμα.

Νῆτον. Duale verbum. *Natatis vos duo. Vel, illi duo natant. à verbo* νέω. τοῦ. *No. Nato. dualis.* νέετον. νεῖτον. νέητον. νῇτον. *Et, per craſin gemini εε in η,* νῆτον *in* 2. *&* 3. *perſ. dualis indicatiui. Vel (quod veriſimilius) ſubiunctiui,* νέητον, νῆτον. *vt* ποιήητον, ποιῆτον. *Vos duo nat̃etis. Vel, Illi duo natent.*

Νῆτρον. τὸ κλωστήριον.

Νῆτρον. Inſtrumentum, quo mulieres nent. Fuſus. à verbo νέω. τοῦ. Neo. *Barbare, filo. filas. i. fila fuſo deduco*

futurum νήσω. perf. νένημαι. vnde νῆμα. τό. filum. νένησαι. vnde νῆσις. ἡ. Ipſe nendi actus. vel ipſum filum, quod netur. νένηται. vnde νητὸς. ν. ον. τὸ quod & κλωστὸς. ἡ, ὀν. ἡ. ἰ. & κλωστήριον. ου. τό. à κλώθω. neo. A

Νηῦς. Ion. pro comm. ναῦς. Nauis.

Νηῦς. ἡ ναῦς.

Νηφάλεος. Sobrius. Et fœmineum νηφαλία. Sobria.

Νηφάλεος. ὁ σώφρων. καὶ νηφαλία, θηλυκόν.

Νηφάλια ξύλα. Sobria ligna, quæ neque vitea, neque ficulna, neque myrtea: *ſed ex thymo.* Nam illa quidem dicuntur οἰνόσπονδα. i. cum-vino-libato-*combuſta*, quòd accendantur, *ac vrantur*, quum non aqua: ſed vinum libatur.

Νηφάλια ξύλα, τὰ μήτ' ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, μήτε μύρσινα. ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται ὡς καιόμενα ὅτι μὴ ὕδωρ, ἀλλὰ οἶνος σπένδεται.

Νηφάλιος θυσία. Sobrium ſacrificium, *in quo vinum non libatur: ſed vel aqua mulſa, vel lac, vel alius liquor. Sobrium autem ſacrificium* apud Athenienſes fiebat Mnemoſynæ, Auroræ, Soli, Lunæ, Nymphis, Veneri cœleſti, vt ait Polemon. Et ligna ſobria *dicuntur ea*, quæ neque *ſunt* vitea, neque ficulna, *neque myrtea*: ſed ex thymo. Atque hæc eſt præcipua materia in ignitis ſacrificiis, vnde etiam thymum nomen accepiſſe dicunt, voce facta. *i. deducta à verbo* θύω, *ſacrifico, vel* à nomine θυσία, vel θυή, quod idem ſignificat. ſacrificium ſcilicet. Sunt autem & quædam ſacrificia prorſus libatione-carentia, *vel, nullam-libationem-habentia*. in vſum fortuitò recepta. Sophocles *in Oedipo Colonæo*. pag. 274. M.

Νηφάλιος θυσία παρὰ Ἀθηναίοις ἐτελεῖτο, μνημοσύνῃ. ἠοῖ. ἡλίῳ. σελήνῃ. νύμφαις. ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ. ὥς φησι Πολέμων. καὶ ξύλα δὲ νηφάλια, τὰ μὴ ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων. καὶ πρώτη ἐστὶν αὕτη ἡ ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας. παρ' ὃ καὶ τοὔνομά φασι λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δέ τινες τοπαράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι. σοφοκλῆς. B

Haud enim vnquam C
Primis vobis occurriſſem iter-faciens,
Sobrius ſobriis, vel, abſtemius abſtemiis.

Οὐ γὰρ ἄν ποτε
Πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
Νήφων ἀοίνοις.

Ad Eumenidas verba facit *Oedipus eo in loco*, quæ ἄοινοι dicuntur. i. expertes vini, *ſobriæ, abſtemiæ*, quòd ſemper ſint ſobriæ, nec ebrietatem afferunt, *vel, & ebrietatis non participes: at ab ebrietate ſemper aliena.* Hoc autem *ipſis Eumenidibus tribuetur* propter diuinæ vindictæ vigilantiam.

Πρὸς τὰς Εὐμενίδας λέγων, αἳ ἄοινοι λέγονται, ὡς ἀεὶ νήφουσαι, καὶ μὴ μέθην παρέχουσαι. τοῦτο δὲ διὰ τὸ θείας δίκης ἄυπνον.

N O T Æ.

Σοφοκλῆς.] In Oedipode Colonæo. pag. 274. M.

—οὐ γὰρ ἄν ποτε
Πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπόρων,
Νήφων ἀοίνοις.— D

Sed Suidæ lectio longè melior, quàm ideò ſequor.

—Nunquam enim
In vos primas incidiſſem iter-faciens,
Ego ſobrius in Deas ſobrias. vel, abſtemius in abſtemias.

Conſule Schol. vnde Suidas. pro μὴ μέθην παρέχουσαι, fortaſſe ſcribendum μὴ μέθης μετέχουσαι, quod longè commodius, & τῷ ἄοινοι, & τῷ νήφουσαι conuenientius. Deinde ſic Epicharmi verſus trochaici ſcribendi videntur,

Νᾶφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν.
Ἄρθρα ταῦτα τᾶν φρενῶν ἐντί.

Sunt autem δίμετροι ἀκατάληκτοι, quorum vltimæ ſyllabæ, εῖν, & ἐντί in ipſo fine verſus, ἀδιάφοροι de more cenſentur.

Νηφάλιοι θυσίαι. Sobria ſacrificia *dicuntur*, in quibus non vinum: at aqua melle-mixta, *aqua mulſa Diis* libatur. E

Νηφάλιοι θυσίαι. ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

Νηφαλισμός. Sobrietas. Attentio *à Sobrietate manans.*

Νηφαλισμός. ἡ προσοχή.

Νῆφε. Sobrius eſto. Vigila. Sed illud præclarè dictum, *præclarum illud dictum, quod legitur* apud Epicharmum, eſt cauſa, ne ſis temerarius, *nimiúmque credulus, ac ideo variis hominum inſidiis obnoxius*, Sobrius-ſis, & memento diffidere, Nerui *ſunt enim* iſti mentis. *vel prudentiæ, ſi ſcil. vigiles, ſi ſobrius ſis, neque cuiuis temere, nimiúmque facilè credas.*

Νῆφε. γρηγόρει. ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τοῦ μὴ προχείρως ὑπάρχειν, τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον. νῆφε, καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν. ἄρθρα ταῦτα φρενῶν.

Νήχεται. Nat. Natat. F

Νήχεται. κολυμβᾷ.

Νήχυτος ἔρως. Amor valde-fuſus. *Amor in varias partes diffuſus. Nam hîc etiam particula* νη *eſt* intenſiua, *vel, vim intendentis habet.*

Νήχυτος ἔρως. ἐπιτατικὸν κἀνταῦθα τὸ νη.

N CVM I.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

NIα. Funes. *Fortaſſe per ἀφαίρεσιν formatum ex voce* σχοινία.

NIα. τὰ σχοινία.

A Νίβα. χίονα. καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ κρήνη ἐν Θρᾴκῃ.

Νίβα.νίβα. *Latinum vocabulum, quod græcè ſignificat* χιόνα. Niuem. Vocatur autem & ita fons in Thracia, Niba.

Νίβις.πόλις αἰγύπτου.

Νίβις. Nibis. Vrbs Aegypti.

Νίγερ.ὄνομα κύριον.

Νίγερ. Niger, Nomen proprium.

Νίγλαροι. τὰ τερετίσματα, καὶ περίεργα κρούματα. κροῦμα δέ ἐστι, καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικὸν, ὁ νίγλαρος.

Νίγλαροι.τὰ τερετίσματα. Niglari *vocantur* cicadarum cantus, & citharæ laſciui ſtrepitus, nimiúmque procaces ſoni, vel cantus, qui cithara pulſata feriunt aures. Niglaros autem eſt etiam muſicum modulamen incitandi-vim-habens, *ad ſaltationem, & choreas agitandas impellens. Ariſtop. in Acharnenſibus. pag.* 284.*v.*9.*Schol. annot.*11.*vnde Suid.*

Νίγρητες.ἔθνος λιβυκόν.

Νίγρητες. Nigretes. Gens Libyca.

B Νιγρῖνος.ὄνομα κύριον. καὶ νίγερος.

Νιγρῖνος. Nigrinus. Nomen proprium. Vt & Νίγερος. Niger. *Ante*, Νίγερ.

Νιδάριον. παρὰ πέρσαις, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ προσείλημα. ὃ δὴ παρ' ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον. παρὰ δὲ κυπρίοις, κορδύλη. ὡς κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ῥητορικῶν.

Νιδάριον. Nidarium. Apud Perſas *ita vocatur* capitis inuolucrum, *i. velamen, quo caput inuoluitur, & velatur.* Quod apud Athenienſes vocatur crobylum, *quòd eo capitis cincinni, capillique conſtricti velentur.* Apud Cyprios, Cordyle, vt Creon primo Rhetoricorum *libro tradit.*

Νίδες.αἰδοῖα.ἢ ὄρχεις παιδίων. σικελοί.

Νίδες. Pudenda. Vel puerorum teſticuli. *Sic enim iſta vocant* Siculi.

Νίζε. νίπτε.

Νίζε. *à comm.* νίπτε *deducitur Aeolicum* νίσσε. *Aeoles enim verba communiter in* πτω *deſinentia, in* σσω

C *vertunt, vt,* νίπτω, νίσσω. *Tarentini verò geminum* σσ *in* ζ *mutant, & dicunt* νίζω. *Mag. Etym. col.*605.42. Laua. Ablue. Abſterge.

Νίζει.ῥύπτει.πλύνει.κλύζει.ἀποσμήχει.

Νίζει. Purgat, Lauat. Abluit. Abſtergit. *Hinc* νίτρον, *nitrum, quod abſtergendi, purgandíque vim habet.*

Νικαγόρας. μνησαίου ῥήτορος. ἀθηναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ κατὰ φίλιππον τὸν καίσαρα. ἔγραψε βίους ἐλλογίμων. περὶ κλεοπάτρας τῆς ἐν τρωάδι. πρεσβευτικὸν πρὸς φίλιππον τὸν ῥωμαίων βασιλέα.

Νικαγόρας. Nicagoras, Mneſæi oratoris *filius*, Athenienſis Sophiſta. Fuit autem tempore Philippi Cæſaris. Scripſit vitas clarorum *virorum*. De Cleopatra in Troade. Legationem ad Philippum Romanorum Imperatorem.

Νίκανδρος. ξενοφάνους. κολοφώνιος. κατὰ δὲ τινας αἰτωλός. ἅμα γραμματικός τε, καὶ ποιητὴς,

D καὶ ἰατρός. γεγονὼς κατὰ τὸν νέον ἄτταλον. ἤγουν τὸν τελευταῖον τὸν γαλατονίκην. ὃν ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε θηριακά, ἀλεξιφάρμακα, γεωργικά. ἑταιρευομένων βιβλία πέντε. ἰάσεων συναγωγήν. προγνωστικὰ δι' ἐπῶν. μεταπέφρασαι δὲ ἐκ τῶν ἱπποκράτους προγνωστικῶν. περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία τρία, καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς.

Νίκανδρος. Nicander. Xenophanis F. Colophonius. vel (vt alij tradunt) Aetolus. Idem & Grammaticus, & Poeta, & Medicus, qui fuit temporibus Attali iunioris, id eſt vltimi, illius Galatarum-victoris, quem Romani euerterunt. Scripſit Theriaca, *i. de venenatis beſtiis*, Alexipharmaca. *i. Remedia contra venena, ſiue propulſandorum venenorum remedia*, Georgica, *ſiue de re ruſtica.* De meretricio-more-viuentibus *ſiue de diſſolutè viuentibus*, libros quinque. Remediorum collectionem. Prognoſtica verſibus ſenariis. Hæc autem ex Hippocratis Prognoſticis ſunt tranſlata, *& interpretatione donata.* De omnibus oraculis libros tres, & alia plurima verſibus heroicis.

E Νικάνωρ. ἑρμείου ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος, ὅτε καὶ ἕρμιππος ὁ βηρύτιος. ἔγραψε περὶ στιγμῆς τῆς παρ' ὁμήρῳ, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ. περὶ στιγμῆς τῆς καθόλου, βιβλία ἕξ. ἐπιτομὴν τούτων, βιβλίον ἕν. περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ καλλιμάχῳ. κωμῳδούμενα περὶ ναυστάθμου. περὶ τοῦ ἄναξ. περὶ στιγμῆς. καὶ ἄλλα. ἐφ' ᾗ πραγματείᾳ σκωπτόμενος πρός τινων στιγματίας

F ἐκαλεῖτο. οὐ γὰρ δή που ὡς δοῦλος οὕτως ἐσκώπτετο.

Νικάνωρ. Nicanor, Hermiæ F. Alexandrinus Grammaticus, qui fuit temporibus Adriani Cæſaris, quo tempore fuit & Hermippus ille Berytius. Scripſit de punctis apud Homerum, & de differentia eorũ, quæ eſt in ſententia. *L.* περὶ στιγμῶν τῶν παρ' Ὁμήρῳ. *Nam ſequitur* & τῆς ἐξ αὐτῶν. *Vel figuratè dictum, & ſing. pro plur.* De punctis in vniuerſum, lib. 6. Horum epitomen, *ſiue compendium*, lib. 1. De punctis apud Callimachũ. Comica de ſtatione nauium. De voce ἄναξ *L.* ὦ ἄναξ, *pro* ὦναξ, *apud Sophoclem in Oedipo Tyranno. pag.*152. *M. &* 153.*v. vlt. Item in Oed. col. p.*304.*f. &* 309.*f. & in Trachin. p.*369.*f. bis.* Id eſt, O Rex. De puncto, & alia. Ob quam *punctorum* tractationem, *& opus*, à quibuſdam per-deriſionem vocabatur Stigmatias. i. Notis-compunctus. Haud enim profectò tanquam ſeruus ita deridebatur.

Νικάνωρ. τρεῖς γεγόνασι νικάνορες. ὁ μὲν, υἱὸς βαλάκρου. ἕτερος δὲ, παρμενίωνος. ἄλλος δὲ, σταγιρίτης τὸ γένος. οὗ καὶ ὑπερίδης μνημονεύει

Νικάνωρ. Tres fuerunt Nicanores. Vnus quidem, filius Balacri. Alter verò Parmenionis. Tertius, genere Stagirita, cuius etiam Hyperides meminit in

oratione contra Demoſth.

ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. A

Νικασία. Nicaſia. Inſula prope naxum.

Νικασία. νησίδιον πλησίον νάξου.

Νικᾷ τὸν ἐνηλάτην. Vincit agaſonem. In eum, qui monentem non audit: ſed ſe ipſum proiicit, *& vitro ruit* in exitium.

Νικᾷ τὸν ἐνηλάτην. πρὸς τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' ἑαυτὸν προϊέμενον εἰς ἀπώλειαν.

Νικατόρις. Nicatoris. Syriæ vrbs, condita à Seleuco Nicatore.

Νικατόρις. πόλις συρίας. κτίσμα σελεύκου τοῦ νικάτορος.

Νίκαια. Nicæa. Nomen vrbis in Bithynia ſitæ, quam præterfluit fluuius nomine Pharnutis.

Νίκαια. ὄνομα πόλεως βιθυνίας. ἐν ᾗ καὶ παραρρεῖ ποταμὸς φάρνυτις λεγόμενος.

Νίκαια. Nicæa. Aeſchines in *oratione* De falſa-legatione. Eſt autem vrbs Locridis maritima, Bottiæorum colonia, eadem & Antigonia dicta. Nomen autem impoſitum eſt ipſi à Nice, Lyſimachi vxore. Fruſtrà tamen idem-nomen-fert, ſi modò illa quidem *vrbs* vocabatur Nicæa, *ipſa verò Lyſimachi vxor, Nice. N. L. Probabile tamen videtur à Nice Nicæam accepiſſe nomen.* Eſt & Nicæa Illyrica, & Indica, & Cyrni inſulæ, & Leuctrica, & Gallica, & Locrorum Epicnemidiorum, & iuxta Thermopylas, & in Thracia. Inde prodierunt multi laude digni viri. Eius Gentile *nomen eſt* Nicæenſis, & Nicaenſis, *& Nicenus, & Nicenus.* Si verò (vt aiunt) dicitur Νικαῖος. i. Nicæus, *antè* dicta vrbs penacuto-ſcribitur Νικαία, *Nicæa.* Νικαῖα *cum ſcribendum.*

Νίκαια αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος, βοττιαίων ἄποικος, αὕτη κληθεῖσα καὶ ἀντιγόνεια. παρωνόμασται δὲ νίκῃ τῇ τοῦ λυσιμάχου γυναικί. ἄλλως δὲ ὁμωνυμεῖ, εἴπερ ἐκείνη ἐκαλεῖτο νίκαια. ἔστι δὲ καὶ ἰλλυρὶς νίκαια. καὶ ἰνδική. καὶ κύρνου τῆς νήσου. καὶ λευκτρική. καὶ κελτική. καὶ λοκρῶν ἐπικνημιδίων. καὶ περὶ θερμοπύλας, καὶ θρᾴκην. ἄνδρες δὲ ἐξ αὐτῆς πολλοὶ λόγου ἄξιοι. ἐθνικὸν αὐτῆς νικαιεύς, καὶ νικαεύς. εἰ δέ ἐστι φασὶ νικαῖος, παροξύνεται ἡ ῥηθεῖσα νικαία γάρ. B C

Νικαίαν. Victoriam. *Poetice, & Ion. κατὰ παραγωγὴν à νίκη. vt* Ἀχαιΐη, *&* Σεληναίη *Ionicè à comm.* Ἀθηνῆ, *&* Σελήνη.

Νικαίην νίκην.

Νίκη. Victoria, quam quis ex bello reportat.

Νίκη. ἡ τοῦ πολέμου.

Νίκη Ἀθηνᾶ. Victoria Minerua. *Minerua Victrix. Euripides in Ione pag 715. v. 1529.* Lycurgus in *oratione* De ſacrificulo, *vel, De ſacerdote, de hac re ita ſcribit,* Quòd autem Victricis Mineruæ ſimulachrum nullas-alas-habens, in dextra quidem, malum-punicum in ſiniſtra verò galeam tenens, apud Athenienſes coleretur, Helıodorus orbis-terrarum-deſcriptor, *ac enarrator,* in primo de Arce *libro* declarauit. D

Νίκη. ἀθηνᾶ. λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ νίκης ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοιάν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτιμᾶτο παρ' ἀθηναίοις, δεδήλωκεν ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ ἀκροπόλεως.

Νικήτας. Nicetes. Nomen Doricum, ſic & Philetas, & Philetes ſecundùm Dorienſes *dicitur.* Hoc autem vtrunque commune graui-notatur ad differentiam epithetorum horum, ὁ νικητὴς. i. victor, & ὁ φιλητὴς, amator.

Νικήτας. ὄνομα δωρικόν, οὕτω καὶ φιλήτας, καὶ φιλήτης κατὰ δωριεῖς. βαρύνεται δὲ ἄμφω τὰ κοινὰ πρὸς διαστολὴν ἐπιθέτων τοῦ, ὁ νικητὴς, καὶ ὁ φιλητής.

Νικήτας. Nicetas. Nomen proprium.

Νικήτας. ὄνομα κύριον.

Νικήτης. Nicetes. Nomen proprium. Heraclides Lycius Sophiſta dixit, Nicetes ille purgatus, ignorauit ſe Pygmæorum ſpolia Coloſſo adaptare.

Νικήτης. ὄνομα κύριον. ἡρακλείδης ὁ λύκιος σοφιστὴς ἔφη. νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας, ἀκροθίνια πυγμαίων, κολοσσῷ ἐφαρμόζει. E

Νικηφόριον. Nicephorium. Ita (vt aiunt) vocabatur Conſtantia prope Edeſam.

Νικηφόριον. οὕτω φασὶν ἐκαλεῖτο ἡ περὶ ἔδεσαν κωνστάντεια.

Νικίας. Nicias. Dux Athenienſium. Hic inſulam Cythera cepit. *L.* Κύθηρα *Vide Steph.* Et de ipſa Sparta terrorem Lacedæmoniis incuſſit tantum, vt præſidium in vrbe collocarent. Pacem verò inter duas ciuitates, *Athenas, & Spartam, vt rerum adminiſtrator* confecit. Erat enim pacis adeò ſtudioſus, vt & timidus, *ac ignauus* propterea putaretur. Anno verò ſeptimo pax illa rupta eſt, quòd Alcibiades eam rupiſſet. In Siciliam verò cum Alcibiade profectus eſt, bellum Siculis illaturus. Victus autem, & morbo nephritide correptus, *morbo renum laborans,* ad Athenienſes ſcripſit, vt vel illas copias, quæ *iam in Sicilia* erant, reuocarent, vel alias mitterent. Illi verò *nouas copias eò* miſerunt, duce Demoſthene, qui & ipſe victus-eſt. Et ipſi quidem *milites* fugerunt, duces verò viui-capti fuerunt. Nam in ipſa fuga, dum hoſtes

Νικίας. ἀθηναῖος στρατηγός. οὗτος κύθηρα τὴν νῆσον εἷλε. καὶ περὶ τῆς σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. εἰρήνην δὲ ὀκτὼ ἔτη ταῖς πόλεσιν ἐπρυτάνευσεν. ἦν γὰρ εἰρηνικός, ὡς καὶ δειλὸς εἶναι διὰ τοῦτο νομίζεσθαι. ἡ δὲ εἰρήνη ἑβδόμῳ ἔτει διαλύεται, λύσαντος αὐτὴν ἀλκιβιάδου. στρατεύει δὲ ἐπὶ σικελίαν σὺν ἀλκιβιάδῃ. καὶ ἡττηθεὶς καὶ νόσῳ νεφρίτιδι συσχεθείς, ἔγραψε πρὸς ἀθηναίους ἢ τὴν οὖσαν μεταπέμψασθαι δύναμιν, ἢ ἑτέραν ἀποστέλλειν. καὶ πέμψαντες ὑπὸ στρατηγῷ δημοσθένει. ὃς καὶ αὐτὸς ἡττήθη καὶ οἱ μὲν ἔφυγον. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐζωγρήθησαν. καὶ γὰρ διω- F

A χθέντες ἑάλωσαν. νικίας δὲ καὶ δημοσθένης αἰχμάλωτοι ἤχθησαν. ἀπέκτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ σικελοί.

Νικίου κώμη περὶ αἴγυπτον. ταύτης ὁ οἰκήτωρ, νικιώτης.

Νικόλαος. μύρων τῆς λυκίας, ὁ διάπυρος τῶν χριστιανῶν καὶ ζηλωτής, καὶ ἱερεύς, ὁ πολλὴν ἔχων πρὸς τὸν θεὸν παρρησίαν. οὗτος οὐκ ἔγραψε μέν. ἐν ὀνείροις δὲ ἐπιστὰς τῷ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ, καὶ τρεῖς στρατηλάτας ἔκ τινος διαβόλου κα-
B τακριθέντας τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐρρύσατο, παράκλησιν δι' εὐχῆς παρ' αὐτῶν δεξάμενος. καὶ ἄλλους δέ τινας στρατιώτας ὁμοίως ἐκ θανάτου ἐξήρπασε. καὶ οὐ παύεται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τὴν πρεσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρούμενος.

Νικόλαος δαμασκηνός. γνώριμος ἡρώδου τοῦ τῶν ἰουδαίων βασιλέως, καὶ αὐγούστου καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικός, ἢ πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις ὀγδοήκοντα,
C καὶ τοῦ βίου καίσαρος ἀγωγήν. οὕτω δὲ ἠσπάζετο αὐτὸν ὁ καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας τῷ καίσαρι, ἤγουν μελιττούτας, νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου, καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς. οὗτος ὁ νικόλαος, ὁ δαμασκηνός. ἐν τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ διατεθραμμένος, διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάσαι. ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ὅ τε πλοῦτος, καὶ ἡ δόξα ἐπεγένετο, ἔτι μᾶλλον ηὔξησε
D ταύτην, ἔρωτά τινα ἀδιήγητον αὐτῆς ἔχων. ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φαύλης λαβόμενος, ὥστε πρὶν γενειᾶν, εὐδόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι. καὶ τῶν ἡλίκων διαφέρειν. γραμματικῆς τε γὰρ οὐδενὸς χεῖρον ἐπεμεμέλητο. καὶ δι' αὐτῆς ποιητικῆς πάσης. αὐτός τε τραγῳδίας ἐποίει, καὶ κωμῳδίας εὐδοκίμους. ἔτι δὲ μᾶλλον ὕστερον αὐξηθεὶς, ὥς τε καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι. ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς, καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας, καὶ φιλοσοφίας ἁπάσης ἐπεμελεῖτο. ζηλωτὴς γὰρ ἀριστοτέ-
E λους γενόμενος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας, χάριν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν ἀεὶ τοῖς μαθήμασι, πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον. πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιάγωγον πρός τε νεότητα, καὶ γῆρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς μούσας ἄρα διὰ τοῦτο πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον. καὶ οὔτε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν, οὔτε τὴν ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν
F βαναύσων τεχνῶν. ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπονείδιστον τοῖς μετρίως ζῶσι, τήν τε τούτων ἄγνοιαν, καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρήσατο, οὐδὲ ἐκαπήλευσεν. ἔφη δὲ νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν, ἀποδημίᾳ. ὡς γὰρ ἐν ταύτῃ προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦ-

eos perſequerentur, capti-fuerunt. Nicias verò, & Demoſthenes captiui abducti ſunt. Ipſos verò Siculi interfecerunt.

Νικίου κώμη. Niciæ pagus. *Eſt* in Aegypto. Huius incola *dicitur* Niciota.

Νικόλαος. Nicolaus, ex Myris *vrbe* Lyciæ, igneus. *i. acerrimus*, Chriſtianorum & æmulator, & ſacerdos, qui magnam cum Deo familiaritatem habebat, *eíque chariſſimus, & familiariſſimus erat*. Hic nihil quidem ſcripſit: ſed in ſomnis Imperatori Conſtantino adſtans, tres duces ob quendam calumniatorem capitis condemnatos liberauit, cùm *ipſorum* rogationem per preces ab ipſis accepiſſet. *i. ab ipſis per preces inuocatus*. Alios etiam quoſdam milites ex morte pariter eripuit. Neque deſiſtit ad hunc vſque diem, eos, qui deprecationem, *ac interceſſionem* ipſius implorant, ab omni neceſſitate liberare.

Νικόλαος. Nicolaus Damaſcenus, familiaris Herodis Iudæorum Regis, & Auguſti Cæſaris, Philoſophus Peripateticus, aut Platonicus. Scripſit hiſtoriam vniuerſalem libris 80. & vitæ Cæſaris inſtitutionem. Cæſar autem ipſum adeò complectebatur, *tantique faciebat*, vt placentas mellitas ab ipſo ad Cæſarem miſſas, Nicolaos vocaret. Hoc autem ad hunc vſque diem permanet. Scripſit etiam de ſua vita, & educatione. Hic Nicolaus Damaſcenus in reliquis diſciplinis educatus, quòd & ipſius pater his maximè ſtuduiſſet, poſtquàm hinc & opes, & gloria ad ipſum acceſſerunt, *& opibus, & gloria eſt auctus*, hanc etiam multo magis auxit, quòd inenarrabili quodam eius amore correptus-flagraret. Præcipuè verò, quòd ingenio non malo præditus eſſet, adeò vt, antequàm barbatus eſſet, in patria celebris eſſet, & ſuis æqualibus præſtaret. Nam & in arte Grammatica nemine fuit inferior, *nec vllo alio in ea minus exercitatus fuit*, & in omni Poetices *parte fuit verſatus*, & ipſe tragœdias, & comœdias probatas, *atque laudatas* faciebat. Poſtea verò ſtudium hoc, & facultatem iſtam vnâ cum ætate auxit. Rhetoricæ etiam & Muſicæ, & Mathematum contemplationi, & vniuerſæ Philoſophiæ ſedulam operam dedit. Aemulator enim Ariſtotelis factus, & varietatē doctrinæ illius viri amplexus, *eámque vehementer amās* dicebat ſubinde ſe diſciplinis omnibus habere gratiam, quòd multam quidem ingenuitatem, multam etiam vtilitatem haberent ad vitam *liberaliter, honeſtè, magnóque cum fructu degendam*. In primis verò, quòd magnum oblectamentum, *& voluptatem haberent* & ad iuuentutem, & ad ſenectutem *commodius traducendam*. Dicebat etiam præterea, Muſas à Theologis multas tradi, quia diſciplinæ magnam habent varietatem, & ad omnem vitæ vſum ſunt accommodatæ, neque peritiam earum, neque defectum. *i. imperitiam earum*. ſordidarum artium *peritiæ, vel imperitiæ* ſimilem eſſe putabat. Sed contrà, mediocriter viuentibus *hominibus* & harum ignorationem, & ſordidarum *artium* ſcientiam ignominioſam *eſſe ducebat*. Hic tamen nulla diſciplina ad pecuniā parandam, *& quæſtum faciendum* eſt vſus, nec *ſuam doctrinam* eſt-cauponatus. Nicolaus etiam dicebat vniuerſam eruditionem peregrinationi ſimilem eſſe. Quemadmodum enim in hac accidit peregrinanti-

bus, & longum iter facientibus, vt alicubi quidem *ad-hoſpitium* diuertant, & tantùm pernoctent, alicubi verò prandeant, alicubi etiam plures dies commorentur, & quædam loca obiter contemplentur, reuerſi verò in ſuis ædibus habitent, ſic etiam per vniuerſam diſciplinam peruagantibus, in nonnullis quidem ſtudiis diutius immorandum, in nonnullis verò breuius, & quædam, integra, quædam, ex parte, quorumdam verò rudimenta tantùm aſſumenda, & eorum vtilitate retenta, in verè patriam domum reuerſis philoſophandum eſſe *dicebat*.

Νικόλαος. Nicolaus. Orator, diſcipulus Plutarchi, & Procli, illius inquam Plutarchi, cui cognomen fuit Neſtorij. Scripſit Progymnaſmata, & declamationes Rhetoricas, & alia quædam. Floruit autem ſub Leone Imperatore ſeniore, & Zenone, & Anaſtaſio.

Νικόλαος. Nicolaus è Myris *vrbe* Lyciæ, frater Dioſcoridis Grammatici, & Hipparchi, & Hypati patricij. Docuit autem & ipſe Conſtantinopoli, fuitque diſcipulus Lacharis. Scripſit artem rhetoricam, & declamationes.

Νικόμαχος. Nicomachus Alexandrinus, Troianæ regionis, tragicus. Scripſit tragœdias XI. ex quibus *ſunt* & iſte, Alexander, ſiue Eriphyle, Gyriones, Alcetides, Ilethyia, Neoptolemus, Myſi, Oedipus, Perſis, ſeu Polyxena, Trilogia, Metecbænuſæ, Tyndareus, ſiue Alcmæon, Teucer.

Νικόμαχος. Nicomachus, Athenienſis Tragicus, qui præter omnium opinionem Euripidem, & Theognin vicit. Ex eius fabulis eſt Oedipus.

Νικόμαχος. Nicomachus Stagirita, Philoſophus, filius quidem Ariſtotelis Philoſophi, diſcipulus verò Theophraſti, & (vt quidam tradunt) amaſius Scripſit de moribus libros ſex, & de phyſica auditione patris ſui.

Νικόμαχος. Nicamachus, medicus & ipſe Stagirita, Machaonis filius, Aeſculapij nepos, à quo *genus* deduxit Nicomachus, pater Ariſtotelis Philoſophi, & ipſe medicus qui de medicina lib. 6. ſcripſit, & rerum-naturalium vnum.

Νικομήδεια πόλις. Nicomedéa vrbs. νικομηδὶς ναῦς. Nicomedéa nauis.

Νικομήδη. Nicoméde. Nomen proprium. Quære in vocibus *περὶ ἀφύης, vel in tractatu περὶ ἀφύης.*

Νικόπολις. Nicopolis. Nomen vrbis. Ciuis, Nicopolites, ſiue Nicopolita.

Νικοσθένης. Nicoſthenes. Nomen proprium.

Νικόστρατος. Nicoſtratus, Macedonum orator. Relatus-eſt in numerum eorum, qui ſecundum à decem oratoribus locum tenuerunt, æqualis Ariſtidis, & Dionis Chryſoſtomi. Fuit enim ſub Marco Antonino Imperatore. Scripſit Decamythiam, *opus à decem fabularum numero ſic appellatum*. Imagines. Polymythiam. *i. multiplices fabulas.* Thalatturgos, & alia plurima, & ecomia in Marcum, & alios.

Νικόστρατος. Nicoſtratus, Comicus. Huius meminit Athenæus lib. 3. Dipnoſoph. Hæ autem ſunt eius

σι, καὶ μακρὰν ὁδὸν διεξιοῦσι, ὅπου μὲν ἐγκαταγεθαί τε, καὶ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δὲ ἐναριστᾶν, ὅπου δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας, ἐνίους δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἑστίαις. οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους, δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐπιτηδεύμασιν, ἐπὶ πλεῖον ἐνδιατρίβειν, ἐν οἷς δὲ ἐπ' ἔλαττον. καὶ τὰ μὲν, ὅλα. τὰ δὲ, ἐκ μέρους. τὰ δὲ, ἄχρι στοιχειώσεως παραλαμβάνειν. καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον καταχόντας, ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς πατρῴαν ἑστίαν ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν. A B

Νικόλαος. ῥήτωρ γνώριμος πλουτάρχου, καὶ πρόκλου. πλουτάρχου δὲ λέγω, τοῦ ἐπίκλην νεστορίου. ἔγραψε προγυμνάσματα, καὶ μελέτας ῥητορικάς. καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως ζήνωνος, καὶ ἀναστασίου.

Νικόλαος μύρων τῆς λυκίας, ἀδελφὸς διοσκουρίδου γραμματικοῦ, καὶ ἱππάρχου, καὶ ὑπάτου πατρικίου. σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν κωνσταντινουπόλει. μαθητὴς γεγονὼς λαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, καὶ μελέτας. C

Νικόμαχος ἀλεξανδρεὺς τῆς τρωϊκῆς. τραγικός γράψας τραγῳδίας ἕνδεκα. ἂν καὶ αὗται. ἀλέξανδρος, ἢ ἐριφύλη. γυριόνης. ἀλετίδης. εἰλήθυια. νεοπτόλεμος. μυσοί. οἰδίπους. περσίς. ἢ πολυξένη. τριλογία. μετεκβαίνουσαι. τυνδάρεως ἢ ἀλκμαίων. τεῦκρος.

Νικόμαχος. ἀθηναῖος τραγικός. ὃς παραδόξως εὐριπίδην, καὶ θέογνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν οἰδίπους. D

Νικόμαχος. σταγειρίτης φιλόσοφος. υἱὸς μὲν ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. μαθητὴς δὲ θεοφράστου. ὡς δέ τινες καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ἕξ. καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Νικόμαχος. ἰατρὸς καὶ αὐτὸς σταγειρίτης. μαχάονος τοῦ ἀσκληπιοῦ υἱός. ἐξ οὗ κατήγετο νικόμαχος ὁ πατὴρ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς ἰατρὸς, ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία ἕξ. καὶ φυσικῶν ἕν. E

Νικομήδεια πόλις. νικομηδὶς ναῦς.

Νικομήδη. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ περὶ ἀφύης.

Νικόπολις. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης, νικοπολίτης.

Νικοσθένης. ὄνομα κύριον.

Νικόστρατος. μακεδόνων ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπὶ δευτέροις δέκα ῥήτορσι σύγχρονος ἀριστείδου, καὶ δίωνος τοῦ χρυσοστόμου. ἦν γὰρ ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε δεκαμυθίαν. εἰκόνας. πολυμυθίαν. θαλαττουργούς. καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ ἐγκώμια εἰς, τε τὸν μάρκον, καὶ ἄλλους. F

Νικόστρατος κωμικός τούτου μέμνηται ἀθηναῖος ἐν τρίτῳ δειπνοσοφιστῶν. λέγει δὲ ὅτι δρά-

fabulæ

A ματα αὐτοῦ ἐστι, πάνδαρος, ὁ καὶ ἄντυλλος. ὃς καὶ φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι. καὶ ἱεροφάντης. καὶ κλεινή. ἔτι δὲ ἄβρα. καὶ ἡσίοδος. καὶ διάβολος. καὶ ἀντερῶσα. καὶ ἑκάτη μάγειρος. ὦτις. πλοῦτος. σύρος ἀπελαυνόμενος. ψευδοσιμαγγίας. καὶ τοκιστής. ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὗρον κείμενα. καὶ παροιμία. ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ νικόστρατον. οὗτος κωμῳδίας ὑποκριτὴς ἦν, δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι.

fabulæ, vt ille ſcribit, Pandarus, ſiue Antyllus, quę & Philæteri *fabula* videtur eſſe, & Hierophantes, & Cliue, præterea verò Habra, & Heſiodus & Diabolus, & Anteroſa, & Hecate, Magirus, Otus, Plutus, Syrus repulſus, Pſeudomaſtigias, & Tociſtes. Hæc in appoſitione. *i. in libri margine appoſita* reperi. Et prouerbium, *de quo Eraſ. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 747. ad. 80.* Ego faciam omnia more Nicoſtrati. Hic erat Comœdiarum actor, qui pręſtantiſſimus in arte hiſtrionica putabatur.

B Νικόφρων. θήρωνος ἀθηναῖος κωμικός. σύγχρονος ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα. ἐξ ᾅδου ἀνιών. ἀφροδίτης γοναί. πανδώρα. ἐγχειρογάστορες, σειρῆνες.

Νικόφρων. Nicophron, Theronis F. Athenienſis Comicus, æqualis Ariſtophanis Comici. Ex fabulis eius ſunt & iſtæ, ex inferis aſcendens, Veneris natales, Pandora, Enchirogaſtores, Sirenes.

Νικοχάρης. φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ. ἀθηναῖος κωμικός. σύγχρονος ἀριστοφάνης. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, ἀμυμώνη. πέλοψ. γαλάτεια. ἡρακλῆς γαμῶν. ἡρακλῆς χορηγός. κρῆτες. λάκωνες. λήμνιαι. κένταυροι. χειρογάστορες.

Νικοχάρης. Nicochares, Philonidæ Comici F. Athenienſis Comicus, æqualis Ariſtophanis *Comici*. Ex eius fabulis *ſunt iſtæ*, Amymone, Pelops, Galatea, Hercules vxorē-ducens, *vel, Sponſus*, Hercules Choragus, Cretenſes, Lacones, Lemniæ, Centauri, Chirogaſtores.

Νικῷεν. καὶ νικῴη. εὐκτικά.

Νικῷεν. Vincant. & νικῴη. Vincat. Optatiui *modi ſunt. Hoc quidem à νικῴην, νικῴης, νικῴη, Atticè, pro com-*

C *νικάοιμι. νικῷμι. νικάοις. νικῷς. νικάοι. νικῷ. Illud verò, contractum ex νικάοιεν. vt βοῷεν, ex βοάοιεν.*

Νικῶ. αἰτιατικῇ. νικῶμαι δὲ, γενικῇ.

Νικῶ. Vinco. Accuſatiuo, νικῶμαι verò, vincor, genitiuo.

Νίκων. οὗτος πύκτης ἦν. πὺξ οὖν καὶ πάλην, καὶ παγκράτιον, καὶ δρόμον, καὶ τἄλλα, ἐν ὀλυμπίᾳ, καὶ νέμεα, καὶ ἰσθμοῖ, καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας, ἔλαβε στεφάνους ὥς φασι χιλίους, καὶ τετρακοσίους. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις, ὡς ζῶντι αὐτῷ παρεγένετο ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐμαστίγου αὐτήν, ἐς ὃν πεσοῦσα ἐκείνη, ἠμύνατο τὸν ὑβριστήν. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξῄεσαν φόνου ἐπὶ τῇ εἰκόνι. καὶ

D οἱ θάσιοι καταποντοῦσιν αὐτήν, κατὰ νόμον δράκοντος ἀθηναίου, ὑπερορίζοντος φονεύοντας καὶ τὰ ἄψυχα. ταύτην δὲ ἡ πυθία ἔχρησε κακῶς θασίοις πράττουσιν ἀνενεγκεῖν. ἀπορούντων δὲ περὶ τῆς ἀναγωγῆς, οἱ ἁλιεῖς τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπὶ ἰχθύων ἄγραν, ἀνήνεγκαν τὴν εἰκόνα. καὶ ἔστησαν αὐτὴν οἱ θάσιοι ὅπου καὶ πρότερον ἦν.

Νίκων. Nicon. Iſte, pugil fuit. Pugilatum igitur exercens, & lucta, & pancratio, & curſu, & cæteris certaminibus victor Olympiæ, & Nemeæ, *L.* Νεμέᾳ, & in Iſthmo. *i. in Olympiis, Nemeis, & Iſthmiis ludis*, vt aiunt, accepit coronas 1400. Cùm autem ex hominum conſortio migraſſet, quidam ex ipſius inimicis, ad eum vt viuum acceſſit, ad eius inquam ſtatuam, eámque flagellis cædebat, in quem illa collapſa. contumelioſum-hominem eſt-vlta. Illius verò, qui cæſus fuerat, filij, ſtatuam illam cædis ream egerunt, *& iudicio ſunt perſecuti.* Quare Thaſij eam in-mare-proiectam-demerſerunt, ſecundùm legem Draconis Athenienſis, qui vel inanima, quæ cædem feciſſent, in-exilium-expellebat. *L.* φονεύοντας. Hanc verò Pythia Thaſios rem malè gerentes, *& calamitatibus preſſos*, oraculo-edito- iuſſit *in ſuam priſtinam ſedem* referre. Illis verò dubitantibus de eius reductione, *& in priſtinum locum reſtitutione, quòd neſcirent quomodo ex mari eam extrahere poſſent*, piſcatores, cùm retia laxaſſent, *& in mare demiſiſſent*

E ad piſcium piſcationem, illam ſtatuam extraxerunt, & Thaſij eam in priſtinum locum reſtituerunt.

Νικωνία. πόλις ἐν τῷ πόντῳ, πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ἴστρου.

Νικωνία. Niconia. Vrbs in Ponto, ad oſtia Iſtri.

Νικυρὶς. ὄνομα τόπου.

Νικυρίς. Nicyris. Nomen loci.

Νίν. αὐτόν. αὐτάς.

Νίν. Ipſum. Ipſas. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pagina 272.*

Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν
Εἴποι λεώς νιν.

Eumenidas ille ſaltem hîc exiſtens
Vocaret populus ipſas.

Καὶ σοφοκλῆς.

Et Sophocles.

F Σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς

Tu quidem dicis ipſum, dicis hoc. At *non ego. tu enim facis*

Τοὔργον. τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.

Facinus. Ipſa verò facta dictant *verba*, quæ *inueniunt.* Idem Soph. in Oedipo Colonæo. pag. 275. v. 6. 7. 8.

Καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
Κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
Τίνας λόγους ἐροῦσι.

Et tu meum extra viam pedem
Occulta in luco, horum donec audiero
Quæ verba dicent.

Νίναια. Ninæna. Vrbs Oenotrorum in mediterraneis. Ciuis, Ninæus, aut Ninæenſis.

Νινευί. Nineui. Vrbs. Et ipſius ciuis, Nineuites, ſiue Nineuita.

Νινόη. Ninoe. *Vrbs* in Caria *quæ vocatur* Aphrodiſias, ædificata à Pelaſgis Lelegibus. Quamobrem etiam vocata fuit Lelegum vrbs. Poſtea verò, Magna vrbs. Deinde à Nino, Ninoe. Eius gentile *nomen*, *eſt* Ninoetes.

Νῖνος. Ninus. Hæc *eſt* Aſſyriorum vrbs, quam Ninus, Semiramidis maritus, condidit in Aturia. Gentile, Ninius. Huius *vocis* vſum habes apud Herodotum, vbi dicit, Ad illas portas, quæ Niniæ vocantur.

Νίναια. πόλις οἰνωτρῶν, ἐν τῇ μεσογαίᾳ. ὁ πολίτης νιναῖος, ἢ νιναιεύς. A

Νινευί. πόλις. καὶ νινευίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νινόη. ἡ ἐν καρίᾳ ἀφροδισιάς. οἰκισθεῖσα ὑπὸ πελασγῶν λελέγων. διὸ καὶ ἐκλήθη λελέγων πόλις. μετὰ δὲ, μεγάλη πόλις. εἶτα ἀπὸ νίνου, νινόη. ἐθνικὸν αὐτῆς νινοέτης.

Νῖνος. πόλις ἀσσυρίων αὕτη. ἣν ἔκτισε νῖνος ἀνὴρ σεμιράμιδος, ἐν τῇ ἀτυρίᾳ. ἐθνικὸν νίνιος. χρῆσις τούτου παρὰ ἡροδότῳ ἐν τῷ κατὰ τὰς νινίας καλεομένας πύλας. B

N O T AE.

Ἀτυρίᾳ] Fortaſſe legendum Ἀσσυρίᾳ, pro, Ἀσυρίᾳ.

Νιόβη Niobe. Nomen proprium.

Νίπτω. Accuſatiuo. Lauo. Abluo. Abſtergo. Purgo.

Νιρεύς. Nireus. Ille pulcher, & formoſus, *de quo Hom. Iliad, B. pag. 89. v. 32. 33. 34.*

Νισαία-*L.* Νισαία. Niſſæa, *Niſea*, Megaridis nauale. Niſſæa, *Niſea* vocabatur etiam tota Megaris, à Niſo, Pandionis *filio*. Hellanicus. Niſæámque cepit, & Niſum Pandionis *filium*, & Megareum Oncheſtium, id eſt ex Oncheſto. Hæc autem erat vrbs Bœotiæ.

Νίσαιον. Niſæum. Locus Perſidis, vbi naſcuntur equi celerrimi, qui vocantur Niſæi. Alij verò *dicunt eſſe* magnum Mediæ campum, cui nomen eſt Niſæum. Hic igitur campus equos magnos producit. Et Niſæus, nomen proprium, & ciuis, & equus.

Νίσιβις Niſibis. Niſibeos. Nomen vrbis. Ciuis, Niſibenus.

Νισσόμενος. Veniens. Reuertens. Qui-alicubi-verſatur. & νίσσοντο. Verſabantur. Veniebant. Redibant.

Νίσις. Niſis. Nomen proprium. Vt, Megaris autem Niſo obtigit-ſorte.

Νίσυρος. Niſyrus, Inſula vna ex Cycladibus, quæ Porphyris etiam à purpuris in ea *naſcentibus dicitur.* Compoſitum-eſt *nomen* ex verbo νῶ No. Nato. & verbo σύρω, traho. Nam (vt aiunt) maximum Inſulæ Co fragmentum attractum-eſt in Polybotem Gigantem, quòd Neptunus irâ Iouis. *i. aduerſus Iouem irâ flagrans, illam inſulam* percuſſiſſet, tridente, quẽ Neptunus in ipſum *Iouem* iaculatus, ab ipſo quidem aberrauit: Inſulæ verò Co magno quodam *fragmento* abrupto, iactu, *vel, ictu* tridentis illud fragmentum in illum Gigantem deuoluit, *eóque coniecto totum obruit*, & in Inſulam conuertit. Videtur autem hæc fabula conficta-fuiſſe propter vicinitatem Niſyri, & Co, & propter illius cum illa collatæ paruitatem. Niſyrus autem fert bonum vinum. *Vide Stephanum in* Νίσυρος.

Νιττάριον. Nittarium, & Battium diminutiua *ſunt* ad mulieres. *i. ſunt diminutiua nomina, quibus amatores mulierculis blandiuntur.* Νιττάριον. *quaſi dicas* νεοττάριον, *vel* quaſi νεοττίον, hoc eſt, puella. Symmachus verò dicit Nittarum, & Battium, ob nimiam mollitiem vituperari, *vel, infames fuiſſe.* Et paruas, *breuéſque* fœminas Batylas, *Batylos* vocabant. Et Theo-

Νιόβη. ὄνομα κύριον.

Νίπτω. αἰτιατικῇ.

Νιρεύς. ὁ καλὸς, καὶ εὔμορφος.

Νισαία. τῆς μεγαρίδος νεώριον. νισαία δὲ ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὴ ἡ μεγαρὶς ὅλη, ἀπὸ νίσου τοῦ πανδίονος. ἑλλάνικος. νισαίαν θ' εἷλε, καὶ νίσον τὸν πανδίονος. καὶ μεγαρέα τὸν ὀγχήστιον. ἥρωα τὸν ἀπὸ ὀγχηστοῦ. ἦν δὲ πόλις βοιωτίας. C

Νίσαιον. τόπος περσίδος. ἔνθα ἵπποι ὠκιστοι γίνονται, νισαῖοι λεγόμενοι. οἱ δὲ ὅτι πεδίον μέγα τῆς μηδείας, τῷ ὄνομά ἐστι νίσαιον. τοὺς οὖν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. καὶ νισαῖος ὄνομα κύριον. καὶ ὁ πολίτης, καὶ ὁ ἵππος. D

Νίσιβις. νισίβεως. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης, νισιβηνός.

Νισσόμενος. ἀναστρεφόμενος. καὶ νίσσοντο. ἀνεστρέφοντο.

Νίσις. ὄνομα κύριον. νίσῳ δ' ἔλαχεν ἡ μεγαρίς.

Νίσυρος. νῆσος μία τῶν κυκλάδων. ἡ καὶ πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. σύγκειται παρὰ τὸ νῶ τὸ νήχομαι, καὶ τὸ σύρω. ἐπισύρη γάρ φασι πολυβώτῃ τῷ γίγαντι μέγιστον τμῆμα τῆς κῶ νήσου, χόλῳ διὸς πλήξαντος ποσειδῶνος τριαίνῃ. ἣν ποσειδῶν ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς, τοῦ μὲν, ἅμαρτε, τῆς δὲ κῶ, πολύ τι ἀποτεμὼν, τῇ βολῇ τῆς τριαίνης ἐπικατέστρεψε τῷ γίγαντι τὸ τμηθὲν, καὶ εἰς νῆσον ἀπετέλεσε. δοκεῖ δὲ πεπλάσθαι ὁ μῦθος, παρὰ τὴν ἐγγύτητα τῆς νισύρου πρὸς τὴν κῶ. καὶ τὴν ὡς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρει δὲ ἀγαθὸν οἶνον ἡ νίσυρος. E

Νιττάριον. καὶ βάττιον. ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκας. νιττάριον, οἷον, νεόττιον. τουτέστι, κοράσιον. σύμμαχος δέ φησι, νίτταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος, καὶ βάττιος. καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας, βατύλας ἐκάλουν. καὶ θεο- F

pompi

A πομπου δρᾶμα ἐστὶ βατύλη. οἱ δὲ φασιν, εἴδη φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι ὡς ἄνθη με εἶχεν. ἀριστοφάνης.

Καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,

Νιττάριον ἂν, καὶ βάττιον ὑποκορίζετο.

pompi fabula eſt Batyle. Alij verò dicunt eſſe genera plantarum. Vult igitur illud ſignificare, me tanquam flores habebat, *tenebat, ducebat*. Ariſtoph. *in Pluto.pag.*48.*v.*7.*&* 8.*Schol annot.*2.

Et per Iouem, ſi dolentem, mœſtámque *ſenſiſſet me,*

Nittarium, & Battium per-diminutionem appellaſſet me, mihi blandiens.

N O T AE.

Νιττάριον.] Apud Ariſtoph. in Pluto.pag.48.v.7.& 8. per ſimplex τ Νιτάριον, & Βάτιον ſcribitur. Vtramque lectionem ipſa metri lex admittit. Sic & in Schol. annot. 2. Et, Νίταρος. Et, Βάτος. Ε', μικραὶ δὲ θηλείας, βατάλης. &c.

B

Νιτάριος. ὄνομα κύριον.

Νιτέρειον. ἀκρωτήριον.

Νῖτιν. πᾶσαν δοχλεῖσθαι γυναῖκα νῖτιν.

Νίτωκρις. ὄνομα γυναικός.

Νιτρία. τόπος.

Νίτρον.

Νίφα λευκὴν ἀπὸ συγκοπῆς ἡ λέξις. νιφάδα γὰρ φαμὲν ἐντελῶς.

C

Νιφάδες. σταγόνες.

Νιφάτης. ὄρος ἀρμενίας. Ταύρου πρυμνώρειαν, δύσκοπελόν τε νιφάτην.

Νιφετός. ἡ κατάλεπτος καταφερομένη χιών. τέσσαρές εἰσι πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος. ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἔστ' ἔλαττον μὲν, χιών. ἐπὶ πλεῖον δὲ, χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἔστ' ἔλαττον μὲν, πάχνη. ἐπὶ πλέον δὲ, κρύσταλλος. ὁ δὲ

D νιφετὸς, πῆξις οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τ ἀλλοίαν χροιὰν ἡ ποιότης αὕτη. ἅτε τῆς χώρας τ σκυθῶν θαμὰ παλυνομένης νιφετῷ. καὶ ἀδύνατον ἂν αὐτοῖς ἄνευ κρυμώδους καταστήματος βιοτεύειν. καὶ αὖθις.

Ἐς δὲ σ' ἄνασσα

Τοίην χ' ὡ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

Νίφει. χιονίζει καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα.

E καὶ νιφόμενος. χιονιζόμενος.

Νιφοστιβεῖς. δίυγροι.

Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ, καὶ τὰ καρτερώτατα,

Τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς

Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει.

Νίψα. πόλις θράκης παρὰ ἡροδότῳ.

Νιτάριος. Nitarius. Nomen proprium.

Νιτέρειον. Niterium. Promontorium.

Νῖτιν. Nitin. Omnem mulierem nitin perturbari. *N.L. at* νῆτις. νήτιδος. *i. netrix, netricis. Mulier, quæ net. à* νήθω. *neo.*

Νίτωκρις. Nitocris. Nomen mulieris.

Νιτρία. Nitria. Locus *quidam ita vocatus.*

Νίτρον. Nitrum.

Νίφα λευκήν. Niuem albam. Hoc vocabulum per ſyncopen *eſt dictum.* Nam integre-voce dicimus νιφάδα. *quod à recto* νιφάς. *i.*

Νιφάδες. Guttæ, *quæ niuis guttas, floccóſque referunt.*

Νιφάτης. Niphates. Mons Armeniæ. *In Epigr.* Tauri extremam montis-partem, firmíſque ſcopulis inſignem Niphatem.

Νιφετός. Minuta nix decidens humi. Quatuor ſunt condenſationes aquoſæ humiditatis in aere. Supra terram quidem, ſupernè, minùs quidem *denſa eſt* nix. Magis verò *denſa,* grando. In terra verò, infernè, minus quidem *denſa,* pruina. Magis verò *denſa,* glacies. Νιφετὸς verò. i. Nix, quæ minutatim decidit, non eſt condenſatio: ſed potius iſta qualitas in diuerſo colore verſatur, quippe quòd Scytarum regio crebrò niuibus conſperſa-tegatur, *vel, dealbetur,* & illi nullo modo ſine gelida aeris conſtitutione viuere poſſint. Et rurſus *Epigr. lib.*1.*pag.*28.*ep.*153. *vbi l.* εἰς σὲ δ' ἄνασσαν.

In te verò Reginam

Talem. i. in tuum honorem, ô Regina, quæ talis es, *vel ipſum niuoſum frigus poma-producit.*

Νίφει. Ningit. Et νιφάδες αἱ. *Niues. Vt,* ἔπεα *v. i.* Verba niuibus ſimilia. Et νιφόμενος. Qui-niue-conſpergitur.

Νιφοστιβεῖς. *Niue-calcata-tecti, vel tecta. Niuoſi. Niuoſæ.* Humidi. vel humidæ. *Sophocles in Aiace.pag.*40.

Etenim illa grauiſſima, & robuſtiſſima

Honoribus cedunt.partim quidem niuoſæ

Hyemes dant-locum frugiferæ æſtati.

Νίψα. Nipſa. Vrbs Thraciæ apud Herodotum.

ΤΟ' Ν ΜΕΤΑ' ΤΟΥ͂ Ο.

F Νόαι. πόλις σικελίας. ἧς ὁ πολίτης νοαῖος.

Νόημα. ἐφεύρημα. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ. τὸ κλέμμα ἐμόν. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι, ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέλαβεν, ἥρπασα δ' ἐγώ.

Νοήμων. νοήμονος.

N. CVM O.

Νόαι. Noæ. Vrbs Siciliæ, cuius ciuis, Noæus.

Νόημα. Conſiliũ. Inuentum. *Ariſtophanes.* Hoc quidem inuentum *eſt* Deæ. Ipſum verò furtum *eſt* meum. Sic enim Demagogi, *Tribuníque plebis,* vrbanitatem-captantes, ſuas cogitationes, *& conſilia* dicebant *eſſe conſilia Mineruæ* Deæ. Dea quidem ſuſcepit, ego verò rapui.

Νοήμων νοήμονος. Intelligens. Doctus. Prudens. Mente-præditus. Sapiens.

Νοητὰ. *Intelligibilia. Quæ ſub intelligentiam cadunt. Quæ mente percipiuntur.* Quæ non cernuntur *oculis corporeis*, & ſimpliciter, *ac generaliter*, quæ non *ſunt* ſenſilia. *Quæ corporis ſenſu non percipiuntur.*

Νοητὰ. τὰ μὴ ὁρατά. καὶ ἁπλῶς τὰ μὴ αἰσθητά. A

Νοθεύει. Decipit. Abalienat. *Adulterat. Corrumpit.* Quære accuratiſſimum teſtimonium adulterationis. i. *corruptionis* ſacrarum Scripturarum, in interpretatione beati Hiſtorici, qua Sancti Luciani martyrium deſcribit. Sic enim Scribit. Diuinus igitur iſte Lucianus, cùm etiam vidiſſet ſacros libros, qui magnam adulterationem, *& corruptionem* receperant, quòd & ipſum tempus in iis multa corrupiſſet, & aſſidua ex aliis in alia mutatio, quinetiam improbiſſimi quidam homines, qui Græciſmi patronierant, *& profanam, ac gentium doctrinam ſequebantur, fouebant, ac defendebant*, ipſorum mentem, *& verum ſenſum* peruertere conati fuiſſent, ipſe omnes aſſumpſit, & renouauit ex Hebraica lingua, in qua etiam exercitatiſſimus, *eiúſque peritiſſimus* erat, maximo labore in illam emendationem collato.

Νοθεύει. ἀπατᾷ. ἀπαλλοτριοῖ. ζήτει μαρτυρίαν ἀκριβεστάτην τῆς νοθεύσεως τῶν θείων γραφῶν, ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου λογοθέτου μεταφράσει, τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου λουκιανοῦ. φησὶ γὰρ οὕτως. ὁ θεῖος τοίνυν οὗτος λουκιανός, καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέν τοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, παραξῦσαι τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασαμένων, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις ἀπεργασάντων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς ἑβραΐδος ἀνενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. B

Νοθεία. Clandeſtina progenies. Adultera procreatio. Spuria ſoboles. Scortatio. Et τὰ νοθεῖα. τὰ νοθείων, *vt rectè legitur apud Ariſtoph. in Auibus. pag. 429. v. 19. & 24. Schol. annot. 5.* ea, quæ nothis dantur ex paternis *bonis*, ita vocantur. Hęc autem vſque ad mille drachmas extendebantur. Ita Lyſias, Iſæus, Ariſtophanes, Hyperides, & Demoſthenes in *oratione* contra Ariſtocratem.

Νοθεία ἡ λαθραία γέννα ἡ πορνεία. καὶ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα, οὕτω καλεῖται. ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. οὕτω λυσίας. καὶ ἰσαῖος. καὶ ἀριστοφάνης. καὶ ὑπερίδης. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. C

Νόθος. Nothus. Peregrinus. Diuinum quiddam *eſt*, germanum, *verúmque genus* in hominum natalibus. Quamobrem ille, qui non habet hoc *diuinum beneficium, vt legitimè ſit natus ex legitimo matrimonio, vocatur* νόθος, quaſi dicas diuino *beneficio* priuatus. Compoſitum enim eſt hoc nomen ex particula priuatiua νο, *& nomine* θεῖος, *diuinus*. Hinc verò *νόθα vocantur* etiam, metaphoricè, quæ *ſunt* ſimpliciter peregrina.

Νόθος. ξένος. θεῖόν τι τὸ γνήσιον ἐν τοῖς κατ' ἀνθρώπων τόκοις. διόπερ ὁ μὴ τοῦτ' ἔχων, νόθος, οἷα στερημένος τοῦ θείου. παρὰ τὸ νο στερητικόν. ἐντεῦθεν δὲ νόθα καὶ τὰ ἁπλῶς ξένα μεταφορικῶς. D

N O T Æ.

Ἐν τοῖς κατ' ἀνθρώπων τόκοις.] Fortaſſe κατ' ἄνθρωπον eſt ſcribendum, vel illa κατ' tollenda, vel pro παρὰ ſumenda, vt ſit ſenſus, ἐν τοῖς τῶν ἀνθρώπων τόκοις. Et pro βοσκόμεναι ἀγέλαι, mallem, βοσκόμενοι ἐν ἀγέλαις. Qui inter greges & armenta paſcuntur. Vel βοσκόμενοι ἀγέλας. Qui paſcunt greges, & armenta. Sic autem Atticè paſſiuum pro actiuo βόσκοντες poſitum dices, paſcentes, qui paſcunt. Νομάδες enim (quos Latini Numidas dixerunt) παρὰ τὸ νέμειν, καὶ βόσκειν, ſunt dicti, quòd rei pecuariæ darent operam, & pecus paſſim paſcerent.

Νομάδες. Greges, qui paſcuntur. Itèm Nomades *vocantur* gentes Schyticę, *quæ vagantur, nec vllas certas, fixas, perpetuáſque ſedes habent. Numidæ.*

Νομάδες. βοσκόμεναι ἀγέλαι. καὶ ἔθνη σκυθικά.

Nomades enim inter Scythas
Vagatur Strato.

Νομάδεσι γὰρ ἐν σκύθαις,
ἀλᾶται στράτων. E

Ariſtoph. *in Auibus. pag. 405. v. 20. & 21.* De *hominibus aliquos* turbantibus, & *in eodem loco non conſtanter, & aſſiduè* permanentibus. Nam Scythę propter hyemis intolerabile frigus, *ſuis* rebus in currus impoſitis, in aliam regionem diſcedunt. Qui verò illic currum non habet, infamis apud ipſos iudicatur. Dicit igitur & iſte (hoc autem affectus moleſtiâ dicit) Morbo laboramus contrario, Sacę *morbo. Ariſtoph Auibus. pag. 369. v. 19.* Hic autem Sacas erat Tragœdiarum poeta. Sic autem vocabatur, quòd peregrinus eſſet. Idem Ariſtoph. *in iiſdem Auibus. pag. 369. v. 20. 21. 22. 23.*

Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν παρενοχλούντων, καὶ ἐπιμενόντων. ἐπειδὴ οἱ σκύθαι τὸν χειμῶνα διὰ τὸ ἄφόρητον αὐτοῦ, ἐφ' ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκεῖσε ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. φησὶ οὖν καὶ οὗτος, ἐνοχλούμενος δὲ τοῦτο φησὶ, νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκα. ὁ δὲ σάκας οὗτος, τραγῳδίας ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. F

Nam ille quidem cùm non ſit ciuis, in ciuitatem *irrumpit*, vel, per-vim-ingreditur.
Nos verò tribu, & genere honorati,
Ciues cum ciuibus, nullo nos *abigente,*

Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰς βιάζεται.

Ἡμεῖς δὲ φυλῇ, καὶ γένει τιμώμενοι
Ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,

Auolamus

A ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποσοῖν. *Auolamus ex patria ambobus pedibus.*

Τουτέστι παντὶ σθένει. Id eſt, totis viribus. *ſunt qui legunt,* ἀμφοῖν πτεροῖν. *Ambabus alis.*

Νομαδίτης. ὁ ἰδιώτης βίος. • Νομαδίτης. Priuata vita. *Vel vaga vita, qualis erat Nomadum vita.*

Νομάδων. ἀγρίων βαρβάρων. οἱ λεγόμενοι ἁμαξοφόρητοι. ἢ ἁμαξόβιοι. Νομάδων. Nomadum. Numidarum. Agreſtium Barbarorum. *Vel ſeparatim, agreſtium, barbarorum. Sunt autem Nomades* illi, qui vocantur Ἁμαξοφόρητοι, Hamaxophoreti, quòd plauſtris vehantur. Vel Ἁμαξόβιοι, Hamaxobij, quòd in plauſtris viuant, *quòd plauſtris huc, & illuc vecti vitam traducant.*

B Νομαντία. ἡ καὶ νουμαντία, πόλις ἰβηρίας παρὰ ἰόβα. Νομαντία. Nomantia, quæ & Numantia, vrbs Iberię apud Iubam.

Νόμβα. πόλις ἰουδαίας παρὰ ἰωσήπῳ ἐν ἀρχαιολογίᾳ. Νόμβα. Nomba. Vrbs, Iudæę apud Ioſephum in antiquitatibus *Iudaicis.*

Νομάρχαι. οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας ἄρχοντες παρ' αἰγυπτίοις. οἳ ἦσαν ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ μετὰ ἀλέξανδρον τοῦ φιλίππου. Νομάρχαι. Nomarchæ, qui certis locis diſtributi, regionis apud Aegyptios erant principes. *Præfecturarum Magiſtratus.* Νομὸς *enim,* νομοὶ *δ'. Regio. Præfectura.* Hi erant ſub Ptolemęo, qui *regnauit* poſt Alexandrum Philippi *filium.*

Νομᾶς. ὄνομα κύριον. ὁ ῥωμαίων νομοθέτης. Νομᾶς. Numa. Nomen proprium. Romanorum. Legiſlator.

Νομαί. μερισμοί. Νομαί. Partitiones. Diſtributiones.

C Νομαία. ἡ ἐκ τῆς νομῆς. ἐν ἐπιγράμματι. καί σοι ἐπιρρίξει χιμάροιο νομαίης αἷμα. Νομαία. Quæ eſt ex paſcuo. Paſcualis, ſiue Paſcalis. In epigrammate. Et tibi ſacrificabit capellæ paſcalis ſanguinem.

Νομεύς. ποιμήν. βοσκός. Νομεύς. Paſtor. Opilio.

Νομή. ὁρμὴ πυρός. τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι, καὶ πρακτικήν. Νομή. Impetus ignis. *Q. d. Depaſtio ignis. Vis illa, qua res aliquas ignis depaſcitur, ac abſumit.* Vt, Accidit vt ignis impetus eſſet efficax, & ſuam vim exereret *in materiam, quam corripuerat.*

D Νομιζόμενα. νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα. ἀριστοφάνης. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις. ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν. δέρματα, καὶ κοιλίας. Νομιζόμενα. Quæ-more-ſunt-recepta. Inſtituta. Mores. Vel ea, quæ putantur, vel quæ ſuſcipiuntur. Ariſtophanes *in Pluto. pag. 54. v. 30.* Ergo ea, quæ more-ſunt-recepta horum accipis, *ea, quæ ſacerdotibus dari ſolent ex his victimis.* Quia mos erat, vt ſacerdos ſacrificij, *victimarumque* reliquias, pelles, & ventres, acciperet. *conſule Schol. annot.* 10.

Νομίζουσιν. ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. καὶ νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. ἥνπερ μεγίστην τιμὴν παρὰ βασιλέως ἐς ἰδιώτας νομίζουσι. Νομίζουσι. Numiſmate-vtuntur. Et putant, *ducunt, exiſtimant.* Vt, Quem honorem à Rege *collatum* in *hominem* priuatum, maximum putant.

Νομίζω. αἰτιατικῇ. Νομίζω. Accuſatiuo. Arbitror. Exiſtimo. Puto.

Νόμιον. δίκαιον. καὶ νόμιον μέλος, τὸ ἐν τῇ νομῇ ᾀδόμενον. Νόμιον. Legitimum. Iuſtum. Et νόμιον μέλος. *paſtorale carmen.* Quod in paſcuo canitur.

E Νόμισμα. δύο σημαίνει. τὸ νόμιμον ἔθος, ὡς ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. πρῶτον μὲν γὰρ θεοὶ ἡμῖν, νόμισμ' οὐκ ἔστι. καὶ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. λεπτῷ δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι. Νόμισμα. Duo ſignificat. Legitimum morem. *Conſuetudinem. Id, quod more receptum eſt.* Ariſtophanes in Nubibus. *pag. 72. & 73.* Primùm enim Dij Nobis Nomiſma non eſt. *Pro, Nullum habemus inſtitutum, nullum morem receptum, vt aliquos Deos eſſe putemus. Nullos Deos eſſe iudicamus.* Item ipſam pecuniam ex ære cuſam. Byzantini autem tenui nomiſmate vtebantur.

N O T AE.

Πρῶτον μὲν γάρ.] Apud Ariſtoph. in Nub. pag. 72. & 73.
Σω. Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.

F Νομιστευομένων. νομίμως διοικουμένων. ἐνέβαλε δὲ χρυσοῦς ἐπισήμους, εἴς τινας δὲ τετράδραχμα, ἐπιφανῶς νομιστευομένων. καὶ αὖθις. χαλκοῦ τε ἐν ἀλεξανδρείᾳ νομιστευομένου, τάλαντα τετρακισχίλια. Νομιστευομένων. Legitimè adminiſtratorum. Eorum, quæ legitimè adminiſtrantur. Vt, Iniecit autem aureos inſignes *nummos*, in quoſdam etiam tetradrachma, de *pecuniis* ſplendidè, & legitimè-adminiſtratis. Et rurſus. Aeris Alexandriæ legitimè adminiſtrati, *N. L. fortaſſe, æris apud Alexandrinos more-recepti, & vſitati,* talenta quater-mille.

Νομίτωρ. Numitor. Nomen proprium.

Νομογράφοι. Apud Romanos anno ab vrbe condita trecenteſimo primo, abrogato Conſulum Magiſtratu, Decemuiris Legum ſcribendarum causâ, Reipub. adminiſtratio commiſſa fuit, qui ad aliquot tẽpus ex vſu, & commodo ciuium Rempub. gubernãtes, moderati, & imperio digni videbantur. Hi enim cùm patrias, & græcas leges in decem tabulis conſcripſiſſent, eas in Cirbes, quę ſic vocantur, retulerunt. *Vide* Κύρβεις. At illius principatus, *ac magiſtratus* anno ſecundo, quòd grauitatis tyrannicæ crimẽ *Decemuiri* reportaſſent, *&* *tyrannicè Rempub. adminiſtrarent*, ipſis magiſtratus eſt abrogatus, cùm Appius præcipuè populum in Decemuiratus odium impuliſſet, qui Virginij cuiuſdam, viri rebus bellicis non obſcuri, filiam virginẽ viciare cogitaſſet, illius puellę amore vehementi correptus, *& flagrans*, quam pater ſua-manu interfecit, Appij potentiam, *ac impotentiam* metuens, quòd puellam per vim ſtuprare conaretur. Quo facinore vniuerſus exercitus commotus, Decemuiris illam poteſtatem ademit, & *abrogato illorum imperio*, peccatorum in illo magiſtratu commiſſorum pœnas dare coegit.

Νομίτωρ. ὄνομα κύριον.

Νομογράφοι παρὰ ῥωμαίοις τριακόσιοι. τῷ πρώτῳ ενιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως, παραλυθείσης τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, δέκα νομογράφοι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτρέπονται προστασίαν. οἱ χρόνον δή τινα πρὸς τὸ λυσιτελὲς, καὶ ἡδὺ τῶν πολιτῶν ἐξηγούμενοι. μέτριοί τε ἐδόκουν, καὶ ἄρχειν ἐπιτήδειοι. οὗτοι γάρ που ἐν ταῖς δέκα δέλτοις, ἐπιχωρίοις τε, καὶ ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες, ἐς τὰς καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἡγεμονίας, βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενηνεγμένοι, διελύθησαν. ἀππίου μάλιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντος. ὃς οὐεργινίου τινὸς ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου τὰ πολεμικὰ θυγατέρα φθεῖραι παρθένον ἐπινόει, ἔρωτι γενόμενος θερμῷ τῆς κόρης κατάσχετος. ἣν ὁ πατὴρ αὐτοχειρὶ διεχρήσατο, δείσας τὴν τοῦ ἀππίου δυναστείαν, αἰσχύνειν τὴν κόρην πρὸς βίαν ὡρμημένου. ἐφ' ᾧ κινηθὲν τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ἀφείλετο τοὺς δέκα τὰ τῆς ἐξουσίας, δίκας τε ὑποτίσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημένων ἠνάγκασε. C

N O T AE.

Τριακόσιοι. τῷ πρώτῳ.] Legendum videtur τριακοσιοστῷ πρώτῳ.

Νομοθεσία. Legiſlatio.

Νομοθέται. Legumlatores, olim quidem, Moſes, poſtea verò, Chriſtus.

Νομοθέται. Legumlatores apud Athenienſes fuerunt, primus, Dracon, poſt eum, Solon, poſt hunc, Thales, *N. L.* & poſt hunc, Aeſchylus.

Νόμοι κιθαρῳδικοί. Leges citharœdicæ. Apollo (vt aiunt) adhibita Lyra leges hominibus demonſtrauit, ſecundùm quas viuerent, demulcens ſimul cantu feritatem ab initio ipſis inſitam, & rhytmi, *ac numerorum muſicorum* ſuauitate, mandata reddens admiſſu-faciliora. Sic autem vocatæ-ſunt leges citharœdicæ. Hinc verò (vt & Ariſtoteli videtur) muſici modi, *ſiue moduli*, ſecundùm quos canimus, per orationis-grauitatem, *& magnificè* vocati fuerunt, Leges citharœdicæ.

Νομοΐστορες. Legum-periti. Iuriſconſulti.

Νομοθετεῖν. Datiuo, & accuſatiuo. Leges-fero. Leges-impono. Lege-lata-iubeo. Lege-lata-doceo. Vt, Νομοθέτησόν &c. Lege-lata-doce me (Domine) viam tuarum iuſtificationum. *i. tua iuſticia, vel rerum à te iuſtè factarum, vel tuorum iuſtorum operum, vel tuorum iuſtorum mandatorum.*

Νομοθεσία. θέσις νόμου.

Νομοθέται. τὸ πάλαι μωϋσῆς. μετέπειτα δὲ ὁ χριστός.

Νομοθέται παρ' ἀθηναίοις, πρῶτος ἐγένετο δράκων. μετ' αὐτὸν σόλων. καὶ μετὰ τοῦτον θαλῆς. καὶ μετὰ τοῦτον αἰσχύλος.

Νόμοι κιθαρῳδικοί. ἀπόλλων φασὶ μετὰ λύρας κατέδειξε τοῖς ἀνθρώποις νόμους, καθ' οὓς ζήσονται. πραΰνων τε ἅμα τῷ μέλει τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν αὐτοῖς θηριῶδες, καὶ εὐπρόσιτον τῇ τοῦ ῥυθμοῦ ἡδύτητι ποιῶν τὸ παραγγελλόμενον. καὶ ἐκλήθησαν νόμοι κιθαρῳδικοί. ἐκεῖθεν δὲ σεμνολογικῶς, ὡς καὶ ἀριστοτέλει δοκεῖ, νόμοι καλοῦνται οἱ μουσικοὶ τρόποι, καθ' οὕς τινας ᾄδομεν.

Νομοΐστορες. νομομαθεῖς.

Νομοθετῶ δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ, νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου. E

Νομόν. Paſcuum. Pabulum.

Νόμος. Nomus, & Ianuarius, humanitate, & iuſticia, cùm ſuperarent ciues, & (vt arbitror) fere cæteros etiam omnes homines, qui nunc ſaltem viuunt, & in ciuilibus negociis verſantur, & à ciuibus, & à peregrinis laudabantur, & diligebantur. Nam & patriæ vtiliſſimi fuerunt, & erga peregrinos, *&* *hoſpites*, humaniſſimi. Sed tranquillam, & à-rebus-gerendis-alienam, *ac ocioſam* vitam amplexi, rei familiaris iacturam facere malebant, quàm alienis opibus rem ſuam augere. Sed hæc quidem illis communia *fuerunt*. Priuatim verò, Nomus quidem, ingenioſiot erat, & doctrinę ſtudioſior, tam illius, quę Philoſophiam

Νομόν. νομήν. βοσκήν.

Νόμος, καὶ ἰαννουάριος ἐπιεικείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ τῶν πολιτῶν διαφέροντες οἶμαι σχεδὸν ἁπάντων καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῶν γε νῦν ζώντων, καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρεφομένων, ἐπῃνοῦντο, καὶ ἠγαπῶντο πρός τε ἀστῶν, καὶ ξένων. τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησιμώτατοι γεγόνασι, καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους. ἑλόμενοι δὲ τὸν ἡσύχιον, καὶ ἀπράγμονα βίον, ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον ἠρέσκοντο τὰ οἰκεῖα, ἢ πλέον τι ἔχειν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. κοινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς. ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν νόμος, εὐφυέστερος ἦν, καὶ φιλομαθέστερος ἐν λόγοις, τοῖς τε φιλοσοφίας F

A ἀπογεύεσθαι βουλομένοις, καὶ ὅσοι παραπαιδεύουσι τοὺς νέους ἦν δὲ κριτικώτατος τῶν καθ' ἡμᾶς ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ποιημάτων τε πάντων, καὶ συγγραμμάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς, καὶ κακίας ὡς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὔτε σευηριανὸν, οὔτε ἀγάπιον τὸν φιλόσοφον εἴποιμι ἂν γενέσθαι τοιοῦσδε περὶ λόγων κρίσιν. ὁ δὲ ἰαννουάριος, ἐμπειροπραγμων ἦν, καὶ φρόνιμος ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπὶ πλέον ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ νόμος. ἔτι δὲ σωφρονίστερος, καὶ τἄλλα μᾶλλον τεταγμένος.
B

phiam deguſtare vult, quàm illius, quæ iuuenes, & *adoleſcentes* ad eruditionem præparat. Omnium autem clarorum virorum, qui noſtro ſeculo viuunt, erat peritiſſimus iudicandi de omnibus poematibus, & ſcriptis, & de virtutibus, & vitiis, quæ ſunt in his, & aliis orationis ſolutæ ſcriptis. Et (vt rem totá paucis complectar) neque Seuerianum, neque Agapium dixerim tales fuiſſe in eloquentiæ iudicio, *vel, eloquentiæ iudicio tantum valuiſſe.* Ianuarius verò, rerum-peritior, & in ciuilibus *negociis* prudentior erat fratre ſuo Nomo, præterea verò temperantior, & in cæteris *rebus* compoſitior, *& ordinis obſeruantior.*

N O T AE.

Νόμος.] Latinè modus, modi, moduli, leges metricæ, cantilenæ. Virgil. Æn. libr. 7. pag. 297. v. 3. de cycnis dicit,

—Longa canoros
Dant per colla modos.

Apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 191. v. 9.

Ξυναυλίαν κλαύσομεν, Οὐλύμπου νόμον.

Schol. annot. 8. poſt alia multa, tradunt & hæc, Νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. Vide & in Auibus. pagin. 376. v. 8.

Χέουσι δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων.

C Νόμος. ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν, καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ τερπάνδρου. ὧν εἷς ὄρθιος. τετράδιος. ὀξύς. δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει. καὶ ῥωμαῖοι παραξέναντες, νοῦμμον λέγουσιν. ἀττικοὶ τὰ διανενεμημένα μέρη τῆς γῆς, ὡς ἐν αἰγύπτῳ. καὶ τὸ ἔγγραφον δίκαιον. δαρεῖος εἶχεν νόμον, τόν τε φρύγιον, καὶ λύδιον, καὶ ἰωνικόν. νομὸς δὲ καὶ ἡ βοσκὴ, καὶ ὁ τόπος.
D

Νόμος. Citharædicus modus melodiæ, certam *ac ordinatam* harmoniam, & definitum rythmum, *ſiue numerum* habens. Septem autem *citharædicæ melodiæ modi* à Terpandro fuerunt *inſtituti*, quorum vnus *erat* ὄρθιος i. arduus, *altus, qui alta, claráque voce canebatur*, τετράδιος. i. quaternio, ὀξύς. Acutus. Dorienſes verò vocem hanc νόμον, *nomon*, pro nomiſmate vſurpant, & Romani *voce* nonnihil-inflexa *pecuniam ſignatam* vocant νοῦμμον. i. nummum. Attici diſtributas terræ partes *vocant* νόμους, *vel potiùs* νομούς, vt & in Aegypto *vocari conſtat*. Ius etiam ſcriptum *nomon vocant*. Darius habuit modum & Phrygium, & Lydium, & Ionicum. Νομὸς verò *ſcriptum* ὀξυτόνως, *eſt* ipſum paſcuum, & locus, *ac regio*.

Νόμος. θεσμός. συνήθεια. νόμος παρὰ σοφοκλεῖ, ἡ φύσις τοῦ γεγεννηκότος, καὶ τὸ ἔθος. νόμος καὶ ἡ ἱστορία. ὁ ἀπόστολος. ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε. τὸν νόμον σπουδαῖον δείκνύοιμεν ἂν, εἰ ὁρισαίμεθα αὐτὸν, ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χρωμένων.

Νόμος. Mos. Lex. Conſuetudo. Apud Sophoclem *in Aiace. pag. 34. v. 548. Conſule Schol. vnde Suid.* Natura, & mos illius, qui generauit *aliquem. Et in eadem fabula. pag. 21. v. 350. in Schol.* νόμος, ἐστὶν ἔγγραφος συνήθεια, συνήθεια δὲ, ὁ ἄγραφος νόμος. i. *Lex. eſt ſcripta conſuetud. Conſuetudo verò, eſt Lex nullis-mandata-ſcriptis.* Νόμος etiam, hiſtoria. Apoſtolus. Sub lege volentes eſſe, legem non auditis. Legem bonam *eſſe* demonſtrabimus, ſi definiamus eam, Rectam rationem ad ſalutem vtentium *comparatam*.

E Νόμος. τρία σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ δίχα γραμμάτων, διὰ κτίσεως ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις. τὸ γὰρ ἀόρατον τοῦ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενον καθορᾶται. καὶ πάλιν ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος. καὶ ὁ ἐν γράμματι διὰ μωσέως τὴν παραβαίνων χάριν κεχαρισμένος. καὶ τρίτος ὁ διὰ τῆς χάριτος. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ θανάτου.

Νόμος. Lex. Tria ſignificat. Nam vna quidem *Lex* abſque literis, per creationem hominibus data-fuit. Id enim, quod ex mundi creatione in Deo cerni non poteſt ipſis effectis intellectum perſpicitur. Et rurſus *alibi dicitur*, Quum enim gentes, quę legem non habent, naturâ faciunt quæ legis ſunt, iſti cùm nullam legem habeant, ſibi ſunt Lex. *Altera lex eſt* & illa, quæ ſcriptis eſt mandata, quæ per Moſem ob illos, qui *Dei legem* violarant, eſt-donata. Eſt & tertia, quæ per gratiam *hominibus eſt data, quæ propterea Gratiæ Lex vocatur.* Nam Lex ſpiritus vitæ à peccati, & mortis lege me liberauit.

F Νόμος ἰουστινιανοῦ ζήτει ἐν τῷ πρίσκος.

Νόμος Ἰουστινιανοῦ. Lex Iuſtiniani. Quære in voce Πρίσκος.

Νόμος. πολυώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. καὶ νόμος μὲν, ὡς τὴν ἀρίστην πολιτείαν ῥυθμίζων, καὶ διατάττων. μαρτύρια δὲ, ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας

Νόμος. Lex, vox eſt, quæ multa ſignificat, & variis vocibus declaratur. Et Lex quidem *eſt quædam diſtributio, quæ cuique ſuum ius tribuit, & ſuam cuique portionem attribuit*, vt optimam adminiſtrandæ-Reipub. formam, *& præſtantiſſimam agendæ vitæ rationem præſcribens*, concinnè-conſtituens, & ordinans. Μαρτύρια verò *dicitur eadem Lex, id eſt teſtimonia, ſiue teſtimonium*, quòd ſuo-teſtimonio-moneat peccatores,

& tranſgreſſionis, *diuinique mandati violati* pœnam *ipſis* demonſtret. Δικαιώματα verò *dicitur eadem Lex, id eſt Iura*, quòd iuſta doceat, & vetet iniuſta, & rectè-agentes, iuſtos pronunciet. Ἐντολὴ verò, id eſt mandatum, quòd præcipiat id, quod eſt agendum, & domini-more iubeat. Κρίματα verò, id eſt Iudicia, quòd ſuffragia demonſtret, *& iudicij ſententiam intentet*, & doceat quorum bonorum compos-ſit-futurus ille, qui *Legem diuinã* obſeruarit, &. quibus pœnis ſit-tradendus, *& quibus ſupplicijs afficiendus* ille, qui *eam* tranſgreſſus-fuerit, *& violarit*.

διαμαρτυρόμενος, καὶ τῆς παραβάσεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς. δικαιώματα δέ, ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον, καὶ ἀπαγορεύων τὸ ἄδικον, καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δικαίους. ἐντολὴ δέ, ὡς τὸ πρακτέον ἐντελλόμενος, καὶ κελεύων δεσποτικῶς. κρίματα δέ, ὡς τὰς ψήφους ὑποδεικνύς, καὶ διδάσκων, τίνων μὲν ὁ φυλάττων τεύξεται ἀγαθῶν, τίσι δὲ ὁ παραβαίνων, τιμωρίαις παραδοθήσεται. A

Νόμος. Lex ſecundùm Apoſtolum ſignificat quatuor. Dei Legem, de qua dicit, Delector Lege Dei. Et illam, quæ contra *Dei Legem* militat, *eíque repugnat*. Tertiam, de qua dicit, Lege mentis meæ. Quartam, de qua dicit, Lege, quæ eſt in meis membris. Leges verò Solonis Athenienſes vocarunt ἄξονας. i. ligneas tabulas, quòd in ligneis tabulis eſſent inſcriptæ. Erant autem quadrata figura, vel potius (vt alij tradunt) triangula, *ſiue triangulari*.

Νόμος κατὰ τὸν ἀπόστολον, σημαίνει τέσσαρα. ὁ τοῦ θεοῦ. περὶ οὗ φησί. συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ ἀντιστρατευόμενος. τρίτος, περὶ οὗ φησι τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου. τέταρτος, περὶ οὗ λέγει. τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. ὅτι τοὺς τοῦ σόλωνος νόμους, ἄξονας ἀθηναῖοι ἐκάλεσαν. διὰ τὸ ἐγγεγράφθαι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. κατὰ δέ τινας μᾶλλον τρίγωνοι. B

Νόμος. Et ipſa regio *ſic appellatur*, quòd ſingulæ gentes ſuis legibus vtantur.

Νόμος καὶ χώρα. διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι.

Νομοφύλακες. Nomophylaces. Legum-cuſtodes. Magiſtratus quidam apud Athenienſes ita vocabatur, differens à Theſmothetis. i. Legumlatoribus, qui Magiſtratus Legibus vti cogebant.

Νομοφύλακες. ἀρχή τις παρὰ ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι. C

Νομοφυλακείου θύρα. Nomophylacij ianua, per quam condemnati ad capitale ſupplicium educuntur.

Νομοφυλακείου θύρα. δι᾽ ἧς οἱ καταδίκοι τοῦ ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται.

Νόνναι. Nonæ. *Sic vocantur illi dies*, qui menſis calendas ſtatim ſequuntur. Vel ille dies, qui circa primum nouilunij *diem eſt, qui primum nouilunij, nouique menſis primum diem ſequitur*, ſecundus ſcilicet *dies* menſis. Poſt quas Nonas *ſunt* Idus. Ab ipſis etiam Nonis, Annona dici videtur, quaſi dicas ea, quæ poſt Nonas datur. Sciendum autem & Nonnum eſſe nomen proprium *viri*, *qui fuit* Panoplita, Aegyptius, eloquentiſſimus, qui etiam virginem Theologum, *ſcil. Ioannem Euangeliſtam*, verſibus heroicis eſt-interpretatus.

Νόνναι. τοῦ μηνὸς αἱ ἡμέραι μετὰ τὰς καλάνδας. ἤγουν περὶ τὴν δευτέραν τῆς νουμηνίας, δευτέρα δηλαδὴ τοῦ μηνός. μεθ᾽ ἃς νόννας αἱ εἰδοί. δοκοῦσι δὲ παρ᾽ αὐτὰς λέγεσθαι αἱ ἀννῶναι ὡς οἷον αἱ ἀνὰ τὰς νόννας διδόμεναι. ἰστέον δὲ ὡς ἔστι καὶ νόννος κύριον. πανοπολίτης ἐξ αἰγύπτου. λογιώτατος. ὁ καὶ τὸν παρθένον θεολόγον παραφράσας δι᾽ ἐπῶν. D

Νοσηλεύεσθαι. Aegrotare non grauiter. Non graui morbo laborare. Et νοσηλεύω. Morbo-laborantem-curo. *Herodotus in Homeri vita pag. 354. 22.*

Νοσηλεύεσθαι. νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς. καὶ νοσηλεύω, νοσοῦντα θεραπεύω.

Νοσηλεία. *Morbus. Aegrotatio. Languor.* Infirmitas. νοσήλεια verò φάρμακα. Remedia morbum curantia.

Νοσηλεία. ἀσθένεια. νοσήλεια δὲ φάρμακα, τὰ θεραπευτικά.

Νοσοκομεῖον. Noſocomion. Locus, in quo curantur ægroti, qui aliquo morbo laborant. *A quibuſdã vocatur* ὁ ξενών. i. Hoſpitale. Locus, in quo excipiuntur, & curantur hoſpites ægrotantes, & aliquo morbo laborantes. *Dictum autem* νοσοκομεῖον *à ſpeciali morborum curatione*, vt ſit νόσον ἔχειν, habere morbum, pro πάθος ἔχειν. i. *habere* malum. *Nam mali vox latiùs patet, quàm morbi nomen.* Vel conſuetudinem aliquam habere, ſubintellecto morbo, *quo quis laborat. vt hoc accipiatur* pro neutrius generis nomine certum aliquem *morbum ſignificante. Sic autem morboſum eſſe ſignificabit.*

Νοσοκομεῖον. ὁ ξενών. ἵνα ᾖ τὸ νόσον ἔχειν ἀντὶ τοῦ πάθος. ἢ ἔθος τι ἔχειν. νοουμένης τῆς νόσου ἀντὶ οὐδετέρου τοῦ δέ τινος. E

Νόσον ἔχειν. Morbum habere, pro, malam conſuetudinem habere. Euripides Antiope. Morbum *ita* vocatum, *animi* ingruiſſe. Iſta conſtructio *participij* λεγόμενον, *quod eſt maſc. vel n. generis, non ad* νόσον *f. g. nomen refertur: at* ad ſignificatum. Νόσος apud Thucydidem ſignificat rem *grauem, & moleſtam, negocium, moleſtiam.*

Νόσον ἔχειν. ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν. εὐριπίδης ἀντιόπῃ. νόσον λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι πρός τὸ σημαινόμενον ἡ σύνταξις. πρᾶγμα δηλοῖ παρὰ θουκυδίδῃ. F

Νόσος. Animaduertimus, *& ſentimus* in morbis nos æſtuare, vel frigere, non quòd ipſi nerui ſenſus-participes, aut carnes ſint-calefactæ: ſed humores, ſanguis, & ſpiritus. Quoniam igitur ipſa ſentiendi

Νόσος. ὅτι πυρεττόντων, ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῶν αἰσθανόμεθα, οὐκ αὐτῶν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων, ἢ τῶν σαρκῶν τεθερμασμένων, ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν, αἵματός τε καὶ πνεύματος. ἰ-

yis primò

A τοῦ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρώτως ἐν σαρξίν ἐστι, καὶ νεύροις, εἰκότως τῶν ὑγρῶν, δυσκράτως ἐχόντων πνεύματος λέγω, καὶ αἵματος, παρακειμένων τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις, τῇ θίξει ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀέρος τοῦ τεθερμασμένου, ἢ κατεψυγμένου. κἂν αὐτῶν δὲ τῶν στερεῶν ἅψηται ὁ πυρετὸς, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς θερμαίνεται, ἀλλὰ ἀνωμάλως. εἰσὶ γάρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν. οὐ συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα, ἀντι-
B λαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν διακειμένων. ἀδύνατον γὰρ ὁμαλὴν γενέσθαι τὴν δυσκρασίαν. οἱ δὲ ἑκτικοῖς κατισχημένοι πυρετοῖς, τοῦτο δ' ἐστὶν οἱ τὰ στερεὰ πυρέττοντες, ὁμαλῆς γενομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας δι' ὅλων τῶν στερεῶν, συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμασίας λαμβάνουσι, διὰ τὸ ὁμαλὴν εἶναι δι' ὅλων τῶν μορίων τὴν θερμασίαν, καὶ μὴ εἶναι τὸ μὲν, ποιοῦν, τὸ δὲ, πάσχον.

vis primò eſt in carnibus, & neruis, meritò quum humores intemperie ſunt affecti, ſpiritus inquam, & ſanguis, & partibus ſentientibus ſunt vicini, tactu eas percipimus, *& ſentimus*, vt & aerem calefactum, aut frigefactum. Quinetiam ipſas ſolidas partes febris tangere, *corripere* poteſt, quia non æqualiter: at inæqualiter caleſiunt. Sunt enim quædam particulæ ſecundùm naturam affectæ, quædam verò contra naturam. Non accidit *autem*, vt ea, quæ ſecundùm naturam ſunt affecta, percipiant ea, quæ contra naturam ſunt affecta. Nam fieri non poteſt, vt *temperies*, *vel* intemperies ſit æqualis. Qui verò hectica febri correpti laborant (hoc autem eſt, quorum ſolidæ *partes* febricitant) cùm æqualis in ipſis ſit intemperies per totas ſolidas *partes*, nullum caloris in ipſis *exiſtentis* ſenſum *ſentiunt*, *neque* percipiunt, quòd calor per omnes partes ſit æqualis, nec *earum* alia quidem agat, alia verò patiatur.

Νοσοποιεῖν.

Νοσοποιεῖν. Morbum parere. Morbum conciliare. Morbum contrahere.

C Νοσῶ. αἰτιατικῇ.

Νοσῶ. Accuſatiuo. Aegroto. Morbo laboro.

Νοστήσας. ἐπανελθών.

Νοστήσας Reuerſus.

Νοστία. κώμη ἀρκαδίας. ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν νεστανίους εἰπὼν, δοκεῖ νεστανίαν αὐτὴν εἰδέναι.

Νοστία Noſtea. Pagus Arcadię. Quum autem Ephorus Gentile Neſtanios dixit, videtur ſenſiſſe Neſtaniam ipſam dici.

Νόστος. ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος. παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. δῆλον δὲ ὅτι οὐχ εἷς εὑρίσκεται, ἀλλὰ πολλοὶ οἱ γράψαντες τὸν νόστον. καὶ οἱ ποιηταὶ δὲ οἱ τοὺς νόστους ὑμνήσαντες, ἕπονται τῷ ὁμήρῳ ἐς ὅσον εἰσὶ
D δυνατοί.

Νόστος. Reditus, *quo quis redit* domum. Νόστος *autem dictus* à patrię dulcedine. Νόστος *enim etiam ὁ γλυκασμὸς, ἡ ἡδύτης Euſtat.* 1383 41. M. *Etym.* 607. 8. Vel ipſa diſtributio guſtatus. *i. rerum, quæ guſtatu percipiuntur.* Conſtat autem non vnum: at multos reperiri, qui reditum ſcripſerunt. *L.* γράψαντες. Quinetiam poetæ, qui reditus celebrarunt, ſequuntur Homerum, quantum poſſunt.

Νόστος. παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμὸς, ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων. ὡς ἀπὸ τῆς οἴκαδε ἀναστροφῆς, καὶ ἀνακομιδῆς, παρὰ τὸ τῆς πατρίδος γλυκύ. οὐδὲν γὰρ γλύκιον ἧς πατρίδος καθ' ὅμηρον. ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν νόστου, καὶ νόστιμον τὸ ἡδύ. καὶ εὔνοστος θεός τις φασὶν ἐπιμύλιος. ὁ δὲ ποιητικὸς νόστος, παρὰ τὸ νέομαι γίνεται. οἷον, νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε. ἤγουν οὐκ ἐπανέρχο-
E μαι. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα νοστῶ. οὗ σύνθετα παλινοστῶ, καὶ ἀπονοστῶ.

Νόστος. In conſuetudine, *vſúque communi vocatur* dulcedo, *quæ ſentitur, & percipitur* in cibis. Vt à reuerſione, & reditione domum, ab ipſa patriæ dulcedine, *vocabulo deducto.* Nihil enim dulcius *eſt cuique* ſua patria, vt ait Homerus. Ob hanc autem τοῦ νόστου conſuetudinem, *quaſi, vt* νόστος *pro reditu in patriam ſumatur, quæ cuique ſolet eſſe iucundiſsima, factum eſt, vt &* νόστιμον, dulce, *iucundum, gratúmque ſignificet.* Quidam etiam Deus (vt aiunt) molaris, *molarúmque præſes, vocatur* Eunoſtus, *ἀπὸ τοῦ νόστου voce deducta.* Sed poeticus reditus, qui νόστος græcè dicitur, deducitur à verbo νέομαι, redeo. Vt, Nunc autem quia non redeo. Hoc eſt, non reuertor, Eſt & verbum νοστῶ, proficiſcor, eo, redeo. cuius compoſita *ſunt* παλινοστῶ. Redeo. Reuertor. & ἀπονοστῶ. Diſcedo. Redeo.

Νόσφι. χωρίς.

Νόσφι. Sine. Abſque. Seorſum. Separatim.

Νοσφιζόμεθα. χωριζόμεθα.

Νοσφιζόμεθα. Separamur. Seiungimur. Diſiungimur. Dirimimur.

Νοσφιζόμενον. ὑφαιρούμενον. ἰδιοποιούμενον.

Νοσφιζόμενον. Surripientem. Interuertentem Fraudantem. Illum, qui res aliquas ſuas facit. Suffurantem.

Νοτάριος. ὁ γραμματεύς. νότα γὰρ τὰ γράμ-
F ματα. ῥωμαϊστὶ ὁ ὑπογραφεύς.

Νοτάριος. Notarius. Scriba. Νότα enim. i. Nota. litera *vocatur, quæ rem aliquam notat, denotat, ſignificat, indicat.* Latinè ſic appellatur, qui Græcè dicitur ὑπογραφεύς. q. d. ſubſcriba.

Νοτία. ἡ θάλασσα, καὶ ἡ ὑγρασία.

Νοτία. Mare. Vel humiditas, *imber, pluuia.*

Νότιον χωρίον, προκείμενον τῆς κολοφωνίων πόλεως. νότιον δὲ κλῖμα, τὸ πρὸς νότον κείμενον.

Νότιον χωρίον. Notium oppidum, quod eſt ſitum ante Colophoniorum vrbem. At νότιον κλίμα, Auſtrale clima. i. quod eſt Auſtrum verſus.

νότιος. Humidus. Et νότιος ἱδρώς. Humidus ſudor.

Νότιος. ὑγρός. καὶ νότιος ἱδρώς, ὁ ὑγρός. A

νότος. Notus. Auſter. Ventus. Et νοτόθεν. A Noto. Ab Auſtro. Et νότον ναύσωνα. Notum Nauſonem. *N. L.*

Νότος. ὁ ἄνεμος. καὶ νοτόθεν, ἀπὸ νότου. καὶ νότον ναύσωνα.

N O T AE.

Νότον ναύσωνα.] Fortaſſe Νότον καύσωνα. Auſtralem ardorem. Auſtralem æſtum. Vel etiam fortaſſe iam alluſum eſt ad illud adagium Ναύσων Ναυκράτει, de quo Er. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 596. ad 2.

Νοῦβαι. Nubæ. Gens Libyæ iuxta Nilum.

Νοῦβαι. ἔθνος λιβύης παρὰ νείλῳ.

Νουβυστικόν. Mentis-plenum. Mente-refertum. Prudentiæ-plenum. Prudens. Sapiens. *Ariſtophanes in Eccleſiaz. pag. 495. v. 16.* Mulierem autem eſſe rem dixit ſapientiæ-plenam. Et νουβυστικῶς. Prudenter. Sapienter. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 358. v. 15. Conſule Schol. annot. 8. unde Suid.*

Νουβυστικόν. νοῦ πεπληρωμένον. γυναῖκα δὲ εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν. καὶ νουβυστικῶς, συνετῶς. B

Νουκερῖνοι. Nucerini. Italiæ gens, cuius & Polybius meminit. *Vrbs ipſa Nuceria dicitur.*

Νουκερῖνοι. ἔθνος ἰταλίας. οὗ μέμνηται καὶ πολύβιος.

Νουκρία. Nucria. Vrbs Tyrrheniæ, quæ & Nacria per *a vocatur.*

Νουκρία πόλις τυῤῥηνίας. ἡ καὶ νακρία διὰ τοῦ ἄλφα.

Νουμᾶς Πομπίλιος. Numa Pompilius. Hunc Romani, quamuis non eſſet popularis, *ac ciuis ipſorum: at peregrinus*, poſt Interreges deſignarunt Regem, ipſique principatum omnem ex S.C. dederunt. Hic ciuilia inſtituta adminiſtrauit, *Rempub. exit*, & primus annum inuenit, & Solarem circuitū in 12. menſes diſtribuit, qui ante ipſum apud Romanos temere, & prorſus-imperitè ferebatur. Templa, & lucos inſtituit, & eos, qui Pontifices vocantur, & Flamines ſacerdotibus præfecit, & Salios ſaltationem exercentes *conſtituit*, & Virgines Veſtales ignis, & aquę curam gerere iuſſit, quæ ſummum quidem honorem apud Romanos habebant: ſed per omnem vitam ſeruabant virginitatem. Quòd ſi qua ex illis cum viro conſuetudinem habuiſſet, *viua* terrâ-congeſtâ-obruebatur, & hac de cauſa non vnguento, non floribus, non veſte, niſi alba, vti ipſis conceſſum fuit.

Νουμᾶς πομπίλιος. τοῦτον οἱ ῥωμαῖοι καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα, περιβάλλονται μετὰ τοὺς μεσοβασιλεῖς. καὶ αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος ἔδωκαν. καὶ τὰ πολιτικὰ ἔθη οὗτος διῳκήσατο. ἐνιαυτόν τε πρῶτος εὕρατο, εἰς δώδεκα μῆνας τὴν ἡλιακὴν καταγείμας περίοδον, χύδην τε, καὶ ἀκαταλήπτως παντάπασι πρὸ αὐτοῦ παρὰ ῥωμαίοις φερομένην. ἱερά τε καὶ τεμένη ἱδρύσατο. καὶ τοὺς λεγομένους ποντίφικας, καὶ φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε. σαλίους τε τὴν ὄρχησιν ἀσκήσαντας. τάς τε ἑστιάδας παρθένους, τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος ἐπιμέλειαν ἔχειν προσέταξεν. αἳ τὴν μὲν ἄκραν τιμὴν παρὰ ῥωμαίοις εἶχον. διὰ βίου δὲ τὴν παρθενίαν ἐφύλαττον. κἄν τις αὐτῶν ἡνδρώθη, κατεχώννυτο. D καὶ διὰ τοῦτο οὐ μύρῳ, οὐκ ἄνθεσιν, οὐχ ἱματίῳ χρῆσθαι συνεχωρεῖτο, πλὴν λευκοῦ.

Νουμηνία Nouilunium. Menſis initium. In Nouiluniis autem ſerui vendebantur, & duces deſignabantur *& creabantur* apud Athenienſes. Et Ariſtophanes. Priore Nouilunio. Et, Vngi te ab iiſdem, & me Nouiluniis. *N. L.* Quòd hi dies eſſent honorati.

Νουμηνία. ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. ἐν ταῖς νουμηνίαις δὲ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο παρὰ ἀθηναίοις. καὶ ἀριστοφάνης. τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ. ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν, κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις. διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν.

Νουμήνιος. Numenius, Apamenſis ex Syria, & Philoſophus Pythagoreus. Hic eſt ille, qui Platonis ſententiam coarguit, ait eam, quę compilarit ex Moſaicis *ſcriptis* ea, quæ de Deo, & mundi ortu *traduntur*. Et ideo dicit. Quid eſt Plato, niſi Moſes Atticè-loquens?

Νουμήνιος. ἀπαμεὺς ἀπὸ συρίας. φιλόσοφος πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν μωσαϊκῶν τὰ περὶ θεοῦ, καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτό φησι. τί γάρ ἐστι πλάτων, ἢ μωσῆς ἀττικίζων; E

Νουμήνιος. Numenius orator. Scripſit de Dictionis figuris, Hypotheſes, *Argumenta*, Thucydidis, & Demoſthenis chriarum collectionem. Conſolationem ad Adrianum de Antinoo.

Νουμήνιος ῥήτωρ. ἔγραψε περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, ὑποθέσεις, τῶν θουκυδίδου καὶ δημοσθένους χρειῶν συναγωγήν. ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς ἀντίνοον.

Νουμής. Numes. *fortaſſe*, Νουμᾶς. *Numa.* Nomen proprium.

Νουμής. ὄνομα κύριον.

Νοῦν. Mentem. Ariſtoteles mentem immortalem *eſſe* dicit.

Νοῦν ἀριστοτέλης τὸν νοῦν ἀθάνατον λέγει. F

Νοῦν ἔχειν. Mentem habere. Prudentem eſſe. Prudentia prę̨ditum eſſe. Polybius Decet, *ac oportet* belli-duces mentem, & audaciam habere, *prudentes, & audaces eſſe*, quæ *duæ res* plurimum valent in minimè tutis, & periculoſis actionibus, *vel, in periculoſis, & audacibus act.*

Νοῦν ἔχειν. πολύβιος. νοῦν ἔχειν, καὶ τόλμαν δεῖ τοὺς στρατηγούς, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς, καὶ παραβόλους πράξεις.

A Νουνεχῶς. περιεσκεμμένως. νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς.

Νοῦν τὸν ξένον. ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά. ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς, νοῦς ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην, καὶ νοῦν πάντα φρουρεῖν εἶπε.

Νοῦς. ὁ νοῦς πάντων ἔχει τοὺς λόγους ἐν ἑαυτῷ. ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰκονικῶς. τῶν δὲ μετ' αὐτὸν, παραδειγματικῶς. Ἀρθεὶς νόον. γίνωσκε γῆν ναίειν ξένην. Ὁ πυθαγόρας τὴν τοῦ ἀνθρώπου
B ψυχὴν διαιρεῖσθαι ἔφη εἰς γ΄. νοῦν. φρένας. καὶ θυμόν, καὶ νοῦν μὲν, καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις. φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου. καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς, ὑπάρχειν θυμόν. φρένας δὲ καὶ νοῦν, τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Ὅτι τῶν διανοουμένων, τὰ μὲν, κατὰ περίπτωσιν ἐνοήθη. τὰ δὲ, καθ' ὁμοιότητα. τὰ δὲ, κατὰ ἀναλογίαν. τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν. τὰ δὲ, κατὰ σύνθεσιν. τὰ δὲ, κατ' ἐναντίωσιν, καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν, τὰ αἰσθητά. καθ'
C ὁμοιότητα δὲ, τὰ ἀπό τινος παρακειμένου. ὡς σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνος. κατὰ ἀναλογίαν δὲ, αὐξητικῶς μὲν, ὁ τιτυὸς, καὶ κύκλωψ. μειωτικῶς δὲ, ὡς ὁ πυγμαῖος. καὶ τὸ κέντρον δὲ γῆς κατὰ ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν. κατὰ μετάθεσιν δὲ, οἷον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ στήθους. κατὰ σύνθεσιν δὲ, ἱπποκένταυρος. καὶ κατ' ἐναντίωσιν θάνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασίν τινα. ὡς τὰ λεκτά, καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖται καὶ ὄν τι, καὶ ἀγαθόν. καὶ κατὰ στέρησιν, οἷον ἄχειρ. ὅτι τοῦ ἔργον ἐστὶν, ἁπλαῖς προσβολαῖς, καὶ κρεῖτ-
D τον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασιν, ὥσπερ ἡ αἴσθησις προσβαλοῦσα τυχὸν τῷ λευκῷ, ἢ τῷδε τῷ σχήματι, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔχειν. οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταύτην συλλογισμοῦ. ἡ δὲ γε τοῦ νοῦ ἐνέργεια, ἐκείνοις παραγίνεται, οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως, καὶ ἐπιστήμης γέγονεν ἀφικέσθαι, καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν, ἀφαντάστως, καὶ δίχα αἰσθή-
E σεως ἐνεργεῖν συνειθισμένης. ἔστι γὰρ ὁ νοῦς, μίξις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νοῦς, περὶ τὰ νοητά. ἡ δὲ διάνοια, περὶ τὰ διανοητά. ἡ δὲ δόξα, περὶ τὰ δοξαστά. τούτων δὲ τῶν δυνάμεων, πρώτην μὲν ἔχει τὴν τάξιν ὁ νοῦς. μέσην δὲ, ἡ διάνοια. ἐσχάτην δὲ, ἡ δόξα. ἡ δὲ διάνοια προσῳκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. ἐπειδὴ καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται ὡς ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν, ἥτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ γὰρ σύντροφος, καὶ σύμφυλός ἐστι
F τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνεθισμὸν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν, καὶ ἀΰλων ἄγειν ἑαυτὴν, ἀλλὰ νομίζει κἀκεῖνα σώματα εἶναι, καὶ μεγέθη ἔχειν. καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, κἀκείνων φαντάζεται. καὶ πλά-

Νουνεχῶς. Conſideratè. Cordatè. Prudenter. Vt, Rempub. pro illorum temporum ratione prudenter adminiſtrare videbantur.

Νοῦν τὸν ξένον. Mentem peregrinam. De iis, qui ſuſpectum-habent aliquem. Anaxagoras Sophiſta, Mens cognomento-vocabantur, quod materiam, & mentem omnia cuſtodire diceret.

Νοῦς. Mens omnium *rerum* in ſe rationes habet. Sed earum *rerum* quidem, quæ *fuerunt* ante ipſam, imaginis-ratione, illarum verò, quæ poſt ipſam *ſunt, quæ ipſam ſequuntur*, exempli-ratione. *Ἀρθεὶς νόον. Explicatio ſomny. Verſus eſt iambicus ſenarius.* Elatus mente, ſtatue terram incolere peregrinam. Pythagoras hominis animam in tria diuidi dicebat. In *νοῦν, φρένας*, & *θυμόν*. Et *νοῦν* quidem, & *θυμόν*. i. mentem, & irã, in aliis etiam animalibus eſſe. *φρένας* verò. i. intelligẽtiam, in homine tantùm. Principium autem animæ eſſe à corde vſque ad cerebrum. Et partem quidem eius, quæ *eſt* in corde, eſſe *θυμόν*. i. iram, *φρένας* verò, & *νοῦν*. i. Intelligentiam, & mentem, partes eſſe in cerebro ſitas. Eorum *autem*, quæ *mente percipiuntur, &* intelliguntur, alia quidem per occurſum. *i. caſu* cognita-ſunt, alia verò, per ſimilitudinem, alia, per proportionem, alia, per tranſpoſitionem, alia, per compoſitionem. Et per occurſum quidem, ſenſibilia, *quæ ſub ſenſum cadunt, ſenſúque percipiuntur*, Per ſimilitudinem verò, quæ *petuntur* ab aliquo vicino, *vel, adiuncto*. Vt Socrates ex imagine *cognoſcitur*. Per proportionem verò, per-amplificationem quidem, vt Tityus, & Cyclops. Per-diminutionem verò, vt Pygmæus. Atque etiam ipſum terræ centrum per proportionem à minoribus ſphæris *ductam*, intellectum-eſt. Per tranſpoſitionem verò, vt oculi in pectore *collocati, & in pectus ex ſua naturali ſede tranſlati*. Per compoſitionem verò, vt Hippocentaurus. Et per contrarietatem, mors. Quædam etiam per tranſitionem intelliguntur, vt dicta, & locus. Phyſicè verò, *vel, naturaliter* intelligitur aliquid eſſe, & bonum *eſſe*. Item per priuationem, vt mancus, *manu-expers*. Mentis autem opus eſt, ſimplicibus aggreſſionibus, *& apprehenſionibus* res aggredi, *& apprehendere*, & præſtantius *eſt, eas iſta conſiderare*, quàm per demonſtrationem *cognoſcere*, vt, ſenſus, ſi fortè inciderit in hoc album, aut in hanc figuram, *& hæc apprehenderit*, eius cognitionem habet præſtantiorem, quàm *ſi res iſtas apprehendiſſet* per demonſtrationem. Haud enim ad iſtam *harum rerum cognitionem adipiſcendam* indiget ſyllogiſmo, *ſiue ratiocinatione*. Mentis autem actio contingit illis, quibus datum-eſt, vt ad ſummum *faſtigium* puritatis, & ſcientię perueniant, quíque per purgatorias virtutes, ſine imaginatione, & ſine ſenſu agere conſueuerunt. Eſt enim mens, mixtio animæ perfectiſſima. Quare mens quidem exiſtit in intelligibilibus. Ratio verò, in ratiocinabilibus. Opinio verò, in opinabilibus. Harum verò facultatum, primum quidem locum obtinet mens, mediũ verò, ratio, vltimum, opinio. Ratio autem familiaris eſt animæ noſtræ, quia & ipſa medium in hoc vniuerſo locum obtinet, & per ipſam rationem anima noſtra ad intelligibilium contemplationem euehitur, *ac attollitur*, quæ eſt animæ perfectio. Quoniam enim anima noſtra ſenſibilibus eſt familiaris, & cognata, non poteſt propter conſuetudinem ſenſuum, ad intelligibiliũ, & materia-carentium contẽplationẽ ſeſe perducere: ſed & illa putat eſſe corpora, & magnitudinẽ habere, & quęcũq. de ſenſibilibus, eadẽ etiã de illis imaginatur, *ſibíq. fingit*. Et Plato

in Phædone. Hoc eſt difficillimum eorum, quæ in nobis ſunt, quòd, cùm à diſtractionibus, *& occupationibus* corporeis paululum recedimus, *iiſque vacui ſumus*, & rerum-diuinarum contemplationi vacare volumus, phantaſia, *verùmque, quas nos nobis fingimus, imaginatio, nobis* occurrens, *& ſeſe ſtatim ingerens*, tumultum nobis moueat, & faciat, vt ſuſpicemur Deũ eſſe corpus, & magnitudinem, & figuram habere, neque ſinat nos de Deo ſine-corpore, & ſine figura cogitare, *ita vt Deum corporis, & figuræ expertem eſſe credamus*. Et propterea oportet animam, iter faciẽtem ad ſuam perfectionem, primùm agere ſecundũ rationem, quæ circa media rerum *verſatur*, vt ſunt rationabilia, *quæ ſpectantur in ratione, rationiſque beneficio percipiuntur*, & anima noſtra, & ipſius contemplatio. Præterea verò & in mathematicis *eadem ratio verſatur*.

τῶν ἐν φαίδωνι. τοῦτό ἐστι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολὴν ἀπὸ τῶν περιολκῶν τοῦ σώματος μικρὸν ἄγωμεν, καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσα ἡ φαντασία, θόρυβον ἡμῖν κινεῖ, ὑπονοεῖν διδοῦσα, ὅτι σῶμά ἐστι τὸ θεῖον, καὶ μέγεθος ἔχει, καὶ σχῆμα, καὶ οὐκ ἐᾷ ἡμᾶς ἀσωμάτως, καὶ ἀσχηματίστως περὶ θεοῦ ἐννοεῖν. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδεύουσαν ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς τελειότητα, πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν, ἥτις περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων. οἷά ἐστι τὰ διανοητά, ἥ τε ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς θεωρία, ἔτι δὲ καὶ περὶ τὰ μαθηματικά. A B

NOTÆ.

Προσβολαῖς.] VVolfius, ἐπιβολαῖς, quod reſpondet ſequenti ἐπιβάλλειν. Nihil tamen mutandum. Nam ſequitur etiam προσβάλλουσα. Et, ἢ κατά. Et, συνειθισμένοις. Illis, qui conſueuerunt, vel aſſuefacti ſunt.

Νοῦς οὐκ ἔνι Κεντ. Mens non ineſt Centauris. Prouerbium, quod dicitur de rebus, quæ fieri non poſſunt, & de ſtolidis *hominibus. Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 10. col.* 597. *ad.* 8. Et aliter. *Apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 249. v. 4. 5. 6. 7. vbi legitur non κώμαις. i. pagis: at κόμαις. i. comis, capillis, crinibus. Idem autem adagium extat apud Eraſ. in ante ſcripto loco. Vide.*

Νοῦς οὐκ ἔνι κενταύροισι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἀνοήτων τάττομένη. καὶ ἄλλως. C

Mens non ineſt comis — Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
Veſtris, quando me non ſapere — Ὑμῶν, ὅτ' ἐμ' οὐ φρονεῖν
Putatis. Ego enim volens, ſciens, ac prudens, & de induſtria — Νομίζετ'. ἐγὼ δ' ἑκὼν
Hæc ſtultè facio. Quare ſapienter Horatius, — Ταῦτ' ἠλιθιάζω.
Stulticiam ſimulare loco ſapientia ſumma eſt.

Νω. Pro αὐτόν. Ipſum. Ariſtoph. *Pluto. pag. 22. v. 16.* Videre facere ipſum. *νὼ poſitum hic pro νῶϊ, hoc eſt* pro αὐτόν. i. ipſum. *Sed hoc non ita ſumendum. Vera vocis interpretatio ſequitur*. Vel *ita locus eſt accipiendus, & intelligendus*, Oportet nos facere ipſum videre. *Oportet nos efficere, vt ipſe viſum recuperet, & videat.*

Νώ. ἀντὶ τοῦ αὐτόν. ἀριστοφάνης. βλέψαι ποιῆσαι νώ. ἀντὶ αὐτόν. ἢ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. D

Νῶ. Verbum. Cuius *variæ ſunt ſignificationes, & motiones, i. inflexiones, & formationes, ac deriuationes* vtiles, *vſitata, recepta. Nam* νῶ *ſignificat* coaceruo, congrego, cumulo. vnde *formatus infinit. aor. 1. act.* νῆσαι, coaceruare, congerere, cumulare, & *hinc deriuata vox* νηδύς. i. venter, in quem alimenta congeruntur, *& iniecta coaceruantur*. νῶ *etiam ſignificat* no, nato. Vnde & ναῦς. i. nauis, *quòd in aquis natet*, & νῆσσα, anas, *auis à natando ſic dicta*. Et νῆσος, inſula, quæ omnem ſui *corporis* partem habet in humido *ſitam. L.* νῶ, τὸ ῥέω. Item νῶ ſignificat fluo, cuius futurum νάσω, fluam, vnde etiam dicunt deductum vocabulum νερόν. i. humidum, & Νηρεύς, Nereus. Et quarta ſignificatio τοῦ νῶ, *eſt* neo, *quod barbarè dicitur filo. filas. filare. i. fila fuſis deducere*. à quo deductum *eſt* verbum νήθω, neo, & τὸ νῆμα, filum, *quod mulier neuit.*

Νῶ. ῥῆμα. οὗ αἱ κινήσεις χρησταί. νῶ τὸ σωρεύω. ἐξ οὗ νῆσαι τὸ σωρεῦσαι. καὶ νηδύς, εἰς ἣν αἱ τροφαὶ σωρεύονται. νῶ, τὸ κολυμβῶ. ἐξ οὗ καὶ ναῦς. καὶ νῆσσα. καὶ νῆσος, ἡ πᾶν μέρος αὐτῆς ἐν ὑγρῷ ἔχουσα. νῶ τὸ ῥέω, οὗ ὁ μέλλων νάσω, ὅθεν καὶ ναρόν φασι τὸ ὑγρόν. καὶ νηρεύς. καὶ τέταρτον νῶ, τὸ κλώθω. οὗ παράγωγον, τὸ νήθω, καὶ τὸ νῆμα. E

Νωγαλέον. Opiparum. Splendidum. Dulce. Suaue. Delicatum. Huius *vocis* vſus etiam in Athenæi *ſcriptis legitur. lib. 2. pag. 24. v. 5. vbi* νωγαλεύματα *vocantur ſuaues, delicatique cibi*. Apud quem etiam *reperitur* verbum νωγαλεύειν, *&* νωγαλίζειν. *lib. 2. 24. 6. i.* Condire. Splendidè tractare. Delicatè tractare. Delicatè, lautéque viuere. Vnde *formatum verbale* νωγάλευμα. τό. *&* νωγάλισμα. τό. Lautum, delicatum, ſplendidum ferculum. Huiuſmodi verò *delicata fercula*, in quibus *ſunt* & νώγαλα. i. res dulces, & palato gratæ, videntur ſignificare quoddam cibi præparati genus, *vel, quendam ciborum apparatum* ad epulationem bonum. F

Νωγαλέον. καὶ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου. παρ' ᾧ καὶ νωγαλεύειν ῥῆμα. ἐξ οὗ τὸ νωγάλευμα. δοκεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὰ νώγαλα, σκεύασμά τι δηλοῦν χρηστὸν εἰς ἑστίασιν.

Νωδός. Edentulus. Qui nullos habet dentes. Vel qui dentes amiſit. — Νωδός. ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

Νώδυνον. Expers-doloris. — Νώδυνον. ἀνώδυνον.

Νῶε. Noe. Nomen proprium. à verbo νῶ, no, nato, *quòd in arca concluſus, in mediis aquis nataris.* — Νῶε. ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ.

A Νωθέστερος. βραδύτερος.

Νωθείας. βραδυτῆτος.

Νωθής. βραδύς. ἀκίνητος. ἄλογος.

Νωθρεία. καὶ νωθρός, ὁ ἀσθενής. νωθρότερος ὑπάρχων τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος τῇ φύσει.

Νωθεύτης. ἡ βραδυτής.

Νῶϊ. νωΐτερος.

Νωθέστερος. Tardior. Languidior. Segnior.

Νωθείας. βραδυτῆτος. Tardidatis. Segniciei.

Νωθής. Tardus. Immotus. Piger. Segnis. Brutus. Expers-rationis.

Νωθρεία, Pigritia. Segnicies. Tarditas. Et νωθρός. Piger, Segnis. Tardus. Infirmus. νωθρότερος. &c. i. Natura ſegnior erat, quàm ipſa regni maieſtas poſtularet.

Νωθεύτης. Tarditas. Pigritia, Segnicies.

Νῶϊ. *Hinc Italicum Noi,* Nos-duo. νωΐτερος. Noſter. *Hom. Odyſſ.* M. *pag.* 358. M. νωΐτερην ὄπ' ἀκούσῃς. *noſtram vocem audias.*

B Νῷϊν. ἀριστοφάνης. μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δ' ἔφρασκε νῷϊν φράσειν τὸν τηρέα. κράτιστον οὖν νῷϊν ἀποθανεῖν ἀνδρικώτατα. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν. ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος. περὶ θεμιστοκλέους οὖν σοφοκλῆς φησιν. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν.

Νῷϊν. Nobis. Ariſtophanes *in Auibus. pag.* 373. *v.* 3. *vbi legitur, vt hic metri cauſa contractè legendum* νῷν. Maiorem quidem *vrbem* non *quærimus*: commodiorem verò nobis. *Idem in eadem fabula. pag* 369. *v.* 3. Qui dicebat ipſum Tereum nobis dicturum, *ac ſignificaturum* has *duas aues, ſcil. cornicem. pag.* 368. *ver.* 5. *&* *graculum, v,* 7. *via duces. Idem in Equitibus. pag.* 195. *v.* 20. 21. 22. 23. 24. Ni. Præſtantiſſimum igitur *eſt* nobis mori. Sed vide Quomodo mori-poſſimus fortiſſimè. De. Quomodo igitur? quomodo fiet *hoc* fortiſſimè? Ni. Optimum *eſt, maximéque conducit* nobis, ſanguinem taurinum haurire. Illá Themiſtoclis enim mors *eſt* optabilior. De Themiſtocle igitur Sophocles, *Ariſtophanes, vt antè dictum, hæc* dicit, Mihi verò præſtantiſſimum, *optimum, eſt, maximè*

C *conducit* ſanguinem taurinum haurire.

NOTÆ.

Νῷϊν Ἀριστοφάνης.] In Auibus. pag. 372. & 373.

Εὐ. Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον.

Ἐπ. Ἔπειτα μείζω τῆς κραναῶν ζητεῖς πόλιν;

Εὐ. Μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.

Idem Ariſtoph. in eadem fab. pag. 369. v. 3.

Ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα.

Τώδε. τὼ ὀρνέω. τὴν κορώνην. pag. 368. v. 5. & τὸν κολοιὸν ead. pag. v. 7. Idem in Equitibus. pag. 195.

Νι. Κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει

Ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.

Δη. Πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;

Νι. Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.

D Ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.

Νῷϊν. τουτέστιν ἡμῖν. δεικτικῶς.

Νωΐτερον. ἡμέτερον.

Νωκαρ. ὁ δυσκίνητος.

Νῶλα. πόλις αὐσόνων παρὰ ἑκαταίῳ. πολύβιος δὲ, νώλην αὐτήν φησιν. οἱ πολῖται, νώλιοι, καὶ νωλανοί.

Νωλεμῶς, καὶ νωλεμέως. ἀδιαλείπτως.

Νῷϊν. *Et per contractionem,* νῷν. *vt ſupra dictum.* Hoc eſt nobis. Demonſtratiuè.

Νωΐτερον. Noſtrum.

Νωκαρ. Qui-difficulter-mouetur. Piger. Tardus. Segnis.

Νῶλα. Nola. Auſonum vrbs apud Hecatæum, Polybius verò ipſam vocat νώλην. Ciues, Nolij, & Nolani.

Νωλεμῶς. & νωλεμέως. Indeſinenter. Aſſiduè. Perpetuò.

E Νῶμα. ὄνομα χώρας.

Νωμεντός. πόλις οὐ πόῤῥω ῥώμης. οἱ πολῖται νωμεντῖνοι.

Νωμῆσαι. κινῆσαι. μερίσαι.

Νώμησις. ἡ κίνησις.

Νωμίστωρ. ὄνομα κύριον.

Νωμῶν. κρίνων. ἐξετάζων. σοφοκλῆς.

Ὦ πάντα νωμῶν τειρεσία διδακτά τε,

F Ἄῤῥητά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ.

Νωνακρίνη. λέγεται ἡ καλλιστώ.

Νώνακρις. πόλις ἀρκαδίας. ἡ περὶ ἦλιν. ὁ πολίτης νωνακρίτης, καὶ νωνακριάτης. καὶ νωνακρεύς.

Νῶμα. Noma. Nomen regionis.

Νωμεντός. Nomentum. Vrbs non procul à Roma. Ciues, Nomentani.

Νωμῆσαι. Verſare. Motare. Diſtribuere. Partiri.

Νώμησις. Motio. Motatio. Verſatio. Agitatio. Diſtributio.

Νωμίστωρ. Nomiſtor. Nomen proprium.

Νωμῶν. Iudicans. Inquirens. Examinans. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 164.

O omnia iudicans Tireſia & ea, quæ doceri, diſcíque *poſſunt,*

Arcanáque, cæleſtiáque, & terreſtria.

Νωνακρίνη. Nonacrine dicitur Calliſto.

Νώνακρις. Nonacris. Vrbs Arcadiæ, iuxta Elidem *L.* Ἀρκαδίας ἡ περὶ ἦλιν. *Cuius* ciuis Nonacrita, & Nonacriata, & Nonacrienſis.

Νωνᾶς. Nonâs. Nomen proprium.

Νώνυμος. Nominis-expers. Obſcurus. Inglorius. *In epigrammate.*

Nec vllus erit

Illius Lyricæ Sapphûs obſcurus Sol. i. Sappho perpetuò celebrabitur.

Νῷ πείθου. Menti pare. Prouerbium illi ſimile, Deo pare. Vel Deum ſequere.

Νώνυμνα. Nonymna. Vrbs Siciliæ apud Philiſtum.

Νώρα. Nora. Nomen regionis

Νώρβα. Norba. Nomen regionis.

Νωρβανός. Norbanus. Nomen proprium.

Νωρικία. Noricia. Nomen agri, *vel oppidi.* Et Norici, Gens. Quære in voce Βιρούνιον. *L.* Βιρούνιον. *pagina* 138.

Νῶροψ. Splendidus. Etymologi quidem *aiunt vocem eſſe compoſitam ex priuatiua particula* νη, *& verbo* ὁρᾶν, *& dictam* à priuatione viſus. Nam (vt aiunt) nimium ſplendida viſum obſcurant, & diffundant. Quare νῶροψ χαλκός, dicitur æs, quod non ſinit in ſe quenquam *liberius*, *& oculis apertis, ac intentis* intueri. Epaphroditus verò, qui vidit Noracum, *Noricum* Pannoniç vrbem, cuius ciuis Noracius, *Noricus*, dicit in Pannonia ferrum naſci, quod, ſi acuatur, *& bene tergatur, ac poliatur*, eſt ſplendidiſſimum. Quamobrem aiunt νώροπα χαλκὸν dictum-eſſe æs ſplendidum, quaſi diceres Noracium.

Νωσάμενος. *Per craſi ex* νοησάμενος. *Vide Ion. Lex. P.* Qui-animaduertit. Qui-cognouit. Apud Callimachum.

Νῶσαι νοῆσαι. Mente-percipere. Cognoſcere. Animaduertere. Cogitare. Videre.

Νῶτα θαλάσσης. Dorſa, ſiue terga maris. Ipſa maris ſuperficies.

Νωτάρης. Qui in dorſum tollit, & geſtat. νῶτον. ου. τό. *Dorſum.* αἴρω. *tollo. ſuſcipio. fut.* ἀρῶ.

Νωταία θρίξ. Q.d. Dorſalis capillus. Capillus, qui in dorſo natus eſt, & pendet.

Νωτίζω. Dorſum-verto. Tergum-obuerto. Et νωτίσαι. Abigere, fugare, efficere, vt aliquis obuertat tergum. Per tranſlationem *ductam* ab illis, qui in fuga dant terga.

Νωτοπλῆγα. Maſtigiam. Verberonem. Illum, qui in dorſo plagas accipit. Illum, cuius dorſum plagis inflictis eſt notatum, vel notatur. Pherecrates Κραπατάλλοις, Crapatallis. Et verberonem non celeriter miniſtrare.

Νῶτος. Hominis dorſum. Vt, Dictam igitur Abarorum gentem in dorſis *onera dicebant* circuntrahere. *N. L.*

Νωτοφόρος. Dorſo-ferens *onus.* Qui humeris onus geſtat.

Νωχελῆ. Tarda. Et νωχελής. tardus, æqualis, inutilis. Et νωχελία. Tarditas. Ocium. Pigritia. Segnicies.

Νωΐδιον. Sententiolarum. Deduxit autem à plurali. οἱ νοῖ mentes, ſententiæ, diminutiuum τὸ νοΐδιον, ſententiola. Quidam verò ſic *interpretantur*, probrorũ, & conuiciorum à vino, & ab ebrietate manantium: *at malè.* Ariſtophanes *in Equitibus. pag.* 196. *v.* 15. 16. Si enim inebriatus fuero, omnia hęc *loca* replebo-conſpergens Conſiliolis, & ſententiolis, & ſubtilibus ſententiis. Commodius *autem eſt, & præſtat dicere Poetam hoc* νοΐδιον per diminutionem dixiſſe. Deinde

A Νωνᾶς. ὄνομα κύριον.

Νώνυμος. αἰώνυμος. ἄδοξος.

Οὐδέ τις ἔσται

Τῆς λυρικῆς σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος.

Νῷ πείθου. παροιμία ὁμοία τῷ θεῷ πείθου, ἢ ἕπου.

Νώνυμνα. πόλις σικελίας παρὰ φιλίστῳ.

Νώρα. ὄνομα χώρας.

Νώρβα. ὄνομα χώρας.

B Νωρβανός. ὄνομα κύριον.

Νωρικία. ὄνομα χωρίου. καὶ νωρικοί, ἔθνος. Ζήτει ἐν τῷ κατὰ βιρούνιον.

Νῶροψ. ὁ λαμπρός. οἱ μὲν ἐτυμολόγοι παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ὁρᾶν. ἀμαυροῖ γάρ φασι τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρά, καὶ διαχεῖ. ὥστε νῶροψ χαλκός, ὁ μὴ ἐῶν ὁρᾶν εἰς αὐτόν. ἐπαφρόδιτος δὲ ἑωρακὼς νώρακον πόλιν παννονίας, ἧς ὁ πολίτης νωράκιος, γίνεσθαι ἱστορεῖ ἐν παννονίᾳ σίδηρον. ὃς ἀκονηθεὶς, λαμπρότατός ἐστιν. ὅθεν καὶ νώροπα φασιν εἰρῆσθαι χαλκὸν, ὡς εἴ τις εἴποι νωράκιον. C

Νωσάμενος. νοήσας. γνούς. παρὰ καλλιμάχῳ.

Νῶσαι. εἰς νοῦν λαβεῖν.

Νῶτα θαλάσσης. ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτάρης. ὁ ἐπὶ νώτου αἴρων, καὶ βαστάζων. D

Νωταία θρὶξ, ἡ τῶν μεταφρένων.

Νωτίζω. τὰ νῶτα μεταστρέφω. καὶ νωτίσαι. ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς.

Νωτοπλῆγα. μαστιγίαν. τὸν εἰς τὰ νῶτα τὰς πληγὰς λαμβάνοντα. φερεκράτης κραπατάλοις. καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

E Νῶτος. ἡ ῥάχις τοῦ ἀνθρώπου. τὸ δὴ λεγόμενον πλῆθος τῶν ἀβάρων εἰς τὰ νῶτα περισύρεσθαι.

Νωτοφόρος. ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.

Νωχελῆ. βραδέα καὶ νωχελής, βραδύς. ὁμαλός. ἄχρηστος. καὶ νωχελία. ἀργία.

Νωΐδιον. διανοημάτων. παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τὸ οἱ νοῖ, τὸ νοΐδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ οὕτως. ὀνειδισμῶν, καὶ λοιδοριῶν. ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ τῆς μέθης. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ πάντα καταπάσω, βουλευματίων. γνωμιδίων. κάλλιον καθ' ὑποκορισμὸν νοΐδιον εἰπεῖν εἶτα συνηρ- F

A μηρίως νοιδίων. οὕτω καὶ ἐκ τῆ πρόχος, γίνεται προχοΐδιον. καὶ ἐκ τῆ βοῦς βοός, βοΐδιον.

per contractionem, νοιδίων. Sic etiam à nomine πρόχοος, πρόχους. i. aqualis, vas aquarium à profundenda aqua ſic dictum, deducitur προχοΐδιον. i. vrceolus, vaſculum aquarium. Et à βοῦ, βοός, bos, bouis, βοΐδιον, bucula.

N O T AE.

Ἐγὼ δὲ πάντα.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 196. v. 15. 16.

Ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπιάσω
Βυλλευματίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων.

Schol. καταπιάσω. πληρώσω. &c. Hinc Suidæ correctio petenda.

B TÒ N METÀ TOŶ Y. — N. CVM Y.

Νύκτα. τὰς συμφορὰς πολλάκις νύκτας ἡ γραφὴ καλεῖ. ἐπειδὴ οἱ ἐν συμφοραῖς περιπίπτοντες, ἐν σκότει διάγειν νομίζουσι.

Νύκτα. Noctem. Tenebras. *Sacra* Scriptura calamitates ſæpe vocat Noctes, quòd illi, qui in calamitates incidunt, in tenebris degere ſoleant.

Νύκτα δασεῖαν. τὴν χειμερινὴν φασί.

Νύκτα δασεῖαν. Noctem denſam. *i. obſcuram. Ita noctem* hybernam vocant.

Νυκταλός. ὁ νύκτα φιλῶν. περὶ Διογένους τοῦ κυνὸς φησίν. οὐ δὲ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς, καὶ ὑπνηλός.

Νυκταλός. Noctis-amans. De Diogene Cynico dicit. Haud enim erat quidam noctis-amans, & ſomnolentus.

Νυκτερίδος αἶνος. αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ
C νυκτερίδος. ἐκφέρεται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.

Νυκτερίδος αἶνος. Veſpertilionis Laus. Aenigmaticè, *verbis obſcuris rem* de veſpertilione declarat. In ſequentibus fuſiùs-exponitur.

Νυκτερινοὶ κύνες. οἱ λύκοι. ἡ νυκτερὶς μόνη τῶν πτηνῶν ζώων, καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς, καὶ θηλάζει εὐθέως τὸ γεννώμενον. καὶ ὁ Χαιρεφῶν νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Διοίσειν.

Νυκτερινοὶ κύνες. Nocturni canes. i. Lupi. Veſpertilio ſola ex volucribus animalibus & lac in mammis habet, & ſtatim lactat, *lacte-nutrit* fœtum. Et Chærephon Veſpertilio vocabatur. Quære in verbo Διοίσειν. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 594. ad.* B9. *Nihil differs à Chærephonte.*

Νυκτερίωνος.

Νυκτερίωνος. *Genitiuus à recto* Νυκτερίων. ὁ. Nycterion. Nycterionis. *Videtur proprium nomen viri, qui fortaſſe ſic appellatus, quòd Veſpertilionum, vel Noctuarum inſtar lucem fugeret, noctúque vagaretur. Vel eſt epithetum hæc ipſa ſignificans.*

D Νυκτίβιος. ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

Νυκτίβιος. Qui noctu tanquam interdiu degit, ac viuit.

Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος. Ὅμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἀλλαχοῦ. ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς.

Νυκτὶ θοῇ ἀτ. Nocti veloci ſimilis. Nocti celeri par. Homerus *res* formidabiles nocti comparat. Et alibi. Ille verò ibat nocti ſimilis.

Νυκτικόραξ. εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ, ὃ τὰς οἰκουμένας φεύγων τῶν οἰκιῶν, ταῖς ἐρήμοις, καὶ καταλελυμέναις προστρέχει. τὰ γὰρ οἰκόπεδα, ἐρείπια φασίν. οὕτω καὶ τὸ στρουθίον δειλὸν ὄρνεον ὂν, ὑπὸ ἀγωνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον.

Νυκτικόραξ. Nocturnus-coruus. Bubo. Genus auis, quæ-degit-in-deſertis, quæ domos habitatas fugit, ad deſertas, & deſtructas accurrit. Nam οἰκόπεδα. i. domus-dirutæ-ſolum, vocant ἐρείπια. i. ruinas. Sic & paſſerculus, auicula timida, præ ſolicitudine ſomnum repellit.

E Νυκτιλόχοι. λῃσταί. καὶ νυκτιπεριπλανητὴς παρὰ Ἀριστοφάνει.

Νυκτιλόχοι. Qui-noctu-ſtruunt-inſidias. Nocturni-latrones. Nocturni-fures. Noctiuagi-fures. Et νυκτιπλόχος apud Ariſtophanem noctu-circum-vagans Noctiuagus.

Νύκτωρ. διὰ τῆς νυκτός.

Νύκτωρ. Noctu.

Νύμφα. νύμφη. ἰωνικῶς. ὡς τόλμα τόλμη.

Νύμφα. Nympha. Nouella-ſponſa. Sponſa. Ionicè νύμφη. Vt τόλμα *communiter, & Ionicè* τόλμη. Audacia.

Νυμφαγωγῶ δοτικῇ.

Νυμφαγωγῶ. Datiuo. Sponſam-duco. Nuptias-conciliο.

Νύμφαι. σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυτταροῖς, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δ' ἁ-
F πλῶς τοὺς πτεροφοροῦντας σκώληκας. Σάμιοι δὲ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων, νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι, νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι. καὶ αἱ μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ καὶ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δῆλον περὶ

Νύμφαι. Nymphæ. Vermes, qui *naſcuntur* in apum alueolis, quum alas-emittere iam cœperunt. Alij verò ſimpliciter *ita vocant* alatos vermes. Samij verò, mediam muliebris pudendi *partem, & carunculam ibi prominentem* vocant nympham Et roſarum folliculi clauſi, nymphæ *vocantur*. Et recens nuptæ puellæ, nymphæ *dicuntur*. A Lydis etiam Muſæ *vocantur* Nymphæ. Quòd autem & omnium fructuum *recentes* emiſſiones, *& ortus vocentur* ita, manifeſtum

eſt, conſtat. Dionyſius verò totam de Diis hiſtoriam in libros triginta, & tres contraxit, *vel libris 33. complexus eſt.*

δὲ τῶν θεῶν, διονυσίῳ πᾶσα ἡ ἱστορία συνῆκται A
ἐν τριάκοντα, καὶ τρισὶ βιβλίοις.

Νυμφαῖον Nymphæum. Nympharum templum.

Νυμφαῖον. νυμφῶν ἱερόν.

Νύμφαιον. Nymphæum eſt in Ponto. Craterus autem nono decretorum ait *hoc* Athenienſibus talentum *pro annuo tributo* pendere ſolitum-fuiſſe.

Νύμφαιον. ἐν τῷ πόντῳ ἐστὶ τὸ νύμφαιον. ὃ φησὶ κρατερὸς ἐν ἐνάτῳ τῶν ψηφισμάτων ὅτι ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον.

Νυμφαιτίδακα. In epigrammate. Pani, *pecoris cuſtodi*, gregem, Nymphis, fontem. *i. aquam fontanam*, Bacche *da, tibi verò ſerua* virum, *humani cordis voluptatem, & letitiam. Vide* Γάν⊙ *ſupra.*

Νυμφαιτίδακα. ἐν ἐπιγράμματι. παναγέλαν νυμφητίδακα βάκχε γάνος. ζήτει ἐν τῷ γάνος.

B

N O T Æ.

Νυμφαιτίδακα.] Sic verſum iſtum lego,

Πανὶ ἀγέλαν, Νύμφαις πίδακα, Βάκχε γάνος.

Res verò ſic accipienda, vt ſum interpretatus.

Νυμφεῖος οἶκος. Nymphæa domus. Domus, in qua Nymphæ ſunt. Vel Nuptialis domus, in qua ſunt ſponſæ. Sed νύμφιος κόσμος Nuptialis ornatus. Nuptialis mundus, poſſeſſiuè *dicitur, & per ι tantùm, proparoxytonως ſcribitur,* vt τύριος, λύδιος, φρύγιος. i. Tyrius, Lydius, Phrygius. *In quodam epigrammate.*

Νυμφεῖος οἶκος, ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί. νύμφιος δὲ κόσμος κτητικῶς, ὡς τύριος. λύδιος. φρύγιος.

Dic, quo ſponſalis, ſiue nuptialis *collucebat lampade*, facibúſque accenſis, *thalamus*,

Hoc pyram, & rogum ardentem, *non thalamos*, non nuptias, nec nuptiarum voluptatem *es-adepta.*

Νημάτα ᾧ νύμφιος αἰθύσσετο λαμπάδι παστὰς, C
Τούτῳ πυρκαϊῆς οὐ θαλάμων ἔτυχες.

N O T AE.

Νημάτα ᾧ νύμφιος.] Ita verſus iſtos lego,

Ἤματι, ᾧ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι παστὰς,

Τούτῳ πυρκαϊῆς, οὐ θαλάμων ἔτυχες.

Νυμφεύτρια. Illa, quæ à parentibus cum ſponſa mittitur *honoris cauſa, ſponſæque deducendæ gratia.* Item *Pronuba, nuptiarum auſpex, conciliatrix, procuratrix.* Item recens-nupta. Sponſa nouella. Et vxor *iam ætate-prouectior*, vt Penelope, & Helena. Apud Athenienſes etiam ipſa Iouis mater, & aquarum præſes Dea *ſic vocatur.*

Νυμφεύτρια. ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ. καὶ ἡ νεόγαμος δέ. καὶ ἡ γαμετὴ D
πρεσβυτέρα πηνελόπη, καὶ ἡ ἑλένη. παρὰ ἀθηναίοις, καὶ ἡ τοῦ διὸς μήτηρ. καὶ ἡ θεὸς ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Νύμφη. Nympha. Fons. Et recens-nupta mulier, *quaſi dicas* ἡ νέον φαινομένη, *recens apparens, quæ recens in ſponſi conſpectum venit.* Aelianus verò *dicit*, Μηνῦς *&c. i.* Et propter aquarum penuriam, *qua tunc illa regio laborabat*, *hoc* Nympharum ira videbatur *eſſe*, *quæ regionis incolis aquam ſuppeditare recuſabant.* Nympham etiam vocant (vt antè ſcriptum) illam muliebris pudendi mediam *carunculam, in eius medio prominentem.*

Νύμφη. πηγή. ἡ νεόγαμος γυνή. αἰλιανὸς δέ, μῆνις τε ἐδόκει καὶ νυμφῶν δι' ἀπορίας ναμάτων. νύμφην δὲ καλοῦσι καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων, ὡς προγέγραπται.

E

Νυμφικὰ λουτρά. Nuptiala lauacra. *Sic ea vocabantur*, quæ ad nuptias *celebrandas, à ſponſis* ex fonte, qui erat in foro, ſumebantur.

Νυμφικὰ λουτρά. τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα.

Νυμφιος. Nymphius, Nomen fluuij. Piſides. *Sunt tres iambici ſenarij.*

Νυμφίος. ὄνομα ποταμοῦ. πισίδης.

Et cùm maximum traieciſſet Nymphium,

Qui Tigretis in *fluenta influens,*

Priuatur appellatione Nymphij. Nymphij nomen amittit.

Καὶ τὸν μέγιστον ἐκπεράσας νυμφίον,
Ὅς τις τίγρητος τοῦ ῥοαῖς ἐπιρρέων,
Ἀποστερεῖται τοῦ καλεῖσθαι νυμφίος.

Νυμφίου βίον. Sponſi vitam. *Apud Ariſtoph. in Auibus pag. 374. v. 11. Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 589. ad. 69.* Sponſi vitam. Prouerbium. Vos verò profectò viuitis ſponſi vitam. Qui enim nuptias-celebrabant, coronabantur ſiſymbriis, & plantis quibuſdam per illos nuptiarum dies. *i. durantibus nuptiarum diebus. Legendum autem* σισυμβρίοις, *vt patet illic, v. 11. & ex Schol. annot. 8. Quid ſit* σισύμβριον, *ex vulg. Lex. apparet. Serpyllum ſylueſtre hortenſi menthæ ſimile.*

Νυμφίου βίον. παροιμία. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βίον. οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστέφοντο σισύμ- F
βρεις, καὶ φυτοῖς τισι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Νύμφιος οἶκος. Νυμφεῖος, *vt ſupra, ſcribe.* Nymphæa domus. Domus, in qua ſunt Nymphæ, *vel ſponſæ.*

Νύμφιος οἶκος, ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσίν.

A Νύμφις. νύμφιδος. ξεναγόρου, ἡρακλεώτης, ἐκ πόντου. ἱστορικός. περὶ ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν διαδόχων, καὶ ἐπιγόνων. βιβλία κδ'. περὶ ἡρακλείας βιβλία ιγ'. ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυραννων, τὰ μετὰ τοὺς ἐπιγόνους, καὶ μέχρι τοῦ τρίτου πτολεμαίου.

Νυμφ. Nymphis. Nymphidis. Xenagoræ *filius*, Heracleotes, Ponticus, hiſtoricus. *Scripſit* de Alexandro, & ſucceſſoribus *eius*, & Epigonis. *i. illorum ſucceſſorum poſteris*, lib. 24. De Heraclea lib. 13. Continet autem res geſtas poſt Epigonos vſque ad tyrannorum euerſionem, & vſque ad tertium Ptolemæum.

Νυμφοστολῆσαι. νύμφην κοσμῆσαι.

Νυμφοστολῆσαι. Sponſam-ornare. *Sponſam deducere.*

Νυμφοστόλος. νυμφαγωγός.

Νυμφοστόλος. Sponſæ-deductor.

Νυμφῶνος. τοῦ κοιτῶνος.

Νυμφῶνος. Sponſalis-thalami. *Cubiculi, in quo ſponſus cubat. Luc. cap. 5. v. 34.* τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος.

B Νῦν. χρονικὸν ἐπίρρημα.

Νῦν. Nunc. Temporis aduerbium. *Ariſtoph. in Equitibus. pag. 231. & 232. Et Eraſ. ad Chil. 1. Cent. 4. col. 140. ad. 31. Omnem rudentem mouere.*

Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
Οἷσι τόνδ' ὑπερβαλῇ. ποικίλος γὰρ ἀνήρ,
Κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων.

Nunc oportet te omnem profectò rudentem expedire tuum,
Et animum impetuoſum ferre, & rationes ineuitabiles,
Quibus hunc ſuperes. Varius enim, & callidus eſt *vir,*
Qui vel ex deſperatiſſimis rebus *rationes adeuadendum-expeditiſſimas* inuenit, & *parat.*

C Κάλων. χοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει. δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ.

Κάλων *Atticè ſcriptum, à recto* κάλως. Rudentem. Funem. *Craſſiorem nauticum funem.* Tropicè verò *hoc* vt de *nauis* velo *funibus ligato* dicit, Oportet omnia vela, *vel, omnia nauis inſtrumenta* mouere, vt ipſum *aduerſarium* ſuperes. *Conſule Schol. annot. 8. vbi multa, quæ ad huius loci explicationem faciunt. Vide & Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 140. ad. 30. Omnem mouere lapidem.*

NOTAE.

Φορεῖν.] Apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 231. v. 15. legitur, vt hîc legendum, φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους, & ὑπερβαλεῖ, quod Atticè, more priſco ſcriptum, pro communi ὑπερβαλῇ, quod ab ὑπερβάλλομαι.

D Νῦν. δή. ἀρτίως. ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. πλάτων, νόμων η'. νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν. τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις, οὔπω ταῦτ' ἐτίθεμεν. νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. καὶ εὐριπίδης ἐν ἱππολύτῳ.

Νῦν. Nunc. Iam. Modò. Vel paulo antè. Plato legum 8. lib. Iam enim paulo antè cùm in hos ſermones incidiſſemus, nondum iſta poſueramus. Nunc verò ſumus-obliti. Et Euripides in Hippolyto. *pag.* 352. *v.* 253. 234. 235.

Νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας
Πόθῳ ἐστέλλου. νῦν δ' ἐν ψαμμάθοισιν
Ἀκυμάντοις.

Nam modò quidem montem conſcendens, ad venationis
Deſiderium ferebaris. modò verò contra arenis
In fluctu-carentibus. i. aridis *equos* agitare *cupis.*

Καὶ ἐν μελεάγρῳ.

Et in Meleagro. *Sed legendum* δή μ' ὡς, *pro* μεν ὡς.

E Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπραΰνας τύχην.

Nunc igitur tu vides, meam quomodo lenineris calamitatem. Eſt ſenarius.

Μάγνης δὲ ἐν πιττακίδῃ. εἰπέ μοι. νῦν μὲν δὴ ὤμνυς μὴ γεγονέναι. νῦν δὲ φῄς. ἐν δὲ τοῖς νόμοις διαλελυμένως εἴρηκε, τὸ μὲν νῦν, ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου. τὸ δὲ δή, ἐπὶ συνδέσμου. ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή.

Magnes verò in Pitacide. Dic mihi. Nam modò quidem iurabas non fuiſſe *factum id, de quo agitur.* Nunc verò dicis *fuiſſe factum.* In legibus verò diſſolutè dixit hoc quidem νῦν de tempore præſenti. Illud verò δή, pro coniunctione *poſuit: Vt,* Quod *bellum* profectò bellorum omnium grauiſſimum *fuit*, vt nos nunc iam dicimus.

NOTAE.

Πόθῳ ἐστέλλου.] Sic ſcribendum, vt apud Euripidem in Hippolyto. pag. 252. v. 234. & 235.

F Πόθον ἐστέλλου. νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
Ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.

Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων. ζήνων γὰρ ὁ κιτιεύς, κα-

Νῦν εὐπλόηκα. Nûc bene-nauigaui, quû naufragiû feci. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 591. ad. 78. Prouerbiû* de iis, qui præter ſpê feliciter-rê-geſſerût. Zeno. n. Cit-

tienſis,relictis prioribus præceptoribus, & Cratetis Philoſophi diſcipulus factus,hoc dixit, cùm incidiſſet in naufragium.Dixit enim, Rectè profectò facit Fortuna, quæ nos ad Philoſophiam appellauit, *& compelit.* Sic autem ad Philoſophiam ſe-conuertiſſe,*eique operam ſeriò dare cœpiſſe fertur.*

τῶν πρὶν διδασκάλων, καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητὴς γινόμενος, τοῦτο εἴρηκε ναυαγίῳ περιπεσών. Εἶπε γὰρ, εὖ γε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ, οὕτω ἐπιθέσθαι πρὸς φιλοσοφίαν. A

Νῦν εἰς χώραν ἦλθον. Nunc in regionem veni. *Er.ad.Chil.2.Cent.9.col.*591.*ad.*79. De iis, qui primùm quidem noluerunt ire,quò oportuit, poſtea verò ſponte-ſua peruenerunt.

Νῦν εἰς χώραν ἦλθον. ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν οὐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν ὅποι δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγινομένων.

Νῦν ἦλθον. Ego nunc ad chorum veni, núncque tu pepediſti. *In illos dici videtur, qui præter expectationem in aliquod malum incidunt.*

Νῦν ἦλθον εἰς χορόν. νῦν τ' ἔπαρδες.

Νῦν μέν. *Sic apud Ariſtoph.ſcribitur in Auibus.pag.* 386.*v.*1.*Schol.annot.*1.Pro νῦν μέν.Nunc quidem.Ariſtophanes autem ita *particulis iſtis* vtitur multis-in-locis.

B Νυνμενί. αὐτὶ τοῦ νῦν μέν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται Ἀριστοφάνης.

Νυνὶ δὲ Nunc verò vt typo *quodam, & pingui, craſſáque Minerua, vt dicitur ad.*37.*Chil.*1.*Cent.*1.*col.*36. ad te ſcribo.Pro,penitus,omnino.

Νυνὶ δὲ ὡς τύπῳ πρὸς σὲ γράφω. αὐτὶ τοῦ ὁλοσχερῶς.

Νῦν πᾶς. Nunc omne periculum hîc propoſitum-eſt ſapientiæ, de qua meis amicis eſt certamen maximum.

Νῦν πᾶς κίνδυνος ἐνθάδ᾽ ἀνεῖται σοφίας. ἧς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

Νῦν ὀσπρίων. Nunc *eſt* leguminum meſſis. De iis, qui ſingula tempeſtiuè facere debent. *Er.ad.Chil.*2.*Cent.*7.*col.*536.*ad.*23.

Νῦν ὀσπρίων ἄμητος. ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὥραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων. C

Νῦν σωθείην. Nunc ſeruer,vt hoc in poſterum ſit mihi documentum. Hoc dictum eſt ſecundùm illa fabulam teſtudinis ab aquila volare diſcentis, & cadentis,*vel lapſa.Er.ad.Chil.*2.*Cent.*9.*col.*591.*ad* 77.

Νῦν σωθείην, ἵν᾽ ἦμοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου. παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ, καὶ πεσούσης.

Νῦν τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἥκει *Ariſtoph.in Pace.pag.* 443. Nunc illud,illud venit Datidis carmen,Qui manu-Venerem exercens olim cecinit in meridie, Quàm lætor,& delector,& gaudeor, *pro,gaudeo. Er.ad.Chil.*2.*Cent.*9.*col.*591.*ad.*80.*Nunc illa aduenit Datidis cantilena.* De gaudentibus, *& voluptatem ex aliqua re percipientibus hominibus hoc dicitur.* Nam Datis Perſarum Satrapa, qui clarus erat ob rem in bello benè geſtam,cùm Græcè loqui vellet,dixit Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι. Et bàrbarè-loquutus-eſt. *Nam* χαίρομαι *dixit,pro* χαίρω,*verborum ſimilem terminationem imperitè ſecutus.*

Νῦν τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος, ἐπὶ τῶν χαρμοσύνων. ὁ γὰρ Δάτις σατράπης Περσῶν, ὃς εὐδοκιμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, ἑλληνίζειν βουλόμενος εἶπεν. ἥδομαι. καὶ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρομαι. καὶ ἐβαρβάρισε. D

NOTÆ.

Νῦν τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἥκει.] Ariſtoph.in Pace.pag.443.

Νῦν τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
Ὃς ἐδέφετό ποτ᾽ ἄδων τῆς μεσημβρίας,
Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι.

Conſule Schol.vnde Suidæ correctio petenda.

Νύξ. Nox. *Quæ à bonis conſiliis dandis, vocatur* Εὐφρόνη q d.Bene ſentiens.Bona-dans-conſilia. Et caligo,obſcuritas,tenebræ. Nox eſt vmbra terræ: ſed non quælibet: ſed quæ propter Solis *recedentis* cauſam oritur, *L.* παρὰ τὴν, *pro,* διὰ τὴν,quòd ipſe ſit in hemiſphærio ſub terra *ſito*,quantum attinet ad illos,apud quos nox eſt, quemadmodum non qui à qualibet voluptate victus-tenetur, *is eſt* incontinens: ſed qui ab aliqua *tenetur ita,vt ei pareat.*

Νύξ. εὐφρόνη. καὶ ἡ σκοτία. νύξ ἐστι σκιὰ γῆς. ἀλλ᾽ οὐχ ἡ τυχοῦσα. ἀλλ᾽ ἡ γινομένη περὶ τὴν τοῦ ἡλίου αἰτίαν. τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους, παρ᾽ οἷς ἐστὶν ἡ νύξ, ἡμισφαιρίῳ, ὥσπερ οὐχ ὁ ὑφ᾽ ὁποιασοῦν ἡδονῆς κρατούμενος, ἀκρατής. ἀλλ᾽ ὁ ὑπό τινος. E

Νὺξ ὑγρά. Nox humida. Id eſt,grauis,& moleſta, vt ait *quidam.*

Νὺξ ὑγρά. χαλεπή φησι.

Νύξαι. Pungere.Ferire.Sauciare. Βαλεῖν,eminus iaculari.Telis eminus petere. Οὐτάσαι verò.i ſauciare, & νύξαι.i.pungere,& τύψαι.i.verberare,pulſare,*ſignificat* comminus vulnerare.

Νύξαι. ὅτι βαλεῖν τὸ πέμψαι πόῤῥωθεν, οὐτάσαι δὲ, καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς βάλαι. F

Νυρίζει. Radit.Polit.Pungit.

Νυρίζει. ξύει. νύσσει.

Νύρων. Pungens.

Νύρων. νύττων.

Νύσσα. Meta,circa quam equi,vel currus, vel curſores curſum flectunt.Meta.Repagulum. Carceres, vnde vel equi,vel homines emittuntur,& currendi faciunt initium. *Pro* βαθμὶς, *fortaſſe* βαλβὶς *legendum, vt alibi paſſim,vel idem hoc loco ſignificat.*

Νύσσα. καμπτὴρ. τέρμα. βαθμίς.

A Νυσήϊον ὄρος διονύσου

Νύσια. ὀρχήματος εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων, ἡ μὲν, βερεκυνθιακὴ λέγεται ἡ δὲ, κρητική. ἡ δὲ παρική. νύσια οὖν τὰ βερεκύνθια. νυσιὰς γάρ ἐστιν, ἡ βερεκυνθιακή. κνώσσια δὲ κρητικά. ἐν μυσίᾳ γὰρ, καὶ κνωσσῷ, ἐπιμελῶς ἡ ὄρχησις. νύσια δὲ τὰ ἐν τῇ νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη διονύσου ἱερά. καὶ τὰ κνώσσια ὡσαύτως. ἄλλως τῶν ὀρχήσεων, αἱ μὲν, εἰσὶ διονυσιακαί. αἱ δὲ, κορυβαντικαί, αἱ ἐνόπλιοι. νύσιαι δὲ, αἱ διονυσιακαί. κνώσ-

B σιαι δὲ, αἱ κορυβαντικαί. κνωσσὸς γὰρ πόλις κρήτης. ἐν τῇ κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κορυβάντων ἐτράφη ὁ ζεύς.

Νύχιος νυκτερινός.

Νύχος. νύξ.

Νυσήϊον. Nyſeium. Mons Bacchi.

Νύσια. Nyſia. Saltationis genus. Saltationum enim alia quidem Berecynthiaca dicitur, alia verò, Cretica, alia, Parica. Nyſia igitur, Berecynthia *vocantur*. Nyſias enim eſt Berecynthiaca. Cnoſſia verò, Cretica. In Myſia enim, & Cnoſſo hæc ſaltatio accuratè *exercetur*. Nyſia verò *dicuntur ſaltationum genera*, quæ in Nyſa fiunt, *& exercentur*. Hæc autem eſt Baccho ſacra. Et Cnoſſia pariter. Aliter. Saltationũ aliæ quidẽ ſunt Bacchicæ, aliæ verò Corybanticæ ſcilicet. Nyſiæ verò, *ſunt* Bacchicæ. Cnoſſiæ verò Corybanticæ. Cnoſſus enim, vrbs Cretæ. In Creta verò Iupiter à Corybantibus nutritus fuit. *Hæc ſumpta ſunt ex Sophoclis Aiace. pag. 42. v. 704. & 705. Conſule Schol. unde Suidæ correctio petenda.*

Νύχιος. Nocturnus. *à priſco νύξ, nox. νυχὸς, noctis. νυχί. nocti. unde addita ſyllaba ος, formatum νύχιος.*

Νύχος. Nox. *M. Etym. 572. 19. τὸ νύχος, τὸ σκότος. Obſcuritas, caligo, tenebra.*

C

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ξαίνειν. πονεῖν τοὺς καρποὺς τὰς γυναῖκας ἐπὶ τῶν χειρῶν, διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

D

Ξανεῖται. κοπιάσει.

Ξανθόν. πυρροειδῆ.

Ξανθίζετε. οἷον τῷ μέλιτι χρωτίζετε, ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. ἡ γὰρ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν ἐστιν, ἵνα πυρρὰ ᾖ.

INITIVM LITERAE Ξ.

Ξ. CVM A.

Ξαίνειν. Dicitur de mulieribus, quæ primas manuum partes, quę cum brachiis committuntur, *totáſque manus*, ob aſſiduum lanarum opificium, defatigatas habent. *à verbo ξαίνω pecto, carmino. &c. fut. ξανῶ hinc τὸ ξαίνειν. ξανῶ.*

Ξανεῖται. Defatigabitur. Ob lanificium eius manus defatigabuntur, ſiue laſſabuntur.

Ξανθόν. Flauum. Rufum.

Ξανθίζετε. Idem eſt, ac mellis inſtar flaui colorate Vel flauas *carnes* aſſatione facite. Nam bona carniũ aſſatio eſt, vt flauæ ſint, *vt flaui mellis colorem habeant. Ariſtoph. Acharnenſ. pag. 302. v. 8.*

NOTAE.

Χρωτίζετε.] Ariſtoph. in Acharn. pag. 302. v. 8.
Ὀπτᾶτε ταυτὶ, καὶ καλῶς ξανθίζετε.

E Schol. annot. 3. ξανθίζετε. οἷον μέλιτι χέετε. &c.

Ξανθίζεσθε. κοσμεῖσθε τὰς τρίχας.

Ξανθικός. ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν, ὁ ἀπρίλλιος.

Ξάνθιον. ἐπίσκοπον.

Ξάνθιος, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ βοιωτὸς, καὶ μονομαχῶν, ἀνῃρέθη ὑπὸ μελάνθου ἀθηναίου. ζήτει ἐν τῷ ἀπατούρια.

F Ξάνθος. κανδαύλου λυδὸς, ἐκ σάρδεων, ἱστορικός. γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἁλώσεως σάρδεων. λυδιακὰ βιβλία δ'. ἐν δὲ τῷ β' τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος γύγης ὁ λυδῶν βασιλεὺς, γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις. οὗτος ὁ ξάνθος ἱστορεῖ, ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον, καὶ πρᾳότατον ἄν-

Ξανθίζεσθε. Capillos ornate. Capillos flauos facite.

Ξανθικός. Menſis nomen apud Macedones. Xanthicus. Aprilis *apud Latinos.*

Ξάνθιον. Xanthium. Epiſcopum.

Ξάνθιος. Xanthius. Nomen proprium. *viri.* Fuit autem Bœotus, & ſingulari-pugna-certans interfectus-eſt à Melantho Athenienſi. Quære in voce Ἀπατούρια.

Ξάνθος. Xanthus. Caudaulis Lydi filius, Sardianus hiſtoricus, qui fuit eo tempore, quo Sardes captæ fuerunt. Scripſit Lydiacorum lib. 4. In horum autẽ ſecundo narrat, quomodo primus Gyges, Lydorum Rex, mulieres caſtrarit, vt ipſis ſemper iuuenculis vteretur. Idem Xanthus refert Alcimum quendam in illa regione regnaſſe, religioſiſſimũ, & manſuetiſſi-

mum hominem. Et ipſo regnante pacem profundam. *i. magnam*, & opes multas fuiſſe, & quemlibet ſine-metu, & ſine-inſidiis vixiſſe, *tutam*, *ſecurámque vitam tranſegiſſe*. Poſtea verò, cùm Alcimus ſeptem annos regnaſſet, *ait* totam Lydorum gentem, omnémque populum *ad ipſum* acceſſiſſe, votiſque factis, *à Deo* petiiſſe, vt tales anni Alcimo darentur ad Lydorum bonum. Quod etiam factum-eſt. Quare vitam in multa felicitate, & beatitudine tranſegerunt. *L. παγγενεί τι, καὶ πανδημεί.*

θερπον. καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ πλοῦτον πολὺν, ἀδεῶς δὲ, καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ἑπτὰ ἔτη ἦν τοῦ ἀλκίμου, προσελθόντας τοὺς λυδοὺς παγγενεί τι, καὶ πανδημεὶ προσεύξασθαι, καὶ αἰτῆσαι τοῦ ἀλκίμου τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ λυδῶν ἀγαθόν ὃ καὶ γέγονε. καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε, καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον. A

Ξάνθος. παρέξυντόνως. Xanthus, fluuius. ξανθὸς verò ὀξυτόνως. flauus, rufus.

Ξάνθος. ὁ ποταμός. ξανθὸς δὲ, ὁ πυῤῥός.

Ξανθότερος. Flauior. & ξανθότατος. flauiſſimus.

Ξανθότερος. καὶ ξανθότατος. B

Ξάνθοισιν. *Flauis*. Auibus. *N. L. fortaſſe, flauis auibus.*

Ξάνθοισιν. ὀρνέοις.

Ξάνιον. Pecten. Paruus-pecten, quem mulieres ferunt in faſciis, quibus *ineſt* aureus ornatus in capite. *à verbo ξαίνω. fut. ξανῶ. pecto. pectam.*

Ξάνιον. κτένιον. ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες, ἐν τοῖς ἀναδέμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς.

N O T AE.

Ἐν τοῖς ἀναδέμασιν, οἷς.] Suſpicor legendum, ἀναδήμασιν, ὃς ἐπὶ κόσμος. &c. i. In faſciis, qui *pecten* eſt aureus ornatus in capite.

Ξανῶ. Defatigabor. Laſſabor. Sophocles Paſtoribus. Hector cum Græcis pugnare volens dicit, Iucundum *eſt* defatigari, & antè exercere manum.

Ξανῶ. κοπιάσω. σοφοκλῆς ποιμέσιν, ἕκτωρ τοῖς ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι, φησίν. ἡδὺ ξανῆσαι, καὶ προγυμνάσαι χέρα. C

Ξαίνειν. Tundere. Pulſare. Verberare. Et ξαίνεσθαι. Pati. Tundi. Pulſari. Verberari. Dicit igitur *Cleon apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 209. v. 12. Allantopolam alloquens*, Corium tuum extendetur-ſupra-ſcabellum. Id eſt, tuum corium verberatum peribit. Coriarij enim coria fuſtibus, *ſiue baculis* tundere ſolent, vt mollia fiant, & colorem, *atque tincturam* facilè recipiant. *Vide Schol. annot. 13. vnde Suid.* Et, Iuſſit autem corpus permultis verberibus verberari, *vel cedi*. Et in Epigram. Multum marino verberatum ſub ſcopulo. De ſcolopendræ oſſe verba *fiunt*.

Ξαίνειν. τὸ τύπτειν. καὶ ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σου τυπτομένη, διαφθαρήσεται. οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ γενόμεναι, διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου. ἐκέλευσε δὲ τὸ σῶμα ξαίνειν μάστιξι πάνυ πολλαῖς. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι. περὶ ὀστέου σκολοπένδρης ὁ λόγος. D

Ξαίνω. Neo. Coaceruo. Diſſoluo. Flagris-cædo.

Ξαίνω. νήθω. σωρεύω. διαλύω. μαστίζω.

Ξ. CVM E.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ξένα. *Peregrina. Inuſitata.* Admiranda.

Ξεναγία. Xenagia, ſunt duæ pentacoſiarchiæ virorum mille, & 24. Plerique verò hanc multitudinem, Chiliarchiam vocant, & Chiliarchum, *eius* ducem.

Ξένα. θαυμαστά.

Ξεναγία. δύο πεντακοσιαρχίαι ἀνδρῶν ακδ'. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

Ξεναγός. Peregrinorum. *i. mercenariorum militum* dux.

Ξεναγός. ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. E

Ξεναγῶν. *Peregrinos*, hoſpites-excipiēs. Apud Thucydidem verò ξεναγοὶ *vocantur militum* mercenariorum duces. ξένους enim vocabant mercenarios *milites. Thucyd. lib. 2. pag. 148. c. annot. 14 οἱ ξεναγοὶ ἑκάστης πόλεως. &c.* Et peregrinorum-militum-duces, *qui praerant mercenariis militibus* ſingularum ciuitatum, *operi faciendo* ſimul-præpoſiti, ad opus *celeriter faciendum milites* vrgebant.

Ξεναγῶν. ξενοδοχῶν. παρὰ δὲ θουκυδίδῃ ξεναγοὶ, οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφόρων. ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. οἳ τε ἐκ πάσης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον εἰς τὸ ἔργον.

Ξεναλίζω. *Peregrinum, ac mercenarium militem colligo.* Congrego.

Ξεναλίζω. τὸ συναθροίζω.

Ξέναρχος. Xenarchus, Comicus. Ex ipſius fabulis ſunt *iſta*, Bucolion (vt ait Athen. lib. 2. Dipnoſoph.) & Purpura, & ſcythæ, vt idem tradit, & Didimi. i. Gemini, & Pentathli. i. Quinquerciones, & Priapus, Somnus, Miles.

Ξέναρχος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, βουκαλίων, ἀθήναιός φησιν ἐν δευτέρῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν, καὶ πορφύρα. καὶ σκύθαι, ὡς αὐτός. καὶ δίδυμοι. καὶ πένταθλοι. καὶ πρίαπος. ὕπνος. στρατιώτης. F

Ξένας. *Peregrinas. Inuſitatas.* Admirandas. Piſides. Syluas ſuppeditans & tantas, & admirandas.

Ξένας. θαυμαστάς. πισίδης. ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας, καὶ ξένας.

A Ξένιτος. ὄνομα κύριον.

Ξενηλατεῖν. λακεδαιμόνιοι μὲν πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους ἀριστοφάνης.

Γε. Τί δ' ἐστὶ δεινόν; Πει. Ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι

Ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες

Πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.

Ξένιτος. Xenetus. Nomen proprium.

Ξενηλατεῖν. Peregrinos abigere. Hoſpites expellere. Lacedæmonij verberibus hoſpites expellebant Ariſtophanes *in Auibus. pag.* 408.

Ge. Quid autem eſt mali? Piſt. Sicut Lacedæmone

Hoſpites expelluntur, & commoti ſunt quidã.

Plagæ frequentes per vrbem vagantur, & hoſpitibus infliguntur, præcipuè verò ſuperbis, & arrogantibus:

Ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σποδιᾶς γενομένης, ξενηλασία γέγονε.

Cùm enim aliquando cineres ibi fuiſſent, hoſpitum expulſio facta fuit. *Conſule Schol. annot.* 7. *Quum autem dicit* σποδιᾶς, *videtur alludere ad verſum* 19. Σποδεῖν

B ἀπειλεῖς τοῦ ἀλοίνας δοκεῖ. σποδεῖν *cadere, percutere, tundere, ſubigere.*

Ξενία. καὶ ξενίζω. φοίνιος ἄρης οὐκ ἐξένισεν αὐτόν. τυπῆσιν, οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ ἄρεος, τραύματα, καὶ φόνοι. καὶ ἀρχίλοχος. ξένια δυσμενέσι λυγρὰ χαριζόμενος.

Ξενία. Hoſpitalitas. Hoſpitij conſuetudo. Hoſpitium. Et ξενίζω. hoſpitio excipio. Vel Muneribus dono, quæ dari ſolent hoſpitibus. *Sophocles in Aiace. pag.* 85. *v.* 1. Cruentus Mars *ipſum* non donauit xenijs. *i. donis, quæ hoſpites hoſpitibus, amoris, & honoris cauſa dare conſueuerunt.* Id eſt, Non interfecit. Xenia enim Martis *ſunt* vulnera, & cędes Et Archilochus. *lege metri causâ,* ξείνια δυσμενέσι Xenia hoſtibus triſtia largiens.

Ξενίαι. καὶ ἀγωγαί. καταλύματα.

Ξενίας. ὄνομα κύριον.

Ξενίαι. Hoſpitium. Diuerſorium.

Ξενίας Xenias. Nomen proprium.

C Ξενίζειν. ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ. ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. δηλοῖ δὲ καὶ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι.

Ξενίζειν Peregrinâ voce vti, vel peregrinis ſtudiis. ſignificat etiam aliquem hoſpitalitatis gratiâ ſuſcipere.

Ξενίζειν. οἱ μὲν, ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι. οἱ δὲ, ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.

Ξενίζειν. Alij quidem *aiunt hoc ſignificare,* peregrinâ linguâ vti. Alij verò, in peregrino *ſolo* commorari. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag.* 562. *v.* 15.

Ξενίην συνεθήκατο. παρὰ ἡροδότῳ, ὡς ξένιον ἐδωρήσατο.

Ξενίην συνεθήκατο Apud Herodotum *lib.* 1. *pag.* 7. *lin.* 17. Ἴωσι ξενίην συνεθήκατο. Cum Ionibus hoſpitium, *hoſpitiique* ius contraxit. *Quare Suidas parum commodè videtur locum interpretatus,* Vt xenium. i. vt hoſpitale donum, donauit.

Ξενικόν. ἐμπόριον. ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται.

D ὥσπερ ἀστικὸν ὅπου οἱ ἀστοί.

Ξενικόν, Emporium, vbi peregrini mercaturam exercent. Vel, Mercatus, vbi hoſpites negociantur. Vt ἀστικόν, mercatus, vbi ciues *negociantur.*

Ξενικὸν ἐν κορίνθῳ. δημοσθένης φιλιππικοῖς. καὶ ἀριστοφάνης. συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτος Κόνων. παρέλαβε δ' αὐτὸ ἰφικράτης ὕστερον καὶ χαβρίας, ᾧ χρησάμενοι τὴν λακεδαιμονίων μόραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς ἰφικράτους, καὶ καλλικλέους.

Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ. Peregrinorum, ac mercenariorum militum exercitus, qui Corinthi alebatur. Demoſthenes *in* Philippicis, & Ariſtophanes *in Pluto. pag.* 10. *v.* 1. Conon autem primus hunc *peregrinorum, & mercenariorum militum exercitum collegit,* & conſtituit. Poſtea verò Iphicrates, & Chabrias hunc accepit, quo vſi Lacedæmoniorum moram. *i. legionem* conciderunt, Iphicrate, & Callicle ducibus ipſorum *Athenienſium.*

Ξενικός. ὁ ξένος ὁ ἀλλότριος. ὡς εἶδεν ἄγαλ-

E μα ξενικὸν, καὶ ἱερουργίαν οὐκ ἐπιχώριον, εἰς τὸ πεφωρασμένον παρώνησεν. οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι, πανταχοῦ ἄχρηστοι εἰώθασι χρηματίζειν ἐν πολέμοις. οἱ ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς τοὺς κορινθίους, διὰ τὸν κίνδυνον, μισθούμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο, ὅπερ ξενικὸν ἐκάλουν.

Ξενικός. Peregrinus. Alienus. Vt, Cùm videret ſtatuam peregrinam, & ſacrificium non patrium, *& ab indigenis receptum: at ab illius loci antiquis incolis, & moribus alienum,* in illam *inuſitatam ſtatuam,* quæ *à gentibus* colebatur, debacchatus eſt. Peregrini *verò milites* mercenarij, omnino ſolent vtiles eſſe in bellis. Athenienſes, cum nollent per ſe, *ſoliq;* bellum gerere cum Corinthiis propter periculum, peregrinos *milites* mercede conducebant ad bellum *gerendum,* & ipſos alebant *hac de cauſa.* Hoc autem in multis bellis faciebant, quem *peregrinorum mercede conductorum militum exercitum* ξενικόν. *i. peregrinum, externum, & mercenarium* vocabant. *Vide Ariſtoph. in Pluto. pag.* 30. *v.* 1. *Schol. annot.* 1.

F Ξενικοῖς. ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις, καὶ μὴ προσήκουσιν, ὅτι ἀνοίκειον τῶν ἀλλοίων τὸ ἐξαπατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς, τοῖς ὑπὸ ξένων πρέσβεων λεγομένοις. ἀριστοφάνης. παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοισι μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι.

Ξενικοῖς. Peregrinis. Pro, alienis, & non conuenientibus, *neque decentibus,* quòd alienum *ſit* à Græcis, decipi. Vel ξενικοῖς, verbis, quæ à peregrinis Legatis dicebantur. Ariſtophanes *In Acharnenſibus. pag.* 287. *v.* 2. *Schol. annot.* 1. *vnde Suid. Sed ib. legitur* ὑμᾶς. Quòd liberauerit nos, peregrinis verbis ne nimis deciperemur. *Vel, Quòd effecerit ne per. verb. nim. dec. Conſule verſum quartum, qui locum hunc illuſtrat, & ibi legitur* ὑμᾶς. *i. vos, quod commodius.*

Ξένιον. Xenium. Donum ab hoſpitibus datum. *Munus, quod hoſpites hoſpitibus, honoris, ac amoris, & monumenti cauſa dare conſueuerunt.*

Ξένιον. δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον. A

Ξένιος. Hoſpitalis. Hoſpitalitatis Inſpector, *& præſes.* Et Iupiter Hoſpitalis dicitur, *& hoſpitalitatis præſes, & iura hoſpitum cuſtos; vt & Virgil. Æn. lib. 1. pag. 135. v. 17. teſtatur, Iuppiter (hoſpitibus nam te dare iura loquuntur.)*

Ξένιος. ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. λέγεται καὶ ξένιος ὁ Ζεύς.

Ξενίων. Xenion. Xeniônis. Nomen proprium.

Ξενίων, ξενίωνος, ὄνομα κύριον.

Ξενιτευόμενος. Pro, ſtipendia-merentes. Antiphanes Euthydico. Ego ſtipendia-merens militabam. Et ξενιτεύω. Peregre-dego. Extra-patriam-verſor. Hoſpitum-more-verſor-alicubi. Stipendia-mereo. ξενιτεία. peregrinatio. abſentia à patria. In peregrino ſolo habitatio.

Ξενιτευόμενος. ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας. ἀντιφάνης εὐθυδίκῳ. ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην. Ἐκ ξενιτεύω, ξενιτεία. B

Ξενοδοχεῖον. Xenodochium. Publicus locus hoſpitibus recipiẽdis, atque ſuſcipiendis deſtinatus. Hoſpitale. Hoſpitium. Et ξενοδόχος eodem-modo *ſumendum, ſcil. pro eo,* Qui-hoſpites-excipit, *ſuſcipit, ſuſcipit.* Hoſpes. Caupo.

Ξενοδοχεῖον. τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ ξενοδόχος, ὁμοίως.

Ξενοκοπεῖν. *Ponitur* pro, Plagas accipere. Plagis cædi. Cædi. Ita Meragenes.

Ξενοκοπεῖν. ἐπὶ τοῦ πληγὰς λαβεῖν. οὕτω μεταγένης.

Ξενοκράτης. Xenocrates, Agathonis, vel Agathanoris F. Chalcedonius, diſcipulus, & ſucceſſor Platonis poſt Speuſippum. Huius verò *Xenocratis ſucceſſor fuit* Polemon. Huius verò *Polemonis ſucceſſor fuit* Crantor. Cùm autem Alexander Macedo triginta auri talenta ipſi miſiſſet, ipſe *ipſi* remiſit, dicens, Regem, non autem Philoſophum indigere pecunia. Scripſit de Platonis Repub.

Ξενοκράτης. ἀγάθωνος, ἢ ἀγαθάνορος. χαλκηδόνιος. μαθητὴς, καὶ διάδοχος μετὰ σπεύσιππον πλάτωνος. τοῦ δὲ, πολέμων. τοῦ δὲ, κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ μακεδόνος ἀλεξάνδρου, χρυσοῦ τάλαντα λ, αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπὼν, βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς πλάτωνος πολιτείας. C

Ξενοκράτης. Xenocrates, Philoſophus, qui propter temperantiam celebris fuit. Hic enim Platonico Xenocrate, temperantia nullo modo fuit inferior. Iſte conſcripſit auguria quæ-domi-ſpectantur, velut, ſi in tectis apparuerit muſtela, vel ſerpens, quidnam hæc ſignificent.

Ξενοκράτης φιλόσοφος. ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐθρύλλητο. ὁ δὲ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ πλατωνικοῦ ξενοκράτους. οὗτος συνεγράψατο, τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα. οἷον ὅτι εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, τί δέ τι σημαίνει.

Ξενολόγιον. *Idem videtur, ac ἡ ξενολογία.* Peregrinorum, externorum, ac mercenariorum militum collectio Et ξενολόγος. Ille, qui peregrinos, externos, & mercenarios milites colligit.

Ξενολόγιον. καὶ ξενολόγος. ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας. D

Ξένος. Hoſpes. Amicus. Vt, ex vrbibus verò legationes *i. vrbium Legati* conueniebant *ipſum*, & hoſpitem, & vitæ *degendæ præſtantiſſimum* conſiliarium, & altarium fundationis, & ſtatuarũ *dedicationis peritiſſimum virum* ipſum vocabant. *L.* βωμῶν τε. Hic enim hæc omnia corrigebat. Et alibi. In ſua *quique* patria faciunt hoſpites, *& amicos ſibi conciliant, & hoſpitia conſtituunt, quibus hoſpites excipiant.*

Ξένος. ὁ φίλος. ἐφοίτων δὲ πρεσβεῖαι ἐκ τῶν πόλεων, ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι, καὶ βίου σύμβουλον, βωμῶν τε ἱδρύσεως, καὶ ἀγαλμάτων. ὁ δὲ, ἕκαστα τούτων διωρθοῦτο. καὶ αὖθις. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι ξένους ποιοῦνται.

Ξένος. Hoſpes. Et ille, qui hoſpites excipit hoſpitio. Apoſtolus Hoſpes, meus amicus, vos ſalutat.

Ξένος. καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ ἀπόστολος. ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου. E

Ξενοφάνης. Xenophanes, in Elegis, *quædam de eo dicitur,* quòd aliàs alius fuerit, *& ex vno in aliud corpus anima ipſius migrarit,*

Ξενοφάνης. ἐν ἐλεγείᾳ. περὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγενῆσθαι.

Et quondam iſtum (dum cæderetur catulus) prætereuntem,

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα,

Dicunt, miſeratum fuiſſe catulum illum, qui cædebatur, *& hoc protuliſſe verbum,*

Φασὶ γ' ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος.

Deſine, neque amplius *verbera* cantulum iſtum, *quia amici viri eſt*

Παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ

Anima, quam cognoui loquentem audiens, vel, dum ederet vocem.

Ψυχὴ. τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀΐων. F

Deriſit autem ipſum etiam Cratinus in Pythagorizuſa, & in Tarentinis. Mos *autem* eſt illis, ſi quẽ indoctum alicunde ingreſſum nacti-fuerint, facientem periculum roboris eloquentiæ, perturbare *illum*, & confundere oppoſitis, *oppoſitionibus*, finibus,

Ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ κρατῖνος ἐν πυθαγοριζούσῃ, καὶ ἐν ταραντίνοις. ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, ἐάν ἰδιώτην ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης, ταράττειν, καὶ κυκᾶν

definitioni-

A τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασι, τοῖς ἀπὸ πλάνης, τοῖς μεγέθεσι. νουνεχῶς.

definitionibus, comparibus, ab aberratione *ductis argumentis*, magnitudinibus, prudenter.

N O T Æ.

Καί ποτέ μοι.] Sic fortaſſe verſus hic ſcribendus,

Καί ποτε σῦ (συελιζομένου σκύλακος) παρεόντος. &c.

VVolfius hanc lectionem videtur ſequutus. Ex vulgata nullus ſatis commodus ſenſus elici poſſe videtur. Sed & ſic eſt σολοικοφανές. Nam dicendum,

Καί ποτε τῆ (συφελισσομένου σκύλακος) παρεόντα
Φασὶ γ' ἐποικτεῖραι. &c.

Hanc lectionem ego ſequor.

B Ξενοφῶν. Γρύλλου. Ἀθηναῖος φιλόσοφος Σωκρατικός. ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων, καὶ ἀπομνημονεύματα. παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας, Γρύλλον, καὶ Διόδωρον. οἳ καὶ Διόσκουροι ἐκαλοῦντο. αὐτὸς δὲ Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Πλάτωνος. καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν ὀγδόην ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ', ὧν καὶ ταῦτα. Κύρου παιδείας, βιβλία η'. Κύρου ἀναβάσεως, βι-C βλία ζ'. Ἑλληνικῶν, βιβλία ζ'. συμπόσιον. καὶ ἄλλα πολλά.

Ξενοφῶν. Xenophon, Grylli F. Athenienſis Philoſophus Socraticus, qui primus Philoſophorum vitas ſcripſit, & memorabilia dicta, & facta. Filios ex Phileſia ſuſcepit Gryllum, & Diodorum, qui etiam Dioſcori vocabantur. *i. Iouis filij, ſcil. Caſtor, & Pollux.* Ipſe verò Attica apis cognominabatur. Fuit autem condiſcipulus Platonis, & floruit 98. Olympiade. Scripſit libros plures 40. Quorum *è numero ſunt* & iſti, Cyri inſtitutionis lib. 8. Cyri expeditionis lib. 7. Rerum Græcarum, libr. 7. Conuiuium, & alia multa.

Ξενοφῶν. Σωκράτους μαθητής. ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέρσας Κύρῳ συναχθεὶς ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην. ὁ Κῦρος δὲ ἦν μετὰ Τισσαφέρνην ὕπαρχος ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς τῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καταστάς. μετὰ δὲ τὸν Δαρείου θάνατον, Κῦρον Ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ Τισσαφέρνους ἀναιρεῖν μέλλων, ἀφῆκε, Παρυσάτιδος τῆς μητρὸς παραιτησαμένης αὐτόν, καὶ τὴν στρατιὰν αὐτῷ φυλάξα-D σης. ὁ δὲ, ὡς Τισσαφέρνει πολεμήσων, ἤθροισε δύναμιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω στρατεύειν. τετρακόσιοι δὲ κατέλιπον τὸν Κῦρον, καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν συστρατευσάντων ὁπλῖται, καὶ πελτασταί, ,γφ'. Ξενοφῶν δὲ συνανέβη. δέκα οὖν βαρβάρων μυριάδας συναθροίσας, ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο. ὡς δὲ τὰ ἔθνη διῆλθεν, ἐφ' ἃ στρατεύειν ἐσχηματίζετο. συνιέντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον E εἶναι, Κύρου μὴ συναιρομένου, συνῆλθον. Κῦρος δὲ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ πρὸς Τισσαφέρνην μαχόμενος, Κλεάρχου δὲ ἀπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὸ Κλεάρχῳ τεταγμένοι, Ἀριαῖον προεβάλλοντο βασιλέα αὐτῶν. ὁ δὲ παρῃτήσατο. βασιλεὺς δὲ τὴν τοῦ Κύρου κεφαλήν, καὶ χεῖρα ἀποκόψας, τοῖς Ἕλλησιν ἔπεμψε ζητῶν τὰ ὅπλα ὡς παρὰ νενικημένων. οἱ δὲ, οὐκ ἔδοσαν. δόλῳ δὲ Τισσαφέρνης παραβὰς τοὺς ὅρκους, προδίδωσι βασιλεῖ τοὺς Ἕλ-F λήνας, καὶ Κλέαρχον, καὶ Μένωνα, καὶ τοὺς λοιποὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων, οὓς ἀναιρεῖ. καὶ Ξενοφῶν αὐτῶν στρατηγεῖ, καὶ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην, ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς Σεύθῃ τῷ βασιλεῖ μύριοι διασωθέντες.

Ξενοφῶν. Xenophon, Socratis diſcipulus, militauit contra Perſas, cum Cyro profectus aduerſus Artaxerxen eius fratrem. Cyrus verò fuerat poſt Tiſſaphernen à Dario patre præfectus Aſiæ conſtitutus. Sed poſt Darij mortem, Cyrum Artaxerxes per calumniam delatum à Tiſſapherne cùm interficere ſtatuiſſet, dimiſit, Paryſatidis matris deprecatione commotus, quæ *mortem ipſius ſibi condonari petierat*, & exercitum, *atque prouinciam, eiúſque præturam* ipſi conſeruarat. *f. στρατηγίαν αὐτῷ φυλ.* Ille verò, quaſi Tiſſapherni bellum illaturus, copias coegit, & aduerſus fratrem militare, *eique bellum facere* decreuit. Quadringenti autem grauis armaturæ milites Cyrum deſeruerunt, & ex ipſius commilitonibus peltaſtæ 3500. fugerunt. Xenophon verò cum eo aſcendit. Collectis igitur centum Barbarorum millibus, quaſi Piſidas inuaſurus proficiſcebatur. Cùm autem illas gentes tranſiiſſet, aduerſus quas ſe militare ſimulabat, Græci, cùm animaduertiſſent illam expeditionem aduerſus Regem eſſe ſuſceptam, illum aſcenſum reformidabant *& Regi bellum inferre detrectabant.* Sed cùm Clearchus dixiſſet reditum eſſe difficilem, *nec vllum reditus tranſitum ipſis patere*, niſi Cyrus ipſos adiuuiſſet, *ita demum* ſimul iuerunt. Cyrus autem nudo capite cum Tiſſapherne pugnās (quamuis Clearchus ipſi diſſuaderet ne *cum illo* pugnaret) occubuit, Græci verò, qui ſub Clearcho erāt, *eiúſque imperio parebant*, Ariæum ſuum Regem deſignarunt. Ille verò *hoc* deprecatus eſt, *& honorem iſtū recuſauit.* Rex verò Cyri caput, & manum amputatam Græcis miſit, poſtulans, vt arma ſibi tanquam victi traderent. Illi verò non dederunt. Tiſſaphernes verò cùm fœdera iureiurando interpoſito facta, per dolum violaſſet, Regi Græcos, & Clearchū, & Menonem, & reliquos Græcorum duces prodit, quos *Rex* interfecit. Xenophon autem ipſorum dux creatus, omnes *Barbaros* vincit. Cùm autem ex ipſis decies mille euaſiſſent, & in Thraciam iniſſent, Seuthæ Regi ſuam operam locarunt, *& apud eum ſtipendia meruerunt.*

Ξενοφῶν. Xenophon Antiochenus, hiſtoricus, Babylonica *ſcripſit*. Sunt autem amatoria.

Ξενοφῶν. Xenophon Epheſius hiſtoricus *ſcripſit* Epheſiaca. Sunt autem amatorij libri decem. De Abrocoma, & Anthia, & de vrbe Epheſiorum, & alia.

Ξενοφῶν. Xenophon Cyprius hiſtoricus *ſcripſit* Cypriaca. Sunt autem & ipſa amatoriorum argumentorum hiſtoria de Cinyra, & Myrrha, & Adonide.

Ξενῶνος. Domus recipientis hoſpites, & ægrotantes.

Ξέω. Accuſatiuo. Rado. Polio.

Ξέρξης. Xerxes, Perſarum Rex. Iſte, cùm Darius, ipſius pater moreretur, & *filio* dixiſſet, memento Marathonis, aduerſus Græciam militauit. Ac primùm præcones miſit poſtulantes terram, & aquam. Athenienſes autem, Legatos ex vrbe per-præconis-vocem-exire-iuſſerunt, & illum, qui ſuaſerat, vt *Regi* parêrent, lapidarunt, & vxorem, & liberos. Lacedæmonij verò, iis in puteum coniectis, terram ingeſſerunt. Irato autem Deo, morbo laborarunt. Cũ autem Pythius iuſſiſſet *ipſos* dare pœnas Xerxi pro caduceatoribus, *quos interfecerant*, Bulis, & Sperchis, vltrò ad Perſas aſcenderunt, pœnas daturi. Rex verò admiratus *hanc animi præſentiam, & generoſitatem, ipſos* dimiſit viuos, & ille morbus ſedatus-eſt. Ille verò, cùm Aegyptiorum, Phœnicum, & Cypriorum peditum plurimas myriades haberet, caſtrametatus-eſt. Cum autem Sardibus eſſet, Sol defecit. Habebat autem etiam decies mille milites delectos, quos immortales vocabat. Perfodit & Athon montem Macedonicum, & Helleſpontum inter Seſtum, & Abydum ponte-iunxit. Cùm autem *illius pontis* pars à tempeſtate diſſoluta fuiſſet, compedes in mare demiſit, & aquam flagellauit. Cùm etiam Græcæ frumentariæ naues ad ipſum deductæ fuiſſent, *eas* dimiſit, ſeruorum annonam eſſe dicens. Exploratores etiam comprehenſos, omnibus copiis monſtratis, dimiſit.

Ξεστίον. Sextarius. Menſura rerum liquidarum.

Ξεστόν. Raſum. Politum. Aequatum. Explanatum. Planum.

Ξεινήιον. Hoſpitale. Amicum. *Epithetum doni, quod hoſpes hoſpiti dat. Xennum.* Et Ξένιος ζεύς. Iupiter hoſpitalis. *Vide* Ξένιος.

Ξενοδόκος. Hoſpites-excipiens. Hoſpes. Caupo.

Ξεῖνοι. Hoſpites. Ex peregrino ſolo amici. Peregrini, qui alicui ſunt amici.

Ξενοφῶν ἀντιοχεύς. ἱστορικός. βαβυλωνικά. A
ἔστι δὲ ἐρωτικά.

Ξενοφῶν. ἐφέσιος ἱστορικός. ἐφεσιακά. ἔστι δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ι. περὶ ἀβροκόμου, καὶ ἀνθίας. καὶ περὶ τῆς πόλεως ἐφεσίων. καὶ ἄλλα.

Ξενοφῶν. κύπριος. ἱστορικός. κυπριακά. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περί τε κινύραν, καὶ μύῤῥαν, καὶ ἄδωνιν.

Ξενῶνος. δόμος ὑποδεχομένου τοὺς ξένους, καὶ ἀῤῥωστοῦντας.

Ξέω. αἰτιατικῇ. B

Ξέρξης. περσῶν βασιλεύς. οὗτος τοῦ πατρὸς δαρείου τελευτῶντος, καὶ μέμνησο μαραθῶνος εἰπόντος, ἐπὶ τὴν ἑλλάδα ἐστράτευσε. καὶ πρῶτον κήρυκας ἔπεμψεν αἰτοῦντας γῆν, καὶ ὕδωρ. ἀθηναῖοι μὲν οὖν, τοὺς πρέσβεις ἐξεκήρυξαν ἐκ τῆς πόλεως. καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλεύσαντα, κατέλευσαν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας. λακεδαιμόνιοι δὲ ἐς φρέαρ ἐμβαλόντες, γῆν ἐπέβαλλον. μηνίσαντος δὲ τοῦ θεοῦ, ἐνόσησαν. χρήσαντος δὲ τῆς πυθίας, δοῦναι δίκας ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, C
βοῦλις, καὶ σπέρχις, αὐθαίρετοι ἐς πέρσας ἀνῆλθον δώσοντες δίκας. ὁ δὲ, θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας. καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. ὁ δὲ, πεζοῦ μὲν μυριάδας τῶν αἰγυπτίων, καὶ φοινίκων, καὶ κυπρίων πλείστας ἔχων, ἐστρατοπέδευεν. ἐν σάρδεσι δὲ γενομένῳ, ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἶχε δὲ ἐπιλέκτους μυρίους, οὓς ἀθανάτους ἐκάλει. διώρυξε καὶ τὸν ἄθω μακεδονικὸν ὄρος. ἔζευξε καὶ τὸν ἑλλήσποντον μεταξὺ σηστοῦ, καὶ ἀβύδου. διαλυθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους, πέδας τε εἰς τὴν D
θάλασσαν καθῆκε, καὶ ἐμαστίγου τὸ ὕδωρ. προσενεχθεισῶν δὲ αὐτῷ καὶ σιταγωγῶν νηῶν ἑλληνίδων, ἀφῆκε. τροφὴν εἶναι δούλων εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβὼν, δείξας τὴν δύναμιν πᾶσαν ἀφῆκε.

Ξεστίον. μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν.

Ξεστόν. ὡμαλισμένον.

Ξεινήιον. φιλικόν. καὶ ξεινήιος ζεύς.

E

Ξενοδόκος.

Ξεῖνοι. οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξ. CVM H. I. O. Y.

Ξηνός. Truncus. Stipes.

Ξηραλοιφεῖν. Q. d. Sicca-vnctione-vti. Aeſchines contra Timarchum, ξηραλοιφεῖν dicebant, ſine balneis vngi. Vide autem ne fortaſſe & id, quod ab vnctoribus dicitur ξηροτρίβεσθαι. i. ſicca-frictione-fricari, ſic diceretur. *L.* ἀλειπτῶν. *Et,* ξηροτρίβεσθαι. *ſic Heſych.*

Ξηραλοιφία. Sicca vnctio, quum quis ſine balneis ſe vngit. Et ξηραλοιφεῖν, ſine balneis, & ſine lotione vngi.

Ξηραίνω. Sicco.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Η. Ι. Ο. Υ.

Ξηνός. ὁ κορμός.

Ξηραλοιφεῖν. αἰσχίνης κατὰ τιμάρχου. ξηραλοιφεῖν ἔλεγον, τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μή ποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον F
ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο.

Ξηραλοιφία. καὶ ξηραλοιφεῖν, τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι.

Ξηραίνω. τὸ ψύχω.

Ξηρίον.

A Ξηρίον. εἶδος ἰατρικόν.

Ξηρίον. Xerium. Medicum genus. *N. L. Aι ξυρίον. εἶδος ἰατρικοῦ ὀργανίου. Nouacula. Medici inſtrumenti genus.*

Ξηρόλοφος. ὅτι τὸ ξηρόλοφον, πρότερον μὲν θέμα τινὲς ἐκάλουν. ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι ις'. καὶ ἀρτέμιδος σύνθετος στήλη. καὶ σεβήρου τοῦ κτίσαντος καὶ θεμάτιον τρίπουν. ἔνθα ἐθυσίασε πολλὰς θυσίας σεβῆρος. ἔνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγόνασι. καθ' ὃν καιρὸν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἦν ἀστρονομικὴ λϛ'. χρόνους διαρκέσασα.

Ξηρόλοφος. Xerolophus. Xerolophum antea quidam Thema vocabant. In illo enim *ſunt* 16. teſtudines, & Dianæ compoſita columna, *vel, ſtatua*, & Seueri conditoris etiam Thematium tripes. Ibi Seuerus multas victimas immolauit. Hîc etiam, in hoc loco, oracula multa reddita-ſunt, quo tempore etiam puella virgo immolata eſt. Fuit etiam Theſis Aſtronomica, quæ triginta ſex annos durauit.

B Ξηρός ὁ ἰσχνός.

Ξηρός. *Aridus. Siccus.* Tenuis. *Macilentus.*

Ξηρὸς ἱδρώς. ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων, καὶ πόνων γινόμενος.

Ξηρὸς ἱδρώς. Siccus ſudor, qui non à balneis: ſed ab exercitationibus, & laboribus manat.

Ξηρὸς λίθος. ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος. ἦν γὰρ λίθῳ ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον, ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένον.

Ξηρὸς λίθος. Siccus lapis, qui ſine luto conditur, *& ſine calce componitur. Ædificium ex ſiccis ſaxis dicitur exſtructum, quod ſine luto, ſiue cæmento, ſiue calce fabricatum eſt. Vt*, Illud enim caſtellum ex lapide ſicco fabricatum, & ex magnis ſaxis compoſitum, *& coagmentatum* erat.

Ξίρις. εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.

Ξίρις. Xiris. Aromaticæ plantæ genus.

Ξιφηφόρος. ὁ φέρων ξίφος.

Ξιφηφόρος. Qui fert enſem. Enſifer.

C Ξιφήρης. ξίφος ἔχων, καὶ τὸ πληθυντικὸν, ξιφήρεις.

Ξιφήρης. Enſifer. Et pluralis, ξιφήρεις. Enſiferi.

Ξιφηφορία. τὸ φέρειν τὰ ξίφη. καὶ ξιφηφόρος.

Ξιφηφορία. Enſium-geſtatio. Et ξιφηφόρος. Enſifer.

Ξιφίζειν. τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα.

Ξιφίζειν. Manu protenta ſaltare, ita vt manus figuram enſi ſimilem faciamus.

Ξιφισμός. σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης.

Ξιφισμός. Figura ex ea, quæ vocat emmelia. *N. L. Saltatio quædam cum enſibus. Digladiatio. Saltationis comicæ genus.*

Ξιφοκτονεῖ. ξίφεσιν ἀναιρεῖ.

Ξιφοκτονεῖ. Gladiis-occidit Enſibus-interficit.

D Ξίφος καὶ ξιφείδιον.

Ξίφος. Gladius. Enſis. Et ξιφίδιον, *vel* ξιφίδιον. Gladiolus Enſiculus. Pugio.

Ξιφουλκία. οὐκ εἶναί φασι ξιφουλκίας εὐμοιρίαν.

Ξιφουλκία. Q. d. Gladiorum-diſtrictio. Vel, Enſiũ-euaginatio. Quum enſes ex vagina trahuntur, quum gladij nudantur, & ſtringuntur. Vt, Gladiorum-euaginationis nullam felicitatem eſſe dicunt. *i. Nihil boni, nihil læti ſperandum eſſe dicunt, quum homines ob contentionem enſes nudant, & ſtringunt. Nam plerunque ad vulnera, cædéſque progrediuntur.*

Ξόανον. ἄγαλμα. εἴδωλον. ζώδιον. ἀνδριάς.

Ξόανον. Simulacrum. Idolum. Animalculum *effictum*. Statua.

Ξουθή. εὔμορφοτάτη.

Ξουθή. Flaua. Formoſiſſima. *Epigr. lib. 3. pag. 265. ep. 409. De cicada illic agitur.*

Οὐ δέ με κεκλιμένον σκιερῇ ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,

E Ξουθῶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος.

Neque me recubantem vmbroſa ſub foliorum ſtrue delectabis,

Flauis ex alis dulce reſonans melos.

Ξουθῆς ἀριστοφάνης.

Ξουθῆς. Flauæ. Ariſtophanes *in Auibus. pag. 397.*

Δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς, μελέων

Per meam genam flauam, ſuauium carminum,

Sidens fraxino ſuper frondibus-comante, vel, frondes-pro comis- habente, *frondoſa*,

Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω.

Pani modos ſacros oſtendo.

Ξουθόν. λεπτόν. καπυρόν. ἀργυροῦν. ξανθόν. καλόν. πυκνόν. ὀξύ. ταχύ. οἱ δὲ, ποικίλον. εὐειδὲς διαυγές. ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν τοὺς λόφους σείων.

Ξουθόν. Tenue. Feruens. Argenteum. Flauum. Pulchrum. Denſum. Acutum. Velox. Alij verò, varium. Formoſum. Pellucidum. Tanquam flauus hippalectryon criſtas quatiens.

F NOTAE.

Ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.] Ariſtoph. Ranis. pag. 167. v. 5.

Τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.

Conſule Schol. annot. 4. Et in Auibus. pag. 399. v. 20.

-- ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

Ξοῦθος. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ βοηδρομία.

Ξοῦθος. Xuthus. Nomen proprium. Quære in voce Βοηδρομία.

Ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου. pro τοῦ ἴσου. Cognatæ mei moris, vel ingenij. Pro, Eadem facientes, quæ ego.

Ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου. αὐτὶ τοῦ ταὐτά μοι πράττουσαι. A

Ξυγγενοῦ. Congredere. Vt, O domina victoria congredere.

Ξυγγενοῦ. συνέλθε. ὦ δέσποινα νίκη ξυγγενοῦ.

Ξυγγέωργος. Socius-in-agricultura q.d. Coagricola, Proparoxytonè *scribitur hoc vocabulum.* Eſt enim compoſitum vt *πάγκαλος*.i. totus formoſus, formoſiſſimus. *πάνσοφος.* Totus-ſapiens.i. ſapientiſſimus. Ná nomina in *ος* oxytona, compoſita, accentu-graui-notantur. Ariſtophanes Pluto. *pag. 13. v. 3. Schol. annot. 6. vnde Suidas.*

Ξυγγέωργος. προπαροξυτόνως. ξυνέθετο γὰρ ὡς πάγκαλος. πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα, συντεθέντα βαρύνεται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον.

Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ. Venia primùm-experienti. *Er. ad. Chil. 1. Cen. 9. col. 307. ad. 61.* De iis, qui principiò in aliqua *re* peccant.

Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ. ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τινὸς διαμαρτανόντων. B

Ξυγγραφεῖς. Thucydides lib. 8. pag. 599. & 600. totum hunc locum habet, quem hic Suidas: at aliquot in partibus eſt aliqua varietas. Piſander, ciúſque collegæ Athenas reuerſi, primùm quidem populo coacto, ſententiam dixerunt, decem viros conſcriptores *legū.i. Legum conſcribendarum causâ* ſummam-autoritatē-habentes. *i. qui ſummam huius negotij poteſtatem haberent*, eſſe deligendos. Hi verò *à ſe conditas & conſcriptas, atque* rogationem conſcriptam ad populum ad certam diem ferrent, qua ratione Reſpub. optimè poſſet-adminiſtrari. Quum autem *dicta* dies aduenit, concionem conuocarunt in Colonum, qui *locus editus, & excelſus* eſt Neptuno ſacer. Atque legumlatores iſti nihil quidem aliud promulgarunt: Sed hoc ipſum: Cuiuis Athenienſium licere ſententiam pronunciare, quancunque vellet. *L. ἀνειπεῖν γνώμην.* Si quis autem aut legum-violatarum accuſaſſet, aut quouis alio modo læſiſſet eum, qui *ſuam ſententiam libere* dixiſſet, magnas pœnas impoſuerunt, *& irrogatum iri dixerunt, ei, qui tale quid auſus fuiſſet.* Hic verò apertè dictum eſt iam nec vllum magiſtratum amplius ex eodem, *priſtinóque Ciuitatis* inſtituto gerendum eſſe, nec ſtipendium-dandum eſſe *niſi militibus, qui militarent*, & quinque viros, præſides eligendos eſſe, qui centum viros eligerent, horúmque ſinguli, tres *alios* ſibi coaptarent. Hi verò ipſi numero quadringenti in Curiam ingreſſi, ſumma-poteſtate-prædit, imperarent prout optimum eſſe cognoſcerent, & quinque-millia *ciuium* congregarent, quoties ipſis videretur. Qui autem hanc ſententiam dixit, fuit Piſander, qui etiam aliis in rebus propalam, *vel apertè*, maximóque ſtudio cum aliis eiuſdem coniurationis ſociis popularem-dominationem euertit. *L. προφανοῦς προθυμότατα.*

Ξυγγραφεῖς. οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους συγγράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνὸν, ὅ ἐστιν ἱερὸν Ποσειδῶνος. καὶ ἐπήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν. αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίοις ἀναξείπειν γνώμην, ἣν ἄν τις βούληται. ἢν δέ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψηται παρανόμων, ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ βλάψῃ μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐνταῦθα δὲ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου, μήτε μισθοφορεῖν. προέδρους τε ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας. τούτους ἑλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας. καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς. ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν αὐτοκράτορας. καὶ τοὺς πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέγειν, ὁπότ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὁ ταύτην τὴν γνώμην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τἆλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προθυμήματα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον. C D

Ξυγγράψαι, & γράψαι. i. Conſcribere, & ſcribere, *differunt. Nam* ſcribere quidem, de vna re *dicitur.* Conſcribere verò, de multis. Vel, Conſcribere *significat* cum accuratione, *diligenter, accuratè,* & ſtudioſè, *ſerióque* componere, ſcribere verò, ſimpliciter, nec accuratè veritatem inuenire.

Ξυγγράψαι καὶ γράψαι. τὸ μὲν γράψαι, ἐφ' ἑνὸς πράγματος. τὸ δὲ ξυγγράψαι, ἐπὶ πολλῶν. ἢ ξυγγράψαι, τὸ μετ' ἐπιμελείας, καὶ σπουδαίως συντάξαι. γράψαι δὲ, τὸ ἁπλῶς, καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν. E

Ξύει. Scribit. Vt apud Homerum. Hinc & *ξύσματα* Literæ-ſcriptæ, Scripta.

Ξύει. γράφει. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ ξύσματα, τὰ γράμματα.

Ξυήλην. Quam *nos recentiores Græci ξυάλην* vocamus. Aſciam. Securim. *Xen. de Inſtit. Cyri. lib. 6. pag. 162. A.* Xenophon in Cyri expeditione. *lib. 4. pag. 338. B.* Loricas autem lineas ad imum-ventrem vſque pédentes habebant. Pro alis verò *loricarum, ſiue thoracum,* funes denſos contortos *habebant.* Habebāt autem & ocreas, *vel, tibiarum-tegumenta*, & galeas, & prope zonam, gladiolum, vt Laconicam aſciam. *vel, ſicam, inſtar Laconici gladioli-falcati.* Quam Attici *κνῆστιν*.i. radulam. Lacones verò tantùm vocant *ξυήλην. ſequens exemplum pertinet ad κνῆστιν, & ad verbum κνῶ. Hom. Iliad. Λ. pag. 438. f.* Supra verò *vinum,* caprinum raſit caſeum Radulâ æreâ. Sic igitur Attici quidem hoc vocabulum dicunt, & *κατακνῆν*, pro, *καὶ ἐπικνῆν.* id eſt, ſupra-radere, vel iniicere-raſum.

Ξυήλην. ἣν ξυάλην λέγομεν. Ξενοφῶν ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει. εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου. ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων ὡς περὶ τὰ πυκνὰ ἐστραμμένα. εἶχον δὲ καὶ κράνη. καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλην λακωνικήν. ἣν Ἀττικοὶ κνῆστιν, Λάκωνες δὲ, ξυήλην λέγουσι μόνον. F ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστει χαλκείῃ. οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ, τὸ ῥῆμα οὕτω λέγουσι. κατακνῆν,

Et κα-

A κατεσθίειν. οἱ δὲ λάκωνες, τοὔνομα ξυήλην. ὡς καὶ ξενοφῶν φησιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς ἀναβάσεως. ὅτι δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ σπάρτης παῖς ἔτι ὤν, ἀποκτείνας ξυήλῃ λακωνικῇ παῖδα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνῆν ὡς οἱ δωριεῖς, ξύειν λέγουσιν. ὡς καὶ σώφρων. αἴ τις τὸν ξύοντα ἀντιξύοι. καὶ πάλιν, ξύεται ὁ χορηγός.

Et κατεσθίειν, pro, ἐπεσθίειν. Inſuper-edere. Præterea-comedere. Lacones verò hoc nomen *Atticum, ſcil.* τὴν κνῆστιν. i. *radulam, qua raditur aliquid, eodem ſignificatu vocant:* ξυήλην, à ξύω, *quod* à ξέω, *rado. Sic etiam & ſecurim, & aſciam, & ſicam, & gladiolum falcatum appellant.* Vt & Xenophon dicit 4. lib. Expeditionis Cyri, *pag 342. D.* Dracontius Sparta fugit cùm adhuc eſſet puer, quòd Laconica ſica, *vel Laconico gladiolo falcato* puerum interfeciſſet. Propterea verò *Attici*, vt Dorienſes, dicunt etiam κνῆν. pro ξύειν. i. radere. *vnde* ξύσματα, *ramenta.* Vt & Sophron, Si quis radentem viciſſim-radat, *vt muli, qui mutuò ſcabunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 258. ad. 96.* Et rurſus, Raditur Chora-

B gus, *vel, fricatur, teritur, ſcalpitur.*

N O T AE.

Εἶχεν δέ.] Xen. in exped. Cyri. lib. 4. pag. 338. B. εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς. Et, πτερύγιον σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα. εἶχον δὲ καὶ κνημῖδας, καὶ κράνη. &c. Et eodem lib. pag. 342. D. Εἵλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην, ὃς ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα ἄκων κατακτανὼν, ξυήλῃ πατάξας.

Ξυλλαβεῖν. διττὴ ἐστὶν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν, διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ἢ ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαβόντος. κακουργίαν δὲ τοῦ συλ-

C λαμβανομένου, ὡς νῦν, ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν; ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν, καὶ συμμαχίαν, ὡς ἰσοκράτης ἐν τοῖς παραινέσεσιν. ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. ἴσον τῷ, συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν καὶ τὸ παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. δημοσθένης πρώτῳ φιλιππικῶν.

Ξυλλαβεῖν. Apud antiquos *ſcriptores*, duplex eſt vſus huius verbi συλλαβεῖν. Nam pro varia inflexione, *vel vbique conſtructione*, varia etiam *eſt ſententia*, *variúſque ſenſus.* Nam quum conſtructio eſt cùm accuſatiuo, inimicitias, & odium comprehendentis *aliquem, nobis* repreſentat, & maleficium illius, qui *ab aliquo* comprehenditur, vt nunc, *in hoc exemplo* ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. Comprehendere virum. Et Demoſt. in *oratione* contra Midiam. Non comprehendemus ipſum? Si verò *verbum hoc ponatur* cum datiuo, ſignificat amicitiam, & auxilium. Vt Iſocrates in adhortationibus. ὁρῶ δὲ. &c. Video autem & ipſam Fortunam nobis fauentem, *& auxiliantem. Hoc enim* συλλαμβάνουσαν, idem valet, at συναγωνιζομένην. i. nobis-opem-in-prælio-ferentem, & nobiſcum aduerſus hoſtes pugnantem. Subiicit enim. καὶ τὸν &c. i. & præſens tempus nobis auxiliari. Demoſth. Philipp. 1.

Ξύλα κλίνεια. τὰ τῶν κλινῶν.

Ξύλα κλίνεια. Q. d. Ligna lectea, pro, lectorum.

D Ξυλεία. ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίμων συλλογή.

Ξυλεία *Lignatio. Lignorum collectio.* Lignorum ad-naues-compingendas-aptorum collectio.

Ξύλινος.

Ξύλινος. Ligneus.

Ξύλον ἀγκύλον, οὐδέποτ' ὀρθόν. ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

Ξύλον. Lignum tortum, nunquam rectum *fiet Er. ad Chil. 2 Cent. 10. col. 603. ad. 42.* Ex malis bonos fieri difficile.

Ξύλοχος. σύνδενδρος, καὶ ξυλώδης πάγος. δρυμός. ὕλη. χέρσος. ἀγρός. τόπος. οἱ δὲ, κοίτην θηρίου. οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρης αὖθις ἐπὶ ξύ-

E λοχον.

Ξύλοχος. Arboribus-conſitus, & ſyluoſus pagus, *vel, collis.* Quercetum. Sylua. Inculta-terra. Ager. Locus. Alij vero, Cubile. *luſtrúmque feræ. Vt in quodam pentametro.* Nec iuit ex caula, *ſtabulóque ſuo* rurſus in ſyluam.

Ξυλυφίων. οἷον ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν ξυλυφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. ὅτι διοκλῆς ὁ ἀθηναῖος, πρῶτος εὗρε τὴν ἐν τοῖς ὀξυγράφοις ἁρμονίαν ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουον ἐν ξυλυφίῳ.

Ξυλυφίων. Paruorum-lignorum. Baculorum. Lignorum. Vt, Quemadmodum in ſimplicibus, *& teneris, vt legatur,* ἁπαλῶν, lignis *fieri ſolet*, quum ea inflexa dimittimus. Diocles Athenienſis, primus inuenit harmoniam in oxybaphis, *legendum enim* ὀξυβάφοις. *i. acetabulis* in teſtaceis vaſis, *acetum continentibus ad cibos intingendos paratum*, quæ ligno, *vel, baculo* pulſabant.

Ξύλων ἐρεψίμων. στεγάσματα ἐστὶ τὰ ἐρέψιμα, εἰς τὰς οἰκίας καταπεπηγμένα.

Ξύλων ἐρεψίμων. Lignorum ad-ædes-tegendas-aptorum. *Lignorum ad-edium-tecta-fabricanda-aptorum. ab* ἐρέφω. *tego. fut.* ἐρέψω. ἐρέψιμα ſunt tecta, *dicuntur ea, quæ apta ſunt ad tegendum*, quæ deſtinata ſunt ad ædes *tegendas, & quæ ad earum tecta conficienda,*

F *ſunt bona.*

Ξυμβάλλειν. νοεῖν. ὁ δὲ, οὐ χαλεπῶς εἶχε ξυμβάλλειν τὸν στρατηγὸν ἐμβεβληκέναι αὐτοῖς τὸν φόβον.

Ξυμβάλλειν. Intelligere. *Coniicere. Coniecturis aſſequi. Vt,* Ille verò non difficulter coniicere poterat, Ducem ipſis illum terrorem inieciſſe.

Ξυμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. πρὶν τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντα ὀφθῆναι.

Ξυμβαίνοντα. Conuenientia. Conſonantia. Conſentientia. Vt, Priùs quàm facta verbis conuenientia viderentur. *Vel, factis reſpondentia cernerentur.*

Ξυμβαινούσης. Illius rei, de qua inter aliquos conuenit Illius, quæ placet. Vt, Satis erit eius militibus emere commeatus, *& res neceſſarias*, precio, de quo conuenerit *inter ipſos emptores, & venditores.* Et rurſus. Velle fœdus facere, ſi ſciret quibus conditionibus compoſitionem eſſent-facturi.

Ξυμβαινούσης. συμφωνουμένης. ἀρεσκούσης. ὅτι ἀπόχρεων ἔσαι τοῖς ἀυτ' αὐτὴν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. καὶ αὖθις. ἐθέλειν σπείσασθαι, εἰ μάθοι ἐφ' οἷς τισι ξυμβαίνοιεν. A

Ξύμβλητο. Concurrit. Occurrit. Obuiam-iuit. *Vt Hom. Iliad. Ξ. pag. 544. v. 3. Aliâs, Congreſſus-eſt.*

Ξύμβλητο. συνήντησε

Ξύμβολον. Symbolum, vocant autem. *i. augurium, & omen.* Quia ſymbola *res aliquas ſignificantia* faciebât *& omina, ac auguria putabant*, ea, quæ primùm *in ædium egreſſu ipſis* occurriſſent, & ob *talem* occurſum, *hæc aliquid ſibi* præſignificare, *ac portendere exiſtimabant. Dicitur autem & n. g. σύμβολον. τό. & maſc. g. σύμβολος. ὁ. Sic & apud Latinos ſymbolus, & ſymbolum, de quibus Lexica.* B

Ξύμβολον. ὄρνιν. φασίν. ἐπειδὴ συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρῶτα συναντῶντας, καὶ ἐκ ἀπαντήσεως προσημαίνοντας.

N O T AE.

Ξύμβολον. ὄρνιν.] Ariſtoph. in Auibus. prg. 396.

> Ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.
> Ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
> Πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός,
> Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ', ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει.
> Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί. πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε.
> Ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ', ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
> Ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;

Conſule Schol. vnde Suidas. At apud Suidam lectio melior videtur, & inde Scholiorum emendatio petenda. C

Ξυμβόλους. Symbola. Sic vocabant auguria, quę per ſternutationes *offerebantur.* Hæ verò Cereri ſacræ erant, *vel, ad Cererem referebantur.*

Ξυμβόλους. οὕτω τὰς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δ' οὗτοι Δήμητρι.

Ξυμμίξασα. Quæ cum aliquo ſe miſcuit. Quæ in aliquem incidit. Quæ in aliquẽ conuenit. Vt, In nullam enim matronam te prudentiorem me incidiſſe ſcio. Hoc eſt, in te peritiſſimam, & prudentiſſimam incidi.

Ξυμμίξασα. ξυντυχοῦσα. οὐδὲ μιᾷ γὰρ δινοτέρᾳ σου ξυμμίξασα οἶδα γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτῃ φρονιμωτάτῃ.

Ξυμπάθεια. Vulgò, Compaſſio. Commiſeratio, quâ fit vt alienis calamitatibus afficiamur, commoueamur, & eo- miſereamur, qui his premuntur. *Ξυμπάθεια verò dictum Ionicè, & Atticè, pro communi συμπάθεια.* Nam *vocum* per ξ figuratio, prorſus eſt Ionibus, & Atticis communis.

Ξυμπάθεια. συμπάθεια. ὅλως δὲ ὁ διὰ ξ σχηματισμὸς κοινός ἐστι τῶν τε ἰώνων, καὶ τῶν ἀττικῶν. D

Ξυμπονήσαντα Illum, qui cum aliquo laborauit. i. labores tolerauit. pro, Illum, qui labores ſuſtinuit. Vel, In laboribus ferendis conſtantem.

Ξυμπονήσαντα. ἀντὶ τοῦ ὑπομείναντα.

Ξυμφέρω. Simul-fero. Simul-geſto. Vt, Eia nunc ego tecum *hoc onus* feram.

Ξυμφέρω. ξυμβαστάζω. φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω.

Ξυμφοραί. Calamitatem Thucydides *vocat* infortunium, in quod, ob aliquem repentinum caſum, aliquis incidit, non autem à propria temeritate, *& imprudentia manantem* infelicitatem, *vel, rerum-malè geſtarum-rationem*, hoc eſt, vitium. Nam naturæ defectus, & lapſus, omnino ſunt vitia. Vel *ξυμφορὰς vocat* à ſcopo-aberrationes, *& rerum ſperatarum fruſtrationes.* Contingit enim, vt rerum caſus non minùs temere *nobis* cedant, quàm ipſa hominis cogitationes. *Conſule Thucyd. Græcolat. Indicem in ξυμφορά.*

Ξυμφοραὶ θουκυδίδης, τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐκ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν, ἤτοι κακίαν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις, καὶ διαπτώσεις, κακίαι πάντως εἰσίν. ἢ ξυμφορὰς τὰς ἀποτυχίας. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. E

Ξυν. Cum. Thucydides *ponit* pro σύν. Et alia ſimilia, *quæ ſunt compoſita ex hac præpoſitione, & aliis vel nominibus, vel verbis, vt ex ſequentibus patet.* Sic & omnes antiqui *ſcriptores, qui vel Atticè, vel Ionicè ſunt loquuti. Vide ξυμπάθεια.*

Ξυν. θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ σύν. καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.

Ξυνάγκεια. Locus cauus. Vallis. Conuallis. Arrhianus. Ille verò, cùm ſe in quadam conualle concluſiſſet, hominem à tergo ferit, *vel, telis ferire incipit. Sed vide ne fortè præſtet ſcribere ξυνάγκεια, & ξυναγκεία.*

Ξυνάγκεια. ὁ κοῖλος τόπος. ἀρριανός. ὁ δὲ, ὑποπτεύσας αὐτὸν ἐν ξυναγκείᾳ τινί, βάλλει κατὰ νώτου τὸν ἄνθρωπον. F

Ξυναλλαγή. Commutatio. Permutatio. Conſolatio. Occurſus. Definit autem contentio progreſſa longiſſimè, Virorum ſenum in commutatione ſermonis. i. ad-

Ξυναλλαγή. ἀμοιβή. παραμυθία. συνάντησις. λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τῆς προσωτάτω, ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου. σοφοκλῆς.

A ἢ ξυναλλαγῇ, τῇ ὁμιλίᾳ.

nis.i. admonitione. Sophocles in Aiace.pag.44.v.738. & 739. Sed ibi legitur τοῦ σεσωτάτου. vel ξυναλλαγῇ .i. colloquio.

N O T AE.

Ἀνδρῶν γερόντων.] Hunc locum Virgil.videtur imitatus Æn.lib.1.pag.116.

Ac veluti magno in populo cùm ſæpe coorta eſt
Seditio, ſæuitque animis ignobile vulgus,
Iámque faces, & ſaxa volant, furor arma miniſtrat.
Tum pietate grauem, ac meritis, ſi fortè virum quem
Conſpexêre, ſilent, arrectíſque auribus aſtant,
Ille regit dictis animos, & pectora mulcet.

Hic autem per ἄνδρας γέροντας potes intelligere viros principes, Principes, honoratos ; & autoritate præditos B viros. Euſtath. Γέροντες λέγονται παρ' Ὁμήρῳ οὐ μόνον οἱ παλαιοὶ τῇ ἡλικίᾳ· ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς οἱ ἔντιμοι, καὶ ἄριστοι, καὶ βασιλικοὶ ἄνδρες, κἂν μὴ τῇ ἡλικίᾳ γέροντες ὦσι. 481.27. 736.36. 1157.63.

Ξυναλλαγή. πότερα δόλοισι τέθνηκεν, ἢ ξυναλλαγῇ νόσου. νόσοις ὁ τλήμων ὡς ἔοικεν ἔφθιτο, καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

Ξυναλλαγή. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.191.* Oed. Virum dolis, an morbi commutatione *obiit?* Nun. Paruum antiqua corpora ſopit momentum. Oed. Morbis ille miſer (vt videtur) interiit. Nun. Et longo profectò commenſuratus tempore. *i. & ſenio confectus.*

N O T AE.

Πότερα δόλοισι.] Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.191. & 192.

Οἰδ. Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
Ἀγ. Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
C Οἰδ. Νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
Ἀγ. Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

Ξυνάορον. γαμετήν.

Ξυνάορον, Coniugem. Vxorem.

Ξυναυλία. αὔλησίς τις σύμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη αὐλῶν.

Ξυναυλία. Quidam tibiarum-ſonus conſonus, qui à duabus tibiis editur. *Duarum, vel plurium tibiarum ſimul ſonantium concentus.*

Ξυναυλίαν. κοινωνίαν. τουτέστιν. ὁμοῦ ἀποδυρώμεθα. ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ἢ ὅταν κιθάρα, καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται, οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι.

Ξυναυλίαν. Tibiarum-ſimul-ſonantium-concentum. Communionem *rerum aliquarum metaphoricè ſignificat.* Hoc eſt, ſimul lugeamus. ξυναυλία verò vocatur, quùm duo tibicines idem canunt, *& concinũt.* D Vel, quum cithara, & tibia concinũt. Νόμοι verò vocantur Hymni in Deos. *Ariſtoph. in Equitibus. pag.*191.*v.*9. *Schol. annot.*8. *vnde Suid. Item in Auibus. pag.* 376.*v.*8. Χεῦον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων. *Funde verò modos ſacrorum hymnorum.*

Ξυναυλίαν πενθήσω μὲν ὀλύμπου νόμον. ὄλυμπος αὐλητὴς γέγονε μάρσου μαθητής. καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικήν. καθάπερ οὖν ὄλυμπος εὗρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια, καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδυρώμεθα. μιμησόμεθα ἐν τῷ θρηνεῖν συναυλίαν ὀλύμπου. οὗτος δὲ ὁ ὄλυμπος ἐν φρυγίᾳ τοὺς αὐλητικοὺς νόμους ἐποίει. E ἔγραψε δὲ καὶ θρηνητικοὺς νόμους.

Ξυναυλίαν κλαύσωμεν, Ὀλύμπου νόμον. *Ariſtoph. Equit. pag.*191.*v.*9. νόμον, *ſub.* κατά. Tibiarum-concentũ fleamus, Olympi modo. *i. Simul lugeamus, Olympi more. In Ald. cod. L.* πενθήσωμεν. Olympus autem fuit tibicen, Marſyæ diſcipulus, qui & ipſe propter Muſicã, in-calamitatem incidit. Quemadmodum igitur Olympus inuenit tibiarum-concentum, ſic etiam nos ſimili ratione, & tanquam vna voce lugeamus. Imitemur in lugendo concentum Olympi. Hic autem Olympus in Phrygia modos tibicinum fecit, ſcripſit etiam flebiles, *lugubréſque* modos.

Ξυναυλον. παρ' ἀριστοφάνῃ, ξύναυλον βοάν, τὴν μετὰ αὐλῶν κοινήν.

Ξυναυλον. Cum-tibiis-coniunctum, *vel coniunctã.* Apud Ariſtophanem *Legimus* ξύναυλον βοάν. *i.* vocem cum tibiis coniunctam. *i. tibiarum ſonantium, & humanæ vocis concentum.*

Ξυνδιενεγκεῖν. συμπρᾶξαι, συναγωνίσασθαι. οἱ δὲ ἐδέοντο πόλεμον τὸν πρὸς λογγιβάρδους ξυνδιενεγκεῖν σφίσιν. οἱ δὲ δισχιλίους ἔπεμψαν.

Ξυνδιενεγκεῖν. Simul tolerare. Simul-gerere. In-gerendo-iuuare. In-certamine-adiuuare. Vt, Illi verò *eos* rogabant, vt ſe in bello contra Longobardos gerendo iuuarent. Illi verò, duo-millia *militum ipſis* miſerunt.

F Ξυνδιήνεγκαν. συνέκαμον. συνέπραξαντο.

Ξυνδιήνεγκαν. *Simul tolerarunt.* Simul-laborarunt. Simul confecerunt Vt,

Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
Ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε, καὶ μάχας.

Multas enim iam moleſtias
Simul-tolerarunt nobiſcum, irruptionéſque, pugnáſque.

Ἀντὶ τοῦ ὑπερήνεγκαν. οὕτως ἀριστοφάνης.

ξυνδιήνεγκαν, pro ὑπήνεγκαν. i. ſuſtinuerunt. Sic Ariſtophanes *hoc verbum accepit in Equit. pag.*223.*v.*11. & 12.

Ξὺν δίκῃ.Cum Iuſticia.Cum Iure.Pro,Iurè.Meritò Decenter.Conuenienter. Vt,ξὺν δίκῃ.&c. Dixit Regem hæc meritò poſtulare.ξὺν δίκῃ Secundùm decorum.Decorè. Decenter. Vt,His ſingulis munera decenter diſtributa-fuerunt. *Vel,Honores his ſingulis,vt decebat,tributi fuerunt.*

Ξὺν δίκῃ. ἀντὶ τοῦ πρεπόντως, εὐλόγως. ξὺν δίκῃ ταῦτα ἀξιοῦν ἔφη τὸν βασιλέα. ξὺν δίκῃ. κατὰ τὸ πρέπον. τὰ γέρα τούτοις ξὺν δίκῃ νενέμηντο ἑκάστοις. A

Ξυναίρεται.Connectitur.Coniungitur. Et ξυναιρόμενον.Quod-ſimul-ſuſcipitur. Vt, Si conceſſerimus illas de te allatas literas vnà cum tua Repub. ſuſcipi, *vel,recipi.*

Ξυναίρεται.συνάπτεται. καὶ ξυναιρούμενον.συναντιλαμβανόμενον. εἰ ξυγχωρήσαιμεν τὸ περὶ σοῦ κομισθὲν γράμμα ξυναιρούμενον τῇ κατὰ σὲ πολιτείᾳ.

Ξυνέβημεν.Conuenimus.Pro,Inter-nos-conuenit. Concordes-fuimus. Conſenſimus. Ariſtoph.Nub. *pag.62.v.15 pag.63.v.1.*

Ξυνέβημεν. ὁμονοήσαμεν. συμφωνήσαμεν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. B

Poſtea tempore,tandem verò
Communiter conſenſimus, inter nos conuenit,& de communi ſententia filio nomen impoſuimus.

Εἶτα τῷ χρόνῳ
Κοινῇ ξυνέβημεν.

Ξυνέηκε.Commiſit.*Hom.Iliad.A.pag.17.v. 8.* ξυνέηκε *μάχεσθαι.commiſit,vt pugnarent.*

Ξυνέηκε.ξυνέβαλε.

Ξυνενεχθῆναι. Conduxiſſe.i.Profuiſſe.Feliciter-ſucceſſiſſe.Rem auctam-fuiſſe,creuiſſe.

Ξυνενεχθῆναι.εὐτυχηθῆναι αὐξηθῆναι.

Ξυνενημένων. Coaceruatorum.Congeſtorum.Thucydides.Cadaueribus ſimul inter ſe congeſtis, odores non tolerabiles erant.*Vel,Cadauerum ſimul inter ſe congeſtorum fætor intolerabilis erat.*

Ξυνενημένων.σεσωρευμένων.θουκυδίδης.τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυνενημένων, ὀσμαὶ ἦσαν οὐκ ἀνεκταί. C

Ξυννένοφεν. Cœlum eſt nubiloſum, nubibus obductum,tectum nubibus.nubilum.Ariſtophanes. Anagyro.Et cœlum-eſt nubilum, & *Iupiter* hyberna tonitrua-edit valde bene.*i.magno cum ſtrepitu.L.* χειμέρια.Idem in Inſulis. Quàm in terram procumbens deorſum.*i.capite demiſſo*, & nubilo-vultu incedit! Id eſt,triſtis,& mœrens.

Ξυννένοφεν,ἐπινεφῆ, καὶ συννεφῆ, καὶ συννέφελά ἐστιν. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ, καὶ ξυννένοφε, καὶ χειμέρεια βροντᾷ μάλ' εὖ. καὶ ἐν νήσοις. ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω, καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει. ἀντὶ τοῦ,σκυθρωπάζουσα.

Ξυνεπιλαβεῖν.Adiuuare.Auxiliari.Vt,*Decebat* illam vrbem Romanis eſſe fidelem,quòd & Lucullum in bello contra Mithridatem gerendo iuuiſſet.

Ξυνεπιλαβεῖν. ξυναγωνίσασθαι. πρέπειν ῥωμαίοις εἶναι τὴν πόλιν, ὡς λουκούλλῳ τε ξυνεπιλαβεῖν τοῦ πρὸς μιθριδάτην πολέμου. D

Ξυνείρξετε.Coercebitis.Concludetis.ἀποκλείσετε.pro, συγκλείσετε. *Sic apud Ariſtoph.in Veſpis.pag.312.v.9. dicitur* ἀποκλείειν τὰς θύρας.*Concludere,claudere fores.*Sophocles *in Aiace.pag.35.v.594.*Non concludetis quàm celerrimè?

Ξυνείρξετε, ἀποκλείσετε σοφοκλῆς. οὐ ξυνείρξετ' ὡς τάχος;

Ξύνες.Intellige.Audi.

Ξύνες.σύνες.ἄκουσον.

Ξυνέσεως.Intelligentiæ.Prudentiæ.Vt,Ille verò mitis erat,& ſingulari prudentia præditus,Pro,Præclarè,atque plurimum in prudentia profecerat, & virtutem ſibi vendicare norat.*i.Prudentiſſimus, & virtutis ſtudioſiſſimus erat.*

Ξυνέσεως.συνέσεως. φρονήσεως. ὁ δὲ, πρᾷος ἦν, καὶ ξυνέσεως εὖ ἥκων. ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος.

Ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς. Ita cum genitiuo ponunt *Attici.*Vt,ἕως &c,i.Donec ei caput contritum-eſt.

Ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς.οὕτως ἐπὶ γενικῆς τάττουσιν.ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς. E

Ξυνευνέτης ὁ.maſc.g. Concubans. Cum-aliquo-cubans. Vel,Cum-vxore-cubans.i.Coniux. Maritus. At fœmineo-genere per ι *dicitur* ξυνευνέτις. *Concuba. Quæ cum aliquo cubat.Coniux. Vxor.*

Ξυνευνέτης ἀρσενικῶς.θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι.

Ξυνεῖα.

Ξυνήγαγε.*Coegit.Collegit.Contraxit.* Concinnauit. Ariſtoph. Acharn.*pag.264.v.17.* Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε; Quanto verò podicem tempore contraxit? De Cleonymo *dictum,pro, Quanto temporis ſpacio copias collegit? Sed pro* Κλεωνύμου,*fortaſſe* Κλέωνος *reponendum,de quo pag.260.v.6.*

Ξυνήγαγε.συνήρμοσεν. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. πόσου χρόνου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε. περὶ κλεωνύμου.

Ξυνήια.Publicæ pecuniæ.

Ξυνήια.κοινὰ χρήματα.

Ξυνῆκα.Intellexi.Senſi.Animaduerti. Percepi.Cognoui.

Ξυνῆκα.ἐνόησα. F

Ξυνήδετο.Simul-gaudebat.Simul-delectabatur.Collætabatur.Congratulabatur.

Ξυνήδετο.συνευφραίνετο.

Ξυνῄσθετο. Senſit. Animaduertit. Obſeruauit. Cognouit.

Ξυνῄσθετο.ἐνόησε.

Ξυνίασι.Coeunt.Conueniunt.Congregantur.

Ξυνίασι.συνέρχονται.

Ξυνίης.

A Ξυνίεις. ὑπονοεῖς. ἀριςοφάνης πλύτῳ εἶτ᾽ ὐ ξυνίεις τ̓ ἐπίνοιαν τῦ θεῦ.

Ξυνίεις. Sentis. Percipis. Intelligis. Ariſtoph. Pluto pag. 4. ver. 12. Deinde non intelligis ipſam mentem Dei?

Ξύνιον. ἤκουον.

Ξυνίων. Audiam. vel audiebant.

Ξυνθήματα. ὑπομνήματα. σοφοκλῆς. οἱ τὰ θησέως περιθου τε κεῖται πιςὰ ξυνθήματα, ἃ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ἅδου καταβάσεως. καὶ αὖθις. ὥςπερ ἀπὸ ξυνθήματος, αὐτοκράτορα τοῦτον ἐπευφήμησεν ὁ ςρατός. οὐκ ἀφ᾽ ἑνὸς ξυνθήματος, ἀλλὰ διεσπασμένως, καὶ οὐκ εἰς ἓν ξυμβαίνουσαν τ̓ βολήν.

Ξυνθήματα. Pacta. Monumenta. Sophocles *in Oedipo Colonæo.pag.*322. & 323. Vbi Theſei, Pirithoique ſunt-ſita fidelia ſemper pacta. Idem eſt, ac ſi dixiſſet, Monumenta fidei, quam inter ſe dederunt, *& acceperunt, quum pacta fecerunt* de deſcenſu ad Inferos. Et rurſus *alius quidam dicit*, Quaſi de communi pacto, *communibus omnium ſuffragiis* hunc exercitus lætis-acclamationibus-ſalutauit Imperatorem. *Vel, Tanquam ex compoſito eum ſal. Imp. ex.* Non *intelligit*

B *autem totum exercitum hoc feciſſe* vno ſigno dato, *ita vt ſimul omnes idem pronunciarent*: ſed diſperſè, & non in vnum coeunte voce. *i. diſſipato, & non conſentiente, communi&loque clamore.*

N O T AE.

Οἱ τὰ Θησέως.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 322. & 323.

—ὁ τὰ Θησέως,
Περίθου τε κεῖται πίστ᾽ ἀεὶ ξυνθήματα.

Schol. ξυνθήματα, ἤγουν ὑπομνήματα τῆς πίστεως, ἣς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ἅδου καταβάσεως.

C Ξυνοδόχος. ξενοδόχος.

Ξυνοδόχος. Hoſpites-excipiens. Hoſpes. Caupo.

Ξυνόν. κοινόν.

Ξυνόν. *Atticè, & poeticè, pro communi* κοινόν. Commune.

Ξυνοπαδός. ὁ ἐπόμενος, καὶ ἀκολουθῶν.

Ξυνοπαδός. Qui-ſequitur-aliquem. Aſſecla. Comes.

Ξυνουσίᾳ. τῷ ἔργῳ, τῇ πείρᾳ. ταῦτ᾽ ἐστιν ὦ ξέν᾽ οὐ λόγοις τιμώμενα. ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέω. σοφοκλῆς.

Ξυνουσίᾳ. Congreſſu. Re-ipſâ. Ipſâ-experientia. Sophocles *in Oedipo Colonæo.pag.*273.*v.*4.*&* 5. Talia tibi hęc ſunt, ô hoſpes, non verbis Honorata, *probataque*: ſed re ipſa magis.

N O TÆ.

Ταῦτ᾽ ἐστιν.] Apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag. 273. v. 4. & 5. ſcribitur,

Τοιαῦτά σοι ταῦτ᾽ ἐστὶν ὦ ξέν᾽, οὐ λόγοις
Τιμώμεν᾽, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

D Ξυνωμοσία. ἡ ὁρκωμοσία.

Ξυνωμοσία. Coniuratio.

Ξυνωμότης. συστασιαστής. ξυνωμότης ὤν, καὶ φρονῶν τυραννικά.

Ξυνωμότης. Coniuratus. Homo-factioſus. Seditioſus. *Vt in quodam ſenario.* Coniuratus exiſtens, & ſentiens tyrannica, *Pro, factioſus, ſeditioſus, & ingenio tyrannico præditus.*

Ξυνωμοτῶν. ξυνωμοσίαν πεποιημένων. τῶν τὰ πίστεις δι᾽ ὅρκων δόντων ἑαυτοῖς, καὶ συνθήκας κατά τινων πεποιηκότων ἐπὶ καταλύσει τινῶν. E ἀριςοφάνης. βοηθεῖθ᾽ ὡς ὑπ᾽ ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

Ξυνωμοτῶν. Coniuratorum. Illorum, qui coniurationem fecerunt. Hoc eſt, qui iureiurando interpoſito fidem inter ſe mutuò dederunt, & acceperunt, & eorum, qui contra aliquos pacta fecerunt ad aliquorũ euerſionem, *ad aliquos euertendos.* Ariſtoph. *in Equitibus.pag.*203.*v.*4 Παραβοηθεῖθ᾽, ὡς *&c.* Opem-feratis, quia à viris verberor coniuratis. *Conſule Schol. annot. 4. vnde Suid.*

Ξυνωρίς. τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα. ἀλλ᾽ ἐκ δύο ἵππων συνεςώς. ὃ νῦν δίφρον καλοῦσι.

Ξυνωρίς. Bigæ. Non integer currus: at ex duobus equis *coniunctis* conſtans. Quem nunc *à duobus ferendis* δίφρον vocant. Q. d. Biferum. i. Binos-ferentem.

Ξυνωρίς. συζυγία. ἢ ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον.

Ξυνωρίς. Coniugatio. Coniunctio. Vel Currus ex duobus equis coniunctis *conſtans. Biga. Mallem,* συνεζευγμένων, *vt ſit genitiuus pluralis, qui iungatur cum* ἵππων.

Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ, καὶ ὀδύρεται. ἀντὶ τοῦ, F θεοῦ βουλομένου, καὶ τὰ κακὰ μεθίςαται εἰς τέρψιν.

Ξὺν τῷ θεῷ. &c. *Sophocles in Aiace. pag.* 23. *v.* 19. Cũ Deo quilibet & ridet, & luget. Pro, Deo volente, vel ipſa mala mutantur in voluptatem.

Ξυπεταιονεύς. δῆμος τῆς κεκροπίδος ξυπεταιών. ἀφ᾽ ἧς ὁ δημότης ξυπεταιών.

Ξυπεταιονεύς. Xypetæonenſis. Xypetæa, oppidum Cecropidis Tribus à qua popularis Xypetæon, *vnde Xypetæonenſis. vt ſit hæc formationis ſeries,* Ξυπεταία, Ξυπεταιών, Ξυπεταιονεύς. *vel ipſum oppidum vocabitur* Ξυπεταιών, *vnde popularis* Ξυπεταιονεύς.

Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ, ὥστε μὴ χαίρειν τινά. αἰτὶ

Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά. *Sophocles in Aiace. pag.* 47. *v.* 6. Radit enim ad cutem *vſque, vel, ad viuũ,*

hoc,ita, vt non gaudeat aliquis. Pro, *Malum hoc* ad profunditatem vſque penetrat, adeò vt non lętetur aliquis. Hoc verò τινὰ, ſuperfluum *eſt. Imò non videtur redundare. Nam hic eſt ſenſus, ita vt nullus de nobis, qui ſumus Aiacis amici, lætitiam ex tam triſti nuncio ſit percepturus.*

τ̃ μέχρι βάθους δίκνεῖται, ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινὰ, παρῆκεν. A

Ξυρήκης. Qui-ad-nouaculam-peruenit. *i. Pubeſcens, & aptus ad radendum. Abundans-coma.* Qui-nouaculam-poſcit. Qui-tonſuram-flagitat. Vel ad radendum-aptus. *Apud Euripidem in Troadibus. pag. 67. v. 141. κουρᾷ ξυρήκει legitur, à recto ξυρήκης, ὀξυτόνως. Cæſarie raſa.*

Ξυρήκης. ὁ κουριῶν. ἢ ξυρήσιμος.

Ξυρησμός. Raſura. Ipſe radendi actus. *Idem, ac ξύρησις. Vide ξυράω. ξυρῶ in Lexicis.*

Ξυρησμός.

Ξυρίδες. Xyrides. Campacia. Xygabdia. Vel aliud aliquod diuerſum calceamentum. *Voces Græcorum recentiorum videntur, quæ calceamenti genus aliquod ſignificant.*

Ξυρίδες. καμπάκια. ξυγάβδια. ἢ ἄλλό τι ὑπόδημα διάφορον. B

Ξυρὸς εἰς ἀκόνην. Nouacula in cotem. Prouerbium in eos, qui votorum compotes ſiunt. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 28. ad. 20. dicit hoc prouerbium in eos dici, qui caſu incidunt in res, quas minimè volebant. Vide rationes. Hoc autem prouerbium eſt* ſimile illi, Aſinus in paleas. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 358. v 31. Schol. annot. 15. Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 493 ad. 58.*

Ξυρὸς εἰς ἀκόνην, παροιμία πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχάνοντας. ὁμοία τῇ ὄνος εἰς ἄχυρα.

Ξυρός. Nouacula. Inſtrumentum, *quo pili raduntur, & aliquid reſecatur.*

Ξυρός. τὸ ἐργαλεῖον.

Ξυροῦ ἀκμῆς. Significat aciem nouaculæ, & acutiſſimam, atque tenuiſſimam inſtrumentorum ferreorũ partem, ad ſecandum aptiſſimam. *Sic enim locus videtur accipiendus.*

Ξυροῦ ἀκμῆς, τ̃ ὀξυτάτου καὶ λεπτότητα τῶν σιδηρίων. C

Ξύσσιτος. Conuictor. Qui cum aliquo cibum ſumit, & alitur. Qui-cum-aliquo-vivit. *Ariſtoph. Pluto. pag. 32. v. 9. Schol. annot. 6.*

Ξύσσιτος. σύντροφος. συνδιαιτητής.

Ξυσταθεύσω Amore tecum aſſabo, *torrebo. Dictum hoc eſt* per tranſlationem à carnibus *ductam, quæ dicuntur aſſari, & torreri. Ariſtoph. in Acharn. pag. 302. v. 2. τὰς σηπίας ςαθεύει. ſepias aſſa. Idem in Eccleſiaz. pag.* 488. v. 16. *σηπίαις ἐςαθευμέναις. ſepiis aſſatis.*

Ξυσταθεύσω. σὺν σοὶ ὀπτήσω τῷ ἔρωτι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῶν.

Ξυστάρχης. *Sic enim lego. τοῦ ξυστοῦ, τουτέστι, τ̃ γυμνασίου ἀρχῆς. Vide paulo poſt, ξυστόν.* Xyſti, id eſt gymnaſij pręfectus es. Gymnaſio præes. Es Gymnaſiarcha.

Ξυστάρχης. τ̃ γυμνασίου ἄρχεις. D

Ξυστίδα. Tenuem veſtem. Pallium. Amiculum. Et ξυστίδα. Craſſum veſtimentum.

Ξυστίδα. λεπτὸν ὕφασμα. περιβόλαιον. καὶ ξυστίδα, τὸ παχὺ ἱμάτιον.

Ξυστίς. Tunica, ſiue veſtis muliebris, talaris. *i. ad talos vſque pendens. Alij verò* dicunt eſſe *tragicum indumentum inſtructum, & ornatum*, & quod habet egregias fibulas, quibus conſtringitur. Alij verò *ſic vocari tradunt veſtimentum* ſubtile, *quaſi dicas, raſum, quod deductum* à verbo ἐξύσθαι. i. raſum-eſſe, *quod à ξύω, rado, polio, attenuo.* Propriè verò *ſic appellatur* Tragœdorum indumentum.

Ξυστίς. χιτὼν ποδήρης γυναικεῖος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευασμένον, καὶ ἔχον ἐπιπόρπημα. οἱ δὲ, τὸ λεπτὸν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγῳδῶν ἔνδυμα.

Ξυστίς. Crocotum pallium ita vocatur, quod aurigę nunc etiam in pompa geſtant. Hoc autem & tragici Reges vtuntur. *Ariſtoph. Nubibus. pag. 63. ver. 4. Schol. annot. 3. vnde Suid.*

Ξυστὶς λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον. ὃ οἱ ἡνίοχοι μέχρι τ̃ νῦν φοροῦσι πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ βασιλεῖς. E

Ξύστιδα. Attici proparoxytonè ſcribunt. Ariſtoph. Nub. *pag. 61. v. 4.* Vt Megacles xyſtidem. *i. trabeam* habens. Eſt enim equeſtrę indumentũ, vt hic *acceptu* Ariſtophanes. Alij verò iaculum *ita* vocarunt.

Ξύστιδα. προπαροξυτόνως οἱ ἀττικοί. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὥσπερ μεγακλῆς ξυστίδ' ἔχων. ἔστι γὰρ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς ἐνταῦθα ἀριστοφάνης. οἱ δὲ τὸ ἀκόντιον εἶπον.

Ξυστόν. Paruum-haſtile. Haſtula. Iaculum. Et integra haſta. Et locus, in quo exercentur athletæ. Gymnaſium. Arrhianus. Signa exercitus delecti *ſunt* aquilæ, imagines regiæ, coronæ, omnia aurea in haſtis argento-inductis expanſa.

Ξυστόν. δορύλλιον. ἀκόντιον. καὶ τὸ τέλειον δόρυ. καὶ ὁ τόπος, ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. ἀῤῥιανός. τὰ σημεῖα τ̃ ἐπιλέκτης στρατιᾶς ἀετοί. εἰκόνες βασίλειοι. στέμματα πάντα χρυσᾶ ἀναπεπταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἠργυρωμένων. F

Ξυστός. Raſus. Politus.

Ξυστός. ὁ ἐξεσμένος.

PRIN-

A

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α. ΚΑΙ ΤΟΥ Β.

B Ὄα. ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές. ὀπώρα ἡ ὄα.

Ὀαρίζω. τὸ γυναιξὶ λαλῶ. ὄαρος γὰρ, ἡ ὁμιλία.

Ὀαρισμοί. διαλογισμοί.

Ὀαριστὺς, γυναικώδης ὅμιλος.

C Ὀβελίας ἄρτος.

Ὀβελός. καὶ ὀβελίσκος, ἡ σούβλα. Ξενοφῶν. ἐπάταξεν ἔνδον βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐγγυτάτου. καὶ παροιμία, τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν ταχείεργα ἀντὶ τῶν κρειττόνων αἱρουμένων.

D Ὀβολός. ὁ τόκος. εἶδος νομίσματος. ὁ βολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις, ἕξ ἐστι χαλκοῖ. ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ἑπτά. τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου τὸ νῦν, τέσσαρα. καὶ νομίσματος, η. καὶ ς. ἡ δὲ μνᾶ, ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου, τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιον ἐστί.

Ὀβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ συναρπάσας ἱκανῶς, καὶ κουφίσας. καὶ μετεωρίσας, εἰς ἑαυτὸν τῇ διανοίᾳ ἔπεισα ῥέπειν. ὀβολοὶ δὲ εἰσὶν, ἃς καλοῦμεν

E φόλλεις. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἑκὸς στατῆρος χρυσοῦ, προσίεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων δέκα, καὶ διακοσίους ὀβολοὺς, αὐτὸς ἐπὶ τῷ χρώμενος κέρδη οἰκεῖα, π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς. Καὶ αὖθις, Ἀριστοφάνης. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ ὀβολώ. διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος δύο ὀβολοὺς βάλλουσι. λέγεται καὶ τριώβολον. τῶν στρατηγῶν βλακείας χάριν προσθέντων. Ζήτει περὶ ὀβολοῦ ἐν

F τῷ ἀοσαρία.

PRINCIPIVM LITERAE O.

O. CVM A. ET B.

Ὄα.Sorbum. Arboreorum fructuum genus pomis paruis ſimile. Ἡ ὄα, fructus eſt, *qui vocatur Latinè ſorbum. Sed* τὸ οἶον. *vſitatius. &* τὰ οὖα. *Sorba. Dicitur igitur* ἡ ὄα. τῆς ὄας. *&* τὸ ὄον, τοῦ ὄου. *&* τὸ οὖον τοῦ οὔου *pro eodem. Et* ἡ ὄη. ὄης. ἡ *Sorbus arbor.*

Ὀαρίζω.Cum mulieribus loquor. ὄαρος enim, ipſum colloquium.

Ὀαρισμοί.Colloquia.

Ὀαριστύ.Muliebre colloquium.*Cum vxore, vel aliaquauis muliere colloquium.*

Ὀβελίας ἄρτος.Panis veru-aſſatus. *vel, panis obolaris. i. vnius oboli precio emptus. Vide Euſtath. in* Ὀβελίας ἄρτος.

Ὀβελός.Obelus, & obeliſcus, ſubula, *quæ veru mucronem, & acumen refert. Item veru, quod & verutum, telum ferreum, oblongum, & teres. Virgil Æn. lib. 7. pag. 296. v. 27. Et tereti pugnant mucrone, verúque Sabello. Vide* Βουπόρος *in Ionico Lexico.* Xenophon. Intus quidam magno veru *hominis* proximi femur penitus percutiens-traiecit. Et prouerbium, Calidam veru partem *arripuit. Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 528. ad. 87. Calidam veruli partem.* In eos, qui deteriora pro melioribus eligunt.

Ὀβολός.Obolus. Vſura. Fœnus. Numiſmatis genus. Obolus autem apud Athenienſes valet ſex æra. Æs verò, ſeptem minuta, *vel ſeptem teruncios.* Talentum verò argenti valet nunc quatuor, & numiſma octo, & ſex. *N. L. locus corruptus.* Mina verò, eſt ſexageſima talenti *pars,* auri ſeſcuplum eſt.

Ὀβολοῦ κοριάννοις &c. Ariſtoph. *in Equitib. pag. 228. v. 2. & 3.* Quare Senatum totum Oboli coriandris aſſumens veni. *i. Empto coriandri obolo, eóque Senatoribus diſtributo, toto Senatu in meam ſententiam pertracto diſceßi.* Pro, Cùm multos corripuiſſem, & leuaſſem, & ſublimes ſuſtuliſſem, perſuaſi *ipſis,* vt in me beneuolentiâ vergerent, *erga me beneuolentiâ ſuâ propenſi-eſſent, mihi fauerent, & eſſent beneuoli.* Oboli autem ſunt, quos *nos recentiores Græci* vocamus Pholles. Iuſtinianus verò, cùm pecuniæ-permutatores *i. menſarij, vel nummularij* pro vno auri ſtatere, iis, cum quibus contrahebant, ducentos, & decem obolos dare conſueuiſſent, ipſe quæſtus priuati ſtudioſus, ſolos 180. obolos pro ſtatere dari iuſſit. Et rurſus, Ariſtoph. *in Ranis. pag. 136. v. 4. & 5.* Heu Quàm valde poſſunt, *quantam potentiam habent* vbique duo oboli! Propter id quod dicitur, quòd *priſcorum ſeculorum homines, pro paludis infernæ traiectu, & naulo, vt idem Ariſtoph. in Ranis. pag. 136. v. 2. teſtatur, Charonti portitori perſoluendos* duos obolos in mortuorum os iniicerent. Dicitur & τριώβολον, triobolum. i. tres-oboli. Quia belli-duces ob *militum* ignauiam, *vt eorum animos ad militiam alacrius obeundam incitarent, ad priſtinum ſtipendium hoc etiam triobolum* addiderunt. De obolo quære in voce Ἀ...α. *Vel, quod ſimplicius, vt apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 136. v. 2. & 3. Schol. annot. 2. Olim Iudiciale ſtipendium, erant duo oboli. Poſtea verò auctum eſt, & triobolum. i. trium obolorum ſtipendium Iudicibus datum. Quòd Prætores aſſentationis cauſa* ſtipendium *hoc auxiſſent. &c.*

A

NOTAE.

Ὀβολῷ κοσμάνεις.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 228. v. 2. & 3.

—ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

Conſule Schol, vnde Suidas.

Ἐγὼ δὲ κορίανν' ἐωνημένος ὑποδραμὼν
ἅπαντα.—

ὀβολοστατῶ. Pro δανείζει. Fœneratur. Vſuras exigit, & colligit. Lyſias. Neque ſi multo minorem vſuram reputaſſet aliquis, *& in rationes retuliſſet vſuram minorem*, quàm iſti fœneratores ab aliis exigunt. Vocabant autem ὀβολοστάτας ipſos *nummularios, &* fœneratores. vt Hyperides, & Comœdia. *Ariſtoph. in Nubibus. pag. 116. v. 1.*

Ὀβολοστατεῖ. ἀντὶ τοῦ δανείζει. λυσίας. οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό σοι, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται. ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς. ὡς ὑπερίδης, B καὶ ἡ κωμῳδία.

NOTAE.

Οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ.] Scribendum, vt apud Harpocrationem. οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον. &c.

ὀβολοστάτης. Oraculum Pythiæ. Quod volo, da. Nec des verò, quod non volo, *quod nolo.*

ὀβωμός. Ara, ad templum *refertur. N. L.*

Ὀβολοστάτης. χρησμὸς πυθίας. ὃ βούλομαι δός. μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω.

Ὀβωμός, πρὸς τὸ ἱερόν.

O. CVM Γ. ET Δ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ. ΚΑΙ ΤΟΥ Δ. C

Ὀγδόη. Futura conſtitutio. *N. L.* Da partem ſeptenis, atque etiam octonis.

ὀγδώκοντα. *Communiter, & Ionicè per craſin τοῦ ο & η in ω, formatum ὀγδώκοντα.* Octoginta. Vt, Sed inter hos Cleton annos 80. impleuit.

ὀγδοηκοστός. Octogeſimus. ὀγδοηκονταέτης. Octogenarius. Annos-octoginta-natus.

Ὄγκινοι. Vncini. In hoc autem hiatu erant vncini, alij quidem, ſupra, alij verò, infra.

ὄγκιον. Vas, in quo ſagittarum ſpicula *reponuntur. ὄγκοι enim, vnci, ſagittarum ſpicula. Hom. Odyſſ. φ. pag. 620. f. 3. φέρεν ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος. Portabant arcam, vbi ferrum. &c.*

ὄγκος. Onus. Sophocles *in Electra. pag. 131. v. 2.* Paruum aduenis onus in parua vrna. De Oreſtis reliquiis. Et in Trachiniis. *pag. 360. v. 5.*

Decus enim, & ornamentum, vel faſtum *fruſtrà nominis quid oportet alere*

Maternum? Et δύσογκον. Quod-facilè-geſtari poteſt *propter ipſius oneris lenitatem.*

ὄγκος. Acies. Agmen. Piſides.

In tres enim acies exercitu diuiſo,

Attraxit tuos milites, Imperatoris boni *opinionem ambiens*, captans, affectans.

Mauricius autè Imperator in ſe contemperauit hæc duo, quæ inter-ſe contraria ſunt, ſummã animi magnitudinem, & clementiam. Et rurſus. Craterus Macedo &'conſpicua corporis proceritate præditus *erat*, & à Maieſtate regia non procul *aberat.*

ὄγκινοι. Vncini. Vnci. Spicula. *L. αἱ ἀκίδες. à ſingul. ἀκὶς. ἡ. Acies. Spiculum.*

ὀγκύλλεσθαι. Extollere-ceruicem, & erigere criſtas, & faſtum aſſumere. Superbire. In fabula de Pace, *pag. 450. v. 2.* Subtende igitur omnis, & deduc, *vel reduc Pacem in patriam, ſubiectis* funibus *eam trahens ex antro.* Deinde verò, cùm illi non traherent *funes, ad Pacem ex antro extrahendam, quibus hoc fuerat ſignificatum*, Ariſtophanes dicit *v. 9.* Quàm intumeſci-

Ὀγδόη. ἡ μέλλουσα κατάστασις. δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτώ.

Ὀγδοήκοντα. καὶ ὀγδώκοντα. ἀλλ' ἐπὶ τούτοις κλήτων, ὀγδώκοντ' ἐξεπλήρωσ' ἔτη.

Ὀγδοηκοστός. ὀγδοηκονταέτης.

Ὄγκινοι. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν. ἄνω. οἱ δὲ, κάτω.

Ὄγκιον. ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σίδηρα. D

Ὄγκος. τὸ βάρος. σοφοκλῆς. σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει. περὶ τῶν ὀρέστου λειψάνων. καὶ ἐν τραχινίαις.

Ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν

Μητρῷον; καὶ δύσογκον, τὸ δυσβάστακτον.

Ὄγκος πισίδης. E

Εἰς τρεῖς γὰρ ὄγκους τὸν στρατὸν διαιρέσας,

Ἐφεῖλκε τοὺς σοὺς, τὸ δοκεῖν περιτρέχων.

Μαυρίκιος δὲ ὁ βασιλεὺς συνεκέρασεν ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις. ὄγκον φρονήματος, καὶ πρᾳότητος. καὶ αὖθις. κρατερὸς ὁ μακεδὼν, μέγιστός τε ὀφθῆναι, καὶ οὐ πόρρω ὄγκου βασιλικοῦ.

Ὄγκινοι. αἱ ἀγκίδες.

F

Ὀγκύλλεσθαι. ὑψαυχενεῖν. καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι. σεμνύνεσθαι. ἐν τῷ περὶ εἰρήνης δράματι, φησὶν ἀριστοφάνης. ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖς κάλοις. εἶτα μὴ ἑλκόντων φησί. καὶ ὀγκύλλεσθε. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. οἷ' ὀγκύλλε-

A ϑαι. ἀντὶ τοῦ οἷα ἐσπερίσαϑαι μετὰ τῶν χιλιών, προσποιούμενοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ. ἢ τὸν ὄγκον περιβάλλεσϑαι, καὶ ἀλαζονεύεσϑαι, καὶ ὑπερηφανεύεσϑαι. ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἷλκον. ἢ ὡς ἐκσπονδοι.

tis, *quàm ſuperbitis.* Pro, quàm innitimini quidem ſuni, ſimulantes *vos Pacem* trahere, nec tamen trahitis. Vel, faſtum aſſumitis, & arroganter, & ſuperbè vos geritis. Non trahebant autem Pacem, vel vt amantes-bellorum, vel vt homines-fœderum-expertes, *quòd in fœderibus non eſſent comprehenſi.*

NOTÆ.

Φασὶ. καὶ.] Non eſt opus inani verborum eorundem repetitione. Quare ſic iſta lego. φασὶν λαοσπαίης., οὐ ὀγκύλλεσϑε. &c.

B Ὀγκυλλώμενος. ὑπερήφανος.

Ὄγμος. ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν ϑεριστῶν. καὶ ὄγμη σταχύων. καὶ Σοφοκλῆς. φορβῆς χρείᾳ σῖτον ὀγμεύει τὸν δὲ πέλας σοῦ. καὶ ἐπόγμιος Δημήτηρ. ἔφορος τοῦ ϑέρους. ἐν ἐπιγράμματι. τὰν ὄϊν ὦ Δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον μόσχον.

ὀγκυλλώμενος. Intumeſcens. Turgeſcens. Inflatus. Superbus.

Ὄγμος Meſſorum *ſegetes ſecantium* ordine progreſſio. Et ὄγμοι σταχύων. Ordines ſpicarum, *vel frugum demeſſarum.* Et ὀγμεύω. *Meſſorum inſtar ordine procedo. Vel, ordine meto.* Sophocles *in Philoctete pag. 383. M.* Pabuli neceſſitate *compulſus, victúſque parandi cauſâ* Vium ordine-it iſtam prope *nos alicubi. L.* πέλας που. Et ἐπόγμιος Δημήτηρ. Ceres Inſpectrix meſſis. Et in Epigrammate. Hanc ouem, ó Ceres meſſis-inſpectrix, & hanc nulla-cornua-habentem Vitulam *accipe pro felici frugum proventu tibi immolatā.*

Ὄχναι. ἀχράδες, ἢ ἄπια.

Ὀδὰξ. τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότες.

ὄχναι. Pyri-ſylueſtres. Vel pyra.

ὀδὰξ. Mordicus. Dentibus inſertis mordantes. *In epigram. lib. 7. pag. 331. M. Diog. Laert. in Diog. vita. pag. 227.*

C Διόγενες, ἄγε, λέγε τίς ἔλαβέ σε μόρος

Ἐς ἅδος; ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ.

Ὀδαξησμός. κνησμός. καὶ ὀδόντων τρισμός.

Ὄδαια. τὰ ἐφόδια.

A. Diogenes, age, dic quænam corripuit te mors, & correptum traxit

Ad Orcum? B. Corripuit me canis ſæuus morſus *mordicus.* ἄγριον. ſub. δῆγμα.

ὀδαξησμός. ὀδαξισμός. Dentium, *i. gingiuarum, in quibus ſunt dentes,* pruritus Et dentium ſtridor.

ὄδαια. Viatica. Quæ ad iter faciendum ſunt neceſſaria.

Ὀδαίναϑος. ἀπὸ Συρίας. οὗτος τῷ φιλοσόφῳ Πλουτάρχῳ συνὼν, ἀπορειῶν ἐνεπίμπλα τὰς
D τοῦ διδασκάλου διατριβάς. καὶ οὐκ εἴα τὸν λόγον αὐτὸν τείνειν συμποδιζόμενος. ἀλλὰ πρὸς σύνεσιν τοῦ ἀληϑοῦς, ἐνδεέστερος ἦν ὁ Ὀδαίναϑος. οὐκουν δεῖν ᾤετο δὴ ἐκεῖνος ἠξίου τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσϑαι, οὐδὲ ἀποκρίνεσϑαι ἐκ τοῦ παρατυχόντος ὁπωσοῦν. μάλιστα δὲ χαλεπὸν, καὶ ἐγγύς τι ἀδύνατον εἶναι περὶ ϑεῶν τι λέγειν, ἢ φρονεῖν, αἰσϑέσϑαι ὡς ὄντας.

ὀδαίναϑος. Odænathus Syrus, Plutarchi Philoſophi conſuetudine vtens, dubitationibus implebat magiſtri diſputationes, nec ſinebat orationem perfici, *ſermonem eius* impediens, *& dicentem interpellans.* Nā ad veritatis intelligentiam minùs-aptus erat Odænathus. Non cenſebat autem ille Philoſophum *de quibuslibet rebus ſemper* interrogandum eſſe, nec ab eo de quauis re ex-tempore reſpondendum. In primis verò difficile, & propemodum impoſſibile eſſe *putabat*, nos homines de Diis aliquid dicere, vel ſentire.

NOTÆ.

E Δεῖν ᾤετο.] Hæc duo vocabula nihil prorſus ad rem faciunt. Quare de medio tollenda, quæ legitimam orationis conſtructionem euertunt, & ſenſum impediunt.

Ὁ δ' ἐγώ. αὐτὸς ἐγώ.

Ὁ δ' τις. ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις.

Ὁ δεῖνα καλός. ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως. ὁ δεῖνα καλός. τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα.

ὁ δ' ἐγώ. Ille ego. Ipſe ego.

ὁ δ' τις. *vel,* ὁ δ' τις. *Hic* autem alius. Pro, Alius verò quidam.

ὁ δεῖνα καλός. Ille formoſus *eſt.* Proprium amatorum erat, amaſiorum nomina ſcribere in parietibus, vel foliis arborum, ſic, Ille formoſus *eſt. Hoc autem infinitum pronomen* ὁ δεῖνα, *ſic declinatur in genitiuo, dat. & accuſ.* τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. Quidam,
F cuiuſdam, cuidam, quendam. Vel, Aliquis, alicuius, alicui, aliquem.

NOTAE.

Ὁ δεῖνα καλός.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 267.

Τοῦτον μὲν Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
Καὶ δῆτα φιλαϑήναιος ἦν ὑπερφυῶς.
Ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληϑῶς, ὥστε καὶ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Ἀϑηναῖοι καλοί.

Sed mallem ἔγχεον, vt ad ἐρασὰς referatur. Conſule Schol. annot. 6. vnde Suidas: at ibi plura. A

Ὁδηγία. Q. d. Viæ-ductio. Viæ-ductus. Deductio, qua quis aliquem per aliquam viam ducit, deducit, comitatur, eique viam monſtrat.
Ὁδηγία. ἡ πομπή.

Ὁδηγῶ. Accuſatiuo. Deduco. Viæ-dux-ſum. Viam-commonſtro. *Matth. cap. 15. v. 14* τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ. *Si verò cæcus cæcum ducat. Ioann. Euangel. cap. 16. v. 13.* ὁδηγήσει ὑμᾶς. *Vos deducet. Vobis viæ dux erit. Et Act. Apoſt. cap. 8. v. 31.*
Ὁδηγῶ. αἰτιατικῇ.

Ὁδοποιῶ. Datiuo. Viam-facio. Viam-munio.
Ὁδοποιῶ. δοτικῇ.

Ὅδηθος. Hodethus. Nomen proprium.
Ὅδηθος. ὄνομα κύριον.

Ὁ Δίωνος. Diônis *filius.*
Ὁ Δίωνος. ὁ τοῦ Δίωνος.

Ὀδησσός. Odeſſus Nomen vrbis.
Ὀδησσός. ὄνομα πόλεως. B

Ὀδίος. Odius. Nomen proprium *ducis Halizônum. Hom. Il. B. pag. 99. v. 36. & Iliad. E. pag. 163. v. 14.*
Ὀδίος. ὄνομα κύριον.

Ὁ Διὸς Κόρινθος. Iouis *filius* Corinthus. Prouerbiú in eos, qui olim quidem rem-feliciter-geſſerunt, poſtea verò non præclare *aliunde* diſceſſerunt. *Ariſtop. Ranis. pag. 148. v. 4. Schol. annot. 1. vbi prouerbium in eos dicitur, qui rem eandem ſæpius repetunt, & inculcant importunè. Hiſtoriam vide, quæ prouerbio locum dedit. Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 367. ad. 50.*
Ὁ Διὸς Κόρινθος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων. ὕστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων.

Ὁδίτης. Viator. Qui facit-iter,
Ὁδίτης ὁδοιπόρος.

Ὀδμή. *Ionicè, pro communi* ὀσμή. Exhalatio. Odor.
Ὀδμή. ἀποφορά. ὀσμή.

Ὀδόμαντες. Odomantes. Gens Thracica. Ariſtoph. *in Acharn. pag. 168. v. 6.* Quis Odomontum penem depilauit? Pro, Pilis-nudauit? *ab* ἀποθριάζω, *de quo rectè Suidas in voce* Ἀποτεθρίακεν. *pag. 94.*
Ὀδόμαντες. ἔθνος θρᾳκικόν. ἀριστοφάνης. τίς τῶν ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν; ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν; C

Ὀδός. *Idem ac* οὐδός, *vnde ſublato* υ, *formatum.* Limen. Veſtibulum. Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag. 322. f.* Poſtquàm autem peruenit *ad Inferorum* præceps limen Aeris fundamentis humi radicibus-affixis firmatum. De Inferis loquitur, *& de deſcenſu ad Inferos.*
Ὀδός. οὐδός. σοφοκλῆς, ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταφράκτην οὐδόν, τουτέστι τὴν φλοιάν, χαλκοῖσι γῆθεν ἐρριζωμένον. περὶ τοῦ ᾅδου φησί.

N O T Æ.

Καταρράκτην ὀδόν.] Soph. in Oed. Col. pag. 322.

—καταρράκτην ὀδὸν,
Χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον.

Conſule Scholia, & pag. 272. vbi dicit, D

—ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
Χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός.

Hic ὁδὸς aſpiratur, & viam ſimpliciter ſignificat, vel eſt idem, ac οὐδὸς, vnde metri cauſa ſublato υ formatum ὀδός.

Ὁδός. Demoſth. in *oratione* contra Ariſtocratem. ἢ ἐν ὁδῷ καθελών. Vel in inſidiis interficiens. *i. per inſidias de medio tollens. De eo dicitur, qui per inſidias aliquem interfecit. Hic enim* ἐν ὁδῷ *poſitum* pro, ἐν λόχῳ, καὶ ἐνέδρᾳ. *Quæ tria συνωνύμως idem ſignificãt, inſidias ſcilicet.* Huiuſmodi eſt & illud Homericum *Iliad. A. pag. 25. v. 17.* ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι. Vel *ad ſtruendas hoſtibus* inſidias ire. *pro quo idem eodem lib. p. 29. v. 21. συνωνύμως dicit,* λόχονδ' ἰέναι, *pro,* ἐς λόχον ἐλθεῖν. Si autem *huius vocis* ὀδὸς prior ſyllaba tenui-ſpiritu-notetur, ſignificat gradum, *limen, veſtibulum, vt ſupra.*
Ὁδός. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. ἢ ἐν ὁδῷ καθελών. ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ, καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ὁμηρικόν. ὁδὸν ἐλθέμεναι. εἰ δὲ ψιλωθείη ἡ προτέρα συλλαβὴ, σημαίνει τὸν βαθμόν. E

Ὁδοῦ παρ. Via cùm-adſit, ſemitam quæris, id quod dicitur *vulgò. Eraſ. ad. Chil. 4. Cent. 2. col. 861. ad. 2. vbi metri cauſa rectè legitur* ζητεῖς. Ariſtophan. Anagyro. Portus cùm-adeſſet, ad ſemitam defluxi, *vel, deflexi.*
Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς τὸ λεγόμενον. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ. ὅρμου παρόντος, τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.

Ὀδώδασιν. Oluerunt. Olent. Redolent. Odorem-ſpirant *vel bonum, vel malum.*
Ὀδώδασιν.

Ὄδωδεν. Olet Redolet. Odorem-ſpirat. Vt, Cuius etiam odorato ſepulchrum redolet croco. *vel, Ob quam etiam. &c.* De Naide meretrice verba *ſunt illic. At Epigr. lib. 3. pag. 225. epigr. 196. de Laide hoc dicitur.*
Ὄδωδεν. ὄζει. ἧς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ. περὶ ναΐδος ὁ λόγος τῆς ἑταίρας. F

Ὀδωδώς. Olens. Redolens. Odorem-ſpirans. Et ὀδωδότι. Olenti. Redolenti. Odorem-ſpiranti.
Ὀδωδώς. ὄζων. καὶ ὀδωδότι.

Ὀδωτὴ θάλασσα. *Sic enim ſcribendum videtur.* Peruium mare. Mare, per quod iter fieri poteſt.
Ὀδωτὴ θάλασσα.

Ὀδυνᾷ

A Ὁδοιδόκος. ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος κλώψ, ἤγουν λῃστής. καὶ ὁδοιδοκῶ, τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ.

Ὁδοιδόκος. Hodœdocos (vt ait Feſtus Pompeius.pag. 73.) Viarum obſeſſor, & latro. Maleficus fur in viis, qui vias obſidet, & viatores obſeruat, vt eos ſpoliet. Hoc eſt latro. Et ὁδοιδοκῶ. Vias-obſeruo. Vias-obſideo. τὰς ὁδοὺς δοκῶ, τουτέστι δοκεύω, ἢ ἐπιτηρῶ.

Ὁδοιπορία. καὶ ὁδοιπόριον, τὸ ἐπὶ τῷ συμπληρῶσαι ὁδοιπορίαν.

Ὁδοιπορία. Itineris-confectio. Iter, quod quis facit. Via. Profectio Et ὁδοιπόριον. Conuiuium, quod datur ob iter confectum. Hom. Odyſſ. O. pag. 462. M. Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην. Manè verò vobis epulas-pro-itinere-mecum-confecto apponam.

Ὀδύνη. πόνος.

Ὀδύνη. Dolor. Labor. Aerumna. Aegritudo-laborioſa.

B Ὀδυνηρός.

Ὀδυνηρός. Dolorem-afferens. Grauis. Moleſtus. Acerbus.

Ὀδυνήφατος. ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.

Ὀδυνήφατος. Dolores-interficiens. i. pellens, leniens, mitigans, ſedans dolores.

Ὀδύρω. ὀδύρομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀδυρομαι.

Ὀδύρω. Pro, ὀδύρομαι. ὀδύρομαι verò, pro ὀδυρόμαι. Lugeo, lamentor, doleo, defleo.

Ὀδύρομαι. αἰτιατικῇ. καὶ ὁ Λιβάνιος, νυνὶ δὲ τὴν κόνιν σιγῇ ὀδύρομαι.

Ὀδύρομαι. Accuſatiuo. Lugeo, lamentor. &c. Et Libanius. νυνὶ δὲ. &c. Nunc verò puluerem tacitè lugeo.

Ὀδρύσαι. ὄνομα ἔθνους.

Ὀδρύσαι Odryſæ. Nomen gentis.

Ὀδρυτική, κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ρ.

Ὀδρυτική. Per literæ ρ tranſpoſitionem, pro, ὀδυρτική. Luctus-afferendi-vim habens. Vide ὀδύρτη.

C Ὀδύρση. τουτέστι θρᾳκική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι. τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα, καὶ ὀδυρμόν. Ἀριστοφάνης. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι διʼ ὀστέων ὀδυρτή.

Ὀδύρση. Odyrſe. Hoc eſt Thracica. Vel ab ὀδύρεσθαι deductum, quod ſignificat lugere, lamentari, &c. Hoc eſt, lamentationem, & luctum afferens. Ariſtophanes in Acharnenſibus. pag. 307. v. 33. vbi legitur ὀδύρση. Conſule Schol. annot. 10. vnde Suid. Haſta quædam infixa-eſt mihi per oſſa, Thracica.

NOTAE.

Ὀδυρτή.] Apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 307. v. 33. legitur ὀδύρτη. Schol. annot. 10. Ὀδύρτη. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ σ, [ἀντὶ τοῦ] Ὀδύρση, τουτέστι Θρᾳκική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα, καὶ ὀδυρμόν.

Ὀδύσσεια. καὶ ὀδύσσειος μηχανή, ἐπὶ τῶν πανούργων. ὁ δὲ, καταδὺς εἰς πᾶσαν ὀδύσσειον, καὶ

D πολύπλοκον μηχανήν, τὸν βίον ἤνυε. καὶ αὖθις. ὀδύσσειόν τινα, καὶ θεμιστόκλειον παρεληλυθὼς πανουργίαν. ζήτει ὀδυσσέως περὶ κλοπῆς παλλαδίου, ἐν τῷ διομήδειος ἀνάγκη. ἐν τεμέσῃ ἥρως, ὅταν τις ἀπαιτῇ τι, μᾶλλον προσοφείλων εὑρεθῇ, τότε λέγεται ἐν τεμέσῃ ἥρως.

Ὀδύσσεια. Odyſſea. Et Odyſſea machina. Vel, Vlyſſeum commentum, vt Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 572. ad. 79. De callidis, & aſtutis hominibus dicitur hoc prouerbium. Vt, Cum autem ille in omnem Vlyſſeam, & multiplicem machinam ingreſſus fuiſſet, hac inſtructas, vitam conſumebat. vel, tranſigebat. Et rurſus. Cũ quandam Vlyſſeam, & Themiſtocleam calliditatẽ ſuperaſſet. De Palladij furto ab Vlyſſe commiſſo, quære in vocibus Διομήδειος ἀνάγκη. Temeſæus Heros. Tunc dicitur Temeſæus Heros, quum quis aliquid repetens, ipſe potiùs debere deprehenditur. Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 52. ad. 88. Adest Temeſæus Genius.

E ## ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ. ΚΑΙ ΤΟΥ Θ.

O. CVM Z. ET Θ.

Ὄζαι. τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων.

Ὄζαι. Pelles onagrorum. i. aſinorum-agreſtium.

Ὀζάν. ὅτι δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς παλαιστινούς, συναθροίσας πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ, παραγίνεται ἐπὶ τὴν κιβωτόν, ἣ ἔκειτο εἰς καριαθιαμά. ἣν βαστάσαντες ἐκ τῆς ἀμιναβάδου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ' ἅμαξαν καινήν, ἕλκειν ἀδελφοῖς τε, καὶ παισὶν ἐπέτρεψε μετὰ βοῶν. προῆγε δὲ αὐτῆς ὁ βασιλεύς. καὶ σὺν αὐτῷ, τὸ πλῆθος ὑμνοῦντες τὸν θεόν, καὶ ᾄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σύν τε ὄχλῳ ποικίλων κρουμάτων, καὶ ὀρχήσεων, καὶ ψαλμῶν, κατάγοντες τὴν κιβωτὸν

F εἰς ἱεροσόλυμα. ὡς δὲ ἧκον ἄχρι χίδονος ἅλωνος οὕτω καλουμένου τόπου, τελευτᾷ ὀζὰν κατ' ὀργὴν θεοῦ. τῶν γὰρ βοῶν ἐπινευσάντων τὴν κιβωτόν,

Ὀζάν. Ozan. Dauid, poſt victoriam à Palæſtinis reportatam congregatis omnibus ætatis vigore florentibus, proficiſcitur ad arcam recipiendã, quæ Cariathamæ repoſita-erat. Quam abſportatam ex Aminadabi domo, L. Ἀμιναδάβου, in nouum currum impoſuerunt, & vt à fratribus, & liberis vnã cũ bobus traheretur, permiſit, & ipſis eam commiſit Rex autem eam antecedebat, & cum eo populus, Deum laudantes, & cantantes omne cantionis apud ſe receptæ genus, & cum multitudine variorum ſonorum muſicis inſtrumentis editorum, & ſaltationum, & pſalmorum, arcam Hieroſolyma deducebant. Cùm autem perueniſſent vſque ad Chidonis aream, locum ita vocatum, Ozan ira Dei moritur. Cùm enim boues arcam inclinaſſent, quòd ille

manum extendiſſet,& *arcam inclinatam* retinere voluiſſet,quòd,cùm non eſſet ſacerdos,eam attigiſſet, *Deus* ipſum mori fecit. Rex verò,& populus ob Ozanis mortem grauiter-doluerunt.

ἐκτείναντος τὴν χεῖρα, καὶ κατασχεῖν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὢν ἱερεὺς ἥψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησε. ὁ δὲ βασιλεὺς, καὶ ὁ λαὸς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὀζάν. A

N O T AE.

Τοὺς Παλαιστηνούς.] τοὺς Παλαιστίνους,legendum videtur,vt alibi paſſim.

ὄζειν. Olere. Redolere. Odorem-ſpirare. Ariſtophanes. *Non occurrit vbi,nec verſuum iſtorum metra ſatis aſſequor,vnum tantum agnoſco ſenarium integrum, ſcil.ὀσφραίνομαι.&c.* Iam enim odorem-ſpirare plurimæ,Et maximæ res mihi videntur,& præcipuè Olfacio Hippiæ tyrannidem. *Vide Ariſtoph.in Veſpis. pag.327.v.31.Schol.annot.14.vnde Suidas.* Hic *autem Hippias* fuit tyrannus, qui coegit Athenienſes ferre catonacas.*i.veſtes ſeruiles, breues, quæ pelliceum limbum in vna parte aſſutum habebant, vnde nomen acceperunt. Ariſtoph.Lyſiſtrata.pag.567.v.19.20.21.Hoc autem ideo fecit*,ne manus exerere poſſent.Hunc autem Lacedæmonij lapidibus-obruerunt.Cùm autem quatuor eſſent Piſiſtratidæ,Hippias erat cæterorum maximus-natu,qui tyrannidem inuaſit. *L.τυραννίδι ἐπέθετο.tyrannidem eſt aggreſſus.Vel τυραννίᾳ ἐπέθετο, ſi τυραννία pro τυραννὶς dicatur.*

Ὄζειν. ἀριστοφάνης. ἤδη γὰρ ὄζειν ταὶ δοκεῖ πλειόνων, καὶ μεγίστων πραγμάτων μοι δοκεῖ, καὶ μάλισθ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος. οὗτος τύραννος ἦν. ὃς ἐποίησε τοὺς ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι προενεγκεῖν τὰς χεῖρας, τοῦτον δὲ κατέλυσαν λακεδαιμόνιοι. τεσσάρων ὄντων τῶν πεισιστρατιδῶν, ὁ ἱππίας πρεσβύτερος τῶν ἄλλων ἦν, καὶ τυραννίας ὑπέθετο. B

ὀζίας. Oſias. Amathiæ filius,ingenio bono, & iuſto præditus,& magnanimus, & in rebus proſpiciẽdis ſumma-induſtria,& in multis bellis victor.Cùm autem omnia vſque ad Aegyptios fines ſubegiſſet, tandem Hieroſolymorum curam gerere cœpit,omnéſque murorum partes vetuſtate collapſas inſtaurauit, & præterea-ædificauit turres cubitorum centum,& octo, & caſtella in locis deſertis extruxit, & multos aquæ ductus effodit, & infinitam iumentorum, *pecudúmque* multitudinem habuit. Quoniam autem erat agricola, agricultura etiam ipſi maximæ curæ fuit. Exercitus verò delectos habebat, *militum delectorum* 370. millia.Tribunos-militum, *& ordinũ-præfectos* bis-mille,& omnis generis arma. Cùm autem talem rerum compoſitarum apparatum haberet,eius animus à ſuperbia corruptus-eſt,& inflatus mortali *rerum* copia, immortalem, & per omnem tempus durantem fortitudinem neglexit. Hæc autem erat ipſa pietas erga Deum, & legum obſeruatio.Lapſus enim eſt ob felicem-rerum-ſucceſſum,& in patris peccata delatus-eſt, in quæ etiam illum ipſe bonorum ſplendor, & magnitudo rerum, quibus rectè præeſſe non poterat,impulerunt. Cùm autem dies inſignis inſtaret, quo ſolenne totius populi feſtum celebrabatur,ille, cùm-induiſſet ſacerdotalem veſtem,ingreſſus-eſt in delubrum, Deo in aureo altari ſacrificium-facturus. Sed cùm ſummus-ſacerdos,*& Pontifex* Zacharias, & qui cum eo erant Aaroniæ ſtirpis octoginta ſacerdotes, reclamarent, & ipſum exire iuberent.(Dicebant enim non licere ipſi ſacrificare:ſed hoc ſoli Aaroniæ ſtirpi permiſſum-eſſe,cùmque monerent eum,ne lege violata offenderet Deum)iratus mortem ipſis eſt minatus,niſi quieſcerent.

Ὀζίας. ἀμαθίου υἱός. ἀγαθὸς, καὶ δίκαιος τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων. ἐν προνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονώτατος. καὶ πολλοὺς πολέμους νενικηκώς. C καὶ πάντα μέχρι τῶν αἰγυπτίων ὅρων χειρωσάμενος, τῶν ἱεροσολύμων ἤρξατο ποιεῖσθαι λοιπὸν τὴν ἐπιμέλειαν. καὶ τῶν τειχῶν ὅσα ὑπὸ χρόνου καταβέβλητο, προσῳκοδόμησε. καὶ πύργους πολλοὺς ὀκτὼ πηχῶν, καὶ ἑκατόν, καὶ φρουρὰς ἐνετείχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις. καὶ πολλοὺς ὀχετοὺς ὤρυξεν ὑδάτων. καὶ κτηνῶν ἄπειρόν τι πλῆθος ἐκέκτητο. γεωργὸς δ' ὢν, σφόδρα καὶ τῆς ἐπεμελεῖτο. στρατιὰς δὲ εἶχεν ἐπιλέκτους μυριάδας ἑπτὰ, καὶ τριάκοντα. D ταξιάρχους δισχιλίους. καὶ ὅπλα παντοῖα. γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει, καὶ παρασκευῇ διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου. καὶ χαυνωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ, τῆς ἀθανάτου, καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγώρησεν. αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβεια, καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. ὤλισθε δ' ὑπ' εὐπραξίας, καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα. πρὸς ἃ κἀκεῖνον ἡ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης, καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα καλῶς προστῆναι αὐτῶν, ἤγαγεν. E ἐνστάσης δ' ἡμέρας ἐπισήμου, καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος ἐπιθυμιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ θεῷ. τοῦ δὲ ἀρχιερέως ζαχαρίου, καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ ἀαρὼν γένους καταβοώντων διεξιέναι, καὶ τῶν ὀγδοήκοντα ἱερέων, οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν εἶπον. μόνοις δ' ἐφεῖται τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους ἀαρών. καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν θεὸν, ὀργισθεὶς, ἠπείλησεν αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ ἡσυχίαν ἕξουσιν. F

ὀζίας. Ozias. Rex Iſraelis. Hic fuit pius:ſed rebus-ſecundis elatus-eſt, & eò amentiæ progreſſus-eſt,vt ipſe per ſeſe Deo ſacrificare voluerit, id, quod ſolis ſacerdotibus *facere* licebat. Cùm autem odores in templo incendiſſet,*& ſuffitum feciſſet*, confeſtim leproſus-factus-eſt.Exorta enim eſt lepra in eius facie, in Domini

Ὀζίας. βασιλεὺς ἰσραήλ. οὗτος εὐσεβὴς ἦν. καὶ εὐοδούμενος ἐπήρθη, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθὼν, ἠθέλησε θυσιάσαι τῷ θεῷ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, ὅπερ μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμιάσας ἐν τῷ ναῷ, εὐθὺς ἐλεπρώθη. ἐξανέτειλε γὰρ ἡ λέ-

A ὤφθη ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ, ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ κατέσπασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν.

Ὀζόλης, ἐθνικόν.

Ὄζος κλάδος.

Ὄζουσιν. εὐωδίας πλήρεις εἰσίν. αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίης, καὶ νέκταρος. ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἑορτῆς.

Ὄζω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἥδιόν μου. ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν

B ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου.

Ὄζων. κὰκ τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου. Ἀριστοφάνης. οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν, ὄζων κὰκ τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου. οὗτος ἐπὶ δυσοσμίᾳ διεβάλλετο, διὰ τὴν τράγων δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός.

in Domini domo. i. *templo.* Quare *ſacerdotes* ipſum illinc extraxerunt. *L.* κατέσπασεν.

ὀζόλης. Ozoles. vel Ozola. Gentile.

ὄζος. Ramus.

ὄζουσιν. Olent. Suauis-odoris plenæ ſunt. *Vt in illo ſcena io, vbi L.* αὗται, *& ſub.* ἑορταί. Hæc verò *feſta* redolent ambroſiam, & nectar. De rebus approbatione dignis. Loquitur autem de Bacchanalium feſto.

ὄζω. Oleo. Redoleo. Odorem-ſpiro. Ariſtoph. Pluto. *pag.*48.*v.*17. Odorémque corporis mei ſuauem eſſe dicebat. Pro, & odorem ſuauem ex meo corpore manare dicebat.

ὄζων. Olens. Redolens. Odorem-ſpirans. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag.*295. Nec ille miſerrimus Artemon, Ille velox admodum *in* Muſica, Olens malum axillarum Patris Tragaſæi, *q. d. Hircy, vel Hircini.* Hic propter odoris-inſuauitatem *à Comicis* perſtringebatur, ob hircorum fœtorem *ex illius axillis prodeuntem.* Erat autem Melicus-Poeta.

N O T AE.

Κὰκ τῶν μασχαλῶν π. Τ.] Hæc videntur ſuperflua. Quamobrem expungenda. Sic autem apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 295.

C
Οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
Ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
Πατρὸς Τραγασαίου.

Ὄζωνος. ὄνομα κύριον.

Ὀζωτά. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησὶν, ὀζωτὰ, καὶ σιλφωτά. ἅπερ ὡς αὐτός φησι καταπυγοσύνη ταῦτά ἐστι πρὸς κρέας μέγα.

Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. τουτέστιν ἐξ Ἀ-

D θηνῶν. μέγα γὰρ ἐφρόνουν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. εἰρηκότος οὖν, ποδαπὸν τὸ γένος, εἶπεν. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

Ὅθι. ὅπου.

Ὀθόναις λεπτοῖς ὑφάσμασι. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνὸν κἂν μὴ λινοῦν ᾖ. τὴν γε γὰρ σχοῖνον, δι' ἧς ἡ ὀθόνη ἐπὶ τὴν τοῦ ἱστοῦ ἀνάγεται κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον. τὸ ἄρμενον λέγει.

E Ὀθόνη. πᾶν τὸ λεπτὸν ὕφασμα. σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ, καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον, ἢ σοφίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι.

Ὄθω. τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι.

Ὄθων. ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας. γένους ἀσήμου, καὶ ἀφανοῦς ὢν, καὶ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις, καὶ τῷ Νέρωνι κατὰ τὸ τῆς ἐκδιαιτήσεως ὁμοιότροπον οἰκειότατος. ἔν γε μὴν τῇ βασιλείᾳ, τὴν συνήθη τοῦ βίου μεταλλάττειν τρόπον οὐχ ἱκανὸς

F γέγονε, πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν εὐθὺς ἐκραγέντων.

Ὀθνεία. ξένη. καὶ ὀθνεῖος. ἀλλογενής. ξένος. ἀλλότριος.

Ὀθνεῖος. οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένος, ὥς τινες ἀπέδοσαν, ἀλλοεθνής. ἀλλ' ὁ ἀπὸ τ

ὄζωνος. Ozonis. Nomen proprium *à recto* ὄζων. *Ozon.*

ὀζωτά. Ariſtophanes de Euripide dicit, Ozota, & ſtilphota, quæ *vocabula*, vt ipſe dicit, ſunt catapygoſyne in magna carne. *N. L.*

ὅθεν αἱ τρ. Vnde triremes pulchræ *veniunt. Ariſtoph. in Auibus pag.*372.*v.*16. Id eſt, Athenis. Athenienſes enim ob *res nauticas, &* nauales-pugnas magnificè de ſe ſentiebant, *& elatos habebant ſpiritus.* Cùm igitur *Epops* dixiſſet, Ποδαπὸ τὸ γένος; Cuiates e-*ſtis* genere? *Euelpis ei* reſpondit, Vnde triremes pulchræ *proficiſcuntur.*

ὅθι. Vbi.

ὀθόναις. Velis. Tenuibus telis-textis. Subtilibus telis. Et omne *telæ genus* tenue, quamuis non ſit lineum, ὀθόνη *vocatur.* Vt, Nam & ipſum funem, quo velum in mali antennam attollitur, falce inciderunt. Velum dicit.

ὀθόνη. Omne tenue textum. Omnis tenuis tela. Velum *nauticum.* Vt, Athenienſes *ſunt homines* Deriſores, & inſolentes, *ac aliorum contemptores*, & velo *nautico, rebúſque nauticis* plus tribuunt, quàm ſapientiæ.

ὄθω. Curo. Rei alicuius curam gero.

ὄθων. Otho. Poſt Galbam imperauit. Homo generis ignobilis, & obſcuri, & quidam, qui vitam ſuperiorem non illuſtrem vixerat, Neroni verò propter ſimile vitæ genus familiariſſimus. In ipſo tamen imperiò conſuetam vitæ rationem conſeruare non potuit, quòd grauia bella confeſtim in ipſum erupiſſent.

ὀθνεία. Peregrina. Et ὀθνεῖος. Alienigena. Peregrinus. Alienus.

ὀθνεῖος. *Iſta vocatur* non ille, qui ex alieno *ſolo* venit, vt quidam reddiderunt, *& vocem iſtam interpretati ſunt,* ἀλλοεθνής. i. ex-alia-gente-profectus, *vel, oriū-*

dus. Sed ille, qui eſt ex eadem vrbe, *& gente, q.d.* ὁ ἰδιώτης *.i. gentibus*, & alioqui neceſſarius aliquo-modo, non tamen genere propinquus, *& ad nos pertinens, & nobiſcum coniunctus.* *Vt*, Bellum ciuile gerebant gentili, *vel, externo longe* deterius. Et nam mentiri, viro ſapienti *vitium eſt* quoddam gentile, & inciuile. *Mendacium enim eſt quoddam vitium à viri ſapientis moribus alienum, & vehementer abhorrens.* Et, Primus effecit, vt Romani gentilium, *ac externorum bellorum* periculum facerent, *vel, effecit, vt externa bella tentarent.* Et, Bellum longum, & gentile, *vel, externum* gerunt.

πόλεως τῆς αὐτῆς ὤν. καὶ ἄλλως ἐπιτήδειός πως, οὐ μὴν τοι κατὰ γένος προσήκων, ἐπὶ πόλεμον ἐμφύλιον πολεμοῦσι χείρονα τοῦ ὀθνείου. ὀθνεῖον γάρ τι, καὶ ἔκφυλον ψεύδεσθαι ἀνδρὶ σοφῷ. πρῶτος ὀθνείων κατέστησεν εἰς πεῖραν πολέμων ῥωμαίους. πόλεμον μακρὸν, καὶ ὀθνεῖον ἐκφέρουσιν. A

ὀθρωνός. Othronus. *Videtur vel viri, vel loci nomen proprium.*

Ὀθρωνός. B

ὀθρυάδης. Othryades. Vnus de trecentis *ciuibus Spartanis* delectis, qui pugnarunt ad Thyręam. Qui vulneratus inter mortuos latens, cùm Alcenor, & Chromius, qui ex Argiuis ſuperſtites fuerant, diſceſſiſſent, ipſe ſpoliatis Argiuorũ cadaueribus, cùm trophæum humano ſanguine *ſcriptum* erexiſſet, confeſtim obiit, & *propter hoc præclarum facinus* cauſa fuit, vt Lacedæmonij de Thyræa rurſus contenderent, *eam ſibi vendicantes*, & prælio vincerent *Argiuos.*

Ὀθρυάδης. τῶν τριακοσίων τῶν λογάδων εἷς τῶν ἐπὶ θυραίᾳ μαχεσαμένων. ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραυματίας λαθὼν, ἀναχωρησάντων ἀλκήνορος, καὶ χρομίου, οἳ τῶν ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς ἀργείων νεκροὺς, καὶ τρόπαιον ἀναστήσας αἱθρωπείῳ αἵματι, ἐτελεύτησεν εὐθύς. καὶ αἴτιος ἐγένετο λακεδαιμονίοις, τοῦ πάλιν ἀμφισβητῆσαι περὶ θυραίας, καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

ὀθρυονεύς. Othryoneus. Nomen proprium. Et τὸν ὀθρυονῆα. Othryoneum. *Eſt accuſatiuus Ionicus, pro comm.* ὀθρυονέα, *à recto* ὀθρυονεύς.

Ὀθρυονεύς. ὄνομα κύριον. τὸν ὀθρυονῆα. C

O. CVM I. IN DIPHTHONGO.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι. ΕΝ ΔΙΦΘΟΓΓΩΙ.

OΙ. Oë. oi. Hei. Lugentium, & indignantium eſt aduerbium, *vel, acclamatio.* Quinetiam illi, qui metuunt, ita loquuntur, *&* οἲ *dicunt.*

ΟΙ. ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα. καὶ δυσχεραινόντων. καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν.

NOTAE.

Καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν.] Ariſtoph. in Pace. pag. 470. χο. -οἶ. D

Τρ. Οἴ; χο. ναὶ μὰ Δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔσ' ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμά γ'. χο. ἐπιτηδές γ' ἵν' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ. Δεδιότες
Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' ἰωνικῶς, οἴ.

οἶαι. Diphtheræ. Pelliceæ-veſtes. Veſtes ex ouillis pellibus confectæ. Veſtes-ouillæ.

Οἶαι. διφθέραι. μηλωταί.

οἴεσι. Ouibus. *Dat. plur. poet. à recto ſing.* οἶς, *ouis.*

Οἴεσι. προβάτοις.

οἰζύω. Sum ærumnoſus. In-ærumna-verſor.

Οἰζύω. ταλαιπωρῶ.

ὀϊζυρήν. AErumnoſam. Miſeram. In epigrammate.

Ὀϊζυρήν. ταλαίπωρον. χαλεπήν. ἐν ἐπιγράμματι. E

Inuenit filiis. i. parauit

Εὕρετο παισὶν

Felicitatem, vel, opulentiam, *ærumnoſa propulſata paupertate.*

Ὄλβον ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

ὀϊζύς. Labor. Aerumna. Miſeria. Calamitas.

Ὀϊζύς. πόνος. ταλαιπωρία.

ὀϊλεύς. Oileus. Nomen proprium.

Ὀϊλεύς. ὄνομα κύριον.

ὄϊν. Ouem. In epigrammate. Hanc ouem, ô Ceres meſſis-inſpectrix, háncque non-cornigeram, *vel, nulla-cornua-habentem* Vitulam *accipe pro felici frugum prouentu oblatam.*

Ὄϊν. πρόβατον. τὰν ὄϊν ὦ δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον μόσχον. ἐν ἐπιγράμματι.

οἰγγάρδαι. Oengardæ. Nomen gentis.

Οἰγγάρδαι. ὄνομα ἔθνους. F

οἴρωνος. Oeronis. *à recto* οἴρων. *Oeron. Vel viri, vel loci nomen videtur.*

Οἴρωνος.

ὄϊς. Ouis. Ita *per duas ſyllabas dicunt* Iones. Attici verò *per vnicam ſyllabam ſcribunt* οἶς. Et ὄϊν, ouem, Iones. Attici verò, οἶν. *Ariſtoph. in Pace. pag. 470. v. 8. Schol. annot. 7.* Et prouerbium. Ouis gladium. De iis,

Ὄϊς. πρόβατον. οὕτως ἴωνες. ἀττικοὶ δὲ οἶς. καὶ ὄϊν ἴωνες. ἀττικοὶ δὲ οἶν. καὶ παροιμία. ὄϊς τὴν

qui ſibi

A μάχαιραν. ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων.

qui ſibi ipſis malè conſulunt. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 43. ad. 57. Capra gladium. ſub. reperit.*

Οἴω. ὑπολαμβάνω. καὶ οἰηθεὶς ὑπολαβών.

οἴω. Puto. Arbitror. Exiſtimo. Et οἰηθείς. Arbitratus Exiſtimans. Ratus. Suſpicatus. Putans. *Hom. Iliad. 1. pag. 350 f.*

Οἴξ. αἴξ, ἢ πρόβατον.

οἴξ. Idem ac αἴξ. i. Capra. Vel ouis.

Οἰςεύσας. σαγιττεύσας.

οἰςεύσας. σαγιττεύσας. Iaculatus. Qui ſagittas emiſit, vel iaculatus eſt. *Alterum vocabulum eſt Latinum, deductum à ſagitta.*

Οἰςός. βέλος. σαγίττα.

οἰςός. Telum. Sagitta. *L.* σαγίττα. *Nam eſt Latinũ.*

Οἶ. τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὦ δύστηνος

B οἷ πεπλώκαμεν; ἀριστοφάνης. ἔφυγον δ' οἷ ἐδύνατο ἕκαστος. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἷ σοφία, καὶ δαίμων ἄγει. ἀλλ' οὐκ ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.

oἷ. Vbi. vel Quò. Loci aduerbium, pro ὅπου. Vt, O infelix, quónam nauigauimus? Ariſtoph. Et, *L.* ἔφυγον *&c.* Fugerunt autem quò quiſque potuit. Et rurſus. Mihi verò eundum, quò me ſapientia, & Deus ducit. *Et in quodam ſenario.* Verùm ſcias quò me ignominiæ ducas. *Vide in quam ignominiam me perducas.*

Οἷ. ἀντὶ τοῦ ὅπου. ζηλῶ τῆς εὐτυχίας τὸν πρεσβύτην, οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων, καὶ βιοτῆς. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ὁρῶν οἷ κακοῦ εἴη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γεννήτορος καταφεύγει.

oἷ. Pro ὅπου. Vbi. Quò. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 363. v. 13. 14. 15.* Beatum-prædico felicitatis cauſâ Hunc ſenem, *cùm videam* quò mutatione-facta-tranſietit. *In quàm molle, delicatũ, & ſuaue vitæ genus trãſiit ex* Siccis moribus, & vita *dura. Vide ſupra* ζηλῶ. *pag. 298.* Et rurſus. Ille verò videns vbi malorum eſſet, *& in quanto periculo verſaretur*, ad genitoris ſepulchrum confugit.

C

NOTAE.

Ζηλῶ.] Ariſtoph. in Veſpis. pag. 363. v. 13. 14. 15.
Ζηλῶ τῆς εὐτυχίας
Τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη
Ξηρῶν τρόπων, καὶ βιοτῆς.

Οἷ. περισπωμένως. ἑαυτῷ. ὀξυτόνως δὲ, τὸ οὗτοι. ζήτει ἐν τῷ συμπόσιον. οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς παιδί τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντες. καὶ οὗ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ αὐτοῦ βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων λιτέας πλὴν οὗ. ἀππιανός. ἐπεὶ δὲ οἱ τὸ κακὸν τέχνης κρεῖττον, καὶ μέν τοι καὶ ἐπικουρίας τῆς ἐκ

D θεῶν τῶν συμμάχων δυνατώτερον.

oἷ. Cum-circunflexo *ponitur interdum pro reciproco pronomine* ἑαυτῷ. *Sibi. Vide Euſtath.* cum acuto verò, *ſignificat* οὗτοι. Hi. Iſti, *& ſcribitur* οἱ. Quære in voce Συμπόσιον. Vt, οἱ μὲν &c. Hi enim ſtatim, cùm in quendam puerum de illis, qui domi erant, incidiſſent. *L.* εἰς παῖδα. Et οὗ, pro αὐτοῦ Ipſius. Vt, Ille enim rurſus viribus ſuo patre præſtantior. Et λιτέας πλὴν οὗ. *N. L.* Appianus. Quoniam autem illi, *L.* οἱ, *pro* οὗτοι, malum arte grauius, quinetiam mortalium ſociorum auxilio potentius *indicabant. &c.*

Οἷ. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ δασύνεται μόνον. τὴν κεφαλὴν πομπηΐου κομισθεῖσαν οἷ.

oἷ pro αὐτῷ. i. Ipſi aſpero-ſpiritu-notatur tantùm, *oἱ, eſtque enclitica particula, quæ in periodi fine recipit acutum. Vt,* Pompei caput allatum ipſi.

Οἷα μακρὸν τὸ ἄλφα. οἷα κατέσχε τὸν τρισάθλιον δόμον. καὶ οἷαν θηλυκῶς ἀντὶ τοῦ δυνατήν. ἀριστοφάνης. τὴν μὲν ἑτέραν γνάθον στόμωσον

E οἷαν δικιδίοις. τὴν δ' ἑτέραν οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. τουτέστι τὰ ἄδικα.

oἷα. Qualis. g. f. longum *a habet, vt patet ex hoc ſenario*, Qualis *calamitas* oppreſſit illam ter-miſeram domum? Et οἷαν fœm. gen. pro δυνατήν. i. potentem, peritam, aptam ad res aliquas. Ariſtoph. *in Nubibus pag. 113. v. 34. 35. 36. & pag. 114. v. 1. Conſule Schol. vnde Suid.* Doce, & puni, & memento vt Bene mihi acuas ipſum. in altera quidem *parte. i. alteram quidem ipſius maxillam acuens* Aptam liticulis. *i. vt ſit ad liticulas apta, eorúmque perita.* alteram verò ipſius maxillam Acue, *reddens ipſam* aptam ad maiores res. Hoc eſt, ad res iniuſtas.

NOTAE.

Τὴν μὲν ἑτέραν. Ariſtoph. in Nub. pag. 113. & 114.
Στρ. Δίδασκε, καὶ κόλαζε, χὠ μέμνησ' ὅπως
Εὖ μοι στομώσεις αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάτερα,
Οἷαν δικιδίοις. τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
Στόμωσον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

F

Οἴαγρος.

oἴαγρος. Oeagrus. *Orphei pater. Apollon. Argonaut. lib. 1. pag. 2. v. 23. 24. 25.*

Οἴακες. πηδάλια. αὐχένες.

oἴακες. Gubernacula *nauis*. Ceruices. *Vide Heſych.*

Οἰακίζει. κυβερνᾷ.

oἰακίζει. Gubernat. Nauis-gubernaculum-regit.

Οἰάκιος. ὁ πλοῖος.

oἰάκιος. Nauis. *fortaſſe*, οἴακος. *vt ſit pars, pro toto*, συνεκδοχικῶς.

οἰακιστής. Nauis-gubernator. Qui-nauis-clauum-regit. — Οἰακιστής. κυβερνήτης. A

οἰακληεῖς. *N.L. fortaſſe Nauium gubernatores, qui gubernacula tanquam claues quaſdam tractant, quibus nauium curſum dirigunt. q.d.* οἰακοκλειδεῖς, *vnde* οἰακοκλειδης, *hinc* οἰακοκληιδης, *à quo deductum dices ſublato* δ, *& facta literarum tranſpoſitione*, οἰακοκληεῖς, *& per ſyncopen* οἰακληεῖς. — Οἰακληεῖς.

οἰακοστρόφος. Gubernaculum-vertens. Gubernator. Et οἰακοστροφῶ. Gubernaculum-verto. Guberno. — Οἰακοστρόφος. κυβερνήτης. καὶ οἰακοστροφῶ, κυβερνῶ.

οἴαξ. οἴακος. Gubernaculum. Gubernaculi. — Οἴαξ. οἴακος.

οἴαξις Oeaxis. Regio. *Creta regiuncula.* — Οἴαξις. χώρα.

οἴαγρες. Mulieres. — Οἴαγρες. γυναῖκες.

οἰασουῶ. *N.L. fortaſſe* οἰατειῶ, *pro* οἰάτειον. *Ouillum. Vide ſequens* οἰάτειον — Οἰασουῶ. B

οἰάτειον κρέας. Ouilla caro. — Οἰάτειον κρέας. τὸ προβάτειον.

οἰβάδης. ου. ὁ. Oebades. æ. Nomen proprium. — Οἰβάδης. οἰβάδου, ὄνομα κύριον.

οἰβώνειον. Oebonium. Nomen loci. — Οἰβώνειον ὄνομα τόπου.

οἰγνύει. Aperit. — Οἰγνύει. ἀνοίγει.

οἶδα. Noui. Cognoui. Scio. Vidi. Accuſatiuo. — Οἶδα. αἰτιατικῇ.

οἴακες. Oeaces *Occades*, Sunt illi, qui vocantur φήλικες. i. Groſſi. ficus agreſtes, & immaturæ. Sic etiam vocantur omnes arborei-fructus nondum maturi. — Οἴακες. οἱ λεγόμενοι φήλικες. καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρυα.

N O T AE.

Οἴακες.] Lege Οἰνάδες. Iul. Pollux lib. 6. cap. 11. col. 326. τὰ δ' οὔπω πέπειρα τῶν σύκων, οἰνάδες καλοῦνται παρὰ Λάκωσι, καὶ φήλικες παρ' Ἀθηναίοις. Ita ſcribendum apud Suidam. Vide Ariſtoph. in Pace. pag. 478. v. 16. Schol. annot. 10. dictus φήληξ παρὰ τὸ φηλοῦν, τὸ ἀπατᾶν, i. decipere, quòd maturitatis ſpeciem habeat, & oculos intuentium fallat, cùm nondum ad iuſtam maturitatem peruenerit. C

οἰδαλέον. *Turgidum. Tumidum. Inflatum.* Humidũ. — Οἰδαλέον τὸ ὑγρόν.

οἰδανεῖ. Auget. *Inflabit. Tumere-faciet. Turgidum-reddet. Si futurum eſſe dicas ab* οἰδαίνω. *fut.* οἰδανῶ. εῖς. εῖ. — Οἰδανεῖ. αὔξει.

4 οἶδα. Noui Simonem, & Simon me. In eos, qui propter improbitatem ſe mutuò norunt. *Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 491. ad. 49.* — Οἶδα σίμωνα, καὶ σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

οἰδαίνειν. Facere tumeſcere. Tumidum-facere. Tumefacere. — Οἰδαίνειν. οἰδεῖν ποιεῖν. D

οἰδαίνων. Accuſatiuo. Tumefaciens. Inflammans. Refrigerans. Frigefaciens. — Οἰδαίνων αἰτιατικῇ. φλεγμαίνων. ψύχων.

οἴδε. Nos. Iſti. — Οἴδε ἡμεῖς.

οἰδεῖ. Tumet. Turget. Inflatur, vel inflatus eſt. — Οἰδεῖ φλεγμαίνει. πεφύσηται.

οἴδημα. Tumor. Inflatio. Abſceſſus. Vt per tranſlationem à corporibus ductam. Et de elatione, ac inflatione *animi, de faſtu, & ſuperbia* dicitur. Vt, Illâ in animi tumorem elatâ, & de Epiſcopis compellatâ. Et, Accidit autem, vt ipſius pes in tumorem efferretur, & ſphacelo-tentaretur. *Vide* σφακελίζειν *in vulgatis Lexicis.* — Οἴδημα. ὄγκωμα. φλεγμονή. ἀπόστημα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων. καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως, καὶ φυσιώσεως λέγεται. τῆς, εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος, καὶ περὶ τῶν ἐπισκόπων προσφωνησαμένης. συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς οἴδημα ἀρθῆναι, καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι. E

οἰδήματα. Elationes. Tumores. Vel inflationes. Vt, verbis cordatis Imperator militaris audaciæ tumores conſopiuit, *atque compreſſit.* — Οἰδήματα. ἐπάρματα. ἢ φυσήματα. λόγοις ἐχέφροσι κατεμάλαξεν ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατιωτικοῦ θράσους οἰδήματα.

οἰδήματα. Tumores. Inflationes. Tumor. Inflatio. Faſtus. Superbia. — Οἰδήματα.

οἴδησις. Tumor. Inflatio. — Οἴδησις. φλεγμονή. φύσημα.

οἰδίπους. Oedipus. Laius Thebarum Rex, vxorem habuit Iocaſtam, ex qua natus eſt ipſi filius Oedipus. Hoc nato, pater oraculum accepit, fore vt *ipſius* filius cum ſua matre miſceretur, *& congrederetur.* Quare iuſſit ipſum in montem abiici, & pedes eius ligno circundari, *traiici.* Quem agricola, *ruſticus quidam* nomine Melœbus inuentum educauit, & Oedipodem nominauit, quòd pedes haberet tumentes ob lignum quod κοδωπες. i. cuſpus, vocabatur, *quo traiectus, vinctúſque fuerat. Vide Sophoclis Oedipum Ty-* — Οἰδίπους. λάιος ὁ θηβῶν βασιλεύς. ἔσχε γυναῖκα ἰοκάστην, ἐξ ἧς γέγονεν αὐτῷ παῖς οἰδίπους. τούτου γεννηθέντος, χρησμὸν ἔλαβεν ὁ πατὴρ ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγήσεται ὁ παῖς. καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς ὄρος ῥιφθῆναι, καὶ ξύλῳ περιειληθῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὃν εὑρηκὼς γεωργὸς ὀνόματι μέλοιβος, ἀνεθρέψατο. καὶ οἰδίποδα ὠνόμασε διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου τοῦ καλουμένου κοὐασου. γεγονὼς δὲ ἀνδρεῖος, F

γαμικῶ.

A ἐλῄστευε, καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἡ λεγομένη σφὶγξ ἀνεφάνη, γυνὴ δυσειδὴς, καὶ θηριώδης τὴν φύσιν. ἀποβαλοῦσα γὰρ τὸν ἄνδρα, καὶ συναγαγοῦσα χεῖρα, καὶ τόπον καταλαβοῦσα δύσβατον, τοὺς παριόντας ἐφόνευε. ὁ οὖν οἰδίπους δεινόν τι βουλευσάμενος, δίδωσιν ἑαυτὸν μετ' αὐτῆς λῃστεύειν. καὶ ἐπιτηρήσας καιρὸν, ὃν ἠβούλετο. λόγχῃ ἀναιρεῖ αὐτὴν, καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. οἱ δὲ θηβαῖοι θαυμάσαντες, ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γοῦν λάϊος ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν, τούτοις
B ἐπάγει πόλεμον. καὶ λίθῳ βληθεὶς τὴν κεφαλὴν, ἐλελύτα. ἡ δὲ ἰοκάστη φοβηθεῖσα τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν, ἄγει τὸν οἰδίποδα, καὶ χειροτονεῖ βασιλέα. καὶ γίνεται τούτου γυνὴ, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστίν. ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτῆς υἱὰς δύο, ἐτεοκλέα, καὶ πολυνείκην. ὕστερον δὲ μαθοῦσα ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστιν, εἶπεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὁ δὲ ἀκούσας, ἔλαβεν ἥλους, καὶ πήξας τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐτελεύτα, ἐάσας τὴν βασιλείαν τοῖς δυσὶν υἱέσιν, οἳ ἐβασίλευον κατ' ἐνιαυτόν. καὶ εἰς ἔχθραν ἐλθόντες, ἐ-
C πολέμησαν ἀλλήλοις. καὶ ἐδιώχθη ὑπὸ ἐτεοκλέους πολυνείκης. καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ ἄργος, ἔγημε τοῦ βασιλέως ἀδράστου τὴν θυγατέρα. καὶ στρατεύσας ἦλθεν ἐπὶ τὰς θήβας. καὶ μονομαχήσας ἐτεοκλεῖ, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ σύμμαχοι ἀνεστράφησαν οἴκοι.

rannum. pagina 182. 31. & pagina 193. & 194. Vide ſupra. Μελίζων apud Suidam. Vir autem fortis factus, latrocinium-exercebat, quo tēpore apparuit & illa, quę Sphinx vocabatur, mulier deformis, & ingenio ferino prædita. Cùm enim maritum amiſiſſet, manúmque contraxiſſet, & locum tranſitu-difficilem, *& inacceſſum* occupaſſet, prætereuntes occidebat. Oedipus igitur callido quodam inito-conſilio, ſe cū ea coniungit, quaſi vnâ cum ea latrocinium-exercere-ſtatuiſſet. Et obſeruato tempore, quod optabat, *& captabat*, ipſam, ipſiúſque ſocios haſta traiicit. Thebani verò *præclarum hoc facinus* admirati, Regē ipſum proclamant. Laius verò aduerſus ipſos vehementer-indignatus, bellum ipſis infert, & ſaxo caput ictus, occumbit. Iocaſta verò metuens ne regno excideret, *ac primatu eius*, reducit Oedipodem, & Regem creat, eíque nubit, ignorans ſe matrem eius eſſe. Suſcepit autem ex ea duos filios, Eteoclem, & Polynicem. Poſtea verò, cùm cognouiſſet illum eſſe ſuū filium, rem filio indicat. Ille verò, cùm *hoc* audiuiſſet, clauos corripuit, & oculis infixit, ac ita mortem-obiit, regno duobus filiis relicto, qui alternis annis regnabāt. Cùm autem in odium *mutuum* veniſſent, bellum inter-ſe geſſerunt. Et Polynices ab Eteocle fuit-expulſus. Ille verò profectus Argos, Regis Adraſti filiam duxit vxorem. Et cum exercitu venit aduerſus Thebas, & ſingulari-prælio-certans cum Eteocle, ipſum interficit, & ab ipſo viciſſim & ipſe interficitur. Socij verò domum redierunt.

Οἶδμα. κῦμα. ἢ πέλαγος. καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης.

οἶδμα. *Tumor. Vnda.* Fluctus. Vel pelagus, mare. Vt, Sæuum fluctum maris.

Οἶδνα. οἰδήματα τινὰ τῆς γῆς.

οἶδνα. Quidam terræ tumores. Tubera.

Οἰδοῦσαν. κομπώδη οὖσαν. τὴν τέχνην οἰ-
D δοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν. καὶ εὐνάπιος. τοσούτου δὲ οἰδοῦντος, καὶ ὑποφυομένου κακοῦ. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδόκει πέμπειν τὸν στρατὸν, ἔτι τῶν πραγμάτων ἔτι οἰδούντων.

οἰδοῦσαν. Tumentem. Iactationis, & factus plenā. *Ariſtophanes in Ranis. pag. 167. v. 13. Euripidem hæc dicentem introducit*, Tumentem *artem, & inflatam* iactationibus, & verbis grauibus. Et Eunapius. Tanto autem malo intumeſcente, & ſuccreſcente. Et, Illi verò copias *eò* rectâ mittere non placuit, quippe quòd res adhuc tumerent, *i. turbatæ eſſent. Herodotus lib. 5. pag. 131. 40. & 41. vbi locus integer Ionicè ſcriptus legitur.*

Οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν. παῦε, παῦε τοῦ λόγου. κἂν εἴ με τύπτῃς, οὐκ ἀντείποιμί σοί γε.

οἶδα Noui, noui mentem *tuam*. Deſine, deſine loqui. *Ariſtoph. in Ranis. pag. 154. v. 2. Xanthiam ita loquentem introducit, cui Dionyſius, ſiue Bacchus, reſpondet*, Quamuis me verberares, non refragarer tibi.

E NOTÆ.

Κἂν εἴ με.[Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 154. v. 7. legitur, vt apud Suidam eſt legendum. Κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

Οἷ ἑ. οἵ τινες αὐτόν.

οἷ ἑ. Qui ipſum.

Οἴεσθαι. ὑπονοεῖν.

οἴεσθαι. Putare. Opinari. Suſpicari.

Οἰέτεας. ὁμηλικίας. ὁμήρους. ὅτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας.

οἰέτεας. ὁμήλικας. *Sic enim ſcribendum, vt apud Hom. Iliad. B. pag. 98. 9.* Coæuos. Similem-ætatem-habentes. *Euſtath. ex τοῦ ὁμοιέτεας formatum tradit, ſimiles-annis-exiſtentes. Qui parem annorum numerum habent.* Homerus. *Illic Eumeli veloces equas deſcribit.* Simili-
F pilo præditas, coæuas, *& tanquam* ad-perpendiculum in tergo pares.

Οἴῃ. ὑπολαμβάνεις.

οἴῃ. Putas. Arbitraris. Exiſtimas.

Οἰῆθεν. δῆμος πανδιονίδος οἰείν. καὶ τὸ οἰῆθεν, τοπικὸν ἐπίρρημα. φιλόχορος δὲ, τὴν οἴην φησὶ κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, χαρίππου δὲ γυναῖκα.

οἰῆθεν. Ex Oeæa. Pandioniæ Tribus oppidum, *vel, municipium.* Et hoc οἰῆθεν eſt aduerbium loci, *motum è loco ſignificans.* Philochorus verò dicit Oeam fuiſſe Cephali filiam, Charippi vxorem.

Οἰηθείς. ὑπολαβών.

οἰηθείς. Opinatus. Arbitratus. Ratus. Suſpicatus.

οἰήϊον. Nauis-gubernaculum. Clauus nauis.

Οἰήϊον. πηδάλιον. A

οἰηματίας. Elatus. Inflatus. Superbus. *Q.d. Opinionis de ſe plenus. Qui de ſe magnificè ſentit.*

Οἰηματίας. ἐπηρμένος.

οἴησις & οἴημα. *ſumitur vtrunque* eodem-modo. Elatio-animi. Opinio, quam quis de ſe præclaram habet. Suſpicio.

Οἴησις. ἔπαρμα. ὑπόνοια, καὶ οἴημα, ὁμοίως.

οἴκαδε. Domum. *Aduerbium motus ad locum.* οἴκημα Dinarchus *accipit* pro carcere. Aeſchines verò, pro lupanari, *& loco, in quo meretrices ſuam artem exercent.*

Οἴκαδε. εἰς τὰ οἰκεῖα. οἴκημα. αὐτὶ τοῦ, δεσμωτήριον, δίναρχος. αὐτὶ τοῦ πορνεῖον δὲ αἰσχίνης.

οἰκέως. Famuli. *Genitiuus* à recto οἰκεύς, id eſt famulus. Domeſticus-miniſter.

Οἰκέως, ἀπὸ εὐθείας τῆς οἰκεύς. ἤγουν οἰκέτης. B

οἰκέται. Non ſolùm famuli: ſed & omnes domeſtici *vocantur* οἰκέται. Ariſtoph. Nub. *pag.* 58. *v.* 5. Famuli verò, *domeſticique* ſtertunt.

Οἰκέται. οὐ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν. ἀριστοφάνης. νεφέλαις. οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσι.

οἰκετεία. Familia. Vt, In hac vrbe, *virorum* illuſtriſſimorum familias congregatas-eſſe dicebant.

Οἰκετεία. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὰς τῶν γε ἐπιφανεστάτων οἰκετείας ἠθροῖσθαι ἔφασκον.

οἰκεύς. Idem ac οἰκέτης. Domeſticus. Qui eſt ex eadem domo, & familia. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 183. *v.* 23. Domeſticus quidam *famulus*, qui venit elapſus ſolus.

Οἰκεύς. οἰκέτης, τις αὐτοῦ οἴκου. σοφοκλῆς. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.

Οἰκεῖος, & οἰκιακός. Idem. Domeſticus.

Οἰκεῖος. καὶ οἰκιακός.

οἰκείως. Similiter. Pariter. Eodem modo. Polybius. Accidit autem, vt hæc etiam apud Carthaginenſes eodem-modo fierent.

Οἰκείως. ὁμοίως. πολύβιος. οἰκείως δὲ ταῦτα συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ καρχηδονίοις. C

οἰκειοῦμαι. Domeſticum, & familiarem facio. Concilio. Datiuo, & accuſatiuo. Vt, Regis ſimplicitatem *ſibi* conciliat.

Οἰκειοῦμαι. δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. οἰκειοῦται τὴν τοῦ βασιλέως ἁπλότητα.

οἰκεῖλαι *Infinit. aor.* 1. *act. ab* οἰκείλλω *(quod tamen apud nullos reperio)* τὸ οἴκου ἐξείλλω, τουτέστιν ἐκβάλλω. *Domo eiicio. fut.* οἰκελῶ. *aor.* 1. ᾤκειλα. *infinit.* οἰκεῖλαι, *quod & apud Heſych. legitur, &* ἐκβληθῆναι *redditur.* Eiici. *Sed fortaſſe metri cauſa ſcriptum eſt apud aliquem poetam hoc* οἰκεῖλαι, *pro* ὀκεῖλαι, *quod ab* ὀκέλλω, *nauem ad littus, vel ad portum appello, impello, eiicio. Quod veriſimilius.*

Οἰκεῖλαι. ἐκβληθῆναι.

οἰκῆας Famulos. Domeſticos. *Accuſat. plur. Ionicus à recto ſingul.* οἰκεύς.

Οἰκῆας. οἰκέτας. D

οἰκήματα. Lupanaria. Proſtibula. Luſtra. Loca, in quibus habitat meretrices, & vulgato corpore quæſtum faciunt. Vt, Et hortabantur *eos*, vt ſine-impedimento, *& libere* congrederentur cum *mulieribus* illis, quæ in lupanaribus ſtabant, *&* in *proſtibulis proſtabant.*

Οἰκήματα. τὰ χαμαιτυπεῖα. καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἑστώσαις ἀκωλύτως συνιέναι διεκελεύοντο.

οἰκητής. Habitator. Incola. *Vt in his duobus ſenariis,*

Nunquam verò poſtuletur hoc, vt me

Viuente habitatore, talis homo *patriam vrbem conſequatur*, & me in ea habitante, ſimul & ipſe habitet.

Οἰκητής. ὁ οἰκῶν.

Ἐμοῦ δὲ μή ποτ' ἀξιωθήτω τόδε,

Παρ' ἔδον ἄσυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.

οἰκία. Domus. Hoſpitium. Et οἰκίδιον. Domuncula. Domus. Et οἰκίον. Parua-domus. Vt, Domunculam benéque ædificem. Pro, bene fabricem, & exſtruam.

Οἰκία. τὸ ὁσπήτιον. καὶ οἰκίδιον, τὸ οἴκημα. καὶ οἰκίον, τὸ μικρὸν οἴκημα. οἰκίον δ' εὖ τι δόμοιμι. αὐτὶ τοῦ εὖ οἰκοδομημένην. E

N O T AE.

Οἰκίον εὖ τι δέμοιμι.] Sic iſta lego,

Οἰκίον εὖ τι δέμοιμι. ἀντὶ τοῦ οἰκοδομημένην, vt ſit prima perſona ſingul. opt. modi perf. & plusq. perf. paſs. vt πεποιημένην. vel οἰκοδομοῖμι, vt ποιοῖμι.

οἰκίσκῳ. Domuncula. Pro, In aliqua parua domo. Demoſth. in *oratione* pro Cteſiphonte. Attici verò vocabant οἰκίσκον. i. paruam domum, vel domunculam, quod à nobis dicitur ὀρνίθων τροφεῖον. i. Auiarium, locus, in quo aues nutriuntur, vel in quo gallinæ aluntur. *q. d. Gallinarium, vt auiarium.*

Οἰκίσκῳ. αὐτὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων τροφεῖον, οἰκίσκον. F

οἰκογενής. Domi-genitus. Domi-natus. Verna. *Epigrammatum lib.* 3 *pag.* 264. *epigr.* 403. *Sic epithetice vocatur* catus, ſiue felis domi-genitus. *fortaſſe* κάτης, *vel* κάττος, *vt apud Callimachum in Græcis Schol. pag.* 51. *in verſum* 111. *Italicè gatto, gallicè chat, germanicè katz.*

Οἰκογενής. ὁ κάτης ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς.

Domi-

A Οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα,
Ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.

Domi-genita, verna *f. lis*, *mea perdice deuorata*,
Se-victuram noſtris ſperat in ædibus.

pro πέρδικα φαγοῦσα, *legitur* πέρδικ᾽ αἰνολοῦσα. *i. perdice ſublata, vel mer ſa.*

Οἰκογενὴς δοῦλος. κανθάρου τινὸς οἰκογενής, ὃς μαστιγῶσαι ἑαυτὸν κελεύσας, ηὐτομόλησεν ὡς ὑβρισμένος ὑπὸ τῶν δεσποτῶν.

Οἰκογενὴς. Seruus domi-natus. Verna. Vt Canthari cuiuſdam verna, cùm ſe flagris cædi iuſſiſſet, aufugit, tanquam à dominis contumelioſè-tractatus.

Οἰκοδομή. τὸ οἰκοδομεῖν, καὶ ἵππους τρέφειν δοκεῖ δαπανηρὸν εἶναι. ὅπερ καὶ τῇ λακωνικῇ προσεξεύρηται κατάρα. ἔστι δὲ αὕτη, οἰκοδομαί σε λάβοι, καὶ ἀμβολαί. ὅ, τι ἵππος, καὶ ἁ γυνά τοι B μοιχὸν ἔχοι. ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων, καὶ ἐπιζημίων.

Οἰκοδομή. Aedificatio. Aedes-exſtruere, & equos alere, videntur eſſe ſumptuoſa. Quod & Laconica execratione compertum-eſt. Hæc autem eſt huiuſmodi, Aedificiorum-fabricatio te occupet, & procraſtinatio, & equus, *quem alas*, & vxor tua adulterum habeat. Quòd hæc omnia magnos ſumptus requirant, & valde damnoſa, *noxiáque* ſint.

Οἴκοθι. ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ παροιμία. οἴκοθεν ὁ μάρτυς. ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν, ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν.

Οἴκοθι. Domi. Et prouerbium. Teſtis ex ipſis ædibus *adductus*. *Domeſticus teſtis. Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 418. ad. 6.* In eos, qui poſt memdacium prolatum, veritatem fatentur.

Οἰκοδομήματα ἀσσύρια, καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας, χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσιν.

Οἰκοδομήματα. Oportet Magiſtratus munere ſuo fungi longum vale dicentes ędificiis Aſſyriis, & publicis-miniſteriis ſumptuoſis. Vituperandus enim *eſt* Princeps, *&* *Magiſtratus*, qui ſplendidis ædificiis delectatur, *& magnificis fabricis gaude*.

Οἰκοδομία. οἱ ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγι- C νώσκουσιν. οἰκοδομὴ δὲ οὐκ εἴρηται.

Οἰκοδομία. Aedificatio. Attici *nomen* hoc παροξυτόνως legunt. Οἰκοδομὴ verò ὀξυτόνως, *apud Atticos* non dicitur.

Οἰκονομία. ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια, κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται. κατ᾽ οἰκονομίαν. κατ᾽ εὐδοκίαν. κατὰ συγχώρησιν. τὸ οἰκονομικόν τινες, ἀνελεύθερον καταλαμβάνουσιν. καὶ ἐν τῷ ἐγκράτεια.

Οἰκονομία. *Rei-familiaris-adminiſtratio. Diſpenſatio.* Dei prouidentia tribus modis adminiſtratur, per diſpenſationem, per bonam-voluntatem per conceſſionem. Rei familiaris-ſtudioſum, *& eius adminiſtrandæ peritum*, illiberalem quidam per-tranſumptionem-vorant. Vide in voce Ἐγκράτεια.

Οἰκονομῶ. τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ.

Οἰκονομῶ. Rem-familiarem-adminiſtro. *Sophocles in Electra. pagina 89. & 90. Electram introducit ita loquentem,*

D Ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
Ἀπολέλοιπεν ἤδη
Βίοτος ἀνέλπιστος.
Οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀρκῶ.

Sed me quidem multa
Dereliquit iam
Vita deſperata,
Neque vitæ miſerrimæ moleſtias ferre *amplius poſſum,*

Ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι.
Ἇς φίλος οὔ τις ἀνὴρ ὑπερίσταται.

Quæ ſine parentibus contabeſco,
Quam amicus nullus vir curat, protegit, defendit:

Ἀλλ᾽ ἅπερ εἴ τις ἔποικος, ἀναξίως

Sed tanquam quædam inquilina, ac peregrina *indigna*

E Οἰκονομῶ δόμους πατρός.

Guberno, incolo *thalamos paternos.*

Ἠλέκτρα φησὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με φησὶ βίος ἀπολέλοιπε μηδέ ποτ᾽ ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην. ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ ἀγαμέμνονος πέπρακται, ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι, κατ᾽ ἐκεῖνο. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

Electra dicit, Maximam vitę partem in malis vixi, & maior vitæ pars me dereliquit, *atque deſeruit*, me, quæ nullam bonam ſpem vnquam alui. Nam hactenus nihil pro Agamemnonis vltione factum-eſt. *Quare iure conqueror ego*, cuius nullus amicus patrocinium-ſuſcipit: ſed omnes in *meis* calamitatibus ſunt metuentes, *metuunt & trepidant*, ſecundùm illud, A viro malè *rem* gerente, *& calamitoſo ſunt* procul amici.

NOTÆ.

F Προΐσταται.] Apud Sophoclem in Electra. pag. 90. v. 4. & deinceps ita ſcribitur,

—ὑφίσταται.
& —ἀναξία
Οἰκονομῶ θαλάμους πατρός. &c.

Vide apud Suidam Ἀναξία. Et ὑφίσταται. Apud Suidam lege οἰκονομῶ, & ἀναξία. ἀφ᾽, καθάπερ, ὥσπερ.

Οἰκονομῶ. ἀντὶ τοῦ διαπονούμενος τοὺς πα-

Οἰκονομῶ dixit, pro διαπονοῦμαι. Paternas ædes guber-

no,rego, *incolo*. Vt quædam inquilina, & *peregrina* indigna paternas ædes rego,guberno,*incolo*.Et οἰκονομία.Rerum aliquarum *diſpenſatio*, *vel adminiſtratio*, *vel* diſtributio. Poetæ quoque vtuntur œconomia, id eſt perſonarum diſtributione.

οἰκόπεδον. *Domus-ſolum. Domus-area.* Deſerta domus ruina.γήπεδον, terræ-ſolum,terræ-area, vt & οἰκόπεδον, ſolum, quod terra *congeſta*, & ædificiis *extructis* perficitur,*ac abſoluitur.*

οἰκοπορεῖα.Domeſtica vaſa.

οἰκοποιός Domi factus.Domi-paratus. Sophocles *in Philoctete pag.379. M.* Nec intus domi-paratus eſt vllus cibus.

οἶκος.Domus.Familia.οἰκίζω.ædifico.Condo.Fabrico. οἰκισμός. Aedificatio. Fabricatio. οἰκοφύλαξ. Domus-cuſtos.

οἰκόσιτος.Mercenarius,qui ſeſe ipſum alit.*Vel,Qui domi ſuæ viuit propriis ſumptibus.*

οἰκοσκοπικόν.Diuinatio,quę fit per obſeruationem eorum, quæ domi ſpectantur. Quære in voce οἰωνιστικήν.

οἰκότριψ. Domi-nutritus verna.

οἰκοτρίβης. Domi-natus. Verna. Seruus. Agathias. Sequebatur autem vernarum famulorum patronus,& reliquum omne famulitium, & quotquot *erant* execti cubicularij.

οἰκουρός. Rei-familiaris-adminiſtrandæ peritus. Vel,Domus-cuſtos.οὖρος enim eſt cuſtos.

οἰκῶ,Accuſatiuo.Incolo,Habito.

οἰκωφέλεια. Domeſtica, ſiue priuata vtilitas, vel commoditas.

οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν. Cretenſes ſacrificium.Prouerbium. Si quando turbulentum ſacrificium factum-fuerit,Cretenſe *Sacrificium* vocatur. Quòd Agamemnon illuc tempeſtate-delatus,& *inſulæ Cretæ quoddam oppidum nomine* Polyrrhenum,*ab ouium copia ſic appellatum*,ingreſſus, Sacrificium-feciſſet. Interea verò captiui naues cremarunt. Ille verò cùm *hoc* audiuiſſet,victimis relictis,ad littus iuit,& vnica naue reperta,ea conſcenſa ſoluit, incolis imprecatus, *& vt malorum ſuorum autores execratus. Eraſ.ad.Chil.3. Cent.1.col.641.ad.82.Cretenſes ſacrum.*

οἰκτείρω. *per ει: ſed* οἰκτίζω *per ι ſcribitur.* Miſeror. Miſereor.

οἰκτίρμονος. Miſericordis. *Genit. à recto* οἰκτίρμων, *miſericors.*

οἴκτιστον.Maximè-miſerandum.Miſeratione-maxima-dignum.

οἰκτισάμενος.Miſeratus.Miſertus.

οἶκτος. Miſeratio. Miſericordia-Commiſeratio. *Vt in his tribus ſenariis,*

Commiſeratio verò Nymphas cepit, quæ magnam pabuli-copiam-habentis

Aetnæ in *montanis radicibus Eumethi patris*

Incolunt verticoſi humidam domum.

οἰκτρός.*Humilis*, Afflictus. Miſerandus. Miſericordia dignus. Vt,Si quidem,quum Rex hominibus miſerandis,& inhonoratiſſimis hęc crimina-obiicit, *rem attentè* ſpectarit quis, neceſſe *erit* non refragari *rebus* dictis:at *eas* fateri.

οἰκτρῶς.Miſerabiliter. *Sophocles in Electra.pag.87.*

τρέφεις οἴκους. οἷά τις ἔποικος ἀναξίως οἰκονομῶ δόμους πατρός.καὶ οἰκονομία, ὁ διαμερισμός A
τινῶν πραγμάτων. καὶ οἱ ποιηταὶ χρῶνται οἰκονομίᾳ, τουτέστι τῷ τῶν προσώπων διαμερισμῷ.

Οἰκόπεδον. ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. γήπεδον,τὸ χωρίον,ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον,τὸ γῆ, καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον.

Οἰκοπορεῖα.τὰ κατ᾽ οἰκίαν σκεύη.

Οἰκοποιός. σοφοκλῆς. οὐδ᾽ ἔνδον οἰκοποιός B
ἐστί τις τροφή.

Οἶκος.οἰκίζω.οἰκισμός.οἰκοφύλαξ.

Οἰκόσιτος.ὁ ἑαυτὸν τρέφων μισθωτός.

Οἰκοσκοπικόν.ἐν τῷ οἰωνιστικῷ.

Οἰκότριψ.οἰκέτης.

Οἰκοτρίβης δοῦλος ἀγαθίας. εἵπετο δὲ καὶ C
τῶν οἰκοτρίβων ὀπαδῶν ὁ πρεσβύτης. καὶ ὅσον ἄλλον οἰκετικόν, καὶ ὅσοι τμίαι κατευνασῆρες.

Οἰκουρός.οἰκονομικός. ἢ οἰκοφύλαξ. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ.

Οἰκῶ αἰτιατικῇ.

Οἰκωφέλεια.

Οἱ κρῆτες τὴν θυσίαν.παροιμία. εἴποτε ταραχώδης θυσία γένηται, κρητικὴ καλεῖται. παρόσον ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθείς, ἔθυεν,ἀνα- D
βὰς εἰς τὸ πολύῤῥηνον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν.ὁ δ᾽ ὡς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας, ἦλθεν εἰς τὸν αἰγιαλόν. καὶ μίαν εὑρὼν τῶν νηῶν, ἀνήχθη ἐς αὐτὴν τοῖς ἐγχωρίοις ἐπαρασάμενος.

Οἰκτείρω.οἰκτίζω δι᾽.

Οἰκτίρμονος. E

Οἴκτιστον.ἐλεεινόν.

Οἰκτισάμενος.ἀντὶ τοῦ ἐλεήσας.

Οἶκτος.ἔλεος.

Οἶκτος δὲ νύμφας εἷλεν,αἵτ᾽ ἐρινόμου

Αἴτνης παρωρείῃσιν εὐμήθου πατρὸς

Ἔχουσι δινήεντος ὑγρὸν οἰκίον.

Οἰκτρός. ταπεινός. ἐλέους ἄξιος. εἰ μὲν ὅτι F
βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς, καὶ ἀτιμοτάτοις ταῦτα ἐπικαλεῖ, σκοπήσειεν ἄν τις, ἀνάγκη μὴ δὴ ἀντιλέγοντα τοῖς εἰρημένοις ὁμολογεῖν.

Οἰκτρῶς.ἐλεεινῶς.

Stultus

A Νήπιος ὅστις τῶν οἰκτρῶς

Οἰχομένων γονέων ἐπιλήθεται.

Stultus eſt *quicunque miſerabiliter*, & crudeliter interfectorum, ac

Defunctorum parentum obliuiſcitur.

Οἴκοι. ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ παροιμία. οἴκοι τὰ μιλήσια. ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. ἀρισταγόρας γὰρ ὁ μιλήσιος ἐλθὼν ποτὲ εἰς λακεδαίμονα, ἠξίου βοηθεῖν τοῖς ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ τῶν περσῶν. ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ, καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν ἰωνικήν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν ἐφόρων, οἴ-

B κοι τὰ μιλήσια.

οἴκοι. Domi. In domo. Et prouerbium. Domi Mileſia. De iis, qui, vbi non decet, *necopus eſt*, *ſuas* delicias oſtentant. Nam olim Ariſtagoras Mileſius Lacedæmonem profectus, *Lacedæmonios* orabat, vt Ionibus, quos Perſæ bello-premebant, opem-ferrent. Concionabatur autem indutus ſumptuoſa veſte, reliquáſque delicias Ionicas geſtans. Quidam igitur ex Ephoris ipſi dixit, Domi Mileſia. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 134. ad. 8.*

Οἴκοι γενοίμην. ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ βουλομένων.

οἴκοι γενοίμην. Vtinam domi eſſem. De iis, qui pericula vitare cupiunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 570. ad. 75.*

Οἶμαι. οἴομαι. ὑπολαμβάνω.

οἶμαι. *Per ſyncopen ex* οἴομαι *formatum.* Arbitror. Exiſtimo. Puto.

Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν. οἱ δ' ὄντες κακοί. ἐπὶ τῶν διὰ σπάνιν ἐπιζητουμένων. ἀριστοφάνης βατράχοις, εἰσάγει τὸν διόνυσον εὐριπίδην εἰς ᾅδου ἐπιζητοῦντα κατιέναι βούλεσθαι, λέγοντα δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. τὸν δὲ φάναι. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ'

C εἰσίν. οἱ δ' ὄντες, κακοί.

οἱ μὲν γάρ. &c. Nam alij quidem non amplius ſunt *in viuis*. Qui verò ſunt *in viuis*, *qui viuunt*, *illi ſunt* mali. De iis, qui propter *aliquarum rerum* penuriam deſiderantur. Ariſtophanes Ranis. *pag. 135. ver. 8. & 9.* introducit Dionyſum, *ſiue Bacchum*, qui Euripidis deſiderio ad Inferos deſcendere volebat, dicentem, Indigeo poeta ſolerti, *vel ingenioſo*, & ſubiicientem iſta, Nam alij quidem non amplius viuunt, qui verò viuunt, *ſunt* mali *poetæ*.

Οἴμη ὁδός.

οἴμη. Via. Iter. *ab* εἶμι, *eo.*

Οἴμησε. ὥρμησεν. καὶ οἴματα, ὁρμήματα.

οἴμησεν. Iuit. Irruit. Impetu-latus-eſt. Et οἴματα. Impetus.

Οἶμος. ὁδός. ἢ στίχος, ἢ ῥάβδος κύκλου. ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παρὰ δημῶδες διήγημα.

οἶμος. Via. Iter. Vel verſus, vel virgula circuli. Hinc etiam dicta-eſt παροιμία, narratio vulgaris, *dictum vulgare, peruulgatum, q. d. quod in via nobis occurrit.* vt,

Ἔργον ἀλεξάνδροιο μακεδόνος, οἵ ποτ' ἀνάκτι

D Δαρείῳ πυμάτην ὁδὸν ἐφεσπώμεθα.

Ad *bellum Alexandri Macedonis, qui quondam Regem*

Darium vltimâ viâ ſecuti-ſumus.

NOTAE.

Ἔργον Ἀλεξ.] Sic iſtos verſus lego,

Ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνος, οἵ ποτ' ἄνακτι

Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα.

Μακηδόνος autem metri cauſa dictum, pro Μακεδόνος vt, & Μακηδονία, pro Μακεδονία. Epigr. lib. 6. pag. 435. epigr. 116.

Τὴν πρὶν ἐρημαστὰν δῆρα Μακηδονίας.

Οἶμος verò, etiam fœmineo genere dicitur. Epigr. lib. 1. pag. 9. v. 2.

Καὶ χθὼν, ἠπείρω δ' οἶμος ἔτ' ἐς ἄβατος.

Οἰμωγή. στεναγμός. καὶ οἰμώζει, στενάζει, καὶ

E οἰμώξεται, τιμωρηθῆναι ὀφείλει.

οἰμωγή. Gemitus. Eiulatus. Lamentatio. Et οἰμώζει Gemit. Eiulat. Lamentatur. Et οἰμώξεται. Gemet. Eiulabit. Lamentabitur. Pœnas dabit.

Οἰμώζει.

οἰμώζει. Gemit. Flet. Plorat. Luget. Lamentatur. Pœnas dat.

Οἶμοι. αἱ ῥάβδοι.

οἶμοι. Virgæ.

Οἴμοι σχετλιαστικόν. σοφοκλῆς.

οἴμοι. Hei-mihi. *Aduerbium* Indignantis, *ac lugentis, & lamentantis.* Sophocles *in Trachiniis. pag. 357.* M.

Οἴμοι τίν' ἐξηνέγκας ὦ τέκνον λόγον;

De. Hei mihi. quódnam protuliſti (ô fili) verbum?

Ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ

Hyl. Quod fieri non poteſt quin ad-finem perducatur. Quod enim

F Φανθὲν, τίς ἂν δύναιτ' ἀγένητον ποιεῖν;

Apparuit, & factum eſt, *quis poſſet infectum facere?*

Καὶ ἀριστοφάνης.

Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 443. ad. 72. Quod factum eſt infectum fieri non poteſt. Et Ariſtoph. *in Ranis. pag. 131. ver. 16.*

Οἴμοι κακοδαίμων. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν, τῷ προτέρῳ ἔτει.

Xanth. Hei-mihi miſero, & infelici. *Cur enim & ego non commiſi nauale prælium?*

Hoc ideo dicit, quia ſuperiore anno Athenienſes ad Arginuſas nauali-prælio vicerant *aduerſarios*, vſi ſeruorum auxilio, in prioribus aliis naualibus-præliis cladibus-affecti. Quos *ſeruos, ob opem dominis latam, & rem præclarè geſtam, Athenienſes* libertate-donarunt. Hoc igitur *Xanthias ſeruus* facetè-loquens, dicit, ſi nauale-prælium-commiſiſſem, etiam manu-miſſus-fuiſſem, & libertate donatus. Hoc enim dicitur de iis, qui libertatem exoptant. *Conſule Schol. unde Suida correctio petenda.* Et Euripides in Bellerophonte.

Ἐπὶ τῶν ἐλευθερίας τυχεῖν ἐφιεμένων. πρὶν γὰρ ἀργινούσαις ἐνίκων τοὺς μάχῃ οἱ ἀθηναῖοι, συμμαχίᾳ τῶν δούλων, προσηκασθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις. οὓς τινας ἠλευθέρωσαν. πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντιζόμενος, εἴπερ νεναυμαχήκειν, καὶ ἀφείμην ἐλεύθερος. καὶ εὐριπίδης ἐν τῷ βελλεροφόντου. A

Hei-mihi. cur tamen hei-mihi dico? *mortalia enim*. i. res mortalibus accidere ſolitas *paſſi-ſumus*.

Οἴμοι. τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.

Hei-mihi. nam ægrotanti non ægrotantem *iraſci malum* eſt.

Οἴμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι δυσμενεῖν κακόν. B

Sic verò videre ſentientem. i. ſic affectum hominem, *quiſnam ferat?* Et Ariſtoph. Pluto. pag. 52. v. 19.

Τό δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;

Hei-mihi verò, ô me miſerum *calicis pariter temperati* cauſâ, in quo calice par, & æqualis erat aquæ, viníque mixti portio.

Οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.

Hoc dicit Mercurius. Huic enim ſoli temperatam libationem offerebant. Quòd *autem* (vt aiunt) & viuentibus, & mortuis imperet, honores ab vtriſque *diuinos* accipit.

Τοῦτό φησιν ὁ ἑρμῆς. τούτῳ γὰρ μόνον κεκραμένην σπονδὴν ἔθυον. διό τι ὥς φασι καὶ ζώντων, καὶ τεθνηκότων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται. C

οἶν. Attici *dicunt*, pro ἕν, *quod ab Ionibus dicitur*. Ouem.

Οἶν. ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὄιν.

οἰνάνθη. Oenanthe. Prima vitis emiſſio, *vel germinatio. Quum primùm vitis naſcitur q. d. prima vitis natiuitas. Vel, Vitis agreſtis fructus, quum floret. Vitis-flos.*

Οἰνάνθη. ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου.

οἴναρα. Vitis-folia. Pampini. *Vt in duobus ſenariis.*

Οἴναρα. τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Cereri taurorum multitudinem agricola, vel, ruſticus *cùm immolaſſet*,

Δήμητρι ταύρων ὄχλον ἀγρότης θύσας,

Aream latam vitis foliis ſubiectis-cõſtrauerat. L. οἰνάρεις.

Ἅλω πλατεῖαν οἰναραῖς ὑπεστρώννυ.

οἴνας. Oenas. Iones ita vocant teſſeras. Hinc etiam prouerbium. Aut ter ſex, aut tres teſſeras. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 441. ad. 66.*

Οἴνας. οὕτω καλοῦσιν ἴωνες τοὺς κύβους. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία. ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς οἴνας. D

οἰνάς. Oenas. Auis. genus. Vinago auis. Columba ſylueſtris.

Οἰνάς. εἶδος ὄρνιθος.

οἰναῖοι τὴν χαράδραν. Oenæi charadram. *i. torrentem. Hoc dicitur* de illis, qui auxilij, *innandique* cauſâ accerſuntur: *ſed illis, à quibus accerſiti fuerunt*, nocent. Cùm enim Oenæi torrentem ad-ſe-deriuarent, aquarum magna vis *in ipſorum agros* irrumpens, omnia *ipſorum arua, ſatáque* inundauit. *Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 468. ad. 56. Oenoe charadram.*

Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῶν γὰρ οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ, κατέκλυσε πάντα.

οἰνεῶνος Oeneônis. *Genit. à recto* οἰνεών, *Oeneón. Idem videtur eſſe, ac* οἰνών, οἰνῶνος: *Oenon, Oenônis. Locridis portus. Steph. de vrb.*

Οἰνεῶνος. E

οἰνεύς. οἰνέως. Oeneus. Oenei. Nomen proprium.

Οἰνεύς. οἰνέως. ὄνομα κύριον.

οἰνειάδης. Oeniades. Et οἰνειάδες *in nominat. plur.* Oeniades. Nomen gentis.

Οἰνειάδης. καὶ οἰνειάδες. ὄνομα ἔθνους.

οἰάς. Oeas. Vrbs.

Οἰάς. πόλις.

οἰνείδης Oenides. Patronymicum. Oenei-filius. Et οἰνειάδαο. *genit. ſing. Aeol. & Bœot. formatus à Dor.* οἰνειάδα *pro comm.* οἰνειάδου. Oeniadæ. i. Oenei-filij.

Οἰνείδης. πατρωνυμικὸν, καὶ οἰνείδαο.

οἴνη. Vitis.

Οἴνη. ἡ ἄμπελος.

οἰνηὶς φυλή. Oeneis Tribus. i. Oenei.

Οἰνηὶς φυλὴ, τοῦ οἰνέως. F

οἰνήρυσις. Vas-vinarium, quo vinum hauriunt. Cotyla. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag. 302. v. 16.* Affer cotylam. Vt vinum infundam *in pocula.*

Οἰνήρυσις ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη, ἢ ἀρύσεται. ἀριστοφάνης. φέρε τὴν οἰνήρυσιν ἵν' οἶνον ἐγχέω.

οἰνίζω. Vinum-emo. Et οἰνισάμενοι. Qui vinum emerunt.

Οἰνίζω. οἶνον ἀγοράζω. καὶ οἰνισάμενοι, οἶνον ἀγοράσαντες.

οἰνηίς. Oeneis. Vna de decem Tribub. apud Athen.

Οἰνηίς. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' ἀθηναίοις.

A Οἰνοβαρὴς μέθυσοι.

οἰνοβαρές. Vino-grauis. Vino grauatus. Ebrius. *Hom. Iliad. A. pag. 29. v. 19.*

Οἰνόη τὴν χαράδραν. ὅταν καθ' ἑαυτῦ τις ποιῆ. ἡ γὰρ οἰνόη, δῆμός ἐστι τῆς ἀττικῆς. οἵ τινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῆς χαράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δὲ ἡ χαράδρα γενομένη, ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεωργικὰ, καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλεν. ὅμοιον δὲ τῷ ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν. φασὶ γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι εἰς κάρπαθον λαγωὺς, κομίσασθαί τινα ὡς εἰς ἐπιγέννημα. ἀφ' ὧν τοσούτους γενέσθαι, ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν

B χαλεπῶς βλάπτειν.

οἰνόη τὴν χαράδραν. Oenoe charadram. *i. torrentem. Vide ſupra* οἰναῖοι τὴν χ. Quum quis aduerſus ſe-ipſum *aliquid* facit. Oenoe enim eſt Atticæ municipium, *Vnde Oenæi dicti*, qui torrentem, qui ſupra ipſos, *i. in editiore loco ſupra ipſorum agrum* ferebatur, in ſuam regionem aduertentes-deriuarunt. Hic verò torrens vehementer auctus, ipſorum arua, *ſatàque* corrupit, & domos euertit. Simile autem *eſt hoc proverbium* illi, Carpathius leporem. Aiunt enim quendam, quòd Carpathus nullos haberet lepores, *in inſulam aliquot lepores* ad ſobolem procreandam attuliſſe, vnde tantam leporum copiam extitiſſe, vt illorum fruges grauiter læderent. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 379. ad. 81.*

Οἰνόη. καὶ οἰνέως, δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος πρὸς ἐλευθέραις. ὁ δὲ τῆς αἰαντίδος πρὸς μαραθῶνα. ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης οἰνέως.

οἰνόη, καὶ οἰνέως. *N. L. Fortaſſe dicendum,* οἰνόη, καὶ οἰναῖος. Oenoe, & Oenæus *inde formatum gentile nomen. Erat autem eodem nomine duplex* municipium, *quorum alterum quidem, eſt Tribus* Hippothoontidis, ad Eleutheras. Alterum verò, *Tribus eſt* AEantidis, ad Marathonem. Ab vtroque tamen municipio municeps *dicitur* Oenæus. *L.* ὁ δημότης οἰναῖος, vt Stephanus.

Οἰνόμαος. γαδαρεὺς φιλόσοφος κυνικὸς γεγονὼς οὐ πολλῷ πρεσβύτερος πορφυρίου. περὶ

C κυνισμοῦ πολιτείαν. περὶ τῆς καθ' ὅμηρον φιλοσοφίας. περὶ κράτητος, καὶ διογένους, καὶ τῶν λοιπῶν.

οἰνόμαος. Oenomaus, Gadarenſis Philoſophus Cynicus, qui fuit non multo antiquior Porphyrio. *Scripſit* de Cyniſmo polit. ami. i. De Cynica ſecta. De Homerica Philoſophia. De Cratete, Diogene, & cæteris.

Οἱ νομοφύλακες, τίνες; ἔδοξέ τισι τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις. ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως. οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται, κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν ἄρειον ἀνέβαινον πάγον. οἱ δὲ νομοφύλακες, στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο. καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο κατ' ἀντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. καὶ τῇ παλλάδι τὴν πομπὴν

D ἐκόσμουν, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ἠνάγκαζον δὲ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις. καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν εἴτι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειε, καὶ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

οἱ νομοφύλακες. Nomophylaces quinam ſunt? Viſum eſt quibuſdam eoſdem eſſe cum Theſmothetis. Sed non ita eſt. Nam Theſmothetæ quidem, patrio ritu coronati, in Areopagum aſcendebant. Nomophylaces verò, faſciis albis vtebantur, & in ſpectaculis in ſoliis ſedebant è-regione nouem Archôtum, & Palladis pompam adornabant, quum *eius* ſimulacrum ad mare ferebatur. Magiſtratus etiam legibus vti cogebant, & in concionibus aſſidebant Præſidibus, & impediebant ne quid decerneretur, quod legibus contrarium, & Reipub. incommodum eſſe ipſis videretur.

Οἰνόω. οἰνῶ, τὸ μεθύσκω.

οἰνόω. οἰνῶ. Inebrio.

Οἰνοπέπαντοι βότρυες. ἀχίσοιό τε ῥοιζῆς θρύμματα.

οἰνοπέπαντοι βότρυες. Racemi vino-maturo-pleni. Et facilis-ſciſſu mali-punici fruſta. *L.* ῥοιῆς *Ion. pro comm.* ῥοιᾶς. *granati-mali.*

Οἰνοπίωνος.

οἰνοπίωνος. Oenopiônis. *Genitiuus à recto* οἰνοπίων. *Oenopion. Videtur nomen viri proprium, vel eſt epithetum, eúmque ſignificat, qui vultum inſtar vini rubri rubicundum habet.*

E Οἰνοπίπας. φησὶν τὰς τοὺς οἴνους περισκοπούσας, ὡς ὅμηρος παρθενοπίπας, ἀριστοφάνης. φησί.

οἰνοπίπας. Vini-ſpeculatrices. Vinum-vndique-ſpeculantes. Vinolentas *mulieres ita* vocat Ariſtophanes *in Theſmophoriazuſis. pag. 521.* vt Homerus παρθενοπίπας, *appellat homines virginum obſeruatores, & ſectatores.* Ariſtophanes igitur in Theſmophor. introducit mulieres de Euripide conquerentes his verbis,

Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπου περ ἔμβραχυ

Vbi enim non perſtrinxit, ac vituperauit nos, *vbi ſaltem vel minimum*

Οἷς θέατα, καὶ τραγῳδία, καὶ χοροί.

Sunt ſpectatores, & tragædi, & chori?

Τὰς μοιχοτρόπους. τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,

Adulterinis-moribus-præditas, virorum-amatrices vocans,

F Τὰς οἰνοπίπας. τὰς προδότιδας. τὰς λάλους.

Vini-potatrices, ebrioſas, vinolentas, *proditrices, garrulas,*

Τὰς οὐδὲν ὑγιὲς. τὰς μέγ' ἀνδράσι κακόν.

Illas, quæ nihil ſani in ſe habent, *illas, quæ* ſunt *magnum viris malum.*

Ὁ μὲν οὖν σύμμαχος φησὶ παρὰ τὸ πιπίζειν, τὸν οἶνον. ἐγὼ δ' οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης

Symmachus igitur dicit, *mulieres ab Ariſtophane vocatas* οἰνοπίπας quòd vinū pipizent, *pipent, ſugant, hauriant, & exhauriant.* At ego non video verbum πιπ-

ζειν apud Atticos hoc *ſignificatu*, *&* ſenſu poſitum: ſed per vocis imitationem dictum, *quod & per geminum* ππ *dicitur* ππίζειν. Præſtat igitur, vt παιδοπίπας dici-tur. *i. pedicones, puerorum-deceptores*, ſic etiam οἰνοπί-πας *dicatur. Vel* παιδοπίπας *Doricè dictum, pro comm.* παιδοπίπης, *vt ſit nominatiuus ſingularis, ſic &* οἰνοπί-πας, *pro* οἰνοπίπης. *At quæ ſequuntur, hanc ſignificationem oppugnant, ac euertunt.* Οἰνοπίπας igitur *ponitur* pro μέθυσος, ebrius, temulentus. à verbo πιπίζειν, quod ſignificat ſugere, *exprimere, haurire.*

τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς ἀττικοῖς κείμενον. ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν ὥσπερ παιδοπίπας λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπας. οἰνοπίπας οὖν, ἀντὶ τοῦ μέθυσος, παρὰ τὸ πιπίζειν, ὅ ἐστι μύζειν, ἢ μυζᾶν. A

N O T AE.

Πῶ δ' οὐχὶ.] Sic ſcribendum, vt apud Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 521.

Πῶ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου γ' ἔμβραχυ
Εἰσὶν θεαταὶ, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροὶ, B
Τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν, Suidas melius μοιχοβόπους.
Τὰς οἰνοπίπιδας. &c.

Οἰνοποτάζων. Vinum-bibens. Conuiuans In conuiuio prope vinum, *vel propter vinum, quod adeſt, & largiùs hauritur*, iactationes fiunt. *i. magnifica iactantur.*

Οἰνοποτάζων. οἰνοποτεῖν διαχούμενος. ἐν συμποσίῳ παρὰ τὸν οἶνον αἱ καυχήσεις γίνονται.

Οἰνοποσία. Vini-potatio.

Οἰνοποσία.

Οἰνοπότας. Per ο paruum *ſcribitur in Epigrammate.*

Οἰνοπότης διὰ τοῦ ὁ μικροῦ.

O hoſpes, hoc ſepulchrum Anacreontis prateriens,

Ὦ ξεῖνε τόνδε τάφον ἀνακρείοντος ἀμείβων,

Liba mihi vinum, *præteriens. Sum enim vinipotor.*

Σπεῖσόν μοι παριών. εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης. C

Οἰνοπώλεια. Vini-venditio. *At* οἰνοπώλια. τά. *Loca, vbi vina venduntur. Caupona.*

Οἰνοπώλεια.

Οἶνος. Vinum. *Quum hoc dicitur* De Deo, *ſic intelligitur* ipſa vindicta. Dauid. Poculũ *eſt* in manu Domini plenum vini mixtionis puræ. *i. vini puri. Sed ſi* τὸ κεράσματος *abeſſet, fortaſſe res meliùs haberet.*

Οἶνος. ἐπὶ θεοῦ ἡ τιμωρία. δαβίδ. ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος.

Οἶνος ἄνευ παίδων. Vinũ ſine pueris. Duo *ſunt* prouerbia. Vinum quidem, Vinum, & veritas. Alterum verò. Vinum, & pueri *ſunt* veraces. Intelligitur de illis, qui ſimplices-ſunt, *vel ſimpliciter agentes*, verum dicunt. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 230. & 231. ad. 17. In vino veritas.*

Οἶνος ἄνευ παίδων. δύο παροιμίαι. ἡ μὲν, οἶνος, καὶ ἀλήθεια. ἡ δὲ, οἶνος, καὶ παῖδες ἀληθεῖς λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἁπλοϊζομένων, καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. D

Οἶνος κενωθεὶς Vinum euacuatum *ex vinariis* vaſis. *i. vinum, quo exhauſto vaſa vacuantur*, ſedat dolores, *& moleſtias.*

Οἶνος κενωθεὶς ἀγγείων, παύει λύπας.

Οἶνος ῥυπώδης. Vinum ſordidum. *i. quod ſuam fecem adhuc habet, ac ideo potens, & fumoſum eſt*, declarat multas moleſtias.

Οἶνος ῥυπώδης, ἐκτρανοῖ πολλὰς λύπας.

Οἴνου. Vini particeps-ſi fueris, *idque largiùs hauſeris*, expecta graues pugnas.

Οἴνου μεταχών, προσδόκα δεινὰς μάχας.

Οἶνος. Vinum dictum eſt ab Oeneo. *Athenaus. lib. 2. pag. 18 In epigrammate.* Oeneus autem in cauis cùm-expreſſiſſet *vuas*, poculis, Oenon. *i. vinum* vocauit. Plato verò dicit ipſum οἶνον *dictum eſſe quaſi* οἰόνουν, quòd opinione, *ſuperbiáque* mentem impleat. Vel ab vtilitate, quæ græcè dicitur ὄνησις. Homerus *Iliad. Z. pag. ex Criſp. typ. 227. ver. 17. de vino verba faciens, dicit*, Iuuaberis, ſi biberis. *i. ſi vinum medicè biberis, hoc tibi proderit, viréſque tuas augebit.* Ipſos etiam cibos *idem vocat* ὀνείατα. *q. d. Iuuamina, vel adiumenta*, quòd nos iuuent. Cyprius autem Poeta dicit,

Οἶνος. ὠνομάσθη ἀπὸ οἰνέως. οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας δεπάεσσιν οἶνον ἔκλησε. πλάτων δὲ οἰόνουν αὐτόν φησι, διὰ τὸ οἰήσεως τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν. ἢ ἀπὸ τῆς ὀνήσεως. ὅμηρος ὀνήσεαι, αἴκε πίνηθα. καὶ τὰ βρώματα, ὀνείατα, ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν ἡμᾶς. ὁ δὲ κύπριος ποιητής φησιν, E

Vinum profectò, Menelae, Dij fecerunt optimum remedium, & auxilium

Οἶνόν τοι, μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον

Mortalibus hominibus ad-diſſipandas, ac diſpellendas *curas.*

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας. F

Et Eubulus (vt ſcribit Athen. lib. 2. pag. 18.) Bacchum ita loquentem introducit,

Tres enim ſolos. i. ſolùm, ſiue tantùm *crateres infundo*

Τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω

Viris ſana-mente-præditis. Sanitatis quidem, vnum.

Τοῖς εὖ φρονοῦσι. τὸν μὲν ὑγείας, ἕνεκα.

Quem

A Ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι. τὸν δὲ δεύτερον,
Ἔρωτος, ἡδονῆς τε. τὸν τρίτον δ' ὕπνου.
Ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
Οἴκαδε βαδίζουσιν. ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι
Ἡμέτερός ἐστιν. ἀλλ' ὕβρεως. ὁ δὲ πέμπτος, βοῆς
Ἕκτος δὲ, κώμων. ἕβδομος δ' ὑπωπίων.
Ὄγδοος κλήτορος. ὁ δ' ἔνατος χολῆς.
Δέκατος μανίας. ὥς τ' ἐκβάλλειν ποιεῖ.
Πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
Ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας.

Quem primum ebibunt. Secundum verò,
Amoris, voluptatiſque cauſâ. *tertium verò,*
ſomni conciliandi gratiâ,
Quo epoto illi, qui ſapientes vocantur,
Domum abeunt. quartus verò, non amplius
Noſter eſt: at contumeliæ, vel inſolentiæ.
quintus verò, clamoris.
Sextus verò, comeſſationum. Septimus verò,
ſugillationum, plagarum, & vulnerum, & vibicum.
Octauus verò, eſt apparitoris homines ob e-
B brietatem, & inſolentiam ac iniurias inde manantes, in ius vocantis. *at nonus* eſt *bilis*, & iræ contentiones, & pugnas excitantis.
Decimus, furoris, adeò vt etiam ferire faciat multos, qui inebriati feriunt quoſuis, à quibus putant ſe læſos.
Multum enim vinum *in vnum paruum vas infuſum.*
Supplantat facillimè illos, qui largiùs ipſum *biberunt. Et Epicharmus,*

Καὶ Ἐπίχαρμος, ἐκ μὲν θυσίας, θοίνη, ἐκ δὲ θοίνης, πόσις ἐγένετο. ἐκ πόσιος, κῶμος. ἐκ κώμου,
C θυανεία. ἐκ δὲ θυανείας, δίκη. ἐκ δὲ δίκης πέδαι τε, καὶ σφάκελος, καὶ ζημία. καὶ Πανύασις.
Οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ.
Ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίῃ.
Ἦν δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν. ἐνῆσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ ἰσοχειλεῖς.

Ex ſacrificio quidem, conuiuium, ex conuiuio compotatio manat, ex compotatione, comeſſatio, ex comeſſatione, furor, ex furore, iudicium, ex iudicio, compedes, & ſphacelus, & mulcta. Et Panyaſis.
Vinum enim igni par mortalibus adiumentum à Deo datum eſt,
Bonum, propulſans mala, omnis comes doloris.
Imò, voluptatis, & cantilenæ.
Erat autem etiam vinum hordeaceum in crateribus. Inerat autem & ipſum hordeum ad ſumma vſque labra.

N O T Æ.

Ἕκτος.] Sic iſtos verſus iambicos ſcribe, vt apud Athenæum. lib. 2. pag. 18. rectè. & in vulgatis ſententiis
D Græcolatinis pag. 259. 260. 261.

—ὑγείας ἕνα.
Ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι. τὸν δὲ δεύτερον. — Et,
Οἱ εἰσπίνοντες... — Et,
Οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι
Ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεως.—
Et in ſententiis,
Ἕκτος δὲ, μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖν.
At apud Athenæum,
Ἕκτος δὲ, κώμων. ἕβδομος δ' ὑπωπίων. — Et,
—ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ.
E Et, vt ego reſtituo,
Ὄγδοος ἀτὰρ ἐστὶ κλήτορος. ὁ δ' ἔνατος χολῆς. — Vel
Ἀλλ' ὄγδοός ἐστι κλήτορος. &c.

Πάσῃ συνοπηδὸν, ἀνίῃ.] VVolfius ὀνίῃ. i. vtilitati. Sed apud Panyaſin ἐν τοῖς γνωμικοῖς. pag. 179. ſcribitur, vt ſcribendum apud Suidam, πάσης συνοπηδὸν ἀοιδῆς.

Οἶνον πιεῖν. οἱ προσιόντες τῶν ἰατρῶν ἐκέλευον οἶνον πιεῖν. τὸ γάρ τοι σεσῶσθαι τὸν ἄνθρωπον, ἢ μὴ, ἐν τούτῳ ἔφασκον ἄρα ἐκεῖνοι τῇ τέχνῃ πίσυνοι. οἴνου γὰρ εὕρεσις αὐτὴ πρακτικώτερον,
F παρὰ τὸ ὁμηρικὸν. ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. ἡρόδοτος δὲ λέγει πέρσας τοῦτο κρατεῖν τὸ τύπον. εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαιντό τινα νήφοντες, βουλεύεσθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ εἰ δὲ εἰσηγήσαιντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήφοντας. οἶνον ἔφη τοσοῦτον πίνειν, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ὁ πῶρος φησὶν ἰνδῶν βασιλεύς.

οἶνον πιεῖν. Vinum bibere. Medici, qui acceſſerant *ad hominem morbo laborantem*, *eum* iubebant bibere vinum. Nam & ſalutem, & interitum hominis in hoc *vini potu poſitum eſſe* dicebant illi, arte *ſua* freti. Vino enim reperieſne aliquid efficacius? *Ariſtoph. ita loquitur in Equitibus. pag. 196. v. 7.* iuxta illud Homericum, *quod extat Iliad. 2. pag. 227. v. 18.* Viro enim defeſſo robur magnum, vinum auget. Herodotus verò dicit, Perſas hoc inſtitutum ſeruare, Si quid enim ſobrij propoſuerint, in ebrietate. *i. quum ebrij ſunt*, de eo deliberare. Si quid verò propoſuerint ebrij, id confirmare ſobrios. Porus verò Indorum Rex dicit, Tantum vini bibo, quantum Soli libo.

οἰνοῦτα. *Sic enim apud Ariſtoph. in Pluto. pag. 52. v. 8. Schol. annot. 2. vnde Suidas.* Maza vino rigata. Alij verò *dicunt ita vocari* placentæ genus, quod vino, & melle paratur.

Οἰνοῦτα. ἡ ἐν οἴνῳ πεφυραμένη μᾶζα. οἱ δὲ, εἶδος πλακοῦντος, μετ᾽ οἴνου, καὶ μέλιτος γινόμενον. A

οἰνοχοεῖ. Vinum-miſcet. Vinum-fundit. Et οἰνοχόος. ὁ ἐπικέρνης. Qui-vinum-fundit. Pincerna, *qui ſic dictus, quòd vinum bibendum præbeat, quod ipſe miſcuit, & in pocula potandum infudit. Pocillator. A-poculis. Hom. Odyſſ. Σ. pag. 554. v. 22 & pag. 556. v. 9.* & οἰνοχοεία. Pocillatoris-munus, quod à vino fundendo, & in pocula infundendo, dictum. Vel ipſa vini-fuſio, vel infuſio.

Οἰνοχοεῖ. κιρνᾷ. καὶ οἰνοχόος, ὁ ἐπικέρνης. καὶ οἰνοχοεία.

οἰνοψ. οἰνωπός. ὁ, καὶ ἡ. Niger, & nigra. Vel vini-colorem-habens. In epigrammate.

Οἰνοψ. οἰνωπός. μέλας. ἐν ἐπιγράμματι.

Quorum racemorum liquorem expreſſum *nos cùm-libaſſemus, quantum fas* eſt libare *nigro*, vel, rubicundo, viníque rubri colorem habenti *Baccho*,

Ὧν ἡμεῖς σπείσαντες ὅσον θέμις οἴνοπι Βάκχῳ B

Et Satyris.

Καὶ Σατύροις.

οἰνωπὸς verò, vinoſus, vinolentus, pellucidus, vel niger. *fortaſſe* μέλαν. *vel à genitiuo* μέλανος *poeticè nominatiuus deriuatus. Vel qui faciem rubicundam habet, quæ vini rubri colorem refert. In pentametro quodam,* Nigrum Bacchi racemum comedentes.

Οἰνωπὸς δὲ, οἰνώδης, διαυγής. ἢ μέλανος. οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενοι.

Οἰνωθήσεσθε μὲν. Vinum quidem multum haurietis, non inebriabimini tamen.

Οἰνωθήσεσθε μὲν, οὐ μεθυσθήσεσθε δέ.

οἰνωτρία. Oenotria. Nomen loci, *regionis.*

Οἰνωτρία. ὄνομα τόπου. C

οἴξας. Qui-aperuit.

Οἴξας ἀνοίξας.

οἰοβότας. Qui-ſolus-paſcitur Qui-ſuam-voluntatem-paſcit. Quaſi dicas ipſe ſuam ſententiam paſcés, & nemini obtemperans. Qui ſuos-tantùm-mores-amplectitur. Solitarius. *Ab omnibus deſertus, &* ſolus-relictus. Ratione priuatus. Extra mentem *vagans. In Aiace apud Sophoclem. pag. 37. v. 616. & 617. de Aiace dicitur,*

Οἰοβότας. αὐθαίρετος, ὡς ἂν εἴποι τις αὐτὸς ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν βόσκων, καὶ μηδενὶ πειθόμενος. μονότροπος, μεμονωμένος, τοῦ λογισμοῦ μονωθεὶς, ἐκτὸς φρενός.

Nunc verò contrà de ſano mentis ſtatu deturbatus, & ſuas cogitationes ſolus alens,

Νῦν δ᾽ αὖ φρενὸς γ᾽ οἰοβότας

Amicis magnus luctus eſt-deprehenſus.

Φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.

οἰόθεν οἶος. *Sic enim apud Hom. Iliad. H. 262. M.* Ex ſolo ſolus. Vult autem dicere, ſolus cum ſolo.

Οἰόθεν. οἶος. ἐκ μόνου μόνος. θέλει δὲ εἰπεῖν, μόνος πρὸς μόνον. D

οἰόμενος. Putans. Exiſtimans.

Οἰόμενος. νομίζων.

οἷον. Admirantis *eſt nomen, pro aduerbio minùs vſitato* οἵως. *Vt apud Latinos, Quale, pro qualiter. Quomodo. Vt,* Haud amplius vnquam virum hunc videbitis, Verbum eloquar magnificum, *& admirandum.* Ariſtophanes de Cleone, *de ſcarabeo ſtercoreas mazas auidiùs deuorante dicit hæc in Pace. pag. 435 v. 21.* Quomodo verò capite-prono, *vel, capite-demiſſo* hic ex ecrandus deuorat! Per ipſum verò geſtum, eius voracitatem denotat. Etenim & homines, & pecudes, quæ in cibos maximè ſunt-inclinatæ, *caput inclinant,* & procumbunt, inſatiabiliter, maximóque ſtudio comedere videntur.

Οἷον. τὸ θαυμαστικόν. οὐκ ἔτ᾽ ἄνδρα μή ποτ᾽ ἴδη τ᾽ ἔπος ἐξερέω μέγ᾽ οἷον. Ἀριστοφάνης περὶ Κλέωνος. οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει. διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες, καὶ προσκείμενοι, δοκοῦσιν ἀπλήστως, καὶ σπουδαίως ἐσθίειν. E

Οἷον. Quale. Eius relatiuum *eſt* tale, tam id, quod exemplorum cauſâ ſumitur, quàm id, quod admirationis gratia *ponitur.* Vt, Nihil eſt tam pulchrum, quàm ipſam legem audire. Demoſt. in *oratione* contra Midiam. Et rurſus. Cùm ventus quàm grauiſſimus contra *ipſos* ſpiraſſet, & arenam excitaſſet. Et alibi. Illi verò dracones, cùm poſteriores *corporis* partes, *& caudas* in ſpiras contraxiſſent, & inſurrexiſſent, & ignem quàm acutiſſimum cernerent: *i. & oculos ignis ſplendentis inſtar maximè micantes haberēt.* Admirationis verò cauſa *ponitur, vt,* Demophilus Patriarcha Conſtantinopolitanus erat homo, qui impetu quodam indecoro, *& perturbato ruens, omnia ſimul miſcebat,* tanquam vagus torrens, multas ſordes *ſecum* attrahens.

Οἷον. τὸ ἀνταποδοτικὸν, τοιοῦτον, καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων λαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμῷ. ὡς τὸ οὐδὲν οὕτω καλὸν, οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ αὖθις. αἰτίου ἐπιπνεύσαντος οἷον σφοδροτάτου, καὶ ἐξάραντος τὴν ἄμμον. καὶ αὖθις. οἱ δὲ δράκοντες τὰ οὐραῖα μέρη εἰς σπείρας ἑλίξαντες, καὶ ἐπανιστάμενοι, καὶ πῦρ ὁρῶντες οἷον ὀξύτατον. ἐπὶ δὲ θαυμασμῷ, ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημόφιλος ὁ πατριάρχης τῆς Κωνσταντίνου πόλεως οἷος ἐμπεσὼν ὁμοῦ σύμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ, ὥσπερ ἄτακτος χειμάρρους πολλὴν τὴν συρφετὸν ἄγων. F

οἶον. Oeum. Municipia ſunt in Attica, quæ neu-

Οἶον. δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ οὐδετέρως λε-

tro-ge-

A γόμθοι. καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτοὺς οὕτω, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι. τὸ γὰρ μόνον, οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν κεραμικὸν οἶον τῆς λεοντίδος φυλῆς. τὸ δὲ δεκελεικὸν οἶον τῆς ἱπποθοωντίδος. οἱ δὲ δημόται ἑκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ οἴου. ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι οἴηθεν, ὡς προείρηται.

tro-generedicuntur. Sic autem hæc vocata dicunt, quòd locum nullo modo cultum, ac habitatum habeant: ſed deſerta-ſint. Quod enim apud recentiores Græcos dicitur μόνον.i.ſolum, id antiqui dicebant οἶον. Oeum autem Ceramicũ, eſt Leontiæ Tribus. Oeũ verò Decelicum, eſt Tribus Hippothontiæ. Vtriuſque verò municipij municipes dicebãtur ex Oeo.i. Oeæi. Alij verò erant illi, qui (vt antè-dictum-eſt) dicebantur οἴηθεν.i.ex Oea.

Οἱονεί. ὡσανεί.

οἱονεί. Veluti. Quaſi. Tanquam. Vt.

Οἷόν τε δυνατὸν οἰκονόμως ἔχειν κατὰ τὸ δυ-

B νατόν.

οἷόν τε. Potens. Quod poteſt. Quod ſufficiens eſt. Quod ſufficit. Quod ſatis eſt. Pro viribus.

NOTAE.

οἷόν τε.] Sic iſta lego. οἷόν τε. δυνατὸν ἀρκούντως ἔχον. κατὰ τὸ δυνατόν.

Οἶος. μόνος. ἢ ὁποῖος. ὁ δὲ ἐπολυπραγμόνησε πάντα. ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν.

οἶος. Solus. uel qualis, ſi ſcribatur cum aſpero, οἷος. Item, potens.i. qui aliquid facere poteſt. Vt, Ille enim is erat, qui nihil vel humanum, vel diuinum imperueſtigatum relinquere poterat.

Οἶος μόνος, παρὰ τὸ ἴος, ὃ ἐξ οὗ. καὶ ἴα, καὶ μία. ἴος δὲ, ἀπὸ τοῦ σύ.

οἶος. Solus. ab ἴος.i. vnus, per pleonaſmum vocalis o. vnde etiam ἴα, & μία, præfixo μ. vna. I. ἐξ οὗ. ἴος verò.i. vnus, deducitur à pronominis datiuo οἷ.i. ſibi, vnde

C per literarum tranſpoſitionem deriuatum ἴος, accentu in priorem ſyllabam retracto.

Οἶ. ἴος. ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς.

Οἷ. ἴος. à datiuo σοί.i. tibi, deducitur per literarum trãſpoſitionem, & accentu in priorem retracto, nomen ἴος.i. vnus, ac proinde ſolus. vel ab εἷς.i. vnus, ſolus, deducitur, tranſpoſitis literis ἴες, & mutato ε in ο, & aſpero in tenuem, ἴος.

Οἷος. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷός τε, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος, καὶ οἷος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. λυσίας. ἐβιάζετό τε γὰρ, καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν. τοιοῦτος, οἷος ἦν ὁ πατήρ.

οἷος. Pro ἕτοιμος.i. Paratus ad aliquid faciendum. Et οἷός τε, pro ἕτοιμος. Paratus. & οἷος ἦν, pro ἕτοιμος ἦν. Paratus erat. Ponitur etiam pro ἐσπούδαζε, ſtudebat.i. vehementer cupiebat. Lyſias. Nam vim-patiebatur, & fores inuenire vehementer cupiebat. Significat etiam relatiuum nomen, Vt, Talis erat, qualis erat eius pater.

D Οἷος. δυνατός. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ ἔτ' οἷός τ' εἰμὶ ὑπερίσχειν τῆς ἀντλίας. ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων ἅπερ κινδυνεύει τῆς ἀντλίας πληρωθέντα. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τοῦ πράγματος. καὶ αὖθις. σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅς τις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

οἷος. Potens. Qui-poteſt. Ariſtophanes in Pace. pag. 435. v. 5. Haud enim amplius poſſum ſuperare iſtam ſentinam, Pro, non poſſum amplius reſiſtere tanto fœtori, & ſuperare iſtum odorem tetrum, qui meas nares grauiter offendit. Hoc dictum eſt per tranſlationem à nauigiis ductam, quæ periclitantur, quum aquâ ſentinæ ſunt-plena. Illud autem ſignificare vult, Ego à fœtore vincor. Pro τοῦ πράγματος, quod apud Suidam bis legitur, τῆς ὀσμῆς bis eſt reponendum, vt apud Ariſtop. in Schol. annot. 3. vnde Suidas. At ibi plura. Et rurſus. Sapientis eſt viri, quicunque paucis præclarè Multas poteſt complecti res.

E NOTAE.

Σοφοῦ.] Nomen autoris iam non occurrit: ſed verſus hos ita legendos puto, vt metri lex ſeruetur.

Σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ καλῶς
Πολλοὺς οἷός τε συντέμνειν εἴη λόγους.

οἷός τε εἴη, pro δυνατὸς εἴη, δύναιτο.

Οἷος. ὁποῖος.
Ὦ δύσμορ' Αἶαν, οἷος ὢν, οἵως ἔχεις.

οἷος. Qualis. Sophocles in Aiace pag. 54. v. 931. & 932.
O infelix Aiax, qualis exiſtens, qualiter habes!
vt ita loqui liceat, pro, qualis cùm ſis, quali modo tractaris!

Ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

Vt vel apud inimicos dignus es luctus conſequi.
F i. Ita tractaris, vel ita tractatus es, vt dignus ſis, quem vel ipſi hoſtes lugeant, ac deplorent.

Οἷος εἶ, καὶ οἷός τε εἶ. τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε, σημαίνει τὸ βούλει, καὶ προῄρησαι. τὸ δὲ σὺν τῷ τε, δύνασαι. ἀμφοτέροις δὲ λυσίας ἐχρήσατο.

οἷος εἶ, & οἷός τε εἶ. Illud quidem οἷος εἶ ſine particula τε, ſignificat βούλει, vis, & mauis. Hoc verò cum part. τε, ſignificat δύνασαι, potes. Vtroque Lyſias eſt-vſus.

Οἴω. τὸ φέρω, αἰτιατικῇ.

οἴω. φέρω. Fero. Accuſatiuo.

οἴω. Pro οἴομαι. Arbitror. Puto. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 563. v. 40.* ἀλλ' ἀρχὰ μὲν (οἴω) λαμπιτοῖ. Sed principium quidem *huius rei eſt ſuu* (arbitror) Lampito.

Οἴω. ἀντὶ τοῦ οἴομαι ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἴω λαμπιτοῖ. ἀντὶ τοῦ ὡς οἴομαι, ἀρχὴ τοῦ πράγματος ἡ λαμπιτώ. A

οἰώθη. Solus-relictus-eſt. Ab-omnibus-eſt derelictus.

Οἰώθη. ἐμονώθη.

Οἰωνισάμενος. Vaticinatus. Auſpicatus. Auguratus. Per-auſpicium-interpretatus. *L.* ὀττευσάμενος, *ab* ὀττεύομαι, *quod ab* ὄττα, *pro* ὄσσα. *Vide Lex.* Vt, Diuinitus quodammodo res futuras auguratus, *& veriſimilibus coniecturis aſſecutus.*

Οἰωνισάμενος, μαντευσάμενος. ἐπιδευσάμενος. δαιμονίως πως οἰωνισάμενος τὸ μέλλον.

Οἰωνίζοντο. Auerſabantur vt malum augurium, *vel malum omen. L.* ὡς κακὸν οἰωνόν. Vt, Illum autem iuuentus quidem *i. Iuuenes, & adoleſcentes* & oderant, & tanquam malum omen auerſabantur. Seniores verò complectebantur, *charum habebant*, & laudabant. Et ruſſus. Felicioribus auſpiciis, & firmiore apparatu bellum denuò ſuſcipere. Et alibi. Quum omnes, qui augurabantur, & putabant Æmilium egreſſurum, ingredientem cernere viderentur. *N. L.*

Οἰωνίζοντο. ἀπεστρέφοντο, ὡς κακὸν οἰωνόν. τὸν δὲ ἡ μὲν νεότης ἐμίσουν τε, καὶ οἰωνίζοντο. οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατησπάζοντο, καὶ ἐπῄνουν. καὶ αὖθις. ξὺν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς, καὶ παρασκευῇ βεβαιοτέρᾳ αὖθις ἅψασθαι τοῦ πολέμου. καὶ αὖθις, ὅτι πάντας οἰωνίζεσθαι προσδοκῶντας τὸν αἰμίλιον ἐκπορευόμενον δοκεῖν ὁρᾶν εἰσπορευόμενον. B

Οἰωνιστικήν. Augurandi-ſcientiam, *vel artem.* Hanc primi Phryges inuenerunt. Huius verò pars quidem eſt ea, quæ Græcè vocatur ὀρνεοσκοπικὴ, i. auſpicium, *quod ab auibus, quæ per aerem volant, ſpectandis, eſt appellatum*, vt, quum aue hac, *vel illa*, volante antè, vel poſt, & *ad* dextram, vel *ad* ſiniſtram declinante, dicit quis hoc, *vel illud* ſignificare. Primus autem de hac arte ſcripſit Telegonus. Alia verò pars eſt ea, quæ vocatur οἰκοσκοπικὴ, quum ea ſpectantur, *& obſeruantur*, quæ domi accidunt, veluti ſi in tecto apparuerit muſtela, vel ſerpens, aut oleum effuſum-fuerit, aut mel, aut vinum, aut aqua, aut cinis, aut crepitus lignorum auditus-fuerit, aut aliquid aliud *acciderit*, hoc, *vel illud* ſignificat, *& portendit.* Quod *opus* conſcripſit Xenocrates. Alia verò pars vocatur ἐνόδια, *& pertinet ad ea, quæ in itinere accidunt, & obſeruantur.* Vt, quum aliquis interpretatur ea, quę in itinere *nobis* occurrunt. Veluti, ſi quis occurrerit, *& obuiam factus fuerit* tibi, hoc, *vel illud* geſtans, hoc, *vel illud* tibi continget, *acciderit, eueniet.* Quod *opus* conſcripſit Polis. Alia verò vocatur χειροσκοπικὴ, *quæ à manus notis, ſignisque ſpectandis nomen accepit.* Vt, quũ per extenſionem manuum exporrectarum, & ipſius palmæ, ex rugulis, *i. ex earum paruis rugis, aut fiſſuris, alicui mulieri* dicimus, liberos-procreabit, vel aliquid huiuſmodi. Quod *opus* conſcripſit Helenus. Alia verò vocatur παλμικὴ, *quæ verſatur in obſeruatione motus, tremoris, vibrationis, micationis, atque palpitationis humani corporis, in aliqua eius parte.* Quum per hanc palpitationem, *vel vibrationem* corporis, aliquid cognoſcitur. Vt quum palpitauit, *vel ſaliit* dexter, aut ſiniſter oculus, aut humerus, aut femur, aut *quum* pruritus in pede *ſentitur*, aut ſonus ad aurem auditus-eſt, *vel, auris tinnit*, hoc, *vel illud* accidit, *euenit.* Quod *opus* conſcripſit Poſidonius. E

Οἰωνιστικήν. ταύτην εὗρον πρῶτοι φρύγες. ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐστὶν ὀρνεοσκοπικὸν, οἷον ὅταν πετομένου τοῦδε τοῦ ὄρνιθος ἔμπροσθεν, ἢ ὄπισθεν, καὶ δεξιὰ, ἢ ἀριστερὰ κλίνοντος, εἴπῃ τις ὅτι τόδε σημαίνει. πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ τούτου τηλέγονος. τὸ δὲ οἰκοσκοπικὸν ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα. οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, ἢ ἔλαιον ἐχύθη, ἢ μέλι, ἢ οἶνος, ἢ ὕδωρ, ἢ τέφρα, ἢ τριγμὸς ἐγένετο ξύλων. ἢ ἄλλο τι τόδε προμηνύει, ὃ συνέγραψε ξενοκράτης. τὸ δὲ ἐνόδιον, ὡς ὅταν ἐξηγῆσηταί τις τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα. ὅτι εἰ ἀπαντήσοι τις τόδε βαστάζων, τόδε συμβήσεταί σοι, ὃ συνέγραψε πόλις. τὸ δὲ χειροσκοπικὸν, ὡς ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν διατεινομένων, καὶ τῆς παλάμης, ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν παιδοποιεῖ, ἤτι τοιοῦτον, ὃ συνέγραψεν ἕλενος. παλμικὸν δὲ, τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον, οἷον ἐπάλθη ὁ δεξιὸς, ἢ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ὦμος, ἢ μηρὸς, ἢ κνησμὸς ἐν τῷ ποδὶ, ἢ πρὸς τὸ οὖς ἦχος ἐγένετο, τόδε συμβαίνει. ὃ συνέγραψε ποσειδώνιος. C D

NOTÆ.

Τὸ δὲ οἰκοσκοπικὸν.] VVolfius οἰκοσκοπικὸν, & οἰκιακὸν, vel οἰκοακουστικὸν. Q. d. Quod domi auditur, ac percipitur. vel Domeſticum. Aldinus codex, οἰκοσκοπικὸν, quod ad veram lectionem propius accedit. Legendum enim οἰκοσκοπικὸν, vt rectè ſcriptum ſupra vbi Suidas lectorem amandat ad vocem Οἰωνιστική. Dictum autem παρὰ τὸ οἶκον, καὶ τὸ σκοπεῖν. à ſpectandis, & obſeruandis rebus, quæ domi accidunt. Quare ſcribendum apud Suidam, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα σκοπῇ τις. Et, ἔλαιον ἐχέθη, vel ἐχύθη, vtrumque à χέω. Et, ἐξηγήσηται. Et, παιδοποιήσει.

οἰωνόβρωτος. Ab-auibus-deuoratus, aut deuorandus.

Οἰωνόβρωτος. ὀρνεόβρωτος. F

οἰωνομαντεία. Vaticinatio, quæ fit per auſpicium, & augurium.

Οἰωνομαντεία.

οἰωνός. Auis. Ales. Auſpicium. Augurium. Signum, *quod ex auſpicio, vel augurio colligitur, vt cognoſcatur aliquid futurum.* Et οἰωνοσκόπος. Alitum-obſeruator. Auſpex. Augur. Vates, qui per auſpicium, & augurium res aliquas vaticinatur, ac prædicit.

Οἰωνός. τὸ σημεῖον. καὶ οἰωνοσκόπος, ὁ μάντις.

A Οἰωνοί. παρασφάγια ὄρνεα. ἢ σύμβολα πάντα ἃ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. θεράποντ᾽ ὄρνιν. ἀριστοφάνης. ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θεραπόντων καλόποδας, καὶ καλοιωνίστους, ὄρνιν νομίζοντες πάνθ᾽ ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει.

οἰωνοί. Alites. Grandiores aues. Carniuoræ aues. Vel Symbola.id eſt auguria, vaticinia, quæ per auſpicium,& augurium fiũt. Omina.Omina enim *priſci* vocabant οἰωνούς.i.alites, aues, auguria, omina, præſagia,vel ea,quæ non erant aues. *Nam vocabant etiam* famulum, auem, *quòd per eum, vt per auſpicium,& augurium,aliquid conijcerent.* Ariſtophanes *in Auibus.pag.396.v.17.Schol.annot.10.vnde Suidas.* Quia ſæpe ſolemus vocare quoſdam famulos καλόποδας.*i.pulchripedes.N.L.* καλόπους.καλόποδος.ὁ. *Lignea pedis forma,qua ſutores vtuntur ad calceos formandos.* τὸ κᾶλον.*lignum.*ὁ πούς,*pes. ſunt,qui* καλοπόδας,παρεξυτόνως *hîc ſcribendum cenſeant:ſed vocis nullam interpretationem afferunt.&* καλοιωνίστους,*q.d.pulchra,& læta auguria ferentes, vel lætorum auguriorum nuncios.N.L.* Auem,*augurium,& omen* exiſtimantes omnia,quæ de vaticinio *aliquid* diiudicant, *vel, diſtinctè-tra-*
B *dunt.i.per quæ poteſt aliquid cognoſci,quod prædicatur.*

N O T AE.

Εἰώθαμεν λέγειν.] Ariſtoph.in Auibus.pag.396.

ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ᾽ ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει.
φήμη γ᾽ ὑμῖν ὄρνις ἐστί.πταρμόν τ᾽ ὄρνιθα καλεῖτε.
ξύμβολον,ὄρνιν,φωνὴν,ὄρνιν,θεράποντ᾽,ὄρνιν,ὄνον,ὄρνιν.

Conſule Schol. vnde Suidas.

Οἶς.οἰός.τὸ πρόβατον

οἶς,οἰός.ἡ.Ouis.

Οἰσύη.εἶδος φυτοῦ.

οἰσύη.Plantæ genus. *Salix.Vimen. Hinc Gallicum oſier & oſiere.*

C Οἶσε.προσήγαγε. συνῆξεν. ἑαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ ἀνάξιον καταφρόνησιν οἶσεν. ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῇδε.

οἶσε.*Neglecto temporali incremento,pro* ᾦσε,*quod ab* οἴω,*fero.Eſt autem aor.1.act.* Tulit. Attulit. Coegit. Collegit.Coaceruauit.Parauit.Comparauit.Vt,Sibi quidem diuitias non contemnendas illa comparauit,illum verò paulatim amore tabeſcentem ab hiſce *rebus humanis procul* amandauit,*atque de medio ſuſtulit.*

Οἴσεται.λήψεται.

οἴσεται.Feret.Accipiet.Auferet.Abſportabit.

Οἴσει.κομίσει καὶ οἴσω,κομίσω.ἐνέγκω.

οἴσει.Feret.Afferet.& οἴσω.Feram.Afferam.

Οἶσθα. ἀντὶ τοῦ οἶδας. λέγεται χωρὶς τοῦ σ, μετὰ τοῦ σ᾽. ποτὲ μὲν διὰ μέτρον,ἢ διὰ τὸ μὴ συγκρούσαι σύμφωνον.οἶσθα.σοφοκλῆς.οἶσθ᾽ ὡς ποίησον, ἀντὶ τοῦ ποιήσεις, ἀττικῶς.καὶ αὖθις.οἶσθά τινας ἐν
D λογιστείαις ζημιωθέντας, ἢ παντός γε ἀπὸ μιᾶς συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν,ἀπὸ μόνου τοῦ τὸν θεὸν ὀμόσαι, καὶ κατομόσαι πλατωνικῶς, οὓς φθήσεσθαι ἂν σκιὰ φθεγξαμένη τι τῶν δεόντων. λέγεται καὶ ἔξοισθα. σοφοκλῆς.

οἶσθα.*Dictum Æolicè. Quod ſic formatum,*οἶδας,*noſti. addita particula* θα,οἴδασθα,*& per ſyncopen* οἶσθα. *Quod vſurpatur* pro *communi* οἶδας. Dicitur *autem* ſine σ,οἶθα,*noſti.*& cum σ *finali,*οἶσθας, *vt* ἦσθας, *quæ Caninius in ſuo Helleniſmo,pag.70.M. à ſe lecta negat.* interdum vel propter metrum,vel ne conſonans concurrat, *imò, ne gemina vocalis inſuauiter concurrat, & collidatur, dicitur* οἶσθας,*ſequente vocali,pro comm.*οἶσθα. *Quod non vſitatum.* οἶσθας *tamen, idem valet ac* οἶσθα. Noſti. Sophocles *in Oedipode Tyranno.pag.175.ve.1.* οἶσθ᾽ ὡς ποίησον.Atticè *dictũ* pro,ποιήσεις i Sciſne quid ſis facturus? Pro,Quid facies?Et rurſus. Noſti quoſdam,qui in reddendis rationibus *grandi pecunia mulctati fuerunt,*aut omnino propter vnam calamitatem impulſi-ſunt ad philoſophandum in meridie vitæ.*i.ætate iam ad occaſum vergente,*hac ſola de cauſa,quòd more platonico Deum iuraſſent, & iureiurando-obteſtati-fuiſſent, quos vel vmbra aliquid
E opportuni locuta anteuerterit.Dicitur & ἔξοισθα.Sophocles *in Oedipo Colonæo.pag.322.*

Καὶ σύ που παρὸν
Ἔξοισθ᾽,ὑφ᾽ ἡγητῆρος οὐδενὸς φίλων.
Ἀλλ᾽ αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.

Et tu profectò præſens
Noſti quomodo eò iuerit, *à duce nullo amicorum* deductus:
Sed ipſe nobis omnibus via-dux-exiſtens, & viam demonſtrans,& in locum deſtinatum nos deducens.

N O T AE.

Σοφοκλῆς.] in Oedipo Colonæo. pag.322.ſic legitur,

εἰς μὲν γὰρ εἶδὼς ἐνθάδ᾽ εἷρπε,καὶ σύ που παρών. &c.

F Οἰσόμενος.κομίσων.

οἰσόμενος.Laturus.Allaturus.

Οἰσοφάγος.ὁ λαιμός.

οἰσοφάγος. Gula. Guttur,per quod cibus in ventrem defertur,Stomachus.

Οἴσυπη. ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια. ἡρόδοτος. καὶ οἰσυπάτη ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

οἴσυπη.Sordidarum ouium lana.Herodotus. Lana cum ſuis ſordibus,illota, neque curata. Lana ſordida.Et οἰσυπάτη.Lanarum ſordes.*idem ac* οἴσυπη,*vnde derinatum Vide* οἰσυπηρὰ οἰσδ.*apud Ariſtoph.in Acharn.pag.306.v.16.Schol.annot,6. Item infra* οἰσύπη *vnde per ſyncopen* οἴσπη.

οἰςά. Tolerabilia. Quæ ferri poſſunt. Thucydides. Verumtamen ob magnitudinem impendentis adhuc periculi, *hac mala* ipſis tolerabilia videbantur. Et rurſus. Aeſtúmque dicebant *eos* incendere nullo-modo tolerabilem. Et alibi. Si pro paruis quidem *rebus* fuerit inſigne, *magnúmque* malum, tolerabile tamen aliquo modo fiet.

Οἰςά. φορητά. θουκυδίδης. ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου, οἰςὰ αὐτοῖς ἐφαίνετο. καὶ αὖθις. καῦμά τε ἐπιφλέγειν ἔλεγον οὐδαμῇ οἰςόν. καὶ αὖθις καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἴη διάφορον κακὸν, οἰςὸν δὲ ὅμως πόσῳ γίνεται. A

οἰςρεῖ. Iritat. Ad-inſaniam-adigit. Oeſtro-agitat. Furore-concitat. Appianus. Reuera furioſus quidã impetus, & animi-alacritas omnes contra Barbaros inuaſit. Et rurſus. Hæc autem fecit tanquam furore-percitus, & temulentus. Aelianus. Herodotus præclarè furorem, & inſaniam propter mulieres nihili faciebat.

Οἰςρεῖ. ἐρεθίζει. ἐκμαίνει. ἀπατεὼς. τῷ ὄντι πᾶσιν εἰςεφοίτησεν ἐνέπεσεν ὁρμὴ, καὶ προθυμία κατὰ τῶν βαρβάρων. καὶ αὖθις. καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασεν ὥσπερ οἰςρηθεὶς, καὶ κάτοινος γενόμενος. αἰλιανός. καὶ καλῶς ἡρόδοτος, τοὺς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν οἰςρήσεις τε, καὶ μανίας παρ᾽ οὐδὲν ἐτίθετο. B

οἴςρησις. Furor, quo quis agitatur. Fœminarum-inſanus-amor. Inſanus amor, quo quis fœminas amat. Amor vehementiſſimus, quo quis fœminas amat, adeò vt ad inſaniam ab eo adigatur. Et οἰςρηλατούμενοι. œſtro, ſiue furore agitati. *Inſano mulierum amore* flagrantes. *Incenſi. Inflammati.* Ad-inſaniam-adacti.

Οἴςρησις. ἡ θηλυμανία. καὶ οἰςρηλατούμενοι. πυρούμενοι. ἐκμαινόμενοι.

οἰςροπλῆγα. Oeſtro-percuſſum. Inſania percuſſum. Hoc autem dictum-eſt ab œſtro, *quem Virgil. Georg. lib 3. pag. 72. 19. vocat Aſilum, eiúſque vim ibi deſcribit,* qui eſt muſca adulterina. *i. non vera muſca, quales ſunt aliæ: ſed longè maior, & aſperius pungens,* quæ æſtate boues cuti-adhærens-infeſtat, & exagitat, *ac ad furorem impellit. Vulgò tabanus. Sophocles in Electra pag. 79. v. 5. Vide Schol.*

Οἰςροπλῆγα. τῇ μανίᾳ πεπληγότα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οἴςρου, ὅς ἐςι μυῖα ὑπόχαλκος, ἐγχριμπτοῦσα ἐν τῷ καύματι τοῖς βουσὶ, καὶ ποιοῦσα ἰλυιᾶσθαι. C

οἶςρος. Oeſtrus. Furor. Iritatio. Incenſio. Inflammatio inſana. Oeſtrum verò vocant omnem *vehementiorem* motionem. Hinc etiam dictus οἰςροδίνητος μυχὸς. *Alicuius loci* receſſus, qui à vento *vehementer* agitatur. *ac infeſtatur.* Ariſtophanes. Túque marine Neptune maturè-relicto Receſſu piſcoſo, *vel, piſcibus-abundante*, vehementer-à ventis-agitato. Et Piſides.

Οἶςρος. ἐρεθισμός. ἔκκαυσις. πύρωσις ἐμμανής. οἶςρον δὲ καλοῦσι, πᾶσαν κίνησιν. ἔνθεν καὶ οἰςροδίνητος μυχὸς, ὁ ὑπ᾽ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. ἀριςοφάνης. σύ τε πόντιε ποσειδῶν προλιπὼν μυχὸν ἰχθυόεντ᾽ οἰςροδίνητον. καὶ πισίδης.

Furor enim eſt, & præcipuè Barbaris familiaris,

Οἶςρος γάρ ἐςι, καὶ μάλιςα βαρβάροις

Mutationes facilè-mutabiles habere. i. ad mutationes eſſe procliues.

Τὰς μεταβολὰς, τὰς δὲ μεταπλάςους ἔχειν. D

οἰσύα. Salix. Vimen. *Hinc Gallicum oſier.*

Οἰσύα. ἰτέα.

οἰσυΐναις. Vimineis. Salignis. Thucydides. Nautas armauit clypeis vilibus, *ac infirmis*, & plerisque vimineis, *vel, ſalignis*. Et Eunapius. Parthi verò clypeos vimineos habebant, & galeas vimineas plicatione quadam patria plicatas, *quodam patrio textu textas, vel nexu nexas.* Et οἰσύϊνον χοινίον. Vimineus, vel ſalignus funis.

Οἰσυΐναις θουκυδίδης. ναύτας ἐξώπλισεν ἀσπίσι φαύλαις, καὶ οἰσυΐναις ταῖς πολλαῖς. καὶ εὐνάπιος. οἱ δὲ τῶν πάρθων οἰσυΐνας ἀσπίδας ἔχοντες, καὶ κράνη οἰσύϊνα πλοκήν τινα πάτριον πεπλεγμένα. καὶ οἰσύϊνον χοινίον, ἰτέας.

οἰσύμη. Oeſyme. Vrbs Thraciæ.

Οἰσύμη. πόλις τῆς θράκης.

οἰσύπη. Lanarum ſordes.

Οἰσύπη. ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. E

οἰσυπηρός. Sordibus. ἔρια οἰσυπηρά. Lanæ ſordium plenæ. Lanæ ſordidæ. Stercoris ſordes. οἰσύπη enim eſt ouium excrementum. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 306. n. 16. Schol. annot. 6.*

Οἰσυπηρός. ῥυπαρός. ἔρια οἰσυπηρά, ῥύπου πεπληρωμένα, ῥυπαρὰ μαλλὰ ἀπὸ τῆς κόπρου. οἰσύπη δὲ ἐςι, τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.

οἴτη. Oete. Nomen montis in Lacedæmonia, *in Theſſalia ſiti.* Et Oetæus, qui eſt ex eodem monte, *qui montem Oeten incolit.*

Οἴτη. ὄνομα ὄρους ἐν λακεδαιμονίᾳ. καὶ οἰταῖος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους.

οἶτος. Mors. In fabulis. Non iniuriâ deformi domor, *atque conficior* morte.

Οἶτος. ὁ μόρος. ἐν τοῖς μυθικοῖς. οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικεῖ δάμναμαι οἴτῳ.

οἷοι. Soli. Vel potentes. *At tunc aſpiratur, & dicitur* οἷοι, *&* οἷοί τε. *Vide ſupra.*

Οἰοιμένοι. ἤτοι δυνατοί. F

οἶφις. χοῖνιξ. *Sic enim ex Heſychio videtur legendum.* Oephis. Chœnix. *Quædam Ægyptiaca menſura quatuor chœnices continens.*

Οἶφις χοῖνιξ.

οἰχαλιῆς. οἰχαλιεῖς. Oechalienſes. Nomen à loco *deductum, ab Oechalia vrbe, de qua Geographi.*

Οἰχαλιῆς. ἀπὸ τόπου.

οἴχεται. Proficiſcitur. It. Abit. Et οἰχήσομαι. Proficiſcar. Ibo. Abibo.

Οἴχεται. πορεύεται. καὶ οἰχήσομαι, πορεύσομαι.

οἰχνῶ

A Οἰχομ. περιέρχομαι. τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ, ἠλέκτρα φησί.

οἰχνῶ. Circumeo. Vagor. Oberro. Miſera, innupta ſemper vagor. Electra dicit *de ſe apud Sophoclem in Electra. pag* 88.

Οἰχόμενος. πορευόμενος.

οἰχόμενος. Proficiſcens. Vadens. Iter-faciens.

Οἴχωκ' ὄλωλα, διαπεπόρθημαι φίλοι. τέκμησσα φησὶ διὰ τ͂ αἴαντος θάνατον.

οἴχωκα. &c. Obij, perij, deuaſtata-ſum, amici. Tecmeſſa dicit *hæc* propter Aiacis mortem. *Soph. in Aiace. pag.* 55. *v.* 11.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

O. CVM K.

Ὀ Καύης τ͂ τύχης ὑπερέχει. παροιμία ἐπὶ τῶν μείζω, καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτη-
B μένων.

Ο'Καύης. *N. L. Quidam, vt Vuolfius, legunt ὁ καίης. & interpretantur*, Storea, calathus ſuperior eſt fortuna. Prouerbium in eos, qui maiora, & plura poſſident, quàm quæ ſunt neceſſaria, *Quod illis videtur conuenire, qui tantis opibus muniti ſunt, vt ipſis fortuna nullo modo nocere poſſe videatur.*

Ὁ κάτωθεν νόμος. δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ ἀριστοκράτους. ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων, τὰ μὲν, ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι. ἢ διὰ τὸ σχῆμα τ͂ ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης, ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ δημοσθένης. ὅτι γὰρ βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες, καὶ οἱ κύρβεις γε-
C γραμμένοι, δεδήλωκεν εὐφορίων ἐν τῷ ἀπολλοδώρῳ. ἔτι φησὶ τοὺς ἄξονας, καὶ τοὺς κύρβεις, ἄνωθεν ἐκ τ͂ ἀκροπόλεως, εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ τ͂ ἀγορὰν μετέστησεν ἐφιάλτης ὡς φησὶ ἀναξιμένης ἐν φιλιππικῷ. ὅτι διαμαρτάνει δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ νεαίρας, λέγων πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τ͂ ἀττικῆς. δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶν οὕτως. ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν
D τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται. ἤτοι οὖν γραφικόν ἐστιν ἁμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πλεῖον τ͂ ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις, τοῦ εἰς πρὸς τ͂ βασιλέα πολέμου.

Ο'κάτωθεν νόμος. Lex, quæ eſt infra. Lex inferior. Demoſthenes in *oratione* contra Ariſtocratem, vel Heliæam dicit, quod Dicaſteriorum, *ſiue Prætoriorũ, in quibus exercebantur iudicia*, alia quidem ſuperiora, alia verò inferiora nominarentur. Aut propter figuram ſcripturæ in Axonibus. *i. ligneis tabulis leges ſcriptas continentibus*, taurina-conuerſione. *i. obliquè* ſcriptæ. Vel eam legem, quæ à ſiniſtra incipit, inferiorem vocat Demoſthenes. Quòd enim taurina-conuerſione. *i. obliquè* ſcripti fuerint Axones, & Cyrbes, declarauit Euphorion in Apollodoro. Quia (inquit) Axones, & Cyrbes de ſuperiore-loco, ex arce in Curiam, & forum tranſtulit Ephialtes, vt ait Anaximenes in *oratione* Philippica. Peccat Demoſthenes in *oratione* contra Neæram, quum dicit Platæenſes eſſe pictos in varia porticu. Nullus enim hoc dixit, Atticæ cenſum, *atque vectigalium æſtimationem* fuiſſe ſex millia talentûm. Demoſthenes enim in *oratione* de claſſibus ita dicit. Nobis autem agri *noſtri cenſum, &* æſtimationem *annuam* audiet eſſe facultates, *vel caput, & ſummam* octies mille talenta. Aut igitur peccatum eſt ſcripturæ, aut fortaſſe orator *hoc* aſtutè-dixit, vt Reſpub. maiores facultates habere videretur ad bellum cum Rege gerendum.

NOTÆ.

Μετέστησεν.] Legendum μετέστησε, vt apud Harpocrat. vnde Suidas. Et, ἵνα δοκῇ πλείω τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον.

Ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν. φασὶν ὅτι οἱ καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες, ἐπήγαγον τ͂ λαγωόν, οὐκ ἔχοντες ἐν τῇ χώρᾳ. οἱ δὴ, πολλοὶ γενόμενοι τὰ
E γεώργια αὐτῶν ἐλυμαίνοντο.

Ο Καρπάθιος τ. λ. Carpathius leporem. Dicunt Carpathios, qui inſulam incolebant, lepores *in eam* adduxiſſe, quòd in ſua regione nullos haberent. Qui cùm numero aucti fuiſſent, ipſorum agros, *arua, ſataque* læſerunt. *Eraſm. ad. Chil.* 2. *Cent.* 1. *col.* 379. *ad.* 81. *Carp. Lep.*

Ὀκέλλει. προσορμεῖ. ἐκρίπτεται. εἴρηται ἐπὶ τῶν νεῶν. καὶ ὀκέλλοι. προσορμίζοι.

Ο'κέλλει. Ad-portum-appellit. Eiicitur *in littus, vel terram*. Dicitur de nauibus. Et ὀκέλλοι. Ad-portum-appellat. *Vel, In littus, aut terram eiiciatur.*

Ὀλκίς ὄνομα κύριον.

Ο'λκίς. Holcis. Nomen proprium.

Ὀκλαδία. ἡ ὄκλασις.

Ο'κλαδία. Fractio. Vel Complicatio. Vel in-genua-flexio. Collapſio.

Ὀκλαδίας. ὁ συγκεκλασμένος δίφρος. καὶ ποτὲ μὲν ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος. καὶ αὖθις. βαθεῖαι εἰς ἰλὺν ὀκλασὶ πηδῶντων.
F περὶ βατράχων ὁ λόγος.

Ο'κλαδίας δίφρος. *Ariſtoph. Equitibus. pag.* 258. *v.* 5. *Schol. annot.* 3. *vnde Suidas*. Confractus currus. Confracta ſella, *Sella, quæ complicatur, aut complicari ſolet*, quæ modò quidem extenditur, modo verò contrahitur, *ſiue, quæ modò quidem explicatur, modò verò complicatur*. Et rurſus *in quodam ſenario, cuius ſexta ſedes ſpondeum habet*. Profundum in limum genu-flexo ſaltantium. De ranis verba *ſunt illic*.

Ὀκλάζει. χωλεύει. εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται. διστάζει, ἀποκάμνει. λαγγάζει.

Ο'κλάζει Claudicat. In-genua-flectitur. *Genua-flectit. Ingeniculat*. Dubitat. Defatigatur. Deficit. Pigreſcit. *Præ labore, & defatigatione genua flectit, labaſcit, ſuccumbit.*

ὀκλὰξ καθήμενος. Geniculatim, ſiue genu flexo ſedens.

Ὀκλὰξ καθήμενος, ἀντὶ τῦ ἐπὶ γόνυ. A

ὀκνεῖ. Metuit. Veretur. Timet. Xenophon. Metuẽtes, ne Græci ponte ſuperato, remanerent. ὀκνοῦντες hîc poſitum pro metuentes, timentes.

Ὀκνεῖ. εὐλαβῶς ἔχει. ξενοφῶν. ὀκνοῦντες μὴ οἱ ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείνειαν. ἀντὶ τοῦ εὐλαβούμενοι. δεδιότες.

ὀκνεῖν. Metuere. Timere. *Vt, Dicebat* nullum exploratorem hoſtium *oportere* timere: ſed potiùs è re ſua putare, ipſos ſcire quantis, & quomodo armatis copiis *hoſtis* adueniat.

Ὀκνεῖν. κατάσκοπον οὐδένα ἐκ τῶν πολεμίων ὀκνεῖν. ἀλλὰ καὶ περὶ ἔργον ἡγεῖσθαι γινώσκειν αὐτούς, ξὺν ὅσῃ τε, καὶ ὅπως ὡπλισμένῃ δυνάμει ἔρχεται.

ὀκνείω. *Poeticum, formatum ab ὀκνέω, inſerto ι. pro cõm. ὀκνῶ.* Timeo. Metuo. Præ metu animum abiicio. *vt legatur, ὄκνῳ ἀποβάλλομαι, pro, ὑπ᾽ ὄκνου τὸν θυμὸν ἀποβάλλω, καὶ ἀθυμῶ.*

Ὀκνείω. ὀκνῶ ἀποβάλλωμαι B

ὄκνος χαλκοῦ. Ocnus æreus. Vult hoc Bithynis patrio more genus eſſe cuiuſdam muliebris ſellæ. *N. L. De Ocno, vide ad. Eraſ. Chil. 1. Cent. 4. col. 152. ad. 83. Contorquet piger funiculum. Vſus eſt hoc adagio Propertius, Dignior obliquo funem qui torqueat Ocno. &c.*

Ὄκνος χαλκοῦς. βούλεται τοῦτο τοῖς βιθυνοῖς ἐπιχωρίως δίφρον τινὸς γυναικείου εἶδος εἶναι.

ὀκνῶ. Metuo. Timeo. Formido. Frequenter autem Sophocles vſus-eſt hoc *verbo* ὀκνεῖν, pro timere, formidare. *& nomine ὄκνῳ, pro timore, metu, formidine. In Aiace. pag. 6. v. 6.* Sana-mente-prẹditum enim ipſum non *formidarem, nec ipſi* cederem metu *territus.* Et oratores vſi-ſunt hoc nomine ὄκνῳ, non pro ignauia, & ſocordia: ſed pro metu, & *verbo ὀκνεῖν, pro* metuere, formidare. Antiphon. Malè verò *facit,* Si periculis quidem adhuc abſentibus, & impendentibus, linguâ ſit-audax, *& ferox,* & properare velit, quum verò *iam* ipſa res adeſt, *& quum manus ad opus eſt admouenda, torpeſcat, ceſſet, atque* formidet. Et Demoſthenes Philippi. 1. Dico igitur bifariam auxilium-ferendum *eſſe* nobis, tum vrbes Olynthiis conſeruando, & milites hoc facturos emittendo, tum illius *Philippi* agrum vaſtando & triremibus, & militibus aliis *eò miſsis.* Si verò horum alterutrum neglexeritis, vereor ne expeditio ſit nobis inanis. Apud Homerum etiam ὄκνος pro metu ſumitur. Dicit *enim* Agamemnon de fratre ſuo *Menelao,* Nec timori cedens, nec imprudentiæ mentis. *i. nec metu, nec imprudentia impeditus.*

Ὀκνῶ. φοβοῦμαι. καὶ πυκνῶς τούτῳ κέχρηται σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι. φρενοῦντα γάρ νιν, οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ. καὶ οἱ ῥήτορες, οὐκ ἐπὶ δειλίας, καὶ ῥαθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ φόβου, καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. ἀντιφῶν. κακῶς δ᾽ ἂν εἰ ἀποῦσι μὲν, καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις, τῇ γλώττῃ θρασύνεται, καὶ τῷ θέλειν ἐπείγειν. τὸ δὲ ἔργον ἂν παρῇ, ὀκνεῖν. καὶ δημοσθένης ἐν φιλιππικῶν πρώτῳ φημὶ δὴ διχῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς μὲν ὀλυνθίοις σώζειν, καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν. καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι, καὶ στρατιώταις ἑτέροις. εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε, ὀκνῶ μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. καὶ ὁμήρῳ δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου ὁ ὄκνος εἴληπται. φησὶν ἀγαμέμνων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, οὔτ᾽ ἀφραδίῃσι νόοιο. C D

ὀκνῶν. Ille, quem piget aliquid facere. Qui-cunctatur. Qui tergiuerſatur. Sophocles. Solet enim tergiuerſari quiuis homo agens magna. *i. Magnates, & potentes viri non facilè, neque citò concedunt, quæ petuntur: at in his dandis cunctantur.*

Ὀκνῶν. ἀναδυόμενος. σοφοκλῆς. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα.

ὀκολουμ. Horatius Romanus alterum oculum amiſit, & *ideo* vocatus-eſt Cocles. *i. captus oculo, luſcus. lumine captus.* Quem enim Græci vocant ὀφθαλμὸν, eum Romani vocant oculum.

Ὀκολουμ. ἐπηρεάσθη ὁράτιος ὁ ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐπεκλήθη κόκλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν, ὀκολοὺμ, καλοῦσι ῥωμαῖοι. E

ὀκώχ. *Separatim ſcribendum, vt ſupra in Κώχ. pag. 413. ὁ Κώχ.* Coch. Nomen proprium. Vt, Telum autẽ, quod os apertum anteuerterat, illuc incidens, ſedauit volatum. Quare Coch recto-tramite de-vita-deceſſit. *i. Sagitta volans, in os apertum ociùs delata, in eo finem volandi fecit, & Coch confeſtim obiit.*

Ὀκώχ. ὄνομα κύριον. τὸ δὲ βέλος ἀνεῳγμένον προφθάσαν τὸ στόμα, ἐκεῖσε ἐλθὸν, κατέπαυσε τὴν πτῆσιν. καὶ δὴ ὀκὼχ εὐθυωρὸν ἀπεβίω.

ὁ Κρὴς θάλασσαν. Cretenſis mare *metuit, vel fugit. Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 71. ad 31. Prouerbium* In eos, qui ſimulant ſe fugere ea, in quibus excellunt. Cretenſes enim fuerunt rerum nauticarum-peritiſſimi. *Vide Heſych. col. 542. ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν.*

Ὁ κρὴς τὴν θάλασσαν. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων φεύγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσιν. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ κρῆτες ἐγένοντο.

ὀκρίβαντας. Vectores, qui naui vehuntur. *Vide vulg. Lex. in* ὀκρίβας ὀκριβάντης.

Ὀκρίβαντας. ἐμβάτας. F

ὀκρίβας. Aurigæ figura, *geſtus, habitus. N. L.*

Ὀκρίβας. σχῆμα ἡνιόχου.

ὀκρίβας. Propriè *ſic vocatur* omnium oratorum tentorium, *pulpitum, ſuggeſtum, vnde oratores verba faciunt, παρὰ τὸ εἰς ἄκρον βαίνειν, quòd in aliquo ſummo, & edito loco ſit collocatum.* Item, plaſtica pegmata, *compacta tabulata, in quibus plaſtæ, ſiue fictores ſuum opus faciunt,*

Ὀκρίβας, σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων. τὰ πλαστικὰ πήγματα, ἐφ᾽ οἷς διατυποῦσι τὰς εἰ-

A κόνας, ἢ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φάναι τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ τραγῳδοὶ, ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐν μετεώρῳ, καὶ ἔλεγον. οἱ δὲ, ὄνον φασὶν εἶναι. οἱ δὲ, ἄγειον κριόν. ἄλλοι, κλίμακα.

Ὀκριόεις. ὁ τραχύς. ἐν ἐπιγράμματι.

Καὶ λίθον ὀκριόεντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα,

B Θήγεται, ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης.

Τὴν κίσηριν λέγων. καὶ ὀκρυόεσσα, φρικτή. φοβερά.

Δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα

Βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.

Ὀκτάβλωμον. ὀκτὼ ἔχοντα δήγματα.

Ὀκτάκνημον. ὀκτάραβδον.

C Ὀκτάμετρον. ὅτι τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς, Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής. ὡσαύτως καὶ τοῦ ὀκταμέτρου.

Ὀκτὼ ὁ ἀριθμός.

Ὀκτώβριος. ὄνομα μηνός.

Ὀκτάπουν. Κρατῖνος Θρᾴτταις. ὀκτάπουν ἀνεγείρεις. ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία. σκορπίον γὰρ ὀκτάπουν ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις. ἡ λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησίν.

Ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

Ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα,

Κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

D Ὀχὴ στήριγμα. βάσταγμα. τοῦτο δ' εἰρήνης σκηπτάνιον. ὃ δὴ πέλε γήραος ὀχή. καὶ ὀχῆσθαι. ἐπικαθεσθῆναι.

facian:,& in quibus imagines formant. Item fulcra ligneorum theatrorum. Præſtat *tamen dicere, ſic vocari* Logîum. *i. illum theatri locum*, in quo ſtabant Tragici-poetæ, vel ipſi hiſtriones, *qui fabulas agebāt*, in ſublimi *loco, & vnde* loquebantur. Alij verò dicunt *τὸν ὀκρίβαντα* eſſe aſinum. Alij verò, agreſtem arietem. Alij, ſcalam. *Scalas, per quas ad ſummum alicuius loci faſtigium aſcenditur.*

ὀκριόεις *Vide Euſtath.* Aſper. In epigrammate 166. *lib.6.pag.445.*

Et lapidem aſperum, calamus vbi geminum dentem

Acuit, obtuſus ob longam-ſcriptionem.

Punicem *lapidem* vocans *ita. Vide eodem lib.6. eadem pag.445. epigram.163.& 164.& 165.& ὀκριόεσσα. ſed per v, à nomine τὸ κρύος deductum* dicitur horrenda, formidabilis. *In epigr. lib.3. pag.284. epigr.542.*

Recipe me, quamuis tibi valde grauetur, & oneretur *horrenda*

Nauicula defunctorum, Canem Diogenem.

ὀκτάβλωμον. *Cibum* habentem-octo morſus. i. octo buccellas, ſiue turundas.

ὀκτάκνημον. *Rotam* octo-radios-habentem.

ὀκτάμετρον. Ariſtophanes Poeta *fuit* inuentor tetrametri, ſicut & octometri.

ὀκτώ. Octo. Numerus, *qui ſic vocatur.*

ὀκτώβριος. October. Nomen menſis.

ὀκτάπουν. Octipedem excitas. *Er. ad. Chil.1. Cent.1. col.44. ad 63.* Cratinus Thrattis. Octipedem excitas. Pro, Scorpium *excitas*. Prouerbium Scorpium enim octipedem excitas. In Aeſchyli verò Xantriis, Furor Bacchis Deos-obteſtans-dicit,

A pedibus verò ſurſum-verſus

Subit dilaceratio in ſummum caput,

Punctio linguæ, ſcorpij telum dico.

ὀχή. Fulcrum. Suſtentaculum Baculus. Sceptrum. Scipio. Vt, *Sed N. L.* Fuit autem pacis Scipio. Quod profectò fuit ſenectutis fulcrum. Et ὀχῆσθαι. Inſediſſe. Inſidere.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ολβίζειν. μακαρίζειν. εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. σοφοκλῆς.

E Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν

Τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

Ὀλβιοδαίμων. εὐτυχέστατος. ἡ κλητικὴ ὦ ὀλβιόδαιμον.

Ὄλβιος. πλούσιος. εὐδαίμων. μακάριος.

Ὀλβιοδότης. πλουσιοδότης.

Ὄλβος. εὐδαιμονία. πλοῦτος. ἐν ἐπιγράμ-

F ματι.

Ὄλβου παντὸς ὑπέρτερος.

Ὅς σε περιπλέγδην εἶχε πήχεσι.

Ὀλαὶ καὶ οὐλαί. αἱ μὲν ἅλας μεμιγμέναι κριθαὶ, καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι.

Ὀλέθριον. μέχρι θανάτου. σοφοκλῆς. ὀλέ-

O. CVM Λ.

Ὀλβίζειν. Beatum-prędicare. Beatum-ducere. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag. 210. in duobus vltimis fabulæ verſibus.*

Neminem beatum-ducere, priùs quàm

Finem vitæ tranſierit, nullam acerbitatem paſſus.

ὀλβιοδαίμων. Felix-&-beatus. Feliciſſimus, & beatiſſimus. Vocatiuus ὦ ὀλβιόδαιμον *cum accentu in antepenultima, vt Ἀγάμεμνον, Ἄπολλον, Πόσειδον.*

ὄλβιος. Diues. Opulentus. Felix. Beatus.

ὀλβιοδότης. Diuitiarum-donator. Felicitatis, ac beatitudinis largitor.

ὄλβος. Felicitas. Beatitudo. Opulentia. Diuitiæ. In epigrammate.

Felicitatem omnem ſuperat ille,

Qui te circumplectendo tenebat cubitis, brachiis, vlnis.

ὀλαὶ, & οὐλαί, Hordeum ſale mixtum, quod victimis iniicitur, *vel, quo victima conſpergitur.*

ὀλέθριον. Perniciosum. Ad mortem vſque. Sopho-

cles, ὀλίθριον αἰκίζειν. Fœdis verberibus ad mortem vſque cædit. *N.L.*

ὀλέτρου πείρατ' ἐφῆπται. Interitus fines impendent. Id eſt, ac ſi Poeta dixiſſet, Interitus veſtri finis ex vobis pendet, quaſi dixiſſet, Interitu ligati, *& vinctis* eſtis. *Sed apud Homerum Odyſſea* χ. *pag.* 646. *v.* 5. *legitur,* Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο. *Quia iam ipſis & omnibus mortis fines imminebant.*

ὀλέκει. Cædit, Occidit. Perdit.

ὀλέκρανον. Quidam *interpretantur* cubitum, non autem acumen. *i. acutam partem* in manus flexu Hic autem locus graues dolores-ciet illis, qui in eo fuerint vulnerati. Ariſtoteles verò, non cubitum: ſed acutam-*partem* in manus flexu *ſic vocari tradit.* Ariſtophanes verò ὀλέκρανα vocat ipſa vlnarum, hoc eſt manuũ, capita, *ſummáſque partes.* Perſpicuum igitur *eſt illum ita* vocare acutam, & inflexam, *ac incuruam* manuum *partem,* quam nos ἀγκῶνα vocamus. *Sic enim in Pace. pag.* 449. *v.* 6. *&* 7. *Schol. annot.* 5. *vnde Suidas.* Nunquam deſinat ille, ô Bacche Rex, Ex cubitis ſpicula *ſagittarum* euellere.

θριον αἰκίζει. A

Ὀλέτρου πείρατ' ἐφῆπται. ἐπιδέδεται, καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας. οἷον, δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ.

Ὀλέκει. φονεύει φθείρει.

Ὀλέκρανον. τινὲς τὸν ἀγκῶνα. οὐκέτι δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν, ἀριστοτέλης δὲ, οὐ τὸν ἀγκῶνα, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. B
ἀριστοφάνης δὲ ὀλέκρανα λέγει, τὰ τῶν ὠλενῶν κρανία. τουτέστι, τῶν χειρῶν. δῆλον οὖν ὅτι τὸ ὀξύ. καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει, ὃν ἀγκῶνα φαμὲν ἡμεῖς. μηδέ ποτε παύσαιτο ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος.

N O T Æ.

Μηδέποτε παύσαιτο.] Ariſtoph. in Pace. pag. 449. v. 5. 6. 7.

Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσαιτ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ, C
Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

Sic & in ſequentibus eſt legendum.

ὀλέκρανον *Vel potius* ὠλέκρανον. Cubitus, q. d. τῆς ὠλένης κρανίον. i. vlnæ caput. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 449. *v.* 5. 6. 7 *Illic eſt illa hominum* pacatorum, *& pacis ſtudioſorum in turbulentos, & bellorum amantes* imprecatio,

Quiſquis verò bellum potiùs eſſe, quàm pacem, *vult*,
Nunquam deſinat ille, ô Bacche Rex,
Ex cubitis cuſpides ſagittarum *euellere.*

ὀλέσκει Perdit. Exterminat.

ὀλετῆρα. Sicarium. Interfectorem. Exterminatorem. Vel corruptorem.

ὄληαι. Perieris. Pereas. *Ion. 2. perſ. ſub. modi aor. 2. med. formata à 3.* ὄληται *ſublato τ, pro comm.* ὄλῃ.

ὅλην ἐξεκέχυτο τ. ψ. Totum effudit animum. Pro, Magna cura, ſtudioque procurauit. Vt, Ad virtutis autem incrementum, & vitij diminutionem, totum animum effudit. *Pro, Summis autem totius animi viribus in illam curam incubuit, vt virtutem quidem augeret, vitium verò diminueret.*

ὀλίγα ἄττα. Pauca quædam.

ὀλιγαρκία. Virtus, quæ facit, vt paucis *rebus* contenti-ſimus. ὀλιγαρτία verò, penuria-panis.

ὀλιγαρχούμενοι. Qui-paucorum-dominatu-reguntur. Tres ſunt Rerumpub. formæ, Regnum, oligarchia. i. Paucorum-dominatus, Democratia. i. Popularis dominatus, *vel, adminiſtrandæ Reſpub. formæ quâ populus eſt rerum dominus.*

ὀλιγαῦλαξ. *Epithetum agri, vel regionis. q. d. Paucos-ſulcos-habens.* Exigua regio. Vt, Et exigua regio ad ſerendum, *ad ſemina terræ mandanda.*

ὀλίγαιμος. Paucum-ſanguinem-habens.

ὀλιγηπελέων. Ad-exiguum redactus. Animo-deficiens. Is, cuius animus exiguas habet vires.

ὀλιγηροσίη. Q. d. Exigua aratio. Exiguum-aruum. Agellus, Vt, Paupere ex agello Partem triturat ſpicarum.

ὀλιγογνώμων. Negligẽs. Qui rerũ exiguã curã gerit.

Ὀλέκρανον. ἀγκών. οἷον τῆς ὠλένης κάρανον. ἀριστοφάνης κατὰ εἰρήνην.

Ὅς τις δὲ πόλεμον εἶναι μᾶλλον βούλεται,
Μηδέποτε παύσαιτ' αὐτόν, ὦ διόνυσ' ἄναξ
Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον. D

Ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

Ὀλετῆρα. φονέα ἢ φθορέα.

Ὄληαι. ἀπόλῃ.

Ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς, καὶ διὰ σπουδῆς εἶχεν. εἰς δὲ αὔξησιν ἀρετῆς, καὶ μείωσιν κακίας, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν.

E

Ὀλίγα ἄττα. ὀλίγα τινά.

Ὀλιγαρκία. τὸ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. ὀλιγαρτία δὲ, ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου.

Ὀλιγαρχούμενοι. ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι. βασιλεία. ὀλιγαρχία. δημοκρατία.

Ὀλιγαῦλαξ. ἡ μικρὰ χώρα. ἥτ' ὀλιγαῦλαξ σπείρεσθαι. F

Ὀλίγαιμος. ὁ ὀλίγον ἔχων αἷμα.

Ὀλιγηπελέων. ὀλιγοψυχῶν.

Ὀλιγηροσίη. πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης, μοῖραν ἀλοεῖται στάχυος.

Ὀλιγογνώμων. ὀλίγωρος.

ὀλιγοδεὴς

A Ὀλιγοδεής. ὀλίγων χρήζων.

ὀλιγοδεής. Qui paucis-indiget. Paucis-egens.

Ὀλιγοδεΐα. τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. ἢ ὀλιγοδεία, ὁμοίως.

ὀλιγοδεΐα, & ὀλιγοδεία eodem-modo, *eodemque ſignificatu ponitur*. Paucarum-rerum-indigentia.

Ὀλιγοδρανέων. καὶ ὀλιγοδρανής. ὀλίγα ἰσχύων.

ὀλιγοδρανέων. *Participium*, & ὀλιγοδρανής. *nomen. Idem eſt ſignificatum ſpectes* Parum-potens. Qui-parum-poteſt. Quem corporis, animíque vires iam deficiũt.

Ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. παρ' ὁμήρῳ. ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς. καὶ ὀλίγον, ἀντὶ τοῦ ἡσυχαίτερον. ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αἰτεῖ πιεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ μικρά. καὶ σπονδὴν ὀλίγην κιρναμένην κύλικι.

ὀλίγον. Exiguum. Parum. pro, Nullo-modo. Apud Homerum *Iliad.* E *pag.* 218. *v.* 28. Profectò parum ſibi filium ſimilem genuit Tydeus. & ὀλίγον, pro quietè, pacatè, vt, Ille verò puellam alloquitur pacatè, & potum petit. Et ὀλίγη, pro parua. *vt in quodam pentametro*. Et libationem paruam mixtam *in* calice.

B Ὀλίγγος. ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.

ὀλίγγος. Locuſtarum fœtus.

Ὀλιγοστός. ὀλίγος.

ὀλιγοστός. Exiguus. Paruus. *Sophocles Antigone. pag.* 239. *v. penult.*

Ὀλιγότης.

ὀλιγότης. Exiguitas. Paruitas. Paucitas. Inopia.

Ὀλίγου δεῖν. σχεδόν, παραμικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. καὶ ὀλίγου δέω φάναι ὡσαύτως.

ὀλίγου δεῖν. Parum abeſſe. Fere. Propemodum. Dicitur & ſine verbo δεῖν. Et eodem-modo *dicitur* ὀλίγου δέω φάναι. Parum abeſt quin dicam. Propemodum dico.

Ὀλιγοχρονίῳ.

ὀλιγοχρόνῳ vel ὀλίγῳ χρόνῳ. Exiguo tempore. *Vel* ὀλιγοχρονίῳ. *Exiguum-tempus-durante.*

C Ὀλιγωρήσας. ἀμελήσας. τῶν νενομισμένων τοῖς τελευτήσασιν ὀλιγωρήσας τιμῶν.

ὀλιγωρήσας. Qui neglexit. Vt, τῶν &c. Neglectis honoribus qui defunctis tribui ſolent.

Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται, τὸ ὀλίγην ὤραν ἔχειν ἤτοι φροντίδα. ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγον ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. ὡς ἐν τῷ, ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς. ὤρα δὲ, ἡ φροντίς

ὀλιγωρήσετε. Negligetis. Demoſt in Philippicis. ὀλιγωρεῖν enim dicitur, τὸ ὀλίγην ὤραν ἔχειν. Hoc eſt exiguam curam habere *gerere*. ὀλίγον autem idem eſt, ac οὐδὲ ὀλίγον. i. ne parum quidem. Vt in illo *verſu, qui legitur apud Homerum Iliados* E. *pag.* 218. *v.* 28. Profectò parum ſibi filium ſimilem genuit Tydeus. ὤρα verò *tenui ſpiritu notatum, idem valet, ac* φροντὶς, cura, ſolicitudo.

Ὀλιγωρῶ. γενικῇ.

ὀλιγωρῶ. Exiguam-curam-gero. Negligo. Contemno. Genitiuo.

D Ὀλίζωνες ἔθνος θρᾳκικόν.

ὀλίζωνες. Olizônes. Gens. Thracica.

Ὀλίζονος. μικρᾶς.

ὀλίζονος. Exiguæ. Paruæ. Vilis. *Genit. à recto* ὀλίζων. ὁ, καὶ ἡ.

Ὄλισβος αἰδοῖον δερμάτινον. ᾧ ἐχρῶντο αἱ μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς τριβάδες καὶ αἰσχρουργοί. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. ἀριστοφάνης, οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον, ὃς ἂν ἡμῖν σκυτίνη ἐπικουρία. παρὰ τὴν παροιμίαν. συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

ὄλισβος. Oliſbus. Pudendum *virile* coriaceum, quo vtebantur Mileſiæ mulieres, vt frictrices, & obſcænæ, *quæ fœdo miniſterio pruritum excitabant.* Vtebantur autem & his *Venereis auxiliis* viduæ mulieres. Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag.* 543. *v.* 31. 32. 33. Ly. Ex quo enim nos prodiderunt Mileſij, Non vidi ne octo quidem digitorum penem, Qui eſſet nobis coriaceum auxilium, *Hoc autem dictum eſt* ſecundùm illud Prouerbium, Ficulnum auxilium, *quod dicitur* de infirmis *auxiliis.*

E

NOTAE.

Ἀριστοφάνης. οὐκ εἶδον.] In Lyſiſtrata. pag. 543. v. 31. 32. 33.

Λυ. Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
Οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον.
Ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.

Pro, ἐπικουρία. Eraſmus ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 957. ad. 18. Coriaceum auxilium. Sed in Eraſmo verſus iſti deſiderantur ad adagij meliorem intelligentiam. Vide & Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 567. ad. 63. Ficulnus gladius. Item ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 254. & 255. ad. 85. Ficulnus.

Ὀλισθηρός. εὐόλισθος. εὐχερῶς μεταγινώσκων.

ὀλισθηρός. Lubricus. Qui-facilè labitur. Inconſtans. Facilè ſententiam-mutans.

F Ὀλκάς, παρὰ θουκυδίδῃ, ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. καὶ ὀλκάδες, πλοῖα. ἐν ταῖς δὴ λεγομέναις ὀλκάσι μακραῖς, τὰ βαρβαρικὰ διεβίβασαν πλήθη.

ὀλκάς. Apud Thucydidem oneraria nauis *ita vocatur, à trahendo dicta, quòd funibus trahatur. ab* ἕλκω, *traho. Nauis mercatoria, vel negociatoria, quæ mercaturæ, negociationi, mercatorum, & negociatorum mercibus, ac oneribus vehendis inſeruit.* Et ὀλκάδες. Nauigia. Naues onerariæ. Vt, In illis igitur, quæ longę naues onerariæ vocantur barbaricam multitudinem traiecerunt.

Ὀλκεῦσιν. οἱ δὲ τρῶες ὀλκεῦσι πολλοῖς, καὶ

ὀλκεῦσι. Q. d. Tractorib. i. Hominibus aliquid trahentibus. Vt, Troiani autem multis *ingentem illum*

equum,d: quo Virgil. Æn.lib.2.pag.145.pedibuſque rotarum Subiiciunt lapſus, & ſtuppea vincula collo Intendunt, ſcandit fatalis machina muros. trahentibus, & funibus annexis, rotis inſiſtentem, in vrbem traxerunt.

ἀρτήμασιν ἀνάψαντες. ὑπόξοχον ὄντα εἵλκον εἰς τὴν πόλιν. A

N O T AE.

Ὑπόξοχον.] Vel ὑπόξοχον legendum, vel ſeparatim ὑπὸ ξοχὸν, vt in Aldino codice. Pro, τοῖς ξοχοῖς ἐπιτεθέντα. vel ὑποβεβλημένοις ξοχοῖς ἔχοντα. Subauditur autem accuſatiuus ἵππον.

ὁλκῇ. *Vulgò dicitur, Valore. i.* Precio. Vel onere. vel pondere. Vt, Et illum torquem aureum *magni* precij, ei abſtulit. ait Aelianus. *Illud* φυσικῶς *videtur ſuperfluum, & pro eo reponendum eſſet precij, vel ponderis nomen.*

Ὁλκῇ. δυνάμει. ἢ βάρει. ἢ σταθμῷ. καὶ τὸν στρεπτὸν ὃν ἐφόρει ὁλκῆς φυσικῆς χρυσοῦ ὄντα, ἀφαιρεῖται. φησὶν αἰλιανός.

ὁλκὴν Inductionem. Attractionem. Verſionem. Conuerſionem.

Ὁλκὴν. ἐπαγωγήν. τροπήν. B

ὁλκὸν Tractum. Vehementem tonum. Vel vim attrahendi. Vel portum, *& ſtationem, in quam naues trahuntur.* Vel viam. Vt, Ille verò viam aquæ ſecuit. *i. aquæ ductum interrupit.*

Ὁλκόν. ἰσχυρὸν τόνον. ἢ ἑλκυστικόν. ἢ ὅρμον. ἢ ὁδόν. ὁ δὲ, τὸν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἔκοψεν.

ὁλκός. Tractus. Via. Vel aquæ ductus. vel cauda. Vel ὁλκὸς, propriè draconum tractus. Abuſiuè verò & ipſa carinæ extenſio *ſic vocatur.* Hæc enim habet quandam draconis ſpeciem, quòd *ſua longitudine, tanquam ſerpentis caudâ* per totam nauem tranſeat, *& à puppi ad proram vſque pertingat extenſa.*

Ὁλκός. ὁδός, ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος. ἢ οὐρά. ἢ ὁλκὸς κυρίως, τὸ τῶν δρακόντων σύρμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔκταμα. δρακοντοειδὴς γὰρ, διὰ πάσης τῆς νεὼς διήκων.

ὁλκὸς ἄνθρωπος. Homo vim habens attrahendi, & qui ſuis verbis alios ad ſe allicit, & attrahit, ſibique conciliat. ὁλκοῖς. Q.d. Attractoriis. i. alliciendi, & attrahendi vim habentibus. *Hoc autem tam verbis, quàm perſonis, & rebus tribuitur.*

Ὁλκὸς ἄνθρωπος. ὁ ἑλκυστικὸς, καὶ ἐπαγωγός. ὁλκοῖς, ἀντὶ τοῦ, ἐφέλκεσθαι δυναμένοις. C

ὁλκούς. Q.d. Attractorias. g.f. Attrahentes.

Ὁλκούς. ἐφελκομένας.

ὁλκούς. Naualia. Nauium ſtationes. Loca, in quæ naues trahuntur, ac ſubducuntur.

Ὁλκούς. ναυστάθμους.

ὅλμος. Culinarium inſtrumentum. Pila culinaria. Mortarium. Et tripes Apollinis. Et ὁλμειός. rotundus lapis, *& concauus,* in quo tundunt legumina, & alia quædam.

Ὅλμος. τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ τρίπους τοῦ ἀπόλλωνος. καὶ ὁλμειός. στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια, καὶ ἄλλα τινά.

ὀλοὴ Perniciosa.

Ὀλοή. ὀλεθρία. D

ὁλοκαρπούμενον. Id, cuius totus fructus percipitur. Id, quod totum offertur. *Holocauſtum. Integra victima Deo oblata.*

Ὁλοκαρπούμενον. ὅλον προσφερόμενον.

ὁλοκαύτωμα. Holcauſtum. Victima, quæ tota crematur, quum Deo offertur.

Ὁλοκαύτωμα. ἡ θυσία.

ὀλολυγή. Vox. Clamor. Vlulatus.

Ὀλολυγή. ἡ βοή.

ὀλολύγιον. Idem videtur, ac ὀλολυγή, & diminutiui ſpeciem habet. *at* ὀλολυγὼν, ὄνος ἡ. *Auis, quam quidam vocant acredulam.* ὀλολυγόνες *etiam dicuntur illa querula voces, quas mares ranarum edunt, quum fœminas ad coitum vocant. Vide Lex.*

Ὀλολύγιον.

ὄλωλα. Perij. & ὄλοιτο. Pereat. optatiuè *dictum.* Perdatur.

Ὄλωλα. ἀπόλωλα. καὶ ὄλοιτο, εὐκτικῶς. φθαρείη. E

ὀλώλαμεν. Periimus.

Ὀλώλαμεν. ἀπολώλαμεν.

ὅλῳ ποδί. Toto pede. Totis viribus.

Ὅλῳ ποδί. ὅλῃ δυνάμει.

ὀλολυζέτω. Lugeat. Vlulet. Eiulet. Propriè de mulieribus dicitur. Homerus *Iliados* Z. *pag.* 229. *v.* 22. Illæ verò *cum* vlulatu, *vel, eiulatu*, omnes Mineruæ manus ſuſtulerunt. *ad Mineruam manus extenderunt ſupplices.*

Ὀλολυζέτω. θρηνείτω κυρίως ἐπὶ γυναικῶν ὅμηρος. αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.

ὀλολυζέτω πίτυς. Eiulet pinus, quòd ceciderit cedrus. Hoc eſt, fortibus cadentibus, infirmiora erudiantur, & ſapiant. Et Solomon dicit, Impiis cadentibus, iuſti metu-conſternati fiunt, *vehementer timent.* Et amens peſte flagellatus, aſtutior euadit.

Ὀλολυζέτω πίτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος. τουτέστι τῶν ἰσχυρῶν πιπτόντων, τὰ ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν, καὶ σωφρονιζέσθωσαν. καὶ ὁ σολομὼν λέγει. τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων, δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται. καὶ λοιμὸς μαστιζόμενος, ἄφρων πανουργότερος γίνεται. F

ὀλολύζειν. Vlulare. Eiulare. Cum eiulatu precari. Homerus. Illæ verò cum-eiulatu-præcatæ-ſunt.

Ὀλολύζειν, τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. ὅμηρος. αἱ δ' ὀλόλυξαν.

A Ὀλολύζει γέρων εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ, καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων.

Ὀλοὸς. δασυνομένης μὲν τῆς προτέρας συλλαβῆς, δηλοῖ τὸν φρόνιμον, καὶ ψιλῇ ψιλουμένης δὲ, τὸν ὀλέθριον.

Ὀλοόφρονος. τὸ ὀλέθρια φρονοῦντος.

Ὄλορος, ὀλόρου, ὄνομα κύριον.

Ὀλὸς. θολὸς.

Ὅλος, καὶ πᾶς. ἦν δὲ ὅλος, καὶ πᾶς πρὸς τὸ πολεμεῖν, ἢ πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι, καὶ διακινδυνεύειν ὅλος, καὶ πᾶς ἦν.

B dif rimina ſubeunda totis animi, corporiſque viribus erat intentus.

Ὅλος καὶ πᾶς ἦν τῇ διανοίᾳ περὶ τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους, καὶ τῇ πάσῃ δυνάμει.

Ὁλοσχερῶς. ὁλοτελῶς.

Ὁλοσχοίνῳ. αἰχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησίν. ὧν ὁ τρίτος μεγέθει, καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων, ὁλόσχοινος καλεῖται.

C Ὀλοφώϊον. ὀλέθριον.

Ὀλόφωνος. ὁ ἀλεκτρυών. οὕτω κρατῖνος.

Ὀλόφυλος ὁ ὁλόκληρος.

Ὀλοφύρεται. ἀποδύρεται. κλαίει.

Ὀλοφυρμός. θρῆνος.

Ὀλόφυξις. θρᾳκία. πόλις περὶ ἄθων. ἧς πολίτης ἡρόδοτος ὀλοφύξιος περὶ νυμφῶν, ὥς φασι, γέγραφε. καὶ ἱερῶν.

D Ὄλπη ἡ λήκυθος. οἱονεὶ ἐλαιόπη τις οὖσα. διὰ τὸ δι᾽ αὐτῆς ὁπᾶσθαι τὸ ἔλαιον. ἐν ἐπιγράμματι.

Χάλκεον ἀργυρέῳ με πανείκελον, ἰνδικὸν ἔργον,
Ὄλπην ἡδίστου ξείνιον εἰς ἑτάρου.
Ἦμαρ ἐπεὶ τὸ δέ σοι γενέθλιον,
Πέμπει γηθομένῃ σὺν φρενὶ κριναγόρης.

verſus abſoluendi cauſa ſic fortaſſe legendum, γενέθλιον ἔπλετο λαμπρόν.

Ὁλοίτροχος. περιφερής. στρογγύλος. καὶ ὀλότροχος.

E Ὀλοφέρνης. ἀρχιστράτηγος καμβύσου υἱοῦ κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ καμβύσης πρὸς ἀρφαξὰδ βασιλέα μήδων, καὶ συμμαχίαν αἰτήσας παρὰ τῶν ἐθνῶν ἀνατολικῶν ἕως αἰγύπτου, καὶ μὴ ἐπιδεδωκότων αὐτῷ. μετὰ τὸ νικῆσαι ἀρφαξὰδ, πόλεμον ἔθετο κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοήθειαν, ἀποστείλας ὀλοφέρνην μετὰ δυνάμεως πολλῆς. ὃς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ περὶ βετυλοίαν τὴν τῶν ἰουδαίων πόλιν, ἀπέστειλεν ἀχιὼρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ. ἀπειλήσας αὐτῷ εἰ μὴ ἕλοι

F τὴν πόλιν, ἀναιρήσειν αὐτόν. ὁ δὲ ἀχιὼρ κρατήσας τὰ ὕδατα, ἠνάγκασεν ἑτοίμως ἔχειν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πόλιν. ἡ δὲ ἰουδὴθ ἐξελθοῦσα κεκοσμημένη ὡς νύμφη, ἀπεκεφάλισε τὸν ὀλοφέρνην. καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. καὶ κλίνεται εἰς ου.

Ὁλοίτροχος. λίθος ὁ ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν εὑρετὴν τοῦ τεχνήματος ἐξέρραξε, καὶ τοὺς ὀφθαλ-

ὀλολύζει. Eiulat ſenex eius effœminatum-animum, & laſciuiam intuens.

ὀλοός. & ὁλοός. Quum huius vocis prior ſyllaba aſpero-notatur, prudentem ſignificat. Quum verò tenui-notatur, pernicioſum.

ὀλοόφρονος. Pernicioſa-ſentientis. Pernicioſa-conſilia-agitantis, vel molientis. Pernicioſi.

ὄλορος, ου, ὁ. Olorus. Olori. Nomen proprium.

ὀλός. Idem ac θολός. Atramentum ſepiæ.

ὅλος, καὶ πᾶς. Integer, & totus i. Omnibus animi, corporiſque viribus. Vt, ἦν δὲ ὅλος. i. Omnibus animi, corporiſque viribus in bellum incumbebat. Vel, In pericula adeunda, & in diſcrimina ſubeunda, & in

ὅλος, καὶ πᾶς. Totis viribus, totóque animo in impendentia pericula intentus erat.

ὁλοσχερῶς. Omnino. Penitùs. Planè. Integrè. Perfectè.

ὁλοσχοίνῳ. vel, ὁλοσχοίνῳ ὁλόσχοινος. Q.d. totus-iuncus. Maioris iuncige us, qu d L... mar ſiu ... mos ... & ſ. gen. d cunt. Theophraſtus autem tria iunci genera eſſe dicit, quorum tertium magnitudine, & corporis-plenitudine excellens, holoſchœnos vocatur.

ὀλοφώϊον. Pernicioſum.

ὀλόφωνος. Gallus gallinaceus. Ita Cratinus. Q.d. Integra voce-præditus. Clara voce-præditus.

ὀλόφυλος. Integer.

ὀλοφύρεται. Luget. Lamentatur. Flet. Plorat.

ὀλοφυρμός. Luctus. Lamentatio. Fletus. Ploratus.

ὀλόφυξις. Olophyxis. Thracia vrbs iuxta mo tem Athon, cuius ciuis Herodotus Olophyxius de Nymphis, & ſacrificiis (vt aiunt) ſcripſit.

ὄλπη. Lecythus. i. vas olearium. Ampulla. Sic dicta quaſi ἐλαιόπη τις οὖσα, quòd per ipſam cernatur oleum. In epigrammate.

Aeream argenteæ me ſimillimam, Indicum opus,
Ampullam iucundiſſimi xenium in ſocij domū,
Dies quia iſte tuus natalis eſt clarus,
Mittit læta cum mente Crinagoras.

ὁλοίτροχος. & ὀλότροχος. Rotundus. *Lapidis epithetum. Inſtar rotæ rotundus. Lapis molaris. At* ὀλοίτροχος, *pernicioſus in currendo Conſule Euſtath.*

ὀλοφέρνης. Holophernes, Imperator Cambyſis, filij Cyri. Cùm autem Cambyſes bellum gereret cum Arphaxad Rege Medorum, & auxilium ab omnibus gentibus ad Aegyptum vſque poſtulaſſet, & illæ nullum ei dediſſent, victo Arphaxad, bellum intulit iis, qui nullum auxilium ipſi miſerant, Holopherne cum magnis copiis miſſo, qui omnes ſubegit. Cùm autem ad Bethuliam, Iudæorum vrbem, veniſſet, Achiorem ſuum Tribunum eo miſit, minatus ipſi, niſi vrbem cepiſſet, fore vt ipſum interficeret. Achior autem potitus aquæ-ductibus, eò redegit *illius vrbis incolas*, vt ad vrbem ipſi dedendam eſſent parati. Sed Iudith ſponſæ ornatu egreſſa, Holophernis caput amputauit. Sic autem vrbs eſt conſeruata. Declinatur autem ὀλοφέρνης ὀλοφέρνου.

ὀλοίτροχος. Saxum ex machina in illius artificij inuentorem exiliit, & ambos oculos ei excuſſit.

Herodotus. *l. b. 8. pag. 302. 42. ibi L.* ὀλοιτρόχους ὀπίσω. Iam autem Barbaris ad portas accedentibus, ſaxa-molaria, *vel, molarum inſtar magna, & rotunda, oppidani in eos* proiecerunt. Et rurſus. Ingentia ſaxa de tumulo, *de colle in hoſtem* deuoluentes. Saxa tota rotunda rotarum-ſpeciem-habentia. *conſule noſtrum Ion. Lex.*

μου ἐξέωσεν ἀμφω. ἤ ἐσόδους. καὶ δὴ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς ταῖς πύλαις, ὀλοοιτρόχους ἀφίεσαν. καὶ αὖθις. ὀλοιτρόχους μεγάλους ἀπὸ τοῦ λόφου κυλίοντες. λίθοις ὅλως τροχοειδεῖς. A

ὀλοιτρόχους. Rotarum-inſtar-rotundos. Xenophon. Tunc Barbari ſaxa rotunda plauſtralia, *i. quæ ſingula plauſtrum oneraſſent, in hoſtem* deuoluebant, quæ delata, tanquam-fundis-emiſſa-ferebantur.

Ὀλοιτρόχους. στρογγύλους. ξενοφῶν. τηνικαῦτα ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι λίθους ὀλοιτρόχους ἀμαξιαίους. οἱ φερόμενοι διεσφενδονῶντο.

ὀλυμπιανός. Olympianeus, Sophiſta Olympianei.

Ὀλυμπιανὸς σοφιστὴς τοῦ ὀλυμπιανέως. B

ὀλυμπία. Olympia. Sic apud Græcos vocatur certamen quarto quoque anno celebrari ſolitum. *Mallem* ὀλύμπια πεντετηρικὸν ἀγῶνα. *Vide Pindarum.* Ob diem, qui quarto quoque anno conficitur ex ſex horis, quæ *quotannis adduntur* curſui Solari. *Nam annus continet dies 365. & horas ſex. Quare quarto quoque anno integer dies ex 24. horis conficitur. L.* ὡρῶν ἕξ. Inchoata autem eſt prima Olympias Solomonis tempore, vt Iouis feſtum per totum terratum orbem celebraretur.

Ὀλυμπία. οὕτω καλεῖται παρ' ἕλλησιν, ὁ κατὰ τέσσαρα ἔτη συμπληρούμενος ἀγών. διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν κατ' ἔτος ὡρῶν τελῶν συμπληρουμένην ἡμέραν. ἐπέθη δὲ πρώτη ὀλυμπιὰς ἐπὶ σολομῶντος εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ διός.

ὀλυμπίας. Olympias. Certamen, quod quarto quoque anno celebrabatur. Sunt autem quatuor certamina. Olympia. Iſthmia. Nemea. & Pythia. Dicitur & *aduerbialiter* ὀλυμπιάσιν, hoc eſt in Olympiis, *vel potius, Olympiæ, vel ad Olympiam*, vbi certabant.

Ὀλυμπιάς. πενταετηρικὸς ἀγών. εἰσὶ δὲ τέσσαρες ἀγῶνες. ὀλύμπια. ἴσθμια. νέμεα. καὶ πύθια λέγεται δὲ ὀλυμπιάσι, τουτέστιν ἐν τοῖς ὀλυμπίοις, ἔνθα ἠγωνίζοντο. C

ὀλυμπιόδωρος. Olympiodorus, Philoſophus Alexandrinus, cuius fama celebris eſt. Ad hunc audiendum Proclus Lycius, Ariſtotelicæ doctrinæ cognoſcendæ causâ, ſe contulit. Cùm autem Olympiodorum audiret, Virum eloquentem, & qui propter linguæ volubilitatem, & celeritatem in dicendo, à paucis auditoribus intelligebatur, Sic ab eo fuit approbatus, vt filiolam & ipſam philoſophicè inſtitutam, ipſi deſpondere voluerit.

Ὀλυμπιόδωρος. φιλόσοφος ἀλεξανδρεύς. οὗ κλέος εὐρύ. παρὰ τοῦτον φοιτᾷ πρόκλος ὁ λύκιος ἐπ' ἀριστοτελικοῖς λόγοις. ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν, καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν, καὶ ἐντρεχείαν, ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος εὐσυνέτου, ἠγάσθη δὲ τὸ μειράκιον. ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων ἠγμένον, καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι. D

ὀλυμπιονίκης. Olympionices. In-Olympiis-victor. Qui-vicit-Olympia.

Ὀλυμπιονίκης ὁ ἐν ὀλυμπίοις νικῶν.

ὄλυμπος. Olympus, Generoſæ frater, qui ex Cilicia Alexandriam venit, ad Sarpedonis curationem. *vel, vt alij,* θεραπείαν Σαράπιδος. *i. ad cultum Serapidis.* In omnibus autem rebus naturam habuit admirabilem. Corpore quidem magno, & procero, ſi quis eũ ſpectaſſet: ſed facie honeſta, & bona. Cùm autem tunc ea eſſet ætate, quæ ſolet eſſe prudentiſſima, in congreſſibus erat valde comis, & valde ſuauis, &, ſi quis alius. vir vtilis *ipſi rectè monenti* obtemperantibus. Nullus verò erat ingenio tam duro, & barbaro, qui non obtemperaret, & deliniretur verbis ex ſacro illius ore fluentibus. Talis Suada in illius viri labris ſeſſitauit. Res quædam non humana: ſed *potius* diuina. Quare conſtitutus-eſt Sacrorum-Magiſter apud Alexandrinos, qui Reipub. tempeſtate iam *in exitium* proni-trahebantur. Ille verò ſubinde obuios quoſque cogens, antiqua inſtituta docebat, & comitantem ea felicitatem, quanta ſcilicet, & qualis diuinitùs obtingeret hæc accuratè obſeruantibus. Olympus autem adeò plenus erat Deo, vt amicis prædixerit Serapidem relinquere templum. Quod etiam factum-eſt.

Ὄλυμπος. ἀδελφὸς γενερόσης. ὃς ἧκεν ἀπὸ τῆς κιλικίας εἰς ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὴν θεραπείαν τοῦ σαρπηδόνος. ἦν δὲ ἐς τὰ πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος. μέγας μὲν τὸ σῶμα, καὶ εὐμήκης ἰδεῖν. καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμωτάτῳ τότε γεγονώς, εὐόμιλός τε ἦν, καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ ὠφέλιμος εἴπερ τις ἕτερος τοῖς πειθομένοις οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτράμων, καὶ βάρβαρος τὴν ψυχὴν, ὃς οὐκ ἐπείθετο, καὶ κατεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις. τοιάδε τις ἐπεκάθητο πειθὼ τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός. οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα, ἀλλὰ θειότερον. ταῦτά τοι τοῖς ἀλεξανδρεῦσι καθίστη ἱεροδιδάσκαλος, ἤδη κατασυρομένοις ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς πολιτείας. ὁ δὲ, συναγείρων ἑκάστοτε τοὺς παρατυγχάνοντας, ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα, καὶ τὴν τούτοις ἑπομένην εὐδαιμονίαν. ὅση τε καὶ οἵα θεόθεν ἀπήντα τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν. οὕτω δὲ ἦν ὁ ὄλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προειπεῖν τοῖς ἑταίροις, ὅτι σάραπις ἀφίησι τὸν νεών. ὃ καὶ γέγονεν. E F

ὄλυμπος. Olympus Myſus, tibicen, & Poeta Melicus, & Elegiacus. Princépſque fuit Muſicæ cru-

Ὄλυμπος μυσὸς, αὐλητὴς, καὶ ποιητὴς μελῶν, καὶ ἐλεγείων. ἡγεμών τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς,

A μαντικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν. μαθητὴς καὶ ἐρώμενος μαρσύου τὸ γένος ὄντος σατύρου. ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς ὑάγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν τρωϊκῶν ὁ ὄλυμπος. ἐξ οὗ καὶ ὄρος τὸ ἐν μυσίᾳ ὀνομάζεται.

Ὄλυμπος. ὁ τοὺς νόμους τῆς κιθαρῳδίας ἐκθεὶς, καὶ διδάξας.

Ὄλυμπος φρὺξ, νεώτερος, αὐλητὴς γεγονὼς ἐπὶ μίδου τοῦ γορδίου.

B Ὄλυμπος, ὁ οὐρανός. οἱονεὶ, ὁλόλαμπος. θεοῦ οἰκητήριον.

Ὄλυνθος. παρὰ τὸ ὅλως αἰθεῖν. ἤγουν ἐκ πρώτης αἰσθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. ὄλυνθος οὖν, ἡ ὠμὴ συκῆ. καὶ ὄλυνθος πόλις ἐν θράκῃ.

Ὄλυρα. ζειά. εἶδος σπέρματος.

manticæ, *quæ pulſatione conſtat, & quæ peragitur* per tibias, diſcipulus, & amaſius Marſyæ, qui genere fuit Satyrus, auditor verò, & filius Hyagnidis. Fuit autem ante bellum Troianum Olympus, à quo etiam Myſiæ mons nomen habet.

Ὄλυμπος. Olympus eſt ille, qui citharœdicos modulos expoſuit, & docuit. *Ariſtoph. Equitibus. pag.* 191. *v.* 9 *Schol. annot.* 8.

Ὄλυμπος. Olympus Phryx, iunior, tibicen, qui fuit temporibus Midæ, Gordij filij.

Ὄλυμπος. Olympus. Cœlum. Quaſi dicas ὁλόλαμπος. i. totum-ſplendens. Dei domicilium.

Ὄλυνθος. Groſſus. *q. d.* ὁλόανθος, quòd tota floreat. Vel quòd à prima floris emiſſione florem eundem ſeruet, *& in eodem ſtatu permaneat.* Ὄλυνθος igitur, immatura ficus. Olynthus etiam, vrbs Thraciæ.

Ὄλυρα. Olyra. Zea. Seminis genus, *quod alij, ſpeltam, alij, hordeum, alij, ſiliginem, alij, far, alij, auenam, alij aliter interpretantur.*

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

C Ὄμμα. ὄμμα αἰθέρος ὁ ἥλιος. ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀνομάζειν αὐτὸν ὀφθαλμόν.

Ὅμαδος. θόρυβος.

Ὅμαυλος. ὁμόθρους ὁμόφωνος.

Στονόεσσά τε γῆρυς

Ὅμαυλος. σοφοκλῆς.

Ὁμαλές. ἀπὸ τῆς ὁμαλῆς εὐθείας. προκόπιος. οἱ δὲ, εἰς φυγὴν ὥρμηντο οὔτε εἰς τοῦ βουργάωνος τὴν ὑπερβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες, οὔτε εἰς τὸ ὁμαλὲς, διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντίους.
D

Ὁμαρτῶν. ἀκολουθῶν. ἢ ὁμοῦ πέμπων.

Ὀμβρήσας. βρέξας.

Ὀμβρῶ. ὀμβρήσω, καὶ ὀμβρολυτῶ. καὶ ὀμβρήσαντος. πηγάσαντος.

E

Ὀμβρία χάλαζ᾽ ἐπιρράξασα, ἢ διὸς κεραυνός.

O. CVM M.

Ὄμμα. Oculus. Oculus ætheris *eſt* Sol. Oculus enim ætheris indeſeſſus ſplendet, *micat coruſcat.* Nam & Tragici Solem vocare ſolent oculum.

Ὅμαδος. Turba. Tumultus. *&c. de quib. Lex.*

Ὅμαυλος. Concinnus. Conſonans. Cum-aliquo-canens. Cohabitans. Vt,

Lugubriſque vox

Conſonans Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 159. v. 7. & 8.

Ὁμαλές. Aequale. Par. Planicies à recto ὁμαλής. i. æqualis, par, planus. *Hoc autem eſt maſc. & f. g. illud, neutrius.* Procopius. Illi verò, in fugam præcipitem ſe dederunt, quòd neque Burgaônis cacumen aſcendere curſu poſſent, nec in planiciem *ire poſſent,* quòd imminerent hoſtes, *& ipſos vrgerent.*

Ὁμαρτῶν. Sequens. Vel ſimul-mittens.

Ὀμβρήσας. Qui-pluit. *At* ὀμβρίσας. Qui-rigauit. *Hoc ab* ὀμβρίζω, *quod actiuum. Illud, ab* ὀμβρέω. ῶ. *quod neutrum.*

Ὀμβρῶ. Pluo. ὀμβρήσω. Pluam. & ὀμβρολυτῶ. imbre-rigans-ſoluo. Et ὀμβρήσαντος. Illius, qui imbre, pluuiáque tanquam fonte rigauit, ac inundauit aliquem locum.

Ὀμβρία. &c. Pluuia grando cum-impetu-delata, *grando cum pluuia, vel cum imbre cœlitùs impetuoſè delata,* vel Iouis fulmen. ὄμβρος. ὁ. *Imber.* ὄμβριος. *Pluuialis, pluuius.*

N O T Æ.

Ὀμβρία χάλαζα.] Videtur hoc alludere ad illos Sophoclis verſus, qui leguntur in Oedipo Colonæo, pag. 324. & 325.

Οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
Κεραυνὸς ἐξέπραξεν, οὔτε ποντία
Θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ᾽ ἐν χρόνῳ.

F

Ὄμβριον ὕδωρ, καὶ ὄμβριμον.

Ὀμβριμοεργός. ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν.

Ὄμβριμος. ἰσχυρός.

Ὄμβριον ὕδωρ. Aqua pluuia. Cœleſtis aqua. & ὄμβριμον. Graue. Validum. Impetuoſum.

Ὀμβριμοεργός. Magna-facinora faciens. Grauia-facinora-patrans. *Hom. Iliad.* ε. *pag.* 185. *v.* 18. *habet* ὀβριμοεργός. *quod melius.*

Ὄμβριμος. ὄβριμος. Grauis. Validus. Robuſtus. Impetuoſus.

ὀμβρών. Ombron. Nomen vrbis.
Ὀμβρὼν ὄνομα πόλεως. A

ὄμβρυζον χρ. Lὄβρυζον χρ. Obryzum aurum, id eſt ſæpius excoctum, & puriſſimum.
Ὄμβρυζον χρυσίον. τὸ πολλάκις ἑψηθὲν. τὸ καθαρώτατον.

ὅμαιμος. Conſanguineus. Eiuſdem exiſtens-ſanguinis. Frater. In epigrammate. Terni tibi iſta retia dedicarunt fratres. Dicuntur & σύναιμοι, & ὁμαίμονες. i. conſanguinei, fratres, ex eodem ſanguine procreati.
Ὅμαιμος. ἀδελφός. ἐν ἐπιγράμματι. οἱ ζτρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι. λέγονται καὶ σύναιμοι. καὶ ὁμαίμονες.

ὁμαίμονος. Conſanguinei. Fratris.
Ὁμαίμονος. ἀδελφοῦ.

ὅμαιμος, & ὁμαίμων. Conſanguineus. Frater. Vel cognatus. Vel vterinus-frater, *qui ex eodem vtero prodijt*.
Ὅμαιμος. καὶ ὁμαίμων, ἀδελφός, ἢ συγγενής, καὶ ὁμογάστριος. B

ὁμαιχμία. Belli-ſocietas. Confœderatio. Societas. Amicitia. Sic dicta, quòd *à confœderatis, & belli, pugnæque ſocijs, in pugna, telorum, & haſtarum* cuſpides ſimul ponantur, *coniunguntur, vt animis, armiſque coniunctis hoſtes propulſentur*. Herodotus. Et exiguũ quidem tempus iſta confœderatio durauit. Deinde verò diſſidio exorto inter Lacedæmonios, & Athenienſes, bellum inter ſe geſſerunt. *Vide locum integrum apud Thucydidem lib. 1. pag. 13. D. Sunt enim non Herodoti: ſed Thucydidis verba, in quibus eſt aliqua, non tamen magna varietas*. Et rurſus *alius dicit*, Gotthos autem ad belli-ſocietatem aſciuit, *ſibique adiunxit*. Et rurſus. Tempore Annibalis, Carthaginienſium ducis, tota Italia belli-ſocietatem cum Romanis inierat. C
Ὁμαιχμία. ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. ἡρόδοτος. καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ἡ ὁμαιχμία ξυνέμεινεν. ἔπειτα διενεχθέντες οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ ἀθηναῖοι, ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ αὖθις. ἐπηγάγετο δὲ ἐς ὁμαιχμίαν τοὺς γότθους. καὶ αὖθις, ἐπὶ ἀννίβα τοῦ καρχηδονίου στρατηγοῦ, τῆς ἰταλίας ἁπάσης ἐς τὴν ῥωμαίων συστάσης ὁμαιχμίαν.

ὁμέθνιον. Quod-eſt-ex-eadem-gente. ὁμόφυλον. Quod-eſt-ex-eadem-natione. ὁμέστιον. Quod-eſt-eadem-domo. ὁμόοικον. In-eadem-domo-habitans. ὁμορόφιον γαμετήν. Vxorem eodem-tecto-vtentem, *& ſub eodem tecto habitantem cum marito*.
Ὁμέθνιον. ὁμόφυλον. ὁμέστιον. ὁμόοικον. ὁμορόφιον γαμετήν.

ὁμευνέτης. ου. ὁ. Concubus. bi. Cum-aliquo-cubans. ὁμευνέτου ἀνδρός. Viri cum vxore cubantis. Fœmineum-genus, ἡ ὁμευνέτις. & *in genitiuo declinatur*, ὁμευνέτιδος. Concuba. Concubæ. Quæ-cum-aliquo-cubat. Vxor cum marito cubans.
Ὁμευνέτης. ὁμευνέτου. συγκοίτου ἀνδρός. τὸ θηλυκὸν, ἡ ὁμευνέτις. καὶ κλίνεται ὁμευνέτιδος.

ὀμῇ σύ; Iurabis tu? Pro, Iuras tu? Eſt autem ſecunda perſona *futuri ſecundi medij*. ὀμοῦμαι. ὀμῇ. ὀμεῖται. *quod ab* ὄμνυμι. *fut. act.* ὀμόσω. *quod ab* ὀμόω. ὦ. *de quo Grammatici*.
Ὀμῇ σύ. ὀμοῦμαι. ὀμῇ, δευτέρου προσώπου. D

NOTAE.

Ὀμῇ σύ.] Ariſtoph. Nubibus. pag. 73. v. 17. 18. 19.

Στ. —Μισθὸν δ' ἐν τῷ αὖ
Γ'ράτῃ μ', ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
Σω. Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ;—

Ὀμεῖ verò ſcriptum Atticè, more priſco, pro comm. ὀμῇ. Eſt autem ſecunda perſona futuri 2. medij, ὀμοῦμαι. ὀμεῖ, vel ὀμῇ, ὀμεῖται. Videtur autem eſſe χρόνου ἐναλλαγή, futurum pro præſenti. Iurabis, pro, Iuras.

ὁμήγυρις. Congregatio. Cœtus. Multitudo. *ab* ὁμοῦ ἀγείρεσθαι, *ſimul, vel in vnum coire, congregari*. & declinatur ὁμηγύρεως *in attico genitiuo*. Accuſatiuus τὴν ὁμήγυριν. E
Ὁμήγυρις. ἄθροισμα. πλῆθος. καὶ κλίνεται ὁμηγύρεως. ἡ αἰτιατικὴ τὴν ὁμήγυριν.

ὁμῆλιξ. Coæuus. Eandem-ætatem-habens.
Ὁμῆλιξ. ὁ ὁμοῆλιξ.

ὁμηρεύειν. Conſentire. *Obſidem eſſe*. Vt, Samij verò, quamuis ipſorum adoleſcentes, obſides-eſſent-peregri, non permanſerunt tamen *in fide Macedonibus data*: ſed in Macedones vrbis cuſtodes inſurrexerunt.
Ὁμηρεύειν. συμφωνεῖν. οἱ δὲ σάμιοι, καί περ ἐξομηρευόντων αὐτοῖς τῶν νεανίσκων, ὅμως οὐκ ἐπέμειναν, ἀλλ' ἐπανέστησαν τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν μακεδόνων.

ὁμηρεύοντας. Eos, qui ſunt obſides. Obſides. Aeſchines in *oratione* contra Cteſiphontem. *pag. 105. Vide locum. Aliter enim illic*. De Lacedæmoniis antè *pro obſidibus* ad Alexandrum miſſis. Erant autem octo. F
Ὁμηρεύοντας. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος, ἐπὶ τῶν ἄνω πεμφθέντων λακεδαιμονίων ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ὀκτώ.

ὁμηρεία. *Quum obſides alicui damur. Quidam, vadimonium: ſed parum commodè, Galli melius, Oſtage*. *Suid.* ἀντιπρόσοψις. q. d. Mutuus-aſpectus. *Fortaſſe reddi poſſet, Obſidum-datorum ſtatus, & conditio*.
Ὁμηρεία. ἡ ἀντιπρόσοψις.

ὁμήρειος λόγος. Homericus ſermo, id eſt Homeri ſermo.
Ὁμήρειος λόγος, ὁ τοῦ ὁμήρου.

Ὁμηρίδαι

A Ὁμηρίδαι. οἱ τὰ ὁμήρου ὑποκρινόμενοι. οἱ δὲ, γένος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὀνομασμένον ἐν Χίῳ. ἄλλοι δέ φασιν, ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας. ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων. ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι, εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι. καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους, καὶ νύμφας, ἐπαύσαντο. ὧν τοὺς ἀπογόνους, ὁμηρίδας λέγουσιν.

Ὁμηρίδαι. Homeridæ, qui verſus Homericos canunt: Alij verò *ſic appellari tradunt* quandam familiam in Chio, quæ nomen à Poeta *Homero* acceptũ habet. Alij verò dicunt eos errare qui ita ſentiunt. Ab obſidibus enim *hos ita* nominatos *tradunt*. Cùm enim Chiorum vxores in Bacchanalibus aliquando furore-correptæ, cùm maritis pugnam commiſiſſent, & obſides inter-ſe ſponſos, & ſponſas dediſſent, *pugnare* deſierunt, *& obſidibus vltro, citróque datis, & acceptis, pugnandi finem fecerunt, & in mutuam gratiam redierunt*. Quorum poſteros, Homeridas vocant, *quaſi dicas obſidum filios*.

B Ὁμηρίζω. τοῖς ὁμήρου χρῶμαι.

Ὁμηρίζω Homerizo. Verbis Homeri vtor.

Ὅμηρον παρὰ Θουκυδίδῃ ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Αἰλιανός. ὁ δὲ, ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα, καὶ φιλίας σύμβολον, καὶ ὅμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ. ὅμηροι δέ εἰσιν, οἱ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενοι. ὁμηρεῦσαι γὰρ, τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπ᾽ ἀκολουθίᾳ τῶν ὡμολογημένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι.

Ὅμηρον. Apud Thucydidem *vocatur* pignus, quod pacis firmandæ causâ datur in pactionibus, *& fæderibus faciendis*. Aelianus. Ille verò aufert tintinnabulum, & amicitiæ ſymbolum, & primum pignus affert, *ac offert* amico ſuo. Ὅμηροι vero, i. obſides, ſunt illi, qui propter compoſitionem, *vel propter pacta, & conuenta, eorum firmandorum causâ*, dantur. Nam ὁμηρεῦσαι *ſignificat* paciſci, *pacta facere*. Theopompus verò dicit ὁμηρεῖν apud antiquos ſignificare τὸ ἀκολουθεῖν, i. ſequi, *q. d.* ὁμοῦ ῥεῖν, *i. ſimul fluere*. Illos igitur, qui dabantur propter pactorum (vt ita loqui liceat) conſecutionem, *i. vt eos ſequerentur, quibus aliquid promiſſum fuerat, vt ita pacta conuenta confirmarentur,*

C *quòd facta dictis conuenirent*, hinc ὁμήρους, i. obſides, dictos eſſe tradunt.

Ὅμηρος ὁ ποιητής, Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ, καὶ Κριθηΐδος. ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος, καὶ Καλλιόπης τῆς μούσης. ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικὸς, Μαίονος, ἢ Μιτίου, καὶ Εὐμήτιδος μητρός. κατὰ δὲ ἄλλους, Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι γὰρ ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη. Αἰθούσης Θρᾳκίας Λίνος, τοῦ δὲ, Πίερος. τοῦ δὲ, Οἴαγρος. τοῦ δὲ Ὀρφεύς. τοῦ δὲ, Δρῆς.
D τοῦ δὲ, Εὐκλέης. τοῦ δὲ, Ἰαμονίδης. τοῦ δὲ, Φιλοτέρπης. τοῦ δὲ, Εὔφημος. τοῦ δὲ Ἐπιφράδης. τοῦ δὲ, Μελάνωπος. τοῦ δὲ, Ἀπελλῆς. τοῦ δὲ, Μαίων. ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐς Σμύρνην. καὶ γήμας Εὐμήτιν τὴν Εὔεπους τοῦ Μνησιγένους, ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος, διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον. οἱ δὲ, Χῖον. οἱ δὲ Κολοφώνιον. οἱ δὲ, Κυμαῖον. οἱ δὲ, ἐκ Τροίας, ἀπὸ χώρας Κεγχρέων. οἱ δὲ, Λυδόν. οἱ δὲ,
E Ἀθηναῖον οἱ δὲ, Ἰθακήσιον. οἱ δὲ, Κύπριον. οἱ δὲ, Σαλαμίνιον. οἱ δὲ, Μυκηναῖον. οἱ δὲ Αἰγύπτιον. οἱ δὲ, Θετταλόν. οἱ δὲ, Ἰταλιώτην. οἱ δὲ, Λευκανόν. οἱ δὲ, Γρύνιον. οἱ δὲ Ῥωμαῖον. οἱ δὲ, Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης. καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος, διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους ὅμηρον δοθῆναι. ἢ τῶν βουλευομένων Σμυρναίων, δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι, καὶ
F συμβουλεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν νζ΄. Πορφύριος δὲ ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ, πρὸ ρλ΄ φησίν. ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον υξ΄. τινὲς δὲ μετὰ ρξ΄ ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως, τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον. ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύ-

Ὅμηρος. Homerus Poeta, Meletis fluuij Smyrnæi, & Critheidos, vel vt alij, Apollinis, & Calliopes Muſæ *filius*. Vel, vt Charax hiſtoricus, Mæonis, aut Mitiæ, & Eumetidis matris. Vt alij, filius Telemachi, Vlyſſis, & Polycaſtæ Neſtoris filiæ. Hic autem eſt generis illius ordo ſecundùm Characem hiſtoricum, Aethuſæ Thraciæ mulieris *filius fuit* Linus, huius, Pierus, huius, Oeagrus, huius, Orpheus, huius, Dres, huius, Euclees, huius, Iamonides, huius, Philoterpus, huius, Euphemus, huius, Epiphrades, huius, Melanopus, huius, Apelles, huius, Mæon, qui cum Amazonibus Smyrnam venit, & ducta vxore Eumetide, Eucpis Mneſigenis filij filia, procreauit Homerum. Eodem autem modo *eſt* & patria ambiguus, *dubius. i. de eius etiam vera patria ambigitur, & dubitatur*, quòd propter ingenij magnitudinẽ nullo modo creditum-fuerit eum eſſe mortalem. Nam alij quidem dixerunt illum fuiſſe Smyrnæum, alij, Chium, alij, Colophonium, alij, Cumanum, alij Troianum, ex agro Cenchreorum, alij, Lydum, alij, Athenienſem, alij, Ithacenſem, alij, Cyprium, alij, Salaminium, alij, Cnoſſium, alij, Mycenæum, alij, Aegyptium, alij, Theſſalum, alij, Italum, alij, Lucanum, alij, Gryinum, alij, Romanum, alij, Rhodium. Et nomine quidem proprio vocabatur Meleſigenes. Nam natus-eſt iuxta Meletem fluuium, ſecundùm eos, qui Smyrnæum genere eum fuiſſe tradunt. Vocatus autem fuit Homerus, quòd in bello, quod Smyrnæi cum Colophoniis gerebant, obſes *hoſti* datus-fuiſſet, vel quòd conſultantibus Smyrnæis, diuino quodã afflatu exclamarit, & illis de bello concionantibus, *& conſultantibus* conſilium-dederit. Fuit autem antè quàm prima Olympias conſtituta fuiſſet, annis ante *primam Olympiadem*, 57. Porphyrius verò in Philoſophica hiſtoria, annis 130. eam anteceſſiſſe ſcribit. Hæc enim inſtituta fuit ante Troiæ excidium annis 460. Quidam verò tradunt Homerum natum eſſe 160. annis poſt Ilij excidium. Porphyrius verò antè-dictus *ait eum natum annis* 275. poſt. Ducta

verò

verò vxore in Chio, Areſiphone Gnoteris Cumani filia, duos ſuſcepit filios, & filiam, quam Staſinus Cyprius duxit vxorem. Filii verò *eius fuerunt* Eriphon, & Teolaus. Poemata verò eius minimè-dubia, *de quibus non ambiguur, ſunt* Ilias, & Odyſſea. Scripſit autem Iliadem non ſimul, neque continua ſerie, quemadmodum nunc eſt-compoſita, *vel, vt nunc coheret:* ſed cùm ipſe ſingulos libros ſcripſiſſet, & oſtentaſſet, quòd victus *quærendi* cauſa vrbes obiret, *eos in illis* reliquit. Poſtea verò compoſiti, & in ordinem redacti-fuerunt à multis, præcipuè verò à Piſiſtrato, Athenienſium tyranno. Eidem etiam alia quædam poemata attribuuntur, Amazonia, Ilias parua, Reditus, Epicichlides, *in quibus agitur de turdis, vnde nomen operi inditum. Nam κίχλη.ης.ἡ.turdus auis*. Ethiepactus, ſiue Iambi, Ranarum &-murium-pugna, Araneorum-pugna, Ceramis.i. Teſtula, Amphiarai exitus, *vel expeditio*, Pægnia.i. Ludicra, ſiue Ioci, Siciliæ captiuitas, Epithalamia, Circulus, Hymni, Cypria.i. Venerea, vel de inſula Cypro. Cũ autem ſenex obiiſſet, in inſula Io ſepultus-eſt, cæcus à puero natus. Sed reuera *dictus eſt ὅμηρος, q.d. ὁ μὴ ὁρῶν, ἤγουν τυφλός.i. non videns, ſiue cæcus*, quòd non fuerit victus cupiditate, quæ per oculos incipit, *vel ἔρχεται, venit*, & propterea cæcus fuiſſe fertur. Inſcriptũ autem eſt eius ſepulchro hoc elogium, quod ab Ietis tandem factum-eſt. *Epigram. lib. 3. pag. 268. epigr. 424. Sed pro ἐλεγεῖον, ſcribendum ἐπιγεῖον, vt Vuolſius.*

ριος μετ' αὐτ. γήμας δὲ ἐν χίῳ ἀρησιφόνην τὴν γνώτορος τοῦ κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱεῖς δύο, καὶ θυγατέρα. ἣν ἔγημε στασῖνος ὁ κύπριος. οἱ δὲ υἱεῖς ἐρίφων, καὶ θεόλαος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα, ἰλιὰς, καὶ ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν ἰλιάδα, οὐχ ἅμα. οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς, καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψωδίαν γράψας, καὶ ἐπιδείξας τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη, καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν; καὶ μάλιστα ὑπὸ πεισιστράτου τοῦ τῶν ἀθηναίων τυράννου. B ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλά τινα ποιήματα. ἀμαζονία. ἰλιὰς μικρά. νόστοι. ἐπικιχλίδες. ἠθιέπακτος, ἤτοι ἴαμβοι. βατραχομυομαχία, ἀραχνομαχία. γερανομαχία. κεραμίς. ἀμφιαράου ἐξέλασις. παίγνια. σικελίας ἅλωσις. ἐπιθαλάμια. κύκλος. ὕμνοι. κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ ἴῳ τέθαπται. τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας, ἣ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται. καὶ διὰ τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ C τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ.

Hîc ſacrum caput terra contegit,

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,

Virorum Heroum principem, diuinum Homerum. Vel, Vir. Her. ornatorem.i. qui ſuis carminibus Heroes ornauit, eorum præclara facinora prædicans.

Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον.

Dioſcorides in Homericis legibus dicit, Poetam, cũ videret modeſtiam eſſe maximè-propriam adoleſcentibus virtutem, & primam, præterea verò conuenientem, & *rerum* honeſtarum ſuppeditatricem, *& cauſam*, cúmque vellet ipſam ab initio rurſus, & deinceps, *atque perpetuò ſeruandam, illorum animis* inſerere vt ocium, & ſtudium *omne* in præclaris rebus, *& honeſtis factis* conſumerẽt, & benefici eſſent, & inter-ſe ſociabiles, frugalem, pauciſque contentam vitam omnibus propoſuiſſe, quia animaduertebat cupiditates, & voluptates vehementiſſimas eſſe, præterea verò primas, & *hominum animis* inſitas, illas, quæ in cibo, & potu verſantur. Illos verò, qui in frugali vitæ genere modeſti permanſiſſent, in reliqua etiam vita continentes eſſe, ideo etiam ſimplicem vitæ rationem omnibus aſſignaſſe, & eandem pariter & Regibus, & priuatis *hominibus, atque plebeis*, quum dicit,

Ὅτι διοσκουρίδης ἐν τοῖς παρ' ὁμήρῳ νόμοις φησὶν, ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν, καὶ πρώτην τοῖς νέοις, ἔτι D δὲ ἁρμόττουσαν, καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν βουλόμενος πάλιν ἐμφύσαι αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐφεξῆς τὴν σχολὴν, καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὦσιν εὐεργετικοὶ, καὶ κοινωνοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον, καὶ αὐτάρκη. λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας, καὶ τὰς ἡδονὰς, ἰσχυροτάτας γίνεσθαι, καὶ πρώτας ἔτι τε, καὶ ἐμφύτους οὔσας περὶ ἐδωδὴν, καὶ πόσιν. τοὺς δὲ διαμένοντας ἐν ταῖς E εὐτελείαις εὐτάκτους, καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους ἐγκρατεῖς, ἐφ' ᾧ καὶ ἁπλῆν ἀποδίδωκε τὴν δίαιταν πᾶσι. καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις.

Raſam autem extendit menſam.
Panem verò verecunda appoſuit afferens.
Coquus verò carnium patinas appoſuit allatas,

Λέγων παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα.
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας,

Earúmque aſſatarum. & plerunque bubularum. Præter verò hæc neque in diebus feſtis, neque in nuptiis, neque in alio conuẽtu quidquam aliud apponit, quamuis ſæpe fecerit Agamemnonem conuiuio-excipientem præſtantiſſimos *quoſque Græcorum, optimates, & principes*. Menelaus etiam celebrat nuptias Hermiones, & filii, & filiæ. Cùm autem Telemachus ad eum veniſſet, *ei*

Καὶ τούτων ὀπτῶν. καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ βοείων.
Παρὰ δὲ ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς, οὔτ' ἐν γάμοις, F οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθησιν οὐδὲν. καί τοι πολλάκις τὸν ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους. μενέλαός τε τοὺς ἑρμιόνης γάμους ποιεῖται, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τῆς θυγατρός. καὶ τοῦ τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου,

Terga

A Νῶτα βοὸς παρέθηκεν ἀείρας

ὀπτ' ἐν χερσὶν ἑλών. τά ῥά οἱ παρέθεσαν αὐτῷ.

Terga bouis appoſuit allata,

Aſſa, manibus ea capiens, quæ illi appoſuerant ipſi.

Οὐ γὰρ θρύα, καὶ κάνδυλον, καὶ ἄμητας, μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν ὅμηρος. ἀλλὰ ἀφ' ὧν εὖ ἕξειν ἔμελλον τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχήν. καὶ αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν, νώτοισι γέραιρεν ὁ ἀγαμέμνων. καὶ τῷ νέστορι γηραιῷ ὄντι, κρέας ὀπτὸν βοὸς δίδωσι. καὶ ἀλκίνῳ δὲ τρυφερὸν ἡρημένῳ βίον, σπουδάζων B ἡμᾶς ἀποστῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλάσσῃ τῷ ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα, καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τάδε παρακελευόμενον. ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν, πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἀλκίνους δὲ τοὺς τρυφερωτάτους ἑστιῶν φαίακας, καὶ τὸν ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν, καὶ τῆς οἰκίας, καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας ὑβριστὰς ὄντας, καὶ πρὸς ἡδονὰς C κειμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ, οὔτε ὄρνιθας. οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας. ὅτι ὅμηρος πηρὸς ὢν τὰς ὄψεις περιενόστει. καὶ ἀφίκετο πρὸς γλαῦκον ποιμένα, ὁ δὲ, πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ δὲ, ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν, καὶ πολλῶν ἔμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν, καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὁ δὲ, ἔπραξε ταῦτα. καὶ τοὺς κέρκωπας, καὶ τὴν μυοβατραχομαχίαν, καὶ ψαρομαχίαν, καὶ ἑπταπάκτιον, καὶ D ἐπικιχλίδας, καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν ὁμήρῳ, ἐποίησε παρὰ τῷ χίῳ ἐν Βολ. βολισσῷ. εἶτα ἀφίκετο εἰς γάμον. καὶ εὗρε γυναῖκα κουροτρόφῳ θύουσαν. καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε.

Haud enim thrya, *vide notas*, & candylon, & ametas, mellitáſque placentas, *cupedias, deliciaſque ciborum* eximias Regibus apponit *ſeorſum* Homerus: ſed ea, à quibus & corpus, & animus ipſorum bene eſſet habiturus. Et Aiacem poſt ſingulare-certamen Agamemnon tergo bubulo honorauit. Et Neſtori ſeni carnem bubulam aſſam dat. Quinetiam Alcinoo delicatam vitam agenti *cibum eundem Homerus apponit*, nos ab immodeſtis cupiditatibus auertere ſtudens. Neſtorem etiam facit iuxta mare Neptuno gratum quoddam ſacrificium offerentem, & multos *conuiuas inuitatos* habentem, ſic adhortantem, Sed age alius quidem in campum ad bouem *adducendum, vel afferendum* eat. &c. Alcinous etiam excipiens-conuiuio delicatiſſimos Phæaces, & Vlyſſem hoſpitio-excipiens, oſtendens ipſi horti apparatum, & domus, & ſuæ vitæ rationem, tales apponit menſas. Procos etiam *homines* inſolentes, *luxurioſos*, & voluptatibus deditos, nec piſces facit edentes, nec aues, nec mellitas-placentas, culinarias *ciborum* præſtigias totis viribus de-medio-tollens. Homerus autem, quamuis orbatus eſſet oculis, *tamen* oberrabat, & ad Glaucum paſtorem venit, qui eum ad ſuum dominum adduxit. Ille verò, cùm eum ingenioſum, & multarum *rerum* peritum eſſe videret, perſuaſit ipſi, vt ibi *ſecum* maneret, & *ſuorum* liberorum curam gereret. Ille verò hæc præſtitit. Et Cercopes, & Murium, ranarúmque pugnam, & Sturnorum pugnam, & Heptapactium, & Epicichlidas, & alia, quæcunque ſunt Homeri ludicra, apud illum Chium, in Boliſſo compoſuit. Deinde venit ad nuptias, & inuenit mulierem Curotropho, *Apollini puerorum altori* ſacrificantem, & hos verſus pronunciat,

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε. δὸς δὲ γυναῖκα

Τήνδε νέων ἀπαρνήσασθαι φιλότητα, καὶ εὐνήν.

Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν

Ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται. θυμὸς δὲ E μενοινᾷ.

Audi me precantem Curotrophe, da verò vt mulier

Iſta iuuenum quidem repudiet amorem, & cubile. i. coniugium, vel congreſſum,

Et oblectetur cana-tempora habentibus ſenibus,

Quorum caudæ quidem hebetatæ ſunt. i. quorum penes quidem hebetati ſunt, *animus verò vigoris-plenus-eſt.*

Ἐπεὶ δὲ ἧκεν εἰς τὴν φρήτραν, ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. ὁ δὲ ὅμηρος εἶπεν,

Cùm autem perueniſſet in Contubernium, vbi *contubernales* conuiuabantur, ignem accenderunt. Homerus verò dixit,

Ἀνδρὸς μὲν παῖδες στέφανοι. πύργοι δὲ, πόλιος.

Ἵπποι δὲ ἐν πεδίῳ κόσμος. νῆες δ' ἐν θαλάσσῃ.

Χρήματα δ' αὔξει οἶκον. ἀτὰρ γεραροὶ βα- F σιλῆες

Ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι.

Viri quidem, filij ſunt *coronæ. turres verò,* ſunt decus *vrbis.*

Equi verò in campo ſunt *ornamentum. Naues verò,* ſunt decus *maris.*

Pecuniæ verò augent domum. Sed venerandi Reges

Sedentes in concione, ſunt *ornamentum aliis* propoſitum *ad-ſpectandum.*

Αἰθομένου δὲ πυρὸς, γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

Ardēte verò igne, honoratior eſt *domus aſpectu.*

Ὁ αὐτὸς ὅμηρος μέλλων πλεῖν, καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτὸν, ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν, ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα.

Idem Homerus, cùm eſſet nauigaturus, & à nautis receptus fuiſſet, in nauem ingreſſus, hos verſus pronunciauit,

Audi Neptune magna potentia prædite, quaſſator-terræ,

Κλῦθι ποσείδαον μεγαλοσθενὲς, ἐννοσίγαιε. A

Spacioſi Rex, & flaui Heliconis.

Εὐρυχόρου μεδέων, ἠδὲ ξανθοῦ ἑλικῶνος.

Da verò ſecundùm-ventum, honeſtum, & malorum expertem reditum videre

Δος δ' οὖρον, καλὸν, καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι

Nautis, qui nauis deductores, & magiſtri ſunt.

Ναύταις, οἳ νηὸς πομπῆες, ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.

Da etiam ad imam montanam-radicem excelſas-rupes-habentis Mimantis

Δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο μίμαντος

Venerandos me profectum mortales, píóſque nanciſci,

Αἰδοίων μετελθόντα βροτῶν, ὁσίων τε κυρῆσαι.

Virúmque vlciſcar, qui mea mente decepta

Φῶτα τε ποσαίμην, ὅς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας B

Grauiſſimè-læſit Iouem hoſpitalem, hoſpitalémque menſam.

Ὠδύσατο ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

Idem *Homerus* cùm in quoſdam incidiſſet, qui in Chium nauigaturi erant, ipſos rogauit, vt ſe ſuſciperent. Illi verò non ſuſceperunt ipſum. Quamobrem *Homerus indignatus* hos verſus pronunciauit,

Ὁ αὐτὸς ἐπιτυχὼν τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς χῖον, ἐδεῖτο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ, οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε.

Nautæ pontigradi, triſti ſimiles Atæ,

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,

Rapacibus mergis vitam ſimilem: ſed *non-æmulandam ſectantes,*

Πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἴσον βίοτον ζηλευτὸν ἔχοντες,

Revereamini hoſpitalis Iouis numen altedominantis.

Αἰδεῖσθαι ξενίου διὸς σέβας ὑψιμέδοντος. C

Terribilis enim eſt *futura-pœna hoſpitalis Iouis,* quâ puniet eum, *qui peccarit,* & hoſpitalitatis iura violarit.

Δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπις ξενίου, ὅς κ' ἀλίτηται.

In eundem noctu ſub pinu quieſcentem decidit *illius arboris* fructus, quem nonnulli ſtrobilum, alij verò conum vocant. *i. pineam-nucem.* Quare verſus hos pronunciat,

Τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν, ἐπιπίπτει καρπὸς, ὃν μεταξύ τινες στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι. καὶ λέγει τάδε.

Alia aliqua te pinus præſtantiorem fructum emittit, producit, fundit

Ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνίησι.

Idæ in verticibus multas plicas habentis. i. valles, & conualles m. h. *ventoſa.* i. montis ventoſi, montis excelſi, & ventis obnoxij,

Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης, D

Vbi ferrum Martis terreſtribus mortalibus

Ἔνθα σίδηρος ἄρειος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν

Erit, quum ipſum montem Idam *Cebrenij viri tenebunt.*

Ἔσσεται, εὖτ' ἄν μιν κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

Idem cœnans cum Glauco, canibus aſtantibus, & latrantibus, poſt cænam, hæc dixit,

Ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ γλαύκου, καὶ τῶν κυνῶν ἑστώτων, καὶ ὑλακτούντων, καὶ δειπνησάντων, λέγει τάδε,

Glauce mortalium inſpector. i. Princeps, *verbum aliquod tibi in mentibus ponam.* i. aliquid tibi dicam, quod audi, mentíque manda,

Γλαῦκε βροτῶν ἐπίοπτα. ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω. E

Primum quidem canibus cœnam ad aulæ tuæ *fores*

Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείοισι θύρησι

Da, Sic enim meliùs res habebit. *Hic enim* canis *& primùm audit*

Δοῦναι. τὼς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούειν

Hominem aduenientem, & in ſepta feram ingredientem.

Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

His auditis Glaucus admiratus eſt. Eundem conſpicati figuli, caminum incendentes tenuiorum tegularum, *& fictilium,* ipſum ad ſe vocarunt, cùm audiuiſſent eum ſapientem eſſe, & iuſſerunt *eum* ſibi canere, promittentes ſe ipſi daturos de ſuis fictilibus. Homerus verò ipſis illa carmina canit, quæ vocantur Caminus. i. fornax.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες κεραμέες κάμινον ἐγκαίοντες, κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτὸν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη. καὶ ἐκέλευον σφίσιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δὲ ὅμηρος, ᾄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλοῦνται κάμινος. F

Si quidem meorum carminum mihi *dederitis mercedem, canam, ô figuli.*

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς ὦ κεραμῆες,

Huc age Minerua veni, *& protege manu caminum.*

Δεῦρ' ἄγ' ἀθηναίη, καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνου.

A Εὖ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι. καὶ πάντα μάλ' ἱρά. *Bene verò* coquantur, & igne cocti *nigreſcant calices, & omnia valde ſacra* vaſa. Vel, μάλ' ὑγρά. Valde humida vaſa. Quæ lectio melior.

Φρυχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὄνειαρ ἑλέσθαι. *Torreantúrque bene*, benéque ſiccentur. *& precium maximum reportent* vobis veſtra vaſa,

Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλούμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς. *Multa quidem in foro vendita, multa quoque* in viis, & compitis.

Πολλὰ δὲ κερδῆναι. ἡμῖν δὲ δὴ ὡς σφιν ἀεῖσαι. *Multa verò lucrentur* vobis, magnum quæſtum vobis afferant. *Nobis verò iam, vt ipſis* quæſtus creſcet, ita nobis creſcat *prudentia.*

Ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε *Si verò ad impudentiam conuerſi mendacia ſuſ-*

B *ceperitis*, & promiſſam mercedem mihi negaritis impudenter, fidem fallentes,

Συγκαλέω δ' ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας *Conuocabo tunc poſtea camini vaſtatores,*

Σύντριψαι, σμάραγόν τε, καὶ ἄσβεστον, ἠδὲ σαβάκτην. *Syntriba*, q.d Contritorem, *ſimul Smaragúmque, & Aſbetum, atque Sabactem,*

Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζοι. *Omodamúmque, qui huic arti mala multa præbet, conciliat, affert.* Vide Lex. Ion. in Σύντριβ' ὁμοῦ.

Σεῖλαι πυραίθουσαν, καὶ δώματα. σὺν δὲ κάμινος *Vre igne atrium, & domos. Simul autem caminus*

Πᾶσα κυκηθείη. κεραμέων μέγα κωκυσάντων *Totus conturbetur, figulis grauiter lugentibus.*

C Ὡς γνάθος ἱππείη. βρύκοι δὲ κάμινος *Vi maxilla equina ſtridet, ſtrideat etiam* ita *caminus*, magnúmque fragorem edat,

Πάντα ἔντοσθεν αὐτοῖς κεραμήια λεπτὰ ποιοῦσα. *Omnia intra ſe figlina* vaſa, *tenuia faciens.* id eſt frangens, & comminuens.

Δεῦρο καὶ ἠλίοιο θύγατερ πολυφάρμακε κίρκη, *Huc etiam Solis filia multis-venenis-inſtructa Circe,*

Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε, καὶ ἔργα. *Sæua venena conijce, & malis-affl̄ige cùm ipſos* figulos, *tum* ipſorum *opera.*

Δεῦρο δὲ καὶ χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους, *Huc etiam Chiron adducat multos Centauros,*

D Οἵ θ' ἡρακλῆος χεῖρας φύγον. οἵ τ' ἀπώλοντο. *Cùm* illos, *qui Herculeas manus fugerunt, tum* illos, *qui perierunt*, ab Hercule cæſi. Qui ſimul omnes

Τύπτοιεν τάδε ἔργα καλῶς. πίπτοι δὲ κάμινος. *Contundant hæc opera malè. cadátque caminus.*

Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντο. ὁρῴατο ἔργα πονηρά. *Ipſi verò* perfidi figuli *lugentes ſpectent opera mala.*

Γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην. *Lætabor autem ſpectans ipſorum infelicem artem.*

Ὃς δέ χ' ὑπερκύψει, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον *Quicunque verò procubuerit* ex ipſis hęc mala

E propius ſpectare volentibus, *vndique huius tota facies*

Φλεχθῇ. ὅπως πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν. *Flammis-comburatur, vt omnes diſcant iuſta* facinora *facere.*

Ὁ αὐτὸς παραχειμάζων ἐν τῇ σάμῳ, καὶ προσπορευόμενος ἐς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων, ἐλάμβανέ τι ἀείδων τὰ ἔπεα ταῦτα, ἃ καλεῖται εἰρεσιώνη. ὡδήγουν δὲ αὐτὸν, καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ, τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρείων.

Idem hybernans Sami, & ad illuſtiſſimorum virorum ædes accedens, aliquid accipiebat, canens illos verſus, qui vocantur Ireſione. Ipſum autem deducebant, & comitabantur ſubinde aliquot ex indigenis pueri.

Δῶμα προσετραπόμεσθα ἀνδρὸς μέγα δυνα-

F μένοιο. *Domum acceſſimus viri valde potentis,*

Ὃς μέγα μὲν δύναται μέγα δὲ βρέμει. ὄλβιος ἀεί. *Qui multum quidem poteſt, valde verò ſtrepit, felix ſemper.*

Αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι. πλοῦτος γὰρ ἔπεισι *Sed aperiamini fores. opulentia enim intrabit*

Πολύς. σὺν πλούτῳ δὲ εὐφροσύνη τεθαλυῖα. *Multa. cum opulentia verò, & lætitia florens,*

Εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη. *Páxque bona. quæcunque verò vaſa* domi ſunt, *plena quidem ſint,*

Sublimis verò ſemper in arcam-panariam ſerpat, veniat placenta,
Κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρπιυ ἕρπιο μάζα· A

Nunc quidem hordeacea pulchris-oculis-prædita, ſeſamo conſperſa. N.L.
Νῦν μὲν κριθαίην δ' εὐώπιδα σησαμόεσσαν.

Filij verò uxor in curru vehetur vobis.
Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρον καταβήσεται ὑμμιν.

Muli verò ducent eam *robuſtis-pedibus-præditi in iſtam domum.*
Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.

Ipſa verò telam texet ſupra electrum incedens, electrum pedibus premens.
Αὐτὴ δ' ὑφαιν' ἱστὸν ὡς λίκξα βεβηκυῖα,

Redibo ad te, redibo annuus. i. quotannis, *vt hirundo.*
Νεῦμά τίτοι εὔμαγον. ἐνιαύσιος ἔσαι χελιδών. B

Sto ad veſtibulum. Et ſi quidem aliquod munus mihi *dederis,* hoc alacriter accipiam, tuámque liberalitatem laudabo. *Niſi verò* dederis aliquid,
Ἕστηκα πρὸ θύρης ψιλὴ πόδας. ἀλλὰ φέρ' αἶψα Πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυάτιδος. καὶ εἰ μέν τι δώσεις. εἰ δὲ μή.

Non ſtabimus hîc diutius. *Haud enim cohabitaturi,* vobiſcum habitaturi, *huc venimus.*
Οὐχ ἑστήξομεν. οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

Hæc longo tempore poſt à pueris Sami canebantur. Iuit autem in Ion, & in itinere cœpit ægrotare, & egreſſus è naui, plures dies in littore quieuit. Appulerunt autem *illuc* pueri piſcatores, & egreſſi ex nauicula, ad eum acceſſerunt, & dixerunt, Agite, ô hoſpites, audite nos ſi fortè poſſitis intelligere, quæ vobis dicemus. Et quidam ex iis, qui aderant, iuſſit *eos* dicere. Illi verò (vt aiunt) metro dixerunt, Quæcunque cepimus, reliquimus. quæ verò non cepimus, portamus. Cùm autem illi, qui aderant, non poſſent intelligere, quæ dicta fuerant: Enrrarunt illi pueri, ſe piſcantes, nihil potuiſſe capere, ſed in terra ſedentes, ſe pediculos-quæſiuiſſe, & quotquot quidem pediculos cepiſſent, *ſe illos* interfeciſſe, quotquot verò non potuiſſent *capere,* domum referre. Homerus verò his auditis, hæc carmina pronunciauit, *quæ ſunt apud Herodotum. pag.* 362.
Ἤδετο ταῦτα ἐπὶ πολλὸν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ Σάμῳ. ἀπήιχετο δὲ εἰς Ἴον. καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου αἰεπαύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλευσαν δὲ παῖδες ἁλιεῖς. καὶ ἐκβαίντες ἐκ τοῦ ἀκατίου, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον. ἄγε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων αἴ ἆρα δυνήσησθε ἀναγνῶναι ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ, εἶπαν. ἡμεῖς ἅσσ' ἂν ἕλωμεν, κατελίπομεν. ἃ δὲ μὴ ἕλομεν, φέρομεν. οἱ δὲ, φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς. ἅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθα. ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα. οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν ἐδυνήσαντο ἑλεῖν. καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο. καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀνεῖλον. ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς οἶκον ἀπεφέροντο. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα, ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε.

Talium enim parentum ex ſanguine procreati eſtis,
Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,

Nec latos-fundos-habentium, nec innumeras oues paſcentium.
Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

Accidit autem, vt Homerus ex hoc morbo in Io moreretur, non autem quòd non intellexiſſet id, quod ab illis pueris fuerat dictum: quemadmodum quidam putant: ſed propter illum morbum. Sepultus autem eſt in Io, in littore, cui Ietæ hoc epigramma inſcripſerunt, *quod legitur apud Herod. pag.* 362.
Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ Ἴῳ οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθὲν, καθάπερ οἴονταί τινες. ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἴῳ ἐπ' ἀκτῆς, καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἰῆται ἐπίγραμμα. E

Hic ſacrum caput terra contegit,
Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,

Virorum Heroum ornatorem diuinum Homerum. i. qui ſuis verſibus fortia facta virorum illuſtrium, & bellicoſorum ornauit.
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

Poeſis verò *eius* euulgata-eſt, & omnes eam admirabantur.
Ἡ δὲ ποίησις ἐκπέπτωκε. καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων. F

NOTAE.

Καὶ ἱστεῦσι τὴν.] Legendum videtur, ἱστεῦσι, ἵνα τήν. Et κοινωνικοὶ πρὸς ἀλλήλους. Et, διαμεμενηκότας. Et, θρῖον genus edulij, de cuius parandi ratione pluribus agitur apud Ariſtophanem in Ranis. pag. 135. v. 22. Schol. annot. 11. & 12. Et in Equitibus. pag. 242. v. 4.

Δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.

Vide Schol. annot. 2. Et in Acharnenſibus. pag. 304. 4.

Θεῖον τυρὸν σοῦ σιτου δευρό μοι.

Conſule

A Conſule Schol.annot.1.

Κλῦθί μοι.] Apud Herodotum, in Homeri vita, vnde Suidas, ſic ſcribitur,

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε. δὸς δὲ γυναῖκα
Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα, καὶ εὐνήν.
Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
Ὧν ὥρη μὲν ἀπαμβλύνεται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

Quorum interpretationem Latinam vide pag. 251. Ego vulgatam lectionem ſequor, quoties ex ea commodus ſenſus elici poteſt. Hic tamen lectionum varietatem neceſſariam notare non grauabor, vt lectorum commodis conſulam. Sed breuitatis cauſa, leuiores errores, quos emendaui, tacebo.

Et, —νῆες δὲ, θαλάσσης.

Et pag.357. ita ſcribitur, vt apud Suidam eſt ſcribendum.

Κλῦθι Ποσείδαον μεγασθενὲς, ἐννοσίγαιε,
B Εὐρυχόρου μεδέων, ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος.
Et, —νόστον ἰδέσθαι.
Αἰδοῖον μ' ἐχθόντα βροτῶν, ὅσσοι γε κυροῦσι.
Et, —ξείνων τε τραπέζης.
Et, —συγερῇ ἐνδέγχεσιν ἄτῃ,
Πτωχάσιν αἰθύησι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθαι ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
Δεινὴ γὰρ μέτοπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

Vide Sophoclem in Philoctete.pag.421.v.10.

Πτωχάδες ὀξυτόνως διὰ πνεύματος. Conſule Scholia, vbi τῶν πτωχάδων, καὶ τῶν πτωχάδων apertum diſcrimen docetur.

Μέτοπις verò, compoſitum videtur pro ſimplici ὄπις. vel etiam ἡ μετὰ denotat pòſt. Euſtath. ὄπις, ἡ τῶν ὄπισθεν, ἤτοι τῶν μελλόντων ἔννοια, καὶ ἐπιστροφή. καὶ ὄπις θεοῦ, ἡ ὄπισθεν, ἡ κατὰ τὸ μέλλον ἐπιστροφὴ, ἡ τιμωρία. 938.41. 1272.19. 1391.38.
C 1528.50. 1760.11. 1066.9.

Αἴδοσι.] Pag.358.in Hom.vita ſcribitur ἥκοιτ. Et, σίδηρος Ἄρηος. Et,

Γλαῦκε πέπον, ἔπιον τὸ ἔπος τὸ ἐνὶ φρεσὶ θήσω, Et,
Δοῦναι. ὡς γὰρ ἄμεινον. ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούῃ.

Μισθὸν ἀοιδῆς.] Apud Herod.pag.360.legitur,

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες,
Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου
Εὖ δὲ μελανθεῖεν.—
—καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι.

Τιμῆς ὄνειαρ.] Verba ſonant. Precio vtilitatem ſuſcipiant. i. afferant vobis, ô figuli, veſtra vaſa magnam vtilitatem, ex precio eorum venditorum percipiendam. Sed apud Herod. pag.360.ſcribitur τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι. q.d. precij emptionem ſuſcipere. Sed videtur ὑπαλλαγὴ, pro, ὦνος τιμὴν, emptionis precium. ἀρέσθαι verò Ion.&
D æol.infinit.pro imperatiuo ἀρέσθωσαν, ſuſcipiant, vobiſque ferant, ac reportent. Vel τιμῆς ὦνον, precij precium, i. maximum precium, maximum quæſtum, maximum lucrum.

Ὥς σφιν ἀείσω.] Apud Herod.pag.360.legitur, Et
—ὥς σφι γένηται.
—τρεφθέντες ψεύδη ἀρῆσθε
Συγκαλέω δ' ἔπειτα καμίνου δηλητῆρας,
Σύντριβ' ὁμῶς, Μάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδέ γ' Ἀβάκτον.
Et —πολλὰ ποιεῖζ.
Πίμπρη πυραίθουσαν— At ita verſum iſtum lego.
Πρῆθε πῦρ αἴθουσαν.—

Vide Lex.Ion.in Πίμπρη πυραίθουσαν. Et pag.361.

Ὡς γνάθος ἱππείη βρύχει, βρύχοι δὲ κάμινος
E Πάντ' ἐντοσθ' αὐτῆς κεραμήια λεπτὰ ποιοῦσα.
Δεῦρο καὶ Ἠελίου θύγατερ πολυφάρμακε Κίρκη, Et,
Οἵ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον. οἵ τ' ἀπόλοντο.
Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς. πίπτοι δὲ κάμινος. Sed Suidæ lectio melior, πίπτοι δὲ κάμινος.
Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά.
Γηθήσω δ' ὁρόων.—
Ὃς δ' ἂν ὑπερκύψῃ περὶ ταῦτα πᾶν τὸ πρόσωπον.

At melius apud Suidam περὶ τούτου π.τ.π. Et,

Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίστωντ' αἴσιμα ῥέζειν.

Si Suidæ lectionem retineas ὥς σφιν ἀείσω, Sic locus erit accipiendus. Vt autem ipſis figulis quæſtus creſcet ob vaſa feliciter facta, cocta & vendita, ita nobis iam creſcat canendi materia propter mercedem promiſſam debitam, nobiſque fideliter perſolutam. Liberiorem horum verſuum interpretationem carminibus latinis
F ſcriptam vide apud Herodotum in Homeri vita.

Δῶμα.] Sic apud Herod.pag.361.ſcribitur,

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
Ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεί.
Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι. πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
Πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα.
Εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα.

Sequens verſus non extat apud Herodotum.

A

[Νῦν δὲ κεραίην, εὐάντητα στησάμενοι.
[ϖ. Νῦν δὲ κεραίην εὐάντητα στησάμενοι.]
Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὔμμιν.
Ἡμίονοι δ᾽ ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.
Αὐτὴ δ᾽ ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ᾽ ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
Νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδὼν.
Ἕστηκ᾽ ἐν προθύροισι. καὶ εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ,
Οὐχ ἑστήξομεν. οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδε ἤλθομεν.

Hi duo poſtremi verſus, ſi ſunt hexametri, non videntur carere mendo. Extat & verſus corruptus apud Suidam, quem apud Herodotum non habemus, Πέρσαι τῷ &c. Sed & hic videtur corruptus, nec quid ſibi velit, ſatis conſtat.

Ἡμεῖς ὅσσ᾽ ἕλ.] Herodot. in Hom. vita. pag. 361. 39.

Ὅσσ᾽ ἕλομεν, λιπόμεσθα, ἃ δ᾽ οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Illic etiam idem oratione ſoluta ſcribitur. Epigrammatum libro primo. pag. 91. epigr. 459. B

Ἐρώτησις Ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ᾽ Ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ᾽ ἔχομέν τι;

Ep. 460. Ἀπόκρισις.

Ὅσσ᾽ ἕλομεν, λιπόμεσθ᾽. ὅσσ᾽ οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Ὅμηρος. Homerus. Ignotus hominibus. Herodotus hiſtoricus ſcripſit vitam Homeri, vero magis conſentaneam, quàm hæc eſt.

Ὅμηρος. ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον Ὁμήρου, μᾶλλον τῷ δὲ ἁρμοδιώτερον.

Ὅμηρος Homerus, Andromachi, *L.* Ἀνδρομάχου, & Myronis Byzantiæ *filius*, Grammaticus, & Tragœdus. Quamobrem ſeptem illis annumeratus-eſt, qui ſecundas-partes inter Tragicos obtinent, & Pleiadis cognomentum habent. Floruit Olympiade 24. Scripſit verò tragœdias 45.

Ὅμηρος. ἀνδρομάχης, καὶ μυροῦς βυζαντίας, γραμματικὸς, καὶ τραγῳδιῶν ποιητής. διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτά. οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι. καὶ ἐκλήθησαν τῆς πλειάδος. ἤκμαζεν ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ τετάρτῃ. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας μέ. C

Ὅμηρος. Homerus, cognomento Sellius, Grammaticus: hæc fecit, Hymnos, Ludicra verſibus, *eorúmque* varia genera. Et oratione-ſoluta de Comicis perſonarum. Argumenta Menandri fabularum.

Ὅμηρος. σέλλιος χρηματίσας. γραμματικός. ἐποίησε τάδε. ὕμνους, παίγνια δι᾽ ἐπῶν. εἴδη πλεῖστα. καὶ καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων περιοχὰς τῶν μενάνδρου δραμάτων.

Ὁμιλαδόν. Per cœtus, & ordines. *Simul, turmatim, cateruatim, gregatim.*

Ὁμιλαδόν. κατὰ ἀθροίσματα, καὶ τάγματα.

Ὁμιλεῖ. Conuerſatur. Verſatur. vel occurrit, vel incidit *in aliquem. Vel colloquitur.*

Ὁμιλεῖ. συναναστρέφεται. ἢ ἀπαντᾷ. ἢ ἐντυγχάνει. D

Ὅμιλος. Cœtus. Turba. Multitudo. Homerus, ὅμιλος τερπόμενοι. Cœtus lætantes. Illud vocabulum ὅμιλος ad ſenſum refertur. *Nam eſt nomen collectiuum, quod plures ſignificat, ideo cum participio plurali* τερπόμενοι *iunctum.*

Ὅμιλος ἄθροισμα. ὄχλος. πλῆθος. ὅμηρος. ὅμιλος. τερπόμενοι. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντησε τὸ ὅμιλος.

Ὀμίχλη. Caligo, propter quam nihil cerni poteſt. Vel craſſus aer. ὁμίχλη. Turbatus aer, neque perlucidus, neque clarus. *Nebula.* Homerus, Quum montis *in* cacuminibus Auſter offudit *Aeris* caliginem, *vel nebulam.* Eius verò etymologia-deducitur ab his vocibus, τοῖς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν. i. oculis caliginem offundere. Ariſtophanes *in Equitibus. pag.* 235. *v.* 4. & 5. Populus verò Propter bellum, & nebulam, *vel caliginem*, *facinora*, quæ callidè-facis non videt tua. *L.* καθορᾷ σου. Pro, Propter circunſtantia mala, quibus vndique premitur, tua facinora non redarguit, *neque pro meritis te punit.*

Ὀμίχλη. ἀορασία, ἢ παχὺς ἀήρ. ὁμίχλη. ὁ πεθολωμένος ἀήρ. καὶ μὴ διαυγής, μὴ δὲ λαμπρός. ὅμηρος. εὖτ᾽ ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν. ὁμίχλην. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν. ἀριστοφάνης. ὑπὸ τοῦ πολέμου, καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ καθορᾶται. αὐτὸς ὑπὸ τῶν περιεστώτων κακῶν συνεχόμενος, οὐκ ἐλέγχει τὰ σὰ πανουργεύματα. E

Ὀμιχῶ. Meio. Mingo. Lotium reddo.

Ὀμιχῶ. ῥῆμα.

Ὄμνυμι. Iuro. Et ὀμνυΐαι. Iurare. Ariſtophanes Auibus. *pag.* 385. *v.* 19. Iuro me apud hos omnes Iudices victurum, *victoriam ab antagoniſta reportaturum. Pro, opto me poſſe victoriam obtinere.* Non iurat enim: ſed optat. Iuro me permanſurum in his, vt omnium Iudicum ſuffragio vincam. Facetè verò victoriam optat Iudices verò de Comicis iudi abant. Qui verò ſeptem ſuffragia ferebant, illi rem præclarè gerebant.

Ὄμνυμι. καὶ ὀμνυΐαι. ἀριστοφάνης ὄμνυσιν. οὐκ ὄμνυσι γάρ. ἀλλ᾽ εὔχεται. ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις, ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν. χαριέντως δὲ εὔχεται ὑπὲρ τῆς νίκης. ἔκρινον γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ζ᾽ ψήφους, εὐδαιμόνουν. F

NOTÆ.

Ἀριστοφάνης ὄμνυσιν.] Pag. 385. v. 19.

Ὁμιλῶ

A Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς.
Schol.annot.12. Ὄμνυμι. ἀντὶ τοῦ εὔχομαι. οὐκ ὄμνυσι γὰρ, ἀλλ' εὔχεται. ὄμνυμι μὲν ἐν τούτοις. χαριέντως δ' εὐχόμενος περὶ τῆς νίκης, ὄμνυμι φησὶ τὸ νικᾶν.&c.Eſt tamen & in his quædam varietas.

Ὁμογάλακτας φιλόχορος καλεῖ τοὺς γεννήτας. τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου γένους τῶν λ' γενῶν. ζήτει ἐν τῷ γεννῆται.

ὁμογάλακτας. Collactaneos. Philochorus Collactaneos vocat τοὺς γεννήτας.i.eos, qui nati ſunt ex eodem primo genere triginta generum. Quære in γεννῆται.

Ὁμόγνια. ὁμογενῆ. γνήσια. ἢ φίλα. ὁμόγνιος. ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενής, ἢ γνήσιος, φίλος. ὁμόγνιε Ζεῦ. τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει. οἷον ὦ ὁμοιότατε.

ὁμόγνια. Ex-eodem-genere-orta. Cognata. Germana. vel amica. ὁμόγνιος ζεύς. *Iupiter* eiuſdem generis Iura intuens, *& tuens*. vel cognatus, vel ex-eodem-genere-ortus, vel germanus, amicus. Ὁμόγνιε ζεῦ. *Ariſtoph Ranis. pag.160.v.5. Schol.annot.1.* O Iu-
B piter homognie. Similitudinem admirans *Xanthias ſeruus hoc* dicit. Idem autem eſt, ac ſi dixiſſet, O ſimillime *Iupiter*. *Vide & v.11.* Πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας. *Schol.annot.3.*

Ὁμογνώμονος. ὁμοφώνου.

ὁμογνώμονος. Eandem-ſententiam-habentis. Conſentientis. Concordis.

Ὁμοδίαιτος. ὁμοτράπεζος.

ὁμοδίαιτος. Conuictor. Contubernalis. Eodem victu-vtens. Eadem-menſa-vtens.

Ὁμόδουλος. σύνδουλος.

ὁμόδουλος. Conſeruus.

Ὁμοερκές. Δείναρχος. ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἓν ἕρκος. τουτέστιν, ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.

ὁμοερκές. Quod-eodem-ſepto-coercetur. Dinarchus. Pro, Quod eſt in vno, & eodem ſepto. Hoc eſt in eodem ambitu.

C Ὁμοθυμαδόν. ὁμοφρόνως. ὁμοψύχως.

ὁμοθυμαδόν. Q.d. Vnanimiter. Communi-conſenſu. Quum omnes vnum, & eundem animum, vnam, & eandem ſententiam habent. *Ariſtoph. Auibus.pag.408.v.18.*

Ὁμόθυμος. ὁμόψυχος. ὁμόφρων, ὁμόλογος.

ὁμόθυμος. Vnanimis. Conſentiens. Concors. Idem-dicens.

Ὁμοκλήσας. ἀπειλήσας.

ὁμοκλήσας. Minatus. Vel, Qui-obiurgauit.

Ὁμολογία. ὅτι ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τόποις, ὅπερ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ἐξ ὑποθέσεως κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς τόποις προσεχέστερον ἐξ ὁμολογίας εἴρηκεν. ἐπεὶ γὰρ μὴ αὔταρκες τὸ ἐφ' ἑνός τινος δεικνύναι τῶν ὑπό τι κοινὸν, πρὸς τὴν τοῦ κοινοῦ τε, καὶ καθόλου κατασκευήν. οὐ γάρ ἐστι
D τὸ ἐν μέρει τοῦ καθόλου δεικτικὸν, δεῖν φησι προδιομολογεῖσθαι, καὶ συντίθεσθαι ὅτι ὡς ἐφ' ἑνὸς, οὕτω, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὡς ἐπὶ μιᾶς αἰσθήσεως, οὕτω καὶ ἐπὶ πασῶν. δείξαντες οὖν ἐπὶ μιᾶς οἷον τῆς ἁφῆς, ὅτι διὰ πάθους τὴν ἀντίληψιν ποιεῖται, ἔχοιμεν ἂν ὅτι καὶ τὰς ὁμοίας ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, δειχθέντος ἐπὶ τῶν πρός τι, ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. ἢ ὅτι τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἴη ἂν κεί-
E μενον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων οὕτως ἔχειν.

ὁμολογία. Confeſſio. Conſenſus. Conuenientia. Ariſtoteles, quod in Analyticis ex hypotheſi, *per fictionem quandam, & cum conditione* generaliùs dixerat, id in Topicis ſpecialiùs dixit ἐξ ὁμολογίας.i.per confeſſionem. Nam, quia non ſatis *eſt* demonſtrare *rem* in vno aliquo eorum, quæ vni alicui communi ſubiiciuntur, ad communis, & vniuerſalis *rei* comprobationem (Quod enim eſt particulare, id vniuerſale demonſtrare non poteſt) dicit oportere primùm confiteri, & paciſci, quemadmodum in vno *res ſe habet*, ita etiam in cæteris *rem ſe habere*. Vt in vno ſenſu, ſic etiam in omnibus. Cùm igitur oſtenderimus in vno, exempli gratia, tactu, eum per paſſionē quandam percipere, poterimus *demonſtrare, & probare cæterorum* etiam ſimilium eandem eſſe rationē. Et in oppoſitis, *vt* in relatis, vbi demonſtratum fuerit, contrariorum eandem eſſe ſcientiam, aut contrarium ex contrario naſci, concludi poterit, in cæteris etiam oppoſitis rem ita ſe habere.

N O T Æ.

Ὅτι καὶ τὰς ὁμοίας.] Ita fortaſſe legendum, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς ἐπιλέγεται.

Ὁμολογία. καὶ ἡ συμφωνία. αἰλιανός. οἱ δὲ, ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς ἀρκάδας, τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο.

ὁμολογία. Conſenſus. Pactio. Pactum. Conuentum. Aelianus. Illi verò pactis accuratis factis cum Arcadibus, captiuos receperunt.

Ὁμολογῶ. ἀντὶ τοῦ συμφωνῶ. ἀριστοφάνης πλούτῳ. περὶ τοῦ διὸς γὰρ εἰπόντος καρίωνος ὅτι διὰ
F τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους, ἔφη ὁ πλοῦτος. ὁμολογῶ σοι. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, ὅσα ἤκουσε τοῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ. καὶ ἐκεῖνοι περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν.

ὁμολογῶ. Simul-dico. Pro, conſentio, confiteor. Aſſentior. Ariſtophanes Pluto *pag.6.v.15.* Cùm enim Carion, *imò Chremylus,v.14.* de Ioue dixiſſet, Et tamen à *viris* probis *Iupiter* colitur ſolis. Plutus *v.15. ei* reſpondet, Confiteor tibi. *vel, aſſentior tibi.* Et Aelianus. Ille verò, quæcumque audiuit, ſuis confitetur. Illi verò ſtatim ſummo-gaudio repleti-ſunt.

Ὁμολώϊος Ζεύς, ἐν θήβαις, καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι βοιωτικαῖς, καὶ ἐν θεσσαλίᾳ. ἀπὸ ὁμολωΐας

ὁμολώϊος ζεύς. Homoloius Iupiter, Thebis, & in aliis Bœoticis vrbibus, & in Theſſalia *colebatur, ſic ap-*

pellatus ab Homoloia ſacrificula, Ennyei *filia*, quam Delphos vatem miſſam *ferunt*, vt Ariſtophanes 2. *lib. rerum* Thebanarum *ait*. Iſter verò 12. *libro ſuorum* Collectaneorum *dicit Iouem ita vocatum*, quòd apud Aeolenſes, concordiæ, paciſque ſtudium, *vel, concordia, & pax*, vocetur ὅμολον *q. d. in-vnum-ire*. παρὰ τὸ ὁμοῦ, τουτέστιν εἰς ἓν, καὶ τὸ μολεῖν, τὸ πορεύεσθαι. Eſt autem & Ceres Homoloia Thebis, *quæ iſto cognomento colitur*.

Ὁμογνήσιος. Frater germanus. *Ex-eodem-vtero-progreſſus. Vterinus frater.*

Ὁμόργνυσιν. Abſtergit, Detergit. Abradit.

Ὁμόρξας. Qui abſterſit. Qui-deterſit. Qui-abraſit.

Ὁμορροθεῖ. Conſentit. & ὁμορροθῶ. Conſentio. ὁμορροθεῖν verò propriè *ſignificat*. Simul, & communi-cõſenſu remigare. Nunc verò *ponitur* pro συνεργῶ. i. cooperor, ſimul-operor, adiuuo. Ariſtophanes Auibus. *pag.* 401 *v.* 16. ὁμορροθῶ συνθέλω. Conſentio. Comprobo. *q. d. ſimul-volo.*

Ὅμορος. Finitimus. Confinis. Qui ſuos fines cum aliorum finibus habet coniunctos. Vicinus.

Ὁμοροῦσα Contermina. Confinis. Finitima. Vicina. *Participium f. g. ab* ὁμορέω. ῶ. *de quo Lex.*

Ὁμώροφιον. Sub-eodem-tecto-degens. Contubernale.

Ὁμόσε. Idem ac ὁμοῦ. Simul. In-eundem-locum. Prope. vel contrà. Vehementer. Confidenter. Audacter. Aelianus. Acarnanes hiſtorici cum Poetis propemodum faciunt. *i. conſentiunt, & eadem, quæ illi, tradunt*. Et alio-loco. Non tamen etiam oſſa collegit, non obtemperans Deo, qui hæc mandarat. *Vuolfius legit* ταῦτα προστάξαντι Et alibi. Occurrendum *eſt* hoſtibus. *vel, cum hoſtibus eſt confligendum, vel manus conſerendæ.*

Ὁμόσιτον. Conuictorem. Simul-veſcentem. Simul-nutritum.

Ὁμόσπονδον. Confœderatum. Eiuſdem-fœderis-participem. Amicum.

Ὁμοστιχεῖ. Simul-incedit. Simul-ambulat. Comitatur.

Ὁμόστολος. Simul-miſſus. Eandem-viam-vadens. Eiuſdem viæ *comes*. Et alibi. Corpus, animæ comes immaculatus.

Ὁμόσφυρος. In eodem *loco* iter faciens. *Q. d. In eodem loco pedis malleolos ponens. Comes.*

Ὁμοτέρμονας Conterminos. Finitimos. Vicinos. Illos, qui ſimul fines *ſiue terminos*, habent.

Ὁμοῦ. Simul. Proximè.

Ὁμοῦ τι. Puella plagæ *iam* erat proxima, & interfecta-fuiſſet, niſi fulmen inter vtrumque delatum-fuiſſet.

Ὁμοῦ. Simul. Prope. Ariſtoph. *in Theſmophor. pag.* 525. *v.* 9. *&* 10.

Priuſquàm igitur prope ſit, ad nos propius accedat,

Tacete, vt ipſam modeſtè audiamus.

Et Menander. ἔστιν δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. Eſt autem prope res. Apud Sophoclem verò τὸ ὁμοῦ *ponitur* pro σύν. i. cum. *In Aiace. pag.* 46. M. Πάτερ θεοῖς. *&c.*

Pater, cum Diis quidem i. Diis adiuuantibus, *vel ille, qui nihil eſt*. i. homo nullius precij,

Victoriam conſequatur. Ego verò vel ſine

Illis, confido me *hanc conſecuturum-eſſe gloriam,*

Demoſthenes etiam vſus-eſt hoc ὁμοῦ, pro, prope, in

προφήτιδος τῆς ἐννυέως. ἣν προφῆτιν εἰς Δελ- A
φοὺς πεμφθῆναι, ὡς ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν. ἴστρος δὲ, ἐν τῇ ιβ τῆς συναγωγῆς διὰ τὸ παρ' αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν, καὶ εἰρηνικὸν, ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ δημήτηρ ὁμολωΐα ἐν Θήβαις.

Ὁμογνήσιος. ἀδελφὸς γνήσιος.

Ὁμόργνυσιν. ἀπομάσσει. ἀποψήχει.

Ὁμόρξας. ἐκμάξας. ἀποψήσας.

Ὁμορροθεῖ. συμφωνεῖ. καὶ ὁμορροθῶ, τὸ αὐτὸ B
φρονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως, τὸ ἅμα, καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ὁμορροθῶ. συνθέλω.

Ὅμορος. πλησιόχωρος.

Ὁμοροῦσα. γειτνιῶσα. πλησίον ἐλθοῦσα.

Ὁμώροφιον. ὁμόσκηνον.

C

Ὁμόσε. ὁμοῦ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἢ ἐξ ἐναντίας. σφοδρῶς. θρασέως. αἰλιανός. οἱ ἀκαρνᾶνες συγγραφεῖς ὁμόσε ἔχουσι τοῖς ποιηταῖς. καὶ αὖθις. οὐ μὴν συνήθροισεν ἔτι τὰ ὀστᾶ, ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ ταῦτα προστάξαντι μὴ χωρῶν. καὶ αὖθις. ὁμόσε ἰτέον τοῖς πολεμίοις.

Ὁμόσιτον. ὁμοῦ τρεφόμενον.

Ὁμόσπονδον. φίλον.

D

Ὁμοστιχεῖ. ὁμοῦ περιπατεῖ.

Ὁμόστολος. τῆς ὁδοῦ. καὶ αὖθις. τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα.

Ὁμόσφυρος, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τὴν πορείαν ποιούμενος.

Ὁμοτέρμονας πλησιοχώρους. τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας.

Ὁμοῦ. ἔγγιστα.

Ὁμοῦ τι τῇ πληγῇ ἡ παῖς ἦν. καὶ ἀπε- E
σφάκτο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κατηνέχθη ἀμφοῖν μέσος.

Ὁμοῦ ἐγγύς. ἀριστοφάνης.

Πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,

Σιγᾶθ' ἵνα αὐτῆς πυθώμεθα.

Καὶ μένανδρος. ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. παρὰ δὲ σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ σύν.

F

Θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ

Κράτος κατακτήσαιτ'. ἐγὼ δὲ καὶ δίχα

Κείνων, πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.

Καὶ δημοσθένης τῷ ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς κέχρηται

A ται, ἐν τῷ κατ' ἀριςογείτονος. εἰσὶν δ' ὁμοῦ δισ-μύριοι χιλιάδες ἀθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν. ἐπεὶ δ' ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν. ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ, ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς δωρόθεον. τοσοῦτον πονηρίας, ὁμοῦ καὶ τόλμης ἐλήλυθε. καὶ ἐν τῷ πρὸς καλλικράτην. οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου πάντα ὁμοῦ ταῦτα ἐπιτάξαντος. λυσίας δὲ ἐπὶ τούτο ἔταξεν, ἐν τῇ πρὸς μετάνειραν ἐπιστολῇ. γυναικῶν δὲ πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατα-

B κειμένων. καὶ ὅμηρος ἐπὶ τόπου.

Πάτροκλος γὰρ λέγει μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τι-θήμεναι ὀστέ' ἀχιλλεῦ,

Ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισι.

Καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ ἀθανάτῳ ὤν, ἀνεφθέγξατο τὰ ἐκ τῆς τραγῳδίας ἰαμβεῖα. ὡς διδιττόμενος τὸν μακεδόνα,

oratione contra Ariſtogitonem. Sunt autem Athenienſes vniuerſi prope, *fere propemodum* vicies mille. Hic enim *orator* ſignificare vult Athenienſes propemodum eſſe vicies-mille. Quòd enim *re ipſa* non eſſent vicies-mille, perſpicuum *eſt*, *& manifeſtè conſtat*. Iſæus verò τὸ ὁμοῦ in *oratione* ad Dorotheum, de tẽpore dixit. Eò improbitatis, ſimul & audaciæ progreſſus-eſt. *Lis tyrannorum.* Et in *oratione* ad Callicratem. Veruntamen cùm iſte hæc omnia ſimul imperaſſet. Lyſias verò poſuit hoc ὁμοῦ, pro ἐπὶ τὸ αὐτὸ *ſub. χωρίον* Simul. i. in eodem loco, in epiſtola ad Metaniram. Mulieribus autem multis, & viris ſimul diſcumbentibus. Homerus etiam de loco *dixit*, *Iliad.* ψ. *pag.* 668. P.

Ne mea à tuis ſeorſum ponas oſſa Achilles:

Sed ſimul, ſicut nutriti-ſumus in veſtris ædibus.

Et Aelianus. Syphax autem prope immortalitatem iam exiſtens. *i. morti propinquus*, *& ad immortalitatẽ fere iam tranſiturus, vel mox mox trans.* illos tragœdiæ verſus-iambicos elocutus-eſt, vt Macedonem terreret. *Electra apud Sophoclem in Electra. pag.* 108. M. *Clytemneſtra dicit*,

Ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς.

C Μὴ πῆμα σαυτῇ, καὶ μετάνοιαν τιθῇς.

Οὐ μὴν ἔσπασέ τι ἡ μήρινθος αὐτῷ. καὶ αὖθις. μὴ ἰσχύσασα τεκεῖν, ὁμοῦ τι τῷ ῥαγῆναι ἦν. ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ ἀττικοῖς. ὡς καὶ μένανδρος. ἤδη γὰρ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ.

Vide dum fers iſtam legem mortalibus,

Ne cladem tibi ipſi, & pænitentiam feras.

Nihil tamen hic funis attraxit ipſi *Syphaci. i. nihil tamen his verbis profecit.* Et, cùm parere non poſſet, parum abfuit quin rumperetur. Hoc autem apud Atticos eſt frequens. Vt & Menander. Iam enim prope partum *erat illa mulier. i. partui propinqua.*

N O T Æ.

Σιγᾶθ' ἵνα.] Ariſtoph. Theſmophor. pag. 525. v. 8. 9. & 10.

Παύσασθε λοιδορούμεναι. καὶ γὰρ γυνή τις ἡμᾶς
Ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
Σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ', ἅττα λέξει.

D Idem in Equitibus. pag. 202. v. 10.

Ὁ κεντρωτὸς δῆλος αὐτῷ ὡς ὁμοῦ προκειμένων.

Schol. annot. 8. τὸ ὁμοῦ λέγουσιν Ἀττικοὶ, ἀντὶ τὸ ἐγγύς. ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ.

Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.

Δισμύριοι χιλιάδες Ἀθηναίων.] Harpocrat. δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. Quam lectionem ut vulgata meliorem ſequor.

Μὴ ἐμά.] Hom. Iliados ψ pag. 668. P.

Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ' Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισι.

Et, pro τῷ ἀθανάτῳ, fortaſſe τῷ θανάτῳ legendum. i. morti iam propinquus. Vel τὸ ἀθάνατον vocat τὴν ἀθανασίαν, i. immortalitatem. Et, οὐ μὴν ἔσπασέ τι ἡ μήρινθος αὐτῇ. ſcil. τῇ ἐλπίσμα. vel αὐτῷ, τῷ Σύφακι, qui verſus iſtos protulit. Alludit autem ad adagium,

Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

E *Hic quidem funis nihil attraxit.*

Hic verſus extat apud Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 533. v. 14. Conſule Eraſmum ad Chil. 1. Cent. 9. col. 302. ad. 45. Hic funis nihil attraxit.

Ὁμοῦμαι ὁμοφυής. ὁμογενής.

Ὁμοχώρους. πλησιοχώρους.

Ὁμώλαξ. ὁ ὁμοαύλαξ. ὁ γείτων.

Ὁμώμοκα.

F Ὀμωμοσμένος.

Ὁμώνυμα. τῶν πολλαχῶς λεγομένων. ἀλλὰ κατ' ἄλλον τρόπον λέγεται. καὶ τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι, τὸ διττὸν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὁμώνυμα. τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὁμώνυμα ἐστὶ προφανῆ. τὰ δὲ, ἀμ-

ὀμοῦμαι. Iurabo. *Sed* ὁμαίμων. Conſanguineus. Cognatus. Congenitus. *Eiuſdem ſanguinis, & generis.*

ὁμοχώρους. Finitimos. Conterminos. Vicinos. Eos qui ſuos agros cũ aliis proximè coniunctos habent.

Ὁμώλαξ. *Contractũ ex* ὁμαύλαξ. Q. d. Qui-cõiunctos-habet-ſulcos *cũ agris vicini ſulcis*. Vicinus. Finitimus.

ὀμώμοκα. Iuraui.

ὀμωμοσμένος. Iuratus.

ὁμώνυμα. Hominyma ſunt, quæ multis quidẽ modis, at diuerſa ratione dicuntur. *i. Quæ multas, & varias ſignificationes habent.* Ac verba quędam ſunt, quę duplicem habent ſignificationẽ, quæ vocantur Homonyma, *vulgò Æquiuoca.* Quædã verò in oratione verſantur, quæ Philoſophi vocant ἀμφίβολα. i. ambigua. Ac Homonyma quidem perſpicua ſunt. Ambi-

gua verò *non etiam ſure perſpicua*. Vt, Scientia pluriũ eſt, *& ideo* plura ſignificat, & eſt ambiguum. Alioqui enim plurium *eſſet* eadem, & vna ſcientia, vt *eſt ſcientia* finis, & eorum, quæ ad finem ſpectant. Vt ædificandi-ars eſt domus *ædificandæ* ſcientia tanquã finis, & *eorum*, per quæ domus exſtruitur, quæ ad finem ſpectant, & *eorum*, quæ ad finem pertinent. Eadem igitur *ſcientia eſt rerum* plurium. Eodem modo Medicina *eſt* ſanitatis effectrix, vt victus rationis, & ſectionis, & vſtionis, & aliorum plurium.

ὁμώροφιος. Sub-eodem-tecto-degens. Contubernalis.

Ὅμως. Aduerbium. Tamen.

ὁμωχαίτας. *L.* ὁμωχίτας. Thucydides *lib.* 4. 318. A. *Vide Scholia.* Eiuſdem templi, & eiuſdem tecti ſimul-participes Deos. Hæc autem vox *eſt* Bœotica.

ὁμωχαίτας δαίμονας. *L.* ὁμωχίτας. Deos eorumdem templorum, & eorumdem ſacrorum ſimul participes.

ὄμπνιον νέφος. Nubes magna, multa, aucta. Sophocles Theſeo. Et ὄμπνιος χείρ. Opulenta manus. Sacrificium.

ὄμπνιον ὕδωρ. Aqua bene-nutrita, & magna. Dicitur & ὀμπνικὸν ὕδωρ, idem.

ὄμπνιος. Ceres, quæ reſpirationis. *i. vitæ* eſt cauſa. *Alma Ceres. q. d.* ἀεὶ ἄπνιος, *vnde per ſyncopen* ἄπνιος, *& mutato α in ο*, ὄμπνιος.

ὄμπνιος λειμών. Frumentum, & cereales fruges, quia Ceres vocatur. ὀμπνία, Ompnia.

ὄμπνιος χείρ Diues manus.

ὁμοίας λαβάς. Similia manubria. Similes anſas. Pro, tranſſumptiones, & tranſpoſitiones.

ὁμοῖος. Pariter omnibus moleſtus. *Qui pariter omnes inuadit. Conſule Euſtath.*

ὁμοιομέρεια. Similitudo partium. Anaxagoras Philoſophus dicebat Lunam domos, & colles, & valles habere. Principia verò *rerum, eſſe* ſimilitudinem-partium. *i. partes ſimilares.* Quemadmodum enim è ramentis aurum conſtare dicimus, ſic etiam ex paruis corporibus partes-ſimilares-habentibus, rerum-vniuerſitatem conflatam eſſe *dicimus*.

ὅμοιον. Simile. Quamuis Phileas Andocidem ſacrilegij accuſarit, quaſi non ipſe is eſſet, qui Deæ *Mineruæ* Gorgonium ex arce ſuſtuliſſet.

ὁμοιόστομος. &c. Homœoſtomos diphalangia in itinere eſt, quæ duces vtriuſque phalangis ab iiſdem partibus collocatos habet vel à dextra, vel à ſiniſtra.

ὁμοιότης. Similitudo. Quære in vocibus ὑπερβολῇ, καὶ ὁμοιότητι δοτικῇ. *N. L.*

ὁμοίωσις. Similitudo Duplex *hæc eſt*. Nam alia quidem, idem, alia verò, aliud *ſignificat*. Quum verò Plotinus Dei ſimilitudinem dicit, *hoc nomen tunc* alio modo ſumendum.

ὀμφακίαν. Acerbum crudum, & durum. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag.* 277 *v.* 3. 4. 5.

Graue enim eſt, *adeò acerbam eſſe*
Iram hominum, vt iaculentur, & vociferentur,
Velint verò audire nihil par pari ferens. i. nihil verò æqui velint auride.

ὀμφακίαν *verò dixit*, pro, crudam, acerbam, & duram. Per-tranſlationem *ductam* ab omphacibus, *ab agre-*

φίβολα. οἷον ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ πλειόνων ἐστὶ, πλείω σημαίνει. καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. ἡ γὰρ οὕτω πλειόνων ἡ αὐτὴ, καὶ μία ἐπιστήμη. ὡς τοῦ τέλους, καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος. οἷον οἰκοδομικὴ, καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπιστήμη ὡς τέλους. καὶ δι᾽ ὧν οἰκία γίνεται. ἅπερ ἐστὶ πρὸς τὸ τέλος, καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος. πλειόνων οὖν ἡ αὐτή. ὁμοίως καὶ ἰατρικὴ ὑγείας ποιητική. οἷον διαίτης, καὶ τομῆς, καὶ καύσεως, καὶ ἑτέρων πλειόνων. A

Ὁμωρόφιος.

Ὅμως ἐπίρρημα. B

Ὁμωχαίτας. Θουκυδίδης. τοὺς συνναοὺς θεοὺς, καὶ ὁμωροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις.

Ὁμωχαίτας δαίμονας, τοὺς συμμετέχοντας τῶν αὐτῶν ναῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

Ὄμπνιον νέφος. μέγα. πολύ. ηὐξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. καὶ ὄμπνιος χεὶρ, ἡ θυσία.

Ὄμπνιον ὕδωρ, τὸ τρόφιμον, καὶ πολύ. λέγεται καὶ ὀμπνικὸν ὕδωρ τὸ τρόφιμον. C

Ὄμπνιος. ἡ Δημήτηρ. αἰτία οὖσα τοῦ ἀναπνεῖν.

Ὄμπνιος λειμών. ὁ σῖτος, καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί. ἐπεὶ ὀμπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται.

Ὄμπνιος χείρ. πλουσία χείρ.

Ὁμοίας λαβάς. ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις. καὶ μεταθέσεις.

Ὁμοῖος ὁμοίως πᾶσι χαλεπός.

Ὁμοιομέρεια. Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκήσεις ἔχειν, καὶ λόφους, καὶ φάραγγας. ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας. καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερειῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι. D

Ὅμοιον. εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ἀφῃρημένος.

Ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥ τις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν, ἢ ἐξ εὐωνύμων, ἑκατέρας φάλαγγος ἔχει. E

Ὁμοίωσις ὁμοιότης. ζήτει ἐν τῇ ὑπερβολῇ, καὶ ὁμοιότητι δοτικῇ.

Ὁμοίωσις. διττή. ἡ μέν τις ταυτόν. ἡ δὲ, ἕτερον. ὅτι δὲ λέγει Πλωτῖνος ὁμοίωσις τῷ θεῷ, ἄλλον τρόπον ληπτέον.

Ὀμφακίαν. ὠμὸν, καὶ σκληρόν. Ἀριστοφάνης. F

Δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
Τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν, καὶ βοᾶν,
Ἐθέλειν δ᾽ ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον.

Ἀντὶ τοῦ ὠμὸν, καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν

A ὀμφάκων. οὕτω καὶ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι, καὶ οὔπω πέπειροι. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου, πεπανὸν τὸ ἐδώδιμον, καὶ ἡδύ. ἴσον δὲ ἴσῳ φέρειν. ἀντὶ τοῦ δίκαιον, καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

Ὀμφαλητομία. ὅτε τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι. καὶ αὐταὶ δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. καὶ ὀμφάλιον, ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος.

B

Ζηνὶ πέδ' ὀμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἔπι λαιὰν
Ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.

ſtis, vt vulgo vocantur. i. ab immaturis, ac acerbis vuis. Sic enim *vocantur* acerbæ, nec dum maturæ vuæ. Contrà verò, quod eſt manſuetum, & dulce, *vocatur* πέπανον. i maturum, & molle. *L.* πέπανον, τὸ ἐδώδιμον. ἴσον verò ἴσῳ φέρειν, pro, Iuſtum, & ex æquo, par, æquale. Per tranſlationem *ductam* à vino, quod cum aqua miſcetur *æquali portione, ita vt aquæ, vinique partes ſint æquales.* Intelligit autem æquo iure & loqui, & audire.

Ὀμφαλητομία. Vmbilici-ſectio. *Dicitur hoc*, quum obſtetrices vmbilicum infantis reſecant. Ipſæ verò vocantur ὀμφαλητόμοι. i. vmbilici-reſectrices. Et ὀμφάλιον. Ipſe ſcuti vmbilicus. Vmbo. *Epigr. lib. 6. pag. 442. epigr. 151.*

Ioui hoc vmbilicale ſcuti fruſtum. i. hunc ſcuti fracti vmbilicum, *in quo læuam*
Tenuit rem-fortiſſimè-gerens, dedicauit Nicagoras.

N O T AE.

Ὀμφάλιον.] Videtur potiùs iam adiectiuum ob ὀμφαλὸς deductum, quaſi dicas, vmbilicale, i. ad vmbilicum pertinens, vel ex vmbilico factum, quod patet ex illis epigrammatis ſequentis verbis ὀμφάλιον τρύφος, q. d. vmbilicale fruſtum. i. vmbilici fruſtum. Vmbonis fruſtum. vel vmbilicum ſcuti in bello fracti. Aliás tamen pro ὀμφαλὸς ſumi poteſt.

C

Ὀμφαλόν. τὸ μεσαίτατον. καὶ ὀμφάλιον ἀσπίδος, τὸ μεσαίτατον αὐτῆς.

Ὀμφαλός. οἷόν τις ῥίζα τοῦ βρέφους ἐστί. δι' ἐκείνου γὰρ αὔξεται, καὶ τρέφεται.

Ὀμφαλός σου οὐ περιετμήθη.

Ὄμφαξ. σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα, καὶ οὐ πέπειρος. θηλυκῶς δὲ λέγει, τὰς ὄμφακας. πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν δράματι ἑορταῖς. Ἐ τὰς ὀφρῦς

D χάσασθε, καὶ τὰς ὄμφακας.

Ὄμφαξ. ὠμόφαξ τις ὢν ὁ ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροιμία. σικελὸς ὀμφακίζεται.

Ὀμφή. θεία κληδών. ἢ φήμη.

Ὀμφήν. κληδόνα φήμην θείαν. ἢ ὀνείρου φάντασμα.

Ὀμφαλόν. *Vmbilicum. Et metaphoricè ſic etiam generaliter vocatur cuiuslibet loci, reique* medium. Et ὀμφάλιον ἀσπίδος. Vmbilicus clypei. Clypei vmbo.

Ὀμφαλός. Vmbilicus. Eſt quaſi quædam infantis radix. Per illum enim augetur, & alitur *infans.*

Ὀμφαλός σου. Vmbilicus tuus non fuit reſectus. *Pro, Imperfectus es. Vel, Matri tuæ ſemper adhæres.*

Ὄμφαξ. Omphax. Vua, quæ acerba, & nondũ matura. Plato verò Comicus in fabula Heortis, fœmineo-genere dicit τὰς ὄμφακας. Et ſupercilia contrahite, & immaturas-vuas. *N. L. Hæc tamen ſumpta ſunt ex Ariſtoph. Acharn. pag. 277. v. 3. Schol. annot. 2.*

Ὄμφαξ. Dictum quaſi ὠμόφαξ τις ὤν. i. crudus ad edendum. Omphax. agreſta vulgò. acerba, ac immatura vua, quæ ſua acerbitate dentes lædit Et prouerbium. Siculus omphacizat. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 483. ad. 15.* Siculus immaturas vuas decerpit.

Ὀμφή. Diuina vox. Vel fama. Vaticinium. *Oraculum rei veritatem declarans.*

Ὀμφήν. Vaticinium. Diuinam famam. Vel ſomnij imaginationem.

E

TO O META TOY N.

ON. τὸ οἷόν τε ἐστὶ ποιεῖν, ἢ πάσχειν.

Ὄναγρος. εἶδος ζώου.

Ὄναγροι. μηχανήματα. οἱ λεγόμενοι ἅρπαγες. οἳ γὰρ ἁρπάζειν τοὺς προσιόντας, ἐπιβαλλόμενοι εἶχον.

Ὄναρ. ὄνειρος. λύσις ὀνείρου.

F Ὄναρ καθ' ὕπνους ἀτρεκὲς λαλεῖν τόδε.

Ὄναρ ἡ μάρτυς αὐτὴ ἐφίσταται.

Ὀνάσιμος. κύπριος, ἢ σπαρτιάτης, ἱστορικός. καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε στάσεων διαιρέσεις. τέχνην δικανικὴν, πρὸς ἀψίνην. περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης. προ-

O. CVM N.

ON. Ens. Id, quod eſt. Id, quod facere, vel pati poteſt,

Ὄναγρος. Onagrus. Animalis genus. Aſinus-agreſtis.

Ὄναγροι. Onagri. Machinæ, quæ vocantur harpagones, quòd iniectæ, accedentes corriperere poſſent.

Ὄναρ. Somnium. Somnij explicatio. *Conſule Euſtath.*

Ὄναρ. *Verſus iambicus.* Somnium in ſomnis verum dicere hoc.

Ὄναρ. In-ſomnis eadem teſtis adſtat.

Ὀνάσιμος. Onaſimus, Cyprius, aut Spartanus, hiſtoricus & Sophiſta, vnus ex iis, qui fuerunt tempore Conſtantini *Imperatoris.* Scripſit Statuum diuiſiones, Artem Iudicialem ad Hapſinem, De contradicendi, *vel altercandi* arte, Progymnaſmata, De-

clamationes, Encomia, *ſiue laudationes*, & alia plurima.

γυμνάσματα. μελέτας. ἐγκώμια. καὶ ἄλλα πλεῖςα. A

Ὀναῶαι. Frui. Fructum percipere. Iuuari. Vt, Propter hæc *beneficia in ſe à Rege collata*, multa, eáque bona Regi precabantur, & *optabant* vt præſentium *bonorum* fructum perciperet.

Ὀνάσθαι. ἐπαπολαῦσαι. ἐφήσθῃσαν. ἐπὶ τούτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ηὔχοντο, καὶ ὀνασθαι τῶν παρόντων.

Ὀναίατο. *Ion. pro comm.* ὄναιντο. Fruantur. Fructum percipiant. Sophocles *in Electra. pag.* 91. M. Nunquam gloriâ fruantur, Talia qui patrarunt facinora. ἀγλαΐας ὀναίατο, τουτέστιν ἡδονῆς ἀπολαύσειαν. i. Voluptate gloriæ *iam partæ* fruantur. τοιάδ' ἀν. ἔργα. Id eſt, Illi, qui patrem meum interfecerunt.

Ὀναίατο. ἀπολαύσαιεν. σοφοκλῆς. μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ὀναίατο. τουτέστιν. ἡδονῆς δόξης. τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα. ἤτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀπολόντες.

Ὀναίμην. Iuuer. Fruar. Conſequar. Fructum percipiam. Vt, Etenim ego ipſa ſic fruar liberis *meis*. *Ita fructum, & voluptatem ex meis liberis percipiam.*

Ὀναίμην. ἐπιτύχοιμι. ἀπολαύσω. καὐτὴ γὰρ ἐγὼ, οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων. B

Ὄναιντο. Iuuentur. Vtilitatem, fructúmque percipiant. Et ὄνασθαι. Iuuari. Vtilitatem, fructúmque percipere.

Ὄναιντο, ὠφεληθεῖεν. καὶ ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι.

Ὀνεία. Aſinina *pellis*. Aſini pellis.

Sarcinámque iumenti,

Et aſininam pellem *præterea impoſuit*, aſino excoriato. *Babrius ait.*

Ὀνεία. ἡ τοῦ ὄνου δορά.

Τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους.

Καὶ τὴν ὀνείαν προσεπέθηκεν ἐκδείρας.

Βάβριος φησίν.

Ὄνειαρ. Somnium. Vt,

O valde Battiadæ ſapientis celebre ſomnium,

Profectò, reuera, ex cornea, non ex eburnea porta prodiiſti.

Pro, ò verum ſomnium. Iuxta illud Homericum,

Binæ enim portæ infirmorum, inanium *ſunt ſomniorum.*

Ὄνειαρ verò apud Heſiodum, vtilitas.

Ὄνειαρ. ὄνειρον.

Ἆ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ. C

Ἦ ῥ' ἐτεὸν κεράων, οὐδ' ἐλέφαντος ἔης.

Ἀντὶ τοῦ ἀληθής. παρὰ τὸ ὁμηρικόν.

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων.

Ὄνειαρ δὲ παρὰ ἡσιόδῳ, ἡ ὠφέλεια.

Ὀνείατα. Non omnino, *neque tantùm ita vocantur* cibi, vt Gloſſographi *tradunt*: ſed omnia ad vtilitatem neceſſaria. *i. omnia, quæ ſunt neceſſaria, & quæ nos iuuare poſſunt.* Homerus. ὀνείατ' ἄγοντα. Res vtiles adducentem, non dixit ferentem. Haud enim *is eas* geſtabat, *ferebat.*

Ὀνείατα. οὐ πάντως βρώματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι. ἀλλὰ πάντα τὰ εἰς ὄνησιν ἐπιτήδεια. ὀνήσεις, ὀνείατ' ἄγοντα. οὐκ εἶπε δὲ φέροντα. οὐδὲ γὰρ ἐβάσταζεν. D

Ὀνείδιος λόγος. Exprobratoria, probroſa, contumelioſa, conuiciatrix oratio.

Ὀνείδιος λόγος. ὀνειδισμός.

Ὀνειδίζω. Exprobro. Per probrum obiicio. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 167. *f. Tireſiam hæc Oedipo dicentem introducit.*

Ὀνειδίζω.

Tu verò miſer es *profectò, hæc* mihi nunc *exprobrans, quæ tibi*

Nullus erit *horum qui non exprobrabit mox.* i. quę tibi quilibet horúm ex mox exprobrabit. Idem ac ſi dixiſſet, Nullus eſt, qui non eadem tibi *breui* ſit exprobraturus, quæ mihi *iam* exprobraſti. τάχα verò poſitum pro ταχέως, citò, celeriter. *Nam* te quoque paulo pòſt *omnes* vocabunt cæcum. Ad Tireſiam oratio *ſpectat, quem Oedipus cæcum per contumeliam appellarat, adeò vt vates hac exprobratione cæcitatis irritatus, hæc Regi reſponderit.*

Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ

Οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

Οἷον οὐδεὶς ἐστιν, ὃς οὐ ταυτά σοι ὀνειδιεῖ, ἅπερ μοι. E

Ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα αντὶ τοῦ ταχέως, καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος.

Ὀνειδίζω. Exprobro. Per Probrum, & contumeliâ aliquid alicui obiicio. Datiuo. Vt, Putate Solomonem acriter vobis exprobrare *veſtra vitia*. Et *Iſocrates ad Demonicum.* Nemini calamitatem exprobraris. Accuſatiuo etiam *iungitur, & ſignificat, probro, & contumelia afficere. Vt,* Quis autem eſt ille, qui Dei *copias, &* aciem probro affecit? Et, Abſit ne hoc etiam mihi exprobretur.

Ὀνειδίζω. δοτικῇ. οἴεσθε καὶ σολομῶντα πικρῶς ὑμῖν ὀνειδίζειν. καὶ, μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς. αἰτιατικῇ δὲ, καὶ τίς ἐστιν οὗτος, ὃς ὠνείδισε θεοῦ παράταξιν; καὶ, μή μοι γένοιτο καὶ τοῦτο ὀνειδισθῆναι. F

Ὀνειδιῶ. *Atticè pro comm.* ὀνειδίσω. Exprobrabo. Per probrum, & contumeliam obiiciam.

Ὀνειδιῶ. ὀνειδίσω.

Ὀνειδίσας. Qui exprobrauit. Vt, qui ignauiam, & malitiam ipſi exprobrauit.

Ὀνειδίσας. μεμψάμενος. ὀνειδίσας εἰς ἀνανδρείαν αὐτῷ, καὶ κακίαν.

Ὄνειδος. Probrum. Dedecus. Exprobratio. Reprehenſio. Vt,

Ὄνειδος. μέμψις.

Viuere

A Ζώειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος ἤθελ' ἕκαστα
Ξεῖνε, τὸν ἐν χειρῶν ἀρνυμένα βίοτον.

Viuere enim ſine omni probro voluit illa, in rebus *ſingulis,*
Hoſpes, manibus propriis quæritans victum.

Ὀνεῶν. ἐν ᾧ ὄνοι ἵστανται. — Ὀνεῶν. Aſininum-ſtabulum. Locus, in quo ſtant aſini.

Ὀνείροισι. ποιητικῶς. — Ὀνείροισι. Poeticè. *Pro comm.* ὀνείρεσι. *vnde adduos, formatum* ὀνείρεσιν, *vt hic fortaſſe ſcribendum.*

Ὀνειρολεσχία. ἡ ὕβρις. — Ὀνειρολεσχία. Contumelia. Contumelioſa-oratio. q.d. ſomnij-garrulitas.

Ὀνειρόπληκτον. ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον. ὅτι ὥς φησι πυθαγόρας, ὀνείρους καὶ τοῖς κτήνεσι γίνεσθαι, καὶ νόσους, καὶ σημεῖα. — Ὀνειρόπληκτον. Somnio-percuſſum. A-ſomniis-percuſſum. Pythagoras ait iumentis etiam ſomnia, & morbos, & ſigna contingere. *Pro, Pyth. dicit iumenta etiam ſomniare, & agrotare, & ſigna quadam habere.*

B

Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει. ἕτερον γάρ ἐστι καὶ οὐ ταὐτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον, καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἴποι τις ἄν. ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγη τις, κυρίως ἕκαστον χρὴ καλεῖν, καὶ τὸ μὲν, ἀσήμαντον, καὶ οὐδενὸς προαγορευτικὸν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον. γινόμενον δὲ τὸ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου, ἢ ὑπερβάλλοντος φόβου, ἢ πλησμονῆς, ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρὴ καλεῖν. τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἐνέργεια ὂν, καὶ ἀποβησόμενον ἐς τι ἀγαθὸν, ἢ κακὸν, ὄνειρον. πολλάκις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν. ὡς ὁ ὅμηρος. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

C

Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει. Somnium differt ab inſomnio. Eſt enim aliud, non autem idem. Rectè tamen & ſomnium, & inſomnium *pro eodem* dixerit quis. Quum verò quis artificioſè loquitur, *& artis præcepta ſequitur, & obſeruat,* vnam-quamque *rem* oportet propriè, *proprio nomine* vocare, & illud quidem, quod nihil ſignificat, & nihil præ dicit: ſed in ſolo ſomno ſuam vim habet, & quod oritur ex bruta cupiditate, vel nimio timore, vel ſatietate, vel penuria, inſomnium oportet vocare. Quod verò poſt ſomnum eſt efficax, & quod eueniet vel in aliquod bonum, vel malum, *id oportet vocare* ὄνειρον. *i. ſomnium. Quod verum dicit, ac prædicit. Nam* παρὰ τὸ ὂν εἴρειν, *τουτέστι* τὸ ὑπάρχον, ἤτοι τὸ ἀληθὲς λέγειν, *dictum eſt.* Sæpe tamen his nominibus abutendum. *i. Scriptores abuti ſolent, ea confundentes,* vt & Homerus *Iliados* B. *pag.* 55. *v.* 25. Diuinum mihi inſomnium venit ſomnium. *i. Diuinum ſomnium in ſomno mihi venit, quod ipſe Somnus, & ſomniorum Deus mihi miſit.*

Ὀνειροπολεῖ. φαντάζεται. οὐ χρεὼν οὖν ταῦτα τοὺς σαρακηνοὺς ὀνειροπολεῖν. τοῦτο δὲ τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχε. τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν, ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων. τὸ δὲ ὀνειρώσσειν, ἐπὶ τῶν αὐτοματως γονὴν ἀφιέντων. ὥσπερ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ ἀπὸ βρωμάτων, ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργείας τοῦτο πάσχοντες.

D

Ὀνειροπολεῖ. Somniat. Imaginatur. In ſomnis aliquid agitat in animo. In ſomnis aliquid alicuius animo obuerſatur, & occurrit. Vt, Non oportet igitur Saracenos hæc in-ſomnis-agitare-animo, *vel, hac ſomniare, vel in ſomnis hac animo verſate.* Hoc autem ὀνειροπολεῖν differt ab ὀνειρώσσειν. Nam ὀνειροπολεῖν quidē *dicitur* de illis, qui vident inſomnium. ὀνειρώσσειν verò, de illis, qui ſponte-ſua *li. et re ipſa cum nulla muliere miſcentur,* ſemen emittunt, vt amore-captis accidit, ſiue propter cibos, ſiue propter dæmonum efficaciam, *& præſtigias* hoc ipſis accidat.

Ὀνειροπόλος. ὀνειροκρίτης. — Ὀνειροπόλος. Qui circa ſomnia, & inſomnia verſatur, vt cognoſcat quid illa ſignificent. Somniorum coniector, ac interpres.

Ὄνειρος. ἀγκῶνες, οἵ εἰσι μέρος τῆς οἰκίας. καὶ πάντα τὰ προσαπτησόμενα κατ' ὄναρ, τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει ἐνύπνιον. ὅτι τὰ ἐνύπνια αἰαστέρουσιν ἄφρονας. — Ὄνειρος. Somnium. Anguli, qui ſunt ædium pars, & omnia, quæ *nobis* in ſomnis occurrunt, mundanū vitæ ſignificant inſomnium. *fortaſſe L.* προσαπτησόμενα, *per v.* Inſomnia dementes alis-inſtruunt. *i. vel excitant, & impellunt in ſpes inanes, vel adeò terrent, vt adauolandum incitent.*

E

Ὀνείρωξις. ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις. καὶ ὀνειρώσσω, τὸ ἐνυπνιάζομαι. — Ὀνείρωξις. Somniorum-demonſtratio. *Somniorum-interpretatio. Somnium.* Et ὀνειρώσσω. Somnio. In ſomnis aliquid agito in animo.

Ὀνηθῆναι. ὠφεληθῆναι. ξενοφῶν. ἐβούλοντο πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι. — Ὀνηθῆναι. Iuuari. Fructum, & vtilitatem aliquam percipere. Xenophon. Volebant ad illa loca appellere, & exercitum aliquam vtilitatem, *aliquod commodum inde* percipere.

Ὀνηλάτης. ὁ ὄνους ἐλαύνων. — Ὀνηλάτης. Qui-aſinos-agit. Aſinarius. Agaſo.

F Ὀνήσασθαι. ὠφελεῖσθαι. ἀπολαβεῖν. — Ὀνήσασθαι. Iuuari. Fructum, ac vtilitatem percipere. *L.* ἀπολαύειν.

Ὀνησιδώρα. ὄνομα κύριον. — Ὀνησιδώρα. Oneſidora. Nomen proprium.

Ὀνησίκριτος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὀνησίκριτος, ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει. τουτέστι, τοῦ ξενοφῶντος. — Ὀνησίκριτος. Oneſicritus. Nomen proprium. Vt, Oneſicritus verò *tanquam* deſcriptum-exemplar ab exemplari, *primóque ſcripto differens,* ſecundas-partes-obtinet. *i. Oneſicritus tantū à Xenophonte differt, quātum differt, exemplum ab exemplari. Nam Xenophōtem quidē eſt imitatus. at eius præſtātiam nō eſt aſſecutus.*

ὀνήσιμος. Vtilis. Et nomen proprium, Oneſimus. — Ὀνήσιμος ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον. A

ὀνησιφόρος. Vtilitatem-afferens. Vtilis. — Ὀνησιφόρος. ὠφέλειαν φέρων.

ὀνητήν. Eam, vnde fructus, & vtilitas percipitur, aut percipi poteſt. Vtilem. — Ὀνητήν. ἀπόλαυσιν.

ὀνήτωρ. Onetor. Contra quem Demoſthenes ſcripſit orationes de eiectione, *qua continent indictum de vi, per quam aliquis ab aliquo alicunde pulſus eſt. Vide Interdictum Vnde vi apud Hottomanum in comm. verborum Iuris. pag.* 188. Fuit autem vnus ex Ædilibus, cuius & Iſocrates in *oratione de fortunarum, & munerum* Permutatione mentionem-facit. — Ὀνήτωρ. πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψε τοὺς ἐξούλης λόγους. εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων. οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μνημονεύει.

ὀνίας. Onias. Nomen proprium. — Ὀνίας. ὄνομα κύριον.

ὀνίδια. Equi excrementum. Et ὀνίδες Aſinorum excrementa, quæ de-induſtria ficta ſunt *in fabula Pacis apud Ariſtophanem. pag.* 434. *v.* 4. ἄλλην μᾶζαν ἐπέφερ' ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην. *Da mazam alteram ex aſininis-excrementis confectam. Vide Schol. annot.* 7. — Ὀνίδια. τὰ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. καὶ ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. ἃ ἐπίτηδες πεπλασμένα ἐστίν. B

ὀνίδιον. Diminutiuè. Paruus-aſinus. Aſellus. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 358. *v.* 27. — Ὀνίδιον ὑποκοριστικῶς, τὸ ὀνάριον.

ὀνίνασθαι. Iuuari. Fructum, vtilitatem, commodum percipere. Et ὀνίνημι. Accuſatiuo iuuo. — Ὀνίνασθαι. ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι. καὶ ὀνίνημι, αἰτιατικῇ.

ὄνιον. Vtile. — Ὄνιον ὠφέλιμον.

ὄνθος. Fimus. Stercus boum. Bubulus fimus. Homerus *Iliad.* ψ. *pag.* 908 *v.* 3. ἐν δ' ὄνθου βοέου *&c.* Illic ſtercore bubulo impletus-eſt óſque, naréſque. Aiunt autem ſcarabeum animalculum emittere-ſemen in bubulum-fimum, & ita pedibus *ipſum* circumuerſare, *circumuoluere* donec illud ſemen in *fimo* exercitatum reddatur. *i. donec bene ſit agitatum, & ſubactum*, & gignat, *procreéeque fœtum*. Scarabeus verò fœmina non naſcitur: ſed omnes, mares generantur. Et *ab hoc nomine* ὄνθος *deducitur verbum* ὀνθυλεύω, *vel* ἐνθυλεύω, *vt apud illum, qui dixit*, καὶ ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον. *&c.* i. Corrumpunt vinum cum ipſo putridum miſcentes. — Ὄνθος. βόλβιτον. Ἰωνικῶς, ἡ τῶν βοῶν κόπρος. ὅμηρος. ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα. φασὶ δὲ κάνθαρον τὸ ζωΰφιον ἀποσπερματίζειν εἰς ὄνθον. καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσὶν, ἕως ὅτου ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ, καὶ γεννήσῃ. θῆλυς δὲ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. καὶ ὀνθυλεύουσι, τὸν ὄνθον, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. C

NOTAE.

Ὀνθυλεύουσι.] Apud Ariſtoph. in Pluto. pag. 50. v. 11. Schol. annot. 6. vbi legitur, καὶ τὸν οἶνον ἐνθυλεύουσι, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. Euſtath. in Iliados ψ. pag. 1329. τὸ ὀνθυλεύειν ἐκ τοῦ ὄνθος φράζεται κωμικώτερον, διὰ τὴν τῶν ὀνθυλευόντων ἀηδίαν. Χρῆσις δὲ ταύτης λέξεως, καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι ὡς ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον &c. Intelligit autem hunc Ariſtophanis locum, in quo legendum, vt apud Euſtath. ὀνθυλεύω, & ἐνθυλεύω, ſtercore-maculo, fœdo, corrumpo. Deducitur autem ab ὄνθος. D

ὀνόγυρος. Onogyrus. Planta propulſans mala, quæ, ſi teratur, olet, *grauem odorem ſpirat.* Alij verò hanc vocant anagyrum. Vnde & prouerbium deductum *tradunt.* Anagyrum commoues. In eos, qui ſibi ipſi mala accerſunt, *& in ſuum caput attrahunt. Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 44. *ad.* 65. — Ὀνόγυρος. φυτὸν ἀλεξίκακον. ὅπερ τριβόμενον ὄζει. οἱ δὲ, ἀνάγυρον αὐτὸ φασίν. ὅθεν μετήνεγκαν καὶ τὴν παροιμίαν. κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά.

ὀνοκίνδιος. *Sic apud Dorienſes, vt ait Pollux. lib.* 7. *col.* 414. *l.* 22. *vocatur* Aſinarius. Agaſo. — Ὀνοκίνδιος ὀνηλάτης. ἀστραβηλάτης. E

NOTÆ.

Ὀνοκίνδιος.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 426. v. 12.

Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε. &c.

Schol. annot. 8. verſus Eupolidis in Maryca citant, qui ſic legendi videntur.

B. Ἀπολεῖ νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυτο.

A. Ὁ σφελός; A. οὐκ. ἀλλ' ὁ μέγας ὄνος Κίνδιος.

Pro, ὁ ὄνος Κίνδιος. Sed metri cauſa facta eſt contractio, & literarum tranſpoſitio. Nihil tamen temere mutandum. Nam pollux lib. 7. col. 414. l. 22. dicit aſinarios, & agaſones à Dorienſibus ὀνοκινδίους vocari.

ὀνομάδημος. Onomademus. Nomen proprium. — Ὀνομάδημος. ὄνομα κύριον.

ὀνομάζων. Nominans. Dicens. Explicans. Interpretans. Interpretatione vtens. Demoſthenes pro Cteſiphonte. — Ὀνομάζων. ἀντὶ τοῦ φράζων. ἑρμηνεύων. ἑρμηνεία. χρώμενος. Δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος. F

ὀνομακλῆς. Onomacles. Nomen proprium. Datiuus ὀνομακλεῖ ἢ. Onomacli. — Ὀνομακλῆς. ὄνομα κύριον. ἡ δοτικὴ, ὀνομακλεῖ, ὀνομακλεῖ.

ὀνοματοκλυτοπώλης. Vnica voce legendũ. Significat autem — Ὀνοματοκλυτοπώλης. ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον.

A σημαίνει γὰρ τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτός. ὁ γὰρ αὐτὸς εἴη τῷ διαβεβοημένῳ.

eum, qui totus eſt nomine clarus. Idem autem erit, qui & celebris. *is, cuius nomen eſt celebre. fortaſſe verò legendum, τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτόν. ὁ γὰρ αὐτὸς εἴη τῷ διαβεβοημένῳ.*

Ὀνομαστί. ἐξ ὀνόματος.

ὀνομαστί. De nomine. Nominatim.

Ὀνομαστός. πολύς. καὶ οὐδ' ὀνομαστός. ὁ μὴ ῥηθῆναι δυνάμενος. οὐ πολύς.

ὀνομαστός. Nominatus. Nominandus. Multus.) Et οὐδ' ὀνομαστός. Ne nominandus quidem. Vel Qui verbis declarari non poteſt. Non multus. *Adeo paruus, vt ne nominandus quidem ſit. Vt,*

Τῷ δ' ὁ λέων ὤρουσε κατ' ἴχνιον, ἀνδράσι δεῖμα
Θαρσαλέοις. γάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος.

Illius verò leo ruit per veſtigia, viris terror
Audacibus. gallo verò ne nominandus quidem

B *dolor.* i. Qui leo vel fortiſſimis viris terrorem incutit: ſed gallus gallinaceus eum nihili facit, nec vllo modo timet.

Ὀνόματα. γνῶσις. δαβίδ. ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. τουτέστι διαφορὰς, καὶ τὴν τούτων θέσιν τε, καὶ διάταξιν. καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν. οὐ γὰρ ὀνόματι κεχρημένος ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας καλεῖ. ἄψυχα γὰρ ταῦτα, καὶ λόγου ἐστερημένα. ἄνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν.

ὀνόματα. Nomina. Cognitio. Dauid. Qui numerat multitudinem aſtrorum, & ea omnia nominatim vocat, hoc eſt, qui nouit *omnium* horum differentias, *ſiue diſcrimina,* ſitum, & diſpoſitionem, & affectiones inter ſeſe. Haud enim Deus nominibus vtens, ſtellas appellat. Hæc enim inanima *ſunt*, & ratione carentia. Homines verò hæc *nomina ipſis* impoſuerunt.

Ὀνομανῶ. ὀνομάσω.

ὀνομανῶ. Nominabo. *ab ὀνομαίνω. nomino.*

C Ὄνον ἀπόστρεψαι κνώμενον.

ὄνον. Aſinum auerte prurientem, *vel, ſe ſcabentem.*

Ὄνος. ὄρνις. λέγεταί τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικῶς ἐρωτώμενος περὶ ἀῤῥώστου, εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα. ἀκήκοε δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος. πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη; ὁ δὲ ἔφη. ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη. καὶ αὖθις. ὄρνιν νομίζετε πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει. πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκάλουν. καὶ τὰ μὴ ὄρνεα, θεράποντ' ὄρνιν. ἐπεὶ τινὰς εἰώθασι τῶν θεραπόντων καλόποδας λέγειν, καὶ καλοιωνίστους.

ὄνος. Aſinus. *Interdum hominibus eſt* augurium, *quod aliquid ſignificat.* Tale quid traditur. Quidam ſymbolicè. *i. per ſymbola, per coniecturas ex aliquibus ſignis ductas,* de *quodam* ægroto interrogatus, vidit aſinum ex lapſu reſurgentem. Audiuit autem & alterum dicentem, Quomodo, cùm eſſet aſinus, reſurrexit? Ille verò reſpondit, Ille, qui *iam* morbo laborat, reſurget. Et reſurrexit, *& conualuit.* Et rurſus. *Ariſtop. in Auibus. pag. 396. v. 15.* ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει. Auguriúmque putatis omnia, quæcunque de vaticinio diſcernunt *aliquid, i. quæ diſtinctè tradunt, & apertè ſignificant aliquid, quo obſeruato, aliquid prædicitur.* Omnia enim vocabant aues. *i.*

D *auguria, omnia, præſagia,* vel ea, quæ non erant aues. *Nam & famulum occurrentem alicui, vocabant* auem. *i. augurem, omen, præſagium.* Quia nullos de famulis vocare ſolebant Calopodas, & Calœoniſtos. *q. d. pulchripedes, & Pulchrorum, atque fauſtorum auguriorum autores. N. L. Vide ſupra. pag. 311. col. 1. in οἰωνοί.*

Ὀννόλφις. ὄνομα κύριον. ἐθνικόν. ζήτει ἐν τῷ ἀρμάτιος.

ὀννόλφις. Onnolphis. Nomen proprium. *Eſt &* Gentile. Quære in Ἁρμάτι@.

Ὄνος. τὸ ζῶον. καὶ τὸ ὄργανον.

ὄν@. Aſinus. Animal, & Inſtrumentum *quoddam, de quo Lexica.*

Ὄνος τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν, καὶ συστρεφόμενον.

E ὄν@. Animalculum multipes, quod circa aquarum vaſa, *& loca humida verſatur,* & quod ſeſe complicat, *& in pilulam rotundam contrahit, ſi quis id tangat. Multipeda. Porcellio. Italicè nunc etiam vocatur porceletto.*

Ὄνος ἄγων μυστήρια.
Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν πραττόντων.
Τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς ἐλευσῖνα, διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρείαν. ὅθεν ἡ παροιμία διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας, ὡς ἂν ὅμοια πάσχοντας τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει τὴν παροιμίαν μιγνύουσιν. ἀριστοφάνης. ὄνος ἄγων μυστήρια. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον τὰ πρὸς

F τὴν χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες. δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου φέρεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε.

ὄνος ἄγων μυστήρια. Aſinus portans myſteria. In eos, qui præter dignitatem, *& præter merita, rem feliciter* gerunt. *L.* ἐπὶ τῶν *πραττόντων. Sic & Vuolfius. Qui rebus ſecundis vtuntur, quibus ſunt indigni. Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 388. ad. 4.* In Myſteriis enim. *i. in Cereris Initiis,* res neceſſarias ex vrbe Eleuſinem per aſinos, *aſinis impoſitas* portabant. Vnde prouerbium *eſt ortū,* quòd aſini, quum onera ferunt, maximè malis afficiātur, quaſi ipſis accidat, quod impoſito oneri, hoc prouerbium miſcent. *N. L.* Ariſtophanes *in Ranis. pag. 136. v. 22.* Aſinus portans myſteria. De illis *dicitur,* qui præter dignitatem aliquid faciunt. Tunc enim *aſini* quum ferunt res neceſſarias, quæ *ſacrorum causâ* feruntur, maximè premuntur. Demon ait hoc referendum eſſe ad lapidem molarem, quem coronant tunc, *quum Cereris ſacra fiunt.*

Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος. εὔπολις ταξιαρχίαις.

ὄν@. Aſinus audit tubam. Eupolis Taxiarchiis.

Ὄνος πρὸς αὐλόν. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγ-

ὄν@ πρὸς αὐλόν. Aſinus ad tibiam. Prouerbium in

eos,qui non aſſentiuntur, neque laudant,ob extremum aſyni ſtuporem. *Eraſm.ad.Chil.4.Cent.1.col.651.ad.47.*

κα[Ͳ]ατιθεμένων,μὴ δὲ ἐπαινουμένων,διὰ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον τοῦ ὄνου. A

ὀνόσανδρος. Onoſander,Philoſophus Platonicus. *Scripſit* Tactica.*i.De inſtruenda acie.*De ſtratagematibus.*i.De callidis,ac aſtutis Imperatorum artibus,quibus hoſtem fallunt.* Commentarios in Platonis libros de Repub.

Ὀνόσανδρος. φιλόσοφος. πλατωνικός. τακτικά, περὶ στρατηγημάτων. ὑπομνήματα εἰς πλάτωνος πολιτείας.

ὀνόσαιτο. Vituperet.

Ὀνόσαιτο. ἐκφαυλίσοι.

ὄνος. Aſinus inter apes.Crates Tolmis.*Eraſm.ad.Chil.1.Cent.5.col.171.ad.42.* Et Aſinus in vnguento. Prouerbium,*de quo Er.ad.Chil.1.Cent.5.col.171.ad.43.*

Ὄνος ἐν μελίτταις. κράτης τόλμαις. καὶ ὄνος ἐν μύρῳ παροιμία.

ὄνος εἰς ἄχυρα. Aſinus in paleas.Prouerbium in eos, qui præter ſpem in bona inciderunt, & his affatim fruuntur.*Er.ad.Chil.2. Cent.5.col.495.ad.58. Vide & Ariſtoph.in Veſpis.pag.358.v.31.Schol.annot.13.* B

Ὄνος εἰς ἄχυρα.παροιμία.ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων, καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

ὄνος εἰς Κυμαίους. Aſinus apud Cumanos. De *rebus* inopinatis,& raris.Quòd apud Cumanos aſinus formidabilis eſſe videretur.Vt,Et illis temporibus omnes Cumani aſinum terræmotu,& grandine formidabiliorem exiſtimabant. Aliquem aſino nudum ferri,apud Parthos ignominia maxima putatur. *Er.ad.Chil.1.Cent.7.col.228.ad.12.*

Ὄνος εἰς κυμαίους. ἐπὶ τῶν παραδόξων, καὶ σπανίων. διότι παρὰ κυμαίοις ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὁ ὄνος. καὶ κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς πάντες ἦσαν κυμαῖοι σεισμοῦ, καὶ χαλάζης φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι. τὸ ἐπ᾽ ὄνου φερέσθαι τινὰ γυμνὸν,τῶν ἀτιμιῶν ἡ μεγίστη παρὰ πάρθοις νενόμισται. C

ὄνος λύρας. Aſinus Lyram *audiuit.* Menander Pſophodeę.*i.In fabula,ubi introducitur quidam, qui quęuis ſtrepitum formidat,eóque audito expaueſcat.*Prouerbium, *quod hoc iambico verſu continetur.* Aſinus Lyrã audiuit,& tubam ſus. Dicitur de iis,qui non aſſentiuntur,neque laudant. Ammoniano Grammatico contigit, vt aſinum ſapientiæ auditorem haberet. Quære in ἀμμωνιανός.

Ὄνος λύρας. μένανδρος ψοφοδεεῖ. παροιμία ὄνος λύρας ἤκουε,καὶ σάλπιγγος ὗς. λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων, μὴ δὲ ἐπαινουμένων. ἀμμωνιανῷ τῷ γραμματικῷ συμβέβηκεν ὄνον κεκτῆσθαι σοφίας ἀκροατήν. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀμμωνιανός.

ὄνος σύπαξ. *Apud Ariſtoph.in Equitibus.pag.197.v.27.de quodam agit, qui* Στύππαξ *vocabatur.i.Styppax.q.d.Stuppeus,quòd eſſet* συπποπώλης*.i.Stupparum venditor. Vide Schol.annot.18. & pag.198.l.1.ubi ſcribitur,* ὃς Στύππαξ ἐκαλεῖτο. *Hinc apud Suidam locus deſumptus.qui corruptus videtur.* D

Ὄνος σύπαξ. τὸ σύπαξ ὅτι συπποπώλης.

ὄνος τὰ ὦτα κινῶν. Aſinus aures mouens. In ſtupidos vtraque ratione. Nam & hoc animal eſt ignauum,*atque tardum*,& aures mouere, *eſt* quaſi, antequàm aliquis ſit-locutus, ſimulare, te hoc omnino audiuiſſe. Quomodo enim fieri-poteſt, vt *aliquis* omnia cognoſcat, etiam antequàm ipſi dicta-fuerint, quamuis aures habeat magnas inſtar aſini?

Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων κατὰ ἀμφότερα. τοῦτο γὰρ ζῶόν ἐστι νωχελές. τὸ δὲ τὰ ὦτα κινεῖν, οἱονεὶ πρὸ τοῦ λαλῆσαι τινὰ πάνυ τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι. ὅπερ ἐστὶν ἀναισθησίας. πῶς γὰρ ἂν γένοιτο πάντα ἐγνωκέναι, καὶ πρὸ τοῦ λαληθῆναι αὐτῷ, κἂν ὦτα μεγάλα ἔχῃ καθάπερ ὄνος.

ὄνος ὕεται. Aſinus compluitur.De iis,qui non curant *aliquid,nec eo mouentur. Eraſ.ad.Chil.3.Cent.2.2.col.660.ad.59.*Cephiſodorus in Amazonibus.

Ὄνος ὕεται. ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων κηφισόδωρος ἀμαζόσι. E

Derides me. Ego verò tuis *verbis* vt *aſinus compluor.*

Σκώπτεις μ᾽ ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι.

Cratinus Fugitiuis mulieribus.

Κρατῖνος δραπετίσιν.

Illi verò pyppazant, pippizant *circumcurrentes.*N.L.

Οἱ δὲ,πυππάζουσι περιτρέχοντες.

ὀνοτοί. Vituperabiles.Reprehenſione-digni.

Ὀνοτοί. ψεκτοί,μεμπτοί.

ὄνου θανάτους. Aſini mortes.In abſurda narrantes. *Er.ad.Chil.3.Cent.2.col.660.ad.58.*

Ὄνου θανάτους. ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

ὄνου παρακύψεως *Ob* Aſini proſpectum.Hoc prouerbium dicitur in eos, qui ridiculè criminibus-premuntur.Dicunt enim quendam figulum, vel (vt alij) pupparum-fictorem multas aues in officina formaſſe. Aſinum verò prætereuntem, agaſone negligenter ſequente, per feneſtram inſerto capite-proſpectantem, *vel, per paruam-ianuam demiſſo capite ingreſſum*, illas aues euertiſſe, & vaſa, quæ erant in officina, contriuiſſe. Dominum

Ὄνου παρακύψεως. ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ γὰρ ὅτι κεραμεύς τις,οἱ δὲ,κοροπλάθος,ἔπλαττε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ.ὄνος δὲ παριὼν ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος,ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας. καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. ὁ τούτου κύριος F

verò

A τῆς ἐργασηρίας, ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν, ὄνου παρακύψεως.

Ὄνου παρακύψεως. ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι, ἱστὸν διέρρηξαν. ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ, τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν. ὅθεν ἡ παροιμία.

Ὄνου πόκαι. ἐπὶ τῶν ἀνοήτων, καὶ μὴ ὄντων λέ-
B γεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ὥσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κόπρον θυμιᾶν. ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν ᾅδου τινὰ σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα παρ᾽ ὅσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνήνυτά εἰσι τοῦτο ἐπλάσθη.

verò officinæ, in iudicium adduxiſſe agaſonem. Illum verò, cùm ab obuiis quibuſque interrogaretur, qua de cauſa in iudicium vocaretur, *& cuius criminis accuſaretur*, reſpondiſſe, propter aſini proſpectum, *vel ingreſſum*.

Ὄνου παρακύψεως. Aſini proſpectus *cauſâ*. Cùm aſinus demiſſo capite proſpectaſſet, *vel, intraſſet in quendam locum*, gallinæ territæ, telam diruperunt. Telæ verò dominus, aſini dominum accuſauit, *eique telæ diruptæ crimen obiecit*. Vnde prouerbium *eſt ortũ*.

Ὄνου πόκαι. *Vel ὄνου πόκας, vt Ariſtoph. in Ranis. pag. 137. v. 19. Vide Schol.* Aſini lanæ. De ſtolidis, & rebus nihili dicitur hoc prouerbium ab Atticis. *Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. ad. 79. Ab aſino lanam.* Vt & hæc, laterem lauare. Vtrem vellere. Ollam pingere, *vel, variis coloribus ornare*. & Suffire fimum. Ariſtarchus verò *prouerbium inde ductum eſſe tradit*, quòd Cratinus finxerit quendam apud Inferos funiculum *nectentem*, plicantem, aſinum verò eum, dum necteretur, arrodentem, *ac deuorantem*, *vel* quaſi detondentem. Quatenus igitur res apud Inferos ſunt inanes, *ac irrita*, *eatenus* hoc fictum eſt.

N O T AE.

C Τῶν ἀνοήτων.] Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 137. v. 19. Schol. annot. 9. legitur ἀνηνύτων. Sic & paulo poſt ἀνήνυτα vocantur ea, quæ ſunt inania, irrita, quæ fieri nequeunt, quæ ad nullum finem perducuntur. Vide cætera. De ſingulis verò prouerbiis, quæ Suidas hìc poſuit, conſule adagia Eraſmi. Et ſequentes verſus ita metri cauſa videntur ſcribendi.

—περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος ὑμῖν ἐστι νῦν;
Περὶ ὄνου σκιᾶς.— Ariſtoph. in Veſpis. pag. 316. v. 34.
Βδε. Περὶ τοῦ μάχη νῷν ἐστι; Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.

Ὄνου σκιά. καὶ περὶ ὄνου σκιᾶς. σοφοκλῆς κηδαλίωνι. ὅ, τι ἂν τι γένηται, τὰ πάντ᾽ ὄνου σκιά. ἀριστοφάνης δαιδάλῳ. περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος νῷν
D ὑμῖν ἐστί; περὶ ὄνου σκιᾶς. ἀριστοτέλης δὲ ἐν διδασκαλίαις, καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν ὄνου σκιά. οἱ δὲ, πρῶτον φθέγξασθαι τοῦτο δημοσθένην ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους. παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι. ὡς μέγαρά δε ἀπιὼν, μισθώσαιτο ὄνον. καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθείη ἀναπαύσασθαι. οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δέν-
E δρον, οὔτ᾽ ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν. τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν. ὥς τε διατριβὴν αὐτοῖς, καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα, καὶ ἡδομένους, καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς, εἰπών. ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται, καὶ παρακαλοῦσιν. ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τῆς ζωῆς κινδυνεύοντες, οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ
F ἐχρήσατο δημοσθένης. διόπερ καὶ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς.

Ὄνου σκιᾶς. ἐπὶ τῆς οὐδενείας. φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος ἀθήνηθεν εἰς δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης στήσας τὸν ὄνον, ὑπέδυ τὴν σκιάν.

Ὄνου σκιά. Aſini vmbra. Et, De aſini vmbra. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 115. & 116. ad. 52.* Sophocles in Cedalione, Quidquid factum fuerit, omnia *erũt* aſini vmbra. Ariſtophanes Dædalo. Quánam enim de re bellum à vobis geritur nunc? Aſini de vmbra. Ariſtoteles etiam in Diſciplinis quandam fabulam refert, cuius inſcriptio fuerit, Aſini vmbra. Alij verò *dicunt* Demoſthenem hoc primùm dixiſſe, dum defenderet quendam, qui magnorum criminum accuſabatur, cùm videret auditores tumultuantes. Cùm enim eos rogaſſet, vt paullulum attenderent, *& ſibi rem auditu dignam narraturo præberent aures attentas*, narrare cœpit, Se Megara abeuntem conduxiſſe aſinum. Cùm autem in itinere *magnus* eſſet æſtus, ſe ſub aſini vmbra requieſcere voluiſſe. Nam nec arborem, nec aliud huiuſmodi quidquam adfuiſſe *dicebat*. Agaſonem verò prohibuiſſe, dicentem, ſe ipſi aſinũ tantùm non etiam *eius* vmbram locaſſe. Quare longam moram, & altercationem multam hac de re *tunc* interceſſiſſe. His autem dictis, cùm vidiſſet Athenienſes valde attentos, & *iſtius rei narratione* delectari, & cupere cætera audire, caſtigauit eos, dicens, Ipſos aſini quidem vmbram audire cupere, & rogare, *vt de hac re cætera narrarentur*. De viro verò conſtituto in capitis periculo, *ſe verba facientem* audire nolle. Conſtat autem Demoſthenem hoc dicto vſum eſſe. Nam & in Philippicis hoc prouerbio nonnihil detorto, dicit Athenienſes de vmbra Delphice contendere. *Vide Ariſtoph. Veſpis. pag. 316. & 317. v. 34. Schol. annot. 14.*

Ὄνου σκιᾶς. De aſini vmbra. De re nihili. Aiunt enim adoleſcentem Athenis Delphos aſinum conduxiſſe. Cùm autem meridies *ipſum* deprehendiſſet, aſinum ſtitit, & eius vmbram ſubiit.

ὀναῖ. Iuuo. Proſum.

Ὀναῖ. τὸ ὠφελῶ.

Ὀνωράτος. Honoratus. Nomen proprium. A

Ὀνωράτος. ὄνομα κύριον.

Ὀνωρία. Honoria. Soror Valentiniani, quæ & ipſa regia ſceptra tenuit, *& imperium obtinuit.* Hæc autem deprehenſa-fuit cum quodam Eugenio, qui rerum ipſius curam gerebat, *eiúſque rerum procurator erat,* in clandeſtino congrediens lecto, *eiúſque clandeſtina conſuetudine vtens.* Ob hoc autem peccatum ille quidem interfectus fuit, ipſa verò ex Regia fuit-expulſa.

Ὀνωρία. ἀδελφὴ βαλεντινιανοῦ. ἥτις καὶ αὐτὴ τῶν βασιλικῶν εἴχετο σκήπτρων. εὐρεθεῖσα δὲ τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι πραγμάτων, ἤλω ἐς λάθριον ἐρχομένη λέχος. καὶ ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι ἀνῃρέθη μὲν ἐκεῖνος. ἡ δὲ, τῶν βασιλείων ἐξηλάθη.

ὀνώριος. Honorius. Nomen proprium.

Ὀνώριος. ὄνομα κύριον.

ὄντα. Ea, quæ ſunt. Eorum quæ ſunt, alia quidem, bona eſſe *conſtat.* Alia verò, mala. Alia, neutra. Bona quidem *ſunt, vt* virtutes. Mala verò, contraria, *vitia ſcilicet, vt* amentia, iniuſticia, & cætera *vitia.* Neutra verò, quæcunque *per ſe* neque lædunt, *neque iuuant,* vt vita, ſanitas, voluptas, pulchritudo, robur, diuitiç, gloria, nobilitas. Et contraria, mors, morbus, labor, turpitudo, infirmitas, ignominia, paupertas, ignobilitas, & conſimilia. Hæc enim *quidam aiunt* non eſſe bona: ſed indifferentia, *&* ſpecialiter, *vel ſpeciali nomine vocari* προηγμένα. i. præcedentia, vel prælata. Vt enim caloris proprium *eſt* calefacere, ſic etiam boni *proprium eſt* iuuare *& prodeſſe.* Diuitiæ verò, & ſanitas non magis iuuant, quàm lædunt, *non magis proſunt, quàm obſunt.* Sed ne ipſa quidem voluptas *eſt* bonum. Nam & turpes voluptates eſſe *ſcimus.* Nihil verò turpe *Philoſophi dicunt* eſſe bonum.

Ὄντα. τῶν ὄντων τὰ μὲν, ἀγαθὰ εἶναι. τὰ δὲ, κακά. τὰ δὲ, οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν, ἀρεταί. κακὰ δὲ, τὰ ἐναντία. ἀφροσύνη, ἀδικία, καὶ τὰ λοιπά. οὐδέτερα δὲ, ὅσα μήτε ὠφελεῖ μήτε βλάπτει. οἷον ζωὴ, ὑγεία, ἡδονὴ, κάλλος, ἰσχὺς, πλοῦτος, δόξα, εὐγένεια. καὶ τὰ ἐναντία, θάνατος, νόσος, πόνος, αἶσχος, ἀσθένεια, ἀδοξία, πενία, δυσγένεια. καὶ τὰ παραπλήσια. μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθά. ἀλλ' ἀδιάφορα. κατ' εἶδος προηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος, καὶ ἡ ὑγεία. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. εἶναι γὰρ καὶ αἰσχρὰς ἡδονάς. μηδὲν δὲ αἰσχρὸν εἶναι ἀγαθόν. B C

ὄντος. Entis. Exiſtentis.

Ὄντος. ὑπάρχοντος.

ὄντως. Verè. Reuera.

Ὄντως. ἀληθῶς.

ὄνοι κανθήλιοι. Aſini magni. *Ariſtoph. Veſpis. pag. 316. v. 13. Schol. annot. 5.*

Ὄνοι κανθήλιοι.

ὄνυξ. Vnguis.

Ὄνυξ.

ὀνυχίζεται. Rem ad vnguem explicat. Id eſt, Rem accuratè tractat, & exponit. Sic Ariſtophanes. In quotidiano verò ſermone, ἐξονυχίζεσθαι *ſignificat* cum aliquo damno decipi. Et *apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 229. v. 11.* Auferam tibi quos *voras* in Prytaneo cibos ἀπονυχιῶ, ἀπονυχίσω. Pro ἀφαιρήσομαι. Per tranſlationem ductam ab illis, quorum vngues præciduntur, & reſecantur. Eripiam enim (inquit) alimentum, *quo frueris in Prytaneo.* Dicunt autem potius ἀπονυχίσαι, quàm ὀνυχίσαι. Vngues præcîdere, & reſecare.

Ὀνυχίζεται. ἀκριβολογεῖται, οὕτως ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ, τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπατηθῆναι. καὶ ἀπονυχιῶ σου τὰ ἐν πρυτανείῳ σιτία. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γάρ φησι τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν, ἢ ὀνυχίσαι. D

ὀνύχιος, καὶ ὀνυχίτης. Onychius, & onychites, lapilli genus.

Ὀνύχινος. εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης.

O. CVM Ξ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ὄξει. Datiuus. Aceto. Rectus *caſus eſt* τὸ ὄξος. Acetum. & ὀξείδιον. *q. d. paruum-acetum, acetulum. vel idem eſt ac* τὸ ὄξος. Idem etiam *acetum Græce vocatur* ἄλιβας, *quaſi dicas Illibatum,* quòd non libetur, quia mortuum vinum eſt. *quæ verò mortua ſunt, Diis vitæ autoribus non conueniunt.* Ἄλιβας etiam *dicitur* mortuus, cadauer.

Ὄξει δοτικῇ. ἡ εὐθεῖα, τὸ ὄξος, καὶ ὀξείδιον, τὸ ὄξος, καὶ ἄλιβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι. ἐπειδὴ νενεκρωμένος οἶνος ἐστὶ, καὶ ἄλιβας ὁ νεκρός. E

Ὀξεῖα. Acuta Haſta. *Gladius. Enſis. vel epithetum haſtæ cuſpidem acutam habentis.* Et prouerbium. Per enſem, *vel per acutas enſium cuſpides, & acies* currere. De periclitantibus. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 437. ad. 55. Pérque enſes. &c. Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 544. v. 11. & 12.*

Ὀξεῖα. ἡ λόγχη. καὶ παροιμία, δι' ὀξειῶν δραμεῖν. ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων.

ὀξίνην. *Vappam. Vinum acidum. Et* ἐπιτακτικῶς, *acidum. Acrem.* Ariſtoph. *in Veſpis. pag. 350. v. 26.* Pugnabamus cum ipſis, ira acida. *i. acri,* hauſta.

Ὀξίνην. ἀριστοφάνης. ἐμαχόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες. F

ὀξίς. Acetabulum. Acetarium vas. Ariſtoph. in Pluto. *pag. 41. v. 10.*

Acetabulum autem omne, & patella, & olla
Aerea facta-eſt.

Ὀξίς. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.

Ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονεν.

A Ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικὸν, ἢ λοπάδος εἶδος, εἰς ὀξὺ λῆγον.

Oʹξὶς autem eſt vas acetarium, quod aceto recipiendo eſt deſtinatum. λοπὰς verò, *vnde nomen adiectiuum diminutiuum λοπάδιον*, omne vaſis genus in acutum deſinens. *i. acuminatum.*

NOTÆ.

Ἢ λοπάδος εἶδος. apud Ariſtoph. in Pluto. pag. 41. in v. 10. Schol. annot. 6. ſcribitur, vt hîc ſcribendum, λοπὰς δὲ εἶδος ἀγγείου, εἰς ὀξὺ λῆγον.

Ὄξος ἑψητὸν, τὸ ἀπὸ φοινίκων.

Οʹξ© ἑψητόν. Acetum coctum. Ex palmis, *dactyliſque confectum.*

Ὀξώδεις.

Οʹξώδεις. Acetoſi. *ab ὀξώδης. acetoſus.*

B Ὄξωνος.

Οʹξων©. Oxônis. *N. L. fortaſſe vel viri, vel loci nomen eſt Ὄξων. ô. vel acidulum ſignificat.*

Ὀξὺ, καὶ βαρὺ ἐκλήθησαν, κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τῆς ἀκουστικῆς. ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι τό, τε ὀξὺ, καὶ τὸ βαρύ. ὀξὺ γὰρ λέγεται, ἐπὶ τῆς ἁφῆς, τὸ ταχέως ἐνεργοῦν. οἷον τὸ μαχαίριον ὀξὺ, ὅτι ταχέως κεντεῖ. ἀμβλὺ δὲ, τὸ βραδέως ἐνεργοῦν, καὶ οἷον οὐ κεντοῦν, ἀλλ' ὠθοῦν. ὡς τὸ ὕπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτήδεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν. ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμ-
C βλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων, ὀξὺν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν, καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον. βαρὺν δὲ, τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βραδέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν, καὶ μὴ ταχέως ἀποπαυόμενον. ὥσπερ αἱ τεταμέναι μᾶλλον νεῦραι, οἷον ἡ νεάτη, τῶν ἧττον ἐλαττον τεταμένων, οἷον τῆς ὑπάτης, τοὺς φθόγγους ὀξυτέρους ἀποδιδοῦσιν. ἡ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κρούεσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα, ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν ὀλίγῳ
D μὲν χρόνῳ ἐποίησε τοῦτο. ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσὶ καὶ οὐχ ὑπ' ἀλλήλοις. ἐν φωνῇ. ἐν χυμῷ. ἐν μαχαίρᾳ.

Οʹξὺ, καὶ βαρύ. Acutum, & graue dicta-ſunt per tranſlationem ab auditu ductam. In magnitudinibus enim, *in magnitudine* ſunt & acutum, & graue. Nam in tactu dicitur acutum id, quod celeriter agit. Vt gladiolus acutus quia citò pungit, *&/ſecat*. Hebes verò, qui tardè agit, & qui non pungit, *nec ſecat*: ſed premit, *ac trudit, ac impellit*, ut piſtillum. Quæcunque enim *inſtrumenta, telaque* ad pungendum, *& ſecandũ* idonea facere volumus, ea acutis-angulis-prædita. *i. acuta* facimus, *acuimus*. Quæcunque verò ad impellendum [*apta facere volumus, ea facimus* obtuſos-angulos-habentia. *i. obtuſa*. Sic igitur etiam in ſtrepitu, *ſonum* acutum vocamus illum, qui citò ad *auditus* ſenſum peruenit, *& in eum penetrat*, & celeriter deſinit. Grauem verò, proportione-reſpondentem *hebeti, &* obtuſo, qui tardè ad ſenſum peruenit, *ac penetrat*, & qui non citò ceſſat. Vt fides magis intentæ, qualis eſt nete, quæ iis, quæ minùs intentæ ſunt, cuiuſmodi eſt hypate, ſonos acutiores edunt. Nete enim, quòd magis, quàm aliæ *fides*, dum pulſatur, propter intentionem, celeriter aerem feriat, acutiſſimum edit ſonum. Et breui quidem tempore hoc facit, diúque retines *ſuum ſonum*. Acutum autem, & hebes in diuerſis, non autem ſubalternis generibus verſantur, in voce, in ſapore, in gladio.

Ὀξύβαφον. τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ τρύβλιον τοῦ ὀξυβάφου. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρύβλιον. φασὶ διοκλέα τὸν ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὀστρακίνοις ἀγγείοις. ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ.

Οʹξύβαφον. Oxybaphum. Vas, quod recipit acetũ, *in quod cibos intingimus*. Tryblium verò maius *eſt* oxybapho. Ariſtophanes Auibus. *pag. 382. v. 21.* Oxybaphum hinc appone ſumptum, vel tryblium. Aiunt Dioclem Athenienſem inueniſſe harmoniam in oxybaphis, id eſt fictilibus vaſis, quæ bacillo pulſabat.

Ὀξυβελής. ὀξέως βάλλων. ἢ ὀξὺ βέλος
E ἔχων.

Οʹξυβελής. Acutè, *celeriter* feriens. Vel acutum telum, *acutam cuſpidem* habens.

Ὀξυδόρκεια. ὀξυδορκία δέ.

Οʹξυδόρκεια. προπαροξυτόνως *per* ει, *commune*. Οʹξυδορκία verò, παροξυτόνως *per* ι *Ionicum*. Acies-oculorum. Claritas viſus. Acuta-cernendi-vis.

Ὀξυθυμία. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας ἀθηναῖοι, νύκτωρ ἔθος εἶχον ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι, ταῦτα ὀξυθυμία ἐλέγετο.

Οʹξυθυμία Quæcunque ædium purgamenta noctu Athenienſes in triuiis ponere ſolebant, hæc vocabantur ὀξυθυμία, *genere fœmineo, & ὀξυθύμια, genere neutro, vt infra, & pluribus apud Harpocrationem.* Oxythymia.

Ὀξυθύμια. ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ δημάδου φησί. περὶ οὗ πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυ-
F μίοις ἡ στήλη σταθείη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. ἔνιοι μὲν, ὧν ἐστι καὶ ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαί φησι τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι, καὶ καίουσι. δίδυμος δέ φησιν ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι, καὶ ἀπολύ-

Οʹξυθύμια. Oxythymia. Hyperides in *oratione* contra Demadem, dicit, Cuius ſtatua multo rectiùs in oxythymiis. *i. in quiſquiliis, & ſterquiliniis* collocaretur, quàm in noſtris templis. Nonnulli quidem, quorum eſt & Ariſtarchus, dicunt oxythymia vocari ligna, de quibus aliqui ſuſpenduntur, quòd ὀξέως τῷ θυμῷ ἐχρήσαντο. i. quòd celeriter ira fuerint vſi. *i. quòd repentino animi motu, & ſubita ira perciti ſe ſuſpenderint.* Hæc autem exciſa exterminant, & comburunt. Didymus verò dicit oxythymia vocari pur-

gamenta,& ſordes. Hæc enim in triuia abſportari, quum ædes purgantur.

ὀξυβολῶ. Celeriter-audio.

ὄξυλος. Oxylus. Nomen proprium.

ὀξύνω. Acuo. Exacuo. Incito. Inſtigo. Et *futurum* ὀξυνῶ, εῖς, εῖ.

ὀξυωπέστερον. Acutiùs-cernens.

ὀξυωπεῖν. Acutè-cernere. Acuta-oculorum-acie-valere. Ipſum thema eſt ὀξυωπῶ.

ὀξυπαθῶς. Magno-affectu. Graui-animi-dolore. Valde grauiter. Grauiſſimè. Vt, Romani autem valde-grauiter ferebant ea, quę nuper ipſis à Choſrhoe aſtutè-deceptis acciderant. *L.* ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ἔναγχος. *&c.*

ὀξυρεγμία. Acidus-ructus. Aciditas-ructus-procreans. Vt, Illa verò frequentes deambulationes faciebat, *frequenter deambulabat*, ſimulans aciditatem ructuum, *quâ infeſtaretur.* ὀξυρεγμία enim dicitur, quum *propter cruditatem à frigido ſtomacho manantem* cibus coaceſcit, *acidóſque ructus ciet.*

ὀξύρροπον. Celeriter-currens. *Citò repens. Quod-citò-propendet, ac citò mutatur.*

ὀξύ. Acutus. Citus Celer. Velox.

ὀξυτονής. Acuta-ſemita. Acuta-via. *Vel eſt epithetum vocis acuto tono notatæ, quæ acutum in vltima ſyllaba habet.*

ὀξύτης. Acies. Acumen. Acor. Acrimonia. Acerbitas. Auſteritas. Arrhianus. Propter Regis auſteritatem, & ipſe crudeliter, & contumelioſè *rem* interpretabatur.

ὀξύτης. Acumen. Tres *ſunt* docilitatis partes, Solertia, Memoria, Acumen. Et memoria quidem, eſt conſeruatio eorum, quæ quis didicit. Acumen verò, celeritas ingenij, *quo quis celeriter percipit, & diſcit ea, quæ docentur.* Solertia verò *dicitur* eorum, quæ quis non didicit ex iis, quæ didicit, inueſtigatio.

ὁ ὤν. Ille, qui eſt. Aeternus ille Deus noſter.

ματα. ταῦτα γὰρ ἀπορρίπτουσιν εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. A

Ὀξυβολῶ. τὸ ταχέως ἀκούω.

Ὄξυλος. ὄνομα κύριον.

Ὀξύνω. παροξύνω. καὶ ὀξυνῶ, ὀξυνεῖς.

Ὀξυωπέστερον ὀξύτερον βλέπων.

Ὀξυωπεῖν. ὀξέως βλέπειν. τὸ θέμα, ὀξυωπῶ.

Ὀξυπαθῶς. λίαν περιπαθῶς. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἔναγχος ὑπὸ χοσρόου παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς. B

Ὀξυρεγμία. ἡ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο συχνούς, ὀξυρεγμίαν προσποιουμένη. ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ.

Ὀξύρροπον ὀξέως θέον.

Ὀξύ ταχύ.

Ὀξυτονής ἡ ὀξεῖα τρίβος. C

Ὀξύτης. πικρία. αὐστηρία. ἀρριανός. κατὰ τὴν βασιλέως ὀξύτητα, καὶ αὐτὸς ὠμῶς τε, καὶ σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο.

Ὀξύτης. ὅτι τρία μέρη εὐμαθίας. ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη μέν ἐστι, τήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ, ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. D

Ὁ ὤν. ὁ ἀεὶ ὢν θεὸς ἡμῶν.

O. CVM Π.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ὄπα. Vocem. *à recto* ὄψ. *Vox.*

ὀπαδός. Comes. Aſſecla. Vt, Tempus enim *eſt* nulli-venditioni obnoxium, & *eſt* expers corruptelæ. *i. ſe nulla pecunia vendi, redimíque patitur, nec vllis largitionibus corrumpitur*, & huius cuſtos, & comes & inſpectrix Veritas *omnem largitionem, omnémque corruptelam auerſatur. Pro* ἄπρακτος, *&* ἔφοδος, *legendum* ἄπρατος, *&* ἔφορος *Ita Volfius idque rectè.*

ὀπάζει. Vel præbet. Vel contemplatur. Vel perſequitur.

ὀπασσάμενος. Qui ſocios, aut comites, aut aſſeclas aſſumpſit, & ſibi adiunxit. *fortaſſe* ἑταίρους λαβών. *Euſtath.* ὀπαδοὺς προσλαβών. *Vide.*

ὀπάσας. Qui præbuit. *at* ὄπασσας, *metri cauſâ neglecto temporali incremento dictum, pro comm.* ὤπασας. *præbuiſti. Vt in epigrammate,*

Nulli tamen

Aduerſariorum præbuiſti gloriam tuæ mortis.

ὁ Παφλαγών. *Ariſtophan. in Equitib. pag. 228. v. 12. & 13.*

Paphlago iſte accedit,

Impellens magnum fluctum, & aquas *turbans, & miſcens,*

Pro, abſorpturus, vel obruturus me fluctu, fœdè me deuoraturus. *Vide Schol. annot. 3. in* Κολόκυμα.

ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. Puer glaciem. *Prouerbium hoc dicitur* in eos, qui *rem aliquam* neque retinere poſ-

Ὄπα φωνήν.

Ὀπαδός. ἀκόλουθος. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρακτός τε, καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τούτου φύλαξ, καὶ ὀπαδὸς, καὶ ἔφοδος ἀλήθεια.

Ὀπάζει. ἢ παρέχει. ἢ διώκει. E

Ὀπασσάμενος. ἑταίρους λαβών.

Ὀπάσας. αἰτίῳ τῶν παρεχών.

Οὔ τινι δ' ἔμπης

Ἀντιβίων ὄπασας εὖχος ἑοῦ θανάτου.

Ὁ παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται F

Ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

Ἀντὶ τοῦ καταροφήσων. ἢ ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχρῶς μέλλων με καταπιεῖν.

Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον, ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν

sunt

A δυναμθύων, μήτε μαθεῖν βουλομθύων.

Ὅπερ. τοῦτο τὸ ὅπερ, τῶ κυρίως ἐςὶ δηλωτικόν. καὶ ᾧ ἐὰν προςτεθῇ, τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει. οἷον ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος. καὶ ὅπερ ὄν, καὶ ὅπερ ἀγαθόν, τὸ κυρίως ἀγαθόν. καὶ τῶν κατηγορουμθύων δὲ κατ' ἄλλου, ᾧ ἂν τὸ ὅπερ προςτεθῇ, κυρίως ἐκείνου κατηγορεῖσθαι σημαίνει. καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμθμον κυρίως, ἐν τούτῳ τι. καὶ τοῦτο.

B Ὅπη. ὅπου.

Ὁπηνίκα. ὁπότε. ὅτ' αὖ ξενοφῶν. οἱ δὲ, ἐθύσαντο, ὅπως. ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο.

ſunt, neque demittere, *neque tamen amittere* volunt. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 597. ad. 41.*

ὅπερ. Hoc ὅπερ. i. quod, indicat aliquid, quod propriè dicitur, & quicunque *rei* fuerit additum, ſignificat illud eſſe propriè. Vt, ὅπερ ἄνθρωπος. i. homo propriè *dictus*. Et ὅπερ ὄν, id quod propriè eſt. Et ὅπερ ἀγαθόν. Id, quod propriè bonum *eſt*. Et in illis, quæ de alio dicuntur, cuicunque hoc ὅπερ additum fuerit, ſignificat, *aliquid* de eo propriè dici. Et ipſum eſſe, *&* ipſum ſubiectum propriè *verſatur* in hoc, & hoc *ipſum eſt*. *N. L.*

ὅπη. Vbi. Quò.

ὁπηνίκα. Quando. Quum. Xenophon. Illi verò ſacrificium fecerunt, vt, quando, *&* *quacunque* hora videretur, iter facerent.

N O T AE.

ὅτ' αὖ.] Fortaſſe ὅταν. Quia nihil ſequitur, quod iſtam conſtructionem requirat.

Ὀπὴ. νυκτερίς. ἡ διάφυσις.

Ὅπῃ παρήκει. ὅπου ἐνεδέχετο, καὶ ἐνεχώρει.

C Ὀπήτιον. τὸ σουβλίον τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν.

Ὀππιανός κίλιξ ἀπὸ κωρύκου πόλεως. γραμματικὸς, καὶ ἐποποιός. γεγονὼς ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου βασιλέως. ἔγραψεν ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε. κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. ἰξευτικὰ βιβλία β'. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕνα στίχον ἐν μέρει, στατῆρα χρυσοῦν, ἤγουν νόμισμα. ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομίσματος

D μυριάδας β'.

Ὄπιμα. ὁ δὲ κόσσος τὸν βασιλέα Γάλλον ἀποκτείνας, τὰ σκῦλα τῷ διὶ ὄπιμα ἀνέθηκε. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

ὀπὴ. Noctua. Veſpertilio. *N. L.* Foramen. *Caverna. Vox.*

ὅπῃ παρήκει. Vbi licebat. Quò licebat *ire*. *Quò ire* dabatur.

ὀπήτιον. *Paruum foramen, ab* ὀπή, *foramen. Item* ſubula, quæ foramina facit, *materiam perforans.*

ὀππιανός. Oppianus Cilix, ex vrbe Coryco, Grammaticus, & Poeta Fuit ſub Marco Antonino Imperatore. Scripſit Halieutica. *i. Piſcatoria*, libris quinque. Venatoria, lib. 4. De aucupio, lib. 2. Cùm autem eius poemata apud Imperatorem recitata fuiſſent, *Imperator* in ſingulas lineas verſu *ſcriptas. i. in ſingulos verſus* ipſi donauit aureum ſtaterem, ſiue nummum *aureum*, adeò vt ille pro *ſuis verſibus* omnibus acceperit viginti-millia nummorum *aureorum*.

ὄπιμα. Opîma. Vt, Coſſus autem interfecto Rege Gallo, Ioui opima ſpolia dedicauit. Romana vox *eſt.* ὄπιμα *verò præſtaret ſcribere. Nam apud Latinos opima dicitur producta media ſyllaba. Virgil. Æn. lib. 6. pag. 272. v. 5. Aſpice, vt inſignis ſpoliis Marcellus opimis Ingreditur, victórque viros ſupereminet omnes. Opimus autem, pinguis, opulentus, amplus, ſplendidus, magnificus.*

Ὀπιπτεύω. περισκοπῶ.

Ὀπὶς. ἡ ἐπιστροφή.

Ὀπισθοβάμων, ὁ πάγουρος. ὀπισθοβάμονα δίζηλον ὀκτάποδα, νυκταί

E

ὀπιπτεύω. Circunſpicio. Oculis luſtro.

ὀπὶς. Cura. Conſideratio.

ὀπισθοβάμων. Retrogradus. *Ita vocatur* pagurus. *i.* cancer. *Epigr. lib. 6. pag. 415. ep. 20.* Retrogradum, ceruice-carentem, octipedem, Natatorémque *munitum-dorſo cancrum.*

N O T AE.

Νυκταί.] Lege νηκτάν. Natatorem à νήχω. νήξω. nato. proquo & νήχομαι. Sic autem epigram. lib. 6. pag. 415. ep. 20. ſcribitur.

> Ὀπισθοβάμον', ἀσφάλακα, ὀκτάποδα,
> Νηκτὰν τ' ἐρυμνόνωτον, ὀρθοχήλεα,
> Τῷ Πανὶ τὸν πάγουρον ἐρμηνεῖ ...
> ... ἄγρας ἀπαρχὰς ἀντίθησι Κώπας...

Ὀπισθόδομος. μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν

F ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς ἀθηνᾶς ναοῦ. ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως. ἀνέῳξαν δή που πρώην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον.

Ὀπισθόπους δίκη. ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀ-

ὀπισθόδομος. Opiſthodomus. Pars quædam arcis Athenienſium, vbi erat ærarium, poſt ędem Mineruæ, in quo pecuniam reponebant. *Ariſtop. Pluto. pag. 55. v. 5. Schol. annot. 1. Item* Demoſthenes in oratione De Syntaxi. *i. De militaris ſtipendij contribuendi ratione.* Quidam profectò nuper aperuerunt Opiſthodomum. i. ærarium.

ὀπισθόπους δίκη. Vltio *facinoroſos* inſequens-à-tergo. Vltio, quæ iniuſta-facinora *ſtatim, &* μεθ' ἡμέραν. *i.*

poſtridie ſequitur, *perſequitur. vel*, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. *i. illo ipſo die, quo peccatum eſt.*

Ὀπίσω. Retrò. A-tergò. Ponè. Poſt.

Ὀπίσατον. Vltimum. Poſtremum. Extremum.

Ὀπίτης. Opites. Nomen proprium.

Ὅπλα φωτός. Arma lucis vocat Apoſtolus ipſa virtutum opera.

Ὁπλαί. Pyxides. Vngulæ. Equorum vngues.

Ὁπλή. Vngula. Rotundus pes, *vngula ſolida, & rotunda* inmentorum, vt boum, ouium, & reliquorum *animalium* paruos vngues habentium in poſterioribus pedibus. Propriè verò ὁπλὴ *dicitur* in equis. Ariſtophanes tamen *in Acharnenſibus pag. 291. v. 8.* ὁπλὴν de porcis dixit. Et Simonides *in illo ſenario*, ὁπλάς *&c.* Vngulas mouebat iam poſteriorum pedum. Et Heſiodus de bobus dixit ὁπλαί. Et contrà de quo *dixit*, Νύσσοντες χηλῇσιν. Pulſantes vngulis. χηλὴ *enim eſt bifida, ſiue biſulca vngula, qualis eſt boum, & ceruorum.*

Ὁπλιστής. Armatus. Vel ad armaturam pertinens. Vel qui armat, *vt in quodam pentametro de quodam milite dicitur, qui omnem armatura ornatum amiſerat,* Illum, qui omnem *corpus* armantem ornatum amiſit.

διήματιν. A

Ὀπίσω. ὄπισθεν.

Ὀπίσατον. τελευταιότατον.

Ὀπίτης. ὄνομα κύριον.

Ὅπλα φωτός, ὁ ἀπόστολος. αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.

Ὁπλαί. αἱ πυξίδες. τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.

Ὁπλή. ὁ κυκλοειδὴς πούς τῶν κτηνῶν. οἷον βοῶν. προβάτων. καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις. κυρίως δὲ, ἐπὶ ἵππων. ἀριστοφάνης δὲ, ἐπὶ τῶν χοίρων ὁπλὴν εἴρηκε. καὶ σιμωνίδης. ὁπλὰς ἐκίνει δὲ ὀπισθίων ποδῶν. καὶ ἡσίοδος. ἐπὶ βοῶν ὁπλάς. καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου νύσσοντες χηλῇσιν. B

ὁπλιστὴς ὁ ἐκ τῶν ὅπλων. πάντα τὸν ὁπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα.

Ὁπλῖται. Armati. Peltati, *cetrati, &* velites ſunt pedeſtrium, & bellicoſorum copiarum *milites*. Habent tamen *ſua* diſcrimina. Nam ὁπλῖται quidem vocantur illi, qui grauiſſima armatura vtuntur, more Macedonico, ſcutis rotundis, & haſtis longioribus. ψιλοὶ verò, *q. d. nudi. i. leuiter armati, ſunt illi*, qui leuiſſima *armatura* vtuntur, arcu, & iaculo, & lapidibus è funda vel è manu *iactis, emiſſis.* Peltati verò, media ferè armatura vtuntur. Pelta enim eſt quoddam paruum, & leue ſcutum. Ipſæ quoque haſtæ, *quibus vtuntur iſti, ſunt* longè breuiores hoplitarum *haſtis.* Sunt etiam curulium certaminum tria diſcrimina. Et Ariſtophanes. Animum depone, procumbens in iram tanquam grauis-armaturæ-miles. Id eſt, Cùm arma non habeas, animo tantùm belligera.

Ὁπλῖται. πελτασταὶ, ψιλοὶ τῆς πεζικῆς εἰσὶ, καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράς. C ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται, οἱ βαρυτάτῃ ὁπλίσει κεχρημένοι κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον. ἀσπίσι περιφερέσι, καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ, οἱ κουφοτάτῃ κέχρηνται, τόξῳ, καὶ ἀκοντίῳ, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ, μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ. ἡ γὰρ πέλτη, μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη, καὶ κούφη. καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. καὶ ἀριστοφάνης. τὸν θυμὸν κατάθου κύψας παρὰ τὴν D ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης. οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνον.

Ὁπλιτεύειν. Armari. *Vel Grauis-armaturæ-militem eſſe. Rem militarem exercere.* τῶν ὁπλιτῶν ἄρχειν. *Grauis-armaturæ-militibus-præeſſe.*

Ὁπλιτεύειν. ὁπλίζεσθαι.

Ὁπλίτης. Grauis-armaturæ-miles apud Thucydidem aſſumitur non vt remigaturus: *at vt nauis defenſor futurus.* Nauta verò, vt remigationis ſocius aſſumitur.

Ὁπλίτης. ὡς μὴ ἐρέσσων. παραλαμβάνοιτο παρὰ θουκυδίδῃ. ὁ δὲ ναύτης, ὡς κοινὸς τῆς εἰρεσίας παραλαμβάνεται.

NOTAE.

Παραλαμβάνοιτο.] Malim παραλαμβάνεται, vt ſtatim ſequitur. Et, ὡς κοινωνός. E

Ὁπλότερος. Iunior. Duobus modis *hoc nomen* ponitur apud Homerum, & comparatiuè, & abſolutè. Dixit verò χαρίτων ὁπλοτεράων. i. Gratiarum iuniorum quia duas Gratiarum natiuitates ponit Homerus, Seniorem, & iuniorem. Quare comparatiuè dicit iuniorum. *Iliados Ξ. pag 517. ver. 27. fortaſſe legendum,* πρεσβυτέραν, καὶ νεωτέραν.

Ὁπλότερος. κατ᾽ ἄμφω δίδοται παρ᾽ ὁμήρῳ. καὶ συγκριτικῶς, καὶ ἀπολελυμένως. χαρίτων δὲ ὁπλοτεράων, ἐπειδὴ δύο γενέσεις χαρίτων ὑποτίθεται ὅμηρος, πρεσβυτέραν, καὶ νεωτέραν. διὸ συγκριτικῶς λέγει ὁπλοτεράων.

Ὀπός. Succus. Arborum lachryma, & deſtillatio, *ſtilla, guttáque* lactis. *Ariſtoph. in Pace. pag. 479. ver. 5. Schol. annot. 4.* Et, Eximia eſt tilia, *L.* φίλυρα vel paruaruta, vel lachryma, *ſuccúſque* pubertatis omnis. *N. L.* ῥύτη. ἡ. *ruta.* ῥυτίς. ἡ. *diminutiuum. Aliàs* ῥυτίς. ἡ. *Ruga genit.* ῥυτίδος.

Ὀπός. τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. θεόκριτος ἐστὶ φίλυρα τε, ἡ ῥυτὶς, ἢ ὀπὸς ἥβης πάσης. F

Ὀπός. Vocis. Vt, καὶ δι᾽ αἰφνιδίου ὀπός. Et per repentinam vocem, hoc eſt, *per vocem* afflatu-diuino-editã.

Ὀπὸς καὶ δι᾽ αἰφνιδίου. ὀπὸς τουτέστιν, ἐνθουσιαστικῆς.

Ὁπόσην πλείστην. Quantam maximam. Vt, Exercitum quantum maximum pro facultatibus emittere potuiſſet.

Ὁπόσην πλείστην. στρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσην πλείστην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε ἦν.

A Ὁπόσον. καὶ ὁποσονοῦν, ἐπίρρημα. ὁπωσοῦν δέ.

ὁπόσον. Quantum. & ὁποσονοῦν. quantumcunque. Aduerbium. ὁπωσοῦν verò, quomodocunque.

Ὁπότερος. ὁποῖος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχει περὶ τῶν ἐμπίδων. τουτέστι, πῶς διαλογίζεται, καὶ διανοεῖται περὶ τῶν ἐμπίδων. ἐμπίδες δὲ, οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν.

ὁπότερος. Vter. Qualis. Vtram ſententiam ſequēs. Ariſtophanes Nubibus. *pag.68.v.3.Schol.annot.2.vnde Suid.* Vtro-modo ſententiam habeat. *i. vtrum ſentiat, culices Per os ſuperum* canere, an verò per os inferum. *Vide locum. Nam aliter ibi.* Hoc eſt, quomodo ratiocinetur, & cogitet de culicibus, *quidnam de culicibus, & eorum cantu ſentiat.* ἐμπίδες autem. i. culices, ſunt illi quos nos vocamus κώνωπας.

Ὁποτέρωθεν. ἀπὸ ποίου μέρους.

ὁποτέρωθεν. Ab-vtra-parte. Vel, à-qua-parte. Vnde.

B Ὅπου γε δή. ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι. τουτέστιν, ἐν δυσβάτοις, καὶ τραχέσι τόποις. φασὶ τὰς ἐλάφους παρατρίβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνοις. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδως τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

ὅπου γε δή. Vbique locorum. Vbi cerui cornua abiiciunt. Hoc eſt, in inacceſſis, & aſperis locis. Aiunt ceruas ad frutices atterere cornua, & *ſic* abiicere, *& in locis remotis, aſperis, & auiis occultare.* Vnde prouerbium hoc dictum-eſſe *putant* in eos, qui nimiam moram in opere trahunt. *Eraſ.ad.Chil.2.Cent.5.col.496.ad.71. Vbi c.a.c.*

Ὀπούντιος. οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς πονηρὸς, καὶ μονόφθαλμος. ἀριστοφάνης.

ὀπούντιος. Opuntius. Hic vt improbus, & monoculus perſtringebatur. Ariſtophanes *in Auibus. pag.374.v.4.Schol.annot.4.vnde Suid. at aliter ibi.*

Ἀλλ' ἔγωγ' ὀπούντιος

Οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίῳ.

At ego ſaltem Opuntius

Non eſſem, eſſe nollem *pro talento aureo.*

C Λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἂν δεξαίμην τυφλός. τοὺς οὖν τυφλοὺς οὕτω φησίν.

Dicit igitur, Nollem eſſe cæcus, *quamuis mihi talentum aureum daretur. Vide & pag.417.v.3.* Cæcos igitur ſic appellant.

Ὄπωπα. ἐθεασάμην.

ὄπωπα. Vidi. Conſpexi. Contemplatus ſum.

Ὀπωπή. ἡ πρόσοψις.

ὀπωπή. Viſus. Intuitus. Aſpectus. Conſpectus.

Ὀπώρα. καὶ ὀπωρικόν. τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέτεμον, οἳ δὴ πλεῖστοι ὀπωρίμων δένδρων ἦσαν.

ὀπώρα. Omnium autumnalium fructuum exteriorem corticem molliorem habentium prouentus. Vel etiam idem eſt, ac ἀκρόδρυα, fructúſque ſignificat, qui corticem ext. moll. habent. & ὀπώριμον. fructiferorum. Vt, Regios paradiſos exciditi, qui fructiferarum arborum erant pleni.

Ὀπωρινός.

ὀπωρινός. Autumnalis.

D Ὀπωροφυλάκιον. τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον.

ὀπωροφυλάκιον. Locus, qui fructus autumnales cuſtodit.

Ὀπωρώνης. ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν, καὶ ἀγοράζων. μῆλόν τις διιὼν ἥρπασε. τὸν δὲ ὀπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα ἀντιλαμβανομένου αὐτοῦ ἔχεσθαι.

ὀπωρώνης. Qui poma, fructúſque emit, & vendit. *Demoſthenes* περὶ στεφάνου. *pag. 88.f.* Pomum quidam tranſiens, *præteriens, ob iter* rapuit. Pomorum autem venditorem *aiunt* pecuniæ causâ illum comprehendiſſe, eíque adhæſiſſe, *eúmque firmiter retinuiſſe, donec ſibi pro rapto pomo ſatisfaceret. L.* ἀντιλαμβανόμενον.

Ὅπως. καὶ ὁπωσοῦν. δαβίδ. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου. οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν. καὶ ὁπωσοῦν. τὸ γὰρ λουκούλλου στράτευμα στασιάζον ἀεὶ, παραλαβὼν ὁ πομπήιος, οὐδ'

E ὁπωσοῦν στασιάζοντας ἔσχεν.

ὅπως. Vt. & ὁπωσοῦν. Quomodocunque. David. Vt iuſtificeris in tuis verbis. *Hoc* ὅπως *iam* non eſt *pars orationis*, cauſam ſignificans: *ſed potius modum indicat, quo res aliqua peragitur.* Et ὁπωσοῦν. Quomodocunque. Quouis-modo. Vel minimùm. Vt, Cùm enim Luculli copias, quæ ſeditione ſemper laborabant, Pompeius accepiſſet, ipſis ne vel minimùm quidem ſeditioſis eſt vſus: *ſed perpetuò ſine ſeditione eas rexit, iiſque pacatis, ac morigeris imperauit.*

Ὀπτανεῖον. τὸ μαγειρεῖον.

ὀπτανεῖον. Culina. Locus, in quo carnes aſſantur, *q.d. aſſatorium, vel toſtorium. ab* ὀπτάω. ῶ. *aſſo, torreo, coquo.*

Ὀπτασία. ἡ ἀπόβλεψις.

ὀπτασία. Aſpectus. *ab* ὀπτάνω, *quod ab* ὄπτω. *aſpicio, video.*

Ὀπτῆρας. κατασκόπους.

ὀπτῆρας. Speculatores. Exploratores. Vt,

Καί μοί τις αὐτὸν ὀπτὴρ εἰσιδὼν μόνον

F

Πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει,

Φράζει τε, κἀδήλωσε,

Σοφοκλῆς.

Et mihi quidam explorator illum conſpicatus ſolum

Saltantem per *campos cùm recenti ſanguine madente enſe,*

Narrátque, & indicat.

Sophocles *in Aiace.pag.3.*

N O T AE.

Καί μοί τις.] Apud Sophoclem in Aiace. pag. 3. ſic legitur, vt hîc ſcribendum,

Καί μοι τὶς ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
Ἰδὼν τὰ πεδία σὺν τεθρίππῳ ξύσει,
φράζει τε, καὶ διήλασεν.——

Pro καὶ ἐδίλωσεν. A

Ὀπτῶντες. Aſſantes. Et ἑψῶντες. Elixantes. Et ὀπτώμενα. Ea, quæ aſſantur. Et ὀπτῶντες. &c. i. Aſſantes igitur *carnes*, quòd *in hoc ſtudio lubenter* occuparentur, & carnium aſſationem ſtudioſè-curarent. ἑψῶντες δὲ. Elixantes verò. Vnde etiam ἑφθὸν Elixatum, elixum, coctum, decoctum. Et ἑψοῦντες idem eſt, ac ἑψῶντες. *hoc, ab* ἑψάω. ἑψῶ. *illud, ab* ἕψω *grauitono, vnde circunflexum* ἑψάω. ῶ. & ἑψέω. ῶ. *idem.* ψῶντες verò, ſpongia-abſtergentes. ἀ ψάω. ψῶ. Eſt etiam ψάω, ψῶ, *verbum, quod ſignificat*, Rado, ſtringo, ſtrigili-purgo. Hinc verò formatur ψῆκτρα. ἡ, τὸ & ψήκτρα. ας. ἡ. *Epigr. l. b. 6. pag. 412. ep. 5. v. 5.* Strigilis. *Inſtrumentum ſatis notum, de quo pluribus Lexica.* B

Ὀπτῶντες. καὶ ἑψῶντες, καὶ ὀπτώμενα. ὀπτῶντες οὖν ἐκ τοῦ ἐσχολῆσθαι, καὶ περιέπειν τὴν τῶν κρεῶν ὄπτησιν. ἑψῶντες δὲ, ἐξ οὗ καὶ ἑφθόν. καὶ ἑψοῦντες δὲ ταυτόν. ψῶντες δὲ, σπογγίζοντες. ἔστι καὶ ψάω, ψῶ, τὸ ψηκτρίζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ψήκτρον.

Ὅποι. Vbi. Vt, Iuſſit nuntiare, *vt ſibi ſignificaret* vbinam terrarum Choſrhoen Cabaden reliquiſſet.

Ὅποι. ὅπου. ἀπαγγέλλειν κελεύσας ὅποι ποτὲ τῆς γῆς Χοσρόην τὸν Καβάδην ἀπολιπὼν εἴη.

Ὁποῖος. Qualis. Cuias. ποταπὸς *verò*, *pro* ποδαπός. ποίου ἐδάφους. *cuius ſoli, cuius agri, cuias? Ariſtoph. Theſmophor. pag. 515. v. 18.*

Ὁποῖος. ποταπός.

Ὁποιποτί. Pro, ὅπου ποτέ. Vbicunque tandem. Vbinam.

Ὁποιποτί. ἀντὶ τοῦ ὅπου ποτέ.

O. CVM P.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ. C

Ὅρα δή. Vide iam, & ſpecta. Demoſthenes in *oratione* ad Leptinen. Pro, Oculis ſpecta.

Ὅρα δὴ, καὶ σκόπει. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. ἀντὶ τοῦ βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ὁραθείς. Viſus. Conſpectus. i. Quem quis vidit, & conſpexit.

Ὁραθείς. θεαθείς.

Ὀράμνους, Virgulta. Viridaria. In epigrammate 76. *lib. 7. Epigr pag. 464.*

Ὀράμνους. ἐν ἐπιγράμματι.

Hic quidem virens virente gleba in viridario,

Arboris-frondoſæ bonos-fructus-ferentis omnem oſtendit gratiam.

Ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ,
φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν.

Ὁράριον. Horarium. Latinè ſic vocatur *inſtrumentum quoduis, quod indicat horas diei. Sic & horologium dicitur.* D

Ὁράριον. ῥωμαϊκῶς καλεῖται.

Ὅρασις. Viſus. Aſpectus. Cognitio. Et Euangeliſta *dicit*, Deum nullus vnquam vidit, pro, manifeſtè, *perfectéque* cognouit.

Ὅρασις. γνῶσις. καὶ ὁ εὐαγγελιστής. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ἀντὶ τοῦ ἔγνω σαφῶς.

Ὁρᾶτε. Videte. Pro, Cogitate. Conſiderate. Demoſth. *in oratione* de falſa-legatione.

Ὁρᾶτε ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας.

Ὁράτιος. Horatius. Nomen proprium. Horatius autem cruribus læſus, *pedibúſque captus*, nec in bello, nec in pace Conſulatum eſt-adeptus, *nec vllam præturam geſſit*, propter priuationem vſus pedum. *i. quòd pedibus ad officium faciendum vti non poſſet.*

Ὁράτιος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ὁράτιος, λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη. ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν. E

Ὁρατὸν, καὶ ἀόρατον. Viſibile, & inuiſibile, tum ipſe color, tum id, quod oratione quidem explicari poteſt: ſed nullum nomen habet, *quod vnica voce rem declaret.* Huiuſmodi autem ſunt pyrolampides. *i. cicindelæ, quæ noctu ignis inſtar lucent, quæ Lampurides alio nomine vocantur, quod lucentem caudam habeant*, capita piſcium, lepides. *i. lamæ, laminæ, ſquamæ*, oculi echinorum, teſtæ marinorum *piſcium*, quæ in luce quidem non videntur, in tenebris verò *cernuntur.* Non enim videtur eſſe color, id, quod in his igneum quiddam apparet in tenebris. Coloris enim propriũ eſt, in luce cerni. Illud verò, quod in his igneum apparet, in luce non cernitur. Viſio enim inde manat, quòd aer ſit pellucidus, & colores tranſmittẽdi vim habeat, cùm ipſe ſit coloris-expers. Viſibilium verò *rerum*, quatuor ſunt differentiæ. Harum enim aliæ quidem, interdiu tantùm cernuntur. Aliæ verò no-

Ὁρατόν. καὶ ἀόρατον, τό, τε χρῶμα, καὶ ὃ λόγῳ μέν ἐστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δέ ἐστι πυρολαμπίδες, κεφαλαὶ ἰχθύων. λεπίδες. ὀφθαλμοὶ ἐχίνων. τὰ ὄστρακα τῶν θαλαττίων, ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται. ἐν σκότῳ δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τούτοις φαινόμενον πυρῶδές τι ἐν τῷ σκότῳ. ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι. τὸ δὲ τούτων πυρῶδες, οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί. ὁρᾷν γάρ ἐστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανὲς, καὶ διαπορθμευτικὸν τὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν. τῶν δὲ ὁρατῶν τέσσαρές εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, ἐν νυκ- F

A τὰ μόνως. τὰ δὲ ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. τὰ δὲ, ὅλως οὐ συντυγχάνειν πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ ὁρατῶν, τὰ μὲν, ἐστὶ χρώματα. τὰ δὲ, ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα, μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται. οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτί. τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων, τὰ μὲν, ἐν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, ἐν ἡμέρᾳ μόνως. τὰ δὲ, ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστιν ὑπέρλαμπρα. τὰ δὲ, ἀμυδρά. τὰ δὲ, μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν, μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται. οἷον πυγολαμπίδες, λεπίδες. καὶ
B τὰ ὅμοια. τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρες οἱ πλείους. τὰ μέσα δὲ, ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. οἷον σελήνη. καὶ τινες τῶν ἀστέρων. ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὁρίζοντι γίνηται ὁ ἥλιος, καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγειότερος ᾖ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ. τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα τελειοῖ. καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανὲς αὐτοῦ. ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι. ἐν δὲ τῷ λοιπῷ ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν, ἐκείνου δὲ τὸ διαφανὲς οὐκ
C ἄγει εἰς ἐνέργειαν. ὅθεν αὐτὸ τὸ μὲν ὁρῶμεν πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες. οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται, ὡς λαμπρὸν μὲν, οὐδὲν δὲ δρῶν εἰς τὸν ἀέρα, διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ παθεῖν, καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπέρλαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ. οἷον ὁ ἥλιος. ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς, τοῦ τῆς ἡμέρας φωτὸς αἴτιος.

ctu tantùm. Aliæ verò, & noctu, & interdiu. Aliæ verò, prorſus in tenebris exiſtere non ſolent. Viſibiliū enim *rerum* aliæ quidem ſunt colores. Aliæ verò, nomine carent. Et colores quidem, interdiu ſolùm cernuntur. Noctu verò, nequaquam. Eorum verò quæ ſplendida vocantur, aliæ quidem noctu ſolùm cernuntur, alia verò, interdiu ſolùm. Alia verò, & noctu, & interdiu. Ex his enim quædam ſunt ſplendidiſſima, quædam verò, obſcura. Quædam verò, media. Quæ igitur ſplendorem habent obſcurum, noctu ſolùm cernuntur, vt cicindelæ, ſquamæ, & ſimilia. Horum enim ſplendor interdiu non apparet, à maiore victus. Præterea verò & pleræque ſtellæ. Media verò, noctu, & interdiu, vt Luna, & quædam ſtellæ, vt Lucifer, quum ad Horizontem, *ortiuúmque cardinem* Sol venit, & quum Lucifer ipſe terræ propinquior eſt, *quum ad terram propius accedit.* Præterea verò & ignis. Hic enim, quantum poteſt, aerē perficit, & eius perſpicuum ad actum ducit, *& efficax reddit,* vt & colores, qui ſunt in eo, cernantur. In cæteris verò ſemetipſum quidem *ignis* oſtendit, illius verò *aeris* pellucidum non perducit in actum. Quāobrem eius quidem *aeris perlucidum* cernimus in tenebris, quum procul abſumus, nullum verò colorem propè nos *exiſtentem.* Interdiu verò rurſus ignis apparet, vt ſplendidus quidem, nihil tamen agens, in aerem, quòd iam à maiore *lumine* afficiatur, *ac obſcuretur.* Et Lunæ ſplendor, quia non nimis eſt obſcurus, cernitur interdiu. Splendidiſſima verò, ſolùm interdiu *cernuntur,* vt Sol, quòd & ipſe ſit diurnæ lucis autor, *& cauſa.*

NOTAE.

D Αὐτοὺς ἀχρωμάτιστοι ὄν.] Atticiſmus, nominatiui pro genitiuis, αὐτοῦ ἀχρωματίστου ὄντος.

Ὀρβηλοῖο. ἐν ἐπιγράμματι. τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον.

Ὀρβηλοῖο. In epigram. 115. *lib. 6. epigr. pag.* 435. Illum antè Orbeli *montis* mugientem *in* iugis taurum.

Ὀργᾶν. ἐπιθυμεῖν. καὶ ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. ἡρόδοτος ἰδὼν Θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ τινὸς δακρύοντα, ἔφη. μακαρίζω σε ὄλορε τῆς εὐτεκνίας. ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.

Ὀργᾶν. Cupere. Et ὀργῶντες apud Thucydidem, pro, cupientes. Herodotus conſpicatus Thucydidem afflatu quodam diuino lachrymantem, dixit, Te beatum-duco, Olore, felicis-prolis *causâ.* Tuus enim filius animum diſciplinarum cupidum habet.

E Ὀργάνειας. ταράξειας. εἰς ὀργὴν ἐμβάλλοις.

--Καὶ γὰρ ἂν πέτρου
Φύσιν σύ γ' ὀργάνειας.

Ὀργάνειας. Turbares. In iram iniiceres. *Ad iram concitares. Hæc apud Sophoclem in Oedipo Tyranno Rex Tireſiæ dicit. pag. 16?. vlt. & 166. v. 1.*

--Etenim vel ſaxi
Naturam tu ad-iram-commoueres.

Ὀργάς. ἡ εὔγειος, καὶ σύμφυτος, καὶ λιπαρὰ, καὶ ἀκμαία γῆ. ἐνεκάλεσε δὲ ὁ περικλῆς τοῖς μεγαρεῦσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν ὀργάδα ἐγεώργησαν. ἢ τὴν προσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν, ἢ τὴν τιμὴν μόνοις διαχειρεῖν. περὶ ῥώμου, καὶ ῥήμου, καὶ αὖθις. τμήξας εὐάροτον ῥάχιν ὀργάδος.

Ὀργάς ὀργάδος, ἡ *Terra-culta.* Fertilis, & arboribus conſita, & pinguis, & viribus valens terra. Vt, Pericles autem Megarenſes accuſauit, quòd ſacram terram, quam ὀργάδα κατ' ἀντίφρασιν *vocabant, i. incultam, quod terram Diis conſecratam colere non liceret, ipſi tamen impiè* coluiſſent. Et conuenientem, *vel propriam* terram diſtribuere, aut honorem ſolis retinere *licere*
F *dicebat.* De Romulo, & Remo *verba fiunt illic.* Et rurſus. Cùm ſecuiſſet aratu-facilem ſpinam-dorſi fertilis-terræ.

Ὀργάς. τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ μὴ ἐπεργαζόμενα, οὕτω καλεῖται. ὅθεν καὶ ἡ μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα.

Ὀργάς Syluoſa, & montana loca, & quæ non coluntur, ita vocantur. *Inculta loca.* Vnde & Megarenſis ager, ὀργὰς cognomento-vocatus-eſt, quòd talis eſſet, *incultus ſcilicet.*

Ὀργάσας, μαλάξας.

Ὀργάσας. Qui-molliuit. *ab* ὀργάζω, *de quo Lexica.*

ὄργασον. Propriè *ſignificat* pica.i.pice illine. ὀργὴ enim apud Iones, *eſt ea, quæ communiter vocatur* πίσσα.i.pix, picis. Significat autem τὸ ὀργᾶν. & appetere, concupiſcere, & libidine venerea turgere, ac impetu in Venerem ferri. Et ὀργάζειν, molle-fac, ſubige, macera, molli. Ariſtophanes *in Auibus pag.* 401.*v.*4. Lutum, depoſita-veſte, ſubige. Pro, miſce, macera, molli.

Ὄργασον. κυρίως τὸ πίσσωσον. ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα σημαίνει δὲ, καὶ τὸ σπαργᾷν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον. ἀριστοφάνης. τὸν πηλὸν ἀποδύς; ὄργασον. ἀντὶ τοῦ φύρασον. μάλαξον. A

NOTAE.

Ὄργασον. Ariſtoph. in Auibus. pag. 401. v. 4. Schol. annot. 2. vnde Suidæ correctio petenda, & ſcribendum σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν, ὀργίζεσθαι, [vel ὀργιάζεσθαι, quod & ὀργιάζειν paulò poſt. Vide.] Sed ὀργίζεσθαι, iraſci.

ὀργαῖος. Iracundus Picatus. i. pice illitus. ab ὀργὴ, quod communiter iram, Ionicè verò, picem ſignificat.

Ὀργαῖος. B

ὀργεῶν. Pro ὀργεώνων. Lyſias. *Vide Harpocrat.* Sacerdotum.

Ὀργεῶν. ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. λυσίας.

ὀργεῶνες. Sacerdotes. Sacrifici. Qui ſacris iiſdem ſunt initiati.

Ὀργεῶνες. οἱ θύται.

ὀργεῶνες. Sacerdotes, qui Diis, quorum ſtatuæ ſunt in ædibus priuatis collocatæ, ſacra faciunt, *quod Græcè dicitur* ὀργιάζειν. Ὀργιάζειν autem, eſt Deorum orgia celebrare, hoc eſt, myſteria *peragere* & recepta-ſacra *facere, & honores debitos ritu ſolito Diis tribuere. Plato* quarto de Legibus *dicit*, Ne in priuatis ædibus habeant ſacella. Quem verò conſtiterit alia habere, & *alia* præter publica ſacrificia facere. &c. Seleucus verò in commentario de Solonis Axonibus.*i.tabulis, in quibus leges erant ſcriptæ*, ὀργεῶνας vocari dicit, eos, qui cœtus habent.*i. qui in aliquem locũ conueniunt* ad aliquos Heroes, aut Deos, *vt ipſos venerentur, ac diuinos honores ipſis habeant, & ſacra faciant.* Iam verò *ſcriptores hoc nomen ad alia* transferentes, & ipſos ſacerdotes ita vocant. Antimachus verò in Lyda.*i. Lydorum* genealogia, Carbanos poſuit abacleas ſacerdotes. *N. L.* Aeſchylus in Myſis Sacerdotem Caici compellans, *ita loquitur*,

Ὀργεῶνες. οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι, τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν. τουτέστι, μυστήρια, καὶ νόμιμα. νόμων τετάρτῳ. μὴ κεκτῆσθαι ἱερὰ ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερὰ. τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα, καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. σέλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν σόλωνος ἀξόνων, ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι, τοὺς συλλόγους ἔχοντας περί τινας ἥρωας, ἢ θεούς. ἤδη δὲ μεταφέροντες, καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν. ὁ γοῦν ἀντίμαχος ἐν τῇ λυδῇ γραφῇ, καρβάνους θῆκεν ἀβακλέας ὀργεῶνας. καὶ αἰσχύλος ἐν μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ καΐκου προσφωνῶν. C

Fluminis Caici ſalue prime ſacerdos,

Precibus verò, votiſque *conſerues Dominos Pæoni.*

Ποταμοῦ καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών

Εὐχαῖς δὲ σώσῃς δεσπότας παιωνίας. D

De orgeonibus verò, *ſiue ſacrificulis, & ſacerdotibus*, ſcripſit & Philochorus. Neceſſe autem *erat* Phratores.*i. Curiales*, recipere vel ipſos ſacerdotes, & collactaneos, quos nos vocamus Gennetas. *De quibus ſuo loco.*

Περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφε καὶ φιλόχορος. τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας, καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννήτας καλοῦμεν.

NOTÆ.

Καρβάνους.] Euſtath. pag. 368. 36. Iliad. B. in illum verſum,

Νάστης δ' αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,

Dicit, Κάρβανοι, οἱ βάρβαροι, παρὰ τὸ Κάρ, Κάρος δοκεῖ λέγεσθαι. &c. Ἀβακλέας verò fortaſſe vocat τοὺς ἀβακχίας, τουτέστι κακοβακχίας, τοὺς ἀβακχίας, τουτέστι κακοβακχίας, τοὺς κακοφώνους, τοὺς βαρβαροφώνους. Aliàs ἀβακὴς, mutus, qui loqui non poteſt. Iam τὸ α priuationem denotat, βάζειν verò, loqui ſignificat, vnde βάξις, ἡ λέξις. oratio Locutio. Metri cauſa paulo pòſt lego, Παιωνίας. E

ὀργεῶνας. Eſt Iſæi *quædam* oratio ad Orgeonas.i.ſacrificulos, ſiue ſacerdotes. Orgeones autem ſunt, qui in Deorum, vel Heroum honorem conueniunt. ὀργιάζειν enim eſt *orgia, ſiue ſacra Deorum aliquorum celebrare, &* ſacrificium-facere, & moribus-recepta-ſacra, *myſteriáque* ſpectare. Vel ὀργιάζειν *dictum eſt* à porrigendis manibus, *quum ſacra, preceſque fiunt.* vel ab orgiis.*i. Bacchi ſacris, & myſteriis.* vel quòd in orgadibus, *agriſque non cultis*, & lucis, *ſyluiſque denſis, & opacis hi ſacerdotes Diis ſacra* facerent. Poetæ tamen hoc nomen pro ſacerdotibus ſimpliciter ponebant. Sed vide ne fortè poſtea more-fuerit-receptum, *L.* νενόμισται. vt aliqui in defunctorum honorem conuenirent, *& congregarentur, vt defunctis honores tribuerent*, & orgeones nominati fuerint *hac de cau-*

Ὀργεῶνας. ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. ὀργεῶνες δὲ εἰσιν, οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν, ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργιάζειν γάρ ἐστι, τὸ θύειν, καὶ τὰ νομιζόμενα ὁρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὰ ὄργια. ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι, καὶ τοῖς ἄλσεσι δρᾶν. οἱ μὲν τοι ποιηταὶ ἔταττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. μή ποτε δὲ ὕστερον ἐνομίσθη τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων συνιέναι. καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι. ὡς ἐστι συνιδεῖν ἐκ τῶν F

A Θεοφράστου διαθήκαις, τῶν δὲ ἐλευσινίων ὀργεώνων. οὓς φησιν αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

Ὀργὴ ὅτι οὐ τὸ παρακολουθοῦν τινὶ γένος. τῇ γοῦν ὀργῇ παρακολουθεῖ λύπη. οὐ μὴν ὡς γένος. οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύπη. οὐδὲ διὰ τοῦτο ἐστὶν ἡ λύπη ἡ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα, διότι ἡ ὀργή ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ ὀργή. προτέρα γὰρ ἡ λύπη, τῆς ὀργῆς. λυπηθεὶς γάρ τις ὡς ἠδικημένος ὀργίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος ὡς προϋπάρχον χρόνῳ τοῦ B εἴδους. ὀργὴ δέ ἐστι λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. ἡ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν γινομένη λύπη, ὀργή ἐστιν. ὀργῇ παρὰ θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ. τρόπῳ. σκοπῷ.

Ὄργια. μυστήρια. ἱερά. εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον λέγειν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τῇ χίων θεᾷ, καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίακεν.

Ὀργιάζων. θύων. ἐπιτηδεύων.

C Ὀργάσας μαλάξας.

Ὀρμεύοντες. ἦσαν δὲ ὄρη παντοίων θηρίων ἀνάπλεα, ἃ κατὰ κύκλους ὀργμεύοντες οἱ στρατιῶται, πολλὰ τῶν θηρίων ᾕρουν.

Ὀργῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀριστοφάνης. ὀργῶν νὴ τὸν δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἔφυρον. εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. προπεφύραται οὖν, ἀντὶ τοῦ προγεγύμνασται. προκατεσκεύασται, ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλ-D φιτα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

de causa.L. ὀργεώνων, vt perſpici poteſt ex Theophraſti teſtamentis, de ſacerdotibus Eleuſiniis, quorum meminit Aelianus in *libro* de Prouidentia.

Ὀργὴ Ira. Quod aliquam rem conſequitur, id non eſt eius genus. Nam iram conſequitur dolor, non tamen vt *eius* genus. Neque enim ira *eſt* dolor. Neque propterea dolor eſt ille, qui cum ira coniunctus eſt, quòd ira ſit, ſed quòd propter dolorem ſit ira. Dolor enim *eſt* irâ prior, *iram antecedit.* Nam qui dolet vt iniuriâ-affectus, is iraſcitur. Non tale autem *eſt* genus, quale eſt id, quod tempore ſpeciem antecedit. Ira verò eſt dolor cum opinione, qua quis ab aliquo ſe contemni putat. Dolor igitur ob talem opinionem ortus, eſt ira. Apud Thucydidem *legitur* ὀργῇ. pro, cogitatione, mente, modo, Scopo.

Ὄργια. Orgia. Myſteria. Arcana. Sacra. Statim omnibus promptum eſt dicere, hunc hominem Chiorum Deæ, & Ithyphallis ſacrificaſſe. *i. Luxui, & rebus venereis eſſe deditum.*

Ὀργιάζων. Orgia-celebrans. Sacrificans. Sacra faciens.

Ὀργάσας. Qui-molliuit. *ὀργάσας ſupra.*

Ὀργμεύοντες. *N. L. fortaſſe* ὁρμεύοντες, *de quo ſuo loco.* Erant autem montes omnigenis feris referti, quos, milites in orbem obeuntes, *& ordine incedentes,* multas feras capiebant.

Ὀργῶ. Concupiſco. Cupio. Ariſtoph. *in Auibus. pag. 386. v. 15. 16.* Atqui cupio per Iouem *dicere, quod audire cupis,* & præparata-eſt oratio vna mihi, Quam *ſubactam, & preparatam* diſtribuere non impedit *vllus.* A farina *ducta eſt hæc translatio.* Simul enim miſcebant *farinam*, deinde in portiones diſtribuebant. προπεφύραται igitur poſitum eſt, pro, præexercitata-eſt, parata-eſt. Tranſlatio *ducta eſt* ab illis, qui farinam miſcent, *aqua macerant, ſubigunt, pinſunt,* deinde placentas faciunt.

NOTAE.

Ὀργῶν νὴ τὸν Δία.] Ariſtoph. Auibus. pag. 386. v. 15. 16.

Καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει.

Ὀργῶσα. ἐπιθυμοῦσα ἢ μαινιῶσα.

Ὀργῶσα. Concupiſcens. Appetens. Vel inſaniens. Furens.

Ὀργυιά. ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ τετρόργυιος.

E Ὀργυιά. Orgyia. De menſura *dicitur, quæ ſenum eſt pedum, vt quidam, vt alij, quatuor cubitorum eſt menſura, vel, vt alij, vnius vlnæ menſura.* Et τετρόργυιος, quatuor-orgyiarum-menſuram habens. *Vt in epigrammate quodam,*

Τοῦτο κατὰ ψαμάθου χείμενον ἠϊόνος
Διοσάν τετρόργυιον.

Hoc in arena iacens littoris
Triſtibus venti-flatibus-obnoxij quatuor-orgyias-habens.

N. L. fortaſſe legendum Δυσαεῖος. *Vide* Δυσαὴς *apud Euſtath.*

Ὀργυιωμένοις. ἐντεταμένοις. ἐπιθυμοῦσιν.

Ὀργυιωμένοις. Intentis. Concupiſcentibus. Appetentibus. Cupientibus.

Ὀργυιαί. τὰ μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. καὶ ὀργυιαῖος, ὁ μέγας.

F Ὀργυιαὶ Propriarum manuum menſuræ. *Menſuræ, quæ ab vnius manus extrema, ſummáque parte ducuntur, & ad alterius manus extremam, ſummámque partem perducuntur.* Et ὀργυιαῖος. Magnus. *Qui menſuram orgyiæ habet.*

Ὀρέγεται. ἐπιθυμεῖ.

Ὀρέγεται. Concupiſcit. Cupit. Appetit. Affectat.

Ὀρέγει. παρέχει.

Ὀρέγει. Porrigit. Præbet.

Ὀρέγνυς. ἐκτείνας.

Ὀρεγνύς. Extendens. Præbens. Porrigens.

Ὀρεγόμενος. ἐπιθυμῶν.

Ὀρεγόμενος. Appetens. Concupiſcens. Cupiens. Affectans.

ὀρέγειν. Concupiſcere. Cupere. Affectare. Appetere. Pro eodem dicitur & ὀρεκτιᾶν, *quod ab ὀρέγειν eſt derivatum. Hunc enim transferendis, quæ paulo poſt leguntur,* τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεκτιᾶν. — Ὀρεκτιᾶν. ἐπιθυμεῖν. A

ὄρεξις. Concupiſcentia. Cupiditas. Appetitus. Deſiderium. — Ὄρεξις. ἐπιθυμία.

ὀρεύς. enim *dicitur* mulus, *fortaſſe à rei venereæ cupiditate, ſi modò hæc Suidæ verba mendo carent.* Et ὀρεικῷ ζεύγει. Pro, τῷ ἡμιόνων, mulari iugo, pro, mulorum, mularum ve iugo. *Mulus iugalibus. vt apud Dionyſ. Hal. Antiq. Rom. lib. 8. pag. 515. l. 28. vbi* ζεύγη ἡμιόνων ὀρεικά, *vocantur mulæ iugales.* — Ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. καὶ ὀρεικῷ ζεύγει, ἀντὶ τῶ ἡμιόνων. τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεκτιᾶν.

ὀρίξει. Datiuo *gaudet hoc verbum.* Porriget. Dabit. Præbebit. Extendet. — Ορίξει. δοπκῇ δώσει ἐκτενεῖ.

ὀρεοκόμος. ὁ τῶ ὄρεος ἡγούμενος, ὄρεος ἐπιμελούμενος. i. Môtis curam gerens, montis curator. ὀρεωκόμος verò, mulorum curator. Mulio. *vt apud Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 523. ver. 16. Sed vtrunque dici videtur pro eodem, ſcil. pro mulione, qui mulorum curam gerit. At* ὀρεοκόμος *commune,* ὀρεωκόμος, *Atticum videtur. Vel certè legendum (vt paulo poſt)* τοὺς ὄνους ἐπιμελούμενος. *i. aſinos, mulóſque curans. Nam* ὄνος *hic pro mulo ponetur, qui eſt* ἡμίονος, *& ex aſino procreatus.* ἐπιμελοῦμαι *verò cum accuſatiuo iungetur, quod rarum quidem, reperitur tamen.* — Ορεοκόμος. ὁ τῆς ὄρης ἐπιμελούμενος. ὀρεωκόμος δὲ, ὁ ἐπιμελητὴς τῶ ἡμιόνων. B

ὀρεοπολῶ. Circa montes, *in montibus* verſor. ὀρεωπολῶ verò, circa aſinos. *i. circa mulos ex aſinis procreatos* verſor *Hoc autem verbum* ὀρεωπολῶ *per ω ſcriptum ante ω. deducitur* ab ὀρεύς, ὀρέως, quod mulum ſignificat. — Ορεοπολῶ. περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. ὀρεωπολῶ δὲ, τὸ περὶ τοὺς ὄνους ἀναστρέφομαι. ἐκ τῶ ὀρέως, ὃ σημαίνει τὸ ἡμίονον.

ὀρεωπώλης. Mulorum-venditor. Qui-mulos-vendit. — Ορεωπώλης. ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν. C

ὀρροπύγιον. Id eſt, quod vocatur ἀφεδρών. q. d. Seceſſus. *Cauda pennis tecta, propriè volucrum vltima in ſpina dorſi pars, quæ ſedi inembus, arúmque supernè tegit, in auibus manifeſtior, quàm in homine. Apud Latinos proprio nomine caret. Ideirco Martialis in quodam epigrammate Græcam vocem retinens, dicit. Et anatis habens orrhopygium macræ. Vide* ὄρρος *apud Euſtath.* ὀρὸς *verò, Lactis aquoſa pars. Serum lactis.* — Ορροπύγιον. ὁ λεγόμενος ἀφεδρών.

ὀρεσκῷος. In-montibus iacens. In-montibus-degens, *et verſans. Hom. Iliad. A. pag. 31. v. 26.* Montanus. Monticola. — Ορεσκῷος ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

ὀρέστειον. Oreſteum. Nomen loci. — Ορέστειον. ὄνομα τόπου.

ὀρέστης. In-montibus-degens. Monticola. Ariſtop. *in Acharnenſibus pag. 306. v. 5. 6. 7.* Deinde confringat aliquis ipſi-Vs ebrius caput Oreſtes Inſaniens. — Ορέστης. ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀριστοφάνης. εἶτα κατάξειέ τις αὐτὸν τῆς κεφαλῆς ὀρέστης μαινόμενος. D

NOTAE.

Εἶτα κατάξει.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 306. v. 5. 6. 7.

Εἶτα κατάξ' ἤ τις αὐ-
Τῶ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ορέστης
Μαινόμενος.— Τῆς κεφαλῆς. Atticè dictum, pro τὴν κεφαλήν.

Apud Suidam legendum vt in Schol. annot. 2. ἢ περὶ τὴν ὁμωνυμίαν .i. vel ob eiuſdem-nominis-cognationem. In Auibus. pag. 424. vbi de Oreſte pluribus agitur, v. 11. 12. 13. 14. Schol. annot. 4. ſcribitur, ἥρωα αὐτὸν φησι, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τῷ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ορέστην. Ἥρωες δὲ δύσοργοι, καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται. &c. E

ὀρέστης. Oreſtes. Hic inſaniam ſimulans, prætereuntes exuebat. Erat enim latro, *vel, graſſator.* Vel ob homonymiam *Oreſtes vocabatur, quòd idem nomen haberet*, pro, Inſaniens vt Oreſtes. Et prouerbium, Oreſti lænam texere. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 851. ad. 48. Idem Ariſtoph. de eodem Oreſte pluribus agit in Auibus. pag. 424. v. 11. 12. 13. 14. Conſule Schol. annot. 4. & 5.* — Ορέστης. οὗτος προσποιούμενος μανίαν, τοὺς παριόντας ἀπέδυεν. ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τῶ μαινόμενος ὡς ὁ ὀρέστης. καὶ παροιμία, ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν.

Si enim incidiſſet aliquis in Heroem
Mortalium noctu Oreſtem,
Nudus fuiſſet, percuſſus ab i-
Pſo omnibus in partibus *dextris.*

Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ,
Γυμνὸς ἦν, πληγεὶς ὑπ' αὐ-
τῶ πάντα τὰ 'πιδέξια. F

Heroes iracundi, & ſæui erant aduerſus accedentes. Quamobré etiam illi, qui Heroũ-ſacella præteribant, tacebât. *ἐπιδέξια* verò, hoc eſt, dextræ vultus, *ſiue faciei, partes* Percutiebantur enim illi, qui in Oreſte m incidebant, non in Agamemnonis *filium*: ſed in quendam graſſatoré, *vel latronem.* Vel ἐπιδέξια *vocat* ipſos — Οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο. διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες ἐσιώπων. ἐπιδέξια δὲ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ ἐντυγχάνοντες τῷ ὀρέστῃ οὐχὶ δὲ τῷ ἀγαμέμνονος. ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. ἢ ἐπιδέξια,

A ὀφθαλμοὺς, καὶ κεφαλήν. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι, διεστρέφοντο τὰς ὄψεις.

ipſos oculos,& caput. Vel hoc ideo dicit, quia qui noctu in Heroes incidiſſent, illorum oculi peruertebantur.

Ὀρεχθεῖν. κινεῖν. συνταράττεσθαι. ἀριστοφάνης.

ὀρεχθεῖν. Mouere. Turbare. Commoueri. Conturbari Ariſtophanes *in nubibus. pag.* 123. *v.* 22. 23.

Κἂν ταῦτα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην.

Hic verò quomodo putatis meum cor commotum fuiſſe?
Verùm tamen animum mordens, dixi.

Ὀρεία. ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη.

ὀρεία. Montana. In-montibus-verſans, *& degens.* Vt,

Τάς δὲ θεῇ χαίτας περικλειτὴ θῆκ' ὀρεία
B Τις τῇ ἐν ὄρεσιν. καὶ ὄρεια μῆλα, τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα.

Has Deæ comas inclytæ poſuit montanæ
Quidam, hoc eſt, Deæ degenti *in montibus.*

N. L. f. περικλειτῇ θῆκεν ὀρεία. *pro*, περικλειτή. Et ὄρεια μῆλα. Montana poma, id eſt, In montibus naſcentia poma.

Ὀρεία. τραχεῖα. σύνδενδρος. ἡ δὲ ὁδὸς ὀρεία τις ἦν, καὶ στενή. καὶ ὄρεια οὐδετέρως, τὰ τοῦ ὄρους.

ὀρεία. Montana. Aſpera. Arboribus conſita. Vt, Via verò quædam erat montana,& anguſta. Et ὄρεια οὐδετέρως, neutro genere. montana. Quæ ſunt montis. Vel quæ ſunt in monte. *Vt in quodam epigrammate.*

--Ὅς τάδ' ὄρεια
ἐνδυτά, καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

-- Qui hæc montana
Indumenta, & flauos ſuſpendit cincinnos.

C Καὶ φώτιος ὁ πατριάρχης. ὀρεῖά σου τὰ δῶρα κάστανα, καὶ ἀμανῖται.

Et Photius Patriarcha, Montana tua dona, *ſunt* caſtaneæ, & amanitæ. i. fungi.

Ὀρείαυλος. ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐλῶν.

ὀρείαυλος. In-monte-tibia-ludens.

Ὀρειβάσιος. σαρδιανὸς, γνώριμος ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ κοιαίστωρ ὑπ' αὐτοῦ καταστὰς κωνσταντινουπόλεως. ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀπορουμένους τῶν ἰατρῶν, βιβλία δ'. πρὸς ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα βιβλία οβ'. ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ'. πρὸς εὐστάθιον τὸν υἱόν. καὶ περὶ βασιλείας, καὶ περὶ παθῶν.

ὀρειβάσιος. Oribaſius Sardianus, familiaris Iuliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis Quæſtor eſt-conſtitutus. Scripſit ad inopes-conſilij, quatuor medicos libros. Ad Iulianum Imperatorem libros 72. Epitomen eorum, lib. 9. Ad Euſtatium filium. De regno, & de affectibus.

D Ὀρειβάτης. ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. ἡ τραγῳδία φησίν.

ὀρειβάτης. Montigradus. Per-montes-incedens. Tragœdia, *Sophocles in Philoctete. pag.* 417. P. *Philoctetem de ſe loquentem introducens, dicit,*

Ἀλλ' αὖ θανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,

Sed exſiccabor hoc in antro ſolus, L. αὐανοῦμαι. i. ξηρανθήσομαι.

Οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
Τόξοις ἐναίρων τοῖσδε γ'. ἀλλ' αὐτὸς τάλας
Θανὼν, παρέξω δαῖτ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην.

Non volucrem auem, non feram montigradam
Arcubus interficiens his ſaltem: ſed ipſe miſer
Mortuus, præbebo feris *epulas, à quibus alebar.*

Καὶ ὀρειβατεῖν, ὁμοίως.

Et ὀρειβατεῖν eodem-modo *ſumitur, ſcil. pro, per montes ire, per montes vagari.*

E Ὀρείαις. ταῖς ὀρειναῖς. ἀριστοφάνης. μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισιν ὀρείαις ἵζομαι.

ὀρείαις. Montanis. Ariſtoph. Cum qua ego lucis in montanis ſedens.

Ὀρεικὸν ζεῦγος, τὸ τῶν ἡμιόνων.

ὀρεικὸν ζεῦγος. Mulare iugum. Par mularum. Mulæ iugales.

Ὀρεινή. ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ ὀρεινομῶ, τὸ ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι. καὶ ὀρεινὸς ὁμοίως.

ὀρεινή. Montana. Quæ eſt ex monte. Quæ degit in monte. Et ὀρεινομῶ. In-montibus dego. Et ὀρεινὸς eodem-modo *ſumendum, ſcilicet pro montano, pro eo, qui degit in monte.*

Ὀρεινομῶν. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. ἐν ἐπιγράμματι.

ὀρεινομῶν. In montibus-degentium. In epigrammate 97. *lib* 6. *Epigr. pag.* 431.

F Τριστοὶ θῆκαν ἀρθμια τέχνας.

Pani hæc conſanguinei triplices. i. tres fratres germani, *poſuerunt*, dedicarunt *inſtrumenta artis.*

Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυν ὀρεινομῶν.

Damis quidem, ferarum retia in montibus-degentium, vel, monticolarum, vel montiuagarum.

NOTAE.

Ἐν ἐπιγράμματι.] Epigr. lib. 6. pag. 431. epigr. 97.

ὀνῶ. Iuuo. Proſum.

ὀνωράτης. Honoratus. Nomen proprium.

ὀνωρία. Honoria. Soror Valentiniani, quæ & ipſa regia ſceptra tenuit, *& imperium obtinuit.* Hæc autem deprehenſa-fuit cum quodam Eugenio, qui rerum ipſius curam gerebat, *eiúſque rerum procurator erat,* in clandeſtino congrediens lecto, *eiúſque clandeſtina conſuetudine utens.* Ob hoc autem peccatum ille quidem interfectus fuit, ipſa verò ex Regia fuit-expulſa.

ὀνώριος. Honorius. Nomen proprium.

ὄντα. Ea, quæ ſunt. Eorum quæ ſunt, alia quidem, bona eſſe *conſtat.* Alia verò, mala. Alia, neutra. Bona quidem *ſunt, vt* virtutes. Mala verò, contraria, *vitia ſcilicet, vt* amentia, iniuſticia, & cætera *vitia.* Neutra verò, quæcunque *per ſe* neque lædunt, *neque iuuant,* vt vita, ſanitas, voluptas, pulchritudò, robur, diuitię, gloria, nobilitas. Et contraria, mors, morbus, labor, turpitudo, infirmitas, iguominia, paupertas, ignobilitas, & conſimilia. Hæc enim *quidam aiunt* non eſſe bona: ſed indifferentia, *&* ſpecialiter, *vel ſpeciali nomine vocari* προηγμένα. i. præcedentia, vel prælata. Vt enim caloris proprium *eſt* calefacere, ſic etiam boni *proprium eſt* iuuare *& prodeſſe.* Diuitiæ verò, & ſanitas non magis iuuant, quàm lædunt, *non magis proſunt, quàm obſunt.* Sed ne ipſa quidem voluptas *eſt* bonum. Nam & turpes voluptates eſſe *ſcimus.* Nihil verò turpe *Philoſophi dicunt* eſſe bonum.

ὄντος. Entis. Exiſtentis.

ὄντως. Verè. Reuera.

ὄνοι κανθήλιοι. Aſini magni. *Ariſtoph. Veſpis. pag. 316. v. 13. Schol. annot. 5.*

ὄνυξ. Vnguis.

ὀνυχίζεται. Rem ad vnguem explicat. Id eſt, Rem accuratè tractat, & exponit. Sic Ariſtophanes. In quotidiano verò ſermone, ἐξονυχίζεσθαι *ſignificat* cum aliquo damno decipi. Et *apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 229. v. 11.* Auferam tibi quos *voras* in Prytaneo cibos ἀπονυχιῶ. ἀπονυχίσαι. Pro ἀφαιρήσομαι. Per tranſlationem ductam ab illis, quorum vngues præciduntur, & reſecantur. Eripiam enim (inquit) alimentum, *quo frueris in Prytaneo.* Dicunt autem potiùs ἀπονυχίσαι, quàm ὀνυχίσαι. Vngues præcîdere, & reſecare.

ὀνύχιος, καὶ ὀνυχίτης. Onychius, & onychites, lapilli genus.

Ὀνῶ. τὸ ὠφελῶ.

Ὀνωράτος. ὄνομα κύριον. A

Ὀνωρία. ἀδελφὴ Βαλεντινιανοῦ. ἥτις καὶ αὐτὴ τῶν βασιλικῶν εἴχετο σκήπτρων. ἁλοῦσα δέ τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι πραγμάτων, ἥλω ἐς λάθριον ἐρχομένη λέχος. καὶ ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι ἀνῃρέθη μὲν ἐκεῖνος. ἡ δὲ, τῶν βασιλείων ἐξηλάθη.

Ὀνώριος. ὄνομα κύριον.

Ὄντα. τῶν ὄντων τὰ μὲν, ἀγαθὰ εἶναι. τὰ δὲ, κακά. B τὰ δὲ, οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν, ἀρεταί. κακὰ δὲ, τὰ ἐναντία. ἀφροσύνη, ἀδικία, καὶ τὰ λοιπά. οὐδέτερα δὲ ὅσα μήτε βλάπτει. οἷον ζωὴ, ὑγεία, ἡδονὴ, κάλλος, ἰσχὺς, πλοῦτος. δόξα, εὐγένεια. καὶ τὰ ἐναντία, θάνατος, νόσος, πόνος, αἶσχος, ἀσθένεια, ἀδοξία, πενία, δυσγένεια. καὶ τὰ παραπλήσια. μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθά. ἀλλ' ἀδιάφορα. κατ' εἶδος προηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος, καὶ ἡ ὑγεία. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. C εἶναι γὰρ καὶ αἰσχρὰς ἡδονάς, μηδὲν δὲ αἰσχρὸν εἶναι ἀγαθόν.

Ὄντος. ὑπάρχοντος.

Ὄντως. ἀληθῶς.

Ὄνοι κανθήλιοι.

Ὄνυξ.

Ὀνυχίζεται. ἀκριβολογεῖται, οὕτως ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ, τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπατηθῆναι. D καὶ ἀπονυχιῶ σου τὰ ἐν πρυτανείῳ σιτία. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γάρ φησι τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν, ἢ ὀνυχίσαι.

Ὀνύχινος. εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης.

O. CVM Ξ.

Ὄξει. Datiuus. Aceto. Rectus *caſus eſt* τὸ ὄξος. Acetum. & ὀξείδιον. *q. d. paruum-acetum, acetulum. vel idem eſt ac* τὸ ὄξος. Idem etiam *acetum Græce vocatur* ἄλιβας, *quaſi dicas Illibatum,* quòd non libetur, quia mortuum vinum eſt. *quæ verò mortua ſunt, Diis vitæ autoribus non conueniunt.* Ἄλιβας etiam *dicitur* mortuus, cadauer.

ὀξεῖα. Acuta Haſta. *Gladius. Enſis. vel epithetum haſtæ cuſpidem acutam habentis.* Et prouerbium. Per enſem, *vel per acutas enſium cuſpides, & acies* currere. De periclitantibus. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 437. ad. 55. Pérque enſes. &c. Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 544. v. 11. & 12.*

ὀξίνην. *Vappam. Vinum acidum. Et* ὀπιτικός, *acidum. Acrem.* Ariſtoph. *in Veſpis. pag. 350. v. 26.* Pugnabamus cum ipſis, ira acida. *i. acri,* hauſta.

ὀξίς. Acetabulum. Acetarium vas. Ariſtoph, in Pluto. *pag. 41. v. 10.*

Acetabulum autem omne, & patella, & olla
Aerea facta-eſt.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ὄξει δοτική. ἡ εὐθεῖα, τὸ ὄξος, καὶ ὀξείδιον, τὸ ὄξος, καὶ ἄλιβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι. ἐπὶ νενεκρωμένος οἶνος ἐστὶ, καὶ ἄλιβας ὁ νεκρός. E

Ὀξεῖα. ἡ λόγχη. καὶ παροιμία, δι' ὀξείας δραμεῖν. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.

Ὀξίνην. ἀριστοφάνης. ἐμαχόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες. F

Ὀξίς. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.

Ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονεν.

Ὀξὺς

A Ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν, ἢ λοπάδος εἶδος, εἰς ὀξὺ λῆγον.

ὀξὶς autem eſt vas acetarium, quod aceto recipiendo eſt deſtinatum. λοπὰς verò, *vnde nomen adiectiuum diminutiuum λοπάδιον*, omne vaſis genus in acutum deſinens. *i.a. uminatum.*

NOTÆ.

Ἢ λοπάδος εἶδος. apud Ariſtoph. in Pluto. pag. 41. in v. 10. Schol. annot. 6. ſcribitur, vt hîc ſcribendum, λοπὰς δὲ εἶδος ἀγγείου τινός, εἰς ὀξὺ λῆγον.

Ὄξος ἑψητόν, τὸ ἀπὸ φοινίκων.

Ὀξώδεις.

B Ὄξωνος.

Ὀξὺ, καὶ βαρὺ ἐκλήθησαν, κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τῆς ἀκουστικῆς. ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι τό, τε ὀξὺ, καὶ τὸ βαρύ. ὀξὺ γὰρ λέγεται, ἐπὶ τῆς ἁφῆς, τὸ ταχέως ἐνεργοῦν. οἷον τὸ μαχαίριον ὀξύ, ὅτι ταχέως κεντεῖ. ἀμβλὺ δὲ, τὸ βραδέως ἐνεργοῦν, καὶ οἷον οὐ κεντοῦν, ἀλλ' ὠθοῦν. ὡς τὸ ὕπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτήδεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν. ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμ-
C βλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων, ὀξὺν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν, καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον. βαρὺν δὲ, τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βραδέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν, καὶ μὴ ταχέως ἀποπαυόμενον. ὥσπερ αἱ τεταμέναι μᾶλλον νευραί, οἷον ἡ νεάτη, τῶν ἐπ' ἔλαττον τεταμένων; οἷον τῆς ὑπάτης, τοὺς φθόγγους ὀξυτέρους ἀποδιδοῦσιν. ἡ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κρούεσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα, ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν ὀλίγῳ
D μὲν χρόνῳ ἐποίησε τοῦτο. ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσὶ καὶ οὐχ ὑπ' ἀλλήλοις. ἐν φωνῇ. ἐν χυμῷ. ἐν μαχαίρᾳ.

Ὀξύβαφον. τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρυβλίον. φασὶ Διοκλέα τὸν Ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὀστρακίνοις ἀγγείοις. ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ.

Ὀξυβελής. ὀξέως βάλλων. ἢ ὀξὺ βέλος
E ἔχων.

Ὀξυδέρκεια. ὀξυδερκία δέ.

Ὀξυθυμία. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, νύκτωρ ἔθος εἶχον ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι, ταῦτα ὀξυθυμία ἐλέγετο.

Ὀξυθύμια. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί. περὶ οὗ πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυ-
F μίοις ἡ στήλη σταθείη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. ἔνιοι μὲν, ὧν ἐστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαί φησι τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι, καὶ καίουσι. Δίδυμος δέ φησιν ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι, καὶ ἀπολύ-

ὄξος ἑψητόν. Acetum coctum. Ex palmis, *dactyliſque confectum.*

ὀξώδεις. Acetoſi. *ab ὀξώδης. acetoſus.*

ὄξωνος. Oxônis. *N.L. fortaſſe vel viri, vel loci nomen eſt* Ὄξων. *ὁ. vel acidulum ſignificat.*

ὀξὺ, καὶ βαρύ. Acutum, & graue dicta-ſunt per tranſlationem ab auditu ductam. In magnitudinibus enim, *in magnitudine* ſunt & acutum, & graue. Nam in tactu dicitur acutum id, quod celeriter agit. Vt gladiolus acutus quia citò pungit, *&* *ſecat*. Hebes verò, qui tardè agit, & qui non pungit, *nec ſecat*: ſed premit, *ac trudit, ac impellit*, ut piſtillum. Quæcunque enim *inſtrumenta, telaque* ad pungendum, *& ſecandū* idonea facere volumus, ea acutis-angulis-prædita. *i. acuta* facimus, *acuimus*. Quæcunque verò ad impellendum *apta facere volumus*, *ea facimus* obtuſos-angulos-habentia. *i. obtuſa.* Sic igitur etiam in ſtrepitu, *ſonum* acutum vocamus illum, qui citò ad *auditus* ſenſum peruenit, *& in eum penetrat*, & celeriter deſinit. Grauem verò, proportione-reſpondentem *hebeti, &* obtuſo, qui tardè ad ſenſum peruenit, *ac penetrat*, & qui non citò ceſſat. Vt fides magis intétæ, qualis eſt nete, quæ iis, quæ minùs intentæ ſunt, cuiuſmodi eſt hypate, ſonos acutiores edunt. Nete enim, quòd magis, quàm aliæ *fides*, dum pulſatur, propter intentionem, celeriter aerem feriat, acutiſſimum edit ſonum. Et breui quidem tempore hoc facit, diúque retines *ſuum ſonum.* Acutum autem, & hebes in diuerſis, non autem ſubalternis generibus verſantur, in voce, in ſapore, in gladio.

ὀξύβαφον. Oxybaphum. Vas, quod recipit acetū, *in quod cibos intingimus*. Tryblium verò maius *eſt* oxybapho. Ariſtophanes Auibus. *pag. 381. v. 21.* Oxybaphum hinc appone ſumptum, vel tryblium. Aiunt Dioclem Athenienſem inueniſſe harmoniam in oxybaphis, id eſt fictilibus vaſis, quæ bacillo pulſabat.

ὀξυβελής. Acutè, *celeriter* feriens. Vel acutum telum, *acutam cuſpidem* habens.

ὀξυδέρκεια. *προπαροξυτόνως per ει, commune.* ὀξυδερκία *vero, παροξυτόνως per ι Ionicum.* Acies-oculorum. Claritas viſus. Acuta-cernendi-vis.

ὀξυθυμία. Quæcunque ædium purgamenta noctu Athenienſes in triuiis ponere ſolebant, hæc vocabantur ὀξυθυμία, *genere fæmineo, &* ὀξυθύμια, *genere neutro, vt infra, & pluribus apud Harpocrationem.* Oxythymia.

ὀξυθύμια. Oxythymia. Hyperides in *oratione* contra Demadem, dicit, Cuius ſtatua multo rectiùs in oxythymiis. *i. in quiſquiliis, & ſterquiliniis* collocaretur, quàm in noſtris templis. Nonnulli quidem, quorum eſt & Ariſtarchus, dicunt oxythymia vocari ligna, de quibus aliqui ſuſpenduntur, quòd ὀξέως τῷ θυμῷ ἐχρήσαντο. i. quòd celeriter ira fuerint vſi. *i. quòd repentino animi motu, & ſubita ira perciti ſe ſuſpenderint.* Hæc autem exciſa exterminant, & comburunt. Didymus verò dicit oxythymia vocari pur-

gamenta, & ſordes. Hæc enim in triuia abſportari, quum ædes purgantur.

ὀξυβολῶ. Celeriter-audio.

ὄξυλος. Oxylus. Nomen proprium.

ὀξύνω. Acuo. Exacuo. Incito. Inſtigo. Et *futurum* ὀξυνῶ, εῖς, εῖ.

ὀξυωπέστερον. Acutiùs-cernens.

ὀξυωπεῖν. Acutè-cernere. Acuta-oculorum-acie-valere. Ipſum thema eſt ὀξυωπῶ.

ὀξυπαθῶς. Magno-affectu. Graui-animi-dolore. Valde grauiter. Grauiſſimè. Vt, Romani autem valde-grauiter ferebant ea, quę nuper ipſis à Choſrhoe aſtutè-deceptis acciderant. *L.* ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν ἔναγχος. *&c.*

ὀξυρεγμία. Acidus-ructus. Aciditas-ructus-procreans. Vt, Illa verò frequentes deambulationes faciebat, *frequenter deambulabat*, ſimulans aciditatem ructuum, *quâ infeſtaretur.* ὀξυρεγμία enim dicitur, quum *propter cruditatem à frigido ſtomacho manantem* cibus coaceſcit, *acidóſque ructus ciet.*

ὀξύρροπον. Celeriter-currens. *Citò repens. Quod-citò-propendet, ac citò mutatur.*

ὀξύ. Acutus. Citus Celer. Velox.

ὀξυτονής. Acuta-ſemita. Acuta-via. *Vel eſt epithetum vocis acuto tono notatæ, quæ acutum in vltima ſyllaba habet.*

ὀξύτης. Acies. Acumen. Acor. Acrimonia. Acerbitas. Auſteritas. Arrhianus. Propter Regis auſteritatem, & ipſe crudeliter, & contumelioſè *rem* interpretabatur.

ὀξύτης. Acumen. Tres *ſunt* docilitatis partes, Solertia, Memoria, Acumen. Et memoria quidem, eſt conſeruatio eorum, quæ quis didicit. Acumen verò, celeritas ingenij, *quo quis celeriter percipit, & diſcit ea, quæ docentur.* Solertia verò *dicitur* eorum, quæ quis non didicit ex iis, quæ didicit, inueſtigatio.

ὁ ὤν. Ille, qui eſt. Aeternus ille Deus noſter.

ματα. ταῦτα γὰρ ἀποφέρεται εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. A

Ὀξυβολῶ. τὸ ταχέως ἀκούω.

Ὄξυλος. ὄνομα κύριον.

Ὀξύνω. παροξύνω. καὶ ὀξυνῶ, ὀξυνεῖς.

Ὀξυωπέστεροι ὀξύτερον βλέποντες.

Ὀξυωπεῖν. ὀξέως βλέπειν. τὸ θέμα, ὀξυωπῶ.

Ὀξυπαθῶς. λίαν περιπαθῶς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἔναγχος ὑπὸ Χοσρόου B παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς.

Ὀξυρεγμία. ἡ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο συχνούς, ὀξυρεγμίαν προσποιουμένη. ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ.

Ὀξύρροπον ὀξέως θέον.

Ὀξὺ ταχύ.

Ὀξυτονὴς ἡ ὀξεῖα τρίβος. C

Ὀξύτης. πικρία. αὐστηρία. ἀρριανός. κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως ὀξύτητα, καὶ αὐτὸς ὠμῶς τι, καὶ σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο.

Ὀξύτης. ὅτι τρία μέρη εὐμαθίας. ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη μέν ἐστι, τήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ, ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. D

Ὁ ὤν. ὁ ἀεὶ ὢν θεὸς ἡμῶν.

O. CVM Π.

Ὄπα. Vocem. *à recto* ὄψ. *Vox.*

ὀπαδός. Comes. Aſſecla. Vt, Tempus enim *eſt* nulli-venditioni-obnoxium, & *eſt* expers corruptelæ. *i. ſe nulla pecunia vendi, redimique patitur, nec vllis largitionibus corrumpitur*, & huius cuſtos, & comes & inſpectrix Veritas *omnem largitionem, omnémque corruptelam auerſatur. Pro* ἄπραχτος, *&* ἔφοδος, *legendum* ἄπρατος, *&* ἔφορος *ita Volfius idque rectè.*

ὀπάζει. Vel præbet. Vel contemplatur. Vel perſequitur.

ὀπασσάμενος. Qui ſocios, aut comites, aut aſſeclas aſſumpſit, & ſibi adiunxit. *fortaſſe* ἑταίρους λαβών. *Euſtath.* ὀπαδοὺς προσλαβών. *Vide.*

ὀπάσσας. Qui-præbuit. *at* ὄπασας, *metri cauſâ neglecto temporali incremento dictum, pro comm.* ὤπασας. *præbuiſti. Vt in epigrammate.*

Nulli tamen
Aduerſariorum præbuiſti gloriam tuæ mortis.

ὁ Παφλαγών. *Ariſtophan. in Equitib. pag. 228. v. 12. & 13.*

Paphlago iſte accedit,
Impellens magnum fluctum, & aquas *turbans, & miſcens,*

Pro, abſorpturus, vel obruturus me fluctu, fœdè me deuoraturus. *Vide Schol. annot. 3. in* Κολόκυμα.

ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. Puer glaciem. *Prouerbium hoc dicunt* in eos, qui *rem aliquam* neque retinere poſ-

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ὄπα φωνήν.

Ὀπαδός. ἀκόλουθος. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρακτός τι, καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τούτου φύλαξ, καὶ ὀπαδὸς, καὶ ἔφοδος ἀλήθεια.

Ὀπάζει. ἢ παρέχει. ἢ διώκει. E

Ὀπασσάμενος. ἑταίρους λαβών.

Ὀπάσσας. ἀντὶ τοῦ παρασχών.

Οὔ τινι δ᾽ εὔπης
Ἀντιβίων ὄπασας εὖχος ἑοῦ θανάτου.

Ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται F
Ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

Ἀντὶ τοῦ ἐκροφήσων. ἢ ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχρῶς μᾶλλον με καταπιεῖν.

Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον, ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν

ſunt,

A δυναμένων, μήτε μαθεῖν βουλομένων.

Ὅπερ. τοῦτο τὸ ὅπερ, τοῦ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν. καὶ ᾧ ἐὰν προστεθῇ, τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει. οἷον ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος. καὶ ὅπερ ὄν, καὶ ὅπερ ἀγαθόν, τὸ κυρίως ἀγαθόν. καὶ τῶν κατηγορουμένων δὲ κατ᾽ ἄλλου, ᾧ ἂν τὸ ὅπερ προστεθῇ, κυρίως ἐκείνου κατηγορεῖσθαι σημαίνει. καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως, ἐν τούτῳ τι. καὶ τοῦτο.

B Ὅπη. ὅπου.

Ὁπηνίκα. ὁπότε. ὅτ᾽ ἂν ξενοφῶν. οἱ δὲ, ἐθύσαντο, ὅπως. ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο.

ſunt, neque demittere, *neque tamen amittere* volunt. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 397. ad. 41.*

ὅπερ. Hoc ὅπερ. i. quod, indicat aliquid, quod propriè dicitur, & quicunque *rei* fuerit additum, ſignificat illud eſſe propriè. Vt, ὅπερ ἄνθρωπος. i. homo propriè *dictus*. Et ὅπερ ὄν, id quod propriè eſt. Et ὅπερ ἀγαθόν. Id, quod propriè bonum *eſt*. Et in illis, quæ de alio dicuntur, cuicunque hoc ὅπερ additum fuerit, ſignificat, *aliquid* de eo propriè dici. Et ipſum eſſe, *&* ipſum ſubiectum propriè *verſatur* in hoc, & hoc *ipſum eſt. N. L.*

ὅπη. Vbi. Quò.

ὁπηνίκα. Quando. Quum. Xenophon. Illi verò ſacrificium fecerunt, vt, quando, *&* *quacunque* hora videretur, iter facerent.

N O T AE.

ὅτ᾽ ἂν.] Fortaſſe ὅταν. Quia nihil ſequitur, quod iſtam conſtructionem requirat.

Ὀπή. νυκτερίς. ἡ διάῤῥησις.

Ὅπῃ παρήκει. ὅπου ἐνεδέχετο, καὶ ἐνεχώρει.

C Ὀπήτιον. τὸ συβλίον τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν.

Ὀππιανὸς κίλιξ ἀπὸ κωρύκου πόλεως. γραμματικὸς, καὶ ἐποποιός. γεγονὼς ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου βασιλέως. ἔγραψεν ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε. κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. ἰξευτικὰ βιβλία β΄. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕνα στίχον ἐν μέρει, στατῆρα χρυσοῦν, ἤγουν νόμισμα. ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομίσματος

D μυριάδας β΄.

ὀπή. Noctua. Veſpertilio. *N. L.* Foramen. *Cauerna. Vox.*

ὅπῃ παρήκει. Vbi licebat. Quò licebat *ire. Quò ire dabatur.*

ὀπήτιον. *Paruum foramen, ab* ὀπή, *foramen. Item* ſubula, quæ foramina facit, *materiam perforans.*

ὀππιανός. Oppianus Cilix, ex vrbe Coryco, Grammaticus, & Poeta Fuit ſub Marco Antonino Imperatore. Scripſit Halieutica. *i. Piſcatoria*, libris quinque. Venatoria, lib. 4. De aucupio, lib. 2. Cùm autem eius poemata apud Imperatorem recitata fuiſſent, *Imperator* in ſingulas lineas verſu *ſcriptas. i. in ſingulos verſus* ipſi donauit aureum ſtaterem, ſiue nummum *aureum*, adeò vt ille pro *ſuis verſibus* omnibus acceperit viginti-millia nummorum *aureorum.*

Ὄπιμα. ὁ δὲ κόσσος τὸν βασιλέα Γάλλον ἀποκτείνας, τὰ σκῦλα τῷ διῒ ὄπιμα ἀνέθηκε. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

ὄπιμα. Opîma. Vt, Coſſus autem interfecto Rege Gallo, Ioui opima ſpolia dedicauit. Romana vox *eſt.* ὄπιμα *verò præſtaret ſcribere. Nam apud Latinos opima dicitur producta media ſyllaba. Virgil. Æn. l. 6. pag. 272. v. 5. Aſpice, vt inſignis ſpoliis Marcellus opimis Ingreditur, victórque viros ſupereminet omnes. Opimus autem, pinguis, opulentus, amplus, ſplendidus, magnificus.*

Ὀπιπτεύω. περισκοπῶ.

Ὄπις. ἡ ἐπιστροφή.

Ὀπισθοβάμων, ὁ πάγουρος. ὀπισθοβάμονα δίχηλον ὀκτάπουν, νυκταῖ

E

ὀπιπτεύω. Circunſpicio. Oculis luſtro.

ὄπις. Cura. Conſideratio.

ὀπισθοβάμων. Retrogradus. *Ita vocatur* pagurus. i. cancer. *Epigr. lib. 6. pag. 415. ep. 20.* Retrogradum, ceruice-carentem, octipedem, Natatorémque *munitum dorſo cancrum.*

N O T AE.

Νυκταῖ.] Lege νηκτάν. Natatorem à νήχω. νήξω. nato. proquo & νήχομαι. Sic autem epigram. lib. 6. pag. 415. ep. 20. ſcribitur.

> Ὀπισθοβάμον᾽, ἀσπάλαχον, ὀκτάποδα,
> Νηκτάν τ᾽ ἐρυμνόνωτον, ἀτραχήλεα,
> Τῷ Πανὶ τὸν πάγουρον ἑρμηνεῖ βάλων
> Κίχας ἀπαρχὰς ἀντίθησι Κώπας.

Ὀπισθόδομος. μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν

F ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς ἀθηνᾶς ναοῦ. ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως. ἀνέῳξάν δή που πρώην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον.

Ὀπισθόπους δίκη. ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀ-

ὀπισθόδομος. Opiſthodomus. Pars quædam arcis Athenienſium, vbi erat ærarium, poſt ędem Mineruæ, in quo pecuniam reponebant. *Ariſtop. Pluto. pag. 55. v. 5. Schol. annot. 1. Item* Demoſthenes in oratione De Syntaxi. *i. De militaris ſtipendij contribuendi ratione.* Quidam profectò nuper aperuerunt Opiſthodomum. i. ærarium.

ὀπισθόπους δίκη. Vltio *facinoroſos* inſequens à-tergo. Vltio, quæ iniuſta-facinora *ſtatim, &* μεθ᾽ ἡμέραν *ſ.*

poſtridie ſequitur, *perſequitur. vel,* κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. *i. illo ipſo die, quo peccatum eſt.*

δικήματιν. A

ὀπίσω. Retrò. A tergò. Ponè. Poſt.

Ὀπίσω. ὄπισθεν.

ὀπίσατον. Vltimum. Poſtremum. Extremum.

Ὀπίσατον. τελευταιότατον.

ὀπίτης. Opites. Nomen proprium.

Ὀπίτης. ὄνομα κύριον.

ὅπλα φωτός. Arma lucis vocat Apoſtolus ipſa virtutum opera.

Ὅπλα φωτός, ὁ ἀπόστολος. αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.

ὁπλαί. Pyxides. Vngulæ. Equorum vngues.

Ὁπλαί. αἱ πυξίδες. τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.

ὁπλή. Vngula. Rotundus pes, *vngula ſolida, & rotunda* iumentorum, vt boum, ouium, & reliquorum *animalium* paruos vngues habentium in poſterioribus pedibus. Propriè verò ὁπλὴ *dicitur* in equis. Ariſtophanes tamen *in Acharnenſibus. pag. 291. v. 8.* ὁπλὴν de porcis dixit. Et Simonides *in illo ſenario,* ὁπλά. *&c.* Vngulas mouebat iam poſteriorum pedum. Et Heſiodus de bobus dixit ὁπλαί. Et contrà de quo *dixit,* Νύσσοντες χηλῇσιν. Pulſantes vngulis. χηλὴ *enim eſt biſida, ſiue biſulca vngula, qualis eſt boum, & ceruorum.*

Ὁπλή. ὁ κυκλοειδὴς πούς τῶν κτηνῶν. οἷον βοῶν. προβάτων. καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις. κυρίως δὲ, ἐπὶ ἵππων. ἀριστοφάνης δὲ, ἐπὶ τῶν χοίρων ὁπλὴν εἴρηκε. καὶ σιμωνίδης. ὁπλὰς ἐκίνει δὲ ὀπισθίων ποδῶν. καὶ ἡσίοδος. ἐπὶ βοῶν ὁπλάς. καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου νύσσοντες χηλῇσιν. B

ὁπλιστής. Armatus. Vel ad armaturam pertinens. Vel qui armat, *vt in quodam pentametro de quodam milite dicitur, qui omnem armatura ornatum amiſerat.* Illum, qui omnem *corpus* armantem ornatum amiſit.

ὁπλιστὴς ὁ ἐκ τῶν ὅπλων. πάντα τὸν ὁπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα.

ὁπλῖται. Armati. Peltati, *cetrati, &* velites ſunt pedeſtrium, & bellicoſorum copiarum *milites.* Habent tamen *ſua* diſcrimina. Nam ὁπλῖται quidem vocantur illi, qui grauiſſima armatura vtuntur, more Macedonico, ſcutîs rotundis, & haſtis longioribus. ψιλοὶ verò, *q. d. nudi. i. leuiter armati, ſunt illi,* qui leuiſſima *armatura* vtuntur, arcu, & iaculo, & lapidibus è ſunda vel è manu *iactis, emiſſis.* Peltati verò, media ferè armatura vtuntur. Pelta enim eſt quoddam paruum, & leue ſcutum. Ipſæ quoque haſtæ, *quibus vtuntur iſti, ſunt* longè breuiores hoplitarum *haſtis.* Sunt etiam curulium certaminum tria diſcrimina. Et Ariſtophanes. Animum depone, procumbens in iram tanquam grauis-armaturæ-miles. Id eſt, Cùm arma non habeas, animo tantùm belligera.

Ὁπλῖται. πελτασταί, ψιλοὶ τῆς πεζικῆς εἰσί, καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράς. C ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται, οἱ βαρυτάτῃ ὁπλίσει κεχρημένοι κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον. ἀσπίσι περιφερέσι, καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ, οἱ κουφοτάτῃ κέχρηνται, τόξῳ, καὶ ἀκοντίῳ, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταί, μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ. ἡ τε γὰρ πέλτη, μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη, καὶ κούφη. καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. καὶ ἀριστοφάνης. τὸν θυμὸν κατάθου κύψας παρὰ τὴν D ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης. οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνον.

ὁπλιτεύειν. Armari. *Vel Grauis-armaturæ-militem eſſe. Rem militarem exercere.* τῶν ὁπλιτῶν ἄρχειν. *Grauis-armaturæ-militibus-præeſſe.*

Ὁπλιτεύειν. ὁπλίζεσθαι.

ὁπλίτης. Grauis-armaturæ-miles apud Thucydidem aſſumitur non vt remigaturus: *at vt nauis defenſor futurus.* Nauta verò, vt remigationis ſocius aſſumitur.

Ὁπλίτης. ὡς μὴ ἐρέσσων. παραλαμβάνοιτο παρὰ θουκυδίδῃ. ὁ δὲ ναύτης, ὡς κοινὸς τῆς εἰρεσίας παραλαμβάνεται.

N O T AE.

Παραλαμβάνοιτο.] Malim παραλαμβάνεται, vt ſtatim ſequitur. Et, ὡς κοινωνός. E

ὁπλότερος. Iunior. Duobus modis *hoc nomen* ponitur apud Homerum, & comparatiuè, & abſolutè. Dixit verò χαρίτων ὁπλοτεράων. i. Gratiarum iuniorum quia duas Gratiarum natiuitates ponit Homerus, Seniorem, & iuniorem. Quare comparatiuè dicit iuniorum. *Iliados Ξ. pag 517. ver. 27. forſaſſe legendum,* πρεσβυτέραν, καὶ νεωτέραν.

Ὁπλότερος. κατ' ἄμφω δίδοται παρ' ὁμήρῳ. καὶ συγκριτικῶς, καὶ ἀπολελυμένως. χαρίτων δὲ ὁπλοτεράων, ἐπειδὴ δύο γενέσεις χαρίτων ὑποτίθεται ὅμηρος, πρεσβυτέραν, καὶ νεωτέραν. διὸ συγκριτικῶς λέγει ὁπλοτεράων.

ὀπός. Succus. Arborum lachryma, & deſtillatio, *ſtilla, guttáque* lactis. *Ariſtoph. in Pace. pag. 479. ver. 5. Schol. annot. 4.* Et, Eximia eſt tilia, *L.* φίλυρα vel paruaruta, vel lachryma, *ſuccúſque* pubertatis omnis. *N. L.* ῥύτη. ἡ. *ruta.* ῥυτίς. ἡ. *diminutiuum. Aliàs* ῥυτίς. ἡ. *Ruga. genit.* ῥυτίδος.

Ὀπός. τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ ἀπόσταλαγμα τοῦ γάλακτος. περίκριτός ἐστι φίλυρα τε, ἡ ῥυτίς, ἢ ὀπὸς ἥβης πάσης. F

ὀπός. Vocis. Vt, καὶ δι' αἰφνιδίου ὀπός. Et per repentinam vocem, hoc eſt, *per vocem* afflatu-diuino-editā.

Ὀπός καὶ δι' αἰφνιδίου. ὀπὸς τουτέστιν, ἐνθουσιαστικῆς.

ὁπόσην πλείστην. Quantam maximam. Vt, Exercitum quantum maximum pro facultatibus emittere potuiſſet.

Ὁπόσην πλείστην. στρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσην πλείστην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε ἦν.

A Ὁπόσον. καὶ ὁποσονοῦν, ἐπίῤῥημα. ὁποσονοῦν δέ.

ὁπόσον. Quantum. & ὁποσονοῦν. quantumcunque. Aduerbium. ὁποσονοῦν verò, quomodocunque.

Ὁπότερος. ὁποῖος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχει περὶ ἐμπίδων. τουτέστι, πῶς διαλογίζεται, καὶ διανοεῖται περὶ τῶν ἐμπίδων. ἐμπίδες δὲ, οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν.

ὁπότερος. Vter. Qualis. Vtram ſententiam ſequés. Ariſtophanes Nubibus. *pag. 68. v. 5. Schol. annot. 2. vnde Suid.* Vtro modo ſententiam habeat. *i. vtrum ſentiat*, culices per os *ſuperum* canere, an verò per os inferum. *Vide locum. Nam aliter ibi.* Hoc eſt, quomodo ratiocinetur, & cogitet de culicibus, *quidnam de culicibus, & eorum cantu ſentiat.* ἐμπίδες autem. i. culices, ſunt illi quos nos vocamus κώνωπας.

Ὁποτέρωθεν. ἀπὸ ποίου μέρους.

ὁποτέρωθεν. Ab-vtra-parte. Vel, à-qua-parte. Vnde.

B Ὅπου γε δή. ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι. τουτέστιν, ἐν δυσβάτοις, καὶ τραχέσι τόποις. φασὶ τὰς ἐλάφους παρατρίβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνοις. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργῶδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

ὅπου γε δή. Vbique locorum. Vbi cerui cornua abiiciunt. Hoc eſt, in inacceſſis, & aſperis locis. Aiunt ceruas ad frutices atterere cornua, & *ſic* abiicere, *& in locis remotis, aſperis, & auiis occultare.* Vnde prouerbium hoc dictum-eſſe *putant* in eos, qui nimiam moram in opere trahunt. *Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 495. ad. 71. V bi c. a. c.*

Ὀπούντιος. οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς πονηρὸς, καὶ μονόφθαλμος. ἀριστοφάνης.

ὀπούντιος. Opuntius. Hic vt improbus, & monoculus perſtringebatur. Ariſtophanes *in Auibus. pag. 374. v. 4. Schol. annot. 4. vnde Suid. at aliter ibi.*

Ἀλλ' ἔγωγ' ὀπούντιος
Οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίῳ.

At ego ſaltem Opuntius
Non eſſem, eſſe nollem *pro talento aureo.*

C Λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. τοὺς οὖν τυφλοὺς οὕτω φασίν.

Dicit igitur, Nollem eſſe cæcus, *quamuis mihi talentum aureum daretur. Vide & pag. 417. v. 3.* Cæcos igitur ſic appellant.

Ὄπωπα. ἐθεασάμην.

ὄπωπα. Vidi. Conſpexi. Contemplatus ſum.

Ὀπωπή. ἡ πρόσοψις.

ὀπωπή. Viſus. Intuitus. Aſpectus. Conſpectus.

Ὀπώρα. καὶ ὀπωρίμων. τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέτεμεν, οἳ δὴ πλέοι ὀπωρίμων δένδρων ἦσαν.

ὀπώρα. Omnium autumnalium fructuum exteriorem corticem molliorem habentium prouentus. Vel etiam idem eſt, ac ἀκρόδρυα, fructúſque ſignificat, qui corticem ext. moll. habent. & ὀπωρίμων. fructiferorum. Vt, Regios paradiſos exciditꝫ qui fructiferarum arborum erant pleni.

Ὀπωρινός.

ὀπωρινός. Autumnalis.

D Ὀπωροφυλάκιον. τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον.

ὀπωροφυλάκιον. Locus, qui fructus autumnales cuſtodit.

Ὀπωρώνης. ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν, καὶ ἀγοράζων. μῆλον τις διιὼν ἥρπασε. τὸν δὲ ὀπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα ἀντιλαμβανομένου αὐτοῦ ἔχεσθαι.

ὀπωρώνης. Qui poma, fructúſque emit, & vendit. *Demoſthenes* περὶ στεφάνου. *pag. 88. f.* Pomum quidam tranſiens, *praeteriens, ob iter* rapuit. Pomorum autem venditorem *aiunt* pecuniæ cauſâ illum comprehendiſſe, eique adhæſiſſe, *eúmque firmiter retinuiſſe, donec ſibi pro rapto pomo ſatisfaceret. L.* ἀντιλαμβανόμενον.

Ὅπως. καὶ ὁπωσοῦν. δαβίδ. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου. οὐκ ἔστιν αἰτιατικὸν δηλωτικόν. καὶ ὁπωσιοῦν. τὸ γὰρ λουκούλλου στράτευμα στασιάζον ἀεὶ, παραλαβὼν ὁ πομπήϊος, οὐδ'

E ὁπωσιοῦν στασιάζοντας ἔσχεν.

ὅπως. Vt. & ὁπωσοῦν. Quomodocunque. David. Vt iuſtificeris in tuis verbis. *Hoc* ὅπως *iam* non eſt *pars orationis*, cauſam ſignificans: *ſed potius modum indicat, quo res aliqua peragitur.* Et ὁπωσιοῦν. Quomodocunque. Quouis-modo. Vel minimùm. Vt, Cùm enim Luculli copias, quæ ſeditione ſemper laborabant, Pompeius accepiſſet, ipſis ne vel minimùm quidem ſeditioſis eſt vſus: *ſed perpetuò ſine ſeditione eas rexit, iiſque pacatis, ac morigeris imperauit.*

Ὀπτανεῖον. τὸ μαγειρεῖον.

ὀπτανεῖον. Culina. Locus, in quo carnes aſſantur, *q. d. aſſatorium, vel toſtorium. ab* ὀπτάω. ῶ. *aſſo, torreo, coquo.*

Ὀπτασία. ἡ ἀπόβλεψις.

ὀπτασία. Aſpectus. *ab* ὀπτάνω, *quod ab* ὄπτω. *aſpicio, video.*

Ὀπτῆρας. κατασκόπους.

ὀπτῆρας. Speculatores. Exploratores. Vt,

Καί μοι τις αὐτὸν ὀπτὴρ εἰσιδὼν μόνος

F Πεδία πηδῶντα σὺν νεορράντῳ ξίφει,

Φράζει τε, κἀδήλωσε,

Σοφοκλῆς.

Et mihi quidam explorator illum conſpicatus ſolum
Saltantem per *campos cum recenti ſanguine madente enſe,*
Narrátque, & indicat.

Sophocles *in Aiace. pag. 3.*

N O T AE.

Καί μοι τίς.] Apud Sophoclem in Aiace. pag. 3. ſic legitur, vt hîc ſcribendum,

Καί μοι τὶς ἐσθὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
Πεδῶντα πεδία σὺν ναρθήκῳ ξίφει,
Φράζει τι, καὶ ἐδήλωσεν.—

Pro καὶ ἐδήλωσεν.

Ὀπτῶντες. Aſſantes. Et ἑψῶντες. Elixantes. Et ὀπτώμενα. Ea, quæ aſſantur. Et ὀπτῶντες. &c. i. Aſſantes igitur *carnes*, quòd *in hoc ſtudio lubenter* occuparentur, & carnium aſſationem ſtudioſè-curarent. ἑψῶντες δὲ. Elixantes verò. Vnde etiam ἑφθόν Elixatum, elixum, coctum, decoctum. Et ἑψοντες idem eſt, ac ἑψῶντες. *hoc, ab ἑψάω. ἑψῶ. illud, ab ἕψω grauitono, vnde circunflexum ἑψάω. ῶ. & ἑψέω. ῶ. idem.* ψῶντες verò, ſpongia-abſtergentes. à ψάω. ψῶ. Eſt etiam ψάω, ψῶ, *verbum, quod ſignificat.* Rado, ſtringo, ſtrigili-purgo. Hinc verò formatur ψῆκτρον. *τὸ. &* ψήκτρα. ας. ἡ. *Epigr. l. b. 6. pag. 412. ep. 5. v. 5.* Strigilis. *Inſtrumentum ſatis notum, de quo pluribus Lexica.*

Ὀπτῶντες. καὶ ἑψῶντες, καὶ ὀπτώμενα. ὀπτῶντες οὖν ἐκ τοῦ ἐσχολάσθαι, καὶ περιέπειν τὴν τῶν κρεῶν ὄπτησιν. ἑψῶντες δὲ, ἐξ οὗ καὶ ἑφθόν. καὶ ἕψοντες δὲ ταυτόν. ψῶντες δὲ, σπογγίζοντες. ἔστι καὶ ψάω, ψῶ, τὸ ψηκτρίζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ψῆκτρον.

Ὅποι. Vbi. Vt, Iuſſit nuntiare, *vt ſibi ſignificaret v*binam terrarum Choſrhoen Cabaden reliquiſſet.

Ὅποι. ὅπου. ἀπαγγέλλειν κελεύσας ὅποι ποτὲ τῆς γῆς χοσρόην τὸν καβάδην ἀπολιπὼν εἴη.

Ὁποῖος. Qualis. Cuias. *ποταπὸς verò, pro ποδαπός.* ποίου ἐδάφους. *cuius ſoli, cuius agri, cuias? Ariſtoph. Theſmophor. pag. 515. v. 18.*

Ὁποῖος. ποταπός.

Ὁποιποτὶ. Pro, ὅπου ποτί. Vbicunque-tandem. Vbinam.

Ὁποιποτὶ. ἀντὶ τοῦ ὅπου ποτί.

O. CVM P.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ὅρα δὴ. Vide iam, & ſpecta. Demoſthenes in *oratione* ad Leptinen. Pro, Oculis ſpecta.

Ὅρα δὴ, καὶ σκόπει. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς λεπτίνην. ἀντὶ τοῦ βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ὁραθείς. Viſus. Conſpectus. i. Quem quis vidit, & conſpexit.

Ὁραθείς. θεαθείς.

Ὀράμνοις, Virgulta. Viridaria. In epigrammate 76. *lib. 7. Epigr pag. 464.*

Ὀράμνοις. ἐν ἐπιγράμματι.

Hic quidem virens virente gleba in *viridario,*

Arboris-frondoſæ bonos-fructus-ferentis omnem oſtendit gratiam.

Ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ,
Φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν.

Ὁράριον. H[o]rarium. Latinè ſic vocatur *inſtrumentum quoduis, quod indicat horas diei. Sic & horologium dicitur.*

Ὁράριον. ῥωμαϊκῶς καλεῖται.

Ὅρασις. Viſus. Aſpectus. Cognitio. Et Euangeliſta *dicit*, Deum nullus vnquam vidit, pro, manifeſtè, *perfectéque* cognouit.

Ὅρασις. γνῶσις. καὶ ὁ εὐαγγελιστής. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ἀντὶ τοῦ ἔγνω τρανῶς.

Ὁρᾶτε. Videte. Pro, Cogitate. Conſiderate. Demoſth. *in oratione* de falſa-legatione.

Ὁρᾶτε ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας.

Ὁράτιος. Horatius. N[o]men proprium. Horatius autem cruribus læſus, *pedibúſque captus*, nec in bello, nec in pace Conſulatum eſt-adeptus, *nec vllam præturam geſſit*, propter priuationem-vſus pedum. *i. quòd pedibus ad officium faciendum vti non poſſet.*

Ὁράτιος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὁράτιος, λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη. ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

Ὁρατὸν, καὶ ἀόρατον. Viſibile, & inuiſibile, tum ipſe color, tum id, quod oratione quidem explicari poteſt: ſed nullum nomen habet, *quod vnica voce rem declaret.* Huiuſmodi autem ſunt pyrolampides. *i. cicindelæ, quæ noctu ignis inſtar lucent, quæ Lampyrides alio nomine vocantur, quod lucentem caudam habeant,* capita piſcium, lepides. *i. lamæ, laminæ, ſquamæ,* oculi echinorum, reſtæ marinorum *piſcium*, quæ in luce quidem non videntur, in tenebris verò *cernuntur.* Non enim videtur eſſe color, id, quod in his igneum quiddam apparet in tenebris. Coloris enim propriũ eſt, in luce cerni. Illud verò, quod in his igneum apparet, in luce non cernitur. Viſio enim inde manat, quòd aer ſit pellucidus, & colores tranſmittẽdi vim habeat, cùm ipſe ſit coloris-expers. Viſibilium verò *rerum*, quatuor ſunt differentiæ. Harum enim aliæ quidem, interdiu tantùm cernuntur. Aliæ verò no-

Ὁρατόν. καὶ ἀόρατον, τό, τε χρῶμα, καὶ ὃ λόγῳ μέν ἐστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δέ ἐστι πυρολαμπίδες, κεφαλαὶ ἰχθύων. λεπίδες. ὀφθαλμοὶ ἐχίνων. τὰ ὄστρακα τῶν θαλαττίων, ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται. ἐν σκότῳ δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τούτοις φαινόμενον πυρῶδές τι ἐν τῷ σκότῳ. ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι. τὸ δὲ τούτων πυρῶδες, οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί. ὁρᾶν γάρ ἐστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανές, καὶ διαπορθμευτικὸν τὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν. τῶν δὲ ὁρατῶν τέσσαρές εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, ἐν νυκ-

ctu tan-

A τὶ μόνως. τὰ δὲ ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. τὰ δὲ, ὅλως οὐ συνυπάρχειν πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ ὁρατῶν, τὰ μὲν, ἐστὶ χρώματα. τὰ δὲ, ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα, μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται. οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτί. τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων, τὰ μὲν, ἐν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, ἐν ἡμέρᾳ μόνως. τὰ δὲ, ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ὑπέρλαμπρα. τὰ δὲ, ἀμυδρά. τὰ δὲ, μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν, μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται. οἷον πυγολαμπίδες, λεπίδες. καὶ
B τὰ ὅμοια. τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρες οἱ πλείους. τὰ μέσα δὲ, ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ. οἷον σελήνη. καί τινες τῶν ἀστέρων. ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὁρίζοντι γίνηται ὁ ἥλιος, καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγειότερος ᾖ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ. τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα τελειοῖ. καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανὲς αὐτοῦ. ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι. ἐν δὲ τῷ λοιπῷ ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν, ἐκείνου δὲ τὸ διαφανὲς οὐκ
C ἄγει εἰς ἐνέργειαν. ὅθεν αὐτὸ τὸ μὲν ὁρῶμεν πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες. οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται. ὡς λαμπρὸν μὲν, οὐδὲν δὲ δρῶν εἰς τὸν ἀέρα, διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ παθεῖν, καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπέρλαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ. οἷον ὁ ἥλιος. ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς, τοῦ τῆς ἡμέρας φωτὸς αἴτιος.

ctu tantùm. Aliæ verò, & noctu, & interdiu. Aliæ verò, prorſus in tenebris exiſtere non ſolent. Viſibiliũ enim *rerum* alię quidem ſunt colores. Alię verò, nomine carent. Et colores quidem, interdiu ſolùm cernuntur. Noctu verò, nequaquam. Eorum verò quæ ſplendida vocantur, aliæ quidem noctu ſolùm cernuntur, alia verò, interdiu ſolùm. Alia verò, & noctu, & interdiu. Ex his enim quædam ſunt ſplendidiſſima, quædam verò, obſcura. Quædam verò, media. Quæ igitur ſplendorem habent obſcurum, noctu ſolùm cernuntur, vt cicindelæ, ſquamæ, & ſimilia. Horum enim ſplendor interdiu non apparet, à maiore victus. Præterea verò & pleræque ſtellæ. Media verò, noctu, & interdiu, vt Luna, & quædam ſtellæ, vt Lucifer, quum ad Horizontem, *ortiuúmque cardinem* Sol venit, & quum Lucifer ipſe terræ propinquior eſt, *quum ad terram propius accedit*. Præterea verò & ignis. Hic enim, quantum poteſt, aerẽ perficit, & eius perſpicuum ad actum ducit, *& efficax reddit*, vt & colores, qui ſunt in eo, cernantur. In cæteris verò ſemetipſum quidem *ignis* oſtendit, illius verò *aeris* pellucidum non perducit in actum. Quãobrem eius quidem *aeris perlucidum* cernimus in tenebris, quum procul abſumus, nullum verò colorem prope nos *exiſtentem*. Interdiu verò rurſus ignis apparet, vt ſplendidus quidem, nihil tamen agens, in aerem, quòd iam à maiore *lumine* afficiatur, *ac obſcuretur*. Et Lunæ ſplendor, quia non nimis eſt obſcurus, cernitur interdiu. Splendidiſſima verò, ſolùm interdiu *cernuntur*, vt Sol, quòd & ipſe ſit diurnæ lucis autor, *& cauſa*.

N O T AE.

Αὐτὸς ἐγχειρμάτισεν ὤν.] Atticiſmus, nominatiui pro genitiuis, αὐτοῦ ἐγχειρματίζοντος.

D

Ὀρβηλοῖο. ἐν ἐπιγράμματι. τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον.

Ὀρβηλοῖο. In epigram. 115. *lib. 6. epigr. pag.* 435. Illum antè Orbeli *montis* mugientem *in* iugis taurum.

Ὀργᾷν. ἐπιθυμεῖν. καὶ ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. Ἡρόδοτος ἰδὼν Θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς δακρύοντα, ἔφη. μακαρίζω σε Ὄλορε τῆς εὐτεκνίας. ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.

Ὀργᾷν. Cupere. Et ὀργῶντες apud Thucydidem, pro, cupientes. Herodotus conſpicatus Thucydidem afflatu quodam diuino lachrymantem, dixit, Te beatum-duco, Olore, felicis-prolis *cauſâ*. Tuus enim filius animum diſciplinarum cupidum habet.

E Ὀργάνειας. παροξύνειας. εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις.

--Καὶ γὰρ ἂν πέτρου
Φύσιν σύ γ' ὀργάνειας.

Ὀργάνειας. Turbares. In iram iniiceres. *Ad iram concitares. Hæc apud Sophoclem in Oedipo Tyranno Rex Tireſiæ dicit. pag.16[illegible]. vlt. v. & 166. v. 1.*

--Etenim vel ſaxi
Naturam tu ad-iram-commoueres.

Ὀργάς. ἡ εὔγεως, καὶ σύμφυτος, καὶ λιπαρὰ, καὶ ἀκμαία γῆ. ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν ὀργάδα ἐγεώργησαν. ἢ τὴν προσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν, ἢ τὴν τιμὴν μόνοις διαχαρατεῖν. περὶ Ῥώμης, καὶ Ῥήμου, καὶ αὖθις. τμήξας εὐάροτον ῥάχιν ὀργάδος.

Ὀργάς ὀργάδος. i. *Terra-culta*. Fertilis, & arboribus-conſita, & pinguis, & viribus valens terra. Vt, Pericles autem Megarenſes accuſauit, quòd ſacram terram, quam ὀργάδα κατ' ἀντίφρασιν *vocabant. i. incultam, quod terram Diis conſecratam colere non liceret, ipſi tamen impiè* coluiſſent. Et, conuenientem, *vel propriam* terram diſtribuere, aut honorem ſolis retinere *licere*
F *dicebat*. De Romulo, & Remo *verba fiunt illic*. Et rurſus. Cùm ſecuiſſet aratu-facilem ſpinam-dorſi fertilis-terræ.

Ὀργάς. τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα, οὕτω καλεῖται. ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα.

Ὀργάς. Syluoſa, & montana loca, & quæ non coluntur, ita vocantur. *Inculta loca*. Vnde & Megarenſis ager, ὀργὰς cognomento-vocatus-eſt, quòd talis eſſet, *incultus ſcilicet*.

Ὀργάσας, μαλάξας.

Ὀργάσας. Qui-molliuit. *ab ὀργάζω, de quo Lexica.*

ὄργασον. Propriè *significat* pica.i.pice illine. ὀργὴ enim apud Iones, *eſt ea, quæ communiter vocatur πίσσα*.i.pix, picis. Significat autem τὸ ὀργᾷν, & appetere, concupiſcere, & libidine venerea turgere, ac i.i. petu n Venerem ferri Et ὀργάζειν, molle-fac, ſubige, macera, molli. Ariſtophanes *in Auibus pag.*401.*v.*4. Lutum, depoſita-veſte, ſubige. Pro, miſce, macera, molli.

Ὄργασον. κυρίως τὸ πίσσωσον. ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα σημαίνει δὲ, καὶ τὸ ἀπαργᾷν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον. ἀριστοφάνης. τὴν λὴν ἀποδύς; ὄργασον. ἀντὶ τοῦ φύρασον. μάλαξον. A

NOTAE.

Ὄργασον. Ariſtoph. in Auibus pag. 401. v. 4. Schol. annot. 2. vnde Suidæ correctio petenda, & ſcribendum σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπαργᾷν, ὀργίζεσθαι, [vel ὀργιάζεσθαι, quod & ὀργιάζειν paulò poſt. Vide.] Sed ὀργίζεσθαι, iraſci.

ὀργαῖος. Iracundus Picatus. .pice illitus. ab ὀργὴ, quod communiter iram, Ionicè verò, picem ſignificat.

Ὀργαῖος. B

ὀργεῶν. Pro ὀργεώνων. Lyſias. *Vide Harpocrat.* Sacerdotum.

Ὀργεῶν. ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. λυσίας.

ὀργεῶνες. Sacerdotes. Sacrifici. Qui ſacris iiſdem ſunt initiati.

Ὀργεῶνες. οἱ θύται.

ὀργεῶνες. Sacerdotes, qui Diis, quorum ſtatuę ſunt in ædibus priuatis collocatę, ſacra faciunt, *quod Græcè dicitur* ὀργιάζειν. Ὀργιάζειν autem, eſt Deorum orgia celebrare, hoc eſt, myſteria *peragere* & recepta-ſacra *facere, & honores debitos ritu ſolito Diis tribuere. Plato* quarto de Legibus *dicit*, Ne in priuatis ædibus habeant ſacella. Quem verò conſtiterit alia habere, & *alia* præter publica ſacrificia facere. &c. Seleucus verò in commentario de Solonis Axonibus.*i. tabulis, in quibus leges erant ſcriptæ*, ὀργεῶνας vocari dicit, eos, qui cœtus habent.*i. qui in aliquem locũ conueniunt* ad aliquos Heroes, aut Deos, *vt ipſos venerentur, ac diuinos honores ipſis habeant, & ſacra faciant.* Iam verò *ſcriptores hoc nomen ad alia* transferentes, & ipſos ſacerdotes ita vocant. Antimachus verò in Lyda.*i. Lydorum* genealogia, Carbanos poſuit abacleas ſacerdotes. *N. L.* Aeſchylus in Myſis Sacerdotem Caici compellans, *ita loquitur*,

Ὀργεῶνες. οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι, τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν. τουτέστι, μυστήρια, καὶ νόμιμα. νόμων τετάρτῳ. μὴ κεκτῆσθαι ἔστω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα, καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. σέλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν σόλωνος ἀξόνων, ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι, τοὺς συλλόγους ἔχοντας περί τινας ἥρωας, ἢ θεούς. ἤδη δὲ μεταφέροντες, καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν. ὁ γοῦν ἀντίμαχος ἐν τῇ λυδῇ γενεᾷ, καρβάνους θῆκεν ἀβακλέας ὀργεῶνας. καὶ οἷον ὁ αἰσχύλος ἐν μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ καΐκου προσαγορεύων. C

Fluminis Caici ſalue prime ſacerdos,

Precibus verò, votiſque *conſerues Dominos Pæoni.*

Ποταμοῦ καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών.
Εὐχαῖς δὲ σώσεις δεσπότας παιωνίας. D

De orgeonibus verò, *ſiue ſacrificulis, & ſacerdotibus*, ſcripſit & Philochorus. Neceſſe autem *erat* Phratores.*i. Curiales*, recipere vel ipſos ſacerdotes, & collactaneos, quos nos vocamus Gennetas. *De quibus ſuo loco.*

Περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφε καὶ φιλόχορος. τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας, καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννήτας καλοῦμεν.

NOTÆ.

Καρβάνους.] Euſtath. pag. 368. 36. Iliad. B. in illum verſum,

Νάστης δ' αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,

Dicit, Κάρβανοι, οἱ βάρβαροι, παρὰ τὸ Κάρ, Καρὸς δοκεῖ λέγεσθαι. &c. Ἀβακλέας verò fortaſſe vocat τοὺς ἀβακέας, τουτέστι κακοβακέας, τοὺς ἀβακέας, τουτέστι κακοβακέας, τοὺς κακοφώνους, τοὺς βαρβαροφώνους. Aliàs ἀβακὴς, mutus, qui loqui non poteſt. Iam τὸ α priuationem denotat, βάζειν verò, loqui ſignificat, vnde βάξις, ἡ λέξις. oratio Locutio. Metri cauſa paulo pòſt lego, Παιωνίας. E

ὀργεῶνας Eſt Iſæi *quædam* oratio ad Orgeonas.i. ſacrificulos, ſiue ſacerdotes. Orgeones autem ſunt, qui in Deorum, vel Heroum honorem conueniunt. ὀργιάζειν enim eſt *orgia, ſiue ſacra Deorum aliquorum celebrare, &* ſacrificium-facere, & moribus-recepta-ſacra, *myſteriáque* ſpectare. Vel ὀργιάζειν *dictum eſt* à porrigendis manibus, *quum ſacra, precéſque fiunt.* vel ab orgiis.*i. Bacchi ſacris, & myſteriis.* vel quòd in orgadibus, *agriſque non cultis*, & lucis, *ſyluiſque denſis, & opacis hi ſacerdotes Diis ſacra* facerent. Poetæ tamen hoc nomen pro ſacerdotibus ſimpliciter ponebant. Sed vide ne fortè poſtea more-fuerit-receptum, *L.* νενόμισται. vt aliqui in defunctorum honorem conuenirent, *&* *congregarentur, vt defunctis honores tribuerent*, & orgeones nominati-fuerint *hac de cauſa*

Ὀργεῶνας. ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. ὀργεῶνες δὲ εἰσιν, οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν, ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργιάζειν γάρ ἐστι, τὸ θύειν, καὶ τὰ νομιζόμενα ὁρᾷν. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὰ ὄργια. ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι, καὶ τοῖς ἄλσεσι δρᾷν. οἱ μέντοι ποιηταὶ ἐπὶ ταῦτον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. μή ποτε δὲ ὕστερον νενομίσθαι τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων συνιέναι. καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι. ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν F

A θεοφράστου διαθηκῶν, τῶν ἐξ ἐλευσῖνος ὀργεώνων. οὓς φησιν αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

Ὀργὴ ὅτι οὐ τὸ παρακολουθοῦν τινὶ γένος. τῇ γοῦν ὀργῇ παρακολουθεῖ λύπη. οὐ μὴν ὡς γένος. οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύπη. οὐδὲ διὰ τοῦτο ἐστὶν ἡ λύπη ἡ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα, διότι ἡ ὀργή ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ ὀργή. προτέρα γὰρ ἡ λύπη, τῆς ὀργῆς. λυπηθεὶς γάρ τις ὡς ἠδικημένος ὀργίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος ὡς προϋπάρχον χρόνῳ τοῦ B εἴδους. ὀργὴ δέ ἐστι λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. ἡ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν γενομένη λύπη, ὀργή ἐστιν. ὀργῇ παρὰ θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ. τρόπῳ. σκοπῷ.

Ὄργια. μυστήρια. ἱερά. εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον λέγειν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τῇ χίων θεᾷ, καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίακεν.

Ὀργιάζων. θύων. ἐπιτελῶν.

Ὀργάσας μαλάξας.

C Ὀρμεύοντες. ἦσαν δὲ ὄρη παντοίων θηρίων ἀνάπλεα, ἃ κατὰ κύκλους ὀργμεύοντες οἱ στρατιῶται, πολλὰ τῶν θηρίων ᾕρουν.

Ὀργῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀριστοφάνης. ὀργῶν νὴ τὸν δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἔφυρον. εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. προπεφύραται οὖν, ἀντὶ τοῦ προγεγύμνασται. προκατεσκεύασται, ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλ- D φιτα φυρόντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

de causâ. L. ἐνιμιάζων, vt perſpici poteſt ex Theophraſti teſtamentis, de ſacerdotibus Eleuſiniis, quorum meminit Aelianus in *libro* de Prouidentia.

Ὀργὴ Ira. Quod aliquam rem conſequitur, id non eſt eius genus. Nam iram conſequitur dolor, non tamen vt *eius* genus. Neque enim ira *eſt* dolor. Neque propterea dolor eſt ille, qui cum ira coniunctus eſt, quòd ira ſit, ſed quòd propter dolorem ſit ira. Dolor enim *eſt* irâ prior, *iram antecedit.* Nam qui dolet vt iniuriâ-affectus, is iraſcitur. Non tale autem *eſt* genus, quale eſt id, quod tempore ſpeciem antecedit. Ira verò eſt dolor cum opinione, qua quis ab aliquo ſe contemni putat. Dolor igitur ob talem opinionem ortus, eſt ira. Apud Thucydidem *legitur* ὀργῇ. pro, cogitatione, mente, modo, Scopo.

Ὄργια. Orgia. Myſteria. Arcana. Sacra. Statim omnibus promptum eſt dicere, hunc hominem Chiorum Deæ, & Ithyphallis ſacrificaſſe. *i. Luxui, & rebus venereis eſſe deditum.*

Ὀργιάζων. Orgia-celebrans. Sacrificans. Sacra faciens.

Ὀργάσας. Qui-molliuit. ὀργάσας *ſupra.*

Ὀργμεύοντες. *N. L. fortaſſe* ὁρμεύοντες, *de quo ſuo loco.* Erant autem montes omnigenis feris referti, quos, milites in orbem obeuntes, *& ordine incedentes,* multas feras capiebant.

Ὀργῶ. Concupiſco. Cupio. Ariſtoph. *in Auibus. pag. 386. v. 15. 16.* Atqui cupio per Iouem *dicere, quod audire cupis,* & præparata-eſt oratio vna mihi, Quam *ſubactam, & preparatam* diſtribuere non impedit *vllus.* A farina *ducta eſt hæc translatio.* Simul enim miſcebant *farinam,* deinde in portiones diſtribuebant. προπεφύραται igitur poſitum eſt, pro, præexercitata-eſt, parata-eſt. Tranſlatio *ducta eſt* ab illis, qui farinam miſcent, *aqua macerant, ſubigunt, pinſunt,* deinde placentas faciunt.

NOTAE.

Ὀργῶν νὴ τὸν Δία.] Ariſtoph. Auibus. pag. 386. v. 15. 16.

Καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει.

Ὀργῶσα. ἐπιθυμοῦσα ἢ μαινομένη.

Ὀργῶν. Concupiſcens. Appetens. Vel inſaniens. Furens.

E Ὀργυιά. ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ τετράργυος.

Ὀργυιά. Orgyia. De menſura *dicitur, quæ ſenum eſt pedum, vt quidam, vt alij, quatuor cubitorum eſt menſura, vel, vt alij, vnius vlnæ menſura.* Et τετράργυος, quatuor-orgyiarum-menſuram habens. *Vt in epigrammate quodam,*

Τοῦτο κατὰ ψαμάθου κείμενον ἠϊόνος
Δυστὰν τετράργυον.

Hoc in arena iacens littoris
Triſtibus venti-flatibus-obnoxij quatuor-orgyias-habens.

N. L. fortaſſe legendum Δυσαὴς. *Vide* Δυσαὴς *apud Euſtath.*

Ὀργυιωμένοις. ἐντεταμένοις. ἐπιθυμοῦσιν.

Ὀργυιωμένοις. Intentis. Concupiſcentibus. Appetentibus. Cupientibus.

Ὀργυιαί. τὰ μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. καὶ F ὀργυιαῖος, ὁ μέγας.

Ὀργυιαί Propriarum manuum menſuræ. *Menſura, quæ ab vnius manus extrema, ſummâque parte ducuntur, & ad alterius manus extremam, ſummámque partem perducuntur.* Et ὀργυιαῖος. Magnus. *Qui menſuram orgyiæ habet.*

Ὀρέγεται. ἐπιθυμεῖ.

Ὀρέγεται. Concupiſcit. Cupit. Appetit. Affectat.

Ὀρέγει. παρέχει.

Ὀρέγει. Porrigit. Præbet.

Ὀρεγνύς. ἐκτείνας.

Ὀρεγνύς. Extendens. Præbens. Porrigens.

Ὀρεγόμενος. ἐπιθυμῶν.

Ὀρεγόμενος. Appetens. Concupiſcens. Cupiens. Affectans.

ὀρεγλῶν. Concupiſcere. Cupere. Affectare. Appetere. Pro eodem dicitur & ὀρεκτιᾶν, quod ab ὀρεγλῶν eſt deriuatum. Huic enim transferenda, quæ paulo poſt leguntur, τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεκτιᾶν.

Ὀρεκτιῶν. ἐπιθυμεῖν. A

ὄρεξις. Concupiſcentia. Cupiditas. Appetitus. Deſiderium.

Ὄρεξις. ἐπιθυμία.

ὀρεὺς enim dicitur mulus, fortaſſe à rei venereæ cupiditate, ſi modò hæc Suidæ verba mendo carent. Et ὀρειχῷ ζεύγει. Pro, τῷ ἡμιόνων, mulari iugo, pro, mulorum, mularúm ve iugo. *Mulis iugalibus. vt apud Dionyſ. Hal. Antiq. Rom. lib. 8. pag. 515. l. 28. vbi ζεῦγη ἡμιόνων ὀρεικά, vocantur mulæ iugales.*

Ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. καὶ ὀρειχῷ ζεύγει, ἀντὶ τοῦ ἡμιόνων. τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεκτιᾶν.

ὀρέξει. Datiuo *gaudet hoc verbum.* Porriget. Dabit. Præbebit. Extendet.

Ὀρέξει. δώσει. δώσει. ἐκτενεῖ.

ὀρεοκόμος. ὁ τοῦ ὄρεος ἡγεμών, ὅτε ἐπιμελούμενος. i. Môtis curam gerens, montis curator. ὀρεωκόμος verò, mulorum curator. Mulio. *vt apud Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 523. ver. 16. Sed vtrunque dici videtur pro eodem, ſcil. pro mulione, qui mulorum curam gerit. At ὀρεοκόμος commune, ὀρεωκόμος, Atticum videtur. Vel certè legendum (vt paulo poſt) τοὺς ὄνους ἐπιμελούμενος. i. aſinos, mulóſque curans. Nam ὄνος hic pro mulo ponetur, qui eſt ἡμίονος, & ex aſino procreatus. ἐπιμελοῦμαι verò cum accuſatiuo iungetur, quod rarum quidem, reperitur tamen.*

Ὀρεοκόμος. ὁ τοὺς ὄρεις ἐπιμελούμενος. ὀρεωκόμος δέ, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. B

ὀρεοπολῶ. Circa montes, i. in montibus verſor. ὀρεωπολῶ verò, circa aſinos. i. circa mulos ex aſinis procreatos verſor. *Hoc autem verbum* ὀρεωπολῶ *per ω ſcriptum ante* ω. *deducitur* ab ὀρεύς, ὀρέως, quod mulum ſignificat.

Ὀρεοπολῶ. περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. ὀρεωπολῶ δέ, τὸ περὶ τοὺς ὄνους ἀναστρέφομαι. ἐκ τοῦ ὀρέως, ὃ σημαίνει τὸν ἡμίονον.

ὀρεωπώλης. Mulorum-venditor. Qui-mulos-vendit.

Ὀρεωπώλης. ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν. C

ὀρροπύγιον. Id eſt, quod vocatur ἀφεδρών. q. d. Seceſſus. *Cauda pennis tecta, propriè volucrum vltima in ſpina dorſi pars, quæ ſedi incumbit, ará́nque supernè tegit, in auibus manifeſtior, quàm in homine. Apud Latinos proprio nomine caret. Ideirco Martialis in quodam epigrammate Græcam vocem retinens, dicit. Et anatis habens orrhopygium macra. Vide* ὄρῥος *apud Euſtath.* ὀῤῥὸς *verò, Latiis aquoſa pars. Serum lactis.*

Ὀρροπύγιον. ὁ λεγόμενος ἀφεδρών.

ὀρεσκῷος. In-montibus iacens. In-montibus-degens, *vel verſans. Hom. Iliad. A. pag. 31. v. 26.* Montanus. Monticola.

Ὀρεσκῷος ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

ὀρέστειον. Oreſteum. Nomen loci.

Ὀρέστειον. ὄνομα τόπου.

ὀρέστης. In-montibus-degens. Monticola. Ariſtop. *in Acharnenſibus. pag. 306. v. 5. 6. 7.* Deinde confringat aliquis ipſi-Vs ebrius caput Oreſtes Inſaniens.

Ὀρέστης. ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀριστοφάνης. εἶτα κατάξει τις αὐτῶν τῆς κεφαλῆς ὀρέστης μαινόμενος. D

NOTAE.

Εἶτα κατάξει.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 306. v. 5. 6. 7.

Εἶτα κατάξει τις αὐ-
τῶν μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
Μαινόμενος.— Τῆς κεφαλῆς. Atticè dictum, pro τὴν κεφαλήν.

Apud Suidam legendum vt in Schol. annot. 2. ἢ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν. i. vel ob eiuſdem-nominis-cognationem. In Auibus. pag. 424. vbi de Oreſte pluribus agitur, v. 11. 12. 13. 14. Schol. annot. 4. ſcribitur, ἤτοι αὐτόν φησι, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην. Ἥρωες δὲ δύσοργοι, καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται. &c. E

ὀρέστης. Oreſtes. Hic inſaniam ſimulans, prætereuntes exuebat. Erat enim latro, *vel, graſſator.* Vel ob homonymiam *Oreſtes vocabatur, quòd idem nomen haberet,* pro, Inſaniens vt Oreſtes. Et prouerbium, Oreſti lænam texere. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 851. ad. 48. Idem Ariſtoph. de eodem Oreſte pluribus agit in Auibus. pag. 424. v. 11. 12. 13. 14. Conſule Schol. annot. 4. & 5.*

Ὀρέστης. οὗτος προσποιούμενος μανίαν, τοὺς παριόντας ἀπέδυεν. ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ καὶ δι' ὁμωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ μαινόμενος ὡς ὁ ὀρέστης. καὶ παροιμία, ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν.

Si enim incidiſſet aliquis in Heroem
Mortalium noctu Oreſtem,
Nudus fuiſſet, percuſſus ab i-
pſo omnibus in partibus *dextris.*

Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ,
Γυμνὸς ἦν, πληγεὶς ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα τὰ πιδέξια. F

Heroes iracundi, & ſæui erant aduerſus accedentes. Quamobrē etiam illi, qui Heroū-ſacella præteribant, tacebāt. ἐπιδέξια verò hoc eſt, dextræ vultus, *ſiue facies, partes* Percutiebantur enim illi, qui in Oreſtem incidebant, non in Agamemnonis *filium*: ſed in quendam graſſatorē, *vel latronem.* Vel ἐπιδέξια vocat

Οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο. διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες ἐσίγων. ἐπιδέξια δέ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ ἐντυγχάνοντες τῷ ὀρέστῃ οὐχὶ δὲ τῷ ἀγαμέμνονος. ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. ἢ ἐπιδέξια,

ipſos

A ὀφθαλμοὺς, καὶ κεφαλήν. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι, διεστρέφοντο τὰς ὄψεις.

ipſos oculos,& caput. Vel *hoc ideo dicit*,quia qui noctu in Heroes incidiſſent, illorum oculi peruertebantur.

Ὀρεχθεῖν. κινεῖν. συνταράττεσθαι. ἀριστοφάνης.

ὀρεχθεῖν. Mouere. Turbare. Commoueri. Conturbari Ariſtophanes *in nubibus. pag.* 123. *v.* 22. 23.

Κἀν ταῦτα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
Ὅμως δ' ἐ θυμὸν δακὼν ἔφην.

Hic verò quomodo putatis meum cor commotum fuiſſe?
Verùm tamen animum mordens, dixi.

Ὀρεία. ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη.

ὀρεία. Montana. In-montibus-verſans, *& degens.* Vt,

Τάσδε θεῆ χαίτας περικλειδὶ θῆκ' ὀρεία
B Τις τῇ ἐν ὄρεσιν. καὶ ὄρεια μῆλα, τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα.

Has Dea comas inclytæ poſuit montanæ
Quidam, hoc eſt, Deæ degenti *in montibus.*

N.L.f. περικλειδὶ θῆκεν ὀρεία. *pro,* περικλεεῖ. Et ὄρεια μῆλα. Montana poma. id eſt, In montibus naſcentia poma.

Ὀρεία. τραχεῖα. σύνδενδρος. ἡ δὲ ὁδὸς ὀρεία τις ἦν, καὶ στενή. καὶ ὄρεια οὐδετέρως, τὰ τοῦ ὄρους.

ὀρεία. Montana. Aſpera. Arboribus conſita. Vt, Via verò quædam erat montana,& anguſta. Et ὄρεια οὐδετέρως, neutro genere. montana. Quæ ſunt montis. Vel quæ ſunt in monte. *Vt in quodam epigrammate.*

--Ὅς τάδ' ὄρεια
ἐνδυτά, καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

--Qui hæc montana
Indumenta,& flauos ſuſpendit cincinnos.

C Καὶ φώτιος ὁ πατριάρχης. ὄρεά σου τὰ δῶρα κάστανα, καὶ ἀμανῖται.

Et Photius Patriarcha, Montana tua dona, *ſunt* caſtaneæ,& amanitæ.i.fungi.

Ὀρείαυλος. ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.

ὀρείαυλος. In-monte-tibia-ludens.

Ὀρειβάσιος. σαρδιανὸς, γνώριμος ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ κοιαίστωρ ὑπ' αὐτοῦ καταστα θεὶς κωνσταντίνου πόλεως. ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀπορουμένους τῶν ἰατρῶν, βιβλία δ΄. πρὸς ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα βιβλία οβ΄. ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ΄. πρὸς εὐστάθιον τὸν υἱόν. καὶ περὶ βασιλείας, καὶ περὶ παθῶν.

ὀρειβάσιος. Oribaſius Sardianus, familiaris Iuliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis Quæſtor eſt conſtitutus. Scripſit ad inopes-conſilij, quatuor medicos libros. Ad Iulianum Imperatorem libros 72. Epitomen eorum, lib. 9. Ad Euſtatium filium. De regno,& de affectibus.

D Ὀρειβάτης. ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. ἡ τραγῳδία φησίν.

ὀρειβάτης. Montigradus. Per-montes-incedens. Tragœdia, *Sophocles in Philoctete. pag.* 417. P. *Philoctetem de ſe loquentem introducens,* dicit.

Ἀλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,

Sed exſiccabor hoc in antro ſolus, L. αὐανοῦμαι. i. ξηρανθήσομαι.

Οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
Τόξοις ἐναίρων τοῖσδε γ'. ἀλλ' αὐτὸς τάλας
Θανὼν, παρέξω δαῖτ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην.

Non volucrem auem, non feram montigradam
Arcubus interficiens his ſaltem: ſed ipſe miſer
Mortuus, præbebo feris *epulas, à quibus alebar.*

Καὶ ὀρειβατεῖν, ὁμοίως.

Et ὀρειβατεῖν eodem modo *ſumitur, ſcil. pro, per montes ire, per montes vagari.*

E Ὀρείαις. ταῖς ὀρειναῖς. ἀριστοφάνης. μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισιν ὀρείαις ἵζομαι.

ὀρείαις. Montanis. Ariſtoph. Cum qua ego lucis *in* montanis ſedens.

Ὀρεικὸν ζεῦγος, τὸ τῶν ἡμιόνων.

ὀρεικὸν ζεῦγος. Mulare iugum. Par mularum. Mulæ iugales.

Ὀρεινή. ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ ὀρεινομῶ, τὸ ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι. καὶ ὀρεινὸς ὁμοίως.

ὀρεινή. Montana. Quæ eſt ex monte. Quæ degit in monte. Et ὀρεινομῶ. In-montibus dego. Et ὀρεινὸς eodem-modo *ſumendum, ſcilicet pro montano, pro eo, qui degit in monte.*

Ὀρεινομῶν. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. ἐν ἐπιγράμματι.

ὀρεινόμων. In montibus-degentium. In epigrammate 97. *lib* 6. *Epigr. pag.* 431.

F Τριοσοὶ θῆκαν ἀρ' ὄργανα τέχνας.

Pani hæc conſanguinei triplices. i. tres fratres germani, *poſuerunt*, dedicarunt *inſtrumenta artis.*

Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυν ὀρεινομόμων.

Damis quidem, ferarum retia in montibus-degentium, vel, monticolarum, vel montiuagarum.

NOTAE.

Ἐν ἐπιγράμματι.] Epigr. lib. 6. pag. 431. epigr. 97.

Παρὰ τάδ' αὐθαίμων βιοτὴ δέπαι ἀμιλλᾶ τέχνης.&c. A

Ο'ρειον πρέμνον. Montanus caudex, ſiue truncus. Et ὄρειος ὀμίχλη. Montana nebula.

Ὄρειον πρέμνον, καὶ ὄρειος ὀμίχλη.

Ο'ρείων. Montanorum. In-montibus-degentium. Philoctetes *apud Sophoclem.pag.*417*.f.*dicit,

Ὀρείων τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. Φιλοκτήτης φησίν,

O portus, *ô promontoria*, vel, ô prominentia-littora, *ô conſuetudines*

Ὦ λιμένες. ὦ προβλῆτες. ὦ ξυνουσίαι

Ferarum montanarum, *ô prærupta*, præcipitéſque *rupes*.

Θηρῶν ὀρείων. ὦ καταῤῥῶγες πέτραι.

Ο'ρειπολῶ. In-montibus verſor.

Ὀρειπολῶ. B

Ο'ρεῖς. Mulos. Rectus caſus *eſt*, ὀρεύς. Mulus, vel Mula.

Ὀρεῖς. τοὺς ἡμιόνους. ἡ εὐθεῖα, ὁ ὀρεύς.

Ο'ρειφοίτης. Per-montes-vagans. Montiuagus.

Ὀρειφοίτης. ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν.

Ο'ρείχαλκος. Orichalcum. *Montanum*, & ſplendidũ æs. Probatum *æs*. *Interdum adiectiuè ponitur*, *Vt*, Trũcum abietis cauantes, in eo aptè ponunt, *trunco abietis cauato accommodant* tintinnabula ex-orichalco-facta. In epigrammate, *quod non eſt integrum*. Hæc orichalci loquacia cymbala, & vnguento-delibutũ, *Deæ Cybelæ*, cincinnum dedicauit *quidam*. *Vide epigr.lib.*6*.pag.*416*.epigr.*30*.vbi tale quia legitur*. Et ὀρείχαλκος στήλη Ex-orichalco-facta columna.

Ὀρείχαλκος. ὁ διαυγὴς χαλκός. ὁ δόκιμος. φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐναρμόζουσιν εἰς αὐτὸ κώδωνας ὀρειχάλκοις. ἐν ἐπιγράμματι. ταῦτ' ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα. καὶ μυρόεντα βόστρυχον θήκατο. καὶ ὀρείχαλκος στήλη.

Ο'ρηαι. Exciteris. *Eſt* 2*.perſ.ſub. modi Ionicè formata à* 3. ὄρηται, *ſublato* τ, *&* 3*.in* 2*.perſ.migrante*.

Ὄρηαι. διεγερθείης. C

Ο'ρη ἔρημα. Montes deſerti. Inhabitati. Qui-non-coluntur. Hoc eſt Boreales, *ſiue Septentrionales*, & Auſtrales *mundi* partes. Hæ enim partim quidem, propter frigus, partim verò, propter æſtum inhabitabiles omnino manſerunt.

Ὄρη ἔρημα. τὰ ἀοίκητα. τουτέστι βόρεια, καὶ νότια τμήματα. ταῦτα γὰρ, τὰ μὲν, διὰ ψυχρότητα. τὰ δὲ, διὰ θερμότητα, ἀοίκητα μεμένηκε παντελῶς.

Ο'ρια ἐθνῶν. Fines gentium. Et ὅρια πατέρων. Fines patrum.

Ὅρια ἐθνῶν, καὶ ὅρια πατέρων.

Ο'ριβρεμέτης. Montifremus. In-monte-fremens. De-monte-tonans.

Ὀριβρεμέτης. ὁ βροντῶν ἀπὸ ὄρους.

Ο'ρίγανος. Origanum. Herba *ſuauem ſpirans odorem*. Fœmineo-genere apud Ariſtophanem *Legitur in Eccleſiaz.pag.*508*.v.*12. Ὑποστόρεσαι νῦν πρῶτα τῆς ὀριγάνου. *Subſterne nunc primùm origanum*.

Ὀρίγανος. ἡ βοτάνη. θηλυκῶς παρὰ ἀριστοφάνει. D

Ο'ριγενής. verò, in-monte-genitus.

Ὀριγενής δὲ, ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς.

Ο'ριγνηθῆναι Concupiſcere. Pro, vehementer-cupere Et ὀρεγόμεσθα. *Sic enim ſcribendum*. *Nam deducitur ab* ὀρέγομαι. ὄμαι Concupiſcimus. Vehementer-cupimus. Vt, *Is* ὀριγνώμενος. Ille verò *rem totam* declarauit, vt ille, qui Chriſtianus fieri vehementer-cupiebat.

Ὀριγνηθῆναι. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. καὶ ὀριγνόμεθα ὀρεγόμεθα. ὁ δὲ, ἐδήλωσεν ὡς ὀριγνόμενος χριστιανὸς γενέσθαι.

Ο'ρίδρομος. Per-montem-currens.

Ὀρίδρομος. ὁ ἐν ὄρει τρέχων.

Ο'ρικὸν ζεῦγος. Mulare iugum. Mulæ iugales. Par-mulorum.

Ὀρικὸν ζεῦγος. τὸ τῶν ἡμιόνων. E

Ο'ρίνεται. Turbatur. Concupiſcit. Vt,

Ὀρίνεται. ταράσσεται. ἐπιθυμεῖ.

Animus enim tuus magis turbatur, donec fecero
Quæcunque in Achillis Pyrrhus fecit ſepulchro.

Ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται. εἰσόκε ῥέξω
Ὅσ' ἐπ' ἀχιλλῆος πύῤῥος ἔτευξε τάφῳ.

Ο'ριον. *cum aſpero ſpiritu*. Finis. Finitio. Definitio. ὄρειον verò *cum tenui*, *deductum ab* ὄρος. *i.mons*. Ex-monte-profectum. Montanum.

Ὅριον. ὁ ὁρισμός. ὄρειον δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρους.

Ο'ρισμός. Definitio. Definitionum aliæ quidem, ex materia ſumuntur, aliæ verò, ex ſpecie, aliæ, ex vtraque. Ac illa quidem, quæ *ſumitur* ex ſpecie, eſt demonſtrationis principium. Illa verò, quæ ex materia *ſumitur*, eſt concluſio. Quæ verò ex vtraque *ſumitur*, *illa efficit* demonſtrationem poſitu differentem. Vt, Si quis velit iram definire, huiuſmodi ſyllogiſmo vtetur. Iratus cupit viciſſim-dolore afficere illum, à quo prior eſt affectus dolore. Illius, qui *alterum* dolore viciſſim-afficere cupit, ſanguis circa-cor exiſtẽs feruet. Sequitur concluſio, Irati igitur ſanguis circa-cor-exiſtens

Ὁρισμός. ὅτι τῶν ὁρισμῶν τῶν μὲν, λαμβανομένων ἐκ τῆς ὕλης. τῶν δὲ, ἐκ τοῦ εἴδους. τῶν δὲ, ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. ὁ μὲν, ἐστὶν ἀρχὴ ἀποδείξεως, ὁ ἐκ τοῦ εἴδους. ὁ δὲ, συμπέρασμα. ὁ ἐκ τῆς ὕλης. F ὁ δὲ, ἀπόδειξιν τῇ θέσει διαφέρουσαν. ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. οἷον βουλόμενός τις ὁρίσασθαι τὸν θυμὸν, χρήσεται συλλογισμῷ τοιούτῳ. ὁ θυμούμενος, ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης. τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. εἶτα τὸ συμπέρασμα. τοῦ θυμουμένου

A μένου ἄρα, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. τούτου οὖν τοῦ συλλογισμοῦ, καὶ τῆς ἀποδείξεως, ὁ μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὁρισμός, τοῦ θυμοῦ συμπέρασμά ἐστιν. ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἴδους, ἀρχή. ἔστι γὰρ ἡ πρώτη πρότασις ἡ λέγουσα. ὁ θυμούμενος, ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι. ἡ δευτέρα δὲ, τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. ἐν μέντοι τῷ ὁρισμῷ τῷ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα. ζέσις γὰρ φαμὲν τοῦ περικαρδίου αἵματος. εἶτα δι᾽ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. ὁ δὲ τέλειος ὁρισμός, οὐ μόνον B τὸ ὅτι, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει.

cor-exiſtens feruet. Huius igitur ſyllogiſmi, & demonſtrationis definitio ex materia, & iræ concluſio. Quæ verò ex ſpecie *ſumitur, eſt eius* principium. Hæc enim eſt prima propoſitio, quæ dicit, Iratus cupit viciſſim-dolore-afficere *eum, à quo prior dolore fuit affectus.* Secunda verò, *hæc eſt*, Illius, qui cupit *alterum* viciſſim afficere-dolore, ſanguis circa-cor-exiſtens feruet. In definitione verò, quæ ex vtraque *ſumitur*, vice-verſa incipimus. Dicimus enim, feruor ſanguinis circa-cor-exiſtentis. Deinde, ob appetitum vltionis. Perfecta verò definitio non ſolùm docet rem eſſe: ſed etiam cauſam, *cur ea ſit, demonſtrat.*

Ὄρθαι. ἐγηγέρθαι.

ὄρθαι. *Infinit. præt. perf. & pluſq. p. paſſ. neglecto temporali incremento, pro comm. ὦρθαι. quod ab ὄρω. fut. ὀρῶ. &c.* Excitatum-eſſe.

Ὀρθαῖς. ἀκοαῖς. προθύμοις. ὁ δὲ, ἤκουσε τοῦ θεοῦ ὀρθαῖς ἀκοαῖς.

ὀρθαῖς ἀκοαῖς. Rectis, arrectis, promptis, attentis auribus audiuit.

Ὀρθή. Πολύβιος. διόπερ ὡς οὐδέ ποτε μᾶλλον ὀρθὴ, καὶ περίφοβος ἡ τῶν Ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει, καραδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον. καὶ αὖθις. τὰ ἔθνη τῆς Ἰβηρίας ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθιστάμενα. ἀντὶ τοῦ ἀναιδῶς ἀποτόμως.

ὀρθή. Recta, erecta. Commota. Polybius. Quare Romanorum ciuitas recta, *commota*, & metu-perturbata fuit, vt nunquam magis *perturbata fuerit*, expectans id, quod euenturum-erat. *i. rerum euentum expectans.* Et rurſus: *at per aduerbium hoc effertur.* Gentes Iberiæ ipſis reſiſtentes, *q. d.* erectè, pro, impudenter, præcisè, *pertinaciter.*

C

Ὀρθῇ δ᾽ ἐντυγχάνει, ἀντὶ τοῦ εὐθύς. Ὑπερίδης. ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις. ἀντὶ τοῦ κεκινημένης, καὶ πεφοβημένης, Ὑπερίδης φησίν. ὀρθῆς δ᾽ ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. Αἰσχίνης δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς, καὶ ἀκεραίου. καὶ Πολύβιος. τούτων δὲ προσαγγελθέντων τοῖς Καρχηδονίοις, ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις, διὰ τὴν ἀδηλότητα τῶν προσδοκωμένων.

ὀρθῇ δ᾽ ἐντυγχάνει. Rectâ autem *i. rectâ in eum* incidit. Pro, Rectâ. Hyperides. ὀρθῆς &c. i. Cùm autem ob hæc, *quæ præter expectationem contigerant*, ciuitas eſſet erecta, pro, commota, & metu-territa. Hyperides *etiam alio modo vocem hanc accipit, quum* dicit, Cùm autem patria nobis eſſet recta, *pro, cùm adhuc erecta ſtaret. cùm adhuc ſtaret.* Aeſchines verò *ſumit hoc ὀρθῆς*, pro illæſa, & intacta. Et Polybius *accipit ὀρθὴ, pro erecta. i. commota, & animo perculſa, quum dicit*, Cùm autem hæc nunciata fuiſſent Carthaginenſibus, ciuitas erecta. *i. commota*, & metu-perculſa, propter incertum-euentum rerum, quæ expectabantur.

D Ὀρθῆς φρενός. τῆς ἀληθοῦς. ἐξ ὀμμάτων δ᾽ ὀρθῶν τε, κἀξ ὀρθῆς φρενός.

ὀρθῆς φρενός. Rectæ mentis. i. veræ. Vt, Oculis autem rectis, & recta mente. *i. animo vero, & ſyncero.*

Ὀρθία. ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν παραμήκης λέγεται πᾶν τάγμα. ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους. ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

ὀρθία. Ardua dicitur phalanx, quum incedit in cornu, profunditatem longitudine longè-maiorem habens. In-vniuerſum enim omnis acies oblonga quidem dicitur, quæ longitudinem profunditate maiorem habet. Ardua verò, quæ profunditatem longitudine *maiorem habet.*

Ὀρθιασμάτων ἀνατάσεως ῥημάτων. ἢ τῶν μετὰ βοῆς κόμπων. ἢ τῶν μελῶν. παρόσον ὄρθιος νόμος κιθαρῳδικός. καὶ ὄρθιος νόμος. Τιμόθεος ὁ E αὐλητὴς, ηὔλει ποτὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον καλούμενον. καὶ ἐς τοσόνδε ἐξέπληξεν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ καὶ ἀκούσαντα, ἀΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ, φάναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. ὁ δὲ Τιμόθεος ἀνῆλθε πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.

ὀρθιασμάτων. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 302 v. 3. Schol. annot. 1. vnde Suid.* Intentionis verborum. Vel iactationum cum clamore *iactatarum.* Vel carminũ *alta, claráque voce pronunciatorum*, quatenus orthius modus, *quo carmina voce clara, & alta canuntur, eſt* citharœdicus, *quo citharœdi conſueuerunt vti.* Et ὄρθιος νόμος, *carmen orthium, quod Arion canebat, quum in mare deſiluit, & à Delphino fuit exceptus, vt ſcribit Herodotus lib. 1. pag 6. l. 24. Ita videtur dictum, quòd eſſet ſonorum, & numeris intenſis, alta, claráque voce caneretur.* Timotheus tibicen aliquando Mineruę carmen, quod vocatur orthium, *q. d. arduum, alta, claráque voce cani ſolitum*, tibia-cecinit, & his carminibus Alexandrum adeò terruit, *& concitauit*, vt inter audiendum, ad arma *ſtatim* accurrerit, *eáque corripuerit.* Illum verò *Timotheum aiunt* dixiſſe, tales eſſe debere regias cantilenas. Timotheus verò ad ipſum aſcendit, magno ſtudio *ab illo* accerſitus.

F Ὄρθιος νόμος, ὁ κιθαρῳδικὸς τῆς ἁρμονίας. ἦσαν δὲ ἑπτά.

ὄρθιος νόμος. Citharœdicus harmoniæ modus, *qui alta, claráque voce canebatur.* Erant autem ſepté.

Ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον. τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν, ὠνόμασε Τέρπανδρος. ἀνατεταμένοι δ᾽ ἦσαν καὶ εὔτονοι. ὅμηρος. ἔνθα στᾶσ᾽ ἤϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε, ὄρθι᾽ Ἀχαιοῖσι.

ὄρθιον νόμον. Orthium, *arduum* modum, & trochaicum. Hos duos modos à numeris appellauit Terpander. Erant autem intenti, validi, *acres, & ſonori.* Homerus *Iliados Λ. pag. 379. v. 10. & 11.* Illic ſtans clamauit Dea magnúmque, terribiléque Carmen-or-

thium.i.*claſsicum* Achiuis.*Vide Ariſtoph.in Acharn.pag.*261.*v.*10 *Schol.annot.*10. A

ὀρθομίλιον Orthomilium,quod apud nos vocatur *ita,N.L.Niſi fortè ſic rectum-millium,ſiue rectum milliare dicas vocari.* — Ὀρθομίλιον τὸ παρ' ἡμῖν.

ὀρθοπλήξ. *Epithetum eſt,quo ſignificatur* Rectus,& elatus equus,& qui calcibus ferit. Ariſtophanes Anagyro. — Ὀρθοπλήξ. ἵππος ὀρθὸς ἐπηρμένος, καὶ πλήσσων. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ,

Vt autem equus *rectus, & calcibus petens. Eſt enim oris duriſsimi,*vel refractarius,& qui non audit habenas, vt loquitur Virg.Georg. lib.1 v.vlt. — Ὡς ὁ ὀρθοπλήξ. πέφυκε γὰρ δυσγάρδαλις.

ὀρθός.Dicitur & ὄρθιος. Rectus. Erectus.Marcus. *L.*ὀρθὸν δεῖ εἶναι. Oportet erectum eſſe, non autem erigi. — Ὀρθὸς λέγεται, καὶ ὄρθιος. μάρκος. ὀρθὸν δεῖ εἶναι,καὶ μὴ ὀρθούμενον. B

ὀρθοστάδιοι χιτῶνες.Q.d.Rectæ-ſtantes tunicæ. *Laxa,fluentéſque tunica,quas recinctas tunicas vocat Ouidius Amorum lib.*1. *Eleg.*5.*v.*9. *Ecce Corinna venit tunica velata recincta.*)(Quæ verò trahuntur , *& contrahuntur,atque retracta cinguntur , vel ſtringuntur,vocantur* χιτῶνες συρτοί.*q.d.Tracta,contracta,retracta,cinctaeque tunica.* — Ὀρθοστάδιοι.οἱ σταδιοι χιτῶνες,ὀρθοστάδιοι.οἱ δὲ συρόμενοι,συρτοί.

ὀρθοτίτθιος. Virgo , quæ *non pendulas:at* rectas habet mammas.*ab* ὀρθός,*rectus,&* τίτθος, *mamma.* Vnde &,ὑποτίτθιον. Quod eſt-ſub-mamma. *Subrumum vocabant veteres.vt agni ſubrumi.Vide Feſtum.* — Ὀρθοτίτθιος. ἡ παρθένος. ἡ ὀρθοὺς τοὺς τίτθους ἔχουσα.ὅθεν καὶ ἐπὶ τίτθιον τὸ ὑπομάζιον.

ὀρθοφοιτ. Ariſtoph.*in Acharn.pag.*318.*v.*2.3.4.5. τὸν πατέρ' ὅπη &c. — Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων.ἀριστοφάνης. C

Patrem quia volo his liberatum,his — Ὅπη βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν

Rectâ - ingredientibus--ſycophanticis-iudiciorum miſeris moribus, — Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,

Viuere vitam generoſam , ſicut Morychus, culpam ſuſtineo, grauiter accuſor , quòd velim patrem his iudiciorum calumniis,moleſtiis,& miſeriis liberatum, — Ζῆν βίον γενναῖον , ὥσπερ μόρυχος , αἰτίαν ἔχω

Hæc facere,quæ ipſi ſuadeo. — Ταῦτα δρᾶν.

ὀρθῷ νόμῳ.Rectâ lege Charitatis lege,*Sophocles in Aiace,pag.*21.*f Sic Aiacem loquentem introducit,* Heu mei amici nauales , Soli meorum amicorum, ſolíque permanentes-in recta lege. — Ὀρθῷ νόμῳ τῷ τῆς ἀγάπης. ἐμῶν φίλων μόνοι ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. ἰὼ φίλοι ναυάται μόνοι ἐμῶν φίλων ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. D

NOTAE.

Ἐμῶν φίλων.] Non eſt opus hac ſuperflua verborum eorundem repetitione. Sic autem ſcribendum. ὀρθῷ νόμῳ.τῷ τῆς ἀγάπης.Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. pag.21.

Αἴ. Ἰώ μοι φίλοι ναυβάται,
Μόνοι ἐμῶν φίλων, μόνοι
Τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ.

Conſule Scholia.

ὀρθωσία.Erectio. *Αἰτόρθωσία Ἄρτεμις Orthoſia Diana,ab Orthoſio Arcadiæ monte dicta. Vide Herod.lib.*4.*p.*258.23. — Ὀρθωσία.ἡ ὄρθωσις.

ὀρθρία.Diluculi, ſiue matutini crepuſculi conſtitutio,vel ſtatus. Ipſum diluculum,& matutinum crepuſculum.*Tunc eſt ſubſtantiuum. At adiectiuè poſitum,matutinam ſignificat.* — Ὀρθρία.ἡ τοῦ ὄρθρου κατάστασις. E

ὄρθριος νόμος. Orthrius modus , quidam citharædicus modus ita vocatus. Ariſtoph. *in Eccleſiaz. pag* 501.*v.*40.*&* 41.*De gallinna dicit,quæ ſuo cantu,vt gallus,quendam noctu ſæpius excitarat.Vide Schol.annot.*11.12. — Ὄρθριος νόμος.οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικός.ἀριστοφάνης.

Sæpe excitatum compellens ad concionem — Πολλάκις ἀναστήσασα μ' εἰς ἐκκλησίαν

*Intempeſtiuis-horis noctis.*i.intempeſta nocte,*propter orthrium modum.* — Ἀωρὶ νυκτῶν,διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.

Vt opinor orthium *modum ſignificare* vult, *de quo ſupra.* vel orthrium *dixit.matutinum* , propter τὸν ὄρθρον.i.*diluculum,ſiue matutinum tempus. quo quis ad opus faciendum excitatur.* — Οἶμαι ὄρθιον θέλει.ἢ ὄρθριον,διὰ τὸν ὄρθρον. F

ὀρθροφοίτης.Qui-mane-facit-iter.Matutino-tempore-incedens. — Ὀρθροφοίτης.ὁ πορευόμενος ὄρθρου.

ὀρθρογόη χελιδών. Mane-lugens hirundo. Manequiritans hirundo.Dicitur & ὀρθρόλαλος.i.Mane-garriens.*Sic enim ſcribendum,&* ὀρθρολάλοισι, *quemadmodum epigr.lib.*6.*pag.*424.*epigr.*65. — Ὀρθρογόη χελιδών , λέγεται καὶ ὀρθρόλαλος. κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνοις.

A Radios-textorios mane-garrientibus hirundinibus ſimilem-vocem-edentes. *Vide eodem lib. ead. pag. epigr. 63. v. 1. & 2. & ep. 64. v. 5.*

Ὀρθόκραιρος ναῦς. ἡ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα.

ὀρθόκραιρος ναῦ. Nauis rectas-antennas-habens. *Heſych. interpretatur* ὀρθόπρυμνος. *i. rectam puppem-habens. Alij, rectam-proram-habens, quaſi rectum caput habens.* ὀρθὸν κάρα ἔχουσα. *Prora verò, eſt vt nauis caput, in quo etiam ſunt bina foramina, quæ oculos imitantur, vnde prora dicta,* παρὰ τὸ προορᾷν. *i. proſpicere. Bobus tributum, ſignificat,* ὀρθὰ κέρατα ἔχοντας. *erecta cornua habentes. vel* ὀρθὰ κάρηνα ἔχοντας. *erecta capita habentes, & erecta ceruice incedentes.*

Ὀρθοὶ ἐκπεπληγμένοι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι ἀννίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ ταῖς διανοίαις, καὶ περίφοβοι πάντες ἦσαν, ὡς

B καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως.

ὀρθοί. Recti. Erecti. Metu-perculſi. Vt, Romani verò, cùm intellexiſſent *ſuas* copias ab Annibale obſideri, omnes animis recti, *grauiter commoti*, & metu-perculſi fuerunt, quòd præſens iudicium, *certamen dimicatio* ad rerum-ſummam tenderet, *i. quòd in præſenti certamine de rerum ſumma decerni, agique viderent.*

Ὀρκάνας. εἱρκτάς.

ὀρκάνας. Carceres. *Septa.*

Ὀρκάνη. λυκοῦργος κατὰ λυκόφρονος β΄. μή ποτε ὁ φραγμός. τουτέστι, τὸ περίφραγμα. καὶ ἡ αἱμασιὰ οὕτω καλεῖται. παρὰ τὸ εἴργειν, ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι ὅμηρος. αἱμασιὰς λέξαντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος.

ὀρκάνη. *Sagena. Rete.* Lycurgus contra Lycophronem, *oratione* ſecunda. Vide ne φραγμός. i. ſepes, ſiue περίφραγμα. i. Septum *intelligatur, quo locus aliquis eſt circumſeptus.* Et maceria, *ſepes ſpinis facta.* ab εἴργειν. i. arcere. vel ab ἕρκος, quod ſepem, ſiue ſeptum ſignificat, quòd agros aliquos certis finibus coerceat. Homerus. *Odyſſ. Ω. pag. 708. v. vlt.* αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος. Sepes. *i. materiam ad ſepes faciendas aptam* collecturi, vineæ vt eſſent ſeptum.

C Ὀρκαπάτην χλευαστὴν διὰ ὅρκων.

ὀρκαπάτην. Illum ſignificat, qui iureiurando fallit aliquem.

Ὅρκιος ζεύς. καὶ ὅρκιον σκῆπτρον, καθ' οὗ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς. ἡ ῥάβδος. καὶ ὁρκίζω σε.

ὅρκιος ζεύς. Iupiter Horcius. i. Iuriſiurandi præſes, qui periuros punit. Et ὅρκιον σκῆπτρον. Sceptrum, per quod Reges iurabant. *vt apud Hom. Iliad. A. pag. 29. v. 28.* Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. *Certè per hoc ſceptrum.* Vel virga, *quam geſtantes, iurabant.* Et ὁρκίζω σε. Adiuro te. Te ad iuſiurandum adigo. *A te peto, vt rem iureiurando confirmes. Vel à te, interpoſito iureiurando, peto, vt rem aliquam dicas, vel facias.*

Ὅρκος. τύπος. οὕτω παισὶ χρήσαιο κληρονόμοις· οὕτω τὰ καὶ τά, θεός σοι δοίη.

ὅρκος. Iuſiurandum. *Iuriſiurandi* typus, *forma, ſiue formula.* Sic *tuis* liberis vtaris hæredibus. Sic iſta, vel illa *bona* Deus tibi det, *& largiatur. Sed hæc ſunt potiùs* εὐχῆς. *i. precationis, votique formula, vel exemplum.*

D

Ὁρκωμοσία. καὶ ὁρκωμότης. καὶ ὁρκωμοτῶ.

ὁρκωμοσία. Iuſiurandum. & ὁρκωμότης. Qui-iurat. Qui iuriiurando eſt aſtrictus. Qui ſanctè-iurat. Et ὁρκωμοτῶ. Iureiurando-iuro. Sanctè-iuro. Iureiurando-teſtor. *Vt apud Sophoclem in Antigone. pag. 225. v. 8.* θεοὺς ὁρκωμοτῶν. *Deos iurando teſtari.*

Ὁρμαθὸς συνδεσμός. στίχος. τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνειληφώς, ἔκρυψε τὰ τοῦ τιβερίου μειονεκτήματα. ὅσα γὰρ αὔγουστος ἐν πολλῷ χρόνῳ περιεποιήθη, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπηκόντισατο.

ὁρμαθός. Series. Ordo. Catena. Vt, Tantam malorum ſeriem, *& flagitiorum quaſi catena quadam conſtrictorum multitudinem* complexus, Tiberij delicta texit. Quæcunque enim Auguſtus multo tempore comparauerat, hic vno die prodegit, *profudit, diſſipauit, amiſit.*

E Ὁρμαίνοντα. ἐνθυμούμενον.

ὁρμαίνοντα. Animo-voluentem. Cogitantem.

Ὅρμενον. τὰ τῶν λαχάνων πάντων ἐκκεκαυληκότα. οἱ δὲ τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα. οἱ δέ, τὸ ἄγριον ἀσπάραγον.

ὅρμενον. Omnia olera, quæ caulem amiſerunt, *& iam defloruerunt,* ὅρμενα *vocantur. Alij verò dicunt* ὅρμενον *vocari* crambes internum germen. Alij, ſylueſtrem aſparagum.

Ὅρμενος. ὄνομα κύριον.

ὅρμενος. Ormenus. Nomen proprium.

Ὁρμεῖν. ἐπὶ ξηρᾶς.

ὁρμεῖν. *Stationem-habere. In-portu-ſtare. Ad-portum-appellere. Hoc autem, vt quidam tradunt, propriè dicitur de illis, qui ſunt* in arida *i. in terra, ad quam appulerunt.*

Ὁρμίζω δέ, ἐπὶ θαλάσσης, καὶ νεώς, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως.

ὁρμίζω. verò *dicitur* de mari, & naui, & requiete, *quum quis in mari ſtat, & anchoris iactis firmatam habet nauem, ac ita requieſcit. Aliâs* ὁρμίζω, *nauem ad portum, & ſtationem deduco, vel appello.*

F

Ὁρμή. ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζώοις συνέστηκεν ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά. οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπαρχῆς. πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζώῳ ἡ σύστασις, καὶ ἡ ταύτης συνείδησις, καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά. διὸ τὰ βλάπτοντα διωθεῖται. τὰ δὲ οἰκεῖα προσίεται. καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ

ὁρμή. Appetitus primus animalibus ineſt ad ſui conſeruationem, quem ipſa natura ſtatim-ab-initio ipſis conciliauit. Primũ enim cuilibet animali proprium eſt, *q. d.* ipſa conſtitutio, & huius colligatio. *i. vt ſe eſſe, & conſeruare velit,* & ſui amor, *quo ſe vnumquodque animal amat.* Quare *res* noxias repellit, aptas verò ſibi admittit. Neque ad voluptatem fertur pri-

mus animalium appetitus. Acceſſio enim eſſet affectus, ſi modo concedatur voluptatem eſſe, quum per ſe natura quærens ipſam, res ſibi conuenientes in *ſui* conſtitutione percipit. *N. L.* Qua ratione animalia ſenſum arripiunt. *i. ſentiunt*, & plantæ florent. Neque differt natura in plantis, & animalibus, ſi ſine appetitu, & ſenſu, illic etiam gubernet. Etiam in nobis quædam plantarum-more fiunt. Cùm autem ex abundanti appetitus animalibus acceſſerit, *eo* vtentia ambulant. Atque his quidem *hoc datum eſt* ſecundùm naturam, vt ſecundùm appetitum afficiantur, *eoque regantur.* Ratio verò *animalibus* ratione-præditis data-eſt per perfectiorem gubernationem, *vel, id pe. f. gub. vel, ad perfectius patrocinium.* Et ſecũdùm rationem viuere, *dicunt* rectè contingere iis, qui ſecundùm naturam *viuunt*. Sic enim ars appetitum accedit. Quamobrem etiam Zeno dixit, finem *noſtræ vitæ propoſitum*, eſſe, conuenienter ipſi naturæ viuere, quod eſt ſecundùm virtutem viuere. Ad hanc enim ipſa natura nos ducit.

προσῆπτ ὁρμὰ τοῖς ζώοις. ἐπιγήννημα γὰρ ἂν ἦν, A
εἰ ἄρα ἐστὶν ἡδονὴ τὸ ἦν, ὅταν αὐτὴν καθ' αὑτὴν
ἡ φύσις ἐπιζητοῦσα τὰ ἐναρμόζοντα αὐτῇ
ἐν συστάσει ἀπολαύῃ. οἷς ἂν τρόπον ἀντιλαμβάνονται
τὰ ζῶα. καὶ θάλλει τὰ φυτά. καὶ οὐδὲν διήλλαξεν ἡ φύσις ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ ζώων, καὶ φυτῶν, ὅτι χωρὶς ὁρμῆς, καὶ αἰσθήσεως κἀκεῖ οἰκονομεῖ. καὶ ἐφ' ἡμῶν τινὰ φυτοειδῶς γίνονται. ἐκ περιττοῦ δὲ τῆς ὁρμῆς τοῖς ζώοις ἐπιγενομένης, συγχρώμενα πορεύεται. τούτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν,
τὸ κατὰ τὴν ὁρμὴν διοικεῖσθαι. τοῦ δὲ λόγου τοῖς B
λογικοῖς κατὰ τελειοτέραν προστασίαν διδομένου.
τὸ κατὰ λόγον ζῆν, ὀρθῶς γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν.
τεχνίτης γὰρ οὗτος ἐπιγίνεται τῆς ὁρμῆς. διὸ καὶ Ζήνων ἔφη τέλος εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν. ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν. ἄγει γὰρ πρὸς ταύτην ἡμᾶς ἡ φύσις.

NOTAE.

Ἀντιλαμβάνονται.] Locus eſt corruptus, & (niſi fallor) mutilus, ex quo nullus commodus ſenſus elici poteſt. fortaſſe legendum ἀντιλαμβάνεται τῆς αἰσθήσεως. Sed ne ſic quidem res ſatis laudabiliter habet. Melioris codicis fides expectanda. Illa καὶ φυτῶν redundare videntur. C

ὁρμητήριον. Belli ſedes, vnde milites in hoſtem erumpunt. Belli propugnaculum. Polybius. Illud verò caſtellum, quod Pannonij ab initio belli ceperãt, belli ſedem fecerunt, & ad ſpoliorum ſuſceptionẽ. *i. locum ad ſpolia, prædámque reponendam, & conſeruandam* delegerunt. ὁρμητήριον autem *locus* eſt, vnde *milites* rebus ad bellum paratis, exeunt pugnaturi.

Ὁρμητήριον. Πολύβιος τὸ δὲ φρούριον οἱ Παιόνιοι τὸ κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες, ὁρμητήριον ἐπεποίηντο. καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρήκεισαν. ἔστι δὲ ὁρμητήριον, ὅθεν τὰ πρὸς πόλεμον ἐξαρτύοντες, ἔξιασι μαχεσόμενοι.

ὁρμίζω. De requiete, & naui *dicitur nauis in portum delata, & in tuta ſtatione ſtans requieſcit. Nauem ad portum appello.*

Ὁρμίζω. ἐπὶ ἀναπαύσεως, καὶ νηός.

D

ὁρμίσκος Paruum-monile. Eſt ὅρμοι. monilia, torques, ornamentum, quo circundatur collum. Inaures Chalaſteria. *N. L.*

Ὁρμίσκος. καὶ ὅρμοι περιτραχήλιος κόσμος. ἐνώτια. χαλαστήρια.

ὅρμον. Portum. Stationem. Aelianus. Cùm illi quieſcerent, & in portu ſtationem vltimam haberent, Deus honeſtos, bonóſque viros non neglexit.

Ὅρμον λιμένα. Αἰλιανός. ἀναπαυομένων, καὶ ὁρμιζομένων τὴν τελευταίαν ὅρμισιν, τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

ὁρμώμενος. Promptus. Alacer. Dicitur autem & ille, cuius-genus-deſcribitur. ἐκ λόγων ὁρμώμενος. &c. i. ex verbis, & eruditione proficiſcens, *pro*, ratione-præditus, *dicendi peritus*, & eruditus. *N. L.*

Ὁρμώμενος. προθυμούμενος. λέγεται δὲ, καὶ ὁ γενεαλογούμενος ἐκ λόγων ὁρμώμενος, καὶ παιδείας. ὁ λογικός, καὶ πεπαιδευμένος.

E

ὀρνιαί. Orniæ. Vrbs.

Ὀρνιαί πόλις.

ὄρνιθα. Auem. Augurium. Eſt in voce Αἶνος.

Ὄρνιθα. ἐστὶν ἐν τῷ αἶνος.

ὀρνιθευομένου. Per-augurium-diuinante. Augurãte.

Ὀρνιθευομένου. μαντευομένου δι' ὄρνιθος.

ὀρνιθευτής. Auceps. Qui-capit-aues.

Ὀρνιθευτής. ὁ ὀρνιθοθήρας.

ὀρνιθεία. Per-aues-diuinatio. Augurium.

Ὀρνιθεία. ἡ οἰωνομαντεία.

ὀρνιθίας χειμών. Apud Ariſtophanem *in Acharnenſibus. pag. 196. v. 8. & 9.* Hyems vehemens, *& frigida*, in qua *propter frigoris acrimoniam* aues necantur. Et ἄνεμος ὀρνιθίας. Idem ventus, ſcilicet frigidus, qui propter frigidum flatum aues humi ſternit. Vel ὀρνιθίας ἄνεμος *dictus, q. d. Auiarius ventus, quòd ſuo flatu aues aliquò pellat, & congreget, vt olim Deus in Iſraelis caſtris fecit. Dauid pſalmo 78. v. 26. 27. 28. Vel ita vocatus*, quòd aues iſtæ appareant hyeme. *Vide Schol. annot. 6. vnde Suidas.*

Ὀρνιθίας. ὀρνιθίας χειμὼν παρὰ Ἀριστοφάνει, ὁ σφοδρὸς χειμών, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας ὁ αὐτός. ἤτοι ψυχρός. ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. ἢ διὰ τό, χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα φαίνεσθαι. F

ὀρνιθοθήρας Auceps. Auium-venator.

Ὀρνιθοθήρας. ὁ τοὺς ὄρνις θηρεύων.

ὀρνιθοτροφεῖον. *Auiarium. Locus, in quo paſcuntur, ac nutriuntur aues.* Domus aues continens.

Ὀρνιθοτροφεῖον. τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα.

A Ὄρνις. ἡ κληδών. τὸ μάντευμα. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ δέχου τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. τουτέστι, τὸ σύμβολον. κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφεκτικὸν, ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν ἐκάλουν. ὄρνις. κληδὼν φωνὴ τῆς. πταρμός. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὖθις. οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ᾽ ὄρνις. παροιμιακὸν τοῦτο. οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα, πλὴν εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. καὶ αὖθις. οὐδεὶς μ᾽ ἐφορᾷ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. καὶ αὖθις.

Ὄρνις. Auis. Augurium. Fama. Vaticinium. Præſagium. Omen. Ariſtoph. in Pluto. *pag.5.v.10.* Accipe virum, & augurium Dei, *ſcil. Apollinis.* Hoc eſt, Symbolum, *ſignum, vaticinium, oraculum.* Communiter enim, *& vulgò Græci* omne ſignum retinens, vel impellens. *i. dehortans, vel adhortans,* ὄρνιν vocabant. *i. auem, augurium, præſagium, omen.* Auis *autem, vel augurium, ac omen cenſebatur*, acclamatio, *vox alicuius aliquem appellantis*, ſternutatio, & ſimilia. *Vide Ariſtoph. in Auibus. pag.396.v.15.16.17. Schol. annot.9 10.11.* Et rurſus *idem Ariſtoph. in Auibus. pag.392.v.13. Schol. annot.4. Er. ad. Chil.2. Cent.2. col.393. ad.28. Niſi ſi qua*

B *vidit auis.* Nemo vidit theſaurum meum, niſi ſi qua fortè auis *eum vidit.* Hoc prouerbiale *eſt, prouerbij locum tenet.* Et rurſus. Nullus nouit quid collucutus ſim *cum eo*, niſi fortè auicula aliqua. *Hoc dicitur de* rebus incognitis, *& occultis.* Et rurſus. Nullus me videt, niſi præteruolans auis. Et rurſus *Ariſtoph. Auibus. pag.396.v.15.16.17.*

Ὄρνιν νομίζετε πάνθ᾽ ὅσα μαντείας διαγκρίνει.

Auémque. i. augurium, & præſagium *exiſtimatis omnia, quæcunque de diuinatione diſcernunt,* ac diſtinctè tradunt aliquid, vnde cognoſcitur quid ſit euenturum. Vel, quæcunque vaticinatione diiudicantur.

Φήμη γὰρ ὑμῖν, ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ᾽ ὄρνιθα καλεῖτε.

Fama enim vobis augurium eſt, ſternutationémque augurium vocatis.

C Ξύμβολον, φωνὴν, θεράποντα, καὶ ὅσα περὶ μαντείας, ὄνον. ὄρνιν.

Signum quoduis oblatum vobis, ac obſeruatum, vocatis auem. i. *augurium*, omen, præſagium, *vocem, augurium, famulum, augurium, aſinum, augurium* vocatis.

Καὶ τὸ πληθυντικὸν, τοὺς ὄρνις.

Et pluralis *numerus in accuſatiuo,* τοὺς ὄρνιθας, *&* per ſyncopen, τοὺς ὄρνις. aues, auguria, omina.

NOTÆ.

Ὄρνιν νομίζετ.] Ariſtoph. Auibus. pag.396.v.15.16.17.
Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ᾽, ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει.
Φήμη γ᾽ ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ᾽ ὄρνιθα καλεῖτε.
Ξύμβολον, ὄρνιν φωνὴν, ὄρνιν θεράποντ᾽, ὄρνιν, ὄνον, ὄρνιν.
Vide Schol. annot. 9.10.11.

D Ὄρνυται. ὁρμᾷ.

Ὄρνυται. Concitatur. Impetu fertur. Ruit.

Ὀροάνδης. ὄνομα κύριον. ὀροάνδου.

Ὀροάνδης. ου. ὁ. Oroandes. Oroandis. Nomen proprium.

Ὄροβος. εἶδος χεδρόπος.

Ὄροβος. Leguminis genus. Orobus. Eruum.

Ὀρόδαμνος. ὁ ἀκρέμων.

Ὀρόδαμνος. Surculus. Germen. Ramus. *M. Etymol.932.57.*

Ὀρόν. τὸν ὀρόν. τουτέστι. τὸ σπέρμα τοῦ κανθάρου.

Ὀρόν. τὸν. Hoc eſt ſcarabei ſemen.

Ὄρον, καὶ σκεῦός τι γεωργικὸν, ὡς ἰσαῖος δηλοῖ. μή ποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τῷ αἰσχύλῳ, καὶ

E παρὰ μενάνδρῳ, ξύλον τι σημαίνει, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.

Ὄρον. Sic etiam quoddam ruſticum inſtrumentũ, vt Iſæus declarat. *Sed vide* tamen ne fortè τὸ ὄρον & apud Aeſchylum, & apud Menandrum ſignificet lignum, quo vnam calcatam premunt. *Intelligere videtur torculare, ſiue prælum.*

Ὀροδάντης. ὄνομα κύριον.

Ὀροδάντης. Orodantes. Nomen proprium.

Ὀρόντας. ὄνομα κύριον. καὶ ὀρόντης, ποταμός.

Ὀρόντας. Orontas Nomen proprium. Et Orontes, fluuius.

Ὀρόντης. ὥσπερ οὖν ὀρόντην φασὶ τὸν πέρσην εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος, καὶ μύρια σημαίνει, καὶ ἕνα ἀριθμὸν, οὕτω καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀρβαζάκιος.

Ὀρόντης. Quemadmodum igitur aiunt Orontem Perſam dixiſſe, Minimum digitum & decem-millia, & vnum numerum ſignificare, ſic etiam. &c. Quære in voce Ἀρβαζάκιος.

Ὅρος. οὕτως ἐκάλουν οἱ ἀττικοὶ, τὰ ἐπόντα

F ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις, καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλουν ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ. οὕτω δημοσθένης, καὶ μένανδρος.

Ὅρος. Ita vocabant Attici libellos ædibus, & agris oppignoratis, *vel, vt vulgò dicitur hypothecatis,* additos, *ac affixos, Vuolfius* ἐπόντα *legit*, qui ſignificabant *hæc* eſſe oppignorata, *vel, hypothecata* creditori. Ita Demoſthenes, & Menander.

Ὄρος. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ὄρος ἅγιον πάλαι μὲν τὸ σιών. νῦν δὲ τὸ τῆς θεογνωσίας ὕψος. ὁ ἀπόστολος δέ.

Ὄρος. In Sacra Scriptura, Sanctus mons olim quidem *erat* Sion, nunc verò, diuinæ cognitionis altitudo *ſic appellatur.* Quinetiam Apoſtolus *hoc ita ſumſit*.

Ὄρει προσέρπειν. *Inſomnij explicationem* continet *hic ſenarius.* In montem ſerpere, negociorum ſignificat violentiam.

Ὄρει προσέρπειν, πραγμάτων δηλοῖ βίαν. A

Ὅρος. Definitio, eſt oratio, quæ per reſolutionem integrè effertur, vel apodoſis, *& reſponſio, quæ datur interroganti.* Deſcriptio verò, eſt oratio, quæ in ipſas res forma-quadam breuiter *nos* introducit. Vel ſimpliciùs, Definitio *eſt oratio*, quæ definitionis *.i. rei definitæ naturam, &* vim profert, *& apertè declarat.* Differt autem definitio à demonſtratione. Quære in voce Ἀπόδειξις.

Ὅρος. ὅρος ἐστὶ λόγος κατὰ ἀνάλυσιν, ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος, ἢ ἡ ἀπόδοσις. ὑπογραφὴ δέ ἐστι, λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα. ἢ ὅρος ἁπλούστερον τῆς τοῦ ὅρου δύναμιν προσενηνεγμένος. διαφέρει δὲ ὅρος, ἀποδείξεως. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπόδειξις.

Ὀροφὴ, & ὄροφος. Tectum. Et fœmineo, & maſculeo-genere *dicitur, ab ἐρέφω sego. orno. Ariſtoph. in Lyſiſtraca. pag. 546. v. 17.* Non verſus tectum, *ac ſurſum verſus, & in altum* extendam Perſica *mea calceamenta. Conſule noſtros in hunc locum Græcos commentarios. Idem* Ariſtophanes in Veſpis. *pag. 355. v. 14.* ὀροφὴν θέασαι. Tectum contemplare.

Ὀροφή. ἢ ὄροφος, ἡ στέγη. ἢ θηλυκῶς, καὶ ἀρσενικῶς. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά. ἀριστοφάνης ἐν σφηξίν. ὀροφὴν θέασαι. B

N O T Æ.

Σφιγξίν.] Lege Σφηξίν. Locus extat pag. 355. v. 14.

Ὀρούω Ruo. Impetu-feror. ὀροφοιτῶντα. Per-monteseuntem. Montiuagum.

Ὀρούω. τὸ ὁρμῶ. ὀροφοιτῶντα. εἰς ὄρη περιερχόμενον.

Ὄρρον. Id, quod vocatur ταῦρος .i. *taurus, & neruus ille, qui membrum genitale firmat,* quod inter geminos *teſtes eſt ſitum.* Calliſtratus lumbum, *renéſque ſic vocari tradit,* & ipſum os ſacrum. Didymus, τὴν τράμιν *ita vocari dicit .i. illud ſedis foramen, per quod excrementa prodeunt, ac ipſum podicem,* non, vt quidam *putant,* coxam *ſignificat. Hanc ſedis extremæ partem Galli vocant croppión.*

Ὄρρον. τὸν λεγόμενον ταῦρον, τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. καλλίστρατος τὴν ὀσφὺν, καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. δίδυμος τὴν τράμιν, οὐχ ὥς τινες τὸ ἰσχίον. C

Ὀρρωδεῖ. Timet. Propriè ὀρρωδεῖν *dicitur* de brutorum metu. Dictum autem, quòd *animalia bruta* caudam quatientia .i. *caudæ quaſſatione ſuum* metum indicent. Vel quòd hac parte *corporis, quam Græci vocant* ὄρρον, pudenda tegantur, ob metus affectionem. Vel quòd ὁ ὄρρος primus ſudare ſoleat. ὀρρωδεῖν *enim* deducitur ab ὄρρος, quæ eſt media-podicis-pars in columba. Hæc enim pars eſt tremula. *Tremorem verò metus parit. Conſule M. Etym. & Euſtath.*

Ὀρρωδεῖ. φοβεῖται. κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν, ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν, δηλοῦν τὸ δέος. ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τῷ μέρει τούτῳ τὰ αἰδοῖα, κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν. ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων ἱδροῦν ὁ ὄρρος πρῶτος ἱδροῦν. ἔστι τὸ ὀρρωδεῖν, ἀπὸ τοῦ ὄρρου. ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς. ἔστι γὰρ τρομερὸν τὸ μέρος. D

Ὀρρωδία. Metus. Timor. Formido. Dictum ab ὄρρος, quæ eſt podicis pars, quæ taurus vocatur. Vt, Simul quidem metus erat, ne fortè *milites* celeriter retro fugerent.

Ὀρρωδία. φόβος ἐκ τοῦ ὄρρου. ὅ ἐστι μέρος τῆς πυγῆς, ὁ καλούμενος ταῦρος. ἅμα μὲν ὀρρωδία ἦν μὴ ἄρα φθάσωσιν ὀπίσω ἀναφυγόντες.

Ὀρωρεχότες. *Particip. perf. act. Atticè formatum per ipſius thematis duarum literarum primarum reduplicationem, ab ὀρέγω, pro comm. ὠρεχότες.* Qui-porrexerunt. Porrigentes *L.* ὀρέγοντες.

Ὀρωρεχότες. ὀρέγοντες.

Ὁρῶ σε. Video te.

Ὁρῶ σε. E

Ὁρῷτο. *Contractum ex* ὁράοιτο. Videatur. Conſpiciatur.

Ὁρῷτο. βλέποιτο.

Ὅρπηξ Maſculeum *nomen.* Ramus. ab ὀρούω, ruo, *quòd, dum celeriter creſcit, ſurſum verſus quodammodo ruat.* Vel ὅρπηκες .i. *rami, dicti ſunt quaſi* ὀροφικές τινες .i. *tectores quidam, vt ita loqui liceat, quòd iam ſint* ad tegmen *faciendum, ad tegendum* apti.

Ὅρπηξ, ἀρσενικόν. κλάδος παρὰ τὸ ὀρούω ἢ ὀροφικές τινες, εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι.

Ὀρσοθύρη. Ianua in altitudine domus. Ianua in ſumma ædium parte.

Ὀρσοθύρη. θύρα ἐν ὕψει τοῦ οἴκου.

N O T Æ.

Ὀρσοθύρη.] Quidam ita vocant ianuam, qua ad locum ſuperiorem aſcenditur. Vide Pollucem lib. 1. cap. 8. col. 23. l. 17. & 18. & M. Etymol. col. 633. & 634. Sed fortaſſe ſic vocatur feneſtra, cuius aſſeres penduli tolluntur, & eriguntur, ut claudatur, & demittuntur, vt aperiatur. Quales feneſtræ paſſim in Germanicæ ædibus, in hypocauſtis præcipuè cernuntur. Nomen compoſitum ex verbo ὄρω, moueo, concito, tollo, fut. comm. ὀρῶ, & χο. ὄρσω. &c. & nomine θύρα, ας. ἡ. quod iam idem valet, ac θυρὶς, θυρίδος. ἡ. feneſtra. Homerus Odyſſ. χ. pagin. 650. f. F

Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ.

Feneſtra vero quadam erat bene-fabricata in pariete.

Quòd autem ὀρσοθύρη iam non ianuam: ſed feneſtram ſignificet, qualem antè dixi, patet hinc, quia Vlyſſes pag. 640. P.

A 640. P. ne proci ſuas manus vitarent, clauſerat omnes fores, quas vocat θύρας. Sic enim Poeta,

Κλεῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

Clauſit autem fores ædium bene habitatarum.

Ergo ſolas feneſtras reliquerat apertas, per quas (vt veriſimile videtur) in editiore loco ſitas, nec facilè, nec tutò tranſiri poterat.

Ὀρταλίζειν. κυρίως, τὸ ἀναρρίπτειν τὰ νήπια εἰς ὕψος.

Ὀρταλίζειν. Propriè *ſignificat* infantes in altum iactare. *Vide Ariſtoph. in Equitibus. pag. 256. v. 22. Schol. annot. 13. an ἀναρταλίζει.*

Ὀρταλίχων. εἶδος ὀρνέου οἱ ὀρτάλιχοι. ἢ ἀλεκτρυόνων. ὀρταλίχων, ὀρνίων νεογνῶν. ὄρνιθες δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων.

B Ὀρταλίχων. ὀρτάλιχοι *ſunt* auium genus. Vel gallorum. ὀρταλίχων. Auium recens-natarum, *ac implumium. Ariſtoph. in Acharnenſ. pag. 296. v. 3. Vide Schol. annot. 2. vbi docetur, Boeotorum lingua ὀρταλίχους, vocari gallos gallinaceos. Et Epigram. lib. 7. pag. 464. epigr. 76.* Aues, roſcidarum matres auicularum.

Ὀρτιάγων. Γαλάτης. ὃς ἐπεβάλετο τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλεύων τὴν ἁπάντων τῶν Γαλατῶν δυναστείαν εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι· καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προσεβάλλετο καὶ τριβῇ. καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν, καὶ πολεμικός. καὶ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρείας.

Ὀρτιάγων. Ortiagon, Galata, Rex Aſianorum, qui omnium Galatarum principatum ad ſe transferre aggreſſus-eſt. Ad hanc autem rem multa adiumenta & naturæ, & exercitationis habuit præparata. Etenim & liberalis, & bellicoſus erat, & rebus bellicis potens.

Ὀρτιάγοντος Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει παιδοπολίτης. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν. δικαστὴς ἀπεδείχθη.

Ὀρτιάγοντος. Ortiagontis *filius* fuit Pædopolites, qui ætate progreſſus, iudex deſignatus, *&* *creatus* eſt.

C Ὀρτόβριγα. πόλις. ἡ δὲ πόλις Ὀρτόβριγα, δοκοῦσα κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ἐμβριθεστάτη εἶναι.

Ὀρτόβριγα. Ortobriga, vrbs. Vt, Vrbs autem Ortobriga, & magnitudine, & hominum multitudine, grauiſſima, *& maximè memorabilis, ac inter præcipuas* eſſe videtur.

Ὀρτυγοκόπος. παιδιά τις. ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱστᾶσιν ἐν γύρῳ. οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταλαβὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβάνει ἑξῆς οὓς ἂν δύνηται. ὁ δὲ ἀποτυχών, παρέχει θατέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν. καὶ τοῦτ' ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ. οὐκ ἀλλὰ προσμειδιᾶν σε δεῖ, ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον, D καὶ τοιούτους ἄλλους. ἐν Φαίδωνι. ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγών ἐστι, πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους. διόπερ οὐ ῥᾳθυμητέον. μὴ δὲ ὀρτυγοκοπεῖν. μὴ δὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆσθαι.

Ὀρτυγοκόπος. Ludus quidam *eſt*, in quo coturnices in orbem collocant, quorum capita feriunt. Qui autem in gyro, *vel, orbe* coturnicem proſtrauerit, reliquas ordine capit, quas poteſt. Qui verò *ab illarum capitibus* aberrarit, alteri coturnices verberandas præbet. Hoc autem per vices faciunt. Dicit igitur *Plato* in Alcibiade, Non arridere te decet, reſpicientem eum, qui coturnices ferit, & alios eiuſdem generis *homines*. In Phædone. Non cum vulgaribus *hominibus* eſt certamen: ſed cum præſtantiſſimis. Quãobrem non negligenter res eſt gerenda, neque coturnices ſunt feriendæ, neque huiuſmodi rerum admiratione obſtupeſcendum.

N O T AE.

Καταλαβών.] Lego καταβαλών, quam lectionem & VVolfius videtur ſequutus. Et, οὐ προσμειδιᾶν. vel, ἀλλ' οὐ προσμ. Et, ὑπὲρ πάντα. Et fortaſſe, τὸν ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα πόνον, vt VVolfius videtur legiſſe. Vel, τὸν ἀν. ὑ. π. λόγον Rationem effectricem, quæ ſuperat omnia. Laborem autem aſſiduum intelligit, qui rerum conficiendarum maximam vim habet. Ideo Virgil. τῶν γεωργικῶν lib. 1. pag. 36. v. 9. & 10. canit,

Tum variæ venêre artes. Labor omnia vincit
E *Improbus, & duris vrgens in rebus egeſtas.*

Ὀρτύγωνος.

Ὀρτύγωνος. Ortygônis. *Vel viri, vel loci proprium nomen videtur, à recto ὀρτύγων. Orygon.*

Ὅροι. τέλη. ὁρισμοί. ὅρους γὰρ ἐτίθετο, καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος, τῶν θείων ἀφωρισμένα στοίχων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπίνων διάκρισιν. τῆς μὲν φιλοπονίας, τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον. τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης, τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς, καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας. F τοῦ δὲ ἔρωτος, αὐτὸ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν, ἄλλῃ δὲ οὐδαμῇ ἀποπλανώμενον.

Ὅροι. Fines. Termini. Fines enim, & ſigna, *vel, indicia* conſtituebat Iſidorus, à diuinis indaginibus ſeparata, ad humanarum *rerum* diiudicationem, induſtriæ quidem, aſſiduum laborem, qui omnia, *vel difficillima quaeque* ſuperat: Ingenij verò *perſpicaci,* & valde-prudentis, ſeceſſum à conſpicuo, & conſueto vulgò ordine. Amoris verò, ipſius incitationem ad fruitionem pulchritudinis, quæ mente comprehenditur, nec alio prorſus aberrantem, *nec ad aliud quidquam aberr.*

Ὀροίτης. ὄνομα κύριον.

Ὀροίτης. Oroetes. Nomen proprium.

Ὀρειτύπος. ὑλοτόμος.

Ὀρειτύπος. Qui-montes-pulſat, *quum materiam cadit.* Syluicîda.

Ὄρυγες. ζῶά τινα.

Ὄρυγες. Oryges. Animalia quædam.

ὄρυγμα. Orygma. Foſſa. Sic propriè vocabatur *Athenis locus quidam*, in quo malefici puniebantur.

Ὄρυγμα. Ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο. A

ὀρυμαγδός. Tumultus. Turbatio. Strepitus. Sic autem formatur, θόρυβος, tumultus, θορυβάζω, tumultuor, *fut. Dor.* θορυβάξω, tumultuabor. *perf. med.* τεθορύβαγα, *hinc verbale* θορυβαγός, & ſublato θ, & mutato β in μ, & pleonaſmo literæ δ, ὀρυμαγδός, *&* ὀρυμαδός.

Ὀρυμαγδός. θόρυβος. ταραχὴ. κτύπος. παρὰ τὸ θόρυβος, θορυβάζω. θορυβήσω, τεθορύβηκα. θορύβαγος καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ', καὶ τροπῇ τοῦ β' εἰς μ', καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ', ὀρυμαγδός.

NOTAE.

Θορυβάζω.] Sic videntur hæc legenda. θορυβάζω. θορυβάξω. τεθορύβαχα. τεθορύβαγα. θορύβαγος. &c. At Euſtath. ὀρυμαγδός, ὁ ἐν ὄρει θόρυβος, καὶ ἁπλῶς ὁ μέγας κτύπος. &c. M. Etymol. 633.32. ὁ ἐν ὄρει ὅμαδος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ θορυβάζω, θορυβάσω, καὶ Δωρικῶς θορυβάξω, ὁ μέσος παρακείμενος τεθορύβαγα. θορυβαγός, &c. B

ὀρύσσω. Accuſatiuo. Fodio.

Ὀρύσσω. αἰτιατικῇ.

ὀρφανία. Orbitas. Sterilitas. Priuatio, qua quis parentibus orbatur, ac priuatur. *ὀρφανίζειν. orbare. priuare. pupillos curare. vnde* ὀρφανισταί. ὀρφανιστῶν. Pupillorum-curatores, vel tutores. ὀρφανισταὶ *verò* ſunt, qui pupillos alunt. Vel ὀρφανισταὶ, Magiſtratus Athenis, qui de pupillorum rebus, *de pupillaribus cauſis* iudicabat. Vel ὀρφανιστῶν. orbitatis tutorum. *Illorum, qui ſunt pupillorum tutores. Sophocles in Aiace. pag. 31. 7.* A tutoribus non amicis *regetur tuus filius. Hoc verò* quantum malum *illi, mihique feret? Vide locum integrum. vbi* ὀρφ.

Ὀρφανία. ὀρφανιστῶν ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἢ ὀρφανισταὶ, ἀρχὴ Ἀθήνησι, τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἢ ὀρφανιστῶν, τῆς τῶν ὀρφανίας ἐπιτρόπων. ἀπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων ὅσον κακόν.

ὀρφανός. Orbus. Qui liberis eſt orbatus. Ioſephus. Ipſique patres erant orphani. *i. liberis orbati.* Et rurſus. Illi verò domum redeunt, relinquentes legationes orbatas pace.

Ὀρφανός. ἰώσηπος. καὶ αὐτοὶ πατέρες δ' ἦσαν ὀρφανοί. καὶ αὖθις. οἱ δὲ χωροῦσιν οἴκαδε ὀρφανὰς τὰς πρεσβείας καταλείψαντες τῆς εἰρήνης. C

Ὀρφεύς. Orpheus, ex Lebethris Thraciæ *vrbe*. Eſt autem vrbs ſub Pieria *monte*. Oeagri, & Calliopes filius. Oeager verò fuit quintus ab Atlante, ex Alcyone, vna de filiabus eius. Fuit autem vndecim ætatibus ante bellum Troianum. Ipſúmque Lini diſcipulum fuiſſe dicunt, & nouem ætates vixiſſe. Alij verò *dicunt* vndecim. Scripſit Triaſmos, *Vuolfius* τριασμούς, *i. ternarios numeros.* Dicuntur autem eſſe Ionis tragici. In his etiam *aiunt fuiſſe* illa, quę vocantur Hieroſolica, Cliſes Coſmicænas, Neoteutica, Sacros ſermones, lib. 24. Dicũtur *iſt. libri* eſſe Theogneti Theſſali. Alij verò *dicunt hos eſſe* Cercopis Pythagorei. Oracula, quæ ad Onomacritum referebãtur, *& vt eorum autori tribuebantur.* Initia. Pariter autem hæc quoque dicunt Onomacriti *fuiſſe*. In his autem eſt *liber* de gemmarum ſculptura, qui ab 80. gemmis, inſcribitur Ogdoecontalithos. Soteria. *i. Gratiarum actio pro ſalute data.* Hæc Timoclis Syracuſani, & Pergini Mileſij *eſſe* dicuntur. Crateras. Hęc Zopyri dicunt *eſſe*. Throniſmos Metroos. *i. ſeſſiones Magnæ Deum matris*, & Bacchica. Hæc Nicię Eleatis eſſe tradunt. Deſcenſum ad Inferos. Hæc Herodici Perinthij *eſſe ferunt*. Peplum, & Rete. Hæc quoque Zopyro Heracleotæ tribuunt. Alij verò, Brotini *eſſe dicunt*. Onomaſtica, *quæ ſic vocantur,* carmina, 1200. Aſtronomiam. Amocopiam, Thyepolicum. *i. librum de ſacrificiis.* Oothytica, vel Ooſcopica. *i. de ouorum immolatione, vel inſpectione*, verſibus. Catazoſticum. Hymnos. Corybanticum, & Phyſica, quæ Brontini eſſe dicunt.

Ὀρφεύς. λιβηθρων τῶν ἐν Θράκῃ. πόλις δὲ ἐστιν ὑπὸ τῇ πιερίᾳ. υἱὸς οἰάγρου, καὶ καλλιόπης. ὁ δὲ οἴαγρος, πέμπτος ἦν ἀπὸ ἄτλαντος κατ' ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ιά γενεῶν τῶν τρωικῶν. καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν λίνου. βιῶναι δὲ γενεὰς θ'. οἱ δὲ, ιά φασίν. ἔγραψε τριασμούς. λέγονται δὲ εἶναι ἴωνος τοῦ τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις, τὰ ἱεροσολυμικὰ καλούμενα, κλίσεις κοσμικαίνας, νεωτευκτικά. ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψῳδίαις κδ'. λέγονται δὲ εἶναι θεογνήτου τοῦ θεσσαλοῦ. οἱ δὲ, κέρκωπος τοῦ πυθαγορείου. χρησμοὺς, οἳ ἀναφέρονται εἰς ὀνομάκριτον. τελετάς. ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας ὀνομακρίτου. ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ λίθων γλυφῆς. ἥτις ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. σωτήρια ταῦτα τιμοκλέους τοῦ συρακουσίου λέγεται. ἢ περγίνου τοῦ μιλησίου. κρατῆρας. ταῦτα ζωπύρου φασί. θρονισμοὺς μητρώους, καὶ βακχικά. ταῦτα νικίου τοῦ ἐλεάτου φασὶν εἶναι. εἰς ᾅδου κατάβασιν. ταῦτα ἡροδίκου τοῦ περινθίου. πέπλον, καὶ δίκτυον. καὶ ταῦτα ζωπύρου τοῦ ἡρακλεώτου. οἱ δὲ, βροντίνου. ὀνομαστικὰ ἔπη ,ασ'. ἀστρονομίαν. ἀμοσκοπίαν. θυηπολικόν. ᾠοθυτικά. ἢ ᾠοσκοπικὰ ἐπικῶς. καταζωστικόν. ὕμνους. κορυβαντικόν. καὶ φυσικά. ἃ βροντίνου φασίν. D E

Ὀρφεύς. Orpheus. Ciconæus, vel Arcas. Ex Biſaltia Thracica. Heroicus Poeta. Fuit autem & hic duabus ætatibus ante Homerum. Troiano bello antiquior. Scripſit fabulas, epigrammata, Hymnos.

Ὀρφεύς. κικοναῖος. ἢ ἀρκάς. ἐκ βισαλτίας τῆς θρᾳκικῆς. ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ ὁμήρου δύο γενεαῖς. πρεσβύτερος ὢν τῶν τρωικῶν. ἔγραψε μυθοποιΐαν. ἐπιγράμματα. ὕμνους. F

Ὀρφεύς. Orpheus, Odryſius, heroicus Poeta. Dionyſius

Ὀρφεύς. ὀδρύσης, ἐποποιός. διονύσιος δὲ τῷ-

A τον, οὐδὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

Ὀρφεύς. Κροτωνιάτης. ἐποποιός. ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ, Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν γραμματικῶν. δεκαετηρίαν, ἀργοναυτικά. καὶ ἄλλα τινά.

Ὀρφεύς. Καμαριναῖος. ἐποποιός. οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν.

Ὀρφεὺς βασιλεὺς Θρᾳκῶν. ἐφ' οὗ αἱ ἀμαζόνες ἐδασμολόγησαν Φρύγας.

B Ὀρφεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις κριτῶν, καταλυθείσης τῆς βασιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο. σοφὸς ἄριστος γενόμενος. καὶ πολλὰ μυστήρια διδαχθείς. φέρονται γὰρ αὐτοῦ καὶ περὶ θεογνωσίας λόγοι. ἐξ ὧν εἰσὶ ταῦτα. εἶπε γὰρ ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθείς, καὶ ἐντεῦθεν, κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος, καὶ νὺξ φοβερὰ πάντα κατεῖχε. καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. σημαίνων τὴν νύκτα προτερεύειν. εἰρηκὼς ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων
C ὑπέρτατον εἶναι, καὶ προγενέστερον, καὶ δημιουργὸν ἁπάντων, τόν γε ὑπέρτατον αἰθέρα, καὶ τὴν γῆν εἶναι ἀόρατον. ἔφησε δὲ ὅτι φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα, ἐφώτισε τὴν γῆν, καὶ πᾶσαν κτίσιν. ἐκεῖνο εἰπών. τὸ φῶς τὸ ὑπέρτατον πάντων. τὸ ἀπρόσιτον. τὸ πάντα περιέχον. ὅπερ ὠνόμασε βουλήν. φῶς ζωήν. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα, μίαν δύναμιν ἀπεφήνατο. καὶ ἓν κράτος τοῦ δημιουργοῦ πάντων θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγαγόντος
D εἰς τὸ εἶναι, ὁρατά τε, καὶ ἀόρατα. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν. ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων, καὶ θεοῦ ἐπλάσθη. καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικήν. ἀκολουθήσας τοῖς Μωσέως. καὶ ταλαίπωρον εἰρηκὼς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε, καὶ σωματικοῖς. δεκτικόν τε ἀγαθῶν, καὶ πονηρῶν ἔργων, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

Ὀρφεία λύρα. τοῦ Ὀρφέως.

Ὀρφναίην. σκοτεινήν.

Ὀρφνή ὀξυτόνως, σκοτεία νύξ. μέλαινα.

nyſius verò hunc ne natum quidem eſſe dicit. Ad ipſum tamen quędam poemata referuntur, *eique tribuuntur.*

ὀρφεύς. Orphees. Crotoniates, Heroicus Poeta. Quem Piſiſtrato tyranno familiarem fuiſſe, Aſclepiades libro Grammaticorum ſexto dicit. *Scripſit autem* Decaeteriam i. *Decennium*. Argonautica, & alia quædam.

ὀρφεύς. Orphens, Camarinæus, Heroicus Poeta. Cuius eſſe dicunt Deſcenſum ad Inferos.

ὀρφεύς. Orpheus, Rex Thracum. Cuius temporibus Amazones à Phrygibus tributum exegerunt.

ὀρφεύς, Orpheus. Sub Iudæorum Iudicibus, ſublato Athenienſium regno, Orpheus clarus erat, vt potè vir ſapientiſſimus, præſtantiſſimus, & multorum myſteriorum, *& arca [illegible]* peritiſſimus. Feruntur enim eius orationes etiam de Dei cognitione. Inter quas hæc ſunt. Dixit enim ætherem à Deo, ab initio factum extitiſſe, & ab vtraque ætheris parte fuiſſe Chaos, & noctem terribilem omnia tenuiſſe, & occultaſſe ea quæ ſub æthere erant, ſignificans, noctem eſſe priorem. Idem etiam dixit, ſummum ætherem comprehendi non poſſe, & omniũ eſſe ſummum, & antiquiſſimum, & omnium *rerum* opificem. Terram etiam dixit inuiſibilem *eſſe*. Dixit etiã, Lumen, æthere rupto, terram illuſtraſſe, & omnem rem conditam. Illa (inquit) lux ſuprema omnium, inacceſſa, omnia continens, quam vocauit conſiliũ, lucem, vitam. Hæc tria nomina vnam vim declararunt, & vnam potentiam omnium *rerum* opificis Dei, qui ex eo, quod non erat, omnia ad eſſe deduxit, *fecit, & creauit, & effecit, vt eſſent* & viſibilia, & inuiſibilia. De genere humano autem dixit, ipſum etiam ab omnium *rerum ſummorum* opifice, & Deo formatum fuiſſe, & animam accepiſſe ratione præditam, ſecutus ipſa Moſis *ſcripta*. Dixit etiam genus humanum *eſſe* miſerum, & multis animi, corporiſque calamitatibus obnoxium, & bonorum, & malorum operum capax, & ad viuendum *eſſe* miſerè affectum.

ὀρφεία λύρα. Orphéa. i. Orphei, Lyra.

ὀρφναίην. Obſcuram.

ὀρφνή. Acutitonè. *Noctis eſt epithetum.* Obſcura. Nigra. *ὄρφνη verò cum acuto in priore, nomen eſt ſubſtantiuũ, quod idem valet, ac* νύξ. i. nox. Tenebræ. Caligo.

E

N O T AE.

Ὀρφνή. Sic ſtatim videntur ſcribenda. Ὀρφνή. ὀξυτόνως, σκοτία, μέλαινα. ὄρφνη δὲ, παροξυτόνως, ἡ νύξ.

Ὀρφώς. ὁ ἰχθύς. οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Ὀρχάδες. νῆσοι περὶ τὸν ὠκεανόν.

Ὄρχαμος. ἡγεμών.

Ὀρχάτοις. καὶ ὄρχοις. στίχοις ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν. παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.

F Ὄρχεις. πληθυντικόν. καὶ ὀρχίδιον, ὑποκοριστικόν.

Ὀρχηδόν. ἡβηδὸν ἢ ἐφόδιος.

Ὄρχησις. δύο ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμηρος τὴν τῶν κυ-

ὀρφώς. Piſcis orphus. Quidam verò per o paruum *ſcribunt* ὀρφός.

ὀρχάδες. Orchades. Inſulæ in Oceano.

ὄρχαμος. Dux. *Princeps, qui præit aliis.* ὁ ἄρχων [illegible]

ὀρχάτοις, & ὄρχοις. Vitium, aut aliarum plantarum ordinibus. Quòd ipſi plantarum ordines per eos eant.

ὄρχεις. Pluralis. Teſtes. Et ὀρχίδιον, diminutiuum, teſticulus.

ὀρχηδόν, ὡς ἡβηδόν, *Sic enim legendum.* ὀρχηδὸν dictum eſt, vt ἡβηδὸν Herodotus. *lib. 7. pag. 272 lin. 16.* Viritim. vt ἡβηδόν. q. d. pubertatim. i. per pubertatem, vel ducto initio à pubertate, vel à puberibus. vel cum tota pubertate, cum tota iuuentute.

ὄρχησις. Tripudiũ. Saltatio. Duas ſaltationes nouit

Homerus, vnam, vrinatorum, & eorum, qui ſaltant in caput. Alteram, ſphæricam. Sphæriſticam verò luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alexandri Regis ſphæriſta.

βιςη τέχνη. καὶ τὴν δὲ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιρισ-κὴν ἔπαιξεν ἀριςόνικος ὁ καρύςιος, ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως σφαιριςής. A

ὄρχησις παντόμιμος. Sic.n.L. Saltatio pantomimus, q.d. omnium imitatrix. Hanc Cæſar Auguſtus inuenit, à Pylade, & Bacchylide primùm tractatam. Et Anagallis Corcyræa Grammatica ſphęrę inuentionem Nauſicaæ Alcinoi filiæ attribuit.

Ὄρχησις παντόμιμος. Ταύτην ὁ αὔγουστος καῖσαρ εὗρε, παρὰ πυλάδου, καὶ βακχυλίδου πρώτου αὐτὴν μετελθόντων. καὶ ἀναγαλλὶς ἡ κερκυραία γραμματικὴ, τῆς σφαίρας εὕρεσιν, ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ, ἀνατίθησιν.

ὀρχήςρα verò, orcheſtra. Palæſtra. Locus in ſcena, in quo ſcenici artifices ſuas actiones exhibebant. *Sic etiam generaliter vocari poteſt locus, in quo ſaltatur, & ſaltationes exercentur.* Et ὀρχήςειον, orcheſtrium. *idem ac* ὀρχήςρα. *Sed* ὀρχήςεια *&c.* ὀρχηςρίς. Saltatrix. Saltandi-magiſtra. *Ariſtophanes Nubibus pag.*109.*v.*15.

Ὀρχήςρα δὲ, ἡ παλαίςρα. καὶ ὀρχήςριον, καὶ ὀρχηςρίς. B

ὀρχιπέδων. Teſtium. Teſticulorum. *Ariſtoph. Pluto. pag.*46.*v.*14. λαβὼν τῶν ὀρχιπέδων. *Capiens per teſticulos. In Equitibus. p.*233.*v.*1. τῶν ὀρχιπέδων ἑλκυσθήσει. *per teſticulos trahar. Idem in Auibus. p.*385.*v.*16. Μήτ᾽ ὀρχιπέδ᾽ ἕλκειν. *Neque per teſticulos trahere. Schol. annot.*8. *ſcribitur horum interpretatio, vt apud Suidam. Eſt autem pactum conuentum inter maritum, & vxorem. Maritus vxori dicit,* Tu quidem non trahes *me correptum* per teſticulos, nec ego *te* per capillos *arreptam traham.*

Ὀρχιπέδων. σὺ μὲν οὐχ ἑλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδ᾽ ἐγὼ τῶν τριχῶν.

ὀρχομενός. Orchomenus. Nomen vrbis. Et templum idolorum.

Ὀρχομενός. ὄνομα πόλεως. καὶ ναὸς τῶν εἰδώλων. C

O. CVM Σ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ὅσα. Hæc particula, quę eſt indefinita, infinitam numeri multitudinem ſignificat. *Ariſtophan. in Acharnenſibus pag.*160.*v.*1. *Scho. annot.*1. Quoties iam morſus ſum. meo corde!

Ὅσα. τὸ μόριον τοῦτο ἀόριςον ὂν, ἄπειρον πλῆθος δηλοῖ ἀριθμοῦ. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.

ὄσσα. Diuina fama. Tenui notatur in omni voce, *qua deducitur* ὄσσα, ὄσσε, *& ab* ὄσσω. *Vide Lex.*

Ὄσσα θεία φήμη. ψιλοῦται ἐπὶ πάσης φωνῆς.

ὅσα ἰδεῖν. Quantum videre licet. Vt, Simulacra canibus ſimilia quodam impetu diuino, in hunc inſilentia miſerabiliter, quantum videre licebat, diſſecabat. Pro, prorſus, *omnino. N.L.*

Ὅσα ἰδεῖν. ἰνδάλματα εἰκασμένα κυσὶν ἔκ τινος θείας ὁρμῆς, τοῦτον ἐπιπηδήσαντα οἰκτρῶς, ὅσα ἰδεῖν διέξανον, αὐτὶ τοῦ ὅλον. D

ὅσα μέν. Quantum quidem videbantur, malis-affligebantur. Re verò ipſa, malorum-erant-expertes. Pro, Illarum quidem, quæ malis affligebantur, ſpeciem habebant &c.

Ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν κακοπαθοῦσαι. τὸ δὲ ἀληθὲς, κακῶν ἀπηλλαγμέναι. ἀντὶ τοῦ τῷ μὲν δοκεῖν κακῶς παθοῦσαι, καὶ τὰ ἑξῆς.

ὅσα μή. Quantum ipſe tremor non aberat. Pro, quantum tempus, quandiu non aberat tremor.

Ὅσα μὴ ἀπῆν τὸ γε ἀτρεμεῖν. ὅσον καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ. *Er. ad. Chil.*2.*Cent.*3.*col.*441.*ad.*67. *legitur* ὅσα Μῦς ἐν Πίσῃ. *Quanta Mus apud Piſam. ſub. intel. paſſus eſt. Vel hoc referendum ad murem, qui lapſus in picem, non facilè poteſt euadere. Quod ſequenti ad.*68. *declaratur.* Hoc prouerbium dictum-eſt de illis, qui magno cum labore vicerunt. Non autem *ductum eſt* ab animali *mure.* Sed Mus fuit Tarentinus pugil. Hic Piſæ certans, & multos habẽs aduerſarios, multis acceptis plagis, vix, *ægre difficulter* vicit. Hic Mus, cùm Olympiade centeſima pugil eſſet, vnicam *victoriam* vicit, *ſemel vicit.*

Ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ, εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου νενικηκότων. οὐκ ἀπὸ τοῦ ζώου δὲ, ἀλλὰ μῦς ἐγένετο ταραντῖνος ἀθλητής. οὗτος ἐν πίσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀγωνιςὰς, πολλὰς λαβὼν πληγὰς, μόλις ἐνίκησεν. οὗτος ὁ μῦς, πύκτης ὢν ἐπὶ τῆς ρ᾽ ὀλυμπιάδι μίαν ἐνίκησε. E

ὄσσε. Oculi. *Dualis ab* ὄσσος, *&c. τὸ oculus. Dual.* ὄσσε, *per apocopen* ὄσσε. *vel ab* ὄσσον. *per metaplaſmum. pro* τὰ ὄσσα.

Ὄσσε. ὄμματα. ὀφθαλμοί.

ὁσημέραι. Perpetuò. Quotidie. Pro *duabus vocibus ſeparatis,* ὅσαι ἡμέραι quot *ſunt* dies. Sed magis-Atticum *eſt* ὁσημέραι.

Ὁσημέραι, διαπαντός. καθημέραν. ἀντὶ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. ἀττικώτερον τὸ δὲ ὁσημέραι. F

ὁσία. Mulcta capitalis. Pœna capitalis. Vel dies, *quo quis ad mortem ducitur. Vide Lexica.*

Ὁσία. ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμὴ, ἡ ἡμέρα.

ὅσια. *Alias* ὅσια *neutro generę.* Funus. Iuſta. Parentalia. Honores, qui mortuis tribuuntur. Exequias. Vt, Ipſos ſepelierunt, mortuorum exequias, *& iuſta* non ignominia-notantes, *non decorantes.*

Ὁσίαν. κηδείαν. τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμήν. ἔθαψαν δὲ αὐτοὺς μὴ ἀτιμάσαντες νεκρῶν ὅσια. καὶ αὐ-

A θις. καὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν, καὶ πάντα ἐπεπέρακτο σὺν τῇ ὁσίᾳ. ὅσια δὲ, τὰ ἱερὰ χρήματα.

L. ὁσίαν. *vel* ὅσια. Et rurſus. Et mortuum ſepeliuerunt, & omnia pacata ſunt σὺν τῇ ὁσίᾳ, cum pietate.i.piè, *vel, vii ſ.u eſt.* ὅσια verò *neutro genere ſæpe idem ſignificat, ac fœmineum* ὁσία. *Interdum etiam ita vocantur* ſacræ pecuniæ. *Vuolfius L.* τὰ μὴ ἱερὰ χρήματα. *non ſacra: ſed profanæ pecuniæ. Infra vide* ὅσιον. χρήματα ἱερὰ)(ὅσια.

Ὁσίη. οὐ πολλὴ δ᾽ ἡ χάρις. ἀλλ᾽ ὁσίη. ἀντὶ τοῦ καθαρά. ἐκ ψυχῆς ἀνατιθεῖσα ἐν ἐπιγράμματι.

ὁσίη. Non magnum autem *eſt* donum: ſed ſanctitas. *i. ſed eſt ſanctum.* Pro, purum *eſt*, ex animo dedicatum. *L.* ἀνατιθεῖσα. in epigrammate.

Ὁ σικελικὸς τὴν θάλασσαν. σικελικός φασιν ἔμπορος σῦκα ἄγων, ἐναυάγησεν. εἶτα ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαληνιῶσαν, ἔφη. οἶδ᾽ ὃ θέλεις, σῦκα θέλεις.

ὁ Σικ. τ. θ. Siculus mare. Siculus mercator (vt aiũt) ficus portans, naufragium fecit. Deinde ſedens in ſcopulo, & mare tranquillum cernens, dixit, ſcio quid velis, ficus vis. *Er. ad Chil. 2. Cent. 3. col. 417. ad. 2.*

B Ὅσιον. ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς ἀριστογείτονα φησί. καὶ τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ, καὶ τὰ ὅσια. καὶ ἰσοκράτης. τοῖς ἱεροῖς, καὶ τοῖς ὁσίοις. τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. δίδυμος δέ φησι, διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον, τό, τε ἱερὸν, καὶ τὸ ἰδιωτικόν.

ὅσιον. *Sanctum. Profanum. Purum. Impurum. Sacrũ. non ſacrum. Hoc enim vocabulum & in bonam, & in malam partem accipitur.* Hyperides in *oratione* ad Ariſtogitonem, dicit. τὰ χρήματα τά τε ἱερὰ, καὶ τὰ ὅσια. i. Pecuniæ tam ſacræ, quàm profanæ. Et Iſocrates. τοῖς ἱεροῖς, καὶ τοῖς ὁσίοις. Sacris, & profanis. publica vocantes ὅσια. i. profana. Et Demoſt. in *oratione* contra Timocratem hoc apertè docet. Didymus verò dicit, duobus modis dici, *ſumiq. vocem* ὅσιον, *& ſignificare* & id, quod ſacrũ *eſt*. & id, quod priuatũ, *ac profanum eſt*.

Ὅσιον χωρίον. τὸ βέβηλον, καὶ μὴ ἱερόν. εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ.

C Ὦ ποθεινὴ εἰλείθυια. ἐπίσχες τοῦ τόκου
Ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον.

ὅσιον χωρίον. Profanus locus, & non ſacer. In quem *cuiuis* ingredi licet. Ariſtop. Lyſiſtrata. *p. 558. v. 9. & 10.*

O veneranda Lucina cohibe partum,
Donec in profanum venero ego locum, in quo párere fas eſt, mihíque licet.

Καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ δημόσιον. καὶ δαμάσκιος. ὅσιρις διόνυσος. οὐχ ὅσιόν ἐστι τὰ μεγάλα σοφὸν γενέσθαι, τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον. ἐπεὶ δ᾽ ὅσιον οὐκ ἦν ἐπιζητῆσαι τὸν ἀφανῆ γεγονότα ἀδελφὸν, τὴν ἐπὶ καρίας ἐτράπετο.

Et ὅσια χρήματα. Pecuniæ non ſacræ. *ſed profanæ, & publicæ.* Dicitur enim & ὅσιον, τὸ δημόσιον. i. publicum. Et Damaſcius. ὅσιρις. Hoſiris. Dionyſius. *N. L.* Nefas eſt, *veriſimile non videtur* illum in magnis eſſe ſapientem, qui paruis *in rebus ſapiens eſſe* non poteſt. Et, Quoniam autem pium *non* erat *quoniam nefas erat*, fratrem de medio ſublatum quærere, Cariam verſus ſe conuertit.

D NOTAE.

Ὦ ποθεινή.] Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 558. v. 9. & 10.

Ὦ πότνι᾽ Εἰλείθυι᾽ ἐπίσχες τοῦ τόκου,
Ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω᾽γὼ χωρίον.

Ὁσιότης ἡ πρὸς θεὸν καθοσίωσις. καὶ ἐκεῖνος ὅσιος, ὁ δι᾽ αὐτὸν διὰ πίστεως, καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσιώσας, καὶ τῷ θεῷ ἀφιερώσας. ὅθεν περὶ τοῦ τὸν θεὸν καταλιμπάνοντος, καὶ ἀρνουμένου τὰς πρὸς θεὸν συνθήκας, ἔλεγεν ὁ μωσῆς. μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅσιά μοι γένοιτο

E τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου. καθάπερ οὖν ὁ τοῦ θεοῦ ἀποστάτης, καὶ κακοῦργος, ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ τῷ θεῷ διὰ πίστεως, καὶ ἀγαθοεργίας οἰκειωθεὶς, ὅσιος, καὶ δίκαιος ὀνομάζεται εἰκότως.

ὁσιότης Sanctitas. Erga Deum ſanctimonia. Et ille ſanctus *eſt*, qui ſe ipſum per fidem, & opera bona ſanctificauit, & Deo conſecrauit. Vnde Moſes de illo, qui Deum deſerebat, & pactum cum Deo *initum* negabat, dicebat, Ne dixeris in corde tuo, ὅσιά μοι γένοιτο, Fas mihi ſit, deficere à Domino. Quemadmodum igitur ille, qui deficit à Deo, & qui maleficus eſt, impius, *& profanus* vocatur, ſic etiam ille, qui per fidem, & beneficentiam, *L.* ἀγαθοεργίας, *per bona opera, ſupra, δι᾽ ἀγαθῶν ἔργων*, Deo conciliatur, pius, *ſanctus*, & iuſtus meritò nominatur.

NOTAE.

ὁ δι᾽ αὐτόν.] Fortaſſe melius, ὁ ἑαυτὸν διὰ πίστεως.

Ὁσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός. οἷον μὴ ἱερὰς, ἀλλὰ ὁσίας νομισθῆναι.

ὁσιωθῆναι. Dies ob alicuius mortem ὁσιωθῆναι dicunt, pro, non ſacros: at profanos exiſtimari.

Ὁσίων. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων. ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σώσαι. ἑαυτοὺς δὲ πάντες

F πάντως. καὶ ἄλλως. σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.

ὁσίων. Quidam ex ſanctis dixit, Non poſtulatur quidem à nobis omnibus, vt alios ſeruemus: ſed omnino *poſtulatur à nobis* omnibus, vt noſmet ipſos ſeruemus, *& conſeruemus*. Et aliter. Tu, qui ſeruas *alios*, tuam ipſius animam ſerua.

Ὅσιοι. οἱ εὐσεβείᾳ συντεθραμμένοι, κἂν μὴ ἱερεῖς ὦσιν.

ὅσιοι. Qui piè ſunt educati, ſancti ſunt, quamuis non ſint ſacerdotes.

Ὄσιρις. τοῦτον οἱ μὲν, λέγουσιν εἶναι τὸν διόνυσον. οἱ δὲ, ἄλλον. ὃν ὑπὸ τυφῶνος δαίμονος ἐσπαράχθαι. καὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς αἰγυ-

ὄσιρις. Oſiris. Hunc alij quidem, dicunt eſſe Bacchum. Alij verò, alium, quem à Typhone dæmone dilaceratum fuiſſe *tradunt*, & *propterea* magnum luctum apud Ægyptios eſſe, & illius

dilacerationis *eos aiunt* mentionem omni tempore facere.

πλίοις. ἐ τῦ ἀπαραγμῦ μνήμλω ποιῦϑαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον. A

O'σειάζουσαν. F. ὀργιάζουσαν, *vt paulo pòst*. Hic locus in exemplari corruptus-eſt. Eò tamen ſpectat, vt ſignificet μαγεύουσαν. i. eam, quæ magicam artem exercet. Nam in ſine ſcribit *autor*. Quinetiam iam nefariam Themin ad externas *gentes* amandauit, *& in remotas ſedes ablegauit*, & Alexandriam, orgia-celebrantem, & in multis Orientis partibus artem-magicam-exercentem.

Ο'σειάζουσαν. ὁ τόπος οὗτος ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ἔσφαλτο. καταστρέφει δ' ὅμως εἰς τὸ μαγεύουσαν. γράφει γὰρ ἐν τῷ τέλει. ἤδη δὲ καὶ ἐς τὰς ἐσχάτας ἀπῴκισε τὴν ἀπόρρητον θέμιν. ἐς τε ἀλεξάνδρειαν τὴν ὀργιάζουσαν, καὶ τῆς ἕω πολλαχῇ τὴν μαγεύουσαν.

O' Σκύθης. Scytha equum. In eos, qui clàm aliquid appetunt. Palàm verò reiiciunt, & reſpuunt, *ac auerſantur. Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 416. ad. 100. Scytha accipſans aſinum.*

Ο'σκύθης τὸν ἵππον. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων. φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων. B

O'σμὴ. Odor. Suauis odor. *Ariſtop. Auibus. pag* 431. *v.* 14. 15. 16. *Schol. annot.* 3.

Ο'σμὴ. ἡ εὐωδία.

Odor autem maximus, & ſuauiſſimus *in profunditatem orbis* cœleſtis, in altiſſimum cœlum

Ο'σμὴ ἀνονόμαστος. ἐς βάϑος κύκλου

It, aſcendit. Eſt autem *pulchrum ſpectaculum ſuffituum.*

Χωρεῖ, καλὸν ϑέαμα. ϑυμιαμάτων

Auræ verò ſpirantes-agitant, & diſpergunt *ipſam circumuolutionem fumi*. i. fumum ex ſuffitu prodeuntem, qui contortus, & circa ſuffitum inuolutus, cœlum petit.

Δ' αὖραι διαπνέουσι πλεκτάνην καπνοῦ. C

Quære in voce Α'ϑραπς.

Ζήτει ἐν τῷ ἄϑραπος.

N O T AE.

Ο'σμὴ ἀνονόμαστος.] Apud Ariſtoph. in Auibus. pag. 431. v. 14. 15. 16. Schol. annot. 3. & 4.

Ο'σμὴ δ' ἀνονόμαστος ἐς βάϑος κύκλου.
Χωρεῖ, καλὸν ϑέαμα ϑυμιαμάτων.
Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

Conſule Schol. annot. 3. & 4. Alluſit autem ad illos Homeri verſus, qui Iliados A. pag. 35. P. leguntur.

Κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.

Δυσωδίαν. Malum-odorem. Fœtorem. Puta *verò ſic vocari* inſuauitatem, *& odorem naribus ingratum. Vel, Fœtorem exiſtima moleſtiam.*

Δυσωδίαν. νόμιζε τὴν ἀηδίαν. D

Ο'σσόμενος. Effingens-ſimulachra. *Aliquid imaginans. Praeſagiens. Ominans.* Expectans. Vel, oculis-intuens.

Ο'σσόμενος. ἀνειδωλοποιούμενος. προσδοκῶν. ἢ τοῖς ὀφϑαλμοῖς ἐπιβλέπων.

Ο'σσον βασιλεύτερος εἰμί. Quanto præſtantior-rex ſim. Homerus *Iliados* I. *pag.* 313. *v.* 7. hoc ὅσον hîc ſumit non ad ſignificandam multitudinem: ſed pro, quatenus ſum præſtantior-rex.

Ο'σον βασιλεύτερος εἰμί. ὅμηρος τὸ ὅσον ἐνταῦϑα, οὐκ ἐμφαντικὸν πλήϑους λαμβάνει. ἀλλὰ ἀντὶ τῦ καϑ' ὅσον εἰμι βασιλικώτερος.

Ο'σον βιώσιμον. Quantum vitale. Quantum viuere poteſt, pro, quod eſt vitale, quod viuere poteſt.

Ο'σον βιώσιμον. ὅσον ζῆσαι.

Ο'σον οὐκ ἀπ. Tantùm non, pro, fere, propemodum perfectum-eſt.

Ο'σον οὐκ ἀποτετέλεσο. ἀντὶ τοῦ σχεδόν. E

Ο'σον οὐκ ἤδη. Propemodum iam, *mox* malè, & miſere perituris. Et ruſſus. Illum enim fere *totius* Aſiæ regnum obtenturum eſſe *dicebat.*

Ο'σον οὐκ ἤδη πονήρως τε, καὶ ἀϑλίως ἀπολουμένων. καὶ αὖϑις. ἐκεῖνον γὰρ ὅσον οὐ βασιλεύειν τῆς ἀσίας.

Ο'σον οὔπω. Tantùm non. Fere. Propemodùm. Citò Celeriter. Paulo pòſt. Mox Vel pro iam *ſumitur*. Vt, Ille verò, ſimel reputans mox futuram neceſſariarum *rerum, & commeatuum* penuriam, obſidionem ſoluit. Et rurſus. Domum enim citò lapſuram *putabat*. Et rurſus. Moxmox Barbaros aduenturos expectabat.

Ο'σον οὔπω. ταχύ. μετ' ὀλίγον. ἢ ἀντὶ τῦ ἤδη. ὁ δὲ, ἅμα ἐνϑυμούμενος τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν. καὶ αὖϑις. πεσεῖσϑαι γὰρ ὅσον οὔπω τὴν οἰκίαν. καὶ αὖϑις. ὅσον οὔπω προσεδόκα παρεσομένους τοὺς βαρβάρους. F

Ο'σῳ. & ὁπόσῳ. Quanto.

Ο'σω καὶ ὁπόσῳ.

Ο'σῳ πλεῖον. Quanto plus *ſit* dimidium toto. Hoc eſt, Parum cum iuſticia *coniunctum*, maiorem vtilitatem affert, *plus prodeſt*, quàm magnæ opes cum iniuſticia *coniunctæ*. Heſiodus dicit *in* ἔργοις καὶ ἡμέραις. *pag.* 3. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 313. *ad.* 95. *Dimidium plus toto.*

Ο'σῳ πλέον ἥμισυ παντός. τουτέστι τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης, τῦ πολλοῦ μετ' ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν. ἡσίοδος φησίν.

ὁ σπίνον.

A Ὀσπήτιον. τὸ οἴκημα.

ὀσπήτιον. Hoſpitium. Diuerſorium. *Latinum eſt vocabulum.*

Ὄσπριον. εἶδος σπέρματος. λέγεται δὲ καὶ χέδροψ τὸ ὄσπριον, παρὰ Θουκυδίδῃ.

ὄσπριον. Legumen. Seminis genus. Apud Thucydidem autem legumen dicitur & χέδροψ. ὄσπριον verò *dictum à σπείρω, ſero, ſemino. perf. med. ἔσπορα. hinc σπόριον, & tranſpoſitione literarum, ὄσπριον, quod ſeminetur.*

Ὀσροήνη. ὄνομα πόλεως. ἢ τόπου. καὶ ὀσροίης. ὄνομα κύριον.

ὀσροήνη. Oſrohene. Nomen vrbis, aut loci. Et Oſrhoes, Nomen proprium.

Ὀστᾶ τροπικῶς, οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ στερεωτέραν ἔχουσι φύσιν. καὶ αὐτὰ φέρει τὸ ζῶον. λέγεται καὶ ὀστέον, ὀστοῦν.

ὀστᾶ. Oſſa. Tropicè *ſunt* ipſæ cogitationes, quia oſſa ſolidiorem habent naturam, & ipſa ferunt animal. Dicitur autem ὀστέον, & *per contractionem,* ὀστοῦν. os. oſſis.

B Ὀστᾶ γιγάντων. ζήτει ἐν τῷ μνᾶς. ζήτει ὀστᾶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου. ἐν τῷ ἀργόλαι.

ὀστᾶ γιγάντων. Oſſa Gigantum. Quære in voce Μναῖ. Quære oſſa Hieremiæ Prophetæ in voce Ἀργόλαι.

Ὀστάναι. οὗτοι παρὰ Πέρσαις μάγοι ἐλέγοντο. κατὰ διαδοχὴν ὀστάναι. ζήτει ἐν τῷ ἀστρονομία.

ὀστάναι. Oſtanæ olim apud Perſas Magi vocabantur. Per ſucceſſionem Oſtanæ. Quære in Ἀστρονομία.

Ὀστιάριος. εἶδος ἀξιώματος. οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω μέγα ὠστιάριος. παρὰ τὸ ὠθεῖν.

ὀστιάριος. Oſtiarius. Dignitatis genus. *Officij genus. Sic autem appellatur ille, qui curam gerit oſtij, vt Ianitor, qui ianuæ curam gerit, vt eam & aperiat, & claudat, quum opus eſt, & ingredientes, ac egredientes obſeruet.* Arbitror autem per ω magnum *eſſe ſcribendum* ὠστιάριος, ab ὠθεῖν, pellere, *repellere, propulſare. perf. paſſ.* ὦσμαι. ὦσαι ὦσαι. *quòd oſtium repellat, & propulſet eos, qui nocendi cauſa vellent ingredi. Latini oſtium ab obſtando, ac impediendo tradunt deductum.*

C Ὀστία παρὰ ῥωμαίοις, ἡ θύρα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀστιάριος, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

ὀστία. ὄστιον. Oſtia. Oſtium apud Romanos ipſa Ianua. & hinc *deductum nomen* ὀστιάριος, oſtiarius. *Quod ideo ſcribendum* per ο paruum.

Ὀστίνοις. τοῖς αὐλοῖς. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων, ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. ἀριστοφάνης. τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ὀστίνοις. Tibiis. Fiſtulis. Quia olim ex ceruinis oſſibus tibias conficiebant. Ariſtoph. *in Acharnenſibus.* pag. 295. v. 17. Oſſeis *tibiis, ſiue fiſtulis* inflate podicem canis.

NOTÆ.

Ὀστίνοις.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 295. v. 17. Schol. annot. 12. τοῖς ὀστίνοις] λέγει τὸ αὐλοῖς. ὀστίνοις δὲ ἔφη, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν. &c.

D

Ὀστλίγγες. αἱ λαμπηδόνες.

ὀστλίγγες. Scintillæ. Coruſcationes. Splendores. Fulgores.

Ὀστολογεῖν. ἐξετάζειν. ἐξερευνᾶν.

ὀστολογεῖν. Examinare. Scrutari. *Q. d. In ipſa vſque oſſa conſiderando penetrare.*

Ὀστρακισμός. οἱ κακουργότατοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο. καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φυγαδευομένου.

ὀστρακισμός. Oſtraciſmus. Sceleratiſſimi à populo per oſtraciſmum relegabantur, & condemnabantur. Illius enim, qui relegandus erat, nomen teſtulis inſcribebatur, *quas Græci vocant* ὄστρακα. *Vide Ariſto. in Equitibus. pag. 238. v. 11. Schol. annot. 7. in* ὀστρακίνδα.

Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. ὅτι τῶν μὲν φυ-
E γῆς ἁλόντων, αἱ οὐσίαι ἐδημεύοντο. τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀποστάντων, οὐκ ἀφῄρει τὰ χρήματα ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται, καὶ τόπος. οἱ δὲ φεύγοντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. ὁ κίμων τῇ ἀδελφῇ ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς, καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας, ἐξωστρακίσθη.

ὀστρακισμός. Oſtraciſmus. i. Relegatio, differt ab exilio. Quia illorum quidem, qui damnati fuerant, & in exilium pulſi, *vel, qui conſcientia ſcelerum, metúque pœnarum in voluntarium exilium abierant,* bona publicabantur. Illis verò, qui per oſtraciſmum *ab vrbe* receſſerant. *i. Relegatis,* populus bona non auferebat. Et his quidem tempus, locúſque præſcribitur. Exules verò neutrum horum habent. Cimon, quòd cum ſorore Elpinice concubuiſſet, apud ciues accuſatus eſt, & relegatus.

Ὀστρακόδερμοι ἰχθύες. οἷον ὄστρεα, πορφύραι, κήρυκες, στρόμβοι, ἐχῖνοι. ἃ οὔτε θήλεα, οὔτε ἄρ-
F ρενα εἰσίν.

ὀστρακόδερμοι ἰχθύες. Teſta tecti piſces. Vt oſtrea, purpuræ, ceryces, ſtrombi, echini, quæ *piſcium genera* neque fœminæ, neque mares ſunt.

Ὀστράκου περιστροφή. παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. εὐνάπιος. ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε ῥωμαίοις.

ὀστράκου περιστροφή. Teſtæ conuerſio. *Velut Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 365. ad. 51. Teſtulæ tranſmutatio. Illic & de Oſtraciſmo verba fiunt.* Prouerbium, quod dicitur de illis, qui celeriter aliquid faciunt. Eunapius. Vt teſtula inuerſa, *& in diuerſum, vel in contrarium mutata,* res in melius ceſſit. Romanis.

Ὄστρεα. τραϊανῷ ἐν πάρθοις ὄντι, καὶ τῆς θα-

ὄστρεα. Traiano apud Parthos agenti, & multo

rum dierum itinere diſtanti à mari, Apicius ille opſoniorum-deuorator, *belluo, guloſus* oſtrea recentia tranſmiſit, quæ *magna* ſolertia coaceruarat, & *conſeruarat.*

Ὀσφραντικόν. Odoratus inſtrumentum. *Hoc autem* eſt appendix, *L.* ἀπόφυσις, *vt paulo pòſt*, in anteriore *parte* cerebri, mammæ-ſpeciem-habens, poſt eiuſdē-formæ oſſa interiora. Fit autem odorum perceptio. *i. odores autem percipiuntur* per facultatem aeris odores tranſmittentis *ad noſtras nares*, Etenim apud Theophraſtum διοσμός. i. dioſmus, eſt ipſa facultas odorum tranſmittendorum, *vel, odores tranſmittens facultas.* Non eſt enim ipſe naſus ſenſus-inſtrumentum, *quo percipiuntur odores*: Sed illa cerebri appendix, ſiue apotheſis, mammæ-figuram-habens. *N. L. Vt*, Decumbebat olfaciens. Qui enim præ metu diſſoluuntur, *atque deficiunt*, odoratu dolorem ſedant. Hic autem dolor ipſis ex corde venit.

Ὀσφραίνομαι. Genitiuo. Odoror. Odorem-ſentio. Olfacio.

Ὀσφύς. Partes, quæ ſunt propè nates. Vel ipſa dorſi ſpina. Vel lumbus. *Ile.* Et, vt Ariſtoteles *tradit*, *dicitur* ὀσφὺς ἡ ἴση μοῖρα &c. i. æqualis *pars corporis* ad ſuperiores *partes* enata, quaſi dicas, ἰσοφύς τις οὖσα, *quòd lumbus ſit in homine poſterior, eàque media renum pars, æquali fere menſura, ſpatióque tam à pedibus, quàm à capite diſtans.* At (vt Apollodorus ait) *dicta eſt pars iſta*, quaſi ὀστεοφυής τις οὖσα, quòd oſſibus-natis-munita ſit. Eſt enim oſſibus-abundans.

Ὄσχεος. & ὄσχεον. τό. Locus circa pudenda. *Locus pudenda circundans. Scrotum, ſiue ſcortum. Teſtium conceptaculum. Vide Lex.*

Ὀσχοφόροι. Oſchophori. Duo fuerunt genere, & opibus excellentes, Oſche verò, palmes eſt vuas pendentes habens. Hanc autem *oſchen* quidam oreſchada vocant.

λάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν, ἀπίκιος A
ὁ ὀψοφάγος ὄστρεα νεαρὰ διεπέμψατο ὑπὸ σοφίας τεθησαυρισμένα.

Ὀσφραντικόν. αἰσθητήριόν ἐστιν, ἡ κατὰ τὰ ἐμπρόσθια τοῦ ἐγκεφάλου μαστοειδὴς ἀπόφυσις. μετὰ τὰ ὁμοιοειδῆ ὀστέα ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὀσμῶν διὰ τῆς διόσμου τοῦ ἀέρος δυνάμεως. καὶ γὰρ διόσμος ἐστὶν ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν παρὰ Θεοφράστῳ. οὐκ ἔστι δὲ ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ᾽ ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφυσις, ἢ ἀπόθεσις. κατέκειτ' B
ὀσφραινόμενος. οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι, ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν. ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

Ὀσφραίνομαι. γενικῇ.

Ὀσφύς. τὰ πλησίως τοῦ γλουτοῦ. ἢ ἡ ῥάχις, ἢ ἡ ψόα. ὡς μὲν Ἀριστοτέλης ἡ ἴση μοῖρα τοῖς ἄνω ἐκπεφυκυῖα, ἰσοφύς τις οὖσα. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστεοφυὴς οὖσα. ὀστώδης γάρ ἐστιν. C

Ὄσχεος. ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.

Ὀσχοφόροι. δύο ἦσαν τῷ γένει, καὶ πλούτῳ προέχοντες. ἡ δὲ ὄσχη, κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δ᾽ ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

O. CVM T. — ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ. D

Ὄττα. *Atticè*, & ὄσσα. *communiter.* Fama. Vaticinium. Diuina vox. *Diuinum oraculum. Augurium. Omen. Præſagitio. Præſagium.* Et ὀττεύεσθαι. Vaticinari. *Præſagire. Ominari. Augurari. Diuinare.* Vt, Ille verò, prudenter auguratus id, quod futurum erat, in eam cogitationem venit, *cogitauit*, fore, vt præſidium à Ptolemæo *in vrbe collocatum* expelleret.

Ὅταν σε. Cùm te occaſio introduxerit. Pro, Cùm occaſio te vocarit. *Quum opportuna fuerit occaſio.*

Ὅταν σύ. Quum tu fortaſſe aliò diuiſeris *animum. Sic enim & Virgil. Aen. lib. 4. pag. 198. v. 21. & 22. Atque animum nunc huc celerem, nunc diuidit illuc, In partéſque rapit varias, pérque omnia verſat.* Pro, Quum animum in *res* alias intentum habueris. *Vide Ariſtop. in Nubibus. pag. 84. v. 9. Schol. annot. 8. & pag. 99. Schol. annot. 12. vbi docetur quid ſit* χάζειν.

Ὁτέοισιν. *Ionicè, & Poeticè, pro communi* οἷς τισιν. Quibuſcunque. Quibus.

Ὀττευομένη. Ominans. Augurans. Vaticinans. *Genere f. Et* ὀττευόμενοι. *g. m. ominantes, augurantes, vaticinantes. Vt*, Ex ipſa legatorum tacita-ſignificatione, *vultúque coniecturam ducentes, & rerum euentum* ominantes, in omnigenos eiulatus, & lamentationes inciderunt. ὀττευόμενοι, pro ὀρνεοσκοποῦντες, augurantes, & *quaſi captatis auſpiciis præſagientes.*

Ὀττευσάμενος. Auguratus. Ominatus. Vaticinatus.

Ὀττεία. Augurium. Omen. Diuinatio. Vaticinatio.

Ὅτι τί. Pro διατί. Ob quid? Quam ob cauſam? Cur? Illud verò τί ſuperfluum *eſt*. Ariſtop. Nubibus.

Ὄττα, καὶ ὄσσα. φήμη. μαντεία. θεία κληδών. καὶ ὀττεύεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι. ὁ δὲ, τὸ μέλλον εὐφρόνως ὀττευσάμενος, εἰς ἔννοιαν ἦλθε τὴν φρουρὰν ἀποξενώσασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου.

Ὅτ᾽ ἄν σε καιρὸς εἰσάγῃ. ὅταν καιρὸς καλῇ.

Ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσῃς. ἀντὶ τοῦ περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχῃς. E

Ὁτέοισιν. οἷς τισιν.

Ὀττευομένη, κληδονιζομένη. οἰωνιζομένη. μαντευομένη. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς τῶν πρέσβεων ἐμφάσεως ὀττευόμενοι, εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς, καὶ θρήνους ἔπιπτον. ἤτοι ὀρνεοσκοποῦντες. F

Ὀττευσάμενος. οἰωνισάμενος. μαντευσάμενος.

Ὀττεία. ἡ μαντεία.

Ὅτι τί, ἀντὶ τοῦ διατί. τὸ δὲ τί περιττὸν, ἀριστο-

A φαίνης νεφέλης. ζήτει τὴν διότι πρὸς τὸ ὅτι διαφορὰν ἐν τῷ διότι.

pag. 164. v. 26. Διότι, λέγ. Ὅτι ποιήσεις οὐχὶ συναποθνῄσκουσι. Di. Aeſch. Quia poeſis non eſt-mortua mecum. Et pag. 174. v. 35. Quære in voce Διότι diſcrimē inter ὅτι, & διότι

Ὅτι μ' εἰδέναι. αὐτὶ τ͂ ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. ἤκουσα πονηρά γ' ἐστὶν ὅτι κἀμοὶ εἰδέναι.

Ὅτι μ' εἰδέναι. ſ. ὅ,τι μ' εἰδ. ὅ,τι κατ' ἐμὲ εἰδέναι, pro, κατὰ ἐμὲ εἰδέναι Quod ego ſciam, vel, quantum ego ſcio.

Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μ' ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν.

Ὅτι νόμος. Lex eſt, vt ille, qui annos quadraginta ſuperauit, pueris ſumptus-ſuppeditet.

Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ φιλίππου ἀμπελουργίῳ, καὶ δεομένους, παρὰ τούτου ἐξῃτήσατο παρὰ φιλίππου σάτυρος. αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας

B φησίν. ὁ δὲ δημοσθένης, ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου λέγει ὅτι τὰς ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξῃτήσατο. καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν. καὶ γὰρ ἀριστοτέλης ἔν τινι τῇ πρὸς φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει. σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ, τὰς ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν περαιτέρω μεδίμνου.

Ὅτι ξένους. Quoſdam peregrinos, ſuos captiuos, fodientes in Philippi vinea, & precantes, Vel, noſſius, δεομένους. i. ligatos, vinctos, in conniuio Satyrus à Philippo petitos-impetrauit. Aeſchines quidem in oratione de falſa-legatione hoc dicit. Demoſthenes verò in oratione contra Aeſchinem ait eum à Philippo Apollophanis filias petitas-impetraſſe. Quod ad veritatem propius accedere videtur. Nam & Ariſtoteles in quadam in Philippum epiſtola dicit, Satyro hiſtrioni filias Apollophanis condonauit. Quia puero, & vxori vltra modium hordei immittere non licebat. N. L. Vnoſſius, συμβάλλειν. i. conferre.

Ὅτι περ ἐστὶν ὄφελος ἐν τῇ πόλει. ἀριστοφάνης. τουτέστιν εὐγενεῖς.

Ὅ, τι περ ἐστὶν ὄφελος. Quæcunque eſt vtilitas in ciuitate. Quidquid eſt hominum vtilium in Repub. Ariſtophanes. In Eccleſiazuſis. pag. 486. v. 32. Vide infra

C pag. 534. in ὄφελος. Pro, Nobiles, quorum maximus eſt in Repub. vſus.

Ὅτι πρὸς τ͂ φυλῇ τοῦ κτησαμένου, αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι.

Ὅτι πρός. In tribu Domini, lites aduerſus ſeruos intendebantur, mouebantur. Id eſt, Serui in ſuorum dominorum tribu accuſabantur.

Ὅτι ῥά. ὅτι δή.

Ὅτι ῥά. Quòd iam.

Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα χρήματα τισὶ, ἐπὶ τῇ βωμῷ ἐτίθετο.

Ὅτι τά. Pecunia aliquibus aliquorum proſcriptorum interfectoribus, per-præconis-vocem-promiſſa, in ara collocabatur.

Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες, ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Ὅτι οἱ ποιητοί. Filiis adoptiuis in paternam familiam reuerti non licuit, niſi filios germanos, & legitimos reliquiſſent in familia illius, à quo fuerant adoptati.

D Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ, εἶχον ἐξουσίαν εἰς διοίκησιν τ͂ ἰδίων, δημοσθένης τε ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτης ὑποσημαίνει, καὶ θεόφραστος ἐν τῷ ιγ' τῶν νόμων.

Ὅτι οἱ ἁλόντες. Quòd illi, qui non-voluntariæ: ſed fortuitæ cædis conuicti fuerant, habuerint poteſtatē in ſuorum bonorum adminiſtrationem, ita, vt res ſuas arbitratu ſuo poſſent adminiſtrare, & Demoſth. in oratione contra Ariſtocratem, & Theophraſtus Legum decimotertio ſubindicat.

Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες.

Ὅτι χιλίας. Mulieres, quæ in viis immodeſtæ-fuiſſent, mille drachmis mulctabantur.

Ὀτλήσοντες. ὑπομενοῦντες. κακοπαθήσοντες. ἐν ἐπιγράμματι.

Ὀτλήσοντες. Toleraturi. Aerumnas-paſſuri. In epigrammate.

E Ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ

Iuſtum toleraturi ſemper laborem. propter vos enim

Φεῦ πυρὸς ἐς πόσην πληθομένην ἐργασίην.

Heu ignis in quantum venimus opus. id eſt, In quantum incendium incidimus!

Ὄτλοι. οἱ πλόκαμοι.

Ὄτλοι. Cincinni. Capilli-torti. Capilli-nexi.

Ὄτλος. ἡ κακοπάθεια. καὶ ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ. τάλας, ἐφώνει, μόχθον οἷον ὀτλεύεις.

Ὄτλος. Aerumna. Miſeria. Calamitas. Et ὀτλεύω. Miſerias, calamitates, ærumnas tolero. Vt in illo ſenario, Miſer, clamabat, qualem ærumnam toleras! Sophocles in Trachiniis. pag. 330. v. 7. Schol. Vbi docetur quid ſit ὄτλος.

Ὄτοβον. ὅμαδον. ἦχον. οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον. καὶ αὖθις. περιίσταται διαπρύσιος

F ὄτοβος.

Ὄτοβον. Strepitum. Sonum. Sophocles in Aiace. pa. 67. v. 1213. metri cauſa (vt Triclinius ait) ὄτοβον per ſimplex τ habet ſcriptum. Neque dulcem tibiarum ſonū. Et rurſus alibi legitur, Ipſum Circunſtat grauiſſimus ſtrepitus. q. d. penetrantiſsimus ſtrepitus.

Ὀτοτύζειν. θρηνεῖν.

Ὀτοτύζειν. Vlulare. Eiulare. Lugere. Lamentari.

Ὅτου χάριν. τίνος ἕνεκεν.

Ὅτου χάριν. Cuius gratia. Cuius cauſâ.

Ὅτῳ γὰρ φίλον. ᾧ τινι ἀρέσκει.

Ὅτῳ γὰρ φίλον. Cui enim hoc eſt gratum. Cui placet hoc. Vt apud Sophoclem in Aiace. p. 59. v. 1049. & 1050.

Cui verò non iſta ſunt in animo grata, Cuiuſcunque verò animo hæc non ſunt grata, cui hæc non placent,

Οὕτῳ δὲ μὴ τά δ᾽ ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα, A

Ille & illa diligat, & ego iſta. Ille illam ſententiam amplectatur, & ſequatur, ego verò ſententiam hanc ſequar, & amplectar.

Ἐκεῖνος τἀκείνου στεργέτω, κἀγὼ ταῦτα.

Et ὅτῳ αὖ &c. Pro, Quomodo, & qua ratione ipſum vlciſcerentur.

Καὶ ὅτῳ αὖ αὐτὸν τιμωρήσαιντο, ἀντὶ τοῦ ὅπως, καὶ ἀντὶ τοῦ ᾧ τινι.

NOTAE.

Ἐκεῖνος.] Apud Sophoclem in Aiace ſcribitur, vt hic ſcribendum.

Κεῖνός τ᾽ ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε.

ὀττοτοῖ. Ottotoe. Pro, φεῦ. Heu!

Ὀττοτοῖ, ἀντὶ τοῦ φεῦ.

ὀτραλέως. Accuratè. Diligenter. Studioſè. Sedulò.

Ὀτραλέως. σπουδαίως. B

ὁ τρέσας Ἀρ. Ariſtodemus, qui tremuit. Tremulus, ſiue trepidus Ariſtodemus, ſic vocatus-eſt ille, qui cum Euryta, *ſuis* oculis, Perſicæ pugnæ particeps non fuit. *i. qui Perſarum pugnam ſpectare recuſauit.*

Ὁ τρέσας Ἀριστόδημος. ὁ Ἀριστόδημος οὕτως ἐκλήθη, ὃς σὺν Εὐρύτῳ τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐκ ἐκοινώνησε τῆς περσικῆς μάχης.

ὀτρῆος. *Ionicus genitiuus, pro comm.* ὀτρέως. Otrei. Nomen proprium, cuius rectus *caſus eſt.* ὀτρεύς. Otreus.

Ὀτρῆος. ὄνομα κύριον. οὗ ἡ εὐθεῖα. ὀτρεύς.

ὀτρηρός. Celer. Induſtrius. Celerrimus. Diligens. Ad-augendum-promptus.

Ὀτρηρός. ταχύς. δραστήριος. ὀξύτατος.

ὄτριχας. Pro ὁμότριχας. *Epithetum equorum, vel equarum. Homerus Iliados* B. *pag. 95. verſ. 17. & ſignificat eos, eáſue, qui, quæue* ſimiles-crines habent.

Ὄτριχας. ὁμοιότριχας. C

ὁ τρυγίας. Apud Scripturam *ſacram* ὁ τρυγίας. *i. fax. vt pſalmo 74. pag. 176. v. 6. vocatur* extrema *pars* iræ.

Ὁ τρυγίας παρὰ τῇ γραφῇ, τὸ ἔσχατον τῆς ὀργῆς.

ὁ τρύγητος. Vindemia iſtis omnibus medebitur. *Vindemia ſanabit hæc omnia mala. Quod dicitur* in eos qui de rebus aliquibus bona pollicentur.

Ὁ τρύγητος ταῦτα πάντ᾽ ἰάσεται. ἐπὶ τῶν χρηστὰ ἐπαγγελλομένων περί τινων ὑποθέσεων.

ὀτρυγήφατος. Cerealis fructus. *Cereales fruges.*

Ὀτρυγήφατος. ὁ δημητριακὸς καρπός.

ὀτρυνόντος. Iubentis. Incitantis. Impellentis. Et ὀτρύνω. accuſatiuo. Hortor. Incito. Concito. Impello.

Ὀτρυνόντος. κελεύοντος. καὶ ὀτρύνω, αἰτιατικῇ.

οὗ. Locale. *i. loci* aduerbium. Pro ὅπου. Vbi. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 271. v. 7. & 8.*

Οὗ. τοπικὸν ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ὅπου. D

Vbi membra flecte, hoc in impolito ſaxo.

Οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ᾽ ἐπ᾽ ἀξέστου πέτρου.

Longum enim vt ſeni profectus- es iter.

Μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδόν.

Pro progreſſus enim es iter longius, quàm ſeni cõuenit. Et alibi *dicitur*, Demonſtret vbi ſit Homeri Rhapſodiarum verſus *id eſt, in quo Homeri libro ſit hic verſus*. At ne Ionem quidem Rhapſodum, *hunc* inuenturum-eſſe puto.

Ἀντὶ τοῦ προῆλθες μακροτάτην ὁδόν, ἢ ὡς ἔπρεπε γέροντι. καὶ αὖθις. δειξάτω οὗ κεῖται ὁμήρου ῥαψῳδιῶν στίχος. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ αὖ Ἴωνα δοκῶ τὸν ῥαψῳδὸν εὑρεῖν.

οὗ. Cuius cauſa, vel cuius gratia. Bifariam dicitur & illud, cuius cauſa *aliquid fit*, & illud, cui *fit. i. in cuius gratiam fit. Pro, Duobus modis dicitur & Cuius, & Cui.* Nam anima quidem (inquit) finis *eſt*, vt cuius. Animal verò, vt cui. Facit enim inſtrumentale corpus Natura, animæ cauſa, vt anima eo vtatur vt finis, vt cuius. Finis verò, vt cui, *eſt* animatum. Vt enim animalis actiones expertes-impedimentorum ſint, *nec vllo modo impediantur*, omnia facit Natura. Aut igitur ſic *accipienda ſunt iſta* Cuius, & Cui. vel aliter. Cuius quidem cauſa, mundi creationis, & æternitatis. Hoc enim omnia appetunt. Cui verò, animæ. Huic enim inſtrumentum ad vſum parat *Natura.* Quod etiam verius eſt.

Οὗ. ὅτι διττῶς τοῦ οὗ ἕνεκα λεγομένου, τοῦτο οὗ, καὶ τοῦ ᾧ. ἡ μὲν γὰρ ψυχή φησι τέλος ὡς οὗ. τὸ δὲ ζῶον, ὡς ᾧ. ποιεῖ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα φύσις, τὸ μὲν ψυχῆς ἕνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἡ ψυχή, ὡς οὗ. τέλος δὲ ὡς ᾧ, τὸ ἔμψυχον, ὥστε γὰρ ἀνεμποδίστους εἶναι τοῦ ζώου τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. ἢ τοίνυν οὕτω τὸ οὗ, καὶ τὸ ᾧ, ἢ ἄλλως. οὗ μὲν ἕνεκα, τῆς κοσμοποιΐας, καὶ τῆς ἀϊδιότητος. τούτου γὰρ πάντα ἐφίεται. ᾧ δὲ, τῇ ψυχῇ. ταύτῃ γὰρ παρασκευάζει εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον. ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐστὶν ἀληθέστερον. E

Οὐαλεντινιανός. Valentinianus, Romanorum Imperator Chriſtianus, quamuis eiuſdem cum patre naturæ Chriſtum eſſe ſentiret, aduerſarios tamen nullo modo lædebat. Fuit autem & ad leges-ferendas promptiſſimus, curans etiã iuſtam theſaurorũ ſuſceptionem, *& in id maximè intentus, vt legitimis, iuſtiſque rationibus pecunia pararetur, & theſauri iuſtè coacervarentur accepta pecunia. Id eſt, maxima cura cauebat ne fiſcus per iniuriam augeretur, néve per incuriam*

Οὐαλεντινιανός. ῥωμαίων βασιλεὺς χριστιανός, καὶ τὰ τοῦ ὁμοουσίου φρονῶν, οὐδὲν τοὺς ἐναντίους ἠδίκει. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἑτοιμότατος. φροντίζων καὶ τῆς τῶν θησαυρῶν δι- F

A καίας ὑποδοχῆς. πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν ἀκριβής, καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος. ἐπὶ δὲ τοῖς πολέμοις ἄριστος. ὁ δὲ οὐάλης τῆς ἀρείου δόξης μεταποιούμενος, πολλοὺς ἐξορίαις ὑπέβαλε, καθ' ὃν χρόνον τῆς ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίας λιβέριος προειστήκει, τῆς δὲ ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἀθανάσιος, καὶ τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει, εὐδόξιος, τῆς ἀρείου θρησκείας διδάσκαλος.

riam exhauriretur. In magiſtratuum verò creationibus *erat* accuratus, & contumacium vltor inexorabilis. In bellis verò, fortiſſimus. Valens verò Arij opinioni addictus, multos exilio ſubiecit *ſ. in exilium miſit*, quo tempore Romanæ Eccleſiæ Liberius præfuit, Alexandrinæ verò, Athanaſius, & Conſtantinopolitanæ, Eudoxius, Arianæ ſectæ magiſter.

Οὐαλεντινιανός. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος διὰ τῆς μητρὸς ἰουστίνης, παρετράπη τῆς ὀρθῆς πί-
B στεως, καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας. καὶ ἐλθὼν πρὸς θεοδόσιον, ἐπαιδεύθη τὴν ὀρθὴν πίστιν. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ θεοδόσιος, τὴν βασιλικὴν παράταξιν ἑστάναι, οὐ διὰ ὅπλων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. καὶ οἶδα φησιν οὐαλεντινιανὲ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου, τὴν νίκην κατορθωθεῖσαν, καὶ τοὺς πολεμίους ὑποταγέντας, ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου. οὕτω καὶ κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθείς, λικίνιον τὸν τύραννον ἐν ναυαγίῳ διέ-
C φθειρεν. οὕτω καὶ οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχέστερον τῆς βασιλείας, καὶ ἀβλαβῆ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθύνων ἐτέλεσε, τοῦ θεοῦ ἐκδικοῦντος αὐτόν. καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο, πολλοὺς βαρβάρους διαφόρους ἀνελών. οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς, τὸν θεὸν διασπαράττων, ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος, διὰ τῆς σφαγῆς τῶν ἁγίων, καὶ ἐξορίαις τῶν ἱερέων. ὃς τῇ τοῦ θεοῦ βουλήσει, ὑπὸ τῶν γότθων πολιορκηθείς, ἐκαύθη. ὀρθῶς τὸν χριστὸν σέβεται ὁ οὐκ ἀδίκως σε ἐκβαλών. ἡ σὴ ἀπιστία,
D μαξίμῳ εὐχέρειαν συνήνεγκεν. εἰ τὸν χριστὸν οὐ βλέπομεν, τίνα παρακαλέσομεν μαχόμενοι; ταῦτα καὶ πλείονα τούτων νουθετήσας θεοδόσιος οὐαλεντινιανὸν, εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν μετήγαγε.

Οὐαλεντινιανός. Valentinianus, Imperator Romanorum. Hic per matrem Iuſtinam à recta fide aduerſus-eſt, & imperio eiectus. Sed ad Theodoſium profectus, in recta fide fuit-inſtitutus. Theodoſius enim ei dicebat, Imperatoriam aciem ſtare non propter arma: ſed propter iuſtas *belli* cauſas. Et, Noui (inquit) Valentiniane, à religioſiſſimis, *& pietatis ſtudioſiſſimis* Imperatoribus, quieſcente exercitu, victoriam feliciter-partam & hoſtes ſubactos, tributarios eſſe-factos, periculo antegreſſo, *cum belli periculum eos praeoccupaſſet.* Sic & Conſtantinus ille Magnus erectus, Licinium tyrannum naufragio perdidit. Sic etiam Valentinianus pater tuus, feliciùs imperium, & ab hoſtibus illæſum perpetuò rexit, *gubernauit, L. διατίνων.* Deo ipſum vindicante, *defendente, vlciſque hoſtes vlciſcente*, & prælijs innumerabilibus victor fuit, & victorias incredibiles *ab hoſtibus* reportauit, multis, *&* diuerſis Barbaris ſublatis. Valens verò, patruus tuus, Deum dilacerans, polluit Eccleſiam cæde ſanctorum, & ſacerdotum relegatione. Qui diuina prouidentia à Gotthis oppug atus, conflagrauit. Rectè Chriſtum colit ille, qui non iniuſtè te eiecit. Incredulitas tua Maximo facultatem *tui premendi, ac oppugnandi* dedit. Si Chriſtum non aſpicimus, *intuemur, & inuocamus*, quem inuocabimus pugnaturi? Theodoſius, cùm Valentinianum his, & *longè* pluribus, quam ſunt hæc, admonuiſſet, *eum* ad rectam fidem trad xit, *ac reduxit.*

Οὐάλης. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς κακοδοξῶν, καὶ συγκροτῶν τοὺς αἱρετικούς, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων πατρῴων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμπε, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους καὶ μοναχούς, τατιανοῦ τότε ἄρχοντος ἀλεξανδρείας. καὶ πολλοὺς τῶν χριστιανῶν ἐβασάνισε, καί τινας πυρὶ παρέδωκε. ταῦτα δὲ πάντα
E μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀθανασίου. οἱ οὖν ἐν κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι, ἐλεηθήσεσθαι νομίζοντες ὑπὸ οὐάλεντος, πρεσβείαν ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν ἐν νικομηδείᾳ τυγχάνοντα, πέμψαντες ἱερατικοὺς ἄνδρας ὀγδοήκοντα, ὧν ἡγοῦντο θεόδωρος, καὶ κούρβαγος, καὶ μενέδημος. οὓς ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι προσέταξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηὶ κατεφλέχθησαν, μέχρι δακιβίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος, κἀκεῖσε διαλυ-
F θέντος. ἐπὶ τοῦ βδελυροῦ οὐάλεντος, λούκιός τις ἐπίσκοπος τῆς τῶν ἀρειανῶν αἱρέσεως, παραχρῆμα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπήδησεν. ὁ δὲ πέτρος εἰς τὴν ῥώμην ἀπέφυγεν. ὁ δὲ λούκιος τοσαῦτα ἐνεδείξατο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν ἑλλήνων ἐγίνετο. τρεῖς γὰρ χιλιάδας ἀπέστειλεν ἀναιροῦντας, καὶ πορθοῦντας κατὰ τὴν ἔρημον τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας.

Οὐάλης. Valens. Romanorum Imperator, qui peruerſis-opinionibus-imbutus, & hæreticos defendēs, via ſuorum patrum eſt-ingreſſus. *L. τῶν ἰδίων πατέρων.* Nam & Epiſcopos in exilium mittebat, *vel, relegabat*, & Presbyteros, & Diaconos, & Monachos, Tatiano tunc Alexandriæ præſidente. Multos Chriſtianos excruciauit, & quoſdam igni tradidit, *& cremauit.* Hæc autem omnia poſt Athanaſij obitum *fecit.* Illi igitur, qui in vrbe Conſtantinopolitana *erāt*, orthodoxi, ſperantes fore, vt Valens ſui miſereretur, *vel, vt miſericordiam, & clementiam à Valente impetrarent*, Legationem ad ipſum Nicomediæ degentē miſerunt, miſſis ex ordine ſacro viris 80. quorum duces-erant Theodorus, & Curbagus, & Menedemus, quos vniuerſos vna cum ipſa naue ſuccendi iuſſit. Quamobrem omnes cum ipſa naue combuſti-ſunt, & nauis vſque ad Dacibiza perdurauit, & ibi diſſoluta-eſt. Huius execrandi Valentis tempore, Lucius quidam Epiſcopus Eccleſiam impetum-fecit Petrus verò Romam aufugit. Lucius verò talia facinora patrauit *in Chriſtianos*, qualia ne in Græcorum quidem *ſ. gentilium*, perſecutionibus patrata-fuerunt. Nam tria hominum millia emiſit, qui viros pios in deſerto trucidarent, diriperent, *& de medio tollerent.*

οὐ ἀρᾶς. Cuius imprecationis. *Hoc videtur ad aliquem eſſe referendum, cuius imprecationem aliquis audiuit.*

Οὐ ἀρᾶς. οὗ τινος κατάρας. A

οὔαρος Varus, Laodicenſis Sophiſta, Polemonis, & aliorum æqualis.

Οὔαρος. λαοδικεὺς σοφιςὴς σύγχρονος πολέμωνος ϗ ἄλλων.

οὐάρωνος. Varonis. Nomen proprium. *à recto* οὐάρων. *Varo.*

Οὐάρωνος. ὄνομα κύριον.

Οὐ γάρ. Pro, ἀλλὰ καὶ γάρ. Non enim. Pro, ſed enim. Etenim. Ariſtoph. in Nubibus. *pag. 72. v. 5. Schol. annot. 4.* Atticè vt Callimachus *dixit in quodam iambico ſenario,* ἀκούσαθ' ἱππώνακτος. οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω. Audite Hipponactem. non enim ſed venio. pro, καὶ γὰρ ἥκω i. Etenim venio. οὐ γὰρ ἀλλά. *Dictum* Atticè, pro, ϗ γάρ. Nec enim ſed, pro, ſed enim, vel, Etenim. Vt, ὁ δ' εἶπεν. *Apud Ariſtophan Ranis pag. 132. v. 12. Schol. annot. 9. unde Suid. Dionyſus Herculi dicit hæc,* ὁ γὰρ, *&c.* οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. ἀντὶ τοῦ, ἔχω γὰρ κακῶς. i. Ille verò dixit, Non enim ſed habeo malè, pro, Etenim habeo malè. Hoc verò ἀλλά. i. ſed, redundat Et in Ranis. *pag. 150. v. 18.* οὐ γὰρ ἀλλὰ πιςέον. pro, καὶ γὰρ πιςέον. Non enim ſed parendum pro, Etenim eſt parendum. Nullo-modo (inquit) debes dicere: ſed etiam dare mihi, vt tibi credam, te reuera polliceri fore, vt ea mihi des. *pro, te reuera mihi daturum eſſe ea, quæ mihi pollicerìs.* Et in Theſmophor. *pag. 494 v. 6. & 7.*

Οὐ γὰρ. ἀριςοφάνης ἐν νεφέλαις. ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ γάρ. ἀττικῶς ὡς καλλίμαχος. ἀκούσαθ' ἱππώνακτος. οὐ γὰρ ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἥκω. οὐ γὰρ ἀλλὰ, ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ, ἀττικῶς. ὁ δ' εἶπεν· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς, ἀντὶ τοῦ, ἔχω γὰρ κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκει. καὶ ἐν βατράχοις. οὐ γὰρ ἀλλὰ πιςέον. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ πιςέον. οὐδαμῶς φησὶν ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πιςεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι αὐτὰ διδόναι. καὶ ἐν θεσμοφοριαζούσαις. B

Non enim ſed, pro, etenim *ſupra modum*

Quomodo alba-multitudine-referta ſit, *licet videre, concio.*

Οὐ γὰρ, ἀλλ' ὑπερφυῶς

Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία. C

Vide & fra οὐδὲν λευκὸν ἀνδρὸς ἐραςοῦ.

οὐ γὰρ ἄκανθαι. Non enim ſpinæ. Dicimus de rebus vtilibus, ob commutationem vitæ *factam ex agreſti, duróque in mitius vitæ genus. Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 592 ad 81.*

Οὐ γὰρ ἄκανθαι. λέγομεν ἐπὶ τῶν ὠφελίμων. ἀπὸ τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

Οὐ γάρ μοι οὔςιν ἀλλ' ἀκουςέα. Integra oratio eſt, οὐ γὰρ ἀλλά μοι ἐςὶν ἀκουςέα. Sed enim mihi eſt audiendum. Pro, Omnino enim eſt audiendum. Ariſtoph. Ranis. Et in Equitibus. ἀλλ' ὦ. οὐ γὰρ ἀλλὰ τῷ παραδόντος ἡ χάρις. Pro, καὶ γὰρ τοῦ παρ. &c. Abi. Non enim ſed, *pro,* etenim illius, qui *nobis hæc* appoſuit, hoc beneficium *eſt.*

Οὐ γάρ μ' οὔςιν. ἀλλ' ἀκουςέα. τὸ τέλειον οὐ γὰρ. ἀλλά μοι ἐςὶν ἀκουςέα. ἀντὶ τοῦ πάνυ γὰρ. ἀριςοφάνης βατράχοις, καὶ ἐν ἱππεῦσιν. ἄπιθ' οὐ γὰρ, ἀλλὰ τῷ παραθέντος χάρις. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. D

οὐ γὰρ πείσεις. *Ariſtoph. Pluto. pag. 32. v. 7. Schol. annot. 4.* Non enim perſuadebis, neque ſi perſuaſeris. Per hyperbolen loquitur. *i. per ſuperlationem, vt Cic. vel per exſuperationem,* Quamuis *hoc nobis* perſuaſeris, nos *tamen tibi* non habebis obtemperantes.

Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς. καθ' ὑπερβολὴν λέγει. κἂν πείσῃς, οὐχ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους.

οὐγκία. *Latinum vocabulum.* Vncia. Menſuræ genus. Vel pondus. *Duodecima libræ, vel aſſis pars.*

Οὐγκία. εἶδος μέτρου, ἢ ςαθμός.

οὐδαμῇ. Nunquam. Nequaquam. Nullo-modo. Vt, Et tamen Epicurus impietatis *ſuæ* præmium reportauit nullo prorſus modo reprehendendum.

Οὐδαμῇ. καὶ μήν τοι τῆς ἀθεΐας ἐπίκουρος ἠνέγκατο μισθὸν, οὐδαμῇ οὐδαμῆ μεμπτόν.

Οὐδαμοῖ. Pro, οὐδαμόθι. Nuſquam. Nullo-in-loco. *Nullo-modo.* Teleclides Heſiodo. Aelianus. Ille verò, interficit ipſos, & ſpoliat, quotquot adduxerunt. Erat autem ornatus, & apparatus in vtriuſque arte nullo-modo contemnendus. Et rurſus. Et teſtimonia producunt nullo-modo obſcura.

Οὐδαμοῖ. ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. τηλεκλείδης ἡσιόδῳ. αἰλιανός. ὁ δὲ, ἀποκτείνει αὐτοὺς, καὶ ἐκσυλεῖ ὅσους ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος, καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου, οὐδαμοῖ εὐκαταφρόνητα. καὶ αὖθις. καὶ μαρτύρια ἐπάγοντα οὐδαμοῖ ἄσημα. E

οὐδ' αἵματι κλαίω. Neque ſanguine fleo. Quære in Αἵματι κλαίειν. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 471. ad. 65. Sanguine flere.*

Οὐδ' αἵματι κλαίω. ζήτει ἐν τῷ αἵματι κλαίειν.

οὐδαμινός. Nullius-precij. Vilis. Contemptus.

οὐδαμῶς. Nullo-modo.

οὐδ' ἀπὸ γῆς ἄνησεν. Ne terra quidem iuuit. De *re minima Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col 686. ad. 49.*

Οὐδαμινός. οὐτιδανός. εὐτελής.

Οὐδαμῶς. κατ' οὐδένα τρόπον. F

Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὤνησεν. ἐπὶ τῆς ἐλαχίςου.

οὐδὲ γρύ. Ne gry quidem. *i. ne minimum quidem eloquentia tacta, vel, deguſtata, ne minimum quidem eruditus,* quantum ex tuis literis coniicere licet. Iulianus.

Οὐδὲ γρὺ λόγων ἀμφίδυμος, ὅσα γε εἰκὸς ἐςὶ τῇ ἐπιςολαῖς σου τεκμήρασθαι. ἰουλιανός.

A Οὐδ᾽ ἡρακλῆς πρὸς δύο. τοὺς μολιονίδας ἔφυγε. δίων δὲ ἐν δευτέρῳ τ̃ δευτέρας συντάξεως ἡρακλέα τὸν ἰδαῖον δάκτυλον καταδείξαντα ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι.

Οὐδὲν ἀνῆκε. περιττὸν τὸ ἐν, ἀντὶ τῦ οὐκ ἀνῆκεν. οὐδὲν ἀνῆκεν, εὔνους τι τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτῦ.

Οὐδὲν ἀνίει. αὐτός τι οὐδὲν ἀνίει, παράδειγμα ἑαυτὸν ἐπιδεικνὺς τῆς τε ἄλλης ἀσκήσεως, καὶ B παντὸς ἔργου στρατιωτικοῦ. καὶ αὖθις.

Οὐδέν τι πλέον ἀνίει ὁ νεανίας. ταῖς τε προσβολαῖς ἀνακόπτων, καὶ πᾶσαν βουλὴν ἀμυντηρίων διανοούμενος.

Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικὸς ἀττικοί. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτῦ τοῦ νόμου. οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος. οὐδὲν γὰρ οἷον ὀφείλει λυσιστράτη. ἀντὶ τοῦ κωλύον.

οὐδ᾽ ἡρακλῆς. Ne Hercules quidem aduerſus duos. Molionidas fugit. Dion verò ſecundo ſecundi operis *libro dicit*, Herculem Idæum Dactylum, qui demonſtrarat Olympia. *Olympicorum autorem*, cum duobus *pugilibus* pugilatu certantem, victum fuiſſe. *E. ad Chil.1.Cent.5.col.169.ad.39.*

οὐδὲν ἀνῆκεν. *In hoc* οὐδὲν ſuperfluum *eſt* illud ἐν. *Et* οὐδὲν *hic poſitum eſt* pro οὐκ, *vt ſi*, οὐκ ἀνῆκεν. Vt, οὐδὲν ἀνῆκεν, &c.i. De ſua beneuolentia erga ſuam patriam nihil remiſit.

οὐδὲν ἀνίει. Nihil remiſit. Nihil prætermiſit. Vt, αὐτός τι οὐδὲν, &c. Et ipſe nihil prætermiſit, ſe-ipſum *ſtatuens, & oſtendens* exemplum cùm reliquæ exercitationis, tum omnis militaris operis. Et rurſus.

οὐδέν τι. &c. Nihil amplius prætermiſit ille iuuenis, *vel, adoleſcens*, & oppugnationes retundens, & omne conſilium propulſationum. *i. omnem hoſtis propulſandi rationem cogitans, &* excogitans.

οὐδὲν ἀπὸ τρόπου. Nihil procul ab ingenio. Pro, Nihil *ab alienius moribus* alienum. Nihil à moribus remotum. *Ita dicunt* Attici. *Et in quodam verſu*, Nihil enim *eſt ſale*, quale audire ipſam legem. *Pro*, Nihil enim tale ego dicere poſſum, quale *eſt* ipſa Lex. *Et Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag.544.v.13.* οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ

C φίλη λυσιστράτη. Nihil enim *tale eſt*, quale *membrum virile, quo carere non poſſumus* ô chara Lyſiſtrata. *Vide locum integrum, noſtráſque notas. Vel* οἷον *poſitum pro* κωλύον. *Impediens*. Pro, Nihil eſt, quod *nos penis vſu* prohibeat.

Οὐδ᾽ ἐν δέρματι. ἀντὶ τοῦ γυμνός, ὑπερβολικῶς.

οὐδ᾽ ἐν δέρματι. Ne in pelle quidem. *i. Ne pelle quidem tectus. Hoc autem dictum eſt* hyperbolicè, pro, Nudus. *Er. ad. Chil.2.Cent.9.col.594.ad.93.*

Οὐδὲν δ᾽ οἷον ἐστ᾽ ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν. τουτέστιν, οὐδὲν κωλύον. ἐπεὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλύον.

οὐδὲν δ᾽ οἷον. *Ariſto. Auibus. pag.436.v.21. Schol. annot.10. vnde Suidas* ἀλλ᾽ οὐδὲν οἷον. &c. At nihil eſt impediēs *nos* audire ipſa carmina Id eſt Nihil eſt, quod nos impediat, quominus vel nūc oracula audiamus. Sic enim dicebant τὸ λυσιτελοῦν. i. Id, quod expedit, &

D conducit. οὐδὲν οἷον, pro οὐδὲν κωλύον. Nihil impediens. Quod non impedit, *quominus aliquid fiat*.

Οὐδὲν ἔλαττον. ὁ δέ, ἐκήλει τοὺς ἀκούοντας, οὐδὲν ἔλαττον, εἰ μὴ καὶ πλέον, ἢ ὀδυσσεὺς ὁμήρου τοὺς φαίακας. ὁ μὲν γὰρ ἀλκίνοος, ἀπολογίας μεστός, ἐν μὲν ὑπονοίαις ἀληθευούσης, ἐν δὲ τῷ φανερῷ διαβεβλημένης εἰς τὸ ψευδέστερον.

οὐδὲν ἔλαττον. Nihil minus. Non minus. Vt, Ille verò *ſuos* auditores demulcebat non minùs, niſi fortè magis etiam, quàm Vlyſſes apud Homerum Phæaces. Nam Alcinous quidem plenus *eſt* defenſionis, quę in cogitationibus quidem, *ſi propiùs eam intuearis, animóque perpendas*, eſt vera, apertè verò, *ſi eminus eam aſpicias*, malè audit vt mendaciis nimium referta.

Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εὐτελές, ἢ κοινόν. οὐδὲν ἐστ᾽ ἄμεινον, οὐδ᾽ ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά.

οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ. Nihil ex agro dicis. Pro, Nihil vile, vel vulgare. *Nihil humile, nihil triuiale, nihil ruſticum, nihil ineptum. Er. ad. Chil.3. Cent.6.col.740.ad.33.* οὐδὲν ἐστ᾽ ἄμεινον, οὐδ᾽ ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά. *Sic enim eſt le-*

E *gendum, vt apud Ariſtoph. in Auibus. pag.399.v.5. vide* ὀρνιθομανοῦσι *in eadē fab. pag.416.v.21. &* ὀρνιθομανίαν *v.27. vnde patet cur hæc à poeta iam dicantur.* Nihil eſt melius, neque iucundius, quàm procreare pennas. *i. quàm auem eſſe volucrem.*

Οὐδένες οἱ εὐδαίμονες τῶν ἀνθρώπων. καὶ οὐδένεια, ἡ ἀπανία.

οὐδένες Nulli. Viles. Nullius precij homines. Et οὐδένεια. Nullitas, vt ita loqui liceat. Vilitas. ἀπαιδρωπία, *vel* ἀπανθρωπία. *Sic enim legendum. Error ex abbreuiatione natus. Vide infra* οὐδένεια. In humanitas.

Οὐδὲν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον. Οὐδὲ πῦρ. οὐδ᾽ ὧδ᾽ ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.

οὐδὲν ἐστι. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag.564. v.11. & 12.* Nulla eſt fera muliere *ferocior*, & inexpugnabilior, Nec ignis, nec adeò impudens *eſt* vlla pardalis.

F Οὐδὲν ἦλθε ῥαφανίδων σκύτινον καθειμένον. περιττὸν τὸ ἐν. ἦλθε γὰρ εἰπεῖν οὐκ ἦλθε συνήθως.

οὐδὲν ἦλθε. Non venit cōſuto coriaceo demiſſo, *longóque veſtimento. In voce* οὐδὲν *ſyllaba* ἐν *redundat*. Voluit enim, vt fert conſuetudo, dicere οὐκ ἦλθε, non venit.

Οὐδὲν ἦν παρὰ τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός. οὐδ᾽ ἡρακλῆς πρὸς δύο. φασὶν ἡρακλέα θέντα τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τι τῇ ἑαυ-

οὐδὲν ἦν παρὰ τἄλλα. &c. Nihil erat præter alia, præter aurum. οὐδ᾽ ἡρακλῆς. Ne Hercules quidem aduerſus duos. Aiunt Herculem propoſito, *vel conſtituto* certamine Olympico, ſuis viribus fretum,

prioτe quinquennio cum duobus *pugilibus* pugilatu-certaſſe, Teato, & Euryto, Neptuni, & Moliones filiis, eóſque occidiſſe. Poſteriore verò *quinquennio* rurſus eodem-modo cum duobus aliis pugilatu-congreſſum, *ab illis* victum-fuiſſe.

οὐδὲν ἧττον. Non minus. Pro, par, æquale, ſimile. Vt, Philoſophi non eſt diuinationem profiteri, & proferre, nec aliam ſacram ſcientiam. Diſtincti enim ſunt Philoſophorum, & ſacerdotum fines, non minùs quàm Myſorum, & Phrygum *fines. Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 467. ad. 50. Myſorum, ac Phrygum termini diſcreti ſunt.* Et rurſus *Ariſtoph. in Veſpu. pag. 364. v. 12.* Saltare noctu non deſinit. *In hoc* οὐδὲν, *ſyllaba* δὲν redundat. *pro aduerbio negante* οὐ. Et, Non deſinebat ſemper in libris verſari. *Hic etiam* οὐδὲν *poſitum, pro* οὐκ, *& ſyllaba* δὲν redundat.

οὐδηναιός. *Heſych.* οὐ δηναιός. οὐ χρόνιος. *AE. P.* οὐ δηναιός. οὐ πολυχρόνιος. ὡς καὶ δηναιός, ὁ πολυχρόνιος λέγεται. Non diuturnus. Vt & δηναιὸς dicitur diuturnus.

οὐδένεια. Inhumanitas. *Vel, Interitus, quo quis in nihilum redactus, ex hominum conſpectu tollitur. Vel, Interitus, quo quis ab hominum conſortio ſic eſt remotus, vt in nihilum redactus videatur. q. d. Nullitas. Nihilum. Nihil.*

οὐδὲν ἱερόν Nihil ſacri. Hercules *hoc* dixit, Adonidis ſimulacrum conſpicatus. *Quod ea mente dixit,* quòd illi ſolùm qui homines beneficiis-affecerunt, ſint honorandi. Vel, quòd ſerui, qui ad illud *ſimulacrum* confugiſſent, impunitatem non haberent, *nec in tuto eſſent, ita vt metu carerent. Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 268. ad. 37.*

οὐδενὶ σὺν νῷ. Nulla cum mente. Hoc eſt ſtultè. Vt, Qui etiam ſtultè copias illas duxiſſe videtur.

οὐδενί τῳ ἄλλῳ. Nulli alij. τῳ *enclitice poſitum, pro communis* τινί.

οὐδὲν λευκῶν. Nulla candidorum virorum vtilitas eſt, quàm ad coria incidendum. *vel, quàm, vt coria incidant. Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 739. ad. 29.* In eos *dicitur,* qui ad nihil ſunt vtiles, quia nigri ſunt candidis vtiliores, *& ad res gerendum aptiores, ac efficaciores.*

τῇ δυνάμει τῇ προτεραίᾳ πενταετηρίδι πυκτεῦσαι πρὸς δύο, Κτέατον, καὶ Εὔρυτον τοὺς Ποσειδῶνος, καὶ Μολιόνης παῖδας. καὶ ἀνελεῖν αὐτούς. τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρός τινας δύο πυκτεύσαντα, ἡττηθῆναι. A

Οὐδὲν ἧττον. ἀντὶ τοῦ ἴσον. ὅμοιον. φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων, καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν, καὶ Φρυγῶν. καὶ αὖθις. ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται. παρέλκει τὸ δέν. καὶ οὐδὲν ἐπαύετο ἀεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδιατριβόμενος. παρέλκει τὸ δέν. B

Οὐδηναιός. πολυχρόνιος. ὃς καὶ δηναιὸς λέγεται.

Οὐδένεια. ἡ ἀπανθρωπία.

Οὐδὲν ἱερόν. ἡρακλῆς εἶπεν ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον. ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνον ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον. C

Οὐδενὶ σὺν νῷ. τουτέστιν ἀφρόνως. ὥστε καὶ τὴν στρατηγίαν οὐδενὶ σὺν νῷ ποιησάμενος φαίνεται.

Οὐδενί τῳ ἄλλῳ. οὐδενί τινι.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος, ἢ σκυτοτομεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων. παρ᾽ ὅσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι. D

N O T AE.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν.] Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 494.

Βλ. Τὸ δ᾽ αἴτιον τί; Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
Ὅσος οὐδεπώποτ᾽ ἦλθεν ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις εἰκάζομεν
Ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ὑπερφυῶς
Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. — Suid. melius, πάντα σκυτοτόμοις εἰκάζομεν. E

Ergo totam concionem candidorum, i. inutilium, hominum multitudine refertam fuiſſe dicit.

οὐδὲν μᾶλλον. Nihil magis. Non magis. Sceptici, hoc eſt, Pyrrhonij, cùm omnia ſectarum, *& diſciplinarum* decreta euertant, nihil ipſi pronunciant dogmaticè. *i. nihil affirmant:* ſed proferunt ſententias *aliorum,* ad declarationem, *vt ita loqui liceat, ſuæ* improuidentiæ. *i. vt declarent ingenij ſui imbecillitatem, ob quam futura prauidere nequeant.* Quaſi vel ſolo nutu fieri poſſet, vt hoc *quod illi ſignificare volunt,* per vocem nihil *certi* definientem, declaretur. *Sic autem* ſententiæ in-neutram-partem-inclinantis affectus indicatur. Similiter autem & per illas particulas οὐδὲν μᾶλλον. i. Nihil magis. Et per illam ſententiam, Omni orationi oratio, *vel, Omni rationi ratio* opponitur. Et per ſimiles *ſententias, nihil certi definiunt.* Dicitur autem illud οὐδὲν μᾶλλον. i. nihil magis, poſitiuè, quaſi quædam *dicendi genera inter ſe* ſimilia ſint, veluti, Nihil magis pirata malus *eſt,* quàm mendax.

Οὐδὲν μᾶλλον ὅτι οἱ σκεπτικοί, τουτέστιν οἱ πυῤῥώνειοι, τὰ τῶν αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀνατρέποντες, αὐτοὶ οὐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς. προφέρονται δὲ ἀποφάσεις εἰς μήνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας. ὡς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχετο δηλῶσαι. διὰ τῆς οὐδὲν ὁρίζομένης φωνῆς. τὸ τῆς ἀῤῥεψίας πάθος δηλοῦται ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ οὐδὲν μᾶλλον. καὶ τῆς παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται. καὶ ταῖς ὁμοίαις. λέγεται δὲ τὸ οὐδὲν μᾶλλον θετικῶς. ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων, οἷον οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός, ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν, οὐ θετικῶς, ἀλλ᾽ ἀναιρετικῶς λέ- F

A ſcepticis

A γεται. ὡς ὑπὸ τῦ ἀνασκολάζοντος, καὶ λέγοντες. οὐ μᾶλλον ἡ σκύλλα γέγονεν καὶ χίμαιρα. αὐτὸ δὲ τὸ μᾶλλον, ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται. ὡς ὅταν φῶμεν μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ, ἢ τὴν σαφίδα. ποτὲ δὲ θετικῶς, καὶ ἀναιρετικῶς. ὡς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. βλάπτει δ᾽ οὔ. ἀναιροῦσι δὲ καὶ οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν οὐδὲν μᾶλλον φωνήν. ὡς οὐ μᾶλλον ἔστι πρόνοια, ἢ οὐκ ἔστι. οὕτω καὶ τὸ οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστι. σημαίνει μὲν φωνὴ τὸ μηδὲν ὁρίζειν. ἀλλὰ ἀπροσθετεῖν. ἡ δὲ B παντὶ λόγῳ φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγει τὴν ἐποχήν. τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενούντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. εἰσὶ δὲ δέκα τρόποι, καθ᾽ οὓς τὰ ὑποκείμενα παραλλάττοντα ἀπεφαίνετο.

A ſcepticis verò, non poſitiuè: ſed negatiuè dicitur, vt à refutante, & dicente, Nihil magis, *non magis* Scylla fuit, quàm Chimæra. Ipſum verò Magis, interdum quidem comparatiuè effertur, vt quum dicimus, Mel *eſſe* magis dulce, quàm vuam. Interdum verò, poſitiuè, & negatiuè, vt quum dicimus, Virtus magis prodeſt, quàm obeſt. Significamus enim virtutem prodeſſe non autem obeſſe. Verum & ipſam vocem Nihil magis, *non magis*, tollunt Vt, Non magis eſt prouidentia, quàm non eſt, ſic etiam Ipſum non magis, *non magis* eſt, quàm non eſt. Hæc igitur vox ſignificat, *eum, qui ſic loquitur, certi* nihil definire: ſed ambiguum hærere, quòd neſciat vtri parti ſe adiungere debeat. Illa verò vox, Omni rationi, & ipſa retentionem aſſenſionis cogit, *adducit affert*. Quũ enim res diſſentiunt, & ipſa verba parem vim habent, veritatis ignoratio ſequitur. Sunt autem decem modi, ſecundùm quos, *vel quibus* ea, quæ ſupra poſita ſunt, differre pronunciabantur.

NOTAE.

Οἱ σκεπτικοί.] Cur Pyrrhonis diſcipuli, & ſectatores, dicti fuerint σκεπτικοί, cur ἀπορητικοί, cur ἐφεκτικοί, cur ζητητικοί, pluribus apud Diogenem Laertium docetur in Pyrrhonis vita, vnde Suidæ verba ſunt deſumpta. pag. 368. 369. 370. & deinceps. L. τῆς ἀφασίας. Vide Diogenem. Eſt enim in multis aliquod lectionis diſcrimen. Legendum autem, vt apud Laertium, οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν, ἢ ἡ χίμαιρα. Et, οὕτω καὶ τὸ οὐδὲν μᾶλλον, οὐ μᾶλλον ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστι. Et, ἀπροσθετεῖν. i. Ita hærere, & dubitare, vt neſcias vtri parti te adiungere debeas, vtrum aliquid C affirmanti, an verò neganti.

Οὐδὲν μᾶλλον αὐτῷ. τὸ δὲ τῶν ῥωμαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν, οὐδὲν μᾶλλον αὐτῷ περὶ ἀλλοτρίου πράγματος, τῶν γινομένων τὴν φροντίδα τιθέμενον.

Οὐδὲν μᾶλλον αὐτῷ. L. μᾶλλον. Romanorum verò multitudo pugnarum expers erat, neque rem alienam curabat, eorum, quæ fiebant, curam gerens, *& in res, quæ gerebantur, intenta.*

Οὐδὲν πρὸς ἔπος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. ἐκ τοῦ D μηδενός.

Οὐδὲν πρὸς ἔπος Nihil ad verſum. Pro, fortuitò, temere. Nulla de cauſa. *Vt in his duobus iambicis ſenariis,*

Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,

Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ᾽ ὅπως ἔχει.

Nihil ad verſum adeò ſtultè efferam,

Prius quàm cognouero totam rem, quomodo ſe habeat. Ariſtoph. in Eccleſiaz pag. 502. v. 6. & 7. Er. ad. Chil. 1. Cent 5. col. 171. & 172. ad. 45. Pro, Temere fortuitò, nulla de cauſa.

Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. ἐπιγένους τοῦ σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς τὸν διόνυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο. ὅθεν ἡ παροιμία. E βέλτιον δὲ οὕτω. τοπρόσθεν εἰς τὸν διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ σατυρικὰ ἐλέγετο. ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους, καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ διονύσου μνημονεύοντες. ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ θέσπιδος, τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν, παρράσιον φησὶν τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ κορινθίοις, ποιήσαι διόνυσον κάλλιστον. τοὺς δὲ, ὁρῶντας τάτε τῶν ἀν- F ταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ παρασίου διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν διόνυσον; ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. καὶ αὖθις. τὸν κόρειβον, ὀδυσσέα φήσας εἶναι τὸν πολύτροπον. καί τοι μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων, τῇ φάτνῃ προσάγεις τὴν κύνα, καὶ πρὸς τὸν διόνυσον ἄγεις οὐδέν.

Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον. Nihil ad Bacchum. Cùm Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum feciſſet, hoc quidam acclamarunt. Vnde prouerbium *eſt ortum* Melius verò ſic. Olim carminibus in Bacchum ſcriptis certabant, quæ & Satyrica dicebantur. Poſtea verò ad tragœdias ſcribendas aggreſſi, paulatim ad fabulas, & hiſtorias ſe conuerterunt, nullam Bacchi mentionem ampliùs facientes. Vnde & hoc *quidam* acclamarunt. Et Chamæleon in *libro* de Theſpide conſimilia narrat. Theætetus verò, in *libro* de Prouerbio, dicit, Parrhaſium pictorem, certantem apud Corinthios, pinxiſſe Bacchum pulcherrimũ. Illos verò, cùm viderent & æmulorum opera, quæ longè eſſent inferiora, & Parrhaſij Bacchum, acclamaſſe, Quid ad Bacchum? In eos, qui *res* non conuenientes argumentis *propoſitis, & ab inſtituto remotas, ac alienas* garriunt. Et rurſus. Quidam dixit Corœbum eſſe callidum Vlyſſem. Atqui, cùm ad hoc exemplum non afferas, ad præſepe canem adducis, neque quidquam ducis, quod faciat ad Bacchum. *Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 468. 469. ad. 57.*

οὐδὲν φροντίζω σου. Nihil te curo. Nullo modo te curo. Locutio hæc eſt Attica. Ariſtophanes Pluto pa. 43. v. 25. & 26. Non curo te fero enim emptum Annulum hunc ab Eudamo, drachmâ. Eudamus autem hic erat philoſophus.

Οὐδὲν φροντίζω σου. ἀντὶ τ͂ φροντίζω σου ἢ φρόνησις ἄτιμος. ἀριστοφάνης πλούτῳ. φορῶ γὰρ τ͂ δακτύλιον τουτονὶ παρ' εὐδάμου δραχμῆς πριάμενος. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου. εὔδαμος δὲ φιλόσοφος ἦν. A

N O T Æ.

Φορῶ γάρ.] Ariſtoph. Pluto. pag. 43. v. 25. & 26. Schol. annot. 8. vnde Suid. at ibi longè plura.

Οὐδὲν φροντίζω σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου, δραχμῆς.

οὐδ' ἐν σελίνοις. Ne inter apia quidem. Ariſtoph. Veſpis. pag. 527. v. 9. Schol. annot. 4. Er. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 340. ad. 89. In eos, qui ne principium quidem attigerunt. Tranſlatio ſumpta eſt ab illis, qui hortos ingrediuntur. In extremis enim hortorum partibus, quæ circundant hortos, & quæ πρασιαὶ propterea græcè vocantur, apium, & rutam plantabant. Hoc igitur prouerbium vult ſignificare, Nondum vel ipſum rei, quam cupis, principium habes. Vel, Ne ipſum quidem rei, quam ſectaris, principium adhuc habes. Quemadmodum ne illi quidem, qui in hortos ingrediuntur, inter apia ſunt, antequàm hortos ſint ingreſſi.

Οὐδ' ἐν σελίνοις. ἐπὶ τῶν μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων. ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων. ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα τὰς λεγομένας πρασιὰς, σέλινα, καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσί. B

οὐδὲν τι. Nihil amplius conficere poterant Barbari. Iſti putabant oportere fortiſſimè, cum hoſtibus conſerere-manus. Vel, Barbari nihil amplius efficere poterant. Quare cum hoſtibus fortiſſimè confligendum eſſe putabant.

Οὐδέν τι πλέον εἶχον ποιεῖν οἱ βάρβαροι. οὗτοι ᾤοντο χρῆναι μὴ οὐχὶ γενναιότατα συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. C

N O T Æ.

Μὴ οὐχὶ γενναιότατα.] Lego γενναιότατα, pro, γενναιοτάτως. Iam autem duæ negationes magis affirmant, & hæc idem valent, ac μάλιστα γενναιότατα. Generoſiſſimè, fortiſſimè. Longè fortiſſimè. Paſſim autem apud Græcos & duos comparatiuos, & duos ſuperlatiuos ſimul poſitos reperias, ad maiorem intenſionis vim indicandam, vt μᾶλλον ἀμείνονες, & μάλιστα ἄριστος. Et in aduerbiis, μᾶλλον γενναιότερον, & μάλιστα γενναιότατα. Apud Dionyſ. Halic. pag. ex Roberti Stephani typis. 16. f. μᾶλλον δυσχέστερον. pag. 120. f. μᾶλλον δικαιότερον. pag. 230. 4. μᾶλλον προχειρότερον. pag. 320. P. μᾶλλον φερεμώτερον. Et Hom. Iliad. ω. pag. 889. v. 20. μᾶλλον ῥήϊτερον. Et in aduerbiis, Dionys. Hal. pag. 305. 7. μᾶλλον προτέρω. In ſuperlatiuis nominibus, μάλιστα πιστότατον. Hal. pag. 16. f. Xenophon in Cyri inſtit. lib. 4. pag. 62. 8. μάλιστα χαλεπώτατος. Et Hom. Iliad. ω. pag. 893. v. 3. μάλιστα φίλτατον. In aduerb. Hal. pag. 392. f. 1. μάλιστα ἀγχοτάτω. &c. D

οὐδὲν φρονεῖ. Senarius. Nihil cogitat iuſti vrbanus vir.

Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστικὸς ἀνήρ.

οὐ δέον. Non decens. Non decorum. Præter decorum. Vt, Non decet excedere locis, quæ Theudibertus præter decorum inuadere, & occupare ſtudet.

Οὐ δέον. οὐ πρέπον ἐκστῆναι τῶν χωρίων ὧν Θεοδίβερτος οὐ δέον ἐπιβατεύσαι διὰ σπουδῆς ἔχει.

οὐδέποτ' ἐγώ. Sunt duo verſus, qui leguntur apud Ariſtoph. in Acharnenſibus, pag. 299. 16. & 17. Nunquam ego bellum domi ſuſcipiam, vel excipiam,

Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι.

Neque apud me vnquam Harmodium cantabit, Mecum-accumbens-menſæ, quia temulentus vir eſt.

Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτὲ τ͂ ἁρμόδιον ᾄσεται. E

In compotationum congreſſibus quoddam carmen canebant, quod vocabatur Harmodium, cuius initium erat, Chariſſime Harmodi nondum mortuus es. Hoc autem cantabant in Harmodium, & Ariſtogitonem, vt eos, qui Piſiſtratidarum tyrannidem euerterant. Fuerunt autem & alia carmina, quorum vnum quidem, Admeti vocabatur, alterum verò, Lamponis. Sententia verò carminum iſtorum, quæ ſunt apud Ariſtophanem, vt antè ſcriptum, hæc eſt, Nunquã talis homo apud me conuiuio-exceptus-epulabitur. Hoc autem de Bello, tanquam de quadam humana perſona dictum eſt poeticè. παροίνιος verò, temulentus, & inſolens, atque propter ebrietatem contumelioſus, & petulans.

Παροίνιος ἀνὴρ ἔφη, ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾖδον μέλος τι ἁρμόδιον καλούμενον. οὗ ἡ ἀρχὴ, φίλταθ' ἁρμόδι' οὔ τί που τέθνηκας. ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς ἁρμόδιον. καὶ ἀριστογείτονα, ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν, ἀδμήτου λεγόμενον. τὸ δὲ, λάμπωνος. ὁ δὲ λόγος, οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται ὁ τοιοῦτος. παροίνιος δὲ, ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής. F

N O T Æ.

Ἐγὼ τοῦτον.] Apud Ariſtoph. in Achar. pag. 299. v. 16.

Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι. Vide Schol. annot. 8. Et v. 18.

Συγ-

A Συγκατακλινεὶς, ὅτι παρθένος ἀνὴρ ἔφυ.

Οὐδὲ πυρφόρος. ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη οἷον οὐδὲ ὁ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν. καθάπερ εἰ ἐλέγομεν οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἤ τις τῶν παραπλησίων.

οὐδὲ πυρφόρος. Ne ignifer quidem *reliquus eſt factus. Er. ad. Chil. 1 Cent. 10. col. 323. ad. 26.* Quum multos interiiſſe ſignificare volumus, dicimus ne igniferum quidem relictum fuiſſe. Quaſi dicas, ne illum quidem *reliquum eſſe factum*, qui ignem in vrbem ſit laturus. Quemadmodum ſi diceremus, Ne tabernaculi quidem cuſtos, vel aliquis ſimilium *hominum eſt relictus.*

Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ πάσης
B πολεμικῆς παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι δάφνης ἔχοντα κλάδους, καὶ στέμματα, καὶ λαμπάδα. καὶ τούτου νόμος ἦν μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ὑπὸ τοίνυν τῆς πανωλεθρίας διεφθαρμένων, χώραν ἔχει ἡ παροιμία.

οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. Ne ignifer quidem relictus eſt, *qui ſuperſtes euaſerit.* Hoc prouerbium dictum eſt de magnis *bellorum, & præliorum* periculis. Nam in omni bellico apparatu oportebat vatem præcedere, geſtantem lauri ramos, & coronas, & lampadem. Et moris erat, vt hoſtes huic ſoli parcerêt. Hoc igitur prouerbium opportunè dicebatur in eos, qui internecione deleti fuerant, *ita vt omnes perirent, nec vllus euaderet ſuperſtes. Er. ad. Chil. 1. Cent. 10 col. 324. ad. 27.* Πανωλεθρία.

Οὐδ᾽ ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσειν ἐμῆς. πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

οὐδ᾽ ἔργα. *Senarius, cuius autor eſt incertus.* Neque facta minora manu ſuffectura eſſe *puto*, meâ. Probabiliter hoc dictum eſt, *filium* non plura: ſed non minora, quàm patrem, mala toleraſſe.

Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις. ἐπὶ τῶν
C ἀπαιδεύτων, καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ δόκιμος ἦν.

οὐδὲ τὰ τρία. Ne tria quidem Steſichori noſti. Hoc prouerbium dici ſolet in indoctos, & imperitos. Nam *Steſichorus Poeta* celebris fuit.

Οὐδέ τ᾽ ἀρχαῖον ποιεῖς.

οὐδέ τ᾽ ἀρχ. π. Non amplius antiquum facis. *Non amplius es fatuus, vt antiquorum ſeculorum homines. Vide ad. Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 375. & 376. ad. 75. Saturnia Lema. & Chil. 2. Cent. 8. col. 563. ad. 40. Antiquior, quàm Chaos, & Saturnia tempora.*

Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ᾽ ἐγχέλυσιν. ἀλλ᾽ ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ᾽ ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

D

Λοπὰς δὲ τὸ τήγανον.

οὐδὲ χαίρω. *Duo ſunt verſus, qui leguntur apud Ariſtoph. in Veſpis. pag. 328. 8. & 9.*
Neque delector batidibus, mollioribus, & delicacioribus piſciculis, *neque anguillis: ſed lubentiùs*, & maiore cum voluptate
Liticulam paruulam comederem in ſartagine ſuffocatam, λοπὰς verò, ſartago patella.

Οὔδει. ἐδάφει.

οὔδει. *Dat. ab οὖδας τό.* Solo. Pauimento.

Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.

οὐδεὶς δυσώνης. *Eraſ. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 656. ad. 50. Eſt autem ſenarius, vt ſequens.* Nullus difficilis emptor bonam emit carnem.

Οὐδεὶς κομήτης, ὃς τις οὐ περαίνεται.

οὐδεὶς κομήτης. Nullus comatus *eſt*, qui non ſubigatur.

Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ᾽ ὄρνις. παροιμιακόν. οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα,
E πλὴν γε εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. πάλιν. οὐδεὶς μ᾽ ἐπιθεωρεῖ πλὴν ὁ παρεπτάμενος ὄρνις. Ἀριστοφάνης.

οὐδεὶς οἶδε. *Ariſtoph. in Auibus. pag. 392. v. 13. Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 393. ad. 28. Niſi ſi qua vidit auis.* Nemo nouit theſaurum meum, niſi ſi qua auis *ipſum vidit.* Prouerbiale *dictum.* Vt, & illud, Nemo nouit quid collocutus ſim *cum illo*, niſi ſi qua auis *hoc audiuit*, De rebus ignotis, *& occultis.* Et alibi. Nullus me videt, niſi præteruolans auis. Ariſtophanes.

Οὐ δή που μ᾽ ἀφελέσθαι διανοῇ ἃ δέδωκας αὐτός. οὐ τάχ᾽ ἀλλ᾽ ἤδη ποιῶ. ἀντὶ τοῦ ὄντως διανοῇ ὥστε ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με; ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις, συγκατάθεσιν δηλοῖ. οὐδόλως φησὶ διανοοῦμαι. ἀλλ᾽ ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι, οἷον οὐ διστάζω.

F

οὐ δή που. *Ariſtoph. in Ranis. pag. 151. v. 22. & 23* Xan. Quid verò eſt? Num igitur fortaſſe mihi auferre cogitas *ea*, Quę dediſti *tu* ipſe? Di. Non mox *hoc faciam*: ſed iam facio. Pro, Reuera igitur cogitas eripere mihi arma, *quæ mihi dediſti*? Negatio enim οὐ *iam* conſenſionem ſignificat. Nullo prorſus modo (inquit) cogito: ſed ea iam aufero. Quaſi diceret, non dubito *quid ſit faciendum: at facio, quod facere volo.*

NOTÆ.

Οὐ δή που.] Ariſtoph. in Ranis. pag. 151. v. 22. & 23.
Ξαν. Τί δ᾽ ἐστὶν; οὐ δή πού μ᾽ ἀφελέσθαι διανοεῖ
Ἃ δέδωκας αὐτός; Δι. οὐ τάχ᾽. ἀλλ᾽ ἤδη ποιῶ.

οὐ διαφρήσετε. *Per ſyncopen formatum,* pro διαφορήσετε. Transferetis. Tranſmittetis. Ariſtophanes *in Auibus.pag.375.v.20.* διὰ τῶ χοίρου: τὸν μηρίων τὴν κνίσαν ὐ διαφρήσετε. Per Femorum nidorem nō transferetis. *i.in cœlum ad Deos non tranſmittetis.*

Οὐ διαφρήσετε. ἀντὶ τῶ οὐ διαφορήσετε. οὐδὲ διαπέμψετε, ἀριστοφάνης. A

οὐδ' ἴκταρ βαλεῖ. Dictum-eſt *hoc* per dialectum *quandam,* vt τὸ διωλύγιον. Pro, Ne parum quidem exæquat.

Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖ, εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὥσπερ τὸ διωλύγιον. ἀντὶ τῶ οὐδὲ μικρὸν ἐξισάζει.

NOTAE.

οὐδ' ἴκταρ βαλεῖ.] Mallem, οὐδ' ἴκταρ βάλλει. Ne prope quidem ſcopum iaculatur. i. A ſcopo longè iaculatur. Euſtath. ἴκταρ. ἐπίρρημα διαπωνόμενον, ἀντὶ τῶ ἐγγύς. καὶ παροιμία, οὐδ' ἴκταρ βάλλεις, ἀντὶ τῶ οὐδ' ἐγγὺς τῶ σκοποῦ. 1936. 12. Διωλύγιον verò, longum, magnum, graue, moleſtum, multum, penetrans, quod aures penetrat, & facilè exauditur. τὸ δὲ ὡλυ ἰὸν, ἐκτάσει τῶ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, καὶ πλεονασμῷ τῶ γ. Mag. Etymol. 280. 55. B

οὐδόλως. Nullo prorſus modo. Nequaquam.

Οὐδόλως. οὐδαμῶς.

οὐδός. Solum. Limen. Inferior ianuæ *pars. Limen inferius.* vel pauimentum, vel gradus.

Οὐδός. φλιά. βατήρ. τὸ κάτω τῆς θύρας. ἢ ἔδαφος, ἢ βαθμός.

οὐδὸς ἐς λαύρην. Iter anguſtum in latam-viam *deducens.* λαύρα *verò, lata, publicáque via, dicta* quòd ὁ λαὸς ῥεῖ δι' αὐτῆς. i. quòd populus fluat per eam.

Οὐδὸς ἐς λαύρην ἡ στενὴ ὁδὸς, παρὰ τὸ ῥέειν τὸν λαὸν δι' αὐτῆς.

οὐδ' ὅσον. Neque quantum luſciniæ dormiunt. De vigilantibus. Quia luſcinia vigilat ob Ityn. Vel potiùs ob *huius auicula* timiditatem. *Er.ad.Chil.2.Cent.9.col.*584.*ad.*40.

Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν, ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. παρ' ὅσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὴν Ἴτυν. μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν. C

οὐδ' ὥς. Ne ſic quidem. Nullo modo profectò.

Οὐδ' ὥς. οὐδαμῶς δή.

οὐδένων ὕπο. Sic Attici dicunt, *præpoſitionis* ὑπὸ *ſedem* transferentes, *ac tranſmutantes, & accentum à poſteriori ad priorem ſyllabam reducentes,* pro, ὑπ' οὐδένων. *Quod commune.* A nullis.

Οὐδένων ὕπο. ἀττικοὶ ἀντὶ τῶ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες.

οὗ ἕνεκα. Cuius cauſa. *Euſtath.* οὗ ἕνεκα. *proparoxytonè ſcribit, pronomine* ἕνεκα *iam encliticè poſito.* ὁ, ἡ, τὸ. ἕνεκα. ἕνεκα. *Hom. Iliad.* Α. *pag.*23.*v.*14 Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἕθεν ἐστὶ χερείων. *Puellari.* i. dilectiſſimæ *vxori, quia non ipſa eſt peior. At plerique ſcribunt* οὗ ἕνεκα, *vt* τὸ ἕνεκα *acutum in priore ſeruet.*

Οὗ ἕνεκα. οὗτινος ἕνεκα.

οὐεργίλιος. Virgilius. Nomen proprium.

Οὐεργίλιος. ὄνομα κύριον.

οὐεσπασιανός. Veſpaſianus. Nomen proprium. Imperator Romanorum. Quære in voce βεσπασιανός.

Οὐεσπασιανός. ὄνομα κύριον. βασιλεὺς ῥωμαίων. καὶ ζήτει ἐν τῷ βεσπασιανός. D

οὐετουρία. L. οὐετουρία. Nomen proprium. Veturia.

Οὐετουρία. ὄνομα κύριον.

οὐηστῖνος. Veſtinus dictus Iulius. *Iulius, cognomine Veſtinus,* Sophiſta. Scripſit compendiū è Pamphili Gloſſarum, lib.4. Delectum verborum Demoſthenis libris *deſumptorum.* Delectum etiam ex Thucydidis, Iſæi, Iſocratis, Thraſymachi, & aliorum oratorum *ſcriptis depromptum.*

Οὐηστῖνος ἰούλιος χρηματίσας σοφιστής. ἐπιτομὴν τῶν παμφίλου γλωσσῶν, βίβλοις δ'. ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν δημοσθένους βιβλίων. ἐκλογὴν ἐκ τῶν θουκυδίδου, ἰσαίου, ἰσοκράτους, καὶ θρασυμάχου τῶ ῥήτορος, καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

οὐίνδικτος. N. L. f. οὐινδικτάριος. ὁ κατὰ οὐίνδικταν ἐλ. Vindicatus. Qui per vindictam eſt-libertate donatus. *Vindicta manumiſſus, & liberatus. Quod autem olim Vindicta diceretur, quum ſeruus aliquis manumittebatur, & libertate donabatur, docet apertè Hottomanus in ſuo Verborum Iuris commentario. pag.*378.

Οὐίνδικτος. ὁ κατὰ οὐίνδικτον ἐλευθερούμενος. E

οὖθαρ. Fertiliſſima pars *agri. L.* μαζός. *Vide Euſtat. in* οὖθαρ.

Οὖθαρ. τὸ γονιμώτατον μέλος.

οὔθατα. Vbera ouium. Ouium mammæ.

Οὔθατα. οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; Non celeriùs properabis? Non celeriùs efficies?

Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; οὐ ταχύτερον ἐνεργήσεις;

οὐ θελήσει. Non volet. Non poterit. Homerus. οὐδὲ θέλει προρέειν. Neque vult profluere. Pro, non poteſt.

Οὐ θελήσει. οὐ δυνήσεται. ὅμηρος. οὐδὲ θέλει προρέειν. ἀντὶ τοῦ δύναται.

οὔθ' ὕεται. Neque compluitur, neque Sole-aduritur. De iis, qui ſunt extra curam omnem. *Qui prorſus ſunt ſecuri. Er.ad.Chil.2.Cent.5.col* 492.*ad.*53.

Οὔθ' ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται. ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων. F

οὐκ ἀδύνατοι. Non infirmi. Non inualidi. Hæc dictio mediocritatem ſignificat. Idem enim eſt, ac ſi dicas, neque prorſus potētes, neque prorſus infirmi.

Οὐκ ἀδύνατοι. ὅτι τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι ῥῆμα. οἷον οὔτε τελείως δυνατοὶ, οὔτε ἀσθενεῖς.

οὐκ ἀθεεί. Non ſine diuina prouidentia.

Οὐκ ἀθεεὶ, οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

οὐ χωρὶς θ. π.

A Οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

οὐ χωρὶς θεί. Non ſine diuina prouidentia. *hæc redundant, & ſunt repetita præcedentium interpretatio.*

Οὐ καθέστηκεν. οὐ νήφει. μαίνεται.

οὐ καθέστηκεν. Non eſt ſedatus. Non eſt ſobrius. Furit. Inſanit.

Οὐκ ἄλλως ποιεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην.

οὐκ ἄλλως π. Non temere fit. Non fruſtra fit.

Οὐκ ἂν ἀποδοίης. οὐχ ὅσον γε μ' εἰδέναι. ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ ἐν αὐτῷ εἰμὶ, καὶ οἶδά τι. τουτέστιν, αἰσθάνομαι.

οὐκ ἂν ἀποδοίης; *Vide not. u. Ariſtop. Nub. pag.* 119 *v.* 18. Pa. Non igitur reddes? Stre. Non, quantum ſaltē ego ſcio. Pro, quantum in me ipſo ſum, & aliquid ſcio, id eſt, ſentio. *Quantum in me erit, nihil tibi reddam. Quod ego ſciam, nihil accipies à me.*

N O T Æ.

B Οὐκ ἂν ἀποδοίης;] Ariſtoph. Nub. pag. 119. v. 18.
Πα. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Στ. Οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
Conſule Schol. annot. 9. vnde Suidas.

Οὐκ ἀνασχήσομαι. τινὲς τοῦτο ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν. ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.

οὐκ ἀνασχήσομαι. Non tolerabo. Non feram. Non patiar. Quidam hoc *verbum* vt peregrinum, *& à lingua Græca remotum, & minus elegans* exiſtimant. Demoſthenes tamen in *oratione* contra Ariſtocratem etiam hoc vſus-eſt. Non igitur tantùm *ἀνέξομαι: ſed & ἀνασχήσομαι* dicere oportet.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέκυν. καὶ ὅμηρος. γαστέρι δ' οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι ἀχαιούς.

C οὐκ ἂν. *Senarius.* Non poteris ventre lugere mortuum. Et Homerus. Ventre verò nullo-modo licet mortuum lugere Græcis.

Οὐκ ἄνευ γε Θησέως. Θησεὺς καὶ τῷ μελεάγρῳ συνηγωνίσατο πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου. καὶ τῷ πειριθόῳ κατὰ τῶν κενταύρων. καὶ τῷ ἡρακλεῖ πρὸς τὰς ἀμαζόνας. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ, οὐκ ἄνευ γε Θησέως λέγεται.

οὐκ ἄνευ. Non abſq. Theſeo. Theſeus etiā Meleagro in apri venatione ſocius-fuit, *-κυνηγ. iuuit.* Et Pirithoum aduerſus Centauros, & Herculem aduerſus Amazones *adiuuit.* Quum igitur aliquid admiratione-dignum geſtum-eſt, dicitur, Non abſque Theſeo. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 5. *col.* 165. *ad.* 27.

Οὐκ ἄνευ τινός. τοῦτο τριχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ μήτε βλάπτον, μήτε ὠφελοῦν, ὡς λέγομεν οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα. ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης, ὡς ὄργανον, ἢ τι τοιοῦτον. ὡς λέγομεν ἠρίστευσεν ἀχιλλεύς. ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς μελίας. οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὸς ἀριστεῦσαι. ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον, ὡς λέγομεν ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη. ἀλλ' οὐκ ἄνευ κινδύνου.

οὐκ ἄνευ τινός. Non ſine aliquo. Hoc trifariam dicitur. Aut enim *ſignificatur aliquid,* quod neque nocet, neque prodeſt, vt dicimus, non ſine vmbra corpus, quod eſt in luce. Aut aliquid neceſſarium, vt inſtrumentum, aut aliquid ſimile, vt quum dicimus,

D Achilles rem fortiſſimè geſſit: ſed non ſine haſta. Haud enim nudus rem fortiſſimè gerere potuit. Aut calamitas impediens, vt dicimus, Cùm in tempeſtate nauigarit, euaſit: ſed non ſine periculo.

Οὐ κὰν ὀρθῶς, καὶ ἑξῆς οὕτω δὴ ἀναγνωστέον. οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς. ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς. ἥμαρτες, ἡσύχασον.

οὐκ ἂν ὀρθῶς, &c. Si enim legendum. Non rectè admoueris. Rectè verò non diuiſeris. Peccaſti. Quieſce.

Οὐκ ἀξιῶ. οὐχ ὑπολαμβάνω. οὐκ ἄξιον νομίζω.

οὐκ ἀξιῶ. Non exiſtimo. Non dignum puto.

E Οὐκ ἀπεικός. οὐκ ἄτοπον. ἄξιον. ὀφειλόμενον. πρέπον. ὅμοιον. εἰκός. δὲ ἔστι παρὰ τὸ ἐοικός. εἶτα ἀπεικός, τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον. καὶ λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικὸς διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις. ὡς τὸ ἥκιστα οὐδαμῶς. οὐχ ἥκιστα δὲ τὸ μάλιστα.

οὐκ ἀπεικός. Non abſurdum. Dignum. Debitum. Decorum. Simile. εἰκός verò deducitur ab ἐοικός, *imò contrà, τὸ ἐοικὸς ab εἰκός, hoc ab ἔοικα perf. med. εἴκω, & Atticè ἔοιγα. vnde particip. ἐοικὼς, υῖα, ός.* Deinde ἀπεικός, Indecorum. Diſſimile. Cæterùm verò, *quum dicimus τὸ ἀπεικὸς*, per duas negationes *ſignificatur* vna affirmatio. Vt, ἥκιστα οὐδαμῶς. Minimè nullomodo. i. maximè. Et οὐχ ἥκιστα. Non minimè. i. maximè.

Οὐκ ἀπεικότως. ἀντὶ τοῦ εὐλόγως, καὶ εὐπροσώπως. οὐκ ἀποδύσῃ τῇ νυκτὶ, ἢ οἴκοι γε καθευδήσεις, οὐδὲ μὴν γε θύραζε, ὥσπερ πρότερον.

F οὐκ ἀπεικότως. Non immeritò. Pro. Probabiliter. Veriſimiliter, & honeſtè, Decenter. Rectè. Secundùm rationem. Vt, *Sed N. L. & deſideratur τὸ οὐκ ἀπεικότως.* Non exues noctu *veſtes*, vel domi dormies, neque, ſi foras *prodieris, te geres*, vt antè.

Οὐκ ἀπολιβάξεις. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κόρακας, καὶ λιβύην ἀποφθερῇ. ἀπὸ τοῦ λιβάς, ὅ ἐστιν ἡ σταγὼν. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ἀριστοφάνης. οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;

οὐκ ἀπολιβάξεις; Pro, Non ad coruos, & in Libyam cum-tua-pernicie-ociùs-abibis? *Hoc deductum eſt* à nomine λιβάς. i. gutta, qua nihil celerius in cadendo. Ariſtoph. *Auibus pag.* 423. *v.* 13. *Schol. annot.* 8. Non ociùs-in-malam-rem-abibis, ô peſſimè periture?

Οὐκ ἀποῤῥυήσεται οὐκ ἀποπεσεῖται.

οὐκ ἀποῤῥυήσεται. Non defluet. Non decidet.

οὐκ ἀποςατῶ φίλων. Non recedo ab amicis. Pro, non ſeparor ab amicis.

Οὐκ ἀποςατῶ φίλων. ἀντὶ τοῦ οὐ χωρίζομαι φίλων. A

οὐκ ἀπὸ τρόπου. Non procul ab ingenio, *more ratione.*

Οὐκ ἀπὸ τρόπου. οὐ πόῤῥω τρόπου.

οὐκ κατὰ κόσμον. Non ſecundùm decorum. Non decenter. Non decorè. Non honeſtè.

Οὐ κατὰ κόσμον, οὐ κατὰ τὸ πρέπον.

οὐ κατασχών. Cùm lætitiam non cohibuiſſem, *omnibus* corporis viribus ſubitò ſum-reſolutus, *omnes corporis vires mihi ſubitò ſunt reſolutæ.*

Οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς, παρελύθην ἀθρόον τοὺς τόνους τοῦ σώματος.

οὐκ ἐᾷ. Non ſinit. Non concedit. Non permittit.

Οὐκ ἐᾷ. οὐ συγχωρεῖ.

οὐκ ἔθ' ὁμοίως. Non ampliùs æquè honoratus eris. Pro, particeps eris honoris. Homericum *hoc eſt, & extat Iliad.* I. *pag.* 337. *v.* 16.

Οὐκ ἔθ' ὁμοίως τιμῆς ἔσεαι. ὁμηρικόν. ἀντὶ τοῦ μεθέξεις τιμῆς. B

NOTAE.

Οὐκ ἔθ' ὁμοίως.] Homerus Iliados I. pag. 337. v. 16.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών.

Τιμῆς per craſin ex τιμῆεις formatum. ἔσεαι, Ionicè pro comm. ἔσῃ.

οὐκ ἐκθανεῖν. Non emori. Non mori.

Οὐκ ἐκθανεῖν.

οὐκ κεκνεομένως. Non conuenienter. Non congruenter. Non decenter. Herodotus. *lib.* 6. 224. 18. οὐκ ἐκνεομένως.

Οὐκ κεκνεομένως. οὐ προσηκόντως. ἡρόδοτος.

NOTÆ.

Οὐ κεκνεομένως.] Herodotus lib. 6. pag. 224. 18. dixit Ionicè οὐκ ἰκνεομένως. Non congruenter, non decenter. Non ritè. pro comm. οὐχ ἱκνουμένως. C

οὐκ ἐκομπολάκουν. Inanem ſtrepitum non edidiſſent. Verba faſtus-plena non dixiſſent. Verba ſuperba non iactaſſent.

--*Iſti*

Reprehendiſſent meam artem: ſed verba faſtus plena non iactaſſent.

Ariſtoph. *in Ranis. pag.* 168. *v.* 5. *&* 6.

Οὐκ ἐκομπολάκουν. ἀντὶ τοῦ κενοὺς ἐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπώδη, ὡς αἰσχύλος.

--Οὗτοι

Ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν.

Ἀριστοφάνης.

οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου. Non ex ſimili. Non ex æquo. Non ſimiliter. Non æqualiter. Non pariter. Vt, Et alia quædam non æqualiter, *non æquè* fieri iubebant.

Οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου. οὐκ ἐξ ἴσου. ἄλλα τέ τινα οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκέλευον το. D

οὐκ ἔνδον. *Ariſtoph. in Acharn. pag.* 278. *Di. O puer, puer. Ce. Quis* eſt *iſte*, qui me vocat? *Di. Intus eſt Euripides?* Ce. Non intus, intus eſt, ſi mentem habes, *ſi ſapis.*

Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.

Di. Quomodo intus eſt, *deinde non intus? Ce. Rectè ô ſenex.* Nam

Πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ὀρθῶς ὦ γέρον.

Ipſa quidem mens eius *foris colligens verſiculos,*

Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια

Non eſt *intus. Ipſe verò intus excelſo-in-loco facit*

Οὐκ ἔνδον. αὐτὸς δ' ἔνδον, ἀναβάδην ποιεῖ E

Tragœdiam.

Τραγῳδίαν.

Deridet Euripidem vt ſyllogiſticum, *& argutias ſyllogiſticas captantem*, & contrarium eius, quod dixerit, confirmantem, Vt, Lingua iurauit, ipſa verò mẽs iniurata *manſit*. Et rurſus. Ipſe quidem intus eſt, eius verò mens aliquid colligit eorum, quæ ſunt foris, & ſublimis-fertur homerice Homerus enim animas à corporibus diſtinxit, quum dixit *Iliados* A. *pag.* 17. *v.* 3. *&* 4. Multas verò fortes animas demiſit ad Orcũ, Heroum, ipſos verò prædam-laniandam fecit, *ac obiecit* canibus. Sic etiam Ariſtophanes. Cùm enim dixerit, Ipſa quidem mens foris *eſt*, ſubiecit, Ipſe verò intus facit tragœdiam ἀναβάδην, hoc eſt, ſublatis in altum pedibus, vel in excelſo loco iacens, *ſitus*, vel ſedens.

Σκώπτει τὸν εὐριπίδην ὡς συλλογιστικόν. καὶ οὗ ἐὰν λέγῃ, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἷον, ἡ γλῶσσ' ὀμώμοκεν. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. καὶ πάλιν. αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τῶν ἔξω τί. καὶ μετεωρίζεται ὁμηρικῶς. ὅμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα. εἰπών, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχάς. εἶτα αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχεν. οὕτω καὶ ἀριστοφάνης. F εἰπὼν γὰρ ὁ νοῦς μὲν ἔξω, ἐπήνεγκεν, αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ τραγῳδίαν ἀναβάδην, τουτέστιν, ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος, ἢ καθήμενος.

NOTAE.

Πολλαὶ δ' ἰφθίμους. Hom. Iliad. A. v. 3. 4. 5.

A Πολλαὶ δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων. αὐτοὺς δ᾽ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι. —

Οὐκ ἐγκατέλιπεν εὐεργετῶν με. οὐκ ἐγκατέλιπεν. Non deſeruit *me*, me beneficiis afficiens.

Οὐκ ἐξελεύσῃ. ἀντὶ τοῦ οὐ στρατηγήσεις ἡμῶν Δαβίδ. καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. οὐκ ἐξελεύσῃ. Non exibis. Pro, Nō eris noſter dux, *vel noſtrarum copiarum non eris dux*. Dauid. Nec exibis ô Deus in copiis noſtris. *Noſtris copiis non praeris, nec ad bellum nos, vt antè, deduces.*

B Οὐκ ἐξήεσαν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξήρχοντο. οὐκ ἐξήεσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ οὐ συνεχώρησαν. οὐκ ἐξήεσαν. Non exierunt. οὐκ ἐξήεσαν verò, non conceſſerunt. *N. L. Nam eſt idem verbum eodem modo ſcriptum.*

N O T AE.

Οὐκ ἐξήεσαν.] Vt varia ſit ſignificatio, ſcripturæ varietas eſſe deberet. Quare fortaſſe iam ἐξίεσαν eſt legendum, & erit 3. perſ. plur. imperf. ab ἐξίημι, eiicio, emitto. alterum verò, eſt 3. perſ. plur. plus.q.p. medij, ab ἔξειμι exeo, vel exibo, per ſyſtolen formata, pro ἐξῄεσαν. Vide ſimplex εἶμι apud Grammaticos.

Οὐκ ἐξήρκεσεν. οὐκ ἀντέσχε πρὸς τοὺς τρόπους ἡμῶν. οὐκ ἐξήρκεσεν. Noſtris moribus reſiſtere non potuit. Noſtris moribus non reſtitit.

Οὐκ ἐξόν. οὐ προσῆκον. οὐ πρέπον. οὐ παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν. οὐκ ἐξόν. Cùm non liceat, non conueniat, non deceat. Vt, Præter patria *inſtituta eum* non nominauit, Herois nomen imponens *ipſi*, quia non licebat.

C Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. εἰώθεσαν γὰρ τὸν ἐν τοῖς περιδείπνοις τελευτήσαντα, ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν. οὐκ ἐπαινεθείης. Non laudaberis, ne in cæna quidem funerali. *Vel, ne in parentalibus quidem laudaberis.* Hoc prouerbium *dicitur* in nullius precij homines. Solebāt enim in cœnis funeralibus defunctum laudare quamuis improbus fuiſſet, *& nulla laude dignus.* *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 533. & 534. ad. 11. Non eſt laudandus, ne in cœna quidem.*

Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἡ εὐχή. ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη. οἰκτείρει γὰρ αὐτὸν ὁ θεὸς, καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν. οὐκ ἔπεσεν. Non cecidit in terram votum. *Preces illius non ceciderunt humi.* Pro, Exauditus eſt. Deus enim ipſum eſt miſeratus, & in ſomnum coniecit *ipſum, i. Ipſum ſopiuit, eique ſomnum reſtituit.*

D Οὐκ ἐπιγλωττίσομαι. οὐ βλασφημήσω. οὐκ ἐπιγλωττίσομαι. *Sic enim ſcribitur apud Ariſtophanem in Lyſiſtrata. pag. 542. v. 4.* Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ᾽ οὐκ ἐπιγλωττίσομαι. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 437. ad 56. Non impetam lingua.* De Athenis verò nihil malè-linguâ proferam. *i. Athenas nullis maledictis linguâ prolatis inſectabor.*

Οὐκ ἐπιεικῶς. οὐ μετρίως. οὐκ ἐπικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ λογίως. οὐκ ἐπιεικῶς. Non moderatè. οὐκ ἐπικῶς verò, pro, non verſibus, non carminibus heroicis.

Οὐκ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. οὐκ ἐπίσταμαι. Non ſcio. Neſcio. Pro, non poſſum. *Ariſtoph. Auibus. pag. 422. v. 16.* Quid verò miſer faciam: fodere enim neſcio. *Er. ad. Chil. 1. Cēt. 2. col. 392. Pedibus ingredior, natare enim non didici.*

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπτικῶς εἰρημένη. προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τῆς ἀγκύρας. οὐκ ἐπὶ. Non eadem, quā vulgus, *ancora* nititur. Demoſth. in *oratione* pro Cteſiphonte. Prouerbium eſt ellipticè dictum. Extrinſecus enim prӕterea ſubaudiendum *eſt nomen* ἀγκύρας. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 5. col. 923. ad. 41. Non vulgari ancora nititur.*

E Οὐκ ἔσθενεν. οὐκ ἐδύνατο. οὐκ ἔσθενεν. Non valebat. Non poterat.

Οὐκ ἐς μακράν. ἀντὶ τοῦ ταχέως. οὐκ ἐς μακράν. Non longo *interuallo poſt.* Pro, Breui. Celeriter.

Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ πλὴν ἐμοῦ. ἀριστοφάνης πλούτῳ. μὰ τὸν δί᾽ οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. οὐκ ἔστιν. Non eſt alius, niſi ego. Atticè *dictum.* Pro, præter me. Ariſtop. Pluto. *pag. 7. v. 5.* Per Iouem, non enim eſt alius, præter me.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ᾽ ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ. — οὐκ ἔστιν. *Ariſtoph. in Ranis. pag. 177. v. 1. 2. 3. introducit Euripidem hæc dicentem.* Nullus eſt vir, qui *rebus in* omnibus ſit felix.

F Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον, *Aut enim, ſi fuerit natura bonus, non habet victum.*

Ἢ δυσγενὴς ὢν. ληκύθιον ἀπώλεσε, *Aut, ſi degener ſit.* Æſchylus ſubiicit, *Lecythium amiſit.*

Τὸ ἑξῆς, πλουσίαν ἀροῖ πλάκα. *Carminis* ſeries hæc eſt, diuitem arat campum.

Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ᾽ ἄλλα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔξεστιν οὐκ ἔστι. Non ſunt alia præter hæc. Pro, Non licet

rem peragere aliter, quàm quemadmodum *ille* dixit. Hoc (inquit) omnino decretum-eſt, nec te aliud quidquam facere ſinam. Ariſtophanes *in P. ... pag.* 438. *v.* 5. *Sed aliter ibi.* Aliter fieri non poteſt, niſi veaſcendam in cœlum. Et, Ille verò de rebus propoſitis nihil promptè, *nihil aliud ex tempore* paciſci poterat, non quòd etiam pacta conuenta ſeruaturus eſſet, *vel, ſeruare ſtatuiſſet*: ſed vt pro præſenti rerum ſtatu reſpiraret.

ἄλλως γίγνεσθαι, ἢ καθὼς εἴρηκε. τοῦτό φησι πάντως δέδοκται. καὶ οὐκ ἂν ἐάσαιμί σε ἕτερόν τι ποιῆσαι. ἀριστοφάνης. οὐκ ἔστιν ἄλλως γίγνεσθαι, ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. ὁ δὲ οὐδὲν ὅ, τι οὐχ ἑτοίμως τῶν προτεθέντων εἶχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμμένειν αὐταῖς ἔμελλεν, ἀλλ' ἵνα ἐκ τῶν παρόντων ἀναπνεύσῃ. A

οὐκ ἔστι. *Ariſtoph. Pluto. pag.* 44. *v.* 1. *Eraſ. ad. Chil.* 2. *Cent.* 6. *col.* 513. *ad.* 29. *Non ineſt remedium aduerſus ſycophantæ morſum.* Sed non ineſt *in hoc annulo remedium vllum contra ſycophantæ morſum.* Prouerbium de *rebus* irritis. Deſideratur autem nomen φάρμακον. Hoc autem de more dicit, Nullum eſt carmen, aut remedium aduerſus ſycophantę morſum. Quia, qui amuleta, *alexipharmaca, & venenum propulſantia remedia collo, vel aliis corporis partibus alligata, & pendentia* vendunt, dicere ſolent, hoc, ad hoc, vel ad illud prodeſt. Aliter. Oſtendit ipſi annulum qui venenorum, & faſcinationis, *& inuidiæ* propulſandæ vim habebat, quem nos pharmaciten vocamus.

Οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ἤθει, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπῳδή, ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ φυλακτήρια πωλοῦντες, ὅτι χρησιμεύει τόδε. ἄλλως. ἀλεξητήριον δείκνυσιν αὐτῷ, καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦμεν φαρμακίτην. B

N O T AE.

Οὐκ ἔστι.] Ariſtoph. Pluto. pag. 44. v. 1.
Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος. C

οὐκ ἔσχον. ἔσχων. Non fidi. Non diuiſi. Sic declinabãt, *ita coniugabant* Attici. *Ariſtophanes Nubibus. pag.* 84. *v.* 9. *&* 10.

Οὐκ ἔσχον. οὐκ ἔσχισα. οὐ διεῖλον. οὕτως ἔκλινον ἀττικῶς.

Aſſabam ventrem cognatis, deinde verò eum *non diuiſi negligens.* i. per negligentiam meam, eum non punxi, nec diuiſi.
Ille verò inflatus-eſt. &c.

Ὤπτων γαστέρα. κᾆτ' οὐκ ἔσχον ἀμελήσας.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτο. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

N O T AE.

Οὐκ ἔσχον. Apud Ariſtoph. in Nubibus. pag. 84. v. 9.
Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσι, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας.
Η δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ'. εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτώ
Τὼ ὀφθαλμώ μου προσετίληκεν, καὶ κατέκαυσε τὸ πρόσωπον.
Ἔσχων verò, eſt prima ſingul. imperf. à σχάω. σχῶ. vnde σχάζω, & σχίζω. Diuido. Findo. D

οὐκέτι. Non amplius.

Οὐκέτι.

οὐκ ἐτῶς. *L.* ἐτός. *vt apud Ariſtoph. in Pluto. pag.* 54. *v.* 11. *ſic & in ſequentibus.* Non iurè. Non meritò. *Non verè.* Vel Non immeritò. Non temerè. *Deducitur* ab ἐτώσιον, quod ſignificat vanum, & irritum. Non abſque ratione. Ariſtoph. οὐκ ἐτός. & c. *Vide M. Etym. col.* 387. 25. *vbi fit huius loci mentio, & rectè ſcribitur* ἐτός. Non abſque ratione igitur ad me venit nunquam.

Οὐκ ἐτῶς. ἢ οὐκ εἰκότως, ἢ οὐ μάτην. παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι μάταιον. οὐκ ἀλόγως. ἀριστοφάνης.

οὐκ ἐτῶς. οὐκ ἐτός. *Ariſtop. Lyſiſtrata. pag.* 544. *ver,* 16. *&* 17.

Οὐκ ἐτῶς ἄρ' ὡς ἐμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

Non immeritò à nobis proficiſcuntur tragœdiæ.
Nihil enim ſumus, niſi Neptunus, & Scapha. E

Οὐκ ἐτῶν ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι,
Οὐδὲ γάρ ἐσμεν πλὴν ποσειδῶν, καὶ σκάφη.

Prouerbium in eos, qui in eadem reuolutantur, & nihil aliud cogitare poſſunt. Senſus autem *eſt.* Ad nullam *aliam* rem ſumus vtiles, ac aptæ, niſi ad coeundum, & pariendum. Neptunus enim cum Tyrone congreſſus-eſt, & Neleum, & Peliam procreauit.

Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι. ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν αἰτουμένων. ὁ δὲ νοῦς. οὐδὲν ἐσμὲν εἰ μὴ συνουσιάζειν, καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ ποσειδῶν ἐμίγη τῇ τυροῖ, καὶ ἐγέννησε νηλέα, καὶ πελίαν.

N O T AE.

Οὐκ ἐτῶς.] Apud Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 544. v. 16. & 17.
Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
Οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν ποσειδῶν, καὶ σκάφη. F
Deinde ſic lego, εἰ μὴ πρὸς τὸ συνουσιάζειν, καὶ τίκτειν ἐπιτήδειοι.

οὐκ ἐρίξεις. Non inhibebis, *cohibebis, coercebis te.* i. Non ceſſabis.

Οὐκ ἐρίξεις. οὐ παύσῃ.

οὐκ ἔχαδεν. Non cepit. Non comprehendit. *aor.* 2. *à* χάζω. *capio, cõprehendo, cõtineo. fut.* χάσω. *aor.* 2. ἔχαδον.

Οὐκ ἔχαδεν, οὐκ ἐχώρησεν.

οὐλχων.

A Οὐκ ἔχων ὅ,τι χρήσεται τοῖς παροῦσι κακοῖς. ἀντὶ τοῦ ἐξαπορῶν.

Οὐκ ἔχω φράσαι.

Ὅμως γε μέν τοι σοι δι' αἰνιγμάτων ἐρῶ.

Ἀντὶ τοῦ δι' ἀσαφείας.

Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων. αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες ἑτοῖμοι κακοῦν μᾶλλον, ἢ εὐεργετεῖν.

Οὐκί. τὸ οὐχί. ὅμηρος διὰ τοῦ κ γράφει. οὐ διὰ

B τοῦ χ'. δείκνυται γὰρ ἐκ τῶν συναλοιφῶν. τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτοντα εἰς δασέα ὅταν τὸ ἐπιφερόμενον δασύνεται. ψιλοῦ δὲ ὑποταστομένου, μὴ μεταπίπτοντα.

Οὐ κομῶ. οὐ μέγα φρονῶ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ. τουτέστιν, οὐ μέγα φρονῶ.

Οὔκουν. οὐδαμῶς. οὐκοῦν δὲ συλλογιστικὸς σύνδεσμος. οὐκοῦν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες τὴν

C ἱκετηρίαν, ἐπυνθάνοντο παρὰ τοῦ θεοῦ, ὅ,τι χρὴ πράττειν αὐτούς.

Οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις. ἐπὶ τῶν μάτην θρυλλούντων, ὡς αἱ κορῶναι. ἀριστοφάνης.

Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις. ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος.

Ζητεῖς μεταλαβεῖν.

Οὖλε ὑγίαινε. ὁλοκλήρει.

Οὐ λήθουσι. φανεροί εἰσιν.

Οὐλή. ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγείαν ἧκον.

D Οὐλήθ. ὄνομα κύριον. πορευομένων δὲ αὐτῶν, καὶ ἐλθουσῶν κατά τινα στενωπὸν, προῆει μὲν ὁ οὐλήθ.

Οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων. οὕτω στράτης ἐν πολιτείᾳ.

Οὔλιος. ὁ ἀπόλλων. ἰατρὸς γὰρ ἦν. σημαίνει δὲ, καὶ ὀλέθριος.

Οὐ λόγων ἀγορᾶς δεῖται ἑλλάδος, ἀλλ' ἔρ-

E γων. ἐπὶ τῶν κομπαζόντων.

Οὐλοθυτεῖν, κριθὰς ἐπιχέειν τοῖς θύμασιν. οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς, κατ' ἀντίθεσιν τῶν ψαιστῶν. ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ τῆς μύλης καταψηχισμένα. τὰς γὰρ οὐλὰς, πρόσθεν ἔκοπτον ἐσθίοντες, οὐδέ πω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὑρημένης καὶ τὰς μὲν κριθὰς, μέχρι νῦν ὅλας χέουσιν οἱ ἐπιθύοντες ταῖς σπονδαῖς ἐπὶ σύμβολον τῆς παλαιᾶς τροφῆς. τὰ δὲ πόπανα, τῆς ἄρτι ὥρας. τουτέστι, τῆς αὖθις.

F Οὐλομένη. ὀλεθρία.

Οὐλός. ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς θρίχας. ὅμηρος περὶ ὀδυσσέως. σιμὸς ἦν. ὤμοις μελανόχροος. οὐλοκάρηνος. οὖλον ἡ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σὰρξ, ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ξυφερόν.

οὐκ ἔχων. Cùm neſciret quomodo in præſentibus malis ſe gerere deberet. Pro, dubitās quomodo. &c.

οὐκ ἔχω. Non poſſum dicere,

Verùm tamen tibi per ænigmata dicam.

Pro, per obſcuritatem. i. obſcurè.

οὐκ εἰμί. Non ſum ex iſtis Heroibus. Hoc *prouerbium* dicitur de iis, qui bene facere volunt. Heroes enim ſunt paratiores ad lædendum, quàm ad benefaciendum. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 491. ad. 48.*

οὐκί. Idem, ac οὐχί. Non. Homerus per κ ſcribit, non per χ. Hoc enim demonſtratur ex ſynaloephis. Nam tenues quidem *conſonantes* in aſperas mutantur, quum ſequens *vocalis* aſpiratur. Quum verò tenuis *vocalis præcedenti* ſubücitur, *in aſperas* non mutantur.

οὐ κομῶ. Non alo-comam. Non habeo-longam-comam. Non magnificè ſentio de me. Non ſuperbio. Ariſtophanes Nubibus *pag. 91. v. 5.* Et ego quidem talis vir cùm-ſim poeta, non alio comam. Hoc eſt, non magnificè de me ſentio, *non ſuperbio.*

οὔκουν. Non-igitur. Nullo-modo. οὐκοῦν verò, coniunctio concludens. Ergo. Igitur. Vt, Fratres igitur ſumptis oleæ ramis ſupplicibus lana velatis, Deum conſuluerunt, *& ex eo quæſierunt* quid ſibi faciendum eſſet.

οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις. Neſcio quid crocites. In eos, qui fruſtrà garriunt, vt cornices. Ariſtoph. *Pluto. pag. 15.*

Tu quidem ſcio quid crocites, quaſi ego aliquid ſim-furatus,

Cupis particeps-eſſe furti.

οὖλε. Vale. Sanus-ſis. Integer-ſis.

οὐ λελήθασι. Non latent. Manifeſti ſunt.

οὐλή. Superficiarium hulcus ad ſanitatem veniēs.

οὐλήθ. Vleth. Nomen proprium. Vt, Illis autem iter-facientibus, & ad quandam anguſtam viam profectis, prodiit Vleth.

οὐ λίνον. Non linum cum lino connectis. In eos, qui eadem non iiſdem rationibus peragunt. Ita Stratis in Repub.

οὔλιος. Apollo. *q. d. Valius, i. Valetudinis præſes, & donator.* Erat enim medicus. Significat etiam *eum, qui eſt* pernicioſus, *& Letalis, Letifer.*

οὐ λόγων ἀγορᾶς δεῖται ἑλλάς. *Ita Vuolfius. Rectè.* Græcia non verborum foro, *verboſiſque concionibus*: at factis indiget. In iactabundos.

οὐλοθυτεῖν. Hordeum victimis-immolatis affundere. οὐλὰς enim vocabant hordeum, per oppoſitionem placentarum, quæ erat farina molâ comminuta. Hordeum enim olim eſuri tundebant, eius comminuendi-ratione nondum inuenta. Ac hordeū quidem ad hunc vſque diem illi, qui ſacrificāt, libationibus integrum affundunt, vt ſit antiqui victus argumentum. Placentas verò *rotundas addunt, ad declarandam elegantiam* præſentis temporis, hoc eſt ſeculi priſcum illud ſecuti.

οὐλομένη. Pernicioſa.

οὐλός. Οὖλος. Qui contortos habet capillos. Criſpus. Homerus *in Odyſſea τ. pag. 572. v. 8.* de Vlyſſe *dicit. Γυρὸς ἔην. & c.* Gibboſus erat, humeris nigra-cute-præditis, criſpo-capite. *capillos criſpos habens.* Οὖλον *verò vocatur* illa caro, quæ continet dentes. Gingiua. Dicta autem eſt οὖλον, propter *eius* molliciem. *Nam.*

οὖλον. Tenerum. Molle. Contortum capillis.

οὐλπιανός. Vlpianus, Emeſenus Sophiſta. *Scripſit* de patria Emeſa, de Heliopoli, de Boſporitis, & aliis plurimis. Progymnaſmata. Artem rhetoricam.

οὐλπιανός. Vlpianus Antiochenus, Syrus, Sophiſta, qui priùs Emeſæ docuit, temporibus Imperatoris Conſtantini. Varias orationes *ſcripſit*. Declamationes. Diſputationes. Et alia quædam.

οὐλπιανός. Vlpianus Gazæus.

οὐλπιανός. Vlpianus, frater Iſidori Philoſophi, qui fuit ingenio promptiſſimo præditus ad Mathematicas ſcientias, vt multas etiam introduxerit nouas dubitationes, & dubitationum ſolutiones, ad mathematum expoſitiones. Eiúſque nomen Athenis propter mathemata fuit celebre. Syrianus autem admirans eius ingenium, multis narrauit, nullam ipſi ſeram adeò intricatam, & artificioſè confectam obiici poſſe, quam non facilè ſponte aperiret: ſed tamen in reliqua Philoſophia nihil memoratu dignum ediſiſſe. Fuit etiam modeſtus, & moribus ornatis Vlpianus, eáque re videbatur fratre præſtantior eſſe. Fortaſſe verò, quia ſtatim ab initio ad finem vſque à rebus ciuilibus, *& à Reipub. adminiſtratione* abſtinuit. Solent enim homines vitæ à negociis abhorrenti virtutem cum laude tribuere, *vitamque ocioſam, vt virtutis ſtudioſam prædicare: ſed res* non ita *ſe habet*, mea ſaltem ſententia. Virtus enim, quę in media Repub. verſatur, ciuilibus muneribus, & ſermonibus exercet animum ad maiorem fortitudinem, & per ipſam experientiā magis confirmatur quidquid in ea *Repub. eſt* ſanum, & integrum. Quidquid verò adulterinum, & fucatum in hominum vita latitat, id omne coarguitur, & ad emendationem paratius efficitur. Iam verò quanta eſt beneficentia, & vtilitas in Reipu. adminiſtratione? Quāta fiducia & conſtantia? Quamobrem in angulo ſedentes eruditi, & qui multa grauiter admodum de iuſticia, & modeſtia philoſophicè diſſerunt, ad res gerendas exire coacti, turpiter ſe gerunt. Nam omnis oratio, ſi res abſuerint, vanum quiddam videtur, & inane. Cùm igitur Vlpianus talis eſſet, adhuc adoleſcens, & nuptiarum expers, *ac cælebs* de vita deceſſit, magna ſuæ bonitatis laude *apud homines* relicta.

Οὖλον. ἁπαλόν. μαλακόν, συνεστραμμένον ταῖς θριξίν. A

Οὐλπιανὸς ἐμεσηνὸς σοφιστής. περὶ πατρίδος ἐμέσης. ἡλιουπόλεως. βοσπορανῶν. καὶ ἄλλων πλείστων. προγυμνάσματα. τέχνην ῥητορικήν.

Οὐλπιανός. ἀντιοχεύς. τῆς συρίας σοφιστής. παιδεύσας πρότερον εἰς ἔμεσαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλέα κωνσταντῖνον χρόνοις. λόγους διαφόρους. μελέτας. διαλέξεις. καὶ ἄλλα τινά.

Οὐλπιανὸς γαζαῖος.

Οὐλπιανός. ἀδελφὸς ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. B ὃς εὐφυέστατος ἐγεγόνει πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας. ὥστε καὶ πολλὰς εἰσενέγκασθαι καινὰς ἀπορίας, καὶ λύσεις τῶν ἀποριῶν, πρὸς τὰς τῶν μαθημάτων ἐξηγήσεις. ὄνομά τε αὐτοῦ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν ἀθήνησιν. ὁ δὲ συριανὸς θαυμάζων τὴν φύσιν αὐτοῦ, διηγεῖτο πολλοῖς ποτὲ, ὡς οὐδὲν ἦν αὐτῷ προβάλλεσθαι κλειδίον, οὕτω πολύπλοκόν τε, καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον, ὅπερ οὐκ ἀνοιγνύται ῥᾳδίως αὐτόματον. ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν, μηδὲν ἐπι- C δείκνυσθαι λόγου ἄξιον. ἐπιεικὴς δὲ, καὶ τὰ ἤθη κεκοσμημένος ὁ οὐλπιανὸς ἐγεγόνει. ᾧ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. ἴσως δὲ ἐπειδὴ πραγμάτων πολιτικῶν ἀπείχετο τοπάμπαν ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν, οὐχ οὕτω κατά γε τὴν ἐμήν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ, διά τε τῶν πολιτικῶν ἔργων τε, καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τὴν ψυχὴν πρὸς ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλ- D λον ἐπὶ τῆς πείρας, ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε, καὶ ὁλόκληρον. ὅσον δὲ κίβδηλον, καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται, καὶ ἑτοιμότερον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε, καὶ ὠφελητικόν, ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι. τὸ δὲ θαρραλέον, καὶ βέβαιον, ἡλίκον; τοιγαροῦν οἱ ἐν γωνίᾳ καθήμενοι λόγιοι, καὶ φιλοσοφοῦντες πολλὰ μάλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης, καὶ σωφροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκαζόμενοι ἀσχημονοῦσιν. ὡς ἅπας λόγος ἂν ἀπῇ τὰ ἔργα, ματαιόν τι E φαίνεται, καὶ κενόν. τοιοῦτος ὁ οὐλπιανὸς γενόμενος, ἔτι νέος ὤν, ἄγαμος ἐτελεύτα τὸν βίον, πολὺν ἔπαινον ἑαυτοῦ τῆς ἐπιεικείας ἀπολιπών.

οὐμβρακιώτης. Vmbraciotes. *Ambraciota*. Bubulcus. Proprium *viri nomen*.

Οὐμβρακιώτης. βουκόλος, κύριον.

NOTAE.

Οὐμβρακιώτης.] Fortaſſe ſcribendum Οὑ'μβρακιώτης, quod contractum Doricè ex ὁ Ἀμβρακιώτης. Ambraciota. Quod ab Ambracia Theſprotiæ vrbe deductum. Quare videtur potiùs gentile, quàm proprium viri nomen.

οὐ μᾶλλον αὐτῷ. *L. μέλον*. Non curę eſt ipſi Non curandum eſt. Menand.r. Hac igitur de cauſa obſidio contra Niſibin non eſt ipſi curanda.

οὐ μὴν δή. Non tamen. Pro, Verùm tamen. Minimè verò. Sed nullo modo.

οὐ μετὸν αὐτῷ. Cùm ille non ſit particeps *huius rei*. Pro, cùm ipſi non liceat *hac re frui*. Ariſtoph. Nubibus. Ec Menander. Cùm illi non eſſent aquæ participes. i. Cum illis aqua frui non liceret.

Οὐ μᾶλλον αὐτῷ. οὐ φροντιστέον. μένανδρος. ταύτῃ τοι τῆς κατὰ νισίβιος πολιορκίας, οὐ μᾶλλον F αὐτῷ.

Οὐ μὴν δὴ, ἀντὶ τοῦ ὅμως δὴ, ἥκιστα δὴ, ἀλλὰ οὐδή.

Οὐ μετὸν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. καὶ μένανδρος. ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν.

A Οὐ μὴ ληρήσῃς οὐ. ὅρα ἵνα μὴ ληρήσῃς. οὐ παύσῃ ληρῶν;
οὐ μὴ λ Ne nugeris, ne garrias, Caue ne nugeris. Non deſines garrire? Non deſines nugari?

Οὐ μὴν. ἀλλὰ μὴν. οὐ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδὲν, ἀλλ' ἔμενε κατὰ χώραν τηρούμενος ἐπιμελῶς.
οὐ μὴν. Non tamen. Verùm tamen. Vt Non tamen quidquam facere poterat: ſed in *ſuo* loco manebat, *quid rerum gereretur*, obſeruans accuratè. *Vel, in illo loco manebat, cuſtoditus accuratè.*

Οὕνεκα. χάριν.
οὕνεκα. Cauſâ. Gratiâ. *Item* οὗ ἕνεκα. *Cuius rei causâ, Quia. Quoniam.*

Οὐνικόν. ζήτει ἐν τῷ ὑπόνοια.
οὐνικόν. Vnicum. Quære in voce ὑπόνοια.

Οὐνιγάρδαι. ἔθνος.
οὐνιγάρδαι. Vnigardæ. Gens.

Οὖννοι οὔγγαροι.
οὖννοι, Hunni. Hungari.

B Οὐλκαῖοι ἔθνος.
οὐλκαῖοι. Vlcæi. Gens.

Οὐλοῦσκοι. ὄνομα ἔθνους.
οὐλοῦσκοι. Volſci. Nomen gentis.

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων εὔξασθαι φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ ἀφροδίτῃ. ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν. ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς.
οὐ παντός. Non cuiuſuis hominis eſt Corinthum nauigare. *Non cuiuis homini contingit adire Corinthū. Er.ad.Chil.1.Cent.4.col.131.ad.1.* Quia meretrices in illo magno bello pro Græcis vota Veneri fecerunt. Vel quòd illa nauigatio periculoſa eſſet. Vel quòd *Corinthi* multæ meretrices eſſent, & ſolis diuitibus illa nauigatio pateret.

Οὗ περ. ὅπου. ἀγαθίας. οἱ συναισθανόμενοι οὗ περ γεγένηνται συμφορᾶς, ἀγεννῆ, καὶ αἰσχίστην ἠσπάζοντο σωτηρίαν.
οὗπερ. Vbi. Agathias. Qui, cùm animaduertiſſent vbi calamitatis eſſent, *in qua calamitate verſarentur*, degenerem & turpiſſimam ſalutem amplexi ſunt.

C Οὐ περπερεύεται. ἀντὶ τοῦ οὐ προπετεύεται. ζήτει ἐν τῷ περπερεία.
οὐ περπερεύεται. Non perperam-facit. Pro, non eſt præceps. Non eſt temerarius. Quære in voce Περπερεία.

Οὔπω πεπλήρωνται αἱ τῶν ἀμορραίων ἁμαρτίαι. ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων.
οὔπω. Nondum completa-ſunt Amorrhæorum peccata. De iis, quæ non celeriter ad exitum perducuntur.

Οὔπως. οὐδένα τρόπον. καὶ θουκυδίδης ἐν ε. καὶ ὅμηρος. ὦ γέρον, οὔ πως ἔγωγε τοῦτο τελέεσθαι οἴω.
οὔπως. Nullomodo. Et Thucyd. lib.5. & Homerus. O ſenex equidem nullo modo hoc perfectum iri puto.

D Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός. παροιμία ἴσω ὁμοία τῇ γαλῇ χιτών. ζήτει τὴν αὐτὴν παροιμίαν.
οὐ πρέπει. Non decet felem crocotum. *Er.ad.Chil.1.Cent.2.col.87.ad.72. Feli crocoton. Hoc* prouerbium eſt ſimile illi, Feli tunica. Quære prouerbium idem.

Οὐραγεῖ. τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. καὶ οὐραγός, ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.
οὐραγεῖ. Finem exercitus ducit. Eſt caudę exercitus dux. *agminis nouiſſimi dux eſt.* Et οὐραγός. vltimus manipuli *miles. Imò, Cauda-dux. Vltimi manipuli, vel agminis vltimi dux.*

Οὐραγίαν. στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν.
οὐραγίαν. Exercitum à tergo ſequentem. *Agminis vltimi ductum. q.d. Cauda ductum.*

Οὐρανία ἀστραπή, ἀντὶ τοῦ ταχεῖα.
οὐρανία ἀστραπή. Cœleſte fulgur. Pro, Citum, Velox. *Sophocl. in Oedipo Colonæo pag.318. f.* Ἔπτηξα θυμόν. &c.

E Ἔπτηξα θυμόν. οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ
Φλέγει πάλιν.
Cohorrui animo. Cæleſte enim fulgur
Ardet, coruſcat, micat *iterùm.*

Οὐρανία ἄχνη ἡ δρόσος.
οὐρανία ἄχνη Cœleſtis Lanugo. Id eſt, Ros cęleſtis, *qui pomorum lanugini ſimilis eſt.* Vt,

Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνης,
Ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος.
Floret autem cæleſti à rore rigatus, & auctus
Pulchres-botros habens quotidie ſemper narciſſus.

NOTÆ.

Κῆμαρ.] N.L. fortaſſe πανῆμαρ, i. omnes dies, quotidie. Κτῆμα verò, κτήματος. τὸ. Poſſeſſio. Prædium. Res. κτέαρ. κτέατος. τὸ. & κτέανον. ου. τὸ. Idem à κτάω. κτῶ. poſſideo.

F Οὐρανία αἴξ. ἡ εὐχόμενοι πάντων ἐπετύγχανον. ἴσως δὲ διὰ τὸ τῆς σελήνης αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. κρατῖνος χείρωσιν. αἲξ οὐρανία. καὶ οὐρανία τροφή. καὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις.
οὐρανία αἴξ. Cœleſtis capra. Cui, qui vota faciebāt, omnia conſequebantur, *quæ expetebant.* Fortaſſe quòd Luna vehatur eâ. Cratinus Chiroſin. Capra cœleſtis. Et Cœleſtis cibus. Et cœleſtes copias. *Eraſ.ad.Chil.1. Cent.6.col.190.& 191.ad.2. Copia cornu. Et ad.Chil.3. Cent.10.col.819.ad.76. Capram cæleſtem orientem conſpexerunt.*

Οὐράνιον γ' ὅσον. ἀντὶ τοῦ πολύ, καὶ μέγα οἷον δὲ,
οὐράνιον γ' ὅσον. Cœleſte quantum. Pro, Multum, &

magnum. Quod tantum eſt, vt ad cœlum vſque perueniat, & pertingat. Vt, Illi verò maximum clamorem ſuſtulerunt, qui ad cœlum vſque ferebatur. *Ariſtoph. Ranis. pag. 161. v. 5. Schol. annot. 2.*

οὐράνιος. Vranius nomine, Syrus genere, in vrbe Imperatoria vagabatur, profitens ſe medicam artem exercere. Nullum quidem Ariſtotelis dogma norat accuratè, ſe tamen iactabat, & ſe plurima ſcire gloriabatur, quòd in conuentibus eſſet contentioſus. Sæpe enim ante regiam porticum ambulans, & in bibliopoliis ſedens. *i. in officinis, vbi libri vendebantur*, contendebat, & magna-iactabat apud eos, qui illic congregabantur. Et hæc profectò cõſueta verbula de præſtantiore *natura. i. de Deo* volutans, *iactans, & inculcans, & declarans*, qualiſnam ſit ipſius natura, & eſſentia, & patibile, & incommiſcibile. *L.* αὐτοῦ, *vel* αὐτοῖς ἥτε φύσις. Quę plerique *norunt*, quamuis (vt arbitror) ne Scholam quidẽ Ludi-magiſtri fuerint vnquam ingreſſi, tantum abeſt vt *hæc ignorent* illi, qui in optimo vitæ genere ſunt-verſati. *L.* ἐνδιδιητημένοι. Hic Vranius ad Perſas aliquando profectus-eſt, ab Areobindo Legato adductus.

οὐρανίωνες. Vraniones. *q. d.* *Cæleſtes. Cœli filij.* Titanes ita vocantur.

Οὐρανοβάμονος. Per-cœlum-euntis. Polum cernere currentem, arcanum *eſt* hoc. *Ipſam cœlorum rotationẽ intelligere videtur, quæ circa polos fit. Quidam legunt* Πῶλον. *i. pullum-equinum, equum.*

οὐρανόμηκες. Maximum. *Quod ſua longitudine ad cœlum vſque pertingit.* *Vt*, κλέος &c Gloriam maximam inter mortales habiturus. Iuxta illud, ἐπουράνιον. &c. Ad-cœlum-vſque-pertingens. *i. maxima* gloria ſit.

οὐρανός. Cœlum eſt extrema circunferentia, in qua diuinum omne conſtitutum-eſt.

οὐρανοὶ δύο. Cœli duo *ſunt*, Vnum quidem, cum ipſa terra procreatum, alterum verò, poſtea in medio aquarum exiſtere iuſſum, quod & firmamentum *Deus* vocauit.

οὐρανόθι πρό. q. d. Ante cœlum. In loco ſub nubibus ſito.

οὐρανοφαίτωρ. Cuius ſplendor-in-cælo-ſplendet. Cuius ſplendor in altum delatus apparet.

οὔρβιος. Vrbius. Nomen proprium. Quære in voce Πραξικοπήσας.

οὐραῖα Caudæ partes. Caudæ. Vt, Dracones, ipſos terrebant, caudarum partes. *i. ipſas caudas* contorquentes in ſpiras, *vel, caudis in ſpiras contortis, & contractis.* & inſurgentes *in ipſos.*

οὔρησας. Stitiſti. Erexiſti. Seruaſti. *Sophocles in Oedipo tyranno. pag. 181. M.*

ἀνέκραγον, οὐράνιον γ᾽ ὅσον.

Οὐράνιος ὄνομα, σύρος τὸ γένος. κατὰ τὴν βασιλέως πόλιν ἠλᾶτο. τέχνην ἐπαγγελλόμενος τὴν ἰατρικὴν μετιέναι. τῶν ἀριστοτέλους δογμάτων, οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκομπάζετο δὲ ὡς πλεῖστα εἰδέναι βρενθυόμενος, τῷ δύστερις εἶναι παρὰ τοὺς συλλόγους. πολλάκις γὰρ ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἥμενος πωλητηρίοις, διεπληκτίζετο, καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγειρομένους. καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥημάτια τῆς κρείττονος πέρι ἀνακυκλῶν, ὁποῖον δή τι αὐτοῖς ἥτε φύσις ἐστὶ, καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ παθητὸν, καὶ τὸ ἀξύγχυτον. ὧν οἱ πλεῖστοι οὐδὲ ἐς γραμματιστοῦ εἶμαι φοιτήσαντες, οὐ μὴν βίῳ ἀρίστῳ ἐνδεδιῃτημένοι. οὗτος ὁ οὐράνιος, ἧκε ποτὲ παρὰ πέρσας, ὑπὸ ἀρεοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀπηγμένος.

Οὐρανίωνες οἱ τιτᾶνες οὕτω λέγονται.

Οὐρανοβάμονος. τοῦ οὐρανοφοίτου. πόλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.

Οὐρανόμηκες. μέγιστον. κλέος οὐρανόμηκες ἐν βροτοῖσιν ἕξων. παρὰ τὸ ἐπουράνιον κλέος εἴη.

Οὐρανός. οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια, ἐν ᾗ πᾶν ἵδρυται τὸ θεῖον.

Οὐρανοὶ δύο. ὁ σὺν τῇ γῇ γεγενημένος, καὶ ὁ ὕστερον μέσον τῶν ὑδάτων προσαχθεὶς γενέσθαι. ὃν καὶ στερέωμα προσηγόρευσεν.

Οὐρανόθι πρό. ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ.

Οὐρανοφαίτωρ. οὗ ἡ λαμπρότης εἰς ὕψος φαίνεται.

Οὔρβιος. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ πραξικοπήσας.

Οὐραῖα. τὰ τῆς οὐρᾶς. ἐδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δράκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας εἱλίξαντες, καὶ ἐπανιστάμενοι.

Οὔρησας. ἔστησας. ἔσωσας.

N O T AE.

Οὔρησας.] Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 181. M. Chorus de Oedipo Rege dicit,

Ὅς γ᾽ ἐμὰν γᾶν φίλαν
Ἐν πόνοις ἀλύο-
σαν, κατ᾽ ὀρθὸν οὔρισας.

Schol. οὔρισας. ἔστησας. ἔσωσας. Sed legendum οὔρισας, per ι, quod ab οὐρίζω. οὐρεῖν enim, & οὐρίζειν differunt, vt πλουτεῖν, & πλουτίζειν. σωφρονεῖν, & σωφρονίζειν. Alterum, eſt neutrum, alterum, actiuum, & tranſitiuum. Sic apud Euſtath. rectè ſcriptum legitur Iliados χ. pag. 1282. 17. Vide οὐρίζειν apud eundem in Indice græco. Quidam tamen & οὐρίζειν, pro οὐρεῖν accipiunt, & κατουρίζειν, pro κατουρεῖν. 1. Secundo vento ferri. Vide infra in οὔριος, vbi Polybius τὸ κατουρίζειν, pro κατουρεῖν accepit, ſi codex ſanus. Sic & Sophocles in Trachiniis. pag. 360. M. Conſule Schol. Et, οὐρητρίδα. ἀμίδα. οὐρηρὸν ἀγγεῖον. Sic enim ex Ariſtoph. Veſpis. pag. 339. v. 27. Schol. annot. 15. legendum patet. Illinc enim deſumpta ſunt hæc Suidæ verba.

οὐρητρίδα. Matulam. Matellam. Vrinarium vas. Vrinale. Vas vrinæ recipiendę deſtinatum. Ariſtophanes *in Veſpis. pag. 339. v. 27. & 28.*

Οὐρητρίδα. οὐρητὸν ἀγγεῖον. ἀριστοφάνης.

Matella

A Ἀμὶς μὲν ἦν οὐρητιάσῃς, αὐτὴ
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τ πατλάλου.
Οὐρεᾶθε· τὸ ὀρχεῖσθε.
Οὐρία ῥιπίδι αἴηλατο φέψαλος ἐρεθιζόμενος. αἰτὶ τ αἰέμου φορᾷ τῷ ῥιπιδίῳ ἐξαπτόμενος. πρίνινοι δὲ ἄνθρακες, οἱ στερεοὶ. οἱ ἰσχυροί.

Matella quidem, ſi mingere cupiueris, iſta
Iuxta te ſuſpendetur, prope, ad clauum ligneū.
Οὐρεᾶθε. Saltate.
οὐρίᾳ ῥιπίδι. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. p.*288. Qualis ex carbonibus ilignis Scintilla proſiluit irri-tata ſecundo flabello. Pro, ſecundo venti impetu accenſa, *ſecundo venti flatu, qui ῥιπίδιον vocatur. vt in Schol. annot.* 8. Iligni verò carbones, ſolidi, firmi, duri.

N O T AE.

B οὐρίᾳ ῥιπίδι. Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag.228.

Οἱ τ' ἐξ ἀνθράκων πρινίνων
Φέψαλος αἴηλατ' ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι. Conſule Scholia.

Et, In epigram.114.lib.6.Epigr.pag.435.v.4.legitur, vt hîc legendum,

Πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ.

Ῥομβωτὸς autem, turbinatus, rhombi, turbiniſque figuram, & ſpeciem habens. At eodem lib.pag.426.epigr.76. ver. 2. ῥομβωτοὺς πλοκάμους vocat cincinnos, vel capillos in rhombi morem volutos, contortos, vibratos, rotatos.

Οὐρίαχος. πλήξας, ῥόμβῳ τῷ δόρατος οὐριάχῳ. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις.

C Ὄφρα κεν ἐξ ὑάλοιο πυρικμήτοιο ταθέντας
Οὐριάχους δέξαιντο.

Τὰ οὐραῖα τῶν κανδηλῶν. ἔστι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ἢ τὸ ὄπισθεν μέρος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται, ἀπὸ τ ὀρούειν, καὶ τ ἰάχειν.

οὐρίαχος. In epigrammate 114. *lib.6. Epigr. pag.* 435. *ver.*4. Percutiens turbinata haſtæ poſterioris-extrema cuſpide. Et rurſus. *in quodam epigrammate.*

Vt ex vitro in-igne-elaborato extenſas
Extremas-poſteriores-partes accipiant.

Hîc ita vocat candelarum caudas, *& imas, ac extremas partes in vitrea laterna relictas. Vitrum autem igne paratur, & opificis arbitratu formatur.* οὐρίαχος autem eſt ſumma, vel poſterior haſtę pars, quæ σαυρωτὴρ etiam vocatur, ab ὀρούειν, & ἰάχειν dicta, quòd, ruat, & ſtrepitum edat, dum per aerem impetu contorta fertur.

Οὐριοδρομούσας. ἐπιτηδείῳ αἰέμῳ πλεούσας.

οὐριοδρομούσας. Secundo curſu-currentes. Secundo-vento-nauigantes.

D Οὔριος. ἐπιδέξιος. ἐπιτήδειος ἄνεμος. Πολύβιος. λαβὼν δ' οὔριον ἄνεμον, ἐπιτήδειον, καὶ λαμπρὸν, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις, καὶ κατουρίσας, ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν. ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τ καταστρωμάτων. καὶ οὐρίῳ πελάσας δρόμῳ. τουτέστιν, εὐθυδρομήσας.

οὔριος. Dexter. Commodus ventus. *Secundus ventus, qui naues à puppi proſequitur, & impellit. ab ὀρίω. Vide Euſtath.* Polybius. Nactus autem ſecundū ventum, commodum, & vehementem, expanſis omnibus velis, & ſecundo-curſu-delatus, in ipſum portus oſtium nauigationis-curſum direxit, armatos homines in tabulatis habens. Et ſecundo accedens curſu. Pro, Recto-curſu-delatus. *Sophocles in Aiace. pag.*55. *ver.*3. *&* 4. Μακρὰν πίνων οὐρίῳ Μὴ πλάσαι δρόμῳ. *Vide Schol.*

Οὖρον. δὲ φορὸν ἄνεμον.

οὖρον. Secundum ventum. *Sophocles in Trachiniis. pag* 347. *v.*18, 19. 20.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν
E Ῥείτω κατ' οὖρον. σοὶ δ' ἐγὼ φράζω, κακὸν
Πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δέ μ' ἀψευδεῖν ἀεί.

Sed hæc quidem
Fluentia-ferantur ſecundo vento. Tibi verò ego dico, malus
Erga alium vt-ſis, erga verò me veritatem dicas ſemper. i. Moneo te, vt aliis quidem, ſi vis, mentiaris, mihi verò, ſemper vera dicas.

Οὖρος. ὁ τ γῆς ὅρος, καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οὖροι, οἱ ὅροι, τὰ ὁροθέσια.

οὖρος. Terræ finis, & cuſtos. Apud Herodotum verò οὖροι. Fines. Termini. Agrorum-fines.

Οὖρος. καὶ βοὸς οὖρον

Ἀσκητὸν χρυσῷ παμφαίνοντι κέρας.

οὖρος. Cuſtos. Qui cuſtodit aliquem. *In epigr.* Et bouis cuſtodem *dedicauit. Quem?*

Ornatum auro ſplendidiſſimo, cornu. Bos enim cornu ſe tuetur, & cuſtodit.

F Οὐροτμήσαντες. τὰ οὐραῖα κόψαντες. οὐροτμήσαντες πεντήκοντα ἵππους.

οὐροτμήσαντες. Qui caudas-ſecuerunt. Vt, οὐροτμήσαντες. &c. Cùm equorum quinquaginta caudas-ſecuiſſent. *vel, reſecuiſſent.*

Οὐροί. ὀξυτόνως. τὰ νεώρια. καὶ τὰ περιορίσματα τῶν ναῶν. ἤγουν τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν.

οὐροί. Oxytonè, Naualia. Et loca, quibus naues circundantur quaſi finibus quibuſdam, hoc eſt, lacunas illas, quæ-foſſarum-ſpeciem-habent, per quas in mare naues deducuntur.

Οὖς. τὸ ὠτίον.

οὖς. Auris. Auricula.

οὔσβαις. Vsbis. Nomen proprium *loci*. Vt, Vsbis à periculo procul fuit, gladiis vitatis.

Οὔσβαις. ὄνομα κύριον. ἐν τοῖς οὔσβαις τ κινδύνου ἀπὸ ἐγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη. A

οὐ ἐγὼ βόσκω. *Ariſtoph. in Equitibus. p.* 203 *v.* 3. Quos ego paſco vociferans & iuſta, & iniuſta. Cleon ſic alloquitur Heliaſtas, hoc eſt Heliæos Iudices, *qui iudicabant in maximo Dicaſterio, quod Athenis erat, quod vocabatur Heliæa. Qua de re conſule Schol.* Βόσκω dixit acerbè. De brutis enim *hoc propriè* dicitur, paſco. Iuſta verò, & iniuſta *dixit, vt ſignificet hoc à ſe fieri* per iuſtas, & iniuſtas *artes, per fas, & nefas.*

Οὐ ἐγὼ βόσκω, καὶ δίκαια, κἄδικα. ὁ κλέων φησὶ πρὸς τοὺς ἡλιαστὰς τουτέστι, πρὸς τοὺς ἡλιαίους δικαστάς. τὸ βόσκω, πικρῶς. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀλόγων εἴρηται. δίκαια γὰρ κἄδικα, ἀντὶ τοῦ ἐνδίκων, καὶ ἀδίκων.

N O T Æ.

Οὐ ἐγὼ βόσκω.] Ariſtoph. in Equit. pag. 203. v. 2. & 3. B

Ὦ γέροντες ἡλιασταὶ, φράτερες τριωβόλου,

Οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια, κἄδικα.

Deinde ſic lego, ἐκ δικαίων, καὶ ἀδίκων. Sic & in Scholiis legendum videtur.

οὐσία. Eſſentiæ, vel ſubſtantiæ nomen, & appellationem nullo-modo prolatam inuenimus in Sacra Scriptura. Vulgi verò conſuetudo vtitur hac appellatione ad ſignificandas poſſeſſiones, quas quis poſſidet, cuiuſmodi ſunt domicilia, iumenta, *pecora*, & reliquæ materiæ. Hæc enim poſſeſſoris οὐσίαν. i. ſubſtantiam, & facultates vocant. Quo ſenſu etiam illum, qui hæc poſſidet, vocamus πλούσιον, pro, πολυούσιον. i. qui multam eſſentiam, multam ſubſtantiam, ampláſque fortunas habet. Et περιούσιον λαόν. i. populũ acquiſitum. Et Iſraelem, περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. i. poſſeſſionem ſuam, & *populum Deo conſecratum* in poſſeſſionem. *i. vt ſit ſacra Dei poſſeſſio.* Logicus verò vſus nomen οὐσίας. i. Eſſentiæ, nouit deductum à verbo εἶναι. i. Eſſe, rem ipſam, quæ eſt, vocans οὐσίαν. i. Eſſentiã. Nam τὸ ὄν. i. Ens, commune nomen eſt omnium eorum, quæ ſunt. Hoc igitur Ens diuiditur in Eſſentiam, & Accidens. Eſſentiam autem ita definiunt. Eſſentia eſt nomen commune, & indefinitum, *quod dicitur* de omnibus ſubſtantiis ipſi ſubiectis, pari-honore prædítum, & vniuocè prædicatum. Vel, Eſſentia eſt, quæ de ſubiectis ſubſtantiis dicitur, & in iis omnibus pari-honore ſpectatur. Vel, Eſſentia eſt res per-ſe-ſubſiſtens, quæ nullo alio indiget ad *ſui* conſtitutionem, *vt exiſtat.* Id ſcilicet, quod in ſe ipſo eſt, & quod in altero non habet ſuam ſubſtantiam, *vel, ſubſiſtentiam, vt quidam minus eleganter vocant*, vt ipſum accidens, *quod ex eſſentia pendet, ſine qua eſſe nequit.* Eſſentia igitur eſt ſimplex ſubſtantia, *ſiue, vt ita loqui liceat, ſubſiſtentia* eorum, quæ ſunt.

Οὐσία. τὸ οὐσίας τὴν κλῆσιν, καὶ τὴν προσηγορίαν, οὐδόλως ἐμφερομένην εὑρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρήματι ἐπὶ τῶν σημαινομένων κτήσεων, ὧν τίς κέκτηται. οἷον. οἰκημάτων. βοσκημάτων. καὶ λοιπῶν ὑλῶν. ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτημένου. καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ πολυούσιον. καὶ περιούσιον λαὸν, τὸν ἔγκτητον. καὶ ἰσραὴλ περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ κτῆμα. καὶ εἰς κτῆσιν. ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα, ἀπὸ τοῦ εἶναι ῥήματος εἰδὼς παρῆχθαι, αὐτὸ τὸ ὂν πρᾶγμα οὐσίαν καλοῦσα. τὸ γὰρ ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο οὖν τὸ ὂν, τέμνεται εἰς οὐσίαν, καὶ εἰς συμβεβηκός. ὁρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν οὕτως. οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν, καὶ ἀόριστον, καὶ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑποστάσεων. ὁμοτίμως φερόμενον, καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον. ἢ ἡ καθ' ὑποκειμένων ὑποστάσεων λεγομένη, καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρουμένη. ἢ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον μηδενὸς ἑτέρου δεόμενον πρὸς σύστασιν. ἤγουν τὸ ἐν ἑαυτῷ ὂν, καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν, ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία οὖν ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων ὕπαρξις. C D

οὐσίας δίκη. Eſſentiæ iudicium, *Lis, vel actio. Actio in rem.* Eſſentiæ actionem intendunt iis, qui in priore Iudicio æris alieni, vel vſus fructus condemnati-fuerunt, vt ex tota eſſentia, *ſubſtantia, re familiari, & fortunis condemnatorum* recipiant ea, quæ iudicio ſibi addicta, ſunt adepti.

Οὐσίας δίκη. οὐσίας εἰσάγουσι δίκην, πρὸς τοὺς ἑαλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους, ἢ καρποῦ. ὥστε ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν. E

οὐσίας δίκη. Qui litigabant de agris, vel ædibus, aduerſus eos, qui res *controuerſas* habebant, alteram intendebant actionem. Prior verò actio erat, In ędibus quidem, de locationis-precio. *ſiue de locario.* In agris verò, *vel, prædiis, L.* χωρίων, *vt antè. Sic Harpocrat. Et,* τρίτην ἐπὶ τούτοις, ἐξούλης. de vſu-fructu. Tertia verò poſt has *actio, erat* de expulſione, *quæ pertinet ad Interdictum vnde vi. de quo Hottomanus in comment. Verb. Iur. pag.* 188. Et in actione vſusfructus, aut locationis-precij, *vel, locarij*, illis, qui damnati-fuerant, quamuis altera actione de eſſentia, *fortuniſque, vel bonis alicuius* victi-fuiſſent, poſſeſſiones retinere licebat. *Vulſius rectè legit*, τοῖς ἁλοῦσι, & κατὰ τὴν δίκην, *pro*, ἐλοῦσι, &, & τὴν δίκην. Si verò etiam vnde vi, *vel de expulſione* damnati

Οὐσίας δίκη. οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων, ἢ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην. ἡ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου. τῶν δὲ χωρίων, καρποῦ. τρίτην δὲ ἐπὶ τούτων ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι, κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ, ἢ τοῦ ἐνοικίου. εἰ καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας. εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις. F

A damnati fuiſſent, non amplius licebat *ipſis poſſeſſiones* retinere: Sed iam oportebat ipſos cedere poſſeſſionibus, illis, qui ipſos damnandos curarant, *& qui in iudicio vicerant.*

Οὐσία φανερὰ, καὶ ἀφανής. λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ φερενίκου λέγει· εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται. αὐτῷ δὲ δέδοται, περὶ ἀργυρίου, καὶ χρυσίου, καὶ ἀφανοῦς οὐσίας, δηλονότι ὅς τις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν.

οὐσία φανερὰ, καὶ ἀφανής. Opes apertæ, & obſcuræ. Lyſias in *oratione* pro Pherenico dicit, Si enim agros reliquiſſet Androclides, vel alias apertas opes, cuilibet dicere liceret illum quidem non mentiri. Ipſi verò datam fuiſſe de argento, & auro, & obſcuris opibus *magnam quandam vim. N. L.* Scilicet ille, quem hæc habere conſtat, *hæc* ipſi dedit.

Οὐσιῶσαι. αἰτιατικῇ. πισίδης.

οὐσιῶσαι. Accuſatiuo. Creare. q. d. Eſſentiam-dare. Efficere vt aliquis ſit, qui non erat antè. Piſides.

Καὶ πάντας ἡμᾶς οὐσιῶσαι σὺ θέλεις.
Καὶ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ καθημέραν.

Et omnes nos creare tu vis,
Et filios-facere Dei quotidie.

B Οὐ σταθμητή. ὅτι ἀλιγέρνης ὁ γότθος τοσοῦτον ἦν κρατερὸς ταῖς χερσὶν, ὡς τὰ τούτου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ, καὶ τάχυτι τῇ οὐ σταθμητῇ φέρεσθαι. ζήτει ἐν τῷ ἀλιγέρνης.

οὐ σταθμητή. Q. d. Non menſurabilis. Hoc dicitur de re, quam quis nullâ menſurâ metiri poteſt, ob eius immenſam magnitudinem. Immenſa. Incredibilis. Vt, Aligernes Gotthus. *L.* τοσοῦτον. manibus adeò robuſtus erat, vt huius tela emiſſa, magno cum ſtrepitu, & incredibili celeritate ferrentur. Quære in Ἀλιγέρνης.

Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυρεχνήσιδος. ζήτει ἐν τῷ τυρεχνησις.

οὐ στήσομαι. Non ſtatuar leæna in machæra. Quære in Τυρέχνησις. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 546. v. 231. & 232. Heſych. in* Λέαινα ἐπὶ τυρεχνήσιδος. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 592 ad. 82.*

Οὐτάσας. πλήξας. τρώσας. ὁ δὲ, τῷ δόρατι αὐτὸν οὐτάσας, κατέβαλε. βαλεῖν δὲ ἐστι τὸ πόρρωθεν πέμψαι. οὐτάσαι δὲ, καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

C οὐτάσας. Qui-percuſſit. Qui-vulnerauit. Vt, Ille verò ipſum haſta vulneratum proſtrauit. βαλεῖν autè, eſt eminus iaculari, *& ferire* οὐτάσαι verò, νύξαι, & τύψαι, eſt cominus vulnerare.

Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων. παροιμία.

οὔτε σὺν ταῖς. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata p. 564 v. 36.* Neque cum pernicioſiſſimis, neque ſine pernicioſiſſimis. Prouerbium *ſimile ſequenti.*

Κακὸν γυναῖκες ἀλλ' ὅμως ὦ δημόται,
Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

Malum vxores: ſed tamen ô populares,
Non datur inuenire domum ſine malo tali.

Καὶ ἀριστοφάνης.

Et Ariſtoph. *in Lyſiſtr. pag. 564. v. 35. & 36.*

D Κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς, κοὐ κακῶς εἰρημένον.
Οὔτε σὺν πανωλέθροισι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Et eſt illud verbum rectè, non autem malè dictum,
Neque cum pernicioſiſsimi. &c.

Οὔτι που ὥσπερ παρὰ αἰολεῦσι, τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, τὸ οὔτι του κοινῶς λέγεται.

οὔτι του. Pro, οὔτι τινός. Nec alicuius. Nec vllius. Vt apud Aeolenſes illud ὅτινα commune eſt genere, *& quemcunque, quamcunque, quodcunque ſignificat*, ſic etiam apud Atticos hoc ὅτι του communiter dicitur, *& triplici genere ſumitur.* Sophocles *in Aiace. pag. 18. v. 290. & 291.*

--Οὔτι του κλύων
Σάλπιγγος.-- Σοφοκλῆς.

-- *Nec vllam audiens*
Tubam.

E Οὐτήτειρα πληκτική.

οὐτήτειρα. Pulſatrix. Verberatrix. Vulneratrix. *In epigram. 277. lib. 3. epigr. pag. 240.*

Καί με τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα
Σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον
Ἠελίου χήρωσεν.

Et me quædam vulneratrix ad malleolos-pedis ſiticuloſa vipera,
Carni ex genis amara iniecta bile,
Sole viduauit, orbauit, vita priuauit.

Οὐτιδανός. οὐδενὸς ἄξιος.

οὐτιδανός. Nullius precij homo.

Οὔτιδες, καὶ σωρεῖται. παραλογισμοὶ οὕτω καλούμενοι καὶ οὔ τις παρ' ὁμήρῳ, οὐδείς. οὔ τις γὰρ ὁ δυσσεύς.

οὔτιδες. Vtides, & Soritæ *ſunt quidam* paralogiſmi ſic vocati. Et apud Homerum οὔτις, Nullus. Nemo. Vlyſſes enim οὔτις *apud eum vocatur. Ariſtoph. Veſpis. pag. 316. v. 27. Schol. annot. 10.*

F Οὔ τις ἔσθ' ὅσου

οὔτις ἔσθ' ὅς οὐ. *Sophocles in Aiace. pag. 44.* Nec vllus eſt, qui non

Τὸν τοῦ μανέντος, κἀπιβουλευτοῦ, στρατοῦ
Ξύναιμον ἀποκαλοῦντες.

Illum furioſi, & inſidiatoris exercitus
Conſanguineum appellantes.

Ἀττικόν ἐστι τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικά. οἷον οὔ τις ἀποκαλοῦντες.

Atticum eſt, ſingulari pluralem *numerum* ſubiicere, vt, οὔτις ἀποκαλοῦντες.

οὔτοι. Pro οὐ μὴν. Non autem vel pro οὐδαμῶς, nullo-modo. Dauid à Domino tentatus, dixit, Tres iſtę pœnæ me *grauiter premunt* vndique, & in anguſtias ſummas *redigunt*. Verùm cadam in manus Domini. Et elegit mortem. Et à matutino tempore vſque ad horam prandij mortui-ſunt *hominum* 70. millia. Tūc Dauid dixit, Ego ſum ille paſtor, qui malè-fecit, *qui peccauit*, non autem ipſæ oues.

Οὗτοι. ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν. δαβὶδ. εἶπεν ὑπὸ κυρίου πειραζόμενος. στενά μοι πάντοθεν τὰ τρία ἐπιτίμια. πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον. καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου χιλιάδες ο. καὶ εἶπε δαβίδ. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. A

οὑτοσί. Hic homo. Vſus-eſt *Ariſtophanes* hoc οὑτοσί, pro nomine. Illud verò ι *eſt vocis* productio. οὕτω verò *per ω magnum, dicitur* aduerbialiter, & οὕτωσιν, pro οὕτως. Sic. adeò. Vt, Nihil ad verſum adeò ſtultè proferam. Pro, temerè, fruſtrà, nulla de cauſa. Et, Adeò multiferâ, *adeò variâ, adeò graui* commiſceor fortuna. Pro, Multa, vel varia mala mihi eodem tempore fereute, *ſcil. fortunâ. Nam datiuus φέροντι referendus ad precedens δαίμονι. i. ad fortunam, qua multa, variáque mala ferebat illi Sycophantæ, qui verbis vtebatur iſtis. In Scholiis annot. 6. l. ἀγρία, ἢ ποικίλα.* Ariſtophanes *in Pluto. pag.* 42. *v.* 27.

Οὑτοσί. οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀντὶ ὀνόματος κέχρηται τῷ οὑτοσί. τὸ δὲ ι ἐπίτασις. οὕτω δὲ ἐπιρρηματικῶς, καὶ οὕτωσιν, ἀντὶ τοῦ οὕτως. οὕτως ἀνοήτως. οὕτως ἐκβαλῶ. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἐκ τοῦ μηδενός. οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι. ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. ἀριστοφάνης. B

NOTÆ.

Οὑτωσίν.] An reperiatur, ignoro. οὑτωσὶ paſſim occurrit, pro οὕτως. Vide ſupra pag. 530. vnde correctio loci huius petenda.

Οὐδὲν παρ' ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ. &c.

οὐ τρέφει. Non alit vnum arbuſtum duos erithacos. In eos, qui ex paruis rebus quæſtum-facere ſtudent. Erithacus autem auis eſt ſolitaria, & ab aliis ſeparatim viuens. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 392. ad. 22. Vnicum arbuſtum. &c. & ad. 24. Vna domus. Et Ariſtoph. Veſpis. pag.* 344. *v.* 4. & 5.

Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθακούς. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐριθακὸς δέ ἐστι, ὄρνεον μονῆρες, καὶ μονότροπον. C

οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ. Non eſt vlla *nuptiarum iſtarum* cura Hippoclidi. *Has nuptias nullo modo curat Hippoclides. Herodotus lib. 6. pag. 238. lin.* 40. Prouerbium, cuius meminit Hermippus in Demotis. *i. Popularibus* Hippoclides, Tiſandri F. vxorem ducturus Agariſten Agathoclis, *L. Cliſthenis*, Sicyonij tyranni filiam, ipſa nuptiarum die ſupra-modum ſaltauit. Cùm autem Cliſthenes ſententiam mutaſſet, & Megacli Alcmæonis F filiam dediſſet, & Hippoclidi apertè dixiſſet, eum *propter illam ſuam importunā ſaltationem* nuptiis Agariſtæ excidiſſe, ille ſubiiciens, dixit, Non eſt curæ Hippoclidi.

Οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ. παροιμία, ἧς μέμνηται ἕρμιππος ἐν δημόταις. ἱπποκλείδης, ὁ τισάνδρου μέλλων γαμεῖν ἀγαρίστην τὴν ἀγαθοκλέους τῆς σικυωνίας θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἐπωρχήσατο περιττῶς. D μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ κλεισθένους, καὶ μεγακλεῖ τῷ ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπόρχηται τῶν γάμων τὴν ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη. οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ.

NOTAE.

Ἀπόρχηται τῶν γάμων τὴν Ἀγαρίστης.] Ita legendum, τὸν γάμον τὸν Ἀγ. Herod. lib. 6. 237. 36. 37. Κλεισθένεϊ γὰρ τῷ Ἀρισταύμου τοῦ Μύρωνος τοῦ Ἄνδρέω, γίνεται θυγάτηρ, τῇ οὔνομα ἦν Ἀγαρίστη. &c. Et pag. 238. 37. Κλεισθένης δὲ τὰ μὲν πρῶτα, &c. & l. 40. εἶπε, ὦ παῖ Τισάνδρου, ἀπορχήσαό γε μὴν τὸν γάμον. Ὁ δὲ ἱπποκλείδης ὑπολαβὼν, εἶπε, οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ. Hinc Suidæ correctio petenda. Nam ex Herodoto res eſt deſumpta. Er. ad Chil. 1. Cent. 10. col. 320. ad. 12. Non eſt curæ Hippoclidi. Vel, Non curat Hippoclides. E

οὐχ ἄλις. Non ſatis. οὐ ματαίως Non fruſtrà. οὐ χεῖρον Non peius. Pro, Melius *eſt, ſatius eſt, praſtat. Ariſtophanes in Equitibus. pag. 103. v 8. & 9.*

Οὐχ ἄλις οὐ ματαίως. οὐ χεῖρον. ἀντὶ τοῦ βέλτιον.

De. Vis iſtam rem ipſis ſpectatoribus indicem?

Ni. Non peius erit. Satius erit, præſtabit, hanc ipſis indicari.

Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω;
Οὐ χεῖρον.

οὐχ ἥκιστα. Non minimé. Maximè. Omnino. Non minùs. Vt, Quamobrem quòd Rex futura, coniecturis rectè conieciſſet, *ac aſſecutus fuiſſet*, non minimè. *i. maximè, præcipuè, propter has felices coniecturas, ipſi feliciter* ſucceſſerunt, quæ conſilio-prius-inito decreuerat. Et rurſus. Cùm non minimè. *i. maximè præcipuè* reliquam turbam in ipſos concitaſſent.

Οὐχ ἥκιστα. μάλιστα. πάνυ. οὐχ ἧττον. καὶ οὖν διὰ τὸ, τὸν βασιλέα ἐστοχάσθαι δὲ τῶν μελλόντων, οὐχ ἥκιστα ἀπέβη τὰ οἱ προβουλευθέντα. καὶ αὖθις. καὶ ἄλλον οὐχ ἥκιστα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον. F

οὐχὶ Γλαύκου τέχνη. Non eſt Glauci ars. De rebus egregiè factis, & quę-difficulter-intelliguntur. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 560. ad. 30. Glauci ars.*

Οὐχὶ γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶν οὐ εἰργασμένων, καὶ δυσκαταγοήτων.

A Οὐχὶ μᾶλλον. ἀριστοφάνης. κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον. εὐτυχὴς δ' ἴσως. παρῴδηται ἐξ ἀλκήστιδος εὐριπίδου.

οὐχὶ μᾶλλον. Ariſtophanes. Fur quidem non magis es, fortunatus verò fortaſſe *magis es. furacior quidem non es: at fortè fortunatior.* Per parodiam, carmine parum detorto, dictum eſt, *& deſumptum* ex Euripidis Alceſtide. *pag.* 428. *v.* 179. *&* 180.

Ἔχει δὲ οὕτω. σὲ δ' ἄλλη τὶς γυνὴ κεκτήσεται.

Morior. te verò alia aliqua mulier poſſidebit,

Σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον. εὐτυχὴς δ' ἴσως.

Caſta quidem non magis, felix verò fortaſſe magis. *Legitur ibi,* σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον. *i. Me quidem non caſtior: ſed fortaſſe felicior. poſt* ἴσως, *repetendum* τὸ μᾶλλον, μᾶλλον σώφρων, *pro,* σωφρονεστέρα. μᾶλλον εὐτυχής, *pro,* εὐτυχεστέρα.

Οὐχ ὅσον. ἐφ' ᾧ δὴ ὁ παρθένος οὐχ ὅσον οὐ κατέπληξεν. ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψεν οἱ τά τε ἄλλα B ὑπερφρόνως. καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέων. ἐκεῖνον δὲ καίσαρα μόνον ὀνομάσας. καὶ αὖθις. οὐχ ὅσον οὐχ εὗρόν τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν. ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον.

οὐχ ὅσον. Non ſolum. Vt, Qua de cauſa tunc Parthenus, *Parthyæus, Parthus, vt* Παρθυαῖος *legatur. Sic & Volfius.* non ſolùm non trepidauit. ſed etiam ipſi cũ alia ſuperbè reſcripſit, tum etiam, ſe quidem Regem Regum, illum verò, Cæſarem tantùm nominans. Et rurſus. Non ſolùm nihil pacifici inuenerunt, *nullámque compoſitionem, aut pacem impetrare potuerunt:* ſed etiam implacabile bellum ſibi pararunt, *& in ſuum caput attraxerunt. Hic* οὐχ ὅσον *poſitum,* pro. οὐ μόνον. Non ſolùm, non tantùm.

Οὐχ ὅσον οὐ, ἀντὶ τοῦ οὐ βραδέως. ἀλλὰ ταχύ. ὡς τὸ μονονού.

οὐχ ὅσον οὐ. Non tantùm-non. Pro, Non lentè: ſed citò. Vt μονονού, tantùm-non. *pro, mox mox. celeriter.*

Οὐ χρή.

οὐ χρή. Non oportet.

C Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.

Non oportet leonis catulum in vrbe alere.

Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.

Præcipuè quidem leanem non oportet *in vrbe alere.*

Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Si verò educatus-fuerit aliquis in ea, tunc oportet eius *moribus inſeruire.*

Ἀριστοφάνης. αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ ἀλκιβιάδου. μὴ ἀνατρέφειν φρόνιμον. ἐπεὶ δὲ ἀναθρέψῃ, μὴ ἐρεθίζειν. ἀλλὰ τιθασσεύσαι. ὥστε ὁ μὲν εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι. ὁ δὲ αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι, ἢ D καταδεξάμενον, τροποφορεῖν. ὁ δὲ διόνυσος πρὸς τάδε φησὶ δυσκρίτως μέν γ' ἔχω. σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. σοφῶς μὲν αἰσχύλος. σαφῶς δὲ εὐριπίδης.

Ariſtophanes. *Ranis. pag.* 185. *v.* 8. 9. 10. μὴ 'ν. *pro,* μὴ ἐν. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 444. *ad.* 77. *Leonis catulum ne alas* Aeſchylus autẽ *hæc* dicit de Alcibiade. Ne prudentem alas. Si verò *alueris, ac* educaueris, *eum* ne irrita: ſed cicura, *aſſentare ipſi, blanditiis eum tibi concilia.* Quare Euripides quidem ſuaſit ne *quis viros nimium acutos, nimiúmque callidos in vrbem* reciperet. Aeſchylus verò talem quandam ſententiam *habet. Suadeo enim ne tales viri* recipiantur, aut ſi quis eos receperit, *eorum* mores ferat, *& illis inſeruiat.* Dionyſus verò ad hæc dicit, *in eadem fab. & pag. ver.* 11. *&* 12. Sanè per Iouem Seruatorem, difficulter-diiudicare-poſſum *vter horum melius dixerit.* Nam alter quidem, ſapienter dixit, alter verò, *rem totam declarauit* apertè. Sapienter quidem, Aeſchylus. Apertè verò, Euripides.

N O TÆ.

Δυσκρίτως.] Ariſtoph. Ranis. pag. 185. v. 11. & 12.

Δι. Νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω.

E Ὁ μὲν, σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος, σαφῶς.

Οὐχ οἷά τε εἶναι. ἀδύνατα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε ἄπρακτα γενέσθαι. ἐπείπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γενόμενα.

οὐχ οἷά τε εἶναι. Quæ eſſe non poſſunt. Quæ fieri nequeunt. *Vulgò dicuntur* Impoſſibilia. Vt, Sed hæc quidem infecta fieri nequeunt. Quia ipſi Dij hæc inulta eſſe paſſi-ſunt, *vt potè* à ſe facta.

Οὐχ οἷόν τ' ἀνέσχοντο τῶν λόγων, ἀλλὰ κατέλευσαν τὸν εἰπόντα.

οὐχ οἷόν τε. Non ſolùm non tulerunt illa verba: ſed etiam illum, qui ea protulerat, lapidibus-obruerunt, *L.* οὐχ οἷόν τ' οὐκ ἀνέσχοντο, ἀλλὰ καί.

Οὐχ οἷον. οὐχ οἷον προσεῖχον αὐτοῖς. ἀλλ' F ἁπλῶς οὐδ' ἀκούσειν ἠξίουν. πολύβιος. οὐχ οἷον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' οὐδ' ἠνείχετο ἀποφαινόμενος ταῦτα.

οὐχ οἷον. Non ſolùm. Vt, Non ſolùm mentem ad ipſos non aduerterunt: ſed etiam ne prorſus quidem eos audire noluerunt. Polybius. Non ſolùm non attendebat ad ea, quę dicebantur: ſed ne ferre quidem poterat eum, qui hæc dicebat. *L.* ἀποφαινομένου.

Οὐχ οἷόν τε. οὐ δυνατόν.

οὐχ οἷόν τε Non poſſibile. Quod fieri nequit.

Οὐχ οἷός τ' εἰμὶ ἀποσβῆσαι τὸν γέλωτα.

οὐχ οἷος τ' εἰμὶ ἀπ. *Ariſtophanes in Ranis. pag.* 131. *v.* 28. *&* 29. Non poſſum abigere riſum, *à riſu mihi temperare nequeo.*

Videns leoninam-pellem ſupra crocotum poſitam.

Croco:us verò, *ſiue crocotum*, *erat* Dionyſiacum geſtamen. Ferebat autem *Dionyſius* Leoninam-pellē, vt Hercules. Hoc autem prouerbium dicitur de diſſimilibus *rebus. Eraſm.ad.Chil.3.Cent.5.col.735.ad.98. Leonis-exuuium ſuper crocoton.* Et rurſus. Non poterat vltrò ſimul-parēre.

Ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. A

Διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός. ἐφόρει δὲ λεοντῆν ὡς ἡρακλῆς. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. καὶ αὖθις. οὐχ οἷός τ᾽ ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν.

οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων. Non ab aliis: at à noſtris pennis capimur. Pro, Hæc *mala nos* nobis-ipſis fecimus, *conciliauimus, parauimus.* Fama enim *eſt, ferunt* aquilam percuſſam ſagittâ arcu-emiſſâ, cùm alatæ-ſagittæ machinam vidiſſet, dixiſſe, οὐχ ὑπ᾽ &c. id eſt, Non ab aliis. &c.

Οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν. λόγος γὰρ πληγεῖσαν ἀφράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν, εἰπεῖν ἰδόντα τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος. οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα. B

οὐχ ὑφίει. Non remittebat. Non cedebat.

Οὐχ ὑφίει. οὐκ ἐνεδίδου.

O. CVM Φ. — ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ὄφιλον, & ὤφελον. *Sic enim legendum videtur. Conſule Euſtath.* Vtinam. Macári, Optatiuè. Hoc autem macari *eſt hominum* indoctorum aduerbium optantis, pro *receptis, & vſitatis, præcipuè apud Poetas,* εἴθε, & αἴθε. i. *Vtinam. αἴθε verò, Doricè formatum ex* εἴθε, *verſo* ε *in* α. *Sed* μακάρι *per apocopen deductum eſt à* μακάριος, *q.d.* ὦ μακάριον εἰμί. *ô me beatum, ſi voti compos fierem. Ab hoc* μακάρι *barbaro deriuatum eſt Italicum aduerbium optantis, quod Veneti frequenter vſurpant, Magari, verſo* κ *in* γ. Sed hæc quidem εἴθε, *&* αἴθε, nullas perſonas ſignificant, at ὄφελον, *&* ὤφελον, *aliquam* perſonam ſignificat. *David.* Vtinam meæ viæ dirigantur, vt tua Iudicia cuſtodiam.

Ὄφελον, καὶ ὄφελον. εἴθε. μακάρι. εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρι, τῶν ἀπαιδεύτων εὐκτικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ εἴθε, καὶ αἴθε. πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμφατα προσώπων ἐστί. τὸ δὲ ὄφελον, πρόσωπον ἐμφαίνει. ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. C

ὀφέλλα. Cùm Ophellas, Cyrenæus Dynaſta, ab Agathocle in Sicilia per dolum ſublatus-fuiſſet, Leonides in Græco. i. *Græcorum* principatu conſtitutus-fuit à Ptolemæo.

Ὀφέλλα, τοῦ κυρηναίου δυνάστου, πρὸς ἀγαθοκλέους κατὰ σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ, λεωνίδης ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ πτολεμαίου.

ὄφελος. Ariſtophanes *in Eccleſiazuſis. pag.486.v.31.& 32* Video accedentes & alias multas valde Mulieres, quarum *magnus* eſt vſus in ciuitate. *vel, quarū magna eſt vtilitas &c.* Hoc eſt, nobiles. Et rurſus. Ex Liuio autem *dicebat ſe* audire *nomina virorum*, quorum erat aliquis vſus, & propter animi præſtantiam, & propter eloquentiæ doctrinam.

Ὄφελος. ἀριστοφάνης. ἄλλας τε γυναῖκας ὅτι πέρ ἐστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει. τουτέστιν, εὐγενεῖς. καὶ αὖθις. τοῦ δὲ λιβίου ἀκούειν, ὧν τι ὄφελος ἦν, καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς, καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ παιδείας. D

N O T AE.

Ὄφελος. Ἀριστοφάνης.] In Eccleſiaz. pag.486.v.31.& 32.

Ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
Γυναῖκας, ὅ, τι πέρ ἐστ᾽ ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

Sed mallem, ὧν πέρ ἐστ᾽ ὄφελος.

ὀφέλλωσιν. Augeant.

ὀφέλτιος. Opheltius. Nomen proprium.

ὀφελτρεύουσι. Decorant. Ornant. Excolunt. Pulchrum faciunt.

ὀφείδιον. Q.d. Serpenticulus. Paruus-ſerpens.

ὀφειλέτης. Debitor. Sophocles *in Aiace. pag.35.v.590.& 591.* Non ſcis ego Diis Quòd nihil ſuppeditare ſum debitor amplius? *An ignoras me non debere quidquam amplius Diis præſtare? Scholia tamē rem aliter accipiunt.* Ego non ſum amplius in eo rerum ſtatu, vt Dij mihi quidquam ſuppeditare, *vel, vllam opem ferre* debeant.

Ὀφέλλωσιν. αὐξήσωσιν. E

Ὀφέλτιος. ὄνομα κύριον.

Ὀφελτρεύουσι. κοσμοῦσι. καλλωπίζουσιν.

Ὀφείδιον.

Ὀφειλέτης. χρεώστης. σοφοκλῆς. καί τοι γ᾽ ὡς ἐγὼ θεοῖς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ᾽ ὀφειλέτης. τουτέστιν, ἐγὼ οὐκέτι ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι. διὰ τὸ μὴ προσέχεσθαι τοῦ ζῆν.

N O T Æ. F

Σοφοκλῆς.] In Aiace. pag.35.v.590.& 591.

—οὐ κάτοισθ᾽ ἐγὼ θεοῖς
Ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ᾽ ὀφειλέτης ἔτι;

ὀφειλή. Debitum. Et ὀφείλημα pariter *accipitur, idémque ſignificat.*

Ὀφειλή. τὸ χρέος. καὶ ὀφείλημα. ὁμοίως.

ὀφείλω.

A Ὀφείλω. χρεωστῶ, πρὸς δοτικήν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. φέρ' ἴδω τί ὀφείλω.

Ὄφεις παρείας. τοὺς ἐπηρμένας ἔχοντας τὰς παρειὰς δοκοῦσι δὲ ἤπιοι εἶναι, καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους. ἐσθίειν δὲ τὰς ἔχεις, καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. καὶ ὀφείδιον, ὑποκοριστικῶς.

Ὄφις πατεῖν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει.

Ὀφιόδηκτος. ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς.

B Ὀφιομάχης. εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά.

Ὀφιόπους γυνή. ἕρπουσα.

Ὄφις. ἀπὸ τοῦ ἰὸς, οἷς ἐν ὑπερθέσει. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ', ὄφις. ζήτει ἐν τῷ ἀργόλαι.

Ὀφθαλμία. ἡ πήρωσις. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας. ἰδού; ὀφ-
C θαλμίαν, τὴν πήρωσιν φησίν.

Ὀφθαλμιᾶσαι. φθονῆσαι. ἢ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν. ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν. οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι, παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ.

Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν. τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως ἄλεξις.

Ὀφθαλμός. διαπορεῖ ἀριστοτέλης εἰ ἡ αἴ-
D σθησις, τῶν αἰσθητῶν ἐστιν ἀντιληπτική, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια, δι' ὧν αἰσθανόμεθα, διατί οὐχὶ ἑκάστου τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται, καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος, οἷον, διατί ὁ ὀφθαλμὸς οὐχ ὁρᾷ ἑαυτὸν, συγκείμενος ἐκ τούτων, ἅ ἐστιν ὁρατά; λέγω δὴ τῶν στοιχείων. τίς οὖν ἡ λύσις; διότι ἡ αἴσθησις, δυνάμει μέν ἐστι τοῦτο, ὅπερ ἐστί. πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπό τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. οὐκοῦν, καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὖσα, προάγεται εἰς
E ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ. αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἔξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν δὲ καὶ τὸ αἰσθητήριον, ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διατί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν; ἄλλως τε εἰ μὴ οἷά τέ ἐστιν ἡ αἴσθησις τοῦ οἰκείου αἰσθητηρίου ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ γε ὄντος, τί δή ποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται; τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμασίας τῆς ἐν τῷ παντὶ σώματι, ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται. ἐπειδὰν μέν τοι εἰς ἀ-
F μετρίαν ἡ ἐν ἡμῖν θερμότης ἐκπέσῃ ὡς ἐπὶ τῶν πυρετῶν, τηνικαῦτα αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως. τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος, οὐκ ἀντιλαμβάνεται. οἷον ποῖόν ἐστι τὸ τῶν ὑγρῶν, τὸ τῶν χιτώνων χρῶμα. ἐπειδὰν μέντοι παρὰ φύσιν τι πάθοι, ὡς ἐπὶ τῶν ἰκτεριώντων, τῆς ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὠχριάσεως αἴσθησιν ἔχει. διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλος τις χυμὸς ἐνσκήψοι ἐν τῷ κρυσταλλοειδεῖ. καὶ τοῦ χρώματος, καὶ τοῦ σχή-

ὀφείλω. Dubeo. Datiuo *gaudet*. Ariſtoph. Nub. *pag.59.v.11.* Eia videam quid debeam.

ὄφεις παρεῖαι. *Ariſtoph. Pluto. pag.36. v.23. Schol. annot. 1. vnde Suid.* Serpentes pareias. *Sic dicti*, quòd elatas maxillas habeant. Videntur autem eſſe manſueti, nec lædere homines: ſed deuorare viperas, & eſſe myſteriorum ſacri, *vel, Initiis ſacri*. Et ὀφείδιον. diminutiuè. q.d. Serpenticulus. i. paruus ſerpens.

ὄφεις πατεῖν. *Explicatio ſomny.* Serpentes calcare, ſtimulos hoſtium ſoluit.

ὀφιόδηκτος. A-ſerpente-morſus.

ὀφιομάχης. Ophiomaches. *vel, Ophiomachus. q.d. Cum-ſerpente-pugnans.* Locuſtæ genus nullas alas habens.

ὀφιόπους γυνή. Mulier ſerpentinos-pedes-habens. Vel, Mulier ſerpentis-inſtar pedibus-ſerpens.

ὄφις. Serpens. ab ἰὸς. i. venenū, per *literarum* tranſpoſitionem, οἷς, & per pleonaſmum τοῦ φ, ὄφις. Quære in Ἀργόλαι. *Vel ὄφις dictus, quaſi ἴοφις, παρὰ τὸ τὸν ἰὸν ἱέναι, ἤγουν ἀφιέναι. quòd venenum emittat, ac eiaculetur in corpora, quæ lædit. AE.P.*

ὀφθαλμία. Oculorum-morbus. Cæcitas. Ariſtop. Pluto. *pag.7. ver.14.* Hoc liberaturum te oculorum-morbo. *i. hac cæcitate. Nam hic* peculiariter ὀφθαλμίαν vocat *non ipſum oculorum morbum, aut aliquod vitium, vel lippitudinem: at* ipſam cæcitatem.

ὀφθαλμιᾶσαι. *Mallem ὀφθαλμιάσαι, ab ὀφθαλμιάω. ῶ. vt paulo poſt.* Inuidere. vel Concupiſcere. vel etiam oculorum morbo laborare. Vt, Vulgus autem, pecuniæ cupiditate flagrans, varias de eo cogitationes, *vel, opiniones* habebat.

ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν. Oculos iniicere, *vel, oculos in rem aliquam conicere. Pro*, curioſè, *vel, attentè eam* contemplari. Sic Alexis.

ὀφθαλμός. Oculus. Dubitat Ariſtoteles num ſenſus apprehendat ea, quæ ſentiuntur. Cùm autem & ipſa ſenſus-inſtrumenta, per quæ ſentimus, ſint ſenſibilia, cur non vnum quodlibet horum, ſenſus apprehendit, quamuis nihil extrinſecus adſit? Vt, Cur oculus ſe-ipſum non videt, cùm compoſitus-ſit ex iis, quæ ſunt viſibilia? Elementis inquam? Quænam igitur *eſt huius dubitationis* ſolutio? Quia ſenſus, facultate eſt id, quod eſt. Quidquid autem facultate *eſt*, producitur in actum ab aliquo, quod facultate eſt. Ergo & ſenſus, qui facultate eſt, producitur in actum à ſenſibili, ac ab eo ſenſibili, quod extrinſecus actu eſt. Atque ſi à ſenſibili producitur in actum, & ſenſibile eſt ipſum quoque ſenſus-inſtrumentum, in quo ſenſus *eſt*, cur non & ab eo producitur in actū? Alioqui ſi ſenſus ſuum ſenſus-inſtrumentum, quod eſt ſenſibile, ſentire non poteſt, cur igitur ea ſentit, *ac percipit*, quæ ſuperant ipſum? Naturalem enim calorem, qui in toto corpore eſt, ſenſus vim-tangendi-habens. *i. ipſe tactus*, non percipit. Quum verò calor qui in nobis eſt, immoderatus factus-eſt, vt in febricitantibus, tunc iſtum ſentit. Eodem-modo & viſus. Oculum quidem, quum ſecundùm naturam ſe habet, non apprehendit, *nec percipit*, veluti, qualis ſit humorum color, vel *qualis ſit color* tunicarum. Poſtquàm verò præter naturam aliquid patitur, vt accidit ictericis, tunc oculi pallorem ſentit. Ideo putant *oculi* omnia eſſe pallida. Similiter etiam ſi quis alius humor cryſtallinum inuaſerit, & colorem, & figuram eius apprehendit. Vnde etiam in principiis ſuf-

ſuſionum, priùs quàm prorſus impedita fuerit actio pupillæ tectæ, putant ſe videre culices, & talia quædam.

ματος αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς ὑποχύσεως πρὶν τελείως κωλυθῆ ἡ ἐνέργεια τῆς κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦσιν ὁρᾶν κώνωπας, καί τινα τοιαῦτα. A

ὀφθαλμὸς βασιλέως. *Herodotus lib.1.pag.31.1.* Oculus Regis. Pro, Qui multum poteſt apud Regem. Sic autem *Perſæ* vocabant Satrapas, per quos Rex *Perſarum* omnia ſpectat. Vt Regis aures *vocabant* ipſos otacuſtas. *i. delatores, qui auribus captabant ea, quæ dicebantur. Hi autem erant quidã obſeruatores,* per quos *Rex* audiebat ea, quæ vbique *terrarum* ab vno quoque fiebant.

Ὀφθαλμὸς βασιλέως. ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενος παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι᾽ ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ. ὡς βασιλέως ὦτα, τοὺς ὠτακουστάς, δι᾽ ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστῳ πανταχοῦ.

ὀφλεῖν. Debere, *quod in Iudicio iudicatum.* Pro, In Iudicio vinci.

Ὀφλεῖν. ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ. B

ὄφλημα. Debitum.

Ὄφλημα. ἀντὶ τοῦ χρεώστημα.

ὀφλῆσαι. Debere.

Ὀφλῆσαι. χρεωστῆσαι.

ὀφλήσειν. Debere. Condemnatum-eſſe. Ariſtoph. *pag* 1011. *v*.19. Cùm eris condemnandus, non præſentibus teſtibus. Illis, qui *aliquem* accuſaſſent, neque *crimen obiectum* probaſſent; pecuniaria mulcta irrogabatur. Et niſi *ille, qui condemnatus fuiſſet, mulctam tempore* ſtatuto perſoluiſſet, quòd diem præſcriptum præteriiſſet, quadruplũ perſoluebat. Qui verò *mulctam irrogatam* perſoluere non potuiſſent, in carcere coercebantur. Hoc autem multis accidit, & Ariſtogitonis Oratoris patri.

Ὀφλήσειν. κατακριθῆναι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων. τοῖς γραψαμένοις, καὶ μὴ ἀποδεικνύουσιν, ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ζημία. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον, ἐξέτισεν, ὑπερήμερος γενόμενος, ἐξετίννυε τετραπλῆ. εἰ δὲ μὴ ἔχοντες ἐκτίσαι, καθείργνυντο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασι, καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος ἀριστογείτονος πατήρ. C

ὄφλησις. χρέος. ὀφειλή. Debitum.

Ὄφλησις. χρέος. ὀφειλή.

ὀφλίσκουσι. & ὄφλουσι. Debent. Et ὀφλισκάνω. Debeo.

Ὀφλίσκουσι, καὶ ὄφλουσι. χρεωστοῦσι. καὶ ὀφλισκάνω.

ὄφλων. Debens. Qui-debet. Et ὄφλοι. Debeat. Obnoxius ſit, condemnetur redarguatur. Vt, μὴ διαβάλοι &c. i. Ne ipſum apud Achæos accuſaret, & improbitatem deberet. *i. improbitatis crimini obnoxius eſſet, & improbitatis redargueretur, vel etiam condemnaretur. Et apud Comicum quendam, Precium,* quo me oportebat

Ὄφλων. χρεωστῶν. καὶ ὄφλοι. μὴ διαβάλοι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀχαιούς, καὶ κακότητα ὄφλοι. οὐ μὲ ἐχρῆν. D

Loculum, mei ſepeliendi causâ, *emere, hoc debens abeo.*

Σορὸν πρίασθαι, τοῦτ᾽ ὄφλων ἀπέρχομαι.

De ſenibus, qui in iudiciis verſantur. *Item de iis, qui in iudiciis damnati, non habent vnde iudicatum ſoluãt, aut mulctam irrogatam perſoluant. Quamobrem in extremis inopiæ difficultatibus mori coguntur.*

Ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων.

ὀφνί. Ophni. Nomen proprium.

Ὀφνί. ὄνομα κύριον.

ὄφρα. Vt, Vel, donec. vel, Quoad. Quandiu. Vel *cauſam finalem ſignificat*, vt.

Ὄφρα. ὅπως, ἢ μέχρι. ἢ ἕως. ἢ ἵνα.

ὀφρυάζω. Verbum. Supercilia attollo. Superciliis-nuto. Superbio Vt, Ille verò poſtea mittit quendam ſuperciliis-erectis-ſuperbientem, & ineffabili quadam arrogantia præditum, *actuentem.*

Ὀφρυάζω, ῥῆμα. ὁ δὲ, πέμπει τινὰ ὕστερον, ὀφρυάζοντά τι, καὶ ἀλαζονείᾳ τινὶ ἀμυθήτῳ ἐχόμενον. E

ὀφρύνιον. Ophrynium. Demoſth. in *oratione* ad Apaturium. Vrbs Troadis.

Ὀφρύνιον. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀπατούριον. πόλις ἐστὶ τῆς τρωάδος.

ὀφρυόεντες. Superbi. Qui ſupercilia tollunt, ac erigunt, ſuúmque faſtum vel ipſis ſuperciliis teſtantur.

Ὀφρυόεντες. ὑπερήφανοι.

ὀφρύος. Supercilij. Superbiæ. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 8. *col.* 272. *Attollere ſupercilium.*

Ὀφρύος. ὑπερηφανίας.

ὀφρυόεσσα. Alta, & præceps. Prærupta.

Ὀφρυόεσσα. ὑψηλή, καὶ ἀπόκρημνος.

ὀφρῦς ἀνασπῶντες. Supercilia contrahentes, & buccas inflantes. *Hoc dicitur* in arrogantes, & ſuperbos. *Er. ad. Chil.* 3 *Cent.* 5. *col.* 729. *ad.* 71. *Contrahere ſupercilium. Inflare buccas.*

Ὀφρῦς ἀνασπῶντες, καὶ γνάθους φυσῶντες. ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων, καὶ ὑπεροπτικῶν. F

O. CVM X.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ὄχα. *Poet. aduerb. pro comm.* ἐξόχως. Excellenter. Eximiè. Egregiè. Præcipuè. ab ἐξέχω, emineo, excello, *deducitur nomen* ἔξοχος, eminens, excellens,

Ὄχα. ἐξόχως. ἀπὸ τοῦ ἐξέχω ἔξοχος. τὸ ἔξοχον. τὰ ἔξοχα. ἐπίρρημα ἔξοχα, καὶ ἀποβολῇ τῆς ἐκ προθέσεως, ὄχα. ὑποβάλλεται γὰρ

eximius,

A πολλάκις ἡ πρόθεσις. ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγίς, αἰγίς.

eximius, egregius. Neutrum, τὸ ἔξοχον & pluralis τὰ ἔξοχα. *Hinc verò deriuatur* aduerbium ἔξοχα, & abiecta præpoſitione ἐξ *formatur aduerbium* ὄχα. Sæpe enim præpoſitio abiicitur, vt & in καταιγίς. i. procella, tempeſtas, ventorum impetus, *ſublata* κατὰ, *formatum* αἰγίς *quod idem ſignificat, ac* τὸ καταιγίς.

Ὄχανον. τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος. ὄχοις ἀκεσαίοισιν ἐμβαδὸς πόδα. καὶ ὀχάνοις, δεσμοῖς.

ὄχανον. Scuti manubrium. Ὄχος *verò*, ὄχου. i. *Vehiculum. Currus. Vt in quodam ſenario, in quo legendum* ἐμβεβαώς. Curribus Aceſtæis inuectus pede. *Qui currum Aceſtæum pedibus premebat inuectus.* Et ὀχάνοις. Vinculis.

Ὀχετηγία. καὶ ὀχετηγός, ὑδρηγός.

ὀχετηγία. Riui-deductio. Per-riuum-deductum-irrigatio. Et ὀχετηγός. Riui-deductor. Qui-ſulcos-aquarios-deducit. Qui-per-aquæ-ductus-rigat. Aquæ-deductor. Irrigator.

B Ὀχετάκρανα. τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι, ἢ κεράτιναι. οἱ δὲ, φασὶ τοὺς ὑπονόμους, καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

ὀχετάκρανα. *Vel*, ὀχετόκρανα. *Vel, vt alij*, ὀχετόκραιρα. Machinarum *aquariarum* effuſiones, quæ ſic vocantur. *Id eſt, capita fiſtularum, per quas aqua fluens effunditur.* Sunt autem hæ ligneæ, vel corneæ *fiſtulæ*. Alij verò *ſic vocari tradunt* ipſas Cloacas, & *foſſas ſubterraneas, &* canales ſub terra ductos.

Ὄχεα. τὰ ἅρματα.

ὄχεα. Vehicula. Currus.

Ὀχέεσθαι. ἐποχεῖσθαι.

ὀχέεσθαι. Vehi.

Ὄχεσφι. τοῖς ἅρμασιν.

ὄχεσφι. Vehiculis. Curribus.

Ὀχετεύει. σαλεύει. μεταφέρει.

ὀχετεύει. Quatit. Agitat. Transfert. *Canales, vel riuos deducit, deriuat.*

C Ὀχετός. σωλήν. ἀγωγός. ῥύαξ.

ὀχετός. Canalis. Fiſtula. Aquæ-ductus. Riuus.

Ὀχεύω ἔσθιε. πῖνε. ὄχευε. ὡς τἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ἐν ἄλλοις, ὡς τἄλλα οὐ τούτου ἐστὶν ἄξια τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίητο. ὥστ᾽ ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις, αἰζωσμένον λυδιστὶ, μαρμάρεον τὴν ὕλην. σαρδαναπάλου.

ὀχεύω. Coeo. Ineó. Salio. Propriè brutorum eſt, vt hominum τὸ ἀφροδισιάζειν. Confunditur tamē hoc diſcrimé. Vt, Ede. Bibe. Coi. Quia cætera nullius ſunt precij. In aliis *libris ſcriptum eſt*, Quia cętera non ſunt hoc digitorum ſtrepitu digna. Nam ſtatua, quę ſupra *Sardanapali* monumentum ſtabat, facta-fuerat, manus habens ſupra caput *elatas*, ita vt digitis creparet, *& ſtrepitum ederet*, more Lydio ſuccincta, ex materia marmorea. *Hæc erant ſcripta in ſepulchro* Sardanapali. *L.* ἀπολακοῦν. *vel potius*, ἀπολακεῖν.

D Ὀχεύς. ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας. ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἡμᾶς.

ὀχεύς. Galeæ lorum, quo circa ferentis collum galea continetur. *conſtringitur*. Item locum, quod zonam circa thoracem conſtringit.

Ὀχεία μίξις. συνουσία. καὶ ὀχεύω, ῥῆμα.

ὀχεία. Mixtio *venerea*. Coitus. Congreſſus. Et ὀχεύω. Coeo. Congredior. Verbum *ad res venereas pertinens*.

Ὀχεῖον. ἅρμα. δίφρος ἅμαξα.

ὀχεῖον. Vehiculum. Rheda. Currus. Plauſtrum.

Ὀχεῖον. ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα δείναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον φησὶ γάρ. ὠνοῦνται μου τὸν ἵππον ὀχεῖον. λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. καὶ μή ποτε ἔνιοι οὕτω τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν, ἢ ὀχήματα μισθοῦνται.

ὀχεῖον. Pro vehiculo vſus eſt Dinarchus. Idem etiam *hac voce* vſus-eſt pro eo, qui ad vecturam eſt deſtinatus. Dicit enim, Emunt meum equum ὀχεῖον. q. d. vectorium. i. vecturæ deſtinatum. *Quamobrem hic nomen eſt adiectiuum.* Lycurgus verò in *oratione* de adminiſtratione, dicit γείτονας τοῦ ὀχείου. Vicinos currui. Vel, Vehiculo propinquo. Sed *vide* ne fortè quidam hanc vocem acceperint pro loco, in quo iumétorum coitus fiunt. *i. in quo iumenta coeunt*, vel *pro loco, in quo homines* vehicula, *curruſque* mercede-conducunt. *L.* ἐπὶ τόπου τινὸς, *vt Harpocrat.*

E

Ὀχῆες. δεσμοί. μοχλοί.

ὀχῆες. Vincula Vectes.

Ὄχημα. οὐκ ἐπὶ ἅρματος μόνον. ἀριστοφάνης.

ὄχημα. Non ſolùm de vehiculo, *curruque dicitur: ſed & de ſcarabeo, vel alio animali, quo quis tanquam curru vehitur.* Ariſtophanes *in Pace. p. 467. v. 30. & 31.*

Οὐκοῦν δικαίως ὅς τις εἰς ὄχημα κανθάρου ἐπιβαὶς,

Ergo iurè, qui vehiculo ſcarabei conſcenſo

F Ἔσωσα τοὺς ἕλληνας.

Conſeruarim Græcos. L. κανθάρου βαί.

Καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Et rurſus. Ariſtoph. *in Ranis. pag. 131. v. 4. 5. 6. 7.*

Εἶτ᾽ οὐχ ὕβρεις ταῦτ᾽ ἐστὶ, καὶ πολλὴ τρυφή.

Et annon contumelia hæc ſunt, & magna à ſerui deliciis manans *ignominia?*

Ὅτ᾽ ἐγὼ μὲν υἱὸς ὢν σταμνίου διόνυσος.

Quòd ego quidem filius cùm-ſim ſtamnij. i. Dolij, *Dionyſus*, ſiue Bacchus,

Incedam, pedibus iter faciens, *& laborans-fatiger, iſtum verò vehi-faciam*, aſino vehi patiar, *Vt ne labore-vexetur*, nec affligetur, *nec onus ferat*. Conſule Schol. annot. 4.

Βαδίζω, κὴ πιεῖ. πῦπι δ' ὄχῶ

Ἵνα μὴ ταλαιπωρεῖται, μή δ' ἄχθος φέρῃ;

A

Ὀχήσιος. Ochesius. Nomen proprium. — Ὀχήσιος. ὄνομα κύριον.

Ὄχθαι. Fluuij labra. Ripas. — Ὄχθαι. τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ.

Ὀχθεῖ. Gemit. Luget. Lamentatur. — Ὀχθεῖ στενάζει.

Ὄχθη. Rupes. Præcipitium. Ripa. Locus ſalebroſus, & præruptus. — Ὄχθη ὁ κρημνός.

Ὀχθήσας. Qui-gemuit. Gemens. Ingemiſcens. — Ὀχθήσας. στενάξας.

Ὄχθοιβος. *Vel, vt alij ſcribunt, ὄχθοιβος.* Muliebris ora. *Veſtis muliebris ora, fimbria, margo. Vide λῶμα in vulg. Lexicis.* — Ὄχθοβος. τὸ γυναικεῖον λῶμα. B

Ὄχθους. Altitudines. i. excelſa loca. Altas ripas. Alta littora. *Loca prærupta, tumulos eminentes, colles, loca ſalebroſa.* Vt, poſtquàm autem ad fluuium peruenerunt, prope *ipſum*, in quodam colle præcipiti, & prærupto caſtellum ſibi muniuerunt. — Ὄχθους. ὑψη. ὑψηλοὺς αἰγιαλούς. ὡς δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίκοντο, πλησίον, ὑπὲρ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου, καὶ περιῤῥαγος, ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον.

Ὄχθοι. Aſperæ, & difficiles-acceſſu, *vel, inacceſſæ* rupes. Eminentiæ. *id eſt, Colles, & eminentia, vel excelſa loca.* — Ὄχθοι. αἱ τραχεῖαι, καὶ δύσβατοι πέτραι. αἱ ἐξοχαί.

Ὀχλεῦντο. *Dor. & Aeol. ac Ion. pro comm. ὀχλοῦντο. ab ὀχλέω. ῶ.* Mouebantur. Agitabantur. Turbabantur. — Ὀχλεῦντο. ἐκινοῦντο.

Ὀχληρός. Turbulentus. Moleſtus. — Ὀχληρός. ταραχώδης. C

Ὄχλησις. Turbatio. Moleſtia. — Ὄχλησις ἡ ταραχή.

Ὀχλίζειν. Mouere. Turbare. Vectibus-mouere. *Nam interdum ſumitur pro μοχλεύειν. ſublato μ, ὀχλεύειν, quod ab ὀχλεῖν, vnde τὸ ὀχλίζειν.* — Ὀχλίζειν. μοχλεύειν. κινεῖν.

Ὄχλος. Turba. *Multitudo. Moleſtia. Tumultus.* — Ὄχλος ἡ ταραχή.

Ὄχλου. Turbationis. Indignationis. Turbæ. Tumultus. Vt, Et In cæteris quidem patri parebat, & erga percontatores, & turbarum concitatores valde continens erat, & linguæ imperabat. *L. εὖ μάλα.* Polybius. Flaminius autem erat popularis, & ſummus demagogus, *qui ſuis verbis populi gratiam aucupatur, & ipſum, quò volebat, facilè ducebat.* Et rurſus. Nec accuratè vir ille poterat examinari, quòd corporis infirmitate vexaretur, nec interrogari, propter ingenij-turbulenti metum, *quòd omnes turbulentum eius ingenium metuerent, & ab eo ſibi cauerent.* — Ὄχλου. ἀγανακτήσεως. ταραχῆς. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπείθετο τῷ πατρὶ, καὶ ἦν πρὸς τοὺς πυνθανομένους, καὶ ὄχλον κινοῦντας, εὖ μάλα ἐγκρατής. καὶ γλώττης ἦρχε. πολύβιος. ἦν δὲ ὀχλοκόπος ὁ φλαμίνιος, καὶ δημαγωγὸς τέλειος. καὶ αὖθις. οὔτε ἐξετάσαι τὸν ἄνθρωπον οἷόν τε ἦν ἀκριβῶς, ἀσθενείᾳ σώματος ὀχλούμενον, οὔτε ἐρωτᾶν, εὐλαβείᾳ τοῦ ὀχλώδους. D

Ὀχλώδης. Turbulentus. — Ὀχλώδης. ὁ ταραχώδης.

Ὀχμάζω. Contineo. *Retineo. Coerceo. Aeſchylus in Prometheo vincto. pag. 5. v. 5. Et freno, freniſque rego. Euripides in Electra. pag. 615. v. 817.* — Ὀχμάζω. κατέχω.

Ὀχοζίας. Ochozias. Rex Iudæorum, Samariæ domicilium habens, *ibique degens*, improbus fuit, in omnibus ſimilis parentibus ambobus, & Ieroboamo, primo Legum-violatori, qui populum ſeducere cœperat. — Ὀχοζίας. βασιλεὺς ἰουδαίων, ἐν σαμαρείᾳ ἔχων τὴν δίαιταν; πονηρὸς ἦν καὶ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις. καὶ ἱεροβοάμῳ τῷ πρώτῳ παρανομήσαντι, τὸν λαὸν ἀπατᾶν ἀρξαμένῳ. E

Ὄχος. Vehiculum. Currus. Et impetus aquæ. Vnde etiam *deriuatum nomen ὀχετός*, canalis, riuus, aquæductus, fiſtula, per quam aqua fluit. Datiuus τῷ ὄχει. *Nam hic eſt neutrius generis, τὸ ὄχος, alibi legitur maſculeo genere prolatum ὁ ὄχος. vehiculum, currus.* — Ὄχος. τὸ ἅρμα. καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὁρμή, ἐξ οὗ καὶ ὀχετός. ἡ δὲ δοτικὴ τῷ ὄχει.

Ὀχοῦμαι. Vehor. Genitiuo. — Ὀχοῦμαι. ψυχικῇ.

Ὀχῶν Vehi, vel coire cupiens. — Ὀχῶν ὀχευτικῶς ἔχων.

Ὄχοις. Sophocles *in Electra pag. 114. v. 6.* Frontibus ſimul-impingunt in Barcæos currus. — Ὄχοις. σοφοκλῆς. μέτωπα συμπαίουσι βαρκαίοις ὄχοις. F

Ὀχυρός. Robuſtus. Firmus. Potens. Munitus. — Ὀχυρός. ὁ ἰσχυρός.

Ὀχύρωμα. Munimentum. Id, quod apud Romanos clauſura, *vel clauſtrum vocatur.* — Ὀχύρωμα. ἡ κλεισούρα παρὰ ῥωμαίοις.

Ὀχυρώτερος. Firmior. Robuſtior. Munitior. — Ὀχυρώτερος. στερεώτερος.

o. CVM

A ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ. O. CVM Ψ.

Ο῎Ψ. ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ κλίνεται, ὀπός.

O῎Ψ. Vox. Per o paruum. Et declinatur *in genitiuo ſingulari* ὀπός. Vocis.

Ὄψα.

ὄψα. Opſonia. *Quæcunque ad panem adduntur, vt cibus ori ſit gratior, ita vocantur.*

Ὀψάριον. τὸ ἰχθύδιον.

ὀψάριον. Piſciculus.

Ὀψαρτύτης. μάγειρος. ζήτει ἐν τῷ δαιτρός.

ὀψαρτύτης. Opſoniorum-conditor. Qui-opſonia-condit, ac parat. Coquus. Quære in voce Δαιτρός.

Ὀψαρτυτικά. μαγειρικά. ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδαριστοφάνειος συνῆξεν ὀψαρτυτικὰς λέξεις.

ὀψαρτυτικά. Opſoniniorum-parandorum-ars. Ars-culinaria. Artemidorus Pſeudoariſtophanius, *qui falſo nomen habet Ariſtophaneum. i. ab Ariſtophane deſumptum,* voces ad artem-culinariam-pertinentes collegit.

B Ὀψέ. βραδέως.

ὀψέ. Tardè. Serò.

Ὀψείοντες. ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν βουλόμενοι.

ὀψείοντες. Videre-cupientes. Videndi-cupiditate-flagrantes.

Ὀψ᾽ ἦλθες. ἀλλ᾽ ἐς κολωνὸν ἵεσο. ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν. καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

ὀψ᾽ ἦλθες. Serò veniſti. Sed in tumulum. i. *tumulum pete. Eraſ. ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 889. ad. 97. Serò veniſti.* De iis, qui poſt tempus *opportunum* veniunt, & mercedem-accipiunt. *i. Hoc in ſerò venientes, & in mercenarios dicitur.*

Ὀψιγενής. βραδέως γεννηθείς.

ὀψιγενής. Serò-natus.

Ὀψία. ἡ βραδεῖα.

ὀψία. Tarda. Sera. Veſpertina. *Marcus cap. 11. v. 11.* ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας. *Cùm iam eſſet ſera* diei *hora. i. cùm iam eſſet ſerotinum tempus. Cùm eſſet diei ſerum. Aliâs* ὀψία *videtur ſubſtantiuè ſumi pro diei ſero, pro ſerotino*

C *tempore, pro veſpere. Vt,* ὀψίας οὔσης. *Cùm eſſet diei ſerum. Niſi quis & tunc adiunctiuum eſſe contendat, vt* ὥρας *ſubaudiatur.*

Ὀψιγόνων. τῶν ὀψέ, μετὰ πολὺν χρόνον γεγενημένων.

ὀψιγόνων. Tardè-genitorum. Serò, multóque tempore pòſt genitorum.

Ὀψιμαθής. ἦν δὲ ὁ σουπηρίας ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, τὴν δὲ φύσιν ὑπονωθέστερος, τριάκοντα ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία.

ὀψιμαθής. Qui-ſerò-diſcere-cœpit. Vt, Erat autẽ Superias homo, qui ſatis quidem ſerò diſcere cœperat: ſed ingenio tardiore-præditus, qui anno ætatis trigeſimo libros oratorum legere cœpit.

D Ὄψιμον. τὸ βραδέως γινόμενον.

ὄψιμον. Serum. Tardum. Tardè, ſeróque natum.

Ὀψιόν. πρὸς ὀψέ.

ὀψιόν. Serum. Tardum. Veſpertinum. Circa veſperum. Circa ſerotinum diei tempus.

Ὄψις. ὅρασις, καὶ ἡ θεωρία. τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρῳ, καὶ χρυσῷ περιελάμπετο. καὶ τῆς ὄψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε τοῖς σφετέροις ἐπιτερπέστερον, οὔτε τοῖς πολεμίοις παρέστη φοβερώτερον. ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κριτική. λευκοῦ, καὶ μέλανος. καὶ τῶν μεταξύ. ξανθοῦ, καὶ φαιοῦ. ὠχροῦ. ἐρυθροῦ. κυανοῦ. ἀλουργοῦ. λαμπροῦ. ὀρφνίου. ἡ δὲ ἀκοή. κριτική

E ἐστιν, ὀξέος, καὶ βαρέος φθόγγου. ἡ δὲ ὄσφρησις, κριτικὴ εὐωδῶν, καὶ δυσωδῶν ὀσμῶν, καὶ τῶν μεταξὺ σηπομένων τε, καὶ βρεχομένων, ἢ τηκομένων. ἢ θυμιωμένων. ἡ δὲ γεῦσις. κριτικὴ γλυκέων τε, καὶ πικρῶν χυμῶν. καὶ τῶν μεταξὺ ε. ἑπτὰ γάρ εἰσι χυμοί. γλυκύς. πικρός. ὀξύς. δριμύς. στρυφνός. στυφός. ἁλυκός. στρυφνός. ἡ δὲ ἁφή, πλειόνων ἐστὶ κριτική βαρέων. κούφων. καὶ τῶν μεταξὺ τραχέων, καὶ λείων. καὶ τῶν μεταξὺ ξηρῶν, καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν τέσσαρες αἰσθήσεις ἐν

F τῇ κεφαλῇ εἰσί. καὶ ἰδιάζουσι, καὶ περικλείονται ὀργάνοις. ἡ δὲ ἁφή, καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ διὰ τοῦ σώματος κεχώρηκε. καὶ ἐστὶ κοινὴ πάσης αἰσθήσεως.

ὄψις. Viſus. Aſpectus, & contemplatio. Vt, Quæ igitur *erant* ante vrbem, argento, & auro vndique-fulgebant, & illo aſpectu nihil amicis iucundius, nihil hoſtibus formidabilius accidit. Viſus iudex eſt duodecim colorum, albi, & nigri, & intermediorũ, flaui, & fuſci, pallidi, rubri, cyanei, *vel cærulei*, purpurei, ſplendidi, & obſcuri. Auditus verò, Iudex eſt acuti, grauíſque ſoni. Olfactus verò, Iudex eſt ſuauium, & fœtidorum odorum, & interiectorum, quæ putreſcunt, & rigantur, *madeſiunt*, vel tabeſcunt, vel adolentur. Guſtus verò, Iudex eſt dulcium, & amarorum ſaporum, & interiectorum quinque. *N. L.* Septem enim ſunt ſapores, Dulcis, amarus, acutus, acer, acerbus, mollis, ſalſus, auſterus. *στυφός. N. L. fortaſſe ſuperfluum. Sic enim eſſent octo ſapores. at* στρυφνός, *durus, aſper.* Tactus verò, eſt plurium Iudex, grauiũ, leuium & interiectorum, aſperorum, & læuium, & interiectorum, ſiccorum, & humidorum. Et hi quidẽ quatuor ſenſus in capite ſunt, & proprium quiddam habent, & *ſuis* inſtrumentis includuntur. Tactus verò & per caput, & per corpus tranſit, & communis eſt omnium ſenſuum.

Ὀψισθέντα. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐλθόντα. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοχεὺς ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα.

ὀψισθέντα. Serò-profectum. Illum, qui ſerò venit. Vt, Ipſum autem occidit caupo, qui ſerò-profectum exceperat-hoſpitio,

ὀψιτέλεστον. Tardè perfectum. Quod ſerò perficitur.

ὀψόβαφα. Vaſa, in quibus ſunt opſonia condita, & ſaporibus tincta. Quære in voce Αἱμωνία. *Vide* ὀξόβαφον.

ὀψοδεία. Opſoniorum penuria. vel opſoniorum egeſtas.

ὀψεία verò. *N. L. fortaſſe ars opſoniorum parandorum, ars culinaria ſic vocatur. Vel videndi-cupiditas, ab* ὀψείω. *i. videre-cupio. Dicetur autem vt* βασιλεία *regnum.*

ὄψον. Opſonium, Quidquid additur pani. Vel edulium omne, quod ad panem additur.

ὀψοποιουμένοις. Opſonia-parantibus. Vel Opſonia-ementibus. Vt, Nuper igitur quibuſdam paſtoribus opſonia-ementibus, piſces vendidi.

ὀψοπώλιον. Locus, vbi venduntur opſonia. Popina. Cupedinis forum. *Vide Feſtum in Cupes, & Cupedia.* Quære in Αὐγουστείῳ. *Quod eſt in* Αὔγουστος. *p. 120. col. 1.*

ὄψος. Improbus. Flagitioſus.

ὀψοφαγία. Opſoniorum-deuoratio. Hellnatio. Edacitas. Et ὀψοφάγος. Opſoniorum-deuorator. Guloſus. Helluo. Qui deuorat opſonia. Philoxenus Leucadius fuit *homo* guloſus, *opſoniorum deuorator*, à quo etiam Philoxeniæ placentæ. Philoxenus autem adeò fuit guloſus, *& helluo*, vt palàm in Balneis manum conſuefaceret immittendo in aquam calidam, & os aqua calida eluendo, vt calidis non facilè moueretur. Et coquos all[i]ciefaciebat, vt *ſibi fercula* calidiſſima apponerent. Conſimilia narrant etiam de Archyta. Et Crobylus dicit. *Metri cauſa legendum* ἐγὼ ἢ πρὸς.

Ego verò ad calida iſta ſupra-modum
Digitos profectò Idæos habeo.

Pro, frigidos. *i. adeò frigidos habeo digitos, vt his calidis minimè lædar.*

Et ipſum guttur iucundiſſimè foueo fruſtis-piſcium.

Metri cauſa lego τεμαχίοις, à recto τὸ τέμαχος. τέμαχον verò non eſt vſitatum.

ὀψώνια. Quæſtus. Dona. Præmia. Merces. *mercedis.* Apoſtolus. Carnis præmium, *eſt* mors.

ὀψώνιον In Sacra Scriptura *ſic vocatur* cibus ſeparatus, *& alicui deſtinatus. Aliàs, annona, merces, ſtipendium.*

Ὀψιτέλεστον. βραδέως πλειούμενον. A

Ὀψόβαφα. ζήτει ἐν τῷ αἱμωνίαι.

Ὀψοδεία. ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων.

Ὀψεία δέ.

Ὄψον. πᾶν προσόψημα, ἢ προσφάγιον.

Ὀψοποιουμένοις. ὤψα ὠνουμένοις. ἔναγχος οὖν ποιμέσι τισὶν ὀψοποιουμένοις, ἰχθῦς ἀπεδόμην. B

Ὀψοπώλιον. ζήτει ἐν τῷ αὐγουστείῳ.

Ὄψος. μοχθηρός.

Ὀψοφαγία. καὶ ὀψοφάγος. λαίμαργος. ὤψα ἐσθίων. φιλόξενος ὁ λευκάδιος ἐγένετο ὀψοφάγος. ἀφ' οὗ καὶ οἱ φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦν ὀψοφάγος ὁ φιλόξενος, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν προσκαθιέντα ἐς ὕδωρ θερμόν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παραπηθῶσι. παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ ἀρχύτου. καὶ κρώβυλος φησίν. C

Ἐγὼ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
Τοὺς δακτύλους δή που ἰδαίους ἔχω.

Ἀντὶ τοῦ ψυχρούς. D

Καὶ τὴν φάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμάχοις.

Ὀψώνια. κέρδη. χαρίσματα. ὁ ἀπόστολος. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς σαρκός, θάνατος.

Ὀψώνιον. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ ἀφωρισμένη τροφή.

E

PRINCIPIVM LITERAE Ω.

Ω. CVM A. B. Γ. Δ.

Ὦα. *ὤας. i.* Pellis-ouina. Rheno. Et Limbus, *ac ora* veſtis, circa partem imam *indumenti.* Vel ὦαν Dauid vocauit περιστόμιον i. veſtis aperturam ſummam, per quam inſeritur caput. Summam veſtis partem apertam, per quam, vt per os, inſeritur, ac exeritur caput. Quod nos περιτραχήλιον vocamus, quòd collum circundet. Alij verò *ſic vocari* dixerunt os veſtimenti. Alij verò *ſic vocari* ipſam pallij, *vel veſtis* ἀνάκλασιν, q.d. reflexionẽ, vel retractionem. *Quod fit, quũ ve-*

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ Α. Β. Γ. Δ.

Ὦα. μηλωτή. διφθέρα. καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος, περὶ τὴν πέζαν. F ἢ τὸ περιστόμιον ὦαν ἐκάλεσεν ὁ δαβίδ. ὁ καλούμενον περιτραχήλιον. οἱ δέ, στόμα ἐνδύματος εἰρήκασιν. οἱ δέ, τὴν ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου. ἐπὶ τῆς ὤας τοῦ

ſtis

A ἐνδύματος αὐτοῦ.

ſtis in altum tollitur, & in tergum retrahitur, & ibi conſtringitur, vt ad iter faciendum ſimus expeditiores.

Vt, ἐπὶ τὴν ὤαν. In oram, vel fimbriam, vel limbum veſtis ipſius.

Ὠά. τὰ ἐκ τῶν κατοικιδίων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων γεννώμενα.

Ὠά. Oua, quæ à domeſticis, & cæteris omnibus auibus pariuntur.

Ὠὰ κρατεῖν, ἐσθίειν τε, σημαίνει λύπας.

Ὠὰ κρατεῖν. Senarius explicationem ſomnij continens. Oua tenere, edereque, ſignificat dolores, & moleſtias.

Ὠατοθήσομαι ἀκούσομαι Δωριεῖς.

Ὠατοθήσομαι. Dorienſes dicunt pro ἀκούσομαι. Audiar. Vel audiam.

Ὠβαὶ παρὰ πλουτάρχῳ, καὶ ὠβαί. ὠβάξαι. σημαίνει δὲ τὸ μὲν ὠβάξαι διέχειν, καὶ κατανεῖμαι. τὸ δὲ ὠβαὶ, μερίδα τοῦ πλήθους.

Ὠβαί. Apud Plutarchum legitur & ὠβαὶ, & ὠβάξαι. Significat autem ὠβάξαι quidem, diuidere, & diſtribuere. ὠβαὶ verò, multitudinis partem, quam vocant tribum, vnde ὠβάτης. ου. ὁ. tribulis, contribulis. Vide Heſyc.

B Ὠβαρηνοί μέρος ἀρμενίας περικείμενον κύρῳ ποταμῷ.

Ὠβαρηνοί. Obareni. Pars Armeniæ circa flumen Cyrum ſita.

Ὠβέλισαι. ἠθέτηται. ἠλλοτρίωται. ὁ γὰρ ὀβελὸς, ἐν τοῖς βιβλίοις ἀθετήσεως σύμβολον.

Ὠβέλισαι. Irritum factum eſt. Alienatum eſt. Obliteratum eſt. ab ὀβελίζω. veru configo, transfigo, & quaſi iugulo, damno, reiicio, reprobo, obliterо, expungo, tollendum, ac delendum deſigno. Vide Er. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 175. & 176. ad. 57. Stellis ſignare. Obelo notare. Obelus enim i. veru, in libris eſt ſignum improbationis, ſiue reiectionis, & abrogationis.

Ὤβρων. ποταμὸς, καὶ κλίνεται ὤβρωνος.

Ὤβρων. Obron fluuius. Et declinatur Obron, Obronis.

C Ὤγ. βασιλεὺς τῆς βασάν. καὶ Σηὼν βασιλεὺς τῶν ἀμορραίων οἱ ἐπὶ δυναστείᾳ ἐσεμνύνοντο. ὁ δὲ ὢγ καὶ κλίνῃ ἐκέχρητο σιδηρᾷ, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος. ἐννέα μὲν πήχεις τὸ μῆκος. πέντε δὲ τὸ εὖρος ἐχούσῃ. ὁ βασιλεὺς τῆς βασάν, ὢγ περιφράσσεται. τουτέστι διάφραξις. ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης, (τοῦτο γὰρ ἡ βασάν) τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας ἡμῖν ἀποφρασσόντων. ὃν ἀποκτενεῖ κύριος ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῶν κρατουμένων.

Ὤγ. Og. Rex Baſanis. Et Seon. Rex Amorrhæorum, qui propter ſuam potentiam gloriabantur, & ſuperbiebant. Og verò etiam ferreo lecto propter corporis magnitudinem vtebatur, longitudinē quidem nouem cubitorum, latitudinem verò quinque cubitorum habente. Rex Baſanis appellatur Og, hoc eſt (vt ita loqui liceat) interſepimentum (hoc enim vox Baſan ſignificat) quòd turpitudinis opera viam ſalutis nobis intercludant. Quem Dominus occidet, propter libertatem eorum. i. ad illos liberandos, qui tenentur oppreſſi.

Ὠγαθέ. ἀντὶ τοῦ ὦ ἀγαθέ.

Ὠγαθέ. Pro, ὦ ἀγαθέ. O bone vir.

D Ὠγενίδαι. ἀρχαῖοι.

Ὠγενίδαι. Ogenidæ. Antiqui. Ab Ogeno antiquo Deo dicti.

Ὠγκώθη. κἀκ τούτου ἐπὶ πλεῖον ὠγκώθη, ἢ κατὰ τὸ ὑπάρχον.

Ὠγκώθη. Intumuit. Inflatus eſt. Vt, ὠγκώθη. Quamobrem intumuit plus quàm res ipſa ferret.

Ὤγμευον. ξενοφῶν ἐν β'. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. παρὰ τὸν ὄγμον τῶν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.

Ὤγμευον. Xenophon lib. 2. De Inſtitutione Cyri. pag. E. vbi corruptè ſcribitur ὤγμευν. Conſule noſtras in hunc locum notas. Pro, proficiſcebantur. Ordine meſſorum inſtar in metendo pregrediebantur. ὤγμευον autem dictum ab ὄγμος, quod ſignificat meſſorum ordine procedentium viam.

Ὤγενος. ἀρχαῖος θεὸς, ὅθεν ὠγενίδαι, καὶ ὠγένιοι. ἀρχαῖοι.

Ὤγενος. Ogenus, antiquus Deus. Vnde Ogenidæ, & Ogenij, antiqui. Vide ὠγύγια κακά.

E Ὤγες ἔθνος.

Ὤγες. Oges. Gens ita dicta.

Ὤγνυντο. ἠνοίγοντο.

Ὤγνυντο. Aperiebantur. οἴγω. οἰγνύω. οἴγνυμι. aperio. paſſ. οἴγνυμαι. aperior. imperf. ὠγνύμην. ου. το. 3. plur. ὤγνυντο.

Ὠγύγια, κακὰ. ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν. ἐπεὶ συνέβη. καθ' ἃ μὲν τὸν ὤγυγον, διὰ τὰς θυγατέρας, κακοῖς περιπεσεῖν. ἄμεινον δὲ λέγειν ὠγύγια κακὰ, τὰ παλαιά. τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

Ὠγύγια κακά. Ogygia mala. Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 586. ad 50. De grauibus & moleſtis malis hoc dicitur. Quia accidit, vt Cadmus, Ogygi F. propter ſuas filias in calamitates inciderit. Præſtat tamen dicere, Ogygia mala, id eſt antiqua. Hoc enim hæc vox ſignificat.

Ὤγη. διάφραξις.

Ὤγη. Septum intermedium. q.d. Interſepimentum. Vel Interſeptum. Septum interiectum, quod res aliquas dirimit, ac ſeparat.

Ὠγύγιαι πύλαι. ἀρχαῖαι.

Ὠγύγιαι πύλαι. Ogygię portę. Antiquę portæ.

F Ὠγυγία. νῆσος.

Ὠγυγία. Ogygia. Inſula ſic dicta ab Ogygo, antiquiſſimo Thebanorum Rege.

Ὠγύγιον. ἀρχαῖον. παλαιόν. ἢ ὑπερμέγεθες, ἢ διὰ τὸ ὤγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν θηβῶν.

Ὠγύγιον. Antiquum. Priſcum. Vetus. Soph. Philoct. pag. 382. κράτος ὠγύγιον. Imperium antiquum. Vel Maximum. Vel antiquiſſimum, quòd Ogygus primus Thebarum Rex fuerit.

Ὤγυρις. λίμνη.

Ὤγυρις. Ogyris. Palus ita dicta.

Ω῎δε. Non ſolùm *ſignificat* Ita, ſic. Sed etiam ἐνθάδε, vt nos *dicimus.i.hic*. Cratinus Fugitiuis. Illos, qui tantùm hic tumultuantur, & volunt aliqui eſſe. Ariſtophanes Cocalo. Tradat verò quis & decretiloquum hic, & currus duos. *N. L.* Plato etiam quodã in loco vſus eſt *hoc* ὧδε, pro huc, & hic. In pleriſque tamen *ſcriptus hoc* ὧδε ſignificat οὕτως.i. Ita. Eupolis Taxiarchis. Non ſi ſeruarit ſaltem ita tenens clypeum.

Ὧδε. οὐ μόνον τὸ οὕτως. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε, A ὡς ἡμεῖς. κρατῖνος δραπέτισι. τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας, καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι. ἀριστοφάνης κωκάλῳ. ἐκδότω δέ τις καὶ ψηφολόγον ὧδε καὶ δίφρω δύο. καὶ πλάτων συνκέχρηται. ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε. τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. εὔπολις ταξιάρχοις. οὐκ ἢν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

Ὧδέ πως. Sic quodammodo. Ad hunc ferè modum. Ita. Sic.

Ὧδέ πως. οὕτω πως.

Ὤδει. *ab* οἰδέω. ῶ. *Imperfectum* . ᾤδεον. ουν εες. εε. ει. Tumebat. Intumeſcebat. Inflabatur. Superbiebat.

Ὤδει. ὠγκοῦτο. B

Ὠ δειλακρίων σύ. *Ariſtoph. in Auibus pag. 375. v. 22. &* *in Pace. pag.* 440. *v.* 25. Pro, ô infeliciſſimum te! ô te miſerrimum!

Ὦ δειλακρίων σύ. ἀντὶ τοῦ ὦ κακοδαιμονέστατε σύ, καὶ δειλότατε.

Ὠ᾽δεῖον. Odeum. Athenis tanquam theatrum *erat*, quod (vt aiunt) Pericles exſtruxit, vt Muſicos oſtentares *ſpectatoribus*, *& auditoribus*. Propterea enim etiam vocatum eſt ᾠδεῖον, *q.d. Cantatorium.i. Cantandi locus*, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς.i. à cantu, *quòd ibi muſicè cantaretur*. Eſt autem in ipſo Dicaſterium Archontis, *vel, Praetoris praetorium, vbi Praetor Ius dicit, & Iudicium exercet*. Illic etiam farinam metiebantur. ᾠδὴ *verò dicitur carmen, cantus, &* tragædia.

Ὠδεῖον. ἀθήνησιν ὥσπερ θέατρον, ὃ πεποίηκεν, ὥς φασι, περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ᾠδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ. ᾠδὴ, τραγῳδία. C

Ὠδηκώς. Tumens. Tumefactum. Inflatum. Vt, Et diuitiis inflatum animum reprimit, felicitatem alibi *ſitam eſſe* demonſtrans, & *animum* ob paupertatem abiectum erigit, & ab omni *pectoris* humilitate reuocat *eum*, narratione *quadam* omnium aures demulcente, qua vel Xerxes commotus-in-eius-ſententiam-iuiſſet, Xerxes ille, qui magnum illum exercitum contra Græcos duxit.

Ὠδηκός. φλεγμαῖνον. πεφυσιωμένον. ᾠδηκὸς γὰρ ἦθος ὑπὸ πλούτου καταστέλλει, τὸ δὲ δαίμον ἑτέρωθι δείξας, καὶ τὸ κατεπτωκὸς ὑπὸ πενίας, ἐγείρει, καὶ ἀταπείνωτον εἶναι παρασκευάζει τῷ καταμειλιττοῦντι τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι ὑφ' οὗ κἂν ξέρξης ἐπείσθη, ξέρξης ἐκεῖνος ὁ τὴν μεγάλην στρατιὰν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς ἕλληνας.

Ὠδηκώς. Tumens. Tumefactus. Inflatus.

Ὠδηκώς. οἰδήσας. φυσήσας.

Ὠδὶν. ὠδῖνος. ἡ. Dolor-partus. Dolor-acerbus. ταῖς ὠδῖσι. Doloribus-partus. Grauiſſimis-doloribus. Et ὠδίνω. Partus-doloribus-crucior. Vehementer-doleo. Parturio. Pario. Vel Ego-grauida-parturio. Accuſatiuo.

Ὠδὶν. ὠδῖνος. ταῖς ὠδῖσι. καὶ ὠδίνω, τὸ γεννῶ, ἢ D ἐγκυμονῶ. αἰτιατικῇ.

Ὠ᾽δῖς. Dolor-ob-partum. Partus-dolor. Vt, Ille verò declarare dolorem, quo *tanquam mulier parturiens* cruciabatur, non audebat, quòd fortaſſe ſpem aliquomodo foueret, ſe hac *doloris* occultatione, *ſuppreſſione, ſuóque ſilentio* tandem voti compotem factum iri.

Ὠδίς. ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. ὁ δὲ, ἐξειπεῖν τὴν ὠδῖνα ἣν ὤδινε, οὐκ ἐτόλμα τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἄν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ κρύπτειν ὑποθάλπων ἄρ' ἐκεῖνος.

Ὠ᾽δῖνες. Dolores, & laquei mortis *ſunt* letalia pericula, Dauid. Dolores Orci, *vel Inferorum*, me circumdederunt. Anteuerterunt me laquei mortis. ὠδῖνες vocantur illi dolores, quibus *mulier* pariens, ante partum *cruciatur*. Quamobrem ob tranſlationem iſtam *hinc translatam, grauiſſimi dolores* vocantur ὠδῖνες ᾅδου. *q.d. Dolores Orci, Plutonis, Inferorum, mortis. Sic autem intelliguntur* calamitates, quæ faciunt, vt ad ipſam mortem accedamus.

Ὠδῖνες θανάτου, καὶ παγίδες, οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι. δαβίδ. ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν E με. προέφθασάν με παγίδες θανάτου. ὠδῖνες καλοῦνται, αἱ πρὸ τοῦ τοκετοῦ τῆς τικτούσης ὀδύναι τοιγαροῦν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης, ὠδῖνες ᾅδου προσαγορεύονται. αἱ αὐτῷ προσπελάζειν τῷ θανάτῳ παρασκευάζουσαι συμφοραί.

Ὤδινον. Dolore-partus-cruciabantur. Parturiebant. Pepererunt. Genuerunt. & quaſi partum emiſerunt. Vt, Ille verò & opibus, & genere inſignis erat. Quamobrem ciues aduerſus ipſum, inuidiam generoſam. *i. grauem. conceperunt, & quaſi parturientes, vt fœtum quendam in lucem ediderunt, ac pepererunt*. Et, Parturiens contra nos maledicentiam, *eam in nos* confertam effudiſti. Pro, Confertim, & ſimul.

Ὤδινον. ἐκυμόνησαν. ἀπέτικτον. ὁ δὲ, ἦν πλούτῳ, καὶ γένει διαφανής. οὐκοῦν οἱ πολῖται ὤδινον κατ' αὐτοῦ φθόνον γενναῖον, ἣν ὠδίνων τὴν καθ' ἡμῶν λοιδορίαν, ἀθρόαν ἐξέχεας. ἀντὶ τοῦ ἀθρόως. καὶ ὁμοῦ. F

Ὧδέ πη. & ὧδέ πως. Sic vtique. Sic ferè. Ita propemodum.

Ὧδέ πη. καὶ ὧδέ πως.

Ὠδόν. Cantatorem. Cantorem. Pſaltem. In epigrã-mate,

Ὠδόν. ᾠδικόν. ψάλτην. ἐν ἐπιγράμματι.

A χάλκεον ᾠδὸν ἱδρύσας ὑπὲρ κιθάρας. — mate. Aereum cantorem collocans ſupra citharam. *N.L.*

Ω'δοποίησεν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκώλυσε τῇ φιλανθρωπίᾳ τὴν τιμωρίαν. ἀλλ' ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ, παιδείᾳ, ὡδοποίησε βίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ. — Ω'δοποίησε. Viam-fecit. Viam-ſtrauit. Pro, Non impediuit *ſua* humanitate pœnam: ſed dedit locum iuſtæ caſtigationi, viam ſtrauit iræ ipſius.

Ω'δώδει. ἔπνει. ὀδμὴν ἔπεμπεν. — Ω'δώδει. Redolebat. Olebat. Spirabat. Odorem emittebat.

Ω'δύσατο. ἀντὶ τοῦ ὠργίσθη. — Ω'δύσατο. Iratus-eſt.

Ω' δύσμορ' Αἴας, οἷος ὢν οἵως ἔχεις. — Ω' δύσμορ' Αἴας. Sophocles *in Aiace. pag.* 54. *f.* O infelix Aiax qualis exiſtens, qualiter habes! *qualis vir cum eſſes, quomodo nunc te habes!*

B Ω'ς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρηνῶν τυχεῖν. — *Vt vel apud inimicos dignus* ſis *luctus aſſequi.* i. Adeò fœdè tractatus es à te ipſo, vt dignus ſis, quem vel ipſi tui inimici lugeant, & deplorent.

ΤΟ' Ω ΜΕΤΑ' ΤΩ~Ν Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ. — Ω. CVM Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ.

Ω'Ετο. ὑπελάμβανεν. — Ω'ετο. Putabat. Exiſtimabat. Arbitrabatur.

Ω'ζεσαν. καὶ προσώζεσαν. ἀπὸ τοῦ ὄζω, τὸ ὀδμὴν ἀποπέμπω. — Ω'ζεσαν. & προσώζεσαν. Oluerunt. Redoluerunt. Odorem-emiſerunt. ab ὄζω. Oleo, redoleo, odorem emitto. *Hinc verò deducitur circunflexum ὀ-*

C *ζιῶ. ὀζῶ. fut. ὀζήσω. & ὀζέσω. aor. 1. act. ὤζεσα. ας. ε. 3. plur. ὤζεσαν. & compoſ. προσώζεσαν.*

Ω' Ζεῦ. τί ταῦτα. πότερον εὐτυχῆ λέγω; — Ω' Ζεῦ. *Sophocles in Electra. pag.* 115. M. *Clytamneſtram audita Oreſtis morte dicentem hæc introducit.* O Iupiter, quid hæc, vtrum felicia dicam.

Η' δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει — *An grauia quidem, vtilia verò? moleſtum tamen eſt*

Εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς. — *Quòd meis vitam conſeruem malis.*

Ω'ς μὲν γυνὴ, κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει. πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα. ἥδεται. — *Id eſt, Quòd Oreſtis filij morte lætari cogar. Hoc enim mortuo, non eſt quod amplius metuam. Mors filij, malum eſt domeſticum: Sed matricidam metuenti, bonum, & vtile.* Vt mulier quidem, ob illum caſum, & *inſperatam filij mortem Clytamneſtra* commota-eſt. Periculum

D verò *cædis, quam ſemper metuebat, ſpectans, eoque metu ſe iam liberatam putans*, lætatur.

Ω'ήθησαν. ἐνόμισαν. — Ω'ήθησαν. Putarunt. Exiſtimarunt. *ab οἴομαι. fut. οἰήσομαι. quod ab οἴομαι. ὀδμαι. perf. ᾤημαι. σαι. ται. aoriſt. 1. paſſ. ᾠήθην. ης. η. 3. plur. ᾠήθησαν.*

Ω' ἡράκλεις τί μαίνῃ; τοῦτο λεχθῆναι ὑπὸ τῶν ἀργοναυτῶν φασιν, ἀνακαλούντων τὸν ἡρακλέα ἀποφθέντα αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῆς ἥρας. — Ω' ἡράκλεις. O Hercules, quid inſanis? Hoc aiunt ab Argonautis fuiſſe dictum, Herculem reuocantibus, qui voluntate Iunonis ipſos deſeruerat.

Ω'ίγνυντο. ἀνεῴχθησαν. — Ω'ίγνυντο. Aperiebãtur. Apertæ ſunt *ab οἰγνύω, quod ab οἰγνύω, hoc ab οἴγω, vnde compos. ἀνοίγω. aperio.*

Ω'ίξεν. ἤνοιξε. — Ω'ίξεν. ex ᾦξεν *deductum. Pro* ὤιξε. *vel* ἔωξε. *vel* ἔωιξε, *quod ab* οἴγω. Aperuit.

E Ω' θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας. — Ω' θαυμαστάς. O admirandas excogitans ſententias!

Ω'θήσω. ἀντὶ τοῦ ὤσω οὕτως ἀριστοφάνης. ὠθῶ γὰρ τὸ προωθῶ. ὠθῶ δὲ, περισπωμένως. — Ω'θήσω. Pro ὤσω. Pellam. Sic Ariſtophanes. ὠθῶ enim *ſignificat* τὸ προωθῶ. i. propello. ὠθῶ verò circunflexè *dicitur, vnde fut.* ὠθήσω.

Ω'κα. ταχέως. — Ω'κα. Citò. Celeriter. Velociter.

Ω'κάς. τὰς διώξεις, ὅθεν ἰωκή. — Ω'καί. *Pro* διωκαί. Inſecutiones. Perſecutiones. Vnde ἰωκή. *pro* διωκή. Inſecutio. Perſecutio.

Ω'καλέη. πόλις βοιωτίας. — Ω'καλέη. Ocalea. Vrbs Bœotiæ.

Ω'κεανός ἡ κύκλῳ τῆς γῆς πάσης θάλασσα. παρὰ τὸ κέω, τὸ σχίζω. ὠκεανὸς δὲ μετὰ τοῦ στερη-

F τικοῦ α. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, ὠκεανός. ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πηγαί. ὠκεάνειον ῥεῦμα, τὸ τοῦ ὠκεανοῦ. ὃν διεκπλεῦσαι οὐκ ἔνι βραχώδη, καὶ σκοτοειδῆ τυγχάνοντα. — Ω'κεανός. Oceanus. Mare totam terram vndique cingens, *& ambiens.* à verbo κέω, findo, diuido. ὠκεανὸς verò *dictum* cum α priuatiuo, & verſo α in ω. Ex quo omnes fluuij, & omne mare, & fontes *naſcuntur. vel παρὰ τὸ ὠκα νάειν. i. celeriter fluere. q. d. ὠκυνάος, vnde per literarum tranſpoſitionem, & priore α in ε mutato, ὠκεανός.* Et ὠκεάνειον ῥεῦμα. Oceaneum fluentum. Oceani fluxus. Quem propter breuia, tenebráſque, quibus obſidetur, nauigare non licet.

Ω'κεῖα. ταχεῖα. — Ω'κεῖα. Cita. Velox.

Ω'κεῖλε. Impegit *in terram, vel in ſcopulum, vt nauibus accidit*. Et ἐξώκειλεν. Hoc eſt extra currendi facultatem facta-eſt, *i. impegit in aliquem ſcopulum, vel in terram, ita vt currere nequeat amplius.* ἐποκέλλειν enim *ſignificat* vlteriùs ire, *procurrere.*

Ω'κεῖλε. καὶ ἐξώκειλεν. ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. ἐποκέλλειν γὰρ τὸ εἰς ἴσον προσελθεῖν ἰέναι. A

Ω'κιμον. Ocimum. Arbor. vel planta, quæ vulgò Baſilicum vocatur. *Herba, quam Galli vocant Baſilic. Suauem autem ſpirat odorem.*

Ω'κιμον. δένδρον. ἢ φυτόν. τὸ κοινῶς λεγόμενον βασιλικόν.

Ω'κινάκης. Non *eſt* aliâs Atticum: Sed Herodotus ita dicit, τὸν ὠκινάκην. *At fortaſſe ſcribendum, ὠ'κινάκης, per Atticam craſin ex ὁ ἀκινάκης factam. Acinaces. Perſicus enſis, & in accuſatiuo τὸν ἀκινάκεα, & τὸν ἀκινάκη, & τὸν ἀκινάκην. Conſule noſtrum Ionicum Lexicum in Ἀκινάκης. Illic Herodoti varia ſunt exempla.*

Ω'κινάκης. οὐ δ' ἄλλως ἀττικόν, ἀλλὰ Ἡρόδοτος οὕτω λέγει. τὸν ὠκινάκην. B

Ω'κίναρος. Ocinarus. Fluuius.

Ω'κίναρος. ποταμός.

Ω'κλασαν. Genua-flexerunt.

Ω'κλασαν. τὰ γόνατα ἔκαμψαν.

Ω'κνουν. Metuebam. Verebar, Me pigebat. Et ὤκνουν. Metuebant. Verebantur. Eos pigebat. Contemnebant. Negligebant. Vt, Græci verò, cùm intellexiſſent illam expeditionem *L.* ϛρατείαν eſſe contra *Perſarum* Regem, aſcenſum metuebant. Cùm autem Clearchus dixiſſet reuerſionem eſſe difficilem, niſi Cyrus *ipſos* adiuuiſſet, *ita demum conſentientes, in vnum* coiuerunt, *vel, cum eo iuerunt.*

Ω'κνουν, ηὐλαβούμην. καὶ ὤκνουν, ηὐλαβοῦντο. ὠλιγώρουν. συνιέντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν ϛρατιάν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος ἄπορον εἶναι τὴν ὑποϛροφήν, Κύρου μὴ συναιρομένου, συνῄεσαν.

Ω'κύαλος ναῦς. Nauis velox. Nauis, quæ per mare celeriter it.

Ω'κύαλος ναῦς. ἡ ταχεῖα. C

Ω'κύμολος. Citò-vadens. Celeriter-iter-faciens.

Ω'κύμολος. ταχέως πορευόμενος.

Ω'κύμορος. Citò-moriturus. Vt, Res-humanæ *ſunt breues*, & citò-morituræ, & vnum-diem-durantes. Hæ tamē, *maxima cura, maximique* ſtudij plenæ *ſunt*. Et ipſis *hominibus* propter nimium ſtudium *harum rerum oportet* dare veniam, *i. harúmque nimium ſtudium veniam meretur.*

Ω'κύμορος. ταχυθάνατος. τὰ ἀνθρώπεια, ὠκύμορα, καὶ ἐφήμερα ταῦτά τοι καὶ σπουδῆς ἀνάπλεα. καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπουδῆς.

Ω'κυμορώτατος. Citiſſimè-moriturus. Qui breuiſſimo temporis ſpatio morietur.

Ω'κυμορώτατος.

Ω'κυπέτας. Citò-volantes. Celeriter-volantes. Celeres. Veloces.

Ω'κυπέτας. τοὺς ταχεῖς.

Ω'κυπλόων. Celeriter-nauigantium.

Ω'κυπλόων. ταχυπόρων. D

Ω'κύπτερον. Velocibus-alis-præditum. Celeriter-volantem.

Ω'κύπτερον. ταχυπέτην.

Ω'κύρροος. Celeriter-fluens. Celeres-habens-fluctus Velocia-fluenta-habens.

Ω'κύρροος. ταχέα ἔχων τὰ ῥεύματα.

Ω'κύς. Citus. Celer. Velox.

Ω'κύς. ταχύς.

Ω'κυτόκιον Τηλέφου. Ocytocium Telephi. *i. Opus, vel res accelerans partum.* Hic autem eſt liber poſſeſſione dignus, & amabilis. *i. dignus, qui paretur, & à quouis ematur, & ametur. Apud Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 513. v. 29. ſcribitur ὠκυτόκεια per diphthongum ει. Sic autem ibi vocantur remedia partum accelerantia.*

Ω'κυτόκιον τηλέφου. τοῦτο δέ ἐστι βιβλίον ἄξιον κτήσεως, πρὸς ἀπορίαν φράσεως. καὶ ἐράσμιον.

Ω'λακιάδαι. O Laciadæ. In mœchos dicitur. Nam Laciadæ *ſunt* Atticæ municipium, in quo multi raphani *naſcebantur*, quibus per-contumeliam vtebantur in adulteros *in adulterio* deprehenſos. Manubriis etiam *ſecurium* vtebantur, ſi defuiſſent iſti. *Quid ſignificet illud ἀναβάσεις, non conſtat. Si legeretur ἀναβράσεις, verteres, feruentibus. ab ἀναβράσσω. ferueo, vel feruefacio. Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 606. ad. 53. Laciadæ.*

Ω'λακιάδαι. ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται. δῆμος γὰρ τῆς ἀττικῆς οἱ λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες. καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων ἀναβάσεις. E

Ω'λέκρανα. Cubitus. *Vide* ὠλέκρανον *apud Ariſtoph. in Pace. pag. 449. v. 7. Schol. annot. 5.*

Ω'λέκρανα. ὁ ἀγκών.

Ω'λετο. Captus-eſt. Debuit. Periit.

Ω'λετο. ἑάλω. ὠφείλησεν. ἀπώλετο.

Ω'λέναι. Vlnæ. Genere fœminino *dicitur*, *& ita vocantur* τὰ τῶν χειρῶν, ἤγουν αἱ χεῖρες. Manus. Et λευκώλενοι. Albis-vlnis-præditæ. *Vlnas albas habentes. Brachia alba, ſiue candida habentes. Vide M. Etymol. 821. 37. Vt*, Curru-vectus aſtitit vlnis illæſis, *ac integris*. ὠλένη ὠλένος. genere maſc. *idem ac* ὠλένη. τοῖς ὠλέσι pluralis *datiuus*. Vlnis. Brachiis. Manibus.

Ω'λέναι. θηλυκῶς τῶν χειρῶν, καὶ λευκώλενοι. ἐποχούμενος ἐπέστη ἀκηράτοις ὠλέναις. ὠλὴν δὲ, ὠλένος ἀρσενικόν, τοῖς ὠλέσι πληθυντικόν. F

Ω'λενία. Olenia. ὠλενία πέτρα. Olenia rupes. *Eſt* & vrbis nomen.

Ω'λενία. πέτρα. καὶ ὄνομα πόλεως.

A Ω'λένιος ἀγκών. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Ω'λένι⊕ ἀγκών. Q.d. Vlnarius cubitus.i.Vlnarum cubitus. *Cubitus, qui eſt in vlnis. Vel ὠλένι⊕ ſubſtantiue ſumendum pro ὠλένη.ης.ἡ.cubitus.N.L.* Et in epigrammate 44.*lib.6.Epigrammo.pag.*419.*v.*1.*&* 2.

Ω'λεσίβωλος.καὶ ὠλεσίβωλον Σφῦραν.τὴν κλάσαι τὰς βώλους.

Ω'λεσίβωλ⊕ perdens.i.frangens glebas.

Et perdentem glebas.i.frangentem glebas, Malleum.

Ω'λενος.εἶδος ζώου.

Ω'λεν⊕.Olenus.Animalis genus.

Ω'λεσίκαρποι.ματαιόκαρποι.ὅμηρος.καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.

Ω'λεσίκαρποι.Perdentes-fructus.Frugiperdæ.Quæ fructus inanes-ferunt.Homerus *Odyſſ.*K.304.M.καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.Et ſalices frugiperdæ.*Vide vulg.Lex.*

Ω'λὴν.ὠλένος κλίνε⁊,ὁ βραχίων.καὶ τὸ πλη-
B θυντικὸν,ὠλέσιν.

Ω'λὴν. *in genitiuo* declinatur ὠλέν⊕. Brachium. brachij. Vlna.æ. Lacertus.i. Et pluralis *datiuus* ὠλέσιν.

Ω'λήν. δυμαῖος, ἢ ὑπερβόρειος, ἢ λύκιος ἐποποιός. μᾶλλον δὲ λύκιος ἀπὸ ξάνθου. ὡς δηλοῖ καλλίμαχος, καὶ ὁ πολυΐστωρ ἐν τοῖς περὶ λυκίας.

Ω'λήν.Olen,Dymæus, vel Hyperboreus, vel Lycius, Heroicus-poeta. Sed potiùs *eſt* Lycius Xanthius,vt Callimachus *indicat*,& Polyhiſtor in *hiſtoria* Lyciæ.

Ω'λιγώρηται.ἐκβέβληται.ἡμάρτη⁊.

Ω'λιγώρηται. Neglectum,vel contemptum eſt.Eiectum-eſt.Peccatum-eſt.

Ω'λιθον. ἀτάκτως ἐῤῥίφησαν, οὐδὲ ὤλιθον ἄλλως αἱ εὐχαὶ, καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί.

Ω'λιθον.Exciderunt.Incompoſitè,*immodeſtè,turpiter* proiecta-ſunt. Vt,Nec temere vota, & inimicæ contra Deum imprecationes exciderunt.

C Ω'λκα.τὴν αὔλακα.

Ω'λκα.Pro,τὴν αὔλακα.*per ſyncopen, & mutata au diphthongo in ω, formatum ὦλκα.Sed Euſtath.ὦλξ.ἡ αὖλαξ, ab ἄλεξ deducit,literarum traiectione facta,ἄολξ,& per craſin ὦλξ,& circumflecti propterea dicit.*

Ω'λώλειν.ὑπερσυντέλικος.

Ω'λώλειν.Pluſquam perfectum *medium,per Atticam reduplicationem.*Perieram.

Ω̃ λῷστε.ὦ βέλτιστε.

Ω̃ λῷστε.O optime.O præſtantiſſime.

Ω̃λλοι.ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι.

Ω̃λλοι.*Dor.*ὦλλοι,*pro comm.οἱ ἄλλοι, vnde facta craſis.* Alij.*Theocrit.Idyll.*18.*v.*17.*at apud Apollonium* τῶν Ἀργον *lib.*1.*pag.*52.*v.*1081.*ſcribitur* ὤλλοι.*pro* οἱ ἄλλοι.*Vide Schol.*

Ω'λύγιον. καὶ διωλύγιον. ὦ μακάριε τῆς τύχης.

D

Ω'λύγιον.Malum,obſcurum,arduum,aſperum,acutum,longum,magnum.Heſych. Et διωλύγιον.Prolixum,ingens, quàm diutiſſimè durans. ὦ μακ. O te beatum *propter talem* artem!

N O T AE.

Ω̃ μακάριε τῆς τύχης.] Nihil ad ὠλύγιον. nec ad Διωλύγιον. Hoc tamen ſumptum videtur ex Equitibus Ariſtophanis.pag.198.vbi ſic Poeta ſcribit.

Δι. Ἀλλαντοπώλης ἐσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.
Νι. Ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης. Et v. 17.
—Δη. ὦ μακάριε
Ἀλλαντοπῶλα,δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ Μ.Ν.Ξ.Ο.Π. Ω. CVM Μ.Ν.Ξ.Ο.Π.

E Ω'Μάδωσεν.ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσεν.

Ω'Μάδωσεν.Coaceruauit. Congeſſit. Accumulauit.Congregauit.*Vide* ὁμαδεύειν *apud Heſych.*

Ω'μάρτησαν.ἠκολούθησαν.

Ω'μάρτησαν.Secuti-ſunt.

Ω'μαχθής. ἡ βάρος τοῖς ὤμοις παρεχομένη. ἐν ἐπιγράμματι. σπερμοφόρον πήρην ὠμαχθέα.

Ω'μαχθής. Onus-humeris-imponens. Humeros-grauans.In epigrammate 44.*lib.6.epigr. pag.*419.*v.*1. Semina-ferentem peram,humeros-grauantem.

Ω̃ μέγα θαῦμα.ἀντὶ τοῦ ὦ θαυμάσιε.

Ω̃ μέγα θαῦμα.O magnum miraculum.Pro,ô *vehementer* admirande.

Ω̃μαι.καὶ ἐγ' ᾦμαι,ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι.

Ω̃μαι.Arbitror.Puto.Et ἐγ' ᾦμαι,pro ἐγὼ οἶμαι. Ego puto.

F Ω̃ μέλε,παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον. ὡς τὸ τάλαν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. καὶ ἐν ἱππεῦσιν ἀριστοφάνης.καὶ ἐν θεαιτήτῳ πλάτων. καὶ μένανδρος συνερώσῃ. ἄφες τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις ὦ μέλεε; σημαίνει δὲ ὦ δείλαιε. ὦ πονηρέ. ἔνιοι δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε, καὶ οἷον μεμελημένε πρόσ-

Ω̃ μέλε. Apud recentiores à mulieribus tantùm dicitur,vt & ὦ τάλαν. Apud antiquos verò,& à viris *dicitur.*Ariſtoph.in Equitibus.Et in Theætetо Plato. Et Menander in Synerofe.*i.In Corriuali.*Dimitte hominem.quid tundis, *& vexas eum* ô miſer? Significat autem ô miſer,ô calamitoſe.*ô ærumnoſe.L.*ὦ πονηρέ. Nonnulli verò *ponunt pro*, ô curâ digne, quaſi diceres ὦ μεμελημένε. *Eſt &* appellatio, quæ ſignifi-

cat, ô peſſime. ô infeliciſſime. ô miſerrime.

φθεγμα, τουτέστι κάκιστε, κακοδαιμονέστατε, οἰκτρότατε.

Ὠμμένον. Aſpero-ſpiritu-notatum dicunt, pro τὸν ὡραισμένον. Eum, qui conſpectus fuit.

Ὠμμένον. λέγουσι δὲ δασέως. τὸν ἑωραμένον.

Ὦ μηδαμῶς. O nullo-modo. Abſit. Abſit. Huiuſmodi figura vocatur Reticentia. Eſt & apud Demoſth. *in oratione pro corona exemplum huic* ſimile. Sed ô, quo nomine quis te vocans, rectè appellarit? Cùm enim ipſe dixiſſet μηδαμῶς. i. nullo-modo. Abſit, abſit.

Ὦ μηδαμῶς. τὸ τοιοῦτον σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον. ἀλλ᾽ ὦ τί ἄν τις σε εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς.

Ὤμην. *Ex* ὀόμην, *quod ab* οἴομαι, *per ſyncopen eſt formatum* ᾤμην. Arbitrabar. Exiſtimabam. Putabam.

Ὤμην. ἐνόμιζα.

Ὡμήρησε. Caſu-incidit *in aliquid.* Simul-occurrit. Simul-fuit. *Vide* ὁμηρεύειν. Vnde & ὅμηρον. Pignus.

Ὡμήρησε. συνέτυχε. συνήντησεν, ὅθεν καὶ ὅμηρον, τὸ ἐνέχυρον.

Ὠμοσάμενος. Qui-in-humerum-impoſuit. Qui rem aliquam humeris impoſitam tulit.

Ὠμοσάμενος. εἰς τὸν ὦμον ἀγαγών.

Ὠμηστῶν. Cruda-vorantium. Crudiuororum. Crudiuorarum. *Soph. Antigone. pag.* 242. M. ὑπ᾽ ὠμηστῶν κυνῶν. *à crudiuoris canibus dilaniatum perire.* In epigrammate 252. *lib.* 1. *Epigr. pag.* 49. *v.* 1. *&* 2.

Ὠμηστῶν. ὠμὰ ἐσθιόντων. ἐν ἐπιγράμματι.

Metuens autem crudiuora fera mortem, vt viſus eſt,

Tympanum ex ſacro cum-ſtrepitu-pulſauit luco.

Δείσας δ᾽ ὠμηστὴν θηρὸς μόρον, ὡς ἂν ἔδοξα

Τύμπανον ἐξ ἱερῆς ἐπλατάγησε νάπης.

Pro. ὡς ἂν δόξαι, legitur, ὡς ἄυδαξε. poſtquàm locutus-eſt ille Leo. i. audita voce, rugitúque Leonis-ab αὐδάζω. fut. σω. & ξω. C

Ὧι μὴ ἔστι. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 164. *v.* 7. Cui non eſt facienti *facinus aliquod* metus, ne verbum quidem *hunc* terret.

Ὧι μὴ ἔστι τάρβος δρῶντι. τοῦτον οὐδ᾽ ἔπος φοβεῖ.

Hoc eſt, Qui facta non timet, ne orationem quidem *timebit. Qui facinus perpetrare non formidat, verba non formidabit.*

Τουτέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, οὐδὲ τὸν λόγον.

NOTAE.

Ὧι μὴ ἔστι τάρβος.] Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 164. v. 7.
Ὧι μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ᾽ ἔπος φοβεῖ.

Ὠμή τις εἶναι. Vereor ne videaris crudelis quædam *mulier* eſſe, adeò atrox ſupplicium ſumens. Nicolaus Damaſcenus *ita* dicit.

Ὠμή τις εἶ. δέδοικα μὴ δόξῃς ὠμή τις εἶναι, δεινῶς οὕτω τιμωρουμένη. νικόλαος ὁ δαμασκηνός φησιν. D

Ὤμιλλα Omilla. Quidam ludus, in quo ille, qui in circulum *ductum, & propoſitum* coniecit nucem, ita vt in *eo firma* maneat, vincit. Eupolis Aureo Genere. Sumus autem adducti, vt maneamus in omilla. *N. L.* Per contractionem *autem formatum eſt* ὤμιλλα ex ἡ ὅμιλλα.

Ὤμιλλα. παιδιά τις, ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον, ὥστε ἐμμεῖναι νικᾷ. Εὔπολις χρυσῷ γένει. ἐπεισθείμεθα δὲ μεῖναι εἰς ὤμιλλαν. ἀπὸ συναιρέσεως ἡ ὤμιλλα. ὤμιλλα.

NOTAE.

Ἐπεισθείμεθα.] Fortaſſe, Πεπείσμεθα δὲ μεῖναι. &c. Sed ne ſic quidem verſus integer videtur. Et, ἡ ἅμιλλα, & per craſin ὤμιλλα. ἅμιλλα verò, certamen tam ludicrum, quàm ſerium.

E

Ὠμοβοΐνας. Crudas-bubulas pelles.

Ὠμοβοΐνας. βύρσας.

Ὠμοβόρων. Crudiuororum. ὠμοβόειον. Cruda-bubula-pellis.

Ὠμοβόρων. ὠμοφάγων. ὠμοβόειον. ἡ βύρσα.

Ὠμοβόειον. verò, diphthongum *habet, & ſignificat* Ex-cruda-bubula-pelle-factum.

Ὠμοβόειον δὲ, δίφθογγον.

Ὠμογέρων. Qui præter ætatem conſenuit, propter dolorem, aut calamitatem, & ſenex, cuius caput nõdum canum-eſt. *Vel validus, robuſtúſque ſenex, qualis apud Virgilium Aen.* 6. 253. *Charon, Iam ſenior: ſed cruda Deo, viridíſque ſenectus.*

Ὠμογέρων. ὁ παρ᾽ ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην, ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Ὠμοκρατής. *Sophocles in Aiace. pag.* 14. *v.* 2. 3. 4. Seuus. F

Aiax turbida

Iacet tempeſtate iactatus, & *laborans,*

Ὠμοκρατής

Αἴας θολερῷ

Κεῖται χειμῶνι νοσήσας.

Schol. ὠμοκρατής. Qui morbum immaturum, & cauſam nominis-continentem, *& Aiacis nomini conuenientem, ac reſpondentem* habet. Vel crudelis, & καρτερὸς, robuſtus. Vel qui à crudelitate detinetur. Vel

Ὁ δυσώνυμον, καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος. ἢ ὁ ὠμὸς, καὶ καρτερικός. ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κα-

generoſus,

A κρατημένος. ἢ ὁ γίγνομαι. ὁ καὶ τὴν ὠμότητα κρατεῖν δυνάμενος. σοφοκλῆς.

Ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς

Δεῖ πωλοδαμνεῖν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.

Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καρπῶν. οἳ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροί εἰσι, καὶ στυφοί.

generoſus, qui vel crudeles, *aut crudelitatem* ſuperare poteſt. Sophocles *in Aiace flagellifero patrem de filio hæc dicentem introducit. pag. 33.*

Crudis, duris, ac aſperis *ipſum in legibus patris*

Oportet vt equi pullum domare, exercere, & *ſimilem fieri ingenio.*

Hoc autem ὠμοῖς *dictum eſt* per tranſlationem à fructibus *ductam*, qui, quum ſunt immaturi, ſunt etiam duriores, & *acerbitate ſua* penetrantiores, *quippe qui dentes obſtupefaciunt, & linguam acriter pungunt, & palatum lædunt.*

B Ὦμος. ὠμόλινον, τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων. τὸ μάλλος τοῦ σώματος.

Ὦμος. Humerus. ὠμόλινον. *N. L.* Quod in humeris *eſt.* Corporis membrum, *quod Latini vocant humerū. Heſych.* ὠμόλινα. ὀγκώδη λίνα. *Vide* Ὀθόνιον *in vulg. Lex.* *at* ὠμόλινον. *rudum linum. Item tonſorium ſudarium, quod circum humeros ponitur, dum quis tondetur.*

Ὠμοσμένος. ὀμωμοσμένος δέ.

Ὠμοσμένος. Ὀμωμοσμένος verò *ſcribitur eodem ſignificatu. Vtrunque ab* ὀμόω. ὀμῶ. *vel* ὄμνυμι *f.* ὀμόσω. *quod ab* ὀμόω. ὀμῶ. *Iuro.* Iuratus.

Ὠμωμόκεσαν.

Ὠμωμόκεσαν. Iurauerant. *pro* ὀμωμόκεσαν *Atticè formato, ſed* ... *altero geminum eſt incrementum, & facta penultima ſyllaba correptio.*

Ὠμοτόκησεν. ἰδυσόκησεν. ἢ ἐξέτρωσεν.

Ὠμοτόκησεν. Crudum, id eſt immaturum fœtum peperit. Malum, aut infelicem partum edidit. Vel abortum fecit.

C Ὠμοχαίτης.

Ὠμοχαίτης. Crudos capillos habens. Ita videtur vocari, qui capillos iam canos habet ante maturam ætatem, & iuſtam ſenectutem, quæ canos habere ſolet.

Ὠμωνυμικῶς. ἐπίρρημα.

Ὠμωνυμικῶς. *L.* ὁμωνυμικῶς. Homonymicè. Aequiuocè. Aduerbium

Ὤιμωξεν. ἀτρείδης δ᾽ ᾤμωξεν. ἤτοι μετ᾽ οἰμωγῆς εἶπεν.

Ὤιμωξεν. *aor. 1.* ... *ab* οἰμώζω. Ingemuit. Gemuit. *Homerus.* Ἀτρείδης δ᾽ ᾤμωξεν. Atrides verò gemuit. Pro, Cum gemitu, vel cum eiulatu dixit.

Ὤμοι. φεῦ μοι. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

Ὤμοι. Hei mihi. Indignantis, & *grauiter dolentis* aduerbium.

Ὤν. ὑπάρχων. ἐπὶ δὲ θεοῦ ὤν, ἤγουν ἀΐδιος.

D ἐγώ εἰμι ὁ ὤν.

Ὤν. Ens. Exiſtens. De Deo verò *dictum hoc* ὤν, idem valet, ac ἀΐδιος. Aeternus. Vt, ἐγώ εἰμι ὁ ὤν. Ego ſum ille *DEVS* æternus.

Ὤναρος. ὄνομα κύριον.

Ὤναρος. Onarus. Nomen proprium.

Ὤνατο. ὠνείδισεν. ἐξηφαύλισεν. ἢ ἠχύρασεν.

Ὤνατο. Exprobrauit. Contempſit. Vituperauit. Vel oppignerauit, *aut pignora cepit, vt legatur* ἐνεχύρασεν. *Vide Lex. in* ἐνεχυράζω.

Ὦνερ. ὦ ἄνερ. κατὰ συναίρεσιν. τὸν τέττιγ᾽ ὄψει μ᾽ ὦνερ ἐφεζόμενον.

Ὦνερ, ὦ ἄνερ. Per contractionem, *vel per craſin, vel eliſo* α. O vir. *In epigrammate.* Cicadam videbis me ô vir inſidentem *ramis.*

Ὦνοι. παρὰ θουκυδίδῃ. ἐκεῖνοι, καὶ περιῆγον. ὄνος γὰρ τοῦ μύλωνος τὸ κινούμενον, καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὄνοι. θουκυδίδης, ὤνοι οἱ ἀνάδουμενοι τοῖς σταυροῖς. τουτέστιν, ὄνοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ

E ὄνος μηχανὴ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ἁλιευτικῶν πηγνυμένη. ἀφ᾽ ἧς περιβάλλοντες βρόχους τοὺς σταυρούς, ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τοσοῦτον βιαιοτάτη, ὥστε σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀπόνως ἕλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαὶ λέγοντας ἕλκοντες ἁλιεῖς ἠλακάτην. ἐρρωμενεστέρα δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσταται, ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ

F αὐτῆς τεθῇ. ἐπ᾽ εὐθείας γὰρ ἡ ἀντίσπασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται.

Ὦνοι. Apud Thucyd. *lib. 7 pag 505. C. annot. 7. vbi pro* ὄνοι, *legitur* ὤνοι. Et, χαμαὶ ἰσχοντας. *pro* χαμαὶ λέγοντας. Mouebant, & circumagebant. ὄνος enim. i. aſinus, *vocatur illa pars* piſtrini, quæ mouetur, *ipſa mola, quæ frumentum terens circumagitur.* Et huiuſmodi machinæ, *quibus onera mouentur, tolluntur, ac circumaguntur, vocantur* ὄνοι. i. aſini. *Euſtath. In Hom. A. p. 860. 38. Thucyd. locum citat, Sed apud eum legitur,* ὄνος *pro* τοῦ μύλου τὸ κινούμενον. i. ὄνος *vocatur illa molæ pars, quæ mouetur, & circumagitur inſtar aſini molam circumagentis, & verſantis.* Thucyd. *lib. vt ſupra dictum,* ὤνευον &c. i., Vallos ex nauiculis circumligatos circumagebant. *Vide locum integrum.* Hoc eſt ὄνοις. i. aſinis, machinis ita vocatis, vtebantur. ὄνος autem, q. d. aſinus, eſt machina, quæ in ſummis nauiculis figebatur, vnde circundātes laqueis vallos, *eos* ex profundo. Facilè ſurſum extrahebant. Hæc enim machina eſt adeò violenta, vt ſagena grauis à duobus viris ſine labore trahatur. Hanc autem machinam piſcatores, qui τοὺς χαμαὶ λέγοντας *N. L. fortaſſe tamen intelligit retia piſcatoria humi iacentia. i. terram radentia*, trahunt, ἠλακάτην vocant. i. colum. Robuſtior verò redditur ad onera ſurſum extrahenda, quum etiam ante ipſam ponitur bicorne lignum, *quo fulciatur, ac firmetur.* Nam rerum, quæ eximis aquis in altum extrahuntur retractio fit rectâ *lineâ, non autē obliqua. i. rectâ, non obliquè res ex imis aquis in altū trahūtur, ac retrahūtur.*

Ω'νή. Emptio. *Et emptionis pretium* Et ὠνησάμενος. Qui-emit. *ab ὠνέομαι ὠνοῦμαι. emo.* Et ὤνησεν. Iuuit. *ab ὀνάω. iuuo. vnde ὀνίνημι. idem.*

Ω'νή. ἀγορά. καὶ ὠνησάμενος. ἀγοράσας. καὶ ὤνησεν. ὠφέλησεν. A

Ω'νηματιαῖος. Q d. Emptorius. Vel emens. Vel ad emptionem pertinens. Vel emptus. Nam ὤνημα. ὠνήματος. τό. rem emptam ſignificat. à cuius datiuo ὠνήματι deductum eſt hoc nomen.

Ω'νηματιαῖος.

Ω'νητή. Venalis. Precio-parta. Precio-comparata. Vt, *Aiunt* Augarum *Regem ſuum* agrum permittere Traiano, quamuis à Pacoro magna pecunia emptum acceperit. Hoc autem Imperatori gratum eſt.

Ω'νητή. τιμῆς κτητή. καὶ τὴν χώραν ἐπιτρέπειν τραϊανῷ αὔγαρον, καίπερ ὅτι ὠνητὴν ἐκ πακόρου ἔχει λαβὼν πολλῶν χρημάτων. καὶ τοῦτο ἀσμένως τῷ βασιλεῖ γίνεται.

Ω'νητιᾶν. Empturire. Emere-cupere.

Ω'νητιᾶν. ὠνήσασθαι βούλεσθαι.

Ω'νητιῶν. Empturiens. Emere-cupiens.

Ω'νητιῶν. ἀγοραστικῶς ἔχων. B

Ω'νητο. Fructum, vel vtilitatem percepit. Vt, ὅς, εἰ ἐπείθετο, ὤνητο ἄν. Qui, ſi paruiſſet *ei, ex eo* fructum-percepiſſet.

Ω'νητο. ὠφέλητο. ὅς εἰ ἐπείθετο ὤνητο ἄν.

Ω'νθυλευμένος. *vel* ἐνθυλευμένος. *ab* ἐνθυλεύω. Stercore-repletus, *ac inquinatus.*

Ω'νθυλευμένος. ὁ κοπρίας γέμων.

Ω'νια. Venalia. Quæ venduntur, ac emuntur.

Ω'νια. πράσιμα. ἀγοραστά.

Ω'νίους. Venales. Res, quæ precio parantur. Procopius. Niſi ſalutem precio-partam compareant, perſoluto redemptionis precio. Aelianus. Et Iudices venales, *pecunia corrupti, precióque empti* ipſum abſoluunt. Et alibi. Suadet *ipſis*, vt Romanorum partes amplectantur, & Metaxam ab ipſis precio-emptam recipiant, *vel, precio perſoluto redimant, atque recuperent. L.* παρ' αὐτῶν.

Ω'νίους. ἀγοραστούς, ἢ τιμίους. προκόπιος. εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὤνιον κτήσονται λύτρα διδόντες. αἰλιανός. καὶ ἀπολύουσι δικασταὶ ὠνιοι αὐτόν. καὶ συμβουλεύει ἀσπάσασθαι τὰ ῥωμαίων, καὶ παρ' αὐτοῖς ὤνιον ἀποκομίζειν τὴν μέταξαν. C

Ω'νθρωπος. Per craſin, pro ὁ ἄνθρωπος. Homo.

Ω'νθρωπος. ἀντὶ τοῦ ὁ ἄνθρωπος.

Ω'νομάδατο. Ionicè pro comm. ὠνομάζοντο. Nominabantur. *Vel potius pro comm.* ὠνομασμένοι ἦσαν. *Nominati fuerant. Eſt enim 3. perſ. plur. pluſq. perf. act. ab* ὀνομάζω. *Vide Lex. Ion. in terminatione* δατο.

Ω'νομάδατο. ὠνομάζοντο ἰωνικῶς.

Ω'νομασμένος. Nominatus. Nomine-clarus. Celebris.

Ω'νομασμένος ἐξάκουστος.

Ω'νόμηνεν. Nominauit. *ab* ὀνομαίνω *poet. Nomino.*

Ω'νόμηνεν. ὠνόμασε.

Ω'νον. Vtilitatem. Precium. Et ὦνον etiam *ſignificat emptionem, vel emptionis, & rerum emptarum precium. Eſt a. accuſat. à recto* ὦνος. *m.* ὁ Vt, Quis tibi, *quis ad te redit* quæſtus? vel quatum *rerum* precium inuenies? *Videtur verſus, qui finem habet non mendo carentem, ſi ſenarium eſſe dicas* Et ὦνος, precium.

Ω'νον. ὠφέλειαν. τιμήν. καὶ ὦνον ὁμοίως. τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίνων ὤνιον εὑρήσεις; καὶ ὦνος, ἡ τιμή. D

Ω'νοῦμαι. Emo. Accuſatiuo. ὠνεῖται tamen *reperitur etiam poſitum cum* genitiuo. *Demoſth. Phil. 3. pag. 97. i. Sed ibi legitur* ὃ τῶν ἀναλισκομένων *Quare eſt accuſatiuus, & genitiuus. Ille, rem, quæ emebatur, hic, precium indicat* Hoc autem eſt *illud*, quod Philippus emit omnibus pecuniis, quas conſumit, *vt voti compos fiat.*

Ω'νοῦμαι. αἰτιατικῇ. ὠνεῖται δέ, γενικῇ. τοῦτο δ' ἐστίν, ὧ τῶν εὑρισκομένων ἁπάντων χρημάτων φίλιππος ὠνεῖται.

Ω'νούμενος. Emens. ὠνῶ enim eſt ipſum verbum inuſitatum, vnde deductum τὸ ὠνέομαι, οῦμαι. Emo.

Ω'νούμενος. ἀγοράζων. ὠνῶ γάρ, τὸ ῥῆμα.

Ω'νοχόει. Vinum *in pocula* infundebat. Vt, Nullus vinum-infundebat, neque moris-eſt apud Barbaros Orientales, bibere inter cœnandum.

Ω'νοχόει. ἐκίρνα. ᾠνοχόει οὐδείς. οὐδὲ νομίζεται παρὰ τοῖς ἑῴοις βαρβάροις ἐμπίνειν διπνοῦντας. E

Ω'νῦν. O nunc calentes aræ. De iis, quorum ſerò cura ſuſcipitur. Ariſtoph. verò in Lemniis *dicit*, Præſtantiſſimam Dominam, cuius nunc calens eſt ara. Significat autem ſemper apud Athenienſes, Deos aliquos peregrinos cultos-fuiſſe.

Ω'νῦν θερμοὶ βωμοί, ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχανόντων. ἀριστοφάνης δὲ ἐν λημνίαις. τὴν κρατίστην δαίμονα ἧς νῦν θερμὸς ἱεθ' ὁ βωμός. δηλοῖ δὲ ὅτι ἀεί τινες παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο.

Ω'νῦν, O qui nunc quidem nullus *es*. Cras verò maximus *eris*. De iis, qui præter ſpem honorantur. *Ariſtoph. in Equitibus. pag. 199. v. 3. Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 858. ad. 88. Hodie nullus, cras maximus.*

Ω'νῦν μὲν οὐδείς. αὔριον δ' ὑπέρμεγας. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων.

Ω'ξος. Oxus. Fluuius in regione Bactrianorum, qui Alexandro tranſiri non poſſe videbatur. Nam latitudine quidem erat ſex ad-ſummum ſtadiorum. Profunditate verò, non pro latitudinis ratione: ſed longè profundior, & arenoſus, & fluxum impetuoſum habens, vt ea, quæ defigebantur *in eo*, ab ipſius fluxu *non* difficulter: *at facile* ex ipſa terra euerte- F

Ω'ξος. ποταμὸς ἐν τῇ βακτρίων χώρᾳ. ὃς ἀλεξάνδρῳ ἄπορος ἐφαίνετο. τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἦν ἐς ἓξ μάλιστα σταδίους. βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὔρους. ἀλλὰ πολύ δή τι βαθύτερος, καὶ ψαμμώδης. καὶ ῥεῦμα ὀξὺ ἔχων, ὡς τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκστρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς

rentur,

A χαλεπῶς. οἷα δὴ οὐ βεβαίως ἐπὶ τῇ ψάμμῳ ἱδρυμένα.

Ὠξυθυμώθη. ὠργίσθη.

Ὠξυώθη.

Ὠόν. τὸ ᾠοτόκον, ἀπὸ τῶν τετραπόδων, ἡ χελώνη μόνη ᾠοτοκεῖ.

Ὢόπ. κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

B Ὠόπ. ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα. ἐπὶ πλοίου.

Ὠόπ. παραβαλοῦ. ἀριστοφάνης βατράχοις. τουτέστιν ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν ἐν τῇ νηΐ γὰρ ὁ χάρων λέγει.

Ὠοπόπ. ὠοπόπ. ἐλατῶν ἐπίφθεγμα.

Ὠοτοκάταξις. ὄνομα κύριον.

Ὢ οὗτος, ἀντὶ τοῦ σύ. ὦ οὗτος, αἶαν. διττὴ ἡ κλῆσις.

C Ὠοφόρος. ἰχθύς.

Ὤοψ. ἐπίφθεγμα τῶν ἀφιέντων ἅμα τρέχειν, ἤ τι τοιοῦτον ποιεῖν.

Ὦ πάντα σὺ τολμῶν. τουτέστιν ὦ θρασύτατε, καὶ τολμηρότατε.

Ὦπας. ὄνομα κύριον.

Ὦ παῖ. σοφοκλῆς.

Ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος.

Τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ὅμοιος. καὶ γένοι᾽ ἂν οὐ κακός.

D Ὦ περὶ πάντ᾽, ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι

Δωροδοκοῖσιν, ἐπ᾽ ἄνθεσιν ἵζων.

Εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.

Ἄισαιμι γὰρ τότ᾽ ἂν μόνον, πῖνε, πῖν᾽ ἐπὶ συμφοραῖς.

Τὸν ἰουλίου τ᾽ ἂν οἴομαι γέροντα πυῤῥοπίπην,

Ἡσθέντα ἰηπαιωνίσαι, καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.

E Ἀριστοφάνης. πρὸς κλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε, καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ νόημα, ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὥσπερ αἱ μέλισσαί φησι πάντων οὗπερ ἐκ τοῦ ῥᾴστου καὶ δωρεᾶς ἔτυχες. ἐπεὶ μὴ δὲ ἤλπισας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν. ἔδοξας γὰρ εὐδοκιμεῖν ἐκ τοῦ περὶ πύλον κατορθώματος, οὕτω καὶ ἀποβαλεῖς. καὶ τότε ᾄσαιμι τὸ σιμωνίδου. πῖνε πῖν᾽ ἐπὶ συμφοραῖς. γέροντα δὲ πυῤ-

F ῥοπίπην φησίν. ἐπεὶ ὡς παιδεραστὴς οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβάλλετο. ἢ ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντος τὸν σῖτον. βακχέβακχον ᾆσαι. ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν διόνυσον. βάκχος γὰρ ὁ διόνυσος.

rentur, vt arenæ parum firmiter inhærentia.

Ὠξυθυμώθη. Iratus-eſt. Acuta, vel acri, vel cita ira correptus eſt. *ab ὀξυθυμέομαι. οῦμαι.*

Ὠξυώθη. Acutus factus-eſt. Vel Incitatus-eſt. *ab ὀξυόω. Acuo. Incito. Inſtigo. Exaſpero.*

Ὠόν. Ouum. Et ᾠοτόκον. Ouiparum. Ex quadrupedibus ſola teſtudo parit-oua.

Ὢόπ. Oóp. Adhortatio remigantium ſedans remigationem. *i. Remigandi finem fieri iubens. Ariſtoph. Ranis. pag.* 137. *v.* 13. *&* 141. *v.* 18.

Ὠόπ. Oóp. Remigationis acclamatio, in naui.

Ὠόπ. παραβαλοῦ. Oóp. appelle. Hoc eſt, nauem ad terram appelle. Charon enim, qui in naui *erat, hoc* dicit. Ariſtoph. Ran. *pag.* 137. *v.* 15.

Ὠοπόπ. ὠοπόπ. Oopóp. Oopóp. Remigum acclamatio. *Sed apud Ariſtop. in Ran. pag.* 138. *v.* 18. *ſcribitur* ὢ ὄπ, ὄπ. ὢ ὄπ. ὄπ.

Ὠοτοκάταξις. Ootocataxis. Nomen proprium.

Ὢ οὗτος. O tu. Heus tu. Pro, Tu. *Sophocles in Aiace. pag.* 6. M. Ὢ οὗτος, Αἶαν. O tu, Aiax. *Heus tu, Aiax.* Duplex *eſt* vocatio. *Vna, Heus tu. altera, ô Aiax.*

Ὠοφόρος. Ouifer. Ouiparus. Piſcis.

Ὤοψ. Oóps. Acclamatio eorum, qui *aliquos* dimittunt, vt ſimul currant, vel aliquid huiuſmodi faciant.

Ὦ πάντα. O omnia tu audens. Hoc eſt, ô confidentiſſime, & audaciſſime.

Ὦπας. Opas. Nomen proprium.

Ὦ παῖ. Sophocles *in Aiace. pag.* 33. *v.* 3. *&* 4.

O fili, ſis patre felicior.

In rebus *verò cæteris* illi ſis *ſimilis. nam fueris non malus.*

Ὦ περὶ πάντα. *Ariſtophanes in Equitibus. pag.* 211. *&* 212. O circum omnes, in omnibúſque rebus

Munera captantibus, in floribus ſedens.

Vtinam facilè, quemadmodum inueniſti, eiicias cibum in tuum os iniectum.

Canam enim tunc tantùm, Bibe, bibe ob felices-rerum-ſucceſſus.

Iuliíque filium *arbitror ſenem frumenti-cuſtodem,*

Voluptate-perfuſum, & pæana iam, & Bacchebacchum. i. carmen in Bacchi laudem alacriter *cantaturum.*

Ariſtophanes *ita loquitur.* Ad Cleonem *autem dirigitur eius* oratio. *Quorum verborum hic eſt ſenſus.* O in omni proditione, & improbitate exercitate, *verſate.* Totam autem hanc ſententiam per-tranſlationem ab apibus *ductam* protulit. Vt (inquit) apes omnem florem decerpunt, ſic etiam nulla ciuitatis res te latet, quin eam vendas, & prodas. εἴθε φαύλως. Vtinam facillimè, & adeò facilè cibum, quem in tuum os inieciſti, eiicias, ac amittas, quàm facilè ipſum inueniſti. Quia ſperaſti te ad tantam gloriam progreſſurũ, *tantam gloriam adepturum.* Putaſti enim te propter res ad Pylum à te præclarè, felicitérque geſtas, nominis claritatem conſecuturum. Vtinam igitur to ſpes iſta fallat. Tunc enim ego Simonidis illud carmen canam, Pota, pota ob felices-euentus. Dicit verò γέροντα πυῤῥοπίπην, *L.* παιδοπίπην, *vt in Schol. i. puerorum-deceptorem,* quia ſenex iſte malè-audiebat, vt puerorum-amator. Vel πυῤῥοπίπην *vocat ſenem iſtum. i.* frumenti in Prytaneo repoſiti cuſtodem. βακχέβακχον ᾆσαι. i. Celebrare, Laudare Dionyſum. *i. Bacchum.* Dionyſus enim *eſt* Bacchus.

NOTAE. A

Ἡ ὥστ' ἐν τῇ ταυρείᾳ.] Ariſtoph. Equitibus. pag. 212. v. 3.

Ἡ ὥστε, καὶ ταῦτα δή, καὶ Βαχχέβαχχον ᾄσαι. Conſule Schol.

Et, ὥσπερ αἱ μέλιτται, φησί, παῦ αὔριον δρέπονται, οὕτω καὶ σὺ, τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων οὐδὲν λανθάνει, ὥστε μὴ ἐκ ἀποδόθῃ, καὶ προσθήσομαι. Et, εἶδε φαύλως. εἴθε ἐκ τοῦ ῥάστου, καὶ οὕτως εὐχέρεια [ἐκβάλοις τὴν ἔνδεσιν,] ὡς εὗρες αὐτήν. ἐπεὶ ἔλιπες. &c. ὥσπερ εὖ οἶδες. ὥσπερ ἐπέτυχες. &c. Et, ὦ συρβάσιν, τὸν ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντα τὸν σῖτον.

Ω῏πες. Oculi.

Ω῏πες. οἱ ὀφθαλμοί.

Ω῏πις. Opis. Nomen vrbis.

Ω῏πις. ὄνομα πόλεως.

Ω῏ πλεῖον. *Senarius.* ῷ *ſcil.* λόγῳ. πλεῖον. *pro* μᾶλλον, *vel* ῥᾷον. αἱμύλης. *pro*, ἢ τοῖς δόλοις τῆς αἱμ. Qua *oratione* captus-es faciliùs, *quàm dolis* aſtutæ vulpis. Prouerbium *in eos, qui verborum blandicijs facilè decipiuntur.* B

Ω῏ πλεῖον ἢ λῶς αἱμύλης ἀλώπεκος. παροιμία.

Ω῏ πόσ' αἴσχ. O quot turpiſſima inter homines facinora fiunt!

Ω῏ πόσ' αἴσχισ' ἐν ἀνθρώποις ἔργα γίνε).

Ω῏πται. Viſus-eſt. Conſpectus-eſt.

Ω῏πται. ὠράθη.

Ω'πτημένος. Aſſatus. Et ὠπτῆσθαι. Aſſatum-eſſe.

Ω'πτημένος. καὶ ὠπτῆσθαι.

Ω῏πυιεν. Vxorem-duxerat. Ipſum thema *eſt* ὀπύω. *De quo Euſtath. & alij.*

Ω῏πυιεν. ἐγεγαμήκει. ὀπύω, τὸ θέμα.

Ω. CVM P.

ΤΟ' Ω ΜΕΤΑ' ΤΟΥ῀ P.

Ω῏ρα. Venuſtas. Occaſionis, vel temporis momentum. Egregia-forma. Pulchritudo. Tenui verò ſpiritu notatum, ὥρα, *idem eſt, ac* φροντίς. i. cura, ſolicitudo. Hinc ὀλιγωρεῖν dicimus eum, qui *rerum aliquarũ* exiguam curam gerit. Plato. Viarum, & laterũ nullam curam geris. Aelianus τὴν ὥραν *pro pulchritudine ſumpſit, quum ſcripſit*, γυνή, &c. i. Mulier formâ inſignis, moribus modeſtis. *Vel, Matrona decoro vultu, ingenio caſto.* C

Ω῏Ρα. κάλλος. καιροῦ τροπή. εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς. ἔνθεν ὀλιγωρεῖν λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. πλάτων, ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις. αἰλιανός. γυνὴ τὴν ὥραν διαπρεπής, σώφρων τὸν τρόπον.

Ω'ρα. Cura. Solicitudo. Aelianus. Homini periuro, & qui numinis diuini nullam curam gerit, *nec rerum diuinarum vllam rationem habet*, qui totus ex impoſturis, *fraudibus*, & mendaciis conflatus-eſt. Qui nihil vnquã ſani, *nihil veri, nihil æqui* dicit, & qui hinc, *qui artibus iſtis* opes affluentes eſt adeptus. *L.* ἐπίρρητον, *vt Vuolfius. at* ἐπίρρητον, *infamem, &* ἐπάρατον, *execrandum ſignificat.* D

Ω῏ρα. ἡ φροντίς. αἰλιανός. ἀνδρὶ ἐπιόρκῳ, καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμιᾷ ὥρᾳ τιθεμένῳ. ἀπάταις, καὶ ψευδολογίαις συμβιοῦντι. καὶ οὐδὲν οὐδέ ποτε λέγοντι ὑγιές. καὶ ἐντεῦθεν πλουτοῦντι πλοῦτον ἐπίρρητον.

Ω'ρα. Hora. Duodecima diei pars, *vt olim, vel vigeſima quarta diei pars, vt hodie. Dicta autem* ὥρα, *ἀπὸ τοῦ* ὅρου. *i. à fine, & termino*, quòd interualla diei diſtinguat.

Ω῏ρα. τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας.

Ω῏ρα γάμων. Aetatis vigor nuptiis aptus. Opportunum, iuſtúmque nuptiarum tempus, *quale Virgilius Aeneidos lib. 7. pag. 276. deſcribit, Sola domum, & tantas ſeruabat filia ſedes, Iam matura viro, iam plenis nubilis annis.*

Ω῏ρα γάμων. ἡ ἀκμή. καιρὸς γάμων.

Ω'ραι ἔτους. Anni tempus. Anni tempeſtas. Ver, æſtas, & reliquæ *duæ tempeſtates, autumnus ſcil. & hyẽs.* E

Ω῏ραι ἔτους. τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, καὶ αἱ λοιπαὶ καιροὶ ἔτους.

Ω'ραΐζω. Datiuo. Orno. Compono. Decoro. Pulchrum, venuſtúmque reddo.

Ω'ραΐζω. δοτικῇ.

Ω'ραϊσμένη. Ornata. Exornata.

Ω'ραϊσμένη. κεκαλλωπισμένη.

Ω'ρα. Hora. Tempus opportunum. Vt, Si quidem pacem expetunt, tempus *eſt* ipſis *opportunum* vt arma tradant. Et Theologus. Tempus *eſt* tibi, quo vel ipſum cælorum regnum contemnas, *pro, Sic igitur vel i. c. r. contemnes*, quia grano ſinapis comparatur. Et rurſus, Procopius. Tempus *eſt* tibi *commodum ac opportunum*, ne negligas me præter familiæ *totius* interitum, tanta pecuniæ ſumma ſpoliatum. F

Ω῏ρα. καιρὸς ἐπιτήδειος. εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα. καὶ ὁ θεολόγος. ὥρα σοί καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀτιμάζειν, ὅτι κόκκῳ σινάπεως ἀπεικάζεται. καὶ αὖθις προκόπιος. ὥρα σοι μὴ περιϊδεῖν ἐμὲ μὲν πρὸς τῇ τῆς οἰκίας διαφθορᾷ, καὶ χρημάτων ἐστερημένον τοσούτων πλῆθος.

Ω'ρακιάσας. Diſſolutus. Incenſus. Inflammatus. Vel, pallidus factus, pallens, vt Ariſtop. in Pace. *pag.* 460. *v.* 12. *&* 13.

Ω'ρακιάσας. ἐκλυθείς. ἐκκαυθείς. ἢ ὠχριάσας, ὡς ἀριστοφάνης ἐν τῇ εἰρήνῃ.

Ω'ρακιάσας. Cratinus *accipit* pro λειποψυχήσας. Animi-deliquium-paſſus. Cratinus autem ob vinolentiam, *ac ebrietatem* malè-audit. Vel, pallens. pro, ob

Ω'ρακιάσας. κρατῖνος ἀντὶ τοῦ λειποψυχήσας. εἰς οἰνοφλυγίαν δὲ ὁ κρατῖνος διαβάλλε). ἢ ὠχριάσας. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἐκλύσεως σκοτω-

animi-

A θείς. ᾧ ἕπεται τὸ ὠχριᾶν. τοιοῦτοι δὲ οἱ λειποψυχοῦντες. ἕπεται γὰρ αὐτοῖς πρῶτον ἡ χροιά. ἀριστοφάνης.

Οὐ γὰρ ἐξήνεγκεν

ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.

Καὶ ὠρακιᾶσαι λέγουσι, τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριᾶσαι. θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται παρὰ τὸ τὴν ὥραν αἰκίζεσθαι. ὅ ἐστι τὴν

B μορφήν. ἢ ὠρακιῶ. ὠχριῶ. φροντίζω. ὤρα γὰρ ἡ φροντίς. ἡσίοδος. ὤρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων. διὸ δὲ φροντίδων λύεταί τις. ὠρακίζω δὲ, τὸ θέμα. καὶ ὠρακιῶ.

animi-deliquium offuſis-tenebris obſcuratus. Hoc enim ſequitur pallor, taléſque ſunt, qui-animi-deliquium-patiuntur. Eorum enim color primùm mutatur Ariſtoph *in Pace.pag.*460.*v.*12. & 13.

Animi-deliquium-paſſus, ac propterea pallens. *Non enim tuliſſet*

Conſpicatus dolium confractum vini plenum.

ὠρακιᾶσαι etiam dicunt, præ metu pallere, compreſſo corde Hoc autem pleriſque accidit, quòd ὥρα αἰκίζεται, id eſt ipſorum forma, *venuſtáſque*, *mutato colore* fœdetur, *ac turpis reddatur.* Vel ὠρακιῶ *tenui notandũ, & ſignificat* palleo, palleſco, Curo. Solicitus ſum. ὤρα enim *tenui notatum*, cura, ſolicitudo. Heſiodus. Cura enim exigua eſt rixarum, *contentionum*, *ac iurgiorum.* Propter curas verò *facilè* quis ſoluitur, *animi*, *corporíſque vires amittit.* Ipſum verò thema eſt ὠρακίζω, & ὠρακιῶ.

NOTAE.

Οὐ γὰρ ἐξήνεγκεν ἰδών.] Ariſtoph. in Pace. pag. 460. v. 12. & 13.

Ὠρακιάσας. οὐ γὰρ ἐξήνεγκεν

Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.

C Ὡραπόλλων φαινεβύθεως κώμης τοῦ πανοπολίτου νομοῦ. γραμματικός. διδάξας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν αἰγύπτῳ. εἶτα ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπὶ θεοδοσίου. ἔγραψε τεμενικά. ὑπόμνημα σοφοκλέους, ἀλκαίου, εἰς ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἄνθρωπος, καὶ τῶν πάλαι λογιμωτάτων γραμματικῶν, οὐδέν τι μεῖον κλέος ἀπενεγκάμενος. αἰγύπτιος. ἐπὶ ζήνωνος βασιλέως. ζητῶν δὲ ὁ νικομήδης τὸν ἁρποκρᾶν αὐτὸν, καὶ μὴ δυνάμενος αὐτὸν ὁ δὲ ἰσίδωρος ὁ φιλόσο-

D φος τοῦτο μαθὼν πέμπει δηλοῦν τὸν διὰ γραμμάτων τοὺς ἐπιόντας. ἑάλω δὲ ὁ γραμματοφόρος. καὶ ὡμολόγει τὸν πέμψαντα. καὶ τὸν ὡραπόλλωνα, καὶ τὸν ἡραΐσκον αἱροῦσι. καὶ νεύροις ἀνακρεμάσαντες ἀπὸ τῆς χειρὸς ἑκάτερον, ἀπῄτει τὸν ἁρποκρᾶν, καὶ ἰσίδωρον ὁ δὲ ὡραπόλλων οὐκ ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος. ἀλλά τι καὶ ἐν βυθῷ τῆς περὶ θεῶν δόξης ὢν ἤδη ἀποκρυπτόμενος. ὁ γὰρ ἡραΐσκος προεῖπεν ὡς αὐτομολήσαι πρὸς ἑτέρους, καὶ καταφρονήσεται τοὺς πατρίους νόμους

E ὁ ὡραπόλλων. ὃ καὶ συνέβη γενέσθαι. ἀπ' οὐδεμιᾶς γὰρ ἀναγκαίας τύχης εἶναι δοκούσης, αὐθαίρετον συνέβη γενέσθαι τὴν μεταβολήν. ἔτι ἐπὶ ἐλπίσιν ἴσως ἀπλήστου καὶ τινος ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἄλλο τί ἐστι προσχηματίσασθαι ῥαδίως εἰς ἀπολογίαν τῆς μεταστάσεως. ὡς ἔοικε χριστιανὸς ἐγεγόνει. ἢ καὶ ἀνάπαλιν ἴσως.

Ὡραπόλλων. Horapollo ex Phænebytide pago Panopolitanæ præfecturæ, Grammaticus, qui docuit Alexandriæ, & in Aegypto. Deinde Conſtantinopoli ſub Theodoſio. Scripſit τεμενικά. i. Opera de Lucis, & templis. Commentarium in Sophoclem, Alcæum, & Homerum. Homo propter artem clarus, & qui non minorem gloriam *ex artis ſuæ peritia* reportauit, quàm antiqui celeberrimi Grammatici. *Fuit autem* Aegyptius, ſub Zenone Imperatore. Nicomedes autem quærens Harpocran, *alij Harpocratem*, non inueniebat ipſum. Iſidorus verò Philoſophus, cùm hoc intellexiſſet, miſit per litteras, quæ declarabant illos, qui perſequebantur, *atque quærebant ipſum.* Sed captus-eſt ille tabellarius, & confeſſus-eſt eum, à quo miſſus-fuerat. Quamobrem Horapollinem, & Heraiſcum capiunt. Cùm autem vtrunque neruis ad manum *alligatis* ſuſpendiſſent, Harpocran, *vel, Harpocratem* repetebant. Horapollo autem non erat moribus philoſophicis: ſed & aliquid illius opinionis, *quam habebat* de Diis, quos norat, in profundo occultabat. Heraiſcus enim prædixerat fore, vt Horapollo ad alios transfugeret, & patrias leges contemneret. Quod etiam euenit. Accidit enim, vt fieret hæc voluntaria mutatio, quamuis nullus videretur eſſe neceſſarius caſus, *nec vlla neceſſitas, quæ ipſum ad hoc faciendum impelleret, & vrgeret.* Sed fortaſſe *hoc ille fecit* prætérea propter ſpem alicuius inexplebilis cupiditatis *explendæ.* Nihil enim aliud ad *talis* mutationis defenſionem in medium facilè proferri poteſt. Vt videtur, factus-eſt Chriſtianus vel etiam fortaſſe contrà, *ex Chriſtiano factus eſt ethnicus.*

NOTAE.

Τῆς περὶ θεὸν δόξης ὢν ἤδη.] Legendum videtur, τῆς περὶ θεῶν δόξης, ὧν ᾔδει. pro ὢν ἤδη. VVolfius quoque le-

F ctionem hanc agnoſcit in ſua Lat. interpret.

Ὡρατ. ὄνομα κύριον.

Ὡράτιος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὡράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη. ὑπατείας δὲ οὐκ ἔτυχε οὔτε ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐν εἰρήνῃ. διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

Ὡρατ Orat. Nomen proprium.

Ὡράτιος. Horatius. Nomen proprium *Romanus ciuis. Vt*, Horatius verò crura habebat læſa. Quare Conſulatum nec belli, nec pacis tempore geſſit, propter pedes *ad officium faciendum* inutiles.

Ω᾽ρατιῶνα. *Latinum eſt.* Orationem.

Ω᾽ργασμένος. Mollitus. Irrigatus. Maceratus. Subactus. Plato Theæteto. Quum enim tempus in animo profundum, & multum, & læue, *politum*, & mediocriter mollitum *eſt*. Ο᾽ργάζειν verò propriè *ſignificat* lutum manibus rigare, & miſcere, *macerare, & ſubigere.*

Ω᾽ργυωμένοις. Extenſis. Cupientibus.

Ω᾽ργων. Cupiebant. Expetebant. Affectabant. Vt, Illi verò, alteri alterorum gloriam acquirere, *ſibi comparare, vel, ad ſe transferre*, magno ſtudio cupiebant. Et rurſus. Illi verò cum hoſtibus congredi, *manúſque conſerere* cupiebant.

Ω῀ραι Horæ. Tempora. *Quatuor anni tempora.*

Ω῀ραι. Horæ. Prodici liber inſcriptus Horæ, in quo facit Herculem incidentem in Virtutem, & Vitiū. Cùm autē vtraque *ipſum* ad ſuos mores, *vel, ad ſuas ſedes, & domicilium* vocaret, *ac inuitaret, dicit* Herculem ad virtutem acceſſiſſe, *ſéque ei adiunxiſſe. Vel, ad virtutem declinaſſe, & ei adhæſiſſe*, & illius ſudores antepoſuiſſe Vitij voluptatibus ad-temporis-momentum-durantibus, *nec diuturnis.*

Ω᾽ραιοκόμος. Pulchritudinis, *venuſtatiſque* curator.

Ω᾽ραιοπωλῶ. Cum iuuenibus, *cum formoſis, & venuſtis* verſor.

Ω᾽ραῖος. Pulcher. Formoſus. Venuſtus.

Ω᾽ρέξατο. Porrexit. Extendit.

Ω᾽ρεύς. Oreus. Nomen loci.

Ω῀ρες. ἄορες. αἱ. Coniuges. Vxores. *ab* ἀείρω. *coniungo.* ἄορες, *per craſin* ὧρες.

Ω᾽ρείθυια. Orithyia. Nomen Nereidis. Homerus *Iliados* Σ. *pag.* 704. *v. vlt.* Mæra, & Orithyia, pulchricomáque Amathia. Et Orithyia, Boreæ amaſia, *vel, amica.*

Ω᾽ρείτης. Orita. Nomen à loco Oreo.

Ω᾽ρεῖον. *Latinum eſt vocabulum à Græcis recentioribus, voce nonnihil mutata, vſurpatum. Locus, in quo frumenta ſeruātur.* Horreum. In eo, quod vocatur Horreum, hoc eſt, Modius, *N. L. fortaſſe ſic appellatur menſura, qua frumentum metimur, & quæ in horreis ad frumenta metiendum eſſe ſolet.* vbi nunc ſtant columnæ. Ante Crateri domum, quæ nunc eſt Myrelei, ſtabat æreus modius. Qua de re quære in voce Manaim.

Ω᾽ρατιῶνα. A

Ω᾽ργασμένος. ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος. ἀναδεδευμένος. Πλάτων Θεαιτήτῳ. ὅταν μὲν κηρὸς τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε καὶ πολὺς καὶ λεῖος, καὶ μετρίως ὠργασμένος. ὀργάζειν δὲ κυρίως, τὸ ταῖς χερσὶ τὸν πηλὸν ἀναδεύειν, καὶ φυρᾶν.

Ω᾽ρεγνωμένοις, ἐκτεταμένοις. ἐπιθυμοῦσιν.

Ω᾽ργων. οἱ δὲ, καὶ προσκτήσασθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν σπουδὴν ποιούμενοι, ὤργων. καὶ αὖθις οἱ δὲ, ὤργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι. B

Ω῀ραι καιροί.

Ω῀ραι. προδίκου βιβλίον ἐπιγραφόμενον ὧραι. ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα. καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῆς, προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν ἡρακλέα. καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

Ω᾽ραιοκόμος. ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

Ω᾽ραιοπωλῶ. τὸ μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφομαι. C

Ω᾽ραῖος. ὁ εὔμορφος.

Ω᾽ρέξατο. ἐξέτεινε.

Ω᾽ρεύς. ὄνομα τόπου.

Ω῀ρες. αἱ γυναῖκες.

Ω᾽ρείθυια. ὄνομα νηρηΐδος. ὅμηρος. μαῖρα, καὶ ὠρείθυια, εὐπλόκαμος τ᾽ ἀμάθεια. καὶ ὠρείθυια, ἡ τοῦ βορέου ἐρωμένη.

Ω᾽ρείτης. ἀπὸ τόπου ὠρεοῦ. D

Ω᾽ρεῖον. τὸ ταμεῖον. ἐν τῷ καλουμένῳ ὠρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος, ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες περὶ τοῦ οἴκου τοῦ κρατηροῦ, ὅς νῦν ἐστι τοῦ μυρελέου, ἵστατο μόδιος χαλκοῦς. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ μαναΐμ.

Ω᾽ρήβ. Oreb. Nomen proprium.

Ω᾽ρημάτων. Cuſtodiarum. *Vel, Curarum. ab* ὤρα. *ας.* ἡ. *Cura. vide* ὠρέω. ῶ. *curo.*

Ω᾽ρήσονται. Cuſtodiunt. *Curant. Accuratè-cuſtodiunt.*

Ω῀ρια. Tempeſtiua. Opportuna. Quæ tempeſtiuè, quæ opportunè fiunt.

Ω᾽ριγένης. Origenes, qui & Adamantius, vir clariſſimus, & in omnibus diſciplinis exercitatiſſimus, qui fuit auditor Ammonij Philoſophi, cognomento Saccæ, qui maximos progreſſus in philoſophia fecerat. Quamobrem etiam in dicendi peritia, magnā vtilitatem ex magiſtro percepit, *& ab eo plurimum eſt adiutus.* Vir enim antè-dictus, cum Platone perpetuò verſabatur. Idem etiam in Numenij, & Chronij, & Apollophanis, & Longini, & Moderati, & Nicomachi, & clarorum Pythagoricorum virorū ſcriptis *aſſiduè* verſabatur. Chæremonis etiam Stoici, & Cornuti libris vtebatur, ex quibus etiam metalepti-

Ω᾽ρήβ. ὄνομα κύριον. E

Ω᾽ρημάτων. φυλαγμάτων.

Ω᾽ρήσονται. φυλάσσονται.

Ω῀ρια. τὰ κατὰ καιρόν.

Ω᾽ριγένης. ὁ καὶ ἀδαμάντιος. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. καὶ κατὰ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος. ἀκροατὴς γενόμενος ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐπίκλην σακκᾶ, τοῦ πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. διό τοι τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν, πολλὴν παρὰ τοῦ διδασκάλου τὴν ὠφέλειαν ἐκληρώσατο. συνῆν τε γὰρ ἀεὶ τῷ πλάτωνι ὁ προειρημένος ἀνήρ. τοῖς τε νουμηνίου, καὶ χρονίου, ἀπολλοφάνους τε, καὶ λογγίνου, καὶ μοδεράτου, νικομάχου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν ὡμίλει συγγράμμασιν. ἐχρῆτο δὲ καὶ χαιρήμονος τοῦ στωϊκοῦ, κορνούτου τε βιβλίοις. παρ᾽ ὧν τὸ μεταληπτικὸν F

cum

A τῶν παρ᾽ Ἕλλησι μυστηρίων ἔγνω τρόπον. καὶ ἁπαξαπλῶς πολλὴν εἶχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων. οὐ μόνον τῶν ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε, καὶ ἡμετέρων, τουτέστι τῶν χριστιανῶν. καὶ τί ἄν τις λέγοι περὶ τῆς ἐκείνου μικροῦ δεῖν ἀθανάτου τε, καὶ μακαρίας φύσεως; ὅτι περ διαλεκτικὴν, γεωμετρικὴν, ἀριθμητικὴν, μουσικὴν, γραμματικὴν, καὶ ῥητορικὴν, καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα οὕτως ἐξέμαθεν, ὥστε σπουδαστὰς τῶν κοσμικῶν πραγ-
B μάτων ἀκροατὰς ἐσχηκέναι, καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖς ἑκάστοτε, συνδρομὰς δὲ πρὸς αὐτὸν πολλὰς γίνεσθαι. τῆς δὲ ὠριγένους, καὶ τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ, καὶ πορφύριος ὁ κατὰ χριστιανῶν λυττήσας, μνημονεύει καὶ φησίν. ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀτοπίας ἐξ ἀνδρὸς ἦν, ᾧ κἀγὼ κομιδῆ νέος ὢν ἐντετύχηκα σφόδρα εὐδοκιμήσαντος, καὶ ἔτι εὐδοκιμοῦντος δι᾽ ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων. παρειλήφθω ὠριγένης, οὗ κλέος παρὰ τοῖς διδασκάλοις τούτων τῶν λόγων μέγα διαδέδοται. καὶ αὗται
C μὲν αἱ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαι τοῦ ἀνδρὸς, καὶ μάλιστα τῶν ἐχθρῶν. ταῦτα πορφυρίῳ κατὰ τὸ τρίτον σύνταγμα τῶν γραφέντων αὐτῷ κατὰ χριστιανῶν εἴρηται. ἐπαληθεύσαντι μὲν περὶ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀσκήσεως. ψευσαμένῳ δὲ σαφῶς περὶ τῶν λοιπῶν. τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ὁ κατὰ χριστιανῶν μανείς; ἐν οἷς αὐτὸν μέν φησιν ἐξ ἑλλήνων μεταθέσθαι. τὸν δ᾽ ἀμμώνιον ἐκ τοῦ βίου τῆς κατὰ θεοσέβειαν ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν ἐκπεσεῖν. ταῦτα μὲν εἰς παράστασιν τοῦ ὠριγένους, καὶ τῆς περὶ τὰ ἑλλήνων
D μαθήματα πολυπειρίας. περὶ ἧς πρός τινας μεμψαμένους αὐτῷ, διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα σπουδὴν ἀπολογούμενος, ἐν ἐπιστολῇ τινὶ ταῦτα γράφει. ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένῳ μοι τῷ λόγῳ τῆς φήμης διατρεχούσης περὶ τῆς ἕξεως ἡμῶν, προσῄεσαν ὅτε μὲν αἱρετικοὶ, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι ταῦτα, τά τε τῶν αἱρετικῶν δόγματα, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείας λέγειν ἐπαγγελλόμενα. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα
E περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ, εἴρηται. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν χρόνον καὶ ἡ ἀλεξάνδρου τῶν ῥωμαίων βασιλέως μήτηρ μαμαία, εἰς λόγους ἐν ἀντιοχείᾳ συνῆλθεν ὠριγένει. καὶ παρ᾽ αὐτοῦ κατηχήθη τὸν λόγον. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου τῶν εἰς τὰς γραφὰς ὑπομνημάτων ἐγένετο ἡ ἀρχή. ἀμβροσίου ἐς τὰ μάλιστα παρορμῶντος αὐτὸν, μυρίαις ὅσαις οὐ προτροπαῖς ταῖς διὰ λόγων, καὶ παρακλήσεσιν αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις ταῖς τῶν ἐπιτηδείων χορηγίαις. ταχυ-
F γράφοι τε αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν παρῆσαν ὑπαγορεύοντι, χρόνοις τεταγμένοις ἀλλήλους ἀμείβοντες. βιβλιογράφοι τε οὐχ ἧττους, ἅμα καὶ κόραις ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἠσκημέναις. ὧν ἁπάντων τὴν δέουσαν τῶν ἐπιτηδείων τὴν ἄφθονον χορηγίαν ὁ ἀμβρόσιος παρεστήσατο.

cum apud Græcos *receptorum* myſteriorum modum, *& arcanorum interpretandorum rationem traditam didicit*, & cognouit. Et, vt ſemel rem totam expediam, *omnino* multam philoſophicorum decretorum ſciẽtiam habuit, non ſolùm Græcorum: ſed etiam diuinorum, & noſtrorum, hoc eſt Chriſtianorum. Et quidnam de eius propemodum immortali, & beato ingenio dicas? Nam Dialecticam, Geometriam, Arithmeticam, Muſicam, Grammaticam, & Rhetoricam, & omnium Philoſophorum dogmata ſic didicerat, vt mundanarum rerum ſtudioſos, auditores haberet, & frequenter ipſis enarraret *aliquid obſeruatione dignum*, magnúſque *propterea* concurſus ad eum *vndique* fieret. Qua autem fuerit ingenij magnitudine Origenes, Porphyrius etiam, qui ſuam rabiem in Chriſtianos exercuit, meminit, his verbis, Hic autem erat abſurditatis modus, in quo vir ille verſabatur, in quem & ego, cùm valde iuuenis eſſem, incidi, qui admodum celebris fuit, & adhuc eſt per ea, quæ reliquit, ſcripta. Aſſumatur Origenes *autor*, *L.* τούτων τῶν λόγων, cuius apud huius doctrinæ doctores gloria magna diſſeminata eſt. Atque hæc quidem teſtimonia ab externis, *ethnicis*, *& profanis hominibus*, & præcipuè *ab* inimicis, illi viro perhibẽtur. Hæc à Porphyrio dicta-ſunt libro tertio rerum ab eo contra Chriſtianos ſcriptarum. Quę vera quidem ſunt, quod attinet ad illius viri exercitationẽ. Sed apertum eſt de cæteris mendacium *ab eo ſcriptum*. Quid enim ille, qui in Chriſtianos inſaniit, nõ erat *dicturus? Quid non dixiſſet*? Cũ dicat ipſum quidem à Græcis defeciſſe, Ammonium verò ex pio vitæ genere in ethnicum incidiſſe, *vel à verò Dei cultu ad vitam ethnicam deſciuiſſe*. Hęc quidem *dicuntur* ad commendationẽ Origenis, & multiplicis eius Græcarum diſciplinarum cognitionis, de qua ad quoſdam, qui ipſum reprehenderant, propter ſtudium in illis *rebus poſitum*, *ſe purgans*, *& ſe* defendens, in quadam epiſtola hæc ſcribit. Quoniam autem ad me, qui in Eloquentiæ ſtudium incumbebam, *& veræ religionis doctrinæ deditus eram*, fama de noſtro habitu diſcurrente, *paſſimque vulgata*, acceſſerunt modò quidem hæretici, modò verò Græcis diſciplinis *homines imbuti*, præcipuè verò in Philoſophia *eruditi*, placuit examinare iſta, *ſcilicet* & hęreticorum decreta, & Philoſophorum de veritate pollicitationes. Atque hæc quidem ab ipſo dicta ſunt in ſuæ exercitationis defenſione. Sub idem autem tempus & Alexandri Romanorum Imperatoris Mammæa, Antiochiæ in colloquium cum Origene venit, & religionis doctrina ab ipſo viua-voce-imbuta-eſt. Ab illo autem tempore commentariorũ in Sacras Scripturas *ab eo ſcribendorum* factum-eſt initium, Ambroſio præcipuè, *& maximè*, *ad hoc faciendum* impellente ipſum. innumeris propemodum *& aſſiduis* non ſolùm verborum impulſionibus, & ad ipſum adhortationibus: ſed etiam liberaliſſima rerum-neceſſariarum ſuppeditatione. Et ſcribæ celeriter-ſcribentes plures, quàm ſeptem, ipſi *ſemper* aderant dictanti, certis, ſtatiſque temporibus alteri-alteris per vices-ſuccedentes. Et librorum ſcriptores non pauciores, vnà cum puellis etiam in eleganter-ſcribendo exercitatis, *aderant ipſi*. Quarum omnium rerum-neceſſariarum conuenientem, *& copioſam, ac liberalem* ſuppeditationem Ambroſius *ipſi* præſtitit, *eique omnia, quæ ad rem peragendam erant neceſ-*

ſaria, ipſi liberaliſſimè *ſuppeditauit*. Quinetiam profectò in ipſa diuinorum oraculorum exercitatione, & ſtudio, incredibilem animi-alacritatem *Ambroſius* in ipſum contulit. Quâ etiam pręcipuè ad commẽtariorum *ſupra dictorum* compoſitionem ipſum impulit. Tantum autem adhibuit ſtudium ad diuinas ſcripturas, vt & Hebraicam linguam ipſius & ætati, & ingenio aduerſantem ediſceret, & præter *illam* ſeptuaginta Interpretum *interpretationem iam receptam, & vulgatam, etiam* alias editiones in vnũ colligeret, Aquilæ (inquam) Pontici, & Theodotionis, & Symmachi Ebionæorum (Ipſorum verò ſecta, eſt hominum, qui Dominum, ſolùm hominem eſſe opinãtur) qui commentarios ſcripſerunt in Matthęi Euãgelium, per quod etiam, ſuum illud dogma confirmare ſtudent. Quinetiam etiam, & ſextam, & ſeptimam editionem. *Hæc autem ſumpta ſunt* ex Euſebij Pamphili hiſtoriis, de Origene. Adeò autem exquiſitum fuit diuinarum Scripturarum in Origene ſtudium, *& earum examen*, vt ſolos primas ipſis Hebræorum elementis *Scriptas* Scripturas, poſſeſſionem ſuam faceret, & inueſtigaret aliquas amicorum editiones, præter illos ſeptuaginta *Interpretes*, qui Sacras Scripturas ſunt-interpretati. *pro, præter illam iam vulgatam editionem 70. Interpretum, qui S.S. ſunt interpretati*, & alias quaſdam à tritis, *vulgatis, & iam receptis* interpretationibus diſcrepantes, *illas ſcilicet*, Aquilæ, & Symmachi, & Theodotionis inueniret, quas ex arcanis *quibuſdam locis*, neſcio vnde nactus, ſuperiore tẽpore latentes, in lucem inueſtigatas produxit. In ipſis autem Hexaplis. *i. in ſexta interpretatione* Pſalmorum, poſt illas inſignes quatuor editiones, non ſolùm quintam: ſed etiam ſextam, & ſeptimam addens interpretationem, in vna quadam notauit, eam Hiericunte in dolio inuentam-eſſe. Cùm autem has omnes in vnum collegiſſet, & membratim perlegiſſet, & inter ſe contuliſſet, vnâ cum ipſa Hebręorum annotatione, Hexaplorum, quæ ſic vocantur, exempla nobis reliquit. Seorſim verò, Aquilæ, & Symmachi, & Theodotionis editionem, vnâ cũ ſeptuaginta *Interpretum editione* in Tetraplis concinnatam, denique omnem Eccleſiaſticam Scripturam à-ſe-notatam, plurima, & innumera reliquit, vt omnes Eccleſiæ doctores poſtea *L. τὰς ἀφορμὰς* ex illo *dicendi, ſcribendique* facultates ſumpſerint, *& ipſius auxilio non mediocriter adiuti fuerint*, vt ait Theologus Gregorius, *qui ſic ſcribit*, Origenes noſtrum omniũ cos Non ſolùm enim Eccleſiæ noſtræ: ſed etiam exteris, & hæreticis, & Philoſophis magnam attulit vtilitatem, quòd præter diuina, propemodum & in philoſophicis ab ipſo erudirentur. Quos enim bono-ingenio valere videbat, eos etiam ad philoſophicas diſciplinas, Geometriam, & Arithmeticam, & cætera documenta tradens, perducebat, & ad ſectas philoſophicas, promouens, & harum ſcripta enarrans, & commentarios-ſcribens, & ſingula contemplans, *& diligenter examinans*, vt iam vel apud ipſos Græcos hic vir magnus Philoſophus prædicaretur. Ipſius autem in his felicis-ſolertiæ teſtes *ſunt* Græci Philoſophi, qui eius tempore floruerunt. In quorum ſcriptis multam huius viri mentionem inuenimus. Quum modò quidem *ſuos libros* ipſi dedicant, *& in his ipſum appellant, & alloquuntur*. Modò verò ad ipſius,

A ναὶ μὴν, καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγια ἀσκήσει τε, καὶ σπουδῇ προθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν. ᾗ καὶ μάλιστα αὐτὸν προετρέπετο ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν. τοσαύτην δὲ εἶχε σπουδὴν περὶ τὰς θείας γραφὰς, ὥστε καὶ τὴν ἑβραϊκὴν διάλεκτον ἐναντιουμένην τῇ τε ἡλικίᾳ, καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει ἐκμαθεῖν. καὶ δίχα τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνευτῶν, ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγαγεῖν. ἀκύλα λέγω τοῦ ποντικοῦ. καὶ θεοδοτίωνος, καὶ συμμάχου τῶν ἐβιωναίων. αἵρεσις B δὲ ἐστιν αὐτῶν, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον εἶναι δοξαζόντων. οἵτινες τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον ὑπεμνημάτισαν. δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιώσαι σπεύδουσιν. ὁμοίως δὲ πέμπτην, καὶ ἕκτην, καὶ ἑβδόμην ἔκδοσιν ἐκ τῶν εὐσεβίου τοῦ παμφύλου ἱστοριῶν περὶ ὠριγένους. τοσαύτη δὲ εἰσήγετο τῷ ὠριγένει τῶν θείων λόγων ἀπηκριβωμένη ἡ ἐξέτασις, ὡς μόνας προτρέπειν αὐτοῖς ἑβραίων στοιχείοις γραφὰς κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι. ἀνιχνεῦσαι τέ τινας τῶν ἑταίρων περὶ C τοὺς ἑβδομήκοντα τὰς ἱερὰς γραφὰς ἑρμηνεύσαντα ἐκδόσεις. καί τινας ἑτέρας παρὰ τὰς κατημαξευμένας ἑρμηνείας ἐναλλαττούσας, τὴν ἀκύλου, καὶ συμμάχου, καὶ θεοδοτίωνος ἐφευρεῖν. ἃς ἔκ τινων ἀπορρήτων οὐκ οἶδ' ὁπόθεν τυχὼν τὸν πάλαι λανθανούσας χρόνῳ, εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. ἐν γε μὴν τοῖς ἑξαπλοῖς τῶν ψαλμῶν, μετὰ τὰς ἐπισήμους τέσσαρας ἐκδόσεις, οὐ μόνον πέμπτην, ἀλλὰ καὶ ἕκτην, καὶ ἑβδόμην παραθεὶς ἑρμηνείαν, ἐπὶ μιᾶς αὖθις σεσημείωται ὡς D ἐν ἱεριχοῖ εὑρημένης ἐν πίθῳ. ταύτας δὲ ἁπάσας εἰς ἓν συναγαγὼν, διελών τε πρὸς κῶλον, καὶ ἀντιπαραθεὶς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων ἑξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα καταλέλοιπεν. ἰδίως δὲ τὴν ἀκύλου, καὶ συμμάχου, καὶ θεοδοτίωνος ἔκδοσιν ἅμα τῇ τῶν ο' ἐν τοῖς τετραπλοῖς ἐπισκευάσας, καὶ ἁπλῶς πᾶσαν γραφὴν ὑποσημειωσάμενος ἐκκλησιαστικὴν πλεῖστα, καὶ ἀνάριθμητα καταλέλοιπεν. ὡς ἐξ ἐκείνου πάντας τοὺς μετέπειτα τῆς ἐκκλησίας E διδασκάλους καὶ ἀφορμὰς εἰληφέναι. ὡς ὁ θεολόγος φάσκει γρηγόριος, ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη. οὐ μόνον δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ. ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρείχετο τὴν ὠφέλειαν, αἱρετικοῖς τε, καὶ φιλοσόφοις. μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις καὶ τὰ φιλόσοφα παρ' αὐτοῦ παιδευόμενοι. εἰσῆγέ τε γὰρ ὅσους εὐφυῶς ἔχοντας ἑώρα, καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα μαθήματα, γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἆλλα παιδεύματα παραδιδούς. εἴς τε τὰς αἱρέσεις τὰς F παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων. καὶ τὰ παρὰ τούτοις συγγράμματα διηγούμενος. ὑπομνηματιζόμενός τε, καὶ θεωρῶν ὡς ἕκαστα, ὡς ἤδη μέγαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἕλλησι φιλόσοφον τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι. μάρτυρες δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτοῦ κατορθώσεως τῶν ἑλλήνων οἱ κατ' αὐτὸν ἠκμακότες φιλόσοφοι. ὧν ἐν συγγράμμασι πολλὴν μνήμην εὕρομεν τοῦ ἀνδρός. ποτὲ μὲν αὐτῷ

A προσφωνοῦντων. ποτὲ δὲ οἷα διδασκάλῳ ἐς τὰς αὐτοῦ χεῖρας τοὺς ἰδίους ἀναφερόντων πόνους. τῷ δὲ ὠριγένει ἐπὶ τῆς καισαρείας τὰ συνήθη πράττοντι, πολλοὶ προσήεσαν, οὐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μυρίοι φοιτηταὶ τὰς πατρίδας ἀπολείποντες. ὧν ἐπισήμους μάλιστα ἔγνωμεν, θεόδωρον. ὃς ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ καθ᾽ ἡμᾶς ἐπισκόπων διαβόητος. γρηγόριος ὁ θαυματουργός. ὅ, τι τούτου ἀδελφὸς ἀθηνόδωρος. οὓς ἀμφὶ τὰ ἑλλήνων, καὶ ῥωμαίων μαθήματα δει-
B νῶς ἐπτοημένους, φιλοσοφίας εἰς ἔρωτα τῆς προτέρας σπουδῆς, τὴν θείαν ἄσκησιν, αὐτίκα ἀλλάξασθαι προετρέψατο. πέντε δὲ ὅλοις ἔτεσιν αὐτῷ συγγενόμενοι, τοσαύτην ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν, ὡς ἔτι νέους ἄμφω ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ πόντον ἐκκλησιῶν ἀξιωθῆναι. τῷ δὲ ὠριγένει κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τὰ εἰς τὸν ἡσαΐαν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ εἰς τὸν ἰεζεκιὴλ, πέντε καὶ εἴκοσι βιβλία συντέτακται. ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡσαΐου, μέχρι τῆς ὁράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ
C ἐρήμῳ. τριάκοντά εἰσι τόμοι. εἰς δὲ τὸν ἰεζεκιὴλ, ε καὶ εἴκοσιν. οὓς μόνους εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην. ἔτος δ᾽ ἦν αὐτῷ ἑξηκοστὸν, ἐν ᾧ ταῦτα συνέταττεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς πάμφιλος, μαρτυρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε. τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξηγητικὸν, σημαίνει ταπρότερα ε ἐπ᾽ ἀλεξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. τῆς δὲ εἰς τὸ πᾶν εὐαγγέλιον πραγματείας, μόνοι δύο καὶ εἴκοσι περιῆλθον τόμοι. δώδεκα δὲ τῶν εἰς τὴν γένεσιν. καὶ εἰς τοὺς πρώτους
D δὲ ε καὶ κ᾽ ψαλμοὺς, ἔτι τε τὰ εἰς τοὺς θρήνους. καὶ τὰ περὶ ἀναστάσεως, καὶ τὰ περὶ ἀρχῶν. γράφει δὲ καὶ τοὺς ἐπιγεγραμμένους στρωματεῖς ὄντας τὸν ἀριθμὸν δέκα. οὓς καὶ συνέταξε κατὰ τὴν ἀλεξάνδρου βασιλείαν. τὸν μέντοι πρῶτον ἐξηγούμενος ψαλμὸν, ἔκθεσιν πεποίηται τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς τῆς παλαιᾶς διαθήκης καταλόγου. ὧδέ πως λέγων κατὰ λέξιν. οὐκ ἀγνοητέον δὲ ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθήκους βίβλους, ὡς ἑβραῖοι παραδιδόασι, δύο καὶ εἴκοσι. ὅσος ἀριθμὸς τῶν παρ᾽ αὐτοῖς στοιχείων
E ἐστίν. εἶτα ἐπιφέρει λέγων, εἰσὶ δὲ αἱ εἰκοσιδύο βίβλοι καθ᾽ ἑβραίους αἵδε. γένεσις. βαρησὶθ. ὅ ἐστιν ἐν ἀρχῇ. καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς. ἔζησε δὲ ἕως γάλλου, καὶ βολυσιανοῦ. τουτέστιν ἕως θ᾽ καὶ ξ᾽ ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν τύρῳ ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ λεωνίδης, μαρτυρίῳ τῷ διὰ χριστὸν ἐτελειώθη.

ad ipſius, vt potè doctoris, iudicium, ſuos labores referunt, *eique Iudici permittunt*. Ad Origenem igitur Cæſareæ domicilium habentem, *& more ſuo degentem* multi accedebant, non ſolùm ex indigenis, *& popularibus*: ſed etiam ex peregrino-ſolo ſexcenti diſcipuli, *vel auditores*, relicta patria *eum conueniebāt*. Quorum maximè inſignes nouimus, Theodorum, qui ipſe fuit inter ætatis noſtræ Epiſcopos percelebris. *Inter hos etiam fuit* Gregorius ille Thaumaturgus, *qui miracula faciebat*, huiúſque frater Athenodorus. Quos, cùm Græcorum, & Romanorum diſciplinas vehementer admirarentur, ad *veræ* philoſophiæ amorem impulit, *& ſuis adhortationibus effecit*, vt diuinam exercitationem cum priore ſtudio commutarent. Quinque autem integris annis eius vſi-conſuetudine, tantam in diuinis *rebus* meliorationē *vt ita loqui liceat, ab eo* reportarunt, *& eo doctore tantos in rerum diuinarum cognitione progreſſus fecerunt*, vt ambo adhuc iuuenes Epiſcopatu Ponticarū Eccleſiarum digni-iudicati-fuerint. Eodem autem tēpore Origenes in Eſaiam, ſimul etiam in Ezechielem 25. libros compoſuit. Quorum, in tertiam Eſaiæ partem, vſque ad viſionem quadrupedum in deſerto, triginta ſunt tomi. In Ezechielem verò, 25. Quos ſolos in totum Prophetam confecit. Quo autem tempore hæc componebat, ætatis annum ſexageſimum agebat. Quo & beatus martyr Pamphilus martyrio *coronatus* exceſſit ex hac vita. Enarratio autē in Ioannis Euangelium *ſcripta* ſignificat priores quinque *libros* ab eo, dum Alexandriæ adhuc eſſet, compoſitos fuiſſe. Operis verò totum Euangeliū ſoli duo, & viginti tomi circunferuntur, *& extant*. In Geneſin verò, duodecim. In primos etiā 25 Pſalmos. Prætereà in Threnos. Itē de Reſurrectione, & de Principiis. Scripſit etiam illos, qui vocantur Stromates, qui ſunt *libri* numero decem, quos etiam Alexandro regnante compoſuit. Dum autem primum Pſalmum exponit, Sacrarum Scripturarum veteris Teſtamenti catalogum exponit, Sic ferè ad verbum dicens, Non ignorandum autem in-Teſtamento-cōprehenſos. i. *Teſtamenti* libros, vt Hebræi tradunt eſſe 22. quantus eſt apud ipſos elementorum numerus. Poſtea verò ſubiicit, Illi verò 22. libri ſecundùm Hebræos, ſunt iſti, Geneſis. Bereſith, hoc eſt In Principio & reliqui ordine. Vixit autem vſque ad Gallum, & Voluſianum, hoc eſt vſque ad ſuæ ætatis annum ſexageſimum nonum. Obdormiit Tyri, vbi etiam ſepultus-eſt. Eius verò pater Leonides martyrio propter Chriſtum eſt-conſummatus.

N O T AE.

Τῶν ἑταίρων περὶ τοὺς] Legendum fortaſſe τῶν ἑτέρων παρὰ τὰς, &, ἑρμηνεύσαντας, ἐκδόσεις.

Ὠριγένης. λεωνίδην εἶχε πατέρα ἐπίσκοπον, καὶ μάρτυρα. ἐπὶ σεβήρου βασιλέως ἀκμάσας.
F ὅς τις ὠριγένης, ἐν ἀλεξανδρείᾳ τυγχάνων μεγάλην εἰς τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν κατεβάλετο. οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι, καὶ μάλιστα ἀμβρόσιος ἐγένετο. ὃς ἐς γνῶσιν αὐτοῦ ἀφικέσθαι σπουδάσας, ἀπέστη τῆς οὐαλεντίνου, καὶ μαρκίωνος αἱρέσεως. πλεῖστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων

Ω'ριγένης. Origenes. Patrem habuit Leonidem, Epiſcopum, & martyrem. Sub Seuero Imperatore floruit. Hic Origenes, dum eſſet Alexandriæ, magnum ſtudium in diuinum verbum contulit, *vel, in diuino verbo poſuit*. Huius cū alij multi fuerunt ſtudioſi, tum verò præcipuè Ambroſius, qui, cùm in illius notitiam venire ſtuduiſſet, à Valentini, & Marcionis ſecta receſſit. Plurimi quoq; profanorū Phi-

loſophorum ad ipſum *audiendum* frequẽter-accedentes, maximam vtilitatem *ex eo* percibiebāt. Magnus enim vel apud ipſos habebatur, *& ab ipſis magnificabat*, quia Geometriam, & Arithmeticam, & alias diſciplinas tradebat, *& præclare docebat*. Quare non pauci de Græcis Philoſophis eius, vt præceptoris, meminerunt. Nam vel à puero fuit ingenioſiſſimus, & *rerum præclararum* ſtudioſiſſimus. Qui in puerili ætate Sacræ Scripturæ ſenſum inquirẽs, profundiùs ſcrutabatur. Hūc pater obiurgabat, ne quid ſupra ætatem quæreret. Sed noctu *ad ipſum* accedẽs, & intuens *eius* pectus, quaſi quoddam templum Sācto Spiritui recipiendo conſecratum, *id* de-oſculabatur, & ſe felicis-prolis *cauſâ* beatum-iudicabat. Tantam autem corporis caſtitatem, & continentiā ab adoleſcentulo exercuit, vt quatuor obolis, iiſque ſolis contentus-eſſet ad ſingulorum dierum victū. Quinetiam per annos multos hoc fecit conſtanter, & humi, & in ſtorea dormiens. Et breue tempus noctu quieſcens, maiorem *eius* partem in ſacram ſacrorum oraculorum meditationem impẽdebat. Atque ſic & vigilia, & inedia, & nuditate ſe continenter-extendens, & macerans, & conficiens, corporis vigorem adeò domuit, vt omnino contabuiſſe, *ſceletuſque factus eſſe* videretur. Cùm enim vino, & oleo, & cæteris abſtineret, euerſionem thoracis maximam ſuſtinuit. Cùm autem hinc euaſiſſet celebris, vt & factis, & verbis excellens, cúmque multos Græcos ad idolomaniam deteſtandā impuliſſet, ad martyrij coronam adipiſcendam ſe præparauit. Magna igitur fama de eo, *L. περὶ αὐτοῦ, vt ſupra*, currente, *& creſcente*, & multis ex-remotis-regionibus ad ipſum confluentibus, non ſolùm Græcos, & Philoſophos, & hæreticos celebres ad pietatem attraxit: ſed etiam Chriſtianos meliùs inſtituendo confirmauit. Quẽ antè-dictus Ambroſius multis precibus rogauit, & propemodum-per-vim-coegit Cæſareæ, & notarios ſeptem ipſi conductos-dedit, & plures eleganter-ſcribentes, atque ſic effecit, vt ille Sacras Scripturas interpretaretur. Et ille quidem *Ambroſius*, res neceſſarias ipſi liberaliter ſuppeditabat. Ille verò, *Origenes*, ocium nactus, notariis dictabat, & librarij cum mulieribus in eleganter-ſcribendo exercitatis ſcribebant *ea, quæ dictata fuerant*. Omnem autem diuinam Scripturam annis 18. eſt-interpretatus. Fertur autem ſtans libros compoſuiſſe. Tantum enim ardorem in diuinorum oraculorum interpretatione demonſtrauit Ambroſius, vt magnum eius ſtudium teſtificans Origenes, ad quendam ſic ſcribat, Sacer Deo, & verè dicatus Ambroſius, ſæpe *me* appellauit, qui, cùm me diuini-numinis amicum, & cupidiſſimum eſſe putaret, *me* ſua induſtria coarguit, ſuóque diſciplinarum amore. Qua re me adeò ſuperauit, vt periculum ſit, ne in ipſius poſtulatis exequendis deficiam. Neque enim mihi cœnare licet, niſi *ſemper aliquid* opponam, neque cœnato licet deambulare, & refocillare corpuſculum. Sed & illis temporibus, doctrinæ-operam-nauare, & exempla accuratè-legere, *& corrigere* cogimur, neque totam noctem ad corporis curationem nobis dormire licet: ſed ma-

πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες, μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο. μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο. παραδιδοὺς γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τ' ἄλλα προπαιδεύματα. διόπερ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ' ἕλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ εὐφυὴς παιδόθεν ὑπῆρχε σφόδρα· καὶ ζητητικὸς λίαν. ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς θείας γραφῆς βούλημα πυνθανόμενος, βαθύτερον ἠρεύνα. τοῦτον ἐπέπληττεν ὁ πατὴρ, μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν ζητεῖν περαιτέρω. νύκτωρ δὲ ἐπιστὰς, καὶ ἰδὼν τὰ στέρνα ὡς θείου πνεύματος ἔνδοθεν αὐτοῖς ἀφιερωμένου, κατεφίλει. καὶ τῆς εὐτεκνίας, ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ἁγνείαν δὲ, καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἤσκησεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὡς ὀβολοῖς τέσσαρσι, καὶ μόνοις πρὸς διατροφὴν ἑκάστης ἡμέρας ἀρκούμενος. καὶ μέν τοι καὶ πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει. καὶ ἐπ' ἐδάφους, καὶ ψιάθου καθεύδων. καὶ ὀλίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος, τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογίων δαπανῶν. καὶ ἐκ τούτου ἐπεκτεινάμενος ἐπί τε ἀγρυπνίᾳ, καὶ ἀσιτίᾳ, καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, τοσοῦτο κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκληκέναι. οἴνου γὰρ, καὶ ἐλαίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος, ἀνατροπὴν τοῦ θώρακος μεγίστην ὑπέμεινεν. ἔνθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος ὡς διαπρέπων ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ πολλοὺς ἕλληνας τὴν εἰδωλομανίαν βδελύττεσθαι πείσας, μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασε. πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτὸν τρεχούσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον ἕλληνας, καὶ φιλοσόφους, καὶ αἱρετικοὺς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας χριστιανοὺς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλὰ, καὶ παραβιασάμενος ἐν καισαρείᾳ, καὶ ταχυγράφους αὐτῷ παραστήσας ἑπτὰ, πλείους δὲ καλλιγράφους, ἑρμηνεῦσαι τὰς θείας αὐτὸν γραφὰς πεποίηκε. καὶ ὁ μὲν, τὴν δέουσαν χρείαν παρεῖχεν. ὁ δὲ, ἐπὶ σχολῆς γενόμενος, ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις. καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἐξησκημέναις, πᾶσαν δὲ θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἔτη ιη. λέγεται δὲ ὅτι στὰς βίβλους συνετάξατο. τοσοῦτον γὰρ ζηλωτὴς τῆς ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ ἀμβρόσιος ἐπεδείξατο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν ὠριγένης μαρτυρεῖν. γράφει πρός τινα λέγων. ὁ ἱερὸς θεῷ, καὶ γνησίως ἀνακείμενος ἀμβρόσιος, πολλὰ προσηγόρευσεν, ὅς τις νομίζων με φιλόθεον εἶναι, καὶ πάνυ διψᾶν τοῦ θείου, ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι. ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτον με παρελήλυθεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἐξὸν ἔτι μὴ ἀντιβάλλοντα, οὔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι, καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωμάτιον. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν, καὶ ἀκριβοῦν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα. οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπείᾳ τοῦ σώματος τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι, ἐπὶ πολὺ ταῖς

A B C D E F

gnam

A φιλολογίαις παρατείνοντα. ἐῶ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἕωθεν μέχρις ἐνάτης, καὶ δεκάτης ὥρας. πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλοπονεῖν, τοὺς καιροὺς ἐκείνους τῇ ἐξετάσει τῶν θείων λογίων, καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασι. πᾶσαν τοίνυν ἡρμήνευσε τὴν θείαν γραφήν. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐν ἱεριχοῖ, ἔν τινι πίθῳ περιτυχὼν τὴν παλαιὰν, διαφυῶς μάλα, καὶ ἐπισημένως ταύτην κατεσκεύασεν. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινε· συμβέβηκε γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπει-
B ρίας δραστήριον, πτῶμα ἐξαίσιον καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς, καὶ ἀπωλείας πρόξενον γέγονε. βουλόμενος γὰρ τῶν θείων γραφῶν μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἁμαρτίας, καὶ θανάσιμα ἐξηγήσατο ῥήματα. ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε, καὶ οἱ καθεξῆς ἀνόμοιοί τε, καὶ ἀνόσιοι, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γὰρ οὗτος τολμήσας κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁρᾶν τὸν πατέρα οὐ δύναται. οὔτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸν υἱόν. οὔτε
C οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα, οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀγγέλους. καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱὸν, ἀλλὰ κτίσμα, καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι. τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προϋπάρχειν. καὶ τὰ ἑξῆς τῆς βλασφημίας αὐτοῦ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἑκάστην γραφήν. καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις, καὶ διὰ προοιμίων, ἐς ἤθη τε, καὶ ἐς φύσεις ζώων, καὶ ἀλόγων εἴρηται, μέσως φρονίμως πολλάκις χαρίεντα διηγήματα γράφει. ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογμάτισε, τῶν πάντων ἀτοπώτε-
D ρα εὑρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπαινηθῆναι τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασὶ διὰ ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε, καὶ σκληραγωγίας, ἀνατραπῆναι. ἐπινενόηκε δὲ καὶ κατὰ σωμάτιον. καὶ οἱ μὲν, ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι, διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖσθαι. οἱ δὲ φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον, καὶ ἀποξηρᾶναι. ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ, λόγιος ὢν σφόδρα, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατεθραμμένος.
E φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας, εἰς αἰσχρότητα ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν. αἰθίοπα δὲ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς διάχρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δὲ, μὴ φέρων τὴν τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν, ἔρρηξε φωνήν. ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων. καὶ καθωμολόγησε θῦσαι. καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτὸν, εἰς τὴν τοῦ βωμοῦ πυρὰν καθῆκαν. καὶ οὕτω τοῦ μαρτυρίου ὑπὸ τῶν
F κριτῶν ἀπεβλήθη. καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξεώσθη. τὴν δὲ ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ τὸ ὄνειδος, τὴν ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς ἱεροσόλυμα ἐξηγητὴς καὶ λόγιος, προετρέπετο ὑπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν. πρεσβύτης

gnam eius partem in lucubrationes impendimus-intenti. Silentio prætereo & matutina *ſtudia* ad nonam vſque, & decimam horam. Omnes enim laborum-tolerandorum, *& ſcientiarum diſcendarum* ſtudioſi, illa tempora diuinorum oraculorum indagationi & lectionibus conſecrat. Omnem igitur diuinam Scripturam interpretatus eſt. Illis enim temporibus Hiericunte, cùm antiquum *L.* περὶ τυχὼν τῇ παλαιᾷ. *ſub.* διαθήκῃ, *Teſtamentũ* in dolio *quodã reconditum* reperiſſet, hoc valdè ingenioſè, & peritè adornauit. Sed tamen eius gloria ad finem vſque inextincta non permanſit. Nam multiplicis-eruditionis induſtria in grauiſſimum lapſum ipſum impulit. Quod etiam multis ſcandalum fuit. *i. multos offendit.* & exitij cauſa *multis fuit.* Cùm enim nullam diuinarum Scripturarum *partem* expertem-interpretationis relinquere vellet, ſe-ipſum in peccati voluntariam-calamitatem coniecit, & mortifera enarrauit verba. Nam ab eo & Arius argumenta ſumpſit, & qui deinceps ſunt ſecuti, & inæquales, & impij, & cæteri, *vel, & diſſimiles, & impares, vel inæquales, vt legatur* ἄνισοι, *pro* ἀνόμοιοι. *Hoc eſt, qui Chriſtum Deo Patri diſſimilem, inæqualem, ac imparem eſſe dicunt.* Hic enim ab initio dicere eſt-auſus, Vnigenitum Filium videre Patrem non poſſe, neque Spiritum Sanctum *videre poſſe* Filium, neque Angelos *videre poſſe* S. Spiritum, neque homines, Angelos. Neque ex Patris eſſentia vult eſſe Filium, ſed creaturam: & ex gratia dici Filium. Humanam verò animam priùs eſſe, *quàm corpus, corpore priorem eſſe.* Et cæteræ eius blaſphemiæ. Multa profectò compoſuit in ſingulas Scripturas. Et quæcunque quidem ab ipſo dicta-ſunt in colloquiis & procœmiis, & in tractatu de moribus, & naturis animalium, & brutorum, medio pleraque dicendi genere *ſunt ſcripta*, & ſæpe iucundas narrationes ſcribit. Quæcunque verò de fide dogmaticè tradidit, omnium abſurdiſſima reperiuntur. Placuit autem ipſi & aſceticam vitam *i. vitam exercitationi virtutis deditam* ſuſcipere talem, vt & thoracem ipſius, propter nimiam inediam, & duram-victus-rationem, euerſum-eſſe dicant. Contra verò *ſuum* corpuſculum id eum excogitaſſe *ferunt*, vt (quemadmodum nonnulli tradunt) neruum *membri virilis* incideret, ne *rerum venerearum* voluptate perturbaretur. Vel (vt alij dixerunt) membris *virilibus i. pudendis* pharmacum imponeret, & *medicamẽtis Venerem ſedaret, & humidam ſeminis materiam* exſiccaret. Alij verò alia de ipſo referunt. Hic multa pro Chriſto perpeſſus eſſe fertur, cùm admodum eſſet eloquens, & in Eccleſia educatus. Per inuidiam igitur apud Poteſtatis Principes, *& ſummos Magiſtratus*, accuſatus-eſt, & calliditate diabolicæ maliciæ, virum illũ ad turpitudinem ab improbitatis operatoribus excogitatum fuiſſe dicunt. Aethiopem autem aduerſus-ipſum ſubornarunt, ad abuſum corporis ipſius. Is verò facinoris tam impuri, *ac deteſtandi* fraudem-excogitatam, *& in ſuum dedecus fabricatam* non ferens, vocem rupit, ambabus rebus ipſi propoſitis. Et aſſentiens promiſit, ſe *Diis ethnicis* immolaturum. Quare thus in eius manus iniectum, in aræ pyram demiſerunt. Sic autem à Iudicibus à martyrio reiectus-eſt, & ex Eccleſia expulſus. Relicta igitur Alexandria propter hoc probrum, in Iudæam ſe Contulit. Cum autem Hieroſolyma veniſſet, enarrator, & eloquens, rogatus-eſt à ſacerdotum-collegio, vt in Eccleſia concionaretur. *vel, aliquid diceret.* (Presbyter enim iam-erat. *L.* πρεσβύτερος.) & à ſacerdoti-

bus ſæpius coactus, ſurrexit, & hanc tantùm ſententiam elocutus. Peccatori autem dixit Deus, Cur verò tu enarras Iura mea? Et aſſumis teſtamentū meum in os tuum? Et complicato libro, ſedit, cum eiulatu lachrymans, omnibus vnà cum eo fluentibus, *& eiulantibus.* Sunt etiam alia multa, quæ dicuntur, & canuntur, propter magnitudinem cognitionis ipſius, & *propter multitudinem* compoſitionis librorum. *i. librorum ab ipſo compoſitorum.* Vnde etiam Syntacticus. *i. Compoſitor, vel componendi-peritus* vocatus-eſt, quod multos libros *compoſuerit, & fecerit*, non audiens (vt videtur) Solomonem dicentem, Fili caue ne multos libros facias. Et ne feſtina ore tuo. Et cor tuum ne properet efferre ſermonem à facie Dei *remotum.* Nam Deus *eſt* in cœlo, ſuprà, tu verò, in terra *es*, infrà. Quare tui ſermones pauci ſint. Nam ſermones multi multiplicant vanitatem. Et ne ſis nimium iuſtus. Eſt enim *quidam* iuſtus, qui perit in ſua iuſticia, *vel, ob ſuam iuſticiam.* Et ne argutare ſuperuacanea, neque ſis-impius, His omnibus ille reiectis, excidit decoro.

γὰρ προυπῆρχε καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀναστὰς, καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπών. τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός. ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου. καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; καὶ πτύξας τὸ A
βιβλίον, ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ δακρύων, πάντων ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε, καὶ ᾀδόμενα. διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ, καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν καὶ συντακτικὸς ὠνομάσθη, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία. μὴ ἀκούων ὡς ἔοικε τοῦ σολομῶντος λέγοντος. υἱὲ φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά. καὶ μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου. καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι. εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολύ. ἔστι γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καὶ μὴ σοφίζου περισσά. μὴ τι ἀσεβήσῃς. ταῦτα πάντα παρωσάμενος, ἐς φάλη τοῦ πρέποντος. B

Ὡρείων. N. L. Colonum. *at* ὀρειαῖον *potiùs dicendum fuiſſet*, ἀπὸ τῶν ὅρων, *a finibus, vnde quis profectus, aliquò ſe conferret habitandi cauſa.* ὡραῖον *verò, ſignificat id, quod vnius eſt horæ, quod vnam horam durat.*

Ὡριέων. ἄποικον ὄντα. C

Ὡρικῶς. Iuueniliter. vel decorè, venuſtè. vel opportunè. *q. d. in ipſa hora, & opportuno temporis articulo.* Ariſtophanes Pluto, *pag. 46. v. 21.* O adoleſcentula. Sciſcitaris enim venuſtè. Illudunt enim vetulæ, ſenes, propter effœminatam venuſtatis affectatæ rationem. Et ὡρικὴν Vigoris-plenam. ὥρα enim *eſt* etiam ipſe vigor. Et ὡραῖος. Vigoris-plenus. Huiuſmodi autem nomina ſunt communia. Ariſtophanes *in Acharnenſibus, pag 273.* Longè enim eſt iucundius, ô Phales, Phales Furantem ſi-deprehenderis venuſtā ligniferam Illam Strymodori Thraciam ex Phelleo, & Mediam ceperis, & ſublimem-ſuſtuleris. *deinde humi* pro-Stratam ſubagites. καταγιγαρτίσαι. Hoc eſt, in vinacea proiectam ſubigere. *Vide Schol. annot. 11. vbi res pluribus, & melius declaratur.* ὥριμον. opportunum. *tempeſtiuum. maturum.*

Ὡρικῶς. νεωτερικῶς. ἢ εὐπρεπῶς. ἢ καὶ κατὰ καιρόν. ἀριστοφάνης πλούτῳ ὦ μειρακίσκη πυνθάνῃ γὰρ ὡρικῶς. προσπαίζουσι δὲ τῇ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὡραϊσμοῦ. καὶ ὡρικὴν, ἀντὶ τοῦ ἀκμαίαν. ὥρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμὴ, καὶ ὡραῖος, ὁ ἀκμαῖος. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀριστοφάνης. εὑρὼν θ' ὡρικὴν ὑλοφόρον, μέσην λαβόντ' ἄραντα καταβαλόντα, καταγιγαρτίσαι. τουτέστιν, ἐν τοῖς γιγάρτοις συνουσιάσαι. ὥριμον. ὃ ἐν καιρῷ. D

N O T Æ.

Ἀριστοφάνης. εὑρών.] In Acharnenſibus. pag. 273.

Πολλῷ γάρ ἐστ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
Κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑλοφόρον
Τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως
Μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-
βαλόντα, καταγιγαρτίσαι.

Conſule Schol. vnde Suidas: at ibi plura, & meliora. E

Ὡρῖνος. Horinus. Nomen proprium.

Ὡρῖνος. ὄνομα κύριον.

Ὡρίων Orion, Thebæus, Aegyptius. *Scripſit* Collectionem ſententiarum, ſeu Florilegium ad Eudociam Theodoſij iunioris, Imperatoris, vxorem, libris tribus.

Ὡρίων. θηβαῖος τῆς αἰγύπτου. συναγωγὴν γνωμῶν, ἤγουν ἀνθολόγιον πρὸς εὐδοκίαν τὴν βασιλέως γυναῖκα θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. βιβλία γ'.

Ὡρίων. Orion, Alexandrinus Grammaticus. *Scripſit* Florilegium. Atticorum vocabulorum collectionem. De Etymologia. Encomium Adriani Cæſaris.

Ὡρίων. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἀνθολόγιον. ἀττικῶν λέξεων συναγωγήν. περὶ ἐτυμολογίας. ἐγκώμιον ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος. F

Ὡρίως. Aduerbium. Opportunè. Tempeſtiuè. Vt, ὡρίως ἔχουσι θέσεως. *Hæc oppida* ſunt opportunè ſita. Vel, Situm opportunum habent.

Ὡρίως. ἐπίρρημα. ὡρίως ἔχουσι θέσεως. κατὰ καιρόν.

Ὥριστος. Pro ὁ ἄριστος. Optimus, Fortiſſimus, Præſtantiſſimus.

Ὥριστος. ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος.

Ὡρκωμ-

A Ὠρκωμότησεν.

Ὠρκωμότησεν. Iurauit-in-fœdere feriendo. *ab ὁρκωμοτέω.ῶ.ſanctè-iuro.vel in fœderibus ſanciendis iuro.*

Ὤρκυπτεν.ὑπερέκυπτεν ἐπαιρόμενος.

Ὤρκυπτεν. Super-incumbebat elatus, *vel ſublimis. Vel ὑπερκύπτεν. Intuebatur-procumbens.*

Ὤρκυπτον.ἔβλεπον μετεωριζόμενοι.

Ὤρκυπτον.Intuebantur-elati.*vel ſublimes. ἰώρκυ-κύπτοντες.Intuebantur-procumbentes.*

Ὥρμησαν.ὁρμῇ ἐχρήσαντο,οὐχὶ ᾤχοντο.

Ὥρμησαν.Ruerunt,non autem iuerunt.Impetu-lati-ſunt,*non autem incedentes iuerunt.*

Ὡρογραφία.

Ὡρογραφία. Horarum-deſcriptio. Vel Annales.ὧραι *enim,quattuor anni tempeſtates. Et ὧρος apud Hippocratem,& Suid.annus.& ὡρογράφος. annalium-ſcriptor.*

B Ὡρολόγιον.τὸ τὰς ὥρας μετρῶν.

Ὡρολόγιον. Horologium. Horarium,quod horas metitur,*& indicat.*

Ὡροκομεῖον.

Ὡροκομεῖον.Horocomium. *Dictum vt νεωκομεῖον.Videtur locum ſignificare,in quo horæ curantur,vel vbi geritur horarum cura.Sed quid hoc? Fortaſſe ſic horarium obſcurè ſignificatur. At ὀρεωκομεῖον, vel ὀρεωκομεῖον, locus, vbi mulorum cura geritur.Mulorum-ſtabulum.ab ὀρεωκόμος.quod & ὀρεωκόμος apud Ariſtoph.in Theſmophor. pag.5:3.v.16.Mulorum-curator.Mulio.*

Ὦρος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. παιδεύσας ἐν κωνσταντίνου πόλει. ἔγραψε περὶ διχρόνων.ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον. λύσεις προτάσεων τῶν ἡρωδιανοῦ, πίνακα τῶν ἑαυτοῦ. περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον. περὶ τῆς
C ει διφθόγγου.ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου.κατὰ φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον. ἀνθολόγιον περὶ γνωμῶν.

Ὦρος.Orus,Alexandrinus Grammaticus,qui Cõſtantinopoli docuit. Scripſit de *vocalibus* ancipitibus,*quæ duo tempora habent,longum, & breue, quæ modò producuntur, modò corripiuntur, a.i.v. vt apud Homerum Iliad.E.pag.185.v.34. Ἆρες Ἄρες βροτολοιγέ. Et ἶσος,& ἴσος.& ὕδωρ. Hom.Iliad.Δ. pag.237.v.34. Καί κεν ὕδωρ φορέοις ἀπ᾽ ὑδατόεις. Epigr.lib.1. pag.4.v.3. πεῖν ὑδατόεντα.*Quomodo Gentilia *ſint* efferenda, Solutiones propoſitionum Herodiani. Tabulam ſuarum *rerum.* De encliticis particulis.Orthographiam.*i.rectè ſcribendi rationem,*ordine alphabetico. De *ει* diphthongo. Orthographiam de *αι* diphthongo. Contra Phrynicum ordine alphabetico.Florilegium ſententiarum.

Ὧρος.ὁ ἐνιαυτός,καὶ ὄνομα κύριον.

Ὧρος. Annus. Et nomen proprium *viri, qui vocabatur Horus Sic & apud Aegyptios Sol dicebatur, vnde manauit horarum nomen.*

Ὡροσκόπος.ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν.καὶ
D ὡροσκοπεῖον.

Ὡροσκόπος Horarum-ſpeculator.Horarum-obſeruator. Aſtrites,qui horas obſeruat. Et ὡροσκοπεῖον. Horologium.Horarium,in quo horæ obſeruantur.

Ὠρωπία χώρα .ὁ δὲ δημοσθένης ἐπεθύμησε ῥητορικῆς,καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα, ὑπὲρ ὠρωπίων λέγοντα.

Ὠρωπία χώρα.Oropia regio.*Vnde gentile nomen Oropius. Vt,*Demoſthenes autem,cùm Calliſtratum oratorem pro Oropiis dicentem,*eóſque defendentem* vidiſſet,Eloquentiam concupiuit,*eius amore captus.*

Ὠρωπός. τόπος.ἐκ τοῦ ὧρος, ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον. καὶ τὴν ὤψ ὠπός, τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν γίνεται ὠρωπός.ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ, οἱ τοῦ ὥρου ὦπες ἀπεβλήθησαν.

Ὠρωπός.Oropus.Locus. *ita dictus* ab Ὧρος i.Orus, quod ſignificat nomen proprium *viri cuiuſdam,* & ab ὤψ,ὠπός.i.oculus. In illo enim loco Orus oculos amiſit.

Ὤρορεν.ἀντὶ τοῦ ἤγειρεν,ἐτάραξεν.

Ὤρορεν.Excitauit.Turbauit.

E Ὠρυγή.βοή.ἐκ τοῦ ὠρύω.

Ὠρυγή. Vociferatio. Clamor. Vlulatus. Latratus. ab ὠρύω.Vociferor.Vlulo.Latro.

Ὠρύεται.ὑλακτεῖ.

Ὠρύεται.Latrat.Vlulat.Vociferatur.

Ὠρυόμην. καὶ ὠρυόμενος. καὶ ὠρύω, τὸ ὠρύομαι.

Ὠρυόμην.Latrabam.Vlulabam.Vociferabar.Et ὠρυόμενος.Latrans.Vlulans.Vociferans. Et ὠρύω,& ὠρύομαι.Latro.Vlulo.Vociferor.

Ὤρυσσον. καὶ ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων ὀρύξομαι.

Ὤρυσσον. Fodiebam. *ab ὀρύσσω.fodio.* Et paulo pòſt futurum,*ὀρύξομαι.*fodiar.

Ὤρυχα. καὶ ὠρώρυχα. ὠρύχειν δέ, καὶ ὠρωρύχειν,ὑπερσυντέλικος.

Ὤρυχα.Fodi. Et *ὀρώρυχα.*Idem.*ὠρύχειν* verò,& *ὠρωρύχειν,*eſt pluſquàm perfectum.Foderam.*Sed ὠρύχειν, commune. ὀρωρύχειν, Atticum, vt & ὠρωρύχειν, quod fit per reduplicationem ſyllabæ ορ,& producto ο,& geminato incremento temporali. Quod metri cauſa Poetæ ſæpiſſime faciunt.*

F Ὠρχιπέδισας.τῶν ὄρχεων ἥψω αἰσχρῶς.

Ὠρχιπέδισας Teſtes-turpiter-attrectaſti, *vel retinuiſti,& quodammodo ligaſti. Ariſtoph. Auibus.pag.373. v.21.Schol.annot.12.παρὰ τὸ ὀρχιπεδίζειν,vel ὀρχιπεδεῖν,ἤγουν τοὺς ὄρχεις πεδᾶν,ἤτοι πεδεῖν.Teſtes ligare,vincire, comprimere.*

ΩΣ. Valde. Parmenides incredibili eſt pertinacia. *Sic V uolfius. At fortaſſe Parmenides intelligitur autor, qui de aliquo dixit, θαυμασίως &c. Mirum eſt, & vix credas, quàm ille ſit pertinax, nec vllu verbu flecti facilè poſſit.* Sophocles. Mirum eſt enim arcus quomodo labatur. *vel, quàm facilè cadat.*

Ὡς ἀγαθά. *Ariſtoph. Pluto. p. 35. v. 6.* Quia bona ſummatim omnia tibi fero. De iis, qui multa bona pollicentur.

Ὡσαννά. Oſanna. Gloriam ſignificat. Nam alius Euangeliſta dicit. Pax filio Dauidis. Et alius. Gloria filio Dauidis. Quamobrem Oſanna gloriam ſignificat. Apud quoſdam verò *vox iſta ſic explicatur*, Serua iam, *vel, igitur, vel age ſerua: ſed* non rectè.

Ὡς ἂν ὑπὲρ τηλ. Vt pro tantis *rebus*. Pro, harum *rerum* cauſa. Vt, Vxore *res controuerſas viciſſim arripiente, eáſque ſibi* vendicante, & vt pro tantis *rebus* vociferante.

Ὡς ἀπόλοιτο. Quia peribit, quamuis æquales ſint, ſcilicet calculi. *Vel, Sed & ſic pereat, quamuis æqualia, numeróque paria ſint ſuffragia. Hoc* dictum eſt hyperbolicè. Quum enim ſuffragia ſunt paria, reus abſoluitur.

ΩΣ. λίαν. παρμενίδης θαυμασίως ὡς δυσανάπειστον. σοφοκλῆς. θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει.

Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐπαγγελλομένων ἀγαθά.

Ὡσαννά. δόξαν σημαίνει. καὶ γὰρ ἄλλος εὐαγγελιστὴς λέγει. εἰρήνη τῷ υἱῷ δαβίδ. καὶ ὁ ἕτερος. B
δόξα τῷ υἱῷ δαβίδ. ὥστε τὸ ὡσαννὰ, δόξαν σημαίνει. παρά τισι δὲ σῶσον δὴ. οὐκ ὀρθῶς.

Ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων. ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τούτων. ἀντιλαμβανομένης τῆς γυναικὸς, καὶ βοώσης ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων.

Ὡς ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι γίνονται αἱ ψῆφοι δηλονότι. ὑπερβολικῶς εἴρηται. ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

NOTAE. C

Ὅταν γὰρ ἴσαι.] Περὶ τῆς ἰσοψηφίας reum abſoluente pluribus agitur apud Æſchylum in Eumenidibus. pag. 298. & 299. & apud Euripidem in Iphigenia in Tauris. pag. 443. v. 1470. 1471. 1472. Et in Electra. pag. 806. v. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. Item apud Ariſtot. in Rhetor. ad Alexandrum. cap. 19. pag. 238. A. Item Problemat. ſect. 30. cap. 29. pag. 322. ☞

Ὤσατο ἑαυτὸν Coniecit ſe ipſum. De equo deiecit. Aelianus. *Ipſum quidem deiecit de equo*, non potuit tamen ociùs vulnerare, quòd ſatellites ipſum *ſtatim* corripuiſſent, *& illinc eripuiſſent*, quâ ſe in periculum temere coniecerat.

Ὤσατο ἑαυτὸν κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. αἰλιανός. οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι. συναρπασάντων αὐτὸν ὑπασπιστῶν, ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν. D

NOTÆ.

Ὤσατο.] Hoc verbum videtur eſſe interpretatio illius παρενέβαλεν. Sic autem iſta ſumentur. Αἰλιανός. Κατέβαλε μὲν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἵππου, οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι. &c. deinde, παρενέβαλεν ἑαυτὸν, τουτέστιν ὤσατο ἑαυτόν. Alioqui verbum ὤσατο non faceret ad ſequens exemplum.

Ὡσαύτως. Conſimiliter. Similiter. Pariter. Eodemmodo.

Ὥς γ' ἐμοὶ κριτῇ. Vt me quidem Iudice. Pro, Si quis me Iudice vtatur. Meo iudicio. Sophocles. E rebus lucidiſſimus vt mihi *Iudici videtur*. Redundant hæc ὡς ἐμοὶ κριτῇ.

Ὡς δεῖ. Vt oportet. Vt fieri decet.

Ὡς δή σφιν. Vt iam ipſis.

Ὡς ἐκ τῶν παρόντων. *Vt pro præſenti rerum ſtatu. Vt pro præſentibus facultatibus.* Ex neceſſitate. Per neceſſitatem. Vt, Illa verò, cùm audiuiſſet, *ſe in extremas anguſtias eſſe compulſam*, pro præſenti rerum facultate. *i. propter præſentem, ac vrgentem neceſſitatem*, ſingulis *ipſi* dantibus optionem mortis, vt quàm leniſſimam, & leuiſſimam poſſet, eligeret, diadema, quod in capite geſtabat, ſignum ſcilicet, atque teſtimonium principatus, auulſit, deinde verò collo circumiecit, eóque vſa eſt pro laqueo, propter præſentem neceſſitatem.

Ὡς ἔνι. Quantum licet. Quantum conceditur. Quantum fieri poteſt. Vt, Illis ipſos ad hunc vſum, quàm difficillimè fieri poterat, largientibus. *Vel, quàm iniquiſſimo animo.*

Ὡς ἔνι μάλιστα. Quàm licet maximè. Pro, Maximè. Valde. Vehementer. Vt, Illi verò, Magiſtratus quidem

Ὡσαύτως. παραπλησίως. ὁμοίως.

Ὥς γ' ἐμοὶ κριτῇ. ἀντὶ τοῦ ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. σοφοκλῆς. ἔρεβος φαεινότατον ὡς ἐμοί. παρήκει τὸ ὡς ἐμοὶ κριτῇ. E

Ὡς δεῖ. ὡς δέον γενέσθαι.

Ὡς δή σφιν. ὡς δὴ αὐτοῖς.

Ὡς ἐκ τῶν παρόντων. ἐξ ἀνάγκης. ἡ δὲ ὡς ἐπύθετο, ὡς ἐκ τῶν παρόντων, αἵρεσιν ἑκάστου δόντος θανάτου, ὡς ἔνι μάλιστα ἄλυπόν τι, καὶ κοῦφον, τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε, σύμβολον δὴ, καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περιαφαιρεσαμένη. εἶτα μὲν τῷ τραχήλῳ περιβάλλει πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν βρόχον ἀποφήνασα.

F

Ὡς ἔνι. ὡς χωρεῖ. ὡς ἔστι. δυσχερῶς αὐτοῖς ἐπιδιδόντων ὡς ἔνι μάλιστα εἰς τὴν χρείαν ταύτην.

Ὡς ἔνι μάλιστα. ἀντὶ τοῦ μίαν. οἱ δὲ, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπολιόρκησαν ὡς ἔνι μάλιστα. μετὰ δὲ ταῦτα

A τῇ ϛρατιᾷ δόντος ϖαράγγελμα πάντες ἐβοήθησαν. καὶ αὖθις ὅπως καὶ ὡς ἔγνωσαν ὡς ἐνι ἀσφαλέστατα εἶσιν.

dem quàm maximè licebat animo-perculſi-formidarunt.id eſt vehementer formidarunt.Poſtea verò, cùm exercitus ſignum dediſſet, opem-tulerunt. Et rurſus. Vt diuerſoria quàm fieri poſſet tutiſſima eſſent.

Ὡς ἐπίπαν. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς πλήθει. Δίων ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει. καὶ ἐν ῥωμαϊκῶν ιζ. πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει, τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι. τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν. κἀκ τούτου, τὸ μὲν δεδιὸς, σωφρονεῖν, τὸ δὲ θαρσοῦν, ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλεῖον δ' ἐν ἐκείνῳ τοῦτ' ἐφωράθη. καὶ
B ἐν ῥωμαϊκῶν δεκάτῳ. καίτοι πέφυκεν ὡς πλήθει, τὸ μὲν βέβαιον, ἐκ βραδυτῆτος. τὸ δ' ὀξύῤῥοπον, ἐκ ταχείας διανοίας ὑπάρχειν.

Ὡς ἐπίπαν. Vt omnino. Vt in vniuerſum. Penè ex toto. Plerunque. Pro quo dicitur & ὡς ἐπὶ πολὺ, & ὡς πλήθει. Dion Hiſtoricus in-multis-locis vſus-eſt hac dictione,& Romanarum rerum lib.17. Nam & alioqui plerunque, illi quidem, qui-rem-feliciter-gerunt, audaces-eſſe ſolent, qui verò rem-malè-gerunt, moderatè ſe-gerere *conſueuerunt*. Et ideo, hi quidē, qui metuunt, modeſtè viuere, qui verò ſunt audaces, petulanter-viuere *conſueuerunt*. Hoc autem in illo magis eſt deprehenſum. Idem lib.13. Nam plerunque conſtantia quidem, à tarditate, ſubita verò inclinatio. *mutationiſque ſubita leuitas*, à mentis, *conſiliique* celeritate manare ſolet.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος. καὶ ὡς ἔπος φάναι. καὶ φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται. οἷον ὡς φάναι, καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν. Vt verbum dicam. Vt verbo, paucisque dicam. Vt rem paucis expediam. Vt ita dicam. Vt ita loquar. Hoc *loquendi genus* apud antiquos *varijs modis effertur*, *& ſummatim ita* figuratur, Et ὡς εἰπεῖν ἔπος, & ὡς ἔπος φάναι, & ὡς φάναι ἔπος, Præterea, verò per vnicam dictionem effertur, *non addita voce* ἔπος,
C vt, ὡς φάναι, & ὡς εἰπεῖν. Idem autem *hæc* omnia ſignificant.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς φαίνεται, ἢ ἐν λόγῳ εἰπεῖν. ἀλλαχοῦ δὲ λέγει ἀριστοτέλης, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι μὴ ἔστιν ἀκριβῶς ἀποδεῖξαι εἰπεῖν, τὰς μὲν τῶν προτάσεων πρὸς αἵρεσιν, ἢ φυγὴν συντεινούσας, ἠθικάς. τὰς δὲ περὶ ἀλήθειαν, καὶ γνῶσιν, φυσικάς.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν Vt verbum dicam. Vt ita loquar. Vt paucis rem totam expediam. Vt videtur. Et, vt vno verbo dicam. Alibi verò dicit Ariſtoteles, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. i. Vt *rem totam* typo, *pinguique Minerua* complectar. Hoc autem *ideo* dixit, quòd non accuratè, diſtinctéque dici poſſit, propoſitiones quidem, quæ ad expetendum, & fugiendum ſpectant, *eſſe*
D morales illas verò quæ ad veritatem, & cognitionem *pertinent*, *eſſe* naturales.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον, καὶ καθόλου εἰπεῖν.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. Vt communiùs, & vniuersè, *vel, in vniuerſum* dicam.

Ὡς εἰς πᾶν ἀπορίας ἀφικέσθαι. παντελῶς ἀπορῆσαι.

Ὡς εἰς πᾶν. Ad omnem dubitationem peruueniſſe. Pro, omnino dubitare. Eò redactum eſſe, vt omnis conſilij prorſus ſis inops.

Ὡς ἔοικεν. ὡς φαίνεται. ὡς δεῖ. ὡς γίνεται.

Ὡς ἔοικεν Vt videtur. Vt apparet. Vt oportet. Vt decet. Vt fit. Vt fieri ſolet.

Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

Ὡς ἡδέως. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.*360.*v.*24. Quàm ſuauiter, *quanta cum voluptate* comederes ex aceto *depromptam. i. aceto conditam* litem. *Vide Schol. & not.*13.

Ὡσηέ. ὁ προφήτης.

Ὡσηέ. Oſeas. Prophetas.

E Ὠσθείς. καὶ ὠσθην.

Ὠσθείς. Pulſus. Expulſus. Et ὠσθην. Pulſus-ſum. Expulſus-ſum.

Ὡς καλὸν ὦ πόσειδον τὸ σῖφος αὐτῶν,

Ὡς καλὸν, *Ariſtoph. in Pace. p.*454.*v.*15.*&* 16 O Neptune, quàm pulcher cœtus ipſorum videtur

Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα, καὶ πανδαισία.

Et denſus, *& velox*, & expeditus, *tanquam maza*, vel placenta, *& publicum-epulum*.

Ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται ἑκάστου φέροντες ἑαυτοῦ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα βαίνεται. πῆ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῆ δὲ αὐτῶν ἱσωμένων.

Quum enim in commune, *publicè* conuiuantur, vno quoque ſuam cœnam afferente, omnia denſa videntur. Partim quidem, quòd opſonia, *vel victimarum, & ſacrificiorum ſuas partes ſingulis* [illegible] ferant, partim verò, quòd ipſi conuiuæ, qui epulantur, *ſuam portionem afferant. Vide Scholia.*

F

NOTÆ.

Ὡς καλόν.] Ariſtoph. in Pace. pag.454.v.15.
Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ σῖφος αὐτῶν φαίνεται. &c. Conſule Schol.

Ὠσμένος. ἀθηναῖοι μὲν. πεσόντι.

Ὠσμένῳ. Pulſo Expulſo. Lapſo.

Ὡς οὐκ ἀρκέσει

Ὡς οὐκ ἀρκέσει. *Sophocles in Aiace. pag.*44.*v.*734.*&* 735. Quia non poterit *illud vitare*,

Τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.

Quin lapidib. totus contuſus, ac obrutus *moriatur*.

De Teucro *dicitur*, qui ſibi non poterit opem ferre ita, vt lapidationem effugiat, *quin lapidibus obruatur.* Qui non poterit impedire, quin populus ipſum lapidibus obruat.

Περὶ τοῦ τεύκρου. ὡς οὐκ ἐπαρκέσαι ἑαυτῷ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι. ὡς οὐ κωλύσει ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι. A

Ὡς οὐχ ὑπάρχων. Vt non inferens: at vlciſcens *iniuriam illatam. Vel, Vt non laceſſens iniuria: ſed eam propulſans. Hoc dicitur* vt prouerbium. Hic autem verſus eſt Chæremonis ex Therſita. *Eraſ. ad Chil. 4. Cent. 1. col. 865. ad. 26. Non vt prior lædam: ſed vt iniuriam retaliem.*

Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. ὥσπερ παροιμία. ὁ στίχος δέ ἐστι χαιρήμονος ἐκ θερσίτου.

Ὥσπερ κογχύλην. Tanquam conchylium diuidere, *diſcerpere. Er. ad Chil. 2. Cent. 8. col. 563. ad. 42.* Prouerbium in valde viles, *& Sordidos.*

Ὥσπερ κογχύλην διελεῖν. παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν.

Ὦ σπερμ. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 551.*

O leguminum forenſium ouorum-olerum-venditrices,
Non expelletis iſtos? *non percutietis? non opem-feretis?*
Non conuiciis-proſcindetis eos? *non impudenter-vos-geretis?*
Ceſſate. Redite. Ne malè iam à vobis tractatos *ſpoliate.*

Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες B
Ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες.
Οὐκ ἐξέλξετ'. οὐ παιήσετ'; οὐκ ἀράξετ'.
Οὐ λοιδορήσετ'; οὐκ ἀναισχυντήσετε;
Παύσασθ'. ἐπαναχωρεῖτ'. μὴ σκυλεύετε.

Ὦ σπερμα. &c. Hoc ideo dicit, quia mulieres illæ in foro vendebant ſemina, legumina, vitellos-ouorum. i. oua, & olera.

Ὦ σπερμαγόραι. καὶ τὰ ἑξῆς. ὡς αὗται γὰρ ἐπώλουν, καὶ λάχανα, καὶ ὄσπρια. C

N O T Æ.

Οὐκ ἐξελάσετε; Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 551. Sic habet ſcriptum,

Οὐκ ἐξέλξετ'; οὐ παιήσετ'; οὐκ ἀράξετε;
Οὐ λοιδορήσετ'; οὐκ ἀναισχυντήσετε;

Sed in priore verſu, metri cauſa ſcribendum videtur,

Οὐκ ἐλάσετ'; pro ἐλάσετε. vel Οὐ 'ξελάσετ'; pro οὐ ἐξελάσετε; οὐκ ἐξελάσετε;

Ὥσπερ οἱ νικηφόροι. Vt victores circumducti. Hoc quoque mos *eſt antiquus.* Aiunt enim athletas victores, præmia quidem non accepiſſe: ſed circumire ſolicos fuiſſe, quò quiſque voluiſſet.

Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι. ἔθος δὲ τοῦτο. φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τὴν ἀθλητικήν, ἆθλα μὲν μὴ λαμβάνειν, περιιόντας δὲ ὅπῃ τις βούλεται. D

N O T AE.

Περιαγειρόμενοι.] Suſpicor περιαγόμενοι legendum, i. circunducti, cui reſpondet illud ſequens περιιόντας. Et, ὅπῃ τις βούλεται. Sed περιαγειρόμενοι. circuncongregari. Quod ſenſui parum conuenit.

Ὡς Πυθώδ' ἰέναι. Pythonem ite volentes, tranſitum à Bœotiis petimus. Aiunt Bœotiam ſitam-eſſe mediam inter Pythonem, *ſiue Delphos*, & Atticam, & Athenienſes non poſſe Delphos ire, niſi Bœotiam tranſeant. Quum autem & exercitus tranſibat, tranſitum petebant. Hoc igitur dicit Ariſtophanes *In Auibus. pag. 375. v. 15. 16. 17. 18. 19. 20.*

Ὡς Πυθώδ' ἰέναι βουλόμενοι Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα. φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθοῦς, καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν. καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ καὶ στράτευμα διάγῃ, δίοδον ᾔτουν. τοῦτο οὖν φησιν Ἀριστοφάνης. E

Deinde quemadmodum nos, ſi ire velimus Delphos, à Bœotis tranſitum petimus,
Sic quum ſacrificabunt homines Diis,
Niſi tributum ferant vobis Dij,
Per vrbem alienam, & Chaos,
Femorum nidorem non transferetis.

Ὥσπερ ὑμεῖς δίοδον αἰτοῦμεν τοὺς Βοιωτούς,
Οὕτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς,
Ἢν μὴ φέρωσι φόρον ἡμῖν οἱ θεοί,
Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, καὶ τοῦ χάους
Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.

Διαφρήσετε. *Per ſyncopen eſt formatum*, pro διαφορήσετε. transferetis, tranſmittetis.

Ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε οὐ διαπέμψετε.

N O T AE.

Ὡς Πυθώδ'.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 375. v. 15. 16. 17. 18. 19. 20. F

Εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα.
Οὕτως ὅταν θύωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
Ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
Διὰ τῆς πόλεως ἀλλοτρίας, καὶ τοῦ χάους,
Τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.

Vide & pag. 414. v. 29.

A Ὥστ' ἐγὼ μὲν ᾤκτειρα, κἀπομορξάμην ἰδὼν

Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον.

Ἀντὶ τοῦ ἔκλαυσα. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύουσιν ἀπομάττεσθαι. τοξότου δὲ, ὑπηρέτου δημοσίου, ἐπόπτου καλουμένου.

Ὥστ' ἐγὼ μέν. *Ariſtoph.in Acharnenſibus. pag.*290.*v.* 1.2. Quamobrem ego quidem miſeratus-ſum *hominem*,& abſterſi *lachrymas*,cernens

Virum ſenem ab homine ſagittario ſic *turbatum*,agitatum,& adeò malè tractatum.

Pro,fleui. à conſequenti. Lachrymantes enim illud ſequitur,vt abſtergant *lachrymas*. τοξότου verò.i.à miniſtro publico,qui vocatur ἐπόπτης.i.Inſpector.

Ὠστία.ὄνομα πόλεως.

Ὠστία.vel Ὠσία.ἡ.Oſtia.Nomen vrbis.

B Ὠστηγανοί.ἐθνικόν.

Ὠστηγανοί.Oſtegani.Gentile *nomen*.

Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθῃρηκώς.ἐπὶ τῶν μεγαλοφρονούντων.οἱ μὲν,ἱερὰν φασιν ἐν Ἄργει εἶναι ἀσπίδα καλουμένην ὀχυρὰν,καὶ δυσκάθεκτον.οἱ δὲ,λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων.ὃν ἀσπίδα καλεῖσθαι.

Ὡς τὴν ἐν Ἄργει.Quaſi clypeũ Argis ſuſtulerit.In arrogãtes.Alij quidẽ aiunt Argis eſſe clypeũ ſacrũ,qui munitus vocatur, & qui difficulter-ſuſtineri-poteſt. Alij v.dicunt Argis eſſe cohorẽ robuſtiſſimorũ iuuenum,quę Clypeus vocatur. *Er.ad.Ch.*2.*Cẽt.*8.*col.*563. *ad.*41.*Tanquã Arginũ clypeum abſtulerit,ita gloriatur.*

Ὠστία. ἄγκος μάρκιος βασιλεὺς ῥωμαίων πρὸς τοῖς λοιποῖς, καὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ τιβέριδος ποταμοῦ, ἐτείχισε τόπον. καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαχίας ἀνίστησι πόλιν, ἣν ὠστίαν ἀπὸ τῆς C θέσεως προσηγόρευσεν. ὡς ἂν εἴποιεν ἕλληνες θύραν. ἑκκαίδεκά που σημείοις ἀφεστῶσαν τῆς ῥώμης. οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ὠστιάριος, παρὰ τὸ ὠθεῖν. ὀστία δὲ, ἡ θύρα παρὰ ῥωμαίοις διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὅθεν καὶ ὀστιάριος ἐξ αὐτῆς τὸ ἀξίωμα διὰ τοῦ ο μικροῦ.μὴ ἑλληνικῶς δὲ ἐτυμολογείσθω.

Ὠστία. Oſtia. Ancus Martius,Rex Romanorum, præter cætera, etiam ad oſtia Tiberis fluuij, locum muniit, & in ipſo æſtuario condidit vrbem, quam ab ipſo ſitu vocauit Oſtiam, vt Græci dicerent, θύραν.i.Ianuam,oſtium,*per quod Tiberis in mare intrat,* ſexdecim fere ſignis.*i.fere ad decimum ſextum lapidẽ ab vrbe* Roma diſtantem.Exiſtimo autem per ω magnum *hanc vocem eſſe ſcribendam.Vnde deductum eſt* & ὠστιάριος, oſtiarius, *Ianitor, qui vel oſtij, vel ianuæ curam gerit,vt eam aperiat,& claudat,quum eſt opus.*ab ὠθεῖν.i.pellere.*propulſare,arcere.* Ὀστία verò.i.oſtium, *Ianua, fores,* apud Romanos per ο paruum *ſcribitur, quòd ab oſtando ſit deductum.*Vnde etiam Oſtiarius.*i. Ianitor,qui oſtij,vel ianuæ curam gerit,* ab ipſo *oſtio dicitur* ipſa dignitas, *& Officium, ac munus oſtiarij, & ſcribitur* per ο paruum.*at Oſtiarius non ipſam oſtiarij dignitatem,officium,& munus:ſed perſonam ſignificat in oſtiarij dignitate collocatam, & hoc munere fungentem.* Sed ne Græcè vocis huius etymologia ſpectetur. D *Eſt enim non Græca vox:at Latina.*

Ὠστίας.οἱ ῥωμαῖοι ὠστίας τὰς θύρας φασίν.κατὰ ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν γράφομεν διὰ τοῦ ω μεγάλου, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. ἔνθεν καὶ ὠστιάριος ὁ κρατῶν τὰς θύρας, καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.

Ὠστίας. *Imò potiùs* ὤστιας,*vt apud Ariſtoph.in Pluto. pag.*20. *Schol.annot.*5. ὠστιζόμεσθα. Romani fores *ita* vocant.i.oſtia. Secundùm autem Græcam etymologiam per ω magnum *hæc vox ſcribitur,*quòd ita dicatur,παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον.i.quòd hoſtiliter-aduentantem, *& in ædes ingredi volentem* expellat, *repellat,arceat,propulſet.*Hinc etiam *dictus eſt* ὠστιάριος.i. oſtiarius,ſiue ianitor,qui tenet oſtium, *ſiue fores, aut ianuam*, & ingredi volentes repellit, *illoſque propulſat, qui nocendi cauſa domum, vel alium locum,ubi ſumus, intrare volunt.* Ariſtophanes in Pluto.*pag.* 20.*v.*6.

E Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Graue enim eſſet, *ſi trioboli quidem cauſâ*
Pelleremur.i.nos mutuò pelleremus *ſingulis-vicibus*,quotidie, frequenter *in concione.*

Καὶ ἐν ἀχαρνεῦσιν. οἶδ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς περὶ τοῦ πρώτου ξύλου. ἀντὶ τοῦ διωθήσονται περὶ τῆς προεδρείας,ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν. ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων,παντί που δῆλον.ἀπὸ ἐνεστῶτος δὲ γίνεται τοῦ ὠστίζω.ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινά ἐστι λεγόμενος.καὶ ὅμηρος,φαίης κ' ἀκμῆτας, καὶ ἀτειρέας.καὶ ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις.

Et in Acharnenſibus.*pag.*262.*v.*3.& 4. Venientes, deinde verò repelluntur (quomodo putas?) profectò *nimiùm ſerò, & contendentes* inter-ſe de primo ligno, *de prima ſede.*Pro,Repellentur, *quum inter ſe contendent* de prima-ſede,*de primis ſubſellijs, de principe ſedendi loco, quod ideo dictum*, quia cathedræ erant ligneæ. Quòd autem ex lapidibus etiam *ſedes eſſent confectæ*, cuilibet profectò *hoc eſt* manifeſtum. Deducitur autem à præſenti ὠστίζω.*fut.comm.*ὠστίσω. F *Atticum,*ὠστιῶ,εῖς,εῖ.*vnde fut.med.*ὠστιοῦμαι.εῖ.εῖται.*&c.* Hæc autem verba vt ad quendam fiunt. Et Homerus *Iliados* Ο.*pag.*571.*v.*21.Diceres indeſeſſos, & indomitos *inter ſe pugnare.* Et *Iliados* Δ.*pag.*141.*v.*29. Tunc non dormitantem vidiſſes Agamemnonem diuinum.

NOTAE.

Οἶδ' ὠστιοῦνται.] Ariſtoph.in Acharn.pag.262.v.3.& 4.
Ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς;

Ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτῳ ξύλῳ.

Conſule Schol. annot. 3. & 4.

Ὠσιζομένη. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 548. v. 34.* Pulſa. Preſſa. Compreſſa. Coarctata. In anguſtum redacta. Quæ pellitur, premitur, comprimitur, coarctatur, in anguſtum redigitur.

Ὠσικῶς. *Pellendo. Trudendo.* Per vim, & pulſionem-*ſiue per-propulſionem. Vt in illo ſenario,* Μηδ᾽ ὠσικῶς. Neque per-propulſionem, & per vim ad mortem ire *nos decet. Vel, Nec impetu, nec per vim ruendum eſt in mortem.*

Ὡς τὸ εἰκός. Vt veriſimile *videtur, vel, eſt.* Vtque filium ſuum ſacra ratione diligebat, vti par erat. Varia verò ſignificat *hoc,* ὡς τὸ εἰκός. *ſcilicet* Decorum. Conſentaneum. Rationi-conueniens. *Veriſimile. Sumitur* etiam pro τάχα. i. fortaſſe.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. Pro, Vt communiùs, & in vniuerſum dicam.

Ὡς οἷόν τε. Vt fieri poterat. Prout fieri poterat.

Ὥς φάσαν ἡ πληθύς. Ita dixerunt multitudo. Apud Homerum. *Hoc autem* ad ſenſum refertur. Nam cũ nomine multitudinis ſenſum, *& ſignificationem* habente, plurale verbum coniunxit. Sic etiam dixit, ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος. Totus populus collecti.

Ὡς σφόδρα. Quàm vehementer. Pro, Mirum-in-modum, & ſupra-modum.

Ὤσφροντο. Olfecerunt. Pro, ſenſerunt. Per vinum enim. *i. vino,* fiunt libationes. Per ſenſum verò, *per olfactum ſcilicet, ſiue per oderatum* ipſe vini ſenſus, *& odor percipitur manans ab eius* vapore, *qui ſurſum fertur, nareſque petit.*

Ὠσχοφόρια. Oſchophoria. Sciradis. Mineruæ feſtum. ὦσχαι, *&* ὦχαι *dicuntur* palmites cum racemis *pendentibus.*

Ὠσχοφόροι. Duo erant Oſchophori, genere, & opibus præſtantes. ὦσχοι verò, ſunt palmes racemos dependentes habens. Hunc autem quidam oreſchada vocant.

Ὠσιζομένη. συγχωρουμένη.

Ὠσικῶς. τὸ μετὰ βίας, καὶ ὠθισμοῦ. μὴ δὲ ὠσικῶς, καὶ μετὰ βίας πρὸς θάνατον ἔχειν.

Ὡς τὸ εἰκός. ἤτοι παῖδα ὄντα ἱερῷ λόγῳ ἠγάπα τε, ὡς τὸ εἰκός. διάφορα δὲ σημαίνει. πρέπον. B ἀκόλουθον. εὔλογον. καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα.

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον, καὶ καθόλου εἰπεῖν.

Ὡς οἷόν τε. ὡς δυνατόν.

Ὥς φάσαν ἡ πληθύς. παρ᾽ ὁμήρῳ πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε. τῷ γὰρ ἔννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι, πληθυντικὸν ῥῆμα συνέζευξε. καὶ ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος.

Ὡς σφόδρα. οἷον, θαυμαστῶς, καὶ ὑπερφυῶς. C

Ὤσφροντο. ὠσφραίνοντο, ἀντὶ τοῦ ᾔσθοντο, διὰ οἴνου γὰρ εἰσιν αἱ σπονδαί. δι᾽ αἰσθήσεως δὲ ἡ αἴσθησις τῇ ἀναφορᾷ τοῦ οἴνου.

Ὠσχοφόρια. σκιράδος ἀθηνᾶς ἑορτή. ὦσχαι δὲ, καὶ ὦχαι, τὰ μετὰ τῶν βοτρύων κλήματα.

Ὠσχοφόροι. δύο ἦσαν τῷ γένει, καὶ πλούτῳ προεχόντων. οἱ δὲ ὦσχοι, κλῆμά ἐστι, βότρυας D ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δὲ ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

Ω. CVM Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ.

Ὦτα κατεαγότα. Aures confractæ. Iam enim nonnullis, qui confractas aures, & animos corruptos habent, in comœdiam, magnúmque riſum cõuerſa ſunt arcana Philoſophiæ (Damaſcius ait) quòd quidam arcana Philoſophiæ eliminaſſent, *enunciaſſent, vel, diuulgaſſent. Er. ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 959. ad. 34. Fractis auribus.*

Ὠτακουστεῖν. Genitiuo. Auribus-aliquid-audire. Cupere res occultas cognoſcere per aliquos. *Per emiſſarios, & delatores cognoſcere, quæ paſſim dicuntur, & fiunt.* Et ὠτακουστής. Qui auribus attentis captat ea, quæ dicuntur, vt ad aliquem deferat.

Ὦ τάν. Heus tu. O amice. O miſer. Et ô infelix. Hæc apud recentiores *Græcos* à ſolis mulieribus dicuntur. Apud antiquos verò, à viris etiam *dicebantur.* Sæpe autem & de multis dicunt hoc ὦ τάν. Vt apud Cteſiphontem. Attici enim priorem ſyllabam circumflectunt, poſteriorem verò corripiunt. idque meliùs. Fieri enim non poteſt, vt vnicam vocem reperias duos circunflexos habentem. Didymus verò dicit plenam *dictionem, & integras voces* eſſe ὦ ἔταν, ignorans vocatiuum nominis ἔτης. *i. amicus, familiaris, ſodalis. Quod dictum ab* ἔθος, *quod ab* ἔθω, *conſuetudo, verſo* θ *in* τ. eſſe ἔτα, & Doricè ἔταν. Ariſtophanes *in Ranis. pag. 167. v. 25. & 26.*

Hoc quidem miſſum-fac ô amice.

Ὦτα κατεαγότα. ἤδη γὰρ ἐνίοις τοῖς τὰ ὦτα κατεαγόσι, καὶ διεφθαρμένοις τὰς διανοίας, εἰς κωμῳδίαν ἐξέδωκε, καὶ γέλωτα πολλὴν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. δαμάσκιός φησι διὰ τὸ τινὰς ἐκφερομυθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. E

Ὠτακουστεῖν. γενικῇ. τὰ κρύφια μανθάνειν ἐθέλειν διά τινων. καὶ ὠτακουστής.

Ὦ τάν. ὦ οὗτος. ὦ φίλε. ὦ τάλαν. καὶ ὦ μέλεε. ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὑπ᾽ ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τάν. ὡς παρὰ κτησιφῶντι. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὴν προτέραν συλλαβὴν περισπῶσι. τὴν δὲ δευτέραν, βραχύνουσι. καὶ βέλτιον. ἀδύνατον γὰρ εὑρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπωμένας. F δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες εἶναί φησιν ὦ ἔταν, ἀγνοῶν ὡς ἄρα τοῦ ἔτης ἡ κλητικὴ ἐστὶν ἔτα. καὶ δωρικῶς ἔταν. ἀριστοφάνης.

Τοῦτο μὲν ἔασον ὦ τάν.

Non

A Οὐ̓ σοι γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

Non enim tibi eſt deambulatio pulcherrima ſaltem de hoc.

Τὰ περὶ δημοκρατίας, καὶ ἰσότητός φησιν ἔασον· ἐμὸν δέ ἐστι μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτων, ἢ σόν.

Id eſt, Non potes enim hac ſaltem de re quaſi præclarâ glorıari, & te iactare quaſi rectè feceris. Vide Scholia. De democratia, & Iuris-æqualitate (inquit) verba facere deſine. Hoc enim nomine meum eſt potiùs, quàm tuum, gloriari, & re præclarè geſta obambulare.

Ὠ τάν. οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τάν. ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὦ τὰν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. καὶ κρατῖνος. ἆρά γε ὦ τὰν ἐθελήσετον;

Ὠ τάν. Hoc non ad vnum tantùm : ſed etiam ad duos *refertur*. Ariſtophanes Pluto. *pag*. 5. *v*. 13. O amici recedite à me. Et Cratinus. Num igitur ô amici voletis?

B Ὠτειλή. τραῦμα.

Ὠτειλή. Vulnus. *Dictum quaſi οὐ τηλή. ab οὐτάω. οὐτῶ; comminus vulnero. Cicatrix etiam.*

Ὠ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι. τίμαιος ἐν λή ἱστοριῶν φησὶ δημοκλείδην κατὰ δημοχάρους εἰπεῖν, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι, ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν. δοῦρις δὲ ἐν τῇ ί πυθέαν καὶ δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.

Ὠ τὸ ἱερὸν. Cui ſacrum ignem non licet ſufflare. *L.* Τίμαιος. Timæus 38. hiſtoriarum *libro tradit*, Democlidem contra Democharem dixiſſe, ipſi ſoli omniũ Athenienſium non licere ſacrum ignem ſufflare, quòd ſuperioribus *corporis* partibus non ſit puris. Duris verò decimo *libro dicit* Pytheam idem obiciſſe Demoſtheni.

Ὠτόεις. ὁ ἔχων ὦτα. καὶ κλίνεται ὠτόεντος, καὶ ὦτον.

Ὠτόεις. Auritus. Aures-habens. Et declinatur ὠτόεντος *in genitiuo ſingul*. Et ὦτον. ου. τό. Auricula.

C Ὠτοκάταξις. τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ.

Ὠτοκάταξις. Qui in palæſtra aures fractas habet. Aurifractus. *Vel, Aurium contuſio ex ictu, vel plaga. Vel, Aurium fractio. Vel, aurium fiſſura.*

Ὠτοθλαδίας, ὠτοθλαδίας τε, καὶ ἐμποινὴς ὤν, ὥς φησιν ἀντίγονος ὁ καρύστιος.

Ὠτοθλαδίας. Ille, cui in palæſtra contuſæ, comminutæque fuerunt aures. Vt, Qui aures in palæſtra comminutas habebat, & pœnarum-plenus erat, vt ait Antigonus Caryſtius.

Ὠτος. ὄρνεον. ὅπερ ἐπαινούμενον, καὶ ἀντορχούμενον ὥσπερ ὁ νυκτικόραξ ἁλίσκεται. διόπερ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους, οὕτω καλοῦσιν.

Ὠτος. Otus. Auis, quæ, cùm laudatur, & contra-ſaltat, vt nycticorax, capitur. Quamobrem etiam inflatos, & vanæ-gloriæ-cupidos, ita vocant, *Otos ſcil. Otus autem dictus ab auribus, quas habet, q. d. Auritus. Latinis Aſio dicitur. Gallis, Vn duc. Vide Lexica.*

D Ὠὐτός. ὁ αὐτός.

Ὠὐτός. Dor. & Ion. pro comm. ὁ αὐτός. Idem.

Ὠφελεν δεικτικόν ἐστι, καὶ ὄφελον.

Ὠφελεν. Verbum eſt optatiuum, quod aduerbij optantis vim habet, *& per tres perſonas coniugatur. Vtinam. Vt*, ὤφελον ἐγώ. *Vtinam ego.* ὤφελες σύ. *Vtinam tu.* ὤφελεν ἐκεῖνος. *Vtinam ille.* Et ὤφελον. Vtinam ego. *Vel, ſi ſit 3. perſ. plur. aor. 2. act. ab* ὀφέλλω, *vel* ὀφείλω. *quod verbum indicat deſiderium, & infinito gaudet. Vtinam illi. Sophocles in Aiace. pag. 66. & 67.*

Ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι
Μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον ἅδαν
Κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν
Ἔδειξ' ὅπλων ἕλλασι κοινὸν ἄρην.

Vtinam priùs ætherem ſubiiſſet
Magnum, aut multis communem Orcum
Ille vir, qui odioſorum
Oſtendit armorum Græcis communem Martem.

E Τουτέστιν, ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα.

Hoc eſt, Vtinam ille, qui primus bellica arma in Græciam intulit, de medio ſublatus fuiſſet antè, *quàm hoc faceret.*

Ὠφελείας. χρείας. τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων. ὁ δὲ πόπλιος εἰσελθὼν εἰς πόλιν, ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν περιτυχόντα, καὶ μηδενὸς φείδεσθαι μὴ δὲ πρὸς τὰς ὠφελείας ὁρμᾶν, μέχρις ἂν ἀποδοθῇ τὸ σύνθημα. ἐν δὲ ἐπιγράμματι, διὰ τοῦ ι. ὧδε νέμοις ἠέρος ὠφελίην, διὰ τὸ μέτρον.

Ὠφελείας. Vtilitates. Commoda. Spoliorum direptionem. Prædam. Vt, Publius autem in vrbem ingreſſus, obuium quemuis occidi iuſſit, & nemini parci, neque ad prædam diſcurri, donec ſignum datum eſſet. In epigrammate verò *ſcribitur* per ι. propter metrum. Ita fruaris aeris vtilitate. *Vel, Ita fructum ex aere percipias.*

F Ὠφέλιμον πρᾶγμα ἐστὶ τοιοῦτον, ὥστε εὐλόγως αὐτὸ αἱρεῖσθαι πρὸς αὔξησιν, καὶ προσθήκην. ὀφέλλω γὰρ, τὸ αὐξάνω. ξενοφῶν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.

Ὠφέλιμον. Res vtilis *eſt* eiuſmodi, vt eam iurè expetas ad incrementum, & additamentum. ὀφέλλω enim, augeo. Xenophon. Quoniam enim nihil vtile dicebant, iugulati-ſunt.

Ὠφελιμώτερος.

Ὠφελιμώτερος. Vtilior.

Ὠφελίων. κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Ὠφελίων. Ophelio. Comicus. Eius meminit & Athenæus lib. 2. Dipnoſophiſtarum. Ait autem ex

eius fabulis has eſſe, Deucalionem, Callæſchrum, Centaurum, Satyros, Muſas, Monotropos.*i. Solitarios.*

Ω῎φελω. Accuſatiuo. Iuuo. Proſum.

Ω῎φειν. *Pluſq.p.act.1.perſ.ſing. ab* ὅπτω.ὄψω.ὦφα.ὦφεα. ὤφειν.εις.ει. Pro εἴδειν. Videram. Vidi. Vt, ὄφιν ὤφειν. Serpentem vidi olentem *i.mortuum, putrefactum, & malè olentem. Sed fortaſſe legendum* εἰδόδιτα.

Ω῎φημερι ὦ ἐφήμερι. O vnius diei homo. Sic Ariſtop. in Nub.*pag.*71.*v.*10. inducit Socratem alloquentem Strepſiadem. Id eſt, ô mortalis. ô homo. ô qui res *caducas*, & vnius diei ſentis. Hoc autem dicit, quaſi ipſe in poſterum res diuinas cogitaret, *& in eas eſſet intentus*, & *res* humanas contemneret; quòd de ſublimibus eſſet-ſollicitus. *pro* ὑπερφεονῶν, *fortaſſe dicendum* ὑπερφρονῶν, *vt eadem pag v.*13. Vel quia Socrates Sileno ſimilis eſſe dicebatur. Simus enim, & caluus erat. Attribuit igitur ipſi vocem Sileni. qui apud Pindarum *loquens inducitur*. Pindarus enim introducens Silenum cum Olympo colloquentem, huiuſmodi verba ipſi attribuit. O miſer, vnum-diem-durans, ſtulte. Narras mihi res gloriabundus. *In Schol. annot.* ς. β. βαδίζεις χρήματά μοι διακομπῶν. *i. Incedis pecunias mihi in-pompa-traducens.* Simul etiam, quòd Socrates in-poſterum humanas *res* contemneret, & inter Deos *quodammodo iam* eſſet, quòd de-rebus-ſublimibus-nugator eſſet. Ita ipſum introducit dicentem ὦ ἐφήμερι. *In Schol. illud* λοιπὸν *non extat. Superfluum, & ſenſui parum hîc ſaltem commodum videtur.*

Ω῎φθις. *Per* ι. Ophtis. Nomen vrbis. ὀφθεὶς verò, *participium eſt aor.1. paſſ. ab* ὄπτω. *video. ſcribitur per* ο paruum, & diphthongum ει. Viſus. Conſpectus.

Ὀφθαλμισμένοις. Antiquorum lecti pedes carbunculis, & electris tanquam quibuſdam oculis inſertis illuminatos habebant.

Ω῎φθεν. *Quadam dialecto dictum* pro *comm.* ὤφθησαν. Viſi-ſunt Conſpecti-ſunt.

Ω῎φθορε. O pernicies. *O peſtis. Ariſtoph. Equitibus. pag.*210.*v.*2.

Cl. Abi in Macariam procul-à me. Hinc ociùs in malam rem abi.

Al. Imò verò tu ô generis humani *pernicies.*

Ω῎φληνσα. Debui. *ab* ὀφλεῖν. *ῶ. per ſync.* ὀφλεῖν. ῶ.

Ω῏ φῶς. O lux malis meis aduenisti, *ad mea mala acceſſiſti. L.* κ. τὸ φίλον. Quamobrem amicitiam *tuam mihi* demonſtra, tuam dextram imploranti. In hoc vltimo miniſterio ſis mihi alter Mithridates. Hæc dixit Mithridates cùm hauſto veneno, difficulter-moreretur.

Ω῎χετο. Diſceſſit. Abiit. Vt, Ille verò relicta Peloponneſo in Aetoliam abiit.

Ω῎χετο ἀπιών Abiit diſcedens. Pro, Diſceſſit. Abiit. Vt, Pollicitus autem ſe rurſus reuerſurum, abiit diſcedens Pro, retro receſſit. Abiit. Receſſit. Hic pleonaſmus *eſt* Atticis familiaris.

Ω῏χος. Ochus, Philoſophus apud Phœnices, Zamolxis, apud Thraces, Atlas, apud Afros.

Ω῏χος. Ochus. Nomen proprium. Ochus, cùm Apin interfeciſſet, ipſum coquis apponere voluit, vt eius carnes diſſecarent, & ad cœnam præpararent.

Ω῎χου. &c. *Duo ſunt ſenarij. Sed malim* ᾤχου. *quod ab* οἴχομαι *abeo, diſcedo. alterum ab* ὀχέομαι. ὀῦμαι. *Vehiculo, vel curru, vel iumento vehor.* Diſceſſiſti, relinquens *ipſum* tanquam proiectum *cadauer,*

φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι, ταῦτα. δευκαλίωνα. κάλλαισχρον. κένταυρον. σατύρους. μούσας. μονοτρόπους. A

Ω῎φελω. αἰτιατικῆ.

Ω῎φειν. αὐτὶ τοῦ εἴδειν. ὄφιν ὤφειν ὠδωδότα.

Ω῎ φήμερι. ὦ ἄνθρωπε. οὕτω προσάγει λέγοντα ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις τὸν σωκράτην πρὸς στρεψιάδην. ἤγουν ὦ θνητέ, ὦ ἄνθρωπε, ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν, καὶ ὑπερφρονῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ φροντίζειν περὶ μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ σωκράτης σειλ<ηνῷ> παρεμφερὴς εἶναι. σιμὸς γὰρ, καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν τὴν περὶ τοῦ παρὰ πινδάρῳ σειληνοῦ. ὁ γάρ τοι πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν σειληνὸν τῷ ὀλύμπῳ. τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους. ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπιε βάζεις χρήματά μοι διακομπέων. ἅμα δὲ καὶ ὡς ὑπερφρονοῦντος λοιπὸν τοῦ σωκράτους τὰ ἀνθρώπινα, καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ, διότι μετεωρολέσχης ἦν, οὕτω τὸ ἐφήμερον παρεισάγει αὐτὸν λέγοντα. B C

Ω῎φθίς. ὄνομα πόλεως. ὀφθεὶς δὲ μικρόν, καὶ δίφθογγον.

Ὀφθαλμισμένους ἀνθραξι, καὶ ἠλέκτροις εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλίναι τῶν ἀρχαίων.

Ω῎φθεν. αὐτὶ τοῦ ὤφθησαν. D

Ω῎ φθόρε. ὦ ὄλεθρε.

Κλ. Ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν ἐκποδών

Ἀλ. Ω῎ φθόρε.

Ω῎φλησα. ὠφείλησα.

Ω῏ φῶς κακοῖσι τοῖς ἐμοῖσιν ἥκεις. καὶ τὸ φίλον ἀπόδειξον δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς. γενοῦ τὸ πλευταῖον χρείας μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί. ταῦτά φησι μιθριδάτης πιὼν φάρμακον, καὶ δυσθανατῶν. E

Ω῎χετο ἀπελθών. ἐπορεύετο. ὁ δὲ τὴν πελοπόννησον καταλιπὼν, εἰς αἰτωλίαν ᾤχετο ἀπιών.

Ω῎χετο ἀπιών. ἐπαγγειλάμενος δὲ πάλιν ἐπανήξειν, ᾤχετο ἀπιών. ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω ἀπεχώρησε. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς ἀττικοῖς.

Ω῏χος. φιλόσοφος παρὰ φοίνιξι. ζάμολξις παρὰ θραξὶν, ἄτλας, παρὰ λίβυσιν.

Ω῏χος. ὄνομα κύριον. ὦχος τὸν ἆπιν ἀποκτείνας, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν. ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι, καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖπνον. F

Ω῎χου, καταλιπὼν ὥσπερεὶ προκείμενον

A Μόνον, οὐ στεφανώσασ', οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.

Εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.

Solum, non coronans ipſum, *nec imponens* ei *lecythum*

Hoc enim in mortuis facere ſolebant, *vt ſcil. eos coronarent, & Lecythos ipſis imponerent.*

Ὤχρωμα.

Ὤχρωμα. Pallor. ὠχρός. *Pallidus.* ὠχριῶ. *pallidam reddo. fut.* ὠχρώσω. *verbale,* ὤχρωμα. τό.

Ὠχραίνεται.

Ὠχραίνεται. Pallidus-fit. Palleſcit. Pallet.

Ὠχριῶσα. οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη τὸ ὠχριῶσα. ἀλλ' ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπεν, ἡ πόλις ὠχριῶσα, καὶ φόβῳ καθημένη.

Ὠχριῶσα. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 458. *v.* 5. Non propter metum pallens: ſed hoc ὠχριῶσα iam idem valet, ac ἀσθενοῦσα. i. infirma. per tranſlationem *ductam à* morbo laborantibus. Sic enim dixit *Ariſtoph.* Ciuitas enim pallens. *i. infirma,* & in metu ſedens.

B

NOTAE.

Ἡ πόλις.] Ariſtoph. in Pace. pag. 458. v. 5. Schol. annot. 3.

Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἀν φόβῳ καθημένη. pro, κ ἐν φ. κ.

Ὦχρος. ὠχρίασις. ἐν ἐπιγράμματι. ὡς εἶδον μελίτην, ὦχρος μ' εἷλεν.

Ὦχρος. Pallor. In epigrammate. Quum vidi Meliten, pallor me corripuit.

Ὤψ. ὠπός, τὸ πρόσωπον, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὄψ δέ, ὀπός, ἡ φωνή, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Ὤψ. ὠπός. ὁ. Vultus Facies. Per ω magnum *ſcribitur.* ὄψ verò, ὀπός, ἡ. Vox. per ο paruum.

Ὦψα. αὐτὶ τοῦ εἶδον.

Ὦψα. *Poet.* pro *comm.* εἶδον. Vidi. *aor.* 1. *act. ab* ὄπτω. *video.*

C Ὤψικασι. ἐβραδύνασι. ὀψίζω γάρ, τὸ θέμα.

Ὠψίκασι. Cunctati-ſunt. Tardè, vel ſerò venerunt. ὀψίζω enim *eſt* ipſum thema. Cunctor. Tardè, ſiue ſerò venio.

Ὠψίσθη. ὀψέ, καὶ βραδέως ἦλθε. νυκτὶ κατεσχέθη. ὁ δέ, ὀψίσθη ποτὲ ἄκων. καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ πειραιεῖ. αἰλιανός φησιν. ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργῶν.

Ὠψίσθη. Serò, & tardè venit. Vt, Nocte detentus eſt. Ille verò aliquando inuitus ſerò-venit, & in Piræeo remanſit. Sic Aelianus. Vide in tractatu περὶ θείων ἐναργῶν.

Ὀψοπόνος. ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος. ὁ μάγειρος.

Ὀψοπόνος. Qui circum opſonia occupatur. Qui in parandis opſoniis occupatur. Coquus. *Epigr. lib.* 6. *pag.* 438. *epigr.* 127.

Ὀψοπόνος σπινθὴρ ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης

D Θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

Coquus Spinther Mercurio hæc ſigna artis ſuæ

Dedicauit, ſeruitutis onere reiecto. vel excuſſo ſeruitutis iugo.

Ὠψωνηκότες. ὀψωνήσαντες.

Ὠψωνηκότες. Qui-opſonarunt. i. Qui opſonia emerunt. *ab* ὀψωνέω. ὀψωνῶ. *opſono. opſonia emo.* ὄψα ὠνοῦμαι.

E

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

PRINCIPIVM LITERAE Π.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Π. CVM A.

Παγανοί. ἀστράτευτοι. συνέθεον δὲ γύναιά τε, καὶ οἱ ἐν στρατείᾳ. καὶ παγανοί.

Παγανοί. Pagani. Qui-non-militant. Immunes-militiæ. Vt, Concurrebant autē & mulierculæ, & milites-militantes, & pagani. i. homines non militantes, *ac expertes, & immunes militiæ.*

Παγάς. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι φεραίων.

Παγὰς. *f.* Παγασάς. Pagas. *Pagaſas. Sic enim eas vocat* Demoſthenes in Philippicis. Eſt nauale Pheræorum. *L.* φεραίων.

F Πάγας. δίκτυα παγίδας. καὶ τοῦτο δή που τὸ τοῦ αἰσχύλου. τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς ἐναλωσιν. καὶ ἐγχεθεὶς τὰς πάγας, ἃς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἐπέσθη. τυχὼν ὡς ἑτέρῳ τις, ἐὰν κακὸν ἡ ἄλλῳ τεύχει.

Πάγας. Retia. Laqueos. Atque hoc profectò *eſt vt* illud Aeſchyli *dictum.* In ſuas pennas incidit, & cōprehenſus laqueis, quos aliis clàm-poſuerat, legitimas pœnas iurè dedit. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 42. *ad.* 52. *Incidit in foueam, quam fecit. & ad.* 53. *Suo ipſius laqueo captus eſt. Hunc ſpectat & illud hexametrum,* Qui malum alteri parat, ſuo hepati parat.

Παγασαί. Pagaſæ. vrbs. — Παγασαὶ πόλις. A

Παγασιτικὸς κόλπος. Pagaſiticus ſinus. — Παγασιτικὸς κόλπος.

Πάγγαιον. Pangæum. Nomen montis. — Πάγγαιον. ὄνομα ὄρους.

Παγῆναι Id. m. ac πηγῆναι. Fixum-eſſe. Vel compactum, congelatum, concretum, denſatum, frigore aſtrictum eſſe. *Sed πηγῆναι eſt vſitatum. Eſt autem infinitiuus aor. 2. paſſ. à πήγνυμι. fut. πήξω. aor. 2. act. ἔπαγον, hinc paſſ. aor. 2. ἐπάγην. ac a. Sed παγῆναι, niſi fortè metri cauſa fiat, non eſt vſitatum.* — Παγῆναι. πηγῆναι.

Παγίδι. Laqueo. Pedica. Recti. — Παγίδι.

Παγκάλας. Valde-formoſæ. πάγκαλος verò, valde-formoſus. Formoſiſſimus. — Παγκάλης. πάνυ καλῆς. πάγκαλος δέ.

Παγκρατιασταῖς. Pancratiaſtis. Athletis Pugilibus. Illis, qui manibus, & pedibus pugnant. — Παγκρατιασταῖς. ἀθληταῖς. πύκταις. ταῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσιν. B

Παγκράτιον. Pancratium. Pugilatus. Certamen. Lucta. Decertatio. Dimicatio. — Παγκράτιον πυγμή. ἀγών. πάλη. ἄθλησις.

Παγκράτιος. Pancratius. Sophiſta. In Minuciani artem commentarium *ſcripſit.* — Παγκράτιος σοφιστής, εἰς τὴν μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

Παγκράτιος. Pancratius. Huius feruntur Opſartytica. *id eſt, De arte culinaria libri*, ſecundùm quamuis conuerſionem. Floruit temporibus Leonis ſenis, vſque ad Zenonem. — Παγκράτιος. τούτου φέρονται ὀψαρτυτικά. καθ' ἑκάστην τροπήν. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως ζήνωνος.

Πάγκοινος. Pancœnus. Omnibus-communis. *Sic epithetice vocatur* Palus Plutonis. *Palus apud Inferos. Sophocles in Electra Chorum ita loquentem introducit. pag. 87.* — Πάγκοινος. ἡ λίμνη ἡ τοῦ ᾅδου. C

Sed nequaquam illum ſaltem ex Orci — Ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα

Pancœno, quæ mortalibus omnibus eſt communis, *palude, patrem* tuum *re-* — Παγκοίνου λίμνας ἀνα-

Suſcitabis, nec ex morte ad vitam reduces, *nec luctibus, nec precibus.* — Στάσεις, οὔτε γόοισιν, οὔτε λιταῖς.

Πάγκοινον. *Itaque paludem vocat, omnibus mortalibus communem*, in quam omnes venire oportet. Senſus verò *verborum iſtorum hic eſt*, Neque lugens, neque Deos implorans, *ac precibus orans, & obteſtans*, hunc *tuum patrem* reſuſcitabis, *& ex mortuis ad ſuperos, & vitam reuocabis, ac reduces.* Homericè *verò Sophocles hoc dixit. Nam Homerus Iliados ω. pag. 946. M. introducit Achillem hæc Priamo dicentem,* — Πάγκοινον. εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς, οὔτε ὀδυρομένη, οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεούς, τοῦτον ἀναστήσεις. ὁμηρικῶς. D

Nō enim vlla prorſus *vtilitas eſt frigidi luctus.* Et Aeſchylus *apud Ariſtophanem in Ranis. pag. 184. v. 3. dicit.* — Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο, Καὶ αἰσχύλος.

Sola Dearum enim Mors munera non amat, vt his acceptis, mortales mortis immunes reddat. De eadem morte alius quidam dicit, — Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.

Non admittit dulcis partem ſpei, nec patitur quenquam ſperare, ſe mortis immunem fore. — Οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

Πάγον ἐντειχῆ. Pagum bene munitum. Pagum in monte munitum. *Rupem bene munitam.* — Πάγον εὐτειχῆ. ἐν ὄρει τετειχισμένον.

Πάγοι. Montium, & petrarum, *ſiue ſaxorum* eminentiæ. *Loca excelſa. Colles. Acuta rupes. Loca montana, excelſa, aſpera, ſaxoſa, prærupta. Sophocles in Trachiniis. pag. 353. M. Et epigrammatum lib. 1. pag. 4. epigramm. 15.* — Πάγοι. αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν, καὶ τῶν πετρῶν. E

Antra, & Nympharum ſacer collis, quique ſub rupe ſunt — Αὔλια, καὶ νυμφῶν ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ

Fontes, & aquis vicina pinus. — Πίδακες, ἥ θ' ὕδασι γειτονέουσα πίτυς.

Παγχαῖτις. Panchenitis. Nomen regionis. — Παγχαΐτης. ὄνομα χώρας.

Πάγχυ. Prorſus Omnino. — Πάγχυ. παντελῶς.

Πάδος. Padus. Nomen fluuij, qui apud Græcos Eridanus vocatur. — Πάδος. ὄνομα ποταμοῦ τοῦ παρ' ἕλλησιν ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου.

Πάθας. Calamitates. Clades. Res aduerſas. Vt, Ille verò *in memoriam illis reuocauit, &* commemorauit & pecuniarum priuationem. *i. ademptas ſibi pecunias*, & condemnationem, præterea verò priores etiam ſuas iniuſtas calamitates. Πάθας genere-fœmineo *poeticè, pro communi τὰ πάθη, quod eſt n. g. paſſim apud poetas, præcipue Comicos, legimus.* Sophocles *in Aiace. pag. 19. v. 1. vbi legitur*, Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν τύχας. *alij πάθας legunt.* Et internas quidem, *inteſtinas* non poſſum dicere calamitates. — Πάθας. πάθη, ξυμφοραί. ὁ δέ, ἐπῆγε τήν τε ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων, καὶ τὴν καταδίκην, καὶ μέν τοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας. πάθας θηλυκῶς. σοφοκλῆς. καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω φράζειν πάθας. F

A Πάθαι. αἱ συμφοραί. οἰδίπους.

Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χ᾽ ὡ χρόνος ξυνὼν

Μακρὸς διδάσκει. καὶ τὸ γενναῖον, τρίτον.

Στέργειν τὰ δυστυχήματα, ὁ πολὺς ἐποίησε χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν ἐποίησε πλῆθος, καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα.

B Πάθη, ἡ κάκωσις. ἀκόλουθον σφίσι πάθην ἐπηρτημένην ὁρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον. καὶ αὖθις. καὶ ἄλλας μυρίας εἴποιμι ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας.

Πάθη. θηλυκὸν τὸ πάθος. οἷαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη.

Πάθη δύο. πόνος, καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονή, λεία κίνησις. ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ

C μὲν ἡδονή, εὐδοκητὴ πᾶσι ζώοις. ὁ δὲ πόνος, ἀποκρουστικός.

Παθηζίτης. ὄνομα κύριον.

Παθος. λέξεως ὁμωνυμία. ὡς κύων μεταφορά. ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ. κατάχρησις ἐντεῦθεν, καὶ ἡ ἀσάφεια.

Πάθος. ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον, ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται

D γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον. λέγονται πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι. ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς τὴν ψυχήν. ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ. καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται. καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίως, ἢ τοίως διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν οὕτως, ὡς

E τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὄπισθεν πασχούσης, τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. περὶ παθῶν. τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητήρια. καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον. καὶ τὸ διανοητικόν. ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν. ἀφ᾽ ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν, καὶ ἀκαταστασίας αἴτια. ἔστι δὲ αὐτὸ πάθος, ἡ ἄλογος, καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις, ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. τῶν παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα. λύπη. φόβος. ἐπιθυμία. ἡδονή. δο-

F κεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι. ἥ τε γὰρ φιλαργυρία, ὑπόληψίς ἐστι τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι. καὶ ἡ μέθη δὲ, καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως. καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν εἶναι συστολὴν ἄλογον. εἴδη δὲ αὐτῆς, ἔλεος. φθόνος. ζῆλος. ζηλοτυπία. ἄχθος. ἐνόχλησις. ἀνία. ὀδύνη. σύγχυσις. ἔλεον μὲν, ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι. φθόνον δὲ, λύπην ἐπ᾽ ἀλ-

Π A.

Πάθαι. Clades. Calamitates. Res-aduerſæ *Apud Sophoclem in Oedipo Tyranno pag. 270. v. 7. & 8. dicit* Oedipus,

Acquieſcere enim in præſenti rerum fortuna, *calamitates me* docuerunt, *& tempus mecum-exiſtens*

Longum, me res aduerſas patienter ferre *docet, & ipſa generoſitas, tertia.* i. tertio loco. Id eſt, longum tempus, & ipſa calamitatum multitudo, & fortitudinis præſtantia effecit, vt in rebus-aduerſis acquieſcam, *de iis non conquerar: ſed eas æqui, bonique conſulam.*

Πάθη. Clades. Aerumna. Calamitas. Res-aduerſæ. Vt, Cùm videam calamitatem ipſis impendentem, ipſóſque ſequentem, quam nullus *diminutus imminſſam* latere, *vitaréque* dixerim, quæ *mortales* neglecta iuſticia ſequutæ-ſunt. *ſ. ἀκολούθους πάθας. vt ſupra.*

Πάθη. Fœmineum *eſt nominis genus, quod idem eſt, ac τὸ πάθος.* Affectus. Affectio. Vt, Quales enim *ſunt* affectiones animi in ſpectaculo, tales etiam *earum* euentus eſſe neceſſe *eſt.*

Πάθη δύο. *Inter alias animi* affectiones *ſunt iſtæ* duę, Dolor, & voluptas. Et voluptas quidem, leuis *eſt* motio. Dolor verò, aſpera motio. Et voluptas quidem, omnibus animalibus *eſt* accepta, *& grata.* Dolor verò, odioſus, *& ab omnibus ideo repellitur, & propulſatur.*

Παθηζίτης. Pathezites. Nomen proprium.

Πάθος. Affectio. Dictionis *eſt* homonymia, *quæ vulgò vocatur æquiuocatio*, cuiuſmodi *eſt vox iſta*, canis, & metaphora, vt nutrix tellus. i. alma. Hinc *autem oritur* abuſio, & obſcuritas.

Πάθος. *Vulgò paſſio & perpeſſio. Latine verò* Affectus. Affecti. Nomen hoc *πάθος* duobus-modis dicitur. Vel enim *ita vocatur id*, quod ad corruptionē, vel id, quod ad perfectionem perducit. Lignum enim ab igne pati, dicitur, vt id, quod ad corruptionē *ab eo* perducitur. Senſus etiam à ſenſibilibus pati dicuntur, pro, perfici, & à facultate ad actionem perduci. Ex corporis affectionibus aliquid ad animum tranſit. Corpore enim dolente, ſimul & animus dolet, & bene-affecto, ſimul-lætatur. Quòd verò corpus hoc, vel alio modo affectum, impedimentum-afferat ipſi *animo*, nullus ignorat. Quod non fieret, niſi ab affectione erga *corpus* ipſum ſympathia quędam. *i. affectuum coniunctio, conuenientia, & concordia* ad animam tranſiret, ita, vt, ſi poſterior cerebri ventriculus patiatur, & ipſa memoriæ-vis patiatur. De affectibus, ſiue de affectionibus. Animi partes *ſunt* quinque ſenſuum-inſtrumenta. Et vocalis pars. *i. vox*, & intelligendi-facultas, id eſt mens. Ex falſis verò *rebus, aiunt* peruerſitatem accedere ad mentem, à qua multas affectiones, & inconſtantiæ, *turbarúmque* cauſas manare *dicunt*. Eſt autem ipſa affectio. *ſiue perturbatio*, rationis-expers, & præter naturam, animi motus, aut nimius impetus *animi*. Affectuum *autem* ſumma genera *ſunt* quatuor, Dolor, metus, cupiditas, voluptas. Videntur autem affectus eſſe *quædam* iudicia Nam & pecuniæ cupiditas, eſt opinio, *quæ nobis perſuadet*, pecuniam eſſe bonam. Ebrietas etiam, & intemperantia, & cætera *vitia* eodem-modo *ſunt accipienda. Nam hominibus mente non ſana præditis videntur bona. Quamobrem etiam his tanquam bonis nimiùm indulgent.* Et hunc quidem *dolorem aiūt* eſſe contractionem rationis-expertem. Species ve-

rò eius *ſunt* miſericordia, inuidia, æmulatio, zelotypia, angor, obturbatio, amentia, ægritudo, confuſio. Et miſericordiam quidem *eſſe dicunt*, quum quis aliquem miſeratur vt hominem, qui præter-merita rebus aduerſis-premitur, *& affligitur*. Inuidiam verò, dolorem ob aliena bona *conceptum*, *atque ſuſceptum*. Aemulationem verò, dolorem *eſſe tradunt, quo quis afficitur*, quòd alij adſint, *alius habeat ea*, quæ & ipſe habet. Angorem, dolorem parentem, *dolorem, quiſpectus, & animum alicuius premit, & angit*. Obturbationem, dolorem, qui *nos* in-anguſtias-redigit, & graues-difficultates *animo noſtro* parat. Amentiam, dolorem ex cogitationibus *in animo* permanentem, vel dolorem laborioſum, qui *ſemper* intenditur, *& augetur*. Confuſionem, dolorem rationis-expertem, prohibentem, ac impedientem præſentia cernere, *& intelligere*. Immortalitas *verò*, eſt vitæ affectus, vel accidens quoddam. Quòd autem immortalitas ſit vitæ affectio, vel accidens quoddam, demonſtrabitur ex hypotheſi illa, quòd *homo* ex mortali fiat immortalis. Haud enim participatione alterius vitæ id, quod eſt mortale, erit immortale: ſed tanquam accidente quodam, & affectu. Eadem enim vita certo modo affecta, eſt immortalitas. Si verò affectionis cauſa ipſa vita, fit immortalitas, erit certè vita, immortalitatis affectio *vel potius. ἡ τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία.i. Immortalitas erit vitæ affectus*. Si igitur *vt ita loqui liceat*, paſſionis propriæ id, quod paſſum-eſt, non eſt genus (Eſt enim caſus aliquis, & accidens ipſa paſſio, illius, quod paſſum-eſt, at non forma) nec immortalitatis genus erit ipſa vita. Non enim dulcedinis genus *eſt* ipſum corpus, neque voluptatis, aut doloris *genus eſt* animus.

λοτρίοις ἀγαθοῖς. ζῆλον δὲ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει. ἄχθος, λύπην βαρύνουσαν. ἐνόχλησιν, λύπην στενοχωροῦσαν, καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν. ἄνοιαν, λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν, ἢ ἐπιτεινομένην λύπην ἐπίπονον. σύγχυσιν, λύπην ἄλογον ἀποκλείουσαν, καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν. ἡ ἀθανασία, τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν, ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος, ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίγνεσθαι. οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς B
ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητόν, ἀλλ' ὡς συμπτώματί τινι, καὶ πάθει. ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα, ἀθανασία ἐστιν. εἰ δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος, σύμπτωμά τι γὰρ, καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος ἀλλ' οὐκ εἶδος, οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωή. οὐδὲ γὰρ γλυκύτητος τὸ σῶμα γένος. οὐδὲ ἡδονῆς, ἢ λύπης ἡ ψυχή. C

Πάθωμεν. Per-ſe-ſubiunctiuum. Patiamur.

Πάθωμεν. αὐθυπόστακτον.

Πάκατος. Pacatus, qui Minucius vocabatur, & *à Græcis* Irenæus.i. *Pacatus*, Alexandrinus Grammaticus. *Scripſit* de Alexandrinorum dialecto, ſiue de Græciſmo, lib. 7. Hoc autem ordine alphabetico factum-eſt. De Attica conſuetudine, quæ eſt in dictione. & proſodia. *προσῳδία* lib. 3. ordine alphabetico. De proprietatibus Atticæ, & Doricæ dialecti. De Atticiſmo, & alia multa.

Πάκατος. ὁ μινούκιος χρηματίσας, καὶ εἰρηναῖος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, περὶ τῆς ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ'. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. περὶ ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει, καὶ προσῳδίας, βιβλία γ'. D
ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. περὶ ἰδιωμάτων τῆς ἀττικῆς, καὶ τῆς δωρίδος διαλέκτου. περὶ ἀττικισμοῦ. καὶ ἄλλα πολλά.

Πάκορος. Pacorus. Nomen proprium. Nam *ferunt* Craſſi, & ipſius Legionum interitui æqualem fuiſſe Pacori, & ipſius copiarum interitum.

Πάκορος. ὄνομα κύριον. τῇ γάρ τοι κράσσου, καὶ τῇ ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ, ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν πακόρου, καὶ τῆς σὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν.

Πακτοῦν. Claudere. Munire. Firmare. Tutum-reddere. Vectibus autem, & clauſtris Veſtibula firmare, *munire, & tuta reddere*. Ariſtophanes Lyſiſtrata. *pag.* 547. *v.* 9. *&* 10.

Πακτοῦν. κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι. μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν, ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ.

NOTÆ E

Ἀριστοφάνης.] In Lyſiſtrata. pag. 547. v. 9. & 10.

Μοχλοῖσι δὲ, καὶ κλῄθροισι,
Τὰ προπύλαια πακτοῦν.

Πακτωλός. Pactolus. Nomen fluuij

Πακτωλὸς. ὄνομα ποταμοῦ.

Πακτυνή. Pactyne. Nomen vrbis. Et Pactyne.

Πακτυνή. ὄνομα πόλεως. καὶ πακτυωή.

Παλλάδιον. Palladium. Hoc fuit ſigillum paruum ligneum quod perfectum. *initiatum, & conſecratum* eſſe dicebant, quod regnum Troianum tuebatur, *& conſeruabat*. Datum autem eſt Troi Regi, condenti vrbem, ab Aſio quodam Philoſopho, & initiatore. Quamobrem etiam in Aſij honorem, regionem, quæ ſub eius imperio regio erat, quæ priùs Epirus dicebatur, Aſiam appellauit. Qui verò poeticè *de Palladio* ſcripſerunt, aiunt hoc Palladium ex aere delatum-fuiſſe Troi Phrygum Regi. Hoc Diome-

Παλλάδιον. τοῦτο ἦν ζώδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς τροίας. ἐδόθη δὲ τρωῒ τῷ βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν, ὑπὸ ἀσίου τινὸς φιλοσόφου, καὶ F
τελεστοῦ. διὸ δὴ εἰς τιμὴν ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτῷ βασιλευομένην χώραν, πρότερον ἤπειρον λεγομένην, ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες, ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ τρωῒ βασιλεύοντι φρυγῶν. τοῦτο

A διομήδης, καὶ ὀδυσσεὺς, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸ θεανοῦς τῆς τοῦ ἀντήνορος γυναικὸς, ἱερείας τυγχανούσης, καὶ φυλαττούσης αὐτὸ. ἤσαν γὰρ καὶ ἀπὸ χρησμοῦ ἀντήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ μένει τὸ παλλάδιον ἐν τῇ τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ αἴαντος, καὶ ὀδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων, καὶ
B προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας διομήδει, μέχρις ἂν γένηται πρωΐ. καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς νυκτὸς εὑρέθη ὁ αἴας ἐσφαγμένος ἀδήλως. ὑπενόουν δὲ δολοφονῆσαι αὐτὸν τὸν ὀδυσσέα. καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπέπλευσαν.

des,& Vlyſſes, quum Legationem obierũt ad Priamum, ex templo ſurripuerunt, proditum à Theanone Antenoris vxore, quæ *templi* ſacerdos erat, & id cuſtodiebat. Cognouerant enim etiam ex oraculo, quod Antenori datum fuerat, quandiu Palladium Troiæ maneret, *tamdiu* Phrygum regnum inconcuſſum, *ac incolume* fore. Magna igitur contentio inter *Diomedem*, Aiacem, & Vlyſſem eſt orta, quiſnam hoc in ſuam patriam deportaturus eſſet, aliis Regibus, & Ducibus de hac ipſorum controuerſia iudicantibus. Multis autem rationibus inter eos agitatis, *& in medium vtrinque prolatis*, veſpere facto, viſum eſt ipſis *Iudicibus* illud ſimulacrum deponere apud Diomedem, donec illuxiſſet Lux matutina. Hoc autem facto, inuentus eſt Aiax noctu clàm interfectus. Suſpicabantur autem eum per dolum ab Vlyſſe fuiſſe cæſum. Inter ſe verò rixati, ſic portu ſoluerunt, ac abierunt.

Παλλάδιος. παλλαδίου. μεθωναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ κωνσταντίνου τῆς βασιλείας. περὶ τῶν παρὰ ῥωμαίοις ἑορτῶν. διαλέξεις. λόγους διαφόρους.
C ὀλυμπιακὸν, πανηγυρικὸν. δικανικόν.

Παλλάδι☉. Palladius. Palladij F. Methonæus, Sophiſta. Fuit autem ſub Conſtantino Imperatore. *Scripſit* de Romanorum feſtis. Diſputationes. Orationes diuerſas, Olympiacam, Panegyricam, Forenſem.

Παλλαδίων χρυσουμένων. ἐν ταῖς πρῴραις τῶν τριήρων οἱ ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῇ ἀθηνᾷ καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

Παλλαδίων χρ. Palladiorum auratorũ. In triremium proris Athenienſes quædam lignea ſimulacra Mineruæ collocabant, quorum curam gerebant nauigaturi. *f.* τῇ ἀθηνᾷ.

Παλάθαι μάζαι σύκων. καὶ παλαθίων, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. παλάθαι δὲ, καὶ εἶδος βοτάνης.

Παλάθαι. Ficuum maſſæ. Et παλαθίων. Caricarum pinguium calcatarum. παλάθαι verò etiam *eſt* herbæ genus. Palathæ.

Παλάθαι. καὶ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα, ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων.
D

Παλάθαι. Palathæ etiam *vocantur* ex fæce formatæ placentæ. Vel ficuum inter ſe compactarum, & calcatarum maſſa. *Vide Ariſtoph. in Pace. pag. 455. v. 2. Schol. annot. 1. vbi legitur &* Παλλαθίων.

Παλλακή. καὶ παλλακὶς δέ.

Παλλακή, & παλλακίς. Pallace. Pallaca. Pellex. Concubina. *Vide Lex.*

Παλάμαι. αἱ τέχναι. αἱ χεῖρες. ὦ παλάμαι θνητῶν, ὦ δύστηνα γένη βροτῶν. οἷσι μὴ μέτριος αἰὼν. ὁ στίχος καὶ ἑξῆς.

Παλάμαι. Palmæ. Manus. Artes. Conatus. O conatus mortalium! ô mortalium infelix genus! Quibus nè mediocre quidem *eſt* æuum. Adeò, &c.

Παλαμᾶσθαι. τεχνάζεσθαι. καὶ παλαμάσθω.

Παλαμᾶσθαι. Palma-manus-aliquid-facere. Manu-aliquid-fabricare. Moliri. Conari. Excogitare. Et παλαμάσθω. Moliatur. Excogitet. C[o]netur. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 288. v. 4. & deinceps.*

Πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθω.
E

Aduerſus hæc Cleon etiam moliatur quicquid voluerit,

Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.

Et omne doli, fraudíſque genus *contra me fabricet.* Eius artes, dolos, conatúſque non formido.

Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον

Ipſum enim bonum eſt *mecum, & ipſa æquitas,* & iuſticia mihi

Ξύμμαχον ἔσται. καὶ οὐ μή θ' ἁλῶ

Auxiliatrix erit, nec vnquam deprehendar

Κακὸς περὶ τὴν πόλιν ὤν.--

Erga ciuitatem exiſtens, vt ille. i. talis, qualis ille, *Ignauus.*-- *&c.*

Καὶ αὖθις. ὁποῖα παλαμᾶται, ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται. καὶ ἀπάλαμος καὶ παρ' ὁμήρῳ ὁ ἄτεχνος.
F

Et rurſus. ὁποῖα π. Qualia molitur. *Item in Nubibus. pag. 68. v. 24. & in Pace. pag. 437. v. 18.* Et ἀπάλαμ☉ etiam apud Homerum *dicitur* expers-artis. *Qui nullam tenet art[em]. Apud Hom. L.* ἀπάλαμν☉. *Vide Euſtath. Imbellis. Imperitus. Iners. Qui nihil excogitare, nihil moliri, nihil fabricare nouit, ac poteſt.*

N O T AE.

Πρὸς ταῦθ' ὅτι χρή.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 288. v. 4.

Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω.
Ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μή ποθ' ἁλῶ

Περὶ τὴν πόλιν ἔσῃ, ὥσπερ ἐκ τοῦ
Δειλός. &c. A

Si ſequaris Suidæ lectionem οὐ μὴ ποτ᾽ ἀλῷς κακὰ πράττ. vertes, nec vnquam deprehendar mala moliens contra ciuitatem.

Παλάμη. Ars. Ratio peragendæ rei a'icuius. Herodotus *lib.8. pag.296. l.43.* Ipſis dixit ſe exiſtimare, ſe habere quandam rationem, qua ſperaret præſtantiſſimos quoſque Regis ſocios ad defectionem *à Rege* faciendam, à ſe impulſum iri. Παλάμην οὖν, τὴν τέχνην καλεῖ. *Sic enim legendum videtur.* παλάμην igitur vocat ipſam artem, vel peragendæ rei rationem. *Vide Lex. Ion.*

Παλάμη, ἡ τέχνη. Ἡρόδοτος· ἔλεγε σφι ὡς δοκέοι ἔχειν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τοὺς βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους. παλάμη οὖν τὴν ἀρχὴν.

Παλαμήδειος λόγος. Palamedea oratio. Palamedis oratio. *L.* Παλαμήδους, *vt infra.*

Παλαμήδειος λόγος. ὁ τοῦ παλαμήδους. B

Παλαμήδης. Palamedes. Eleates Grammaticus. *Scripſit* Comicam, & Tragicam dictionem, Nomenclaturam, commẽtarium in Pindarum poetam.

Παλαμήδης. ἐλεάτης γραμματικός. κωμικὴν, καὶ τραγικὴν λέξιν. ὀνοματολόγον. ὑπόμνημα εἰς πίνδαρον τὸν ποιητήν.

Παλαμήδης. Palamedes, Nauplij, & Climenes F. Argiuus, verſificator. Hic autem erat conſobrinus Agamemnonis Regis, à materno genere. Erat autem bono-ingenio-præditus ad philoſophiam, & poeticam *diſcendam.* Inuentor autem fuit literæ Ζ. Π Φ. & Χ. & calculorum. *i. Arithmetice,* & talorum, & teſſerarum, & menſurarum, & ponderum. Eius verò poemata deleta-ſunt ab Agamẽnonis poſteris, propter inuidiam. Exiſtimo autem hunc etiam feciſſe *multa alia opera.* Palamedis poemata propter inuidiam ab Homero deleta ſunt. *N. L. Hæc periodus videtur ſuperflua.* Aggreditur enim maximos etiam viros inuidia, quæ vtinam non irrepſiſſet in vitam, vel poſtquàm-irrepſit, ne me ſuperet. Valeat verò, & abſit. Quoties enim morſus-ſum corde? *Quoties cor mihi doluit, quaſi morſum?* Qualia vidi longo tempore? Cæterùm ſit mihi vita, cui-omnia-ſuppetant, *& nihil deſit.* Vultum verò *meum* Inuidia nunquam feriat ſpe vnum-diem-durante, *breui, caduca, ſic* loquitur quidam veterum.

Παλαμήδης. ναυπλίου, καὶ κλυμένης. ἀργεῖος. ἐποποιὸς ἦν. ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. ἔχει δὲ εὐφυῶς πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, καὶ ποιητικήν. καὶ εὑρετὴς γέγονε τοῦ ζ΄ στοιχείου, καὶ τοῦ π΄, καὶ τοῦ φ΄, καὶ τοῦ χ΄. ψήφων τε, καὶ πεσσῶν, καὶ κύβων, καὶ μέτρων, καὶ σταθμῶν, τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι ἠφανίσθη τὰ παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ ὁμήρου. ἅπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος. ὡς εἴθε μὴ παρεισέδυ τῷ βίῳ, ἢ παρεισδὺς μὴ μὲ ἐκνικῷτο. ἐρρέσθω δὲ, καὶ ἀπίτω. ποσάκις γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν; καὶ οἷα δέδορκα μακρῷ χρόνῳ. ἀλλ᾽ εἴη μοι βίος παντοπάρχιος. ὄμμα βάλλοι δὲ μή ποτ᾽ ἐφημέραις ἐλπίσι βασκανίη, φησί τις τῶν παλαιῶν. C D

Παλαμήδης. Palamedes. *Ariſtoph. in Theſmophor. pag.529.*

Παλαμήδης.

Mittam ad ipſum. Noui enim *ego etiam iam* illam *rationem*

Οἶδα δ᾽ ἐγὼ καὶ δὴ πρότερον

Ex Palamede deſumptam i. illud commentum, quod ex Palamede didici. *Quemadmodum ille, remos* Proiiciam inſcribens. *i. inſcriptos.* Sed non adſunt *mihi* remi. Vnde igitur erunt mihi remi? vnde? *vide, conſidera, perpende.* Quid igitur *duces*, ſi hæc ſimulacra pro remis Inſcribens proiiciam? *Hoc profectò fuerit* melius longè. Lignum enim certè *ſunt* & iſta, & illud erat lignum. *Horum autem verborum ſenſus hic eſt, Meas calamitates, & periculum, in quo iam verſor, ita in remis inſcribam,* vt Oeax *Palamedis frater* Nauplio patri Palamedem. *i. Palamedis caſus, & infelicem mortem* in variis remis inſcripſit, & in mare proiecit, vt aliquis ſaltem *ex iſtis ſic inſcriptis* remus in Nauplium incideret, *vt inde cognoſceret quæ filio Palamedi acciderant.*

Ἐκ τοῦ παλαμήδους, ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας ῥίψω γράφων, ὥσπερ οἴαξ τῷ ναυπλίῳ γράφει τὸν παῖδα τὸν παλαμήδην ἐν διαφόροις πλάταις. καὶ ῥιπτεῖ εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι ναυπλίῳ περιπεσεῖν. πόθεν οὖν γ᾽ ἐκεῖνταί μοι πλάται τάδε τἀγάλματα, ἀντὶ πλατῶν γράφων διαρρίπτοιμι. βέλτιον πολὺ ξύλον γέ τι καὶ ταῦτα κἀκεῖνο ἦν ξύλον. E

N O T AE.

Οἶδα δ᾽ ἐγώ.] Ariſtoph. Theſmophor. pag.529.

> Πέμψαιμ᾽ ἐπ᾽ αὐτόν. οἶδ᾽ ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
> Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας F
> Ῥίψω γράφων. ἀλλ᾽ οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
> Πόθεν οὖν γένοιντ᾽ ἂν μοι πλάται; πόθεν; [σκόπει.]
> Τί δ᾽ ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ᾽ ἀντὶ τῶν πλατῶν
> Γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
> Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν᾽ ἦν ξύλον.

Sic enim & apud Ariſtoph. eſt legendum. Deinde ſubiiciendum*, ὥσπερ Οἴαξ &c. & , ὥστε μίαν γέ τινα Ναυπλίῳ περιπεσεῖν. Vel, μιᾷ γέ τινι Ναύπλιον περιπεσεῖν. i. vt Nauplius in vnum ſaltem *horum remorum* aliquem incidat.

Παλαμναῖοι.

A Παλαμναῖος, φονεὺς, ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος. καὶ προστροπαῖος. ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος.

Οὐχὶ τὸν μῦν εἶπας, ἢ παλαμναίους.
Δέδοικα μή μου τὴν δορὰν δάκοι φεύγων.
Χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.

Ὁ λέγων φησὶ περὶ μυός. καὶ αὖθις. οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι, ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοι τινές. Αἰλιανός. ὁ δὲ, πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον οἱ τὸν λεών, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προστάττει οὖν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν.

Παλαμωμένων. χερσὶν ἐργαζομένων. τὴν ἐκ τῶν ῥωμαίων παλαμήσασθαι σωτηρίαν.

Παλαμῶν. τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

C Παλλάντιον. ὁ ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστῆσαι τὰ πολιτικὰ, ἀνενέωσε καὶ τὸ καλούμενον ἀπὸ πάλλαντος, παλλάντιον, τὸν βασιλικὸν οἶκον.

Παλλὰς. παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ ἐπίθετον ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων.

Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων. οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτούς, οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. προσέθηκε δὲ τούτοις καὶ
D κρέα, καὶ οἶνον. καὶ ἔλαιον. ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλαυσε, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

Παλάμῃ. τῇ ἀρχῇ.

Πάλαι. ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

Παλαιγενὲς πρεσβῦτα. ἀριστοφάνης. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές. οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον. τοὺς γὰρ εὐήθεις. ἀρ-
E χαίους, καὶ παλαιοὺς ἔλεγον, ἀντὶ τοῦ ἀνοήτου. καὶ εὐριπίδης, ἀρχαῖον εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ εὐήθους. εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμα οὐ βούλομαι, ἡ παλαιὰ ἐν πίθῳ εὑρέθη. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀειγενής.

Παλαμναῖος. Interfector. Sicarius, vel impurus. παλαμναῖοι enim dicuntur, qui manu cędunt hominem. Homicidæ. à nomine παλάμη, *vnde Doricum παλάμα, & per ſyncopen πάλμα, vnde latinum* palma. Et Iupiter Palamnæus, qui tales homines vlciſcitur, *qui puniſicarios, & homicidas.* Et Proſtropæus, qui *cædis* piaculum in ipſos conuertit. Babrius.

Non murem dixiſti, vel interfectores.
Timui ne meam pellem morderet fugiens,
Comam enim ſtatuerat meam fœdare.

Qui *hæc* dicit, de mure loquitur. Et rurſus Non hohomines eſſe viſi-ſunt: ſed quidam dæmones *malefici, &* nefarij. Aelianus. Ille verò ante congreſſum cũ hoſtibus, poſtquàm vidit ſuum populum perire, nefarius, *& ſceleſtus* ille, malum *graue*, grauiori malo reſtinguere auſus-eſt. Miſeram enim virginem in-duas partes ſecari iuſſit.

Παλαμωμένων. Manibus-operantium. Molientium, parantium. Per Romanos ſalutem parare.

Παλαμῶν. Artium, vel manuum. *Vide ſupra* Παλάμη.

Παλλάντιον. Pallantium. Palatium. Vt, Romulus conſtituta Repub. renouauit & illud Palatium, quod à Pallante, Pallantium vocabatur, quod erat regia domus. *i. Regia.*

Παλλάς. Pallas Inſignis virgo. Eſt autem epithetum Mineruæ, quæ ſic dicta, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ. i. à vibranda haſta: vel quòd Pallantem vnum de Gigantibus interfecerit.

Παλατῖνοι. Palatini. Genus panum, quos Conſtantinus Magnus populo largitus eſt, quo tempore Conſulatum gerebat, quos ita vocauit, quòd ex Palatio ſuppeditarentur. His autem addidit etiam carnes, & vinum, & oleum. Quorum aliquandiu ciuitas fructum percepit, rerum ab ipſo proiectarum indicia, *notáſque* ferens.

Παλάμῃ. Imperio. Magiſtratui. *N. L. f. Palme. Manui. Poteſtati. Arti. Rationi rerum peragendarum.*

Πάλαι. Olim. Aduerbium, temporis ſignificationem habens.

Παλαιγενὲς πρεσβῦτα. Ariſtoph. *Nubibus. pag.* 81. *v.* 12. Salue ô ſenex antique. Non tanquam aliquem venerandum, ob tempus, *& ſenectutem ita Strepſiadem Chorus* appellauit: *ſed vt ſimplicem, & fatuum.* Simplices enim, *fatuos, ineptos, ſtultos, ac amentes,* vocabant antiquos, & vetuſtos. *Hoc igitur à Choro dictum,* pro, amens, *ſtulte, ſimplex, inepte, fatue.* Et Euripides, antiquum dixiſti, pro, fatuum, *ac ineptum. Sequens ſtnarius ad rem parum facere videtur.* Benefacere enim

corpori non volo, *nolo.* ἡ παλαιὰ διαθήκη. Vetus *teſtamentum* in dolio repertum-eſt. Quære in voce ἀειγενής.

Παλαιδίς.

Παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιῷ ἐπὶ ἀργυρίου, ἐκδανείσματος ὀφειλομένου. οὕ-
F τω λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀλκίβιον. καί τοι εἰ ἀπεδώκει τῷ κτησικλεῖ ν' παλαιὰς, ὥσπερ οὗτος φησί.

Παλαιόν. τὸ πρὸ πολλῶν χρόνων. ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσὶ παλαιός. καὶ τὸ διερρυηκός. ὡς τὸ πάλαι ἐν ἀμφιά-

Παλαιεύς. Palæus. vel Palæenſis. *Nomen à loco.*

Παλαιόν. Antiquum. Vetus. Oratores vſi-ſunt hac voce παλαιῷ, pro pecuniâ ex fœnore debitâ. Sic Lyſias in *oratione* ad Alcibium. Atqui, ſi reſtituiſſet Cteſicli quinquaginta vetuſtas *drachmas ex fœnore debitas,* vt iſte dicit, *eas Cteſicles iam non repeteret. F.* ἀποδεδώκει, *vel* ἀπεδεδώκει.

Παλαιόν. Vetus. Priſcum. Antiquum. Ante multos annos natum, vel factum, vel dictum. Vt apud Homerum. Profectò mihi hoſpes paternus es antiquus. Et id, quod diffluxit. Vt illud, Olim in vndique-ma-

ri-cuncta Ithaca. Et, iuuenes, & antiquæ *mulieres.*

λῳ ἰθάκη. ἡ μὲν νέαι. ἡ δὲ, παλαιαί. A

Παλαιός. Antiquum *eſt* tempus, ex quo. Pro, Iam pridem. Iam olim. Olim. Multo antè. A longo tempore. *Sophocles in Aiace. pag. 36. v. 6.*

Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος. ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Παλαίῳ. Datiuo. Luctor.

Παλαίῳ. δοτικῇ.

Παλαίπολις. Palæpolis Nomen loci.

Παλαίπολις. ὄνομα τόπου.

Πάλαι ποτ' ἦσαν. Fuere quondam ſtrenui Mileſij. De iis, qui floruerunt olim, nunc verò ſunt infirmi. *Ariſtoph. Pluto. pag. 47. v. 30. Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 303. ad. 49.*

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι. ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

Παλαίσμασιν. *Luctis. Certaminibus. Item ſumitur* pro ſtratagematibus, *&* *callidis artibus, quibus Imperatores hoſtem fallunt, quæ quidam Imperatoria vafrimenta vocant.* Ariſtophanes *in Ranis. pag. 157. v. 15.* Phrynici ſtratagematibus. *& pag. 165. v. 11.* Eo enim copias ducente, *eo duce*, Athenienſes victi-fuerunt. Quamobrem etiam in multorum odium incurrit, quaſi bellum prodiſſet. *i. proditoriè-adminiſtraſſet, vel, mala fide geßiſſet.* Quidam verò dicunt hunc *fuiſſe* Comicum poetam, qui Choros mobiles, & decertantes introduxerit. Fuit autem copiarum dux, *ſiue Prætor*, ſub quo multi Tragici peccarunt, & ignominia notati ſunt.

Παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. καὶ ἀριστοφάνης. φρυνίχου παλαίσμασιν. στρατηγοῦντος B γὰρ αὐτοῦ, ἡττήθησαν οἱ ἀθηναῖοι. καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεχθρεύθησαν ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν. ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσήγαγε, καὶ παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγός, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν τραγικῶν, καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

Παλαισταί. Palmos minores, qui ſinguli ſunt 4. digitorum. Vel *homines* in lucta *luctantes. i. luctantes, vel certantes. ſ. τοὺς ἐν πάλῃ παλαίοντας, vel ἀγωνιζομένους.*

Παλαισταί. ἀριθμοὶ, ἢ ἐν πάλῃ. C

Παλαιστιαῖος. à παλαιστὴ, ῆς, ἡ. Palmus minor, qui eſt 4. digitorum, deducitur παλαιστής. οῦ. ὁ. idem, *vel luctator, à παλαίω. luctor.* Hinc παλαιστιαῖος. ου ὁ. *quod idem ſignificat, ac magis vſitatum* παλαιστιαῖος palmi minoris-magnitudinem habens. Qui eſt quatuor digitorum. Qui dodrantalem menſuram habet. Παλαιστῖνος verò, Palæſtinus, *Gentile nomen.*

Παλαιστιαῖος. ἐκ τοῦ παλαιστὴ, παλαιστής. παλαιστῖνος δέ.

Παλαιστής. Luctator. Aduerſarius *in lucta. Vt*, Callidus luctator erat quidem ille: ſed tamen Et ipſa callida ingenia impediuntur, *&* *impingunt* frequenter.

Παλαιστής. ἀνταγωνιστής. σοφὸς παλαιστὴς οὐ κεῖνος, ἀλλ' οὐχ αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμά.

NOTÆ.

Σοφός.] Sic duos hos ſenarios emendare non abſurdè potes, D

Σοφὸς παλαιστὴς μὲν ἐκεῖνος, ἀλλ' ὅμως
Καὶ αἱ σοφαὶ γνῶμ' ἐμποδίζονται θαμά.

Vel, Καὶ ταὶ σ. quod eſt ποιητικώτερον, & ſuauius. In γνῶμ', eſt eliſa diphthongus finalis αι, vt apud Homerum Iliad. A. pag. 23. v. 19. in verbo βούλομαι,

Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

Παλαιστίνη. Palæſtina. Nomen regionis. Et Palæſtinus, qui eſt ex Palęſtina. Multis autem ſtationibus. *i. multorum dierum itinere*, Babylon à Palæſtina diſtat.

Παλαιστίνη. ὄνομα χώρας. καὶ παλαιστῖνος ὁ ἀπὸ παλαιστίνης. πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ βαβυλὼν τῆς παλαιστίνης.

Παλαίστρα. Palæſtra. Gymnaſium. Locus ad exercitationes commodus. Vt, Cùm inueniſſet campum ſupinum, & opportunum ad equorum, & phalangis vſum, *eum* repurgauit, & effodit, & effecit, vt bellicis exercitationibus ſeruiret. *Vel, ὕπτιον πεδίον. campeſtrem planiciem.*

Παλαίστρα. τὸ γυμνάσιον. εὑρὼν πεδίον ὕπτιον, E καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων, καὶ φάλαγγος, ἐκάθαιρε, καὶ διέσκαπτε, καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

Παλαίτατος. Antiquiſſimus.

Παλαίτατος. ὁ παλαιός.

Παλαίφατος. Palæphatus. Athenis verſificator, filius Actæi, & Biûs. Alij verò dicunt *eum fuiſſe filium* Ioclis, & Metaniræ. Alij, Mercurij. Fuit autem ſecūdùm quidem quoſdam, poſt Phemonoen. Secundū verò alios, etiam ante ipſam. Scripſit autem Coſmopoeiam. *i. Mundifabricam*, verſibus circiter quinquies mille. Apollinis, & Dianæ partum, verſibus ter mille. Veneris, & Cupidinis voces, & ſermones, verſibus quinquies mille. Mineruæ, & Neptuni contentionem, verſibus mille. Latonæ comam.

Παλαίφατος. ἀθηναῖος ἐποποιός. υἱὸς ἀκταίου, καὶ βοιοῦς, οἱ δὲ ἰοκλέους φασὶ, καὶ μετανείρας. οἱ δὲ, ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατὰ μέν τινας, μετὰ φημονόην. κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιΐαν εἰς ἔπη ε. ἀπόλλωνος, καὶ ἀρτέμιδος γονὰς ἔπη γ. ἀφροδίτης, καὶ ἔρωτος φωνὰς, καὶ λόγους ἔπη ε. ἀθηνᾶς ἔριν, καὶ ποσειδῶνος, ἔπη α. λητοῦς πλόκαμον. F

Παλαίφατος. Palæphatus, Parius, vel Prineus, qui fuit tempore Xerxis. *Scripſit rerum* Incredibilium

Παλαίφατος. πάριος, ἢ πριηνεύς, γεγονὼς κατὰ ἀρταξέρξην. ἀπίστων βιβλία ε. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς

lib. 5.

A τὸν ἀθηναῖον ἀναφέρουσι, πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε.

Παλαίφατος. ἀβυδηνὸς ἱστορικός, κυπριακά. δηλιακά, ἀττικά, ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. παιδικὰ δὲ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. ὡς φίλων ἐν τῷ ἐν στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίον α΄. καὶ θεόδωρος ὁ ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ τρωϊκῶν.

Παλαίφατος αἰγύπτιος, ἢ ἀθηναῖος γραμματικός, αἰγυπτιακὴν θεολογίαν. μυθικῶν βι-
B βλίον α΄. λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων. ὑποθέσεις εἰς σιμωνίδην. τρωϊκά· ἅ τινες εἰς τὸν ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

Παλαιφάτου παλαιᾶς, καὶ ἀρχαίας. περὶ ἧς ἔφασαν ἐκ παλαιοῦ μύθους.

Παλεός. ὁ σκώπτης. τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος.

Παλεῦσαι. ἐξαπατῆσαι. ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία. παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. καὶ
C παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος. ἀριστοφάνης ὄρνισι. κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦν τινὰ τῶν ὀρνέων, καὶ ἱστᾶν ἐν δικτύῳ.

lib 5. Quidam verò hæc ad Athenæum referunt: ſed & iſte ſcripſit *eadem*.

Παλαίφατος. Palæphatus, Abydenus hiſtoricus, *qui ſcripſit* Cypriaca, Deliaca, Attica, & Arabica. Fuit autem ſub Alexandro Macedone, & Ariſtotelis Philoſophi amaſius, *vel deliciæ*, vt Philon in litera ει, de admirabili hiſtoria lib. 1. & Theodorus Ilienſis Troicorum lib. 2.

Παλαίφατος. Palæphatus Ægyptius, aut Athenienſis Grammaticus, *qui ſcripſit* Aegyptiacam Philoſophiam. Fabuloſorum lib. 1. Fabuloſè dictorum ſolutiones, *ac explicationes. l.* λύσεις τῶν. Argumenta in Simonidem. Res Troionas, quas quidam ad Athenæum, quidam verò, ad Parium referunt, *eique tribuunt*. Scripſit & hiſtoriam peculiarem.

Παλαιφάτου. Veteris, & antiquæ. De qua fabulas olim dixerunt.

Παλεός. Cauillator. Deriſor. Ponitur & pro amente. *F.* παλαιός. *Vide* Παλαιγενής.

Παλεῦσαι. Decipere. Fallere. Seducere. Allicere, ac pertrahere in retia. Et prouerbium, Pulchrè fallit vulpem. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 5. col. 918 ad. 22.* Et παλεύτρια. Columba-ſeductrix, *illex columba, quæ ab aucupibus excæcata ponitur in retibus, vt ſubſultans, cæteras columbas in laqueos, & retia alliciat, & pertrahat. Allectrix-columba. Er. ad. Chil. 4. Cent. 5. col. 732. ad. 78. Sedens columba.* Ariſtoph. Auibus *pag. 410. v. 16.* Et cogit *columbas-allectrices* decipere *columbas prætervolantes, & in laqueos illicere*, ligatas in reti, *reti alligatas*. Solent enim *aucupes* excæcare aliquas aues, & in reti ponere, *atque reti alligatas tenere, vt alias eiuſdem generis aues in eadem retia ſubſultantes, & voce ſua vocantes, alliciant, ac pertrahant, vt ita capiantur. Vide Schol. annot. 8. in* Παλεύειν. *Item ead. pag. 410. v. 20.*

Πάλλει. κινεῖ. σείεται. ἄλλεται. καὶ ἐπὶ τοῦ δὲ τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ παλεύεσθαι
D ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε.

Παλληναῖος. ὁ ἀπὸ παλλήνης χώρας.

Παλληνεύς. παλλήνη δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα παλληνόθεν. ὁ δὲ δημότης παλληνεύς. ὅτι δὲ ἔστιν ἐν θρᾴκῃ παλλήνη γνώριμον.

Παλλήνη. μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλκυονίδες.

Παλληνικὸν βλέπειν. ἀντὶ τοῦ γενναῖον. παλ-
E λήνη δὲ δῆμος τῆς ἀττικῆς ἔνθα πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν, καὶ ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις, συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ παλληνικόν, βούλεται εἰπεῖν, ὠμῶς διακεῖσθαι, καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν. ὡς πάλαι πρὸς πεισίστρατον τὸν τύραννον. ἡνίκα συνεστήσαμεν ἐν παλλήνῃ τὴν μάχην. ἢ βαλλήνη, κατὰ συγγένειαν τοῦ β. πρὸς τὸ π΄. παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρόν, καὶ λιθολευστεῖν
F αὐτόν.

Πάλλει. Vibrat. Mouet. Quatit. Agitat. & πάλλεται. Vibratur. Mouetur. Quatitur. Agitatur. Saltat. Vt, Et propterea Barbarus animum collegit, & tremore *præ metu tremere, &* agitari deſiit. *L.* ὑπὸ τοῦ τρόμου πάλλεσθαι ἔληξε. *i. à tremore agi deſiit.*

Παλληναῖος. Pallenæus. Ex Pallene regione.

Παλληνεύς. Palleneus, Pallene, municipium *Tribus* Antiochidis. Aduerbium è loco, παλληνόθεν. i. ex Pallene. Popularis vero, *& Tribulis*, Palleneus. Quòd autem *etiam* in Thracia ſit Pallene *quædam*, *hoc ex Geographis eſt* notum.

Παλλήνη Pallene. Vno ex Alcyonidibus. *Vel, ex Alcyoniis inſulis*. Quære in voce Ἀλκυονίδες.

Παλληνικὸν βλέπειν. Pallenicum tueri. Pro, generoſum *intuitum, generoſum vultum habere*. Pallene enim *eſt* municipium Atticæ, vbi conflatum-eſt bellum inter Piſiſtratum, tyrannidem affectantem, & Athenienſes *eam ferre* nolentes. *Vel, vbi, cùm Piſiſtratus regnare vellet, & Athenienſes* hoc pati *nollent, prælium inter eos eſt commiſſum.* Tueri verò Pallenicum, *ſiue Pallenicum intueri, Pall. intuitum, aut aſpectum habere,* vult ſignificare, crudeliter affectum eſſe, & aſperum inimico ſe præſtare, vt olim *nos Athenienſes. nos geſſimus* aduerſus Piſiſtratum tyrannum, quum pugnā ad Pallenen *cum eo* commiſimus. Vel *aliter* Παλλήνη, *pro* Βαλλήνη, propter cognationem literæ β cum litera π, *vt alludatur ad verbum* βάλλειν, *petere. ferire; percutere,* παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. Quòd *hoſtem oporteat* lapidibus petere, *ac obruere*. Vult enim ſignificare, hoſtem eſſe quærendum, & lapidibus obruendum. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 271. v. 16 17. 18: Vid. Schol. vnde Suidas.*

NOTAE.

Δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρόν.] Ariſtoph. Acharnenſibus. pag. 271. v. 16. 17. 18.

Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλληνάδε,
Καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ.

Ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον, ἐκ ἂν ἐμπλείμην λίθων. Pro, ἐκ ἐμπλείμην ἂν βάλλων ἐκεῖνον λίθοις. A

Conſule Schol. annot. 7. in Παλλάδι.

Παλίγκοτος. Q. d. Iterans-iram. Ad iram-reuertēs. Iracundus. Triſtis. Formidabilis. Aduerſarius. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 447. *v.* 4. Ne ſis iracundus aliquis orantibus nobis ſaltem. Pro, Ne denuò nobis iraſcaris, & rurſus pœnitentia ducaris, *ne denuò nobis ſuccenſeas, neque rurſus te pœniteat*, quòd nos beneficiis afficere decreueris. Et in Epigrammate. Venus enim *in* aliis quidem *rebus eſt* iracunda. Vnum verò quiddam pulchrum eſt ſortita, quòd odio proſequatur *mulieres* ſuperbientes.

Παλίγκοτος. ὀργίλος. ςυγνός. φοβερός. ἐναντίος. ἀριςοφαίνης. μη ϑζὸν παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν, ἡμῖν γε. ἤγουν μὴ ἐξ ὑποςροφῆς ὀργισθῇς, καὶ πάλιν μεταινοήσῃς, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετεῖν διέγνως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος. ἓν δέ τι καλὸν ἔλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας.

B

Παλίγκυρτος. Vas piſcatorium. Naſſa. Sagena. Polybius. Cùm enim hoſtes vltrò tanquam in naſſam ſe conieciſſent, & inimicos in ſuam poteſtatem ipſe redigere poſſet, ipſos prætermiſit.

Παλίγκυρτος. ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον. πολύβιος. τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ εἰς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλιπε.

Παλίλλογα. Iterum-collecta. *Hom. Iliad.* A. *pag.* 23. *v.* 28.

Παλίλλογα. παλισύλλεκτα.

Παλιλογία Repetitio ſermonis, *quæ fit, quum idem repetitur.*

Παλιλογία. ταυτολογία.

Παλιμβαλής. Qui retro cecidit. Qui cecidit in dorſum. Supinus. *Quid ſignificet τὸ αἰάταυρα, N. L. niſi fortè ſignificet, tauri ſecuri percuſſi more.*

Παλιμβαλής. ὁ αἰάταυρα πεσὼν, ὁ ὕπτιος.

Παλίμβιος. Rediuiuus. Reuerſus ad vitam. Qui ex morte ad vitam rediit.

Παλίμβιος. ὁ ἐξ ἀναβιώσεως. C

N O T AE.

Παλίμβιος.] Apud Heſych. pro vocis huius interpretatione legitur, ὡς ἐξαναβάσεως. Sed corrigendum, vt hîc vides, ὁ ἐξ ἀναβιώσεως. Quod de illis dicitur, qui ex morte ad vitam ſunt reuocati, qui propterea Virbij vocantur, quaſi dicas bis viri, qualis fuit & ille Theſei filius, de quo Virgilius Æn. lib. 7. pag. 300. 12.

Ibat & Hippolyti proles pulcherrima bello
Virbius. &c.— & v. 17.
Exigeret, verſoque vbi nomine Virbius eſſet.

Pind. Pyth. Od 3. 221. 222. Ouid. Metamorph. lib. 2. 54. 55. & lib. 15. 343. & 344.

Παλιμβολία Facilis mutatio conſilij. Inconſtantia. Agathias. Ipſorum verò ducum magna fuit acies, *magnus militum comitatus*, multæ cuſtodiæ, & vigiliæ, & per multitudinem circuncurſationes, *populique prehenſatione*, ſpes, & timor, & inconſtantia.

Παλιμβολία. ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. ἀγαθίας. τῶν δὲ ςρατηγῶν, πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παράταξις, πολλαὶ δὲ φρουραὶ, καὶ ἀγρυπνίαι, καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοςήσεις, ἐλπὶς, καὶ δέος, καὶ παλιμβολία. D

Παλίμβολον. Mutabile. Inconſtans. Infidum. Vt, Scythicam enim *gentem aiunt* eſſe mutabilem, *ac infidam.*

Παλίμβολον. ἀβέβαιον. ἄπιςον. τὸ γὰρ σκυθικὸν ἔθνος παλίμβολον.

Παλίμβολος. Reprobus. *Qui propter ingenij leuitatem, & inconſtantiam eſt reprobandus, ac reiiciendus.* Qui facilè mutatur. Illiberalis. Clemens *hanc vocem ſic interpretatur.* Poteſt etiam pro voce παλίμβολος, *dici* συνωνύμως, ἐναντίβολος, & ἐναντιογνώμων. i. contrariam habens ſententiam, & aliis aduerſarius, vt & παλίνδης nomen.

Παλίμβολος. ἀδόκιμος. εὐμετάβλητος. ἀνελεύθερος. κλήμης. δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος, ἐναντιογνώμων. ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα. E

Παλιμπετής. Retro cadens. Recidens. Recurrens. Retrogradus.

Παλιμπετής. ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα. Siniſtram famam habentia. Mala. Cōtraria. *Euripid. Ione. pag.* 460. *v.* 1096. Παλίμφαμος ἀοιδά *Infame carmen.*

Παλίφημα. δύσφημα, κακά. ἐναντία.

Παλινάγγελος, Retro reuerſus nuncius. Reuerſus nuncius.

Παλινάγγελος. ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον. Quod iterum, & rurſus poſtea ſumitur. Vel *id*, ex quo poteſt aliquis iterum excitari, *vel, reſurgere. Reuocabile. Mutabile. Irritum.*

Παλινάγρετον. πάλιν, καὶ αὖθις ὑστερόληπτον. ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγερθῆναι. F

Παλιγκάπηλος. Inſtitor. Propola. Q. d. Iterum caupo. *Qui res aliquas à mercatoribus emit, & iterum vendit. Quod barbarè diceretur Reuenditor.*

Παλιγκάπηλος. ὁ μεταπράτης.

Παλινδικεῖ. *Superiori liti nouam* litem addit, *&* *cum ea coniungit. Iudex* παλινδίκης, *qui de re antè iudicata, in gratiam rei damnati, iterum iudicat, vel qui reo damnato*

Παλινδικεῖ. ἐπισυνάπτει δίκην. καὶ παλιν-

A δικίαν δίκην, τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι

nato redintegrationem actionis dat, eique poteſtatem facit ſui in iudicio iterum defendendi. Reus verò παλινδικεῖ, qui à Iudice petit actionis redintegrationem, & iterum ſui defendendi poteſtatem. Et παλινδικίαν vocant, actionem, quæ reis iniuſtè condemnatis datur, vt de re eadem in iudicio iterum diſceptent. Vel, actionis redintegrationem, vt de re eadem iterum iudicetur.

N O T Æ.

Δίκην, τοῖς.] VVolfius, Παλινδικίαν δίκην, τὴν ἀδίκως καταδικασθεῖσιν. Portus, Παλινδικίαν. δίκην τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι διδομένην. Sic enim longè commodius. Participium διδομένην additum ad locutionis perfectionem.

Παλίνδρομος. ὀπισθόρμητος. πέμψας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι, παλινδρόμους ἀπέλαβε.

Παλίνδρομος. Recurrens. Reciprocus. Vt, Cùm ipſi 20. minas miſiſſet, eas recurrentes. i. reuerſas, vel remiſſas recepit.

B Παλινδρομῶν. ὑποστρέφων.

Παλινδρομῶν. Recurrens. Reuertens.

Παλινάιρετα τὰ ἐπισκευασμένα, καὶ οἷον ἐπίγραφα. οὐ καινὰ δὲ, οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλινάιρετα. Quæ-ſunt-inſtaurata. Reparata. Renouata. Et quodammodo interpolata, non autem noua, ne ſana, nec integra.

Παλιναίρετος. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μή ποτε δὲ αἱρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον. ἐπειδήπερ συκοφαντῶν τινας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει. ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν, ἣν ὤφειλεν. ἔπειτα ἀποτίσας

C τὴν ζημίαν, πάλιν ἐνεφανίζετο. καλοῦσι δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχήν τινα ἄρχειν, καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις, ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων, καὶ ἀνοικοδομηθέντων, ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλιναίρετος. Harpocrat. Πάλιν αἱρετός. Iterum electus. Dinarchus in accuſatione contra Polyeuctum è tribu-ejectum. Et, πάλιν αἱρετὸν λέγει. Sic Harp. Sed vide ne fortè παλιναίρετον orator vocet Polyeuctum. Quia quoſdam calumnians, poſtea dona accipiens his opitulabatur, eóſque defendebat. Vel quia ſycophanta, i. calumniator, calumniæ condemnatus, mulctabatur, & propterea à dicendo prohibebatur, donec perſoluiſſet mulctam, quàm debebat. Deinde verò perſoluta mulcta, rurſus dicebat. i. dicendi poteſtatem habebat. Huiuſmodi verò calumniatores vocabant propterea παλιναιρέτους, vel vt Harp. πάλιν αἱρετούς. q. d. Iterum electos, & ad dicendi poteſtatem iterum admiſſos. Quinetiam ita vocant illos, quibus aliquis magiſtratus eſt abrogatus, & qui denuò deſignantur, & creantur. Pindarus verò in Dithyrambis, vſus eſt hac voce, pro ædificiis deſtructis, & rurſus ædificatis. i. inſtauratis.

Παλινοδία. ἐναντία ὁδός. παλινῳδία δὲ, ἐναντία ᾠδὴ ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ. καὶ παροιμία. ᾄδων παλινῳδίαν.

D Παλινοδία. Reciprocum-iter. Contraria-via. Per o paruum ſcribitur. παλινῳδία verò, per ω magnum, contraria-cantio. Vel Contraria prioribus dicere. Contraria priori dictio. Recantatio. Et verbum παλινῳδῶ. Recanto. Contraria-prioribus-dico. Priora-retracto. Et prouerbium. Canens palinodiam. Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 306. ad. 59. Palinodiam canere.

Παλίνορσος. ὀπισθόρμητος.

Παλίνορσος. Reciprocus. Retrogradus. Reuertens.

Παλινοστήσας. ἐπανελθών.

Παλινοστήσας. Regreſſus. Reuerſus.

Παλίνορσον. παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ποιεῖν Ἀριστοφάνης, τὸ σφυρὸν παλίνορσον ἐξεκόμισε.

Παλίνορσον. Reciprocum. Retrogradum. Reuertens. Vt, Duplex fecit id, quod retro-redit, duplex fecit reciprocum. N. L Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 306. v. 18. Et pedis-malleolum retrogradum excuſſit.

E N O T AE.

Τὸ σφυρὸν. Ariſtoph. Acharn. pag. 306. v. 18.
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορσον ἐξεκόκκισε.

Παλίνσκιος ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς. χειμῶνι παλινσκίῳ. ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ.

Παλίνσκιος. L. παλίνσκιον. Iſæus quidem hoc accipit pro σύσκιον. Vide Harpocrat. Opacum. Vmbroſum. Tenebroſum. Q. d. Quod iteratam, vel duplicatam vmbram habet. i. Valdè obſcurum. Archilochus verò ſumit pro σκοτεινόν. i. Obſcurum. Tenebroſum. Et Sophocles, χειμῶνι παλινσκίῳ. Pro, Tempeſtate tenebroſa, obſcura.

Παλινσκίῳ. σκοτεινῷ. τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ. ὡς παλιγκάπηλος, καὶ παλίμπρατος. ἡ

F κοινὴ συνήθεια, παλίνσκια λέγει, τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία.

Παλινσκίῳ. Tenebroſo. Obſcuro. Valde-tenebroſo. Valde-obſcuro. Nam hoc πάλιν in compoſitione, ſæpe, vt in hoc nomine, intenſionem ſignificat. Vt in voce παλιγκάπηλος, & παλίμπρατος. i. ſæpius-vendens, & ſæpius-venditus. Vel, iterum-vendens, & iterum-venditus. De quibus Lexica. Communis verò conſuetudo, παλίνσκια πεδία, vocat campos à Sole non calefactos. i. campos valde vmbroſos, quòd à Sole non illuſtrentur, neque calefiant.

Παλιντράπελον. ἀντίστροφον. ἐναντίον. ἀντεστραμμένον.

Παλιντράπελον. Reflexum. Contrarium. Retortum. Inuerſum.

Παλιντριβῆ. Malis-attrita. *Sic enim Schol.* Sophocles *in Philoctete. pag.* 401. *&* 402. — Παλιντριβῆ. σοφοκλῆς. A

Phil. Erat adhuc in viuis futurus. *Quia nondum* illud *malum periit.* — Ὡς οὐδὲν ἀπώλετο.

Sed bene curant hæc mala *Dij.* — Ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες.

Et quodammodo ipſas quidem aſtutas, & malis-attritas res — Καί πως τὰ μὲν πανοῦργα, καὶ παλιντριβῆ,

Gaudent ad ſuperos, *reuocantes ex Orco, ipſas vero* res — Χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου. τὰ δὲ

Iuſtas, & bonas amandant ſemper ad Orcum. — Δίκαια, χρηστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Pro, Neſcio quomodo Dij tantam curam gerant hominum improborum, & improbos quidem, aſtutos, & in ſceleribus exercitatos, ab Inferis ad ſuperos reuocare gaudeant, iuſtos verò, bonóſque viros à ſuperis ad Inferos ſemper amandent. Sed figuratè res pro perſonis ponuntur. B

N O T AE.

Ὡς οὐδὲν.. Soph. Philoct. pag. 401. v. vlt.

Ἐμελλ'. ἐπείγ' οὔπω χαλόν γ' ἀπώλετο.

Et pag. 402. v. 4.

Δίκαια, καὶ τὰ χρηστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Παλίντροπος. Retrogradus. Reuertens. *Epigram. lib.* 1. *pag.* 5. *epigr.* 4. — Παλίντροπος. ὀπισθόρμητος.

Nudum i. inermem *conſpicata Lacæna retrogradum ex bello* — Γυμνὸν ἰδοῦσα λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο C

Filium ſuum in patriam, velocem immittentem pedem. i. armis ſpoliatum, & in patriam pedibus celeriter redeuntem. — Παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἱέντα πόδα.

Παλίουρος. Paliurus. Plantæ ſpinoſæ genus. — Παλίουρος. εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

Παλίωξις. *Hom. Iliad.* M. *pag.* 456. M. Inſecutio, quæ fit mutatâ Martis aleâ, quum illi, qui fugiebant, mutatâ prælij fortunâ, perſequuntur *illos, à quibus antè fuerant fugati.* Agathias. Romani autem cùm ſe, *ſuóſque militum ordines* explicuiſſent, *conuerſi, &* frontibus-aduerſis occurrerunt illis. qui *prius ipſos* perſequebantur, & non-parcendo *ſuis aduerſariis: ſed eos fortiter* percutientes, *eos* viciſſim-repulerunt, & in fugæ locum inſecutio, *mutatâ Martis aleâ* ſucceſſit. — Παλίωξις. ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις. ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. ἀγαθίας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελίξαντες, ὑπαντιάζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι. καὶ παίοντες ἀφειδῶς, ἀντώθουν. καὶ ἐς παλίωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει. D

Παλιρρόθιον. Retro-fluens. Refluens. *Hom. Odyſſ.* E. *p.* 160. *v.* 5. *ſubſtantiuè poſuit, pro, Refluxus. Vide locum.* — Παλιρρόθιον. ἐς τοὐπίσω ἐφορμηκός.

Παλίρροια. Refluxus. Maris vel aquarum refluxus. Aeſtus reciprocatio. *Vide Lex.* — Παλίρροια.

Παλμικὸν οἰώνισμα. Vibratorium augurium. Ex rerum aliquarum vibratione diuinatio. Quod *augurandi, & diuinandi genus* Poſidonius conſcripſit. Vt, ſi dexter oculus *alicui* vibretur, *ſaltat, palpitet, micet,* hoc, *vel illud* ſignificat. — Παλμικὸν οἰώνισμα. ὅπερ ποσειδώνιος συνεγράψατο. οἷον ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει.

Παλμυλάδειος. Palmularius, Nomen proprium. — Παλμυλάδειος. ὄνομα κύριον.

Παλλόμενον. Quod-vibratur. Quod-ſaltat. Quod-ſortitò-obtingit-alicui. *pro* πλεεσύμενον, *lego* κληρούμενον. *Vide ſequens* Πάλος. — Παλλόμενον. ἀλλόμενον. κληρούμενον. E

Πάλος. Sors. Vt, Darius autem hos ſortiri iuſſit. Dum autem *illi* ſortirentur, ex omnibus Bagæo ſors obuenit. — Πάλος κλῆρος. ὁ δὲ δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων βαγαῖος.

Παλμός. Palpitatio. Tremor. Concuſſio. Quaſſatio. — Παλμός. τρόμος. σεισμός.

Παλτά. Haſtæ. Haſtilia. Tela. Iacula. Vt, Cùm autē Cyrus in equum aſcēdiſſet. *L.* τὸν ἵππον, haſtilia ſumpſit in manus. Xenophon. *Vide noſtrum Græcolat. Indicem.* Et Arrianus. Eiaculabantur in eos, qui pro muris pugnabant, alij quidem, haſtilia, alij verò, iacula. Et, In dextra quidem tenebat haſtile ſex fere cubitorum, quod in anteriore quidem parte cuſpidem habebat *ferream*, poſterior verò ligni pars erat rotunda. — Παλτά. τὰ δόρατα. ὁ δὲ κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. ξενοφῶν. καὶ ἀρριανός. ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους. οἱ μὲν, παλτά. οἱ δὲ, τοξεύματα. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἑξάπηχυ ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον. ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. F

Παλτάρια. Siligo. Simila. *Aliàs eſt diminutiuum* ἀπὸ τοῦ παλτά. *Parua-haſtilia. Parua iacula.* — Παλτάρια. σεμίδαλις.

A Παλυνομένης. λευκαινομένης. τῆς χώρας τῶν σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης.

Παλυνομένης. Albeſcentis. Illius, quæ albeſcit. Vt, Quia Scytharum regio niuibus albeſcit frequẽter.

Παμμάχιον. παγκράτιον.

Παμμάχιον. Pammachium. Pancratium.

Πάμβαξ. καὶ παμβακίς. τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. καὶ τὴν τρυτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων.

Πάμβαξ. Pambax, & pambacis, & id, quod vulgò Bambacium, *Italicè, Bombaſo, Gallicè, cotton. Vide* ξύλον. Et *in epigrammate.* Et trutinæ-receptricem arculam pambacis. *i. ciſtulam, in qua reſeruatur ipſa bambacis libra, libra, quâ bambax ponderatur. L.* τρυτοδόκην, *vt infra ſuo loco, &* κιςίδα.

Πάμβορον, κἀκοσμον. ἰώσηπος. τὸ πάμβορον γεγέννηκε βορὰν ἡδεῖαν ἐξ αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων, καὶ κηρία μέλιτος.

Πάμβορον. Omniuorum. Omnia-vorans. Malum-ſpirans-odorem. Fætidum. Ioſephus. Id, quod-omnia-vorat, ex ſe cibum ſuauem genuit. Leonem, melliſque fauos ſignificans.

B Παμβορώτατον.

Παμβορώτατον. Omnia-maximè deuorans. Voraciſſimum.

Παμβωτάδης. παμβῶται δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος.

Παμβωτάδης. Pambotades. Pambotæ, municipium *Tribus* Erechtheidis.

Παμμήστορα. πάντων τεχνίτην.

Παμμήστορα. Omnium-peritum-artificem.

Πάμπαν. παντελῶς. δράκων δὲ ὁ στρατονικεὺς συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ παντάπασι.

Πάμπαν. Omnino prorſus. Draco verò Stratonicenſis dicit eſſe ſynalœphen ex *aduerbio* παντάπασι.

Παμπήδην. παντελῶς.

Παμπήδην. Omnino. Prorſus. *Sophocles Aiace. pag. 54 v 924.*

Παμπησίαν. πᾶσαν τὴν κτῆσιν. σὺ δ᾽ ὦ σίκων, καὶ ξενόφαντες, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

C Παμπησίαν. Vniuerſam-poſſeſſionem. *Ariſtoph. in Ecclesiaz. pag. 504. v. 32. & 33.* Tu verò ô Sicon, Et Parmeno tollite vniuerſam-poſſeſſionem.

NOTAE.

Σὺ δ᾽ ὦ Σίκων. Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 504. v. 33. & 33.

Βάδιζε τήνυν ὕστερος. σὺ δ᾽ ὦ Σίκων,
Καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Πάμπλειστος.

Πάμπλειστος. Quàm-plurimus. Plurimus.

Παμπλήγδην.

Παμπλήγδην. Omnino-feriendo. Grauiſſimè-percutiendo.

Παμπληθεῖ καὶ πάμπληθες. ἀντὶ τοῦ πολύ.

D Παμπληθεῖ. Cum-vniuerſa-multitudine. Maximo, frequentiſſimóque numero. *Datiuus eſt à recto maſc.* παμπληθής. *Aliàs dicitur per aduerbium,* παμπληθεί. *vt* πανδημεί. Et πάμπληθες. Multum. Plurimum. Pleniſſimum.

Παμπληθεῖς. πάνυ πολλάς.

Παμπληθεῖς. Valde-multas. Plurimas. Frequentiſſimas. Pleniſſimas.

Παμπόλη. ὄνομα πόλεως.

Παμπόλη. Pampole. Nomen vrbis.

Παμπόλλη. ἡ πολλή, καὶ ποικίλη.

Παμπόλλη. Permulta, & varia *genere fœm. in ſing.*

Παμπρέπιος. πανοπολίτης. ἐπῶν ποιητής. ἀκμάσας κατὰ ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν. ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

Παμπρέπιος. Pamprepius, Panopolita, Heroici carminis poeta, qui floruit tempore Zenonis Imperatoris. Scripſit Etymologiarum expoſitionem. Iſaurica oratione-ſoluta.

E Παμπρέπιος. οὗτος μέγα παρὰ ζήνωνι ἐδυνήθη. γένος μὲν ὢν θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν αἴγυπτον. φυσεῖ δὲ πρὸς ἅπαντας δεξιᾷ χρησάμενος. ἔρχεται εἰς ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἱρεθεὶς, συχνά τε ἐπαίδευσεν ἔτη. καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ ὅσα ἦν σοφώτερα ὑπὸ τῷ μεγάλῳ πρόκλῳ. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρός θεαγένην τινὰ τῶν ἐκεῖ γενομένων συστάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ᾽ ἐκείνου, καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδάσκαλον ὑπ᾽ αὐτοῦ πειραθεὶς σκευωρίας, ἦλθεν F εἰς βυζάντιον. τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς, καὶ χρηστὸς φαινόμενος. ὡς δὲ ἐν χριστιανοὺς πάντας ἐχούσῃ πόλει, τὸ ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν, ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας προδήλως δεικνύμενον. εἰς τὴν τε καὶ ἕτερα τῆς ἀῤῥήτου σοφίας…

Παμπρέπιος. Pamprepius. Hic apud Zenonem multum potuit. Genere quidem Thebæus, Aegyptius. *i. natus Thebis, quæ ſunt in Aegypto.* Sed ingenio præditus ad omnia aptò. *L.* ἅπαντα. Venit Athenas, & à ciuitate delectus Grammaticus, multos *ibi* docuit annos. Simul autem ſub magno Proclo eruditus-eſt in omnibus reconditæ ſapientiæ partibus. Cùm autem calumnia *quædam* aduerſus ipſum apud quendam Theagenem illius loci *ciuem, &* indigenam, conflata-fuiſſet, *& apud illum ille fuiſſet delatus*, ab illo contumelia affectus, & maioribus, quàm decebat magiſtrum, inſidiis ab illo tentatus, *& actione calumnioſa grauiùs exagitatus*, Byzantium iuit. Ac *in* cæteris quidem *rebus* bonus, & probus videbatur: ſed, vt in vrbe, quæ *ſuos incolas* habebat omnes Chriſtianos, ipſius Græca religio, quæ nullam ſimulationem habebat. *i. quam ille nullo modo diſſimulabat*: ſed quæ confidenter, & apertè demonſtrabatur, *& ab eo palàm oſtentabatur*, effecit, vt opinionem afferret hominibus, ipſum & alia arcana ſapientiæ

præditum eſſe. Illum igitur *ſibi* commendatum Hillus humaniter ſuſcepit. Quinetiam cum, cùm publicè quoddam poema recitaſſet, ſplendide, & honorificè tractauit, & ſtipendium *ei* dedit, partim quidem priuatim, *de ſuo*, partim verò, è publico, vt Doctori. Cùm autem ipſe *Hillus* in Iſauriam abiiſſet, illi, qui inuidebant ipſi, conflata, *confictáque* calumnia, tum ex ipſius ſuperſtitione, tum etiam, quòd incantationibus vteretur, & aduerſus Imperatorem Hillo vaticinaretur, perſuadent Zenoni, & Berinæ, quæ tunc plurimum poterat, vt ex vrbe *Pamprepius* emitteretur, *ac expelleretur*. Quamobrem ille quidē Pergamon, *vrbem* Myſiæ ſe-confert. Hillus vero, cū audiſſet, hominem ſuâ causâ pulſum-eſſe, eum per tabellarios in Iſauriam vocatum-recepit, & conſiliarium, & contubernalem eum fecit, & (Erat enim vir ille ciuilis prudentiæ plenus, *& rerum ciuilium valde peritus*,) eas ſui principatus res, ad quas *adminiſtrandas* ocium ipſe non habebat, adminiſtrandas *ipſi* permittebat, *& committebat*, & Byzantium protectus eum ſecum-aſſumpſit, *ac adduxit*. Cùm autem Marciani conſpiratio exorta-eſt, Hillum dubitantē, *& inopia conſilij laborantem* ipſe confirmauit, tátúmque effatus, Prouidentia nobiſcum facit, ſuſpicionē præbuit iis, qui ſubauſcultarant, quaſi ex quadam obſcura prænotione diuinitùs hęc dixiſſet. Cùm autem res euenisset, ſicut euenit, eius ſermonem cum euentu comparantes, ipſum (vt vulgus ſolet) omnium, quæ præter-communem-opinionem ipſis accidere videbantur, ſolum autorem exiſtimabant. Sic quidem de eo ſapientes conijciebant. Si quid verò aliud *in illo viro* fuit, nec pertinaciter negare, nec affirmare poſſum. Sed tamen *Hillus* & maxima, & minima quæque cum illo primo communicabat. Tunc igitur illo aſſumpto, Nicæam hybernaturus iuit, ſiue populi grauem-offenſionem declinans, ſiue fatū illud, quod vrbem cædibus infeſtabat, euitare pauliſper volens. Cæterùm Hillus, cùm-eſſet literarum-amans, in præſentia eruditorum virorum, *i. præſentibus, & audientibus eruditis viris*, de anima prolixam orationem audire volebat. Cùm autem multi ex iis, qui *fortè tunc* aderant, ad eius quæſtionē varia philoſophicè reſpondiſſent, quoniā propter *eorum* diſcordiam oratio viſa-eſt non-conſtare-ſibi: *ſed magnam habere repugnantiam, ideo* Marius dixit Pamprepium *L Παμπρέπιον* poſſe quæſtionem illam propoſitā, ſine-lapſu, *& ſine vllo errore* ſoluere, *& feliciter explicare*. Hic autē fuit colore nigro, deformi vultu, ſcientia, *& profeſſione* Grammatiſta, *i. literator*, è Pane Aegypti *vrbe* oriundus, longum tempus ob affinitatem, *& coniugij-ius*, in Græcia commoratus. Adductus igitur à Mario ad Hillum, cùm orationem de anima diu meditatam, eleganter habuiſſet, quoniam ignarus inter ignaros (vt Plato dixit) perſuadere faciliùs poteſt, quàm *vir* doctus, Hillus eius artificioſa loquacitate deceptus, eum omnibus Conſtātinopoleos Doctoribus doctiorē iudicauit. Quamobrem ex publicis *pecuniis, vel, ex ærario* multum ſolatium ipſi largitus, eos, qui Muſæa, *Scholas, & literarios ludos* frequentabant, cum delectu, *neglectis ſcilicet illis, qui nimium erant ſtupidi, & ad ſcientias diſcendas inepti*, docere iuſſit. Huius igitur felicitas tale nacta principium, *talémque rerum peragendarum facultatem adepta*, multarum calamitatum Reipub. cauſa fuit. Fuit autem Pamprepius Aegyptius, &

φίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συςαθέντα δὲ αὐτὸν ὁ A
Ἴλλος ἰδίως δέχεται. καί τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ἀναγνόντα, λαμπρῶς τε ἐτίμησε, καὶ σύνταξιν ἔδωκε. τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ, ὡς διδασκάλῳ, καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσαυρίαν, οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολὴν, τήν τε ἐκ τῆς θρησκείας, καὶ ὅτι μαγγανεύει, καὶ μαντεύοιτο τῷ ἴλλῳ κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι τὸν ζήνωνα, καὶ τὴν βηρίναν τότε μέγιστα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν, ἐς πέργαμον ἔρχεται τῆς μυσίας. B
Ἴλλος δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν ἐς ἰσαυρίαν. καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν, καὶ σύνοικον ποιεῖται. καὶ (ἦν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπλεως) τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἦγε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθών τε ἐς βυζάντιον συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ μαρκιανοῦ σύςασις, ἀπορούντα τὸν ἴλλον, αὐτὸς ἐπεθάρσυνε καὶ τοσοῦτόν γε εἰπὼν, ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστι τεταγμένα, παρέσχεν ὑποψίαν C
τοῖς τότε ὑπακούσασιν, ὡς ἔκ τινος ἀδήλου ταῦτα θείας οἱ προγνώσεως. καὶ ἐκβαίνοντος, ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη, τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν ἐκείνου λόγον συμβάλλοντες, αὐτὸν πάντων αἴτιον (οἷα φιλεῖ ὅμιλος) μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδόξως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. οὕτω μὲν οἱ σώφρονες περὶ αὐτοῦ εἴκαζον. εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, οὔτε ἰσχυρῶς ἀνελεῖν ἔχω, οὔτε πείθεσθαι. ἀλλ' ὅμως καὶ μέγα, καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ πρώτῳ ἀνεκοινοῦτο καὶ τότε τοῦτον λαβὼν αὐτὸν, εἰς νίκαιαν ἧκε χειμάσων. εἴτε τὴν ἐκ τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων, εἴτε ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκτρέπεσθαι δαίμονα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων. ὁ ἴλλος φιλόλογος ὢν, ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρῶν λογίων, διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς πεῦσιν αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ ἐκ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀσύςατος ὤφθη, μάριος ἔφη δύνασθαι παμπρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπταίστως ἐπιλύειν. ἦν δὲ οὗτος E
μέλας τὴν χροιάν. εἰδεχθὴς τὰς ὄψεις. γραμματιςὴς τὴν ἐπιςήμην. ἐκ πανὸς ὁρμώμενος τῆς αἰγύπτου, πολὺν χρόνον κατ' ἐπιγαμίαν διατρίψας ἐν ἑλλάδι. ἀχθεὶς οὖν παρὰ μαρίου πρὸς ἴλλουν, καὶ διεξελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου πεφροντισμένον κομψῶς, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος, ἐν οὐκ εἰδόσιν, ὡς εἶπε πλάτων, πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς ἴλλους μεμελετημένῃ τῇ ςωμυλίᾳ, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς κωνςαντίνου. διὸ καὶ πολλὴν δοὺς αὐτῷ ἐκ δημοσίων παραμυθίαν, τοὺς F
φοιτῶντας ἐς μουσεῖα κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα, πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ. ἦν δὲ ὁ παμπρέπιος αἰγύ-

cùm-eſſet

A πιος. ποιητὴς δὲ ὤν, καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυὴς, ἀφίκετο εἰς Ἀθήναζε. κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσαποισόμενος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο, καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. ὁ δὲ, φιλότιμος ὤν, καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι, ἁμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας. πλὴν Πρόκλου μόνου, καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. τῆς δὲ, οὐχ οἷος ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τῆς σοφίας. περὶ οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπονεῖτο. καὶ ἐς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμ-
B πρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιμώτατος εἶναι ἔδοξε, καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειληχότων. Πλουτάρχου τε τοῦ ἱερίου ἀνδρὸς Ἀθηναίου, καὶ Ἀλεξανδρέως Ἑρμείου τοῦ ῥήτορος. ὧν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδάκει τῆς πολυμαθίας. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων οἷα διδάσκαλος οὐκ ἀγεννής. μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἑτέρων πραγμάτων αὐτὸν διαδέχεται, μεγίστων τε, καὶ κακίστων. ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ἐλεγχούσας ἑκάστοτε τὰς τῶν ψυ-
C χῶν παντοίας προαιρέσεις, οὐδὲ μιᾶς ἧττον μέθης συμποτικῆς.

cùm-eſſet poeta,& ad poeſin naturâ-aptus, Athenas etiam iuit, poetico ſtudio res vitæ neceſſarias *ſibi* conquiſiturus, *& comparaturus.* Athenienſes verò Grammaticum eum fecerunt, *& crearunt*, & iuuentuti docendæ præfecerunt. Ille verò, cùm-eſſet honoris-cupidus,& nulli ſecundus videri vellet, cum omnibus decertabat, excepto ſolo Proclo, cæteríſque Philoſophis. Hanc enim *horum nimis ſublimem* ſapientiam ne attingere quidem poterat. In reliquis igitur primis-diſciplinis ita elaborauit. Et Pampreпius *in his* adcò ſe exercuit, vt breui tempore præſtantiſſimus,& doctiſſimus eorum, qui illic doctrinæ participes-erant. *i. eorum, qui literis illic operam dabant, & eruditi erant*, eſſe videretur, Plutarchi *ſcilicet*,& Hierij, hominis Athenienſis,& Alexandrini Hermiæ Rhetoris, quorum magnæ-doctrinæ gloriam ſuperare ſtudebat. Et hactenus quidem ab Athenienſibus, vt non ignobilis magiſter, honorabatur. Poſtea verò rerum aliarum: maximarum profectò, & peſſimarum principium ipſum excepit, vt diſcamus. Fortunæ commutationes, quæ ſubinde varias animorum voluntates coarguunt, non minùs, quàm vlla ebrietas à-compotatione-manans.

N O T Æ.

Μάρσου περὶ Γάλλου.] Legendum videtur, vt ex præcedentibus facilè colligitur, Μαρσοῦ περὶ Γάλλον,& τυφεστησμένον. Et, τῆς Κωνσταντίνου πόλεως. vel τὸ πόλεως nomen eſt ſubaudiendum.

Παμφαής. ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Παμφαής. Omnibus-apparens-ſplendor, Omnia-illuſtrans. *Solis epithetum. Hic enim omnia ſuis radiis illuſtrat.*

Παμφίλη. Ἐπιδαυρία σοφή. θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα. ὡς Διονύσιος ἐν τῇ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίᾳ. ὡς δὲ ἕτεροι
D γεγράφασι Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ'. ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου, ἐν βιβλίοις γ'. ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε, καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας. περὶ ἀμφισβητήσεων. περὶ ἀφροδισίων, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Παμφίλη. Pamphile. Epidauria ſapiens, filia Soteridis. Cuius etiam eſſe dicuntur *illi libri, qui vocantur* ſyntagmata, *q.d. Compoſitiones, vel, opera compoſita*, vt Dionyſius hiſtoriæ muſicæ lib.30. *tradit*. Sed (vt alij ſcripſerunt, *hi libri ſunt*) Socratidis, eius mariti. *Scripſit* hiſtoricos commentarios lib.33. Epitomen Cteſiæ *ſcriptorum*, lib.3. Epitomas hiſtoriarum, aliorúmque librorum quàm-plurimas. De controuerſiis. De *rebus* Venereis,& aliis multis.

Παμφιλίδας. Ῥοδίων ναύαρχος. ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ Πεισιστράτου. διὰ τὸ βαθύτερος φύσει, καὶ στασιμώτερος μᾶλλον, ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ
E γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

Παμφιλίδας. Pamphilidas, Rhodiorum nauarchus, qui ad omnia temporum momenta videbatur accommodatior eſſe, quàm Piſiſtratus, *L. εὐαρμοστότερος, ſic & Vuolfius.* quòd eſſet naturâ grauior, & conſtantior, quàm audacior, *& ferocior*. Plerique enim homines non ex iis, quæ ſecundùm rationem *fiunt*: ſed ex iis, quæ accidunt, *& ex euentu, de rebus* ſentire, *& iudicare* ſolent.

Πάμφιλος. Ἀμφιπολίτης. ἢ Σικυώνιος. ἢ Νικοπολίτης. φιλόσοφος. ὁ ἐπικληθεὶς φιλοπράγματος, εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον. τέχνην γραμματικήν. περὶ γραφικῆς, καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. γεωργικὰ βιβλία γ'.

Πάμφιλος. Pamphilus, Amphipolita, vel Sicyonius, vel Nicopolita, Philoſophus, cognomento Philopragmatos. *i. amans-negociorum, & curioſus* Imagines ordine-alphabetico *ſcripſit*. Artem Grammaticam. De pictura,& pictoribus illuſtribus. De re-ruſtica lib.3.

Πάμφιλος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, Ἀρι-
F σταρχεῖος. ἔγραψε λειμῶνα. ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή. περὶ γλωσσῶν ἤτοι λέξεων βιβλία ϙε'. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ', Ζωπυρίων ἐπεποιήκει. εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα ὀπτικά. τέχνην κριτικήν. καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

Πάμφιλος. Pamphilus. Alexandrinus Grammaticus, Ariſtarcheus. Scripſit Limonem. *i. rerum variarum collectanea, varias pratorum herbas, variósque flores referentia.* Eſt enim variarum *rerum* collectio. De Gloſſis. *i. obſcurioribus vocabulis*, & dictionibus, libros 105. Sunt autem ab Ε litera vſque ad Ω. Nam ab Α vſque ad Δ. Zopyrion fecerat. In Nicandri *ſcripta* non-explicata, & ea, quæ vocantur Opica, Cenſoriam artem,& alia plurima Grammatica.

Πάμφιλος. Pamphilus. Hic ſemper metricè loquebatur in conuiuiis. *Vt apparet ex his duobus ſenariis*

Infunde mihi quod bibam, & perdicis crus adde,

Matulam det aliquis, aut placentam aliquis det.
Sic Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Πάμφιλος. Pamphilus. Demagogus Athenis, qui compilabat ærarium, & cùm in ipſo-furto deprehenſus-fuiſſet, ipſi magiſtratus fuit abrogatus, vt ait Ariſtophanes *in Pluto.pag.10.v.2. Schol.annot.2. vnde Suidas.*

Πάμφορος. Omnia-ferens. Varia-ferens.

Πάμψυχος. Pampſychus. *Ita vocatus* Amphiaraus.i.omnium-animarum-Rex apud Inferos. Quòd omnes animas regat apud inferos. Vel qui ſuam animam totam conſeruauit. Vel, qui perpetuò animā conſeruat, id eſt, Immortalis. *Sophocles in Electra.p. 118.M.* Πάμψυχος αἰάσσει. *Omnium-animarum Rex-eſt. Vide Schol. eadem pag. & 119.P.*

Πάν. Pan. Nomen Dei Græci. *Hic erat* hircinis-cruribus-præditus, amans-deſerti, *ſolitudine gaudens*, ocioſus, in humeris geſtans hinnuli pellem, *L.* νεβρίδιον, & pedum, & fiſtulam. De hoc quære in voce ἀπλάγκτος.

Πάν. Pan. Panos. Aeſopus Mithridatis anagnoſtes.i *Lector*, ſcripſit de Helena *librum*, in quo dicit Pana, *L.* Πᾶνα, vocari piſcem cetaceum.*i.grandiorem.* In hoc autem reperiri lapidem aſteritem, qui à Sole accenditur, & ad philtra.*i.ad amorem conciliandum*, facit.

Πᾶν. Vniuerſum. Vniuerſum *autem* eſt & ipſe mūdus, & alio modo, Compages è mundo, & vacuo, quod eſt extra *mundum. L.* σύστημα. *Sic & Vuolfius.* Ac mundus quidem eſt finitus, vacuum verò, *eſt* infinitum. Stellarum autem alias quidem inerrantes *eſſe dicunt*, *&* cum ipſo cœlo moueri *tradunt*. Alias verò, errantes, & ſuo proprio motu moueri. Solem verò, obliquum iter facere per zodiacum.*i. ſigniferum* circulum Similiter etiam Lunam *eſſe* tortuoſam, *ac anfractus habere.* Solem autem eſſe purum ignem, & terrâ maiorem, & orbiculatum, *ac rotundum* pro-ratione mundi. Ac ignem quidem eſſe, quia facit omnia, quæ ignis *facere ſolet*. Terrâ verò maiorem, quòd tota ab ipſo illuminetur, *ac illuſtretur*, & præterea cœlum. Et quòd terra turbinatam vmbrā proiiciat, quòd maior ſit, & propter magnitudinem vndique cernatur. Lunam verò magis-terream *eſſe dicunt*, quippe quòd etiam terræ ſit propinquior. Hæc autem ignea, & alia aſtra ali *tradunt*. Ac Solem quidē, magno mari, quòd ſit tarda quædam inflammatio. Lunam verò, dulcibus aquis, quòd ſit ex-aere-mixta. Placet autem ipſis *Aſtrologis* etiam aſtra rotunda eſſe & terram immobilem. Lunam verò non habere proprium lumen: ſed à Sole *lumen* accipere, *ab eo* illuſtratam. Solem verò deficere, Luna ſe ipſi obiiciente, *ac eum obſcurante* in parte nobis obuerſa. Apparet enim eam illum ſubire in coniunctionibus, & illum occultare, & rurſus *ab eo* digredi. Hoc autem cognoſcitur per peluim aquæ plenam. Lunam verò *deficere conſtat*, quum in terræ vmbrā incidit. Quamobrem etiam in plenilunio deficere, quamuis ex diametro ſtet ſingulis menſibus *in* hemiſphærio So-

Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἐμμέτρως ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις. A

Ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος

Ἀμίδα δότω τίς. ἢ πλακοῦντά τις δότω.
Οὕτως ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Πάμφιλος. δημαγωγὸς ἀθήνῃσι. ὃς ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη ὥς φησιν ἀριστοφάνης.

Πάμφορος. παντοῖα φέρων. B

Πάμψυχος. ὁ ἀμφιάραος. ὅτι πασῶν ἀνάσσει ψυχῶν ἐν ᾅδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων. ὅ ἐστιν ἀθάνατος.

Πάν. ὄνομα θεοῦ ἑλληνικοῦ. τραγοσκελής. φιλέρημος. ἀεργὸς. ἐπ' ὤμων ἔχων νεβρίδιον, καὶ καλαυρόπιον, καὶ συρίγγιον. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ ἀλίπλαγκτος.

Πάν. πανός. ὅτι αἴσωπος ὁ μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ ἑλένης. ἐν ᾧ φησι πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ ἡλίου ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. C

Πᾶν. τὸ πᾶν ἐστιν, ὅ, τε κόσμος. καὶ καθ' ἕτερον τρόπον τὸ ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ ἔξωθεν κενοῦ συστήματος. ὁ μὲν οὖν κόσμος, πεπερασμένος ἐστί. τὸ δὲ κενόν, ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων, τὰ μὲν ἀπλανῆ, συμφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ. τὰ δὲ πλανώμενα, κατ' ἰδίας κινεῖσθαι κινήσεις. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ὁμοίως δὲ τὴν σελήνην ἑλικοειδῆ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον, εἰλικρινὲς πῦρ. καὶ μείζονα τῆς γῆς, καὶ σφαιροειδῆ, ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶναι, ὅτι πυρὸς πάντα ποιεῖ. μείζω δὲ τῆς γῆς, τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν, τῷ μείζονα εἶναι, πάντοθεν τε βλέπεσθαι, διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, ἅτε καὶ προσγειοτέραν οὖσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ μὲν ἔμπυρα ταῦτα, καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, νωθρὸν ὄντα ἄναμμα. τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν, καὶ στρόγγυλον οὖσαν. τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς, σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα. καὶ τὴν γῆν, ἀκίνητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην, οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς. ἀλλὰ ὑπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον ἐπιπροσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος. φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις. καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτόν, καὶ πάλιν παραλλάττουσα. γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην, ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα. ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις ἐκλείπειν, καί περ κατὰ διάμετρον ἱσταμένην κατὰ μῆνα τῷ ἡμι-

A σφαιρίῳ. κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη, παραλλάττει πλάτει, ἢ βορειοτέρα, ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν μέν τοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν, καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἶτα διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν, καὶ τῶν διὰ μέσων, ἐν χηλαῖς, καὶ σκορπίῳ. καὶ κριῷ. καὶ ταύρῳ.

li oppoſita. Cùm autem per obliquum *iter*, Solē verſus moueatur, *ab eo* digreditur latitudine, quum vel ad Septentrionem, vel ad meridiem magis accedit. Quum autem eius latitudo eſt in ſolaribus, & in medius *lineis, quùmque Soli, mediaque lineæ reſpondet*, & Solem dimetitur, tunc deficit. Eius autem latitudo, quum Soli, & eclipticæ lineæ reſpondet, eſt in Chelis *cancri. i. in cancri brachiis, in cancro*, & Scorpio, & Ariete, & Tauro.

Παναγής. καθαρόν. ἄγος γὰρ, καὶ ἁγνεία, καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν. ἡ δὲ ἔθει, καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀῤῥηφόροι, καὶ παναγεῖς γυναῖκες. καὶ πολὺν χρόνον ἔκπληξις αὐτοὺς κατεῖχε, καὶ σκότος.

B Παναγής. Purum. Sanctum. Sacroſanctum. ἄγος enim, & ἁγνεία, & μύσος per ἀντίφρασιν *dicuntur. De quibus ſingulis ſuo loco vide.* Vt, Illa verò currebat, & cum ea ſacroſanctæ matronæ, multúmque tempus ſtupor, & caligo ipſos detinuit.

Παναθήναια. ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ θησέως γινομένῳ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ ἐριχθονίου τοῦ ἡφαίστου, καὶ τῆς ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν καὶ ἀγωνίζεται παῖς ἴσθμια. οὐ πρεσβύτερος. καὶ ἀγένειος. καὶ ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

C Παναθήναια. Panathenæa. Quinquatria Feſtum Athenis *celebrari ſolitum* ob vrbis à Theſeo coniunctionem, *quum in vnam, & eandem vrbem municipes coegit.* Primùm quidem *inſtitutum fuit* ab Erichthonio, Vulcani, & Mineruæ F. Poſtea verò, à Theſeo, qui municipes in *eandem Athenarum* vrbem coegit. Certamen autem *horum ludorum* quinto quoque anno celebratur. *Hæc non ad Panathenæa: ſed ad aliud caput pertinere videntur.* Decertat autem puer in Iſthmiis, non ſenior, & imberbis, & *non* vir. Victori verò datur præmium, oleum *in* amphoris, & victor coronatur olea texta. *i. oleagina corona.*

Παναθήναια. διττὰ παναθήναια ἤγετο ἀθήνησι. τὰ μὲν, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. τὰ δὲ, διὰ πενταετηρίδος. ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος ἐριχθόνιος ὁ ἡφαίστου. τὰ δὲ παναθήναια, πρότερον ἀθήναια, ἐκαλοῦντο.

Παναθήναια. Panathenæa. Athenis duplicia celebrabantur Panathenæa. Altera quidem, ſingulis annis, altera verò, ſingulis luſtris peractis. *i. quinto quoque anno*, quę etiam magna vocabant. Primus autem Erichthonius, Vulcani F. hoc feſtum celebrauit. Panathenæa verò, priùs Athenæa vocabantur.

Πανάκεια. θεραπεία, καὶ ὄνομα θεᾶς.

Πανάκεια. Curatio. Remedium. *Panacea quoque, dicitur herba quadam odorifera, quæ ſuo nomine, morborum*

D *omnium remedium, & ſanationem promittit. Virgil. Aen. lib. 11. pag. 432. v. 5.* Eſt & Deæ nomen, *Panacea, de qua Ariſtoph. in Pluto. pag. 17. v. 6.*

Πάνακτος. πόλις μεταξὺ τῆς ἀττικῆς, καὶ τῆς βοιωτίας. θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον. μένανδρος δὲ, ἀρσενικῶς.

Πάνακτος. Panactus. Vrbs inter Atticam, & Bœotiam *ſita* Thucydides verò etiam neutro-genere vocat hanc vrbem. Menander verò, maſculeo-genere.

Παναλκές. ἰσχυρότατον.

Παναλκές. Robuſtiſſimum. Fortiſſimum.

Πανάνυτον. πάντη δυνατόν.

Πανάνυτον. Quod-omnino-confici-poteſt.

Πανάωρος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτοῖς πανάωρος ἤδη πρὸ τῆς ὥρας.

Πανάωρος. Prorſus-ante-tempus-iuſtum-moriturus. Immaturus. In epigrammate. Etenim profectò lateribus fluentibus ante tempus-iuſtum-moriturus, *vel, immatura-morte-periturus.*

E Πανάπυστος. ἀνήκοος.

Πανάπυστος. Qui-nihil-prorſus-audiuit. Vel, Is, de quo nihil prorſus auditum eſt.

Παναριστίδης. ὄνομα κύριον.

Παναριστίδης. Panariſtides. Nomen proprium.

Παναρκέος. τοῦ μεγάλου, καὶ δυνατοῦ. ἡλίου δὲ παναρκέος, τοῦ πανταχῆ λάμποντος.

Παναρκέος. Ad-omnia-ſufficientis. Magni, & potentis. At παναρκέος ἡλίου. Solis vbique lucentis. Solis, qui ſuis radiis ad omnia illuſtranda ſufficit.

Παναρμόνιον. πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναρμόνιον. Omnino-concinnum. Valde-concinnum. Suauem-habens-harmoniam.

Παναρμόνιον ἐξ ὅλου τεταγμένον. ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία.

Παναρμόνιον. Ab omni *parte* compoſitum, *ordinatum, & eleganter diſtinctum.* Harmonia enim *eſt* bene-diſtincta *rerum* ſeries.

F Παναυγές. πάνυ λαμπρόν.

Παναυγές. Valde-ſplendens. Splendidiſſimum.

Πανδαμάτωρ πάντα ὑποτάσσων.

Πανδαμάτωρ. Omnia-domans. Omnia ſubigens, & *in ſuam poteſtatem redigens.*

Πανδαισία. ἡ δαψιλὴς, καὶ κρατεία εὐωχία. μάζα δέ ἐστιν ὁ στρυφνὸς ἄρτος.

Πανδαισία. Copioſum, & lautum conuiuium, vbi ſunt omnia ciborum genera. *L. παντοία εὐωχία, vt apud Ariſtoph. in Pace. pag. 454. v. 15. Schol. annot. 10.* Maza verò, eſt durus panis.

Πανδαισία. ὡς καλὸν ὦ πότνια δὸν τὸ σῖτος αὐ-

Πανδαισία. *Ariſtoph. in P. p. 454. v. 15. & 16.* O Ne-

ptune, quàm pulchrum agmen ipſorum apparet, Et denſum, & velox, vt placenta, & pandæſia. Pandæſia autem eſt, quum quiſque ſuam cœnam, *ſuóſque cibos* afferens, *in commune* deponit, & omnes omnium *ciborum aliorum* ſunt-participes. Vel pandæſia *vocatur* copioſum conuiuium, *omni rerum copia magnificè inſtructum*, & cui nihil deeſt, *& in quo nihil deſideratur*.

τῶν. καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα. καὶ πανδαισία ἐστὶν ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομίζων, καταπεθῆται, καὶ πάντες πάντων μετέχουσιν. ἡ πανδαισία, ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα, καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί. A

NOTAE.

Πῶς καλόν.] Ariſtoph. in Pace. pag. 454. v. 15. & 16.

Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ σῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα, καὶ πανδαισία.

Conſule Schol. annot. 10. Subiice, πανδαισία δέ ἐστιν, ὅταν. &c. B

Πανδαισίας. Menſæ *omni ciborum genere inſtructæ, atque ſumptuoſæ, magnificæ, ſplendidæ*. Conuiuij *ſplendidiſsimi, omni rerum copia inſtructi*.

Πανδαισίας. πολυτελοῦς τραπέζης. εὐωχίας.

Πανδέκται. Publicani, qui ab omnibus tributum, & vectigal imperatum, & datum accipiunt. *Vel, Pandectæ ſunt illi, qui vulgò Generales Receptores vocantur*. Vt, Non miſi, ne pœnas darem Publicanis, qui Scalpellis abradunt *ex ſuis tabulis, eorum, qui debitum tributum iam perſoluerunt*, nomina, *vt idem iidem iterum ipſis perſoluant*.

Πανδέκται. οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ δῶναι ὑπόχω τοῖς πανδέκταις τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα.

Πανδελετείους. *Sic enim legitur apud Ariſtoph. in Nubibus. p. 106. v. 31*. Pandeleteas ſententias, hoc eſt moroſas, *ac moleſtas*. Quia Pandeletus Sycophanta fuit litium amans, *i. litigioſus*, & decretorum ſcriptor. Fuit autem vnus ex numero eorum, qui in Iudiciis verſabantur. Meminit eius Cratinus in Chironibus.

Πανδελετείους γνώμας. τουτέστι, δυστρόπους. ἐπεὶ πανδέλετος συκοφάντης ἦν φιλόδικος, καὶ γράφων ψηφίσματα. καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ κρατῖνος ἐν χείρωσι. C

Πανδερκεῖς. Omnia videntes

Πανδερκεῖς. πάντα ὁρῶντες.

Πάνδεια. vel, Πάνδια. Pandia. Feſtum quoddam Athenis, quod poſt Bacchanalia celebrabatur.

Πάνδια. ἑορτή τις ἀθήνησι, μετὰ τὰ διονύσια ἀγομένη.

Πανδημεί. Cum-toto-populo. Frequentibus copiis ex omni populi totius ordine collectis. Vt, Priùs cum-toto-populo exiuerunt, quàm illos de ſuis, qui ad-pugnam-erant-inutiles, domi relinquerent. Et, πανδημεί, & παγγενεί, *vel* παγγενεί. &c. i. Lydi autem cum-omni-populo, & cum-omni-genere venerunt *eúm orantes, poſtulatis annueret*.

Πανδημεί. πρότερον πανδημεὶ ἐξεληλύθασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἴκοι κατέλιπον. πανδημεὶ δὲ, καὶ παγγενεὶ ἦλθον οἱ λυδοὶ παρακαλοῦντες. D

Πάνδημος Ἀφροδίτη. Pandemos Venus. i. communis. Ita vocabant illam *Veneris ſtatuam* collocatam prope vetus forum, *vel, in antiquo foro*, quòd olim totus populus ibi congregaretur, *in locis ſcilicet*, quæ vocant fora. Πάνδημον autem eſt *idem, ac* πανδήσιμον. *N. L. Publicum. Vniuerſale. Commune. Plebeium. Vulgare*. παγήσιμον *fortaſſe voce Græcis recentioribus recepta vocat id, quod in omnibus pagis fieri ſolebat*.

Πάνδημος ἀφροδίτη. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφροδίτην περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν. διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τοπαλαιόν. ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον, παγήσιμον.

Πανδήμου. Totius-populi. Vel totius-plebis, & gregariæ turbæ. Et Πάνδημος, *Pandemos, erat etiam* meretricis nomen, *quòd toti populo, i. cuiuis, ſui corporis copiam, accepta mercede, faceret. Et* πάνδημος. *vulgaris*. Vt, Non ex vulgari, & impuro ſtudio *pecuniam collectam poſsidebat*.

Πανδήμου. παντὸς τοῦ πλήθους. ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. καὶ ἑταίρας ὄνομα. οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου, καὶ ἀσελγοῦς ἐπιτηδεύματος. E

Πανδιονίς. Pandionis. Vna decem Tribuum apud Athenienſes, à Pandione Athenienſi *ſic* vocata.

Πανδιονίς. μία τῶν δέκα φυλῶν. παρὰ ἀθηναίοις. ἀπὸ πανδίονος τοῦ ἀθηναίου κληθεῖσα.

Πανδοκεύτρια. Mulier-tabernaria. Caupona. *Sic dicta*, quòd omnes excipiat. Vocatur verò καπηλὶς, παρὰ τὸ κακοῦν τὸν πηλόν. i. quòd vitiet, *& corrumpat* vinũ. πηλὸς enim *apud priſcos dicebatur* vinum. Vnde etiam *dicta* ἄμπελος. i. vitis vini mater, quaſi dicas ἔμπηλος, quòd in ſe contineat τὸν πηλόν. i. vinum. *Ariſtoph. Pluto. pag. 23. v. 12. Vide Schol.*

Πανδοκεύτρια ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλὶς, παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος. οἱονεὶ ἔμπηλος οὖσα. ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. F

Πάνδοκοι. Mulieres, quæ omnes excipiunt hoſpitio. Cauponæ. Vt, Hoc autem, quod circunfertur, *& tritum eſt*, vel vetulæ cauponæ iam norunt. Et πανδοχεῖον, Diuerſorium, quod omnes excipit.

Πάνδοχοι. αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τοῦτο ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον καὶ πάνδοχοι γραῖες. καὶ πανδοχεῖον. τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα.

A Πανδοσία. πόλις μία τῶν ἐν κασωπίᾳ.

Πανδοσία. Pandoſia. Vrbs vna de illis, quæ ſunt in Caſopia.

Πανδούρα. μάχαιρα κρεωκόπος. ἡ πηκτίς. ζητει ἐν τῷ πηκτίς.

Πανδούρα. Pandura. Culter carniſecus. Qui pectis etiam vocatur. Quære in voce Πηκτίς.

Πάνδροσος. ὄνομα γυναικός.

Πάνδροσος. Pandroſos. Nomen mulieris. *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 551. v. 17.*

Παναίτιος ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης φιλόσοφος. οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

Παναίτιος. Panætius Rhodius, ſenior, Philoſophus. Cuius apud Philoſophos multa *ſit* mentio. Feruntur eius libri philoſophici plurimi.

Παναίτιος. ὁ νεώτερος νικαγόρου ῥόδιος φιλόσοφος στωϊκός. διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο τοῦ σκιπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος ἀφρικανοῦ, μετὰ πολύβιον μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν ἀθήναις.

B Παναίτιος. Panætius iunior, Nicagoræ F. Rhodius, Philoſophus Stoicus. Diogenis familiaris, *& diſcipulus*, qui fuit præceptor Scipionis, cognomento Africani, poſt Polybium Megalopolitam. Obiit autem Athenis.

Παναίτιος. μάγειρος. μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δ' αὐτὸν ἀριστοφάνης, ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

Παναίτιος. Panætius cocus. Parua ſtatura præditus erat. Ariſtophanes autem *in Auibus. p. 385. v. 15. Schol. annot. 9. vnde Suidas*, eum perſtringit, vt hominem, qui ſuam vxorem in adulterio deprehenderit Nam ab illa, quòd eſſet magna, regebatur, *eique parere cogebatur.*

Πάνεμος. ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν, ὁ ἰούλιος.

Πάνεμος. Panemus. Apud Macedones *eſt* nomen menſis, *qui apud Romanos vocatur* Iulius.

C Πάνθειον. τόπος. ἀνὰ τὸ πεδίον τῶν ῥωμαίων, νεὼς ἦν κοινὸς πάντων τῶν θεῶν. πάνθειον ἐκάλουν αὐτὸ οἱ ἐπιχώριοι.

Πάνθειον. Πάνθειον. Pantheon. In campo Romanorum erat omnium Deorum commune templum, quod indigenæ *propterea* Pantheon vocabant.

Πάνθηρ. ὄνομα κύριον.

Πάνθηρ. Panther. Nomen proprium.

Πάνθηρα.

Πάνθηρα. *Vel eſt accuſat. ſingul. à recto* Πάνθηρ, *de quo ante. Vel eſt pluralis nominatiuus à recto ſingulari* πάνθηρον. ου. τό. *Retis genus, ita dictum, quòd omne ferarum genus venetur, capiat, & concludat.*

Πάνθηρος. ὄνομα κύριον.

Πάνθηρος. Pantherus. Nomen proprium.

Πάνθ' ὅμοια. καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή. ἡ ῥοδῶπις ἑταίρα ἐγένετο. τοὺς οὖν πολλὰ ἀπολέσαντας ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας, ἐπιφωνεῖ τὸ λεγόμενον.

D Πάνθ' ὅμοια. *Metri cauſa lege* ... *dum, vt apud Eraſ. ad Chil. 2. Cen. 9 col. 587. ad. 58.* Ἄπανθ' ὅμοια. *&c.* Omnia *ſunt* ſimilia, & Rhodopis illa formoſa. Rhodopis fuit meretrix. Illos igitur, qui magnam pecuniam *in res Venereas inſumptam* amiſerunt, & coitus diuerſitatem in aliis mulieribus ſpectant, alloquitur, *& denotat* hoc prouerbium.

Πάνθοος. ὄνομα κύριον.

Πάνθοος. Panthous. Nomen proprium.

Πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ, χ' ἡ τύχη κατορθοῖ, χωρεῖ κατὰ νοῦν ταῦτα. ἕτερον ἑτέρῳ τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ. τουτέστιν. ὁπόσα ἂν θελήσῃ ὁ θεὸς, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, ταῦτα χωρεῖ κατὰ νοῦν.

Πάνθ' ὅσ' ἂν &c. Omnia, quæ Deus voluerit, & Fortuna direxerit, hæc ex *animi noſtri* ſententia ſuccedunt. Alterum alteri horum per tempus oportunum occurrit. Hoc eſt, Quæcunque Deus, &c. vt antè.

E Πάνθοος. πανθέατος.

Πάνθοος. *Alii*, πάνθεος, ὁ πάντα ἀθρῶν, ἤγουν ὁρῶν, καὶ θεώμενος. Omnia videns.

Πανθοΐδης ὁ τοῦ πάνθου.

Πανθοΐδης. Panthœdes. Panthi filius.

Πανθοινεί. ἐπίρρημα.

Πανθοινεί. Aduerbium. Solenni epulo. Per totum epulum. Per totum conuiuium.

Πανθοίνην πανδαισίαν. βάβριος.

Πανθοίνην. Conuiuium omni ciborum copia inſtructum. Lautiſſimum conuiuium. Babrius.

Λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην.

Leo quidem ipſe habebat conuiuium omni ciborum copia inſtructum. i. lautiſſimum, & ampliſſimum,

Ἔγκατα λαφύσσων. μυελὸν ὀστέων πίνων,

Inteſtina hauriens, medullam oſſium bibens,

Καὶ σπλάγχνα δάπτων.

Et viſcera dilacerando vorans.

F Λέγεται καὶ πανθοινία. βούλομαί ἑστιάσαι σε πανθοινίαν.

Dicitur & πανθοινία, pro πανθοίνη. *Idem enim vtrunque ſignificat. Vt,* Βούλομαι. &c. i. Volo te lautiſſimo conuiuio excipere.

Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμὸν, ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος, καὶ χόλου. ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

Πάνθ' ὑπό. Omni ſub ira. Hoc eſt, cum omni ira, & bile. Vel per omne tempus iræ.

Παίθυτα. Maximè-veneranda. *Sophocles in Aiace.p. 43.v.716.& 719.* Παίθυτα θέσμια ἐξήνυσε. Valde-veneranda Iura Confecit. Id eſt maximè veneranda inſtituta, *maximè-venerandas leges* expleuit, *impleuit. Vide Schol.*

Πανηγυρίζω. Datiuo. Nundinor. Ludos celebro. Dies feſtos ago. Laudo. In demonſtratiuo, ſiue laudatiuo dicendi genere, in totius populi conuentu orationem habeo.

Πανικῷ δείματι Panico terrore. Hoc accidit in caſtris, quum ſubitò & equi, & homines metu conſternantur, nulla præcedente-manifeſta-cauſa *metus, & trepidationis repentinæ.* Pani verò mulieres ſacra-facere cum clamore ſolebant. Et Menander in Dyſcolo dicit, cum ſilentio non accedendum eſſe ad hunc Deum. Vel *hoc illi faciebant*, quia ea, quorum nulla cauſa apparebat, Pani tribuebant. Exiſtimatur enim hoſtium acceſſus eſſe. Et præ tumultu *milites* armis arreptis, alij aliis reſiſtentes pugnant. In epigrammate 140. *l.b.6. Epigr. pag.* 440. Pani ſcopulorũ amanti, denſum iuxta promontorium Charicles Fuluum, *vel, album*, & barbatum hunc dedicauit hircum. Hoc fit in bello Theodorus verò Rhodiorum Imperator in Commentariis dicit, optimum eſſe huiuſmodi temporibus, in armis manere, & quietem agere, *quieſcere, L.* Θεόδωρος ὁ τῶν Ῥοδίων στρατηγὸς ἐν ὑπομνήμασι λέγει. *&c.* & ipſe circuncurſans clamabat, & per miniſtros denunciabat, vt omnes in tentoriis manarent armati.

Πάνιον. Panion. Nomen loci, vbi etiam caſtrum *eſt ædificatum* iuxta littus, quod Panion vocatur, in Heracleæ finibus.

Πανιώνιος κρατήρ. Panionius crater. *Vide* Πανιώνιον *in Ionico Lexico.*

Πανόλβιος. Panolbius, Poeta. Scripſit diuerſa. Et ad Etherium poſt morbum verſibus, & ad Erythrium, & ad Dorotheum, Principem, & Comitem, & epitaphium Hypatiæ, filiæ Erythrij.

Πανομφαίῳ. *Ioui* Panomphæo, cui omnis fama, & vaticinatio apparet, *& nota eſt.*

Παννονία. Pannonia regio.

Πανοπεύς. Panopeus; *nomen deductum à* Πανόπη. *Panope.*

Πανόπη. Panope. Nomen *vrbis in agro Phocenſi ſitæ.* Et Panopiades. Patronymicum. *Panopi filius. At Euſtath. ſcribit* Πανοπιάδης, ὁ Πανοπέως υἱὸς Ἐπειός. *i. Panopeiades, Panopei F. Epeus.*

Πανόπτης. Multis-oculis-præditus. Oculatiſſimus. Omnia-videns. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag.* 487. *v.* 14.

Πανόπτεια. Omnia-cernens *mulier. Oculatiſſima.*

Πανόσπρια. Omnia-legumina. Omnium leguminum-mixtio.

Πανοῦργος. Qui omnia facit in improbitate. *Calidiſſimus, ac improbiſſimus. Ad quoduis facinus patrandum paratus.* Dicitur etiam *ita vir* valde-prudens, & qui omnia nouit. Hoc nomen τοῦ πανούργου nos quidem dicimus de moderatiore, *ac leuiore conuicio.* Attici verò *ſumunt* pro grauiſſimo maledicto. Ariſtop. *in Equitibus. pag.* 202. *v.* 14. *&* 15.

Et improbiſſimum, & improbiſſimum fieri, fieri. *Sæpius enim idem dicam.*

Etenim iſte eſt improbiſſimus ſæpius interdiu, vel; quotidie.

Παίθυτα. πανσέβαστα. πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε. πανσέβαστα νόμιμα ἐξεπλήρωσε. A

Πανηγυρίζω. δοτικῇ.

Πανικῷ δείματι. τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν στρατοπέδων, ἡνίκα αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ δὲ πανὶ εἰώθεσαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ μένανδρος ἐν δυσκόλῳ σιωπῇ φησι τούτῳ τῷ θεῷ οὐ δεῖν προσιέναι. ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ πανὶ ἀνετίθεσαν. δοξάζεται γὰρ πολεμίων ἔφοδος εἶναι. καὶ ἀναλαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται. ἐν ἐπιγράμματι. πανὶ φιλοσκοπέλῳ, λάσιον παρὰ πρῶνα χαρικλῆς ἀνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον. τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους. θεόδωρος τῶν ῥοδίων στρατηγὸς, ἐν ὑπομνήμασι λέγοντες, ὅτι κράτιστόν ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν, αὐτός τε περιθέων ἐβόα, καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγελε μένειν ἐν ταῖς σκηναῖς καθωπλισμένους ἅπαντας. καὶ παροιμία. B C

Πάνιον. ὄνομα τόπου, ἔνθα καὶ κάστρον παρὰ αἰγιαλῷ, ὃ λέγεται πάνιον, πρὸς τοῖς τῆς ἡρακλείας μέρεσι.

Πανιώνιος κρατήρ.

Πανόλβιος. ἐπῶν ποιητής. ἔγραψε διάφορα. καὶ πρὸς ἐθήριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν. καὶ πρὸς ἐρύθριον. καὶ πρὸς δωρόθεον ἡγεμόνα, καὶ κόμητα. καὶ εἰς ἀρθόνιον κόμητα. καὶ ἐπιτάφιον ὑπατίας θυγατρὸς ἐρυθρίου. D

Πανομφαίῳ. ᾧ πᾶσα φήμη, καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανονία. χώρα.

Πανοπεύς.

Πανόπη. ὄνομα. καὶ πανοπιάδης, πατρωνυμικόν. E

Πανόπτης. πολυόφθαλμος.

Πανόπτρια.

Πανόσπρια. ἡ ἐκ τῶν ὀσπρείων μῖξις.

Πανοῦργος. ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος. καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ δὲ πανοῦργον, ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν. ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδρᾶς βλασφημίας. ἀριστοφάνης. F

Καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον. πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.

Καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Idem

A Καὶ πανουργιππαρχίδας.

Τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους. τὸν τισαμένην. καὶ τὸν φαίνιππον. καὶ τὸν ἱππαρχίδην. καὶ τὸν γέροντα τὸν φαλακρὸν καὶ τὸν θεόδωρον, διομειαλαζόνας. καλεῖ δὲ οὕτως ἀπὸ ὁμείων τοῦ δήμου. ἐς ὠνόμασαι οὕτως ἀπό τινος διόμου. τὸν πανοῦργον δὲ εἰς τὸν φρόνιμον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐγκράτεια.

Idem Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 285. *v.* 30. τισαμενοφαινίππους, πανουργιππαρχίδας. *Vide Schol. annot.* 13. *Tiſamenophænippos, Panurgipparchidas. L.* τισάμενον, & γέροντα. Hos comicè perſtringit vt improbos, Tiſamenium, & Phænippum, & Hipparchidem, & Geretem illum caluum, & Theodorum Diomiam, *vel Diomeum, vel Diomenſem,* qui ex municipio Diomiis erat. Quod *municipium genere neutro dicitur in plurali Diomia, &* nominatum-eſt ita à quodam Diomo. Vocem verò πανοῦργον transferunt etiam ad *hominem* prudentem. Quære in voce ἐγκράτεια.

B N O T AE.

Ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις. Ariſtoph. in Ranis. pag. 131. v. 18.

Κατάβα πανοῦργε.—

Schol. annot, 10. vnde Suid. Legitur ἐπὶ σφοδρᾶς ἀτιμίας. i. Hoc dicitur de graui ignominia.

Διομειαλαζόνας.] Apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 285. Schol. annot. 13. legitur, καὶ Θεόδωρον τὸν Διομείαν τὸν δῆμον ὄντα, ὃς ὠνόμασαι οὕτως ἀπό τινος Διόμου. Steph. Διόμεια. οὐδετέρως. δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης, Διομιεύς. &c. Ergo apud Suid. l. ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου.

Πανωλεθρία. καὶ πανώλης ὁ πανώλεθρος.

Πανωλεθρία. Omnium-interitus. Internecio. Interitus, quo omnes intereunt, nec vllus ſupereſt. Et πανώλης, & πανώλεθρος, idem. Omnino-perditus-Vel omnino perdendus. Perditiſſimus. Pernicioſiſſimus.

C Πανσελήνῳ. ἀριστοφάνης φησὶ περὶ κλεωνύμου. πῶς σου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε. καὶ φησὶ τῇ πανσελήνῳ. διότι οἱ ἕλληνες πάντες πρὸς τὴν σελήνην ἐπράττον ἀποβλέποντες. δάτιδος γοῦν, καὶ ἀρταφέρνους στρατηγῶν τοῦ βασιλέως περσῶν, εἰς μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον, ἐπὶ τῷ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ πρὶν τοὺς λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν οἱ ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει οὖν ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.

Πανσελήνῳ. Plenilunio. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag.* 264. *v.* 17. & 18. Di. Quanto verò podicem tempore contraxit? Pr. Plenilunio. *Hoc autem ideo dicit,* quia omnes Græci, *præcipuè verò Lacedæmonij,* obſeruantes Lunam, *res ſuas* gerebant. Cùm igitur Datis, & Artaphernes, Regis Perſarum duces, in Marathonem irrupiſſent, expectabant plenilunium, vt tunc demum ad bellum exirent. Sed priuſquàm Lacedæmonij *ad opem ferendam Athenienſibus* aduenisſent, Athenienſes bellum *iam* feliciter-confecerant. Propter igitur illam *antiquam, & importunam expectandi plenilunij* conſuetudinem, Ariſtophanes iocatur, & D *præter expectationem, riſus mouendi causâ, dixit* πρωκτὸν, *pro,* στρατὸν. *i. exercitum.*

N O T Æ.

Πῶς σου τὸν πρωκτόν.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 264. v. 17. & 18.

Δι. Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνῳ ξυνήγαγεν;

Πρ. Τῇ πανσελήνῳ.—

Πανασθενέστατον. ἰσχυρότατον.

Πανασθενέστατον. *Pro* ἰσχυρότατον, *lego,* ἀϊσχυρότατον. Infirmiſſimum.

Πανσπερμία. παγκαρπία.

Πανσπερμία. Omnifaria-ſeminum-mixtio. Omnium-frugum-mixtio.

Πανστρατί. ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ.

Πανστρατί. Cum-toto-exercitu.

E Πανσυδί. πανστρατιᾷ. καὶ πανσυδίη.

Πανσυδί. &c. *Hæc omnia ſunt ſynonyma, & idem ſignificant.* Cum-toto-exercitu. Cum-omnibus-copiis.

Πάντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι ἀδεῶς ἐπόρθουν.

Πάντα. &c. Omnia diripiebant ſine-metu, *libere, & impunè vaſtabant, eorum* minorem curam gerentes. *i. ea nullo modo curantes.*

Πάντ᾽ ἔχεις. πάντ᾽ ἔγνωκας.

Πάντ᾽ ἔχεις. Omnia tenes. Omnia *iam* noſti.

Πάντα κάλων σείειν. παροιμία. ἐπὶ τῆς φάσει προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

Πάντα κάλων σείειν. Omnem rudentem mouere. Prouerbium de iis, qui omni ſtudio vtuntur, & *omnia experiuntur, vt aliquid peragant. Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 4. *col.* 140. *ad* 31. *Ariſtoph. Equit. pag.* 231. *v.* 14. Ducta verò eſt tranſlatio ab illis, qui vela demittunt.

F Πάντα κινήσω πέτρον. ὁμοία τῇ πάντα λίθον κίνει. τοῦ μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς, θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίπει. πριάμενος οὖν πολυκράτης ὁ θηβαῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ ἀπόλλω-

Πάντα κινήσω λίθον. Omnem mouebo lapidem. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 4 *col.* 140. *ad.* 30. *Simile eſt hoc prouerbium* illi, Omnem lapidem moue. Victo Mardonio ad Platæas, fama erat, eum in ambitu tentorij defoſſum reliquiſſe theſaurum. Polycrates igitur Thebanus, cùm locum illum emiſſet, diu *theſaurum* quæſiuit. Cū autē nihil proficeret, *quibuſdā* Delphos miſſis, *Deum* interrogauit quomodo *theſaurum illum* re-

periret. Apollinem verò reſpondiſſe ferunt, Omnem lapidem moue. Sed illud *prouerbium*, Omnem rudentem mouere, *dictum eſt* per tranſlationem à vela mouentibus *ductam*.

Πάντα λίθον. Omnem lapidem mouere. Polycrati Thebano redditum-eſt hoc oraculum, cùm emiſſet locum illum, vbi Mardonius tentorium-poſuerat, quum Perſæ fugerunt. Inuenit autem aurum. Alij verò dicunt hoc dici *per tranſlationem ductam* ab illis, qui cancres venantur, *qui mouent omnem lapidem, ſub quo cancrum aliquem latêre putant.*

Πάντα μὴ β.κ. Omnia ne velis tenere. Vel, Ne velis in omnibus vincere. De iis, qui in omnibus felices-eſſe volunt.

Πάντα ὀκτώ. Omnia octo. Nonnulli quidem aiunt Steſichorum Catanę ſepultum-fuiſſe ſplendidiſſimè ad portas, quæ ab eo Steſichoreæ vocantur, *& ideo dictum hoc tradunt*, quòd eius monumentum octo columnas, octo gradus, & angulos octo habeat. Nõnulli verò *dicunt hoc ideo dictum*, quòd Haletes, ſecutus oraculi mandatum, quum Corinthios in vnam vrbem coegit, ciues in octo tribus, & vrbem in octo partes diſtribuerit. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 234. ad. 26.*

Πανταχῆ. Vbique. Omni-modo. Omni-ratione. Et πανταχόθι. vbique. *Aduerbium quietis. In omni loco.* Sed πανταχοῦ, & πανταχόσε. *Aduerbium, quod denotat motum ad, vel in locum.* In-omnem-locum. *Vt,*

Πανταχῆ τ. τ. π. Vbique locorum circunſpicientes. Et πανταχοῦ γῆς. In-omnem locum terræ.

Παντέλειον. Integrum, & perfectum. Quod omnino perfectum eſt.

Πανταίνετος. Pantænetus. *Nomen viri proprium.*

Παντευχία. Idem ac πανοπλία. Integra-armatura. Vniuerſitas-armorum.

Παντικάπαιον. Panticapæum. Nomen vrbis.

Παντὶ σθένει. Totis viribus.

Παντί τῳ. Pro, παντί τινι. Omni aliqua *re. Vel, Aliqua re tota.*

Παντοδαής. Omniſcius. Omnia ſciens. Vt, Quis opus peregit tantum, quantum omniſcius ille Democritus oſtendit?

Παντοδαπά. Omnigena. *Vide Lex. Ion. In παντοδαπός.*

Παντοδαπή. *Fœmineum genus.* Omnigena. Et declinatur παντοδαπῆς *in genitiuo.* Omnigenæ.

Παντοκρατορία. Vniuerſum-imperium. Omnium-rerum-imperium, *quod Deus ſolus obtinet.*

Παντοκράτωρ. Omnipotens *Epitheton vnius Dei.* & declinatur in genitiuo, παντοκράτορος, omnipotentis, & in vocatiuo, ὦ παντοκράτορ. ô *Deus* omnipotens.

Παντολιγοχρόνιος. Omnino durans exiguum-tempus. Breuiſſimæ vitæ res, vel perſona, *Vt in epigrammate.* Recens autem & Nympha perexiguum-duratura tempus.

Παντομιγής. Ex-omni-rerum genere-mixtum. Multifarium. Vel, ex variis-rerum-generibus-conflatum. Vt, Sicubi prædium aliquod multifarium, & fertile fuiſſet, ſtatim *eius* dominus corripiebatur, *comprehendebatur*, per aliquos ſummiſſos, *ac ſubornatos*, inſidiis-circunuentus, crimine probabili confitto, & ille, qui factam iniuriam patiebatur, *ille, cui fiebat iniuria*, iniuria afficiebatur, quòd autor iniuriæ iudicaret, *eóque Iudice miſer cauſam dicere cogeretur.*

Παντὸς μᾶλλον. Omni re magis. Pro, Omnino.

να ἀποκρίνασθαι φασί. πάντα λίθον κίνει. τὸ δὲ πάντα κάλων σείειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων. A

Πάντα λίθον κινεῖν. πολυκράτει τῷ θηβαίῳ χρησμὸς ἐξεπέμφθη πριαμένῳ τόπον, ἔνθα μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε πέρσαι ἔφυγον. καὶ εὗρε χρυσόν. οἱ δὲ, εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονεῖν βουλομένων. B

Πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν, στησίχορόν φασιν ἐν κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς. πρὸς τῇ ἀπ' αὐτοῦ στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις. καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δὲ, ὅτι ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας. καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν.

Πανταχῆ. πανταχῆ. πάντα τρόπον. ἐν παντὶ τρόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῦ δὲ, καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον. C

Πανταχῆ τῶν τόπων περισκεψάμενοι. καὶ πανταχοῦ γῆς.

Παντέλειον. ὁλόκληρον.

Πανταίνετος.

Παντευχία. πανοπλία.

Παντικάπαιον. ὄνομα πόλεως. D

Παντὶ σθένει. ὅλῃ δυνάμει.

Παντί τῳ. παντί τινι.

Παντοδαής. ὁ πάντα εἰδώς. τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον, ὅσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε δημόκριτος.

Παντοδαπά. παντοῖα.

Παντοδαπή. καὶ κλίνεται παντοδαπῆς.

Παντοκρατορία. παναρχία. E

Παντοκράτωρ. καὶ κλίνεται παντοκράτορος, ἐπὶ γενικῆς, καὶ ἐπὶ κλητικῆς, ὦ παντοκράτορ.

Παντολιγοχρόνιος. παντελῶς ὀλιγοχρόνιος. ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος.

Παντομιγές. πολυειδές. εἴπου τι χωρίον παντομιγές τε, καὶ εὔκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διά τινων ὑφειμένων ἐνεδρευόμενος. καὶ ὁ ἀδικούμενος, ἠδικεῖτο τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος. F

Παντὸς μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ πάντως.

Πάνποτ.

A Πάντοσε. πανταχοῦ.

πάντοσε. Vndiq. Quoquo verſus. In omnes partes.

Παντουργῷ. πάντα πράττοντι, καὶ μηδὲν ἀποστελλομένῳ. ἢ πανούργῳ, καὶ ἀναιδεῖ. Σοφοκλῆς.

Παντουργῷ. Omnia-facienti, quiduis patranti, & à nullo *facinore* abhorrenti, *vel, abſtinenti*. Vel, aſtuto; & impudenti: Facinoroſo: Sophocles *in Aiace. pag.* 27. M.

Φωτὶ παντουργῷ φρένας

Nunc verò ipſa arma *Atridæ* homini-*facinoroſo mentem*. i. homini ſcelerato, qui mentem ſceleram habet,

Ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦ δ' ἀπώσαντες κράτη.

Conciliarunt, addixerunt, adiudicarunt, *viri iſtius repulſâ potentiâ*, contemptâ, reiectâque huius viri prȩſtantiâ.

Πάντως. παντελῶς. οὐδὲ μνήσας οὐχὶ πάντως κινήσεις.

B Πάντως. Omnino. Prorſus. Vt. Tu ſaltem motus omnino non commemoraſti.

Παντοίας ἤδη μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς. τουτέστι ποικίλης, καὶ παντοδαπῆς.

Παντοίας ἤδη. Variam. Omnigenam. Vt, Omnigenam Muſam pro viribus iam experti. *Vel, Omnigenæ Muſæ periculo iam pro viribus facto.*

Πανοικί. ὅλῳ οἴκῳ.

Πανοικί. Cum-tota-familia.

Πάνυ. λίαν.

Πάνυ. Valde. Admodum.

Πανύασις. Πολυάρχου Ἁλικαρνασσεύς. τερατοσκόπος, καὶ ποιητὴς ἐπῶν, ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε, καὶ Σάμιον. ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστο-
C ρικοῦ ἐξάδελφος. γέγονε γὰρ Πανύασις, Πολυάρχου. ὁ δὲ Ἡρόδοτος, Λύξου τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ῥοιὼ τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις, γέγονε κατὰ τὴν οη' ὀλυμπιάδα. κατὰ δέ τινας πολλῷ πρεσβύτερος. γέγονε γὰρ ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὅμηρον. κατὰ δέ τινας καὶ μετὰ Ἡσίοδον, καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα
D ἐν βιβλίοις ιδ', εἰς ἔπη θ' Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ, ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον, καὶ Νηλέως, καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας εἰς ἔπη ζ'.

Πανύασις. Panyaſi-, Polyarchi *filius*, Halicarnaſſenſis, prodigiorum-ſpeculator, *ac obſeruator. i. aruſpex*; & heroicus poeta, qui poeſin extinctam, *in vſum* reduxit *& quaſi poſt liminio reuocauit*. Duris verò ſcripſit *eum fuiſſe* Dioclis filium, & Samium. Similiter autem & Herodotus *dixit eum fuiſſe* Thurium. Panyaſis autem traditur *fuiſſe* patruelis Herodoti hiſtorici. Fuit enim Panyaſis, Polyarchi *filius*. Herodotus verò, *filius fuit* Lyoi, Polyarchi fratris. Quidam verò non Lyxen: ſed Rhœonem, *vel potius, non Rhœonem: at Dryonem* Herodoti matrem, Panyaſidis ſororem *fuiſſe* tradunt. Panyaſis autem natus eſt Olympiade 78. Secundùm verò quoſdá, *fuit* antiquior. Fuit enim rerum Perſicarum temporibus. Occiſus autem eſt à Lygdamide, tertio Halicarnaſſi tyranno. Inter poetas verò poſt Homerum recenſetur. Ex quorundam verò ſententia etiam poſt Heſiodum; & Antimachum. Scripſit autem & Heracliada, lib. 14. verſibus circiter nouies mille. Ionica pentametris. Sunt autem de Codro, & Neleó, & Ionicis coloniis, verſus circiter ſepties mille.

NOTAE.

Ὁ δὲ Ἡρόδοτος, Λύξου.] Sic iſta videntur legenda. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος, Λύξου. Vide ſupra pag. 319. in Ἡρόδοτος. Et ἀλλὰ Δρυώ. Sic eadem pag. 319. Et, θ. Et, ζ. Nam ſi notam hanc ʹ ponas ſupra literam θʹ. ſignificabit tantùm nouem, ſi ſub ea ponas, ͵θ, ſignificabit nouem millia. Idem ſentiendum de cæteris literis, ſupra quas poſita ſimplicem numerum denotat, prout hunc, vel illum ordinem in alphabeto literæ tenent, (ita vt pro ſenario numero ponatur ς, quæ nota & ipſa eodem modo, & eodem ſignificatu ſumitur, ita, vel supernè, ςʹ. vel infernè, ͵ς. notata) Sed ſuppoſita, millenarium indicat. Sed per librariorum imprudentiam paſſim in his notis grauiter
E peccatum animaduertas, & quod ſupra notandum, infra; vel contrà, notatum deprehendas.

Πανύασις. Ἁλικαρνασσεύς. νεώτερος. φιλόσοφος. περὶ ὀνείρων βιβλία β'.

Πανύασις. Panyaſis, Halicarnaſſeus, iunior, Philoſophus, de ſomniis lib. 2. *Scripſit*.

Πάνυ γὰρ ἐς ἤδη χολὴ πολύ. τὸ δὲ πολὺ, κἂν ᾖ γλυκὺ, μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Πάνυ γάρ. Admodum enim eſt iam ocium multum. *L.* χολὴ πολλή. Quod autem multum *eſt*, quamuis ſit dulce, *tamen id eſt* malum. Ariſtophanes Ranis.

Πανύστατον. πάντων ἔσχατον.

Πανύστατον. Omnium-vltimum. Vltimum. Poſtremum.

Παννυχίζω.

Παννυχίζω. Pernocto. Peruigilo. Totam-noctem-traduco. *Ariſtoph. Nub. pag.* 112. *v.* 15. *&* 148. 11.

F Πάξαμος. λόγιος ἔγραψε ὀψαρτυτικὰ κατὰ στοιχεῖον. Βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις β'. δωδεκάτεχνον. ἔστι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων. βαφικὰ βιβλία β'. γεωργικὰ β'.

Πάξαμος. Paxamus. Eloquens. Scripſit de Arte culinaria, ordine alphabetico. Bœotica, lib. 2. Dodecatechnon. i. Duodecim-artes *Venerei congreſſus. Er. ad. Chil. 3. Cent.* 1. *c.* 62. *ad.* 11. *Duodecim artium.* Δωδεκαμήχανον. Præterea verò de motibus obſcœnis. De arte tingendi lib. 2. De re ruſtica lib. 2.

Παξαμάς ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή.

Παξαμάς. Paxamas. Biſcoctus panis. Eſt autem vox Romana. *N. L.*

Πάππα.τίττα,& ἄππα.Pappa,Tetta,& Appa,non *eſt* ipſe nutricius, *qui nutrit aliquem, nec* eſt vnum pro vno *poſitum*: ſed *eſt* appellatio ad nutricium,*qua voce vtitur aliquis alloquens eum,à quo nutritur.* Et pappa, & appa non ſimpliciter *vocatur* pater: ſed *eſt* venerationis vox ad patrem. Et illa vox tetta, *vox eſt* ſodalis *ad ſodalem,& amici ad amicum.*Sic autem pater apud Syracuſanos vocatur, πάπας, & per reduplicationem literæ π.πάππας.

Παππάζοιεν. Pappa,*pappam i.patrem* appellent. *Ariſtoph.Veſpis.pag.332.v.6* παππάζουσα.

Παππάξ. Pappax. Strepitus crepitus.*i.ſtrepitus, quem edit ventris crepitus.Ariſtoph.Nub.pag.83.v.4.*

Παππασμός. Pappaſmus. Filij patrem appellantis vox.

Παπαί.Papæ.Indignantis aduerbium.

Παππίδιον.Pappidium. Paterculus. Ariſtophanes *in Veſpis.pag.335.v.23.*Ἄκουσαι νυνὶ ὦ παππίδιον. *Audi nunc ô patercule.& pag.3:2.v.6.*Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.*Vide præcedentia.* Et *filia mea* patrem-me-vocans ſimul linguâ triobolum auellit,*aufert,acceptum abſportat.*

Παπίριος.Papirius. Nomen proprium. Vt, Nam Papirius ne horum quidem erat imperitus.

Πάπορος.Paporus.Nomen proprium.

Πάππος Pappus. Pili,qui ſunt in inferiore labro. Myſtax verò, *pili, qui ſunt* in ſuperiore *labro.Italicè, Muſtacchio.*

Πάππος.Pappus. Alexandrinus Philoſophus, qui fuit ſub Imperatore Theodoſio ſeniore, quo tempore floruit etiam Theon Philoſophus, qui in Ptolemæi Canonē ſcripſit,Eius verò libri *ſunt*, Vniuerſalis orbis deſcriptio. In quatuor libros Ptolemæi magnæ Syntaxeως, *q.d.Compoſitionis*,commentarius. *Deſcripſit etiam* fluuios,qui ſunt in Libya. Explicationes-ſomniorum.

Παππῷον.Auitum.Vt,Illam contributionem,quę dicitur auita,ex Medicis *ſpoliis contracta.* Medicis tēporibus decretum fuit-factum, vt quiſque pro viribus in commune,*vel,ad Reipub. vſum* pecunias conferret. Has autem Ariſtides ſociis dari iuſſit, ſi Barbaris bellum facerent.

Παπυλαιῶνος.Tentorij,ſiue tendæ, *quæ Gallicè vocatur Pauillon,& tente.*

Πάπυρος. Papyrus genere fœmineo. *In epigrammate.*

Lampadem cerea-tunica-veſtitam,Saturni ardentem lucernam

Iunco,& tenui conſtrictam papyro.

Vide infra, Τυφήρη.τυφωνικῷ.Illic eadem leguntur.

Παρά.Pro διά Propter.Ob.

Παραβαλέσθαι.Decipere.Seducere.Fallere.Sic Thucydides lib.1.Et παραβλήδην.*Simulatè.Doloſè. Subdolè.Obliquè, Per comparationem,& ſimilitudinem.* Homerus παραβλήδην ἀγορεύων.*Iliad.Δ.pag.129.v.6.*Simulatè loquens.*vel,facta-collatione, ſiue, per collationem loquens.*

Παραβαλέσθαι.Ceſſare,& *moleſtiis aliquibus* liberari. Tranſlatio autem à remigantibus *eſt ducta. Remiges enim, quum ad portum appulerunt, remigare deſinunt, & a remigationis labore liberantur. Ariſtop.Ranis.pag 137.v.13.Schol.annot.6.& pag.141.v.18.* Ὠ ὄπ, παῦε,παῦε. παραβαλοῦ τοῖς κωπίοις.*O ceſſa,ceſſe.*Nauem ad littus *appelle remo.*

Παραβαλέσθαι.Caput-periculis obiicere. Pericula-ſubire.Vt Iudas autem,qui ſtrenuus erat,pro fratris ſalute

Πάππα.καὶ ὅτι πάππα.καὶ τίττα,καὶ ἄππα. A
οὐχ ὁ τροφεύς. οὐ ἀνθ' ἑνός ἐστιν, ἀλλὰ προσφώνησις πρὸς τροφέα. καὶ τὸ πάππα. καὶ τὸ ἄππα οὐ ψιλῶς ὁ πατήρ. ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεπτικὴ φωνή.καὶ τὸ τίττα ἑταίρου.οὕτω δὲ λέγεται παρὰ συρακουσίοις ὁ πατὴρ πάππας,καὶ κατὰ διπλασιασμὸν τοῦ π, πάππας.

Παππάζοιεν.πάππα καλοῖεν.

Παππάξ. παππὰξ ἦχος πορδῆς,ἀριστοφάνης νεφέλαις. B

Παππασμός. προσφώνησις παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

Παπαί σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα.

Παππίδιον. ἀριστοφάνης. παππάζουσ' ἡ θυγάτηρ μιτειώβολον ἐκκαλαμᾶται.

Παπίριος.ὄνομα κύριον. οὐ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἀπειρος ὁ παπίριος.

Πάπορος.ὄνομα κύριον. C

Πάππος. αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες.μύσταξ δὲ,ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάππος. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον βασιλέα θεοδόσιον. ὅτε καὶ θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ. χωρογραφία οἰκουμενική. εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τῆς πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως.ὑπόμνημα.ποταμοὺς τοὺς ἐν λιβύῃ ὀνειροκριτικά. D

Παππῷον. τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν μηδικῶν. ἐγένετο ἐπὶ τῶν μηδικῶν ψήφισμα. ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα.ταῦτα δὲ ἔταξεν ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

Παπυλαιῶνος.σκηνῆς.ἤτοι τένδας.

Πάπυρος.θηλυκῶς ἡ πάπυρος. E

Λαμπάδα κηροχίτωνα κρόνου τυφήρη λύχνον

Σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Παρά διά.

Παραβαλέσθαι.τὸ ἐξαπατῆσαι. θουκυδίδης α οὕτω.καὶ ὅμηρος.παραβλήδην ἀγορεύων.

Παραβαλέσθαι.τὸ παύσασθαι,καὶ ἀπαλλαγῆναι.ἡ δὲ μεταφορὰ,ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. F

Παραβαλέσθαι.ὁ δὲ ἰούδας δραστήριος ὢν,ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ σωτηρίας παραβαλέσθαι.

A ἔργοις τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. καὶ παραβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀδεῶς ἐρχόμενος. ὁ δὲ, παραβαλλόμενος, καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Δορύμαχον πλεονάκις.

Παραβάλλεσθαι. πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἑαυτόν. λοιπὸν ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τολμᾶν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι, καὶ διακινδυνεύειν ὅλος, καὶ πᾶς ἦν. καὶ παραβαλλόμενος πλεονάκις θαῤῥαλέως ὁρμῶν.

B

Παραβαλεῖν. ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. ὁ δὲ, ὁρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς. καὶ πέμπει πείσων πεντακισχιλίους, καὶ μυρίους αὐτῇ χρυσοῦς. καὶ εἰ πλέον ἐδεῖτο, ἔφατο δώσειν. ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν. καὶ ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι.

Παραβάλλειν τὸ ἀπέρχεσθαι. παραβάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον. καὶ αὖθις. αἰσχύ-

C νασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν θεὸν, καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίαις ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι. ἀντὶ τοῦ μίξασαι, ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον.

Παραβαλεῖς. παραθήσεις. ὁμοιώσεις. ἐπιφοιτήσεις.

Παραβαλλόμενον. οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρακῶν χιόνα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι δάπιδας. καὶ παραβαλλόμενος, ἐξομοιούμενος. τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων.

D Παραβαλών. πλησίον στήσας. συνοδεύσας. ὁ δὲ, παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον, τῷ Παρθουσίρου ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρα σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευεν. καὶ παραβάλλω. αἰτιατικῇ.

Παραβαλών. χαλάσας. Ἀριστοφάνης. ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους. ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.

Παραβάλοιτο. ἀντὶ τοῦ πέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ

E Κτησιφῶντος.

Παράβασις. τοῦτο λέγεται παράβασις. ἅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες ὁ χορὸς πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος, ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλό τι ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως λέγῃ. παράβασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως. ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἑστᾶσι μὲν γὰρ κατὰ στοῖχον οἱ πρὸς τὴν

F ὀρχήστραν προσβλέποντες. ὅταν δὲ παραβῶσιν ἐφεξῆς ἑστῶτες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες, τὸν λόγον ποιοῦνται. εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες, καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ παιδαρίῳ.

ſalute caput-periculis-obiiciendum-eſſe iudicauit. Pro, fortiter *hoſtem* inuadendum-eſſe cenſuit. Et παραβαλλόμενος. Caput-periculis-obiiciens. Pericula-ſubiens. Vt, Ille verò, caput-periculis-obiiciens, & ad Dorymachum ſæpe traiiciens, *magnam fortitudinis laudem ſibi comparauit.*

Παραβάλλεσθαι. Se-in-periculum-coniicere. Vt, Reliquum erat, vt ſe in periculum coniiceret, & *aliquod forte facinus* auderet. Et rurſus. Ille verò totus, & integer intentus erat in id, vt caput periculis fortiter obiiceret, & *belli fortunam* periclitaretur. Et παραβαλλόμενος πλεονάκις. i. Sæpe confidenter ruens, *& caput periculis fortiter obiiciens.*

Παραβαλεῖν. Pro, παραδοῦναι. Obiicere, pro, tradere. Vt, Ille verò videt Meleſiam, & amat eam, & mittit ad eam, vt *ei rem, quam optabat, facilius* perſuaderet, quindecim aureorum millia. Et, ſi plus peteret, dicebat ſe daturum. Illa verò donum illud non admiſit, *non accepit*, meretriciam mercedem eſſe dicens, & ſe ignoto viro obiicere, *committere, tradere*, & formam tanquam *rem* venalem vendere, *& proſtituere.*

Παραβάλλειν Abire. Vt, παραβάλλειν &c. Abire in Siciliam ad tyrannum. Et rurſus. Cùm illius Deæ cultum fœdè-polluiſſent, & ſe virorum congreſſibus obieciſſent, pro & cum viris ſe venereo congreſſu miſcuiſſent, ſecundùm legem punitæ-fuerunt. *Hoc exemplum pertinet ad præcedentem* τοῦ παραβαλεῖν *ſignificationem.*

Παραβαλεῖς. Appones. *Obiicies.* Aſſimilabis. *Comparabis. Appelles.* Frequenter-accedes. *Frequentabis.*

Παραβαλλόμενον. Non licebat enim *ipſi* cum Thracum niuè periculosè-decertanti, tapetas largiri. Et παραβαλλόμενος. Aſſimilatus. Comparatus. Vt, Principiò cum optimis Regibus comparatus.

Παραβαλών. Qui-prope-collocauit. Qui-admouit. Qui-in-idem iter compulit. Vt, Ille verò, cùm ſuum equum Parthuſiri equo admouiſſet, ne vlterius *tanto* ſtudio *equum* ageret, *ne tantopere feſtinaret, ac vlterius iret*, imperauit. Et παραβάλλω. Accuſatiuo. Admoueo. Obiicio. Comparo. &c.

Παραβαλών. Qui demiſit. Qui-remiſit. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 435. *v.* 22. Tanquam luctator demiſſis, *remiſſis* dentibus-molaribus. Sic etiam remum demittere, *remittere, finemque remigandi facere* dicunt παραβαλεῖν. *Vide ſupra* Παραβαλέσθαι.

Παραβάλοιτο. Obiecerit, pro, miſerit. Vel, Obiectus fuerit, pro, miſſus fuerit. Aeſchines contra Cteſiphontem.

Παράβασις. Parabaſis. i. Digreſſio, vocatur id, quod Chorus ad ſpectatores conuerſus dicit. Hæc autem eſt *huius rei* ratio. Quum Poeta, relicta perpetua fabulæ ſerie, ſpectatoribus conſilium dat, aut aliud quid extra *propoſitum* argumentum dicit. Παράβασις verò dicitur, quòd ab argumento ſeiuncta ſit, vel quòd chorus prætereat locum *in quo ſtabat, & ab eo digrediatur.* Ordine enim ſtant illi, qui ad orcheſtram aſpiciunt. Quum autem prætereunt, ordine ſtantes, & theatrum reſpicientes, verba faciunt. Deinde percuſſa, *& commemorata* parabaſi, quæ ſic vocatur, in priſtinam ſtationem reuertuntur. Ipſi verò Poetæ manifeſtè declarant, & ſignificant ſeſe conuerti, & præterire. Plato Comicus in Pædario. i. *Puello. Vide Ariſtop in P. p.* 461. *v.* 22. *Schol. annot.* 14. *& pag.* 462. *Vide Suidas.*

Niſi profectò valde cogerer, viri, me *converte-re huc,*

Non prodiiſſem ad dictionem, & pronunciationem *talem verſuum.*

Sic autem ille ſignificauit vtrunque, & ipſam *Chori* conuerſionem, & digreſſionem. Et Piſides. *pro* πλασμῷ, *fortaſſe legendum* πλαςῷ, *vel* πηλοφόρῳ.

*Ipſum parabatem.*i. Poetam digredientem, & παραβάσει, ſiue digreſſione vtentem, *committens cum ficto,* vel, ſimulato *hoſpite,*

Ante pugnam immiſiſti in aduerſarium.

Παραβαίνω. Prætereo. Violo. Genitiuo *gaudet, qui regitur ab aliquo alio nomine caſu, vt ex ſequenti exemplo patet.* Nihil rerum publicarum violaſſe viſus eſt. accuſatiuo, *vt patet ex ſequenti* Παραβεβᾶσθαι. *Vide Thucydideum Græcolat. Indicem.*

Παραβεβᾶσθαι τ. σ. Fœdera violata fuiſſe. *dicebant. Eſt autem* paſſiuum *verbum infinitiui modi perf. & pluſq. p.* cuius *actiuum eſt* παραβεβηκέναι. præteriiſſe, violaſſe. Thucydides *ita loquitur* admodum *aptè vim verborum* ſequens. *N. L.*

Παραβέβλησαι. Temere vſus-es. *Temere te geſſiſti. Temere te periculis obiecisti. Vel ſimpliciter, Te periculis obiecisti. Vt,* Tuam vitam periculis obiecisti, propter tuam in me beneuolentiam, nulla neceſſitate tibi incumbente, *ac te cogente.*

Παραβιάζω. Accuſatiuo. Violo. Cogo. Adigo. Per-vim-adigo.

Παραβιβάζεσθαι Præteriri. Violari.

Παραβλέπουσα θατέρῳ *Ariſtoph. in Eccleſiaz. p. 496. v. 24 Schol. annot. 5. vnde Suidas. Altero* oculo *obliquè intuens. Vide Lex. in* Παραβλέπειν. Non intentis-oculis intuens, inquit: ſed altero oculo ſpectans. *Idem & in Veſp. p. 327. v. 26. legitur.*

Παραβλήδην. Simulate. Subdole. Doloſe. Fallaciter. Deceptoriè. *Vel, per comparationem, aut ſimilitudinem. Hom. Iliados* Δ. *pag. 129. v. 6.*

Παραβληθησόμενος. Conferendus. Comparandus. Aſſimilandus.

Παραβλῶπες. περὶ τῶν Λιτῶν *apud Hom. Iliad.* ι. *pag. 331. v. 21. & 22. verba ſunt. Preces enim (inquit) ſunt Iouis magni filiæ,* Claudæque, rugoſæque, ſtrabæque oculis. *Quare ſcribendum apud Suidam,* παρεστραμμένας *& die-ſtραμμένας ἔχουσαι τὰς ὄψεις. &, vt apud Homerum,* παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ. *Tranſuerſis, vel obliquis oculis intuentes. Vel, quæ diſtortos habent oculos.*

Παραβλύσας. Qui-ſcaturiginis-inſtar-effudit. Qui-eiecit, vel reiecit. Qui-exſpuit. Vt, Si fortè vino victus, & reiecto eo, quod fuerit ſuperfluum, poſtea ſomni particeps fuerit, *& dormitum iuerit, crapulæ moleſtia leuatur, & melius habet.*

Παραβολή Parabola. Oratio obſcura, & occulta, ad vtilitatem ferens. *i. vtilis humanæ vitæ.*

Παραβολή. Parabola. Narratio. Vt, Aperiam in parabolis os meum. Pro, In narratione rerum antiquarum. *i. Res antiquas narrabo.* Et ipſa ſimilitudo, & ipſe ſermo, & exemplum. Vt, Nos inter gentes parabolam feciſti.

Παραβολή. Parabola. Rerum-ſimilitudo. παράβολος. Ariſtoph Veſpis *pag. 317. v. 1.* Improbus es procul ab arte, & ſubditicius. *Id eſt, non ob aliquam artem, aut meditationem, es improbus: ſed naturâ, nec germanus fœtus: at ſubditicius.* Ioſephus de Engaſtrimytho. *i. de ventriloquo vate verba faciens, dicit,* Hanc gratiam peto pro *tuo* temerario vaticinio.

Εἰ μὴ μὴ λίαν ἄνδρες ἠναγκαζόμην στρέψαι δεῦρο, A

Οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.

Ἄμφω σημαίνει. καὶ τὸ στρέφεσθαι, καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ πισίδης.

Τὸν παραβάτην συμβαλὼν πλαστῷ ξένῳ,

Πρὸ τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀντιστάτην.

Παραβαίνω. γενικῇ. μὴ τι παραβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν. καὶ αἰτιατικῇ. B

Παραβεβᾶσθαι τὰς σπονδάς. τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως Θουκυδίδης.

Παραβέβλησαι. παραβόλως κέχρησαι. καὶ παραβέβλησαι τῷ βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν, οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι προσκειμένης. C

Παραβιάζω. αἰτιατικῇ.

Παραβιβάζεσθαι. παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπουσα θατέρῳ. μὴ ἀτενίζουσα φησιν. ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

Παραβλήδην. ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς.

Παραβληθησόμενος. συγκριθησόμενος. ὁμοιωθησόμενος. D

Παραβλῶπες. παρορῶντες. διεστραμμένας ἔχοντες τὰς ὄψεις. χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.

Παραβλύσας. παραβαλὼν. ἀποπλύσας. εἶπετ' ἡττηθεὶς οἴνου, καὶ παραβλύσας τὸ περιττὸν, εἶτα ὕπνου μέτοχος γένοιτο. E

Παραβολή. λόγος αἰνιγματώδης, καὶ κεκρυμμένος πρὸς ὠφέλειαν φέρων.

Παραβολή. διήγημα. ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. ἀντὶ τοῦ ἐν διηγήσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίωσις. καὶ τὸ λάλημα. καὶ ὑπόδειγμα. ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Παραβολή. πραγμάτων ὁμοίωσις. παράβολος. ἀριστοφάνης σφηξί. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος. ἀντὶ τοῦ οὐ γνήσιος. ἰώσηπος περὶ τῆς ἐγγαστριμύθου. ταύτην αἰτοῦμαι χάριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας. F

NOTAE.

Παράβολος.] Hoc nihil ad παραβολὴν facit. παράβολος verò, Temerarius, præceps, qui temere caput periculis

A culis obiicit, audax, ſtolidus, imprudens, incautus. Interdum ſumitur pro non germano, vt apud Ariſtoph. ἐν Σφηξί. Sic enim apud Suidam eſt legendum. i. in Veſpis. Quare accipi videtur pro ὑποβολιμαῖος, i. ſubditiuus. pag. 317. v. 1. Vide Schol. annot. 1.

Παραβόλως. πολύβιος. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλίκην δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμήσας.

Παραβόλως. Temerè. Polybius. Poſtea verò quantam potentiam oculis in eam temerè coniectis appetiuit!

Παραβολώτερος. ἀνόητος.

Παραβολώτερος. Amens. *Stolidior. Amentior. Audacior. Qui nimium temere facit aliquid.*

Παραβραβεύοντα. διακρίνοντα. διορίζοντα. ἀποκλίνοντα τὸ περσικὸν, διὰ τὴν παραβραβεύοντα φάραγγα. ἀρσενικὸν ὁ φάραγξ.

Παραβραβεύοντα. Diſcernentem. Diſterminantem. *Dirimentem. Separantem. Vt*, Illum, qui Perſicum *exercitum* declinabat, *vitabat, fugiebat*, propter depreſſam-conuallem *caſtra* diſterminantem. φάραγξ verò,

B generis eſt maſculei. Terræ vaſtus-hiatus, & vorago. Terræ cauerna, vel ingens fiſſura. Depreſſa-conuallis.

Παραβύουσα. παρακαλύπτουσα.

Παραβύουσα. Velans. Occultans. Abſcondens. f. g.

Παράβυστον. παρακεκαλυμμένον. λάθρα γινόμενον.

Παράβυστον. Occultum. Occultè-factum.

Παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' ἀθηναίοις δικαστηρίων. ἐν ᾧ ἐδικάζοντο οἱ ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος. ἧς μέμνηται καὶ ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ πατροκλέους. λέγεσθαι, δὲ ἔοικε ταῦτα

C κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων. τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παράβυστον. Parabyſtum. Ita vocabatur apud Athenienſes quoddam Dicaſterium. *id eſt, Prætorium*, in quo XI. Viri iudicabant. In ſponſalibus etiam cubiculis quidam lectulus parabyſtus. *i. occultus, qui ſub maiori poni ſolet*, vocatur, cuius meminit. & Hyperides in *oratione* contra Patroclem. *L.* πατροκλέους. Hæc autem dici videntur per tranſlationem *ductam* ab illis, quæ in oneribus vocantur παραβύσματα, hoc eſt παραπληρώματα. παραπλήρωμα *verò, ſiue* παράβυσμα, *dicitur quidquid oneri iuſto pręterea additur, ita vt id infarciatur, & inculcetur. Omne redundans, & ſuperfluum Vide Lexica de ſingulis.*

Παραγάγης. παρηγορήσῃς. μηκέτι παραγάγης. ἵν' οὐ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατρίδαν ἀρωγοί.

Παραγάγης. Conſoleris. *Sophocles in Electra p. 119. M.* El. Ne me nunc, ne ampliùs *me eò* Abducas, vbi non. Cho. Quid ais? El. Adſunt ſpei Ampliùs ex communibus-parentibus-procreatæ, Nobiliſque, auxiliatores. *Id eſt, Deſine me conſolari, quia omnem ſpem de fratris Oreſtis reditu iam prorſus amiſi. Nam eo mortuo, qui mihi frater erat germanus, generoſus, & nobilis, ex iiſdem parentibus, ex quibus & ego, procreatus, nul-*

D *lum amplius auxiliatorem habebo, qui mihi ferat opem, & patris cædem vlciſcatur.*

Παραγγελία. ὅση σπουδὴ, καὶ παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε. καὶ αἰσχίνης δὲ, τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες. δείναρχος ἐν τῇ κατὰ πολυεύκτου ἀποφάσει. καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας, καὶ τὰς δεήσεις.

Παραγγελία. Denuntiatio. Precatio. *Pro reis cauſam dicentibus preces. Demoſt. in principio orationis de falſa legatione.* Quantum ſtudium, quantæ preces in hoc certamine ſint. *i. quanto ſtudio, quanta contentione, quantis precibus multi, qui Aeſchini reo fauent, in hoc iudicio nunc vtantur, propemodum vos omnes videre puto.* Aeſchines autem & ipſe quodammodo eadem ſententia, *& eadem dicendi ratione*, in *oratione* contra Cteſiphontem eſt-vſus, *quum in ipſo ſtatim principio dixit.* Quantus *copiarum* apparatus, Athenienſes, quãta acies-inſtructa ſit, videtis, & *quantæ ſint* in foro

E preces, quibus quidam vtuntur. Dinarchus in accuſatione, *vel, delatione* contra Polyeuctum *dicit, vidiſti.* Et priuatas denuntiationes factas, & preces *adhibitas.*

Παράγγελμα. πεντεκαιδεκάτη. τεσσαρεσκαιδεκάτη. κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ τοῦ παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοκελεύστου προθυμίας τῶν θεωμένων.

Παράγγελμα. Præceptum. Adhortatio. Principium. Initium. Edictum. Vt Plauſúſque frequens *excitatus eſt* non ex edicto: ſed ex voluntario ſpectatorum, *ad hoc ſponte ſua motorum*, ſtudio.

Παραγγέλλοντα. δεχόμενον τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν, πούπλιον ἀποδείκνυσιν ὕπατον, οὐδὲ αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν

F ἀρχήν.

Παραγγέλλοντα. Accipientem, *ambientem* Magiſtratum Vt, Fabius autem accepto, *inito* Magiſtratu, Publium deſignat Conſulem, qui ne ipſe quidem illum Magiſtratum ambibat.

Παραγγέλλοντας. οἱ δὲ ἀρειανοὶ ὄντες, προφάσει τοῦ δόγματος, ἀφικόμενοι εἰς καρχηδόνα περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλλοντας, ὅπως ὁ γιζέριχος παρασκευῆς ἔχει, καὶ γνώμης μαθεῖν.

Παραγγέλλοντας. Ambientes. Vt, Qui verò erant Ariani, per ſpeciem *ſui* dogmatis, Carthaginem profecti, ad eos, qui ſacerdotium ambibant, *L.* παρὰ τοὺς. *ſtuduerunt* cognoſcere quis eſſet Gezerichi apparatus, & animus. παραγγέλλοντας, pro, πλουτοῦντας. *Ergo* τοὺς ἐς τὴν ἱερωσύνην παραγγέλλοντας *vocat ipſos ſacerdotes, quaſi dicas eos, qui in ſacerdotium aliquid pendunt, & conferunt. Hoc eſt, qui ſunt in ſacerdotium numero. Quod*

dicetur ad ſimilitudinem τ̃ τελεῖν εἰς ἄνδρας.i. Inter viros recenſeri,ac numerari. Vide τελέω.ῶ.in Græcolat. Lex. Et Xenophon. Ille verò ad ſuum exercitum confugit, & ſtatim ad arma capienda concurri iubet. Et rurſus.Exercitum quàm maximum *poteſt*,ad bellum denunciat.Pro,recenſet,*colligit,parat,que iubet.*

Παραγγέλλων,Pro,συνδιερχόμενος. Simul-peruadés. *Simul-tranſiens.*Commorans.Conuerſans. *Conſuetudine-vtens. Vt*,Ille verò,modò quidem,cum his,modò verò,cum illis commorans, *res hoſtium* rapiebat cum illis,& *per mediam illorum turbam ſtatim* euadebat.Vel παραγγέλλων.pro,ἀπροσ.ἐρχ.i.ex-improuiſo veniens.

Παράγγελσις. Præceptum. Mandatum. Edictum. Vt,Edicta enim,non ſingularia,vt antè:ſed bina fuerunt.

Παραγγεῖλαι.ἐπιταγῆς.*Sic enim apud Thucyd.lib.1.pag.60.C.annot.9.Verba textus,ſunt*,Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον,ἢ πέμψαι *&c.* Thucydides. Suaſit ipſis,ne verbis ſe falli paterentur: ſed potiùs de ſuorum ciuium numero,probitatis,fideique ſpectatæ viros, *Athenas* mitterent,qui rem diligenter inſpectam, *&* *exploratam*,fideliter renuntiarent.

Παραγγείλας.Qui-denunciauit. Qui-ſignificauit. Vt,Ille verò receſſit, cùm ne receptum quidem denunciaſſet.i.*cùm ne receptui quidem cecinißet.* Pro,cũ *nec tubâ,nec per publicos miniſtros, aut præcones militibus,vt ſe reciperent*,ſignificaſſet.Et rurſus.Oppidula, quæ ſunt omnino illorum, qui ea proſcribunt, & *quorum proſcriptionem* denunciant.*N.L.*

Παραγκωνίσας. Qui *cubito rem aliquam à ſe propellens* auertit. Vel, Qui de cubitis ligauit. *Qui cubitos alicuius ligauit.At παραγκωνίζομαι.Cubito oppoſito arceo, pello,propello.*

Παραγνούς.Delirantes.

Παραγωγαῖς. Seductionibus. Impoſturis.Fallaciis. Fraudibus Dolis. Vt,Cùm autem ſemper,& quotidie fallaciis,doliſque nos deciperent,rerum noſtrarum præter expectationem facti-ſunt domini.

Παραγωγή.Q.d.Productio. Paragoge dicitur, quũ phalanx.*i.exercitus*,procedit, à ſiniſtra, vel à dextra duces habens.Et ſi quidem *exercitus* à ſiniſtra duces habeat,ſiniſtra paragoge vocatur. Si verò à dextrâ, dextra *paragoge dicitur*.Si verò iter fiat per inductionem,vel productionem, *ita vt milites vel adducas,& in ordinem inducas, & contrahas, vel aciem eorum producas, & longiorem facias,tunc exercitus* procedet ordine,qui vel vnum,vel duplex, vel triplex,vel quadruplex latus habebit. Ac vnum quidem latus habente ordine procedet, quum ab vna-parte *tantum* metuis. Duplex verò latus habebit,quum duabus-à-partibus *timebit.* Quadruplex verò latus habebit, quum vndique, *vel, ab omnibus partibus*, hoſtium aggreſſio formidatur.

Παραγραμματίζων. Factâ ad eaſdem, vel ſimiles literas alluſione proferens,vel deſcribens. *Vnde παραγραμματισμός. Ad eaſdem,vel ſimiles literas alluſio.*Quę vocatur ἀπήχημα.i.adnominatio, vel alluſio ad literas,vel ſyllabas eundem ſonum habentes. Vt,Timõ ipſum ita facta ad eaſdem literas alluſione deſcribens,Vt Plato nomina ficta finxit.Cuiuſmodi ſunt hęc.παυσάμενος Παυσανίας.i.Pauſanias pauſâ-factâ.i. ceſſans. Et Σαμία μία ναῦς.i.Samia vna nauis. *Sed hîc latina verba nullam habent παρήχησιν,nec ad eaſdem literas alluſionem,cuius idem exaudiatur ſonus,vt in Græcis vocibus,vbi μία,uia legitur,& auditur eodem modo ſcriptum,& prolatum.*

Παραγραμματισμός.Paragrammatiſmus *dicitur*,quũ littera pro *altera* litera ponitur. Vt μυρσίνη, βυρσίνη.

ἀντὶ τ̃ πλουτίσας. καὶ ξενοφῶν.ὁ δὲ, καταφεύγει ἐς τὸ αὐτ̃ στράτευμα. καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. καὶ αὖθις. στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων.ἀντὶ τ̃ καταλέγων. A

Παραγγέλλων.ἀντὶ τ̃ συνδιερχόμενος.συναναστρεφόμενος. ὁ δὲ, παραγγέλλων ποτὲ μὲν, τοῖς, ποτὲ δὲ, τοῖς, ἥρπαζε μετ' αὐτῶν, καὶ διεδύετο. ἢ παραγγέλλων, ἀντὶ τ̃ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

B

Παράγγελσις. αἱ γὰρ παραγγέλσεις, οὐ καθ' ἓν,ὡς πρότερον,ἀλλὰ διτταὶ ἐγένοντο.

Παραγγεῖλαι.μεταπέμψασθαι.θουκυδίδης.κελεύει αὐτοὺς, μὴ λόγοις μόνοις παράγεσθαι. ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι.

Παραγγείλας. ὁ δὲ, ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀντὶ τ̃ σημήνας. καὶ αὖθις. πολίσματα ἐκπεπτωκότα τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων, καὶ παραγγελλομένων. C

Παραγκωνίσας.ἀποστρέψας. ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγνούς.παρανοήσας.

Παραγωγαῖς. ἐξαπάταις. σοφίσμασι δὲ, καὶ παραγωγαῖς,ἀεί τε καθημέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες,κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγόνασι. D

Παραγωγή. λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας,εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἰ τε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν,ὅταν μοναχόθεν φοβῇ.διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν. τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. E

Παραγραμματίζων. ὅπερ παρήχημα λέγεται. τίμων οὕτωσὶ παραγραμματίζων αὐτὸν, ὡς αἰὲ ἔπλασε πλάτων πεπλασμένα ὀνόματα.οἷόν ἐστι παυσάμενος παυσανίας. καὶ σαμία μία ναῦς. F

Παραγραμματισμός. ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ. οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη, βυρ-

A σίνη.β'.ἀντὶ τῶ μ'. ὡς ἀριςοφάνης ἀντὶ τῶ μ' τῷ β' ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη, εἴρηκε. ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ, ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνῃ ἐςεφανοῦντο οἱ ςρατηγοί. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐν κλωπιδῶν, ἀντὶ τῶ κρωπιδῶν. λ' ἀντὶ τ̃ ρ'.

Hic ponitur β'. pro μ'. Vt Ariſtoph. *in Equitib. pag.* 194. *v.* 14. *&* 15. *Schol. annot.* 10. *vnde Suidas.* vſus-eſt litera β'. pro μ'. Cùm enim eſſet dicendum μυρσίνη, dixit βυρσίνη. Myrteis enim *ramis* muſcas abigunt. Ille verò iocatus-eſt, *& luſit hac literarum permutatione* propter illum *Cleonem* byrſodepſam. *i. coriorum infectorem, coriarium.* Imperatores etiam myrtea *corona* coronabantur. Vel vt quum *idem Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 195. *v.* 19. dicit ἐν Κλωπιδῶν, pro, Κρωπιδῶν. *Poſuit enim* λ'. pro ρ'. Κρωπίδαι *enim erat municipium Tribus Leontidis. Stephanus verò* Κρωπίαν *vocat ipſum municipium, & ciues, ac populares,* Κρωπίδας. *Sed Ariſtoph. ad verbum* κλέπτειν *alluſit, vnde* κλοπὴ, *furtum,* & κλὼψ, κλωπὸς. *ὁ. fur, vt Cleonem ſignificaret eſſe furem.*

B Παραγράπτους, καὶ παρεγγράπτους, νόθους. ξένους.

Παραγράπτους. & παρεγγράπτους. Adſcripticios, Peregrinos. Alienos. Nothos. Adulterinos.

Παραγράφεται. ἐξουθενεῖ. παραιτεῖται. ἀποβάλλεται. καὶ ἐν συνθέσει ἀπαράγραφον. ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον. περὶ ἰακώβου τ̃ ἀδελφοθέου.

Παραγράφεται. Irritum-facit. Deprecatur. *Depulſione vtitur.* Reiicit. *Exceptione-vtens-ſubmouet-petitorem, vel aduerſarium.* Et in compoſitione ἀπαράγραφον. Id, quod nullam exceptionem, aut depulſionem, & reiectionem patitur. Vt, Tanquam teſtis habes id, quod nullam exceptionem, nec reiectionem patitur. *i. quod nullo modo per aliquam exceptionem reiici poteſt.* De Iacobo Adelphothei *filio verba fiunt.*

Παραγραφή. ὅταν λέγῃ τὶς τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, ὅπερ εἰσήχθη πρότερον C εἰς δικαςήριον, καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις, καὶ διὰ τοῦτο φησὶ, μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίςασθαι κρίσιν. μάλιςα δὲ τοὺς νόμους ἀναγνώσκειν τοῖς δικαςαῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἅμα τοῖς δικαςαῖς παραδεικνὺς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες, καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτ' ἔστι παραγραφή. καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις. οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, D ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάςῳ τ̃ ἐν τ̃ ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παραγραφή. Præſcriptio, *vel exceptio, vel fori declinatio, dicitur,* quum quis *non* dicit ipſam rem, de qua eſt controuerſia, *&* quæ in Iudicium antè fuit adducta, & de qua fuit cognitio, *de qua cognitum, & iudicatum fuit*: & propterea dicit non ampliùs de ea iudicium conſtituendum, *neque denuo iudicandum* eſſe: ſed potiùs leges Iudicibus eſſe recitandas, quæ de rebus iiſdem iudicari non ſinunt. Dicit tamen etiam de re ipſa *controuerſa*, ſimul Iudicibus oſtendens, eos, qui olim *hac de re* iudicarunt, & iuſtè, & ex legibus *iudicaſſe, &* pronunciaſſe. Hæc igitur eſt præſcriptio, *vel exceptio.* De illa etiam cauſa *dicitur*, de qua legibus nihil eſt definitũ, *aut conſtitutum*, & in qua nullus eſt, qui ipſam *in Iudicium* introducat, vt & alias cauſas. *i. de qua nullus dat actionem, vt in aliis cauſis fieri ſolet.* In aliis enim cauſis imperatum-eſt ſingulis Magiſtratibus, vt aliquam *cauſam in iudicium* introducant. Exceptione igitur vti licet illis etiam, quibus intenditur aliquod crimen, de quo nulla lex extat lata.

Παραγραφή. οὐ μόνον ἐπὶ τ̃ κοινοῦ, καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἀλλ' ἰδίως ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ τῶ ἀπὸ τ̃ γραφῆς. καὶ ἔςι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ. ἀφ' οὗ παρέγραψα. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἀφ' οὗ παρέθηκα. E ὁ δὲ ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ δημοσθένους οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησίν. ἀντὶ τῶ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου. καὶ παραγεγραμμένον. ὅπερ ἐστὶν ὡρισμένον.

Παραγραφή. Non ſolùm pro communi, & noto *præſcriptionis, & exceptionis nomine* ponitur apud Rhetores, *&* *oratores*: ſed peculiariter Iſocrates dixit παραγραφῆς, pro, ἀπὸ τ̃ γραφῆς. i. à ſcriptura. Quod autem ab eo dicitur, eſt huiuſmodi, ἀφ' οὗ παρέγραψα. Hoc autem idem erit, ac ſi diceres, ἀφ' οὗ παρέθηκα. i. A quo adſcripſi. Pro, à quo *acceptum* appoſui. Hyperides autem in *oratione* contra Demoſthenem, dicit, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς. i. Ne ad adſcriptionem quidem vſque, pro, neque ad aliquid certum, & definitum vſque. Et παραγεγραμμένον, idem eſt, ac ὡρισμένον. i. adſcriptum, pro, definitum.

Παραγράφω. αἰτιατικῇ.

Παραγράφω. Accuſatiuo. Adſcribo. Appingo. Iuxtaſcribo. iuxta-pingo. Annoto ad marginem. Præſcribo. Præſcriptione ſummoueo. Circunſcribo. Prætexo. Per prætextum, ac per ſpeciem aliquid ago. Et perperã ſcribo, vel deprauatè, & vitiosè ſcribo. Et legib. latis, & rogatis alias leges obrogo, & oppono.

Παράδειγμα. εἰκών. ἢ χαρακτὴρ, ἔννοιαν ἔ- F χων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰςέον δὲ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ. οἷον λογικὸν, λογικῷ. παραβολὴ δὲ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ. οἷον ἀλόγῳ λογικὸν ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τ̃ καθέκαςα ἐπὶ τὰ

Παράδειγμα. Paradigma. Exemplum. Imago, vel character, qui rei ſenſibilis ſententiam, *vel, ſenſum* habet. Sciendum autem, aliud *eſſe* exemplum, aliud, parabolam. Exemplum enim eſt, quum quis ſimile ſimili per-comparationem-opponit, *& ſimile cum ſimili confert. Vt, quum comparat* rationis-capax rationis-capaci. Parabola verò, *eſt*, quum diſſimile diſſimili *comparatur*, vt, bruto rationis-particeps *animal*, aut contrà. Vel, Exemplum, eſt oratio à ſingulis ad

vniuerſa *nos deducens*, vel demonſtratio, quæ particulare per ſimile particulare probat.

Παράδειγμα. Exemplum, & Inductio ſunt diuerſa. Nam Inductio quidem, eſt à ſingulis ad vniuerſa progeſſio. Exemplum verò, eſt ſimile, & ſimili notius, & minus noto. Quamobrem Inductio quidem, per vnum non fit. Exemplum verò, ſi vel per vnum fiat, ſufficit. Et Inductio quidem, eſt familiarior Dialectico. Exemplum verò, *familiarius eſt* Oratori. Sed tamen & Dialecticus vtitur exemplis, ad perſpicuitatem orationis, ſi non ſit dilucida, vt interrogatio per ſimilitudinem. Huiuſmodi enim quæſtio eſt paradigmatica, *quaſi dicas exemplatis. i. ab exemplo ducta, vel, exemplum habens, quum quæris*, Eſt ne contrariorum eadem ſcientia, ſicut & ſenſus? Exempli verò, & parabolæ *hæc eſt* differentia. Exemplum quidē, videtur eſſe factum, aliquod, quod apponitur, *& in medium affertur*, ad demonſtrationem alicuius rei, quæ nondum facta fuit, & quæ propterea eſt incerta. Parabola verò, eſt imago ſimilitudinem ſignificans, *quæ refertur* ad aliquid, quod factum-eſt. Sciēdum, exempla non ab omnibus *partibus* ſumi, neque propoſitis *rebus omnino* conuenire. Quia non eſſent exempla: ſed res-eadem. Sed oportet nos deligere id, quod vtile eſt, & cuius cauſa aſſumptum-eſt, reliqua verò omnia ſinere *longum valere. i. relinquere, & contemnere*. Vt eſt illud Patriarchæ, quum de Seruatore loquitur, Recubans vt leo. Non omnia *quæ propria ſunt leonis*, accommodamus Chriſto: ſed vim inexpugnabilem, & formidabilem, & regiam intelligimus, feritatem verò, & ſi quid aliud ineſt *leoni, id* prætermus, *& omittimus*. Et quum dicit, Occurrā illis vt vrſa famelica, *vel, ob catulos ſibi ſurreptos dubitans quò feratur, & ruat*, ſolam vlciſcendi-cupiditatem intelligemus, nec aliud quidquam eorum, quæ vrſæ inſunt.

καθόλου. ἢ δεῖξις τὸ σου μὲν ἢ τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου. A

Παράδειγμα. τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγὴ, ἐκ τῶν καθέκαστά ἐστιν ἐπὶ τὸ καθόλου ὁδός. παράδειγμα δὲ γίνεται, τὸ ὅμοιον, καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου, καὶ ἧττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι' ἑνὸς οὐ γίνεται. τὸ δὲ παράδειγμα, ἀρκεῖ καὶ δι' ἑνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγὴ, τῷ διαλεκτικῷ οἰκειοτέρα. τὸ δὲ παράδειγμα, τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ B λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον. ὡς τὸ διὰ τοῦ ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι. ἆρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις; παραδείγματος δὲ, καὶ παραβολῆς διαφορά ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα, δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξιν τινὸς παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος. καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου. ἡ δὲ παραβολὴ, εἰκὼν ἐστιν ὁμοιότητα πρός τι γεγονὸς σημαίνουσα. ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα, οὐ κατὰ πάντα λαμβάνεται, καὶ τοῖς προκειμένοις ἁρμόζεται. ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη ὑποδείγματα, ἀλλὰ C ταυτότης. ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς, καὶ εἰς ὃ παρείληπται ἐκλεξαμένους, τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἐᾶν. οἷον ὁ πατριάρχης ὅτε λέγει περὶ τοῦ σωτῆρος, ἀναπεσὼν ὡς λέων, οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ χριστῷ. ἀλλὰ τὸ ἄμαχον, καὶ φοβερὸν, καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες. τὸ δὲ θηριῶδες, καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι, παραπεμπόμεθα. καὶ ὅταν λέγῃ ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα. ἀλλ' D οὐκ ἄλλο τι τῶν τῇ ἄρκῳ προσόντων.

Παραδεικνῦσα. *Mulier aliquid* demonſtrans. Et παραδεικνύντος. *Viri* demonſtrantis. Et παραδεικνύναι. Demonſtrare. Manifeſtum facere. Indicare. Res aliquas interſe conferre, & comparare.

Παραδεικνῦσα. καὶ παραδεικνύντος, καὶ παραδεικνύναι.

Παράδεισος. Paradiſus. Quære fuſiùs in voce Σεμίραμις.

Παράδεισος. ζήτει πλατύτερον ἐν τῷ σεμίραμις.

Παράδεισος. Paradiſus. Cùm Deus ex viſibili, & inuiſibili creatura hominem formare ſtatuiſſet, ſecundùm ſuam imaginem, & ſimilitudinem, vt quendam Regem, & Principem totius terræ, & eorum, quæ *ſunt* in ea, præparauit illi quaſi regiam quandam, in qua degens, beatam, & feliciſſimam vitam ageret. Et hic eſt ille diuinus paradiſus, Dei manibus in Edem plantatus (Edem autem, ſi vocem interpreteris, cibum, & alimentum ſignificat) in Oriente ſitus, omni terra altior, & bene-temperatus aere ſubtiliſſimo, & & puriſſimo vndique-ſplendens, *ac illuſtratus*, plantis ſemper-virentibus comans, *& tectus*, ſuauis-odoris, & luminis plenus, omnis venuſtatis, & pulchritudinis ſenſibilis cogitationem ſuperans. Ac nonnulli quidem Paradiſum ſenſibilem *eſſe* putauerunt. Nōnulli verò, intelligibilem. Sed (vt mea fert ſententia) quemadmodum homo ſenſibilis, & intelligibilis ſimul conditus-fuerat, ſic & huius ſanctiſſimum nemus ſenſibile ſimul, & intelligibile, & duplicem ſpeciem habens, *à Deo conditum eſt*. Corpore quidem in diuiniſſimo, & pulcherrimo loco degens, vt *antè* dictum-eſt.

Παράδεισος. ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ θεὸς ἐξ ὁρατῆς, καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον, κατ' οἰκείαν εἰκόνα τε, καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς E γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον, ἐν ᾧ διαιτώμενος μακαρίαν, καὶ πανόλβιον ἔζη ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος, θεοῦ χερσὶν ἐν ἐδὲμ πεφυτευμένος. ἐδὲμ δὲ, τροφὴ ἑρμηνεύεται. ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος. εὐκραὴς δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος. φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν. εὐωδίας πλήρης. φωτὸς ἔμπλεος. ὥρας ἁπάσης αἰσθητῆς, καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. τινὲς μὲν οὖν τὸν παράδεισον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν. ἕτεροι δὲ, νοητόν. F πλὴν ἐμοί γε δοκεῖ, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς, καὶ νοητὸς ἅμα δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον τέμενος αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητὸν, καὶ διπλῆν ἔχον τὴν ἔμφασιν. τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ, καὶ ὑπερκαλλεῖ κα-

A θεὸς εἴρηται αὐλιζόμενος. τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑπερτέρῳ, καὶ ἀσυγκρίτῳ, καὶ περικαλλεστέρῳ τόπῳ διατρίβων. θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἔνοικον, καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς περιβόλαιον. καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν. καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου τῆς αὐτοῦ θεωρίας καρποῦ κατατρυφῶν. οἷά τις ἄγγελος ἄλλος ταύτῃ τρεφόμενος. ὅπερ δὴ καὶ ξύλον ζωῆς ὠνόμασται. ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης ἡ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως, τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν. ὃ δὴ καὶ πᾶν ξύλον ὁ θεὸς
B ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φήσας τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγεσθαι. αὐτὸς γάρ ἐστι τὸ πᾶν, ἐν ᾧ, καὶ δι᾽ οὗ τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ δὲ τοῦ καλοῦ τε, καὶ κακοῦ γνώσεως ξύλον, ἡ τῆς πολυειδοῦς θεωρίας διάγνωσις. αὕτη δ᾽ ἐστιν, ἡ τῆς οἰκείας φύσεως διάγνωσις. ἥτις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις, καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβιωκόσιν, δι᾽ αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσα τοῖς μὴ δεδιόσι μετάπτωσιν. διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου εἰς ἕξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλα-
C κέναι θεωρίας. οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ἔτι, καὶ τὴν ἔφεσιν λιχνοτέροις. οὓς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς, καὶ τὸ μή πω παγίως ἐνιδρασθῆναι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρίᾳ, ἡ τῆς οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν, καὶ περισπᾶν πέφυκεν. οὕτω διπλοῦν οἶμαι τὸν παράδεισον. καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πατέρες παρέδωκαν, εἴτε οὕτως, εἴτε διδάξαντες. παράδεισος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ δεύσω, τὸ βρέχω, ῥηματικὸν ὄνομα, δεῦσος. παράδευσος τροπῇ τοῦ υ
D ψιλοῦ εἰς ι. οἱ δέ φασι παρὰ τὴν δῦσαν ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι βοτανῶν συλλογήν.

Παραδειγματίζω. αἰτιατικῇ.

Παραδιαιτᾶσθαι. τὸ παρ᾽ ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Παραδιδάσκω. αἰτιατικῇ.

Παραδίδωμι. δοτικῇ.

Παράδικον. παρὰ τὸ δίκαιον.

E Παρὰ δόξαν. παρὰ προσδοκίαν. παρ᾽ ἐλπίδα. τὰς δυσχωρίας προκατειλήφεσαν. ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι.

Παράδοξον. ἀπροσδόκητον. θαυμαστόν.

Παραδῶσι. πληθυντικόν, συνέδραμε λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργόν, καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων θανάτῳ παραδῶσι.

Παραδράμω.

F Παραδυναστεύω. δοτικῇ.

Παραδύομαι. παροιμία. ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται.

ctum-eſt. Animâ verò, in ſuperiore, & incomparabili, & longè-pulcherrimo loco degens, Deum habēs domicilium, & incolam, & eundem habens glorioſum indumentum, eiúſque gratia amictus, & ſolo dulciſſimo contemplationis ipſius fructu fruens, vt quidam alius angelus hac *Dei contemplatione* nutritus. Quod & vitæ lignum eſt-appellatum. Dulcedo enim diuinæ participationis, illis, qui eam ſunt-conſecuti, vitam impertit, quæ morte non interrumpitur. Id, quod & omne lignum Deus vocauit, quum dixit, De omni ligno, quod eſt in Paradiſo, pro cibo comedes. Ipſe enim eſt Omne, in quo, & per quem Omne conſtitutum-eſt. Boni verò, & mali ſcientiæ lignum, *eſt* multifariæ contemplationis perſpicientia, *& cognitio*. Hæc autem eſt propriæ naturæ cognitio, quæ pulchra quidem *eſt* in perfectis, & illis, qui in diuina contemplatione vixerunt, per ſe magnificentiam *ſummi* opificis promulgans iis, qui mutationem, *lapſumque* non timent, quod temporis progreſſu ad quendam talis contemplationis habitum proceſſerint, *eúmque ſibi compararint*. Non pulchra verò, *nec bona* illis, qui adhuc *ſunt* iuuenes, & ingenio *rerum ſublimium, & arcanarum* nimium-cupido, *nimiúmque curioſo*. Quos propter inconſtantiam perſeuerantiæ in bono, & quòd non dum firmiter ſtabiliri-ſint in ſolius boni aſſiduo ſtudio, corporis proprij cura, *& diligentia* ad ſe pertrahere, & rapere ſolet. Sic duplicem arbitror *eſſe* Paradiſum. Et verè diuini patres, ſiue hoc, ſiue illo modo docuerint, *hæc* tradiderunt. Παράδεισος verò dictus-eſt à *futuro* δεύσω, *rigabo, quod à* δεύω, Rigo, *vnde formatum* verbale nomen δεῦσος, *quaſi dicas locum, qui rigatur, & compoſitum* παράδευσος, *&* verſo υ in ι, παράδεισος. Alij verò dicunt παράδεισον *dictum eſſe*, quòd faciat δῦσαν. id eſt herbarum collectionem, *quòd in illo Paradiſo omnia herbarum, ac plantarum genera collecta continerentur.*

Παραδειγματίζω. Accuſatiuo. Trado-exemplum. Exemplis-illuſtro. In-exemplum-verto. Vitupero. Palàm-tradûco. Infamo.

Παραδιαιτᾶσθαι. Apud aliquem alium ali, *vel, degere.*

Παραδιδάσκω. Accuſatiuo. Superflua-doceo.

Παραδίδωμι. Datiuo. Trado.

Παράδικον. Præter-ius. Iniuſtè. παρὰ δίκην.

Παρὰ δόξαν. Præter opinionem. Præter expectationem. Præter ſpem. Vt, Anguſtias præoccuparant, ſperantes fore, vt *hoſtem* præter expectationem inuaderent.

Παράδοξον. Inopinatum. Inſperatum. *A communi mortalium opinione remotum*, ac admirandum.

Παραδῶσι. Pluralis *tertia perſona ſubiunctiui modi aor. 2. act. à* παραδίδωμι *trado. Vt*, Concurrit reliquus Iudæorum conſeſſus, vt opificem, & conditorem omnium morti traderent.

Παραδράμω. Præcurram. Curſu-prætercam, vel ſuperem.

Παραδυναστεύω. Datiuo. Cum-aliquo-poteſtatem-habeo. Poteſtatis-eiuſdem-ſum-particeps. Secundam habeo-poteſtatem.

Παραδύομαι. Ingredior. Obrepo. Subeo. Irrepo. Introeundo, & me inſinuando fallo. Prouerbium. Quoniam pauperes in diuitum cœtum irrepunt.

Παραζήλου. Æmuleris. Irriteris. Inciteris. Inſtigeris. Aemulatione, vel inuidia proſequaris. *Vt*, παραζήλου εἰς μίμησιν &c. Inſtigeris ad imitationem eorum, qui cum vitio non viuunt. *ſ. qui non ſunt vitioſi, nec improbi.* Dauid. Ne æmuleris *improbum*, cui-res-ſecundæ-ſunt.

Παραζήλου. παρερεθίζου. παροξύνου. εἰς μίμησιν τῶν μὴ κακίᾳ συζώντων. Δαβίδ. μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ. A

N O T AE.

Δαβίδ.] Pſalmo 36. v. 1. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας ἀνομίαν. Ne æmuleris improbè-viuentes, nec æmuleris facientes iniquitatem. Apud Suidam ita legendum videtur, μὴ παραζήλου ἐν τῷ πονηρῷ τῷ κατευοδουμένῳ.

Παραζηλῶν. Accuſatiuo. Ad-æmulationem prouocans. Irritans. Inſtigans. Zelotypia-extimulans. Impellens.

Παραζηλῶν. αἰτιατικῇ. παροξύνων, ζηλοτυπῶν, παροτρύνων. B

Παραθέουσι. Prætercurrunt. Accurrunt. Iuxta-currunt.

Παραθέουσι. παρατρέχουσι.

Παράθερμος. Nimis-calidus. Præter-modum-calidus. *In agendo nimium præceps.* Præter decorum operans. Vt, Cùm autem eſſet naturâ nimium-præceps-in-agendo, & nimiùm-mobilis, multa tanquam inſaniâ correptus patrauit, alios adeò dementia ſuperans, vt ne experientiâ quidem doceri poſſet, ſe in eo lapſum-eſſe, quod primùm aggreſſus-fuerat, *& ſe in ipſo (vt aiunt) limine impegiſſe.*

Παράθερμος. παρὰ τὸ πρέπον ἐργαζόμενος. ὢν δὲ φύσει παράθερμος, καὶ παρακινητικὸς, πολλὰ δρῶσι μανίᾳ προσεμφερῆ. ποσοῦτον τῇ ἀφροσύνῃ διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τὸ μὴ δὲ ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, τῷ προώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.

C

Παράθεσις. Collatio. Comparatio. Vt, Cùm autem vellet ex comparatione ſpecimen edere ſui animi, quo erat affectus erga illos, qui ipſi crediderant, *ſeque ipſius fidei commiſerant*, contumaces obſidebat. Et rurſus. Nec eſſe melioris comparationem. *ſ. Nec poſſe quenquam cum eo meliùs comparari.* Παράθεσις etiam ipſa denunciatio, *vel rerum aliquarum depoſitio, vel traditio, vocatur* apud Patres Dicit enim *illorum quidam*, Accepi denunciationem *iſtam, vel hanc rerum iſtarum traditionem. Vel hoc depoſitum. N. L.* Παράθεσις *etiam, appoſitio.*

Παράθεσις. σύγκρισις. βουλόμενος δὲ ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἣς εἶχε πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ, καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας ἐπολιόρκει. καὶ αὖθις μὴ δὲ εἶναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος. παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς πατράσι. φησὶ γὰρ, ἔλαβον παράθεσιν.

Παραθήγειν. Acuere. Incitare. Inſtigare. Impellere. Παραθήξονται. Acuentur. Incitabuntur &c. Vt, Erat autem Tullus, Attidis *filius*, qui ipſorum iras acuerat, non exiguo ſodalitio circunſeptus.

Παραθήγειν. ἀκονᾶν. παροξύνειν. παραθήξονται. παρακονήσονται. ἦν δὲ τύλλος ἄττιδος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἑταιρείαν οὐκ ὀλίγην. D

Παραθραύοντες. Affringentes. In-calamitatibus-degentes In ærumnis, & miſeriis agentes. Aerumnoſi. Miſeri. Viribus-fracti.

Παραθραύοντες. ταλαιπωροῦντες. ἀδυνατοῦντες.

Παραθρήσῃς. Deſpicias. Negligas. Aſperneris. Contemnas.

Παραθρήσῃς. παρίδῃς.

Παρίημι Permitto. Concedo. Vt, Si quis in veſtra, caſtra ingreſſus, audeat *ea contemplari per otium, vt videat quid in his geratur, hoc ipſi* permitto, vt patriæ dicat *ea, quæ in his obſeruarit.*

Παρίημι. συγχωρῶ. εἴ τις εἰσελθὼν ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν, τολμήσῃ, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα. E

Παρακαλεῖν. Aduocare Vocare. Adhortari. Improprium enim *eſt* τὸ δεῖσθαι. *i.* Rogare. *N. L.*

Παρακαλεῖν. τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι, ἄκυρον γὰρ τὸ δεῖσθαι.

Παρακαλῶ. καλῶ, & παρακαλῶ. *i.* voco, & aduoco, *hortor, & adhortor. N. L.* & cum accuſatiuo conſtruitur.

Παρακαλῶ. ὅτι καλῶ, καὶ παρακαλῶ ἐλάσσον ἔχει. *ἐν* αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Παρακαρησός. Paracareſeus. Nomen fluuij.

Παρακαρησός. ὄνομα ποταμοῦ.

Παρακαταβολή. Depoſitio decimæ partis æſtimationis *litis. i.* litis æſtimatæ. *Apud Ariſtoph. in Nubibus. pag. 119. v. 20. & 21.* dixit creditor, *ſiue fœnerator* Strepſiadi, Sed profectò ſcias quòd Deponam prytanéa. *i. ſportulas, & pecuniam in Prytaneo apud Prytanes ab vtraque Litigantium parte deponi ſolitam*, aut ne ampliùs viuam ego. Pro, Libellum accuſatorium *apud Prytanes in Prytaneo* contra te ponam. *i. Te deferam ad Prytaneum, & apud Prytanes accuſabo.* Nam in Prytaneo litium, *cauſarùmque* ſcripturas ponebant, *Simul & pro lite pecuniam deponebant, quæ victori dabatur.* Strepſiades *verò v. 22. creditori reſpondet*, Præterea-amittes igitur ipſa *prytanea*, præter illas duodecim *minas, quas petiiſti. pag. 118. v. 19.* Amittes (inquit) & ipſas

Παρακαταβολή. πρόσθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηκεν ὁ δανειστὴς πρὸς Στρεψιάδην· καί τοι γ' οἶδ' ὅτι θήσω σοι πρυτανεῖα, ἢ μηκέτι ζώην ἐγώ. ἀντὶ τοῦ γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι. ἐν γὰρ τοῖς πρυτανείοις ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς. λέγει ὁ Στρεψιάδης· προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς τὰς δώδεκα. ἀπολεῖς φησὶ καὶ τὰ F

A ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα; ὡς ἀτὰρ αὐτὰ πεποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν υἱόν μου, λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὅ ἐστι τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή, καὶ παρακαταβάλλειν. οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οἱ περὶ κλήρων, ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες, ἀργύριόν τι κατετίθεσαν. καὶ τούτου ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δη-
B μόσιον ἀμφισβητήσεων, δῆλόν ἐστι ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. δημοσθένης μέν τοι ἐν τῇ πρὸς πανταίνετον παραγραφῇ, περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί, καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μέν με τὴν δίκην πάλιν. ἐπεὶ δὴ θᾶττον ἂν εἵλετο τὰς παρακαταβολάς.

& ipſas impenſas in accuſationem, *itémque factas*, quòd eas temere, *fruſtráque* feceris, quia meus filius te ſuperabit, illam iniuſtiorem dicendi-rationé dicens, *quam à Socrate didicit*. Hoc eſt, decimam *partem* æſtimationis litis. *i. litis aſtimata decimam partem amittes*, quæ ſynonymè vocatur παρακαταβολή. *i. pecuniæ-depoſitio, quæ apud Iudices fiebat, & qua mulctabatur ille, qui cauſâ cecidiſſet*. Et παρακαταβάλλειν, Apud Iudices pecuniam deponere, qua priuabatur, qui temere litigaſſet, & causâ cecidiſſet. Qui contendebāt cum Repub. de aliqua pecunia publicata, & qui de hæreditatibus, aut pupillis, ad quos vniuerſa bona pertinebant. *i. aut de pupillorum bonis*, aduerſus homines-priuatos litigabant, *apud Iudices* quandā pecuniam deponebant, eáque priuabantur, ſi cauſa cecidiſſent. Ac in controuerſiis quidem aduerſus Rempub. *motis, & in publicis cauſis*, perſpicuum eſt, *& conſtat*, quintam *pecuniæ* controuerſæ partem *apud Iudices* deponi-ſolitam. Demoſthenes tamen in præſcriptione aduerſus Pantænetum, de quadam priuata cauſa dicit, Et poſtea me rurſus ad litem prouocat, poſtquàm ociùs accepit τὰς παρακαταβολάς. i. pecuniam apud Iudicem litis cauſa depoſitam.

N O T AE.

C Καί τοι.] Ariſtoph. Nubibus. pag. 119. v. 20. & 21.

—καί τοι γ' ἴσθ' ὅτι
θάττον πρυτανεῖ', ἢ μακάρι ζῆλον ἐγώ.

Quænam autem eſſent πρυτανεῖα, docetur in eadem fabula. pag. 115. v. 3.

Θεὶς μοι πρυτανεῖα.—

Vide Schol. annot. 2. Conſule & indicem Græcum.

Παρακαταθήκη. ἐνέχυρον.

Παρακατεῖχον. ἐχρονοτρίβουν. οἱ δὲ, δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενεχθέντες, παρακατεῖχον ὡς συνάξοντες τὸν δῆμον.

D Παρεκεκινδυνευμένον. ἀντὶ τοῦ ὑψηλόν, ἢ βλάσφημον. ἀριστοφάνης. γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι. τουτέστι φυσικόν τινα, καὶ οὐ βεβιασμένον, ἢ γεννητικόν, non coactum, vel generandi vi-præditum. *pag. eadem, v. 12. & deinceps.*

--ὅς τις φθέγξεται
Τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,

lo prolatum, vel audax, audaciæ plenum, vt ſunt ea, quæ ſequuntur,

Αἰθέρα, διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.

E Ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν.
Γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ φρενός.

Τουτέστιν ἄνευ τῆς φρενός. εὐριπίδης.

Ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν διός.
Ἀλεξάνδρου δὲ, καὶ χρόνου προὔβαινε πούς.
Καὶ ἐξ ἱππολύτου. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ'.

Παρακαταθήκη. Depoſitum. Pignus.

Παρακατεῖχον. Detinebant. Retardabant. Remorabantur. Vt, Illi verò cum Legatis doloſè agentes, *eos* retardabant, vt populum conuocaturi.

Παρεκεκινδυνευμένον. Cum-periculo-dictum, vel factum. Vehementer-audax. Arduum. Excelſum. Sublime. Vel blaſphemum. Inuſitatum. Ariſtophanes *in Ranis. pag. 134. v. 10.* Fœcundum enim poetam non inuenies ampliùs. Hoc eſt, naturalem aliquem, &

-- Qui eloquatur
Tale quid ſublime, magnóque cum periculo prolatum, vel audax, audaciæ plenum, vt ſunt ea, quæ ſequuntur,

Aetera, Iouis domunculam, aut Temporis pedē,

Aut mentem quidem non volentem iurare per ſacra,
Linguam verò peierantem ſeorſum à mente.

Euripides in Theſmophor. pag. 518. v. 19.

Iuro humidum æthera, domum Iouis. Et,
Alexandri verò, & Temporis procedebat pes.

L. προὔβαινε, metri cauſa, pro, προέβαινε. Secunda verſus huius ſedes ſpondeum præter morem habet. Et ex Hip-

F polyto *eiuſdem Euripidis. pag. 371. v. 612. Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 489. ad. 41.*

Ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Lingua iurauit, mens verò manſit *iniurata.*

N O T AE.

Ὄμνυμι δ' ἱερόν.] Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 518. v. 19.

Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.
Iuro igitur. &c.

Vel pro δ' ἱερὸν legendum δ' ἱερόν, Iuro igitur ſacrum æthera. &c.

Παρακεκλημένοι. Qui-conſolationem-acceperunt. Illi, quos aliquis conſolatus eſt. — Παρακεκλημένοι. παραμυθηθέντες. A

Παρακεκομμένος. Furens. Inſaniens. Qui ex poteſtate mentis exceſſit. De ſano mentis ſtatu deturbatus. Demens. Et παρακεκομμένα. *Apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 282. v. 18. legitur κεκομμένα. In Schol. verò, annot. 9. παρακεκομμένα. Hinc Suidas.* Etenim & mihi ſunt viticulæ. *i. paruæ vites* ſucciſæ. Pro, *corrupta, vaſtata prorſus, &* nihil integri habentes. Per tranſlationem *ductam* à reprobis, *malis, adulterinis, falſiſque* numiſmatibus, quæ vocantur παράτυπα, & παρακεκομμένα, quòd præter veram rationem, formámque ſint percuſſa, cuſſa, & ſignata. Quinetiam nunc παραχαράκτας vocare ſolent eos, qui falſam monetam cudūt, & ſignant. *falſorum nummorum percuſſores, & ſignatores.* Vnde etiam παράσημος ῥήτωρ. Adulterinus orator. *Non verus: ſed qui quodammodo falſas oratoris notas habet ſignatas, & impreſſas. Sic etiam in ſequentibus duobus ſenariis hæc ſunt accipienda. Hi autem extant apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 282. v. 23. & 24. Schol. annot. 9. vnde Suidas.* B

Παρακεκομμένος. μεμηνόμενος. ἐξεστηκώς. παράφρων. καὶ παρακεκομμένα. κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἐν τέλει ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων. ἅπερ παράτυπα λέγεται. καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας, τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος ῥήτωρ.

Homunciones improbi, adulterini,
Infames, & falſa-nota-ſignati, & ignobiles-peregrini.

Ἀνδράσια μοχθηρὰ παρακεκομμένα,
Ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα.

Παρακελεύεται. Datiuo. Adhortatur. Incitat. Excitat. — Παρακελεύεται. δοτικῇ. προτρέπεται. διεγείρει.

Παρακερδαίνω σου. Perperam ex te lucrum facio. Vel. Ex te quæſtum iuſto maiorem facio. — Παρακερδαίνω σου. C

Παρακεχόρδηκεν. Idem eſt, ac παρημάρτηκε. Peccauit. Dicunt Attici. παραχορδεῖν propriè ſignificat à chorda, veróque chordæ ſono aberrare, diſcordare, diſcrepare. *Et per tranſlationem, aliquid inconcinnè dicere, vel facere. Ariſtoph. in Eccleſiazuſis. pag. 492 v. 5. Schol. annot. 5. in παραχορδεῖς, ſed ibi videtur Atticè ſcriptum παραχορδῇς, verſa ει diphthongo in η. Qua de re fuſius alibi, Hoc autem à communi παραχορδήσεως deductum, quod à παραχορδίζω.* Et παράχορδον. Aberrans à-chorda. Diſcordans. Diſcrepans. Inconcinnum. Ineptum. Abſurdum,

Παρακεχόρδηκεν. οἷον παρημάρτηκε. λέγουσιν ἀττικοί. καὶ παράχορδον.

Παρακείμενα. Adiacentia. Præſentia. Propinqua. Vt, νῦν &c. i. Nunc mala præſentia ſufficiunt. — Παρακείμενα. τὰ νῦν ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.

Παρακινοῦντα. Delirantem. De ſano mentis ſtatu deturbatum. Vt, Non adeò delirantes, nec adeò de ſano mentis ſtatu deturbati *ſumus*: ſed propter malorum exſuperantiam, ad Iulianum Eutropij *miniſtrum confugere cogimur, quaſi ipſi ſimus conſecrati, &* dedicati. *N. L. Et* Eunapius dicit de Eutropio eunucho, Quanquam per-delirium-receſſerat ab officio, *vel à decoro.* D

Παρακινοῦντα. ἐξιστάμενον. οὐχ οὕτω παρακεκινηκότες, καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην. ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν, εἰς ἰουλιανὸν τὸν εὐτροπίου ἀνατιθέμενοι. εὐνάπιος φησὶ περὶ εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου, καίτοι παρακινηθεὶς τοῦ προσήκοντος.

Παράκλησις. Pro, προτροπῆς. Adhortatio. Iſocrates. Quamobrem cùm nos non adhortationem inuenerimus: ſed ſuaſionem ſcripſerimus. Lycurgus verò vſus-eſt *hac voce*, pro rogatione, *precatione precibus*, dicens, Vos verò hoc facturos puto, vel ſine mea rogatione, *vel ſine meis precibus, aut ſine mea adhortatione.* E

Παράκλησις. ἀντὶ τῆς προτροπῆς. ἰσοκράτης. διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. λυκοῦργος δὲ, ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων. ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακλιδόν. Declinando. Deflectendo. Per declinationem à veritate. *Aduerbium, de quo Euſtath. conſule. Hom. Odyſſ. Δ. 894. 49.* — Παρακλιδόν.

Παρακλίνασαι. Adaperientes. *Exemplum ſequens non ad παρακλίνω ſed ad ἀνακλίνω pertinet. Hom. Iliad Ε p. 203. v. 5. de Horis verba faciens, dicit,* Vt amoueant denſam nubem, & admoueant. *i. vt cæli portas amotis denſis nubibus aperiant, & iiſdem admotis eaſdem claudant.* Ariſtophanes *in Pace. pag. 472. De mulieribus adulteris, ac impudicis, & laſciuiæ agens, ſcribit.*

Παρακλίνασαι. παρανοίξασαι. ἢ μὲν, ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι. ἀριστοφάνης.

Etenim illæ adapertis
Aulæ foribus, *inclinato-capite-ſpectant* prætereuntes, oculíſque tranſuerſis eos intuentur, ac obſeruant attentè. F
Et ſi quis aduertat mentem ad ipſas,
Recedunt confeſtim,
Et deinde ſi ille, qui ſpectabat ipſas, *abierit* illæ ruſſus illum abeuntem *ſpectant inclinato-capite.*

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι,
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι·
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι.
Κᾆτ' ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι.

Παρακοῦν.

A Παρακοᾶν. παρανοεῖν, καὶ παραφρονεῖν. κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν.

Παρακονᾶν. τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρακοπὴ φρενῶν. ἡ φρενίτασις.

Παρακόψας. τὸν νοῦν παρατραπείς. ἐτελεύτησε δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφορηθείς, καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονὼς ἔτος ε καὶ ἑβδομηκοστόν.

B Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν. πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.

Παράκρης. ὀλίγον.

Παρακροτοῦντες. παραθαρσοῦντες. παρορμῶντες.

Παρακρούεται. ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. μετῆκται δὲ τοὔνομα, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστῶντάς τι, ἢ μετροῦντας, κρούειν τὰ μέτρα, καὶ διασείειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

C

Παρακρουσάμενος. ἐξαπατήσας. παρασπείσας. παῖδας τῶν ἐπιφανεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως.

Παρακρούσασθαι. ἀνατρέψαι ὁ δὲ, ὅσα ἀμφισβητηθῆ, οἷός τε ἦν παρακρούσασθαι.

Παράκρουσιν. ἐξαπάτην. ἐλπιζομένην. ἄπιστοι γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ Σαυνῖται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς εἰς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος σφῶν ἀπένδοντες, οὐχ ὅσον οὐχ εὗρον πῃ τι συμβατικόν,

D ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον προσεκλήσαν.

Παρακοίτης. ὁ ἀνήρ, παράκοιτις δὲ, ἡ γυνή.

Παρακωχὴ παρὰ Θουκυδίδῃ, παροχή. ὡς ἡ ἀνακωχὴ, καὶ διακωχή.

Παράλλαξον. πάρελθε. ἡ γὰρ κατὰ μικρὸν παράλλαξις, πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑποφέρειν τὰς

E μεταβολάς, ὡς ἐπὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Παραλλάττουσιν. ἀντὶ τοῦ παραδέχονται. παραλλάττουσι δὲ ἀλλήλους τῷ διαστήματι τῶν ὁδῶν ψευσθέντες, ὅ, τε Προκόπιος, καὶ ὁ Οὐάλης ὁ βασιλεύς.

Παραλλήλων. ὁμοίων, ἀκολούθων. ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξίσου. ἐκ παραλλήλου ὀρύξαντες τῷ δοκοῦντι πεσεῖσθαι τείχει, συνῆψαν ὑπὸ γῆν τοῖς ἐναντίοις. ἀντὶ τοῦ ἐξίσου.

Παραλογίζομαί σε.

Παραλογισμός. ἀπάτη λογισμοῦ.

Παρακοᾶν. Deſipere, & delirare. κοᾶν enim, & κονᾶν, ſ. & κοεῖν, ſignificat τὸ φρονεῖν. Sapere. *Quare* παρακοᾶν, *ſignificabit deſipere.*

Παρακονᾶν. *Acuere.* In amando, vel oſculando verſari, *tempúſque terere. N. L.*

Παρακοπὴ φρενῶν. Mentis delirium. Dementia. Delirium.

Παρακόψας. Deſipiens. Delirus. De ſano mentis ſtatu deturbatus. Mentem peruerſam, vel euerſam habens. Vt, Obiit autem repletus multo mero, & delirans, annum ætatis 75. iam agens.

Παρὰ κ. ἀπ. Apud ſurdum, crepitum edere. Prouerbij cauſa *eſt* manifeſta. Surdus enim non audit, Dicitur autem de ſtupidis, *ſenſúque carentibus, & qui nihil ſentiunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 146. ad. 46. Surdo oppedere.*

Παράκρης. Parum. *N. L.*

Παρακροτοῦντες. Adhortantes. Applaudentes. Animum addentes. Incitantes. Inſtigantes.

Παρακρούεται. Decipit. Fallit. Fraudat. Hoc autem vocabulum deductum eſt ab illis, qui, dum aliquid ponderant, *ac appendunt*, aut metiuntur, menſuras *aſtutè* propellunt, & concutiunt, vt *hac maligna ſucceſſione* maiorem quæſtum faciant.

Παρακρουσάμενος. Qui decepit. Qui fefellit. Vt, Liberos nobiliſſimarum familiarum à ſe deceptos, eduxit ex vrbe.

Παρακρούσασθαι. Euertere. Vt, Ille verò poterat euertere, quæcunque in controuerſiam veniſſent.

Παράκρουσιν. Deceptionem. Impoſturam. Illuſionem. Cùm enim Samnites perfidi eſſe viderentur, & pro ratione calamitatum, ad deceptionem eius, qui ipſos viciſſet. *i. ad victorem decipiendum*, ſemper fœdus ferire, non ſolùm nullam compoſitionem impetrarunt: Sed etiam irreconciliabile bellum ſibi conciliarunt. *Pro* πῃ, *fortaſſe* πῃ *legendum'st. tunc. at* τι *n. i. aliquid. aliquod.*

Παρακοίτης. Maritus. Vir. *q. d. Accubus.* παράκοιτις verò, vxor, *q. d. Accuba. Quòd alter alteri accubet.*

Παρακωχή. Apud Thucydidem largitio, ſuppeditatio, q. d. Præbitio. vel (vt vulgus) Præbenda. æ. Vt ἀνακωχή, ipſa armorum ſuſpenſio, Induciæ. & διακωχή. Intermiſſio *rerum aliquarũ*. Induciæ. ceſſatio, dilatio.

Παράλλαξον Præteri. *Immuta. Muta.* Mutatio enim, quæ paulatim fit, efficit, vt tota natura mutationes facilè ferat, vt in *quatuor* anni temporibus *fieri videmus.*

Παραλλάττουσιν Pro, παραδέχονται. Excipiunt. *AE. P.* παρέρχονται. *Prætereunt. V t*, Alter autem alterum præterit, viarum *varius* interuallis, *ac itinerum diuerticulis* deceptus, Procopius, & Valens Imperator.

Παραλλήλων. Parallelorum. Similium. Conſequentium. Conſentaneorum. Eorum, quæ ſunt inter ſe propinqua, *ſiue vicina.* Aequalium. Aequali ſpatio inter ſe diſtantium. Vt, Cùm ex vtraque parte, æquali ſpatio *terram* effodiſſent, *&* *cuniculos egiſſent*, ad

F murum, qui collapſurus videbatur, ſub terra, cum aduerſariis *manus* conſeruerunt. *f.* ἐπὶ τῷ δοκοῦντι. ἐκ παραλλήλου, pro ἐξίσου æqualiter. Pariter, æquali, paríque ſpatio vtrinque.

Παραλογίζομαί σε. Te falſis rationibus decipio. Vel, Argumentatione falſa te fallo.

Παραλογισμός Paralogiſmus. Deceptio per falſas ratiocinationes. Fallax, & captioſa concluſio. Peruerſa ratiocinatio.

Παραλογιϛής. Deceptor. Impoſtor. Qui per captioſas, falláſque ratiocinationes decipit, ac fallit aliquem.

Παραλογιϛής. ἀπατεών. A

Παράλογον. Maſculeo-genere dicunt cùm alij, tum verò præcipuè Thucydides. *Sic autem vocãt id*, quod eſt præter *hominum* opinionem, & quod nullus expectaſſet, *nec futurum putaſſet, inopinatum, inexpectatum, inſperatarũ rerum aliquarum euentum*. Vt, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. *Thucyd. lib. 1. pag. 52. c. 1.* Inſperatum belli euentum. Et, ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. i. Ille rerum euentus valde fuit inopinatus. *& ab omnium opinione valde remotus, ac alienus.* Procopius. Reliqua verò multitudo rem illam inopinatam, *illius rei nunquam ſperatum euentum* ſecum ipſa reputans, *animóque perpendens*, eius conſilium furioſum eſſe iudicauit. Et rurſus. Romanis verò, ob ea, quæ fiebant, audacia, *ſtupor, admiratio*, & diffidentia aſtitit maior, quàm illis, qui inſperata, *ac incredibilia* ſomnia vident. *Pro, Romani verò magis obſtupuerunt ob ea, quæ fiebant, eáque minùs crediderunt, quàm illi, qui mirabilia ſomnia cernunt.*

Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς, οἵ τ' ἄλλοι, καὶ μάλιστα Θουκυδίδης, τὸ παράδοξον, καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, οἷον τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. καὶ ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. Προκόπιος. οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια. καὶ αὖθις. τοῖς δὲ ῥωμαίοις θάρσος, καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γινόμενα παρέστη πλείων, ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνείρατα ὁρῶσι. B

Παράλογος. Thucydides. Athenienſes verò *tunc* in omni animorũ dejectione erãt. *i. omnes animos prorſus abiecerant*, & ille rerum inſperatus euentus ipſos valde turbabat. Illius verò expeditionis *aduerſus ſiculos ſuſceptæ* multo maior pœnitentia *ipſis erat, pro, eos illius exp. ſuſc. multo magis pœnitebat. L.* ϛρατιᾶς. *locus extat lib. 7. pag. 529. D.* παράλογος. *Caſus præter rationem, ac ideo inſperatus. Conſule Thucyd. Græcolat. Indicem.* Et rurſus. Illi verò fallaciis, & ſeductionibus, *callidis verborũ argutiis, ac deceptionibus* nos & ſemper, & quotidie fallentes, noſtrorum *bonorum* præter omnem expectationem, *&* *præter rationem* domini facti ſunt.

Παράλογος. Θουκυδίδης. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἐν παντὶ ἤδη ἀθυμίας ἦσαν. καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν. πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς ϛρατιᾶς ὁ μετάμελος. καὶ αὖθις. οἱ δὲ σοφίσμασι, καὶ παραγωγαῖς ἐνεδρεύοντες ἡμᾶς ἀεί τε, καὶ καθημέραν, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγόνασι. C

Παραλόγως. Præter-rationem. Præter-ſpem. Præter-expectationem. Vt, Nec vllus fuit, qui noluerit ſe ſpectatorem fuiſſe tanti, & tam incredibilis apparatus. *Hoc ad* παράλογος *nomen pertinet.*

Παραλόγως, ἀνελπίστως. παρὰ προσδοκίαν, οὐδέ τις ἦν, ὃς οὐκ ἤθελησε τὸ μὴ οὐ θεατὴς γενέσθαι παραλόγου οὕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς. αὐτὸ τοῦ παραδόξου.

Πάραλος. Paralus Nauis ſacra, *quæ vocatur etiam* Theoris. Erat & altera nauis Salaminia. *De quibus ſuo loco* Sed τευθὶς πάραλος, Teuthis paralos. i. maritima Teuthis, vel iuxta alias vrbes ſita. *Eſt autem Arcadiæ vrbs.*

Πάραλος ναῦς, ἱερά. θεωρίς. ἦν δὲ καὶ ἑτέρα σαλαμινία ναῦς. τευθὶς δὲ πάραλος ἡ παραθαλασσία. ἢ ἡ παρὰ τὰς ἄλλας κειμένη. D

Πάραλος. Paralus, & Salaminia. *Duæ diuerſæ naues. Vide* θεωρίς, *&* Σαλαμινία. Hæ *fuerunt* ſacræ triremes publicæ, quæ ad Reipub. *varios* vſus mittebantur, & celeriter-nauigabant. Quòd enim eſſent celeres, erant tanquam *Reipub.* miniſtræ. Altera quidem, *Paralus ſcil. quæ & Theoris dicebatur*, theoricis *reb. i. ſpectaculis, & ſacrificiis* ſeruiebat. Altera verò, *ſcil. Salaminia*, publicis *negociis exequendis erat deſtinata.* Et rurſus. Athenienſes autem mittunt paralum, accerſentes ipſum Alcibiadem ad Iudicium.

Πάραλος, ἡ σαλαμινία. αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι. καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρέτιδες ταχεῖαι οὖσαι ἡ μὲν, ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά. ἡ δὲ, εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν πάραλον καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν. τουτέστι, τὸν ἀλκιβιάδην.

E

Πάραλος. Paralus. Demoſth. Philippicis. Vna de triremibus, quæ apud Athenienſes ad publicos vſus dimittebantur, nomine accepto à quodam Heroe *Paralo*. Parali verò vocabantur illi, qui eâ vehebantur. Qui etiam propter hoc miniſterium quatuor obolos accipiebant, & maximam anni partem domi manebant, & aliis quibuſdam commodis è publico fruebantur.

Πάραλος. δημοσθένης φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ' ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο, οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς. οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον. καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Πάραλοι. Parali. *Sic appellabantur* & illi, qui in naue Paralo nauigabant, & qui maritimam Atticæ *regionem* incolebant. Sicut alij, Pediaſij i. Campeſtres, & Diacrij. i. montani *vocabantur, quòd campeſtria loca, vel montana incolerent.*

Πάραλοι. εἴτε ἐν τῇ παράλῳ νηῒ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς ἀττικῆς κατοικοῦντες. ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι, καὶ διάκριοι. F

Πάραλος. Paralus autem triremis ſacra vocatur, quæ continenter vrgentibus *Reipub.* negociis inſeruiebat. Quum autem ex peregrino-ſolo ducem ac-

Πάραλος. πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις συνεχῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι

cerſere

A ϛρατηγὸν ἐβούλοντο, ὥσπερ ἀλκιβιάδην ἀπὸ σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο. λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σαλαμινία. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, ἀντιγονίς τε, καὶ δημητριάς.

cenſere volebant, vt Alcibiadem ex Sicilia, Paralo vtebantur. Dicitur autem eadem & Salaminia. *In Σαλαμινίᾳ, conſtat has fuiſſe diuerſas naues. Sed πάραλος & θεωρίς, idem. Vide ſuo loco.* Poſtea verò & aliæ duæ ad eas acceſſerunt, Antigonia, & Demetriaca.

Παράλων. διῄρητο εἰς τέσσαρας μοίρας πάλαι ἡ ἀττική. πανδίων γὰρ διαδεξάμενος κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς τέσσαρας μοίρας. αἰγεῖ μὲν, τὴν παρὰ τὸ ἄστυ μέχρι πυθίου. πάλλαντι

B δὲ, τὴν παραλίαν. λύκῳ δὲ, τὴν διακρίαν. νίσῳ δὲ, τὴν μεγαρίδα. ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐδὲ παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα.

Παράλων. Paralorum. i. Maritimorum. Olim Attica in quatuor partes diſtributa fuit. Pandion enim, cùm Cecropem excepiſſet, *vel, cùm Cecrops ſucceſsiſſet, vt legatur, ὁ διαδεξάμενος. Sic & Vuolfius*, præterea verò cùm Megaricum agrum in ſuam poteſtatem redegiſſet, regionem liberis ſuis in quatuor partes diſtributam dedit. Aegeo quidem, ſuburbana, vſque ad Pythium, Pallanti verò, maritimam *oram*, Lyco, montanam, Niſo, Megaricum *agrum*. Ariſtophanes *in Veſpis. pa. 355. v. 22. Schol. annot. 11. vnde Suidas. Idem Ariſtoph. in Lyſiſtrata, pag. 542. v. 25. dicit de Paralis, ſiue Paraliis, qui maritimam Atticæ oram incolebant.* Sed neque de Paralis vlla mulier adeſt.

Παραλοῦμαι. παροιμιακῶς. εἰώθεσαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ. ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν. οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις. ὥστε μηδὲ

C σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Παραλοῦμαι. *Per ſyncopen formatum ex παραλούσομαι. Er. ad Chil. 2. Cent. 7. col. 550. ad. 85. Vnà lauabor.* Iuxta lauor. *Vel, vnà lauabor, vt ſit præſens, pro futuro, παραλούσομαι. Quod dictum eſt* prouerbialiter. Solebant enim olim in balneis diuites iuxta ſe lauare pauperes. *i. pati, vt pauperes ſecum, vel vnà lauarentur in iiſdem balneis.* Ariſtophanes Anagyro. Sed omnes oportet vnà lauare, & ſpongias omittere. Quod idem eſt, ac vnà cum diuitibus *in eadem balnea* ingredi, ita vt ne ſpongias quidem *noſtras* feramus: ſed illorum *ſpongiis ad noſtrum corpus abſtergendum* vtamur.

Παραλυπῶ. αἰτιατικῇ.

Παραλυπῶ. Dolore afficio. Infeſto. Accuſatiuo.

Παραλύσας. ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος. παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

Παραλύσας. Pro, διαδεξάμενος. Qui ſucceſſit *alicui. Imò, Qui ſoluit. Qui liberauit. Qui ab aliquo magiſtratu amouit. Vt, παραλύσας αὐτὸν τ. ἀ.* Cùm ipſum à magiſtratu amouiſſet.

Παραλῦσαι. ἀφελέσθαι. βουλόμενος ἀναπαῦσαι, καὶ κόπου παραλῦσαι τοὺς ἰδίους στρα-

D τιώτας. καὶ αὖθις σιμόκατος. οἱ δὲ, τῶν ὅπλων παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅ, τι χρήσονται τοῖς θυμοῖς.

Παραλῦσαι. Adimere. Auferre. Amouere. Liberare. Leuare. Vt, Volens ſuos milites recreare, & defatigatione liberare, *vel, leuare.* Et rurſus Simocatus. Illi verò, armis ſoluti *i. ſpoliati, vel, armis ademptis*, non habebant, *neſciebant* qua ratione *ſuas* iras explerent.

Παραμελῶ. γενικῇ.

Παραμελῶ. Genitiuo. Negligo. Sperno. Contemno.

Παραμένω. δοτικῇ.

Παραμένω. Datiuo. Permaneo. Perſeuero.

Παραμείψας. παραλλάξας.

Παραμείψας. Qui permutauit. Qui præteriit. Prætervectus.

Παραμπυκίζεται. παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμπυκίζεται. Capillos, vel crines nectit.

Παραμυθήσασθαι. αἰτιατικῇ. συμβουλεῦσαι. καὶ

E παραμυθήσασθαι, ὡσαύτως.

Παραμυθῆσαι. Accuſatiuo. Sic & παραμυθήσασθαι. Conſilium dare. Suadere. *Homerus Iliados 1 pag. 341. v. 23.*

Παρανάλωμα. ὁ μακρῖνος ὁ βασιλεὺς, τρυφῇ καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους, οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων. τουτέστι, προσόψημα.

Παρανάλωμα. Additamentum, & quaſi quædam appendix impenſæ deſtinatæ. Superfluus ſumptus. Quidquid præter iuſtum ſumptum impenditur, & conſumitur. Vt opſonium, quod ad panem additur. Vt, Macrinus Imperator, cùm ſe totum deliciis, & luxurioſæ vitę dedidiſſet, *ac addixiſſet*, hominum inſontium cædes faciebat *ſuarum* deliciarum additamentum, *& appendicem quandam.*

Παράνοια. πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω; οἷον πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών.

Παράνοια. Delirium. Amentia. *Apud Ariſtop. in Nubibus. pag. 104. v. 8. Phidippides de patre Strepſiade dicit*, Vtrum delirij ipſum *in Iudicium* introducens capiam? *i. delirij reum peragam? Vide præcedentia, & ſequentia.* Idem eſt, ac ſi dixiſſet, Cum patre litigabo,

F & cùm demonſtrauero ipſum inſanire, ſic *eius* inſaniam ſedabo, ipſo in Iudicium adducto.

Παράπαν. καθόλου. παντελῶς. καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας, διὰ τὸ μηδέποτε τὴν εὐρώπην ἐνηνοχέναι τοιοῦτον ἄνδρα τὸ παράπαν, οἷον τὸν ἀμύντου φίλιππον.

Παράπαν. I... vniuerſum. Omnino. Prorſus. Vt, Dixit autem ſe ad huius negocij aggreſſionem, *& ſuſceptionem* præcipuè impulſum fuiſſe, quòd Europa nunquam prorſus talem virum genuiſſet, qualem Philippum, Amyntæ filium.

Παραπαίων. Deſipiens. Delirans. Ignorans. Vt, Et delirans omnino. *Verbum παραπαίειν, pro delirare, deſipere, legimus etiam apud Ariſtoph. in Pace. pag. 437. v. 14.*

Παραπαίων. παραφρονῶν. ληρῶν. ἀγνοῶν. καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς. A

Παραπέμπω. Accuſatiuo. Mitto. Tranſmitto. Deduco. Comitor. Amando à me. Auerto. Auerſor. Vt, π. π &c. i. Deducit nautas cum lætitia. Sed κατὰ περιποίησιν, *Sic enim lego.* per acquiſitionem, datiuo. Vt, Præſentem verò mundum potiùs in futurum tranſmitunt. *i. Morientes, ex hac vita migrant in æternam.*

Παραπέμπω. αἰτιατικῇ. παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ. καὶ κατὰ περιποίησιν, δοτικῇ. μᾶλλον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐνεστῶτα τῷ μέλλοντι.

Παραπεπληγμένα. Inſana. Furioſa. Vt, Quæcunque fecerint, ſunt tanquam ebriorum *hominum facinora* furioſa. *Ariſtoph. in Eccleƶ. pag. 488, v, 27. & 28.*

Παραπεπληγμένα. μανικά. ὅσ᾽ ἂν πράξωσιν ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα. B

N O T AE.

Παραπεπληγμένα.] Ariſtoph. in Eccleſiazuſis. pag. 488. v. 26. 27. 28.

—Τὰ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν, ὅσ᾽ ἂν πράξωσιν, ἐνθυμουμένοις,
Ὥσπερ μεθύοντ᾽ ἐστὶ παραπεπληγμένα. Sed μεθυόντων meliùs apud Suidam.
—*Profectò conſilia*
Ipſorum Athenienſium, in rebus, *quaſcunque geſſerint*, nobis ea *conſiderantibus*,
Tanquam ebriorum ſunt inſana conſilia.

Παραπεπτωκώς. Pro ὑποπεπτωκώς Demoſt. in *oratione* de corona. Prolapſus. Allapſus. Accidens. Incidens. Subiacens.

Παραπεπτωκώς. ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκός, δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. C

Παραπέταλοι. Foliis-tectæ. Vel, laminis-tectæ. Vt. Triremes autem erant inſignes ornatu, & roſtra quidem, argenteis, puppes verò aureis laminis tectas habebant.

Παραπέταλοι. πετάλοις ἐσκεπασμέναι. αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς, ἀργύρῳ τὰ ἔμβολα, καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι.

Παραπέτασμα. Tegumentum. Tapetium. Quod *vulgò* vocatur Velum.

Παραπέτασμα. παρακάλυμμα. παράπλωμα. τὸ λεγόμενον βῆλον.

Παράπηγμα. Parapegma. Regula. Et quoddam inſtrumenti aſtronomici genus. Vt, Si verò vis plebeiam regulam, quæ-cor-tangat, *ac penetret*, aduerſus mortem *audire*, dicam.

Παράπηγμα. κανών. καὶ εἶδος τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον εἴπω. D

Παραπικρασμός Exacerbatio. Irritatio. *In Epiſt. ad. Hebræos. cap. 3. v. 8. & v. 15.* Iſraelitarum contradictio, quæ ſæpius fuit in deſerto. *i. Illa contentio, qua populus Iſraeliticus in deſerto murmurans, & contendens, Deum exacerbauit, & ad iram prouocauit.*

Παραπικρασμός. ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία τῶν ἰσραηλιτῶν.

Παραπλαγιάσας. *Qui-parum-obliquauit. Qui-parum-tranſuerſum flexit, deflexit, deduxit.* Qui-finxit. Commentus.

Παραπλαγιάσας. πλάσας. πλασάμενος.

Παραπλῆγας πέτρας. Petras marinas à mari percuſſas. Saxa, quæ marinis fluctibus percutiuntur. Et παραπλήκτῳ. Inſano. Furioſo. Vel, inſana, furioſa. Sophocles *in Aiace flagellifero. pag. 15. v. 10. & 11.*

Παραπλῆγας πέτρας. παραλίας. πληττομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ παραπλήκτῳ, τῇ μανικῇ. σοφοκλῆς. E

--*Furioſa*
Manu qui concidit, & ſimul interfecit & pecudes, & equorum paſtores.

—Παραπλήκτῳ
Χερὶ συγκατακτάς.

Et Aelianus. Ille verò non tulit eius delitia: ſed inſanam, *ac furioſam eius* verborum rabiem compeſcuit, *eique ſilentium impoſuit.* Et Dioſcurorum. *i. Iouis-filiorum, ſcil. Caſtoris, & Pollucis*, alterius gladium *iam &* ſublatum, & intentatum, *ac imminentem iugulo, vel ceruicibus, reprimere voluit:* ſed *tamen ille miſer* percuſſus letaliter, excitatus-eſt. *N. L.*

Καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν. ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλῆγα λύτταν κατεσίγασε. καὶ τῶν διοσκούρων ἑνὸς τὸ ξίφος διηρμένον τε, καὶ ἐπαρεστὸς, καὶ πληγεὶς καιρίως ἐξήγερτο.

F

Παραπλήξ. Mente-percuſſus. Inſanus. Amens. Attonitus. Ariſtophanes Pluto. *pag. 13. v. 22. & 23. Plutus de ſe dicit, ἦν δ᾽ εἰς, &c.*

Παραπλήξ. μαινόμενος. παράφρων. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Si verò ad amentem hominem ingreſſus fuero,
Scortis, & alea ſum *obiectus.* i. obiicior.

Ἢν δ᾽ ὡς παραπλῆγ᾽ ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
Πόρναισι, καὶ κύβοισι παραβεβλημένος.

Hoc

A Ὁ ἄφρων ἀπὸ τῶν κρουμάτων διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὖθις, παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαλλάγηναι.

eſt mens percuſſa, *grauiterque læſa*. Et rurſus. *Dicunt illum* amenti ſimilem hinc diſceſſiſſe.

Παραπληξία. μανία.

Παραπόδας. ἐπίρρημα. εὐθέως. ἢ ἐγγύς. ἢ πλησίον, μετὰ ταῦτα. παραπόδας ἀκρατίστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναῖκας. καὶ αὖθις. παραπόδας οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς

B χρῶνται.

monſtrat. Et rurſus *Illos* continuò non ſociorum: ſed dominorum more tractant.

Παραποδίζειν. ἐμποδὼν γίνεσθαι. πολύβιος. βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους, ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι, καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν.

Παραπολύ. παντελῶς. θουκυδίδης ἐν ά. καὶ ἐνίκησαν οἱ κερκυραῖοι παραπολύ

Παραπολύ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ πάνυ. παντελῶς. δέξιππος. παραπολὺ ἀπελείποντο πείC θεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἱρεῖσθαι ἀριστοφάνης πλούτῳ. δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ πάνυ, πολύ.

Hoc autem dictum eſt per tranſlationem ductam à ſonis, qui ex harmonica, *ſuaui, conſonáque* lyræ-pulſatæ-ratione exciderunt. *Vel, à ſonis inſuauibus, quos lyra præter harmoniam, legémque concentus pulſata edit.* Vel ſtultus. *Vel. prodigus.* Reuera enim prodigalitas,

Παραπληξία. Amentia. Dementia. Furor. Inſania.

Παραπόδας. Aduerbium. *Apud Sophoclem in Philocte. pag. 413. f. duabus vocibus ſeparatis legitur ſcriptum* παρὰ πόδας. *Et in Scol.* παρὰ πόδα. πλησίον *Q.d. Iuxta pedem, vel iuxta pedes. e veſtigio.* Statim. Continuò. Vel iuxta, vel prope. Poſtea. Vt, Statim autem ipſum erga mulieres, *vel, in mul.* incontinentiſſimum *eſſe* de-

Παραποδίζειν. Impedire. Impedimento eſſe. Polybius. *Dicebat* illa loca ſenticoſa, *ſpinis referta* eſſe, *eorúmque ſpinas* implicari veſtibus, & armorum vſum impedire.

Παραπολύ. Multo. Prorſus. Omnino. Thucyd. lib. 1. Cercyræi verò vicerunt omnino. *Victoriam minimè dubiam ex illa pugna reportarunt.*

Παραπολύ. Aduerbium. Longè. Multo. Pro, valde. Prorſus. Omnino. Dexippus. Multum aberat, vt quietis eligendæ, *ociique* ſuaſoribus obtemperarent. Ariſtoph. Pluto. *pag. 24. v. 6.* Longè grauiſſimum facinus *patrabimus*.

N O T Æ.

Ἀεισεφαίνε πλάτῳ.] Imò ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. pag. 520. v. 28. & 29.
Θ' ἡμῖν θεοὶ παράσχετε
Καί ἐν γυναιξὶν εὖ ταῖς.

Παραπρεσβεία. τὸ ἔξω τι τῶν προστεταγμένων διαπράξασθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν
D οἷα εἰκὸς. καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο ἰωάννης, ἅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. καὶ αὖθις. οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἱρήσειν, καὶ διώξεσθαι.

Παρὰ προσδοκίαν. τουτέστι, μετὰ μόχθου.

Παραῤῥεῖ. δοτικῇ.

Παραῤῥητοῖς. παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήμασιν. ὑποθήκαις. οἱ δὲ, συμβούλοις.

E

Παραῤῥύματα. δέρρεις. σκεπάσματα.

Παραῤῥυῶμεν. παραπέσωμεν.

Παρασάγγης. εἶδος μέτρου περσικοῦ. ὅπερ ἐστὶ τριάκοντα στάδια. ξενοφῶν. ὁ δὲ κῦρος ὁπόσον ἔφη ἀπέχει τὸ στράτευμα; οἱ δὲ, ὡς δύο παρασάγγας εἶπον.

Παράσειρος. ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

F nem, vel catenam alligatam ferens, currum trahit. *Sed* παράσειρος ἵππος, *eſt integra locutio.*

Παρασημαίνει. δηλοῖ. χαράττει.

Παράσημος. ἀδόκιμος. καὶ παράσημον, τὸ τε-

Παραπρεσβεία. Aliquid præter imperata peragere. *Perperam obita legatio. Male geſta legatio. Falſa, vel ementita Legatio.* Vt, Rex autem indignabatur, vt veriſimile videtur, & Ioannes reus agebatur legationis perperam geſtæ, quippe quòd non ex vtilitate Reipub. eam obiiſſet. Et rurſus. Hic minatur fore, vt meum fratrem legationis perperam obitæ reum peragat, & *iudicio* perſequatur.

Παρὰ προσδοκίαν. Præter expectationem. Hoc eſt, cum labore. Difficulter.

Παραῤῥεῖ. Datiuo. Præterfluit. Iuxta-fluit. Obrepit.

Παραῤῥητοῖς. Conſolatoriis verbis. Conſolationibus. Admonitionibus. Alij verò *vocem hanc interpretantur*, Conſiliariis. *Vide Euſtath. & Ariſtot. Rhet. lib. 3. 129.*

Παραῤῥύματα. *Funes, quibus naues attrahuntur.* Pelles. Tegumenta. Velamenta.

Παραῤῥυῶμεν. Præterfluamus. Præterlabamur. Dilabamur.

Παρασάγγας. Paraſanga. Menſuræ Perſicæ genus, quod 30. ſtadia continet. Xenophon. Cyrus autem dixit, Quantum diſtat exercitus? Illi verò reſponderunt, ad duos paraſangas.

Παράσειρος. Equus alteri alligatus, qui funem iuxta eum trahit. Vel equus extra iugum ligatus, qui fu-

Παρασημαίνει. Significat. Notat. *Adnotat. Adſcribit. Obſignat. Aliâs, falſam monetam ſignat. Pecuniam adulterat.*

Παράσημος. Reprobus. *Adulterinus. Falſus. Falſo ſigno notatus. Propriè de numis falſo ſigno notatis dicitur.*

Per tranſlationem, eum ſignificat, qui reiiciendus eſt vt numus adulterinus. Et παράσημον. *Non vero: ſed falſo*

ſigno notatum,& *propterea* ſuſpectum. Vt, Καὶ παράσημον.&c.i.Et ſuſpectum erat id,quod dicebatur, & exilium ſignificare videbatur.

σημασμένον, ἐ ὕποπτον. καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον, καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν. A

Παράσημος ῥήτωρ.Q.d.Non vero:ſed falſo ſigno ſignatus orator.i.adulterinus orator. Demoſt. in *oratione* pro Cteſiphonte. *Dictum autem eſt* per tranſlationem à numiſmatibus, quæ vocant παράσημα.*i.non vero:ſed falſo ſigno notata*,quòd ſcilicet à numulariis ſubnotarentur aliquo ſigno,quod vtilitatem *ipſorum* indicabat,quia contra *legitimum, verúmque* typum, & contra *legitimum,verúmque* characterem, *hæc numiſmata* cuſa,ſignata & notata erant.

Παράσημος ῥήτωρ. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ. ἐπειδὴ παρατετύπωται, καὶ παρακεχάρακται.

Παράσιος. Παῤῥάσιος.Parrhaſius. Hunc pictorem fuiſſe conſtat. Ipſum autem Euenoris quidem & filium,& diſcipulum fuiſſe dicunt, genere verò Epheſium.

Παράσιος ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος δῆλον. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι, ἐ μαθητὴν εὐήνορος, ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. B

Παράσιτος.Paraſitus.Aſſentator.Adulator. Menſarum,ciborúmque ſectator. Qui-menſas-lingit.Qui propter menſam alicui aſſentatur. *Qui ob ſuam vorandi cupiditatem, alienas menſas quodammodo tundit, q.d.* κοπτοτράπεζος. *Videtur enim* κοσσοτράπεζος *ita ſumendum.Nam Aeolicè* κόσσω *dicitur, pro communi* κόπτω. *Mag.Etym.col.*635.*l.*54.κόσσω,*pro* κόπτω,*&* πέσσω,*pro* πέπτω. Βελονοπώλης *vero, nomen eſt proprium viri cuiuſdam,de quo Ariſtophanes in Pluto.pag.*10.*v.*3.*Schol.annot.*2. Belonopola.Hic erat fœnerator, Pamphili Demagogi paraſitus.

Παράσιτος. κόλαξ. τραπεζολοιχός. κοσσοτράπεζος βελονοπώλης οὗτος δανειστὴς ἦν παράσιτος παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ.

Παρασκευάζω. Accuſatiuo Paro.Præparo.

Παρασκευάζω.αἰτιατικῇ.

Παρασκευή.Apparatus. Vt,Ille verò cognomentovocatus eſt Criticus Grammaticus, quippe quòd grammaticum apparatum haberet. De Hecatæo verba-facit *autor*.

Παρασκευή. ὁ δὲ, ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. περὶ ἑκαταίου φησί. C

Παρασκήνια.Paraſcenia.Sic appellari videtur locus iuxta ſcenam deſignatus apparatibus,*ac inſtrumentis reponendis*,ad certamen, *ludóſque neceſſarius*. Didymus verò ſic vocari dicit, ipſos ab-vtraque parte Orcheſtræ ingreſſus.

Παρασκήνια ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος τῇ εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους, οὕτω φησὶ καλεῖσθαι.

Παρασπιστής. Aſtans-clypeatus-miles. Miles. qui clypeatus aſtat alicui,vt cum in periculo verſantem iuuet,ac defendat.

Παρασπιστής.παρεστὼς ὁπλίτης. D

Παρασπονδήσας.Qui-fœdera-violauit.Fœdifragus.

Παρασπονδήσας.παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδοῦμαι.Præter-fœdera-violor.

Παρασπονδοῦμαι.παραβαίνομαι.

Παραστάδην. *Theocritus Idyll.*25.*v.*103. Prope-ſtando. E propinquo. Adſtando. Quodam-modo. Opportunè. Vel,Vt oportet.

Παραστάδην. παραστατικῶς. κατὰ τρόπον. κατὰ τὸ δέον.

Παράστασις.Statio ignominioſa ab aliquo *facta. N. L. fortaſſe ſic appellatur pecunia, quæ ab aliquo debitore creditori datur præſens, & quodammodo ante ipſum ſtatuitur,& collocatur.Vel,pecuniæ repræſentatio,quæ fit cum infamia alicuius,cui nulla fides adhibetur,& qui pro,terea pecuniam repræſentare cogitur.*Fit enim in debitoribus.i.*Hoc enim de debitoribus dicitur. Vide vulg. Lex.*

Παράστασις. στάσις παρά τινος ἄτιμος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παράστασις. Impetus-animi ſuarum-virium-fiduciâ-præditi. Animi-alacritas.Animi-præſentia. Alacritas. Vt, Et animi alacritas ad libertatem *recuperandam* inuaſit populum. Quamobrem alij apud alios grauiter-indignabantur,*quòd ſeruitutis iugo tandiu premerentur. Et pro eodem dicitur* παράστημα ψυχῆς.i.Animi præſentia. Vt, Romani verò propter corporis robur,& animi præſentiam, *generoſitatem, & magnitudinem*, ferè totum terrarum orbem in ſuam poteſtatem redegerunt.

Παράστασις.ὁρμή. προθυμία. καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδυσφόρουν. ἐ παράστημα ψυχῆς. οἱ δὲ ῥωμαῖοι δι' ἀλκὴν σώματος, καὶ παράστημα ψυχῆς, ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν. E

Παράστασις.Hoc nomen apud Oratores *eſt* frequens. Eſt autem drachma, quę penditur à litigatoribus in priuatis cauſis.Menander *in fabula* Milogyne.*i.Viro mulierum oſore*. Trahit autem libellum illuc biforem.*N.L.* Et παράστασις,vnica drachma. Ariſtoteles verò in Athenienſium Repub. de Theſmothetis loquens,dicit,Sunt autem actiones, *quæ deferuntur* ad ipſos,quarum *cauſâ ipſis* drachma penditur, vt propter peregrinitatem,& doroxeniam *quæ dicitur*,quũ

Παράστασις. τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. μένανδρος μισογύνῃ. ἕλκει δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον. καὶ παράστασις, μία δραχμή. ἀριστοτέλης δὲ ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων, φησὶν, εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας, καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα F

quis

A δὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν. καὶ ψευδογραφῆς καὶ ψευδοκλητίας. καὶ βουλεύσεως. καὶ γραφίου. καὶ μοιχίας. δημήτριος δὲ ὁ φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς διαιτητάς φησι λαχεῖν τὰς δραχμάς, μίαν μὲν, ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν. ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν ἑκάστην.

quis donis datis, fugit peregrinitatis-crimen, *& per largitionem hoc abſoluitur, & liberatur*, & ob falſam inſcriptionē, *L.* ψευδογραφῆς, *vt V no'ſim*, & ob falſam citationem *aduerſus apparitorem, qui Magiſtratus falsò renunciauit, ſe quempiam in Ius vocaſſe, ob quam falſam renunciationem ille tanquam vadimonij deſertor damnatus, ac mulctatus eſt.* Itē ob inſidias, & ob ſcriptionem, *quum quis ſuum nomen in publicis tabulis nō curauit ſcribendum. Sed* γραφῆς *mallem, quod recepi. Apud Harpocrat. legitur* ἀργυρίου. *i. ob pecuniam, fortaſſe Reipub. non perſolutam.* Et ob adulterium. Demetrius verò Phalereus in *libris* de Legumlatione, dicit ipſos arbitros accipere ſolitos drachmas illas, vnam quidem, in ipſa citatione, quam *drachmam* vocabant παράστασιν, *q.d. repræſentationem pecuniæ, quæ dabatur arbitris poſt factam alicuius citationem.* Alteram

B verò, in vno quoque iuramento calumniæ. *Vide* ὑπωμοσία *apud Harpocrat. Hic* ὑπωμόσιον *dicitur.* κατὰ ὑπωμοσίαν ἑκάστην, *ſub.* δίκην.

Παραστάται. οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων προτοστάται, καὶ ἐπιστάται διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. καὶ παραστατεῖν, τὸ συμμαχεῖν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὥσθ' ἡμῖν θεοὺς συμπαραστατεῖν καίπερ γυναιξὶν οὔσαις. καὶ παραστάτης. ἀρριανός, πρόσταγμα σφίσιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίη, ἐν τῷ ὕδατι προσμένων τὸν παραστάτην οἱ ἐσόμενον. καὶ εὐνάπιος. πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων

C χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δουποίη τὰ ὅπλα. μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα, μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συνωθισμὸν περικτυπούμενα. καὶ παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς τοὺς οἰχομένους γενναίως ἀποθανεῖν. ἀντὶ τοῦ ὁρμὴν. τόλμαν. καὶ αὖθις. διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος. καὶ ἐπίρρημα παραστατικῶς. ὁ δὲ, ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς.

Παραστάται. Aſtices. Manipuli, qui ſunt eiuſdem iugi, qui *vocantur &* πρωτοστάται. i. præſtites, & ἐπιστάται, q.d. ſubſtites. quòd alij prope alios ſtent. *In vulg. Græcolat. Lex. hæc dilucidius, & melius explicantur.* Et παραστατεῖν. Socium-eſſe. Auxiliari. Opem-ferre. Ariſtophanes Theſmophor. *pag.* 520. *v.* 28. *&* 29. Vt nobis Dij ferant-opem, Quamuis mulieres ſimus. Et παραστάτης. Aſtes. Aſtitis. Auxiliator. Defenſor. Arrhianus. Mādatum ipſis fuerat, vt vnuſquiſque, poſtquàm-enataſſet, *& aquarum, ac hoſtis periculum vitaſſet*, in aqua ſtaret, expectans ſuum paraſtatam. *,defenſorem, vel auxiliatorem* futurum. *L.* σταίη ἐν τῷ ὕδατι, προσμένων. Et Eunapius. Iuſſit eos alios ab aliis magno diſtantes interuallo ſecedere, ne arma ſtrepitū ederent, dum vel ab aſtite attererentur, vel ab illo, qui ea geſtabat, colliſa-reſonarent, propter *militū ſtipatorum* compreſſionem. Quare maiori-animi-præſentia illud periculum ſuſtinuerunt. *Et* παράστασις. *animi præſentia. Vt*, Et aſſumpta animi-præſentia ex iis, qui *iam fortiter* obierant, ad generosè mortem-obeundam. παράστασιν *dixit*, pro, Imperum-animi, A-

D nimi-præſentiam. Audaciam Et rurſus: *ſed per aduerbium à nomine* παραστατικὸς *deductum.* Confidenter ſimul, & libere loquutus-eſt. *Vel, magna animi præſentia, ſimul & confidentia, ac libertate diſſeruit, vel colloquutus eſt.* Et aduerbium παραστατικῶς. Confidenter. Audacter. Magnâ-animi-præſentia. Vt, Ille verò, acerbè, & confidenter *ad eos* ſcripſit, ipſos per epiſtolam vocans malos-genios, & ſceleratos.

Παρασταυροῦντες. ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες. οἱ δὲ, παρασταυροῦντες ξύλα τῇ παρὰ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στερεοποιοῦντες, καὶ φορυνῆς ἐπιβάλλοντος ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανὲς, καὶ ὀλισθηρόν.

Παρασταυροῦντες. Recta ligna figentes. Vt, Illi verò recta ligna figentes iuxta *collis illius* deſcenſum, & medium *ſpatium* aliis tranſuerſis *lignis, palis, vel, vallis* firmantes, & tegetes materiæ *variæ plenas illuc* iniicientes, nimiam *eius loci* decliuitatem, & lubricitatem mollierunt. *L.* ξύλα παρὰ τῇ καταβάσει.

Παραστησάμενος. παραλαβών. ἑλών. καταστρεψάμενος.

E

Παραστησάμενος. Qui-per-deditionem-accepit *aliquem locum, vel aliquos homines.* Qui-accepit. Qui-cepit. Qui-ſubegit.

Παραστήσομαι ἐναντίον σου. ἐνώπιόν σου στήσομαι. τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ἁρμόδιον λέγειν τοῖς κατὰ ἠλίαν βεβιωκόσι, καὶ παθῶν ὑπερεστηκόσι.

Παραστήσομαι. Aſtabo coràm te. In tuo conſpectu ſtabo Manè aſtabo tibi, *vel, ante te ſtabo.* Hoc dicere conuenit illis, qui Eliæ more vixerunt, & qui perturbationibus ſuperiores-fuerunt.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν. πολιτείας ὀγδόῳ. ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται. ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ ἐπίσημον, μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ

F ἐπιδίδωσι.

Παραστησόμεθα. &c. *Plato* de Repub. lib. 8. Ipſum in Iudicium repræſentabimus. Pro, Ipſum ſiſtemus in Ius, *vel, in Iudicium.* Crimen enim vocatur ἀντωμοσία, *q.d. contrarium-Iuramentum, quòd altera litigātium pars contra aduerſam partem iuraret, ſe bona fide litigare, non autem dolo malo.* Accuſator verò & nomen, & ſignum *ſuum* in tabella ſcribebat, *addito crimine, de quo conquerebatur*, eámque per *publicum* miniſtrum reo tradebat.

Παραστιχίς. ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς, εἴ τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἔχρῃζε μαρτυρίας, ὑ. σοφοκλέα. αἰσθόμενος δὲ ὁ διονύσιος, ἐμήνυσεν

Παραστιχίς. Continuus-verſuum-ordo. Capita, primæque verſuum literæ continuata ſerie ſententiam aliquam declarantes. Heraclides ille Ponticus, ſi quod ipſius ſcriptum teſtimonio indigebat, *quum ſcribebat* ad Sophoclem, *hac paraſtichide* vtebatur. Cùm autem Dionyſius hoc intellexiſſet, ipſi ſignifi-

cauit id, quod factum fuerat. Sed cùm ille *hoc à ſe factum* negaret, & *Dionyſius ipſi* non-adhiberet fidem, *Heraclides ipſi* per-epiſtolam-ſignificauit, vt paraſtichidem, *& perpetuam ſuorum verſuum, ac primarum literarum ſeriem* inſpiceret, & præclarè *res* habebat, *vt ille Dionyſio ſcripſerat*.

αὐτῷ τὸ γεγονός. τῷ δὲ, ἀρνουμένου, καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα. καὶ εἶχε παγκάλως. A

N O T AE.

Εἶχε τὸ μαρτυρίαν.] Fortaſſe ſcribendum, εἶλε τὸ μαρτυρίας ὡς Σοφοκλέα, εἶχε τὸ ταύτῃ τῇ παραστιχίδι.

Παρασορῶ. Proſternam. Extendam. *Translatio eſt ducta à coriis, & pellibus, quæ à coriariis extenduntur. Ariſtoph. Equit. hæc pag. 216. v. 19. Schol. annot. 15.* Ego te per Herculem extendam.

Παρασορῶ. ἐκτενῶ. ἀπὸ τῆς βυρσῶν. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παρασορῶ.

B

Παρασύρω. Accuſatiuo. Attraho.

Παρασύρω. αἰτιατικῇ.

Παρὰ σφᾶς. Apud Thucydidem, pro σχεδὸν, fere, propemodum ad ſe nauigare. *Dictum enim à h c eſt, vt illud* μονονουχὶ, tantùm-non, pro, propemodum.

Παρὰ σφᾶς ὡς οὐχ ἐσπλεῖν. παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ σχεδὸν, ὡς τὸ μονονουχί.

Παρὰ σφίσι verò, per ι *ſcribitur, & ſignificat* apud ipſos, apud ipſas, *apud ipſa*.

Παρὰ σφίσι δὲ διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς. παρ' αὐταῖς.

Παραχρῆμα. Confeſtim. Statim.

Παραχρῆμα. παραυτίκα.

Παρασχηματίζειν. Figurare. Formare. Vt, Regis milites accuſabat, dicens, hos *à ſe* non poſſe formari, *& nullum verum* vſum præbentes, à veritate auerti.

Παρασχηματίζειν. τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε, φάσκων τούτους μὴ παρασχηματίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τοῦ ἀληθοῦς παρεκτρέπεσθαι. C

Παρασχόν. Aduerbium. Quum occaſio fert. Quum licet. Vt, Si vero tulerit occaſio, vt ita videatur apertè dicturus de Legatis, vt dicturus erat.

Παρασχόν. ἐπίρρημα. εἰ δέ γε παρασχὸν οὕτω καταδήλως γένηται δόξαι λέγειν, ὥσπερ γεγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβεων.

Παράταξις. Bellum paratum. *Acies inſtructa, & ad pugnam committendam parata.*

Παράταξις. πόλεμος ἐμπαρασκευασμένος.

Παραταχθείς. Iuxta ipſum collocatus.

Παραταχθείς. παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατέθηγμαι. Acutus-ſum *à παραθήγω. acuo.*

Παρατέθηγμαι. ἠκόνημαι.

Παρατενθῆς. *N. L. fortaſſe παρατενθὴς. à παρατείνω. Vide ſequentia.* Perdes. Longiùs protrahes.

Παρατενθεῖς. ἀπολεῖς. ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.

Παρατέταμαι. Extenſus-ſum. Diſtentus-ſum. Inflatus-ſum. Ariſtophanes *in Tageniſtis, vt docetur in Acharnenſib. pag. 287 v. 8. in hæc verba, ἀφύων τημῶ μεστώσας. Conſule Schol. vnde Suidas.* Satis apuæ *mihi fuit appoſitum.* diſtentus-ſum enim comedens. Dicitur *autem non ſolum pluraliter, apuæ: ſed* etiam ſingulariter apua. *p ſc s genus, de quo Ariſtoph. in Equitibus, pag. 226. v. 11. Schol. annot. 8. & 9.*

Παρατέταμαι. ἐξώγκωμαι. ἀριστοφάνης. ἅλις ἀφύης. παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων. λέγεται καὶ ἑνικῶς ἡ ἀφύη. D

Παρατετολμηκότες. Qui facinus aliquod auſi ſunt. Qui ſibi non pepercerunt. Polybius. Qui, prorſus deſperata ſalute, *magnum* facinus auſi-ſunt.

Παρατετολμηκότες. ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. πολύβιος. παρατετολμηκότες, καὶ τελέως ἀπηλπικότες τὴν σωτηρίαν.

Παρατεῖναι. *Producere. Extendere.* Atterere, & perdere. Comicè de Eubœa *dictum apud Ariſtop. in Nubibus. pag. 70. v. 23. 24. 25.* Diſc. Hic inſunt. Eubœa verò, vt vides, Hæc *eſt, quæ* extenſa eſt longè, procul admodum. *i. quæ longiſſimè eſt extenſa.* Strep. Scio. A nobis enim extenſa eſt, & à Pericle. *Vide Schol.*

Παρατεῖναι. τὸ ἐπιτρῖψαι, καὶ ἀπολέσαι. κωμικῶς ἐπὶ Εὐβοίας. οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη, καὶ Περικλέους. E

Παρὰ τὴν αὐτῆς φύσιν. Præter ſuam naturam. Præter ſuum ingenium. Pro, παραδόξως. Præter-omnium-opinionem. Vt, Tyranni verò præter ſuum ingenium veriti-ſunt illam ſacrificulam in vllum malum conjicere, *vel, vllo malo afficere.*

Παρὰ τὴν αὐτῆς φύσιν. ἀντὶ τοῦ παραδόξως. οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κακῷ τῳ περιβαλεῖν.

Παρατηρημάτων. Obſeruationum. Ominationum. Et occurſuum. *i. diuinationum ex rerum aliquarum, vel animalium occurſu captarum.* Et auſpiciorum, *augurorum*, & vaticinorum, *quæ rebus aliquibus obſeruatis fiunt.*

Παρατηρημάτων. ἐπιτηρήσεων. κληδονισμῶν. καὶ ἀπαντήσεων, καὶ οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν.

F

Παρατηρῶ. Accuſatiuo. Obſeruo. Speculor.

Παρατηρῶ. αἰτιατικῇ.

Παρατίλλεται. Pilis auulſis-nudatur. Glabratur. Depilis, & glaber efficitur. Vulſuram *pilorum* patitur. Concutitur. Pilorum in podice natorum concuſſionem, *vel auulſionem* patitur. In mœchos enim. *i. in adulteros* hæc pœna conſtituta erat, aporhaphanidoſis, *quod fiebat podice mœchorum raphanis traiecto*, & de-

Παρατίλλεται. δασύνεται. τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ δασύνεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς,

A ἀποραφανίδωσις, καὶ παρατιλμοὶ τοῖς πᾶσιν. οἱ δὲ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο. οἱ δὲ ἀπορῦντες, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτρεῦσθαι τὴν φυγὴν, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὁ δ᾽ ἁλοὺς γε μοιχὸς, διά σου παρατίλλεται. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. παρατίλλω τρίχας. παρατίλλομαι δὲ, ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας. ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μέν τι. τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀμηχανίαν,
B μὴ τυγχάνοντες τοῦ προκειμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ᾽ ἑαυτῶν διατίθενται ἀλύουσι, καὶ ἐπιγράφουσι.

& depilationes, *quum podicis pili per vim euellebantur. Hoc autem fiebat* pauperibus. Diuites verò, pecuniâ perſolutâ, dimittebantur, *ſtáque pœna liberabantur.* Qui verò inopes erant, cùm pecuniâ redimere non poſſent hanc, *iſtarum pœnarum* vitationem, hæc *ignominiæ genera* publicè patiebantur. Ariſtoph. Pluto. *pag.* 9. *v.* 18. Alius vero deprehenſus *in adulterio* mœchus, propter te profectò depilatur. *i. pilorum-ex-podice-euulſorum--pœnam patitur.* Et rurſus Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag.* 262. *v.* 10. *Schol. annot.* 8. *vnde Suidæ correctio petenda.* Dubito. Scribo. *Pingo.* Pilos-vello. Rationes-ineo. Παρατίλλομαι verò, *sam ſignificat*, ex naribus, vel axillis pilos vello. Hęc autem omnia faciunt, qui aliquid quidem expectant: ſed tempus in dubitatione, & conſilij-inopia conſumũt, *quòd propoſitum ſcopum non aſſequantur.* Quum enim ipſi per ſe, *ſoliq́ue res aliquas* diſponunt, *de rebus aliquibus deliberant*, triſtantur, & *in terra digitis aliquid* inſcribunt, *vel, deſcribunt, & pingunt.*

Παρὰ τὸ καθηκόν. οἷον παρὰ τὸ νόμιμον. παρὰ τὸ πρέπον.

Παρὰ τὸ καθ. Præter id, quod eſt conſtitutum. Idem eſt, ac præter inſtitutum, præter id, quod more iam eſt receptum. Præter decorum.

Παράτοπον. εἰς κακὸν τόπον. παράτοποι ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ διὰ τὰς
C αὐχμότητας τῆς θαλάττης.

Παράτοπ. In locum malum, *& incommodum.* Vt, Propter imperitiam, in locum malum inciderunt. Interdum etiam propter maris æſtum, *incommoda multa ſunt perpeſſi.*

Παράτον. ἡ παρασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις. λέγεται καὶ ἀντιπαράταξις ἡ κόσμησις, ἢ ἄλλη διαπρέπεια.

Παράτον. Paratum. Apud Romanos apparatus vocatur, quod Græcè παρασκευὴ dicitur. Vnde & ἀντιπαράταξις. *N. L.* ornatus, vel alius rerum paratarum decorus apparatus.

Παρὰ τοσοῦτον ἧκον ἀπορίας ὑπὸ τῆς κακοπραγμῶν, ὥστε ἀπὸ τῶν κυνηγεσίων ἐτρέφοντο.

Παρὰ ποσὸν. Propter calamitates, ad tantam egeſtatem redacti-ſunt, vt venationibus alerentur.

Παρὰ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτω πανταχοῦ ἀρριανός.

Παρὰ τούτου. Pro, ἀπὸ τ. ab hoc. Et παρὰ τοῦτον, pro, πρὸς τ. ad hunc. Sic vbique *loquitur* Arrhianus.

D Παρατρέπω. αἰτιατικῇ.

Παρατρέπω. Accuſatiuo. Auerto. A recta via auerto. Peruerto.

Παρατρέχω αἰτιατικῇ.

Παρατρέχω. Accuſatiuo. Prætercurro. Curſu-prætereo. Curſu-ſupero. Prætereo.

Παρατριβὴ λογομαχία. ἔρις. τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν, καὶ ζηλοτυπίαν.

Παρατριβή. *Attritio.* Verborum-contentio. Iurgiũ. Rixa. Contentio. Vt, Verborum-contentionem, quę fuerat *ipſi* cum ipſo, *compeſcuit*, & æmulationem *inter eos ortam ſedauit.*

Παρατρίζει. παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνίων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσι.

Παρατρίζει. Adſtridet. Adſtrepit. Sumptum autem eſt ab auibus, quum ſuis pullis lugubri voce reſpondent.

Παρατρυφῶ. δοτικῇ.

Παρατρυφῶ. Datiuo. Delicias facio. Deliciis vtor.

E Παρατυχόν. ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος. ὡς καὶ ἐξόν, ἀντὶ τοῦ ἐξόντος.

Παρατυχόν. *Atticè nominatiuus, vel acc. ſatiuus* pro παρατυχόντος *genitiuo.* Cùm occaſio ita tuliſſet. Cùm fortè res ita cecidiſſet. Caſu. Fortuitò. Vt ἐξὸν, pro ἐξόντος, Cùm liceret Cùm liceat.

Παραυδήσας. παραμυθησάμενος.

Παραυδήσας Conſolatus *à* παραυδάω. *ω. Conſolor.*

Πάραυλος. ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ πάραυλος, παρατεταμένη, ἢ ἐγγὺς, παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θρηνητικὴ, παρὰ τοὺς αὐλούς. σοφοκλῆς. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;

Πάραυλος. In-agris-degens. Vel, *vocis tributum, eam ſignificat, quæ eſt* inteſa. Vel prope aulam *edita. i.* propinqua, vicina. Vel lugubris, quòd præter αὐλούς. *i.* præter tibias, *& ſuauem, & harmonicum earum ſonum edatur. Abſona vox.* Sophocles *in Aiace. pag.* 53. *v.* 7. Cuius vox propinqua exiit ex luco?

F Παραυτόθεν. αὐτίκα. ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. ἀρριανός. παραυτόθεν ὡς ἔχομεν ἐπεξελθόντες ἐν χερσὶ στήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης.

Παραυτόθεν. Q. d. Iam inde ab illa hora. Statim. Confeſtim. Ab hoc præſenti tempore. Arrhianus. Confeſtim, vt nos habemus, *in hoſtes* eruptione-facta, pugnæ finem in manibus ſtatuamus. *i. manibus, pugnæ finem imponamus.*

Παράφορος. ὁ παρ᾽ ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, ἐν τῇ

Παράφορος. Qui extra ſe, *& extra mentis poteſtatem,* & à dæmone abripitur. Furioſus. Inſanus. Vt, Vnà

cum ipſis inſanientes,& hac inſana,peſſimáque dęmonum, ambitione agitati perierunt.

παραφέρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ τῇ κακίσῃ δαιμόνων ἐκεῖνοι ἐπιτῶδε τις ἀπολώλασι. A

Παραγένιμον. Amentem. Dementem. Stultum. Et inopem-conſilij circa res prudentes.*i.in ipſa prudentia.Sophocles in Oedipo Tyranno.pag.*181.

Παραφρένιμον.παράφρεια.αἰόητον.καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα.

--*Scias verò*

Amentem,conſilij inopem

Inprudentibus rebus.i.in ipſa prudentia *viſum-iri*,& manifeſtò fore

Me,ſi te deſeram,vel,hinc eiiciam.

—Ἴσθι δὲ

Παραφρόνιμον,ἄπορον

Ἐμφρόνιμα πεφάνθαι

Μ' ἄν,εἴ σε νοσφίζομαι.

Παραφρενῶ Accuſatiuo. Deſipio. Deliro. Per delirium aliquid dico,vel facio.

Παραφρονῶ.αἰτιατικῇ. B

Παραφρυκτωρευόμενος Facibus in hoſtium vſum abutens. Qui in excubiis *nocturnis* agẽdis malefici-ſunt, & faces-accenſas in-altum-tollunt, *& ſublimes agitant*,aduerſus illos, quibus *alicuius loci* cuſtodia eſt-credita, & qui in *hoſtium* caſtra-oppoſita-habentiũ, *vel,obſidentium*,commodum,*& vtilitatem, hoc faciũt, illi* παραφρυκτωρεύεσθαι dicuntur, vt ait Lyſias i.facibus accenſis in hoſtium gratiam,& vſum abuti. Vt,Horum vnus ſenex à Lamacho deprehenſus in Sicilia, dum facibus accenſis ſignum daret hoſtibus,tympanis,& fidiculis fuit extenſus,*& cruciatus*.

Παραφρυκτωρευόμενος. οἱ κακουργοῦντες παρὰ ταῖς φυλακαῖς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες, ἐναντία τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται ὥς φησι λυσίας.τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ λαμάχου, ἀπετυπανίσθη.

N O T AE. C

Παραφρυκτωρευόμενος.Quid ſit facibus accenſis in hoſtium vſum abuti, Virgil.Æn.6. De Helena verba faciens,pag.260.declarat his verbis.

Illa chorum ſimulans,euantes Orgia circùm
Ducebat Phrygias.flammam media ipſa tenebat
Ingentem,& ſumma Danaos ex arce vocabat.

Παραφρυκτωρεῖν. Facibus præter officium vti. Hoc eſt,In hoſtium quidem vtilitatem,in amicorum verò damnum. Vt & Dinarchus in ſua oratione vſus-eſt.

Παραφρυκτωρεῖν. τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι.τουτέστιν, ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων. ὡς καὶ δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο. D

Παραφυλάσσω. Obſeruo. Expecto. Ioſephus.Expecto enim in ære *N. L. fortaſſe, in arcis, ſiue ferreis vinculis*, Placidum, qui in animo habet in Galilæam aſcendere.

Παραφυλάσσω.προσδοκῶ.ἰώσηπος παραφυλάσσω γὰρ ἐν χαλκῷ, πλάκιδον εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀναβῆναι διάνοιαν ἔχοντα.

Παραχαράκτης.Falſarius.Qui falſam monetam cudit,& falſo ſigno notat

Παραχαράκτης.διαστροφεύς.

Παραχναύω Datiuo. Affringo. Iuxta-frango. Vel fractum deglutio,deuoro. *Vide Euſtath.in* χνόην. τὸ χνάω.χνῶ.τὸ χυμὸν.ἐπενθέσει τοῦ υ.*& αυ.Euripides in Cyclope.pag.*574.*v.*357.ἑφθὰ, καὶ ὀπτὰ,*&* ἀνθρακιᾶς ἀποχναύειν. *Elixa,& aſſa,& ex prunis* detracta *deglutire*.

Παραχναύω.δοτικῇ.

Παραχορδιεῖς. Abſonum, abſurdum,indecorum facias.Nihil addas abſurdi.*Ariſtoph. in Eccleſiazuſis.p.*491.*v.*4.*&* 5. Sequere,accelerans te-ipſum, attendens,*attente-cauens* vt Nihil abſurdi proferas *in iis*, quæ oportet te demonſtrare.

Παραχορδιεῖς. παράσημον ποιήσῃς. μηδὲν προσφθέγξῃ. ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν, εἴπῃς σαυτῷ προσέχων. ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι. E

N O T AE.

Παραχορδιεῖς.] Ariſtoph.in Eccleſiaz.pag.491.v.4.& 5.

Ἕπου κατεπείγων σαυτὸν,προσέχων ὅπως
Μηδὲν παραχορδιεῖς,ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.

Atticè autem ſcriptum hoc παραχορδιεῖς, verſa diphthongo ει in η.quod in verbis rarum, in nominibus frequens, vt alibi fuſiùs à nobis demonſtratum in noſtris in Euripidem notis. fut.comm. παραχορδιῶ.εῖς.εῖ. Att. παραχορδιῶ.ῆς.ῆ.& ῇς.ῇ.

Παραχορδίζειν A-recto—chordæ-ſono-aberrare. Diſſonare.Diſcrepare.Peccare. F

Παραχορδίζειν.διαφωνεῖν.ἁμαρτάνειν.

Παραχωρῶ.Cedo.Concedo. Alij quidem à genitiuo ad datiuum *transferunt*. Alij verò,contrà. Vt,παραχωρῆσαι &c.Solio cedere quibuſuis.

Παραχωρῶ.οἱ μὲν,ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν. οἱ δὲ, τὸ ἐναντίον. παραχωρῆσαι τῶν θρόνων τοῖς βουλομένοις.

Παραχρῆται.Abutitur.Valde,vehementer coit.In-

Παραχρῆται. πολὺ,σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀτεμπε-

A κολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ ἑκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γινομένου. σοὶ δὲ κακομηχανία εἰς αἴσχιστον ἄνδρα ἐπενοήθη. αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασας εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.

temperanter miſcetur, *Venereóque congreſſu congreditur.* Dicitur autem & de qualibet re, quæ fit ex abundantia, *pérque ſuperfluitatem, ac abuſum.* Vt, A te verò mala-techna in hominem fœdiſſimum eſt-excogitata. Aethiopem enim in ipſum ſubornaſti ad abuſum ipſius corporis. *i. vt eius corpore per ſummum ſcelus abuteretur.*

Παραχρῆμα. παραυτίκα. εὐθέως. μηδὲν δὲ μηδὲ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκριναμένων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παρατυχόντος. καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὡρμηντό τε ἐξιέναι, καὶ ψηφίσματι τὴν στρατιὰν B ἐκύρωσαν. ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν. Δέξιππος φησί.

Παραχρῆμα. Confeſtim. Statim. In-re-præſenti. Extempore. Continuò. Subitò. *Gallicè, Sur le champ.* Vt, μηδὲν δὲ. &c. Cùm autem ne extempore quidē quidquam reſpondiſſent. Vel pro ἐκ τοῦ παρατυχόντος. i. Subito, repentinóque caſu. Vt, Et extempore ad exeundum erant parati, & illam expeditionem decreto confirmarunt. Et quilibet ad *illius rei* aggreſſionem. i. *ad rem gerendam* erat-incitatus. *l.* στρατείαν. Dexippus ait.

Παρδακόν.

Παρδακόν. τὸ διυγρόν. *Ariſtoph. in Pace. pag. 477. v. 30. παρδακὸν χωρίον vocat locum humidum. Conſule Scholia.*

Παρδαλῆ. παρδάλεως δορά. ἀριστοφάνης. πέμψω ἐπ' αὐτὸν ὄρνις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐνημμένους.

Παρδαλῆ. Pardi-pellis. Ariſtoph. *in Auibus. pag. 415. v. 22. 23.* Mittam autem Porphyriones in cœlum, Aues in ipſum pardi-pellibus indutas.

NOTÆ.

Ἀριστοφάνης.] In Auibus. pag. 415. v. 22. & 23.
Πέμψω δὲ Πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν,
C Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους.

Πάρδαλις. τὸ ζῶον. ὅμηρος.

Πάρδαλις. Pardalis. Panthera, cuius mas vocatur pardus. *Euſtath.* πάρδαλις, *ipſa fœmina pardi.* πάρδαλις, *ipſe mas, pardus.* Animal *maculoſum, variiſque maculis diſtinctum* Homerus *Iliad.* N. *pag. 486. f.*

Θώων, παρδαλίων τε, λύκων τ' ἤια πέλονται.

Luporum ceruariorum, pardorúmque, luporúmque cibus, & eſca *ſunt.*

Καὶ ἀριστοφάνης.

Et Ariſtoph. *in Lyſiſtrata. pag. 564. v. 11. & 12.*

Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον.

Nulla eſt fera, quæ ſit *muliere inexpugnabilior,*

D Οὐδὲ πῦρ. οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.

Nec ignis, nec adeò impudens vlla panthera: vel, vllus pardus.

Παραιβάτης.

Παραιβάτης. Poet. pro comm. παραβάτης. Tranſgreſſor. Legis-violator. Peccator. *Et in curru ſocius aſſidēs alicui. Miles in curru pugnans. Item* παραβάτης, *poeta* τῇ παραβάσει *vtens.*

Παραινῶ. δοτικῇ. καὶ παραίνεσις, ἡ ἀγαθὴ συμβουλή.

Παραινῶ. Datiuo. Suadeo. Adhortor ad bonos, & laudabiles mores. Admoneo. Do-conſilium. Et παραίνεσις. Bona admonitio. Adhortatio.

Παραίνεσις συμβουλῆς διαφέρει. παραίνεσις μὲν γάρ ἐστι, λόγος παραινετικὸς ἀντίρρησιν οὐκ ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι δεῖ τὸ E θεῖον τιμᾶν. οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται ταύτῃ τῇ παραινέσει, μὴ πρότερον μανεὶς. συμβουλὴ δέ ἐστι, λόγος συμβουλευτικὸς ἀντίρρησιν ἐπιδεχόμενος. οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι δεῖ πολεμεῖν, πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη. ἕτερος δέ τις ἀντείποι ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν. πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα. οἷον ἧτται. αἰχμαλωσίαι. πληγαί. πόλεων κατασκαφαί.

Παραίνεσις differt à συμβουλή. παραίνεσις enim. i. Præceptio, admonitio, adhortatio, eſt oratio *ad res bonas, & laudabiles aliquem* adhortans, quæ nullam cōtradictionem admittit. Vt, ſi quis dicat numen-diuinum eſſe-colēdum. Nullus enim huic præceptioni, *vel admonitioni* aduerſatur, niſi priùs *ille ſit* inſanus. συμβουλὴ verò. i. Conſilium, eſt oratio, quæ ſuadet aliquid, & contradictionem admittit. Vt ſi quis dicat bellum eſſe gerendum. Multa enim ex bello commoda percipiuntur. Alius verò quis contra-dicat, non eſſe bellum gerendū. Sunt enim multa belli incommoda, quæ contingunt *illis, qui bellum gerunt;* vt clades, captiuitas, plagæ, vrbium euerſiones.

Παραιξοερῦσιν. ἀριστοφάνης ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ, οἱ μὲν, παιδιᾶς εἶδός τι. εὐφρόνιος δὲ F παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Παραιξοερῦσιν. Ariſtoph. Tageniſtis. Nonnulli quidem *hoc* reddiderunt quoddam ludi genus eſſe. Euphronius verò, prouerbialiter hoc dici tradit de iis, qui *aliquos* ad celeriter veniendum, aut diſcedendum adhortantur. *N. L.*

Παραιρήσεται. ἀφαιρήσεται. θουκυδίδης. διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν, ἀπὸ κλινῶν σπάρ-

Παραιρήσεται. Auferetur. Adimetur. *Hine τὰ παραιρήματα. Ea, quæ auferuntur, aut detrahuntur rebus aliquibus.* Thucyd. *lib. 4 pag. 284. D.* Multi ſibi manus violentas attulerunt, partim, ſagittas ab hoſte miſſas in ingulum demittentes, partim, lectorum quorundam, qui illic ipſis erant, funibus, partim, reſtibus, quas ex ſuis veſtibus à ſe laceratis fecerant, ſe ipſos

ſtrangulantes. &c. παραιρήματα, hoc eſt ἀφαιρήματα. i. Res-ablatæ. Res-detractæ. *Sic autem vocat reſtes, quas fecerant ex fruſtis longioribus, quæ ſuis veſtibus detrahebant, eas lacerantes.*

τας. οἱ δὲ, ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες. τουτέστιν, ἀφαιρήματα, ἀπήγχοντο. A

N O T AE.

Θουκυδίδης.] Lib. 4. pag. 284. D. Πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, οἰστούς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινῶν, αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες. &c. Conſule Schol. annot. 14.

Παραιρούνται. Auferunt. Adimunt. Detrahunt. Et παραιρούμενος. auferens, adimens, detrahens. Vt, Ille verò, à tergo plus adimens, *eum* anteuertit curſu. *N. L.* παραιρούμενος hic poſitum pro ἀφαιρούμενος. Et rurſus. Quorum *ſcelerum* nos ipſis veniam dare nullo modo poſſe cor[?]abit, ipſa ſcelerum magnitudine miſericordiam illis adimente, *vel denegante*, qui iniuſtè-fecerunt. *L.* ἴσως παραιρουμένου.

Παραίσια. Infauſta. Infelicia. Aduerſa. Grauia. Moleſta.

Παρὰ τὸ δέον. Præter officium. Præter decorum.

Παραιτεῖσθαι. Deprecari. Precari. Veniam petere. Vt, Ille verò, cùm eum eſſet interfecturus, *ipſum* dimiſit, pro ipſo deprecante Paryſatide, & præfecturam ipſi cuſtodiente. Et rurſus. Ille verò Dercenæum à morte liberat, pro ipſo apud matrem deprecatus.

Παραιτηθείς. Aliquorum precibus, ac deprecationibus-exoratus. Vt, Hunc autem amicorum deprecationibus-exoratus, illius criminis abſoluit.

Παρῃτεῖτο. Deprecabatur. Precabatur. Orabat. Vt, Ille verò, profectus, Perſam deprecabatur. Cùm autem nihil eorum impetraſſet, quæ petierat, *ipſum* ipſe ſoluit. Herodotus.

Παραιτησάμενος. Deprecatus, reſtituit aurum, quaſi Dei iram hoc deprecaturus, *placaturus, & à ſe auerſurus* eſſet.

Stultus, neque id norat, quod mox paſſurus erat.

Non enim ſubitò mutatur Deorum mens ſemper exiſtentium.

Παραιτητής. Deprecator. *Vulgò, Interceſſor.* Vel reus, qui cauſam agit, ſe defendit, & pœnam deprecatur.

Παραιτοῖτο. Deprecetur. Precetur. Petat. Denũciet. Vt, Quemadmodum ſi quis, qui ſuum nomen ad ludos gymnicos iam ſcribẽdum curauit, in-medium-progreſſus, cùm pugnandum eſſet, à ſpectatoribus peteret, vt ſibi veniam darent, ſi non certaret.

Παραιτοῦμαι. Deprecor. Suppliciter-oro. Accuſatiuo.

Παραίφασις. *Poet. pro comm.* παράφασις. Admonitio. Adhortatio Conſilium.

Παρέβαλεν. Obiecit. Inimicos, & alienos fecit. Vt, Ille verò homines turbis obiecit, vt cum omni contumelia cõprehenſi, exciperentur vincti, *vel, in vinculis oſtentarentur omnibus, vt legatur* ἀναδειχθῆναι *Vel, vt in vincula ducerentur.* Significat autem & παρεβάλετο. Caput periculis-obiecit. Irruit. Impetum-fecit Irrupit. Vt,

Παρεβάλετο. &c. Valde generosè ruens in ipſum, impetum fecit. Vel, Inconſideratè iudicauit.

Παρεβέβλητο. Pabulum dabatur. *Pabulum obiectum fuerat, vel appoſitum.* Vt, Recens enim ipſi *camelo* pabulum datum-fuerat.

Παραιροῦνται. ἀφαιροῦνται. καὶ παραιρούμενος. ὁ δὲ, ἐξόπισθεν πλέον παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρούμενος. καὶ αὖθις. ὧνπερ αὐτοῖς ἡμᾶς συγγνώμονας εἶναι, οὐδεμία μηχανὴ ἔσται τοῦ τῶν ἐγκλημάτων ὄγκου, παραιρουμένου τοῖς ἠδικηκόσι τὸν ἔλεον. B

Παραίσια. ἀπαίσια χαλεπά.

Παρὰ τὸ δέον. παρὰ τὸ προσῆκον.

Παραιτεῖσθαι. παρακαλεῖν. συγγνώμην αἰτεῖν. ὁ δὲ, ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε, παρυσάτιδος παραιτησαμένης αὐτὸν, καὶ τὴν σατραπείαν αὐτῷ φυλαξάσης. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ῥύεται Δερκεταῖον τοῦ θανάτου, παραιτησάμενος τὴν μητέρα. C

Παραιτηθείς. παρακληθείς. παραιτηθεὶς δὲ διὰ τῶν φίλων, τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας.

Παρῃτεῖτο. παρεκάλει. ἐλιπάρει. ὁ δὲ, ἐλθὼν παρῃτεῖτο τὸν πέρσην. τυγχάνων δὲ οὐδενὸς, ὧν ἐδεῖτο, αὐτὸς ἔλυσεν. ἡρόδοτος.

Παραιτησάμενος ἀπέδωκε τὸν χρυσόν. ὡς παραιτησόμενος τοῦ θεοῦ δι' αὐτοῦ τὸν χόλον. D

Νήπιος οὐδὲ τὸ ᾔδει, ὃ δὴ πείσεσθαι ἔμελλεν.

Οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

Παραιτητής. παρακλήτωρ. ἢ ἀπολογούμενος.

Παραιτοῖτο. παρακαλοῖ. ἀπαγορεύοι. ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος, παρελθὼν, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο. E

Παραιτοῦμαι. τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ.

Παραίφασις. παραίνεσις. συμβουλή.

Παρέβαλεν. ἐχθροὺς, καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο. ὁ δὲ, παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀναδειχθῆναι δεδεμένους. σημαίνει δὲ καὶ παρεβάλετο. ὥρμησεν. εἰσήλασε. F

Παρεβάλετο μάλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας, ἢ ἀπροβούλως ἔκρινε.

Παρεβέβλητο. τροφὴ ἐδίδοτο. ἄρτι γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο τροφή. τουτέστι, τῇ καμήλῳ.

Παρῃτ.

A Παρεγγεγραμμένος. ὁ μὴ ἀστός.

Παρέγγραπτον. νόθον. καὶ παρεγγράπτους ξένους. νόθους.

Παρεγγυᾷ δοτικῇ. παραδίδωσι.

Παραγγέλλει. παραινεῖ. παρακατατίθεται. ξενοφῶν. βοώντων τῶν στρατιωτῶν, καὶ παρεγγυώντων. ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες. καὶ αὖθις. ὅτε δὴ παρεγγυήσαντο οἱ στρατιῶται, φέρουσι λίθους. καὶ ποιοῦσι

B κολωνὸν μέγαν, ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλῆθος, καὶ βακτηρίας, καὶ γέρρα.

Παρεγγύησε. καὶ παρεγγυηθέντος. παρεγγύησε μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. ἰσαῖος. παρεγγυηθέντος δὲ, ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος. ὁ αὐτός.

Παρεγγυήσαντος. παρασχόντος. καὶ παρενεγγύα, παρήγγελλεν. ὁ δὲ, παρενεγγύα αὐτῷ πέρσαις μὴ συμπλέκεσθαι.

Παρενεγγύησε. παρῄνεσε. συνεβούλευσε. ταύτῃ τοι παρεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς.

C Παρέδωκεν. ὁ ἀπόστολος λέγει παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι, συνεχώρησε.

Πάρεδρος. ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ φησί. λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ, τε ἄρχων, καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν. καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης, οὐ τοῖς ῥήτορσι μό-

D νον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθέντος. ἐκλυθέντος. καὶ παρεθείς, παραλυθείς. καὶ παρείθη. ἐξελύθη. ἐχαυνώθη. ὁ δὲ, κινδύνοις ὁμιλήσας, παρείθη τὸ σῶμα πᾶν, καὶ λυπηρῷ θανάτου τέλει παρεδόθη. καὶ παρείθησαν, ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. ἰώσηπος. οἱ δὲ, πλήθει τῶν πολεμίων παρείθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, τοῦ μὲν ὀλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν. περὶ δὲ τῶν καθ' μέρος ἐγκλημάτων, πι-

E κρῶς ὠνειδίσθησαν.

Παρέκαστα. ἑκάστοτε. παρεκαττύετο. ἐκ συλλογῆς ηὐτρέπιζεν. ἀπὸ τῶν καττυμάτων. καττύματα δὲ λέγονται, οἱ μικροὶ ἱμάντες, οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν ἐκ μικρῶν, καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ηὐτρέπιζομεν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.

Παρεκβατικῶς. συντόμως.

Παρεκλέγω. αἰτιατικῇ.

F Παρεκνόον. ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα. παρεκνόον ἐλήλυθας.

Παρεκότει ὠργίζετο.

Παρεκρότουν. παρώρμων. τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν.

Παρεκρούσατο. ἐπλάνησε.

Παρεγγεγραμμένος. Non ciuis *verus: at in ciuium album falso relatus, cuius nomen vt veri ciuis in publicis tabulis eſt falsò ſcriptum.*

Παρέγγραπτον. Nothum. Spurium. Adulterinum. Peregrinum. Et παρεγγράπτους. Peregrinos. Nothos.

Παρεγγυᾷ Datiuo. Tradit.

Παραγγέλλει. Denunciat. Deponit. Xenophon. Militibus vociferantibus, & denunciantibus. Tunc igitur omnes currebant. Et rurſus. *L.* ὅτε δὴ. Quum igitur milites *hoc* denunciarunt, ferunt lapides, & faciunt ingentem tumulum. Hic *autem* reponunt magnam pellium copiam, & baculos, & ſcuta, *vel, crates vimineas.*

Παρεγγύησε. Et παρεγγυηθέντος. παρεγγύησε quidem *accipitur* pro, tradidit. Iſæus. παρεγγυηθέντος verò, pro eo, qui accepit *id, quod ipſi traditum fuit.* Idem.

Παρεγγυήσαντος. Illius, qui præbuit, *ac tradidit aliquid.* Et παρενεγγύα. Denunciauit. Vt, Ille verò, ipſi denunciauit, ne cum Perſis manus-conſereret.

Παρενεγγύησε. Suaſit. Conſuluit. i. conſilium dedit. Vt, ταύτῃ τοι παρενεγγύησε &c. Hac igitur *herba venenata* ſuaſit, *vt vteretur, & hoc* venenato medicamento de medio tolleret eos.

Παρέδωκεν. Apoſtolus *ad Rom. cap. 1. v. 28.* dicit, Deus ipſos in mentem reprobam tradidit. Hoc eſt, permiſit, *vt in mentis peruerſitatem inciderent. Idem verbum eodem modo ſumptum legitur & v. 24. & 26.*

Πάρεδρος. Aſſeſſor. Ariſtoteles in Repub. dicit, Aſſumunt autem etiam aſſeſſores & Archon, & Polemarchus, vterque binos, quos voluerit: Hi verò explorantur in iudicio, priùs quàm *illis* aſſideant, & rationes reddunt, poſtquàm aſſederint. Hoc autem vocabulum non ſolùm oratoribus: ſed etiam comicis eſt familiare.

Παρεθέντες. Reſoluti. Et παρεθείς Reſolutus. Et παρείθη. Reſolutus-eſt. Laxatus-eſt. Vt, Ille verò, in periculis verſatus, toto corpore reſolutus-eſt, & moleſtæ mortis fini traditus-eſt. *i. moleſta morte periit.* Ioſephus. Illis verò, propter hoſtium multitudinem, *quam ceciderant,* dextræ ſunt reſolutæ. Et rurſus. Illi, vniuerſo quidem *mortis* metu ſoluti, *liberatique* fuerunt: ſed ſingula crimina ipſis acerbè cum-probro fuerunt-obiecta.

Παρέκαστα. Q. d. In-ſingulis *rebus.* Subinde. Frequẽter Παρεκαττύετο. Per collectionem parabat. *Translatio ducta ἀπὸ τῶν καττυμάτων.* καττύματα verò vocantur, parua lora, *parua corij fruſta* in ſtercus abiecta, *vel, in ſterquilinium proiecta.* Dicit igitur, Ex paruis, multiſque *corij loris* lectulum parauimus. Ariſtoph. Pluto. *pag. 15. v. 23.* Noſtrum verò quiſque lectulum ex-paruis-corij loris-parabat.

Παρεκβατικῶς. *Facta-digreſsione. Per-digreſsionem* Compendioſè *Breuiter. Obiter.*

Παρεκλέγω. Accuſatiuo. Perperá, vel furtim exigo.

Παρεκνόον. Præter-ſpem. Vt, παρ. &c. i. Præter ſpem veniſti.

Παρεκότει. Iraſcebatur.

Παρεκρότουν. Incitabant. Impellebant. Vt, Hos congregantes, ſe mutuò *ad rem gerendam* incitabant.

Παρεκρούσατο. Decepit. Fefellit. In-errorem-induxit. Seduxit.

Παρεκστῆναι. De-poteſtate-mentis-exire. Adeò obſtupeſcere, vt de ſano mentis ſtatu deturbati videamur. Vt, *Hac ab illis ita fuerunt declarata pluribus*, vt & omnes, qui in illo conſeſſu erant, obmuteſcerent, & animis obſtupeſcerent, *& quodammodo de ſano mentis ſtatu deturbati viderentur*, ob grauiſſimum dolorem, & commiſerationem, qua propter illos calamitoſos commouebantur.

Παρεκστῆναι. παρεκτραπῆναι. ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γίνεσθαι, καὶ παρεκστῆναι τῆς διανοίας, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερβολῇ ὀδυνίᾳ. A

Παρεκτὸς. Aduerbium. Foris. Extrinſecus. Extra. Præter.

Παρεκτὸς. ἐπίρρημα.

Παρέλαβε. &c. Accepit vrbem, non talem, qualis maiorum temporibus fuerat: ſed anum ſandaliis indutam, & eam, quæ ptiſanam ſorbet.

Παρέλαβε τὴν πόλιν. οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδημένην, καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν. B

Παρελέξατο. Accubuit. Iuxta cubuit. Iuxta-dormiuit. Hoc autem *verbo* vſus-eſt Homerus abuſiuè, de equo *verba faciens*. Equus enim non accubat *equa* ſed *eam* init-aſcendens.

Παρελέξατο. παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ ὅμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου καταχρηστικῶς. οὐ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' ἐπαναβαίνει.

Παρελθεῖν. Præterire. Confeſtim, apud Thucydidem ſignificat. ἐπελθεῖν verò. id eſt, inuadere, *ſignificat* temporis dilatione vtentem, hoc *ipſum* peragere.

Παρελθεῖν. τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ θουκυδίδῃ. τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενοι χρόνῳ τοῦτο διαπράξασθαι.

Παρελθεῖν Præterire. Pro, vincere. Demoſth. in *oratione* pro Cteſiphonte.

Παρελθεῖν. ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος.

Παρ... θών Prætergreſſus. Pro, Ingreſſus.

Παρελθών. ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

Παρέλκον. Superfluum. Aut protrahens, & extendens.

Παρέλκον. περιττόν, ἢ παρατεῖνον. C

Παρέλκυσις. Protractio. Dilatio. Prorogatio. Productio.

Παρέλκυσις. ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε Decepiſtis, Fefelliſtis.

Παρελογίσασθε. ἠπατήσατε.

Παρελπίδα Aduerbium. Præter-ſpem.

Παρελπίδα ἐπίρρημα.

Παρέλυσαν. Amandarunt. Amouerunt. Reiecerunt. Vt, Thucyd. Niciam quidem à Magiſtratu non amouerunt. *Vel, Niciæ quidem Magiſtratum non abrogarunt.*

Παρέλυσαν. ἀπήλλαξαν. μετέστησαν. θουκυδίδης. τὸν μὲν νικίαν, οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβαλόντων. Illorum, qui *aliquos* circundederunt.

Παρεμβαλόντων. κυκλωσάντων. D

Παρεμβολή. Ventorium. Caſtrum. *Caſtra*. Locus, in quo exercitus eſt collocatus. Apud magnum Antonium hoc nomen παρεμβολὴ extat.

Παρεμβολή. σκηνή. κάστρον. στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολὴ ὄνομα.

Παρεμβολὴ. differt à nomine παρένταξις Parembole enim eſt ſimilium interpoſitio, vt grauem-armaturam-geſtantium, ad grauem-armaturam-geſtantes, vel leuiter armatorum, ad leuiter-armatos. Parentaxis verò, diſſimilium, vt grauem-armaturam-geſtãtium, ad leuiter-armatos, aut leuiter-armatorum, ad grauem-armaturam-geſtantes. Parembole etiam dicitur, quum quibuſdam in prima acie collocatis, in interiectis interuallis, ex ſubſidiariis quidam aduerſus illos rectâ conſtituuntur.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν, ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις. οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς. παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων. οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς. ἢ ψιλῶν, πρὸς ὁπλίτας. πάλιν παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας. E

Παρεμβολὴ. Acies-inſtructa. Et παρεμβάλλειν. Aciem-inſtruere, *& ad pugnam parare*.

Παρεμβολή. παράταξις. καὶ παρεμβάλλειν. παρατάττεσθαι.

Παρέμπτωσις Paremptoſis. Additamentum vocalis in medio *vocabulo*, ſyllabam non facientis. Vt, ξένος, ξεῖνος. Peregrinus. ἔνατος, εἴνατος. Nonus. *Hoc autem apud Poetas metri cauſa fieri ſolet*.

Παρέμπτωσις. προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, εἴνατος.

Παρεμφῆναι. Præterea-demonſtrare. Præterea-ſignificare.

Παρεμφῆναι. παραδεῖξαι. παρασημᾶναι.

Παρενείρει. Interſerit. Inſerit. Interiicit. Interponit. Id eſt, *inſerens, interiiciens, interponens* dicit.

Παρενείρει. παρεμβάλλει. ἤγουν λέγει. F

Παρένησαν. Accumularunt. Coaceruarunt. Addiderunt. Thucydides. Accumularunt & aliam materiam, quantam potuerunt.

Παρένησαν. θουκυδίδης. ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύναντο.

Παρενθέμενος *Qui interiecit, interpoſuit, inſeruit*. Qui-decepit. V. L. Vt. i. Acacius verò, cùm inſeruiſſet & ea, quæ regulis ſunt interdicta, & ipſum alta-

Παρενθέμενος. παραλογισάμενος. ὁ δὲ ἀκάκιος παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα

re occu-

A να, ἐ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει, καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἱερεῦσιν ἐπιτηδεῖ.

re occupat, & res à ſacerdotibus peragi ſolitas peragit. *N.L.*

Παρενθήκη. προσθήκη.

Παρενθήκη. Interpoſitio. Additamentum. Appendix.

Παρέντες. παραλυθέντες. ἀμελήσαντες. τὼ χεῖρε, ἐ τὰς πανοπλίας παρέντες.

Παρέντες. Reſoluti. Qui-neglexerunt. Vt, Qui manus, & integras-armaturas neglexerunt.

Παρέξ. παρεκτός.

Παρέξ. Præter. Extra.

Παρενοχλῶ. δοτικῇ.

Παρενοχλῶ. Datiuo. Obturbo. Moleſtiam exhibeo.

Παρεξαγωγή, παρεστηκὼς ἐν τῇ διανοίᾳ, καὶ ἄνθρωπος φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν δια-

B φθορᾷ.

Παρεξαγωγή. Exercitus-eductio *in hoſtem. Quæ ſequuntur, ad rem nihil facere videntur.* Vt, Perſtans in ſua ſententia, & homo gloriæ-cupidus, *ac ambitioſus*, in ſuam ipſius perniciem. *N.L.*

Παρεξειρεσία. τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. ἐν τετάρτῃ θουκυδίδης. ἀρριανός. τῶν μὲν κωπῶν ἔσω ἃς συνέξεινψαν, καὶ τῆς παρεξειρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν.

Παρεξειρεσία. Locus extra remigium. Thucyd. lib. 4. pag. 259. *A Vide annot. 1. conſule & noſtrum Græcolat. Indicem.* Arrhianus. Remorum nonnullos contriuerunt, & quaſdam *partes*, quæ ſunt extra remigium, confregerunt.

Παρεξειρεσίας. παρὰ θουκυδίδῃ, τὸ κατὰ πρώραν πρὸ τῶν κωπῶν ὡς ἂν εἴποι τις, τὸ παρὲξ τῆς εἰρεσίας.

Παρεξειρεσία. Apud Thucydidem *vocatur id ſpatium*, quod in prora eſt ante remos, quemadmodum ſi quis diceret, id, quod eſt præter remigium, *& quod remigio non ſeruit.*

Παρεξηυλημένον νοῦν. οἷον διεφθαρμένον, ἐ

C ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρως. μετήνεγκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. οἱ γὰρ κατατετριμμένοι, ἐξηυλῆσθαι λέγονται. ἀριστοφάνης. οὐδὲν ὄντας. ἀλλὰ κωφοὺς, ἐ παρεξηυλημένους. κωφοὺς δὲ, οἷον ἀφώνους. ὅμηρος, κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.

Παρεξηυλημένον νοῦν. Idem eſt, ac ſi diceres, mentem corruptam, & præ ſenio imbecillem. Tranſlatum-eſt autem à tibiarum lingulis. Nam hæ attritæ, dicũtur ἐξηυλῆσθαι. q. d. extibiatæ-eſſe, *& ad tibiarum vſum inutiles eſſe.* Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag. 288. v. 25. Schol. annot. 13. & 24.* Homines nihili: ſed mutos, & inutiles. κωφοὺς verò *dixit*, id eſt, mutos. Homerus, Mutum enim, *& ſurdum eſt* telum hominis imbecillis.

Παρεωραμένος. καὶ παρῃωρημένος. καταφρονηθείς.

Παρεωραμένος. Neglectus. Deſpectus. Contemptus. Et παρῃωρημένος, à παρῃωρέω. ῶ. *iuxta-ſuſpendo.* Iuxta-ſuſpenſus.

Παρεπίδημος. καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδη-

D μία.

Παρεπίδημος. Incola. Aduena. Peregrinus aliquò profectus habitandi cauſa. Et παρεπιδημία. *Peregrinatio, qua quis aliquò ſe confert habitandi cauſa non in perpetuum: ſed ad aliquod temporis ſpatium.* Vt, Et vita noſtra *eſt tanquam* peregrinatio.

Παρέπτη. παρῆλθε.

Παρέπτη. Præteruolauit. Præteriit.

Παρέργως. ὀλιγώρως. οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. περὶ τοῦ σκιπίωνος λέγων ὁ πολύβιος. καὶ αὖθις. ἔγνωσαν δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸν ἀπόστολον.

Παρέργως. Languidè. Perfunctoriè. Negligenter. Obiter. *Aduerbium à nomine πάρεργος. q. d. ad præcipuũ opus acceſſorius. Ocioſus. Languidus. Negligens. & in neutro genere τὸ πάρεργον, id, quod ad præcipuum opus accedit, & quod tamen ad eius perfectionem non eſt neceſſarium. Operis appendix. Operis acceſſio. Item, quod ſuperfluum eſt, & quod obiter, ac negligenter fit.* Vt, Verum tamen ne illud quidem, quod obiter ab ipſo fiebat, tanquam ab artifice perito, tacere decet, *vel, tacere conuenit.* Hoc Polybius de Scipione dicit. Et

E rurſus. Lacedæmonij verò decreuerunt non facere claſſem tanquam operis alicuius acceſſionem. *i. non negligere decreuerunt.*

Παρερπύσασα. ἠρέμα εἰσελθοῦσα.

Παρερπύσασα. Quæ ſenſim, quietè tacitè, vel clàm irrepſit. Clàm ingreſſa. *Ariſtoph. Eccleſiaz. pag. 496. ver. 37.*

Εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν.

Intrò clàm-ingreſſa priùs quàm vir me Videat.

Παρέρχεται. αἰτιατικῇ. ὑπερβάλλει.

Παρέρχεται. Accuſatiuo. Præterit. Superat. Vincit.

Πάρες. ὑποχώρησον.

Πάρες. Miſſum-fac. Dimitte. Permitte. Concede. Cede.

Πάρεσις. νέκρωσις. ἀππιανός. οἱ δὲ λατῖνοι ἐγ-

F κλήματα εἰς ῥωμαίους ἐποιοῦντο τήν τε πάρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς ὄντας ἐν σπονδαῖς καὶ συγγενεῖς. τουτέστι, τὴν ἀμέλειαν. τὴν καταφρόνησιν.

Πάρεσις. Mortificatio. Relaxatio. Reſolutio. Remiſſio. Negligentia. Contemptio. Appianus. Latini verò Romanis crimini dabant ipſorum erga ſe fœderatos, & cognatos, negligentiam, *& contemptionem. id eſt, Latini verò Romanos accuſabant, quòd ſe fœderatos, & cognatos negligerent, & contemnerent.*

Παρέστη. ἐγένετο. περιέσχε. πανταχόθεν δὲ

Παρέστη. Aſtitit. Accidit. Occupauit. Inuaſit.

Vt, Cùm autem ab hoſtibus vndique cingerentur, ob *ipſorum* multitudinem, grauis inopia conſilij *ipſos* inuaſit, *adeò vt neſcirent quò ſe verterent.*

ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι, δεινὴ παρίςη πρὸς τὸ πλῆθος ἀμηχανία. A

Παρεςηκότες. Aſtantes. Coniuncti. Confidentes. Arrhianus. Illi verò diſſipati, nec animis confidentes, in fugam ſe verterunt.

Παρεςηκότες. συνημμένοι. τεθαῤῥηκότες. Ἀῤῥιανός. οἱ δὲ, ἐσκεδασμένοι, καὶ οὐ παρεςηκότες τ γνώμαις, ἐς φυγὴν ἐτράπησαν.

Παρεςηκότος. Antè-exiſtentis. Aſtantis. Inſtantis. Præſentis. Vt, Ille verò ad omnia eſt-impudens, nec quidquam de præſenti colore mutat. *vel, In omnibus rebus eſt impudens, nec vllo modo præſentem colorem mutat.*

Παρεςηκότος. προϋπάρχοντος. παριςαμένου. ἐνεςῶτος. ὁ δὲ, πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται, κοὐ μεθίςησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεςηκότος.

Παρεςήσαντο. *In-deditionem-receperunt. Per-deditionem-ceperunt.* Diripuerunt. Ceperunt. Vt, Plurimas autem Italiæ ciuitates ſine pugna ceperunt.

Παρεςήσαντο. ἀμαχεὶ δὲ πλείςας τῆς Ἰταλίας παρεςήσατο πόλεις. ἐπόρθησαν. εἷλον. B

Πάρεςι. Datiuo. Quauis ratione fieri poteſt, *licet.* vel præſens eſt, adeſt.

Πάρεςι. δοτικῇ. ἐκ παντὸς δυνατόν ἐςιν, ἢ παρόν ἐςι.

Παρέσφηλε. Subindicatur. *Conſignificatur. N. L. fortaſſe* παραφέρεται. *Defertur. Abſportatur. In errorem inducitur.* Lapſus-eſt. Defluxit. *In-errorem-induxit. Errare-fecit. à* παρασφάλλω.

Παρέσφηλε. παρεμφαίνεται. ἔσφαλη. ἀπεῤῥύη.

Παρετέον. Prætereundum. Tacendum. Dimittendum.

Παρετέον. σιωπητέον. ἀφετέον.

Παρέτρωγον. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 447. *v.* 28. *&* 29. *De ſole, & luna verba faciens, dicit,* Propterea igitur iam-pridem dierum partem-ſurripuerunt, Et orbis *ſolaris, & lunaris* partem-corroſerunt per curruum-agitationem, *ac aurigationem.* Pro, ſuis curribus parcentes, & in eorum aurigatione peccantes.

Παρέτρωγον. καὶ τῆ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλείας. αἰτὶ τῆ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. C

NOTAE.

Παρέτρωγον.] Ariſtoph. in Pace. pag. 447. v. 28. & 29.

Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλέπτετον,
Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.

Sed mallem παρέκλεπτον, & παρέτρωγον. Conſule Schol. annot. 13. & 14. Cùm autem dicendum eſſet ὑφ' ἁμαρτωλίας, τουτέστιν ἁμαρτίας (nam ab ἁμαρτωλὸς. i. peccator, deducitur ἁμαρτωλία, peccatum, quod ἁμαρτία communiter dicitur. Mag. Etymol. 78. 8.) præter expectationem dixit, per literarum traiectionem, ἁρματωλίας. pro, ἁμαρτάνοντες, καὶ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. ἄλλως. ἁρματωλίας. τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας. D

Παρευδοκιμησάσης. Illius, quæ vicit, id eſt, quæ gloriâ ſuperauit aliquem. Et παρευδοκιμῶ. Accuſatiuo. Gloriâ-ſupero-aliquem.

Παρευδοκιμησάσης. νικησάσης. ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. καὶ παρευδοκιμῶ, αἰτιατικῇ.

Παρευθύνει. A-recta-via abducit. *Sed* παρευθύνει *legendum.* Abripit-vlteriùs. Cogit.

Παρευθύνει. παραφέρει. βιάζεται.

NOTAE.

Παρευθύνει.] Lego παρευθύνει. Sophocles in Aiace. pag. 61. v. 1080.

Χειρὶ παρευθύνοντες.

Schol. παρευθύνοντες.] ἐκβιάζοντες. ἀπὸ τῶν μὲν ἰόντων πρὸς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν, ἀλλὰ παρεκκλινόντων αὐτούς. [ἀπὸ τοῦ παρευθύνω, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας ἀποβαίνω. Æ. P.] E

Παρευθύς. Confeſtim. Statim. *Q. d. Iuxta-rectam-viam.*

Παρευθύς.

Παρευνηθείς. Qui-accubuit. Qui-vnâ-dormiuit. Qui-cum-aliquo, vel aliqua cubuit, ac dormiuit.

Παρευνηθείς. παρακοιμηθείς.

Παρευρημένως. Q. d. Excogitatè. Ex-tempore. Confeſtim. Sine-mora. Non-præmeditatè. Vt, Iuſtiſſimè, & extempore iudicantium.

Παρευρημένως. δικαιότατα, καὶ παρευρημένως κρινόντων.

Παρέχοντας. Herodotus. Melius *eſt, & præſtat, nos* aliquid facientes, *generoſum aliquod facinus edentes,* & vim-propulſantes, finire vitam, quàm *hoſti iugulum vltrò* præbentes, turpiſſima morte ſublatos-perire. Et παρέχω. Datiuo. Præbeo.

Παρέχοντας. Ἡρόδοτος. κρέσσον γὰρ ποιεῦντας τι, καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤπερ παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰχίςῳ μόρῳ. καὶ παρέχω, δοτικῇ. F

Πάρει. Ades. Aduenisti. Acceſſiſti. *Vt,*

Quem ſermonem igitur tandem ad me amice habens acceſſiſti?

Communem, tutum, iuſtum, ſuauem, vtilem.

Πάρει. ἐλήλυθας. παραγέγονας.

τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φίλ' ἔχων πάρει.

Κοινὸν, ἀσφαλῆ δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.

Pro,

A Ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ, ἀσφαλῆ. τουτέστιν, ἀληθῆ, καὶ μὴ σφαλῆναι δυνάμενον.

Παρειά. γνάθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζονται δέ τινες ὄφεις οὕτω, παρὰ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησίν. εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίως τοῖς ὄφεσι. τούς τε γὰρ ὄφεις, μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας. τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν, τοὺς μὲν ἔχεις, τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας,

B αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν.

Παρείη. ὁ δὲ Θηρίβαζος, φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζε.

Παρείθη. παρελύθη. εἶτα μέν τοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Παρεικάσθη.

Παρεικότος. παραλελυμένου.

C Παρείκοι. ὑποχωροίη. πέμποντες ἱππέας ἐκδρόμους ὅπη παρείκοι, τροφὰς ἐλάμβανον ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὖθις. σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν ὅπη παρείκοι. ὅπου ἐστὶ δυνατόν. ὅπου τρέποιτο ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Τραϊανὸς, ἔγνω μάλιστα, εἰ παρείκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος. εἰ δὲ μὴ, συντρίψας καταπαῦσαι τῆς ἄγαν ἀπονοίας.

D Παρειμένον. κεχαυνωμένον.

Παρειμένος. παρεωραμένος.

Παρείμην. συγχωρήσαιμι. Σοφοκλῆς.

Οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

Τουτέστιν, οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

Πάρειμι. ὑπάρχω.

Παρεῖναι. τὸ παραγίνεσθαι, καὶ ὑπάρχειν. παρῆναι δὲ, κεντηθῆναι.

E Παρείποι. πείσοι.

Παρειπών. παραινέσας.

Παρείραντα. παρεισβαλόντα. Πολύβιος. οὔτ' ἐπιβαλέσθαι παρείραντα τὴν χεῖρα δυνατὸν, ἅτε πυκνῶν οὐσῶν.

Παρείρπυσεν. εἰσῆλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφεως δὲ εἶπεν. ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ὁ γλάμων. πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε.

F Παρείς. ἐάσας. ἀφείς.

Παρείς. ἀμελήσας. ἐπικατακλίνας. ὀλιγωρήσας, καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. παρῆς δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.

Pro, Omnibus-vtilem, & tutum, hoc eſt verum, & qui nullo modo labi poteſt.

Παρειά. Gena. Maxilla. Mala. Et nauis pars *anterior. Vel vtraque proræ pars, quæ genarum quandam ſpeciem habet.*

Παρεῖαι. Pariæ. Serpentes autem quidam ita vocãtur, quòd maxillas maiores habeant. Hyperides autem in *oratione* contra Demadem dicit, Oratores ſimiles eſſe ſerpentibus. Omnes enim ſerpentes odioſos eſſe. Ex ipſis verò ſerpentibus, à viperis quidem, homines lædi, à pariis verò ipſas viperas deuorari.

Παρείη. Adſit. Adfuerit. Adeſſet. Adfuiſſet. Aderat. Vt, Theribazus autem erat amicus Regi, & quoties aderat, nullus alius Regem in equum imponebat.

Παρείθη. Reſolutus-eſt. Vt, εἶτα μέν τοι. &c. Deinde verò dextræ partes reſolutæ-ſunt.

Παρεικάσθη. Aſſimilatus-eſt. *Tribus tamen generibus ſeruit, maſc. f. & n.*

Παρεικότος. Reſoluti. Diſſoluti. Remiſſi. Languidi. *Genitiuus à recto παρεικώς. Hoc autem eſt particip. præter. perf. act. à παρείημι. de quo Grammatici.*

Παρείκοι. Conceſſerit. Conceſſiſſet. Licuerit. Licuiſſet. Occaſio oblata fuerit, vel fuiſſet. Fieri potuerit, vel potuiſſet. Vt, Mittentes equites excurſores. *i. qui excurrerent eò*, quocunque licuiſſet, *vel, quoties occaſio oblata fuiſſet*, commeatum capiebant, vbi poterant. Et rurſus. Ipſos acerrimè perſequamur quò licuerit, *&* quum hoc fieri poterit, *&* quocunque bellum ſe conuerterit. Et rurſus. Traianus autem-decreuerat, in primis *quidem*, ſi licuiſſet, *& hoc fieri potuiſſet* illam gentem delere, niſi verò *hoc fieri potuiſſet*, ipſam ſalatem ita conterere, vt nimiam eius impietatem *ferociam, ac inſolentiam* compeſceret.

Παρειμένον. Laxatum. Remiſſum. Reſolutum. Diſſolutum.

Παρειμένος. Neglectus. Contemptus.

Παρείμην. Pro συγχωρήσαιμι. *L.* παραχωρήσαιμι. Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag. 325. v. 7.*

Non ceſſerim illis, *quibus non videor ſapere.*

Hoc eſt, non conceſſerim, *non concedam hoc.*

Πάρειμι. Adſum. Exiſto. Sum.

Παρεῖναι. Adeſſe, & eſſe. à πάρειμι. παρῆναι. verò, trãſfixum-eſſe. à πείρω. *figo, transfigo, traiicio fut. 1. act.* περῶ. *aor. 2. act.* ἔπαρον. *aor. 2. paſſ.* ἐπάρην. ης *n. Infinit.* παρῆναι.

Παρείποι. Alloquatur. Conſoletur. Perſuadeat. Decipiat.

Παρειπών. Qui-ſuaſit. Qui-monuit. Hortatus. Adhortatus.

Παρείραντα. Illum, qui iniecit. Polybius. Neque fieri poteſt, vt quis iniecta, *vel inſerta* manu *eas* aggrediatur, quippe quòd denſæ ſint. *N. L.*

Παρείρπυσεν. Irrepſit. Intrauit. Ingreſſus-eſt. Sed vt de ſerpente dixit παρείρπυσεν. Quia Neoclides erat cæcus, *vel potius, lippus, qui lippitudine laborabat, & oculos ſordium plenos habebat, vt Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 491. v. 7. Schol. annot. 4 vocem* γλάμων *interpretatur. Idem eadem fab. pag. 494. v. 18. de eodem Neoclide dicit* Πρῶτος. *&c*, Primus Neoclides ille lippus irrepſit. *Vide Schol. annot. 7. vnde Suid.*

Παρείς. Qui-ſiuit. Qui dimiſit. *Qui-neglexit.*

Παρείς. Qui neglexit. Qui-contempſit. Qui-inclinans-collocauit. Qui-decumbere-fecit. Vt, Et cùm ſe ipſum neglexiſſet, præ mœrore decumbebat. παρῆς verò, pro, ὑπῆρχες. Aderas. Eras. Exiſtebas.

Παρείσακτον. Alienum. *Peregrinum. Aliunde introductum. Irrepticium.*

Παρύσακτον. ἀλλότριον. A

Παρεῖσαν. Imperf. 3. plur. à παρίημι, *communiter eſt παρίεσαν, & per literarum tranſpoſitionem παρεῖσαν.* Siuerunt. Dimiſerunt. *Omiſerunt. Prætermiſerunt. Reliquerunt. Neglexerunt.*

Παρῦσαν. ἴασαν. ἀφῆκαν.

Παρεισελθεῖν. Cum alio obliquè ingrediente ſimul-ingredi. ἐλθεῖν verò. i. ingredi, *ſignificat* nuda dicendi libertate vti. Propterea dicit Apoſtolus ſimul-ingreſſa-eſt Lex.

Παρεισελθεῖν. τὸ μετ' ἄλλυ πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. ἐλθεῖν δὲ τὸ γυμνῇ τῇ παῤῥησίᾳ χρήσασθαι. διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἀπόστολος. παρεισῆλθεν ὁ νόμος.

πάρεισιν αὐτῷ τέκνα. Sunt ei liberi.

Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα.

Παρείσθω. Concedatur.

Παρείσθω. συγχωρείσθω.

Παρεισκρίνει. Simul ingreditur. Simul-irrumpit.

Παρεισκρίνει. παρεισέρχεται. παρεισβάλλει. B

Παρεῖτε. *Per contractionem eſt formatum ex παρίετε. quod à παρίω, vnde τὸ πάρειμι.* Adeſte. Adſitis.

Παρεῖτε. παραγίνεσθε.

Παρεῖτο. Neglectus-eſt. Detractus-eſt. Imminutus-eſt. Vt, Meorum quidem liberorum deſiderium imminutum-eſt. Et παρεῖτο. Reſolutus, ac diſſolutus-eſt.

Παρεῖτο. ἠμελεῖτο. παρῃρεῖτο. τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο. καὶ παρεῖτο. διελύετο.

Παρηβηκώς. *Qui-pubertatem-præteriit.* Qui-conſenuit Senex.

Παρηβηκώς. γεγηρακώς.

Παρηβῆσαι. Pubertatem-præteriiſſe. Præteriiſſe-vigorem *pubertatis. Conſenuiſſe.*

Παρηβῆσαι. παρακμάσαι.

Παρήγαγε. Produxit. Introduxit. Vt, In cœna ſuum filium barbaricè ſaltantem introduxit. *L. ὀρχησάμενον βαρ. παρ ſublata diſtinctione.*

Παρήγαγε. παρεισήγαγεν. ἐν τῷ δείπνῳ παῖδα αὐτῷ ὀρχησάμενον, βαρβαρικῶς παρήγαγε. C

Παρήγγελλον. *Denunciabant.* In-ordinem-redigebantur. Connumerabantur. *Recenſebantur. Nomen ſuum dabant.* Appianus. Quilibet ipſorum, & ſociorum incitatus-erat, *& ad bellum erat paratus,* & omnes voluntarij. *i. vltrò* ſuum nomen profitebantur ad catalogum. *i. d. bant, vt in catalogum referretur.*

Παρήγγελλον. ἐτάσσοντο. συνηριθμοῦντο. Ἀππιανός. πᾶς τις αὐτῶν, καὶ συμμάχων ὥρμητο, καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον.

Παρηγορίας. Conſilij, vel admonitionis, *adhortationis, conſolationis.* Et παρήγορος, *conſolatorius, vim habens conſolandi. Vt* in epigrammate,

Παρηγορίας. συμβουλῆς, ἢ παρακλήσεως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Ludicráque curant conſolatoria, quæ mortalium animos conſolantur, & exhilarant, *& per vicos*

Vagantur.

Παίγνια τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς D

Πλάζονται.

Παρηέρθη. Iuxta-ſuſpenſum-eſt. à *communi* ἀείρω, *tollo. in altum tollo. Eleuo. ſuſpendo. deducitur poeticum, inſerto ε, quod tamen idem ſignificat*, ἀείρω. fut. ἀερῶ. perf. act. ἤερκα. perf. paſſ. ἤερμαι. aor. 1. paſſ ἠέρθην. & compoſitum παρηέρθην.

Παρηέρθη. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀερῶ. ἤερκα, ἤερμαι. ἠέρθην, καὶ παρηέρθην.

Παρήεσαν. Præterierunt. 3. *perſ. plur. pluſq. perf. med. à verbo* πάρειμι, *prætereo. de quo conſule Grammaticos in ſimplici* εἶμι. *i. Eo, vel ibo. cuius perf. act. inuſitatum, vt ab* εἴω, *facit* εἶκα, *vnde ſublato κ, deriuatum perf. med.* εἶα. *& pluſq. perf.* εἴειν. *comm. & Atticè* ἤειν. 3. *plur.* ἤεσαν, *& compoſ.* παρήεσαν.

Παρήεσαν. παρῆλθον.

Παρήκαμεν. Miſimus. Vel dimiſimus. *aor. 1. act. à* παρίημι, *de quo vide ſimplex* ἵημι *apud Grammaticos.* E

Παρήκαμεν. ἐπέμψαμεν. ἢ ἀφήκαμεν.

Παρῆκον. Adueniens. Perueniens. Pertingens. Concedens. Permittens. Vt, Per examen omne non *oportet* ire: ſed *per* mediocre, quantum permittitur, *& licet, habita ratione* ipſorum voluntatis, & virium. *Pro. Non accuratiùs res inquirendæ ſunt: ſed eorum voluntates, & vires ſunt explorandæ.*

Παρῆκον. μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως. ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε, καὶ δυνάμεως.

Παρήκοντα. Aduenientia. Peruenientia. Pertingentia. Concedentia. Permittentia. Prætereuntia. Tranſeuntia. Sed ἐκ τοῦ παρήκοντος. Pro, ἐκ τοῦ αἰαδιδόντος. i. Ab eo, qui concedit, vel cedit. Quantum conceditur. Quantum licet. Quantum fieri poteſt.

Παρήκοντα. παραπίνοντα. ὡς διήκοντα, ἐπιτεινόμενα. ἐκ τοῦ παρήκοντος δὲ, ἀντὶ τοῦ αἰαδιδόντος. F

Παρήλλαξαν. Pro, παρῆλθον. Præterierunt. Vt, Poſtquam inſidias præterierunt, omnes repentè apparuerunt, *& in manifeſtum hoſtis conſpectum venerunt.*

Παρήλλαξαν. ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν. ἀντὶ τοῦ παρῆλθον.

Παρῆλθεν. Accuſatiuo. Præteriit. Superauit. Id eſt vicit.

Παρῆλθεν. αἰτιατικῇ. παρήλασεν. ὑπερήλασεν. ἤτοι ἐνίκησεν.

Παρήλιος.

A Παρήλιξ. παρήλικος.

Παρήλιος. νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολὴν, καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Παρῆν. παρῆμην ἑνικῶς κατὰ ἀττικούς.

Παρηνώχλουν.

Παρήορος. παρειμένος τὰς φρένας. καὶ παρήορος ἵππος. καὶ παρηορίῃσι. ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ

B ἡνίαις.

Παρῃρηκώς. λαβών.

Παρῄρηντο. ἀφήρπαζον. ἀφῃροῦντο. καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν παρῄρηντο περὶ τοὺς αὐτοὺς καιρούς. καὶ, παρῃρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτοῦ.

Παρῃρῆσθαι. ἀφῃρῆσθαι. ὁ δὲ, ἐγεγήθει ἐπὶ τῷ παρῃρῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.

Παρῄρηται. ἀποτέτμηται.

C Παρήρτητο. καὶ παρηρτημένος. τῷ ξίφει, ᾧ ἐτύγχανε παρηρτημένος, αὐτὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων, ἑαυτὸν διέφθειρε.

Παρῆς. ὑπῆρχες.

Παρῆσαν. ὑπῆρχον.

Παῤῥησία. ἐξουσία, ἄδεια. οἱ δὲ, τῇ μαχαίρᾳ τὴν παῤῥησίαν ἐδίδοσαν. οἱ ῥήτορες τῇ παῤῥησίᾳ κατεχρήσαντο ἐπὶ τὸ ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας, ὅταν οἱ διαλεγόμενοι τὸν οὐ δέοντας

D περὶ πεπραγμένων μνημονεύωσιν. ὡς αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. νικόδημος δὲ ὑπὸ ἀρισταγόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεὶς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις. καὶ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. προῄρημαι δὲ παῤῥησιάσασθαι, καὶ ἐλευθέρως ἅμα, καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι.

Παῤῥησίας. ἀντὶ τοῦ βλασφημίας, καὶ λοιδορίας. ἰσοκράτης βουσίριδι.

E Παρῆστο. καὶ παρῆσο. παρεκαθέζετο.

Παρήσω. παρέχω.

Παρῆτε. παρεληλύθατε.

Παρῃτήσθω. συγκεχωρήσθω.

Παρῃτεῖτο. ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὡμολόγει, καὶ κακῶς παρῃτεῖτο τὸ ἁμάρτημα. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. οἱ δὲ, παρῃτοῦντο τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀναχεῖν.

F Παρίας λίθου. αἰλιανός. δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ θεοπόμπου πατρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἴδωλον παρίας λίθου, καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργὲς, κλίνη, καὶ αὐτὴ λίθου.

Παρία λίθος. θηλυκῶς ἡ λίθος. αἰλιανός. καὶ μέντοι καὶ παρίας λίθου ἅρμα ἀνακείμενον διο-

Παρῆλιξ, κος, ὁ καὶ ἡ. Decrepitus, a. Senio confectus, a. *Q. d. Qui iuuenilem ætatem iam præteriit.*

Παρήλιος. Nubes per exſuperantiam denſata, & à Sole illuſtrata.

Παρῆν. Singulariter apud Atticos. Aderam. Vel aderat.

Παρηνώχλουν. Obturbabant. Moleſtiam exhibebant. *à* παρενοχλέω, ῶ.

Παρήορος. Delirus. Demens. Impos animi. *Q. d. Qui mentes laxatas, reſolutas, ac diſſolutas habet.* Et παρήορος ἵππος. Equus, qui iuxta alterum equum, extra iugum, & temonem, fune ligatus currum trahit. Et παρηορίῃσι. *Loris, vel* habenis extra iugum *extenſis.*

Παρῃρηκώς. Qui abſtulit. Qui accepit.

Παρῄρηντο. Abripuerant. Abſtulerant. Ademerant. Vt, Et ipſorum caſtella ſub eadem tempora abſtulerant. Et, Ipſi poteſtatis partem, quam habebat, ademit.

Παρῃρῆσθαι. Ablatum, ademptum eſſe. Vt, Ille verò gaudebat, pedeſtrem reditum ipſis, glacie ſoluta, ademptum eſſe.

Παρῄρηται. Ablatus, abreptus, ademptus, reſectus eſt.

Παρήρτητο. Iuxta ſuſpenſus erat. Et παρηρτημένος. Iuxta ſuſpenſus. Vt, Gladio, qui iuxta ipſum ſuſpenſus (pro, quem ferebat, & geſtabat,) ſe ipſum interfecit.

Παρῆς. Aderas. Eras. Exiſtebas.

Παρῆσαν. Aderant. Erant. Exiſtebant.

Παῤῥησία. Dicendi libertas. Poteſtas. Securitas. Metus vacuitas. Libertas. Licentia. Vt, Illi verò libertatem gladio dederunt. *i. Libere gladio ſunt vſi. Vel, ſine metu gladiis rem ſtrenuè geſſerunt.* Et, Oratores dicendi libertate abutuntur, quum in auditores inuehi ſtatuerunt, & quum illi, qui *de rebus aliquibus* diſſerunt, mentionem faciunt *rerum aliquarum* olim non decenter geſtarum. Vt Aeſchines in *oratione* cōtra Timarchum. Nicodemus autem ab Ariſtagora violenta morte ſublatus obiit, ambobus oculis miſer erutis, & lingua reſecta, quâ libere loquebatur, legibus fretus. Et in oratione de falſa legatione. Decreui libertate dicendi vti, & libere ſimul, & verè loquens, ſeruari.

Παῤῥησίας. Licentiæ dicendi. Pro, Maledicentiæ, & conuiciationis. Iſocrates Buſiride.

Παρῆσθαι. Aſſediſſe. Aſſidere. Et παρῆστο. Aſſederat. Aſſedit. Aſſidebat.

Παρήσω. Præbeam. Præbebo.

Παρῆτε. Aderatis. Adueneratis. Acceſſeratis.

Παρῃτήσθω. Concedatur.

Παρῃτεῖτο. Deprecabatur. Excuſabat. Vt, Pollicebatur, ſe boues reſtituturum, & malè excuſabat peccatum, & pro eo *pœnam* deprecabatur, *& veniam petebat.* Illi verò deprecabantur propugnatores, vt paulisper expectarent.

Παρίας λίθου. Parij lapidis. Aelianus. Oſtenditur nūc etiam ſub lapide Theopompi, more maiorum profitente ipſum epigrammate, *noménque patris eius declarante,* imago parij lapidis. Eſt autem illius calamitatis ſimulachrum valde euidens, lectus & ipſe lapidis *parij, lectus ex lapide pario factus.*

Παρία λίθος. Parius lapis. Fœmineo genere *dicitur* ἡ λίθος. Aelianus. Quinetiam Parij lapidis currum

Baccho dedicatum, opus admirandum, ille ſacrilegus ſuſtulit.

νύσῳ, ποίημα θαυμαστὸν ἀνείλετο θεοσυλήσας. A

Παριδόντες. Qui-neglexerunt. Qui-contempſerunt.

Παριδόντες. καταμελήσαντες.

Παρίεμαι. Deprecor. Recuſo. *Reſoluor. Diſſoluor. Item, prætereo, admitto, oro, obſecro. Dimittor. Separor.*

Παρίεμαι. παραιτοῦμαι.

Παριεμένους. Circumeuntes. περιερχομένους. *Prætereuntes.*

Παριεμένους. περιερχομένους.

Παριέναι. Præterite. Concedere. Dimittere. Vt, Illi verò Philippum obteſtabantur, ne *præſentem* occaſionem præteriret, néue cunctaretur.

Παριέναι. συγχωρεῖν. ἀφιέναι. οἱ δὲ, διεμαρτύραντο τὸν φίλιππον μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, μηδὲ καταμέλλειν.

Παρίημι. Permitto. Concedo. Vt, Si quis veſtrum in caſtra ingredi fuerit auſus, permitto *ipſi*, vt in patriam loquatur, *vel, vt contra patriam loquatur. Vel, vt patriæ renunciet, & apertè ſignificet quidquid in caſtris obſeruarit.*

Παρίημι. συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα. B

Παρίεται. Reſoluitur. Diſſoluitur.

Παρίεται. παραλύεται.

Παρίλια. Parilia. Feſtum *apud Romanos. Vide Feſtum in Parilibus.*

Παρίλια. ἑορτή.

Πάριον. Patium. Nomen agri. Sic autem vocatum eſt à Paride, qui & Alexander *alio nomine dicebatur.* Priamus enim eius pater ipſum illuc alendum miſerat. Ille verò locus antea vocabatur Amander, Alexander autem illic annos 30. commoratus, & acuto ingenio præditus, in omni Græca ſapientia eſt eruditus. Edidit etiam orationem in Veneris laudẽ, dicens ipſam Mineruã, & Iunone maiorem eſſe. Venerem enim vocauit ipſam cupiditatẽ, ex qua mortalibus omnia mala naſcuntur. Hinc fertur fabula, Paridem de Pallade, Iunone, & Venere iudicaſſe, & Veneri dediſſe pomum, id eſt victoriam. Hymnum etiam in eam cecinit, qui Ceſtus dicitur. Hanc belli *Troiani* cauſam fuiſſe ſcribunt. Completis enim annis 30. pater ipſum accerſitum miſit ad ſacrificia. Hic verò Spartam profectus, & Helenam nactus, ipſam rapuit.

Πάριον. ὄνομα ἀγροῦ. ἀπὸ πάριδος τοῦ καὶ ἀλεξάνδρου κληθέν. ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεσθαι αὐτόν. τὸ πρὶν δὲ ἐκαλεῖτο ἄμανδρος ὁ τόπος. ἐκεῖ τε διατρίψας C ἀλέξανδρος τοὺς λ΄ ἐνιαυτοὺς, φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκὼς πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν ἑλληνικήν. ἐξέθετο δὲ καὶ λόγον εἰς ἐγκώμιον τῆς ἀφροδίτης, λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς ἀθηνᾶς, καὶ τῆς ἥρας. τὴν γὰρ ἀφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν. ἐξ ἧς τίκτεται πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅτι ὁ πάρις ἔκρινε μεταξὺ παλλάδος, καὶ ἥρας, καὶ ἀφροδίτης. καὶ τῇ ἀφροδίτῃ δίδωκε τὸ μῆλον. ὅ ἐστι τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν, τὸν λεγόμενον D κεστόν. ταύτην γράφουσι τὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ πολέμου. συντελεσθέντων γὰρ τῶν λ΄. ἐνιαυτῶν, μετασειλάμενος τοῦτον ὁ πατὴρ, ἔπεμψεν εἰς θυσίας. ὃς ἐλθὼν ἐς σπάρτην, καὶ εὑρὼν τὴν ἑλένην, ἥρπασεν αὐτήν.

Παριππεύει. Præterit equitando. Pro, dimittit ipſos, & aliò abit, & iter-facit.

Παριππεύει. ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτούς. καὶ ἄλλῃ ἀπέρχεται, ἢ ὁδεύει.

Παριππεύσαντες. Qui-equitando-præterierũt. Qui equeſtri-curſu-præterierunt, *ac ſuperarunt.*

Παριππεύσαντες. παραδραμόντες.

Πάριππον. Parippum, & puella. Locus Athenis ita vocatus, quia quidam ex genere Codridarum, Hippomanes nomine, qui & poſtremus regnauit, filiam in loco quodam cum equo furioſo concluſit, quòd illa clandeſtino concubitu *ſuam* virginitatem polluiſſet. Et equus puellæ vim intulit. Vnde Parippus, & puella dictus ille locus, in quo calamitas illa accidit.

Πάριππον. καὶ κόρη. τόπος ἀθήνησιν, οὕτω καλούμενος. ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν κοδριδῶν, ἱππομανὴς τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου. διότι λαθραίᾳ μίξει, τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐποιήσατο. ἀφ' οὗ πάριππος, καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. E

Παρίσθμια. Tonſillæ, ſeu glandulæ, quæ fauces circundant.

Παρίσθμια. τὰ περὶ τὴν φάρυγγα.

Παρίστασαι. In ſeruitutem-redigis. Subigis. In tuam poteſtatem redigis. Vel *ſumitur* pro remoues, amoues, ſummoues, aliò transfers. Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag. 301. f.*

Παρίστασαι. καταδουλοῖς, καὶ ὑποχείριον ποιεῖς, ἢ ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι. σοφοκλῆς.

Abducis quæ vis, & abſportas vi,
Et mihi vrbem vacuam viris, aut ſeruam aliquam
Putaſti eſſe.

Ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις. καὶ παρίστασαι βίᾳ. F
Καί μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δούλην τινὰ
Ἔδοξας εἶναι.

Sic autem dicere ſolent, παρεστήσαντο, pro ἐφυγάδευσαν. i. exilio-mulctarunt. In-exilium-pepulerunt. Nos ve-

Εἰώθασι δὲ οὕτω λέγειν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευ-

A σκυ.ἡμῖς ἐθρ᾽ αἱ εἴποιμεν μετεςήσαντο.

τὸ diceremus μετεςήσαντο. Summouerunt, remouerunt, aliò tranſtulerunt.]

N O T Æ.

Σοφοκλῆς.] In Oedipo Colonæo. pag. 301. f. legitur Ἄγεις τὰ χρήζεις. pro, ἀχρήσεις, καὶ θέλεις. Et πείσασαι. Sed πείσασαι melius, quam lectionem & ipſa Græca Scholia ſequuntur vt veram.

Παρίςασθαι, δοτικῇ ἀῤῥιανός. ὁ δὲ ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παρίςασθαι. καὶ αὖθις δαμάσκιος φησίν. οὐ γὰρ προσίετο τὰ χρήματα ῥᾳδίως,
B οὐδὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων. ἀλλὰ παρίςατο, καὶ ἐζήτει τοῖς ἀποςεροῦσι μέχρι καὶ δικαςῶν ἀγοραίων.

Παρίςασθαι. In-deditionem-recipere. Per-deditionem-capere. Datiuo *inſtrumentum ſignificante, quo res peragitur*. Arrhianus. Alexander autem *ſuis militibus* imperauit, vt obuia quæque loca vel per vim expugnarent, vel facta-deditione in ſuam poteſtatem redigerent. Et rurſus Damaſcius dicit, Pecuniam enim non facilè admittebat, *nec à quouis oblatam auidè recipiebat*, neque tamen ad pecuniam iuſtè debitam contemnendum promptus erat: ſed eam recipiebat, & fraudatores perſequebatur vel vſque ad Iudices forenſes. *i. iudicio perſequebatur apud Iudices, qui sui in foro dicunt. f.* τοὺς ἀποςεροῦντας.

Παρίςημι. τὸ λαμβάνω. αἰτιατικῇ. ὧν τὰ μὲν, βίᾳ ᾕρει. τὰ δὲ, ὁμολογίᾳ παρίςατο.

Παρίςημι. παρίςαμαι. Capio. Accuſatiuo. Vt, Quorum *locorum* alia quidem per-vim capiebat. Alia verò, per-deditionem capiebat, *ac in ſuam poteſtatem redigebat.*

Παρίτω. ἐλθέτω.

Παρίτω. Tranſeat. Prætereat. Eat. Accedat. Veniat.

C Παρθένεια. προπερισπωμένως, τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη. ἀριςοφάνης.

Κύκλιά τε πολλὰ, καὶ καλὰ,
Καὶ παρθένεια. καὶ κατὰ τὰ σιμωνίδου.

Τουτέςι κακότεχνα, καὶ ποικίλα.

Παρθένεια. Cum-circunflexo-in-penultima. Carmina, quæ in virgines, *earúmque laudem* canuntur. Ariſtophanes *in Auibus. pag. 404. v. 24. & 25.*

Cycliáque carmina *multa, & præclara,*
Et virginea carmina, & carmina facta *ſecundùm illa Simonidis,*

Hoc eſt, malo artificio-facta, & varia. *Quæ idem argumentum habebant,* κύκλια *vocabantur, q. d. Circularia, vel orbicularia, quòd in circulum, ac orbem quendam redirent, erántque prolixa.* παρθένεια *verò, carmina, quæ virgines canebant, aut quæ in virgines canebantur. Vide Schol. annot. 9.*

Παρθένειος. ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι
D γεννηθείς. καὶ παρθένειον λέχος.

Παρθένειος. Virgineus. Qui natus eſt ex ea, quæ, *quum verò nupſit,* adhuc virgo putabatur eſſe, Et παρθένειον λέχος. Virgineus lectus.

Παρθένιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς.

Παρθένιος verò *non per* ει: *ſed per* ι *tantùm,* E virgine procreatus. *Euſtath. verò* Παρθένιον *accipit pro eo, quem Suid.* παρθένειον *vocat.*

Παρθενία. ὁ καθαρὸς βίος. καὶ παρθένειον πέλαγος.

Παρθενία. Virginitas. Pura vita. Et παρθένειον πέλαγος. Parthenium pelagus.

Παρθένιος. ἡρακλείδου, καὶ εὐδώρας, ἕρμιππος δὲ, τέθας φησὶ νικαεὺς, ἢ μυρλεανός. ἐλεγειοποιός. καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ κίννα λάφυρον, ὅτε μιθριδάτην
E ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν. εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν, καὶ ἐβίω μέχρι τιβερίου τοῦ καίσαρος ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα εἰς ἀφροδίτην. ἀρήτης ἐπικήδιον τῆς γαμετῆς. ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις. καὶ ἄλλα πολλά.

Παρθένιος. Parthenius, Heraclidis, & Eudoræ F. Hermippus verò, *filium* Tethæ dicit, Nicaenſis, *Nicenus*, aut Myrleanus, elegiacorum, & variorum carminum poeta. Hic à Cinna captus-eſt pro-præda, quum Romani Mithridatem debellarunt. Poſtea dimiſſus-eſt propter doctrinam, *quâ clarus erat*, & vixit vſque ad Tiberium Cæſarem. Scripſit autem Elegias in Venerem. Aretes vxoris epicedion. Aretes encomium tribus libris. Et alia multa.

Παρθένιος. χῖος ἐποποιός. υἱὸς θέςορος. ὃς ἐπεκαλεῖτο χάος. ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος, ἐποίησεν εἰς θέςορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Παρθένιος Parthenius, Chius verſificator, Theſtoris F. qui cognomento-vocabatur Chaos. *q. d. antiquus vt Chaos.* Fuit autem vnus de Homeri poſteris, *vel, vnus, qui duxit origenem ab Homero.* Scripſit de Theſtore ſuo patre.

F Παρθένιοι. οἱ γενόμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι. ὑπὸ δὲ ἀθηναίων, ἐρεχθέως θυγατέρες. παρὰ δὲ γοργίᾳ, παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται. καλοῦνται δὲ καὶ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθένιοι. Q. d. Virginei Qui nati ſunt virgini, antè quàm *legitimo viro* nuberet. Ab Athenienſibus verò, Erechthei filiæ παρθένοι *vocabantur. i. virgines. vel (vt paulo pòſt)* παρθένιοι, *q. d. virgineæ, pro, virgines* Apud Gorgiam verò, παρθένος, id eſt virgo, de quouis dicitur, qui eſt *coniugij* expers. Vocantur autem etiam per tranſſumptionem, *generaliter, & figuratè,* παρθένοι, *virgines* etiam *omnes, qui, quæve ſunt* incorrupti, *vel incorrupta.*

Παρθενῶνος. Virginum chori. Virginei Chori. *Loci, in quo degunt virgines. παρθενὼν etiam dicitur monaſterium, in quo virgines habitant. Item Palladis templum. Vide vulg. Græcolat. Lexica.*

Παρθένοι. Virgines. Erechthei filias ita vocabant. Eas autem numero ſex coluerunt. Fuit autem maxima-natu quidem, Protogenia, ſecunda verò, Pandora, tertia, Procris, quarta, Creuſa, quinta, Orithyia, ſexta, Chthonia. Ex his Protogenia, & Pandora dicuntur ſe ipſas obtuliſſe mactandas pro regione, *&* *pro patria*, exercitu ex Bœotia *in Atticam* profecto. Iugulatæ autem, *ac immolatæ* fuerunt in pago, qui vocatur Hyacinthus, ſupra Sphendonios. Quamobrē etiam ita vocātur, Virgines Hyacinthides, quemadmodum teſtatur Phanodemus *libro* quinto Atticæ-hiſtoriæ, dum-facit-mentionem honoris ipſarum. Et Phrynichus *in* Monotropo.

Παρθενῶνος. τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ. A

Παρθένοι. τὰς ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον. καὶ ἐτιμώρησαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ. ἦν δὲ πρεσβυτάτη μὲν, πρωτογένεια. δευτέρα δὲ, πανδώρα. τρίτη, πρόκρις. τετάρτη, κρέουσα. πέμπτη. ὠρείθυια ἕκτη, χθονία. τούτων λέγεται πρωτογένεια, καὶ πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγιασθῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ βοιωτίας. ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ, ὑπὲρ τῶν σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται παρθένοι ὑακινθίδες. καθάπερ μαρτυρεῖ φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ ἀτθίδι μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν. καὶ φρύνιχος μονοτρόπῳ. B

N O T Æ.

* Ἐτιμώρησαν.] Ἐτίμησαν legendum. Infrà, τῆς τιμῆς αὐτῶν, hanc lectionem indicat, quam & VVolfius agnoſcit. Et, ἐσφαγιάσθησαν. à σφαγιάζω.

Παρθενοπίπας. *Dor. pro comm. poet.* παρθενοπίπης. Qui-virgines-decipit. Vel Qui-virgines-obſeruat. Virginum-deceptor. Vel, Virginum-obſeruator.

Παρθενοπίπας. ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν, ἢ ἐπιτηρῶν. C

Πάρθη. Parthe. *Videtur proprium fœminæ nomen.* In epigrammate. Erat enim certamen citharæ. Ille verò, aduerſus ſtetit Parthæ. *i. cum Parthe certaturus, cui ſe præbuit aduerſarium.*

Πάρθη. ἐν ἐπιγράμματι. ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος. ὁ δ' ἀντίος ἵστατο πάρθης.

Πάρθοι. Parthi, lingua Perſica Scythę, quos Seſoſtris Aegyptiorum Rex in-coloniam-deduxit, Aſſyriis ſubactis.

Πάρθοι. περσικῇ γλώσσῃ σκύθαι. οὓς κατῴκισε σέσωστρις ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὑποτάξας ἀσσυρίους.

Παρθυαῖος. Parthyæus. *Parthus, ita dictus* à loco.

Παρθυαῖος. ἀπὸ τόπου.

Παρθυηνή. Parthyene. Vrbs.

Παρθυηνή. πόλις.

Πάρμαι. Parmæ. Clypei ex-pellibus-confecti, apud Carthaginenſes.

Πάρμαι. δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ καρχηδονίοις. D

Παρμενίδης Parmenides, Pyretis F. Eleates Philoſophus, qui fuit diſcipulus Xenophanis Colophonij. Vt verò Theophraſtus *ait*, *fuit diſcipulus* Anaximādri Mileſij. Ipſius verò ſucceſſores fuerunt, Empedocles & philoſophus, & medicus, & Zeno Eleates. Scripſit autem Phyſiologiam verſibus, & alia quædam oratione-ſoluta, quorum Plato meminit.

Παρμενίδης. πύρητος, ἐλεάτης φιλόσοφος. μαθητὴς γεγονὼς ξενοφάνους τοῦ κολοφωνίου. ὡς δὲ θεόφραστος, ἀναξιμάνδρου τοῦ μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο ἐμπεδοκλῆς τε, καὶ φιλόσοφος, καὶ ἰατρός. καὶ ζήνων ὁ ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐπῶν. καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται πλάτων.

Παρμενίων. Parmenio. Nomen proprium. Genitiuus, Parmeniônis.

Παρμενίων. ὄνομα κύριον. ἡ γενικὴ, τοῦ παρμενίωνος.

Πάρμη. *Parma. Scuto ex pellibus confecto, cuius vſus apud Carthaginenſes, vt ſuprà dictum in* Πάρμαι. *μετωνυμικῶς verò ſignificat* τῇ δυνάμει. Potentiæ. Vt, Potentiæ, & Libycis ſcutis Romani fortiter reſtiterunt.

Πάρμη. τῇ δυνάμει. τῇ πάρμης, καὶ τῶν λιβυκῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ ῥωμαῖοι. E

Παρμισσός. Parmiſſus. Nomen vrbis.

Παρμισσός. ὄνομα πόλεως.

Παρνάσιοι. Parnaſij. Pro, magni. Parnes enim *eſt* Atticæ mons magnam lignorum, *ac arborum* copiam habens. *l.* ἔχων. Vt à Parnaſſo vocem hanc deduxit, ſignificans ſacros. *Ergo* παρνάσσιοι *ſcribendum.* Parnaſſus enim eſt Phocidis mons, Apollini, & Baccho ſacer. Ponunt autem & pro magno vocem παρνασσός, *q. d. inſtar Parnaſſi montis magnus.* Ariſtophanes Acharnenſibus. *pag.* 276. *ver.* 21. Propemodum autem mortui-ſunt *omnes* carbones Parnaſſij. *id eſt magni. Vide Schol. annot.* 16.

Παρνάσιοι. ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. πάρνης γὰρ ὄρος τῆς ἀττικῆς. χορηγίαν ἔχων πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ παρνασσοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε δηλῶν τοὺς ἱερούς. ὁ γὰρ παρνασσὸς, ὄρος φωκίδος ἐστὶν ἱερὸν ἀπόλλωνος, καὶ διονύσου. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τὸ παρνασσός. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες παρνάσιοι. F

Πάρνης. Parnes. Atticæ mons, genere-fœmineo *dicitur apud Ariſtoph. in Nubibus. pag.* 78. *v.* 13. & declinatur *in genitiuo* Πάρνηθος. Parnethis. Et neutro-genere. *N. L. niſi referas hoc ad ſequentia.*

Πάρνης. ὄρος τῆς ἀττικῆς, θηλυκῶς. καὶ κλίνεται πάρνηθος καὶ οὐδετέρως.

A Παρνήθιον ὄρος.

Παρνησός. πόλις.

Πάρνοψ. ἀκρίδος εἶδος. οἱ δὲ, μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δὲ, κώνωπας. ἀριστοφάνης.

Ὁ δ᾽ ἀνακραγὼν, ἀντείκασεν αὐτὸν πάρνοπι,
Τὰ θρία γε τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότος.

Καὶ αὖθις. ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.

B Παρό. διό.

Παροδία. ἡ παρέλευσις

Πάροδος. εἴσοδος. ὁ δὲ, δευτεραῖος ἀφίκετο. οὐ μὴν παραυτίκα γε παρόδου ἔτυχεν. ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν.

C Πάροδος. ἡ ἄφιξις. ἡ εἴσοδος. οἱ δὲ, πεμφθέντες παρόδου ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες πρίσκον φησί.

Παροκλάζων. γονατίζων.

Παρολίγον τῷ βίῳ ἐκινδύνευε. σύνταξις. Conſtructio cum datiuo. Pro, Ferè periit. Eius vita in ſummum diſcrimen venit.

Παρολκή. ὑπέρθεσις.

Παρομαρτεῖ. παρακολουθεῖ.

D Παρόν. ἐξόν, δυνατὸν, δέον. διὸ καὶ παρὸν κωλύειν ὑπεπιμπραμένης. καὶ αὖθις ὁ δὲ, ἤγαλλεν ἐν συμφορᾷ μεγάλῃ ποιούμενος εἰ μή τις αὐτὸν ἐάσῃ, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι.

Παρ᾽ ὁντινοῦν. παρὰ πάντα.

Παροξύνω. αἰτιατικῇ.

E Παροπλίσας. τετρακισχιλίους παροπλίσας, γεωργεῖν ἐπέταξε. χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὖθις. τοὺς ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας, ἁλύσει δεδεμένους, εἰς ῥωμανίαν ἀπέστειλεν.

Παρορᾶσθαι. εἰκότως ἐδόκουν οἱ καρχηδόνιοι παρορᾶσθαι τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν. ὑποτοπεῖσθαι. ὑφορᾶσθαι.

Παροργίζω. αἰτιατικῇ.

F Παρόρειον. τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

Παρορκῆσαι. ἀππιανός. αὐθὺς ἠρέθιζον τοὺς βρεττανοὺς παρορκῆσαι. ἔγκλημα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων, ἔτι παρείη τὸ στρατόπεδον.

Παρορμᾷ. διεγείρει. παροξύνει.

Παρνήθιον ὄρος. Parnethius mons.

Παρνασός. Parneſus. Vrbs.

Πάρνοψ. Parnops. Locuſtæ genus. Alij verò πάρνοπας *vocari tradunt* apes agreſtes. Et declinatur πάρνοπος, *in genitiuo*. Alij verò, culices *ita vocant*. Ariſtophanes *in Veſpis. pag. 359. v. 1. vbi legitur αὐτὸν σ᾽ ὤνπερ.*

Ille verò vociferatus, viciſſim comparauit ipſum culici,
Qui ſiculna-folia pallij amiſit.

Et rurſus *in Acharnenſibus p. 267. v. 18.* Quanta multitudo culicum accedit! Exercitus multitudinem ſignificat.

Παρό. Pro διό. Quamobrem. Quare.

Παροδία. Præteritio. Tranſitus. Profectio, qua per aliquem locum imus, cúmque tranſimus, & prætereimus.

Πάροδος. Aditus. Acceſſus. Ingreſſus. Vt, Ille verò, ſecundo-die, *biduo eò* peruenit, non tamen confeſtim ingreſſus compos-factus-eſt. *i. non tamen ſtatim eſt ingreſſus, vel ingredi potuit, vel, ei patuit aditus*, vt vel ipſâ morâ Barbarus oſtenderet Romanis, ſe Legationem illam non deſideraſſe, *nec eam ſibi gratam fuiſſe.*

Πάροδος. Acceſſus. Aditus. Aduentus. Ingreſſus. Vt, Illis verò, qui miſſi-fuerant, aditus in vrbem non patuit, quòd *eò* ſeriùs veniſſent. ait Priſcus. *L.* Πρίσκος φησί. *Videtur enim Priſcus Sophiſta iam intelligi, de quo Suidas infra.*

Παροκλάζων. Genua-flectens.

Παρολίγον τ. β. ἐ. Propemodum vita periclitatus-eſt.

Παρολκή. Dilatio. Q. d. Protractio. Mora.

Παρομαρτεῖ. Comitatur. Aſſectatur.

Παρόν. Cùm liceat. Cùm fieri poſſit. Cùm oporteat. Vt, Quare, quamuis *hoc* impediri poſſet, *tamen illud ædificium* ſuccedentes. *vel, eo accenſo, diſceſſerunt.* Et rurſus. Ille verò indignabatur, magnam calamitatē *eſſe* ducens, niſi quis ſineret ſe *peragere quod cupiebat*, cùm liceret ſine vllo labore totius belli victoriam *ab hoſtibus* reportare.

Παρ᾽ ὁντιναοῦν. Præter quemlibet. Præter quemuis, aut omnem.

Παροξύνω. Accuſatiuo. Exacuo. Incito. Inſtigo. Impello.

Παροπλίσας. Qui-exarmauit. Qui-armis-ſpoliauit. Vt, Cùm quater-mille *homines* exarmaſſet, *armis ſpoliaſſet, eos* terram colere iuſſit, agro ipſis dato. παροπλίσας, pro, ὅπλα ἀφ᾽. i. cùm arma ipſis abſtuliſſet. armis ademptis. Et rurſus. Cùm Iſombros, *ſ.* ἰσαύρους, *Iſauros*, armis iterum ſpoliaſſet, catena vinctos in Romaniam miſit.

Παρορᾶσθαι. Suſpicari. Suſpectum habere. Vt, Meritò Carthaginenſes illam armorum traditionem ſuſpectam habere videbantur.

Παροργίζω. Accuſatiuo. Irrito-ad. Ad-iram-impello. Ad-iram-prouoco. Ira-exaſpero.

Παρόρειον Monti-vicinum.

Παρορκῆσαι. Peierare. Appianus. Confeſtim Britannos irritantes-impulerunt ad-peierandum, crimini dantes, quòd fæderibus ſecum percuſſis, adhuc adeſſet exercitus.

Παρορμᾷ. Excitat, Impellit, Inſtigat.

Παρος. Temporaliter *ſumitur, vt temporis aduerbium ſignificetur.* Prius antè. *Sumitur* & localiter, *vt aduerbium loci denotetur*, ante.

Πάρος. χρονικῶς. καὶ τοπικῶς ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. A

Παρ' ὅσον. Q.d.Secundùm quantum. Vel, in quantum. Pro, Valde. Vehementer. Vt, Vaſtata formæ ſigna conſpicatus, lamentabatur, & cum-ſuſpiriis-deplorabat illam mutationem in quantum facta-fuerat, *pro, tantam mutationem factam.*

Παρ' ὅσον. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολύ. τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο, καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολὴν, παρ' ὅσον γένοιτο.

Παρ' οὐδέν. Iuxta nihil. Pro, *Quod nullam habet difficultatem.* Facile. Quod ad nihil aliud amplius prodeſt.

Παρ' οὐδὲν. εὔκολον. εἰς οὐδὲν πλέον.

Παρ' οὐδὲν &c. Q.d. Qui iuxta nihil hoc poſuit, *vel, duxit*, Pro, Qui contempſit. Qui pro nihilo habuit. Vt, Alexander illo decepto, fœderibus conculcatis, & iureiurando contempto, Pelopidam in carcere concluſum cuſtodiebat.

Παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο. ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας. παραλογισάμενος, τὰς σπονδὰς πατήσας καὶ τοὺς ὅρκους παρ' οὐδὲν θέμενος ἀλέξανδρος, πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει. B

Παρουσία. Præſentia. Pro περιουσία, id eſt fortunæ diuitiarum cauſa. *Bonorum copia, vel, abundantia*, Demoſthenes in *oratione* de Syntaxi. *i. de tributo, vel de contribuendi ratione, ſic* dicit, & Crates: Habentes vitam deliciarum-plenam, & abundantiam pecuniarum. *L. περιουσίαν. at παρουσίαν χρημ. præſentiam pecuniarum. i. præſentes pecunias. præſentem pecuniam.*

Παρουσία. ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως φησὶ, καὶ κράτης· ἔχοντες εὐπαθῆ βίον, παρουσίαν τε χρημάτων.

Παρουσία. Præſentia. Hoc vocabulum dicitur de præſentium *bonorum* copia, *vel, abundantia.* Vt & in Platonis Phædone. ὡς καὶ &c. i. Pro ea bonorum copia, quam nunc etiam habemus. Et in hoc *ſignificatu nomen iſtud* eſt frequens apud ipſos *oratores.* Quinetiam hoc ponitur pro præſentia *bonorum, pro bonis præſentibus, quibus quis fruitur.* Vt & in Sophoclis Niptris *dictum videmus* τὴν παρουσίαν &c. i. Præſentiā *rerum* prope *nos* exiſtentium, *pro, bonorum præſentium copiam, & abundantiam, quâ fruimur.* Thucyd. lib. 1. Byzantium enim capere priore præſentia. *i. primo aduentu, non potuit.* ἀπουσία verò contrarium huic ſignificat, ſcil. abſentiam.

Παρουσία λέγεται οὕτως, ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας. ὡς καὶ ἐν τῷ πλάτωνος φαίδωνι. ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι ἤ τάσσεται. ὡς καὶ ἐν τοῖς νίπτροις σοφοκλέους. τὴν παρουσίαν τὴν ἐγγὺς ὄντων. θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ, βυζάντιον γὰρ ἑλεῖν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ. τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον, σημαίνει ἡ ἀπουσία. C

Παροχετεύει. Deriuat. Deflectit. Declinat. Deducit. Vel ex vno aquæ-ductu in alterum iniicit. Vel transfert aquam. Et παροχετεύοντες. Transferentes. Deriuantes. *Euripid. Bacchis. pag. 535. v. 479.* ταῦτ' οὖν παρωχέτευσας εὖ. *Hæc igitur* aliò *deriuaſti præclarè.*

Παροχετεύει. παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ, εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες. D

Παροχλίζουσι. Tranſmouent. Transferunt. *Epigram. lib. 1. pag. 6. epigram. 27.*

Παροχλίζουσι. μετακινοῦσι.

Πάροχος. Qui in curru iuxta aliquem vehitur, vel in plauſtro. Sic etiam vocantur paranymphi, qui iuxta ſponſam curru, plauſtróve vectā ſedent. Sponſæ acceſſores, *qui ſic dicti*, quòd iuxta ſponſos eodem curru vehantur. Sponſas enim in curru *ſedentes* vehebant Ariſtophanes Auibus. *pag. 432. v. 1. 2. 3. 4.*

Πάροχος. ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα τὸ ζεῦγος. πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι. παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. ἀριστοφάνης ὄρνισιν.

Ipſe verò floridus, & venuſtus *Cupido,*
Aureis-alis-inſtructus, habenas
Regebat molles, ac verſatiles, & quæ facilè reflectuntur,
Iouis acceſſor nuptiarum.

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως E
Χρυσόπτερος, ἡνίας
Εὔθυνε παλιντόνους
Ζηνὸς πάροχος γάμων.

NOTAE.

Τὸ ζεῦγος.] ἢ τὸ ζεῦγος, i. vel in plauſtro. Sic & Thucyd. hanc vocem accepit. lib. 4. pag. 338. D. lin. vlt. vide Schol. annot. 15. Et, καὶ οἱ παράνυμφοι.

Παροψίδας. Vaſa menſæ inſeruientia. Patinæ, in quibus cibi feruntur ad menſam.

Παροψίδας. σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης. F

Παροψίς. Vas eſcarium, & in quo opſonia ponuntur, & condimenta, vel acetum, ad panem intingendum. Quod propterea Græcè vocatur Embaphion, & Oxybaphion.

Παροψίς. ἐμβάφιον. ὀξυβάφιον.

Παροψωνοῦσι. Clàm-opſonia-coemunt. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag.* pag. 490. v. 25. Et Piſides.

Παροψωνοῦσι. λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ πισίδης.

Niſi malè-facis, & clàm-opſonia-coemere vis

Εἰ μὴ κακουργεῖς, καὶ παροψωνεῖν ἐθέλεις,

Ab illis,

A Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας.
Παρῶ. ἀφαί. συγχωρῶ.

Ab illis, qui habent fætidas ſentinas.

Παρῶ. *1. pers. ſingul. ſubiunct. modi, aor. 2. act. à παρίημι. prætermitto, dimitto, concedo.* Prætermittam. Dimittam. Concedam.

Παρῳδούμενος. λεγόμενος. καὶ παρῳδία. οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν. οἷόν ἐστι τὸ ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι παρ᾽ Ἀριστοφάνει εἰρημένον. καὶ αὖθις. κατὰ δή τινα πρόφασιν ᾀσθέντα, καὶ παρῳδηθέντα οἱ περὶ ταῦτα ἄστροις ἐπέμψαμεν. Προκόπιός φησι. καὶ παρῴδηκει, ἄλλην ᾖσεν ᾠδήν. ἢ παρῴδηκει, ἀντὶ τοῦ ᾤγκωθη.

B Παρῳδούμενος. Qui dicitur. *Qui carminibus exagitatur.* Et παρῳδία. Parodia Sic dicitur, quum à tragœdia ad comœdiam ſermo transfertur, vt eſt illud apud Euripidem, & apud Ariſtophanem, dictum *in Acharnenſibus. pag. 261. v. 2.* Dignum enim *eſt* Græcia. *Græcia conuenit. Græciam decet.* Et rurſus. Propter igitur quandam cauſam cantata, & decantata nos qui circa *res* iſtas *verſamur, hæc* in aſtra miſimus, *vel, aſtris commiſimus. N. L.* Procopius *ita* dicit. Et παρῴδηκει. Aliud carmen cecinit. *Carmen ad alterius imitationem cecinit.* vel παρῴδηκει, pro ᾤγκωθη. Intumuit. *Sed illud quidem, à παρῳδέω. ῶ. carmen ad alterius imitationem, facta leui mutatione, cano. Hoc verò, à παροιδέω. ῶ. Ad-latus-intumeſco. Intumeſco.*

N O T AE.

Παρ᾽ Εὐριπίδου.] Legendum παρ᾽ Εὐριπίδῃ. Hoc autem extat apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pagin. 261. v. 2.

Διὰ τοῦτο τοίνυν. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Schol. annot. 2. vnde Suidas. Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.] Τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ἔχον οὕτω.

Καλῶς ἔχοιτ᾽ ἄν. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

C Obſeruandum autem τὸ ἄξιον cum datiuo poſitum, pro πρέπον, i. conueniens. Quod decet. Sic & pag. 270. verſ. 2.

—τῇ πόλει γὰρ ἄξιον.

In Nubibus. pag. 113. v. 1.

Καί τοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;

Et in Auibus. pag. 390. v. 9.

—Ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν.

Sic etiam apud Iſæum, Ariſtotelem, & Xenophontem reperias non rarò nomen hoc poſitum cum datiuo, quod à nobis alibi notatum. Sed breuitatis ſtudio iam præteritur. Quum verò dignum ſignificat, & meritum denotat, cum genitiuo poni ſolet. Sic enim iſta conſtructionis varietas videtur accipienda. Quòd ſi quis variam quidem huius nominis conſtructionem eſſe concedat: eandem verò ſignificationem eius eſſe contendat, ter repugnabo: ſed obiter Lectorem de re non contemnenda monebo.

Παρωθοῦντες. ἐκβάλλοντες.

Παρωθοῦντες. Propellentes. Expellentes. Eiicientes.

D Παρὼν ἀποδημεῖ. ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. Ἀριστοφάνης. ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ.

Παρὼν ἀποδημεῖ. Præſens abeſt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 549. ad. 84.* De iis, qui ad ſe ipſos nullo modo mentem aduertunt, *nec attendunt ad ea, quæ dicuntur, quòd mentem aliis in rebus habeant occupatam.* Ariſtophanes *in Equitibus, pag. 249. v. 2. & 3.* Mens verò tua Præſens abeſt, *ac peregrinatur.*

Παρῶναι. εἴδη πλοίων. ὁ δὲ, ἔπλει παρόπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας. ἦκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν.

Παρῶναι. L. παρῶνες. Parónes. Genera nauium. Vt, Ille verò nauigabat, cùm Sidetarum parônes exarmatos feciſſet. *i. armis ſpoliaſſet.* Nam belli-ſocietatem cum Rhodiis inierant.

Παρώνεια. τόπος.

Παρώνεια. Paroncta. Locus.

Παρῳνήθη. τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρῳνήθη. καὶ πάροινος, ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής. ἀντὶ τοῦ μετὰ μέθης ἠλέγχθη μετὰ μανίας.

E Παρῳνήθη. Cum ebrietate, & cum inſania redargutum-eſt. *Per ebrietatem, & inſaniam patratum eſt. Vt,* Hoc quidem per tantam ebrietatem patratum-eſt. Et πάροινος. Ebrius, & inſolens. *Qui per ebrietatem aliquid dicit, vel facit inſolenter, & contumelioſè.*

Παρῴνησεν. ἀτάκτως ἐξύβρισε. Καμβύσης ὁ Κύρου παρῴνησεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίων θεοὺς, καὶ ἐξεμάνη. καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἔτρωσε. καὶ σφακελίσαντος, ἐνόσησε. καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος. καὶ ταῦτα μὲν παρῴνησαν βαρβάρως ἐνθουσιάσαντες ἅμα, καὶ λυττήσαντες. ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μεμπτάς. ἑάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς θυγατράσι παρῴνησε, τό γε αὐτοῦ,

F Παρῴνησεν. Debacchatus-eſt. Immodeſtè ſe geſſit, ac intemperanter. Vt, Cambyſes Cyri F. in Aegyptiorum Deos debacchatus-eſt, & de ſano mentis ſtatu deturbatus eſt, *vel, & ad inſaniam redactus*, & ſuum ipſius femur vulnerauit, eóque vehementer-inflammato, *ac ſphacelizato*, morbo-laborauit, & acerbiſſimè vitam finiit, vt ait Herodotus. Et, Hæc quidem petulanter-fecerunt, barbarico furore, ſimul & rabie correpti. Pœnas igiter non contemnédas, *nec pœnitendas* dederunt. Ipſorum enim vrbs capta-fuit. Et rurſus. Ille verò vel in ipſas Iouis filias eſt debacchatus, *eáſque violauit*, quantum in ipſo *fuit.*

Παρώνυμον. ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.

Παρώνυμον. Ab accidente dictum. *Ab aliquo nomine denominatum.*

Παρωνυχία. πόα. ὀνόμασται δὲ ἐκ τοῦ παρω-

Παρωνυχία. Paronychia, herba. Sic autem nomina-

ta, quòd paronychidas, *ſiue paronychias* curet. *i. reduuias. digitorúmque morbos, quum caruncula ab vnguium radice in giro cum dolore recedit.* Eius verò vis eſt tenuiorum-partium, & exſiccans, & minimè-mordax.

ωυχίδας ἰᾶσθαι. δύναμις δὲ αὐτῆς λεπτομερής τέ ἐστι, καὶ ξηραντική, καὶ ἄδηκτος. A

Παρώπια. Pelliculæ, quæ ſunt iuxta equorum oculos. Quæ & *αἰθήλια vocantur. Sic enim ſcribendum, niſi vocem Ionicè ſcriptam dicas. Pellicula quædam, quæ equorum oculos aduerſus Solem defendunt. Vnde nomen deductum.*

Παρώπια, καὶ ἀντήλια, τὰ περὶ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

Παρῶπτο. Neglectus-eſt. Contemptus-eſt. *Eſt 3. perſ. ſingul. pluſq. p. paſſ. à παρόπτω, pro παροράω. ῶ.*

Παρώπτο. παρεώρατο.

Παρώρεια. Locus-monti-vicinus. Ipſæ-montium-radices.

Παρώρεια. ·B

Παρώσας. Qui-propulſauit. Qui-repulit. Qui-reiecit.

Παρώσας. παρεκβαλών.

Παρώτρυναν. Incitarunt. Inſtigarunt. Impulerunt. Adhortati-ſunt.

Παρώξυναν. παρώξυναν.

Παρῴχετο. Præteribat. *à παροίχομαι.*

Παρῴχετο. παρήρχετο.

Παρῳχήκει. Prætererat.

Παρῳχήκει. παρῆλθε.

Παρὰ πόδα. Confeſtim. E-veſtigio. Statim. Vt *apud quendam poetam,*

Παραπόδα. εὐθύς. παραυτίκα.

-- *Si verò te Dice,* Vindicta, Iuſticia
E-veſtigio perſequens, *non vltrix vlta eſt, bis, tantum* pœnarum *rurſus*
Erit tibi, quum illa mortales *inter plures reuerſa* te puniet.

-- Εἰ δέ σε δίκη.
Παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐπέσπατο, δὶς τόσον αὖθις
Ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος. C

Παρσώνδης. Parſondes. Nomen proprium.

Παρσώνδης. ὄνομα κύριον.

Παροικία. Q. d. Accolatus. Vicina-habitatio. Præſens vita. Quia accola *ſum* ego, & inquilinus, vel incola, *& peregrinus.*

Παροικία. ἡ παροῦσα ζωή. ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος.

Παροιμία. Prouerbium. *Q. d. Vulgare dictum in via repertum, vel iuxta viam inuentum.* Quid eſt prouerbium? Vtilis oratio. Sed abuſiuè *ſic appellatur* omnis narratio, quæ rem aliquam per quandam imitationem, & ſimilitudinem refert. οἶμος enim, eſt via, *per quam itur.* Vel, Prouerbium eſt oratio obſcura, quæ per aliam perſpicuam ſignificatur.

Παροιμία. τί ἐστι παροιμία; λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν παρῳδικὸν διήγημα. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. ἡ παροιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος δι᾽ ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος. D

Παροινίας. Q. d. Debacchationes Inſolentias, & petulantias à vinolentia manantes. Iniurias, & contumelias à vino profectas. Παροινικώτατος. Petulantiſſimus. Inſolentiſſimus. Qui per temulentiam inſolentiſſimè ſe gerit. *Ariſtophanes in Veſpis. p.358.* Nónne enim ille ſenex contumelioſiſſimũ profectò fuit malum, Et *omnium* illorum, qui ſimul adfuerunt, longè petulantiſſimus? Et-tamen aderat Hippolytus, Antiphon, Lycon, Lyſiſtratus, Theophraſtus, Phrynichus. Horum omnium erat inſolentiſſimus longè Statim enim, ſimul ac repletus-eſt multis, & bonis *cibis, & generoſi vini copiâ,* Inſultauit, ſaltauit, pepedit, deriſit, Tanquam hordeo aſellus bene-paſtus. E

Παροινίας. ὕβρεις. παροινικώτατος. καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος. καί τοι παρῆν ἱππόλυτος. ἀντιφῶν. λύκων. λυσίστρατος. θεόφραστος. οἱ περὶ φρύνιχον. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος, καὶ μακρῷ παροίνιος. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλησθη πολλῶν ἀγαθῶν; ἐνήλατ᾽, ἐσκίρτα, ἀπεπόρδει, κατεγέλα.

N O T Æ.

Παροινικώτατος.] Ariſtophanes verſus in Veſpis. pag. 358. ſic habent, vt apud Suidam ſcribendi.

Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ᾽ ἦν κακὸν,
Καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι παρῆν Ἱππόλυτος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θεόφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
Εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
Ἐνήλλατ᾽, ἐσκίρτα, ἐπεπόρδει, κατεγέλα,
Ὥσπερ κριθῶν ὀνίδιον εὐωχημένον.

Legendum videtur vel ἐνήλλετ᾽, vt ſit tertia imperfecti ab ἐνάλλομαι, inſilio, vel ἐνήλατ᾽, vt ſit tertia aoriſt. 1. med. F

Παροίνιος. Ebrius, iniurioſus, contentioſus.

Παροίνιος. ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

Πάροινος. Ebrius. Temulentus. Inſolens. Petulans. Contumelioſus. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag. 299. v. 16. 17. 18.* Nunquam ego Bellum domi ſuſcipiam, Nec apud me vnquam Harmodium canet,

Πάροινος. μέθυσος. ἀριστοφάνης. οὐδέ ποτ᾽ ἐγὼ τὸν πόλεμον οἴκαδ᾽ ἐς δέξομαι. οὐδὲ παρ᾽ ἐμοί ποτε τὸν ἁρμό-

Mecum-

A δον ᾄσετ). ὅτι πάροινος ἔφυ. ἐν τῇ τῶν πότων συνόδοις ᾖδον μέλος τι ἁρμόδιον καλούμενον. οὗ ἡ ἀρχὴ, φίλταθ' ἁρμόδιε οὔ τι που τέθνηκας ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς ἀριστογείτονα, καὶ ἁρμόδιον, ὡς καθῃρηκότας τὴν τοῦ πεισιστράτου τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη. τὸ μὲν, ἀδμήτου λεγόμενον. τὸ δὲ, λάμπωνος. ὁ δὲ νοῦς. οὐδέ ποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται. ὅτι παροίνιος. οἷον μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

Mecum-accubans *menſæ*, quia temulentus, *ac inſolens* vir eſt. In conuiuiorum congreſſibus quoddam carmen canebant, quod Harmodium vocabatur, cuius initium hoc *erat*, Chariſſime Harmodi nequaquam profectò mortuus es. Hoc autem canebant in Ariſtogitonem, & Harmodium, vt in eos, qui Piſiſtrati tyrannidem ſuſtuliſſent. Fuerunt & alia carmina, quorum alterum quidem, Admeti vocabatur. Alterum verò, Lamponis. Senſus verò *verſuum ſuperiorum hic eſt*, *Bellum* nunquam apud me conuiuio excipietur, quia *vir eſt* temulentus, ebrioſus, & inſolens. *Sed Bellum vt homo quidam inducitur poëticè vitiis illis laborans, quibus addicti ſunt homines, qui re-*

B *bus bellicis dant operam.*

NOTÆ.

Πάροινος.] Ita lego. Παροίνιος. ἢ πάροινος. ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής. *Ἀριστοφάνης* in Acharnenſibus. pag. 299. v. 16 17. 18.

> Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
> Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτὲ τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται
> Συγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ.

Παροισθέντι. παρενεχθέντι.

Παροισθέντι. Q. d. Prӕterlato. Vlterius-delato.

Παροιστρῶσα. ἐξεστηκυῖα. ἐρεθίζουσα.

Παροιστρῶσα. Oeſtro-percita. Furore-correpta. De-ſano-mentis-ſtatu-deturbata. Irritans

C Παροιστρῶσι. παροξύνωσι θυμοῦ.

Παροιστρῶσι. Oeſtro-agitarint. Furore corripuerint. In iram, vel in furorem impulerint.

Παροίτεροι. ἀντὶ τοῦ τοπικοῦ. πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον.

Παροίτεροι. Pro locali *nomine ſumitur, vt ſignificentur* priores curſu.

Παρύσατις. εἶδος παροιμίας, καὶ ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ κύρου.

Παρύσατις. Paryſatis. Prouerbij genus. Et nomen proprium *mulieris, quæ fuit* mater Cyri.

Παρυφή. ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Παρυφή. Q. d. Attextus, vel attéxtura. Opificium in veſte. *Quidquid attextum eſt veſti, ſiuè ſit purpura, ſiue aliud quid. Veſtis contextus. Attexta purpura diſtinctio in veſte.*

Παρυφῶς.

Παρυφῶς. Aduerbium. Attexendo. Pee-attextum.

D Πᾶς περισπᾶται. διότι ἐνομίζετο εἶναι μετοχή. ὡς στάς. βάς. ἵνα οὖν φύγῃ τὴν ὑπόνοιαν, περιεσπάσθη.

Πᾶς Omnis. Circunflectitur. Quia exiſtimabatur eſſe participium vt στάς, qui ſtetit, & βάς, qui iuit. *Vel, ſtans, vadens.* Vt igitur hanc ſuſpicionem vitaret, circunflexum-eſt.

Πᾶσα γῆ πατρίς. παροιμιακόν.

Πᾶσα γῆ. Quæuis terra, patria. Prouerbiale. *Ouid. Faſt. 1. 38. Omne ſolum forti patria eſt, vt piſcibus æquor, Vt volucri, vacuo quidquid in orbe patet. Et Eraſm. ad. Chil. 2. Cent 2. col. 414. ad. 93.*

Πασσαγίην. πανοπλίαν. εἷλε δὲ πασσαγίην. τόδε δ' ἔννεπε.

Πασσαγίην. Vniuerſam-armaturam. *In epigrammate.* Cepit autem vniuerſam-armaturam. hoc verò dixit.

Πάσσαλος. ἥλους κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.

Πάσσαλος. Palus. Paxillus. Clauus-ligneus. ἧλος. *clauus.* Clauos tenens, ſtimulos hoſtium vide, *caue. Somnij explicatio.*

E Πασσάμενοι. γευσάμενοι, καὶ πάσασθαι γεύσασθαι, οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι, παρ' ὁμήρῳ. οἱ δὲ νεώτεροι, καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος.

Πασσάμενοι. Qui-guſtarunt. Et πάσασθαι. guſtaſſe. *Verbum hoc* non *ponitur* pro repleri: ſed pro de guſtare, apud Homerum. Recentiores verò *ſumunt* etiam pro repleri. Et ἄπαστος. Qui-non-guſtauit. Impaſtus. Ieiunus. Qui nec edit, nec bibit, nec cibum, nec potum guſtauit.

Πᾶσαι δ' ᾠγνυντο πύλαι. παρ' ὁμήρῳ. ἀντὶ τοῦ ὅλαι. μία γὰρ ἦν.

Πᾶσαι. &c. Omnes verò apertæ ſunt portæ, apud Homerum *Iliad. B. pag. 97. v. 25.* Pro totæ. Vnica enim erat *porta.*

Πάσῃ μηχανῇ, ἀντὶ τοῦ κατὰ παντὸς τρόπου.

Πάσῃ μηχανῇ. Omni machina. Quauis ratione. *Ariſtoph. Nubibus. pag. 122. v. 14. dicit & πάσῃ τέχνῃ. omni*

F *arte. Vide Schol. Et in Eccleſiaz. pag. 493. v. 31. & in Lyſiſtrata. pag. 5. 50. v. 33.*

Πάσης. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. τὸ πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν. πάντων δὲ ἀνθρώπων ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν. ὡς τι ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι, καὶ διακονουμένους τινάς. εἶχε

Πάσης. Paſes. Nomen proprium. Et prouerbium. Paſetis ſemiobolus. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 538. ad. 31.* Hic autem Paſes fuit mollis naturâ: ſed omnes mortales magia ſuperauit, adeò vt per eius incantationes & cœnæ ſumptuoſæ cernerentur, & quidam *conuiuis* miniſtrantes. Habuit autem & ſemiobo-

lum ex mina à ſe factum. *f. ἐκ μαγείας αὐτοῦ π. i. per magiam, per artem magicam à ſe factum.* Qui, cùm ab ipſo daretur vendentibus, à quibus *aliquid* emere volebat, apud ipſum rurſus inueniebatur, ſi volebat. Appion autem Grammaticus eius meminit in *libro* de Mago.

Πάσῃ τέχνῃ. Omni arte. Quauis ratione. Quouis modo. Ariſtoph. Lyſiſtrata. *Pag.* 550. *v.* 33. *&* 34.

Tu verò ſi per ocium-tibi licuerit, quauis arte ſub veſperam, ad iſtam fœ minam
Profectus, illi glandem inſerens-adapta.

Πασίας Paſias. Ariſtoph. Nub. *pag.* 60. *v.* 6.

Sed quod debitum inuaſit me poſt Paſiam?

Πασιθέη, Paſithea. Deæ nomen.

Πασῖνος. Paſinus. Nomen proprium.

Πασίων. Paſio Paſionis. Nomen trapezitæ, *menſariorum numm ulary.*

Πασιφάη. Paſiphae. Nomen Deæ.

Πασπάλη. Minutiſſimus, ac tenuiſſimus farinę pulviſculus. Sed vulgò παιπάλη vocatur. *Eraſ. ad. Chil.* 1. *Cen.* 10. *co.* 320. *ad.* 10. *Ne ramento quidem. Ariſtoph. Veſp. pag.* 11. *v.* 20.

Πάσσω. G. ſto Genitiuo.

Παστάς. Sponſi thalamus, *quòd variis ornamentis ornatus eſſe ſoleat. à* πάσσω, *ſpargo, aſpergo, vario, varius picturis orno.* Nuptialis thalamus.

Παστίλη. Vltimus anni dies. Πασίλη verò, corij ramentum.

Παστοφόριον. Paſtophorium. Id, quod fert τὸν παστόν. i. thalamum nuptialem. *Quidam interpretantur, thalamum, in quo templi præpoſitus habitat. Vide vulgata Græcolat. Lex.*

Πασσυδεί. Prorſus. Omnino. Totis viribus. Funditùs. Thucydides. εἰμὴ &c. i. Niſi *mallent* ita funditùs euerti, *vel perire.* Quod quidam ignorantes, ſcribũt πασσυδὶ per ι, non per ει. Eſt & in Pherecratis Αὐτομόλοις. i. Transfugis.

Πασσυδίη. Cum-omni-impetu. *Quod fit, quum omnes ſimul ruunt in aliquos, & impetum in eos faciunt.* Cum toto exercitu. Cum omnibus copiis. Communi-conſenſu. Coniunctis-animis.

Πάσχειν. Pati. Affici. Alteratio, & in-vniuerſum pati, duplex *eſt.* Alterum enim ad corruptionem, alterum verò, ad perfectionem perducit. Patitur enim & diſcipulus à magiſtro, & alteratur: ſed non ad corruptionem: at ad perfectionem deducitur. Quod enim facultate in eo eſt, in actionem producitur. Sic & ſenſus alteratur, & patitur à ſenſilibus, dum ad perfectionem deducitur, & ex facultate in actionem producitur.

Πασχητιᾶ. Pati-cupit *Vide vulg. Lex. in* Πάσχω.

Πατάγημα. *Strepitus, fragor, crepitus. Item figuratè ſumitur* pro λάλος, garrulus, & πανοῦργος, aſtutus, *callidus, veterator.* Menander. Qualis ſtrepitus venis! *Quàm garrulus huc veniſti!*

Πάταγος. Strepitus. Agathias. Eiulatus autem audiebantur ruſticorum, & mugitus boum, qui abigebantur, & ſtrepitus ſyluæ, quę cædebatur.

Πάταγος. Sonus. Strepitus. *Vt in quodam pentametro.* Non ignis, non haſtarum, non gladiorum ſtrepitus. Et Aelianus. Repentè forium ſtrepitus auditur.

Παταγοῦσι. Strepunt. Strepitum-edunt. Vt, Barbari

δὲ καὶ ἡμιωβόλιον ἐκ μνᾶς αὐτοῦ πεποιημένον. A
ὃ διδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτοῦ ηὑρίσκετο. καὶ ἀππίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ μάγου.

Πάσῃ τέχνῃ. ἐκ παντὸς τρόπου. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ.

Σὺ δ' ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
Ἐλθών, ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐναρμόσον.

Πασίας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. B
Ἀτὰρ τί χρέος ἔβαμέ με μετὰ τὸν πασίαν

Πασιθέη. ὄνομα θεᾶς.

Πασῖνος. ὄνομα κύριον.

Πασίωνος. ὄνομα τραπεζίτου.

Πασιφάη. ὄνομα θεᾶς.

Πασπάλη. ἡ ἀλευρότης. τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. παιπάλη δέ, παρὰ πολλοῖς λέγεται.

Πάσσω. τὸ κεύσω, γενική. C

Παστάς ὁ παστὸς. ὁ νυμφών.

Παστίλη. ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. πασίλη δέ, τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.

Παστοφορεῖον. τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πασσυδεί. παντελῶς. θουκυδίδης. εἰμὴ οὕτω τι πασσυδεὶ διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί. ἔστι δὲ ἐν αὐτομολεῦσι φερεκράτους. D

Πασσυδίῃ. μετὰ πάσης ὁρμῆς. πανστρατιᾷ. ὁμοθυμαδόν.

Πάσχειν. ὅτι ἡ ἀλλοίωσις, καὶ ὅλως τὸ πάσχειν διττόν. τὸ μὲν, ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ δὲ, εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθοράν, ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει E
προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται, καὶ πάσχει ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προσαγομένη.

Πασχητιᾷ. πάσχειν ἐθέλει.

Πατάγημα. ἀντὶ τοῦ λάλος, καὶ πανοῦργος. μένανδρος. οἷον πατάγημα ἥκεις.

Πάταγος. ψόφος. ἀγαθίας, οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν ἀγροίκων, καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων, καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης. F

Πάταγος. ἦχος. κτύπος. οὐ πυρὸς οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος. καὶ αἰλιανός. ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῆς θύρας.

Παταγοῦσι. ψοφοῦσιν. ἐπιπαταγοῦντες κάτ-

A δωσι τινὶ, καὶ τυμπάνῳ ὑπερθε τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ λανθάνει τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος.

Παταγοχύτριον. ἀντὶ τοῦ κεραμέου. ἐκ μέρους τὸ πᾶν. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις. οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσι.

tintinnabulum quoddam, & tympanum cum-ſtrepitu-pulſantes, ſupra onus, *hoſtem à ſe territum iri putabant. N. L.* Et rurſus. Ille verò, latet vento vehementer ſtrepente.

Παταγοχύτρειον. Strepitus ollula. *Vel potiùs*, πάταγος χυλείου. *Strepitus ollulæ.* Pro, ſiglini-vaſis ſtrepitus. *Sic autem intelligitur* à parte totum. Vaſa verò fictilia ad fontes conteruntur, *& non rarò confringuntur.* Ollas enim *in aquam* non immergunt.

NOTAE.

Παταγοχύτριον.] Legendum videtur πάταγος χυτρέω. Niſi per hypallagen hoc ita ſcriptum dicas. Et fortaſſe
B κεραμοῦ, quod contractum ex κεραμέου. à κέραμος, ους, ὁ.

Πατταλεῦσαι. προσπῆξαι.

Πατταλεῦσαι. Clauis-affigere. *Aeſchylus in Prometheo vincto, pag. 9. v. 3.*

Πάτταλον. τὸ τυχόν. ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

Πάτταλον. Quiduis. *Quidquid eſt fortuitum, ac nullius, vel certè minimi pretij, qualis eſt paxillus, & ligneus clauus. Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 491. v. 37.* Retro-currere, *curſúque pedum referre licet illis* habentibus ne paxillum quidem. *i. ne minimi quidem pretij rem. Conſule notas.*

C Παττακίων. ἀνὴρ ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος. καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς δοκιμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ, καὶ ὡς κλέπτης, καὶ τειχωρύχος. ὥστε καὶ κωμῳδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

Παττακίων. Pattæcion. Homo vitam ſycophantia ſuſtentans, & nominis-probitate-florentibus adoleſcentibus aduerſari ſtudens. Perſtringebatur autẽ etiam vt fur, & parietum-perfoſſor. Quamobrem etiam à-Comicis-exagitatur. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 630. ad. 33.*

Παττακίων. ὄνομα κλέπτου, καὶ τοιχωρύχου.

Παττακίων. Pattæcion. Nomen furis, & parietum-perfoſſoris.

Πάτταικοι θεοί. οἱ πάτταικοι φοινικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἱδρυμένοι, χρύσια ἄπεφθα τοῖς παττάκοις ἐμφερῆ.

Πάτταικοι θεοί. Pattæci Dij. *L.* φοινικοῖ. *i. punicei, vel* φοινικοι, Phœnicij Pattæci in *nauium* puppibus collocati. Et, Aurea-ſimulachra pura, *ex auro puro confecta,* Pattæcis ſimilia.

D Πατάξει. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ προφήτης πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, οὐ περὶ γῆς λέγει, ἀλλὰ περὶ τῆς ἁμαρτιῶν. ὡς τὸ ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν. περὶ ἁμαρτιῶν καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων. ἐγὼ εἰμὶ γῆ, καὶ σποδὸς λέγει. καὶ πάλιν. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων.

Πατάξει. Quum Propheta dicit, *Deus* percutiet terram ſermone oris ſui, non de terra: ſed de peccatis loquitur. Vt & illud, Facta-eſt terra omnis vnum labrum. De peccatis *hoc intelligitur.* Et Abrahamus ſe-ipſe extenuans, Ego ſum (inquit) terra, & cinis. Et rurſus. In eius vita ad-nihilum-redacta-ſunt eius inteſtina, ventrem ſignificans.

Πατάσσει. πλήττει. ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, πατάσσει τὰ στέρνα.

Πατάσσει. Percutit. Ferit. Vt, Ille verò correpto gladio, pectus percutit.

Πατασσούσῃ. ὑπὸ δειλίας κλονουμένῃ. Δέξιππος. ἦν δὲ τοῦ καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ
E ἀπαγγελλόμενον ἔκπληξις. ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας, καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὠσὶ, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασσούσῃ δὲ τῇ καρδίᾳ, ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται.

Πατασσούσῃ. Palpitante. Propter metum turbato, & *ideo palpitante.* Dexippus. Ipſius verò Ducis ad omnem nuncium, qui fuiſſet allatus, erat ingens-perturbatio. *i. Ipſe verò Dux ad omnem nuncium perturbabatur.* Nam propter innatam timiditatem, & *rerum* bellicarum imperitiam, apertis quidem, *ac arrectis* auribus, oculis verò perturbatis, & corde palpitante, ſemper ſe aliquid auditurum ſperans, *ſubiectis populis* fugam parare manifeſtè viſus-eſt.

Πατήσας. καταφρονήσας. Ἀρριανός. δεξιάς τε παραβὰς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.

Πατήσας. Qui-conculcauit. Qui contempſit. Arrhianus. Et fide violata, quam Regi dederat, & conculcato iureiurando, quod iurarat.

Πατῆσαι. ἐνδιατρῖψαι. ἀφικέσθαι. Ἀριστοφάνης.
F ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων. οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας. ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Πατῆσαι. Calcare. Conculcare. Immorari. Peruenire aliquò. *In re aliqua verſatum eſſe. Rem aliquam triuiſſe.* Ariſtophanes *in auibus. pag. 387. v. 2.* Indoctus enim es, non autem curioſus, nec Aeſopum triuiſti. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 513. ad. 27. Ne Aeſopum quidem tri.*

Πατῖνος. ὄνομα κύριον.

Πατῖνος. Patinus. Nomen proprium.

Πάτος. ὁδός. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Ὅμηρος.

Πάτος. Via calcata, tritáque. Conſortium. Homerus *Iliad. 2. pag. 223. v. 3. De Bellerophonte dicit*, Conſortium hominum vitans.

N O T AE.

A

ὅμηρος.] Iliad.Z.pag.223.v.31.de Bellerophonte dicit,

Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.

Suum animum conſumens, conſortium hominum vitans.

Vel, vt quidam,

Ipſe ſuum cor edens, hominum conſortia vitans.

Πατούμενοι. Conculcati. Contumelioſè-tractati. Contumelia-affecti.

Πατούμενοι. ὑβριζόμενοι.

Πατραλοίας. E πατραλῴας, *verſa ω in φ.* Idem. Patris-percuſſor. Parricida.

Πατραλοίας. πατροτύπτης. καὶ πατραλῴας, ὁ αὐτός.

Πατρεύς. Patréus. Patrenſis. Ex vrbe Patris. Datiuus Πατρεῖ. Patreo. Patrenſi. Vt Myreus, ſiue Myrenſis, ex vrbe Myris. Datiuus, Myreo, vel Myrenſi. Dicitur autem & Patræus, ſiue Patræenſis. Ipſa enim vrbs *vocatur* Patræ.

Πατρεύς. ὁ ἀπὸ πατρῶν. ἡ δοτικὴ πατρεῖ. B ὡς μυρεὺς, ὁ τῶν μύρων, ἡ δοτικὴ, τῷ μυρεῖ. λέγεται δὲ καὶ πατραιεύς. ἡ πόλις γὰρ πάτραι.

Πάτρης. *N. L. fortaſſe*, πάτρη. πάτρης. Ipſa ex patre generatio. Et πάτρης apud Homerum poeticè, pro comm. τῆς πατρίδος. Ipſius Tribus. πατρὶς enim ipſa Tribus. *Aliâs ipſa patria.*

Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννησις. καὶ πάτρης τῆς πατρίδος ποιητικῶς παρὰ ὁμήρῳ. πατρὶς δὲ ἡ φυλή.

Πατριάρχης. Patriarcha. Primus alicuius familiæ autor, vnde alij deſcenderunt. Et πατριαρχεῖον Locus, in quo Patriarcha degit. Vel Patriarchæ dignitas, munus, & officium.

Πατριάρχης. καὶ πατριαρχεῖον.

Πατριαί. Regiones Tribus. Locorum-præfecturæ.

Πατριαί. χῶραι φυλαί. ἐπαρχίαι. C

Πατρίκιος. Patricius. Hic floruit ſub Iouiano Imperatore. Fuit autem ex Lydia. Qui ex apparentium, aut occurrentium, *& conſequentium* ſignorum coniectura Cenſor fuit accuratus.

Πατρίκιος. οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ λυδίας. ὃς τῇ ἀπὸ τῶν φαινομένων, ἢ παρατυχόντων σημείων τεκμηρώσεως, ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

Πατρίκιος. Patricius. Pater Reipub. Vt, Ille verò mittit Legatos, ordinis Senatorij principes, & ampla dignitate præditos viros. Erant enim Patrici. Imperator Theodoſius ob iram, quam conceperat aduerſus Antiochum præpoſitum, læſæ maieſtatis reũ, *quòd coniuraſſet in Imperatoris Deo ſacri caput*, edicto vetuit, ne quis eunuchus inter Patricios locum haberet, *ac recenſeretur*. Quamobrem etiam ille præpoſitus amotus-eſt ab honore, & publicatus *i. eiuſque bonis publicatis*, in Sacerdotum collegium eſt relatus, *& cooptatus.*

Πατρίκιος. πατὴρ τοῦ κοινοῦ. ὁ δὲ πέμπει πρεσβευτὰς τοὺς ἐν τῷ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἄξια, πατρίκιοι δ᾽ ἄρα ὄντες ἐτύγχανον. ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρὸς ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον διαβληθέντα εἰς καθοσίωσιν, ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον D ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθῃρέθη ὁ πραιπόσιτος τῆς τιμῆς. καὶ ἐδημοσιώθη, καὶ τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη.

Πάτριος θεός. Patrius Deus.

Πάτριος θεός.

Πατροκλῆς. Patrocles. Nomen proprium. Et prouerbium, Ex Patroclis, *vel ex Patrocli domo. Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 693. ad. 92. Patroclo ſordidior.* De ſordidis, & ſqualidis. Patrocles enim fuit Athenienſis valde diues, aliâs tamen malæ vitæ homo, & auarus, & tenax *ac ſordidus*, qui propter *ſuam* parſimoniam, neminem ad ſe ſinebat accedere, ob pecuniæ cuſtodiam. *i. ob pecuniæ ſeruandæ ſtudium*, & ob vitæ tenacitatem. Plutus igitur interrogatus, Vnde venis? Ex Patroclis, *ſiue Patrocli domo*, reſpondit. *Ariſtoph. in Pluto. pag. 6. v. 4. 5. 6.*

Πατροκλῆς. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. ἐκ πατροκλέους. ἐπὶ τῶν ῥυπώντων. καὶ αὐχμηρῶν. πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο ἀθηναῖος πλούσιος σφόδρα. ἄλλως δὲ κακόβιός τις, καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκνιπός. ὅς τις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας, οὐδένα οἱ εἴα προσίεσθαι, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων, καὶ γλίσχρου βίου. ὁ πλοῦτος οὖν ἐρωτώμενος πόθεν βαδίζεις; ἐκ πατροκλέους, ἔφη. E

Πάτροκλος. Patroclus. Nomen proprium. Et vocatiuus, ὦ Πάτροκλε. ô Patrocle. Et ὦ Πατρόκλεις. ô Patrocles, *à recto* Πατροκλῆς.

Πάτροκλος. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ, ὦ πάτροκλε. καὶ ὦ πατρόκλεις.

Πατρονομούμενοι. Qui leges à patribus *i. à maioribus* traditas obſeruant. *L.* τῶν πατρίων. *Vel, Qui patrum, maiorúmque legibus reguntur.*

Πατρονομούμενοι. οἱ τοὺς παρὰ τῶν πατέρων παραδιδομένους νόμους τηροῦντες.

Πατροραίστης. Qui-patrem-verberat. Patris-percuſſor.

Πατροραίστης. ὁ τὸν πατέρα τύπτων. F

Πατρούχου παρθένου. *Herodotus lib. 6. pag. 222. l. 23.* Virginis pupillæ, ad quam ſolam vniuerſa patris hæreditas pertinet, & quam habere debet. *Vide Lexicum Ionicum.*

Πατρούχου παρθένου. τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου ἣ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρῷα. Paterna.

Πατρῷα. τὰ πατρικά.

Πατρῴζοντες

A Πατρώζοντα. τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

Πατρώζοντα. Patrizantem, ſiue patriſſantem. Illum qui patrem dictis, factiſque imitatur. Vel illum, qui patris partibus fauet, eadémque ſtudia ſequitur, & eandem ſententiam.

Πατρωνικὸν δίκαιον. τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον.

Πατρωνικὸν δίκαιον. Patronicum Ius. Ius Patronatus.

Πατρῷον. πατρῷα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων, ἢ τόπων. Ἰσαῖος. ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν ὡς οὐκ ἔστι τῆς ἐπικλήρου τὸ χωρίον τοῦτο. οὐδ' ἐγένετό ποτε. ἀλλ' ὡς ἦν πατρῷον Λυσιμένει τῷ πατρὶ Μενεκράτους. ὁ δὲ Λυσιμένης ἔχει τὰ πατρῷα πάντα. πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθη, καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὰ μυστήρια, καὶ τὰς

B ἑορτάς. Ἀντιφῶν. τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους, καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. πατρικὸν δὲ, ὅταν περὶ προσώπου ποιῶνται τὸν λόγον, καὶ τούτων ἀξιωθεὶς διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πατρῷον πατρῷα. i. paterna, dicunt oratores, quum de pecunia, vel locis verba fiunt. Iſæus. Declaro enim vobis hunc agrum nec eſſe, nec vnquam fuiſſe iſtius pupillæ, ad quam vniuerſa patris hæreditas pertinet: ſed fuiſſe, *&* *eſſe agrum* paternum Lyſimenis, qui pater eſt Menecratis. Lyſimenem verò habuiſſe omnia *bona* paterna. πάτρια verò. i. patria vocant mores, & inſtituta, & myſteria, & feſta. Antiphon. Partim verò, cùm patrias, & antiquas leges vobis eſſe ſciret. πατρικὸν verò dicunt. *i. patrium & paternum*, quum de perſona verba faciunt. Vt, Et his honoribus dignus eſt habitus, *vel, his honoribus eſt ornatus*, quòd eſſet ipſi paternus amicus. Aeſchines in *oratione* contra Cteſiphontem.

Πάτρως. πάτρω ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς, μήτρως. καὶ μήτρων, καὶ πάτρων.

Πάτρως. ω. Atticè. Sic autem vocatur patruus, *qui patris eſt frater*. Vt & matris frater vocatur μήτρως. i. auunculus maternus. Et μήτρως. i. auunculus maternus. Et μήτρων *in accuſatiuo caſu ſingulari Atticè vocamus* auunculum maternum, & πάτρων, patruum. *Herodotus lib. 9. pag. 342. lin. 42.* πάτρων τὸν σὸν Λεωνίδην. *patruum tuum Leonidem.*

C

Παῦε παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ. νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν.

Παῦε. Define, deſine, ô Domine Mercuri *defunctum conuiciis inſectari*. Cleonem enim defunctum conuiciis inſectabatur. Mos autem fuit antiquis, ne defunctos conuiciis inſectarentur. *Ariſtoph. in Pace. pag. 458. v. 11. & 12.*

Παῦλα. ἀνάπαυσις. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον παῦσις κακοῦ μεῖζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἱρέσει, τοὔλαχιστον δεῖ ἑλέσθαι.

Παῦλα. Quies. Requies. Et (quod vulgò dicitur) ſedatio mali, maius *eſt* malum. Quamobrem in malorum delectu minimum oportet deligere.

D

NOTAE.

Παῦε.] Ariſtoph. in Pace. pag. 458. v. 11. & 12.

Τρυγ. —παῦε, παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε.
Ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ', οὐκ ὄντ' ἐμόν. &c.

Vide Schol. annot. 7.

Παύλη.

Παύλη. Quies. Requies.

Παῦλος Αἰγινήτης ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα.

Παῦλος. Paulus, Æginetа medicus, medicos libros diuerſos ſcripſit.

E Παῦλος. Τύριος ῥήτωρ. γεγονὼς κατὰ τὸν Φίλωνα τὸν Βύβλιον. ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν. προγυμνάσματα. μελέτας.

Παῦλος. Paulus, Tyrius orator, qui fuit temporibus Philonis Byblij, qui ſub Adriano Imperatore cùm legationem obiiſſet, Tyrum effecit metropolim. Scripſit artem Rhetoricam, progymnaſmata, declamationes.

Παῦλος φιλόσοφος. εἰσαγωγὴν ἀστρολογίας, καὶ ἀποτελεσματικά.

Παῦλος φιλ. Paulus Philoſophus *ſcripſit* Introductionem Aſtrologiæ, & Apoteleſmatica. *i. de ſiderum effectibus.*

Παῦλος Γερμῖνος σοφιστής. ὁ γράψας ὅτι γε Λυσίου εἰσὶ τὰ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β'. ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου.

Παῦλος Γ. Paulus Germinus Sophiſta. qui ſcripſit, Lyſiæ eſſe duos illos libros de dono Iphicratis. Item commentatios in reliquas Lyſiæ orationes.

F Παῦλος Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων σοφιστής. υἱὸς Βησαρίωνος, τοῦ καὶ Διδύμου. γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. ὑπόμνημα.

Παῦλος Αἰγ. Paulus Ægyptius ex *vrbe* Lycorum. *Vide* Λύκων *apud Steph.* Sophiſta, filius Beſarionis, qui & Didymus *dicitur*, natus ſub Imperatore Conſtantino. Commentarium *ſcripſit.*

Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι. τὸ γένος Σαμοσατεύς. Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος. ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν κύριον ἐβλασ-

Παῦλος. Paulus. Hic fuit Manentis æqualis, *& eodem tempore vixit*, genere Samoſatenſis, Antiochiæ Magnæ Præſes, qui Dominum blaſphemè dixit nu-

dum eſſe hominem, & vt in vno quoque Propheta, ſic etiam in ipſo diuini verbi habitationem fuiſſe. *i. diuinum verbum habitaſſe.* Vnde etiam duas naturas diuiſas, & inter ſe prorſus ſeparatas, *& nullam communionem, nullámque communicationem inter ſe habentes*, in Chriſto eſſe *dixit*, quaſi Chriſtus aliquid aliud ſit, & aliud in eo habitans Dei verbum. *Hæ ſunt* origines primæ, cur & vna *tantùm* natura, & duæ, malè, & ominosè in Chriſto dicantur. Quorum alterum quidem, facit ad tollendam eius diuinitatem, alterum verò, ad eius humanitatem tollendam ſpectat.

φήμησιν. ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. ἔνθεν καὶ δύο φύσεις διῃρημένας ἐχούσας, καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν χριστῷ ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ, καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγου. αὗται μὲν αἱ πρῶται φυαὶ τῷ μίαν φύσιν, καὶ τὰς δύο κακῶς, καὶ δυσφήμως ἐπὶ χριστοῦ λέγεσθαι. τὸ μὲν, ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος. τὸ δὲ, τῆς ἀνθρωπότητος. A

Παῦλος. Paulus. Hic cum Chryſantho Nouatianæ Eccleſiæ Præſes, primùm quidem Romani ſermonis magiſter fuit. Cùm verò grammaticum laborem reliquiſſet, ad vitam aſceticam, *& monaſticam pietatis exercitationi, ſtudióque deditam*, ſe conuertit. Et cōſtitutis virorum bonorū monaſteriis, nō aliter conſtanter egit, quàm monachi, qui in deſerto viuunt. Talis iſte fuit, quales Euagrius ait eſſe monachos in deſerto degentes. Illos enim in omnibus conſtanter imitabatur. In aſſiduo ieiunio, in pauca loquendo, in abſtinentia ab animatis. Plerunque etiam à vino, & oleo abſtinuit. Quinetiam in pauperes, ſi quis alius, bonus, *& liberalis* fuit, & in cuſtodiis detentos, *atque captiuos*, impigrè, *ſedulóque* viſitauit. Sub hoc Iudæus quidam, qui Chriſtianiſmum ſimulabat, deprehenſus eſt.

ἰουδαῖος τὶς χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη.

Παῦλος. οὗτος μετὰ χρυσάνθου τῆς ναυατιανῆς ἐκκλησίας προεστηκὼς, πρότερον μὲν λόγων ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν. τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπὼν, ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον. καὶ συστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια, οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος δὲ γέγονεν, οἵους ὁ εὐάγριός φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχούς. πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει. τὴν συνεχῆ νηστείαν. τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι. τὴν ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου, καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος, εἰ καί τις ἄλλος ἐγένετο. τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου B C

Παῦπερ. Pauper. Ita vocabatur Conſtantius, Magni Conſtantini pater, quòd frugaliter viueret, adeò vt ne multa quidem argētea vaſa poſſideret, nec quidquam aliud ad delicias ſpectans *haberet*: ſed in ſacris, & publicis feſtiuitatibus, *hominum* priuatorum argento, ſtratiſque Regiam ornaret.

Παῦπερ οὕτως ἐκαλεῖτο κωνστάντιος ὁ πατὴρ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μὴ δὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος μὴ δὲ ἄλλο τι πρὸς τρυφὴν βλέπον. ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱερὰς, καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ

τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ, καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια. D

Παῦρα. Pauca. Breuia. Homerus *Iliad* Γ. *pag.* 115. *v.* 2. *de Menelao dicit*, Pauca quidem *dicebat*: ſed valde argutè, *vel, acutè*, quia non *erat* multiloquus. Et rurſus. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 463. *v.* 12. Paucis moleſtiis exhibitis, multis voluptatibus allatis. *i. parum moleſtus, multum iucundus. Vide locum.* Pro, Quia paucis comicè perſtrinxi *eos, qui perſtringendi videbantur.* Hoc autem ſimile eſt illi, *quod Homerus Iliados* E. *pag.* 205. *v.* 19. *dicit*, Profectò parum ſibi filium ſimilem genuit Tydeus.

Παῦρα. ὀλίγα. βραχέα. ὅμηρος. παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος. καὶ αὖθις, ἀριστοφάνης. παῦρ' ἀνιάσας, πολλ' εὐφράνας. ἀντὶ τοῦ ὀλίγα κωμῳδήσας. ὁμοίως τῷ, ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

Πανρόλας. Purolas. Nomen proprium. Hic fuit filius Phalaridis, Agrigentinorum tyranni, ex Erythea ipſius vxore *ſuſceptus.*

Παυρόλας. ὄνομα κύριον. οὗτος υἱὸς ἦν φαλάριδος τῶν ἀκραγαντίνων τυράννου ἐξ ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Παυσανίας. Pauſanias. Lacon hiſtoricus. *Scripſit* de Helleſponto. Laconica. Annales. De Amphictyonibus. De feſtis Laconicis.

Παυσανίας. λάκων ἱστορικός. περὶ ἑλλησπόντου. λακωνικά. χρονικά. περὶ ἀμφικτυόνων. περὶ τῶν ἐν λάκωσιν ἑορτῶν. E

Παυσανίας. Pauſanias Cæſarienſis Sophiſta, æqualis Ariſtidis, cuius Philoſtratus in Sophiſtarum vitis meminit vt oratoris inepti. Scripſit de Syntaxi. *i. de conſtructione* librum vnum. Problematum lib. 1. & alia.

Παυσανίας καισαρεύς. σοφιστής. σύγχρονος ἀριστείδου οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον ἕν. προβλημάτων βιβλίον α. καὶ ἕτερα.

Παυσανίας. Pauſanias, Cleombroti, & Anchitheæ F. Lacedæmoniorum Rex, qui poſt pugnam ad Platæas commiſſam, tripodem Apollini dedicauit, in quo inſcripſit,

Παυσανίας κλεομβρότου, καὶ ἀγχιθέας, βασιλεὺς λακεδαιμονίων, ὃς μετὰ πλαταιὰς τρίποδα ἀνέθηκε τῷ ἀπόλλωνι ἐπίγραψεν. F

Græcorum Imperator, poſtquàm exercitum perdidit Medorum,
Pauſanias, Phœbo monumentū dedicauit iſtud.

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε μήδων
Παυσανίας, φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

Cùm

A Μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος, ὑπὸ αἰγυπτίων, καὶ φοινίκων ἐν βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο. καὶ ἐσθῆτι, καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο μηδικῇ. ἐμνᾶτο δὲ τὴν ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ ἑλλάδι. κληθεὶς δ' εἰς κρίσιν, καὶ ἁλοὺς, καταφεύγει ἐς τὸ ἕδος τῆς ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ, πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τὴν εἴσοδον. εἶτα οἱ ἄλλοι. καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν κεάδαν, βάραθρον δ' ἐστὶ τοῦτο, ἔρριψαν. καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος, καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ ἕλληνες καὶ δι'
B αὐτὸν πρὸς ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν παυσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

Cùm autem Medis fauere, *moreſque Medorum imitari* cœpiſſet, Ægyptiorum, & Phœnicum ſatellitio Byzantij ſtipatus incedebat, & veſtitu, & menſa Medica, *vel veſtitu, cultu, victûque Medico* vtebatur. Et Xerxis filiam ambibat vxorem, vt imperio Græciæ potiretur. Sed ad iudicium vocatus, & reus peractus, *& condemnatus*, in Mineruæ delubrum confugit. Mater verò *ipſius* prima laterem ad introitū collocauit, deinde reliqui *fecerunt idem*. Sic autem intus obiit. Eius verò corpus in Ceadam abiecerunt. Hoc autem eſt barathrum *quoddam, in quod facinoroſorum corpora coniiciebant*. Et epigramma de Tripode deleuerunt, & vrbes inſcripſerunt. Greci verò etiam propter ipſum ad Athenienſes defecerunt. Cùm autem *propter Pauſaniæ mortem Sparta* ciuitas *peſtilentiæ* morbo laboraſſet, *Lacedæmonij* æream Pauſaniæ ſtatuam erexerunt, & *ita* ſeruati, *peſtilentiaque morbo liberati* ſunt.

N O T AE.

Μετὰ πλαταιάς.] Ita lego, μετὰ τὴν περὶ Πλαταιὰς μάχην.

Παυσικάπη. μηχάνημα τροχοῖς ἐμφερές. δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε
C μὴ ἐσθίειν. καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Παυσικάπη. Pauſicape. Inſtrumentum *rotundum, &* rotis ſimile, per quod & ipſorum iumentorum collum tranſmittebant, ne ederent, & hominum, ne manus admouerent ori, *ne ſic cibum caperent. Dictum autem* παρὰ τὸ παῦσαι τὸ κάπτειν, *quòd ſedaret ipſum edendi actum. i. impediret ne cibus caperetur, ac ederetur.*

Παῦσις. ἐστὶ κληρονομία. λῆξις δὲ, μερίς. ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοπροπίῳ φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε.

Παῦσις. Eſt hæreditas. λῆξις verò, pars *hæreditatis*. ἀποκλήρωσις verò, pars in præſtantiore parte. ἀποκληρῶσαι. *Partem attribuere, vel aſsignare. Vide Lex. Vt,* ἀποκληρῶσαι. &c. Diuinâ curâ non eſt cunctatus *vni cuique ſuam* partem aſſignare.

Παυσωλή. κατάπαυσις.

Παυσωλή. Quies. Requies.

Παύσων, καὶ Ἶρος, ὀνόματα κύρια πενήτων. ὁ ἀσκληπιὸς παύσωνα. καὶ ἶρον, κἂν ἄλλον τι-
D νὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιτο. ὀφθαλμιῶν γάρ τις ἐνόσει. εἶτα ἐπιστὰς ὅδε λέγει. ὄξει λύσαντα κάπρου πιμελὴν, κἆτα ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ, κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δὲ, ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν. τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι. τὸ δὲ, ἐπιλιπαίνειν, καὶ ἡσυχῇ ὑποστέφειν, ὁ Ἶρος ἔλεγε.

Παύσων. Pauſon, & Irus, nomina propria pauperū *quorundam*. Æſculapius Pauſonem, & Irum, & quēuis alium inopem ſanauerit. Quidam enim oculorū morbo laborabat. Deinde hic *Aeſculapius ei* aſtans dixit, vt apri pinguedinem aceto liquefaceret, deinde verò *oculos ea* inungeret. Ille verò, *qui oculorum morbo laborabat*, *rem* cum ſuo familiari medico cōmunicauit. Hic verò *talis remedij* cauſas *probabiles* afferre conatus eſt. Nam hoc quidem *acetum ſuâ* acrimoniâ tumorem *oculorum* ſubire fluens, *cùmque ſiſtere dicebat*. Illud verò *pingue, illam apri pinguedinem, dicebat oculos* inungere, & paulatim leuiter alere. *Sic* Irus dicebat.

Παύσωνος πτωχότερος. οὗτος ζωγράφος ἦν.
E καὶ ἐπὶ πενίᾳ διετεθρύλλητο.

Παύσωνος. Pauſone mendicior. Hic pictor erat, & ob paupertatem celeberrimus. *Ariſtoph. Pluto. pag. 32. v. 9. In Acharnenſ. pag. 295. v. 8. In Theſmophor. pag. 533. v. 38. plura de Pauſone.*

Παφία. ἡ ἀφροδίτη.

Παφία. Paphia. Venus.

Παφλαγών. ὁ κλέων, ὁ τῶν ἀθηναίων στρατηγὸς, διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ξένος γὰρ ἦν, καὶ βάρβαρος.

Παφλαγών. Paphlagon. Cleon, Athenienſium dux, propter vocis inſuauitatem, *ac aſperitatem. Dictus enim eſt Paphlagon à verbo* παφλάζειν. *i. æſtuare, ſtrepitū edere, qualem edit æſtuans mare. Sonum abſonum, ac inſuauem edere. Balbutire.* Peregrinus enim, & barbarus erat.

Παφλάζοντα. ἠχοῦντα. ἀναζέοντα. ἀνὴρ παφλάζει. βράζει. ταράσσεται. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. παφλάζειν δ' ἐστὶ, τὸ λαλοῦντά
F τινα, κρατεῖσθαι, καὶ ἀνακόπτεσθαι. τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ κλέων. ἢ τὸ ταράσσεσθαι. παφλάζειν δὲ κυρίως σημαίνει, τὸ ἠχεῖν κυμαινομένην τὴν θάλατταν. παφλάζω, ἀναζέω. ἢ τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη παρὰ

Παφλάζοντα. Reſonantem. Strepentem. Ebullientem. Feruentem. Aeſtuantem. *Ariſtoph. Equitibus. p. 240. v. 25.* Vir æſtuat. Id eſt, feruet, ebullit, turbatus eſt. Deductum autem eſt à verbo παφλάζειν. παφλάζειν verò ſignificat, aliquem loquentem retineri, & *à loquendo* retundi. *i. dicitur de eo, cuius lingua, dum loquitur, hæſitat, retinetur, impeditur, & quodammodo retunditur, nec expeditè verba proferre poteſt.* Talis autem erat & ipſe Cleon. Vel turbari. παφλάζειν autem propriè ſignificat, Ipſum mare fluctuans, *ſiue, fluctibus agitatum* reſonare. παφλάζω. Ebullio. Ferueo. Aeſtuo. Vel talem edo ſtrepitum, qualis ex mari æſtuante, &

fluctuante editus auditur. Hæc autem vox vt ſoni imitatrix ab Homero formata eſt, quem *ſonum* æſtus vndarum emittere ſolet. Deducitur à φλύω quod & φλύω dicitur. *Hom. Iliados φ.* 779.15. αὐτὰρ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. ſurſum verò feruebant pulchra fluenta. Significat autem ſurſum verſus, ac in altum emitto, & in altum iacto, *quod & maris æſtus, & aqua feruens facere ſolet*, & per ſyncopen φλῶ, *hinc verò* deductū φλάζω, vt ῥιπτῶ, ῥιπτάζω. Iacio. Iacto. Et ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω. furore diuino correptus agitor.

ὁ μήρου ὡς ἤχου μιμητικόν. ὅπερ ὁ τῶν κυμάτων A
εἴωθεν ἀνατρέμπειν βρασμὸς γίνεται παρὰ τὸ φλύω. ὃ καὶ φλύω λέγεται. ἀφ' οὗ ἔφλυσε καλὰ ῥέεθρα δηλοῖ δὲ τὸ ἀνατρέμπω, καὶ ἀναδίδωμι, καὶ συγκοπῇ φλῶ, παράγωγον φλάζω. ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω. καὶ ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω.

Παφνούτιος. Paphnutius, vnius vrbis earum quæ ſupra Thebas ſunt ſitæ, Epiſcopus, vir Deo charus, & ſignifer, *vel ſigna faciens, vel, ſignatus*, cui perſecutionis tempore oculus effoſſus eſt. Hunc Imperator acceſſebat, & ipſius oculum deoſculabatur. Cū autem in conuentu Epiſcopis placuiſſet nouam legem in Eccleſiam inferre, vt *homines initiati, Deóque* conſecrati (Intelligo autē Epiſcopos, Presbyteros, Diaconos, & ſubdiaconos) non dormirent cum vxoribus, quas duxiſſent, dum adhuc eſſent laici, cúmque res iſta propoſita fuiſſet, vt de ea deliberaretur, Paphnutius in medio Epiſcoporum conuentu ſtans, clara voce clamabat, Ne graue iugum viris *Deo* ſacratis imponerent. Coniugium enim honoratū eſſe dicebat. *Quare monebat eos*, ne accurationis exſuperantia, *nimiáque ſeueritate* grauiùs Eccleſiam præterea læderent. Non enim omnes ferre poſſe continentiæ *perpetuam* exercitationem, neque fortè vxoris cuiuſque pudicitiam *incolumem perpetuò* ſeruatū iri. Pudicitiam autem, *& continentiam* vocabat, vxoris legitimæ congreſſum. Et ſatis fore dicebat, ſi ille, qui clericus iam eſſet factus, non ampliùs ad ſecundas nuptias veniret, ſecundùm antiquam Eccleſiæ traditionem. Ne tamen diſiungeretur, *nec ſepararetur* ab illa, quam iam ſemel duxiſſet, dum adhuc eſſet Laicus. Hæc autem ille dicebat, cùm eſſet nuptiarum imperitus, & (vt rem paucis expediam) cùm nullam vllius mulieris noticiam vnquam habuiſſet. Nam à puero inter monachos, *pietati deditos, & diuini cultus exercitationi addictos* educatus fuerat, & pudicitiæ laude, ſi quiſquam alius, fuit illuſtris. Vniuerſum autem Epiſcoporum concilium Paphnutij verbis obtemperauit. Hac verò de re quæſtionem ſilentio ſuppreſſit, iudicio, *arbitrióque* illorum, qui à *ſuarum* vxorum conſuetudine abſtinere vellent, *hoc* relinquens, *ac permittens*.

Παφνούτιος. μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβῶν ἐπίσκοπος. ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφόρος. ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ, τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μετεπέμπετο. καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν ἐς τὴν ἐκκλησίαν εἰσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους λέγω δὲ ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους, μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου προὔκειτο βουλεύεσθαι, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ παφνούτιος, ἐβόα μακρὰ, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι. τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων. μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας, μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας ἄσκησιν. οὐδ' ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἑκάστου γαμετῆς. καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν. ἀρκεῖσθαι τὸ τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν, μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν. μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἐπηγάγετο. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἄπειρος ὢν γάμου, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός. ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο. καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ, εἰ καί τις ἄλλος, περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν ἐπισκόπων σύλλογος τοῖς παφνουτίου λόγοις. καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἀπεσίγησε τὴν γνώμην τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντας. B C D

NOTAE.

Ἀπεσίγησε.] Refer ad præcedens σύλλογος. Quod nomen eſt collectiuum, & multitudinem ſignificat: ideóque pluralem numerum Suidas ſubiecit, καταλείψαντες. Sic enim legendum, vt & in Ald.cod. &, τῇ γνώμῃ τῶν. aliàs diceres, καταλείψας τῇ. &c. E

Παχεῖα. Craſſa. *G.f. à maſc* παχύς, *craſſus, pinguis, opulentus, diues.*

Παχεῖα.

Παχεῖς. Craſſi. Pingues. Sic Athenienſes more ſuo vocant, *vel, vocare ſolent* diuites. *Sequens exemplum ad rem non facit.* Ariſtophanes *in Nubibus. pag.* 104.v. 5. Cognoſces autem te ipſum quàm imperitus ſis, & craſſus, *quis.* Pro, ſtupidus, & ad intelligendum tardus, *ac ineptus.* Et Herodotus. *Conſule noſtrū Ion. Lex. in* Παχέες. εἰς. Ex Naxo viri craſſi. *i. diuites, & opulenti* à populo in exilium pulſi fuerunt. Differunt autem πάχης, & παχύς. Nam πάχης quidem, dicitur pinguis. παχύς verò, ſtupidus, ſenſúque carens. Vel diues, & craſſus, & antiquus. Apud antiquos autem *hoc* pro ſtulto ponitur. *Nam corpora* craſſa, propter pellis pinguedinem, ſale mollita, *& ſubacta*, latiora fiunt.

Παχεῖς. οἱ ἀθηναῖοι τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. ἀριστοφάνης, ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος, καὶ παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. καὶ ἡρόδοτος. ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ἐκ νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου. διαφέρει πάχης, καὶ παχύ. πάχης μὲν γὰρ λέγεται, ὁ λιπαρός. παχὺ δὲ ὁ ἀναίσθητος. ἢ ὁ πλούσιος, καὶ παχὺς καὶ ἀρχαῖος. ἐπὶ τοῦ ἠλιθίου δὲ τάττεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὰ παχέα, ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων, ἁλσὶ μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνεται. φησὶ δὲ ὁ στρεψιάδης ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὅ,τι αὖ οὑτοσί. ἤγουν ἀπο- F

Strepſia-

A καθαρθεὶς τὴν παχύτητα ἁλσὶ διαβρεχόμενος. διαβάλλει δὲ τοῦτον ἀριστοφάνης, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. ζήτει ἐν τῷ ἁλσὶ διασμηχθεὶς.

Strepſiades igitur *apud Ariſtoph. in Nubibus. pag. 119. v. 5.* dicit, Sale perfuſus adiuuaretur iſte. Id eſt, ſi ſale perfunderetur, *&* *conſpergeretur, ſui corp* craſſitiē purgatus, *&* *bene maceratus amitteret, & longè mollior, atque commodior fieret.* Hunc autem Ariſtophanes carpit, vt de vtre verba faciens. *Vide Schol. annot. 2.* Quære in Ἁλσὶ διασμηχθεὶς. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 4. col. 699. ad. 26. Sale perunctus hic adiuuabitur.*

Πρήθων τὸ σῶμα, δυσκλεὴς ἔσῃ λίαν.

Πρήθων. *Senarius ad ſomniorum explicationem pertinens.* Ardens corpore, infamis eris valde.

Πάχνη. ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης, ὑφ' ἡλίου ὑγρασία ἀνενεχθεῖσα μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δὲ, πάχνη καλεῖται.

Πάχνη Pruina. Quum ex terra, vel ex mari humor à Sole ſublatus, non conficitur: ſed refrigeratur, pruina vocatur.

B Παχνοῦται. πήσσεται. πήγνυται. λυπεῖται.

Παχνοῦται. Denſatur. Congelatur. Dolore-afficitur.

Παχυώσσοι. παχυώδεις. ἀνόητοι. τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν, ὥστε ἐτολμήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτοὺς, τοσοῦτον ἠγνοηκότας ὅσον οὐδεὶς ἠγνόησε.

Παχυώσσοι. & παχυώδεις. Idem. Craſſa-mente-præditi. Stupidi. Stulti. Amentes. Vt, Nos autem tantam craſſitiem, & imperitiam *in iis* deprehēdimus, vt eos coarguere auſi-ſimus, quòd tantum ignorarint, quantum nullus ignorauit. *i. quòd in iis tanta fuerit rerum omnium ignorantia, quantam in nullo alio vnquam fuiſſe conſtat.*

Παχύτερον. ἀμβλύτερον. οὐκ ἀκριβές.

Παχύτερον. Craſſius. Pinguius. Obtuſius. Obtuſum Hebes. Non accuratum.

C

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙ.

Π. CVM AI.

ΠΑῖ. ἀριστοφάνης.
Τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ; παῖδα γὰρ κἂν ᾖ γέρων
Καλεῖν δίκαιον, ὡς τις ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΠΑῖ. O puer. *Dictum etiam de ſene.* Ariſtophanes.
Quid verò eſt ô puer? puerum enim, quamuis ſit ſenex,
Vocare æquum eſt, *quum quis plagas accipit.*

Simile quiddam legitur & in Theſmophor. pag. 515 v. 19. & 20. pro ὡς τις, mallem ὅστις. i. quicunque.

Παιάν. εἶδος ᾠδῆς. ὁ δ' εἶπε κλαύσας φρυῖνος, οὐχὶ παιᾶνος. τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδος δὲ λύπης.

Παιάν. Pæan. Odæ, ſiue carminis genus. Vt, Ille verò dixit flens, luctus, non *autem* pæanes, Hoc eſt nobis, curæ verò, & doloris Principium.

D

N O T AE.

ὁ δ' εἶπε.] Sic lego,

> Ὁ δ' εἶπε κλαύσας, θρῆνος, οὐχὶ παιᾶνες,
> Τοῦτ' ἔστιν ἡμῖν, φροντίδος δὲ, καὶ λύπης
> Ἀρχή.—

Παιᾶνας. ὕμνους. ὁ δὲ, ᾖδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτραπέλως τῇ γλώττῃ, οὐδὲ ἐῤῥωμένῃ. ὥσπερ οἰνοβαρὴς ἤδη, καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι.

Παιᾶνας. Pæanas, Hymnos. Vt, Ille verò canebat pæanas non vrbanè, *non facetè*, Linguâ nec robuſta, *firmáque: ſed titubante.* Vt igitur vino-grauis, *& ebrius* iam, nec expeditum-os-habens, *loquebatur.*

N O T AE.

E ὁ δὲ ᾖδε.] Videtur verſus, qui ſic fortaſſe diſtinctè legendi,

> Ὁ δὲ ᾖδε τοὺς παιᾶνας οὐκ εὐτραπέλως,
> Τῇ γλώττῃ οὐδ' ἐῤῥωμένῃ.
> Ὥσπερ οἰνοβαρὴς ἤδη, κοὐκ ἀρτίστομος ἔτι.

Παιᾶνας. νόμους. εὐφημίας. παιᾶνες δύο ἦσαν ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον. ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγένετο. καὶ ἕτερος ὅτε ἐνίκων δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί. πρὸ μὲν τοῦ πολέμου, τῷ ἄρει. μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπὶ πλεῖον λέγει θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ
F πόλεμον.

Παιᾶνας. Pæanas. Hymnos. Cantilenas. Laudationes. Pæanes *autem* erant duo. Ἐνυάλιος. i. Martius, ſiue bellicus, quum incipiebant *pugnare*, qui etiam ante pugnam canebatur. Et alter, *qui canebatur*, quum vicerant. *i. poſt pugnam commiſſam, partámque iam victoriam.* Duos pæanas antiqui canebant. Ante præliū quidem, Marti. Poſt prælium verò, Apollini. Alterum verò *pæanis genus* plerunque vſurpat Thucydides pro eo, quod canitur antequàm prælij fiat initium.

Παιανιεῖς. καὶ παιονίδαι δῆμοι διττοί εἰσι παιανίων τῆς πανδιονίδος φυλῆς. ὡς διόδωρος καλεῖσθαί φησι παιανιάιαν καθύπερθεν. καὶ παιανιάιαν ὑπένερθεν. τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου,

Παιανιεῖς. Pæanienſes, & Pæonidæ, duo ſunt municipia Pandioniæ Tribus, vt Diodorus ait vocari, Pæaniæam ſuperiorem, & Pæaniæam inferiorem. Vtriuſque verò municipij municipem, æquè Pæa-

nienſem vocari. Differunt autem iſti à Pæanidis. Nam hoc etiam eſt Leontiæ Tribus municipium.

καλεῖσθαι ὁμοίως παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν παιανιδῶν. δῆμος δ᾽ ἐστι καὶ οὗτος τῆς λεοντίδος. A

Παιανίας. Pæanias. Nomen proprium.

Παιανίας. ὄνομα κύριον.

Παιανίσαι. Pæanem. i. *Apollinem* inuocare. *Pæana canere.* Moris autem fuit, vt & ad opus *aliquod, vel ad ipſum prælium* euntes, & poſt victoriam *iam partam, carminis genus* hoc dicerent, *claráque voce canerent.*

Παιανίσαι. τὸν παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιανισμός. Pæaniſmus. Carmen, *quod canitur* ob liberationem malorum, *quibus iam liberati ſumus, aut quibus liberari cupimus.*

Παιανισμός ᾠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν.

Παιγνία. *Ludicrum. Ludus. Hilaritas.* Feſtum. Vt, Quamobrem Hecatæ celebrans feſtum, ego filiis amicam ex vicinis acceſſiui. Et Xenophon *De Inſtit. Cyri. lib. 2. p. 54. C.* Tandem autem ipſi feruligeri *aduerſarios* in-fugam-verſos perſequebantur, *eos* cum multo riſu, & hilaritate ferientes. B

Παιγνία. ἑορτή. ὥστε τῇ ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν, ἐγὼ τοῖς παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ᾽ ἐκ τῶν γειτόνων. καὶ ξενοφῶν. οἱ δὲ ναρθηκοφόροι, ἐδίωκον σὺν πολλῷ γέλωτι, καὶ παιγνίᾳ.

N O T AE.

Ξενοφῶν.] De Inſtit. Cyri lib. 2. pag. 54. C. τέλος δὲ τρεψάμενοι ἐδίωκον οἱ ναρθηκοφόροι, παίοντες σὺν πολλῷ γέλωτι, καὶ παιδιᾷ.

Παιγνιμωνέστατος. Ludorum, & iocorum peritiſſimus. *ſ.* παιγνιμωνέστατος. τῶν παιγνίων ἐπιστήμων. Iocorum-pleniſſimus. C

Παιγνιμονέστατος. ὁ τῆς παιγνίας ἐπιστήμων.

Παίγνιον. Ludicrum. Ludus. Luſus. Iocus. Ludibrium.

Παίγνιον.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν Inſtitutam, educatam, eruditam ciuitatem. Et παιδαγωγῶ. Accuſatiuo. Pueros-duco, doceo, inſtituo, moderor, rego. *Tranſfertur & ad alia, & generaliter accipitur pro inſtituo, erudio, formo. &c.*

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν. ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ.

Παιδάριον. Oratores hoc nomine vſi-ſunt non ſolùm pro maribus: ſed etiam pro virginibus, *& puellis.* Hyperides in *oratione* ad Timandrum. Reconciliatis enim his duobus fratribus, & duabus ſororibus pupillis, & patre, & matre orbatis, & virginibus puellis. *N. L.*

Παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς τίμανδρον. καταλλαχθέντων γὰρ τούτων δυοῖν ἀδελφοῖν, καὶ δυοῖν ἀδελφαῖν ὀρφαναῖν, καὶ πρὸς πατρὸς, καὶ πρὸς μητρὸς, καὶ παιδαρίων παίδων. D

Παιδάρετος. Pædaretus. *Hic fuit vnus* ex iis, qui Lacedæmone *ad vrbes Lacedæmoniorum imperio ſubiectas gubernandum* emiſſi-fuerant. Hic fuit Harmoſtes. *i. Magiſtratus à Lacedæmoniis ad populos ſubditos gubernandum emiſſus,* vnus è præſtantium virorum numero.

Παιδάρετος. τῶν ἐκ λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων. ἐστιν οὗτος ἁρμοστὴς, ἀνὴρ εἰς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παῖδας κρατῶν. *Senarius explicationem ſomnij continẽs.* Pueros tenens, periculum imminens expecta. *Sed* πέδας *legendum videtur. Sic & Vuolfius. i. Compedes tenens. i. vincula, quibus pedes conſtringuntur.*

Παῖδας κρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα.

Παιδεραστοί. Puerorum-amatores vehementes *fuerunt* & Cedonides, & Autoclides.

Παιδεράσται σφοδροὶ, ὅ, τε κηδωνίδης, καὶ ὁ αὐτοκλείδης. E

Παῖδες. Pueri. Non ſolùm ipſi ſerui: ſed etiam ipſi iuuenes, *adoleſcentes, & pueri* παῖδες *vocantur.* Dauid. Laudate pueri Dominum. Pro, Vos ſerui.

Παῖδες. οὐ μόνον οἱ δοῦλοι. ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. δαβίδ. αἰνεῖτε παῖδες κύριον. ἀντὶ τοῦ οἱ δοῦλοι.

Παιδεύειν. Pueros-alere, *educare, erudire, inſtituere, corrigere, corripere, caſtigare. Et generaliter de quouis dicitur.*

Παιδεύειν. παιδοτροφεῖν.

Παιδεία. Puerorum-inſtitutio. Diſciplina. Caſtigatio. Eruditio. Educatio. Vt, Eruditionem rectam, *& veram* eſſe exiſtimamus, non concinnitatem in verbis, & lingua verſantem: ſed affectionem ſanam ingenij mentem habentis, *& cordati,* & veris opinionibus de bonis, & malis, honeſtis, & turpibus præditi. Quiſquis igitur alia quidem ſentit, alia verò docet *diſcipulos ad ipſum* accedentes, ab eruditione tantum videtur abeſſe, quantum à viro bono abeſt.

Παιδεία ἡ παίδευσις. παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι, καὶ τῇ γλώττῃ πολυπονουμένην εὐρυθμίαν. ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιᾶ τῶν ἐχούσης διανοίας, καὶ ἀληθεῖς δόξας περὶ τῶν ἀγαθῶν, καὶ κακῶν, καὶ ἐσθλῶν τε, καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ. διδάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας, αὐτὸς ἀπολελεῖφθαι τοσούτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τοῦ χρηστὸς ἀνὴρ εἶναι. F

Παίδειος. Pueriſis. Ad-puerum-pertinens. Puerilis diſciplinæ particeps. Hoc enim nomen, rei, de qua verba fiunt, participationem, & communicationem ſignificat. Vt,

Παίδειος. μετουσιαστικὸν. ὁ τῆς παιδείας.

Conſi-

A — Σύμβολον ἀγωγῆς
Παιδείης, πολιοῖς γυῖα δεθεὶς καμάτῳ.

— *Conſiliarius inſtitutionis*
Puerilis, cano membra ligatus labore. lego *σύμβουλος*.

Παιδιά. παίγνιον. ἐδόκει δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον, κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ τιμάσιος.

Παιδιά. Ludicrum. Ludibrium. Ludus. Luſus. Vt, Timaſius autem & Imperatorem, & eunuchum obiter quendam ludum facturus. *i. deluſurus* videbatur.

Παιδιά. παιδιά τίς ἐστι τοιαύτη παρὰ ἀθηναίοις. δραξάμενός τις καρύων, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐρωτᾷ, πόσα ἔχω; καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί· ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν
B ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί.

Παιδιά. Ludus. Luſus. Apud Athenienſes eſt quidã ludus. Aliquis comprehenſis nucibus, & extenſa manu, quærit, Quot *nuces* habeo? Si verò *qui fuerit interrogatus, iuſtum, verúmque numerum* aſſecutus fuerit, capit *nuces*, quot *alter* in manu tenet. Si verò in reſponſione, *à iuſto, veróque numero* aberrarit, perſoluit *tot nuces*, quot interrogatorem in manu tenere conſtiterit.

Παιδιά. οὕτως οἱ ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως, καὶ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ παιγνίου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα παιδιάν τινα. εὐνάπιος. καὶ οἱ μὲν, παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγούμενοι, τοσοῦτον ἐδυσχέραινον, ὅσον ἠναγκάζοντο βοᾶν καθ' οὓς ἐμβάλλοιεν. παιδεία δὲ, ἡ παίδευσις, διὰ διφθόγγου.

Παιδιά. Ludus. Sic Attici, penultimam ſyllabam corripiunt, & acuto notant, *L.* ὀξυτόνως, quum ludum ſignificant. *Ariſtoph. in Pluto. pag. 50. v. 3. & 4.* Adoleſcens. Viſne ad aliquod temporis ſpacium mecũ ludere? Anus. Vbinam miſer? Ad. Hic, captis nucibus. An. Ludum quémnam *mecum ludere vis? legitur*, παιδιάν τινα; Eunapius. Et illi quidem ludum quendam ab hoſtibus *ludi* putantes, tantum indignabantur, quantum cogebantur vociferari *contra illos*, in quos
C impreſſionem fecisſent. παιδεία verò. i. eruditio, inſtitutio, per diphthongum *ſcribitur, & penacuitur, atque penultimam producit.*

Παιδικά. ἐπὶ θηλυκῶν, καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τοῦ μὲν ἐπὶ τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά. καὶ ἐν τοῖς ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς, δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ φοῖνιξ. παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας. καὶ κρατῖνος πανόπταις. μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δ' ἔπῃ νῦν. ὅτι
D δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, εὔπολις. φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τίς. ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τὴν παλλακὴν ἀποδημοῦντος τοῦ διονύσου ἐρῶσαν: φησὶν ἐπ' αὐτοῦ. μακάριος τῶν παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνου. πλάτων φαίδρῳ. ἐσπούδακας: ὦ φαῖδρε. ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην. ἐρεσχελήσωσι. λέγεται δὲ παιδι-
E κὸν, καὶ τὸ παιδαριῶδες. οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ἐπιτοπολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. τὸν ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ ἀδριανοῦ γενέσθαι, καὶ τούτου προτελευτήσαντα, πανταχοῦ ἀνδριάσι προστάξαι τιμηθῆναι. καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν ἀντίνουν ἔλεγεν εἶναι, καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν.

Παιδικά. Vocabulum hoc dicitur de fœminis, & maribus, qui amantur. Pueri, vel puellę, qui, quęve amantur. Amaſij. Amaſię. Concubini. Concubinę. Delicię. Qui, quęue ſunt alicui in amoribus. Quòd autem de maribus hoc dicatur, multa *ſunt* exempla. Quinetiam in Achillis amatoribus hoc ita ſumptũ eſſe conſtat. Satyris enim in muliebrem cupiditatẽ valde progreſſis, *quòd mulieribus nimium eſſent addicti*, Phœnix *Satyro cuidam hunc ſenarium* dicit, Papæ, tuas delicias, *amaſioſq; tuos*, (vt vides) amiſiſti Et Cratinus Panoptis. Odiſti mulieres. ad amaſios verò te conuertis Nunc. Quòd autem ſic etiam vocarent *amores* erga mulieres, *Eupolis hoc apertè teſtatur*. Quidam enim vt ad tibicinam dicit, Ego verò delector præterea tuis amoribus. Cratinus etiam, Vides (inquit) pellicem abſentis Dionyſi, *vel, Bacchi peregridegentis* amore captam. Et, μακάριοι τῶν παιδικῶν. i. Beati *ſunt* amorum, *quibus fruuntur, cauſâ. Vel, propter amaſias, quas habent*. Non ſolùm autem amaſij vocantur hoc nomine: ſed etiam omnes, quorum quis eſt valde ſtudioſus, per tranſlationem ab illis *amaſiis ductam*. Plato Phędro. Studuiſti ô Phędre, quia tuos amores, *tuáſque delicias* apprehendi. Iritabo te, *& ad æmulationem prouocabo.* παιδικὸν etiam dicitur puerile, quaſi dicas, quod puero conuenit. Hoc autem vocabulum plerunque dicitur de illis, qui turpiter amantur, *& de fœdis, ac nefariis amoribus*. Ferunt Antinoum fuiſſe delicias Adriani. Cùm autem *Antinous* ante hunc *Adrianum* obiiſſet, *Aiunt Imperatorẽ* iuſſiſſe, vbique ſtatuis *hunc* honorari. Tandem verò quandam ſtellam in cœlo viſam eſſe *ferunt*, quam *Imperator* Antinoum eſſe dicebat, & in cœlum *frequenter* aſpicere dicebatur, *vt iſtam ſtellam contemplaretur, eiúſque contemplatione ſuum animum oblectaret.*

F

NOTÆ.

Μισεῖς.] Ita videntur hi ſenarij legendi.

Μισεῖς γυναῖκας, πρὸς δὲ παιδικὰ τρέπῃ.
Νῦν.—— Et,
Ἐγὼ δὲ χαίρω πρόσετι τοῖς σοῖς παιδικοῖς.

Vide Ariſtoph. in Veſpis. pag. 348. v. 6. Schol. annot. 4. vnde Suidas: at & ibi ſic iſta videntur legenda. Et, ἀπ' ἐκείνου.

Παιδικά. Acuto-notatur-vltima-ſyllaba. Eſt autem plurale *nomen* neutrum. Hoc autem quidam pro bono, *& honeſto* amore ſumunt, alij verò, pro *malo, &* turpi. παιδικὰ verò *ſumitur* pro ἐρώμενος. i. amatus. amaſius.

Παιδικῶν. Tandem autem & ipſe iugulatus eſt, & prope *ſuos* amores iacebat, illuſtre, & ſuperbum ſpectaculum. Aelianus *hac* dicit.

Παιδικώτερον. *Puerilius. Iucundius. Suauius.* Hilarius.

Παιδίσκη. Ancilla. Famula.

Παιδνός. Puer iuuenis. Adoleſcens. *Adoleſcentulus, Callimachus in hymno in Iouem. pag. 4. v. 57. Puerilis. Iuuenilis.*

Παιδοκομοῦντα. Illum, qui puerum, aut pueros alit, & curat.

Παιδομαθῆ. A-puero-edoctum, & excitatum. Illũ, qui res aliquas didicit, & exercuit, dum adhuc puer eſſet. Vt, Iuuenem quidem, impetus verò plenum, & in rebus bellicis à puero exercitatum.

Παιδοπολίτης. Pædopolites. Hic fuit Ortiagontis filius. Aetate verò progreſſus, Iudex eſt-deſignatus.

Παιδοτρίβας. Pędotribas. Vnctores. Exercitatores. Puerorum in exercitationibus magiſtros. Et παιδοτρίβας eſt ſingularis numeri caſus rectus. Et παιδότριψ. Idem. Apud Lucianum in Timone, ſiue Miſanthropo. i. hominum-oſore.

Παιδουργία. Q. d. Liberorum-fabricatio. Liberorum procreatio.

Παιδοῦσα, vel παιδοῦσα. Prægnans. Grauida. Q. d. Quę puerum, vel puellam in vtero fert.

Παιδολέτειρα. Liberorum-perditorem. Liberorum-interfectorem

Παιδοφθορία. Liberorum-perditio, cędes. Vel, Puerorum-corruptio, *ſtupratio, ſtuprum.* Quære in Γάϊος Λαυτώριος. *Sic enim ſcribitur pag. 148. vox verò* θαυμάσιον, *hic videtur ſuperflua.*

Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου. Ictum infer talem, qualem atrox fecisti, *quum vomerem caſu elapſum, manu pro malleo vſus, repoſuiſti. pag. 154.* Quęre in Γλαῦκος. Καρύστιος. *non autem, vt hic, τὴν ἱστορίαν, quæ redundant.*

Παίει. Accuſatiuo. Ferit. Percutit. Verberat. Ariſtoph. *in Equitibus. pag. 202. v. 12. & 13.* Verbera: verbera callidum-artificem, & perturbatorem-equeſtris-exercitus, Et publicanum, & gurgitem, & Charybdin rapinę.

Παιδικά. ὀξυτόνως. ἐστὶ δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος. τινὲς δὲ ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι. τὸ δὲ παιδικά, ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος. A

Παιδικῶν. τελευτῶν ἀποσφάζεται καὶ αὐτός, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν; θέαμα ἔνδοξον τε, καὶ ὑπερήφανον. αἰλιανός φησι.

Παιδικώτερον. ἱλαρώτερον.

Παιδίσκη. ἡ θεράπαινα.

Παιδνός. παῖς νέος. B

Παιδοκομοῦντα. παῖδα τρέφοντα.

Παιδομαθῆ. ἐκ παιδὸς ἠσκημένον ὄντα. νέον μὲν ὁρμῆς δὲ πλήρη. καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά.

Παιδοπολίτης. ὀρτιάγοντος υἱὸς ἦν παιδοπολίτης. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν δικαστὴς ἀπεδείχθη.

Παιδοτρίβας. ἀλείπτας. γυμναστάς. καὶ παιδοτρίβης. ἡ εὐθεῖα. καὶ παιδότριψ παρὰ λουκιανῷ τίμωνι, ἢ μισανθρώπῳ. C

Παιδουργία. παιδοποιΐα.

Παιδοῦσα. ἡ παιδοῦσα. ἐγκύμων.

Παιδολέτειρα. παιδοφθόρον.

Παιδοφθορία. ζήτει ἐν τῷ γάϊος αὐτώριος θαυμάσιον.

D

Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου. ζήτει ἐν τῷ γλαῦκος τὴν ἱστορίαν.

Παίει. αἰτιατικῇ. τύπτει. ἀριστοφάνης. παῖε παῖε τὸν ἀλιτήριον καὶ πανοῦργον. καὶ ταραξιππόστρατον, καὶ τελώνην. καὶ φάρυγγα, καὶ χάρυβδιν.

NOTÆ.

Παῖε.] Ariſtoph. Equitibus. pag. 202. v. 12. & 13. E

Παῖε. παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον,

Καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ χάρυβδιν ἁρπαγῆς.

Conſule Schol. annot 9. 10. 11. Et in Acharn. pag. 289. v. 3. & 4.

Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,

Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις ῥήμασι.

Conſule Schol. annot. 3. & 4. Ibi legitur συντόμως. conciſè, breuiter, compendioſè, citò.

Παίειν. Ferire. Percutere. Sic dicunt Græci, quum quiduis màgna-contentione facere, *volunt ſignificare.* Ariſtophanes in Acharnenſibus, *pag. 189. v. 3 & 4.* Ille vero iuuenis ſibi ſtudens patrocinari, *ſuam agere cauſam, ſeque tueri*, Confeſtim *hominem* ferit, *orationem* connectens rotundis, *& probabilibus* verbis.

Παίζω. Accuſatiuo. Ludo.

Παιήονος. Pæonis. Medici Deorum.

Παιόλη. Ἀπαιόλη. *Ariſtoph. in Nubibus. pag. 115. v. 17.* Streps. O potentiſſima Regina Apæole. Quandam Deam finxit, quaſi dicas Auerſionem. Vel

Παίειν. οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως ποιεῖν. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος, παίει στρογγύλοις ῥήμασι. F

Παίζω. αἰτιατικῇ.

Παιήονος. ἰατροῦ τῶν θεῶν.

Παιόλη. ὦ παιόλη θεόν τινα πεποίηκεν. οἷον

A ἐκτροπήν. ἢ τινὰ τοιαύτην ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία, καὶ ἀποστέρησις. ἔπλασε τὸ δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν, παρὰ τὸ ἀπελθεῖν, καὶ κινεῖν. καὶ ἀποστρέφειν.

aliquam huiuſmodi Deam, quaſi diceres ô Iniuſticia, & Fraudatio. Finxit nomen Deæ cuiuſdam, ipſi corpus formatum attribuens, *& quaſi perſonam quandam creatam introducens, quam denominauit* à verbo ἀπαιολεῖν, abigere, amouere, & fraudare.

NOTAE.

Παιόλη.] Ariſtoph. in Nubibus. pag. 115. v. 17.

—Στρεψ. Εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

Vide Schol. annot. 10. παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν, καὶ στρεῖν. &c.

B Παιόλημα. κίνημα. ἀποπλάνημα καὶ ἀπάτης τινά. πανούργημα. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἐξευρητικὸς γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς, καὶ παιόλημά φασι.

Παιόλημα. ἀπαιόλημα Motus. *Amotio. Abactio.* Fraus, per quam aliquis in errorem inducitur. Fraudatio. Deceptio. Impoſtura. Callidum-facinus. Ariſtoph. in Nubibus *pag. 99. v. 12. & 13.* Inueniendum enim *eſt aliquod* conſilium priuatiuum, *quod creditores debita pecunia priuare poßit,* Et fraudatio, *quâ ſuo debito fraudentur.*

NOTAE.

Παιόλημα.] Ariſtoph. in Nubibus. pag. 99. v. 12. & 13.

Εὑρητικὸς γὰρ νοῦς ἀποστερητικός,

Κἀπαιόλημα.

Schol. annot. 6. ἀπαιόλημα.] παρὰ τὸ αἰόλλω, ὃ δηλοῖ τὸ ταχέως, καὶ δίκην αἰόλλης κινῶ. &c. Vide Suidam in Ἀπαιόλημα. quod interpretatur ἀπάτημα. i. fraudem, deceptionem, impoſturam. Hic ita legendum, pro verbis illis ἀπάτης τινά. Et pro, καὶ παιόλημά φασι, legitur in Ald. cod. οἱ δὲ, ἀπαιόλημά φασι, quæ lectio melior, imò vera. Sic autem
C corrupta vox παιόλημα corrigitur.

Παίονες. ἔθνος καὶ παιονία χώρα.

Παίονες. Pęones. Gens. Et Pęonia, regio, *quam Peones incolunt.*

Παίω. τὸ τύπτω.

Παίω. Verbero. *Ferio. Percutio.*

Παιῶνας. ἰατρούς, καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιῶνας. Pęones. Medicos. Et ἀλαλαγμούς. i. bellicos-clamores. Vociferationes, quas edunt milites prælium inituri, vel iam ineuntes, & committentes. Et παιωνίζειν. ἀλαλάζειν. Militares-clamores-edere. *Vide Euſtath. in* Ἀλαλητός.

Παιώνειον. ῥίζης φάρμακον.

Παιώνειον. Pæonium. Radicis *herba peonia* reme-
D dium. *Remedium ex peonia radicibus confectum, & paratum.*

Παιώνειον. ἰατρεῖον, θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον. καὶ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις, σωτηρίοις. θεραπευτικοῖς. ἰατρικοῖς. καὶ αὖθις.

Παιώνειον. *Nomen adiectiuum.* Pæonium. Vim-medicandi-habens. Sanandi-facultatem-habens. Vel ſalutare medicamentum. Et pęoniis quibuſdã pharmacis, id eſt, quibuſdam ſalutaribus remediis. Medicamentis ſalubribus, curandi, medicandi, ſanandi facultatem habentibus. Et rurſus.

Πίστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου,

Fidem propter bonam aquæ paoniæ i. ſalubris, vel ſalutaris,

Ἦλθεν ποθ' ἑρπύζουσα.

Venit olim ſerpendo.

NOTAE.

E Πίστιν κατ' ἐσθλήν.] Legendum videtur πύστιν. i. famam. παρὰ τὸ πυνθάνομαι. Hic enim agitur de quibusdam ſalubribus, atque ſalutaribus aquis, quarum famam, præſtantiam, & celebritatem quædam mulier cùm audiuiſſet, eas adiit. ſed cùm graui morbo laborans (puta paralyſi) pedibus firmis ad eas ire non poſſet, ſerpentum more ſerpens eò ſe contulit, vt ſanaretur.

Παιωνίσας. ἐξᾴσας. καὶ τοῖς θεοῖς χαριστήρια ὁμολογήσας. παιὼν γὰρ ὕμνος χαριστήριος.

Παιωνίσας. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 454. *v.* 6. *Vide Schol. vnde ſequentia Suidæ verba. L.* ὕμνος χαριστήριος. Precatus *Deos.* Et Diis, *pro pace data,* gratiis actis. Pæon enim, *& pean.* eſt hymnus, qui gratiarum Diis agendarum cauſa canitur.

Παιῶνος. τοῦ ὕμνου παιῶνος δὲ, τοῦ ἰατροῦ.

Παιῶνος. Pęânis. Hymni. Carminis, quod vel ante prælium, vel eo iam commiſſo, partáque victoria canitur. Παιῶνος verò, Pęônis, Medici *Deorum.*

F Παιπάλη. ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγχρου. ἀριστοφάνης νεφέλαις. λέγειν γενήσει τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη. αἰτίου τραχὺ. καὶ δυσκατάληπτος. ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν, τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

Παιπάλη. Hordei, vel milij farina *tenuiſſima. farina tenuiſſima, leuiſſimáque pars.* Ariſtoph. Nubibus. *pag.* 74. *v.* 2. In-dicendi-facultate fies exercitatiſſimus, crepitaculum, tenuiſſima-farina. Pro, *fies artifex dicendi peritiſſimus, cuius vox reſonans imitabitur crepitaculum, & euades* aſper, & difficilis-captu. Nam lo*ca prærupta, & aſpera, &* inacceſſa, *vel, ad quæ difficilis eſt acceſſus,* παίπαλα vocamus.

Παιπάλημα. *Ariſtoph. in Auibus. pag. 385. v. 4. Schol. annot. 3. Sic autem poeta figuratè vocat hominem* aſtutum, & improbitate varium, & improbiſſimum: ſed calliditate præditum.

Παιπάλημα. τὸν πανοῦργον. καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ. καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. A

Παιπάλημα. *Vide præcedentem locum. Sic figuratè vocatur homo,* qui multa diuerticula, & tranſitus habet, *qui multas effugiendi, & elabendi vias, ac rationes habet. Callidus, aſtutus, verſutus.* Propriè verò, tenuis farina. *Tenuiſſima farinæ pars.*

Παιπάλημα. ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς, καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ, τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

Παιπαλόεις. Aſper. *Præruptus. Saxoſus. Puluerulentus.*

Παιπαλόεις. ὁ τραχύς.

Παιπαλώδεις Callidas mulieres, Circas vocamus.

Παιπαλώδεις. τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας, κίρκας φαμέν. B

Παιπανεία. Inanis-gloria.

Παιπανεία. ἡ κενοδοξία.

Παίσατε. Ludite. Quod nos *dicimus* παίξατε. *Quod à* παίζω. *Ludo. fut. Atticè* παίσω, *& Doricè* παίξω. Homerus *Odyſſ. Θ. pag. 220. f.* Παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν Ludite, vt & iſte hoſpes dicat ſuis amicis.

Παίσατε. ὅπερ ἡμεῖς παίξατε. ὅμηρος. παίσαθ' ὡς χ' ὁ ξεῖνος.

Παῖσαι. Luſiſſe. Verberaſſe. *Sed* παίζω. *fut.* σω. *vel* ξω. *Ludo.* παίω *verò,* παίσω. *Verbero. Ferio.*

Παῖσαι. παῖξαι. τύπται.

Παισθείς. Verberatus. Percuſſus.

Παισθείς. τυπτηθείς.

Παῖς μοι. &c. Puer mihi tritogenes ſit. i. tertio-natus, non Tritogenia. i. Minerua.

Παῖς μοι τριτογενὴς εἴη, μὴ τριτογένεια.

Παῖς. Puer. à παίζω. παίσω. Ludo, ludam. *Quia pueri ludo ſunt dediti* Vel ab ἀναπάλλω. ſaltare. Hæc enim ætas *eſt* valde-mobilis. Herodianus verò deductum dicit à nomine βαιὸν, breue, curtum, paruum, vnde factum βαῖς, & verſo β in π, formatum παῖς. *q. d. breuis, curtus, paruus.*

Παῖς. παρὰ τὸ παίζω. παίσω. ἢ παρὰ τὸ ἀλλεσθαι. ἀκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ βαιὸν γίνεται βαῖς, καὶ παῖς. κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς π. C

Παίσωμεν μετ' αὐτῆς. Ludamus cum ipſa. Cum ipſa ſaltemus. Et rurſus. Et Regina petebat *ſibi* conſtitui, *darique* dotem. Et illud Menandri.

Παίσωμεν μετ' αὐτῆς. συγχορεύσωμεν αὐτῇ. καὶ αὖθις. καὶ ἔδνα ᾔτει γενέσθαι βασιλίς. τὸ τοῦ μενάνδρου.

Vt aliquid etiam ludam, Tricoryſia Regina,
Et ipſa domina eſſe maris volens. i. quia volo & ipſa maris eſſe domina.

Ἵνα τι καὶ παίσω τρικορυσία βασίλιννα.
Καὶ αὐτὴ δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα. D

Παισός. Pæſus. Vrbs. Et Pæſenus. Ciuis, *qui Paſum incolit.*

Παισός. πόλις, καὶ παισηνὸς, ὁ πολίτης.

Παιτίτα. Πετίτα. Petita. Poſtulata. Vox *eſt* Romana. *i. Latina, à peto. petis. petere.* Apud Romanos autem ſignificat petitionis, *ſiue poſtulationis breuem* declarationem, *ſiue ſummam, & quaſi notam, quæ rerum petitarum præcipua, ſummáque capita continet.* Chryſaphius autem præpoſitus à Theodoſio Imperatore petita requirebat. *Infra* Πετίτιν *quære.*

Παιτίτα. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ ῥωμαίοις. χρυσάφιος δὲ ὁ πραιπόσιτος. παιτίτα ἐπεζήτει θεοδόσιον τὸν βασιλέα.

Παιφάσσω. Manifeſtum-facio. *Declaro. Illuſtro.* Vel Ruo. *Impetum-facio.*

Παιφάσσω. φανεροποιῶ. ἢ ὁρμῶ.

Π. CVM Ε. — ΤΟ͂ Π ΜΕΤΑ΄ ΤΟΥ͂ Ε. E

Πεδαρσίου. Sublimis. *In altum* ex ſolo volantis. *Volantis.* παρὰ τὸ ἐκ πέδου αἴρεσθαι. *quòd ille, qui volat, in altum ex ſolo, terráque tollatur, & per ſublimia feratur. Sic enim in Schol. annot. 2. vnde Suid. &c.* Ariſtophanes Auibus. *pag. 414. v. 8. Schol. annot. 2.*

Πεδαρσίου. μετεώρου. πετομένου ἐκ τοῦ πέδου. ἀριστοφάνης ὄρνισιν.

Quia prope iam Deæ per-ſublimia-volantis
Diues alatus ſonus exauditur.

Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου,
Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Δίνη *verò iam poeticè Dea quædam fingitur, q. d. Vertigo. In Nebulis verò, pag. 82. v. 19. & 20. Deum quendam fingit, quem vocat* αἰθέριον Δῖνον, *& loco Iouis regnare dicit. Vide Schol.*

Πέδαι. Vincula Pedicæ. Compedes, ſiue compedæ. Dictæ à nomine ποὺς, ποδὸς. pes. pedis, & verbo δέω, ligo, vincio. vel παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας, quòd pedes premant.

Πέδαι. δεσμά. παρὰ τὸ ποὺς, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω, ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. F

Πεδῆται. Ligati, Vincti. Et πεδήτης. Ligatus. Vinctus.

Πεδῆται. πεπεδημένοι. συνδεδεμένοι. καὶ πεδήτης, ὁ δεσμευθείς.

Πεδιεύς. Pedieus, vel Pedienſis. A loco *nomen deductum. Vide Stephanum in voce* Πεδίον.

Πεδιεύς. ἀπὸ τόπου.

Πεδίῳ.

A Πεδιακά. μοῖρα τῆς ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχε γὰρ προβάτων νομάς. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα παρὰ Λυσίᾳ, καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι.

Πέδιλα. ὑποδήματα.

Πεδινός. ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Πεδίον. ἡ γῆ. καὶ πέδον ὁμοίως ἡ γῆ. ἔδαφος.

Πεδότριψ. ὁ ἐκθλίβων.

B Πέζα. τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος. ὃ ἡμεῖς ὤαν λέγομεν. πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέῤῥαπτον. πέζα καὶ ὁ πούς. καὶ ἀργυρόπεζα. ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Ἔμπεδον εἰς κείνου πέζαν ἐρεισάμενος
Αὔρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός.

Πέζα. ὕφασμα. τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ, Βιττίον εἰργάσατο. καὶ αὖθις.

C Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν παρθένε, πότνα γυναικῶν,

Τὴν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.

Πεδιακά. *Harpocrat.* Πεδιακά. *Pediaca.q.d. Campeſtria.Sed alij ſcribunt* Πεδιακά. Pedica. Pars Atticæ. Sic autem vocabatur ab accidente. Habebat enim *campeſtria loca,& ouium paſcua.* Eſt autem hoc nomen & apud Lyſiam, & apud alios oratores. *ἀπὸ τῶν πεδίων πεδιακὰ dicta. Vide Harpocrat.*

Πέδιλα. Calceamenta. Calcei.

Πεδινός. Æqualis locus. *Campeſtris, planúſque locus.*

Πεδίον. Terra Solum. & *πέδον, vnde τὸ πεδίον,* eodemmodo *ſumitur.* Terra. Solum. Pauimentum.

Πεδότριψ. Qui-exprimit. *Qui-ſolum-terit. Qui-ſolum-calcat.*

Πέζα. Summa, vel extrema, *vel ima pars* tunicæ, quam nos *ὤαν* vocamus. *Galli, Le bord de la robbe.* Olim enim ne *veſtis ima pars facilè* tereretur, ouillam pellẽ aſſuebant *ei. πέζα* etiam *ipſa planta pedis, &* ipſe pes. Et *ἀργυρόπεζα.* Quæ-candidos-habet-pedes. Et in epigrammate.

Firmiter in illius pedem innitens
Auram non curantem in terrâ.

Πέζα. Textus. Ima veſtis pars. Quidquid imæ veſtium parti eſt attextum. *Epigram. lib. 6. pag. 424. epig. 66.*

Imæ quidem veſtis extremas dextras partes *vſque ad palæſtam,* i. palmum minorem, qui quatuor eſt digitorum,

Et vſque ad *ſpithamam,* maiorem palmum, qui duodecim eſt digitorum, *criſpam,* vel, integram, fœmina *Bittion confecit. Et rurſus.* Epigr. lib. 6. pag. 425. epigr. 67. *Diana, tibi iſtam, caſta virgo, veneranda mulierum, Vnicam nos ternæ veſtis-imam-partem texuimus,* textámque dedicauimus.

N O T AE.

Τῆς πέζης.] Epigram. lib. 6. pag. 244. epigram. 66.

Τᾶς πέζας τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς,
D Καὶ σπιθαμῆς οὔλης, Βίττιον εἰργάσατο.

Dilucidiorem horum verborum interpretationem habes in epigrammate ſequenti, v. 7. & 8.

Πεζαίτεροι. ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἀναλαβὼν, ἕπεσθαί οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας εἰ πλείους ἕποιντο.

Πεζαίτερος. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ἀναξιμένης δὲ ἐν πρώτῳ φιλιππικῶν, περὶ ἀλεξάνδρου λέγων φησίν ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσε. τοὺς δὲ πλείστους, καὶ τοὺς πεζοὺς, εἰς λόχους, καὶ δεκάδας, καὶ τὰς
E ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζεταίρους ὠνόμασεν. ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.

Πεζῇ. βάδην. καὶ παροιμία. πεζῇ βαδίζω, νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι.

Πεζίτης. ὁ πεζός.

F Πεζίτια. σώματα. ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη. ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια.

Πεζολόγος. συγγραφεύς.

Πεζοπορηκότες.

Πεζαίτεροι. Pedites. Vt, Rex autem ad 40. pedites aſſumptos ſequi ſe iuſſit, mortem comminatus, ſi plures ſequerentur.

Πεζαίτερος. Pedes, peditis. Qui pedibus iter facit. Demoſthenes in Philippicis. Anaximenes verò lib. 1. Philippicarum de Alexandro dicit, Deinde clariſſimos quoſque ad equitandum aſſuefactos, appellauit ſodales. Pleroſque verò, & pedites, in manipulos, & decurias, & alios Magiſtratus, *ac ordines* diſtribuit, & *πεζεταίρους* nominauit *i. pedites. Sic igitur duplex erat ordo, alter, equitum, qui nobiliores erant, alter, peditum, qui minùs erant nobiles.* Vt vtrique regiæ ſodalitatis participes, *ad quoduis periculum pro ſuo Rege ſubeundum* eſſent perpetuò paratiſſimi.

Πεζῇ. Pedibus. Itinere-pedeſtri. Pedetentim. Et prouerbium. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 392. ad. 25* Pedibus ingredior. natare enim neſcio. Pro, non poſſum.

Πεζίτης. Pedes, peditis. Qui pedibus iter facit.

Πεζίτια. *Vel, vt Mag. Etym. col. 749. l. 37. πεζίτια* De hominibus quidem *hæc dicuntur, πεζίτια,* q. d. barbarè, peciæ, *faſciæ, σώματα.* coronæ. *στεφάνη.* corona. *ζώνη.* Zona De lignis verò, *dicuntur τὰ κυμάτια.* q. d. vndulæ. i. paruæ vndæ, *quæ vel naturâ, vel arte cernuntur in lignis à fabro politis, & ornatis opere, quod vndarum ſpeciem habet.*

Πεζολόγος. Orationis-ſolutæ-ſcriptor. Hiſtoricus.

Πεζοπορηκότες. Qui-pedibus-iter-fecerunt. Qui-confecerunt-iter-pedeſtre à πεζοπορέω. ῶ.

Πέκειν. Pectere.

Πέκος. Vellus. Pellis. Corium. Hinc etiam πεκτῆρες. Qui vellus vellunt. Qui pellem-vellunt. Vel, Qui-pectunt. Pectinatores. in ſequentibus verò πέκος idem *ſignificat, quod πέκος.*

Πέκτειν. Denſare. *Pectere. Vellere. Euellere.* Tondere pecudes. Ariſtophanes *in Auibus pag. 396. v. 10.* Ἡνίκα πέκτειν, *&c. Sic enim legitur.* Quum tondendi tempus *eſt* ouium lanam vernam.

Πεκτῆρες. Qui-pellem-vellunt.

Πεκτούμενον. Vellicatum. Raſum. *Pexum. Verberatum. Caſum. Contuſum.* Ariſtoph. *in Lyſiſtrata. pag. 556. v. 41. & 42.* Faciam hodie Ego, vt tu pexus, *& à nobis egregiè verberatus, tuos* populares implores, *magniſque clamoribus ad opem tibi ferendam voces.*

Πέκειν. τὸ κτενίζειν. A

Πέκος. δέρμα. κώδιον. ἐξ οὗ καὶ πεκτῆρες, τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος ἐν τοῖς ἑξῆς.

Πέκτειν. πυκάζειν. κείρειν τὰ θρέμματα. ἀριστοφάνης. ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν.

Πεκτῆρες. οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πεκτούμενον. τιλλόμενον. ξεόμενον. ἀριστοφάνης. καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βοᾶν σ' ἐγὼ πεκτούμενον. B

N O TÆ.

Πεκτούμενος. Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 556. v. 41. & 42.

Ποιήσω τήμερον.
Τοὺς δημότας βοᾶν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

Πεκτεῖν autem metaphoricè ſignificat verberare, pulſare, malè tractare. Sic & Galli peigner, q. d. pectere, ſiue pectinare. Sic & Itali pettinare dicunt, pro, quouis modo malè tractare, vt pugnis, calcibus, verberibus, fuſtibus. &c. Apud Suidam, pro ξεόμενον, quod à ξέω, rado, polio, fortaſſe melius, ξαινόμενον, à ξαίνω. pecto, carmino, tondeo, cædo, verbero, percutio, diſcerpo, tero, pulſo, tundo, contundo. C

Πελαγιζούσαις. In alto, profundóque mari nauigantibus. In-pelago-verſantibus. Vt, Accidit autem, vt pleræque naues ſummergerentur, quę in pelago nauigabant, *& marinis fluctibus agitabantur.*

Πελαγίζω. Accuſatiuo. Inundo. Marinis-fluctibus-agito.

Πελαγιώδης. Palus, *quam aqua pelagi fecit.*

Πελάζει. Propinquat. Accedit. *Aliàs, admonet.*

Πέλανος. Placenta. Quædam placentæ fiunt Diis ex frumento ex area ſublato. Didymus verò dicit πέλανον propriè eſſe placentam ex tenuiſſimo farinæ flore factam, ex quo placentæ fiunt. Vel etiam πέλανον. i. placentam, vocatam ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, quòd ſit dilatata. Vel quòd ſit alba. Vel quòd ſit φανός, id eſt candida. Euripides tamen in Oreſte. *pag. 87. v. 219. & 220.* peculiariter dicit πέλανον ἀφρώδη, *ſpumoſam placentam, pro, ſpumam concretam, & quæ quandam placentæ ſpeciem habet. Sic enim illic,*

--Abſterge verò à miſero
Ore ſpumoſam placentam.

Quod ſignificat ſpumam in ore *concretam.*

Πέλανοι. Placentæ *confectæ* ex pępale, hoc eſt ex tenuiſſima farina, ad ſacrificium aptæ. Vt ipſe dicit, fruges melle rigatę. Dionyſius Thracibus. πέλανοι *ſunt*, Dij primitiæ quædam *oblatæ.* Dicitur etiam πέλανος ſpuma circum os concreta, *vt antè dictum. Et Euripid. in Iphigenia in Tauris. pag. 828. v. 300.* πέλανον αἱματηρὸν *vocat cruentam ſpumam.* Item concreta, & exſiccata ſuccoſa. i. *ſucci alicuius* lachryma, vt thus, gummi, & obolus, qui vati pro mercede datur.

Πελαργᾶν. Q. d. Ciconiare. Pythagoras ita vocabat τὸ νουθετεῖν. i. admonere. *Quod à ciconiis eſt ductum, quæ liberos officij parentibus debiti monent.*

Πελαργιδεῖς. Ælianus. Ciconiarum pulli, quemadmodum ἀετιδεῖς, aquilarum pulli.

Πελαγιζούσαις. εἰς πέλαγος πλεούσαις. πελαγιζούσαις δὲ τῶν ναυσὶ, συνέβη τὰς πλείους καταδῦναι.

Πελαγίζω. αἰτιατικῇ.

Πελαγιώδης. λίμνη.

Πελάζει. πλησιάζει. ἐγγίζει.

Πέλανος. γίνεταί τινα πέμματα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω. δίδυμος δέ D φησι κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ παιπάλης πέμμα. ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν. ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν. εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ ὀρέστῃ ἰδίως φησί.

--Ἐκ δ' ὄμορξαι ἀθλίου
Στόματος ἀφρώδη πέλανον.

Ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. E

Πέλανοι. πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια. ὡς αὐτός φησι καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι. διονύσιος θραξί. θεοῖς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ πεπηγός, καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἷον λιβανωτὸς κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργᾶν. τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ πυθαγόρας. F

Πελαργιδεῖς. αἰλιανός. πελαργῶν παῖδες, ὥσπερ ἀετιδεῖς, οἱ τῶν ἀετῶν.

N O T AE.

Πελαργιδεῦς.] Ariſtophanes in Auibus pag. 419.

Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι νόμος
Παλαιὸς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,

A

Ἐσλὼ ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετήσιμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Πελαργικοὶ νόμοι, διὰ τὸ ἀντικτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως ἀριστοφάνης.

Πελαργικοὶ νόμοι Q.d. Ciconiariç. *s. ciconiarum* leges, quòd *filij ſuos* parentes viciſſim-alant *ſenio iam confectos*. Sic Ariſtophanes *in Auibus. pag.* 419. *v.* 20.

Πελαργός. ζήτει ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν. πελαργὸς κυρίως διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελαίτερα καὶ λευκά. πελλὸν, καὶ μέλαν, καὶ ἀργὸν, τὸ λευκόν.

Πελαργός. Ciconia. Quęre in voce Ἀντιπελαργεῖν. πελαργὸς propriè *dicta ciconia*, quòd alas nigras, & albas habeat. πελλὸν enim, *ſiue* πελὸν, & μέλαν, *idem ſignificant, ſcilicet* nigrum, & ἀργὸν, album. *quòd ciconiarum pennæ ſint nigro, alboque colore diſtinctæ.*

B Πέλας. πλησίον. γείτων. πολλὴν πρόνοιαν ἀεὶ ἐποίουν ῥωμαῖοι, μὴ πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, μὴ δ' ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων.

Πέλας. Iuxta. Prope. ὁ πέλας. ὁ γείτων. Proximus. Vicinus. Vt, Sed Romani ſemper prouidè cauerunt, ne quando vicinis. *i. alijs*, priores manus inferre, néve *eos* iniuria laceſſere viderentur.

Πελασγοί. ἐθνικόν.

Πελασγοί. Pelaſgi. *Nomen* gentile.

Πελάτης. ὁ ἀντιτρέφων. καὶ ὑπηρέτης. συναγανακτῶν τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν. ὑπηρέτην τε, καὶ θεράποντα, ἢ πελάτην στρατιώτην, τὸν ἐκ τοῦ καταλόγου, ἐκώλυσε παρεῖναί τινι. καὶ αὖθις. καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει

C τε, καὶ ᾄδει.

Πελάτης. Cliens. Qui-viciſſim-ſuam-operam-nauat *patrono*, & miniſtrat, *ac inſeruit ei.* Vt, Vnâ cum clientibus, qui frequenti numero venerant, indignatus. Et, miniſtrum, & famulum, vel clientem, *aut* militem legionarium cuiquam adeſſe vetuit. Et rurſus. Et ſe illius clientem *eſſe* dicit, & canit, *ac apertè profitetur.*

Πελλαῖον. ὄρος. καὶ πελλαῖος. ὁ ἐκ πέλλης πόλεως μακεδονίας.

Πελλαῖον. Pellæum. Mons *ita dictus*. Et Pellæus, qui eſt ex Pella Macedoniæ vrbe.

Πέλεθρα. πλέθρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον σταδίου ἕκτον.

Πέλεθρα. *Et per ſyncopen* πλέθρα. Iugera. πλέθρον autem eſt terrę menſura, ſtadij ſexta *pars. Iugerum.*

Πελεκάνῃ. δοτικῇ. μή ποτε βαρυτόνως προενεκτέον, ὡς ἀλίβας. πελεκὰν μέν τοι, πελεκᾶνος κοινῶς. πελεκᾶντος, ἀττικῶς. καὶ πελεκᾶς, πελεκᾶ, δωρικῶς. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου κόπτον τὰ δένδρα, ἀφ' οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται.

Πελεκάνῃ. Datiuus. Pelecano. *Sed vide* ne fortaſſe *nomen hoc* proferendum *ſit in nominatiuo* grauitonè, πέλεκας, vt ἀλίβας. *de quo pluribus Euſtat.* πελεκὰν tamē, πελεκᾶνος communiter *dicitur*. Et πελεκᾶς. πελεκᾶ Doricè Eſt autem genus auis, quod arbores *roſtro tundens* perforat, vnde etiam δενδροκολάπτης vocatur. *i.*

D *Arborum-perfoſſor. Vide* Δενδροκολάπτης *in Lexicis Græcolatinis. Sic enim Picus martius vocatur, quem Plin. picum arborarium nominat. De quo conſule Ariſtot. de animal. hiſt. lib. 9. cap. 9. pag. 517. E. vbi etiam vocis etymologia docetur.*

N O T Æ.

Πελεκάνῃ.] Sic fortaſſe commodius. Πελεκᾶνι. δοτικῇ. Et πελεκᾶνος, & πελεκᾶντος. Ariſtophanes in Auibus. pag. 413.

Ἄγ --ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
Σοφώτατοι, πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
Ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας. ἦν δ' ὁ κτύπος
Αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.

E Πέλεκυς πελέκεως. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον καὶ ἐστελεωμένος οὗτος ἐμβριθὴς τέχναις ὁ πρύτανις. πέλεκυς, πελέκυος δέ.

Πέλεκυς. πελέκεως, Securis. Inſtrumentum fabrile. Et manubriatus iſte grauis artibus, *vel technis* Prytanus. *N. L.* at πέλεκυς, πελέκυος. Idem. Securis. Bipēnis.

Πελεκῶ. πελεκήσω. ξύλα. πελεκίζω δὲ, τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω.

Πελεκῶ. fut. πελεκήσω. Securi dolo. Securi polio. *Vt,* πελεκῶ ξύλα. Ligna ſecuri cædo, dolo, polio. πελεκίζω verò, *ſecuri percutio, ferio, cædo. Quod barbarè diceretur* cum ſpatha cædo. *Latinè gladio, vel enſe percutio, ferio, cædo. ab hoc autem* σπάθη *deducitur Italicum ſpada, hinc verò Gallicum eſpée, Lat. Gladius, enſis.*

Πέλει. γίνεται, ἐστί.

Πέλει. Fit. Exiſtit. Eſt.

Πελειάδες. περιστεραί, καὶ πέλειαν, περιστεράν.

F δειλαῖσι δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέλειαι. ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα. φησὶν ἀετός. πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας πέφοβημαι. ἐπεὶ δειλόν ἐστι τὸ ζῷον. περιφραστικῶς δὲ ὡς ἡ πέλεια.

Πελειάδες. Columbę. Et πέλειαν. columbam. Timidæque timidis inſident columbæ, Nos verò intrepidis viris delectamur. Ait aquila. *Et Sophocles in Aiace, pag.* 9. *v.* 139. *&* 140. Magnum metum ſuſtineo, & terreor Volucris vt oculus columbæ. *Hoc autem dicit*, quia hoc animal eſt timidiſſimum. periphraſticè verò *ſic vocatur* ipſa columba.

N O T AE.

Πτηνῆς ὡς.] Soph. in Aiace. pag. 9. v. 139. & 140.

Μέγαν ὄκνον ἔχω, καὶ περίβλημα.
Πτωχὸν ὡς ἔμμα πέλειας.

Πέλλα.ης.ἡ. Pella.æ. Vrbis Theſſalicæ nomen.
Πέλλη.πέλλης.ὄνομα πόλεως θετταλικῆς.

Πελλήνη. Pellene. Vrbs, Et Pellenæa tunica, ſiue veſtis. *Hoc dicitur* de iis, qui vetuſtas veſtes gerunt. *Er. ad.Chil.3.Cent.3.col.*681.*ad.*17.*Pel. tun.* Nam Pellenæ variæ veſtes ſiebant. *L.* διαφέρουσαι. *Schol. annot.* 5.1. *præſtantes, excellentes.* Ariſtoph.*in Auibus.pag.*422.*v.*5. Νῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ; Num rectà Pellenen volare cogitas? Quia Pellenæ in Heræis.*i.in Iunonis feſtis, l.* ἆθλον ἐτίθετο χλαῖνα. *Sic enim Schol. annot.* 5. præmium proponebatur læna.*i.craſſa veſtis ad frigus arcendum, pro præmio victoribus proponebatur.*
Πελλήνη.πόλις. καὶ πελληναῖος χιτών. ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι, ἐγίνοντο. ἀριστοφάνης. εὐθὺ πελλήνης πέτεσθαι διανοῆ. ἐπεὶ ἐν πελλήνῃ ἐν τοῖς ἡραίοις ἆθλον ἐτίθεντο χλαίνας.

Πελίας. Pelias. Nomen proprium. Et Peliades, pariter nomina propria.
Πελίας.ὄνομα κύριον. καὶ πελιάδες, ὁμοίως ὀνόματα κύρια.

Πελιδνόν. *Liuidum.* Nigrum. Dicitur autem etiam apud Thucydidem πελιδνὸν, *pro liuido, vel nigra.* Et πελιδνωθεῖσα. *Liuida facta. Suggillata. Liuida. Liueſcens.* palleſcens. pallens. pallida. Et πελιδνουμένη. nigreſcēs, *nigricans, nigra præ liuore nigreſcens.*
Πελιδνόν. μέλαν. λέγεται δὲ καὶ πελιδνὸν παρὰ θουκυδίδῃ. καὶ πελιδνωθεῖσα. ὠχριάσασα. καὶ πελιδνουμένη. αἰτὶ τοῦ μελαινομένη.

Πελιδνόν. Liuidum. *Coloris genus*, quod eſt inter pallorem, & nigrorem. Qualis eſt plumbeus-color. Apud Thucyd.
Πελιδνόν. τὸ μεταξὺ ὠχρότητος, καὶ μελανίας. οἱονεὶ μολιβδόχροον. παρὰ θουκυδίδῃ.

Πελλίς. *Vas quoddam paſtoribus inſeruiens ad pecus mulgendum, &* vbi caſeum conficiunt, lac mulgentes. Scapha quædam. *Vas ſcaphæ ſpeciem habens, quod* πέλλα, πέλλις, *aliâ vocatur. Mulctram. Columella vocat. Virgil.Georg.lib.*3.*pag.*73.*v.*18. *Mulctrale. Horat. Epodon lib. Ode* 16 *pag.*466. *Mulctrum. Sic enim, Illic iniuſſæ veniunt ad mulctra capellæ.*
Πελλίς. ἔνθα τυρὸν κατασκευάζουσι, γάλα ἀμέλγοντες. σκάφη τις.

Πελόν. Niger color. *Liuidus color.*
Πελόν. τὸ μέλαν χρῶμα.

Πελιοί. Nigri. Pallidi. *Liuidi.*
Πελιοί. μέλανες. ὠχροί.

Πελοπίδης. Pelopides. Pelopis filius.
Πελοπίδης. ὁ τοῦ πέλοπος.

Πέλωρ. Ingens monſtrum.
Πέλωρ. μέγα τεράστιον.

Πελώρας Peloras. Nomen proprium.
Πελώρας. ὄνομα κύριον.

Πελώριος. Magnus. Ingens. In epigr.252. *lib.*1. *Epigr. pag.*48.*v.*3.& 4 τῷ δὲ λέων. &c. Huic verò Leo obuiàvenit ingens, vt ad conuiuium, Hiatum ferens grauem famelici gutturis. Et Pelorias. Loci nomen. Vt *in quoddam pentametro,* Donum autem ex ſacra ſum Peloriade.
Πελώριος. μέγας. ἐν ἐπιγράμματι. ὡς δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίνην χάσμα φέρων χαλεπόν. καὶ πελωριάς, ὄνομα τόπου. δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ πελωριάδος.

Πέλωρον. Magnum. Ingens. Et πελώρου. Magni monſtri.
Πέλωρον. μέγα. καὶ πελώρου, μεγάλου τέρατος.

Πελτασταί. Sagittarij. Sagittarij, qui haſtas, *vel iacula* tenent. *Peltaſtæ. Peltati. Cetrati. Clypeati. Pelta enim, ſcutum breue, vmbone carens, lunæ ſemiplenæ formam habens. Virg. Aen.lib.*1.*pag.*127.*v.*16. *Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis. Quidam tamen* πέλτην, *pro* πελτὸν, *accipiunt, & vertunt, tragulam, & iaculum, & haſtile.*
Πελταςαί. τοξόται. τοξόται οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πέλται. Peltę. Haſtę. Et parua-ſcuta quadrata. Et catapultæ.
Πέλται. λόγχαι. καὶ ἀσπίδες τετράγωνα, καὶ καταπέλται.

Πέλτον. Peltum. Pelta. Thoracem-defendens armatura. *fortaſſe melius.* Θρᾳκικὸν ὅπλον. *Thracium telū. Teli genus, quo Thraces vti ſolent.* Et ſalſamenti genus. Vel clypeus vmbonem non habens.
Πέλτον. θωρακικὸν ὅπλον. καὶ εἶδος ταρίχου. ἡ ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα.

Πέμματα. Placentulæ. Placentæ. Arrhianus. Alij verò, xenia ferebant, thynnos in clibanis.*i.in teſtis* aſſatos, & exiguas placentas, & palmarum glandes.*i.dactylos.*
Πέμματα. πλακούντια. ἀρριανός. οἱ δὲ, ξένια ἔφερον. θύννους ἐν κριβάνοις ὠπτημένους, καὶ πέμματα ὀλίγα, καὶ βαλάνους φοινίκων.

Πέμπελος. Senex, & anus.i.vetula. Quòd ad Orcum mittatur. *Senex, vel vetula capularis, cui funebris pompa iam paratur.*
Πέμπελος. γέρων. καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην.

Πέμπειν. Mittere. Deducere. Proſequi. In-pompa-procedere. Menander Subditicio, vel Ruſtico. Minora *tunc erant* Panathenęa. Nam per forum in-pōpa-procedentes vitulabantur.*i.vitulorum inſtar exultabant, ſuámque lætitiam clamore teſtabantur, & laſciuiebant.* Et, Μήτηρ δ' ἑώρα τὴν κόρην ἐφ' ἅρματος. Mater verò ſpectabat filiam in curru. Et πέμψαντες pro πομπεύσαντες.
Πέμπειν. τὸ πομπεύειν. μένανδρος ὑποβολιμαίῳ, ἢ ἀγροίκῳ, μικρὰ παναθήναια, ἐπεὶ δι' ἀγορᾶς πέμποντες ἱμοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος. καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες.

A παρὰ θουκυδίδῃ, καὶ πέμπουσι, αἰτιατικῇ.

πόσαντες. i. Qui in pompa processerunt. Vel, Cum pompa progressi, apud Thucyd. Et πέμπομαι. accusatiuo. Mitto Deduco. Proſequor *Vide* Πομπεύω *in Graeclat. Lex.*

Πέμπτη φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. μένανδρος χαλκίδι.

Πέμπτη φθίνοντος. Quinto deficientis *menſis die.* Hoc die delationes adulterij *Magiſtratibus* tradebantur. Menander Chalcide.

Πέμψιν. ἀποστολήν.

Πέμψιν. Miſſionem.

Πενέσται. οἱ παρὰ θετταλῶν μὴ γένει δοῦλοι, ὑπὸ τῶν ὑπὸ αἵμονος ἐν ἄρνῃ νικηθέντων βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς. φιληδούντων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παρέδωσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὅρ-
B κῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι, μενέσται καλούμενοι. ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. οὓς ἐν λακεδαίμονι καλοῦσιν εἵλωτας, τούτους θετταλοὶ πενέστας λέγουσι. κέχρηνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ θετταλοὶ, καὶ λακεδαιμόνιοι, ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ δουλευόντων τοῖς νενικηκόσι δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους.
C πενέσται δὲ παρὰ θετταλοῖς, καλοῦνται οἱ παρὰ λακεδαιμονίοις εἵλωτες. οὐ μόνον δὲ τούτους πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ θετταλικοὺς τοῖς πενέσταισι ξυνών. οὕτως ἀριστοφάνης.

Πενέσται. Peneſtæ. *Sic vocantur* apud Theſſalos, nô naturâ ſerui: *ſed oriundi* à Bœotiis, qui Arnę ab Hęmone victi fuerant, nec ſeruitutem fugerant *quam ſeruiebant* apud ipſos: ſed *ibi* permanſerant ad tertiam vſque generationem, *vel, ætatem,* quòd ex illa regione voluptatem caperent. Se autem tradiderunt *dominis,* interpoſito iureiurando, ea conditione, ne opus facientes, malè tractarentur, néve ex illa regione excederent. Et à manendo μενέσται *primùm* vocati. q.d. Manentes, poſtea corrupta litera, mutato nomine dicti ſunt Πενέσται. Quos Lacedęmonij vocant Helotas, hos Theſſali Peneſtas dicunt Hoc autem nomine vſi ſunt & Theſſali, & Lacedęmonij, pro iis, qui victi fuiſſent in bello, & victoribus ſeruirent. Demoſthenes in *oratione* contra Ariſtocratem. Peneſtæ verò apud Theſſalos vocantur, qui *dicuntur* Helotes apud Lacedęmonios. Non ſolùm autem iſtos vocari dicit Peneſtas: ſed etiam Theſſalos. Sic Ariſtophanes *in Veſpis pag.*357.*v.* 17. *&* 18. Solus cum ſolis Theſſalorum Peneſtis verſabatur, Ipſe Peneſtes exiſtens inferior nullo.

N O T Æ.

Οἱ παρὰ Θετταλῶν.] Lego Θετταλοῖς. Et, παρ' αὐτοῖς. Et infrà, ἀλλὰ καὶ Θετταλούς, οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ pag.357.v.17.& 18.

Μόνος μόνοισι τοῖς πενέσταισι ξυνὼν τῶν Θετταλῶν,
αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

Et, παῖδα δοὺς ἐμοί. Suſtuli τὸ μὴ, quod ſenſum, & metri legem violabat. Et, παῖδά μοι. nam vitiosè legebatur παῖ-
D δα μή.

Πενεστρίνη. πύλης ὄνομα.

Πενεστρίνη. Peneſtrine. Nomen vrbis.

Πενθερὰ τοῦ νυμφίου ἡ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερὸς, ὁ πατήρ. εὐριπίδης δὲ, γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν ἀλκμαίων τῷ φηγεῖ φησί.

Καί σ' ὦ γεραιὲ τήν τε παῖδα δοὺς ἐμοὶ,

Γαμβρὸν νόμιζε. καὶ πατήρ, σωτήρ σ' ἐμός.

E Καὶ ὁ πρωτεσίλαος τῷ ἀλκάθῳ φησίν.

--Ἄξιος δ' ἐμός.

Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας.

Πενθερά. Socrus. Eſt ſponſo, puellę, *ſponſæ* mater. Et πενθερός. i. ſocer, eſt ipſe *ſponſæ* pater Euripides verò ab ordine vocat ipſum γαμβρόν. i. ſocerum. Alcmaeon enim Phegeo dicit,

Et te, ô ſenex, tuam filiam quia dediſti coniugem *mihi,*

Socerum puta, & patrem, & ſeruatorem meum.

Et Proteſilaus Alcathoo dicit,

--Dignus verò meus

Socer vocaris, tuam *filiam mihi quia vxorem dediſti,* vel, in matrimonium collocaſti, mecúmque habitare feciſti.

Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν ἰφιγενείᾳ. ὀδυσσεύς φησι πρὸς κλυταιμνήστραν περὶ ἀχιλλέως. σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν. ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν.

Sophocles verò contrà. Dixit enim in Iphigenia πενθερὸν, illum, qui γαμβρὸς erat. i. gener. Vlyſſes *enim* Clytæmneſtrę de Achille dicit, Tu verò ô maximos adepta generos. πενθερῶν dixit, pro γαμβρῶν.

Πενθηλεύς. ὄνομα κύριον.

Πενθηλεύς. Penthelus. Nomen proprium.

Πένθος. ὥστε πολὺ ὑπὲρ αὐτοῦ πένθος γενέ-
F σθαι. καὶ πένθος ἱερὸν, οἷον ἐν λιβάνῳ τὸ ἐπ' ἀδώνιδι, καὶ Βύβλῳ.

Πένθος. Luctus. Vt, Quamobrê magnus eius cauſa luctus excitatus eſt. Et luctus ſacer *dicitur,* qualis ille, qui propter Adonidem, & Byblum in Libano celebratur.

Πενία. διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. ἤκουσε δή που τῆς πτωχείας πενίαν φάσκων εἶναι ἀδελφήν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ θρασυβούλῳ διονύσιον φατ' εἶναι ὅμοιον. ὁ

Πενία. Paupertas. Propter iniuſtas calamitates cum paupertate certauit. Ariſtophanes in Pluto. *pag.* 28. *v.* 19. *&* *pag.* 29. *v.* 1. Chr. Ergo profectò *iure.* Paupertatis Mendicitatem dicimus eſſe ſororem. Paup. Vos ſaltem, qui etiam Thraſybulo Dionyſium dicitis eſ-

ſe ſimilem. Nam dionyſius quidem, Tyrannus *fuit* perditiſſimus, *atque perniciosiſſimus.* Thraſybulus verò, ciuitatis-amans, & omni oratione ſuperior. *Hoc igitur dicitur* de iis, qui non ſimilia: *ſed diſſimilia* faciunt, *& inter ſe conferunt.* & *comparant.* Paupertas verò, ſapientiam eſt ſortita, quatenus pauperes, multas artes exercent.

μϑὺ γὸ διόνυσος ἐξώλης τύραννος. ὁ δὲ θρασύβουλος, φιλόπολις, καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶ μὴ τὰ ὅμοια ποιουμένων. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε. παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι. A

Πενία. Paupertas. Et pauper *dicitur*, non ille, qui nihil poſſidet: ſed, qui multa concupiſcit. Et diues *cenſetur*, non qui multa poſſidet-quęſita: ſed qui non multis indiget.

Πενία, καὶ πένης, οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος. ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐφιέμενος. καὶ πλούσιος οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος. ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.

Πενιχραλέον. Pauper. Vile. Tenue. Vt, Et placentâ exiguâ fabulam vilem *componebat. L.* ἐλάσω.

Πενιχραλέον. εὐτελές. πενιχρόν. καὶ ψαιστῷ ὀλίγον δρᾶμα πενιχραλέον. B

Πενταέτηρον. Quinquennem. Vel quinquenne. Quinque annorum.

Πενταέτηρον. πέντε ἐτῶν.

Πένταθλος. Quinquercio. *Sic dictus eſt* Democritus Abderites. Callebat enim Phyſica, Ethica, Mathematica, & liberales diſciplinas, & omnem artium noticiam habebat, *omnium artium erat peritus.* Huius eſt & illud *dictum*, Oratio. Mercurij flagellum.

Πένταθλος. ὁ δημόκριτος ὁ ἀβδηρίτης, ἤσκητο γὰρ τὰ φυσικά, τὰ ἠθικά, τὰ μαθηματικά. καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου δ' ἐστὶ καὶ τὸ, λόγος, ἑρμοῦ μάστιξ.

Πεντακοσιομέδιμνον. Solon omnium Athenienſium quatuor cenſus fecit, quorum vnus erat & ille, illorum, qui à quingentorum modiorum cenſu, πεντακοσιομέδιμνοι vocabantur.

Πεντακοσιομέδιμνον. τέσσαρα τέλη ἐποίησεν ἀθηναίων πάντων ὁ σόλων. ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι. C

Πένταχα. In-quinque-partes. *Hom. Iliad.* M. *pag.* 458. *v.* 2.

Πένταχα. εἰς πέντε μέρη.

Πεντέκτενοι. Quinque pectines-habentes. Purpura-circuntextæ *veſtes.* Quòd in *extremis veſtium* oris quinque purpurei pectines eſſent intexti.

Πεντέκτενοι. περιπόρφυροι. διὰ τὸ ἐνυφαίνεσθαι περὶ τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντέληθεν. Ex vrbe Pentele.

Πεντέληθεν. ἀπὸ πεντέλης πόλεως.

Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Quinqueſiſtulari ligno. Ligno quinque fiſtulas habente. Ligneis-ſoleis. *i. ligneis compedibus. Et ligneo quodam inſtrumento, quo facinoroſi conſtringuntur, ne fugere poſſint.* Habet enim quinque foramina, per quæ pedes, & manus, & collum iniiciuntur, *& includuntur. Ariſtoph. Equitibus. pag.* 246. *v.* 5. *Schol. annot.* 2. *vbi non legitur, quod à Suida traditur,* τῇ ποδοκάκῃ. *Nec vera videtur τοῦ πεντεσυρίγγου ξύλου interpretatio. Nam* ποδοκάκη *ſolos pedes capit,* & *conſtringit. Alterum verò ligneum inſtrumentum, & pedes,* & *manus,* & *collum includit, & conſtringit.*

Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. τῇ ποδοκάκῃ. πέντε γὰρ ὀπὰς ἔχει, δι' ὧν οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες, καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται. D

Πέντε τάλαντα. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 440. *ver.* 3. & 4. Quinque talenta ciuitas Chiorum Propter tuum podicem debebit. Hos autem Ariſtophanes cauillatur, *ac deridet* vt homines incontinentes, & molles, & propter molliciem habentes podices latiores, & ad excernendum paratos.

Πέντε τάλανθ' ἡ χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει. τούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει ἀριστοφάνης. καὶ διὰ μαλακίαν τὸν πρωκτὸν εὐρύτερον ὄντων καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

N O T AE. E

Πέντε τάλαντα.] Ariſtoph. in Pace. pag. 440. v. 3.

Πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ χίων.

Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.

Quum autem Ariſtoph. hæc dicit de Chiis, alludit ad verbum χέζειν, quod à Gallis meliùs exprimitur, & alluſio manifeſtior apparet. Dicunt enim chier (honos ſit auribus, & naribus ſuauis odor) quod Græcè χέζειν.

Et, vt apud Ariſtoph. in Nubibus pag. 101. v. 16.

Ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

Schol. annot. 7. διαγ.] κατέξυσται. ἀνῄρηται ἀπὸ τοῦ τῶν γραμματέων δέλτου, ὅπου αἱ δίκαι ἐγεγράφατο, καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν.

Πεντετάλαντος. *Ariſtoph. in Nubibus. p.* 101. *v.* 16. *Schol. annot.* 7 Quum quinque-talentorum deleta-eſt à me lis. Vocabulum πέντε apud Atticos *in compoſitione* ſeruatur immutatum.

Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπταί. τὸ πέντε ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. F

Πεντετηρίς. Quinquenniū. Quintus quiſque annus.

Πεντετηρίς. πενταετηρίς.

Πεντεφρῆς. Pentephres. Nomen proprium.

Πεντεφρῆς. ὄνομα κύριον.

Πεντηκόνταρχος. Quinquaginta *militum* præfectus. Vel pentecontori princeps. Nauis enim, quæ à quin-

Πεντηκόνταρχος. ὁ πεντήκοντα ἄρχων. ὁ τῆς πεντηκοντέρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ πεν-

quaginta

A τηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

quaginta remigibus agebatur, πεντηκόντορος appellabatur.

Πεντηκοντούτης. πεντηκονταετὴς ἀνήρ. πεντηκοντοῦτις δὲ θηλυκῶς, ἡ γυνή.

Πεντηκοντούτης. Quinquagenarius vir. πεντηκοντοῦτις verò fœmineo genere, mulier quinquagenaria.

Πεντηκοστή, καὶ πεντηκοστεύεσθαι, καὶ πεντηκοστολόγοι. πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι. πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες, πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ μειδίου. καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν λακρίτου παραγραφήν. δημοσθένης, καὶ
B ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τῶν εὐβούλου δωρεῶν.

πεντηκοστή. &c. πεντηκοστὴ quidem *vocatur* tributum, quod persoluunt, *data quinquagesima rerum aliquarum parte*. πεντηκοστολόγοι verò, quinquagesimæ partis exactores, *& collectores*. πεντηκοστεύεσθαι verò, quinquagesimam partem exigere, vel exigi. Hæc autem inueniri possunt in *oratione* contra Mediam, & in *oratione* ad Lacriti præſcriptionem, *vel exceptionem*. Demoſthenes, & Hyperides in *oratione* de Eubuli donationibus, *vel, largitionibus*.

Πεντηκοστολόγιον. καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου.

Πεντηκοστολόγιον. Pentecoſtologium. Locus, vbi tributum quinquageſimæ partis perſoluitur. Vt, Eúmque prehenſum duxit rectà ad Pentecoſtologium.

Πεντώβολον ἠλιάσασθαι. νικήσαντα τοὺς πελοποννησίους, δικάσαι μέχρις ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον. ἀλλ' οὐ τριώβολον. καὶ πεμπώβολον, ὁμοίως.

Πεντώβολον. πεμπώβολον. *Aiunt illum* Iudicaſſe, *pro iudiciali stipendio accipientem* pentobolum. *i. quinque obolos. Vt, Ferunt illum*, victis Peloponneſiis, iudicaſſe ad Arcadiam vſque, accipientem ſtipendium pentobolum, non autem triobolum. Et πεμπώβολον, *quod est Aeolicum*. pariter, *eodémque significatu ſumitur interdum, quo commune* πεντώβολον, *quod formatum ad similitudinem vocis* τριώβολον.

C Πεξάμενος. κτενίσας. ξάνας.

Πεξάμενος. Qui-pexuit. Qui-pectinauit. Qui pectine-purgauit. Qui-carminauit. Qui-pulſauit. Qui-percuſſit. *Sic & Gallicè metaphoricè, Peigner, pro, cædere, tundere, pulſare, verberare.*

Πέος. τὸ σπήλαιον. πέος δὲ, τὸ αἰδοῖον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. καὶ αὖθις. ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. καὶ αὖθις.

Πέος. Σπέος. τό. Specus. Spelæum. Spelunca. πέος verò, *ſine σ ante π*, penis, pudendum *virile*. Ariſtoph. in Nubibus. *pag. 99. v. 18.* Nihil profectò *habeo* præter penem in dextra. Et rurſus *in Acharnenſibus. pag. 302. v. 21.* Vt curet penem ſponſi. *Et pag. 302. v. 27.* Et rurſus *in Theſmophor. pag. 515. v. 23. & 24.*

Πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφῃ;
Ποῦ δὴ τὸ πέος;
D Καὶ αὖθις.
Τίς ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακε.

Vtrum vt vir aleris?
At vbi penis eſt?
Et rurſus *in Acharnenſibus. pag. 268. v. 6.*
Quis Odomantum penem demeſſuit: abſcidit?

N O T AE.

Πότερον.] Ariſtoph. Theſmophor. pag. 515. v. 23. & 24.

Τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
Καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;

Et in Acharnenſibus. pag. 268. v. 6.

Τίς τῶν ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν ἄν;

E Πεπάλαχθε. κληρώθητε, πάλος γὰρ ὁ κλῆρος.

Πεπάλαχθε. Sortiti-eſtis. Sorte-adepti-eſtis. πάλος enim, ſors, ſortitio. *Vide* Πεπαλάχθαι *apud Euſtath.*

Πεπάρηθος νῆσος οὐκ ἄπωθεν εὐβοίας. καὶ πεπαρήθιος, ὁ ἐξ αὐτῆς.

Πεπάρηθος. Peparœthus. Inſula non procul ab Eubœa.

Πεπαρθενεῦσθαι. διατετμῆσθαι τῇ μίξει.

Πεπαρθενεῦσθαι. Coitu diſſectam-eſſe. *Deuirginatam & vitiatam eſſe. Virginitatem alicuius eſſe coitu corruptam.*

N O T AE.

Πεπαρθενεῦσθαι.] παρθενεύειν, & παρθενεύεσθαι ſignificat virginitatem ſeruare. In virginitate degere. Cuius contrarium τὸ διαπαρθενεύειν, deuirginare. Virginem-ſtuprare. Virginitatem violare. Quare apud. Suidam vel eſt ſimplex pro compoſito, vel (quod longè veriſimilius) legendum eſt διαπεπαρθενεῦσθαι, quod ab eo vertitur, διατετμῆσθαι τῇ μίξει.

F

Πεπαρμένον. διαπεπερονημένον. καθηλωμένον. τετρυπημένον.

Πεπαρμένον. Traiectum. Transfixum. Clauis-traiectum, *& affixum*. Perforatum.

Πεπαρῳνήκασιν. ἡμαρτήκασι.

Πεπαρῳνήκασιν. Per-temulentiam-peccarunt. Peccarunt.

Πέπατο. ἐκέκτητο. πῶ γὰρ, τὸ κτῶμαι. καὶ πο-

Πέπατο. Poſſedit. πῶ enim, poſſideo. Et πολυπάμ-

μων. Qui-multa-poſſidet. Locuples. Diues. In epigrammate.

λυπάμμων. ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν ἐπιγράμματι. A

Poſſedit enim non magnum iſtum
Fundum, in ſterili hoc terræ tumulo.

Πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο
Κλήριον, ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

Πεπαίνει. Maturat. Ad-maturitatem-perducit. Mollit. Lenit. Delinit.

Πεπαίνει. πραΰνει.

Πεπελτωμένα Sordidata. *Squalida. Sordida. Horrida. N. L. Nam à πέλτη, quod ſcutum breue, Lunatúmque ſignificat, verbum πελτόω. ῶ. deductum videtur. i. ad peltæ modum formo. Sed πελλὸν, liuidum, fuſcum, nigrum. vnde πελλόω. ῶ. Nigrum-facio, denigro, fœdo. πεπελλωμένα. Denigrata, fœdata.*

Πεπελτωμένα. πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένου πλακοῦντος. Piſtæ placentæ. Pro, factæ. *Ariſtoph. in Pluto. pag. 52. v. 13, annot. 5.* Hei mihi placentæ *cauſâ* quarto-die *menſis* piſtæ. *i. factæ. Hoc à Poeta dictum.* Quia præter *ordinarios, receptos & ſolennes* dies-feſtos, Athenis quidam *alij* dies Diis quibuſdam erant-de-more-conſecrati, vt nouilunium. *i. primus cuiuſque menſis dies,* & ſeptimus, Apollini, quartus, Mercurio, octauus, Theſeo.

Πεπεμμένου πλακοῦντος. ἀντὶ τοῦ πεποιηθέντος τοῦ τετράδι πεπεμμένου. ἐπειδὴ ἔξω τῶν ἑορτῶν ἡμέραι τινὲς ἐνομίζοντο ἀθήνησι θεοῖς τισίν. οἷον νεμηνία, καὶ ζ', ἀπόλλωνος. δ' ἑρμῇ. η' θησεῖ. B

N O T AE.

Τοῦ τετράδι.] Ariſtoph. in Pluto. pag. 52. v. 13.

Οἴμοι πλακοῦντος τοῦ τετράδι πεπεμμένου.

Vide Schol. annot. 5. vbi legitur Ἀπόλλωνι, non autem Ἀπόλλωνος, vt apud Suidam vitioſè. τοῦ, pro. τοῦ ἐν.

Πέπειρον. *Vigoris-plenum.* Maturum. Dicitur autem *propriè* de fructu maturo. Anus dicit apud Ariſtophanem *in Concionantibus. pag.* 505. v. 15. 16. 17. 18.

Πέπειρον. ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. γραῦς φησὶ παρὰ ἀριστοφάνει. C

Non enim in iuuenibus ſapientia in-
Eſt: ſed in iam *maturis* fœminis,
Neque mulier *vlla amare vellet*
Magis, quàm ego, ſuum *amicum.*

Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν-
Εστιν. ἀλλ' ἐν ταῖσι πεπείροις.
Οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι,
Μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον.

Πεπασμένοις. Putridis. Contaminatis. Ælianus. Trigla autem & hominem mortuum, & piſcem comedit. Magis verò delectatur contaminatis, & fœtentibus *cibis.*

Πεπασμένοις. μεμιασμένοις. αἰλιανός. φάγοι δ' ἂν τρίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ, καὶ ἰχθύος. φιληδοῦσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπασμένοις, καὶ κακόσμοις.

Πεπιθημένος. Obſequutus. Obtemperans. Confiſus. Fretus. Confidens.

Πεπιθημένος. πεπιθήσας. θαρρήσας. καὶ πεποιθώς. θαρρῶν. D

Πεπίθοιμεν. Perſuadebimus.

Πεπίθοιμεν. πείσοιμεν.

Πεπιλημένη. Conſtricta. Condenſata. Stipata. Coarctata. Ioſephus. Corpore niger, carne tenuis, *& macer, eáque* denſatus. *i. carnem conſtrictam, & condenſatam habens:* ſed in tenui corpore quidam heroicus animus habitabat.

Πεπιλημένη. συνεσφιγμένη. ἰώσηπος. μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνὸς, τὴν σάρκα πεπιλημένος. ἀλλ' ἐνῴκει τις ἡρωικὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι.

Πεπλαδηκός. Humectatum. Humidum. Putrefactum Putridum.

Πεπλαδηκός. ὑγρανθὲν, σεσηπός.

Πεπλασμένῳ. Ficto. Malefico.

Πεπλασμένῳ. κακούργῳ.

Πεπλεγμένη. Implicita phalanx, eſt *ea,* quæ cogitur aſſimilari locis, *& iis accommodari,* in quæ incidit, & quæ teredinis ſpeciem habet; & enſi-ſimilis eſt, & multiformem *habet* ordinem.

Πεπλεγμένη. φάλαγξ ἐστὶν, ἥ τις ὑποπίπτουσα τόποις, ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τορηδόνος λόγον ἐπέχει. ξιφοειδὴς φάλαγξ γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει. E

Πεπληγώς. Apud Homerum *legitur,* pro πλήσσων. Percutiens. Præteritum *perfectum medium* aſſumpſit *pro participio præſentis.*

Πεπληγὼς παρ' ὁμήρῳ. ἀντὶ τοῦ πλήσσων. τὸν παρακείμενον παρείλεφε.

Πέπλον. Peplum. Amiculum. Velum. Muliebre pallium.

Πέπλον. περιβόλαιον. ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πέπλος. Peplus. Apud Athenienſes peplus propriè *dicebatur* velum Panathenaicæ nauis, quam Athenienſes quarto quoque anno inſtruebant Mineruæ, cuius etiam pompam per Ceramicum ad Eleuſinium vſque ducebant. Hoc autem vocabant peplum, quòd eſſet laneum. In eo autem depictus erat Enceladus, quem Minerua ſuſtulit. Hic autem fuit vnus ex Gigantibus) vel quòd Athenienſes vi-

Πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς παναθηναϊκῆς νεώς. ἣν οἱ ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ ἀθηνᾷ διὰ πενταετηρίας, ἧς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ κεραμεικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ ἐλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν διὰ τὸ ἐρεοῦν αὐτὸ εἶναι. ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ ἀθηνᾶ. ἦν δὲ τῶν γιγάντων εἷς. ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ ἀθηναῖοι, F

ctores

A πέπλον ἐποίησαν τῇ ἀθλωᾷ καὶ ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. πέπλος. περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ ἀθλωᾷ τοῖς μεγάλοις παναθηναίοις. οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, πέπλος καλεῖται, καὶ ἑανόν. ἐστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.

ctores peplum Mineruæ feciſſent, & præſtantiſſimos quoſque *viros* in eo depinxiſſent. Peplus. De peplo, qui in Magnis Panathenæis Mineruæ *conſecratus in pompa* ferebatur, non ſolùm apud Oratores fit mentio: ſed etiam apud Comicos peplus vocatur, & *ἑανὸς. tela tenuis, & ſubtilis. Tenue, & ſubtile velum. Indumentum, quod ob ſuam tenuitatem facilè poteſt indui.* Peplus autem eſt muliebre indumentum.

Πεπλώματα. καὶ ζήτει ἐν τῷ δυσπινῆ.

Πεπλώματα. Pepla, ſiue pepli. Tenuiſſimæ, ſubtiliſſimæq; veſtes. *Sophocles Trachiniis. pag. 352. f.* Quære in voce δυσπινῆ. *Ariſtoph. Acharnenſibus. pag. 279. v. 27.*

Πεπνυμένος. συνετός.

Πεπνυμένος. Prudens. Sapiens.

B Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας δεδεμένοι. τοῖς πέρσαις ὡς ἐπιτοπολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσί, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν.

Πεποδισμένοι. Pedibus-vincti. Qui-pedes-ligatos-habent. Pedicis-conſtricti. *Xenophon de expeditione Cyri lib. 3. pag. 311. D.* Perſarum equi plerunque pedicis-conſtricti ſunt, *pedibúſque ligatis tenentur*, ne fugiant, ſi ſoluti ſint.

Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας κατεχημένοι. ξενοφῶν. πονηρὸν ἐστὶ νυκτὸς στράτευμα περσικόν. οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται.

Πεποδισμένοι. Pedicis-conſtricti. Qui-pedes-habent-ligatos. Xenophon *de exp. Cy. lib. 3. p. 311. D.* Perſicus enim exercitus noctu malus, *& incommodus* eſt: Nam ipſorum *Perſarum* equi ſunt-ligati, *pedicíſque conſtricti ſeruantur, ne ſoluti fugiant.*

Πέπομαι. παθητικόν. πέπωκα δέ.

C Πέπομαι. Potus ſum. Abſorptus-ſum. Paſſiuũ *perfectum à πίνω, quod ſumit tempora tanquam à πῶ. futuro πόσω. de quo Mag. Etym. col. 496. l. 14.* πέπωκα verò, *præt. perf. act. per ω ſcribitur.* Bibi. Potaui. Hauſi. Abſorpſi.

Πέπον προσφιλέστατε προσηνέστατε.

Πέπον. Amiciſſime. Iucundiſſime.

Πέπονες. ἔκλυτοι. ἀσθενεῖς ἐν ἐπιγράμματι.

Πέπονες. Diſſoluti. Molles. Infirmi. Effœminati. In epigrammate.

Ὄφρα τάχιστα
Λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ᾽ ἀσταχύων.

Vt celerrimè
Ventilaret mollibus fructum ex ſpicis excuſſum.

ἀντὶ τοῦ ὡρίμων.

πεπόνων *hic poſitum* pro maturis.

Πέπορδα. ἀριστοφάνης. ἥδομαι γέγηθα καὶ πέπορδα. καὶ γελῶ μᾶλλον, ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς. ἀντὶ τοῦ ἐάσας. ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας. ἥδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα τουτέστι, τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας.

D Πέπορδα. Pepedi. Ariſtoph. *in Pace. pag. 445. v. 1. & 2.* Lætor enim, & gaudeo, & pedo, & rideo. Magis quàm ſi ſenectutem exuiſſem, euitato clypeo. ἐκδὺς γῆρας. Pro, depoſito ſenio. Tranſlatio *ducta* à ſerpentibus, qui ſenectutem exuunt, *veterem pellem exuentes.* τὴν ἀσπίδα verò dixit, pro, τὸν πόλεμον, i. bellum.

NOTAE.

Ἀριστοφάνης.] in Pace. pag. 445. v. 1. & 2.
Ἥδομαι γὰρ, καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Conſule Schol. vnde Suidas.

E Πεπορεσποιημένος, ἐκ τοῦ πόρος.

Πεπορεσποιημένος. Dicitur hoc participium de loco, in quo meatus facti ſunt, & aperti, vt liber tranſitus pateat, à nomine πόρος. meatus, tranſitus, & verbo ποιέω. ῶ. deducitur compoſitum verbum πορεσποιέω. ῶ. meatum-facio, tranſitum paro, meatum-aperio.

Πεπορπημένος. ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον πόρπῃ συνεχόμενον, ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται παρὰ λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. τῶν δ᾽ ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, ἰδεῖν ἦν καθ᾽ ὅλην τὴν πόλιν, τότ᾽ ἐπὶ γήρως ὀδῷ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους.

Πεπορπημένος. Fibulis-aſtrictus. Fibula-conſtrictus. Infibulatus. *Ab πόρπημα. τος. τὸ. Fibulatum-indumentum. Euripides Rheſo. pag. 27. v. 442.* Πόρπημα *etiam dicebatur* Indumentum duplex, quod induebatur fibula conſtrictum, ne recederet ab humeris, *& ex iis decideret.* Extat apud Lycurgum in oratione contra Timocratem. Ex viris autem, qui corporibus erant imbecilles, & ætate prouectiores, & immunes militiæ per leges, videre erat per totam vrbem *quàm plurimos* tunc in ſenectutis limine miſerrimè oberrantes, duplicibus veſtibus, fibula-conſtrictis-indutos.

F Πεπότηται. αἰθέρι. αἰσθάνεται. καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἡ ψυχή μου πεπότηται.

Πεπότηται. Volat. In-altum-volatu-fertur. Sublimis eſt, & ſublimia iam ſentit. Ariſtoph. Nubibus. Anima mea volat.

Πεπύρωται. Excæcatus-eſt.

Πεπήρωται. πετύφλωται. A

Πεπραξικοπηκότα. Pro, προδώσοντα. Proditurum. *Illum, qui aſtuta arte aliquos ad proditionem faciendam ſollicitauit, ac ſubornauit.*

Πεπραξικοπηκότα. ἀντὶ τοῦ προδώσοντα.

Πεπρᾶσθαι, & πωλεῖσθαι. i. Venditum-eſſe, & vendi, differunt. Nam id quidem, quod iam venditum eſt, prorſus, & omnino *iam abiit.* & *ſuum euentum, ac effectum, habuit.* Id verò, quod venditur, interdum etiã non habet ſuum euentum, *nec in effectum perducitur.* Contingit enim, vt id, quod adhuc venditur, *nec iam venditum eſt*, non vendatur; *nec eius venditio ſuccedat, de qua inter aliquos verba fiebant: ſed imperfecta, nec ad finem perducta maneat.*

Πεπρᾶσθαι. καὶ πωλεῖσθαι, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι, πάντη, καὶ πάντως ἀπέβη. τὸ δὲ πωλεῖσθαι, ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι.

Πέπρισται. Sectus-eſt. à πρίζω. *Serrâ-ſeco. Seco. Scindo.*

Πέπρισται. κέκοπται. B

Πεπρωμένη. Fatum. Fortuna. Generatio. *Vel, ortus.*

Πεπρωμένη. εἱμαρμένη. τύχη. γένεσις.

Πεπρωμένον. Fatum. Fatale. Quod fato decretum eſt. Quod fato deſtinatum eſt. Quod ad finem à fato perductum eſt.

Πεπρωμένον. εἱμαρμένον. ὡρισμένον. πεπερασμένον ὑπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέπταται Expanſum-eſt. Explicatum eſt.

Πέπταται. ἥπλωται.

Πεποιωμένον. Qualitatem-habens. Qualitate-præditum.

Πεποιωμένον. ποιότητα ἔχον.

Πεπυκασμένον. Tectum. *Denſatum. Ornatum.*

Πεπυκασμένον. ἐσκεπασμένον.

Περιβεβλημένον. Amictum. Veſtitum. Veſte-circumiecta-tectum. *Vt*, Deinde *mulier illa cum illo* in alio tentorio congreſſa eſt, veſtibus ſericis non fruſtrâ veſtita, & ornata. *Hoc περιβεβλημένον pertinet ad præcedens* Πεπυκασμένον. *Eſt enim eius interpretatio, cuius confirmandæ causâ, ſequens exemplum ſubiicitur.*

Περιβεβλημένον. εἶτα ἐν ἑτέρᾳ σκηνῇ ξυνῆλθεν ἠμφιεσμένη τε, καὶ καταπεπυκασμένη, οὐκ ἄλλως ἐξ ἱματίων σηρικῶν. C

Πέπυσται. Audiuerat. à πυνθάνομαι, quod à πεύθομαι *varias temporum formationes accipit. Vide Grammat.*

Πέπυσται. ἠκηκόει.

Περᾷ. *Traiicit.* Nauigat.

Περᾷ. πλέει.

Πέρα. Aduerbium. Pro, περαιτέρω. Vltrà. Vlteriùs. Suprà. Supra, vel vltra modum. Vt, Vltra-modum vero, *nimiúmque* reſiſtentes, vinculis-conſtringi *iuſſit.* Et rurſus. Tributa-exigentes ab ipſis ſupra vires *ipſorum. i. maiora, quàm quæ diutius tolerare poſſent.* Et rurſus. Cùm autem *illi hominem* vlterius. *i. amplius, vel diutiùs* ferre non poſſent, propter *eius nimiam* inſolentiam, & crudelitatem. Et rurſus. Ineffabilibus ineffabiliora, & vltra mala. *i. grauiſſimis malis grauiora, quæ nullis verbis exprimi poterant, quòd eorum grauitas, ac atrocitas omnem orationem longè ſuperaret.* Et alibi. Cùm autem Iotomi facinus-audax narraſſent effecerunt vt ille *diutiùs ac* vlteriùs dubitare deſineret. Et Ariſtoph. *in Auibus. pag. 415. v. 19. 20. 21.*

Πέρα. ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ περαιτέρω. τὸ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυνδεῖν. καὶ αὖθις. δασμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέρα. καὶ αὖθις. οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν, διὰ ὕβριν τε, καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις. ἀρρήτων ἀρρητότερα, καὶ κακῶν πέρα. καὶ αὖθις, εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰωτόμου τὸ τόλμημα, ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγνοοῦντα. καὶ ἀριστοφάνης. D

An ignoras quòd Iupiter ſi me moleſtiâ-affecerit vlteriùs. i. ampliùs, diutiùs, præter modum, ac nimis,

Ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,

Aedes quidem ipſius, & domos Amphionis comburam, &

Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους ἀμφίονος.

In-fauillas-redigam igniferis aquilis?

Καταιθαλώσω;

Et alibi. Ille verò à Seleucia vlterius, id eſt ſæpius inuadenda abſtinuit.

καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τοῦ ἐπὶ σελεύκειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀπείχετο. ἀντὶ τοῦ πλεονάκις. E

Περᾶναι. Perfeciſſe. Ad-finem-perduxiſſe. περᾶναι. *Infinit. aor. 1. act. à περαίνω.*

Περᾶναι. τελειῶσαι.

Περάνῃ. Per-ſe-ſubiunctiuum. Pro, τελειώσῃ. Perfecerit. Confecerit. Ad-finem-perduxerit.

Περάνῃ αὐθυπότακτον, ἀντὶ τοῦ τελειώσῃ.

Περαντικός. Qui verbis finem imponit. *Qui peritus eſt finis imponendi verbis. Ariſtoph. Equitibus. pag. 257. v. 31 Schol. annot. 16.*

Περαντικός. πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

Πέρασις βίου. Vitæ finis. Vt,

Πέρασις βίου. ἡ τελευτή,

Date vitæ finem, & exitum aliquem,

Δότε βίου πέρασιν, καὶ καταστροφήν τινα, F

Si non videor aliquid malorum *minùs habere ſemper.*

Εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἀεί.

Pro, Si non videor malis minùs affligi, & indigere malorum additamento. Et πέρατα fines, termini.

εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακά. καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. καὶ πέρατα, τέλη.

Περγαμηναί. Membranæ. Pelles *Pergamenæ.*

Περγαμηναί. αἱ μεμβράναι. αἱ διφθέραι.

Περγάμιον. Pergamium. Publicum.

Περγάμιον. δήμιον.

A Πέργαμοι. τὴν πόλιν ἴωνες λέγουσι. οἱ δὲ, πάντα τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν. δῆμος ἡ περγασὴ τῆς ἐρεχθηΐδος. τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασὶ, περγασέα, καὶ περγασηνόν.

Περγαῖος.

Πέρδεσθαι. ὅτι ἀργύριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν.

B Περδίκκας. ὁ μακεδὼν, καὶ κλίνεται περδίκου. ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ μακεδόνες. ἄνδρα τά τε πολέμια κράτιστον γενόμενον, καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφερόντως. ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτῷ τοῦ φρονήματος, διαθαρσεῖς πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν. τό τε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τάς τε εὐπραγίας αὐτῷ φθόνου ἐπαξίας ἐποίει. ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον.

C ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσμασι μεταβολὴν, σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑποψίας μᾶλλον, ἢ τῇ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαιώσει, εἰς τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπιβούλευσμα ἐποιοῦντο.

Περδίκειος κάρα, καὶ περδίκειος πούς.

Πέρδικος ἱερὸν παρὰ τῇ ἀκροπόλει. εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, δαίδαλος, καὶ πέρδιξ, ἧς υἱὸς κάλως. ᾧ φθονήσας ὁ δαίδαλος τῆς τέχνης ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως. ἐφ' ᾧ ἡ

D πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. σοφοκλῆς δὲ ἐν καμικοῖς, τὸν ὑπὸ δαιδάλου ἀναιρεθέντα, πέρδικα εἶναι τοὔνομα.

Περαία ὄνομα τόπου.

Περαιβοί. ἔθνος.

Περαίνειν. τὸ συνουσιάζειν.

Περαίνοντας. τελειοῦντας.

Περαινῶ. αἰτιατικῇ.

E Περαιωθέντες. περάσαντες.

Περαιτέρω. πλέον. πάνυ.

Περεγρῖνος. ὄνομα κύριον.

Περένη. πόλις.

Περήτεια. ἡ παραγγέλλουσα τὴν ὥραν.

Πέρι. περισσῶς.

F Πέρι. ἀμφί. κύκλῳ.

Περιαγειρόμενοι. ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί. πολιτείας πέμπτῳ ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προὐτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ ὅμηρος, καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρ-

Πέργαμον Pergamum Iones vrbem vocant. Alij verò, omnia excelſa loca *ſic appellant*.

Περγασῆθεν. Ex-Pergaſe. Pergaſe, municipium *erat Tribus* Erechtheidos. Municipem tamen duobus-modis dici tradunt, & Pergaſeum, *ſiue Pergaſenſem*, & Pergaſenum.

Περγαῖος. Pergæus. *Ita dictus Pergæ ciuis, & incola Perga verò, vrbs Pamphyliæ. Steph.*

Πέρδεσθαι. Pedere. *Ariſtoph. Pluto. pag.* 10. *v.* 4. *Argyrius verò nónne propter hunc* Plutum *pedit*? Argyrius ob mollitiem adeò malè-audiebat, vt vel *publicè, pecuniæ causâ* pederet.

Περδίκκας. Perdiccas. Macedo. Et declinatur Περδίκου, *in genitiuo ſingulari*. Quem ex inſidiis Macedones interfecerunt, virum rebus bellicis præſtantiſſimũ, & excellenti ingenij-magnitudine præditum, vnde etiam manauit ipſius animi nimia-grauitas, ad omne periculum *adeundum* valde-confidens, & nimia *ipſius* magniloquentia, quâ Macedones omnes deſpicere videbatur, & quæ eius felicitatem inuidiæ reddebat obnoxiam. Ad inuidiam verò acceſſit & odium, quòd eum ſe ſuperiorem & eſſe, & dici, ferre non poſſent. Quamobrem etiam mutationem ob clades *acceptas factam*, per iram ex priore ſuſpicione *conceptam, quòd ſe ab eo deſpici, contemnique crederent*, magis, quàm per veri Iudicij iuſtam-rationem, ad inſidias illi ſtruendas arripuerunt.

Περδίκειος κάρα. Perdiceum. *i. perdicis*. caput. Et perdiceus pes. *i. perdicis*.

Πέρδικος ἱερόν. Perdicis ſacellum iuxta arcem *erat*. Eupalamo enim liberi fuerunt Dædalus, & Perdix, cuius filius Calos, cui cùm Dædalus ob artem inuideret, ipſum de arce præcipitauit. Quamobrem Perdix ſe ipſam ſuſpendit. Athenienſes verò eam honorarunt, *& coluerunt*. Sophocles verò in Comicis, illi, qui à Dædalo ſublatus-eſt, Perdici nomen fuiſſe *dicit*.

Περαία. Peræa. Nomen loci.

Περαιβοί. Perabi. Gens.

Περαίνειν. *Veneris opus perficere. Vide* βινεῖν. Coire.

Περαίνοντας. Perficientes. Ad-finem-perducentes.

Περαινῶ. περαίνω. Accuſatiuo. Perficio. Ad-finem-perduco.

Περαιωθέντες. Traiicientes. Qui-traiecerunt. Qui-tranſierunt.

Περαιτέρω. πλέον. Vlteriùs. Magis. Vltra-modum. Nimis. Valde.

Περεγρῖνος. Peregrinus. Nomen proprium.

Περένη. Perene. Vrbs.

Περήτεια. Quæ circum-circa-nunciat horam *traiiciendi. Conſ. de Heſych. in* Περάτεια. *apud quem vitioſè ſcriptum* Παράτεια, *& longe aliter res exoluitur.*

Πέρι. Pro περισσῶς. Egregiè. Eximiè. Excellenter. Supra-modum. *Sumitur aduerbialiter.*

Πέρι. Circum. Vndique Circum circa.

Περιαγειρόμενοι. Vndique-congregati. Vel, Hominũ confluentium multitudine circundati. Quemadmodum athletę victores, hominum confluentium multitudine circundati. *Plato* Polit lib. 5. in fine. Primùm quidem (vt aiunt) præmia certantibus proponebãt, quemadmodum & Homerus, & alij Poetæ tradunt,

Poſtquàm verò ſine præmiis certare cœperunt, victores, alij quidem, qui vel amicitiæ, vel cognationis vinculo *vicli* · *ibus* erant coniuncti, coronis redimebant, *ornabant*, *coronabant*. Aliorum verò cognati, ſedentes, & qui propinqui erant, maioris precij res deponebant. *N. L.* Qui verò remotiores erant, floribus, & foliis petebant circumeuntes. *L.* περιερχομένους. *pereuntes*. Vt etiam nunc in illos, qui egregiè certarunt, petaſos, & Zonas coniiciunt. Alij verò, veſtes. Hinc mos manauit, vt athletæ in-orbem circumeūtes congregarentur, & acciperent ea, quæ darentur. Vnde Simonides Aetilli F. ita dicit. Quis igitur eorum, qui nunc *viuunt*, tot victorias in Pericτyonum, *vel finitimorum populorum* certamine *partas*, myrtorū foliis, & roſarum coronis redimiuit? Quidam verò morem iſtum à Theſeo initium ſumpſiſſe *tradunt*. Illum enim ex Creta reuerſum, poſt ſublatum Minotaurum, regionis *Atticæ* incolæ, *vel, Indigenæ* floribus, & foliis petierunt, & præſentibus fructibus ornarunt.

ξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες, στεφάνοις ἀνέδουν. τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν συγγενεῖς, καθήμενοι, καὶ πλησιάζοντες, πλέονος ἄξια ἀπετίθεσαν. οἱ δὲ πορρώτερον, ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους. ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις, ἐπιβάλλουσι πετάσους, καὶ ζώνας. οἱ δὲ, χιτῶνας. ἐκ τούτου συνήθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν, καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν σιμωνίδης ἀετίλλου φησὶν οὕτω. τίς δὴ τῶν νῦν τοσάδε πετάλοισι μύρτων, ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδύσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτυόνων. ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων. A B

NOTAE.

Τοσάδε.] Lego τοσάσδε, quod ad ſequens νίκας referendum. Et ἀνεδήσατο, vt in Ald. cod. ab ἀναδέω. Religo, vincio, redimio, corono. Supra dicitur, στεφάνοις ἀνέδουν. C

Περιαγκώνισμα. Perianconiſma. *N. L. Circuitus-cubitalis. Ambitus-cubiti. Circuitus-cubiti-ſpeciem-habens. Vel, Manuum poſt terga religatio. Vide* Περιαγχωνίζω *in Lex. vbi per* χ *ſcribendum* περιαγκωνίζω. *Sed ne ſic quidem apertè conſtat quid hoc ſignificet.*

Περιαγκώνισμα.

Περιάγνυται. Circunfringitur. Quaſi *dicas* περιέχεται Vndique-tenetur. i. circundatur, cingitur, ambitur. Et περιαγνυμένου Circumfracti. Circundati. Cincti. Vel ambientis, circundantis, cingentis. Vt, Ad occidentale littus illius ſinus, qui ad vrbem Ænum circunfringitur. *i. qui circunfertur, & vrbem ambit, cingit, circundat. N. L.*

Περιάγνυται. περικλᾶται. οἱονεὶ, περιέχεται. καὶ περιαγνυμένου. περικλωμένου. πρὸς τὴν ἑσπερίαν τοῦ κόλπου ἀκτὴν τοῦ πρὸς τῇ αἴνῳ τῇ πόλει περιαγνυμένου.

Περιάγξαι. Contorquere. Conterere. *Comminuere. Præfocare. Sic vndique ſtringere, vt ſuffoces.*

Περιάγξαι. περιστρέψαι. συνθλίψαι. D

Περιαγοραῖος. Circunforaneus. Loquax. Rabula-forenſis.

Περιαγοραῖος. λάλος.

Περιαγωγάς. Circumactus. Circunductiones. In orbem circumactus, & conuerſiones. Vt, Sex autem aquilæ, cùm circum caſtra circulares circumactus feciſſent, *i. in orbem volitaſſent*, ad dextram ſeparatæ ſunt.

Περιαγωγάς. τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. αὐτοὶ δὲ ἓξ κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιαγωγὰς, ἐν δεξιᾷ διέστησαν.

Περιαθρεῖν. Circunſpicere.

Περιαθρεῖν. περισκοπεῖν.

Περίακτος. Via, *per quam quis circumagitur. Aliâs eſt epithetum. Verſatilis. In ſcenis etiam* περίακτοι *vocantur machinæ verſatiles, & ipſa loca, in quibus illæ ſunt, de quibus Pollux lib. 4. c. 19. col. 228. 24. Conſule & vulgata Lexica.* E

Περίακτος. ὁδός.

Περιαλγῶν. Vehementer-dolens. Grauiter-dolens. Vt, Ego verò grauiter-dolens ob ea, quæ facta fuerant, per literas rogaui, vt ad patrem veſtrum remitterer F ὑμέτερον. *noſtrum.*

Περιαλγῶν. ἀχθόμενος. κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γραμμάτων ἐδεόμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ὑμέτερον.

Περίαλος. Coxa. *Coxarum-vertebra.*

Περίαλος. τὸ ἰσχίον.

Περιαλουργής. Vndique tinctus vt purpurâ. *i. purpuræ tincturâ.* Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag. 295. v. 9. 10. 11. 12. 13.* Lyſiſtratúſque in foro Cholargenſium probrum,

Ille, qui totus immerſus eſt malis,

Frigenſque, & eſuriens ſemper,

Præter quàm triginta dies. id eſt, exceptis 30. diebus

Menſis cuiuſque.

Hoc eſt, Qui malis eſt tinctus. Vel, Qui verſatur in profundis malis. Hæc autem vox tranſlata-eſt à tinctura

Περιαλουργός. ἀριστοφάνης παρὰ λυσιστράτῃ.

Περιαλουργὸς κακοῖς

Ῥιγῶν τε, καὶ πεινῶν ἀεὶ, F

Πλὴν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

Τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

τουτέστιν, ὁ κακοῖς βεβαμμένος. ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς

ctura

A τῆς πορφύρας τῆς θαλασσολαρους, ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρεον εὑρίσκε). ἀλουργὶς δὲ, ἡ πορφύρα·

ctura purpuræ quæ in mari degit, quia hoc oſtreum ex profundo mari trahitur inuentum. ἀλουργὶς vero, purpura, L. ἀλουργὶς ἐσθὴς, eſt purpurea, veſtis, quæ tincta eſt purpurâ.

N O T AE.

Λειςράτας.] In Acharnenſibus. pag. 295. v. 9 & 10.

Λεώτρατος τ' ἐν ἀγορᾷ χαλαργίαν ὅπου....

Ὁ πεπλαλουργὶς τοῖς χωροῖς. & cæt.

Conſule Schol. annot. 5. 6. 7. 8. 9. Pro θαλασσοβαφοῦς, legendum θαλάσσης, vt in Schol. Et pro, ἀλουργὶς δὲ, ἡ πορφύρα, legitur in Scholiis, ἀλουργὶς ἐσθὴς, ἡ πορφυρᾶ.

B Περιαμησάμενος. θερίσας.

Περιαμησάμενος. Qui circum-circa-meſſuit. Metens. Demetens.

Περίανδρος. κυψέλλου. κορίνθιος. τῶν ζ' σοφῶν. γεγονὼς κατὰ τὴν λή' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἔπη β. οὗτος ἐστὶ περίανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών. ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον.

Περίανδρος. Periander, Cypſeli F. Corinthius, vnus ex ſeptem Sapientibus, qui fuit Olympiade 38. Scripſit præcepta de vita humana, verſibus 2000. Hic eſt Periander ille, qui propter ſuam mæſticiam mortuus eſt, vt & epigramma de eo ſcriptum teſtatur, quod ſic habet, *vide Diog. Laert. in Periand. vita. p. 36. & 37.*

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μὴ σὲ τυχεῖν τινός. ἀλλά.

Nunquam dolore-afficiat te illud, ſi tu non fueris adeptus aliquid, quod habere cupiebas: *at*

C Τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, ὅσα δίδωσι θεός.

Delecteris omnibus pariter, quæcunque tibi dat Deus.

Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς περίανδρος ἀπέσβη.

Etenim mœrore-confectus ille ſapiens Periander extinctus eſt,

Οὕνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος, ἧς ἔθελεν.

Quia non adeptus eſt rem, quam cupiebat.

Περίανδρος. ὁ κυψέλλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως κορίνθου, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει. καὶ ὑπὸ ὠμότητος, καὶ βίας ἐξέτρεψεν ἑαυτὸν εἰς τυραννίδα, καὶ δορυφόρους εἶχε τριακοσίους, ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας

Περίανδρος. Periander Cypſelli, Regis Corinthi F. Patris regnum accepit, propter primigenium Ius, *quòd eſſet liberorum natu maximus.* Propter crudelitatem autem, & vim, ſe ad tyrannidem conuertit, & trecentos habebat ſatellites, *quibus ſtipatus incedebat.* Vetuit etiam ne ciues haberent ſeruos, & ocium

D δούλους κτᾶσθαι, καὶ σχολὴν ἄγειν, ἀεί τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐζημίου, δεδιὼς μή τι βουλεύοιντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τι ἄτοπον ἐργάσασθαι, νεκρᾷ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ μιχθῆναι ὑπ' ἔρωτος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς. καὶ ἦν πολεμικὸς τριήρεις τε ναυπηγησάμενος ἐχρῆτο ἀμφοτέραις ταῖς θαλάτταις. φασὶ δέ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν γεγονέναι. τὸ δὲ, οὐκ ἦν.

agerent, ſemper aliquod opus excogitans, quod illi facerent. Si quis autem in foro ſedebat, *eum* mulctabat, metuens ne quid contra ſe delibararent, *vel, ne quod conſilium in ſuum caput inirent.* Fertur autem idẽ & aliud flagitium commiſiſſe, quòd cum ſua vxore mortua ſe præ amore miſcuiſſet. Continenter verò militabat, erátque bellicoſus, & triremibus fabricatis, vtroque mari vtebatur. Quidam autem aiunt ipſum etiam ex ſeptem Sapientum numero fuiſſe: ſed hoc non eſt *verum.*

Περιανθίζω. ἄνθη συλλέγω.

Περιανθίζω. Flores-colligo. Flores vndique decerpo.

E Περιάνιδος. ἐγκύκλιος ᾠδή.

Περιάνιδος. Circularis ode. Carmen, quod in orbem canitur.

Περιάπτω. δοτικῇ.

Περιάπτω. Datiuo. Circum-appendo. Circum-ſuſpendo. *Et metaphoricè, impono, tribuo, attribuo, aſſigno.*

Περιαστράπτω. αἰτιατικῇ.

Περιαστράπτω. Accuſatiuo. Splendore, & luce circunfundo. Fulguribus oculos perſtringo. Circunfulgenti luce illuſtro. Oculos fulgore perſtringo.

Περιαυθαδίζεται. ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται. ἢ μεγαφρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυθαδίζεται. In ſuperbia verſatur. Vel de ſe magnificè ſentit. *Contumaciter, & ſuperbè ſe gerit.*

Περιαυτίζεται. περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ. ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτίζεται. De ſe magnificè ſenſit. Vel, In eadem dictione immoratur. *Eadem repetit, & inculcat.*

F Περιαυτολογεῖν. περὶ ἑαυτοῦ λέγειν. τουτέστι, μετὰ ὑπερηφανίας.

Περιαυτολογεῖν. De ſe loqui, Hoc eſt, cum ſuperbia, *ſuperbè de ſe verba facere. Vel, De re eadem loqui, rem eandem repetere, ſæpius inculcare.*

Περιβάδην. ἀμφιπλίξ. παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τριπτολέμῳ. πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα.

Περιβάδην. Idem ac ἀμφιπλίξ. Vtrinque-vadens. Pedibus-alternatim-motis incedens. Apud Sophoclem in Triptolemo. πλὶξ enim *eſt ipſe* greſſus, *inceſſus, & ſaltus.* Et πλίγματα. Ipſi *greſſus &* ſaltus.

Περιβαλλόμενος. προσπορισάμενος. περι-

Περιβαλλόμενος. Acquirens. Sibi-comparans. Vt, Cũ

autem magnam prædam ſibi-comparaſſet, *eam* in recens-conditum caſtellum detulit. *L. περιβαλόμενος, per ſimplex λ, vt ſit particip. aor. 2. med.* Et, Apollonius autem Leonidæ Spartani corpus non ſolum in ſuā poteſtatem redegit, *texit, ornauit*, illum virum admiratus: *ſed etiam. &c. Vide p. 572. in* Περιεβάλοντο. Et rurſus. Et diuitias confert in virum, pauperem illum quidem: ſed pium, & perpetuum ædis ſuæ cultorem. Et rurſus. Exiguo tempore magna ſapientia comparata. *Vel, ex. i. m. eruditione parta. L. περιβαλόμενος, vt ſupra monitum. Hic autem τοῦ περιβάλλειν, & τοῦ περιβάλλεσθαι ſignificationes, & exempla videntur confundi.*

βουλόμενος δὲ πολλὴν λείαν, ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον. ὁ δὲ ἀπολλώνιος τὸ λεωνίδου σῶμα τοῦ σπαρτιάτου οὐ περιβαλλόμενον, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα. καὶ αὖθις. καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μὲν, εὐσεβεῖ δὲ, καὶ ἀεὶ θεραπεύοντί οἱ τὸν νεών. καὶ αὖθις, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλλόμενος. A

Περιβαλλομένους. Assumptos. Xenophon. Familiarium alios aliò dimiſit, vt excurrerent, & imperauit, vt vnus quiſque eos, in quoſcunq. incidiſſet, aſſumptos, ad ſe deduceret. Et Polybius. Attalus autē prolixiorem orationem habens, ipſis antiquam *ſuorum* maiorum virtutem in memoriam reuocauit. περιβαλλόμενος. *L. μηκυνόμενος, vt ſupra*: pro διεξελθών. Perſecutus. i. Cùm-habuiſſet prolixior. Et rurſus. *Sed hoc exemplum, vt & ſequens, ad verbum περιβάλλειν pertinet.* Illis in vincula coniectis. *Cùm illos in vincula coniecisset.* Et Aelianus. Illi verò miniſtros, *&* *lictores* ipſorum in vincula coniectos, *vinculis constrictos, vinctos*, in theatrum ducunt.

Περιβαλλομένους. προσλαμβανομένους. ξενοφῶν. τοὺς ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν, καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους ὅπως τις ἐπιτυγχάνει, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. καὶ πολύβιος. ὁ δὲ ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπεμίμνησκεν αὐτοὺς τὴν ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ διεξελθών. καὶ αὖθις, δεσμοῖς περιβαλών. καὶ αἰλιανός. οἱ δὲ, τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν δεσμοῖς περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν. B

C

Περιβάλλω. Accuſatiuo. Circumiicio. Circundo. Cingo.

Περιβάλλω. αἰτιατικῇ.

Περίβαρα. Calceamenta. *Quæ, ſi vox mendicaret, ſic dicta, quòd circum pedes iaciantur. i. portantur. ſiue, quòd illis circumiectis, ac indutis pedes tegantur.* Et περιβαρίδες. Peribarides. Mulierum calceamenta. Theopompus in Sirenibus, *vnde ſenarius imperfectus eſt ſumptus.* A te accipiens peribarides. *i. mulierbria calceamenta.*

Περίβαρα. ὑποδήματα. καὶ περιβαρίδες. ὑποδήματα γυναικῶν. θεόπομπος ἐν σειρῆσιν. ὑπὸ σοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.

Περιβάς. *Qui-circumiuit.* Auentus. *N. L. Vt*, Cùm autem equum circumiuiſſet, *eúmque captum, conſcendiſſet*, *eum* egit ad *ipſum* vt ad *hominum metu grauiter* perturbatum.

Περιβάς. ἀποχρησάμενος. περιβὰς δὲ τὸν ἵππον, ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ θορυβούμενον. D

N O T Æ.

Ἠλαύνε.] Vel ἐλαύνει ſcribendum, vt ſit præſens, pro imperfecto ἤλαυνεν. Vel à grauitono ἐλαύνω, dices circumflexum ἐλαυνέω. ῶ. Atticè formatum, cuius imperfe. 3. ſingul. erit ἠλαυνεῖ. ς. Sed prior coniectura veriſimilior.

Περίβλεπτος. *Circumſpectus. Conſpicuus. Spectabilis. Illuſtris. Inſignis.* Excellens. Maximus.

Περίβλεπτος. ἔξοχος. μέγιστος.

Περιβόλαιον. Amiculum. Indumentum. Humidam autem naturam Sacra Scriptura vocat abyſſum. Quia igitur terra aquis vndique cingitur, paruis, & magnis maribus, meritò Dauid *aquas*, ipſius *terræ* dixit amiculum.

Περιβόλαιον. περιβολὴ ἔνδυμα. ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ δαβίδ. E

Περιβολή. Genus orationis ad grauitatem pertinēs, *de quo pluribus Hermogenes. Ambitus orationis.* Arrogantes eſſe dicunt Græcos, qui *res* ſuas. *i. res à ſe geſtas* extollunt & inſcriptionibus, & hiſtoriis, & inani verborum pompa, *lenociniis, & apparatu*, *ſimul &* ambitu, *magniſque rerum amplificationibus.* Ab illis autem, qui ſunt in magna rerum copia. *i. ab opulentis hominibus*, turba, & opifices, qui manu victum ſibi parant, vocantur Gergethes.

Περιβολή. εἶδος λόγου δεινότητος. ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς ἕλληνας τὰ οἰκεῖα αἴροντας διά τε ἐπιγραμμάτων, καὶ συγγραφῆς, καὶ τῆς ἄλλως τῶν λόγων πομπείας τε, καὶ περιβολῆς. καὶ περιβολὴ, ὁ πλοῦτος. καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ γέργηθες ἤτοι τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες.

Περίβολος. Nauis. *ambitus. Alias, rei cuiuſuis ambitus, vallum, ſeptum, munimentum, murorum lorica, locus vndique clauſus, ad res aliquas ſeruandum.*

Περίβολος. ὁ τῆς νηός. F

Περιγηθής. Perlætus. Perhilaris. Valde-lætus.

Περιγηθής. περιχαρής.

Περιγίνομαι Genitiuo. Supero. Vinco. Superiorſum. Superſum. Euado. Liberor. Seruor.

Περιγίνομαι. γενικῇ.

Περιγλωττίς. Linguæ-tegumentum. Inuolucrum-linguę. *Athenæus lib. 1. pag. 3 lin. 46. & deinceps.* Pithyl-

Περιγλωττίς. σκεπαστήριον τῆς γλώττης. πι-

lum

A θυλλὸν φασὶ τὸν τένθην καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμενίνην φορεῖν, καὶ προσελύτρουν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον αὐτὸ διδῷ τῇ γλώττῃ.

lum illum, qui vocabatur Tenthes.*i.guloſus, vorax, helluo*.ferunt membranaceum inuolucrum linguæ, *vel,linguæ vaginam ex membrana factam* geſtaſſe, & inſuper-appoſito-inuolucro-muniuiſſe linguam ad perfruendas voluptates. Fertur etiam digitalibus adhibitis,*vel,digitorum-tegumentis adhibitis*,opſonia comediſſe,vt illa quàm feruentiſſima ad linguam admoueret.

Περίγρα. ὁ διαβήτης. δι' οὗ οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυράγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἁμάξης κατασκευὴν χρεία. ἔστι δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ, ἐπεὶ καὶ ταῖς πυράγραις ἐπὶ

B ταῖς σιδηροτρόχοις ἁμάξαις χρῶνται. περίγραις δὲ, ἐπὶ ταῖς ξυλίναις. ὁ θεολόγος γρηγόριός φησιν εἰς τὸν συνταχτήριον. εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν θεοῦ. τοῦτο δι' ἐμέ. ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἅμαξαν. ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν θύραν. νικῶ τῇ αἰτίᾳ.

Περίγρα.Perigra. Circinus,cuius opera rotæ rotũdæ redduntur. Nam ad plauſtri fabricationem nullus eſt vſus pyragræ.*i.forcipis ignem,vel res ignitas capientis*. Licet tamen etiam iam receptæ ſcripturæ opitulari,quia *fabri ferrarij* forcipibus etiam vtuntur in *conficiendis* plauſtris ferreas-rotas-habentibus.*i.rotas laminis ferreis munitas*. Perigris verò *dicuntur iidem vti, quum verba fiunt* de ligneis *forcipibus*.Theologus Gregorius dicit in oratione,quę συνταχτήριος ab ordine,& compoſitione vocatur.Si enim ego in Dei gloriam *recipior,& ingredior, an* hoc propter me *fit? Nequaquam. Sic enim* forceps propter plauſtrum, vel ſerra propter ianuam *fieri diceretur*. *Quare* causâ vinco.

Περιγράψαι. οἷον ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται, καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρ-

C χείων.

Περιγράψαι.*Circunſcribere.Circumuenire.Decipere. Significat etiam tollere,delere,obliterare, expungere,ex aliquorum numero auferre,&* quaſi occidere.Quia defuncti.*i.defunctorum nomina* delentur, & ex archiuis, *publicisque Magiſtratuum tabulis* tolluntur.

Περιγυρίδα. περιφέρειαν.

Περιγυρίδα.Circunferentiam.

Περιδαρδάπτεσθαι, κατεσθίεσθαι.

Περιδαρδάπτεσθαι.Deuorari.Conſumi. *Vel, Deuorare,conſumere.*

Περιδέεια καὶ περιδεής. περίφοβος. καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ, καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυον.

Περιδέεια.Grauis-metus.Ingens-timor. Et περιδεής. Grauiter-metuens. Ingenti-metu perculſus. Vt,Et multa grauiáque mala,quæ ipſis acciderant, graui-metu,quem aſpectu præ ſe ferebant,ſignificabant.

Περιδέξιος. ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφύγῃ

D τὸν περιδέξιον. περιδέξιόν ἐστι πᾶν δίλημματον. ἑκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. περιδέξιος, καὶ ὁ σοφός. οἷος ἐκεῖνος ἀεὶ περιδέξιος ἥρως. παρὰ καλλιμάχῳ.

Περιδέξιος.Ambidexter. Qui & ſiniſtrâ,vt dextrâ, opus-facit.Apud Theologum verò dicentem, Et vt ambidextrum effugiat,*hæc vox accipitur pro eo,cuius potentia eſt formidabilis.* Omne dilemma eſt ambidextrum. Nam vtrinque concludere vult.περιδέξιος etiam *dicitur* ſapiens,*ingenioſus, & ad dicendum, vel ad faciendum aptus.* Qualis *eſt* ille ſemper ſapiens Heros. Apud Callimachum.

Περιδέῤῥαια. περιτραχήλια. κόσμια.

Περιδέῤῥαια. *Vel* περιδέραια. Monilia.Ornamenta. *Sic dicta,quòd* περὶ τὴν δέρην.*i.circum-ponantur.*

Περιδεῖν. περιδεσμεῖν περιάπτειν. ξενοφῶν. ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων, καὶ τῶν ὑποζυγίων. σακκία περιδεῖν ὅταν διὰ τῆς χιό-

E νος ἄγωσι, διὰ τὸ μὴ καταδύεσθαι.

Περιδεῖν.Circumligare. Alligare. Xenophon.Ille verò docet,circum equorum,& iumentorum pedes, ſacculos alligandos eſſe,quum per niuem ducuntur, ne immergantur.

Περίδειπνον. καὶ περίδειπνον τῶν νεκρῶν. καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ ἀττικὸν περίδειπνον.

Περίδειπνον.Parentilia.Silicernia.Epulum funebre, quod in potentiorum funere fieri ſolebat.Vt,Et hoc epulum funebre Atticum fecerunt.

Περιδήλιον. πειρατήν.

Περιδήλιον.Piratam.*N.L.*

Περιδινοῦνται. περιοδεύονται. περιστρέφονται. ὁ δὲ περιδινήσας ἄμφω, ἐς τὸ πρόσωπον ἵππου, ὑπηλιπάζει τοῖς δειλαίοις.

Περιδινοῦνται. Circumeunt. Circumaguntur.Circumuerſantur.περιδινεῖν.*Circumagere.In-orbem-verſare.Rotare.Rotatum-iaculari,vel conuertere.Vt*,Cùm autem ille ambos in equi frontem rotatos-conieciſſet,illis miſeris obuiã-iuit.*L.*ὑπηλιάζει,vel ὑπαντάζει.

Περιδινοῦντες. περιστρέφοντες. οἱ δὲ βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ὠὰ, περιδινοῦντες

F ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων, καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἑφθὸν καὶ ὠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ὠὸν κατεσκεύαζον.

Περιδινοῦντες.Circumagentes.Rotantes.Vt,Babylonij autem oua in fundas iniecta, in orbem circũagentes,vt potè rudis, & venatorij victus non ignari:ſed in machinationibus, *& ſolertibus rationibus*, exercitati,*quas fames hominibus* in deſerto *dictat*, etiam crudum ouum hoc impetu,coctum fecerunt.*i.coxerunt.*

Περίδου. περίθες. ἀριστοφάνης. ἴθι δὴ σὺ περί-

Περίδου.Circumliga.Circumpone.Alliga. Ariſtophan.*in Concionantibus.p.*488.*v.*10.Age igitur tu *mé-*

to barbam alligo, & celeriter vir fias. Et rurſus *idem Ariſtoph.in Equitibus.p.234.v.6.* Volo de capite paciſci. Pro De capite pactionem, vel ſponſionem facere.*i.capite plecti volo, niſi verum ſit, quod à me dicitur. Galliſic, le veux gager ma teſte.* Si vis (inquit) pactionem faciamus περὶ θυμιτίδων ἁλῶν.i.de ſale thymidite, quod idem valet, ac ſi diceres, de ſale trito cum thymo. Et alibi. *Ariſtoph.in Acharnenſ.pag.304. v.2.* Salem thymitem.*i.cum thymo tritum, thymóque conditum* affer ô puer, & cepas Hoc autem περίδου μοι & Homerus dicit *Iliad.ψ.p.cum Græcis Euſtathij comm.1311. Sed ex H.Steph.typis.pag.890.f.*

δου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γένῃ. καὶ αὖθις. ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδέσθαι. ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θέσθαι καὶ αὖθις. εἰ βούλει, περίδου μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν. εἰ βούλει φησὶ ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμιτίδων ἁλῶν. οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἑτέρωθι. ἅλας θυμιτίδας δεῦρ' ἐμοὶ καὶ κρόμμυα. τὸ δὲ περίδου μοι, καὶ ὅμηρός φησι. A

N O T Æ.

B

Περίδου.] Vide in Ariſtoph.Concionantibus.pag.488.v.7.& 11.à περιδέω, circumligo, alligo, deducitur imperatiuus paſſ. περιδέου.περιδοῦ ſcriptum, vel propter compoſitionem hoc fiet, quod iam minus probabile. Vide Magnum Etym.in περίδου. Item Ariſtoph.in Nub. pag.96.v.6.Schol.anno.6. vbi formationem huius verbi docet. δίδημι, τὸ δεσμεύω. ὁ μέλλων διδήσω. ὁ β. ἀορ. ἔδην. μέσος ἐδέμην, ἔδεσο καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔδεο, ἔδου, καὶ τὸ προστακτικὸν δοῦ, καὶ περίδου. & cæt. Sed περίδου προπαροξυτόνως ſcriptum, eſt imperat.aor.2.med. περίδεσο comm. περίδεο Ion. περίδου Attice, quòd à περιδίδομαι deducitur. Conſule Euſthat.in περιδέσθαι.

Εἰ βούλει, περίδου.] Apud Ariſtoph.in Acharnenſibus.pag.292.v.13.ſcribitur, vt hîc ſcribendum,

Αἱ λῆς, περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν.

Sequitur interpretatio, εἰ βούλει. & cæt.

Ἅλας θυμιτίδας.] Ariſtoph.in Acharn.pag.304.v.2.

Ἅλας θυμίτας οἶσε παῖ, καὶ κρόμμυα.

Et apud Ariſt.in Nub.pag.96.v.6.legitur, vt hîc legendum, C

--περίδου νῦν ἐμοί,

Εἰ μὴ τετράμετρον ἐστιν ἡμιεκτέον.

Vide v.5.& Schol.annot.5.vbi totus locus apertè, fuſéq; declaratur. Quod autem Græcè περιδίδοσθαι dicitur, quum agitur de aliquo certaminis pignore, Latinè dicitur deponere, & aliquo pignore certare. Virgil. Ecloga 3.pag.7.

Da. *Vis ergo, inter nos, quid poſſit vterque viciſſim*
Experiamur? ego hanc vitulam (ne forte recuſes
Bis venit ad mulctram, binos alit vbere fœtus)
Deponam, tu dic mecum quo pignore certes.
Me. *De grege non auſim quidquam deponere tecum.*

Περίδου. Hoc eſt pactionem, vel ſponſionem fac. *L.* περίδου. Ariſtoph. Nubibus. *pag.96.v.6.* Περίδου νῦν ἐμοί.

Paciſcere nunc mecum,

Niſi tetrametrum eſt hemiecteum. Vide Scho. annot.5.

Περιδώμεθα. Paciſcamur. Homerus *Iliad.ψ.p.890.f.* Huc *veni, age,* vel de tripode paciſcamur, vel *de lebete.i. Age, vel tripodis, vel lebetis pignore depoſito certemus.*

Περιδράττεσθαι. Vndique-prehendi. Comprehendi. Vndique-apprehenſari. Ex περιδράσσω. Genitiuo. Prehendo Circumplector. Complector. Vndique-apprehendo.

Περίδρομος. Circuncurrens. Qui in-omnes-partes circumire poteſt. Qui partes omnes obire poteſt curſu. Et περίδρομοι κύνες. Canes, qui poſſunt vbique circumuerſari. Circumcurrentes canes. Canes, qui currentes, omnia loca luſtrant circum circa. Ariſtophanes Ranis.*p.149.v.19.Schol.annot.6.vnde Suidas.*

Περιδύεται. Occultatur. Intrat. Penetrat. Et περιδυθῆναι. Exutum-eſſe. Exui, ſpoliari.

Περιδύσας Qui-ſpoliauit. Qui abſtulit. Vt, Cùm igitur templum ſpoliaſſet, ipſa quoque Dei vaſa abſportauit.

Περιαιρεῖν. Circuncidere. Auferre. Succidere. *Detrahere. Minuere.* Remittere. Vt, *Ferunt* autem Celtiberis à Tiberio conceſſum fuiſſe, vt Legatos ad Senatum mitterent, & *imperata* minuerent, ſi quid horũ *ab eo* poſſent precibus-impetrare. Illi verò, à Senatu per-legatos-petierunt, vt *ſe* militibus, & tributis liberaret.

Περίδου τουτέστι συνθήκην ποιοῦ ἀριστοφάνης νεφέλαις. D

Περίδου νῦν ἐμοί.

Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκταῖον.

Περιδώμεθα. συνθώμεθα. ὅμηρος. δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος.

Περιδράττεσθαι. περιέχεσθαι, καὶ περιδράσσω, γενικῇ. E

Περίδρομος. πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος. καὶ περίδρομοι κύνες, οἱ πανταχοῦ περιστρέφεσθαι δυνάμενοι. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Περιδύεται. κρύπτεται. εἰσδύεται. καὶ περιδυθῆναι ἐκδυθῆναι.

Περιδύσας. ἐκδύσας. ἀφελόμενος. περιδύσας οὖν τὸν ναὸν ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ βαστάσαι. F

Περιαιρεῖν ἀφαιρεῖσθαι. ὑποκόπτειν. καθυφεῖσθαι. συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς κελτίβηρσιν ὑπὸ τιβερίου, πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ περιαιρεῖν εἴ τι τούτων δυνῶνται ἐξαιτούμενοι. οἱ δὲ, παραλύσαι ἐπρέσβευον τὴν σύγκλητον τῆς

A ϛρατιὰν τίω, καὶ τίω φόρον.

beraret, i. militia, & tributorũ immunitatem ſibi daret, vel ſaltem ipſum militũ numerum, & tributa minueret.

Περιαιροῦμαι. αἰτιατικῇ.

Περιαιροῦμαι. Accuſatiuo. Circuncido, aufero, amoueo, ſeparo.

Περιεβάλοντο. ἐκτήσαντο. οἱ δὲ, καταδραμόντες τὴν χώραν, περιεβάλοντο λείας πλῆθος. καὶ αὖθις ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῆμα Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.

Περιεβάλοντο. Acquiſiuerunt. Sibi-pararunt. Vt, Illi verò percurſa regione, magnam prædæ copiam ſibi-pararunt. Et rurſus. Apollonius autem non ſolùm Leonidæ Spartani ſepulchrum ſibi-parauit, *acquiſiuit, in ſuam poteſtatem redegit*, illum virum admiratus *ſed etiam id varus ornamentis ornauit. Vide ſupra* Περιβαλλόμενος.

B Περιέδυσεν. ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῆς σαρκῶν. περὶ ὀστέων λέγων.

Περιέδυσεν. *Exuit. Spoliauit.* Veſtes abſtulit. Vt, Eius pater vniuerſam Syriam ſpoliauit, vt iſte hæc *oſſa nudauit* carnibus. *Sic ille loquitur*, de oſſibus verba-faciens.

Περιεζώσατο. ἀντὶ τοῦ περιεβάλετο. ἀπορῶν ἐπιτρόπου γυμνὸς ὤν, τοῦτον τέως περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι, κἂν περιζώματος τυχεῖν.

Περιεζώσατο. Circuncinxit. Pro, circundedit. *Parauit. Adiunxit. Aſſumpſit. Vt*, Indigens tutore, cùm eſſet nudus, tunc iſtum aſſumpſit, *eóque tanquam Zona, ſiue cingulo ſe cinxit, vel tanquam ſubligaculo ſuam nuditatem texit.* Qui enim nudi *ſunt, illi* vel ſubligaculum nanciſci cupiunt.

Περιεκέχυτο. πανταχόθεν περιέρρει. ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο

C πράγματα.

Περιεκέχυτο. Vndique circunfluebant. *Vndique-confluentia-circundabant. Vt*, Quoniam Reipub. negocia Tiberium vndique confluentia iam circundabant.

Περιεκόκκυσα κόρδακα. ὠρχησάμην. Ἀριστοφάνης.

Περιεκόκκυσα κόρδακα. Cum ſtrepitu-ſaltaui cordacem, *comica, ruſtica, ridicula, & inconditæ ſaltationis genus.* Ariſtophanes *in Equitibus. p. 228. v. 18. Vide locum, & Schol. annot. 11.*

Περιεκτικόν. περιέχον.

Περιεκτικόν. *Quod continendi vim habet.* Continens.

Περιελῶ σ᾽ ἀλαζονείας,

Περιελῶ. *Ariſtoph. in Equitibus. p. 205. v. 8. Cleonem introducit loquentem, cui v. 9. reſpondet Allantopola. G. Circumcidam tuam arrogantiam.*

ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

Al. Succidam vias tuas.

D Οἷον ἀποδύσω σε. παύσω τῆς ἀλαζονείας, τὸ δὲ περιελᾶ τὸ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. παύσω σε καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω σε. ὑποτεμοῦμαι δὲ, ὡς βυρσοδέψης. ὑποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

Hoc eſt ſpoliabo te *iſta tua arrogantia*. Tuam arrogantiam *compeſcam, &* ſedabo. Illud verò περιελῶ, *dictum pro* περιελάσω. *Præſens eſt pro futuro, quod à* περιελάω *deductum, vnde* περιελαύνω. *Dictum autem* per tranſlationem à remigantibus *ductam. Vel* περιελῶ *eſt fut. ab antiquo* περιέλω, *pro quo dicitur* περιαιρέω. *fut.* περιαιρήσω. *Significat autem* ſedabo tuam arrogantiam, eámque circuncidam. περιελάσω σε. circumagam te, *& ab arrogantia removebo circumactum.* ὑποτεμοῦμαι verò dixit vt coriarius, *coriorum-infector.* Nam *coriarij* coria obliquè ſuccidunt, vt craſſa videantur. *Vide Schol. annot. 4. & 5.*

Περιεμέμψατο. ὁ δὲ περιεμεμψάμενος τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίεε

E τοιάδε. ἀντὶ τοῦ δεινοπαθήσας. ὁ δὲ Θεμίσων ἀνὴρ τὸ φρόνιμος περιεμέμψατο αὐτὴν ἐν τῷ πελάγει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βάττος.

Περιεμέμψατο. *Herodotus lib. 4. 172.* Themiſon verò iuriſiurandi fraudem iniquo-ferens animo, cùm hoſpitium Etearcho renunciaſſet; hæc fecit. Aſſumpta puella diſceſſit. Cùm autem in alto-mari fuiſſet, vt Etearchi iuſiurandum, ad quod fuerat adactus, *& quo tenebatur obſtrictus*, ſanctè compleret, *& ad exitum perduceret*, illam funibus alligatam in mare demiſit. Themiſon autem vir erat prudens. Quære in Βάττος. *Vide Ion. Lex. in* Ἀποσεισάμενος, *&* Ἀποσεισόμενος.

N O T AE.

Περιεμέμψατο.] Herodotus lib. 4. pag. 172. locum hunc ita ſcriptum habet. ὁ δὲ Θεμίσων, περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, διαλυσάμενος τὴν ξεινίην, ἐποίεε τοιάδε. παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε. ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγεϊ, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου, σχοινίοισι αὐτὴν διαδήσας κατῆκε ἐς τὸ πέλαγος. & cæt. Deinde videtur legendum apud Suidam, ὁ δὲ Θεμίσων ἀνὴρ ἦν φρόνιμος, vel, vt apud Herodotum eodem lib. pag. 171. l. 41. & 42. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Οἀξῷ. & pag. 172. 6. ἀνὴρ δόκιμος.

F Περιέπειν. αἰτιατικῇ. φυλάσσειν. ἢ ἐνεργεῖν.

Περιέπειν. Accuſatiuo. Cuſtodire. Vel Operari. *Obſeruare, fouere, curare, circunſtare, complecti, colere, ornare.*

Περιεπτισμένον. λελεπισμένον. περιεξεσμένον καὶ καθαρόν.

Περιεπτισμένον. Attenuatum, *extenuatum, comminutum.* Vndique raſum. Purgatum. *Cortice nudatum.*

Περιεπτισμένοι. οἷον ξένων ἀπηλλαγμένοι, καὶ

Περιεπτισμένοι. *Vndique detracto cortice nudati.* Quaſi

diceres, peregrinis liberati, & puri ciues. πτίσσειν auté propriè eſt, hordeum, vel aliud quid decorticare, *cortice nudare*, & purgare. Hinc etiam ptiſana *dicta, id eſt* hordeum cortice-nudatum, *& purgatum.* Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag.* 282. *v.* 13. At ſumus ipſi nunc ſaltem decorticati. *i. cortice, nudati, & perpurgati.*

Περιέπτυξαν. Circundederunt. Vt, Romani autem à Barbaris circundati, & quadrato-agmine in manipulos diſſoluto, illos circumuenerunt, à quibus fuerant circumuenti. Sic reſpiratione celeriùs ipſos circundederunt, & concluſos, omnes iaculis-confecerunt, demonſtrantes vno die, & quomodo ſit effugiendum, ſi fueris ab hoſte circumuentus, & quomodo per fortitudinis excellentiam hoſtis à te ſit circumueniendus.

Περιεργάσασθαι. Superaturum eſſe. περιεργάσασθαι. *ſuperaſſe.* περιεργασάμενος. *Qui-ſuperauit.* Vt, Ille verò, ſuperatis ædibus, in quibus *ciues* concurrentes concionabantur, in his *eos concluſos* continuit.

Περιέῤῥων. *Cum ſua-pernicie* quærens. Pherecrates Crapatalis. Cum-ſua-pernicie-quærens ipſum à matutino *tempore. Deductum autẽ eſt à præpoſitione* περί. *i. circum circa, & ab* ἔῤῥων *participio*, quod ſignificat φθειρόμενος. i. qui-perit. qui-perditur. *apud Ariſtoph. in Equitibus. p.* 219. *v.* 8. περιέῤῥειν *accipitur pro, cum ſua pernicie circumuagari, vel oberrare.* C

Περιερέττων. *Circunremigans. Vndique-remigans.* Remigans.

Περιεῤῥύη. *Circunfuſus-eſt.* Effuſus-eſt. Excidit. Decidit. Vt, Illo enim ſaltante, acinaces *ex vagina* decidit.

Περιέρχομαι. *Circumeo. Circumuenio.* Inſidior. Decipio. Callidè-rem gero. Subeo. Fallo. Ariſtophanes *in Equitibus. pag.* 249. *v.* 24. 25. 26. 27.

Videte verò me nunquid ſapienter, aſtutè, callidè

Illos circumueniam,
Qui putant ſe ſapere,
Et me decipere.

Περιέσατο. Induit. *Vel indutus-eſt à* περιέω, *induo.*

Περιέσεσθαι. ſuperaturum-eſſe. *Vt*, Haud enim alia-ratione ducem & ferocem, *aſtutum*, & prorſus inuictum, ab eo ſuperatum iri *dicebat.*

Περιεσσά. Pura. *N. L.*

Περιεσκεμμένος. *Circunſpectus. Conſideratus. Qui conſideratè, & prudenter agit.* Accuratus.

Περιεσόμεθα. Superabimus. Superſtites erimus. Vincemus.

Περιέσπασαν. Ignominioſè auulſerunt. Ælianus. Aram euerterunt, & omnem ornatum, qui circum eam erat, ignominioſè, *per ignominiam, & contumeliam* auulſerunt.

Περιέσται. Genitiuo. Supererit. Superabit. Superſtes erit. Vincet.

Περιέστηκεν. Accuſatiuo. Circunſtetit. Circundedit. Obſedit.

Περιΐσταται. Circunſtat. Circundat. Obſidet. Metuit. Vitat. Fugit.

καθαροὶ ἀστοί. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶν, κριθὴν, ἢ ἄλλό τι λεπίζειν, καὶ καθαρίζειν, ἔνθεν καὶ πτισάνη, ἡ λελεπτυσμένη κριθή. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι. A

Περιέπτυξαν. ἐκύκλωσαν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους, περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. ὑπὸ θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυξαν, καὶ συγκλείσαντες, ἅπαντας κατηκόντισαν. δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπως χρὴ διαφεύγειν κύκλωσιν, καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας. B

Περιεργάσασθαι. περιγενήσεσθαι. ὁ δὲ, περιεργασάμενος τοὺς οἴκους, ἐν οἷς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκε.

Περιέῤῥων. ζητῶν. περιέῤῥων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ, κραπατάλοις φερεκράτης. ἀπὸ τοῦ ἔῤῥων, ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμενος.

Περιερέττων. κωπηλατῶν.

Περιεῤῥύη ἐξεχύθη. ἐξέπεσεν. ὀρχουμένου γὰρ αὐτοῦ, ὁ ἀκινάκης περιεῤῥύη.

Περιέρχομαι. ἐνεδρεύω. ἐξαπατῶ. σοφίζομαι. ὑπέρχομαι. ἀριστοφάνης.

Σκέψασθε δή μ' εἰ σοφῶς,

Αὐτοὺς περιέρχομαι, D
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
Καί μ' ἐξαπατύλλειν.

Περιέσατο. περιεβάλετο.

Περιέσεσθαι. περιγενήσεσθαι. οὐ γὰρ ἑτέρως περιέσεσθαι, στρατηγοῦ θερμοῦ τε, καὶ ἀμάχου παντάπασι.

Περιεσσά. καθαρά.

Περιεσκεμμένος. ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα. περιγενησόμεθα. E

Περιέσπασαν. ἀτίμως περιεῖλον. αἰλιανός. τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν, καὶ τὸν κόσμον ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.

Περιέσται. γενικῇ.

Περιέστηκεν. αἰτιατικῇ.

Περιΐσταται. F

NOTAE.

Περιΐστασο.] Paulus ad Timotheum, epiſt. 2. cap. 2. v. 16. *Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο.* Profanas verò, & inanes voces vita, fuge. Idem ad Titum cap. 3. v. 9. *μάχας νομικὰς περιΐστασο.* Pugnas legales, i. de lege, vel ad legem pertinentes, fuge. Videtur autem tranſlatio ducta ab auibus, quæ circum eſcam volitant: ſed ad eam propiùs accedere non audent, quòd inſidias metuant.

A Περιέςραπται. καὶ περιςάντες αὐτὸν πάντα τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα, καὶ τὸ περιεςηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος, τὸν πατριάρχην ἡλίαν διατεμών. ὁ θεῖος σάββας.

Περιέςραπται. N. L. *Vndique-fulgore-colluſtratus-eſt. vel illuminatus eſt. Vel, Eius oculi fulgore perſtricti ſunt, Sed* περιέςαται, *circunſtetit, circundedit.* Cùm autem totum fraternitatis complementum; *vel, Cùm autem totus omnium fratrum, & conſanguineorum, ac affinium cœtus*, & illa circunſtans multitudo ipſum circundediſſet, Patriarcham Eliam diſſecuerunt. *vel dilacerarunt. Ita loquitur* diuinus Sabbas.

NOTÆ.

Περιέςραπται.] Si codex ſanus, verbum eſt præt. perf. paſſ. à περιςράπτω. fulgure, vel fulgore, ſplendoréque vndique illuſtro, vel oculorum aciem perſtringo. Sed & præcedentia, & ſequentia Suidæ verba lectionem iſtam hic admittere non videntur. Fortaſſe περιέςαται legendum, i. circunſtetit, circundedit. Quam lectionem
B ſequens illud περιςάντες videtur indicare. Sed ne ſic quidem locus mendo caret. Pro διατεμών, lego διέτεμον, vel διέτεμνον, quod à διατέμνω, vel διατέμνω.

Περιέςησαν. περιεκύκλωσαν.

Περιέςησαν. Circunſteterunt. Circundederunt.

Περιςήξει. περιςαθήσεται.

Περιςήξει. Circunſtabit. Circundabit.

Περιέχεσθαι. γενικῇ. ἀντέχεσθαι. φροντίζειν. μήτε αὐτοῦ πάνυ περιέχεσθαι ῥωμαίους. αἰτιατικῇ δὲ, ὡς τὸ ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με σωτήρ.

Περιέχεσθαι Genitiuo. Sibi-vendicare. Curare. Vt, Nec ipſum Romani valde curabant. Accuſatiuo etiam *gaudet*, Vt illud, Tempeſtas peccatorum me circundat, ô Seruator.

Περιεχόμενον. ἀντιποιούμενον.

Περιεχόμενον. Sibi-vendicantem. *Curantem.*

C Περίζωμα τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. γυμνῶν μαχομένων τῶν ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασι

Περίζωμα. Subligaculum. Tegumentum pudenda tegens. Vt, Romani pugnabant nudi, tantùm ſubligaculis tecti.

Περίζυγα. ξενοφῶν. ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων γὰρ τριβομένων, καὶ ῥηγνυμένων, ἀνάγκη ἀργεῖν, εἰ μή τις ἔχοι περίζυγα.

Περίζυγα. Res-circa-iugum. Lora-ſubiugia, vt Cato vocat. Funes. Xenophon. Oportet autem etiam habere lora. His enim attritis, & ruptis, neceſſe *eſt* otiari, niſi quis habeat funes.

Περιεῖδον. αἰτιατικῇ.

Περιεῖδον. Accuſatiuo. Neglexi. vel Neglexerunt. Contempſi, vel contempſerunt.

Περιειλάμενος. περιειλησάμενος.

Περιειλάμενος. *Particip. aor. 1. med. per Syncopen formatum ex* περιειλησάμενος Circunuolutus. Implicitus *à* περιειλέω. ῶ. *Vide ſimplex* εἰλέω. ῶ, *in Lex. Græcolat.*

D Περίειμι. ζῶ. ἔτι σώζομαι καὶ αὐτὸς μὲν ἔφη ἐπὶ τῆς μυσίας ἐπολέμησα καὶ περίειμι νῦν καὶ λόγχην ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ ἔφη ἡμῖν ἡ πίστις ἐστί.

Περίειμι. *Superſum. Superſtes ſum.* Viuo. Adhuc ſeruor. *i. ſaluus ſum.* Vt, Et ipſe quidem dixit, In Myſia bellum geſſi, & nunc ſuperſtes-ſum, & haſta extenſa, In hac (inquit) nobis fides eſt. *i. noſtra fiducia poſita eſt.*

Περιεῖναι. περιγενέσθαι. ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τὴν πόλιν, ἢ λιμῷ περιεῖναι δυνάμενος.

Περιεῖναι, Supereſſe. Superare. Vincere. Vt, Animaduertens illam vrbem nulla alia ratione, quàm fame à ſe ſuperari, *ac expugnari* poſſe. *L.* τῆς πόλεως.

Περιεῖναι. ἐν βίῳ διάγειν. ζῆν. τότε μὲν οὕτως ἰουστίνῳ περιεῖναι ξυνέβη. καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ γάιον, οὐκ ἀνέ-
E ξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γεγονότα. οὐδὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὢν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι.

Περιεῖναι. *Supereſſe. Superſtitem eſſe.* In vita degere. Viuere. Tunc igitur Iuſtino ſic accidit, vt ſupereſſet. *i. ſuperſtes eſſet, ex imminentibus periculis euaderet, ac viueret.* Et pro vincere *ſumitur. Vt,* In primis verò *putabat* fratrem ipſius Caium, non paſſurum eſſe illum ſuperare, *vincere, victorem eſſe*, quòd hoſtium ſeruus fuiſſet factus. Et, Nec hoſtes ſuperare potuit, quòd propter auaritiæ-ſordes non faceret officium.

Περιεῖπον. περί τινα ἦσαν θεραπευτικῶς.

Περιεῖπον. Circum aliquem famulorum-more fuerunt. *Officioſè-curarunt.*

Περιεῖχεν. ὑπερεῖχε.

Περιεῖχε. Superabat. Circundabat. Ambibat.

Περιήγγελλεν. ἐκέλευε.

Περιήγγελλεν. Vndique-nunciabat. Iubebat. Denunciabat.

F Περιηγγέλθη τὸ ἄθεον πρόσταγμα. ἀττικότερον δὲ τὸ περιηγγέλη.

Περιηγγέλθη. Impium mandatum diuulgatum-eſt. *Vel, Illud imp. mand. per omnes partes diuulg. eſt.* περιηγγέλη verò, *quod eſt aor. 2. paſſ. eſt* magis-Atticum.

Περιηγεῖται. ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. αἰλιανός. αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς, τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἅπερ εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅ τινα εἶπεν.

Περιηγεῖται. Pro διηγεῖται. Narrat. Recenſet. Commemorat. Ælianus. Ipſe verò expergefactus, *& ex ſomno excitatus*, puero narrat quæcunque vidit, & quæcunque audiuit, & quæcunque dixit.

Περιῄει τὰ. πανταχόσε περιήρχετο. πῦρ δὲ αὐ-

Περιῄει. In omnes partes circumibat. Vt, Ignem

autem ipſis oſtendebat Sinonis,& in-omnes-partes-circumibat,*viaque dux ipſe erat.* | τοῖς ὑπέφαινεν ἡ σινωνίς,καὶ περιηγεῖτο. A

Περιημάκτεον *Herod.l.b.*1.42.22.*Vide notas.*Phocæenſes vero ſeruitutem grauiter ferebant. | Περιημάκτεον.ἐδυσφόρεων.οἱ δὲ φωκέες,περιημάκτεον τῇ δουλοσύνῃ.

NOTAE.

Περιημάκτεον.] Herod.lib.1.42.22.Οἱ δὲ φωκαιέες,περιημακτέοντες τῇ δουλοσύνῃ,ἔφασαν.& cæt.

Περιῆν.Superabat.Vincebat. | Περιῆν.ἐνίκα.

Περιεγίνετο.Superſtes-erat.*Exiſtebat.Viuebat.* | Περιεγίνετο.ὑπῆρχε.

Περιηχήθην.Vox-circum-aures-meas-ſonuit.Vndique ſonus aures meas verberauit. | Περιηχήθην.περιεψιθυρίσθην. B

Περιηχῶ.Accuſatiuo. Circunſono. Perſono.Circunſtrepo Perſtrepo. | Περιηχῶ.αἰτιατικῇ.

Περιϊόντα.Circumeuntem. | Περιϊόντα.περιερχόμενον.

Περιΐπταμαι Accuſatiuo.Circumuolo. | Περιΐπταμαι.αἰτιατικῇ.

Περιϊππεύων Circumequitans. Obequitans. Circuncurrens. | Περιϊππεύων.περιτρέχων.

Περιΐσαμαι.& περιΐσταμαι gaudet Accuſatiuo.Circunſto.Circundo.Obſideo. Vt,Ipſorum ſagittarios vndique circundat. Et diuerſorium vndique circundant. | Περιΐσαμαι.αἰτιατικῇ, τοξότας αὐτῶν πάντοθεν περιΐστησι. καὶ περιΐσανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον.

Περιϊσάμενος Vitans. Fugiens. Cauens. Ioſephus de Moſe.Cauit enim ne multi eſſent imitatores impuritatis verborum eius. *Vel, Cauit enim ne multi verborum illius petulantiam imitarentur.* | Περιϊσάμενος. φυγών. ἰώσηπος περὶ μωϋσέως. περιΐσατο γὰρ μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται. C

Περιΐστασο.Circunſta.Protege.*Tuere.Defende.* | Περιΐστασο.ἀντιλαβοῦ.περισκέπασον.

Περιΐστατο.Circunſtabat. Circundabat. Vitabat. Fugiebat.Cauebat. Vt,Turbam enim,& tumultus ille ſemper maximè fugiebat, *&* cauebat. | Περιΐστατο.τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ,καὶ τοὺς θορύβους περιΐστατο μάλιστα.

Περίθετος.Larua.Perſona.Ariſtoph.*in Theſmophor. pag.*515.*v.*4.5 Reticulo opus-eſt,& mitra. *faſcia muliebri,quâ caput obligatur.* Ag.Hęc igitur *ad eſt* Caput circundans faſcia, quam ego noctu fero. Agathon autem ob mollitiem malè-audiebat, *&* muliebrem *ornatum gerebat*,vt noctu lateret,& tanquam mulier *res venereas,non agnitus* pateretur. | Περίθετος προσωπεῖον.ἀριστοφάνης. ἤδιον μὲν ἡ κεφαλὴ περίθετος,ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. διεβάλλετο δὲ ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ. ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς,καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ. D

NOTAE.

Ἤδιον μὲν οὖν.Ariſtoph.Theſmophor.pag.518.v.4.5.
Εὐ. Κεκρυφάλου δεῖ,καὶ μίτρας. Ἀγ.ἡδὶ μὲν οὖν
Κεφαλὴ περίθετος,ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Conſule Euſtath.in Περίθετος κεφαλὴ.vbi docetur περίθετον κεφαλὴν,fuiſſe muliebrem ornatum, qui circum caput ponebatur,vnde nomen accepit.

Περίθου Circumpone. Quod nos impone dicere ſolemus. Ariſtophanes *in Concionantibus.p.*488.*v.*20. *Prax.Quis concionari vult?*Mu.Ego,Prax.Impone igitur *capiti* coronam fortunâ bonâ. Mos enim fuit dicentibus,vt primùm coronarentur. | Περίθου. ὅπερ ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγειν. ἀριστοφάνης. περίθου νυν τόνδε πρέπει πρὶν λέγειν.ἤγουν στέφανον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον. E

NOTÆ.

Περίθου.] Ariſtoph.Concionantibus.pag.488.v.19.20.& 21.
Πραξ. —Τίς ἀγορεύειν βούλεται;
Γυ. Ἐγώ. Πραξ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχῃ ἀγαθῇ. pro ἀγαθῇ.
Γυ. Ἰδού. Πραξ. λέγοις ἄν; Γυ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;

Vide verſus antecedentes,& ſequentes.

Περίθριξ. Capillus à prima-ætate nondum raſus, *vel tonſus.Vt apud quendam Poetam.* Adhuc cincinnorũ capilli-non dum-tonſi:*ſed caput circundantes.* | Περίθριξ. ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὁ μηδέπω καρείς.ἔτι πλοκάμοιο περίθριξ. F

Περιθοῖδαι. Perithoedæ. Municipium Tribus Oeneiæ,à Pirithoo,Ixionis F.Lex autem fuit Athenis, vt quoſuis hoſpites Græcos admitterent. Theſſalos verò præcipuè ſuſceperunt, ob Pirithoi, & Theſei hoſpitalitatem. His autem & agrum diuiſum-aſſignarunt, | Περιθοῖδαι. δῆμος τῆς οἰνηΐδος φυλῆς. ἀπὸ πειρίθου τοῦ ἰξίονος.νόμος δ᾽ ἦν ἀθήνησι, ξένους εἰς δέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν ἑλλήνων θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν πειρίθου, καὶ θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν

A ἐμέμισαν, ἣν ἐκάλεσαν πειριθίδα. ἔφορος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ.

Περικαθαίρων. ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον. ἢ τὸν γεγοητευμένον.

Περικάθημαι. αἰτιατικῇ.

Περικακῶ. ἐκκακῶ.

Περικαλλές. λίαν καλόν.

Περικαῶς. ἐρωτικῶς. περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων.

B Περίκειμαι. τοῦ ἐπίκειμαι διαφέρει.

Περικεκλασμένοις. ἐνέδραν εἶχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις, καὶ δυσθεωρήτοις.

Περικεφαλαία.

Περίκηλα.

Περικλῆς. ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτου τὸ κυλώ-

C νειον ἄγος ἐλαύνειν παρὰ ἀθηναίων, ᾧ ἐνείχετο περικλῆς. κύλωνα γὰρ ἄνδρα ἀθηναῖον, ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν θεαγένους, τοῦ μεγαρέων τυράννου, ἐπιθέμενον τυραννίδι τῶν ἀθηναίων, παραχρῆμα φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεάς, ὅπου ἅπαντες οἱ περὶ περικλέα, ἀπέκτειναν. οἱ δὲ, ἀντεπέταττον. περικλῆς δὲ οὐκ εἴα πείθεσθαι. ὃς ἦν ξανθίππου παῖς στρατηγοῦ ἀθηναίων, ἀναξαγόρου δὲ ὁμιλητής. φασὶ δὲ ὅτι μέλλουσα τὸν περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ, ὄναρ εἶδεν ὡς

D λέοντα τέκοι. οὗτος κεραυνοῦ ποτε γενομένου, καὶ θορυβηθέντων ἀθηναίων, ὡς ἐξῆλθεν ἐς μάχην ὑπ' αὐτῷ στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας, καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, τοῦτο εἶπεν ἐστὶν ὁ κεραυνός. ἔγημε δὲ ἀσπασίαν τὴν μιλησίαν, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας ξάνθιππον, καὶ πάραλον. ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

E Περικλῆς ξανθίππου, καὶ ἀγαρίστης. ἀθηναῖος ῥήτωρ, καὶ δημαγωγός, ὅς τις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς ἀναξαγόρου τοῦ κλαζομενίου. καὶ αὐτὸς ἐρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

Περικλῆς. οὗτος συμβουλεύει ἀθηναίοις.

Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων.

F Εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων.

Πόρον δὲ, τὰς ναῦς. ἀπορίαν δὲ, τὸν πόρον.

οὗτος ἐκέλευσεν ἀθηναίοις, εἰσβαλόντων μὲν λακεδαιμονίων εἰς τὴν ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων

gnarunt; quem Pirithidem vocarunt, vt Ephorus lib.3. narrat.

Περικαθαίρων. *Perpurgans. Lustrans.* Liberans *hominem* veneno, vel incantationibus læſum.

Περικάθημαι. Accuſatiuo. Circunſedeo. Obſideo.

Περικακῶ. Vincor malis. Malis cedo. Propter mala animo prorſus concido.

Περικαλλές Perpulchrum. Valde-pulchrum.

Περικαῶς. Q.d. Valde-ardenter. Amatoriè. Ardenti amore. Vt, Illius mulieris ardenti amore flagrans.

Περίκειμαι. differt ab ἐπίκειμαι. *Nam ἐπίκειμαι ſignificat Superiaceo, ſum-impoſitus, incumbo. περίκειμαι verò, circumiaceo, circunfundor, circunfuſum-habeo, cingor, circundor, induor, veſtior, vel indutus, & veſtitus ſum.*

Περικεκλασμένοις. Vndique-ruptis. Præruptis. Vt, Inſidias collocarat in locis præruptis, & quæ perſpici facilè non poterant.

Περικεφαλαία. Caſſis. Galea. Capillorum-muliebrium ſpiræ. Capitis-ornatus. Capitis-dolor.

Περίκηλα Circum-circa-vſta. Ambuſta. Sicca. Prædura. *M. Etym. col.* 168.30. & 510.28.

Περικλῆς. Pericles, Athenienſis. Huius temporibus cœpit bellum Peloponneſiacum. Huius *etiam* temporibus Cylonium periculum, cui Pericles erat obnoxius, ab Athenienſibus expulſum-fuit, *& luſtratum. De quo fuſius Thucydides lib.1. pag.* 81. 82 83. Cylonem enim virum Athenienſem, qui vicerat Olympia, *vel in ludis Olympicis victorem*, generum Theagenis, Megarenſium tyranni, aggreſſum Athenienſium tyrannidem. *i. qui tyrannidem Athenis affectarat, &* qui ſtatim aufugerat, & ad venerandas Deas. *i. ad Furias* confugerat, Pericles, eiúſque ſocij *ab illarum aris* auulſum interfecerant. Illi verò *Megarenſes* viciſſim imperabant *Athenienſibus, vt ſibi pro factis iniuriis ſatisfacerent. Vide Ariſtoph. in Acharnenſibus. p.*283.*v.*4. *& deinceps.* Pericles verò non ſinebat *Athenienſes Megarenſibus* parere. Fuit autem filius Xantippi, ducis Athenienſium, & Anaxagoræ familiaris, *& diſcipulus.* Ferunt autem matrem Periclis, cùm eum eſſet enixura, in-ſomnis vidiſſe, ſe leonem parere. Hic, cū aliquando fulmen cælitus decidiſſet, & Athenienſes perturbati-fuiſſent, cùm eo duce ad pugnam exiuiſſent, duobus lapidibus colliſis, & igne ex ipſis excuſſo, Hoc (inquit) eſt fulmen. Vxorem autem duxit Aſpaſiam Mileſiam, ex qua filios ſuſcepit, Xanthippum, & Paralum, quem contra patria *inſtituta ſic* nominauit, Herois indito nomine, cùm non liceret.

Περικλῆς. Pericles, Xanthippi, & Agariſtes F. Athenienſis orator, & demagogus. *i. populi princeps,* qui primus ſcriptam orationem habuit in iudicio, cùm illi, qui ipſum anteceſſerant, ex-tempore-dicerent. Fuit autem Anaxagoræ Clazomenij diſcipulus, & ipſe ipſum à morte liberauit.

Περικλῆς. Pericles. Iſte ſuadet Athenienſibus, *vt faciant ea, de quibus ipſos monebat. Tunc enim ipſos rem feliciter geſturos dicit, vt ait Ariſtoph. in Ranis. p.*186.*v.* 19.20.21.

Agrum quum exiſtimabunt hoſtium. i. hoſtilem

Eſſe ſuum, ſuum verò ducent eſſe *hoſtium,*

Opes verò, naues. Inopiam verò, ipſas opes.

Iſte, cùm Lacedæmonij in Atticam irrupiſſent, ſuaſit Athenienſibus ne contra *Lacedæmonios* exirent, ſed intra mœnia manerent, & ipſi Laconicam naui-

bus, *claſſe, præter expectationem* inuaderent. *Suadebat* igitur *illis*, vt opes terreſtres, iudicarent inopiã, quod verò mari, *nauibúſque partum eſſet*, hoc opes ducerẽt. Aliter. Periclis ſententiam dicit, *intelligit. Hinc enim Athenienſibus ſuaſit*, vt Atticam tanquam hoſtilem *regionem* ducerent, & cædi, *vaſtarique* ſinerant. Laconicam verò claſſe-circum-irent. Suaſit igitur, vt hoſtilem *agrum* claſſe-circumirent: ſed ne pugnarẽt, dum Attica vaſtaretur. *Dixit autem*, vnamq; pecuniæ parandę rationem eſſe-putandam, naues quàm plurimas habere. Aliam verò pecuniæ-parandæ-rationem, quæ præter iſtam fuerit, hanc inopem, *& nullius momenti* exiſtimandam, cuiuſmodi *erat pecunia* theorica, *quæ in ſpectacula impendebatur*, & iudicialis: *quæ in iudices, & iudicia conſumebatur*, & eccleſiaſtica, *quæ in concionatores, & conciones abſumebatur*. Suadet igitur, vt omnes ſumptus, qui in hæc fiebant, nauibus deſtinarent, *ac aſsignarent*. Nam cum hac ſententia conſentit id etiam, quod ſequitur. Dionyſius enim dicit, Sed ipſe Iudex iſtas *pecunias* deuorat ſolus. Quòd in Iudicum mercedem magna vis pecuniæ conſumeretur.

A ἐπιέναι, τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον, ἀπορίαν ἡγεῖσθαι. τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως, τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι, καὶ ἐᾶν τέμνεσθαι. τὴν δὲ Λακωνικήν, περιπλεῖσαι. συμβουλεύσει δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν. μὴ μάχεσθαι δέ, τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν. εἰσὶ τὰ θεωρικά, καὶ δικαστικά, καὶ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην, ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. B πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν, καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος. πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος. ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.

Περικλυτός. Inclytus. Præclarus.

Περικλυτός.

Περικνημῖδας. Ocreas. Tibialia. Tibiarum, vel crurum tegumenta.

Περικνημῖδας.

Περικόμματ' ἐκ σοῦ κατασκεδάσω. *Sic apud Ariſtop. in Equitib. pag. 210. v. 1.* Circunciſa-fruſta ex te conficiam. *περικόμματα vocantur* fruſta, quæ à coquis in carne circunciduntur. Quod autem dicit, eſt huiuſmodi, Tuum corpus concidam.

C Περικόμματ' ἐκ σοῦ κατασκευάσω, τὰ ὑπὸ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. κόψω σου τὸ σῶμα.

Περικόμψους. Perelegantes. Ariſtophanes *in Pace. p. 472. v. 18. 19. 20. 21. 22. 23. Quod apud Suidam deerat, id ex Ariſtophane ſuppletum, vt locus eſſet integer.*

Seda verò noſtras ſuſpiciones
Perelegantes, quibus garri-
Mus inter nos. Miſcéque nos
Græcos iterum ab initio
Amicitiæ ſucco, & venia
Aliqua mitiore tempera mentem.

Περικόμψους. ἀειςοφαίνς.

Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε—
Θ' εἰς ἀλλήλους. μῖξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς. D
Φιλίας χυλῷ. καὶ συγγνώμη.
Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

στωμυλλόμεθα. Pro, φλυαροῦμεν. Garrimus. Nugamur.

στωμυλλόμεθα. ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν.

Περικοπή Circunciſio. Circuncisura. Reciſio. Reſectio. Superfluus apparatus. Quod ab alicuius bonis eſt reſectum, vel detractum, & quaſi circunciſum. Polybius. Hũc ſuperfluum-apparatum *à ſuis facultatibus reſectum*, Æmiliæ matri donauit περικοπήν, hoc eſt, bona, facultates. Et rurſus. *Sed in exemplo ſequenti περικοπὴ ſumitur pro vi, & efficacitate.* Quippe quòd ipſorum pericope, hoc eſt, vis, & efficacitas nullam pragmaticam emphaſin haberet. i. *Quòd ipſorum ſtudium, & conatus nullam vim, vel efficacitatem haberet ad res aperto Marte gerendas.*

Περικοπή. πολύβιος. ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς αἰμιλίας μητρί. τουτέστι, τὴν ὕπαρξιν. καὶ αὖθις. ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν, τουτέστι, τῆς ἐνεργείας. E

Περικοπή. Pars quædam argumenti. *Bud. Sententia certa orationis ambitu comprehenſa. Vel (vt alij) Deciſio. Vel, Quædam dictio à reliquo orationis corpore quodammodo reſecta, vel Separata. Vt*, Ille verò progreſſus-eſt, cùm expeditum feciſſet comitatum, & peregrinationis pericopen. *N. L. Fortaſſe intelligit comitum ſuperfluum numerum, quem reſecuit à reliquis, quo ſecum duxit, ne nimius hominum numerus peregrinationis curſum retardaret, ac impediret.*

Περικοπή. μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. ὁ δέ, προῆγε ποιήσας εὔζωνον τὴν ἀκολουθίαν, καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας.

Περικόπτω. Accuſatiuo. Circuncido. Reſeco. Reſcindo. Mutilo. Amputo. Facultates, & opes imminuo.

Περικόπτω. αἰτιατικῇ.

Περικρεμνῶ. Vndique-ſuſpendo. Circum-circa-ſuſpendo. F

Περικρεμνῶ.

Περικτιόνος. Circum-habitantis. Vicini.

Περικτιόνος. τοῦ πέριξ οἰκοῦντος.

Περιλακιζομένη. Pro, διασχιζομένη. Diffiſſa Diſciſſa. Diſſecta. Dilacerata.

Περιλακιζομένη. ἀντὶ τοῦ διασχιζομένη. καὶ διακοπτομένη.

Περιλαλοῦσιν. Accuſatiuo. Pro περιττολογοῦσιν. Supra-

Περιλαλοῦσιν. αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ περιττολογοῦσιν.

modum-

A γροῦσι. φλυαροῦσι. τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατάθεσθαι.

modum loquuntur. Garriunt. Inaniter-loquuntur. Blaterant. Vt, Ne celeriter aſſentiaris *hominibus* loquacibus.

Περιλαμβάνω. αἰτιατική.

Περιλαμβάνω. Accuſatiuo. Comprehendo. Complector. Circundo.

Περιλάμπω. αἰτιατική.

Περιλάμπω. Accuſatiuo. Vndique-illuſtro. Splendore-circunfundo. Lumine-colluſtro.

Περίλαος ὄνομα κύριον.

Περίλαος. Perilaus. Nomen proprium.

Περίλεξις. περίφρασις. λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐκ πόσων συνίσταται ῥητορεία. δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι. εἶτα ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν. ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. καὶ κατάληψιν. ἤγουν τὴν αἴσθησιν, καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα καὶ τῇ τέχνῃ ῥητορικῇ ἐστι, τέχνη τοῦ εὖ λέγειν τὰ προβλήματα. διὰ τί τέχνη; σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων.

B

Περίλεξις. Circumlocutio. Copia-dicendi. Accurata-dicendi-ratio. Vel etiam ſuperflua-garrulitas. Latenter autem oſtendit *Ariſtoph. in Nubibus. pag.* 78. *v.* 8. *Schol. annot.* 10. *vnde Suid.* ex quot *partibus* Rhetorica. *i. ars dicendi*, conſtet. Primùm enim oportet mente-inuenire, deinde rem mente-inuentam interpretari, quod eſt poſtremum opus orationis oratoriæ. Et κατάληψιν *eodem vocat v.* 8. comprehenſionem, id eſt cenſum, *cognitionem*, & artem. Sic enim definimus hanc artem. Rhetorica, eſt ars bene dicendi de propoſitis quæſtionibus. Cur verò *vocatur* ars? Quia eſt collectio præceptorum exercitatione-partorum.

NOTAE.

Κἂν τῇ τέχνῃ.] Legendum, vt apud Ariſtophanem in Nubibus. pag. 78. Scholiorum annot. 10. τὴν τέχνην. Et, C τί ἐστι σύστημα.

Περιλέποντες τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. Ἡρόδοτος. τῶν δὲ δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, καὶ ἐσθίοντες.

Περιλέποντες. Delibrantes. Decorticantes. Corticē vndique-detrahentes. Herodotus *lib.* 8. *pag.* 316. 43. & 37. 1 ἐκ τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες. καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον. Et arborum corticem vndique detrahentes, & folia decerpentes comedebant.

Περιλιχμώμενος. καταπασπαζόμενος. ὁ δὲ, τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος, καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι.

Περιλιχμώμενος. Circumlingens. Circumlambens. Complectens. Vt, Ille verò multum tempus vxorem circumlambens, *complectens, eique blandiens*, & circum *eius* pedes implicitus, *ei* perſuaſit, vt virum *eſſe* putaret.

D Περίλλος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον.

Περίλλος. Perillus. Nomen proprium. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte.

Πέριλος. τὸ αἰδοῖον δι᾽ ἑνὸς λ.

Πέριλος. Per vnicum λ, *Virile* pudendum.

Περὶ λύχνων ἁφάς. ὀψιαίτερον. μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἁφὰς, ἄρτι ἐς θοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι, τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι.

Περὶ λύχνων ἁφάς. Q. d. Circa tempus illud, quo lucernę ſolent accendi. Seriùs. Tardiùs. Vt, Paulo, poſt accenſas lucernas, cùm ad cœnam modò iuiſſent, irruentes ex-improuiſo, multos hoſtium interfecerunt.

Περίμανος. καὶ Μανέρως. ὀνόματα ᾠδῆς. Εὔβουλος Καμπυλίωνι.

Περίμανος. Perimanos, & Maneros, nomina cantilenæ. Eubulus Campylione.

E Περιμένω, αἰτιατική.

Περιμένω. Accuſatiuo. Permaneo. Ad extremum vſque maneo, & expecto.

Περίνεως. τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβάτας. οἷον δούλους.

Περίνεως. Superfluos in naue vectores, vt ſeruos.

Περίνεως. τοὺς περιττοὺς, καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν. ὡς λιποτάκτας, τοὺς λιποτάκτας. Θουκυδίδης. τοὺς δὲ περίνεως. πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῶν σκαφῶν, ἀπεκολύμβησαν. οὓς ἐς τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν. οἱ δὲ ναῦται, καὶ ὅσοι περίνεῳ, οὐκ αἰρεξόμενοι δῆλοι ἦσαν.

Περίνεως. Superfluos in naue vectores, & extra remigia, *vel, præter remiges.* Vt λειποτάκτας. Deſertores-nauium. Aciei-deſertores. Thucydides *lib.* 1. *p.* 8. *annot.* 11. περίνεως. τοῦ περιττοῦ ἐπιβάτας, ἢ δούλους. *Vt*, Multi enim, ſcaphis naufragio pereuntibus enatarũt, quos in claſſem paucis-viris inſtructam retulit. Nautæ verò, & quotquot in-nauibus-erant-ſuperuacanei, præ ſe ferabant, ſe hoc non paſſuros.

F Περήνη. πόλις.

Περήνη. Petene. Vrbs.

Περινήσαντες. περισωρεύσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ, συνέφλεξαν ἅπαντας.

Περινήσαντες. Qui-vndique-congeſſerunt. Vt, Barbari autem, cùm multum ignem vndique congeſſiſſent, omnes combuſſerunt.

Περινθίοις. τούτοις ἁλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν παρὰ Σεβήρου τῷ

Περινθίοις. Perinthiis. His captum Byzanthium dono datum-eſt, & in ſeruitutem traditum à Seuero

Romanorum Imperatore, ſicut & Antiochia Laodicenſibus.

Περινοεῖ. Cogitat-excellenter. *Curioſè-cogitat. Animo voluit & excogitat. Mente commiſcitur.*

Περινεςοῦντας. Circumeuntes. Circumuagantes. Oberrantes. Νόςος propriè quidem *vocatur* ipſe reditus, *quo quis nauigio* domum, ex alieno, *peregrinóque ſolo redit.* Abuſiuè tamen *ita dicitur* etiam de loco in in locum *quæuis mutatio, & profectio.* Ariſtoph. Pluto *pag. 7. v. 20.* Qui te offendentem *ad varia viarum offendicula* circumueniri ſinit.

ῥωμαίων βασιλέως. ὥςπερ καὶ ἡ ἀντιόχεια A
λαοδικεῦσι.

Περινοεῖ. νοεῖ περιεργῶς.

Περινεςοῦντας. περιερχομένους. νόςος κυρίως μὲν, ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις. καταχρηςικῶς δὲ, καὶ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἀριςοφάνης πλούτῳ. ὅς τίς σε προσπταίοντα περινοςεῖν ἐᾷ.

NOTAE. B

Εἰς τόπον.] Apud Ariſtophan in Pluto pag. 7. annot. 10. legitur, vt hîc legendum, εἰς τόπον μεταβαίνειν, καὶ ἀποδημία.

Περίνοια. Superbia. vel machina, vel ars. *Cogitatio ſingularis, & excellens intelligentia. Animi conceptio, plenáque mentis comprehenſio. Solertia. Vafrum commentum. Calliditas. Aſtutia.*

Πέριξ. Vndique. Circum-circa.

Περιοδεία. Circuitio. Circuitus. Ambitus.

Περίοδος. Circuitio. Circuitus. Ambitus. Orbis. In-orbem-itio. Herodotus. Cùm autem Spartani circuitum Perſarum ex transfugis cognouiſſent, *quid eſſet faciendum* conſultabant, & ipſorum ſententiæ diuidebantur. *i. inter ſe diſcrepabant, non conſentiebant: ſed alij hoc, alij illud ſentiebant, & inter ſe diſsidebant.*

Περίοδος. Periodus. Circuitus. Demoſthenes Philippicis *hanc vocem morbis tribuit, qui certis quibuſdam temporibus in orbem redeunt. Vide ſequentia* Περιοδικά.

Περιοδικά. Periodicos morbos medici vocant, qui certo tēpore remittunt, & redeunt, vt tertiana, quartana, & ſimiles. Nam in his *morbis* illi, qui ægrotant, in remiſſionis diebus, *quibus morbi remittunt*, ne ægrotare quidem: at ſani eſſe videntur.

Περιόν. Superans. *Abundans. Abundantia. Copia. Vt,* Partim verò, multis in-locis vel gratuitò dotes ſuis magiſtratibus ſuppeditatas habentes, ex *earum* copia fructum-percipient. *N. L. lego* τῇ ἑαυτῆς πόλει.

Περὶ ὄνου σκιᾶς. De aſini vmbra. Prouerbiale *dictū. Hoc autem dicitur* de illis, qui in nullius precij rebus occupantur, *ac immorantur, tempúſque terunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 115. ad 52.*

Περὶ τ. &c. De vmbra, quę Delphis eſt. i. De Delphica vmbra. Demoſthenes *in* Philippicis Didymus ait illud prouerbium de aſini vmbra, detortum-eſſe ab oratore, qui de Delphica vmbra dicit. Id enim dici de iis, qui de nullius precij rebus pugnant.

Περιόντας. Superſtites. Viuentes. Agathias. Dicebant fore, vt ſe ipſi dederent, vt arbitratu ſuo de ſe ſtatueret, ſi modò *ſuos* obſides viderent ſuperſtites.

Περίοπτον. Quod-vndique-cerni-poteſt. Circunſpectum. Conſpicuum. Magnum. Excelſum. Inſigne. Illuſtre.

Περιορᾶσθαι. Expectare. Contemplari. Circunſpicere. Conſiderare. Curare. Thucydides etiam dicit Megarenſes contemplari. *i. attentè conſiderare* bellū. Et, Braſidas de pugna ſolicitus. Et, Illi verò ad flumen remanſerunt, expectantes rerum-euentum. Hic enim περιορώμενοι ponitur pro, præſtolantes, expectantes.

Περίνοια. ὑπερηφάνεια. ἢ μηχανή. ἢ τέχνη.

Πέριξ.

Περιοδεία. ἡ περιόδευσις.

Περίοδος. περιέλευσις. κύκλος. ἡρόδοτος. οἱ δὲ σπαρτιῆται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν περσέων τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο, καὶ ἐχίζοντο αὐτῶν αἱ γνῶμαι. C

Περίοδος. δημοσθένης φιλιππικοῖς.

Περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ, τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα. καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα. οἷον τριταῖα, τεταρταῖα, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. D

Περιόν. ὑπερβάλλον. τὰ δὲ, καὶ προῖκα πολλαχοῦ τοῖς ἑαυτῆς πόλεσι προῖκας πεπορισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται.

Περὶ ὄνου σκιᾶς. παροιμιακόν. περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς. δημοσθένης φιλιππικοῖς. δίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέ- E
γοντος περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς. λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιόντας. ζῶντας. ἀγαθίας. καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτοὺς ἐς ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι, εἴγε τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας.

Περίοπτον. περιβλεπτον. μέγα, ὑψηλόν. περίβλεπτον.

Περιορᾶσθαι. καραδοκεῖν. ἀποθεωρεῖν. περι- F
σκέπτεσθαι. φροντίζειν. θουκυδίδης καὶ τοὺς μεγαρέας περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει. καὶ ὁ βρασίδας τῆς μάχης περιορώμενος. οἱ δὲ, πρὸς τῷ ποταμῷ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ ξυμβησόμενον. τουτέστι, καραδοκοῦντες. προσδοκῶντες.

Περιορ-

A Περιοργής. ὠργισμένος. ὁ δὲ καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος, ἐκίνει τὸ στράτευμα.

Περιοργ. Vehementer-iratus. Iratus. Vt, Cæſar autem ob hæc iratus, caſtra mouit.

Περιορίσαι. περινοῆσαι.

Περιορίσαι. *Definire. Determinare. Certis-finibus-circunſcribere. Aliâs alia. Vide Lex.* Excogitare.

Περιορισθῆναι. γνωρισθῆναι. ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.

Περιορισθῆναι. Notum-eſſe. Vel ſub definitionem cadere. *Circunſcribi, definiri, & per definitionem innoteſcere.*

Περιορισμός. ἐξορισμός.

Περιορισμός. *Exterminatio. Ex finibus expulſio.* Exilium.

Περιορῶ. αἰτιατικῇ.

Περιορῶ. Accuſatiuo. Circunſpicio. Contemplor.

Περιουσία ἡ περιττὴ οὐσία. οὐσία δὲ, ἡ σύμμετρος. B ἐκ περιουσίας γὰρ, τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖα μὲν οὖν ἐστιν, ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι. ἐκ περιουσίας δὲ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ οὖσα ἀναγκαία. καὶ ὡς ἀριστοτέλης λέγει. ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζηται τῶν καλῶν. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν. τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον ὄν.

Περιουσία. Magna facultatum copia. Superflua fortunarum abundantia. οὐσία verò, moderatæ facultates *Mediocres fortunæ.* Quod enim ἐκ περιουσίας eſt. i. Quod eſt ex abundantia, quod eſt ſuperuacaneum, & ſuperfluum, id à neceſſario differt. Nam neceſſaria quidem ſunt ea, ſine quibus eſſe non poſſumus. Superuacanea verò, quorum præſentia non eſt neceſſaria, *quòd vel illis abſentibus eſſe poſſumus.* Et (vt Ariſtoteles dicit) cùm neceſſaria *nobis* adſunt, *& ſuppetunt,* & alia quædam pulchra illis adiunguntur, *hæc ſuperuacanea, & redundantia vocantur.* Vt, Viuere quidem, *eſt* neceſſarium. At bene viuere, *eſt* ex abundantia, *redundat, nec eſt neceſſarium ad vitam degendam.* Nam boni præſentia, quæ non eſt neceſſaria, vt C ſimus, *& viuamus,* exornatur ipſa vita, quæ neceſſaria eſt.

Περιουσίας. πλήθους. πλούτου.

Περιουσίας. Abundantiæ. Copiæ. diuitiarum.

Περιουσιασμός. πλῆθος. ὕπαρξις φυσική.

Περιουσιασμός. Copia. Naturalis ſubſtantia.

Περιούσιος λαὸς, ὁ ἔγκτητος. καὶ ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ εἰς κτῆμα, καὶ εἰς κτῆσιν. οὐσίαν γὰρ τὴν ὕπαρξιν.

Περιούσιος λαός. Populus alicui peculiaris, quem aliquis vt ſuam poſſeſſionem poſſidet. *Et περιουσιασμός. Poſſeſſio. Peculium. Quod quis vt rem propriam poſſidet.* *Vt,* Et Iſraelem *Deus ſibi parauit* in peculiū ſibi. Pro, in rem-poſſeſſam, & poſſeſſionem. *i. vt ſibi populus eſſet peculiaris, quem vt ſuam poſſeſſionem poſſideret. οὐσίαν Græci vocant* ſubſtantiam, *fortunas, facultates, quas quis habet, ac poſſidet.*

Περιοχή. περιπέτεια, καὶ ὑπόθεσις. θλίψις. συνοχή. καὶ ὁ δαβὶδ ἐν πόλει περιοχῆς. τουτέστι D περιβόλῳ.

Περιοχή. Repentina-rerum-mutatio. Caſus fortuitus. Et augumentum, *ſiue rerum aliquarum ſumma.* Afflictio. Compreſſio. Anguſtiæ, quibus quis premitur. *Vt apud Lucam. c. 21. v. 25.* Et Dauid *dicit,* In vrbis ambitu, hoc eſt circuitu. *Videtur enim hoc per hypallagen eſſe dictum, pro ἐν πόλεως περιοχῇ.*

Περιόψεται. περιίδοι. καταφρονήσει.

Περιόψεται. Negliget. Contemnet.

Περιωδυνίας. ἀλγηδόνα. καὶ περιττὴν ὀδύνην.

Περιωδυνίας. Dolorem. Et nimium dolorem,

Περιωπή. ἀκρώρεια. ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπή. Summum-montis-cacumen. Excelſus locus, *vnde facilis eſt in varias partes proſpectus. Specula, vnde loca inferiora circunſpici poſſunt.*

Περιωπή. καὶ πίτυοι, καὶ πύσεις. πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ θουκυδίδῃ. καλεῖ δὲ περιωπὴν, τὴν φροντίδα, καὶ τὴν περίσκεψιν. E οὐ τὸν τόπον. ὡς ὅμηρος. καὶ ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. ὁ δὲ ναρσῆς, ἧστο ἐς ὑπερῷόν τι δωμάτιον ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν, ἐν περισκέψει. καὶ σιμόκατος. καὶ ἐς ἅλλουσι πρὸς τὰ ὑψηλὰ, καὶ περισκοποῦσιν ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς, καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές.

Περιωπή. q. d. Circunſpectio. Contemplatio. Conſideratio. Cura. Et πίτυοι. freti. Et πύσεις. *L. πύσεις. vt apud Thucyd. lib. 1. pag. 8. C. πύσις verò, interrogatio, rumor, auditus, fama. Idem eodem libro. p. 89. A.* Hæc omnia *vocabula* apud Thucydidem *ſunt* ex-gloſſis *& poeticis ſcriptis deprompta.* Vocat autem περιωπὴν, curā, & circunſpectionem. *i. contemplationem, & conſiderationem,* non locum *excelſum,* vt Homerus. Agathias etiam vocat περιωπὴν, ipſam contemplationem. Vt, Narſes autem ſedebat in ſuperiore quodam cubiculo in campi contemplatione. Hoc eſt in circunſpectione *planiciei, quam de loco ſuperiore ſpectans conſiderabat.* Et Simocatus. Proſiliunt igitur, *curſúque contendunt* in alta *loca,* & ex quadam maxima ſpecula circunſpiciunt *ea, quæ gerebantur in planicie,* & hoſtes *in inſidiis* latentes *obſeruant, & rerum bellicarum incertum euentum conſiderant.*

Περιωρίσθαι.

Περιωρίσθαι. Certis-finibus-circunſcriptum-eſſe. *Vide Lex. in* Περιορίζω.

F Περιώσας. ὠθήσας.

Περιώσας. Qui-pepulit. Qui-pulſauit. *à* περιωθέω, *vnde* περιωθῶ. ῶ.

Περιώσιον.

Περιώσιον. *Ion. pro comm. poet.* περιούσιον. *quod à* περιών. *Valde, vel ſupra modum vociferor. Propriè dicitur de illis, qui adeò vociferantur, vt vel eminus illorum vox exaudiatur. Generaliter verò ſignificat* ſuperfluè, ſupra modum, præter decorum, præter aliquid.

Περιπαθῶς. Cum magna-vi-affectuum. Cum-dolore. Cum vehementi-affectu. περιπαθὴς. *vehementer-affectus*. Polybius. Nec ſe de rupe præcipitem-dedit, quamuis vehementer-affectus eſſet. *F.* ἔρριψε.

Περὶ π.ἐ. Plurimi faciebat. Pro, *maximè ſtudebat.* Vt, Cyrus autem iuſtos. *i. viros bonos* diuites facere maximè-ſtudebat. *Vel, Cæteris omnibus rebus hoc anteponebat, vt viros bonos ditaret.*

Περιπαρῆναι. *Infinit. aor. 2. paſſ. à* περιπείρω. *perforo, traiicio, transfigo.* Transfixum-eſſe. Vt, Romani verò cōtos ſub-aquis-latentes defixerunt, vt Scaphæ Barbarorum *eò* venientes, transfigerentur.

Περιπεζίας. *Genit. ſingul.* Hoc dici videtur de regione, quæ pedibus circumiri poteſt, vel, quæ pedibus vndique obiri, & occupari poteſt. Vel, per quam iter pedibus fit.

Περιπεταστόν. &c. Peripetaſton, & apimandaloton, *ſunt* oſculorum amatoriorum genera, in quibus oportet deoſculantium lambere linguam. *Ariſtoph. in Acharnenſ. p. 307. v. 9. Schol. annot. 1. vbi pro* ἐν ᾧ, *legendum videtur* ἐν οἷς. *Hoc enim* οἷς *ad* εἴδη *præcedens refertur.*

Περιπετὴς. Circumfixum ipſi. *Sophocles in Aiace. p. 54. v. 1.* Fixum hoc telum, *&* circumlapſum indicat. Pro, Hic enſis, in quem Aiax incidit, *& in quem incubuit, à quo fuerit cæſus, arguit manifeſtè.*

Περιπέτεια. Temeritas, *qua quis in periculum vltrò ruit. Subita rerum in contrarium mutatio.* Vel *fortuitus, ac repentinus* caſus. Vel euentus *inſperatus.* Vt, Incipiente verò veneno *ſuas vires exerere*, omnia plena erant eorum, qui in puteos ſe proiiciebant, & de rupibus *præcipitabant*, vt (quod trito fertur adagio) vel inimicus ſpectans illam repentinam rerum mutationem in contrarium tunc *factam*, illorum horum *inſperatū caſum* miſeraretur. *L.* τῶν ἀνθρώπων. Et, Principatum imperiis ſui temporis parem effecit, non tā Fortuna *propitia, ac* adiutrice vtens, aut caſu-fortuito, quām ſolertia, & induſtria, præterea verò ſuis etiam actionibus. Περιπέτειν verò. *i. inuoluere, implicare, circuntegere, contegere*, dictum-eſt vel à nomine περιπέτασμα. τὸ. *i. Velum, tegumentum, cortina, aulæum, quo extenſo locus aliquis exornatur.* Vel ab iis, qui fermento farinam capiunt, & hac aliquid circuntegunt. Solent enim *piſtores* ea, quæ ex vno quoque pane relinquuntur, *vel, vnius cuiuſque panis reliquias* miſcere, & panem *vnum ex his* conficere. *Ariſtoph. Pluto. p. 9. v. Scol. annot. 5. vnde Suid.*

Περιπετεῖς. Incidentes. Vt, Cùm alij in alios inciderent, peribant. Et rurſus. Cùm in quandam letiferam herbam incidiſſent, *eámque comediſſent, obierunt.* Pro, Cùm præter-animi-ſententiam in eam incidiſſent.

Περιπεπτωκέναι. Totum *in aliquid* incidiſſe. *N. L. L.* περιπεπτωκέναι, *quod à* περιπίπτω. *de quo Lex.*

Περιπέττουσι. Circuntegunt. Obtegunt. Vndiquetegunt. Velant Ariſtophanes Pluto. *pag. 9. v. 9. Schol. annot. 5.* Nomine velant improbitatem. Hoc eſt, Ad improbitatem *ſuam aſtutè tegendam*, equi nomine ſolent abuti. Et Menander. Veriti, & ſuſpicati Romanos aliquid moliri, & fugæ inuolucro fraudem aliquam velare, quæcunque tandem eſſet ipſorū *fraus.* περιπέττειν, pro περικαλύπτειν. circuntegere, velare.

Περιπεφθεὶς. *Ariſtoph. in Veſpis. p. 334. v. 12. Schol. annot. 7. Illic Bdelycleon Philocleoni patri de Athenienſibus dicit, Tune igitur ô pater ipſos* Eligis, vt imperent tibi, his verbulis deceptus?

Περιπαθῶς. συμπαθῶς λυπηρῶς. πολύβιος μηδ' ἑαυτὸν ῥῖψαι κατὰ κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος. A

Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. αἰτὶ τὸ ἐσπούδαζεν. ὁ δὲ κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

Περιπαρῆναι. περιπαγῆναι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους. ὡς τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα, περιπαρῆναι.

Περιπεζίας. πορευτής. ἐπιβατής. καταληπτής. B

Περιπεταστὸν, κἀπιμανδαλωτόν. εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν. ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν.

Περιπετής. περιπεπηγὸς αὐτῷ. πηκτὸν τὸ δ' ἔγχος περιπετὴς, κατηγορεῖ. ἤγουν ᾧ περιπέπτωκεν ὁ αἴας. C

Περιπέτεια. προπέτεια. ἢ σύμπτωμα. ἢ σύμβασις. πάντα δὲ ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν. ὡς τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν, κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου. τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχὴν, οὐ τύχῃ τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος, οὐδὲ ἐκ περιπετείας, ἀλλ' ἀγχινοίας, καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ. τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται. ἢ ἀπὸ τῶν ζύμῃ τὰ ἄλφιτα λαμβανόντων, καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τι. εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μιγνύντες, ποιεῖν ἄρτον. D

Περιπετεῖς. περιπίπτοντες. ἀλλήλοις περιπετεῖς γινόμενοι ἀπώλλυντο. καὶ αὖθις. περιπετεῖς γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες. E

Περιπεπτωκέναι. περιπεπωκέναι πλήρη.

Περιπέττουσι. περικαλύπτουσι. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν. τουτέστιν, εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου ὀνόματι καταχρῆσθαι εἰς μοχθηρίαν. καὶ μένανδρος. δεδιότες, καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι ἀποδράσεως περιπέττειν, ὅ, τι ἂν ἦν αὐτοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι, περικαλύπτειν. F

Περιπεφθεὶς. τούτοις τοῖς ῥήμασι περιπεφθεὶς ἄρχειν αἱρῇ σαυτοῦ.

NOTAE.

Τούτοις τοῖς ῥήμασι. Ariſtophanes in Veſpis. pag. 334. v. 11. & 12.

A Βιβ. —Σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοῖς.
Ἄρχειν αὐτῇ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥημάτιοις περιπεφθείς.
Schol.annot.7.περιπεφθεὶς vertunt ἀπατηθείς.

Περιπείρει. περικεντεῖ.

Περιπτῆρει. Perforat. Traiicit. Transfigit.

Περιπηχυάσαντες. περιπλεξάμενοι. παρὰ καλλιμάχῳ.

Περιπηχυάσαντες. Circumplexi. Complexi. Qui cubitis, brachiis, vlnis circundederunt. Amplexi. apud Callimachum.

Περιπίπτω. δοτικῇ.

Περιπίπτω. Datiuo. Incido.

Περιπλακῆναι.

Περιπλακῆναι. *Infinit. aor. 2. paſſ. à περιπλέκω. Circumplico. Circumplector. Amplector. Exempla ſequentia, quæ verſibus iambicis, ſenariis continentur, ad ſomniorum interpretationem pertinent.*

B Περιπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.

Circumplicari, complectíque viros bonos, & amicos, *bonum in ſomnis hoc* eſſe creditur.

Εὔχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ.

Perutile cenſetur *virum complecti chariſſimū.*

Πᾶσαί τε μίξεις, προξένοι μακρῶν πόθων.

Omnéſque miſtiones putantur eſſe *conciliatrices diuturnorum deſideriorum*, vel, magnorum deſideriorum. i. rerum valde deſideratarum.

Περιπλεγνύμενος, καὶ φιλῶν. ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος.

Περιπλεγνύμενος. Pro, περιπλεκόμενος. *Sed paſſiuum Atticè iam poſitum videtur pro actiuo* περιπλέγνυ, *à* περιπλέκω. Circumplectens. Amplectens, & oſculans. *à* περιπλέγνυμι. *circumplico, complector, amplector.*

C Περίπλεων. πλήρη. ἢ περίπλεον.

Περίπλεων. *Atticè*, & περίπλεον *per o, communiter.* Plenum.

Περιπλεῖν. καὶ διεκπλεῖν, διαφέρει παρὰ θουκυδίδῃ. τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν. ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι, οἷον χορευούσης, καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὅπερ βούλεται τῆς νεώς. καὶ ἡ περὶ πρόθεσις, αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. τὸ δὲ διεκπλεῖν. τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοὔπισω γενέσθαι.

Περιπλεῖν, & διεκπλεῖν, apud Thucydidem *lib. 7. pag.* 515. *B. C.* differunt, Nam περιπλεῖν quidem. *i. circumnauigare, ſignificat* in amplo-ſpatio, *& aperto mari* verſari, quaſi nauis choreas-agitet & *in ea parte* verſetur, in qua vult. Nam præpoſitio περὶ *tam.* hoc ipſum ſignificat, ſcilicet in orbem circuncurrere, *circumagi.* Διεκπλεῖν verò, *ſignificat* ſecta, *perrupta* hoſtium acie *nauali*, retro ire, *redire, ſe recipere, vel, per mediam hoſtium claſſem, eius acie perrupta, enauigare, & in apertum mare euadere.*

D ## NOTÆ.

Τὸ τεμόντα τὴν τάξιν.] Thucyd. lib. 7. pag. 515. B. C. περίπλουν vocat circumnauigationem, & ipſam facultatem circumnauigandi, & circumnauigando circumueniendi claſſem hoſtilem. διέκπλουν verò vocat, ipſam euadendi facultatem per mediam hoſtium claſſem, impetu facto perruptam. Vel ipſam noſtrarum nauium eductionem ex aliquibus anguſtiis, in apertum mare, per mediam hoſtilem claſſem, quæ nos circumuenerat, & vndique premebat. Illic etiam leguntur ipſa verba διεκπλεῖν, & περιπλεῖν, quæ Græcus Scholiaſtes annot. 12. interpretatur: ſed legit τεμόντων τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων. i. Quum aduerſarij *nauium* ordinem ſecuerunt, & earum aciem perruperunt.

Περιπλείονος. ἢ περὶ πλείονος. καὶ περιπλείστη.

Περιπλείονος. *&* περὶ πλείονος. Aduerbium. Pluris. Et περιπλείστου, *vel ſeparatim*, περὶ πλείστου Plurimi. Vt, περιπλείστου &c. i. Plurimi faciens capillos, & *in eo plurimum ſtudium ponens*, vt eos inungeret, & in cincinnos digereret.

E Περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ἐναλείφειν τε αὐτὰς, καὶ διαπλέκειν κατὰ βοστρύχους.

Περιπλήθουσαν ἀγορὰν περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην, καὶ ἕκτην. τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. πεδίον ἦν ἄχανές. ἔνθα περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, ἠγείροντο μέν τινες καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων, ἐπιφερόμενοι ἄριστον αἱρουμένοις.

Περὶ πλ. ἀγ. Q. d. Circiter plenum forum. *Pleno foro. Sub illud tempus, quo forum eſt plenum.* Pro, circiter horam quartam, vel quintam, & ſextam *matutinam, & antemeridianam.* Tunc enim forum eſt maximè plenum. Vt, Planicies erat ingens, *& ampla.* vbi ſub tempus, quo forum erat plenum, priùs etiam quidam hoſtium tumultus excitabantur, qui *militibus* prandium ſumentibus, *prandentibus*, inferebantur.

F Περιπνευμονία. πάθος τι.

Περιπνευμονία. Morbus quidam, *quem ita Medici definiunt. Peripneumonia, eſt inflammatio pulmonis, cum acuta febri, & difficultate ſpirandi.*

Περιπνέω. λεπτὴ δέ τις αὔρα περιέπνει τούτους.

Περιπνέω. Q. d. Circunſpiro. Vndique-ſpiro. Circum-afflo. Vt, Quædam autem tenuis aura circum iſtos ſpirat. *Vel, Hi verò quadam aura tenui vndique afflantur.*

Περὶ πόδα. οἷον ἁρμόττον σφόδρα. ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. πλάτων. ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα

Περὶ πόδα. Circa pedem. Idem eſt. ac ſi diceres, valde conueniens, *& aptum*, vt pedibus calceamenta. Pla-

to. Quia res iſta mihi eſt, vt circa pedem *calceus.i.aptiſſima*. Et Cultu *corporis*, & moribus conueniens *eras*, vt circa pedem *calceus.i.aptiſſimus erat*.

τοῦ τὸ περὶ πόδα. καὶ ἐν σκευαῖς, καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὡς περὶ πόδα. A

Περίπολος. *Circitor. Circuitor. Excubitor. Regionis cuſtos. Qui circuunt excubias, earumque loca, in quib. ſunt excubitores, qui vel interdiu, vel noctu excubant, & vigilant.* Ariſtoteles in Athenienſium Republica, de ephebis ita loquitur. Alterum annum, concione in Theatro conuocata, accepto clypeo, & haſta à populo, regionem circumeunt, & in præſidiis, *&* in *cuſtodia locis, in ſpeculis* degunt. Obſeruandum autem, *eſt* Ariſtotelem quidem, dicere ephebos, *adoleſcentes*, inter circuitores, *excubitores, agri cuſtodes*, vnum annum eſſe, Aeſchinem verò, duos.

Περίπολος. ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ, περὶ τῶν ἐφήβων, οὕτω φησί. τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα, καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν. καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους. ὁ δὲ αἰσχίνης, δύο. B

Περὶ π.π. Multi fac. Honora. Cole.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ. τίμα, θεράπευε.

Περιπόλους. *Circitores. Circuitores. Agri, vel vrbis, aut alicuius loci* cuſtodes. vel Quæſitores *Indagatores. dicti ſunt* à verbo περιπολεῖν. i. Circumire. Ariſtophanes Auibus. *pag. 413. v. 27. &* 28.

Περιπόλους. τοὺς φύλακας, ἢ ζητητὰς ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν.

Nónne igitur circuitores, vrbíſque noſtræ cuſtodes *oportebat*

Mittere contra ipſum ſtatim?

Οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν.

Πέμψαι. τὸ ἑξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι.

L. οὐκοῦν. *Horum autem verborum eſt* hic ordo. οὐκοῦν ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι, Thucydides. *lib. 4. p. 296. C.* καὶ ἐπιτιθέασι περίπολοι. &c. Et alij circitores *hoſtibus* inſidias-inſtruxerunt. *vide Schol. vbi ſcribitur*, τῶν φυλάκων οἱ μὲν ἱδρυμένοι καλοῦνται, οἱ δὲ, περίπολοι. &c.

Θουκυδίδης. οἱ δὲ, καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν. C

Περιπόλων. *Circitorum. Circuitorum.* Cuſtodum. Quæſitorum. *Indagatorum. Inquiſitorum.* Vt, Cuſtodũ autem quidam circuncurrens, abiicit, *vel amittit* æneũ ſcutum ſupra toſſam. Hoc autem, cùm latum quidẽ: ſed connexum eſſet, non ſolidum. *i. non firmum, non magnum:* ſed inanem. *i. paruum* ſtrepitũ-edidit. Fortaſſe *verò, pro* κοῖλον, ἢ διάκοιλον, *ſcribendum*, ἐκκλ.... ἀλλὰ κενὸν, ἢ διάκενον.

Περιπόλων. φυλάκων. ζητητῶν. τῶν δὲ περιπόλων τὶς περιθέων, ἀποβάλλει χαλκῆν ἀσπίδα ὑπὲρ τοῦ ὀρύγματος. ἡ δὲ, οὖσα μὲν πλατεῖα, ἀλλὰ κυρτὴ, οὐ στερεὸν ἐνεκτύπησεν κοῖλον, καὶ διάκοιλον. τάχα διάκενον.

Περιπολῶν. Circuncurrens. *Vel circuitoris munere fungens. Nam* περιπολεῖν *dicuntur circitores, ſiue circuitores, qui cuſtodias, excubiáſque luſtrando circumeunt, quod Galli dicunt, Faire la ronde.* περίπολος *verò, circitor, ſiue circuitor, Gallis è, Celuy, qui faict la ronde. Sequens exemplum pertinet non ad participium* περιπολῶν: *ſed ad nomen* περίπολος. Vt, Crux autem Imperatori præibat, & exercitui circuitori, *qui cuſtodiæ causâ regionem circumibat*, inquit Simocatus.

Περιπολῶν. περιτρέχων. ὁ δὲ σταυρὸς προηγεῖτο τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως. φησὶ σιμόκατος. D

Περίπτερα. Scintillæ. *Sic à Græcis dictæ, quòd ſint leues, & in aerem faciliè ferantur, quaſi quibuſdam alis vtrinque inſtructæ.*

Περίπτερα. ἀποσπινθηρισμοί.

Περίπτερον Vndique-eminens. *Vide Lex. Græcolat.*

Περίπτερον. πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις. Caſus. *Infortunia. Calamitates. Fortuitas occaſiones.*

Περιπτώσεις. συμφοράς. E

Περιπτύσσεται. Accuſatiuo. Circumplicat. Circundat. Vt, Deinde Theodoſij vrbem circundat, & cum Philippicis miſcetur.

Περιπτύσσεται αἰτιατικῇ περιβάλλεται. εἶτα τὴν θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται, καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ φιλιππικόν.

Περιπτυχής. Circumimplicitus. Circumuolutus. Circuminclinatus. Circunſtratus. Circumiacens. Circumfuſus. *Sophocles in Aiace. p. 33. v. 905.* Iacet, occulto enſi circumfuſus. De Aiace dicit. *Apud Soph. l.* περικεκλιμένος, *à* περικλίνω, *circumuoluo, circumfundo.*

Περιπτυχής. περικεκλιμένος. κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής. περὶ τοῦ αἴαντος φησι.

Περιποιήσει. Quæret. Acquiret. Et περιποιουμένους, pro, φροντίζοντας. Curantes. Solicitos. Dionyſius Halicarnaſſeus. περιποιουμένους τ.σ.τ.π. de liberorum ſalute ſolicitos.

Περιποιήσει. κτήσεται. καὶ περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων. ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας. κηδομένους. διονύσιος ὁ ἁλικαρνασσεύς. F

Περιποίησιν Acquiſitionem. Rerum-quæſitarum-poſſeſſionem.

Περιποίησιν. κτῆσιν.

Περιποιοῦμαι. Accuſatiuo. Mihi vendico. Mihi-tribuo. Vſurpo. Paro. Comparo. Tueor. Defendo. Conſeruo.

Περιποιοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Περίπτυ-

A Περίπυστον. ἐξάκουστον. διαβόητον.

Περίπυστον. Q.d. Valde-auditum. Celebratum. Illuſtre. Inſigne. *Id, cuius rumor longè, lateque manauit.*

Περιῤῥαντήρια. σκεύη. κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ἐνδιαιτήματος, κάλπεις τε χρυσαῖ, καὶ περιῤῥαντήρια, ἔτι τε πίθοι χρυσοῖ.

Περιῤῥαντήρια. Q.d. Circunſperſoria. Luſtralia vaſa. Vaſa *pura in templis, aut concionibus collocata, aqua luſtrali plena, qua, ritu ethnico, ſacerdotes, vel aditui perſpergere ſolebant ingredientes, vt eos ita luſtrarent. Quem morem Virgil. Aen. 6. 231. verſibus his indicat. Idem ter ſocios pura circuntulit vnda, Spargens rore leui, & ramo felicis oliuæ, Luſtrauitque viros, dixitque nouiſſima verba. Vaſis hoc genus à Gallis vocatur Benoiſtier, quaſi dicas Benedictorium, quod aqua luſtralis benedictionem, & felicitatem ea luſtratis conciliare vulgo putetur.* Vt, In medio autem illo domicilio, *vel templo,* erant & vrnæ, *vel hydriæ, pelues* aureæ, & luſtralia-vaſa, præterea etiam aurea dolia.

Περιῤῥαντίσαι.

Περιῤῥαντίσαι. Perſpergere. Circunſpergere.

Περιῤῥέω. αἰτιατικῇ.

Περιῤῥέω. Accuſatiuo. Circunfluo.

B Περιῤῥηδεῖς. οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ ἐπικείμενοι, ἢ οἱ ἐῤῥιμμένοι.

Περιῤῥηδεῖς. Qui vehiculis vel impoſiti ſunt, vel in ea proiecti. *Qui rhedis vehuntur, aut in rhedas ſunt impoſiti, vel coniecti. Rheda verò, vehiculi genus, de quo Nizol. conſule, ſi Ciceronis exempla cupis videre, quæ vocis huius mentionem faciunt.*

Περιῤῥῶγος. ἐπὶ ὄχθης τινὸς ἀποτόμου, καὶ περιῤῥῶγος, ἐπετείχισον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ.

Περιῤῥῶγος. Prærupti. περιῤῥὼξ. *præruptus. Vt,* In quodam præfracto, & prærupto colle caſtellum ipſis extruxerunt, quod à tanto exercitu ſatis cuſtodiri poterat.

N O T AE.

Τοσαύτῃ στρατιᾷ.] Si codex ſanus, hoc ſumendum, pro ὑπὸ τοσαύτης στρατιᾶς, vt verti. Sed fortaſſe dicendum τοσαύτην στρατιάν. i. quod tantum exercitum facilè cuſtodire, tutarique poterat. φυλάττεσθαι verò, pro φυλάττειν,

C ponetur, Atticè paſſiuum pro actiuo.

Περιττά. τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα. οἷον ἕν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ, τὰ ζυγά. οἷον δύο. τέσσαρα.

Περιττά. *Q.d. Superflua. Redundantia.* In Arithmetica *dicuntur* περιττά, quæ vocantur ἄζυγα. i. Sine iugo, *vel ſine pari, imparia,* vt vnum, tria, & ſimilia. Ἄρτια verò. i. paria. *vocatur* ζυγά. i. Iuga. vt duo, quatuor. *Hinc deducitur verbum* περιττεύειν, *quod Atticè formatum à communi* περισσεύειν. *Abundare. Redundare. Superfluum eſſe. Sophocles in Electra pag.* 16. M.

Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες.

Or. Superflua quidem verba miſſa fac,

Καὶ μή τε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με.

Neque mater Clytæmneſtra *quàm mala* ſit, *doce me,*

D Μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων.

Neque quomodo paternam poſſeſſionem. i. patrimonium: *Ægiſtus* noſtræ *domus.*

Ἀντλεῖ. τὰ δ' ἐκχεῖ. τὰ δὲ, διασπείρει μάτην.

Exhauriat, & alia quidem noſtra bona *profundat alia verò diſpergat temere.*

Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

Temporis enim occaſionem excluſerit tibi oratio.

ἀφαιρεῖται γάρ φησι τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. ὀρέστης φησὶ πρὸς ἠλέκτραν.

Verborum (inquit) *nimia prolixitas & garrulitas,* rerendarum occaſionem aufert. Oreſtes *hæc* Electræ dicit.

Περιουσία.

Περιουσία. *vel (vt alii)* περιττεία. Superfluitas. Redundantia. Copia. Abundantia.

E Περίσημα. διαβόντα.

Περίσημα. Clara. Inſignia. Conſpicua. Celebrata.

Περισκελές. σκληρόν. δυσχερές. αἴας φησίν.

Περισκελές. Durum. Difficile. Moleſtum. Aiax *apud Sophoclem pag.* 39. dicit.

Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
Φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται.
Κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἁλίσκεται.
Χ' ὡ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
Κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,

Omnia longum, & innumerabile tempus
Producitque occulta, & manifeſta occultat.
Nec eſt inſperatum quidquam: ſed capitur
Et graue iuſiurandum, & duræ mentes.
Et ego enim, qui illa grauia mala *tolerabam tunc,*

Βαφῇ σίδηρος ὣς, ἐθηλύνθην στόμα.
F Πρὸς τῆσδε γυναικός.

Tinctura veluti ferrum, effœminatus-ſum ore
Ab iſta muliere.

Περισκελῆ. βραχία. φημινάλια.

Περισκελῆ. Braccæ Feminalia. *Vel femoralia. Italicè, Braghe. Gallicè, Brayes.*

Περισκέλια. ἃ ἐφόρουν οἱ ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. περικαθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσί.

Περισκέλια. Feminalia, *ſiue femoralia, veſtimenta,* quæ Romani circa crura ferebant *quibus crura, tibiaſque circuntegebant.* Erant autem croco-tincta. Vt Cùm autem circa ſuos pedes feminalia circumpoſuiſſent.

Περισκεπὴς Circuntectum. Vndique-tectum.

Περισκεπὴς.περιεσκεπασμένον. A

Περίσκεπτον Altum. Editum. Excelſum. *Epithetum loci, ex quo circumquaque, vel in omnes partes, vndique proſpicere, & ſpectare licet.*

Περίσκεπτον. ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι, καὶ ἰδεῖν.

Περισκυθίσαντες. Qui lacerarunt. Qui dilaniarunt. Qui-pellem-vndique-detraxerunt.

Περισκυθίσαντες.σπαράξαντες.

Περισκυθίσαι. Propriè *ſignificat, Scytharum more* pellem, quæ eſt in capite, cum ipſis pilis detrahere. *Vide ſuprà τὸ ἀποσκυθίσαι. Et M.Etymol.col.* 125. *lin.*55. *vbi legitur ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, vt hic legere præſtat. Item Athenæum lib.*12.*pag.*159.*lin.*12.

Περισκυθίσαι κυρίως, τὸ ἐπιτιμᾶν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξί.

Περισκυνίζοντος. Excoriantis. Pellem-vndique-detrahentis. σκῦτος.εος.ους.τό. *pellis, corium. Hinc Latinum Cutis, ſublato priore σ.*

Περισκυνίζοντος.ἐκδερματίζοντος. B

Περισσοεπῆσαι. Nimium-loqui. Nimium-prolixa-oratione vti. Superflua-verba-facere.

Περισσοεπῆσαι.περισσολογῆσαι.

Περισσῶς ποιοῦσι. Q.d. Pluris facientibus ſuperbiam. Hoc eſt, arrogantia nimiùm vtentibus. *Nimiùm ſuperbè, nimium arroganter ſe gerentibus.*

Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανείαν. τουτέστιν, ἀλαζονείᾳ χρωμένοις περισσότερον.

Περισπᾶν. Decipere, & per vim aliquid auferre. περισπᾶ verò, *Sic enim legitur* apud Sophoclem *in Electra pag.*114.*v.*11. Pro, Cauens ne in ipſos aurigas, *&* *currus* concurrentes, *mutuóque concurſu ſe tollidentes*, incideret, ἔξω περισπᾶ.*i.*extra *periculum*, procul ab ipſis *aurigis*, *& currum concurſu, ſuum currum* abſtrahit, *retrahit, remouet*. Polybius. Romanis autem erat propoſitum, *Romani decreuerant* in Libyam nauigare, & bellum illuc attrahere, *traducere, transferre, retrahere.*

Περισπᾶν.ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι.περισπᾶ δὲ παρὰ σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν. τουτέστι, τοῖς ἡνιόχοις.πολύβιος. ἦν δὲ τοῖς ῥωμαίοις πρόθεσις εἰς λιβύην πλεῖν, C καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν.

Περισπασμὸς. Periſpaſmus, *eſt* ex duabus conuerſionibus aciei motio, vt poſteriorem locum occupet. Ecperiſpaſmus verò, *eſt* ex tribus conuerſionibus continuis aciei motio, vt occupet, ſi quidem in haſtam facta fuerit, ſuperficiem ad læuam, ſi verò in clypeum, eam, quæ eſt ad dextram.

Περισπασμός.ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον.ἐκπερισπασμὸς δὲ ἐστιν,ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Περισπερχὲς. Graue. *Sophocles in Aiace pag.*57.*v.*8. ὦ π.π. O grauem calamitatem! *Conſule Schol. vbi vox fuſiùs explicatur.*

Περισπερχές.βαρύ. ὡς περισπερχὲς πάθος. D

Περισπειραθεὶς. Implicitus. Inuolutus. *Qui ſuis ſpiris aliquid inuoluit, & circundedit.* Vt, Eunuchus autem obtinebat regiam, auláque inuoluta, conſtringebat omnia, vt quidam generoſus, *robuſtúſque* ſerpens in ſuum vſum *omnia* contorquens. De Eutropio dicit.

Περισπειραθείς.περιπλακείς.περιελιχθείς. ὁ δὲ εὐνοῦχος, κατεκράτει τῆς βασιλείας, καὶ περισπειρασάμενος τὰς αὐλὰς, συνέσφιγγεν ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθέλκων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν.περὶ εὐτροπίου λέγει.

Περιστάδην. Circunſtando. Circunſtantes. Circumcirca.

Περιστάδην.περιεστῶτες.

Περίστασις. Pro περίτασις, & ἐπίτασις. Circunſtantia. Intentio. Contentio. *Circunſtans hominum multitudo. Rerum copia, qua quis circumdatur, & abundat ita, vt ipſa abundantia circunſtet ipſum. Opes affluentes.* Polybius. Accidit autem vt magnam hominum circunſtantium turbam, *magnumque comitatum* haberet in muliebribus expeditionibus. Et rurſus. Ille verò, gloria quidem, & opum abundantia, nulli Hiſpanorum *erat* ſecundus: beneuolentia verò, & fide erga Carthaginem, aliis longè præſtare videbatur. Et rurſus Polybius. Fortaſſe verò propter circunſtantem hominum turbam, Xanthippi verbis apud populum, & duces diuulgatis, duces *eum* reuocare, eiúſque periculum facere decreuerunt. Et alibi. Propter autem intentionem præconis loquuti ſurrexit.*i.propter nimiam vocis à præcone tunc editæ contentionem ſurrexit. Hic fortaſſe legendum διὰ τὴν περίτασιν, ἀντὶ τοῦ ἐπίτασιν.*

Περίστασις.πολύβιος.συνέβαινε δὲ μεγαλομερῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις E ἐξόδοις.καὶ αὖθις.ὁ δὲ, κατὰ μὲν τὴν δόξαν,καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν, οὐδενὸς δεύτερος ἰβήρων. κατὰ δὲ τὴν πρὸς καρχηδόνα εὔνοιαν, καὶ πίστιν, πολύ τι διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων, ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις.καὶ αὖθις πολύβιος. τάχα δὲ διὰ τὴν περίστασιν τῶν τοῦ ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη,καὶ τοὺς στρατηγοὺς, ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι, καὶ πεῖραν αὐτοῦ λαμβάνειν. καὶ ἀλλαχοῦ. διὰ δὲ τὴν περίστασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη.ἀντὶ τοῦ ἐπίτασιν. F

Περίστασιν. Dinarchus Tyrrhenico *vocem* περίστασιν *vſurpat, quum ita loquitur*, Cùm autem Damon iam in diſceſſu occupatus eſſet, *vt portu ſolueret, & in altum proueheretur, illi mei inimici* me circundederunt. Qui

Περίστασιν δείναρχος τυῤῥηνικῷ.μετὰ ταῦτα τοῦ δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος περίστασιν ποιήσουσιν.οὓς καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντες, καὶ τὸ ἐ-

A ξῆς. μή ποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ περιέστη μέν αὐτὸς, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον. ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ τὸ περίστατον με τε ποιῆσαι. ἐνίοις δὲ παράστασιν, ἀντὶ τοῦ περίστασιν, γράφεται.

Damon cùm etiam hac de re teſtimonium dicere vellet. &c. Videndum autem num fortè quod dicitur, ſit huiuſmodi, Ipſe me vndique circundedit, & qui cũ ipſo tunc aderant me circumuenerunt, & teſtimonium-dicere cogebant. Vt hoc eundem ſenſum habeat, ac ſi dixiſſet, περιστατόν με ἐποίησαν i. me circundatum fecerunt, pro, circundederunt, circumuenerunt. In nonnullis verò codicibus legitur παράστασιν, pro, περίστασιν de quibus Lexica.

N O T AE.

Μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος.] Conſule Harpocrat. vnde Suidas ſua verba ſumpſit. Sic autem apud vtrumque ſcribendum videtur. Μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, εἰμὶ περίστατον ποιοῦσιν. οὐ γ. &cæt. Et ἐν κύκλῳ περιέστη με αὐτός. Et, τὸ περίστατόν με ἐποίησαν. ἀντὶ τοῦ περιέστησαν.

B

Περίστατοι. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως. θαυματοποιΐαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις. ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστατοι. Circunſtantium-corona cincti. Iſocrates in oratione de Permutatione facultatum Præſtigiis, quæ nullam vtilitatem hominibus afferunt: ſed ſtultorum circunſtantium corona cinguntur. Pro, Quas ſtulti ſpectatores vndique circunſtant.

Περιστέλλω. αἰτιατικῇ.

Περιστέλλω. Accuſatiuo. Cooperio. Contego. Obuoluo. Comprimo. Contraho. Complector. Protego. Tueor. Orno.

Περιστένεται. περιτείνεται. στενοχωρεῖται.

Περιστένεται. Vndique tenditur. Coarctatur. Diſtenditur. Hom. Iliad. Π. 614. v. vlt. περιστένεται δὲ γαστήρ. Diſtenditur verò venter.

C Περίστενος. οὕτος δράκων καλεῖται.

Περίστενος. Periſtenus. N.L: Ita Draco vocatur. L. οὕτω.

Περιστερὰς βλέπειν τι, προξενεῖ βλάβην.

Περιστεράς. &c. Senarius ad ſomnii coniecturam, & interpretationem pertinens. In ſomnis Columbas videre, conciliat. i. impendens denunciat damnum.

Περιστεριδεῖς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χαίριδος, χαιριδεῖς. οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς, περιστεριδεῖς.

Περιστεριδεῖς. Quemadmodum à genitiuo ſingulari χαίριδος deducitur nomen patronymicum plurale χαιριδεῖς. i. Chæridis-filij, ſic à gen. ſing. περιστερᾶς, deducitur nomen patronymicum plurale περιστεριδεῖς. i. Columbarum-pulli.

Περιστεῖλαι. περικαλύψαι. ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιστείλας πέπλοις σηρικοῖς, καὶ τεκτηνάμενος

D σῆμα, ἐν αὐτῷ κατέθετο ὅσα ὑπὸ τῶν παίδων τοῖς γεγαμημένοις ξυμβαίνει, περιστέλλειν τε, καὶ κρατύνεσθαι. ἀντὶ τοῦ περικαλύπτειν.

Περιστεῖλαι. Circuntegere. Infinit. aor. 1. act. à περιστέλλω. Vt, Ille verò, cùm huius corpus ſericis peplis circuntexiſſet, & ſepulchrum fabricaſſet, in eo depoſuit, quæcunque à parentibus peccari ſolent. περιστέλλειν, circuntegere, & κρατύνεσθαι, corroborari, muniri, firmari.

Περιστείλας. διαχειρισάμενος, περισφίγξας.

Περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Σοφοκλῆς. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ.

Περιστείλας. Qui-compoſuit. Qui-parauit. Qui-manu-tractauit. Qui-conſtrinxit Qui-conſtrictum-defixit in terra. Sophocles in Aiace flagellifero, pag. 49. v. 7: Aiacem de ſuo enſe loquentem introducit, Fixi autem ipſum rectè compoſitum ego.

N O T AE.

Περιστείλας.] Sophocles in Aiace. pag. 49. v. 7. de enſe verba faciens, dicit;

Ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ.

E

Schol. περιστείλας. εὐτρεπίσας. διαχειρισάμενος. περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Sic & apud Suidam eſt legendum.

Περιστεφανωσάντων. κυκλωσάντων. περιστεφανωσάντων τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος.

Περιστεφανωσάντων. Illorum, qui corona cinxerunt Illorum, qui circundederunt. Vt, Cùm autem armis muros cinxiſſent.

Περιστίαρχος. ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς ἑστίας, ἢ τοῦ περιστείχειν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια φησὶ προσαγορεύεται, τὰ καθάρσια. καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περιστίαρχοι. ἔξωθεν γὰρ περι-

F έρχονται μαχαιροφοροῦντος ἑκάστου τῶν ἱερῶν, οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις, καὶ περίδρομον ἔχοντες.

Περιστίαρχος. Periſtiarchus. Qui Veſtam, domum, focum, & cuiuſuis priuatæ perſonæ ſedem, & concionem, & vrbem luſtrat, & purgat. Hoc autem nomen deductum eſt à præpoſitione περὶ. i. circum, circum-circa, & à nomine ἑστία. i. Veſta, focus, domus, & ab ἀρχός. i. princeps, dux, præfectus. vel à verbo περιστείχειν. i. circumire, & ab ἀρχός, de quo iam dictum. Iſter verò in Atticis dicit Luſtrationes appellari Periſtia, & Periſtiarchos vocari eos, qui templa luſtrant & purgant. Foris enim circumeunt, vnoquoque ſacerdotum gladium-ferente, ædibus circundati publicis, & circuitum habentes N.L. Conſule Harpocrationem in voce Καθάρσιον. Item Ariſtoph. in Concionantibus pag. 488. v. 17. Schol. annot. 1.

Περιστίαρχος. ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμε-

Περιστίαρχος. Periſtiarchus. In concionibus, luſtra-

tionum præfectus. Nam luſtrationes, Periſtia *vocantur. Vide præcedentia.*

Περισῖξαι. Circundare. Circumuenire. Circumire. *Quod verbum deductum eſt à præpoſitione* περὶ, *circa, circumcirca, vndique, &* à nomine στίχος. ordo. *quo quis incedit.*

Περιστολή. Q. d. Circumiectio. Inductio. *Compreſſio. Comitatus, quo cingimur, & ſtipamur.*

Περίστῳον. *Aedificium* vndique-columnis-cinctum. Vel, Circum-circa-porticus habens.

Περιστοιχίζεται. Indagine-cingit. Circundat. Demoſthenes in Philippicis. *Phil. 1. pag. 55. P. vbi legitur* κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ὑμᾶς. Vos (inquit) cunctantes, & ſedentes vndique-circundat. *Quod ab oratore dictum* per tranſlationem à venatoribus ductam. Nam in ferarum excurſionibus. i. *in locis, per quæ excurrunt feræ,* recta ligna collocant, (quæ vocant στίχους, vel στοίχους. i. indagines) ſua retia ſupra hæc extendentes, vt, ſi feræ ipſos effugiant, in retia incidant. Quædam tamen exemplaria habent περιστοιχίζεται, *vt antè dictum*, alia verò, περισχοινίζεται. i. *tanquam quibuſdam* funibus circundat.

Περιστοιχίσαντος. Illius, qui *tanquam* indagine circundedit. Illius, qui circundedit.

Περιστοίχων. Demoſthenes in *oratione* aduerſus Nicoſtratum *dicit*, Olearum ordine-poſitarum plantaria confregit. Didymus verò quoddam olearum genus vocat periſtœchos, quas Philochorus ſtœchadas appellauit. Sed vide ne fortè nunc Orator periſtœchos vocarit *oleas* circulorum in agro ordine natorum.

Περισυλᾷ. Vndique-ſpoliat. Detrahit. Aufert. Vt, Ille verò ipſos interficit, & aufert *omnia* quæ *ſecum* attulerant. Erat autem ornatus, & vaſa ad vtriuſque artem *pertinentia, &* nullo-modo contemnenda.

Περισφίγγω. Accuſatiuo. Vndique-ſtringo. Conſtringo. Coerceo.

Περισφύριον. *Faſcia-circundans-talos. Vel potius, faſcia-circundans-pedum-malleolos, quos Græci* σφυρὰ *vocant, per quandam mallei fabrilis ſimilitudinem, qui* σφῦρα *Græcè dicitur. Quidam talare, vel talaria ſic appellari putant. Epigr. lib. 6. pag. 417. epigr. 33.* Porphyris illa Cnidia, coronas, & geminum-thyrſum iſtum haſta-munitum, & faſciam-pedum-malleolos-circundantem *tibi Bacche dedicauit.*

νος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια. A

Περισῖξαι. περικυκλῶσαι. περιελθεῖν. περιελάσαι ἀπὸ τοῦ στίχου.

Περιστολή. περιβολή. ἐπαγωγή.

Περίστῳον. περίστυλον. στοὰς ἔχον.

Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. μέλλοντας ἡμᾶς φησί, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων, ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στίχους, ἤγουν στοίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα. ἵνα εἰ αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπίσῃ. ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων, περιστοιχίζεται ἔχει. ἄλλα δὲ, περισχοινίζεται. B

Περιστοιχίσαντος. περιλαβόντος.

Περιστοίχων. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον, φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασε. Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν, περιστοίχους καλεῖ. ὃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μή ποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκε, τὰς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότας. C

Περισυλᾷ. ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ, ἀποκτείνει αὐτούς, καὶ περισυλᾷ, ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος, καὶ σκεύη περὶ τὴν τέχνην τῶν ἑκατέρου, οὐδαμῇ διαφέροντα.

Περισφίγγω. αἰτιατικῇ. D

Περισφύριον. καὶ τὸ δίθυρσον. τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον.

NOTAE.

Περισφύριον.] Epigrammatum lib. 6. pag. 417. epigr. 33.

Πορφυρὶς ἡ Κνιδίη, τὰ στέμματα, καὶ τὸ δίθυρσον.
Τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον.

E

Περιχέεσθαι. *Circuntenere. Circumplecti. Complecti.* Diligere.

Περιχών. Circumplexus. Complexus. Qui-continuit. Qui-circundedit.

Περιτελλομένων. Circumeuntium. *Homerus paſſim dicit* περιτελλομένων ἐνιαυτῶν. *vt Iliad. B. pag. 83. v. 10. Virgil. Aen. lib. 1. pag. 118. v. 30. voluentibus annis. Alij, circumuoluentibus annis. Vel circumuertentibus annis. Conſule Euſtath. in* Περιτελλομένων.

Περιτέμνω. Accuſatiuo. Circuncido. Præcido. Amputo.

Περιτεύξεται. Nanciſcetur. Incidet.

Περιτεχνᾶσθαι. Doloſè agere. Mala-machinari. Malum aliquod moliri. Vt, Cùm enim eius mentem apertè cognouiſſent, & ipſum aliquid *mali* moliri putaſſent non *ad ea*, quæ ille dixerat, *mentem* aduerterunt: ſed *ad ea*, quæ ipſi ſuſpicabantur.

Περιτιθῶ. Accuſatiuo. Circumpono. Circumueſtio.

Περιχέεσθαι. ἀγαπῆσαι.

Περιχών. κατασχών. περιβαλών.

Περιτελλομένων. περιερχομένων.

Περιτέμνω. αἰτιατικῇ.

Περιτεύξεται. συντύχοι. περιπεσεῖται. F

Περιτεχνᾶσθαι. δολιεύεσθαι. κακὰ μηχανᾶσθαι. τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες, καὶ περιτεχνᾶσθαί τι τοῦτον νομίσαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε, προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευον.

Περιτιθῶ. αἰτιατικῇ.

Περίπτω-

A Περίτιος μὴν, ὁ φευρουάριος κατὰ μακεδόνας.

Περίτιος μήν. Peritius menſis. Februarius apud Macedones.

Περιτομή. ἡ περιτομὴ τοῖς ἰουδαίοις διὰ τρεῖς αἰτίας ἐδόθη. ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τῆς ἀβρααμιαίου γένους δηλωτικόν. καὶ σύμβολον, καὶ αἴνιγμα πολιτείας καθαρᾶς, καὶ σώφρονος. ὥς τε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς, καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ ἀβραάμ.

Περιτομή. Circumciſio. Hæc tribus de cauſis data fuit Iudæis, vt fidei ſignum eſſet, & Abrahamici generis indicium, & ſymbolum, & ænigma vitæ puræ, & temperantis. Quare non vt Iuſticiæ effectrix data fuit: ſed vt ſigilium, & ſignum Iuſticiæ Abrahami per fidem *partæ*.

Περιττός. ἀντὶ τοῦ πολύς. σαλούστιος ὁ τῆς αὐλῆς
B ὕπαρχος, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν.

Περιττός. Pro, πολύς. Multus. *Eximius. Excellens. Præſtans.* Vt, Saluſtius aulæ præfectus, humanitate vir fuit inſigniter excellens.

Περιττότερα. μείζονα. τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν ἑσπερίδων, οὐ χρυσᾶ ἦσαν, ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.

Περιττότερα. Maiora. Grandiora. Vt, Quæ verò vocantur aurea Heſperidum mala, non erant aurea: ſed aliis maiora.

Περιτράγῃ. περικόψῃ. περιφάγῃ. ἀντὶ τοῦ κλέψῃ ἀριστοφάνης.

Ἐν τῷ ὄχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
Μή τις μαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Περιτράγῃ. Circumcidat. Circumedat. Deuoret. Pro, furetur. Ariſtophanes.

Inque turba cauere diligenter oportet,
Ne quis cognoſcens tua aurea vaſa, ea *circumcidat*. i. furetur.

C Περιτρέπω. αἰτιατικῇ.

Περιτρέπω. Accuſatiuo. Circumuerto. Circumago. Conuerto. Peruerto. Circumactum euerto.

Περιτροπῇ. ἐν περιόδῳ. τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἱρουμένων, ἐνέβαλε.

Περιτροπῇ. περιτροπή. *Conuerſio. Circuitio. Viciſſitudo. Vnde* ἐν περιτροπῇ In periodo. In orbem. Viciſſim. Per vices. *Gallicè, tour à tour. Vt*, Illo noctis tempore, quo muri cuſtodia Iſauris *obtigerat*, aliis ſomnum per vices capientibus, *in eos* irruit.

Περιτροπίων. ἀπερίτροπος λέγεται, ὁ ἀνεπίστροφος. οὔτε γὰρ ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίστροφος, οὔθ᾽ ὁ παρὰ τὸν ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων ἀπὸ κοινοῦ ἀνεπίστροφος. τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελ-
D θεῖν, ἀλλ᾽ ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται ἡ ἀπεπίλευσον. ἔνθεν καὶ περιτροπίων ἐνιαυτός.

Περιτροπίων *Sophocles in Electra pag.* 88. Nec enim qui Criſæum Bobus-paſcendis-aptum tenet littus, Filius Agamemnonides expers-reditus *erit*, Nec ille, qui apud Acherontem Deus regnat, *horum ſcelerum perſequendorum, atque puniendorum obliuiſcetur*. Scol. ἀπερίτροπος. Ita vocatur ille, qui aliquò non reuertitur, qui non redit. Hinc etiam *dictus* περιτροπίων ἐνιαυτός. i. Circumuertens annus, qui ſemper ad idem principiũ, ſuo curriculo confecto, redit in orbem. Ex communi verò ſumendum illud ἀπερίτροπος, *vt ipſi quoque Plutoni communiter tribuatur, & vtrique ſeruiat, Oreſti, & Plutoni, &c.* Quidam verò, vocem ἀπερίτροπος, de Oreſte quidem *dictam*, *ſumunt* pro ἀπήλυτος. i. qui non redit, aut redibit. De Plutone verò *dictam, ſumunt pro* ἀνεπίστροφος. i. qui nullam curam gerit, nec vllam diligentiam adhibet, vt inimicos *noſtros* perſequatur, *meritiſque pœnis afficiat. Vel, Qui de noſtris inimicis perſequendis nullo modo ſolicitus eſt.*

N O T Æ.

Περιτροπίων.] Sophocles in Electra. pag. 88.

E
Οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρῖσαν, pro Κρισαίαν.
Βουνόμαν ἔχων ἀκτὰν,
Παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
Οὔθ᾽ ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.

Schol. Ἀπερίτροπος. ἀνεπίστροφος. ἀνεπάνελευστος. ἔνθεν καὶ τὸ περιτροπίων ἐνιαυτός. ἀπὸ κοινοῦ δὲ λαμβάνεται τὸ ἀπερίτροπος. & cæt. Τινὲς δὲ, τὸ ἀπερίτροπος, ἐπὶ μὲν τοῦ Ὀρέστου [λαμβάνουσιν] ἀντὶ τοῦ ἀνεπάνελευστος. ἐπὶ δὲ τοῦ Πλούτωνος, [ἀντὶ τοῦ] ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν. & cæt. i. ὁ μηδεμίαν ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιούμενος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν.

Περιοίκιον. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς μενεκράτην. καὶ τὸ περιοίκιον, καὶ τὴν οἰκίαν. μή ποτε, ὃ ἡμεῖς
F λέγομεν ἐποίκιον.

Περιοίκιον. *Quod circa domum aliquam eſt ædificatum. Parua caſa circa, vel prope domum maiorem extructa. Sed* Iſæus in *oratione* ad Menecratem *dicit*, Et ipſum periœcion, & domum. *Sed vide* ne fortè *ſic appelletur id*, quod nos ἐποίκιον vocamus. i. Villam. N. L.

Περίοικοι, καὶ ἀμφικτύονες. ζήτει ἐν τῷ ἀμφικτύονες.

Περίοικοι. Qui-circum-aliquem-locum habitant. Finitimi. Confines. Accolæ. Vicini. Et Amphictyones. Quære in Ἀμφικτύονες.

Περίοικος. ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περίοικος. Locus circa domum, aut *circa* villam, *vel ſtabulum*.

Περιέσεσθαι. Superfuturum-eſſe. *Superſtitem-fore*, & toleraturum eſſe. Thucyd.lib.7. Significat etiam ex morbo recepturum-eſſe, *& in priſtinam ſecundam valetudinem eſſe reſtituturum.*

Περιοίσειν. τὸ περιέσεσθαι, καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνασῶσαι ἐκ τῆς νόσου. A

Περιοιστικός. *Qui-circũferri-poteſt. Vel Circũferendi vim habẽs. vel circũferendi-peritus.* Tolerabilis. Qui-ferri-poteſt.

Περιοιστικός. φορητός.

Περιφάνεια. Idem ac ſplendor. Proſpectus in omnes partes vndique proſpiciens.

Περιφάνεια. οἷον λαμπρότης.

Περίφασις. Q.d. Circumilluſtratio. Illuſtratio, qua loca circumiacentia illuſtrantur. *Pro eodem dicitur & ἐπίφασις. i. Illuſtratio.* Polybius. Iuſſit *illum* illi per faces-accenſas in Tiſæo omnia declarare, quæ gerebantur. Eſt autem *Tiſaum*, Theſſaliæ mons bellè ſitus ad locorum antè-dictorum illuſtrationes.

Περίφασις. πολύβιος. ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ τίσαιον. ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας ὄρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων ἐπιφάσεις. B

Περιφερές. Vndique-rotundum. Rotundum. Orbiculatum. Quod-in-orbem-fertur.

Περιφερές. κύκλῳ στρογγύλον.

Περιφορά *Heſych.* ἡ κατὰ κύκλον κίνησις. Motus *in orbem. Circumlatio. Vel Circulatio. Circumactio. Circuitus.*

Περιφορά. κίνησις.

Περιφόρητα. Quæ-circunferuntur. Quæ-circunferri-poſſunt. Quæ circunducuntur. Quæ-circunduci-poſſunt. Herodotus *lib.4.pag.179.* *Nomadum domos vocat* οἰκήματα περιφόρητα. *q.d. Quoquouerſus-verſatiles. Nam familiam, remque familiarem plauſtris impoſitam modò huc, modò illuc verſantes circunferebant.*

Περιφόρητα. ἀκτά. ἢ ἔφοδος.

Περιφοριῶσθαι. Lyſias *in epiſtola ad Polycratem dicit.* Vel alterum oculum eſſe magis glaucum, vel περιφοριῶσθαι. N.L. Vſus eſt *autem* hoc vocabulo, *verba faciens vt* de eo, qui tanquam in vehiculo, *quod Græcè* φορεῖον *vocatur*, decumbit. Sunt enim quidam oculi, qui palpebras demiſſas habent, & quodammodo clauduntur, *vel, clauſi ſunt.* Si verò ſcribatur περιφορινῶσθαι ſignificabit incraſſatum-eſſe. *Dicetur autem* à nomine φορίνης. ἡ. *quod pellem ſignificat, qua tecti oculi, videntur incraſſati, nec ſuum officium in rebus cernendis facere poſſunt.* φορίνην enim *non ſolùm de porcina pelle dicunt: ſed etiam* in hominibus ponunt, *& pro humana pelle ſumunt.*

Περιφοριῶσθαι. λυσίας. ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφοριῶσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου ἐν φορείῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες, καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται περιφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι. ἀπὸ τῆς φορίνης. τάττουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην. C

N O T AE.

Περιφοριῶσθαι.] Melius Harpocration hunc locum habet ſcriptum, vnde correctio petenda. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην. & cæt. φησὶν, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν & cæt. περιφοριῶσθαι. ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου ὥσπερ ἐν φορίῳ, [φορείῳ,] κέχρηται & cæt. D εἰσὶ γὰρ τινες ὀφθ. & cæt. ἀπὸ τῆς φορίνης. Et φορίνης. φορίνη verò porci pellis, vt docet Pollux lib.6.cap.9.Col.319. lin.8. Vide lex.Græcolat. Sed nec φορίόω. ῶ. nec (quod veriſimilius) φορειόω. ῶ. nec φορινόω. ῶ. apud alium quemquam à me lectum recordor.

Περιφώσαντες. N.L. Qui-texerunt. Qui-operculo texerunt. *Qui-circundederunt. Qui-concluſerunt.* Vt, Cùm autem ſatis magnam ferarum, *viperarum fortaſſe*, copiam congregaſſent, in ollas nouas coniecerunt, eáſque concluſas, ad vſum paratas habebant.

Περιφώσαντες. σκεπάσαντες. πωμάσαντες. πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν, ἐς χύτρας καινὰς ἐνέβαλον, καὶ περιφώσαντες, αὐτὰς, εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν.

Περιφρονεῖν. *Pro* καταφρονεῖν, *vel* ὑπερφρονεῖν. Contemplari, pro, contemnere. Ariſtophanes verò *dixit* Contemplare res. pro, ſcrutare, inquire, inueſtiga. Et Socrates *in Nubibus pag.71.v.12.* dixit, Per-aerem-ambulo, & contemplor, *vel, contemno* Solem.

Περιφρονεῖν. ὑπερφρονεῖν. ἀριστοφάνης δὲ, περιφρόνει τὰ πράγματα. ἀντὶ τοῦ ἐρεύνα, ἀναζήτει. καὶ σωκράτης ἔφη. ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. E

Περίφρων. Valde-prudens. Perprudens.

Περίφρων. περιασόφρων.

Περιφοιτῶντα. Circumeuntem. Circuncurſantem.

Περιφοιτῶντα. περιερχόμενον.

Περιφύς. Qui rem aliquam adeò arctè cingit, & cõplectitur, vt circum eam natus, eíque firmiter adhærens videatur. Circumplicitus. Complexus.

Περιφύς. περιπλακείς.

Περιχυθέντες. Datiuo. Circunfuſi.

Περιχυθέντες. δοτικῇ.

Περιχαίνω. Accuſatiuo. Q.d Circumhio. Circumcirca-hio. Inhio, quemadmodum faciunt canes, qui lapides, quibus petuntur, circumhiantes-perſequuntur. *& mordicus arripiunt.*

Περιχαίνω. αἰτιατικῇ. οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ κύνες τοὺς λίθους, οἷς βάλλονται, περιχαίνοντες. F

Περιχάρεια. Vehemens-lætitia, *qua quis quodammodo cingitur, & vndique perfunditur. Nimium gaudium.*

Περιχάρεια. ἡ χαρά.

Περιχαρίαν. Nimiam-lætitiam. Nimium gaudium.

Περιχαρίαν. περιττὴν χαράν.

Περιχαίρω. Supra-modum-lætor. Perlætor. Vt, περιχάρηθι ἀγαθῷ. Bono perlætare. *Rebus bonis magno cum gaudio perfruaris.*

Περιχαίρω. δοτικῇ. περιχάρηθι τῷ ἀγαθῷ.

A Περιχλαινίζεται. περιβάλλεται.

Περιχλαινίζεται. Læna-cingitur. Veſte-tegitur. Veſtitur.

Περιψῆν. σημαίνει. ἀπογγίζειν. ἀριστοφάνης. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ, ὥστε τὰς λήμας περιψῆν.

Περιψῆν. περιψῆν lege, quod Doricè ſcriptum, pro comm. περιψᾶν, ἀ περιψάω. ῶ. Abſtergere. Spongia-abſtergere. Ariſtoph. Plato pag. 38. v. 9. Τὰ βλέφαρα περιέψησεν. Palpebras vndique-abſterſit. Idem Ariſtoph. in Equitibus pag. 240. v. 15. Ecce, accipe caudam leporis, vt ocellos abſtergas. L. λαγῶ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν. pro, τὰ ὀφθαλμίδια.

Περίψημα καὶ κάθαρμα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι τὴν κακῶν. περίψημα ἡμῶν γενοῦ. ἤτοι σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις. καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῇ B θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες.

Περίψημα. κάθαρμα. Purgamentum. Quidquid-ſpongia-purgatum-excipitur. Ipſa ſub veſtigiis exiſtens. i. iam præſens redemptio. Sic acclamabant illi de malis ac ſceleratis hominibus, qui quotannis comprehenſus detinebatur, & Reipub. malorum luſtralis hoſtia deſtinabatur. Eſto noſtrum pergamentum, id eſt ſalus, & redemptio, & in mare ſic ipſum coniiciebant, quaſi Neptuno ſacram hoſtiam immolantes, & perſoluentes.

Περκάζει. πεπαίνει. μελανίζει.

Περκάζει. Matureſcit. Nigreſcit. Maturitate-nigreſcit.

Περκνός. μέλανι κατάστικτος.

Περκνός. Colore-nigro-compunctus. Maculis-nigris deſtinctus. Colore-nigro-varius. Niger.

Περκώσιον. τόπος. καὶ περκώτη, ὄνομα τόπου.

Περκώσιον. Percoſium. Locus ita vocatus. Et Percote. Nomen loci.

Πέρναται. πωλεῖται. ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ πωλοῦσα τὴν μίξιν. ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν C τὸν νοῦν.

Πέρναται. Venditur. à πέρνημι. vendo, quod legitur apud Euripidem in Cyclope. pag. ex Plantini typis. 571. v. 270. Hinc etiam dicta πόρνη. i. meretrix quæ coitum pecunia vendit. Vel ſic appellata, παρὰ τὸ πηρ. i. quod mentem excæcatam habeat.

Περόζης. ὁ περσῶν βασιλεύς.

Περόζης. Peroſes. Perſarum Rex.

Περόνη. πόρπη, καὶ διβολον περόνην, & στλεγγίδα. τανυσθὲν τόξον. αὐλός. ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. ὁ δὲ περόνης, μέτρον, καὶ μουσικῆς τι ὄργανον.

Περόνη. Fibula. Vt in quodam epigrammate. Et duplicem fibulam, & ſtegidem. N L Intentus arcus. Tibia. Sanguinis in rectitudinem eiaculatio. Περόνης verò maſculeo genere vocatur menſura quadam, & quoddam muſicum inſtrumentum.

Περόναι. κόσμος τις, καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσ- D φιγμένοι.

Περόναι. Quidam ornatus. Acus, quales in capite mulieres, ornatus cauſa, geſtare ſolent. Interdum & viri, qui mulieres imitantur. Vt, Et aureis acubus fibulati, & ſigillis auro-ligatis, auro incluſis conſtricti.

Περῶ. περαιῶ, περῶ. ὡς μῶ. μαίω, μαιῶ.

Περῶ. Traiicio. Perforo. Tranſeo. Hinc deducitur περαιῶ. vnde περαιῶ. idem, quod formatur, vt μῶ, μαίω, μαιῶ. quæro.

Περώνης.

Περώνης Perones. N. L. Vel idem, ac præcedens περόνης per ὀ. Vel fortaſſe nomen proprium alicuius.

Περπερεία. ἡ κολακεία. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. ὁ ἀπόστολός φησι. τουτέστιν οὐ προπετεύει.

Περπερεία. Adulatio. Aſſentatio. Temeritas. Præceps agendi, vel perperam agendi ratio. Videtur autem à Latino vox deducta. Verbum hinc deriuatum, eſt περπερεύομαι. Perperam, tenerariè, vel præcipitanter, vel adulatoriè ago. Vt, Charitas non agit perperam, inquit Apoſtolus ad Corinth. epiſtol. 1. cap. 13. ver. 4. Hæc eſt, non eſt temeraria in rebus gerendis, aut iudicandis.

E Περπερεία. ὃ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται. ὃ καὶ ἡ βλακεία, & ἡ προπέτεια.

Περπερεία. Quod non propter neceſſitatem: ſed propter ornatum aſſumitur, quod & βλακεία. i. mollities. & προπέτεια. i. temeritas, vocatur.

Πέρπερος ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, οἷον λάλος. προπετής. μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Πέρπερος. Cum mollitie elatus, vt garrulus, præceps in agendo. Qui nihil ratione, neque conſideratè facit.

Πέρσαι ὅτι ἡ μαγεία, καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρ τοι πέρσαι, μαγὼγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται, καὶ μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.

Πέρσαι. Perſæ. Magia, & Aſtrologia à Maguſæis originem duxit. Perſæ enim ab indigenis vocantur Magog. Et Maguſæi, iidem ſunt.

Περσαῖος κιτιεύς. φιλόσοφος στωϊκός. ἐπεκλήF θη δὲ καὶ δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων ἀντιγόνου τοῦ γονατᾶ, υἱοῦ δημητρίου. μαθητής, καὶ θρεπτὸς ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἱστορία.

Περσαῖος. Perſæus, Citieus. Philoſophus Stoicus. Dorotheus etiam cognomento-vocatus fuit. Fuit autem temporibus Antigoni Gonatæ, filij Demetrij, diſcipulus, & alumnus Zenonis Philoſophi. Hiſtoria.

Περσέα. ῥοδακινέα.

Περσέα. Perſea. Nomen arboris, quæ dicitur & Rhodacinea. Videtur eadem eſſe, quæ alio nomine Perſica dicitur.

Περσεύς. οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς ῥωμαίους φιλίαν, εὐθέως ἐπελάκωσκεῖν ἐπιβάλ-

Περσεύς. Perſeus. Hic renouata cum Romanis amicitia, confeſtim Græcos-ſibi-conciliare cœpit:

in Macedoniam accerſendo, *vel, reuocando* tum ob ſuum æs alienum exulantes, tum *iudicio condemnatos, & propter condemnationem profugos*, tum eos, qui propter regia crimina exceſſerant. Horum autem *à ſe dictorum* publica-ſcripta, *quibus ſupra dictos homines ad ſe vndique euocabat, & ad ſuas partes attrahere ſtudebat*, in Delo, & Delphis proponebat, non tantum impunitatem dans *in patriam* redeuntibus: ſed etiam bonorum recipiendorum-poteſtatem, ex quibus vnuſquiſque excidiſſet. Quin-etiã *omnes*, qui *erant* in Macedonia, regiis debitis liberauit. Dimiſit etiam regiorum criminum. *læſæque maieſtatis* reos, qui in cuſtodijs concluſi *tenebantur*. Hæc autem faciens, ſæpe præclaras ſpes omnibus Græcis ſubindicare *videbatur* in ſe *eſſe. i. pulchram de ſe ſpem Græcis præbebat*, ſublimes-opiniones-animo concipiens. In belli etiam principatu, *vel, adminiſtratione* regiam dignitatem præ ſe ferebat. Nam & aſpectu ſatis erat decorus, & ad omnem corporeum vſum, qui ad rerum gerendarum rationem pertinet. *i. & ad omnia corporis miniſteria obeunda, & ad res gerendas*, idoneus. Et in ipſo vultu habebat ſupercilium *contractum. i. ſeueritatem quandam*, & *ſupercilij* contentionem non inconuenientem, *vel, non malè-conuenientem* ætati. *Pro* τάξιν, *fortaſſe legendum* τάσιν, *pro* τεῖνον, *quod de ſupercilio dicetur.* Vitabat etiam patriam petulantiam cùm erga mulieres, tum in compotationibus. Ac ipſius quidem initia talem habuerunt affectionem. *i. talia fuerunt.*

λετο, καταχαλῶν ἐς τὴν μακεδονίαν, καὶ τοὺς A
τὰ χρέα φεύγοντας. καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας
ἐκπεπτωκότας. καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλή-
μασι παρακεχωρηκότας. καὶ τούτων ἐξετίθει
προγραφὰς εἴς τε δῆλον, καὶ δελφούς, διδοὺς οὐ
μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπροωμένοις,
ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκα-
στος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ μακε-
δονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων. ἀφῆκε δὲ καὶ
τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ
βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα δὲ ποιήσας, πολλά- B
κις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεδει-
χνυῖαι πᾶσι τοῖς ἕλλησιν ἐν αὐτῷ, ἐπέφαινε δὲ
καὶ κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ προστασίαν τὸ τῆς βα-
σιλείας ἀξίωμα. κατά τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν
ἦν ἱκανὸς, καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν
τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον
εὔθετος κατά τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον,
καὶ τάξιν οὐκ ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. ἐπέφευγε
δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν, τήν τε πρὸς τὰς
γυναῖκας, καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους. καὶ τὰ μὲν C
προοίμια αὐτοῦ τοιαύτην εἶχε διάθεσιν.

Περσεύς. Hic haſta-falcata Gorgonem ſuſtulit, Orci galea tectus, ne conſpiceretur *ab ea*.

Περσεύς. οὗτος ἀνεῖλε λογχοδρεπάνῳ τὴν γοργόνα, ἐπικρύψας ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τῇ τοῦ ᾅδη κυνῇ.

Περσεύς. Perſeus Macedo. Perſeus, cùm iam paulatim poſt fugam reciperet-animum, Niciam, & Andronicum (quos ad pecunias, & naues demergendas miſerat) nauibus, & pecuniis ſibi conſeruatis, conſcios ducens fœdi timoris, & metuens ne *rem* aliis annunciarent, interfecit nefariè. *L.* ἐξαγγελεῖν φοβούμενος. Et ab eo *tempore* ſtatim facta mutatione, crudelis, & præceps in omnes euaſit. Nec amplius in eo quidquam ſani, vel boni-conſilij fuit: ſed cùm antea conſilio, & ratione plurimum valuiſſet, *cùm antea in bonis conſiliis capiendis, & in rectis rationibus ineundis, & expediendis fuiſſet aptiſſimus*, & in pugnis audaciſſimus, quatenus per imperitiã lapſus nõ fuiſſet, tunc repètè, & præter expectationem, ad ignauiam, & amentiam ſe-conuertit, & ex-improuiſo leuis, & mutabilis, & ineptus in omnes fuit, cùm ipſum Fortuna derelinquere cœpiſſet, vt videre licet multos mutatione progrediente, ſolito imprudentiores *eſſe* factos. Perſei nauis cùm aliis *ornamentis, & egregiis rebus* erat magnificè ornata, tum remigium ſexdecim ordinibus inſtructum habebat *L.* ἑκκαιδεκήρης, *vel vnica voce* ἑκκαιδεκήρης.

Περσεὺς. μακεδών. ὅτι περσεὺς ἀναθαρρῶν
ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν, νικίαν, καὶ αν-
δρόνικον, οὓς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρη-
μάτων, καὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν νεῶν ἐπε-
πόμφει, περιποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ D
χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου, καὶ
ἑτέροις ἐξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. καὶ
ἀπὸ τοῦδε εὐθὺς ἐκ μεταβολῆς, ὠμὸς, καὶ δυ-
σχερὴς ἐς ἅπαντας ἐγένετο. καὶ οὐδὲν ὑγιὲς, οὔτε
εὔβουλον οἱ ἔτι ἦν. ἀλλ' ὅτι πιθανώτατος ἐς
εὐβουλίαν, καὶ λογίσασθαι δεξιὸς, καὶ εὐτολ-
μότατος ἐς μάχας, ὅσα γε μὴ σφάλλοιτο δι'
ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε, καὶ παραλόγως ἐς δει-
λίαν, καὶ ἀλογιστίαν ἐξέπεσε, καὶ ταχὺς, καὶ εὐμετά-
θετος ἄφνω, καὶ σκαιὸς εἰς πάντας ἐγένετο, ἀρ- E
χομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης, ὅπερ ἐπὶ
πολλοὺς ἰδεῖν, μεταβολῆς προϊούσης ἀλογω-
τέρους γενομένους ἑαυτῶν. ἡ τοῦ περσέως ναῦς, τά
τε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυῶς, καὶ τὴν εἰρε-
σίαν ἐπὶ δέκα ἓξ στοίχων εἶχε πεποιημένην.

Περσεφόνη. Proſerpina. Subterraneus dæmon. *Inferna Dea, Plutonis vxor, Inferorum Regina. Apud Sophoclem in Electra pag. 85.* Electra dicit,

O domus Orci, & Proſerpinæ,
O ſubterranee, vel, inferne *Mercuri, & veneranda Diræ*
Venerandæque Deorum filiæ Furiæ,
Iniuſtè morientes videte, ſpectate,
Cubilia ſuffurantes, & alienis lectis clàm furandis, & polluendis addictos,

Περσεφόνη. καταγαῖος δαίμων. ἠλέκτρα φησί.

Ὦ δῶμ' ἀίδου, καὶ περσεφόνης.
Ὦ χθόνι' ἑρμῆ, καὶ πότνι' ἀρά. F

Σεμναί τ' ἐριννύες.
Αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε.
Τούς τ' εὐνὰς ὑποκλεπτομένους.

Venite,

A Ἔλθετ' ἀρήξατε πατρὸς. *Venite, ſuccurrite, vindicate patris*
Φόνον ἡμετέρου. *Cædem noſtri.*

NOTAE.

Σεμναί.] Apud Electram Sophoclis pag. 85. ita ſcribitur, vt hic ſcribendum.

Σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐριννύες,
Τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
Τοὺς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,
Ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
Φόνον ἡμετέρου.

B Περσεῖδαι. ἀπὸ περσέως.

Περσεῖδαι. Perſidæ, Perſei-poſteri, Qui ſui generis originem à Perſeo duxerunt.

Πέρσης. ἀσκραῖος ἐποποιός. ἀδελφὸς ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ.

Πέρσης. Perſes. Aſcræus verſificator, Heſiodi Poëtæ frater.

Περσικαί. ὅτι περσικαί εἰσι μὲν δένδρα. ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κατὰ ψυγείσης, περιέφυσαν περσικαί.

Περσικαί. Perſicæ. Sunt illæ quidem arbores: ſed eſt etiam calceamenti muliebris genus, *quod ita vocatur.* Ariſtophanes Nubibus. *pag.* 6 . *v.* 14. Deinde vero *circum illum pulicem mortis frigore iam* frigefacti m circumnatæ ſunt perſicæ. *L.* ψυγείσης περιέφυσαν. *Vide Schol. annot.* 8.

Περσικὸς ὄρνις. ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὸν λόφον. ἢ ὅτι τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο, C ἐκαλεῖτο περσικά. καὶ μὴν παρ' ἀριστοφάνει. οὐκ ἰδίως ὄρνις περσικός.

Περσικὸς ὄρνις. Perſica auis. Gallus-gallinaceus, propter criſtam. Vel quia precioſa omnia quibus *ſolus* Rex *Perſarum* vtebatur, Perſica vocabantur. Sed nunc apud Ariſtophanem *in Auibus pag.* 396. *v.* 3. non peculiariter, *vel, non propriè vocatur* auis Perſica. *Sed vel gallus-gallinaceus, vel pauo, ille quidem propter criſtam, hic verò, propter caudæ magnitudinem, & pennarum elegantiam. Cur* περσικὸς ὄρνις, *gallus-gallinaceus fuerit vocatus, fusè declaratur apud Ariſtophanem in Auibus. pag.* 387 *præcipuè v.* 14. 15. 16. 17. 18.

NOTAE.

Καὶ μὴν παρ' Ἀριστοφάνει.] In Auibus. pag. 396. v. 3.
—Ὁ δὲ περσικὸν ὄρνιν.

Schol. annot. 2. τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο περσικά. καὶ νῦν οὐκ ἰδίως τὶς ὄρνις περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ τὸν ταῶ. Vide & pag. 387. in Auibus.

D Περσίς. ὄνομα τόπου.

Περσίς. Perſis. Loci nomen. *Regio ſic vocata.*

Πέσῃ αἰθυπόζακτον.

Πέσῃ. Per-ſe-ſubiunctiuum. Ceciderit.

Πέσημα. πτῶμα. πρὸς τῷ δ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι περὶ αἴαντος φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο.

Πέσημα. Caſus. Lapſus. *Sophocles in Aiace pag.* 55. *v.* 11. *vbi legitur* πρὸς τῷ τ' ὄλωλε. *Sed melius apud Suidam,* πρὸς τῷδ', *vt ad* ἔγχος *pro* ξίφος, *referatur.* Ab hoc *enſe caſus* periit mortifero caſu. *Nam pag.* 54. *v.* 1. *dixit* ἔγχος περιπετής. De Aiace dicit, quia ſe-ipſum gladio interfecerat, *in eum incumbens.*

Πεσσινοῦντος. πόλεως.

Πεσσινοῦντος. Peſſinuntis. Vrbis *ita dicta.*

Πέσκος. τὸ πέκος, ὡς προγέγραπται. δέρμα, κώδιον. καὶ πεκτῆρες, οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πέσκος *Idem ac* πέκος. Vellus, vt antè-ſcriptum. Pellis. Cutis. Et πεκτῆρες. Qui pellem. *i. pellis pilos, & vellus* vellunt. *ab hoc verò* πέκος, *Latinum Pecus deductum videtur, ſignificatione mutata, quòd pecudes, & pecora vellus gerant, quod vellitur.*

E Πεσσόμενα. παρ' ἡροδότῳ. ὀπτώμενα.

Πεσσόμενα. Apud Herodotum *ponitur pro* ὀπτώμενα. *Quæ coquuntur, &* aſſantur.

Πεσσοί, κύβοι, καὶ πεσσοί, ψῆφοι παρ' ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον.

Πεσσοί. Aleas. *Teſſeras. Latrunculos. Et eos, qui vulgò Scacchi vocantur.* Et πεσσοί, calculi, quibus ludebant. Apud Herodotum. *Vide* πεσσὸς *in vulgatis Græcolat. Lex.*

Πετάλοις. φύλλοις. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. πέταλον. πίλημα, ὃς ἐρίου πιληθέν. σοὶ τὸν πιληθέντα.

Πετάλοις. Foliis. Et in Epigrammate. Πέταλον. πίλημα. Lana coacta. Lana-denſata. Et pileus foliorum inſtar latus, expanſus, & ex lana condenſata factus. Galerus.

F Σοὶ δ' εὐξάντου ἔργον ἀμνοῦ, — *Tibi denſatum* i. materia-denſata-confectum, *ex bene carminata lana agni,*

Ἑρμῆ, καλλιτέλης ἐκρέμασε πέταλον. — *O Mercuri, Calliteles ſuſpendit* hunc *pileum,* vel galerum.

Πετάλῳ. ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κισσοῦ πετάλῳ.

Πετάλῳ. Folio. Vt, Omnes habentes ſcuta boum alborum denſa, hederæ folio ſimilia.

Πέτασος. εἶδος ὑφάσματος. ἐπιρριψάντων

Πέτασος. Petaſus. Galerus. Texti genus. Vt, In

Draconem, Athenienſium Legumlatorem plures petaſos, & veſtes coniecerunt, adeò vt in theatro ſuffocatus-fuerit.

δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν ἀθηναίων πετάσους πλείονας, καὶ χιτῶνας, ὡς ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ. A

Πέταβρα. F. πέταυρα. *Vide* Πέτευρον. Tigna. Trabes. Babrius.

Πέταβρα. τίγνα. βάβριος.

Hic ex tigno clarum dixit vociferans,

Vnde cognoſces quantum temporis ſpatium *ad auroram* vſque *ſuperſit,*

*Horarum-curatorem,*ac nuntium *Si mactaris me?*

Ὁ δ' ἐκ πετάβρου κλαιὸν εἶπε βοήσας.

Πόθεν μαθήσῃ πόσον εἰς ἕω λείπει.

Τὸν ὡρονόμον θύσας με.

De gallo-gallinaceo verba fieri videntur, qui ex gallinarij pertica, ſupra quam noctu ſidit, diei venientis horas ore, cantuque nuntiat, quarum ideo curator, ac moderator quidam poeticè non immeritò vocatur. B

Πέταυρον. Laqueus. Profunditas. Tabula *Pertica. Sic dicta* quaſi πίτυλον, quòd volucres in ea dormiant. *Vide* Πέτευρον *in noſtro Dor. Lexico.*

Πέταυρον. παγίς. βάθος. σανίς. οἷον πίτυλον. παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.

Πετεών Peteon. Vrbs Bœotiæ.

Πετεών. πόλις βοιωτίας.

Πετεῶο Petei filius. *Genitiuus eſt à recto* Πετεώς. τοῦ Πετεῶ. *& pleonaſmo* τοῦ ο, Πετεῶο. *Petei. Conſule Euſtath.*

Πετεῶο. τοῦ πετεῶ παῖς.

Πεττεύει. Transfert. *Translatio ducta eſt* ἀπὸ τῶν πεττῶν. i. ab aleis, *quæ iacta, ex manibus quodammodo fugiunt.* Et δραπέτης Fugitiuus. Fugitiuus-ſeruus. Qui ex ſeruitute aufugit. Qui *ſui domini præſentiam, & a*ſpectum πεττεύει. i. fugit. *Euſtath. melius. Eum vide.*

Πεττεύει. μεταφέρει ἀπὸ τῶν πεττῶν. τουτέστι, τῶν κύβων καὶ ὁ δραπέτης, ὁ ἀποδρῶν τῆς δουλείας. ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων, ὅ ἐστι φεύγων.

C

Πεττεύουσι. Tabulis-ludunt. *Gallicè, Ils iouent au tablier. Vide* Τάβλα, *&* ταβλίζειν *in Lexicis.* Et πεττείαις. teſſeris, calculis, aleis. Ludis. Tibiis. Et πεττοὺς eodem modo *ſumendum, ſcilicet pro teſſera, calculo, vel alea. Vide Lex.*

Πεττεύουσι. ταυλίζουσι. καὶ πεττείαις. παιδιαῖς. αὐλοῖς. καὶ πεττοὺς, ὁμοίως.

Πετηνόν. Et πετεινόν Idem. Volatile. Volucre.

Πετηνόν. καὶ πετεινόν.

Πέτηλον. Folium. *Poet, à* πέταλον, *verſo* α *in* η.

Πέτηλον. τὸ φύλλον.

Πετίλιος. Petilius. Nomen proprium.

Πετίλιος. ὄνομα κύριον.

Πετῖτον. Petitum. Poſtulatum Extat in Παι diphthongo vitioſè *ſcriptum* Παιτῖτον.

Πετῖτον. καὶ ζαι ἐν τῷ παι διφθόγγῳ ἐσφαλμένως.

Πέττουσα Pinſens. Panem faciens. Et πέττουσιν. Pinſunt. Panem-faciunt. Ariſtophanes *in Pluto pag. 52. v. 11.* Hei mihi placentæ *cauſa*, quarto-die piſtæ. *i. facta.* Præter *ordinaria* feſta, quidam dies ſingulis menſibus, Athenis de-more-putabantur quibuſdam Diis eſſe ſacri, vt Calendæ, & ſeptimus *cuiuſque menſis dies, ſacer putabatur* Apollini, quartus, Mercurio, octauus, Theſeo. πεττοὶ verò *vocantur* τὰ βόλια, *vel* τάβλα, tabellæ, in quibus ludunt. *Gallicè, Tabliers, eſquels on ioue aux dames, vel, aux eſchecz.* Πετεσθαι. *Senarius ad inſomniorum interpretationem pertinens.* Bonum *eſt, ſi ſomnies te* volare. Actionis *enim* bonæ, *& felicis rerum ſucceſſus* hoc *eſt indicium.*

Πέττουσα. ἀρτοποιοῦσα, καὶ πέττουσιν. ἀρτοποιοῦσι. καὶ ἀριστοφάνης. τ' οὖν πετράδι πεπεμμένου. ἔξω τῶν ἑορτῶν, ἱεραί τινες ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνομίζοντο ἀθήνησι θεοῖς τισιν, οἷον νουμηνία. καὶ ἑβδόμη, ἀπόλλωνι. τετάρτη, ἑρμῇ. ὀγδόη, θησεῖ. πεττοὶ δὲ τὰ βόλια ἐν οἷς ταυλίζουσι. καλὸν πέτεσθαι, πράξεως καλῆς τόδε. D

Πετόμενος. Volans. Qui-fertur.

Πετόμενος φερόμενος.

Πετόσιρις. Petoſiris. Ægyptius Philoſophus. *Scripſit* quemadmodum & Græci, & Ægyptij Deorum delectus inſtituerint. E ſacris libris Aſtrologica. Et de Aegyptiorum myſteriis.

Πετόσιρις. αἰγύπτιος. φιλόσοφος. καθὰ καὶ ἕλληνες, καὶ αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διετάξαντο ἐπιλογάς. ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων ἀστρολογούμενα. καὶ περὶ τῶν παρ' αἰγυπτίοις μυστηρίων. E

Πέτρα. *Senarius ad ſomniorum interpretationem pertinens. In ſomnis,* Saxo inſidens, ſpem bonam habeto.

Πέτρα καθεσθεὶς, ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε.

Πετραία. Petræa. Nomen vrbis. *Alias eſt adiectiuum à* πέτρα *deductum. Saxea, ſaxatilis.* Et Petra, vrbs Palæſtinæ.

Πετραία ὄνομα πόλεως. καὶ πέτρα, πόλις τῆς παλαιστίνης.

Πετρηδόν. Petrarum-inſtar. Lapidum-in-morem. *Petris. Saxis. Lapidibus.*

Πετρηδόν. δίκην πετρῶν.

Πετρήεσσα. Saxoſa. Lapidoſa. Profunda.

Πετρήεσσα. πετρώδης βαθεῖα. F

Πετρόβολον. Πετροβόλον. *Bellica machina ad ſaxa iaculandum facta. Petrariam-machinam, quidam interpretantur, alij Baliſtam.* Machinæ ſaxa-iaculantis; quæ in obſidione Iudææ à Veſpaſiano *facta fuerat*, robur erat huiuſmodi. Quidam enim ex iis, qui circa Ioſephum erant ad murum, ab ea percuſſus, caput ſaxo ampu-

Πετρόβολον ἡ τῆς μηχανῆς ἰσχὺς ἄλκιμ' τοῦ πετροβόλου τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς ἰουδαίας, ὑπὸ οὐεσπασιανοῦ, τοιάδε τις ἦν. πληγεὶς γὰρ τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν ἰώσηπον τῶν περὶ τὸ τεῖχος, ἀποσφάττεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας. καὶ

tatum-

A τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν ἐσφενδονίσθη σταδίων. γυναικός τε μεθημέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, προσήει δὲ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμισταδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. τῶν μὲν ὀργάνων φοβερώτερος ὁ ῥοῖζος. τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος.

tatum amiſit, eiuſque cranium ad tria ſtadia proiectum-eſt. Poſtridie verò, L. μεθ' ἡμέραν, eadem machina, mulieris grauidæ, percuſſo ventre, (ex ædibus verò recens illa prodierat) infantem ad dimidium ſtadiũ excuſſit. Tanta vis fuit illius ſaxi. Stridor autem ipſis inſtrumentis bellicis erat terribilior, & illorum, qui feriebantur, ſtrepitus erat formidabilior.

Πετρῶσσα νῆσος Κιλικίας.

Πετρῶσσα. Petroſſa. Inſula Ciliciæ.

Πέτρος ὁ ῥήτωρ. ὁ καὶ μάγιστρος, καὶ ἱστορικός. πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλείς, μάλα ἐμβριθής τε ἦν, καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν. τὰ B καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικά. σκληρά τε, καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἱστορίας, καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Πέτρος. Petrus orator, & magiſter, & hiſtoricus, Legatus ad Choſroen miſſus. valde grauis, conſtans, & inuictus fuit in arte dicendi, quod ingenia barbarica, dura, & ſuperba demulceret. Scripſit Hiſtorias, & de Reipub. ſtatu.

Πέτρος. ὁ Μογγός, Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος: αἱρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφήμιος δὲ ἦν ὁ πατριάρχης. ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Πέτρος. Petrus Mongus, Alexandriæ quidem Epiſcopus fuit: ſed feruidus hæreticus. Euphemius vero Patriarcha, fuit orthodoxæ fidei ſectator.

Πέτρος. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι μαγίστρου γενέσθαι. ὃς ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλεῖς, κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπέκναιε. πρᾶος μὲν γὰρ ἦν, καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς. C κλεπτίστατος δὲ ἁπάντων ἀνθρώπων, καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἀνάπλεως.

Πέτρος. Petrus. Hic ſub Iuſtiniano fuit. Celeriter autem etiam ad Magiſtri dignitatem eſt prouectus, qui ſemper, & quotidie Romanos Imperatores furtis innumerabilibus depeculabatur. Nam mitis ille quidem fuit, & inſolentiæ minimè peritus, & minime ferox. Sed omnium hominum furaciſſimus, & turpium ſordium planè plenus. i. & ſordidiſſimus.

Πέτρος. Βαρσύμης. ζήτει ἐν τῷ δεξιός.

Πέτρος. Petrus Barſymes. Quære in voce Δεξιός.

Πευθήν. πευθῆνος. ὁ μανδάτωρ.

Πευθήν. πευθῆνος. Mandator. Interrogator. Sciſcitator. Explorator. Emiſſarius. Deductum à πεύθω, vel πυνθάνομαι. De quibus Lexica.

Πευκαλίμη. φρόνιμος.

Πευκαλίμη. Mulier intelligens. Prudens.

Πεῦκαι λαμπάδες. δᾷδες.

Πεῦκαι. Piceæ arbores. Item Lampades. Faces ex arbore picea facta. In quodam epigrammate.

Αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν περὶ παστῷ.

Eadem verò etiam lucem miniſtrabant circa thalamum nuptialem

D Πεῦκαι, καὶ φθιμένοις νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

Faces, & defunctis ad inferos oſtendebant viam.

καὶ παροιμία, πεύκης τρόπον ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

Et prouerbium. Inſtar piceæ. De iis, qui funditus pereunt, quia picea ſuccisa, nullum germen amplius emittit.

Πευκελαῶτις. ὄνομα πόλεως.

Πευκελαῶτις. Peucelautis. Nomen vrbis.

Πευκήεντα.

Πευκήεντα. Piceum, vel Picea. Piceis arboribus abundantem. οὔρεα πευκήεντα. Montes piceis abundantes.

Πεύσῃ. ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσεις. μαθήσῃ. ἀκούσεις. καὶ πεύσομαι. ἐρωτήσω.

Πεύσῃ. Pro Interrogabis. Diſces. Audies. Et πεύσομαι. Sciſcitabor. Interrogabo.

Πεφασμένον. εἰρημένον. ἢ πεφανερωμένον.

Πεφασμένον. Dictum. Vel Declaratum. Eſt autem particip. præt. perf. paſſ. πέφασμαι, quod Atticè formatum, pro com. E πέφαμμαι, quod à φαίνω. Sic & μεμόλυσμαι pro μεμόλυμμαι, à μολύνω. fœdo. Sic & μεμίασμαι, pro μεμίαμμαι, à μιαίνω. polluo, contamino.

Πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ γεγενημένος. Λυκοῦργος. Λυσίας δὲ πεφασμένως, ἀντὶ τοῦ φανερῶς, λέγει.

Πεφασμένος. Qui apparuit. Pro, Genitus, natus, & in lucem progreſſus. Lycurgus. Lyſias verò dicit πεφασμένως, pro φανερῶς. Apertè. Palàm. Manifeſtè.

Πεφασμένου. φανεροῦ γενομένου. πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἡ προθυμία.

Πεφασμένου. Cùm apparuerit. Cùm conſtiterit. Vt in illo ſenario. Cùm autem conſtiterit quódnam eſſet illius ſtudium.

Πεφενάκικεν. ἠπάτησεν.

Πεφενάκικεν. Seduxit. Fefellit. Decepit. à φενακίζω.

Πεφεισμένοι. πεφειδόμενοι.

Πεφεισμένοι. Parcentes, Qui pepercerunt. à φείδομαι.

F Πέφηνεν. ἐφανερώθη.

Πέφηνεν. Apparuit. Manifeſtatus-eſt. à φαίνω.

Πεφήσεται. ἀναιρεθήσεται. πεφειδήσεται δέ, φείσεται.

Πεφήσεται. Cædetur. Interficietur. De medio tolletur. à φάω. φῶ. πεφειδήσεται verò, Parcet. à φείδομαι. φείσομαι.

Πεφιλοσοφήσθω.

Πεφιλοσοφήσθω. Philoſophicè-ſit-dictum, vel tractatum.

Πεφοβοίατο.

Πεφοβοίατο. L. πεφοβήατο. Sic Magnum Etymol. col. 193. lin. 47. Quod Ionicè formatum, pro communi πεφόβηντο. Sic βεβλήατο, pro βέβληντο. Timuerant. Timuerunt.

Πεφόνηκεν. Interfecit. Occidit. à φονέω. ά.

Πεφορυγμένον. Pollutum. Fœdatum. Tectum. *Vt in illo hexametro, in quo metri cauſa πλέγυον pro πλεόργυον ſcriptum videtur, quod πεσάρων ὀργυιῶν διάϛημα ſignificat.* Bis per-quatuor-orgyiarum-ſpatium multa tectum ſpuma *Vide φορύσσω. fut. φορύξω.*

Πεφάρηται. Declaratus eſt. Manifeſtatus-eſt. Inuentus-eſt. *In ipſo facto deprehenſus eſt.*

Πέφρικα. *Præteritum perfectum actiuum, & medium.* Horrui. à verbo φρίσσω. Horreo. Timeo. Metuo. Formido.

Πεφρονηματισμένος. Opinionis *magnificæ de ſe* plenus. De ſe magnificè ſentiens, ac ideo ſpiritus gerens elatos. Elatus-animo. Vt, Ille verò, quòd in prælijs ſæpe rem-feliciter-gereret, & ob fortitudinem de-ſe-magnificè ſentiret, *ac animo eſſet elato. &c.*

Πεφρυγμένα. Frumenti, & hordei nouæ ſpicæ *toſtæ*, quæ in manibus *fricantur, teruntur, &* attenuantur, *& comminuuntur. à φρύγω. fut. φρύξω. frigo, torreo, ſicco.*

Πεφυζότες. Cum-metu fugientes. Trepidantes. Metu-conſternati. Formidantes.

Πέφυκε. Natura-exiſtit. Et πεφυκώς. Natura-exiſtens.

Πεφυρμένος. Pollutus. Fœdatus à φύρω. Vt, Ille verò cædis adhuc cupidus, *cædemque ſpirans*, & cruore maculatus, in hoſtes ruit.

Πεφυσιγγωμένοι. Inflati. φυσιγξ verò *dicitur* exterior alliorum cortex. *Quod alio nomine vocatur ἡ φυσίγγη.* Per iocum igitur hoc etiam in Megarenſes *Poeta* dixit, quia multa allia haberent. Repleti. Per tranſlationem *ductam* ab vtribus, vel follibus ventos excipientibus. Vel accenſi *inflammati*, tumentes. Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag. 83. v. 2. & 3.*

Deinde verò Megarenſes doloribus inflati, vel inflammati,

Viciſsim-furto captas-- abſportarunt Aſpaſiæ, meretrices duas.

Πέψει. *Coquet. Concoquet.* Deliniet. Demulcebit.

Πεφόνηκεν. ἐφόνευσε. A

Πεφορυγμένον. κεχαλυμμένον. διοσάκιτε τρόγυον πολλῷ πεφορυγμένον ἀφρῷ.

Πεφώραται. πεφανέρωται. εὕρηται.

Πέφρικα. ἀπὸ τοῦ φρίσσω. φοβοῦμαι. δέδοικα. δειλιῶ.

Πεφρονηματισμένος. οἰήσεως πληρωθείς. ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις εὐημερῶν, καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρείᾳ. B

Πεφρυγμένα. τὰ ἐς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου, καὶ κριθῆς.

Πεφυζότες. δειλιῶντες.

Πέφυκε. φύσει ὑπάρχει. καὶ πεφυκώς, φύσει ὑπάρχων.

Πεφυρμένος. μεμολυσμένος. ὁ δὲ ἔτι φονῶν, καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ, ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἐχώρει. C

Πεφυσιγγωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων. ἡ φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν καὶ τοῦτον εἰς μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν, ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι. οἰδοῦντες. ἀριστοφάνης.

Κᾆθ' οἱ μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι.

Ἀντεξέκλεψαν ἀσπασίας πόρνα δύο. D

Πέψει. πεπανεῖ.

Π. CVM EI. — ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ.

Πειθανάγκη. Perſuaſio-coniuncta-cum-vi. Violenta perſuaſio. Vt, Exiſtimans ſe per hæc, perſuaſionem-cum-vi-coniunctam admoturum Leucadiis. *i. Exiſtimans ſe per vim perſuaſurum, & neceßitatem impoſiturum Leucadiis*, vt res à ſe imperatas concederent. Et, Multas autem mulieres *in ſuam ſententiam* per perſuaſionem cum vi coniunctam deduxit, *& vi potius, quàm verbis eas eò perduxit, vt ſuæ libidini morem gererent*, adeò laſciuus erat. Et, Ceſſi Theſſalicæ violentæ perſuaſioni, ipſe meo domino cæſo.

Πειθανάγκη. ἡ μετὰ βίας πειθώ. ὑπολαμβάνων διὰ τούτων, πειθανάγκην προσάξειν τοῖς λευκαδίοις, τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις. πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος. καὶ εἶξα τῇ θετταλικῇ πειθανάγκῃ κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην. E

N O T Æ.

Τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην.] Legendum videtur αὐτὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην, pro τὸν ἐμαυτοῦ.

Πειθαρχῶ. Datiuo. Pareo-principibus. Magiſtratibus obtempero. Imperio-pareo. Pareo. Obedio.

Πειθήνιος. Obediens. Obtemperans. *Equus ita propriè vocatur, qui paret habenis, & à ſeſſore ſe facilè duci, regique patitur. Obſequens.*

Πειθόμενος. Parens. Obtemperans. Obſequens. *Ariſtoph. Nubibus pag. 104. v. 24. cum datiuo.*

Πείθω. Suadeo. Verbis-flecto. Accuſatiuo. Vt, πείθειν δῶρα καὶ θεούς. Munera vel Deos flectunt. *Huc referri commodè poteſt illud tritum diſtichum, Munera (crede mihi) placant hominesque, Deoſque, Placatur donis Iuppiter ipſe datis.* Et, An igitur his verbis *rem* vobis perſuademus, an

Πειθαρχῶ. δοτικῇ.

Πειθήνιος. καταπειθής.

Πειθόμενος. F

Πείθω. τὸ καταπείθω αἰτιατικῇ. πείθει δῶρα καὶ θεούς. καὶ ἆρα πείθομεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἕτερον δείσεσθε; πείθομαι δὲ

A δοτικῇ. ἀναγκαῖον ἐστὶ ἡγούμην πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασι. καὶ πείθεσθε τοῖς ἡγεμόνοις ὑμῶν.

alia deſideratis? πειθόμεθα verò, datiuo. Vt, Neceſſarium eſſe duxi veſtris conſiliis parere. Et, Veſtris ducibus obtemperate.

Πειθώ. ἡ πεισμονή. οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

Πειθώ. Perſuaſio. Perſuadendi-vis. Suadela. Suada: Quædam fabuloſa Dea vim habens perſuadendi. *Vt in quodam ſenario*, Non eſt Suadæ templum aliud, quam oratio.

Πείθωνος. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζώου.

Πείθων. *Pithon*, Pithonis. Nomen proprium. Et animalis nomen.

Πειθοῖ. πειθοῖ τῇ ὑπαχθέντες. καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες, συνεχώρησαν οἱ περαιωθῆναι τὸν ῥοῦν. ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ

B ἑλληνικῇ, καὶ μούσῃ γεγυμνασμένος ὁ ἀμβρόσιος.

Πειθοῖ Et perſuaſione adducti, & dolo verborum aſtutè decepti, ei conceſſerunt vt flumen tranſiret. Et Ambroſius Suadela Græca, & Muſa exercitatus.

Πείκειν. κτενίζειν. ξαίνειν.

Πείκειν. Pectere. Pectinare. Carminare. Tondere. Vellus-vellere. *Et per translationem, tundere, pulſare, verberare, malè-tractare.*

Πεῖνα. ἡ διὰ τὴν ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία διὰ διφθόγγου. πίννα δὲ, ὁ ἰχθὺς, διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ πεῖνα, ἐπιθυμία ξηροῦ, καὶ θερμοῦ. οὐ δίχα δὲ ψυχροῦ. συνιστάμενα γὰρ ἡμῶν ἐκ τούτων τὰ σώματα τρέφεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχύῃ κατεργάζεσθαι, καὶ πέττειν, καὶ

C ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

Πεῖνα. Per ει diphthongum *ſcribitur, quum intelligitur fames, id eſt, edendi* cupiditas propter penuriam alimenti. πιννα verò, piſcis, pinna, per ι. Eſt autem fames, cupiditas ſicci, & calidi: ſed non ſine frigido. Cùm enim noſtra corpora ex his conſtituta ſint, per hæc *ipſa etiam* aluntur, quum poſſunt conficere. & concoquere, & aſſimilare *alimenta, quæ per os* admouentur, *& in corpus ingeruntur*

Πείνη. ἡ πεῖνα.

Πείνη Idem ac πεῖνα. Fames.

Πειώλης ὁ πόρνος.

Πειώλης. Scor ator. ὁ διὰ τὸ πέος ἀπολλύμενος. *Qui propter penem perit. Catamitus. Scortum-maſculum.*

Πεῖρα. ὁ δόλος. καὶ ἡ ἀπάτη. καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη. ὡς ἐν δανάῃ σοφοκλῆς.

Πεῖρα. Dolus. Et fraus Deceptio. Et Ars-mala. Vnde etiam *dicti ſunt* piratæ, qui in mari ſunt maleſici, *qui malis artibus, in mari latrocinium exercentes, victum ſibi parant*, πεῖρα etiam, ipſum damnum. Vt in Danae Sophocles.

Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν, οὐδ' ἐπίσταμαι,

D Τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦ δ' ἐγὼ διόλλυμαι.

Non noui tuum damnum, nec ſcio. Sed
Puero exiſtente, viuente hoc, ego pereo. Sophocles in Aiacis principio.

Ἀεὶ ὀδυσσεῦ δέδορκά σε.
Πεῖραν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον.

Semper quidem ô fili Laertij video te
Damnum aliquod inimicorum præripere conantem.

Τουτέστιν, ἀεὶ ὁρῶ σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου βλάβην γινομένην προυφαρπάσαι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι μηχανώμενον.

Hoc eſt ô Vlyſſes, video te ſemper operam ſedulam dare, vt tuorum inimicorum damnum, quod tibi parant, anteuertas, & conari hoc ipſum ipſis immittere, *& in eorum caput retorquere.*

NOTÆ.

Ἀεὶ ὀδυσσεῦ. Soph. in Aiacis initio.

E Ἀεὶ μὲν ὦ παῖ Λαρτίου δέδορκά σε
Πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον.

Conſule Schol. vnde Suidas.

Πεῖρα. ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομὰς, καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις.

Πεῖρα. Experientia. Periculum, quod alicuius rei fit. *Gallicè, eſpreuue, eſſay.* Vt, Illis autem viris ad pabulationes egreſſis, & quòd in periculis, quæ faciebant, *vt hoſtium vires explorarent*, rem-feliciter-gererent. &c.

Πεῖραν. πορείαν. ὁδόν. οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμῆς πεῖραν.

Πεῖραν. Profectionem. Viam. Vt, Nec à nunciis vocatus *ad illius* facultatis profectionem. *N. L. fortaſſe*, πρὸς ἐκείνην τὴν τῆς πείρας ἀφορμήν. *i. ad illud illius profectionis initium.*

F Πειράζειν. κατάρχεσθαι. σκιπίων ὁ ῥωμαῖος συνεβούλευσεν οὕτως ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειρᾶσθαι ἅμα μὲν ἐπισφαλές, ἅμα δὲ εὐκαταφρόνητον ποιεῖσθαι ποιοῦν παντελῶς.

Πειράζειν. Tentare Facere-periculum. Experiri. Explorare. *Gallicè, Eſprouuer, eſſayer, ſonder.* Incipere. Auſpicari. Vt, Scipio Romanus ita *Romanis* ſuaſit, aut ne *rem vllam tentarent, ac* auſpicarentur; aut ita *in ea tentanda ſe gererent*, vt quauis ratione finem actioni, *rebuſque ſuſceptis* imponerent. Nam bis aduerſus eundē experiri, ſimul quidem periculoſum *eſt*, ſimul etiam maximam contemptionem parere ſolet.

Πειρᾶν. *Mulieri* de congreſſu verba facere. *Tentare. Interpellare, Solicitare de ſtupro,* Et πειραθῆναι. *Tentari. De ſtupro ſolicitari.* huiuſmodi verba *de rebus venereis* audire. Thucydides *lib.6.pag.449.B.C.* Harmodius autem ab Hipparcho Piſiſtrati *filio* tentatus, *& de ſtupro ſolicitatus, nec eius-verbis-adductus, nec eius precibus obſecutus, rem* Ariſtogitoni declarat. Hoc verbum ſignificat & alio-modo tentare, *facere periculum, experiri, explorare.* πειρᾶν enim propriè *ſignificat, verba* mulieri de Venere facere, *eámque de ſtupro ſolicitare. L.* τὸ λόγους προσβάλλειν γ.π.τ.ἀφρ. *pro quo antè dictum,* λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν.

Πειρᾶν. τὸ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν. καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Θουκυδίδης. πειραθεὶς δὲ ὁ ἁρμόδιος ἱππάρχου τοῦ πεισιστράτου, καταγορεύει τῷ ἀριστογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. πειρᾶν γὰρ κυρίως, τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. A

N O T AE.

Θουκυδίδης. πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος.] Thucyd.lib.6.pag.449. B. C. Πειραθεὶς δὲ ὁ ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ πεισθεὶς, καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. B

Πειρατέον. Tentandum *eſt.* Oportet tentare.

Πειρατέον. δεῖ πειρᾶν.

Πειρατῶν. Piratarum. Illorum, qui naues demergũt. Latronum in mari. *Latrocinium exercentium.* πεῖρα enim, dolus, & fraus; & techna. i. *ars-mala, maleficium.* Vnde etiam piratæ, homines in mari malefici.

Πειρατῶν. καταποντιστῶν. κατὰ θάλασσαν λῃστῶν. πεῖρα γὰρ ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ, κατὰ θάλατταν κακοῦργοι.

Πειραιεύς. Piræeus. Nomen proprium, & portus *Athenienſium.* Et declinatur *in genitiuo* πειραιέως. ως. Et datiuus πειραιεῖ, πειραιῇ. Et Inſula, vnde nomen accepit, à verbo διαπεραν. i. traiicere. Huius hiſtoriam quære in vocibus ἔμβαρός εἰμι.

Πειραιεύς. ὄνομα κύριον, καὶ ὁ λιμήν. καὶ κλίνεται πειραιέως, πειραιῶς. ἡ δοτικὴ, πειραιεῖ. καὶ νῆσος. ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπεραν. καὶ ζήτει ταύτης τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἔμβαρός εἰμι. C

Πειρασμός. Tentatio. Periculum, quod fit alicuius rei.

Πειρασμός.

Πειρήνη. Pirene. Nomen fontis pulchrè-fluentis. *Epigram. lib. 3. pag. 225. epigram. 196.*

Laidem habeo, ciuem mari-cinctæ Corinthi,
Pirenes albis hilariorem laticibus.

Πειρήνη ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου.

Λαΐδ' ἔχων πολιῆτιν εὐζώνοιο κορίνθου,
Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων.

N O T AE.

Λαΐδ' ἔχων.] Epigramm. lib. 3. pag. 225. epigrammat. 196. ſcribitur, vt hîc ſcribendum, Λαΐδ' ἔχω. Et, φαιδροτέρην.

D

Πεῖρα. Periculum, quod alicuius rei fit Exploratio. Tentatio, ſiue tentamentum. *Gallicè, eſpreuue, eſſay.*

Πεῖρα. ἀπόπειρα. δοκιμή.

Πειρήσαντο. ἀπὸ πειράω. ῶ *Ion. formatum, pro comm.* ἐπειράσαντο. Tentarunt. Explorarunt. Periculum fecerunt. Experti-ſunt *Epigram. lib. 3. pag. pag. 218. epigramm. 265.*

Ipſam verò gratiam donorum experti-ſunt in morte. Nam
Enſis interfecit Aiacem furentem, & contrà, zona
Traxit Priamidem currus trahentem.

Πειρήσαντο. δ' ἐκείνων, ἀπόπειραν ἔλαβον.

Τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.
Τὸ ξίφος εἷλ' αἴαντα μεμηνότα. καὶ πάλι ζωστὴρ
Εἵλκυσε πριαμίδαν δίφρεια συρόμενον.

Πείρινθα. *Sic appellant* ſuperiorem currus *partem,* in quam imponitur, quod vehitur. πείρινς. πείρινθος. ἡ. & πείρινθος. ὁ. & πείρινθον. τό. *de quibus Mag. Etym. 485. 5. & 66 .. Alueus, vel tabulatum in curru, vel arca, vbi reponuntur, quæ feruntur, & vbi ſedent, qui curru vehuntur. Conſule Euſtath. Et Hom. Odyſſ. o pag. 440. f. 3.*

Πείρινθα. τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον. E

Πειρῶ. Tento. Periculum-facio Experior. Exploro. πείρω verò, ſubula-traiicio, transfigo, & pungo.

Πειρῶ τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι. πείρω δὲ, τὸ σουβλίζω, καὶ κεντῶ.

Πειρῶμαι. Genitiuo. Tento. Laceſſo. Aggredior. Periculum-facio. Experior. *Vide Lex.*

Πειρῶμαι. γενικῇ.

Πειρῶν. *Tentans. De congreſſu verba* faciens. *De ſtupro ſolicitans, ac interpellans. Vide ſupra* πειρᾶν, *vnde correctio petenda.* Congrediens. Hoc enim eſt πειρᾶν. Ariſtophane-Pluto *pag. 8. v. 26. 27. & pag. 9 v. 1.*

Et meretrices aiunt Corinthias,
Quum quidem ipſas aliquis pauper tentans extiſit. i. tentat, & de congreſſu ſolicitat,
Non aduertere mentem ad ipſum. *Et,* Idem Ariſtoph. in Equitibus. pag. 218. v. 10. & 11.

Πειρῶν. προσβάλλων. συνουσιάζων. τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ πειρᾶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. F

Τὰς κορινθίας φασὶ.
Ὅταν μὲν τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ.
Οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν.

A Καὶ πειρασάντων ἀνδρῶν, διὰ πειρασάντων, καὶ μετελθόντων, ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτισαι δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν. πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. ἡ ὁ ποιητὴς οὖν λέγεται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινάς, καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι παντάπασι.

Comœdiarum-doctrinam, *earúmque rectè componendarum rationem, & peritiam, dicit* eſſe difficillimum opus omnium. Cum enim multi iam tentarint ipſam, *ait eam* paucis eſſe-gratificatam. Schol. πειρασάντων i. cùm multi eam ſint aggreſſi, & perſecuti, cùm multi animum ad eam appulerint, cùm multi animum ad eā appulerint, cùm multi eius ſtudio operam dederint, eámque exercuerint. Hoc autem formatum-eſt à verbo πειρᾶν. πειρᾶν verò *ſignificat, verba* mulieri de Venere facere, *de Venereo congreſſu mulierem appellare, eiúſque pudicitiam attentare, & ad coitum ſolicitare.* Vſus-eſt igitur tropo, *& figuratè loquutus eſt Ariſtophanes* tanquā de muliere *quæ non cuiuis ſui corporis copiam facit.* Significat igitur quoſdam rarò ſcopum-attigiſſe, & prorſus paucos rem-feliciter-geſſiſſe.

N O T Æ.

B Τὰς Κορινθίας.] Ariſtoph, Pluto. pag. 8. v. 26. 27. & pag. 9. 1.

> Καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
> Ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
> Οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. & cæt.

Idem in Equitibus. pag. 218. v. 10. & 11.

> Κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων.
> Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτήν, ὀλίγοις χαρίσασθαι.

Schol. annot. 9. Πειρασάντων.] μετελθόντων. ἐπιτηδευσάντων. ἀπὸ τοῦ πειρᾶν ἐσχημάτισται. πειρᾶν δὲ, τὸ προσβάλλειν [λόγους] τῇ γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης, [τουτέστι περὶ συνουσίας.]

Πειρῶντα. πειράζοντα διὰ λόγων.

Πειρῶντα. Verbis tentantem. *Verborum blanditiis attentantem.*

C Πείρως. πείρω ὄνομα κύριον. κλίνεται δὲ ἀττικῶς. καὶ θηλυκῶς, πειρώ.

Πείρως. πείρω. Nomen proprium. Declinatur autem Atticè ως, ω, ὲ. Et fœmineo-genere *dicitur* πειρώ. *quod mulieris nomen declinatur vt* Λητώ.

Πείσανδρος. πείσωνος, καὶ ἀρισταίχμας. καμειραῖος ἀπὸ ῥόδου· κάμειρος γὰρ ἦν πόλις ῥόδου. καὶ τινὲς μὲν αὐτὸν εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον, καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι. τινὲς δὲ καὶ ἡσιόδου πρεσβύτερον. οἱ δὲ, κατὰ τὴν λγ' ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β'. ἔστι δὲ τὰ ἡρακλέους D ἔργα. ἔνθα πρῶτος ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα ὑπό τε ἄλλων, καὶ ἀρισταίως τοῦ ποιητοῦ.

Πείσανδρος. Piſander, Piſonis, & Ariſtæchmæ F. Camiræus, ex Rhodo. Camirus enim erat vrbs Rhodi. Quidam autem ipſum Eumolpi Poetæ æqualem, & amaſium *fuiſſe* tradunt. Quidam etiam eum Heſiodo *ferunt* antiquiorem. Quidam etiam *eum* ad Olympiadem 33. referunt. Habuit autem & ſororem Diocleam. Eius verò poemata *ſunt* Heraclea libris duobus comprehenſa. Continent autem Herculis labores. Hic primus Herculi clauam attribuit. Reliqua verò poemata, quæ cùm ab aliis, tum ab Ariſtæo Poeta condita fuerunt, eius ſpuria *poemata* putantur *eique falsò aſcribuntur.*

Πείσανδρος. νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, λαρανδεύς, ἢ λυκάων. γεγονὼς ἐπὶ ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ μαμαίας παιδός. ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν. ἣν ἐπιγράφει ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν ἐν βιβλίοις ἕξ. καὶ ἄλλα καταλογάδην.

Πείσανδρος. Piſander, Neſtoris Poetæ F. Larandenſis, aut Lycaon, natus temporibus Alexandri Regis, Mamææ F. Verſificator & ipſe. Scripſit hiſtoriam variam verſibus, quam inſcripſit Heraica Theogamia. i. *Iunonis Deæ cum Deo Ioue nuptias celebratas,* libris ſex. *Scripſit* & alia oratione-ſoluta.

E Πεισάνδρου δειλότερος.

> Ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθεν.
> Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἥ.
> Ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν
> Δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν.

Ἀριστοφάνης.

> Εἴ τι πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους, καὶ τὰς ὀφρῦς.

Οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν. φιλοπόλεμος δὲ, καὶ πο- F λεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκα. μέγας δὲ. καὶ ἐκαλεῖτο ὄνος κνίδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι, μὴ ὤν.

Πεισάνδρου δειλότερος. Piſandro timidior. *Eraſmus ad. Chil.* . *Cent.* . *col.* 189. *ad.* 3. *Et Ariſtophanes in Auibus. pag.* 426. v. 12. 13. 14.

> *Illuc & Piſander iuit,*
> *Cupiens animam* ſuam *videre, quæ*
> *Viuum illum reliquerat.*
> *Supra modum enim timidus erat.*

Ariſtophanes *in Pace pag.* 447. v. 9.

> *Si quid Piſandri deteſtaris criſtas, & ſupercilia.*

Hic enim erat timidus: ſed bellorum amans, & bellorum-cōcitator, quæſtus priuati cauſa: ſed magnus, & *ob ſuam vaſti corporis magnitudinem* aſinus Cnidius vocabatur. Vtebatur autem triplici-criſta, & armis inſignibus, vt fortis eſſe videretur, cùm non eſſet.

Πείσεα. οἱ κάθυδροι τόποι.

Πείσεα *vel* πίσεα Humida loca. *Irrigua loca.* παρὰ τὸ πῖσαι, τὸ ποτίσαι. i. *rigare.*

Πεισιανάκτειος στοά. Piſianactea porticus, quæ à Polygnoto pictore Pœcile.i.varia, dicta fuit.

Πεισιανάκτειος στοά. ἥ τις ἀπὸ πολυγνώτου ζωγράφου ποικίλη κληθεῖσα. A

Πεισίας. Piſias. Nomen proprium.

Πεισίας ὄνομα κύριον.

Πεισιθάνατος. Perſuadens-mortem. Hegeſias vocabatur *ita, quòd multu perſuaſerit, vt, ad vitandas vitæ moleſtias, mortem obirent.*

Πεισιθάνατος, ὁ ἡγησίας ἐλέγετο.

Πεῖσιν. Perſuaſionem. Suaſionem. Suadelam. Suadam. Rectus *caſus eſt* ἡ πεῖσις *quod à* πείθω.

Πεῖσιν. τὴν πειθώ. ἡ εὐθεῖα, ἡ πεῖσις.

Πεισιόνη. Piſione. Nomen proprium.

Πεισιόνη. ὄνομα κύριον.

Πεισίστρατος. Piſiſtratus. Nomen proprium. Quære in voce Σφακελισμός.

Πεισίστρατος, ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ σφακελισμός.

Πείσματα. Q.d. Ancorales funes. *i. funes, quibus nauium ancora ligantur, vt earum ópera naues firmentur, ne fluctibus agitentur. Rudentes. Nautici funes, ſic dicti,* quòd per eos nauis *nautis* pateat, *& in loco firma ſtet, in quo nautæ volunt.*

Πείσματα. τὰ ἀγκύρεια σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν. B

Πεισόμενον. Paſſurum. *à* πείθομαι, *pro* πάσχω. *Quod Bœticè formatum, pro communi: ſed priſco,* πείθομαι, *quod à* πάθω, *Bœoticè verſo* α *in* ει. *Sic* πείσεται *dicitur, pro* πάσχει. *Mag. Etymol.* 660.52. *Item Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag.* 25.v.22. *dicit* Θείβεσθ' *pro* Θῆβαι. *Thebis. Et pag.* 297.v.14. *Beotus Bœoticè dicit,* τί ὁ δικαιμένος; *pro comm.* ἠδικημένος. *Quid Læſus Qua læſus iniuria?*

Πεισόμενον. παθεῖν μέλλοντα.

Πείσονται. *Pro* πάσονται, *verſo* α *in* ει *Boeoticè, vt antè dictum.*

Πείσονται. πάθωσι.

Πείσων. Piſo. Piſonis. Vnus de 30. tyrannis apud Athenienſes.

Πείσων, πείσωνος. εἷς τῶν παρ' ἀθηναίοις λ' τυραννησάντων. C

Πειστέον. Parendum *eſt*. Parere oportet. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag.* 508. *v.* 4.

Πειστέον. δεῖ πείθεσθαι.

Πειστήρ. Q.d. Obtemperator. Obtemperans. Obedicus.

Πειστήρ. ὁ ὑπήκοος.

Π. CVM Η.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Πῆ. Quò? In quem locum? *vt*, Quò iam iſtum helluonem ducis abiectiſſimæ conditionis ſubulce? Homerus *Odyſſ.* ρ. *pag.* 508. M.

Πῆ. ποῦ. εἴς τινα τόπον. πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις; ὅμηρος. D

Πηγάζω. Accuſatiuo. Vt fonte perfundo. Fontis inſtar rigo. Scaturire facio.

Πηγάζω. αἰτιατικῇ.

Πήγανον. Herbæ genus. Ruta. *vide Lex.*

Πήγανον. εἶδος βοτάνης.

Πηγὰς γάλακτος. Fontes lactis. Multum lac. Vt fontes lachrymarum *vocamus* multas lachrymas.

Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς πηγὰς δακρύων. πολλὰ δάκρυα.

Πηγάδας. Glaciales. *i. frigidiſſimos dies.* Glacies. Heſiodus. Τοῦτον ἀλεύασθαι *& cæt. Dicunt* Hunc vitare vel *ipſas* glacies.

Πηγάδας. κρυώδεις ἡμέρας, παγετούς. ἡσίοδος. τοῦτον ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας.

Πηγαί. Pegæ. Locus in *vrbe* Mégaris.

Πηγαί. τόπος ἐν μεγαροῖς.

Πηγαῖον ὕδωρ. Aqua fontana. Aqua ex fonte *hauſta.*

Πηγαῖον ὕδωρ. ἐκ πηγῆς.

Πηγεσίμαλλος. Denſum-vellus-habens. Lanam-denſam-habens.

Πηγεσίμαλλος. ὁ δασύμαλλος. E

Πηγὴ. *Senarius inſomnij ſignificationem explicans. Sed lego* τὰς νόος λύει λύπας. *Sic enim in voce* Βούπαις. *Rectè.* Fons pellucid, animi ſoluit dolores. *i. Si quis ſomniet ſe videre Limpidas fontis aquas, hoc ſignificat, enim grauibus animi doloribus, & moleſtiis liberatum iri.*

Πηγὴ διαυγής, τὰς νόος λύει λύπας.

Πηγίδιον. Fonticulus. Paruus-fons.

Πηγίδιον. ἡ μικρὰ πηγή.

Πηγνύω, & πήγνυμι. Accuſatiuo. Figo. Denſo. Conglutino. Compingo. Congelo. Coagulo. Frigore conſtringo. Defigo. Depono. Compono Conſtituo. Conſtabilio. Stabilio.

Πηγνύω. καὶ πήγνυμι, αἰτιατικῇ.

Πηγός. Pinguis. Bene-nutritus. Bene-compactus. Denſus.

Πηγός. ὁ εὐτραφής.

Πηγυλίς. Frigus. Gelu. Glacies.

Πηγυλίς. τὸ κρύος. F

Πηδάλια. Temones. Nauium-gubernacula. Nauium-claui. Ceruices. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 439. *ver.* 8.

Πηδάλια. οἴακες. αὐχένες.

De-induſtria paratum *habeo gubernaculum, quo* meę profectionis curſum dirigens *vtar.*

Ἀριστοφάνης. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι.

Ipſum

A Τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργὴς κάνθαρος. *Ipſum verò nauigium erit Naxiurgicus Cantharus*.i.nauis ita vocata, Cantharus ſcilicet, in inſula Naxo fabricata. Vide Schol. annot. 5.

Πηδαλιουχεῖν. κυβερνᾶν. ἀριστοφάνης. Πηδαλιουχεῖν. *Nauis* gubernaculum-tenere. Nauis-clauum-regere-Nauem-clauo-regere, Gubernare.

Quâ de re ſic Ariſtophanes *in Equibus pag.*220.*v.*6.7.8. Præterea verò dicebat,

Ἐρέτην χρὴ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν. *Remigem oportere priùs eſſe, quàm clauum aggrediaris,*

Κἄντευθεν πρωρατεῦσαι. καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι. *Deinde verò poſtea proretam-eſſe*, proræ-gubernatorem-eſſe.proram-regere, *& ventos diſpicere*, & obſeruare.

B Κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν αὑτῷ. *Deinde gubernatorem-eſſe te tibi-ipſi*, tum demum te tui ipſius gubernatorem eſſe.

Τοῦτό φησι καὶ ὁ θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον Hunc integrum *Poeta* locum & ipſe Theologus vſurpat.

NOTAE.

Ἐρέτην χρή.] Ariſtoph. in Equitibus.pag.220.v.6.7.8.

——Καὶ πρὸς τούτοις ἔφασκεν.

Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.

Κᾆτ' ἐντεῦθεν.&cæt. Et, αὐτὸν ἑαυτῷ.

C

Πηδαλίωνος. ὄνομα κύριον. Πηδαλίων. Nomen proprium. Pedalionis. *Eſt autem genit. ſingul. à recto* Πηδαλίων. Pedalion.

Πηδᾶν. ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανεῖν. Πηδᾶν. Saltare. Exultare. Pro, Superbire. *Ariſtoph. in Nubibus pag.*124 *v.* 8.19.

Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας *Arbitror profectò iuniorum corda*

Πηδᾶν, ὅ,τι λέξει. *Exultare*, dum exſpectant *quidnam* iſte *dicet*.

Πήδασος. ὄνομα πόλεως. Πήδασος. Pedaſus. Nomen vrbis.

D Πήδαιος. ὄνομα κύριον.

Πηδοῖ, τὴν κώπην. Πηδόν. Remum. *è recto* πηδὸς *od. ὁ Remus. Homerus. Odyſſ* Η.*p.*204.*v.*9.*Idem Odyſſ.* N.*p.*380.*v.*4.

Πῆκος ὁ καὶ Ζεύς. παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱῷ ἑρμῇ. τελευτᾷ, ζήσας ρκ' καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν κρήτῃ τῇ νήσῳ. ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται. ἐνθάδε κεῖται θανὼν πῆκος ὁ ζεύς. μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι. Πῆκος, *L*, Πῖκος. Picus, qui & Iupiter, cùm Orientis imperium ſuo filio Mercurio tradidiſſet, obiit, anno ætatis centeſimo & vigeſimo, & moriens iuſſit ſuum corpus in inſula Creta reponi.*i.ſepeliri, in ſepulchro*, in quo inſcriptum-eſt. Hic iacet defunctus Picus Iupiter. Huius ſepulchri meminerunt plurimi in ſuis ſcriptis. *L.* νήσῳ, ἐν τάφῳ, ἐν ᾧ. *ſequentibus hoc elicitur.*

E Πηκτή. ἐν ἐπιγράμματι. πειθοῖ, καὶ παφία πακτὰν, καὶ κηρία σίμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος καὶ πῆκται, θηρευτικὸν ὄργανον παρ' ἀριστοφάνει. Πηκτή. Pecte Genus retis, ita dictum quod ſit bene compactum. In epigrammate 142.*lib.*6.*pag.*441. Suadæ, & Paphiæ, rete, & fauos alueorum, *in quibus apes degunt*, Calycibus roſarum-coronatæ ſponſus Eurynomes, *Eſt* etiam laſciuæ figuræ, *vel, habitus laſciui* genus. Πηκταὶ etiam *eſt* venatorium inſtrumentum apud Ariſtophanem *in Auibus.pag.*389.*v.*13.

NOTAE.

Πειθοῖ.] Epigram.lib.6.pag.441.epigr.142.

Πειθοῖ, καὶ Παφίᾳ, πακτὰν, καὶ κηρία σίμβλων,

Τῆς καλυκοστεφάνου νυμφίος Εὐρυνόμης,

Ἑρμόφιλος ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος.

F

Πηκτίς. πηκτίδος. πανδουρομάχαιρα κρεοκόπος. παρὰ δὲ ἀριστοφάνει. ἐν θεσμοφοριαζούσαις. εἶδος ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς. ἣ φέρει τὰς πηκτίδας. ἢ εἶδος ἀκολάστου Πηκτίς. πηκτίδος. ἡ. Pectis. Pectidis. Eadem, quæ Panduromachæra. gladius carnes-ſecans. Culter culinarius carnibus ſecandis deſtinatus. Apud Ariſtoph. in Theſmophor *pag.*140. *ver.* 11. genus *eſt* inſtrumenti citharœdici *id eſt muſici*. Anum interrogas, *deanu interrogas, anum illam quæris*, quæ ferebat pectidas? Vel *eſt* genus habitus laſciui. *vel, figura laſciua.*

Et in epigrammate. Dulce melos per Pana Arcadem pectide ſonas. *Et apud Theocritum in Epigram pag. 251. ſ.*

χήματος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ἁδὺ μέλος τὴ πᾶνα τὸν ἀρκάδα πηκτίδι μέλπεις. A

Πηκτὸν. Compactum aratrum. *Heſiodus* πηκτὸν ἄροτρον *vocat aratrum compactum, ad differentiam eius, quod non eſt à fabro compactum: ſed ex tempore à ruſtico factum, & ideo minus firmum.*

Πηκτὸν. τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον.

Πηλαγονία. Pelagonia. Pars Macedoniæ. Gentile, Pelagon. *Eſt* & nomen Gigantis.

Πηλαγονία μοῖρα μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν, πηλαγών. καὶ ὄνομα γίγαντος.

Πηλακισμὸς Illuſio. Contumelia.

Πηλακισμός. ὁ ἐμπαιγμός.

Πήλαξ. ῥαγάς. Fiſſura. Ruptura. Rima. *Vide* ῥαγάς, ῥαγάδες. *v. in M Etym col. 812 lin. 3.* Πήλαξ *verò apud idem col. 669. lin. 4. vocatur contumelia, quã* πήλαξ *etiam illic appellatur. Vtrumque dictum à nomine* πηλός *.i. lutum, quo quis per contumeliam alicuius faciem illinens fœdat.* B

Πήλαξ. ῥάγας.

Πηλέως μάχαιραν Pelei machærã. *Er. ad. Chil. 2. Cen. 8. col. 560. ad. 26. Magis ſibi placet quã Peleus in machæra.* Prouerbium hoc Ariſtophanes etiam ita deſcribit *in Nubibus pag. 112. v. 9.* Magnificum ſentit magis *.i. de ſe magnificentius ſentit & magis ſuperbit*, quàm Peleus propter machæram, quæ putabatur pudicitiæ, *modeſtiæque* præmium *eſſe*, à Vulcano-fabricata, quam machæram Peleus *ſuæ virtutis cauſa donatam à Diis* accepit.

Πηλέως μάχαιραν. παροιμίαν ταύτην ἀναγράφει καὶ ἀριστοφάνης οὕτω. μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἣ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας ἡφαιστότευκτος, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ πηλεύς.

Πηλείδης. Pelides. Pelei-filius. Et Pelion. Idem.

Πηλείδης. ὁ τοῦ πηλέως. καὶ πηλείων.

Πηλείωνος. Pelionis. *Genit. à recto Pelion.* Nomẽ proprium. *At fortaſſe ſic legendum Pelides Pelei filius Et Pelion, idem Genitiuus, Pelionis, Nomen patronymicum, quod Pelei filium ſignificat.* C

Πηλείωνος. ὄνομα κύριον.

Πηληϊάδεω ἀχιλῆος. Pelidæ Achillis. Per vnicum λ *ſcribitur iam* ἀχιλῆος *apud Hom. Iliad. α. v. 1. quod metri cauſa factum.*

Πηληϊάδεω ἀχιλῆος, διὰ ἑνὸς λ.

Πήληξ κος. ἡ Galea. Caſſis.

Πήληξ. πήληκος. ἡ περικεφαλαία.

Πήληξ Pelex. Aeſchines contra Cteſiphontem. Oppidum. Leontidis *Tribus.*

Πήληξ. αἰσχίνης κατὰ κτησιφῶντος, δῆμος τῆς λεοντίδος.

Πηλίκον. Quantum. Quàm grande.

Πηλίκον, ποταπόν.

Πήλιον Pelium. Nomen montis.

Πήλιον. ὄνομα ὄρους.

Πηλός. Lutum. Cœnum. Limus. Terra aqua macerata. D

Πηλός.

Πηλούσιον. Peluſium. Nomen loci Clauis Ægypti, & ingreſſus, & exitus. Et Peluſiotes, ipſe ciuis. Peluſiotæ Caſij, naturali artificio, nexus nectebant, trabes cum trabibus coniungentes.

Πηλούσιον. ὄνομα τόπου. κλεὶς τῆς αἰγύπτου, καὶ εἰσόδου, καὶ ἐξόδου. καὶ πηλουσιώτης, ὁ πολίτης. οἱ πηλουσιῶται κάσιοι. φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες.

Πηλοφόροι. *Lutiferi. Cœniferi.* Artifices, qui manu faciunt opus Mercenarij.

Πηλοφόροι. χειροτέχναι. μισθωτοί.

Πῆμα. Malum. Damnum. Infortunium. Calamitas Sophocles *in Aiace pag. 22. M.*

Πῆμα. κακόν. βλάβη. δυστυχία. σοφοκλῆς.

Cho. Bona-verba profer. Ne malum malo dans, adhibens,

Remedium maius malum ipſo damno fac.

Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς. E

Ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

.i. ne malum addas, & grauiſſimum malum nouo malo nunc augeas. Horum verborum conſtructio hæc eſt, μὴ κακὸν *&c.* ἄτην *vocat* ipſam inſaniam, *quæ valde nocet inſanis.* πῆμα verò, *vocat* ipſam mortẽ, quod eſt inſania peius. Et rurſus Sophocles *in Oedipo Tyranno p. 168. v. 5.* Creon verò tibi malum nullum *creat, conciliat, affert:* Sed tu ipſe tibi *concilias iſta mala.* Dixerat enim Oedipus *eadem pag. v. 4.* Creontiſne, an verò tua *ſunt* iſta commenta?

Τὸ ἑξῆς. μὴ κακῷ κακὸν διδοὺς ἄκος μεῖζον ποιήσῃς τὸ ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ, τὸν θάνατον. ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. εἰρήκει γὰρ οἰδίπους, κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τὰ ἐξευρήματα.

Πημανεῖ. Lædet. Ariſtoph. *in Acharnenſibus pag. 294. ver. 21. 22. 23. 24.* Et ſi ingreſſus-fuerit aliquis Cteſias, Vel calumniator alius, plorans conſidebit, *vel, deſidebit.* Nec alius mortalium clàm-opſonia-corrumpens, *vel, opſonia-ſuffurans*, te lædet. Iſte *Cteſias* ob calumniandi-conſuetudinem, *apud omnes malè audiebat, & ideo* à-Comicis-carpebatur.

Πημανεῖ. ἀριστοφάνης. οὐδὲ κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ. οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. F

NOTÆ.

A

NOTÆ.

Πημανεῖ.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 294. ſic habet,

> Κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας,
> Ἢ συκοφάντης ἄλλος, εἰ-
> Μάζων καθεδεῖται.
> Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται.

Vide Schol.

Πημαίνει. κακοῖ. βλάπτει.

Πημαίνει. Malo afficit. Lædit. Nocet.

Πῆ μὲν ὅπου μέν.

Πῆ μέν. Alicubi quidem. Partim quidem. Interdum quidem.

B Πημήνειαν. βλάψειαν. ὁ δὲ, οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς, καὶ πολλοὺς ὅσους διαχειρίσασθαι.

Πημήνειαν. Læſerint. Nocuerint. Malis-afflixerint: πημαίνειν. Lædere. Nocere. Malis-affligere. Vt, Ille verò non priùs remiſit, nec antè ceſſauit, quàm hoſtes grauiter læſiſſet, & quàm plurimos interfeciſſet.

Πημονή. ἡ βλάβη.

Πημονή. Noxa. Damnum. Detrimentum. Malum.

Πηνέλεως. ὄνομα κύριον.

Πηνέλεως. Peneleos. Peneleus. Nomen proprium.

Πηνελόπεια καὶ πηνελόπη, ὀνόματα κύρια.

Πηνελόπεια. Penelopéa. Et Penelope. Nomina propria *mulierem eandem ſignificantia, ſcilicet Vlyſſis vxorem.*

Πηνειός. ὄνομα ποταμοῦ.

Πηνειός. Peneus. Nomen fluuij.

C Πηνίκα. πότε οὐκ εἰδότα. πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός.

Πηνίκα; πότε; Quando? *Aduerbium interrogationi ſeruiens. Vt, πηνίκα δῆτα, pro, πότε δῆτα, quandónam? Et πηνίκα* &c. Quandónam noctis, *pro, quota noctis hora* egreſſus eſt?

Πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐζήτουν, οὐ καιρούς. τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα σμικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν. τὸ δὲ πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; οὐκ ἀττικὸν, οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα; παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει, οὔτε τὸ ἅττα. οὐδὲν γὰρ τούτων

D ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα.

Πηνίκ' ἐστὶν. &c. Q. d. Quando eſt hora diei. Pro, Quota eſt hora diei? Horas enim, non tempora, *nec temporis articulum, & occaſionem* quærebant. Particula verò, quæ redditiua vocatur, & quæ reſpondet huic aduerbio πηνίκα, eſt ὁπηνίκα, quod non eſt interrogantis aduerbium: ſed ſine interrogatione ſignificat, Quando, quum, quo tempore. Vt, ὁπηνίκα. &c. i. Quando paruum quoddam *temporis ſpatium erat* poſt meridiem. *i. paulo poſt meridiem.* Illud verò, *quod extat apud Ariſtophanem in Auibus pag. 425. v. 1.* Πει. Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; Pi. *Quandónam periit?* Hoc inquam, nec Atticum, nec antiquum, nec accuratum *eſt.* Eſt verò *dictum* pro, πότε δῆτα; quandonam? Redundat enim illud ἄττα. Quia nec τινά. i. quædam, ſignificat, nec ἅττα. i. quæ Nihil enim horum conuenit huic *aduerbio πηνίκα. Sic in Schol. annot. 1. ſcribitur, vt hic ſcribendum.*

Πηνίκη. περικεφαλαία τριχωτὴ, καὶ περίθετος κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν, τὸ ἀπατᾶν. τῆς δὲ περιθέτου κόμης, τὸ μὲν, ἔντριχον. τὸ δὲ, προκόμιον. τὸ δὲ, πηνίκην ἐκάλουν.

Πηνίκη. Galea villoſa, *vel pilis-instructa,* & circumpoſiticia coma. Hinc etiam *deductum eſt verbum πηνικίζειν.* i. decipere, fallere. Comæ verò circumpoſiticiæ, *quæ circa mulieris, vel viri caput ponebatur, triplex erat genus.* Nam vnum quidem, ἔντριχον vocabant, q. d. *ἐνδέτριχον. Quod pilorum penuria laborat. i. quod vel mulieres, vel viri propter capillorum penuriam ad caput adhibebant, vt ſatis capillorum habere viderentur. Pollux lib. . col. 87. lin. 7. 8. 9. 10. 11.* Alterum verò, *προκόμιον. i. anteriores-comas,*

E *quas Feſtus vocat antias.* Tertium verò, πηνίκην. *quod idem valet, ac φενάκη. i. appoſiticia coma, quâ caput velatur, & ſpectatores falluntur, quaſi naturalibus comis caput eſſet inſtrumentum. Vide Mag. Etymol. col. 269. lin. 32. 33. 34. Euſtath. 1422. 3. ſcribit, Πηνίκη. ἡ εἴ τις περικεφαλαία ἐκ τριχῶν, παρὰ τὴν φενάκην λέγεται. i. πηνίκη vocatur circumpoſiticia galea ex pilis confecta, dicta à nomine φενάκη, de qua antè.*

Πηνίον. ὁ ἄξαχτος, ἐν ᾧ εἱλεῖται ἡ κρόκη.

Πηνίον. Fuſus, circa quem trama, *vel filum* voluitur. *In epigrammate quodam,*

> Καὶ τὰ τροχαῖα.
> Πηνία. κερκίδας τοὺς δὲ περιεργίας.
> Καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς πολυάργυρα.

> *Et iſtos curioſos,* volubiles, verſatiles
> *Fuſos, & radios-textorios iſtos fractos,*
> *Spathiſque graues, pretioſa* inſtrumenta artis textoriæ.

F Καὶ ὅμηρος. πηνίον ἐξέλκουσα. ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηνιεῖται.

Et Homerus *Iliad. ψ. pag. 906. M. πηνίον ſumitur pro trama, vel pro ſtamine.* Stamen extrahens. Vnde & ἐκπηνιεῖται. *apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 113. v. 31. Eſt autem fut. med. quod ita formatum, ἐκπηνίζω. fut. comm. ἐκπηνίσω. Atticè, ἐκπηνιῶ. fut. med. comm. ἐκπηνίσομαι. Atticè, ἐκπηνιοῦμαι. ιεῖ. εῖται. ἐκπηνίζειν verò, ſtamen deducere, filum deducere, vt bombyces ſericum trahunt. Vide Schol. annotatio decimaquinta, quæ vertuit, ἀφελκύσει, ἐξελκύσει. Extrahet.*

NOTÆ.

Κερτασύς.] N.L. Fortaſſe Καὶ ταρσοὺς legendum. Quid ſit ταρσὸς, ex Lexicis conſtat. Iam verò figuratè, licentia poetica, ſic radij textorij vocabuntur, quòd quandam alarum expanſarum ſimilitudinem habeant. Deinde legendum ſuſpicor, metri, ſenſúſq; cauſa. A

Σπάθας τ' ἐμβοθεῖς, πολυάργυρα ὄργανα τέχνης.

Spatha verò nunc ſignificat inſtrumentum textorium, cuius pulſu tela denſatur, & arctatur.

Πηνίον Penium Animal culici ſimile. Ariſtophanes Nubibus. N.L. Iacebitis vt culices ſubacti. Pro, ſicci, *debiles, & infirmi.* Deridet enim Chærephontē, eiúſque ſocios propter *corporis* ſiccitatem. & infirmitatem. Quòd autem πηνίον ſit culicis genus, Speuſippus Similitudinum lib. 12. Sic dicit πηνίον, ἐμπίς, κώνωψ. Penion eſt empis, culex. *empis verò, culicis genus, vel animal culici ſimile.*

Πηνίον. ζῶον ὅμοιον κώνωπι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινούμενω, ἀντὶ τοῦ ξηροί. σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα, καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι, σπεύσιππος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως. πηνίον, ἐμπίς, κώνωψ. B

Πηνίσματα. Tela. *Ariſtoph. in Ranis pag. 181. v. 12. de telis aranearum hoc dixit. Conſule Schol. annot. 8.*

Πηνίσματα. ὑφάσματα.

Πηός. Propter coniugium cognatus. Affinis. *Hom. Iliad. Γ. pag. 1. v. 23.* Et πηοσύνη. Propter coniugij ius cognatio. Affinitas. *Apollon.* τῶν Ἀργ. *lib. pag. 3. v. 48.* Et πηῶν. cognatorum, affinium. Homerus *Iliad. Γ. pag. 11. v. 23.* πηούς τε, φίλους τε. Affinéſque, amicóſque.

Πηός. ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ πηοσύνη, ἡ συγγαμβρεία. καὶ πηῶν, τῶν συγγενῶν. ὅμηρος. πηούς τε, φίλους τε.

Πήρα. Pera. Theca, in qua panes ponuntur. Et Prouerbium. Mendici pera non impletur. De inexplebilibus *hominibus, qui nunquam expleri, ſatiarique poſſunt. Er. adag. Chil. 2. Cent. 5. col. 486. ad. 24.*

Πήρα. ἡ θήκη τῶν ἄρτων. καὶ παροιμία. πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. C

Πήρα. Pera. Marſupium. Theca. Et πήραν. Pera, menſura frumentum recipiens ſatum. *i. frumenti ſeminati receptrix.* Et πηρίδιον. perula parua. Et Ariſtophanes *in Nubibus pag. 106. v. 29. & 30.*

Telephum eſſe Myſum ſe dicens,

Ex perula depromptas ſententias rodens.

Conſule Schol. annot. 8.

Vide Ariſtophan. in Acharnenſibus pag. 279. 280. 281. 282. vbi variam Euripidis ſcenicam ſupellectilem deſcribit, & de Telepho Myſo verba facit, & de corporis cultu, quem illi tribuit. Hic *autem Telephus* pauper erat.

Πήρα. μάρσιππος. θήκη. καὶ πήραν, μέτρον σιτοδόκον σπορίμου. καὶ πηρίδιον. καὶ ἀριστοφάνης.

Τήλεφος εἶναι μυσός.

Φάσκων.

Ἐκ πηριδίου. ἔπος τίνης ἰῶ.

Πηρίν πηρῖνος. i. Virile pudendum. Mentula. *Teſticulus. dictus quaſi σπορεὺς. i. ſator. à σπείρω. ſero, ſemino, quòd eius opera liberi ſeruantur, & procreentur. Mag. Etym. 971. 3.*

Πηρίν. πηρῖνος. τὸ αἰδοῖον. D

Πηρός Qui nihil prorſus videt. Cæcus.

Πηρός. ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.

Πήρωσις. Excæcatio.

Πήρωσις. ἡ τύφλωσις.

Πήσσω. Figo. *fut.* πήξω. Cogo. Coagulo. Denſo.

Πήσσω. τὸ πηγνύω.

Πητύα Coagulū. Succus, qui coagulat lac. Et prouerbium. Ipſe enim inuenit mali coagulum. id eſt fontem. *legendum,* πητύαν, ἤτοι πηγὴν. *Sic enim rectè ſcriptum ſupra. in* Αὐτὸς γὰρ εὗρες τοῦ κ.τ.π. *Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 42. Ipſe ſibi mali fontem reperit. Hoc autem dicitur.* De iis, qui ſibi-ipſis mala conciliant, *& in ſuum caput, ac perniciem attrahunt.*

Πητύα ὁ ὀπὸς ὁ τυρεύων τὸ γάλα. καὶ παροιμία. αὐτὸς γὰρ εὗρες τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν. ὅτι τὴν πηγὴν, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

Πηχίσκους. Parua-ligna cubitalia. Stipites-cubitales Vt. Cùm autem illi funem traxiſſent, in quem quoſdam cubitales-ſtipites iniecerant, tutum aſcenſum reddiderunt. E

Πηχίσκους. ξυλάρια πηχυαῖα. τῶν δὲ τὸν σχοῖνον ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες, τὴν ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.

Πηχυαῖος. Cubitalis. Vnius cubiti menſuram habens.

Πηχυαῖος.

Πῆχυς. Cubitus. Extenſio cubiti vſque ad manus digitos. Cubitus habet pedos duos, digitos 16.

Πῆχυς, πήχεως, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκτασις. ὁ πῆχυς ἔχει πόδας β. ὁ δὲ ποὺς, δακτύλους ιϛ'.

Πιαλέοις ὄφεσιν Pinguibus ſerpentibus. *Hoc autem nomen* πιαλέοις *formatum, vt* διψαλέοις. Siticuloſis *Hoc epithetum tribuitur* propriè *ſerpentibus* illis, qui circa Hierichuntem præcipuè inueniuntur, ex quibus Medici plerunque theriacam parant.

Πιαλέοις ὄφεσι, ὡς διψαλέοις. ἰδίως τοῖς κατὰ τὴν ἱεριχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις, ἐξ ὧν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσι. F

Πιανάτω. Impinguet. Pinguia-faciat. *Vt,* πιανάτω τ. ὁ. σ. Pinguia-faciat holocauſta tua. ἀ πιαίνω. *Impinguo. Pinguefacio.*

Πιανάτω. πίονα ποιήσει τὰ ὁλοκαυτώματά σου.

Πιαι-

A Πιανθήσεται.

Πιανῶ. λιπαρὸν ποιήσω.

Πιάνῃ. αἰθυπόστακτον.

Πίαρι. τῷ λιπαρῷ.

Πίασος. ὄνομα κύριον, ἠράσθη πίασος θετταλὸς, λαρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς, ἔρωτα ἄθεσμόν τε, καὶ δυσυχῆ.

B Πιγνύη. κνίκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίγρης κὰρ ἀπὸ ἁλικαρνασσοῦ. ἀδελφὸς ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαπρεπούς. μαυσώλου γυναικὸς. ὃς τῇ ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος.

Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Ἔγραψε δὲ τὸν εἰς ὅμηρον ἀναφερόμενον μαργίτην, καὶ βατραχομυομαχίαν.

Πιανθήσεται. Impinguabitur. Pinguefiet. Pingueſcet. Pinguis-fiet.

Πιανῶ Pinguefaciam. Impinguabo. Nitidum faciam Splendentem reddam, vt ſolet eſſe pinguiorum corporum cutis.

Πιάνῃ. Per-ſe-ſubiunctiuum. Pinguefecerit. Impinguauit. Pinguem-fecerit. *Eſt perſ. ſingul. aor. 1. act. à πιαίνω. fut. πιανῶ. aor. 1. act. ἐπίανα ſubiunct. πιάνω. ῃς. ῃ.*

Πίαρι. Pingui. Nitido Splendor o.

Πίασος. Piaſos. Nomen proprium. Vt, Piaſus Theſſalus ſuam filiam Lariſſam amauit amore & illicito, & calamitoſo.

Πιγνύη. *Vel* πηγνύη. Cnicus *herba* caſeum coagulans.

Πίγρης. Piges Car, ex Halicarnaſſo, frater Artemiſiæ (quæ in bellis fuit inſignis) Mauſoli vxoris, qui ſingulis Iliadis verſibus ſingulos inſeruit Elegiacos, ita ſcribens,

Iram Cane Dea Pelidæ Achillis.

Muſa tu enim omnis peritiam habes ſapientiæ.

Scripſit & Margitem, qui ad Homerum refertur, eique tribuitur, & Ranarum muriúmque-pugnam.

C ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Πίγρης πίγρητος, ὄνομα ποταμοῦ, καὶ πιγρῆτα, ὄνομα τόπου.

Πιδακες. σταγόνες. πηγαί. καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὸ πηγαὶ, ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι.

Πιδακίον πίδαξ. πηγή. ἢ σταγών. καὶ εὔπιδαξ χῶρος. ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων. πορφυρέην τε βότρυν μεθυπίδακα πυκνορράγα, ἐν ἐπιγράμματι.

D

Π. CVM I.

Πίγρης. Pigres. Pigretis. Nomen fluuij. Et Pigretæ Nomen loci.

Πίδακες. Latices Guttæ. Fontes. Vt, Et in ipſo quidem omnes Fontes erant aquæ ſalſæ. *Hoc exemplum pertinet non ad* Πίδακες: *at ad* Πηγαί. *Vtrunque tamen idem ſignificat.*

Πιδακίον. Fonticulus. Paruus-fons. Fons. Vel gutta. Stilla. Et εὔπιδαξ χῶρος Locus pulchrum fontem habens. *Vel fontibus-abundans locus.* In epigram. Purpureúmque racemum, & vini fontem exdenſis-vuarum-granis-profluentem. N.L.

N O T AE.

Πορφυρέην.] N. L. Sic fortaſſe legendum, Πορφυρέην τε βότρυν, μεθυπίδακα, πυκνορράγα. μεθυπίδακα. τὸν τοῦ μέθυος ἔστι μέθυος πίδακα, τουτέστι πηγήν. μέθυ verò nomen eſt indeclinabile, vt quidam putant, qui ſuam ſententiam tueātur illis carminibus, quæ ſunt apud Homerum Iliados H. pag. 286.

Δῶκαν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

Sed poteſt hoc per apocopen dici, pro integro μέθυος. Nam τὸ μέθυ, τοῦ μέθυος reperiri conſtat. Epigram. lib. 4. pag. 339. epigr. 288.

Εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁ μέτοχος. αὐτὶ δὲ τοῦ πρίν.

Πορφυρέου μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.

E Vel τὸ μέθυ dictum γενικῶς, deinde χίλια μέτρα ſubiicitur εἰδικῶς, vt vini quantitas indicetur. Dictum vinum μέθυ, παρὰ τὸ μεθιέναι, quòd homines, qui nimium vini potant, remiſſos, languidóſque reddat, eorúmque vires debilitet. πυκνορράγα verò fontem appellat, τὸν ἐκ πυκνῶν, εἴτε δασειῶν ῥαγῶν προχέοντα. ῥάξ, ῥαγὸς. ὁ, vel ἡ. Vuarum acinus, in quo vinacea celantur. Ipſarum vuarum granum, quod κόκκος aliter vocatur.

Πίδαιος. ὄνομα κύριον.

Πιδηίασης. καθύγρου.

Πιδύειν. ἀναδιδόναι.

F Πιδύτης. ὄνομα κύριον.

Πίδνος. ποταμός.

Πιαίνων. θεραπεύων ὑποτρέφων. αἰλιανός. λύχνον ὄμμα δὲ ἀσελγὲς πιαίνων κακῇ ἐπιστάσει, τὰ τῆς φερσεφάττης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν.

Πίδαιος. Pidæus. Nomen proprium.

Πιδηίασης Fontanoſæ. *Nomen regionis fontibus abundantis.* Humidæ.

Πιδύειν. ἀναδιδόναι. *vel* ἀναδιδόναι. Q.d. Sudorem-ſurſum emittere. Aquas-ſurſum-emittere. Scaturire *Vide* πιδύειν *apud Euſtath.*

Πιδύτης. Pidytes. Nomen proprium.

Πίδνος. Pidnus Fluuius.

Πιαίνων. *Pinguefaciens. Impinguans.* Colens. Paſcens. Aelianus. Auidum oculum, & impudicum paſcens malo conuiuio, Proſerpinæ ſacra ſpectare concupiuit, cùm non eſſet initiatus. *L.* φερσεφάττης. *vel* φερσεφάττης. *pro,* περσεφόνης. *Vide Euſtath.*

Πιαίνω. Accuſatiuo. Pingueſacio. Impinguo. Pinguem-facio. πιαίνομαι verò *paſsiuum. gaudet* datiuo. Vt, Hœdis, *agnis* ex ouium-gregibus impinguari.

Πιαίνω αἰτιατικῇ. πιαίνομαι δὲ δοτικῇ. καὶ ἐρίφοις ἐν ποιμνίων πιαίνεσθαι. A

Πῖε. Bibe.

Πίε. πίθι.

Πιεζόμενος. Qui-premitur. Qui-grauatur. Quidomatur. Et πιέζει. Premit. Angit. Pro, Dolore afficit. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 473. *v.* 13. Stilbidem premit. Hic autem Stilbides *fuit* optimus, & celeberrimus vates.

Πιεζόμενος. βαρυνόμενος. δαμαζόμενος. καὶ πιέζει. ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. ἀριστοφάνης. τὸν στιλβίδην πιέζει. ὁ δὲ στιλβίδης μάντις ἄριστος, καὶ ἐνδόξιμος

Πιερία. Pieria. Mons. Macedoniæ. Et Pierides, Muſæ quæ *ſunt* in Macedonia. In Epigrammate.

Πιερία. ὄρος μακεδονίας. καὶ πιερίδες, αἱ μοῦσαι αἱ ἐν μακεδονίᾳ. ἐν ἐπιγράμματι.

Non enim Pieridibus. i. Muſis *tantæ curæ-ſum, quantæ Cupidini*, eius *Sacra tanto curans deſiderio.*

Οὐ γὰρ πιερίδεσσι τόσον μέλω ὅσσον ἔρωτι. B

Ὄργια τοσσατίῳ ἀμφιέπουσα πόθῳ.

NOTÆ.

Τόσον.] Perperam antè legebatur, τόσα μέλλω, ὅσον, & τοσατίωνα. Manifeſtos errores emendaui, vt vides.

Πιεστήριον. Prælum. Torcular. Inſtrumentum quod res aliquas premit, & liquorem ex iis exprimit. Eſt & tormenti genus, quo Iudices vtuntur, vt ex maleficis, per vim exprimant veritatem.

Πιεστήριον. τὸ ἐκθλίβον.

Πίειρα. Pinguis.

Πίειρα ἡ λιπαρά.

Πίη. Per-ſe-ſubiunctiuum. Biberit.

Πίῃ αὐθυπότακτον. C

Πιόεντα. Pinguia. Florida. *Vt in quodam hexametro.* Placentáſque pingues, & bene-in-theſauro-ſeruatum oleum.

Πιόεντα. λιπαρὰ ἀνθηρά. ψαιστά τε πιόεντα, καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον.

Πιαίνοντα. Illum, qui pinguefecit. Illum, qui pingues fecit. Alyatte Prienen obſidente *ferunt* Biantē ſapientem duos mulos, quos impinguarat, in *hoſtium* caſtra expuliſſe. Illum verò *Alyatten illu* conſpectis obſtupuiſſe, illorum *Prienenſium* copioſam-annonam vel ad ipſa bruta extendi, *& illis ſuppetere.* Quare *cum Prienenſibus* fœdus-facere voluit, & *hac de cauſa* in *vrbem* miſit nuncium.

Πιαίνοντα. λιπαρούς ἐργασάμενον. ἀλυάττου πολιορκοῦντος πριήνην, βίαντα τὸν σοφὸν πιάναντα δύο ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. τὸν δὲ, συνιδόντα καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθηνίαν. καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι, καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον.

Πιθακίωνος. Pithacionis. *Genitiuus à recto* Πιθακίων.

Πιθακίωνος. D

Πιθάκνη. Diminutiuè. Doliolum. Paruum dolium, vt πολίχνη. oppidulum. paruum oppidum. Sed apud Ariſtophanem *in Equitibus. pag.* 234. *v.* 7. *Schol. annot.* 4. *vnde Suidas* πιθάκναι *vocantur* loca deſerta. Nam propter bellum *Athenienſes* ex agris *conuenientes, in doliolis, vel, in locis deſertis, &* ſpeluncis habitabant. Antiqui verò φιδάκνην vocant, *quam recentiores* πιθάκνην *appellant.*

Πιθάκνη. ὑποκοριστικῶς. μικρὸς πίθος ὡς πολίχνη. παρὰ δὲ ἀριστοφάνει πιθάκναι, οἱ ἔρημοι τόποι. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον σπηλαίοις ᾤκουν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.

NOTAE.

Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει.] In Equitibus. pag. 234. v. 7.

Ἀλ. Καὶ πῶς σὺ εἰλεῖς, ἐς τούτων ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖσι πιθάκναισι. & cæt.

Schol. πιθάκναισιν. ὑποκοριστικῶς, μικροῖς πίθοις. πιθάκναις ἐρήμοις τόποις. ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεχόμενοι ἐν ταῖς πιθάκναις, ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ᾤκουν. & cæt. E

Πιθανόν. Probabile, eſt axioma ad aſſenſionem ducens. Vt, Si qua peperit, illa, mater eſt illius, *quem peperit.* Hoc autem *eſt* falſum. Auis enim non eſt oui mater.

Πιθανόν. πιθανὸν ἀξίωμά ἐστι, τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. οἷον εἴ τις τι ἔτεκεν, ἐκείνη, ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾠοῦ ἐστὶ μήτηρ.

Πιθανώτατος. Maximè-probabilis.

Πιθανώτατος.

Πιθανοί. Credulos. Illos, qui facilè credunt. Xenophon in Cyri Inſtitutione. Quidam autem adeò ſunt creduli, vt, priùs quàm cognorint quod agitur ſtatim credant *id eſſe verum, quod tamen ignorant. Sic autem hoc vocabulum accipitur*, vt φοβερούς, pro φοβουμένους. i. formidoloſos, pro, formidantes, metuentes, timidos, Thucydides. Appianus. Vnum autem ipſorum fidum, & ad illam rem aptum cum Conſulibus congreſſum, in *loco* ſecreto, *clàm, ferunt ab ipſis* petiiſſe fidem. Item, Et ob illum repentinum, *ac inſperatum* caſum, res quædam acciderunt probabiles, *quas homines facilè*

Πιθανούς. τοὺς εὐπειθεῖς. ξενοφῶν κύρου παιδείᾳ. πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι ὥσπερ φοβερούς, τοὺς φοβουμένους. θουκυδίδης. ἀππιανός. ἕνα δὲ αὐτῶν πιστὸν, καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον ἐντυχόντα τοῖς ὑπάτοις, ἐν ἀπορρήτῳ πίστιν αἰτῆσαι. καὶ πιθανότητές τινες συνεχύρησαν ἐκ τοῦ F

A ἀξιοπιστίας. ὡς οἱ ῥωμαῖοι παρεπλάττοντο, φιλοτιμότεροι τοῦ δέοντος. καὶ αὖθις. διὰ ῥώμην σώματος, καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπετὲς, εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα.

facilè crediderunt, ſibique perſuaſerunt, quas Romani ambitioſiores, quàm par erat, comminiſcebantur. Et rurſus. Ob corporis robur; & in prælijs temeritatē, multitudini probabilem eſſe dicebant, pro, *Multitudinis aiebant eſſe* principem, *vt eam in quamcunque partem vellet, facilè pertraheret, eique perſuaderet, quidquid perſuadere ſtatuiſſet.*

Πιθήκειον βλέμμα, τὸ τοῦ πιθήκου. καὶ πιθηκισμοῖς περιελαύνεις, ἀντὶ τοῦ ἀπάταις, καὶ κολακεύμασι μιμικαῖς. ἢ μιμήμασιν. ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

Πιθήκειον βλέμμα. Aſpectus ſimiæ. Simiæ intuitus, quo rem aliquam intuetur. Et *apud Ariſtophanem in Equitibus pag.* 239. *v.* 24. *Er. ad. Chil.* 5. *Cent.* 7. *col.* 777. *ad.* 62: *Simia fucata.* Hei mihi miſero. qualibus pithecilmis me circumagis! πιθηκισμοῖς. Fraudibus, & aſſentationibus, vel imitationibus, *qualibus vtuntur ſimiæ, quæ rerum viſarum ſunt imitatrices. Hoc autem ideo dictum,* quòd

B hæc ille feciſſet. περιελαύνεις Pro, decipis, fallis, & me ſuperas, ac vincis.

NOTÆ.

Καὶ πιθηκισμοῖς.] Apud Ariſtoph. in Equitibus pag. 239. v. 24.

Οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

Deinde ſic lego, πιθηκισμοῖς. ἀπάταις, καὶ κολακεύμασιν, ἢ μιμήμασιν, ὡς &cæt. Et, περιελαύνεις, ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷς, καὶ ἐμμικᾷς. nam ſcribitur & περιελαύνεις.

Πίθηκος τῇ γυναικί. ζήτει ἐν τῷ διαθήκην διαθώμεθα, ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί.

Πίθηκος τῇ γυναικί. Pithecus cum vxore. Quære in illis verbis Διαθήκην διαθώμεθα. &c. *Apud Ariſtoph. in Auibus pag.* 38. *v.* 13. *&* 14. Niſi pacti fuerint iſti pactum mecum, Quod Pithecus cum vxore pactus eſt. &c.

C Πιθώ. ἡ μιμώ. πίθηξ ἤ, παρὰ ποσὶν ὁ βραχὺς ἄνθρωπίσκος. καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαῖξαι, ἀπὸ τῆς πιθήκων. φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. καὶ παροιμία, ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου. ζήτει ἐν τῷ ἄπληστα.

Πιθώ. Simia. Quam ab imitatione rerum, quas imitatur, Græci vocant μιμώ. q. d. Imitatricem. πίθηξ verò apud quoſdam breuis homuncio *vocatur, quòd ſtatura ſimiolam referat. Pumilio. Nanus.* Et διαπιθηκίσαι. Simiarum inſtar deludere, fallere. Hoc enim animal *eſt* curioſiſſimum. *Vel, ludorum-amantiſſimum, vt legatur* φιλοπαιγμονέστατον. Nam antè dixit διαπαῖξαι. Et prouerbium, Inexplebile *eſt* dolium illud. *quod eſt* apud Inferos *Hoc non ad* Πιθώ: *ſed ad* Πίθος *pertinet. Eraſm. ad. Chil.* 1. *Cent.* 10. *col.* 525. *ad.* 33. *Inexpl. dol.* Quære in Ἄπληστα.

Πίθηκος. ἡ μιμώ, Βάβριος.
Κερδὼ πιθήκῳ φησὶν, ἣν ὁρᾷς στήλην.
D Ἐμοί πατρῴη τ' ἐστί, καί τι παππῴη.

Πίθηκος. Simia. Simius. Babrius.
Vulpes ſimiæ dixit, quam vides columnam, hæc
Mihi paternáque eſt, & ſimul auita.

Πίθηκος. τὸ ζῶον ἡ μιμώ, παρὰ τὸ πιθῶ, πιθήσω. πείθει γὰρ ἡμᾶς. Ἐν παροιμίᾳ.

Πίθηκος. Animal, quod vocatur μιμώ i. ſimia. à πιθῶ. perſuadeo. fut. πιθήσω. Nobis enim perſuadet *quod vult, & ad morem ſibi gerendum, & gratificandum inducit.*

Et prouerbium, *Eras. ad. Chil.* 2. *Cent.* 5. *col.* 48; *ad.* 14. *Anus ſimia ſerò quidem. l. μετὰ χρόνον.*

Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται.
Ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνου δ' ἁλίσκεται.

Anus ſimia non capitur. Vel certè,
Capitur quidem: ſed cum tempore, ſeróque *capitur.*

Ἐπὶ τῶν δυσυχησάντων.

De iis, qui rem infeliciter geſſerunt.

NOTÆ.

E Γέρων πίθηκος.] Eraſmus adag. Chil. 2. cent. 5. col. 483. adag. 14. Anus ſimia ſerò quidem. Apud Laertium in Heraclide verſus integri ſic leguntur, pag. 198. F.

Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.
Ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.
Anus ſimia non capitur laqueo.
Capitur quidem: Sed ſerò capitur.

Huic ſimile alterum adagium, de quo Eraſm. Chil. 1. Cent. 8. col. 321. ad. 17:

Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται [πάγῃ.]
Annoſa vulpes haud capitur laqueo.

F Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ παροιμία. ὅτι οἱ φαῦλοι κἂν πολλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δὲ οὖν διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες.

Πίθηκος. Simia in purpura. Prouerbium, *de quo Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 7. *col.* 228. *ad.* 10. Simia purpurata. Significat, homines improbos, quamuis multis inuoluantur *inuolucris, vt ſuos dolos, & malas artes, ac improbitatem tegant,* tandem tamen manifeſtè prodere ſuam improbitatem.

Πίθηξ. ἡ μιμώ.

Πίθηξ. Simia.

Πίθι. πίε.

Πίθι. Bibe.

Πίθνης. ὄνομα κύριον, καὶ Πισσούθνης, καὶ

Πίθνης. Pithnes. Nomen proprium, & Piſſuthnes, &

Pithus. πίθ☉ tamen eſt etiam vinarium vas. Dolium.
πίθος. πίθος δὲ καὶ τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον. A

Πιθοῦ. Pare. Obtempera. Circunflectitur. Eſt enim ſecundus aoriſtus *medius, qui ſecundam imperatiui perſonam ſingularem de more circunflectit.* Hos enim *aoriſtos in hac perſona* Attici circunflectunt. Hanc verò dialectũ vſus eſt-ſequutus. Nam ipſa *formationis* analogia *ſyllabam* ν grauat. *Circunflexi exemplum habes in huius ſenarij verbo* πιθοῦ. Pare aliqua in re mihi pro te enim, non pro me dicam. *Idem* πιθοῦ *legitur & apud Ariſtoph. in Nubibus pag. 63. v. 21. Item apud Sophoclem in Oedipo Coloneo. pag. 310. v. 4.*
Πιθοῦ. δεύτερος ἀόριστος. τούτης ἀττικοὶ περισπῶσι, καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ, ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει. πιθοῦ τί μοι. πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ᾽ ἐμοῦ φράσω.

Πιθῶν. Acuto-notatum-ſcribitur, & per ι, *in priore ſyllaba* Eſt enim aor. 2. *act. à* πείθω. *ſuadeo, perſuadeo, verbis induco, verbis flecto.* Ariſtophanes *in Ranis pag. 175. ver. 20.* Clàm enim venit non perſuaſis dominis. *i. Clàm enim domum rediit, dominis inſcis, quibus non perſuaſit ſibi cum ipſorum bona venia domum redire tutò licere.*
Πιθών. ὀξυτόνως, καὶ διὰ τοῦ ι. δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος. λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους. ἀριστοφάνης. B

Πιθῶνος. Pithonis. Nomen proprium. *Eſt autem genitiuus à recto* Πιθων, *Pithon.*
Πιθῶνος. ὄνομα κύριον.

Πιθοίατο. *Tertia perſ. plur. modi aor. 2. med. Ionicè formata, pro comm.* πίθοιντο. *quod & per ſ. plur. aor. 1. paſſ. alias diceretur* πεισθεῖεν, *pro* πεισθείησαν. Paruerint. Obtemperauerint. Morem-geſſerint. *at* πιθοῖεν. *ſuaſerint, perſuaſerint, verbis induxerint. Eſt enim 3 perſ. plur. opt. mod. Atticè formati à* πιθοίην, *& per contract.* πιθοῖεν. *hoc à* πιθῶ. *ῶ. quod à grauitono* πίθω.
Πιθοίατο. πιθοῖεν.

Πιθοίγια. Q d. Dolij apertio. *Sed* τὰ πιθοίγια. *τῶν* πιθοιγίων. *Apud veteres erat Bacchi feſtum, in quo dolia relinebant, aperiebant & potum amicis præbebant.*
Πιθοιγία ἡ τοῦ πίθου ἄνοιξις. C

Πίθυλλος. Pithylus. Hic erat voluptatibus addictus, & vocabatur Tenthes. i. Vorax, helluo, qui & linguæ-inuolucrum membranaceum ferebat, inuoluens linguam ad voluptates perfruendas, & digitali, *ſiue digitorum-tegumenta* habens, opſonium comedebat, vt id quàm feruentiſſimum admoueret linguæ.
Πίθυλλος. οὗτος ἡδονικὸς ἦν τένθης καλούμενος. ὃς καὶ περιγλωττίδα ὑμενίνην ἐφόρει, περιελίσσων τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις, καὶ δακτυλήθρας ἔχων, ἤσθιε τὸ ὄψον, ἵν᾽, ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.

Πικεντῖνη. Picentine. Loci nomen.
Πικεντίνη. ὄνομα τόπου.

Πικλῶοι. Piceni. Nomen gentis.
Πικλῶοι. ὄνομα ἔθνους.

Πίκτωρ. Pictor. Idem qui & Baphus. *Sed hoc eſt Græcum, a* βάπτω *tingo, lingo. Illud, eſt Latinum. Sed pro* Βάφ☉, *ſuſpicor legendum* φάβι☉, *vt ſtatim ſubiicitur.* Quære in voce φάβι☉.
Πίκτωρ. ὁ καὶ βάφος. ζήτει ἐν τῷ φάβιος. D

Πιλᾶτος. Pilatus. Hic tempore Chriſti Dei, & Seruatoris noſtri, Iudææ, à Romanis eò miſſus, præerat. Sed poſt Chriſtum crucifixum, Cæſaris imaginem, & effigies-ad-vmbilicum-vſque-pictas, noctu in templo collocauit. Exorto autem diluculo, Iudæi *his* conſpectis, adeò tumultuati-ſunt, vt Pilatum perterrefecerint, & has *aliò* tranſtulerint. Quinetiam Corbona, ſacro theſauro direpto, multarum cædiũ, & confuſionis autor fuit Iudæis, ob odium in illos *conceptum.* Rebellionem enim eorum ſuſpectam habens, *metuens, & formidans*, ante ſuum tribunal milites collocauit *Lacu τὰ ε.* intrinſecus quidem. *i. ſub veſte*, arma-geſtantes, extrinſecus verò, priuatam. *i. vulgarem* veſtem *qualem priuatæ perſonæ ferre ſolent*, non-ſuſpectam *habentes.* Cum igitur *illi* ſeditionem-excitaſſent, milites in eos immiſit. Sed alij quidem fuſtibus, alij verò, lapidibus eos cædentes, ſauciatos repulerunt, nonnullos etiam interfecerunt. Multi etiam ipſorum Iudæorum, alij ab aliis impulſi, *&* conculcati perierunt, & ipſorum ſanguis cum victimis, *earúmque ſanguine* mixtus-eſt.
Πιλᾶτος. οὗτος ἐπὶ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὑπὸ ῥωμαίων σταλεὶς ἦρχε. μετὰ δὲ τὴν τοῦ χριστοῦ σταύρωσιν, εἰκόνα τοῦ καίσαρος, καὶ προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὄρθρου δὲ γινομένου, ἰουδαῖοι θεασάμενοι, τοσοῦτον ἐταράχθησαν, ὥστε πιλᾶτον ἐκδειματῶσαι, καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ καὶ τὸν κορβωνᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας, αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς, καὶ συγχύσεως τοῖς ἰουδαίοις, μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐγένετο. τὴν γὰρ ἐπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος, πρὸς τοῦ βήματος αὐτοῦ στρατιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὁπλοφοροῦντας. ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυποπτόντων. ὡς οὖν ἐστασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς. καὶ οἱ μὲν ξύλοις. οἱ δὲ, λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραυματίας ἀπήλασαν. τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν ἰουδαίων, καὶ ὑπ᾽ ἀλλήλων ὠθούμενοι, συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν. E F

Πιληθέντα. Denſatum. Coactum. *In epigrammate.*
Πιληθέντα. πυκνωθέντα.

Tibi denſatum, & egregiè confectum *ex bene-pexa lana agni,*
Σοὶ τον πιληθέντα δι᾽ εὐξαίτης ἐριχός ἀμνοῦ.

Mercuri, Calliſteles ſuſpendit iſtum foliorum inſtar expanſum, & latum galerum.
Ἑρμῆ, καλλιτέλης ἐκρέμασε πέταλον.

Πίλημα.

A Πίλημα. περίτρεχον. περιφρὶς σκέπασμα.

Πίλημα. Lana-denſata. Lanæ-denſatæ-globus Rotundum tegumentum. *Pileus ex lana denſata confectus.*

Πιλήσεσι. πυκνώσεσι. τῶν ἀθρόων ζώων διὰ τὰς πιλήσεις, ὑπ' ἀχθόντων τὰ πρὸς ἰδωδὴν ἀγαγεῖν. καὶ αὖθις.

Πιλήσεσι. Denſationibus. Vt, Cum animalia ſarcinas ferentia, propter denſationes, *& onera, quibus grauiter premebantur*, non poſſent res ad alimentum, *victumque neceſſarias* aduehere, *vel, adducere*. Et rurſus. *In epigrammate.*

Εἰνοδίη σοὶ τόνδε φίλη ἀνεθήκατο κόρσης.

Triuia, Diana, vicorum præſes, quæ coleris in triuiis, *tibi hunc amica dedicauit temporum*, i. ad tegenda tempora confectum *Pileum*,

Πῖλον.

Hoc exemplum ad πῖλον, non ad πίλημα facit.

B Πιλία. τὰ κέντουκλα.

Πιλία. Pileoli. *quos Græci recentiores vocant* Centucla. Pilei.

Πιλίδιον. τὸ καμιλαύκιον.

Πιλίδιον Pileolus. Galerus. *Quem Græci recentiores vocant καμιλαύκιον. vel καμηλαύκιον, vel ... vt apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 280. v. 1. Schol. annot. 5. in τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν ... Dictum ... i. æſtum arcere. quemadmodum apud Sophoclem in Oed. col. pag. 82. v. 5. καυσίαν ἀλιοστεγῆ legimus pro galero lato, qui faciem ſolaribus radiis priuat, i. à facie ſolares radios arcet, ac eam ab æſtu defendit.*

Πῖλος. τὸ κέντουκλον.

Πῖλος. Pileus. *Quem Græci recentiores vocant* Centuclum.

Πῖλος. κόσμος περικεφάλαιος. ὃ οἱ μὲν, κυρβασίαν. οἱ δὲ, τιάραν. ἄλλοι δὲ, κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος, καὶ πάγμα. στρατηγὸς πῖλος καλούμενος.

Πῖλος. Pileus. Ornatus cingens-caput. quem alij quidem Cyrbaſiam, alij verò, tiaram, alij verò Cidarin appellant. Pilus etiam eſt acies. *Vnde deductum nomen illius, qui primus pilus vocatur, i. primipilus, vt Cic. Sic autem primæ cohortis centurio nominatur.*

C Πιλῶ. τὸ ὁμαλίζω. καὶ πιλωτός.

Πιλῶ. *Stipo, cogo, ſubigo, denſo, coarcto.* Exæquo. Et πιλωτὸς *Stipatus, coactus, ſubactus, denſatus, aſtrictus, conſtrictus. Item exæquatus.*

Πιλωτοῖς. πιλητοῖς. καὶ πίλημα λέγεται. φορεῖσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλωτούς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ, διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων.

Πιλωτοῖς. *Pileis.* πιλητοῖς. denſatis. Dicitur & πίλημα. *Denſatum-opus. Opus ex lana denſata confectum. Vt*, Ferunt autem in capitibus thoraces denſatos, *i. ex lana denſata confectos*, quorum finus ſunt firmi, propter denſationis *lanæ denſatæ* bonitatem.

Πιμελή. πάχος. λιπαρότης. ἀππιανός. ὃς δὲ πρῶτος ἦρξε τῆς πόλεως, ἑξηκοντούτης ὢν, καὶ βαρὺς τὸ σῶμα, καὶ πιμελής, ἀντὶ τοῦ λιπαρός.

D πιμελὴ δὲ, καὶ στέαρ, διαφέρει. τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην ἄπηκτον διαμένειν. τὸ δὲ στέαρ, καὶ διαπήγνυσθαι ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελὴ, ἄθραυστος. διὸ καὶ οἱ ζῶοι τῶν πιμελωδῶν οὐ πήγνυνται, καθάπερ ὕος, καὶ ἄρκτου, καὶ τῶν ἄλλων. οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πήγνυνται, ὡς βοὸς, αἰγὸς, προβάτου.

Πιμελή. Pinguedo. Pinguitudo. Adeps. *Et λιπαρὸς. pinguis. Obeſus, Vt*, Ille verò primus laboris initium fecit, quamuis eſſet ſexagenarius, & grauis, ac obeſo corpore *πιμελής, hic poſitum pro λιπαρὸς.* Pinguedo verò differt à ſeuo, quod pinguedo *quidem* frigefacta, permaneat incondenſata, *vel, non-congelata, nec frigore concreta*, ſeuum verò etiam condenſetur, *congeletur, frigore concreſcat, & conſtringatur adeò*, vt etiam frangatur, *& comminuatur.* Pinguedo igitur *permanet* infracta, *neque frangi, comminuique poteſt.* Quamobrem etiã ius animalium pinguedinis-copiam-habentium vt ſuis, & vrſi, & aliorum, non denſatur, *neque congelatur.* Illorum vero *animalium*, quæ ſeuĩ-cõpiam-habent, vt bouis, capræ, ouis, *ius denſatur, & congelatur.*

Πιμπλάνται. πληροῦνται.

Πιμπλάνται Repletur. Impletur.

E Πίμπρεται. καίεται. ἐμπυρίζεται. ἀππιανός. ὁ μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ ῥωμαίοις φυγὴν κατεδίκασθεὶς, καὶ μηδὲν ἐς αὐτοὺς ἥδιον ἐπινοῶν ἐς βολούσκους ἐτράπετο. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον.

Πίμπρεται, Comburitur. Incenditur. Inflammatur. Appianus. Marcius in Romanos inflammatus, propter exilium, in quod damnatus ibat, & nihil parui in eos cogitans, ad Volſcos ſe conuertit. Et rurſus. Ille verò, cùm eius iram incenſam vidiſſet.

Πίννα ὁ ἰχθύς.

Πίννα, Pinna Piſcis *ex concharum genere.*

Πινακηδὸν. πινακηδὸν ἀποσπῶν. ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων.

Πινακηδὸν Q. d. Tabulatim. Tabularum-inſtar *Ariſtophanes in Ranis. pag. 1..3. v. 5. Verba dura* Tabularum-inſtar auellens. *Vide Schol. annot.*.. Vt magnas tabulas à nauibus auellens. πίνακες enim *vocantur* magnæ nauium tabulæ.

F Πινάκια τὰ κατατιθέμενα ἀντὶ κλήρου ὑπὸ τῶν κληρονόμων. εἶναι δὲ αὐτὰ χαλκᾶ ὡς ὑποσημαίνει δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς, ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ μικρὸν ὦ ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον. τυχὸν πινάκιον λέγει,

Πινάκια. Tabellæ, quæ hæreditatum loco ab hæredibus demittuntur, *vel deponuntur. N. L.* Hæ verò videntur eſſe æreæ, vt Demoſthenes in *oratione* de Nomine ſubindicat. In Philippicis verò, quum dicit Orator, Paruam (ô Athen.) paruam tabellam *proferam*, fortaſſe tabellam dicit, in qua inſcribuntur crimi-

na, *quæ deferuntur* aduerſus illos, qui de rebus perperam factis *aut de læſa Reipub. maieſtate* accuſantur.

ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελομένων. A

Πινακίδιον. Tabella. Pugillaris. Libellus. Parua-ſchedula.

Πινακίδιον. δέλτος. πτυχίον. σχεδάριον.

Πινάκιον. Tabella. Vt, Magiſtratus verò circa mediam noctem ferebant tabellam ab Imperatore *acceptam*.

Πινάκιον. πυξίον. οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.

Πινακίοις. Tabellis. Moris fuit, vt Centuriones per præconem ſuis militibus decreta nunciarent, vt, quò eſſet eundum, & quot dierum commeatus eſſet præparandus. Ariſtophanes Auibus. *pag. 386. v. 3. Schol. annot. 3.* Conſiderate verò quidquid præſcribemus in tabellis. *Hoc autem dictum eſt* per tranſlationem *ductam* à tribulibus, qui militum nomina in tabella proſcribunt *i. ſcripta-proponunt, vt quiuis ea videat, & legat.*

Πινακίοις. ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους, διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα. οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι. καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία παρέχεσθαι. Ἀριστοφάνης ὄρνισι. σκοπεῖν δ' ὅ,τι ἂν προσγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλετῶν, οἵτινες προσγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι. B

Πινακοπώλης. Auium-venditor. Nam pingues aues in tabulis ponentes vendebant. Vel πίναξ, auis genus, pinax. *Ariſtoph. in Auibus pag. 369. v. 2. Schol. annot. 2.*

Πινακοπώλης. ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν. ἢ πίναξ, εἶδος ὀρνέου.

Πίναξ. Tabula picta.

Πίναξ σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά. Vilia. Sordida. Humilia. *Abiecta. Squalida.*

Πιναρά. εὐτελῆ ῥυπαρὰ ταπεινά.

Πίνδαρος. Pindarus. Thebanus, Scopelini F. vel ex quorundam ſententia, Daiphanti, quod etiam veriſimilius. Nam Scopelini F. eſt obſcurior, & Pindari cognatus. Quidam etiam ipſum Pagonidæ *filium fuiſſe* tradiderunt. Diſcipulus verò *fuit* Myrtidis mulieris. Fuit autem Olympiade 65. ſub Xerxis expeditionem *Leſpæ*... natus annos 40. Frater autem ipſi fuit nomine Erotion, & filius Diophantus. Filiæ verò, Eumetis, & Protomache. Contigit autem ipſi, vt vitam finiret *ex animi ſententia*, quemadmodum precatus fuerat. Nam cùm petiiſſet *à Diis*, vt pulcherrimum in vita ſibi daretur *ferunt* ipſum ſubito mortuum-eſſe in theatro, inclinatum in Theoxeni ſui amaſij genua, natum annos 55. Libris autem ſeptendecim hæc, Dorica dialecto ſcripſit, Olympionicas, Pythionicas, Proſodia, Parthenia, Enthroniſmos, Bacchica, Daphnephorica, Pæanas, Hyporchemata, Hymnos, Dithyrambos, Scolia, Encomia, Threnos, Fabulas tragicas 17. Epigrammata verſu-hexametro, & oratione-ſoluta Paræneſes *i. adhortationes* ad Græcos, & alia plurima.

Πίνδαρος Θηβαῖος. Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου. ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελῖνος ἐστὶν ἀφανέστερος, καὶ προσήκων Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός. γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' ὀλυμπιάδα. κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ, ὄνομα Ἐρωτίων. καὶ υἱὸς Διόφαντος. θυγατέρες δὲ Εὐμῆτις, καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἄφνω αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα. ἐτῶν νε'. ἔγραψε δὲ βιβλίοις ιζ'. Δωρίδι διαλέκτῳ ταῦτα ὀλυμπιονίκας. πυθιονίκας. προσόδια, παρθένια. ἐνθρονισμούς. βακχικὰ δαφνηφορικά. παιᾶνας. ὑπορχήματα. ὕμνους. διθυράμβους σκολιά, ἐγκώμια θρήνους. δράματα τραγικὰ ιζ'. ἐπιγράμματα ἐπικὰ καὶ C D

καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πίνδαρος. Pindarus, Scopelini F. Thebanus, & ipſe Lyrici prioris conſobrinus. Vrbem Thebas Alexandrum ſolo æquaſſe tradunt, & cæteros, exceptis ſacris, & ſacerdotibus, in ſeruitutem abſtraxiſſe. Pindari verò domum, & Pindari poſteros (inquit Arrianus hiſtoricus in primo Alexandri tranſitu) illæſos conſeruauit, ob Pindari reuerentiam.

Πίνδαρος. Σκοπελίνου Θηβαῖος. καὶ αὐτὸς λυρικός. ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου. τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλέξανδρον φασὶν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι. καὶ πλὴν ἱερῶν καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι. καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς ἐκγόνους τοῦ Πινδάρου, φησὶν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει Ἀλεξάνδρου, ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ τοῦ Πινδάρου. E

Πινόεσσα. *Epigr. lib. 3. pag. 237. epigr. 259. legitur* πινόεσσα, *quod à* πῖνος.

Πινόεσσα. ῥυπῶσα. αὐχμῶσα.

Animo grauiter-dolens Virtus lugeo ſedens,

Θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα.

Incomptos capillis-habens, ſqualida, propter iniquum hominum *iudicium, quia Pelaſgorum. i.* Græcorum

Ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν. ὅττι Πελασγῶν.

F

Non virtus vincere ſolet: ſed dolus.

Οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλαχεν. ἀλλὰ δόλος.

Πῖνος. Antiquum dicendi genus, horridum, ſqualidum, incultum, inornatum. Vt, Ille verò etiam dicendi peritus erat, non recentiores Sophiſtas imitatus: ſed cum illo antiquo, & inculto ſcriptionis genere certans, *& priſcam ſcribendi rationem, cultus, &*

Πῖνος. ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμησάμενος σοφιστάς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πῖνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος.

ornatus

A δαμάσκιος φησί.

Πιννοτήρης. ὁ τῆς πίννας φύλαξ.

Πίνω αἰτιατικῇ.

Πινώδης. ἡ ῥυπαρά.

Πινύσκω. πινυτὸν ποιῶ.

Πινυτός. ὁ φρόνιμος. καὶ πινυτόφρονος, ἐμμελοῦς. συνετῆς.

Εἵνεκα δὴ μαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς

B Ἤσκησεν μουσῶν, ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

Πιξώδαρος. ὅτι δέξιππος κῷος ἰατρὸς ἱπποκράτους μαθητὴς, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ ἑκατόμνου τῶν καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτῷ τοὺς παῖδας ἀπεγνωσθέντας, μαύσωλον, καὶ πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς κῴους τὸν αὐτοῖς ἐνεστῶτα πόλεμον.

Πίομαι. πίομεν δέ.

C Πιόμεν. μυελὸν πιεῖν.

Πίονα. εὐδαίμονα. λιπαρὰν, καὶ εὔτραφῆ.

Πίονται. πίωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον πίωμεν, καὶ φάγωμεν. πίνοντες τοῦ ὕδατος.

Πιότατος ἄνεμος, θρεπτικός. αὐξητικός. ἐν ἐπιγράμματι.

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε

D Τῷ πάντων ἀνέμων, πιοτάτῳ ζεφύρῳ.

Πίωρ. οὗτος μοναχὸς ὢν, περιπατῶν ἤσθιε. πυθομένου δέ τινος διὰ τί οὕτως ἐσθίεις; οὐ βούλομαι ἔφη τῷ βρώματι ὡς ἔργῳ χρήσασθαι, ἀλλ' ὡς παρέργῳ. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα, ἀπεκρίνατο. ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν φησὶν, ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἡ ψυχή.

Πιππίζουσι. κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτίζειν, πιππίζειν.

Πίμπλαται. καὶ ὑποπίμπλαται. ἐμπιπλᾷ δέ.

Πιπράσκω γενικῇ.

Πίσσα. ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος.

Πίσεα. οἱ κάθυγροι τόποι.

--Καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης.

F Βόσκεο. καὶ πισσαῖος, ὁ πολίτης.

Πισσεύς. ὄνομα κύριον.

Πισσία. χώρα.

Πισίων. τρία κνώδαλα. φησὶν ἀριστοφάνης πι-

ornatus expertem ſequens. Damaſcius *ita* dicit.

Πιννοτήρης Pinnæ-cuſtos. *L.* ὁ τῆς πίννης.

Πίνω. Accuſatiuo. Bibo. Poto.

Πινώδης. ὁ καὶ ἡ *Squalidus. Horridus Sordidus.* Et Squalida. Horrida Sordida.

Πινύσκω. Prudentem facio.

Πινυτός. Prudens. Et πινυτόφρονος. Prudentem-mentem-habentis. Concinnæ, *vel argutæ*, prudentis.

Propter eruditionem prudentem, quam ille melliſluus vir

Excoluit Muſarum, ſimul & Gratiarum.

De Sophocle verba ſiunt Epigram. lib. 3. pag. 274. epigr 460.

Πιξώδαρος. Pixodarus. Dexippus, Cous medicus, Hippocratis diſcipulus, accerſitus ab Hecatomno Carum Rege, vt Mauſolum, & Pixodarum eius filios deſperatos ſanaret, ea cõditione ſanauit *eos*, vt Rex promitteret ſe compoſiturum, *& ſedaturum* illud præſens bellum, quod Coi tunc aduerſus Cares gerebant.

Πίομαι. Bibam. πίομεν verò, *metri cauſa, pro* πίωμεν. Bibamus. *vel poſitum pro* πίνομεν, *bibimus. à* πίνω. *vide Grammat.*

Πιόμεν. Bibamus. μυελὸν πιεῖν. medullam bibere.

Πίονα. Beatam. Pinguem. Bene-nutritam. Splendidam.

Πίονται. Pro πίωσι. Bibent. Bibant. Paſſiua per ο paruum *ſcribuntur.* Actiua verò, per ω magnum. Vt, π. καὶ φ. Bibamus, & edamus. Et, π. τ. υ. bibentes aquam

Πιότατος ἄνεμος. Pinguiſſimus ventus. Id eſt, ventus alendi & augendi vim habens. In epigrammate 41. *lib.* 6. *Epigr. pag.* 419.

Eudemus templum in agro iſtud dedicauit

Omnium ventorum pinguiſſimo Zephyro.

Πίωρ. Pior iſte, cùm eſſet monachus, ambulans edebat. Quærente verò quodam, Cur ſic edis? Nolo (inquit) cibo tanquam re-præcipua vti: ſed vt minùs-præcipua, *quòd in vita cibus non præcipuè ſit quærendus: at, quaſi ſecundarium quiddam, obiter ſit parandus, ad vitam ſuſtentandam.* Alij verò *idem quærenti, ac* interroganti, Reſpondit, Ne edendo (inquit) animus corporis voluptatem ſentiat.

Πιππίζουσι. Pippiunt. Hæc vox per auium imitationem eſt-facta. πιππίζειν etiam ſignificat ποτίζειν. i. rigare, potum dare, ſiue potum præbere. *Gallicè, abbreuuer. Italicè abbeuerare: Vide Ariſtoph. in Auibus pag. 380. v. 14. Schol. annot. 8. vnde Suidas.*

E Πίμπλαται. Repletur. Impletur. Et ὑποπίμπλαται. Subimpletur. vel, leuiter-impletur. ἐμπιπλᾷ verò. Implet *ab* ἐμπιπλάω. ῶ. *impleo.*

Πιπράσκω. Genitiuo *precium indicante gaudet. Vt,* χρημάτων πάντα πιπράσκω. *Omnia pecuniis vendo. Et,* τὴν ἀρετὴν χρυσοῦ πιπράσκειν. *Virtutem auro vendere.*

Πίσσα. Piſſa. Nomen vrbis. *Sed tunc per ſimplex σ ſcribitur.* Πίσα. *Piſa. vide Geographos. Sic vocatur* & ipſa pix, *& bitumen.*

Πίσεα. Loca humida. Loca, quæ rigantur aquis. Irrigua loca. Vt,

--*Et clara,* ac *humida-loca terræ*

Depaſcere.

Sed L. πίσεα Et Πισσαῖος. Piſſeus, *vel* Πισαῖος, *Piſæus,* ipſe ciuis, *qui nomen ab vrbe Piſſa, vel Piſa deductum habet.*

Πισσεύς. Piſſeus. Nomen proprium.

Πισσία. Piſſia. Regio, *quæ nomen à Piſſa videtur accepiſſe.*

Πισίων. Piſiũ Tres feras. Tres belluas *fuiſſe* dicit Ari-

ſtophanes,Piſiam,Oſphryonem,Diitrephem.*L.* *Διϊτρέφη.quod à recto Διϊτρέφης.Ariſtoph.Auibus pag.422.v.26. Schol.annot.*14.

Πισίας.Piſias.Nomen proprium *viri cuiuſdam.*Erat autem proditor.

Πισιδία.Piſidia.Regio, *quæ nomen accepit à Piſidis,de quibus ita ſcriptum videtur à Xenophonte.* Cyrus autem vt aduerſus Piſidas ſcilicet proficiſcebatur, aduerſus quos cum-exercitu-ſe proficiſci ſimulauit.

Πισινοῦς.Piſinus.Vrbs.Et *Πισινοῦντα format accuſatiuum.Eſt autem nomen* fœmineum. Et Piſſinuntæus,ipſe ciuis.

Πισός.& πισσός.Piſum, *legumen,quod ab vrbe Piſa nomen accepit,intelligi videtur. πισὸς* vero *legitur* apud Procopium,*& idem Significat.N.L.*

Πειστέον.*Parendum eſt.* Oportet parere,vel credere.

Πιστεύω.Credo.Datiuo.

Πίστις.Fides.Incertæ rei ſpes. Peccant autem qui dicunt opinionem eſſe fidei genus. Sequitur enim fidem opinio.Fides enim *eſt* opinio. Fieri enim non poteſt,vt fides ſit ſine opinione. Non tamē fieri poteſt,vt opinio ſit fidei genus. Nā fieri poteſt,vt eandem opinionem habens,modò quidem credas,modò verò,non.Quod in genere fieri nō poteſt. Nam fieri non poteſt, vt idem animal modò quidem ſit homo,modò verò, non. Homo enim mutatus,nec animal eſt. Quare ne opinio quidem eadem manebit,ſi cum fide non ſit coniuncta. Nam opinio,dum adhuc creditur,manet. Non enim impeditur aliquis,qui eâdem de *re* aliqua opinionem habet,quominus interdum quidem, ei credat, interdum verò, non. Vt,Si quis opinionem habent de anima,*credens eam eſſe* immortalem, non impeditur poſtea,quominus propter quaſdam rationes, *quibus ad ſententiam mutandam fuerit adductus, hoc ipſum ampliùs* non credat.

Πίστιν.Fidem ſolam definimus eſſe veram,& puram hanc, In Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum,vnam Deitatem, & dominationem, omnium viſibilium, & inuiſibilium opificem, & Reginam omnis apparentis, & intelligibilis creaturę, per quam *fidem,* tria vnum intellecta colimus, & vnum in tribus ſpectatum adoramus. Quorum vnum quidem, eſſentia cognoſcitur,alterum verò, perſonis denunciatur, nihil horum imminuētes,neque *trium perſonarum ordinem* tranſponentes, *nec alias ab aliis ſeparantes:* ſed vnientes quidem eſſentia, vt & dignitate, & pari-honore,& gloria. Diuidentes verò,*vel potius diſtinguentes ſanctam Triadem*, ſubſiſtentiis, id eſt perſonis & proprietatibus,vna quaque harum eſſentialiter ſubſiſtentē in ſubſtantia propria impartibiliter intellecta, id, quod *eſt* admirabile, *& ab omni mortalium opinione remotum.*Et nouimus ipſum quidem patrem,*rerum omnium primam* cauſam,& genitorem, & productorem,principio-carentem,&expertem-cauſę,ſine tempore-exiſtentem,& ſempiternum. Alteram verò *perſonam nouimus,ac adoramus,ſcilicet ipſius Patris* progeniem, & filium vna cum Patre principio-carentem,&vna-cum-illo-cauſam,immutabilem,& abſque-fluxu habentem ortum à patre, & qui ad cauſam,& initium,*ad ipſum ſcil.*Patrem refertur.Tertiam verò perſonam, *agnoſcimus, & adoramus vt ipſum ex Patre* progreſſum,ſiue id,quod-egreſſum eſt,*ac egreditur, & in æternum egredietur, ac procedet ex Patre,* & quod ſanctificandi vim habet,*ſcilicet* ipſum Spiritū ſanctum,

σίαν. ὀσφρύωνα. διΐτρεφῆ. A

Πισίας. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.

Πισιδία. χώρα. ὁ δὲ κῦρος ὡς ἐπὶ πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προεξατίσατο.

Πισινοῦς. πόλις. καὶ πισινοῦντα θηλυκὸν, καὶ πισινουνταῖος, ὁ πολίτης.

Πισός. καὶ πισσός, πισὸς δὲ, παρὰ προκοπίῳ. B

Πειστέον. δεῖ πεισθῆναι. ἢ πιστεύειν.

Πιστεύω. δοτικῇ.

Πίστις. ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις. ἡ γὰρ πίστις ὑπόληψις. ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος ἐστί τι τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι. ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα, ποτὲ μὲν πιστεύειν. ποτὲ δὲ, οὔ. ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ ζῶον, ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι, ποτὲ δὲ μή. μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῶον ἐστιν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένοι ἄν, εἰ μὴ πίστεως οὖσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κεκώλυταί τις τὴν αὐτὴν περί τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ, ποτὲ δὲ, μή. οἷον ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον διά τινας λόγους μὴ πιστεύειν. C D

Πίστιν μόνην ὁρίζομεν εἶναι ἀληθῆ, καὶ καθαρὰν, ταύτην, τὴν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα. τὴν μίαν θεότητά τε, καὶ κυριότητα. πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργὸν, καὶ βασιλίδα πάσης φαινομένης, καὶ νοουμένης κτίσεως. καθ' ἣν, ἓν τὰ τρία νοούμενα σέβομεν. καὶ τὸ ἓν ἐν τοῖς τρισὶ θεωρούμενον προσκυνοῦμεν. ὧν τὸ μὲν, τῇ οὐσίᾳ γνωρίζεται, τὸ δὲ, ταῖς ὑποστάσεσι, καταγγέλλεται. μηδὲν τούτων ἐλαττοῦντες, μὴ δὲ ὑπερτιθέντες. ἀλλ' ἑνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ, ὥσπερ δὴ καὶ ἀξίᾳ, καὶ ὁμοτιμίᾳ, καὶ δόξῃ. διαιροῦντες δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις, καὶ ἰδιότησιν. ἑκάστης τούτων οὐσιωδῶς ὑφεστώσης, ἐν ὑπάρξει ἰδίᾳ ἀμερίστως νοουμένης. ὅπερ παράδοξον. καὶ εἰδότες τὸν μὲν αἴτιον, καὶ γεννήτορα, καὶ προβολέα, τὸν πατέρα. ἄναρχον, καὶ ἀναίτιον. ἄχρονον, καὶ ἀΐδιον. τὸ δὲ, γέννημα, καὶ υἱὸν, τῷ πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον. ἀναλλοίωτον, καὶ ἀπαθῆ, καὶ ἄρρουν, ἐκ πατρὸς τὴν γέννησιν ἔχοντα. πρὸς αἴτιον δὲ, καὶ ἀρχὴν, τὸν πατέρα ἀναφερόμενον. τὸ δὲ, ἐκπόρευμα, ἤτοι ἐκπορευτὸν, καὶ ἁγιαστικὴν δύναμιν, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀχρόνως E F

A ἀεὶ ἐκ πατρὸς προϊὸν οὐ γεννητῶς, ἀλλ᾽ ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον. πατρὶ καὶ υἱῷ, συνυπάρχον ἀϊδίως. συμπροσκυνούμενον τε ὡς σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ὁμόθεον. δι᾽ οὗ, καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, καὶ πάσῃ λογικῇ φύσει, τὰ θεῖα προχεῖται χαρίσματα. καὶ οὕτω τῆς τρισσοφαοῦς θεαρχίας. τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν, καὶ ἀειλαμπὲς ἐναστράπτει σέλας. ἐξ ὧν καὶ τὸ ταυτὸν, καὶ ἑνιαῖον τῆς οὐσίας πιστοῦται. καὶ τὸ τριαδικὸν τῶν προσώπων, δοξάζεται. τῶν συγχεόντων δὲ, καὶ
B διαιρούντων τὰς συγχύσεως, καὶ διαιρέσεως ἀνεπιδεκτα, ἡ ἀθεΐα, καὶ ἀτοπία καταβίβλη, καὶ κατήργηται.

ſanctum, abſque tempore ſemper ex Patre procedentem: *L. ἁγιαστικὴν δύναμιν, quod Atticè dictum, pro comm. ἁγιαστικήν.* qui non generabiliter: ſed proceſſiuè progreſſum habet, qui eſt cum Patre, & Filio æternum, qui vna cum illis vt aſſeſſor in eodē throno-ſedens, & eiuſdem honoris, & gloriæ particeps, & æquè Deus *à nobis* adoratur, per quem & Angelis, & hominibus, & omni rationis participi naturæ, diuina beneficia profunduntur. *i. copioſiſſimè, ac liberaliſſimè dantur.* Sic autem trifariam lucentis diuini principatus, inacceſſus nobis, & perpetuò fulgens illuceſcit fulgor venerandus, ex quibus & identitas, & vnitas eſſentiæ creditur, & perſonarum trinitas glorificatur. Illorum verò, qui confundunt, & diuidunt ea, quæ confuſionem, & diuiſionem non admittunt, impietas, & abſurditas proſtrata, & irrita reddita eſt. *L. καταβίβλνται, & κατήργηται Illud, à καταβάλλω, hoc, à καταργέω.*

Πίστις. ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως ὁριζόμενος, γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν. ἔχει δὲ ἔμπαλιν. τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένους οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ
C διαφορά. τῶν γὰρ ὑπολήψεων, αἱ μέν εἰσι σφοδραὶ, αἱ δὲ, μέτριαι. αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραὶ, καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.

Πίστις. Fides. Peccatū eſt, fidem definire, vehementiā opinionis. Sic enim definiens, genus quidē ſumit vehementiam, differentiam verò, opinionē. Sed *res ſe* habet contrà. Cùm enim opinio ſit genus, vehemētia eſt differentia. Nam opinionem aliæ quidem, ſunt vehementes, aliæ verò, moderatæ. Hæ enim *ſunt* opinionum differentiæ. Fides autem eſt vehemens opinio. *N. L.*

Πιστός. ὁ εὐσεβής.

Πιστός. Fidelis. Pius.

Πιστότης. τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποίει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ Μαρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πιστότης. καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ θαρροῦντες, ὅτι λέγεται καὶ πιστότης. πάντως δὲ ἐπιτηδεία ἐξ αὐτῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα.

Πιστότης. Fidelitas. Fides. Vt, Tantum firmæ ſpei ipſis inſeruit illa Marcellini fides, *quam demonſtrauit erga res* diuinas. Et πιστεύοντες. credentes, pro, fidentes, *confidentes, animum fiducia plenum habentes. Hoc autem ideo dicitur,* quia dicitur & πιστότης. i. fides. Et, Fidem autē ex ipſa compoſitione *manantem*, prorſus aptam *ad animos flectendam fore putabat. N. L. Legendum autem* ἐπιτηδείαν, *vel* ἐπιτήδειον.

Πιστωσάμενος. πίστεις, καὶ συνθήκας ποιησάμενος. τὸν δὲ, ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ.

D Πιστωσάμενος. Qui fidem dedit, & *data fide* fœdus fecit. *Qui fide data, & accepta, fœdus fecit. Vel, Qui fide data confirmauit. Vt,* Cùm autem Soſibius hunc pluribus verbis fide data confirmaſſet, & ſibi beneuolum reddidiſſet, *ita demum diſceſſit.*

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ ὅρκους ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέγωμεν πιστῶσε ὅρκῳ ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. πιστοῦμαι σε ὅρκῳ. ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοι δίδωμι.

Πιστώσαντες. Cùm ipſum iureiurando obſtrinxiſſent. Pro, cùm iuſiurandum ab ipſo accepiſſent. *i. eum ad iuſiurandum adegiſſent, vt fidem ab illo ſibi datam confirmarent.* Quum enim dicimus Πιστῶ σε ὅρκῳ. i. ad iuſiurandum te adigo, *vt fidem à te mihi datam confirmem, hoc ponitur* pro, Iuſiurandum à te accipio, *quo fidem à te mihi datam confirmem.* πιστοῦμαί σε ὅρκῳ, *dicitur* pro, Iuſiurandum tibi do. *i. offero. vt hoc interpoſito fidem à te mihi datam confirmes.*

E Πίστρα. ἡ ποτίστρα.

Πίστρα. Poculum, in quo liquor aliquis ad bibendum ponitur. Canalis, vel alueus, in quo ponitur aqua, quam pecudum greges bibunt *Euripides in Cyclope pag. 11. v. 47.* ἐν πίστραις κεῖται. *In alueis, vel in canalibus eſt poſita. Illic agitur de aqua, quam greges in canalibus poſitam bibunt. Galli vocant hos canales, des auges. In eodem Cyclope pag. 208. v. 29. genere neutro legitur* πίστρον. *Sed ibi ſumitur pro poculo, quod menſæ ſeruit.* πληροῦν πίστρα. *Implere pocula.*

Πίσυνος. πεποιθώς. ὁ θαρρηκώς.

Πίσυνος. Credens Cōfidens. *Credulus. Fidens. Fretus.*

Πίττα. τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθιστάμενοι πάντα. ὅθεν παλαῖστραι τε ἀνήνθησαν, καὶ σπουδαί. καὶ τὰ φιλίτια
F ἐπανῆλθε. καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία.

Πίττα. Pix Cùm picem ex balneis ſuſtuliſſent, & mulieres, quæ pilos euellebant, *illinc* eiiciſſent, in priſtinum ſtatum omnia redegerunt. Quamobrem & palæſtræ refloruerunt, & *earum* ſtudia, & philitia, *ſiue ſodalitia in vſum* redierunt, & Lacedæmon ſui ſimilis eſt facta.

Πιττάκειον. μετουσιαστικὸν, τὸ τοῦ Πιττακοῦ. καὶ Σιμωνίδης φησὶν, ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν ἀλαθέα γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον. εἴρηκε γὰρ ὁ Πιττακὸς, χαλεπὸν

Πιττάκειον. Pittaceum. Materiale, *vel ſubſtantiale nomen hoc vulgò vocatur, quod rei materiam, vel perſonæ ſubſtantiam ſignificat, vt hoc* Πιττάκειον. *Nam ſignificat id,* quod eſt Pittaci, *vel quod ad Pittacum pertinet.* Et Simon dicit, Virum bonum reuera eſſe difficile *eſt, ſecundum* illud Pittaceum. *i. Pittaci dictum.* ἀλαθέα *Dor. pro comm.* ἀλη-

ſtophanes,Piſiam,Oſphryonem,Diitrephem. *L. Διϊτρέφη. quod à recto Διϊτρέφης. Ariſtoph. Auibus pag. 422. v. 26. Schol. annot. 14.*

Πισίας. Piſias. Nomen proprium *viri cuiuſdam.* Erat autem proditor.

Πισιδία. Piſidia. Regio, *quæ nomen accepit à Piſidis, de quibus ita ſcriptum videtur à Xenophonte.* Cyrus autem vt aduerſus Piſidas ſcilicet proficiſcebatur, aduerſus quos cum-exercitu-ſe proficiſci ſimulauit.

Πισινοῦς. Piſinus. Vrbs. Et Πισινοῦντα *format accuſatiuum. Eſt autem nomen* fœmineum. Et Piſſinuntæus, ipſe ciuis.

Πισός. & πισσός. Piſum, *legumen, quod ab vrbe Piſa nomen accepit, intelligi videtur* πισὸς *vero legitur* apud Procopium, *& idem Significat.* N. L.

Πιςέον. *Parendum eſt.* Oportet parere, vel credere.

Πιςεύω. Credo Datiuo.

Πίςις. Fides. Incertæ rei ſpes. Peccant autem qui dicunt opinionem eſſe fidei genus. Sequitur enim fidem opinio. Fides enim *eſt* opinio. Fieri enim non poteſt, vt fides ſit ſine opinione. Non tamē fieri poteſt, vt opinio ſit fidei genus. Nā fieri poteſt. vt eandem opinionem habens, modò quidem credas, modò verò, non. Quod in genere fieri nō poteſt. Nam fieri non poteſt, vt idem animal modò quidem ſit homo, modò verò, non. Homo enim mutatus, nec animal eſt. Quare ne opinio quidem eadem manebit, ſi cum fide non ſit coniuncta. Nam opinio, dum adhuc creditur, manet. Non enim impeditur aliquis, qui eâdem de *re* aliqua opinionem habet, quominus interdum quidem, ei credat, interdum verò, non. Vt, Si quis opinionem habent de anima, *credens eam eſſe* immortalem, non impeditur poſtea, quominus propter quaſdam rationes, *quibus ad ſententiam mutandam fuerit adductus, hoc ipſum ampliùs* non credat.

Πίςιν. Fidem ſolam definimus eſſe veram, & puram hanc, In Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum, vnam Deitatem, & dominationem, omnium viſibilium, & inuiſibilium opificem, & Reginam omnis apparentis, & intelligibilis creaturę, per quam *fidem,* tria vnum intellecta colimus, & vnum in tribus ſpectatum adoramus. Quorum vnum quidem, eſſentia cognoſcitur, alterum verò, perſonis denunciatur, nihil horum imminuētes, neque *trium perſonarum ordinem* tranſponentes, *nec alias ab aliis ſeparantes:* ſed vnientes quidem eſſentia, vt & dignitate, & pari-honore, & gloria. Diuidentes verò, *vel potiùs diſtinguentes ſanctam Triadem,* ſubſiſtentiis, id eſt perſonis & proprietatibus, vna quaque harum eſſentialiter ſubſiſtentē in ſubſtantia propria impartibiliter intellecta, id, quod *eſt* admirabile, *& ab omni mortalium opinione remotum.* Et nouimus ipſum quidem patrem, *rerum omnium primam* cauſam, & genitorem, & productorem, principio-carentem, & expertem-cauſæ, ſine tempore-exiſtentem, & ſempiternum. Alteram verò *perſonam nouimus, ac adoramus, ſcilicet ipſius Patris* progeniem, & filium vna cum Patre principio-carentem, & vna-cum-illo-cauſam, immutabilem, & abſque-fluxu habentem ortum à patre, & qui ad cauſam, & initium, *ad ipſum ſcil.* Patrem refertur. Tertiam verò perſonam, *agnoſcimus, & adoramus vt ipſum ex Patre* progreſſum, ſiue id, quod-egreſſum eſt, *ac egreditur, & in æternum egredietur, ac procedet ex Patre,* & quod ſanctificandi vim habet, *ſcilicet* ipſum Spiritū ſanctum,

σίαν. ὀσφρύωνα. διϊτρεφῆ. A

Πισίας. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.

Πισιδία. χώρα. ὁ δὲ κῦρος ὡς ἐπὶ πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προεσχηματίσατο.

Πισινοῦς. πόλις. καὶ πισινοῦντα θηλυκὸν, καὶ πισινουνταῖος, ὁ πολίτης.

Πισός. καὶ πισσὸς, πισὸς δὲ, παρὰ προκοπίῳ. B

Πειστέον. δεῖ πεισθῆναι. ἢ πιστεύειν.

Πιστεύω. δοτικῇ.

Πίστις. ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις. ἡ γὰρ πίστις ὑπόληψις. ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος οἷόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι. ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα, ποτὲ μὲν πιστεύειν. ποτὲ δὲ, οὔ. ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ ζῶον, ποτὲ μὲν ἄνθρωποι εἶναι, ποτὲ δὲ μή. μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῶον ἐστιν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένοι ἂν, εἰ μὴ πίστεως οὖσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κεκώλυταί τις τὴν αὐτὴν περί τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ, ποτὲ δὲ, μή. οἷον ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον διά τινας λόγους μὴ πιστεύειν. D

Πίστιν μόνην ὁρίζομεν εἶναι ἀληθῆ, καὶ καθαρὰν, ταύτην, τὴν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα. τὴν μίαν θεότητά τε, καὶ κυριότητα. πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργὸν, καὶ βασιλίδα πάσης φαινομένης, καὶ νοουμένης κτίσεως. καθ' ἣν, ἓν τὰ τρία νοούμενα σέβομεν. καὶ τὸ ἓν ἐν τοῖς τρισὶ, θεωρούμενον προσκυνοῦμεν. ὧν τὸ μὲν, τῇ οὐσίᾳ γνωρίζεται, τὸ δὲ, ταῖς ὑποστάσεσι, καταγγέλλεται. μηδὲν τούτων ἐλαττοῦντες, μὴ δὲ ὑπερτιθέντες. ἀλλ' ἑνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ, ὥσπερ δὴ καὶ ἀξίᾳ, καὶ ὁμοτιμίᾳ, καὶ δόξῃ. διαιροῦντες δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις, καὶ ἰδιότησιν. ἑκάστης τούτων οὐσιωδῶς ὑφισταμένης, ἐν ὑπάρξει ἰδίᾳ ἀμερίστως νοουμένης. ὅπερ παράδοξον. καὶ εἰδότες τὸν μὲν αἴτιον, καὶ γεννήτορα, καὶ προβολέα, τὸν πατέρα. ἄναρχον, καὶ ἀναίτιον. ἄχρονον, καὶ ἀΐδιον. τὸ δὲ, γέννημα, καὶ υἱὸν, τῷ πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναίτιον. ἀναλλοίωτον, καὶ ἀπαθῆ, καὶ ἄρρουν, ἐκ πατρὸς τὴν γέννησιν ἔχοντα. πρὸς αἴτιον δὲ, καὶ ἀρχὴν, τὸν πατέρα ἀναφερόμενον. τὸ δὲ, ἐκπόρευμα, ἤτοι ἐκπορευτὸν, καὶ ἁγιαστικὴν δύναμιν, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀχρόνως

A ἀεὶ ἐκ πατρὸς προϊὸν οὐ γεννητῶς, ἀλλ' ἐκπορευτῶς· ἔχον τὴν πρόοδον. πατρὶ καὶ υἱῷ, συνυπάρχον αἰδίως. συμπροσκυνούμενον τε ὡς σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ὁμόθεον. δι' οὗ, καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, καὶ πάσῃ λογικῇ φύσει, τὰ θεῖα προχεῖται χαρίσματα. καὶ οὕτω τῆς τρισσοφαοῦς θεαρχίας. τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν, καὶ ἀειλαμπὲς ἐναστράπτει σέλας. ἐξ ὧν καὶ τὸ ταυτὸν, καὶ ἑνιαῖον τῆς οὐσίας πιστεύεται. καὶ τὸ τριαδικὸν τῶν προσώπων, δοξάζεται. τῶν συγχεόντων δὲ, καὶ
B διαιρούντων τὰς συγχύσεως, καὶ διαιρέσεως ἀνεπιδεκτα, ἡ ἀθεΐα, καὶ ἀτοπία καταβίβλῃ, καὶ καταργεῖται.

ſanctum, abſque tempore ſemper ex Patre procedentem: *L.* ἁγιαστικὴν δύναμιν, *quod Atticè dictum, pro comm.* ἁγιαστικήν. qui non generabiliter: ſed proceſſiuè progreſſum habet, qui eſt cum Patre, & Filio æternùm, qui vna cum illis, vt aſſeſſor-in-codē-throno-ſedens, & eiuſdem honoris, & gloriæ particeps, & æquè-Deus *à nobis* adoratur, per quem & Angelis, & hominibus, & omni rationis participi naturæ, diuina beneficia profunduntur. *i. copioſiſſimè, ac liberaliſſimè dantur.* Sic autem trifariam-lucentis diuini-principatus, inacceſſus nobis, & perpetuò-fulgens illuceſcit fulgor-venerandus, ex quibus & identitas, & vnitas eſſentiæ creditur, & perſonarum trinitas glorificatur. Illorum verò, qui confundunt, & diuidunt ea, quæ confuſionem, & diuiſionem non admittunt, impietas, & abſurditas proſtrata, & irrita-reddita eſt. *L.* καταβίβλανται, *&* καταργεῖται *Illud, à* καταβάλλω, *hoc, à* καταργέω.

Πίστις. ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως ὁριζόμενος, γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν. ἔχει δὲ ἔμπαλιν. τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένους οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ
C διαφορά. τῶν γὰρ ὑπολήψεων, αἱ μέν εἰσι σφοδραὶ, αἱ δὲ, μέτριαι. αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραὶ, καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.

Πίστις. Fides. Peccatū eſt, fidem definire, vehementiā opinionis. Sic enim definiens, genus quidē ſumit vehementiam, differentiam verò, opinionē. Sed *res ſe* habet contrà. Cùm enim opinio ſit genus, vehemētia eſt differentia. Nam opinionem aliæ quidem, ſunt vehementes, aliæ verò, moderatæ. Hæ enim *ſunt* opinionum differentiæ. Fides autem eſt vehemens opinio. N. L.

Πιστός. ὁ εὐσεβής.

Πιστός. Fidelis. Pius.

Πιστότης. τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποίει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ μαρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πιστότης. καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ θαρροῦντες, ὅτι λέγεται καὶ πιστότης. πάντως δὲ ἐπιτηδεία ἐξ αὐτῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα.

Πιστότης. Fidelitas. Fides. Vt, Tantum firmæ ſpei ipſis inſeruit illa Marcellini fides, *quam demonſtrauit* erga *res* diuinas. Et πιστεύοντες. credentes, pro, fidentes, *confidentes, animum fiduciæ plenum habentes. Hoc autem ideo* dicitur, quia dicitur & πιστότης. i. fides. *Et*, Fidem autē ex ipſa compoſitione *manantem*, prorſus aptam *ad animos flectendum fore putabat.* N. L. *Legendum autem* ἐπιτηδείαν, *vel* ἐπιτήδειον.

Πιστωσάμενος. πίστεις, καὶ συνθήκας ποιη-
D σάμενος. τὸν δὲ, ὁ σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ.

Πιστωσάμενος. Qui-fidem-dedit, & *data fide* fœdus fecit. *Qui fide data, & accepta, fœdus fecit. Vel, Qui fide data confirmauit. Vt*, Cùm autem Soſibius hunc pluribus verbis fide-data-confirmaſſet, & ſibi beneuolum reddidiſſet, *ita demum diſceſſit.*

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ ὅρκους ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέγωμεν πιστῶ σε ὅρκῳ ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. πιστοῦμαί σε ὅρκῳ. ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοι δίδωμι.

Πιστώσαντες. Cùm ipſum iureiurando obſtrinxiſſent. Pro, cùm iuſiurandum ab ipſo accepiſſent. *i. eum ad iuſiurandum adegiſſent, vt fidem ab illo ſibi datam confirmarent.* Quum enim dicimus πιστῶ σε ὅρκῳ. i. ad iuſiurandum te adigo, *vt fidem à te mihi datam confirmem, hoc ponitur* pro, Iuſiurandum à te accipio, *quo fidem à te mihi datam confirmem.* πιστοῦμαί σε ὅρκῳ, *dicitur* pro, Iuſiurandum tibi do. *i. offero. vt hoc interpoſito fidem à te mihi datam confirmes.*

E Πίστρα. ἡ ποτίστρα.

Πίστρα. Poculum, in quo liquor aliquis ad bibendum ponitur. Canalis, vel alueus, in quo ponitur aqua, quam pecudum greges bibunt *Euripides in Cyclope pag.* 11. *v.* 47. ἐν πίστραις κεῖται. *In alueis, vel in canalibus eſt-poſita. Illic agitur de aqua, quam greges in canalibus poſitam bibunt. Galli vocant hos canales, des auges. In eodem Cyclope pag.* 208. *v.* 29. *genere neutro legitur* πίστρον. *Sed ibi ſumitur pro poculo, quod menſæ ſeruit.* πληροῦν πίστρα. *Implere pocula.*

Πίσυνος. πεποιθώς. ἢ θαῤῥηκώς.

Πίσυνος. Credens Cōfidens. *Credulus. Fidens. Fretus.*

Πίττα. τὴν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖον τε καθιστάμενοι πάντα. ὅθεν παλαίστραι τε ἀνήβησαν, καὶ σπουδαί. καὶ τὰ φιλίτια
F ἐπανῆλθε. καὶ ἐγένετο ἡ λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία.

Πίττα. Pix Cùm picem ex balneis ſuſtuliſſent, & mulieres, quæ pilos euellebant, *illinc* eieciſſent, in priſtinum ſtatum omnia redegerunt. Quamobrem & paleſtræ refloruerunt, & *earum* ſtudia, & philitia, *ſiue ſodalitia in vſum* redierunt, & Lacedæmon ſui ſimilis eſt facta.

Πιττάκειον. μετουσιαστικόν. τὸ τοῦ πιττακοῦ. καὶ σιμωνίδης φησὶν, ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀλαθέα γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ πιττάκειον. εἴρηκε γὰρ ὁ πιττακὸς, χαλεπὸν

Πιττάκειον. Pittaceum. Materiale, *vel ſubſtantiale nomen hoc vulgò vocatur, quod rei materiam, vel perſonæ ſubſtantiam ſignificat, vt hoc* πιττάκειον. *Nam ſignificat id*, quod eſt Pittaci, *vel quod ad Pittacum pertinet.* Et Simon dicit, Virum bonum reuera eſſe difficile *eſt, ſecundum* illud Pittaceum. *i. Pittaci dictum.* ἀλαθέα *Dor, pro comm.* ἀλη-

θῶς, Dixit enim Pittacus. Difficile *eſt* bonum eſſe.

πὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. A

Πιττακός. Pittacus. Mitylenęus, filius Caici, vel Hyrrhadij Thracis, matris verò Lesbię Hic fuit Olympiade 32. vnus & ipſe de ſeptem ſapientum numero. Scripſit leges, & Olympiade 42. Melanchrum tyrannum Mitylenes ſuſtulit, & Phrynonem ducem Athenienſium obſidentem vrbem propter Sigęum, ſingulari prælio certans interfecit, ipſum reti circundans *vel reti in eum coniecto, quo circundatus ei reſiſtere non potuit.* Cum autem ſenex cogeretur belli dux eſſe, dixit, Quàm difficilè *eſt* bonum eſſe. *Vel, quàm moleſtum eſt b.e.* Huius apophthegma *eſt*, Tempus noſce. Fecit etiam elegiacos verſus 600. Et de Legibus oratione ſoluta *ſcripſit.*

Πιτ]ακός. μιτυληναῖος υἱὸς καΐκου. καὶ ὑῤῥαδίου θρακός. μητρὸς δὲ λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' ὀλυμπιάδα. εἷς καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὢν. ἔγραψε νόμους. καὶ τῇ μβ' ὀλυμπιάδι, μέλαγχρον τὸν τύραννον μιτυλήνης ἀνεῖλε. καὶ φρύνωνα στρατηγὸν ἀθηναίων πολιορκοῦντα ὑπὲρ τοῦ σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν, ἔφη. ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα, καιρὸν γνῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ'. καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην. B

Πιττάλακος Pittalacus. N.L. Tegam autem iuuenes amente Pittalaco *Apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 301. v. 21. Pittali cuiuſdam medici fit mentio. de quo Schol. annot. 11. Et in Veſpis pag. 362. v. 23. Hinc deductum videtur nomen* Πιττάλακος, *qui fortaſſe fuit & ipſe medicus: at imperitus, qui propter ſuam imperitiam multos perdebat, qui ſepulturæ mortui mandabantur.*

Πιττάλακος. καλύψω δὲ νέους ἄφρενι πιταλάκῳ.

Πιταναῖος Pitanęus. *L.* πιτανᾶος. *Steph.* πιτάνη πόλις Αἰολίδος. ὁ πολίτης, πιτανᾶος. *&c. Ab vrbe igitur Pitane, quæ erat in Aeolia, ciuis Pitanæus eſſe dictus.*

Πιταναῖος.

Πιτπρούμ. Pitrum. Nomen proprium.

Πιτπρούμ. ὄνομα κύριον.

Πιτθεύς. Pittheus. Vel Pittheuſis. Pitthis *erat* municipium Cecropię. *Tribus.*

Πιτθεύς. πιτθέως. δῆμος τῆς κεκροπίδος ἢ πιτθίς. C

Πιτθείδης Pitthides. Patronymicum. Pitthei filius. *à recto* πιτθεύς. *Pitheus, quod eſt nomen viri proprium, deducitur genitiuus comm.* πιτθέος, & πιτθῆος *Ionicè. Dat.* πιτθῆι. *hinc* πιτθείδης.

Πιτθείδης. πατρωνυμικόν. καὶ πιτθῆος.

Πίττα. Effudi. Extendit. Cecidit. *à* πιτνάω. *ὼ pro* ἔπιτνα Et πιττουμένων Illorum, quorum crura pice vnguntur. *Illorum, qui pice vnguntur.*

Πίττα ἐξέτεινε. καὶ πιττουμένων, τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

Πιττοῦν. Picare. Pice oblinere. Propriè *ſignificat* latas naues pice vngere.

Πιττοῦν. κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας πίττῃ χρίειν.

Πιτυάνη Faruus vter. Vtriculus. *Eſt & vrbis æolicæ nomen, quæ Pityane vocabatur.* Apud Alcęum legitur, Ego ſum illa Pityane. Dicitur autem *hoc* etiam de illis, qui crebris calamitatibus, ſimul & felicibus ſucceſſibus vtuntur, quatenus & Pityanę tales res contigerunt, quarum & Hellanicus meminit. Dicit enim ipſam à Pelaſgis in ſeruitutem redactam fuiſſe, & rurſus ab Eretrienſibus in libertatem fuiſſe vindicatam. *Sed pro vrbis nomine ſcribendum* πιτάνη. *Sic & apud Stephanum. Sic & apud Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 738. ad. 20. Pitana ſum.*

Πιτυάνη. ἀσκὸς μικρός. πιτυάνη εἰμὶ αὕτη, παρ' ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς D συμφοραῖς χρωμένων, ἅμα καὶ εὐπραξίαις. παρόσον καὶ τῇ πιτυάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα. ὧν καὶ ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι. καὶ πάλιν ὑπὸ ἐρετριέων ἐλευθερωθῆναι.

Πίτυλος. Strepitus. *à* τύπτω, τύπιλος *& literarum tranſpoſitione* πίτυλος. *Propriè vocatur ille ſtrepitus, quem inter remigandum, dum remi verberant aquas, ex remorum agitatione exaudimus. Et* Qui ſtrepitum edit. Qui imaginationes ſpeculatur. *N.L.* Et apud Ariſtophanem *in Veſpis pag. 3 5. v. Schol. annot. 1. vnde Suid.* πιτυλεύσας. qui remorum agitatione ſtrepitum edidit. Et πιτυλίζω verbum. i. ſtrepitum edo *vnde Gallicum, Petiller. i. ſtrepitum edere, manibus, pedibuſque crebrò motis, ac agitatis. Vide vulgata Lexica.* Vt illud, *quod extat in Schol. apud Ariſt. in Veſp. 335. annot. 1.* Quale *ſpectaculum hoc* eſt, piſcium ſobo em videre inter columbos ſtrepentem?

Πίτυλος. κτυπητὴς φαντασιοσκόπος. καὶ πιτυλεύσας παρ' ἀριστοφάνει. καὶ πιτυλίζω ῥῆμα, ὡς τὸ, οἷον ἐστιν ἰχθύων γόνον ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσαν. E

Πιτυοῦς. Pityus. Oppidulum in finibus Pontici maris, ad dextram ſitum, & imperij Romani terminus, Barbaris, & crudelibus gentibus finitimum.

Πιτυοῦς. πολίχνιον ἐν πέρατι μὲν θαλάττης τῆς ποντικῆς κατὰ δεξιὸν κείμενον. τέλος δὲ καὶ τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον βαρβάροις, καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον.

Πίτυς. Pinus. Arboris coniferę genus, quę apud nos *recentiores Græcos vocatur* στροβίλιν, ſtrobile. *Vide* Στρόβιλος *in vulgatis Græcolat. Lex. Et Ariſtoph. in Pace pag. 407. v. 25. Schol. annot. 12.* Xenophon. Locus *erat*, qui magnas pinus certis interuallis diſtinctas habebat, pro quibus *conſeruandis* viri ſtantes *in acie, malum* aliquod paterentur, *quiduis pati non dubitarent. Tanta erat illius loci amœnitas, & illarum arborum pulchritudo. N.L.* Et πιτυοστεφής. Pan pinu coronatus. i. pineis frondibus redimitus. *Vt in quodam hexametro,* Panos mutiſcincta

Πίτυς. εἶδος δένδρου κωνοφόρου. ἡ παρ' ἡμῖν στροβίλα. ξενοφῶν. χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις. ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες πάν παθοῖεν. καὶ πιτυστεπτος, ὁ πάν, πανὸς τειχή- F

A ἑστῶσα πιτυστέπτοιο καλιῆ. ὅθεν καὶ πιτυοκάμπτης, ὁ κένταυρος.

cincta pinu-coronati domus.*i.antrum.* Vnde etiam πιτυοκάμπτης. pinorum curuator. Centaurus.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Π. CVM Λ.

Πλαγάς; ἠλέκτρα θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον ἠλέκτρα.

Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων.

Πλαγάς. *Sophocles in* Electra.*pag.*84.M.

Multas etiam aduerſas ſenſiſti
Pectorum plagas cruentatorum.

Lugens enim Electra, pectus ad ſingula *querelarum verba, quæ profundebat, pugnis* verberabat, *&* *tundebat.*

N. O T AE.

B Πλαγάς.] Sophocles in Electra.pag.84.M.

Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου.
Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων.

Schol.poſt alia multa ſubiiciunt tandem & hæc, θρηνοῦσα γὰρ & cæt. Quare ſic apud Suidam ſcribo,

Πλαγάς. Σοφοκλῆς ἠλέκτρα. Deinde
Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου. &cæt.

Poſtea θρηνοῦσα γὰρ. &cæt.

Πλαγία φάλαγξ. ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.

Πλαγία φάλαγξ. Obliqua phalanx, quæ longitudinem profunditate longè maiorem habet.*id eſt, quæ multo longior eſt, quàm profundior.*

C Πλαγίως δολίως.

Πλαγίως. Obliquè. Doloſè.

Πλαγγόνων. τὰ μειρακίσκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίτθαις, στωμύλλεσθαι, καὶ λέγειν περὶ κρόκης, καὶ στημόνων, καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν.

Πλαγγόνων. Puellas delicias-facientes, *vel, delicate-viuentes* apud nutrices, garrire, & de trama, & ſtaminibus, & puellaribus-ornamentis, *vel, de pupis* dicere ſinamus.

Πλαγκτή. ἡ πλανωμένη.

Πλαγκτή. Vagans. Errans. Errabunda. Vagabunda.

Πλαγώνια.

Πλαγώνια. Plagonia. *N.L. At* πλαταγώνιον. *papaueris folium, & ludi genus, Vide* πλαταγών. ῶνος. ὁ. *in vulgatis Lexicis.*

Πλαδαρόν. χαῦνον. ὑγρόν. πλάδας γὰρ καὶ πλαδώσεις. καὶ πλαδαρώματα. καὶ πλαδῶσιν. ὑδῶσι. καὶ πλαδαρώματα. καὶ πλαδῶσιν. ὑγροῖς. χαύνοις. ἀσθενέσι. οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι D τροφῆς πλαδῶντος αὐτῷ τοῦ στομάχου. τουτέστιν, ὑγροῦ, καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ δαμάσκιος. Καὶ αὖθις πολύβιος. τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν. τὸ δὲ δόρυ πλαδαρὸν εἶναι. καὶ πλαδῶσαν, πλαδιᾶν. παραφρονεῖν πολεμεῖν. πλησιάζειν.

Πλαδαρόν. Laxum. Humidum. Præ humore-flaccidum. πλάδας enim, & πλαδώσεις, & πλαδαρώματα vocamus, *vt ita loqui liceat,* humiditates, & præ nimia humiditate flaccitates.i. Vliginem, madorem, & à nimia humoris copia debilitatem, ac infirmitatē manantem. Et πλαδῶσιν, humidis, laxis, infirmis. Vt, Non enim amplius alimentum appetere *dicebat,* quòd ipſius ſtomachus ſuperflua-humoris-copia-laboraret, hoc eſt, humidus, & *propter nimium humorem* infirmus eſſet. Ita dicit Damaſcius. Et rurſus Polybius. Cætera quidem ab eo præclarè ad vſum *parata* eſſe: ſed haſtam infirmam eſſe *dicebant.* Et πλαδῶσαν. humentem *humidam, vliginoſam, madentem.* Et πλαδιᾶν. deſipere. delirare. bellum-facere. accedere.

N O T Æ

E Πλαδιᾶν.] Ariſtoph. in Lyſiſtrata.p.545.v.4.dicit: ſed corruptè, πλαδδιῆν, pro πλαδδιῆν, hoc verò, pro πλαδδιᾶν, hoc, pro πλαδδιᾶν, quod pro communi πλάζειν, i. πλανᾶν, errare-facere, in errorem-impellere. Sic autem formatur, πλάζω, Dor. πλάδδω, (vt à μάζα, μάδδα, Magnum Etymol. col. 573. lin. 21.) hinc verò circumflexum πλαδδιῶ. fut. com. πλαδδίσω, Atticè πλαδδιῶ. ιεῖς. ιεῖ. vt à νομίζω. νομίσω. νομιῶ. ιεῖς. ιεῖ. Infinitiuus πλαδδιεῖν. unde τὸ πλαδδίζω. Quum verò τὸ πλαδδιεῖν, vel potius τὸ πλαδδίζειν, πλαδδίζειν com. & πλαδδιεῖν Atticè. vt à νομίσειν, τὸ νομιεῖν. ſignificat τὸ πλησιάζειν, i. accedere, appropinquare: tunc ita formatur, πελάζω, per ſincopen πλάζω, Doricè πλάδδω, vnde πλαδδίω. ῶ. hinc τὸ πλαδδίζω. &cæt. vt ſupra. Nam eſt eadem formatio, licet alia ſit ſignificatio.

Πλάζοντος. ἀποπλανῶντος. πλάζοντος τὰ δεινὰ τὰς ὄψεις.

Πλάζοντος. Errare-facientis. In-errorem-inducentis. Fallentis. Vt, πλάζοντος τ. δ. τ. ὄ. i. Metu oculos errare-faciente. *Metu oculos fallente, ita vt errarent, & non viſa pro viſis acciperent.*

F Πλάθειν. πλησιάζειν.

Τὰ δὲ, τοῖς δυνατοῖς
Οὐχ ἐριστὰ πλάθειν.

προσπελάζειν. τουτέστιν, οὐχ οἷόν τε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς.

Πλάθειν Accedere. Appropinquare. *Sophocles in Electra pag.* 92. *v.* 1. *&* 2.

Partim verò, cum potentioribus
Non eſt *contendendum, vt accedas* ad eos.

Vide Schol. Hoc eſt, fieri non poteſt, vt cum potentioribus contendas. *Non decet, nec oportet te cum potentioribus contendere, neque contendendi cauſa propius ad eos accedere. Res enim tibi malè cedet.*

Πλακιάδαι. Placiadæ. Municipium Atticæ, vbi magni raphani naſcuntur.

Πλακιάδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς, ἔνθα ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται. A

Πλακίδας. Placidas. Nomen proprium.

Πλακίδας. ὄνομα κύριον.

Πλακίλλα. Placilla. Vxor Theodoſij Magni, quæ pia, & pauperum-amans erat, & ipſamet morbo laborantibus, & Læſis, *ac aliqua corporis parte mutilatu* inſeruiebat, *& miniſtrabat.* Obiit autem ante meritum. Demonſtrauit autem maximè Imperatoris inſignē amorem erga ipſam, ipſa Imperatoris ira, qua aduerſus Antiochenſes eſt-iratus, propter vxoris columnam, quam raptantes confregerunt, iniquo-animo-ferentes, quòd Imperator publica tributa ciuitatibus impoſuiſſet per-ſpeciem continuorum bellorum, quum & Chryſoſtomus ſtatuas ſcripſit, *ac depinxit.*

Πλακίλλα, γαμετὴ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἥτις εὐσεβὴς, καὶ φιλόπτωχος ἦν, καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι, καὶ τοῖς λελωβημένοις ὑπηρετεῖ. προέθανε δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐπ' ἀλύπησει. ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον, ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως, ἣν κατ' ἀντιοχέων ὠργίσθη, οἱ δι' ἣν κατέαξαν σύροντες τὴν στήλην, ἀγανακτοῦντες δι' ὧν ἐπέθηκε πληδημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων. ὅτι καὶ ὁ χρυσόστομος τοὺς ἀνδριάντας ἔγραψε. B

NOTAE.

Δι' ἣν κατέαξαν.] Hæc ita ſuſpicor legenda, *διὰ τὴν στήλην, ἣν κατέαξαν σύροντες.* Et, δι' ὧν, pro διότι, ὅτι.

Πλακόεις. Placenta In epigrammate. *L. vieta.* Et placentam Pinguem, caſeum-ferentem. *i. caſeo-raſo-tectam.*

Πλακόεις. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸν πλακοῦντα πίονα τυροφόρον.

Πλάνη. Error. A ſcopo aberratio.

Πλάνη. ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπόδειξις.

Πλάνης Erro. Erronis. Vagus. Vagabundus. Vt, Tanquam homo vagabundus, per victus *quærendi* ſpeciem iter-faciens. *πλάνης enim hic poſitum* pro, *πλανήτης.*

Πλάνης πλάνητος. ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος. ἀντὶ τοῦ πλανήτης. C

Πλανήτης. Peregrinus Hoſpes. Et πλανῆτις, *L. πλάνητες, vel πλανῆται,* Errones, qui huc, & illuc oberrant, Heraclius Imperator aciei-deſertæ pœnas exigebat ab erronibus exercitus Romani. Et quotquot labori vale dicto, temere huc, & illuc oberrabant, quæſtionibus *ac tormentis* ad modeſtiam traducebantur. *Vel, cruciatibus ad mod. reuocabantur. L. σωφροσύνην.* πλανῆτις vero fœmineo-genere *vocatur mulier errans, errabunda, vagans, vagabunda.*

Πλανήτης. ξένος. καὶ πλανῆτες, οἱ τῇδε, κἀκεῖσε περινοστοῦντες. ὁ ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο. καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρειν εἰπόντες, τηνάλλως ἔθεον, κἀκεῖσε περιεσόβουν, βασάνοις ἐπὶ σωφροσύνην μετήγοντο. πλανῆτις δὲ, θηλυκῶς.

Πλανῶ. Accuſatiuo. Errare-facio. In-errorem-induco. Seduco. Fallo. Decipio.

Πλανῶ. αἰτιατικῇ. D

Πλανύττομεν. Erramus. Vagamur. Comicè deductum eſt à πλανάω. ῶ. Ariſtoph. Auibus *pag.* 368. *v.* 3.

Πλανύττομεν. πλανώμεθα. κωμικῶς παρῆκται. ἀριστοφάνης ὄρνισι.

Πλαξίν. In tabulis à Deo-ſcriptis hæc erant ſcripta. Ego ſum Dominus Deus tuus, qui eduxi te ex terra Ægypti ex domo ſeruitutis. 1. Non erunt tibi Dij alij præter me. 2. Non facies tibi ſimulacrum, vllius-rei effigiem, eorum, quæ *ſunt* in cœlo ſuprà, & in terra infrà, & *eorum*, quæ *ſunt* in aquis ſub terra. Non adorabis ea, neque ſeruies ipſis, *non coles ea.* 3. Nō ſumes nomen Domini Dei tui in vanum, *vel, ob rem vanam.* 4. Memineris diei Sabbati, vt ſanctifices ipſum. 5. Honora patrem tuum, & matrem tuam, vt bene tibi ſit, & ſis longæuus in terra. 6. Non mœchaberis. 7. Non furaberis. 8. Non occides. 9. Non dices falſum teſtimonium contra proximum tuum. 10 Non concupiſces vxorem proximi tui. Non concupiſces domum proximi tui, neque agrum proximi tui, neque ſeruum eius, neque bouem eius, neque ancillam eius, neque iumentum eius, neque *vllas res,* quæcunque ſunt proximi tui.

Πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶ, ταῦτα ἦν γεγραμμένα. ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα. ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς, οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. οὐ μοιχεύσεις. οὐ κλέψεις. οὐ φονεύσεις. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου ψευδομαρτυρίαν. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου. E οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου. οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ. οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ. οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ. οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ. οὔθ' ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν. F

Πλάσις. Commixtio. Formatio. Efflictio. Effigies. Expreſſio. Mollitio, ſiue mollificatio. Et prouerbiū. Cera tractabilior. De iis, qui aliquid facilè diſcunt, *& vehementer ſunt dociles, & in quemuis habitum ſequaces. Er. Ad. Chil.* 3. *Cent.* 2. *col.* 634. *ad.* 33.

Πλάσις. ἀνάμιξις. ἐκτύπωμα. μάλθαξις. καὶ παροιμία. κηροῦ εὐπλαστότερος. ἐπὶ τῶν εὐχερῶς τι ἀναλαμβανομένων.

Πλάσμα.

A Πλάσμα.

Πλάσμα. Figmentum. Res-ficta. Res-formata. Fingendi-artificium. Commentum. Signum. Simulatio.

Πλάστιγξ. τῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίπροσωπον. καὶ τὰ κατηρτισμένα τῦ ζυγοῦ μέρες, ᾧ ἐπιτίθεται τὰ ζυγὰ ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπιστάταις, ἀποκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα.

Πλάστιγξ. Iugi æquilibrium *quod verſatur in æqualitate lancium, quum neutra vel magis deprimitur, vel magis attollitur: ſed ambæ pari ſpacio diſtant à ſolo.* Item ſuſpenſa iugi pars, cui imponuntur lances. *Vt apud quendam ſcribitur,* Vna cum ipſis lancium epiſtatis *à prælongis lignis Lances ſuſpenſas ſuſtinentibus,* pecunias Perſis reſtituit.

N O T Æ.

Οἷ ἐπιτίθεται τὰ ζυγά.] Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 183. v. 27. Τὸν νοῦν προσίσχετε πρὸς τὴν πλάστιγγα.

B In Schol. annot. 7. legitur ἐπιτίθεται. Sed locus apud Suidam ita diſtinguendus, & legendus videtur. τὰ ζυγά. οἷον, ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπιστάταις ἀποκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα. Eſt enim exemplum, quod rei confirmandæ cauſa Suidas affert. Conſule Euſtath. in πλάστιγξ. Iliad. B. pag. 196. ſub finem. Et, τὴν μανίαν, & τὸν μισθὸν legere mallem. Sæpe enim apud Suidam obſeruatur ι pro ν poſitum ſub ν, vt hic, τῇ μανίᾳ, pro τὴν μανίαν. Et ſub ω, vt alibi, τῷ λόγῳ, pro τὸν λόγον. Quod per typographorum imprudentiam factum videtur.

Πλάστιγξ. τὸ κοῖλον τῦ κοττάβυ, καὶ τοῦ ζυγοῦ. ὅτι Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην.

Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ,

C Ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων;

Πλάστιγξ. *Etiam vocatur.* Concaua cottabi iugique pars. Homerus vero furorem *inſaniam,* & ebrietatem in eadem lance ponit, *quum Iliados* Y. *pag.* 770. *P. dicit.*

Aenea Troianorum conſiliarie vbinam ſunt illæ *tuæ minæ,*

Quas Troianorum Regibus promiſiſti vinumpotans?

Πλαταγή. εἶδος ὀργάνου ἦχον, καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ δὲ, πλαταγὴν χαλκεύσάμενος, ἐπλατάγει.

Πλαταγή. *Strepitus. Crepitaculum. Tintinnabulum.* Platage. Genus inſtrumenti ſonum, & ſtrepitum edentis. Vt, Platage fabricata, *eaque pulſata,* ſtrepitum edebat.

Πλαταγώνιον. τὸ μηκώνιον. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ἤγουν ἠχεῖν καταχρηστικῶς δὲ, ὡς παντὸς πλάτος ἔχοντι ὅθεν καὶ ἡ πλαταγὴ ἐσημειοῦντο

D δι' αὐτοῦ τοὺς ἐρῶντας. ἐπιτιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντίχειρος, καὶ τοῦ λιχανοῦ, καὶ ἀντικόπτοντες καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο. εἰ δὲ μὴ, τὸ ἀνάπαλιν.

Πλαταγώνιον Platagonium. Nihil. *Quod nihil habet præter inanem ſtrepitum.* Propriè tamen *ita vocatur* papaueris folium, & anemones, *quæ & ipſa eſt papaueris ſpecies.* à verbo πλατάσσειν id eſt ſtrepere, *ſonum, ac ſtrepitum edere.* Abuſiuè verò *dicitur etiam* de quolibet *re* latitudinem habente. Vnde & ipſa platage *dicta.* Ex eo autem *papaueris folio, ſuorum* amatiorum amorem conijcientes obſeruabant, *id* pollici & indici imponentes, & aduerſum percutientes. Nam ſi quidem reſonuiſſet, *ab amaſiis* amabantur. Niſi verò *clarum ſonum edidiſſet,* contrarium *coniiciebant, & ſe exoſos eſſe credebant.*

N O T Æ.

Ὡς παντὸς.] Vel ὡς παντὸς πλάτος ἔχοντι ἀνατίθεται legendum videtur, vel, περὶ οὗτινοσοῦν πλάτος ἔχοντος λέγεται. Prior coniectura probabilior, & ſimplicior eſt.

E Πλαταμῶνος. ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὁ αἰγιαλός. καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτος ὁ πλαταμὼν κυρίως δὲ, ἐπὶ θαλάσσης ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας.

Πλαταμῶνος. *Genitiuus à recto* Πλαταμὼν *Platamon.* Platamonis. Nomen fluuij. Et marinum-littus. πλαταμὼν tamen ſimpliciter, *& generaliter* dicitur de terræ latitudine. Propriè vero *dicitur* de mari quod etiam ſaxa ſub-aquis-latentia habet.

Πλαταιαί. πόλις. καὶ πλάταια, ὄνομα πόλεως.

Πλαταιαί. Platææ. Vrbs. Et Platea *in ſingulari apud Poetas, idem.* Nomen vrbis.

Πλαταιΐδες. καὶ πλαταιάδια ναῦς. καὶ πλαταιεῖς, ἐθνικόν.

Πλαταιΐδες. Platæenſis. Et πλαταιάδια ναῦς *Sic enim ſuſpicor legendum vt à maſculeo* πλαταιεὺς *deductum.* Platææa nauis. Et Platæenſes. *nomen* gentile.

Πλάταιον. τὸ ἔκπτωμα.

Πλάταιον. N. L. Caſus. Lapſus. Luxatio. Oſſium tranſmutatio, quum ex propriis ſedibus excidunt.

F Πλάτη. κώπη. πλάτη. καὶ εἶδος πλοίου. ὥσπερ παλαμήδης τὰς πλάτας ῥίψω γράφων ναυσιπλοΐας.

Πλάτη Palmula. Lata-remi-pars. Remus. Et nauigij genus. *Ariſtoph. in Theſmophor. pag.* 9. *v.* 29. 30. 31. Noui ego etiam iam *rei peragendæ* rationem Ex Palamede *ſumptam. i. quam à Palamede duci. Nam vt ille remos in mare* Proiiciam ſcribens *in iis periculum, in quo verſor.*

N O T AE.

Πλάτη.] Videtur ſuperfluum. Sic autem apud Ariſtoph. in Theſmophor. ſcriptum eſt. pag. 529. v. 29. 30. 31.

—Οἰδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον.
Ἐκ τοῦ Παλαμήδους, ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας.
Ῥίψω γράφων.—

Idem τῶν πλατῶν nomen illic ſæpius legitur. v.30.31.32.33.& 34. Et, Ναυπλίῳ ſcribendum apud Suidam. Nauplius autem fuit Palamedis pater.

Πλάτη. Nauigium. Nauis. Vt, Nauem decem-millium-capacem, turribus & omnigenis munimentis ornatam, de-loco-ſuperiore, ſecundo flumine dimiſit.

Πλατίζειν. Superbire. Arroganter ſe iactare. *Vide πλαδιάζειν in noſtro Dor. Lexico.*

Πλάτις. πλάτιδος. Coniux. Vxor. à verbo πλάζειν, i. accedere, quòd in cubili ad maritum accedat. πλάτις, *& per ſyncopem,* πλάτις. Ariſtophanes Acharnenſibus *pag.* 266. *v.* 25. *Schol. annot.* 12. Et filiolis, & vxori.

Πλάττω. Accuſatiuo. Formo. Fingo. More-figuli-formo. Effingo. Simulo. Comminiſcor. Oblino.

Πλάτων. Plato, Ariſtonis, Ariſtoclis filij, & Perictiones, aut Potones filius, genus à Solone trahentis. Sexta enim fuit ab illo, quia fuit filia Dropidis poetæ, fratris Solonis. Solon verò genus ad Neleum refert, *à quo duxit originem.* Et Ariſto Platonis pater, à Codro, Melanthi filio, genus deduxit. Fertur autem Platonis mater ex quodam viſu diuino *L.* ἐγένετο ὕπνου, grauida facta-fuiſſe, cùm ei Apollo apparuiſſet. Et quum Platonem peperit, tunc maritus cum ipſa congreſſus-eſt. Natus autem eſt in *inſula* Aegina, Olympiade 88. poſt initia belli Peloponneſiaci. Vixit autem annos 82. Mortuus-eſt Olympiade 108. Nec vllas nuptias, nec vllam prorſus corporis commiſtionem, *atque cum muliere conſuetudinem,* ad *rerum venerearum faciendum* periculum, admiſit, *i. & fuit nuptiarum, omniſque corporeæ comiſtionis prorſus expers.* Epulatus autem eſt in feſto, & dormiens, exceſſit-vita. Alij etiam filij poſt ipſum Ariſtoni ſunt-nati, Adimantus, & Glaucus, & Potone filia. Ac prima quidē literarum rudimenta apud quendam Dionyſiū didicit. In palæſtra verò ſeſe exercuit apud Ariſtonē Argiuum. Deinde cùm *artem* poeticam didiciſſet, dithyrambos & tragœdias ſcripſit. His verò neglectis, apud Socratem ad annos 20 philoſophatus-eſt. Fertur autem Socrates, quo die Plato *in diſciplinam* ipſi traditus-fuit, *in ſomnis* vidiſſe cycnum genibus ſuis inſidentem. Appellabatur autem Ariſtocles. Quòd autem pectore lato eſſet, *i. ſed ob pectoris latitudinē* Plato cognominatus eſt. Alij verò *tradunt ipſum* vt in verbis latum, *i. ab orationis amplitudinem,* Platonē fuiſſe dictum. Ter autem in Siciliam iuit Plato ad tyrannos Dionyſios. Et venditus-eſt à tyranno: ſed Anniceris quidam Afer ipſum emit, & *libertate donatum* dimiſit. Verſabatur autem in Academia, docens *diſcendi cupidos.* Eius verò ſcholam per-ſucceſſionem-acceperunt, *eique in ea ſucceſſerunt* ſingulatim iſti, Speuſippus, Xenocrates, Polemon, Crantor, Crates. Vel (vt alij tradunt) Socratis F. Arceſilaus, N.L. Lacydes, Euander Phocæenſis, Damon, Leonteus, Moſchion, Euander Athenienſis, Hegeſinus, Carneades, Harmadas. Eius autem Dialogi Germani omnes, *& in ſumma* ſunt 56. Quorum alij quidem *ſunt* Phyſiologici. Alij verò, Ethici. Alij, Dialectici. Et ipſius quidem Reſpub. diuiditur in libros decem. Leges verò, in 12. Reliquæ verò Tetralogiæ *ſunt* nouem. *Lege* τετραλογίαι. *Sic autem vocati ſunt Platonis Dialogi, quod*

Πλάτη. πλοῖον. πλάτην μυριοφόρον πύργοις τε καὶ προβλήμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κατὰ ῥεῦμα ἀφίησι.

Πλατίζειν. ἀλαζονεύεσθαι.

Πλάτις ἡ γυνή, παρὰ τὸ πλάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι.

Πλάττω αἰτιατικῇ.

Πλάτων. ἀρίστωνος τοῦ ἀριστοκλέους, καὶ περικτιώνης, ἢ ποτώνης. τὸ γένος ἑλκούσης ἀπὸ σόλωνος, ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου. παῖς γενομένη δρωπίδου ποιητοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σόλωνος. ὁ δὲ σόλων εἰς νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ ἀρίστων δὲ ὁ πλάτωνος πατήρ, ἐκ τοῦ κόδρου γένος κατήγετο, τοῦ μελάνθου υἱοῦ. ἱστόρηται δὲ ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως, ἡ μήτηρ πλάτωνος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτικε τὸν πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν αἰγίνῃ ἐν τῇ πη' ὀλυμπιάδι, μετὰ τὰ προοίμια τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου. καὶ ἐβίω ἔτη πβ'. καὶ τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος. οὐδὲ γάμον τινά, οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος. εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ, καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ ἀρίστωνι. ἀδείμαντος, καὶ γλαῦκος. καὶ ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι διονυσίῳ. ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν, παρ' ἀρίστωνι τῷ ἀργείῳ. εἶτα μαθὼν ποιητικήν, γράφει διθυράμβους, καὶ τραγῳδίας. ἀπογνοὺς δὲ τούτων, ἐφιλοσόφησε παρὰ σωκράτει, ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος ἰδεῖν σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη πλάτων κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δὲ ἀριστοκλῆς. διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον, πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις, πλάτωνα κληθῆναι. τρὶς δὲ εἰς σικελίαν πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους διονυσίους. καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν ἀννίκερίς τις λίβυς, καὶ ἀφῆκε. διέτριβε δὲ ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ παιδεύων. καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε. σπεύσιππος. ξενοκράτης. πολέμων. κράντωρ. κράτης. οἱ δὲ σωκράτους ἀρκεσίλαος. λακύδης. εὔανδρος φωκαεύς. δάμων. λεοντεύς. μοσχίων. εὔανδρος ἀθηναῖος. ἡγησίνους. καρνεάδης. ἁρμάδας. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες, νς'. ὧν οἱ μὲν φυσιολογικοί. οἱ δὲ ἠθικοί. οἱ δὲ, διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία, διαιρεῖται εἰς βιβλία ι'. οἱ δὲ νόμοι, εἰς ιβ'. τετρα-

(vt re-

A λογίαι δὲ λοιπαὶ θ.

(*vt refert Diogenes*) *à Thraſyllo in nouem claſſes fuerint diſtincti, quarum ſingulæ quatuor dialogos continent, vt in Platonis indice græco videmus ſingulas Tetralogias accuratè notatas.*

Πλάτων ἀθηναῖος κωμικὸς γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατ᾽ ἀριστοφάνην. φρύνιχον. εὔπολιν, καὶ φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτοῦ κη. ἄδωνις. ἀφίερον. γρῦπες. δαίδαλος. ἑορταί. ἑλλὰς, ἢ νῆσοι. εὐρώπη. ζεὺς κακούμενος. ἰώ. κλεοφῶν. λάϊος. λάκωνες, ἢ ποιηταί. μέτοικοι. μύρμηκες. μαμμάκυθος. μενέλεως. νίκαι. νὺξ μακρά. ξάνται, ἢ κέρκωπες. περίαλγος, ποιητὴς πείσανδρος. πρέσβεις. παιδίον. σοφισταί, συμμαχία. σκευαί, σύρφαξ.
B ὑπέρβολος. φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὥς φησιν ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα πλάτωνος. καὶ συνεξαπατῶν, καὶ πανηγυρισταί. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πλάτων. Plaro Athenienſis Co.nicus, qui fuit téporib.us Ariſtophanis, Phrynici, Eupolidis, & Pherecratis. Eius verò fabulæ *ſunt* 28. Adonis, Aphieron, Gryphes, Dædalus, Feſta, Græcia, vel Inſulæ, Europa, Iupiter afflictus, Io, Cleophon, Laius, Lacones, aut Poetæ, Inquilini, Formicæ, Mammacuthus, Menelaus, Victoriæ, Nox longa, Xant.æ ſiue Cercopes, Grauiter-dolens, poeta Piſander, Senes, Puerulus, Sophiſtæ, Belli ſocietas, Apparatus, Syrphax, Hyperbolus, Phaon. *Vide Athenæi Latinum Indicem, in quo Poetarum, & operum ab illis compoſitorum nomina recenſentur. Illic pro* Ἀφίερον, *ſcribitur* αἱ ἀφ᾽ ἱερῶν *Sic & apud Athenæu lib.* 10. *pag.* 220. *lin.* 38 *dicitur,* ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ᾽ ἱερῶν. Eſt autem dicendi-genere, *quo vtitur,* illuſtris, vt ait Athenæus in Dipnoſophiſtis. Platonis etiam eſt fabula, Homicida, & Vna-decipiens, & Panegyriſtæ, & aliæ plurimæ.

Πλάτων. ὁ φιλόσοφος πένης ἦν. καὶ μόνον τὸν ἐν ἀκαδημίᾳ ἐκέκτητο κῆπον. ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῶν διαδοχικῶν. ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐγγύς τι
C χρυσῶν τριῶν νομισμάτων ἀπεδίδου. ἡ δὲ ὅλη πρόσοδος ὕστερον, χιλίων, ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ηὐξήθη δὲ αὕτη κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνθρώπων ἱερῶν τε, καὶ φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων ἀποθνησκόντων, καὶ κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῳ σχολῆς, καὶ γαλήνης.

Πλάτων. Plato philoſophus pauper fuit, & ſolum in Academia poſſedit hortum, qui fuit minima pars illius ſucceſſorum. Hic enim hortus *primùm* quidē circiter tres aureos numos *quotannis pro prouentu, ſuo poſſeſſori* reddebat. Poſtea verò totu *eius* prouentus, mille, vel etiam plurium *aureorum numerum* fuit. Hic autem in poſterioribus ſeculis auctus-eſt, quòd homines ſancti, & ſapientiæ-ſtudioſi alias alij morerentur, & in teſtamentis relinquerent illis, qui-philoſophabantur, opes ad philoſophicæ vitæ ocium, & tranquillitatem.

Πλάτων ἐν νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν. καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν. τὸ μὲν νικᾶν αὐτὴν ἑαυτὸν, πασῶν νικῶν πρώτη, καὶ ἀρίστη. τὸ δὲ ἡτ-
D τᾶσθαι αὐτὴν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ, αἴσχιστόν τε, καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ πάθη ἐν ἡμῖν, οἷον νεῦρα, ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι, σπῶσί τε ἡμᾶς, καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν ἐναντίαι γε οὖσαι ἐπ᾽ ἐναντίας πράξεις. οὗ δὴ διωρισμένη ἀρετή, καὶ κακία κεῖται. μιᾷ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν ἕξεων ἑπόμενον ἀεὶ, καὶ μηδαμῇ ἀπολειπόμενον ἐκείνης, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις μέτροις ἕκαστον. ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς, ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμε τὴν τῶν κρειτ-
E τόνων, καὶ χειρόνων διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς πλάτων φησὶ θεολογῶν. τί τὸ ὂν μὲν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον; καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσει τοῦ λόγου περιληπτὸν ἀεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν. τὸ δὲ, αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν, γινόμενον μὲν, καὶ ἀπογινόμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου, τὸ ἦν, καὶ ἔσται. ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν. οὐκ ὀρθῶς γὰρ λέγομεν δὴ ὡς ἦν. ἔστι τε, καὶ
F ἔσται. τὸ δὲ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει τῷ θεῷ. τὸ δὲ ἦν, καὶ ἔσται, περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν πρέπει λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταὐτὸν ἀκινήτως, οὔτε νεώτερον, οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. καὶ γὰρ τὸ ἀεὶ ὂν, καὶ πρῶτον, γενέσεως ἐστὶν ἁπάσης ὑπέρτερον. τὸ δὲ γινόμενον, καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ὑποδεχόμενον, εἰκότως ἔφησε μηδέ ποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς

Πλάτων. Plato in Legibus dicit animam eſſe liberam, & dominam affectionum, & ſe ipſum vincere, omnium victoriarum primam, & optimā eſſe. Vinci verò à ſe ipſo, turpiſſimum, & peſſimum. Scimus enim affectiones, quæ ſunt in nobis tanquam nerui, vel funes, nos attrahere &, quòd inter ſe ſint contrariæ, *nos* ad contrarias actiones retrahere. In quo ſanè virtus, & vitium diſtinctum verſatur. *ita vt alterum ab altero diſtinctum ſpectetur, & conſideretur.* Nam ipſa ratio dicit oportere ſemper vnum-quenque *de nobis* ſequi *tantum* vnum habitum, & nuſquam ab eo recedentem reliquis menſuris aduerſari. Hunc autem *habitum* eſſe rationis ductum. Oſtendit igitur ſapiens ille *vir,* ſe conſilio animæ meliorum, & deteriorum *rerum* diuiſionem, *at, ſi legas* αἵρεσιν, *vertes, optionem, & delectum,* attribuiſſe. Idem Plato theologice-loquens dicit. Quid *illud eſt,* quod ſemper quidem eſt, ortum vero non habet? Et, Quid *illud eſt,* quod fit quidem, nunquam tamen eſt? *Horum duorum* alterum quidē, intelligentia rationis conſpicuum *eſt,* ſemper eodē modo ſe habens. Alterum verò, *eſt* ſenſu bruto opinabile, quod oritur quidem, & occidit, *ac interit:* ſed reuera nunquam eſt. Hæc autem omnia, pars *ſunt* tēporis, hæc ſcilicet. Fuit, & Erit. Quæ profectò per imprudentiam ad æternam eſſentiam referimus. Nec enim rectè dicimus *æternam eſſentiam* fuiſſe, & eſſe, & fore. Nam illud Eſt, vera ratione Deo tantum conuenit. Illud verò Fuit, & Erit, de ortu, qui eſt in tempore, dici conuenit. Quod verò ſemper eodem modo immobiliter *ſe habet, illud* neque recentius, neque vetuſtius eſt dicendum. Quod enim ſemper eſt, & ante-eſt, omni ortu eſt ſuperius. Id verò, quod oritur, & multas alterationes recipit, meritò nunquam

eſſe dixit. Idem Plato alibi dicit, Bonus quidem *eſt* reuera Deus: & dicendum *eſt* ipſum eſſe bonorum *omnium* cauſam, *& autorem*, omnium verò malorum cauſam nullam in eum eſſe conſerendam, *quod nullorum malorum ſit autor*. Idem in Legibus oſtendit nobis vniuerſatum *rerum verum* Rectorem, quem huius vniuerſitatis *mundique totius* gubernacula tenere dicit. Deus enim initium, & finem, & medium *rerum* omnium habens, recta progreditur, ſecundùm naturam *omnia* circumiens. Illum verò *ſummum totius mundi Moderatorem* ſemper comitatur Iuſticia, illorũ, qui diuinam Legem deſeruerunt, vindex, quam ille quidem, qui beatus eſt futurus, ei adhærens, comitatur humilis, & modeſtus. Si quis verò iactantia elatus, vel pecuniis inflatus, vel honoribus, & corporis pulchritudine, vna cum iuuentute, & amentia, cum contumelia flagrat *ardet, ac inſolenter ſe gerit, & ſuperbè loquitur*, quaſi nec Principe, nec Duce indigeat: ſed etiam idoneus *dignúſque* ſit, qui ducat alios, *ille* derelinquitur à Deo deſtitutus. Derelictus autem, & alios tales præterea nactus, laſciuit perturbans omnia ſimul, & multis videtur aliquid eſſe. Poſtea verò pœnas nõ reprehendendas Iuſticiæ dans, & ſe & familiam, & vrbem funditùs euertit. Per hæc Philoſophus ipſum etiam huius vniuerſitatis Curatorem oſtendit, & in quibuſdam patientiam, & noxam ad amentes hinc peruenientem, & internecionem ipſos poſtea ſequentem. Idem in Gorgia pœnæ cauſas explicat his verbis. Conuenit autem omni, qui in pœna verſatur, & ab alio rectè punitur, aut melioré fieri, & aliquid iuuari. *i. aliquem fructum ex hac pœna percipere*, aut exemplo aliis eſſe, vt illi videntes *ipſum ea* perpetientem, quæ patitur, metuentes, *earumdem pœnarum metu*, meliores fiant. Qui autem *ex pœnis, quas propter ſua peccata luunt*, fructum percipiunt, quũ Deo, & hominibus pœnas dant, ſunt illi, qui ſanabilia peccata peccarunt: ſed tamen per dolores, & cruciatus vtilitas ad eos peruenit & hic, & apud Inferos. Haud enim fieri poteſt vt aliter ab iniuſticia recedant, *eáque liberentur*. Qui verò extrema *peccata* commiſerunt, & propter huiuſmodi iniuſta-facinora prorſus inſanabiles ſunt, ex iſtis exempla fiunt, *vt cæteri mortales horum exemplis animaduerſis, à ſceleribus deterreantur*. Ac iſti quidem nihil ampliùs iuuantur, *nec vllum fructum hinc percipiunt*, quippe quòd inſanabiles ſint. Alij verò iuuantur, qui vident iſtos, propter talia peccata, dolores acerbiſſimos, & maxime-formidandos *ac atrociſſimos* perpeti, & in æternum tempus omnino *cæteris mortalibus* exemplo ſuſpenſos manere. Hæc ex ſacris libris *Plato* videtur ſurripuiſſe, *vel, compilaſſe*, per Moſem à Deo ad Pharaonem dicta. Ad hoc ipſum excitaui te, vt in te meam potentiam oſtendam, vt meum nomen per omnem terram diuulgetur. Illi enim, qui improbiſſimus erat, omnigenas pœnas Deus intulit. Non vt meliorem *eum eſſe* demonſtraret, *nec vt eum redderet meliorem*. (Nouerat enim ipſius & animum refractarium, & malum immedicabile) ſed vt de illo narrationes omnibus fierent vtilitatis exempla. Quemadmodum vrbes alunt carnifices, non laudantes quidem ipſorum propoſitum, *ac voluntatem*: ſed eorum miniſterium propter neceſſitatem tolerantes. & reliqua *ſunt* perſpicua. Idem etiam de ſortitionibus, & collationibus anima-

πλάτων φησίν. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι. καί A
γε λεκτέον αἴτιος τῶν ἀγαθῶν. τῶν δὲ κακῶν
πάντων ἀναίτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς νόμοις δηλοῦ-
σιν ἡμῖν. τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν, τῶν τοῦ παντὸς
οἰάκων ἐπειλημμένον φησίν. ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρ-
χὴν, καὶ τελευτὴν, καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων,
εὐθεία περαίνει, κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῷ
δ᾽ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη, τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου
νόμου τιμωρὸς, ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων
ἐχόμενος, ξυνέπεται ταπεινὸς, καὶ κεκοσμημέ-
νος. εἰ δέ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρή- B
μασιν ἐπαιρόμενος, ἢ τιμαῖς, ἢ σωμάτων εὐμορ-
φίαις, ἅμα νεότητι, καὶ ἀνοίᾳ, φλέγεται μεθ᾽ ὕβ-
ρεως, ὡς δὴ οὔτ᾽ ἄρχοντος, οὔτ᾽ αὖ ἡγεμόνος δεό-
μενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι, κα-
ταλείπεται ἔρημος θεοῦ. καταλειφθεὶς δὲ, καὶ ἔτι
τοιούτους ἄλλους λαβὼν, σκιρτᾷ ταράττων πάν-
τα ἅμα. καὶ πολλοῖς τισὶν ἔδοξεν εἶναί τις. μετὰ δὲ
χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ,
ἑαυτόν τε, καὶ οἶκον, καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐ-
ποίησε. διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος, καὶ τὸν τοῦ παν- C
τὸς ἔδειξε κηδεμόνα, καὶ τὴν ἐπί τινων μακρο-
θυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσ-
γινομένην λώβην, καὶ τὴν ἐς ὕστερον ἐπιφερο-
μένην αὐτοῖς πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γορ-
γίᾳ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας, λέγων ὧδε.
προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι, ὑπ᾽ ἄλλου
ὀρθῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γίγνεσθαι, καί τι
τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίγνε-
σθαι. ἵν᾽ ἐκεῖνοι ὁρῶντες πάσχοντα, ἃ πάσχει, φο-
βούμενοι, βελτίους γίγνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελού- D
μενοι μὲν, καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ θεοῦ, καὶ ἀν-
θρώπων, οὗτοι, οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρ-
τάνωσιν. ὅμως δὲ δι᾽ ἀλγηδόνων, καὶ ὀδυνῶν γί-
γνεται αὐτοῖς ὠφέλεια, κἀνθένδε, καὶ ἐν ᾅδου. οὐ
γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἳ
δ᾽ ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα
ἀδικήματα ἀνίατοι πάμπαν γίγνονται, ἐκ τού-
των τὰ παραδείγματα γίγνονται. καὶ οὗτοι μὲν οὐ-
κέτι ὀνίνανται οὐδὲν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες. ἄλλοι δὲ
ὀνίνανται, οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας E
ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα, καὶ φοβερώτατα πά-
θη πάσχοντας. καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παρα-
δείγματα ἀνηρτημένους. ταῦτα ἔοικε σεσυλη-
κέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, διὰ μωσέως ὑπὸ τοῦ
θεοῦ πρὸς τὸν φαραὼ λεχθέντα. εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύνα-
μίν μου. ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ γεγενημένῳ ἐκείνῳ, παν-
τοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ θεός. οὐχ ὥστε F
ἀποφῆναι βελτίονα. ᾔδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀν-
τίτυπον, καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον. ἀλλ᾽ ὅπως τὰ
περὶ ἐκείνου διηγήματα, πᾶσιν ὠφελείας γένων-
ται παραδείγματα. καθάπερ αἱ πόλεις τρέφου-
σι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν. ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς περὶ τῶν λήξεων, καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν, ἐν

rum,

A τῷ φαίδωνι φησίν. ὁ μὲν ἀτέλεστος, καὶ ἀκάθαρτος, εἰς ᾅδου ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείσεται. ὁ δὲ τετελεσμένος, καὶ κεκαθαρμένος, ἐκεῖ μεταχωρήσας, μετὰ θεῶν οἰκήσει. καὶ αὖθις. τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα, καὶ ὁσίως. ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν, ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ κακῶν ἐκτός. τὸν δὲ ἀδίκως, καὶ ἀθέως εἰς τὸ κρίσεώς τε, καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ τάρταρον καλοῦσιν, ἰέναι. ταῦτα ἐκ τῶν αἰγυπτίων μεμάθηκε.

rum, in Phædone dicit. Profanus quidem *qui non fuit ſacris Deorum initiatus*, & impurus, quum ad Inferos peruenerit, in cœno iacebit. Initiatus verò, & purus, quum eò migrarit, cum Diis deget. Et alibi Illum enim, qui iuſtè, ſanctéque vitam *in hiſce terris* tranſegerit, quum obierit, *dicit*, in Beatorum inſulis habitare, in omni beatitudine, malorum expertem. Illum verò, qui iniuſtè, & impiè *vixerit*, in Iudicij, & pœnarum carcerem, quod Tartarum vocant, ire *dicit*. Hæc ab Aegyptiis didicit.

B

N O T Æ.

Πρώτῳ, καὶ ἀρίστῳ.] Legendum videtur πρώτῳ, καὶ ἀρίστῳ. Nam accuſatiui iſti reguntur ab illo præcedente φησίν. Et, ὅ δὴ, i. vbi. vel, ᾗ. qua in re. Pro περιβλεπτὸν, in Ald. cod. legitur περιληπτὸν, i. quod comprehenditur, percipitur, & cognoſcitur, νοήσει. intelligentia, per intelligentiam, vel intelligentiæ beneficio.

Πλάτων φασὶ, καὶ πλατώνειος λόγος, ὁ τοῦ πλάτωνος.

Πλάτωνος. Platonis, & Platonica oratio dicunt, pro, Platonis oratio.

Πλατυγίζει. ταῖς πτεροῖς κρούει. πλατυγίζει, καὶ τὰ ἐκ τῆς κωπῆς. ἀμφω μεγαλορρημοσύνης ῥήματα. ἀπὸ τῆς πλατυίης. καὶ πλατυγίζειν ἀπὸ τοῦ
C πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ ἡ θάλαττα μᾶλλον περιερείδει, καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται. ἢ μεταφορᾷ. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ, τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ, καὶ ἦχον ἀποτελεῖν.

Πλατυγίζει. Alis percutit. Alis pulſat *Ariſtoph. in Equitibus pag. 237. v. 1.* Quid mare tundis, & remorum palmulis verberas. Hæc duo verba, θαλαττοκοπεῖς, & πλατυγίζεις, ſunt magnificæ orationis indicia. Pro, *Quid ita magnificè loqueris, & orationem dilatas, & ore dilatato verba profundis*, & arroganter te iactas? Tralatio *ducta eſt* à latiore remi parte, quæ mari magis innititur, & verberans aquã, ipſa remigatione ſtrepitum edit. Propriè verò πλατυγίζειν ſignificat imponere ſiniſtræ manui pl tag mum. *i. papaueris latum folium*, ex dextra ferire, *pulſare*. & ſtrepitum edere.

N O T Æ.

Πλατυγίζει.] Ariſtoph. in Equit. pag. 237. v. 1.

Τί θαλαττοκοπεῖς, καὶ πλατυγίζεις;

Conſule Schol. annot. 1. & 2. vnde Suidæ correctio petenda. pro ῥήματα, legitur δείγματα. & pro περιερείδει, ſcri-
D bitur περιερείδεται.

Πλατυνῶ. αἰτιατικῇ πλάτυνον τὸ σῶμα σου. δοτικῇ δὲ, πλατυνάτω ὁ θεὸς τῷ ἰάφεθ.

Πλατυνῶ. Accuſatiuo. Dilato. Aperio Vt, πλάτυνον τὸ σῶμα. Dilata tuum os. *Aperi tuum os.* Datiuo verò *perſonæ nonnunquam gaudet. Vt*, Dilatet Deus *viam* ipſi Iapheth. *Vel, Deus ipſum Iapheth dilatet, ac amplificet.*

Πλατύπιλος. κυνῆ θεσσαλίς. περὶ πίλου λέγει.

Πλατύπιλος. Latus pileus. Galerus. Galerus Theſſalicus. De *pileo lato, de galero Sophocles in Oedipo Colonæo, pag. 282. v. 5. & 6. & in Scholiis, vnde Suidas, hoc* dicit.

N O T Æ.

Πλατύπιλος.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 282. v. 5. & 6. Antigonem de Iſmene ſorore, quam ad ſe
E venientem eminus videbat, hæc dicentem introducit,

—Κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς

Κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει.

Schol. ἡλιοστερής.] σκιαστική, πλατύπιλος κυνῆ, ἤτοι περικεφαλαία. & cæt.

Πλαίσιον τετράγωνον τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα. ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν, ὁπόταν τις πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηται τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλαίσιον. Quadrangularis acies exercitus. Item ex lignis quadrangulis compago, quam quidam vocant πλινθίον. i. laterem, *à lateris figura ſic appellatum*, *Quod fit* quum quis aciem ad omnia latera inſtruit figura alteram partem altera longiorem habente,

ita, vt longitudo longè ſuperet latitudinem. Vide Thucyd. lib. pag. 458. A annot. 1. Sed τετράγωνον τάξις. Acies quadrata. Vel, agmen quadratum. Item, τετράγωνον ξύλον quadratum lignum.

F Πλαίσια σύμπηκτα τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, ἐκ τούτων πλινθία ἐν οἷς πλινθεύουσι συμμικτα πρὸς οὐδὲν, ἀλλ' οἷον περιττὰ, καὶ σοφά.

Πλαίσια σύμπηκτα. Quadrata *ligna* compacta, quemadmodum latercul *vel potiùs, lateres*, in quibus fabricant miſcellanea ad nihil: ſed vt excellentia & ſapientiam redolentia. N. L. *De libris aliquibus agi videtur, in quibus eorum autores, res varias promiſcuè ſcribunt, quæ nullum vſum habent, nec vllam vtilitatem hominibus afferunt: Sed tantùm ſcriptorum ingenium, acumen, excellentiam, atque doctrinam teſtantur. Apud Ariſtoph. in Ranis pag. v. 24. καὶ πλαίσια σύμπηκτα πλινθεύουσι γ.λ.* Et quadrata *ligna* compacta, *pro, machinas ex lignis quadratis, vel po-*

tiùs quadrangularibus, lateris, figuram habentibus, & longitudine latitudinem longè ſuperantibus, compactas fabricabunt profectò. Vide Schol. annot. 9. πλινθεύειν iam non lateres-facere: ſed generaliter ſignificat fabricare, coagmentare, componere. A

Πλέα. Plena. Repleta. Referta. *Vt in quodam ſenario,* Hunc quidem aliquis ſtatim lætabitur accipiens. De calice dicit, quia magnus, & *vini* plenus erat. *Et Ariſtoph. in Pace. pag. 459. v.* .. κίστην πλέαν *i. caniſtrum plenum.*

Πλία. πλήρης. πεπληρωμένη. ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών. περὶ κύλικος φησίν. ἐπεὶ μεγάλη ἦν, καὶ πλέα.

Πλέας *Poeticè formatus accuſat. plur. per ſyncopen ex πλείονας, vnde Ion. πλέοας, ſublato ν, & inſerto ι, πλείονας, vnde per contract. Atticam πλείους.* Plures. *Item ſignificat. i.* Plenas. Repletas. Refertas.

Πλέας. πλείους. πεπληρωμένας.

Πλέθρα. Iugera. Menſuræ *quædam* agri. hoc eſt ſtadij arua. *N. L. ſexta ſtadij pars.* Vel humida, & herboſa loca *ſic* appellant. Iugerum autem continet cubitos 68 & duas-partes *vnius cubiti, i. ſemiſſem. Vel, vt alij, beſſem i. duos trientes. N. L.*

Πλέθρα. μέτρα γῆς. ἤγουν αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι. ἢ τοὺς ἐνύγρους τόπους, καὶ βοτανώδεις φασίν. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον, πήχεις ξη. δίμοιρον. B

Πλέθρον. Iugerum. Stadij ſexta pars, quæ eſt cubitorum 68. Integrum enim ſtadium eſt 400. *& octo cubitorum. Nam ſexies 68. conficit* 408. Vel *ſtadium vocatur id agri ſpatium*, quod ab omni-parte pedes habet 38. & πλεθριαῖον διάστημα. q. d. Iugerale ſpatium. Vel vnius iugeri ſpatium, vel interuallum. Plethrum autem, ſiue iugerum, continet centum pedes. Xenophon ait, palmas magnitudine-iugeri naſci Babylone, aut etiam maiores ſtadio, cubitorum 400. Et, Ciuitas Athenienſium elocauit. Ariſtidis filias, & Lyſimacho *eius* filio binas drachmas in ſingulos dies dedit, & agri arboribus-conſiti octo iugera donauit, arui, centum.

Πλέθρον. τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος. ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη. ὅλον γὰρ τὸ στάδιον ἐστὶ τετρακοσίων. ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας λη. καὶ πλεθριαῖον διάστημα. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ρ΄. ξενοφῶν φησί. πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν βαβυλῶνι, ἢ καὶ μείζονας σταδίου, πηχῶν υ. ἐξέδωκεν ἡ πόλις ἀθηναίων τὰς θυγατέρας ἀριστείδου. καὶ λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἔδωκεν. τῆς γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο ὀκτὼ πλέθρα. ἀροσίμης ἑκατόν. C

Πλέκος Vas ex viminibus, vel alia materia plicata contextum. Sportula contexta *ex viminibus, vel ex alia materia, quæ facilè flectitur, & plicatur. Vt autem à verbo* βλέπω. i. video, aſpicio, deducitur βλέπος neutrius generis nomen. i. Viſus, aſpectus Et à ῥέω, fluo, ῥέος, fluxus. Æſchylus *in Agamemnone pag. 203. f. dicit gratiſſimũ eſſe* Viatori ſitienti fontanum fluxum. *i. aquam fontanam.* Sic etiam *à verbo πλέκω. plico, necto, texo, concinno, deriuatum eſt πλέκος.* ſportula. Ariſtoph. *in Pace. pag. 453. v. 5.* Deteſtor inimici viri inimiciſſimam ſportulam. Et rurſus *in Acharnenſibus pag. 280. v. 28.* Quid verò ô miſer hac ſportula opus habes? *Ad quem vſum indiges hac ſportula?* D

Πλέκος. τὸ πλέγμα. τὸ πεπλεγμένον ἀγγεῖον. ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω, βλέπος οὐδέτερον. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥέος. αἰσχύλος, ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. οὕτω καὶ πλέκος ἀριστοφάνης. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος. καὶ αὖθις. τί δ' ὦ τάλας γε τοῦ δ' ἔχει πλέκους χρέος;

Πλεκοῦν. Coire *venereo congreſſu. Deductum eſt* à verbo πλέκεσθαι. q. d. plicari, pro, συμπλέκεσθαι. i. congredi *Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 544. v. 30.* Arrigent penem viri, & concupiſcent *cum mulieribus* congredi. Per metatheſin verò. *i. per literarum tranſpoſitionem dicitur πεκλοῦν, & præfixo σ. σπεκλοῦν.* Idem. Hoc autem πλεκοῦν pro coire ponunt, non quòd præcipuè, *& propriè* hoc ſignificet: ſed eodem-modo nomen-hoc-formant, quo *alia* multa ſymbolica, *quæ res aliquas obſcurè ſignificant, & per ambages indicant.* Præcipuè verò *ſcriptores hoc faciunt in illis rebus*, in quibus apertè-loqui non-licet, *vt honeſtatis habeatur ratio.* Ariſtophanes Pluto. *pag. 51. v. 1.*

Πλεκοῦν. τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι. στύοιντ' ἂν ἄνδρες, κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν κατὰ δὲ μετάθεσιν, πεκλοῦν, καὶ σπεκλοῦν τὸ αὐτό. τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν, ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν. οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦτο σημαινούσης τάττουσιν, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιοῦντες. καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ ἀθυρρημονεῖν ἐνίσταται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. E

Non colloquar cum muliere *perpetuo-congreſſu-attrita*

Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ.

A decies-mille annis, & tribus-millibus annorum prætereà perterebrata.

Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε, καὶ τρισχιλίων.

N O T AE.

Τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν.] Ariſtoph. in Pluto. pag. 51. v. 1. Schol. annot. 1. τὸ δὲ σπεκλοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν, οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦτο σημαῖνον, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιοῦντες.

F

Πλέκω. Accuſatiuo. Plico, necto, texo, concinno.

Πλέκω. αἰτιατικῇ.

Πλεονεκτῶ. Genitiuo. Plus-habeo. Plus-poſſideo. *Rebus aliquibus aliquem ſupero. Meliorem, vel potiorem conditionem habeo. Vt,* Et Thucydidis orationes ſuperat.

Πλεονεκτῶ τὸ πλέον ἔχω, γενικῇ. καὶ τῶν θουκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ.

Πλεονεκτῶ. verò. *quum ſignificat* Iniuria-afficio. Circumuenio. Fraudo. Decipio. *tunc gaudet* accuſatiuo. Vt illud, πλε-

Πλεονεκτῶ δὲ, τὸ ἀδικῶ, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ πλεο-

A νεκτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολος.

Πλεονεξία. ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. παρὰ δὲ διονυσίῳ τῷ ἁλικαρνασεῖ πλεονεξία ἡ νίκη. οὐδ᾽ ὅσα λάθρα τῶν ἀντιπολεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν ἐδόκει σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται.

Πλεονεξία παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν, καὶ

B τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκάτερον αὐτῶν ἔταξεν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρου. σοφοκλῆς.

Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης.
Ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ.
Ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πλέονος ἀντὶ τοῦ πλείονος. ἡρόδοτος. ὡς δὲ τοῦ πλέονος τε ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσσοντο.

Πλευρῖτις. νόσος.

C Πλειάς. τὸ ἑξάστρον.

Πλῆαι αἱ πεπληρωμέναι.

Πλεῖν πλέον ἀριστοφάνης.

Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἐστ᾽ ἄξιον στατήρων.

Καὶ αὖθις.

Ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

D Καὶ αὖθις.

Πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ᾽ ἡμέρας.

Καὶ αὖθις πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα. εὐριπίδης ἀντὶ τοῦ πλέον φλυαρώτερα ὡς ἐπὶ δρόμου. ἀριστοφάνης. εἴτ᾽ ἐστ᾽ ἐνταῦθα μειρακύλλια τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια. καὶ αὖθις. πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.

lud, πλ. ν. ἡ. δ. Diabolus nos afficit-iniuria. *Vel, circumuenit, decipit, fallit.*

Πλεονεξία Pluris habendi-cupiditas. Apud Apoſtolum *ita vocatur* damnum à pluris habendi cupiditate manans. At apud Dionyſium Halicarnaſſeum πλεονεξία *vocatur* ipſa victoria. *Vel potius melior, ac ſuperior conditio, quæ Gallicè dicitur Auantage.* Nec vlla loca, quæ clam hoſtibus ad victoriam *parandam* commoda *eſſe videbantur,* milites in-ſuam-poteſtatem redigere, *vſurpare, ſibique vendicare* voluerunt.

Πλεονεξία. Nomen hoc, & verbum πλεονεκτεῖν apud oratores non ſolùm *in malam partem accipitur, &* dicitur de illis, qui præter Ius. *& æquitatem*, plus habere volunt: ſed etiam vtrunque vocabulum in melioré partem accipitur, quum quis boni plus habet, quàm alij. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 168. *v.* 6. 7. 8.

O diuitiæ, & tyrannis & ars arte
Superior in *valde-æmulanda.* beatáque *vita,*
Quanta apud vos inuidia ſeruatur!

Πλέονος. *Ionicè dictum* pro πλείονος Pluris. Longioris. Maioris. Herodotus. Cùm autem illa obſidio longiorem *moram* flagitaret, *hoſtes inde* diſceſſerunt.

Πλευρῖτις. Pleuritis. Morbus, *de quo Medici. Lateralis, ſiue lateris dolor.*

Πλειάς Pleias. Sydus ex ſex ſtellis conſtans. *Virgilias Latini vocant Gell. lib.* 13. *cap.* 9.

Πλῆαι. Plenæ Repletæ Refertæ.

Πλεῖν. *Atticè dictum, pro communi* πλέον. Plus. Amplius Ariſtophanes *in Nubibus. pag.* 11 . *v.* 21.

Et hoc plus, quàm decem millia ſtaterum valet.

Et rurſus *in Pluto. prg.* 54. *v.* 29.

Ventrem exoneraturi ſaltem plus. i. plures, *quàm decies mille.*

Et alibi. *In Eccleſiaz. pag.* 503. *v.* 17. *&* 18.

Multo enim eſt *concinnius*, ac ſuauius,
Prius cacare plus, diutius, *quàm triginta dies.*

Et alibi. *In Ranis. pag.* 134. *v.* 3. 4. 5. Ergo alij ſunt hic adoleſcentuli, Tragœdias qui faciunt, amplius. *i. plures,* quàm decies-mille, Euripide plus quàm ſtadio loquaciores. *i. qui Euripidem loquacitate ſuperant longo interuallo, & longiore, quàm ſtadij ſpatio.* Vt decuiſſe *dixit,* pro, nugaciores. magis garruli. Et alibi *In Auibus. pag.* 415. *v.* 24. Plures *quàm* ſexcentos numero.

N O T Æ.

E Πλεῖν ἢ σταδίῳ.] Ariſtoph. in Ranis. pag. 134. v. 3. 4. 5.

Οὔκουν ἕτερ᾽ ἔστ᾽ ἐνταῦθα μειρακύλλια,
Τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. καὶ ἐν ἡσιόδῳ. αὐτὸν γήραι θῆκε διὰ τὴν ἀηδίαν οὖν γηράσκω φησὶν ἀριστοφάνης,

F Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

Πλείονος. πλειοτέρου.

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ. &c. Amplius quàm anno ſenior diſcedo. Hoc dictum eſt iuxta illud Homericum. *Eſt Heſiodi carmen in ἔργοις. p.* 5. *f.* Statim enim in calamitate mortales conſeneſcunt Et apud Heſiodum. *Ipſum* in crudà ſenectute poſuit. *L.* γήραϊ θῆκε Propter triſticiam igitur (inquit Ariſtophanes. *in Ranis. pag.* 130. *v.* 17. *&* 131. *v.* 1. ſeneſco, &

Quum aliquid harum argutiarum videò, id eſt, audio.

Amplius quàm anno ſenior diſcedo.

L. ἢ νιαυτῷ *pro,* ἢ ἐνιαυτῷ.

Πλείονος. Pluris. Longioris. Maioris.

Πλειόνων. Plurium.i. Mortuorum. *Mortuorum enim numerus, viuorum numero maior eſt. Ariſtophanes in Eccleſiaz. p. 509. v.* :vbi *ſcribendum, vt apud Suidam rectè ſcriptum videmus. Illic de quadam anu quæritur, Vtrum ſit ſimia plena ceruſæ,* An anus, quæ-reſurrexit à mortuis.

Πλειόνων. τῶν νεκρῶν χαῦς αἰσχιστα ἀπὸ τῶν πλειόνων. A

Πλειών. ῶνος. ὁ. Annus. *Sic autem dictus,* quod in eo *quatuor anni* tempora compleantur. *Sumitur & ſimpliciter pro tempore. Vt,* ἐκ π. π. i. à multo tempore.

Πλειών. πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιρούς. ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ἤγουν ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Πλεισθένης. Pliſthenes. *Nomen viri proprium. Vt,* Κλεισθένης. *Cliſthenes.*

Πλεισθένης.

Πλειστηνειάσας. Qui *rem aliquam longè* pluris vendidit, quàm emit. ἀπὸ πλειστηνειάζω. *quod Gallicè dicitur, Surfaire. Surnendre. i. Aliquid pluris æſtimare, quàm valeat. Aut pluris vendere, quàm emeris, aut quàm res ipſa valeat.* Vt, Hoc autem fecit, & ſe pœnitentem eſſe, *ſe pœnitentia duci* ſimulabat, dum ipſos pluris-venderet-quàm-emiſſet, *vel pluris æſtimaret, quàm reuera valerent.* Et πλειστηνειάσαντες. Qui res, quæ vendebantur, pluris æſtimarunt, quàm valerent. Pro, qui modum omnem in rerum venalium precio ſuperarunt. Ita Lyſias, & Plato Comicus.

Πλειστηνειάσας. πλείονος πωλήσας, οὗ ὠνήσατο. ἐποίει δὲ τοῦτο. καὶ μεταμέλος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηνειάζων αὐτούς. καὶ πλειστηνειάσαντες, αἰτὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. οὕτω λυσίας. καὶ πλάτων ὁ κωμικός. B

Πλειστοβολεῖν. Talis ludere, & iis iactis, plurima puncta ſortiri. *Sic* Attici dicunt, vt nos *recentiores Græci.*

Πλειστοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, ἀττικοί.

Πλειστοδόκεια. Plurima-opinio. Maxima-exiſtimatio. *Vel, opinio nimia, quam aliquis de ſe, vel de aliqua re habet.*

Πλειστοδόκεια. ἡ πλείστη δόκησις.

Πλεῖστον ὅσον. *Sic enim diſtinctione ſublata ſcribendum videtur.* Quàm plurimum. Plurimum. Multum.

Πλεῖστον ὅσον. πολύ. C

Πλειστώναξ. Pliſtonax. Nomen proprium. *Contractum eſt ex* Πλειστοάναξ.

Πλειστώναξ. ὄνομα κύριον.

Πλείτω. Nauiget. *Ariſtophanes in Equitibus pag. 255. v. 16. 17.*

Πλείτω.

Haud enim noſtrarum ſaltem copiarum-dux-exiſtens inhiabit vrbi:

Sed nauiget ſeorſum, ſolus *ipſe ad coruos, ſi velit.*

Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει.

Ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται.

Πληγαί. Plagæ. Intra quadraginta dies Aegyptiacæ plagæ acciderunt.

Πληγαί. ὅτι ἐν μ΄. ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ᾽ αἴγυπτον πληγαί.

Πλῆθος. Multitudo. Copia. Numerus. Apud Thucydidem πλῆθος de paucis etiam dicitur, *& exiguam manum, paruúmque numerum ſignificat.*

Πλῆθος παρὰ θουκυδίδῃ καὶ ἐπ᾽ ὀλίγων λέγεται. D

Πλήθουσα ἀγορά. Plenum forum. Hora tertia *diei ab ipſo Solis ortu. Vt,* Circiter plenum forum. *i. circiter tertiam horam diei,* velitabantur. Dicitur & πληθυούσης ἀγορᾶς. i. pleno foro. *Vt,* πληθυούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ στὰς εἶπε. Pleno foro, in medio ſtans dixit.

Πλήθουσα ἀγορά. περὶ τρίτην. ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. λέγεται καὶ πληθυούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ στὰς εἶπε.

Πλήθω. Genitiuo. Impleo. Repleo. *Vt,* πλήθων δακρύων. *Lachrymis repletus. Item accuſatiuo ſimul cum genitiuo. Vt,* τὴν οἰκίαν χρυσοῦ πλήθειν. *i. domum auro replere.*

Πλήθω ψυχῇ.

Πληθώρα. Repletio. Plenitudo. *Vocabulum eſt medicum, quod æqualem humorum abundantiam ſignificat.* & πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος. Id eſt Nilus repletur, *creſcit, abundat, repletus-exundat Herodotus lib. 2. pag. 77. l. 4.* ἀπὸ τοῦ πληθύνεσθαι ἄρχεται ὁ Νεῖλος. *i. quum Nilus repleri, & repletus-exundare cœpit.*

Πληθώρα. ἡ πλησμονή. καὶ πληθωρεῖται ὁ νεῖλος. ἤγουν πληθύεται. E

Πληθύνουσι. Augent. Multiplicant. *Augentur. Creſcũt. Multiplicantur. Numero-augentur. Vt,* Poſtea vero, temporis progreſſu, in Minyas numero-creſcentes, *& auctos* inſolenter ſe gerebãt, & regnum affectabãt. *Vel, ſi legas,* πληθύνοντες οἱ Μινύαι. *&c. vertes, Minyæ numero hominum aucti, inſolenter. &c. Item Sophocles in Oedipo Colonæo pag.* [illegible]

Πληθύνουσιν. αὔξουσι. πλεονάζουσι. χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύνουσι τοῖς μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρουν, βασιλείας τε αἰτιῶντο.

Et te multiplicatum. i. longum *tempus*

Senem ſimul facit, & mente caſſum. i. Ipſa temporis longitudo te ſimul ſenem, & amentem reddit.

Καί σ᾽ ὁ πληθύων χρόνος.

Γέροντ᾽ ὁμοῦ τίθησι, καὶ τοῦ νοῦ κενόν. F

Πληϊάς. Pleias. Aſtrum *ex ſeptem, vel vt alij ex ſex ſtellis conſtans.*

Πληϊάς. τὸ ἄστρον.

Πλῆκται. *Percuſſores. Pugnaces.* Bellicoſi. Manu-ſtrenui. Vt, Sunt autem etiam apud Bacchæos ſtrenui percuſſores. *i. Viri fortes, manúque ſtrenui ad hoſtem percutiendum.*

Πλῆκται. πολεμικοί. εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοὶ καὶ παρὰ βακχαίοις.

A Πληκτηρίζω.

Πληκτηρίζω. N.L. Fortaſſe πληκτίζω. pro πληκτίζομαι. Pugno. *Ad plagas vſque contendo. Hom. Iliad. φ. pag. 824. 14. & Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 506. v. 38.*

Πλῆκτρον. ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία. αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, οἷς μάχονται. πλῆκτρα οὖν, τὰ ἐμβαλλόμενα χαλκᾶ τοῖς ἀλεκτρυόσι.

Πλῆκτρον. *Aculeus. Stimulus. Calcar.* Plectrum, quod gallis-gallinaceis æreum circumponebant inter pugnandum. Et prouerbium. Tolle plectrum propugnatorium. Nam & illi habent plectra, *ſiue ſtimulos,* quibus pugnant. Plectra igitur *iam vocantur calcaria* ænea, quæ gallis gallinaceis imponuntur, *vt his ad pugnam armentur. Ariſtophanes in Auibus pag. 397. v. 27. &* 419. 28. *Vide Schol. vnde Suid. & Er. adag. Chil. 2. Cent. 1. col. 394. ad. 30. Tolle calcar.*

Πλημμέλεια.

B Πλημμέλεια. *Vide Magnum Etym. col. 676. 20. Dicta quaſi παλιμμέλεια. Peccatum, cuius nos poſtea pœnitet commiſſi. compoſitum nomen ex aduerbio πάλιν, iterum, rurſus, retro, poſtea, & verbo μέλω, cura eſt. Nam ſecundæ curæ ſunt ſapientiores, vt fert prouerbium.*

Πλημμελεῖν. τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν, καὶ ῥαθυμεῖν. καὶ πλημμελὲς, τὸ ἐκμελὲς, καὶ ῥάθυμον, καὶ ἀπαίδευτον. λυσίας. τὸ δὲ ἄχρηστον, φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελὲς, πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. ὁ δὲ, διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρχῆς. τουτέστι, πταῖσμα. τὸν δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῶον ὀπίσω τραC πέσθαι ἐκέλευον, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τὸ πλημμελήματος.

Πλημμελεῖν. Peccare, Immodeſtè-ſe gerere, & contumelioſè-agere, *inſolentem-eſſe, iniuria afficere,* & ſocordem-eſſe, *vel, ſegnem, ac animo diſſoluto eſſe.* Et πλημμελὲς, peccatum, inconcinnũ, & diſſolutũ, & ignauũ, ac ineptum facinus. Lyſias. *Nam (vt alibi paſſim.) Λυσίας legendum ſuſpicor.* Inutile enim *rem* fateri *nobis eſſe* charam, *eſt graue* peccatum, *& qui ſic loquetur,* cum peccato loqui. *i. peccare, vel, perperam loqui* videbitur. Et, Ille verò propter ſuum peccatum, à me priuabitur imperio. πλημμέλημα, id eſt offenſio, *qua quis aliquem offendit.* Et, Illum verò, qui poſſidebat animal dorſo-ſarcinas-ferens, retro ſe-conuertere, *redire,* & peccatum corrigere iubebam.

Πλήμη. ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. καὶ πλημμυρὶς, ἡ ταραχή.

Πλήμη. Maris inundatio. Maris-plenitudo-terram-inundans. Maris æſtus. Et πλημμυρὶς. Turbatio. Motus. Agitatio-fluctuum. *Vide Lex.*

Πλῆμναι. αἱ χοινικίδες τοῦ ἅρματος.

Πλῆμναι. Currus modioli. *Rotarum modioli. Fiſtulæ, in quarum foramen axis caput immittitur, vt rotæ circumuoluantur.*

Πλὴν. ἐπίρρημα.

Πλὴν. Aduerbium. Præter. Prætetquàm. Excepto quòd Niſi.

D Πλῆθος. ἐπληροῦντο, πλήρεσιν ἱστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. πάσῃ δυνάμει. ὅλῃ ψυχῇ.

Πλῆθος. Replebantur. Implebantur. *Sequens exemplum pertinet ad πλήρεις. Plenus. Vt,* Plenis velis in ipſius philoſophiam *ſe* demiſit. Pro, toto robore, totis viribus, toto animo.

Πλήρης. ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλήρεις πληθυντικόν. καὶ πλήρης, ἐπίρρημα.

Πλήρης. Plenus Repletus. Refertus. Et pluralis *numerus tam in nominatiuo, quàm accuſatiuo maſculeo, & fœmineo.* pleni. plenos. Vel plenæ, plenas. Et πλήρης. aduerbium. N.L. *fortaſſe πλῆρες legendum, vt ſit neutrum nomen loco aduerbij, vt ὅλον, pro ὅλως. totum, pro, omnino. οἷον, pro, οἵως. quale. pro, qualiter. ὅμοιον, pro ὁμοίως. ſimile, pro, ſimiliter. &c.* Plenè.

Πληρῶ. αἰτιατικῇ. ὡς τὸ, ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. πληροῦνται δὲ, γενικῇ. σκότου, E καὶ δίνης πληροῦται τὰς ὄψεις.

Πληρῶ Accuſatiuo Impleo. Repleo. Compleo. Refercio. Satio. Vt illud, ἐπλ. &c Impleuit domum, vbi erant ſedentes. *i. vbi ſedebant.* Πληροῦμαι verò, genitiuo. Vt. Eius oculi caligine & vertigine replentur.

Πληρώματα. ὁ τῶν νηῶν φόρτος. ὁ δὲ, ἀναλαβὼν τὰ πληρώματα, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἤλασεν εἰς τὴν ῥώμην. πλήρωμα, καὶ οἱ ἐπιβάται. τὴν δὲ ναῦν καταρτίσαντες πληρώματι ἐπιλέκτῳ. καὶ αὖθις. παρεκόμιζον χρείας τοῖς πληρώμασι. καὶ ἀριστοφάνης, τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς β΄.

Πληρώματα. Nauium onera. Nauium ſarcinæ. Vt, Ille verò aſſumptis nauiũ oneribus, & captiuis, Romam iuit, πλήρωμα *vocantur etiam ipſi nauium* epibatæ i. claſſiarij milites. *Et naualium copiarum ſupplementum, & complementum.* Vt, Cùm autem nauem inſtruxiſſent complemento delecto. Et rurſus. Res-neceſſarias complementis, *vel, claſſiariis militibus* aduchebant. Et Ariſtophanes *in Veſpis. p. 314. v. 4.* Horum cõplementum, talenta ferè bis-mille ſunt nobis. *Legitur enim τάλαντ' ἐγγὺ διχίλια γίνεται ἡμῖν. Et Schol. annot. 4. ἐγγύ. ὁμοῦ. i. Simul, vna cum reliquis talentis ad nos quotannis* F *redeunt. &c.*

Πληρωτής. δημοσθένης κατὰ ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν, τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πληρωτής. Demoſthenes in *oratione* contra Ariſtogitonem *ita ſcribit.* πληρωτὰς vocabant illos, qui ſtipẽ reddebant iis, qui vel ſortitò *eam* acceperant, vel emerant. *Vel, Ita vocabant eos, qui fructuum collectionem, aut indictionalem coactionem vendebant illis, qui vel ſortitione, vel emptione illam appetebant.* Hi verò fuerint illi, qui apud nos vocantur ἐρανάρχαι. i. Collectarum-præfecti. *Vel, Illi, qui ſtipibus erogandis præſunt.*

Πλήσσεται. Percutitur. Feritur. Vulneratur. Cæditur.

Πλήσσεται. A

Πλήσσω. Accuſatiuo. Percutio. Ferio. Vulnero. Cædo. Vexo. Percello. Perterreo.

Πλήσσω. αἰτιατικῇ.

Πλησιάζω. Datiuo. Accedo. Appropinquo.

Πλησιάζω δοτικῇ.

Πλησιαίτερος. *Vicinior. Propior. Propinquior.* Qui prope eſt.

Πλησιαίτερος. ὁ πλησίον ὤν.

Πλησίον. Iuxtà. Propè.

Πλησίον. ἐγγύς.

Πλήσιος. Vicinus. Propinquus. Quæ à futuris deriuantur, *ſunt* proparoxytona, *quæ acuto notantur in antepenultima. Sed* ἀνεψιὸς, conſobrinus, & δεξιὸς, dexter, acuuntur *in vltima ſyllaba* Sed πλήσιος *non deducitur à futuro: ſed à nomine parum vſitato* πλῆς, *pro quo meliùs in M. Etymol. col. 156. 1 ... in* πλήσιος, *ſcribitur* πλητὸς, *oxytonè, &* πλησίος, *&* πλήτιος *paroxytonè. Vide cæt. vnde Suidæ verba ſunt ſumpta. Hinc formatur* πλήσιος. *vnde* πλήσιες. Vt ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, immortalis. Mutatione finis. i. *vocis fine deſinente in* οτος, *mutato in* οσιος, *verſo* τ, *in* σ. Πλήσιος ve ò non deductum-eſt à futuro. Lacones enim *vocabula à futuro deriuata, & deſinentia in* σω, non vertunt in τ. Sed à *nominibus communiter deſinentibus in* σ, *in vocis fine, qui terminationem habet* σιος, *verſo priore* σ *in* τ, dicunt ἐνιαύτιος, annuus pro ἐνιαύσιος quod ab ἐνιαυτὸς. i. annus, deducitur *Hoc autem faciunt*, vt prioris literæ τ memoriam renouent, *& primam vocis originem indicent. Sic etiam dicitur*, πλούτιος, opulentus, diues, pro communi πλούσιος, quod à πλοῦτος. i. opes, opulentia, diuitiæ. Et pro communi πλήσιος, dicunt πλήτιος. *L.* πλησίος, *&* πλήτιος. Quare *nomen hoc* non à futuro *deductum eſt.*

Πλήσιος. τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα προπαροξύτονα. τὸ ἀνεψιὸς, καὶ δεξιὸς ὀξύνονται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλῆτος, πλήτιος. ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος. ἐξ ἐναντίου τοῦ τέλους. οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος παρὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τ' οὐ τρέπουσιν. ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς τὸ ς. ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος ἐνιαύτιος λέγουσιν. ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ'. πλοῦτος; πλούσιος, πλούτιος. τὸ δὲ πλήσιος, πλήτιος, λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα.. B C

Πλησίστιος. Vehemens ventus, qui vela *nauis* implet.

Πλησίστιος. ὁ φορὸς ἄνεμος, ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον.

Πλησιφαής. Plenilunij dies, *quo plena Luna lucet.*

Πλησιφαής ἡ πλησισέληνος ἡμέρα.

Πλίγματα. Gradus. Paſſus. Saltus. *L.* τὰ πλίγματα. Et πλὶξ, ipſe greſſus. Apud Ariſtophanem *in Acharnenſibus pag. 270. v. 15. Schol. annot. 8. vnde correctio Suidæ petenda. Item conſule Euſtath. in voce* Πλίγμα.

Πλίγματα. τὰ πατήματα. καὶ πλὶξ, τὸ βῆμα. παρὰ ἀριστοφάνει.

Πλινθεύεται. Decipitur. Fallitur. *Ducta tranſlatio à* luto ſenſus-experte *quod propterea à quouis tractatur, vt ipſi placet. Haud enim tractanti, vel conculcanti reſiſtit.*

Πλινθεύεται. ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ. D

Πλινθεία. Laterum-confectio. Laterum-coctio. Latericium-opus. à verbo πλινθεύω. Lateres-conficio.

Πλινθεία. ἐκ τοῦ πλινθεύω. ἡ πλίνθευσις.

Πλινθεῖον. Locus, vbi formantur lateres. Ita Lyſias. *Gallice la Tuillerie. Le lieu, auquel on fait les tuilles.*

Πλινθεῖον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω λυσίας.

Πλινθεῖον. *L.* πλινθίον, *vt ſupra in voce* Πλαίσιον. Aciei genus. *quod lateris formam habet, vnde nomen accepit. Huius enim longitudo latitudinem longè ſuperat. Interdum etiam impropriè, ſic agmen quadratum vocatur. Vt*, Ipſe verò exercitum in lateris-formam ducens, *vel agmine quadrato ducens*, pedetentim proficiſcebatur.

Πλινθεῖον. παρατάξεως εἶδος. αὐτὸς δὲ ἐν πλινθείῳ ἄγων τὴν στρατιὰν, βάδην ἐπορεύετο.

Πλίνθος. Later. *Lateris.* Prouerbia tria. Lateres lauas *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 146. ad. 48.* Humi hauris. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 612. ad. 87.* Lentem ſecas. Dicuntur de rebus, quę fieri non poſſunt, & quæ nihil-proſunt, neque ſunt.

Πλίνθος. παροιμίαι τρεῖς. πλίνθους πλύνεις. χαμαὶ ἀντλεῖς. φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἀνηνύτων, καὶ μὴ ὄντων λέγεται. E

Πλίνθος. Agis Pauſaniæ F. aliquando irruptione in *agrum* Mantinenſem facta, ipſos quidem *ciues in vrbe* concluſit. Fluuium verò præterfluentem cùm in ipſum murum à-ſuo-curſu auertiſſet, *ac in eũ conuertiſſet, ſic ipſum* diſſoluit. Erat enim ex crudo latere *confectus* qui aduerſus quidem *bellicas machinas, quas ab vrbibus capiendis vocant* helepolis, *q. d. vrbium-expugnatrices*, tutior eſt cocto, & lapidibus. Nam hi quidem confringuntur, & ex compagibus exiliunt. Crudus verò later non æquè laborat, *neque tam facilè læditur.* Non minus tamen ab aqua diſſoluitur, quàm à Sole cera.

Πλίνθος. ὅτι ἄγις ὁ παυσανίου, ἐμβαλὼν ποτὲ εἰς τὴν μαντινειακὴν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε. τὸ δὲ παραρρέοντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας, παρέλυσεν. ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου. ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς, καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ κατάγνυνται, καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἁρμονιῶν. ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἧσσον, ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός. F

Πλινθωτόν. Vel πλινθεία. Dicitur, quum *quis* quadrata figura illud ipſum facit, quod Xenophon, Grylli F. vocat πλαίσιον ἰσόπλευρον. i. Agmen quadratum, æqualia-latera-habens.

Πλινθωτόν. ἡ πλινθεία. λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ, ὅπερ ξενοφῶν ὁ τοῦ γρύλλου, πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

A Πλίξ. τὸ βῆμα παρὰ ἀριστοφάνει. καὶ πλίγματα, τὰ πατήματα.

Πλὶξ. Gradus. Greſſus. Paſſus Saltus. Apud Ariſtophanem *in Acharnenſibus pag.* 270. *v.* 15. *Schol. annot.* 8. Et πλίγματα. Saltus. L. πηδήματα.

Πλίξ. ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλίξ, παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τριπτολέμῳ. καὶ ὅμηρος. αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων· εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν. ἔλεγον δὲ πλίξιν, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δακτυλικὸν διάστημα. καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν.

Πλὶξ. Hinc etiam *deductum eſt aduerbium* ἀμφιπλίξ. i. circumeundo. Vel, circum-circa-eundo. *quod extat apud* Sophoclem in Triptolemo, *quemadmodum tradit Græcus Scholiaſtes in Acharn. pa.* 270. *v.* 5. *annot.* 8. *vnde Suidas*. Et Homerus *Odyſſ.* Z. *pag.* 1564. *v.* 43 *cum Euſtath. comment.* Illæ verò bene quidem currebant, bene verò progrediebantur pedibus. Vocabant autem etiam plixin, illud ſpatium, *ac interuallum*, quod eſt à pollice ad indicem digitum. Et os inter femora *ſitum*.

B Πλοΐζει. πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Πλοΐζει. Nauigat. Proficiſcitur Iter-facit. Nauigatio enim etiam *eſt* iter. *Dicendum fortaſſe*, καὶ γὰρ ὁ πλοῦς ὁδός. *Nam iſta non conuertuntur. Omnis enim nauigatio eſt iter: ſed non omne iter eſt nauigatio.*

Πλοΐκη. καὶ πλόϊμος θάλασσα.

Πλοΐκη. & πλόϊμος. Idem Nauigabilis. *Epithetum aquæ, per quam nauis agi, nauigarique poteſt. Vt,* πλόϊμος θάλασσα. Nauigabile mare. *i. per quod nauigari poteſt.*

Πλόϊμα. πλωτικά. ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα. ἦρος δὲ ἀρχομένου, ἐπεὶ πλόϊμα εἶναι ἐδόκει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι μαυρουσίων τινάς.

Πλόϊμα Nauigabilia. Commodum-nauigandi-tempus. Vel ea, quæ per-nauigationem mittuntur. Vt, Vere autem incipiente *Vel, Veris autem initio*, cùm nauigandi-tempus-commodum eſſe videretur, primùm quidem quoſdam Mauruſios emittunt.

Πλοκαμίς. ἀντὶ δέ σοι πλοκαμῖδος ἑκηβόλε, C κάλλος ἔπεστιν.

Πλοκαμίς. Cæſaries Coma. Capillorũ-nexus. Cincinnus. *Vt in illo hexametro*, Tibi verò pro cincinno Longè-iaculans *Apollo, vultus* pulchritudo inſit.

Πλόκαμοι.

Πλόκαμοι. Longi crines. Capillorum-nexus. Comæ. Cincinni. Cirri.

Πλόκιον γοργόνος. τὸ δοθέντα πλόκαμον τῆς γοργόνος ἀστερόπῃ τῇ κηφέως. καθ' ὃν χρόνον κηφεὺς ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς λακεδαιμονίαν. ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλόκιον Γοργόνος. Capillamentum Gorgonis datum Aſteropæ; Cephei *filiæ*, quo tempore Cepheus cum Hercule militauit in *agrum* Laconicum, vt eo abſente, vrbs indirepta, *vel, incolumis* maneret.

Πλόκον. πλέγμα ἐκ τριχῶν.

Πλόκον Capillorum-nexum. Capillum-intortum Cincinnum. *Vt in quodam Epigrammate.*

D -- Ἄρτεμι.

Σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ' ἀνέθηκα κόμας.

O *Diana*

Tibi cincinnum meæ hunc dedicaui comæ. Et in alio pentametro.

Παρθένου ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμους.

Virginis optandæ tonſis cincinnis.

Πλόκον. πλόκαμον. αὐτίκ' ὅπως πρὸ τὸν δ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

Πλόκον Cincinnum. Capillum-intortum. *Sophocles: in Aiace pag.* 66, *ver.* 1190. Sic vt hunc ego ſeco cincinnum.

Πλόος. ὁ πλοῦς.

Πλόος. *Et per contractionem* πλοῦς. Nauigatio.

Πλουθυγίεια. ἡ μίξις τὰ δύο ἀριστοφάνης, δι' ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι, καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι. ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων. εὐδαιμονίαν. βίον. εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα. τουτέστι, καὶ τὰς ἄλλας ἡδονάς, δι' ὧν γέλως ἔσται, καὶ χορείας καὶ εὐωχίαι.

E Πλουθυγίεια. L. πλουθυγίεια. Q. d. Opulentiæ ſanitatem. i. Opulentiam-cum-ſanitate-coniunctam. Ariſtophanes *in Auibus pag.* 396. *v.* 27. *Schol. annot.* 16. Duo *vocabula* commiſcuit *rerum illarum*, per quas homines præcipuè gaudent, & vitam corrigere, *erigere, ſtabilire, & iucundiorem reddere* videntur, hac ratione maiorem-vim beatitudinis oſtendens. *Dicit enim.* Sed præſentes dabimus vobis Ipſis, liberis, liberorum liberis, Opulentiam-cum-ſanitate-coniunctam, felicitatem, Victum, pacem, iuuentutem, riſum, choros, florida-conuiuia-*feſta*, lácque gallinarum, &c. Hoc eſt, & cæteras voluptates per quas riſus erit, & choreæ, & conuiuia *celebrabuntur*.

Πλουθυγίειαν. ἀριστοφάνης. ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν αὐτοῖς τε παισί, παίδων τε παισί. πλουθυγίειαν. εὐδαιμονίαν. βίον. εἰρήνην. νεότητα γέλωτα. χορείας θαλίας. γάλα ὀρνίθων. ὥστε παρέσται F κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Πλουθυγίειαν. Ariſtoph. *in Auibus pag.* 396. *&* 397. Sed præſentes dabimus vobis Ipſis, liberis, liberorum liberis. &c. vt ſupra. *Eraſ. ad. Chil. Cent.* 6. *col.* 191. *ad. Lac gallinaceum.* Quare licebit vobis defatigari Bonorum copia, Adeo diteſcetis omnes.

NOTÆ.

Ἀριστοφάνης.] Integer locus in Auibus. pag. 396. & 397. ſic legitur, vt hic legendum.

Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς, παισί, παίδων παισί,
Πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν,
Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-

 A

Τὰ χοιρίδια, θαλλοὺς, γάλα τ' ὀρνίθων.
Ὥστε παρέστη κοινῇ ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν,
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Vide Ariſtoph.in Equitibus pag.247.23.

Τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.

Conſule Schol.annot.16.&17.

Πλουμβάτοις.Plumbatis. Plumbo. *Plumbeis-globulis. Latina Plumbata dicuntur pilæ plumbeæ,quas priſci peregrino vocabulo martiobarbulos vocabant.Græci* πολυβδώταις. *Galli, Plombees.Itali, Palle di piombo. Vide Vegetium de Re militari lib.1.cap.17.vbi Plumbatarum mentionem facit.*

Πλουμβάτοις. μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν.

Πλούταρχος. Plutarchus, Chæronenſis, Bœotius, qui fuit Traiani Cæſaris temporibus,& antè. Cùm autem Traianus eum Conſularis dignitatis participem-feciſſet *& hoc honore ipſum ornaſſet*, edixit ne quis de Magiſtratibus in Illyride *degentibus*,quidquam ſine ipſius ſententia,*conſenſúque* perageret. Scripſit autem multa.

Πλούταρχος. χαιρωνεὺς τῆς βοιωτίας. γεγονὼς ἐπὶ τῶν τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος χρόνων, καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας, προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν ἰλλυρίδα ἀρχόντων, παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά. B

Πλούταρχος. Plutarchus, Neſtorij F. Athenienſis, Philoſophus, magiſter Syriani, qui fuit præceptor Procli Lycij,& Scholæ philoſophicæ Athenis præfuit,cuius ſucceſſor *fuit* Marinus. Multa ſcripſit.

Πλούταρχος νεστορίου. ἀθηναῖος. φιλόσοφος. διδάσκαλος συριανοῦ τοῦ γενομένου ἐξηγητοῦ πρόκλου τοῦ λυκίου. τοῦ προστάντος τῆς ἐν ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. οὗ μαρῖνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά. C

Πλουτεῖν. Melius eſſe,diuitem-eſſe,quàm eſurire,ex Hecate cognoſcere licebit. *Vide locum integrum apud Ariſtophanem in Pluto pag.32.v.1.2.3.4.*

Πλουτεῖν. ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τοῦ ἑκάτης ἔσται μαθεῖν.

N O T AE.

Πλουτεῖν.] Ariſtoph.Pluto.pag.32.v.1.2.3.4.

Χρ. —Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
Εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
Τοὺς μὲν ἔχοντας, καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα προπέμπειν.
Τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων, ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.

Πλουτοδότειρα. Diuitiarum-donatrix. πλοῦτος. Opulentia. Opes. Diuitiæ. Opes parare, facile quidem eſt: ſed *eas* conſeruare, difficile *eſt*. Quære in voce Ἄτταλος. D

Πλουτοδότειρα. πλοῦτος. κτήσασθαι μὲν αὐτὸν ἐστὶν εὐμαρές. φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. ζήτει ἐν τῷ ἄτταλος.

Πλουτῶ. Accuſatiuo. Diues ſum. Diteſco Opes-paro πλουτίζω. *Dito. Diuitem-facio.*

Πλουτῶ. αἰτιατικῇ.

Πλούτων. Pluto, Orcus. Inferorum Deus. Ariſtophanes *in Ranis pag.*188. *Plutonem loquentem introducit his verbis,* Age igitur gaudens Æſchile abi, Et ſerua vrbem noſtram Sententiis bonis, & inſtitue *ciues* Amentes. Multi enim ſunt *Athenis*. Et da *manus* iſtud Cleophonti ferens, Et iſtis *vrbis noſtræ* quæſtoribus. &c. Schol. Καὶ δὸς τουτί. Fortaſſe Pluto *Aeſchylo ab Inferis ad ſuperos redeunti* dat funem, ad laqueum *faciendũ, quo Cleophon, & alij, quos nominat, ſe ſuſpendant, & ſtrangulent*, vel aliquod huiuſmodi ſymbolum, *ac ſignum* mortis. *&c. Vide locum integrum, & ſcholia.* E

Πλούτων. ὁ ᾅδης. ἀριστοφάνης. ὁ πλούτων δίδωσι σχοινίον αἰσχύλῳ ἐπανιόντι. δὸς τοῦτο κλεοφῶντι φέρων. καὶ τουτοὶ τοῖσι ποριστάς. σύμβολον θανάτου. ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτον.

Πλόχανον. Vas ex viminibus plicatis contextum, quo frumentum purgatur. *Cribri, vel ventilabri genus aliquod intelligi videtur.*

Πλόχανον. πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλοχμός. Idem ac πλόκαμος. Capillus-tortus. Coma-plicata. Capillorum nexus. Cincinnus.

Πλοχμός. ὁ πλόκαμος.

Πλωάς. Ploas. Genus auis *natatilis, quæ à poetico* πλώω. *i. nato, dicta videtur.*

Πλωάς. εἶδος ὄρνιθος.

Πλωθεύς. Plothenſis. F

Πλωθεύς.

Πλωθεῖα. Plothia. Municipium *Tribus* Ægeidis. Et popularis, Plothenſis *vocatur*.

Πλωθεῖα. δῆμος τῆς αἰγηΐδος. καὶ ὁ δημότης πλωθεύς.

Πλωΐζω. Nauigo. Et πλώζω. *vel per contractionem* πλῴζω. *pariter, eodem ſignificatu ponitur.*

Πλωΐζω. πλέω. καὶ πλώζω, ὁμοίως.

Πλώϊμος ἀνήρ. Vir nauigandi peritus.

Πλώϊμος ἀνήρ.

Πλώοντες. Nauigantes. πλώω. nauigo.

Πλώοντες. πλέοντες.

A Πλώω πλέω.

Πλώω. Nato. *poeticum.*

Πλώσιμον. εὐδιάβατον. σοφοκλῆς. μακρὸν τὸ δεῦρ' ἐς πέλαγος. οὐδὲ πλώσιμον. ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον.

Πλώσιμον. Nauigabile. Quod naue traiici facilè poteſt. *Legendum enim* εὐδιάβατον, *vt in Græcis Scholiis, vnde Suidas.* Sophocles *in Oedipo Colonæo pag.* 293. *v.* 1. Longum huc *vſque videbitur* pelagus, neque nauigabile Pro, Innauigabile. *Quod nauibus traiici non poteſt.*

Πλωτὴ νῆσος. ἡ πλεομένη.

Πλωτὴ νῆσος. Inſula nauigabilis. i. ad quam nauigari, nauigióque perueniri poteſt. Vel, Inſula, circum quam nauigatur, aut quæ nauigatione circum circa luſtratur. *Euſtath. conſule. Vel, Inſula natans, quæ modò huc, modò illuc fertur.*

Πλωτῆρες.

Πλωτῆρες. Q. d. Nauigatores. Nautæ. *Ariſtoph. Eccleſiaz. pag.* 509. *v.* 24.

B Πλωτῖνος λυκοπολίτης ἀπὸ φιλοσόφων. μαθητὴς μὲν ἀμμωνίου τοῦ πρότερον γενομένου σακκοφόρου. διδάσκαλος δὲ ἀμελίου. οὗ πορφύριος διήκουσε. τοῦ δὲ, σώπατρος. ἐπὶ δὲ γαλιήνου γηραιὸς ὢν, διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζ'. καὶ συνέταξε βιβλία νδ'. ἅτινα κατὰ θ' βίβλους διῄρηται. καὶ λέγονται ἐννεάδες ς'. γέγονε δὲ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

Πλωτῖνος. Plotinus, Lycopolita, ex Philoſophorū *familia,* diſcipulus quidem Ammonij, qui ſaccifer. i. *baiulus,* antè fuerat. Amelij verò magiſter, quem Porphyrius audiuit. Hunc verò, Sopater. Cùm autem ſenex eſſet, ſub Galieno permanſit ad annos ſeptem, & compoſuit libros 54. qui nouenos ſunt diuiſi, & *ideo græcè* vocantur Enneades. Fuit autem imbecilli corpore propter ſacrum morbum. Scripſit & alia.

Πλωτόν. πλεόμενον.

Πλωτόν. Nauigabile. Quod nauigari poteſt, aut quod nauigatur.

C Πλῷ χρησάμενος, τριταῖος ἐκ τῶν ἀθηνῶν εἰς μιτυλήνην ἀφῖκται.

Πλῷ χρ. Nauigatione *ſecunda* vſus, triduo Athenis Mithylenem peruenit.

Πλοῖα κατάφρακτα. σεσανιδωμένα πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα. αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν.

Πλοῖα κατάφρακτα. Nauigia cataphracta. Nauigia tabulis tecta, *tabulatis munita,* ita vt infra quidem *in ipſo nauigiorum alueo* arma, *& omnia inſtrumenta nautica* ponantur, ipſi verò *vectores, & nautæ* ſupra degant, *in ipſis tabulatis.*

Πλοῖον ἢ κυνῆ. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων ἀριστοφάνης ὄρνισι. καθὸ ἐπικέκρητο ἡ ἶρις. καὶ τὰ πτερὰ διετέτατο ὥσπερ κώπας. ἔτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον.

Πλοῖον, ἢ κυνῆ. Nauis, aut galerus. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 596. *ad.* 100. De *rebus* ambiguis. Ariſtophanes Auibus *pag.* 414. *v.* 14. 15. Pi. Nomen verò tibi quódnam eſt; Nauis, an Galerus? Ir. Iris velox. *Schol. annot.* 4. Nauis quidem *Iris à Piſthetæro uocatur,* quatenus *Iris* erat

D alata, & alæ expanſæ ſunt, vt *in naue* remus. Galerus verò *dicitur eadem Iris,* quia Petaſum habebat galerum. i. *petaſum pro galero, vel, galerum patentem, & amplum inſtar petaſi, qui & ipſe galerus eſt ab amplitudine ſic appellatus.* πετάννυσθαι, *expandere, dilatare. In Schol. legitur* διεπέτατο ὡς κώπη.

Πλύνεται. λοιδορεῖται. αἰσχρῶς ὑβρίζεται. πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλέγχειν. ὥς που καὶ μένανδρος.

Ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖκ' οὕτω λέγῃς.

Τὸν πατέρα, καὶ σὲ, τούς τε σοὺς τούτους ἐγώ.

Πλύνεται. Maledictis petitur. Turpiter contumelio afficitur. *Arguitur. Redarguitur.* πλύνειν enim apud antiquos *ſignificat* arguere, *redarguere.* Vt etiam apud Menandrum quodam in loco *legitur,*

Si malè meæ vxori ſic dicas. i. Si meæ vxori ſic maledicas,

Patrem, & te, & tuos iſtos ego

Arguam.

E Πλυνῶ. ἀντὶ τοῦ ἐλέγξω.

Πλυνὸς ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό. προπαροξυτόνως δὲ, τὸ πλυνόμενον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. πλύνόν με ποιεῖν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. ἀντὶ τοῦ ἐφύβρισον πλῦμα.

Πλυνός. Oxytonè *Scriptum hoc nomen, ſignificat* ipſum vas, *in quo corpus lauatur, quod Latinè balneum, labrū, peluis dici poteſt.* Paroxytonè verò, *ſignificat* id quod lauatur, *& ipſam aquam, qua quis ſe lauit, & quam iam lotus proiicit. Hanc quidam vocant loturam. Vide* Πλῦμα *in Lex.* Ariſtoph. Pluto *pag.* 50. *v.* 9. *Schol. annot.* 5. *In textu tamen oxytonè ſcribitur* πλυνόν με ποιῶν. Loturam me faciens coram tot viris. Pro *me traducens, & ludibrio præſentibus tot viris habens, & contemnens tanquam* contumelioſam loturam, *& ſordidam ac immundam balneorum aquam.*

Πλυντήρια. ἑορτὴ ἀθηναίων.

Πλυντήρια. Plynteria. *Quoddam* Athenienſium feſtum, *quod à lotione nomen videtur accepiſſe.*

F Πλυνοί. πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσι.

Πλυνοί. Labra, *vaſa balneatoria,* in quibus lauant.

NOTAE.

Πύελοι. ἐν οἷς.] πύελος. Inter balneatoria vaſa recenſetur à Polluce. Quidam autem hoc interpretantur, Scyphum, alij, vrnam, alij, balnei folium, alij tradunt fuiſſe concauum locum, in quo ſordes abluebantur. Sic tamen balneum, labrum, & peluis appellari poteſt. Quod autem hic genere maſculeo dicitur, id apud Ariſtophanem in Equitibus. pag. 246. v. 16. fœmineo genere dicitur.

Τὰς πυέλους φησὶ καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.

Schol.annot.11. τὰς πυέλους.] τὰς ἐμβάσεις. πύελος γὰρ ὄρυγμα. ἐμβατὴ, ἵνα ἐπαπολούονται. ἔμβασις verò, eſt ἐμβατὴ, labrum, ſolium, i. vas, quo in balneis vtimur ad corpus lauandum. Idem Ariſtoph. in Veſpis. pag. 315. v. 13. A

Κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ᾽, ὅπως μὴ ᾽κδύσεται.

Schol.annot.7. αἱ γὰρ πύελοι τρώγλας εἶχον ἐπὶ τὴν ὁδὸν, πρὸς τὸ ὕδωρ ἐξέρχεσθαι. &cæt.

Π. CVM N.

ΤΟ͂ Π ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ N.

ΠΝεῦμα. Spiritus. Hominis anima.

Πνεῦμα δώσω. Spiritum ipſis dabo, ſpiritum nouum. Non ſacroſanctum dicit: ſed *animæ* rationalis impetum, *rationis appetitionem. Vel, animi-ratione-præditi appetitionem.*

Πνευματικὸν. Spirituale corpus. Dicunt poſt animæ exitum ex corpore, corpus ex-ſubtilibus partibus-conflatum, magis-aereum, & lucidius, hanc *animam* circundare, quod omnino dolorem ſentiet. Hæc autem *eſt* garrulitas Græcanica. *Vel, Hæ verò ſunt nugæ Græcanicæ.* Ab hoc verò corpore dicunt iram, & cupiditatem inſeparabilem eſſe, *ſeparari non poſſe*. In Locis Ariſtoteles, omnem ſpiritum corruptibilem eſſe dicit.

ΠΝεῦμα ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν. οὐ τὸ πανάγιον λέγει, ἀλλὰ τῆς λογικῆς τὴν ὁρμήν.

Πνευματικὸν σῶμα. φασὶ μετὰ τὴν εἴδοξον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος, ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερὲς, ἀεροειδέστερον, καὶ αὐγοειδέστερον. ὃ πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία ἑλληνική. τούτου δὲ τοῦ σώματος, ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν, καὶ ἐπιθυμίαν. ἐν τοῖς τόποις ἀριστοτέλης, πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν εἶναι λέγει. B

N O T Æ.

Μετὰ τὴν εἴδοξον τῆς ψυχῆς.] VVolfius ſubaudit ἀπαλλαγὴν, i. diſceſſum. Aldinus codex habet ἰδόξον. Vnde coniicio legendum ἔξοδον, i. exitum. Hic tãtùm erit literarum per typographicam imprudentiam tranſpoſitio, nec quidquam deſiderabitur ad conſtructionem abſoluendam, & ſenſum explicandum. C

Πνευμονία. Pulmonis-vitium. Pulmonis-morbus. *L.* περὶ τὸν πνεύμονα νόσος. *i. Morbus circa pulmonem, vel in ipſo pulmone.*

Πνεύμονος. Pulmonis piſcis. *Pulmo marinus, fruticis magis, quàm piſcis naturam refert.*

Πνεύμων, Dicitur & per λ. πλεύμων. i. pulmo. Non omnia animalia vocem habent: ſed illa ſola, quæ pulmonem habent, & quæ reſpirant. Nam materia vocis eſt aer, qui exhalatur, *ac per reſpirationem emittitur.* Sed nec inſecta reſpirant, nec ſanguine-carentia, nec omnia amphibia, *quæ duplici vitæ genere fruuntur, & in aquis, & in terris degunt,* vocem-edunt, nec ea, quæ teſta-teguntur, vt cochleæ, nec ea, quæ cruſtis-tenuibus-operiuntur, vt cancri, ſcytalæ. Ex amphibiis verò, vocem-edunt fluuiatilis, *ſiue fluminens* equus, *qui alias vnica voce dicitur Hippopotamus,* & crocodilus. Hic enim vocem-exiguam edit. Piſces verò, qui ſunt in Acheloo, quamuis vocem-edere videantur, nullam tamen vocem-edunt. Nec enim per inſtrumenta vocem-formantia, vocem-edunt: ſed per quendã branchiarum motum. Natantes enim in aquæ ſuperficie, multam aquam intra branchias recipientes, eáſque poſtea contrahentes, aquam reiiciunt, eáque reiectione turbant *aquam.* Hæc verò turbata quendam aerem recipit, qui ad terram eliſus ſonat, & ita videntur vocem-edere. *& vocales eſſe.* Cicadæ verò, per membranam quandam, aere ſub pectore, & ſuperficie inſito exprimẽtes. *L.* θλίβοντες, ἐκθλίβοντες, *ac elidentes* alis incluſum aerem, vocem-edunt, *vel, ſonant.* Nec enim per inſtrumenta voci-formandæ deſtinata, ſonant. Muſcæ verò, alis, quæ ſunt aſperæ, feriunt aerem, & ſonant. Nam profectò ſtantes, *nec ſe mouentes loco,* non amplius bombum edunt, *nec ſonant.* Et ſcari ore aquam cum ſibili ſtridore expellentes, ſonum edunt. Nam quum ſunt in profundo, non ſonant.

Πνευμονία περὶ τὸν πνεύμονα.

Πνεύμονος. τοῦ ἰχθύος.

Πνεύμων. λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φωνήν. μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα, καὶ ἀναπνέοντα. ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα, οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν. οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα. οἷον οἱ κοχλίαι. οὔτε τὰ μαλακόστρακα. οἷον καρκῖνοι. σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων. ποτάμιος ἵππος, καὶ κροκόδειλος. φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν, οὐ φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν. νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συστέλλοντες τὰ βραγχία, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ. τὸ δὲ ταραττόμενον ἀπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ γῇ ἠχεῖ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. οἱ δὲ τέττιγες διὰ ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος, ὃ θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχέσιν οὖσι, πλήττουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἠχοῦσιν. ἀμέλει στῆσαι, οὐκέτι βομβοῦσι. καὶ οἱ σκάροι, τῷ στόματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου, τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν. ἀμέλει ἐν τῷ βάθει ὄντες, οὐ φωνοῦσι. D B F

Πνίω. Genitiuo. Vt, ſtr. &c. Genitiuus, & eiulatus ſpirans.

Πνίω. γενικῇ. στεναγμῶν πνίων, καὶ κλαυθμῶν.

Πνύ-

A Πνεύσας. σφοδρῶς ὀργισθείς. ὁ δὲ, νέος ὤν, καὶ φιλόνεικος, πολὺς ἔπνει. ἔτι δὲ τῷ φρεσαπνεύματι συνωλαμβάνων, καὶ μαχομένων ἐκ διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις, τουτέστιν ὀργίλως, παρὰ τὰς ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑπὸ τὴν μάσχαλην παρίσφαξε.

Πνεύσας. Spirans. Pro Vehementer iratus. Vt, Ille verò, cùm eſſet iuuenis & contentioſus, multum ſpirabat. *multum ſpirabat. i. vehementer iratus erat, adeò vt naribus iram efflaret. i. vehementer. iratus erat, adeò vt naribus iram efflaret.* Et φρεσπνεῦμα. τος. τό. q. d. *Afflatus. Aſpiratio. Pro, vehemens ira, quam quis in aliquem ſpirat, ac eam ſpirans in ſertur. Vt,* Prĕterea verò *quodam afflatu. i. vehementi ira, quam in aduerſarios ſpirant, illis* concitatis, & pugnantibus cæſim gladiis, *vnus illorum, aduerſarium* à tergo, *aggreſſus, eúmque vulnerans* ſub ala, *præter expectationem, eum* accedens interfecit. *N. L.*

N O T AE.

B Τῷ φρεσπνεύματι.] Quamuis hoc vocabulum in vulgaris lexicis non reperiatur, quod recorder, ſic tamē videtur accipiendum, vt ſum interpretatus. Quod verò ſubiicitur, ἐκ διαιρέσεως μαχομένων, ſonat, per diuiſionem, vel diſſectionem pugnantium, pro, cæſim. Sed ſuſpicor legendum ἐκ διαρσεως, vt alibi multis in locis legas. Vide vulgata Lexica in Διάρσις. Item in Διαλλάξις. Item in καταφορά. In ſequentibus verbis, παρὰ τὰς &c. etc. deſideratur vel μασχάλας, vel χώρας, vel τὰ εὐρας. Et, ἐκ τῶν ὄπισθεν. ſub. μερῶν, pro, ὄπισθεν, vel ſimpliciter ὄπισθεν. i. à tergo. Retrò. Illa verò, τουτέστιν ὀργίλως, ſunt interpretatio præcedentium, τῷ φρεσπνεύματι. Hoc eſt, iracundè.

Πνευσιῶν. φυσῶν. ἐμπνέων. ὁ δὲ ἔκειτο πνευσιῶν ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου.

Πνευσιῶν. Flans. Spirans. Anhelans. Crebro reſpirans. Vt, Ille verò iacebat anhelans, ob laqueum ſemiſpirans. *i. ſemimortuus.*

Πνιγεύς. ὁ φοῦρνος. ὁ κρίβανος. κυρίως ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. διὸ ἐπιλέγει. ἡμεῖς δὲ

C ἄνθρακες. ἀριστοφάνης.

Πνιγεύς. Furnus. Clibanus, *qui graecè dicitur κλίβανος, & Atticè κρίβανος. Catoni teſtus, Plinio teſtum. Sic autem* propriè *vocatur locus*, vbi carbones conſuffocantur. *Fornax. Caminus.* Quamobrem ſubiicit, Nos vero *ſumus* carbones. Ariſtophanes *in Nubibus pag. 64. v. 9. Vide locum integrum.*

Πνίγει μετρίῳ. συμμέτρῳ καύματι. τουτέστιν, ἔαρι. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰ πνίγη.

Πνίγει μετρίῳ. Aeſtu moderato. Hoc eſt, Vere. *Verno tempore.* Tunc enim æſtus eſt moderatus. Et pluralis, τὰ πνίγη. *Singularu, τὸ πνῖγος. aeſtus, feruor, ſuffocatio.*

Πνιγηρά. ἡ καυματώδης, καὶ θερμή. πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινος ἅμα δὲ ὅτι πνῖγος τῷ χρόνῳ τὸ χειμῶνι, καὶ τὸ θράνιον. ἀριστοφάνης μία μὲν γὰρ ἐστιν ἀπὸ κάλω, καὶ θρανίου. ἡ ἀρρινός. τὰ δὲ βραχέα παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἐπῴκεον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς.

Πνιγηρά. *Q. d. Suffocatiua. vel Strangulatiua. Suffocandi, vel ſtrangulandi vim habens.* Aeſtuoſa, & feruens. *Aeſtu, & feruore ſuffocans.* πνιγεὺς enim *eſt* ipſe caminus, *fornax, vel furnus, in quo carbones ſuffocantur.* Simul etiam *hoc Poeta dixit*, quia progreſſu temporis, *non magno tamen temporis ſpatio*, funis, & ſcabellum ſuffocat *eos, qui*

D *laqueo collum circumdant, & ſcabellum, quod conſcenderunt, calcibus à ſe remouent, vt faciliùs ſuſpendantur, & ſuffocentur.* Ariſtophanes *in Ranis pag.* [illegible] *v. 9. & 10. Schol. annot. 4. & 5.* Vna quidem enim *ad Inferos compendioſa via* eſt à fune, & ſcabello Et Aarhianus. Breuia verò, *vel, vada*, iuxta maris littus incolebant homines in tuguriis æſtuoſis *atque feruentibus habitantes.*

Πνῖγος. καῦμα.

Πνῖγος. Aeſtus Feruor. Suffocatio.

Πνοή.

Πνοή. Flatus. *Spiritus. Ventus. Odor. Vnde* κακὴ πνοή, *idem eſt, ac δυσωδία. Malus odor. Fœtor. Res ingrata. Res, quæ nares, ac animum offendit. Moleſtia.. Hinc natus ille ſenarius, quem etiam ſupra legimus, vbi quandam huius loci non contemnendam explicationem habemus. Hoc autem pertinet ad ſomniorum interpretationem.*

Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.

Malum odorem, ſiue fœtorem, ſi ſomnies te ſentire, tibi grauem *puta moleſtiam* impendere.

E Πνὺξ. πυκνός ἐστιν. ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου ἀριστοφάνης πυκνὸς λέγει τὴν γενικήν. καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς πυκνός.

Πνὺξ. Πυκνός. *Sic nomen hoc in genitiuo declinare* oportebat: ſed literę tranſpoſitione genitiuum dicit Ariſtophanes *in Equitibus pag. 199. v. 10. Schol. annot. 7.* Et fori, & portuum, & Pycnis, *pro, Pnycis. i. concionis, eris Princeps.*

Πνύξ. ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πνύξ. Pnyx. Concio. *Sic dicta, vel* à lapidum denſitate, *quibus erat ſtrata*, vel à verbo πυκνοῦσθαι i. denſari, quòd homines in ea denſarentur. *i. ob hominum eo confluentium frequentiam.*

Πνυκός. ἀριστοφάνης.

Πνυκός. Pnycis. Concionis. Ariſtoph. *in Equitibus p. 248. v. 6. & 17. Schol. annot. 8.*

F Ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,

Τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

Τουτέστι τὴν ἐξουσίαν, τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι, καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων.

. Po. *Vter veſtrum beneficiis me maioribus affecerit,*

Huic tradam Pnycis habenas.

Hoc eſt *concionis regenda* poteſtatem. *Quod à Poeta dictum* tropicè, *ducta tranſlatione* à curribus, *& equis eos trahentibus.* Habenis enim equi reguntur, & populi *bonis inſtitutis* à Magiſtratibus *gubernantur.*

Πνὺξ. πνυκὸς. πνυκί. Pnyx. Pnycis. Pnyci. Et per trāſpoſitionem *literarum*. Πυκνί. Pycni. *Vide Equites pag.* 193. *v.* 14. Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον. *Conſule Schol. Et Acharnenſes pag.* 264. *v.* 14.

Πνὺξ. πνυκὸς. πνυκί. καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν πυκνί. A

Π. CVM O.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ΠΟ'α. Sic quæuis herba dicitur. Abſtergens verò *herba, i. herba verò abſtergendi, & purgandi vim habēs,* apud Demoſthenem, & Lyſiam πόα vocatur. Vt, Exiſtimauit ſic *ſuum,* morbum *fuiſſe purgatum, & curatum,* quaſi in poa. *i. in herba purgandi vim habentis decoctione,* Medici *ſuum corpus* lauiſſent. *N. L. Pro* μαλαχίας, *legendum ſuſpicor* μαλακίας τουτέστι νόσον. *Vide noſtrum Ion. Lex. in* Μαλακία. *Hinc Italicum, Malattia. Et Longobardicum, Maladia. Et Gallicum, Maladie,* B

Πόα ἑκάστη βοτάνη, οὕτω λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα, πόα λέγεται παρὰ δημοσθένει, καὶ λυσίᾳ. ὡς ἐν πόᾳ πλυνάντων αὐτῷ μαλαχίας ἔδοξασε.

Ποδάγρα. Pedica. Tendicula. Laqueus, quo ferarum pedes capiuntur. Vt, Foſſas fodit, & pedicas hoſtibus, vt feris, ſubiecit. *i. clàm in foſſis tetendit, parauit, vt eos tanquam feras caperet.*

Ποδάγρα. τάφρους ὤρυξε, καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις.

Ποδαλείριος. Podalirius. Nomen proprium.

Ποδαλείριος ὄνομα κύριον.

Ποδαπός. Cuius gentis. Cuiâs. Cuius regionis. Xenophon dicit, Interrogatus autem cuiâs eſſet, ſe Perſam eſſe dixit. Et rurſus. ποδαπός, Cuiâs es? Α'ντιοχεύς. Antiochenſis.

Ποδαπός. ποίας ἔθνους. ποίας χώρας φησὶ ξενοφῶν ἐρωτώμενος δὲ ποδαπὸς εἴη, πέρσης ἔφη εἶναι. καὶ αὖθις. ποδαπός. ἀντιοχεύς.

Πόδας. *Hi tres ſenarij pertinent ad ſomniorum coniecturas, & interpretationem.*

Πόδας. C

Pedes purgare, curarum ſignificat ſolutionem.
Pedes latos habere, ſignificat moleſtias.
Pedibus amputatis, nullo-modo auſpicare iter.
L. τείβου *vel* τρίβου.

Πόδας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.
Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας.
Ποδῶν κοπέντων, μηδόλως ἄρχου τρίβου.

Ποδεῶνες. Calceamenti ruſtici genus. Perônes. Vt,
Et perforatos perônes agricola dedicauit Cereri

Parmis, moleſtis liberatus laboribus.
Vel, moleſtorum facto-fine laborum. L. πόνος *ὑποδήματος γεωργικοῦ. Vide Pero. Poronis in Lat. Lex.*

Ποδεῶνες. εἶδος γεωργικόν.
Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἀνθετο Δηοῖ.
Πάρμις, ἀνιηρῶν παυσάμενος καμάτων.

Ποδηγέστερον. Quod pedibus iter melius dirigit. Ad-iter-pedibus-dirigendum-aptius. Ducendi-peritius Vel in maſculeo genere, Ducendi, deducendi dirigendi peritiorem, Meliorem-viæ-ducem.

Ποδηγέστερον. ὁδηγητικώτερον. D

Ποδηγός. Qui-pedibus-ducit. Viæ-dux. Dux. Pædagogus. Director-itineris.

Ποδηγός. παιδαγωγός.

Ποδήνεμος. Ventipes. Quæ ventorum inſtar pedes habet veloces. Velox. Vt, Mergi, *vel fulica,* ô hoſpes, hunc velocis ſaluta tumulum.

Ποδήνεμος. ὦ ξεῖνε, αἰθυίης χαῖρε τῆς ποδηνέμου ἐπὶ τόνδε τύμβον.

Ποδήρης. Podêris. Ad pedes vſque *pertingens* tunica. Tunica talaris. Alij verò *ſic vocari tradunt, id,* quod ad inferiorem ſtolæ *partem* ex purpuræ, vel byſſi fruſtis conſuitur.

Ποδήρης. ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρράπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας, ἢ βύσσου ῥακίων.

Ποδοκάκκη. *Lignea-ſolea-quæ pedibus-inducitur,* Lignū, in quod *Magiſtratus, maleficorum* pedes coniiciunt, & in carcere conſtringunt. Quod à Romanis vocatur κίππος, Cippus. *Quare* ποδοκάκκη *dicta, quaſi* ποδοκατόχη. *quòd pedes ita contineat conſtrictos. Vel potiùs,* παρὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν *quòd pedes malo afficiat.* Vt, In carcere, & cippo torti, *cruciati,* & vexati, *grauiter afflicti* manebant. Dicitur & ποδοστράβη *pro eodem, quòd in huiuſmodi cippis pedes torquerentur. Vel eſt ſupplicij genus à pedibus contorquendis ita dictum. Eſt & genus laquei, quod ad ceruos capiendos paratur.* Vt, Cùm eſſent in quibuſdam cippis, *& vinculis pedes arctiùs conſtringentibus,* in foueis, *foſſis* incluſi cædebantur.

Ποδοκάκκη ξύλον. εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσι. ὃ παρὰ ῥωμαίοις κῦππος καλεῖται. ἐν εἱρκτῇ τε, καὶ ποδοκάκῃ στρεβλούμενοι, καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγεται καὶ ποδοστράβη. ὡς ἐν ποδοστράβαις ποσὶ τοῖς βόθροις ἐνειργόμενοι ἐκτείνοντο. E

Ποδοκάκκη. Demoſthenes contra Timocratē. Cippus in carcere ſic appellabatur, vel inſerto altero κ, quòd eſſet quædam ποδῶν κάκωσις. i. pedum vexatio. Vel per ſyncopen *eſt dicta* ποδοκάκη, vt Didymus *ait,* quaſi ποδοκατόχη.

Ποδοκάκκη. δημοσθένης κατὰ τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο. ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ'. ποδῶν τις κάκωσις οὖσα. ἢ κατὰ συγκοπήν. ὡς δίδυμος. οἷον ποδοκατόχη. F

Ποδοστράβη. Podoſtrabas vocabant machinas quaſdam à venatoribus paratas, in quas feræ inciden-

Ποδοστράβη. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα

tes ca-

A ταῖς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. οὕτως ὑπερίδης, καὶ ξενοφῶν. — tes capiebantur. *Pedicæ. Laquei. Tendiculæ.* Sic Hyperides, & Xenophon.

Ποδώκεια. ἡ ταχεῖα. — Ποδώκεια. Pedibus-velox. Velox. *Eſt fœmineum à maſc.* ποδώκης.

Πόδωνος. ὄνομα κύριον. — Πόδωνος. Podonis. Nomen proprium *genitiui caſus, à recto* Πόδων *Podon.*

Ποδορρώνη. ὄνομα κύριον. — Ποδορρώνη. Podorrhone. Nomen proprium *mulieris.*

Ποδοῖιν. ποδοῖν. — Ποδοῖιν. *Genit. vel dat. dualis poeticè formatus, inſerto ι. metri cauſa, pro comm.* ποδοῖν. Pedum. *Vel pedibus.*

Ποηφάγον θηρίον. τὰς βοτάνας ἐσθίων. — Ποηφάγον. Herbas-comedens fera.

B Πόηχος. ὄνομα κύριον. — Πόηχος. Poechus. Nomen proprium.

Πόθεν. ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς. — Πόθεν. Vnde. *Hoc aduerbium, quum eſt interrogantis, idem valet, ac aduerbium* negatiuum *i. negantis aduerbium. Et idem ſignificat, ac* τὸ οὐδαμῶς. i. Nullo-modo.

Πόθεν. ποῖ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον. ὡς φησιν ἀριστοτέλης. — Πόθεν. Vnde. ποῖ. quò. Hoc ſumendum *eſt in omni* mutatione *loci, vt accipiatur pro, Vnde, & pro, Quò. i. ex quo loco, & in quem locum.* vt ait Ariſtoteles.

Ποθέεσκεν. ἐπόθει. ἐπεζήτει. — Ποθέεσκεν. Optabat. Requirebat. Deſiderabat.

Ποθὴ ἡ ἐπιζήτησις. — Ποθή. *Idem, ac* πόθος. Optatio. Deſiderium *à* ποθέω, ποθῶ, *vnde Latinum Opto. as. facta literarum tranſpoſitione, & mutato* θ *in tenue* τ.

Ποθεινός. ποθούμενος. — Ποθεινός. Optatus. Optabilis. Optandus.

Ποθεῖς. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην C καλεῖς. — Ποθεῖς. Deſideras abſentem, & fruſtra vocas.

Πόθι. ποῦ. — Πόθι. Vbi.

Ποθῶ αἰτιατικῇ. — Ποθῶ. Accuſatiuo Opto. Deſidero.

Ποκος. ποκάριον. — Πόκος. Vellus. Lana. ποκάριον. *Diminutiuum nomen.* Velluſculum. Paruum-vellus. Parua lana.

Ποκάδες αἱ δικτινισμέναι τρίχες. — Ποκάδες. Pili-depexi. Pexi pili.

Πόκα ἀντὶ τοῦ ποτὲ δωρικῶς. ἀφ' οὗ καὶ οὐδέποκα. — Πόκα. Doricè, pro comm. ποτέ. Aliquando. Vnde & οὐδέποκα *deductum.* Nunquam.

Πολλά. ἀντὶ τοῦ πάντα, εἴωθεν ὁ θουκυδίδης χρῆσθαι. — Πολλά. Thucydides *hoc vti ſolet,* pro, πάντα. Multa, pro, omnia. Vt,

D Πολλὰ γ' ἡμᾶς λανθάνει. ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα. — Πολλὰ γ' ἡμᾶς λ. Multa nos latent. Pro, non *omnia,* non omnes res cognoſcimus.

Πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου. πολύβιος. ὅτι τῆς σελήνης ἐκλιπούσης ἐπὶ περσέως τοῦ μακεδόνος, ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν ῥωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε. τοὺς δὲ μακεδόνας ἐταπείνωσε ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ θρυλλούμενον, ὅτι πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου. — Πολλά. Multa *ſunt* noua belli. Polybius. Cùm Luna ſub Perſe Macedone defeciſſet, fama apud vulgus obtinuit, *hunc Lunæ defectum* ſignificare Regis defectum. Hoc autem Romanos quidem animoſiores fecit, Macedonum verò animos deiecit, *ac timidiores reddidit.* Quare verum eſt, quod *vulgò* circumfertur, Multa *eſſe* belli noua.

NOTAE.

E Πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου.] Legendum videtur Πολλὰ κενά. Id eſt, Multa belli inania. Prouerbium de re inani dici ſolitum, quum ob inanem ſuſpicionem, & pauorem nulla certa de cauſa ortum, homines terrentur eo terrore, quem Græci Πανικὸν appellant. Eraſm. ad. Chil. 2. cent. 10. col. 599. ad. 19. Multa in bellis inania. Pro ἔκλειψιν, legendum ἔκλειψιν. Hoc, ab ἐκλείπω, illud ab, ἐκλαμβάνω.

Πολλάκιν εἰδέναι δεῖ τὸν θεὸν ἐξαπατήσαντας. παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον καταςοφίζεσθαι. — Πολλά κεν. Multa noris-oportet, quibus Deum fallas. Prouerbium in eos, qui putant ſe Deo ſuis-argutiis-fucum-eſſe- facturos. *Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 10. col.* 600. *ad.* 21.

Πολλά. — Πολλὰ μεταξὺ πέλει. &c. *Sic enim legendum. Vide Eraſ. ad. Chil. 1. Cent 5. col. 155. ad. 1. Et Apollon. Argonaut. lib. 1. p. 10. v.* 188. Παρθενίας Λ'ίσ... *in Scholiis, vbi prouerbij huius origo declaratur.*

F Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. — *Multa cadunt inter calicem, ſupremáque labra.*

Et Sophocles in Electra. pag. 100. F.

- Πολλά τοι σμικροὶ λόγοι.

Ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς.

Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται, καὶ ὠφελοῦνται. — *--Sæpe breues ſermones*

Labi-fecerunt iam, & erexerunt mortales.

Pro, Vulgaribus rebus *homines ſæpe læ*duntur. & iuuantur. *Sæpe breuis oratio mortalibus plurimùm profuit, vel obfuit.*

Πολλαπλᾶ. Multiplicia. Multifaria. Hoc *nomen* ἁπλᾶ, ſimplicia, & διπλᾶ, duplicia, & πολλαπλᾶ, multiplicia, & omnia huiuſmodi *nomina ex* εο, *vel* εα, *in* α *contracta*, circunflectunt Attici. *Vt ea, quæ iam dicta. Sic etiam* ἀργυρᾶ, argentea. χρυσᾶ, aurea, & κεραμεᾶ figulina, fictilia *quod formatum à* κεραμεοῦ *ſingulari*, figulinum, fictile. Et φοινικᾶ punicea à φοινικοῦ, puniceum.

Πολλαπλᾶ. τὸ ἁπλᾶ, καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦ. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦ. A

Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι. Multis *plagis* atteri. *Ariſtoph. in Nubibus. pag.108. v.10.* Atterebatur verberatus multis *verberibus, & plagis*, vt Muſas abolens. Et Apoſtolus *Lucas. c.12. v.47.* Δαρήσεται πολλάς. *ſub.* πληγάς. Cædetur multis *verberibus, vel plagis. & v.48.* δαρήσεται ὀλίγας. *ſub.* πληγάς. *paucis* plagis *cædetur.* Δέρω. *cædo. fut.* δερῶ. *vel* δαίρω. δαρῶ. *aor.2. act.* ἔδαρον. *aor.2. paſſ.* ἐδάρην. ης. η. *fut.2. paſſ.* δαρήσομαι. ῃ. εται.

Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων. καὶ ὁ ἀπόστολος. δαρήσεται πολλάς.

Πολλὰ χαίρειν φράσας. Cùm longum vale dixiſſet. Longum valere iubens. Cùm renunciaſſet. Nuncio remiſſo. Longum vale dicto. *Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 417. ad. 4. Longum valere iuſſit.*

Πολλὰ χαίρειν φράσας. ἀποταξάμενος. ἀπογνούς. B

Πολλαχῶς. Multifariam. Multis-modis. Hoc duplex eſt. Vnum quidem, in nominibus *verſatur*, quæ dicuntur homonyma. i. æquiuoca. Alterum verò, in oratione *vocabulorum*, quæ ſolét vocare ἀμφίβολα. i. ambigua, cuiuſmodi *eſt vocabulum* illud BONVM, *quod* aliter de Iuſticia, & fortitudine dicitur, aliter verò de bona-habitudine, & ſanitate. Nam & hæc bona dicuntur.

Πολλαχῶς. τοῦτο διττόν ἐστι. τὸ μὲν, ἐν ὀνόμασιν ἃ ὁμώνυμα καλεῖται· τὸ δὲ, ἐν λόγῳ. ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν, οἷον τὸ ἀγαθόν. ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης, καὶ ἀνδρείας. ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τοῦ εὐεκτικοῦ τε, καὶ ὑγιεινοῦ. λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθά.

C

Πολλαί. *Tres ſunt ſenarij.*

Multa verò minæ ſunt, *Multa etiam temere verba*
Per-iram comminantur homines. *Sed mens quando*
Sui compos-eſt facta, fiunt *euanidæ comminationes.*

Hoc eſt, Multi homines multa per iram minati, concoctâ irâ, & receptâ mente, minarum finem fecerunt. *i. iram depoſuerunt, & iraſci deſierunt.*

Πολλαὶ δ᾽ ἀπειλαί.
Πολλὰ δὲ μάτην ἔπη
Θυμῷ κατηπείλησαν. ἀλλ᾽ ὁ νοῦς ὅταν
Αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.

Τουτέστι, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐν θυμῷ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν. D

Πολλαῖς. *Ita legendus hic ſenarius, vt & apud Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 286. ad. 94. Multis ictibus deiicitur quercus.* Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς στερρὰ δαμάζεται. Multis ictibus quercus dura domatur. Prouerbium in eos qui-difficulter-capiuntur, & difficulter-conficiuntur.

Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται. παροιμία πρὸς τοὺς δυσαλώτους, καὶ δυσκατεργάστους.

Πολλέας. *Apud Poetas metri cauſa per duplex* λλ *ſcriptum videtur, pro altero* πολέας, *quod pro communi* πολλούς. Multos. *Hoc, ab antiquo* πολλός, *illud, à* πολυς. ἰος. ὁ.

Πολλέας. πολλούς.

Πολέμαρχος. Polemarchus. Magiſtratus, apud quẽ peregrinos ſponſione, *vel ſatiſdatione* obſtringebant.

Πολέμαρχος. ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους. E

Πολέμαρχος. Polemarchus Apud Athenienſes erat quidam Magiſtratus ita dictus. Hic autem eſt vnus de nouem Archontibus. Hic verò cùm alia adminiſtrat, tum etiam *in Iudicium* introducit cauſas tam deſertæ-clientelæ, quàm deſerti-patrocinij. Item hæreditatum, & pupillarium-cauſarum *actiones dat* inquilinus. In cæteris quoque rebus, quas Archõ ciuibus præſtat, has inquilinis Polemarchus *præſtat.* Eſt & proprium nomen *viri, qui fuit* Lyſiæ frater.

Πολέμαρχος. ἀρχή τις ἦν παρ᾽ Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε, καὶ εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀπροστασίου, καὶ προστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις. καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

N O T Æ.

Τοῦ ἀπροστασίου, καὶ προστασίου. Legendum, vt apud Harpocrat. vnde Suidas, τῶ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου. F

Πολέμαρχοι. Polemarchi. Magiſtratus apud Ætolos, cuius hoc erat munus. vt *vrbis* portas clauderet, & interea, *dum eſſent clauſæ*, clauium eſſet-dominus. *i. penes ſe claues haberet, ac ſeruaret*, & quotidie, *vel, interdiu*, in portis verſaretur.

Πολέμαρχοι. ἀρχὴ, ἣν συνέβαινε κλείειν τὰς πύλας, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον, κυριεύειν τῶν κλειδῶν. καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ᾽ ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ᾽ Αἰτωλοῖς.

Πολεμησείει.

A Πολεμησείειν. πολεμικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ ά. εἰς τὸ ὁμηρικόν. τὰρ οἵ γ' ὀψείοντες ἀϋτῆς, καὶ πτολέμοιο. οὕτω καὶ γαμησείειν ἀττικοί φασι. καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτω σχηματίζουσι.

Πολεμησείειν. Belli-gerendi-cupidum-eſſe. Thucyd. lib. 1. ad imitationem illius Homerici verſus, *qui legitur Iliad.* Ξ *pag. ex Criſp. typ.* 505. *v.* 5. Quamobrem iſti videre cupientes clamorem, & bellum. Sic etiam Attici dicunt γαμησείειν. vxorem-ducere-cupere. *Multas* etiam alias vocos ita formant.

Πολεμησείοντες. πόλεμον ἐπιθυμοῦντες. χοσρόη δὲ πολεμησείοντος ὡς ᾔσθετο ἰουστινιανός.

Πολεμησείοντες. Belli-gerendi-cupidi. Bellum-gerere-cupientes. *Et* πολεμησείοντος. *Bellum-gerere cupientis. Vt,* Cùm autem Iuſtinianus ſenſiſſet, *intellexiſſet, vel cognouiſſet* Choſroen belli-gerendi cupidum-eſſe, *vel, cupere bellum gerere.*

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα,
B ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς, ἢ τὸ χρή, ἢ τὸ δεῖ. οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ γαμῆσαι. πλευστέον. ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι. καὶ οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι. πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ ἐπὶ ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμητέον εἶναι πρὸς ῥωμαίους.

Πολεμητέα εἶναι. Bellum celeriter eſſe gerendũ. Pro, δεῖν πολεμεῖν. Oportere bellum gerere. Sciendum autem huiuſmodi aduerbia, *quæ græcè* θετικὰ *vocantur, q.d. poſitiua, quæ gerundiis latinis reſpondent, & rem gerendam ſignificant*, in ſe continere vel τὸ χρή, vel τὸ δεῖ, i. oportet, *i. Vim habere* τοῦ χρή, *vel* τοῦ δεῖ, *quod cum verbis infinitiuè modi coniugitur.* Vt, γαμητέον, pro, δεῖ γαμῆσαι. Vxor-ducenda *eſt*. Pro, vxorem-ducere oportet. πλευστέον. Nauigandum *eſt*, pro, δεῖ πλεῦσαι. Oportet nauigare. Et οὐ παραδοτέα, *pro,* οὐ παραδοτέον, *hócque, pro,* οὐ χρὴ παραδοῦναι. Non tradendum *eſt*, pro, non oportet tradere. Vt, πολεμητέα. &c. Viſum eſt ipſis, ſtatim incipiente vere, Romanis bellum-inferendum-eſſe. Et, Sic decreuit propterea bellum-inferendum eſſe Romanis.

Πολεμίζειν. ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν. ἐπὶ τῆς τίτου πολιορκίας, καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντεπολέμιζον τὲς ἑαυτόν.

C Πολεμίζειν. Bellum-gerere. Ioſephus de ſeditioſis. In Titi obſidione, & bello, cum impunitate, *libere, & impunè ſeditioſi* viciſſim-bellum-faciebant ipſi.

Πολεμῶ δὲ, ῥῆμα.

Πολεμῶ. verò, verbum *eſt magis commune, quàm* πολεμίζω, *quod eſt poeticum.* Bello. Belligero. Bellum-gero. Bello premo. Oppugno. *Schol. Pind. Nem. Ode* 9. *pag.* 410. *col.* 1. *l.* 4. *& Demoſthenes Phil.* 3. *pag.* 97. *l.* 4. Vide infra Πολεμῶ.

Πολεμιστής. ἐκ τοῦ ποιητικῶς πολεμίζω. καὶ πολεμιστήριος ἵππος. πολεμησείοντες δέ.

Πολεμιστής. Bellator. Bellicoſus. *Nomen verbale deductum* à poetico πολεμίζω. *L.* ποιητικοῦ. Et πολεμιστήριος ἵππος. Bellicus equus. Vel, Ad res bellicas-aptus equus. Vel, Bellicoſus equus. πολεμησείοντες verò, bellaturientes, bellum-gerere-cupientes. Bellum-appetentes.

D Πολεμῶ. δοτικῇ. πᾶσι μέλεσι πολεμοῦντα διάφορα. αἰτιατικῇ δὲ, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Πολεμῶ. Datiuo. Bellum-facio. Bellum-infero. Vt, Diſſidia. *ſimultates, odia* membris omnibus bellum-facientia. Accuſatiuo verò, vt, πολέμησον τ. π. μ. Oppugna oppugnantes me, *vel, meos oppugnatores oppugna. Illos bello-preme, qui me bello-premunt.*

Πολέμων. φιλοστράτου, ἢ φιλοκράτους ἀθηναῖος φιλόσοφος. μαθητὴς ξενοκράτους τοῦ πλάτωνος διαδόχου. καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος. εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ ὁμήρῳ τε, καὶ σο-
E φοκλεῖ. καὶ ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν. ὥστε καὶ φάσκειν, ὅμηρον μὲν, σοφοκλέα ἐπικόν. σοφοκλέα δὲ, ὅμηρον τραγικόν.

Πολέμων. Polemon, Philoſtrati, vel Philocratis F. Athenienſis Philoſophus, diſcipulus Xenocratis, qui fuit Platonis ſucceſſor, *ſiue, qui Platoni ſucceſſit.* Ipſe quoque Academię præfuit. Fuit autem valde prodigus, *diſſolutus, & luxurioſus.* Deinde philoſophatus eſt, & multos quidem libros conſcripſit: ſed nullus ipſius *liber* circunfertur, *vel, extat.* Delectabatur autẽ Homero, & Sophocle, & vtrumque pari Sapientia præditum eſſe dicebat, adeò vt etiam diceret, Homerum quidem, eſſe Sophoclem heroicum, Sophoclem verò, Homerum tragicum.

Πολέμων εὐηγέτου ἰλιεύς. κώμης γλυκείας ὄνομα. ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς. διὸ ἐπεγράφετο ἑλλαδικός. ὁ κληθεὶς περιηγητής. ἱστορικός. γέγονε κατὰ τὸν πτολεμαῖον τὸν ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ ἀσκληπιάδην τὸν μυρλεανὸν, συνεχρόνισεν ἀριστοφάνῃ τῷ γραμματικῷ, καὶ διήκουσε καὶ τοῦ
F ῥοδίου παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν ἰλίου ἐν βιβλίοις γ'. κτίσεις τῶν ἐν φωκίδι πόλεων. καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀθηναίους συγγενείας τῶν ἐν πόντῳ πόλεων. περὶ τῶν ἐν λακεδαίμονι πόλεων. καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἐν οἷς καὶ κοσμικὴν περιήγησιν, ἤτοι γεωγραφίαν.

Πολέμων. Polemon. Euegeti F. Ilienſis, ex pago, cui nomen eſt Glycyia. Athenis autem in-numerum-ciuium-aſcriptus. Quamobrem inſcribebatur Helladicus, orbis-deſcriptor dictus, hiſtoricus, qui fuit tempore Ptolemęi illuſtris. Sed (vt Aſclepiades Myrleanus tradit) æqualis fuit Ariſtophanis grammatici, & Rhodium etiam Panætium audiuit. Ilij deſcriptionem libris tribus ſcripſit. Origenes vrbiũ Phocenſium. Item de Ponticarum vrbium cum Athenienſibus cognatione. De Laconicis vrbibus, & alia plurima, inter quæ & Orbis deſcriptionem, ſiue Geographiam.

Πολέμων. λαοδικεύς. ἤγουν ἐκ λαοδικείας τῆς

Πολέμων. Polemon Laodicenſis, vel ex vrbe Laodi-

cea,quæ eſt ad Lycum fluuium, orator, & ſophiſta, qui Smyrnæ docuit, Ariſtidis oratoris magiſter. Fuit autem & tempore Traiani,& poſt eum. Diſcipulus autem fuit Timocratis Philoſophi. Pontici Heracleotæ,& Scopeliani Sophiſtæ. Obiit autem anno 56.cùm ſe ipſe in ſepulchrum conieciſſet, & inedia necem ſibi conſciuiſſet,quòd articulari morbo deri-neretur,*& cruciaretur.* Quamobrem cognatis, & amicis lugentibus,Polemon ipſis dixiſſe fertur: Date mihi aliud corpus,& *in illud* tranſibo. Et medicis ipſum magna *mercede* diſſecantibus, dicebat, Quàm celerrimè Polemonis Lapidicinas, *vel,lapicidinas* excidite.

περὶ τὸν λύκῳ ποταμῷ,ῥήτωρ,καὶ σοφιστής. σοφιστεύσας ἐν σμύρνῃ.διδάσκαλος ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.ἦν δὲ ἐπί τε τραϊανοῦ,καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο τιμοκράτους,τοῦ ἐξ ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ πόντῳ φιλοσόφου. καὶ σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ.ἐτελεύτησε δὲ ἐξ καὶ ν' ἐνιαυτῶν,ἑαυτὸν, ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλών.καὶ ἀποκαρτερήσας,διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθριτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν, καὶ τῶν φίλων θρηνούντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν πολέμωνα. δότε μοι ἕτερον σῶμα,καὶ μετεμβήσομαι.καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν.ἐκτέμνετε τὰς πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα.

NOTÆ.

Ἐπὶ συχνῷ.]Subaudi μισθῷ,frequenti,i.magna mercede.Vel ſubauditur χρόνῳ.q.d.frequenti tempore,pro, frequenter,crebrò,vel,diu,diutiùs.

Πολέμων. Polemon Sophiſta iunior. Fuit & ipſe Commodi temporibus.

Πολέμων.ὁ νεώτερος σοφιστής. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ κομόδου.

Πολεμώνιος.Polemonius.Nomen proprium.

Πολεμώνιος.ὄνομα κύριον.

Πολέμωνος. Polemonis. πολέμων, polemon, animalis genus.

Πολέμωνος.εἶδος ζώου.

Πολεμῶσαι. Hoſtem-reddere.Et ἐκπολεμῶσαι.Idem. Alienare aliquem ab aliquo,& hoſtem ipſi reddere. Vt, Turci autem miſerunt legationem ad Iuſtinianum,vt ipſum Perſis ſimul-hoſtem-redderent.

Πολεμῶσαι. πολέμιον καταστῆσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. ἔστειλαν δὲ οἱ τοῦρκοι ὡς ἰουστινιανὸν πρεσβείαν,ἐφ' ᾧ συνεκπολεμῶσαι γε αὐτὸν πέρσαις.

Πολέμοιο τέρας. Belli portentum. Bellum,quod-inſtar ſimulacri-repræſentatur. *Bellum,quod vt quoddam ſimulacrum introducitur.* Bellum, quod vim habet faciendi belli,quod iam geritur. *Vel,Bellum efficiens id, quod iam eſt in ipſo actu.* Vt & in aliis *locis Poeta* dicit Bellum habere tumultus ſimulacrum. Vt, Illa quidem habens tumultum impudentem pugnæ.

Πολέμοιο τέρας. τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον.τὸν ποιητικὸν τοῦ ἐνεργουμένου πολέμου. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις,κυδοιμοῦ εἴδωλον φησὶν ἔχειν.ἡ μὲν,ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος.

Πολίδιον.Polidium.Nomen vrbis.*L.Πολίδιον. Sic infra.Sic & apud Stephanum.*

Πολείδιον.ὄνομα πόλεως.

Πολλεῖς.Multos.*Pro,πολλοὺς,quod ex πολέας contractum. Vide ſupra πολλέας.*

Πολλεῖς.πολλούς.

Πόλλης. Polles. Nomen vatis. Declinatur auté *Polles,Polleti*. Hic ſcripſit augurium, quod in-via ſpectatur *ac obſeruatur.* Vt,Si quis hoc geſtans occurrerit hoc ſignificat.

Πόλλης.ὄνομα μάντεως, καὶ κλίνεται πόλλητος.ὃς συνέγραψε τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα.ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ τις τόδε βαστάζων,τόδε σημαίνει.

Πόλλης. Polles Ægienſis(Ægæ verò ſunt vrbs Aſiæ, Sita autem eſt prope Magneſiam,& Smyrnam) Philoſophus. Ordine alphabetico ſcripſit ſymbolicas *coniecturas* libris duobus.Auguria lib.8.Arithmetica lib.2. Medicamenta lib.2. De Homericis auſpiciis. De Tyrrhenorum haruſpicina,*vel vaticinio*.Iatroſymbolica *i,Medicas coniecturas*.De Drycolapte.*i.Pico Martio*.Sacram orationem. Domeſticorum,*ſiue altilium* lib.1.De venatione. De ſympathiis,& antipathiis.i. *De conuenientia, & repugnantia rerum inter ſeſe*,lib.3. De fulminibus,& eorum obſeruatione,& alia.

Πόλλης αἰγιεύς.ἀπὸ αἰγῶν τῆς ἀσίας. κεῖται δὲ πλησίον μαγνησίας, καὶ σμύρνης.φιλόσοφος.ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β'. οἰωνοσκοπικὰ, ἐν βιβλίοις η'. ἀριθμητικὰ, ἐν βιβλίοις β'.ἰάματα.ἐν βιβλίοις β'. περὶ τῆς καθ' ὅμηρον οἰωνοπολίας.περὶ τῆς παρὰ τυῤῥηνοῖς μαντικῆς.ἰατροσυμβολικὰ,περὶ δρυοκολάπτου. ἱερὸν λόγον.κατοικιδίων ἀ θηρευτικόν. συμπαθειῶν, καὶ ἀντιπαθειῶν γ'. περὶ κεραυνῶν, καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως,καὶ ἄλλα.

Πολλῆς Senarius. in quo pro καινὰ, noua, ſcribendum κενά.inania: Magnæ etiam eſt amentiæ venari,*conſectarique* inania.*

Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι καινά.

Πολιά.Pro,πολιὰ θρὶξ..*Canus capillus.Cani.Vel ſubſtantiuè ponitur pro canicie. Quod eſt* indicium ſenectutis. Et πολιάς,πολιάδος.i. Minerua *Sic appellatur,vt Athenarum,ac aliarum vrbium cuſtos,& conſeruatrix.*

Πολιά.τὸ γῆρας.καὶ πολιαί,ἡ ἀθηνᾶ.

NOTAE.

Πολιά.]Vel adiectiuè ſumendum ſubaudito nomine θρὶξ. Vel ſubſtantiuè, vt ipſa canicies intelligatur. Hæc verò ſenectutis eſt indicium,& comes.Vel etiam legendum Πολιάς ſub.τρίχας.Ariſtoph.in Equitibus. pag. 240.ver.14.

ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γε σοὶ κλέψαι νέας ποιήσω.

A Et Πολιάς, Mineruæ cognomen, pro quo dicitur & πολιοῦχος. Ariſtoph. Auibus. pag. 400. v. 18. 19. 20.

Ἔπ. Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
Πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
Πει. Τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα;

Πολίζω. τὸ κτίζω.

Πολίζω. Vrbem-condo. Ædifico. Fabrico.

Πολίειον. πόλις.

Πολίειον. Policum. Vrbs, *de qua Geographi.*

Πολιήτης ἀρσενικόν. καὶ πολιῆτις θηλυκόν. Λαΐδα ἔχω πολιῆτιν ἁλιζώνοιο Κορίνθου.

Πολιήτης, *Poeticum nomen* maſculeum, *pro comm.* πολίτης. *i.* Ciuis. Et πολιῆτις, fœmineum, *pro comm.* πολῖτις. πολίτιδος. *Epigr. lib. 2. pag. 225. epigr. 196.* Laidem habeo ciuem mari-cinctæ, *bimaris* Corinthi.

B Πόλιν. γλῶσσα ποῖ πορεύῃ, πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πόλιν καταστρέψουσα; ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων, ἢ βλαπτόντων.

Πόλιν Lingua quò vadis? vrbem erectura, & eandem rurſus euerſura? Prouerbium de iis, qui verbis aut proſunt, aut nocent.

N O T AE.

Πόλιν ἀνορθώσουσα.] Legendum πόλιν ὀρθώσουσα, καὶ πόλιν ἀνατρέψουσα; Sic eſt apud Eraſmum ad. Chil. 2. Cent. 2. Col. 396. ad. 39. Lingua quò vadis?

Πολιοκροτάφοιο γέροντος.

Πολιοκροτάφοιο γέροντος. Senis cana tempora-habentis. *Vel ſeparatim legendum* πολιοκροτάφοιο. γέροντος, *vt hoc poſterius ſit præcedentis interpretatio.*

C Πολιόν. τὸ λευκόν.

Πολιόν. Canum. Candidum. Album. *Ariſtophanes in Auibus. pag. 382. v. 10. 11. 12.*

Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
Οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐστὶν, ὅ, τι δέξεται.
Τώδ' ἀποφυγόντε με.

Neque enim mons vmbroſus, neque nubes ætheria,
Neque canum pelagus eſt, quod ſuſcipiet
Iſtos duos, *qui aufugerunt à me.*

D Πόλιον. εἶδος βοτάνης. δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. τὸ μὲν μικρότερον θερμαίνει τε, καὶ ξηραίνει κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. διὸ καὶ ἐκφράττει ἅπαντα τὰ σπλάγχνα, καὶ οὖρα, καὶ ἔμμηνα κινεῖ, καὶ χλωρὸν μὲν ἔτι κολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα. ξηρὸν δὲ, τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται ἐπιπαττόμενον.

Πόλιον. Polium. Herbę genus. Duo verò *ſunt* eius genera. Horum autem minus calefacit, & ſiccat tertio interuallo. *i. tertio gradu, vt Medici loquuntur.* Quãobrem ętiam aperit omnia viſcera, *& omnes viſcerum obſtructiones*, & vrinas, & menſtrua ciet. Et viride quidem adhuc, magna vulnera conglutinat, aridum verò, maligna hulcera curat, inſperſum. *i. impoſitum, vel in puluerem redactum, ac hulceribus aſperſum.*

Πολιορκῆσαι. τὸ μόνον τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους. ἐκπολεμῆσαι δὲ, τὸ τελέως καταβαλεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰσελθεῖν.

Πολιορκῆσαι. Obſidere. *Hoc dicitur*, quum hoſtes tãtùm ante vrbem aliquam ſedent, *ac eam obſident. L.* προσκαθεσθῆναι. *Vel,* τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι. ἐκπολεμῆσαι verò, *ſignificat* omnino occupare vrbem *obſeſſam*, & ingredi. *L.* καταλαβεῖν, *à* καταλαμβάνω, *occupo. nam* καταβαλεῖν *deducitur à* καταβάλλω, *deiicio, deſtruo, demolior, quod huic loco parum conuenit.* ἐκπολεμῶ. *debello, bello-ſupero, expugno.*

E Πολιορκῶ. αἰτιατικῇ. καὶ πολιορκία, φυλακὴ πόλεως.

Πολιορκῶ. Accuſatiuo. Vrbem-obſideo. Obſideo. Et πολιορκία. *Obſidio, quæ nihil aliud eſt, quàm* vrbis cuſtodia, *qua quis vrbem cuſtodit, ac ita circundat, vt obſeruet, ne quis eF ea liberè poſſit egredi.*

Πολίουχος. καὶ πολυάχης, ὀνόματα κύρια.

Πολίουχος. Poliuchus, & Polyaches, nomina propria.

Πολιούχοις. τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι.

Πολιούχοις. Vrbium principibus. *Vrbium præſidibus, cuſtodibus, defenſoribus, conſeruatoribus.*

Πόλις. εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία. πόλεις παίζομεν.

Πόλις. Vrbs. Ludi genus *quod græcè,* πόλις, *latinè, Vrbs vocatur.* Et prouerbium. Vrbes ludimus. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 653. ad. 18. Ciuitates Ludimus Virgilius etiam Aeneidos quinto de bellico ludo, quem Troiana iuuentus ludebat, dicit, Troiaque nunc pueri, Troianum dicitur agmen.*

F Πόλις δ' ὁμοῦ.

Πόλις δ' ὁμοῦ. *Duo ſunt ſenarij, qui leguntur in Sophoclis Oedipo Tyranno. pag. 147. v. 4. & 5.*

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
Ὁμοῦ δὲ παιάνων τε, καὶ στεναγμάτων.

Vrbs verò ſimul quidem thymiamatum. i. ſuffituum *eſt-plena,*
Simul verò pæanum, & gemituum, ſiue, ſuſpiriorum.

Παρ' ὅσον οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες, ἐπὶ ἀποτρο-

Quoniam illi quidem, qui nihil ſunt-paſſi, *qui peſtilentia morbo nondum laborant*, ſacrificium-faciunt, ad

auerſionem mali.i.*ad auertendum malum*, qui verò *peſtilentia morbo iam* ſunt correpti, propter domeſtica mala ſunt. *Pro* ἑαλωκότες,*in græcis ſcholiis legitur* ἐπταικότες.*i. qui offenderunt, vel, qui cladem acceperunt, idem eſt ſenſus. At hoc à* πταίω*, illud, ab* ἁλίσκω.

πῇ τὸ κακοῦ δύσει, κὴ παιᾶνας ᾄδουσιν οἱ δ' ἑαλωκότες, ἐπ' οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσι. A

Πόλλις. Pollis. Nomen proprium.

Πόλλις. ὄνομα κύριον.

Πολιτεύω. Accuſatiuo. Rempub. adminiſtro. Rego, guberno ciuitatem. Et πολιτεύματα. Reipub. adminiſtrandæ-rationibus. Ciuilibus-actionibus. Vel aliis ſectis.i.*Vel aliis rerum gerendarum rationibus, quæ in ciuili ſtatu verſantur.*

Πολιτεύω. αἰτιατικῇ. καὶ πολιτεύμασι, ταῖς πολιτείαις. ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι.

Πολιτεία. Politia. Reipub. adminiſtrandæ-forma. Oratores hoc nomine peculiariter vti ſolent, pro Democratia.i.Populari-dominatione. *Quo ſignificatu vocem iſtam accipit* & Iſocrates in Panegyrico, & Demoſthenes in Philippicis. Politiæ, & *Rerumpublicarum adminiſtrandarum ſunt* viæ tres.*i. tres formæ, ſiue tria genera. Quare* in voce Βίος.

Πολιτεία. ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες, ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης, ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. πολιτεῖαι, καὶ αἱ ὁδοὶ γ'. ἐν τῷ βίος. B

Πολίτης. Ciuis. Ciuitatis *alicuius* populus. Et πολῖται. Ciues.

Πολίτης. δῆμος ὁ τῆς πόλεως. κὴ πολῖται.

Πολιτικός. Politicus. Ciuilis. Vrbanus. Cum aliqua arte *viuens. Artibus aliquibus excultus, politus, ac ornatus, non autem ruſticus.*

Πολιτικός. ἀστεῖος. μετά τινος τέχνης.

Πολιτικὴν. Ciuilem virtutem cum ſacerdotio coniungere, eſt ea conglomerare, quæ conglomerari nequeunt. Sapientem oportet Rempub. adminiſtrare. Nam & improbitatem coercere, & ad virtutem *homines* impellere poterit.

Πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερωσύνῃ συνάπτειν, συγκλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ κακίαν εἴρξει, κὴ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι ἱκανὸς ἔσται. C

Πολιτισμός. Reipub. adminiſtratio. *Vt, Plato* Reip. adminiſtrationem *à ſe procul* amouens, *& ciuilia negotia ſubmouẽs, ac ab his abhorrẽs,* in Academia verſabatur.

Πολιτισμός. τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων, ἐν ἀκαδημίᾳ διέτριβε.

Πολιτοκοπεῖν. Ciuium-gratiam-captare-verborũ-lenociniis. *Q.d. Ciuium aures verbis tundere, vel obtundere. Nam Magnum Etym. col. 524. l. 32. docet* κόπον *appellari loquacem, & garrulum hominem. Idem col. 529. in voce* Κόπις, *tradit,* κόπιν *vocari eum, qui acuta oratione vtitur, & ſecat, atque concidit res, quas pluribus explicat. Et* τὰς κοπίδας, *verborum artes dici monet. Vide locum. Item* Δημοκόπος. Δημοκοπεῖν. Δημοκοπία. *Formationis enim eadem eſt ratio.* Diphilus.

Πολιτοκοπεῖν. Δίφιλος.

Πολλόν. Multum. In fabulis *ſignificat* ὡς ἐπιπολὺ.i. Vtplurimum. Plerunque. Vt, Plerunq; verò Tigrin ſuperbũ reprehendit. *Vel, De Tigride ſuperbo conqueritur.*

Πολλόν. ὡς ἐπιπολὺ ἐν μύθοις. τὸ δὲ πολλὸν ἀγλαὸν μέμφεται τίγριν. D

Πῶλον. *Senarius ad ſomniorum coniecturas, ac interpretationem pertinens.* Pullum-equinum cernere currentẽ, arcanum *quiddam* hoc *ſignificat. Sed* πόλον *legendum videtur. vt literarum ordo flagitat. Quid ſit* πόλος, *ſtatim docetur in ſequentibus.*

Πῶλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.

Πόλος. Polus. Cœlum. Et πόλου poli, cœli, vel mundi. Ariſtophanes *in Auibus pag. 375. v. 6. 7. 8. 9. 10. 11.* Pi. Nõ hic igitur profectò eſt Auium polus? Ep. Polus? Pi. Quomodo polus *hic vocetur, quæris? At hoc eodem modo dicitur,* quemadmodum diceret quis, locus. Quia verò vertitur hoc, & permeat Omnia, propter hoc profectò vocatur nunc polus. Si verò condideritis hoc, & muniueritis ſemel, A polo iſto *vrbs, quam condemus,* vocabitur πόλις. Schol. Partim quidem *Poeta* paraphraſticè-declarat, *& pluribus explicat* id, quod ab Auibus eſt-antè-dictum, *Polum, eſſe* locum ipſarum, in quo degunt. Partim verò, etiam ad ipſam nominis formationem alludit. *& demonſtrat affinitatem, quæ intercedit inter iſtas duas voces,* πόλις, & πόλος.i. Locus, & polus. Deinde verò ipſum *polum* à verbo πολεῖσθαι.i. verti, verſari, circumagi, deduci tradit, vocis etymologiam aperiens. Polum enim antiqui, non vt recentiores, punctum quoddam, & axis extremitatem: ſed vniuerſum *cœlum omnes res* ambiens *appellarunt, quod omnia complectatur, & circum omnia verſetur, & circumagatur.* Euripides Pirithoo. Et Atlanticum cuſtodiens polum. *Quod ideo dixit,* quia & ipſe *polus* circumagitur, & per eum omnia eunt. F

Πόλος. οὐρανός, καὶ πόλου, οὐρανοῦ, ἢ κόσμου. ἀριστοφάνης. ὀρνίθων πόλος. τὸ μέν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν, ἐν ᾧ διατρίβουσι. τὸ δέ, καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει. τόπος, καὶ πόλος. ἑξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοί, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι, καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. εὐριπίδης πειρίθῳ. καὶ τὸν ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον. αὐτὸς τε περιπολούμενος, κὴ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. ὥσπερ εἴποι τις τόπος. ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο κὴ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τοῦτο καλεῖται νῦν πόλος. E

NOTAE.

Ὀρνίθων πόλος.] Ariſtoph. Auibus. pag. 375. v. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

Πει. Οὐχ οὗτος οὖν δήπου, ᾽στὶν ὀρνίθων πόλος;
Ἐπ. Πόλος; Πει. τίνα δὴ τρόπον; ὥσπερ εἴποι τις, τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο, κὴ διέρχεται
Ἅπαντα, διὰ τοῦτο γε καλεῖται νῦν πόλος.
Ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο, κὴ φράξηθ' ἅπαξ,
Ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.

Conſul.

A Conſule Schol. vnde Suidas. Illic pro οἰκέτῃ, quod ab οἰκέω. ῶ. ſcribitur οἰκίζῃ, quod ab οἰκίζω. ῶ. Illud, habito: hoc verò, condo ſignificat. Hanc poſteriorem lectionem ipſe ſenſus videtur flagitare.

Πολλός. ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ πολύς. Ἀῤῥιανός. Διονύσου μὲν πέρι, πολλὸς λόγος κατέχει, Ἡρακλέως δὲ πέρι, οὐ πολλός.

Πολλός. Maſculeo-genere. Pro πολύ. Multus. Magnus. Arrhianus. De Baccho quidem multa mentio fit, quæ apud homines increbuit, de Hercule verò non multa.

Πολλοστημόριον. τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς.

Πολλοστημόριον. Extrema terræ pars. *Quidam vertunt, Multeſimum. Alij, multipartitum. Alij, de-multis-vnum. Alij, rerum aliquarum, quarum multæ ſunt partes, minimam particulam ita vocant.*

Πολλοστός. τάξεως, καὶ μορίου. Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

B Πολλοστός. Ordinis, & partis *nomen. Nomen, quod ordinem, & partem ſignificat, Vnus de multis. Exiguus. Minimus. Vltimus. Extremus. Sic vocem iſtam accipiunt.* Demoſthenes, & alij.

Πολλοστῷ. ἐσχάτῳ. οὔτε καθ' ἡλικίαν σοῦ, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα προὔχοντος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι.

Πολλοστῷ. *Multeſimo.* Extremo. Illi, qui nec ætate, nec aliis *rebus* eſt te præſtantior: ſed *in* omnibus rebus eſt vnus-de-multis, *ac in omnibus, vltimus, vel extremus.*

Πολλοῦ. ἀντὶ τοῦ πάνυ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. καὶ πολλοῦ γε δεῖ.

Πολλοῦ. Pro πάνυ. Valde. Vehementer. Multum. Admodum. Vt, θρασὺς εἶ πολλοῦ. Admodum es audax. Et, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Multum abeſt profectò.

Πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι χίλιοι. ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

Πολλῷ γε μᾶλλον. *Senarius eſt, quo Socrates vtitur apud Ariſtophanem in Nubibus pag. 115. v. 20.* Multo profectò magis, *ô Strepſiades, pecuniam creditoribus debitam negare*

C *poteris*, quamuis adfuerint mille *teſtes qui viderint, quum ab illis ea tibi numeraretur.* De iis, qui ſe modis omnibus victores fore pollicentur.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. οὐδ' ὅλως.

Πολλοῦ γε κ. δ. Multum certè abeſt. Nullo prorſus modo.

Πολλοῦ δεῖ δέω καὶ λέγειν. σιωπῶ. πόῤῥω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν. οὐ βούλομαι λέγειν.

Πολλοῦ δεῖ. Multum certè abeſt, vt dicam. Taceo. Valde procul ſum à dicendo. Dicere nolo.

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Πόλλ' οἶδ' ἀλ. *Senarius, de quo Er. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 161. ad. 18.* Multa nouit vulpes: ſed echinus *i. erinaceus*, vnum magnum.

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι. θρίαι καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριάσαι.

D Πολλοὶ θριοβόλοι. *Hexametrum, de quo Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 227. ad. 8.* Multi *ſunt* trioboli, pauci verò vates viri *Vel, Multi reperiuntur ſortilegi: pauci verò fatidici. Huic ſimile eſt ad. 9. ead. pag. Multi thyrſigeri, pauci Bacchi. Epigr. lib. 1. pag. 58. Teucer dicit, In agro Troiano ſunt mihi.* Multi quidem inimici, pauci verò vtiles *i. amici, qui me iuuent.* θρίαι vocantur diuinatorij calculi *Sortilegi verò, qui calculos iſtos in vrnam diuinatoriam conijciunt, quum aliquid diuinare volunt, ab horum iactu, græcè θριοβόλοι vocatur.* & θριάσαι, diuinare, vaticinari.

Πολλοί σε τοι μισοῦσιν ἐὰν σαυτὸν φιλῇς. τοῦτό φασι τὰς νύμφας, πρὸς τὸν νάρκισσον εἰπεῖν ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν.

Πολλοί *Senarius, de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 600. ad. 26.* Multi te profectò odio-proſequentur, ſi te-ipſum amaris. Hoc aiunt Nymphas dixiſſe Narciſſo, ſe propter pulchritudinem in fontibus contemplanti.

Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν. διὰ τὴν ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν, ἐπὶ τῶν μὴ ὁμονοούντων.

E Πολλοί. *Senarius. Er ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 532. ad. 7. Multitudo Imperatorum Cariam perdidit.* Multi belli-duces Cariam perdiderunt. Propter Halicarnaſſi obſidionem. In eos *hoc dicitur*, qui non conſentiunt.

Πολύ. πλεῖστον.

Πολύ. Multum. Plurimum.

Πολυάϊξ. πολυόρμητος.

Πολυάϊξ. Multos-impetus-habens. Impetuoſus.

Πολυάκης. ὄνομα κύριον.

Πολυάκης. Polyaces. Nomen proprium.

Πολυάνδριον. μνῆμα. τάφος. τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. ὁ δὲ Γαϊνας ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτὴν πολυάνδριον, καὶ πολυτελῆ τάφον, οὔπω τεθαμμένων τῶν ἐκφκηκότων. καὶ Αἰλιανός. θάψαντες δὲ τοὺς νεκρούς, εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον.

Πολυάνδριον. *Locus, vbi ſunt multa virorum corpora ſepulturæ mandata. Coemeterium.* Monumentum. Sepulcrũ. Quod vulgò vocatur ξενοτάφιον. *i. Sepulcrum peregrinis ſepeliendis deſtinatum. At ſi quis legat* κενοτάφιον, *ſignificabit, Inane-ſepulcrum, quod & κενήριον appellatur. Imaginarium, ac honorarium ſepulcrum, quale Virgilius Aen. lib. 3. pag. 166.*

F *deſcribit.* Vt, Gaïnas autem exiuit ex vrbe, quam reliquit, vt eſſet multorum-virorum-ſepulcrum, & ſumptuoſum ſepulcrum, quòd *illius vrbis* incolæ nondum ſepulti-fuiſſent. Et Ælianus. Sepultis verò mortuis, fecerunt commune ſepulcrum. *i. publicum cœmeterium.*

Πολυαύλακος. μεγάλου. πλατέος. οὐ πεδίου πολυαύλακος εἰμὶ ὁ γεραιός.

Πολυαύλακος. Multos-ſulcos-habentis. Magni. Lati. Ampli *Vt in quodam verſu*, Non campi magni dominus ſum ego ſenex.

Πολύβιος Polybius, Lyci filius, ex Magna vrbe Arcadię, i. *Megalopolitanus*. Scipionis Africani pręceptor, quando & Panętius philoſophus *viuebat*, *& eiuſdem erat preceptor*. Fuit autem temporibus Ptolemæi cognomento Euergetæ, *i. Benefici*. Hic illam prolixam Romanam hiſtoriam lib. 40 ſcripſit. Auſpicatur autem *eam* ab exilio Cleomenis Spartani, & Philippi, Perſei filij, Macedonum ſucceſſioni, res à Romanis geſtas, ordine annectens. Sciendum, hiſtoriæ Polybij ſuccedere Poſſidonium Olbiopolitam ſophiſtã. Scripſit & Strabo Amaſienſis *ea*, quę poſt Polybium *geſta ſunt*, lib. 43.

Πολύβιος. λύκου υἱός. ἀπὸ μεγάλης πόλεως τῆς ἀρκαδίας. καθηγησάμενος σκιπίωνος τοῦ ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ παναίτιος ὁ φιλόσοφος. γεγονὼς κατὰ πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν ῥωμαϊκὴν, ἐν βιβλίοις μ. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς κλεομένους τοῦ σπαρτιάτου, καὶ φιλίππου τοῦ περσέως υἱοῦ, τῇ διαδοχῇ τῶν μακεδόνων τὰ ἑξῆς ἐπισυνάπτων ῥωμαίων. ἰστέον ὅτι διαδέχεται τὴν πολυβίου ἱστορίαν ποσειδώνιος ὀλβιοπολίτης σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ στράβων ἀμασιεὺς τὰ μετὰ πολύβιον, ἐν βιβλίοις μγ΄. B

Πόλυβος. Polybus. Nomen proprium.

Πόλυβος. ὄνομα κύριον.

Πολυβότειρα. Multos-paſcens, *Epithetum telluris. Multos-alens.*

Πολυβότειρα. πολλοὺς τρέφουσα.

Πολύβοτον. Polybotum. Nomen loci. Vel, Multos-alens Pingue.

Πολύβοτον. ὄνομα τόπου. ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον. λιπαρόν.

Πολυγηθὴς Valde-gaudens. Valde-lætus.

Πολυγηθής. πολυχαρής.

Πολυγλεύκου Multum-muſtum-habentis. Vino-abundantis. *Vt in illo pentametri*, Neque vino abundantis *dominus ſum ego* agricola racemi. *L.* γεωμόρος.

Πολυγλεύκου. πολυοίνου. οὐδὲ πολυγλεύκου γεώμορος βότρυος.

Πολύγληνον Multas-oculorum-pupillas-habentẽ. Multos-oculos habentem *Epithetum Argi paſcentis Inachiam iuuencam, de qua Virgil. Aen. lib. . pag. 72. v. 24.* Vt multos-oculos-habentem paſtorem Inachiæ *iuuencæ. L.* ἰναχίης. *Intelligitur Io, Inachi, Regis Argiuorum filia, quam Iupiter vxoris Iunonis metu, mutarat in iuuencam Ouid. Metamorphos. lib. 1. fabulam pluribus perſequitur.*

Πολύγληνον. πολυόμματον. οἷα πολύγληνον βουκόλον ἰναχίης. ἐν ἐπιγράμματι. C

Πολύγνωτος. Polygnotus. Hic arte quidem, fuit pictor, genere verò, Thaſius, & filius, & diſcipulus Aglaophontis. Athenienſium verò ciuitatẽ donatus fuit, vel quòd Pœcilen porticum, *à picturarum varietate ſic appellatam*, gratis pinxiſſet, vel (vt alij) *quòd* picturas in theſauro, & Anaceo *i. Caſtoris, & Pollucis ade gratis pinxiſſet*.

Πολύγνωτος. οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, θάσιος δὲ τὸ γένος. υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς ἀγλαοφῶντος. τυχὼν δὲ τῆς ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα. ἢ ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ, καὶ τὰς ἐν ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυδάμας. Polydamas, Scotuſæus pancratiaſta, qui maximus fuit omnium ætatis ſuæ hominũ. Qui, cùm adhuc eſſet adoleſcẽs, leonem in Olympo Macedoniæ *monte* interfecit, nullo telo armatus. Idem etiam in boum armentum ingreſſus, maximum, & ferociſſimum taurum, altero poſteriorum pedũ prehendit, & vngula ſumma retinuit, nec dimiſit. Taurus verò ſaltans, vngulam Polydamanti reliquit *in manu*. Idem aurigam, qui currum celeriter agitabat, inhibuit, ne pergeret vlterius, curru altera manu prehenſo, & equos ſtitit. Darius nothus Arthaxerxis, F. auditis huius *fortibus* facinoribus, muneribus eum induxit, vt ad ſe veniret. Tres autem illorũ, qui vocantur immortales, ex prouocatione ſingulari prœlio pugnantes Polydamas interfecit. Hæc *huius viri præclara* facinora declarabantur, *ac oſtentabantur* Olympiæ *ſcripta* in *eius* ſtatua. Cæterùm propter ſuũ robur *vir iſte* periturus erat, vt & alij, qui propter ſuas vires de ſe magnificè ſenſerunt, *ac elati fuerunt*. Vt & Homerus de Hectore *ſcripſit*, Infelix, perdet te tuum robur *i. tua fortitudo te tandem perdet*. Cùm enim æſtiuo tempore cum compotoribus in ſpeluncam ingreſſus fuiſſet, & illius ſpeluncæ cacumen fortuitò rumperetur, & mortem *illis* minaretur cęteri quidem curſu fugerunt: ipſe verò remanſit *illic* manibus ſublatis, quaſi ſpeluncæ in ipſum ruenti reſiſtere poſſet, ac ibi *tunc oppreſſus* obiit.

Πολυδάμας. σκοτουσαῖος. παγκρατιαστής. ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ᾽ αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων. ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ ὀλύμπῳ μακεδονίας, οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς, τὸν μέγιστον, καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν, τῶν ἑτέρων τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας, καὶ οὐκ ἀνίει. ὁ δὲ ταῦρος πηδῶν, ἀφῆκε τῷ πολυδάμαντι τὴν ὁπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα σπουδῇ τὸ ἅρμα, ἐπέσχε τοῦ πρόσω λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἅρμα, καὶ στήσας τοὺς ἵππους. E τοῦτον δαρεῖος ὁ νόθος ἀρταξέρξου υἱὸς, ἀκούσας τὰ ἔργα, δώροις ἐλθεῖν παρ᾽ αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν ἀθανάτων καλουμένων κατὰ πρόκλησιν μονομαχήσαντας ὁ πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδηλοῦτο ἐν ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δ᾽ ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι, ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπ᾽ ἰσχύϊ μέγα φρονήσαντες. ὡς καὶ ὅμηρος περὶ ἕκτορος. δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. εἰσελθόντες γὰρ ἐν σπηλαίῳ ὥρᾳ θέρους F ἅμα τοῖς συμπόταις, καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην διαρρηγνυμένης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν. αὐτὸς δὲ ἔμενε τὰς χεῖρας ἀνασχὼν ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ. καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε.

Πολυδαιδάλου. Multa ornamenta-habentis. *Valde-elegantis. Artificioſè-facti. Vel, Ingenioſi.*

Πολυδαιδάλου. πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

A Πολυδεύκης. ναυκρατίτης. τινὲς δὲ ἀρδουίννας σοφιστὴν γεγράφουσι παίζοντες. πόλις δὲ φοινίκης ἡ ἀρδουίννα. ἐπαίδευσε δὲ ἐν ἀθήναις ἐπὶ κομμόδου τοῦ βασιλέως. καὶ ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη νη΄. καὶ ἡ. συνταξας βιβλία ταῦτα. ὀνομαστικὸν, ἐν βιβλίοις δέκα. ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρως μετὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων. διαλέξεις, ἤτοι λαλιάς. μελέτας. εἰς κόμμοδον καίσαρα ἐπιθαλάμιον. ῥωμαϊκὸν λόγον. σαλπιγκτὴν, ἢ ἀγῶνα μουσικὸν. κατὰ σωκράτους. κατὰ σινωπέων. πανελλήνιον.

B ἀρκαδικόν. καὶ ἕτερα.

Πολυδίψιον. ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν ἀπὸ ἱστορίας. ἢ τὸ ἐπιποθητόν.

Πολύδωρος. ὄνομα κύριον.

Πολύαινος. πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος. ὦ πολύαιν᾽ ὀδυσσεῦ.

Πολύαινος. σαρδιανὸς σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου καίσαρος γαΐου. λόγους δικανικούς. καὶ δικῶν, ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. θριάμβου παρθικοῦ βιβλία γ΄. καὶ ἄλλα.

C Πολύαινος. μακεδὼν ῥήτωρ. περὶ θηβῶν, τακτικὰ βιβλία γ΄. καὶ ἄλλα.

Πολύετος. ὁ πολυχρόνιος.

Πολύευκτον. τίμιον. πολυπόθητον.

Πολύευκτος. κωμικός, τοῦ δρᾶμα ἐστὶν ἡνίοχος, ὥς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς φησίν. ἐγένετο καὶ καθ᾽ ἡμᾶς πολύευκτος ἀποφρὰς ἡμιγυναῖος. θεοστυγὴς, βαρύοργος, κωκυτοῦ, καὶ στυγὸς δεινός, καὶ ὀλέθριον τοῦ βίου ἐκλόχευμα.

D Πολύζηλος.

Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
Ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ.
Ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πολύζηλος. κωμικός. δράματα αὐτοῦ νίπτρα. δημοτυνδάρεως. μουσῶν γοναί. διονύσου γοναί. ἀφροδίτης γοναί.

E Πολύζηλος. οὗτος πηρωθεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον, ἢ ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνεγκεῖν, τῷ πανὶ κρύπτον τὴν ἀσπίδα σύμμαχον, τὸν πᾶνα δὲ εἰκάζουσιν εἶναι, ἐμάχετο ὡς ὁρῶν. καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους, καὶ τοὺς πολεμίους.

Πολυδεύκης. Pollux, Naucratita. Quidam verò per iocum dicunt *ipſum fuiſſe* Sophiſtam Arduennę. Arduenna verò, vrbs *eſt* Phœnicię. Docuit autem Athenis ſub Commodo Imperatore, & obiit anno ætatis 58. Compoſuit hos libros, Onomaſticum lib. 10. Eſt autem collectio eorum, quę de eodem dicũtur. Diſputationes ſiue Sermones. Declamationes. Commodi Cæſaris Epithalamium. Romanam orationẽ. Buccinatorem, ſiue Certamen muſicum. Contra Socratem. Contra Sinopenſes. Panhellenium. *i. orationem habitam in totius Gracia conuentu.* Arcadicum. Et alia.

Πολυδίψιον. Vel quod per multos annos ſiti laborauit. *Quod petitum* ex hiſtoria. Vel, Vehementer-optandum.

Πολύδωρος. Polydorus. Nomen proprium.

Πολύαινος. Multa-laude-dignus. *Vt apud Homerum*, ô multa-laude-digne Vlyſſes.

Πολύαινος. Polyænus, Sardianus Sophiſta, qui-fuit ſub primo Cęſare Caio. *Scripſit* orationes forenſes. Et cauſarum, *vel, Iudiciorum*, ſiue patrociniorum formas. Parthici triumphi lib. 3. & alia.

Πολύαινος. Polyænus, Macedo. Rhetor, *vel, Orator. Scripſit* de Thebis. Tactica *i. de inſtruenda acie*, lib. 3. & alia.

Πολύετος. Diuturnus. ὁ πολλὰς ἔτους, ἤγουν ἐνιαυτοὺς ἔχων. *i. Multos annos habens.*

Πολύευκτον. Vehementer-optandum. Pretioſum. Valde deſiderabile.

Πολύευκτος. Polyeuctus Comicus. Huius fabula eſt Auriga, vt ait Athenęus in Dipnoſophiſtis. Fuit etiam ętate noſtra Polyeuctus, *homo* deteſtabilis, ſemiuir, inuiſus Deo, graui-iracundia pręditus, Cocyti, & Stygis dirus, & pernicioſus *humana* vitę partus.

Πολύζηλος. Valde ęmulandus. Multę-ęmulationi-obnoxius. Inuidioſus. Peramabilis. Multum-optatus *Sophocles in Oedipo Tyranno pag. 168. v. 6. 7, 8.*

O opulentia & regnum, & ars arte
Præſtantior, in multum-optata vita,
Quanta apud vos inuidia ſeruatur!

Πολύζηλος. Polyzelus. Comicus. Eius fabulę *ſunt* Niptra *i. Lauacra* Demotyndareus. Muſarum partus. Bacchi partus. Veneris partus.

Πολύζηλος. Polyzelus. Hic excęcatus, vt is, qui ſpectrum vidiſſet maius, quàm quod oculis ferre-poſſet. *ſpectrum inquam* quod Panis clypeum pugnę-ſocium occultabat. Pana enim fuiſſe coniiciunt) pugnabat tanquam videns & *ſola* voce ſuos, & hoſtes. *i. ſuos ab hoſtibus* diſcernebat.

N O T Æ.

Τῷ Πανί.] Vide Er. ad Chil. 3. Cent. 7. col. 765. ad. 3. Panicus caſus. Veteres credebant Pana Deum repentinos terrores immittere. qui Panici terrores ab eo ſunt appellati, quorum nullam manifeſtam cauſam homines videbant. VVolfius hunc locum aliter videtur legiſſe.

F Πολύζυγος. πολυκαθέδρου.

Πολυειδής. πολύμορφος. καὶ πολυειδία, ἡ ποικιλία.

Πολύϊδος. ὄνομα κύριον.

Πολυζύγῳ. *Nauis epithetum.* Multa-iuga-habenti. Multa-tranſtra habenti. Multas ſedes-habenti.

Πολυειδής. Multi-formis. Multarum-formarum. Multifarius. Multiplex. Varius. Diuerſus. Et πολυειδία. Varietas.

Πολύϊδος. Polyidus. Nomen proprium.

Πολυϊδεία. Multarum-rerum-ſcientia. Multarum-rerum-peritia, cognitio, & experientia.

Πολυϊδρία. ἡ πολυπειρία. A

Πολυήκοος. Multarum-rerum-auditor. Qui-multa-audiuit. Vt, Nec fuerat multorum librorum auditor. *nec multos libros audierat:* ſed vi ingenij præditus erat, quod vel ad ipſam Deorum naturam propemodum accedebat, & in enarrationibus erat admirabilis. Quidam igitur ex eius diſcipulis dixit, Virum illum non verba: ſed rerum eſſentias, *& oracula* loqui.

Πολυήκοος οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ ῥώμην γε φύσεως καὶ θεῶν ἀγχίστορα, ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν οὖν τις τῶν φοιτητῶν, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους, ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας.

Πολύθρονον. Ad-multa-medicamenta-conducens, *at vtile. θρόνα* enim *vocantur* flores, *vnde medicamenta parantur Pigmenta. Venena. Quilibet flores.* Homerus Iliados χ *pag. 838. v. 1. & 2. de Hectoris vxore telam texente dicit: Sed ipſa telam texebat in concluui domus altæ,* Duplicem, ſplendidam. In *ea* verò flores varios ſpargebat. *i. intertexebat.* πολύθρονος etiam accipitur pro aſtuto, *& callido, q. d. qui multorum florum, ac venenorum eſt peritus.*

Πολύθρονον. πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. ὅμηρος. ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου. B

Πολυθρύλλητος. Valde-diuulgatus. Cuius-fama eſt-valde-magna. Celebratus. Nominatiſſimus. Memoratiſſimus. Celeberrimus. Is, cuius nomen eſt celeberrimum.

Πολυθρύλλητος. πεφημισμένος. διαβεβοημένος. ὀνομαστότατος.

Πολυκαγκής. Peraridus *locus.* Multam ariditatem-habens. *Vt apud Homerum ſitis vocatur πολυκαγκής, quòd multam ariditatem, ſiue ſiccitatem afferat. κάγκανον enim, lignum aridum ſignificat.*

Πολυκαγκής. ὁ κατάξηρος τόπος.

Πολύκαρπος. Polycarpus, Ioannis Euangeliſtę, & Theologi auditor, ſucceſſor verò Bucoli, qui fuit primus Smyrnæorum Eccleſiæ Epiſcopus, qui *Polycarpus* etiam poſt ipſum ſecundus Epiſcopatum obtinuit, & martyrio pro Chriſto conſummatus, *ac ad perfectionem perductus* eſt, ſub Marco Antonino. Scripſit epiſtolam ad Philippenſes admodum admirabilem, & ad Magnum Dionyſium Areopagitam, & ad alias Eccleſias. Hic ob quædam crimina Paſchalis, imperante Antonino pio, & Eccleſię Romanæ Epiſcopo Aniceto, Romam venit, vbi multos, qui Marcionis, & Valentini dogmati crediderant, *idque ſequebantur, ab illo errore ad rectam viam* reuocauit. Cùm autem ipſi fortè-fortuna Marcion obuiam-factus-fuiſſet, & dixiſſet, Agnoſce nos, Polycarpe, Reſpondit, Te primogenitum diaboli filium agnoſco.

Πολύκαρπος ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, καὶ θεολόγου ἀκροατής. διάδοχος δὲ βουκόλου τοῦ C πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς σμυρναίων ἐκκλησίας. ὃς καὶ μετ' αὐτὸν δεύτερος τὴν ἐπισκοπὴν ἐκράτησε. καὶ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ χριστοῦ τετελείωται, ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου. ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς φιλιππησίους πάνυ θαυμαστήν. καὶ πρὸς τὸν μέγαν διονύσιον τὸν ἀρεοπαγίτην. καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. οὗτος διά τινας αἰτίας τὸ πάσχα, βασιλεύοντος ἀντωνίνου τοῦ πίου, καὶ ἐπισκοποῦντος τὴν ἐκκλησίας ῥώμης ἀνικήτου, ἐπιστη τῇ ῥώμῃ, ἐν ᾗ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι D μαρκίωνος, καὶ βαλεντίνου πεισθέντας ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου μαρκίωνος, καὶ εἰρηκότος, γνώριζε ἡμᾶς πολύκαρπε, ἀπεκρίθη. γνωρίζω σε πρωτότοκον τοῦ διαβόλου υἱόν.

Πολυκαρπότατος. Locus fertiliſſimus. *Epitheton loci feraciſſimi, qui plurimos fructus fert.*

Πολυκαρπότατος. τόπος εὔγεως.

Πολύκεστος. Valde punctus. Acu-variè pictus.

Πολύκεστος. πολυκέντητος.

Πολυκηδής. Multas-curas-habentis. Multas-curas-afferentis.

Πολυκηδίος. πολυφροντίστου.

Πολύκλειτος. Valde-clarus. Valde-glorioſus. Clariſſimus. Glorioſiſſimus.

Πολύκλειτος. πάνυ ἔνδοξος. E

Πολύκλητοι. Verò, Ex-multis-locis-vocati.

Πολύκλητοι δὲ, ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολυκλῇσι. Multas-cathedras-habentibus. Multa-tranſtra-habentibus. Et πολυκλήϊσιν eodem-modo *ſumitur. Hinc verò per contractionem formatum eſt* πολυκλῇσιν.

Πολυκλῇσι. πολυκαθέδραις. καὶ πολυκλήϊσιν ὁμοίως.

Πολύκμητος. Multo labore factus. Valde-elaboratus. Laborioſus. Ad-multos-labores-ferēdos-aptus.

Πολύκμητος. πολυκάματος.

Πολυκράτης. Polycrates, Athenienſis orator, vehemens, qui ſecundus Anyto, & Melyto orationes contra Socratem ſcripſit.

Πολυκράτης ἀθηναῖος ῥήτωρ. δεινός τε, καὶ τοὺς κατὰ σωκράτους λόγους δεύτερος ἀνύτῳ, καὶ μελίτῳ γράψας. F

Πολυκράτης. Polycrates. Cypri princeps, qui fuit ſub Ptolemæo puero. Fide prędictus fuit, & *primùm quidem* vitam virtuti-deditam coluit. Deinde verò, ętate progrediente, prorſus in luxuriam impegit, & vitam indecoram tranſegit. Declinatur autem *in genitiuo ſingulari,* Πολυκράτου, *& per contractionem,* Πολυκράτους.

Πολυκράτης. ὁ τῆς κύπρου ἄρχων. ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ παιδὸς ὑπάρχων. πίστιν εἶχε, καὶ βίον ἐνάρετον. μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλικίας, ὁλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε, καὶ βίον ἄσεμνον ἔζησε. κλίνεται δὲ πολυκράτους.

A Πολύκρημνον. δύσβατον. ὀρεινόν.

Πολύκρημνον. Multa-præcipitia-habens. Inacceſſum. Montanum.

Πολυκτόριος. ὄνομα τόπου.

Πολυκτόριος. Polyctorius. Nomen loci.

Πολύκτωρ. ὄνομα κύριον.

Πολύκτωρ. Polyctor. Nomen proprium.

Πολυκύμονος θαλάσσης. πολυταράχου.

Πολυκύμων θ. Maris multas-vndas-habentis. Vndoſi maris. Maris multis-fluctibus-turbati.

Πολυλήϊος. πολλὰ κτήματα ἔχων.

Πολυλήϊος. Multas-ſegetes habens. Multas-poſſeſſiones-habens. Multa-prædia habens. Locuples.

Πολύλιστος. πολυλιτάνευτος.

Πολύλιστος. Vehementer-optandus. Multis-precibus-optatus.

Πολυμάθεια.

Πολυμάθεια. Multiplex-diſciplina. Multarum-rerum cognitio.

B Πολυμήλη. πολυθρέμματος γῆ.

Πολυμήλη. Multas-oues-habens terra. *Epithetum eſt terræ, quæ pecoris eſt abundans.*

Πολύμητις. πολύβουλος.

Πολύμητις. Multis-conſiliis-inſtructus. Prudens. Sapiens.

Πολύμνηστος. καὶ ἀριφράδης. καὶ οἰώνιχος ἀρρητοποιοί. καὶ πολυμνήστεια ᾄσματα καὶ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπὶ αἰσχρότητι. κρατῖνος.

Πολύμνηστος. Polymneſtus, & Ariphrades, & Oeonichus fuerunt nefandæ-libidinis-miniſtri. Polymneſtea vero, fuerunt Polymneſti Colophonij carmina, quæ propter turpitudinem à-Comicis-carpuntur. Cratinus.

Καὶ πολυμνήστει' ἀείδει. μουσικήν τε μανθάνει. ἀριστοφάνης.

Et polymneſtea carmina *canit, Muſicámque diſcit. Ariſtophanes* in Equitibus. pag. 254. ver. 20. & 21.

C Ὅς τις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα λυμαίνεται,

Οὔ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Quiſquis igitur talem virum non vehementer deteſtatur,

Nunquam ex eodem nobiſcum bibet poculo.

N O T AE.

Πολύμνηστος.] Ariſtophanes in Equitibus. pag. 254. v. 19. 20. 21.

Καὶ πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.

Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,

Οὔ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Vide & præcedentia, vbi pluribus de Arignoto, & Ariphrade agitur. Schol. annot. 11. Πολυμνήστεια. μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου μελοποιοῦ εἰς ἃ οὗτος. κωμῳδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς. Πολύμνηστος δὲ, καὶ Οἰώνιχος ὁ μεῖνος ἀρρητοποιοί. & cæt.

D

Πολυοδυνία. καὶ πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν.

Πολυοδυνία. Multus dolor. Magnus-dolor. Magna-calamitas. Magna-afflictio. Magnus-mœror. Et πολυώδυνος. Qui multis-doloribus-cruciatur. Qui eſt in magna calamitate. *Vel, multorum dolorum autor, vt actiuè ſumatur.*

Πολυωπόν. τὸ πολύξηστον δίκτυον. πολυωπὸν δὲ ἱμάτιον.

Πολυωπόν. *Retis Epithetum.* Multos-oculos-habens rete. Multa-foramina-habens. πολυωπὸν verò, τὸ πολλὰς ὀπὰς ἔχον. Pallium multa foramina-habens.

Πολυωρήσεις. πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. φυλάξεις καὶ πολυωρία, ἡ ἐπιμέλεια. ὁ δὲ, ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. Ε

E αὖθις αἰλιανός. δεομένῳ δὲ πολυωρίας τυχεῖν, καὶ ῥοπῆς ἐς τὸ κρεῖττον, οὐκ ἐπένευσε.

Πολυωρήσεις. Multam curam geres. Magna-cura-cuſtodies. Et πολυωρία. Magna-cura. Magna-ſolicitudo. Vt, Ille verò Deum orabat, vt magnam-curam ab ipſo manantem impetraret. *i. vt ille ſui curam magnam gerere vellet.* Et rurſus Ælianus. Illi verò oranti Deum vt ſui magnam-curam gereret; *& ſui rationem haberet,* ac momentum in melius *ſibi daret, ſeque ad rerum meliorum ſtatum promoueret, Deus* non annuit.

Πολυπάμμονος. πλουσίου. πολυθρεμμάτου, παρὰ τὸ πῶμαι τὸ κτῶμαι. καὶ πάσασθαι κυρίως μὲν τὸ κτήσασθαι θρέμματα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἄλλο ὁποιοῦν.

Πολυπάμμονος. Multas-poſſeſſiones-habentis. Multa-poſſidentis. Diuitis. Magnam-pecoris-copiam-habentis. à πῶμαι, poſſideo. Et πάσασθαι, propriè quidem *ſignificat* poſſidere pecora, abuſiuè verò, & quiduis aliud.

Πολυπίδακα. πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. τουτέστιν, ἀναβλύσεις.

F

Πολυπίδακα. Multos-fontes-habentem. Fontibus-abundantem. Multas ἀναβολάς, hoc eſt ἀναβλύσεις. i. aquarum-ſcaturigines habentem.

Πολυπλήθεια.

Πολυπλήθεια. Magna-multitudo.

Πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν κατεσθίων.

Πολύποδος δ. Polypodis inſtar ipſe ſe-ipſum deuorans.

Πολύπους. ὅτι ὁ πολύπους θηραθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. καὶ πα-

Πολύπους. Polypus captus multis-plagis verberatur, vt pinguior fiat. Et prouerbium, *de quo Eraſm. ad*

*Chil.*1.*Cent.*5.*col.*505.*Ad.*99. Bis ſeptem plagis polypus contuſus.

ερμιᾶ. δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πλου-μένος. A

Πολύποδ@ ὁμ. Polypi ſimilitudo. Ad eos, qui ſe cum aliquibus comparant.

Πολύποδος ὁμοιότης. πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας ποὺν ἑαυτούς.

Πολυπραγμοσύνη. Curioſitas. Multiplex-ſtudium. Multarum rerum aggreſſio, & tractatio. Et πολυπράγμων. Curioſus. Rerum-nouarum-ſtudioſus. Qui-multis-negociis-ſe-immiſcet. *Vir* bonus non eſt curioſus Hoc demonſtrare volentes, Curioſitatē mutantes in rerum-gerendarum-ſtudium, euertimus propoſitam *quæſtionem, qua dicebatur, Curioſum non eſſe bonum virum.* Nam πολυπράγμων.i. qui-res-multas-agit, nondum manifeſtum peccatum ſignificare videtur. Si quidem πολυπράγμων eſt ille, qui in multis rebus voluitur, *verſatur, multiſq. negociis occupatur.* Hoc enim etiam caſu quodam alicui *viro bono* contingere poteſt. At φιλοπράγμων.i. negociorum-amans, affectionem, & propenſionem ad res *gerendas*, & ſtudium, & voluntatem indicat. Quod à *viro* bono *eſt* alienum.

Πολυπραγμοσύνη. καὶ πολυπράγμων. ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην. ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων οὐδέ πω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ. εἴγε πολυπράγμων μέν ἐστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινὶ συμβῆναι. ὁ δὲ φιλοπράγμων, διάθεσίν τε, καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ, καὶ σπουδὴν, καὶ αἵρεσιν. ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου. B

Πολυπτύχου. Multiplicis. Multas interclusiones, vt plicas habentis. Multas-habentis-plicas.

Πολυπτύχου. πολλὰς ἀποκλείσεις ἔχοντος. οἷον πτύχας.

Πολυποικιλώτατος. Plurimam-colorum-varietatem-habens. Multicolor Multiformis. Maximè varius.

Πολυποικιλώτατος.

Πολυποίτης. Polypoetes. Nomen proprium.

Πολυποίτης. ὄνομα κύριον. C

Πολύρρηνες. Qui-multos-agnos-habent. Qui-multas-pecudes-poſſident. Diuites. Opulenti. Et Polyrrhenon, Cretæ locus, vbi Diis rem-ſacram-faciebant. Quære in vocibus οἱ Κρῆτες.

Πολύρρηνες. πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. τὸ πολύρρηνον, τόπος κρήτης. ἔνθα τοῖς θεοῖς ἔθυον. καὶ ζήτει ἐν τῷ οἱ κρῆτες.

Πολύς. Multus. Magnus. Vehemens.

Πολύς. σφοδρός.

Πολυσμαράγοις. Multum-ſtrepitum-edentibus. Valde-reſonantibus. Valde-ſonoris.

Πολυσμαράγοις. ἠχητικοῖς.

Πολυσπαθής. *Sæpe-ſpatha-denſatus. Spatha-ſæpe-pulſatus. Spatha verò dicitur textorium inſtrumentum, quo tela pulſata denſatur. Sic lamina quadam oſſea, vel lignea gladij quandam figuram referens, Sic & pecten, ac radius textorius vocatur.* Spatha-ſæpius-elaboratus. In epigrammate 59 *lib.*6. *Epigr pag.* 413.

Πολυσπαθής ὁ πλειστάκις ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθείς. ἐν ἐπιγράμματι. D

Altera verò dedicauit *ſæpe-ſpatha-denſatorum curatorem radium-textorium peplorum.*

Ἁ δὲ, πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων.

Πολυσπορίας. Illas quæ-ſunt-in-multas-partes-diſperſæ. *Vt in quodam hemiſtichio,*

Πολυσπορίας. ἐπὶ πολλὰ μέρη διεσπαρμένας.

--In-multas-partes-diſperſáſque phalanges.

--Πολυσπορίας τε φάλαγγας.

Πολύστρατος. Polyſtratus. Hic ſuſtinens culpam, & *accuſatus*, quòd Mercurij-ſtatuas circuncidiſſet, *ac mutilaſſet*, ab Athenienſibus occiſus eſt, cuius meminit Lyſias. Alius verò eſt ille, pro quo idem Lyſias orationem ſcripſit. Alius etiam fuerit ille, cuius meminit Demoſthenes in Philippicis quem aliquando peregrinum-exercitum Corinthi aluiſſe dicit. Sed *vide* ne fortè illic ſcribendum ſit Polytropus, pro Polyſtratus. Didymus enim ait ſe apud neminem reperiſſe Polyſtratum fuiſſe-ducem exercitus-peregrini, *quem aluerit* Corinthi. Polytropum verò *dicit* Athenienſem fuiſſe.

Πολύστρατος. οὗτος αἰτίαν ἔχων τοὺς ἑρμᾶς περικόψαι, ἀνῃρέθη ὑπὸ ἀθηναίων. οὗ λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν, ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. λέγων αὐτόν ποτε ἐν κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μή ποτε μέν τοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ πολυστράτου. παρ' οὐδενὶ γάρ φησιν ὁ δίδυμος εὑρηκέναι τὸν πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν μέν τοι πολύτροπον ἀθηναῖον εἶναι. E

Πολυσχιδής. Multifidus. In-multas-partes-fiſſus. Pedes-in-multas-partes diſcretos-habens. In-multos-ramos-ſparſus. Et πολυσχιδῆ ζῶα. Animalia in-multas-partes-habentia-pedes-diſcretos. Animalia fœcunda *cenſentur* homo, canis, leo, & ſi quod aliud, cui contigerit *vno partu* multos-fœtus-parere.

Πολυσχιδής. πολυμερής. καὶ πολυσχιδῆ ζῶα ἄνθρωπος. κύων. λέων. καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν. F

Πολυτελές. Sumptuoſum. Thucydides. Ipſos enim ad bellum Deceliacum habere, ſumptuoſum videbatur. Et πολυτελέσι. Sumptuoſis. τέλ@ enim *eſt* ipſe ſumptus. Et πολυτέλεια. magnus-ſumptus, nimius-ſumptus, profuſio, luxus, magnificentia.

Πολυτελές δαπανηρόν. θουκυδίδης. τὸ γὰρ ἔχειν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐκ δεκελείας πόλεμον, πολυτελὲς ἐφαίνετο. καὶ πολυτελέσι, πολυδαπάνοις. τέλος γὰρ, τὸ δαπάνημα. καὶ πολυτέλεια.

Πολυ-

A Πολυτελῆ. τὰ πολυδάπανα. ὡς ἀτελῆ, τὰ ἀδάπανα.

Πολυτελῆ. Sumptuoſa. Quæ-magnum-ſumptum-requirunt. Vt ἀτελῆ. Non-ſumptuoſa. Ea, in quæ peragenda non eſt opus magno ſumptu.

Πολυτιμητιζόμενος. θεραπευόμενος.

Πολυτιμητιζόμενος. Qui à-multis-honoratur. Multùm honoratus.

Πολυτίμητος. ἐφυλάττον τοὺς ὑπομνηματισμοὺς, οὓς ὁ πολυτίμητος ἡρακλείδης ἧκεν ἔχων. ὁ πολυτιμώρητος.

Πολυτίμητος. Apud-multos-honoratus. Valde precioſus. Valde honoratus. Honoratiſſimus. Vt, Tractabant illos commentarios, quos honoratiſſimus Heraclides ſecum attulerat. *L. ὁ Ηϛ. Item interdum accipitur pro πολυτιμώρητος, actiuè.* i. valde-cupidus-vltionis. *Gallicè Vindicatif.*

Πολύτλας. πολλὰ ὑπομείνας.

Πολύτλας. Multa-paſſus. Qui-multa-tulit.

Πολυφατίας. πολυλογίας.

Πολυφατίας. Multiloquia.

B Πολυφλοίσβοιο. πολυταράχου.

Πολυφλοίσβοιο *Maris epithetum.* Multum-ſtrepitum-edentis. Multiſtrepi.

Πολυφόρβη γῆ. ἡ πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυφόρβη γῆ. Multos-alens terra.

Πολυφόρῳ ἀριστοφάνης. οὕτω πολυφόρῳ συγκεκραμαι δαίμονι. ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένη τοῦ οἴνου. πυτέσιν ἀκράτῳ, καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον. ὀλιγοφόρον δὲ, τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν
C δένδρων.

Πολυφόρῳ Ariſtophanes. *Pluto. p. 42. v. 27.* Adeò multifero commixtus ſum Deo. Pro, *Vexor fato multa* mala eodem tempore mihi ferente. Vel vario *fato agitor. Quod dictum eſt per translationem ductam* à vino multam aquam recipiente, hoc eſt *fato* mero, & robuſto ad malum *mihi ferendum.* πολυφόρον enim vocabant *vinum* multam mixtionem *i. aquam infuſam, mixtámque* ferens. Ὀλιγοφόρον ver, *quod fert aqua mixtionem* exiguam. Vel metaphoricè *dictum eſt, per translationem ductam* ab arborum floribus, *ab arboribus multos flores ferentibus. Sic enim in gracis Schol. annot.*

Πολυφραδέστερον. συνετὸν ἐν λόγοις.

Πολυφραδέστερον. Verbis-longè prudentiorem.

Πολύφρονος.

Πολύφρονος. Valde-prudentis.

Πολύχουν. πολυτρόφητον, ἢ πολυειδῆ.

Πολύχουν. Multa-fundentem. Multa-ferentem. Multiplicem Vel, multiformem. Varium. Fœcundū.

Πολύχους. πεπλουτισμένος. ὁ δὲ εὐνόμιος, ὀλιγομαθὴς μὲν ἦν περὶ τὰ μαθήματα, πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν. καὶ τὰ αὐτὰ στρέφων ἀεὶ, καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ. ὡς δηλοῦσιν οἱ τέσσαρες τόμοι, οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς ἐπιστολὰς πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας, τὸν ἐπιστολῶν τὸν σκοπὸν ἑλεῖν οὐ δεδύνηται.
D

Πολύχους. *Multa fundens. Multa-producens. Fertilis. Fœcundus.* Ditatus, Diues. Opulentus Copioſus. Vt, Eunomius autem diſciplinas quidem parum didicerat, *& in bonis literis parum exercitatus erat:* ſed in ipſa dictione copioſus erat, & eadem ſemper vertebat, nec ſcopum propoſitum *attingere, multo minus* ſuperare poterat, vt demonſtrant quatuor illi tomi, quos in epiſtolas *Beati Pauli* fruſtra-elaborauit. Quamuis enim multa verba in eas inſumpſerit, *tamen* ipſum epiſtolarum ſcopum attingere non potuit.

Πόμα κεκραμένον, δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία. ἀριστοφάνης. ἔχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἢ τριτογενὴς αὐτὸν ἐντετριτώνισε. βούλεται μὲν εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἀθηνᾶ
E τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν. ὡς δύνασθαι τρία μέρη φέρειν ὕδατος.

Πόμα κεκραμένον. Potio temperata *ea cenſetur optima, in qua ſunt vini partes* duæ & tres *aquæ partes Vel, ea dicitur temperata, optimáque potio,* quæ tres aquæ partes recipit, vini verò, duas. Ariſtoph. *in Equitibus pag. 251. v. 23. 24. 25.* Accipe etiam ad bibendum *hoc vinum ita temperatum, vt habeat aquæ partes tres*, & duas *vini*. Pop. Quàm ſuaue *vinum hoc eſt*, ô Iupiter, & tres *aquæ partes* ferens egregiè. Al. Ipſa Tritogenia enim ipſum intritoniſſauit. Vult igitur dicere, Mineruam tale vinum paraſſe, quod tres aquæ partes ferre poſſet. *Sed alluſit ad nomen τρία, vel ad potionem τῶν τριῶν κραμάτων i. trium mixtionum, vel temperamentorum. vel ad nomen Tritonis, quod eſt Libyæ flumen, iuxta quod Minerua creditur nata, quæ propterea Τριτωνὶς appellata, vnde verbum facetè deduxit, τριτωνίζειν. Dicitur eadem etiam τριτογένεια, & τριτογένης, quòd ibi fuerit genita. Quanquam alij putant ſic appellatam, quòd ἐκ τῆς τριτοῦς τοῦ Διός. i. ex Iouis capite fuerit genita. Vide Euſtath.*

N O T AE.

F Ἔχε πιεῖν.] Ariſtophanes in Equitibus. pag. 251. v. 23. 24. 25.

Ἀλ. Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

Δη. Ὡς ἡδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρει καλῶς.

Ἀλ. Η Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐντετρίτωνικε.

Conſule. Schol. annot. 11. & 12.

Πωματίας ὁ κοχλίας.

Πωματίας. Cochlea.

Πομπαῖος. ὁ ἀπὸ τῶν γηΐνων εἰς τὰ οὐράνια

Πομπαῖος. Pōpæus. Ductor. Deductor. Qui à ter-

reſtribus ad cœleſtia mittit, *vel deducit.* πομπαῖος ἑρμῆς. Pompæus Mercurius, qui animas & demittit, & deducit. *Sophocles in Aiace pag. 50. v. 3. Vide Schol.*

Πομπεύει. Tanquam victor magnificè-loquitur.

Πομπεία. Conuicium. Hoc nomine vel ipſi cauſidici, *qui verſantur in foris, & iudiciis,* vtuntur. Πομπεῖα etiam *neutro genere in plurali* vocantur ipſa vaſa ad pompas comparata, quemadmodum idem Orator in *orationibus* contra Androtionem ſubindicat. Philochorus verò dicit Athenienſes olim illis *vaſis* vſos-fuiſſe, quæ ex 30. tyrannorum bonis parata-fuerant. Tandem verò & Androtionem alia confeciſſe.

Πομπείας, & πομπεύειν. Pro conuicio, & conuiciari *ſumpſit* Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte. Tranſlatio *ducta eſt* ab illis, qui in Dionyſiacis *i. Bacchicis* pompis curribus vecti, ſe mutuis conuiciis inſectabuntur. Menander verò Perinthia.

In curribus ſunt maledicta quædam
Valde maledica.

Πομπήιος. Pompeius cognomento Magnus, Conſul, & Imperator Romanorum, bellum aduerſus Mithridatem, & Tigranem ſuſcepit. Ac Mithridatem quidem in minore Armenia nocturno-prælio deuicit, vt & eius caſtra diriperet, & tres myriades *i.* 30. *millia militum* armatorum proſterneret. Mithridates igitur copiis omnino nudatus præclarè ſecum agi putauit, quòd cum vxore, & duobus quibuſdam aſſeclis, *vel, pediſſequis* effugere potuiſſet. Deinde ſeditione Pharnecis filij apud ſuos milites oppreſſus, & ad neceſſariam mortem compulſus, hauſto veneno letifero apud Boſporum moritur. Eius verò filius Pharnaces regni ſucceſſor factus-eſt. Pompeius verò copias aduerſus Tigranem ducit. Sed Armenius ratus non vtile *ſibi fore*, cum Romanis prælio certare, ſe ipſum dedens, ad Pompeium iuit, & ad eius genua ſe-proſterndus, diadema capiti ſuo detractum, in illius manibus depoſuit. Quibus rebus motus Pompeius, eum erigit, & diadema ei reſtituit, & ipſe-met hoc Armenij capiti impoſuit, ac virum illum cæteris etiam in rebus honorificè tractauit. Quædam tamen regni parte ablata, magnáque pecunia Armenium mulctauit. Nam & Syriam, & Phœniciam illi ademit. Et argenti quinque-millia talentorum præterea-coegit *dare* Romanorum Iuri *i. Iuſticia, vt vulgò dicitur, vel, Populo Romano perſoluere coegit*, quippe quòd iniuſta Romanis arma prior intuliſſet, *ac iniuriis Populum Romanum laceſſiuiſſet.* Poſthæc Albanos ſubegit, & Iberum Regem Arſacem fugere coegit, & minorem Armeniam Deiotaro Galatiæ Principi donauit, & Attalum, atq. Pylænem in ſuum Paphlagoniæ regnum reduxit, à Mithridate expulſos. Et Colchis ducem præfecit. Poſtea Syros, & Arabes ſubegit, & Iudæos tertio mẽſe in-deditionem-recepit. Nullum tamen de ſacris donariis deripuit: ſed omnia deſcripta, *& in inuentarium relata*, tradidit Ariſtobulo. Hyrcanum enim vinctum Romam miſit.

πέμπων. καὶ πομπαῖος ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς A
τὸν ᾅδην καταπέμπων τε, καὶ παραπέμπων.

Πομπεύει. ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπεία. λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. λέγεται πομπεῖα καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη. ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατ' ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. φιλόχορος δέ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὀψὲ δὲ καὶ ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε. B

Πομπείας. καὶ πομπεύειν. ἀντὶ τοῦ λοιδορίας, καὶ λοιδορεῖν δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. μένανδρος δὲ περινθίᾳ.

Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαί τινες.
Σφόδρα λοίδοροι.

Πομπήιος. ὅτι πομπήιος ὁ μέγας ἐπικληθεὶς, ὕπατος, καὶ στρατηγὸς ῥωμαίων, τὸν πρὸς μιθριδάτην, καὶ τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν μιθριδάτην κατὰ τὴν μικρὰν ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο. ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι. καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως, διαφεύγειν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ, καὶ δύο τισὶν ἀκολούθοις ἱκανὸς γέγονεν. εἶτα καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθεὶς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν, τελευτᾷ περὶ τὸν βόσπορον. ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ πομπήιος, ἐπὶ τιγράνην ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος, ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς πομπήιον. καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν, καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀνελόμενος, ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὲ καμφθεὶς ὁ πομπήιος, ἀνίστησί τε αὐτὸν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν. αὐτὸς τῇ τοῦ ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν. ἀφαιρεῖται δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν ἀρμένιον. συρίαν τε γὰρ, καὶ φοινίκην ἀπετέμετο. καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου τῷ ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα ἀλβανοὺς ὑπέταξε. καὶ τὸν βασιλέα τῶν ἰβήρων ἀρσάκην φεύγειν ἠνάγκασε. καὶ τὴν μικρὰν ἀρμενίαν δηιοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς γαλατίας ἐδωρήσατο. ἄτταλόν τε, καὶ πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν F
τῆς παφλαγονίας κατήγαγεν, ἐξεληλαμένους πρὸς τοῦ μιθριδάτου. κόλχοις τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς σύρους τε, καὶ ἄραβας κατεστρέψατο, καὶ ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεστήσατο. ἐκ δὲ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων, οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν. ὑρκανὸν γὰρ εἰς τὴν ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.

NOTÆ.

A NOTAE.

Ἀργυρείου τῷ Ῥωμαίων.] Rectè VVolfius, ἀργυρείου καταλαλεῖ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ.

Πομπήϊος. ῥωμαίων στρατηγός, περὶ οὗ φασὶ μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν καίσαρα, καὶ ἀντώνιον, παρὰ πομπηΐῳ τῷ παιδὶ τοῦ πομπηΐου, ἐν τῇ στρατηγίδι νηῒ παρασκευασαμένῳ τὸ δεῖπνον. τοῦτο γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελεῖφθαι πατρῷον οἶκον. ἤδη δὲ ὄντων ἔνδον, καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, μηνᾶν τὸν πειρατὴν τὰ πλεῖστου ἄξια τῷ πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ. καὶ βούλη φασὶ τὰς ἀγκύρας τῆς νεὼς ἀποτεμὼν, ποιήσω σε μὴ σικελίας, καὶ σαρδόνος, ἀλλὰ τῆς ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον; τὸν δὲ πομπήϊον ἀποκρίνασθαι, ἔδει σε ὦ μηνᾶ τοῦτο πεποιηκέναι, μὴ προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. νῦν δὲ, οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν, τὰ παρόντα στέργωμεν.

Πομπεῖος. Pompeius Romanorum Dux. De quo tradunt poſt pacem *factam*, Cæſarem, & Antonium, apud Pompeium Pompeij F. in prætoria naue parato conuiuio exceptos fuiſſe. Hanc enim ſolam paternam domum ſibi relictam, *illum dixiſſe ferunt*. Cùm autem iam intus eſſent, & compotatio, *L. συμποσίας*, ferueret, *aiunt* Menam piratam, Pompeij in maximis quibuſque rebus fideliſſimum miniſtrum, tunc quoque placidè, *& ſine ſtrepitu* ad eum acceſſiſſe, & dixiſſe, Viſne ſuccìſis nauis ancoris, non Siciliæ, & Sardiniæ: ſed Imperij Romani te dominum faciam? Pompeium verò reſpondiſſe, Oportebat, ô Mena, te hoc feciſſe, iſto conſilio *tuóque conatu*, mihi non priùs-indicato. Nunc verò (non enim noſtrùm eſt peierare) in præſenti rerum ſtatu acquieſcamus.

B

Πομπὴν. πέμψιν. ἀποστολήν. θουκυδίδης δ΄. ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ. καὶ αἰλιανός. καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἥκοντα. καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμάμαξαί τε λαμπρὰν, καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν, καὶ θεραπείαν συχνήν.

Πομπήν. Miſſionem. Legationem. Deductionem. Thucydides lib. 4 Lignorúmque ad-naues-compingendas-aptorum miſſione. Et Aelianus. Et draconẽ à diuina miſſione venientem. *i. diuinitus immiſſum*. Item, Simul etiam illi puellæ pompam, *ac deductionem* inſignem parauit, & currum ſplendidum, & veſtem ſuperbam, & frequens famulitium.

C

Πομπίλιος. ὄνομα κύριον. καὶ πομπίλος, ἰχθύς.

Πομπίλιος. Pompilius. Nomen proprium. Et pompilus, piſcis *ita dictus*.

Πομπόν. συνοδοιπόρον. καὶ προπέμποντα.

Πομπόν. Comitem. Viæ-ſocium. Et Viæ-ducem. Deductorem.

Πομποστολεῖ. ἐκπέμπει τῇ νηῒ τὸν στόλον.

Πομποστολεῖ. Claſſem-emittit. Claſſem-deducit.

Πομπώνιος. ὄνομα κύριον.

Πομπώνιος. Πομπώνιος. Pomponius. Nomen proprium.

D

Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. ὁ δὲ, δίκην πομφολύγων, ἐκ φύσεως διαλύει τὸ ὕπουλον.

Πομφόλυγες. Ex imbribus, vel aliter *in terram bullæ* delatæ. *Aquarum bullæ. Vt*, Ille verò bullarum *ex aquis naſcentium* inſtar, ingenij ſubdolam-rationem diſſoluit.

Πομφόλυξ. ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πομφόλυξ. Pompholyx. Aquæ ebullitio. Aquæ bulla.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν, ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ, αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερφανοῦ ὄλλυται μετὰ θάνατον.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν. *Ariſtoph. in Ranis pag.* 140. *v.* 21. *Schol. annot.* 9. *vnde Suidas*. Bullis enaſcentibus in aquarum vorticibus, & ſtrepitum quendam edentibus dum rumpuntur. πομφόλυγες enim *ſunt* vortices, *& bullæ* veſicarum-ſpeciem-habentes, *vel, puſtulis-ſimiles. Dictæ verò ſunt* à verbo παφλάζειν. i. æſtuare, ebullire, feruere, & ſonum quendam edere qualem audimus in maris æſtu. *Eſt autem verbum ficticium ad huiuſmodi ſonum repræſentandum*. Vt bulla rupta *ſtatim* euaneſcit, ſic ſuperbi memoria poſt mortem perit.

E

Πονούμενον. ἐνεργοῦντα.

Πονούμενον *Ion. & Dor. pro* πονούμενον. Laborantem. Operantem. Se-laboribus-exercentem. In-opus-incumbentem.

Πονεῖν. ἐνεργεῖν.

Πονεῖν. Operari. Se-laboribus-exercere. In-opus-incumbere. Labores-obire.

Πονεῖσθαι. ἐνεργεῖν. Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν. καὶ τῷ σώματι ἐρρωμένος. τεσσαρακοστὸν ἄγων ἔτος ἦρξε. καὶ ἐβούλετο ἐξίσου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι.

Πονεῖσθαι. Operari. Se-exercere. Labores obire. Vt, Traianus Imperator, iuſtus erat, & corpore robuſtus. Quadrageſimum ætatis annum agens, imperio-potitus-eſt, & omnes labores cum aliis quodammodo ex-æquo, *vel, pariter* obire voluit.

F

Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς, καὶ ἐπιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει.

Πονηρά. Improbè turturis inſtar cantillas. In eos, qui miſerè & laborioſè victitant. Turtur enim tunc maximè cantillat, quum fame-laborat.

Πονηρία. ὁ ἐκ παρασκευῆς εἴς τινα παρά του πόνος γινόμενος, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ.

Πονηρία. Improbitas. Apud Apoſtolum *ita vocatur*, negocium, quod alicui ab aliquo de induſtria paratur, *vt ei moleſtia creetur*.

reſtribus ad cœleſtia mittit, *vel deducit*. πομπαῖος ἑρμῆς. Pompæus Mercurius, qui animas & demittit, & deducit. *Sophocles in Aiace pag. 50. v. 3. Vide Schol.*

Πομπεύει. Tanquam victor magnificè-loquitur.

Πομπεία. Conuicium. Hoc nomine vel ipſi cauſidici, *qui verſantur in foris, & iudiciis*, vtuntur. Πομπεῖα etiam *neutro genere in plurali* vocantur ipſa vaſa ad pompas comparata, quemadmodum idem Orator in *orationibus* contra Androtionem ſubindicat. Philochorus verò dicit Athenienſes olim illis *vaſis* vſos-fuiſſe, quæ ex 30. tyrannorum bonis parata-fuerant. Tandem verò & Androtionem alia confeciſſe.

Πομπείας, & πομπεύειν. Pro conuicio, & conuiciari *ſumpſit* Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte. Tranſlatio *ducta eſt* ab illis, qui in Dionyſiacis. *i. Bacchicis* pompis curribus vecti, ſe mutuis conuiciis inſectabuntur. Menander verò Perinthia.

In curribus ſunt maledicta quædam
Valde maledica.

Πομπήϊος. Pompeius cognomento Magnus, Conſul, & Imperator Romanorum, bellum aduerſus Mithridatem, & Tigranem ſuſcepit. Ac Mithridatem quidem in minore Armenia nocturno-prælio deuicit, vt & eius caſtra diriperet, & tres myriades. *i. 30. millia militum* armatorum proſterneret. Mithridates igitur copiis omnino nudatus præclarè ſecum agi putauit, quòd cum vxore, & duobus quibuſdam aſſeclis, *vel, pediſſequis* effugere potuiſſet. Deinde ſeditione Pharnecis filij apud ſuos milites oppreſſus, & ad neceſſariam mortem compulſus, hauſto veneno letifero apud Boſporum moritur. Eius verò filius Pharnaces regni ſucceſſor factus-eſt. Pompeius verò copias aduerſus Tigranem ducit. Sed Armenius ratus non vtile *ſibi fore*, cum Romanis prælio certare, ſe ipſum dedens, ad Pompeium iuit, & ad eius genua ſe-proſterndus, diadema capiti ſuo detractum, in illius manibus depoſuit. Quibus rebus motus Pompeius, eum erigit, & diadema ei reſtituit, & ipſe-met hoc Armenij capiti impoſuit, ac virum illum cæteris etiam in rebus honorificè tractauit. Quædam tamen regni parte ablata, magnáque pecunia Armenium mulctauit. Nam & Syriam, & Phœniciam illi ademit. Et argenti quinque-millia talentorum præterea-coegit *dare* Romanorum Iuri. *i. Iuſticiæ, vt vulgò dicitur, vel, Populo Romano perſoluere coegit*, quippe quòd iniuſta Romanis arma prior intuliſſet, *ac iniuriis Populum Romanum laceſſiuiſſet*. Poſthæc Albanos ſubegit, & Iberum Regem Arſacem fugere coegit, & minorem Armeniam Deiotaro Galatiæ Principi donauit, & Attalum, atq. Pylænem in ſuum Paphlagoniæ regnum reduxit, à Mithridate expulſos. Et Colchis ducem præfecit. Poſtea Syros, & Arabes ſubegit, & Iudæos tertio mēſe in-deditionem-recepit. Nullum tamen de ſacris donariis deripuit: ſed omnia deſcripta, *& in inuentarium relata*, tradidit Ariſtobulo. Hyrcanum enim vinctum Romam miſit.

πόμπιμον. καὶ πομπαῖος ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδην καταπέμπων τε, καὶ παραπέμπων. A

Πομπεύει. ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπεία. λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. λέγεται πομπεῖα καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη. ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατ' ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. φιλόχορος δέ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὀψὲ δὲ καὶ ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε. B

Πομπείας. καὶ πομπεύειν. ἀντὶ τοῦ λοιδορίας, καὶ λοιδορεῖν δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. μένανδρος δὲ περινθίᾳ.

Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαί τινες.
Σφόδρα λοίδοροι.

Πομπήϊος. ὅτι πομπήϊος ὁ μέγας ἐπικληθεὶς, ὕπατος, καὶ στρατηγὸς ῥωμαίων, τὸν πρὸς μιθριδάτην, καὶ τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν μιθριδάτην κατὰ τὴν μικρὰν ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο. ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι. καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως, ἐξέφυγεν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ, καὶ δύο τισὶν ἀκολούθοις ἱκανὸς γέγονεν. εἶτα καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθεὶς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν, τελευτᾷ περὶ τὸν βόσπορον. ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ πομπήϊος, ἐπὶ τιγράνην ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος, ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς πομπήϊον. καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν, καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀνελόμενος, ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὲ καμφθεὶς ὁ πομπήϊος, ἀνίστησί τε αὐτὸν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν. αὐτὸς τῇ τοῦ ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν. ἀφαιρεῖται δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν ἀρμένιον. συρίαν τε γὰρ, καὶ φοινίκην ἀπετέμετο. καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου τῷ ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον προσαναγκάσαι. μετὰ ταῦτα ἀλβανοὺς ὑπέταξε. καὶ τὸν βασιλέα τῶν ἰβήρων ἀρσάκην φυγεῖν ἠνάγκασε. καὶ τὴν μικρὰν ἀρμενίαν δηϊοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς γαλατίας ἐδωρήσατο. ἄτταλόν τε, καὶ πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν τῆς παφλαγονίας κατήγαγεν, ἐξεληλαμένους E F

πρὸς τοῦ μιθριδάτου. κόλχοις τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς σύρους τε, καὶ ἄραβας κατεστρέψατο, καὶ ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεστήσατο. ἐκ δὲ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων, οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν. ὑρκανὸν γὰρ εἰς τὴν ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.

NOTÆ

A NOTAE.

Ἀργυρίου τοῦ Ῥωμαίων.] Rectè VVolfius, ἀργυρίου καταβαλεῖν τῷ Ῥωμαίων δήμῳ.

Πομπήϊος. Ῥωμαίων στρατηγὸς, περὶ οὗ φασὶ μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν Καίσαρα, καὶ Ἀντώνιον, παρὰ Πομπηΐῳ τῷ παιδὶ τοῦ Πομπηΐου, ἐν τῇ στρατηγίδι νηὶ παρασκευασαμένῳ τὸ δεῖπνον. τοῦτο γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελεῖφθαι πατρῷον οἶκον. ἤδη δὲ ὄντων ἔνδον, καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, Μηνᾶν τὸν πειρατὴν τὰ πλείστου ἄξια τῷ Πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ. καὶ βούλει φάναι τὰς ἀγκύρας τῆς νεὼς ὑποτεμὼν, ποιήσω σε μὴ Σικελίας, καὶ Σαρδόνος, ἀλλὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον; τὸν δὲ Πομπήϊον ἀποκρίνασθαι, ἔδει σε ὦ Μηνᾶ τοῦτο πεποιηκέναι, μὴ προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. νῦν δὲ, οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν, τὰ παρόντα στέργωμεν.

Πομπήν. πέμψιν. ἀποστολήν. Θουκυδίδης δ'. ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ. καὶ Αἰλιανός. καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἥκοντα. καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμάμαξάν τε λαμπρὰν, καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν, καὶ θεραπείας συχνήν.

Πομπίλιος. ὄνομα κύριον. καὶ πομπίλος ἰχθύς.

Πομπόν. συνοδοιπόρον. καὶ προπέμποντα.

Πομποστολεῖ. ἐκπέμπει τὴν ὑπὸ τὸν στόλον.

Πομπώνιος. ὄνομα κύριον.

Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. ὁ δὲ, δίκην πομφολύγων, ἐκ φύσεως διαλύει τὸ ὕπουλον.

Πομφόλυξ. ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν, ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ, αἱ φλυκτιώδεις δῖναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερφάνου ὄλλυται μετὰ θάνατον.

Πονούμενον. ἐνεργοῦντα.

Πονεῖν. ἐνεργεῖν.

Πονεῖσθαι. ἐνεργεῖν. Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν. καὶ τῷ σώματι ἐρρωμένος. τεσσαρακοστὸν ἄγων ἔτος ἦρξε. καὶ ἐβούλετο ἐξ ἴσου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι.

Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς, καὶ ἐπιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει.

Πονηρία. ὁ ἐκ παρασκευῆς εἴς τινα παρά του πόνος γινόμενος, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ.

Πομπήϊος. Pompeius Romanorum Dux. De quo tradunt, poſt pacem *factam*, Cæſarem, & Antonium, apud Pompeium Pompeij F. in prætoria naue parato conuiuio exceptos fuiſſe. Hanc enim ſolam paternam domum ſibi relictam, *illum dixiſſe ferunt.* Cùm autem iam intus eſſent, & compotatio, *L.* συμποσίας, ferueret, *aiunt* Menam piratam, Pompeij in maximis quibuſque rebus fideliſſimum miniſtrum, tunc

B quoque placidè, *& ſine ſtrepitu* ad eum acceſſiſſe, & dixiſſe, Viſne ſuccisis nauis ancoris, non Siciliæ, & Sardiniæ: ſed Imperij Romani te dominum faciam? Pompeium verò reſpondiſſe, Oportebat, ô Mena, te hoc feciſſe, iſto conſilio *tuóque conatu*, mihi non priùs indicato. Nunc verò (non enim noſtrum eſt peierare) in præſenti rerum ſtatu acquieſcamus.

Πομπήν. Miſſionem. Legationem. Deductionem. Thucydides lib. 4. Lignorúmque ad naues compingendas aptorum miſſione. Et Aelianus. Et draconem

C à diuina miſſione venientem. *i. diuinitus immiſſum.* Item, Simul etiam illi puellæ pompam, *ac deductionem* inſignem parauit, & currum ſplendidum, & veſtem ſuperbam, & frequens famulitium.

Πομπίλιος. Pompilius. Nomen proprium. Et pompilus, piſcis *ita dictus.*

Πομπόν. Comitem, Viæ ſocium. Et Viæ ducem. Deductorem.

Πομποστολεῖ. Claſſem emittit. Claſſem deducit.

Πομπώνιος. Πομπόνιος. Pomponius. Nomen proprium.

D Πομφόλυγες. Ex imbribus, vel aliter *in terram bullæ* delatæ. *Aquarum bullæ. Vt,* Ille verò bullarum *ex aquis naſcentium* inſtar, ingenij ſubdolam rationem diſſoluit.

Πομφόλυξ. Pompholyx. Aquæ ebullitio. Aquæ bulla.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν. *Ariſtoph. in Ranis. pag. 140. v. 21. Schol. annot. y. vnde Suidas.* Bullis enaſcentibus in aquarum vorticibus, & ſtrepitum quendam edentibus dum rumpuntur. πομφόλυγες enim *ſunt* vortices, *& bullæ* veſicarum ſpeciem habentes, *vel, puſtulis ſimiles. Dictæ verò ſunt* à verbo παφλάζειν. i. æſtuare, ebullire,

E feruere, & ſonum quendam edere qualem audimus in maris æſtu. *Eſt autem verbum ficticium ad huiuſmodi ſonum repræſentandum.* Vt bulla rupta *ſtatim* euaneſcit, ſic ſuperbi memoria poſt mortem perit.

Πονούμενον *Ion. & Dor. pro* πονούμενον. Laborantem. Operantem. Se laboribus exercentem. In opus incumbentem.

Πονεῖν. Operari. Se laboribus exercere. In opus incumbere. Labores obire.

Πονεῖσθαι. Operari. Se exercere. Labores obire. Vt, Traianus Imperator, iuſtus erat, & corpore robuſtus. Quadrageſimum ætatis annum agens, imperio potitus eſt, & omnes labores cum aliis quodam

F modo ex æquo, *vel, pariter* obire voluit.

Πονηρά. Improbè turturis inſtar cantillas. In eos, qui miſerè & laborioſè victitant. Turtur enim tunc maximè cantillat, quum fame laborat.

Πονηρία. Improbitas. Apud Apoſtolum *ita vocatur,* negocium, quod alicui ab aliquo de induſtria paratur, *vt ei moleſtia creetur.*

A

Πονηρόπολις. Poneropolis. Improborum vrbs. Eſt autem etiam quædam Poneropolis circa Thraciam, quam aiunt Philippum condidiſſe, L. συνοικίσαι, illuc deductis, & ibi congregatis iis, qui propter improbitatem malè-audiebant, ſycophantis, falſis-teſtibus, & cauſarum-patronis, *ſiue cauſidicis, & rabulis forenſibus*, & aliis improbis *hominibus* ad duo-millia, quemadmodum Theopompus lib. 13. Philippicarum *tradit*.

Πόνηρος. Laborioſus. Ærumnoſus. Malignus. Prima ſyllaba notatur acuto in-antepenultima, *quum agitur* de corpore. Vt, ἕλκει πονήρῳ. Hulcere maligno. De anima verò *quum dicitur, & improbum ſignificat, tunc notatur* acuto-tono, *ſic*, πονηρός. *Vide Plutum Ariſtoph. p. 12. v. 22. Item in Pace. pag.* 446. *v.* 22. Dicitur autem etiam πονηρὸν ὕδωρ. aqua mala, quæ non eſt bona ad potandum.

Πονηρόπολις. ἔστι δέ τις καὶ περὶ Θρᾴκην πονηρόπολις. ἣν Φίλιππον φασὶ συνοικῆσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα. συκοφάντας. ψευδομάρτυρας. καὶ τοὺς συνηγόρους. καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δισχιλίους, ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ΄ τῶν φιλιππικῶν.

Πόνηρος. ἐπίπονος. ἡ πρώτη ὀξεῖα ἐπὶ σώματος προπαροξύνεται. καὶ ἕλκει πονήρῳ. ἐπὶ δὲ ψυχῆς, ὀξυτόνως. λέγεται δὲ, καὶ πονηρὸν ὕδωρ.

B

Πονηροῖς *Ariſtoph. in Ranis. pag. 159, v. 12. 13. 14.* Et improbis *hominibus*, & improborum filiis ad omnia vtimur. Poſtremis proiectis. *i. qui ad Rempub. poſtremi acceſſerunt.* quibus Ciuitas antehac Ne *pro* piaculis quidem temere, facilè vſa-fuiſſet. φαρμακοῖσιν. Hoc eſt iis, quæ πόλεως καθάρματα vocantur. i. Ciuitatis piacula. *Et Ariſtoph. in Pace. pag. 446. v. 1. Vide Schol. Sed legendum* Κιλλικῶν, Κιλλικῶν ει, Κιλλικῶν n. *Eraſ. ad Chil. 2. col. 482. ad. 9. Bona Cillicon.* Nihil mali *facio*: ſed *idem*, quod Cillicon Cillicon iſte prodidit Samum. Alij verò *dicunt ab eo proditam fuiſſe* Miletum. Quemadmodum ſi dixiſſet Nihil mali facio: ſed *tantùm* ſacra diripio, *ſacri-legium-facio*. Hic enim Cillicon ob improbitatem erat celeberrimus, qui Miletum Prienenſibus prodidit. Quibuſdam verò ſæpius eum interrogantibus, quid facere ſtatuiſſet, reſpondebat, Omnia bona. Omnia igitur bona (inquit) facio, quemadmodū dicebat Cillicon. Poſtea verò in cuiuſdam Theagenis domum ingreſſus-eſt, ab eo carnem empturus. Ille verò iuſſit ipſum oſtendere vndenam vellet carnem *ſibi* ſecari. Cùm autem ille manum porrexiſſet, *Theogenes eius* manum amputauit, & dixit, Aliam vrbem hac manu non prodes. Meminit autem *horum* & Callimachus. Ne tu ſaltem Theogenes amputes manum Cillicontis. *L.* χεῖρα Κιλλικῶντος. Cùm autem Miletum hoſtibus prodidiſſet, quærente quodam, cur hoc feciſſet, *ferunt eum* reſpondiſſe, Bona Cillicon. Et Ariſtophanes *in Pluto. pag. 43. v. 4. & 46. 15.* dicit πονηροῦ κόμματος. i. malæ monetæ-cuſæ. *Sic autem homines improbos appellat, per tranſlationem ductam* à pecunia falſo-ſigno-ſignata. *Vel à falſa moneta, quam quis cudit.*

Πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ, οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ᾽ ἄν. τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ᾽ ὅπερ καὶ καλλιφῶν. ὁ καλλιφῶν οὗτος προὔδωκε σάμον. οἱ δὲ, μίλητον. ὥσπερ εἶπεν οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ᾽ ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ τεθρύλληται ὁ καλλιφῶν οὗτος. ὃς προὔδωκε μίλητον πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε πάντα ἀγαθά. πάντα οὖν ἀγαθὰ φησὶ ποιῶ, ὡς ἔλεγε καλλιφῶν. ὕστερον μέν τοι παρὰ θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέας. κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε, καὶ εἶπε. ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ καλλίμαχος. μὴ σύ γε θειόγενες κόψαις χεῖρα καλλιφῶντος. προδοὺς δὲ μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένου τινὸς ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι ἀγαθὰ καλλιφῶν. καὶ ἀριστοφάνης φησὶ τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρίου.

C

D

N O T AE.

E

Πονηροῖς.] Ariſtoph. in Ranis. pag. 159. v. 12. 13. 14.

Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ᾽ ἄν.

Πόνηρος. *Proparoxytonè ſcriptum* eſt apud Ariſtophanem in Pluto *pag. 12. v. 22.* Papæ! miſeros profectò dixiſti nobis ſocios. Pro, ærumnoſos, & laborioſos, infirmos, inefficaces. *i. ad res peragendas non idoneos. Quod ita dictum*, vt dicimus, Res nobis malè habent. *i. Rerum malus eſt ſtatus.* Vel πόνηρος *idem eſt, ac* infelix, miſer. Vt, ἐπὶ ὄνου π. ὀχ. Aſina miſera vectus.

Πονηρὸν. Verò dicit Apoſtolus, moleſtiam ab aliquo aduerſus aliquem de induſtria paratam, *vel, negocium, quod alicui de induſtria faceſſitur ab aliquo. L.* παρά *του, vt ſupra in* Πονηρία *pro,* παρά τινος. Dicitur autem & πονηρὸν ὕδωρ. i aqua mala, quæ morbum *pota* conciliat πονηροὶ etiam dicuntur laborioſi. Et prouerbium.

Πόνηρος. ἔστι παρὰ ἀριστοφάνει. ἐν πλούτῳ. πονήρους γ᾽ εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους. ἀντὶ τοῦ μοχθηροὺς, καὶ ἐπιπόνους. ἀσθενεῖς. ἀπράκτους. ὡς φαμὲν πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἢ ἀτυχὴς, ἄθλιος. ἐπὶ ὄνου πονηρᾶς ὀχούμενος.

F

Πονηρὸν δὲ λέγει ὁ ἀπόστολος, τὸν ἐκ κατασκευῆς εἴς τινα παρ᾽ αὐτοῦ πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ. τὸ νοσοποιόν. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπονοι. καὶ παροιμία. πόνῳ πονηρὸς, μοχθηLabore improbus. Pro, improbus, & valde improbus. *Labore laborioſus, & valde laborioſus.* Propter laborem, in

A ρὸς, σφόδρα πονηρός. διὰ τὸ πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

Πονήσαντα. ἀντὶ τοῦ παλαιωθέντα. ἀρριανός. τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς οὐ χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη. καὶ αὖθις. πονουμένῳ αὐτῷ περὶ βασιλείας τῆς παρθῶν ξυμβάλλουσι δύο τινές. Cum ipſo de Pan horum regno, laborante, duo quidam congrediuntur, & colloquuntur.

Πόνον. ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ πονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν.

B Πόνον ἀπείρεσι. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Πόνος. σπουδή. ἐπίτασις. καὶ ἦν πόνος μυρίος ἑκάστοις ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν. καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτῷ, τῆς περσῶν προθυμίας τι, καὶ σπουδῆς.

Πόνος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ πρὸς, ἵν' ᾖ ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ, ἀρχαϊκόν. ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον πόνον, κοινῶς. οἷον κάματον. καὶ ὅμηρος.

C ἔργον ἐπ' ἔργῳ. i. opus ad opus *addere. Opus operi addere.* Illud verò ſecundum, πόνον *ſcilicet, dictum eſt* communiter, vt κάματον. i defatigationem. Et Homerus.

--Πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται.

Vbique verò malum malo fulcitur, denſatur, & cumulatur.

Σοφοκλῆς ἐν τραχινίαις.

--Νὺξ γὰρ εἰσάγει,

Καὶ νὺξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον.

Et Sophocles in Trachiniis.*pag*.32.*v*.3.*&* 4.

--*Nox enim inducit*, affert,

Et nox priorem *repellit*, *per-vices-excipiens*, & per ſucceſſionem-ſuſcipiens *laborem*.

Ποντίφιξ. ὁ μέγας παρὰ ῥωμαίοις ἱερεὺς ὃν νομᾶς ὁ ῥωμαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ θύβρις τὸ πρεσβύτατον ζεῦγμα ἐλάμβανεν. διὰ τὰς οὗτος μειλικτηρίους πρὸς τῷ ποταμῷ ποιησάμενος, μὴ διαζεῦξαι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῇ, καὶ εὐτάκτως ἀναχεῖσθαι τοῦ ζεύγματος. καὶ τοὺς λεγομένους ποντίφικας, καὶ φλαμίνιους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.

D Ποντίφιξ. Pontifex. Apud Romanos magnus ſacerdos, quem Numa Romanorum Legiſlator conſtituit quum Tiberis violento fluxu delatus, *vel, impetu magno latus*, antiquiſſimum pontem inuaſit. Hic votis placatorus ad fluuium factis, *vt eius iram placaret, ac impetum ſedaret, eum orans*, ne pontem dirumperet, fluuio perſuaſit, vt quiete, & moderatè pontem tolleraret, *ac per ſuum alueum placidè fluens, ponti parceret*. Item eos, qui Pontifices, & Flamines dicuntur, ſacerdotibus præfecit.

Ποντοβρόχους. ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.

Ποντοβρόχους. Mari-rigatos. Mari madefactos. Submari demerſos.

E Πόντος. κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς χερρονήσου, καὶ τοῦ εὐξείνου καλούμενος. καταχρηστικῶς δὲ, πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ παροιμία. πόντος ἀγαθῶν. ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ μεγάλων. ὥσπερ ἀγαθῶν θάλασσα. ἀριστοφάνης. ὦ ποντοπόσειδον ἀντὶ τοῦ μέγιστε πόσειδον. ἀπὸ τοῦ πόντου μεταφορικῶς.

Πόντος. Pontus. Propriè quidem *ita vocatur* ille, qui eſt intra Cherroneſum, & Euxinum. Abuſiuè verò, *Sic etiam appellatur* omne mare. Et prouerbium. Pontus bonorum. De multis, magníſque bonis. Vt, Mare bonorum. *Er. ad. Chil*.1. *Cent*.3. *col*. 07 *ad*.29. *& ad*.31. *Aceruus bonorum*. Ariſtophanes *in Pluto. pag*. 49. *v*.22. ὦ Ποντοπόσειδον O Ponti-Neptune. Pro, ô maxime Neptune. Per tranſlationem à Ponto ductam *ſic eum appellauit*.

Ποπάδες.

--Ἡ δὲ μελισσῶν

F Ἀμβροσίην, πυκινάς τ' ἰτρίνεας ποπάδες.

Ποπάδες μικρὰ πόπανα. *Parua placenta*. Placentulæ. *In epigrammate*.

--*Illáque apum*

Ambroſia, denſaque itrineæ. i. Suminales, vel per-tenues, ex melle, ſeſamóque confectæ *Placentulæ*. Vide Ἴτριον in vulgatis Lexicis.

Πόπανα, πλακούντια πλατέα, καὶ λεπτά, καὶ περιφερῆ. καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν. καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν.

Πόπανα. Placentulæ latæ, & tenues, & rotundæ. Et poſt quatuor placentulas, immolabant bouem, cúmque vocabant quintum bouem.

Πόπανα, εἰδικόν. προθύματα, κοινόν.

Πόπανα. Placentæ. Placentulæ. *Nomen hoc eſt* ſpeciale. προθύματα. Res, quæ ante ſacrificium offerebantur. præmactatæ victimæ, Primitiæ ſacrificij, vt thus,

ſiligo, hordeum *Ariſtoph. Pluto. pag. 35. v. 20. Schol. annot. 9. 10. 11. Hoc verò nomen eſt* generale. A

Ποπλικόλας. Publicola. Nomen proprium apud Romanos.

Ποπλικόλας. ὄνομα κύριον παρὰ ῥωμαίοις.

Πόπλιος. Publius. Hic gloriæ ſtudioſus in optimatum Repub. tantam apud populum beneuolentiam, & *tantam* fidem apud Senatum ſibi conciliauit, vt, cùm quidam eum apud populum more Romano accuſare cœpiſſet, ac in eum acerbè multa profudiſſet, alius vero nullus progreſſus quidquam dixiſſet, ipſe verò dixiſſet, Non decere Populum Romanum, audire quenquam, qui Publium Cornelium Scipionem accuſaret, per quem ipſam dicendi facultatem haberent accuſatores, his populus auditis, è veſtigio ex concione vniuerſus diſceſſerit, accuſatore ſolo relicto.

Πόπλιος. οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι, τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰ ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος, καὶ πικρῶς, ἄλλος μὲν οὐθὲν εἶπε προσελθών. αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη πρέπειν εἶναι τῷ ῥωμαίων δήμῳ, οὐδενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος ποπλίου κορνηλίου σκιπίωνος, δι᾽ ὃν αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοί, παραχρῆμα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον. B

Πόπλιος. Publius. De hoc Imperatore nonnulli quærunt quo modo clariſſimus euaſerit, quo ingenio præditus, aut qua ratione educatus, *vel, quibus ſtudiis addictus.* Ac cæteri qui omnes introducunt *eum, & dicunt fuiſſe* quendam *hominem* fortunatum, *qui fortunæ fauore compos fieret rerum, quas gerendas ſuſcepiſſet*, & plerunque ſemper præter-rationem, *ac præter opinionem*, & fortuitò feliciter-geſſiſſe res-quas-agreſſus-fuiſſet, exiſtimantes quaſi diuiniores, & admirabiliores huiuſmodi viros, quàm illos, qui ratione, *conſilióque res* omnes adminiſtrant, ignorantes antè-dictorum, alterum quidem, laudabile, alterum verò, beatum eſſe, *& cuidam felici ſorti contingere*, & hoc quidem vel quibuslibet eſſe commune, illud verò, laudabile, *vel ἐξαίρετον, id eſt eximium, vt Vuolfius*, ſolùm proprium eſſe virorum recta-ratione-vtentium, & mentem habentium, *id eſt cordatorum, ac prudentium virorum*, quos & diuiniſſimos, & diis gratiſſimos eſſe iudicandum *eſt.* Mihi *verò* videtur Publius (inquit Polybius) Lycurgo Lacedæmoniorum Legiſlatori naturam, & voluntatem conſimilem habuiſſe. Neque enim exiſtimandum *eſt* Lycurgum ſuperſtitionibus-addictum, & *in rebus* omnibus Pythiæ *vati* morem-gerentem, Lacedæmoniorum Rempub. conſtitiſſe, neque Publium ſomnia, & omnia ſecutum, patriæ tantum principatum peperiſſe. Sed cùm vterque videret pleroſque mortales nec inopinata *conſilia, & à communi opinione remota*, facilè admittere, neque periculis audere ſe obiicere ſine diuini auxilij ſpe: Lycurgus quidem, ſemper ſuorum conſiliorum ducem, *ac auſpicem* aſſumens Pythiæ famam, *& oraculum*, effecit, vt ſua conſilia *ab hominibus* faciliùs reciperentur, & crederentur *& Lacedæmoniis faciliùs perſuaſit, quæ voluit, & ſuos conatus ad exitum faciliùs perduxit.* Publius verò, conſimiliter, quaſi diuino afflatu res gerendas aggrediens, *populos* ſubiectos animaſiores, *ac audentiores* reddebat ad grauia pericula *ſubeundum*, & omnia conſilio, & prouida-ratione faciebat. Quamobrem etiam actionum omnium exitus ſecundum eius conſilia ſuccedebant, *vel, eius conſiliis reſpondebant.* Nam illum beneficium quidem, & magnanimum fuiſſe vel omnium confeſſione conſtat. Solertem verò, & ſóbriũ mente *fuiſſe*, & intentum in rem-propoſitam, *& res captas vrſiſſe, L. τὸ προτεθὲν*, nullus conceſſerit, præter eius familiares & ſpectatores, *qui cum eo vixerant, & actiones ipſius obſeruarant, L. ὑπ᾽ αὐγάς*, explorato eius ingenio. Quorum vnus fuit C. Lælius, qui ab adoleſcentulo, factorum, & dictorum eius omnium ad obi-

Πόπλιος περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητοῦσι τινὲς τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος. ἀπὸ ποίας φύσεως, ἢ τριβῆς ὁρμηθείς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, ἐπιτυχῆ τινα, καὶ τὸ πλεῖον αἰεὶ παραλόγως, καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι. νομίζοντες ὡσανεὶ θειοτέρους εἶναι, C καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοιούτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἑκάστοις πραττόντων. ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μὲν, ἐπαινετὸν, τὸ δὲ, μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων. καὶ τὸ μὲν κοινόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι. τὸ δὲ, ἐπαινετὸν, μόνον ἴδιον ὑπάρχει τῶν εὐλογίστων, καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν. οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι, καὶ προσφιλεστάτους τοῖς θεοῖς νομιστέον. ἐμοὶ δοκεῖ πόπλιος, φησὶν ὁ πολύβιος, λυκούργῳ τῷ τῶν λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν, καὶ προαίρεσιν. οὔτε D γὰρ λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαιμονοῦντα, καὶ πάντα προσέχοντα τῇ πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων ὁρμώμενον, καὶ κληδόνων, τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν. ἀλλ᾽ ὁρῶντες ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε παράδοξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, οὔτε τοῖς δεινοῖς τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος. λυκοῦργος μὲν αἰεὶ προσλαμβανόμενος ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς πυθίας E φήμην, εὐπαραδεκτοτέρας, καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰδίας ἐπινοίας. πόπλιος δὲ παραπλησίως ὡς μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολὰς, εὐθαρσεστέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους, πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμοῦ, καὶ προνοίας ἔπραττε, καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτῷ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς, καὶ μεγαλόψυχος, ὁμολογεῖται. διότι δὲ ἀγχίνους, καὶ νήπτης τῇ διανοίᾳ, καὶ περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος, F οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε, πλὴν τῶν συμβεβιωκότων, καὶ τεθεαμένων, ὑπ᾽ αὐγὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν. ὧν εἷς ἦν γάϊος λαίλιος, ἀπὸ νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου, καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς. ὁ ταυ.

A τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν ἐργασάμενος, διὰ τὸ δοκεῖν
εἰκότα λέγειν, καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ᾽ ἐκείνου πε-
πραγμένοις. ὅτι πρώτῳ Ποπλίῳ ἐλλογίμῳ
ἀμοιβῆς δεξιῶς γενομένης, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη
στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς. ποτὲ νεανίσκοι τι-
νὲς τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ κατὰ τὴν
ἀκμὴν, καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων
γυναικῶν, καὶ συνιδόντες φιλογύναιον ὄντα τὸν
Πόπλιον, ἧκον αὐτὴν ἄγοντες. καὶ παραστήσαν-
τες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ,
B καταπλαγεὶς, καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώ-
της μὲν ὢν, οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύ-
της δωρεάν. στρατηγὸς δ᾽ ὑπάρχων, οὐδ᾽ ὁποια-
σοῦν ἧττον. τοῦτ᾽ αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως.
διότι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥᾳθυ-
μίας ἐν τῷ ζῆν, ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις
τὰ τοιαῦτα παρέχεται, καὶ διατριβάς. ἐν δὲ
τοῖς τοῦ πράττειν καιροῖς, μέγιστα γίνεται καὶ κατὰ
ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις.
τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν. τὸν δὲ τῆς
C παρθένου πατέρα καλέσας, καὶ δοὺς αὐτῷ ταύτην
ἐκ χειρὸς, ἐκέλευσε συνοικίζειν, ᾧ ποτ᾽ ἂν
προαιρῆται τῶν πολιτῶν. δι᾽ ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρα-
τείας, καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων, μεγάλην
ἀποδοχὴν εἰργάζετο τοῖς ὑποτεταγμένοις.

Πόπλιος Σκιπίων Λουκίου κατὰ φύσιν υἱὸς, Πο-
πλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνὸς,
κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος, ἥτις ἐδόκει πο-
λυχρημονεστάτη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων,
ἁπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον
D μετήγαγεν. οὔτ᾽ ὠνησάμενος, οὔτ᾽ ἄλλῳ τρόπῳ
κτησάμενος οὐδὲν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπορού-
μενος κατὰ τὸν βίον, ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὕπαρ-
ξιν ὡς Ῥωμαῖος. οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρ-
χηδόνος νομισμάτων ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ
καθόλου τῶν ἐκ τῆς Λιβύης, οὐδὲν ἐπιμιχθῆναι
πρὸς τὸν ἴδιον εἴασε βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτη-
τον παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανὸς, τὴν στρατιὰν εὑ-
ρὼν διεφθαρμένην, ἐπανώρθωσεν. ὃς καὶ τὴν
E Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προσημαῖναι δὲ
αὐτῷ τοῦ πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ ξίφους λα-
βὴν αἵματι πολλῷ ῥεομένην. καὶ πολλάκις μὲν
ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνεῖσαν ἀεὶ τοῦ αἵ-
ματος. τοὺς γὰρ μάντεις, φόνον πολὺν τῶν ἐναν-
τίων σημαίνειν τὸ τέρας ὑποκρίνασθαι.

Πόπλιος Οὐαλέριος. ὁ συνύπατος Βρούτου.
ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμά-
των χάριν ἐπαινεῖσθαί τε, καὶ θαυμάζεσθαι. μά-
F λιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου. ἡ φιλοσοφία τις
αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτὸν, ἣν ἐν πολ-
λοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι.

Πόππυζε. ἐν ἐπιγράμματι. παῖζε μόνη τὸ
φίλημα μάτην πόππυζε σεαυτῇ. ἀντὶ τοῦ κολά-
κευε. κήλει.

Lude ſola, & oſculum inane cum-poppyſmo-præbe tibi-ipſi. Pro, Blandire *tibi ipſi, & te ipſam* demulce

ad obitum vſque ſocius fuit, & iſtam de eo opinionem *apud homines* commouit, quòd veriſimilia, & rebus ab illo geſtis conſentanea dicere videretur. Primo Publio ex claris viris, dextra, *virtutis eius* remuneratione facta, corona graminea viridis à Romanis eſt-data. Aliquando quidam adoleſcentes Romani, cùm incidiſſent in virginem ætate-florente-præditam, & forma cæteris mulieribus præſtantiorem, cúmque Publium animaduertiſſent mulieribus-addictum eſſe, eam *ad eum* adduxerunt, & adductam ſe ipſi donare dixerunt. Ille verò, obſtupefactus, & illam formam admiratus, reſpondit, ſi priuatus quidem eſſet, ſe, nullum iſto gratius donum accepturum-eſſe: ſed, cùm eſſet Imperator, ſe quoduis aliud donum potiùs accepturum dixit: illud hoc reſponſo obſcurè-ſignificans, in ocio quidem, & animorum-remiſſionibus in ipſa vita nonnunquam huiuſmodi voluptates, & occupationes adoleſcentibus eſſe iucundiſſimas. Sed in ipſis rerum gerendarum temporibus, maximum & animis, & corporibus impedimentum eſſe, quum quis his vtetur. Ac illis quidem adoleſcentibus ſe gratias agere dixit. Virginis verò patre vocato, eáque ipſi è manu, tradita, iuſſit *eum ipſam* collocare cuicunque ciuium vellet. Quibus rebus, & continentia, & moderatione ſua declarata, magnum *populorum* ſubiectorum ſtudium ſibi conciliauit.

Πόπλιος. P. Scipio, Lucij natura F. Publij verò, qui maior vocabatur, adoptione nepos, potitus Carthagine, quæ totius orbis terrarum vrbs locupletiſſima credebatur, nihil prorſus ex ea *captum*, in ſuam rem, *vſúmque priuatum* tranſtulit, *vel conuertit*, nec emptum, nec alia ratione quæſitum, *atque comparatum*, quamuis non omnino rerum ad victum neceſſariarum copia inſtructus eſſet: ſed modicis facultatibus eſſet præditus, vt Romanus. Non ſolùm autem à numis ex ipſa Carthagine *comparatis* abſtinuit: ſed etiam in vniuerſum, *ac omnino* nihil ex Africæ *bonis* cum ſuis rebus ad vitam ſuſtentandam commiſceri paſſus-eſt. Hoc apud Romanos *eſt* minimè-controuerſum.

Πόπλιος. P. Scipio Africanus, cùm exercitum *moribus* corruptum reperiſſet, *cum bonis inſtitutis* correxit. *Hic autem eſt ille Scipio*, qui etiam Carthaginem ſolo æquauit. *Tradunt* autem gladij capulum multo ſanguine fluentem, *ac manantem*, ipſi belli exitū portendiſſe, & ſæpe quidem abſterſum, ſemper verò maiorem ſanguinis copiam profudiſſe. Vates enim magnam hoſtium cædem hoc portentum portendere reſponſo-dixerunt.

Πόπλιος. P. Valerius, Bruti in-Conſulatu-collega, cùm ob alia multa ſtudia, *quibus operam dabat*, laude, & admiratione dignus erat, tum verò præcipuè propter vitæ frugalitatem, qua contentus viuebat. Vel philoſophia quædam ſponte-edocta in eo fuit, quam multis in rebus oſtendit.

Πόππυζε. Poppyza. Poppyſmis-proſequere. Applaude. Demulce. Blandè-attrecta, vt equis fieri ſolet, quos cum quodam poppyſmo, ſonóq. ſyllabam pop repetitam habente, manu mulcemus. In epig.

Ποππύσματα. Poppyſmata. Blanditiæ *quibus vtimur* ad indomitos equos *demulcendum*.

Ποππύσματα κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. A

Πόρδαλις. Pardus animal, mas. πάρδαλις verò, fœmina, panthera.

Πόρδαλις. τὸ ζῶον ἄρσην. πάρδαλις, τὸ θηλυκόν.

Πορεῖα. Viatica. Res ad profectionem vtiles, *& neceſſariæ*.

Πορεῖα. τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πόριες. Iuuenes boues. Iuuenci. Vituli.

Πόριες. νέοι βόες. μόσχοι.

Πορίζω. Præbeo. Paro. Datiuo.

Πορίζω. δοτικῇ.

Πορίμῳ. Parabili. Vel, Conficiendi-rationem, & ingenium *ac ſolertiam* habenti. Viro ad res expediendas, & excogitandas, atq. conficiendas idoneo. Vel, rei, quæ parari, conficique poteſt. Vt, Oportet aggredi rem quæ parari, *conficique facilè* poſſit. B

Πορίμῳ. ἄνυσιν, καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι. ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.

Ποριμώτατος. Paratu-facillimus. Vtiliſſimus. Quæſtuoſiſſimus. Vt, Iſtud conſilium quæſtuoſiſſimum eſſe duxit. Pro maximè-lucroſum *i. vtiliſſimum*. Et ποριοῦνται. Parabunt. Pro, Lucrabuntur.

Πορμώτατος. ταύτην ἔδοξεν εἶναι πορμωτάτην ἐπιβολὴν, ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ. καὶ ποριοῦνται, ἀντὶ τοῦ κερδήσουσι.

Ποριστaί. Demagogi, *Vel Tribuni-plebis, & concionatores*, qui ſui commodi cauſa parandæ-pecuniæ-rationes docent. *Qui modum, viámque docent parandæ pecuniæ. Gallicè, Moyeneurs. Quæſtuarij. Populares oratores, qui populum docent qua ratione pecunia parari, & vectigalia augeri poſſint. Ariſtoph. in Ranis pag.* 188. *v.* 6. *Schol. annot.* 4.

Ποριστaί. οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ.

Πορθήσαις. Ceperis Occuparis. *Expugnaris. Diripueris. optat. Aeol. à πορθέω. ῶ. quod à πέρθω, vnde Latinum, Perdo.*

Πορθήσαις. ἕλοις. λάβοις.

Πόρθησις. *Expugnatio. Direptio.* Vaſtatio. Solitudo. C

Πόρθησις. ἐρήμωσις.

Πορθμεύει. Traiicit. Vt, Inuenit *Hercules* Neſſum, qui mercede *flumen homines* traiiciebat, eique perſuadet, vt Alcmenam, & Deianiram traiiciat.

Πορθμεύει. εὑρίσκει νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτὸν ὡς πορθμεύσει ἀλκμήνην, καὶ δηϊάνειραν.

NOTÆ.

Πορθμεύει.] Sophocles in Trachiniis. pag. 350. Deianira de ſe dicit,

Ἣν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
Θηρὸς, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον,
Ὃ παῖς ἔτ᾽ οὖσα, τοῦ δασυστέρνου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην.
Ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
Μισθοῦ ᾽πόρευε χερσὶν, οὔτε πομπίμοις
Κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς.
Ὃς κἀμὲ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
Ξὺν Ἡρακλεῖ τοπρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
Φέρων ἐπ᾽ ὤμοις, ἡνίκ᾽ ἦν μέσῳ πόρῳ,
Ψαύει ματαίαις χερσίν. ἐκ δ᾽ ἤϋσ᾽ ἐγώ. D

Πορθμεῖον. Nauigium, quo traiiciuntur homines. *Ponto. Pontonis, vt Cæſar.* πορθμίον verò, naulum. i. merces, quæ pro traiectu perſoluitur.

Πορθμεῖον. τὸ πλοῖον, πορθμίον δὲ, τὸ ναῦλον.

Πορθμεῖς. Portitores, *qui traiiciunt homines. Q. d. traiectores.* Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag.* 509.

Iu. Graues profectò eſſetis factæ portitores.
Anus. Cúrnam?
Iu. Trahentes enim *ipſos nautas.* i. vectores, qui naui vehuntur, eos *dilaceraretis.*
Hoc autem ideo dictum, quia portitores, *& nautæ*, prætereuntes cogunt, vt in ſuas naues ingrediantur.

Πορθμεῖς. οἱ περάται ἀριστοφάνης, E

Νε. Χαλεπαί γ᾽ ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμεῖς,
Γρ. Τί ἦ; Ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
Ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας, ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

Πορθμήϊον. Nautæ-merces. Naulum. Callimachus. Ideo etiam mortui naulum nullum afferunt. In Aegialo enim eſt deſcenſus ad Inferos, in quem profecta Ceres, ex accolis cognouit de Proſerpina, *& intellexit vbinam eſſet.* Quamobrem (vt dicit *Callimachus*) ipſis nauli remiſſionem donauit *i. nauli perſolutionem condonauit, eóſque nauli perſoluendi fecit immunes. Vvolfius legit*, ἰὼν ἐς Ἅδην.

Πορθμήϊον. ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. καλλίμαχος. Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται. ἐν αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιον ἐστὶν ᾅδου, ἐς ὃ ἀπελθοῦσα ἡ δήμητηρ, ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς κόρης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφεσιν τοῦ πορθμηΐου. F

Πορθμίς. & πορθμίδιον. Nauicula, qua aquæ vel maris, vel aliæ traiiciuntur. *Epigr. lib.* 3. *p.* 284. *ep.* 542.

Πορθμίς. καὶ πορθμίδιον.

Orci

A Αἴδαο λυπηρὲ, διηκόνε, τοῦτ' ἀχέροντος.
Ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

Orci moleſte miniſter, hanc Acherontis
Aquam qui nauigas nauicula cærulea, vel nigra.

Πορθμός. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς εὐβοίας.

Πορθμός. Porthmus. Demoſth. in *oratione* pro Cteſiphonte. Vrbs eſt Eubœæ.

Πορθμός. πέραμα. ἀμφίκλυστος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. πορθμὸς δὲ, θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα ἐπικειμένην. πορθμὼ δύω ἐστόν. ὁ μὲν ἐφ' ἑλλησπόντου ἀμφὶ σηστόν τε, καὶ ἄβυδον. ὁ δὲ
B δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ εὐξείνου πόντου. οὗ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν οὖν τῷ ἑλλησπόντῳ, τελωνεῖον ἥκιστα ἦν. ἄρχων δέ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος, ἐν ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα. ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος, μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος, ἦν οὐδὲν πρὸς τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος.

Πορθμός. Traiectus. Fretum. Mare vtrinque terram habens. Iſthmus enim eſt terra anguſta, vtrinque habens mare. Porthmus verò, *ſiue fretum, eſt* mare terram habens vtrinque imminentem. Porthmi verò duo ſunt, vnus quidem, in Helleſponto iuxta Seſtum, & Abydum. Alter verò, in ore, *vel oſtio* maris Euxini, cuius templum eſt celebre. In Helleſponto autem telonium nequaquam erat: ſed magiſtratus quidam à Rege miſſus, Abydi ſedebat, ſingula perſcrutans. Qui verò in alterum porthmum mittebatur, mercedem à Rege ſemper accipiens, nihil *exigebat, nec quidquam* accipiebat ab illis, qui eò nauigabant, *& illac tranſibant*.

Πόρκης. ὁ ἐπὶ δακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιέχει. γνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον, καὶ κλίνεται πόρκου.

Πόρκης. Annulus cuſpidis-haſtæ, ipſam *cuſpidem* cũ ligno vndique-coercens. *Euſtath.* ὁ τῆς ἐπιδορατίδος περικλείων. *Annulus ille, qui cuſpidem-haſtæ cum ipſo ligno coercet.* & declinatur πόρκου.

C Πόρκος. κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πόρκος. Marinum vas-piſcatorium, ad piſcium venationem *paratum. Sagena gibboſa. Vel, Incuruum rete piſcatorium.*

Πόρκος. οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. ἔστι δὲ σχοινίου πλέγμα. οἱ δὲ, κύρτον, οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς. ὁ γὰρ πλάτων ἕτερον φησὶ τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ οὕτως. κύρτους, καὶ δίκτυα, καὶ βρόχους. καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τι πλὴν εἵρκη δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ δίφιλος τοῦ πόρκου. θᾶττον πλέκειν κέλευε τοὺς πόρκους
D πυκνοτέρους. ἔλεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν, καὶ ἀντέχειν τὸν εἰς δυόντα ἰχθύν. ἢ ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ περιείργεσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς πόρκον τὸν περὶ τὸ δόρατι κρίκον φησίν. ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον διὰ τοῦ δόρατος. διὰ τὸ περιέχειν.

Πόρκος. Alij quidem *hoc* reddiderunt, *ac interpretati-ſunt* τὸ δίκτυον. i. Rete. Eſt autem funis contextum. i. *piſcatorium vas ex funiculis, vel ex iuncis contextum.* Alij verò, κύρτον. i. ſagenam-gibboſam. Sed ne iſti quidem ſanè *ſenſerunt, neque vocem hanc rectè declarauerunt.* Nam Plato dicit τὸν πόρκον, & τὸν κύρτον aliud *eſſe, & alterum ab altero differre.* Sic enim dicit, κύρτους, &c. i. Cyrtos, & retia, & laqueos & πόρκους, & *alia* huiuſmodi *piſcatoria inſtrumenta*, non aliud quid, quàm ſepta oportet appellare, *vel, nullo prorſus alio, quàm ſeptorum nomine ſunt appellanda. Piſces enim his tanquam ſeptis concluſi coercentur.* Meminit autem & Diphilus τοῦ πόρκου, *quum dicit*, Ociùs iube contexi *piſcatoria vaſa* denſiora illis, quæ *Græci* πόρκους appellant. Πόρκον autem dixerũt, quòd circundet, & ambiat, *atque circumplectatur* ingredientem piſcem Vel quòd quodammodo circumiaceat, *& piſces ingredientes circumueniat.* Poeta verò, πόρκον vocat annulum, qui circum haſtam *extremam ponitur, vt eius cuſpidem cum ligno conſtringat, ne cadat.* Πόρκος *enim dicitur annulus* ille, qui ferrum. *i. ferream cuſpidem*, coercet ad haſtæ lignum. *ſ.* τὸ ξύλον τοῦ δόρατος. quòd *haſtæ lignum, ipſámque cuſpidem* circundet. *Hom. Iliad. Z. pag. 231. 5. & Iliad. Θ. 199. 12.*

E Αἰχμὴ χαλκείη. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκος.

Cuſpis area, circum verò aureus currebat annulus,

ὁ δὲ ὠρίων παρὰ τὸ τείρω.

Orion verò *dicit* πόρκος derivatum à τείρω. *L. π{illegible}. i. traiicio, perforo, penetro. fut.* {illegible} *perf. med.* πέπορα. *verbale* πόρος, *& inſerto* κ, πόρκος. *quòd per annuli foramen ipſa cuſpis haſtæ traiiciatur, vt cum ligno conſtringatur.*

Πορνεῖα. τόποι ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν. ἐς τὰ πορνεῖα εἰσιόνθ' ἑκάστοτε. ἀριστοφάνης.

Πορνεῖα. Lupanaria. Locus, vbi meretrices degunt. In lupanaria ingredientes ſubinde, *vel, frequenter.* Ariſtoph.

Πορνεία. ἡ εἰδωλολατρεία καὶ πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. ἐμοὶ δὲ
F τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. πορνεία, καὶ ἡ ἀκολασία. παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Πορνεία. Scortatio. Idolorũ-cultus. Et πόρνος. Scortator. i. idolorum-cultor. *Dictus autem* πόρνος, quòd lõgè nuat, *& oculorum nutu vel eminus ſuam libidinem ſignificet. Hinc verbum* πορνεύειν, *ſcortari, idolorum-cultorem-eſſe. Vt*, Omnem ſcortatorem à te *deficientem* penitus-perdidiſti Mihi verò bonum eſt adhærere Deo. πορνεία *dicitur* & ipſa *ſcortationis, ac venereæ libidinis* intemperantia, quòd *ſcortatores, & meretrices* mentem habeant induratam, *vel callo-contracto-duratam.*

Πορνεύω.

Πορνεύω. Scortor. Pudicitiam proſtituo.

Πορνίδιον. ἡ μικρὰ παῖς ἐπὶ πορνείᾳ.

Πορνίδιον. Parua puella ſcortationi addicta. Scortillum. Meretricula. *Ariſtoph. in Nubibus. pag. 109. v. 16.*

Πόρον. Meatum. Tranſitum. Iter. Et fluminis traiectionem.

Πόρον. διέξοδον. τρίβον. καὶ περαίωσιν ποταμοῦ. A

Πόρος. Meatus. Finis. Traiectus, vel fluuius, vel via, vel aquarum inflationes, vel machina, vel machinamenta, *vel artes, artificia, commenta*, vel traiectio, *ſiue tranſitus*. Ariſtophanes. Quis tranſitus tibi illius vix erit? Pro, traiectus. *i. tranſeundi facultas, vel traiiciendi ratio*. Et πόροι ἁλίρροθοι apud Sophoclem *in Aiace p. 25. v. 11. vbi L.* ἁλίρροθοι. Id eſt fluuij in-mare-fluentes. πόρος verò propriè de humidis dicitur. *i. de itinere, quod per aquas fit*. Et *εὔπορος vocatur ille*, qui diuitias ſemper affluẽtes habet. per tranſlationem ab aquatico meatu *ductam. i. ab itinere, quod fit per aquas*.

Πόρος. πέρας. ἢ ποταμός, ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων. ἢ μηχανὴ, ἢ τεχνάσματα. ἢ διάβασις. ἀριστοφάνης. τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται, ἀντὶ τοῦ διάβασις. καὶ πόροι ἁλίρροθοι παρὰ σοφοκλεῖ. ἤγουν ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες. πόρος δὲ κυρίως, ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. B

Πόρος. Porus. Demoſth. in appellatione aduerſus Eubulidem. Municipium eſt Acamantiæ *tribus*. Et ipſe municeps, Porius.

Πόρος. δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμός ἐστι τῆς ἀκαμαντίδος ὁ πόρος. καὶ ὁ δημότης, πόριος.

Πόῤῥω. Procul. Longè. De tempore dicitur *interdum. Vt*, Cùm autem in potatione procul eſſent. *i. iam longè progreſſi eſſent, pro, cùm iam diutiùs potaſſent*, tunc verò quidam circuntulit vnguentum. Illi verò, vngebantur.

Πόῤῥω. ἐπὶ χρόνου τάσσεται. ὡς δὲ πόῤῥω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε δὴ μύρον μέν τις περιήνεγκεν. οἱ δὲ, ἐχρίοντο.

Πόῤῥω Διός τε. Procul & à Ioue, & à fulmine. *Prouerbium* ſignificans, incolumitatem cum-ocij-tranquillitate-coniunctam, tutiorem eſſe *ſtudiis* illorum, qui in illuſtri vita periclitantur. *i. Securitatem ab omnibus negociis alienam, longè meliorem eſſe, quàm conditionem illorum, qui ſplendidè quidem viuunt: at in perpetuis vitæ periculis verſantur. Et ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 130. ad. 96. Porrò à Ioue. Quod ideo dictum*, quia tyranni ſuis familiaribus inſidiari ſolent.

Πόῤῥω διός τε, καὶ κεραυνοῦ. διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλους τοῖς συνοῦσι χειρωθέντας ἀδέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνευόντων. C

N O T AE.

Διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλους.] Ita fortaſſe ſcribendum. διὰ τὸ τοὺς τυράννους τοῖς συνοῦσιν ἐπιβούλους εἶναι. παροιμία, ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα. & cæt.

Πορρωτέρω. Longiùs. Et πορρωτάτω. Longiſſimè. In comparatione, & ſuperlatione. *i. Aduerbia comparatiui, & ſuperlatiui gradus*. Pro, valde longè, & ſimpliciter, pro valde.

Πορρωτέρω. καὶ πορρωτάτω. ἐπὶ συγκρίσεως, καὶ ὑπερθέσεως. ἀντὶ τοῦ πάνυ μακρὰν, καὶ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ πάνυ. D

Πόῤῥω τῶν νυκτῶν. Q. d. Procul noctis. Id eſt, Nocte iam longè progreſſa. Nocte profunda. Circa mediã noctem. Vt, Quidam autem ex ipſius familiaribus, quibus ſcilicet purus erat animus, ſub mediam noctem, *dicebant* ſe vidiſſe diuinum ſpectrum.

Πόῤῥω τῶν νυκτῶν. περὶ τὸ μεσονύκτιον. τινὲς δὲ τῶν αὐτοῦ παρόντων, πόῤῥω τῶν νυκτῶν δηλονότι οἷσπερ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.

Πόρπαξ. *Fibula. Gallicè agraſe. Annulus oſtij. Lorum. Vinculum. Scuti manubrium*. Sophocles *in Aiace pag. 34. f.*

Πόρπαξ. σοφοκλῆς.

Sed ipſum mihi, tu fili, accipiens accommodatum-nomini tuo,

Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον.

Euryſaces, tene per multiplici-futura-firmum verſans

Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυῤῥάφου στρέφων. E

Lorum, ex-ſeptem-boum pellibus-confectum non-fractum ſcutum.

Πόρπακος ἑπταβόειον ἄῤῥηκτον σάκος.

Et Ariſtophanes *in Lyſiſtrata pag. 543. v. 28. & 28.*

Καὶ ἀριστοφάνης.

At meus *maritus* profectò, quamuis ex ipſa *copiarum* acie *i. ex militia*, veniat aliquando Clypei-manubriũ-tenens, *clypeúmque geſtans, tamen confeſtim* procul-ab-oculis-euaneſcens, auolans abit. Meus maritus (inquit) quaſi fibulis-aſtrictus, pro, abiecto, *vel amiſſo* clypeo, ſimul ac *domum rediit, & præſens* eſt, *confeſtim rurſus* ad bellum abit.

Ἀλλ' ἐμός γε κἂν ἐκ τῆς τάξεως ἔλθῃ πόκα πορπακησάμενος. ὁ ἐμός φησιν ἀνὴρ οἷον περονησάμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποβαλὼν τὴν ἀσπίδα ἅμα τῷ παρῶν εἶναι, ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον. F

N O T AE.

Ἀλλ' ἐμός γε.] Sic apud Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 543. v. 28. & 29.

Ὁ δ' ἐμός γα κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ πόκα.
Πορπακισάμενος, φρούδος ἀμπτάμενος ἔβα. Pro,

Ὁ δ' ἐμός γε κἂν ἐκ τῆς ταγῆς, εἴτε τάξεως, καὶ στρατιᾶς ἔλθῃ ποτὲ πορπακισάμενος, φροῦδος ἀναπτάμενος ἔβη. Doricè autem cùm alia dicta ſunt, tum verò præcipuè τὸ πορπακισάμενος, pro comm. πορπακισάμενος, poſito τ pro κ, vt τῆνος, pro κεῖνος, πόκα, pro τότε, πόκα, pro ποτέ. & cæt.

A Πόρπαξ. ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσι. ὁ λεγόμενος ὄχανος. ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι.

Πόρπαξ. *Lorum, vel manubrium* quo *milites* ſcutum tenent. Quod vocatur ὄχανος. i. annulus clypei, vel anſa, qua ſcutum tenetur. *ab ἔχω, teneo.* Scuti manubriū. Vt, Arma enim hoſtibus detracta dedicarunt ſine manubriis ne *hoſtes* ipſis facilè vterentur. *Ariſtoph. Equitibus. pag. 238. v. 4. & 5.*

Οὐ γὰρ σὲ χρῆν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας.
Ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι

Non enim te oportebat, ſiquidem amas populum, de induſtria, ſcientem ac prudentem,
Iſtos clypeos *ſinere* cum *ipſis manubriis dedicari Diis. L. σ' ἔχρῆν.*

Πόρπαξ. κατὰ μὲν τινας ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπί-
B δος. ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον. ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Πόρπαξ. *Soph. Schol. in Aiace flagellifero. pag. 34. f.* Secundùm quidem quoſdam, *ita vocatur* lorum ſcuti. Vt verò quidam *tradunt, eſt* illa ferrea-lamina, quæ mediū ſcutum *intrinſecus* traiicit, qua *correpta* miles ſcutum tenet. *Scuti manubrium.*

Πόρπη. ἡ παρὰ ῥωμαίοις φίβλα. ὁ δὲ, τὴν πόρπην αὐτοῦ σπάσας, ἀεί φησιν ὑμεῖς οἱ περὶ τῶν ἀχαιῶν ἐστὲ κήρυκες τοιοῦτοι. καὶ πορπᾶσθαι, φιβλοῦσθαι.

Πόρπη. *Ita vocatur ea,* Quæ apud Romanos fibula *dicitur. Vt,* Ille verò eius fibula auulſa, *vel, abſtracta,* ſemper (inquit) vos de Græcis tales præcones eſtis. Et πορπᾶσθαι. Infibulari. Fibulis-aſtringi.

Πορπηδόν.

Πορπηδόν. Q. d. Fibulatim. Fibularum-inſtar. Vel de re dicitur, quę fibulis eſt conſtricta.

Πόρπημα. εἶδος ὅπλου.

Πόρπημα. Teli genus. *Armorum genus. Armatura-fibulata, vel, fibulis-aſtricta. Veſtimentum-fibulatum. Vt apud*
C *Euripidem in Rheſo pag. 463. v. 442.* Ξὺν τοῖσδ' ἀόπλοις οἷα τλὰς πορπήμασιν. *Cum his inermibus vt paſſus fibulatis-veſtimentis.*

Πορσύνω. ἑτοιμάζω.

Πορσύνω. πόρω *paro. fut. comm.* πορῶ. *& Aori.* πόρσω. *vnde* πορσύνω. Paro. Pręparo. Orno.

Πόρτις ἡ μικρὰ βοῦς, ἡ δάμαλις, ἡ ἀρξαμένη νῦν τῆς κατὰ νομὴν πορείας.

Πόρτις. Parua-bos. Bucula. Vitula. Iuuenca, quæ modò fecit-initium profectionis ad pabulum.

Πορφύρεος. ὁ πορφυροῦς. καὶ πορφύρεον κῦμα.

Πορφύρεος. Purpureus. Et π. κ. purpureus fluctus.

Πορφύρεος ἐσθής.

Πορφύρεος ἐσθής. Purpurea veſtis.

Πορφύρει, ταράσσεται. καὶ ἐν μυθικοῖς. καὶ οἱ πορ-
D φύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

Πορφύρει. Turbat. Turbatur. *Profunda conſilia verſat, & agitat. Profundè-cogitat. Profundè-conſiderat.* In fabulis. Et ipſi profundè-conſideranti, diſtinctè, ſeparatim ſingula.

Πορφύριος. ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας. ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο βασιλεύς. τύριος φιλόσοφος. μαθητὴς ἀμελίου τοῦ πλωτίνου μαθητοῦ. διδάσκαλος δὲ ἰαμβλίχου γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων αὐρηλιανοῦ. καὶ παρατείνας ἕως διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα. φιλόσοφά τε, καὶ ῥητορικὰ, καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ λογγίνου
E τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος. περὶ θείων ὀνομάτων α΄. περὶ ἀρχῶν β΄. περὶ ὕλης ϛ΄. περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον ε΄. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ΄. περὶ τοῦ γνῶθι σαυτὸν δ΄. περὶ ἀσωμάτων. περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν πλάτωνος, καὶ ἀριστοτέλους αἵρεσιν ζ΄. εἰς τὴν τοῦ ἰουλιανοῦ τοῦ χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ΄. κατὰ χριστιανῶν λόγους ιε΄. περὶ τῆς ὁμήρου φιλοσοφίας. πρὸς ἀριστοτέλην. περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν. φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε΄. περὶ γένους καὶ εἴδους, καὶ διαφορᾶς, καὶ
F ἰδίου, καὶ συμβεβηκότος. περὶ τῶν κατὰ πίνδαρον τοῦ νείλου πηγῶν. περὶ τῆς ἐξ ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία ι΄. συμμίκτων ζητημάτων ζ΄. εἰς τὸ θουκυδίδου προοίμιον. πρὸς ἀριστείδην ζ΄. εἰς τὴν μινουκιανοῦ τέχνην. καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα. ἐν οἷς καὶ εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίοις τρισί. καὶ γραμματι-

Πορφύριος. Porphyrius, qui contra Chriſtianos ſcripſit. Qui proprio-nomine vocabatur Βασίλειος, Baſilius, Tyrius philoſophus, diſcipulus Amelij, qui fuit Plotini diſcipulus, magiſter verò fuit Iamblichi, natus Aureliani temporibus, & vitam-produxit vſque ad Diocletianum Imperatorem. Scripſit libros quàm-plurimos philoſophicos, rhetoricos, & grammaticos. De diuinis nominibus, vnum. De principiis, duos. De materia ſex. De anima ad Bœthum, quinque. De abſtinentia ab animatis. *i. De abſtinendo ab eſu animatorum, lib. 4.* De ſe ipſo cognoſcendo. 4. De incorporeis. De eo, quo demonſtrat vnam eſſe Platonis, & Ariſtotelis ſectam. 7. In Iuliani Chaldęi philoſophi hiſtoriam, lib. 4. Contra Chriſtianos, lib. 15. De Homerica philoſophia. Ad Ariſtotelem, Quòd anima ſit entelechia. Philologæ hiſtoriæ lib. 5. De Genere, Specie, Differentia, Proprio, & Accidente. De Nili fontibus, ſecundùm Pindarum. De vtilitate, quam Reges ex Homero percipere poſſunt, lib. 10. Miſcellanearum Quæſtionum lib. 7. In Thucydidis proœmium. Ad Ariſtidem, 7. In Minuciani artē. Item alia plurima, præcipuè verò Aſtronomica. Inter quæ *ſcripſit* & Iſagogen. *i. Introductionem* rerum-aſtronomicarum, lib. 3. Et Grammaticas dubitatio-

nes. Hic eſt ille Porphyrius, qui contumelioſam, *ac atrocium iniuriarum plenam* linguam in Chriſtianos mouit, *& qua ſuum peſtiferum venenum in eos effudit, ac eiaculatus eſt.* Porphyrius, ille Chriſtianorum hoſtis, *fuit* ex Tyro, vrbe Phœniciæ.

καὶ ἀπορίας. οὗτός ἐστιν ὁ πορφύριος ὁ τὴν κατὰ χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας. πορφύριος ὁ τῶν χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ φοινίκης πόλεως τύρου. A

Πορφυρίων.ωνος.ὁ. Porphyrion. Porphyrionis. Genus auis apud Ariſtophanem *in Auibus. p. 390. v. 14. & pag. 415. v. 22. & v. 25.*

Πορφυρίων. πορφυρίωνος. εἶδος ὀρνέου. παρὰ ἀριστοφάνει.

Πορφυρόπωλις λιδος. ἡ. *Quæ-purpuram-vendit. Purpuræ-venditrix. Luc. Act. Apoſtol. cap. 16. v. 14.* Quæ purpurea *veſtimenta* vendit.

Πορφυρόπωλις. ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Πολλαπλῶς. Multipliciter. Sæpenumero. Innumerabiliter. Eſt vnica pars orationis, & deſiderij intenſionem ſignificat. Nam & ipſa caro cum animi amore conſentit, eiúſque voluntati non repugnat.

Ποσαπλῶς. ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἓν μέρος τοῦ λόγου ἐστί. καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ σὰρξ, καὶ τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι. B

Ποσειδώνειον. Per diphthongum. Poſidoneum. Id eſt, Neptunium, pertinens-ad-Neptunum. *Eſt enim adiectiuum nomen, & ſcribitur in penultima per ει, vt* ἀπολλώνειον. i. Apollineum, pertinens-ad-Apollinem. *At quum ſignificatur* Apollinis templum, *ſcribitur* Ἀπολλώνιον *breuiter. i. correpta penultima, quæ per ι ſimplex ſcribitur.* Sic etiam apud Thucydidem *eſt* legendum. Ποσειδώνειον etiam *ſubſtantiuè ponitur, & ſignificat templum* Neptuni, vt Ἀθήναιον. i. Athenæum, ipſum Mineruæ templum. Et Dionyſium, ipſum Dionyſi, ſiue Bacchi templum, & Demetrium. i. Cereris templum. Et omnia huiuſmodi *nomina ſunt* homonyma cum ipſis andronymicis. *i. ſunt æquiuoca, & confunduntur cum nominibus, quæ ſunt à viris deducta.* Sed Ποσιδάνειον conſtat eſſe Dorienſium *vocem, pro communi* ποσειδώνειον, *verſo ω in α.*

Ποσειδώνειον. διὰ διφθόγγου. ὡς ἀπολλώνιον, βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ ποσειδώνειον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος. ὡς ἀθήναιον, τὸ τῆς ἀθηνᾶς. καὶ διονύσιον, καὶ δημήτριον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσιδάνειον, δῆλον ὅτι δωριέων. C

Ποσειδεών. Poſſideon. Poſſideonis. Menſis apud Athenienſes ita vocatus, *à Latinis dicitur* December. In menſe Poſideone, dimenſa dies dicebatur. Hæc verò erat quædam aquæ menſura, ad dimenſum diei interuallum fluens. Hoc enim *menſe* maxima, & de rebus maximis certamina *forenſia* certabantur *i. In foro, & iudiciis maximæ cauſæ, & de maximis rebus agebantur.* Neptunus, & Minerua *inter ſe* contenderunt de Attica. Quære in voce Γεραίστιος.

Ποσειδιών. ποσειδιῶνος. μὴν παρ' ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος, δεκέμβριος. ἐν τῷ ποσειδιῶνι μηνὶ διαμεμετρημένη ἡμέρα ἐλέγετο. ἡ δὲ, ἦν μέτρον τι ὕδατος. πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ ποσειδιῶνι μηνί. ἐν τούτῳ γὰρ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. ποσειδῶν, καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ γεραίστιος. D

Ποσειδῶν. *In nominatiuo circumflectitur.* Neptunus. Et vocatiuus Πόσειδον, Neptune, *retracto accentu in primã ſyllabam, & vltima per ο paruum ſcripta.* Poſidium verò, nomen loci.

Ποσειδῶν. καὶ πόσειδον, ἡ κλητική. ποσείδιον δὲ, ὄνομα τόπου.

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Amapenſis, Syrus, aut Rhodius, Philoſophus Stoicus, qui cognomento-vocatus-eſt Athleta, *ſiue pugil.* Scholam autem habuit Rhodi, fuitque diſcipulus, & ſucceſſor Panætij. Venit & Romã, ſub M. Marcello. Scripſit multa.

Ποσειδώνιος. ἀπαμεὺς ἐκ συρίας. ἢ ῥόδιος φιλόσοφος στωϊκὸς, ὃς ἐπεκλήθη ἀθλητής. σχολὴν δὲ ἔσχεν ἐν ῥόδῳ διάδοχος γεγονὼς, καὶ μαθητὴς παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς ῥώμην ἐπὶ μάρκου μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά. E

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Alexandrinus, Philoſophus Stoicus, Zenonis Cittiei diſcipulus. Scripſit hiſtoriam poſt Polybium, lib. 52. vſque ad bellum Cyrenaicum, & Ptolemæum. Et Declamationes rhetoricas. In Demoſthenem argumenta. Sed hæc puto potiùs eſſe Poſidonij Sophiſtæ, Olbio politæ.

Ποσειδώνιος. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος στωϊκός. μαθητὴς ζήνωνος τοῦ κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ΄. ἕως τοῦ πολέμου τοῦ κυρηναϊκοῦ, καὶ πτολεμαίου. καὶ μελέτας ῥητορικάς. εἰς δημοσθένην ὑποθέσεις. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον ποσειδωνίου σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ ὀλβιοπολίτου.

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Olbiopolita, Sophiſta, & Hiſtoricus. *ſcripſit* de Oceano, & rebus, quæ ſunt in ipſo, *vel, iuxta ipſum.* De regione, quæ Tyrica vocatur. Atticas hiſtorias, lib. 4. Libyca, lib. 11. Et alia quædam.

Ποσειδώνιος. ὀλβιοπολίτης. σοφιστὴς καὶ ἱστορικὸς, περὶ τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτόν. περὶ τῆς τυρικῆς καλουμένης χώρας. ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ΄. λιβυκὰ, ἐν βιβλίοις ια΄. καὶ ἄλλα τινά. F

Ποσειδώνιος. Poſidonius. Nomen proprium *viri,*

Ποσειδώνιος. ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὰ

qui

A παλμικὸν οἰώνισμα. ὅτι ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει.

qui ſcripſit palpitationum, *ſiue vibrationum* augurium, veluti, ſi dexter oculus palpitarit, hoc ſignificat.

Ποσίδιππος. Κασσανδρεὺς υἱὸς Κυνίσκου. ἔτι τῷ ἔτει μγʹ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἴσως τῶν λʹ.

Ποσίδιππος. Poſidippus, Caſſandrenſis, Cyniſci F. Comicus, qui tertio anno poſt Menandri obitum docuit, *& comœdias in lucem edidit*. Eius verò fabulæ ſunt ad 30.

Ποσιπτερνίδας, τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας φησὶν Ἱπποκράτης.

Ποσιπτερνίδας. Venas in calcaneis ſitas vocat Hippocrates.

Πόσις. ἀνήρ.

Πόσις. Vir. Maritus.

Πόσθη. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Πόσθη. Virile pudendum. *Hinc Doricè πόσθα, vnde Italicum, pota, fœmineum pudendum. Hinc verò deriuatum*

B *videtur puta, vnde putana, idem .i. meretrix, quæ partes iſtas Veneri exercendæ præter pietatem addixit, & cuiuis ære proſtituit.*

Πόσθιον. τὸ αἰδοῖον.

Πόσθιον. *Diminutiuum à πόσθη. Paruum virile pudendũ. Mentula. Peniculus, ſiue penicillus.* Pudendum. *Ariſtophanes in Theſmophor. pag. 523. v. 39 40. 41.*

Λέων σοι γέγονεν ἔκμαγμα σὸν

Leo, leo tibi natus eſt, ipſa imago tua, Nam habet

Τἄτ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον

Cùm alia omnia tui corporis partibus ſimilia, *tum verò etiam pudendum*

Τῷ σῷ προσόμοιον. ὥσπερ κύτταρον στρεβλόν.

Tuo ſimile, tortum vt cyttarum.

C Κύτταρος δὲ, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. Ἀριστοφάνης.

Cyttarus verò *dicitur* ipſum operculum glandis, vbi glans inſidet. Ariſtophanes *in eadem fabula p. 518. v. 1. dicit*,

Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

Per Venerem, ſuauiter olet pudendum, pudendi ſuauem odorem redolet.

N O T Æ.

Λέων.] Ariſtoph. Theſmophor. pag. 523. v. 39. 40. 41.

Λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτὸ τ' ἔγμα σόν.   pro, τὸ ἔγμα.
Τἄτ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

D Πόσθωνος.

Πόσθωνος. *Genitiuus ſingularis à recto πόσθων. i. Q. d. Peniculus, vel penicillus. Per diminutionem autem πόσθωνας vocabant puerulos, vel infantes, ἀπὸ τῆς πόσθης denominatos q. d. paruis pudendis, vel penicillis inſtructos. Vel ipſa puerorum, ac infantium pudenda. Ariſtoph. in Pace pag. 483. v. 11. Schol. annot. 4.*

Ποσόν. τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται. οἷον μέγα, ἢ μικρόν. ποιὸν δὲ, κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται.

Ποσόν. Quantum. Hoc in magnitudine ſpectatur, vt magnum, aut paruum. ποιὸν verò. i. quale, in materia ſpectatur.

Πόσου.

Πόσου. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 295. v. 26. 27. 28. Sed v. 27. legitur τετραχοινίδος, vt hic legendum.*

Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

Di. Quanti emam tibi. i. à te, *iſtos porcellos? Dic.*

E Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων ῥοπαλλίδος.

Meg. Alterum quidem horum emes *alliorum faſciculo.*

Τὸ δ' ἅτερον, αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.

Alterum verò, ſi vis Chœnice ſola ſalis,

.i. menſura ſalis, cui menſura nomen eſt chœnix. i. Semodius, vt quidam, vel, ſextarium, vt alij. Schol. annot. 16. τετραλλίδος. δεσμὸς verò, iam idem ac δέσμη. faſcis, faſciculus, manipulus.

Ποσόμιος. ὕπατος, οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτῷ τῆς τάξεως τοῦ γένους εἵνεκα, καὶ ὅτι δὶς τῆς [illegible] ὑπατείας ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφ' οἷς [illegible] ὕπατος αὐτοῦ καταργὰς μὲν ὡς ἀπλαυ[illegible] τῶν ἴσων ἐγεράκτει. καὶ πολλάκι [illegible] λῆς τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγξεν. [illegible]

F γνοὺς ἑαυτῷ κατά τι προσηγόρων, ὀγ[illegible] λων, καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμε[illegible] χυνέχοντι. δημοτικὸς γὰρ ἦν [illegible] θέντων εἰς γνῶσιν, ἐπεχε [illegible] ρεχώρησε τῆς πολέμου [illegible] λοίγηκε διαβολεὰ [illegible]

Π[illegible] Poſtumius, *Romanus* Conſul. Hic de ſe magni[illegible]ns, *ac elatus* ob generis ordinem, *&* [illegible] quòd gemino Conſulatu iam orna[illegible] *praturam deferendam putabat.* Quam[illegible]ga, initiò [illegible]m, quaſi paribus *bo*[illegible]*nitate, pr*[illegible] priuaretur, indi[illegible] Sena[illegible] queſtus eſt de eo, [illegible]ius eum[illegible] Poſtea verò agno[illegible]iorum[illegible] amicorum *nume*[illegible]ue re[illegible]eriorem eſſe, *mino*[illegible]*bere*, [illegible]peius, & vnus ex illis [illegible]m venerant. i. *homo no*[illegible] um belli *ipſi* conceſſit. [illegible] ſuperbè gerenti cri-

minationem attulit, *ac effecit, vt hoc nomine accuſatus, malè audiret.* Alterum verò *Poſtumij facinus* fuit grauius, quàm Romanorum ducem decere videretur. Cùm enim ex ſuo exercitu ad bis-mille viros delegiſſet, *eos* in ſuos agros abduxit, quibus imperauit, vt ſine ferro ſyluam, *vel, ſaltum* excinderent, & illos viros in agris retinuit, mercenariorum, famulorum, *ac ſeruorum* opera facientes. Aliis etiam quàm plurimis facinoribus grauiſſimis editis, odij iuſti cauſam populo præbuit.

Πόσος. Quotus. à *nomine* πόσατος, per ſyncopen *eſt deductum*. Dicitur autem de quantitate, *& ordine, quem quis in ea tenet.* Vt, Quotum annum agit? Et, Quota *eſt* hora diei?

Ποσούμιος. Poſtumius, Romanus, Capuanus, in Græcis *literis* poſt trigeſimum ætatis annum eſt eruditus, earum amore- aptus. Initio verò, aurifaber fuit. Poſtquam verò ſemel hoc doctrinę ſtudium, ac amor eum inuaſit, Athenas abiit, & illic in Grecorum diſciplinis eſt-eruditus, & multarum, & preclararum rerum noticia decoratus, ad profundum, *longámque* ſenectutem eſt progreſſus. Haud igitur abſurdum, *ac indecorum* fuit, hunc ipſum Poſtumium *de ſe ipſo* proferre illa verba, quę Heraclitus de ſe ipſo dixit, Me ipſum quęſiui.

Ποταμηδόν. Fluminis in morem. Fluminis inſtar.

Ποτάμιοι. Potamij. Fluuiatiles. Fluuiales *Ita vocabantur.* Acharnenſes. Quęre in Ἀχαρνῆς. *Ald. cod.* ἐν τῷ Δραχαρνεῦ. *N. L.*

Ποταμοδάρτης. Fluuium ſemper traiiciens. ὁ τὸν ποταμὸν ἀεὶ διαίρων, εἴτε δέρων. *Fluuium ſemper tundens, remis ſcil. i. perpetuò fluuium nauigans, & in eo remigans.*

Ποταμός. Fluuius cum mari certas. De iis, qui cum potentioribus contendunt. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 310. *ad.* 76. Et Potami. i. Fluuij, municipium *erat Tribus* Leontię, cuius municeps *vocabatur* Potamius. q. d. Fluuialis. A Comicis autem iſti carpebantur, quòd *in ſuum municipium* facilè reciperent *homines* in-album-municipij-perperam-relatos.

Ποταμοῦ. *Senarius ſomnij continens explicationem, ita metri cauſa videtur ſcribendus,* Χύσις ποταμοῦ δ. δ. κ. Inundatio fluminis, inimicum ſignificat caput.

Ποταμῷ. Fluuio magno canalem inducis. In eos, qui rebus *magnis paruum aliquid* addunt *Eraſ. ad. Chil.* 3. *Cent.* 1. *col.* 531. *ad.* 44.

Ποτάμων. Potamon, Alexandrinus Philoſophus, qui fuit ante Auguſtum, & poſt eum. Extat eius in Platonis de Repub. libros commentarius.

Ποτάμων. Potamon, Mitylenęus, filius Lesbonactis, orator. Docuit Romę ſub Cęſare Tiberio. Cùm autem hic in patriam aliquando rediret, talibus litteris Imperator *eum* viatici-loco-inſtruxit, *ac, vt iter tutiùs faceret, his muniuit,* Potamonem Lesbonactis F. Si quis iniuria afficere fuerit-auſus, videat an mihi bellum-facere, *meaque potentiæ reſiſtere* poſſit. Scripſit de Alexandro Macedone. Limites Samniorum. Bruti laudationem. Cęſaris encomium. De perfecto oratore.

Ποταμῶνος. *Genitiuus à recto* Ποταμών. Potamonis. *N. L. Viri nomen proprium, Vel locum ſignificat fluuiis abundantem, in quo ſunt multi fluuij. Sic autem dicetur, vt* ῥοδών. ῥοδῶνος. *i. Roſetum.* κρινών. ῶνος. *i. lilietum. &c.*

Ποταίνιον. Peregrinum. Vel nouum. *L.* ξένον. *Vide Euſtath.*

Πότε. Quando. Refertur ad Nunc, vtroque modo, & ratione preteriti, & futuri. Ac preteriti quidem ra-

αὐθαδείας γενόμενος. ἕτερον δὲ βαρύτερον, ἢ ὡς κατὰ ῥωμαίων ἡγεμόνα γενόμενον. ἐπιλεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τοὺς β ἄνδρας, εἰς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν. οἷς ἄνευ σιδήρου δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. καὶ κατεῖχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα, καὶ θεραπόντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτατα ἐξεργασάμενος, παρέχει τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὴν δικαίου. A

Πόσος. ἀπὸ τοῦ πόσατος κατὰ συγκοπήν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότητος. οἷον, πόσον ἄγει ἔτος; καὶ, ποσὴ ὥρα τῆς ἡμέρας. B

Ποσούμιος. ῥωμαῖος ἀπὸ καπύης. οὗτος ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ'. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐτὸν εἰσῆλθεν ὁ φιλόλογος οὗτος ἔρως, εἰς τὰς ἀθήνας ὥρμησε, καὶ ἐξεμυσώθη τὰ ἑλλήνων. ἐκεῖθεν εἰς γῆρας βαθὺ ἤλασε, πολλά, καὶ καλὰ εἰδώς. οὐκοῦν ἀπεικὸς ἦν καὶ τόνδε τὸν ποσούμιον, λέγειν λόγον ἐκεῖνον, ὅσπερ καὶ ἡράκλειτος εἶπε περὶ αὐτοῦ, ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην. C

Ποταμηδόν. δίκην ποταμοῦ.

Ποτάμιοι. οἱ ἀχαρνεῖς. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀχαρνεῖς.

Ποταμοδάρτης. ὁ περῶν ἀεὶ τὸν ποταμόν.

Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις. ἐπὶ τῶν ἐριζόντων πρὸς κρείττονας. καὶ ποταμοί, δῆμος τῆς λεοντίδος. ὁ δημότης, ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους. D

Ποταμοῦ. Χύσις ποταμοῦ, δυσμενῆ δηλοῖ κάραν.

Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις. ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων.

Ποτάμων. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς πρὸ αὐγούστου, καὶ μετ' αὐτόν. ἔστιν αὐτοῦ εἰς τὰς πλάτωνος πολιτείας ὑπόμνημα. E

Ποτάμων. μιτυληναῖος. υἱὸς λεσβώνακτος. ῥήτωρ. ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ ἐπὶ καίσαρος τιβερίου. καὶ ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖσδε γράμμασι. ποτάμωνα λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. ὅρους σαμίων. βρούτου ἐγκώμιον. καίσαρος ἐγκώμιον. περὶ τελείου ῥήτορος. F

Ποταμῶνος.

Ποταίνιον. τὸ ξένον. ἢ νέον.

Πότε. λέγεται πρὸς νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθός, καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν

dem ra-

A τὸ παρεληλυθὸς, οἷον. πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον, οἷον, πότε ἔσται;

Πότερον. ἆρα. ποῖον. ποταπόν.

Ποτή. ἡ πτῆσις.

Πότης λύχνος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οἴμοι. τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον; παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

Ποτίδαια. ὄνομα πόλεως. καὶ Ποτιδαιάτης.

B Ποτινίασεται. ἐπέρχεται.

Πότμον. μοῖραν. θάνατον. καὶ εὔποτμος, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων. ὃς οἰκτρῶς, καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῆ εὔποτμον.

Πότνα δέσποινα.

Πότνα. σεμνή. ἔντιμος.

Ποτνιᾶσθαι. παρακαλεῖν. καὶ ποτνιᾶται. ἐπικαλεῖται θεούς. καὶ ποτνιώμενος, δυσφορῶν. μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

C Ποτόν. ζήτει ἐν τῷ ἄγευστος θοίνης.

Ποτός. τὸ πινόμενον. πότος δέ, τὸ συμπόσιον. σφοδροῦ δὲ πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ ἑστιάτωρ, αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν. αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεραπεύουσιν ἐκέλευε.

Ποτώμεναι. διατρίβουσαι. ποτῶνται δέ, ἤγουν πέτονται.

Ποτώνη. ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.

Ποῦ γῆς. ποῖ γῆς πέφευγεν. ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν
D γῆν, Ἀττικῶς.

Πουλχερία. Ἀρκαδίου θυγάτηρ βασιλίς. ιε. ἐτῶν οὔπω τυγχάνουσα. ἄριστα τὴν βασιλείαν διῴκει. ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ οὖσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν τῷ θεῷ προσανέθηκε, καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν. ἦθός τε, καὶ λόγον, βάδισμα, καὶ γέλωτα, καὶ ἐνδυμάτων περιβο-
E λήν, καὶ σχῆμα καθέδρας, καὶ στάσεως βασιλικῶς ἐξεπαίδευσε. πρὸ δέ γε ἁπάντων, τὸ εἰς τὸ θεῖον εὐσεβεῖν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγίνετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας, καὶ πτωχεῖα, καὶ ξενῶνας, καὶ μοναστήρια αὐτὴ ἐκτίσατο, καὶ προσόδους ἀφώρισεν, καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαί, Ἀρκαδία, καὶ Μαρῖνα. ὁ δέ, φύσει νωθής τε, καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν ὑπῆρχε. μάλιστα δὲ ἐς τοὺς
F ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάρτας ἀπαραγνώστως ὑπέγραφεν. ὅπερ ἡ σοφωτάτη γνοῦσα ποτὲ Πουλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτόν, δωρεὰν ὑπολαβοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἣν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀ-

dem ratione, vt, πότε ἐγένετο, Quando fuit? *Quando factum eſt?* Futuri verò ratione, vt, πότε ἔσται, Quando erit?

Πότερον. Vtrum. Quale. Cuias.

Ποτή. Volatus.

Πότης λύχνος. Bibula lucerna. Ariſtophanes Nubibus *pag.62.v.6.* Hei-mihi. Cur enim mihi bibulam accendiſti lucernam? Apud Atticos *ita vocatur lucerna* multum oleum abſumens.

Ποτίδαια. Potidæa. Nomen vrbis Et Potidæates, *illius vrbis ciuis.*

Ποτινίασεται. Aduenit. Accedit.

Πότμον. Fatum. Mortem. *Sortem. Interitum. Caſum. Fortunam.* Et εὔποτμος. Qui vitam præclarè finit. Felicem-exitum-vitæ-ſortitus. Vt, Qui miſerabiliter, & miſerandum-in-modum, ad ſenectutem peruenit nequaquam felici-vitæ-fine-terminatam.

Πότνα. *Pro* Πότνια. *Veneranda.* Domina.

Πότνα. Veneranda. Honorata.

Ποτνιᾶσθαι. Quiritari. Suppliciter-orare. Cum-gemitibus-obteſtari. Et ποτνιᾶται τοὺς θεούς. Deos inuocat, *vel, implorat.* Et ποτνιώμενος. Iniquo-ferens-animo, & cum eiulatu inuocans.

Ποτόν. Potus. Quære in vocibus, Ἄγευστος θοίνης.

Ποτός. Id, quod potatur. πότος verò, *potus, potatio,* conuiuium. Vt, Cùm autem eſſet vehemens potatio, *feruente conuiuio, conuiuis* inſidians conuiuator, ipſe quidem, parum bibebat, ipſis verò *conuiuis* multum *vini* famulos infundere iubebat.

Ποτώμεναι. Volantes, Degentes. Commemorantes. ποτῶνται verò, volant.

Ποτώνη. Potone. Platonis Philoſophi ſoror.

Ποῦ γῆς? Quò terræ? pro, In quam terram? Atticè *dictum. Vt, π. γ. π.* Quò terræ fugit? Pro, In quam terram?

Πουλχερία. Pulcheria. Arcadij filia, Imperatrix, nōdum annos ιε. nata, imperium optimè adminiſtrauit. Fratrem etiam Theodoſium erudiit. Cùm enim eſſet ſapientiſſima, & mentem haberet diuinam, ſuā virginitatem Deo conſecrauit, & ſorores idem facere docuit, & fratrem in omnibus *ad ſapientiæ, virtutiſque regulam direxit, bonis præceptis imbuit, &* moderata-eſt. Mores, & ſermonem, inceſſum, & riſum, indumentorum amictum, *veſtium non ſolùm induendarum: ſed & geſtandarum rationem*, & ſolij, & ſtatus imperatorij figuram edocuit. L. βασιλικῶς. i. *cúmque docuit, quomodo in imperatorio ſolio ſedere deberet, quo corporis cultu, quo vultu, quo geſtu.* Ante omnia verò ipſum pietate erga Deum accuratè inſtituit. Pariter autem etiam erga ſorores ſe-perpetuò-geſſit. Multas autem Eccleſias, & *multa* pauperum, & peregrinorum diuerſoria, & monaſtéria ipſa condidit, & prouentus *annuos ipſis* deſtinatos-aſſignauit. Et præter alia ſexcenta *eius* præclara-facinora, *præter innumerabiles res, quæ feliciter ipſi ſucceſſerunt*, ſæpe etiam numen-diuinum ei apparuit, *eíque manifeſtam ſui numinis præſentiam Deus oſtendit.* Sorores verò *eius fuerunt* Arcadia, & Marina. Ille verò, *Theodoſius*, natura ſocors, & inconſideratus in omnibus quidem erat, præcipuè verò *ſic ſe gerebat* erga illos, qui ſubiiciebant ipſi, *qui per ſupplices libellos ei oblatos, ab eo petebant aliqua* beneficia, *munera, vel priuilegia. Nam* non-lectis-literis *ipſorum, inconſideratè* ſubſcribebat. Quo ſapientiſſima Pulcheria ſemel animaduerſo, ipſum callidè ſubiit, *id eſt, circumuenit*, quum ſcilicet Eudociam eius vxorem in ſeruitutem ſibi dono datam accepit *per ſuum libellum ſup-*

plicem ei oblatum, quem etiam ille ſubſcripſerat non antè lectum. Quamobrem poſtea à Pulcheria acriter eſt-obiurgatus. Pulcheria Neſtorium adeò oderat, vt qui illum amabant, rumorem-ſpargerent, *ideo Pulcheria Neſtorium exoſum eſſe*, quòd Neſtorius Pulcheriam criminatus fuiſſet ob inceſtum cum fratre ſuo Theodoſio Imperatore *commiſſum*. Et propterea illa illum tanto odio proſequebatur. Ipſam enim conuiciis-inſectabatur, *& grauiter reprehendebat* ob illius-temporis magiſtrum nomine Paulinum. *N.L.*

Πουλχερία. Pulcheria. Illius inclytæ Pulcheriæ ſtatua in Chalce ſtabat, prope Palatium, quum ad ambulacrum itur.

Ποῦ μὴν; Vbi igitur?

Πούς. Pes habet digitos 16.

Ποῦ χέσειν δοκεῖς; *Ariſtoph. in Ranis pag. 137. v. 21.* Quo te appulſurum putas? Pro, quò *putas te* nauem abductu rum?

Πώγων. Πώγων-ος. ὁ. *Barba*. Pogon *etiam erat* portus Trœzenius, ita dictus *fortaſſe, quòd quandam barbæ ſpeciem haberet*. Vnde etiam prouerbium in malè-barbatos. Trœzenem ire. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. . col. 452. ad. 9c. Nauiges Trœzenem.* Et Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag.* 487. v. 5.

Et ego profectò Epicratis barba *non paulo pulchriorem*

Barbam habeo. Hęc non ſunt in græco textu. Locus aliter habet Integrum vide.

Hic enim magnam barbam habens, ſcutifer vocabatu, & propter *barbæ* denſitatem à-comicis-carpebatur. Erat autem & orator, & popularis-contionator. Et Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag.* 487. *Schol. annot. 1. ſequentem verſum Platoni Comico tribuit*, *qui* dicit,

Rex barbæ Epicrates ſcutifer.

Πωγωνίας. Magna barba. *Barbatus.*

Πωγωνιήτης. Et πωγωνίτης. Iupiter barbatus. *Iouis eſt epithetum.*

Πῶα. Greges. *Ouium greges.*

Πωλάς. Pro, πράσεις. Venditiones. Hyperides. Eſt hoc nomen etiam in Sophronis Andriis *i. Fortibus.*

Πωλέσκετο. Verſabatur. Et Homerus. Verſatúrque ſenex. *L.* πωλεῖταί τι γέρων.

Πωλοδμητικός. Pullorum-equinorum-domandorum-peritus. Per tranſlationem verò ſic etiam dici poteſt quiuis iuuentutem docendi peritus.

Πωλεία. Coma. *L.* Πωλεία χαίτη. *Q.d. Pullina coma. Pullini crines. Pullina iuba. Pro, pullorum equinorum. Alias* πωλεία. *Equorum diſciplina, ac inſtitutio. Vide Xenophont. Græco-lat. Indicem.*

Πώλης. Q.d. Venditor. Ariſtophanes *in Equitibus p.* 197. *v.* 27. *&* 28. *& p.* 198. *v.* 1. 2. 3. Nominis finem, iocans, dicit πώλης. quòd Reipub. gubernatores diſtraherẽt, ac venderent res ciuitatis. *Hæc autem nomina ſunt integra, vt,* προβατοπώλης. *i.* ſtuppæ-venditor. ἀλλαντοπώλης. farciminum-venditor.

Πωλητής. Venditor. Vt, Erat enim rerum-ad-funera-pertinentium venditor. Et πωληταί. Venditores. Illi fortunas vendebant illorum, qui Reipub. *aliquid* ad ſtatum-diem debebant, nec perſoluebant. Venditoribus autem iſtis obnoxij erant & illi, qui deſcriptam pecuniam in bellum non conferebant, & peregrinitatis conuicti, & inquilinus, & patronum non habens, & deſertæ-clientelę reus. Horum enim bona vendebant, & in ærarium referebant.

γαγνὺς, ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς πυλ- A
χερίας. Ἡ πουλχερία τοσοῦτον ἐμίσει τὸν νεστόριον,
ὡς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον, διαθρυλλεῖν ὅτι
πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς θεοδόσιον τὸν
βασιλέα διέβαλε πουλχερίας νεστόριος. καὶ διὰ
τοῦτο οὕτως ὑπ᾽ αὐτῆς ἐμισεῖτο ἐλοιδόρει γὰρ αὐτὴν,
εἰς τὸν τότε μάγιστρον παυλῖνον λεγόμενον.

Πουλχερία. πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου. στήλη ἵ-
στατο ἐν τῇ χαλκῇ, πλησίον τοῦ παλατίου, ὡς πρὸς B
τὸν περίπατον.

Ποῦ μήν; ποῦ δὴ οὖν;

Πούς. ὁ πούς ἔχει δακτύλους ις΄.

Ποῦ χέσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ ποῦ ἀπάξαι τὴν
ναῦν;

Πώγων, πώγωνος. τροιζήνιος λιμὴν οὕτω καλούμενος ὅθεν καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν κακογενείων. ἐς τροιζῆνα βαδίζειν καὶ ἀριστοφάνης.

C

Κἀγώ γ᾽ ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα

Πώγων᾽ ἔχω.

Οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖτο σακεσφόρος. καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ, καὶ δημαγωγὸς, καὶ ἀριστοφάνης φησίν.

Ἄναξ ὑπήνης ἐπίκρατες σακεσφόρε.

Πωγωνίας. ὁ μέγας πώγων. D

Πωγωνιήτης. ὁ ζεὺς, καὶ πωγωνίτης.

Πῶα ποίμνια.

Πωλάς. ἀντὶ τοῦ πράσεις. ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς σώφρονος ἀνδρείοις.

Πωλέσκετο. ἀνεστρέφετο. καὶ ὅμηρος. πωλεῖταί τις γέρων.

Πωλοδμητικός.

Πωλεία. χαίτη. E

Πώλης. ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει. παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι, καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. οἷον προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητής. ὁ πιπράσκων. ἦν γὰρ ἐνταφίων πωλητής. καὶ πωληταί. οὗτοι τὰς ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων, ἐ- F
πίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον. ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες. καὶ ὁ μέτοικος, καὶ προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς. τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρακατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

A Πωληταί. καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταί, ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησι δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες. εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως, πάντα τὰ τέλη, καὶ μέταλλα, καὶ μισθώσεις, καὶ τὰ δημευόμενα κατέχειν. πωλητήριον δὲ, καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί.

Πωληταὶ. & πωλητήριον. Πωληταὶ quidem, eſt quidam Magiſtratus Athenis, numero decē viri, ex vna quaque Tribu vnus. Venditores. Adminiſtrant autem *omnia*, quæ à ciuitate venduntur, omnia vectigalia, & metalla, & locationes, & publicata *bona*. πωλητήριον verò, vocatur Locus, in quo conſident Venditores.

N O T Æ.

Πωληταί.] Harpocrat. Πωληται, καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταί. &cæt. Et, διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρ. Et, τὰ δημευόμενα. πωλητήριον δὲ καλεῖται. & cæt.

B Πωλητήριον. τὸ πρατήριον. οὕτως ὑπερίδης.

Πωλητήριον. Q. d. Venditorium. Rerum-venalium-forum. Sic Hyperides,

Πωλικῆς ἀπήνης. ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης.

Πωλικῆς ἀπήνης. *Equeſtris rheda. i. Rheda* ſub pullis-equinis iunctæ *pro, qua à pullis-equinis. i. ab equis ſub idem iugum ductis, & iunctis trahebatur. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 85. *v.* 6. 7. 8.

-Κἀπὶ πωλικῆς.
Ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς,
Ξυνηντίαζε.

-- *Et in equeſtri*
Vir rheda vectus, talis, *qualem tu dicis*,
Simul occurrerunt mihi.

C Καὶ πωλικὸν, τὸν τοῦ πώλου. ἐν ἐπιγράμματι.

Et πωλικὸν. q. d Pullinum. Quod ad equinum pullum, vel ad equum, pertinet. Equeſtre. Vel, equinum. In epigrammate.

Παῖς δ' ἶσον ἀστέρι λάμπει,
Πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

Puer verò tanquam ſtella ſplendet,
Equinum vt equus puluerem qui-excuſſit.

N O T Æ.

Κἀπὶ πωλικῆς. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 185. v. 6. 7. 8.
Ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε, κἀπὶ πωλικῆς
Ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς,
Συνηντίαζεν. —

D Πωλικός. ὁ γενναῖος. καὶ πωλικὸν δῆγμα, καὶ τὸ φρύαγμα.

Πωλικός. *Inſtar equini pulli* generoſus. Et πωλικὸν δῆγμα. Equini-pulli morſus. Equinus morſus. Et πωλικὸν φρύαγμα. Equinus fremitus. Equinus hinnitus.

Πωλίων.

Πωλίων. Paruorum-pullorum-equinorum. Equuleorum. Paruorum-equorum. *Ariſtoph. in Pace pag.* 436. *v.* 33. *Schol. annot.* 14. *&* 15.

N O T Æ.

Πωλίων. Ariſtoph. in Pace. pag. 436. v. 31. 32. 33.
Εἰσάγαγ' αὐτοῖσι μέγιστα κάνθαρον.
Κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἀνάγκασαι.
Κἀυτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον.

E Vnde fortaſſe coniicias, apud Suidam πωλίων eſſe ſcribendum. Schol. annot. 14. καταψῶν.] καταψῶν αὐτόν. ὥσπερ πώλιον καταψῶντες ταῖς χερσὶν ὁμαλίζομεν. Πωλίον.] πῶλος, καὶ ἵππος. πῶλοι δὲ, κυρίως. & cæte. vt apud Suidam, qui ſua hinc deprompſit.

Πῶλοι κυρίως, τὰ γεννήματα τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾶν, καὶ κολακεύειν.

Πῶλοι. Pulli. Propriè *ſic appellantur* equorum, & aliorum iumentorum fœtus, quos manu-demulcere, & blanditiis-delinire conſueuimus. *Vide* πωλίων.

Πωλίων. ὁ ἀσίνιος. χρηματίσας τραλλιανὸς σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος. σοφιστεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ πομπηΐου τοῦ μεγάλου. καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς φιλοχόρου ἀτθίδος, ἀπομνημονεύματα μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἐπιτομὴν τῶν διοφάνους γεωργικῶν. ἐν βιβλίοις β΄. πρὸς ἀριστοτέλην περὶ ζώων, βιβλία ι΄. περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν καῖσαρ τε, καὶ πομπήϊος.

Πωλίων. *Velpotiùs*, πωλλίων. Aſinius Pollio, dictus Trallianus Sophiſta, & Philoſophus, qui Romæ docuit ſub Pompeio Magno, & Timagenis Scholam per-ſucceſſionem-ſuſcepit. Scripſit epitomēn Atthidis Philochori. Ἀπομνημονεύματα. Dicta, & facta memorabilia Muſonij Philoſophi. Epitomen Diophanis Georgicorum, lib. 4. Ad Ariſtotelem de animalibus lib. 10. De ciuili Romanorum bello, quod Cæſar, & Pompeius geſſerunt.

Πωλίων. ἀλεξανδρεύς. οὐαλέριος χρηματί-

Πωλίων. Pollio, Alexandrinus, Valerius appella-

tus, Philoſophus ſub Adriano natus, cuius filius Diodorus, Philoſophus, qui ſcripſit enarrationem eorum, quæ apud decem oratores quæruntur. Scripſit collectionem vocabulorum Atticorum ordine alphabetico, & alia quędam philoſophica.

σας, φιλόσοφος γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ. οὗ παῖς Διόδωρος, φιλόσοφος, ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ί ῥήτορσιν. ἔγραψε συναγωγὴν ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα. A

Πωλίων. Pollio. Vel Pollio Grammaticus. De erratis *ſcripſit, quæ committuntur* in litteris.

Πωλίων. ἢ πωλίων γραμματικός, περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

Πωλοδάμνης. Pullorum-equinorum-domitor. Equorum-domitor.

Πωλοδάμνης.

Πωλοδαμαστής. Equorum-domitor. Q.d. Pullorum-equinorum-exercitator. i. qui pullos equinos domat, ac exercet.

Πωλοδαμαστής. γυμναστής. B

Πωλοδαμνῶ. Pullos-equinos-domo. Equos-domo. Equos-exerceo. *Item educo. Sophocles in Aiace. p.33. v.1.*

Πωλοδαμνῶ. τοὺς πώλους δαμάζω.

Πῶλος. Polus. Agrigentinus orator, imò verò potiùs antiquus Sophiſta, Licymnij magiſter. Scripſit Genealogiam Græcorum, & Barbarorum, qui ad Ilium militarunt. Et quomodo *eorum* vnuſquiſque *illinc* abierit. Quidam verò *hoc opus* Autodamaſtæ inſcribunt, *ac attribuunt*. Nauium catalogum. De vocabulis.

Πῶλος. ἀκραγαντῖνος ῥήτωρ. μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος λικυμνίου. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ ἴλιον στρατευσάντων ἑλλήνων, καὶ βαρβάρων καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε. τινὲς δὲ αὐτοδαμάστου ἐπιγράφουσι. νεῶν κατάλογον. περὶ λέξεων.

Πῶλος. Pullus. Animal. *i. animalis pullus, vt equi, vel aſini, &c.*

Πῶλος. τὸ ζῶον. C

Πωλῶ. Vendo.

Πωλῶ. τὸ πιπράσκω.

Πωλῶ. Genitiuo. *Demoſthenes. Proditores* Rempub. & ſuam priuatam, paruo lucro vendunt.

Πωλῶ. γενικῇ. τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν, μικροῦ λήμματος πωλοῦνται.

Πωλοῦσι. Vendunt. Didymus ait *hoc* πωλοῦσι *poſitum eſſe*, pro, palàm ſcortantur. πωλεῖν enim *dicitur de muliere, & ſignificat* ſe cuius prębere, *ſuique corporis copiam cuilibet facere. Harpocrat. L.* ἑαυτὴν, *vt hic legendum.* Vnde etiam ipſum πορνεύειν *deductum*, quod eſt *idem, ac* περνᾶν. i. vendere. *Item ſcortari, quòd meretrices ſui corporis copiam pecunia vendant.* Ego verò dico oratorem nunc verbum πωλεῖν. i. vendere, propriè poſuiſſe. Dicit enim Legem non ſinere quenquam comprehēdi pro adultero, *quum rem habet* cum illis, quæ in officina meretricia. *ſiue in lupanari, & proſtibulo*, ſedent, vel in foro, ex-profeſſo aliquid vendunt. Demoſthenes in *oratione* contra Neæram. ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. *videntur ſuperflua.*

Πωλοῦσι. δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς. πωλεῖν γὰρ, τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν. ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. ἐγὼ δέ φημι ὅτι κυρίως ἔταξεν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθηνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. D

Πῶμα. Operculum. Tegumentum. Tegmen.

Πῶμα. σκέπασμα.

Πώμαλα. Pro, πόθεν. vnde. Idem valet ac οὐδαμῶς. i. Nequaquam. Nullo-modo. *Nam* πω quidem, eſt Doricum, quod-ponitur pro πόθεν, vnde. illud verò μάλα, vel redundat, vel per conſuetudinem dicitur in hoc *aduerbio* πώμαλα. Quemadmodum *dicitur* οὐ μάλα, non admodum, pro, οὐ, non. Vel pro οὐδόλως. i. nullo-prorſus-modo. Eſt autem Atticum. Lyſias in epiſtola ad Aſybarum. Mulieres enim generosè dixerunt, ſe nullo-modo ſaltaſſe, cùm oporteret ipſas nè vino quidem hauſto à conuiuio recedere. *N.L. Pro ποιούσας ἀποσοῦ, lege πιούσας ἀπιῶν, vnde πίνω. Illud ἐγένοντο redundat. Vide Ariſtoph. in Pluto pag.5. v.13. Schol. annot. 8.*

Πώμαλα. ἀντὶ τοῦ πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι τὸ μὲν πω δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα. οἷον οὐ μάλα ἀντὶ τοῦ οὐ. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ ἀττικόν. λυσίας ἐν τῇ πρὸς ἀσύβαρον ἐπιστολῇ. γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες, πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ ποιούσας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ συμποσίου ἐγένοντο. E

Πώμαλα. Hæc vox etiam extat apud Demoſthenē, *vbi dicit,* οὐχ ἵνα ἐξ. π. i. Non vt vllo-modo exeatis. Item apud Ariſtophanem in Cocalo. Oportet autem vnica voce ſcriptum legere πώμαλα.

Πώμαλα. κεῖται καὶ παρὰ δημοσθένει ἡ λέξις. οὐχ ἵνα ἐξέλθητε πώμαλα. καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἐν κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἕν, πώμαλα.

Πωμήριον. Effigies muri. *Pomærium, quaſi dicas poſtmurium. Nam antiqui mœrum dicebant, quem recentiores murum vocarunt. Locus autem erat tam intra, quàm extra murum, quem in vrbibus condendis inauguratò conſecrabant, nec vllum ædificium in eo fieri patiebantur.*

Πωμήριον. τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα. F

Πώποτε. Vnquam. Aliquando.

Πώποτε.

Πῶρος. Porus. Rex Indorum, qui fuit pulcherrimus Indorum, & ea proceritate *præditus*, qua nullus virorum *fuit* poſt illos Troianos viros. Erat autem valde

Πῶρος. βασιλεὺς ἰνδῶν. ὃς ἐγένετο κάλλιστος ἰνδῶν, καὶ μῆκος ὅσον οὔπω τις ἀνδρῶν τῶν μετὰ τοὺς τρωϊκοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, ὅτε

iuuenis,

A συνῆψε ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολέμει. τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ ἀπολλώνιος. ὁ δὲ, οἴνου μὲν ἔφη πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ἃ δ᾽ ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι. ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γυμνάσασθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων. καὶ ὁπόσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται. ὧν γεωργοὶ αἵδε αἱ χεῖρες. ταῦτα ἀκούων ὁ ἀπολλώνιος, ὑπερήδετό τε, καὶ ἐς τὸν δάμιν θαμὰ ἑώρα.

iuuenis, quum congreſſus-eſt cū Alexandro, & bellum ei fecit. Hunc de ratione-victus percontatus-eſt Apollonius. Ille verò, Tantum (inquit) vini bibo, quantum Soli libo. Quæ verò in venatione cepi, his alij veſcuntur. Mihi verò ſufficit ipſa exercitatio, *eaque ſum contentus*. Mei enim cibi *ſunt* olera, & palmarum capita, & palmarum fructus, & quæcunq. mihi flumen hortum-rigans-producit. Ex arboribus etiam multa mihi naſcuntur, quorum cultrices *ſunt* hæ manus. Hęc audiens Apollonius ſupra-modum-lętabatur, & Damidem frequenter intuebatur. *Hæc non ad Porum: ſed ad Damidem Brachmanem pertinent, vt & Vvolfius ait.*

B

Πῶρος. ἀπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρῶ ῥῆμα, τὸ σκληρύνω, καὶ λιθοποιῶ. πισίδης.

Πῶρος. Humidi concretio-lapidis-inſtar-facta. Calloſa-concretio. Humidi lapidoſa-concretio. Durities. Callus. Et πωρῶ verbum, induro, durum-facio, in-modum-tophi-induro. Lapidis-inſtar-durum-facio. Piſides.

-Καὶ τὰς ἰκμάδας.

Πωροῦντα, καὶ σφίγγοντα λιθώδει τρόπῳ.

--Et humores

Indurantem, & conſtringentem lapidoſo modo.i.lapidis inſtar.

Καὶ πώρινος λίθος.

Et πώρινος λίθος. Porinus lapis *De quo Herod. lib.5.pag. 195.l.16.*

C Πῶρος. πάθος τι ὄζειν ὥς φησιν ἀντίμαχος. πῶρόν τιν᾽ ἀλόχοισι, καὶ οἷς τε κέεσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν, ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. παρὰ τοῦτο οὖν καὶ τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

Πῶρος. Malum quoddam eſt, *ærumna, calamitas, luctus*, vt ait Antimachus. Malum hi profectò *ſuis* vxoribus *fuerunt*, & ſuis liberis quiſque *mali cauſa fuit*. Et πωρεῖν Elei dicunt τὸ πενθεῖν. i. lugere. Hinc igitur & τοῦ ταλαιπώρου etymologia-ducitur. ταλαίπωρος verò, qui-ſuſtinet-ærumnas, ærumnoſus. Qui-calamitates-perfert, calamitoſus. Qui-fert-miſerias, miſer.

N O T AE.

Πῶρος.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 271. v. 2.

Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου--

Schol. Πωρεῖν οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι, καὶ Ἀντίμαχος,

Πῶρος τοί γ᾽ ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. & cæt.

D

Πωρός. ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις, ἡ τύφλωσις.

Πωρός. Cęcus. & πώρωσις, cęcitas, vel excęcatio.

Πωρύτης.

Πωρύτης. L. πωρυλία. πωρυλύος. vide πωρίω. Miſeria. Calamitas. Aerumna. Luctus.

Πῶς δοκεῖς; θαυμαστικῶς τοῦτο λέγεται παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις, κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς καὶ πῶς ἔγωγε χ᾽ οὑτοσὶ ξυνεσόμεσθα ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω καλῶς; ὅρα νυν ὡς ἐν αἰσώπου λόγοις ἐστὶ λεγόμενον δή τι τὴν ἀλώπεχ᾽ ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον ὃ διατραγόντες ἔσεσθ᾽ ἐπτερωμένοι.

Πῶς δοκεῖς; Quomodo putas? Per-admirationem hoc dicitur apud Ariſtophanem in Nubibus *pag.* 105. *v.*15. *Schol. annot.* 8. Et ex malorum-granatorum-corticibus ranas faciebat, quomodo putas? *Et in Acharnenſibus p.*261.*v.*6. *Item in Auibus p.*394.*v.*1.2.3.4.5.6.7. Pi. Dic igitur nobis, quomodo egóque, & iſte *meus ſocius* Verſabimur-cum vobis volantibus *nos* non volantes. Ep. Rectè. Pi. Vide nunc quomodo in Aeſopi Fabulis Sit iā quiddam, quod dicitur, quòd *ſcil.* vulpes Malè ſocietatem-fecerit cum aquila quondam.

E Ep. Nihil metuas eſt enim quędam radicula, Qua deuorata, eritis alati, *& volare poteritis*.

N O T Æ.

Καὶ πῶς.] Apud Ariſtoph. in Auibus. pag. 394. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

Πει. Φράσον γε νῦν, ὅπως ἐγὼ τε χ᾽ οὑτοσὶ
Ξυνεσόμεθ᾽ ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω.

Ἐπ. Καλῶς. Πει. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
Ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ᾽ ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.

F Ἐπ. Μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
Ὃ διατραγόντ᾽, ἔσεσθε ἐπτερωμένω.

Πῶϋ τὸ ποίμνιον. καὶ πώεα.

Πῶϋ. Grex-ouium. Et πώεα. Greges-ouium.

Πώϋγξ. πώϋγκος.

Πώϋγξ. πώϋγκος. ὁ. Poynx. Mergi genus. *Heſych.* πῶϋξ. πώϋγος. Poyx. Poygis. *Auis quædam, de qua Ariſtoteles in tractatu de animalibus.*

Ποππύσματα. Poppyſmata. Blanditiæ, *quibus vtimur* ad indomitos equos *demulcendum*.

Ποππύσματα κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. A

Πόρδαλις. Pardus animal, mas. πάρδαλις verò, fœmina, panthera.

Πόρδαλις. τὸ ζῶον ἄῤῥεν. πάρδαλις, τὸ θηλυκόν.

Πορεῖα. Viatica. Res ad profectionem vtiles, *& neceſſaria*.

Πορεῖα. τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πόριες. Iuuenes boues. Iuuenci. Vituli.

Πόριες. νέοι βόες. μόσχοι.

Πορίζω. Præbeo. Paro. Datiuo.

Πορίζω. δοτικῇ.

Πορίμῳ. Parabili. Vel, Conſiciendi rationem, & ingenium *ac ſolertiam* habenti. Viro ad res expediendas, & excogitandas, atq. conſiciendas idoneo. Vel, rei, quæ parari, conſicique poteſt. Vt, Oportet aggredi rem quæ parari, *conſicíque facilè* poſſit. B

Πορίμῳ. ἄνυσιν, καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι. ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.

Πορμώτατος. Paratu-facillimus. Vtiliſſimus. Quæſtuoſiſſimus. Vt, Iſtud conſilium quæſtuoſiſſimum eſſe duxit. Pro maximè-lucroſum. *i. vtiliſſimum*. Et *ποριοῦνται*. Parabunt. Pro, Lucrabuntur.

Πορμώτατος. ταύτην ἔδοξεν εἶναι πορμωτάτην ἐπιβολήν, ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ. καὶ ποριοῦνται, ἀντὶ τοῦ κερδήσουσι.

Ποριςαί. Demagogi, *Vel Tribuni-plebis, & concionatores*, qui ſui commodi cauſa parandæ pecuniæ rationes docent. *Qui modum, viámque docent parandæ pecuniæ. Gallicè, Moyeneurs. Quæſtuarij. Populares oratores, qui populum docent qua ratione pecunia parari, & vectigalia augeri poſſint. Ariſtoph. in Ranis pag.* 188. *v.* 6. *Schol. annot.* 4.

Ποριςαί. οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ.

Πορθήσειας. Ceperis. Occuparis. *Expugnaris. Diripueris. optat. Aeol. à πορθέω. ῶ. quod à πέρθω, vnde Latinum, Perdo.*

Πορθήσειας. ἕλοις. λάβοις.

Πόρθησις. *Expugnatio. Direptio.* Vaſtatio. Solitudo. G

Πόρθησις. ἐρήμωσις.

Πορθμεύει. Traiicit. Vt, Inuenit *Hercules* Neſſum, qui mercede *flumen homines* traiiciebat, eique perſuadet, vt Alcmenam, & Deianiram traiiciat.

Πορθμεύει. εὑρίσκει νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτὸν ὡς πορθμεύσειεν Ἀλκμήνην, καὶ Δηϊάνειραν.

NOTÆ.

Πορθμεύει.] Sophocles in Trachiniis. pag. 350. Deianira de ſe dicit,

Ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
Θηρός, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον,
Ὃ παῖς ἔτ' οὖσα, τοῦ δασυστέρνου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην.
Ὃς τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
Μισθοῦ πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
Κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς.
Ὃς κἀμέ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
Ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
Φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
Ψαύει ματαίαις χερσίν. ἐκ δ' ἤυσ' ἐγώ. D

Πορθμεῖον. Nauigium, quo traiiciuntur homines. *Ponto. Pontonis, vt Cæſar.* πορθμίον verò, naulum. i. merces, quæ pro traiectu perſoluitur.

Πορθμεῖον. τὸ πλοῖον, πορθμίον δὲ, τὸ ναῦλον.

Πορθμεῖς. Portitores, *qui traiiciunt homines. Q. d. traiectores.* Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag.* 509.

Πορθμεῖς. οἱ περάται ἀριστοφάνης, E

Iu. Graues profectò eſſetis factæ portitores.

Νε. Χαλεπαὶ γ' ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμεῖς,

Anus. Cúrnam?

Iu. Trahentes enim *ipſos nautas*. i. vectores, qui naui vehuntur, eos *dilaceraretis*.

Γρ. Τιή; Ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

Hoc autem ideo dictum, quia portitores, *& nautæ*, prætereuntes cogunt, vt in ſuas naues ingrediantur.

Ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας, ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

Πορθμήιον. Nautæ-merces. Naulum. Callimachus. Ideo etiam mortui naulum nullum afferunt. In Aegialo enim eſt deſcenſus ad Inferos, in quem profecta Ceres, ex accolis cognouit de Proſerpina, *& intellexit vbinam eſſet*. Quamobrem (vt dicit *Callimachus*) ipſis nauli remiſſionem donauit. *i. nauli perſolutionem condonauit, eóſque nauli perſoluendi fecit immunes. Vvolſius legit,* ἐστὶν εἰς ᾅδου.

Πορθμήιον. ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. καλλίμαχος. Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήιον οὔτι φέρονται. ἐν αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιον ἐστὶν ᾅδου, εἰς ὃ ἀπελθοῦσα ἡ δήμητρ, ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς κόρης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφεσιν τοῦ πορθμηίου. F

Πορθμίς. & πορθμίδιον. Nauicula, qua aquæ vel maris, vel aliæ traiiciuntur. *Epigr. lib.* 3. *p.* 284. *ep.* 542.

Πορθμίς. καὶ πορθμίδιον.

A Ἀΐδεω λυπηρὲ, διηκόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος.
Ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

Πορθμός. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς εὐβοίας.

Πορθμός. πέραμα. ἀμφίαλος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. πορθμὸς δὲ, θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα ἐπικειμένην. πορθμὼ δύο ἐστόν. ὁ μὲν ἐφ' ἑλλησπόντου ἀμφὶ σηστόν τε, καὶ ἄβυδον. ὁ δὲ

B δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ εὐξείνου πόντου. οὗ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν οὖν τῷ ἑλλησπόντῳ, τελωνεῖον ἥκιστα ἦν. ἄρχων δέ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος, ἐν ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα. ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος, μισθὸν ἀεὶ παρὰ βασιλέως κεκομισμένος, ἦν οὐδὲν παρὰ τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος.

Πόρκης. ὁ ἐπὶ δακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιειργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον, καὶ κλίνεται πόρκου.

C Πόρκος. κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πόρκος. οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. ἔστι δὲ σχοινίου πλέγμα. οἱ δὲ, κύρτον, οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς. ὁ γὰρ πλάτων ἕτερον φησὶ τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ οὕτω. κύρτους, καὶ δίκτυα, καὶ βρόχους. καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τι πλὴν εἱρκτὰ δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ δίφιλος τοῦ πόρκου. θᾶττον πλέκειν κέλευε τοὺς πόρκους

D πυκνοτέρους. ἔλεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν, καὶ ἀμπέχειν τὸν εἰσδυόμενον ἰχθύν. ἢ ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ περιέχεσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς πόρκον τὸν περὶ τὸ δόρατι κρίκον φησίν. ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον διὰ τοῦ δόρατος. διὰ τὸ περιέχειν.

Orci moleſte miniſter, hanc Acherontis
Aquam qui nauigas nauicula carulea, vel nigra.

Πορθμός. Porthmus. Demoſth. in oratione pro Cteſiphonte. Vrbs eſt Eubœæ.

Πορθμός. Traiectus. Fretum. Mare vtrinque terram habens. Iſthmus enim eſt terra anguſta, vtrinque habens mare. Porthmus verò, ſiue fretum, eſt mare terram habens vtrinque imminentem. Porthmi verò duo ſunt, vnus quidem, in Helleſponto iuxta Seſtum, & Abydum. Alter verò, in ore, vel oſtio maris Euxini, cuius templum eſt celebre. In Helleſponto autem telonium nequaquam erat: ſed magiſtratus quidam à Rege miſſus, Abydi ſedebat, ſingula perſcrutans. Qui verò in alterum porthmum mittebatur, mercedem à Rege ſemper accipiens, nihil exigebat, nec quidquam accipiebat ab illis, qui eò nauigabant, & illac tranſibant.

Πόρκης. Annulus cuſpidis-haſtæ, ipſam cuſpidem cũ ligno vndique-coercens. Euſtath. ὁ τῆς ἐπιδορατίδος δακτύλιος. Annulus ille, qui cuſpidem-haſta cum ipſo ligno coercet. & declinatur πόρκου.

Πόρκος. Marinum vas-piſcatorium, ad piſcium venationem paratum. Sagena gibboſa. Vel, Incuruum rete piſcatorium.

Πόρκος. Alij quidem hoc reddiderunt, ac interpretati-ſunt τὸ δίκτυον. i. Rete. Eſt autem funis contextum. i. piſcatorium vas ex funiculis, vel ex iuncis contextum. Alij verò, κύρτον. i. ſagenam-gibboſam. Sed ne iſti quidem ſanè ſenſerunt, neque vocem hanc rectè declarauerunt. Nam Plato dicit τὸν πόρκον, & τὸν κύρτον aliud eſſe, & alterum ab altero differre. Sic enim dicit, κύρτους, &c. i. Cyrtos, & retia, & laqueos & πόρκους, & alia huiuſmodi piſcatoria inſtrumenta, non aliud quid, quàm ſepta oportet appellare, vel, nullo prorſus alio, quàm ſeptorum nomine ſunt appellanda. Piſces enim his tanquam ſeptis concluſi coercentur. Meminit autem & Diphilus τοῦ πόρκου, quum dicit, Ociùs iube contexi piſcatoria vaſa denſiora illis, quæ Græci πόρκους appellant. Πόρκον autem dixerũt, quòd circundet, & ambiat, atque circumplectatur ingredientem piſcem Vel quòd quodammodo circumiaceat, & piſces ingredientes circumueniat. Poeta verò, πόρκον vocat annulum, qui circum haſtam extremam ponitur, vt eius cuſpidem cum ligno conſtringat, ne cadat. Πόρκης enim dicitur Annulus ille, qui ferrum. i. ferream cuſpidem, coercet ad haſtæ lignum. ſ. τὸ ξύλον τοῦ δόρατος. quòd haſtæ lignum, ipſámque cuſpidem circundet. Hom. Iliad. Z. pag. 231. 5. & Iliad. Θ. 199. 12.

E Αἰχμὴ χαλκείη. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκος.

ὁ δὲ ὠρίων παρὰ τὸ πείρω.

Cuſpis area, circum verò aureus currebat annulus,

Orion verò dicit πόρκον deriuatum à πείρω. i. traiicio, perforo, penetro. fut. περῶ. perf. med. πέπορα. verbale πόρος, & inſerto κ, πόρκος. quòd per annuli foramen ipſa cuſpis haſta traiiciatur, vt cum ligno conſtringatur.

Πορνεῖα. τόπους ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν. ἐς τὰ πορνεῖα ἰόνθ' ἑκάστοτε. ἀριστοφάνης.

Πορνεῖα. Lupanaria. Locus, vbi meretrices degunt. In lupanaria ingredientes ſubinde, vel, frequenter. Ariſtoph.

Πορνεία. ἡ εἰδωλολατρεία καὶ πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. ἐμοὶ δὲ

F τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. πορνεία, καὶ ἡ ἀκολασία. παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Πορνεία. Scortatio. Idolorũ-cultus. Et πόρνος. Scortator. i. idolorum-cultor. Dictus autem πόρνος, quòd lõgè nuat, & oculorum nutu vel eminus ſuam libidinem ſignificet. Hinc verbum πορνεύειν, ſcortari, idolorum-cultorem-eſſe. Vt, Omnem ſcortatorem à te deficientem penitus-perdidiſti. Mihi verò bonum eſt adhærere Deo. πορνεία dicitur & ipſa ſcortationis, ac venereæ libidinis intemperantia, quòd ſcortatores, & meretrices mentem habeant induratam, vel callo-contracto-duratam.

Πορνεύω.

Πορνεύω. Scortor. Pudicitiam proſtituo.

Πορνίδιον. ἡ μικρὰ παῖς ἐπὶ πορνείᾳ.

Πορνίδιον. Parua puella ſcortationi addicta. Scortillum. Meretricula. Ariſtoph. in Nubibus. pag. 109. v. 16.

Πόρον. Meatum. Tranſitum. Iter. Et fluminis traie-ctionem.

Πό*ε*ρον. διέξοδον. τρίβον. καὶ περαίωσιν ποταμοῦ. A

Πόρ*ος*. Meatus. Finis. Traiectus, vel fluuius, vel via, vel aquarum inflationes, vel machina, vel machinamenta, *vel artes, artificia, commenta,* vel traiectio, *ſiue tranſitus.* Ariſtophanes. Quis tranſitus tibi illius viæ erit? Pro, traiectus. *i. tranſeundi facultas, vel traiiciendi ratio.* Et πόροι ἁλίρροθοι apud Sophoclem *in Aiace p. 25. v. 11. vbi L.* ἁλίρροθοι Id eſt fluuij in-mare-fluentes. πόρ*ος* verò propriè de humidis dicitur. *i. de itinere, quod per aquas fit.* Et ἄπορ*ος* *vocatur ille*, qui diuitias ſemper affluētes habet. per tranſlationem ab aquatico meatu *ductam. i. ab itinere, quod fit per aquas.*

Πόρος. πέρας. ἢ ποταμός, ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων. ἢ μηχανὴ, ἢ τεχνάσματα. ἢ διάβασις. ἀριστοφάνης. τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται, ἀντὶ τοῦ διάβασις. καὶ πόροι ἁλίρροθοι παρὰ σοφοκλεῖ. ἤγουν ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες. πόρος δὲ κυρίως, ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔποερος ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.

B

Πόρ*ος*. Porus. Demoſth. in appellatione aduerſus Eubulidem. Municipium eſt Acamantiæ *tribus.* Et ipſe municeps, Porius.

Πόρος. δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμός ἐστι τῆς ἀκαμαντίδος ὁ πόρος. καὶ ὁ δημότης, πόριος.

Πόῤῥω. Procul. Longè. De tempore dicitur *interdum. Vt,* Cùm autem in potatione procul eſſent. *i. iam longè progreſſi eſſent, pro, cùm iam diutiùs potaſſent,* tunc verò quidam circuntulit vnguentum. Illi verò, vngebantur.

Πόῤῥω. ἐπὶ χρόνου τάσσεται. ὡς δὲ πόῤῥω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε δὴ μύρον μέν τις περιήνεγκεν. οἱ δὲ, ἐχρίοντο.

Πόῤῥω Διὸς τε. Procul & à Ioue, & à fulmine. *Prouerbium* ſignificans, incolumitatem cum-ocij-tranquillitate-coniunctam, tutiorem eſſe *ſtudiis* illorum, qui in illuſtri vita periclitantur. *i. Securitatem ab omnibus negociis alienam, longè meliorem eſſe, quàm conditionem illorum, qui ſplendidè quidem viuunt: at in perpetuis vitæ periculis verſantur. Er ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 130. ad. 96. Porrò à Ioue. Quod ideo dictum,* quia tyranni ſuis familiaribus inſidiari ſolent.

Πόῤῥω διός τε, καὶ κεραυνοῦ. διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλους τοῖς συνοῦσι χειμώνους ἀδιέστερον εἶ C λέγουσα τὴν μετ᾽ ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνευόντων.

NOTAE.

Διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλους.] Ita fortaſſe ſcribendum. διὰ τὸ τοὺς τυράννους τοῖς συνοῦσιν ἐπιβούλους εἶναι. παροιμία, ἀδιέστερον εἶναι λέγουσα. & cæt.

Ποῤῥωτέρω. Longiùs. Et ποῤῥωτάτω. Longiſſimè. In comparatione, & ſuperlatione. *i. Aduerbia comparatiui, & ſuperlatiui gradus.* Pro, valde longè, & ſimpliciter, pro valde.

Ποῤῥωτέρω. καὶ ποῤῥωτάτω. ἐπὶ συγκρίσεως, καὶ ὑπερθέσεως. ἀντὶ τοῦ πάνυ μακρὰν, καὶ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ πάνυ. D

Πόῤῥω τῶν νυκτῶν. Q. d. Procul noctis. Id eſt, Nocte iam longè progreſſa. Nocte profunda. Circa mediā noctem. Vt, Quidam autem ex ipſius familiaribus, quibus ſcilicet purus erat animus, ſub mediam noctem, *dicebant* ſe vidiſſe diuinum ſpectrum.

Πόῤῥω τῶν νυκτῶν. περὶ τὸ μεσονύκτιον. τινὲς δὲ τῶν αὐτοῦ παρόντων, πόῤῥω που τῶν νυκτῶν δηλονότι οἷσπερ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.

Πόρπαξ. *Fibula. Gallicè agrafe. Annulus oſtij. Lorum. Vinculum. Scuti manubrium.* Sophocles *in Aiace pag. 34. f.*

Πόρπαξ. σοφοκλῆς.

Sed ipſum mihi, tu fili, accipiens accommodatum-nomini tuo,

Ἀλλ᾽ αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον.

Euryſaces, tene per multiplici-futura-firmum verſans

Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυῤῥάφου στρέφων. E

Lorum, ex-ſeptem-boum pellibus-confectum non fractum ſcutum.

Πόρπακος ἑπταβόειον ἄῤῥηκτον σάκος.

Et Ariſtophanes *in Lyſiſtrata pag. 543. v. 28. & 28.*

Καὶ ἀριστοφάνης.

At meus *maritus* profectò, quamuis ex ipſa *copiarum* acie *i. ex militia*, veniat aliquando Clypei-manubriū-tenens, *clypeúmque geſtans, tamen confeſtim* procul-ab-oculis-euaneſcens, auolans abit. Meus maritus (inquit) quaſi fibulis-aſtrictus, pro, abiecto, *vel amiſſo* clypeo, ſimul ac *domum redit, & pręſens eſt, confeſtim rurſus* ad bellum abit.

Ἀλλ᾽ ἐμός γε κἂν ἐκ τῆς τάξεως ἔλθῃ πόκα πορπακησάμενος. ὁ ἐμός φησιν ἀνὴρ εἰ ὃν πορπησάμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποβαλὼν τὴν ἀσπίδα ἅμα τῷ παρῶν εἶ, ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον.

F

NOTAE.

Ἀλλ᾽ ἐμός γε.] Sic apud Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 543. v. 28. & 29.

Ὁ δ᾽ ἐμός γα κἂν ἐκ τᾶς τάξιος ἔλσῃ πόκα.

Πορπακισάμενος, φρούδος ἀμπετάμενος ἔβα. Pro,

Ὁ δ᾽ ἐμός γε κἂν ἐκ τῆς τάξεως ἔλθῃ ποτὲ πορπακισάμενος, φροῦδος ἀναπτάμενος ἔβη. Doricè autem cùm alia dicta ſunt, tum verò præcipuè τὸ πορπαπισάμενος, pro comm. πορπακισάμενος, poſito τ pro κ, vt τῆνος, pro κεῖνος, πόκα, pro τότε, πόκα, pro ποτέ. & cæt.

Πόρπαξ.

A Πόρπαξ. ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν. ὁ λεγόμενος ὄχανος. ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι.

Πόρπαξ. *Lorum, vel manubrium* quo *milites* ſcutum tenent. Quod vocatur ὄχανος. i. annulus clypei, vel anſa, qua ſcutum tenetur. *ab ἔχω, teneo.* Scuti manubriũ. Vt, Arma enim hoſtibus detracta dedicarunt ſine manubriis ne *hoſtes* ipſis facilè vterentur. *Ariſtoph. Equitibus pag. 238. v. 4. & 5.*

Οὐ γάρ σε χρῆν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας.

Ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι

Non enim te oportebat, ſiquidem amas populum, de induſtria, ſcientem ac prudentem,

Iſtos clypeos *ſinere* cum *ipſis manubriis dedicari Diis. L. σ' ἐχρῆν.*

Πόρπαξ. κατὰ μέν τινας ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπί-

B δος. ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον. ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Πόρπαξ. *Soph. Schol. in Aiace flagellifero pag. 34. f.* Secundùm quidem quoſdam, *ita vocatur* lorum ſcuti. Vt verò quidam *tradunt, eſt* illa ferrea-lamina, quæ mediũ ſcutum *intrinſecus* traiicit, qua *correpta* miles ſcutum tenet. *Scuti manubrium.*

Πόρπη. ἡ παρὰ ῥωμαίοις φίβλα. ὁ δὲ, τὴν πόρπην αὐτοῦ ἀποσπάσας, ἀεί φησιν ὑμεῖς οἱ περὶ τῶν ἀχαιῶν ἐστὲ κήρυκες τοιοῦτοι. καὶ πορπᾶσθαι, φιβλοῦσθαι.

Πόρπη. *Ita vocatur ea,* Quæ apud Romanos fibula *dicitur. Vt,* Ille verò eius fibula auulſa, *vel, abſtracta,* ſemper (inquit) vos de Græcis tales præcones eſtis. Et πορπᾶσθαι. Infibulari. Fibulis-aſtringi.

Πορπηδόν.

Πορπηδόν. Q. d. Fibulatim. Fibularum-inſtar. Vel de re dicitur, quę fibulis eſt conſtricta.

Πόρπημα. εἶδος ὅπλου.

Πόρπημα. Teli genus. *Armorum genus. Armatura-fibulata, vel, fibulis-aſtricta. Veſtimentum-fibulatum. Vt apud*

C *Euripidem in Rheſo pag. 463. v. 442.* Ξὺν τοῖσδ' ἀόπλοις οἷα τλὰς πορπάμασιν. *Cum his inermibus vt paſſus fibulatis-veſtimentis.*

Πορσυνῶ. ἑτοιμάζω.

Πορσυνῶ. πόρω *paro. fut. comm.* πορῶ. *& Aor.* πόρσω. *vnde* πορσυνῶ. Paro. Pręparo. Orno.

Πόρτις ἡ μικρὰ βοῦς, ἡ δάμαλις, ἡ ἀρξαμένη νῦν τῆς κατὰ νομὴν πορείας.

Πόρτις. Parua-bos. Bucula. Vitula. Iuuenca, quæ modò fecit-initium profectionis ad pabulum.

Πορφύρεος. ὁ πορφυροῦς. καὶ πορφύρεον κῦμα.

Πορφύρεος. Purpureus. Et π. κ. purpureus fluctus.

Πορφύρειος ἐσθής.

Πορφύρειος ἐσθής. Purpurea veſtis.

Πορφύρει, ταράσσεται. καὶ ἐν μυθικοῖς. καὶ οἱ πορ-

D φύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

Πορφύρει. Turbat. Turbatur. *Profunda conſilia verſat, & agitat. Profundè-cogitat. Profundè-conſiderat.* In fabulis. Et ipſi profundè-conſideranti, diſtinctè, ſeparatim ſingula.

Πορφύριος. ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας. ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο βασιλεύς. τύριος φιλόσοφος. μαθητὴς ἀμελίου τοῦ πλωτίνου μαθητοῦ. διδάσκαλος δὲ ἰαμβλίχου γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων αὐρηλιανοῦ. καὶ παρατείνας ἕως διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα. φιλόσοφα τε, καὶ ῥητορικά, καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ λογγίνου

E τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος. περὶ θείων ὀνομάτων α΄. περὶ ἀρχῶν β΄. περὶ ὕλης ς΄. περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον ε΄. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ΄. περὶ τοῦ γνῶθι σεαυτὸν δ΄. περὶ ἀσωμάτων. περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν πλάτωνος, καὶ ἀριστοτέλους αἵρεσιν ζ΄. εἰς τὴν τοῦ ἰουλιανοῦ τοῦ χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ΄. κατὰ χριστιανῶν λόγους ιε΄. περὶ τῆς ὁμήρου φιλοσοφίας. πρὸς ἀριστοτέλην. περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν. φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε΄. περὶ γένους καὶ εἴδους, καὶ διαφορᾶς, καὶ

F ἰδίου, καὶ συμβεβηκότος. περὶ τῶν κατὰ πίνδαρον τοῦ νείλου πηγῶν. περὶ τῆς ἐξ ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία ι΄. συμμίκτων ζητημάτων ζ΄. εἰς τὸ θουκυδίδου προοίμιον. πρὸς ἀριστείδην ζ΄. εἰς τὴν μινουκιανοῦ τέχνην. καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα. ἐν οἷς καὶ εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίοις τρισί. καὶ γραμματι-

Πορφύριος. Porphyrius, qui contra Chriſtianos ſcripſit. Qui proprio-nomine vocabatur Βασίλειος, Baſilius, Tyrius philoſophus, diſcipulus Amelij, qui fuit Plotini diſcipulus, magiſter verò fuit Iamblichi, natus Aureliani temporibus, & vitam produxit vſque ad Diocletianum Imperatorem. Scripſit libros quàm-plurimos philoſophicos, rhetoricos, & grammaticos. De diuinis nominibus, vnum. De principiis, duos. De materia, ſex. De anima ad Bœthum, quinque. De abſtinentia ab animatis. i. *De abſtinendo ab eſu animatorum, lib. 4.* De ſe ipſo cognoſcendo. 4. De incorporeis. De eo, quo demonſtrat vnam eſſe Platonis, & Ariſtotelis ſectam. 7. In Iuliani Chaldęi philoſophi hiſtoriam, lib. 4. Contra Chriſtianos, lib. 15. De Homerica philoſophia. Ad Ariſtotelem, Quòd anima ſit entelechia. Philologæ hiſtoriæ lib. 5. De Genere, Specie, Differentia, Proprio, & Accidente. De Nili fontibus, ſecundùm Pindarum. De vtilitate, quam Reges ex Homero percipere poſſunt, lib. 10. Miſcellanearum Quæſtionum lib. 7. In Thucydidis prooemium. Ad Ariſtidem, 7. In Minuciani artē. Item alia plurima, præcipuè verò Aſtronomica. Inter quæ *ſcripſit* & Iſagogen. i. *Introductionem* rerum-aſtronomicarum, lib. 3. Et Grammaticas dubitatio-

nes. Hic eſt ille Porphyrius, qui contumelioſam, *ac atrocium iniuriarum plenam* linguam in Chriſtianos mouit, *& qua ſuum peſtiferum venenum in eos effudit, ac eiaculatus eſt.* Porphyrius, ille Chriſtianorum hoſtis, *fuit* ex Tyro, vrbe Phœniciæ.

κὰς ἀπορίας. οὗτός ἐστιν ὁ πορφύριος ὁ τὴν κατὰ χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας. πορφύριος ὁ τῶν χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ φοινίκης πόλεως τύρου. A

Πορφυρίων. ωνος. ὁ. Porphyrion. Porphyrionis. Genus auis apud Ariſtophanem *in Auibus. p.390. v.14. & pag.415. v.22. & v.25.*

Πορφυρίων. πορφυρίωνος. εἶδος ὀρνέου. παρὰ ἀριστοφάνει.

Πορφυρόπωλις, ιδος. ἡ. *Quæ-purpuram-vendit. Purpura-venditrix. Luc. Act. Apoſtol. cap.16. v.14.* Quæ purpurea *veſtimenta* vendit.

Πορφυρόπωλις. ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Πολλαπλῶς. Multipliciter. Sæpenumero. Innumerabiliter. Eſt vnica pars orationis, & deſiderij intenſionem ſignificat. Nam & ipſa caro cum animi amore conſentit, ciúſque voluntati non repugnat.

Ποσαπλῶς. ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἓν μέρος τοῦ λόγου ἐστί. καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ σάρξ, καὶ τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι. B

Ποσειδώνειον. Per diphthongum. Poſidoneum. Id eſt, Neptunium, pertinens-ad-Neptunum. *Eſt enim adiectiuum nomen, & ſcribitur in penultima per ει,* vt Ἀπολλώνειον. i. Apollineum, pertinens-ad-Apollinem. *At quum ſignificatur* Apollinis templum, *ſcribitur* Ἀπολλώνιον, breuiter. *i. correpta penultima, quæ per ι ſimplex ſcribitur.* Sic etiam apud Thucydidem *eſt* legendum. Ποσειδώνειον etiam *ſubſtantiuè ponitur, & ſignificat templum* Neptuni, vt Ἀθήναιον. i. Athenæum, ipſum Mineruę templum. Et Dionyſium, ipſum Dionyſi, ſiue Bacchi templum, & Demetrium. i. Cereris templum. Et omnia huiuſmodi *nomina ſunt* homonyma cum ipſis andronymicis. *i. ſunt æquiuoca, & confunduntur cum nominibus, quæ ſunt à viris deducta.* Sed Ποσειδάνειον conſtat eſſe Dorienſium *vocem, pro communi* ποσειδώνειον, *verſo ω in α.*

Ποσειδώνειον. διὰ διφθόγγου. ὡς ἀπολλώνιον, βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ ποσειδώνειον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος. ὡς ἀθήναιον, τὸ τῆς ἀθηνᾶς. καὶ διονύσιον, καὶ δημήτριον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνειον, δῆλον ὅτι δωριέων. C

Ποσειδεών. Poſſideon. Poſſideonis. Menſis apud Athenienſes ita vocatus, *à Latinis dicitur* December. In menſe Poſideone, dimenſa dies dicebatur. Hæc verò erat quædam aquę menſura, ad dimenſum diei interuallum fluens. Hoc enim *menſe* maxima, & de rebus maximis certamina *forenſia* certabantur. *i. In foro, & iudiciis maximæ cauſæ, & de maximis rebus agebantur.* Neptunus, & Minerua *inter ſe* contenderunt de Attica. Quære in voce Γεραίτερος.

Ποσειδεών. ποσειδεῶνος. μὴν παρ' ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος, δεκέμβριος. ἐν τῷ ποσειδεῶνι μὴν διαμεμετρημένη ἡμέρα ἐλέγετο. ἡ δὲ, ἦν μέτρον τι ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ ποσειδεῶνι μηνί. ἐν τούτῳ γὰρ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. ποσειδῶν, καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ γεραίτερος. D

Ποσειδῶν. *In nominatiuo circumflectitur.* Neptunus. Et vocatiuus Πόσειδον, Neptune, *retracto accentu in primã ſyllabam, & vltima per ο paruum ſcripta.* Poſidium verò, nomen loci.

Ποσειδῶν. καὶ πόσειδον, ἡ κλητική. ποσείδιον δὲ, ὄνομα τόπου.

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Amapenſis, Syrus, aut Rhodius, Philoſophus Stoicus, qui cognomento-vocatus-eſt Athleta, *ſiue pugil.* Scholam autem habuit Rhodi, fuitque diſcipulus, & ſucceſſor Panætij. Venit & Romã, ſub M. Marcello. Scripſit multa.

Ποσειδώνιος. ἀπαμεὺς ἐκ συρίας. ἢ ῥόδιος φιλόσοφος στωϊκός, ὃς ἐπεκλήθη ἀθλητής. σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν ῥόδῳ διάδοχος γεγονώς, καὶ μαθητὴς παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς ῥώμην ἐπὶ μάρκου μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά. E

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Alexandrinus, Philoſophus Stoicus, Zenonis Cittiei diſcipulus. Scripſit hiſtoriam poſt Polybium, lib.52. vſque ad bellum Cyrenaicum, & Ptolemæum. Et Declamationes rhetoricas. In Demoſthenem argumenta. Sed hæc puto potiùs eſſe Poſidonij Sophiſtæ, Olbio politæ.

Ποσειδώνιος. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος στωϊκός. μαθητὴς ζήνωνος τοῦ κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ΄. ἕως τοῦ πολέμου τοῦ κυρηναϊκοῦ, καὶ πτολεμαίου. καὶ μελέτας ῥητορικάς. εἰς δημοσθένην ὑποθέσεις. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον ποσειδωνίου σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ ὀλβιοπολίτου.

Ποσειδώνιος. Poſidonius, Olbiopolita, Sophiſta, & Hiſtoricus. *ſcripſit* de Oceano, & rebus, quæ ſunt in ipſo, *vel, iuxta ipſum.* De regione, quæ Tyrica vocatur. Atticas hiſtorias, lib. 4. Libyca, lib.11. Et alia quædam.

Ποσειδώνιος. ὀλβιοπολίτης. σοφιστής, καὶ ἱστορικός, περὶ τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτόν. περὶ τῆς τυρικῆς καλουμένης χώρας. ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ΄. λιβυκά, ἐν βιβλίοις ια΄. καὶ ἄλλα τινά. F

Ποσειδώνιος. Poſidonius. Nomen proprium viri,

Ποσειδώνιος. ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὸ

qui

A παλμικὸν οἰώνισμα. ὅτι ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει.

qui ſcripſit palpitationum, *ſiue vibrationum* auguriorum, veluti, ſi dexter oculus palpitarit, hoc ſignificat.

Ποσίδιππος. κασσανδρεὺς υἱὸς κυνίσκου. τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ΄.

Ποσίδιππος. Poſidippus, Caſſandrenſis, Cyniſci F. Comicus, qui tertio anno poſt Menandri obitum docuit, *& comœdias in lucem edidit.* Eius verò fabulæ ſunt ad 30.

Ποστπτερνίδας, τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας φησὶν ἱπποκράτης.

Ποστπτερνίδας. Venas in calcaneis ſitas vocat Hippocrates.

Πόσις. ἀνήρ.

Πόσις. Vir. Maritus.

Πόσθη. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

B Πόσθη. Virile pudendum. *Hinc Doricè πόσθα, vnde Italicum, pota, fœmineum pudendum. Hinc verò deriuatum videtur, puta, vnde putana, idem i. meretrix, quæ partes iſtas Veneri exercendæ præter pietatem addixit, & cuiuis ære proſtituit.*

Πόσθιον. τὸ αἰδοῖον.

Πόσθιον. *Diminutiuum à πόσθη. Paruum virile pudendũ Mentula. Peniculus, ſiue penicillus.* Pudendum. *Ariſtophanes in Theſmophor. pag. 523. v. 39. 40. 41.*

Λέων σοι γέγονεν ἐκμαγμα σὸν

Leo, leo tibi natus eſt, ipſa imago tua, Nam habet

Τά τ᾽ ἄλλ᾽ ἅπαξ ἅπαντα, καὶ τὸ πόσθιον

Cùm alia omnia tui corporis partibus ſimilia, *tum verò etiam pudendum*

Τῷ σῷ προσόμοιον. ὥσπερ κύτταρον στρεβλόν.

Tuo ſimile, tortum vt cyttarum.

C Κύτταρος δὲ, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. ἀριστοφάνης.

Cyttarus verò *dicitur* ipſum operculum glandis, vbi glans inſidet. Ariſtophanes *in eadem fabula p. 518. v. 1. dicit,*

Νὴ τὴν ἀφροδίτην, ἡδύ γ᾽ ὄζει ποσθίου.

Per Venerem, ſuauiter olet pudendum, pudendi ſuauem odorem redolet.

N O T Æ.

Λέων.] Ariſtoph. Theſmophor. pag. 523. v. 39. 40. 41.

Λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτό τ᾽ εἴγμα σόν. pro, τὸ εἴγμα.
Τά τ᾽ ἄλλ᾽ ἅπαξ ἅπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

D Πόσθωνος.

Πόσθωνος. *Genitiuus ſingularis à recto πόσθων. i. Q. d. Peniculus, vel penicillus. Per diminutionem autem πόσθωνας vocabant puerulos, vel infantes, ἀπὸ τῆς πόσθης denominatos. q. d. paruis pudendis, vel penicillis inſtructos. Vel ipſa puerorum, ac infantium pudenda. Ariſtoph. in Pace. pag. 483. v. 11. Schol. annot. 4.*

Ποσόν. τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται. οἷον μέγα, ἢ μικρόν. ποιὸν δὲ, κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται.

Ποσόν. Quantum. Hoc in magnitudine ſpectatur, vt magnum, aut paruum. ποιὸν verò. i. quale, in materia ſpectatur.

Πόσου.

Πόσου. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 293. v. 26. 27. 28. Sed v. 27. legitur τρεμαλλίδος, vt hic legendum.*

Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

Di. Quanti emam tibi. i. à te, *iſtos porcellos? Dic.*

E Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων στροφαλλίδος.

Meg. Alterum quidem horum emes *alliorum faſciculo.*

Τὸ δ᾽ ἅτερον; ἂν λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.

Alterum verò, ſi vis Chœnice ſola ſalis, i. menſura ſalis, cui menſuræ nomen eſt chœnix i. Semodius, vt quidam, vel, ſextarium, vt alij. Schol. annot. 10. τρεμαλλίδος. διὰ μοῦ. διὰ μὲ verò, iam idem ac δέσμη. faſcis, faſciculus, manipulus.

Ποσόμιος. ὕπατος, οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ᾽ ἑαυτῷ τῆς τάξεως τοῦ γένους εἵνεκα, καὶ ὅτι διτταῖς ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφ᾽ οἷς ὁ συνύπατος αὐτοῦ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ὡς ἀπολαυόμενος τῶν ἴσων ἠγανάκτει. καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βουλῆς τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. ὕστερον δὲ συγ-

F γνοὺς ἑαυτῷ κατά τε προγόνων ὄγκον, καὶ φίλων, καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι. δημοτικὸς γὰρ ἦν, καὶ τῶν νεωστὶ παρελθόντων ἐς γνῶσιν, εἶξέ τε τῷ τιμιωτάτῳ, καὶ παρεχώρησε τῆς πολέμου τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τοῦτο ὥσπερ ἐμβολὴν τῷ ποσομίῳ κατὰ πολλὴν

Ποσόμιος. Poſtumius, *Romanus* Conſul. Hic de ſe magnificè ſentiens, *ac elatus* ob generis ordinem, *& nobilitatem*, item, quòd gemino Conſulatu iam ornatus fuiſſet. *ſibi belli præturam deferendam putabat.* Quamobrem eius collega, initiò quidem, quaſi paribus *honoribus, paríque dignitate, propter ipſum* priuaretur, indignabatur, & in Senatu ſæpe conqueſtus eſt de eo, ſua iura aduerſus eum proferens. Poſtea verò agnoſcens ſe & maiorum ſplendore, & amicorum *numero*, aliariúmque rerum copiis inferiorem eſſe, *minoreſque vires habere*, (erat enim plebeius, & vnus ex illis qui recens in *hominum* noticiam venerant. *i. homo nouus*) Collegæ ceſſit, & imperium belli *ipſi* conceſſit. Hoc autem Poſtumio ſe valdè ſuperbè gerenti cri-

minationem attulit, *ac effecit, vt hoc nomine accuſatus, malè audiret.* Alterum verò *Poſtumij facinus* fuit grauius, quàm Romanorum ducem decere videretur. Cùm enim ex ſuo exercitu ad bis-mille viros delegiſſet, *eos* in ſuos agros abduxit, quibus imperauit, vt ſine ferro ſyluam, *vel, ſaltum* excinderent, & illos viros in agris retinuit, mercenariorum, famulorum, *ac ſeruorum* opera facientes. Aliis etiam quàm plurimis facinoribus grauiſſimis editis, odij iuſti cauſam populo præbuit.

Πόσ☉. Quotus. à *nomine* πόσατος, per ſyncopen *eſt deductum.* Dicitur autem de quantitate, *& ordine, quem quis in ea tenet.* Vt, Quotum annum agit? Et, Quota *eſt* hora diei?

Ποσοῦμ☉. Poſtumius, Romanus, Capuanus, in Græcis literis poſt trigeſimum ætatis annum eſt eruditus, earum amore- captus. Initio verò, aurifaber fuit. Poſtquam verò ſemel hoc doctrinę ſtudium, ac amor eum inuaſit, Athenas abiit, & illic in Gręcorum diſciplinis eſt-eruditus, & multarum, & pręclararum rerum noticia decoratus, ad profundum, *longámque* ſenectutem eſt progreſſus. Haud igitur abſurdum, *ac indecorum* fuit, hunc ipſum Poſtumium *de ſeipſo* proferre illa verba, quę Heraclitus de ſe ipſo dixit, Me ipſum quęſiui.

Ποταμηδόν. Fluminis in morem. Fluminis inſtar.

Ποτάμιοι. Potamij. Fluuiatiles. Fluuiales *Ita vocabantur.* Acharnenſes. Quęre in Ἀχαρνεῖς. *Ald. cod.* ἐν τῷ Δραχαρνεῖ. N.L.

Ποταμοδάρτης. Fluuium ſemper traiiciens. ὁ τὸν ποταμὸν ἀεὶ διαίρων, εἴτε δέρων. *Fluuium ſemper tundens, remis ſcil. i. perpetuò fluuium nauigans, & in eo remigans.*

Ποταμός. Fluuius cum mari certas. De iis, qui cum potentioribus contendunt. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 3 o. *ad.* 76. Et Potami. i. Fluuij, municipium *erat Tribus* Leontię, cuius municeps *vocabatur* Potamius. q. d. Fluuialis. A Comicis autem iſti carpebantur, quòd *in ſuum municipium* facilè reciperent *homines* in-album-municipij-perperam-relatos.

Ποταμοῦ. *Senarius ſomnij continens explicationem, ita metri cauſa videtur ſcribendus,* Χύσις ποταμοῖο δ. δ. κ. Inundatio fluminis, inimicum ſignificat caput.

Ποταμῷ. Fluuio magno canalem inducis. In eos, qui rebus *magnis paruum aliquid* addunt *Eraſ. ad. Chil.* 3. *Cent.* 1. *col.* 33 *ad.* 44.

Ποτάμων. Potamon, Alexandrinus Philoſophus, qui fuit ante Auguſtum, & poſt eum. Extat eius in Platonis de Repub. libros commentarius.

Ποτάμων. Potamon, Mitylenęus, filius Lesbonactis, orator. Docuit Romę ſub Cęſare Tiberio. Cùm autem hic in patriam aliquando rediret, talibus litteris Imperator *eum* viatici-loco-inſtruxit, *ac, vt iter tutiùs faceret, his muniuit,* Potamonem Lesbonactis F. Si quis iniuria afficere fuerit-auſus, videat an mihi bellum-facere, *meaque potentiæ reſiſtere* poſſit. Scripſit de Alexandro Macedone. Limites Samniorum. Bruti laudationem. Cęſaris encomium. De perfecto oratore.

Ποταμῶν☉. *Genitiuus à recto* Ποταμών. Potamonis. *N.L. Viri nomen proprium, Vel locum ſignificat fluuiis abundantem, in quo ſunt multi fluuij. Sic autem dicetur, vt* ῥοδών. ῥοδῶν☉. ὁ. *Roſetum.* κρινών. ῶν☉. ὁ. *lilietum. &c.*

Ποταίνιον. Peregrinum. Vel nouum. *L.* ξένον. *Vide Euſtath.*

Πότε. Quando. Refertur ad Nunc, vtroque modo, & ratione pręteriti, & futuri. Ac pręteriti qui-

αὐθαδείας γενόμενος. ἕτερον δὲ βαρύτερον, ἢ ὡς κατὰ ῥωμαίων ἡγεμόνα γενόμενον. ἐπιλεξάμενος A
γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τοὺς β ἄνδρας, ἐς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν. οἷς ἄνευ σιδήρου δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. καὶ κατεῖχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα, καὶ θεραπόντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτατα διαπραξάμενος, παρέσχε τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὴν δικαίου.

Πόσος. ἀπὸ τοῦ πόσατος κατὰ συγκοπήν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότητος. οἷον, πόσον ἄγει ἔτος; καί, B
πόση ὥρα τῆς ἡμέρας.

Ποσοῦμος. ῥωμαῖος ἀπὸ καπύης. οὗτος ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ΄. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐτὸν εἰσῆλθεν ὁ φιλολόγος οὗτος ἔρως, εἰς τὰς ἀθήνας ὥρμησε, καὶ ἐξεμουσώθη τὰ ἑλλήνων ἐκεῖθι. ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε, πολλὰ, καὶ καλὰ εἰδώς. οὔκουν ἀπεικὸς ἦν καὶ τόνδε τὸν ποσοῦμον, λέγειν λόγον ἐκεῖνον, ὅσπερ οὖν ἡράκλειτος εἶπε περὶ αὐτοῦ, C
ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην.

Ποταμηδόν. δίκην ποταμοῦ.

Ποτάμιοι. οἱ ἀχαρνεῖς. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀχαρνεῖς.

Ποταμοδάρτης. ὁ περῶν ἀεὶ τὸν ποταμόν.

Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις. ἐπὶ τῶν διαφερομένων πρὸς κρείττονας. καὶ ποταμοί, δῆμος τῆς λεοντίδος. οὗ ὁ δημότης, ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο D
δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Ποταμοῦ. Χύσις ποταμοῦ, δυσμενῆ δηλοῖ κάραν.

Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις. ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων.

Ποτάμων. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς πρὸ αὐγούστου, καὶ μετ᾽ αὐτόν. ἔστιν αὐτοῦ εἰς τὰς πλάτωνος πολιτείας ὑπόμνημα. E

Ποτάμων. μιτυληναῖος. υἱὸς λεσβώνακτος. ῥήτωρ. ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ ἐπὶ καίσαρος τιβερίου. καί ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖσδε γράμμασι. ποτάμωνα λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω εἰ μοι διαμήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. ὅρους σαυνίων. βρούτου ἐγκώμιον. καίσαρος ἐγκώμιον. περὶ τελείου ῥήτορος. F

Ποταμῶνος.

Ποταίνιον. τὸ ξένιον. ἢ νέον.

Πότε. λέγεται πρὸς νῦν κατ᾽ ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθός, καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν

dem ra-

A τὸ παρεληλυθὸς, οἷον. πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον, οἷον, πότε ἔσαι;

Πότερον. ἆρα. ποῖον. ποταπόν.

Ποτή. ἡ πτῆσις.

Πότης λύχνος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οἴμοι. τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον; παρὰ ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

Ποτίδαια. ὄνομα πόλεως. καὶ ποτιδαιάτης

B Ποτινίσεται. ἐπέρχεται.

Πότμον. μοῖραν. θάνατον. καὶ εὔποτμος, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων. ὃς οἰκτρῶς, καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῇ εὔποτμον.

Πότνα δέσποινα.

Πότνα. σεμνή. ἔντιμος.

Ποτνιᾶσθαι. παρακαλεῖν. καὶ ποτνιᾶται. ἐπικαλεῖται θεούς. καὶ ποτνιώμενος, δυσφορῶν. μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

C Ποτόν. ζήτει ἐν τῷ ἄγευστος θοίνης.

Ποτός. τὸ πινόμενον. πότος δὲ, τὸ συμπόσιον. σφοδροῦ δὲ πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ ἑστιάτωρ, αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν. αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεραπεύουσιν ἐκέλευε.

Ποτώμεναι. διατρίβουσαι. ποτῶνται δὲ, ἤγουν πέτονται.

Ποτώνη. ἀδελφὴ πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.

Ποῦ γῆς. ποῖ γῆς πέφευγεν. ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν D γῆν, ἀττικῶς.

Πουλχερία. ἀρκαδίου θυγάτηρ βασιλίς. ιε. ἐτῶν οὔπω τυγχάνουσα. ἄριστα τὴν βασιλείαν διῴκει. ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ οὖσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν τῷ θεῷ προσανέθηκε, καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν. ἦθος τε, καὶ λόγον, βάδισμα, καὶ γέλωτα, καὶ ἐνδυμάτων περιβο- E λὴν, καὶ σχῆμα καθέδρας, καὶ στάσεως βασιλικῶς ἐξεπαίδευσε. πρὸ δέ τε ἁπάντων, τὸ εἰς τὸ θεῖον εὐσεβεῖν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεφέρετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας, καὶ πτωχεῖα, καὶ ξενῶνας, καὶ μοναστήρια αὐτὴ ἔκτισατο, καὶ προσόδους ἀφώρισεν, καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαὶ, ἀρκαδία, καὶ μαρίνα. ὁ δὲ, φύσει νωθρός τε, καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν ὑπῆρχε μάλιστα δὲ ἐς τοὺς F ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάριτας ἀπαραγνώστως ὑπέγραφεν. ὕστερον ἡ σοφωτάτη γνοῦσα ποτὲ πουλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν, δωρεὰν ὑπολαβοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν εὐδοκίαν. ἣν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀ-

dem ratione, vt, πότε ἐγένετο, Quando fuit? *Quando factum eſt?* Futuri verò ratione, vt, πότε ἔσαι, Quando erit?

Πότερον. Vtrum. Quale. Cuias.

Ποτή. Volatus.

Πότης λύχνος. Bibula lucerna. Ariſtophanes Nubibus *pag.62.v.6.* Hei-mihi. Cur enim mihi bibulam accendiſti lucernam? Apud Atticos *ita vocatur lucerna* multum oleum abſumens.

Ποτίδαια. Potidæa. Nomen vrbis Et Potidæates, *illius vrbis ciuis.*

Ποτινίσεται. Aduenit. Accedit.

Πότμον. Fatum. Mortem. *Sortem. Interitum. Caſum. Fortunam.* Et εὔποτμος. Qui vitam præclarè finit. Felicem-exitum-vitæ-ſortitus. Vt, Qui miſerabiliter, & miſerandum-in-modum, ad ſenectutem peruenit nequaquam felici-vitæ-fine-terminatam.

Πότνα. *Pro* Πότνια. *Veneranda.* Domina.

Πότνα. Veneranda. Honorata.

Ποτνιᾶσθαι. Quiritari. Suppliciter-orare. Cum-gemitibus-obteſtari. Et ποτνιᾶται τοὺς θεούς. Deos inuocat, *vel, implorat.* Et ποτνιώμενος. Iniquo-ferens-animo, & cum eiulatu inuocans.

Ποτόν. Potus. Quære in vocibus, Ἄγευστος θοίνης.

Ποτός. Id, quod potatur. πότος verò, *potus, potatio,* conuiuium. Vt, Cùm autem eſſet vehemens potatio, *feruente conuiuio, conuiuiis* inſidians conuiuator, ipſe quidem, parum bibebat, ipſis verò *conuiuis* multum *vini* famulos infundere iubebat.

Ποτώμεναι. Volantes, Degentes. Commemorantes. ποτῶνται verò, volant.

Ποτώνη. Potone. Platonis Philoſophi ſoror.

Ποῦ γῆς? Quò terræ? pro, In quam terram? Atticè *dictum. Vt,* π. γ. π. Quò terræ fugit? Pro, In quam terram?

Πουλχερία. Pulcheria. Arcadij filia, Imperatrix, nōdum annos ιε. nata, imperium optimè adminiſtrauit. Fratrem etiam Theodoſium erudiit. Cùm enim eſſet ſapientiſſima, & mentem haberet diuinam, ſuā virginitatem Deo conſecrauit, & ſorores idem facere docuit, & fratrem in omnibus *ad ſapientiæ, virtutiſque regulam direxit, bonis præceptis imbuit, &* moderata-eſt. Mores, & ſermonem, inceſſum, & riſum, indumentorum amictum, *veſtium non ſolùm induendarum: ſed & geſtandarum rationem,* & ſolij, & ſtatus imperatorij figuram edocuit. L. βασιλικῶς. i. *eúmque docuit, quomodo in imperatorio ſolio ſedere deberet, quo corporis cultu, quo vultu, quo geſtu.* Ante omnia verò ipſum pietate erga Deum accuratè inſtituit. Pariter autem etiam erga ſorores ſe-perpetuò-geſſit. Multas autem Eccleſias, & *multa* pauperum, & peregrinorum diuerſoria, & monaſtéria ipſa condidit, & prouentus *annuos ipſis* deſtinatos-aſſignauit. Et præter alia ſexcenta *eius* præclara-facinora, *præter innumerabiles res, quæ feliciter ipſi ſucceſſerunt,* ſæpe etiam numen-diuinum ei apparuit, *eique manifeſtam ſui numinis præſentiam Deus oſtendit.* Sorores verò *eius fuerunt* Arcadia, & Marina. Ille verò, *Theodoſius,* natura ſocors, & inconſideratus in omnibus quidem erat, præcipuè verò *ſic ſe gerebat* erga illos, qui ſubiiciebant ipſi, *qui per ſupplices libellos ei oblatos, ab eo petebant aliqua* beneficia, *munera, vel priuilegia.* Nam non-lectis-literis *ipſorum, inconſideratè* ſubſcribebat. Quo ſapientiſſima Pulcheria ſemel animaduerſo, ipſum callidè ſubiit, *id eſt, circumuenit,* quum ſcilicet Eudociam eius vxorem in ſeruitutem ſibi dono datam accepit *per ſuum libellum ſup-*

plicem ei oblatum, quem etiam ille ſubſcripſerat non antè lectum. Quamobrem poſtea à Pulcheria acriter eſt-obiurgatus. Pulcheria Neſtorium adeò oderat, vt qui illum amabant, rumorem-ſpargerent, *ideo Pulcheria Neſtorium exoſum eſſe*, quòd Neſtorius Pulcheriam criminatus-fuiſſet ob inceſtum cum fratre ſuo Theodoſio Imperatore *commiſſum*. Et propterea illa illum tanto odio proſequebatur. Ipſam enim conuiciis-inſectabatur, *& grauiter reprehendebat* ob illius-temporis magiſtrum nomine Paulinum. *N.L.*

Πουλχερία. Pulcheria. Illius inclytæ Pulcheriæ ſtatua in Chalce ſtabat, prope Palatium, quum ad ambulacrum itur.

Ποῦ μήν; Vbi igitur?

Πούς. Pes habet digitos 16.

Ποῦ χέσειν δοκεῖς; *Ariſtoph. in Ranis pag. 137. v. 21.* Quo *te* appulſurum putas? Pro, quò *putas te* nauem abducturum?

Πώγων. Πώγωνος. ὁ. *Barba.* Pogon *etiam erat* portus Trœzenius, ita dictus *fortaſſe, quòd quandam barbæ ſpeciem haberet.* Vnde etiam prouerbium in malè-barbatos Trœzenem ire. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. col. 452. ad. 99. Nauiges Trœzenem.* Et Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag. 487. v. 5.*

Et ego profectò Epicratis barba *non paulo pulchriorem*

Barbam habeo. Hęc non ſunt in græco textu. Locus aliter habet Integrum vide.

Hic enim magnam barbam habens, ſcutifer vocabatur, & propter *barbæ* denſitatem à-comicis-carpebatur. Erat autem & orator, & popularis-concionator. Et Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag. 487. Schol. annot. 1. ſequentem verſum Platoni Comico tribuit*, *qui* dicit,

Rex barbæ Epicrates ſcutifer.

Πωγωνίας. Magna barba. *Barbatus.*

Πωγωνίτης. Et πωγωνίτης. Iupiter barbatus. *Iouis eſt epithetum.*

Πῶα. Greges. *Ouium greges.*

Πωλάς. Pro, πράσεις. Venditiones. Hyperides. Eſt hoc nomen etiam in Sophronis Andriis. *Fortibus.*

Πωλέσκετο. Verſabatur. Et Homerus. Verſatúrque ſenex. *L.* πωλεῖταί τι γέρων.

Πωλοδαμνικός. Pullorum-equinorum-domandorum-peritus. Per tranſlationem verò ſic etiam dici poteſt quiuis iuuentutem docendi peritus.

Πωλεία. Coma. *L.* Πωλεία χαίτη. *Q.d. Pullina coma. Pullini crines. Pullinæ iubæ. Pro, pullorum equinorum. Alias* πωλεία. *Equorum diſciplina, ac inſtitutio. Vide Xenophont. Græcolat. Indicem.*

Πώλης. Q.d. Venditor. Ariſtophanes *in Equitibus p. 197. v. 27. & 28. & p. 198. v. 1. 2. 3.* Nominis finem, iocans, dicit πώλης. quòd Reipub. gubernatores diſtraherēt, ac venderent res ciuitatis. *Hæc autem nomina ſunt integra, vt*, στυππειοπώλης. i. ſtuppæ-venditor. ἀλλαντοπώλης. farciminum-venditor.

Πωλητής. Venditor. Vt, Erat enim rerum-ad-funera-pertinentium venditor. Et πωληταί. Venditores. Illi fortunas vendebant illorum, qui Reipub. *aliquid* ad ſtatum-diem debebant, nec perſoluebant. Venditoribus autem iſtis obnoxij erant & illi, qui deſcriptam pecuniam in bellum non conferebant, & peregrinitatis conuicti, & inquilinus, & patronum non habens, & deſertæ-clientelę reus. Horum enim bona vendebant, & in ærarium referebant.

ναγνοὺς, ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλ- A
χερίας. Ἡ Πουλχερία τοῦτον ἐμίσει τὸν Νεστόριον,
ὡς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον, διαθρυλλεῖν ὅτι
πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν
βασιλέα διέβαλε Πουλχερίας Νεστόριος. καὶ διὰ
τοῦτο οὕτως ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο. ἐλοιδόρει γὰρ αὐτὴν,
εἰς τὸν τότε μάγιστρον Παυλῖνον λεγόμενον.

Πουλχερία. Πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου στήλη ἵ-
σταται ἐν τῇ χαλκῇ, πλησίον τοῦ παλατίου, ὡς πρὸς B
τὸν περίπατον.

Ποῦ μήν; ποῦ δὴ οὖν;

Πούς. ὁ ποὺς ἔχει δακτύλους ις'.

Ποῦ χέσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ ποῦ ἀπάξαι τὴν
ναῦν;

Πώγων, πώγωνος. Τροιζήνιος λιμὴν οὕτω κα-
λούμενος ὅθεν καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν κακογε-
νείων. ἐς Τροιζῆνα βαδίζειν. καὶ ἀριστοφάνης.

Κἀγὼ γ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα C

Πώγων' ἔχω.

Οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖτο σακεσ-
φόρος. καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥή-
τωρ, καὶ δημαγωγὸς, καὶ ἀριστοφάνης φησίν.

Ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε.

Πωγωνίας. ὁ μέγας πώγων. D

Πωγωνίτης. ὁ ζεύς, καὶ πωγωνίτης.

Πῶα. ποίμνια.

Πωλάς. ἀντὶ τοῦ πράσεις. ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνο-
μα καὶ ἐν τοῖς σώφρονος ἀνδρείοις.

Πωλέσκετο. ἀνεστρέφετο. καὶ ὅμηρος. πωλεῖταί
τις γέρων.

Πωλοδαμνικός.

Πωλεία. χαίτη. E

Πώλης. ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παί-
ζων λέγει. παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι, καὶ πωλεῖν τοὺς
πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. οἷον
στυππειοπώλης, συπαιοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητής. ὁ πιπράσκων. ἦν γὰρ ἐνταφίων πω-
λητής. καὶ πωληταί. οὗτοι τὰς ὀφειλόντων τῷ δη-
μοσίῳ κατὰ προθεσμίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων, ἐ- F
πίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς
καὶ ὅσοι τὸ διαγεγραμμένον ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ
εἰσέφερον. ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες. καὶ ὁ μέτοι-
κος, καὶ προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γρα-
φείς. τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, κατ-
έβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταί.

A Πωληταί. καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταί, ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησι δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες. εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως, πάντα τὰ τέλη, καὶ μέταλλα, καὶ μισθώσεις, καὶ τὰ δημευόμενα κατέχειν. πωλητήριον δὲ, καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί.

Πωληταὶ. & πωλητήριον. Πωληταὶ quidem, eſt quidam Magiſtratus Athenis, numero decẽ viri, ex vna quaque Tribu vnus. Venditores. Adminiſtrant autem *omnia*, quæ à ciuitate venduntur, omnia vectigalia, & metalla, & locationes, & publicata *bona*. πωλητήριον verò, vocatur Locus, in quo conſident Venditores.

N O T AE.

Πωληταί.] Harpocrat. Πωληταὶ, καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταὶ. &cæt. Et, διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρ. Et, τὰ δημευόμενα. πωλητήριον δὲ καλεῖται. & cæt.

B Πωλητήριον. τὸ πρατήριον. οὕτως ὑπερίδης.

Πωλητήριον. Q. d. Venditorium. Rerum-venalium-forum. Sic Hyperides,

Πωλικῆς ἀπήνης. ὑπὸ πώλων ἑζευγμένης.

Πωλικῆς ἀπήνης. *Equeſtris rheda. i. Rheda* ſub pullis-equinis iunctæ *pro, quæ à pullis-equinis. i. ab equis ſub idem iugum ductis, & iunctis trahebatur. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 85. v. 6. 7. 8.

-Κἀπὶ πωλικῆς.
Ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς,
Ξυνηντίαζε.

-- *Et in equeſtri*
Vir rheda vectus, talis, *qualem tu dicis*,
Simul occurrerunt mihi.

C Καὶ πωλικὸν, τὸν τοῦ πώλου. ἐν ἐπιγράμματι.

Et πωλικὸν. q. d Pullinum. Quod ad equinum pullum, vel ad equum, pertinet. Equeſtre. Vel, equinum. In epigrammate.

Παῖς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει,
Πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

Puer verò tanquam ſtella ſplendet,
Equinum vt equus puluerem qui-excuſſit.

N O T Æ.

Κἀπὶ πωλικῆς. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 185. v. 6. 7. 8.

Ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε, κἀπὶ πωλικῆς
Ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῄς,
Ξυνηντίαζεν.—

D Πωλικός. ὁ γενναῖος. καὶ πωλικὸν δῆγμα, καὶ τὸ φρύαγμα.

Πωλικός. *Inſtar equini pulli* generoſus. Et πωλικὸν δῆγμα. Equini-pulli morſus. Equinus morſus. Et πωλικὸν φρύαγμα. Equinus fremitus. Equinus hinnitus.

Πωλίων.

Πωλίων. Paruorum-pullorum-equinorum. Equuleorum. Paruorum-equorum. *Ariſtoph. in Pace pag.* 436. v. 33. *Schol. annot.* 14. & 15.

N O T Æ.

Πωλίων. Ariſtoph. in Pace. pag. 436. v. 31. 32. 33.

Εἰσήλασ' αὐτοῦ μέγιστα κόνδυλον,
Κἄπειτα τούτων ἐκ τοκομιῶν μ' ἠνάγκασε
Κἀυτὸς κατάφων αὐτὸν ὥσπερ πωλίον.

E Vnde fortaſſe coniicias, apud Suidam πωλίον eſſe ſcribendum. Schol. annot. 14. κατάψων.] καταψηχόντων. ὥσπερ πώλον καταψῶντες ταῖς χερσὶν ὁμαλίζομεν. Πωλίον.] πῶλος, καὶ ἵππος. πῶλοι δὲ, κυρίως. & cæte. vt apud Suidam, qui ſua hinc deprompſit.

Πῶλοι κυρίως, τὰ γεννήματα τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἅπερ ἔθος ἐστὶν καταψᾶν, καὶ κολακεύειν.

Πῶλοι. Pulli. Propriè *ſic appellantur* equorum, & aliorum iumentorum fœtus, quos manu demulcere, & blanditiis-delinire conſueuimus. *Vide* πωλίον.

Πωλίων. ὁ ἀσίνιος. χρηματίσας τραλλιανὸς σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος. σοφιστεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ πομπηΐου τοῦ μεγάλου. καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς φιλοχόρου ἀτθίδος. ἀπομνημονεύματα μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἐπιτομὴν τῶν διοφάνους γεωργικῶν. ἐν βιβλίοις δ'. πρὸς ἀριστοτέλην περὶ ζώων. βιβλία ι'. περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν καῖσάρ τε, καὶ πομπήϊος.

F Πωλίων. *Vel potiùs*, πολλίων. Aſinius Pollio, dictus Trallianus Sophiſta, & Philoſophus, qui Romæ docuit ſub Pompeio Magno, & Timagenis Scholam per-ſucceſſionem-ſuſcepit. Scripſit epitomen Atthidis Philochori. L. ἀπομν. Dicta, & facta memorabilia Muſonij Philoſophi. Epitomen Diophanis Georgicorum, lib. 4. Ad Ariſtotelem de animalibus lib. 10. De ciuili Romanorum bello, quod Cæſar, & Pompeius geſſerunt.

Πωλίων. ἀλεξανδρεύς. οὐαλέριος χρηματί-

Πωλίων. Pollio, Alexandrinus, Valerius appella-

tus, Philoſophus ſub Adriano natus, cuius filius Diodorus, Philoſophus, qui ſcripſit enarrationem eorum, quæ apud decem oratores quæruntur. Scripſit collectionem vocabulorum Atticorum ordine alphabetico, & alia quędam philoſophica.

σας, φιλόσοφος γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ. οὗ παῖς διόδωρος, φιλόσοφος, ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι' ῥήτορσιν. ἔγραψε συναγωγὴν ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα. A

Πωλίων. Pollio. Vel Pollio Grammaticus. De erratis *ſcripſit, quæ committuntur* in litteris.

Πωλίων. ἢ πωλίων γραμματικός, περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

Πωλοδάμνης. Pullorum-equinorum-domitor. Equorum-domitor.

Πωλοδάμνης.

Πωλοδαμαστής. Equorum-domitor. Q.d. Pullorum-equinorum-exercitator. i. qui pullos equinos domat, ac exercet.

Πωλοδαμαστής. γυμναστής. B

Πωλοδαμνῶ. Pullos-equinos-domo. Equos-domo. Equos-exerceo. *Item educo. Sophocles in Aiace. p. 35. v. 1.*

Πωλοδαμνῶ. τοὺς πώλους δαμάζω.

Πῶλος. Polus. Agrigentinus orator, imò verò potiùs antiquus Sophiſta, Licymnij magiſter. Scripſit Genealogiam Græcorum, & Barbarorum, qui ad Ilium militarunt. Et quomodo *eorum* vnuſquiſque *illinc* abierit. Quidam verò *hoc opus* Autodamaſtæ inſcribunt, *ac attribuunt*. Nauium catalogum. De vocabulis.

Πῶλος. ἀκραγαντῖνος ῥήτωρ. μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι διδάσκαλος λικυμνίου. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ ἴλιον στρατευσάντων ἑλλήνων, καὶ βαρβάρων καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε. τινὲς δὲ αὐτοδαμάστου ἐπιγράφουσι. νεῶν κατάλογον. περὶ λέξεων.

Πῶλος. Pullus. Animal. *i. animalis pullus, vt equi, vel aſini, &c.*

Πῶλος. τὸ ζῶον.

Πωλῶ. Vendo.

Πωλῶ. τὸ πιπράσκω. C

Πωλῶ. Genitiuo. *Demoſthenes. Proditores* Rempub. & ſuam priuatam, paruo lucro vendunt.

Πωλῶ. γενικῇ. τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν, μικροῦ λήμματος πωλοῦντες.

Πωλοῦσι. Vendunt. Didymus ait *hoc* πωλοῦσι *poſitum eſſe*, pro, palàm ſcortantur. πωλεῖν enim *dicitur de muliere, & ſignificat* ſe cuiuis prębere, *ſuique corporis copiam cuilibet facere. Harpocrat. L.* ἑαυτὴν, *vt hic legendum.* Vnde etiam ipſum πωλεύεσθαι *deductum*, quod eſt *idem, ac* περνᾶν. i. vendere. *Item ſcortari, quòd meretrices ſui corporis copiam pecunia vendant.* Ego verò dico oratorem nunc verbum πωλεῖν. i. vendere, propriè poſuiſſe. Dicit enim Legem non ſinere quenquam comprehẽdi pro adultero, *quum rem habet* cum illis, quæ in officina meretricia, *ſiue in lupanari, & proſtibulo*, ſedent, vel in foro, ex-profeſſo aliquid vendunt. Demoſthenes in *oratione* contra Neæram. ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. *videntur ſuperflua.*

Πωλοῦσι. δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς. πωλεῖν γὰρ, τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν. ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. ἐγὼ δέ φημι ὅτι κυρίως ἔταξεν νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθηνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσι τι ἀποπεφασμένως. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. D

Πῶμα. Operculum. Tegumentum. Tegmen.

Πῶμα. σκέπασμα.

Πάμαλα. Pro, πόθεν. vnde. Idem valet ac οὐδαμῶς. i. Nequaquam. Nullo-modo. *Nam* πῶ quidem, eſt Doricum, quod ponitur pro πόθεν, vnde. illud verò μάλα, vel redundat, vel per conſuetudinem dicitur in hoc *aduerbio* πώμαλα. Quemadmodum *dicitur* οὐ μάλα, non admodum, pro, οὔ, non. Vel pro οὐδόλως. i. nullo-prorſus-modo. Eſt autem Atticum. Lyſias in epiſtola ad Aſybarum. Mulieres enim generosè dixerunt, ſe nullo-modo ſaltaſſe, cùm oporteret ipſas ne vino quidem hauſto à conuiuio recedere *N. L. Pro* πιούσας ἀπὸ πιοῦ, *lege* πιούσας ἀπὸ πίω, *vnde* πίνω. *Illud* ἐγὼ *vero redundat. Vide Ariſtoph. in Pluto. pag. 5. v. 13. Schol. annot. 8.*

Πώμαλα. αἰτὶ τοῦ πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι τὸ μὲν πῶ δώριον, τιθέμενον αἰτὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα. οἷον οὐ μάλα αἰτὶ τοῦ οὔ. ἢ αἰτὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ ἀττικόν. λυσίας ἐν τῇ πρὸς ἀσύβαρον ἐπιστολῇ. γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες, πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ ποιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου ἐγὼ ὄντα. E

Πώμαλα. Hæc vox etiam extat apud Demoſthenẽ, *vbi dicit*, οὐχ ἵνα ἐξ. π. i. Non vt vllo-modo exeatis. Item apud Ariſtophanem in Cocalo. Oportet autem vnica voce ſcriptum legere πώμαλα.

Πώμαλα. κεῖται καὶ παρὰ δημοσθένει ἡ λέξις. οὐχ ἵνα ἐξέλθητε πώμαλα. καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἐν κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἕν, πώμαλα.

Πωμήριον. Effigies muri. *Pomœrium, quaſi dicas poſt-murium. Nam antiqui mœrum dicebant, quem recentiores murum vocarunt. Locus autem erat tam intra, quàm extra murum, quem in vrbibus condendis inauguratò conſecrabant, nec vllum ædificium in eo fieri patiebantur.*

Πωμήριον. τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα. F

Πώποτε. Vnquam. Aliquando.

Πώποτε.

Πῶρος. Porus. Rex Indorum, qui fuit pulcherrimus Indorum, & ea proceritate *præditus*, qua nullus virorum *fuit* poſt illos Troianos viros. Erat autem valde

Πῶρος. βασιλεὺς ἰνδῶν. ὃς ἐγένετο κάλλιστος ἰνδῶν, καὶ μῆκος ὅσον οὔπω τις ἀνδρῶν τῶν μετὰ τοὺς τρωϊκοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, ὅτε

iuuenis,

A συνῆν ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολέμει. τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δέ, οἴνου μὲν ἔφη πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι. ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γυμνάσασθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων. καὶ ὁπόσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται. ὧν γεωργοὶ αἵδε αἱ χεῖρες. ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος, ὑπερήδετό τε, καὶ ἐς τὸν Δάμιν θαμὰ ἑώρα.

iuuenis quum congreſſus eſt cũ Alexandro, & bellum ei fecit. Hunc de ratione-victus percontatus-eſt Apollonius. Ille verò, Tantum (inquit) vini bibo, quantum Soli libo. Quæ verò in venatione cepi, his alij veſcuntur. Mihi verò ſufficit ipſa exercitatio, *eaque ſum contentus*. Mei enim cibi *ſunt* olera, & palmarum capita, & palmarum fructus, & quæcunq. mihi flumen hortum-rigans-producit. Ex arboribus etiam multa mihi naſcuntur, quorum cultrices *ſunt* hæ manus. Hęc audiens Apollonius ſupra-modum-lętabatur, & Damidem frequenter intuebatur. *Hæc non ad Porum: ſed ad Damidem Brachmanem pertinent, vt & Vvolfius ait.*

B Πῶρος. ἀπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρῶ ῥῆμα, τὸ σκληρύνω, καὶ λιθοποιῶ. Πισίδης.

-Καὶ τὰς ἰκμάδας.

Πωροῦντα, καὶ σφίγγοντα λιθώδει τρόπῳ.

Καὶ πώρινος λίθος.

Πῶρος. Humidi concretio-lapidis-inſtar-facta. Calloſa-concretio. Humidi lapidoſa-concretio. Durities. Callus. Et πωρῶ verbum, induro, durum-facio, in-modum-tophi-induro. Lapidis-inſtar-durum-facio. Piſides.

--Et humores

Indurantem, & conſtringentem lapidoſo modo. i. lapidis inſtar.

Et πώρινος λίθος. Porinus lapis *De quo Herod. lib. 5. pag. 195. l. 16.*

C Πῶρος. πάθος τι ὄζιν ὥς φησιν Ἀντίμαχος. πῶρον τὴν ἀλόχοισι, καὶ οἷς τε κέεσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν, Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. παρὰ τοῦτο οὖν καὶ τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

Πῶρος. Malum quoddam eſt, *ærumna, calamitas, luctus*, vt ait Antimachus. Malum hi profectò *ſuis* vxoribus *fuerunt*, & ſuis liberis quiſque *mali cauſa fuit*. Et πωρεῖν Elei dicunt τὸ πενθεῖν. i. lugere. Hinc igitur & τοῦ ταλαιπώρου etymologia-ducitur. ταλαίπωρος verò, qui-ſuſtinet-ærumnas, ærumnoſus. Qui-calamitates-perfert, calamitoſus. Qui-fert-miſerias, miſer.

N O T AE.

Πῶρος.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 271. v. 2.

Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου.--

Schol. Πωρεῖν οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι, καὶ Ἀντίμαχος,

Πῶρον τοῖς γ' ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. & cæt.

D Πωρός. ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις, ἡ τύφλωσις.

Πωρύτης.

Πωρός. Cęcus. & πώρωσις, cęcitas, vel excęcatio.

Πωρύτης. L. πωρυτύς. πωρυτύος. ἡ. ἀ πωρία. ω. Miſeria. Calamitas. Aerumna. Luctus.

Πῶς δοκεῖς; θαυμαστικῶς τοῦτο λέγεται παρ' ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις, κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς. καὶ πῶς ἔγωγε χ' οὑτοσὶ ξυνεσόμεθα ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω καλῶς; ὅρα νῦν ὡς ἐν αἰσώπου λόγοις ἐστὶ λεγόμενον δή τι τὴν ἀλώπεχ' ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον ὃ διατραγόντες ἔσεσθ' ἐπτερωμένω.

Πῶς δοκεῖς; Quomodo putas? Per-admirationem hoc dicitur apud Ariſtophanem in Nubibus. *pag. 105. v. 15. Schol. annot. 8.* Et ex malorum-granatorum-corticibus ranas faciebat, quomodo putas? *Et in Acharnenſibus. p. 261. v. 6. Item in Auibus p. 394. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.* Pi. Dic igitur nobis, quomodo egóque, & iſte *meus ſocius* Verſabimur-cum vobis volantibus *nos* non volantes. Ep. Rectè. Pi. Vide nunc quomodo in Aeſopi Fabulis Sit iã quiddam, quod dicitur, quòd *ſcil.* vulpes Malè ſocietatem-fecerit cum aquila quondam. E Ep. Nihil metuas eſt enim quędam radicula, Qua deuorata, eritis alati, *& volare poteritis.*

N O T Æ.

Καὶ πῶς.] Apud Ariſtoph. in Auibus. pag. 394. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

Πει. Φράσον γε νῦν, ὅπως ἐγὼ τεχ' οὑτοσὶ
Ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω.
Ἐπ. Καλῶς. Πει. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
Ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε.
Ἐπ. Μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
Ὃ διατραγόντ' ἔσεσθεν ἐπτερωμένω.

F Πῶυ τὸ ποίμνιον. καὶ πώεα.

Πώϋγξ. πώϋγγος.

Πῶυ. Grex-ouium. Et πώεα. Greges-ouium.

Πώϋγξ. πώϋγγος. ὁ. Poynx. Mergi genus. *Heſych.* πώϋξ. πώϋγος. Poyx. Poygis. *Auis quædam, de qua Ariſtoteles in tractatu de animalibus.*

Π. CVM Ρ. ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ. A

Πράγματα. Antiqui hac voce in malam partem vtuntur. Et Menander dicit in Pragmasiu.i. In pugnis. N.L. Nam πράγματα ſæpe prò negociis, & moleſtiis ſumuntur, quod mala ſignificat. Et Ariſtophanes in Pluto. pag.;5.v.9.10.

Car. Audi igitur, quia ego ipſas res
A pedibus ad caput vſque *tibi omnes narrabo.*

Hic vox πράγματα ſumitur generaliter pro quibuſuis rebus, eſtque nomen ambiguum, quod tam pro bonis, quàm malis accipitur, ideo Chremyli vxor v.12. quaſi Carion ſeruus res malas, ac moleſtias, in ſuum caput caſuras, eſſet narraturus, deprecatur ne tales res ſibi narret. B

Et rurſus. *Ariſtophanes in Auibus pag. 415.v.24.25.*

--Et iam olim
Vnus Porphyrion ipſi præbuit, faceſſit, *negotia.*

Et rurſus. *Ariſtoph. in Pluto. pag.3.v.5.*

--Sed tibi faceſſam negotia.

Pro, Tibi moleſtias exhibebo, *Tibi moleſtus ero. Item in Nubibus pag. 118.v.11. ἔχειν πράγματα. moleſtias habere. moleſtiis vexari. Item in Auibus pag. 445.v. 3. πολλὰ ἠνεσχόμην πράγματα. Multas tuli moleſtias. Et v.18. ἀπαλλαγέντα πραγμάτων. Liberatum moleſtiis.* Prouerbium. Viro Lydo nulla erant negotia: ſed egreſſus emit. *Er. ad. Chil.2. Cent.7. col.548. ad.72. Viro Lydo negotium non erat: at ipſe foras profectus parauit.* C

Πράγματα. Antiqui hac voce in malam partem...

Πράγματα. ἐπὶ κακῶ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ μένανδρος ἐν πράγμασιν. ἐν μάχαις. καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.

Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
Ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.

Καὶ αὖθις.
Καὶ δή ποτε
Εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

Καὶ αὖθις.
-Ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.

Ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. παροιμία. ἀνδρὶ λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν. ὁ δὲ, ἐξελθὼν ἐπρίατο.

Πράγματα. Negotia. Moleſtiæ. Labores. Vt, Et via erat montana, & anguſta, & milites circa iumenta multas moleſtias, pro, labores ſuſtinebant.

Πράγματα. κακοπάθεια. ὀρεία τε ἦν, καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ τοῦ κόπους.

Πράγματα. Negotia ex otio. De rebus, quæ præter opinionem, & præter ſpem accidunt. *Eraſm. ad. Chil.2. Cent.9. col.596. ad.99. Negotium ex otio.*

Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας. ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν, καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων.

Πραγματευτικός. Homo negotiator, dicitur mercator, & ἐμπολητικός, eodem modo *ſumitur.*

Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος, λέγεται ὁ ἔμπορος. καὶ ἐμπολητικὸς ὁμοίως.

Πραγματεία. Nomen hoc, non vt conſuetudo fert, pro tractatione, *vel negotiatione,* ſic etiam apud Rhetores, *ac oratores* ponitur pro illis, qui opificia aliqua tractant: ſed pro illis, qui moleſtias *aliquas alicui* cõflare conantur, vt Dinarchus in *oratione* contra Menæchmum. Nam inimicitiæ, & negocia, quæ ob Rempub. *ſuſcipiuntur, ac geruntur,* ſunt priuatorum diſſidiorum cauſæ.

Πραγματεία. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῶν ἐργασίας τινὰς μεταχειριζομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράγματα συσκευαζομένων ὡς δείναρχος ἐν τῷ κατὰ μεναίχμου. αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι, καὶ πραγματεῖαι, αἰτίαι τῶν ἰδίων διαφορῶν καθεστήκασι. D

Πραγματεία. Negotiatio. Tractatio. Res forenſis. Aduocatio. Multarum rerum tractatio. Moleſtia. Labor. Negotium. Vt, Vrbem hominibus abundantem, & exercitu magno ſeptam, *magnóque præſidio munitam,* Rex ſine negotio cepit.

Πραγματεία. πολυπραγμοσύνη. κακοπάθεια. πόλιν πολυάνθρωπον, καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην, εἷλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς.

Πραγματικώτατον. Efficaciſſimum. Quod maximam efficiendi vim habet. Vt, Quod conſilium etiam efficaciſſimum fuiſſe *videbatur.* Et rurſus: *at hic aduerbialiter, alióque ſenſu ponitur.* Hoc autem prudenter, ſimul & aſtutè, propter rerum tractandarum peritiam, faciebat.

Πραγματικώτατον. ἐνεργητικώτατον. ὃ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ συμβούλιον. καὶ αὖθις. τοῦτο δὲ ἐποίει νουνεχῶς, ἅμα καὶ πραγματικῶς. E

Πραγματοδίφης. Rerum ſcrutator, *indagator, inueſtigator, quæſitor rerum.* Cauſidicus. *Rabula forenſis, qui res ſcrutatur, indagat, inueſtigat, quærit, vt aliquos ſemper vexet, hácque ratione victum ſibi, ſuíſque paret. Ariſtophanes in Auibus pag. 422.v.7. & 8. Sum* Etiam ſycophanta. Pi. O te beatum artis *cauſa, quam tenes, & exerces.* Syc. Et rerum ſcrutator, *cauſidicus, rabula forenſis. Noſtros græcos comment. in hunc locum conſule, annot.7. & 13.*

Πραγματοδίφης ὁ δικολόγος. καὶ πραγματοδίφης, ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

Πραγματομαθής. Negotiorum peritus. Rerum tractandarum peritus. Et *in plurali,* πραγματομαθεῖς. Rerum tractandarum periti. Vel, Rerum tractatarum experientia edocti. Vt, Ille verò, cùm eſſet prudens, & periculorum experientia, rerum vſu longo peritus, *illud periculum facilè vitauit.* Et πραγματομαθεῖς. Rerum periti. Vt, Quamobrem etiam Romani, qui re- F

Πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς. ὁ δὲ ὢν ἀγχίνους, καὶ τριβὴν κινδύνων πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς, οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. διὸ καὶ οἱ ῥωμαῖοι πραγμα-

rum-

A τοια θεὶς ὑπάρχοντες, ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

rum-periti erant, incertos Fortunæ *caſus* habebant ſuſpectos.

Πραγματωδεστέρα τάξις. ἡ δυσχεστέρα.

Πραγματωδεστέρα τάξις. Acies moleſtior. Infelicior acies.

Πραγμάτων.

Πραγμάτων. *Ariſtophanes in Acharnenſibus pag.*273.*v.*11. *&* 12.

Πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
Καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.

Moleſtiiſque bellicis, *& pugnis*.i. præliis,
Et Lamachus liberatus.

Λάμαχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥιψοκίνδυνος.

Lamachus *autem fuit* dux Athenienſium temerarius, qui caput periculis obiiciebat temere.

Πρᾶγος. ἡ πρᾶξις.

Πρᾶγος. Res. Negotium. Actio. Facinus. *Sophocles in Oedipo Colonæo pag.*309.*p.*

B Πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεών.

Rem verò contemnere nullum hominum oportet.

Ἄνθρωπον ὄντα φησὶν οὐ δεῖ πρᾶγμα ψεγίζειν.

Cùm (inquit) ſis homo, nullam rem humanam vituperare debes.

Πραέων γῆ.

Πραέων γῆ. Manſuetorum *eſt* terra. *Qui manſueti ſunt, illi terram poſſident.*

Πρασία.

Πρασία. Praſia. *Nomen vrbis, quod acuto notatur in penult. at apud Ariſtoph. in Pace pag.*442.*v.*4. Πρασιαὶ *ſcribitur oxytonè. Item* πρασιαί, ῶν *au. hortorum areola.*

Πρακτέα καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων.

Πρακτέα. Gerenda. Facienda. Et res gerendas imperans rectè.

C Πρακτέον. δεῖ πράττειν.

Πρακτέον. Gerendum *eſt*. Faciendum *eſt*. Oportet facere.

Πρακτικαί. ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι, οὔτε αἱ θεωρητικαί, ἐπεὶ μηδὲ οἱ τούτων λόγοι ἄπειροι. ἄγγελοι δέ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι. οἵτινες κἂν ὕστεροί εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων, καὶ θεωρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι, καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν, ὡς οὖν ἔχουσιν οἱ πελατοὶ λείπει.

Πρακτικαί Nec actiuæ intellectiones *ſunt* infinitæ, neque contemplatiuæ, quia ne orationes quidem harum *ſunt* infinitæ. Sermones autem, *& verba* ſunt cogitationum nuncij, qui, quamuis ſint actiuis, & contemplatiuis intellectionibus poſteriores, nobis tamen ſunt euidentiores, & notiores. Cætera deſunt.

Πρακτικὸν αἰνικτικόν.

Πρακτικόν. Agendi-peritum. Eum, qui rerum gerendarum, & conficiendarum eſt peritus. Ad res agendas, & conficiendas idoneum. Efficacem. Induſtriam. Actiuum. In actione verſantem.

D Πράκτορα ἐκ δεινοῦ φόνου ποτ' αὐτὸν, πρακτορίζεσθαι πατρός.

Πράκτορα Vindicem. Vltorem. *Sophocles in Electra p.*122. *&* 123. Habebam ſpes. *i. ſperabam* Cædis aliquando, *vel, tandem*, ipſum vltorem venturum-eſſe patris. *i. paternæ cædis vindicem.*

NOTAE.

φόνου ποτ' αὐτὸν.] Sophocles in Electra pag. 122. & 123.
—Ἔσχον ἐλπίδας
Φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἥξειν πατρός.
Vide Schol. vnde Suid.

E Πράκτωρ. ὁ τοῖς ἐπικειμένοις εἰς πράττομενος φόρον.

Πράκτωρ. Exactor. Qui tributum impoſitum exigit.

Πράμνιος οἶνος. Ἀρίσταρχος. ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὤνιον. ἢ παραμένιμον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου πραμνίας ὀνομαζομένης. οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι δὲ τὸν πραΰνοντα τὸ σῶμα. ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῃ, ἐν Νικίᾳ πράμνον εἶναι πέτραν, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πράμνιος οἶνος. Pramnium vinum. Ariſtarchus, vinum ſuaue, pramnium accuratè vocabat. Quidam venale vinum *ita vocabant*. Vel παραμένιμον. i. perdurans, diu-durans, ac generoſum, *vnde vocabulum* πράμνιον *videtur formatum per ſyncopen, ſublato priore* α, *&* ο, *&* μ. Quidam à vite, quæ pramnia vocatur *pramnium dictum eſſe tradunt*. Alij verò propriè, *vel, peculiariter ita vocant vinum* nigrum. Alij verò *ſic appellant vinū*, quod demulcet *ac delinit* robur, *& vires*, quod & Pharmacitem vocant *ob medicandi vim inſitam*. Semus Delius in tertio *ſuæ hiſtoriæ libro, tradit*, in Nicia rupem eſſe

F Pramnum, a qua vinum *pramnium aut denominatum* eſſe.

Πρανές. κάταντες.

Πρανές. Pronum. Decliue. Procliue. Præceps.

Πρανής. ὁδὸς καταφερής. ἐν δέ τινι πρανεῖ, στενῷ, καὶ ἐπιμήκει, καὶ ὀλίσθου γέμοντι, πολλοὶ παρεφέροντο.

Πρανής. Pronus. Decliuis. Vt, πρανὴς ὁδός. Via prona. Via decliuis. Et, In quodam autem *loco* decliui, anguſto, & oblongo, & lapſus pleno. *i. valde lubrico*, multi præteruehebantur, *vel, per quendam verò locum decliuem, anguſtum, oblongum, & valde lubricum, multi præcipites-ferebantur.*

Πραξάμενος. Qui-exegit. Qui-accepit. Vt, Manlius Proconſul 300. talentis ab Ariarathe acceptis, ipſum Romanorum amicum fecit, *ipſi Romanorum amicitiam conciliauit.*

Πραξάμενος. ἀπαιτήσας. λαβών. μάλλιος ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα πραξάμενος παρὰ ἀριαράθου, φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο ῥωμαίων. A

Πράξαντες. Thucydides. Qui autem cum Athenienſibus egerant, hoc eſt, qui conſilium inierant cum Athenienſibus, dicebant oportere portas aperire. Statuerant autem *portis* apertis, vna cum Athenienſibus *in vrbem* irruere. *L.* ſυμπεσεῖν.

Πράξαντες. θουκυδίδης. οἱ δὲ, μετὰ ἀθηναίων πράξαντες, τουτέστι βουλευθέντες, ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν εἰσπίπτειν τοῖς ἀθηναίοις.

Πραξιδίκη. Praxidice, Dea, cuius caput ſolem dedicabant. Mnaſeas verò in *opere* de Europa, Soteris, & ſororis Praxidices. *i. Seruatoris, & Exactricis Iuſtitiæ, dicit* filium fuiſſe Cteſium. *i. Poſſeſſorem.* Et filias, Homonœam, & Areten. *i. Concordiam, & Virtutem*, quas à matre. *i. de matris nomine, dicit* Praxidicas fuiſſe vocatas. Dionyſius verò in Originibus *ait* Ogygi filias *fuiſſe* Alalcomeniam, Thelxiniam, Aulidem, quas poſtea Praxidicas vocatas-fuiſſe *tradit.*

Πραξιδίκη. θεός. ἧς κεφαλὴν μόνην ἱδρύοντο. μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ εὐρώπης, σωτῆρος, καὶ τῆς ἀδελφῆς πραξιδίκης φησὶ εἶναι κτήσιον υἱόν. καὶ θυγατέρας ὁμόνοιαν, καὶ ἀρετήν. ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς πραξιδίκας κληθῆναι. διονύσιος δὲ ἐν κτίσεσιν ὠγύγου θυγατέρας. ἀλαλκομένειαν. θελξίνειαν. αὐλίδα. ἃς ὕστερον πραξιδίκας ὀνομασθῆναι. B

Πραξίλλη. Praxille. Nomen proprium.

Πραξίλλη ὄνομα κύριον.

Πραξικοπήσας. Qui per inſidias conſultauit. *i. qui per inſidias aliquid eſt molitus.* Qui-doloſè-rem-geſſit. Dolo-vſus. Polybius. Dux verò, primùm quidem vrbem Erebeſenſium dolo-vſus, *dolo-circumuentam* occupauit. & *ipſis* ademit fora, *ne eò conuenirent armati, priſtinámque libertatem recuperarent.*

Πραξικοπήσας. ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος. δολιευσάμενος. πολύβιος. ὁ δὲ στρατηγὸς, πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν ἐρεβησσίων πόλιν, καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς. C

Πραξικοπήσας. Muneribus-acceptis-corruptus. Vt, Vrbius autem muneribus acceptis corruptus, noctu partem arcis occupauit, & Romanos introduxit. Et, Multas vrbes in-ſeruitutem-redegit, muneribus-acceptis-corruptus, per dolum, & vim.

Πραξικοπήσας. δωροδοκηθείς. ὁ δὲ οὔρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοὺς ῥωμαίους εἰσήγαγε. πολλὰς πόλεις ἠνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου, καὶ βίας.

Πρᾶξις. Generaliter quidem omnis actio rationis-compos *ita vocatur*, ſpecialiter verò, & magis propriè *ſic appellatur* actio, quę cum delectu, hoc eſt cum virtute, vel vitio fit. Quarum igitur *rerum* actiones *ſunt* magis-expetendæ, *res illæ ſunt* magis expetendæ. Vt, Si iuſta *facinora* facere, *eſt* optabilius, quàm fortia *facinora* facere, etiam iuſticia optabilior *eſt*, quàm fortitudo. Praxis autem, *eſt* actio tendens ad finem. Opus verò, *eſt* ipſe finis.

Πρᾶξις. κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια. ἰδίως δὲ, καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν. τουτέστιν ἡ κατ' ἀρετὴν, ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἱρετώτεραι, ταῦτα αἱρετώτερα. οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράσσειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν, ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια. ἔργον δὲ, τὸ τέλος. D

Πρᾶξις. Proditio. Polybius. Cum amicis, qui *erant* in patria, tertiam proditionem eſt-molitus, & Fabio conditionem obtulit, *vel, in colloquium cum Fabio venit.* Et rurſus *idem* Polybius. Ille verò proditionem aduerſus Aetolos conflauit per quendam, qui *nuntio* ad Agetem Aetolorum ducem miſſo, promiſit ſe arcem in Phanotenſium vrbe *ſuam* ipſis traditurum.

Πρᾶξις. ἡ προδοσία. πολύβιος, μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων, τρίτην πρᾶξιν κατασκευασάμενος, καὶ προσενεγκόντος τῷ φαβίῳ τὸν λόγον. καὶ αὖθις πολύβιος. ὁ δὲ, συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς αἰτωλοὺς διά τινος. ὃς διαπεμψάμενος πρὸς ἄγητα τὸν τῶν αἰτωλῶν στρατηγὸν, ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς φανοτεῦσι. E

Πραξιτέλης, ους. ὁ. Praxiteles. Praxitelis. Nomen proprium.

Πραξιτέλης, πραξιτέλους, ὄνομα κύριον.

Πραόνως. Leniter. Manſuetè. Placidè. Clementer. Ariſtophanes *in Ranis pag.* 164. *v.* 15. 16. 7.

Tu verò, ne per iram, ne iracundè ô *Aeſchyle: ſed leniter*

Argue, arguere. conuiciari enim non decet

Viros poetas, tanquam panum-venditrices.

Πραόνως. ἀριστοφάνης.

Σὺ δὲ, μὴ πρὸς ὀργὴν, αἰσχύλ' ἀλλὰ πραόνως

Ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει.

Ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας. F

Πρᾶος. Lenis, Manſuetus. Placidus. Clemens. Lenem, *ac manſuetum hominem*, pro ocioſo, *ſegni*, & immobili, *ac ſtupido*, *ſæpe* per-tranſſumptionem-accipiunt. Quære in voce ἐγκράτεια.

Πρᾶος. ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν, καὶ ἀκίνητον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐγκράτεια.

Πραότης. Lenitas. Manſuetudo. Clementia. Placiditas. Iracundiæ-vacuitas. *Virtus, qua præditus homo non facilè iraſcitur.*

Πραότης. ἀοργησία. ἂν δέ τις τῆς πραότητος

Si quis autem clementiæ genus ipſam continen-

A γένος ἀποδοὺς τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ὁρίζεται αὐτὴν ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεως τινὶ ἀκολουθοῦν, εἴη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον.

tinentiam faciat, & ipſam definiat, Iræ continentiam, non rectè *vocem hanc* definit. Haud enim quod aliquam rem ex hypotheſi ſequitur, id etiam genus *eius* fuerit. Genus enim *eſt* inſeparabile.

Πρᾳότης. ἐπὶ θεοῦ ἡ μικρὰ τιμωρία, δαβίδ. ὅτι ἐπῆλθε πρᾳότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. πρᾷος δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον, ῥᾷος, καὶ πρᾷος.

Πρᾳότης. Clementia. In Deo *vocatur* parua pœna. *i. Quum de Deo verba fiunt, Dei clementia vocatur pœnæ mitigatio, vel pœnarum imminutio.* Dauid. Clementia *Dei* ſuper nos venit, & *ab eo clementer* caſtigabimur. πρᾷος *verò ſic formatum, à nomine adiectiuo n.g.* ῥᾷον, facilius, *deducitur* ῥᾷος, *& prefixo* π. πρᾷος. *Qui enim eſt clemens, ille etiam eſt facilis, ſeque facilem omnibus prebet, & iniurias acceptas, facilè condonat.*

Πραπίς. ἡ φρήν. ὅμηρος εἰδυίῃσι πραπί-
B δεσσι.

Πραπὶς. Præcordia. Mens. Homerus *Iliad.* Α. *p.* 51. *v.* 7. Doctis mentibus. *i. artibus doctis.*

Πρᾶσις.

Πρᾶσις. Venditio. *à* πράττω. πρᾶσσω. *vendo.*

Πρασιανός. ὅτι πρασιανὸς λέγεται καὶ βενετιανός. καὶ παλμουλάριος, καὶ σκουτάριος παρὰ μάρκῳ ἀντωνίνῳ.

Πρασιανός. Praſianus, & Venetianus, & Palmularius, & Scutarius dicitur apud M. Antoninum.

Πρασιαί. πόλις λακωνική. ἀριστοφάνης.

Ἰὼ πρασιαὶ τρισάθλιαι. καὶ πεντάκις,
Καὶ πολλάκις δεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε σήμερον.

Πρασιαί. Praſiæ. Vrbs Laconica. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 442. *v.* 4. *&* 5.

Heu Praſiæ ter-miſeræ, & quinquies,
Et ſæpe-decies, ac multocies miſeræ, *quia peribitis hodie.*

C Πρασιαί. αἱ τοῦ κήπου λαχανίαι. καὶ πράσιον λάχανον.

Πρασιαί. Horti areolæ, in quibus olera ſeruntur, ac plantantur. Et πράσιον. Olus *quod alij quidem, dicunt eſſe marrubium herbam, alij porrum capitatum, alij porrum ſimpliciter interpretantur.*

Πράσινον χρῶμα. ἄλλοις στάσεως ἀφορμήν. ἡμέρους πρασίνων ὀργῇ μὲν ἰουστινιανὸς ἐπενεγκών, ἀνῄρει.

Πράσινον χρῶμα. Porraceus color. *i. viridis, qualis eſſe ſolet porri color, ſignificat* aliis ſeditionis occaſionem. Māſuetos *homines* obiecto Praſij amore, Iuſtinianus *de medio* tollebat. N. L.

Πράσον κακόχυμον. ἔστι δὲ δριμύ. ὡς δέ φησι διοσκορίδης δυσόνειρον, εὐκοίλιον. διουρητικόν. λεπτυντικόν. ἔχει δὲ καὶ ῥυπτικόν.

D

Πράσον Porrum. Malo ſucco-præditum *eſt*. Eſt autem acre. Vt autem ait Dioſcorides, moleſta-ſomnia gignit, ventriculo-prodeſt, vrinam-ciet, *craſſos, & viſcoſos humores* attenuat. Habet etiam abſtergendi vim.

Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον. ἐπὶ τῶν διὰ ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων, καὶ ἀσωτευομένων.

Πράσου φ. Porri folio, Cupidinum vinctum-eſt marſupium. De iis, qui propter amorem multa conſumunt, & luxurioſè-viuunt.

Πράττεσθαι. ἀπαιτεῖσθαι. τῶν δὲ ἰταλικῶν μηδένα πράττεσθαι τέλος.

Πράττεσθαι Exigi. Vt, *Iuſſit* autem à nullo Italico tributum exigi.

Πρατίνας. πυρρωνίδου, ἢ ἐγκωμίου. φλιάσιος. ποιητὴς τραγῳδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ αἰσχύλῳ τε, καὶ χοιρίλλῳ ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀλυμπιάδος. καὶ πρῶτος ἔγραψε σατύρους. ἐπιδεικνυμένου
E δὲ τούτου, συνέβη τὰ ἰκρία, ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταί, πεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν'. ὧν σατυρικὰ λβ'. ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

Πρατίνας. Pratinas, Pyrrhenidæ, vel Encomij F. Phliaſius, poeta tragicus. Certauit autem cum Aeſchylo, & Chœrillo 70 Olympiade, & primus ſcripſit Satyros. Cum autem hic ſe oſtentaret, accidit vt tabulata, in quibus ſtabant ſpectatores, conciderēt. Qua de cauſa theatrum extructum-eſt Athenienſibus. Et fabulas quidem edidit 50. quarum 32. *fuerunt* Satyricæ. Semel verò vicit.

Πραττόμενοι δοτικῇ. μηδὲν αἴσχιστον τῇ πόλει πραττόμενοι. αἰτιατικῇ δέ, καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πραττόμενοι.

Πραττόμενοι. Datiuo. Vt, μηδὲν &c. Nihil exigentes Reipub. turpiſſimum. Accuſatiuo verò, vt, καὶ φόρους, &c. Et tributa vel ab ipſis magiſtratibus exigentes.

Πραττομένους. ἀπαιτουμένους. ἰσοκράτης. καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττόμενος. πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους. τέλους δὲ οὐδενὶ
F αἴσθησιν παρεχόμενος.

Πραττομένους. Illos, à quibus aliquid exigitur. Iſocrates. Καὶ τοὺς μ. i. Et diſcipulos à quibus exiguum *minerual* exigebatur. Et, Cùm autem à nauium dominis *tributum* exigeret, tributi verò ſenſum nulli præberet. *cùmque ſic tributum ab illis exigeret, vt ne minimam quidem tributi mentionem faceret: ſed alio nomine, talem exactionem velaret. populum ſefellit, pecuniaque magnam vim ita contraxit, vt nullus hanc eius fraudem ſentiret, animaduerteret, atque perciperet.*

Πράττω. τὸ σχέτλιον ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει.

Πράττω. Ago. Facio. Rem-gero. Vt, ἔπραττε κακῶς. Malè rem-gerebat, & tota ipſius familia ægrotabat.

Πραινεστός. ὄνομα τόπου.

Πραινεστός. Præneſte. Nomen loci. *Vide Virgilianum Erythræi indicem in Præneſte altum.*

Πραιπόσιτος. Præpoſitus. *Apud Romanos eſt* dignitatis genus.

Πραιπόσιτος. εἶδος ἀξιώματος. A

Πραιπόσιτος. Præpoſitus. Quære in voce Σαλούσιος.

Πραιπόσιτος. ζήτει ἐν τῷ σαλούσιος.

Πραίσιοι. Præſij. Animalia *ſic dicta*.

Πραίσιοι ζῶα.

Πραιτοῦρα. Nomen Latinum, Prætura. *Prætoris officium, munus, magiſtratus.*

Πραιτοῦρα.

Πραίτωρ. Prætor. Poſt Tribunos ad Conſules iterum redierunt Romani. Primus autem belli-dux, *Conſul*, deſignatus, *& creatus* eſt Furius Camillus, filius illi Camilli, qui ſæpius Dictator-fuit, quem Romani ſua lingua Prætorem, hoc-eſt Belli-ducem, ſiue copiarum-ducem appellarunt.

Πραίτωρ. μετὰ τοὺς χιλιάρχους, καὶ αὖθις ἐπὶ τοὺς ὑπάτους ἐπανῆλθον οἱ ῥωμαῖοι. καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη φούριος κάμιλλος, παῖς καμίλλου τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος. ὃν πραίτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ ῥωμαῖοι ὠνόμασαν, ἤγουν στρατηγόν. B

Πραιτώριον. Prætorium. Prætoris-domus. Locus, vbi prætor habitat, aut etiam vbi ius dicit.

Πραιτώριον.

Πραίφεκτος. Præfectus. Nauarchus. Claſſis-præfectus.

Πραίφεκτος. ναύαρχος.

Πραίφεκτοι. Duodecim duces, ſiue præfecti à Coſſ. deſignati-fuerunt, qui aptiſſimos quoſque ad verum vſum, *& paratiſſimos ad rem gerendam*, ex ſociorũ, qui aduenerant, equitibus, & peditibus deligebant, qui extraordinarij vocabantur (quod ſi interpreteris, ſignificat delectos) hóſque Conſulibus offerebant.

Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων. οἵ τινες ὑπὸ τούτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ἐπικαλουμένους ἐκτραορδινaρίους. ὃ μεθερμηνευόμενον, ἐπιλέκτους. C

Πρέμνον. Truncus arboris. Ariſtophanes *in Auibus p.* 381. v. 10. *&* 11. Dico ab hominibus veniſſe huc ſenes duos. Venerunt autem habentes truncum rei ingétis. Hoc eſt, aliquid vtile introducturi, *alicuius rei vehementer vtilis, autores nobis futuri.* Græci palmum illum præſtantiſsimum ducunt, qui circa truncum habet plurimos, & magnos ramos, *ac nodos* enatos. Quære in voce χάραξ.

Πρέμνον. στέλεχος δένδρου. ἀριστοφάνης. ἥκεις ἔχων πρέμνον πράγματος πολλοῦ. ὅ ἐστι χρήσιμόν τι εἰσηγήμενος. οἱ ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις, καὶ μεγάλας περὶ τοῦ πρέμνου. καὶ ζήτει ἐν τῷ χάραξ.

N O T AE.

Ἥκεις ἔχων.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 381. v. 10. 11.

Φημ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο. D
Ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

Vide Schol. annot. 4. vnde Suidæ correctio petenda.

Πρεών. πρηὼν. vt πρηὼν, πρωνός. Idem. Montis eminentia. Promontorium. Montis-radix. Collis. Locus-excelſus. *Vt in epigrammate.*

Πρεών. πρεόνος. ὡς πρεὼν πρεονός.

Quæ tantam aquam
Fundunt obliquo iſto de promontorio.

Αἳ τόσσον ὕδωρ
Εἴβουσι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρέσβα. Honoratiſſima. Veneranda.

Πρέσβα. ἐντιμοτάτη.

Πρεσβεύειν. Legatos-mittere. Et πρεσβεύω. antiquius duco, pluris facio, honoro, colo. Apud Sophoclem *in Trachiniis pag.* 369. *v.* 6. 7.

Πρεσβεύειν. πρέσβεις πέμπειν. καὶ πρεσβεύω παρὰ σοφοκλεῖ. E

O fili ſis mihi filius verus, germanus *natus*,
Neque matris nomen honores magis, quàm patris nomen.

Ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
Καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.

Hercules hæc filio dicit *animam efflans.*

Ὁ ἡρακλῆς φησὶ ψυχορραγῶν.

Πρεσβεύω Datiuo. Præſum-cum honore *Dionyſ. Halic. antiq. Ro. lib.* 1. *pag.* 20. *l.* 31. *Sophoclis carmen affert, vbi cum datiuo legitur.* Μέγα πρεσβεύουσ' Ἄργει τε γύαις, Ἥραις τε πάγοις. *Qui magno cum honore praes Argiuiſque agris, Iunoniiſque pagis. Sed hic fortaſſe prepoſitio* ἐν *ſubauditur, & locus ita vertendus. Qui maximos honores habes & in Argiuis aruis, & in Iunonis collibus.* Accuſatiuo vero *gaudet, vt*, καὶ πρὸς &c. i. Et per ſuam ipſam terram-cultam, quam honoras, *vel colis.*

Πρεσβεύω. δοτικῇ. αἱ ναπαῖαι δὲ, καὶ πρὸς αὐτῆς τῆς ὀργάδος ἣν πρεσβεύεις. F

Πρεσβεῖα. Honores. Præmia. Vt, καὶ χρ. &c. i. Et præclara memoriæ præmia nunc, & ſemper illi tribuit.

Πρεσβεῖα. τιμάς. γέρα. καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε, καὶ ἀεὶ νέμει.

Πρεσβεῖον. Præcipuum ius filij natu maximi. Ius primogenium. Vt, Periander Cypſeli Corinthiorum Regis filius, regnum accepit Iure primigenio, *quòd eſſet filiorum natu maximus.*

Πρεσβεῖον. ὁ δὲ περίανδρος, ὁ κυψέλλου υἱὸς τοῦ βασιλέως κορίνθου, τὴν βασιλείαν κατὰ πρεσβεῖαν λαμβάνει.

Πρέσβυ-

A Πρέσβειρα. ἔντιμος.

Πρέσβεις. ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ ἐς Περσίδα διαπρεσβευσάμενοι σὺν Ἀρεοβίνδῳ. Δαμάσκιος ὁ Σύρος, Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ. Εὐλάλιος, ὁ Φρύξ. Πρισκιανὸς, ὁ Λυδός. Ἑρμείας τε, καὶ Διογένης οἱ ἐκ Φοινίκης. Ἰσίδωρος, ὁ Γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν. χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ. καὶ ἀπώναντο δὲ ὅμως τῆς ἐκδημίας, οὐκ ἐν βραχεῖ τινι, καὶ ἠμελημένῳ. ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρές τε, καὶ

B ἥδιστον ἀπετελεύτησεν. ὡς γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο, καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῆς κατ' αὐτὰς ἀναγεγραμμένων, τὸ δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἤθη κατιόντας, βιοτεύειν ἀδεῶς τὸ λοιπὸν ἐφ' ἑαυτοῖς, οὐδὲν ὅτι ἂν πέρα τῶν δοκούντων φρονεῖν. ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρῴαν δόξαν ἀναγκαζομένους.

Πρέσβειρα. *Mulier* honorata.

Πρέσβεις. Legati. Philoſophi, qui cum Arcobindo in Perſiam iuerunt Legati, fuerunt iſti, Damaſcius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius Phryx, Priſcianus Lydus, Hermias, & Diogenes Phœnices, Iſidorus Gazæus: Hi omnes domum redierunt, longum vale dicentes Barbari hoſpitalitati, *& liberalitati.* Fructũ tamen ex illa peregrinatione non exiguum, neque contemnendum perceperunt: ſed eum, vnde ipſorũ vita deinceps gratior, & iucundior ad finem vſque fuit. Quum enim Romani & Perſæ fœdus, pacémque fecerunt, inter cætera, quæ in illo *fœdere* ſcripta erant, hoc etiam erat *vt eius* pars, Oportere viros illos reuerſos in ſuas ſedes, in poſterum arbitratu ſuo libere, *& ſecurè* viuere, neque cogi quidquam ſentire *de rebus* præter ea, quę viderentur ipſis *i. aliter, quàm ipſis videretur*, neque patriam opinionem mutare.

Πρέσβις. πρέσβεως, προπαροξυτόνως. οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς πρέσβευς εὐθείας. οἱ γὰρ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ πρέσβεων, καὶ πρεσβευτῶν, ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ τὸ

C μὲν καθωμιλημένον, καὶ ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον. ὅταν εἴπωσι πρέσβεις. εὑρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς.

Πρέσβις. πρέσβεως. i. proparoxytonè *in genitiuo*. Non autem à recto πρέσβευς. Qui enim *hoc* dicunt, peccát. Legatus. Et πρέσβεων *in genit. plur.* & πρεσβευτῶν, vtroque modo dicitur apud oratores. Legatorum. Hoc autem in quotidiano ſermone frequens eſt, & grecanicam *formationis* analogiam ſeruat, quum dicunt πρέσβεις. i. Legati, vel legatos. Reperimus autem etiã *eodem ſignificatu*, πρεσβευτάς. i. Legatos *Sed hoc quidem, eſt verbale nomen à verbo* πρεσβεύω *deductum. i. Legationem obeo, vel gero. Illud verò, nomen eſt, vnde formatum eſt ipſum verbum* πρεσβεύω.

Πρεσβυγένεια. παλαιοτέρα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς.

Πρεσβυγένεια. *Herod. lib. 6. p. 221. l. 4.* Q. d. Antiquior-genitura. Primogenitura. Comparatiuè *dicitur de illis, qui ſunt natu maiores, vel ſuperlatiuè, natu maximi.*

Πρεσβυγενής.

Πρεσβυγενής Natu-maior. Vel natu-maximus.

Πρεσβυτάτην. ἐντιμοτάτην.

Πρεσβυτάτην. Natu-maximam. Honoratiſſimam.

Πρεσβυτερεῖον.

Πρεσβυτερεῖον. Presbyterium. Seniorum-congregatio.

D

Πρεσβύτερος. τιμιώτερος. μείζων. ὁ δὲ, τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥᾳστωνεύσεως ποιησάμενος, ἀντὶ τοῦ μείζονα, καὶ τιμιωτέραν, καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν, ἐφ' ὧν ὤμοσαν ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρεσβύτερος. Senior. Honoratior. Maior. Antiquior. Vt, Ille verò templi fabricationem ſuo ocio duxit antiquiorem, pro, maiorem & honoratiorem. Et, Aras euertit, ſupra quas exercitus iurauerat ſe res ipſius antiquiores eſſe ducturum. *i. pluris eſſe facturum, quàm ſuas proprias.*

Πρεσβύτερος Κόδρου. ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου λέγεται δὲ καὶ πρεσβύ-

E τερα, τὰ τιμιώτερα. ἡ δὲ στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρεσβύτερος Κόδρου. Antiquior Codro. Pro, vetuſtior. Prouerbium de valde vetuſtis, à Codro, qui regnauit Athenis. *ductum. Eraſm. ad. Chil. 4. Cent. 5. col. 878. ad. 21.* Dicuntur etiam πρεσβύτερα ea, quæ ſunt honoratiora. Vt, Exercitus autem dicebat, ſe ſua *negocia* pluris eſſe facturum, *quàm aliena, pro, honoratiora eſſe ducturum, & cæteris antepoſiturum.*

Πρευμενής. πρᾶος.

Πρευμενής. Lenis. Mitis. Placidus. Clemens. Manſuetus.

Πρηγορεῶνος. τοῦ λαιμοῦ.

Πρηγορεῶνος. *Ariſtoph in Equitibus. p. 210. v. 3. & in Auibus. pag. 411. v. 22. Vide Schol.* Gutturis. Ingluuiei. *πρηγορεὼν dicitur illa eminens in auium collo veſicula anterior, in quam cibus primùm ingeritur, & colligitur, antequàm in inferiorem ventris partem deſcendat.*

Πρήθω. τὸ καίω.

Πρήθω. Vro. Comburo.

Πρημαινούσας τε θυέλλας. Ἀριστοφάνης Νε-

F φέλαις. θύελλα, συστροφὴ τοῦ ἀνέμου πρημαινούσας δὲ, μαινομένας, καὶ λάβρως φυσώσας. πρῆσαι γὰρ, τὸ φυσῆσαι. Ὅμηρος. ἐν δ' ἄνεμος πρῆσε μέσον ἱστίον.

Πρημαινούσας τε θυέλλας. Vehementer-ſpirantéſque procellas. Ariſtophanes Nubibus. *pag. 80. v. 3.* θύελλα procella. Venti contorſio. πρημαινούσας verò, furentes, & vehementer ſpirantes. πρῆσαι enim *ſignificat* flare, ſpirare. Homerus *Iliad. A. p. 43. v. 23.* Inque ventus flauit, *pro, inflauit* medium velum. *Vel perflauit m. u.*

Πρημνᾶς. εἶδος ἰχθύος.

Πρημνᾶς. Prenas. Piſcis genus.

Πρηνής. ἐπὶ πρόσωπον. καὶ πρηνής.

Πρηνές. In faciem. Pronum. Et πρηνής, pronus.

Πρῶνες. Promontoria. Prominentia montium loca. Vt, Vel Gargaron par promontorio Maleæ, quo turbatus eſt fluctus, *qui eum* Copioſas pepulit in arenas *N.L. ſunt verſus: at mutili.*

Πρῆνες. οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρέων. ἢ γάργαρον ἴσον πρηῶνι μαλείης, ᾧ ἐκυκήθη κῦμα. πολυψάμμους ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους.

Πρήξινος. Prexinum. Nomen proprium. Et Πρήξωνος. Prexonis, *Genitiuus à recto* Πρήξων. *Prexon. Nomen proprium.*

Πρήξινος. ὄνομα κύριον. καὶ πρήξωνος.

Πρῆσαι. Vſſiſſe. Incendiſſe. Combuſſiſſe. πρῆσε verò, flauit. Spirauit. *Vide* Πρημαινούσας.

Πρῆσαι. καῦσαι. πρῆσε δὲ, ἐφύσησε.

Πρήσσουσα. Traiiciens.

Πρήσσουσα. διαπερῶσα.

Πρηστήρ. Preſter. Fulgur. Fulmen. *In epigrammate.*

Πρηστήρ. ἀστραπή. κεραυνός.

Perdidit enim te preſter fulmineus. Ipſa verò in ſtabulum

Serò boues niue accelerata deſcenderunt.

Ὤλεσε γὰρ πρηστὴρ σε κεραύνιος. αἱ δ᾽ ἐπὶ μάνδραν.

Ὀψὲ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.

Πρηστήρ. Preſter. Ignis de cœlo *delatus.* Vel, nubes inuoluta igni cum violentiſſimo vento. Vt, Cùm autem Libycus ventus excitatus-fuiſſet cum tonitruis, & preſtere, & *vndarum, ac* tempeſtatis turbationem effeciſſet, naues corruptas-fuiſſe *dicunt.* Et rurſus. Multi verò flatus improuiſi incidunt, multique preſteres violentiſſimi, & magnitudines vndarum. *i. vnde maxima. L.* ἀπεύρατα.

Πρηστήρ. πῦρ ἀπ᾽ οὐρανοῦ. ἢ νέφος περιεχθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου. πνεύματος μετὰ βροντῶν, καὶ πρηστῆρος ἐξαναστάντος λιβυκοῦ, καὶ ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου, κακωθῆναι τὰς ναῦς. καὶ αὖθις. πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπρόρατα ἐμπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαιότατοι, καὶ μεγέθη κυμάτων.

Πρῆστις. Preſtis. Piſtrix. Genus ceti marini, quod Malthe vocatur. Quod etiam eſt expugnatu-difficile.

Πρῆστις. εἶδος κήτους θαλασσίου. ἡ λεγομένη μάλθη ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι.

Πρίαμαι. Accuſatiuo. Emo.

Πρίαμαι. αἰτιατικῇ.

Πριάμενος. Emens. Sophocles *in Aiace pag. 19. v. 4. & 5.*

Πριάμενος. ἀγοράσας. σοφοκλῆς.

Non emerem vllo verbo mortalem,

Qui rerum *inani ſpe* lactatur, *& fouetur.*

Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν,

Ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται.

Πριαμωθῆναι. Priam.-inſtar-raſum eſſe-Raſum-eſſe. Priami enim larua *in tragœdiis* raſa eſt.

Πριαμωθῆναι. ξυρηθῆναι. τὸ γὰρ τοῦ πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστί.

Πρίαμος. Priamus. Nomen proprium.

Πρίαμος. ὄνομα κύριον.

Πρίαπος. Priapus Idem eſt, qui & Dionyſus, ſiue Bacchus. In epigrammate 9. *lib. 1. Epig. pag. 430.*

Πρίαπος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ διονύσῳ. ἐν ἐπιγράμματι.

Agreſti huic vnicum-ſpiculum habenti Priapo

Fecit fructuum cuſtos hoc *arboreum ſacrificium.*

Ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι πριήπῳ.

Θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν.

Et rurſus *Epigr. lib. 6. pag. 414. epigr. 16.*

Καὶ αὖθις.

Littoralis Priape, piſcatores dedicarunt

Dona littorali, tibi hæc ex præda. i. ex piſcibus iuxta maris littus captis.

Αἰγιαλῖτα πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν.

Δῶρα παρακταίης σοὶ τάδ᾽ ἀπ᾽ ὠφελίης.

Πρίαπος. Priapus. Simulacrum priapi, qui apud Ægyptios vocatur Horus, humana-forma-præditum fingunt, dextra ſceptrum tenens, quòd ab eo tellus, & mare ſit monſtratum, læua verò, tenens ſuum pudendum intentum, quòd ſemina occultata in terra *producat in lucem, &* manifeſta faciat. Alæ verò, motus celeritatem ſignificant. Orbis verò diſci *ſignificat orbis* rotunditatem. Eundem enim cum ſole putant *eſſe. L.* ὁ δὲ κύκλος τοῦ δίσκου. *ſub.* δηλοῖ τὸ κίσκου *&c.*

Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα τοῦ πριάπου τοῦ ὥρου παρ᾽ αἰγυπτίοις κεκλημένου, ἀνθρωποειδῆς ποιοῦσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον. ὡσανεὶ παρ᾽ αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν, καὶ τὴν θάλασσαν. ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον. διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα, φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ, τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως δηλοῖ. τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου, τὴν περιφέρειαν. ταυτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι.

Πρίαπος. Priapus ex Ioue, & Venere conceptus-eſt. Iuno enim per Zelotypiam, cum quadam incantatione ventrem Veneris contrectauit, & effecit, vt infans deformis, & turpis, & valde-carnoſus, *atque prapinguis* naſceretur. Mater verò ipſum in montem proiecit. Ipſum verò paſtor educauit. Habebat autem pudendum ſupernè iuxta nates. Priapus autem Italorum lingua vocatus-eſt, & à paſtoribus colitur. E-

Πρίαπος. ἐκ τοῦ διός, καὶ τῆς ἀφροδίτης συνελήφθη. ἡ γὰρ ἥρα ζηλοτυπήσασα, μαγγανείᾳ τινὶ ἥψατο τῆς κοιλίας τῆς ἀφροδίτης. καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον, καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος, καὶ πολυσάρκον. ἡ δὲ μήτηρ, ἔρριψεν αὐτὸ εἰς ὄρος. ποιμὴν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω εἰς τὴν πυγήν. ἐκλήθη δὲ πρίαπος κατὰ τὴν ἰταλῶν γλῶσσαν. καὶ τιμᾶ-

ius verò

A ται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστι παιδίον μόριον ἔχον μέγα, καὶ ἐντεταμένον.

ius verò ſimulacrum, eſt puer, qui penem habet magnum, & intentum.

Πριβάτου. ῥωμαία ἡ λέξις.

Πριβάτοι. Priuati. Romana vox.

Πρίγκιπες. οὕτω καλοῦσι ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις. τοὺς γὰρ νεωτέρους, καὶ πενιχροτέρους, γροσφομάχους καλοῦσι. εἶτα τοὺς πρίγκιπας. τοὺς δὲ πρεσβύτας, τριαρίους, καὶ τοὺς ἀστάτους καλουμένους, οἵ εἰσι πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ ἐξόπλισις, τοὺς μὲν τριαρίους εἶναι χ΄. τοὺς δὲ πρίγκιπας ϑσ. ἴσους δὲ τούτοις τοὺς ἀστάτους. τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων. φορεῖν δὲ μάχαιραν, καὶ γρόσφον.

Πρίγκιπες. Principes. Ita Romani vocant ętate robuſtiſſimos. Iuniores enim, & pauperiores, vocant Gros phomachos. i. *Pilanos, ſiue, velites pilis vtētes.* Deinde principes. Seniores vero, *vocant* triarios, & haſtatos, qui ſic vocantur *ab haſtu, quas in pugnis geſtant*, qui priores ſunt principibus. Et hæ quidem *ſunt quorundam militum* appellationes. Armatura verò *talis eſt, qualem deſcribunt, qui de Romana militia ſcripſerunt.* Ac Triarios quidem 600. *fuiſſe dicunt.* Princeps verò, ϑσ. 9200. Totidem etiam haſtatos *fuiſſe dicũt.* Gros-phomachos verò, plures quatuor-millibus. Ferunt autem gladium, & pilum.

B

Πρίγκιψ. ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως, παρὰ ῥωμαίοις.

Πρίγκιψ. Princeps. Apud Romanos *ita vocatur* ordinis, *vel, aciei, vel agminis* dux.

Πρίεται. σχίζεται.

Πρίεται. Secatur. Finditur.

Πριηνεύς. καὶ πριήνη, ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης πριηνεύς.

Πριηνεύς. Prienenſis. Priene. Nomen vrbis, & inde ciuis *dicitur* Prienenſis.

NO TÆ.

C Πριηνεύς. καὶ. Ita videtur ſcribendum, Πριηνεύς. Πριήνη. ὄνομα πόλεως. & cæt.

Πρίημι. ἀγοράζω.

Πρίημι. Emo.

Πρίηπος. ὁ πρίαπος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α.

Πρίηπος. Priapus. verſo α in η. *Sic enim videtur legendum, κατὰ τροπὴν τ α εἰς η. Nam communiter πρίαπος, Ionicè, vel poeticè, πρίηπος.*

Πριμιγγιλίων. τιμῶν. ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν. ἢ προνομίων.

Πριμιγγιλίων. N. L. Honorum. Hoc eſt regiorum donorum. Vel prædationum, *pabulationum, direptionum.*

Πριμικήριος. ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης.

D

Πριμικήριος. Primicerius. Cuiuſlibet ordinis primas. *Primicerij vocabantur primi, & anteſignani omnium ordinum, quòd in tabula cerata primi notarentur.*

Πριμολοκάριος ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων. ὕστατος δὲ τῇ τιμῇ.

Πριμολοκάριος. Primolocarius. Qui ſummum exercitus gradum obtinet, *ac ideo primo loco ponitur, & collocatur.*

Πριμοπιλάριος. ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ ῥωμαίοις.

Πριμοπιλάριος. Primopilarius. Apud Romanos *ita vocatur*, qui maximam inter milites dignitatem habet. *Primipilus. Primæ cohortis centurio, vel dux.*

Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλφιτα. παροιμία καὶ, πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς. ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων. καὶ, πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.

E

Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλφιτα. Priùs quàm farinam pinſas. Prouerbium. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 2. col. 681. ad. 14. Priùs quã aſſa ſit farina. Legit, πρὶν ὀπτῆσαι ἄλφιτα. i. priùs quàm aſſaris, & coxeris farinam. Et alterum prouerbium ſenario comprehenſum.* Priùs quàm piſces ceperis, tu muriam miſces. De iis, qui tempus anticipant. Et, priùs quàm *victima* ſit-iugulata; *eam* excorias. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 680. ad. 13 Prius quàm mactaris excorias.*

Πρίνινοι ἄνθρακες. στερεοί, καὶ σκληροί. ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. ἡσίοδος. πρίνου δὲ γύην, καὶ πάλιν. πρίνινος γὰρ βουσὶν ὀχυρώτατός ἐστι.

Πρίνινοι ἄνθρακες. Ilicei, ſiue iligni carbones *id eſt* ſolidi, & duri. *Ariſtoph. Acharnenſibus pag. 288. v. 11. Schol. annot. 7.* Nam ilicis lignum *eſt* durum. Heſiodus. Ilicis verò dentale *partem aratri ex ligno iligno, duróque factam ita vocat.* Et rurſus. Ilignum enim *iugum* bobus firmiſſimum eſt.

Πρῖνος. ξύλον πυκνότατον. ἀριστοφάνης. σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς. καιόμενος γὰρ ὁ πρῖνος, ψόφον ποιεῖ.

Πρῖνος. Ilex. Denſiſſimum, *duriſſimúmque* lignum. Ariſtophanes *in Ranis pag. 164. v. 18.* Tu verò ſtatim tanquam ilex incenſa clamas. Ilex enim dum-vritur, ſtrepitum edit.

F

Πρὶν καὶ λύκος οἶν ποιμάνῃ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ἢ οὕτω. πρὶν ἂν οἶν λύκος ποιμαινεύσῃ.

Πρὶν καὶ &c. vel Sic, πρὶν ἂν. &c. Priùs vel lupus ouẽ paſcet. De eo, quod fieri nequit. *Eraſ. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 771. ad. 3. Priùs lupus ouem ducat vxorem. Legit enim ex Ariſtoph Pace. πρὶν κἂν λύκος ὑμεναιοῖ. quod ab ὑμεναιόω. alterum verò, à ποιμαινεύω, quod à ποιμαίνω, paſco.*

Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις. τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι. πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ

Πρὶν λαχεῖν. Priuſquàm ſortiaris, communia deuoras. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 736. ad. 1.* Hoc eſt, ante-ſortitionem-factam. Ante diſtributionem, rapis. Tranſ-

latio *ducta-eſt* ab illis *belluonibus*, qui *cibos appoſitos* tapiunt ante diſtributionem.

Πριόνωτοι. Prionoti. Serpentes ita vocati. q. d. Serratum-dorſum-habentes.

Πρίου. Libera. Redime.

Πρίω. Eme.

Πρίων. Serra. Fabrile inſtrumentum. In epigrammate 172. *lib. 6. Epigr. pag.* 447.

Recta-currentémque

Serram rubra tinctura parentem. i. quę lineas minio ductas, & rubricatas, ſecando ſequitur.

L. μιλτίῳ σάγματι. i. *minij gutta.*

Et rurſus. *Epigr. lib. 6. pag.* 447 *ep. vlt.*

Et extenſam, latámque *dorſo flexilem ſerram.* Et Babrius.

Et ille dixit maxillas vt ſerra concutiens. vel, maxillis ſtridens. *Pro, dentibus ſtridens.*

Ariſtoph. *in Acharnenſibus pag.* 262. *v.* 15. Et ὁ πρίων. i. ſerra, *vel per ambiguum iocum dixit, pro,* ὁ πριάμενος *i. emens,* aberat. *Et v.* 14. οὐδ᾽ ᾔδει πρίω. neque norat *quid eſſet hoc verbum* πρίω. i. eme. Pro, nor. cognoſcebat hoc verbũ *πρίω, quod à* πρίασο *comm. formatum, Ionicè ſublato σ, & Atticè facta contractione ex αο in ω. quod à* πρίαμαι. *Emo. L.* ἐγίνωσκε. Nec enim opus-erat emere *quidquam huiuſmodi* cùm domi *res omnes neceſſarias* haberet. Hæc igitur dicit, Cùm ager *meus res mihi neceſſarias* ferret, nullo-modo opus-erat mihi *rerum vllarum* emptione, *nec ſciebam quid eſſet* πρίασθαι, *emere, vel* πρίω, *eme.*

φορεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

Πριόνωτοι. ὄφεις. οὕτω λεγόμενοι.

Πρίω. ἐλευθέρωσον.

Πρίω. ἀγόρασον.

Πρίων. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἰθύδρομόν τε.

Πρίονα μιλτίῳ βάμματι πειθόμενον.

Καὶ αὖθις.

Καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα. καὶ βάβριος.

Κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων. αὐτὶ τοῦ βρύχων. ὁ πρίων ἀπῆν. οὐδ᾽ ᾔδειν πρίω.

Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι οἴκοι ἔχων. ταῦτα οὖν φησί. τοῦ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

Πριωθείς. δεθείς. δεσμευθείς. Dependens. Ligatus. Reuinctus. *Sophocles in Aiace pag.* 9. P.

Balteo reuinctus equeſtribus ex orbibus

Raptabatur ſemper, donec efflauit animam.

Πρίσκιλλα Priſcilla. Nomen proprium.

Πρίσκος. Priſcus Panites Sophiſta, qui fuit temporibus Theodoſij iunioris. Scripſit hiſtoriam Byzanticam, & Attalicam, lib. 8. & Declamationes Rhetoricas, & Epiſtolas.

Πρίσκος. Priſcus. Magni Conſtantini filius. Quære fuſiùs in voce Πρίσκος.

Πρίσκος ἐμεσηνός. Priſcus Emeſenus, qui literas alienos mirabiliter imitari ſciebat. In hoc autem malo, *fraudiſque genere* nimiùm ſolers artifex erat. Emeſinorum autem Eccleſia, multis antè annis hæres facta fuerat cuiuſdam illuſtris viri. Erat autem quidam vir, dignitate quidem Patricius, nomine verò Mamianus genere, pecuniæque copia ſplendidus, *ac illuſtris.* Hic verò Priſcus, ſub Iuſtiniano, dinumeratis omnibus vrbis *antè* dictæ facultatibus, ſi quos inuenerat opibus florentes, & qui magnam mulctam ſuſtinere poſſent, horum maiores accuratè perſcrutatus, antiquas horum literas nactus, libellos multos vt ab illis ſcriptos compoſuit, qui confiterentur ſe magnã pecuniam Mamiano reddituros, quippe quòd depoſiti nomine hanc ab illo accepiſſent. Quod autem in his ficticiis litteris *illorum falſa* confeſſione-comprehenſum erat, non minus, quàm ad centum centenaria ſimul aſcendebat. *i. quàm* 100. *cent. omnibus ſummis in vnam contractis conficiebat.* Quinetiam viri cuiusdam (qui tunc temporis in foro ſedens, cùm Mamianus ſuperſtes-eſſet, & de quo magna eſſet & veritatis, & virtutis opinio, omnes ciuium tabulas

Πριωθείς. δεθείς. δεσμευθείς.

Σωστῆρι πριωθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων,

Ἐκνάμπτετ᾽ αἰὲν ἕως τὸν ἀπέψυξεν βίον.

Πρίσκιλλα. ὄνομα κύριον.

Πρίσκος. πανίτης σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν βυζαντιακὴν, καὶ κατ᾽ ἄτταλον ἐν βιβλίοις ὀκτὼ, μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ ἐπιστολάς.

Πρίσκος. υἱὸς τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. καὶ ζήτει αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῷ πρίσκος.

Πρίσκος ἐμεσηνός. ὅσπερ ἀλλότρια γράμματα ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο μιμεῖσθαι. τεχνίτης τε λίαν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο, δεξιὸς ἄγαν. ἐτύγχανε δὲ ἡ τῶν ἐμεσηνῶν ἐκκλησία, τῶν τινὸς ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνοις πρὸ πολλοῖς ἔμπροσθεν. ἦν δέ τις ἀνὴρ πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα. μαμιανὸς δὲ ὄνομα. γένει λαμπρὸς, καὶ περιουσίᾳ χρημάτων. ἐπὶ δὲ ἰουστινιανοῦ ὁ πρίσκος, διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὗρε πλούτῳ περιακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίας μεγάλας χρημάτων διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχὼν, βιβλίδια πολλὰ ὡς πρὸς ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται. ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ μαμιανῷ ἀποδώσειν. ἅτε παρακαταθήκης λόγῳ ταῦτα παρ᾽ ἐκείνου κεκομισμένοι. τό, τε ὡμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματίοις, ξυνῆγεν οὐχ ἧσσον ἢ ἐς ἑκατὸν κεντηνάρια. καὶ ἀνδρός δέ τινος. ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τὴν ἡνίκα δὴ χρόνου καθήμενος, ἡνίκα ὁ μαμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ, καὶ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα. ἑκάστου αὐτῶν ἐπισφραγίζων αὐ-

conſi-

A τοῖς οἰκείοις γράμμασιν. ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι ῥωμαῖοι. τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα τῆς τῶν ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν. ὡμολογηκόσι μοῖραν αὐτῷ τινὰ κεῖσθαι τῶν ἐνθένδε ποριθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμπόδων ἵστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁπάσας ἐς τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας, καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μ' ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκρούων, ἐς βυζάντιον ἀφικόμενοι, καὶ
B χρήματα τῷ βασιλεῖ ἰουστινιανῷ προέμενοι μελλήσει οὐδεμιᾷ, ἔπεισαν γράψαι νόμον, οὐ χρόνοις τὰς ἐκκλήτους τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶν ἑκατὸν πλήθει δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλεῖσθαι. κεφάλαιον ἰουστινιανοῦ ρε τῷ πλήθει κρατυνόμενον.

Πρισηροειδὴς αἰχμή. ἐκ τοῦ πρίζω.

Πρὸ ἀντὶ τοῦ ἀντὶ φιλήμων παγκρατιαστῇ.

Δοῦλος πρὸ δούλου. δεσπότης πρὸ δεσπό-
C του.
Ὅμηρος.
Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος.

Προάγω. αἰτιατικῇ.

Προαγωγία.

Προαγωγός. διδάσκαλος κακῶν.

Προάγωνος.
D γῶνος. ὁ. Præludium-certaminis, Initium-pugnæ. Vide vulg. Lexica.

Προαγρυπνῶ. γενικῇ.

Προαλόμενος. προπηδήσας. καὶ προαλόμενος τοῦ πλήθους, μετεχώρησεν ὡς ναρσῆν. ὁ δὲ, ἐνηγκαλίσατο αὐτόν.

Προαλέστατον. προπετέστατον.

Προαλίσαντας. προαθροίσαντας ἰώσηπος.
E τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας, ἐναφεῖναι τοῖς δράσουσιν αὐτάς.

Προαναθρώσκειν. προπηδᾶν.

Προαναλώθη.

Προαναρπάζω. γενικῇ.

Προανάσχοι. προανατείλαι.

Προανατάξωμαι. δαβίδ. ἐὰν μὴ προανα-
F τάξωμαι τὴν ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Προανεκρούετο. ἄπτινος ὁ θεόπτης μωϋσῆς τῷ ἰσραὴλ προανεκρούετο. ἀντὶ τοῦ προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς. προανεβάλλετο.

Προαποθνήσκω. γενικῇ.

Προασπίζομαι. γενικῇ.

conficiebat, ſingulas illarum ipſe ſuis litteris obſignans, quem Romani Tabellionem vocant) literas diuinitùs imitatus, illis, qui Emeſenæ Eccleſiæ res adminiſtrabant. *i. Em. Ecc. procuratoribus* tradidit, qui confitebantur quandam pecuniarum ita parandarum, *vel potiùs, ita partarum* partem *in his litteris* ipſi repoſitam eſſe. *N.L.* Quia verò lex obſtabat, cæteras quidem omnes cauſas ad annorum 30. præſcriptionem redigens, paucas verò quaſdam, & hypothecarias omnes annorum 40. ſpacio excludens, Byzantium profecti, & Imperatori Iuſtiniano pecunias ſine vlla cunctatione largiti, ei perſuaſerunt, vt legem ferret, vt appellatoriæ cauſæ *i. appellationum cauſæ*, non conſtitutis temporibus: ſed 100. annorum ſpacio concluderentur. Summa *verò* Iuſtiniani, 105 *annorum* ſpacio confirmata *fuit. N.L.*

Πρισηροειδής. Serræ-ſecantis-ſpeciem-habens cuſpis. *Nomen deductum à* πρίζω. Serra-ſeco. Scindo. Seco.

Πρό. Pro, *ἀντὶ* πρὸ *cum genitiuo poſitum interdum apud Græcos idem valet, ac apud Latinos Pro, cum ablatiuo defenſionem ſignificante.* Philemon Pancratiaſte.

Seruus pro ſeruo, dominus pro domino pugnans.
Et Homerus, ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος.

Certans pro Rege. Vel, Pugnans ante Regem.

Προάγω. Accuſatiuo. Produco. Promoueo. Proſtituo.

Προαγωγία. *Vel potiùs,* προαγωγεία. Q.d. Productio. Perductio. Lenocinium.

Προαγωγός. Productor. Perductor. Proſtitutor. Leno. Malorum doctor.

Προάγωνος. *Genitiuus à recto* προάγων. *alij,* προαγών, προα-

Προαγρυπνῶ. Genitiuo. Q.d. Prouigilo. i. Pro-aliquo-vigilo. Vel, Præuigilo. i. ante-locum-aliquem-vigilo.

Προαλόμενος. Qui-proſiluit. Vt, Cùm autem ante multitudinem proſiluiſſet, ad Narſen tranſiit. Ille verò ipſum in-vlnas ſuſcepit, *& amplexus-eſt.*

Προαλέστατον. Q.d. Proſilientiſſimum. Pro, Maximè-temerarium, *qui ante cæteros proſilit, & in hoſtilem aciem præceps irruit.*

Προαλίσαντας. Illos, qui-priùs congregarant. Ioſephus, *Aiunt illos* iram propter futuras clades congregatam effudiſſe in illos, qui *clades* illas *ipſis* erant-illaturi.

Προαναθρώσκειν. Proſilire. Ante-alios-in-altum-ſalire. Præſilire. In-certamen-deſcendere.

Προαναλώθη. Priùs-abſumptus-eſt *ad tria genera referri poteſt.*

Προαναρπάζω. Genitiuo. Prçripio. Ante-alios-rapio.

Προανάσχοι. Priùs-exoriatur. Antè-oriatur.

Προανατάξωμαι. Dauid. Niſi priùs-in-ordinem-redigam Hieruſalem, vt in meæ læticiç principio *erat.*

Προανεκρούετο. Cantus-erat dux. i. præcentor. Vt, Moſes ille, qui Deum impunè vidit, Iſraeli præcentor erat. Cantus initium faciebat.

Προαποθνήσκω. Genitiuo. Ante-morior. Vel, Pro-aliquo-morior.

Προασπίζομαι. Genitiuo. Propugno. Pro-aliquo-clypeum-geſtans-pugno. Defendo. Protego.

Προάστειον. κ. τό. Suburbium. ij. Sophocles verò *in Electra. pag. 141. M. ſcribit* προάστιον per ι.

--Videtiſne alicubi

Hominem ad vos accedentem? *Hic ex ſuburbio*

Venit gaudens, & exultans.

Προάστειον. προαστείου. ὁ δὲ σοφοκλῆς προάστιον διὰ τοῦ ι. A

-Εἰσορᾶτέ που.

Τὸν ἄνδρ' ἐφ' ὑμῖν; οὗτος ἐκ προαστίου.

Χωρεῖ γεγηθώς.

Προαύλιον. Spacium, quod eſt ante aulam. Veſtibulum-aulæ. *Alias Proœmium-ſonandi. Præludium-in-tibiarum-cantu.*

Προαύλιον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς.

Προβάλλεσθαι. *Proiici.* Pro, Obiici. Protendi. Prætendi. *Obiicere. Protendere. Prætendere, vt Atticè ponatur paſſiuum pro actiuo.* Thucydides. Medica vero, & ea, quorum vos ipſi conſcij eſtis, & quæ magis moleſta erunt ſemper obiicientibus, *eorúmque mentionem facientibus. Imò potiùs dicendum videtur, Et quæ maiorem moleſtiã afferent auditoribus, qui ſemper eorum mentionem ſuis auribus obiectam audient.* Et orator *dicit*, *Illos* video perpetuam dictionem προβαλλομένους. i. obiicientes, quod idem *eſt* ac τὸ προτεινομένους. i. protendentes, vel prætendentes.

Προβάλλεσθαι. ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι. θουκυδίδης. τὰ δὲ μηδικά, καὶ ὅσα αὐτοὶ ξυνίστε, καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔσται ἀεὶ προβαλλομένοις. καὶ ὁ ῥήτωρ, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προβαλλομένους. ὅπερ ταυτὸν τῷ προτεινομένους. B

Προβάλινθος. Nomen proprium.

Προβάλινθος. ὄνομα κύριον.

Προβαλλομένους. Pro, ὑποτιθεμένους. Proiicientes, pro, proponentes. Suggerentes. Quaſi *diceres* ante ipſam actionem *res aliquas* in mentem iniicientes. *Rem aliquam antequàm geratur, menti mandantes.* Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte, & contra Aeſchinem dicit, Propoſitam Reipub. Sectam, & incredibilem dictu. Pro, leuiter habentem. *i. leuem. N. L. Harpocrat longè aliter habet. Vide.* Et in *oratione* contra Mediam. Et προυβαλόμην. &c. i. Hunc (inquit) die feſto iniuſtè-feciſſe, actione-de mea-demonſtraui. Pro, Et vſus-ſum actione iudicij conſueta, & recepta aduerſus eos, qui diebus feſtis aliquem affeceruut iniuria. *Nam* προβολὴ *ſignificat iudicium, quod Athenis fiebat, quum quis aliquem die feſto læſiſſet aliqua iniuria.* In Philippicis verò dicit *Philipp. 1. pag. 42.* προβάλλεσθαι δὲ τὰς χεῖρας, ἢ βλέπειν *&c. i.* Prętendere verò *manus*, aut aduerſum intueri *aduerſarium, & plagas, quum infliguntur, proſpicere, ac vitare,* neque nouit, neque vult. Pro, Manus vt ad pugnam *cum aduerſario committendam* prætendere. D

Προβαλλομένους. ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους. οἷον περὶ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, καὶ ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου. τὴν προαίρεσιν φησὶ τῆς πολιτείας C προβεβλημένην, καὶ ἄπιστον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐλαφρῶς ἔχουσαν. καὶ ἐν τῷ κατὰ μειδίου. καὶ προυβαλόμην φησὶ τοῦτον ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει, καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς φησί. προβάλλεσθαι δὲ, καὶ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν, οὔτε ἐθέλει. ἀντὶ τοῦ προτεῖναι τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

Προβαλόντες. Qui canibus agnos obiecerunt. In eos, qui quietos *homines* ſycophantis obiiciunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 590. ad. 73. Obiicere canibus agnos.*

Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας. ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόντων.

Πρόβασις. Pecudum, *ouium propriè prouentus, &* poſſeſſio. Homerus Et pretioſa-dona, & ouium poſſeſſionem. Et prouerbium. Ouium nulla *percipitur* vtilitas, ſi abſit opilio. De *rebus* neceſſariis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 557. ad. 26. Ouium nullus vſus, ſi paſtor abſit.*

Πρόβασις. ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. ὅμηρος. κειμήλιά τε, πρόβασίν τε. καὶ παροιμία. προβάτων οὐδὲν ὄφελος ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ. ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

Πρόβατα Omnes quadrupes *ita vocantur.*

Πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεύς. Ouium, aliarúmque pecudum paſtor. Et προβατέων *in genitiuo plur. paſtorum, ac* ruſticorum hominum, *qui pecudes paſcunt.*

Προβατεύς. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προβατέων, χωρικῶν ἀνθρώπων. E

Προβατίου β. ζ. *Ariſtoph. Pluto. p. 45. v. 12. Schol. annot. 3.* Ouiculę vitam degere. In ſtolidos, & amentes. Oues enim nihil faciunt, & viuunt. Vel ob inertiam *hoc dicitur.*

Προβατίου βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρῶν, καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται, καὶ ζῇ. ἢ διὰ τὸ ἀδρανές.

Προβατοπώλης. Ouium-venditor *dicebatur* Callias, & Reſpub. quę eius tempore *erat.* Vel Lyſicles, filius Aſpaſiæ. *L. υἱὸς Ἀσπασίας. Ariſtoph in Equitibus p. 97. v. 27. Schol. annot. 18. vnde Suid. & pag. 198. Item pag. 198. v. 2. 6. 8.* στυππειοπώλης verò *dicebatur* Eucrates. i. ſtupparum-venditor, qui etiam *ideo* σύππαξ vocabatur *quaſi diceres, ſtuppeus.* βυρσοπώλης verò, Çleon, coriorum-venditor. Et, non quòd coria venderet, *hoc nomen* aſſumptũ-eſt: ſed quòd res ciuitatis, *ac ipſam remp.* venderet.

Προβατοπώλης. ὁ καλλίας. καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία. ἢ λυσικλῆς υἱὸς ἀσπασίας. στυππειοπώλης δὲ, ὁ εὐκράτης. ὃς καὶ σύππαξ ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ, ὁ κλέων. καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρείληπται. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα. F

Πρόβαινε Procede. Progredere. Hoc *dicitur* vt de turba *hominum* aliquem honoris-cauſa-proſequentium, *ac aliquò cum pompa deducentium.*

Πρόβαινε. τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλου τῶν προπεμπόντων τινά.

Προβεβηκόσι. Progreſſis *Vt,* Amor Dei, *pietas erga Deũ, Deique colendi ſtudium* conuenit *hominibus* iam pro-

Προβεβηκόσι. παλαιοτέροις. προσήκειν τὸ φι-

gręſſis,

A λόθεν τοῖς ἤδη προβεβηκόσι, καὶ πόῤῥω ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

gressis, & longè prouectis, partim quidem, in ætate, partim verò, in philoſophia. *Vel, iis conuenit, qui ætate, & philoſophia iam longè ſunt progreſſi.*

Προβέβουλα. προέκρινα.

Προβέβουλα. Præpoſui. Antepoſui. Malui. *Hom. Iliad. A. pag. 23. v. 13.*

Προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ πηδήμασι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐμβαί.

Προβήμασιν. Progreſſibus. Pro, ſaltibus. Quęre in voce Ἐμβαί.

Προβιβάζεις. παραινεῖς. πείθεις. εὖ προβιβάζεις.

Προβιβάζεις. Promóues. Suades. Perſuades. Mones. Vt, εὖ πρ. Rectè mones.

Προβιβάσαντες. προάξαντες.

Προβιβάσαντες. Qui-produxerũt. Qui-promouerũt.

Πρόβλημα. θεώρημα. συντεῖνον πρὸς θεωρίαν, καὶ γνῶσιν. φθέγξομαι προβλήματα ἀ-

B παρχῆς.

Πρόβλημα. Problema. Theorema. Id, quod proponitur diſceptandum. *Quæſtio* ad contemplationem, & cognitionem ſpectans, *ac faciens.* Vt, Quęſtiones ab initio loquar.

Πρόβλημα. καὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος.

Πρόβλημα. Problema. *Sic vocatur* & prouerbialis ſermo

Πρόβλημα. ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν. εἰ ἔστιν. τί ἐστιν. ὁποῖόν τί ἐστι. καὶ διὰ τί ἐστι. τὸ μὲν ὅτι ἐστὶ τάδε τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐνεργείας. καὶ τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα. ἐκ δὲ ὁρισμοῦ οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν. διὰ δὲ τοῦ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ, τὰ λοιπὰ προβλήματα ἐκ τῶν συμβεβηκότων.

Πρόβλημα. In omnibus rebus quatuor ſunt *obſeruanda, quæ quæri ſolent.* An ſit. Quid ſit. Quale ſit. Cur ſit. Quòd autem ſint hęc accidentia, ſumimus ex actione, & quid ſit illud, quod eſt definitionis, *vel, Et ipſam definicionem quæſtionis, Quid ſit,* ex ipſis coniicimus. Ex definitione verò non cognoſcimus eſſe accidentia. Per definitionis verò quæſtionem, *qua quæritur de re aliqua* problemata *cognoſcimus.*

C Προβλῆτας. ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ, τὰς πρώτας προβεβλημένας. ὃ καὶ μᾶλλον. πρόβλημα δὲ καὶ ἡ ἀσφάλεια. πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν τῆς στρατοπεδείας. καὶ ἔτι πρόβλημα, ὃ προβάλλεταί τις ὥσπερ ἐνδυόμενος αὐτό, καὶ τὸ προτεινόμενον εἰς ἀποφυγὴν.

Προβλῆτας. Extra proiectas ſecuritatis cauſa, *munitionis, & incolumitatis gratia prominentes, puta ſaxorum aliquas moles in portu fluctibus obiectas, ne portum lædant, ac ædificiis noceant.* Alij verò *nomen hoc interpretantur,* primas proiectas, quod etiam magis *probabile videtur.* πρόβλημα verò *dicitur* etiam ipſa incolumitas, *quidquid incolumitatis, præſidiique cauſa eſt obiectum, obex, vallum, propugnaculum, omne munimentum. Vt,* Nullum verò vallum *aut propugnaculum, omne munimentum. Vt,* Nullũ verò vallu.., *aut propugnaculum* caſtrorum erat. πρόβλημα etiam *dicitur,* quod quis quodammodo induens *vt armaturam, & corporis munimentum, hoſtibus* obiicit, & quidquid protenditur, *ac prætenditur* ad *vitandam periculorum aliquam* difficultatem:

D Προβλῆτες. φιλοκτήτης φησὶν,

Ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες.

Ὦ ξυνουσία

Θηρῶν ὀρείων.

Ὦ καταῤῥῶγες πέτραι.

Οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασε.

Προβλῆτες. Scopuli, vel, ſaxorum-moles-prominentes. Philoctetes *apud Sophoclem pag. 416. F.* dicit,

O portus, ô ſaxorũ moles-prominentes, ô conſueto

Ferarum montanarum, ô feræ montanæ, quarum conſuetudine vtor, & cum quibus verſari conſueui, ô *præruptæ petræ.*

Vobis hæc dico *nullũ.n. aliũ noui, cui* hæc *dicã.*

Defleo meas miſerias, vel, frequenter-fleo *præſentibus conſuetis.* i. vobis meis familiaribus, quibuſcum ſoleo verſari, vobis (inquam) hæc dico, vt ſciatis,

Qualia facinora mihi fecerit ille ex Achille pro-

E creatus *filius.* i. Quid mihi fecerit Neoptolemus ille Achillis filius. Vide locum integrum. L. ξυνουσίαι.

Προβολάς. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων, ἢ τειχῶν, ἢ ἄλλων δυνάμεως; ἐπὶ σωτηρίᾳ, καὶ κράτει γινομένων. οὕτω δημοσθένης. παρὰ δὲ αἰσχίνῃ, ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν.

Προβολάς. Propugnacula. Pro, Tuta-munimenta ex vrbibus, vel muris, vel *rerum* aliarum robore *confecta* quæ ſalutis, & potentiæ cauſa parantur. Propugnacula. Pręſidia. Tutelas. Ita Demoſthenes. Sed apud Aeſchinem προβολὴ, Probole, nomen eſt *actionis, quæ datur aduerſus eos, qui diebus feſtis aliquem iniuria affecerant. Dicta* à verbo προβάλλεσθαι, quòd alicui obiiciatur crimen iniurię factę, *ſiue, quòd quis accuſetur iniuriarum alicui, die feſto, factarum.*

Προβολή. γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. φέρε

F νῦν ὁρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ αἱρέσεως, ἐφ' ἣ τὸν παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον.

Προβολή. Probole. Accuſatio, *quæ fit, vel, actio, quæ datur* contra ſycophãtas. Vt, Eia nunc definiamus probolem ipſius ſectę propter quam hanc vitam inſtituit. *Vel, Eia nunc declaremus propoſitum eius ſtudij, propter quod hanc vitam inſtituit, ac ita tranſegit.*

Προβόλιον. εἶδος τι δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.

Προβόλιον. Genus quoddã haſtę, qua venatores ad aprorũ venationẽ vtuntur. Venabulũ. *Pro eodem dicitur & πρόβολος. v. i. Telum prælonga cuſpide munitum, ad apros, aliaſque feras conficiendas paratũ. Herod. lib. 7. p. 259. l. 20.*

Πρόβολον. πρόμαχον. πρόμαχον. καὶ πρόβο-

Πρόβολον. Propugnatorẽ. Defenſorem, qui alicuius

tuendi cauſa ſe alicui obiicit. Et πρόβολος ἐμός. Id eſt ille, qui mei conſeruandi gratia ſe *meis aduerſariis* obiicit. Meus propugnator. Meus defenſor. Meum propugnaculum. Meum munimentum. Meum præſidium, & tutela. Ariſtophanes Nubibus. *p* 116. *v*. 7. 8.

λος. ἐμός. ἤγουν προβαλλόμενος, προςάτης. τεῖχος. ἀσφάλεια. ἀριςοφάνης νεφέλαις. A

Propugnator meus, — Πρόβολος ἐμός.

Familiæ meæ *ſeruator.* — Σωτὴρ δόμοις.

Προβούλευμα. Q. d. Præconſultum. Præludium-decreti. Quod à Senatu decretum eſt, antequàm ad Populum referatur. *Senatuſconſultum, vel Senatus decretum, quod ad plebis concionem refertur, & ibi promulgatur vt eius ſuffragio confirmetur.* Demoſthenes in *oratione* contra Æſchinem.

Προβούλευμα. τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου.

Πρόβολος. L. Πρόλοβος. *Vide ſuo loco. Dicitur in auibus, primum* ciborum receptaculum. *Ingluuies. Sinus in auium gutture prominens, in quem aues recentem cibum immittunt indigeſtum. Italicè, Goſſo, Gallicè, Falle. Vel, Iabot.*

Πρόβολος. τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον. B

Πρόβολος. L. πρόβουλος. *vt paſsim apud Demoſth. & Halicarnaſſeum. Q. d. Præconſultor. Primarius in vrbe conſultor.* Princeps Curiæ. *Senatus princeps. Conſilij princeps. Sequens exemplum refertur ad* πρόβολος, *quod propugnatorem ſignificat.* Eunapius. Rex autem, cùm hos excepiſſet, ipſis & poſſeſſiones, & agrum diſtribuit, & exiſtimabat ſe propugnatores generoſos, & adamantinos habere, aduerſus Hunnorum irruptiones illic *fieri ſolitas.*

Πρόβολος. ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. εὐνάπιος. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος, κτήματά τε αὐτοῖς, καὶ χώραν ἀπένειμε. καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε γενναίους, καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν, πρὸς τὰς ἐκεῖσε τῶν οὔννων ἐμβολάς.

Πρόβολῳ. Scopulo-marino-prominente. Saxo in mare prominente. Et πρόβολοι. Rupes, vel ſcopuli in mare prominentes, & quaſi littora quædam. Demoſthen. in Philippicis.

Προβόλῳ. προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρᾳ. καὶ πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι. καὶ οἷον ἀκταί τινες. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. C

Πρόβος. Probus. Nomen proprium.

Πρόβος. ὄνομα κύριον.

Πρόβουλοι. Q. d. Præconſultores. Conſilij-principes. Conſules. Poſt cladem in Sicilia *acceptam*, præter illos, qui iam erant, alij 20. delecti, *creatique* ſunt, qui decernerent *ea*, quæ Reipub. *conducere* viderentur. *Vel vt Reipub. conſilia darent, quæ ipſi conducere viderentur. L.* ᾑρέθησαν.

Πρόβουλοι. πρὸς τοῖς οὖσι ᾑρέθησαν ἄλλοι κ'. εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα τῇ πολιτείᾳ, μετὰ τὴν ἐν σικελίᾳ συμφοράν.

Προβοσκίς. Proboſcis. Elephantis manus, qua cibum ad os admouet.

Προβοσκίς. ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία.

Πρὸ βραχέος. Paulo ante.

Πρὸ βραχέος. πρὸ ὀλίγου.

Πρὸ γῆς. *Iambici verſus videntur, quorum primus mendo caret, ſequentium quantitas non ſatis apparet, ſi modò ſunt verſus.*

Πρὸ γῆς. D

Ego verò fugio in aliam *regionem ex regione, metuens* — Ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος.

Sanum dominum, qui magis equos, quàm homines curat. L. μέλλει. *Et* — Τὸν ἄγριον δεσπότην. ᾧ μᾶλλον ἵππων, ἢ ἀνθρώπων μέλλει.

Ille verò non ſiuit, non paſſus eſt ab illis *ipſum verberibus-dilacerari:* — Ὁ δὲ, οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν διξαίνειν.

Sed ſiuit ipſum in *regionem ex regione dimitti*, vel, ἀπιέναι, abire, *ne (inquit) hic remanens, ſimilia* ſuperiorib. facinora *rurſus audeat.* N. L. — Ἀλλ' εἴασε γῆν πρὸ γῆς ἀφιέναι. ἵνα μὴ φησὶν ἂν ἐνθάδε, τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν. E

Προγινώσκω. Accuſatiuo. Præcognoſco. Prænoſco, Præſcio. Vel, antè-cognoſco, decerno, ſtatuo.

Προγινώσκω. αἰτιατικῇ.

Προγράμματα. Programmata. Scriptum pro foribus, vel publicè poſitum, quod rerum aliquarum venalium, aut etiam aliarum declarationem continet. Sic & Principum edicta, præſcripta, vel reſcripta dicuntur, quòd publicè cuiuis legenda proponantur. Vt, Quibus etiam dona, & programmata. i. *dona programmata*, ex-pacto-promiſit, per quæ *eos* hortabatur, vt copias pararent.

Προγράμματα. οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε, καὶ προγράμματα. δι' ὧν παρεκάλει ἑτοιμάζειν τὰς δυνάμεις.

Προγραφαί. Proſcriptiones. *Apud Romanos proſcriptio, genus damnationis, ac publicationis ſignificabat.* Vt, Illæ proſcriptiones per-præconis-vocem-promulgatæ, Antonij voluntate, *iuſſuque* factę dicuntur. Et Aelianus. Reuerſi igitur, proſcriptiones & illorum, qui erant ex Senatorio, & equeſtri ordine, fecerunt, his interfectis. προγραφαί. i. accuſationes.

Προγραφαί. αἱ προγραφαὶ εἶναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βουλήσει ἀντωνίου γενέσθαι. καὶ αἰλιανὸς λέγει. ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῶν ἐκ βουλῆς, καὶ τῶν εἰς τὸ ἱππάδα πλουτούντων, εἰργάσαντο, τούτους ἀποκτιννύντες. ἀντὶ τοῦ κατηγορίας. F

Προδείκταις. Prodictis. Q. d. Publicis-oſtentatoribus, qui res aliquas populo cum admiratione quadam

Προδείκταις. ἔχαιρε γὰρ μίμοις, καὶ προδείκταις,

A ἐ καθόλε πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς. dam oſtentant. Vt, Delectabatur autem mimis *i. hiſtrionibus*, & prodictis, & in-vniuerſum omnibus præſtigiatoribus, *& circulatoribus, qui res admirandas faciebant.*

Προδήλως. φρονίμως. ἀνδρείως. σοφοκλῆς.
Καλόν μοι τοῦδε ὑπερπονουμένῳ θανεῖν.
Προδήλως μᾶλλον.

Προδήλως. Perſpicuè. Manifeſtè. Prudenter. Viriliter. Fortiter. Sophocles.
Præclarum eſt *mihi huius cauſa-laboranti, mori*
Fortiter, potiùs, quàm cum turpiter deſerere, turpémque vitam eo deſerto viuere.

Προδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι, ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διετέλουν ἐπὶ τρεῖς μῆνας. ἐν οἷς δὲ ἑκατέρου μέρους λόγοι
B προάγονται. καὶ τοῦτο ἔλεγον προδικασίαν.

Προδικασία. Præiudicium. Qui cędis accuſabantur, *reique fiebant*, in Prytaneo, per tres menſes ante iudicium, degebant, per quos. *ſiue, quibus durantibus*, ab vtraque parte rationes *in medium* proferebantur. Hoc autem προδικασίαν. i. Præiudicium, vocabant.

Πρόδικος. κεῖος. ὁ ἀπὸ κέω τῆς νήσου. πόλεως δὲ ἰουλίδος. φιλόσοφος. φυσικός. καὶ σοφιστής. σύγχρονος δημοκρίτου τοῦ αὐδηρίτου. καὶ γοργίου. μαθητὴς πρωταγόρου τοῦ αὐδηρίτου. ἐν ἀθήναις κώνειον πιὼν, ἀπέθανεν ὡς διαφθείρων τοὺς νέους.

Πρόδικος. Prodicus, Ceius, ex inſula Ceo, & vrbe Iulide, Philoſophus, Phyſicus, & Sophiſta, æqualis Democriti Abderitę, & Gorgiæ, diſcipulus Protagoræ Abderitæ, Athenis hauſta cicuta mortuus eſt, quaſi iuuenes corrumperet.

Πρόδικον. δικαστὴν ἐπὶ φίλων, καὶ διαιτητήν. ἀριστοφάνης κενταύρῳ.
C Ἐγὼ γὰρ εἴτις ἠδίκηκε, θέλω δίκην.
Δοῦναι πρόδικον ἑνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν.

Πρόδικον. Prodicum, amicorum Iudicem, & Arbitrum. Ariſtophanes Centauro.
Ego enim, ſi quis iniuriam-fecit, cum *volo pœnas*
Dare Prodico, vni amicorum tuorum.

Καὶ παροιμία. προδίκου σοφώτερος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

L. Προδίκῳ. *Er. ad. Chil.* 4. *Cent.* 2. *col.* 869. *ad.* 50. *Prodico doctior. vulgatam lectionem retinens, hæc ita interpretatur, Ego nanque, ſi quis præter æquum fecerit, Prodicum volo negocium cognoſcere. Sed* δίκην δοῦναι, *videtur accipiendum, vt Latinè verti Prodicus tamen, ſi vocem ſpectes, ſonat, Præiudicator, qui de lite pronunciat, antè quàm ad Iudices ſit delata.* Et prouerbium. Prodico ſapientior. Ariſtophanes Nubibus *pag.* 81. *v.* 14. *&* 15.

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν.
D Πλὴν ἢ προδίκῳ. τῷ μὲν, σοφίας, καὶ γνώμης οὕνεκα. σοὶ δέ.

Haud enim alteri profectò parebimus noſtri ſeculi Metheoroſophiſtarum,
Niſi prodico, huic quidem, ſapientiæ, & ingenij cauſa, tibi verò, &c. Conſule Scholia.

Σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ πρόδικος. κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος, τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ καὶ πλάτων αὐτοῦ ἐν πρωταγόρᾳ. καὶ ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς.

Prodicus autem Sophiſta fuit, genere Ceius. Floruit autem Socratis temporibus. Hic autem primus demonſtrationem fecit quinquaginta-drachmarum-pretio-æſtimatam. *Vel, vt alij, quinquaginta drachmis declamitauit.* Eius etiam meminit Plato in Protagora, *& in Cratylo p.* 48. *l.* 3. Et Xenophon in Apomnemoneumatis. Quinetiam Ariſtophanes in Tageniſtis, ſic *i. hu verbis,*

Οὗτος, τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἢ βιβλίον διέφθειρεν.
E Ἢ πρόδικος. ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις.

Virum iſtum aut liber corrupit,
Aut Prodicus, aut nugatorum profectò quiſpiam.

Διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν ὄρνισι.
Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.

Metri cauſa præſtaret διέφθαρεν. Perſtringit autem ipſum etiam in Auibus *pag.* 195. *v.* 13.
Prodicum meo nomine flere iubeatis in-poſterum.

Διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου κοθόρνου, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχε. κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέπραττε, καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον
F προδίκου ἐπιγραφόμενον ὧραι. ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα. καὶ καλούσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν, καὶ προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

Hic autem fuit etiam magiſter Theramenis cognomento Cothurni, qui triginta *Tyrannorum* tyrannidis particeps-fuit. Cothurnus autem vocabatur, quia triginta *tyrannis*, & populo ſimul-ſtudebat, *ac vtrique parti fauebat Ariſtoph. Ranis. pag.* 132 *v.* 1. *Schol. annot.* 1. *& ead. fab. pag.* 152. *v.* 9. *Schol. annot.* 3. *Xenophon. hiſtoriæ Græcæ lib. . pag.* 4 5. *D. Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 55. *ad.* 94. *Cothurno verſatilior.* Extat & liber Prodici inſcriptus Horę, in quo facit Herculem cum Virtute, & Vitioſitate colloquentem. Cùm autem *eum* ad ſuas ſedes, *ac mores* vtraque vocans-alliceret, *ait* Herculem ad Virtutem acceſſiſſe *eique adhæſiſſe*, & illius ſudores antepoſuiſſe vitioſitatis voluptatibus *non diuturnis: at* ad-tempus-aliquod-durantibus.

Πρόδομος. *Veſtibulum-domus.* Ferula. *Virga.* Erat enim in templi veſtibulo. N.L.

Προδόμῳ. *In* thalamo ante domum *ſito.*

Προδόται. Proditores. Polybius. Hic locus iudicatu-difficilis eſt, & difficilis-explicatu. Quem enim reuera proditorem oporteat exiſtimare, non facilè *eſt* declarare. Conſtat enim nec eos, qui rebus integris, autores ſunt rerum ſocietatis cum Regibus, aut Principibus coeundę, ſtatim proditores exiſtimandos *eſſe*, nec éos, qui propter neceſſitatem, *& calamitatem aliquam*, ſuas patrias ab aliquibus *amicitiis, & ſocietatibus iam* conſtantibus, ad alias amicitias, & ſocietates traducunt, ne hos quidem *inquam, proditores appellandos eſſe conſtat.* Multum certè abeſt. Siquidem ſępe tales *homines* maximorum bonorum ſuę patriæ fuerunt autores. Sed quotquot difficillimis Reipub. temporibus, vel propter priuatam incolumitatem, *ſecuritatem*, & vtilitatem, vel propter diſſidium, quod inter ipſos, & eos, qui in Reipub. adminiſtratione ipſis aduerſantur, intercedit, vrbes hoſtibus tradunt. Vel quotquot, *in vrbes* pręſidia recipientes, & externis auxiliis ſimul vtentes, *ac abutentes*, propter ſuas appetitiones, & propoſita, *vel, ob ſuas affectiones, animorúmque perturbationes, & ad conſilia, conatúſque ſuos ad exitum producendos*, plurium potentiorum imperio patriam ſubiiciunt. Omnes tales ſub proditionis, *ac proditorum* nomine *non-iniuria: ſed* iurè collocare-potes, quos vtilitas quidem nulla verè, vel vllum malum vnquam eſt conſecutum, neque contraria omnibus confitentes. N.L.

Προδότης. Proditor. Fœmineum verò, per ι *ſcribitur*, προδότις. προδότιδος. ἡ. *Proditrix. Vt in quodam ſenario legitur.* O proditrix, & ſeductrix, & muræna tu.

Προδοσίκομπος. Qui-facilè pollicetur: ſed ſua promiſſa nihili facit: at *ea* prodit. *Q.d. Proditor-iactantia. Qui cum iactatione res promiſſas prodit.*

Πρόδρομος. Pręcurſor.

Πρὸ δουλείας. Ille verò ſe pręcipitem-dedit, mortem potiùs, quàm ſeruitutem fortiter-ferens. *Vel, ſeruituti mortem fortiter anteponens.*

Προαιρεῖσθαι. Accuſatiuo. Malle. Anteponere. Animo-conſtituere. Statuere. Conſultò-facere.

Προαιρέσιος. Proęreſius, Pancratij F. Cappadox, Cęſarienſis, Sophiſta, qui Antiochię apud Vlpianum diſciplinis-operam-dedit, *cuiúſque diſcipulus fuit.* Athenis verò docuit paulo ante Libanium *Sophiſtam*, & maximis honoribus à Conſtantino decoratus-eſt. *Scripſit* declamationes rhetoricas. Hic Iuliani tempore floruit, æqualis Libanij Sophiſtę, & vt iſtum Iulianus vexaret, Libanium vehementer admirabatur.

Προαίρεσις. Optio. Delectus. Ariſtoteles in Locis dicit, Si velimus demonſtrare non eſſe in bruto delectum, ſumemus definitionem delectus. Hęc autem eſt *talis*, Pręaltero electio, *qua fit, vt alterum alteri anteponamus, & hoc, quàm illud, malimus.* Aliud verò pre alio deligere, *eique anteponere, & hoc malle, quàm illud,* in illis eſt *animalibus*, in quibus *eſt* & ipſum deliberare. Nam aliud alij pręferre, cum ratione fit, *& illa ſola animalia, quæ ratione ſunt prædita, res alias aliis anteponunt, & adhibito delectu has malunt, quàm illas.* Nullum verò brutum deliberat. Quare nec vllo delectu vtitur.

Πρόδομος. ὁ νάρθηξ. ἐτύγχανε γὰρ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ. A

Προδόμῳ. τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδόται. Πολύβιος. δυσθεώρητόν τι ὁ τόπος ἔχει, καὶ δυσπαράγραφον. τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς χρὴ προδότην νομίζειν, οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συντιθεμένους τῶν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς, ἢ δυνάστας κοινωνεῖν πραγμάτων, εὐθέως προδότας νομιστέον. οὔτε τοὺς κατὰ περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων B πρὸς ἑτέρας φιλίας, καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους. πολλοῦ γε δεῖ. ἐπεί τοι γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι, τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσιν. ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας, καὶ λυσιτελείας χάριν, ἢ τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις. ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι, καὶ συγχρώμενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς, καὶ προθέσεις, ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων δυναστῶν ἐξουσίαν. C τοὺς τοιούτους ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν τις ὑποτάττοι πάντας, οἷς λυσιτελὲς μὲν ἀληθῶς, ἢ κακὸν οὐδὲν οὐδέ ποτε συνεξηκολούθησεν. οὐδὲ ἐναντία πᾶσιν ὁμολογουμένους.

Προδότης. τὸ θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. ὦ προδότι, καὶ παράγωγε, καὶ μύραινα σύ.

Προδοσίκομπος. ὁ ὑποσχετικός. ὁ τὰς ἑαυτοῦ D ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Πρόδρομος. ὁ προτρέχων.

Πρὸ δουλείας. ὁ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν, θάνατον πρὸ δουλείας ὑπομένων.

Προαιρεῖσθαι. αἰτιατικῇ.

Προαιρέσιος. Παγκρατίου Καππαδόκης, ἀπὸ Καισαρείας. σοφιστής. μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ Λιβανίου E κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων. καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικάς. οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε. σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ καὶ ὅπως λυποίη τοῦτον Ἰουλιανὸς, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε.

Προαίρεσις. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει. δεῖξαι θέλοντες ὅτι μὴ ἔστιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. ἔστι δὲ οὗτος, πρὸ ἑτέρου αἵρεσις. ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο F πρὸ ἄλλου αἱρεῖσθαι ἐν τούτοις ἐστὶν, ἐν οἷς καὶ τὸ βουλεύεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρῖναι, μετὰ λόγου γίνεται. οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βουλεύεται ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται.

A Προαίρεσίς ἐστιν ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. ἢ βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως, ἐφιέμενος προαιρεῖται. βουλὴ δέ ἐστιν, ὄρεξις ζητητικὴ, περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γάρ τις εἰ ὀφείλει μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἢ οὔ. εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἶτα διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθὲν, καὶ λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνῃ, καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν, ἢ ἀγαπήσῃ αὐτὸ, οὐ λέγεται γνώμη.
B εἶτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις. ἤγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γάρ ἐστι, δύο προκειμένων, τὸ ἐκλέγεσθαι, καὶ αἱρεῖσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν ὅτι βουλή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τί μὴ βουλευσάμενος. οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας.

Προαίρεσις. Optio. Delectus. προαίρεσις eſt appetitio deliberatiua, vel deliberatio appetitiua rerum in noſtra poteſtate ſitarum. Qui enim per deliberationem appetit *rem aliquam alteri* prælatam, *is eam adhibito iudicio* deligit. Conſilium verò, eſt appetitio inquiſitiua, quæ ſuſcipitur de rebus illis, quæ poſſunt à nobis agi. Deliberat enim aliquis vtrum debeat aggredi rem aliquam, an non. Deinde iudicat vtra ſit melior, & *ita* ſit *de vtraque* iudicium. Deinde afficitur, & amat id, quod eſt conſilio iudicatum, & *hoc* vocatur ſententia. Si verò iudicarit, nec afficiatur re iudicata, nec amarit ipſam, non dicitur ſentẽtia. Poſtremò, poſt affectionem fit proæreſis, id eſt delectus. Proæreſis enim, *ſiue delectus*, eſt, duobus propoſitis, eligere, & capere hoc præ altero. *i. alterum alteri anteponere, & id capere, quod alteri antepoſueris.* Hoc autem vel ex ipſa *vocis* etymologia perſpicuum *eſt, & conſtat* delectum, eſſe conſilium adhibito iudicio. προαιρετὸν enim, eſt, alterum præ altero delectum. *i.* προαιρετὸν *dicitur, quum alterum alteri anteponitur, & hoc potiùs, quàm illud à nobis eligitur, & capitur.* Nullus enim quidquam ſine præcedente deliberatione iudicans-anteponit *alteri*, neque deligit, niſi *de eo* priùs-iudicarit.

C Προεγκεῖσθαι. ἐπικεῖσθαι.

Προεγκεῖσθαι. Priùs-incumbere. Incumbere.

Πρόεγμα στήριγμα.

Πρόεγμα. Firmum-propoſitum. Firmamentum. Stabilimentum.

Προεδρία διὰ τοῦ ἰ. ἄλλοις περισπούδαστον ἡ προεδρία. προσεδρεία δὲ διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω.

Προεδρία. Per ι. Q.d. Præſidentia. *Gallicè, Preſeance.* Prima-ſedes. Prima-ſubſellia. Princeps-in-ſedendo-locus. Vt, Aliis eſt-ſtudio princeps-in-ſedendo-locus *Pro, Alij principem in ſedendo locum plurimi faciunt, & honoris huius maximè ſunt ſtudioſi.* προσεδρεία verò, per diphthongum ει. aſſiduitas, perſeuerantia, diuturna-obſidio *deducitur à* προσεδρεύω. aſſideo, ſedulò-incumbo, ſum-ſedulus, obſideo, inſidior.

Προεδρία. τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ, καὶ ἐν
D ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας, μεταθεῖναι. ἢ ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. ἀριστοφάνης. νυνὶ δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία ἀποφέρωσι, ἀντὶ τοῦ λάβωσι. σιτία δὲ, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν.

Προεδρία. Honoris *autem huius fuit* hæc ratio. Hunc enim honorem adeptis licebat & in Curia, & in cõcione, & in quouis alio conuentu, eos, qui *ſedes* anticiparant, *aliò* traducere, *vel transferre*, vel illos *ex ſuis ſedibus* excitare, & in illorum loco ſedere. Nomen autem hoc dictũ eſt, quòd illi πρόεδροι *i. Reipub. Principes*, primam ſedem tenerent. Ariſtophanes *in Equitibus pag. 222. v. 6. Schol. annot. 7. & 8. vnde Suidas.* Nunc verò niſi *duces iſti* principem in-ſedendo-locum, *honoris cauſa ſibi delatum* accipiant, & cibos, *ſe pro patria ſalute pugnaturos negant.* φέρωσι *poſitum hic, pro* ἀποφέρωσι, *hoc verò*, pro, λάβωσι ferant, pro, auferant. i. accipiant. σιτία verò, Pro, In Prytaneo victum, *vel alimentum quotidianum, & epulandi Ius, quod viris de Repub. optimè meritis dari ſolebat.*

Πρόεδρος. ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς, καὶ ἡγε-
E μών.

Πρόεδρος. Reipub. princeps, & dux, *qui principem in ſedendo locum, honoris cauſa, tenet.*

Πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης. οἵτινες τὰ περὶ τῆς ἐκκλησίας διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ προεκάθηντο τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν ἀριστοτέλης ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Πρόεδροι. Proedri, in vna quaque Prytanum Prytania, *quotieſcunque Prytanes creabantur, & ſuum magiſtratum ſuſcipiebant, qui ab ipſis Prytania nomen accepit*, è ſingulis Tribubus (excepta ea, quæ Rempub. adminiſtrabat) ſorte-legebantur, qui res ad concionem pertinentes curabant. Proedri verò, *q.d. Præſeſſores, vel, Præſides*, vocabantur, quòd cæteris omnibus præſiderent, *& in quouis loco ante eos ſederent.* Quòd autem ille, qui vocatur Epiſtates *i. Præſes*, ipſos ſortitò-crearet, Ariſtoteles in Athenienſium Repub. dixit.

F NOTAE.

Ἐκληροῦντο τῶν.] Harpocrat. vnde Suidas, ſic habet, Πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν Πρυτάνεων. & cæt. Item, τὰ περὶ τὴν ἐκκλησίαν. Sic etiam videtur hic legendum.

Προέηκε προέπεμψε.

Προέηκε. Præmiſit. *Homerus Iliad.* Σ. *pag. 679. v. 10.*

Προεκαλινδοῦντο τοῦ καίσαρος, καὶ ἱκέτευον.

Προεκαλινδοῦντο. Ante Cæſarem prouoluebantur, &

ipſum ſuppliciter orabant. Sed melius *eſt*, προεκυλινδοῦντο. Pro,ante pedes voluebantur. Et προεκυλινδεῖτο. Ante pedes alicuius voluebatur, *ſe proſternens humi voluebat, ac volutabat.*

Προέμβολα. Proembola. Ligna,quæ ad nauis proiã prominent, quibus roſtrum affigitur,ad impetum faciendum in hoſtiles naues. *Hæc autem ſunt* vt ἀκρόστομα. q.d.ſumma-nauium-ora. Vt,Et proembola imitati.

Προέμεν. *Proiicere*. Mittere.

Προέμενος. Qui proiecit. Qui-dedidit. Qui prodidit. Qui neglexit. Qui-antè-dimiſit. Vt,Ille verò conſiliis amicorum vtebatur,ſuis neglectis. Nulli enim virtuti, quæ multę ſunt, æquè ſtudebat, atque matri earum (vt cum Pythagora loquamur) ipſi amicitiæ.

Προεμπίπτειν. Incidere. Vt,Omnibus Regem colentibus, ipſe quieſcebat,in *eius* noticiam incidere.*i. venire* nolens.

Προέντες. Qui-prodiderunt.

Προεξειρεσία. Proexireſia. Nauis locus,in quo *remiges* remigant. Vt,In vtroque verò latere κωπωτῆρας.*i. remorum-ſcalmos:at* κωπωτήρια*, loca iuxta remos, vbi remi aſſeruuntur. Iul. Pollux lib.1.cap.9.col.28.l.20.* & quaſi proexireſias quaſdam fabricarunt.

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο. Studioſè dabat operam. Multi faciebat. Vt, Simul autem operam ſtudioſè dabat,vt omnia ſibi, & exercitui, à tergo relinqueret amica. Et rurſus. Dicebat operæ precium eſſe, Sporaci regionem armis occupare. *Vel, Dicebat, operam ſedulò dandam, vt Sporaci regionem armis occuparet.*

Προεῤῥέθη. Prędictum-eſt. Antè-dictum-eſt.

Πρόες. *Proiice*. Pręmitte. *Comitare. Proſequere. Deduc.*

Προέσθαι. Prodere. Deferre. Vt, Marcus autem Porcius arrepto gladio, & ab hoſtibus occupatus, cędebatur, ſtatuens animam potiùs, quàm gladium prodere.*i. deſerere, ac amittere*, multíſque vulneribus acceptis, pręter-expectationem ſaluus-euaſit.

Προέσθαι. Accuſatiuo. *Proiicere. Prodere. Negligere.* Pluris-facere. *L.* πρὸς ἐμοῦ, *&* πρὸς ἄλλου. *Sic & Vuolfius.* Nec enim meum, nec vllius viri boni eſt, quidquam negligere eorum, quæ ad Reipub. vtilitatem faciunt.

Προεστέρνισα. Ad-pectus-admoui. Amplexus-ſum. Et προεστερνισάμενος. Qui-rem-aliquam-ad-pectus-admouit. Amplexus.

Προετικός. Profuſus-homo. Qui patrimonium, pecuniámque ſuam profundit, & cuiuis temere largitur.

Προέτω. *Proiiciat. Profundat. Prodat.* Proſequatur. Deducat.

Προεφήτευσεν. Prædixit. Vaticinatus-eſt.

Προεχειρίσατο. Accuſatiuo. Ante-manus-habuit. In-manibus-habuit. Protulit. Produxit. Citauit. Allegauit. Depromſit. Expediuit. Parauit.

Προέχω. Genitiuo. Præſum. Præcello. Præſto. Supero. Prætendo.

Προεχώμεθα. Subiiciamus. Vel obiiciamus, *ac prætendamus.*

Προειδόμενοι. Præſcientes. Præſcij. Præcognitores, & præcognoſcentes, *præuidentes, proſpicientes.*

Προειδῶ. Genitiuo. Prouideam. Præuideam. Proſpiciam.

Π Ρ.

προεκυλινδοῦντο δὲ κρεῖττον. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίοντο, καὶ προεκυλινδεῖτο. A

Προέμβολα. τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νηὸς ὥσπερ ἀκρόστομα. καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι.

Προέμεν. πέμπειν.

Προέμενος. ἐκδιδούς. προδούς. περιφρονήσας. προαφείς. ὁ δὲ, τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλεύμασι, τὰ οἰκεῖα προέμενος. περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδαζεν, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν κατὰ τὸν πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν. B

Προεμπίπτειν. τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς ἡσύχαζε, μὴ βουλόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν.

Προέντες. προδόντες.

Προεξειρεσία. τοῦ πλοίου τόπος, ἐν ᾧ ἐρέττουσι. κωπωτῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις ταῖς πλευραῖς, καὶ οἷον προεξειρεσίας τινὰς ἐμηχανήσαντο. C

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο. προτιμότερον ἐτίθει. καὶ ἅμα φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ τε, καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, πρὸ ἔργου ἐτίθετο. καὶ αὖθις. τὴν σποράκου χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε.

Προεῤῥέθη. προελαλήθη.

Πρόες. πρόπεμψον.

Προέσθαι. προδοῦναι. λαβὼν δὲ τὸ ξίφος πόρκιος μάρκος. καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐφονεύετο, κρίνων τὴν ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον, ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα, παραδόξως ἐσώθη. D

Προέσθαι. προτιμήσασθαι, αἰτιατικῇ. οὔτε γὰρ πρὸ ἐμοῦ, οὔτε πρὸ ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, οὐδέ ἐστι προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων.

Προεστέρνισα. περιεπτυξάμην. καὶ προστερνισάμενος. E

Προετικός. χαριστικός.

Προέτω. προπεμψάτω.

Προεφήτευσεν.

Προεχειρίσατο. αἰτιατικῇ.

Προέχω. γενικῇ. F

Προεχώμεθα. ὑποβαλλώμεθα. ἢ προβαλλώμεθα.

Προειδόμενοι. προγνῶσαι. καὶ προγινώσκοντες.

Προειδῶ. γενικῇ.

A Πρόεισι. προπέμπει.

Πρόεισι. Pro, προΐησι proiicit, præmittit, proſequitur, comitatur, deducit.

Προείλοντο. ἠθέλησαν. προέκριναν. Ἐ προείλόμεθα. προήκαμεν. προεπέμψαμεν.

Προείλοντο. Maluerunt. Voluerunt. Elegerunt. Et προειλόμεθα. proiecimus, præmiſimus, maluimus, elegimus.

Προείμεθα. προδεδώκαμεν.

Προείμεθα. Proiecimus. Prodidimus. Profudimus. Neglexìmus.

Πρόεισι. προπέμπει.

Πρόεισι. pro, προΐησι proiicit, præmittit, proſequitur, comitatur, deducit. Iam ſupra dictum. Quare videtur hic ſuperfluum.

Προεῖται. λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας προεῖται αὐτὸν, τουτέστιν ἀφήσει. καταλείψει.

Προεῖται. Proiecit. Prodidit. Proiiciet. Prodet. Deſeret. Vt, Ipſum in manus aſſumptum proiiciet. Hoc eſt, dimittet, derelinquet. negliget, deſeret.

B Προηγγελκέναι. προμεμηνυκέναι.

Προηγγελκέναι. Antè-nunciaſſe. Denunciaſſe. Antè-ſignificaſſe.

Προηγορεῶνας. τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων. κυρίως, τοὺς λεγομένους προλόβους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὁ προηγορεὼν πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφὴν ἢ φάρυγγας ὀρνέων.

Προηγορεῶνας. Auium fauces, ſiue guttura. Propriè ſic appellant eos, qui prolobi dicuntur, quòd in ipſis cibi colligantur, antequàm in inferiores ſtomachi partes deſcendant, vt ibi concoquantur. Rurſus in hom[illegible] guttur, vel gutturis nodus, dicitur προηγορεών. Vide Ariſtop. in Equitibus pag. 210. v. 3. Schol. annot. 3. Item in Auibus pag. 411. v. 22. Schol. annot. 13. vnde Suidas. Vtrumque vero dictum eſt quod illic, ſcilicet in auium faucibus, vel gutturibus, vel in ingluuie cibus congregetur. L. εἰς φάρυγγας. Item vide ſupra Προηγορεὼν.

C Προηγορεών. ὁ λεγόμενος γαργαρεών. ὁ λαιμός. προηγορεὼν δὲ κυρίως, ὁ ἐχῖνος τῶν ὀρνίθων ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή.

Προηγορεών. Eſt ille, qui dicitur γαργαρεών. i. Guttur. προηγορεὼν verò, propriè vocatur illud auium in gutture receptaculum, vbi cibus antè colligitur indigeſtus, deinde verò deſcendit in inferiorem ſtomachi partem, vbi concoquitur.

Προηγόρει. προηγόρευε. προέλεγε. Ξενοφῶν. ἧκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης, καὶ διὰ τοὺς Κοτυωρίτας, εἰς τοὺς Ἕλληνας. προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν.

Προηγόρει. Prædicebat. Præmonebat. Xenophon. Venerunt Legati ex vrbe Sinope, & per Cotyoritas. i. per Cotyoritarum agrum tranſierunt ad Græcos. Prædixit autem hoc Hecatonymus, qui putabatur dicendi peritus.

D Προηγούμαι. αἰτιατικῇ. τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.

Προηγοῦμαι. Accuſatiuo. Præcedo. Antecedo. Anteuerto. Vt, τ. τ. ἀλ. πρ. i. Alij-alios honore anteuertentes.

Προήει. προήρχετο.

Προήει. Prodierat. Prodibat. Præceſſerat. Præcedebat.

Προήκατο. προδέδωκε. καὶ προήκουσι, ἀντὶ τοῦ αὐξηθεῖσι. προελθοῦσιν. αἰλιανός, καὶ πᾶσι τυράννοις, καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσιν ἀντὶ τοῦ πλουσίοις οὖσι. καὶ προήκων. προελθών.

Προήκατο. Proiecit. Prodidit. Et προήκουσι. progredientibus, procedentibus. Pro, creſcentibus, auctis. Aelianus. Et omnibus tyrannis, & hominibus ad magnas diuitias progreſſis, pro, valde diuitibus. Et προήκων procedens, progrediens.

Προΐκτης. ὁ πένης, καὶ μεταίτης, καὶ οἰκουρός, οἱ αὐτοί εἰσι.

E Προΐκτης Pauper, & mendicus, & οἰκουρός. i. domus-cuſtos, qui propter paupertatem, domum cuſtodire, domi manere cogitur, quòd foras, ac longè proficiſci non poſſit. Pauperes autem, mendici, & domus-cuſtodes, nomine quidem ſunt diuerſi: ſed re ipſa ſunt iidem.

Προηρόσια. ὄνομα θυσίας.

Προηρόσια. Proeroſia. Nomen ſacrificij. Vide ſequentia.

Προηροσίαι. αἱ πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορηθῆναι. ἐγένετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων ἐ Ὀλυμπιάδι. Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. καὶ γὰρ νῦν πολλὰς, καὶ μεγάλας ὑμῖν τιμὰς ὀφείλω καὶ ζητῶ παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι μαντευομένοις τὸν Δία, προηροσίαν ποιήσασθαι.

F Προηροσίαι. Proeroſiæ. Sacrificia, quæ fiebant ante arationem. L. ἀρότρου. pro futuris frugibus, vt ad-iuſtæ-maturitatis-finem-perducerentur. Hæc autem ab Athenienſibus facta-ſunt Olympiade quinta pro Græcis vniuerſis. Lycurgus in oratione contra Meneſæchmum, ita ſcribit. Nunc enim m[u]ltos, & magnos honores vobis debeo, & cupio apud omnes Græcos Io[u]em. i. Iouis oraculum conſulentes, ſacrificium-ante-arationem facere. N. L. fortaſſe dicendum, Et cupio pro omnibus Græcis, qui Iouis oraculum conſ[ul]unt, pro felici frugum prouentu ſacrificium ante arationem facere.

Προῆσθε. πέμψητε.

Προῆσθε. Proiiciatis. Prodatis. Negligatis. Deſeratis. Præmittatis. Mittatis.

Προήσομαι. προπέμψω. προδώσω.

Προήσομαι. Proiiciam. Proſequar. Prodam.

Προήχθη. *Productus eſt. In-medium-eſt-productus.* Inductus-eſt. Impulſus-eſt. *Alicuius-adhortatione-inductus-eſt.* Vt etiam dicimus, ἐξεχύθην. effuſus-ſum. Et ἐξετράπην. Auctſus-ſum. A recta via ſeductus, vel abductus-ſum.

Προήχθη. προετράπη. ὡς καὶ ἐξεχύθην, καὶ ἐξετράπην. A

Προΐαψε *Hom. Iliados* α. *v.* 3. Præmiſit. Proſequutus-eſt. *Demiſit. Cum damno-proiecit. Cum-pernicie demiſit. Vel, ante iuſtum mortis-tempus cum pernicie demiſit. Vide Euſtathium.*

Προΐαψε. προέπεμψε.

Προϊαίτατος. Q. d. Præcociſſimus, Maximè-præcox. πρωϊαίτατος. *maturrimus. maximè maturus. maximè tempeſtiuus. Epithetum videtur iam fructus, qui multo ante ſolitum, iuſtúmque maturitatis tempus, eſt maturus, quique cæteros fructus tempore maturitatis longè antecedit.*

Προϊαίτατος. πάνυ πρώϊμος.

Προϊέμενος. Proiiciens. Deſerens. Prodens. Et προΐενται. Proiiciunt, pro, abiiciunt, *aliquos rerum aliquarum participes faciunt, impartiunt, impertiunt, impertiuntur, largiuntur, profundunt, effundunt. Vt,* Quæcunque militaris turba in profectionibus proiiciunt. *i. proiicit, abiicit, effundit, profundit.*

Προϊέμενος. προδιδούς. καὶ προΐενται, ἀντὶ τοῦ ἀπορρίπτουσι, μεταδιδοῦσιν. ὅσα ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐεται. B

Προΐεναι. Proiicere. Perdere. Ariſtophanes. *Nubibus. pag.* 1. δ. *v.* 9. *Schol annot.* 2. *vnde Suidas.* Deinde virum de ſuis *pecuniis* aliquid oportet proiicere *i. profundere, perdere, amittere.* Non enim dixit in manus-tradere, vel fœnerari: ſed proiicere. Fœnerator *autem* indignatur, quòd non receperit pecunias, quas fœneratus-fuerat. Dicit igitur, non oportet aliis facilè ſuas pecunias proiicere. *i. largiri.*

Προΐεναι. ῥῖψαι. ἀπολέσαι. ἀριστοφάνης. εἶτ᾽ ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐεναι. οὐδὲ γὰρ χειρίσασθαι ἔφη, ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ προΐεναι. ἀγανακτεῖ ὁ δανειστὴς, ἐπὶ τῷ μὴ κομίσασθαι, ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. φησὶν οὖν ὅτι οὐ χρὴ ῥαδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.

Προΐεσθαι. Proiicere. Prodere. Vt, Rex autem dona à ciuitatibus *miſſa* prodere, *negligere, ſpernere* nolebat.

Προΐεσθαι. προδιδόναι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἠξίου τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα. C

Προΐει. Pro, προΐεμαι. Præmittebat. *Vel, proſequebatur.*

Προΐει. ἀντὶ τοῦ προΐεμαι.

Προΐζα. Nuper. Quære in Πρῴζα ſcripto per ω magnum.

Προΐζα. ζήτει ἐν τῷ πρῷ μεγάλῳ.

Προΐξω Condemnabo. *Vide Lex in* Καταπροΐξεσθαι.

Προΐξω. τὸ καταγνώσομαι.

Προΐκτης. Mendicus. *Qui gratis aliquid ſibi dari petit.* προΐκτας etiam vocant incantatores, *præſtigiatores*, & ſcurras.

Προΐκτης. ὁ ἐπαίτης. προΐκτας, καὶ γόητας, καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι.

Προΐσαμαι. Genitiuo. Præſum. Patrocinor. Tueor. Defendo. Q. d. Ante-ſto.

Προΐσαμαι. γενικῇ. D

Προΐστορες. Teſtes. Q. d. Præſcij. Qui rem antè norunt. de qua poſtea teſtimonium dicunt.

Προΐστορες. οἱ μαρτυροῦντες.

Προΐσχεται. Prætendit. Obiicit. Q. d. ante-tenet.

Προΐσχεται. προβάλλεται.

Προϊσχομένου. Illius, qui prædixit. *ſ.* προτείνοντος. *Prætendentis. Obiicientis.*

Προϊσχομένου. προειπόντος.

Προθανόντα Hic præpoſitio πρὸ, ponitur pro ὑπέρ. *Quidam in quodam hexametro dicit,* Pro Abderis mortuum illum laudata-fortitudine-præditum Agathonem.

Προθανόντα. ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπέρ. ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην ἀγάθωνα.

Προθέλυμνα. Contigua. Frequentia. Alia ſuper alia. à nomine τέλος i. finis, deducitur τέλυμνος, *q. d. finitus, ad finem perductus, vnde verſo* τ *in* θ, *& addita præpoſ.* πρὸ, *factum* προθέλυμνος. *frequens. Vide Euſtath. & Ariſtoph. in Pace pag.* 479. *v.* 31. *Schol. annot.* 15. *& Homerum Iliad.* ι. *p.* 333. *v.* 24. *&* 25. Et θέλυμνος. *Vel,* θέλυμνος. *epithetum arboris, quæ radicitùs. i. à radicibus, & cum ipſis radicibus ex terra euellitur, vt loquitur Hom. in verſibus antè citatis.* Radicitùs euulſus.

Προθέλυμνα. συνεχῆ. ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις. παρὰ τὸ τέλος, τέλυμνος. καὶ θέλυμνος. ὁ πρόρριζος. E

Προθελύμνους. *Radicitùs euulſus. Frequentes.* Alias ſuper alias.

Προθελύμνους. ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλαις.

Προθέλυμνα δένδρα. Arbores, quæ ramos habent *frequentes. &* alios ſuper alios *Dicta vox* à verbo θηλυμανεῖν. i. inſano-fœminarum-amore flagrare. *Vide præcedentia, & Magnum Etymol. col.* 688. *l.* 45.

Προθέλυμνα τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα. ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν.

Προθέματα. Q. d. Propoſita. *Scripta publicè cuiuis legenda propoſita.* Proſcriptiones *i. Tabulas publicè propoſitas, quæ res aliquas ſcriptis comprehenſas, cuiuis legendas proponunt. Edicta. Vt,* Valentinianus autem Imperator edicta propoſuit, vt, ſi quis à Saluſtio Prætorij-præfecto iniuriâ-fuiſſet-affectus, *is* ad Imperatorem accederet. Idem Imperator & Chryſaphium Præpoſitum cremauit.

Προθέματα προγραφάς. καὶ ἔθηκεν οὐαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα εἴ τις ἠδίκηται παρὰ σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν πραιπόσιτον ἔκαυσε χρυσάφιον. F

A Πρόθεσις. προαίρεσις. ἀλλ' οὐδὲ ἠδίκησε τινὰ κατὰ πρόθεσιν, οὐδὲ προσποιηθεὶς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἁπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν γεγονότων.

Πρόθεσις. Propoſitum. Quod quis faciendum ſibi proponit, & de induſtria facit. Vt, Nec vllum de induſtria læſit, neque quidquam ſibi vendicauit, *vel, vt rem propriam ad ſe pertinere dixit*; neque prorſus inquiſiuit-curioſè quidquam eorum, quæ facta-fuerant.

Πρόθεσις. βουλή. γνώμη. πολύβιος. οὐδὲ τοῖς ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆ. σημαίνει δὲ καὶ ζήτει.

Πρόθεσις. Propoſitum. Res-alicui-propoſita Conſilium. Mens. *Intentio, quemadmodum vulgò dicitur.* Sententia. *Quod quis facere ſibi propoſuit, ac decreuit. Vt*, Romanis verò propoſitum non *erat. i. Romani non ſtatuerant* nauale-prælium-committere. Significat autem *hæc vox* & *προθεσμίαν* i. diem præſcriptam, *præſcriptum, ac præfinitum tempus.* Quære in voce Προθεσμία.

NOTÆ.

B Ναυμαχῆ. σημαίνει δὲ καὶ ζήτει.] Sic legendum videtur ναυμαχῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ προθεσμίαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Προθεσμία.

Προθεσμία. ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι δεῖ, οὐχ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν. ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν προθεσμίαν τινά. εἰ δὲ ὁ θεὸς ὁ προτιθεὶς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα. προθεσπίζοντος τοῦ θεοῦ, καὶ πράττοντος, καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης C ὑπεξελθεῖν, ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ θεοῦ κυρίως. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ βασιλέως.

Προθεσμία. Præſcripta-dies. Præſcriptum, ac definitum tempus. *Hoc nomen dictum* ab eo, quòd dies proponatur, quâ hoc, *vel illud* fieri oporteat, non autem à verbo *προθεσπίζειν* i. prædiuinare, vaticinari, prædicere, *edicere, edicta proponere.* Si *enim* nos *aliquid* proponamus *præſcripto, ſtatuto, certóque tempore faciendum, hoc non προθέσπισμα. i. vaticinium, vel oraculum vocamus:* ſed *προθεσμίαν τινά. i. quandam præſcriptam, præfinitam, & ſtatutam diem, qua res aliquas peragi volumus.* Si verò Deus *ſit* ille, qui propoſuerit *aliquid faciendum, tunc* hoc nomen *τῆς προθεσμίας* deductum--erit à verbo *προθεσπίζειν, de quo antè. Et προθεσμία dicitur, quaſi προθέσπισμα.* Deo *enim* præfiniente, & agente, & leges-antè ferente *de rebus aliquibus, dicitur προθέσπισμα. i. oraculum. Vt, quum Deus aliquid ſtatuit, ac prædixit* de die, qua fortaſſe hunc, *vel illum* ex hac vita migrare oportet, vel hunc vniuerſum mundum diſſolui, *ac deſtrui* Et *θεσπίζειν* quidem. *i. vaticinari, prædicere, vel oraculum edere*, de Deo propriè *dicitur.* Abuſiuè verò *ac impropriè dicitur* & de Imperatore, *qui ſua proponit edicta.*

Προθεσμίας νόμος. δημοσθένης ὑπὲρ φορμίωνος. τὴν τῶν πέντε ἐτῶν αὖ λέγει προθεσμίαν.

Προθεσμίας νόμος. Temporis-præſcripti Lex. Demoſthenes pro Phormione; dicit annorum quinque *προθεσμίαν* i. tempus-præſcriptum, ſiue præfinitum.

D Προθεῖναι. πεπραγμάτευται. δ' ὅτι προεκδεῖναι καὶ ἄλλους τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν.

Προθεῖναι. Propoſuiſſe. Antè-feciſſe. In-lucem-antè-edidiſſe. Vt, διὸ τὸ &c. i. Quòd etiam alij pſalmorum interpretationem antè-feciſſent, *vel, in lucem antè edidiſſent.*

Προθοήνωρ. ὄνομα κύριον, καὶ συστέλλει.

Προθοήνωρ. Prothoenor. Nomen proprium, & corripit *in genitiuo ſingulari, cæteriſque caſibus, penultimam. Dicimus enim* Προθοήνορος. Προθοήνορι. *&c. In plurali verò datiuo dicitur* Προθοήνορσι. *Quamobrem hic penultima non corripitur, quæ propter inſertum ρ producitur.*

Προθύματα αἱ ὀλύραι. παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων. ἢ αἱ κριθαί. ἢ ὁ λιβανωτός.

Προθύματα. Res, quæ ante ſacrificium offeruntur. Quòd ante victimas *Diis* offerrentur, *προθύματα ſunt dicta.* Sacrificij-primitiæ, *vt* olyræ. *i. ſpelta, vel far, vel ſi-*E *ligo, vel auena. variis enim modis hoc nomen interpretes interpretantur.* vel hordeum, vel thus. *Ariſtoph. Pluto pag. 15. v. 20. Vide Schol.*

Πρόθυμος. ἐπιθυμῶν. ὀριγνώμενος. παρόντι λεύσσειν ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.

Πρόθυμος. *Promptus. Cupidus.* Cupiens. Optans. *Sophocles in Electræ prologo. pag. 79. v. 2. & 3. Agamemnonis fili, nunc illa licet tibi* Præſenti videre, quorum cupidus fuiſti ſemper.

Προθυμοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Προθυμοῦμαι. Accuſatiuo. Aliquid magno ſtudio ſuſcipio, vel inſtituo. *Vide Græcolat. Lexica.*

Προθύομαι. γενικῇ.

Προθύομαι. Genitiuo. *Vt, προθύομαι τοῦ λαοῦ. pro populo ſacrifico.*

Πρόκα. ἀθρόως. παραχρῆμα ἡρόδοτος. καὶ προκατι φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰέναι. πρόκας. αἱ αἶγας κεραούς, ἢ πρόκας. πρὸξ ἐστι ζῶον μικρὸν ἐλάφῳ ὅμοιον.

F Πρόκα. Statim. Extemplò. Ex-improuiſo Repentè. Subitò. Herodotus *lib. 8. p. 305. l. 12.* ἢ, *πρόκα τι φωνῆς ἀκοῦσαι. i. Et aiunt illum repentè vocem audiuiſſe. &c. Et alius quidam dicit*, Et ſubitò, cùm horror *quidam, grauiſque metus* ipſum ſubiiſſet, *aiunt eum* retrò eandem viam iuiſſe. *Nec, eandem viam rediiſſe, vt loquitur Virgil. Aen. lib. 6. p. 247. v. 22.* Πρόκας. *Accuſatiuus pluralis, à ſingulari πρόξ, προκός. ὁ πρὸξ autem* eſt animal paruum ceruo ſimile. *Dama. Gallicè vn Daim. Syluestris capræ genus. Sic & recens ceruæ partus, ac hinnulus vocatur. Homerus Odyſſ. ρ p. 1820. v. 6. cum Græcis Euſtatij commentariis. Et alibi dicit*, Vel capras cornutas, vel damas.

Προκαθίζομαι. Genitiuo. Præſideo.

Προκαθείς. Qui præmiſit. Vt, Cùm autem quoſdam milites præmiſiſſet, *eos* in fœderum ſpem adduxit.

Προκάθημαι. Genitiuo. Præſideo. *Ante-ſedeo. Obſideo. Tueor.*

Προκαθήμενον. Præſidentem. Præſidem. Cuſtodem. Vt, Meneclem, qui locis illis præſidebat, id eſt, qui illa loca cuſtodiebat, *aiunt harum rerum* initium fe-ciſſe, *vel, autorem fuiſſe.*

Προκαλεῖσθαι. Prouocare. Non ad certamen, & pugnam: ſed ad compoſitionem, & pacem *prouocare, ſæpe ſignificat.* Thucydides *hoc verbū ita non rarò ſumit.* Cauſidici verò, *iuriſque periti verbum hoc ponunt* pro omni prouocatione. Vt, Archelaus hortabatur Syllam, vt cum Mithridate rediret-in-concordiæ-gratiam. Cū autem hic illam prouocationem, *& adhortationem ad reconciliationem, comprobans* accepiſſet, pax facta-eſt.

Προκαλινδοῦμαι. Genitiuo. Prouoluor. Ante aliquid voluor. Ante alicuius pedes me proſterno, ac voluto.

Προκαλίζετο. Prouocabat. *Hom. Iliad.* ε *p. 205. v. 26.*

Προκάρηνος. Præceps. In-caput-propendens. Capite-deorſum-vergens. In fabulis. *Eſt hexametrum.* Reſonans extendit percutiens prono-capite-ruentem ventus.

Προκαταβολή. Quum vectigalia *Athenis* vendebantur, duo tempora-certis-terminis-præfinita dabantur emptoribus. *i. Publicanis*, intra pecuniam *ab illis debitam, perſolui, & in ærarium* inferri oportebat. Pecuniarum igitur pars, quam *emptores vectigalium* in ærarium inferebant, antequàm operis initium-facerēt. *i. quam ante diem dictam, & antequàm ipſi vectigalium exigendorum initium facerent, ærario perſoluebant, ac repræſentabant*, hæc vocabatur προκαταβολή. i. pecuniæ-repræſentatio. Quod verò altera die-præſcripta dabatur. *i. Pecunia verò, quæ altero præfinito termino perſoluebatur, vocabatur* προσκαταβόλημα *ſiue* προσκατάβλημα. *q. d. Ad-pecuniæ-repræſentationem-additamentum, vel, additio.*

Προκατεύχομαί σου. Pro te precor.

Πρόκευσον. Præocculta. Priùs-occulta *Imperat. aor. 1. act. à* προκεύθω. *fut.* προκεύσω.

Προκέφαλος. Acuto-capite-præditus. Vt, Philocles erat acuto-capite-præditus, vt vpupa. Erat autem Comicus Poeta. Dicitur *hoc* de acuto-capite-præditis.

Προκεχωρηκότος. Illius, qui progreſſus eſt. Thucyd.

Προκείμενον. Propoſitum. Inſtitutum. Vt, Ille verò talibus vtens ratiocinationibus, *vel, rationibus.* Tiberium orabat, vt in propoſito, *ſemelque ſuſcepto conſilio, vel in inſtituto ſuo conſtanter* maneret. Et rurſus. Quod verò mihi propoſitum erat, id confectum-eſt.

Προκινδυνεύω. Genitiuo. Pro-aliquo-periclitor.

Προκλητί. Prouocatoriè. Per-prouocationem.

Πρόκλησις. Prouocatio. Poſtulatio. Solebant, quum aliquis in-iudicio litigabant, poſtulare interdum ancillas, aut ſeruos ad quæſtionem, aut ad rei teſtimonium. Et hoc vocabatur προκαλεῖσθαι. i. prouocare, vel poſtulare. Tabella verò hac de re ſcripta, vocabatur πρόκλησις. i prouocatio, ſiue poſtulatio.

Πρόκλος. L. Μαλλώτης. *Vide Stephanum in voce* Μαλλός. Proclus Mallotes Cilix, Philoſophus Stoicus, ſcripſit commentarium Diogenis ſophiſmatum, & aduerſus Epicurum.

Π Ρ.

Προκαθίζομαι. γενικῇ. A

Προκαθείς. προπέμψας. προκαθεὶς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν, ἐς ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο.

Προκάθημαι. γενικῇ.

Προκαθήμενον. ἐξάρχοντα μενεκλέα, τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων. τουτέστι τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους.

Προκαλεῖσθαι. οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα, καὶ μάχην. ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις, καὶ συνθήκας. θουκυδίδης. B
οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν μιθριδάτην. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο συνθῆκαι.

Προκαλινδοῦμαι. γενικῇ.

Προκαλίζετο. προεκαλεῖτο.

Προκάρηνος. ἐπὶ κεφαλήν, ἐν μύθοις. ἠχήεις C
ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.

Προκαταβολή. καὶ προσκαταβόλημα, τῶν τελῶν πιπρασκομένων δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις. ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται. τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, προσκατάβλημα. D

Προκατεύχομαί σου.

Πρόκευσον.

Προκέφαλος. προκέφαλος ἦν ὁ φιλοκλῆς ὡς ἔποψ. ἦν δὲ κωμῳδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

Προκεχωρηκότος. προεληλυθότος. θουκυδίδης. E

Προκείμενον. τὸ ἐνεστηκός. ὁ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς, μένειν ἠξίου τὸν τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἤνυσο.

Προκινδυνεύω. γενικῇ.

Προκλητί.

Πρόκλησις. εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοντό τινες, ἐξαιτεῖν, ἐνίοτε θεραπαίνας, ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. F
καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Πρόκλος. μαλλώτης. ἐκ κιλικίας. φιλόσοφος στωϊκός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν διογένους σοφισμάτων. καὶ πρὸς ἐπίκουρον.

A Πρόκλος. ὁ δεύτερος μαλλώτης. φιλόσοφος καὶ αὐτὸς στωϊκός.

Πρόκλος. ὁ προκλήϊος χρηματίσας θεμισίωνος λαοδικείας τῆς συρίας ἱεροφάντης, ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ' ἡσιόδῳ τῆς πανδώρας μῦθον. εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη. εἰς τὴν νικομάχου εἰσαγωγὴν τῆς ἀριθμητικῆς. καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

Πρόκλος ὁ λύκιος. μαθητὴς συριανοῦ. ἀκουστὴς δὲ καὶ πλουτάρχου τοῦ νεστορίου τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος πλατωνικός. οὗτος προέστη
B τῆς ἐν ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. καὶ αὐτοῦ μαθητὴς, καὶ διάδοχος χρηματίζει μαρῖνος ὁ νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν ὅμηρον. ὑπόμνημα, εἰς τὰ ἡσιόδου ἔργα, καὶ ἡμέρας. περὶ χρηστομαθίας βιβλία γ'. περὶ ἀγωγῆς β'. εἰς τὴν πολιτείαν πλάτωνος βιβλία δ'. εἰς τὴν ὀρφέως θεολογίαν. συμφωνίαν ὀρφέως, πυθαγόρου, καὶ πλάτωνος περὶ τὰ λόγια, βιβλία ι. περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ θεῶν. ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν ιη. οὗτός
C ἐστι πρόκλος, ὁ δεύτερος μετὰ πορφύριον κατὰ χριστιανῶν τὴν μιαρὰν, καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας. πρὸς ὃν ἔγραψεν ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας, κατὰ τῶν ιη. ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ. καὶ δείξας αὐτὸν κἀν τοῖς ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ, καὶ ἀνόητον ἔγραψε πρόκλος, μητρωακὴν βίβλον. ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν περὶ τὴν θεὸν θεολογίαν ἐξέφηνεν ἅπασαν. ὥστε μηκέτι θράττε-
D σθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀτημελῶν τῶν θρήνων.

Πρόκλος. τοῦ βασιλέως ἰουστίνου κοιαίστωρ. ἀνὴρ δίκαιος. καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος. διὸ δὴ, οὔτε νόμον τινὰ διὰ τοῦτο ἔγραψεν, οὐδέ τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε.

Πρόκνη. ὄνομα κύριον.

Προκόλπιον. πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκου.

Προκόμιον. κόμην.

E

Προκόννησος. ὄνομα νήσου.

Προκόπιος. ἰλλούστριος, καισαρεὺς ἐκ παλαιστίνης. ῥήτωρ καὶ σοφιστής ἔγραψεν ἱστορίαν ῥωμαϊκὴν, ἤγουν τοὺς πολέμους βελισαρίου. τὰ κατὰ ῥώμην. καὶ λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ὑπογραφεὺς χρηματίσας βελισαρίου. καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε, καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ
F καλούμενα ἀνέκδοτα τῶν αὐτοῦ πράξεων. ὡς εἶναι ἀμφότερα τὰ βιβλία θ'. τὸ βιβλίον προκοπίου τὸ καλούμενον ἀνέκδοτα ψόγους, καὶ κωμῳδίας ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως περιέχει, καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς θεοδώρας. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ βελισαρίου, καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

Προκόπιος. ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος προκοπίου ἐν τῇ χελώνῃ ἵσταται εὐνούχου τινὸς στήλη. ἧς ἐν τῷ στήθει ἔγραψεν. ὁ μεταπ-

Πρόκλος. Proclus alter Mallotes, Philoſophus & ipſe Stoicus.

Πρόκλος. Proclus, Procuſleius dictus, Themiſionis F. Laodiceæ Syriæ ſacerdos. Scripſit Theologiam. In Pandoræ fabulam, quæ *legitur* apud Heſiodum. In Aurea *Pythagoræ* carmina. In Nicomachi Iſagogen Arithmeticę, & alia quædam Geometrica.

Πρόκλος Proclus Lycius, diſcipulus Syriani, auditor verò etiam Plutarchi Philoſophi, Neſtorij filij, Platonicus & ipſe Philoſophus. Hic Philoſophicæ Scholę Athenis præfuit. Ipſius verò diſcipulus, & ſucceſſor *fuiſſe* dicitur Marinus Neapolitanus. Permulta ſcripſit & Philoſophica, & Grammatica. Cōmentarium in totum Homerum Commentarium in Heſiodi opera, & dies. De Chreſtomathia *i. Bona diſciplina*, lib. 3. De educatione. lib. 2. In Platonis Rēpub. lib. 4. In Orphei theologiam. Orphei, Pythagorę, & Platonis conſenſum in oraculis, lib. 10. De Diis, qui apud Homerum *leguntur*. Argumenta 18. contra Chriſtianos. Hic eſt Proclus ille, qui ſecūdus à Porphyrio, ſuam impuram, & contumelioſam linguam contra Chriſtianos exacuit. Aduerſus quem Ioannes, cognomento Philoponus, ſcripſit, 18. eius argumentis, cum maxima *lectorum omnium* admiratione occurrens, *eáque præclariſſimè refutans*, cúmque vel in ipſis Gręcis *diſciplinis*, propter quas magnificè *de ſe* ſentiebat *ac efferebatur*, indoctum, ac amentem eſſe demonſtrans. Scripſit Proclus Metroacum librum. *i. de Magna Deorum Matre*, quem ſi quis in manus ſumpſerit, videbit quomodo non ſine diuino afflatu totam de illa Dea theologiam in-lucem-protulerit, *atque patefecerit* ne *mortalium* aures amplius turbentur ob fletus, *& lamentationes in illius Deæ ſacris* apparentes. *L.* τὴν θεὸν, *pro*, τὴν θεάν.

Πρόκλος. Proclus. Imperatoris Iuſtini Quęſtor, vir iuſtus. *i. bonus*, & manifeſtè à pecuniarum donis abſtinentiſſimus *i. integerrimus, adeò vt nullis muneribus ſe corrumpi pateretur*. Quamobrem etiam nec vllam legem temere ſcripſit, nec vllum de veteribus inſtitutis mutare voluit.

Πρόκνη. Procne. Nomen proprium.

Προκόλπιον. Id, quod eſt ante ſinum. Sumitur autem προκόλπιος etiam pro δωροδόκος. i. qui muneribus aliquem corrumpit, aut ipſe corrumpitur.

Προκόμιον. κόμην. Coma. *Appoſiticia coma. Vel antiæ. Vel anteriores capilli, qui in frontem ſunt demiſſi.*

Προκόννησος. Proconeſus. Inſulę nomen.

Προκόπιος. Procopius, Illuſtrius, Cęſarienſis, Palęſtinus, orator, & ſophiſta. Scripſit hiſtoriam Romanam, hoc eſt Belliſarij bella. Res Romę, & in Africa geſtas. Fuit temporibus Iuſtiniani Imperatoris dictus Belliſarij ſubſcriptor. *i. amanuenſis, & librarius, vel ſcriba*, & comes in omnibus bellis geſtis, & rebus à ſe conſcriptis, *& deſcriptis*. Scripſit & alterum librū, qui vocatur Anecdota, *quòd in lucem non editus fuerit*, de ſuis actis, vt eius libri ambo ſint nouē. Ille Procopij liber, qui vocatur Anecdota, vituperationes, & comicas-inſectationes Iuſtiniani Imperatoris, & Theodorę eius vxoris, continet. Quinetiam ipſius Belliſarij, & eius vxoris.

Προκόπιος. Procopius. In æde Sancti Procopij magni-martyris, in teſtudine, cuiuſdam eunuchi ſtatua ſtat, in cuius pectore ſcripſit, *ſcriptum eſt*,

Qui tranſtulerit, *ſuóque loco mouerit hæc* thematia.*i.res hic ſitas*, laqueo tradatur, *ac ſtranguletur*. Hæc autem ſtatua fuit Platonis cubicularij, qui temporibus Baſiliſci crematus fuit. Cùm autem eius parentes poſtulaſſent ab Imperatore, vt monumenti cauſa, aduerſus eos, qui Imperatori aduerſabantur, eunuchus ille Plato ſtatua donaretur, *qua ſupra columnam collocaretur, Imperator hoc* non impediuit: *ſed ipſis conceſſit*. Cùm verò magni-martyris ædes renouaretur, *hæc ſtatua* in circum-equeſtrem tranſlata eſt. Eunuchi verò ædes in teſtudine ſeruantur, *& nunc etiam extant*.

θεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. ἦν δὲ ἡ ςήλη πλάτωνος κουβικουλαρίου. ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλίσκου, πυρίκαυςος γέγονε. τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι βασιλεῖ ςηλωθῆναι τὸν εὐνοῦχον πλάτωνα, οὐκ ἐκώλυσεν. ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος νεὼν, μετετέθη εἰς τὸ ἱπποδρόμιον. οἱ δὲ οἶκοι τοῦ εὐνούχου σώζονται ἐν τῇ χελώνῃ.

Προκόπτοντα. Tranſeuntem. Vehiculo-vtentem. *Progredientem.Vt,* Cùm autem per publicam *viam* progrederetur, *vel, tranſiret*, ſeptimum deprehendit, *vel, aſſequitur*.

Προκόπτοντα. διερχόμενον. ὀχήματι κεχρημένον. καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα, καταλαμβάνει τὸν ἕβδομον.

Προκώνια. Lycurgus contra Meneſæchmum. Didymus verò *non per* ι: *ſed per* ει *vocem hanc ſcribit, & προκώνεια* dicit eſſe frumentum melle vnctum. Ariſtophanes verò Grammaticus, & Crates aiunt ita vocari *placentas confectas* ex hordeo non-toſto. Videntur tamen & ex frumento, & ex hordeo fieri. Demon verò dicit in *libro* de ſacrificiis, Et procenia ſunt hordeum contuſum cum aromatibus.

Προκώνια. λυκοῦργος κατὰ μενεσαίχμου. δίδυμος δὲ προκώνεια φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς, καὶ κράτης, τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν, καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι. δήμων δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν, καὶ προκώνια ἐστὶ κέγχρεις κατηριγμένα μετὰ ἀρωμάτων.

NOTAE.

Κέγχρεις κατηριγμένα.] Legendum, vt apud Harpocrationem, κάγχρυς κατηρειγμένας. Vide Lexica in κατηρείκω. Simplex ἐρείκω, vel ἐρίκω. frango, comminuo, contundo. fut. ἐρείξω, vel ἐρίξω. &cæt. κάγχρυς verò, vel potiùs κάχρυς. hordeum, & hordei farina. Vide Ariſtoph. In Nubibus. pag. 123. v. 12. Schol. annot. 6. & in Equitibus. pag. 203. v. 1. Schol. annot. 1.

Πρόκωπον. πρόκωπος, ὁ περὶ τὴν κώπην τοῦ ξίφους ἔχων τὴν χεῖρα. *Qui manum ante manubrium, ſiue ante capulum enſis habet, qui manu ad enſis capulum admota, paratus eſt ad eum ſtringendum, & nudandum, & πρόκωπον ξίφος dicitur enſis, ad cuius capulum aliquis manum admotam tenet, paratus &c. Vt,* Ille verò contra Regem iratus, *iratus Regi,* enſem per-capulum tenens. *vel, enſem tenens admota manu ad eius capulum.* Pro, nudum. Et rurſus. Ille verò generoſum tuens. *i. generoſo vultu, vel, oculis generoſis aduerſarium intuens. L.* ἀγαθὸν ὁρῶν. enſem tenebat manu ad eius capulum admota.

Πρόκωπον. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ γυμνόν. καὶ αὖθις. ἀλλὰ γενικὸν ὁρῶν, πρόκωπον εἶχε ξίφος.

Πρόκριδος ἄκοντα. Procridis iaculum. De iis, qui *votorum* omnium fiunt compotes. Procris enim huiuſmodi *iaculum, ſiue telum* habens, omnes *feras* venabatur, *& aſſequebatur. Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 550. ad. 87. Procridis telum.*

Πρόκριδος ἄκοντα. ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων. τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ πρόκρις, πάντα ἐθήρα.

Πρόκριμα q.d. Præiudicium, quo rem aliquam anteponimus aliis. Prælatio. Aeſtimatio, qua rem aliquam pluris æſtimamus, quàm aliam. Vt, Macedonius autem ne aliorum quidem mentionem fecit, accuratè cauens ne Carthaginenſi ſynodo præiudicium vllo-modo fieret, vt & Epheſinæ *ſynodi præiudicium fuerat factum* cum ipſa *Carthaginenſi ſynodo*, ſilentio-prætermittæ *N. L.* πρόκριμα. Præiudicium, Vt, Ne præiudicium eſſet aduerſus ipſum, & dedecus inferri prohibuerunt. *N. L.*

Πρόκριμα. ἡ προτίμησις. ὁ δὲ μακεδόνιος, οὐδὲ τῶν ἑτέρων μνήμην ἐποίησε. λογισάμενος μηδαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ ἐν τῇ καρχηδόνι συνόδῳ, ὡς καὶ τῇ ἐν ἐφέσῳ σὺν αὐτῇ παρασιωπηθείσης. πρόκριμα. ὡς μὴ πρόκριμα εἴη κατ' αὐτοῦ, καὶ αἰσχύνην ἐκώλυσαν γενέσθαι.

Πρόκριναι. *Imp. aor. 1. med.* Præiudica. Præfer. Antepone.

Πρόκριναι.

Πρόκρις. Procris. Nomen propriũ, fœminei generis.

Πρόκρις. ὄνομα κύριον, θηλυκοῦ γένους.

Πρόκριτον Electum. Delectum. *Prælatum. Antepoſitum. Præcipuum. Eximium.* Vel malum, *& aliorum præiudicio iam damnatum.*

Πρόκριτον. ἐκλεκτόν. ἢ πονηρόν.

Πρόκροσσαι. Aliæ poſt alias. *Epithetum nauium, quæ ſcalarum inſtar inter ſe ſunt iuncta, ita vt deinceps aliæ aliæ ſequantur. Vel prona, decliues in caput.* Herodotus *lib. 7 pag. 28 lin. 2.* Primę igitur naues ſtationem-habebant ad ipſam terram, aliæ verò, poſt illas, in ancoris *ſtabant, pro, in profundiore mari ſtabant, ancoris firmatæ.* Cùm enim illud littus non eſſet magnum. naues inter ſe iunctæ ſcalarum inſtar aliæ poſt alias in mari ſtationem habebant, & ad octo naues *erant ordine collocatæ, dictæ autem πρόκροσσαι* quòd ſint quaſi quædam προκρόσσοι, *quod nomen deductum à præpoſitione* πρὸ, *& à nomine* κρόσσαι. caput. *Sic autem vocantur naues* in caput compoſitę. *i. ita diſpoſita, & ordinata, vt longa ſerie ſingularum capita promineant altum verſum, & ſingulæ ſingulas ordine ſequantur.*

Πρόκροσσαι. ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ ἡ πρόσοδος. αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὁρμαίνοντο ἐς πόντον, ἐπὶ πεντήκοντα νέας. οἱονεὶ προκρόσσοι τινὲς οὖσαι, παρὰ τὸ κάρα, αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι.

A

NOTÆ.

Πρόκροσσαι ὁρμέοντο. Herodotus lib.7.pag.283.l.1.2.3. αἱ μὲν δὴ πρῶται τῶν νεῶν ὅρμεον πρὸς τῇ γῇ, ἄλλαι δ' ἐπ' ἐκείνῃσι ἐπ' ἀγκυρέων. ἅτε γὰρ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐόντος οὐ μεγάλου, πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς Πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. &cæt.

Πρόκοιτος καὶ προκοιτία, ἡ προφυλακή, καὶ ὁ προφύλαξ. ἢ πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενός τινος.

Πρόκοιτος. Idem ac προφύλαξ.i. Excubitor, qui pro aliquo vigilat, ac excubat. Procubitor. *Sic enim Feſtus eum vocat.* Procuſtos, *vt ita loqui liceat.i.qui pro aliquo vigilat, eius tuendi cauſa.* Vel πρόκοιτος. Ille, qui ante aliquem dormit. Et προκοιτία.q.d.Procubitum. Excubiæ.

Προκυλινδεῖσθαι. τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ
B γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ, προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. ἔαρος ἰκτῖνοι ἐφαίνοντο. ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες.

Προκυλινδεῖσθαι. *Prouolui. Ad alicuius pedes deuolui ſupplicem.* In genua prolapſum, adorare Regem. Illud enim Regi *Perſarum erat* peculiare, vt ab hominibus in-genua-prolapſis adoraretur. Et προκ.τ.ἰκτ. Miluos in-genua-prolapſum, *vel, flexis-genibus* adorare. *Ariſtoph. in Auibus pag.388.v.9.Schol.annot.*5. Vere milui apparebant. Quare *ruſtici, vel etiam alij, qui miluos veris aduentum nunciantes videbant*, læti volutabantur vt in genua procidentes. *flexiſque genibus, miluos, temporis iucundiſſimi nuncios, adorabant.*

Προλάλος ὁ προαλὴς ἐν τῷ λέγειν. καὶ τοῦτον κατεσίγασαν τὸν ἄλλως προλάλον τε, καὶ ἰταμὸν ὄντα.

Προλάλος. In-dicendo-præceps. *Garrulus. Qui priùs loquitur, quàm perpenderit id, quod eſt dicendum.* Vt, Et illum compeſcuerunt, *& hominem tacere coegerunt* temere garrulum, & impudentem, *ac petulantem.*

Πρόληψις. γνῶσις. ἀχανεῖς ἔμειναν τῷ πρόληψιν ἐσχηκέναι τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι. διαφορὰ
C ἐστὶν ἀληθείας, καὶ συνηθείας. ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη, πάντως εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος ὁποῖον ἂν παραληφθείη, εἴτε ἀληθὲς, εἴτε ψευδὲς, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται. καὶ οὔτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἥδεται ὁ παραλαβὼν, οὔτε ψευδεῖ ἄχθεται. οὐ γὰρ κρίσει, ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε, γνώμῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλῳ τύχῃ, τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπίδα. καὶ οὐκ ἔστι ῥᾳδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περιβολὴν, κἂν πάνυ αὐτῷ δεικνύηται λυπρὰ, καὶ καταγέλαστος οὖσα. ὁ
D δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ. τῶν φυσικῶν λέγων τρία φησὶν εἶναι κριτήρια αἴσθησιν. γνῶσιν. καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις, ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. Ἐπίκουρος γὰρ ὁ φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὀρθήν. ἢ ἔννοιαν, ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην. τουτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον τὸ τοιοῦτον ἄνθρωπός ἐστιν. ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ
E πρώτως ἐπιτεταγμένον ἐναργές ἐστι. καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον τὸ πόρρω ἑστὼς, βοῦς ἐστὶν, ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου, καὶ βοὸς μορφήν. οὐδ' ἂν ὠνομάσαμέν τι, μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ προλήψεις. καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς εἴρηται. ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν. οἷον πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν, καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

Πρόληψις Prolepſis. *Præceptio. Anticipatio. Anticipata-opinio. Cogitatio, quæ iam animum occupauit.* Cognitio. Vt, Muti: *ac vehementer hiante ore* manſerunt, quòd rerum dicendarum *malam* opinionem animo iam præceptam haberent. Diſcrimen *autem* eſt veritatis, & cõſuetudinis. Nam veritas quidem, ritè quæſita, prorſus inuenitur. Conſuetudo verò, qualiſcunque ſuſcepta-fuerit, ſeu vera, ſeu falſa, *ſiue bona. ſiue mala*, ſine-iudicio, *& temere* à ſemet ipſa confirmatur. Et qui eam aſſumpſit, nec illa delectatur, ſi vera *bonáque* ſit, nec *ea* falſa dolet. Non enim iudicio: ſed *præiudicio, &* anticipata-opinione talis *homo rem vel bonam, vel malam* credit, ſuam ſpem collocans in ſuorum maiorũ prudentia, incerto *rerum* euentu. Neque facile eſt patriam exuere veſtem, quamuis ipſi *credenti, qui talem opinionem animo iam præcepit, ac ſuſcepit*, accuratè demonſtretur *talem veſtem, & talem opinionem, abſurdam*, moleſtam, & ridiculam eſſe. Chryſippus verò Naturalium quæſtionum libro 12. tria dicit eſſe criteria.i. *Iudicandi-inſtrumenta*, ſenſum, cognitionem, & anticipationem, *vel, anticipatam-opinionem.* Eſt autem anticipatio, rerum vniuerſalium notio naturalis. Epicurus verò Philoſophus dicit prolepſin *eſſe quandam rerum* quaſi catalepſin.i.comprehenſionem, aut opinionem rectam, aut ſententiam, aut vniuerſalem intellectionem *in hominum animo* repoſitam, *ac inſitam*, hoc eſt, memoriam eius, quod extrinſecus ſæpius apparuit. Vt, Talis *res, hæc res*, eſt homo. Nam ſimul ac dictum-eſt, HOMO, ſtatim per anticipationem & ipſius typus, *ac forma* intelligitur, ipſis ſenſibus præcedentibus, *& ad hominis cognitionem nos deducentibus.* Quouis igitur nomine id, quod primùm *nobis* occurrit, *ac oblatum eſt*, euidens eſt. Neque quæreremus id, quod quæritur, niſi priùs id nouiſſemus. Vt, Id, quod eminus ſtat, vtrum bos eſt, an equus? Oportet enim per anticipationem aliquando *nos* nouiſſe equi, & bouis formam. Neque nominaremus aliquid, niſi priùs per anticipationem eius formam cogno-
F niſſemus. Euidentes igitur ſunt ipſæ *rerum* anticipationes, *atque prænotiones.* Et opinabile à priore quodam euidenti dictum-eſt, ad quod *animum noſtrum* referentes, dicimus, veluti, vnde ſciamus an hoc ſit homo. Opinionem verò vocant etiam ὑπόληψιν.i.exiſtimationem.

Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ᾑροῦντο οἱ Ἰουδαῖοι.

Πρὸ λιμοῦ. Iudæi mortem in bello *obire*, quàm famem, & ſitim *pati* maluerunt. *Vel, Bello, quàm fame, & ſiti perire maluerunt.*

Πρόλοϐος. In volucribus auibus πρόλοϐος dicitur ille neruoſus ſinus, corio *pelliq́ue* ſimilis, poſt ſtomachum *ſitus*, in quo cibus inconfectus, *indigeſtus, & nonconcoctus* manet. Quod *ciborum indigeſtorum receptaculum* omnibus gallis gallinaceis ineſt. Quod etiam à nonnullis vocatur φύσα. i. follis, *quia follis quandam ſpeciem habet.*

Προλογίζω Proloquor. Præloquor. Prior, vel primus loquor.

Προλοχίζω verò, Prior-inſidior. Priùs-inſidior.

Προμάχιζε *Propugnabat. Propugnator-erat.* In-prima-acie-pugnator erat. In-prima-acie-pugnabat.

Προμαχομαι. Genitiuo. Propugno. Pro-aliquo-pugnans defendo.

Προμαχών. ὁ. & προμαχέων. *Idem. Propugnaculum. Murus. Pinna. Murorum pinnæ.* προμαχῶνος, & προμαχεῶνος. Propugnaculi. Muri, pinnarum. Vel, Pinnarum in muro ſitarum. *Vide Lex. Ion.*

Προμέρου κυνός. Promeri canes. Hunc aiunt fuiſſe regium ſeruum, qui ſupra modum oderat Euripidem, adeò vt & agreſtes *ac efferatos* canes in eum immiſerit, qui ipſum deuorarunt. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 7. fol. 550. ad. 88. Prom. can.*

Προμετωπίδιον. Quod-eſt ante-frontem. *Frontale. Sed Herodotus lib. 7. p. 258. lin. 35. ἵππων προμετωπίδια vocat equinarum frontium pelles. Conſule Lex. Ion.*

Προμετρητής *Q. d. Promenſor, aut promenſurator. i. qui fruges pro venditoribus metitur, & hoc metiendi munus accepta mercede exercet.* Qui frumenta, quę venduntur in foro, & quęlibet alia ſemina *frugeſque* metitur, *ſiue menſurat.* Qui autem huius muneris *exercendi* mercedē accipiebat, προμετρητὴς. i. promenſurator, vocabatur. Dinarchus. Ille illius Scythę promenſuratoris filius, inter populares fuit, *vel, in ciuium numero fuit*, & idem in foro *frumenta* perpetuò prometiens vendit, & vos frumenta ab ipſo perpetuò accipitis.

Προμηθεύομαι. Genitiuo. Prouideo. Proſpicio. Conſulo. Rationem habeo.

Προμηθεύς. Prometheus. Iudicum Hebręorum temporibus, apud Græcos celebris, *& nomine clarus* erat Prometheus, qui primus inuenit Philoſophiam grāmaticam. *i. Sapientiam litteratam, ſiue literis mandatam, & literis explicatam.* Hic homines finxiſſe, *formaſſeque* dicitur, quòd effecerit, vt illi, qui rudes *ac indocti* quidā erant, ſapientiam cognoſcerent. Et Epimetheus *poſtea fuiſſe fertur* qui Muſicam inuenit. Et Atlas, qui *declarauit, ac* interpretatus-eſt Aſtronomiam. Quare cœlum geſtare dicitur. Et ille multis-oculis-præditus Argus, quòd conſpicuus eſſet, quia ſcientiam artificioſam ipſe primus excogitauit. Tunc autem fuit etiā fatidica Sibylla, regnante apud Aegyptios Pharaone, qui & Taracho *dicebatur* Apud Græcos verò, Athenis *regnante* Cecrope, qui biformis, *& bicorpor* dictus-eſt, ob corporis magnitudinem, vel quòd legem tuliſſet, vt fœminę, quę virgines adhuc eſſent, vni viro elocarentur, *vnique marito nuberent*, quas *iam deſponſatas, ac recens nuptas* vocauit Nymphas. Antè enim illius regionis mulieres ferina mixtione miſcebantur *ferino coitu, & more pecudum coibant.* Nullius enim *certi viri vlla certa* vxor erat: ſed *vna quæque mulier* cuiuis ad ſcortationem ſe proſtituebat, *& pro ſcorto cuiuis ſui corporis copiam faciebat.* Nullus etiam ſciebat cuiúſnam eſſet filius, aut filia generatus *ac in lucem editus* infans: Sed prout ipſi matri placuiſſet, *ita natus* infans dicebat. Nam *mater* partum *ſuum* dabat viro, cui volebat. Cecrops autē hoc inſtituit, vt ex Ægypto

A Πρόλοβος. ἐπὶ τῶν πτηνικῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης, ὅμοιος σκύτει. εἰς ὃν ἡ τροφὴ ἀκατέργαστος ἱδρύει. ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν. ὃ καὶ ὑπό τινων καλεῖται φύσα.

Προλογίζω. πρότερος λέγω.

Προλοχίζω δὲ, τὸ ἐνεδρεύω.

Προμάχιζε. πρωταγωνιστὴς ἦν.

B Προμάχομαι. γενικῇ.

Προμαχῶνος, καὶ προμαχεῶνος, τοῦ τείχους τῆς ἐπάλξεως.

Προμέρου κυνός. τοῦτον φασὶ βασιλικὸν δοῦλον ὄντα, μισῆσαι δι' ἐλπίδα καθ' ὑπερβολήν. ὥστε καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο.

Προμετωπίδιον. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ μετώπου. C

Προμετρητής. ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν. καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. δίναρχος ὁ σκύθου τοῦ προμετρητοῦ υἱὸς, ἐν δημόταις γέγονε. καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ, τοὺς πυροὺς διατελεῖτε.

D Προμηθεύομαι. τὸ προνοοῦμαι. γενικῇ.

Προμηθεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν ἰουδαίων, παρ' ἕλλησιν ἐγνωρίζετο προμηθεὺς, ὃς εὗρε πρῶτος τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν. περὶ οὗ λέγουσιν ὅτι ἀνθρώπους ἔπλασε. καθότι τινὰς ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγνώσκειν σοφίαν. ἐπιμηθεὺς, ὃς ἐξεῦρε τὴν μουσικήν. καὶ ἄτλας, ὃς τὴν ἀστρονομίαν ἡρμήνευσε. διότι λέγουσιν ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος ἄργος, διὸ περίβλεπτος ἦν. καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπινόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις σιβύλλα βασιλεύοντος παρ' αἰγυπτίοις φαραὼ τοῦ καὶ ταραχώ. παρ' ἕλλησι δὲ ἐν ἀθήναις, κέκροπος. ὃς ἐκλήθη διφυὴς, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος. ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὔσας, ἑνὶ ἐκδίδοσθαι ἀνδρὶ, καλέσας αὐτὰς νύμφας. πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες, θηριώδη μίξιν ἐμίγνυντο. οὐδεὶς γὰρ ἦν γυνὴ, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἑκάστῳ. οὐδεὶς δὲ ᾔδει τίνος ἦν υἱὸς, ἢ θυγάτηρ τὸ γεννηθέν. ἀλλ' ὡς ἂν ἔδοξε τῇ μητρὶ ἔλεγε. καὶ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρί. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ κέκροψ, ὡς ἐξ αἰγύπτου κατα- E F

A γόμμος καὶ τὴν νομοθεσίαν ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. ἔλεγε γὰρ ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἀσελγείας συνήθειαν, ἡ ἀττικὴ κατεκλύσθη. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρόνησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν ἑλλήνων χώραν. ἐβασίλευσε δὲ κέκροψ ἔτη ν. ἐλέγετο δὲ διφυὴς, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ αἰγύπτου γενέσθαι, καὶ εἰς ἑλλάδα ἐλθεῖν, καὶ βασιλεῦσαι.

pto oriundus, nec ignarus Legum, quas Vulcanus tulerat, qui in-eo-loco regnarat. Dicebat enim Atticam ob talem impuritatis *i. impuri congreſſus* conſuetudinem vndis-obrutam-fuiſſe. Ab illo igitur tempore illi, qui Græcorum regionem incolebant, modeſtè ſe-geſſerunt. Cecrops autem annos 50 regnauit. Dicebatur autem biformis, *vel, duplici-natura præditus*, quòd & ex Ægypto oriundus eſſet, & in Græciam veniſſet, ac *ibi* regnaſſet.

Προμηθεύσασθαι. προνοήσασθαι. — Προμηθεύσασθαι. Prouidiſſe. Proſpexiſſe.

Προμήθεια. πρόνοια. — Προμήθεια. Prouidentia.

B Προμηθεῖσθαι. προβουλεύεσθαι. προνοεῖσθαι. — Προμηθεῖσθαι. Prouidere. Proſpicere Conſulere. Conſiliis, malis imminentibus occurrere.

Πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου. — Πρὸ μικροῦ Paulo antè.

Προμνηστῖνοι. κατὰ τάξιν ἐφεξῆς. — Προμνηστῖνοι. Alij poſt-alios. Ordine deinceps euntes. *Hom. Odyſſ.* λ. p. 322. f.

Προμνήστρια. ἡ προνοήσασα γάμον, ἣν νῦν προξενήτριαν φασί. — Προμνήστρια. Pronuba. Quæ nuptias *inter aliquos* procurat, quam nunc προξενήτριαν vocant, i. Conciliatricem. *Sic enim eam Feſtus appellat. Vel, nuptiarum conciliatricem.*

Προμνῶμαι. προξενῶ. προμνηστεύομαι. — Προμνῶμαι. Pronubam ago. Pronubæ-officio-fungor. Conciliatricis-officium-facio. Nuptias inter aliquos celebrandas procuro. Nuptias alicui concilio.

C Πρόμολε. πρόελθε. — Πρόμολε. Progredere. Procede.

Προμολῆσιν. ἀκρωρείαις. ἐξοχαῖς. — Προμολῆσιν. Summis montium-verticibus Eminentiis *i. Locis excelſis, ac eminentibus. Vt in Epigr. lib. 3. p. 269. epigr. 430.*

Ὀρφέα θρηΐκιῃσι παρὰ προμολῆσιν ὀλύμπου.
Τύμβος ἔχει, μούσης υἱέα καλλιόπης.

Orpheum Threiicios iuxta ſummos-vertices Olympi
Tumulus habet, Muſæ filium Calliopes.

Πρόμος. πρόμαχος. — Πρόμος. Primus-in-acie. Propugnator.

Προμότης. προκόπτων παρὰ ῥωμαίοις. — Προμότης. L. προμώτης. Promotus. Apud Romanos *id eſt, quod græcè diceretur* προκόπτων. i. proficiẽs, progrediens, promouens, qui promouetur. *Vide M. Etymol. col. 689. l. 47.*

D Προμοίροις. πρὸ τῆς μοίρας. ἀώροις προμοίροις δὲ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ νεολαία. — Προμοίροις. Ante-fatum, *ante fatale mortis tempus decedentibus.* Intempeſtiuis. *Immaturis. Immatura morte morientibus. Vt,* προμοίροις &c. i. Immatura verò morte peribat iuuentus.

Προμύλαια. θεὸς προμύλαιος, ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὔνοσον. — Προμύλαια. Sacra, quæ pro molis fiebant, vt fruges feliciter molerent. Θεὸς προμύλαιος, *vel, vt Heſych.* Προμυλαία. θεὸς, ἣν &c. Dea promylæa, *vel, Promylæa. Dea,* quam in piſtrinis collocabant vt felicis-reditus-autorem. *N. L. Quam, vt molarum præſidem, in piſtrinis conſecratam collocabant, vt eius fauore fruges feliciter molerentur, & bonam, atque copioſam farinam ſuis dominis proferrent.*

Προκομισσάριος. ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής. — Προκομισσάριος. Procomiſſarius. Arbiter de communi-conſenſu ſumptus inter duas partes.

E Προνομαία. καὶ προβοσκὶς, ἡ τοῦ ἐλέφαντος ῥίς. — Προνομαία. & προβοσκίς. Idem. Proboſcis elephanti. Elaphanti naris, *naſus, quo tanquam manu quadam vtitur, vt cibum ad os admoueat, & propter hunc vſum, proboſcis etiam manus vocatur.*

Προνομεύω. τὸ ληΐζω, καὶ αἰχμαλωτίζω. καὶ προνομεία, ἡ σκύλευσις. προνομία δὲ, τιμῆς πλείονος. — Προνομεύω. Pabulor. Prædor. Diripio. Vaſto. Et in-ſeruitutem-abſtraho. Et προνομεία. Pabulatio. Prædatio. Direptio. Vaſtatio. προνομία verò *dicitur de rebus, quæ ſunt* æſtimationis, *preciique* maioris, *& quæ propterea pluris æſtimantur. & pluris fiunt. Pluris æſtimatis.*

Προνομή. διαρπαγή. — Προνομή. Pabulatio Prędatio. Direptio.

Προνομίων. προληλημμάτων. προπετῶς σαυτῷ F τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν διεκδικῶν. — Προνομίων. Antè-captarum-rerum. *Priuilegiorum. Vt,* Aliarum prouinciarum, *& præfecturarum* priuilegia tibi temerè, *vel, inſolenter* vendicans.

Πρόνομος ὄνομα κύριον, αὐλητὴς, ὃς μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἔνθεν καὶ τὸ ἀγύῤῥιος προνόμου πώγων ἔχων ἐλάνθανε. — Πρόνομος. Pronomus. Nomen proprium *viri, qui* fuit tibicen, qui magnam barbam habebat. Hinc etiam illud *manauit, quod legitur apud Ariſtophanem in Eccleſiazuſis p.* 487. *v.* 36. *&* 37. Agyrrhius tamen Pronomi barbam habens Latuit, & tamen antè fuit iſte mulier.

NOTAE. A

Τὸ Ἀρχαῖον Προνόμιον. Sic apud Ariſtophanem in Ecclesiazuſis.pag.487.v.35.36.37.legitur,

> Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
> Ἀγύρριος γ' οὖν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
> Λέληθε, καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή.

Vide Schol.annot.13.

Προνόμων. Statutorum. Legum. Iurium.i. Eorum, quę pro noſtro iure tuendo proferimus in medium. Vt, Quid verò naturam,& leges ego curo?

Προνόμων. θεσμῶν. δικαιωμάτων. τί δέ μοι φύσεως μέλει, καὶ προνόμων;

Προνοοῦμαι. Genitiuo. Præuideo. Prouideo. Proſpicio. Aliquid animo præcipio, & priùs video, quàm accidat. Rationem habeo alicuius. Alicuius commodis proſpicio. Et προνοῶν,& προνοούμενος. præuidens, prouidens, proſpiciens, rationem habens.

Προνοοῦμαι. γενικῇ. ἔστι καὶ προνοῶν, καὶ προνοούμενος. B

Προνούστερος. Prouidentior. Prudentior. Sophocles *in Aiace flagellifero.pag.8.v.3.4.5.*

Προνούστερος. προμηθέστερος. προνοητικώτερος. σοφοκλῆς.

> *Vides Vlyſſes Deorum potentiam quanta* ſit?
> *Hoc quiſnam tibi, viro erat prudentior?*
> *Aut* quis *ad-agendum melior*, ac aptior *inuentus · eſt*, res *opportunas*?

> Ὁρᾷς Ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
> Τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἦν προνούστερος;
> Ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;

Τούτου. Hoc eſt, Aiace.

Τουτέστι, τοῦ αἴαντος.

Προνώπιον. Quidquid eſt ante noſtros oculos. Quidquid ad fores nobis occurrit primum. Veſtibulum.

Προνώπιον. προκείμενον. πρόθυρον. C

Προντούλων. N.L. *Vide Ariſtoph. Pluto.p.47.v.27.28.29.30.Schol.annot.4.5.&6.* Prontulorum. Non ſolùm quia non accepit dona *à me miſſa*: ſed etiam domo placentulam aliam prontulorum mihi miſit. Quod idem eſt, ac ſi dixiſſet, ne ego amplius illuc irem, *L.* ὥσπερ εἰ λέγων.

Προντούλων. οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον προντούλων. ὡσὰν λέγων μηκέτι πατήσαι ἐκεῖ με.

NOTAE.

Προντούλων.] Quid hoc ſibi velit, vt ingenuè fatear, non ſatis aſſequor. Si textus mendo caret, vocem hanc barbaram eſſe dices. Hæc tamen ex Ariſtophanis Pluto videntur ſumpta. Sic enim pag. 47.v.27.28.29.30. quædam anus de quodam adoleſcente grauiter conqueritur. D

> Ἄμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
> Ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι.
> Καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
> Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Schol.conſule annot.4.5.& 6.vnde Suidas. Illic tamen hæc vox προντούλων non extat.

Πρόγνωσις Pręnotio. Pręſcientia. Prouidentia. Prudentia *in Electra pag.125.M.*

Πρόγνωσις. σοφοκλῆς.

> *Pare: prudentia nullum hominibus* datum *eſt*
> *Quæſtum accipere meliorem, neque mente ſapiente* quidquam præſtantius. Pro, Nihil hominibus dari poteſt & melius, & lucroſius, quàm animus prudens,& ſapiens.

> Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἔφυ βροτοῖς.
> Κέρδος λαβεῖν ἄμεινον. οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

NOTÆ. E

Πρόγνωσις.] Ita ſcribendum, Πρόνοια. πρόγνωσις. Σοφ. In Electra pag.125.M.

> Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ.& cæt.

Πρόνοια. Pronœa. Delphis quædam Minerua Pronœa vocabatur, q.d. Protemplaris, quòd ante templum eſſet collocata. Hanc autem Herodotus lib.8. p.300.l.18. vocat προνοίην Ἀθηναίην.i. Prouidam. Mineruam. *Vide Lex.Ion.in* Προνοίη Ἀθηναίη. *Vuolfius ait vel πρόνεα, vel πρόναα dicendum, vt hac vox reſpondeat illi interpretationi διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. Quod mihi quoque placet, ſi Suidam ſequi velimus. Mag. Etym. 699.57.* προναία *dicit.*

Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ δελφοῖς ἀθηνᾶ πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. ταύτην δὲ ἡρόδοτος ἐν τῇ ή προνοίην ὀνομάζει.

Πρόνοια. Pronœa.q.d. Protemplaris. Minerua *ſic appellata.* Ac alij quidem aiunt *eam iſto cognomento vocatam*, quòd pro templo, *ſiue ante templum*, Delphis ſtaret. Alij verò, quòd prouidè-curaſſet, vt Latona pareret. Dei prouidentia tribus modis obſeruatur, per diſpenſationem, per bene- placitum, per conceſſionem. F

Πρόνοια. ἀθηνᾶ. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν. οἱ δὲ, ὅτι προὐνόησεν ὅπως τέκοι ἡ λητώ. ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια, κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται. κατ' οἰκονομίαν. κατ' εὐδοκίαν. καὶ συγχώρησιν.

A Πρόξ. ἐλάφου γέννημα.

Προξένει. λέγει. ὦ φίλτατε, ὡς νῦν πᾶς τελοῦντι προξένει. ἢ ὅτι ὡς φῂς προξένει μοι, καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα.

Προξενία. ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. καὶ αὐτοῖς προξενίαν ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Πρόξενος. ὁ νόηλυς πόλεως ξένος. ὁ δὲ, Εὐθυκράτη ἀτιμωρηθέντα παρὰ Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι, καὶ πρόξενον Ἀθηναίων.

Πρήξ. Ceruę progenies, ſiue fœtus.

Προξένει. Dic. *Vt in quodam ſenario.* O chariſſime (quia nunc quilibet *adeſt, opus* perficienti dic. *N. L.* Vel quia, quemadmodum ais, *omnia iam parata ſunt, nunc igitur ea* concilia mihi, & præbe *res* vtiles.

Προξενία. Hoſpitum ſuſceptio. Hoſpitalitas. Ius-hoſpitij. Vt, Lacedęmonij autem hoſpitij-ius ipſi dederunt.

Πρόξενος. Publicus hoſpes, qui-recens-aduenit. Vt, Ille verò Euthycratem apud Athenienſes ignominia-notatum, in-priſtinum-honoris gradum reſtituendum & publicum--hoſpitem Athenienſium

B pronuntiandum ſuo-decreto-curauit. *L.* ἀτιμωθέντα. *quod ab* ἀτιμόω ῶ.

Πρόξενος. ὁ προστάτης. καὶ συνέξεις αὐτὸν ὡς ἂν τὴν χάριν αὐτόν τε, κἀκείνην ἔχῃς ὦ πρόξενε. καὶ πρόξενοι, οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων, καὶ φροντισταὶ, καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

Προξένους ἐκάλουν, τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.

Προξενῶ δ' ὑμᾶς ἀεί. ἀντὶ τοῦ προΐσταμαι.

C ἀριστοφάνης.

Προξενῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττω. γενικῇ.

Προοδοποιῶ. γενικῇ.

Πρόοπτος. προφανής. πρόδηλος. ἡρόδοτος· ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι προόπτῳ θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν.

Προορῶ. αἰτιατικῇ.

Προώλης. ὁ πανώλης.

D

Πρόωμαι. παραχωρήσω.

Πρόωνες. οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρῶν.

Προόωνται. αὐθυπόταχτον. προδώσουσιν, ἀμελήσουσιν ὁ δὲ, τοὺς περιχώρους παρεκάλει λέγων, ἐὰν αὐτὸν προόωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι.

Πρόωρος. πρὸ τῆς ὥρας.

Πρόωσις ὤθησις.

E Προπαρεγγυηθέν. προπαραγγελθέν. προπαρεγγυηθὲν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλέως.

Προπάροιθεν. ἔμπροσθεν.

Πρόπας στόλος. πᾶσα ἡ δύναμις. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.

Προπαιδεύματα. ὁ δὲ ὠριγένης οὐκ ἐπαύετο παραδιδοὺς γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἄλλα προπαιδεύματα.

Πρόξενος. Patronus. Protector. Defenſor. Vt. Et ſimul-inuenias ipſum, ô patrone, vt hoc, & illud beneficium habeas. Et πρόξενοι, ciuitatum patroni, & curatores, & qui *publicos hoſpites* hoſpitiis excipiunt.

Προξένους. Proxenos vocabant, illos, qui conſtituti erant, *& quibus à Repub. mandatum erat*, vt hoſpites ex aliis ciuitatibus venientes ſuſciperent. *Ariſtoph. in Auibus p. 408. v. 24 Schol. annot. 12. vnde Suidas.*

Προξενῶ προΐσταμαι. Patrocinor. Patronus-ſum. Protego. Defendo. Ariſtophanes. Protegóque vos ſemper.

Προξενῶ. Pro ἐπιτάττω. Impero. Mando. Genitiuo.

Προοδοποιῶ. Genitiuo. Q. d. Ante aliquem viam facio. Viam alicui patefacio. Rerum aliquarum alicui ſum autor.

Πρόοπτος. Euidens. Manifeſtus. Perſpicuus. Conſpicuus. Herodotus *lib. 9. 328 l. 6. habet* δώσειν. *& in margine*, παραδώσειν. Nos homines iſti manifeſtæ morti ſunt tradituri. *i. in euidens exitium nos conicient.*

Προορῶ. Accuſatiuo Præuideo. Prouideo. Proſpicio.

Προώλης. *Qui-ante-tempus-perit.* Item Qui-penitus-perit.

Πρόωμαι. *Proiiciam. Cedam.* Concedam.

Πρόωνες. Promontoria. Prominentia montium loca.

Προόωνται. Proiicient. Prodent. Negligent. Per-ſe-ſubiunctiuum. Vt, Ille verò finitimos orabat, *vt opem ſibi ferrent*, dicens, ſi ſe desererent, ipſos quoque periclitaturos.

Πρόωρος. Ante-iuſtum-tempus vel naſcens, vel moriens Immaturus. Præcox. Intempeſtiuus.

Πρόωσις. Propulſio. Propulſatio. Pulſio.

Προπαρεγγυηθέν. Antè-denunciatum. Vt, προπ. Qui à Rege hoc antè-denunciatum *ſciebant.*

Προπάροιθεν. Ante.

Πρόπας στόλος. Vniuerſa claſſis. Omnes copiæ. Vt, Laborat verò mihi vniuerſa claſſis.

Προπαιδεύματα. q. d. Prædocumenta. Sic autem vocantur omnes liberales artes, ac diſciplinæ, quæ ante Theologiam, & ſeueriorem Philoſophiam doceri ſolent, vt hominum ingenia meliùs ad maiora percipiendum, atque diſcendum præparentur. Vt, Origenes autem geometriam, & arithmeticam, & alias diſciplinas ad ingenia præparandum antè doceri ſolitas, tradere non deſiſtebat.

F Προπαίδεια. τὰ πρῶτα μαθήματα.

Προτίμησμα. δίδυμός φησι μή ποτε ἄλλα τινά ἐστιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἳ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλ-

Προπαίδεια. τά *Idem ac* προπαιδεύματα. Primæ-diſciplinæ. *Vide* προπαιδεύματα.

Προτίμησμα. Didymus dicit *videndum eſſe* ne fortè ſint aliæ aliquę mulctæ, quę ante *pecuniæ* perſolutionem *ita vocentur.* Sunt enim, qui dicunt quintam æſtimationem *i. litium æſtimatarum quintam partem, pœnæ nomine, temere litigantium cauſa, apud acta* deponi, *quæ victori datur. Vide Iul. Pollucem. lib. 8. col. 430. i. in* Παρα-

καταβολή. Item vulg. Græcolat. Lex. in παρακαταβολή, & παρακαταβάλλειν. Niſi fortè πρόπεμπτα ſumi dicas, vt Demoſthenes ſumpſit pro, πρὸς ἡμέρας πέντε. i. ad quinque dies. Nam in magnis cauſis, magnique momenti litibus, vnicus dies ad iudicium de re tota faciendum non ſufficiebat.

λέγεσθαι φασίν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας ε. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν. A

Προπεπωκότες. Qui-propinarunt. Pro, Qui tradiderunt. Per tranſlationem verò ductam ab illis, qui in conuiuio viuum alicui propinant, hoc dicitur. Vt, In ipſo verò congreſſu virum antè-dictum, multa quidem argentea-vaſa, multa etiam aurea-vaſa Pruſiæ propinaſſe, i. tradidiſſe ferunt.

Προπεπωκότες. ἀντὶ τοῦ παραδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν, πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ.

Προπέρυσι. & πέρυσι. L. Προπέρυσι. καὶ πέρυσι. προπέρυσι. Tertio anno ante præſentem. Anno ab hoc tertio. πέρυσι. Superiore anno.

Προπέρυσι. καὶ πέρυσι. B

Προπέτεια. Infrænata lingua. Petulantia. Licentia. Ad dicendum, aut faciendum procliuitas.

Προπέτεια. ὁ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

Προπετής. In anteriorem partem propendens. Pronus. Procliuis. Procumbens. Vt, προπ. i. Onere procumbens cadit. προπετὴς etiam: præceps-linguâ. Præcipiti-lingua-præditus. In-loquendo-temerarius. Ad-loquendum procliuis.

Προπετής. εἰς τοὔμπροσθεν νενευκώς. προπετὴς τῷ βάρει γενόμενος πίπτει. προπετὴς δὲ, καὶ ὁ πρόγλωσσος.

Προπηλακίζων. Iniuria-afficiens. Contumelioſè-tractans. Eleuans. Deridens. Contemnens. Nihili-faciens Et προπηλακισμός. Contemnens. Nihili-faciens. Et προπηλακισμός. Contemptio, contumelia, iniuria. Dictum autem eſt, quòd olim facies illorum, qui turpi iudicio damnati fuerant, vt ignominia, & contumelia afficerentur, luto perungerentur. Quos nunc fuligine perungunt.

Προπηλακίζων. ἀδικῶν. ὑβρίζων. διασύρων. ἐξουθενῶν. καὶ προπηλακισμός. ὕβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχρίεσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν, καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων. οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι. C

Προπίνει. Propinat. Per vinum honorat, & prodit. Et Demoſthenes eos, qui patriam hoſtibus prodebant, hoſtibus eas prodere dicebat. Et Ariſtophanes in Theſmophoriazuſis p. 526. v. 24. & 25.

Προπίνει, διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ, καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ Ἀριστοφάνης.

Mn. Eia videam, quidnam primum erat? Mne. Bibimus.

Φέρ' ἴδω. τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.

Mn. Quid verò poſt hoc, ſecundum? Mn. Propinauimus.

Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προὐπίνομεν. D

Pro, Nos mutuò excepimus-amicè. Et rurſus. Filiabus venenum prębuit, & ipſe hauſit, particeps-factus infelicis propinationis, & amatorij poculi. *Ariſtoph. Lyſiſtrata pag. 149. v. 203. κύλικα φιλοτησίαν dicit.*

Ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἐδεξιούμεθα. καὶ αὖθις. Ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὤρεξε, καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως, καὶ φιλοτησίας.

NOTAE.

Φέρ' ἴδω.] Sic apud Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 526. v. 24. legitur.
Γυ. Φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν; Μν. ἐπίνομεν. & cæt.
Sed Suidæ lectio melior. Perſonas tantum verſibus præpone.

Προπίνειν. Antiqui Reges. publicum feſtum celebrantes, & epulum publicè præbentes, in aureis, aut argẽteis phialis vinum temperantes, vinum temperatum, à pincerna quidem accipiebant ipſi, exiguam verò poculi partem delibabant, quòd hoc amoris magni ſignum eſſet. Tunc etiam ipſum calicem præbebant, & dono dabant, cui volebant. Et hoc, propinare dicebatur. Ipſe verò dies, quo talis propinatio fiebat, vocabatur Philoteſia, quòd amoris, & amicitiæ cauſa hoc fieret. E

Προπίνειν. οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς, ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες, ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοὶ, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος, ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς. καὶ τότε παρείχοντο ᾧ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα. καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα, φιλοτησία.

Πρόπιον. N. L. Oraculum. Vaticinium. Et θεοπρόπιον. Diuinum-oraculum.

Πρόπιον. μάντευμα. καὶ θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα. F

Πρόποδες. Qui prominentes, & magnos pedes habent.

Πρόποδες. μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Πρὸ ποδῶν. Ante pedes. Quidquid ſe nobis offert primum. Obuium quodque, qualecunque id fuerit.

Πρὸ ποδῶν. τὸ παρατυχὸν οἱονδήποτε.

Πρὸ ποδῶν. Ante pedes.

Πρὸ ποδῶν. ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν.

Προπολεμῶ. Genitiuo. Propugno. Pro-aliquo-bellum-gero.

Προπολεμῶ. γενικῇ.

A Πεϱπόλιος. τὸν προπόλεον κόσμον τοῦ ἄστεος προκείραντες.

Προπόλις. Suburbanus. Vt, τὸν περ. Suburbanum ciuitatis ornamentum ante-vaſtantes.

Πρόπολος. δούλη. προπολεύουσα. ἢ θεράπων, καὶ θεράπαινα. πρόσφυξ. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαῤῥῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.

Παρὰ δὲ ἡροδότῳ πρόπολος, ὁ νεωκόρος.

Πρόπολος. Serua. Ancilla. Quæ-verſatur *circa dominos ſuos, vt illis ſeruiat.* Vel famulus, & famula. Profugus *profuga. Qui, quave confugit ad aliquem.* Ariſtophanes Nubibus *pag* 85. *v.* 14.

Sed te-ipſum trade confidens. i. bonum habens animum, animo fidenti, *noſtris famulis, vel, miniſtris.*

Apud Herodotum verò πρόπολος *vocatur* æditnus.

B Πρὸ πολλοῦ.

Προπόλῳ. καὶ προσπόλῳ θεράποντι.

Προπόλων. θείων ἑρμηνέων.

Πρόπολοί τε, καὶ θεράποντες. μέλλων εὐρυμέδων ποτ᾽ ἀριστοτέλει γράψαι δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος.

Πρὸ πολλοῦ. Multo antè. *q. d. Ante multum, ſub tempus.*

Προπόλῳ, & προσπόλῳ. Famulo. Miniſtro.

Προπόλων. *Famulorum. Miniſtrorum.* Diuinorum Interpretum. *i. Eorum, qui res diuinas interpretantur.*

Πρόπολοί τε, καὶ θερ. Idem. Famuli. Miniſtri. Vt, Cùm-eſſet Eurymedon olim *neſcio quid* Ariſtoteli perſcripturus Ille Latonæ myſticæ, *vel, myſteriorum-peritæ* exiſtens miniſter. *N. L.*

N O T AE.

Μέλλων Εὐρυμέδων.] Videtur diſtichum, quod ita non ineptè poſſet impleri.

Μέλλων Εὐρυμέδων ποτ᾽ Ἀριστοτέλει τινὰ γράψαι
Κεῖνος ὁ τῆς Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος.

C

Πρόπομα. ἐκ τοῦ προπίνω.

Πρόπομα. Propoma. q. d. Propotus, vel propotio. Vel, Quod-propinatur, aut ante cibos, alioſque potus hauritur. Item potus genus ex vino, & melle deſpumato, de quo conſule vulgata Græcolat. Lex. *deducitur autem à* προπίνω, propino, præbibo.

Προπομπία ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι. πομπεία δὲ ἁπλοῦν, διὰ διφθόγγου.

Προπομπία. In compoſitione per ι tantùm *ſcribitur.* πομπεία verò, ſimplex, per ει diphthongum *ſcribitur. Ac* προπομπία *quidem, idem eſt, ac* προπομπὴ, *q. d. præmiſſio. In ſolemnibus verò pompis ita vocabatur comitatus præcedens, & praua turba, vt loquitur Ouid.* πομπεία *verò, conuicium, ſcomma, maledictum. Quod ſumptum à Bacchi pompis, quæ fiebant in curru cum mutuis conuiciis, maledictis, & probris.*

D Προποντίς. ἡ πρὸ τοῦ πόντου θάλασσα ἐν τῷ βυζαντίῳ ἐπικειμένη.

Προποντίς. Propontis. Mare ante Pontum, Byzantio vicinum.

Πρόπτωσις ἐστὶν, ὅταν ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ.

Πρόπτωσις. Prolapſio. Procidentia. Πρόπτωσις *autem* eſt, quum oculus motus prolabitur, *& procidit. Plin. lib.* 34. *cap.* 18. *pag.* 307. *P. oculorum prouidentiam vocat, quam Græci τῶν ὀφθαλμῶν πρόπτωσιν. Conſule vulg. Græcolat. Lex. in* Πρόπτωσις.

Προπύλαια ταῦτα. δημοσθένης φιλιππικοῖς. δυνατὸν μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι. ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς πνυκός. βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν. ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων

E οὕτω λέγειν εἰώθασιν. ἐν γὰρ τῷ κατ᾽ αἰσχίνου αὐτὸς δημοσθένης φησὶν. ἤρετο σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν. ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησὶν, ἐν ἔτεσι μὲν πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη. τάλαντα δὲ ἀνηλώθη β. ι β. ε δὲ πύλας ἐποίησαν, δι᾽ ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασι.

Προπύλαια ταῦτα. Veſtibula iſta. Porticus iſtæ. Demoſthenes in Philippicis. Poteſt quidem *hoc, quod à Demoſthene dictum eſt,* demõſtratiuè dici, quippe quòd porticus iſtæ ex Pnyce cernerentur. Præſtat tamen relatiuè *rem* audire, *ac intelligere.* De *rebus* enim valde notis ita loqui ſolent. Nam in *oratione* contra Aeſchinem ipſe Demoſthenes dicit. Satyrum iſtum comicum hiſtrionem interrogauit. *N. L.* Heliodorus verò de Athenienſi arce dicit, Annis quidem quinq. prorſus *hæc arx* exædificata fuit. Talenta verò bis mille, & duodecim *in eius fabricam* impenſa fuerunt. Quinque verò portas fecerunt, per quas in arcem ingrediuntur.

Πρόῤῥιζον δὲ αὐτὴν τὴν ῥιζῶν. καὶ πρόῤῥιζος αἰτὶ τοῦ παντάπασι. σοφοκλῆς. μυρτίλος πρόῤῥιζος ἐκριφείς. πρὸ ῥιζῶν δὲ, ἐξ αὐτῆς ῥίζης.

Πρόῤῥιζον. Radicitùs-euulſum. Cum ipſis radicibus euulſum. Ab ipſis radicibus euulſum. Et πρόῤῥιζος *dicitur de re aliqua, quæ radicitùs euellitur, & funditus tollitur, & interdum aduerbialiter accipitur pro* παντάπασι.

F prorſus, omnino. Sophocles. Myrtilus prorſus eiectus *N. L.* πρὸ ῥιζῶν vero, ab ipſa radice, *radicitùs. Sophocles in Electra. p.* 115. *v. dicit,* πρόῤῥιζον γένος ἐξαπολλύναι *cum-ipſis radicibus-euulſum. i. omnino, perijt genus.*

Πρός. εἰς μῆκος δὲ, ὅσον πόδας ξ᾽. καὶ πρός. αἰτὶ τοῦ πλεῖον, περισσότερον. καὶ ὁ θεολόγος, καὶ μικρόν τι πρός.

Πρός. Præterea. Plus. Amplius. Vt, In longitudinem verò *extendebatur* ad 60. pedes, & plus, pro, amplius, & prolixius, *longius.* Et Theologus *quodam in loco dicit,* καὶ μικρόν τι πρός. i. Et exiguum quiddam præterea.

Προσαγγελία. πολύβιος. ἧκον ὑπὸ νύκτα

Προσαγγελία. q. d. Annunciatio. Nunciatio. Nun-

cius. Polybius, Venerunt ſub noctem ad Philippum *quidam* dicentes quoſdam ſecum ad-eundem-portū-appuliſſe, *& in-eadem-ſtatione-ſecum-eſſe*. Hos verò nūciare, quinqueremes Romanas à ſe Rhegij relictas. Ille verò, hoc nuncio perturbatus, aufugit. Et rurſus. Cùm autem Ptolemæo nuncius allatus fuiſſet, Archiam adeſſe, *valde turbatus eſt*.

Προσαγγέλλει. Denunciat. Indicat. Declarat. Vt, ὁ δὲ &c. i. Ille verò, ſe morte dignum *eſſe* denunciat, Pro, declarat, indicat. pronunciat.

Προσάγειν, & παράγειν. i. Adducere, & preterducere, differunt. Omnes enim ſic inſtructas copias adducunt, prout ſe fortiſſimè pugnaturos putarint. At *viri* ſapientes, *ſuas copias ita præterducunt, &* abducunt, vt quàm tutiſſimè, non quàm celerrimè abſcedāt. Preterire verò neceſſe eſt, plauſtris quidem exporrectis, ceteris verò impedimentis multum laxatis. Ita Xenophon *De Inſtitutione Cyri lib.5.p.140.C.* προσάγειν etiā *accipitur* pro, ſibi-conciliare, ſibi-adiungere, ſuum-facere, ſibi vendicare. Vt, Ille verò per Legatos ſignificauit ſe pecuniis, & muneribus gentes ſibi-conciliare *& adiungere* & denunciare *ipſis*, queſtus ex bello *faciendos fore* communes.

πρὸς τὸν φίλιππον, φάσκοντες συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς. τούτους δὲ ἀπαγγέλλειν, ὅτι καταλίποιεν ἐν ῥηγίῳ πεντήρεις ῥωμαϊκάς. ὁ δὲ, διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας ἔφυγε. καὶ αὖθις. τῷ δὲ πτολεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας παρεῖναι τὸν ἀρχίαν. A

Προσαγγέλλει. ὁ δὲ, ἑαυτὸν προσαγγέλλει, ἀντὶ τοῦ μηνύει ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

Προσάγειν. καὶ παράγειν, διαφέρει. προσάγουσι μὲν γὰρ πάντες οἱ παραταξάμενοι, ᾗ ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι. παράγουσι δὲ, οἱ σώφρονες. οὐχ ᾗ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν παριέναι. ἀνάγκη δὲ ἐκτεταμέναις μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἀνειργομένοις δὲ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπιπολύ. οὕτω φησὶ ξενοφῶν. καὶ προσάγειν, ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦσθαι. ἰδιοποιεῖσθαι. ὁ δὲ, ἐμήνυε διὰ τῶν πρέσβεων, ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι, καὶ δώροις. καταγγέλλοι δὲ κοινὰ τὰ κερδαλέα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου. B

N O T AE.

Προσάγειν, καὶ παράγειν.] Xenophon de Inſtitutione Cyri. lib.5. pag.40. C. ſic habet ſcriptum. Οὐ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι προσάγειν τε, καὶ παράγειν. προσάγουσι μὲν γὰρ, ἅπαντες, οὕτω ταξάμενοι, ὡς ἂν οἴωνται ἄριστα μάχεσθαι. ἀπάγουσι μέντοι οἱ σώφρονες ᾗ ἂν ἀσφαλέστατα, οὐχ ᾗ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παριέναι δὲ ἀνάγκη ἐστὶν ἐκτεταμέναις μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἀνειργμένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπιπολύ. C

Ad marginem legitur, ὡς ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι. Item, ἀνειμένοις, pro, ἀνειργμένοις.

Προσάγομαι. Datiuo. Concilior. Adiungor. Admoueor.

Προσαγορεύω. Accuſatiuo. Alloquor. Appello. Saluto.

Προσαγώγιον. Proſagogium. Inſtrumentum fabrorum, quod attrahentes, curua ligna dirigunt.

Προσᾴδω. Datiuo. Accino.

Πρὸς ἀκτῖνα *Solis* ad radium. Id eſt, ad orientem. *Ad orientis Solis radios. L.* πρὸς ἀνατολήν.

Προσαλισκόμεθα. Præterea-capimur. Pro, Præterea condemnamur, & mulctamur. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. p.289. v.19.* Preterea-capimur. *Vide Schol. annot.13. vnde Suidas.*

Προσαμφιῶ. Preterea-induam. Præter *illas veſtes*, quas habes *alias etiam* induam.

Προσανανεωσάμενος. Qui-renouauit. Qui-rurſus-excitauit, *ac inſtaurauit.* Vt, Marcus autem renouata murorum humilitate *& muris altiùs erectis*, ſpei *rerum ſperatarum* periculum facere cœpit.

Προσανατεθείς. *Præterea-addens.* Iratus. Elatus. Vt, Ille verò pauca præterea addens, ſe facturum annuit *id, quod ab eo petebatur.* Pro, aduerſus-illos-inſurgens. *i. illorum poſtulata iniquo animo ferens, & ideo grauiter indignatus, ac iratus.*

Προσανατεινόμενος. Minas-intentans. Minans. Vt, Partim quidem, rogans, partim verò, minans.

Προσαναφωνῶ. Datiuo. Alloquor. Compello.

Προσανέχων. Adherens. Conglutinatus. Polybius. Ille verò quiduis ſuſtinere, *patique* decreuerat, Aegyptiorum prefecturis adherens. Et rurſus. Demetrius autem adherens preſentie illius, qui ad ipſum miſſus-fuerat. Et προσανέχοντι. Eminenti. Excellenti.

Προσάγομαι. δοτικῇ.

Προσαγορεύω. αἰτιατικῇ.

Προσαγώγιον. τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ᾧ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. D

Προσᾴδω. δοτικῇ.

Πρὸς ἀκτῖνα, ἀνατολήν.

Προσαλισκόμεθα. ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα. καὶ ζημιούμεθα. κατὰ προσαλισκόμεθα.

Προσαμφιῶ. πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω.

Προσανανεωσάμενος. ἀνακαινίσας, καὶ ἀνεγείρας. ὁ δὲ μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, ἐπεβάλλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος. E

Προσανατιθείς ὀργισθείς. ἐπαρθείς. ὁ δὲ, βραχέα προσανατιθεὶς, κατένευσε ποιήσειν. ἀντὶ τοῦ κατεπαρθείς.

Προσανατεινόμενος. ἀπειλῶν. τὰ μὲν, παρακαλῶν. τὰ δὲ, προσανατεινόμενος.

Προσαναφωνῶ. δοτικῇ. F

Προσανέχων. προσέχων. προσκεκολλημένος. πολύβιος. ὁ δὲ, πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν αἰγυπτίων ἐπαρχίαις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ δημήτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποστολισαμένου πρὸς αὐτόν. καὶ προσανέχοντι. ἐξέχοντι.

A Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα.

Πρόσαντες. δυσχερὲς, καὶ ἐναντίον. καὶ ζήτει, ἐν τῷ ἄναντες.

Προσάντης. καὶ ἡ δοτικὴ προσάντει.

Προσάντως ἐπίῤῥημα. μή τε ἀκαίρως παρακαλεῖν, μήτε προσάντως.

Πρὸς ἐπάλξησιν. πρὸς βοήθειαν.

B Προσάπτομαι. γενικῇ. προσάπτω δὲ, δοτικῇ.

Προσαρασσόμενα προσρηγνύμενα. προσκρουόμενα.

Προσαστειασάμενος. ἀστεῖόν τι προσειπών. ὁ δὲ, παρακαλέσας αὐτὸν, καί τι προσαστειασάμενος τοιοῦτον. αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

Προσαυδῶ. δοτικῇ.

C Πρὸς αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δὲ, οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναντίους. ἐγένετο περὶ τὸν μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι, καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν.

Προσβάλλει. δοτικῇ. προσέρχεται.

Προσέβαλε δὲ ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν ἦχος ἐμμελὴς θείων ὕμνων. δι' ἑνὸς λ. β. ἀόριστος προσέβαλλε δὲ ἀεὶ διὰ δύο λλ' παρατατικός.

D Προσβαίνω δοτικῇ.

Πρὸς βίαν. βιαίως. ἀναγκαστικῶς. ὁ δὲ, οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς ὁ ἐραστὴς ὁ ἐναγής. ἀλλ' ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεὼ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως.

Προσβλέπω. δοτικῇ. οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ.

Προσβολή. ζημία. δαίμονος ὀργὴ, παρὰ ἀριστοφάνει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ζῶον, ζημίαν εἶπε καταρώμενος αὐτῷ.

E Χ' ὅπου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή,
Οὐκ οἶδα. περὶ τοῦ κανθάρου.

Προσεγένετο. συνεμίχθη. συνηριθμήθη. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως ἀρμενίας παῖς, προσεγένετο αὐτῇ ξὺν δυνάμει ἱππικῇ οὐκ ὀλίγῃ.

Πρόσγειον. τὸ πρὸς γῆν.

Προσγράφει. προσκρίνει.

Προσδέδεμαι. δοτικῇ.

F Προσδέξασθαι. προσδέξασθαι δὲ τὸ δὴ λεγόμενον πρὸς ταῖς πλευραῖς τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς.

Προσδέχομαι αἰτιατικῇ. καὶ προσδεχόμενοι ὁμοίως, προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι. καὶ ἐνδεῖσθαι. διαφέρει. τὸ μὲν

Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον. πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα. Ad Solem orientem.

Πρόσαντες. Accliue. Arduum. Difficile. Moleſtum. Aduerſum. Contrarium. Quęre in voce Ἄναντες.

Προσάντης. Accliuis. Arduus. Difficilis. Moleſtus Aduerſus. Contrarius. Et datiuus προσάντει. Accliui &c.

Προσάντως. Aduerbium q. d. Accliuiter. Arduè. Difficulter. Moleſtè. Hoſtiliter. Inimicè. Odioſè. Vt, Nec intempeſtiue, nec odioſe rogare.

Πρὸς ἐπάλξιν. L. ἐπαλέξησιν. Ad auxilium *ferendum. ab ἐπαλεξέω. ῶ. auxilium-fero. Adiuuo.*

Προσάπτομαι. Genitiuo. Attingo. προσάπτω vero, datiuo. Applico. Adiungo. Appono. Appendo. Affigo. Attribuo. Aſſigno.

Προσαρασσόμενα. Quæ-inter-ſe-franguntur. Vel, Quę-ad-aliquid-franguntur. Alliſa. Colliſa.

Προσαστειασάμενος. Pręterea-vrbane-iocatus. Vrbanum quiddam addens. Vt, Ille verò adhortatus Ipſum, & quoddam huiuſmodi *dictum* pręterea-vrbane-addens, *ei dixit*, Semper autem iuniorum virorum mentes *incertæ* pendent.

Προσαυδῶ. Datiuo. Alloquor. Saluto. Compello. *Sed accuſatiuo potius gaudet.*

Πρὸς αὐτοῦ. Pro, ὑπὲρ αὐτοῦ. Pro ipſo. Pro ſe. Vt, Ille verò non contra ſe: ſed pro ſe facere ratus, ea, quę apud aduerſarios contingebant *i. fiebant*, Marcum adiit, eius audaciam infringere, & impetum anteuertere ſtudens.

Προσβάλλει. Datiuo. Accedit. Vt, προσέβαλε. &c. Suauis autem diuinorum hymnorum ſonus ad aures ipſorum acceſſit, *eáſque ferit*. Per vnicum λ aoriſtus ſecundus *ſcribitur*: ſed pręteritum-imperfectum per duplex λλ ſemper *ſcribitur*.

Προσβαίνω. Datiuo. Accedo.

Πρὸς βίαν. Per vim. Violenter. Per-neceſſitatem. Cogendo. Ille verò ſceleratus amator ei non pepercit: ſed ex templo eductam per vim ſtuprauit valdè crudeliter.

Προσβλέπω. Datiuo. Aſpicio. Intueor. Vt, οὐδὲ &c. Nec ampliùs eam intueri poſſem.

Προσβολή. *Ictus. Plaga. Vulnus.* Mulcta. Damnum. Dei ira, apud Ariſtophanem *in Pace p. 435. v. 27. & 28.* Cùm enim dicendum eſſet ζῶον. i. animal, dixit ζημίαν. i. mulctam, imprecans ipſi.

Et cuiúſnam ſit Deorum hæc ira, malúmque,
Neſcio. De ſcarabeo verba fiunt.

Προσεγένετο. Acceſſit. Commixtus-eſt. Connumeratus-eſt. Se-coniunxit. Vt, Filius autem Regis Armenię cum non exiguis equeſtribus copiis ad eam acceſſit *eique ſe adiunxit*.

Πρόσγειον. Proximum-terrę. Terræ-contiguum. Humile.

Προσγράφει. Adſcribit. Adiudicat.

Προσδέδεμαι. Datiuo. Sum-alligatus.

Προσδέξασθαι. Admittere. Recipere. Vt, Admittere verò (id, quod vulgò dicitur) hoſtes ad latera. Pro, prope.

Προσδέχομαι. Accuſatiuo. Expecto. Et προσδεχόμενοι *ſumuntur* eodem-modo, *pro*, προσδοκῶντες. id eſt, expectantes.

προσδεῖσθαι, & ἐνδεῖσθαι, differunt. i. Præterea-indige-

re. Et indigere. Nam alterum quidem, τὸ προσδεῖσθαι *ſcil.* paucarum quarundam *rerum* poſſeſſionem ſignificat *qua fit, vt aliarum præterea rerum indigeamus.* Alterum vero, *ſcil* τὸ ἐνδεῖσθαι, integram vniuerſarum-rerum inopiam ſignificat.

γὰρ, δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν. τὸ δὲ, παντελῆ A
ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

Προσδιαλέγομαι. Datiuo. Colloquor. Alloquor.

Προσδιαλέγομαι. δοτικῇ.

Προσδίδωμι. Accuſatiuo. Addo. Communico. Expectatio differt à ſpe. Nam ſpes quidem, eſt bonorũ expectatio. Et ille, qui metuit, expectat: ſed non expectat bona. Metus enim, eſt malorum expectatio. Spes verò, bonorum. Quoniam igitur impij res non ſubſiſtentes, *nec permanentes, ac diuturnas* expectant, ipſorum ſpes perit, vt *non* permanentibus voluptatibus fruantur. N. L.

Προσδίδωμι. αἰτιατικῇ. διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος. ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι, προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος. ἀγαθῶν δὲ, ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφισταμένων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς, ὡς μένουσι τοῖς ἡδέσι χρῶνται. B

Πρὸς δύο. Aduerſus duos ne Hercules quidem *ſufficit. Er. ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 169. ad. 19. Ne Herc. q. ad. d.* Prouerbium. Quære in vocibus, Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

Πρὸς δύο δὴ οὐδ' Ἡρακλῆς. παροιμιάζονται ἐν τῷ οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

Πρὸς αἵματος. Conſanguineos. Cognatos. Sophocles *in Aiaco flagellifero. p. 71. v. 1313. & 1314.*

Πρὸς αἵματος. τοὺς συγγενεῖς. σοφοκλῆς.

Ergo ego *adeò præſtans ex præſtantiſsimis duobus*

Natus, decorabo meos *conſanguineos?*

Ἄρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν.

Βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, C

Προσαίτης. Mendicus. προσαῖτις verò fœmineum, per ι *ſcribitur.* mendica.

Προσαίτης. ὁ ἐπαίτης. προσαῖτις δὲ θηλυκὸν, διὰ τοῦ ι.

Προσαιτῶν Mendicans. Multa petens.

Προσαιτῶν. πολλὰ αἰτῶν.

Προσεδρεία *per ει diphthongum.* Aſſiduitas. Perſeuerantia. Diuturna-obſidio. Προεδρία verò, *per ι ſimplex. q. d. præſidentia. Gallicè, Preſeance.* Primus-in-ſedendo locus.

Προσεδρεία. προεδρία δὲ.

Προσεδρεύω σοι.

Προσεδρεύω σοι.

Πρόσεδρος. Aſſidens. Aſſiduus. Circunfuſus. *Sophocles in Trachinis p. 359. v. 1. & 12.*

Πρόσεδρος.

Tunc ex circunfuſa caligine ſtrabum, ac inuerſum

Oculum attollens, vidit me in multo exercitu.

Τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον

Ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ. D

Προσέκειτο Pro, προσεῖχε. Incumbebat. Pro, Attendebat. Thucyd. lib 1.

Προσέκειτο. ἀντὶ τοῦ προσεῖχε. θουκυδίδης α.

Προσέκοψεν. Pro, προσέπταισεν. Offendit. Impegit in. Alexis

Προσέκοψεν. ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν. ἄλεξις.

Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. Offendit hominem. Pro, Alienatus-eſt-ab-eo. Vel eum-à-ſe-alienauit. Ita Poſidippus.

Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο. οὕτω ποσείδιππος.

Προσεκτικώτατα. Attentiſſimè. Vt, Videbatur enim Romanorum *omnium* attentiſſimè, & accuratiſſimè, ſecundùm patrias leges, *patriósque ritus,* facere ſacrificia. Pro, ſumptuosè, & prudenter.

Προσεκτικώτατα. ἐδόκει γὰρ ῥωμαίων προσεκτικώτατα, καὶ ἐπιμελέστατα, κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς ἐπιτελεῖν τὰς θυσίας. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς. νουνεχῶς. E

Προσέληνοι. Antelunares. Herodotus ita vocat Arcadas, hoc eſt, antiquos, *&* natos ante lunam. *Vide Ariſtoph. in Nubibus p. 83. v. 11. in* Βεκκεσέληνε. *Conſule Schol.*

Προσέληνοι. ἡρόδοτος τοὺς ἀρκάδας οὕτω λέγει. τουτέστιν ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης.

Προσελοῦμεν. Pro, προπηλακίζομεν ἐλαύνομεν. ἐκβάλλομεν. *Sic enim legitur apud Ariſtophanem. in Ranis. pag. 159. v. 11. Schol. annot 6.* Contemnimus, abigimus, eiicimus. *à* προσελάω. *de quo Lexica.*

Προσελοῦμεν. ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν.

Προσελαύνομεν. εἰσβάλλομεν.

Προσέμαξε. Addidit. Adiunxit. Cum re aliqua conglutinauit, & coniunxit. Μάττειν enim dicitur pro, commiſcere, & ſubigere, *pinſere, macerare,* & in vnum *corpus, in vnam maſſam* contrahere farinã. Ariſtophanes *in Equitibus. p. 236. v. 1. Scol. annot. 1. 2. 3.* Et præterea prandenti *Ciuitati* Piræum addidit, *& tanquam farinæ maſſam egregiè ſubactam appoſuit.*

Προσέμαξε. προσπαρέθηκε. προσεκόλλησε. μάττειν γὰρ λέγεται. τὸ ἀναμιγνύειν, καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. ἀριστοφάνης. τὸν πειραιᾶ προσέμαξε. F

Πρὸς ἐμοῦ εἶ. Ad me pertines. Es mihi familiaris. Es prope me. Es meus amicus. Es apud me.

Πρὸς ἐμοῦ εἶ. οἰκεῖος μοι. ἐγγύς μου. φίλος μου. παρ' ἐμοί.

Προσένεγκε. *Imperat. aor. 1. act. per ε in fine ſcribitur.* Affer. Admoue. Offer. προσένεγκαι verò *per αι diphthongum, & eſt imperat. aor. 1. med. idem ſignificans, quod præcedens* προσένεγκε.

Προσένεγκε. προσενέγκαι δέ.

A Προσέπαισε. προσέπαιξε. πλάτων τῷ σ', ἀντὶ τοῦ ξ' κέχρηται.

Προσέπαισε. Idem, ac προσέπαιξε. Alluſit. Plato vſus eſt litera σ, pro ξ à προσπαίζω. cuius fut. & in σω, & in ξω deſinit.

Προσέξονται. ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι.

Προσέξονται. Pro, προσκολλῶνται. L. προσκολληθήσονται. Adhærebunt. Conglutinabuntur. Coniungentur cum. Vt, Saxa cotylis adhærebunt. N. L.

Προσεπιμετρῶν. πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς, προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ. πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν.

Προσεπιμετρῶν. Aliquid ad iuſtam menſuram addés. Plus dans, quàm iuſta menſura ferat. Aliquid ad menſuræ cumulum addens. q. d. Aliquid præterea admetiens. Vt, Indigenti, ſemper plus addens, *ac largiens, quàm eius indigentia requireret*, vt propter hæc *ſua dona, ſuámque liberalitatem*, ſine-controuerſia ab omnibus *ſibi* gratia h beretur.

B Προσεπιτραγῳδήσουσι. δεινολογήσουσι, δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ ἀπότευγμα, καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, καταπλήξωνται τοὺς ἐπὶ τοῖς τυράννοις.

Προσεπιτραγῳδήσουσι. Cum-querimonia-verbis-amplificabunt. Verbis-exaggerabunt-Tragicorum-more. Vt, Veritus ne ſucceſſum illum pluribus-exaggerantes, & verbis-magnificis-amplificantes, *atque iactitantes*, perterrefacerent illos, qui in Tyrannorum poteſtate erant.

Προσεποιήθη. ὁ δὲ, ὠργίζετο ἀτιμασθεὶς, οὐ μὴν προσεποιήθη κατὰ τὸ παρὸν, ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν. ἐνεδείξατο δαμάσκιος. ᾐσθάνετο μὲν οὖν ταύτῃ πῃ διακειμένων, οὐ μέν τοι προσεποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, καὶ πολλάκις ἀκούων, οὐ προσεποιεῖτο.

Προσεποιήθη. Simulauit. *Gallicè, Il fit ſemblant.* Vt, Ille verò, contemptus iraſcebatur, in præſentia tamen ſimulauit *ſe talem ſui contemptionem* non *obſeruaſſe. Vel, non ſimulauit tamen ſe hoc animaduertiſſe.* Pro, *non* declarauit *non* demonſtrauit *ſe rem animaduertiſſe. Rem diſſimulauit.* Damaſcius. Animaduertebat quidem eos quodammodo ſic affectos *eſſe*, non tamen ſimulauit, *ſe ad hoc* C animum aduertere *pro, diſſimulauit tamen hoc à ſe curari.* Et rurſus, Ille verò, quamuis *hæc* ſæpius audiret, tamen diſſimulabat.

Προσεποιήσαντο. ἰσαῖος, ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.

Προσεποιήσαντο. Pro, ἀντεποιήσαντο. Sibi-vendicarunt. Iſæus.

Προσεποίσω. προσεπάξω.

Προσεποίσω. Præterea-inferam. Admouebo. Adferam. Inferam.

Προσερήσομαι. ἐρωτήσω.

Προσερήσομαι. Præterea-interrogabo. Interrogabo.

Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις. Ad ruptam canis *petram. ad rupem canis.* De fruſtrà laborante, *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 15. ad. 88. Fruſtra canis.*

D Προσερρύη. προσεφοίτησε. προσῆλθε. προσερρόδησεν.

Προσερρύη. Acceſſit. Aduenit. Affluxit.

Προσέσθαι. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ, κοὐδὲν γρύζει, τοῦ τ' οὐ δύναταί με προσέσθαι ἑλκύσασθαι. καὶ αἰλιανός. ἡ δὲ, οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. καὶ αὖθις. ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν.

Προσέσθαι. Admiſiſſe. Admittere. Attrahere. Allicere. Ariſtophanes, Sed quia tacet, nec quidquam grunnit *& ne gry quidem dicit*, hoc non poteſt me allicere. Et Aelianus. Illa verò, non admiſit, *nec accepit eius* donum, dicens, meretriciam eſſe mercedem, ſe ignoto viro obiicere, *ſuique corporis copiam ei facere*, & quaſi venalem formam vendere. Et rurſus. Itaque ipſum ad colloquium non amplius admiſit. *Vel, In ſuam familiaritatem non amplius admiſit.*

E Προσέσχεν. ἐξώκειλε. σοφοκλῆς.
Τίς σ' ὦ τέκνον προσέσχε; τίς προσήγαγε.
Χρεία; τίς ὁρμή; τίς δ' ἀνέμων ὁ φίλτατος,

Προσέσχεν. Appulit. Sophocles *In Philoctete. p. 385. F.*
Quis te, ô fili, huc *appulit? quænam adduxit*
Neceſſitatis-cauſa? quis impetus? quis verò ventorum amiciſſimus.

Καὶ αὖθις.
--Τίνι
Στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

Et rurſus *eadem pag. v penult. & vlt.*
-- Quâ
Claſſe appuliſti ad *iſtam terram? nauigans vnde?*

Λέγεται, καὶ κατέσχεν. ὁ αὐτὸς σοφοκλῆς.

Dicitur & κατέσχεν *pro eodem.* Idem Sophocles *in eadem fab. pag. 386. F.*

F -Ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ.

-- Quum ex marina
Chryſe appuli huc nautico exercitu.

Προσέσχε. κατῆρεν. ἐπλησίασεν. αἰλιανός. εἶτα τῇ ὑστεραίᾳ προσέσχε τῇ χίῳ. καὶ ἀποβάντι, ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένῃ.

Προσέσχε. Appulit. Acceſſit. Aelianus. Deinde poſtridie ad Chium appulit, & cùm *de naui in terram* deſcendiſſet, inciderunt in puellam, quę vendebatur.

Προσεταιρισάμενος. ἑταίρους προσλαβόμενος.

Προσεταιρισάμενος. Socios-aſſumens. Qui-ſibi-ſocios-adiunxit.

Προσέτι. Aduerbium. Præterea.

Προσετρίψατο. Impreſſit. Iniecit. Affudit. Aſperſit. Vt, τῷ βίῳ. &c. Humanæ vitæ maculam aſperſit.

Προσεύξῃ τὸν θεόν. Orabis Deum. Sic Ariſtoph. in Pluto.

Προσευχή. Precatio. Verborum-congreſſus. Oratio, qua cum aliquo familiariter agimus. Et initio Dei, & hominum. Vel petitio bonorum, quæ Deo ſupplicatione offertur. Vel petitio participationis reū bonarum, quę *ſic* appellantur, *& quæ ab eo petuntur*, qui ſeruat *eas*, *& petenti largitur*. N. L. Vel, virtutis præmiū, quo Deus maximè lætatur, & quo *pios* remuneratur. Vel ſtatus ille mentis, qui omnem terrenam cogitationem perdit, *profligat, deſtruit*. Vel boni petitio, quæ fit à piis ad Deum. Vel petitio eorum, quæ Deus hominibus ad ſalutem donare ſolet. Precatio. Quum conſiderata Dei Maieſtate, aliquid à Deo peto, tunc precor, *tunc Deum adoro*.

Προσευσχολεῖν. Accuratè-contemplari. Vt, Miſſum-facere id, cui ſtudemus, & ipſius contemplationem accuratè-contemplari. N. L.

Προσεφθέγξατο. Accuſatiuo. Datiuo etiam: ſed rarò. Alloquutus eſt.

Προσεχές. Propinquum. Vicinum. Proximum. Vt, Ad illas vrbis *partes* appellere, *& ſtationem habere* non poterat, quòd littora Eteſiis eſſent vicina. Illud enim littus, quod illic *eſt*, eſt importuoſum, & vicinum. N. L.

Προσέχεια. Attentio.

Προσέχοιεν. Attendant. Accuratè ſeruent, *ac obſeruent*. Vt hoſtes huc mentem aduertant. *i. hoc attentè perpendant*. Et rurſus. Ad libros profectò non admodum attendebat. *Libros non admodum curabat: ſed eos omnino negligebat.*

Πρὸς ζόφον. *Ad caliginem, vel, ad tenebras. Pro,* ac occaſum. *Solis. ad occidentem.*

Πρόσει. Accedis. Aduenis.

Προσειλήφεισαν. Opinati-ſunt. Suſpicati-ſunt. Animaduerterunt. Cognouerunt. Ioſephus. Cognouerunt enim ex illo habitu *corporis cultu, vultúſque geſtu*, ipſos nihil eorum, quę ſuſpicati fuerant, negaſſe: ſed ad parandam, *ac impetrandam* veniam omnia feciſſe. *L. μηδὲν αὐτῶν.*

Πρόσειλος. Apricus. Ad Solis calorem expoſitus.

Προσείλου. Accepiſti. Aſſumpſiſti. Connumeraſti. Aelianus. Deinde impuriſſime *homo, tibi* tot hoſtes non ſuffecerunt, *tot hoſtibus contentus non fuiſti*: ſed me quoque in *tuorum* inimicorum ordinem aſſumpſiſti? *i. in tuorum inimicorum numerum retuliſti?*

Προσειπών. Alloquutus. Vt, καὶ τοὺς. &c. i. Et fratres poſtremùm alloquutus. Et, προσειπὼν οὖν. i. Danielem igitur alloquutus.

Προσείρων. Aduectens. Adiiciens. Addens.

Πρόσεισι. Datiuo. Accedit. Aduenit.

Προσεῖχε. *Mentem aduertebat*. Attendebat.

Προσηγάγου. *Ad te* admouiſti. Pro, amplexus-eſt. Ad te aſſumpſiſti. Ariſtophanes Auibus. *p. 373. v. 20. Schol. annot. 11. vnde Suidas.* Non oſculatus-es, non allocutus-es, non amplexus-es. Pro, Non ad te adduxiſti ad congreſſum. *i. vt cum eo congrededeiis.*

Προσηγάσθησαν. Supra-modum-admirati-ſunt. Vehementer-admirati-ſunt. *Vt in illis verbis, quæ verſibus*

Προσέτι. ἐπίῤῥημα. A

Προσετρίψατο. ἐπέβαλε. κατέχεε. τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο.

Προσεύξῃ τὸν θεόν, οὕτως ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.

Προσευχή. συνουσία. καὶ ἕνωσις θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων. ἢ αἴτησις ἀγαθῶν μεθ᾽ ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ. ἢ ἡ πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ τοῦ τετηρηκότος μεταποιήσεως αἴτησις. ἢ ἀρετῆς ἔπαθλον. ὃ μάλιστα χαίρων θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἢ προσευχή ἐστιν ὁμιλία νοῦ πρὸς θεόν. ἢ κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. B ἢ αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς θεὸν γινομένη. ἢ αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. προσευχή. ὅτε τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας, αἰτῶ τι παρὰ τοῦ θεοῦ, τότε προσεύχομαι.

Προσευχολεῖν. ἐπιμελῶς βλέπειν. ἀφίεται δὲ τὸ σπουδαζόμενον, καὶ τῇ θεωρίᾳ προσσχολεῖν αὐτοῦ.

Προσεφθέγξατο. αἰτιατικῇ. καὶ δοτικῇ δὲ σπανίως. C

Προσεχές. ἐγγύς, ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις. ἀλίμενος γάρ ἐστι, καὶ προσεχὴς ὁ τῇδε αἰγιαλός.

Προσέχεια. ἡ προσοχή.

Προσέχοιεν. ἐπιμελῶς τηροῖεν. ὅπως οἱ πολέμιοι ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νοῦν. καὶ αὖθις. οὐ δὴ πάνυ τοι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις.

D

Πρὸς ζόφον. πρὸς δυσμάς.

Πρόσει. προσέρχῃ.

Προσειλήφεισαν. ὑπέλαβον, ἐνόησαν. ἰώσηπος. προσειλήφεσαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτῶν ἀρνήσασθαι τῶν ὑπονοηθέντων, ἀλλ᾽ ἐπὶ συγγνώμης πορισμῷ πάντα πεποιηκέναι.

Πρόσειλος. πρὸς τὴν εἵλην, ἤτοι τὴν θερμασίαν. E

Προσείλου. προσελάβου. συνηρίθμησας. αἰλιανός. εἶτα ἀσελγέστατε τοσοῦτοι ἐχθροὶ γενόμενοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλου τάξιν;

Προσειπών. καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσειπών. καὶ, προσειπὼν οὖν τὸν δανιήλ.

Προσείρων. προσάπτων.

Πρόσεισι. δοτικῇ.

Προσεῖχε.

Προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω. παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. οὐκ ἔκυσας. οὐ προσεῖπας. οὐ προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν. F

Προσηγάσθησαν. ὑπερθαύμασαν. τοῦτον ἀπε-

A δέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου. καὶ προσηγάσθησαν πῶς οἴει σφόδρα τὸν Πρόκλον.

iambicis, at non ſine mendi ſuſpicione, ſi metri legem ſpectes, proferuntur. Hanc acceperunt, *ac approbarunt* orationem illius adoleſcentis, Et vehementer admirati ſunt (quomodo putas?) vehementer *inquam, ſunt admirati* Proclum.

Προσηγγελμένοις. τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι. τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκέσαντες, οὐδὲν προυργιαίτερον ποιήσετε μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν.

Προσηγγελμένοις. Rebus iam nunciatis. Vt, Cùm res iam nunciatas ſatis-defenderitis, poſtea nihil potius facietis, quàm vt pro viribus opem illis feratis.

Προσηγλάϊστο. ἐλαμπρύνετο.

Προσηγλάϊστο. Ornatu-efferebatur. Splendidus, ac ornatus erat. Præterea-ſplendebat. Præterea-ſplendore-decorus-erat.

B Προσηγορία. προσφώνησις.

Προσηγορία. Appellatio. Compellatio. Alloquutio. Salutatio.

Προσήγορος.

Προσήγορος. q.d. Allocutor. Appellator. Compellator. Salutator. *Sophocles in Oedipo Tyranno p. 207. v. 8. 9.*

--ὅπου

--Vbi

Θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.

Mortalium appaream nullius allocutor. i. vbi nullum de mortalibus alloquar. Vel, me nullus mortalium alloquatur. Idem vocabulum extat in Antigona pag. 262. F. & in Philoctete pag. 429. 6.

Προσήκαντο. αἰτιατικῇ. κατεδέξαντο. ἠθέλησαν. οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν. ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοὺς ἐθέλοντας

C καὶ αὖθις. μωϋσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν.

Προσήκαντο. Accuſatiuo. Receperunt. Admiſerunt. Probarunt. Voluerunt. Vt, Ergo plerique quidem illam Legationem admiſerunt. Pauci verò quidam illos interfecerunt, qui *Legationem illam* voluerunt, *ac probarunt.* Et rurſus. Moſes quidem illud conſilium admiſit.

Προσήκει. πρέπει. προσήκει γοῦν ῥωμαίοις μετὰ ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὡς ἂν οὐκ ἐξ ἀνάγκης πολεμοῦσιν, ἀλλὰ προσκτωμένοις.

Προσήκει. Decet. Conuenit. Vt, Decet autem Romanos cum vacuitate periculi, *ſine periculo, tutóque* vincere, vt eos, qui non per neceſſitatem bellum-gerunt: ſed *ſemper aliquid* acquirunt, *vt ſuas opes, & imperium augeant.*

Προσήκων. δοτικῇ. κατὰ γένος ἀγχιστεύων. ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος. καὶ αὖθις. καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς οἰνοχόους τούτου ἡγησάμενοι φαρ-

D μακεῖς, ἀπέκτειναν.

Προσήκων. Datiuo. Generis affinitate ad aliquẽ pertinens, eique coniunctus. Vel, affinitatis vinculo cũ aliquo coniunctus. Vt, Ille verò puer affinitatis vinculo *cum eo* coniunctus erat. Erat eius affinis. Et rurſus. Et horum affines, huius pincernas interfecerunt, veneficos *eſſe* rati.

Προσήλιος.

Προσήλιος. Expoſitus-Soli. Solis-calorem-ſentiens. Apricus.

Προσηλῶ, αἰτιατικῇ.

Προσηλῶ. Accuſatiuo. Clauis-affigo. Affigo.

Προσήλυτον. οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, καὶ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους. δαβίδ. καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

Προσήλυτον. Proſelytum. q.d. Aduenam, & peregrinam qui ad aliquos accedit. Qui ex gentibus *ad populum Iſraeliticum* aduenerant, & ſecundùm diuinas leges in *Iudæorum* Repub. viuebant, *hi vocabantur Proſelyti. i. Aduenæ.* Dauid. Et proſelytum interfecerunt.

Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις. ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου, ἢ προσπεποιημένου. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Πρὸς σῆμα. Ad nouercæ ſepulcrum ploras. De inconſiderato, vel ſimulante. *Item* de rebus, quæ fieri nequeunt.

E Προσημπόλησα. προσέλαβον.

Προσημπόλησα, Præterea accepi. *Præterea-vendidi. Præterea-lucratus-ſum.*

Πρὸς ἠῶ, πρὸς ἀπηλιώτην.

Πρὸς ἠῶ. Ad auroram. Ad orientem.

Προσηρεικότος. προσαρμόσαντος. ὁ δὲ κατεσκεύασε στοάς, καὶ διὰ τούτων προσηρεικότος τῷ τείχει τὰς κριοφόρους μηχανάς.

Προσηρεικότος. Illius qui applicauit, ac adaptauit, *& accommodauit aliquid alicui rei. Vt,* Ille verò porticus fabricauit, & machinas arietiferas per has ad murum *admouit, ac* adaptauit.

Προσηρτημένος. προσκεκολλημένος.

Προσηρτημένος. Appenſus. Adglutinatus.

Προσηρτῆσθαι. ἀπῃωρῆσθαι.

Προσηρτῆσθαι. Appenſum eſſe. Adglutinatũ-pendere.

Προσήσεσθαι. ἀρεσθῆναι. δέξασθαι. ἀππιανός. οἱ ὕπατοι τὰ ὅρκια προὔτειναν. καὶ ἐς πάντας ἔ-

F φασαν ἐνδώσειν μᾶλλον, ἢ ταρκύνιον προσήσεσθαι.

Προσήσεσθαι. Admiſſuros-eſſe. Contentos-fore. Appianus. Conſules fœdera protulerunt, & coràm omnibus dixerunt, ſe potius ceſſuros, quàm Tarquinium admiſſuros, *aut in vrbem recepturos.*

Προσήσεται. αἰτιατικῇ.

Προσήσεται. Accuſatiuo. Recipiet. Suſcipiet. Admittet

Προσηταιρήσατο. φιλικὰ ἐποιήσατο. οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο.

Προσηταιρήσατο. *Vel,* προσεταιρίσατο, *non à* προσεταιρέω. *Sed à* προσεταιρίζω. *aſſocio, conſocio, ſocium-aſſumo, in ſocietatem aſciſco.* Amica fecit. *Amicos fecit. Sibi-conciliauit, & ſocios-adiunxit. Vt,* Non paucos ex his ſibi-conciliauit, *& ſocios-adiunxit.*

Προσῆχεν. *Perſectum act. à* προσάγω *adduco*. Pro, προσήγαγεν *aor. 2 act.* adduxit.

Προσίασι. *Dictum Ion. pro comm.* πρόσεισι, *vel* προσίασι, *ſimplex* ἴσι. *Vide Grammat. in* εἶμι, τὸ πορεύομαι. Accedunt.

Προσίονται. Adducuntur.

Προσίεται Accuſatiuo. Placet. Admittitur. Gratum-eſt. Ariſtophanes *in Equitibus p. 209. v. 3. 4.* Ceteras quidem *res* mihi placuiſti dicens, vna verò non placet mihi Rerum *illarum, quas dixiſti*, quòd ſolus *totum* ius exorbebis, *exhauries*. Pro, Illud verò mihi non placet, quòd ſolus ius exhauries.

Προσῆχεν. ἀντὶ τοῦ προσήγαγεν. A

Προσίασι. προσέρχονται.

Προσίονται. προσάγονται.

Προσίεται. ἀρέσκει. ἀρέσκεται. προσδέχεται. Ἀριστοφάνης. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσε τῶν πραγμάτων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με. ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με. ὅτι ὡς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

N O T Æ. B

Τὰ μὲν ἄλλα.] Sic apud Ariſtophanem in Equitibus pag. 209. v. 3. & 4. legitur, vt legendum apud Suidam.
Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων. ἓν δ' οὐ προσίεταί με
Τῶν πραγμάτων, ὅτι ἡ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις. ἀντὶ τοῦ, οὐ πείθει με, ὅτι μόνος & cæt.

Προσιζήσαντες. Aſſidentes.

Προσίημι. Datiuo. Admitto. Admoueo.

Πρόσιμεν. Accedimus.

Προσιών. Accedens.

Προσίστατο. Aduerſabatur. Impediebat.

Πρόσισχε. Adhære, Accede. Appelle ad. Cratinus. Ne appelle ad barbaros bubulcos. Et Eupolis. Aduerte mentem huc, *attende diligenter* Et Thucyd. lib. 3. *p. 185. D.* παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτούς, &c. i. Platæenſes verò, qui in vrbe erant, & ipſi ex ſuo muro faces ſuſtulerunt. &c. Sic etiam ὑπίσχομαι, polliceor, & Tragici, & *Comici dixerunt, vt* Ariſtophanes. Rem iſtam *me* comprehenſurum-eſſe, *vel, me ſuſcepturum eſſe* polliceor.

Προσιτόν. Admittens. Recipiens *Quod admittit, ac recipit aliquid. Vel potiùs (vt ita loqui liceat) acceſſibile. Epithetum ladi, ad quem patet aditus, & acceſſus, ad quem accedi poteſt.*

Πρόσθεμα. Additamentum. Additio. Appendix.

Προσθέσθαι. Addi. Adiungi. Coniungi. In-bello-iuuare. Vt, Pompeio Magno adiungi, non propter metum Romanorum, *quaſi Romanos metueret*: ſed propter beneuolentiam, qua Regem, *vel, Imperatorem*, & ipſos Romanos proſequebatur.

Προσθεῖναι τὰς θύρας. Apponere fores, pro, claudere. Herodotus lib. 3.

Προσθήσω Datiuo. Addam. Adiungam.

Πρὸς θυμοῦ. Animo gratum. Quod alicui curæ eſt. Quod alicui eſt maiori curæ. Vt, Romanis autem ab antiquo, *vel, antiquitùs* patrium *hoc eſſe dicebãt*, præcipuè verò gratum Antonio. Pro. *Hoc verò præcipuè ab Antonio* diligebatur. *hoc ei charum erat, vel, erat maxima cura.* L. Ῥωμαίοις.

Πρὸς θυμοῦ. Pro. *Hoc* ipſis placebat, & gratum erat. Et rurſus, Aliis verò, bellum non placebat.

Προσκαθεδοῦμαι. Datiuo. Aſſidebo. Conſtanter-obſidebo.

Προσκαθῆσθαι. Aſſidere. In eſſe. Vt, Quòd enim nulla *rerum* futurarum intelligentia, *vel, cognitio* cuiquam ineſſet, *hoc* omnes Pœnos in animi-conſternationem adduxit.

Προσκαθίστη. Addebat. Præterea-conſtituebat. Militum numerum augebat, quos in acie collocabat. Aciem-denſabat. Vt, Qua parte hoſtes irrupturos ſuſpicabatur, *illic* aciem-denſabat. Pro, *Milites* multiplicabat.

Προσκακοπαθῶ. Datiuo. In-malis-perferendis-perſeuero. Vel, Condoleſco-propter-mala-quibus-aliquis-afficitur.

Προσιζήσαντες. προσκαθίσαντες.

Προσίημι. δοτικῇ.

Πρόσιμεν. προσερχόμεθα.

Προσιών. προσερχόμενος.

Προσίστατο. ἐνεπόδιζε.

Πρόσισχε. τὸ πρόσεχε. Κρατῖνος. καὶ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις. καὶ Εὔπολις. πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε. καὶ Θουκυδίδης γ'. παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι. οἵ τε τραγικοὶ, καὶ Ἀριστοφάνης. τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι. C

Προσιτόν. προσδεχόμενον.

Πρόσθεμα. ἡ προσθήκη.

Προσθέσθαι. συμπολεμῆσαι. ὁ Πομπηΐῳ τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι. οὐ κατὰ δέος τῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὔνοιαν τὴν ἐς βασιλέα τε, καὶ αὐτοὺς Ῥωμαίους. D

Προσθεῖναι τὰς θύρας, ἀντὶ τοῦ ἀποκλεῖσαι. Ἡρόδοτος γ'.

Προσθήσω. δοτικῇ.

Πρὸς θυμοῦ. ἐπιμελές ἐστιν. οἷς δὲ Ῥωμαίους ἐκ παλαιοῦ πάτριον, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ Ἀντωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἠγαπᾶτο. E

Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸν, καὶ θυμῆρες καὶ αὖθις. τοῖς δὲ, οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγένετο.

Προσκαθεδοῦμαι. δοτικῇ.

Προσκαθῆσθαι. ἐνυπάρχειν. τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μέλλοντος, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἤγαγε τοὺς Φοινικούς.

Προσκαθίστη. ὅπῃ ὕποπτοι ἦσαν ἐπελεύσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίστη. ἀντὶ τοῦ ἐπολυπλασίαζε. F

Προσκακοπαθῶ. δοτικῇ.

A Προσκαλίσασθαι.

Προσκαλοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτοῖς.

Πρὸς κᾶρα καρίζεις. ἐπὶ τῶν ὁμοίων. ὡς καὶ τὸ πρὸς κρῆτα κρητίζεις.

Προσκαρτερῶ. δοτικῇ.

Προσκαταθείην. ἀντὶ τοῦ ζημιωθείην. ἀριστοφάνης. κἂν προσκαταθείην γ' ὥς τ' ὀμόσαι
B τριώβολον. τουτέστι, ζημιωθείην ἂν τρεῖς ὀβολοὺς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς. οὕτω καταφρονῶ τὸν ὅρκον.

Προσκαύσασα, ἐπὶ τῆς χύτρας. προσκαύσασα ἡ θρᾷττα πρῴην τὴν χύτραν.

Πρὸς καιρὸν ποιῶ. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον, ἀριστοφάνης νεφέλαις.

C Προσκεκρουκώς. ἐχθρὸς γεγονώς. ὁ δὲ σεβαστιανὸς προσκεκρουκὼς διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν, καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τὴν στρατηγίαν.

Πρὸς κενὴν ἄδεις. πρὸς ἐρρωγυῖαν ἄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Πρὸς κέντρα λακτίζεις. πρὸς κεφάλαιον. οὕτω φησὶν ἀριστοφάνης.

D

Προσκέχηνα. δοτικῇ.

Προσκέψομαι. περισκοπήσω. περιεργάσομαι. εἰσελθὼν, καὶ κατανοήσας.

Προσκείμενοι. οἷον. κολλώμενοι. προσεγγίζοντες. καὶ προσκειμένων τῶν θυρῶν. τουτέστιν, ἠσφαλισμένων. ὁ δὲ, ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναις, καὶ τὴν ἐπιπαστήριον λαβόμενος ἀπρὶξ, εἴχετο καρτερικῶς, καὶ
E μάλα ἐγκρατῶς. ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῶν χειρῶν.

Προσκήνιον. τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. ἡ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον, παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας.

Προσκληδονιζόμενος. ἐπ' ἀγαθῷ ὀττευόμενος. ἰώσηπος. ταῦτά τε δὴ προσκληδονιζόμενος, καὶ σταθερὰν μετ' ἐμπειρίας τὴν ἡλικίαν
F ὁρῶν.

Προσκλήσεις. πρὸ ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον, ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων. πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ', καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητήν. καὶ οἷον ἐπὶ

Προσκαλίσασθαι. Aduocaſſe. Accerſiuiſſe.

Προσκαλοῦμαι. Accuſatiuo. Aduoco. Accerſo. Ad me voco.

Πρὸς καλοῦ. Res ipſis præclarè ceſſit.

Πρὸς Κᾶρα καρίζεις. Cum Care carizas. De ſimilibus *dicitur hoc prouerbium. Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 71 ad. 30.* Vt & illud, Cum Cretenſi cretizas. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 71. ad. 29.*

Προσκαρτερῶ. Datiuo. Toleranter, ac patienter alicui rei inſiſto. Perſto. Perſeuero.

Προσκαταθείην. Præterea deponam, vel addam. Ariſtophanes *in Nubibus. p. 119. v. 1.* Vel triobolum præterea-deponam, vt iurem. Hoc eſt, tribus obolis mulctabor, vt mihi permittas iurare Deos, adeò contẽno iuſiurandum. *Ita loquitur Strepſiades, qui debitam pecuniam fœneratori denegabat, & iureiurando rem negare paratus erat.*

Προσκαύσασα. De olla *dictum. Vt,* Thracia *ſerua,* quæ nuper ollam præterea-cremauit.

Πρὸς καιρὸν ποιῶ. Opportunè facio. Pro, Verè *faciam quod minor,* niſi reſtituas *mihi debitam* pecuniam. Ariſtoph Nubibus. *p. 120. v. 20. 21. 22. Schol. annot. 7.*

Προσκεκρουκώς. Inimicus *alicui* factus. Qui læſit, ac offendit aliquem, ac ideo in eius odium incurrit. Vt, Sebaſtianus autem propter ſententiæ, *vel, animi* rectitudinem, factus-inimicus cubiculariis eunuchis Imperatoris, cùm facilis eſſet ob paupertatem, & leuis ad migrationem, illam præturam alteri prætori ſuccedens ſuſcepit. *N. L. fortaſſe.* διεδέχθη τὴν στρατηγίαν.

Πρὸς κενὴν ἄδεις. Ad inanem *i. fruſtrà* canis. Ad ruptã *petram. i. ad rupem ſurdam* canis. De fruſtrà laborantio *dicuntur. Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 15. ad. 88.*

Πρὸς κέντρα λακτίζεις. Aduerſus ſtimulos calcitras. Aduerſus caput *calcitras. N. L.* Sic loquitur Ariſtophanes. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 114. ad. 46. Contra ſtimulum calces.*

Προσκέχηνα. Datiuo. Inhiaui.

Προσκέψομαι. Proſpiciam. Contemplabor. Conſiderabo. Accuratè-perpendam. Vt, Ingreſſus, & contemplatus *omnia, diligenter ea conſiderabo.*

Προσκείμενοι. *Incumbentes. Adhærentes.* Quaſi dicas collati, *conglutinati.* Accedentes. Et προσκειμένων τῶν θυρῶν. *Admotis, &* incumbentibus foribus. hoc eſt, *clauſis & bene* firmatis. Vt, Ille verò nactus fores incumbentes, *vel, impoſitas,* pro, clauſas, & correptis *earum* cardinibus tenaciter, *illis* adhærebat conſtanter, & valde fortiter. Sed cùm *eum quidam* per-vim auellentes, totum corpus à manibus reſecuiſſent, *ille ſic humi concidit.*

Προσκινήσομαι. Admouebor. Accedam ad. Ariſtoph. *in Lyſiſtrata. p. 546. v. 15. Mulier de viro dicit.* Malignè, *parceque meum corpus illi* præbebo, nec ad-ipſum-accedam. Vt ſcilicet cum eo congrediar.

Προσκληδονιζόμενος. In bonum ominans. Ioſephus. Hæc igitur in bonum *ceſſura* ominans. & ætatem firmam, & cum *rerum* peritia *coniunctam* videns.

Προσκλήσεις. Vocationes, ad quas aliquis *aliquem* in Iudicium vocat, vel *ad* Senatum, habens viatores. *apparitores, vel ſtatores, qui reos in Ius vocent.* πρόκλησις verò, *ſi-ne σ in prima ſyllaba, ſignificat prouocationem, ac appellationem ab aliquo vel arbitro, vel iudice ad alium.* Et προκαλεῖσθαι, *ſignificat* prouocare, *vel appellare ab aliquo iudice, vel arbitro, ad alium iudicem, vel alium* ad arbitrum. Et

exempli gratià, ad alicuius mancipij, *ſeruíque* quæſtionem *habendam vocare*, vel *ad* teſtimonium alicuius *rei dicendum* adducere *in Iudicium*.

Πρόκλησις *Legendum, vt & in Ald. cod.* Πρόσκλησις. In-ius-vocatio. Et προσκαλέσαι. Denunciare *alicui, vt ad certam diem veniat* in iudicium. In-ius-vocare. Demoſthen. *in oratione* de Agniæ hæreditate.

Πρόσκλισις. In-alteram-partem-inclinatio. Animi-in-alteram partem-propenſio. Vt nihil peragere per odium, aut per *beneuolentiam, &* animi-propenſionem-in-alteram-partem.

Προσκλιτὸν *F.* προσκλιντήριον. Fulcrum, in quo accumbimus, *cui innitimur. In quod nos inclinamus, vt eo nixi, commodiùs quieſcamus.*

Πρόσκομμα. Mulcta. Damnum. Scandalum, *Offendiculum. Offenſio.*

Προσκομιστέον. Afferendum. Aduehendum. Adducendum.

Προσκοπήν. Offenſionem. Vt, Ille verò Regis amicorum in tantum diſſidium, & offenſionem venit, vt illi ipſum in aliquod inſanabile malum coniicere ſtuderent.

Προσκοπῶ. Datiuo. Proſpicio.

Προσκόπων q. d. Præſpeculatorum. Speculatorum. Exploratorum. Vt, Traianus autem quoſdam falſos nuncios ſemper per ſpeculatores clàm-ſpargens *ſuos milites* aſſuefaciebat, ſimul quidem, vt ordine incederent, ſimul etiam, ne propter formidabiles *nuncios* perturbarentur.

Πρὸς κόρικον γ *L.* κώρυκον. Aduerſus ſaccum exerceri, *ſe exercere.* De fruſtrà laborantibus.

Προσκόψῃς. Tuum pedem ad lapidem offendas. Pro, lædas *in lapidem impingens.* Minimum autem quiddam ſignificauit per hæc verba, ad lapidem offendas.

Προσκώπους Nautas-remis-vicinos. Remiges, *qui manus ad remos admotas habent, vt remigent.*

Πρὸς Κρῆτα κρητίζων. Aduerſus Cretenſem cretizans. Prouerbium de fruſtrà laborantibus. Polybius. Ille verò ignorabat id, quod vulgò dicitur, Aduerſus Cretenſem cretizans. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 71. ad. 29. Cretiza cum Cretenſi.*

Προσκρούειν. Datiuo. Aduerſari. Machinationes-aliquas-aduerſus-aliquem-excogitare. Reſiſtere. Vt, Sicelioiæ, *vel, Siculi,* conſpecta *hoſtium* claſſe, in munimentis, *vrbiúmque propugnaculis* ſe non concluſerunt: *ſed & ipſi claſſem inſtruxerunt, & hoſtibus obuiam iuerunt, quia* nihil aliud aduerſariis aduerſari, *reſiſtereque poſſe* cognouerunt.

Προσκυνεῖ. Propinquat. *Accedit. Adorat.*

Προσκυνεῖ. Adorat. Datiuo *plerunque gaudet.* Sed etiam accuſatiuo. Vt, Et te adorare Solem Iuſticiæ.

Πρόσκυσον. *Imperat. aor. 1 act. à* προσκύω, *grauitono. Oſculor. Adoro. pro quo frequentius eſt* τὸ προσκυνέω. ῶ. *vnde imperat aor. 1. act.* προσκύνησον. Adora. *Et per ſyncopen,* πρόσκυσον.

Προσλαλῶ. Datiuo. Colloquor. Alloquor.

Πρὸς λέοντα. Cum leone damæ committunt pugnã. De illis, qui cum potentioribus certant, *& contendunt. Integrum ſenarium legas aqud Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 472. ad. 79. Ne caprea contra leonem.*

Πρὸς λύραν ᾄδειν Ad lyram canere, quemadmodũ ſocius noſter ait. Vt, Moderatè geſta-res-eſt, & ita, vt nec Dei, nec hominum indignatio fuerit-commota. Hæc autem manifeſtè eſt illa, de qua ad lyram canimus.

βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου, ἢ μαρτυρίαν τ͂ δέ A
τινος βαλίσαι.

Πρόσκλησις. ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις. καὶ προσκαλέσαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τ͂ ἀγνίας κλήρου.

Πρόσκλισις. ἑτερομέρεια. μηδὲν διαπράξασθαί τι κατ' ἔχθραν, ἢ κατὰ πρόσκλισιν.

Προσκλιτόν. ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν. B

Πρόσκομμα. ζημία. βλάβη. σκάνδαλον.

Προσκομιστέον προσενεκτέον.

Προσκοπήν. πρόσκρουσιν. ὁ δὲ, τὴν τ͂ βασιλέως φίλων ἐπὶ τοσοῦτον ἐς διαφορὰν ἧκοι, καὶ προσκοπήν, ὥστε σπεύδειν αὐτοὺς περιβαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστῳ τινὶ κακῷ.

Προσκοπῶ δοτικῇ.

Προσκόπων. προφυλάκων. ὁ δὲ τραϊανὸς τινὰς C
ἀγγελίας ψευδεῖς διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς, εἴθιζεν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ ταράττεσθαι.

Πρὸς κόρικον γυμνάζεσθαι ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.

Προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἀντὶ τ͂ προσπταίσῃς. τὸ σμικρότατον δὲ διὰ τοῦ προσκόψαι τῷ λίθῳ δεδήλωκε.

Προσκώπους. τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύ- D
τας. τοὺς κωπηλάτας.

Πρὸς κρῆτα κρητίζων. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων. πολύβιος. ὁ δὲ ἠγνόει τὸ δὴ λεγόμενον πρὸς κρῆτα κρητίζων.

Προσκρούειν. δοτικῇ. ἐναντιοῦσθαι. ἐπιμηχανᾶσθαι. οἱ σικελιῶται τὸν στόλον ἰδόντες, οὐκ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτούς. οὐκ ἄλλο προσκρούειν τοῖς ἐναντίοις οὐδὲν ἔγνωσαν. E

Προσκυνεῖ. προσεγγίζει.

Προσκυνεῖ. δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ δὲ, καί σε προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τ͂ δικαιοσύνης.

Πρόσκυσον. προσκύνησον.

Προσλαλῶ. δοτικῇ.

Πρὸς λέοντα δορκάδες ἅπτουσι μάχην. ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων. F

Πρὸς λύραν ᾄδειν. κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν. μετρίως ἐπεπράχθη, καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι θεοῦ τε, καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὕτη μέν τοι σαφῶς ἐστὶ, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν.

A Προσμαρτυρῶ. αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ, προσμαρτυρῶ σοι τόδε. καὶ προσμαρτυρῶ σοι τόδε.

Προσμαρτυρῶ. Accuſatiuo,& datiuo. Vt, προσμ.&c i. Atteſtor hoc tibi. Vel,Hac de re tibi teſtimonium dico. Et προσμαρτυρῶ σοι τόδε. Idem.q.d.Hoc apud te teſtor.

Προσμειδιῶ. δοτικῇ.

Προσμειδιῶ. Datiuo. Arrideo.

Πρός νυν σε μητρός.

Πρός νυν. *Iambici verſus, qui leguntur apud Sophoclem in Philoctete.pag.402.f.*

Πρός τε πατρὸς, ὦ τέκνον,
Πρός τ', εἴ τι σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς,
Ἱκέτης ἱκνοῦμαι. μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον.
B Ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷς ὁρᾷς,
Ὅσοις τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με.

Ergo te per patrem,pérque matrem.ô fili,
Pérque id omne , *Si quid tibi in ædibus eſt charum,*
Supplex oro,ne relinquas me ſic ſolum,
Deſertum in malis iſtis,quæ vides,
*Et in quibus audiuiſti me inhabitare.*i.quibus me perpetuò vexari audiuiſti.

N O T AE.

Πρός νυν σε μητρός.] Apud Sophoclem in Philoctete.pag.402.legitur,vt hîc legendum.

Πρὸς νυν σε πατρὸς, πρός τε μητρὸς, ὦ τέκνον. Et,
--Τοῖσδ', οἵους ὁρᾷ. pro, οἷα. Et,
Ὅσοισί τ' ἐξήκουσας.--

Similem obteſtationem habemus & apud Virgil.Aen.4.pag.199.vbi Dido ſic Æneam alloquitur.]

Méne fugis? Per ego has lachrymas,dextrámque tuam te,
Quando aliud mihi iam miſeræ nihil ipſa reliqui:
C *Per connubia noſtra,per inceptos hymenæos,*
Si bene quid de te merui,fuit aut tibi quicquam
Dulce meum,miſerere domus labentis,& iſtam,
Oro(ſi quis adhuc precibus locus)exue mentem.

Sic & Palinurus Aen.li.6.pag.255.Æneæ dicit.

Quod te per cœli iucundum lumen,& auras,
Per genitorem oro,per ſpem ſurgentis Iuli,
Eripe me his inuicte malis. --*& cæt.*

Προσόδια. ἀπὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς τιμάς. καὶ D προσόδια, τὰ εἰς πανηγύρεις θεῶν ποιήματα, παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα. προσόδια. ὕμνοι. ἀρχὴ προσοδίου.

Προσόδια. *Supplicationes,& ad altaria,puluinariáq. Deorum obſecrationes. Dictæ ſunt autem* ἀπὸ τῶν προσόδων.i ab acceſſu *ad Deorum templa.* Sic autem vocabant pompas in Deorum honorem agi ſolitas *Apud Ariſtoph.in Auibus.pag.401.v. 8. Schol.annot.11. vnde Suidas , legitur pro,* τιμάς, θυσίας.i.*ſacrificia,quæ Diis fiebant. Vel,victimas, quæ Diis adductæ mactabantur,ac offerebantur.* Item προσόδια *vocantur* poemata, quæ in Deorum ſolennibusque conuentibus , *& ſupplicationibus , ac obſecrationibus canebantur ,* quæ à Lyricis dicuntur, Proſodia, Hymni. Principium proſodii *præclarum extat apud Ariſtoph.in Equitibus.p.45..v.28.& 29.Schol.annot.9.legunt* ἀρχὴ προσοδίου, *& Pindari verſus eſſe tradunt. Vide locum.* L. θεῶν ἵππων.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
Ἢ θοῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν;

Quid pulchrius incipientibus,aut deſinentibus,
Quàm velocium equorum agitatores celebrare?

E Πρόσοδος. εἰσφορά. εἴσοδος. ἡ παρουσία ὡς Θουκυδίδης, καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τούτους κατέπληξε. τουτέστι, παρουσίας.

Πρόσοδος. *Acceſſus. Aditus. Reditus. Prouentus. Collatio. Tributum.* Vectigal. Præſentia,vt Thucydides & alij. Vt, Cæſar autem acceſſu ſolo,id eſt ſua præſentia,hos perterrefecit.

Προσωδώδεσαν. προσώζεσαν. ταυτόν.

Προσωδώδεσαν. *3.perſ.pluſq.perf.med.plur. per ſyſtolem formata ex* προσωδώδεισαν. *quod à* προσόζω. *fut.* προσόσω. *med. comm.* πρόσωδα, *vel* προσῶδα, *& Atticè,* προσώδωδα *pluſq.perf.* προσωδώδειν.εις.3.*plur.* προσωδώδεισαν, *&* προσωδώδησαν. *&* προσώζεσαν.Idem. *Sed hoc à circunflexo* προσοζῶ. *fut.* προσοζήσω, *&* προσόζησα. *aor. Act.* προσώζησα. *&* προσώζεσαν *vnde 3.plur.* προσώζεσαν. Tetrum-odorem-emiſerunt. Oluerunt. Computruerunt.

Προσοκέλλω. τὸ αἰγιαλῷ προσεγγίζω. καὶ F προσοκείλαντες. προσορμίσαντες.

Προσοκέλλω. Ad-littus accedo. Ad-littus appello. Et προσοκείλαντες. Ad-littus appulſi.

Προσομιλῶ. δοτικῇ.

Προσομιλῶ. Datiuo. Colloquor. Cum-aliquo-verſor.

Πρὸς ὄνομα, κατὰ ὄνομα δηλονότι.

Πρὸς ὄνομα. *Ad nomen. Ad verbum.* Secundùm nomen ſcilicet.

Προσουδίζει. τῷ ἐδάφει προσκρούει. ἐκ τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδίζει χαμαί.

Προσουδίζει. Solo,vel pauimento allidit. Humi proſternit. Vt, Eum de equo deiectum, humi proſternit.

Προσουδίζει. In pauimentum proiicit. Humi proſternit. Vt, Ille verò illum ſuſtulit ſublimem, & humi proſtratum interfecit.

Προσουδίζει. πρὸς τὸ ἔδαφος ῥιπτεῖ. ὁ δὲ, ἄρας μετέωρον, προσουδίζει τε, καὶ ἀποκτείνει. A

Προσουεῖν. Idonei. Apti. *q.d. Illius, qui ſecundo vento fertur, ac ideo feliciter rem gerit.*

Προσουεῖν. ἐπιτηδείων.

Προσοχή. *Attentio. Conſideratio.* Accurata victus ratio. Sui corporis oportet moderatam gerere curam. *Vel, ſuum corpus moderatè curandum eſt*, nec vt vitæ-ſtudioſus *faceret*, nec elegantiæ cauſa, neque tamen *eſt* negligendum, ſed ità curandum, vt per tuam accuratã victus rationem, ad perpauca indigeas medicina. *i. medicorum opera*, & pharmacis, & epithematibus, intus, & extra. *i. medicamentis, quæ deglutias, & in corpus demittas, & emplaſtris, quæ foris ad corpus adhibeas.*

Προσοχή. ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης. τῆ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐμμετρως. οὔτε ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμόν. οὔτι μὴν ὀλιγώρως, ἀλλ᾽ ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγα πάνυ ἰατρικῆς χρήζειν, φαρμάκων, καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς, καὶ ἐκτὸς. B

Προσοχοίσω. Datiuo. N.L. *fortaſſe*, Προσοχθίσω. *Ad-littus-appellam. à* προσοχθίζω. *i. ad-littus-appello. Item, Odi, abominor, Offendo. Offendor.*

Προσοχοίσω. δοτική.

Προσοχθίσματα. Scriptura, ſic vocat Idola. Et προσώχθισα. Mihi diſplicuit aliquid. Odi. Abominatus-ſum, *Epiſtol. ad Hebræos. cap. 3. v. 10. & v. 17. Sic verbum hoc accipitur.*

Προσοχθίσματα. ἡ γραφὴ καλεῖ, τὰ εἴδωλα. καὶ προσώχθισα. δυσηρεστήθην. ἐβδελυξάμην.

Πρὸς ὄψιν. In conſpectum. Ad contemplationem. Sophocles *in Oedipo Colonæo p. 323. v. 7. 8. 9.* Hæ verò *duæ ſorores*, Euchloæ Cereris, *q.d. bene-virentis, in excelſum, ac proinde* conſpicuum Pagum profectæ, hæc mandata patri. *i. aquam, quam vt afferret, mandarat*, Veloci attulerunt cum tempore. *i. celeriter.*

Πρὸς ὄψιν. πρὸς θεωρίαν. σοφοκλῆς. τὸν δ᾽ εὐχλόου δήμητρος εἰς πλοσόψιον πάγον μολοῦσα, τὰς δ᾽ ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖπόρευσαν ξὺν χρόνῳ. C

N O T AE.

Τὰς δ᾽ εὐχλόου.] Sic apud Sophoclem in Oedipode Colonæo. pag. 323. legitur,

Τὰ δ᾽ Εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπόψιον
Πάγον μολοῦσα, τὰς δ᾽ ἐπιστολὰς πατρὶ
Ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ. —Vide Schol.

Πρόσω. Ante. *Vltra. Procul.* Vt, Iotomæ autem, quamuis à morte non procul abeſſet, caput amputari iuſſit, ne maleficorum mortem effugeret.

Πρόσω. ἔμπροσθεν. Ἰωτόμην δὲ καίπερ οὐ πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ ἐκφύγῃ τὸν τῶν κακούργων θάνατον. D

Πρόσω. Pro, ἀπωτέρω. Longiùs. Procul. Rectam *viã. i. recta* videbatur ire, vt Seleuciam. Non procul enim ab ipſis Seleuciam eſſe *dicebant*: quippe quòd 20. dierum iter, ad ſummum abeſſet. *L.* τὸ πλεῖστον. Et rurſus. Habebat autem pedites non procul à 20. millibus. Pro, non plures 20. M. *Vel potiùs, non pauciores* 20. M. *Vel, peditum circiter* 20. M.

Πρόσω. ἀντὶ τοῦ ἀπωτέρω. εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ σελεύκειαν. εἶη γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν σελεύκειαν. ἅτε εἴκοσιν ἡμερῶν ὁδὸν τὸ πλεῖστον ἀπέχουσαν. καὶ αὖθις. εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων. ἀντὶ τοῦ οὐ πλείους.

Προσῳδία. Preſodia, & Proſodium. Hymnus. *q.d. Accentus.*

Προσῳδία. καὶ προσῴδιον, ὁ ὕμνος.

Προσώκειλαν. Ad-littus-appulerunt. E

Προσώκειλαν. προσώρμισαν.

Προσωπεῖον. Vultus. Perſona. Laruа. Specioſa-cauſa. Prętextus, ſiue prętextum. Color. Simulata-cauſa.

Προσωπεῖον. πρόσχημα.

Πρόσωπον. Vultus. Facies. De Deo *dictum.* Ipſius apparitio, *manifeſtaque Dei præſentia, qua ſe ſpectandum alicui præbet, ita vocatur.* Dauid. Chriſti verò vultus *eſt* contra eos, qui mala faciunt. Item *Dei vultus appellatur* ipſa malorum depulſio, & bonorum ſuppeditatio.

Πρόσωπον ἐπὶ θεοῦ, ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. δαβίδ. πρόσωπον δὲ χριστοῦ ἐπὶ ποιοῦντας κακά. καὶ ἡ λύσις τῶν πονηρῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία.

Προσωτέρω. Vlteriùs. Longiùs.

Προσωτέρω. περαιτέρω.

Προσώχθισε. Offendit. Vel, Offenſus-eſt. Alliſit, vel alliſus-eſt. Inde dictum, quòd ea, quæ natant in mari, ad littora allidantur.

Προσώχθικε. προσκέκρουκε. προσκέκοφεν. ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι. F

Προσώχθισα. Deteſtatus-ſum. Abominatus-ſum. Aliquid mihi diſplicuit. *Epiſt. ad Hebræos, c. 3. v. 10. & 17.* Et Piſides. Si verò rurſus ociatur, & appellit-ad ebrietatem. *i. & indulget ebrietati. Sic enim iam τὸ προσοχθεῖν videtur accipiendum per translationem ductam ab illis, qui ad littus appellunt.*

Προσώχθισα. ἐβδελυξάμην. δυσηρεστήθην. καὶ πισίδης. εἰ δ᾽ αὖ σχολάζει, καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.

Προσπαλαίω. Datiuo. Collutor. Obluctor.

Προσπαλαίω. δοτική.

A Προσπελάζει. προσεγγίζει.

Πρoσπελάζει. Accedit. Appropinquat.

Προσπαθῶσι. αἰτιατικῇ.

Προσπαθῶσι. Accuſatiuo. Te dilapido. Tuas facultates prodigo, minuo, diſſipo, conſumo. *Vide Lex. Græcolat. in* Σπάθη, *&* *in* Σπαθάω.

Προσπάλτιος.

Προσπάλτιος. Proſpaltius.

Πρόσπαλτα. δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. ζήτει ἐν τῷ ἀχαρνεύς.

Πρόσπαλτα. Proſpalta, municipium Acamantiæ *Tribus.* Quære in voce ἀχαρνεύς.

Προσπατταλεύσω. προσπήξω. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτωΐ. εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ, καὶ ἄλλοις δένδροις B προσπατταλεύειν ἀναθήματα, καὶ κωλᾶς, καὶ κοιλίας, πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι τὰ αὐτῶν γεωργήματα.

Προσπατταλεύσω. Ligneis-clauis-affigam. Affigam. Ariſtoph. Pluto *pag.* 46. *v.* 1. Vt oleaſtro *resiſtas* affigā illi. Solent enim agricolæ oleaſtro, & aliis arboribus affigere donaria, & armos, & caluas, ad faſcini propulſationem, *vel, ad auertendum faſcinum,* ne ſua ruſtica-opera areſcant. *L.* κῶλα. *victimarum membra.*

Προσπαίζω. δοτικῇ.

Προσπαίζω. Datiuo. Colludo. Alludo. Cum-aliquo-iocor.

Προσπαίω. δοτικῇ.

Προσπαίω. Datiuo. Plagam, ſiue vulnus infligo.

Προσπελάζει. προσεγγίζει.

Προσπελάζει. Accedit. Appropinquat.

Προσπέσῃ. συμβῇ. αὐθυπόστακτον.

Προσπέσῃ. Per-ſe-ſubiunctiuum. Acciderit. Contigerit.

Προσπεσόντων. ἀγγελθέντων. πολύβιος. C προσπεσόντων δὲ τούτων εἰς τάραντα, καὶ τοὺς θουρίους, ἠγανάκτει τὰ πλήθη.

Προσπεσόντων. Nuntiatis. *Repentè-delatis. Irruentibus. Irrumpentibus.* Polybius. His verò Tarentum, & ad Thurios repentè-delatis *atque nuntiatis, ob iſtum rerum inſperatarum nuntium* indignabantur populi.

Προσπηδῶ. δοτικῇ.

Προσπηδῶ. Datiuo. Inſilio. Aggredior.

Προσπίπτουσαι. συναντῶσαι.

Προσπίπτουσαι. Simul-occurrentes. Obuiam-euntes. Occurrentes. *Ariſtophan. in Eccleſiazuſis. pag.* 500. *ver.* 39. 40.

Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους.

Ipſæ verò mulieres in biuiis

Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου.

Occurrentes viris *à cœna* redeuntibus, hæc dicent, huc ad nos venite.

Προσπιπτούσης. ἀντὶ τοῦ ἀγγελλομένης.

Προσπιπτούσης. Illius, quæ nuntiatur. Nuntiatæ. Nuntiatâ.

D Προσπίπτω. δοτικῇ.

Προσπίπτω. Datiuo. Incido. Irruo. Impetum facio. Occurro.

Προσπεφυκότος. ἀτρὶξ οὖν, ὅλῃ δυνάμει. ἰσχυρῶς. ἀσφαλῶς. καὶ ἀτρὶξ προσπεφυκότος. ὃ ῥᾴδιον τε περίσπαι διὰ τὴν σύγχυσιν.

Προσπεφυκότος. Adnati. Cohærentis. *Et aduerbium* προσπεφυκότως. *q. d. Adhærenter. Adhærendo. Cohærendo, Strictè.* Tenaciter. Totis viribus. Fortiter. Non-lubricè: *ſed firmiter, & ita vt non labatur.* Et ἀτρὶξ προσπεφυκότος. *dicitur de re,* quæ firmiter adhæret, *& cum aliqua re adeò cohæret, vt ab ea non facile poßit auelli,* quam ſecare. *& ab ea ſeparare* nullus poteſt, ob *vtriuſque rei* confuſionem. *i. coniunctionem, quòd ita coaluerint, & concreuerint, vt altera ab altera ſeparari facilè nequeat.*

Προσπορευομένων. προσερχομένων μεθ' ἱκετηρίας. προσπορευομένων δὲ αὐτῷ τῶν ἠδι- E κημένων, τοὺς μὲν, δεόντως χλευάζων. τῶν δὲ, καταπίστατο. τοὺς δὲ, ἐξέπληττε λοιδορῶν.

Προσπορευομένων. Accedentium cum ſupplicibus oleæ ramis lana obuolutis. Vt, Cùm autem illi, qui læſi fuerant, *vel, qui fuerant iniuriis affecti,* ad ipſum ſupplices accederent, *ille* alios quidem deridebat, cauillis inſectans, in alios verò inſurgebat, *& manibus minas ipſis intentabat,* alios verò, conuicians. *i. conuiciis* perterrefaciebat.

Προσποριστέον. ἐπινοητέον. προσοδευτέον.

Προσποριστέον. Excogitatum. Præparatum. *Prætereaparatum. Inſuper-ſuppeditatum. Id, ad quod via eſt præparata. vt* προσοδευτέον *legatur.*

Προσπταίω. δοτικῇ.

Προσπταίω. Datiuo. Offendo-ad. Impingo-in.

Προσπτύξομαι. προσκυνήσομαι. περιπλακήσομαι.

Προσπτύξομαι. *Complectar.* Adorabo. Circumplicabor. *Amplector.*

Προσπτύσσω. δοτικῇ.

Προσπτύσσω. Datiuo. Circumplico. Amplector. Adoro. Saluto Amicè-excipio.

F Προσποιεῖται. αἰτιατικῇ. οἰκειοποιεῖται ἢ πλάττεται, καὶ ὑποκρίνεται. γνόντες οἱ φράγγοι ὡς βελισάριος εὐτυχεῖ, καὶ προσποιήσασθαι τὴν ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βουλεύονται. καὶ προσποιούμενος. καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προσ-

Προσποιεῖται. Accuſatiuo. Sibi-vendicat. Suum-facit, vel, fingit, & ſimulat. Vt, Franci, cùm Belliſariū rem-feliciter-gerere cognouiſſent, & Italiam ſibi vendicare cuperent, de belli-ſocietate *cum eo* ineunda deliberarunt. Et προσποιούμενος. Simulans. Vt καὶ ὑ-ποπτεύων. &c. i. Et nihil prorſus in ſe, *vel, in ſua poteſtate, ſe*

habere ſimulans. Et, Illi verò non ſibi vendicant, *non adiuuant: ſed negligunt, & deſerunt* Romanos aſſlictos, quamuis ab antiquo ſummi ipſorum amici eſſent.

...ἔμμενος. οἱ δὲ, οὐ προσποιοῦνται κακουμένους ῥωμαίους, καὶ περ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιοῦ ἐς τὰ μάλιστα ὄντες. A

Προσρῆξαι. Irrumpens. Irruens. Quod irrupit. Quod irruit.

Προσρῆξαι. προσεάξαν.

Προσρήσεσι. Allocutionibus. Appellationibus. Salutationibus. Et πρόσρησις. Allocutio. Appellatio. Compellatio. Oratio per denuntiationem dicta, *vel habitas. Oratio, qua quis aliquid alicui denuntiat, promittit, ac paciſcitur. Pactum certis verbis comprehenſum, ac expreſſum. Pactio certis verbis facta. Vt,* S. Ixibulus Turcorum dux ſignificauit, Romanorum amicum, ſibi quoque non minùs amicum, & inimicum pariter *eſſe, & in eodem haberi numero*, quia Romani tunc Perſis bellum faciebant pactione-certis-verbis-facta, *quam non ſeruarant, vt promiſerant*, cùm tamen oportuiſſet *hoc eſſe, fierique communi conſenſu*, in tempore *ſtatuto*, vt & ipſe Perſas aggrederetur *eodem tempore*.

Προσρήσεσι. προσηγορίαις. καὶ πρόσρησις. προσηγορία λόγος, κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. ἐσήμαινε σιλζίβουλος ὁ τούρκων ἡγεμὼν, ὡς ὁ ῥωμαίων φίλος, οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως, ἐπειδὴ τηνικαῦτα ῥωμαῖοι πέρσαις ἐπολέμουν ἐπὶ τῇ προσρήσει, δέον ἐν τῷ καιρῷ, καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι πέρσαις. B

Πρόρριζα. πρόρριζα. Cum-ipſis-radicibus, *vel, radicitùs, euulſa, ſecta, caſa.* Appianus. Arbores cum-ipſis-radicibus cædebat, ne rurſus naſcerentur, *ac germinarent.*

Πρόρριζα. σὺν ταῖς ῥίζαις. ἀππιανός. τὰ δένδρα ἔκοπτε πρόρριζα, τοῦ μὴ πάλιν φύεσθαι.

Πρόσταξις. Proſtaxis, q.d. Adordinatio, eſt, quum ab vtraque parte aciei, vel ab altera *tantùm*, in ipſo cornu, agmen aliquod additur vniuerſæ phalangi, recta verſus frontem aciei.

Πρόσταξις. πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ, προστεθῇ τι ξίφος τῇ πάσῃ φάλαγγι κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. C

Προστασίᾳ. Patrocinium. Patronatus. Auxiliũ. Propugnatio. Defenſio. Vt, Ille verò Publium emiſit cũ magno patrocinio, *quod idem valet, ac ſi diceret, cum magnis* copiis, *& cum magna* poteſtate, *vel, autoritate.* Et rurſus. Et ſuam familiam corruiſſe *dicebat*, propter ſtudium, & patrocinium, *quo propenſus erat* in hanc partem.

Προστασία. βοήθεια. ὁ δὲ, ἐξέπεμπε τὸν πόπλιον, μετὰ μεγάλης προστασίας. δυνάμεως. ἐξουσίας. καὶ αὖθις καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν, καὶ προστασίαν.

Προστασία. Patrocinium. Patronatus. Auxilium. Defenſio. Propugnatio. Demoſthenes in *oratione* contra Oneratorem. Hæc nónne *ſunt* certiſſimum, *minimeque dubium* patrocinium? Pro, auxilium? Quum aliquis patrocinatur *alicui*, & auxiliatur illi, cui fit-iniuria? Aeſchines in *oratione* de falſa-legatione *ſiue, de legatione-perperam-geſta. L.* παραπρεσβείας. *Et,* τὸ Καδμείας. *Sic Harpocrat. vnde Suidas*, Athenienſium. *i. Athenarum* arcis veſtibula *dicebant* eſſe transferenda in Cadmeę patrocinium, *& defenſionem.* Didymus ait τὴν προστασίαν poſitam eſſe, pro voce τῆς προστάσεως, quaſi dicas, Proſtitutionis, hoc eſt pro illa *muliere*, quæ à quibuſdam vocatur προστάς. ἢ προστάδος. τ.i. Proſtibulum, *ſcortum, quod proſtat, meretrix, quæ pudicitiam ſuam proſtituit, ſuique corporis copiam pecunia cuiuis facit.*

Προστασία. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ὀνήτορος. ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία, αὕτη τῆς βοήθεια. προϊσταμένου τινὸς, καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια, μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς καδμείας. δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι, αὕτη τῆς προστάσεως. τουτέστι, τῆς ὑπό τινων προστάδος καλουμένης. D

Προστάσσω. Datiuo. Impero.

Προστάσσω. δοτικῇ.

Προστατεύω. Genitiuo. Præſideo. Præſum. Patrocinor.

Προστατεύω. γενικῇ.

Προστατεῖ. Accuſatiuo. Præſidet. Præeſt. Patrocinatur. Pręfectus eſt. Iuxta-ſequitur. Latus-cingit.

Προστατεῖ. αἰτιατικῇ. προηγεῖται. προΐσταται. παρακολουθεῖ. E

Προστατεία. Patrocinium. Defenſio. Præfectura. *Per* τεία *ſcribitur.* προστασία *verò, quod idem ſignificat, per* σία *ſcribitur.*

Προστατεία προστασία δέ.

Προστάτης. *ſ.* προστάτης. Supplex. Ille, qui ſtat ante aras. *Vel, Ad aram adſtans. Sophocles in Oedipo Colonæo pag. 309. introducit Oedipum hæc Theſeo dicentem,* Noui, audiens ex iſtis *meis filiabus*, quiſnam ſit ille ſupplex, *de quo verba mihi facis.*

Προστάτης. ἱκέτης. ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης βούλομαι.

F

NOTAE.

Προστάτης.]Fortaſſe melius, ſi legas προσστάτης. Nam in Græcis Scholiis apud Sophoclem in Oedipo Colonæ. pag. 309. ſcribitur, προστάτης. ὁ ἱκέτης ὁ προεστηκὼς τοῦ βωμοῦ. i. ſupplex adſtans ad aram. Et apud Suidam ita ſcribendum videtur. Hinc enim ille ſua deprompſit. At ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν. Ille, qui ſtat ante aras. ὁ πρὸ τῶν βωμῶν ἑστώς. pag. 313. v. 4. τὸν θεοῦ προστάτην vocat, Dei ſupplicem. Sed & ibi ſuſpicor προσστάτην ſcribendum. In textu Suidæ, verbum βούλομαι redundat, nec illic extat apud Sophoclem. Quare expungendum. Præcedentia Poetæ verba noſtram coniecturam confirmant.

προσα-

A

Προστάτης. οἱ τῶν μετοίκων ἀθήνησι προεστηκότες, προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων, πολίτην τινὰ ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

Ἐμοὶ δ' ἴσον μέν τοι δὴ τῆς χώρας μέτα.
Ὅσον περ ὑμῖν. ἄχθομαι δὲ, καὶ φέρω.
Βαρέως, τὰ τῆς πόλεως τοιαῦτα πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην.
Ἀεὶ πονηροῖς. κἂν τις ἡμέραν μίαν
B
Χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίνεται.

Προστάτης. Patronus. Inquilinorum Athenis *degentium* patroni, Proſtatæ vocabantur. Neceſſe enim erat ſingulos inquilinos, aliquem ciuem Athenienſem aſſumere patronum. *Menander in Perinthiæ principio ſic loquitur.*

Ad me enim æquè hæc regio pertinet,
Atque ad vos. Doleo tamen, & fero
Grauiter Reipub. tales *res*.i.talem ſtatum.
Video enim ipſam patronis vtentem, vti
Semper improbis. Et ſi quis eorum *diem vnum*
Bonus fuerit, decem improbus eſt.

Προστάτις δὲ θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι. προστάτιδος, ἡ γυνική.

Προστάτις verò, fœmineo-genere, per ι *ſcribitur*. patrona. genitiuus, προστάτιδος. patronæ.

Προστατῶν. ὁ ἐπιγινόμενος. σοφοκλῆς.

-Ἀλλ' ὁ προστατῶν.
Χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.

Προστατῶν. *Ante ſtans.* Accedens. Imminens. Sophocles *in Electra pag.* 116. *v.* 2.3.4.

-- *Sed imminens*
Tempus traduxit me ſemper vt morituram.i. mortem mihi ſemper propoſuit, ac intentauit.

Νῦν δ' ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβου.

Nunc verò, die enim iſta liberata ſum metu. L. φόβου.

C

Προστεθέντος. συνδοκήσαντος. τοῦ δὲ εὐφημίου προστεθέντος τῷ ἀνδρὶ, καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπουργίαν.

Προστεθέντος. Illius, qui ſe adiunxit *alicui*. *Pro*, Illius, qui comprobauit *aliquid*. *Vel, Illius, qui alicui aſſenſus eſt, vel annuit, vel fauit.* Vt. Cùm autem Euphemius illi viro ſe-adiunxiſſet, *eiúſque poſtulatis annuiſſet*, eique miniſtrorum miniſterium dediſſet. &c.

Προστέτηκεν. προσκεκόλληται.

Προστέτηκεν. Conglutinatus eſt. *q.d. Cum eo liquefactus eſt, & ita commixtus, vt conglutinatus videatur.*

Προστηθιδίων. ἐξελθόντες μεγάλοι. δύο μετὰ τύπων, καὶ προστηθιδίων, ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύσασθαι περὶ τῆς πόλεως. τυπάσιν, εἰκόνες μέχρι στήθους.

Προστηθιδίων. Imaginum non perfectarum: ſed ad pectus tantùm deductarum. Vt, Duo verò magni *viri* cum typis, *figuris*, & imaginibus-ad-pectus-vſque-deductis, egreſſi, orabant *eum*, vt nullum incurabile *malum, ne quid grauius* de ciuitate ſtatueret. προστηθίδια, hoc eſt, Imagines ad pectus vſque *pictæ, non integræ.*

D

Πρόστηθί μοι. προσίθεμαι δὲ, δοτικῇ. Genitiuo. προΐσταμαι verò, datiuo. Adiungor. Me adiungo.

Πρόστηθί μοι. Ante me ſta. Protege me. Defende me.

Πρὸς τῇ πυλίδι ἑρμῆς. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' εὐέργου. φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι ἑρμοῦ. ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτω.

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν.

Πρὸς τῇ π. ἑρ. Mercurius ad portulam.i. *ad paruam portam*. Demoſth. in *oratione* contra Euergum. Philochorus dicit de Mercurio ad portulam *collocato*, nouem Archontes, qui Piræeum munire cœperant, hunc dedicantes, ſic *Mercurij ſtatuæ* ſubſcripſiſſe,

Qui-cœperunt primi Piræeum *munire*, eundem *illi dedicarunt*,

E

Βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Senatus, & Populi decretis obtemperantes.

Προστήσας. προαγαγών.

Προστήσας. Qui-produxit *aliquid, & ante alios ſtatuit.*

Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης. ἐπίκουροι γένεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας.

Πρόστητ' ἀν. τ. *Sophocles in Aiace p.* 48. *v.* 810. Adiutores-eſtote neceſſariæ Fortunæ. Id eſt, vrgentis negocij, vel calamitatis vrgentis auxiliatores mihi ſitis.

Προστιβάδας. ὁ δὲ, κατῴκει ἐν σπηλαίῳ προστιβάδας ἐντετμημένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν.

Προστιβάδας. Cubilia. Vt, Ille verò habitabat in ſpelunca, quæ cubilia habebat inciſa in ſaxo.

Πρὸς τιμῆς. ἦν δὲ, ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ.

Πρὸς τιμῆς εἶναι. *Eſſe* in honore. Honoratum-eſſe. Honorari. Vt, Ille verò Philoſophus apud Regem erat in honore, *honorabatur.*

F

Πρόστιμα. ἐπίχειρα. τοιάδε μὲν τοῖς κακοῖς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἡ δίκη. καὶ πρόστιμον. ζημία. ἐπιτίμιον. παραγραφή. πολύβιος. παρὰ ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας.

Πρόστιμα. Præmia. Pœnæ. Vt, Talia præmia malè conſulentibus dat Iuſticia. L. κακοῖς. Et πρόστιμον. mulcta, pœna, præſcriptio. Polybius. Apud Romanos capitale-ſupplicium erat pœna *propoſita* illi, qui in obſidione aciem deſeruiſſet. Et rurſus. Illi verò dederunt Regi 50. talenta, peccati mulctam.

Προστιμήματα. Mulctæ. Pœnæ. Sunt quidem mulctæ quædam legibus conſtitutæ in eos, qui iniuriam alicui faciunt, vt eſt Epobelia, i. litis æſtimata ſexta pars, quã calumniator illi perſoluebat, quem accuſarat, nec reum peregerat, ita vt à Iudicibus damnaretur. Sunt etiam alię, quas Dicaſterium, i. Iudicum cœtus, arbitratu ſuo, victis irrogat, vt demonſtrat Demoſth. in oratione contra Timocratem.

Προστιμήματα. ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ὥσπερ ἡ ἐπωβελία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. A

Πρὸς τὸν σ. ἀ. Ad acetuum metere. In eos, qui res magnas aggrediuntur. Vel de iis, qui ad res magnas aliquem adhortantur.

Πρὸς τὸν σταυρὸν ἀμᾶσθαι. πρὸς τοὺς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμένους. ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων.

Πρόστωον. Quod-eſt-ante-porticum. Locus-ante-porticum. Veſtibulum.

Πρόστωον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς.

Προστρέπεσθαι. Auerti. Amandari. A ſe ipſo verti, vel, auerti. N. L.

Προστρέπεσθαι. ἀποτρέπεσθαι. τρέπεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ. B

Προστρέπω. Apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag. 272. v. 13. & 14. pro, ἱκετεύω. Suppliciter-oro.

--Ne me cum-ignominia-amandes-expertem

Talem erronem, eorum, quæ te ſuppliciter-oro, vt dicas.

Προστρέπω παρὰ σοφοκλεῖ.

Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. μή μ' ἀτιμάσῃς.

Τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

Προστρέχω. Datiuo. Accurro.

Προστρέχω. δοτικῇ.

Προστρίβεται. Ariſtophanes in Equitum Prologo. v. 5. de Cleone dicit, Plagas ſemper infligit famulis, vel, ſeruis. Hoc eſt, contumelias, & malas res, graueſque moleſtias fabricatur & molitur, & conciliat.

Προστρίβεται. ἀριστοφάνης. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. τυπτεῖν, ὕβρεις, καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει, καὶ μηχανᾶται. πορίζεται. C

Προστρόπαιον. Pro, ἱκετικόν. Supplicem. Vt, Illa verò vitam ſupplicem mulieri viuebat.

Προστρόπαιον. ἡ δὲ, ζῶσα βίον τὸν προστρόπαιον γυναικὶ, ἀντὶ τὸ ἱκετικόν.

Προστρόπαιον ἄγος. Impurum piaculum, cuius cauſa Deus ſuppliciter eſt orandus, vt id condonet. Piaculum. Sic Aeſchines. Sed legendum ſeparatim Προστρόπαιον. Deinde ſubiiciendum, ἄγος, μίασμα. Sunt enim illius vocis interpretatio. Harpocrat. προστροπὴ etiam dicitur pro eodem. Orator autem in oratione contra Cteſiphontem hæc duo nomina ſynonymè ponit. pag. 85. Alias tamen προστροπὴ ſignificat ſupplicationem, vt apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag. 290. M.

Προστρόπαιον ἄγος. μίασμα. οὕτως αἰσχίνης. καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ κτησιφῶντος, ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Προστρόπαιος. Ad-aliquem-conuerſus, eius ſuppliciter orandi cauſa. Supplex. Orans. Sophocles in Aiace. p. 1184. 1185. 1186.

Sede verò ſupplex, in manibus tenens

Comas meas, & huius mulieris, & tui-ipſius tertij

Supplicem theſaurum.

Hoc eſt ſupplicem poſſeſſionem, rem ſupplicem, quam poſſidemus. Rem, quam nos ſupplices poſſidemus, id eſt, capillos. Et rurſus.

Προστρόπαιος. προσπεπτωκώς. ἱκέτης. παρακαλῶν. σοφοκλῆς. D

Θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων,

Κόμας ἐμὰς, καὶ τῆς δε, καὶ σαυτοῦ τρίτου,

Ἱκτήριον θησαυρόν.

Ἤτοι ἱκέσιον κτῆμα. ὅ ἐστι τὰς τρίχας. καὶ αὖθις.

Et ſupplices illorum, qui propter illum cladem-acceperunt, vel, in-calamitatem-inciderunt.

Καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκεῖνον ἠτυχηκότων. E

Πρὸς τρόπον αὐτοῦ. Rerum eius moribus, & ingenio conuenientium, & accommodatarum. Vel, Rerum ſecundum eius mores, & ingenium. Polybius. Antiochus autem promiſſione, quę ſecundùm eius mores, ac ſecundum eius ingenium erat, & inſperata, & valde grata, ſupra-modum-lætus, omnia pollicebatur.

Πρὸς τρόπον αὐτοῦ. πολύβιος. ὁ δ' ἀντίοχος πρὸς τρόπον αὐτοῦ, καὶ παραδόξου γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ὑπερχαρὴς ὢν, πάνθ' ὑπισχνεῖτο.

Πρόστροποι. Qui-acciderunt ad alicuius genua ſupplices. Qui-ſe-conuerterunt ad aliquem, eum ſuppliciter oraturi. Supplices. Sophocles in Oedipo Tyranno. p. 150. v. 7. 8.

Suppliciter-oramus te omnes iſti ſupplices

Remedium aliquod mala propulſans vt inuenias nobis, ſiue alicuius Deorum. &c.

Πρόστροποι. προσπεπτωκότες. προστετραμμένοι. σοφοκλῆς.

Ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι,

Ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν. F

Προστυχής. Qui caſu incidit in aliquem.

Προστυχής. ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

Πρόσοικος. Accola. Vicinus. Propinquus. Qui-prope-domum-alicuius-habitat. Finitimus. Sed hoc ſignificatu magis proprium eſt nomen ὅμορος. Hoc enim de finibus dicitur, prope quos aliquis habitat.

Πρόσοικος. οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὅμορος. ἐπὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται.

Πρὸς οἰωνῷ. Bonum augurium eſſe ratus, in hoſtili vallo ſtatiua-habere.

Πρὸς οἰωνῷ δεξιοῦ τιθέμενος. ἐν πολεμίῳ χάρακι σταθμεῦσαι.

A Πρόσοιτο. προσδέξαιτο. ἐπισπάσαιτο. οὐ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἡ κάμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδείας, καὶ ἀπειθείας. καὶ αὖθις Δαμάσκιος. ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν, ὅπη τι σαθρὸν φθέγγηται ὁ λόγος, καὶ ὅπη ὑγιὲς ἵνα τὸ μὲν, πρόσοιτο. τὸ δὲ, ἐξελέγξειε. καὶ αὖθις. εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ πρόσοιτο.

Πρόσοιτο. Dictum pro magis recepto, πρόσοιτο, vel προσοῖτο. Quod eſt optat. med. aor. 2. προσοίμην. τι. τὸ. à πρόσειμι. Vide Grammat. Nam πρόσομαι non eſt in vſu, quamuis optatiuus hinc videatur legitimè formatus, προσοίμην. πρόσοιο. πρόσοιτο. Admiſerit. Receperit. Attraxerit. Vt, Camelus enim, propter contumaciam & inſolentiam, nullum aſcenſorem .i. equitem, vel etiam, equum admiſſarium admiſerit. Et rurſus Damaſcius. Erat autem aptus ad videndum .i. facilè videre norat, & vbinam oratio putridum aliquid loqueretur, & vbi ſanum .i. & quid boni, & quid mali diceretur, vt alterum quidem admitteret, alterum verò redargueret, ac repudiaret. Et rurſus. Si pœnitentiam peccatoris admiſerit.

B Προσύμβολα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα ὥς φασι.

Προσύμβολα. Proſymbola q.d. Præſigna. Præcedentia-ſigna. Signa, quæ res aliquas præcedunt, vnde coniicitur aliquid. Vt, Sed hæc quidem proſymbola, vt aiunt, dicta ſint.

Πρόσφατος. κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου, ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἐξ οὗ τὸ πέφαται δ' ἄριστος ἀχαιῶν. καὶ ἀρηίφατος.

Πρόσφατος Recens. Iuuenis. Nuper-ortus. Recens iugulatus. Propriè de recens cæſo dicitur, à φῶ, cædo, interficio. Vnde deriuatum illud πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν. Pro, πεφόνευται δὲ ἄριστος Ἀχαιῶν. Hom. Iliad. ρ. cum Euſtath. comment. pag. 1122. M. Cæſus enim eſt fortiſſimus Achæorum. Et ἀρηίφατος. A-Marte-cæſus. In-bello-cæſus. Armis-interfectus.

Πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γινόμενον. καὶ προσφάτως, ἀντὶ τοῦ νεωστί.

Πρόσφατον. Recenter-factum. Et προσφάτως. Recens. Recenter. Nuperrimè. Nouiſſimè.

C Προσφερής. ὅμοιος. ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφερὴς, ἔργα ἐπεδείκνυτο, χεῖρας τε ἀνθρώπου, καὶ τόλμαν ὑπερτρέχοντα.

Προσφερής. Similes. Vt, Ille verò Barbaris occurrens igni ſimilis, ea facinora edidit, quæ manus hominis, & audaciam ſuperarunt.

Προσφέρονται. αἰτιατικῇ προστιθοῦσι.

Προσφέρονται. Adferuntur. Admouentur. Pro, Apponuntur. Adduntur. προστίθενται fortaſſe legendum, vel ante, προσφέρονται ſcribendum.

Προσφέρω. δοτικῇ.

Προσφέρω. Datiuo. Offero. Affero. Admoueo.

Προσφεύγω. δοτικῇ.

Προσφεύγω. Datiuo. Confugio, Profugio.

Προσφθέγγομαι. αἰτιατικῇ.

Προσφθέγγομαι. Accuſatiuo. Alloquor.

Προσφορά, προσθήκη. πρόσδοσις. πῶς γὰρ ἡ D σὴ προσφορὰ δηλώσεται.

Προσφορά. Additamentum. Additio. Oblatio Quod offertur vt donarium Sophocles in Oedipo Tyranno p. 2, 1. v. 9. Quonam verò modo nobis hæc tua oblatio declarabitur? Quomodo tuum hoc donum, quod nobis offers, erit manifeſtum?

Προσφορά. πρόσοδος. Ἀντιφῶν.

Προσφορά. Prouentus. Antiphon.

Πρόσφορα. χρήσιμα. δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορ' ἡμῖν πρὸς χάριν.

Πρόσφορα. Commoda. Vtilia Sophocles in Oedipo Coloneo, p. 328 in fine fabulæ. Theſeum ita loquentem introducit, Faciam & iſta, quæ petis, & omnia, quæcunque Debeo facere ſum facturus, vtiliáque vobis, Et illi veſtro patri, qui nunc eſt ſub terra, qui recens periit, Ad gratiam .i. grata, iucunda. Non enim oportet me bene facientem defatigari.

NOTAE.

Δράσω καὶ τάδε.] Sophocles in fine fabulæ, quæ inſcribitur Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ. pag. 328. ſic habet. Theſeus E autem ibi loquitur.

Δράσω καὶ τάδε, καὶ πάντα ὅσα ἂν
Μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν,
Καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
Πρὸς χάριν. οὐ γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.

Πρόσφορον. οἰκεῖον. ἁρμόδιον. ἐπιτήδειον. οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις, τῆς ἀξίας, ἢ τῆς προσηγορίας τὸ πρόσφορον Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον.

Πρόσφορον. Aptum. Commodum. Idoneum. Conueniens. Conuenientia. Commoditas. Vtilitas. Vt, Haud enim propter fortunam .i. ob fortuitum caſum eorum, quæ nobis acciderunt, ipſam dignitatis, aut appellationis vtilitatem irritam-facies, contemnes, nihili facies. Ita Choſroes Mauricium alloquitur.

F Προσφυές. προσοικειούμενον.

Προσφυές. Adnatum. Adhęrens. Cohęrens. Aptum. Commodum.

Προσφυῶς. οἰκείως. ἀκολούθως.

Προσφυῶς. q.d. Adnatè. vel adhærenter, cohærenter. Domeſticè. Familiariter. Conſequenter. Coniunctè. Conuenienter. Aptè.

Πρόσφυξ. ὁ αὐτόμολος, ὁ προσφεύγων ἐν ἐκκλησίαις.

Πρόσφυξ. Transfuga. Profugus, qui ad Eccleſias cōfugit. Qui ſua ſponte vel ad Eccleſiarum aras confugit, vt ibi tutò ſit. Vel, qui ad aliquem de potentioribus, ſua ſponte con-

Προσφύ. Agnatus. Accretus. Concretus. Complexus. Et προσφῦναι, agnatum, accretum, concretum eſſe. Et προσφυῶτος in genitiuo ſingulari, cuius nominatiuus eſt προσφύ. Hoc verò, participium eſt à verbo προσφύω.

Προσφύς. προσπλακείς. ἐκ προσφυῶναι, καὶ προσφυῶτος. A

Προσχαιρητήρια. Proſchæreteria. Feſtum Athenis agitari ſolitum, quum Proſerpina videtur abire. Quòd ei tunc dicatur vale. Pro, γραφομένη, fortaſſe ſcribendum ἀγομένη, vt alibi paſsim legas, ἑορτὴ ἀγομένη.

Προσχαιρητήρια. ἑορτὴ παρ᾽ ἀθηναίοις γραφομένη. ὅτι δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσχημα. Velamē ingenij. Vel ſpecioſa-cauſa. Prætextum. Color Simulata-cauſa. Simulatio. *Sophocles in Electra p.106.M. Clytamneſtram hac Electra dicentem introducit,*

Πρόσχημα. παρακάλυμμα τοῦ ἤθους, ἢ πρόφασις.

Pater enim tuus, (*nullum* enim *aliud tibi prætextum* maledicendi *ſemper* eſt

Quòd à me cæſus-obierit, perpetuò dicis.

Πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ᾽ ἀεὶ, B

Ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν.

Et alius dicit, Ipſum enim per ſpecioſam cauſam egreſſum, neque cum Hunnis, neque cum illorum ſociis ad manus veniſſe. *manus conſeruiſſe.*

Αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματι τῆς μοίρας ἐξιόντα, μήτε οὔννοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖρας ἰέναι.

Πρόσχημα. Prætextum. Species. Specioſa-cauſa. Pulchrum-ornamentum. Præclarum-decus. Sophocles *in Electra p.112.v.5.*

Πρόσχημα. παρακάλυμμα. σοφοκλῆς.

Præclarum-decus certaminis, Delphicorum præmiorum gratia. Vide Triclinij Scholia. Hoc autem Poeta dicit, *quia Gymnicum certamen nondum erat* inſtitutum. C

Πρόσχημ᾽ ἀγῶνος, δελφικῶν ἄθλων χάριν.

Et, Per ſpeciem œconomiæ, *per ſpecioſam rei familiaris rectè adminiſtrandæ, conſeruandæque cauſam*, barbaricæ tenacitati ſtudent.

Ὡς οὔπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος προσχήματι οἰκονομίας, βαρβαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας.

Πρόσχορδα. Conſona. Chordarum-ſonos-concordes-habentia. Conſentientia.

Πρόσχορδα. σύμφωνα.

Προσχών. Appulſus. Appellens. *L.* Προσσχών. *per duplex σσ. ab aor. 2. act.* προσέσχον. *appuli. Mag. Etym. col.* 700.16.

Προσχών.

Προσχωρῶ. Datiuo. Accedo.

Προσχωρῶ. δοτικῇ.

Πρόσχωροι. Vicini. Accolæ. Finitimi.

Πρόσχωροι. περίοικοι.

Προσψαύσας. Cùm illius martyris carnes igne aduſſiſſet.

Προσψαύσας. σάρκες τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί. D

N O T Æ.

Προσψαύσας. σάρκες.] Fortaſſe legendum, προσψαύσας σάρκας. Cùm martyris carnes igne attigiſſet, .i. leuiter vſſiſſet, vel, aduſſiſſet. Vel potiùs, Προσκαύσας σάρκας. .i. Aduſtis igne carnibus martyris. Hoc, à προσκαίω. προσκαύσω. Illud, à προσψαύω. προσψαύσω.

Προταλαιπωρῶ. Genitiuo Pro-aliquo-miſerias-tolero

Προταλαιπωρῶ. γενικῇ.

Προταμών. Qui-præcidit. Qui-præſcidit. Qui-proſcidit. Qui-ſecuit.

Προταμών. κόψας.

Πρόταξις. Præordinatio. Velitum *ante cæteros milites collocatio, quæ fit*, quum iſti *velites* in bello ante alios collocantur. Subordinatio verò, quum *aliis* ſubiunguntur, *& poſt eos in acie collocantur*. Inſertio verò *dicitur*, quum implicati phalangi, viritim collocantur, ita vt ſinguli *velites* ſingulis viris adiungantur. Hoc autem dicitur etiam παρένταξις. i. In-aciem-inſertio.

Πρόταξις. ψιλῶν. ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προτάττωνται. ὑπόταξις δὲ, ὅταν ὑποτάττωνται. πρoσένταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ᾽ ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο. E

Πρότασις. Propoſitio, eſt oratio ex duobus terminis conſtans, ſignificatione *ſua* aliquid de aliquo declarans, ſiue quòd ſit, ſiue quòd nō ſit. Modus verò, ſimpliciter *eſt* duarum propoſitionum ſimplex communio, tres terminos habentium, ex quibus neceſſe *eſt* & vnum bis ſumi, & in vtraque ineſſe. Figura verò, *eſt* modus ſic medium habens. *i. Modus, quo medium certa ratione collocatur in ſyllogiſmo.*

Πρότασις. ὅτι πρότασίς ἐστι λόγος, ἐξ ὅρων δύο τῷ σημαινομένῳ τὶ περί τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. τρόπος δὲ ἁπλῶς δύο προτάσεων ἁπλῆ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν ἕνα δίς τε εἰλῆφθαι, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. σχῆμα δὲ, τρόπος ὡδὶ τὸ μέσον.

Πρότασις. Propoſitio. Propoſita quæſtio. Problema, propoſita interrogatio. Differūt autem *hæc duo*, modo tantùm. Conſtant autem etiam ex contradictionibus. Problema, & protaſis, eorundem ſunt ſignificantia, & in iiſdem *conſiderantur*. In modo verò enūciationis in dictione *poſita*, tantùm ipſorum diſcrimē *verſatur*. Eadē enim quæſtio, ſi proferatur cū aduerbio πότερον. i. Vtrū, eſt problema. Si verò efferatur cū his particulis, ἆρα γε. i. An, *tunc eſt* protaſis. Eáq; ſūt diale-

Πρότασις. ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον. συνίστανται δὲ καὶ ἐξ ἀντιφάσεων. πρόβλημα καὶ πρότασις, τῶν αὐτῶν εἰσι δηλωτικὰ, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς. τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι. μετὰ δὲ τοῦ ἆρά γε, πρότασις. καὶ εἰσιν αὐτὰ διαλε- F

ctica

A πικὰ προβλήματα. καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν, οἷον πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδής, ἢ οὔ; πρότασις δὲ, ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι; τοῦ ἢ οὔ, οὐ προστιθεμένου.

ctica problémata, & dialecticæ propoſitiones. Ac problema quidem eſt, vt, ſi quæras, Vtrum mundus rotundus eſt, an non? Protaſis verò, ſi quæras, An mũdus rotundus eſt? Vel, Eſt ne m. rot.? Particulis, An non, non additis: at prætermiſſis

Προτέγγιον.

Προτέγγιον Quod-in-tecto-prominet-ad-arcendũ-imbrem. q. d. Protectum, vel Protegimen. Compoſitum ex præpoſ. πρὸ, & nomine τὸ τέγος εος. τεctum, vnde τέγιος. α. ον. & inſerto ι, τέγγιος. ια. ιον. ad tectum pertinens. Idem videtur, ac τὸ προτέγισμα. de quo Pollux lib. 1. cap. 8. col. 24. 39.

Προτέλεια. ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, τὴν γαμουμένην παρθένον, B ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεὸν, καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι.

Προτέλεια. Protelia. Diem ita vocant, qua parentes nuptarum virginem in arcem ducunt ad Deam, & ſacrificia-faciunt *ante nuptias celebratas, quas Græci vocant τέλος, & γαμήλιον τέλος, Aeſchyl. in Eumenidibus p. 301. 2. 3. vnde, qui duxerunt vxores, τέλειοι vocantur. q. d. perfecti. Sophocles in Antigone pag. 264. f. in νυμφικὰ τέλη. Vide Schol. Homerus Odyſſ. Υ p. 598. τέλος γάμου, vocat ipſas nuptias, q. d. nuptiarum finem, vel, nuptias ad finem perductas. Item Pind. Nem. Ode x. p. 418. 1. in Ἥρα τελεία.*

Προτέλεια. λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας, τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα, ἢ διδόμενα.

Προτέλεια. Protelia. Lycurgus in *oratione* de ſacerdote, *vel, ſacerdotio, ſic appellari tradit ea*, quæ fiunt, aut dantur, antè quàm perficiatur aliquid eorum, quæ ad numen-diuinum, *eiúſque cultum* pertinent.

Προτέλειον. ἡ προπαιδεία καὶ ὅς τις δ' οὖν προτέλειον ἡγεῖται τὰς μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστὶ, καὶ εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ C γένοιτο. τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. καὶ προτέλεια, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα. ἀλλὰ καὶ τῶν Διωνίδος γάμων προθυέσθω. καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ, ὁ ἀνὴρ γενέσθω.

Προτέλειον. Protelium. Præparatio-ad-diſciplinas. Prima-diſciplinarum-elementa: Vt, Quiſquis autem Muſas non putat *eſſe* præparationem-ad-diſciplinas *ſeueriores melius percipiendum*: ſed ipſum ſapientiæ robur in ipſis collocat, *L.* πιθανοῦ, neque, ſi quid eximium aliquando per-ambages-innuunt, intelligere vult, & ab hoc *errore* detinetur *ac in eo verſatur*, multa, bonáque ipſi contingant *i. Longum valeat.* τέλος etiam vocantur ipſæ nuptiæ. Et προτέλεια. victimæ pro nuptiis, *& ante nuptias Diis mactari ſolitæ.* τὰ περὶ τοῦ τέλους, ἤγουν γάμου θυόμενα. Vt, Sed etiam pro Dionidis nuptiis ſacrificium-fiat, & ipſe maritus ſit adulteri protelia. *i. victima, quæ pro nuptiis ab eo mactetur, & Diis offeratur, pro felici nuptiarum ſucceſſu. Vel, ſacra fiant etiam ante Dionidis nuptias, & adulteri prima-victima ſit ipſe maritus.*

Προτεμενίσματα. προπύλαια. ἢ προάστεια.

Προτεμενίσματα. Templorum-veſtibula. Vel ſuburbia.

D Προτένθαι. οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἀπογευόμενοι. οἱ προαρπάζοντες, καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος. οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι, οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι.

Προτένθαι. Qui ante tempus pulmentaria, *vel opſoniis, & quidquid ad panem additur, vt ſuauiùs edatur*, degustant. *Opſoniorum prægustatores*, qui præripiunt *aliis opſonia*, & poſtea-vendunt pluris, *quàm emerint*, qui nunc μετάβολοι vocantur. *i. propolæ, negociatores, qui merces mercibus commutant, vnde nomen acceperunt. Gallicè, changeurs, reuendeurs.* qui opſonia priùs-capiunt, quàm in forum afferantur *Prægustatores. Voraces.*

Προὐτένθευσαν. προελιχνεύσαντο. προέλαβον τῆς προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.

Προὐτένθευσαν *Ariſtoph. in Nubibus. p. 117. v. 15. Schol. annot. 9. & 11.* Præligurierunt. Antè-deuorarunt. Antè-ceperunt, præoccuparunt protheſmiam, vno die tẽpus-præſcriptum anteuerterunt, quòd cupiditate E deuorandi flagrarent, vel quæſtus cupiditate victi. *In Schol. annot. 9. legitur etiam, ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ κέρδους. i: cupiditate quæſtus In iiſdem annot. 11. ſcribitur vt hic. Sed ibi plura.*

Προτένθης ὁ λίχνος. ἀλληλοφάγος. προτένθης, καὶ ὀψοφάγος.

Προτένθης. *Ariſtoph. Nub. p. 117. v. 13. Schol. annot. 9. & 11. vnde Suidas.* Guloſus. Lurco. Vorax. Helluo. Comedo. Comedonis. Aelianus. προτένθης, &c. Prægustator, *helluo, vorax.* & opſoniorum-deuorator.

Πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ παίδων, καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

Πρό τε παίδων. Pro liberis, & pro coniugibus. Hic, præpoſ. πρὸ, ponitur pro altera præpoſ. ὑπὲρ.

Προτεραίω. ἡ προτέρα. καὶ προτεραῖος.

Προτεραία. Prior-dies. Antecedens-dies. Pridie. προτεραία, *ſub* ἡμέρα. *Vel ſubſtantiuè ſumitur, & idem ſignificat. Sic* ὑστεραία *poſterior-dies, poſtridie.* Et προτεραῖος, qui priore die, ſiue pridie alicuius diei aliquid facit.

F Προτεραίτερος, ἀντὶ τοῦ πρότερος.

Προτεραίτερος. *Pro,* προτεραίτερος, *quod ponitur* pro, πρότερος. Prior.

Προτερήσαντες. ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες. οἱ δὲ ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν, κοντοὺς ἐπῆξαν ὑποβρυχίους. καὶ αὖθις. παρὸν

Προτερήσαντες. Qui-priores-fuerunt. *Qui-prævenerũt, anteceſſerunt, anteuerterunt, anticiparunt, præoccuparunt. Vt,* Cùm autẽ Romani flumen vtrunq. præoccupaſſent, *in iis* contos defixerũt ſub-aquis-latẽtes. Et rurſus. Cũ

liceat nobis vel funditùs perire, vel hoſtem anteuertentibus, quandam quidam temeritatis opinionem *ex hoc audaci facinore* reportare, ſed tamen in poſterum etiam arbitratu noſtro viuere.

Πρότερον χελώνη. Prius teſtudo curſu-præteribit leporem. De rebus, quæ fieri nequeunt. *Eraſm.ad.Chil.1. Cent.8.col.283.ad.84. Prius teſtudo leporem præuerterit.* Et prius ſanguis, *vel, ſanguine* pluet. *Eodem ſenſu dicitur, quo præcedens adagium.*

Προτέρω. Longiùs. Vlteriùs.

Προτέταγμαι. Genitiuo. Ante aliquem in acie ſum collocatus. Vel, Pro aliquo in acie ſum collocatus.

Προτείνειν. Offerre. Donare. Largiri. Vt, Offerre illi 500. talenta, ſi Cypro ceſſerit, & alia emolumenta conſecutura *ipſum*, & ſimul-demonſtrare honores, *quos eſſet adepturus* apud ipſum, ſi miniſterium hoc ipſi præſtitiſſet, *vel, hanc operam ipſi nauaſſet, & hac in re morem ipſi geſſiſſet.*

Πρὸ δίκης. Apud Iuſticiam *aliquid ponentes. Pro, Aliquid* anteponentes Iuſticiæ. *Aliquid pluris facientes, quàm Iuſticiam. Vt,* Sacrilegi *meritò* puniuntur, quæſtum ante Iuſticiam ponentes. *id eſt, anteponentes quæſtum ipſi Iuſticiæ.*

Πρὸ τῆς νίκης. Ante victoriam encomium canis. De iis, qui res anteuertunt. *Eraſm.ad.Chil.1.Cent.7.col.244. ad.55.*

Πρὸ τῆς πόλεως. Ante vrbem. Vt, Barbari verò ſuam aciem-inſtruxerunt non ante vrbem: ſed iuxta vrbē, vnica recta *ſerie*, ſpectantes quidem ad orientem, & *ad* noſtram præſentiam, *ad nos præſentes*, habentes verò, dextrum quidem cornu, iuxta vrbem, prope ipſum murum. Læuum verò, aſcendens Septentriones verſus.

Προτιάπτω. *Dor. pro comm.* προσάπτω. Annecto, Agglutino. Affligo. Attribuo.

Προτιειλεῖν. *Dor. pro com.* προσειλεῖν. Conuoluere. Contorquere.

Προτίκτωρ. Protector. Dignitatis Romanæ genus. Et *Latina lingua nunc etiam iſtam vocem, & dignitatem* ſeruat.

Προτιμᾶν. Curare. Et Demoſt. in Philipp. Et Ariſtoph *in Pluto p.43.v.25.& 26. Schol. annot.8.& 9.*

Nihil curo te. Fero enim emptum
Annulum iſtum ab Eudamo, drachma.

Προτιμῶ. Genitiuo. Pluris-æſtimo. Pluris facio. Antepono. Vt, Qui-ſcripſit impudenter ſi *quid* ab aliquo pluris-factum fuit, quàm vinculum *Vel, ſi quis aliquid vinculis antepoſuerit.* N.L. Et, Tarentini quidem, Illi nihil antepoſuerunt. Accuſatiuo etiam. Vt, Si Dei, & hominum contentio fiat, res humanas antepones Deo.

Προτιόσσομαι. *Dor. pro comm. poet.* προσόσσομαι. Aſpicio. Proſpicio. Præuideo. Præſagio. ἀπὸ τῶν ὄσσων. i. ab oculis *eſt ducta* tranſlatio. *Hom. Odyſſ. Ψ. p.694.f.*

Πρότμησις. q.d. Præſectio. *Sic appellatur* vmbilicus, quod apud nos ἦτρον *vocatur. de quo conſule Euſtath.* quòd in infantibus primùm ſecetur.

Προτολμίζεσθαι. Prætentare. Præire. Progredi-confidenter.

Προτομαὶ βασιλικαί. Imagines regiæ *ad vmbilicum vſque pictæ.* Et leonum, & aliorum animalium imagines *ad vmbilicum vſque picta*, προτομαὶ pariter *appellatur.* Pro-

ὑμῖν, ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι, ἢ προϋτερήσαντι, δόξαν μέν τινα προπετείας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν δὲ ὅμως ἔτι κατ᾽ ἐξουσίαν. A

Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύποδα. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ πρότερον αἷμα ὕσει.

Προτέρω, μακροτέρω.

Προτέταγμαι. γενικῇ.

Προτείνειν. δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι. προτείνειν αὐτῷ φ΄. τάλαντα παραχωρήσαντι τῆς κύπρου. καὶ τ᾽ ἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ, καὶ τίμια παρ᾽ αὐτῷ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκαμένῳ τῇ χρείᾳ ταύτῃ. B

Πρὸ τῆς δίκης. προτιμότερον τῆς δίκης. οἱ ἱερόσυλοι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι.

Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις. ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων. C

Πρὸ τῆς πόλεως. ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως. ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν. βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν. ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν, πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει. τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

Προτιάπτω. προσάπτω. D

Προτιειλεῖν. συστρέφειν.

Προτίκτωρ. εἶδος ἀξιώματος ῥωμαϊκοῦ, καὶ φυλάττει.

Προτιμᾶν. τὸ φροντίζειν. καὶ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. καὶ ἀριστοφάνης.

Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος.
Τὸν δακτύλιον τὸν δὲ παρ᾽ εὐδάμου, δραχμῆς.

Προτιμῶ. γενικῇ. γράψας ἀναιδῶς εἴ τινι προτετίμηται δεσμοῦ. καὶ ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες. αἰτιατικῇ δὲ, θεοῦ τε, καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσεις τὰς τῶν ἀνθρώπων τοῦ θεοῦ. E

Προτιόσσομαι. βλέπω. ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά.

Πρότμησις. ὀμφαλός. τὸ παρ᾽ ἡμῖν ἦτρον. διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι. F

Προτολμίζεσθαι. προέρχεσθαι.

Προτομαὶ βασιλικαί. εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων

priè

A ζώων. κυρίως ἢ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ προτομὴ λέγεται. ἐπὶ ἢ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας, χαλκῷ περιέβαλε διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειῶδες.

ære circundedit, propter roſtrorum vſum. ſ. περιέβαλε. à περιλαμβάνω. circundo.

Προτομή. ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομὴ λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος. ἔστι ἢ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νηὸς παραπλησία, ἐστόμωται σιδήρῳ B παχεῖ κατ' ἄκρον, ἐς κριοῦ προτομήν. ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται τετυπωμένως. καταιωρεῖται ἢ κάλοις μέσον ὥσπερ ἐπὶ πλάστιγγος ἑτέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ἐστηριγμένης, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν. τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προτανέχοντι σιδήρῳ, καὶ οὐδεὶς οὕτω καρτερὸς πύργος, ἢ περίβολος πλατύς, ὃς ἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσει. τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, κα- C θαιρεῖ τὰ τείχη.

Προτόνιον. ἱματίδιον, ὃ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ ὑπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Πρότονος. ὁ προτεταμένος κάλως.

Πρὸ τῶν ὅλων. πρότερος τῶν ὅλων. καὶ πάντα κρείττων ἀνθ' ὅλων πρὸ τῶν ὅλων.

D Προτρέπω ἱκετικῶς. παρακαλῶ, προτρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται. σοφοκλῆς.

Τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ προτρέπω. καλῶ δ' ἅμα

Πομπαῖον ἑρμῆν.

Καὶ προτρέπομαί σε, αἰτιατικῇ.

priè verò de brutis animalibus ἡ προτομὴ dicitur *Impropriè verò, dicitur & de ſummis, & anterioribus nauium partibus. hoc eſt, de proris, earúmque capitibus. Vt,* In ſummis verò nauium *partibus*, quadrupedum protomas. *i. imagines ad vmbilicum vſque pictas* effinxit, *ac formauit*, quas

Προτομή. In brutis animalibus ita vocatur *anterior pars*, vt in hominibus facies, *ſiue vultus.* Item in ariete mechanico. *i. in ariete, machina bellica,* προτομὴ vocatur anterior pars, *ipſúmque caput arietis.* Arietis verò fabrica talis *eſt.* Trabs ingens, nauis malo ſimilis, aſpero, *duróque* ferro in-acumen-deſinente-munita-eſt in ſumma *parte*, ad arietini capitis ſimilitudinem. Vnde etiam formata, nominatur *Aries.* Suſpenditur autem funibus *in machinæ parte* media, tanquam à libra alterius trabis, crucibus *paliſque* firmis vtrinque ſuffultæ, & à magno virorum numero retrorſum agitur, & ab iiſdem in anteriorem *partem* impellitur impetuoſè, & prominente *capitis* ferro mœnia ferit, nec vlla turris adeò robuſta, vel murus *adeò* latus *eſt*, qui primos *eius* ictus ferre *ſine graui concuſſione* poſſit. Perſeuerantia enim vincente, *tandem hac machina* muros demolitur. *Quamuis enim muri primos huius machinæ graues ictus ferant, tandem tamen ictuum aſſiduitate quaſſati concidunt, ac euertuntur.*

Προτόνιον. Protonium, Palliolum, quo ſacerdos induebatur. Hoc autem ab ipſa ſacerdote imponebatur illi, qui *victimas ad ſacrificium faciendum* mactabat. Protonium verò vocatum eſt, quòd prima Pandora cum ſororibus laneam veſtem hominibus confecerit.

Πρότονος. Funis protentus. *Rudens, nauticus funis, qui malum nauis ad proram, aut ad puppim protendit.*

Πρὸ τῶν ὅλων. Ante vniuerſa. Prior vniuerſis.

Προτρέπω. Suppliciter oro. προτρόπαιοι enim *vocantur* ſupplices. Sophocles *in Aiace. p. 50. v. 2. & 3.*

Hæc-tantùm à te, ô Iupiter, ſuppliciter-peto. Inuoco verò ſimul

Pompæum Mercurium, qui mortalium animas ad Inferos deducit.

Et προτρέπομαί σε. Accuſatiuo. Adhortor, vel impello te.

N O T Æ.

E Προτρέπω.] Sophoclis Scholiaſtes in Aiace. pag. 50. P. ſic habet, Προτρέπω. κατευτικῶς λέγω. προστρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται. Quare ſcribendum videretur Προστρέπω. Hinc enim & προστρόπαιος, & προσφύγος, i. ſupplex, deducitur.

Προτριτάτη, τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. θουκυδίδης ἐν β. τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτριταία. L. προτρίτη. Thucyd. lib. 2. *pag.* 120. B. Tertio die ante *funeris* elationem. Triduo ante-quàm funus efferatur.

N O T AE.

Προτριταία.] Thucyd. lib. 2. pag. 120. B. Πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες. i. Triduo antequàm funus efferatur, tabernaculo facto. Schol. annot. 8. Πρότριτα. πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς. ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. ἅμα τῇ δὲ τὸ πρῶτα.

F Προτροπάδην. προθύμως. ἀμεταστρεπτί. ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. ἀγαθίας. παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις, ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἁπάσης ἐπιλελησμένοι.

Προτροπάδην. Alacriter. Non-conuerſa-facie. *Sic, vt nullo modo te conuertas, ad aliquem aſpiciendum.* Vel vlterius, *ac in anteriorem partem. Hoc dicitur de militibus, qui fugantur ab hoſtibus ita, vt concitato curſu, vel effuſa, præcipitique fuga fugiant, neque ſe conuertant, vt hoſtes inſequentes aſpiciant. Conſule noſtrum Pindaricum Lexicum in* Προτροπάδην. Agathias. Cùm autem tergum hoſtibus obuertiſſent, effuſa-fuga fugiebant, fortitudinis omnis obliti.

Πρǀτρυγαῖ☉. Protrygæus. Idem ac Προτρυγητὴρ, & Προτρυγητής. *Stella quædam, quæ paulò ante vindemiæ tempus exoritur, vnde nomen accepit. Proclus de Sphæra.* Προτρύγια *verò, vel potiùs,* Προτρύγαια, *Bacchi, Neptunique feſtum, vt ait Heſychius, quòd fortaſſe paulò ante vindemiam celebraretur.* — Προτρυγαῖος. A

Προοίμιον. Prooemium. Prologus. Orationis exordium. — Προοίμιον. πρόλογος.

Προύγραφε. Proſcribebat. Proſcripſit. Et προὐγράφη. Proſcriptus-eſt. Vt, Marcus, vnus de viris bene natis. *i. vnus de nobilibus, vir nobilis,* dignitate Aedilis, proſcriptus eſt. Poſtea tamē latere cupiens, caput, mentúmque radit, aſſumpta Aegyptia veſte. — Προὔγραφε. καὶ προὐγράφη κατηγορηθεὶς μάρκος τῶν εὖ γεγονότων, τὴν ἀξίωσιν, ἀγορανόμος, προὐγράφη. εἶτα μὲν τι λαθεῖν βουλόμενος, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ γένειον, στολὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβών.

Προὐκινδύνευεν. Pro *aliquo* periclitabatur. Pro *aliquo* moriebatur. *Vt,* Ille verò, non imperatorio: ſed militari more, pro, viliter *i. hominum vilium inſtar, & gregariorum militum more,* pro populo periclitabatur, *in prima acie pro eo dimicans, & manifeſtis periculis caput obiiciens.* — Προὐκινδύνευεν. ὁ παραπέτασθαι ἐποιεῖτο δὲ, προὐκινδύνευε τοῦ πλήθους οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς. B

Προὔκειτο. Propoſitus erat. In-omnium-conſpectu-iacebat. Et προὔκειντο. Propoſiti fuerant. In-omnium-conſpectu-iacebant. Oratores his vocibus vtuntur, quum de mortuis verba faciunt, qui, antequā ſepeliantur, domi iacent, præſentibus domeſticis *ita vt quiuis eorum, defuncti cadauer ſpectare poſſit. Vide Thucyd. lib. 2. p. 120. B. C. D. vbi de militibus in bello pro patria caſis, & publico funere cohoneſtatis agit.* Lyſias in *oratione* aduerſus Glauconem. Qui etiam ne hoc quidem dicere poſſet Glaucon, vel aliquis alius de Dicæogenis cognatis, quòd, quum *defuncti* quidem *cadauer* propoſitum erat, *& in omnium domeſticorum, & cognatorum, ac amicorum conſpectu domi, vel publicè iacebat, illi* per pigritiam, & per pudorem de ipſo verba facere noluerint. Elato verò *defuncti cadauere,* vel de pecuniis aliquam mentionem faciatis, vel *defuncti* filias tanquam arbitri-regere *vel, arbitratu-veſtro gubernare* velitis. — Προὔκειτο. καὶ προὔκειντο. ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ ταφῆναι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. λυσίας ἐν τῷ πρὸς γλαύκωνα. καὶ μὲν δὴ, οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι γλαύκων εἰπεῖν, ἢ ἄλλος τις τῶν δικαιογένους συγγενῶν, ὡς, ὅτε μὲν προὔκειτο, ὤκνουν, καὶ ᾐσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι. ἐξενεχθέντος δὲ, ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι. C

Προὐμάχουν. Genitiuo. Pro aliquo-pugnabam. Propugnabam-pro-aliquo. — Προὐμάχουν. γενικῇ.

Προὔνικος. q. d. Anticipans-victoriam. *Victoriam aliis ſua celeritate præripiens.* Curſorius. Curſu citus. Velox. Celer. Vt, Aiunt autem Xenocratem, ſi quando in ciuitatem abiturus eſſet, omnes turbas, & *repentinos, ac celeres tumultus,* aduentu ſuo compeſcere *conſueuiſſe.* — Προὔνικος. δρομαῖος. γοργός. φασὶ δὲ ξενοκράτη εἴποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπιέναι, τοὺς θορύβους πάντας, καὶ προυνίκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ. D

NOTÆ.

Προὔνικοι.] Magnum Etymol. Col. 691. 19. προυνίκους ait ſignificare conuiciatores, mercenarios, & baiulos qui mercedis cauſa res venales, & ſarcinas ex foro ferunt. Etymologias ibi vide vt ſcripturæ varietatem, cauſáſque diſcas. Sed apud Diogenem Laertium, in Xenocratis vita, pag. 141. M. vnde Suidas locum ſumpſiſſe videtur, qui per librariorum incuriam, ac imperitiam eſt corruptus, ita ſcriptum legitur, καὶ εἴ ποτε μέλλοι εἰς ἄστυ ἀνιέναι, φασὶ τοὺς θορυβώδεις πάντας, καὶ προυνίκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ. Id eſt, ſi quando verò in vrbem iturus eſſet, aiunt *ipſum* aduentu ſuo tumultuoſos, *turbulentos, ac ſeditioſos* omnes, & meretricios *homines, ſcortatores, & meretricibus addictos, ac impudicos* cohibere, *reprimeréque ſolitum fuiſſe.* E

Προνούστερος Prouidentior. Prudentior. *Sophocles in Aiace p. 8. v. 4. Vide Schol.* — Προυνούστερος. ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος.

Προύπινε. Datiuo. Propino. Vt, Propinabat ipſi. Ipſe verò rurſus leuabatur *onere potandi,* & Danam laudabat, & propinabat ipſi, & amatoriæ ſpei plenus erat. — Προύπινε. δοτικῇ, προὔπινεν αὐτῷ, αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκουφίζετο. καὶ τὴν δάναν ἐπῄνει. καὶ προὔπινεν αὐτῷ. καὶ μεστὸς ἦν ἐλπίδων ἐρωτικῶν.

Προὔπτον. Manifeſtum Quod eſt ante noſtros oculos. *Sophocles in Oedipo Colonæo pag. 317. f. 3.* — Προὔπτον. φανερόν.

Προὐργιαίτερον. Melius. Vtilius Antiquius. Præſtantius. Honoratius. Magis-neceſſarium. Et προὐργιαίτατον. Optimum. Vtiliſſimum. Honoratiſſimum. Maximè-neceſſarium. Vt, Salutem, eorum opera parare, *dixit* magis-neceſſarium eſſe, quàm bellum contra Romanos *ſuſcipere gerendum.* Et, Receſſerunt, *ſeque domum receperunt,* quod ſequitur naturam hominum in extremis periculis *verſantium,* qui ſuas *res alienis rebus* antiquiores ducunt, *& ſua potiùs, quàm aliorum ſaluti, commodiſque conſulendum cenſent.* — Προὐργιαίτερον. καὶ προὐργιαίτατον. ἀναγκαιότατον. προτιμότατον. θέσθαι προὐργιαίτερον τοῦ πρὸς ῥωμαίους πολέμου, τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν. ὅπερ ἕπεται φύσει ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις, τὰ σφέτερα τιθεμένων προὐργιαίτερα, ἀνεχώρησαν. F

A Προυργιαίτατον. πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον.

Προυργιαίτερον. ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ πρὸ ἔργου αἱρετώτερον, ἔστι τὸ προυργιαίτερον. ἐπεὶ τὸ προὔργου, ἐστὶν οἷον προέργου. πολύβιος. οὐδὲν προυργιαίτερον ποιούμενος κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν. λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. ἀρριανός. μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ, καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. ὁ δέ, αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τῶν πρὸς αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων προυργιαιτέραν τὴν ἀπὸ B τῆς τύχης στενοχωρίαν πεποιημένος.

Προὔργου. πρὸ ἔργου συμφέρον. πλέον. ἰσοκράτης φησίν. ἵνα προὔργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. προὔργου νενόμικα καὶ τούτων, κἀκείνων τὴν ἀμετρίαν φυγών, ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι.

Προυσίας ὁ βασιλεὺς εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν εὔφρασιν, καίπερ ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, C ἥμισυς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννής, καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος, καὶ συλλήβδην ἐκτεθηλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ, καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν βίον. ὅπερ ἥκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν. ἅπαντες μὲν γάρ, μάλιστα δὲ τὸ τῶν βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια, καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δέ, καὶ φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων D ἄπειρος εἰς τέλος ἦν. καὶ τοῦ καλοῦ, ὅτι ποτέ ἐστιν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε. σαρδαναπάλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη, καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ νύκτωρ. διὸ γὰρ οὖν ἅμα τοῦ βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

Προυσίας βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸ νικῆσαι τὸν ἄτταλον, καὶ παρελθεῖν πρὸς τὸ πέργαμον, E παρασκευασάμενος θυσίαν πολυτελῆ, προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ ἀσκληπιοῦ. καὶ βουθυτήσας, καὶ καλλιερήσας, τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν. κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἐπιστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ νικηφόριον, τούς τε νεὼς ἅπαντας διέφθειρε. καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐσύλησε. καὶ τοὺς ἀνδριάντας, καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ τοῦ ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ φιλομάχου κατεσκευασμένον, F ἀπήνεγκεν ὡς αὐτόν, ᾧ τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐβουθύτει καὶ ἔσπενδεν, καὶ κατηύχετο, δεόμενος, ὅπερ εἰκός, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι, καὶ εὐμενῆ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις, μανικαί. τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν, καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα, καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἰώθει προυσίας ποιεῖν, γονυπετῶν, καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνε-

Προυργιαίτατον. Quod ante omne aliud opus ſit, *vt id, quod maximè neceſſarium eſt.*

Προυργιαίτερον. Magis-neceſſarium. Quod enim ante rem *omnem, & ante omne aliud opus, eſt* optabilius, id προυργιαίτερον eſt, *& magis neceſſarium.* Nam τὸ προὔργου eſt *dictum* quaſi προέργου, *vel,* πρὸ ἔργου, *vnde per Atticam contractionem* προὔργου *formatum, duabus vocibus in vnam contractis, & coaleſcẽtibus.* Polybius In vita nihil antiquius venatione duxit. *Vel, Nihil in vita pluris fecit, quàm venationem.* Dicitur autem & πρὸ ἔργου *ſeparatim* Arrhianus. Dux autem ille operæ precium eſſe ducebat, *plurimique faciebat*, à ſuo, & exercitus *ſui* tergo *omnia* relinquere amica. Et, ille verò ſponte-ſua *ad illam expeditionem* audebat ire, difficultates à Fortuna *obiectas* pluris faciens, quàm Imperatoris edicta.

Προὔργου. Operæ precium. Vtile. Maius. *Commodius. Antiquius. Magis-neceſſarium.* Iſocrates dicit. Vt aliquid fiat vtilius, pro, maius, *& magis neceſſarium.* Et, Operæprecium *eſſe* duxi, ſi, & horum, & illorum nimia-prolixitate vitata, quæcunque antiquis hiſtoriis conuenirent, hæc *meis ſcriptis* accommodarem.

Προυσίας. Pruſias Rex, deformis ſupra modum erat, quamuis ex ratiocinatione melior eſſet. dimidius vir externa ſpecie, & ad res bellicas ignauus, & muliebris. Non ſolùm enim timidus erat: ſed etiam ab ærumnis tolerandis alienus, & (vt paucis omnia cõplectar) & animo & corpore per totam vitam effœminatus. Quod *vitiorum genus homines* in Regibus eſſe minimè volunt. Nam omnes quidem *hæc vitia dãnant in Regibus:* præcipuè verò Bithynorum gens. Ipſum etiam multa quædam libido, *vel, petulantia* circa corporeas cupiditates comitabatur. Doctrinæ verò, & Philoſophiæ, & præceptorum in his *comprehenſorum* prorſus erat imperitus. Et honeſtatis *vt ſciret* quidnam illa eſſet, ne ſenſum quidem habebat. *Vel, Et quid honeſtum eſſet ne cogitarat quidem vnquam.* Sed & interdiu, & noctu barbaram Sardanapali vitam viuebat. Quamobrem etiam multitudo *populorum* illorum, qui eius imperio parebant, cùm exiguam *de ſuo Rege* ſpem concepiſſet, irreuocabilem impetum habebat, *totóque impetu ferebatur, à quo reuocari, nec auerti poterat*, non ſolum ad *res* alienas à Rege ſentiendum, *& ad defectionem ab eo faciendam:* ſed etiam ad pœnas de eo cupidè ſumendas.

Προυσίας. Pruſias Rex. Hic poſt victum Attalum, cũ Pergamum ingreſſus-fuiſſet, ſumptuoſum ſacrificiũ à ſe-paratum, ad Aeſculapij templum adduxit, *eique obtulit.* Cùm autem boues mactaſſet, & læta-ſacra feciſſet, *ac litaſſet*, tunc quidem in caſtra rediit. Poſtridie verò, copiis ad Nicephorium adductis, & omnia templa vaſtauit, & Deorum delubra, *fanáque* ſpoliauit, & ſtatuas, & lapidea ſimulacra. Tandem verò & ipſum Aeſculapij ſimulacrum geſtans, excellenter, *ac inſigni artificio* à Philomacho fabricatum, ad ſe tranſtulit, cui priore die, *i. pridie* boues-immolarat, *& ſacrificium fecerat*, & libarat. & cui vota-fecerat, *ipſum* orans, quod veriſimile *videtur, vel, vt conſentaneum erat*, vt ſibi propicius eſſet, omnique modo beneuolus. Huiuſmodi verò *mortalium* affectiones, inſanæ *ſunt.* Nam ſimul immolare, & placare diuinum-numen, adorantem, & ſuppliciter-orantem ipſas aras præter-receptum-morem, quod Pruſias facere ſolebat genua-flectens, & mulieres-imitans, ſimul verò

hæc ipſa labefactare *corrumpere,& perdere,* & per horũ demolitionem, *ac euerſionem, ſuam* in diuinum numen contumeliam *à mala animi affectione manantẽ* patefacere, quis negarit *hæc eſſe* animi rabie perciti, & animiā ratione alieni, *& hominu de ſano mentis ſtatu deturbati* facinora?

Προύτυψαν. Priores-cœperunt. *Priores-verberarunt. Priores-percuſſerunt. Homerus Iliad.* N. *cum Euſtath.comm. pag.913.M.*

Προύχειν. *Contractum ex* προέχειν. Eminere. Excellere. Præſtare. Superare. Vt, Quid dicere, vel quid facere oporteat, dic mihi. Ars enim artem alteram ſuperat.

Προύχοντο. Prætendebant. Protendebant. Sic & Thucyd. lib. 1. *ſuæ* hiſtoriæ vſus-eſt *hoc verbo*, dicens, Niſi Megarenſium decretum ſuſtulerint, quod *illi* maximè προύχοντο, pro, obiiciunt, protendunt.

Πρόφερε. Profer. Obiice. Exprobra. Commemora. *Hom. Iliad.* Γ. *p.* 101. *v.* 32. *Paris Hectori dicit*, Ne mihi dona amabilia obiice aureæ Veneris. Et Ælianus. Et illud delictum in virginem *turpiſſimè perpetratum* obiicit ipſis. Et Heſiodus *lib.* 2. τῶν ἔργων, καὶ ἡμερῶν. *p.* 33. *M.* Aurora tibi promouet quidem viam, promouet verò & opus. προφέρει *poſitum hic*, pro, vlteriùs agit. i. promouet. *L.* ἠώς τοι.

Προφερέστατον. Optimum. προφερέστερον. Melius.

Προφερεῖς. Qui iuuenes quidem ſunt: ſed ſeniores videntur. Aeſchines in *oratione* contra Timarchum. *Vide* Προφερεῖς *in Gracolat. Lex. Item Eraſ. ad. Chil.* 4. *Cent.* 9. *col.* 1000. *ad.* 41. *Coſſi.*

Προφητεία. Propheria. Alia quidem eſt ſpiritualis, alia verò, diabolica. Eodem enim nomine apud illos quoque *diabolos* prophetiæ dicuntur. Harũ verò media, *& inter has duas ſpecies interiecta eſt* quædam naturalis, vel artificioſa, alia verò communis, & popularis. Ac ſpiritualis quidem *prophetiæ* ſancti præcipuè ſunt-participes. Per diſpenſationem verò, *perque Dei permiſſionem, & gratiam, huius participes ſunt* & illi, qui non *ſunt* tales *ſancti ſcil. at profani.* Vt Pharao, & Balaam, & Caiaphas Diabolicæ verò *prophetiæ participes ſunt* tantùm horum *diabolorum* cultores. *L.* μόνων *aduerbialiter. Alioqui* μόνοις *eſſet dicendum. i. ſoli cultores.* Ipſius enim *diaboli cultores ſunt* qui ex farina, & hordeo diuinant, & illa Pythia, *quæ diuinat* per quercũ, & Dodonæa ſacrificula, *Ad hoc diabolicæ prophetiæ genus pertinet* & illa *diuinatio, quæ fit* per *victimarum viſcera, vel per exta quibus conſultis, inſpectis, & obſeruatis aruſpices futura prædicunt,* & *illa, quæ fit per auium* volatus, *quibus obſeruatis auſpices vaticinantur,* & *illa, quæ fit per* clangores auium, *quos obſeruant augures, vt aliquid futurum ſignificet. Item illa, quæ fit per obſeruationes variorum* ſignorum, & ſternutationum, & om num, & tonitruum, *& fulgurum, & fulminum,* & murium, & muſtelæ, & ſtridoris lignorum, & aurium ſonorum, & palpitationũ corporis. Item *illa diuinatio, quæ fit* per nomina, & mortuos, & aſtra, & aquas, & alia infinita. Nam illa *diuinatio, quæ fit* per ſomnia, apud nos quidem *eſt* & iſta: ſed per afflatum-diuinum *fit*. Illorũ verò prędictio, non per virtutem vt à nobis *fit*: ſed per quandam malam artem *exercetur. Vel, non virtute, vt noſtra: ſed quibuſdam malis artibus conſtat.* Ac Deus quidem *aliquid* prędicens, explicationem etiam *eius* adiungit, & finis *rerum à Deo prædictarum*, cum omni accuratione fit, *& res, quas ille prædixit, ad finem perducuntur accuratiſſimè.* Illi verò per accidens, *& caſu quodam* in quibuſdã verum-dicunt, cùm in plurimis aberrent *à veritatis ſcopo.* Naturalis verò *diuinatio eſt animalium* brutorum. Hirundines enim, & grues, & formicæ hyemem aduentantem ſentiunt. Echini etiam, *i. Erinacei*, & alcyones hoc *diuinationis donum habent* natura partum. Artificioſa verò prophetia, *ſiue prædictio, eſt* apud medicos,

A διαφθεῖραι, καὶ διὰ τῆς τούτων καταφορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἄν, εἴποι τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα, καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ λογισμῶν;

Προύτυψαν. προήρξαντο.

Προύχειν. προέχειν. τί λέγειν, ἤ τι πράττειν χρή, φράζε μοι. τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει.

B Προύχοντο. προέβαλον. οὕτω καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, λέγων. εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιεν, ὅπερ μάλιστα προὔχοντο. ἀντὶ τοῦ προβάλλονται. προτείνουσι.

Πρόφερε. ὀνείδιζε. ὅμηρος ὑπομίμνησι. μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς ἀφροδίτης. καὶ αἰλιανός. καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τῆς παρθένου προφέρει αὐτοῖς. καὶ ἡσίοδος. ἠώς, ἥ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

C

Προφερέστατον. βέλτιον.

Προφερεῖς. οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου.

Προφητεία. ἡ μὲν ἐστι πνευματική. ἡ δὲ διαβολική. λέγονται γὰρ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως αἱ προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων, φυσική τις, ἡ τεχνική. ἡ δέ, κοινή, καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς, προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι.
D δι' οἰκονομίαν δέ, καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις. ὡς τῷ φαραώ, καὶ τῷ Βαλαάμ, καὶ τῷ καϊάφᾳ. τῆς δὲ διαβολικῆς, τοῖς τούτων μόνων θεραπευταῖς. αὐτοῦ γὰρ οἱ ἀλευρομάντεις, καὶ κριθομάντεις, καὶ ἡ διὰ δρυὸς πυθία, καὶ ἡ δωδώνης ἱέρεια, καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων, καὶ πτήσεων, καὶ κλαγγῶν ὀρνέων, συμβόλων τε, καὶ πταρμῶν, καὶ κληδόνων, καὶ βροντῶν, μυῶν τε, καὶ γαλῆς. καὶ τρισμῶν ξύλων τε, καὶ ὤτων ἤχων. καὶ παλμῶν σώματος. καὶ δι' ὀνομάτων, νεκρῶν τε, καὶ ἄστρων, καὶ ὑδάτων, καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνείρων
E καὶ παρ' ἡμῖν μὲν διὰ θείας χάριτος καὶ αὕτη. ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς, οὐ δι' ἀρετῆς ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διά τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν θεὸς προλέγων, καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται. ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔνιά τισιν ἀληθεύουσιν, ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γάρ, καὶ γέρανοι, καὶ μύρμηκες, ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται. ἐχῖνοι τε, καὶ ἀλκυόνες φύσει τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ
F προφητεία παρὰ ἰατροῖς, καὶ συμβούλοις, καὶ κυ-

A βαρτήταις. οἱ μὲν γὰρ ἀῤῥωσίας, καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν. οἱ δὲ, πνευμάτων μεταβολάς. οἱ δὲ, τοῦ μέλλοντος συνέσει καταστοχάζονται. ἡ δὲ κοινὴ, καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις. οἷον ὅτι μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται. πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προῤῥήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν τοῦ μέλλοντος καταστοχάσαι εἰσίν. ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ διάβολος προεφήτευσε τὸν γινώσκειν καλὸν, καὶ πονηρὸν, καὶ ἐγένετο. καὶ ὁ βαλαὰμ προεῖπεν, ὅτι πόρνας στῆσον, καὶ δι' αὐ-
B τὰς προδοθήσεται ὁ ἰσραὴλ, καὶ ἐγένετο οὕτως. ὅπερ στοχασμός ἐστι μᾶλλον, ἢ πρόῤῥησις. οὐδὲν γὰρ παράδοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προφητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

dicos,& conſiliarios,& *nauium* gubernatores. Nam illi quidem,*medici ſcil.* morbos, eorúmque curationes prædicunt. Hi verò,*nauium gubernatores, prædicunt* ventorum mutationes. Hi vero, *conſiliarij*, prudentia *ſua res* futuras coniiciunt,*vel, deprehendunt per coniecturas,quas ingenij ſagacitate quadam ſequuntur*. Communis verò,& popularis cognitio futurorum *eſt*,veluti, Poſt tres menſes erit hyems. Omnes enim tenent prædictiones periodorum *annuarum,& quatuor anni tempora,eorúmque vices norunt*. Haud igitur magnum *eſt*,*ſi dicas* & dæmones præſcientiam *rerum futurarum* habere,cùm & formicæ,& acuti homines futurorum ſint coniectores.*i.futura coniecturis aſſequantur,& cognoſcãt.* Non autem vt diabolus prædixit *hominem* cogniturum-eſſe bonum, & malum, & factum-eſt *ita.f.L.* τὸ γινώσκειν. Et Balaam prædixit, Meretrices proſtitue, & per eas prodetur Iſrael, & ita factum-eſt. Quod, coniectura potiùs eſt,quàm prædictio. Nam huiuſmodi prædictiones nihil admirabile continent. Prophetiæ verò proprium *eſt*,linguam præbere miniſtram ſpiritus gratiæ.

Προφθάνω. αἰτιατικῇ.

Προφθάνω. Accuſatiuo. Præuerto. Anteuerto. Anticipo.

Προφορουμένω. δεῦρο, κἀκεῖσε πορευόμενοι
C εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται, τὸ παραφέρειν δεῦρο, κἀκεῖσε τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. ἀριστοφάνης ὄρνισι.

Προφορουμένω. *Dualis eſt à,* προφορέομαι *verbo.* Huc,& illuc euntes in contrarias *partes. Vltro,citróque curſitantes.* προφορεῖσθαι enim *eſt textrinæ vocabulum, & ita* dicitur, huc,& illuc producere ſtamen, quum *textores* ſtamina,filúmque ducunt, & reducunt, *vt telam texant*. Ariſtophanes Auibus *pag.363.v.4.Schol.annot.3.Iul.Pollux lib.7.cap.10.col.372.lin.33.& deinceps.*

Πρόφρων. πρόθυμος. φρόνιμος.

Πρόφρων Promptus. Prudens.

Προφυλακή. τοῦ κυρίου. εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. ἑκάστη δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς.

Προφυλακὴ. τοῦ κυρίου. *N.L. fortaſſe poſitum, pro,* κυρίως.*i. propriè q d.Procuſtodia.Prouigilia.Procubiæ. Excubiæ. Vigiliæ.* Nox in quatuor vigilias diuiditur. Singulæ verò, ternas horas continent.

Προχαριστήρια. ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες.
D ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα προχαριστήρια. λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης. τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ προχαριστήρια, διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων.

Προχαριστήρια. Procharíſteria. Dies, quâ Magiſtratus omnes, frugibus incipientibus naſci, hyeme iam deſinente,*ſub hyemis finem*, Mineruę ſacrificabãt. Huic verò ſacrificio nomen *erat* Procharíſteria. Lycurgus in *libro* de Sacerdotio. Antiquiſſimum igitur ſacrificium propter Deæ *Cereris à quærenda Proſerpina redeũtis* reditum,*hoc fuiſſe tradunt*, dictúmque Procharíſteria,propter frugum naſcentium germinationem. *Sic autem videtur appellatum,quòd agricolæ gratias agerent non ipſi Mineruæ,bellorum,& ſcientiarum præſidi: ſed Cereri,frugum matri,pro felici frugum iam collectarum,& in poſterum colligendarum prouentu.*

Προχειρίζω. πᾶσι γνώριμον ποιῶ.

Προχειρίζω.q d.*Profero-manu. De manu in manum trado,& per translationem*,omnibus notum facio.

E Πρόχειρον. τὸ κατημαξευμένον. τὸ πᾶσι γνώριμον. αἰνίττεται καὶ τὸ πρόχειρον.

Πρόχειρον. *Promptum. Quod eſt ad manum, ac in promptu. Paratum. Paratu-facile. Facile. Expeditum.* Tritum. Vulgatum. Omnibus notum. Vt, Res-obſcuras-dicit,*quas declarat* facilè.*N.L.*

Πρόχειρος. ἀκρατής. ὁ δὲ, πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν, οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν. ἀλλ' ἀπαντᾷν, καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος.

Πρόχειρος. Incontinens. *Morarum impatiens. Promptus. Expeditus. Vt,* Ille verò, cùm eſſet expedito ingenio, propter *rerum* peritiam, dicebat non eſſe cunctandum,ſed hoſtibus occurrendum,& nauale-prælium-committendum. Paratus etiam *ad aliquid faciendum*,dicitur πρόχειρος.

Πρόχειρος. ὁ ἁπλοῦς, καὶ ἀφύλακτος. πολύ-
F βιος. ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τοῦ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον νῆφε, καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν. ἄρθρα ταῦτα φρενῶν.

Πρόχειρος. Simplex,& incautus. Polybius Sed ne ſis incautus, *ne vt opprimaris incautus*, in cauſa eſt id, quod apud Epicharmum eſt-dictum præclare. Sobrius-ſis, & memineris diffidere. Nerui iſti enim mentis ſunt. *Hi enim ſunt ſapientiæ nerui, ſi ſemper ſobrius ſis,neque cuiuis facilè credas: at perpetuò diffidas,niſi rem optimè perſpectam habeas,vt de ea dubitare nequeas.*

N O T AE.

Νῆφε.]Sunt verſus trochaici,dimetri,qui ſic non ineptè videntur ſcribendi,vt metri lex ſeruetur.

Νῦν εἰ, καὶ μίμημ' ἀπιστῶ. A
Ἄρθρα ταῦτα γὰρ φρενῶν ἐστί. pro, ἐστί. Vel,
Τῶν φρενῶν γὰρ ἄρθρα ταῦτα.

Προχειροτονία. *Prochirotonia, q.d. Prædeliberatio. Præludium-decreti. Senatuſconſultum populo nondum propoſitum, vt eius ſuffragio confirmetur.* Hic mos Athenis videtur fuiſſe. Quum Senatuſconſultum ad populum referebatur, in concione priùs fiebat *populi* decretum, *quo quærebatur* vtrum videretur populo de Senatuſconſulto conſultandum, an verò ſufficeret illud Senatuſconſultum. *I. βουλῆς προβουλευσάσης, vt apud Harpocrat. Vel, vtrum placeret, vt populus de S.C. conſultaret, an &c.*

Προχειροτονία. ἔοικεν ἀθηνῆσι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι, ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα. B

Πρόχνυ. q.d. Geniculatim. In genu prorſus cadere. *Pronum in genua cadere. Flexis genibus humi procidere, vel ſe proſternere, quod ſupplices faciunt,* quaſi *dicas* πρὸς γόνυ, *vel potiùs vnica voce,* πρόγνυ, & per ſyncopen πρόγνυ, & πρόχνυ *verſo* γ *in* χ.

Πρόχνυ. τὸ ἐπὶ γόνυ παντελῶς ὀκλάσαι. οἱονεὶ, πρὸς γόνυ, καὶ συγκοπῇ, πρόγνυ, καὶ πρόχνυ.

Προχοαί. Fluuiorum oſtia, per quę aquę egrediuntur, ac emittuntur, *& ingrediuntur* in mare. Et omnis aquæ effluxio *vocatur* προχοή.

Προχοαί. αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Προχόῳ. Profuſione. Vel, Infuſione. Vel, Affuſione. Et vaſe quodam ad hoc *præſtandum* apto, quod-cothonis-ſpeciem-habet. *κώθων verò, fictile poculum. Item laconicum, & militare poculum, quod in pera geſtari poterat. vnde & κωθωνίζειν, & κωθωνίζεσθαι. Cothonizare, poculis indulgere de quibus Lexica Πρόχοον, alij putant aqualim eſſe, ſiue vas aquarium, à profundenda aqua ſic dictum. Alij, gutturnium ſic appellari tradunt, vt idem ſit ac πρόχουν. ac. i.* In epigrammate 68. *lib.6. Epigr.p.425.* προχόη *videtur ſumi pro aquali. Sic enim ibi,* Priapo Pellem-ceruinam, & auream hanc dedicauit prochoen. *i. aqualim, aquarium hoc vas, quod Gallicè vocatur Eguiere, voce corrupta ab aqua gerenda.*

Προχόῳ. τῇ ἐπιχύσει. καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ κωθωνοειδεῖ. ἐν ἐπιγράμματι. Πριάπῳ νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο πρόχοον. C

N O T AE.

Πριάπῳ νεβρίδα. Sic Epigr.lib.6.pag.425.ep.68.
Τοιγὰρ, τῷ κείνα αρτι τὰ καλλιστεῖα Πριήπῳ
Νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην.

D

Πρόχους. *contractum ex* πρόχοος. *i. vt apud Hom. Odyſſ. Σ. pag.554. M.* Sextarius, ſiue ſextarium, menſura *quadam ſic appellata. Vel, vrceus aquarius. Vel, vrna. Vt,* Oſſa in vrnam argenteam conjecta miſit filio, vt patris precioſum-monumentum haberet.

Πρόχους. ξέστης, τὸ μέτρον. καὶ ἐμβαλὼν εἰς πρόχουν ἀργυρέαν τὰ ὀστᾶ, ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τὸ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν.

Πρόχυσιν ποιεῖσθαι. Apud Herodotum. *lib.1.p.41.l.41. Conſule noſtrum Ion. Lex. in voce* Πρόχυσις. *Profuſionem facere Profundere. Pro,* Libare.

Πρόχυσιν. παρὰ Ἡροδότῳ, τὸ ἀποσπεῖσαι.

Πρῴ. Sic per-vnicam-ſyllabam *ſcribitur.* Adhuc profundo diluculo. Idem *eſt ac ſi diceres* ἐν ὥρᾳ. Manè. *Diluculo. Intempeſtiuè. Præmaturè. Ante tempus conſtitutũ. Sub ipſum diluculum.* Hoc autem πρῴ eſt apocope vocis πρωΐ, *vel* πρῷϊ, *legendum enim* ἀποκοπή ἐστι. Quamobrem acuitur, *& ſine ι ſubſcripto ſcribitur vt* νῷ, *ex* νόϊ, *&* σφῷ *ex* σφῷϊ. Πρῷ verò, *ſit enim Atticè ſcribendum* circunflectitur, *propter contractionem ex* πρωῒ *factam, & ι ſubſcribitur, vt in* νῷ, σφῷ, *&* νῷν, σφῷν, *ex* νῶϊ, σφῶϊ, *&* νῶϊν, σφῶϊν *contractis. Hoc tamen ι alias Ionicè, Doricè, & Aeolicè negligitur. Vt,* Οὐ πρῷ μὲν &c L. ἡμᾶς.

Πρῴ. οὕτω μονοσυλλάβως. ἔτι ὄρθρου βαθέος. ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ. τοῦ πρωΐ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρῴ. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῷον περισπᾶται. E

Non manè quidem nos ille Tragœdus excitauit Callimachus.

Οὐ πρῷ μὲν ἡμῖν ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε. Καλλίμαχος.

Πρῴ per-vnicam-ſyllabam *ſcribitur, & acuitur.* ſignificat autem ante tempus, & mane. Ariſtoph. *in Auibus. p.373.v.11.* Loti manè. Debeo enim conuiuio-tacto-celebrare nuptias. *Vel, Sum enim celebraturus nuptias. Item idem Ariſtoph. in Eccleſiaz. p.491.v.42. & 43.* Eamus in concionem ô viri. Minatus-eſt enim Legiſlator, qui non mane valde ante crepuſculum. *i. qui non ſummo mane venerit ad concionem, ſe triobolum ei non daturum.* Et *ab hoc aduerbio* πρωΐ, *deducitur nomen adiectiuum* πρώϊος, *& per contractionem* πρῷος, *idem ac* πρώϊμος. *matutinus, celeriter-matureſcens, præcox, citò, vel ante iuſtum tempus maturus. Hinc genitiuus pluralis* πρῴων. præcocium. maturorum ante-tempus. primorum. Ariſtophanes *in Pace.p.472.v.26. Schol. annot.*8. Cucumerum præcociũ. *vel, primorum. i. bonorum, vel optimorum.* Nam primi cucumeres *ſunt* boni, & innoxij. Quòd autem primi cucumeres

Πρῴ. μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ. καὶ τὸ ἕωθεν. ἀριστοφάνης. λουσάμενος πρῴ. μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους. οὓς ἂν μὴ πρῴ. καὶ πρῴων ἀριστοφάνης. σικύων πρῴων. οἱ γὰρ πρώϊμοι, σίκυοι, καλοὶ, καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σί- F

cumeres

A κυοί, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία ἀρχομένων σικύων, καὶ λη γουσῶν κολοκυνθῶν. cũmeres ſunt boni, & innoxij. Quòd autem primi cucumeres ſint boni, declarat & illud prouerbium. Incipientibus cucumeribus, & deſinentibus cucurbitis *i. Primi cucumeres ſunt optimi, cucurbita verò poſtremæ.*

N O T AE.

Κεκτραίνε.]In Auibus.pag.373.v.11.

Λουσάμενα πρῷ, μέλλω γὰρ ἐσιᾶν γάμους.

Conſule Schol.annot.6.& 7.& Euſtath.in Πρῷ. Illud verò participium λουσάμενα refertur ad præcedentis verſus vocem παιδία, i.pueri. Vide & in Veſpis.pag.314.v.6.Schol.annot.6. Idem Ariſtophan.in Eccleſiazuſis. pag. 491.ver.42.43.

Χωρῶμεν εἰς Ἐκκλησίαν ὦ 'νδρες. ἠπείλησε γὰρ

B Ὁ Θεσμοθέτης ὃς ἂν μὴ πάνυ τῷ κνέφους: &c.

Vide Schol.annot.18.

Πρωθήβας ἀπαιαιός. ὁ δὲ φειδοῖ τῆς ἀνδρῶν τῆς ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθότων κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους ἐς δύο τέλη. Πρωθήβας. Primæuos. Illos, qui-primos-pubertatis-annos ſunt-ingreſſi. Primùm-pubeſcentes. Exiſtentes-in-prima-pubertate. Appianus. Ille verò parſimonia virorum ex bello reuerſorum. *i. vt viris ex bello reuerſis parceret, vel, ob virorum ex bello reuerſorum penuriam*, deligebat primæuos, qui bellum antè non erant-experti, *vel, priùs bellorum inexpertos*, ad duos ordines *ad duas legiones.*

Πρωθήβης. ἄρτι ἀκμάζων νέος. Πρωθήβης. *Primæuus. Primos-pubertatis-annos-ingreſſus. Primùm-pubeſcens. Exiſtens-in-prima-pubertate.* Recens *pubeſcens, &* vigens, *ac ætate florens* iuuenis.

C

Πρωΐ. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. δαβίδ. ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε. πρωῒ δὲ ἐστι πᾶν τὸ διάστημα, τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. ὅτε δὲ λέγει ἀναστὰς πρωῒ. ὡς ἂν μὴ ἐναντία δόξῃ λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως, καὶ ἀγνώστου οὔσης, στικτέον ἀναστάς. καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν, πρωῒ, πρώτῃ σαββάτων, ἐφάνη μαρία. Πρωΐ. Mane. In ſacra Scriptura *ſic appellantur* calamitatum mutationes. Dauid. Manè repleti ſumus, Domine, tua miſericordia. Πρωῒ verò. i. manè, eſt totum illud *temporis* interuallum, *quod eſt* poſt gallicinium. Quum verò dicit *Euangeliſta*, manè ſurgens, ne *inter ſe pugnantia, &* contraria dicere videatur, quòd illa reſurrectio ſit incerta & ignota, diſtinguendum *eſt poſt* ἀναστάς, & ita ſubiungendum, πρωῒ, πρώτῃ σαβ. i. Manè, prima Sabbatorum *die*, apparuit Maria. N. L.

D Πρωΐ, πρωΐ. οὕτω δαβίδ τὸ ταχὺ, καὶ ὀξύ, πρωῒ προσηγόρευσε. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ, πρωΐ. Πρωΐ, πρωΐ. Mane, mane. Sic Dauid celeriter, & citò *ſignificat.* Vt, Mane allocutus-eſt, *& dixit*, Opem-feret ipſi Deus mane, mane. *i. citò, citò.*

N O T AE.

Τὸ πρωΐ.]Hæc videntur ſuperflua. Satis enim eſt dixiſſe, βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς πρωῒ, πρωΐ. Si nihil tollendum, hæc ipſam temporis circunſtantiam (vt vulgò vocatur) ſignificabunt. Quod iam parum commodum erit.

Πρωΐα. ἡ πρωϊνὴ κατάστασις. Πρωΐα. Matutina *temporis* conſtitutio. Matutinum-tempus. Hora-matutina.

Πρωϊαίτερον. Ξῦτον. ἡ αἰτία τὸ πρὸ τοῦ ἀνα-

E τεῖλαι τὸν ἥλιον. Πρωϊαίτερον. Citiùs, maturiùs. Vel *ſumendum* pro, antequàm Sol ſit ortus. Ante-Solis-ortum.

Πρωϊζόν. πρὸ ὀλίγου. Πρωϊζόν. Paulo-antè. Heſternùm. *Vide noſtrum Lex. Dor. in* πρωΐζα.

Πρώϊμος. πρωϊνὸς, καὶ πρωΐνως. καὶ πρώϊον. Πρώϊμος. Matutinus. Properus. Citò-matureſcēs. Præmaturus. Precox. Maturus. πρωϊνὸν, & πρωΐνως, & πρώϊον *aduerbialiter accipiuntur.* Matutino-tempore. Propere. Præmature. Mature. Citò. Celeriter. *Ariſtop. Veſpis. pag.* 320. v.

Πρωκτός ὁ κῶλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός. καὶ παροιμία. εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσιν. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. Πρωκτός. Podex. Anus. Culus. *Sic dictus*, quòd *onera, vel excrementa* ventris propellat. Et prouerbium. In canis podicem inſpice. Hoc dicebant in eos, qui-oculorum-morbo-laborabant, *& qui lippi erant, atque cæcutiebant. Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 2. *col.* 395. *ad.* 40. *Ariſtophanes*

F *in Eccleſiaz. p.* 491. *v.* 8. *Schol annot.* 5. *Et rurſus idem* Ariſtophanes Acharnenſibus. *p.* 295. *v.* 17. *Schol. annot.* 12. *Sed ibi legitur* κυσῶντι *Dor. pro comm.* κυσῶντι.

Τοῖς ὀστίνοις φυσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Oſſeis tibiis *inflate podicem canis.*

Καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Et rurſus Ariſtoph. *in Eccleſiaz. p.* 493. *v.* 31. 32. 33. 34. 35.

Ἀντισθένη τις, *&c.*

Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.

Antiſthenem aliquis accerſat quauis arte, quouis modo.

Hic enim vir propter ſaltem gemitus,
Nouit quid podex velit cacaturiens.
O veneranda Lucina, ne me negligas.
Diruptum, nec tanquam-peſſulo in ſeram iniecto-clauſum. i. conſtipatum.

Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε ςεναγμάτων, A
Οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς
Διαρραγέντα, μὴ δὲ βεβαλανωμένον.

Pro, ab excremento detentum, *quod ex oſtio ventris exire non poteſt.* Antiſthenes autem erat medicus effœminatus. De Cleone dicit Ariſtophanes *in Veſpis. pag. 348. v. 15. vbi legitur*, πρωκτὸν δὲ καμήλου. *Vide Schol. annot.* 3. Culum vero cameli *habebat.* πρωκτὸς *verò dicitur* culus, *quaſi* προακτός τις ὤν. i. *producens quidam exiſtens, quòd ventris excrementa foras producat,* & quòd *ea* proiiciat. *vel, quòd per eum excrementa foras producantur, & prodeant.* B

Ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ ἀντισθένης, ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. περὶ κλέωνός φησιν ἀριστοφάνης πρωκτὸν δ' εἶχε καμήλου. ὁ κῶλος παρὰ τὸ προϊέναι.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται. *Ariſtop. in Veſpis. p. 332. v. 1. Schol. annot. 1. vbi ſcribitur, vt hic. In textu verò legitur* πρ. λ. περιγενόμενος. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 340. ad. 90. Podex lotionem vincit.* Podex lotionem vincis. Prouerbium. Quũ quis non poteſt ablui, *ſordibúſque purgari,* ſed venter perpetuo-profluuio fœdatur. Hoc igitur de *rebus* inutilibus, & quæ fruſtra fiunt, dicebatur. Et Ariſtophanes *in Equitibus. p. 229. v. 21. 22. 23. Cleonem, & Allantopolam ita colloquentes introducit.* Cl. Et per Iouem propter dexteritatem meam *ob ingenij mei dexteritatem,* Poſſum facere populum amplum, & anguſtum. Al. Et podex meus hoc ſolerter-facit, *Nam modò ſe dilatat, modò ſe coarctat egregia cum ſolertia.* C

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται. παροιμία. ὅταν τις μὴ δύνηται κἂν ἀπονίψασθαι. ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν, καὶ εἰκῆ πραττομένων ἐλέγετο. καὶ ἀριστοφάνης. δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν, καὶ στενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χ' ὡ πρωκτὸς ὁ ὑμὸς τουτί γε σοφίζεται.

N O T Æ.

Δύναμαι.] Apud Ariſtoph. in Equit. pag. 229. v. 21. 22. 23. ſic legitur,

Κλ. Καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς.
Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν, καὶ στενόν.
Ἀλ. Χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτὶ σοφίζεται. pro, καὶ ὁ πρωκτὸς ὁ ἐμός.

Πρωκτοτηρεῖν. *Adulterorum obſeruare-nates, dum depilantur. Sic enim adulteri publicè plectebantur. Vel* Podices-obſeruare ſcortantium *& eorum, qui pudicitiam proſtituerunt. Ariſtoph. in Equitibus. p. 239. v. 15. Schol. annot. 5. & 6.* Talibus enim *hominibus* interdictum-erat, ne concionarentur, *vel, concionari non licebat.* D

Πρωκτοτηρεῖν. τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν. ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

N O T Æ.

Τῶν πορνευόντων τηρεῖν.] Apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 239. in ver. 15. Schol. annot. 5. legitur ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων.

Πρωλαίτης. Prolætes. N. L. *Niſi fortè Proletarius intelligatur. At* προλυθείς. *Diſſolutus, reſolutus, remiſſus, pronus.*

Πρωλαίτης.

Πρῶνες. *Promontoria. Prominentes-montium vertices.* Montium eminentiæ, Colles. In epigrammate.

-- *Qui & Oeten* montem,
Et profundum. i. altum *arboribus-abundantis promontorium calcas Pholoes.*
Et rurſus.
Hirſutum, arboribúſque denſum *iuxta promontorium Charicles*
Dedicauit hunc *hircum.*
Et rurſus *in quodam pentametro.*
Montis *arboribus-abundantis promontoria perambulabat-vt-colles.*
Dicitur autem & πρειὼν, πρεῶνος. Vt,
-- *Quæ tantam aquam*
Funditis obliquo iſto de promontorio.

Πρῶνες. ὀρέων ἐξοχαί. βουνοί. ἐν ἐπιγράμματι.

- Ὅστε καὶ οἴτην,
Καὶ βαθὺν εὔδενδρον πρῶνα πατεῖς φολόης. E
Καὶ αὖθις,
Λάσιον παρὰ πρῶνα χαρικλῆς.
Ἄνθετο τόνδε τράγον.
Καὶ αὖθις,
Εὐδένδρου πρῶνας ἐβουνοβάτει.
Λέγεται δὲ καὶ πρειὼν, πρεῶνος.
Αἳ τόσον ὕδωρ F
Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεῶνος.

Πρῷρα. Prora. Anterior nauis pars. Et πρῴραθεν. Ex-prora. Vel, à prora. Et πρῳράτης. *Communiter, Dor.* πρωράτας. Proreta. Proræ-gubernator. Nauis in prora-rector, qui & Πρωρεὺς *dicitur. Hinc verbum* πρῳρατεύειν. *Proretam-eſſe. Prora-gubernatorem-eſſe. Ariſtoph. Equitibus pag. 220. v. 8.*

Πρῷρα. τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ πρῴραθεν. καὶ πρῳράτης ὁ τῆς νεώς. καὶ πρῳρεύς.

Πρωταγόρας. Protagoras, Abderites, filius Artemo- nis, vel

Πρωταγόρας. ἀβδηρίτης, υἱὸς ἀρτέμωνος. ἢ

A καὶ μαιανδρίου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ τήϊον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτοβαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ δημοκρείτῳ, ἠράσθη λόγων. καὶ φιλοσοφήσας, ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε. καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο. καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος σοκράτους. διεῖλέ τε πρῶτος οὗτος πάντα λόγον εἰς δ'. εὐχωλήν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. μετὰ δὲ τοῦτο, ἕτερος εἰς ἑπτὰ διεῖλε
B ταῦτα. διήγησιν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. εἰσαγγελίαν. εὐχωλήν. κλῆσιν. ἀλκιδάμας δὲ, τέσσαρας εἶναί φησιν ἰδέας λόγων. φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν. προσαγόρευσιν. τὰ δὲ πρωταγόρου τὰ βιβλία, ὑπὸ ἀθηναίων ἐκαύθη. διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος. περὶ θεῶν, οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὡς εἰσὶν, οὔτε ὡς οὐκ εἰσί. καὶ πρεσβύτερός ἐστι πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. διδάσκαλος δὲ προδίκου τοῦ κείου. καὶ ἄλλων πολλῶν.

nis, vel etiam Mæandri. Quidam verò ſcripſerunt etiam ipſum *fuiſſe* Teium. Hic primùm fuit onerum-geſtator. *i. baiulus, qui ſarcinas, & onera ferebat.* Sed collocutus cum Democrito, eruditionis amore-captus-eſt. & philoſophatus, ad eloquentiam ſe-conuertit, *ſe contulit.* Et iſte primus cognomento-vocatus-eſt Sophiſta. Primus autem iſte contentioſas dicendi-rationes inuenit, & verborum certamen inſtituit, & centum minas à diſcipulis exegit pro *ſua doctrina* mercede. Quamobrem etiam *eius* ſermo cognominatus eſt mercenarius. Fuit autem & Iſocratis oratoris magiſter. Hic etiam primus omnem orationem in quatuor *partes* diuiſit, *in* optationem, interrogationem, reſponſionem, iuſſionem *ſiue mandatum.* Poſt hunc verò alius hæc in ſeptem diſtribuit, *in* narrationem, interrogationem, reſponſionem, mandatū, annunciationem, optationem, *ſiue votum,* vocationē. Alcidamas verò, quatuor eſſe dicit orationis formas, Declarationem, negationem, interrogationem, appellationem, *vel ſalutationem.* Protagoræ verò libri ab Athenienſibus cremati-ſunt, quòd aliquando ſic orationem exorſus-fuiſſet, De diis ſcire non poſſum vtrum ſint, an verò non ſint. Eſt autem Platone Philoſopho antiquior. Magiſter verò *fuit* Prodici Ceij, & aliorum multorum.

C

Πρωταγωνιστεῖν. πρῶτον ἀγωνίζεσθαι.

Πρωταγωνιστεῖν. Primum-certare. *Primas-actionis-partes-obire. Primo loco-certare.*

Πρωταγωνιστῶ γενικῇ.

Πρωταγωνιστῶ. Genitiuo. Primus-certo. Primas-actionis partes-obeo. Primo-loco-certo.

Πρῶτα στοιχεῖα, ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακῶς. περὶ γραμμάτων φησὶ ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.

Πρῶτα στοιχεῖα. Prima elementa. Alphabetum, *vt vulgò vocatur. Ariſtoph. in Equitibus. pag. 200. v. 2. & 3. Vide Schol. annot. 2. 3. 4.* Al. At ô bone *vir* ne muſicam quidē ſcio, Præter literas, eáſque profectò malas malè. De literis *hoc* dicit *Allantopola,* ſe propter generis obſcuritatem ne bene quidem has *ſcire.*

N O T AE.

D

Πρῶτα στοιχεῖα.] Sic Ariſtoph. in Equitib. pag. 200. v. 2. & 3.

Ἀλλ. Ἀλλ' ὦ 'γάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακῶς.

Conſule Schol. annot. 2. 3. 4. Et Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 2. Col. 392. & 393. ad. 23. Pedibus ingredior. Natare enim non didici. Vide & Ariſtoph. in Auibus. pag. 422. v. 16. Item in Veſpis. pag. 345. v. 11.

Πρῶτα φύσει αἱ ἀρχαί. ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα, τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι. τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις, ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ
E πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρώτων, τῶν δὲ πρώτων, μὴ εἶναί τι πρῶτον. γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. ὡρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχὴν τί ποτέ ἐστι. καὶ τοῦτο αὐτὸ ὑποθέμενος εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τῶν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαὶ, καὶ οὐ ῥᾴδιαι δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολ-
F λῶν μέσων δείκνυται. πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν οὐχ ὡς αἴτιον, οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει, καὶ τελειότερον ὄν, οὐ τῷ γεννᾶν ἐκεῖνα, καὶ παράγειν, ἀλλὰ τῷ πλέον δύνασθαι, καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι.

Πρῶτα φύσει. Prima natura *ſunt* ipſa principia. Poſtrema verò natura *ſunt ea*, quæ longè remota *ſunt* à principiis. Sunt autem hæc problemata argumentātibus quidem, oſtenſu, *vel, demonſtratu* difficilia. Reſpondentibus verò, facilia. Nam prima quidem habent difficultatem, quia per alia non poſſunt oſtendi, *vel, demonſtrari,* quia quæ quidem demonſtrantur, per prima demonſtrātur, primis verò nihil eſt prius. Fit enim principiorum cognitio non per demōſtrationem: ſed per definitionem. Primùm enim oportet *iam* definitum-eſſe, quid ſit principium. Et cùm poſueris, *atque ſtatueris,* ipſum *principium,* hoc, *vel, illud* eſſe, *tunc oportet* vti, ipſo *principio* ad demonſtrationem quæ poſt ipſum *eſt. i. ad demonſtrandum id, quod ſequitur ipſum principium.* Propterea difficilia. Poſtrema verò, quia per multa media demonſtrantur, *ideo ſunt facilia.* Prima verò figura dicitur in ſyllogiſmis non vt *eorum* cauſa, nec vt illorum genitrix: ſed ordine, & quòd ſit *cæteris figuris* perfectior, non quòd illa *principia, vel potius, illos ſyllogiſmos* gignat, & producat: ſed quòd plus poſſit, *quàm cæteræ ſyllogiſmorum figuræ,* & demonſtratiuis argumentationibus, *& tractationibus* aptiſſima ſit.

Πρωτεσίλαος. *comm.* & Πρωτεσίλεως, *Atticum.* Nomen proprium. Proteſilaus.

Πρωτείων. Primarum partium. τὰ πρωτεῖα. *Primæ partes. Primæ. Primatus. Principatus. Primus honor. Primus locus.*

Πρωτογένης. Protogenes, pictor Xanthius, Lycius, graphica ſcientia celebris, *& arte pingendi clarus*, qui Rhodium illum Bacchum, hiſtorias-ſequutus-pinxit, illud prodigioſum, & admirabile opus, quod & Demetrius Poliorcetes. *i. vrbium-obſeſſor*, vehementer eſt-admiratus, quum Rhodum obſedit per duos integros annos, mille nauibus adductis, & militum armatorum vltra quinquaginta, & quinque millia. De graphica. *i. de arte pictoria*, & figuris lib. 2. *ſcripſit.*

Πρωτοκλισία. Prima ſedes. *Primum-ſubſellium. Primus-in-ſedendo-locus.*

Πρωτόλεια. Prima-præda. Prima-ſpolia. Eximia-prædæ-pars. Prædæ-primitiæ.

Πρωτόλιον. Primitiæ *ſpoliorum, aut frugum.*

Πρωτολογία. Prima-dicendi-pars. Prima-actio. Primæ dicendi-partes. Vt, Totius accuſationis ipſius demonſtrat primas-in-dicendo-partes, *vel ſimpliciter, primas-partes.*

Πρῶτον Ἀποστόλους. Primùm Apoſtolos, deinde Prophetas. Quæſtio. Quomodo Paulus *priore ad Cor. c. 12. v. 28.* ponit Apoſtolos *in Eccleſia* primos? Primos *dicit*, per proportionem certaminum, & *ſecundùm* à Deo *datam* gloriam. Poſtremi verò *vocantur iidem*, quòd in ipſos ſeculorum fines inciderint, ita vt iidem & primi, & poſtremi, *diuerſa tamen ratione* ſint, vt & in hoc Magiſtrum imitentur dicentem, Ego ſum primus, & poſtremus.

Πρωτονος. *Pro*, πρωτόνεος. Primus-iuuenis. *Sed per ſyncopen eſt dictum conſultò, ne concurrat cum voce* πρωτόνεως. *i. qui primùm nauigans, aut qui primùm in aliquem locum naui venit.*

Πρωτόνεῳ. *Atticè, pro comm. poet.* πρωτόνεοι. Primùm-nauigantes. Vel, Qui primùm in aliquem locum nauigarunt, *ac naui delati ſunt.*

Πρωτόνεως. Protoneus, *iam dictum*, & Archeneus, *Præfectus-nauis. Vel Claßis-Prætor*, & alia multa ſimiliter *formata Atticè leguntur. Sic* & Perineus, *vector, qui naui vehitur.* Thucydides lib. 1.

Πρωτοπαγῆ. Primùm-compacta. Primò-fabricata. Recens-facta.

Πρωτόπειρος. Qui rerum aliquarum primùm periculum fecit. Primùm-experiens. Vt, Ille verò, cùm eſſet admodum iuuenis, & rerum bellicarum primũ periculum feciſſet, & nuper guſtaſſet altiorem dignitatis gradum, ambitioſus, & contentioſus, & principatus-cupidus erat.

Πρωτοπείρονος. πρωτοπείρου. *Genitiuus à recto* πρωτοπείρων. ὁ. *quod idem eſt, ac præcedens* πρωτόπειρος. ὁ. πρῶτον πεῖραν λαβὼν τῶν πραγμάτων. *Qui primùm fecit periculum rerũ.*

Πρωτοπειρία. Prima-experientia *rerum aliquarum.*

Πρωτοπραξία. Quod-primùm-reperitur. Quod-primùm-exigitur. Prima-exactio.

Πρώτοις. Primos. Vigentes. Ætate florentes. Adoleſcentes. Iuuenes.

Πρώτῳ ποδί. Primo pede, vt augures dicere ſolent. *fortaſſe ſcribendum* ὥσπερ, *vt quemadmodum Vel,* ᾗ, *quod.*

Πρωτότοκος *Proparoxytonè.* Primus-natus. πρωτοτόκος *verò, paroxytonè, dicitur Beata Virgo Maria, quæ, quia noſtrum Seruatorem, illum* θεάνθρωπον, *verum Deum, & verum hominem, peperit, ideo vocatur* Θεοτόκος. i. Deipara.

Πρωτεσίλαος ὄνομα κύριον. καὶ Πρωτεσίλεως. A

Πρωτείων.

Πρωτογένης. ζωγράφος. ξάνθιος ἐκ λυκίας. ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαβόντος ἐπισήμην. ὁ τὸν ἐν ῥόδῳ διονύσιον ἱστορήσας, τὸ ξένον, καὶ θαυμαστὸν ἔργον. ὃ καὶ δημήτριος ὁ πολιορκητὴς, μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν ῥόδον ἐπολιόρκησεν, ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος. καὶ στρατὸν ὁπλιτῶν μυριάδας ὑπὲρ τὰς ε', καὶ πεντακισχιλίους. περὶ γραφικῆς, καὶ σχημάτων βιβλία β'. B

Πρωτοκλισία. ἡ πρώτη καθέδρα.

Πρωτόλεια. ἡ πρώτη λεία. τὰ περὶ τῶν λείων ἐξαίρετα.

Πρωτόλιον. ἀπαρχή.

Πρωτολογία. πάσης κατηγορίας αὐτοῦ ἀποφαίνει πρωτολογίαν. C

Πρῶτον ἀποστόλους. δεύτερον προφήτας. ἐρώτησις. πῶς τίθησι πρώτους ἀποστόλους ὁ παῦλος. πρώτους κατὰ ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων, καὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ δόξαν. ἔσχατοι δὲ, διὰ τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτοὺς, καὶ πρώτους, καὶ ἐσχάτους. ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδάσκαλον μιμήσωνται λέγοντα, ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος, καὶ ὁ ἔσχατος.

Πρώτονος. πρῶτος νέος. D

Πρωτόνεῳ. οἱ πρῶτον πλέοντες. ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως, καὶ ἀρχένεως. καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως. καὶ περίνεως. θουκυδίδης α'.

Πρωτοπαγῆ. πρώτως πεπηγότα.

Πρωτόπειρος. ὁ δὲ, νέος ὢν κομιδῆ, καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, καὶ νεωστὶ γευόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς, φιλότιμος, καὶ φιλόνεικος, καὶ φιλόπρωτος ἦν. E

Πρωτοπείρονος.

Πρωτοπορεία.

Πρωτοπραξία. τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον. τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον. F

Πρώτους. ἀκμάζοντας. νέους.

Πρώτῳ ποδί. ᾧ οἰωνιζόμενοι λέγειν εἰώθασι.

Πρωτότοκος. ὁ πρῶτος τεχθείς. πρωτοτόκος δὲ, ἡ θεοτόκος.

A Προῖκα. δωρεὰν, ἄνευ μισθοῦ. καὶ ἐπὶ τόπου ἐπίῤῥημα. ἀντὶ τοῦ ὅπου. τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι παρεσκευασμένα. ἀντὶ τοῦ ἀκόπου.

Προῖκα. Dono. Gratis Sine-mercede. Gratuitò. Et aduerbium locale, *quod locum ſignificat*. N.L. pro, ὅπου, vbi. Vt, Partim verò, vel gratis *multa* multis-in-locis *à ſe*, ſuis magiſtratibus parata, *traditáque ducebat*. N.L. Pro, ἄνευ κόπου. i. ſine labore. *ſine defatigatione*. N.L. *fortaſſe legendum* ἄνευ τόκου. i. *ſine vſura, ſine fœnore, ac proinde gratis*.

Προικίας. ὄνομα κύριον.

Προικίας. Prœcias. Nomen *viri* proprium.

Προίκιος. ἄνευ μισθοῦ. προίκιος ἀνθρώποισι καλλιθύτησιν ἀοιδὸς. ὁ τέττιξ φησὶν ἐν ἐπιγράμματι.

Προίκιος. *Gratuitus. Gratuita. Qui, quæve gratis aliquid facit*, & ſine mercede. Gratuita hominibus viatoribus cantatrix. Cicada *ſic de ſe* dicit in epigrammate.

Προικόννησος.

Προικόννησος. Prœconeſus. *Inſula, de qua Geographi.*

B Προικὸς δόσεως. ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον οὕτω καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ εὐθεῖα προίξ.

Προικός. Dotis. Donationis. Pro, Doni. Sic enim Poeta vocat omne donum. Rectus *caſus eſt* προίξ, dos, donatio, donum.

Πρύλις. ὁ πεζός. ὁ ὁπλίτης. ὡς δαμῶ, δαμήσω, δάμαλις, οὕτω περῶ, περύσω, πέρυλις κατὰ συγκοπὴν, πρύλις.

Πρύλις. Pedes. Qui-pedibus militat. Grauis-armaturæ-miles. Vt à δαμῶ, domo, fut. δαμήσω, domabo, *deducitur* ἡ δάμαλις, vitula, iuuenca, *quæ nondum eſt domita: ſed eſt domanda*, ſic à περῶ, traiicio, *ad militiam eo, deriuatur* περύσω: πέρυλις, & per ſyncopen πρύλις, *qui pedibus varia loca traiicit, quum ad militiam proficiſcitur.*

Πρύμναν ἐκρούοντο. πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ, τὸ κατ᾽ ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέψαντας

C τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ᾽ ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται.

Πρύμναν ἐκρούοντο. *Sic Thucyd. lib. 1. p. 35. A. Conſule Scholia. annot. 7. vnde Suid. Illic legitur* πρύμναν κρούεσθαι, ἐστι τὸ κατ᾽ ὀλίγον ἀναχωρεῖν, μὴ στρέψαντα τὸ πλοῖον. *Et* ἵνα μὴ δόξωσι. *&*, ὑπαπιόντες κατ᾽ ὀλίγον. *&*, ῥᾶον τιτρώσκωνται. *Sed lib. 7. pag. 518. A. dicitur pro eodem*, ἀνακρούσασθαι *Herodot. lib. 8. pag. 309. l. 21. & 28. dicit* ἐπὶ πρύμνην ἀνακρούεσθαι. Puppim *remis* feriebant. In puppim remigabant. πρύμναν κρούεσθαι, ferire *remis* puppim, in puppim remigare, eſt paulatim ſe-ſubducere, *recedere, ſe recipere*, non conuerſa naui. Qui enim ſic recedit *ac ſe recipit, ille* puppim remis-ferit, *ac retrò pellit*. Hoc autem *nautæ* faciunt, ne manifeſtè fugere videantur, ſic paulatim ſe-ſubducentes, ne terga dantes hoſtibus faciliùs *ab iis* vulnerentur.

Πρύμνηθεν. κάτωθεν ἐκ ῥιζῶν.

Πρύμνηθεν. *Aduerbialiter interdum ſumitur, vel* κατὰ *ſubauditur*, Ab-ipſa-puppi. Infernè. Infrà. A-radicibus. Radicitùs.

D Πρυμνήσιον. τὸ ἀπόγειον σχοινίον.

Πρυμνήσιον. Nauticus funis, quo nauis ad terram à puppi religatur. Rudens. Rudentis.

Πρυμνήτης κάλως.

Πρυμνήτης κάλως. Funis, qui eſt in puppi. Rudens, quo nauis ad terram à puppi religatur. *Euripides in Medea. pag. ex Commelini typis. 303. v. 770.*

Πρυμνὸν. τὸ ἔσχατον.

Πρυμνόν. Vltimum. Extremum. Poſtremum.

Πρυμνώρεια. τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρυμνώρεια. Montis-infima-pars.

Πρυτανεύεται. διοικεῖται. τῇ τοῦ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπινα.

Πρυτανεύεται. Regitur. Gubernatur. Adminiſtratur. Vt, τῇ τοῦ θεοῦ. &c. Dei nutu *res* humanæ, *res hominum* adminiſtrantur.

Πρυτανεύοντα. κυρίως μὲν, ἀντὶ τοῦ πρύτανιν

E ὄντα ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα, Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς.

Πρυτανεύοντα. Propriè quidem *hoc ponitur* pro, Prytanin exiſtentem, *& illum ſignificat, qui Prytanis eſt. i. Diſpenſator, gubernator, frumentorum-præfectus, & diſtributor, quaſi* πυρὸς ταμίας. *Reipub. princeps, & rector, cuius magiſtratus vocatur* πρυτανεία, *Prytaneia. Sic tamen & ipſum tempus indicatur, quo Prytanis hoc munere fungitur.* Demoſthenes verò in Philippicis *ſumit hoc* πρυτανεύοντα, pro διοικοῦντα. i. adminiſtrantem.

Πρυτανευούσης. τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφιείσης σφίσι προσωτέρω ἰέναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος συμμετρούσης αὐτοῖς, καὶ πρυτανευούσης εἰκότως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ πρέσβεις ἧκον τῷ πρυτανεῦσαι πάρθοις τε, καὶ ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς.

Πρυτανευούσης. Ipſa natura loci non patiebatur eos longiùs ire, *vel, vlteriùs progredi*: ſed foſſæ longitudinem ipſis commetiebatur, *& tantum ſpatij dabat, quantum ipſa neceſſitas permittebat*, & modum meritò ſtatuebat. Et rurſus. Venerunt autem Legati, vt reconciliationis inter Parthos, & Romanos eſſent-arbitri, *vel, diſpenſatores, id eſt, vt eos inter ſe reconciliarent.*

F

Πρυτανεύσητε. σκέψησθε. πράξητε. χρηματίσητε. πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

Πρυτανεύσητε. Spectetis. Agatis. Adminiſtretis. A Prytanibus enim omnia peragebantur, *ac adminiſtrabantur*. Demoſthenes etiam vſus-eſt hoc vocabulo.

Πρυτανεῖα. ἐκτεταμένως μὲν, καὶ θηλυκῶς,

Πρυτανεῖα. Producta quidem *vltima ſyllaba*, & fœmineo-genere *ſcriptum ſic*, πρυτανεία, *eſt* quidam die-

rum numerus. Quid verò genere neutro, τὰ πρυτανεῖα significet, apertè quidem nemo dixit. Nonnulli verò dixerunt eſſe pecuniam, quam litigantes, *apud Iudices* deponebant, *quam Latini Sportulas appellant.* Vnde Iudiciale *ſtipendium* dabatur *ex Iudicibus.* Prytaneiæ verò (ſcil. ipſe dierum numerus) erant quotannis decem, quia decem etiam *erant* Tribus. Athenienſes autem annum lunarem agebant, *anno lunari vtebantur.* Vna verò quæque de decem Tribubus *ad annum conficiendum* conferebat 35. dies, *quibus durantibus Rempub. adminiſtrabat.* Quatuor autem dies ſupererant ex anno lunari, quos diſtributos attribuebant quatuor primis Tribubus, quibus ſorte obtigiſſet, vt Rempub. adminiſtrarent. Et quatuor quidem primarum *Tribuum* vna-quæque Prytaneiam habebat abſolutam 36. diebus. *i. Magiſtratum, qui Prytaneia vocabatur, gerebat per 36. dies integros, quibus abſolutis, alteri Tribui ſuccedenti cedebat.* Reliquæ verò ſex *Tribus, Rempub. adminiſtrabant* per *35. dies.* Prytaneia igitur *genere fœmineo* eſt numerus dierum vel 36. vel 35. Et vna-quæque Tribus Prytaneiam gerit, *& Rempub. ordine gubernat.* Apud alios verò Atticos, *πρυτανεῖα genere-neutro, in plurali numero,* eſt pecunia, quam ambo litigatores, & reus, & actor, *in Iudicio* deponebant.

ἀριθμός τις ἡμερῶν. οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν A οὐδεὶς εἴρηκε τί δηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι. ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ς΄. πρυτανεῖαι δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν. ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτῷ δὲ οἱ ἀθηναῖοι τῷ σεληνιακῷ ἦγον. ἐπέβαλε δὲ ἑκάστη φυλῇ τῶν ί. λέ ἡμέρας. καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες. ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων ἑκάστη εἶχε B τὴν πρυτανείαν, ἀπαρτιζομένην εἰς λς΄ ἡμέρας. αἱ δὲ λοιπαὶ ς΄ ἀνὰ λέ. πρυτανεία οὖν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἤτοι λς΄, ἢ λέ. καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἐστὶν ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι. καὶ ὁ φεύγων, καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεῖα τά. Prytaneia *genere neutro vocantur* pecuniæ, quæ à litigatoribus Reipub. dabantur, *& in ærarium referebantur. Sportula. Ariſtoph. in Nubibus. pag. 115. v. 3. Schol. annot. 2. vnde Suidas: at ibi plura. Idem Ariſtophanes in Veſpis. pag. 334. v. 4. dicit.*

Πρυτανεῖα. τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύρια. C

Prytaneia, ſportulas, *metalla, fora, portus, mercedes, & res publicè-venditas.* i. damnatorum bona publicata,

Πρυτανεῖα. μέταλλ᾽. ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς καὶ δημιόπρατα,

Horum ante dictorum *complementū,* & ſumma *eſt fere,* vel, ſimul, omnibus connumeratis, *bis-mille talenta, quæ* quotannis *ad nos redeunt,* vnde ſtipendium Iudicibus eſt dandum.

Τούτων πλήρωμα, τάλαντ᾽ ἐγγὺς διχίλια, γίνεται ὑμῖν.

Πρυτανεία. πρυτανεῖα. τά. Prouentus. Reditus. Vectigal. Pecunia, quæ in ærarium referebatur, quam illi, qui cum aliquibus in-iudicio-litigarant, & victi-fuerant, *mulctæ nomine in ærarium* conferebant, ſinguli definitam *certámque* mulctam *in iudicio* deponentes.

Πρυτανεία. πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια καταπεσοῦσα, ἣν οἱ δικασάμενοί τισι, καὶ ἡττηθέντες κατέβαλλον, ὡρισμένην ζημίαν καταθέντες ἕκαστος. D

Πρυτανεῖον. Prytaneum. Theſmothetium. Tholus. *Curia.* Sed apud Athenienſes *ita vocabatur* publica domus, vbi publicè alebantur, qui talem honorem apud ipſos adepti-fuerant. *L. παρ' αὐτῆς.* Plurimi verò fiebat, tale donum conſequi. Nam propter magnos rerum-feliciter-geſtarum-ſucceſſus, *Athenienſes* tale beneficium retribuebant. Vel *πρυτανεῖον dictum eſt quaſi πυρὸς ταμεῖον,* i. Ignis promptuarium, vbi ſeruabatur inextinctus *ac æternus* ignis, & *vbi ciues* precabantur, *ac adorabant ſuos Deos. L. ηὔχοντο. quod ab εὔχομαι. Vel dictum quaſi πυροῦ ταμεῖον. i. frumenti promptuarium. Horreum publicum.* Ariſtophanes Nubibus *pag. 115. v. 2. & 3. Schol. annot. 2.*

Πρυτανεῖον. θεσμοθέσιον. θόλος. παρὰ δὲ τοῖς ἀθηναίοις οἶκός τις ἦν μέγιστος δημόσιος, ἔνθα ἐσιτεῖτο δημοσίᾳ, τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτῆς τυχόντες. περὶ πολλοῦ δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι, τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοσαν χάριν. ἢ πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ. καὶ ηὔχοντο. ἀριστοφάνης νεφέλαις. E

Quilibet enim iurat, quilibet eorum, *quibus debens exiſto,* debitor ſum, debeo,

Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ᾽ οἷς ὀφείλων τυγχάνω,

Depoſitis contra me prytaneis. i. pecunia, Iudicij cauſa, Prytanibus dari ſolita, fore, vt in Ius me trahat, & *dicit fore, vt me perdat, & omnino perdat.*

Θεὶς μοι πρυτανεῖ᾽. ἀπολεῖν μέ φησι, κἀξολεῖν.

A Romanis vocatum Sportula.

Τὰ παρὰ ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτυλα.

Decimas enim debiti deponentes apud Prytanes, *creditores in Iudicium* adducebant debitores.

Τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν, εἰσῆγον τοὺς χρεώστας. F

Πρυτάνεις Decima pars Senatus Quingentorum, Prytanes *dicebantur. Erant autem* quinquaginta viri de ſingulis Tribubus, qui omnia Senatus munera obibant. Decem autem Tribus per Succeſſionem, aliis-

Πρυτάνεις. τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαι

A λαῖς αἱ δέκα φυλαί, κλήρῳ λαχοῦσαι. ὡς αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ φιλίππῳ, διὰ τὴν περὶ τὰ κριτικὰ κακοπραγμοσύνην, καὶ τὸν ἡρακλείδην ὑπόπτευον ἐγχειρεῖν τοῦτο εἶναι.

Πρύτανις· διοικητὴς, προστάτης. φύλαξ. βασιλεὺς. ἄρχων. ταμίας. ἔξαρχος.

aliæ ſuccedentes, ſortitò Rempub. adminiſtrabant, vt Aeſchines in *oratione* contra Cteſiphontem *ait*. Prytanes autem Philippo iam diffidentes, propter improbitatem, quæ in Iudiciis *exercebatur*, ipſum etiam Heraclidem ſuſpicabantur inſidiatorem eſſe.

Πρύτανις. Prytanis. Diſpenſator. Adminiſtrator. Gubernator. Præfectus. Præſes. Cuſtos. Rex. Archon-*ſiue Prætor, aut Princeps*. Quæſtor. Dux.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Π. CVM Τ.

B Πτάμενος. διελθών.

Πταρμός. ἀριστοφάνης.

Κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

Ἀντὶ τοῦ οὐκ ᾐσθόμην. ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται, ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτω φησὶν ἥψατό μου πληγὴ, ἐν ᾧ ὅτι ἅπτεται κάρφος μυκτήρων.

Πταίειν. δοτικῇ. προσκρούειν. καὶ παροιμία, μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν λίθον πταίειν. ἔχοντα C καιρὸν ὁμολογούμενον.

Πτάμενος. Qui-volauit. Qui-tranſiit.

Πταρμός. Sternutatio. Sternutamentum. Ariſtophanes *in Nubibus pag.156.v.5. Schol.annot.4.*

Di. Deinde quomodo non ſternutaui?

Pro, non ſenſi? Sternutatio enim *eſt* capitis ſenſus. Quia qui nares tenui feſtuca tangunt, ſternutant, *L.* λεπτῷ κάρφει. *vel, quum feſtucam naribus* admouentes olfaciunt. Sic inquit *Bacchus* iſta plaga me tetigit, vt feſtuca nares tangit.

Πταίειν. Datiuo. Offendere ad, vel in. Impingere ad, vel in. Et Prouerbium. Ne ſæpius ad eundem lapidem offendas. cùm exploratam, *minimeque dubiam* occaſionem habeas. *Er. ad. Chil.1. Cent.5. col.159. ad.8. Iterum ad eundem lapidem offendere.*

Πτελέα. εἶδος δένδρου.

Πτερίνης. καὶ πτερίναν. ῥιπίδα πρὸς τὸ λαθεῖν, καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας, ἐπιφανέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες, ὑψηλοὶ, καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλωδῶν. διὰ δυνάσθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας. εἰσὶ δ' ἐπιπροσθήσεις ἱκαναὶ ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ D τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος. ποτὲ δὲ κάλαμοι, καὶ πτέρεις, καὶ τὸ γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς, ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς δύνανται κρύπτειν, ἐὰν βραχέα τις προνοηθῇ, τοῦ τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν ὅπλων, ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν. τὰς δὲ περικεφαλαίας, ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις.

Πτελέα. Genus arboris. Vlmus.

Πτερίνης. Alatæ. *Vel, ex-filice-factæ. Filix autem eſt herba, quæ Italicè vocatur filice, & felce. Gallice, Fougere. græcè* πτερίς. πτερίδος. ἡ. *&* πτέρις. πτέριος. ἡ. *Vel, ex pennis-factæ.* πτερὸν *enim, penna.* Et πτερίναν. *Dor. pro comm.* πτερίνην. *Alatam. vel, ex-filice-factam. Vel, ex-pennis-factam. vt,* πτερίνην ῥιπίδα. Flabellum ex filice-factum. *Vel, ex-pennis-factum ad carbones excitandum, & ad ignem accendendum. Exemplum ſequens videtur allatum illius vocis ſequentis cauſa, ſcil.* πτέρεις. *filices.* Vt inſidiatores lateant; neque quidquam *mali* patiantur *ab aduerſariis*, loca edita, & plana ſunt. Syluoſis aptiora, quia ex remoto *loco, & eminus* omnes inſidiatores proſpicere potes, & in plurimis locis multa ſunt obiecta-viſus impedimenta, *quæ ſuo obtentu viſum impediunt, & proſpectum in remotiora loca præripiunt.* Nam fortaſſe vel amnis cum exiguo colle, interdum etiam calami, & filices, & *varium* ſpinarum genus, non ſolùm pedites: ſed etiam equites occultare poſſunt, ſi quis mediocrem prudentiam adhibeat, vt arma quidem inſignia, ſupina collocet in terra, galeas verò ſupponat armis.

Πτέρις. βοτάνη, ξηραντικῆς δυνάμεως. ὅθεν ἔμβρυά τε φθείρει, καὶ ἐκβάλλει, καὶ πλατείας E ἕλμινθας ἀναιρεῖ.

Πτέρις. *Vide* Πτερίνης. Filix. Herba ſiccandi facultatem habens. Vnde & embryones. *i. immaturos fœtus in vtero materno latentes* corrumpit, & eiicit, & latos lumbricos interficit.

Πτερίνῳ. πτερωτῷ. πολύβιος. ἐπικοσμοῦνται οἱ ῥωμαῖοι πτερίνῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις, ἢ μελανόρθοις τρισὶν, ὡς πηχαίοις τὸ μέγεθος. ὧν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις, ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος. ἡ δὲ ὄψις καλὴ, καὶ πληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις.

Πτερίνῳ. Alato. Plumeo. Polybius. Romani exornantur plumea corona. *i. criſta galeam cingente*, pennis puniceis, *rubris*, aut pullis-erectis tribus, magnitudine cubitalibus. *i. cubiti magnitudinem habentibus*, quibus in-vertice *poſitis, & ad galeæ verticem* additis, vna cum aliis armis, vir quidem duplo maior apparet, quàm reuera ſit, ipſe verò aſpectus *eſt* pulcher, & formidabilis hoſtibus.

NOTAE.

F Ὡς πηχαίοις.] πηχυαίοις legendum, quod à πῆχυς. ὁ.

Πληκτική. Vel ἐκπληκτική, vel καταπληκτική legendum videtur. Vel eſt ſimplex pro compoſito.

Πτέρνα. ὁ δόλος, καὶ ἡ ἐπιβουλή. καὶ πτερνίζω, τὸ καταβάλλω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τὰ-

Πτέρνα. *Calcaneum. Poſterior pedis pars. Calx. Calcis. dictum* παρὰ τὸ πατεῖν τὴν ἔραν. *i. calcare terram. Per tranſlationem ſic vocantur* dolus, & inſidiæ. Et πτερνίζω. *Calcibus-peto. Calcitro. Fallo. Decipio. Supplanto.* Deiicio. *Proſterno. Dolum* per tranſlationem *ductam* ab illis, qui de

celeritate *contendunt, & inter ſe* certant, & qui calce, *calcibus, ſupplantatione, dolóque* conantur efficere, vt illi, qui *cum ipſis* concurrunt, *curſúſque celeritate contendũt, ad aliquem lapidem* offendant ſimul, & cadant. *Hinc deductum verbum* πτερνίζω. *Calcitro. Calcibus peto. Supplanto. Decipio. Fallo. Vt*, Nunc enim me iam tertiùm ſupplantauit, *ac decepit.*

χους ἀγωνιζομένων. ἢ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας προσπταίειν ὁμοῦ, καὶ πίπτειν μηχανωμένους. ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη τρίτον τοῦτο. A

Πτερνίζειν. Decipit. Vel calcitrat. *Calcibus-petit. Supplantat. Humi-proſternit.*

Πτερνίζει. ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει.

Πτεροδόνητος. Alis-percuſſus Pennis-verberatus. *Ariſtoph. in Auibus p. 421. 15. Schol. annot. . vnde Suidas. Et eadem p. 421. v. 5.* πτεροδόνητα. *pennis-verberata. Alis-percuſſa.* Cita. *Velocia. Quæ alis agitatis citò feruntur.*

Πτεροδόνητος πτεροῖς πληχθείς.

Πτερόεντα. *Paſſim apud Poetas verba ſic* ἐπιθετικῶς *appellantur.* Alata. Velocia. Cita. Leuia. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 027. ad. 18. Leuiſſima res oratio.*

Πτερόεντα. ταχέα, κοῦφα. B

Πτερόεντι. *Alato. Volucri. Celeri.* Veloci. Venti vorticibus *procellis, ac turbinibus* ſimili. Tota verò conſtitutio, *totúſque huius loci ſtatus eſt iſte*, quòd ex Cupidinis ala *nata* ſint Aues. Abſurda verò & incredibilis, *ac inepta eſt* hæc *Auium* genealogia, *generiſque deſcriptio.* Ariſtophanes Auibus *p. 395. v. 18. 19. 20. Vide Schol. annot. 13.* Et πτερόεις. Alatus.

Πτερόεντι. ταχεῖ. ταῖς τῶν ἀνέμων ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ ἔρωτος τὰ ὄρνια ἐστί. ἄτοπος δὲ, καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος.

N O T AE.

Πτερόεντι.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 395. v. 19. 20.

Οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ τάρταρον εὐρὺν,
Ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.

Vide Schol. annot. 13. in Εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.] ταῖς τῶν ἀνέμων ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικώς, οἷον ταχύς. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ ἔρωτος τὰ ὄρνεα ἐστιν. ἀτόπως δὲ, καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται. Suidas hinc ſua deprompſit. C

Πτεροφοίτωρ. q. d. Aliuagus. Alis-vagans. *Qui-per-aerem-alis-vagatur. Id eſt celer, citus, velox. vt legatur,* ὁ τάχος ἔχων. *i. celeritatem habens. Sequitur huius vocis exemplũ verſibus iambicis ſcriptum, quorũ quantitas, excepto vltimo verſu, non ſatis apparet, imò ne conſtructio quidem mendo carere videtur ſortaſſe dicendum* ἵεμενος. Quis enim aliuagi *Principis* prorſus, *ac impudenter* in ſupra-cœleſtem Proficiſcitur locum, *& in regionem audet ingredi*, Vbi alatorum *animalium* degit genus? *i. vbi aues habent ſuas ſedes?*

Πτεροφοίτωρ. τάχους ἔχων. τίς γὰρ πτεροφοίτορος ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἵεμενος τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος;

Πτερωτὰ ζῶα. Alata animalia. Aquila. Gallus-gallinaceus. Et alia omnibus nota.

Πτερωτὰ ζῶα. ἀετὸς, ἀλεκτρυών. καὶ τὰ ἄλλα τὰ γνωστὰ πᾶσι. D

Πτέρυγες περιστερᾶς. Alæ columbæ, dona Sancti Spiritus. Huius autem *columbæ dicunt* alas quidem argento-inductas-eſſe, dorſum verò, auro ornatum-eſſe. Nam ſimpliciora quidem, & candidiora, ſimplicioribus, altiora verò, perfectioribus *conueniunt.* Nam mea myſteria *ſint* mea, & meorum.

Πτέρυγες περιστερᾶς. αἱ δωρεαὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι. τὰ δὲ μετάφρενα, κεκοσμῆσθαι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἁπλούστερα, καὶ λευκότερα, τοῖς ἁπλουστέροις. τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς τελειοτέροις. τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ, καὶ τοῖς ἐμοῖς.

Πτερυγίζειν. Alas-iactare, *nec tamen volare.* Pro, nihil proficere. *Translatio ducta eſt* ab auium-pullis volare incipientibus, *& conantibus.* Ariſtophanes Plut. *pag. 30. v. 11. Schol annot. 7.* At nugaris, & alas-iactas. Pro, tumultuaris. *ingentem ſtrepitum edis.* Ala enim, *quum ab auibus volantibus, aut volatoris agitatur*, magnum ſtrepitum, ac tumultum edit. Vel leuia dicis. Vel fruſtra laboras. Per tranſlationem ab auibus ductam, quæ propter ętatis breuitatem, *ac virium imbecillitatem*, volare nequeunt. Vel vana diſſeris. *Res vanas, ac inanes dicis per tranſlationem ductam* ab auium-pullis, qui tẽtant quidem alas, *earúmque periculum faciunt, vt videant an volare poßint:* ſed volare nequeunt. Sic etiam tu *facis.* Vis enim contradicere, & conaris *meas rationes refutare:* ſed nihil proficis.

Πτερυγίζειν. ἀντὶ τοῦ μηδὲν αὔειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἀλλὰ φλυαρεῖς, καὶ πτερυγίζεις. ἀντὶ τοῦ θορυβῇ. τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες, καὶ θορυβητικόν. ἢ κοῦφα λαλεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι, διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια διαλέγῃ ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἳ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας. ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. οὕτω καὶ σύ. θέλεις μὲν ἀντειπεῖν, καὶ πειράζεις. ἀνύεις δὲ οὐδέν. E F

Πτερυγίζων. Alas-iactans. Alis-inſtructus. Ariſtoph. *in Equitibus p. 218. v. 16. & 7.* ψάλλων, καὶ πτερυγίζων, Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων. *&c. Vide Schol. annot. 14. hac* de Magnete dicit, quia fecit fabulam *Barbitiſtas. Barbitos verò, genus eſt inſtrumenti muſici, quo luditur, & ſimul canitur. Item fabulam* Aues, & Culices-ficarios, *vermes quoſdam in großis, ac immaturis ficubus naſci ſolitos, qui græcè* ψῆνες *vocantur, à recto ſingulari* ψήν. ὁ. *Et fabulam* Lydos. L. Λυδούς.

Πτερυγίζων. πτερούμενος. ἀριστοφάνης περὶ μάγνητος. ὅτι ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. καὶ ψῆνας. καὶ λύκους.

A Πτερύγιον. ἀκρωτήριον.

Πτερύγιον. Parua ala. Pinnula. Pinnaculum. Promontorium: alatum expanſarum ſpeciem habens.

Πτερυλλίδων. τῶν ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. ὀρταλίχων δέ τινες τῶν ἀλεκτρυόνων, κατὰ τὴν βοιωτῶν διάλεκτον.

Πτερυλλίδων. L. τῶν πτερυλλίδων. Ariſtoph. in Acharnenſibus. p. 296. v. 1. Schol. annot. 2. Cicadarum. Locuſtarum. Sic autem dictæ, quòd quatuor alas habeant. ὀρταλίχων verò quidam aiunt Bœotorum dialecto ſignificare, gallorum-gallinaceorum. ὀρτάλιχος. v. δ. alias non gallum-gallinaceum: ſed implumem, ac tenerum auium pullum ſignificat.

NOTAE.

Πτερυλλίδων.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 296. v. 3. Schol. annot. 2.

Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

B

Πτερόω.

Πτερῶ. Volo Volas. M. Etymol col. 694. l. 45. πτερῶ. πτερόω. Iam autem πτερῶ ſignificat τὸ πέτομαι, quod vſitatius.

Πτῆμα. πτῆσις οἰωνῶν. περιφερὲς δὲ ἦν πτῆμα τῶν οἰωνῶν.

Πτῆμα. Volatus. Vt, Alitum verò volatus erat orbicularis. i. Alites autem in orbem volabant.

Πτηνόν. τὸ ὄρνεον.

Πτηνόν. Volucre. Auis.

Πτήσσει. πτοεῖται. καὶ πτήξωμεν. κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ, τὸ φεύγειν, καὶ φοβεῖσθαι. ἀλλ' ἐκποδὼν ἐπτήξωμεν. πτίσσω δὲ, τὸ τύπτω.

Πτήσσει. Metuit. Metu-trepidat. Præ-metu-ſe-contrahit. Percellitur. Conſternatur Et πτήξωμεν. Occultemur. Præ metu-nos-occultemus. πτήσσειν verò, proprie ſignificat fugere, & metuere, præ metu ſugere Vt, ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, vel potiùs, πτήξωμεν. i. At hinc-procul fugiamus.

C Procul ab horum præſentia, conſpectúque fugimus. πτίσσω verò, tundo, verbero.

Πτήσεις. τῶν ὀρνίθων.

Πτήσεις. Auium-volatus.

Πτῆται πέτεται, καὶ πτητικὰ ζῶα, τὰ πετόμενα.

Πτῆται. Volat. Et πτητικὰ ζῶα. Volucria animalia. Quæ volandi facultatem habent. Quæ volant.

Πτίλον. πτερὸν ἁπαλώτερον. καὶ ἄπτιλα, τὰ ἀπτέρωτα εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς πτεροῖς χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι. τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα. τὰ δὲ, ὠκύπτερα. ἀριστοφάνης ὄρνισιν.

Πτίλον. Mollior-penna. Pluma. Et ἄπτιλα. Implumia. Quæ-nullas plumas-habent. Qui-difficulter-vomunt, pluma in os, & guttur iniecta ſolent vti, quo faciliùs euomant. Pennarum autem aliæ quidē vocantur πτίλα. i. molliores-pennæ, ſiue plumæ, aliæ verò. ὠκύπτερα, i. pennæ duriores-& velociores. Veloces-pennæ, quibus vtuntur aues ad volatum Vide Schol. in Auibus. p. 399. annot. 12. vbi ſecunda τῶν πτερῶν ſpecies vocatur πτερὰ, q. d. pennæ, vel alæ. Ariſtophanes Auibus. p. 399. v. 21. 22. 23. 24. 25.

D

Πει. ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω.
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
Ευ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; Πει. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.

Pi. Ego quidem rem adhuc
Magis-ridiculam non vidi vnquam.
Eu. Ob quid, qua de cauſa, cur *rides? Pi. Ob tuas veloces-pennas*, vel, ob tuas illas veloces-alas.

Οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
Εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
Ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

Sciſne cui maximè ſimilis-ſis, ſic *alatus?*
Ad vilitatem anſeri conſcripto.
Pro, Anſeri viliter picto. i. *anſeris vili picturæ.*

Πτίλλος. ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτίλλος. L. πτίλος. Mag. Etym. col. 694. l. 34. Glaber palpebris. *Qui ſuperciliis eſt depilatus. Depilis. Caluus. Cui detracti ſunt pili. Nam à τίλλω, vello, vellico, auello, deductum τίλλος, & τίλος præfixóque π. πτίλλος, vel πτίλος.*

E

Πτισάνη. ἡ κεκομμένη κριθή. ἀριστοφάνης ἰσχνανα ἐπυλλίοις οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἠθῶν ἀνθέων, καὶ βιβλίων.

Πτισάνη. Ptiſana. Contuſum hordeum. *Hordeum decorticatum, purgatum, & contuſum. Vide Ariſtoph. in Acharnenſ. p. 282 v. 13 Schol. annot. 7.* Ariſtoph *in Ranis pag.* 367. *Euripidem ita loquentem introducit*, Sed vt accepi *poeticam* artem à te primùm quidem ſtatim Tumentem ob iactantias *ac oſtentationes*, & verba grauia, *nimiúmque moleſta*. Extenuaui quidem primùm ipſam & onus-graue detraxi, Verſiculis, & deambulationibus, & betulis paruis, Succum ei dans nugarum *garrulitatum, & facetiarum, eas ex* libris *variis collectas* percolans.

NOTAE.

Πτισάνη.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 282. v. 13.

Ἀλλ' ἐσθίει αὐτοῖ νῦν γε πιτισμένα.

F

Schol. annot. 7. Πεπτισμένα] εἶτ' ἀπηλλαγμένα. καὶ καθαρά. ἀπὸ τοῦ κυρίως πτίσσειν ἐστὶ, τὸ κεθὰς, ἢ ἄλλο τι λεπτίζειν, καὶ καθαρίζειν ὅθεν καὶ πτισάνη. Magi. Etym. Col. 694. lin. 36. πτισάνη. ἡ λελεπισμένη κριθή, παρὰ τὸ πτίσσω, τὸ καθαίρω, καὶ ἐπτισμένη, τὸ κεκαθαρμένη.

Ἴσχνανα ἐπυλλίοις. Ariſtoph. in Ranis. pag. 367. Euripidem ſic loquentem introducit,

Ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
Οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
Ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον,

Ἐπυλλίοις, καὶ στεμματείοις, καὶ πυτλίνοισι μύκησι,
Χωλὰ διδοὺς συμμαχιάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπ᾽ ᾠδῶν. A

Conſule Schol. annot. 7. 8. 9. Legendum ἀοιδῶν. Conſule Euſtath. in Δευθεῖν, καὶ ἀτενῆ. Illic horum fit mentio.

Πτίσσεσθαι. Priſanæ inſtar verberari, *tundi, contundi*. Et πτίσσω. verbero, *tundo, contundo*.

Πτολεμαῒς δίκη. Ptolemaica lis. Ptolemais fuit antiqua *quædam* anus, quæ ad mortem vſque *lites agitauit*, & cauſas dixit, quòd ſemper *ſuam actionem* differret, & *dilationibus vteretur*, nec à iudiciis, & *cauſis agendis* vnquam recedere vellet. *adeò fori, cauſarum, & litium erat auida. Er. ad. Chil. 3. Cent. 6. col. 737. ad. 7.*

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Cytherius verſificator. Iſte ſcripſit de Pſalacantha. In hoc autem *ſuo libro Pſalacantham* dicit herbam eſſe, quæ miram quandam vim habet.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Claudius dictus, *pro, Claudius Ptolemaus*, Alexandrinus Philoſophus, qui fuit têporibus Marci Imperatoris. Hic ſcripſit tres libros mechanicos. De ortu, & ſignificationibus ſtellarum inerrantium. Explicationem, *vel extenſionem* ſuperficiei Sphæræ. Canonem expeditum. Magnum opus aſtronomicum, ſeu ſyntaxin. *i. compoſitionem*, & alia.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Alexandrinus, Grammaticus, qui cognomento vocabatur Pindarion. Filius verò fuit Oroandri, Ariſtarchi diſcipulus. Scripſit Homericorum exemplorum libros 90. *N. L.* De Homerico charactere. *i. dicendi genere*. Ad Neothalidem de dictione. De Vtide Homerico. *i. de Vlyſſe, qui Polyphemo dixit ſe vocari οὔτιν, vel οὔτιδα, vel οὖτινα. i. Neminem, ſiue Nullum*. De Aſteropæo, cuius apud Homerum fit mentio. Et alia.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus. Grammaticus, Epithetes dictus, quòd ſequeretur Ariſtarchum. Conſtanter autem audiit Hellanicum Grammaticum, vel Agathoclem, vel Zenodotum Epheſium, vt alij tradunt. Scripſit de plagis Homericis commentarium in Odyſſeam.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Ariſtonici Grammatici pater, & ipſe Grammaticus. Ambo Romæ ſe oſtentarunt. *Scripſit* Quæ ſimiliter dicta ſint à Tragicis. In Homerum libros 50. *Nam Ald. codex habet βιβλία ν΄.* Quæ à Poetis peregrinè ſint dicta. De Muſis, & Nereidibus.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Alexandrinus Grammaticus, Hephæſtionis F. qui fuit ſub Traiano, & Adriano Imperatoribus. Appellatus verò Chennus. *Scripſit* De Admirabili hiſtoria. Sphingem. Eſt autem hiſtorica fabula. Anthomerum. Eſt autem poeſis 24. librorum. Et alia quædam.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Aſcalonites, Grammaticus, qui Romæ docuit. Scripſit Homericam Proſodiam. De Helleniſmo, ſiue Recta-loquendi-ratione lib. 15. De metris. De Ariſtarchea Odyſſeæ correctione. De differentia vocabulorum. Et alia grammatica.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Philopater. *i. Patris amans.* Hic res omnes negligenter tractans, propter indecoros, *ac turpes* amores, & aſſiduam ebrietatem, meritò breui temporis ſpatio & regni, ſimul & vitæ in-

Πτίσσεσθαι. τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι καὶ πτίσσω, τὸ τύπτω.

Πτολεμαῒς δίκη. πρεσβῦτις ἦν ἡ Πτολεμαῒς ἀρχαία, ἄχρις οὗ ἀπέθανε δίκας λέγουσα. διὰ τὸ ἀεὶ ὑπερτίθεσθαι, καὶ μή ποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι. B

Πτολεμαῖος. Κυθήριος ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ Ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος χρηματίσας Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ΄. περὶ φάσεως, καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν, βιβλία β΄. ἄπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας. κανόνα πρόχειρον. τὸν μέγαν ἀστρονόμον. ἤτοι σύνταξιν, καὶ ἄλλα. C

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων. υἱὸς δὲ ἦν Ὀροάνδρου, μαθητὴς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων, βιβλία ς΄. περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος. πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως. περὶ τοῦ παρ᾽ Ὁμήρῳ Οὔτιδος. περὶ Ἀστεροπαίου τοῦ παρ᾽ Ὁμήρῳ μνημονευομένου. καὶ ἕτερα.

Πτολεμαῖος. γραμματικός. ὁ ἐπιθέτης κληθεὶς, διότι εἵπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διήκουσε δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ. οἱ δὲ, Ἀγαθοκλέους. οἱ δὲ, Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ᾽ Ὁμήρῳ πληγῶν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. D

Πτολεμαῖος. Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ. καὶ αὐτὸς γραμματικός. ἄμφω ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς εἰς Ὅμηρον βιβλία ν΄. τὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ξένως ἱστορημένα. τὰ περὶ Μουσῶν, καὶ Νηρηΐδων.

Πτολεμαῖος. Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος. γεγονὼς ἐπί τε Τραϊανοῦ, καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων. προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. περὶ παραδόξου ἱστορίας. Σφίγγα. δρᾶμα δέ ἐστιν ἱστορικόν. Ἀνθόμηρον. ἔστι δὲ ποίησις ῥαψῳδιῶν κδ΄. καὶ ἄλλα τινά. E

Πτολεμαῖος. ὁ Ἀσκαλωνίτης γραμματικός. ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε προσῳδίαν Ὁμηρικήν. περὶ ἑλληνισμοῦ, ἤτοι ὀρθοεπείας βιβλία ιε΄. περὶ μέτρων. περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως. περὶ διαφορᾶς λέξεων. καὶ ἕτερα γραμματικά. F

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ. οὗτος ἕκαστα τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων, διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας, καὶ τὰς ἀλόγους, καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα, καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβούλους εὗρε, καὶ πλεῖ-

ſidiatores,

A οὺς. ὧν ἐγένετο κλεομένης, καὶ θεόδοτος. καὶ ἄλλοι πολλοί.

ſidiatores, eóſque multos inuenit. Inter quos fuit & Cleomenes, & Theodotus, & alij multi.

Πτολεμαῖος. ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου. ὅτι ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰ κρέα ἐσθιόντων, καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ ὑρκανοῦ σωρευόντων, τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως, ὁρᾷς εἶπεν ὦ δέσποτα παρακείμενα ὑρκανῷ ὀστᾶ; ἐκ τούτου στόχασαι ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σαρ-
B κῶν ἐγύμνωσε. γελάσαντος δὲ πρὸς τὸν τοῦ τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρομένου τὸν ὑρκανὸν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστᾶ. εἰκότως εἶπεν ὦ δέσποτα. τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν ὥσπερ οὗτοι. πρὸς τοὺς συνανακειμένους, εἰπὼν ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι. τὰ δὲ ὀστᾶ ῥίπτουσιν. ὥσπερ ἄνθρωπος ὢν κἀγὼ πεποίηκα. θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ σοφὴν οὕτω γενομένην. καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Rex Ægypti. Cùm Hyrcanus cum Ptolemæo Rege cœnaret, & omnes, qui ſimul-accumbebant, carnes comederent, & oſſa ante Hyrcanum coacervarent, Tryphon Regis ſcurra dixit, Vidéſne (ô Domine) oſſa Hyrcano appoſita, *ac ante ipſum iacentia?* Hinc coniice, patrem etiam ipſius totam Syriam nudaſſe, vt iſte hæc oſſa carnibus nudauit. Cum autem Rex ob iſtum Tryphonis ſermonem riſiſſet, & Hyrcanum interrogaſſet, quomodo tot oſſa ei appoſita eſſent, *& ante ipſum iacerent.* Iure (inquit) ô Domine *hoc fit.* Nam canes quidem, oſſa cum ipſis carnibus, vt iſti, deuorant. Quod in *conuiuas* ſimul-accumbentes dixit, quia nihil ante ipſos iacebat, *aut poſitum erat.* Homines enim, carnes *quidē* edunt, oſſa verò proiiciunt. Quemadmodum & ego feci, qui ſum homo. Eius adeò ſapiens reſponſum Rex admiratus-eſt, eiúſque vrbanitatem approbans, omnes applaudere iuſſit.

C Πτολεμαῖος. στρατηγὸς κατὰ κύπρου. ὃς οὐδαμῶς αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχὴς, καὶ πρακτικός. παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος, ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς περὶ συναγωγὴν χρημάτων. ἐδίδου δὲ ἁπλῶς οὐδὲν οὐδενί. καὶ παραιτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν. καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν προΐεσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν. ὥστε καὶ τὸν πτολεμαῖον καὶ
D τοὺς ἐπὶ τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ διαλοιδορουμένους ὕστερον αὐτὸν ἐπαινεῖν.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus. Cypri dux, qui nullo-modo fuit Ægyptiacus: ſed prudens, & ſtrenuus, *& ad res gerendas aptus.* Cùm enim inſulam *gubernandam* accepiſſet, Rege adhuc infante, accuratus quidem fuit in pecuniarum collectione: ſed nemini quidquam prorſus dabat, quamuis à regiis quæſtoribus ſæpo flagitaretur, & acerbis conuiciis proſcinderetur, quòd nihil profunderet, *neque quidquam largiretur.* Cū autem Rex ad *iuſtam iuuentutis* ætatem perueniſſet, magnam pecuniæ copiam à ſe collectam ei miſit, ita vt & Ptolemæus, & illi, qui propter ſuperiorem ipſius contractionem *i. ob eius in pecuniis dandis parſimoniam, qua priùs vtebatur*, ipſum conuiciis inſectabantur, poſtea ipſum laudarent.

Πτολίπορθος. ἀνδρεῖος. πόλεις πορθῶν.

Πτολίπορθος. Fortis. Vrbium-expugnator, *direptor, ac vaſtator.*

Πτόλισμα. πόλις.

Πτόλισμα. Vrbs.

Πτόρθους. καὶ κλῶνας. τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δὲ ἀττικοὶ πρέμνα, καὶ κλάδους καλοῦσι.

Πτόρθους Ramos, *quos* & κλῶνας *alio nomine vocant. Ita verò nominant* arborum enaſcentes-ramos. Attici verò, πρέμνα vocant *ipſos arborum truncos*, & ramos *inde natos, & prominentes, appellant* κλάδους. *Harum vocum diſcrimina vide in Lexicis.*

Πτῶκα. δειλὸν, καὶ πτῶκας. δορκάδας. ἢ ἐλάφου νεβρούς. ἢ λαγωούς.

E

Πτῶκα. Timidum. *à recto* πτὼξ. *quod à* πτώσσω *timeo, formido. Hom. Odyſſ.* χ *pag.* 660 *f.* Et πτῶκας. Damas. vel ceruí *fœtus tenellos ſcil.* hinnulos. Vel lepores.

Πτῶμα. σῶμα ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

Πτῶμα. Cadauer. Corpus ſine capite.

Πτώματα ἐλαιῶν. λυσίας ἐν τῷ κατὰ νικίου λέγοι ἂν, ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώματα ἐλαιῶν. q. d. Caſus olearum. Lyſias in *oratione* contra Niciam *ſic* appellat ipſum fructum, qui decidit de plantis *olearum*, vel ipſas arbores, quæ caſu quodam ceciderunt.

Πτώξ. λαγωός. ἐν ἐπιγράμματι.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης.

Βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμολγόμενον.

Πτώξ. Lepus. In epigrammate 42. *lib.* 6. *Epigr. p.* 419.

Vidi ego leporem ſedentem prope fructum

Bacchicum, multum racemum colligentem.

F Πτώσεις. οὕτω λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι κοινότερον, καὶ τὰς ὁποιασοῦν ἐγκλίσεις, καὶ ἐκφοράς. οὐ μὴν καὶ νῦν οὕτως ἀλλ' ἔστι σύστοιχα, καὶ πτώσεις, καὶ παρώνυμα. παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα. διαφέροντα δέ. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως

Πτώσεις. Caſus. Philoſophi communiter *i. generaliter, & communi nomine* ſic vocant qualeſcunque *nominum, ac vocabulorum* inflexiones, & enuntiationes *ab aliis deriuatas.* Quinetiam nunc ita *res accipitur.* & eiuſdem ordinis ſunt, *ac eandem ſeriem efficiunt illa, quæ græcè vocantur* σύστοιχα, *quæ Cicero vocat impropriè Coniugata*, & caſus, & paronyma. *i. denominatiua.* Quæ videntur quidem inter-ſe finitima: ſed tamen differunt. Et

caſus vocant ea, quæ ſpecialiter ab aliquibus ſunt formata, *ac deriuata.* Vt grammaticè. Hoc enim *aduerbium, eſt* caſus illius *nominis* Grammaticus. *Nam à grammatico deriuatum eſt aduerbium grammaticè. Dicitur autem hoc* eodem modo, quo iuſtè, & muſicè, & prudenter, & fortiter. Hæc enim *aduerbia, ſunt* caſus horum nominum, iuſtus, & muſicus, & prudens, & fortis. *Ab his enim nominibus aduerbia præcedentia deriuantur.* Locus autem qui nunc *de caſibus à me* traditur, eſt talis. Si caſus alicuius *vocis* quomodocunque multis-modis dicatur, & illa ipſa *vox dicetur* multis-modis. Et ſi illa ipſa *vox multis-modis dicatur,* & ipſe caſus *eius multis-modis dicetur,* Vt, Quia Iuſti caſus *eſt aduerbium* iuſtè, iuſtè verò multis-modis *dicitur,* multis-modis etiam Iuſtum *dicetur* Et viciſſim, *vel, & contrà.* Dicitur autem iuſtè multis-modis. Nam & ille, qui pro ſuo iudicio iudicauit, & id pronunciauit, quod ipſi viſum-eſt eſſe iuſtum, iuſtè iudicaſſe dicitur, quamuis id non adeò ſit iuſtum. Dicitur autem & ille iuſtè iudicaſſe, qui iudicauit, vt decet. Quinetiam qui legi paruit, *eámque ſecutus eſt,* quamuis id, quod reuera iuſtum *eſt,* non ita: *ſed aliter* habeat. Iuſtum igitur eſt de numero eorum, quæ pluribus-modis dicuntur, & tot-modis, *quot-modis ipſum iuſtè.* Singulis enim, *omnibúſque modis dicitur iuſtum, quibus modis dicitur &* iuſtè. Nam & id, quod *aliquis* pro ſuo iudicio *iuſtum eſſe iudicat, eſt iuſtum,* & quod *iudicat,* vt oportet, *eſt* iuſtum, tale, *Iuſtum ſcilicet, eſt* & ipſum legitimum. Ac modum iſtum, *& locum, vt legatur* πάλιν, *vt antè,* conuerti cõſtat. Nam viciſſim, ſi ipſum iuſtum pluribus-modis dicitur, & ipſe caſus ab ipſo *deriuatus, ſcilicet* iuſtè, pluribus-modis *dicetur.* Secundùm verò Grammaticos, caſus eſt nominis, vel alicuius nominatiuæ *vocis, quæ per aliquod nomen exprimitur,* in fine facta motio, *atque mutatio.*

παρά τισιν ἐσχηματισμένα. ὡς τὸ γραμματικῶς. πτῶσις γὰρ τοῦτο τοῦ γραμματικός. ὁμοίως τὸ δικαίως. καὶ μουσικῶς. καὶ φρονίμως. καὶ ἀνδρείως. πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δίκαιος, καὶ μουσικός, καὶ φρόνιμος. καὶ ἀνδρεῖος. ἔστι δὴ ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος. εἰ ἡ πτῶσις τινὸς ἡ ὁποσοῦν λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς. καὶ εἰ αὐτό, καὶ ἡ πτῶσις. οἷον, ἐπὶ τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτῶσις. πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως, πλεοναχῶς καὶ τὸ δίκαιον. καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. ὅ, τι γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίνας, καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφηνάμενος, δικαίως λέγεται κεκρικέναι, κἂν μὴ οὕτω δίκαιον ᾖ τοῦτο. λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας. ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθείς, κἂν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχῃ. καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων, καὶ τοσαυταχῶς καθ᾽ ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως. τό, τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καὶ τὸ ὡς δεῖ, δίκαιον, τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον ὅτι ἀναστρέφει ὁ τρόπος. καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ ἡ πτῶσις ἡ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. κατὰ δὲ γραμματικούς, πτῶσις ἐστὶν ὀνόματος, ἢ ὀνομαστικοῦ τινὸς κατὰ τὸ τέλος γινομένη κίνησις.

Πτώσσοντες. Metuentes. Formidantes. Et πτώσσουσαν. Metuentem. Formidantem Occultam. Se-occultantem. Latentem. *Vt in quodam epigrammate. Sed N. L.*

Πτώσσοντες. δειλιῶντες. καὶ πτώσσουσαν, δειλιῶσαν. κρυπτομένην.

Pan verò per robuſtam incedens quercum, traxit manu

Præ-metu-latentem feram *Bromij vineti in foliis.*

Πᾶν δὲ κατ᾽ εὐανδροσίβων δρυὸς εἴρυσε χειρὶ

Πτώσσουσαν Βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις.

N O T Æ.

Πᾶν δὲ.] Sunt verſus: at prior eſt corruptus. Fortaſſe non ineptè ſic emendari poteſt.

Πὰν δὲ κατ᾽ εὐδένδρου στείβων δρυὸς εἴρυσε χειρί.

Πτωκάζειν. Timere. Formidare.

Πτωκάζειν. δειλιᾶν.

Πτωχεία. Mendicitas à paupertate differt. Nã paupertas quidem, eſt modica indigentia, labore neceſſaria quæritans. Mendicitas verò, *eſt* extrema inopia, & rerum omnium penuria, per quam ex poſſeſſione *bonorum* aliquis excidit. Et πένης quidem, *i. pauper,* dictus-eſt à verbo πένεσθαι, quod ſignificat *laborare. i. cum labore* operari, *opus-facere, & in actione verſari,* & ab eo *nomen accepit,* quòd res *ad vitam ſuſtentandam* neceſſarias *ſibi* paret. πτωχὸς verò. *i. mendicus, dictus eſt à verbo* πτώσσω. *i. trepido, metuo, formido,* quòd omnes formidet, *ac ideo ſuppliciter omnes oret, vt ab iis aliquid impetret.* Πενία igitur. *i. paupertas,* dicta-eſt ἀπὸ τοῦ πένεσθαι, quòd vitam labore *ſuſtentatam* habeat. *Vel, quòd victum labore paret.* πτωχεία verò. *i. mendicitas dicta-eſt,* vt declaratũ-eſt, quòd omnes homines formidet. Ariſtophanes *in Pluto. p. 28. v. 19. & pag. 29. v. 1.*

Πτωχεία πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γὰρ πενία, μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα. ἡ δὲ πτωχεία, παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης, παρὰ τὸ πένεσθαι, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν, καὶ ἐκ τοῦ πορίζεσθαι τὰ χρειώδη εἴρηται. ὁ δὲ πτωχός, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. εἴρηται δὲ πενία, διὰ τὸ ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχειν τὸ ζῆν. πτωχεία δὲ ὡς εἴρηται, διὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. ἀριστοφάνης.

Chr. Ergo profectò Paupertatis Mendicitatem dicimus eſſe ſororem.

Οὐκοῦν δή που τῆς πενίας πτωχείαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

Pau. Vos quidem ita ſentitis, *qui etiam Thraſybulo Dionyſium dicitis* eſſe *ſimilem*, cùm tamen iſti ſint diſſimiles.

Ὑμεῖς γ᾽ οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον φάθ᾽ ὅμοιον.

A Ὁ μὲν γὰρ τύραννος. ὁ δὲ, τυραννοκτόνος. Nam alter quidem, *erat* tyrannus, alter verò, tyrannicida.

Πτωχίστερος. ὡς λαλίστερος. Πτωχίστερος. Mendicior. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 279. v. 26. Schol. annot. 15. Ita verò formatum eſt hoc nomen, vt* λαλίστερος. Loquacior. *Ariſtophanes in Ranis p. 134. v. 5.*

Πτωχός. ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν. ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας, ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι. Πτωχός. Mendicus. Qui ex bonorum poſſeſſione excidit. Ita dictus, quòd omnes formidet, hoc eſt, humilem animum gerat, *& ſuppliciter omnes oret, vt ab ipſis aliquam eleemoſinam accipiat.*

Πτωχοτροφεῖον. Πτωχοτροφεῖον. Ptochotrophium. Locus, vbi mendici aluntur.

B Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. καὶ πτωχῶν οὐλαὶ ἀεὶ κεναί. καὶ πτωχότερος λεβηρίδος, καὶ κιγκάλου. Πτωχοῦ π. Mendici pera non repletur. Dictum-eſt de inexplebilibus *hominibus, qui nunquam expleri, ſatiarique poſſunt. Er. ad.* Chil. 2. Cent 5. col. 406. ad. 24. Et, mendicorum cicatrices, *ſacculi, ſunt* ſemper inanes. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 598. ad. 11. Mendicorum loculi ſemper inanes. Illic docetur* τὰς οὐλὰς *pro peris non inueniri: ſed* τὰς οὐλάδας *pro vaſis farinariis poſitas reperiri.* Et mendicior Leberide, & cincalo. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 31. ad. 26. Nudior leberide. Leberis verò, ſerpentis eſt exuuium, quo nihil inanius. Idem Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 409. ad. 73. Cinclus. Illic Menandri verſus affertur,* Πτωχότερος εἶ λεβηρίδος καὶ κιγκάλου. *Mendicior es leberide, & cincalo. Vide locum.*

Πτοία. πτόησις. φόβος. οἱ δὲ Σκύθαι ἐς τοῦτο δείματος, καὶ πτοίας ἅπαντας περιέστησαν, ὥστε εἷς ἐμυρίους ἐδίωκεν εἰ καὶ ἦν ἄνοπλος ὅπλα ἔχοντας, καὶ χεῖρας οὐκ αἰρομένους. Πτοία. Pauor. Animi-cõſternatio. Trepidatio. Metus. Formido. Vt, Scythæ autem omnia tanta formidine, & pauore repleuerant, vt vel vnus, quamuis eſſet inermis, armatos decies-mille, nec manus contra *perſequentem* attollere audentes perſequeretur.

C Πτοίαν. πτόησιν. θόρυβον. τάραχον. συναθροισμόν. πλῆθος. καὶ πτοία μέν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον, οἷα μὴ συντεταγμένους. Πτοίαν. Animi-conſternationem. Pauorem. Tumultum. Congregationem *hominum præ metu in aliquem locum conuenientium.* Grauem-metum. Vt, Et pauor quidam propter inopinatum *caſum*, inhibuit copias, vt potè quòd acie inſtructa non incederent.

Πτοιόδωρος. ὄνομα κύριον. Πτοιόδωρος. Ptœodorus. Nomen proprium.

Πτύγμα. δίπλωμα. ἐν ἐπιγράμματι. Πτύγμα. Plica. Duplicatum-veſtimentum, vel linteum. In epigrammate.

Καὶ πέπλων ὀλίγων πτύγμα Θεμιστοδίκη. *Et peplorum exiguorum plicam.* i. peplos exiguos, cóſque complicatos dedicauit *Themiſtodice.*

D Πτυκτίον. βιβλίον. Πτυκτίον. Libellus. *Ita propriè vocatur libellus pliccatus, & obſignatus.*

Πτυκτῷ. πτυσσομένῳ. Πτυκτῷ. Plicato. Complicato. Conuoluto.

Πτύξωμαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι μὴ καταβραχῶ. ἀντὶ τοῦ καλύψωμαι. σκεπάσωμαι. καὶ Σοφοκλῆς. Πτύξωμαι Duplicari. Conduplicari. Ariſtop. Nub. *p. 74. v. 9. vbi legitur.* Str. Nondum, nondum *pluatis o Nubes,* priùs-quã hoc *pallium* plicauerim *conduplicauerim, ne veſtrũ aquis* irriger. πτύξωμαι *poſitum hic,* pro, *hoc pallio* me-texerim, velauerim. Et Sophocles *in Oedipo Colonæo p. 323. M.*

Ὁ δ᾽, ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν, *Ille verò, poſtquàm audiuit vocem repentè* triſtem, & *amaram,*

Πτύξας ἐπ᾽ αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν ὦ τέκνα. *Plicatis ſupra ipſas manibus.* i. eas manibus amplexus, *dixit, ô filia. &c.*

E

Πτυόδωρος. ὄνομα κύριον. Πτυόδωρος. Ptyodorus. Nomen proprium.

Πτύον. πτυάριον. Πτύον. Ventilabrũ. Cribrum *Horum diſcrimen Lexica docent Hinc diminutiuum deducitur.* πτυάριον. Paruum-ventilabrum. Paruum-cribrum.

Πτύσσω. τὸ ἀσφαλίζω. Πτύσσω. *Plico. In-rugas-contraho. In-ſinus-colligo. Tutum reddo.* Munio. Firmo.

Πτυχαί. αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλείσεις. καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἐλάσματα. Πτυχαί. *Plicæ.* Montium concauitates. Conualles. Valles, q. d. Montium Interclusiones. *Valles enim montibus vndique, vel ſaltem vtrinque, vel ab vna parte clauduntur.* Item *ita vocantur* variæ clypei laminæ, quarum aliæ ſupra alias ſunt poſitæ, *ita vt plicas quaſdam, & ſinus quoſdam efficiant.* Et *in quibuſdam ſenariis plicæ polis tribuuntur, propter cœlorum conuexitatem.*

F Καί, ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν, *Laxatis poli ſplendidiſſimis plicis*, & apertis cœlorum portis, quæ fiebant ibi,

Μύστης ὁρᾷ. *Myſtes vidit.*

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙ. Π. CVM ΟΙ.

Ποῖ ποτε; Vbinam? Ariſtoph. Vbinam enim oportebat eum expectare? Et apud Sophoclem *in Electra pag.123.v.6. ſumitur* pro, ad quod vſque tempus? Quò vſque?

Quò-vſque enim manebis ſocors? in quam ſpem
Intuens adhuc rectam? Quid bonæ ſpei adhuc habes?

Ποῖ. Pro, ποῦ. Quo? Sophocles *in Aiace pag.58.v.3.4.5.6.7.8.*

Quò enim proficiſci me poßibile erit? quónam ire potero? *ad quos mortales?*
Tuis in laboribus quia nullum auxilium tibi *tuli.*
An verò Telamon ille tuus pater, meúſq. ſimul
Excipiet me *lætum-vultum-habens, propiciúſque fortaſſe*
Venientem ſine te? quomodo enim? nónne cui licet
Ne feliciter quidem rem gerenti, nihil ſuauius ridere. i. nónne ille, qui ne tunc quidem, quum rem feliciter gerit, ſuauiter ridere poteſt, me ſine te redeuntem domum, maledictis omnibus excipiet, ac inſectabitur?

Ποῖ ποτε. ἀριστοφάνης. ποῖ γὰρ καὶ χρὴν ἀναμεῖναι. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον.

Ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος. εἰς τίν' ἐλπίδων
Βλέψας ἔτ' ὀρθήν.

Ποῖ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. σοφοκλῆς. τεῦκρος πρὸς τὸν νεκρὸν αἴαντος.

Ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτοὺς
Τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ.
Ἦπου τι λαβὼν ὁ σὸς πατὴρ, ἐμός τ' ἴσως
Δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος, ἵλεώς τ' ἴσως
Χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ, οὐχ οὕτῳ πάρα
Μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.

A B C

N O T Æ.

Ἦπου τι λαβών. Apud Sophoclem in Aiace. pag.58.v.5. ſcribitur,
Ἦπου Τελαμὼν ὁ σὸς πατὴρ, ἐμός θ' ἅμα. Et v.7.
—Οἷχ ὅτῳ πάρα. pro, ᾧ τινι πάρεστι.

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; Quónam terrarum abieras peregre? Hercules *hoc Baccho* dicit. Ille verò dicit, Conſcendebam Cliſthenem *tanquam nauem, qua vehebar. Id eſt, Cliſthenem inibam. Ariſtoph. Ranis p.132.v.2. Schol. annot.2.* Verbum enim ἐπιβατεύειν dicitur etiam de naui, quam quis conſcendit, vt ea vehatur, & de *venereo* cõgreſſu, per tranſlationem à brutis animalibus *ductã*, quæ *fœminas* ineuntia, *& ſuperuenientia* coeunt. Cliſthenes autem ob *deteſtanda libidinis* turpitudinem à Comicis-carpebatur. Erat autem mento læuis, *malas habebat leues, politas, & nullis pilis tectas.* Quamobrem *Ariſtophanes* eum aſſimilat, *& comparat* eunucho. Cliſthenem verò, quòd muliebria-pateretur, etiam comicè-carpit. Illud igitur indicat *Bacchus*. quamuis ob militiam peregrè-profectus-fuerim, Cliſtheni tamen militaui, *& in hac militia meam operam ei nauaui.*

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ὁ διόνυσος λέγει. ποῖ γῆς. ὁ δέ φησιν, ἐπεβάτευον κλεισθένει. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ κλεισθένης ἐπ' αἰσχρότητι ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον. ἐκ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν. τὸν δὲ κλεισθένην καὶ ἐπὶ τῷ παθητιᾶν κωμῳδεῖ. ἐμφαίνει οὖν ὅτι εἰ καὶ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, κλεισθένει αὖ ἐστρατευσάμην.

D

N O T AE.

Ὁ Διόνυσος λέγει.] Scribendum vt apud Ariſtophanem ſcribitur in Ranis. pag.132.v.2.
Ἡρ. Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; Διο. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
Deinde, Ὁ Ἡρακλῆς λέγει, ποῖ γῆς; ὁ δέ φησιν &c. Conſule Schol. annot.2. vnde Suidæ correctio petenda.

E

Ποία. *Qualitatem-aliquam-habens. Quædam.* Vox facta, ſiue factitia.

Ποιάντειον πεδίον. Pœantius campus.

Ποιεῦμεν *Ion. & Dor. pro comm.* ποιοῦμεν Facimus.

Ποίη. *Sic figuratè vocatur* annus apud Callimachũ, quòd ſemel, & tantùm in anno naſcatur herba. *Epigr. lib.1.p.28.ep.153. ſequens carmen Antiphilo tribuitur.* Malum ego ſtrutheum, *ſiue cotoneum* à priore *ſum* adhuc herba. *Sum adhuc anni ſuperioris malum.*

Ποιά. ἡ πεποιημένη φωνή.

Ποιάντειον. πεδίον.

Ποιεῦμεν. ποιοῦμεν.

Ποίη. ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ καλλιμάχῳ. παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης.

F

N O T Æ.

Μῆλον ἐγώ.] Sic epigrammatum lib.1. pag.28. epigr.153.
Μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἀφ' ὁπλοτέρης ἔτι ποίης.
Malum ego ſtrutheum, ſiue cotoneum *à iuniore* ſum *adhuc herba.*

Ποιήεσσαν. Frugiferam. Herboſam.

Ποιήεσσαν. σιτοφόρον. βοτανώδη.

A Ποίη.πόαν, βοτάνίω, καὶ ποιηφάγον.τίω σταφυλολόγον.ἢ τ τὰς ἀστάχυας ὄπιϑεν τῶ ϑερίζόντων σωρεύουσαν.

Ποίω.Ion.pro comm.πόαν,& βοτάνίω,Herbam Et ποιηφάγον.herbiuorum, *aut herbiuoram. Illum,illámve,qui, queue herbis veſcitur,& victitat.Interdum ſignificat & mulierem* racemilegam, vel illam, quæ ſpicas à-tergo metentium coaceruat.

Ποιητέον.ἀντὶ τ δεῖ ποιεῖν.

Ποιητέον Faciendum *eſt*.Pro,facere oportet.

Ποιητική.ζήτει ἐν τῇ ἀρχῇ.

Ποιητική Effectrix.Efficiendi-vim-habens. Quære in voce Α᾽ρ. ή.

Ποίϑοι.τέσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ λάκωσι,δύο καθ᾽ ἕκαστον βασιλέα σύσιτοι.

Ποίϑοι. Pœthij. Quatuor viri delecti apud Lacones,bini ſingulis Regibus in-Syſſitiis-attributi.

Ποικίλη στοὰ ἐν ἀϑήναις. ἔνϑα ἐγράφησαν οἱ B ἐν μαραϑῶνι πολεμήσαντες. εἰς οὓς ἐστὶν ἐπίγραμμα τόδε.

Ποικίλη. Pœcile, porticus Athenis *à picturarum varietate ſic dicta,Varia.*Hic erant-picti,qui in Marathone.*i.in campo-Marathonio* pugnarent, In quos *ſcriptum* eſt hoc epigramma,

Ἑλλήνων προμαχοῦντες ἀϑηναῖοι μαραϑῶνι.

Pro Græcis pugnantes Athenienſes in *Marathone*,

Ἔκτειναν μήδων εἴκοσι μυριάδας.

Interfecerunt Medorum viginti myriadas.

Ποικιλία.

Ποικιλία. Varietas.

Ποικιλομήτης. ποικιλόβουλος. ποικιλόμητις δὲ.

Ποικιλομήτης,ὁ. Variis-conſiliis-inſtructus. Verſipellis. Verſutus.*Hom.paſsim hoc vſurpat.*ποικιλόμητις verò.*fœmineum eſt.*

Ποικίλος.καὶ ποικιλώτατος.

Ποικίλος. Varius. Variis-coloribus-pictus. Diuerſus & ποικιλώτατος *in ſuperlatiuo gradu.*Maximè varius.

C Ποικιλῳδός.

Ποικιλῳδός. *Sophocles in Oedipo Tyranno.pag.155.M.*

Ἡ σφίγξ,τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν.

Illa variis-cantibus-vtens, & intricatis-ambagibus canens *Sphinx* res *ante pedes* noſtros poſitas *ſpectare*

Μεϑέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο.

Coegit nos,omiſſis obſcuris, ac incertis rebus.

NOTÆ.

Ποικιλῳδὸς ἡ σφίγξ.]Apud Sophoclem in Oedipo Tyranno.pag.155.M.ita ſcribitur,

Ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν,
Μεϑέντας ἡμᾶς τἀφανῆ,προσήγετο.

D Ποικιλώτερος ὕδρας, ἐπὶ τῶ δολερῶς ϑαυμαζομένων.

Ποικιλώτερος ὕδρας. Magis-varius quàm hydra. In eos,qui propter ſuos dolos.*& calliditatem, apud homines* ſunt in admiratione.*Er ad.Chil 1.Cent.1.col.5..ad.95.*

Ποικιλτικὴν.πολυμιταρικὴν.

Ποικιλτικὴν.Artem-variandi. Artem Phrygioniã.

Πικνὸς λόγος,ὁ πυκνός.

Πυκνὸς λόγος.F.πυκνός *vnde per ſyncopen* πυκνός. Frequens ſermo.*Denſus,& prudens ſermo.Prudens oratio.*

Ποιμαίνειν.αἰτιατικῇ.

Ποιμαίνειν.Accuſatiuo.Paſcere.

Ποιμένων.κηδεμόνων.ἐπεὶ καὶ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν.

Ποιμένων.Paſtorum.Curatorum. Nam & ποιμαίνειν curare *ſignificat.*

Ποιμνῆιον.

Ποιμνῆιον.Paſtorale. Vel ouium-grex. *Euſtath.pro* ποίμνιον,*inſerto* ι. *Sic & caprarum, aliarúmque pecudum grex generaliter vocatur.*

E Ποιμνίωνος.

Ποιμνίωνος .N L.*Pœmnionis.Fortaſſe nomen eſt viri proprium,à recto* Ποιμνίων.ὁ.*Vel idem eſt,ac* ποιμαίνορος,*&* ποιμένος.*i.Paſtoris,& curatoris.à recto* ποιμαίνωρ,*&* ποιμήν.*Paſtor.Curator.*

Ποιναί.τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιοῦσιν ἀκολουϑοῦσιν οὐχ ὡς σκιαὶ σώμασι πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὀψὲ τ χρόνου.

Ποιναί. Pœnæ vltrices maleficos ſequuntur non prope,vt corpus vmbræ: ſed etiam longo tempore poſt.*Vt ille canit,Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.*

Ποινή. ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων.

Ποινή. Pœna dicitur de ſola pecuniarum depoſitione,*perſolutione,de pecuniaria mulcta, & de pecunia,qua propter cædem patratam alicui datur, ne defuncti cædem illa perſequatur,vt apud Homerum Iliad.I.pag.339.v.8.*

F Ποινὴν,ἧ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεϑνειῶτος.

Pœnam, vel ob *ſuum filium accepit* occiſum, & *mortuum.*

Καὶ αὖϑις.

Et rurſus *Hom.Iliad.I pag.339.v.9.10.11.*

Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ᾽ ἀποτίσας.

Et ille quidem in populo, vel,in ciuitate *manet illic,multis* pecuniis cædis cauſa *perſolutis.*

Τοῦ δέ τ᾽ ἐρητύεται κραδίη,καὶ ϑυμὸς ἀγήνωρ.

Huius verò coercetur, & placatur *cor*, *& animus ſuperbus*

Pœnam accipientis.i. poſtquàm accepit pecuniam pro cæde facta numeratam,ac perſolutam.Vel,Pœnis ſumptis.

Dicitur autem & *pœna*. ipſa retributio. *talio,vindicta*, & vltio.*Ab hoc verò* ποινὴ *deducitur adiectiuum* ποίνιμος. *vindex,vltor*.Sophocles *in Electra p.91.M.*

Quibus ille magnus Deus cæleſtis
Vltricia mala pati det.i. efficiat vt clades vltrices eos perſequantur.

Et δίκη μελαμποίνιος.Vltio pœnam-ſecum-ferens. *Vel, Iuſticia maleficos* perſequens pœnis. In Epigrammate.

Ne quæſo,Domina,tales ne ſumito pœnas.

Et Ælianus.Apollo reſpondet Locris,Illud ipſorum malum non ceſſaturum, niſi quotannis binas virgines Ilium mittant, Mineruæ pœnam.*i.mulctam* pro Caſſandra,donec illam Deam placarint. Et ποίνιμοι Ἐριννύες. Vltrices Furiæ. Pœnarum-exactrices F. Sophocles *in Aiace p.5 .v.vlt.& 51.v.1.*

Ite ô celeres,& pœnarum-exactrices Erinnyes.i. Furiæ ſcelerum vltrices,
Guſtate,delibate,*ne parcite, vniuerſum exercitum.*

Et ruſus Omnium impiorum, & iniquorum facinorum,quæ perpetrarat, obiecerunt ipſi quaſdam Furias, & pœnas,*i.Furias ſcelerum vltrices, & pœnarum exactrices*,& piacula illorum,qui propter ipſum cladibus-afflicti-fuerant.*N. L. fortaſſe legendum* εἰργάσατο. & προσεῖναι.&,δ' ἐκείνου.

Ποινήλατον Pœnis-agitatum. A-Furiis-agitatum. Vt,Philoſophus illum vt à-Furiis-agitatum declinauit.

Ποινὴν. Pœnam. Retributionem. Talionem. Vltionem.Mulctam.

Ποινὴν. Quos cepiſſet captiuos, *eos* palis-transfixos-in-crucem-tollebat,& fœdè-cruciabat. Et rurſus.Pro patris cæde pœnas exigere volens.*L.φόνου.*

Ποινηλατούμενος. Pœnis-agitatus. A-Furiis-agitatus.

Ποιούντων. *Atticè dictum*,pro ποιείτωσαν. Faciant.Quære in voce Δρώντων.

Ποιπνύω.Operor.Miniſterium-obeo. Miniſtro.In re aliqua occupor.Homerus *Iliados A.p.49.v.3.*

Ποῖ π.γ. Quò vadis lingua? Quære in vocibus, Γλῶσσα π.π.

Ποιοίη.*Atticus* optatiuus,*pro comm.*ποιοῖ.faciat.

Ποίφυγμα. Vehemens-ſpiritus-emiſſio.

Ποιφύσσω. Vehementer, & cum ſono ſpiritum emitto.vt,

Neque prope ſaltationes nauis pulcherrima labra.
Spiritum-vehementem-emittens-inflo mea,delectatus mea *imagine-ad-vmbilicum-vſque-picta*.N.L.

Adelphis dicit.N.L.Et πιφύξαι.fugere.

Ποινὴν δεξαμένου. A

Λέγεται δὲ, καὶ ἡ ἀντέκτισις. καὶ τιμωρία. σοφοκλῆς.

Οἷς ὁ μέγας θεὸς ὀλύμπιος
Ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι.

Καὶ δίκη μελαμποίνιος.ἐν ἐπιγράμματι.

Μὴ λίτομαι δέσποινα τοίην μὴ λάμβανε ποινήν. B

Καὶ αἰλιανός.ὁ ἀπόλλων φησὶ πρὸς λοκρούς, μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφήσειν,εἰ μὴ πέμποιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους εἰς τὸ ἴλιον τῇ ἀθηνᾷ κασάνδρας ποινὴν, ἕως ἂν ἱλεώσηται τὴν θεόν.καὶ ποίνιμοι,αἱ τιμωρητικαὶ ἐριννύες.σοφοκλῆς.

Ἴτ' ὦ ταχεῖαι,ποίνιμοί τ' ἐριννύες,

Γεύεσθε,μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.

Καὶ αὖθις.πάντων τῶν ἀσεβημάτων,καὶ παρανομημάτων,ὧν εἰργάσατο,παρέστησαν αὐτῷ τινὰς ἐριννῦς,καὶ ποινὰς, καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκεῖνον ἠτυχηκότων. C

Ποινήλατον. Τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ φιλόσοφος ἐξέκλινε.

Ποινήν.τιμωρίαν.ἀντέκτισιν.πρόστιμον.

Ποινήν. οὓς λάβοιεν αἰχμαλώτους ἀνεσκολόπιζε. καὶ ᾐκίζετο. καὶ αὖθις. ποινὰς τοῦ πατρὸς φόβου πράξασθαι θέλων. D

Ποινηλατούμενος.

Ποιούντων.ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δρώντων.

Ποιπνύω.τὸ ἐνεργῶ,ὅμηρος.

Ποῖ πρόειν γλῶσσα. ζήτει ἐν τῷ γλῶσσα ποῖ προβαίνεις

Ποιοίη.εὐκτικὸν ποιοῖ. E

Ποίφυγμα.

Ποιφύσσω.σφοδρῶς,καὶ μετὰ ἤχου τὸ πνεῦμα ἐκπέμπω.

Οὐδὲ παρὰ σκαρθμοῖσι νεὼς περικαλλέα χείλη.

Ποιφύσσω τὰμὰ.τερπόμενος προστομᾷ.

Ὁ ἀδελφὸς φησί.καὶ πιφύξαι.φυγεῖν.

F

NOTAE.

Τἀμὰ.τερπόμενος.] Sic fortaſſe legendum,
Ποιφύσσω,τἀμᾶ τερπόμενος προστομᾷ. pro,τῇ ἐμῇ: Sed Doricè dictum τᾷ ἐμᾷ,vnde per contractionem τἀμᾷ, neglecto priore ι ſubſcripto.Si nihil mutandum,τἀμὰ ponetur pro τὰ ἐμὰ, vnde factam contractionem dices. Hic autem poſterius α per penthemimerin producetur.

A

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Πυανεψιών. ὄνομα μηνός, καὶ πυανοψία. λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ μενεσαίχμου. καὶ ἡμεῖς πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄλλοι ἕλληνες πανοψίαν. ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει. πυανεψιῶνος δὲ ἑβδόμη, τὰ πυανέψια ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι. δεῖν δὲ φασὶ λέγειν πυανέψια. καὶ τὸν μῆνα πυανεψιῶνα. πύανα γὰρ ἕψουσιν
B ἐν αὐτοῖς. καὶ ἡ εἰρεσιώνη πλέκεται.

Π. CVM Υ.

Πυανεψιών. Pyanepſion. Nomen menſis *apud Athenienſes*. Et Πυανοψία Pyanopſia. Lycurgus in *oratione* contra Meneſæchmum. Et nos hoc feſtum vocamus Pyanopſiam. Alij verò Græci *vocant* Panopſiam, quòd *in hoc feſto* omnes fruges oculis viderit. Pyanepſionis verò ſeptimo *die* Pyanepſia, *feſtum ſacrum* Apollini celebrari tradunt. Aiunt autem dicendum eſſe Pyanepſia, & ipſum menſem *hinc denominatum, vocari* Pyanepſionem. Fabas enim, *vel etiam quæuis legumina* elixant in his. *i. hoc die feſto*, & Ereſione nectitur.

N O T Æ.

Πυανοψία.] Harpocrationem conſule, vnde Suidas. At fortaſſe legendum πυανεψία. quod & genere neutro per pluralem effertur πυανέψια, vt paulo pòſt ſequitur. Euſtathius, & Pollux aiunt à priſcis fabas vocatas fuiſſe πυάνους, & πύανα, vt apud Suidam videmus, quas à recentioribus κυάμους appellari conſtat. Conſule & Ariſtophanem in Equitibus. pag. 230. v. 7.

Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσφάζετε.

Vide Schol. annot. 4. Et, Μενεσαίχμου. Et, ἕψουσιν ἐν αὐτῇ, vt ad præcedens ἑορτὴν referatur, vel ad neutrum πυανέψια referendum, ſi ἐν αὐτοῖς retineas.

C Πυάνθρωπος. ὄνομα κύριον.

Πυάνθρωπος. Pyanthropus Nomen proprium.

Πύγαργος. εἶδος ἀετοῦ, παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν, καὶ λευκήν.

Πύγαργος. Pygargus. Genus aquilæ, *ſic dictum*, quòd habeat πυγὴν ἀργὴν. i. caudam albam. Albicillam quidam vocant.

Πύγελλα. τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος φύγελλα, ὅθεν ἔστι περαιώσασθαι τὸν πρὸς κρήτην καταγόντα πορθμόν.

Πύγελλα. Pygella, locus, qui apud nos Phygella vocatur, vnde fretum traijci poteſt, quod in Cretam deducit.

Πυγαῖα. τὰς σπείρας τῶν κιόνων, καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ πυγαῖος, ὁ ἀκόλαστος.

Πυγαῖα. *Partes poſteriores* ſpiræ columnarum N.L. & noſtri corporis *illa pars*, quæ *eſt* ad ſacrum os. *Poſtica. Partes extremæ-natium*. Et πυγαῖος *Salax, libidinoſus, prepoſteræ veneri deditus*, intemperans. *Ariſtoph. Equit. p. 2 3. v. annot. 2.*

D Πύγελα. πόλις ἐν τῇ ἰωνίᾳ τὰ πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τῶν μετὰ ἀγαμέμνονος τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐν ταῦθα κατέμειναν.

Πύγελα. Pygela. Vrbs in Ionia. Nomen autem *inde videtur* accepiſſe, quòd quidam Agamemnonis ſocij, natium morbo-laborantes, illic remanſiſſent.

Πυγή. τὸ περὶ τὸν πρωκτὸν μέρος. ἀριστοφάνης γυμνάζομαί γε, καὶ ποτὶ πυγὴν ἅλλομαι. ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασι, καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος, ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἐπέλεγον.
E ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

Πυγή. Pars circa podicem *ſita*. *Nates* Ariſtophanes *Lyſiſtrata. p. 543. v. 5. vbi Doricè ſcribitur totus hic verſus, de quo vide noſtros Græcos comment.* Exerceor profectò, & in nates ſalto. *Rectè dictum eſt.* Dum enim *homines in ſaltationibus* exercentur, ſaltare ſolent, & pedes ſaltantis, nates attingere *conſueuerunt*. Et prouerbium. In canis podicem inſpicit. In eos, qui lippitudine oculorum laborant, id eſt in lippos, & oculorum morbo laborantes, *& cæcutientes, hoc* dicebant, *vt & ſequens carmen trochaicum, de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 395. ad. 36. In canis podicem inſpicere.* In canis podicem intueri, & trium vulpium.

Πυγίδιον. ὀνύχων. ἀριστοφάνης. εἰ γάρ τις εἴποι οἱ στεφάνους, εὐθὺς ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθησθε. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι.

Πυγίδιον. Paruarum-natium. q. d. Naticularum. *Diminutiuum à πυγή. Figuratè verò ſumitur pro ſummis partibus* vnguium. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. p. 287. v. 5. & 6.* Primùm quidem *Athenas* violarum-coronis-redimitas, *ac ideo pulchras, & amœnas*, vocabant, & poſtquàm hoc aliquis dixiſſet, Statim propter illas coronas. *quibus aſſentatores per aſſentationem Athenas his epithetis ornarant, vos* in ſummis naticulis ſedebatis, *natibus*
F *inſidebatis*, Pro, in ſummis vnguibus, *in ſummis pedum articulis, & vnguibus inſiſtebatis.* Qui enim ſuauiter, & *lubenter* aliquid audiunt, in ſummis natibus ſedere videntur.

N O T AE.

Εἰ γάρ τις εἴποι.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 287. v. 5. & 6. Schol. annot. 5.

Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν. κἄτ' εἰ τοῦτό τις εἴποι,
Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.

Πυγμαλῖνος. Pygmalinus. Nomen proprium. Et Πυγμαλίωνος. *Genitiuus à recto* Πυγμαλίων. *Pygmalion. Nomen viri proprium, de quo Virgil. Aen. lib. 1. pag. 122. v. 23. & p. 123. v. 10.*

Πυγμαλῖνος. ὄνομα κύριον. καὶ πυγμαλίωνος. A

Πυγμή. Lucta. Digitorum complicatio. Pugnus. *Cæstus. Pugilatus. Certaminis genus, quod cæstibus, & pugnis exercebatur.*

Πυγμή. πάλη. σύγκλεισις δακτύλων. γρόνθος.

Πυγόνος. Pro πήχεως. Cubiti. Ælianus. Ambo verò *fuerunt* quadranguli, cubitique longitudine.

Πυγόνος. ἀντὶ τοῦ πήχεως. αἰλιανός. τετράγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος.

Πυγοστόλος. Productrix. Lena. Proſtitutrix. Meretrix, quæ nates, totúmque corpus variis ornamentis exornare ſolet, vt ſpectatorum oculos in ſe conuertat, & in ſuum amorem attrahat. Heſiodus. Neque te mulier nates ornans. *i. lena, vel meretrix* decipiat.

Πυγοστόλος. προαγωγός, μαυλίστρια. ἡσίοδος, μὴ δὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω. B

Πυγούσιον. Cubitus inflexis, *compreſsiſque* digitis. *Vel, vt Euſtath. Illud ſpacium, quod eſt à cubito vſque ad paruum digitum. Alias, cubitale ſignificat. i. id, quod vnius cubiti longitudinem habet.*

Πυγούσιον. ὁ πῆχυς κεκαμμένων τῶν δακτύλων.

Πυδαλίζω. Salto.

Πυδαλίζω. πηδῶ.

N O T AE.

Πυδαλίζω.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 228. v. 28. ἀπεπυδάριζε.

Schol. annot. 9. πυδαρίζειν, ὅτι τοῖς ἄλλεσθαι. ἤτοι πυδαρίζειν, καὶ πυδαρίζειν. ὡς ὄνυμα, καὶ ὄνυμα αἰολικῶς. ἢ σπαρίζειν, παρὰ τὴν πυγήν. καὶ ἔγραψε τοῦ γ εἰς δ. πυδαρίζειν, ὡς γνόφος, καὶ δνόφος. Quare fortaſſe ſcribendum apud Suidam Πυδαρίζω. vel ρ in cognatum λ mutatum dices. C

Πύδνα. Pydna. Nomen vrbis. Eius ciuis, Pydnæus.

Πύδνα. ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης πυδναῖος.

Πυελίδα. *Significat id,* quod à nobis vocatur ſphragidophylacium. i. ſigilli cuſtodia. *Sic autem vocatur annuli pars, in qua ſedet, & cuſtoditur gemma. Quæ pars dicitur & πύελον, τό. & πύελος, ὁ. & πυελίς, ίδος, ἡ. & σφενδόνη. funda, annuli pala. De quibus ſuo loco.* Si. Lyſias, & Ariſtophanes *hanc vocem accepit.*

Πυελίδα. τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. οὕτω λυσίας, καὶ ἀριστοφάνης.

Πύελος. Foſſa. Solium. *Vas concauum, vel locus in balneo concauus*, vbi lauantur *homines Pollux lib. 7. col. 408. lin. 38. 39. Ariſtoph. in Equitibus. pag. 246. v. 1. & 11. dicit τὰς πυέλους, & balneatoria vaſa ſic appellat. Et in Veſpis p. 315. v. 13. & in Theſmophor. p. 524. v. 43.*

Πύελος. ὄρυγμα. ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούονται. D

Πύελος. Theca. Vt, Epiſtolam mittit Byzantium cum theca, *vel arca* ſacrarum reliquiarum. Petri, Apoſtolorum coryphæi, *qui principem locum, ac dignitatẽ inter Apoſtolos obtinebat*, cui theca, *vel arca* talem chartam impoſuerat, *qualem deſcribit ille, cuius locus hic integer nõ videtur.* Cùm autem hoc *arca tegmen, vel operculum* manibus illius, qui miſſus fuerat, tolli iuſſiſſet, Calidũ in ſolium intrauit, & merum vinum Attractum hauſit. Deinde mortem frigidam attraxit.

Πύελος. θήκη. ἐπιστολὴν πέμπει ἐν βυζαντίῳ τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων, τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου, τὸν τοιοῦτον χάρτην ἐπιτεθεικώς. κἀκεῖνον τοῦτο ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας, θερμὴν εἰς πύελον εἰσήλυθε. καὶ ἄκρητον ἔσπασεν. εἶτ' ἀΐδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

N O T AE.

Θερμὴν εἰς πύελον.] Videntur eſſe verſus duo, quos ita lego,

Θερμὴν εἰς πύελον εἰσήλυθε, κἄκρατον εἶπεν.
Ἔσπασεν, εἶτ' ἀΐδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο. E

Κἄκρατον, pro καὶ ἄκρατον, non temperatum, non dilutum: at merum.

Πυθαγόρας. Pythagoras. Samius. Natura verò Tyrrhenus, Mneſarchi, ſculptoris annulorum, F. Cùm enim eſſet iuuenis, ex Tyrrhenia cum patre Samum migrauit. Hic Pherecydem Syrium Sami primùm audiuit. Deinde Hermodamãtem in eadem *vrbe* Samo, qui fuit Creophili nepos. Poſtea, Abaridem Hyperboreum, & Zaretem magum. Apud Aegyptios etiam, & Chaldæos eruditus, rediit Samum. Quam cùm à Polycrate tyrannide preſſam inueniſſet, in Italiæ vrbem Crotonem abiit. Et conſtituta, *apertáque* Schola, plures, quàm quingentos habuit diſcipulos. Fuerunt autem ipſi & fratres duo. Natu quidẽ maior, Eunomus. Medius verò, Tyrrhenus. Seruus etiã

Πυθαγόρας. σάμιος. φύσει δὲ τυρρηνός, μνησάρχου υἱός, δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὤν, σὺν τῷ πατρὶ ἐκ τυρρηνίας ᾤκησεν εἰς σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον φερεκύδου τοῦ συρίου ἐν σάμῳ, εἶτα ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος κρεωφίλου. εἶτα ἀβάριδος τοῦ ὑπερβορέου, καὶ ζάρητος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' αἰγυπτίοις, καὶ χαλδαίοις, ἦλθεν εἰς σάμον. καὶ εὑρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ πολυκράτους, ἀπῆρεν εἰς κρότωνα τῆς ἰταλίας. καὶ σχολὴν συστησάμενος, πλείους ἢ πεντακοσίους ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο. πρεσβύτερος μὲν, εὔνομος. μέσος δὲ, τυρρηνός, δοῦλος F

A δὲ ἦν αὐτοῦ Ζάμολξις· ᾧ θύεται ὡς Κρόνῳ Γέται. γαμετὴν δὲ ἐποιήσατο, Θεανὼ τὴν Βροντίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα· ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο. Τηλαύγης, καὶ Δάμων. ἢ ὥς τινες Μνήσαρχος. κατὰ δέ τινας καὶ θυγατέρα μίαν ὄνομα Μυῖαν. κατὰ δὲ ἄλλους καὶ Ἀριγνώτην. συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία. Παιδευτικὸν, Πολιτικόν. τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου, Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου, καὶ φυγόντος εἰς Θήβας, καὶ κα-
B θηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε, καὶ κυάμων. ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, ταύτης ὑπό τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὲ Πυθαγόραν καταληφθῆναι δι-
C εξιόντα. καὶ πρός τινι χωρίῳ γενόμενον πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη. εἰπὼν ἁλῶναι μᾶλλον, ἢ πατῆσαι. ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον, ἢ λαλῆσαι. καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι καὶ οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα.

ipſi fuit, cui Getæ, vt Saturno immolant. Vxorẽ autem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam, Ex qua filios etiam duos ſuſcepit, Telaugem, & Damonem, vel (vt quidam *aiunt*, Mneſarchum. Et ſecũdùm quoſdam, *habuit* & filiã nomine Myam. i. Muſcam. Et ſecundùm alios, etiam Arignotem. Conſcripſit autem Pythagoras tres ſolos libros. *i. tantùm 3. lib.* Pædeuticum. i. Inſtitutiones. Politicum. i. De adminiſtratione Reipub. Tertius verò, qui nomine Pythagoræ circunfertur, Lyſidis eſt Tarentini, qui fuit eius diſcipulus, & qui Thebas fugit, & Epaminondam inſtituit. Quidam autem attribuũt ipſi etiam aurea carmina. Primus autem Pythagoras autor-fuit, vt *homines* ab animatorum *eſu, ac* alimento, & à fabis *edendis* abſtinerent. Pythagoras autem obiit hoc modo. Cùm in ædibus Milonis, cum ſuis familiaribus ſederet, accidit, vt domus per huius inuidiam. *i. per inuidiam, qua huic Pythagoræ inuidebatur*, ſuccenderetur à quodam *de numero* eorum, qui receptione non fuerant digni iudicati. *i. qui in illum cœtum, vt homines eo indigni, non fuerant recepti.* Quidam verò *dicunt* ipſos Crotoniatas hoc feciſſe, quòd tyrannidis aggreſſionem metuerent, *cúmque tyrannidem affectare crederent.* Pythagoram igitur *illinc exeuntem, & incendij vitandi cauſa* tranſeuntem, captum-fuiſſe *tradũt*. Cùm autem acceſſiſſet ad quendam agrum plenum fabarum, vbi tranſibat, illic *eum* ſtetiſſe, & dixiſſe *ferunt*, ſatius eſſe capi, quàm *fabas* calcare, & interfici præſtare, quàm loqui, & ſic à perſequentibus iugulatum-fuiſſe. Sic etiam pleroſque ſocios ipſius periiſſe, qui erant ad 40.

N O T AE.

Αὐτόθι ἔστη. εἰπών.] Ob præcedentia, & ſequentia, legendum videtur, στῆναι, εἰπόντα, δεῖν ἁλῶναι. &cæt.

D

Πυθαγόρας. περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος. οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες, τάδε ἐπ' αὐτῷ φασὶν, ὡς Ἴων μὲν οὔπω εἴη. γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ, Εὔφορβος. ἀναβιῴη τε ἀποθανών. ἀποθάνοι δὲ ὡς ᾠδαὶ Ὁμήρου, ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησειδίων παραιτοῖτο. καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόση ἐμψύχων, καὶ τῆς θυσίας. μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμοὺς, ἀλλ' ἡ μελιττοῦτα, καὶ ὁ λιβανωτὸς, καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ
E τοῦ ἀνδρὸς τούτου. γινώσκοι δὲ ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον, ἢ τὰς ἑκατόμβας, καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ. ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς. καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν ὅπη τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι, καὶ ὅπη συνάχθονται. περί τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους, τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου. καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν. ἑαυτῷ δὲ, τόν τε Ἀπόλλω ἥκειν ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη. ξυνεῖναι δὲ αὖ
F καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὰς Μούσας, καὶ θεοὺς ἑτέρους. ὧν τὰ εἴδη, καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅ,τι ἀποφήναιτο Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο. καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα. καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖά τε, καὶ ἀπόρρητα ἤκουον. ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν μὴ πρότερον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ σιω-

Πυθαγόρας. Pythagoras. De hoc dicit Philoſtratus. Qui Samium illum Pythagoram laudant, hæc de eo tradunt, Eum non Ionem fuiſſe & mortuum reuixiſſe. Sic autem obiiſſe, vt Homeri carmina *ferunt*. Et veſtitum de morticinis recuſaſſe & puum fuiſſe eſus *rerum* animatarum. *i. animalium*, & immolationis *eorum*. Haud enim *eum* aras cruentaſſe, ſed mellitam-placeniam, & thus, & hymnos, hæc *inquam aiunt* ad Deos ab hoc viro *oblata* frequenter-iuiſſe. *i. Diis oblata fuiſſe.* Cognouiſſe enim hæc Diis eſſe gratiora, quã hecatombas, & gladium in caniſtro *repoſitum*. Deorũ enim conſuetudine vſum fuiſſe, vt ab illis didiciſſe quatenus hominibus delectentur, & quatenus *eos* auerſentur. Et ideo de natura diſſeruiſſe. Nam alios quidem *dicebat* de numine, diuino per-coniecturas-loqui, & opiniones inter-ſe diſſimiles, *ac repugnantes de Diis* opinari, *vel, habere*. Ad ipſum verò *dicebant* Apollinem accedere-conueniſſe, fatentem ſe illum ipſum eſſe, *ſuúmque nomen apertè profitentem*. Cum ipſo etiam verſatos fuiſſe Mineruam, & Muſas, & alios Deos, ſuum nomen non profitentes. Quorum formas, & nomina nondum cognoſcunt homines. Et quicquid Pythagoras dixiſſet, id eius familiares legem iudicabant. Et ipſum vt à Ioue profectum honorabant. Et ſilentium, religionis cauſa, ab ipſis exercebatur, *& accuratè ſeruabatur*. Multa enim diuina, & arcana audiebant, quæ *ſilentio preſſa* tenere, *ac tacere* difficile fuiſſet, niſi priùs didiciſſent, ipſum quo-

que ſilentium eſſe ſermonem. Quinetiam illum Agrigentinum Empedoclem *in* hanc ſapientiam iuiſſe *& amplexum fuiſſe* dicunt, Illud enim, Valete; Ego enim ſum Deus immortalis, non amplius mortalis. Et *illud*, Iam enim olim, ego fui puellaque, puerque. Et, Olympiæ 605. *fui*, quem aiunt vt placentam factam, *& Diis* immolatam fuiſſe. *N.L. Hæc profectò ſunt homines* Pythagoream diſciplinam laudantis. Alia etiam plura eſſent, *quæ dici poſſent* de Pythagoræ moribus, ſi ad hanc narrationem venire ſtuderemus.

πῶν λόγος. καὶ μὴν τὸν ἀκραγαντῖνον ἐμπεδοκλέα, βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γὰρ, χαίρετ' ἐγὼ δ' εἰμὶ θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός. καὶ, ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρητε, κόρης τε. καὶ ὀλυμπίᾳ βοῦς ὃν λέγεται, πέμμα πεποιημένον θῦσαι, τὰ πυθαγόρου ἐπαινοῦντος. εἶεν ἂν καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν πυθαγόρου τρόπων, προσάδοντα ἐπὶ τὸν λόγον. A

N O T AE. B

Χαίρετ' ἐγὼ δ' εἰμι.] Metri cauſa videtur legendum,
Χαίρετ'. ἐγὼ γὰρ ἔω θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

Πυθαγόρας. Pythagoras Epheſius, euerſo per inſidias, illorum, qui Baſilidæ vocabantur, principatu. *E. τῶν βασιλιδῶν καλουμένων. vt ſit genitiuus à recto βασιλίδαι. οἱ. βασιλίδες verò, αἱ. Regina. Et calceamenti genus ita dictum. Et ficuum regiarum nomen. Euſtath.* Extititque tyrannus acerbiſſimus. Ac populo quidem, & multitudini & erat, & videbatur gratioſus, ſimul quidem ipſos pollicitationibus *lactans, & in-bonam-ſpem-adducens*, ſimul etiam exigua lucella ipſis aſtutè-diſtribuens. Dignitate verò, & potentia præditos ſpolians, & publicans, nullo-modo prorſus erat tolerabilis. Quinetiam *homines* innocentiſſimos acerbiſſimè punire, & crudeliſſimè interficere non dubitabat, nulli parcẽs. Ad hæc enim rabie percitus-ferebatur. Et immenſa pecuniarum *parandarum* cupiditas *ad hæc inopia facinora ipſum impellebat.* Et calumniis aduerſus proximos facillimè incendebatur. Hæc igitur ſatis fuiſſent, vt ille peſſimè mortalium omniũ periret. Sed & ipſum diuinum-numen contemnebat. Antè dictorum igitur *virorum*, quos aggrediebatur, complures in ipſis templis interfecit. Cuiuſdam verò filias, quæ in templum confugerant, per vim quidem *illinc* excitatas mouere non eſt-auſus: ſed perpetua cuſtodia adhibita, *eas* adeò attriuit, *ac afflixit*, vt illæ puellæ famem laqueo vitarent. Quamobrem etiam publicus *peſtilentiæ* morbus, & alimentorum inopia conſecuta eſt. Fluctuans autem Pythagoras, *& vehementer ſolicitus* de ſe ipſo, Delphos miſit, & malorum remedium petebat. Pythia verò iuſſit *ipſum* ædificare templum, & curare mortuos, *mortuis debitos funeris honores tribuere, maneſque placare.* Fuit autem *iſte Pythagoras* ante Cyrum Perſam, vt ait Baton.

Πυθαγόρας. ἐφέσιος. καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν βασιλίδων καλουμένων ἀρχήν. ἐγένετο τε τύραννος πικρότατος. καὶ τῷ μὲν δήμῳ, καὶ τῷ πλήθει ἦν τε, καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ὑπισχνεῖσθαι, τὰ δὲ ὑποπαρέχων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη. τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε, καὶ δυνάμει περιουσίων, καὶ δημεύων, φορητὸς οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε, καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδικοῦντας. ὀξελίστησε γὰρ εἰς ταῦτα. ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος. καὶ διαβολαῖς ταῖς εἰς τοὺς πλησίον ἐκριπισθεὶς κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. ἤδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει. τῶν γοῦν προειρημένων οἷς ἐπέθετο, παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινε. τινὸς δὲ τὰς θυγατέρας καταφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι μὲν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε. συνεχῆ δὲ φυλακὴν ἐπιστῆσαι, ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσία νόσος, καὶ τροφῶν ἀπορία καὶ σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ πυθαγόρας εἰς δελφοὺς ἀπέστειλε, καὶ ᾔτει λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ πυθία οἱ ἔφη. νεὼν ἀναστῆσαι, καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ πρὸ κύρου τοῦ πέρσου, ὥς φησι βάτων. C D E

Πυθαγόρας. Pythagoras ille Samius, philoſophus, veritatem non minus, quàm Pythius *Apollo* dicebat. Is diſcipulos ſubinde monebat, vt domum ingreſſi dicerent hæc, Quò progreſſus-ſum? quid verò feci? quid à me, quod faciendum eſſet, non factum eſt?

Πυθαγόρας ὁ σάμιος φιλόσοφος, τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττον τοῦ πυθίου. ὃς παρηγγύατο τοῖς μαθηταῖς ἑκάστοτε ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι. ποῖ παρέβην. τί δ' ἔρεξα. τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη.

Πυθαγόρας. Pythagoras. Nomen proprium. πυθαγόρειος λόγος. Oratio pythagorea. Et πυθ. ἄν. Pythagorei viri.

Πυθαγόρας. ὄνομα κύριον. πυθαγόρειος λόγος. καὶ πυθαγόρειοι ἄνδρες.

Πυθαγόρα τὰ σύμβολα. Pythagoræ ſymbola fuerunt hæc. *De quibus Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22.* 1. Ignem gladio ne fodito. 2. Stateram ne tranſgrediatis. 3. Chœnici ne inſideas. 4. Cor ne edito. 5. In onere nec deponendo, nec imponendo quenquam adiuua. 6. Stragula ſemper colligata habeto. 7. In annulo Dei effigiem ne circunferto. 8. Ollæ veſtigium in cinere turbato. 9. Oleo ſellam ne abſtergito. 10. Ad ſolem conuerſus ne meito. 11. Extra publi-

Πυθαγόρα τὰ σύμβολα ἦν τάδε. πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν. ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν. ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν. καρδίαν μὴ ἐσθίειν. φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μὴ δὲ συνεπιτιθέναι. τὰ στρώματ' ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν. ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν. χύτρας ἴχνος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ. ἐλαίῳ εἰς θᾶκον μὴ ὀμόργνυσθαι. πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν. ἐκτὸς λεωφόρου F

A μὴ βαδίζειν. μὴ ῥᾳδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν. ὁμωροφίους χελιδόνας μὴ ἔχειν. γαμψώνυχα μὴ τρέφειν. ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν, μηδὲ ἐφίστασθαι. ὀξεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν. ἀποδημοῦντα ἐν τοῖς ὅροις ἀνεπιστρεπτεῖν. ἤθελε δὲ αὐτῷ τὸ μὲν πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν, ὅτι δυναστῶν ὀργὴν, καὶ οἰδοῦντα θυμὸν μὴ κινεῖν. τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· τουτέστι, τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν. ἐπί τε χοίνικος μὴ καθίζειν, ἐν ἴσῳ τοῦ φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος. ὁ γὰρ χοῖνιξ
B ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ἐδήλου μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις, καὶ λύπαις κατατήκειν. διὰ δὲ τοῦ εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, παρῄνει τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου, μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν, μηδ' ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τὰ ἄλλα πρὸς ταῦτα λοιπόν ἐστιν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε, μήτε ἐρυθῖνον ἐσθίειν, μήτε μελάνουρον, καρδίας τε ἀπέχεσθαι, καὶ κυάμων, καὶ μήτρας, καὶ τρίγλης. ἐν-
C ίοτε δ' αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ, ἢ κηρίῳ, ἢ ἄρτῳ. οἴνου δὲ μεθ' ἡμέραν μὴ γεύεσθαι. ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχάνοις ἑφθοῖς, καὶ ὠμοῖς. τοῖς δὲ θαλαττίοις σπανίως. στολὴ δὲ αὐτῷ λευκή, καὶ καθαρά. καὶ στρώματα λευκὰ ἐξ ἐρίων. τὰ γὰρ λινᾶ, οὔπω εἰς ἐκείνους ἀφῖκτο τοὺς τόπους. οὐδέποτε δὲ ἐγνώσθη οὔτε διαχωρῶν, οὔτε ἀφροδισιάζων, οὔτε μεθυσθείς. ἀπείχετο δὲ καταγέλωτος, καὶ πάσης ἀρεσκείας, οἷον σκωμμάτων, καὶ διηγημάτων φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέ-
D την ἐκόλαζεν, οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργᾶν. μαντικῇ δὲ ἐχρῆτο, τῇ διὰ τῶν κληδόνων τε, καὶ οἰωνῶν, ἥκιστα δὲ τῇ διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβάνου. θυσίαις τε ἐχρῆτο ἀψύχοις. οἱ δέ, ἀλεκτρυόσι μόνον, καὶ ἐρίφοις, καὶ γαλαθηνοῖς. φασὶ δὲ αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐσθίειν. μόνον δ' ἀπέχεσθαι βοὸς ἀροτῆρος, καὶ κριοῦ. τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς ᾅδου, τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν
E πρὸς κίονι χαλκῷ δεδεμένην, καὶ τρίζουσαν. τὴν δὲ Ὁμήρου, κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου, καὶ ὄφεις περὶ αὐτήν, ἀνθ' ὧν εἶπον περὶ θεῶν. κολαζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνεῖναι ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ θεοῖς προσφέρειν ἐκώλυε. βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀναίμακτον. μὴ δὲ ὀμνύειν θεούς· ἀσκεῖν δὲ ἑαυτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν. τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένης.

publicam-viam ne ambulato. 12. Ne facilè cuiuis dextram iniicias. *i. porrigas.* 13. Sub-eodem-tecto-degentes hirundines ne habeas. 14. Vncis-vnguibus-prędita *animalia* ne alas. 15. Vnguium-ſegmentis, *vel, vnguium-præſegminibus,* & capillis-reſectis ne immingito, nec inſiſtito. 16. Acutum enſem auertas. 17. Peregrè proficiſcens, ad fines, *unde proficiſceris,* ne-te-cõuertas, *nec eos reſpicias. q. d. alioqui non proficies in itinere ſuſcepto.* Quum autem Pythagoras dicebat, Ignem gladio ne fodito, ſignificare volebat, Potentum irã, & iratorum animos non eſſe commouendos. Stateram verò non tranſgredi, ſignificat, ęquum, & Ius nõ eſſe violandum. Chœnici inſidere, idem valet, ac futura curare. Chœnix enim *ſiue modius, eſt* quotidianus victus, *qui figuratè & obſcurè ſic intelligitur.* Per illa verò verba, Cor ne edas, ſignificabat, Animum curis, & moleſtiis non eſſe conficiendum. Quum verò dicebat, In peregrinationem vadens. *i. peregrè proficiſcens,* ne te-conuertas, *vel, ne reuertaris,* monebat eos, qui ex hac vita migrant, ne viuendi cupiditate flagrarent, néve terrenis voluptatibus abducerentur. Cætera quoque, ne prolixiores ſimus, eodem modo ſunt accipienda *& conſimili ratione ſunt intelligenda.* In primis verò prohibebat, *ac interdicebat,* ne quis erythinum, *vel potius* ἐρυθῖνον, *vel, vt alij ſcribunt)* ἐρυθρῖνον, *erythrinum piſcem, quem Gaza vocat Rubellionem,* comederet, neque melanurum, & à corde, & à fabis, & à matrice, & à trigla *iubebat homines* abſtinere. Interdum autem ipſum ſolo melle, vel fauo, vel pane contentum-fuiſſe *tradunt.* Interdiu verò vinum non guſtaſſe. Opſoniũ verò eius plerũque *fuiſſe* elixas, & crudas herbas. Marinis verò *tradunt eum* rarò *vſum eſſe.* Veſtis autem ipſi *fuit* alba, & pura, & candida ſtrata ex lanis *confecta.* Linea enim in illa loca nondum peruenerant. Nunquam verò quiſquam eum vidit, aut dum naturæ neceſſitati morem gerens, aluum exoneraret, & excrementis leuaret, aut dum Veneri daret operam, aut cùm eſſet ebrius. *Vel, Nunquam verò cognitum eſt, eũ vel exoneraſſe aluum, vel rei Venereæ operam dediſſe, vel ebriũ fuiſſe.* Abſtinuit autem ab omni deriſione, & facetiis, *&* gratiæ captatione *& ab omni aliis placendi cura,* vt iocis, *dictiſque ſalſis, & acutis,* & grauibus, *moleſtiſque* narrationibus. Iratus verò nec vllum ſeruum, nec vllum ingenuum caſtigabat. Ipſum verò monere, *vel, ipſam admonitionem* vocabat πελαργᾶν. *Quod à ciconiis, quæ πελαργοὶ vocantur, eſt deriuatum, vt ſummum amorem indicaret, quo monitores vti debent, quum aliquos officij monent, vt ciconiarum amorem imitentur, quo ſuos fœtus proſequuntur, & quo viciſſim ipſi pulli ſuos parentes iam ſenio confectos curant.* Vtebatur autem diuinatione ea, quę per omina & alites *& auguria* fiebat, ea verò, quæ per victimas, *aut alias res in* ignem coniectas. *i. quæ per igniſpicium* fiebat, rarò *vtebatur.* excepta illa, quæ per thus *fiebat.* Inanimis verò ſacrificiis *i. rerum inanimatarum ſacrificiis* vtebatur. Alij verò *dicunt ipſum vti conſueuiſſe* gallinis tantùm, & hœdis, & lactentibus, *ac ſubrumis, & lac ſugentibus animalibus.* Aiunt etiam ipſum conceſſiſſe, vt omnia animata comederentur: ſed *ſuaſiſſe,* vt à ſolo boue aratore, & ariete *ac ab eorum eſu* abſti-

F neretur. Dogmata verò *ſua* accepit à ſorore Theoclia. Aiunt autem ipſum, cùm ad Inferos deſcendiſſet, Heſiodi quidem animam vidiſſe Aeneæ columnæ alligatam, & ſtridentem. Homeri verò *animam vidiſſe* de arbore pendentem, & ſerpentibus circumdatam, propter ea, quæ de Diis dixiſſent. Illos etiã puniri, qui cum ſuis vxoribus rem habere nolint, *vt ipſis debitam maritorum operam nauent.* Pecudes verò mactatas Diis offerri vetabat. Aram verò non-cruentam adorari iubebat. Nec Deos iurandos eſſe. *nec per Deos iurandum eſſe dicebat: ſed vnum quenque dicebat oportere* operam dare, vt ſe fide dignum præſtaret. Natu-maiores colendos eſſe *dicebat,* ita vt id, quod tempore antecedit, *antiquius, ac* honoratius exiſtime-

mus, vt in mundo *cenſemus* ortum occaſu *honoratiorem*, in vita. *i. in vitæ humanæ actionibus*, principium fine *ducimus honoratius*, in vita, ortum interitu *præſtantiorem exiſtimamus*. Et Deum quidem dæmonibus anteponendum-eſſe *dicebat*. Heroas verò, hominibus. Ex hominibus verò, præcipuè parentes *colendos eſſe dicebat*. Item ea ratione in vitæ conſuetudine cenſebat vtendum, vt amicos quidem non faciamus inimicos verò faciamus amicos. Item vt nihil priuatũ, *propriúmque* ducamus. Vt legi opem-feramus Iniquitati bellum-faciamus. Plantam manſuetam neque corrumpamus, neque lædamus. Ac ne animal quidem, quod hominem non lædit. *Idem etiam dicebat oportere* pudoris, & cautionis, *verecundiæ, & obſeruantiæ* rationem habere, neque deriſu teneri, *neque diſſoluto riſui indulgere*, neque tetrico-vultu-eſſe, item carnium abundantiam. *i. carnoſitatem* fugere. profectionis remiſſionem, & intentionem facere. *i. in itinere faciendo remiſsionem, & contentionem adhibere*. memoriam exercere, in ira, *dum ſumus irati, vel, per iram* neque dicere, neque facere *quidquam*, omnem diuinationem honorare, carminibus ad lyram vti, hymnóque Diis, & viris bonis gratiam habere rationi-conſentaneam, *& eam referre, quæ deceat*. A fabis autem abſtinendum eſſe *cenſebat*, quòd flatuoſæ ſint, & animalis facultatis maximè participes, & alioqui, non aſſumptas, vẽtres modeſtiores efficere *dicebat*. Et propterea ſomniorum quoque viſa lenia, & placida reddere. In commentariis verò Pythagoricis hæc etiam inuenta-ſunt. Principium quidem *rerum* omnium *eſſe* monadem. Ex monade verò dyadem infinitam, vt materiá monadi cauſæ exiſtenti ſubiectam-eſſe. Ex monade verò, & infinita dyade numeros, ex numeris puncta, ex iſtis lineas, ex quibus planas figuras, ex planis verò *figuris*, ſolidas figuras, ex his ſenſilia corpora, quorũ elementa quatuor eſſe *dicebat*, Ignem, aquam, terrã, aerem, quæ mutari *dicebat* in-omnibus-rebus, & ex his fieri mundum animatum, intelligentem, globoſum, qui terram continet mediam *i. in medio ſitam ambit*, rotundam & ipſam, & habitatam. Eſſe etiam Antipodas, & quæ nobis infra *ſunt*, illis *eſſe* ſupra. Item in mundo æqualibus-partibus-prædita eſſe lucem, & tenebras, calidum, & frigidum, ſiccum, & humidum, pro quorum dominatu, *& redundantia, dicebat exiſtere quatuor anni tempora. Nam per* calidi quidem *dominatum*, æſtatem fieri, *per* frigidi verò *dominatum*, hyemem. Si verò *qualitates iſtæ* partes-æquales-habeant, pulcherrima anni *tempora* eſſe. Cuius *anni tempus* illud quidem florens, Ver ſalubre *facit*. Autumnum verò, morbidum. Quinetiam ipſius diei florere quidem auroram, veſperam verò deficere. Quamobrem etiam morbidiorem eſſe. Et aerem, qui terram ambit, & inconcuſſum, *i. ſtabilem eſſe*, & *ideo* morbidũ, & omnia, quæ *ſunt* in eo, mortalia *eſſe dicebat*. Summũ verò *aerem* perpetuò mobilem eſſe, *perpetuò moueri*, & purum, & ſalubrem *eſſe*, & omnia, quæ *ſunt* in eo, immortalia *eſſe*, & propterea diuina. In his enim vincit calor, qui eſt vitæ cauſa. Lunam autem à Sole illuſtrari. Et hominum cum Diis cognationem eſſe, quòd homo caloris ſit-particeps. Et fatum, cauſam eſſe gubernationis & vniuerſarum, & ſingularũ *rerũ*. Et à Sole radium pertingere per ætherem, & frigidum, & craſſum. Hunc verò radium etiam profunda penetrare, & ideo omnia viuificare. *i. omnibus vitam impertiri*. Reliqua prætermiſimus, ne prolixiores eſſemus. Quæ de menſa deciderent, tolli vetuit Pythagoras,

ὡς ἐν κόσμῳ ἀνατολὴν δύσεως. ἐν βίῳ τὴν ἀρχὴν τελευτῆς. ἐν ζωῇ γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεὸν μὲν δαιμόνων προτιμᾶν, ἥρωας δὲ, ἀνθρώπων. ἀνθρώπων δὲ, μάλιστα γονέας. ἀλλήλοις τε ὁμιλεῖν. ὡς τοὺς μὲν φίλους, ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι τοὺς δὲ ἐχθροὺς, φίλους ἐργάσασθαι. ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. τῷ νόμῳ βοηθεῖν. ἀνομίᾳ πολεμεῖν. φυτὸν ἥμερον, μήτε φθίνειν, μήτε σίνεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ζῷον, ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. αἰδῶ, καὶ εὐλάβειαν εἶναι. μήτε καταγέλωτι κατέχεσθαι. μήτε σκυθρωπάζειν. φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν. ὁδοιπορίας ἄνεσιν, καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. μνήμην ἀσκεῖν. ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν. ᾠδαῖς, χρῆσθαι πρὸς λύραν. ὕμνῳ τε θεῶν, καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὔλογον ἔχειν χάριν. τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας, μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ. καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας, λείας τε, καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὑρῆσθαι. ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων μονάδα. ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα. ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι. ἐκ δὲ τῆς μονάδος, καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς. ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα. ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς. ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα. ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα. ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα. ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέσσαρα. πῦρ. ὕδωρ, γῆν. ἀέρα. ἃ μεταβάλλειν, καὶ τρέπεσθαι δι' ὅλων. καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον, νοερὸν, σφαιροειδῆ, μέσην περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ, καὶ οἰκουμένην. εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας. καὶ τὰ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις ἄνω. ἰσόμοιρά τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς, καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρόν. ξηρὸν καὶ ὑγρὸν, ὧν κατ' ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι. ψυχροῦ δὲ, χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους. οὗ τὸ μὲν θάλλον, ἔαρ ὑγιεινόν. τὸ δὲ φθινόπωρον, νοσερόν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας, θάλλειν μὲν τὴν ἕω, φθίνειν δὲ, τὴν ἑσπέραν. ὅθεν καὶ νοσερωτέραν εἶναι. τόν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα, καὶ ἄσειστον, καὶ νοσερὸν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ θνητά. τὸν δὲ ἀνωτάτω, ἀεικίνητόν τ' εἶναι. καὶ καθαρὸν. καὶ ὑγιᾶ. καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα. καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς. ὅπερ ἐστὶ ζωῆς αἴτιον. τὴν δὲ σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν κατὰ τὸ μετέχειν ἄνθρωπον θερμοῦ. εἱμαρμένην τε τῶν ὅλων, καὶ κατὰ μέρος, αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦ τε ψυχροῦ, καὶ παχέος. ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθεα δύεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρήκαμεν, ἵνα μὴ περιέλκωμεν. τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης, μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας. ἢ διὰ τὸ μὴ

A ἐθίζοιντο ἀκολάστως ἐσθίειν. ἢ ὅτι ἐπὶ τελετῇ τινός. ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναι φησὶ τὰ πίπτοντα. μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι, μήτε λευκὸν ἀλεκτρύονα ἐσθίειν ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου, καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κυάμους γὰρ ἀποτρέπεσθαι, ὅτι αἰδοίοις ἐοίκασι. καὶ τοὺς ἅλας παρατίθεσθαι πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου. οἱ γὰρ ἅλες πᾶν σώζουσιν, ὅ,τι καὶ παραλάβωσι. γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρωτάτων ὑδάτων, καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν. ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ
B ἐφοίτων. καὶ μὴ διαιρεῖν, ὃς συνάγει ἐφ᾽ ἑαυτόν, ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. ἀριστοφάνης λέγει περὶ τῶν πυθαγοριστῶν.

goras, vel ne *homines* intemperanter, *ac auidè* comedere aſſueſcerent, vel quòd *hæc pertinerent* ad initiationem alicuius. Ariſtophanes enim Heroum eſſe dicit ea, quæ decidunt *de menſa*. Ne illa quidẽ, quæ in menſam decidebant, tollenda eſſe *dicebat*. Nec album gallum edendum eſſe. *L. ἀλεκτρυόνα*, quòd Soli ſit ſacer, & horas indicet. Fabas autem *aiunt eum* auerſatum eſſe, quòd *virilibus* pudendis ſint ſimiles. Et ſal apponendum eſſe *dicebat*, ad Iuſticiæ commonefactionem *i. vt nos iuſticia commonefaciat.* Sal enim quicquid apprehenderit, id etiam conſeruat. Fit *enim* ex puris aquis & mari. Panem verò frangi *vetabat*, quòd in vnum illi veteres conuenirent, *& multa frumenti grana in vnum coeant, ad panem faciendum.* Nec diuidendum eſſe *dicebat, eum*, qui in ſe-ipſo colligit *multa*. Vel quòd ignauiam in bello efficiat, *& homines ad bellum ignauos, timidóſque reddat.* Ariſtophanes dicit de Pythagoriſtis. *Apud Diogenem Laertium in Pythagora vita p. 321. & 322. vnde Suidas, dicit, Ariſtophon. in Pythagoriſta dicit,*

Καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν αὐτῶν κάτω — *Dixitque ſe deſcendiſſe ad ſedes Inferorum, & ibi*

Ἰδεῖν ἑκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ — *Vidiſſe ſingulos* homines. *præſtare verò multùm*. i. longè præſtantiores eſſe

C Τοὺς πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν. μόνοισι γὰρ — *Pythagoriſtas* cæteris *mortuis, cum ſolis enim*

Τούτοισι τὸν πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη — *Illis Plutonem epulari dixit.*

Δι᾽ εὐσέβειαν. δυσχερῆ θεὸν λέγεις, — *Propter pietatem* ipſorum. Profectò *facilem Deum dicis,*

Εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών. — *Si cum* hominibus *ſordium plenis delectatur verſari.* Vel, ſi ſordidiſſimorum hominum conſuetudine delectatur.

Λάχανά τε γὰρ κατέδονται, καὶ πίνουσιν — *Comedunt enim olera, & bibunt*

Ἐπὶ τούτοις ὕδωρ. φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνας — *Poſtea aquam, pediculos verò, & lacernas*, vel, attritas, laceráſque veſtes,

Τήν τ᾽ ἀλουσίαν, οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε — *Et ſordes* eorum, qui nunquam ſe lauant, q. d. illotionem *nullus tolerauerit*

D Τῶν νεωτέρων. — *Iuniorum*, vel, recentiorum.

Καὶ παροιμία. σιωπηλότερος ἔσομαι τῶν πυθαγόρᾳ τελεσθέντων. πενταετῆ γὰρ χρόνον ἤσκουν σιωπήν. τῶν δὲ πυθαγορείων, οἱ μὲν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, ἐκαλοῦντο σεβαστικοί. οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, γεωμετρικοί, καὶ μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν παρὰ πυθαγόρᾳ συγγινόμενοι, ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταί, πυθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταί,
E πυθαγορισταί. ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο. ἀπὸ τῶν αἰγυπτίων ὁ πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς ἕλληνας.

Et prouerbium. Taciturnior ero vel iis, qui Pythagoræ ſacris initiati fuerunt. *Et ad Chil. 4 Cent. 3. col. 885. ad. 72. Taciturnior Pythagoreis.* Nam per annos quinque ſilentium exercebant. Pythagoreorum verò illi quidem, qui contemplationi *rerum* operam dabant, vocabantur Sebaſtici. *i. numinis diuini cultores*, qui verò mathematicis, Geometrici, & Mathematici, *F. ἀριθμητικοί, Arithmetici.* Et illi quidem, qui cum ipſo Pythagora verſabantur, *& qui eius conſuetudine vtebantur*, vocabantur Pythagorici. Horum verò diſcipuli, Pythagorei. Cæteri verò *horum æmuli, vel ſtudioſi, vel imitatores, vel admiratores, extra familiaritatem, & conſuetudinem eorum viuentes, dicebantur* Pythagoriſtæ. Abſtinebant autem ab animatis *edendis*. Ab Aegyptiis autem Pythagoras ſuam opinionem ad Græcos attulit, *in Græciam tranſtulit.*

N O T AE.

Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν.] Apud Diogenem Laertium (vnde Suidas hæc deſumpſit) in Pythagoræ vita. pag. 321. & 322. legitur, Ἀντιφῶν Πυθαγοριστῇ. Deinde verſus ita ſcribuntur,

Ἔφη τε καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω,
Ἰδεῖν ἑκάστους. διαφέρειν δὲ πάμπολυ. &cæt. Et,
Ἐσθίουσί τε λάχανα, καὶ πίνουσιν.

F Et, τρίβωνα. Sunt & in aliis quibuſdam locis quædam lectionis varietates, quas ὁ φιλομαθὴς lector per otium conſulet. De Pythagoræ vita, & decretis Ouid. Metamorph. lib. xv. plura. Vide & Eraſmi adagia.

Πυθέας ἀθηναῖος ῥήτωρ. υἱὸς δὲ ἦν μυλωθροῦ, καὶ θρασὺς σφόδρα. φυγὼν τε ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου διὰ ὄφλημα, εἰς μακεδονίαν

Πυθέας. Pytheas. Athenienſis orator, Mylothri, *vel, molitoris F.* & audaciſſimus *homo*. Cũ Athenis propter ſuum æs alienum ex carcere fugiſſet, in Macedoniã

iuit. Deinde rediit *in patriam.* Scripſit conciones, & orationes forenſes, & alia quædam. Sed cæteris oratoribus adnumeratus non eſt, *vel, ſed in aliorum oratorum numero poſitus non eſt*, vt audax, & *à cæteris* diſtractus, *ac diuulſus homo. N.L. fortaſſe, quòd nimiùm audax, & nimiùm diſſolutus eſſet, ideo ſeparatus à cæteris.* Μυλωθρὸς verò dicitur ille, qui piſtrinum poſſidet, ac operatur. *qui molit fruges. Molitor.* Hinc verò verbum *μυλωθρεῖ deductum.* Molo. Imperiti vero *dicunt μυλωνᾶν.* molere. *Quod deriuatum à nomine μύλων μύλωνος. ὁ. vel (vt alij) μυλων. ῶνος. ὁ. Piſtrinum. Vulgò, molendinum, à molendo dictum.*

Πυθέσθαι. Interrogaſſe. Medius aoriſtus *ſecundus, infinitiui modi.* à πύθω, *ſciſcitor, interrogo, quæro.* πυθέσθαι verò *ſignificat* etiam audire, à πύθω, *vnde inſerto υ. formatum* πεύθω.

Πυθία. Pythia vates.

Πυθεῖον. Pytheum. Oraculum *Pythium.* Pythia verò *genere neutro, in plurali,* locus, & feſtum, *& ludi pythij.*

Πύθια, καὶ Δήλια. Pythia, & Delia. Aiunt Polycratē Sami Tyrannum, cùm Pythia, & Delia ſimul feciſſet, miſiſſe Delum, vt percontaretur an præfinito tempore ſacrificium offerret. Pythiam verò *ferunt ei* reſpondiſſe Hæc tibi Delia *ſunt*, & Pythia. Quia volebat ſignificare *hæc eſſe* vltima. Paulo pòſt enim accidit, vt ille periret. Epicurus autem in quadam epiſtola ad Idomeneum hæc *ſcripſit.* Dicitur autem & *aduerbialiter* πυθοῖ, hoc eſt in Pythiis Ariſtophanes Olympiæ ad portas dicit πυθοῖ. N.L.

Πυθίας βοή. L. πυθιὰς βοή. Pythia vox. Vox cum tibiæ cantu edita. Pythium carmen. *Ariſtoph in Auibus p. 401. v. 22. Schol. annot. 12. vnde Suidas.* Hinc & πυθαύλης dicitur, *vel, vt in Schol.* πυθαυλής. Sic autem pæanem vocabant.

Πυθιεῖον. Pythium. Templum Apollinis Athenis à Piſiſtrato conditum, in quo tripodas dedicatos ponebant, qui cyclio coro Thargelia vicerant. Et Pythius, Apollo.

Πυθιονίκης. Pythionices. Nomen proprium. *Alias ita vocatur ille, qui Pythia vicit. Pythiorum victor. In Pythiis victor.*

Πυθμήν. Extrema, & vltima pars cuiuſuis vaſis in profundo. Pars ima. Fundum. Et πυθμένας λόγων, Protagoras Philoſophus vocabat orationis diuiſiones, q. d. fudum verborum. Hic enim orationem, interrogationem, reſponſionem, & mandatum. Alij verò *diuidunt eam* in ſeptem *partes*, in narrationem, interrogationem, reſponſionem, mandatum, annuntiacionem, *vel, denuntiacionem*, optationem, vocationem. Alcidamas verò dicit quatuor *eſſe* formas orationis. Enuntiacionem, *vel, Affirmationem*, negationem, interrogationem, appellationem.

Πυθόληπτος. A Pythio correptus. Furens.

Πυθόμενος. Sciſcitatus. Percontatus. Qui quæſiuit, vel, interrogauit.

Πύθονται. L. πεύθονται. *ſub. αι. Pro, πεύσονται.* Sciſcitabuntur. Interrogabunt. Audient.

Πύθου χελιδόνος. Percontare Chelidonem. Prouerbium à quodam Chelidone Theologo, & ariolo, qui de *feſtis, & Deorum ſacris, ac* initiis diſſeruit, vt Mnaſeas Patarenſis in Periplo, *q. d. Circumnauigatione. i. Orbis deſcriptione tradit.* Alij verò *dicunt ſic accipiendum, Percontare hirundinem. Quia hirundo veris eſt nuntia, eiúſque aduentus,* Ver ſignificat.

Πυθώ. Pytho. Phocis eſt Græciæ regio, in qua *eſt* vrbs, quæ vocatur Delphi. In qua vrbe erat Apolli-

ηλθεν. εἶτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς, καὶ δικανικοὺς, καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ ἐκλήθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς, καὶ διεσπασμένος. μυλωθρὸς δὲ λέγεται, ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα μυλωθρεῖ. οἱ δὲ ἰδιῶται μυλωνᾶν. A

Πυθέσθαι. ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ πύθω. πυθέσθαι δὲ καὶ τὸ ἀκοῦσαι. ἀπὸ τοῦ πύθω. B

Πυθία ἡ μάντις.

Πυθεῖον. τὸ μαντεῖον. πύθια δὲ, τόπος, καὶ ἑορτή.

Πύθια, καὶ Δήλια. φασὶ πολυκράτην τὸν σάμου τύραννον, πύθια, καὶ δήλια ποιήσαντα ἅμα, εἰς δῆλον πέμψαι, χρησόμενον εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὡρισμένον. τὴν δὲ πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι καὶ δήλια, καὶ πύθια. δηλοῦν βουλομένην ὅτι ἔσχατα. μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον συνέβη αὐτὸν ἀπολέσθαι. ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ πυθοῖ. τουτέστιν, ἐν τοῖς πυθίοις. ἀριστοφάνης ὀλυμπιᾶσιν ἐν πύλαις φησὶ πυθοῖ. C

Πυθίας βοὴ, ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοὴ τὸ πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαύλης λέγεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.

Πύθιον. ἱερὸν ἀπόλλωνος ἀθήνησιν ὑπὸ πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ θαργήλια. καὶ πύθιος, ὁ ἀπόλλων. D

Πυθιονίκης. ὄνομα κύριον.

Πυθμήν. τὸ ἔσχατον μέρος, καὶ τελευταῖον παντὸς οὑτινοσοῦν σκεύους κατὰ βάθος. καὶ πυθμένας λόγων ἐκάλει πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος, τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις. οὗτος γὰρ διεῖλε τὸν λόγον ἐς τέσσαρα. εὐχωλήν. ἐρώτησιν ἀπόκρισιν. ἐντολήν. ἄλλοι δὲ, εἰς ζ'. διήγησιν ἐρώτησιν ἀπόκρισιν. ἐντολὴν. ἀπαγγελίαν. εὐχωλήν. κλῆσιν. ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας λόγους φησί. φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν. προσαγόρευσιν. E

Πυθόληπτος. ὁ ὑπὸ τοῦ πυθίου ληφθείς.

Πυθόμενος. ἐρωτήσας.

Πύθονται. ἐρωτήσουσιν. ἀκούσουσι.

Πύθου χελιδόνος. παροιμία ἀπό τινος χελιδόνος θεολόγου, καὶ τερατοσκόπου. καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου. ὡς μνασέας ὁ παταρεὺς ἐν τῷ περίπλῳ. οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει. F

Πυθώ. φωκὶς χώρα ἐστὶ τῆς ἑλλάδος, περὶ ἣν ἡ πόλις ἡ καλουμένη δελφοί. περὶ ἣν πόλιν τὸ ἱε-

nis tem-

A ἐστὶν τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο πυθώ. ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἵδρυτο. καὶ ὑπερθεν φιάλη. ἣ τὰς μαντικὰς εἶχε ψήφους αἳ τινες ἐρωτώντων τῶν μαντευομένων ἥλλοντο. καὶ ἡ πυθία ἐμφορουμένη, ἤτοι ἐνθουσιῶσα, ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων. ἐκλήθη δὲ Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ τὸν Δελφίνην δράκοντα ἐκεῖ εὑρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. πυθὼ δὲ, διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι, ἢ διὰ τὸ ἐρωτᾶν.

Πύθω. σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. B ἔνθεν καὶ ἡ πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. λύκος δὲ ὁ νεαπολίτης, καὶ τὸ πύθιον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησίν. ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

Πύθων. βυζάντιος ῥήτωρ, ὃς φυγὼν ἐν μακεδονίᾳ διέτριβε. καὶ πολλοὺς προδότας ἐπισυνήγαγε καὶ συνεργοὺς πρὸς πάντα. καὶ πρὸς τὰς διαφθορὰς τῶν πολεμίων ἐχρῆτο.

Πύθωνος. δαιμονίου μαντικοῦ. τάς τε πνεύματι πύθωνος ἐνθουσιώσας, καὶ φαντασίαν μυήσεως C παρεχομένας τῇ τοῦ δαιμονίου περιφορᾷ, ἠξίου τὸ ἐσόμενον προαγορεῦσαι. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων κάτοχοι ἔφασκον τὴν νίκην μήδοις παρέσεσθαι.

Πυθοίατο. μάθοιεν.

Πύκα. συχνῶς. ἐπιμελῶς.

Πύκαζε. σοφοκλῆς.

D Πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ.

Θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

Πυκάζεται. σκεπάζεται. κοσμεῖται.

Πυκάζει. καλύπτει. σκεπάζει. καὶ πυκάζουσι. σκιάζουσι. στεφανοῦσι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι λουσάμενοι προδόκῃ πυκασώμεθα. τὸν ἄκρατον ἑλκόμενοι.

nis templum, quod vocabatur Pytho. In quo tripos æneus erat collocatus, & ſupra *tripodem erat* phiala, quæ fatidicos calculos habebat, qui conſultoribus *Deum conſulentibus & interrogantibus* ſaliebant, & Pythia Deo plena, vel afflatu diuino correpta, *& furens*, ea dicebat, quæ ſuggerebat Apollo. Templum autem Apollinis vocatum eſt Delphi, quòd ibi Delphines draco fuerit inuentus, quem interfecit Apollo. Pytho verò, quòd illic *ille draco* computruerit. Vel quòd *illic oraculum* conſuleretur, *& Deus interrogaretur.* πυνθάνεσθαι *enim ſignificat interrogare.*

Πύθω. Putrefacio. Et πυθόμενος. Putreſcens. Putrefactus. Hinc etiam *dicta* Pythia, quòd in illo loco draconis corpus computruerit. Lycus verò Neapolitanus & Pythium hinc denominatum fuiſſe dicit. Eſt enim putridus ſanguis.

Πύθων. Python. Byzantius orator, qui pulſus in exilium, in Macedonia degebat, & multos ad proditionem impulit, & adminiſtros ad omnia *Philippo conciliauit*, quibus *Philippus* ad hoſtes perdendos vtebatur.

Πύθωνος. Pythonis. Dæmonij fatidici. Vt, Petebat autem vt *mulieres* Pythonis ſpiritu afflatæ, quæ propter dæmonij agitationem, initiationis ſpeciem præ ſe ferebant, *& eas ſpectantibus præbebant*, prædicerent id, quòd futurum eſſet. Qui verò à dæmoniis poſſidebantur, dicebant penes Medes fore victoriam.

Πυθοίατο. *Ion. pro com.* πύθοιντο. Diſcerent. Cognoſcerent. Intelligerent. Vel, Didicerint. Cognouerint. Intellexerint.

Πύκα. Densè. Frequenter. Accuratè.

Πύκαζε. Tege. Occulta. Abſconde. Sophocles *in Aiace pag. 35. v 5. 6.*

Abſconde te *celeriter. Non* eſt *officium medici ſapientis*

Accinere lugubria carmina ferrum, ſectionémque *poſcenti malo.*

Πυκάζεται. Tegitur. Ornatur.

Πυκάζει. Tegit. Occultat. Et πυκάζουσι. *tegunt, occultant*, obumbrant, coronãt. In epigrammate Loti, in inſidiis occultemur, & merum vinum Trahamus *hauriamus.*

N O T AE.

E Λουσάμενοι.] Sic verſus iſti poſſunt non incommodè legi.

Λουσάμενοι προδόκῃ πυκασώμεθα, κἄκρατον οἶνον.

Ἑλκόμενοι.

Κἄκρατον, pro, καὶ ἄκρατον. προδόκη verò, locus inſidiarum. Locus inſidijs aptus, & vbi feras expectant venatores. Subſeſſa vocat ſeruius.

Πυκάζουσι, τουτέστι. πεπυκνωμένοις. στενοχωρουμένοις. δαβίδ. ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κρεάτων τοῦ θυσιαστηρίου.

F Πύκασεν. ἐκόσμησε.

Πυκασμός. δασύτης.

Πυκινή. πυκνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατή. ταῦτα διαμήσαι πυκινή.

Πυκάζεις. συχνάζεις.

Πύκνη. τῶν ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκα-

Πυκάζουσι. Denſatis. Hoc eſt in anguſtum redactis. In anguſtias compulſis. Dauid. Inter illos, qui redacti ſunt in anguſtias vſque ad ipſa altaris cornua. *Legendum enim non* κρεάτων: *ſed* κεράτων. *Hoc, à* κέρας. τὸ *cornu. Illud, à* κρέας. τὸ *caro. Vuolfius.*

Πύκασεν. Ornauit.

Πυκασμός. Denſitas.

Πυκινή. *Et per ſyncopen* πυκνή. Denſa. Sumitur verò pro δυνατή, potens. Quæ poteſt. Vt, τ. δ. π. i. Quæ poteſt hæc adminiſtrare.

Πυκάζεις. Denſas à πυκάζω. *denſo.*

Πύκνη. Pycne. Athenienſium concio ſic vocabatur.

Clidimus verò dicit Pycnam vocatam fuiſſe *concionem* ob populi congregati denſationem, *quòd populi in concionem conuenientis multitudo denſaretur, & frequens eſſet.*

Κλείδημος δέ φησι πύκναν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι. A

Πυκνί. Pycni. *Vel Pnyci, per literarum tranſpoſitionem.* Vt apud Ariſtophanem *in Equitibus. pag.231. v.7.* Præter quàm in Pnyce. Et Pnycites populus, idem eſt, qui & Pycnites.

Πυκνί. ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνης. πλὴν μὴ ἐν τῇ πυκνί. καὶ πυκνίτης δῆμος, πυκνίτης.

N O T AE.

Πυκνί.] Sic iſta lego. Πυκνὶ, καὶ Πνυκὶ, στοιχείων μεταθέσει. Πνὺξ. ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία. &cæt. deinde Πνύκα ὀνομασθῆναι. &cæt. Et, Πυκνί. ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνει. In Equitibus ſcil. pag.231. v.9.

Ναὶ, ναὶ διείχετον δύο, πλὴν μὴ 'ν τῇ Πνυκί. & v.9. B

Ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν εἰς τὴν Πνύκα.

Καὶ Πνυκίτης δῆμος, ὁ Πυκνίτης. Ariſtophanes in Equitibus, pag.193. v.14.

Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον.]

Scholia. Τὸν δῆμον δὲ Πυκνίτην, ὥσπερ πολίτην τῆς Πυκνὸς, εἶτα Πνυκὸς εἶπε. Πνὺξ δὲ, τόπος. & cæt.

Πνύξ. Pnyx. Locus Athenis, vbi Athenienſes concionantur. Dixit autem *Ariſtophanes in Equitibus p.193. v.14.* Pycnites, quaſi Pycnis *oppidi* ciuis *eſſet.* pnyx verò dicitur, quòd *in ea populus* denſetur. Athenis etiam Dicaſterium, *ſiue Prætorium, vbi ius dicebatur,* Pnyx vocabatur.

Πνύξ. τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησιάζονται οἱ Ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτης τῆς πυκνὸς, πυκνίτης εἶπε. πνὺξ δὲ λέγεται, παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. ἐν Ἀθήναις δὲ καὶ δικαστήριον πνὺξ ἐκαλεῖτο. C

Πυκνός. Potens. πυκνότης. Intelligentia. Prudentia. Vt,

Et ita quidem rectè facies, ſi tibi prudentia Ineſt.

Πυκνός. ὁ δυνατός. πυκνότης. σύνεσις. φρόνησις.

Χ' οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, εἴ σοι πυκνότης

Ἔνεστι.

Πύκνωσις Denſatio *vocatur ea, quæ fit* per Proſtatam, *qui ſtat ante milites alios, q.d. antiſtitem,* & epiſtatam, *q.d. aſtitem, vel eum, qui poſt alios in acie ſtat.* Hoc eſt, Denſatio *aciei fieri ſolet* in longitudinem, & profunditatẽ. Denſatas autem vir obtinet cubitos duos, ſimpliciter verò collocatus *in acie,* quatuor cubitos *tenet.*

Πύκνωσις. κατὰ προστάτην, καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι πύκνωσις κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος πήχεις τέσσαρας.

Πυκτεύειν. *Pugilari. Pugilem eſſe. Pugilatu decertare. Pugnare.* Genus erat exercitationis, & palæſtræ.

Πυκτεύειν. εἶδος γυμνασίου ἦν, καὶ παλαίστρας. D

Πύκτης. Pugil. Pancratiaſtes. Certator. Pugnator. Et πυκτεῖον. pycteum, *locus,* in quo pugiles certant.

Πύκτης. παγκρατιαστής. ἀθλητής. καὶ πυκτεῖον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται.

Πυκτίον. Libellus. Liber. à verbo πυκτίζω, quod ſignificat tutum reddere, *munire, firmare, plicare,* & claudere. πυκτεῖον verò, *locus,* in quo ſunt τὰ πυκτία. *i. in quo libri complicati, clauſique ſeruantur, ſcribitur per* ει diphthongum. *Significat etiam locum,* in quo pugiles certant. πυκτίον verò *per* ι *ſimplex, ſignificat libellum, pugilares, &* tabellam. Et πυκτίζω. *pugilor, pugilatu decerto. pugno. Vel, munio, firmo, plico claudo.*

Πυκτίον. τὸ βιβλίον. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω. ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι. καὶ συγκλείεσθαι. πυκτεῖον δὲ, ἐν ᾧ εἰσι τὰ πυκτία, δίφθογγον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. πυκτίον δὲ, τὸ πινακίδιον. καὶ πυκτίζω.

Πυλαγόραι. Pylagoræ mittebantur ad conciliũ Amphictyonum, ad Pylæam. Vocati ſunt autem Pylagoræ, quòd ad Pylæam congregarentur. Athenienſes verò ex ſingulis vrbibus mittebant, qui ſacrificarent, & *illius publici conuentus* aſſeſſores eſſent, *& cum cæteris aliarum ciuitatum legatis ſedêrent.* Qui autem mittebantur, iidem erant & Pylagoræ, & Hieromnemones. Dicunt autem Pyladem, ob Clytæmneſtræ cædem primùm *ibi* iudicium ſubiiſſe, *cauſámque dixiſſe,* & Pylæam ab eo nomen accepiſſe. Pylæa verò παρὰ Ἀμφικτύοσι apud Amphictyonas *dicebatur* locus, in quo ſedebant, qui illuc mittebantur, & ipſa congregatio, *Vel, & ipſum concilium.* Iidem etiam Delphos abibant Inſpectores *futuri* ſumptuum, qui fiebant in ſacrificia.

Πυλαγόραι. οἱ πυλαγόραι ἐπέμποντο εἰς τὴν σύνοδον τῶν ἀμφικτυόνων ἐπὶ τὴν πυλαίαν. ἐκλήθησαν δὲ πυλαγόραι, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν πυλαίαν ἀγείρεσθαι. κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον Ἀθηναῖοι τοὺς θύσοντας, καὶ συνεδρεύσοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι πυλαγόραι, καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ. καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα, σχεῖν τὴν πυλαίαν. πυλαία δὲ παρὰ Ἀμφικτύοσιν, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκαθέζοντο οἱ ἐκεῖσε πεμπόμενοι. καὶ αὐτὴ ἡ συνάθροισις. ἀπῄεσαν δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις. E F

Πυλάδης Pylades. Cilix. à coma mercenarius. *N.L. fortaſſe legendum* ἀπὸ κώμης, *ex pago, paganus mercenarius. Sic & Vuolfius.* Scripſit de ſaltatione Italica, quæ ab ipſo inuenta eſt. De ſaltatione Comica, quæ vocabatur

Πυλάδης. Κίλιξ. ἀπὸ κόμης μισθαρνῶν. ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς. ἥτις ὑπ' αὐτοῦ εὑρέθη. περὶ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως.

A ἤ τις ἐκαλεῖτο κόρδαξ, καὶ τῆς τραγικῆς, ἢ ἐκαλεῖτο σίκιννις, καὶ τῆς σατυρικῆς, ἤ τις ἐμμέλεια.

Cordax. Et de Tragica, quæ Sicinnis. Et de Satyrica, quæ *dicebatur* Emmelia.

Πυλάρτου. τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. ἢ πυλαρταο, ὁμοίως.

Πυλάρτου. *Plutonis* portas fortiter *Inferis* impendentes-habentis, *vel, adaptantis. Vel, Portas validas, & bene compactas habentis. Vide Euſtath.* Et πυλάρταο *ſumitur* eodem-modo, *& idem ſignificat: ſed eſt genitiuus Aeolicè, & Bœoticè formatus à comm. deſinente in ου, Dor. α. Aeol. & Bœot. αο.*

Πύλαι. καὶ πυλαία, καὶ πυλαγόρας. πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτω, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ θετταλίας εἰς τὴν φωκίδα πορευομένοις. πυλαία

B δέ, ἐκαλεῖτο, ἡ εἰς τὰς πύλας σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς ἀμφικτυονίας τινές. οἵπερ ἐκαλοῦντο πυλαγόραι.

Πύλαι. &c. Pulæ quidem vocantur ipſæ Thermopylæ. Sic autem vocatæ-ſunt, quòd *portarum inſtar* hic ingreſſus ex Theſſalia in Phocidem euntibus ſit anguſtus. Pylæa verò vocabatur Amphictyonum conuentus, *ſiue concilium* ad Pylas. Quidam autem ex *ſingulis* ciuitatibus, quæ *conuentus* Amphictyonici participes-erant, mittebantur, qui Pylagoræ vocabantur.

Πύλαι δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων θεόν. καὶ δαβίδ. ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.

Πύλαι δικαιοσύνης. Portæ iuſticiæ *vocantur* diuerſa virtutum genera. Per illas enim Deus, vniuerſitatis autor, pro-dignitate, *pro-meritis, & ritè* celebrari poteſt. Et Dauid. Aperite mihi portas iuſticiæ.

Πυλαῖος. ὄνομα κύριον.

Πυλαῖος. Pylæus. Nomen proprium.

Πυλαιμένης. ὄνομα κύριον.

Πυλαιμένης Pylæmenes. Nomen proprium.

C Πυλαιστάτους. τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πυλαιστάτους. Pylæſtatos. *q.d. Pylarum-ſtatores. Qui-ad-Pylas ſtabant. Sic autem vocabant homines,* qui nihil ſanì neque dicebant, neque faciebant, quòd tales quidam homines in illum antè-dictum *Pylæ* locum conuenirent.

Πυλεῶνος. τοῦ πυλῶνος.

Πυλεῶνος. *Poet. pro com.* πυλῶνος. Veſtibuli.

Πύλιον. ἐκ πύλου.

Πύλιον Pylium. *Adiectiuum deriuatum* à Pylo *vrbe.*

Πύλη. ἐπὶ τείχους, παρὰ θουκυδίδῃ. θύρα δὲ, ἐπὶ οἴκου.

Πύλη. Porta. De murorum *porta publica dicitur* apud Thucydidem. θύρα verò, ianua, vel oſtium, de *priuata* domo.

Πύλη ἱππήλατος. δι' ἧς εἰσελαύνουσιν.

Πύλη ἱππήλατος. Porta, per quam aguntur equi. *Vel, per quam equites equis vecti, ingrediuntur.*

D Πύλας οὐρανοῦ, ὅμηρος τὰ νέφη λέγει.

Πύλας οὐρανοῦ. Cœli portas Homerus vocat ipſas nubes. *Iliados E. pag. 103. v. 4.*

Πύλῳ. παρ' ὁμήρῳ. ἀντὶ τοῦ πύλῃ ἐν νεκύεσσιν. ὡς δείελον, τὴν δείλην. καὶ ἕσπερον, τὴν ἑσπέραν.

Πύλῳ. Apud Homerum *ponitur* pro πύλῃ. Porta. *Quum dicit Iliad. E. p. 183. v. 12.* ἐν πύλῳ, ἐν νεκύεσσι. In porta, inter mortuos. Vt δείελον *vocat*, τὴν δείλην. i. crepuſculum-veſpertinum. Vel, tempus-pomeridianum. Et ἕσπερον, veſperum, *vocat, quam nos* ἑσπέραν *dicimus. i. veſperam.*

Πυλωρεῖ. φυλάσσει. πυλωρὸς γὰρ, ὁ φύλαξ.

Πυλωρεῖ. Portas cuſtodit. Portarum-eſt-cuſtos. Cuſtodit. πυλωρὸς enim, portarum-cuſtos. Cuſtos.

Πύματος. ἔσχατος.

Πύματος Extremus. Poſtremus. Vltimus.

Πυὶνδαξ. ὁ πυθμὴν παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον.

E ὅθεν παροιμία τὸ, ἀπυνδάκωτος οὐ κεῖται κύλιξ. ἤγουν ἀπύθμενος. σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πυνδακα εἴρηκεν. ὥς φησι παυσανίας.

Πυίνδαξ. Apud eos, qui Homerum ſunt ſecuti πυίνδαξ *vocatur* fundum. Vnde prouerbium. Carens-fundo non collocatur-in-menſa calix. i. Qui nullũ habet fundum. *Hoc autem videtur ſignificare, futiles homines arcanis conſiliis non adhibendos, quòd ea continere, ſilentióque premere non poſſint: ſed ea effutiant, quemadmodum calix, qui nullum habet fundum: at perforatum eſt, vinum continere nequit.* Sophocles verò (vt ait Pauſanias) manubrium etiam gladij πυίνδακα vocauit.

Πυνθάνεσθαι. ἀκούειν. μανθάνειν. διδάσκεσθαι. ἱστορεῖν. ἢ ἐρωτᾶν. ἢ ἕτερόν τι σημαίνειν. παραπλήσιον μὲν τῷ ἐρωτᾶν. οὐ μὴν, ταὐτὸ τῷ ἐρωτᾶν. ἔστι γάρ τις ὡς δῆλον διαφορὰ μάλιστα παρὰ

F τοῖς διαλεκτικοῖς, μεταξὺ πύσματος, καὶ ἐρωτήματος. τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι, καὶ παρ' ὁμήρῳ, ἐπὶ τοῦ ἀκούειν, καὶ μανθάνειν. πυνθανόμην ἰθάκης γε. καὶ πάλιν. αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. καὶ, πεύθετο γὰρ κύπρονδε μέγα κλέος. καὶ, πεύθομαι ὅς τις ἕκαστος

Πυνθάνεσθαι Audire. Diſcere. Doceri. Sciſcitari. Vel interrogare, vel aliquid aliud ſignificare. Simile quidem *videtur eſſe* verbo ἐρωτᾶν. i. Interrogare, non tamẽ *eſt* idem, ac ipſum ἐρωτᾶν. L. τὸ αὐτὸ τῷ ἐρωτᾶν. Eſt enim quædam (vt manifeſtum *eſt*) differentia, præcipuè apud Dialecticos, inter πύσμα. i. Sciſcitationem, & ἐρώτημα. i. interrogationem. πυνθάνεσθαι apud oratores, & apud Homerum *ſumitur* pro audire, & diſcere, *atque cognoſcere. Vt,* πυνθανόμην ἰθάκης γε. Audiebam de Ithaca profectò. Et rurſus. Αἰσχρὸν γάρ. &c. Turpe enim hoc profectò eſt vel poſteris audire. Et, Πεύθετο γάρ. &c. Audiebat enim in Cypro de Megacle. Et, πεύθο-

μενος,&c. Audiens vbi quiſque periiſſet. Et, Κείνου, &c. Illius verò etiam perniciem inauditam fecit Saturnius *i. Iupiter Saturni filius mortem illius obſcuram, & ingloriam reddidit, ita vt nullus audierit quo mortis genere perierit.* In his enim omnibus *exemplis* verbum πυθέσθαι ponitur pro audire. Æſchines etiam in *oratione* de falſa legatione *ſiue de legatione perperam geſta ſic verbum hoc accepit, quum dixit,* τ.σ.π.ι. Audiens *eum hanc rem* hoc *modo* conieciſſe, *vel, per coniecturas aſſequutum fuiſſe.* Et Dinarchus in *oratione* contra Philoclem. Felices eſtis, quòd eius turpem-quæſtum difficilioribus temporibus non audieritis. Et Demoſth. in *oratione* de legatione-perperam geſta. Hic falſa renuntiauit. Vos crediſtis. Phocenſes audiuerunt.

ἀπώλετο. καὶ, κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων. ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυθέσθαι. καὶ αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. τούτῳ συμβαλεῖν πυθόμενος. καὶ δείναρχος ἐν τῷ κατὰ φιλοκλέους. εὐτυχεῖτε ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν. καὶ δημοσθένης, ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ. ὑμεῖς ἐπιστεύσατε. οἱ φωκεῖς ἐπύθοντο. A B

Πυνθαίομαι. Genitiuo. Sciſcitor. Interrogo. Et πυνθανόμενος. Accuſatiuo. pro ἀκούων, audiens.

Πυνθαίομαι. γενικῇ. ἐρωτῶ. καὶ πυνθανόμενος. αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ ἀκούω.

Πυνθάνομαι. Sciſcitor. Interrogo. Diſco. Cognoſco. Genitiuo. Vt, ἡδέως, &c. Libenter autem ſic affectos interrogatorem. πυνθάνομαι etiam accuſatiuo *gaudet, quum ſignificat* interrogo.

Πυνθάνομαι. ἐρωτῶ. καὶ πυνθάνομαι, τὸ μανθάνω. γενικῇ. ἡδέως δ' αὖ πυθοίμην τῶν οὕτω διακειμένων. πυνθάνομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ, καὶ αἰτιατικῇ.

Πύξ. Pugnis Digitis-complicatis. Pugilatu. *vt apud Homerum Odyſſ. Θ. pag. 212. & 214. & 218. M. Et apud alium dicitur,* Ille verò pugnis ipſum in facie ferit. Et, Franci verò, vbi tentoria fixerant, cùm longè, latéque foſſas pugnis fodiſſent, ibi tutiſſimè manebant.

Πύξ. πυγμῇ. χόνδρος. ὁ δὲ πὺξ παίει αὐτὸν κατὰ τοῦ προσώπου. οἱ δὲ φράγγοι, ἵνα ἐσκηνημένοι ἐτύγχανον, πὺξ τε καὶ ἐπὶ πολὺ βόθρους ὀρύξαντες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον. C

NOTAE.

Πύξ. πυγμη. χόνδρος.] Ita legendum videtur, πυγμῇ. χόνδῳ. Nam eſt aduerbium, quod per hæc nomina explicatur, quæ datiui caſus eſſe debent.

Πυξίς. Pyxis. Tabellia. *Pugilares. Libellus complicatus. q.d.* πλυξίς, ἀ πλύσσω. ξω. *Plico. Complico.*

Πυξίς. τὸ πινακίδιον.

Πύον Pus. Puris. Hulcus.

Πύον. τὸ ἕλκος.

Πυός. Coloſtrum, vel coloſtra. æ. lac primum *ex vberibus* expreſſum, quod in ſanguinem eſt mutatum. Ipſum lac. Lacteus humor. Quidam *interpretantur* lac recens cum heſterno lacte coctum. Ariſtophanes *in Veſpis p. 336. v. 9.* καὶ πυός, καὶ πυαρίτη *Schol annot. 7. Conſule & noſtros comment. Græcos, & Euſtath. Et Ariſtophanem in Pace. p. 478. v. 1. vnde Suidas. Schol. annot. 1. Sed ibi legitur,* Ην δὲ καὶ πυός τις. Erat autem & coloſtra quædam intus, & leporina quatuor *fruſta.*

Πυός. τὸ περὶ τοῦ γάλακτος ἀμελχθὲν, τὸ μεταβεβληκὸς εἰς αἷμα. αὐτὸ τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι. ἀριστοφάνης ἔστι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα. D

Πῦρ. Ignem vt Deum adorant Perſę. Quære in voce Καίωπος.

Πῦρ. ὅτι οἱ πέρσαι τὸ πῦρ ὡς θεὸν ἐσέβοντο. καὶ ζήτει ἐν τῷ κάιωπος.

Πῦρ. Quæ natura creſcunt, & propterea aluntur, incrementi terminum habent, & ipſorum incrementum ad *certam quandam* menſuram, *& ad certum vſque modum* eſt-definitum, *& circunſcriptum.* Ignis verò nec alimentum, nec incrementum eſt-definitum. Ignis igitur non eodem-modo, quo animata, *vel, animalia,* alitur, & creſcit. Si verò non eodem-modo *alitur, & creſcit*, haud igitur animatis erit cauſa vel alimenti, vel incrementi. Talis igitur motus ignis, generatio potiùs erit, quàm incrementum, aut alimentum. Creditur tamen hoc ſolum elementum & ali, & augeri, quòd in aliis quidem *elementis* redundantia ſit euidenter appoſitio, *vel additio.* Nam ſi aqua aquę, & terra terræ apponatur, *ac addatur,* ita fit redundantia. Ignis verò maior-fit, non addito igne: ſed diſſimile-genus-habente materia, veluti lignis, aut ſimilibus. His autem in eandem naturam ignis vi mutatis, ſic ignis redundantia fit, *vel, ſic ignis copia naſcitur. Sic ignis creſcit, ac augetur.*

Πῦρ. ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο τρεφόμενα, ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥρισται ἡ αὐτῶν ἡ ἐπὶ τὸ μέτρον αὔξησις. τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὥρισται οὔτε ἡ τροφὴ, οὔτε ἡ αὔξησις. οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται. καὶ αὔξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα τοῖς ἐμψύχοις οὐδὲ αἴτιον εἴη τῆς τροφῆς, ἢ τῆς αὐξήσεως. ἡ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις, γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη, ἢ αὔξησις, ἢ τροφή. ὑπονοεῖται δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαί τε, καὶ αὔξεσθαι, διό τι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων, ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς πρόσθεσίς ἐστι. προστιθεμένου γὰρ ὕδατος ὕδατι, καὶ γῆς γῇ, οὕτω γίνεται ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει, οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλ' ἀνομοιοειδοῦς ὕλης. οἷον ξύλων, ἢ τῶν τοιούτων. καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται. E F

Πυρά. Ignes. Ardores.

Πυρά. καύματα.

A Πύῤῥα. μία πόλις τῶν ἐν λέσβῳ.

Πύῤῥα. Pyrrha. Lesbi quædam vrbs.

Πυράγρα. ζήτει ἐν τῷ πεῖγρα σαφέστερον.

Πυράγρα. Forceps. *Quòd ignem venetur, & capiat, ita dicta.* Quære dilucidiùs in voce Πεῖγρα.

Πυράγραν. καρκίνον. πάγουρον. παρὰ τὸ ἐκ πυρὸς ἄγειν, καὶ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι λαμβάνειν.

Πυράγραν. Forcipem. *Sic dicta,* quòd *materiam coniectam in ignem* ex igne educat, & venetur, hoc eſt, capiat. *Idem inſtrumentum vocant &* carcinum. *i. cancrum,* & pagurum. *i. cancri genus, quod ita vocatum, quod in altioribus fluminum locis, præruptiſque ripis cuſtodiatur, ac verſetur. Quibus nominibus forcipem appellant poetæ propter ſimilitudinem, & ſpeciem quandam brachiorum cancri. Conſule Brodæum. pag. 550. in lib. 6. epigram. epigr. 170. v. pag. 447.*

Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός.

Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός. Rubet cœlum. Rutilum eſt cœlum.

B Πυῤῥάκης. ξανθός. καὶ πυρακῶς, ὁμοίως.

Πυῤῥάκης. Flauus. Rutilus. Rufus. Et πυῤῥακὸς, *ſic enim legendum videtur, accipitur* eodem-modo, *& idem ſignificat.*

Πυρακτῶν. ἐμπυρσεύων. σφοδρῶς καίων.

Πυρακτῶν. Incendens. Vehementer-vrens.

Πυραμειδής. πυροειδής.

Πυραμειδής. Ignis-ſpeciem-habens.

Πυραμίς. οἰκία τίς. τὴν πυράμην, ἅμην λέγομεν ἡμεῖς οὐκ ὀρθῶς.

Πυραμίς. Pyramis. Domus quædam, *quæ flammam ignis ſua figura refert à lato tendens in acutum.* Πυράμην nos *Græci recentiores* non rectè vocamus *eam, quam priſci vocabant* ἅμην. i. falcem-meſſoriam. *Vide ſupra p. 42. col. 1. in* ἅμη. *Et Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 599. ad. 49. Falces poſtulabam.*

Πύραμος. ὄνομα τόπου. καὶ ποταμὸς κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος σταδίου.

Πύραμος. Pyramus. Nomen loci. Et Ciliciæ fluuius, cuius latitudo *eſt vnius* ſtadij.

C Πυραμοῦς. εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ, καὶ πυροῦ πεφρυγμένου. ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ σησάμου. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Πυραμοῦς. Pyramus. Placentæ genus ex melle cocto, & frumento toſto *factum.* Vt ſeſamus, ex ſeſamo *placenta confecta.* Hæc autem proponebant præmia peruigilatoribus *i. iis, qui conſtanter à principio ad finem vſque peruigilaſſent* in conuiuiis. Qui enim ad auroram vſque peruigilaſſet, hoc præmium accipiebat. *Ariſtoph. in Theſmophor. p. 514. v. 20. & in Equitib. p. 204. v. 13. dicit* Noſter eſt Pyramus.

Πυράνδρου μηχανήματα. οὗτος ἐγένετο πονηρός, καὶ συκοφάντης.

Πυράνδρου. Pyrandri machinamenta. Hic fuit improbus, & ſycophanta.

D Πυραύστου μόρον. τὸ ὑπόν ἐστι ζωΰφιον. ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ αἰσχύλος. δέδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

Πυραύστου μόρον. Pyrauſtæ mortem. Pyrauſtes eſt animalculum volucre, quod aduolans ad lucernas vritur. Et Aeſchylus. Metuo vehementer pyrauſtæ mortem. Dictum eſt in *homines* breuis-æui. *Eraſ. ad. Chil. 3. Cent. 3 col. 680. ad. 8, Pyrauſta gaudes gaudium. Pro participio* προσιπτάμενον, *mallem* προσπετάμενον, *vt & Vuolfius.*

Πυράφλεκτος. ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν θεοτόκον θαῦμα, λέγεται πυράφλεκτος, ὡς ἐν τῷ βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν.

Πυράφλεκτος Igne-non-vſtus. Quum ſignificat illud miraculum, quod circa Deiparam *virginem accidit, tūc* dicitur πυράφλεκτος, vt vbi dicitur *in ſacris ſcripturis* Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. i. Rubus in monte igne-non-vſtus. *i. ardens quidem ſed non combuſtus tamen. Vide Act. Apoſt. cap. 7. v. 30. & 3. Et Exodi cap. 3. v. 2. & deinceps.* Quum verò ſignificat accenſam Chaldaicam fornacem, *tunc*

E dicitur πυρίφλεκτος. i. igne-accenſa. igne-accenſo-ardens. Vt in illo *exemplo*, Olim pueri fornacem igneardentem, *ac inflammatam*, rorem-ſtillanti-ſimilem effecerunt.

Πυργαῖος.

Πυργαῖος. Turritus. Ad-turrim-pertinens. q. d. turreus, Inſtar-turris-factus.

Πυργηδόν. σωρηδόν. κατὰ τάξιν.

Πυργηδόν. Turris-inſtar. Cateruatim. Ordine.

Πυργηρούμενοι. τὰ τείχη φυλάττοντες.

Πυργηρούμενοι. Mœnia-cuſtodientes. *Qui continent ſe intra turres, eáſque cuſtodiunt.*

Πυργιώτης. ἀπὸ τόπου.

Πυργιώτης Pyrgiotes. A loco *ductum nomen.*

Πυργίσκοι, καὶ θησαυροφυλάκια. σκεύη κατ' οἶκον. καὶ ἀποπυργίζω. διαγόρας ἔγραψε τοὺς

F ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ, καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. ἄθεος γὰρ ἦν ὁ περὶ τοῦ τρόπου.

Πυργίσκοι. Turriculæ, & theſaurophylacia, *ſunt* vaſa domi *repoſita. Domeſtica vaſa.* Et ἀποπυργίζω, turris-inſtar-magnum-facio. Amplifico. Exaggero. Extollo. Verbis-inflatis-extollo. Verbis-ſuperbis-deſcribo. Diagoras ſcripſit orationes, quæ verbis inflatis, *ac ſuperbis* deſcribebant ipſius à diuini-numinis opinione, *cultúque* receſſum, & defectionem. Atheus enim antè fuit, *nec vllum Deum coluit.*

Πυργοβάρεις. προμαχεῶνες. οἱ ὀχυρώτατοι τῶν πύργων, ἢ τείχη ὀχυρά.

Πυργοβάρεις. Propugnacula. Turres-munitiſſimæ. Mœnia-munita.

Πυργοῦται. ὑψοῦται. δαμάσκιος. τοῖς ἐπὶ

Πυργοῦται. Turris-inſtar-extollitur. In-altum-tol-

litur. Attollitur. Exaggeratur. Damaſcius. Philoſophiam latiſſimè propagarunt, & exaggerarunt, ex antiquis quidem, Pythagoras, & Plato, ex recentioribus verò, Porphyrius, Iamblichus, Syrianus.

μέγιστον εὖ μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν. τοῖς περὶ πυθαγόραν, πλάτωνα. τοῖς δὲ νέοις πορφυρίῳ. ἰαμβλίχῳ. συριανῷ. A

Πυργοφόρ@. Turrifera. Turrigera. Rhea. In epigrámate. Rheæ turrigeræ ſimulachrum intuens. *Rurſus Epigram. lib. 3. p. 273. in epigrammate 449. Legitur participium* πυργώσας *à verbo* πυργόω. ῶ. *deriuatum, & pro* φεύγημα, *quod verſus quantitati repugnat, ſcribitur* φθέγμα.

Πυργοφόρος, ἡ ῥέα. ἐν ἐπιγράμματι. ῥείης πυργοφόρου εἴκελον εἰσορόων. ἐν ἐπιγράμματι.

O qui tragicam vocem, & ſuperciliosum, excelſúmque *carmen*

Ὦ τραγικὸν φθέγμα, καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν.

Exaggeraſti, vel, extuliſti, ſubliméque feciſti *valida primus eloquentia*.

Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ.

Aeſchylus *eſt, de quo verba fiunt*.

Αἰσχύλος. B

NOTÆ.

Πυργώσας. Ariſtoph, in Ranis. pag. 169. v. 26. & 27. de Æſchylo Chorus hæc dicit,

Ἀλλ᾽ ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.

Conſule Schol. annot. 7. & 8.

Πυργώσας. Qui-turris-inſtar-fecit-alta. Qui-extulit. Qui-ſublimia-fecit. Qui-auxit. Qui-magna-fecit, *amplificauit, exaggerauit*. Qui poemata in auguſtiorem *dignitatem* adduxit, *i. auguſtiora fecit. Ariſtoph. de Aeſchylo dicit in Ranis p. 169. v. 26. 27. Schol. annot. 7. & 8.*

Πυργώσας. ὑψώσας. αὐξήσας. μεγαλύνας. ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα.

Πυργώτης. Pyrgotes. Nomen proprium.

Πυργώτης. ὄνομα κύριον. C

Πύργοι. Turres. Ordines *militares, qui ſua figura turris figuram referunt. Acies ita inſtructa, vt longitudo latitudinem longè ſuperet.*

Πύργοι. τάξεις.

Πύργοι. Turres. Quære in voce Βυζάιπον.

Πύργοι. ζήτει ἐν τῷ βυζάιπον.

Πυραί. Pyræ. Lignorum ſtrues ad cadauer vrendum paratæ. Rogi.

Πυραί. πυρκαϊαί.

Πυῤῥαῖς γένυσι. Rufis maxillis. Flauis capillis.

Πυῤῥαῖς γένυσι. ξανθαῖς θριξί.

Πυραίχμης. Pyræchmes. Nomen proprium viri, de quo Euſtath.

Πυραίχμης.

Πῦρ ἐπὶ πυρί. Ignis additus igni. Prouerbium, cuius meminit & Plato. *Idem valet, ac*, Malum additum malo. *Er. ad. Chil. . Cent. 2. col. 62. ad. 8. Ignem igni ne addas.*

Πῦρ ἐπὶ πυρί. παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ πλάτων. κακὸν ἐπὶ κακῷ. D

Πύρεθρον. Pyrethrum. Genus herbæ, cuius radix vrendi vim habet, & dentium frigefactorum. *i. deſluxionibus à frigore manantibus infeſtatorum* dolores lenit, & aduerſus periodica, *& in orbem, certis, ſtatiſque temporibus redeuntia* febrium frigora teritur cum oleo, *quo perungitur ille, qui periodico febris frigore laborat. Nam calefaciendi vim habet.* Prodeſt etiam ſtupore-affectis, & reſolutis.

Πύρεθρον. εἶδος βοτάνης. ἧς ἡ ῥίζα καυστικὴν ἔχει δύναμιν. καὶ ὀδόντων ἐψυγμένων ὀδύνας πραΰνει. καὶ πρὸς τὰς περιόδου ῥιγῶν ἀναζέβεται μετ᾽ ἐλαίου. καὶ τοὺς ναρκώδεις τε, καὶ παρειμένους ὠφελεῖ.

NOTÆ. E

Καὶ πρὸς τὰς περιόδου ῥιγῶν. VVolfius. πρὸς τὰ τῶν περιοδικῶν ῥιγῶν. vel, πρὸς τὰ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν. Rectè.

Πυρεῖον. Thuribulum. *Ignis-receptaculum. Acerra. Vel igniarium. Gallicè, Fuſil. Conſule noſtrum Dor. Lex. in voce* Πυρεῖον. Vt, Græci autem reliquerunt thuribula, & facem dederunt Sinoni, qui explorator erat futurus. Ille verò & thuribula, & facem-accenſam ſuſtulit hoſtibus, *vt illis ſignificaret, in vrbem eſſe veniendum.* Et, Heraclius verò demoliebatur vrbes, & thurribula, *faces, igneſque* Perſarum diſſipabat. Et Sophocles *in Philoctete p. 379. M.* Ne. Et igniaria ſimul iſta. *Gallicè, ces fuſils.* Vt. Illius theſaurum ſignificas iſtum. Dactylica per ι *ſcribuntur. N. L. Vide* Πυρῖον *per* ι *apud Heſychium.*

Πυρεῖον. θυμιατήριον. οἱ δὲ ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα, καὶ δᾶδα δόντες σίνωνι σκοπὸν ἐσόμενον. ὁ δὲ τὰ πυρεῖα, καὶ τὸν πυρσὸν αἴρει τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ ἡράκλειος τὰς τε πόλεις καθῄρει, καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφε τῶν περσῶν. καὶ σοφοκλῆς. πυρεῖα ὁμοῦ τάδε. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε. τὰ δακτυλικὰ διὰ τοῦ ἰ. F

NOTAE.

Καὶ δᾶδα δόντες Σίνωνι σκοπὸν ἐσόμενον.] Legendum potiùs videtur, καὶ δᾶδα ἰδόντες Σίνωνι σκοποῦ ἐσομένου. Iam autem σκοπὸν vocat τὸν κατάσκοπον, ſpeculatorem, exploratorem. Sequentes Sophoclis verſus, qui leguntur in Philoctete. pag. 379. M. ſic habent,

Νε. Αὐτόξυλόν γ᾽ ἔκπωμα, φλαυρούργου τινὸς

Τεχνή-

A Τεχνήματ' ἀνδρος, κ πυρὸς ἐμῶν τέλη.
οδ' Κεῖνο τὸ ἐπαγγελμα σημαίνει τόδε.

Πυρήνη. ὄρος παρήκον ἑσπερίαν, κ ἰβηρίαν. ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ τόπου. καὶ πυρηναῖα ὄρη.

Πυρηνη. Pyrene. Mons ad Heſperiam, & Iberiam pertinens. Quod eſt illius loci præſidium, *& tutela*. *Dicitur* & Pyrenæi montes *in plurali, neutro genere.*

Πυριφόρον. καὶ πυρφόρον.

Πυριφόρον. *Et per ſyncopen* πυρφόρον. *Vel alterum à datiuo* πυρὶ, *alterum, ab accuſatiuo* πῦρ *formatum.* Igniferum.

Πυρρίας. πυρρίαις. δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου, ὁ πυρρίας.

Πυρρίας. Byrria. Πυρρίαις. Byrriis. Seruis. Byrria enim *eſt* ſerui nomen.

B Πυρίβια. τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωΰφια. τῶν γὰρ ζώων, τὰ μὲν, χωρὶς μίξεως γίνονται. ὡς τὰ πυρίβια. καὶ ὁ φοίνιξ τὸ ὄρνεον, καὶ αἱ ἑλμίνθες.

Πυρίβια. Pyribia. Animalia-parua in ignem incidentia. Quædam enim animalia ſine coitu naſcuntur, vt Pyribia, & Phœnix auis, & lumbrici.

Πυρίτης. λίθος.

Πυρίτης. Pyrietes lapis.

Πυριλαμπίς. πετόμενόν τι μικρόν. ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει. καλεῖται δὲ ὑπό τινων λαμπυρίς.

Πυριλαμπίς. Cicindela. Noctiluca. Paruum quoddam *animal* volucre, quod in tenebris lucet. A nonnullis verò vocatur Lampuris, *quòd ſplendentem caudam habeat.*

Πυριλάμπης. ὄνομα κύριον.

Πυριλάμπης. Pyrilampes. Nomen proprium.

Πύρινος πόλεμος. ὁ ῥωμαίων πρὸς κελτίβηρας συσταθείς. θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ἰδιότητα. τήν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰρ κατὰ τὴν ἑλλάδα πολέμους, κ τοὺς κατὰ τὴν ἀσίαν, ὡς ἐπίπαν μάχη κρίνει. σπανίως δὲ δευτέρα. κ τὰς μάχας αὐτὰς εἷς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον, καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὔτ' εἴκειν τῇ ψυχῇ, οὔτε παραχωρῆσαι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς, κ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων. τόν γε μὴν ὅλον πόλεμον, κ τὴν συνέχειαν τῶν ἐν διατάξεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ἐπιπόνως διεῖργε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον, ἢ τοῦτον νοήσει.

Πύρινος πόλεμος. Pyrinum bellum. *q. d. Igneum bellum, quod ignis inſtar multos abſumpſerit mortales. Sic autem vocatur* illud *bellum*, quod à Romanis cum Celtiberis geſtum-eſt. Mirabilem enim *quandam rerum* proprietatem, & certaminum aſſiduitatem habuit. Nam Græcanica, & Aſiana bella plerunque vnum tantùm prælium finit, raro verò ſecundum. Et ipſa prælia vnicum tempus, primo impetu, & copiarum concurſu *primo finit.* In hoc verò bello contraria *rebus* antè dictis acciderunt. Pericula enim *præliorum, & dimicationes periculoſas* plerunque nox *interuentu ſuo* dirimebat, viris neque animis cedere, neque corporũ contentionem remittere volentibus, propter defatigationem: ſed per reuerſionem, & pœnitentiam ruſus alia initia facientibus, *& quaſi rerum non fortiter geſtarum eos pœniteret, ad noua prælia redeuntibus, & pugnam redintegrantibus.* Totum verò bellum, & præliorum aciе inſtructa commiſſorum aſſiduitatem, *& continentes dimicationes* hyems vix dirimebat. Omnino enim ſi quis igneum bellum cogitarit, non aliud niſi hoc *ipſum* cogitabit, *ac inueniet.*

C

D

Πυρίνῳ σίτῳ. γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο χώραν ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. ὅμηρος.

Πυρίνῳ σίτῳ. *Frumentaceo, ſiue triticeo pane. Vel,* Frumẽtaceo tritico. i. Frumento. Vt, Grues agricolæ agrum frumentaceo tritico recens ſatum depaſcebantur. *Pro, frumento.* πυρὸς enim *eſt* ipſum frumentum. Homerus.

E Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.

Frumentáque, zeæque, & latè-naſcens hordeũ Album. Et Ariſtoph. in Veſpis. pag. 336. v. 8. 9. 10.

Ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις

Duæ myriades popularium viuebant in omnibus leporinis carnibus. i. in omnibus deliciis,

Καὶ πυρῷ, κ πυριάτῃ.

Et coronis omnigenis, & in *lactis-pinguedine, & triticeo-pane.* Se

Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, κ τοῦ 'ν μαραθῶνι τροπαίου.

Dignos telluris fructus-percipientes, & prẽmia digna *illo in Marathone trophæo* excitato.

F NOTAE.

Ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις. Ariſtophanes in Veſpis. pag. 336. v. 8. 9. 10.

Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,
Καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσιν, κ πύῳ, καὶ πυριάτῃ.
Ἄξια. &c. Conſule Schol. annot. 5. 6. 7. & 8. Verſum in Scholijs ita ſcribe,
Πῦον δ' ἀφύομεν, κ' ἐμπλάμενοι πυριάτην.

Vide & Ariſtoph. Pacem. pag. 478. ver. 1.

Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέσσαρα.

Vide Euſtath.in.Πυός. Sed apud Ariſtophanem pro,πύῳ,καὶ πυριάτη,fortaſſe ſcribendum πύῳ,καὶ πυαρίτῃ. Error per literarum tranſpoſitionem natus. A datiuo πύαρι (πύαρ autem idem ſignificat ac πύος, vel πυὸς) deducitur πυαρίτης,vt ἀπὸ τῦ κριβάνῳ κριβανίτης,panis ita vocatus,clibanarius panis,in clibano coctus.Vide Κρίβανος, & κλίβανος.πυαρίτης verò panem triticeum iam ſignificabit. Nam Mag.Etym. Col.344.l.16. docet τὸν πυὸν ſine ρ ſcriptum,idem eſſe,ac τὸν πυρὸν,i.triticum,frumentum,quod inſerto ρ formatum à πυός.Aliás alia.De quibus lexica.Si nihil mutandum,πυριάτης ἄρτος,idem erit,ac πυρίτης,de quo ſtatim agitur in ſequentibus. Dices autem poeticè inſertum α.vt in Πηληϊάδης,pro Πηλείδης.Sic Ἀμφιτρυωνιάδης,pro Ἀμφιτρυωνίδης.& cæt. A

Πυρίτης ἄρτος.Triticeus panis. *Panis ex tritico, vel frumento confectus*, at genere fœminino πυρίτης λίθος.i.lapis pyrites,*qui non à πυρὸς.i.frumentum: at à πῦρ.i.ignis. nomen accepit*. Pyritæ lapidis lumen ἄφαντον dicitur.i. *non apparens.Nam in ipſis lapidis venis deliteſcit,nec priùs apparet, quàm excutiatur vel alterius lapidis, vel ferri colliſione.Vide* Πυρῖον *in Dor.Lex.*Quære in vocibus Ἄφαντον φῶς. B

Πυρίτης ἄρτος,ὁ τοῦ σίτου.καὶ θηλυκῶς πυρίτις λίθος,τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς ἄφαντον λέγεται.καὶ ζήτει ἐν τῷ ἄφαντον φῶς.

Πυρίφλεκτος.Igne-ardens.Vt in illo *exemplo.*Pueri olim fornacem igne-ardentem,*ac inflammatam, reddiderunt ſimilem fornaci, vel potiùs fonti rorem ſtillanti. Vide ſupra* Πυρίφλεκτος. πυράφλεκτος *verò dicitur, Igne-non-combuſtus.* Vt in illo *exemplo,*Rubus in monte igne non-combuſtus. Vrebatur enim: ſed non comburebatur.*i.Nam ardebat quidem:at non comburebatur,nec flamma conſumebatur.*

Πυρίφλεκτος.ὡς ἐν τῷ κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι.πυράφλεκτος δὲ,ὡς ἐν τῷ βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.ἐφλέγετο γὰρ,οὐ κατεφλέγετο δέ.

Πυρρίχαις. Pyrrhichis. Armatis ſaltationibus. Et Pyrrhiche,genus ſaltationis. Tria verò ſunt ſaltationis genera,Pyrrhiche, Sicinnis, & Cordaciſmus. Babrius.*Duo ſunt iambici verſus,quorum quantitas videtur legi metrorum non ſatis reſpondere.* C

Πυρρίχαις.ταῖς ἐνοπλίαις ὀρχήσεσι.καὶ πυρρίχη,εἶδος ὀρχήσεως. τρία δέ εἰσιν εἴδη ὀρχήσεως. πυρρίχη.σίκιννις.καὶ κορδακισμός.Βάβριος.

Mihi contingat vel per viam ire

*Non ridiculo,neque pyrrhichen ludere.*i.ita foras prodire detur,vt inceſſu meo nulli me ridiculum præbeam, néve pyrrhichen ſaltem,riſúmque ſpectatoribus moueam.

Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν

Μὴ καταγέλαστον.μήτε πυρρίχην παίζειν.

Camelus pyrrhichen didicit Cineſiæ.

*Apud Ariſtoph.in Ranis p.136 v.16.legitur,*τὴν πυρρίχην τίς ἔμαθε τὴν Κινησίου. *Pyrrhichen aliquis didicit Cineſiæ. Conſule Schol annot 7. Et Er.ad.Chil..Cent.7.col.540.ad 66. Camelus ſaltat.* Iſte Cineſias fuit Dithyrambopœus. Fecit autem pyrrhichen.Vel *hoc ei tributum eſt*, quòd in choris multa *ſaltatione,&* motione vteretur,& cōtra Comicos moliretur, vt eſſent ſine-ſumptibus-ſuppeditatis.*i.& operam daret, vt nulli ſumptus Comicis ſuppeditarentur.* Erat autem etiam corpore pigro,& extenuato.*L.*κατεσκελετευκώς.ἀκατασκελετεύω. Videtur etiam turpiter-ſe-geſſiſſe-aduerſus Hecates ſimulachrum, hoc eſt, *id ſuis excrementis putatur fœdaſſe & contaminaſſe.* Erat autem *genere* Thebanus. Agathias. Naſſes autem copias contrahebat,& confirmabat animam quotidianis exercitationibus, efficiens vt currerent,& in equos venuſtè inſilirent, & pyrrhiche *ſaltatione* quadam armata in-orbem-ſeſe conuerterent,& frequenter bellico tubæ clangore ipſorum aures perſonarent. Et Pyrrhichia ſaltatio *nomen hinc accepit.*

Ἡ κάμηλος πυρρίχην ἔμαθε τῆς κινησίου.

Οὗτος ὁ κινησίας διθυραμβοποιὸς ἦν,ἐποίησε δὲ πυρρίχην.ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρῆτο. καὶ ἐπραγματεύετο κατὰ τῶν κωμικῶν,ὡς εἶεν ἀχορήγητοι.ἦν δὲ περὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς, καὶ κατεσκελετευκώς.δοκεῖ δὲ καὶ κατησχημονηκέναι τοῦ τῆς ἑκάτης ἀγάλματος. ἤγουν καταπλῆσαι. ἦν δὲ θηβαῖος.ἀγαθίας. ὁ δὲ ναρσῆς, συνεκρότει τὰς δυνάμεις,καὶ ἐπέρρωννε τὸν θυμὸν,ταῖς καθημέραν μελέταις,ξοχάζειν ἀνασκευάζων. καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι. ἔστε πυρρίχην τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι. καὶ θαμὰ τῇ σάλπιγγι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἠχούσῃ καὶ πυρριχίζειν,μετὰ ὅπλων ὀρχεῖσθαι.ἐκ πυρρίχιος,ὄρχησις. D E

Πυρκαϊά.Flamma-accenſa.

Πυρκαϊά.ἡ φλόξ.

Πύρνος.Fruſtum-panis. *Homerus Odyſſ.O.p.452.v.3. & 496.M.Dicitur pro eodem & genere neutro* πύρνον.*Hom. Odyſſ.P pag.516.M.*

Πύρνος.τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου.

Πυρόεσσαν.*Legendum videtur* πύρπνουν,*pro* ἐπίπνουν.*quod formatum ex* πύρπνοον *per contractionem.ſequitur explicatio,*ἤγουν πῦρ πνέουσαν. Igneam. Ignitam. Ignem-ſpirantem. F

Πυρόεσσαν. ἐπίπνουν. ἤγουν πῦρ πνέουσαν.

Πυρόεις. Igneus. Ignitus. Flammeus. Rutilus.Rufus.*f.*ὁ πυῤῥός.

Πυρόεις.ὁ πυρός.

Πυῤῥοπίπας.Πυῤῥοπίπης.ὁ. *Ariſtoph. in Equitibus.p.212 v. 2.Schol.annot.2.Varias lectiones,carúmque cauſas illic vide.* Cleon *ita vocabatur.*Malè enim audiebat, *& iurè carpebatur* vt puerorum-amator.Vel *hoc dictum,*propter victum,*quem ille per ſuas artes impetrarat* in Prytaneo. πυρὸς enim *eſt* ipſum frumentum,*& panis inde factus,& ipſe victus,figuratè ſic vocatur.*

Πυῤῥοπίπας.ὁ κλέων.διεβάλλετο γὰρ ὡς παιδεραστής.ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν.πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος.

A Πυῤῥαγής. σαθρός. ἄχρηστος. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς καμίνοις διαῤῥησσομένων κεράμων. πυῤῥαγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. κρατῖνος ἐν ὥραις. ἴσως πυῤῥαγὲς καὶ κακῶς ὀπτημένον. ὁ δὲ κέραμος πυῤῥαγὴς γινόμενος, σαθρὸν ἠχεῖ.

Πυῤῥαγὴς Igne-fractus. Putridus. Inutilis. *Per tranſlationem ductam* à tegulis, quæ diffringuntur, *ac dirrumpuntur* in fornacibus. πυῤῥαγῆ κεράμια vocatur *omnia vaſa, ac opera* fictilia, quæ in igne rumpuntur, dum coquuntur. Cratinus in Horis. Ἴσως πυῤῥαγὲς, κακῶς τ' ὀπτημένον. *Sic enim L.* Fortaſſe igne-diruptum *eſt hoc fictile vas*, maléque coctum. Fictile-vas igne-diruptum ſi-fuerit, putridum, *malúmque* ſonum-edit.

Πύῤῥος. οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς ἰταλίαν, οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φαίνεσθαι τὴν ἡγε-
B μονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσιν. ἐσαχθεὶς γὰρ εἰς συρακούσας ὑπὸ σωσιστράτου κρατοῦντος τῆς πόλεως τότε, καὶ θοίνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ' ἐκείνων χρήματα, καὶ ναῦς χαλκεμβόλους ὁμοῦ διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος σικελίαν, πλὴν λιλυβαίου πόλεως, ἣν ἔτι μόνην καρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτράπετο. ἀμηχανοῦντα δὲ αὐτὸν, καὶ πόρους παντοδαπους ἐπιζητοῦντα, ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι, καὶ ἀσεβέστατοι τῶν
C φίλων, εὐήγορος θεοδώρου, καὶ βάλακρος νικάνδρου, καὶ δείναρχος νικίου τῶν ἀθέων, καὶ ἐξαγίστων δογμάτων ζηλωταὶ, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀνοσίων, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς περσεφόνης θησαυρούς. ἦν γὰρ ἱερὸν πολύχρυσον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον. ἐν ᾧ χρυσοῦ τις ἄβυσσος ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κολάκων, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς ἡγησάμενος τὴν γνώμην, ἀνδράσι διακόνοις
D τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο. καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθέμενος, ἀπέστειλεν εἰς τάραντα. ἡ δὲ δικαία πρόνοια, τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐπεδείξατο. ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν.

Πύῤῥος. Pyrrhus. Hic in Italiam ſecundùm traiecit, cùm res Siculæ ipſi ex animi ſententia non ſuccederent, quòd *eius* principatus non regius: at dominicus, *herilis*, *& tyrannicus* illis ciuitatibus videretur. Introductus enim Syracuſas à Soſiſtrato, qui tunc vrbe potiebatur, & à Thonone præſidij-præfecto, accepta ab illis pecunia, & ſimul, *in ſumma* ducentis nauibus roſtratis, *quæ roſtris æreis erant inſtructæ*, totáq. Sicilia in ſuam ſpoteſtatem redacta, excepta Lilybæo vrbe, quam Carthaginenſes adhuc tenebant, ad inſolentiam tyrannicam ſe-conuertit. Cùm autem ipſum conſilij-inopem, & parandæ-pecuniæ-rationes accuratè-quærentem viderent peſſimi, & ſceleratiſſimi *eius* amici, Euegorus Theodori, & Balacrus Nicandri, & Dinarchus Niciæ F.F.F. impiorum, & nefariorum dogmatum ſectatores, impiam parandæ pecuniæ rationem *ipſi* ſuggerunt, *ſuadentes*, vt ſacros Proſerpinæ theſauros aperiat. Erat enim templum multo-refertum-auro, ab omni tempore conſeruatum intactum, *ac inuiolatum*. In quo quædam *erat* auri vis immenſa, vulgo non-viſa, *neque conſpecta*, *quæ ſeruabatur* in terra condita. Ab his adulatoribus ſeductus, & propter vrgentem neceſſitatem, id conſilium omnium optimum ratus, *L.* ἡγησάμενος, illis viris ſacrilegij miniſtris eſt-vſus, & aurum nauibus impoſitum miſit Tarentum. At iuſta *Dei* prouidentia vim ſuam declarauit. Naues enim illæ naufragium-ſunt-paſſæ, & illud aurum reſtitutum-eſt in templum.

Πυρός. ὁ σῖτος ὅμηρος. πυροί τε ζειαί τε. οἱ δὲ ἑφθοὶ πυροὶ, πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐγερτικοί.

Πυρός. Frumentum. Homerus. Frumentáque, ezque. Frumentum autem elixum, ad Venerem incitandi vim habet, *ad Venerem incitat*.

Πύῤῥος ὄνομα κύριον.

Πύῤῥος. Pyrrhus. Nomen proprium.

Πυρὸς μένος. πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρὸς μένος. Ignis robur. *Ita vocatur* ignis periphraſticè. *Violentus ignis*.

Πυῤῥός. ὁ ξανθός. καὶ παροιμία ἅπαξ πυῤ-
E ῥὸς, καὶ μὴ δέκατον χλωρός. ἐπὶ τῶν δανειζόντων.

Πυῤῥός. Rufus. Flauus. Rubidus. Et prouerbium. Semel rubidus, ac decies pallidus. *Apud Eraſ. enim ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 734. ad. 90. non extat aduerbium* μὴ, *nec ſupra p. 76. col. 1. in* ἅπαξ πυῤῥὸς, *quod & ipſe ſenſus videtur repudiare Dicitur autem hoc* de illis, qui pecuniam à fœneratoribus, *vel ab aliis* mutuam accipiunt. *Cauſas & ruboris, & palloris huius, apud Eraſmum rectè declaratas vide.*

Πυροφόρων. σιτοφόρων.

Πυροφόρων. Frumentiferorum. Frugiferorum. *Epithetum agrorum feracium, qui frumentum, triticúmque ferunt.*

Πύῤῥων πλειστάρχου, ἠλεῖος φιλόσοφος. ὃς ἦν ἐπὶ φιλίππου τοῦ μακεδόνος κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πρώτην ὀλυμπιάδα, καὶ ἐπέκεινα. καὶ πρότερον
F μὲν ἦν ζωγράφος. ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίας, καὶ διήκουσε βρύσωνος τοῦ κλεινομάχου μαθητοῦ. εἶτα ἀλεξάνδρου τοῦ μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ χίου. οὗ διδάσκαλος ἦν μητρόδωρος ὁ ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ μηδὲν φύσει αἰσχρὸν, ἢ καλὸν, ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ.

Πύῤῥων. Pyrrhon, Pliſtarchi F. Eleus Philoſophus, qui fuit temporibus Philippi Macedonis, Olympiade 101. & vltra. Ac primùm quidem pictor fuit. Poſtea verò ſe-contulit ad philoſophiam, aſſiduéque Bryſonem audiuit, Clinomachi diſcipulum. Deinde Alexandrum Metrodori Chij diſcipulum, cuius magiſter fuit Metrodorus Abderites. Senſit autem nihil honeſtum, aut turpe *eſſe* natura: ſed conſuetudine, & lege.

Πύῤῥων. φλιάσιος. τιμάρχου παῖς, μαθητὴς τί-

Πύῤῥων. Pyrrhon Phliaſius, Timarchi F. diſcipu-

lus Timonis Philoſophi.

Πυρῶν. Ardens, vel vrens. *Incendens. Inflammans.*

Πυῤῥώνειοι. Pyrrhonij *vocabantur* hæretici, qui Pyrrhonis opiniones, *& dogmata* ſequebantur, *& idem, quod ille, ſentiebant.* Ita vocabantur à magiſtro *ſuo nomen adepti. Iidem dicebantur* Aporetici, & Sceptici, & Ephectici, & Ephectici, & Zetetici. Ac Zetetici quidem, quòd perpetuò veritatem quærerent. Sceptici verò, quòd perpetuò *res ſpecularentur, contempearentur, & conſiderarent,* nec quidquam vnquam inuenirent. Ephectici verò, ab eo, quod ipſis poſt inquiſitionem accidebat, intelligo autem ipſam aſſenſus-ſuſpẽſionem, *quòd aſſenſionem ſuſtinerent, nec quidquam affirmare, vel negare auderent.* Aporetici verò, quòd & ipſi dogmatic*os de rebus* dubitarent. Theodoſius verò in Scepticis negat Pyrrhonium vocari Scepticum. Si enim id, quod ſecundùm alium motum animi *fit*, incomprehenſibile eſt, *comprehendi non poteſt,* neſciemus Pyrrhonis affectionem, ſi verò neſciamus *illius affectionẽ,* Pyrrhonij non vocabimur. Præterea verò *dicunt* ne primum quidem Pyrrhonem inueniſſe Scepticã. i. *contemplationem, vel contemplandi rationem, rerum contemplandarum rationem* nec vllum dogma, *certúmque decretum* habere. Dicetur igitur Pyrrhonius ille, qui conſimilis eſt huic ſectæ. Homerus enim primus Scepticam eſt auſpicatus, *eiúſque primus autor fuit.* Haud enim definitè ſententiam-pronunciat de *rerum aliquarum* enunciatione. Sed ſeptem illi Sapientes, ſunt Sceptici. Cuiuſmodi *eſt illud dictum.* Ne quid nimis, & reliqua. Sed & Archilochus, & Euripides. Ac Archilochus quidem in iis, quæ dicit, Hominibus mens ineſt mortalibus *ea*, Quam communi Iupiter *in* die *ad ipſos* ducit, *ac ipſis inſerit.* N. L. Euripides verò *dicit,* Quid ergo mortales miſeros ſapere Dicunt? à re enim, *o Iupiter,* omnes pendemus, Facimúſque ea, quæ profectò tu vis. Pyrrhonius verò *per ι ſimplex, eſt viri* nomen proprium.

μωνος φιλοσόφου. A

Πυρῶν. φλέγων, ἢ καίων.

Πυῤῥώνειοι. οἱ τὰ τοῦ πύῤῥωνος φρονοῦντες αἱρετικοί. οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου. ἀπορητικοί τε, καὶ σκεπτικοί. ἐφεκτικοί τε, καὶ ζητητικοί. ζητητικοὶ μὲν, ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν. σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ, καὶ μηδέν τι ποτὲ εὑρίσκειν. ἐφεκτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους. λέγω δὴ τὴν ἐποχήν. ἀπορητικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν, καὶ αὐτούς. B Θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς σκεπτικοῖς οὔ φησι πυῤῥώνειον καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν. εἰ γὰρ τὸ καθ᾽ ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἄληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν πύῤῥωνος διάθεσιν, μὴ εἰδότες δὲ, οὐ πυῤῥώνειοι καλοίμεθ᾽ ἄν. πρὸς τὸ μὴ δὲ πρῶτον εὑρηκέναι τὴν σκεπτικὴν πύῤῥωνα, μὴ δὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγοιτο δ᾽ ἂν πυῤῥώνειος ὁμοιότροπος ταύτης τῆς αἱρέσεως. κατῆρξε μὲν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς ὅμηρος. οὐ γὰρ ὁριστικῶς δογματίζει περὶ τῆς ἀποφάσιν. οἱ ζ δὲ σοφοὶ, σκεπτικοί εἰσιν. οἷον τὸ μηδὲν ἄγαν, καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ ἀρχίλοχος, καὶ εὐριπίδης. ἐν οἷς ἀρχίλοχος φησι. τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς. ὃ κοινὴν ζεὺς ἡμέρην ἄγει. καὶ εὐριπίδης, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι. σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα δρῶμέν τε τοιαῦθ᾽, ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων. πυῤῥώνιος δὲ, ὄνομα κύριον. C D

NOTAE.

Τί δῆτα.] Sic iſtos verſus lego,

Τί δῆτα τοὺς βροτοὺς ταλαιπώρους φρονεῖν
Λέγουσι; σοῦ γὰρ πάντες ἐξηρτήμεθα,
Δρῶμέν τε τοιαῦθ᾽ ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων.

Πύρωσον. Renes meos incende. Pro, inflamma, vel vre.

Πύῤῥωνος. *Genitiuus à recto* Πύῤῥων. *Pyrrhon.* Nomen proprium.

Πῦρ παλάμῃ. Ignem palma *ſenſit.* Qui celeriter aliquid animaduertit *ac intelligit,* & qui palma molitur igni pares *res. Vel, qui res aliquas vt ignis tractat. Eraſm ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 612. ad. 82.*

Πυρπολεῖται. Inceditur. Inflammatur. Igne-comburitur.

Πυρσεύω. Ignem-accendit. *Igne ſublato ſignum dat à ſpecula. Prælucet. Facem-præfert.* Et πυρσεύω σοι. τ. σ. Tanquã accenſa face tibi ſalutem oſtendo, & *facem* accendo, *qua tibi ſalutem demonſtro,* & de-ſuperiore-loco quod pulcherrimum *eſt* oſtendo. *Hoc autem eſt* quaſi quædã fax-accenſa, & per-faces-accenſas-ſignificatio deſuperiore-loco demonſtrans ſalutem, *vel, ſalutis parandæ rationem,* ad portum, & ſtationem properantibus. Et φρυκτωρία quidem, eſt ipſe *per faces accenſas, ac in altum ſublatas,* demonſtrandi actus. πυρσὸς verò, & φρυκτὸς, *eſt ipſa fax accenſa, qua rem aliquam eminus alicui noctu præcipuè monſtramus, & ſignificamus.* Et φρυκτωρούμενον. Et illud ipſum, quod facibus accenſis, & in altum ſublatis oſtenditur. Qui verò *ſic aliquid aliquibus* oſtendit, & operatur, *& in hac actione verſatur, & occupatur,* φρυκτωρὸς *appellatur, quòd faces cuſtodiat, accendat, & in altum ſignificationis dandæ cauſa tollat. Mag. Etymol col.* 801. l. 23.

Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, ἀντὶ τοῦ φλέξον, ἢ καῦσον.

Πύῤῥωνος. ὄνομα κύριον. E

Πῦρ παλάμῃ. ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν. καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

Πυρπολεῖται. καίεται. ἐμπυρίζεται.

Πυρσεύει. πῦρ ἐξάπτει, καὶ πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν, ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω, καὶ ἀνάπτω, καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον. οἷά τις πυρσὸς, καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σῶσον τοῖς εἰς λιμένα, καὶ ὅρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μέν ἐστιν, αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια. πυρσὸς δὲ, καὶ φρυκτὸς, καὶ φρυκτωρούμενον, αὐτὸ τὸ δεικνύμενον. ὁ δὲ δεικνὺς, καὶ ἐνεργῶν, φρυκτωρός. τὸ δὲ F

A ῥῆμα, φρυκτωρεῖ. ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν.

8o.l.13.*docet etymologiam.* Verbum verò *hinc deriuatũ, eſt* φρυκτωρεῖν. *Sic.n.l.1.*facibus-accenſis aliquid-ſignificare. Hinc participium φρυκτωρῶν facibus-accenſis-aliquid-ſignificans. *Quibus de rebus conſule noſtrum Græcolatinum Thucyd. Indicem in* φρυκτοί, *&* φρυκτωρεῖν.

Πυρσεύσασαν. φλέξασαν.

Πυρσεύσασαν Illam, quæ facibus accenſis vſſit. Illam, quæ combuſſit.

Πυρσοὶ λαμπάδες. πυρκαϊαὶ, λαμπτῆρες. φρυκτωρίαι.

Πυρσοί. Lampades. Pyræ. Lignorum-ſtrues-accenſæ. Faces-accenſæ-ac-lucentes. Significationes rerum aliquarum, quæ facibus accenſis, & in altum ſublatis ſignificantur.

Πυρσουρίδας. ὅτι περσεὺς ὁ μακεδὼν, κατὰ B πᾶσαν τὴν μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουρίδας, διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῆ γινόμενα. οὕτως οἱ νῦν φασὶν οἱ τῶν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες.

Πυρσουρίδας. Faces-accenſas. Pyras. Perſeus Macedo per totam Macedoniam paratis facibus-accenſis, *vel, pyris*, per has celeriter cognoſcebat, ea, quæ vbique gerebantur. Sic *autem vocantur* nunc illæ faces accenſæ, ac lucentes, *vel, laterna, quæ candelas, aut faces accenſas, ac lucentes habent*, quæ Barbarorum incurſum-aduentum præ-ſignificant, *ac eminus indicant.*

Πυρφόρος. πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον, τοὺς ἱερέας. τοὺς ἐπιβωμίων πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις, εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι. ἐπειδὴ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων, καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ C εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτω λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, οὐδὲ ἱερεὺς ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.

Πυρφόρος. Ignifer. Ignem-ferens. Igniferos autem vocabant ipſos ſacerdotes, qui ignem in aris accendebant. In bellis verò victores ſacerdotibus parcere ſolent. De illis verò, qui in bello prorſus victi, ac obtriti ſunt, ſuperlatione vtentes, *i. per amplificationem* ita loqui ſolent, eos ita internecione periiſſe, vt ne ignifer quidem relictus-fuerit, *qui ſuperfuerit, ac euaſerit.* Idem autem eſt, ac ſi diceres, ne ſacerdotem quidem exercitui reliquum-eſſe-factum.

NOTAE.

Πολεμίοις.] Lego πολέμοις. Et pro ἐπειδὴ τῶν, lego ἐπὶ δὲ τῶν. Et, οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 323. ad. 26. Ne ignifer quidem reliquus eſt factus.

Πυρφόρος. ᾧ ἐχρήσατο πισίστρατος ὁ τῶν ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημός. ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρας, ἄγκυραι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων. εἰς ἃς D ἐνηρμόζοντο κοντοὶ προτείνοντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλασσαν. ἐπὶ δὲ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἁλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρός. ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς, καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκταράττεσθαι πῦρ. ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺ ἀφεστάναι τόπον, διὰ τὴν ἔγκλισιν.

Πυρφόρος κημός. Ignifer cadus, quo Piſiſtratus Rhodiorum Nauarchus eſt vſus. Ab vtraque verò proræ parte ancoræ binæ iuxta interiorem parietum ſuperficiem erant collocatæ, quibus inſerebantur conti protenti in fluctus maris. In horum verò faſtigio cadus ferrea catena ſuſpenſus-erat, plenus ignis, vt in impreſſionibus, & aggreſſionibus in hoſtilem quidem nauem ignis excuteretur, *ac iniiceretur* à ſua verò, longo diſtaret interuallo, propter inclinationem.

Πύσει. σήψει. ὅμηρος.

-Σεῦ δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα.

Κειμένῳ ἐν Τροίῃ.

E Σημειωτέον ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων, ἀπεκομίζετο τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας.

Πύσει. Putrefaciet. à πύθω. Homerus.

--Tua verò oſſa putrefaciet terra

In agro Troiano.

Notandum, eorum, qui in peregrino *ſolo* moriebantur, oſſa in patriam reportari ſolita.

Πύσμα. ἐρώτημα. διαφέρει δὲ πύσμα. ἐρώτημα. καὶ ἀξίωμα. ζήτει ἐν τῷ ἀξίωμα.

Πύσμα Interrogatio. Differunt tamen πύσμα, ἐρώτημα, & ἀξίωμα. Quære in voce ἀξίωμα.

Πύσματα. ὅτι τὰς ἐρωτήσεις, τὰς τί ἐστι προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις οἷον τί ἐστιν ἄνθρωπος. διαλεκτικὴ δὲ πρότασίς ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνασθαι ναὶ ἢ οὔ.

Πύσματα. Illas interrogationes, quæ inquirunt quidnam ſit illud, quod eſt propoſitum, recentiores pyſmata vocare ſolent. Vt, Quid eſt homo? Dialectica verò propoſitio eſt, ad quam ille, qui interrogaretur, reſpondere poteſt, Sic, vel Non.

Πύστις. ἐρωτήσεις. πάσης ἐρωτήσεως, καὶ πύF στεως, ὁ χρησμὸς ἀπέστελλεν αὐτούς. πύστις καὶ ἡ φήμη.

Πύστις. Interrogationes. Vt. Ab omni interrogatione, & percontatione, *vel, ſciſcitatione* oraculum ipſos deterrebat. πύστις etiam *dicitur* ipſa fama, *vel, rumor de re aliqua ſparſus. Vt in illis duobus ſenariis,*

Πύστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου,

Ἦλθεν ποθ' ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ.

Famam propter bonam aquæ paoniæ, vim medicam habentis, anus quædam

Venit olim ſerpens cum quercus ligno. i. querno baculo greſſum firmans. *Et*

Cùm cognouiſſet ſuum fratrem aduentare, per famam eius infectæ expeditionis *aduerſus ſe ſuſcepta. Et κατὰ πύστιν.* Per famam *ac rumorem aliqua de re ſparſum,* aut *per* Interrogationem. — Μαθὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσιόντα, κατὰ φήμην, ἢ ἐρώτησιν. A

Πυτακίδη. Pytacide. N.L. *Videtur vocatiuus à* Πυτακίδης. *Pytacides. Patronymici ſpeciem habet, vt à* Πυτακὸς *deriuatum dicas.* — Πυτακίδη.

Πυτίζω. *Sputo-rigo. Conſpuo. Spuo. Vel* Offendo. N.L. — Πυτίζω. πταίω.

Πυτιναῖα. *Ex viminibus, quibus vaſa vinaria religantur, confecta.* πυτίνη *enim vas vinarium, vnde* πυτινοπλόκος, *qui vitilibus, ſiue viminibus dolia religat, quem victorem Budæus vocat. Gallicè, Relieur de tonneaux. Tonnelier. Iam verò* πυτιναῖα *videtur accipiendum pro, ex-viminibus confecta. Ariſtophanes in Auibus. p. 399. v. 18. & 19. Schol. annot. 8.* — Πυτιναῖα. B

Quia Dytrephes profectò ex-viminibus-confectas ſolùm habens a.as, — Ὡς Διϊτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά,

Electus-eſt Phylarchus, & creatus Tribus-præfectus. vel, Tribunus. — Ἡρέθη φύλαρχος.

Et rurſus. *Ariſtoph. in iiſdem Auibus pag. 422. v. 26. & 27.* Dijtrephes alis-inſtruxit. *Alis-volare fecit. Hoc autem dicitur* de illis, qui *aliquem* ad rem aliquam *faciendam,* verbis-impellun, *& animum ei addunt, ac in bonam ſpem erigunt, vt eum quodammodo iam alis inſtructum volare faciant. Sic enim ibi,* — Καὶ αὖθις. Διϊτρεφὴς ἀνεπτέρωσεν. ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα.

Vehementérque meum filium *adoleſcentulum Diitrephes* — Δεινῶς τ' ἐπί τι τὸ μειράκιον ὁ Διϊτρεφής. C

Dicendo, verbis *impulit* ad artis equeſtris ſtudium ita, *vt equos-agitet.* i. rei equeſtri det operam. — Μου λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.

Diitrephes iſte diues erat, & qui poterat equos-alere. Cùm *autem* antè victor-eſſet, *qui dolia vitilibus religabat, poſtea* factus-eſt Tribunus, qui cùm feliciter-rê-geſſiſſet, *& Hipparchus i. Equitum-præfectus, vel, Equitum-magiſter creatus fuiſſet,* alijs etiã ſuaſit, *vt rei equeſtri darent operã, & ad equitũ magiſteriũ adſpirarent, &* Hipparchi eſſent. *i. equitum-præfecti, vel, Equitũ-magiſtri fierent.* — Ὁ Διϊτρεφὴς οὗτος πλούσιος ἦν, καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν. πρότερον πυτινοπλόκων, γέγονε φύλαρχος. ὃς εὐτυχήσας, συνεβούλευσε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

Πυτίνη. Textum ex viminibus *confectum,* quæ Diotrephes ille recens ditatus texebat. Et alibi dixit Diitrephes ex-viminibus-contextas habens alas. *Vide præcedentia.* πυτίνη igitur *eſt id,* quod apud nos *recentiores Græcos* vocatur *φλασκίον. Italicè, fiaſco. Gallicè, flaſcon, vel bouteille. Latinè, lagena. alias verò ſignificat dolium, ſiue vas vinarium.* — Πυτίνη. πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἅπερ ὁ Διϊτρεφὴς ὁ νεόπλουτος ἔπλεκε. καὶ ἀλλαχοῦ φησὶ. Διϊτρεφὴς πυτιναῖα ἔχων πτερά. πυτίνη οὖν, ὅπερ παρ' ἡμῖν λέγεται φλασκίον. D

PRINCIPIVM LITERAE P. — ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ρ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

P. CVM A. — ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α. E

PA. Pro, δή. Ita Plato. *Vtique. Enclitica particula, & adiectio ſyllabica.* — ῬΑ. ἀντὶ τοῦ δή. οὕτω πλάτων.

Ῥαβδίζω. Accuſatiuo. Virgis-cædo. *Paulus ad Corinth epiſt. 2. cap. 11. v. 25.* Ῥάβδος. *Virga. Baculus. Vnde ſenarius ad ſomniorum coniecturas, ac interpretationem pertinens.* — Ῥαβδίζω. αἰτιατικῇ.

Confractus baculus non bonum affert finem. i. Si quis ſomniet, baculum, quem geſtabat, & quo nitebatur, eſſe fractum, hoc infelicem rerum euentum ei portendit. — Κλασθεῖσα ῥάβδος, οὐ καλὸν φέρει πέρας. F

Ῥαβδοῦχοι. Baculigeri. Virgiferi. Lictores. In Thymele quidam virgiferi, *vel, Lictores* erant ad ſpectatorum modeſtiam *curandam, & conſeruandam.* Vel, Baculigeri *vocabantur* certaminis Iudices, quos Aeſymnetas dicunt. Ariſtophanes *in Pace. p. 461. v. 22. & p. 462. v. 1.* Oportebat profectò lictores illum verberare, ſi quis comicus-poeta Se-ipſum laudaret apud theatrum — Ῥαβδοῦχοι. ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν, ἢ ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος. οὓς αἰσυμνήτας λέγουσιν. ἀριστοφάνης ἐχρῆν μὲν ὦ τύπτειν τε ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς

A διάτριον παραβάς. πολύβιος. παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ καλῶν τὸν βασιλέα.

theatrum progreſſus cum anapæſtis. Polybius. Aderat lictor ab Imperatore *miſſus*, qui Regem vocabat.

NOTÆ.

Ἐχρῆν μέντοι.] Sic apud Ariſtophan. in Pace. pag. 461. ver. 22. & pag. 462. v. 1. Schol. annot. 14. & ſeq. pag. annot. 1.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς.
Αὐτὸν ἐπαινῶν πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.

Ῥάβεννα. ὄνομα πόλεως.

Ῥάβεννα. Rauenna. Nomen vrbis.

Ῥαβὶ. ὄνομα ἑβραϊκὸν, καὶ ῥαββουνὶ, ὁμοίως.

B Ῥαβί. L. Ῥαββί. *vt apud Matt. cap. 23. v. 7. &* 8. Rabbi. i. Magiſter. Nomen Hebraicum. Et ῥαββουνὶ, eodem modo *ſumitur, pro magiſtro, præceptore, doctore. Sic apud Ioannem cap.* 20. *v.* 16.

Ῥαβώσας. ἐπικάμψας.

Ῥαβώσας. L. ῥαιβώσας, pro ῥαιβώσας. Qui-flexit. Qui-inflexit. Qui-incuruauit. *Vide* Ῥαιβὸς *in Lex. vnde* ῥαιβόω. ῶ. *fut.* ῥαιβώσω.

Ῥαγδαῖος. ταχὺς, ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαῖος. Celer. Velox. Vel vehemens, *ac impetuoſus. Ariſtot. Meteor. lib.* · *p.* 248. K. *per ſyncopen formatum ex* ῥαγαδαῖος, *quod à* ῥαγὰς, ῥαγάδος. *i. fiſſura, ruptura, quod à* ῥήγνυμι. *rumpo, frango, findo. cuius aor. 2. act.* ἔῤῥαγον. ες. ε.

Ῥαγδαίους. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων. τοὺς κεκινημένους, καὶ σφοδροὺς, καὶ βιαίους. ἀντιφάνης ἀγροίκοις.

Ῥαγδαίους. Per tranſlationem *ductam* ab imbribus, *ſignificat* concitatos, & vehementes, & violentos, *ac impetuoſos*. Antiphanes *in* Agreſtibus.

C Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον, ἢ δοκεῖς. δίφιλος πολυπράγμονι.

Impetuoſus, inuictus, res maior, quàm putas. Diphilus Polypragmone.

Τί ποτ' ἐστὶν, ὡς ῥαγδαῖος εἰσελήλυθεν.

Quidnam eſt? quàm impetuoſus exiit

Ἔστι καὶ ἐν πρυτάνεσι τηλεκλείδου τὸ ὄνομα. καὶ ἐν δαιταλεῦσιν ἀριστοφάνους.

Eſt & in Prytanibus Teleclidæ hoc nomen. N. L. & in Dætalenſibus Ariſtophanis.

Ῥαγέντος. κοπέντος. ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλω, ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκεῖσε τὸ τῆς δίρκης.

Ῥαγέντος. Rupto. Fracto. Secto. Vt, Fune autem rupto illæ Dirces reliquiæ illic manſerunt.

Ῥαγολόγος. ὁ ἐχῖνος. ἐν ἐπιγράμματι. ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντεα θυλακίδων.

Ῥαγολόγος. Vuilegus. Vuas-legens. Vuarum-collector. *Epigr. lib.* 6. *p.* 418. *epigr.* 39. *v.* 2. Echinus. Erinaceus. Vuilegum, dulcium vaſtatorem acearum-in-quibus-inſolantur-vuæ. *Vide & epigr.* 40. *v.* 1. *&* 2. *vbi præcedentis eſt interpretatio. Alij* θυλακίδων *per* ι *ſcribunt.*

D Ῥαγῶσαι. τεμεῖν. καὶ ῥαγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου, ἀντὶ τοῦ τμηθήσεται.

Ῥαγῶσαι. Rumpere. Frangere. Secare. Et ῥαγήσεται, &c. Tua matutina lux rumpetur. Pro, Secabitur, *abrumpetur, à te reſecabitur.*

Ῥαδαμάνθυος κρίσις. ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.

Ῥαδαμάνθυος κρίσις. Rhadamanti iudicium. De iis, quibus ob iuſticiam teſtimonium-dicitur. *Vel, quorum teſtata eſt iuſticia. Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 581. *ad.* 30. *Rhadamantheum iudicium.*

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. ὁ κατὰ χηνὸς, ἢ κυνὸς, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἤ τινος ἄλλου τοιούτου.

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 582. *ad.* 31. Rhadamanthi iuſiurandum. *Hoc autem fiebat* per anſerem, vel canem, vel platanum, vel arietem, vel *per* aliquid aliud huiuſmodi. *De quibuſdam, qui huiuſmodi iureiurando vtebantur, dictum eſt in his ſenariis,*

E Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων.

Quibus erat maximum iuſiurandum in *omni oratione, canis.*

Ἔπειτα χὴν. θεοὺς δὲ σιγᾶν.

Deinde anſer. Deos enim, Deorúmque nomen in ſuis negotiis humanis *tacere* volebant, ne Deorum nomen temere viderentur vſurpare.

Κρατῖνος χείρωσι. τοῦτο δὲ καὶ οἱ σωκράτους ὅρκοι. σημεῖον τοῦτο παρὰ ὅρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, δι' ὁρκίαν ἐπιδεικνύμενοι.

Cratinus Chironibus. Huiuſmodi autem *erat* & Socratis iuſiurandum. Hoc *autem erat hominis* εὐόρκου. i. religioſi, *piique* ſignum, quod nunc etiam apud-nos-eſt-familiare. Multi enim per olera iurant, *ſuam* iuſiurandi-religionem, *ac pietatem* demonſtrantes.

F NOTÆ.

Πρὸς λάχανα.] Mallem, πρὸς λαχάνων. vel κατὰ λαχ.

Ῥάδαμνος. βλαστὸς εὐφυής, ἢ κλάδος. ῥάδαμνός ἐστιν, ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρέμων τοῦ δένδρου. καὶ σκιὰν ἐκτελῶν. παρὰ τὸ ῥαδίως δα-

Ῥάδαμνος. Germen delicatum. Vel ramus. ῥάδαμνος, eſt arboris ramus foliis comans, & vmbram faciens. *Sic autem dictus*, quòd facilè dometur ab æſtu,

vel alia cauſa, vt potè tener, & prominens.

ῥάζεται ὑπὸ καύσωνος, ἢ τινὸς ἄλλου αἰτίου, ὡς A
ἁπαλὸς καὶ προέχων.

Ῥαδηνός. Rhadenus. A quodam loco *ſic dictus aliquis*.

Ῥαδηνός. ἀπὸ τόπου τινός.

Ῥᾳδιέστερον. Facilius. Et ῥᾳδιεστέραν *g. f. faciliorem*. Polybius. Sed accidit, vt Aſdrubæ in Italiam aduentus longè facilior, & compendioſior eſſet.

Ῥᾳδιέστερον. πελύβιος. ἀλλὰ πολὺ ῥᾳδιεστέραν, καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν εἰς Ἰταλίαν.

Ῥαδινή. *Facilis.* Infirma. Tenuis. Vt, Hominis caput inſolatum, *& ſolis ardore duratum, eſt* robuſtum, infirmum verò, quod in vmbra nutritum eſt. Et in epigrammate.

Ῥαδινή. ἀσθενής λεπτή. κεφαλὴ μὲν αἰθερίου καρτερὰ μὲν ἡ ἡλιωμένη. ῥαδινὴ δὲ, ἡ ἐσκιατραφημένη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

O pedem, ô tibiam, ô infirmam ceruicem!
Et rurſus.

Ὦ ποδός, ὢ κνήμης, ὢ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου. B
Καὶ αὖθις.

Infirma Melite longa in ſenectutis limine
Illam à iuuentute datam *non depoſuit gratiam.*
Et rurſus *Epigr. lib. 3. p. 265. epigr. 406. cicada de ſe dicit,*
Non amplius igitur latis foliis prædita ſub planicie rami tecta, ac *inuoluta*
Delectabor, ex infirmis vocem emittens alis.

Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν.
Καὶ αὖθις.
Οὐκέτι δὲ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς,
Φθέγξομ' ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἰεὶς στομάτων.

NOTAE.

Οὐκ ἔτι δὲ.] Sic epigram. lib. 3. pag. 265. epigr. 406. ſcribitur, C
Οὐκ ἔτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς
Τέρψομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἰεὶς πτερύγων.

Ῥᾷδιον. Facile. Et ῥᾳδίως. facilè. celeriter. Vt,
Non enim facilè ad *illam mulierem attendebam,* mentem aduertebam.

Ῥᾷδιον. εὐχερές. καὶ ῥᾳδίως, εὐχερῶς. ταχέως.
Οὐ γὰρ ῥᾳδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον.

Ῥᾳδιουργεῖν. Seducere. Decipere. Fallere.

Ῥᾳδιουργεῖν. ἀπατᾶν.

Ῥᾳδιουργός. Falſa-ſcribens. Et ſimpliciter, maleficus *ita vocatur, & qui facilis eſt ad quoduis facinus audendum.* Et ῥᾳδιουργία, *h. e.* περὶ πᾶν, in omni *re* contemptio, *& negligentia*, & opportunitas, *qua arrepta, rem facilè facimus,* & audacia, *qua quis facilè fertur ad quoduis facinus faciendum.* Xenophon verò vſus eſt hac voce etiam pro facilitate. Polybius verò de verna proditore dicit. Quid cauſæ tandem eſt, quòd iiſdem *modis*, & ab iiſdem *hominibus* omnes decepti, amentiæ finem facere, *& ab ea recedere* non poſſumus? Hoc enim improbitatis genus à multis ſæpe iam eſt vſurpatum. Et hoc quidem apud alios vigere, fortaſſe non *eſt* mirandum. Apud illos verò, apud quos talis improbitatis fons exiſtit, *hoc verò vehementer eſt* mirandum. Et rurſus. Iniuria priuata nihil differt à publicis, niſi numero, & magnitudine rerum, quæ *mortalibus* accidunt. Nam priuatim quoque nebulonum, & furum natio, hac ratione præcipuè labitur, quòd alij aliis non præſtent ea quæ iuſta ſunt, & denique, *vt omnia paucis complectar, homines tales grauiſſimè peccant,* propter mutuam in pactis, & conuentis non ſeruatis leuitatem, & inconſtantiam, qua ſe mutuò lædunt.

Ῥᾳδιουργός. πλαστογράφος. καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία. καὶ D
εὐχέρεια, θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. πολύβιις δέ φησι περὶ οἰκογενοῦς προδότου. τί δή ποτ' ἐστὶν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατώμενοι πάντες, οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥᾳδιουργίας, πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον. τὸ δὲ παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστὸν καὶ αὖθις. οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν, E
ἢ πλήθει, καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν, καὶ κλεπτῶν φῦλον, τούτῳ μάλιστα τῷ τρόπῳ σφάλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοις τὰ δίκαια, καὶ συλλήβδην τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.

NOTÆ.

Τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.] Lego διὰ τὰς. VVolfius verò, ταῖς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίαις.

Ῥάζειν, & ῥύζειν. Latrare. Hermippus Europa. Latrans omnes abrodam, *corrodam, ac deuorabo* digitos. Hinc verò *verbum hoc* translatum eſt etiam ad eos, qui exacerbantur, & ſiniſtrè loquuntur. Cratinus Deliadibus.

Vt cum *ſilentio artis latrent*

Ῥάζειν. καὶ ῥύζειν, τὸ ὑλακτεῖν. Ἕρμιππος Εὐρώπῃ. ῥύζων ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς πικραινομένους, καὶ σκαιολογοῦντας μετῆκται. Κρατῖνος Δηλιάσιν.
Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τ.

Reliquum

A Λοιπὸν χρόνον.
Καὶ ἑξῆς. ἔῤῥαζε πρὸς τὴν γῆν. ὁ δὲ, σκαρί-
ζει, καὶ
Πέπορδε.

Reliquum tempus, &c.
Et, Latrabat ad terram. Ille verò ſaltabat, &
Pedebat.

ἔῤῥαζε verò eſt aor. 2. act. ab ἔῤῥαζον. ας. ε. quod à ῥαζίω. ῶ. de quo antè. vel eſt imperfecti à granitono ῥάζω, vnde circunfle-
xum ῥαζίω. ῶ. Metri verò cauſa legendum videtur σκάριζε, καί pro, ἐσκάριζε, quod à σκαρίζω.

Ῥαθάμιγγες. ῥανίδες. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. οἱ δὲ, σταγόνας.

Ῥαθυμεῖν. οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμὲν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν, καὶ
B τρυφᾶν. παρὰ τὸ ῥᾷστα τῷ θυμῷ διδόναι. Πολύβιος. πάντων δὲ δαιμονιζόντων πόπλιον, καὶ παρακαλούντων ἀναπαύεσθαι, καὶ ῥαθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.

Ῥαθυμία. ἀμέλεια.

Ῥαιθώ. ὄνομα τόπου, ἢ ὄρους. ἐν σινᾶ, καὶ ῥαιθοῖ.

Ῥαϊκός. ὁ ὁρμώμενος.

Ῥαΐσας. ὑγιάνας. ῥᾷον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. ῥαΐ-
C ζω γὰρ τὸ καταπαύω.

Ῥακιοσυῤῥαπτάδη. τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια γὰρ, τὰ διεῤῥωγότα ἱμάτια.

Ῥάκος. τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ προσωπεῖον. ὅτι ῥάκεσι κατεκολλᾶτο. ἀριστοφάνης. σὺ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεῦρες. καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ ῥάκει. καὶ πληθυντικῶς, τὰ ῥάκη.

D Ῥακώκης. ὄνομα κύριον.

Ῥάμνος. ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν, ἄκανθαν καλεῖ ἡ γραφή.

Ῥάμνος. ἐπὶ τῶν σοφῶν, καὶ ἐλλογίμων. ῥάμνος γὰρ δῆμος ἀττικῆς, ἐν ᾧ καὶ ἀντιφῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικήν. ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς ῥάμνους καλεῖν.

Ῥαμνουσία νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο
E ἐν ἀφροδίτης σχήματι. διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ νέμεσιν, καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα φειδίας ἐποίησεν. οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο ἀγορακρίτῳ τῷ παρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ ὀλυμπιᾶσι δακτύλῳ τοῦ διὸς ἐπέγραψεν, αὐτάρκης. καλὸς δὲ ἦν οὗτος ἀργεῖος ἐρώμενος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία ῥαμνούσιος, ἐπὶ τῶν σοφῶν, καὶ ἐλλογίμων.

F Ῥάμφος. ῥύγχος ὀρνίθων πρόσωπον. ῥάμφος, ἐπὶ ὀρνέων. ῥύγχος, ἐπὶ χοίρου.

Ῥανίσιν. ἡ δὲ εὐθεῖα ἡ ῥανίς. τῆς ῥανίδος.

Ῥαντίζω. αἰτιατικῇ ῥαίνω.

Ῥαντόν. ποικίλον.

Ῥαθάμιγγες. Guttæ. Vel ex equis *agitatis excitatus* puluis. Alij verò *dicunt ſic appellari* guttas.

Ῥαθυμεῖν. Non *ſignificat*, vt nos dicimus rebus venereis operam dare: ſed ſimpliciter, ociari & deliciari, *delicijs indulgere*. Quòd facillima *quæuis* animo demus. Polybius. Cùm omnes Publiū beatum prædicarent, & hortarentur, vt quieſceret, quandoquidem bello finem impoſuiſſet, reſpondit ſe ipſos beatos iudicare, quòd tales opiniones haberent.

Ῥαθυμία. Negligentia.

Ῥαιθώ. Rhaetho. Nomen loci, vel montis. Vt, In Sina, & Rhaetho.

Ῥαϊκός. Ruens. Qui ruit. Qui fertur impetu.

Ῥαΐσας. Qui conualuit. Qui ex morbo *ſe recepit, &* meliùs habet. *q.d. Qui faciliùs rem gerit.* ῥαΐζω enim *ſignificat* compeſco, ſedo. *q.d. facilius reddo.*

Ῥακιοσυῤῥαπτάδη. *Vocatiuus eſt à recto in δης deſinente.* Laceras veſtes conſuens. Lacera veſtimenta colligens. ῥάκια enim *ſunt* diruptа, *laceráque* veſtimenta. *Ariſtoph. in Ranis p. 164. v. 1. Schol. annot. 1.*

Ῥάκος. Veſtis detrita, vilis, pannoſa, lacera. Et larua, quia ex pannoſis, laceriſque veſtibus componebatur. Ariſtophanes *in Ranis p. 146. v. 30. Scolh. anno. 8. & 9.* Tu enim excogitaſti, *ac inueniſti* laruam ex pannoſis, vilibus, laceriſque veſtibus parari ſolitam. Datiuus *ſingularis*, τῷ ῥάκει. Pluraliter τὰ ῥάκη.

Ῥακώκης. Rhacoces. Nomen proprium.

Ῥάμνος. Rhamnus. Spinoſa planta maxima. Scriptura verò peccatum omne vocat ſpinam, *quòd homines ſpinarum inſtar pungat, ſauciet, cruentet.*

Ῥάμνος. Rhamnus. De ſapientibus, clariſque *viris hoc dicitur.* Rhamnus enim *erat* Atticæ municipium, in quo etiam Antiphon arte dicendi floruit. Quem multi volentes imitari, prouerbium vitæ reliquerunt, vt pulchri, *honeſti, doctique viri* vocentur Rhamni. *Er. ad. Chil. . . Cent. 5. col. 7 . 7. ad. 50. Rhamnuſius.*

Ῥαμνουσία Νέμεσις. Rhamnuſia Nemeſis. Hæc primùm dedicata fuit Veneris ſpecie, *cultáq; facta.* Quãobrem etiam mali ramum geſtabat. Eam verò dedicauit Erechtheus, quòd eſſet ipſius mater, & vocaretur Nemeſis, & in illo loco regnaſſet. Statuam verò Phidias fecit. Cuius inſcriptionem conceſſit Agoracrito Pario, *Argiuo ſuo* amaſio. Qui & Olympiæ, digito Iouis inſcripſit, Αὐτάρκης. i. *ſua ſorte contentus, nec alienis opibus indigens. Vel, Abſolutus.* Hic autem Argiuus eius amaſius erat formoſus. Dicitur autem prouerbium Rhamnuſius. de ſapientibus, clarique *viris. Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 516. ad. 38. Adraſtia Nemeſis, & Rhamnuſia Nemeſis.*

Ῥάμφος. Roſtrum. Facies auium. ῥάμφος, de auibus *propriè dicitur.* ῥύγχος, de porco. *ſiue de ſue. Latini communi vocabulo vocant vtrumque* Roſtrum.

Ῥανίσιν. Guttis. Rectus *caſus ſingularis eſt* ῥανίς. i. Gutta. *Ariſtoph. Acharnenſibus p. 168. v. 19* ῥανὶς βέβληκέ με. *gutta percuſſit me. Genitiuus*, τῆς ῥανίδος. guttæ.

Ῥαντίζω. Accuſatiuo. Aſpergo.

Ῥαντόν. Aſperſum. Variegatum.

῾Ρὰξ, ῥαγὸς. Acinus. Acini. de vua *dicitur, & vua granum ſignificat, in quo vinacea latent.* ῥὰξ verò, ῥωγὸς *dicitur* de phalangio. *Mag. Etym. col.* 705. *l.* 51. ῥὼξ, *paruum eſt animal, vuæ grano ſimile. Eſt & ſcorpij genus.* ἀ ῥήσσω. ῥήξω, ῥὰξ, & ῥὼξ. *Conſule & Euſtath.* Et ῥαγολόγος. vuilegus. vuarum-grana-legens, & *colligens,* ἐπιθετικῶς *epigram. lib.* 6. *pag.* 418. *epigr.* 39. *vocatur* echinus. *i. erinaceus terreſtris. Vide totum locum, & eius interpretationem in epigr ſequenti.*

Ῥὰξ, ῥαγὸς, ἐπὶ σταφυλῆς. ῥὼξ δὲ ῥωγὸς, ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ ῥαγολόγος, ὁ ἐχῖνος. A

῾Ρᾶξαι. Pro καταβαλεῖν. Deiicere. Proſternere. Sic Apollodorus.

Ῥᾶξαι. ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

῾Ρᾶον. Facilius. Facile. Et prouerbium. Faciliùs quã fines ſuperarunt Bœoti. De iis, qui fines & menſurã tranſgrediuntur. Ὄρειον enim, eſt ὅρος. i. finis, ad quem Bœotorum fines finiebantur. *N. L. fortaſſe,* ὄρειον γὰρ ἐστιν ὄρος, πρὸς ὃ. *i.* ὄρειον *enim eſt mons, ad quem & c. i. quo monte fines Bœotorum continebantur, & terminabantur,* ὄρεια *tamen, pro* ὅρια. *i. fines, legitur & apud Xenoph. De Inſtit. Cyri. lib.* 2. *pag.* 60. A. & 6. D. & *apud Mat. cap.* 19. *v.* 1. εἰς τὰ ὄρεια τῆς Ἰουδαίας. *ad Iudææ fines, vel confinia.*

Ῥᾶον. εὔκολον. καὶ παροιμία, ῥᾷον ἢ τὸ ὄρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί. ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους, καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. ὄρειον γάρ ἐστιν ὅρος, πρὸς ὃ οἱ ὅροι Βοιωτῶν ὡρίζοντο. B

῾Ρᾴονος. Facilioris. Facilis.

Ῥᾴονος. εὐκόλου.

῾Ρᾳόνως. Faciliùs. Facile. Et ῥᾴως, eodem modo *ſumendum.*

Ῥᾳόνως εὐκόλως. καὶ ῥᾴως, ὁμοίως.

῾Ρᾷόν τις. &c. Faciliùs quis dentes numeraſſet, quàm digitos. De ſenibus, *qui pauciſſimos, vel nullos dentes habent.*

Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν, ἢ τοὺς δακτύλους. ἐπὶ γερόντων.

῾Ρᾴων. Facilior. Animo-tranquillior, & innoxius. Qui-neminem-lædit.

Ῥᾴων. εὐθυμότερος καὶ ἀπήμων.

῾Ραπίσαι. Maxillam explicata manu percutere. Alapas impingere. quod dicunt etiam ἐπὶ κόῤῥης πατάξαι, & κατὰ κόῤῥης παίειν. *Sic & Galli, Donner ſur la ioue, frapper ſur la ioue, ſouffleter. donner vn ſoufflet,* ῥαπίζειν *alias virgis, vel bacillis cædere. Mat. cap.* 5. *v.* 39. & *cap.* 26. *v.* 67. & *Marc.* 14. *v.* 65. *vnde verbale* τὸ ῥάπισμα. *virga-ictus. Ioan cap.* 19. *v.* 3.

Ῥαπίσαι. πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόῤῥης. C

῾Ραπίς. Virga. Bacillus.

Ῥαπίς. ῥάβδος.

῾Ράπτω. Accuſatiuo. Suo.

Ῥάπτω. αἰτιατικῇ.

῾Ραριάς. Rharias. Ceres *ita vocatur.* Rharus enim habuit filium Celeum. Celeus verò, Triptolemum. Rharus autem Cererem errantem, & Proſerpinam quærentem hoſpitio excepit. Pro tali autem beneficio Ceres nepotem Rhari, Triptolemum, docuit frumenti culturam. *L.* Δήμητρα.

Ῥαριάς. ἡ Δημήτηρ. ῥᾶρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν. Κελεὸς δὲ, Τριπτόλεμον. ὁ δὲ ῥᾶρος, πλανωμένην τὴν Δήμητραν, καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην, ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ. ὑπὲρ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος ἡ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον ῥάρου Τριπτόλεμον, ἐδίδαξε τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν. D

῾Ράριον. Infans.

Ῥάριον. τὸ βρέφος.

῾Ραρόν. Robuſtum.

Ῥαρόν. ἰσχυρόν.

῾Ράρος. Venter. Vnde ῥάριον, infans *è ventre in lucem egreſſus.*

Ῥᾶρος. ἡ γαστήρ. ἐξ οὗ ῥάριον τὸ βρέφος.

῾Ρᾷστα. Facillimè. Facilè. Vt, Polynicem *iuſſit* inſepultum ſini *relinqui,* quòd cùm facilè eſſet. *i. rem commodè gereret,* patriæ bellum intuliſſet.

Ῥᾷστα. ῥᾳδίως. εὐχερῶς. Πολυνείκην ἐᾶν ἄταφον, ὅτι ῥᾷστα ὢν, ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσε.

῾Ραστώνευσις. Facilitas. Quies. Ocium. Voluptas. Vt, Ille verò templi fabricationem ſuo ipſius ocio, & *voluptate* duxit antiquiorem, ideóque Senatus lauream coronam ipſi decreuit.

Ῥαστώνευσις. ὁ δὲ, τὴν κατασκευὴν τοῦ νεώ, πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιούμενος, στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ. E

N O T AE.

Ὁ δὲ, τὴν κατασκευὴν.] Eſt ἀνακόλουθον. Dicendum enim, τῷ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιουμένῳ, στέφανον δάφνης ἡ βουλὴ ἐψηφίσατο.

῾Ραστώνη. Quies. Delectatio. Deliciæ. Facilitas. Animi-tranquillitas. Voluptas. Relaxatio. Ocium. Et ῥαστωνεύειν *hinc deductum. i. ocio, vel voluptatibus, & deliciis indulgere.* ῥαστώνη *verò, pro delicato vitæ genere ſumitur, & pro ocio* dictum-eſt apud Dionem, Romanæ hiſtoriæ *lib.* 38. *vbi ſic loquitur,* ῥαστώνη, &c. i. In ocio viuentes, & *ab omnibus curis* ſolutam, & *delicatam* vitam amplectentes, *ac voluptatibus indulgentes.*

Ῥᾳστώνη ἀνάπαυσις. τέρψις. τρυφή. εὐκολία. ῥᾳθυμία ἢ ἀπάθεια χαυνότης. ἀργία. εἴρηται καὶ ῥᾳστωνεύειν ἐν τῇ λή δίωνος ῥωμαϊκῶν. ῥᾳστώνῃ συζῶντας, καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους. F

῾Ραφανίς. Radix. Rhaphanus. ῾Ραφανίδα vocant Attici, quam nos rhaphanum vocamus. Contrà verò *dicunt* rhaphanum, quam nos cramben *appellamus.* Dicta verò eſt ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳ. id eſt, facile apparere.

Ῥαφανίς. ῥαφανίδα, φασὶν ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον καλοῦμεν. πάλιν δὲ ῥάφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανὶς, παρὰ τὸ ῥᾳδίως

A φαίνεσθαι. λόγος γὰρ ὡς ἀπειρημέναι, θᾶττον ἀνίασι. καὶ ῥαφανιδωθῆναι, καὶ τέφρα τιλθῆναι παρὰ ἀριστοφάνει ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο. ῥαφανίδας λαμβάνοντες, καθίεσαν ἐπὶ τοὺς πρωκτοὺς τούτων. καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ αὖθις.

parere. Opinio enim eſt, *rhaphanos*, quum-ſeruntur, *& eorum ſemen terræ mandatur*, celeriter in-altum-ſurgere. *i. creſcere. Ariſtoph. Pluto. p.28. v.14. Schol. annot. 8. vbi legitur* ἀπειρημένα θᾶττον ἀνιέναι. Et ῥαφανιδωθῆναι. i. rhaphanis-in-podicẽ iniectis-puniri, & τέφρᾳ τιλθῆναι. i. euulſis-pilis-podicis, cinere *calido* aſpergi, apud Ariſtophanem *in Nubibus p.113. v.10. Schol. annot. 2. vnde Suidas.* De impudicis *dicitur.* Sic enim mœchos *in adulterio* deprehenſos fœdè-tractabant. Rhaphanos capiebant, quos in eorum podices immittebant, & eos pilis-euulſis-nudabant, & calidos cineres aſpergebant, eos abundè ſic excruciantes. Et rurſus *Ariſtoph in Nubibus pag. 108. & 109. Schol. annot. 15. & p.109. Schol. annot. 1.*

B Οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος.

Οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲ σέλινον ἁρπάζειν,

Οὐδ' ὀψοφαγεῖν. οὐδὲ κιχλίζειν. οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.

Κεφάλαιον δὲ ῥαφανίδος, τὴν κεφαλήν φησί. τὸ παρὰ τὰ φύλλα δηλονότι καυλῶδες. οὐκ ἐτέμνον δὲ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανίδα. κιχλίζειν δὲ τὸ, κίχλας ἐσθίειν. οἱ δὲ, τὸ ἀτάκτως γελᾶν.

Neque licebat adoleſcentibus *cœnantibus caput rhaphani,*

Nec anethum ſeniorum rapere, nec apium,

Nec opſonia vorare, nec turdos-edere, nec tenere pedes impoſitos alterum alteri.

Vocat autem κεφάλαιον ῥαφανίδος, ipſum rhaphani caput, illam ſcilicet partem foliis vicinam, quæ caulis ſpeciem habet. Rhaphanum autem non in orbẽ, *non in orbes, aut in trochiſcos, ſiue rotulas* ſecabant: *ſed in longitudinem. In Scholiis contra. Non in longitudinem ſecabant, vt nunc fit: ſed in orbem:* κιχλίζειν verò, ſignificat κίχλας ἐσθίειν. i. turdos edere. Alij verò *dicunt hoc ſignificare, cachinnari, & diſſolutè, ac* immodeſtè ridere.

C Ῥάφεια. ὄνομα πόλεως.

Ῥαφίς. ἡ βελόνη, καὶ εἶδος ἰχθύος.

Ῥαχθέντος. ῥαγέντος.

Ῥαχίαν. οἱ ἀττικοὶ, τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ ἴωνες, τὴν ἄμπωτιν, καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς

D θαλάττης.

Ῥαχίας λαλίστερος. ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλονται τὰ κύματα, καὶ ψόφον ἀποτελεῖ.

Ῥαχίζειν τὸ διαιρεῖν τὰ νῶτα, καὶ μέρη τῆς ῥάχεως. ἤτοι διακόπτειν, ὥς φησιν εὐριπίδης.

Ῥαχίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλαζών. θεόπομπος παμφίλῃ. τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς δημοφῶν.

Ῥάφεια. Rhaphea. Nomen vrbis.

Ῥαφίς. Acus. Acicula. Et piſcis genus. Acus. *Athenæus lib.7. p.159. l.31. & 32. & lib.8. p.177. l.26. Eadem & Galeno græcè vocatur in locis antè ſcriptis.*

Ῥαχθέντος. Rupti, Fracti. à ῥάσσω. ῥάξω.

Ῥαχίαν Attici *vocant, quod communiter dicimus* ἀκτὴν. i. littus, & ipſum locum, ad quem alliditur fluctus. Ita Thucydides. Iones verò *ſic appellant* ipſam maris reciprocationem, ac receſſum. *Vide* Ἄμπωτις *in Ion. Lex.*

Ῥαχίας λαλίστερος. Littore loquacior. De garrulis *dicitur hoc prouerbium.* Quia fluctus ad littus aſſiduè alliſi ſtrepitum edunt. *Eraſm. ad. Chil.1. Cent.9. col.582. ad.32.*

Ῥαχίζειν. Diuidere dorſum, & tergi, *ſpinæque* partes, hoc eſt diſſecare, vt ait Euripides. *Sophocles in Aiace. p.4. v.56. Conſule Schol.*

Ῥαχίζειν. Arroganter-ſe-gerere. Arrogantem-eſſe. Et ῥαχιστὴς, arrogans. Theopompus Pamphila. *Senarius eſt, in quo ſic ille dicit*, Horum omnium ille arrogans Demophon *eſt autor.*

E Ῥαχίζων. σφάζων. διακόπτων. σοφοκλῆς. κύκλῳ ῥαχίζων. ἀντὶ τοῦ κατὰ τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην, καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα κατορθοῦντας, ῥαχιστὰς φαμέν.

Ῥαχίζων. Cædens. Diſſecans. Sophocles *in Aiace. p. 4. v.56.* In-orbem, *circum-circa* iugulans, *cadens.* Pro, in omni ſtabuii loco *pecudes* cædens. *Sic autem eſt loquutus Poeta,* quia prima, magnáque *pecudum* diſſecatio per *dorſi* ſpinam fit. Per tranſlationem verò, ῥαχιστὰς etiam vocamus *homines* valde maleficos, *& perditiſſimos nebulones.*

N O T Æ.

Κατὰ τόπου.] Apud Soph. in Aiace. pag.4. v.56. in Schol. legitur, κατὰ πάντα τόπον. Et, τοὺς μεγάλως κακουργοῦντας, ῥαχιστὰς φαμέν. Sed ῥαχιστὴς, à ῥαχίζω, ῥαχιτὴς, à ῥάχις deducetur.

F Ῥαχίαι. φραγμοί. ἢ δόμαι τῶν φραγμάτων. ἡρόδοτος.

Ῥάχιν. ὀσφυὸν. ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. ἡ εὐθεῖα, ἡ ῥάχις, ῥάχεως, ῥάχει. ῥάχεα, ἄχρηστον. ῥάχιν δὲ, ἐν χρήσει.

Ῥαχίαι Septa. Vel indigeo ſeptis. Herodotus. *N.L. Vide Lex. in* Ῥαχία.

Ῥάχιν. Lumbum. Vel dorſalem partem, dorſi canthum, *dorſi ſpinam.* Rectus *caſus eſt* ἡ ῥάχις, *genitiuus,* τῆς ῥάχεως, *datiuus,* τῇ ῥάχει, *& per contractionem,* ῥάχει. *Accuſatiuus,* τὴν ῥάχεα, *ſed hoc eſt* inuſitatum, ῥάχιν verò, *eſt* in vſu.

N O T AE. A

Ὀσφὺν.] Legendum, ὀσφὺν. ab ὀσφὺς, de quo Lexica. Et, τὴν καρδίην τοῦ νώτου, vel fortaſſe, τὴν ἄκανθαν τοῦ νώτου, ſpinam dorſi. Et, ῥάχιν δέ. Apud Ariſtophanem tamen in Lyſiſtrata. pag. 548. v. 18. reperitur τὴν ῥάχιν, vt à recto ἡ ῥάχις. Sic enim ibi,

Ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβετά μου πάνυ.

Quare legeres apud Suidam, ῥάχιν.

Ῥάψαι *Suere. Conſuere.* Componere. — Ῥάψαι. συνθεῖναι.

Ῥαψῴδημα. *q. d. Conſutum-carmen.* Mendacium. — Ῥαψῴδημα. ψεῦσμα.

Ῥαψῳδεῖν. Canere. Verſibus-celebrare. Ariſtophanes. — Ῥαψῳδεῖν. ᾄδειν. ἀριστοφάνης.

Verſibus-celebrare licebit pueris viros *fortes in bello.* — Ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοις τὰς ἀνδρείας ἐν τῷ πολέμῳ. B

Et ſi quis ignauus fuerit, illis dicent, *vt minimè cœnent,* ob ſuam ignauiam *erubeſcentes,* vel, à cœna abſtineant præ pudore. — Κεἴτις δειλὸς γένηται, ἵνα μὴ δειπνῶσ᾽ αἰσχυνόμενοι.

Ῥαψῳδία. *Nugæ.* Garrulitas. Verborum *multorum* coniunctio, *compoſitio, concinnatio.* Loquacitas. *Verborũ ad ſatietatem vſque q. d. profuſio, vel effuſio.* Et ῥαψῳδός. Sphinx conſuens-carmina. *Carmina-componens, vel contexens.* Hoc autem verbum ῥαψῳδεῖν erat Homeri temporibus, vel poſt Homerum. *Tolle particulam* αἰ *poſt verbum* ἦν. *In Schol. enim non extat, nec opus eſt ea.* Sophocles *in Oedipo Tyranno. p. 168. F.* — Ῥαψῳδία. φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία. καὶ ῥαψῳδός. ἡ σφίγξ. ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δ᾽ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδεῖν καθ᾽ ὅμηρον, ἢ μεθ᾽ ὅμηρον, ἦν αἰ. σοφοκλῆς.

Quomodo non, quum illa conſutrix-carminum hic erat canis, — Πῶς οὐχ ὅθ᾽ ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ᾽ ἦν κύων, C

Dicebas aliquod his ciuibus malorum *remedium?* — Ηὔδας τί τοῖσδ᾽ ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον.

De Sphinge loquitur, *quæ* ῥαψῳδὸς *vocatur, propter ænigma carmine conſcriptum ab ipſa. quod & apud Sophoclem in Oedipo Tyr. pag. 146. & apud Euripidem in Phœniſſarum argumento legitur, cuius initium boc eſt,* ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, *&c.* — Περὶ τῆς σφιγγὸς φησί.

Ῥαψῳδοί. Rhapſodi *q. d. Coutores-carminum. Concinnatores-carminum. Item Recitatores-carminum. Sic autem vocabantur* illi, qui Homeri carmina in theatris recitabant. Qui ſic dicti-ſunt, quòd *lauri* ramos tenerent, *hac Homeri carmina* recitantes. L. ῥάβδους. Ῥαψῳδῆσαι verò, eſt nugari, *garrire.* Vel ſimpliciter *munus aliquod* accipere, & ſine vllo opere *aliquid paſſim* nuntiare, *& prædicare. N. L. fortaſſe pro* λαβεῖν, *legendum* λαλεῖν *i. loqui. Senſus erit, loqui, & verſus ab aliquo compoſitos recitare, & nihil præterea præſtare,* — Ῥαψῳδοί. οἱ τὰ ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες. οἳ ἐκλήθησαν οὕτως ἐπεὶ ῥαβδοὺς ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥαψῳδῆσαι δὲ ἐστι, τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν, καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός. D

P. CVM AI. — ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΙ.

Ῥαιβός. Diſtortus. *Obliquus. Peruerſus. Qui pedibus eſt incuruis, & in ſe contractis. Cui crura ſunt introrſum obtorta.* Et ῥαιβόκρανον κορύνην. *Epigr. lib. 6. p. 441.* in epigrãmate 141. *Ibi tamen legitur* ῥαιβόκρανον. Et incuruo-capite-præditam, *&* ex-robuſto-ſtipite-factam, *vel, firmo-ſpiculo-munitam* clauam. Et ῥαιβοσκελής, pagurus *ita vocatur, quòd ſit* obliquis, *incuruis, ac tortuoſis* cruribus-præditus. *Pagurus verò genus eſt cancrorum.* Differunt autem βλαισός, & ῥαιβός. Nam hic quidem, ab ipſis genibus pedes *habet* peruerſos, Ille verò, ipſa crura *peruerſa.* — Ῥαιβός. διεστραμμένος. καὶ ῥαιβόκρανος κορύνη. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν ῥαιβόκρανον εὐστόρθυγγα κορύναν. καὶ ῥαιβοσκελής, ὁ πάγουρος. διαφέρει δὲ βλαισός, καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας. ὁ δὲ, αὐτὰς τὰς κνήμας. E

Ῥαιδεστός, Rhædeſtus. Vrbs. — Ῥαιδεστὸς. πόλις.

Ῥαίδιον. *Rheda.* Vehiculum. Vel currus. F. Ῥέδιον. — Ῥαίδιον. τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἅρμα.

Ῥαιδίων. *Redarum. Vehiculorum.* Curruum. F. Ῥεδίων. — Ῥαιδίων. ἁρμάτων.

Ῥαῖδος. Rhædus. Feræ nomen. — Ῥαῖδος. ὄνομα θηρίου.

Ῥαικάνη. Flagellum. Scutica. — Ῥαικάνη. ἡ μάστιξ. F

Ῥαῖκος. Rhæcus. Romanus. ῥῖκος verò per ι ſimplex, zonam ſignificat. — Ῥαῖκος. ὁ ῥωμαῖος. ῥῖκος δὲ, διὰ τοῦ ι ψιλοῦ, σημαίνει τὴν ζώνην.

Ῥαίκτωρ. ῥαίκτωρος. L. Ῥέκτωρ. Ῥέκτωρος. Rector. Rectoris. Genus dignitatis. — Ῥαίκτωρ, ῥαίκτωρος, εἶδος ἀξιώματος.

Ῥαίνω. ῥανῶ. Accuſatiuo. Rigo. Aſpergo. Reſpergo. — Ῥαίνω. ῥανῶ, αἰτιατικῇ.

Ῥαίω. Corrumpo. — Ῥαίω. φθείρω.

Ῥαι-

A Ῥαίωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥαιςὴρ. ἡ σφῦρα. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω. ἡ φθείρουσα τὰ ἐπιτιθέμενα. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιςὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἡ τε πυράγρη.

& forceps, pro, forceps cancri ſpeciem habens,

Ἄγκειθ' ἥφαίςῳ δῶρα πολυκράτεος.

Vide precedens epigramma 170. v. 3. vbi forcipem vocat δίχηλον καρκίνον πυραγρέτην. biſulcum cancrum ignis-venatorem quòd res in ignem coniectas capiat, ac illinc extrahat. Ob ipſam verò brachiorum cancrinorum ſimilitudinem forceps cancer vocatur,

B Καὶ αὖθις.

Οὐδ' εἴ με χρύσεον ἀπὸ ῥαιςῆρος ὅμηρον.

Στήσηται φλογέαις ἐν διὸς ἀςεροπαῖς.

Ῥαιφερδάριος. ἀξίωμα ῥωμαϊκὸν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς.

C TO' P META' TOY E, KAI' THΣ EI.

Ῥέα ὄνομα θεᾶς.

Ῥεβέκκα. ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ ἰακώβ.

Ῥεγεωνάρχιω. ζήτει ἐν τῷ αὐγουςεῖον.

Ῥεγεῶνος.

Ῥέγχουσι τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέας καθεύδοντες. οἱ δὲ, μὴ φροντίζοντες, κοιμῶνται.

D Ῥέεθρον. ῥεῖθρον.

Ῥέζεσκον. ἐποίουν.

Ῥέζειν θυσιάζειν. ποιεῖν. ἱερατεύειν. παρασκευάζειν.

Ῥέθος. πρόσωπον. ἐρύθημα. μέλος, σπλάγχνον.

E Ἐνθάδε τῆς ζυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται.

Τριγώνιον.

Ὅμηρος. ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη.

Ἄϊδος δὲ βεβήκει.

Καὶ ῥεθομαλίδαι, οἱ ζυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος. καὶ πληθυντικῶς, τὰ ῥέθη.

F Ῥέκαυτον. παρὰ ῥωμαίοις, ἀποχῆς εἶδος.

quis alteri viciſſim cautionem dat de indemnitate, & cauet ne damnum accipiat. Apocha verò, eſt ea, quæ vulgò Quittantia vocatur. q. d. Quietcantia, Gallicè Quittance, qua quis accepta pecunia, quæ ipſi debebatur, debitorem debito liberat, eùmque facit quietum, quòd nullam moleſtiam amplius ei faceſſat, quia debitam pecuniam ille perſoluit.

Ῥέκος ζώνα. ζώνη.

Ῥέκτη ἀνδρὶ, τῷ πράκτῃ.

Ῥεκτολία ἀναφορά.

Ῥαίωνος. Rhæonis. Nomen proprium *genitiui caſu, à recto* Ῥαίων *Rhæon.*

Ῥαιςὴρ. Malleus à ῥῶ, *vnde* ῥαίω. corrumpo. Qui corrumpit impoſita, *qui res ſibi ſuppoſitas, ictibus tundens, corrumpit. L.* τὰ ὑποτιθέμενα. In epigrammate 27. *lib.*.. *Epig. pag.* 447.

Ex igne ſublatus, ferreus *malleus, & carcinus,*

Dicata-ſunt *Vulcano dona Polycratis.*

Et rurſus.

Neque ſi me aureum à malleo fabrili ſublatum *Homerus.*

Collocaret flammeis in Iouis fulguribus. L. Ὅμηρος.

Ῥαιφερδάριος. L. Ῥεφερενδάριος. Referendarius. Dignitas Romana. *Quinam autem dicerentur Referendarij, nominis cauſam, & eorum officium docet Hottomanus in ſuo Iuris Lexico.*

P. CVM E. ET. EI.

Ῥέα. Rhea. Nomen Deæ.

Ῥεβέκκα. Rhebecca. Nomen proprium. Mater Iacobi.

Ῥεγεωνάρχιω. Regionis-præfectum. Quære in voce Αὐγουςεῖον.

Ῥεγεῶνος. Regionis. *Vocabulum Latinum, vt & præcedens, quod apud recentiores Græcos Latinæ vocis origine leuiſſime mutata ſeruatum eſt.*

Ῥέγχουσι Stertunt Hoc faciunt, qui profundè, *ſomno profundo ſopiti,* dormiunt. Qui verò non ſunt-ſoliciti, *nec vllis curarum fluctibus agitantur, illi* κοιμῶνται. i. dormiunt. *nec ita ſtertunt. Sed hoc non ſemper verum.*

Ῥέεθρον. *Poet. vnde per contract.* ῥεῖθρον. Fluentum. *Apud poetas paſſim legas.*

Ῥέζεσκον. *Poet. pro* ἔρρεζον, *ἤγουν* ἔρεζον. Faciebant.

Ῥέζειν. Sacrificare. *Rem-ſacram facere.* Facere. Sacerdotio fungi. Præparare. Parare.

Ῥέθος. Vultus. Rubor. Membrum. *Qualibet corporis pars. Sed per quandam excellentiam ita vocatur ipſa facies* Viſcera. *In epigrammate* 00. *lib.* . *Epigram. p.* 276.

Hic illius delicatæ molle membrum, hic iacet

Trigonium, Dionyſiacarum *donarium Salmacidum.*

Et Homerus *Iliados X. p.* 811. *v.* 6.

Anima verò ex membris volans, Plutonis in domos infernas *iuit.*

Et ῥεθομαλίδαι. Delicatam-carnem-habentes. *Delicata-cute-præditi.* Dicitur enim & totum corpus ῥέθος. & pluraliter τὰ ῥέθη. membra.

Ῥέκαυτον. L. Ῥέκαυτον, *vel* Ῥεκαυτίων. Apud Romanos *eſt apo*. hæc genus. Recautum. R. cautio, *quæ fit, quum*

Ῥέκος. Zona. Cingulum.

Ῥέκτη ἀνδρί. Factori viro Viro ſtrenuo.

Ῥεκτολία. Relatio. N. L. *At* Ῥεκτωρία. *Lat. vocabulum. Rectoratus.*

ʹΡεμβώδεις. Negligentis. Remiſſæ. Vt, τῆς ϗ, &c. Cùm enim obſidio eſſet remiſſa, Scopas quidem malè-audiebat, & valde carpebatur, *atque propter ſuam negligentiam, & ſocordiam vituperabatur*. Et rurſus. Cùm autem ipſos inueniſſet per lucum diſiectos, *diſperſos*, καὶ ῥεμβώδεις. i. *negligentes, remiſſos, remiſſas excubias agentes*, & inermes, eos interfecit.

Ῥεμβώδευς. ἠμελημένης. τῆς γὰρ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, ὁ μὲν σκόπας, ἠδόξει, καὶ διεβιβλήσκετο κακῶς. Καὶ αὖθις. εὑρὼν δὲ αὐτοὺς διαβεβλημένους κατὰ τὸ τέμενος, ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε. A

ʹΡίμει. Tentat. Dolore-afficit. Putrefacit.

Ῥέμει. πειρᾷ. ὀδυνᾷ. σήπει.

ʹΡέμος. Remus. Nomen proprium. *Romuli frater.*

Ῥέμος. ὄνομα κύριον.

ʹΡέμφις. Rhemphis. Nomen proprium.

Ῥέμφις. ὄνομα κύριον.

ʹΡέξαι. Feciſſe. Egiſſe. Athenienſes verò *ſumunt hoc pro* θῦσαι ſacrificaſſe. Apud Epicharmum *ſignificat* læſiſſe.

Ῥέξαι. ποιῆσαι. πρᾶξαι. ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι. B παρὰ ἐπιχάρμῳ, τὸ βλάψαι.

ʹΡέπει. *Repit.* Vergit. Inclinat. Propendet. Propenſus eſt.

Ῥέπει. κλίνει.

ʹΡερυθμῶσθαι. Figuratum-eſſe. Concretum eſſe. *Compoſitum, aptatum, aptum, concinnatum, concinnum, accommodatum eſſe. à* ῥυθμέω. ῶ *pro* ῥυθμίζω, *quod à* ῥυθμός. οῦ. ὁ. *de quo Lexica Diceretur alias*, ἐρρυθμῶσθαι.

Ῥερυθμῶσθαι. ἐσχηματίσθαι. συγκεκρίσθαι.

ʹΡερυπωμένους. Poeticè poſitum-eſt *pro comm.* ἐρρυπωμένους. Sordidatos. Sordidos. *Sic apud Homerum* ῥερυπωμένα *pro* ἐρρυπωμένα. Odyſſ Z. p. 68. M. *Vide Euſtath. in* ῥερυπῶσθαι. *Sic apud Onoſandrum, p.* 19. 2. ῥερυθμισμένη *pro* ἐρρυθμισμένη. *Sic in Hortis Adonidis p.* 152. A. 5. ῥέρεκα, & ῥέρεγμαι *pro*, ἔρρεκα, & ἔρρεγμαι. à ῥέω. ῥέσω. *dico. dicam. dixi. dictum. Sic in iiſdem Hortis p.* 55. *in* ἔοργα *legitur* ῥέρεχα *pro* ἔρρεχα, *quod à* ῥέζω, ῥέξω. *Quidam putant hic eſſe litterarum tranſpoſitionem.* C

Ῥερυπωμένους. ποιητικῶς κεῖται.

ʹΡεῦμον. Infans recens-natus.

Ῥεῦμον. βρέφος νεογνόν.

ʹΡεοζωρία. L. ῥεοζωρία. *Vocabulum corruptum, quod à recentioribus Græcis vſurpatur, à latino deductum.* Res-vxoria. Apud Romanos *ita vocatur* cum viro, & vxore mutua-hæreditas *i. contractus inter virum, & vxorem factus de mutua hæreditate, quod fit, quum maritus, & vxor inter ſe contractum fecit, per quem declaratur fore, vt alter alterius ſit hæres, & ſuperſtes defuncti bona poſſideat.*

Ῥεοζωρία. παρὰ ῥωμαίοις, ἡ μετὰ ἀνδρὸς, καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.

ʹΡεχθὲν. &c. Factum verò ſtultus cognoſcit. Dictum eſt apud Homerum. Quia ſtultus, poſtquàm res eſt-facta, *tandem eam* agnoſcit. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 32. *ad.* 30. & *col.* 33. *ad.* 31. *Malo accepto ſtultus ſapit.*

Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. εἴρηται παρ' ὁμήρῳ. ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει.

ʹΡεῖ. *Contractum ex* ῥέει. Fluit.

Ῥεῖ. ῥέει. D

ʹΡεῖα. Facilè. Sine-difficultate. Vehementer. Aequaliter. Hom. ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος. Facile agnoui diſcedentem. Et ῥεῖον. Facilius. Facile.

Ῥεῖα. ῥαδίως. ἀκόλως. ἀμέτρως, ἰσχυρῶς. ὁμαλῶς. ὅμηρος. ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος. καὶ ῥεῖον. ἀχαρίς. εὔκολον.

ʹΡεῖα ζώοντες. Facile, commode viuentes, ſine-labore, ſine-moleſtiis.

Ῥεῖα ζώοντες, ἀπόνως, καὶ ἀμόχθως.

ʹΡειαδωῆ. In humido loco.

Ῥειαδωῆ. ἐν καθύγρῳ τόπῳ.

ʹΡεῖθρον. Fluentem. Fluxus. Fluctus.

Ῥεῖθρον. τὸ χῦμα.

ʹΡειώνην. Rheonem. Iunonem.

Ῥειώνην. τὴν ἥραν.

ʹΡείτης. Fluens. Qui-fluit. Fluidus.

Ῥείτης. ὁ ῥέων.

ʹΡειτός. Rhetus. Nomen loci. Et gentile nomen.

Ῥειτός. ὄνομα τόπου. καὶ ὀνόματος ἐθνικοῦ. E

P. CVM H.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ρῆβας. Rhebas. Nomen fluuij.

Ῥῆβας. ὄνομα ποταμοῦ.

ʹΡηγεῖς. Tinctores. *à recto ſingul.* ῥηγεύς. *tinctor.* Et ῥῆγος. tinctum pallium. *pannus tinctus.*

Ῥηγεῖς. οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.

ʹΡηγίλαος. Rhegilaus. Nomen proprium.

Ῥηγίλαος. ὄνομα κύριον.

ʹΡηγῖνος. Rheginus. Grammaticus. Scripſit illum *librum*, qui vocatur Polymnenon, *à multa memoria.*

Ῥηγῖνος. γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον πολυμνήμονα.

ʹΡηγῖνος. Rheginus. Ab vrbe *Rhegio ſic appellatus.*

Ῥηγῖνος. ὁ ἀπὸ τοῦ ῥηγίου.

ʹΡηγίνους. Rheginos. *Ita vocant homines ignauos*, & timidos. Xenarchus enim filius Sophronis illius, quide-menſibus-ſcripſit, *Vel*, τοῦ μιμογράφου. i. *Mimographi, poeta, qui mimos ſcripſit. Ita Vuolfius.* Rheginos vt timidos, & *in rebus bellicis ignauos* in-ſuis-comœdiis-perſtrinxit, *ad hoc faciendum*, à Dionyſio tyranno impulſus. Et prouerbium *hinc manauit*, Rhegino timidior. De iis, qui per ſuperlationem ſunt timidi. *Eraſm. ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 581. *ad.* 27. Et timidior proſpiciente *Prouerbium alterum ſuperiori ſimile, de quo Eraſm. ad. Chil.* 1. *Cent.* 9.

Ῥηγίνους. τοὺς δειλοὺς. ξέναρχος γὰρ ὁ σώφρονος τοῦ μιμογράφου υἱὸς, ἐκωμῴδει τοὺς ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. Καὶ παροιμία. ῥηγίνου δειλότερος. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος. F

A *Cent.9.col.288.& 289.ad.2. Cui tertium addatur. Timidior Piſandro. Ariſtoph. in Auibus p.426.v.12. Schol.annot.8. Er.ad Chil.1.Cent.9.col.289.ad.3.*

Ῥήγιον. τόπος.

Ῥήγιον. Rhegium. Locus. *Vrbs, de qua Geographi.*

Ῥηγμῖνι. αἰγιαλῷ.

Ῥηγμῖνι. *Poet. pro quo dicitur & αἰγιαλῷ.* Littori. Vel littore.

Ῥήγνυται. διαιρεῖται. καὶ διακόπτεται. καὶ ῥήγνυσιν, ἀντὶ τοῦ προΐησιν, ἐκπέμπει. αἰλιανός. καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἱκέτιν ἐξ αὐτῆς ἐκβιασθεὶς τῆς ὀδύνης. καὶ ῥηγνύμενον. διαῤῥησσόμενον. καὶ ῥήγνυσκε. διέῤῥησσε.

Ῥήγνυται. Rumpitur. Diuiditur & diſſecatur. Et ῥήγνυσιν. Rumpit. Pro, proiicit, emittit. Ælianus. Et rumpit vocem ſupplicem ab ipſo dolore coactus. *Sic & Virgil. Æn. lib.2.p.141.v.5. Compoſitò rumpit vocem. & lib. 11.p.39 .v.10. Dat gemitum, rumpitque has imo pectore voces.* Et ῥηγνύμενον. Quod rumpitur, ac dirumpitur. Et ῥήγνυσκε. rumpebat.

B Ῥῆγος. τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.

Ῥῆγος. Pannus tinctus. Veſtis tincta.

Ῥήγουλος. ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ καρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν ῥωμαίων, ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι, πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες, τά τε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμψαν, εὐπαθῆ τινα μετρίαν τοῦ πολέμου κατάλυσιν, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν, τῇ συντάξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ, πρὸς τὴν ῥώμην
C ἅμα πρεσβείαις καρχηδονίων ἀφικόμενος, ἔς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν, τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο. οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ καρχηδονίους ἐπέστησε. παρῄνει γε μὴν τὴν ἐντέλειαν τῆς βουλῆς, ἀπώσασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγὰς, καὶ μὴ ἀνεῖναι τοὺς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναί πως ἄξιον ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου, καὶ ἤδη γηραιοῦ, ὀ-
D λίγων τε ἄλλων τῶν ὑπολελειμμένων ἐς τὴν καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους, αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ ῥωμαῖοι, τὴν μὲν πρεσβείαν ἄπρακτον τῶν καρχηδονίων πέμπουσιν. αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν. ὁ δὲ, οὐ μένειν αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἵπετο τοῖς καρχηδονίοις ἑκούσιος, τά τε δά-
E κρυα τῶν οἰκείων, καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς ἀκλινῶς διωσάμενος. ἐπανελθὼν δὲ οὖν ἐς τὴν καρχηδόνα, παντὶ κολάσεων εἴδει καταναλίσκεται. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς, οἴκου φασὶ περιτεθέντος αὐτῷ στενοῦ, καὶ ἰσομετρήτου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτὸν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῆ στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἔν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι, καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ ὁ μὲν, οὕτως ἐπράχθη.

Ῥήγουλος. Nomen proprium. Regulus. Carthaginenſes multis aduerſis rebus, *& cladibus* tracti, & ſpiritus illos elatos demittere ſeruorum inſtar coacti, Regulum ducem Romanorum, quem paulo antè in ſuam poteſtatem redactum, acerbè, & barbaricè cruciarant, tunc vinculis ſolutum, cæteriſque rebus inſtructum, *& humaniùs tractatum,* ad vos emiſerunt, *ablegarunt,* ſe moderatam, *ac æquam* aliquã belli depoſitionem, *& pacificationem,* & captiuorum commutationem, per illius viri compoſitionem, *ac deprecationem* impetraturos arbitrati. Ille verò cum Carthaginenſium Legatis Romam profectus, & in Senatum ingreſſus, honores quidem Conſularibus *deferri* ſolitos repudiauit, negãs ſe ciuitatis *Romanæ* participem eſſe, *vel, negans ſe Romanum eſſe ciuem, ab eo tempore*, ex quo Fortuna Carthaginenſes ſibi dominos impoſuiſſet. Toti verò Senatui ſuaſit, vt reconciliationem, *pacemque* prorſus repudiaret, nec hoſtes ad deſperationem iam redactos quieſcere ſineret, *miſſoſque faceret.* Haud enim vllo modo *Repub. Romana facinus* eſſe dignum, cum vno ſolo viro, eóque iam ſene, & cum paucis aliis, qui relicti erant in *agro* Carthaginenſi, multa millia commutare, & hoſtium vires *ſic augere.* Quamobrem Romani eum mirati, Legationem quidem Carthaginenſium re-infecta dimiſerunt, ipſum verò per vim iis, qui ipſum ducebant, eripere *voluerunt &* conabuntur. Ille verò dicẽs non manendum ſibi in vrbe, cuius ciuis patriis inſtitutis non eſſet, lege belli aliis coactus ſeruire, Carthaginenſes vltro ſequebatur, & lachrymis, & lamẽtationibus ſuorum inuicto animo reiectis, *atque neglectis.* Itaque Carthaginem reuerſus, omni ſuppliciorum genere conficitur. Nam præter multos *alios* cruciatus, aiunt ipſum in domuncula anguſta, & quę eius corporis magnitudini reſponderet, incluſum, crebris ferreis cuſpidibus intus transfixum periiſſe, quòd nõ poſſet immotus ſtare, ita vt in nullam partem corpus inclinaret, quia in illas cuſpides incidebat, quum ad parietes inclinatus quieſcere volebat, denique quum corporis ſtatum immutabat. Ac ille quidem ita rem-geſſit.

F Ῥᾴδιον. εὔκολον. καὶ ῥηιδίως.

Ῥηΐδιον. Facilè. *Ion. & poet. à comm. ῥᾴδιον deductum.* Et ῥηϊδίως. *Ion. & poet. pro comm.* ῥᾳδίως. Facile.

Ῥηϊνός. ὁ ῥυπαρός.

Ῥηϊνός. Sordibus. Horridus. Squalidus.

Ῥηϊστή. ἀρεστή.

Ῥηϊστή. Facilis. Grata. Quæ-placet.

Ῥήλαιμος. ὄνομα τόπου.

Ῥήλαιμος. Rhelæmus. Nomen loci.

Ῥῆμα. ῥῆμα λέγεται ἡ ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνή. οἷον τύπτω. γράφω. ἁπλῶς μόνον λεγόμενον. τὸ δὲ

Ῥῆμα. Verbum. Verbum *autem* vocatur verbalis vox ſimpliciter *enunciata.* Vt, τύπτω, verbero. γράφω,

ſcribo. Quod ſimpliciter dicitur. Quod verò per verbalem vocem ſimpliciter ſignificatur, *id* categoria vocatur.

Ῥήματα αἰτ' ἀλφίτων. Verba pro farinis. In eos *hoc dicitur*, qui non dant *ea*, quæ quis petit, *& quibus indiget*: ſed verba tantùm abunde-dant. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 509. ad. 16. Ne verba pro farina. Et Chil. 1. Cent. 3. col. 173. ad. 49. Dare verba.*

Ῥῶμος. Remus, & Romulus, fratres Romani, ex ſcortatione nati, & abiecti, & à muliere quadam educati. Quære in voce Βρυμάλια.

Ῥήναια. Rhenæa, & Rhenia, inſula quædam prope Delum.

Ῥῆνες. Oues. Rectus *caſus ſingularis eſt* ὁ ῥήν. Ouis.

Ῥῆξ Ῥηγός. Rex. Regis. Francorum Rex; *vel Princeps. Vocabulum eſt Latinum, quod de quouis Rege dicitur.*

Ῥῆξας. Qui-rupit. Qui fregit. Qui-ſecuit. Vt, Ille vero palmitibus ſectis, opem-ferebat. Et ῥῆξαι *ſumitur eodem-modo pro rumpere, frangere, ſecare.*

Ῥηξήνορες. Fortes. *Qui militares virorum acies rumpunt. Bellicoſi. Epigr lib. 3 pag. 257. epigr. 256.*

Sepulchrum Achillis fortis, quod olim Achiui

Condiderunt, Troianorum terrorem, & poſterorum.

Ῥηξίφλοια. ῥήξαντα τὸν φλοιόν. Quæ-rumpunt-corticem, *quum ſunt matura*, vt nuces.

Ῥῆξον φωνήν. Rumpe vocem. Penetrantem *aures*, & robuſtam *vocem* ede. *Ariſtophanes in Nubibus. pag. 107. v. 31. & 32.*

At ô qui multis ſeniores inſtitutis bonis coronaſti,

Rumpe vocem, qua gaudes, & tuam naturam dic.

Ῥησείδιον. Dictiuncula. Vel, Oratiuncula.

Ῥήσεις. Dictiones. Orationes.

Ῥησίαρχος. *q. d. Dictionis-autor. Vates*, qui dicit oracula. Apud Epicharmum *legitur hac vox.* Dicta-eſt *autem* à nomine ῥῆσις *i. oratio, dictio, & à nomine* ἀρχὴς, *princeps, autor, vel qui facit initium alicuius rei.* Vel (vt Aſclepiades rerum tragicarum *lib. 6. ſcribit*) præſtantiſſimum *virũ* ipſum fuiſſe *tradunt, qui ſolebat* veritatem dicere, *veríque dicendi ſtudioſiſſimus erat*. Fuit autem & alter, *qui & ipſe Rheſiarchus vocabatur.*

ἐκ τῆς ἁπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον, κατηγορία καλεῖται. A

Ῥήματα αἰτ' ἀλφίτων. ἐπὶ τῶν μὴ ὧν τις δέηται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας προϊεμένων.

Ῥῶμος, καὶ ῥώμυλος, ἀδελφοὶ ῥωμαῖοι. ἐκ πορνείας γεγονότες, καὶ ῥιφέντες. καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφέντες, καὶ ζήτει ἐν τῷ βρυμάλια.

Ῥήναια. νῆσος πλησίον δήλου. καὶ ῥηνία.

Ῥῆνες. πρόβατα. ἡ δ' εὐθεῖα, ὁ ῥήν. B

Ῥῆξ, ῥηγὸς. ὁ τῶν φράγγων ἀρχηγός.

Ῥήξας. κόψας. ὁ δὲ, ῥήξας τὰ κλήματα, ἐβοήθει. καὶ ῥῆξαι, ὁμοίως.

Ῥηξήνορες. ἀνδρεῖοι.

Τύμβος ἀχιλλῆος ῥηξήνορος. ὅν ποτ' ἀχαιοὶ

Δώμησαν, τρώων δεῖμα, καὶ ἐσσομένων. C

Ῥηξίφλοια. ῥήξαντα τὸν φλοιόν. οἷον κάρυα.

Ῥῆξον φωνήν. διάτορον, καὶ ἰσχυρὰν εἰπέ.

Ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,

Ῥῆξον φωνὴν, ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Ῥησείδιον. λεξείδιον. D

Ῥήσεις. λόγοι.

Ῥησίαρχος. ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα. παρ' ἐπιχάρμῳ τοῖς παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν. ἢ, ὡς ἀσκληπιάδης ἐν ϛ' τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι, ἀληθείας εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

N O T AE.

Παρ' Ἐπιχάρμῳ τοῖς.] Lego, παρ' Ἐπιχάρμῳ. παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται. E

Ῥησικοπεῖν. Apud-populum-concionari.

Ῥῆσις μακρά. Dictio longa. Prolixa oratio.

Ῥῆσος. Rheſus. Nomen proprium. Dux Byzantiorum, qui domicilium habebat ante vrbem, in loco, qui Rheſium dicebatur, vbi nunc Magni Theodori domus cernitur, qui ad auxilium Troianis ferendũ iuit, cúmque caſtra poſuiſſet in campo ante *Troiam* vrbem ſito, *ex vita* migrauit infeliciter. Diomedes enim, & Vlyſſes hunc noctu iugularunt. *Vide Rheſum Euripidis. Item Homeri Iliadem* ἐν τῷ K.

Ῥήσσω Accuſatiuo. Rumpo. Frango. Seco.

Ῥητίνη. Reſina. Humor ex picea *manans.*

Ῥητόν. Dictum. Definitum. Manifeſtum. Certum. Thucydides. Cum Athenienſibus compoſitionem fecerunt ea conditione, vt vnus-quiſque certa pecunia *perſoluta*

Ῥησικοπεῖν. δημηγορεῖν.

Ῥῆσις μακρά. διεξοδικὸς λόγος, καὶ μακρός.

Ῥῆσος. ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν βυζαντίων, τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ λεγομένῳ ῥησίῳ, ἔνθα νῦν οἶκος τοῦ μεγάλου θεοδώρου γνωρίζεται. ὃς ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν τρώων, καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ ἀτυχῶς ἀπήλλαξε. διὰ νυκτὸς γὰρ διομήδης, καὶ ὀδυσσεὺς τοῦτον κατασφάζουσι. F

Ῥήσσω. αἰτιατικῇ.

Ῥητίνη. τὸ ἐκ τῆς πίτυος ὑγρόν.

Ῥητόν. ὡρισμένον, φανερόν. θουκυδίδης. συνέβησαν τοῖς ἀθηναίοις, ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας. καὶ αὖθις.

A ἐν οὐδενὶ πώποτε χρόνῳ ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ ῥωμαίων οἱ καθ' ἡμᾶς σαρακηνοί.

nis *perſoluta*. dimitteretur, armis traditis. Et rurſus. Nullo vnquam tempore Saraceni, qui noſtro ſeculo viuunt, vllum certum aurum, *vllam certam pecuniæ ſummam* à Romanis acceperunt.

Ῥητορεύω. ῥητορεία.

Ῥητορεύω. Rhetor-ſum. Rhetoricam-exerceo. Oro. Dico. Declamo. Ῥητορεία. Rhetorica. Dicendi-ratio. Orandi-ars. Oratio.

Ῥητορικὴ γραφὴ, ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας. ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν λέγουσι, τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην, γράψαντός τι, ἢ εἰπόντος, ἢ πράξαντος παράνομον. ἴσως δὲ κατὰ
B τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ, ἡ κατὰ πρυτάνεως. καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατὰ ἐπιστάτου. ῥητορικὴ δὲ ἐστιν, ἐπιστήμη δικαίων. ἴδιον δὲ ῥητορικῆς τόλμης, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπιφέρειν αἰτίαν. δαμάσκιος φησὶ περὶ ἰσιδώρου, οὐδὲ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νοῦν, ὅ, τι καὶ λόγου ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς, καὶ τὸ ἀλα-
C ζονικὸν εὐλαβηθεὶς, καὶ μισήσας. ῥητορικὴ γραφὴ ἔοικε καλεῖσθαι, ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος, ἢ εἰπόντος. καὶ ἑξῆς ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη. διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ διεξωδικῶς.

Ῥητορικὴ γραφή. Oratoria cauſa, qua certabant oratores. *i. quam in iudicio agebant*. Olim enim oratores nõ omnes cauſas agebant. ſed quaſdam. Alij verò oratoriam cauſam vocant, quæ contra oratorem agitur, *& qua orator accuſatur*, quòd aliquid ſcripſerit, aut dixerit, aut fecerit contra leges. Fortaſſe verò quędam oratoriæ cauſæ, *vel, actiones* vocantur, quòd ex diuerſis legibus oratorum cauſæ *in Iudicium* introducantur, *vel, quòd ex diuerſis legibus actio detur contra Oratores, vt legatur*, κατὰ διαφόρους νόμους κατὰ τῶν ῥητόρων, *Sic & Vuolfius*. Vt dicitur πρυτανικὴ γραφὴ, &c. i. Prytanica actio, *vel, ſenatoria actio*, quæ datur contra Prytanin, *vel, q.d. præfecticia, quæ datur contra præfectum. Vel, Curatoria, quæ contra Curatorem*. Rhetorica verò, eſt ſcientia iuſtorũ. Proprium autem *eſt* oratoriæ audaciæ, non quidem negare *crimen*. ſed probabilem rerum afferre cauſam. Damaſcius de Iſidoro dicit, Nec Eloquentiæ dedit operam, *nec vllum eloquẽtiæ ſpecimen edidit*, quod ſit memoratu dignum, eius inſolentiam, & arrogantiam cauens, & odio-proſequens. Oratoria actio videtur vocari quæ *datur* contra oratorem, qui dixit, &c. vt ſupra ſcriptum-eſt. Differt *autem* Dialectica à Rhetorica. Quære in voce διεξοδικῶς. *Sic enim ſcribendum, vt pag. 185. col. 1.*

Ῥήτωρ. ῥήτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δήμῳ συμβουλεύων, καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος. εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου, καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων. εἴτ' ἐπ' οἰ-
D κείοις λήμμασι. καὶ ὁ δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγει, ῥήτωρ, ἡγεμὼν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτων. καὶ ἑτέρωθι. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ὁ συμβουλεύων ὑμῖν ὅ, τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστὶν, οὔτ' ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο. εἰ δὲ οἵους ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους. καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικὴ ἐκ βουλῆς εἰ φέρῃ τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν γνώμην ἡγούμενος.

Ῥήτωρ. Orator olim dicebatur, qui populo aliquid ſuadebat, & qui apud populum concionabatur, ſiue dicẽdi peritus eſſet, ſiue dicendi facultate careret, ſiue optimo, & ſinceriſſimo *animo rem aliquam populo* ſuaderet, ſiue proprij quęſtus, *priuatique commodi* cauſa *hoc faceret*. Et Demoſthenes hunc vocat Oratorem, quum dicit, Orator, Dux, Imperator ſub his *eſt*. Et alibi. Ego verò, ſi quidem ille, qui vobis ſuadet id, quod conducere putat, eſt orator, neque negabo, neque recuſabo nomen hoc. Si verò *talis eſt orator*, quales & ego, & vos ipſi videtis, indoctos, & veſtris opibus locupletatos. is ego non ſum. Et multis decretis adſcripta-eſt. Oratoria *ſententia*, ſi quis ex Senatu ſententiam ferat, *& S.C. ferat*, non autem ipſe ſuam ſententiam proponat. *N.L. Vuolfius*, ῥητορικὴν ἐκ βουλῆς. *Et*, εἰσηγούμενος.

E Ῥήτωρ. συνήγορος. δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην, κριτὴς παρὰ σοφοκλεῖ.

Ῥήτωρ. Orator. Cauſarum-patronus. Cauſidicus. Et qui ſuam ſententiam dicit. Iudex apud Sophoclem.

Ῥῆτραι. συνθῆκαι. λόγοι. ὁμολογίαι. ταραντῖνοι δὲ, νόμους, καὶ οἷον ψηφίσματα παρὰ λακεδαιμονίοις, ῥήτρα λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ, ῥήτρας, ὁμολογίας. οἱ δὲ, συγγράμματα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς συγγραμματοφύλακας. οἱ δὲ, στρατιῶται, δι' οὓς προῄρητο ἡ ῥήτρα, ὅς τις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν
F φίλων, ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. ὁ δὲ χρησμὸς λέγει, ῥήτραν σαφοῦς τε, καὶ ἐναργοῦς χρησμοῦ.

Ῥῆτραι. Rhetræ. Pacta-conuenta. Sermones. Orationes. Conditiones-certis-verbis-expreſſæ. Tarentini verò *ſic appellant* leges, & quaſi decreta. Apud Lacedæmonios, Rhetra, Lycurgi Lex *eſt*. vt oraculo ſancita. Alij verò *vocant* Rhetras, Pactiones. Conuẽtiones. Aliis, ſcripta Et ῥητροφύλακας *appellant* ipſos publicorum-ſcriptorum-cuſtodes, *& publicorum-monumentorum-conſeruatores*. Alij verò *dicunt* ῥήτρας *eſſe principis, aut Imperatoris edictum, quod aliquid iubet, aut vetat. Vt*, Milites, propter quos illud edictum propoſitum-fuerat, vt, quiſquis eorum verſo tergo in caſtra reuerteretur, ab amicis, vt hoſtis, telis petitus, acerbè moreretur, *tunc iſtud edictum non ſeruarunt: ſed verſo tergo, effuſa fuga, caſtra petierunt*. Oraculum verò dicit, Rhetram manifeſti, & euidentis oraculi. N.L.

Ῥηχιάδαι. ἢ ῥηχάδαι, οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥηχιάδαι, vel ῥηχάδαι *dicebantur illi*, qui damnatos in ſaxa pręrupta coniiciebant. Rhechiadæ, vel Rhechadæ.

Ῥῆχος. Sepes. *Septum. Vallum.* Herodotus *lib. 7. pag. 271. l. 38. ſed ibi ῥηχὸς ſcribitur oxytonè.*

Ῥῆχος. φραγμός. ἡρόδοτος. A

P. CVM I. — ΤΟ' Ρ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' Ι.

Ῥία. Promontoria. Montis ardua *loca, ſumma montis partes. Montium iuga, vertices, acumina,* & in mare incumbentia *loca.* à verbo ῥαίζειν, quod eſt in acutum deſinere. Thucydides. Qui extra promontoria in amplum-*maris*-ſpatium enauigare non formidabant.

Ῥία. ἀκρωτήρια. ὄρους ὄρθια. καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. παρὰ τὸ ῥαίζειν. ὅ ἐστιν εἰς τὸ ὀξὺ λήγειν. καὶ θουκυδίδης. οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι.

Ῥιανός. Rhianus, qui Cretenſis, & Benęus erat. Bene enim *eſt* vrbs Cretæ. Quidam verò Ceræten *hanc vocant.* Alij verò, ex Ithaca Meſſenes ipſum *fuiſſe* tradunt. Hic autem primùm fuit paleſtrę cuſtos, & ſeruus. Poſtea verò, eruditus Grammaticus euaſit, æqualis Eratoſthenis. Scripſit poemata verſibus-comprehenſa, Heracliadem. *i. Herculidem,* libris 4.

Ριανός. ὁ καὶ κρὴς ὢν βηναῖος. βήνη δὲ πόλις κρήτης. τινὲς δὲ κεραίτην. ἄλλοι δὲ, ἰθάκης τῆς μεσσήνης αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ, καὶ δοῦλος. ὕστερον δὲ παιδευθεὶς, ἐγένετο γραμματικός σύγχρονος ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἔμμετρα ποιήματα ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. B

Ῥιγεδανός. Terribilis. Horribilis. Horrendus. Horrens.

Ῥιγεδανός. ὁ φρικώδης.

Ῥιγηλή. Quę rigore-celeriter-corripitur. Frigoris-metuens. Vt, non enim ego *ſum* adeò frigoris-metuens, *neque tam citò frigoris rigore corripior.*

Ῥιγηλή. ἡ ταχέως ῥιγῶσα. οὐ γὰρ ἔγωγε ὧδε ῥιγηλή.

Ῥιγῖον. F Ῥῖγιον. Morbus. *Horror morbi corripiens aliquem.* Et ῥῖγος, *frigus, horror,* morbus, & metus & ῥιγῷον, optatiuus à ῥιγῶ ῥιγοῖ. *quod legitur apud Hippocratem. 175. v. pro ῥιγώη ῥιγῷ. vel à ῥιγώω. ως. α. Attico, pro com. ῥιγοίημι. οἶ. ιοίης. οίης. οίη. οἶ versa diphthongo οι in ω, factum ῥιγώω. ως. α. vt δηλόω. ως. α. à δηλόω. ως. α.* Rigeas. Præ timore-frigeas. Horreas. Metuas. Formides. Et ῥῖγος. *frigus, &* ipſa frigefactio. Quære in vocibus, Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.

Ῥιγῖον. νόσος. καὶ ῥῖγος, ἡ νόσος. καὶ ὁ φόβος. καὶ ῥιγώης, εὐκτικόν. καὶ ῥῖγος, ἡ ψῦξις. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀντίοχος αὐτόμολος κίλιξ. C

Ῥιγοῖ. Riget. Friget. A frigore correptus detinetur. *Eſt autem* tertiæ coniugationis circunflexorum. Vt, Profectò verò mihi frigere videris. Ῥιγῶν, *dictum eſt* Doricè, pro *communi* ῥιγοῦν, *verſa diphthongo* ου *in* ω. Ariſtophanes Auibus *pag. 403. v. 14. Schol: annot. 7.*

Ῥιγοῖ. ψύχει. συνέχεται ὑπὸ κρύους. γ΄. συζυγίας τῶν περισπωμένων. πάντως δὲ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν δωρικῶς. ἀριστοφάνης ὄρνισι. D

Ῥίζα. Et ῥίζωμα. Radix. Et id, quod-radices-egit. q.d. Radicatum.

Ῥίζα. καὶ ῥίζωμα.

Ῥίζωνος. Rhizonis. *N. L. Genitiuus à recto* Ῥίζων. ὁ. *Fortaſſe nomen eſt viri proprium, vt infra,* Ῥίνων.

Ῥίζωνος.

Ῥικνά. Rugoſa. Infirma. Contracta. Vt, Omnis verò cibi inopia-laborantes, rugoſi, *ſqualidi*, & macie-confecti iacebant.

Ῥικνά. ἐρρυτιδωμένα. ἀσθενῆ. συνεσταλμένα. πάσης δὲ ἐδωδῆς ἠπορημένοι, ῥικνοὶ, καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.

Ῥικνοῦσθαι. Diſtrahi, & variis modis diſtorqueri ipſa *corporis, vultúſque* ſpecie. Dicitur & ῥικνοῦσθαι, indecorè curuum fieri, *turpiter incuruari*, & in congreſſu, & in ſaltatione lumbos *indecorè* flectere, *& ſeuum inſtar contrahi, corrugari, criſſare.* Sophocles Ichneutis.

Ῥικνοῦσθαι. τὸ διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν, καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφύν. σοφοκλῆς ἰχνευταῖς. E

Ῥίμφα. Facile *Vt in quodam Epigrammate.*

Profectò enim te dormientem latro clàm aggreſſus

Interfecit, in *guttur facilè demiſſo vngue.*

Ῥίμφα. ῥαδίως.

Εὐχερέως, ἢ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθών.

Ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Ῥὶν ῥινός. ἡ. Naris. Et ῥῖνες Nares. *Hinc deducitur verbū* ῥινηλατέω. ῶ *q.d. Naribus-perſequor. ſagaciter-perſequor, & indago Canis inſtar ſagaciter odoror & odoratu, olfactúque aliquid deprehendo.* Et hinc *deriuatur participium paſſiuum* ῥινηλατούμενος. pro ἐλαυνόμενος. i. Qui agitatur *ab aliquo, qui canis inſtar eius veſtigia perſequitur, naribus ea ſagaciter olfaciens. Hoc enim ductum eſt* à tranſlatione canum venaticorum. F

Ῥὶν, ῥινός, καὶ ῥῖνες. οἱ μυκτῆρες. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ῥινηλατούμενος. ἐλαυνόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν.

Ῥίνη. Lima. Inſtrumentum auro-liquefaciendo-ſeruiens *inſtrumentum fabrile.* In epigrammate 170. *v. 2. Epigr. lib. 6. pag. 447.* Limámque radentem-aurum, citò-mordentem. Et rurſus. καὶ τε χαρακταὶ ῥῖναι. *vel potiùs* ῥῖναι. i. Et *dentibus notatæ* limæ. Et ῥίνημα. q.d. Limatura. Ramentum. Opus-limatum. Opus-lima-politum. Ῥίνη etiam *eſt* nomen piſcis. Rhina, ſquatina, vt interpretatur Gaza.

Ῥίνη. τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ῥίνην τε χρυσοτέχνην ὠκυδήκτορα. καὶ αὖθις. αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι. καὶ ῥίνημα. ῥίνη δὲ, καὶ ὄνομα ἰχθύος.

Τὸ χρυ-

A

N O T AE.

Τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον.] Mallem, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. Nam Lima, eſt inſtrumentum fabrile, quod non ſolùm aurifabris aurum liquefacientibus, & fundentibus: ſed & aliis fabris ad opus limandum, & expoliendum inſeruit. Ῥίνη verò τεχνησίχρυσον (ſi codex ſanus) vocat limam, quæ limans, radens, poliens fabricat, & conficit aureum opus. Compoſitum ex verbo τεχνάω. ῶ. fut. τεχνήσω. vnde τεχνάζω, pro quibus magis vſitata ſunt τὸ τεχνάομαι. ῶμαι. τεχνήσομαι. fabrico, molior, conficio. & ex nomine χρυσός. οῦ. ὁ. aurum. Brodæus in ſuis commentariis. pag. 580. Legit ποιέχρυσον, à ποιῶ: ſed ſuæ lectionis multas affert rationes. Sed (ſi coniecturis locus eſt dandus) fortaſſe ſcribendum τηξίχρυσον, παρὰ τὸ τήκειν, τὸ φθίνειν, καὶ φθείρειν, ἢ δαπανᾶν. Lima enim metallum limando conſumit, & perdit, & quodammodo liquefaciens abſumit. Vel certè (quod ad vuulgatam lectionem accedit proximè) dicendum, Ῥίνη τι κνησίχρυσον. Hanc lectionem ſequor. Deducetur autem à κνάω. ῶ. κνήσω. vnde κνῆσις. vel à κνίζω. κνίσω. Rado, & radendo conſumo. Hic vnius tantùm literæ mutationem habes, τῶ χ in κ. Facilis lapſus, propter vtriuſque literæ cognationem, & ſimilitudinem quandam.

B

Ῥινηλατῶ.

Ῥινηλατῶ. Naribus-perſequor, *ſagaciter odorans, & indagans. Vide ſupra* Ῥιν. ῥινός.

Ῥίνθων. Ταραντῖνος κωμικός. ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγῳδίας, ὅ ἐστι φυλακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως. καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου, δράματα δὲ αὐτοῦ τραγικὰ, καὶ κωμικὰ λη´.

Ῥίνθων. Rhinthon. Tarentinus Comicus, autor illius, quæ vocatur Hilarotragœdia, quod eſt Phylacographia. *Quorum nominum alterum quidem, ab hilaritate tragœdia, alterum verò, ab excubiarum deſcriptione dictum eſt.* Fuit autem figuli filius, ídque ſub primo Ptolemæo. Eius verò fabulæ tragicæ, & comicæ *ſunt* 38.

Ῥινοκοπῶ. αἰτιατικῇ.

Ῥινοκοπῶ. Accuſatiuo. Nares-ſeco. Nares-amputo Denaſo *dicit Plautus.*

C

Ῥινολαβίς. ἡ ῥινηλασία. ἡ ὄσφρησις. παρὰ δὲ Συνεσίῳ. τιμωρία. ἢ ὄργανον, ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον.

Ῥινολαβίς. *Inſtrumentum, quo naſus corripiebatur, & diſtorquebatur, eius cruciandi cauſa, cui hoc fiebat.* Narium-agitatio. Ipſe olfactus. Ipſe odoratus. Apud Syneſium *ita vocatur quoddam* ſupplicium, vel inſtrumentum, quo naſum diſtorquebant.

Ῥινόν. βύρσαν. δέρμα.

Ῥινόν. Burſam. Tergus. Pellem. *Item, fundam ex-corio-factam ſignificat. Epigr. lib. 3. pag. 240. epigr 277.*

Ῥινοῦ χαρμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων.

Fundæ-ex-corio factæ, ſaxorum-iaculatricis bene-torta brachia, vel, habenas, quæ-facilè-flectuntur, *intendens* ego

Ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος.

Alcimenes volucrum arcebam longè nubem.

Καὶ ῥινοτόμος, ὁ τὰ δέρματα τέμνων. ῥινὸς γὰρ τὸ δέρμα.

Et ῥινοτόμος. Pelliſecus. Qui-pelles-ſecat. ῥινὸς enim pellis *eſt.*

D

Ῥινῶ. ῥινήσω. καὶ ῥινώμενος, μυκτηριζόμενος.

Ῥινῶ ῥινήσω. Limo. Limabo. Lima-polio. Lima-poliam. Et ῥινώμενος, *aut* ῥινούμενος. Qui-deridetur. Qui-naſo-ſuſpenſo-deridetur.

Ῥίνων ὄνομα κύριον.

Ῥίνων. Rhinon. Nomen proprium.

Ῥίον. τὸ ἀκρωτήριον.

Ῥίον. Promontorium.

Ῥιπάς. καὶ ῥιπή. ἀνέμου συστροφή. περὶ Ἀγαμέμνονος φησὶν Ἠλέκτρα.

Ῥιπάς ῥιπάδος. ἡ. & ῥιπή ῆς. ἡ. Venti conuerſio, *conuolutio. contorſio, turbo, procella. Item coruſcatio, micatio.* De Agamemnone dicit Electra *apud Sophoclem in Electra. pag. 85. M.*

Ἀλλ᾽ οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
Στυγερῶν τε γόων, ἔστ᾽ ἂν
E
Λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων
Ῥιπάς. λεύσσω δὲ τόδ᾽ ἦμαρ, μὴ
Οὐ τεκνολέτειρ᾽ ὥς τις ἀηδὼν
Ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
Πρόσθε θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.

Sed nequaquam profectò finem faciam luctuum,
Et triſtium lamentationum, donec
Aſpiciam ſplendidiſſimas aſtrorum
Coruſcationes, aſpiciámque iſtum diem, quin
Liberorum-perditrix. i. quæ ſuos pullos amiſit, *vt quædam luſcinia*
Cum luctu iſtas paternas
Ante fores vocem omnibus proloquar. i. profundam.

Ὁ δὲ νοῦς. ἀλλ᾽ οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας, οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη. ἕως ἂν νύκτα, καὶ φῶς προβλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ, ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν.

F

Senſus verò *huius loci, hic eſt,* Nec interdiu, nec noctis finem faciam luctuum, lugens *perpetuò*, donec noctem, & lucem proſpiciam, quin Luſciniæ more vocem aliquam luctuum emittam ante paternas fores.

N O T AE.

Τεκνολέτειρα.] Virgil. Georg. lib. 4. pag. 104. locum iſtum elegantiſſimis carminibus illuſtrat.

Qualis populea mœrens philomela ſub vmbra
Amiſſos queritur fœtus, quos durus arator
Obſeruans nido implumes detraxit: at illa

Flet noctem, ramóque ſedens miſerabile carmen A
Integrat, & mœſtis late loca queſtibus implet.

Vide Sophoclis Electram. pag. 85. & 87. Si προθύρων retineas, vt apud Suidam, vertes, ante hæc paterna veſtibula domus.

Ῥίπαια. Rhiphæi montes.
Ῥίπαια. ὄρη.

Ῥιπῆς. Impetus. Lationis, *vt ita loqui liceat, qua quis impetu fertur aliquò*, conſilij. *I. βολῆς. Iactus. vt teli emiſſi, velut fulminis. Eſt autem genitiuus à recto* ῥιπή. ῥιπὶς verò, vas ex viminibus contextum, apud Herodotum. *Sed apud Herod. lib. 2. pag. 78. l. 27. dicitur non* ῥιπὶς. ῥιπίδος. *at* ῥίπες. ῥιπός. *Vide Lex. Ion.* In epigrammate *verò* ῥιπὶς *ſumitur pro flabello, quo carbones excitantur, & accenduntur.* Flabellum lenibus ſemper manſuetum flatibus. B
Ῥιπῆς. ὁρμῆς. φορᾶς. βολῆς. ῥιπὶς δὲ, πλέγμα παρ' Ἡροδότῳ. ἐν ἐπιγράμματι. ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις.

Ῥιπίζεται. Afflatur. Ignem enim homines flabellis, ac follibus excitabant, *ac accendebant, vt carnes, vel piſces aſſarent.* Ariſtophanes *in* ἐκκλησιαζούσαις *p. 504. v. 7. Schol. annot. 1. vnde Suidas, Carnis, vel piſcium* fruſta iam aſſantur. Et ἐκριπισθέντες. Pro, accenſi. *vel inflammati. Vel incenſi. Vt,* Illi verò cum ipſis afflatu quodam diuino correpti, *& furore quodam perciti*, hac inſana ambitione, *honoriſque cupiditate flagrantes, ac* incenſi perierunt. Ita loquitur Aelianus. Et in Epigrammate. Ignem alentéſque folles, ignem vento nutrientes *folles.*
Ῥιπίζεται. ὀπτᾶται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης. τὰ τεμάχη ῥιπίζεται. καὶ ἐκριπισθέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαρθέντες. οἱ δὲ, συνενθουσιῶντες αὐτοῖς τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. πυριτρόφους τε ῥιπίδας, πυρίπνοας.

Ῥιπὶς. ῥιπίδος. ἡ. & ῥιπίδιον. ου. τό. Idem. Flabellum, quo carbones excitantur, & accenduntur. Follis. *Ariſtoph. in Acharnenſibus pag 288. v. 13. Schol. annot. 8. vnde Suidas.* C
Ῥιπὶς. ῥιπίδος, καὶ ῥιπίδιον.

Ῥιπίζω. Accuſatiuo. Sufflo. Ignem flatu excito. Flabelli, vel follis flatu ignem accendo. Follibus agito. Sollicito. Ventilo. Afflo.
Ῥιπίζω. αἰτιατικῇ.

Ῥιπὸς Cremij Storeæ. Viminis flexilis. Rami ſaligni *Ariſtoph. in Pace. p. 460. v. 9. Er. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 370. ad. 56. Virgultea Scaphula Aegaeum tranſmittere.* Quæſtus enim cauſa vel in vimine nauigaret. Dicetur autem *hoc &* in *hominem* cupidum quæſtus, *ac auarum.* Dicitur autem & aliter *hoc prouerbium.* Μετὰ τοῦ θεοῦ πλέων. & c. vel potiùs, Ὁ σὺν θεῷ πλέων, & c. i. Qui cum Deo *propitio* nauigat, vel in vimine nauigarit. Et ῥίπεσι. Viminibus. Salicis ramis. Ramis ſalignis. D
Ῥιπός. φρυγάνου. ψιάθου. κέρδους δ' εἵνεκα, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ φιλοκερδοῦς. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως. θεοῦ πλέων, ἢ μᾶλλον, σὺν θεῷ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. καὶ ῥίπεσι, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.

Ῥίπτω. Accuſatiuo. Iacio.
Ῥίπτω. αἰτιατικῇ.

Ῥίς. Naris. Naſus. Naſus non eſt *inſtrumentum ſenſus, quod vulgò vocatur* ſenſorium, *quo percipitur odor rerum, vt ita loquamur,* odorabilium, *qua ſentiuntur olfactu:* ſed apotheſis cerebri maſtoides, *i. q. d. cerebri repoſitio, ſiue repoſitorium mammæ ſimile.* apud Theophraſtum. Quære in voce Δίοσμον. Et pluralis *accuſatiuus,* ῥῖνας. Nares. Naſos.
Ῥίς ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον τῆς ὀσφρανσεως, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις παρὰ Θεοφράστῳ. καὶ ζήτει ἐν τῷ δίοσμον. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ῥῖνας.

Ῥισμός. Rhiſmus. Nomen proprium.
Ῥισμός. ὄνομα κύριον.

Ῥιψαδαγείρων. Rhipſadageiron. N. L.
Ῥιψαδαγείρων.

Ῥίψασπις. Proiector clypei. Timidus. Ignauus. Et φέρασπις. Scutifer. Bellicoſus. *Quære in* Κλεώνυμος. *Ariſtophanes in Nubibus pag. 81. v. 7. Schol. annot. 3.* E
Ῥίψασπις. ὁ δειλός. καὶ φέρασπις, ὁ πολεμικός.

Ῥιψοκινδύνως. Temerarij qui vltrò periculum adit. Vt, Ille verò animo obfirmato decreuerat opem ferre periclitantibus, & aliquo auxilio temerario indigentibus. Tempus enim huiuſmodi, ſuum proprium putabat *eſſe.*
Ῥιψοκινδύνως, ἑκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. ὁ δὲ, ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ χρῄζουσι συμμαχίας ῥιψοκινδύνου τινός. ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

Ρ. CVM O.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ῥοαί. Fluxus. Fluenta. Et ῥοά. Rhoa. Genus arboris. Punica malus, quæ mala punica, ſiue granata fert. F
Ῥοάς. ῥεύματα. καὶ ῥοά, εἶδος δένδρου.

Ῥοβοάμ. Rhoboam. Nomen proprium.
Ῥοβοάμ. ὄνομα κύριον.

Ῥόγα. Regum pietas, & ambitio. N. L.
Ῥόγα. ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια, καὶ ἡ φιλοτιμία.

Ῥοδακινέα. Rhodacinea. Arbor Perſica.
Ῥοδακινέα. τὸ δένδρον.

Ῥοδανός. Rhodanus. Fluuius.
Ῥοδανός. ποταμός.

Ῥόδ

A Ῥόδινα μύρα. καὶ ῥόδος, ἡ νῆσος. καὶ ῥόδιος, ὁ ἀπὸ τῆς ῥόδου. καὶ ῥόδιον, φυτόν. ῥόδινος δὲ, στέφανος.

Ῥόδινα μύρα. Roſacea vnguenta. Et ῥόδος. Rhodus inſula. Et Rhodius, qui eſt ex Rhodo inſula. Et ῥόδιον, planta *roſarum*. & ῥόδινος ςέφανος. Ex roſis confecta corona.

Ῥοδίων. καὶ ῥοδίωνος, ὄνομα κύριον.

Ῥοδίων. Ῥοδίωνος. ὁ. Rhodion. Rhodionis. Nomen proprium.

Ῥοδίων χρησμός. ῥόδιοι τῇ λινδίᾳ ἀθηνᾶ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν διετέλουν τῷ ναῷ ἐνωχούμενοι. οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταινέσαντος τοῦ χρηστηρίου, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο χαλκῆν, ἢ ὀστρακίνην. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς,
B ἀπεφήνατο μὴ δ' ἑτέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδίων χρησμός. Rhodiorum oraculum. Rhodij Lindiæ Mineruæ ſacrificantes, quotidie in templo conuiuia agitabant. Mos autem ipſis non erat, vt matulam inferrent. Cùm *autem* oraculum *ipſis hoc facere* permiſiſſet, ruſus ſciſcitati ſunt, *vtrum eſſent eò laturi matulam* æream, an fictilem. Ille verò *Deus* iratus, reſpondit, Neutram. Quamobrem *aiunt* hoc prouerbium in eos dici, qui curioſiùs *aliquid* ſciſcitantur. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 518. ad. 44. Rhod. or.*

Ῥοδογούνη. γυνὴ μὲν ὑστάσπου, ξέρξου δὲ, καὶ δαρείου μήτηρ.

Ῥοδογούνη. Rhodogune. Vxor quidem Hyſtaſpis, Xerxis verò, & Darij mater.

Ῥοδοδάκτυλος. ῥοδόχροος.

Ῥοδοδάκτυλος. Roſeos-digitos-habens. Roſeo-colore-prædita. Roſea.

Ῥοδοειδής. ὁ χαροπαιός.

Ῥοδοειδής. Roſæ-ſpeciem-habens. Roſeo-colore-præditus. Lætificus. Lætificans. *Sui roſei coloris elegantia letitiam afferens.*

C Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις. ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία. ῥόδα μ' εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν. ἀριστοφάνης. καὶ ἑτέρα παροιμία, ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν. ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς.

Ῥόδον &c. Roſam anemonæ comparas. *Vel, vt Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 518. ad. 41. Roſam cum an. confers.* In eos, qui diſſimilia *inter ſe* conferunt. Et alterum prouerbium, Roſas mihi dixiſti. Pro, Quæ à te dicta ſunt, mihi ſunt roſæ. *i. tua verba, quibus me ſic appellaſti, ſunt mihi roſarum inſtar gratiſſima.* Ariſtophanes *in Nubibus pag. 106. v. 17. Schol. annot. 3.* Et aliud prouerbium, *quod hoc ſenario continetur, de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 517. ad. 40. Roſam, quæ præterierit, ne quæras iterum.* Roſam, quam-præterieris, ne-amplius quære denuò. De iis *dicitur*, qui celebrant aliquos.

Ῥοδόπη. ὄνομα κύριον, καὶ ὄνομα ὄρους ἐν θρᾴκῃ. ὅθεν ἔχει τὰ ῥεύματα ἔβρος ὁ ποταμὸς θρᾴκης.

Ῥοδόπη. Rhodope. Nomen proprium, & nomen montis in Thracia. Vnde Hebrus Thraciæ fluuius habet ſua fluenta. *i. ſuum ortum.*

D Ῥόδος. ἡ νῆσος, ἥτις καὶ λίνδος καλεῖται. καὶ κολοσσαεῖς οἱ οἰκήτορες. διὰ τὸν κολοσσόν.

Ῥόδος. Rhodus, inſula, quæ & Lindus vocatur. Et Coloſſenſes, *eius* incolæ, propter Coloſſum, *ita dicti ſunt. Dionyſ. de ſitu orbis. pag. 72. 3. L. Κολοσσέν.*

Ῥοδοχάρης. ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται ῥοδοχάρους.

Ῥοδοχάρης. Rhodochares. Nomen proprium, & declinatur *in genitiuo ſingulari,* Ῥοδοχάρεος, *& per contractionem,* Ῥοδοχάρους.

Ῥοδωνιά. ἡ τῶν ῥόδων φυτεία. ὥσπερ ἰωνιά, ἡ τῶν ἴων.

Ῥοδωνιά. Roſarium. Roſetum. Roſarum plantarium. *Locus vbi roſarum plantæ ſunt, & vbi roſæ naſcuntur, & creſcunt.* Vt ἰωνιά. Violarium. *Locus violis conſitus. Ariſtophanes in Pace pag. 455. v. 5. Schol. annot. 2.*

Ῥοδωνιά. ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών. ἄλλοι δὲ,
E καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ, εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥοδωνιά. Rhodonia, eſt quidem ipſum roſarũ pratum *i. locus, in quo roſarum plantæ ſunt, & vbi roſæ naſcuntur, & creſcunt. Roſarium. Roſetum.* Alij verò dicunt ſic etiam vocari τὴν ῥοδοδάφνην *i. Rhododaphnen, quam Dioſcorides lib. 4. cap. 82. & Plinius lib. 16. cap. 20. & lib. 24. cap. 11. Nerium vocat.* Alij verò *tradunt eſſe* genus vitis ferentis vuam, quæ colorem roſæ ſimilem habet.

Ῥόδωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥόδωνος. Rhodonis. *Genitiuus à recto* Ῥόδων. ὁ. *Rhodon.* Nomen proprium.

Ῥοδῶπις. ὄνομα κύριον. καὶ ῥοδώπιος τάφος. ῥοδόπη δὲ, ὄνομα κύριον, καὶ θρᾳκικὸν ὄρος. καὶ παροιμία ἅπαντα ὅμοια, καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή. σημαίνει ὅτι καὶ ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώ-
F κασιν οἱ θνητοί.

Ῥοδῶπις. Rhodopis. Nomen proprium. Et ῥοδώπιος τάφος. Rhodopeum ſepulchrum. Rhodope verò, nomen proprium, & Thracicus mons. Et prouerbium *ſenario comprehenſum, de quo Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 587. & 585 ad. 58. Omnia ſimilia.* Omnia ſimilia, & Rhodopis illa formoſa. Significat mortales fortuitis-caſibus. *vel, rebus aduerſis* obnoxios-eſſe.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. ὀβελίσκοι ἐν δελφοῖς πολλοί. ἀπελλᾶς δὲ ὁ ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν αἰγύπτῳ πυραμίδα. ἡρόδοτος ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ θρᾷσσα τὸ γένος. ἐδούλευσε δὲ συναισώπῳ, ἰάδμονι μιτυληναίῳ. ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. Rhodopidis donarium. *Sunt* multi Delphis obeliſci. Apellas verò Ponticus putat Ægypto pyramidem *eſſe*: ſed Herodotus hanc opinionem arguit, *ac refellit.* Fuit autem genere Thracia, & cum Æſopo ſeruiit Idmoni Mitylenæo. Illam

verò Charaxus, Sapphonis frater *à ſeruitute* liberauit, *ac redemit*. Sappho verò vocat eam Doricham.

Χάραξος ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν. Startere. Latrare. Propriè quidem, de canibus, tranſlatiuè verò, *ac impropriè, dicitur etiam* de hominibus.

Ῥόζειν. ῥέγχειν. ὑλακτεῖν. κυρίως μὲν, ἐπὶ τῶν κυνῶν. μεταφορικῶς δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοή. Fluxus. Interitus.

Ῥοή. φθορά. ῥεῦσις.

Ῥοΐσκοι. Κόρυμβοι. Corymbi auro-texti, malis-punicis ſimiles, ad ſtolæ ſacerdotalis ornamentum.

Ῥοΐσκοι. κόρυμβοι χρυσοΰφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς.

Ῥοθεῖ. Ruit. Impetu-fertur.

Ῥοθεῖ. ὁρμᾷ.

Ῥοθιάζουσιν. Confertim, *agmine-conſerto*, & cum vocis ſtrepitu ruunt. Et comedunt, *vorant*. Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag. 293. v. 21. & 22. Schol. annot. 14. & 15. vnde correctio Suidæ petenda.* Quomodo comedunt, ô honoratiſſime Hercules! Cuiates *ſunt* iſti porcelli? Quàm Tragaſæi videntur! Iocatus-eſt *Poeta nomen hoc deriuans à* verbo τρώγειν *i. edere, cuius aor. 2 act. eſt* ἔτραγον *&c.* Simul etiam vt ab vrbe *quadam formatum dixit. Idem igitur eſt, ac ſi dixiſſet, quàm voraces ſunt!* ῥοθιάζειν verò *ſignificat* impetuoſe, *magnáque corporis contentione* remigare. Ariſtophanes Babyloniis dicit, *Ad littus* Appelle impetuoſe remigans. Et rurſus, Nauis quum remorum-agitatorum-ſtrepitu ruit-impetuoſe, modeſto *tamen* ordine.

Ῥοθιάζουσιν. ἀθρόως, καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι. καὶ ἐσθίουσιν. Ἀριστοφάνης. οἷον ῥοθιάζουσιν, ὦ πολυτίμητ' Ἡράκλεις. ὡς ξαγασέα τὰ χοίρια. ἀπὸ τοῦ τρώγειν. ἢ ἀπὸ πόλεως. ῥοθιάζειν δὲ, τὸ ἐρέσσειν συντόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, κατάγει ῥοθιάζων φησί. καὶ πάλιν. ναῦς ὅταν ἐκπιτύλων ῥοθιάζει σώφρονι κόσμῳ.

N O T AE.

Ὡς τραγασαῖα.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 293. v. 22.
Πόθεν τὰ χοιρί; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.

Ῥόθιον. Cum-ſtrepitu-fluctus, vel fluxus. *dictum* παρὰ τὸ ῥεῖν, καὶ τὸ θεῖν. *i. fluere, & currere*. pro, celeriter fluere. *Ariſtoph. in Equitibus. pag. 220. v. 11. Schol. annot. 7.* Significat & ipſam remigationem. Et ῥοθιάζειν. Magna-contentione *vel, impetuoſe* nauigare. Vt, Illi verò in mare irruentes, impetuoſa-remigatione replebantur, *& ſatiabantur*. Et rurſus *idem Ariſtoph. in loco iam ſupra notato dicit*, Tollite, *ac in altum erigite* ipſi multum fluctum-cum-ſtrepitu-coniunctum. Hyperides vtitur hac voce ῥοθίῳ, pro remigatione impetuoſiſſima, *quæ fit maxima corporis contentione*. Dicit enim, Remigantium enim multitudinem, & impetuoſæ-nauigationis ſtrepitum, & nauis magnitudinem cum ſtupore quodam vehementer admirabantur. Et Arrhianus dicit, Et impetuoſæ-nauigationis ſtrepitus, & equorum hinnitus inter-ſe contrariis-ſonis-reſonans-exaudiebatur. Et rurſus idem. Agmen vnum grauis-armaturæ-militum ſcuta prætendentium, *ac hoſtibus obiicientium*, magna impetuoſæ-nauigationis-vi, & *ſtrepitu* ſimul comitante in omni tempore pontis ſemper in *illo loco* facti, præternauigant. *N. L. fortaſſe ſcribendum* ἐν χρόνῳ, *pro* ἐν χρῷ, *quod ſignificat in cute, vel in corporis ſuperficie. Sic autem formatum*, χρωτὶ, χροΐ, χρῷ. Et rurſus. τῆς εἰρ. τὸ ῥ. Remigationis concitatus impetus.

Ῥόθιον. τὸ μετὰ ψόφου κῦμα, ἢ ῥεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν καὶ ῥοθιάζειν. τὸ ἐρέσσειν συντόνως. οἱ δὲ, εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες τοῦ ῥοθίου ἐνεφοροῦντο. καὶ αὖθις. αἴρεσθ' αὐτοὶ πολὺ τὸ ῥόθιον. Ὑπερίδης τῷ ῥοθίῳ ἐπὶ τῆς εἰρεσίας χρῆται τῆς συντονωτάτης. φησὶν οὖν. τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους, ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. κτύπος τε ῥοθίου, καὶ χρεμετισμὸς ἵππων, ἀλλήλοις ἀντιπατάγει, φησὶν Ἀρριανός. καὶ αὖθις ὁ αὐτός. στῖχον ἕνα ὁπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῷ τῷ ῥοθίῳ, καὶ ἅμα ξυμπορευομένῳ, παντὶ τῷ ἐν χρῷ τοῦ ἀεὶ ἐμπεποιημένου ζεύγματος παραπλέουσι. καὶ αὖθις. τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον.

Ῥόθιον *Impetuoſus fluctus. Item id, quod fit* cum impetu aliquo. *Interdum videtur aduerbialiter ſumi, pro impetuoſè. q. d.* ῥοθίως, *quod inuſitatum, vel ſub.* κατά. Vt, Impetuoſè *ruens, &* ex obliquo, *vel, obliquè, vel, in latus*, vlteriùs-impellens equum, quendam hoſtem fugientem corripit. Et rurſus. Confertum equitatum in ipſos immittit. Illi verò perturbati, *diſſipatíque* fuerunt ab ipſo, quòd *eius* impetum non tuliſſent, hoc eſt, *quòd ferre non potuiſſent eius* impetuoſam-impreſſionem, & celerem incurſionem cum ſtrepitu *non conſueto coniunctam*. ῥόθιον dictum-eſt à nomine ῥόθος, quod ſignificat illum ſtrepitum, qui ex remis exauditur, quum *à remigibus* vehementer agitantur.

Ῥόθιον. σὺν ῥύμῃ τινί. Ἰώσηπος. ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων ἵππον, ἁρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων. καὶ αὖθις. ἐνσείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν. οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑπ' αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον, τουτέστι, τὸ ὁρμητικὸν, καὶ ἐξαίρετον μετὰ ἤχου. ῥόθιον καλεῖται, παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι.

N O T AE.

Ῥόθιον ἐκ πλαγίου.] Codex Ald. ἐν πλαγίῳ. Sed nihil mutandum.

Ῥοθοπυγίζων. Nates extenſa manu clàm verberans,

Ῥοθοπυγίζων. λάθρα τύπτων τὴν πυγὴν

vel ex-

A πλατεία τῇ χειρὶ, ἢ πλατεῖ τῷ ποδὶ, ῥόθον ποιῶν.

vel extenſo pede, *vel, extenſa pedis planta plana, latáque manus, aut pedis parte nates verberans, &* ſtrepitum edēs. *Apud Ariſtoph. in Equitibus pag. 234. v. 11. vbi pro ῥαθαπυγί-ζων, videtur ſcribendum vt hic, ῥοθοπυγίζων, ob etymologiæ rationem.*

Ρόθῳ. ὁρμῇ.

ῥόθῳ. Impetu.

Ῥομβεῖν. σφενδονᾶν. ἐκ ῥόμβος, ἡ κίνησις. πλήξας ῥομβωτῷ δόρατος οὐριάχῳ.

ῥομβεῖν. In rhombi-morem-iaculari. Inſtar rhombi-vibrare. Rotare. Et ῥόμβος. *Rhombus. Turbo. Et ipſe in rhombi morem* motus. *Rotatio. Et ῥομβωτὸς, in rhombi morem volutus, contortus, vibratus. Rotatus. Epigram. lib. 6. pag. 426. epigr. 6. v. 1. Et eodem libro pag. 434. epigr. 111. v. 4. Sed ῥομβωτὸς, à ῥομβέω. ῶ. tertiæ coniugationis circunflexorum verbo, ſignificat turbinatum, qui turbinis, vel rhombi figuram habet, quæ deſinit in acumen. Vt Epigr. lib. 6 pag. 435 epigr. 114. v. 4. Πλήξας ῥομβωτῷ. &c. Sic enim ſcribendum.* Percu-

B tiens turbinata haſtæ poſtrema-cuſpide.

Ῥόμβον. κίνησιν. ἢ κύλινδρος, ἐν ἐπιγράμματι.

ῥόμβον. *Rhombum. Turbinem.* Motum. Vel Cylindrum. *N.L.* In epigrammate 16. *pag. 414. lib. 6. Epigr.*

Θύνων εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον.

Thynnorum, bene-contorti lini profunditatibus. i. retibus ex lino bene-cōtorto-factis, & in profundas maris partes demiſſis, *rhōbum*

Φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους.

Sepientes cæruleis in tranſitibus pelagi.

Καὶ ῥομβοειδὴς παράταξις λέγεται. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον.

Et ῥομβοειδὴς παράταξις dicitur acies inſtructa rhombi figura. Et hoſtile nauis ferreum-inſtrumentum, *quod in prora prominet, vocatur ῥόμβος, Latinè, Roſtrum, quo naues hoſtium petuntur, & feriuntur.*

N O T AE.

C ῥόμβον. κίνησιν. ἢ κύλινδρος.] Legendum videtur ἢ κύλινδρον. Et, Θύννων, ἐυκλώστοιο. &cæt. Sic autem περιφραστικῶς retia vocantur confecta ex lino bene contorto, quod aliquis, vel aliqua neuit. Integrum locum vide Epigram. lib. 6. pag. 414. ἐυκλώστος Gallicè feliciùs dicitur, Bien-filé. Nam bene-filatus, non latinè; Sed epigr. 16. barbarè dicitur. Quod Latini dicunt Nere, id Itali, Filare, Galli, Filer, vtrunque deriuatum à filo, quod fuſo, digitiſque deducitur, & conuoluitur, quum quis net. Ipſúmque verbum Neo deductum eſt à Græco νέω, vnde νήθω, νήσω. & verbale νῆμα. τος. τό. Filum. Germanicè netz, ſeruata græcæ vocis origine.

Ῥόμβος.

ῥόμβος. Rhombus. Turbo. *Vt in quodam verſu.*

Στρεπτὸν βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα.

Contortum Baſſarici, Dionyſiaci *rhombum ſodalitij,* ſcil *flagellum.*

Κύλινδρον.

Cylindrum. *N.L.*

D Ῥομβοστωμυλήθρα. εὐβουλίδης φησὶν, ἐριστικὸς κερατίνας ἐρωτῶν, καὶ ψευδαλαζόσι λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων, ἀπῆλθ' ἔχων δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.

ῥομβοστωμυλήθρα. Turbinata-garrulitas. Volubilitas-linguæ. q. d. Volubilinguitas. Vt, Eubulides (inquit) contentioſus ceratinas *argumentationes, quæſtiones cornutas* interrogans. & falſa rogantibus verbis oratores volutans, *& exagitans,* abiit, habens Demoſthenis Rhomboſtomylethram.

Ῥομελίας. ὄνομα κύριον.

ῥομελίας. Rhomelias. Nomen proprium.

Ῥομφαία. τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μάχαιρα.

ῥομφαία. *Videtur idem, ac ῥομφαία* Rhomphæa. Longum iaculum. vel gladius. *Framea. Gellius lib. 10. cap. 25.*

Ῥοώδης. ῥεύματα ἔχων.

ῥοώδης. Fluxus, fluidus, fluens. Fluxus habens.

Ῥόπαλα. τὰ ξύλα παρὰ τὸ ῥαπίζειν. ἢ τῇ

E ῥοπῇ ἀλοιᾶν. τίς νῷς κόθορνος καὶ ῥόπαλον συνέπεσεν, εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πραγμάτων. τοῦτο δέ φησιν ἡρακλῆς πρὸς τὸν διόνυσον ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἁρμόζει.

ῥόπαλα. Ligna. *Baculi. Fuſtes. Claua. Dicta quaſi ῥάπαλα,* à verbo ῥαπίζειν i. baculis, ſiue bacillis cædere. Vel παρὰ τὸ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν, quòd *corpus ſua* inclinatione tūdant, *quum in id torquentur, & infliguntur, Ariſtophanes in Ranis pag. 132. v. 1.* Quænam *eſt tua* hæc mens? *ad* quid cothurnus, & claua conuenerunt? *Cur hæc à te coniuncta ſunt Hoc dicitur* De rebus diſſentientibus. Hoc autem Hercules Baccho dicit. Cothurnus enim *non viris fortibus: at* mulieribus conuenit.

N O T AE.

Τίς νῷς, κόθορνος. Ariſtoph. pag. 132. v. 1. Schol. annot. 1.

Τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;

F Ῥοπαλίζει. κινεῖ. ἐκ ςρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ ῥοπαλισμὸς, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ὁ τέτανος.

ῥοπαλίζει. Mouet, & tanquam clauam vertit, *& rotat. Claua-cædit. Claua-tundit.* Et ῥοπαλισμός. Tentigo. Pudendi intenſio.

Ῥοπή. ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμὴ, σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν οὖν ὁρμὴ ῥοπῆς βελτίων. ἐπεὶ, καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον, καὶ χεῖρον συγκρινόμενα, κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφορὰν καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον εἰ

ῥοπή Animi quidem propria *eſt appetitio, quæ Græcè vocatur ὁρμή.* Corporis verò *propriū eſt momentum, vel inclinatio vel propenſio, quæ Græcè dicitur ῥοπή.* Horme igitur erit præſtantior ipſa rhope. Nam & animus corpore *præſtantior eſt.* Melius enim, & peius, quū inter ſe conferūtur, in ſuis proprietatib. habēt diſcrimen. Et ideo

melius, prꝺſtantius-eſt peiore. Veluti Si Deus, & homo, & equus, animalia *ſunt*, generis quidem communis ratione nihil inter ſe differũt. Sed quia Deus quidem, melior *eſt* homine, & homo, *melior eſt* equo, reſtat, vt eorum diſcrimen ſit in ipſis proprietatibus. *L. αὐτῶ* Si igitur Dei quidem, proprium *eſt* immortalitas, hominis verò, ſcientiæ capacem-eſſe, & equi, facultas-hinniendi, immortalitas *eſt* præſtantior *animali* eo, quod eſt ſcientiæ capax, & quod eſt ſcientię capax, *præſtantius eſt* eo. quod hinniendi-facultate præditum-eſt. Sic etiam & inclinatio, & appetitio *ſe habet*. Melius autem, & peius videntur verſari in rebus-eiuſdem generis. Nam & comparatio *ſpectatur* in iis, quæ communionem habent inter-ſe. *Sequitur τῆς ῥοπῆς exemplum.* Et ſub momentum, *vel, Eodem momento & Imperatoris voluntas, & ipſa præſcripta-ratio legionibus denunciabant, vt ad prælium cum hoſte committendum eſſent parata.*

ζῶα, ὁ θεὸς, καὶ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἵππος. κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν, οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐπεὶ βελτίων μὲν ὁ θεὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἄνθρωπος, τοῦ ἵππου, λείπεται τὴν διαφορὰν αὐτῶν εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ, ἐπιστήμης δεκτικὸν, ἵππου δὲ, τὸ χρεμετιστικόν. ἡ ἀθανασία, βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ. τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν, τοῦ χρεμετικοῦ. οὕτω καὶ ἡ ῥοπὴ, καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον, καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι. ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα. καὶ ὑπὸ μίαν ῥοπὴν ἥ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι. A B

ῥοπή. Momentum. Inclinatio *lancis ad imum vergentis. Et per translationem, accipitur pro ſummo diſcrimine, ſiue periculo. Vt,* Ille verò, patriæ principatum in ſummo diſcrimine verſari ratus, facinus *præclarum, &* memoria dignum fecit.

Ῥοπὴ κλίσις. ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν, ἐπετελέσατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν.

ῥόπτρον. Claua, vel laqueus, vel ſupplicium. *Alias alia. Vide Lex.* In epigrammate 32. *lib.* 6. *epigr pag.* 417.

Dedicaui verò tibi iſtas clauas, abiecta verò hedera,

Manum circunſtringam auro ligatis deliciis. i. aureis, iiſque delicatis armillis.

Ῥόπτρον. ῥόπαλον, ἢ πληγὴ, ἢ τιμωρία. ἐν ἐπιγράμματι. C

Δῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, παραρρίψασα δὲ κισσὸν,

Χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

ῥόπτρον. Lyſias *in oratione* contra Andocidem de Impietate. Equum ad templi annulum alligauit. Nunc ipſum ianuæ annulum *ita* vocat.

Ῥόπτρον. λυσίας κατὰ ἀνδοκίδου ἀσεβείας, ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. νῦν τὸ τῆς θύρας κρίκον λέγει.

ῥόχθει. ῥόχθει *lego Sic apud Hom. Odyſſ.* ε. *pag.* 158. ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα, *&c. pro,* ἐρρόχθει. *Stridebat. Strepebat. Strepebat enim magnus fluctus.* Et ῥόχθεον. Gemebant. *Strepebant. Stridebant.*

Ῥόχθαι. καὶ ῥόχθεον, ἐστέναζον. D

ῥόχθει. *Strepitum-edebat. Strepebat. Stridebat. pro* ἐρρόχθει *vt ſupra. &* ῥοχθεῖ. Strepitum edit. Strepit. Stridet.

Ῥόχθει. ἦχον ἀποτελεῖ.

Ῥουβαΐουβος. *L.* Συβαΐουβος. *Subadiuua.æ. Subadiutor.* Apud Romanos *ita vocatur* auxiliatoris auxiliator.

Ῥουβαΐουβος. παρὰ ῥωμαίοις, ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.

Ῥουβίμ. Rhubin, *vel Ruben.* Nomen proprium.

Ῥουβίμ. ὄνομα κύριον.

Ῥουτίλιος. Rutilius Rufus. Tempore Scipionis fuit, qui cum ipſo militauit. Conſcripſit res tunc geſtas. Et tunc fuit Tribunus-militum, vt ait Appianus in hiſtoria Romana.

Ῥουτίλιος ῥοῦφος. ἐπὶ σκιπίωνος ἦν. ὃς αὐτῷ συνεστράτευσεν. συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι. ὃς τηνικαῦτα χιλίαρχος ἐγεγόνει. ὥς φησιν ἀππιανὸς ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.

Ῥουφῖνος. Rufinus. Hic ſub Theodoſio fuit. Homo profundo-conſilio-præditus, & occultator-animi, *vel, qui ſuum animum, mentem, & conſilium occultabat.* Hic autem, & Stilico, *L.* Στιλίχων. erant tutores filiorum Theodoſij. Ambo omnia rapiebant, in diuitiis imperium ponentes *ſuámque potentiam in opibus collocantes.* Nec quiſquam quidquam habebat proprium, niſi his placuiſſet. Omnéſque cauſæ apud hos iudicabantur, *& de controuerſiis omnibus apud hos Iudices diſceptabatur* Magnáque multitudo circuncurſantium erat ſi fortè alicui prædium *aliquod* fuiſſet locuples, & fertile. Nam *eius* dominus confeſtim corripiebatur, accuſatione ſpecioſa *& probabili aduerſus ipſum* conficta, per quorundam *emiſſariorum* ſubornatorũ inſidias. Et ille, cui fiebat iniuria, iniuriam-patiebatur, *& iniuſtè-condemnabatur*, ipſo iniuriæ-autore iudicante, *& ſententiam pronuntiante.* Rufinus autem eò immenſæ, ac improbæ auaritiæ proceſſit, vt vel ipſa publica mancipia venderet, & quotquot publica Dicaſteria, *ſiue prætoria eſſent, in quibus ius diceretur, in his omnibus*

Ῥουφῖνος. οὗτος ἐπὶ θεοδοσίου ἦν. βαθυγνώμων ἄνθρωπος, καὶ κρυψίνους. ἦσαν δὲ οὗτος τε, καὶ στελίχων, ἐπίτροποι τῶν θεοδοσίου παίδων. ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδὲν εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι πρὸς τούτοις ἐδικάζοντο. καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων εἴπου τινὶ χωρίον ὑπάρχοι παντοια γές τε, καὶ εὔκαρπον. καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου, διά τινων ὑποκειμένων ἐνεδρευομένης. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμηχάνου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπημπόλει. καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια, ῥουφίνῳ πάντες ἐδι- E F

A ἀγαζον. καὶ ὁ τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολύς. οἱ δὲ κόλακες, χθὲς μὲν, καὶ πρώην ἀνδραπόδες τῆς καπηλείας, καὶ τὰ βάθρα καλλύνειν, καὶ τοὔδαφος κορεῖν. ἄρτι δὲ χλαμύδας τάς τε διαπορφύρους ἐνδεδυκότες, καὶ πόρπαις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ ῥουφίνου εὕροις ἐν τῇ τοῦ σαρδιανοῦ εὐναπίου χρονογραφίᾳ, ἐπὶ ἀρκαδίου, καὶ ὀνωρίου. τούτων ἄχρι ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ, καὶ δύναμις ἦν κατὰ μὲν B τὴν ἑῴαν, παρὰ ῥουφίνῳ. κατὰ δὲ τὴν ἑσπέραν, ἐπὶ στελίχωνος γνώμῃ. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο. καὶ ἀπῄει κεκρατηκὼς, ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνησάμενος πολλῶν, οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπιπορισάμενος εὔνοιαν. κτήματα δὲ, ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἁπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῄει πρὸς τούτους. τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων, καὶ τούτων τὸ συκοφαντεῖσθαι διαδυομένων. ἑτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα περὶ ὠνίων ὑπὲρ τοῦ C τυχεῖν ἀρχῆς, ἢ ἄλλον τινὰ πριαμένων τῶν πόλεων ὄλεθρον. παντοίας δὲ εἴδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἁπανταχόθεν πλοῦτος, ἐς τὴν ῥουφίνου, καὶ στελίχωνος οἰκίαν εἰσέρρει. ἡ δὲ πενία, κατὰ πάντα τόπον ἐνέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ᾐσθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδέν. ἀλλ' ἔγραφον μόνον ὅσα ῥουφῖνος ἐπέταττε, καὶ στελίχων. ἐπεὶ δὲ ἄπειρος ἦν αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μνᾶσθαι ὁ ῥουφῖνος D ὠνειροπόλει.

Ῥοῦφος. ἐφέσιος ἰατρὸς γεγονὼς ἐπὶ τραϊανοῦ σὺν κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα. ἐξ ὧν καὶ ταῦτα. περὶ διαίτης ε'. περὶ διαίτης πλεόντων α'. περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α'. περὶ θραυματισμοῦ ἄρθρων α'. περὶ σύκων. α'. περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α'. περὶ γάλακτος βιβλίον α'. περὶ οἴνου βιβλίον α'. περὶ μέλιτος.

Ῥαγαλέον. διερρωγός. διεσχισμένον. καὶ ῥαγάς, ἡ διερρωγυῖα.

E Ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥαγὰς αἰπόλων πήρα.

Ἄρτων ἑώλων πᾶσα, καὶ κρεῶν πλήρης.

Κανών. τὰ διὰ τοῦ αλέος, ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς δεῖμα, δειμαλέος. ἀπὸ ῥήματος, οἰδῶ, οἰδαλέος. ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥίμφα, ῥιμφαλέος. καὶ παροξύνονται. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος, ὁ ποικίλος, καὶ κονισάλεος.

omnibus Iudices omnes Rufino iudicarent, *& in eius gratiam de controuerſiis ſententiam pronuntiarent, eius libidini fœdè ſeruientes.* Ac Adulatorum turba circa eum magna fuit. Adulatores verò, heri quidem, & nudiuſtertius. *i. nuper, nec ita dudum* cauponis inſeruierāt, vt & ſubſellia purgarent, & pauimenta verrerent. Iā verò chlamydes egregiè-prætextatas geſtabant, & aureis fibulis veſtes conſtrictas ferebant, & ſigillis auro-incluſis digitos ornabant. Pleraque verò contra Rufinum *crimina* reperias in Eunapij Sardiani Chronographia, ſub Arcadio, & Honorio. Cùm *autem* illi verbo tenus imperium haberent, *re tamen ipſa* totus principatus & poteſtas, in Oriente quidem, penes Rufinum, in Occidente verò, penes Stiliconē erat *L.* Στιλίχωνος. *Et ex iſtorum arbitrio totum imperium pendebat.* Et omnes cauſæ apud ipſos pro *ipſorum* poteſtate, *ac imperio* diſceptabantur. Et ille victor abibat, qui magna pecunia ſententiam *ſecundùm ſe* redemerat, *vel* familiaritate Prætoris beneuolentiam ſibi conciliarat. Poſſeſſiones verò, quarum domini vno omnium ore felices prædicabantur, ad hos tranſibant. Nam alij quidem *eos* muneribus placabant, & horum calumnias *hoc modo* fugiebant. Alij verò, ſua *ipſis* donabant, vt magiſtratū potirētur, aut aliquam aliam ciuitatum peſtem *his donis* redimerent. Cùm autem omne *calamitatis, ac inſignis* improbitatis genus in vrbibus vigeret, opulentia quidem, in Rufini, & Stiliconis domum vndique confluebat. *L.* Στιλίχωνος. Paupertas verò, locis in omnibus, *hominum olim* opulentorum domos peragrabat, *& in iis habitabat.* Imperatores verò nihil ſentiebant eorum, quę fiebant: ſed ea tantùm ſcribebant, quæ Rufinus, & Stilico iuſſiſſent. Cùm autem immenſas opes iſti iā congeſſiſſent, Rufinus iam Imperium quoque ſibi ambire, *& affectare cœpit, & hoc* in-ſomnis-agitabat.

Ῥοῦφος. Rufus. Epheſius medicus, qui cum Critone ſub Traiano fuit. Ferūtur eius libri plurimi. Quorum & hi *ſunt.* De ratione-victus, quinque De victu nauigantium. 1. De vulnereis medicamentis. 1 *De vulnerum medicamentis.* 1. De confractione articulorum. 1. De ficubus. 1. De vetere medicina, lib. 1. De lacte, lib. 1. De vino, lib. 1. De melle.

Ῥαγαλέον. Diruptum. Diffiſſum. *Fractum. Lacerum.* Et ῥαγάς Dirupta. Fracta. Lacera. *Vt in his ſenariis.*

In hac arca *iacebat*, erat-repoſita *caprariorum pera,*

Panis vetuſti tota, & carnium plena.

Regula. *Nomina, quæ per terminationem* αλέος *formantur,* à tribus *orationis* partibus deducuntur, à nomine, vt, δεῖμα, pauor, metus, δειμαλέος. timidus, vel timorem-incutiens. à verbo, vt, οἰδῶ, tumeo, οἰδαλέος, tumidus, ab aduerbio, vt, ῥίμφα, facilè, leuiter, celeriter, ῥιμφαλέος, facilis leuis, celer. Et acuto-n tantur-in-penultima-ſyllaba. Notata ſunt *duo, quæ regulam iſtam non ſequuntur: at excipiuntur. Hæc ſcil.* δαιδάλεος, dædaleus, varius. Et κονισάλεος, puluerulentus.

F Ῥαγμός. ῥῆξις γῆς.

Ῥάθωνος.

Ῥαμαλέος. ἰσχυρὸς, καὶ ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ἐπιρρηματικῶς.

Ῥωμαίων ἀρχὴ, αὕτη τὴν ἀσσυρίων, καὶ περσῶν, καὶ μακεδόνων τῶν πρὶν, μακρῷ ὑπερῆρε.

ῥαγμός Terræ ruptura. Hiatus terræ.

Ῥάθωνος. Gutturis. ῥάθων. ὁ. *Gutturis pars. Guttur. Et* ῥάθωνες. *Nares. Vide Lex.*

Ῥαμαλέος. Robuſtus. & ῥαμαλέως. Robuſtè. *Poſitum enim eſt* aduerbialiter.

Ῥωμαίων ἀρχή. Romanorum imperium. Hoc Aſſyriorum, & Perſarum, & Macedonum veterum regna

longo interuallo ſuperauit. Nam ſuos terminos cõſtituit, Orientem quidem verſus, Indos, & rubrum mare, & Nilum, & catarractas, & paludem Mæotidem. Ad Occidentem verò, ipſum Oceanum, quod fabulam eſſe rebus ipſis eſt declaratum, neque alia-de-cauſa, niſi ad animorum-delectationem, hoc ipſius nomen à Poetis decantari, ſi quidem & Britannorum regio, quam *Oceanus* circunfluens, inſulam efficit, nunc inuenta, in imperij Romani finibus numeratur. Dicat igitur, cuicunque viſum fuerit *hoc* per-coniecturas-cognoſcens, res veterum ab hoc *imperio Romano* citra-controuerſiam longè ſuperari, tum longitudine temporis præteriti, tum vtrorumque audacia & militari-diſciplina, *& exercituum ducendorum peritia*, & machinarũ excogitatione, & aduerſariorum virtute. Dexippus verò *dicit* cauſam, ob quam Romanum imperium *adeò* fuerit-auctũ, *fuiſſe* bellicum-ſtudium gentium, & egregium-diſciplinã copiarum. Omnes enim occidentales ſunt animoſiores iis, qui ex altera parte habitant. Sed Romani & ordine, & arte in bellis excellunt. Qua etiam Gallos vicerunt. Et in bellis contra finitimos *gerendis* exercitatiſſimi *ſunt*. Quare Barbaros quidem, ſolertia, Græcos verò, natura, & fortitudine ſuperarunt.

ῥωμαίων πόλις. Romanorum vrbs. Vrbs Roma cùm externorum bellorum eſſet imperita, luſtrata populi multitudine, *& habito cenſu*, comperit ciuium numerum non multo minorem CCC. M. ídque, quãuis continentibus bellis attereretur, nec vnquam longa, & conſtanti pace frueretur.

ῥώμη. Vis. Robur, & vrbs Roma. Hæc à prima origine per 377. annos nullum externum bellum eſtexperta. Cùm verò bellum aduerſus Carthaginenſes iamiam imminere putaret, populi multitudinem luſtrauit, *& cenſum egit*, & ciuium numerum inuenit non multo minorem CCC. M. Romam compendium orbis terrarum dixit Athenæus. Quære in voce χιλίαρχος.

ῥῶμις Rhomis. Nomen proprium.

ῥῶμος. Remus, & Romulus. Nomina propria. Quære in voce βρυμάλια.

ῥωμύλος. Romulus. τερύλος, &c. *ſcribuntur παροξυτόνως. Sic enim legendum. i. acuto-notantur-in-penultima.*

ῥωννύω. Corroboro. Vires-præbeo. Firmo. Confirmo.

ῥῶξ. ῥωγός. ὁ. Rhox. Rhogis. Genus phalangij.

ῥῶξ. Vuæ-granum. Acinus-vuæ. Et petræ genus, Rupes.

ῥωξάνη. Rhoxane. Nomen proprium. De hac quære in vocibus Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

ῥώπαξ. ῥώπακος. ὁ. Virgultum. Frutex. Dumus. Ea quæ apud nos ῥωπάκια vocantur. Virgulta. Syluoſæ plantę. Loca ſyluoſa, & virgultis referta.

ῥῶπις. Denſa ſylua. Vel locus frondoſus, & plantis-conſitus. Et ῥωπεύειν. Lignari. Ligna-colligere. Vt, Hoc tibi lignaris exiguum-lignum.

ῥωπήια. Loca arboribus conſita. Virgulta. Frutices.

ῥωπικά. *Iam videtur idem, ac ῥῶπις, vnde ῥωπογράφοι, qui aliquid in virgultis ſcribunt. Vide Lex. Sequens diſtichum iſtam coniecturam videtur confirmare.*

ὡρισαμένη πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν ἕω, Ἰνδούς, καὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ νεῖλον. καὶ καταῤῥάκτας, καὶ λίμνην μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμάς, ὠκεανὸν αὐτόν, ὃν δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μὴ δὲ ἄλλως ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τοὔνομα αὐτοῦ ποιηταῖς ᾄδεσθαι, εἴγε καὶ ἡ βρεττανῶν χώρα, ἣν περιῤῥέων νῆσον ἐργάζεται, νυνὶ εὑρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν ὅτῳ δοκεῖ ὡς ἀναμφιλόγως τῇδε πρὸς τὰ παλαιὰ ὑπερβολαί, πλήθει τε καιροῦ τοῦ ἐπελθόντων εἰκάζοντι, καὶ τόλμαις ἑκατέρων, καὶ στρατηγήσεσι, καὶ μηχανήσεων ἐπινοίαις, καὶ τῇ τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιππος δέ, ὅτι τὴν ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι, τὸ φιλόμαχον ἐθνῶν, καὶ τὸ εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἑσπέραν, θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων. προὔχει δὲ ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ τεχνικόν. ᾧ καὶ γαλατῶν ἐκράτουν. καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες, καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρίᾳ.

ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ ῥωμαίων πόλις ἄπειρατος ὑπερορίων ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη, κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν, οὐ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον. καὶ ταῦτα συνεχέσι πολέμοις τριβομένη, οὐδὲ πώποτε δὲ μακρᾶς, καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα.

ῥώμη. ἰσχύς. καὶ ῥώμη, ἡ πόλις. ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ, διαγεγονότων ἑπτά, καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ τριακοσίων ἐτῶν, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων τοῦ δὲ πρὸς καρχηδονίους οὔπω παρέσεσθαι πόλεμον προσδεχομένη, ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους. καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν, οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον τῶν λ΄ μυριάδων. τὴν ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν ἀθήναιος. καὶ ζήτει ἐν τῷ χιλίαρχος.

ῥῶμις. ὄνομα κύριον.

ῥῶμος, καὶ ῥωμύλος, ὀνόματα κύρια. ζήτει ἐν τῷ βρυμάλια.

ῥωμύλος. περύλος. αἱμύλος, αἰχύλος. παροξυτόνως.

ῥωννύω. δύναμιν παρέχω.

ῥώξ. ῥωγός, εἶδος φαλαγγίου.

ῥώξ. κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.

ῥωξάνη. ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς, ἐν τῷ ἀλέξανδρος ὁ μακεδών.

ῥώπαξ. ῥώπακος. τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.

ῥῶπις. δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος, καὶ σύμφυτος τόπος. καὶ ῥωπεύειν, ξυλεύεσθαι. τοῦτό τοι ῥωπεύεις ὀλιγόξυλον.

ῥωπήια. τοὺς συνδένδρους τόπους.

ῥωπικά.

Mater

A Ἀ μήτηρ ζωὸν τὸ μίκυθον, οἷα πενιχρά.

Βάκχῳ δωρεῖται, ἐρῶπικὰ γραψαμένα.

Ῥωπικός. τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπέφηνε τέλειον. ἦν δὲ ψευδεπίγραφος. καὶ ῥωπικὸς αὐτὶ τοῦ κεχρωσμένος. καὶ ῥωπικὸν ὤνιον, τὸ εὐτελὲς μὲν, πολλοῦ δὲ πιπρασκόμενον. ῥῶπος γὰρ, ὁ εὐτελὴς, καὶ παντοδαπὸς φόρτος.

Ῥῶπος. μίγμα χρωμάτων, ὅσα βαφεῦσι, ζω-
B γράφοις μυρεψοῖς χρησιμεύει ὅθεν καὶ ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασι.

Ῥωσάκης. ὄνομα κύριον.

Ῥώσαντες. δυναμώσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ὡς οὐκέτι ῥωμαϊκοῖς, καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπιπτούμενοι στρατηγήμασι.

C Ῥωσαφῶν. φρούριόν τι.

Ῥῶσθαι. σπουδάζειν.

Ῥωσθείς. δυναμωθείς.

Ῥῶσις. ὑγεία.

Ῥωστήριον. παρορμητήριον.

Ῥωτακίζειν. τῷ ῥ στοιχείῳ, συνεχῶς χρῆσθαι.

Ῥωχμός. ῥῆγμα γῆς. προκόπιος. ἀβίγας δὲ ὁ
D ποταμὸς ἐκ τοῦ αὐρασίου κατιὼν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ δὴ ἀπόρρωγες συχναὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ ἀβίγας σχιζόμενος ὑπὲρ γῆν φαίνεται. τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου συμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ᾠκημένοις τίθεται ἐπιβύσαι καὶ χώματι τοὺς ῥωχμοὺς, ἢ αὖθις αὐτοὺς ἀποκαλύψασι τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τοῦδε ὅ, τι βούλοιντο χρῆσθαι.

Ῥώψ. τὸ φυτὸν, καὶ ῥῶπα, βοτάνη ἁπαλή.

ΤΟΥ Ρ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙ.

E Ῥοιά. τὸ ῥοίδιον λέγεται. καὶ ῥόα.

Ῥόιακες. δίδωμι δὲ τῷ καλλινίκῳ παιδίῳ ῥοιάκων ζεῦγος. ψιλοτάπιδα ἀμφίταπον. περίστρωμα. προσκεφάλαια δὲ δύο τῶν καλλίστων.

Ῥοιβδεῖν. ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ῥοῖβδος παρὰ
F ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις.

Ῥοιζηδόν. σφοδρῶς μετ' ἤχου. ἀπειλητικῶς.

Ῥοῖζος. ῥώμη. ἦχος. ἰώσηπος. οὕτω δὲ ῥοίζῳ τοῖς ῥωμαίοις ἐνέπεσον, καὶ βίᾳ, ὡς διαρρῆξαι τὰς

Mater viuum paruulum leporem, *vt potè* mulier *pauper*,

Baccho donat, donarium hoc in *virgultis poſtquàm-ſcripſit*. N.L.

Ῥωπικός. Practicum verò modum, *qui in actione, & rebus gerendis verſatur*, perfectum *eſſe* ſubindicauit. Erat verò falsò-inſcriptus. Et ῥωπικὸς *ſumitur* pro, coloratus. Et ῥωπικὸν *res* venalis, *merx* vilis illa quidem: ſed quæ magno *precio* venditur. ῥῶπος enim *vocatur* vilis, & varia merx. *vel, vile, & omnigenum onus.*

Ῥῶπος. Mixtura colorum, quotquot tinctoribus, pictoribus, & vnguentariis conducunt, *& vtiles ſunt*. Vnde & ῥωποπώλης. i. ſcrutarius, & rerum minutarū, ac vilium venditor. Item pigmentarius. Quidam autem omnigenum onus, *& omnis generis merces*, ῥῶπον dixerunt.

Ῥωσάκης. Roſaces. Nomen proprium.

Ῥώσαντες. Qui-corroborarunt. Qui-confirmarunt. Vt, Barbari autem ſe confirmarunt, acie-denſata, vt tutiores eſſent, nec ampliùs Romanis commentis, & imperatoriis-artibus circumuenirentur.

Ῥωσαφῶν. Rhoſaphon. Caſtellum quoddam.

Ῥῶσθαι. Valere. Poſſe. Studere. *Contendere-magna-vi aliquid facere. Per ſyncopen formatum eſt ἐκ τοῦ ῥώεσθαι. Vel per aphæreſin ἐκ τοῦ ἐῤῥῶσθαι.*

Ῥωσθείς. Confirmatus. Corroboratus. Valens. Robuſtus.

Ῥῶσις. Sanitas. Robur. Vires. Firmitas.

Ῥωστήριον. Vehemens impetus. Vehemens-incitatio.

Ῥωτακίζειν. Rhotacizare. Litera ρ frequenter vti.

Ῥωχμός. Ruptura terræ. Terræ hiatus. Cauerna. Procopius. Abigas fluuius ex Auraſio deſcendens in campum, in quo ſunt multæ rupes abruptæ, in quas Abigas diuiſus, ſupra terram apparet. Quòd cùm in largiſſimo campi ſpacio contingat, facultatem accolis præbet aggere cauernas implendi, & rurſus iiſdem apertis, aquis huius fluuij, arbitratu ſuo vtendi.

Ῥώψ. Planta. Frutex. Virgultum. & ῥῶπα. Herba tenera.

Ρ. CVM ΟΙ.

Ῥοιά. Punica malus. Arbor punica. Eadem & ῥόα, & ῥοίδιον dicitur, *per contractionem ex* ῥοΐδιον. *Sic & ipſum malum punicum, ſiue malum granatum vocatur. Vide Euſtath.*

Ῥόιακες. Rhœaces. N.L. Vt, Do autem Callinico puero rhœacum par, villis-carentem-tapetem *vnum, & alterum*, ab-vtraque parte villoſum-tapetem. *Vnum* aulæum. Ceruicalia verò, *ſiue puluinaria* de pulcherrimis bina. *Vel, duos verò puluinos omnium pulcherrimos.*

Ῥοιβδεῖν. Abſorbere. *Item ſtridere. Strepitum-edere. Vide Euſtath.* Dicitur & ῥοῖβδος apud Ariſtophanem in Nubibus. *pag. 84. v. 7. & pro ſtridore ſumitur. Alias alia. Vide Lex.*

Ῥοιζηδόν. Vehementer cum ſono. Minaciter. *Cum vehementi-ſono, vel ſtrepitu. Cum-minis.*

Ῥοῖζος. Impetus. Sonus. *Stridor. Strepitus.* Ioſepus. Tanto autem cum impetu, tantáque cum vi in Romanos irruerunt, vt *eorum* ordines perrumperent, ac

rumperent, & diſſiparent. Et ῥοίζημα. Sonus. Stridor. Strepitus. Et ῥοίζησεν. Vocem-edidit. Reſonuit. Sonum, ſtrepitum, ſtridorem edidit.

Ῥοιτιεύς. Rhœticus, vel Rhœtienſis. *Nomen deductum* à loco. Et Ῥοίτειον. Rhœteum. Promontorium.

Ῥοίτης. Rhœtes. Nomen proprium.

τάξεις. καὶ ῥοίζημα, ὁ ἦχος. καὶ ῥοίζησεν, ἐφώνησεν. ἤχησε. A

Ῥοιτιεύς. ἀπὸ τόπου. καὶ ῥοίτειον, ἀκρωτήριον.

Ῥοίτης. ὄνομα κύριον.

Ρ. CVM Υ.

Ῥυάδες. Rhyades. Vites, quæ pſinades vocantur, hoc eſt, quæ defluunt, & infirmæ-ſunt, *adeò vt earum tenellus racemus defluat, ac pereat, antequàm ad iuſtam maturitatem perueniat. q.d. Fluxæ, vel fluentes vites.*

Ῥύβδην. Fluxè. Fluendo Vt de fluxu dicitur Vehementer. Terribiliter. *Terribilem in modum.* Abundè. Copioſè.

Ῥύγχος. Roſtrum. Ariſtophanes *in Auibus pag.* 382. *v.* 25. Eleleu. Veni. Demitte roſtrum *in hoſtis corpus.* non cunctari decet, *non oportet cunctari.* Τὸ ῥύγχος. Facies. *Vultus. Interdum impropriè de homine dicitur.* Et Cratinus, & alij τὸ ῥύγχος ſumunt pro τὸ ῥάμφος. ῥάμφος enim de auibus, ῥύγχος verò, de porcis dicitur. Quære in voce Γαμψώνυχος.

ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ῥυάδες. ἄμπελοι. αἱ λεγόμεναι ψιάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσαι. αἱ ἐξασθενοῦσαι. B

Ῥύβδην. ὡς ἐπὶ ῥεύματος. σφοδρῶς. φοβερῶς. δαψιλῶς.

Ῥύγχος. ἀριστοφάνης. ἐλελεῦ. χώρει. κάθες τὸ ῥύγχος οὐ μένειν ἐχρῆν τὸ πρόσωπον. καὶ κρατῖνος, καὶ ἕτεροι. ἐπὶ ῥύγχος. ζήτει ἐν τῷ γαμψώνυχος.

N O T AE.

Τὸ ῥύγχος οὐ μένειν.] Apud Ariſtoph. in Auibus. pag. 382. v. 25. ſcribitur τὸ ῥύγχος. οὐ μέλλειν ἐχρῆν. Deinde ſubiiciendum. τὸ ῥύγχος, τὸ πρόσωπον. καὶ Κρατῖνος, καὶ ἕτεροι τὸ ῥύγχος λαμβάνουσιν ἀντὶ τοῦ ῥάμφους. ῥάμφος γὰρ, ἐπὶ τῶν ὀρνίων, ῥύγχος δὲ, ἐπὶ τῶν χοίρων λέγεται. ζήτει ἐν τῷ γαμψώνυχος. Vide & eadem pag. v. 9. C

Καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.

Ῥύδην. Vehementer, & confertim, *cum-impetu, vel impetuoſè.* Ita Cratinus. Dicitur & ῥύδον. q.d. Fluxè. Fluendo. Abundè. Copioſè. Vt, ῥύδον, &c. Copioſè diteſcunt. Vel foſè, pro, valdè.

Ῥύζος. *Idem videtur, ac* ῥοῖζος. *Sibilus. Stridor. Impetus. Sibili ſtridor. Impetus cum ſtridore. Vehemens impetus.*

Ῥυήτω. Fluat. Pereat.

Ῥυηφενής. Opulentus. Diues. Affluens-opibus.

Ῥυθμίζει. Accuſatiuo. *Sophocles in Antigone pag.* 227. *v.* 10. *Vide Schol.* Figurat-concinnè. Regula-dirigit. Aptat. Concinnat. Accommodat. Damaſcius. Sed quæcunque ſcripſit, habebant quidem celſitudinem-animi, & operis-efficiendi-vim, ipſis verò verbis non admodum erant concinna: ſed horum quæcunque metro-carebant, *& quæ oratione ſoluta ſcripta erant, ſatis feliciter* eueniebant, *eique ex animi ſententia ſuccedebant:* Nam alioqui non ſecundùm decorum rhythmum mihi permiſit *illa ſcripta* corrigere. N. L.

Ῥύβδην. σφοδρῶς. καὶ ἀθρόως. οὕτω κρατῖνος. λέγεται καὶ ῥύδον. ῥύδον ἀφνειόνται, ἀντὶ τοῦ ῥύδην, καὶ ῥευστικῶς πλουτοῦσιν. ἢ κεχυμένως ἀντὶ τοῦ πάνυ.

Ῥύζος. D

Ῥυήτω. φθαρήτω.

Ῥυηφενής. ὁ πλούσιος.

Ῥυθμίζει. αἰτιατικῇ, διατυποῖ, κανονίζει, εὐθετίζει. δαμάσκιος. ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλόνουν, καὶ τελεσιουργὸν εἶχον. τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα. ἀλλὰ τούτων ὅσα ἄμετρον, ἀπέβαινε. καὶ ἄλλως οὐ κατὰ τὸ πρέπον ῥυθμὸν ἐμοὶ ἐπανορθοῦν ἐπέτρεπε.

Ῥυθμός. Rhythmus *eſt* conſequentis harmoniæ concinnus ordo. Conſonum carmen. Suaue-carmẽ, & concinnum. *Concinnorum, & ſuauium verborum concinna* commixtio. *Ariſtoph. in Nub. pag.* 95. *Schol. annot.* 10. *lin. vlt.* Rhythmus *eſt* metri pater. Eſt autem antiqua metrorum, & rhythmorum doctrina. *Quidam ita ſcribit.* Ille verò tibicinas aliquem barbaricum rhythmũ ſibi canere, iubet. Differt *autem* rhythmus à metro. Quòd ille quidem generalius ſit, *latiúſque pateat.* Metrũ verò, ſit rhythmi ſpecies. Rhythmus enim ſpectatur & in illis, qui manibus, & pedibus plaudũt. Quũ enim cita, & tarda pedum ſublatio, & poſitio proportionem, *iuſtámque rationem* inter ſeſe habent, rhythmus exiſtit. Hinc autem per tranſlationem ab his *ductam*, certa ſyllabarum complexio, quam ad verſuum generationem *i. compoſitionem*, aſſumimus, pedes vocati-ſunt. Et de tibiis, & aliis huiuſmodi *muſicis inſtrumentis, & ſuauibus, concinníſque ſonis* rhythmus dicitur,

Ῥυθμός. τάξις ἔμμελος ἀκολούθου ἁρμονίας. μέλος εὔφωνον. σύγκρισις. πατὴρ μέτρου ῥυθμός, καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων, καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας, κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ. διαφέρει ῥυθμὸς, μέτρου. ὁ μὲν, γενικώτερον ἐστι. τὸ δὲ μέτρον, ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς, καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις, λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων, ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκὴ, ἣν παραλαμβάνομεν πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῥυθμὸς λέγεται, συμ- F

A μετρία ἂν τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν, τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιπωματίζουσι. τὰ δὲ, ἐπ᾽ ἐλάττονα. καὶ οὕτω τῶν ἀπηχήσεων, τὴν μὲν, μακροτέραν ποιοῦσι. τὴν δὲ, βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων, τὰ μὲν, μείζονα εἰσί. τὰ δὲ, ἐλάττονα. καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος. τὰ δὲ, πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενότερα ὀξύτερα ἐστὶ τῶν εὐρυτέρων. διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ, καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι. τὰ δὲ
B εὐρύτερα, βαθύτερα. ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω, ὀξύτερα. ὧν τῇ συμμετρίᾳ, ἁρμονία τὸ μέλος γίνεται. ῥυθμὸς δὲ, τῇ τοῦ ταχέος, καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμὸς, κατὰ τὸ βραχὺ, καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου, κατὰ τὸ μακρὸν, καὶ βραχύ. ὅσπερ μόνος καὶ μέτρον λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν.

dicitur, qui eſt certa, *iuſta, & concinna* menſura temporis, in quo fit motus. Etenim *tibicines* ipſa tibiarum foramina, partim quidem, digitis diutiùs claudunt, *& tegunt*, partim verò, breuiùs. Sic autem ſonos-inde-manantes, modò quidem, longiores, modò verò, breuiores efficiunt. Præterea verò, foraminum alia quidem, maiora ſunt, alia verò, minora. Et alia quidem, lingulæ viciniora, alia verò, *ab ea ſunt* remotiora. Et anguſtiora quidem, ſunt acutiora latioribus. Quamobrem etiam puerorum, & mulierum voces *ſunt* acutiores. Latiora verò, *ſunt* profundiora, *& grauiora*. Similiter etiam viciniora, *ſunt* remotioribus acutiora, per quorum ſymmetriam *i. concinnam, iuſtámque ſonorum menſuram*, carmen fit harmonia, *ſuauiſque concentus*. Rhythmus verò, per celeris, & tardi *iuſtam, concinnámque menſuram* fit. In aliis igitur *rebus* rhythmus, per *earum* celeritatem, & tarditatem notatur, *atque diſtinguitur* Orationis verò, quæ profertur-ore, *rhythmus fit ſyllabarum* longitudine, & breuitate. Qui ſolus etiam dicitur metrum. *i. carmen, ſiue verſus*. Hæc autem non ſolùm in poeticis: ſed etiam in oratoriis *dictionibus conſiderantur, &* ſpectantur.

Ῥυκάνα. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

C Καὶ πέλεκυν ῥυκάναν τ᾽ εὐαγέα, καὶ περιαγές.

Τρύπανον.

Θηλυκῶς ἡ ῥυκάνα.

Ῥυκάνα. Inſtrumentum fabrile, *quo materia læuigatur, & politur. Runcina. Epigram. lib. 6. pag. 447. epigr. vlt.*

Et ſecurim, runcinámque facilem actu, & circumagi ſolitum

Terebrum.

Fœmineo-genere *dicitur communiter ἡ ῥυκάνη, Doricè verò, ἁ ῥυκάνα.*

Ῥύκου κριθοπομπία. ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ᾽ φησί, βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν, τῇ πόλει ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι.

Ῥύκου κριθοπομπία. Rhyci hordei-miſſio. Eratoſthenes lib. 9. ſcribit, hunc Regem, cùm captus fuiſſet, & poſtea in ſuum regnum rediiſſet, hordeum Athenienſium ciuitati miſiſſe.

Ῥῦμα. φυλακή. χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται. αὐτὶ τοῦ εὐτελὴς πόλεως φυλακή. ἐς τόξου ῥῦ-
D μα περιέπλεον τοῖς ῥωμαίοις οἱ βάρβαροι, πολλὰ ἅμα βέλη ἀφιέντες. εὐνάπιος. πέτρα δέ τις ἀπεσπασμένη ἐς τόξου ῥῦμα. τουτέστιν, ἕλκυσμα. καὶ αὖθις. καρτερῶς ἐκ τούτων ἀνῆπτον τὰ ῥύματα λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ᾽ ἄλληλα πλοίων. καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι καὶ αὖθις. ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἀνῆψαν, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες οὐκ ἐᾶσθαι φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ. βίᾳ δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέ-
E χοντες, παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις πολύβιος. ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγοὺς, ῥύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσὶν, ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγοὺς ναῦς.

Ῥῦμα Cuſtodia. *Præſidium. Propugnaculum. Munitio. Defenſio.* Difficilis eſt cuſtodia turris. *Vel, Moleſta eſt t.c.* Pro, Vilis *eſt* vrbis cuſtodia. *Vide notas ῥῦμα etiam idem eſt, ac ῥῦμα. Impetus. Vis. Violentia. Impulſio, q.d. tractio. Item iactus. Vt,* Barbari Romanos ad ſagittæ iactum, nauigando-circumibant, *in eos* multa tela ſimul coniicientes. Eunapius. Rupes verò quædam ad ſagittæ iactū *erat* auulſa. ῥῦμα, hoc eſt ἕλκυσμα, tractus, iactus. *quàm longè quis ſagittam, vel telum iaculari poteſt tam longè rupes illa aberat. Item ῥύματα. funes-tractorij, quibus naues trahūtur. Vt,* Fortiter autem ex his funes-tractorios religabant, *vel potiùs, ad hæc funes-tractorios alligabant,* quos capiebant ex nauibus, quæ inter ſe, aliæ-aliis vicinæ erant, *& longa ſerie collocatæ.* Et, Pons tractoriis-funibus retinebatur. Et alibi. Plures autem etiam tractorios-funes alligarunt ratibus, quibus lembi remulcantes. *i. remulco-trahentes maiores naues,* non erant ſituri *eas* per flumen, *vel, ſecundo flumine* ferri: ſed per vim contra fluminis-curſum *eas* retinentes, rem totam, *omnemque materiam, & omnes commeatus in caſtra* per flumen deducturi. N. L. Et rurſus Polybius. In his *locis naues* hippagines, *vel, hippagogas naues, equis vehendis, ac tranſportandis deſtinatas.* collocarunt, cùm tertiæ claſſis nauibus tractorios-funes ex ipſis *ſuſpenſos, ac pendentes, vel, ad ipſas alligatos* dediſſent, *& ita* naues hippagogas remulco-trahebant.

F

N O T Æ.

Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται.] Sic apud Sophoclem in Aiace pag. 10. v. 158. & 159. ſcribitur,

Καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.
Qui inquam parui ſine magnis, i. infirmi ſine potentibus,
Lubricum, infirmum, dubiúmq; *turris præſidium ſunt.*

Schol. σφαλερὸν ῥῦμα. ἀσθενὴς φυλακή. Infirma cuſtodia.

ῥύμματα. Res-tritæ. Smegmata. *Strigmenta.* Purgamenta. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 549. v. 379. pro ſordibus ſumit, quæ purgationis indigent.* A

Ῥύμματα. τρίμματα. σμήγματα. καθάρματα.

ῥυμβῶν. *Idem ſignificat, ac* ῥομβῶν Motum. *Hoc autem deductum à* rhombi motu. *Quare motum, rhombi motui ſimilem ſignificat.* Ælianus. Et pretioſiſſima *quæque* in luxum, *& prodigalitatem* omni-parſimonia-carentem profundebant. *Quod* ἐρύμβουν *deductum eſt* à verbo ῥυμβῶ. *i. rhombi inſtar-moueo, voluo, voluto, verſo, profundo.* ῥυμβονᾶν *Heſych.* διασκορπίζειν. *Diſpergere. Diſsipare.*

Ῥυμβὼν. ῥομβὼν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. αἰλιανός. καὶ ἐρύμβουν τὰ τιμιώτατα, εἰς ἀσωτίαν ἀφειδίστατην. ἀπὸ τοῦ ῥυμβῶ ῥήματος.

ῥύμη. Violentus-impetus. Ariſtophan. *in Eccleſiaz. prologo. p. 485. v. 4.* Ab impetu figulino. *Idem in Auibus. p. 413. v. 32.* Et rurſus Eunapius. Tantus autem erat impetus. & vehementia, quæ ad laſciuiam, & luxuriam ferebantur, vt Magiſtratus eſſent magis infeſti quàm ipſi hoſtes.

Ῥύμη. ὁρμὴ βιαία. ἀριστοφάνης κεραμικῆς ῥύμης ἄπο. καὶ αὖθις διάπτοις. τοσαύτη τις ἦν πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε, καὶ φορά, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι. B

ῥυμὸς τοῦ ἅρματος. Temo currus, *vel plauſtri, quo currus, aut plauſtrum trahitur. Eſt autem* lignum extenſum circa equos ad ipſum vſque iugum. Et apud Rhodios *ſignificat* pondus quoddam. *Vel, quoddam ponderis genus.* Et tres illæ ſtellæ, quæ *ſunt* in Vrſæ cauda, *ſic vocantur* ab Heraclito.

Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος, τὸ ἐκ τεταμένον ξύλον περὶ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ σταθμόν τινα παρὰ ῥοδίοις, καὶ τῆς ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ ἡρακλείτου.

N O T Æ.

Σταθμὸν τινα. Meliùs Ald. cod. σάθμιον τι. ſed fortaſſe σαθμίον τί commodius. Vide Lexica.

ῥυμοτομεῖται. In rectum *i lineis rectis per longitudinem temonis ligno ſimilem* diſſecatur. C

Ῥυμοτομεῖται. εἰς ὀρθὸν διακόπτεται.

ῥυμοτομίαις. Sectionibus in longitudinem recta linea factis.

Ῥυμοτομίαις, εὐθύτησι.

ῥυμουλκῶ. Verbum. Remulco. as. are. *Remulco* naues traho. *i.* ἑλκύω.

Ῥυμουλκῶ. ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ἑλκύειν.

ῥύομαι. Accuſatiuo. Libero, tueor, defendo, protego, ſeruo.

Ῥύομαι. αἰτιατικῇ,

ῥυππαπαί. ῥύππαπαί. Rhyppapæ. Acclamatio nautica ad remigationem adhortans. Ariſtoph. *in Ranis p. 172. v. 16.* Non ſciebant niſi mazam, *i. placentam* vocare, & rhyppapæ dicere. *Sequentia pertinent ad vocem* Γλοιός. *Ariſtoph. in Nubibus. p. 86. v. 1. Schol. annot. 3.* Γλοιός. ἐπὶ τοῦ ῥυπαροῦ, καὶ μικροῦ, καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται. καὶ γὰρ ὁ ῥυπαρός. *&c. i.* Γλοιός *pro ſordido, paruo, reſtricto, nimium parco ac illiberali ſumitur.* Sordidus enim propter exercitationem, *& ob incultum, & nimis horridum vitæ genus, tenaci parco, &* illiberali quodammodo vicinus eſt. Quære in voce Γλοιός. *Hæc enim ibi ſunt ponenda, quæ nihil ad* ῥυππαπαί *faciunt.* D

Ῥυππαπαί. ἐπίφθεγμα ναυτικόν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας. ἀριστοφάνης. οὐκ ἠπίσταντ' εἰ μὴ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυππαπαὶ εἰπεῖν. ὁ ῥυπαρός. διὰ τὴν ἄσκησιν, συνεγγύς πως ἐστὶ τῷ γλισχρῷ. ζήτει, ἐν τῷ γλοιός.

ῥυπαίνω. *Sordido. Fœdo. Maculo. Deturpo. Et per tranſlationem ſumitur pro, maledictis inſector, & conuiciis lacero. Item* pro, Iniuria, vel contumelia afficio. Pherecrates.

Ῥυπαίνω. αἰτιατικῇ τὸ ὑβρίζω. φερεκράτης.

ῥύπτει Purgat. Abluit. Abſtergit. Et ῥύπτομαι. pro σμήχομαι Purgor. Abluor. Abſtergor. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag. 261. v. 11. 12. 13.*

Ῥύπτει. ἀποκλύζει. σμήχει. καὶ ῥύπτομαι, αἰτιατικῇ τὸ σμήχομαι. ἀριστοφάνης.

Sed nunquam ex quo ego purgor, E
Adeò morſus-ſum à calce ſaltem in *ſuperciliis,*
Vt nunc.

Ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε, τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν.

Vide Schol. annot. 11. & 12. vnde Suid. ῥύπτομαι. pro, purgor. Hoc eſt, viuo. Per tranſlationem *autem, & per metonymiam hoc à Poeta dictum.* Viuentem enim ſequitur, vt purgetur, hoc eſt, vt abſtergatur, *ſordes abſterſat, corpúſque purget.* ῥύμματα enim, *ſunt* ſmegmata. *Strimenta, purgamenta.* Vel ita ῥύπτεσθαι. abſtergi. purgari. *Verbum autem hoc formatum eſt* inſerto τ. *Significat enim* τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. Sordes auferre. ῥύπος verò *dictus* per aphæreſin literæ χ. *Nam deriuata vox à nomine* χρύπος. *vnde* ῥύπος. ῥύπος enim ſunt ſordes in corpore exiſtentes. *& propriè ſordes illæ, quæ ſub ſummis vnguium partibus latent, & in ſummis manuum vnguibus colliguntur,* ῥύπος *vocantur. Sic tamen & quæuis aliæ ſordes dicuntur, quæ ſunt in reliquis corporis partibus, aut alibi.* A calce verò ſupercilia *morſa dixit* præter expectationem. Cùm enim dicendum eſſet, cor à dolore *morſum*, à calce dixit, quia, qui calcem olfaciunt, eorum ſupercilia mordentur.

ῥύπτομαι. αἰτιατικῇ τὸ σμήχομαι. τουτέστι, ζῶ, μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι, ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι. ὅ ἐστι σμήχεσθαι. ῥύμματα γὰρ, τὰ σμήγματα. ἢ οὕτω. ῥύπτεσθαι τὸ σμᾶσθαι. παρεμπτώσει τοῦ τ. τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ χ. χρύπος. ὁ τῷ χρωτὶ ῥυπαρὸς πίλος. ὑπὸ κονίας δὲ τὰς ὀφρῦς, παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας δὲ εἶπε, διότι οἱ κόνιν ὀσμώμενοι, δάκνονται τὰς ὀφρῦς. F

N O T Æ.

A Χρῦπος.ὁ.] Apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 261. v. 11. Schol. annot. 11. ῥῦπος γὰρ ὁ τοῦ χρωτὸς ὅ πὰν σπίλος. &c.

Ῥυπώωντας. καὶ ῥύπας.

Ρυπόωντας. *Poeticè formatum ex* ῥυπῶντας, *inſerto* ο *quod à* ῥυπάω. ῥυπῶ. *pro quo &* ῥυπόω.ῶ. *&* ῥυπόω.ῶ. *Sordeo. Squaleo.* Sordentes. Squalentes. Sordidos. Squalidos. Et ῥύπος. F ῥύπασμα. *vel* ῥύπους. *vel vt à* ῥύψ, ῥυπὸς, ὁ, *pro*, ῥύψις. *vel vt à* ῥύπος. ους. ὁ. *quæ paruin probabilia.* Sordes. Strigmenta.

Ῥυσὰ ἡ μύραντις. ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυσή.

Ρυσὰ *Rugoſa.* Rugoſitas. q. d. flacciditas. Marcor. Tabes. Defectio. Senium. Dicitur & ῥυσή. *Sed hæc adiectiua potiùs, quàm ſubſtantiua videntur.*

Ῥυσαί. ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ρυσαί. Rugoſæ. Quæ rugas habent.

B Ῥῦσαι. λυτρῶσαι.

Ρῦσαι. Redimere. Liberare.

Ῥυσώματα. τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων απιλώματα.

Ρυσώματα. *Rugæ, &* Sordes, quæ *ſunt* in ſeniorum facie.

Ῥῦσια. ἐνέχυρα, καὶ ῥυσιάζω φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀπελθεῖν, καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. ἰώσηπος. πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων, καὶ πολυ συγκεστὴ σας ἱππικὸν, ἐπαφίησιν αὐτὸς περὶ διόσπολιν. ὅπως ἔχῃ τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν ἰθάκῃ ὁ ὀδυσσεύς. ἡ τραγῳδία. φόνου δὲ ῥύσιον τίς ὦ τάλας;

Ρῦσια. Pignora. Et ῥυσιάζω. Capio-pignus. Vt, Aiunt autem illum adoleſcentem *ab illo* cæſum-fuiſſe, & ciuitatem pignora cepiſſe *pro eius cæde. Nam* τὸ ῥυσιάζειν *hic ponitur* pro, pignora capere. Ioſephus. Nam primũ quidem hoſtium pignus adducens, & collecto magno equitatu, ipſe circa Dioſpolin *in hoſtes eum* immittit. *Et*, Vt Vlyſſes *Mineruæ* ſimulachrum in Ithaca, *ſuæ virtutis, & fortitudinis certum* pignus haberet. Et tragœdia. Cædis verò pignus quis *erit* ô miſer?

C Ῥύσιον. λυτήριον. ῥυστήριον. καθαρτήριον.

Ρύσιον. Liberatio. Solutio. *Precium, quod alicui datur, vt aliquem ſoluat, ac dimittat* Purgamentum. Purgatio.

Ῥύσις ὕδατος. ῥεῦσις. ἐδεδίεσαν τὴν τοῦ ὕδατος σπάνιν διὰ τὸ μηδαμῆ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἁπλῶς.

Ρύσις ὕδατος. Aquæ fluxus. Vt, Inopiam aquæ metuebant, quòd nullus prorſus aquæ fluxus vſquam appareret.

Ῥυσθήσομαι. λυτρωθήσομαι.

Ρυσθήσομαι. Liberabor. Redimar.

Ῥυσμός κατὰ ἀβδηριτικὴν διάλεκτον, σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἑτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν ἀβδηρίτην δημόκριτον χρῶνται. φασὶ γὰρ τροπὴν, καὶ διαθηγὴν, καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ, τὴν θέσιν. ἡ δὲ διαθηγὴ, τὴν τάξιν.

Ρυσμός. Rhyſmus. Abderitica dialecto ſignificat figuram, *ſpeciem, imaginem.* Aliis etiam vocibus non græcanis Democritus Abderites, *eiúſque ſectatores* vtuntur. Dicunt enim & tropen, & diathegen, & trope quidem, apud eos ſignificat theſin. *i. poſitionem*, diathege verò, ordinem, *vel collocutionem.*

D Ῥυστάζειν. ἕλκειν.

Ρυστάζειν. Trahere.

Ῥυτά. συνεσταλμένως, εἶδος ἐστὶ ποτηρίου. δημοσθένης κατὰ μειδίου. ἐκτεταμένως, παρὰ τὴν ἥβην λεγόμενα.

Ρυτά. Rhyta Genus eſt populi, *de quo* Demoſthenes contra Mediam. *Et Athenæus lib. 11. p. 234. l. 38. & pag. 244. l. 50 vbi Demoſthenis fit mentio. Vocabulum autem hoc ſic accipitur*, quum-corripitur *prior ſyllaba, quemadmodũ & Athenæus dicit lib. 11. p. 244. l. 50.* ῥυτὸν ἔχον τὸ υ βραχὺ, καὶ ὀξυνόμενον. *i. Rhytum habet υ breue, & acuitur. pluribus exemplis res illic illuſtratur. Vide Lex. Græcolat.* Producta-priore-ſyllaba ῥυτὰ *dicuntur quaſi* ῥυτά. *i. fluxa*, quæ præter iuuentutem *i. præter iuuenilem ætatem* dicuntur. *Apud Harpocrat. legitur* παρ' ἡμῖν λεγόμενα. *i. quæ apud nos dicuntur priore ſyllaba producta, ſic* ῥυτὰ. *Apud Sophoclem in Aiace p. 52. v. 858.* ῥυτῶν ποταμῶν. *fluentium fluuiorum. Et in Oedipo Colonæo. pag. 323. v. 5.* ῥυτῶν ὑδάτων. *fluentium aquarum. Hic enim* ῥυτῶν. *ponitur pro*, ῥεόντων.

E Ῥύτειρα. ἡ σώζουσα.

Ρύτειρα. Liberatrix. Seruatrix. Conſeruatrix.

Ῥυτῆρα. ἑλκτικὸν, παρὰ τὸ ἐρύειν. σημαίνει καὶ φύλακα, καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ὑπὸ ῥυτῆρ. πανὶ ὡραίων ῥύτορι βουκολίων. καὶ αὖθις. τὸ εἶδος ὠδίνων ῥύσια δεξάμενον.

Ρυτῆρα. q. d. Tractorem. Eum qui trahendi vim habet. Tractorium. Attractorium. Attrahentem. *Ab* ῥύειν, *à* ἐρύειν, *quod ſignificat* ἕλκειν, *trahere, attrahere.* Significat etiam cuſtodem; *Sed tunc deducitur à verbo* ῥύομαι, *tueor, protego, defendo, cuſtodio.* ῥυτὴρ *etiam frænum, & habenas ſignificat. Vt*, Cùm autem plures equos aſſumpſiſſet, qui trahebantur habenis *ſic iter faciebat. Ab eodem verbo* ῥύομαι, *tueor, cuſtodio, libero, ſeruo*, dicitur & ῥυτήρ. Liberator, ſeruator, cuſtos. *Vt in illo pentametro*, Pani pulchrorum cuſtodi armentorum. Et rurſus. *Sed N. L.* Pulchris par tuum pignoribus acceptis.

N O T Æ.

F Τὸ εἶδος ὠδίνων.] Verſus eſt corruptus. fortaſſe verò locus intelligitur, qui ſic Epigr. lib. 1. pag. 6. ep. 26. legitur,

> Μήτηρ ἥ με λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων.
> Ἔκτεινεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀναιδέα.

Ῥυτῆρες. χαλινοί. ἱμάντος ἡνίαι. ἐν ἐπιγράμματι. χρυσὸς ὅλος ῥυτῆρας ὅλας κλεῖδας, ἐλέγχει.

Ρυτῆρες. Fræna. Lora, *quibus equi trahuntur.* Habenæ. In epigrammate. Aurum totum fræni totas claues arguit. N. L. ῥυτῆρες L.

Ῥυτὶς.ἡ.Ruga.Infirmitas.Senectus. In epigrammate 91.lib...Epigr.p.430.Sed lege σῦκον.Et rugoſo-corticepr ditam ficum vmbilicatam.i.quæ partem imam vmbilico ſimilem habet.

Ῥυτὶς.ἀσθένεια.γῆρας.ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. A

Ῥύτορα.Cuſtodem.In epigrammate.

Purpureum comæ cuſtodem capitis-reticulum.

Et rurſus.Epigram.lib.:.pag.231.epigram.13:.

Archeanaſſam habeo Colophoniam amicam,
Cuius & in rugis dulcis ſedet amor.

Ῥύτορα.φύλακα.ἐν ἐπιγράμματι.

Πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον.

Καὶ αὖθις.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην.
Ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζετ' ἔρως.

Ῥυτός.Tractus. Extractus. Tractorius. Trahendi-vim-habens.Et ῥυτῆρσι.Frænis.Loris, quibus equi trahuntur. Habenis.Sed hoc ad ῥυτῆρες præcedens pertinet.

Ῥυτός.ἑλκυστικός,καὶ ῥυτῆρσι.

Ῥύτειον.Rhyteum.Vrbs. B

Ῥύτειον.ὄνομα πόλεως.

Ῥύφα.Accuſatiuo.Sorbeo.Doricè dictum, pro communi ῥοφῶ.Mag.Etymol.col.705.lin.28.

Ῥυφῶ.αἰτιατικῇ.

Ῥύχαχετον. Tumultum. Turbam. Colluuiem. Ariſtophanes in Lyſiſtrata.pag.545.v.3.& 4.

Illam Athenienſium profectò garrulam-turbam
Quomodo & quiſnam verbis-adducet rurſus ad non fallendum eos,quibus aliquid promiſerit?

Ῥυχάχετον.θόρυβον.συρφετόν.Ἀριστοφάνης.

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὴν ῥυχάχετον,
Τίς ἂν πείσειε μὴ πλαδδιῆν;

N O T AE.

Τὸν τῶν Ἀθηναίων.] Apud Ariſtophanem in Lyſiſtrata.pag.545.v.3.& 4.ſic legitur,quod Doricè dictum. C

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γα μὰν ῥυγχάχετον.
Πᾶ κά τις αὖ πίσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;

Conſule noſtros Græcos commentarios in hos verſus,vbi res fuſiùs explicatur.

Ῥῦψαι. Detergere.Purgare.

Ῥῦψαι.σμῆξαι.

PRINCIPIVM LITERAE Σ.

ἈΡΧΗ͂ ΤΟΥ͂ Σ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΥ. D

Σ CVM A.

ΤΟ͂ Σ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ A.

ΣΑ͂. Salua. Per-vnicam-ſyllabam dicunt σᾶ,pro σῶα,contrahentes hanc vocem à σῶα deductam.Et τὸ σῶον.i.ſaluum,dicunt σῶν. Et σῶοι,ſalui.σοί.Sed apud Thucydidem per-duas-ſyllabas dicitur σῶοι.

Σᾶ.τὰ σῶα λέγουσιν μονοσυλλάβως.ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες, καὶ τὸ σῶον.σῶν, καὶ σῶοι, σοί. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Σαβά.Saba.Locus ita dictus.Vt,Ex Saba veniet.

Σαβά.τόπος.ἐκ Σαβὰ ἥξει.

Σαβάζιος.Ariſtoph.Auibus.pag.402.v.13. Schol.annot.8. vnde Suid.at ibi plura.Sabazius. Idem eſt cum Dionyſo,ſiue Baccho.Hanc autem appellationem Bacchus adeptus eſt à cultu,quo cultores ipſius,afflatu diuino correpti & furore quodam perciti ipſum colunt. Barbari enim τὸ εὐάζειν.i.Euare, bacchari, vel orgia Bacchi celebrare,& euoe vociferari, σαβάζειν dicunt. Quamobrem etiam Græci quidam illorum loquendi rationem ſequẽtes,Euaſinum,dicunt Sabaſinum.i.euationem, bacchationem Hinc igitur Bacchus dictus eſt Sabazius. Sabos etiam vocabant loca ipſi conſecrata, & ipſius bacchos i.Et Bacchi cultores.

Σαβάζιος.ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ Διονύσῳ. ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης, παρὰ τὸ γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν.τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι, σαβάζειν φασίν,ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμόν, σαβασμὸν λέγουσιν. ἔνθεν σαβάζιος ὁ Διόνυσος. σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους.καὶ τοὺς βάκχους αὐτοῦ. E

Σαβακῶν. Sabacarum. Dionyſiacarum. Bacchicarum.

Σαβακῶν διονυσιακῶν.

*Trygonium,Dionyſiacarum donarium Salmacidum,hoc eſt,meretricum.*Epigr.lib.3.pag.226.epigr.200.v.2.

Τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθημα σαλμακίδων, τουτέστιν,ἑταιρῶν. F

Σάββατον. Sabbatum. Erat ſeptimus dies circularis interualli ſeptimanæ. L.τῆς ἑβδομάδος,quòd Romanus populus ſeptimum illum diem honoraret, coleret, vt potè

Σάββατον.ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς ἑβδόμης τοῦ ἑρμαϊκοῦ τῆς

A ἡμέραν γεραίροντος, πόνων ἀνάπαυλαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος. αὐτὶ δὲ ῥωμαϊκοῦ, ἰουδαϊκοῦ γραπτέον. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον. ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, πολλαπλασίονα ἐπετέλουν.

Σάββατον ἀργία κατάπαυσις. σάββατον δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τῆς πάσχα, πρῶτον δὲ τῶν ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς. σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν
B ἐκάλουν. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατον σαββάτων. ὀψὲ δὲ σαββάτων, καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ εὐαγγελιστής. διότι σάββατα, πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες. ὀψὲ τοῦ καιροῦ, ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ πόρρω, καὶ βραδὺ τῆς παρῳχηκυίας ἑβδομάδος. πληροῦται δὲ ἡ ἑβδομὰς ἑκάστη, ταῖς μετὰ τὸ σάββατον τοῦ ἡλίου δυσμαῖς.

Σαββάτου ἔχων ὁδόν, δισχιλίων πηχῶν ἦν.
C τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα προελάμβανε τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐκίνουν εἰς αὐτὴν προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

Σαβίκ. ἄφεσιν, ἀπὸ τῆς σύρας.

Σαβέλλιος. ὄνομα κύριον. ὁ αἱρεσιάρχης.

Σάβειροι. ὄνομα ἔθνους νεμεσᾷ τε, καὶ ἀγανακτεῖ ὁ καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἅπαξ ἅπαντας
D σαβείρους τε, καὶ ἀλβανούς.

Σαβῖνος. σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγήν, καὶ ὑπόθεσιν μελετικῆς ὕλης, εἰς βιβλία δ΄, εἰς θουκυδίδην, καὶ ἀκουσίλαον, καὶ ἄλλους ὑπομνήματα. καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

Σάβοι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. οἱ μὲν σάβους λέγεσθαι, τοὺς τελουμένους τῷ σαβαζίῳ. τουτέστι, τῷ διονύσῳ. καθάπερ τοὺς τῷ βάκχῳ βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι σαβάζιον, καὶ διόνυ-
E σον φασίν. οὕτω δὲ φησὶ καὶ τῶν ἑλλήνων τινὰς τοὺς βάκχους σάβους καλεῖν. μνασέας δὲ ὁ παταρεύς, υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ διονύσου σαβάζιον.

Σαγαλλησσός. πόλις πισιδίας.

Σαγαπηνόν. ὀπός ἐστιν. οἷον νάρθηκος. θερμός, καὶ λεπτομερής. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν. ὡς καὶ ταῖς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλαῖς τε, καὶ ὑποχύσεσιν ἁρμόττει.

F Σαγγάριος. ποταμὸς λυδίας, καὶ φρυγίας. γάϊος ὕπατος ῥωμαίων διερχόμενος, ἐγεφύρωσε τὸν σαγγάριον ποταμὸν τελείως, κοῖλον ὄντα, καὶ δύσβατον. καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο.

Σάγαρις. κοπίς, ἢ πέλεκυς. λέγεται καὶ σάγαρι

laborum quietem, propter reuerentiam diuini-cultus. Sed pro ῥωμαϊκοῦ, ſcribendum, ἰουδαϊκοῦ. *Nam Iudaicus populus ſeptimum diem, Dei iuſſu, diligenter obſeruabat.* Sabbatum autem habebat ocium: at *illo die Iudæi* ſpiritualem occupationem multiplicem habebant, *rebus diuinis, & ſacris operam dantes multo maiorem, quàm cæteris diebus.*

Σάββατον. Ocium. Quies. Requies. Sabbatum verò ſecundoprimum *dicebatur*, quia erat ſecundus quidē *dies* Paſchatis, primus verò Azymorum. Quòd igitur Sabbatum dicatur, ne mireris. Sabbatum enim, omne feſtum vocabant. Et ideo dictum-eſt Sabbatum Sabbatorum. Euangeliſta verò dicit ſerò Sabbatorum, non autem Sabbati. Quia Sabbata vocabant totam ſeptimanam, vt illius diei veſperam indicaret. Etenim mos eſt nobis. i. *ſolemus* dicere ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες. i. ſerò horæ, ſerò, veniſti. *Et* ὀψὲ καιροῦ, ſerò temporis, pro, ſerò. Hinc *autem* ſignificatur ſeptimanæ *iam* præteritæ *vel, finitæ tempus*, quod *eſt progreſſum* longè, & tardè. Quælibet autem ſeptimana expletur ſolis poſt Sabbatum occaſu.

Σαββάτου ἔχων ὁδόν. Sabbati viam habens. *Hoc iter erat* 200. cubitorum. Tantum enim ſpacium Arca præoccupabat *ante* caſtra, *pro, tanto ſpacio antecedebat caſtra*, & tanto interuallo *arcam* mouebant *illi*, quibus licebat ire ad tabernaculum in Sabbato adorandum.

Σαβίκ. Sabec. Dimiſſionem. Ex Syra *lingua ſumptum.*

Σαβέλλιος. Sabellius. Nomen proprium *cuiuſdam*, *qui fuit* hæreſiarcha.

Σάβειροι. Sabiri. Nomen gentis. Succenſet, & indignatur Cæſar, quòd omnes Sabiros & Albanos non profligaſſent, *& ex ſuis ſedibus non expuliſſent.*

Σαβῖνος. Sabinus. Sophiſta, qui fuit ſub Adriano Cęſare. Scripſit Iſagogen & argumentum declamatoriæ materiæ, *vel, & declamationum argumenta* lib. 4. Commentarios in Thucydidem, & Acuſilaum, & alios. Et alia quædam enarratoria *ſcripta, quæ varias variarum rerum enarrationes continebant.*

Σάβοι. Sabi. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphōte. Alij quidem *aiunt* Sabos vocari eos, qui Sabazio initiabantur, hoc eſt Dionyſo, quemadmodum & Bacchos *dici tradunt eos*, qui Baccho *initiabantur*. Sabazium autem, & Dionyſum, *& Bacchum, Deum* eundem eſſe dicunt. Sic igitur *Demoſthenes* ait quoſdam Græcos, Bacchos vocare Sabos. *At apud Demoſth. p. 88. 4. legitur aduerbialiter, εὐοῖ σαβοῖ quæ ſunt bacchantium voces, de quibus conſule Virgilianum Erythræi Indicem in Euoe.*

Mnaſeas verò Patarenſis ait Sabazium eſſe Dionyſi filium.

Σαγαλλησσός. Sagalleſus. Vrbs Piſidiæ.

Σαγαπηνόν. Sagapenum, ſuccus eſt veluti ferulæ, calidus, & tenuium-partium. Habet etiam aliquam purgandi vim. Quamobrem etiam oculorum cicatricibus, & ſuffuſionibus *ac lippitudini* conducit.

Σαγγάριος. Sangarius, Lydiæ, & Phrygiæ fluuius. Caius, Conſul Romanus *illac* tranſiens, Sangarium fluuium, quamuis eſſet profundus, & traiectu-difficilis, omnino *tamen* ponte-conſtrauit, & iuxta ipſum fluuium caſtra-metatus-eſt.

Σάγαρις. Sagaris. Securis. Vel bipennis. *Vel gladium Perſicum. Vide Lex. Ion.* Dicitur & σάγαρι ſine ς *in accuſa-*

tiuo ſingulari. Sed fortaſſe σάγαριν *ſcribendum, vt apud Herodotum aliquot in locis, & hic paulo poſt.* Xenophon. Ille verò venit adducens virum à ſe correptum, qui Perſicum arcum, & pharetram, & σάγαρι, *vel potius*, σάγαριν habebat, qualem Amazones geſtant. σάγαρις. Sagaris, gladiolus, quo venæ ſecantur, *quis vulgò lanceola vocatur. Vt*, Λυσιφλεβῆ τε σάγαριν. Phlebotomúmque ſagarin. Vel, Sectorémque venarum ſagarin. Vel arma, quibus comminus *pugnatur, hoc nomine ſignificantur*

χειρὸς τῆς σ΄. ξενοφῶν. ὁ δὲ, ἄνδρα συλλαβὼν, ἧκεν ἄγων ἔχοντα τόξον περσικὸν, καὶ φαρέτραν, καὶ σάγαρι. οἵαν περ αἱ ἀμαζόνες ἔχουσι. σάγαρις. λυσιφλεβῆ τε σάγαριν. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Σάγη. Onus, quod aſino imponitur. *Item clitella. Vel ſtratum. Vt*, Onus in ipſum impoſuit, & iumenti ſtratum, *vel clitellas*. Ioſephus. Rhachila verò deponit typos in clitellis ipſam ferentis cameli.

Σάγη. τὸ τῆς ὄνῳ ἐπίθεμα. ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπίθυ τὸν γόμον, τὴν σάγην τε τῆς κτήνους. ἰώσηπος. ῥαχήλα δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτῆς καμήλου.

Σαγηνέων. Hominum piſcatorum. *Genit. plur. à recto ſingul.* σαγηνεύς. *piſcator, verriculator. Epigr. lib. 3. pa. 247. ep. 31. v. 3.*

Σαγηνέων. ἀνθρώπων.

Σαγηνευ... Accuſatiuo. Piſcor Sagena-piſcor. Sagena-capio *Vide Lex.*

Σαγηνευδὼ. αἰτιατική.

Σαγηνεὺς. Sageneus. Nomen proprium.

Σαγηνεὺς. ὄνομα κύριον.

Σαγηνεία. Piſcatio, quæ fit ſagena. *i. verriculo, vel euerriculo, reti piſcatorio.* Et σαγηνευτήρ. piſcator. *Epigr. lib. 6. pag. 4. 4. epigr. 6.*

Σαγηνεία. ἡ ἁλεία, καὶ σαγηνευτήρ, ὁ ἁλιεύς.

Littoralis Priape, piſcatores dicarunt
Dona littorali, tibi hac ex præda piſcium.

Αἰγιαλῖτα πρίηπε σαγηνευτῆρες ἔθηκαν.
Δῶρα παραγχταλίης σοὶ τάδ᾽ ἀπ᾽ ὠφελίης.

Et, Dona Regi Numidarum *miſerunt* ſagorum purpureorum magnam-copiam, & aureas fibulas. *Sed hoc* σάγων, *ad* σάγην *facere non videtur, licet vtriuſque vocis eadem ſit origo. Nam à* σάττω. ξω. *deducta. de quo Lex.*

Καὶ δῶρα βασιλεῖ νομάδων, σάγων πορφυρῶν πλῆθος, καὶ πόρπας χρυσείας.

Σάγμα. Scuti theca. σάγη verò, ipſum ſcutum. Et πανσαγία. Integra armatura. *Vniuerſitas armorum. Omnia arma, quibus miles indiget, & armatur ad pugnam committendam.* Ariſtophanes *in Acharnenſibus. p. 284. v. 29. Schol. annot. 19. Suid. at ibi legitur* ἐπιλύετε τὸν γοργόν. Quis Gorgonem excitauit ex theca *ſcuti*? In ſcuto enim Gorgon erat-ſculpta. Dicit igitur, Quis ex theca ſcutum eduxit? Et Sophocles. Pulcherrima verò arma in pulchris thecis.

Σάγμα. ἡ θήκη τῆς ὅπλου. σάγη δὲ, τὸ ὅπλον. καὶ πανσαγία, ἡ πανοπλία. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. τίς γοργόν ἐξήγειρεν ἐκ τῆς σάγματος; ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐτετύπωτο ἡ γοργώ. λέγει οὖν τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; καὶ σοφοκλῆς. κάλλιστα τεύχη δ᾽ ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Σαγμάρια. Sagmaria. (Quod apud nos Tuldum vocatur) Iumenta, quæ ſarcinas, & impedimenta geſtant, & res neceſſarias ferunt.

Σαγμάρια. τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον, τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων.

Σαγχωνιάθων. Sanchoniathon. Tyrius Philoſophus, qui belli Troiani tempore fuit. *Scripſit* de Mercurij Phyſiologia, quæ in aliam linguam eſt-tranſlata. Patria Tyriorum *inſtituta, quæ ſcripta ſunt* Phœnicum dialecto. Theologiam Ægyptiacam. Et alia quædam.

Σαγχωνιάθων, τύριος φιλόσοφος. ὃς γέγονε κατὰ τὰ τρωϊκά. περὶ τῆς ἑρμοῦ φυσιολογίας. ἥτις μετεφράσθη. πάτρια τυρίων τῇ φοινίκων διαλέκτῳ. αἰγυπτιακὴν θεολογίαν. καὶ ἄλλα τινά.

Σαδὼκ. Sadoc. Nomen proprium.

Σαδὼκ. ὄνομα κύριον.

Σαδδουκαῖος. Sadducæus. *Nomen deductum* à loco.

Σαδδουκαῖος. ἀπὸ τόπου.

Σαδυάττης. Sadyattes. Ardyos F.

Σαδυάττης. ὁ ἄρδυος.

Σαθρός. Debilis. Imbecillus. Marcidus. Flaccidus. Carioſus. Putridus. Putris. *Dictum* ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως. quòd facilè quatiatur, *& corruat.* Vel, quòd facilè *eius* articuli. *membráque* quatiantur.

Σαθρός. ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως, ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Σαθρωθῆναι. Quaſſatum-eſſe. *Vt*, Propugnacula quidem ictibus concuſſa, turriſque murum *ictuum* violentia quaſſatum-fuiſſe *tradunt. Sic* Menander dicit.

Σαθρωθῆναι. σαλευθῆναι. τὰς μὲν ἐπάλξεις καταῤῥαχθῆναι ταῖς βολαῖς, καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ. μένανδρος φησί.

Σαθροί. *Putridi. Putres.* Antiqui. Corrupti.

Σαθροί. παλαιοί, φθαρέντες.

Σάκανδρος. Muliebre-pudendum. *Ariſtophan. in Lyſiſtrata. p. 559. v. 827.*

Σάκανδρος. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σάκας. Sacas. Nomen proprium. Poeta Tragicus. Et Sacæ. Thracica gens. Ariſtophanes *in Auibus. p. 369. & 370.*

Σάκας. ὄνομα κύριον. τραγῳδίας ποιητής. καὶ σάκαι, ἔθνος θρακικόν. ἀριστοφάνης.

Morbo laboramus, qui contrarius eſt Sacæ.
Nam hic quidem, cum non ſit ciuis, in ciuium numerum *irrumpit*, & ſe per vim intrudit.

Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα.
Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται,

Nos

A Ημεῖς ϳ φυλῆ, κ̀ γένει τιμώμϑμοι,
Ἀςοὶ μετ' ἀςῶν, ὐ σοβῦντος ὐδεὸς
Ἀνεπτόμεϑ' ὀκ ᾧ παξίδος.

Nos verò & tribu, & genere honorati,
Ciues cum ciuibus, non abigente nos *vllo,*
Auolauimus ex patria ambobus pedibus.

Ἀμμώνιος ὁ φιλόσοφος ἀλεξανδρεὺς ὁ ἐπικληϑεὶς σάκας, ἀπὸ χριςιανῶν γέγονεν ἕλλην, ὥς φησι πορφύριος.

Ammonius, Philoſophus Alexandrinus, cognomento Sacas, à Chriſtianis factus-eſt Græcus, vt ait Porphyrius.

Σακέλλιον. βαλάντιον, μαρσίπιον. ἐξ οὗ καὶ σακελλάριος.

Σακέλλιον. Sacculus. Crumena. Marſupium. Vnde & Sacellarius. Saccularius. Qui-ſacculis præeſt. Aut qui-ſacculos-geſtat.

Σακέσπαλος. ὁ πολεμικός.

Σακέσπαλος. Scuti-vibrator. Bellicoſus.

B Σακεσφόροι. ὁπλοφόροι. ἀσπιδοφόροι.

Σακεσφόροι. Scutiferi. Armiferi.

Σακκέουσι. τὸ ὑλίζουσι παρ' ἡροδότῳ.

Σακκέουσι. Per-ſaccos-tranſmittunt. Saccelant. Percolant. *Sed* apud Herodotum *legitur in Melpomene. pag.* 145 *l. 6.* σακκέουσι. *Vide Lex. Ion in* Σακκέειν. ἐίν.

Σάκκος. καὶ σακκίον. ὁ ϳ ἰακὼβ σακκίον ἐξαψάμϑμος, καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαϑέζετο.

Σάκκος. Saccus. Et σακκίον. Sacculus. Vt, Iacob auté, cùm ſaccum *de capite* ſuſpendiſſet, *eóque ſe cinxiſſet*, graui dolore *correptus* ſedit.

Σάκος. ὅπλον. ἀσπίδα καὶ σάκος ἀρσενικῶς, διὰ ἑνὸς κ. σάκους ἔχων καὶ κορύκους. ἀντὶ ᾧ ϑυλάκους. κόρυκος δὲ, πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

Σάκος. Armaturam. Clypeum. Scutum. Et σάκος genere-maſculeo, per vnicum κ. *pro* σάκκος, *per duplex* κκ. *Legitur. Saccus. Vt apud Ariſtophanem in Lyſiſtrata. pag.* 568. *v.* 34. Saccos habens, & corycos. σάκους *dixit*, pro ϑυλάκους. i. ſacculos, ſaccos. *Vaſa ad panes ferendum facta. Panaria. Panis-reticula.* κώρυκος verò, *vel* κόρυκος. Vas ex

C viminibus contextum, ad panes recipiendos aptum. *Viminea ſporta. Gallicè, panier, vel corbeille. Italicè, ſporta.*

N O T Æ.

Σάκους ἔχων.] Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 568. v. 31. 33. 34. 35.

Ὅςις οὖν βούλεται
Τῶν πενήτων ἴτω
Εἰς ἐμοῦ, σάκους ἔχων, καὶ κωρύκους, ὡς
Λήψεται πυρούς. —Id eſt,
Quiſquis igitur vult
Pauperum, veniat
In meas ædes, *ſaccos habens, & vimineas ſportas, vt*
Accipiat frumentum.

D

Σάλα. ἡ φροντίς.

Σάλα. Cura. Solicitudo *Infra*, Σάλος.

Σαλάγγωνος.

Σαλάγγωνος. Salangonis. N. L. *At* σαλάγα. ας. ἡ. *Clamor. Vociferatio. Lamentatio. Luctus. Et* Ϭλαγία. ῶ. *Turbo. Stupro. Heſych.*

Σαλαΐζειν. ϑρηνεῖν.

Σαλαΐζειν. Lugere. Lamentari.

Σαλάκων. προσποιούμϑμος πλούσιος εἶναι πένης ὤν. καὶ σαλακωνία, ἀλαζονία ὑπὲρ τὸ δέον. καὶ σαλακωνίσαι, ἀλαζονεύεσϑαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον, τοὺς ψεύςας. καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων. Salacon. Qui ſimulat ſe diuitem eſſe, cùm ſit pauper. Et σαλακωνία. Nimia, prætérque modum arrogantia. Et Ϭλακωνίσαι. arrogantem-eſſe. Arrogantes verò vocabant, mendaces, & magna-iactantes.

E Σαλαμάνδρα. ζῶον ὡς σαύρα τὸ μέγεϑος. ψυχρότατον ᾧ φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμϑμον τὴν φλόγα σβεννύειν, καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασϑαι.

Σαλαμάνδρα. Salamandra. Animal magnitudine lacertæ, natura frigidiſſimum, vt vel ignem ingrediens, flammam extinguat, nec ipſum *ab ipſa* cremetur.

Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν νῆες παρ' ἀϑηναίοις ὑπηρέτιδες ταχύδρομοι. ἡ πάραλος, καὶ ἡ σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν σαλαμινία, τοὺς καλουμϑμους ἐς κρίσιν ἦγε, ἣν καὶ ἐπὶ ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφϑῆναι ϑουκυδίδης. ἡ δὲ πάραλος. τὰς ϑεωρίας ἀπῆγε. τουτέςι, τὰ εἰς ϑυσίαν πεμπόμενα.

Σαλαμινία ναῦς. Salaminia nauis. Apud Athenienſes duæ naues erant *publicis miniſteriis inſeruientes, &* miniſtræ celeritate-curſus-præſtantes. *L.* ταχύδρομοι, *vel* ταχυδρομοῦσαι. Paralos, & Salaminia. Quarum altera quidem, Salaminia *ſcilicet* eos ducebat, qui vocabantur in Ius, quam & ad Alcibiadem Thucydides miſſam-fuiſſe dicit. Paralos verò, theorias, hoc eſt,

F res ad ſacrificium mitti-ſolitas abducebat, *ac abſportabat.*

Σαλαμίνιος. ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν σαλαμινίων, καὶ καταφερῶν. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς σαλαμινίας νεὼς νοεῖσϑαι τὸ σαλαμίνιος. ὡς ἀπὸ τῆς παράλου, πάραλιος.

Σαλαμίνιος. Salaminius *q. d. ad res nauticas acer.* Quia Salaminij ſunt nautici, *rebúſque nauticis addicti, & in rerum nauticarum, aut etiam venerearum ſtudium* propénſi. Poteſt autem & à naue Salaminia Salaminius intelligi, vt à Paralo Paralius.

N O T Æ. A

Σαλαμίνιος. Ariſtoph. in Eccleſiazuſis. pag. 486. v. 17. 18. quandam mulierem de ſuo marito verba facientem ſic introducit.

> Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
> Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν. Id eſt,
> *Salaminius enim eſt vir, cui coniuncta-ſum ego,*
> *Noctem ideo totam agitauit me in ſtratis.*

Vide Schol. annot. 6. vnde Suidas.

Σαλαμῖνος. Poſt Marathonem, mentionem-facit Salaminis, vbi Perſarum nauale-prælium commiſſum-eſt. In Marathone verò, pedeſtre-prælium. Salamis autem eſt ſita non procul ab Eleuſine vrbe, quæ Cereri, & Proſerpinæ ſacra-eſt, plena monumẽtorum rerum à Græcis præclarè geſtarum. In hac enim. *i. ad hanc enim inſulam* Athenienſes exiguo *militum* numero, duce Themiſtocle, multas Perſarũ triremes prælio-nauali-deuicerunt. Illic eſt & rupes Ireſia, quæ ſic vocatur. *i. Remigatio*, velut ipſo nomine trophæum ſignificans. Eſt & rupes Agelaſtos. *i. riſus-expers*, apud Athenienſes *ſic* appellata, vbi Theſeum ſediſſe ferunt, ad Inferos deſcenſurum. Vnde etiam nomen *accepit*. Vel quòd ibi ſederit Ceres plorans, dum Proſerpinam quæreret. *L.* ἡ Δημήτηρ. Ariſtophanes *in Equitibus, pag. 233. v. 12. 13. 14.*

In ſaxis non curat duriter te ſedentem ita

Non vt ego conſutum tibi puluinum *iſtum fero. Quare ſurge.*

Deinde verò ſede molliter, ne tuas nates *atteras ad Salaminem* in nauali prælio iam grauiter defatigatas.

Σαλαμῖνος. μετὰ Μαραθῶνα Σαλαμῖνος μέμνηται, ὅπου ναυμαχία Περσῶν ἐγένετο. ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ Σαλαμὶς, ὀλίγον περὶ τῆς Ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερᾶς Δήμητρος, καὶ Κόρης, πλήρης κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς τῶν Περσῶν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι τριήρεις, ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν Εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα. ἔστι δὲ καὶ ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ᾅδου. ὅθεν καὶ τοὔνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ Δήμητρα κλαίουσα ὅτε ἐζήτει τὴν Κόρην. Ἀριστοφάνης. B C

Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς καθήμενος.

Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου.

Κᾆτα καθίζου μαλακῶς. ἵνα μὴ τρίβῃς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

N O T AE. D

Ἀριστοφάνης.] In Equitibus. pag. 233. ſic iſti verſus ſcribuntur, vt apud Suidam ſcribendi.

> Σὲ γὰρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι,
> Καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
> Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως.
> Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου.
> Κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Conſule Scholia, vnde Suidæ correctio petenda. Pro, μετὰ Μαραθῶνα, legitur, ἀντὶ δὲ Μαραθῶνος, Σαλαμῖνος μέμνηται. & cæt.

Σαλαμωνεύς. Salamoneus. *F.* Σαλμωνεύς. *Salmoneus. Vide infra.*

Σαλαμωνίωνος. Salamonionis. *à recto* Σαλαμωνίων. ὁ. *Sed fortaſſe ſcribendum.* Σαλμωνίων. ωνος. ὁ. *Nomen proprium.*

Σαλεύει. *Quatit. Agitat. Concutit. Sæpe ſumitur Atticè pro* σαλεύεται *paſſiuo, quatitur, agitatur, iactatur, ſalit, regitur, gubernatur.* Viuit. Degit. Vt, Orbis terrarum Dominum, in quo iactantur omnia, *per quem omnia mouentur, & à quo pendent, & reguntur omnia.* Et rurſus. Quaſi non pro ſummis agitetur, *& fluctuet, vel, quaſi non de ſumma rerum periclitetur, & in extremum adducta ſit periculum:* Sed ipſi permittatur facere quidquid voluerit. Et rurſus. Multis tenui ſpe ſuſtentatis, *& fluctuantibus, agitatis. Vel, cùm multi ſpe tenui ſuſtententur, alantur, & fluctuent.*

Σαλαμωνεύς.

Σαλαμωνίωνος. E

Σαλεύει. ζῇ. διάγει. τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. καὶ αὖθις. ὥσπερ ἂν οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σαλεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένον δρᾷν ὅ, τι καὶ θέλει. καὶ αὖθις. σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι πολλῶν.

Σαλεύσας. Qui-conſultauit. Qui-conſiliis-incertis-fluctuauit. Qui-iactatus-eſt-quaſi-fluctibus-marinis. Vt, Cùm igitur multa conſilia ſecum ipſe agitaſſet *animóque verſaſſet, & iactaſſet, tandem* pro præſenti rerum ſtatu felicem aleam iecit. Et alibi. Cùm autem alios in ſero vigore iactaſſet, accidit tamen vt & ipſe ſimul periret. *N. L. locus videtur corruptus, & mutilus. F.* ἐπ' ὀψίας ἀκμῆς. Et alibi. Cùm omnem eius fortunam videret F

Σαλεύσας. βουλευσάμενος. πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀνέῤῥιψεν ἐκ τῶν παρόντων εὐτυχῆ κύβον. καὶ αὖθις. τοὺς δὲ ἄλλους ἐπ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας. καὶ αὐτὸς τοῖς ἀπολέσθαι ὁμοῦ ἔτυχε. καὶ αὖθις. ἡνίκα ἑώρα σαλεύουσαν αὐτῆς

A τὴν τύχην πᾶσαι. αἰτίᾳ τῆς μεταπίπτουσαι.

videret fluctuantem, pro, recidentem in contrarium ſtatum.

Σαλήμ. ὄνομα πόλεως. ἡ ἱερουσαλήμ.

Σαλήμ. Salem. *Quæ poſtea dicta fuit* Hieruſalem.

Σάληξ. ὄνομα ποταμοῦ.

Σάληξ. Salex. Nomen fluuij.

Σαλμωνεύς. οὗτος αἰόλου μὲν υἱός. βασιλεὺς δὲ θετταλῶν. ὃς ἀσεβὴς γεγονώς, διά μηχανῆς ἤστραπτεν. ἐβρόντα. συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς. ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνόβλητος γεγονώς.

Σαλμωνεύς. Salmoneus. Hic Æoli quidem filius *fuit*: ſed Rex Theſſalorum, qui fuit impius, & machina *quadam* fulgurabat, tonabat, *& populorum imperio ſuo* ſubiectorum animos conturbabat. Quamobrem etiam impietatis pœnas dedit, diuinitùs fulmine ictus. *Rem fuſiùs perſequitur Virgil. Aen. lib. 6. pag. 263. Vidi & crudeles dantem Salmonea pœnas, &c.*

B Σαλομών. ἀπὸ τοῦ σαλήμ. ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς ἐκείνου χρόνοις εἰρήνη ἦν.

Σαλομών. Salomon. *Dictus* à voce σαλήμ, quod pacem ſignificat. Eius enim temporibus pax *in Iudæa* fuit. *q. d. Pacetus-Rex.*

Σάλος. σαλευμός. τάραχος. καὶ ἡ φροντίς. κατέλαβον πολισμάτιον, ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον, καὶ προσβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς. καὶ αὖθις. ἐν τῷ σάλῳ συνίζανον. ἐποίουν αὐτὸ στερεώτερον.

Σάλος. Salum. Marinorum-fluctuum-agitatio. Turbatio. Tumultus. Et cura, *qua quis vt fluctibus agitatur.* Vt, Occuparunt oppidulũ, importuoſum quidem: Sed fluctuum-agitationes habens, & à terra natura-commodas appulſiones, quę *ipſum oppidulum* circuncludebant. *i. quod portu quidem carebat: ſed tamen circum-circa, littus habebat datura ſic ſitum, vt ad id naues commodè poſſent appellere, quamuis variis fluctibus infeſtaretur.* Et rurſus. In ſalo, *fluctuúmque marinorum agitatione* conſidebant: *ſed ancoris in mare iactis, nauem* ipſi firmiorem, *atque ſtabiliorem* reddiderunt. N. L.

C Σαλεύουσα. φροντίζουσα. σάλα γὰρ, ἡ φροντίς.

Σαλεύουσα. Fluctuans. *Curarum fluctibus agitata.* Solicita σάλα enim, *vel potiùs,* σάλος, *vt antè, dicitur* ipſa ſolicitudo. Cura.

Σαλούστιος. σοφιστής. ἔγραψεν εἰς δημοσθένην, καὶ ἡρόδοτον ὑπόμνημα καὶ ἄλλα.

Σαλούστιος. Saluſtius. Sophiſta. Scripſit commentarium in Demoſthenem, & Herodotum, & alia.

Σαλούστιος. μοψεάτης ἰατρός. ἐπὶ τιβερίου καίσαρος ἔγραψεν ἰατρικά. σαλούστιος οὗτος εἰς ἀλεξάνδρειαν ἧκεν ἀθήνηθεν σὺν ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος δὲ ὁ τρόπος σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις. τὰ μὲν, φιλοσοφοῦντος ἐπὶ τὸ καρτερώτατον. τὰ δὲ, παίζοντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον.
D ἑκάτερον οἶμαι πέρα τοῦ μετρίου. καὶ δεῖ κρίσεως εἴπερ τινι ἄλλῳ τῷδε τῷ βίῳ, καὶ δὴ σαλούστιος, τὰ μὲν πατρόθεν ὥρμητο ἀπὸ συρίας. τὰ δὲ πρὸς μητρὸς, ἐμεσηνὸς ἐγεγόνει. ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ, βασιλίδης ὠνομάζετο. θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὴς δὲ ἐπὶ πολλὰ γεγονώς, καὶ τὸ ἦθος αὐστηρὸς, καὶ φιλότιμος, τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάρατον δικανικήν. καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ εὐνοΐῳ σοφιστῇ,
E τότε ὄντι κατ᾽ ἔμεσαν. ὕστερον δὲ οὐκέτι δικανικῷ, ἀλλ᾽ ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νοῦν. καὶ ἐπὶ τούτῳ διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος. τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τῶν δημοσθένους λόγους, ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανός. οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον τύπον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε τοὺς λόγους, οὐ πολύ τι ἐκείνων ἐλλειπομένους. τὸν
F δὲ ἡμέτερον πολίτην μάρκελλον, ἑταῖρον τῶν εὐνοΐου, καὶ τοῦτον ἐκμαθόντα μὲν, ἀπεμνημόνευε τὰ ὀκτὼ βιβλία τῆς θουκυδίδου ἱστορίας. οὐ μήν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ νόνον δέ φασιν ἐκμαθόντα ἑξάκις ὅλον τὸν δημοσθένην, μὴ δὲ διᾶραι τὸ στόμα δύνασθαι πρός γε λόγων ἐπιεικῶν συνθεσιν. οὐ γάρ ἐστι ταυτὸν ἐς πλῆθος ἀποστηθίζειν, καὶ γράφειν ἐς κάλλος. ὁ δὲ σαλούστιος, ἀδρό-

Σαλούστιος. Saluſtius. Mopſeates medicus. Sub Tiberio Cæſare medica ſcripſit. Saluſtius Hic Athenis Alexandriam cum Iſidoro philoſopho venit. Saluſtij verò mores omnibus hominibus admirabiles *fuerunt, ac ingenium eius ab omnium mortalium opinione remotum.* Quia partim quidem, conſtantiſſimè philoſophabatur, partim verò, perridiculè iocabatur, vtrunque (opinor) vltra modum. Hæc enim vita, ſi qua alia, iudicium requirit. Saluſtius igitur, paternũ quidem genus à Syria ducebat, maternum verò, ab vrbe Emeſena. Eius verò pater, Baſilides vocabatur, & mater, Theoclea. Fuit autem ingenioſus ad multa, & moribus auſteris, & ambitioſis. Ac initiò quidem vehementer-expetitam Iuriſprudentiam ſpectabat, & eloquentiæ præceptis ab Eunoio Sophiſta, qui tunc Emeſæ degebat, erudiebatur. Poſtea verò non ampliùs ad forenſem: at iam ad ſophiſticam vitam animum appulit, & ad hanc ſua ſtudia referebat, cum non minore induſtriæ, quàm ingenii admiratione. Publicas enim Demoſthenis orationes ſimul omnes edidicit. Sed præterea ſatis erat diſertus, non recentiores ſophiſtas imitans: ſed cum illo antiquo ſcribendi-genere ſqualido, *ac omnis ornatus experte* certãs. Et tamen orationes ſcripſit non multo inferiores illis. Noſtrum quoque ciuem Marcellum, Eunoij ſodalem, octo libros hiſtoriæ Thucydidis edidiciſſe quidem dicebat: nihil tamen etiam auditu dignum, *ipſum* dixiſſe *contendebat*. Nonum etiam aiunt, ſexies totum Demoſthenem edidiciſſe, ſed tamen ne os quidem aperire potuiſſe ad commodarum orationũ compoſitionem, *vt aliquam orationem commodam haberet.* Haud enim idem eſt ad populum conciones habere, quas expectores. *i. ex pectore depromas, & memoriter pronuncies,* & eleganter ſcribere. Saluſtius autem

huic arti ſedulam operam iam nauans, cùm Eunoiū exiſtimaret ſibi meliùs inſtituendo imparem eſſe, Alexandriam abiit, & eloquentiæ magiſtros tentauit, *eorúmque peritia periculum fecit.*

τερον ἤδη ἀπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ' ἑαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν εὐνόϊον, ἀπῆρεν εἰς ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκάλων. A

NOTAE.

Ἀποστηθίζειν.] VVolfius, ἀποστοματίζειν. Rectè quidem aliàs: at nunc nihil mutandum. Vtrumque legitur in Lexicis. Et Euſtath. in Iliad. Ξ. pag. 974. 7. & 9. agnoſcit τὸ ἀποστηθίζειν, & ἐκστηθίζειν. Et interpretatur ἀπὸ στήθους λέγειν. Expectorare dicunt & Latini. Feſtus. Expectorat. Et pectore eiicit. Opponit huic verbo τὸ ἀπὸ βιβλίου λέγειν. i. ex libro, ex ſcriptis, non memoriter aliquid dicere. Sic & apud Ciceronem memoriter dicere, pronunciare, recitare)(De ſcripto dicere.

B

Σαλούστιος. Saluſtius. Philoſophus, qui dicebat, Philoſophari hominibus non eſſe facile: ſed potius impoſſibile. Quo ego audito, ſermonem hunc ſum auerſatus, vt neque verum, neque dictu dignum. Cæterùm Saluſtius norat meum dicere N. L. Nec enim Philoſophis prorſus infeſtus erat: ſed erat natura inimicus improborum, *quos odio proſequebatur.* Secundū Heraclitum *i. & Heracliti more, erat* turbæ conuiciator, *ac inſectator,* & omnes peccantes aggrediebatur, *& increpabat,* & quouis modo, quauis occaſione quoſlibet arguebat & comicè perſtringebat, interdum quidem, ſeriò rem gerens, plerunque verò, ridiculis, & dicteriorum amantibus moribus gaudés. Etenim Saluſtius admodum facetus, *ac vrbanus* erat, & ad deridendum etiam ingenioſiſſimus, atque promptiſſimus. Huiuſmodi verò gratias, *lepores, ſales, & facetias* eximiè quidem ipſe *moribus ſuis, inſitas* habebat: à genere tamen, *& à ſua familia acceptus.* Qui enim quintam virtutem nominarit, opinionem de Diis veram, quæ interdum improbiſſimis ineſſe videatur, eſt Saluſtius. Præterea verò quibuſdam peregrinis, qui cætera quidem eius *dicta, factáque* laudabant, vnum verò ei deeſſe dicebant, Quòd nō ita de Diis, vt vulgus ſentiret, reſpondit, Hoc ſaltem propter Nemeſin adeſſe mihi ſinite. Cùm autem Pamprepium maxima potentia iam præditum adiiſſet, & ille, qui elegans videri volebat, ei dixiſſet, Quid Dij ad homines *accedunt?* Quis verò, inquit, ignorat, neque me vnquam Deum, neque te hominem fuiſſe? Hæc de Saluſtio. Philoſophabatur autem Cynico fere more.

Σαλούστιος φιλόσοφος. ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας, ἀπέσοξα δὴ τοῦτον τὸν λόγον. ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον, οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ σαλούστιος, ᾔδει τὸ ἐμὸν εἰπεῖν. οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς φιλοσόφους ἁπλῶς, ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν. κατὰ τὸν ἡράκλειτον, ὀχλολοίδορος. καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὁπωσοῦν, ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων C ἑκάστους, καὶ διακωμῳδῶν. ἐνίοτε μὲν σπουδάζων. τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ἤθει, καὶ φιλοσκώμμονι. καὶ γὰρ ἦν ὁ σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς. καὶ σκώπτειν εὐφυέστατός τε, καὶ προχειρότατος. ἐξαιρέτως μὲν ἔχων αὐτός, ἐκ γένους δὲ ὅμως τὰς τοιαύτας χάριτας. ὁ γάρ τοι πέμπτην ἀρετὴν ὀνομάσας, τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ δοκοῦσαν ἐνεῖναί ποτε τοῖς πονηροτάτοις, σαλούστιος ἐστιν. ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτὸν ἐπαινοῦντας, ἓν δὲ D αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, μὴ δοξάζειν περὶ θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς. ἐᾶτε ἔφη τοῦτό γε διὰ τὴν νέμεσιν περιεῖναί μοι. τῷ δὲ παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχών, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὡραϊζόμενος, τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους ἔφη; τίς δέ, ἔφη, οὐκ οἶδεν ὡς οὐκ ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγενόμην, οὔτε σὺ ἄνθρωπος. ταῦτα περὶ σαλουστίου. κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει.

Σαλούστιος. Saluſtius. Aulæ præfectus ſub Iuliano. Vir fuit inſigni, & eximia humanitate præditus, qui adeò manſuetus, & benignus erga omnes fuit, vt Marcellum illum, qui (quo tempore Cæſar ipſum contumelioſè tractarat) perterritus erat, ob res antè geſtas, quamuis puer conuictus fuiſſet ſeditionis, ob amicitiam, qua Conſtantium proſequebatur, *humaniter exceperit, & illi quidem* adoleſcentulo pœnas inflixerit, ipſum verò Marcellum inſigni honore affecerit. *N. L. Videtur locus mutilus.*

Σαλούστιος. ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος ἐπὶ ἰουλιανοῦ, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν. ᾧ γε τοσοῦτον ἡμερότητος, καὶ πρᾳότητος ὑπῆρχεν εἰς ἅπαντας, ὥστε τὸν μάρκελλον ἐκεῖνον, τόν, ἡνίκα ἦν, καῖσαρ ὑβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενος, πάνυ περιδεᾶ ὄντα, διὰ τὰ προγεγενημένα, καί τοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς κωνστάντιον φιλίαν, τῷ νεανίσκῳ τὴν δίκην ἐπέθηκε. τὸν δὲ μάρκελλον, καὶ διαφερόντως ἐτίμησε. E

Σαλούστιος. Saluſtius. Præfectus Prætorio, qui Valétinianum deſignauit Imperatorem. Hic verò creatus Imperator, imperium per ſucceſſionem ſuſcepit. *L.* διεδέξατο ἀρχήν. & edicta propoſuit, vt, ſi quis ab ipſo *Saluſtio* fuiſſet affectus iniuria, Imperatorem adiret. Nullus verò *Imperatorem* adiit *vt de Saluſtio conquereretur.* Saluſtius enim erat caſtiſſimus, *& integerrimus.* Hic verò Valentinianus *morte mulctauit* Rhodanum præpoſitum, qui quandam viduam Berenicen iniuriis affecerat, cui ad Imperatorem accedenti, *Im-*

Σαλούστιος. ἔπαρχος πραιτωρίων. ὃς προεβάλλετο βασιλέα βαλεντινιανόν, ὁ δέ, βασιλεύσας, διεδέξατο αὐτήν. καὶ ἔθηκε προθέματα, ἵνα εἴ τις τι ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ προσῆλθεν. ἦν γὰρ ἁγνότατος ὁ σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ βαλεντινιανός, τὸν πραιπόσιτον ῥόδανον, ἀδικήσαντα βερενίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἐ- F

perator

A δοῦναι δικαστὴν σαλούστιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον. ἐκ τούτου καταφρονήσαντος, τὸν πραιπόσιτον ἐν τῷ ἱππικῷ, πυρὶ παραδίδωσι. καὶ τὴν κτῆσιν τοῦ ἀρχιευνούχου τῇ χήρᾳ δίδωσι. καὶ φοβηθέντες, πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο.

Σαλώμη ὄνομα κύριον.

Σάλπιγξ ἱερατικὸν τοῦτο ὄργανον. ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι σάλπιγγα, καὶ B λόγχας, καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν φορμίωνα αἰνίττεται ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως. τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ πολέμου. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ πώγωνος. ἀριστοφάνης.

Σάλπιγξ. σάλπιγξιν ἰνδοὶ οὐ χρῶνται. ἀλλ' ἀντὶ σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες. ἃς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα. καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ αὐτῶν αἰνίττεται.

Σαμβρεὺς ὁ πολίτης. ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν C ἀπὸ τῶν ἰουδαίων οἱ σαμβρεῖται. πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ σαμάρεια.

Σαμβρείτης ἀρσενικῶς. σαμαρεῖτις, δὲ ἡ γυνή.

Σάμβαλα. ὑποδήματα.

Σαμβάρης. ὄνομα κύριον.

Σαμβύκαι. ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα. ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ, ἰαμβύκαι. ταύτην τὴν D ἰαμβύκην, πρῶτος ἴβυκος ἐφεῦρεν. ἔστι δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου. οἱ δὲ, προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς σαμβύκας.

Σάμβυκες. εἶδος μηχανήματος πολιορκητικοῦ, ὥς φησι πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, γέγραπται ἐν τῷ περὶ ἐκφράσεως.

Σάμη. εἶδος πάθους σαμιακοῦ. περιέστιξαν γὰρ οἱ E ἀθηναῖοι τοὺς ἁλόντας σαμίων. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ σάμιοι τοὺς ἀθηναίους.

Σαμίων ἄνθη. ἐπὶ τῶν ἐσχάταις ἡδοναῖς χρωμένων.

Σαμίων ὁ δῆμος. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ σάμιοι κακωθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, ἀπαιτεῖ τῶν πο-F λιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐν ἑστατῆρσι τὴν ἰσοπολιτείαν. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ γράμματα, ὑπὸ καλλιστράτου. ὡς ἄνδρων ἐν τρίποδι. τοὺς δὲ ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς ἰώνων γράμμασιν ἀρχῖνος ὁ ἀθη-

perator dedit Salustium iudicem. Ille verò propoſitū condemnauit. Cùm autem *prepoſitus* hunc *Saluſtium, eiúſque iuſtum iudicium* contempſiſſet, *Imperator* præpoſitum in Hippico, tradidit igni, *cremandúmque curauit,* & omnia illius archieunuchi bona illi viduæ aſſignauit. Quare *cæteri mortales hoc exemplo* territi, ab omni iniuria abſtinuerunt.

Σαλώμη. Salome. Nomen *fœminæ* proprium.

Σάλπιγξ. Tuba. Hoc inſtrumentum *eſt* ſacerdotale. Sacerdotes enim vtebantur tuba.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. Tubhaſtibarbatij. Tubam, & haſtas, & barbas habentes. Hoc autem dirigitur in Phormionem, vt eum, qui magnam barbam habebat. Dixit autem *hoc,* voce-compoſita, partim quidem, à bello, *quod per tubam, & haſtam ſignificatur,* partim verò, à barba *quæ* πώγων, *&* ὑπήνη *nominatur vocatur.* Ariſtophanes *in Ranu.pag.168.v.1. Schol.annot.8.*

Σάλπιγξ. Tubis Indi non vtuntur; ſed tubæ loco ſunt ipſis flagella, quæ in aerem cum-ſtrepitu tollunt, *& aerem his verberantes, ingentem edunt ſtrepitum, ſunt ipſis* & tympana, quæ *baculis pulſata* terribilem quendam bombum emittunt.

Σαμαρεύς. Samareus *Et* Σαμαρείτης. *Samarites. Samaritanus, vrbis Samariæ* ciuis. Hinc autem *huius vrbis cines, qui vocantur* Samaritæ à Iudæis ſeparati-ſunt. Multis verò caſibus vſa-eſt Samaria, *varios caſus eſt experta.*

Σαμαρείτης. Samarites. Samaritanus. Genere-maſculo *dicitur.* Σαμαρεῖτις verò, mulier Samaritis. i. Samaritana.

Σάμβαλα. Sambala. Calceamenta. *Fortaſſe* σάνδαλα *intelliguntur, quæ ſandala dicuntur.*

Σαμβάρης. Sambares. Nomen proprium.

Σαμβύκαι. Sambucæ. Muſica inſtrumenta triangula, quibus iambos canebant. Alij verò *ſcribunt* Ἰαμβύκαι. Iambycæ. Hanc iambycen primus Ibycus inuenit. Eſt autem triangulæ citharæ genus. *Item* σαμβύκαι, *vel* σαμβύκες. *Sambucæ, vel Sambuces, bellica machina genus ad muros oppugnandos aptum.* Vt, Alij verò ad-opē-ferendum-accurrebant ad, intericctam munitionem & ad eos, qui *veniebant* à portu, ab illis, qui Sambucas ſupra murum *iam* collocabant, *vt eum quaſſarent, ac demolirentur. L.* τοῖς σαμβύκαις. *vel,* τὰς σαμβύκας.

Σάμβυκες. Sambyces. *Vel Sambuces, vel potiùs Sambuca.* Genus machinæ vrbibus-oppugnandis-aptæ, vt ait Polybius. De eius verò fabricatione ſcriptum-eſt in *libro de bellicarum machinarum* explicatione.

Σάμη. Same. Calamitatis Samiæ genus. *Nota, qua Athenienſes captiuis Samiis, & viciſſim Samij captiuis Athenienſibus inurebant. Vel, Nota qua Athenienſes compungebant, ac notabant Samios à ſe captos, & contra. Er ad. Chil.4. Cent.1. col.858. ad.89. Samiorum mala metuis.* Athenienſes enim Samiis captis notas-inuſſerant, poſtea verò Samij *viciſſim idem fecerunt Athenienſibus, quos ceperunt.*

Σαμίων ἄνθη. Samiorum flores. De iis, qui poſtremis voluptatibus vtuntur. *Er. ad. Chil.2. Cent.9. col.581. ad 23.*

Σαμίων ὁ δῆμος. Samiorum populus. Ariſtophanes Babyloniis deridens notis-compunctos, *vocat eos Samiorum populum.* Samij enim à tyrannis exhauſti, propter ciuium inopiam, ius-ciuitatis pro quinque ſtateribus, ſeruis conceſſerunt, *& in ciuium album eos quinis ſtateribus retulerunt,* vt Ariſtoteles in Samiorū Repub. *ſcribit.* Vel quod apud Samios primos inuentæ fuerint 24. literæ à Calliſtrato, vt Andron in Tripode *tradit.* Archinus verò Athenæi F. *Athenis* Archonte Euclide, perſuaſit Athenienſibus, vt Ionum literis

vterentur. Babylonios verò *fabulam* Ariſtophanes per Calliſtratum docuit, *egit*, *ac edidit* annis 21. ante Euclidem, Eucle *Archonte*. De eo verò, qui *hoc Athenienſibus* perſuaſit, Theopompus narrat. Alij verò *prouerbium hoc inde manaſſe tradunt*, quòd Athenienſes quidem Samios in bello captos, noctua compungerent. *i. noctuæ ſigno, notáque notarent*, Samij verò *captos Athenienſes* ſamæna *compungerent, ac notarent.*

Σαμαίνη. Samæna. Eſt bireme nauigium, primùm *inuentum*, & paratum à Polycrate Samiorum tyranno, vt *ait* Lyſimachus in ſecundo *libro* de Reuerſionibus. Fabricatio verò *eius eſt* Duridis. *i. Id verò Duris fabricauit.* Alij verò Samænam *dicunt* eſſe nomiſma, *numi genus*. Dicitur autem *hoc* de iis, qui *grauiſſimas, &* inſanabiles aliquas malorum calamitates metuunt, quòd Athenienſes *olim à ſe captos in bello* Samios notis compunxiſſent.

Σαμνῖται. Samnitæ. Nomen gentis.

Σαμοθράκη. Samothracia. Inſula. Sita verò eſt è-regione Thraciæ. Aiunt autem Samios, qui colonis eò miſſis eam occuparant, hoc nomen ei impoſuiſſe. Hoc autem eſt apud Antiphontem in oratione Samothracica ſic appellata. Qui enim initiò hanc inſulam incoluerunt. *i. huius inſulæ primi incolæ*, Samij fuerunt, ex quibus nos nati ſumus. Neceſſitate verò *coacti*, nō illius inſulæ cupiditate *flagrantes, eò* ſuas-ſedes-tranſtulerunt, *ibique collocarunt*. Nam à tyrannis Samo pulſi fuerunt, hácque fortuna ſunt-vſi. Cùm prędam ex Thracia cepiſſent, in illam inſulam peruenerunt. *Ariſtophanes in Pace, pag. 443. v. 10. 11. 12.*

Sed ſi quis veſtrum in Samothracia eſt
Initiatus, *nunc eſt precandi* tempus *opportunum*,
Vt diſtorqueantur, ac diſtringantur hominis nos *perſequentis ambo pedes*.

In Samothrace erant quædam ſacra. quibus initiari videbantur, *ac putabantur, homines, vt hæc eorum initia* eſſent præſentiſſima remedia aduerſus quædam pericula. Illic autem erant & Corybantum myſteria, & Hecates, & Zerinthum antrum, vbi canes immolabant. In periculis igitur verſantes, inuocabant hos dæmones, vt *ſibi propitij* apparerent, & *imminentia pericula* propulſarent. Qui verò *ſacris* iſtis initiati fuerant, ex periculis, & tempeſtatibus eripi, & ſeruari putabantur. ἀποστραφῆναι verò *dictum eſt*, pro διακλασθῆναι, &c. i. diffringi *pedes* illius, qui mortarium perſequitur. *N. L. Vide v. 11. & 21. & Schol. annot. 7. 8. 9. 10.* Vel *optandum eſt*, vt ipſi ſecundum iter ſit contrarium, ne ampliùs *huc, nos infeſtaturus* reuertatur.

Σαμόσατα. Samoſata. Vrbs. Et Samoſatenſis, *eſt* huius ciuis.

Σαμουήλ. Samuel. Propheta. Hunc Anna votis Chriſto factis peperit, quem vocauit Samuelem, quaſi diceres à-Deo-petitum, *ac impetratum*. Mater autem eius recordata voti, quod fecerat apud HElim Pontificem Max. eum Heli tradidit, & *Deo* conſecrauit, futurum Dei Prophetam. Comam igitur promiſſam alebat, & eius potus erat aqua. *i. & aquam potabat*, & in templo degebat, ac educabatur. Helcannæ autem ex Anna tres filij naſcuntur, & *vna* filia. Samuel verò, cùm duodecimum *ætatis* annum impleuiſſet, prophetare-cœpit. Et eum aliquando dormientē Deus nominatim vocauit. Ille verò, exiſtimans ſe à Pont.

ναίου ἐπὶ ἄρχοντος εὐκλείδου. τοὺς δὲ βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ καλλιστράτου ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ εὐκλείδου κα' ἐπὶ εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος, ἱστορεῖ θεόπομπος. οἱ δὲ, ὅτι ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ σαμίους ἔστιζον γλαυκί· σάμιοι δὲ ἀθηναίους σαμαίνῃ. A

Σαμαίνη. ἔστι πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν τοῦ σαμίων τυράννου. ὡς λυσίμαχος ἐν δευτέρῳ νόστων. τὸ δὲ πλάσμα, δούριδος. οἱ δὲ, τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. B τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφοράς, παρόσον ἀθηναῖοι τοὺς σαμίους ἔστιξαν.

Σαμνῖται. ὄνομα ἔθνους.

Σαμοθράκη. νῆσος. κεῖται δὲ καταντικρὺ τῆς θράκης. φασὶ δὲ σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν, τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο. ἔστι παρὰ ἀντιφῶντι ἐν τῷ σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον. καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκήσαντες τὴν νῆσον, ἦσαν σάμιοι, C ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγκῃ, οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ σάμου. καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ· λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς θράκης, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον.

Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν σαμοθράκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλὸν

Ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

D

Ἐν σαμοθράκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν κορυβάντων μυστήρια. καὶ τὰ τῆς ἑκάτης, καὶ τὸ ζήρινθον ἄντρον, ἡ κύνας ἔθυον. ἐν κινδύνοις οὖν γινόμενοι, ἐπεκαλοῦντο τούτους τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι, καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα, ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμώνων. ἀποστραφῆναι δὲ, ἀντὶ τοῦ διακλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὴν δοίδυκα. ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδὸν, ὥστε μη- E κέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.

Σαμόσατα. πόλις. καὶ σαμοσατεὺς, ὁ ἐκ τούτων.

Σαμουὴλ ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν ἄννα εὐξαμένη πρὸς χριστόν. ὃν σαμουὴλ ἐκάλεσε, θεαίτητον ὡς ἄν τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς, ἣν ηὔξατο πρὸς ἠλεὶ τὸν ἀρχιερέα, παρεδίδου ἠλεὶ ἀνατιθεῖσα, προφήτην F τῷ θεῷ γενησόμενον. κόμη τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο. καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν, καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. ἐλκανῇ δ' ἐκ τῆς ἄννης υἱοὶ γίνονται τρεῖς, καὶ θυγάτηρ. σαμουὴλ δὲ πεπληρωκὼς ἔτος δωδέκατον, προεφήτευσε. καὶ ποτε κοιμώμενον, ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ θεός. ὁ δὲ, νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιε-

A ρέως προσφωνηθεὶς, παρεγένετο πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ ἀρχιερέως, ὁ θεὸς εἰς τρὶς τοῦτο ποιεῖ. καὶ ἠλεὶ διαυγασθεὶς φησὶ πρὸς αὐτόν. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ὦ σαμουὴλ σιγῶν ὡς καὶ πρότερον ἦγον. θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτὸν ὅτι παρατυγχάνω. καὶ τοῦ θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας, ἠξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις. οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτοῦ ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ θεὸς ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν ἰσραηλίταις ἐσομένην. καὶ τοῦ ἠ-
B λεὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους.

Σάμου ὑλήεσσης. οὐδέ ποτε κατὰ τὴν συνήθειαν λέγομεν σαμοθράκην. ἀλλὰ διαλελυμένως. ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρῃ, τῇ ἀκροπόλει.

Max. vocatum, ad eum acceſſit. Cùm autem Pont. negaret illum à ſe vocatum, Deus hoc ter fecit. Quãobrem Heli miratus, ei dicit, At ego, ô Samuel, tacui, vt & antè. Sed qui te vocat, eſt Deus. Tu igitur illi ſignifica, te adeſſe, *paratum ad imperata faciendum.* Cùm autem Deum loquentem ruſſus audiuiſſet, *eũ* orauit, vt ſibi declararet, quidnam per hæc oracula ſignificaretur. Se enim in miniſteriis, quæcunque voluiſſet, non ſegnem-fore: *ſed alacriter, & celeriter ſe ea obiturum* dixit. Tunc verò Deus *ei reſpondit*. Quoniam ades, cognoſce calamitatem Iſraelitis imminentem, & Heli filios vno die morituros.

Σάμου ὑλήεσσης. Sami ſyluoſæ. Nunquam dicimus in conſueto-ſermone *compoſitam-vocem* Samothraciam: ſed diſſolutè. *i. Separatim, duabus vocibus ſeparatis, ſic,* Σάμον Θρῄκης, *Samum Thraciæ, vel,* Σάμον Θρηικίην, *Samũ Thraciam. Euſtath.* Quemadmodum *dicimus ſeparatis vocibus,* ἐν πόλει ἄκρῃ, *quod ab aliis dicitur vocibus coniunctis,* τῇ ἀκροπόλει. In vrbe ſumma, pro, In arce-vrbis, *In vrbis arce. In arce.*

Σαμωνᾶς. ὄνομα κύριον.

Σαμύθας.

Κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν σαμύθας.

C Δαιδάλεός τε γάρ ἐστι, καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄζει. ἐν ἐπιγράμματι.

Σαμφόρα ὄνομα ἵππου, ἐγκεχαραγμένου τὸ σ' σημεῖον. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ σ', σὰν λέγουσι.

Σαμψῆραι. σπάθαι βαρβαρικαί. δῶρα φέρει τραϊανῷ ὑφάσματα σηρικά, καὶ σαμψήρας. αἱ δὲ, εἰσὶ σπάθαι βαρβαρικαί.

Σαμψών. παῖς μανωέ. κριτὴς ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός, ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος
D ἡδονῶν, τῶν πολεμίων κατεδυνάστευεν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ δαλιδᾶς τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἅμα καὶ τῆς σωφροσύνης, καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν, ὑπό τε τῶν ἐναντίων ἁλοὺς δέσμιος ἐς γάζαν ἀπήχθη καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς, ἐδέθη ἀλήθειν ἐν μύλωνι. διὸ δὴ καὶ συμπεσὼν τοῖς τοῦ ἱεροῦ κίοσι, συναπώλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν, ἀπελθέτω δὴ σαμψὼν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ὁ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ'.

E

Σαμψών. ὅτι ἐπὶ σαμψὼν ἀνήρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς βενιαμὶν, ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἁρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐθεάσατο, καὶ καταισχυνθεῖσαν ὑπὸ πλήθους ἀπέλαβε νεκράν. αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτὴν, ἐπὶ τὰς ιβ' ἐξαπέστειλε φυλάς, εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας βενιαμίν. καὶ οἱ μὲν, παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν, ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐξεῖλον τὴν φυλὴν βενιαμὶν, ὀγδοήκοντα, καὶ ἑπτὰ καταναλώσαντες
F χιλιάδας.

Σανατρούκης. ἀρμενίων βασιλεύς. ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε. τὴν δὲ γνώμην μέγας ἐτύγχανεν εἰς ἅπαντα. οὐχ ἥκιστα δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολεμικά. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ δικαίου φύλαξ ἀκριβὴς γενέσθαι. καὶ τὰ εἰς τὴν δίαιταν ἴσα καὶ τοῖς

Σαμωνᾶς. Samonas. Nomen proprium.

Σαμύθας, Samythæ. *Nomen mulieris, quæ Samytha vocabatur.*

Capitis reticulum hoc accepiſſe Samythæ.

Nam eſt & egregiè factum, & ſuauem quendam nectaris odorem-ſpirat. In epigrammate.

Σαμφόρας. Samphoras. Nomen equi, qui literæ Σ notam impreſſam habet. Dorienſes enim ſigma dicunt San. *Ariſtoph. Nubibus. pag. 59. v. 11. Schol. annot. 12. vnde Suid. at ibi plura.*

Σαμψῆραι Sampſeræ. Spathæ barbaricæ. *gladij barbarici* Vt, Dona fert Traiano, telas ſericas, & ſampſeras. Hæ verò ſunt gladij barbarici.

Σαμψών. Sampſon, Filius Manoe, Iudex Hebræorum, vir robuſtus. Hic autem, quandiu quidem corporis voluptatibus imperauit, *tandiu* ſuperauit hoſtes, *& imperium in eos exercuit* Sed poſtquàm à Dalila meretrice, *ſana* mente per fraudem-priuatus-eſt, ſimul & temperantiam, & robur amiſit, & ab aduerſariis captus, vinctus, Gazam abductus-eſt, & oculis priuatus, *ac excæcatus,* in piſtrinum detruſus-eſt, vt *fruges* moleret. Quamobrem etiam vna cum ipſis templi columnis concidens, *& corruens,* cum aduerſariis periit, *hæc tantùm* dicens, Abeat igitur Sampſon cum alienigenis. Hic igitur ita periit, cùm populum annos 20. iudicaſſet. *Conſule Iudices. cap. 16. v. 4. & deinceps.* I. Δαλιδᾶς.

Σαμψών Sampſon. Sub Sampſone vir quidã profectus in vrbem Tribus Beniamin, vxorem ſuam à popularibus raptam vidit, & à populo fœdè-conſtupratam, recepit mortuam. Ipſe verò, cùm eam *in 12. partes* diſſecuiſſet, ad 12. Tribus *Iſraelis* miſit, vt teſtimonium eſſet iniquitatis Beniamin. Illi verò *cæterarum 11. Tribuum homines,* cùm eam accepiſſent, confeſtim aſcendentes aduerſus vrbes *Beniamin*, Tribum Beniamin deleuerunt, 87. millibus *hominum eo bello* conſumptis.

Σανατρούκης. Sanatruces. Armeniorum Rex, qui corpus quidem habebat mediocre: ſed animo erat ad omnia magno, præcipuè verò ad res bellicas Viſus autem eſt & accuratus Iuſticiæ cuſtos fuiſſe & in ipſa victus ratione æquè caſtigatus, *& frugalis,* atque

vel præſtantiſſimi quique Græcorum, & Romanorum.

Σάνδων. Sandon. Hellanici F. Philoſophus. Argumenta ſcripſit in Orpheum. lib. vnum.

Σάνδυξ. Sandyx. Color coccinus.

Σανίς. σανίδ☉. ἡ. Aſſer. Tabula. Stipes.

Σαννυρίων. Sannyrion. Athinienſis Comicus. Eius fabulæ ſunt hæ, Riſus. Danae. Io. Pſycaſtæ, vt *tradit* Atheneus in Dipnoſophiſtis.

Σά☉. Saus, & Draus, fluuij, qui ſecundam Pæoniam, *Pannoniam*, complectentes, in fluuium Iſtrum deferuntur.

Σάω. Serua. Conſerua. Cuſtodi. In epigrammate.

-- Diana tuo

Arcu quidem fures feri, conſerua verò amicos.

Et rurſus.

Hunc quidem, vt animam. Illum verò, vt corpus ſeruet.

Σαύλ. Saul. Iudæorum Rex, qui à dæmone poſſidebatur, neque dormiebat, neque quieſcebat, quem Dauid ſuauibus-cantionibus demulcebat.

Σαὺλ ὁ πρ. Saul Propheta. Hic à Samuele vnctus eſt, vt Rex eſſet, & Propheta. Cùm autem quidam eum vidiſſet, dixit, Et Saul inter Prophetas? Et iſte ſermo in prouerbium abiit. Aſinas enim amiſſas quærens, regnum inuenit.

Σαῦλ☉. Saulo Iudæorum Regi, vt ab omnibus honorem conſequeretur, *vt ab omnibus honoraretur,* prima-cauſa fuit *bellum, quod geſſit* cum Naaſe, Amanitarum Rege. Hic enim multis cladibus Iudæos affliciebat, & præter cætera mala *quibus eos affligebat, illud etiam erat. Nam* quotquot iure belli capiebat, *illis*, dexteros oculos eruebat, vt ſiniſtro eorum oculo à ſcutis tecto prorſus inutiles eſſent. Hunc igitur Saulus debellauit.

Σαώτερος. Saluus. Sanus *Hom. Iliad.* α *pag.* 19. *v.* 6.

Σάπειρ. Saper. In obſidione vrbis Perſarum Beiudaes, quam obſidebat Heraclius, Heraclij Imperatoris pater, Saper vir quidam fuit, corpore quidem, quali Tydeus ille, qui apud Homerum celebratur, animo verò, vel Tydeo ſuperior. Hercules enim erat animo, & ſi quis illo fuit vnquam fortior. Neque dubito Herculem virtutis magnitudine inter ſecúdos ponere, *eúmque illo inferiorem facere*, quamuis in collatione poſteriores-ſimus. *Nam Saper* palos acutos afferens, inſilit in munitionem, & in altum tollit, *ac labefactat eam*, vno quidem palo in turre defixo, in ædificij compagibus (Illud enim caſtellúm è lapide duro conſtructum erat) pede inſiſtit palo. Deinde rurſus altero palo *in ædificij commiſſuras* inſerto, alterū pedem ſuffulcit. Cùm autem eminentes lapides prehendiſſet, *eos* manibus fortiter tenebat Sic aſcenſum *in illam turrim* ſagaciter-excogitauit. Quum verò illi, qui obſidebantur, telorum ſpectaculum ſuſtinere non poſſent, vir ille Saper propugnaculum firmiter tenebat. Et illa prima aggreſſione *primóque impetu*

κρατίστοις ἑλλήνων τε καὶ ῥωμαίων κεκολασμένος. A

Σάνδων. ἑλλανίκου, φιλόσοφος, ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς ὀρφέα, βιβλίον α.

Σάνδυξ. χρῶμα κόκκινον.

Σανίς. σανίδος.

Σαννυρίων. ἀθηναῖος κωμικός, δράματα αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. γέλως. δανάη. ἰώ. ψυχασταί. ὡς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Σάος, καὶ δράος, ποταμοὶ περιλαμβάνοντες B τὴν δευτέραν παιονίαν, εἰς τὸν ποταμὸν ἴστρον καταφέρονται.

Σάω. σῶζε. φύλαττε. ἐν ἐπιγράμματι.

Ἄρτεμι

Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάου δὲ φίλους.

Καὶ αὖθις.

Τὸν μὲν, ἵνα ψυχήν. τὸ δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Σαοὺλ. βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, ὃς ὑπὸ δαίμονος κατείχετο. καὶ οὔτε ἐκαθεύδεν, οὔτε ἐκοιμᾶτο. ὃν τινα ὁ δαβὶδ ταῖς μελῳδίαις κατέθελγε. C

Σαοὺλ ὁ προφήτης. οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ σαμουὴλ εἰς βασιλέα, καὶ προφήτην. καὶ ἰδών αὐτόν τις ἔφη. καὶ σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολήν. τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν, βασιλείαν εὗρε.

Σαῦλος. ὅτι σαούλῳ τῷ ἰουδαίων βασιλεῖ, ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆς πρὸς ναάσην τὸν ἀμμανιτῶν βασιλέα γίνεται. οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ τοὺς ἰουδαίους διετίθησι. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοπτεν ὅπως τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῖς ὄψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν σκεπομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. τοῦτον οὖν ὁ σαοῦλος κατηγωνίσατο. D

Σαώτερος. σῶος.

Σάπειρ. ἔτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως τῶν περσῶν βειουδαὶς, ἣν ἐπολιόρκει ἡράκλειος ὁ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατὴρ, σάπειρ ἦν τις ἀνήρ. τὸ μὲν σῶμα, οἷος ὁ παρ' ὁμήρῳ τυδεὺς ἀνυμνούμενος. τὴν δὲ γνώμην, καὶ περαιτέρω τυδέως. ἡρακλῆς γὰρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴτις τούτου ἐγεγόνει ποτὲ ἀλκιμώτερος. οὐ γὰρ δεσποινάζω τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν ἡρακλέα ἐν δευτέροις θεῖναι. εἰ καὶ ἐν τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα. σκόλοπας ὀξεῖς ἐπιφερόμενος, ἐφάλλεται τῷ ὀχυρώματι, καὶ μετεωροποιεῖ. τὸν μὲν ἕνα σκόλοπα, ἐνείρας τῷ πύργῳ, εἰς τὰς ἁρμογὰς τοῦ οἰκοδομήματος. λίαν γὰρ λίθῳ σκληρῷ δεδόμητο τὸ φρούριον, ἐπιβαίνει ἐπὶ τῷ σκόλοπι τῷ ποδί. εἶτα τὸν ἕτερον αὖθις ἐγκεντρίσας σκόλοπα, τὸν λειπόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει. καὶ τῶν ἐξηρτημένων λίθων ἐπιλαμβανόμενος, ἀπρὶξ εἴχετο ταῖς E F

χερσίν. οὕτω τὴν ἄνοδον ἐσοφίζετο. τῶν δὲ πολιορκουμένων, τὴν θέαν τῶν βελῶν μὴ ὑπομένειν οἵων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἴχετο τῆς ἐπάλξεως ὅσαπερ ἐκεῖνος ἀνήρ. καὶ μὴν κατὰ τὴν προτέραν

capta-

A ἐκείνην ἐπιβολὴν τὸ ὀχύρωμα, εἰ μή τις τῶν τῆς περσικῆς συμμορίας ἄθρόον ἐπιφανείς, ἑνὶ τῶν θυρεῶν τῶν προβεβλημένων τοῦ ὀχυρώματος, ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἀριστέα ἐξώθησεν. ὁ δὲ, κατολισθήσας, εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε, καὶ ὤμους, ὁμηρικῷ τῷ συμπτώματι. ὅμως οὐ διόλωλεν. ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες, καὶ τραυματίαν διεσώζοντο. προσνύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων σιδήρια μικρὸν κομιδῆ. ὁ B δὲ καρτερικός, αὖθις ἐπ᾽ ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρει. καὶ αὖ πάλιν ἀνέθορε τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας ἐπιβαλών, οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινάς. καὶ εἴχετο καρτερᾷ τινὶ λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. ὁ δ᾽ ἀντίπαλος πέρσης, ἀδελφὴν τῆς ἑτέρας ἐπιβουλῆς ἐξειργάσατο. καὶ σαθρωθείσης ἔναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ᾽ ἐκείνης τὸν ἀριστέα ἀνατρέψας, παρίαι εἰς τὸ κάτω χωρεῖν. καὶ τοίνυν κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπάλ- C ξεως. τὸ δὲ συμμαχικὸν, τὴν προτέραν σωτηρίαν ὀρέγουσι μετὰ φοβεροῦ τοῦ θεάματος τῷ πάντα τολμηρῷ. ἀτὰρ ὁ ζά·της τοῦ πτώματος ὁ τραυματίας γενόμενος, καὶ τρίτον ἆθλον ἀσπάζεται. ὥς τινος ἀμάχου τινὸς, καὶ θείας δυνάμεως ἐς τὸν πόνον παρατρυνούσης αὐτόν. ἐπεὶ δ᾽ ἀνείρπυσε τῆς στεφάνης τοῦ ἕρκους λοιπὸν ἐπιβὰς, τὸν ἀκινάκην ἀνασπασάμενος, τὸν κηφῆνα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν πέρσην ἀπέκτεινε. καὶ οὖν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελό- D μενος, τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμψεν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι, ἀνεθάρρησαν, καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τοῦ σάπειρ ἐκείνου, πρεσβύτης ἦν δ᾽ οὗτος τὴν ἡλικίαν, ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατὴς, καὶ ζηλωτὴς παραχρῆμα τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται. καὶ ἄνεισι καὶ αὐτός, ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος. εἶτα μετ᾽ ἐκεῖνον ἕτερος. καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. κάλοις γὰρ λοιπὸν ἀνεδύοντο οἱ προκατειληφότες τὸ ὀχύρωμα. καὶ ταῖς πύλαις ἀράττουσι, καὶ εἰσαγώ- E γιμον λοιπὸν ἦν τὸ τῶν ῥωμαίων στρατόπεδον, καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι, τὸ φρούριον παρεστήσαντο.

capta-fuiſſet illa munitio, niſi quidam Perſicæ cohortis *miles* ſubitò apparens, vno ex clypeis, qui munitionem protegebant, fortem illum virum deturbaſſet. Ille verò, delapſus, cum clypeo deorſum ferebatur, In caput-cadens, in puluerem, in ſyncipút, & humeros, Homerico caſu. *Euſtath. Iliad. ε. pag.* 84. *v.* 5. Non tamen periit. Commilitones enim ipſum clypeis ſuſceperunt, & vulneratum conſeruarunt. Iaculorum enim cuſpides parum admodũ ipſum cõpunxerant. Ille verò fortis, *& inuicti vix animi*, rurſus ad idem opus iuit, & denuò ad illud propugnaculum aſſiluit, manibus *in ipſum* iniectis, ſicut polypus *ſua* quædam acetabula inceuitabilia *defigens in illa munitione*. Quare firma quadam anſa propugnaculum illud tenebat *arreptum*. Perſa verò aduerſarius, facinus priori ſimile fecit, & propugnaculum Romanis oppugnationibus recens quaſſatum, *& labefactatum*, vna cum illo viro forti euertit, & deorſum ferri ſiuit, *ac vtrunque præcipitauit*. Ille tamen miles, ille periculorum-amans, *& in periculis adeundis inuictum animum gerens*, *tunc* cum ipſo propugnaculo iam-dicto præceps-ferebatur. Illius verò commilitones priorem ſalutem. *i. Salutem priori ſimilem* illi *viro* omnibus *in rebus* audaci porrigunt, *eúmque tunc etiam, vt antè, ſeruant, & ex imminenti periculo fortiter eripiunt*, cum formidando ſpectaculo. At ille *Saper*, qui vulneratus fuerat, indemnis, *expers-damni nullúmque damnum ſentiens* illius caſus, tertium etiam certamen amplectitur. *i. adit, ſubit, ſuſcipit*, quaſi quadam inuicta, & diuina vi ipſum ad hoc *arduum* facinus impellente. Cùm autem *Saper* in altum ſerpſiſſet, & in reliquam illius propugnaculi coronam aſcendiſſet, acinace ſtricto, illum ipſum ſuæ virtutis fucum, *ac ſpecioſum interpellatorem*, Perſam, interfecit. Illius verò caput à ceruice ablatum, ad oppugnatores amandauit. *i. deiecit*. Romani verò facinus id conſpicati, receperunt animos, & pericula expetiuerunt. Illius verò Saperis frater quidam (Hic autem ætate ſenex erat) cùm *fraternæ* virtutis ſpectator fuiſſet, confeſtim & illius *præclari, fortiſque* facinoris æmulator fuit. Quamobrem & ipſe *propugnaculum* aſcendit, *fraternum exemplum ſequutus, &* facinus fraterno ſimile audens. Deinde poſt illum alius, & poſt hunc multi *munitionem illam aſcenderunt*. Qui enim illam munitionem præoccuparant, reliquam *ſuorum commilitonum multitudinem* funibus in altum-traxerunt, *& ad ſe attraxerunt*, & portas fregerunt, & reliquus Romanorum exercitus introductus eſt. Sic autem hoſtibus ſuperatis, illud caſtellum in ſuam poteſtatem *Romani* redegerunt.

NOTAE.

Ἀποκναίω.] Scribendum ἀποκνίω. vel potius ὑπονοῶ. Dubito. Alterum verò, ſignificat, abrado, mœrore afficio, crucio. Sed ad rem præſentem iſta non faciunt.

Θσα περ ἐκείνης.] Legendum, ὁ Σάπειρ ἐκεῖνος.

Ἀνεδύοντο.] Fortaſſe iam præſtaret legere ἀνεδέοντο, pro ἀνέδουν, Atticè paſſiuum pro actiuo. Nunc autem τὸ ἀναδέω ſignificabit, alligatum, vel appenſum traho. Videtur etiam dicendum, καὶ τὰς πύλας ἀράττουσι, quod vſitatum.

F

Σάπων, σάπωνος, ὄνομα κύριον.

Σάπωρις. ὁ τῶν περσῶν βασιλεύς.

Σαπραί. παλαιαί. ἀριστοφάνης εἰρήνης σαπραὶ ἢ ἀρχαίας.

Σάπων. ωνος. i. Sapon. Saponis. Nomen proprium.

Σάπωρις. Saporis. Rex Perſarum.

Σαπραί. *Putridæ. Putris.* Antiquæ. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 454. *v.* 5. Quia omnia iam ſunt plena hic pacis antiquæ. *Schol.* σαπραί παλαιαί, ἢ ἀρχαίας. Putris. pro, vetuſtæ, & antiquæ. *Vide cat.*

Σαπρόν. Putre. Non improbum, & malum: ſed antiquum, *ac vetuſtum, ita vocat* Eupolis.

Σαπρὸν. οὐ τὸ μοχθηρὸν, καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιὸν Εὔπολις. A

Σαπρός. Putris. Putridus. Et pro vetuſto *ſumitur. Ariſtoph. in Pace pag. 460. v. 8. & 9. Mercurium, & Trygaeum colloquentes introducit.*

Σαπρός. καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

Simonides? Quomodo? Tr. Quia ſenex exiſtens, & putridus. i. antiquus, ac vetuſtus, tamen *Quaeſtus cauſa vel in vimine nauigaret.*

Σιμωνίδης; πῶς; Τρ. ὅτι γέρων ὢν, καὶ σαπρὸς Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

Er. ad. Chil. 1. Cent 1. col. 70. ad. 56. Virgultea Scaphula AEgaeum tranſmittere. ῥιπός. hoc eſt, cremio, *virgulto, vimine ſaligno, vimine.*

Τουτέστι φρυγάνου.

Σάπφειρα. Sapphira. Nomen proprium *mulieris, quae erat Ananiae vxor. Act. Apoſt. cap. 5. v. 1.* Et ſapphirus, genus pretioſi lapilli.

Σάπφειρα ὄνομα κύριον. καὶ σάπφειρος, εἶδος λίθου πολυτίμου. B

Σαπφώ. Sappho. Simonis filia. Alij verò *dicunt eam fuiſſe filiam* Eunomini. Alij, Eurygij, Alij, Ecryti. Alij, Semi. Alij, Camonis. Alij, Etarchi. Alij, Scamandronymi. Matris *verò* Clidis *filia fuit, genere* Lesbia, ex Ereſo *vrbe. i. Ereſia,* Lyrica. Fuit autem Olympiade 42. quum & Alcęus, & Steſichorus, & Pittacus fuit. Fuerunt autem ipſius etiam tres fratres, Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupſit verò *cuidam* Cercolae, viro ditiſſimo, profectò ex Andro. *i. Andrio,* & ex eo ſuſcepit filiam, quae Clis vocata fuit. Eius verò ſodales, & amicae fuerunt tres, Atthis, Teleſippa, Megara. Propter quas etiam amoris foedi, *conſuetudiniſque foedae ſuſpicionem atque* criminationem ſuſtinuit, *eóque nomine malè audiuit.* Eius verò diſcipula *fuit* Anagora Mileſia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripſit autem carminum Lyricorum lib. 9. Et prima plectrum inuenit. Scripſit autem & epigrammata, & Elegias, & iambos, & monodias.

Σαπφώ. σίμωνος. οἱ δὲ, εὐνομίνου. οἱ δὲ, εὐρυγύου. οἱ δὲ, ἐκρύτου. οἱ δὲ, σήμου. οἱ δὲ, κάμωνος. οἱ δὲ, ἐτάρχου. οἱ δὲ, σκαμανδρωνύμου. μητρὸς κλειδὸς, λεσβία, ἐξ ἐρεσοῦ λυρική. γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ΄. ὀλυμπιάδα. ὅτε καὶ ἀλκαῖος ἦν, καὶ στησίχορος, καὶ πιττακός. ἦσαν δὲ αὐτῆς καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς. λάρυχος, χάραξος, εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ κερκώλᾳ, πλουσιωτάτῳ. ὁρμωμένῳ ἀπὸ ἄνδρου, καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ, ἣ κλεὶς ὠνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι τρεῖς. ἀτθὶς τελεσίππα. μεγάρα. πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας μαθήτριαι δὲ αὐτῆς, ἀναγόρα μιλησία. γογγύλα κολοφωνία. εὐνείκα σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ΄. καὶ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεῖα. καὶ ἰάμβους. καὶ μονῳδίας. C

Σαπφώ. Sappho Leſbia. Mitylenaea, ſaltria. Haec propter amorem Phaonis Mitylenaei, de Leucate ſe in mare deiecit. Quidam huius etiam Lyricam poeſin eſſe tradiderunt.

Σαπφώ. λεσβία. ἐκ μιτυλήνης. ψάλτρια. D αὕτη διὰ ἔρωτα φάωνος τοῦ μιτυληναίου, ἐκ τοῦ λευκάτου κατεποντισεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.

Σαράβαρα. Sarabara. Veſtis Perſica. Alij verò *ſic vocari* dicunt laceras veſtes, *vel, paruas bracchas. Italicè, Braghe. vnde diminutiuum Braghetta. Gallicè, Brayes. Brayette. Haec tamen diminutiua apud Italos, & Gallos, anteriorem virilium caligarum partem ſignificant virilibus pudendis velandis deſtinatam, quam Ariſtophanes comicè ποδεῖον dicere non dubitaret.*

Σαράβαρα ἐσθὴς περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σάραβον. Sarabum. Comici muliebre pudendum *ſic* vocant, & ſactan, & ſambytum, & ſelenum, & taurũ, & aliis multis *nominibus idem appellant. Ταῦρος tamen eſt ipſum viri pudendum, vt infra ſuo loco rectè docetur. Vnde παρθένος ἀταυρώτη, vocatur virgo nullum paſſa virum, nec ſubacta. Ariſtoph. Lyſiſtrata pag. 546. v. 5.*

Σάραβον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ λέγουσι, καὶ σάκταν. καὶ σάμβυτον, καὶ σέλινον. καὶ ταῦρον. καὶ ἕτερα πολλά. E

Σαράγουροι. Saraguri. Nomen gentis. Vt, Quemadmodum & Saraguri *ſuis ſedibus* pulſi, propter quaeſitionem *terrae. i. nouarum ſedium quaerendarum cauſa, vel, vt nouas ſedes quaererent,* ad Acatiros Hunnos iuerunt.

Σαράγουροι. ὄνομα ἔθνους. ὥσπερ καὶ οἱ σαράγουροι ἐλαθέντες κατὰ ζήτησιν χώρας τοῖς ἀκατίροις οὔννοις ἐχώρουν.

Σαρακηνός. Saracenus. Gentile *nomen.*

Σαρακηνός. ἐθνικόν.

Σάραμβος. Sarambus. Athenienſes ita vocabant quendam cauponem.

Σάραμβος. οὕτως ἐκάλουν οἱ ἀθηναῖοι κάπηλόν τινά.

Σαραωνίς. Saraonis. Petrae nomen.

Σαραωνίς. πέτρας ὄνομα.

Σαραπίων. Serápion, Ælius vocatus, Orator Alexandrinus. Scripſit de Declamationum erratis. Auſcultationum lib. 7. Panegyricum in Adrianum Imperatorem. Conſultationes ad Alexandrinos. Rectè ne Plato Homerum ex ſua Repub. ablegarit. Et alia multa. Et artem oratoriam.

Σαραπίων. ὁ αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἁμαρτανομένων. ἀκροάσεων βιβλία ζ΄. πανηγυρικὸν ἐπὶ ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ. βουλευτικὰ ἀλεξανδρεῦσιν. εἰ δικαίως πλάτων ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας. καὶ ἄλλα συχνά. καὶ τέχνην ῥητορικήν. F

A Σαραπίων. τοῦτον ἐποιήσατο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε, καὶ ὅλῃ βίου φιλοσοφίᾳ, πλὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰσιδώρου. τοσοῦτον δὲ τῷ ἀνδρὶ περιῆν τοῦ ἀληθοῦς τρόπου τε, καὶ λόγου, τοῦτο ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λάθε βιώσας, ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν νεωτέρων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαι μὴ ἂν εἰδέναι οἷον λέγω, οὐδὲ ἔγνω τίς ἄλλος οἷος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκεῖνος. οὐδὲ B ἂν ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μή μοι ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ὑπέδειξε τὸν Σαραπίωνα τῷ λόγῳ. οὐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσεσθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρί. ἄλλως τε καὶ, ὅτε ἐγήρα, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς σφετέρας οἰκίας. οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ τῷ ὄντι μονάδα βίου ἀναδεδεγμένον. πρὸς μόνα τὰ ἀναγκαιότατα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. εὐκτικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν Σαραπίωνα διαφερόντως ἔλεγε. καὶ ἐν ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτᾶν τῶν ἱερῶν χωρίων ὅπου C ἦγεν ὁ τῆς ἑορτῆς νόμος. τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκου διημερεύοντα ζῆν, οὔ τινα ἀνθρωπίνην ζωὴν, ἀλλ' ἀτεχνῶς θείαν εἰπεῖν. εὐχάς τε ἀεὶ, καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτὸν, ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενον, μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας, καὶ φύσει θεωρητικὸς, οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἠξίου διατρίβειν. ἀλλὰ τοῖς ἁδροτέροις, καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτητο, καὶ ἀνεγίνωσκεν. ἐρωτῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀεὶ τοῖς παραπίπτουσι D ζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἄκρον ὡς εἰπεῖν ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον. ὃν μόνως οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα, καὶ προσεδέχετο. καὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθευόμενον Κρόνιον βίον. οὐδὲν γὰρ ἄλλο τι πράττων, καὶ λέγων ἐκεῖνος, ἢ συνάγων ἑαυτὸν ἀεὶ, καὶ συναιρῶν ὡς εἶχέν τι πρὸς τὸ εἴσω, καὶ τὸ ἀμεριστότερον. ὃς οὕτω κατεφρόνει χρημάτων, ὥστε κεκτῆσθαι μηδὲν, ἢ μόνα δύο, ἢ τρία βιβλία. ὧν ἦν καὶ ἡ Ὀρφέως ποίησις. οὕτω δὲ ἡδονῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥς τι E ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀναγκαῖα εὐθὺς, καὶ μόνα προσφέρειν τῷ σώματι. ἀφροδισίων δὲ ἄχραντος εἶναι διὰ παντὸς τοῦ βίου. οὕτω δὲ ἠμέλει τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἠβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ Κρονίου βίου, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν ἱστορίαν. ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος, ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἱστήκει τοῦ Κρόνου, καὶ Διὸς ἀρχῆς. ὅθεν διφυής. Σαραπίων δὲ F οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθεὶς, ἀναγεγράφθω τοιοῦτος. ὃς κληρονόμῳ τῷ Ἰσιδώρῳ ἐχρήσατο, μηδένα πρὸς γένους ἔχων, μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, δυοῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον ὅλην τοῦ Σαραπίωνος ἀφεστὼς, μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τοῦ δια-

Σαραπίων. Serapion. Hunc Iſidorus amicum *ſibi fecit, & in ſuam amicitiam recepit*, cuius pietatem, & totam vitæ philoſophiam latentem nullus mortalium norat, excepto ipſo Iſidoro. In eo autem viro tantum erat veritatis ſtudium, & rectæ rationis, ac orationis *tanta vis*, vt id (quod prouerbio dici conſueuit, Late viuens, pro, viue latens) ab illo re-ipſa fuerit confirmatum. *Sic enim perpetuò vixit*, vt nullus illius ætatis hominum vel iuniorum, vel ſeniorum *eum vixiſſe ſciret*, aut ſe ſciturum ſperaret id, quod ego dico. Nec vllus alius nouit qualis fuerit ille Serapion, nec ego nunc illum cognoſcerem, niſi ille ipſe Philoſophus mihi verbis Serapionem demonſtraſſet. Dicebat enim ipſum re-ipſa nunquam adduci-potuiſſe, vt alium virum conueniret. *N. L.* Præcipuè verò, cùm iam ſenuiſſet, non ampliùs ex ſua domo frequenter *aliò* deſcendiſſe. Habitaſſe verò ſolum in exigua domuncula, reuera ſolitariam vitam amplexum, ad *res* maximè-neceſſarias duntaxat vtentem vicinorum quorundam opera. Dicebat igitur illum Serapionē precibus-addictum inſigniter fuiſſe, & idiotæ habitu omnia templa frequentaſſe, & loca ſacra, prout ipſa feſtiuitatis ratio ferebat, *& prout ipſa feſtorum dierum conſuetudo requirebat*. Plerunque verò domi per totum-diem-degentem vixiſſe non aliquam humanam vitam: ſed prorſus (vt ita dicam) diuinā, & ſemper preces, ac virtutes vel apud ſe, vel apud Deū recitaſſe, vel potiùs tacitè cogitaſſe. Cùm autem eſſet veritatis indagandæ cupidus, & natura contemplationi deditus, non in artificioſioribus, *& ſubtilioribus* Philoſophiæ *quæſtionibus* verſari volebat: ſed grandioribus, & diuinioribus cogitationibus addictus erat, *& in has intentus*. Quamobrem ſolum fere Orpheum habebat, & legebat, ſubinde Iſidorum de ſingulis quæſtionibus occurrentibus interrogans, virum (vt ita loquar) ſumma Theologiæ ſcientia inſtructum. Quem ſolum familiarem norat, & admittebat. Etenim putabat ſe in eo perſpexiſſe vitam illam Saturniam *Poetarum* fabulis-celebratā. Nihil enim aliud ille vel faciens, vel dicens *conſpiciebatur*, niſi ſeſe ſubinde colligens, & contrahens, quantum fieri poterat, in interiores ſuæ-domunculæ-partes, & in-arctiores anguſtias. Qui pecuniam adeò contemnebat, vt nihil poſſideret præter duos tantùm, aut tres libellos, inter quos erat & Orphei poeſis Sic autem corporis voluptates *curabat*, vt à-prima-ætate ſtatim tantùm *ad vitam ſuſtentandam res* neceſſarias ad corpus admoueret, *ac iis vteretur*, à rebus verò venereis per totam vitam purus permaneret. Honorem verò ab hominibus *tribui ſolitum* adeò contemnebat, vt ne nomen quidem eius in vrbe *notum* eſſet. Neque poſtea cognitum-fuiſſet, niſi Deorum quiſpiam vitæ Saturniæ *manifeſtum* exemplum hominibus largiri voluiſſet, ne illa narratio videretur eſſe fabula, quæ teſtem hiſtoriam non haberet. Nam ille quidem *Poetarum ſcriptis* celebratus Chiron in Saturnij, & Iouij regni confinio potiùs conſtitit, vnde biformis *fuiſſe traditur*. Iſte verò Serapion à Philoſopho cognitus, talis ſit-deſcriptus, qui Iſidoro herede vſus-eſt, quòd nullum cognatum haberet, nec vllum alium ſuarum facultatum, duorum inquam, aut trium libellorum, hæredem dignum eſſe iudicaret. Hoc autem tempore vir alius Alexandriam venit, ex tota diametro, & magis etiam, quàm ex diametro, ſi fieri poteſt, vt ita

loquamur, à Serapione diſtans, *eique prorſus contrarius.* Nam hic quidem, Saturnius quidam, aut Iouis fuit. Ille verò, Typhonius, & Typhone bellua multo verſutior, atq; furioſior. Nullus enim eorum, qui nunc viuunt, hominum, ignorat, quo animo, & qua fortuna fuerit Pamprepius.

Σάραπις. Serapis. Huius ſtatuam Theophilus Archiepiſcopus, Alexandriæ euertit, ſub Theodoſio Magno. Hunc autem alij quidem, Iouem eſſe dicebant. Alij verò, Nilum, quòd modium, & cubitum in capite geſtaret, aquæ menſuram ſcilicet. Alij verò, Ioſephum. Alij, Apidem, quendam hominem opulentum, & Regem Memphidis vrbis Aegypti fuiſſe *dicunt.* Cùm autem fames apud Alexandrinos fuiſſet, *illis* de ſuis *facultatibus* victum *iſte* præbuit. Illi verò mortuo templum erexerunt, *atque conſecrarunt*, in quo bos alebatur, ſymbolum agricolæ, *vel potiùs agriculturæ*, ferens, & quaſdam in colore notas habens. *L.* ἐπίσημα. Quiſnam *autem fuerit iſte bos, apparet*, ex ipſius appellatione. *Nam* & ipſe vocabatur Apis. Huius autem Apidis loculum, in quo iacebat ipſius corpus, Alexandriam tranſtulerunt. Et ex nominibus σορὸς, & Ἄπις, compoſitum nomen fecerunt, & Σόραπιν, Sorapin, ipſum vocarunt. Qui verò poſtea *ſunt ſequuti*, *eum vocarunt* Sarapin. Huius templum ab Alexandro conditum eſt maximum, & ſplendidiſſimum.

Σαράπους. Sarapus. Alcæus Pittacum Philoſophum ita vocabat, quòd latipes eſſet, & pedes traheret. Chiropoden verò propter fiſſuras, *quas habebat* in pedibus, quas *alij* vocant chœradas. Item Gaurica, quòd temere gloriaretur. Phyſconem verò, & Gaſtronē, quòd pinguis, *& craſſus* eſſet. Quinetiam Zophodorpida, vt expertem-lucernæ, *qui nullam haberet lucernam: ſed in tenebris cœnaret.* Et Agaſyraſtum, vt contractum, *impurum*, & ſordidum.

Σαργάνη. Sargana. Alij quidem, funem quendam *ita* vocant. Alij verò, textum quoddam ex funibus *confectum.*

Σαρδάζων. Cum-amaritudine-ridens. *Sardonium riſum ridens.*

Σαρδανάπαλος. Sardanapalus, Aſſyriorum Rex, à Nino, & Semiramide *oriundus.* Nini domicilium habens. In regia perpetuò ſe continuit, arma quidem non tractans, nec ad venationem exiens, vt priſci Reges *facere ſolebant:* ſed faciem vngens, *fucans*, & oculos pigmentis-pingens, & cum concubinis de pulchritudine, & capillorum-cincinnis certans, & omnino muliebribus moribus vtens, *ac muliebrem vitam agens.* Secundum verò priſca inſtituta, ad *Regiæ* fores aderant ipſi & aliarum gentium Satrapæ, qui copias adducebant. Hic à Perſeo iugulatus-eſt. Adulatores verò, & imitatores illius libidinis-carnalis, & helluationis, & furoris, vt illius nomine, ſcilicet, inſcripſerunt eius ſepulchro, illud carmen, Hæc tantùm habeo, &c. *Epigr. lib. 3. pag. 217. ep. 152.* Non enim defunctus habet quæ vorauit, & exhauſit: ſed in fœtidum interitum illa omnia abierunt. Habet verò ſolum iniquæ vitæ fœtorem, qui continenter miſeram illius animam affligit, & excruciat, peſſimorum *flagi-*

μέτρου μειζόνως εἰ οἷόν τε φάναι. ὁ μὲν γὰρ ἦν τῆς A
ζωῆς χρόνιός τις, ἢ δῖος. ὁ δὲ, τυφώνιος, καὶ τυφῶ-
νος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον, καὶ μᾶλλον ἐπι-
τεθυμμένον. οὐ γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων
ἀνθρώπων οἷος ὁ παμπρέπιος ἐγεγόνει τὴν ψυχήν
τε, καὶ τὴν τύχην.

Σάραπις. τούτου ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καθεῖλε
θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ ξόανον. ἐπὶ θεοδο-
σίου τοῦ μεγάλου. τοῦτον δὲ, οἱ μὲν δία ἔφασαν εἶναι,
οἱ δὲ, τὸν νεῖλον, διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφα-
λῇ, καὶ τὸν πῆχυν. ἤγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον. B
ἄλλοι δὲ, τὸν ἰωσήφ. ἕτεροι δὲ, ἄπιν τινὰ γεγονέναι
ἄνθρωπον εὔπορον, καὶ βασιλέα ἐν μέμφιδι πό-
λει τῆς αἰγύπτου. λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς ἀλε-
ξανδρεῦσιν, ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέχει. τετε-
λευτηκότι δὲ αὐτῷ. ναὸν ἀνέστησαν. ἐν ᾧ βοῦς ἐ-
τρέφετο, σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ, καί τινα
δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιᾷ ἐπίσημα, ὅς τις ἐκ τῆς προ-
σηγορίας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἄπις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ
σορὸν τούτου τοῦ ἄπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐ-
τοῦ, ἐν ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν. καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ, C
καὶ τοῦ ἄπιδος, σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες, ἐ-
κάλουν αὐτὸν σόραπιν. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα, σάραπιν.
τούτου ναὸς ὑπὸ ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμε-
γέθης, καὶ πάνυ λαμπρός.

Σαράπους. οὕτως ἐκάλει ἀλκαῖος πιττακὸν
τὸν φιλόσοφον, διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι, καὶ σύρειν
τὼ πόδε. χειροπόδην δὲ, διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ
ῥαγάδας, ἃς χειράδας ἐκάλουν. γαυρικά τε, ὡς
εἰκῇ γαυριῶντα. φύσκωνα δὲ, καὶ γάστρωνα, διό-
τι παχὺς ἦν, ἀλλὰ μὴν καὶ ζοφοδορπίδα, ὡς D
ἄλυχνον. ἀγασύραστον δὲ, ὡς ἐπισεσυρμένον, καὶ
ῥυπαρόν.

Σαργάνη. οἱ μὲν, σχοινίον τί φασιν. οἱ δὲ, πλέγ-
μα τι ἐκ σχοινίου.

Σαρδάζων. μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδανάπαλος. ἀσσυρίων βασιλεύς. ἀπὸ νί-
νου, καὶ σεμιράμιδος. οἴκησιν ἔχων ἐν νίνῳ. ἔνδον τὸ
σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων. ὅπλα μὲν
οὐχ ἁπτόμενος, οὐδ᾽ ἐπὶ θήραν ἐξιὼν, ὥσπερ οἱ E
παλαιοὶ βασιλεῖς. ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσω-
πον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος πρός τε
τὰς παλλακίδας ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους,
καὶ ἐμπλοκῆς. τό, τε σύμπαν γυναικείῳ ἤθει
χρώμενος. κατὰ δὲ τὰ πρότερα συντεταγμένα,
ἐπὶ τὰς θύρας αὐτοῦ παρῆσαν οἵ τε τῶν ἄλλων
ἐθνῶν σατράπαι ἄγοντες τὰς δυνάμεις. οὗτος
ἐσφάγη ὑπὸ περσέως, οἱ δὲ κόλακες, καὶ μιμη-
ταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας, καὶ γαστριμαργίας, καὶ F
οἰστρηλασίας, ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν ἐν τῷ
τάφῳ αὐτοῦ, τὸ, τόσσ᾽ ἔχω. καὶ τὰ ἑξῆς. ψευδῶς
ταῦτα ἐπιγράψαντες. οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας
ἅπερ ἔφαγε, καὶ ἔπιεν. ἀλλ᾽ εἰς τὴν δυσώδη φθο-
ρὰν ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν. ἔχει δὲ μόνην τὴν
τοῦ παρανόμου βίου δυσωδίαν, ἥτις διηνεκῶς τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀλγύνει. καὶ αἰκίζει, συνει-

A δῆσαι ἑαυτῇ τὰ κάκιστα, καὶ μεμνημένην ὧν παρανόμως, καὶ ἀκολάστως, ὁ τάλας εἰργάσατο.

Σαρδανάπαλλος. ἐν β΄ περσικῶν, δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης. ἕνα μὲν δραστήριον, καὶ γενναῖον. ἄλλον δὲ, μαλακόν. ἐν Νίνῳ δὲ ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, τοῦτ' ἐπιγέγραπται. Σαρδανάπαλλος ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ἀγχίαλον, καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρῃ μιῇ ἐδείματο. σὺ δὲ ὦ ξένε, ἔσθιε, καὶ πῖνε, καὶ παῖζε, ὡς τἆλλα τὰ ἀνθρώπινα οὐκ ὄντα τούτου ἄξια, τουτέστι, τοῦ τῶν
B δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. καὶ παροιμία. καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον, Κινύρου πλουσιώτερος, καὶ Σαρδαναπάλλου τρυφηλότερος, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, δὶς παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος,
C εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δὲ ἀπόγονος Φαρνάκου βασιλέως Κυπρίων πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλλος δὲ Ἀσσυρίων βασιλεύς. ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς, κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου βασιλέως Νίνου περσικῆς χώρας. ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ἀγχίαλον, καὶ Ταρσὸν ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν χιτ- χερῶς καλλωπίζεσθαι, τοῖς τῶν οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι, εἰ μὴ εὐνούχοις, καὶ κόραις. πυρποληθέντος δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς, ἀπέθανεν. ἐπέγραψαν
D δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἀσσυριακοῖς γράμμασι. Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδαράξου καὶ τὰ ἑξῆς.

tiorum ſibi conſciam, & memorem eorum, quæ miſer ille iniquè, & intemperanter commiſit.

Σαρδανάπαλλος. Calliſthenes libro Perſicarum rerum ſe undo, duos fuiſſe tradit. Vnum quidem, ſtrenuum, & fortem. Alterum verò, mollem, *& effeminatum.* Nini verò, in eius monumento hoc inſcriptū eſt. Sardanapalus, Anacyndaraxi F. Anchialum, & Tarſum, vno die condidit. Tu verò, ô hoſpes, Ede, & bibe, & lude. Quia cætera humano ne tanti quidem ſunt facienda, hoc eſt, nec iſto digitorum crepitu *ſunt digna.* Simulachrum enim monumento impoſitum factum eſt ita, vt manus ſupra caput habeat *elatas,* & digitis crepitum edat. Idem etiam Anchiali prope Tarſum eſt inſcriptum, quæ nunc vocatur Zephyrium. *Alij, Epizephyrium.* Et prouerbium, Conſeneſcas Tithono profundiùs. *Er. ad Cal. 1. Cent. 6. col. 2. 4 ad. 65. Tithoni ſenecta.* Et, Cynira ditior. *Er. ad Chil. 3, Cent. . col. 63 ad. 7 . Cinyræ opes.* Et, Sardanapalo delicioſior. *i. delicijs, & voluptatibus magis addictus, quàm Sardanapalus. L.* τρυφηλότερος. *Vel,* τρυφηλέστερος, *delicioſiùs, &* πλουσιώτερον, *ditiùs, vt apud Eraſ. in Cinyræ opes. Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 770. ad. 2 . Sardanapalus.* Vt illud prouerbium in te compleatur, Bis pueri ſenes *Er. in Cinyræ opes.* De ſupra-modum-ſenibus *hoc dicitur.* Tithonus enim ſenectute ex voto depoſita, in cicadam eſt mutatus. Cinyras verò, Pharnaci Cypriorum Regis nepos, opibus fuit inſignis. Sardanapalus verò, *fuit* Aſſyriorū Rex qui propter intemperantiam, & *nimias* delicias, in quibus vitam tranſegit, ſuum regnū euertit. Fuit autem filius Anacyndaraxi, Regis Nini, *quæ eſt vrbs* Perſicæ regionis, *& ditionis*, qui vnico die Anchialum, & Tarſum condidit. Aiunt autem eum turpiter faciem fucaſſe, & à nullo de ſuis domeſticis, niſi ab eunuchis, & puellis conſpectum fuiſſe. Incenſa verò domo, intus inuentus, obiit. Eius verò ſepulchro literis Aſſyriacis inſcripſerunt hæc, Sardanapalus Anacyndaraxi F. &c.

NOTÆ.

Ὡς ἂν ἀποληκοῦν.] Suid. ſupra pag. 54. Ἀναπολληκοῦν, τὸ εἴδωλον κροτοῦν τοῖς δακτύλοις, ἀνακροτοῦν. ὡς ἂν ἀναπολληκοῦν τοῖς δακτύλοις. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Σαρδανάπαλλος. Quidam verò legunt ἀναπολληχοῦν, τουτέστι πολὺν ἦχον ἀποτελοῦν. Sed ληκᾶν, & ληκεῖν reperiuntur pro clamare, vociferari, percutere, ſtrepere, latrare. Vide Ἐπιληκέω. ῶ. in Lexicis.

Σαρδόνιος γέλως. ὁ προσποιητός. καλεῖσθαι δὲ αὐτόν φασιν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι.
E καὶ Σαρδόνιος γέλως. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων. ἣν Δήμων μὲν διαδοθῆναι. ἐπεὶ οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους τε, καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ὁ΄ ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντας ἕνεκα τοῦ, τὸ ἀνδρεῖον ἐμφῆναι. τουτέστι, αἰδρεῖον. Τίμαιος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους ξύλοις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετ' ἀνοίας. καὶ φασὶν ἄλλοι τε, καὶ Κλείταρ-
F χος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς, παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιτιθέντας, ἵδρυται δὲ χαλκοῦς προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ὧν κλίβανος, ἔπειτα ὑποκαίειν. τὸν δὲ, συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ *correptum*, *flammiſque* contractum, ridentis

Σαρδόνιος γέλως. Sardonius riſus, *id eſt,* ſimulatus. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 7 3. ad. . Riſus Sardonius.* Dicunt autem ipſum *ita* vocatum eſſe à nudatis dentibus, *vt canes irati facere ſolent.* Et Sardonius riſus, prouerbium de iis, qui propter ſuum interitum rident. Quod Demon quidem *inde natum dicit, &* diuulgatum eſſe *tradit,* quia qui Sardiniam *inſulam* incolunt, captiuorum pulcherrimos, & ſeptuagenariis maiores Saturno immolabant, qui, vt ſuam fortitudinem indicarent, ridebant. τὸ ἀνδρεῖον enim, ſignificat τὸ αἰδρεῖον, *&* *τὴν αἰδρείαν. i. fortitudinem.* Timæus verò *dicit* eos, qui iuſtum vitæ tempus in Sardinia vixiſſent, dum fuſtibus à filiis in foſſam compellerentur, in qua ſepeliendi eſſent, ridere ſolitos fuiſſe. Alij verò *tradunt hoc dictum* à dentibus cum amentia nudatis. Et Clitarchus, & alij dicunt, Carthagine in ſolennibus ſupplicationibus *ciues* puerum Saturni manibus imponere conſueuiſſe, (Eius autem ænea ſtatua collocata erat manus protenſas habēs, ſub qua clibanus erat) deinde incendere ſolitos fuiſſe. Illum verò ab igne ſpeciem præbuiſſe. Simonides verò *ſcribit*, Talum à-

Vulcano-fabricatum, Sardonios, qui ad Minoem eũ traiicere nolebant, deſilientem in ignem, quippe quòd pectus æneum haberet, ore-hiantes ſuſtuliſſe. Idem Simonides lib. 2. rerum Syracuſanarum, herbã apud Sardonios eſſe *tradit*, dulcem, apio ſimilẽ, quam qui guſtarint, maxillas, & carnes ſuas præmordere. Alij verò *tradunt*, eos, qui propter pulchram *aliquam rem ſuauiter* rident, *dici riſum Sardonium ridere*. Vt & de Vlyſſe dicit Homerus.

Riſit autem dius Vlyſſes riſum
Sardonium. Et alibi.
Labris dulce riſit,
Et frons in ſuperciliis cæruleis lætata eſt, vel, exhilarata-eſt.

τάλων τὸν ἡφαιςότευκτον, σαρδανίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς μίνωα, εἰς πῦρ καθαλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν προςερνιζόμενον, ἀνελεῖν ἐπιχάσκοντας. σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ συρακούσας, λάχανον εἶναι παρὰ σαρδωνίοις ἡδύ, σελίνῳ ἐμφερές. οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας, καὶ τας σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ καλῷ γελῶντας. ὡς καὶ ὁ δυσσεύς φησιν. ὅμηρος. A

Μείδησε δὲ δῖος ὀδυσσεὺς
Σαρδάνιον. καὶ ἐν ἄλλοις. B
Ἡδὺ γέλασσε χείλεσιν,
Ἡδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

NOTAE.

Ὡς καὶ ὀδυσσεὺς φησιν. ὅμηρος.] Lego, ὡς καὶ περὶ ὀδυσσέως φησὶν ὅμηρος.
--Μείδησε δὲ δῖος ὀδυσσεὺς
Σαρδάνιον. Vide Euſtath. Et,
-Χείλεσιν ἡδὺ γέλασσεν,
Ἡδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

Σαρδαῖος. Sardæus. Ex vrbe Sardibus. Et Sardes. vrbs.

Σαρδιανός. Sardianus. A loco *deductum nomen*.

Σάρδιοι λίθοι. Sardij Lapilli, manifeſtè perſpicui, qui ſunt albi in profunditate, & vſque ad fundum eodẽ colore colorati eſſe videntur, quia viſus ipſam profunditatem perſpicere non poteſt.

Σαρδόθεν. Ab vrbe Sardibus.

Σαρδόνιον πέλαγος. Sardonium pelagus. Et Sardonicum eodem modo *ponitur* Saronicum verò *mare, dictum à quodam Sarone in illud præcipitato. Mag. Etymol. col.* 808. *lin.* 51. Σαρωνὶς θάλασσα. *Et* Σαρωνικὸν πέλαγος.

Σαρδώ. Sardinia, eſt inſula maxima iuxta Italiam, in qua naſcuntur inſignes, & acutiſſimæ purpuræ Et prouerbium. Tinctura Sardonica, pro, rubra, & purpurea. *Quære ſupra in vocibus* Βάμμα Σαρδονικόν. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag.* 266. *v.* 5. *& in Pace. pag.* 478. *v.* 25. *Er. ad. Chil. .Cent.* 8. *col.* 586. *ad.* 99. *Tinct. Sard.*

Σαρδῷον. Sardoum. *Virgil. Ecloga.* 7. *pag.* 20. *v.* 15. *Imò ego Sardois videar tibi amarior herbis.*

Σάρισσα. Sariſſa. Genus Græcanici iaculi. Haſta longa apud Macedones.

Σαρκάζειν. Cum amaritudine, & ira ridens. Et σαρκάζοντες. Rictum-diducentes, & os aperientes vt catelli, quum aliquibus *oſſibus* adhærent, & *inde carnes* dentibus detrahunt. Vel ἰσχναζοντες. Extenuati. & debilitati & propter famen ægrè, *vixque funem* trahentes. Vel trahentes more catellorum, qui oſſa circumrodunt, & cùm ipſis repleri, *ſatiarique* nequeant opinione *tamen, ea* vorant. *vel ea vorantium opinionem, ſpeciemque ſpectatori præbent.* σαρκάζειν verò propriè dicitur, quum canis fame laborans, *& fame-preſſus* tenues carnes ab oſſe *dentibus* abradit, *ac abſtrahit. Ariſtoph. in Pace. pag.* 451. *v.* 5. *Schol annot.*

Σάρκας. *Tres ſenarij, qui ſomniorum explicationem continent.*

Carnes denigrare, carnes nigras in ſomnis videre, *non bonum* eſt *omnibus hoc*, nemini bonum ſignificat.
Albas videre carnes, commodum eſt *valde*, bonúmque magnum eas videnti portendit.

Σαρδαῖος. ὁ ἀπὸ πόλεως σάρδεων. καὶ σάρδεις, πόλις. C

Σαρδιανός. ἀπὸ τόπου.

Σάρδιοι λίθοι, ἐναργῶς διαφανεῖς. λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος. οἵ τινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι. ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὄψεως τοῦ βάθους.

Σαρδόθεν. ἀπὸ τῆς σάρδεων πόλεως.

Σαρδόνιον πέλαγος. καὶ σαρδονικὸν ὁμοίως. σαρωνικὸν δέ.

D

Σαρδὼ νῆσος ἐστὶ μεγίστη ἡ σαρδὼ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ. ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι, καὶ ὀξύταται. καὶ παροιμία. βάμμα σαρδωνικόν. ἀντὶ τοῦ ἐρυθρόν. φοινικοῦν.

Σαρδῷον.

Σάρισσα. εἶδος ἀκοντίου ἑλληνικοῦ δόρυ μακρὸν παρὰ μακεδόσι.

Σαρκάζων. μετὰ πικρίας, καὶ θυμοῦ γελῶν. καὶ σαρκάζοντες. ὑποσεσηρότες, καὶ ἀνοίγοντες τὸ στόμα ὥσπερ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινί, καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἰσχναινόμενοι, καὶ ἠπιηκότες, καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκοντες μόλις. ἢ ἕλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον οἳ τὰ ὀστέα περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως, τὸ τοῦ κυνὸς πεινῶντα, τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν. E F

Σάρκας.

Μελαίνειν, οὐ καλὸν πᾶσιν τόδε.
Λευκὰς ὁρᾶν τὰς σάρκας, ἀγαθὸν λίαν.

Totum

A Ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Totum corpus *purgare, curarum ſignificat ſolutionem.*

Σαρκασμός. εἶδος εἰρωνείας.

Σαρκασμός. Sarcaſmus. Ironiæ genus. Concinna dicacitas. Iocus amarulentus.

Σαρκασμοπιτυοκάμπται ἀριστοφάνης φησί. ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. ὡς ἁρπάζοντες, καὶ προσποιούμενοι τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιοῦτοι. ἰσχύος δὲ ἐπιμελούμενοι. διὸ καὶ τὸν μεγαίνετον μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις. διὰ τὸ αἰσχύλου ἦθος.

Σαρκασμοπιτυοκάμπται. *Sic enim in Ranis pag.168.v.1. Schol annot.9.Lege,* ὡς σαρκάζοντες μὲν, *&c.* Ariſtophanes dicit. Sarcaſmopityocamptæ. Pro, Magni, qui ſarcaſmo quidem vtuntur, & *res* bellicas ſibi vendicant: ſed renera non *ſunt* tales. Roboris verò curam-gerunt, *& de eo parando, conſeruandóque ſunt ſoliciti.* Quamobrem etiam Meg rneium vocauit Manen *ſerudi nomine, quod à furore deriuatum. Sic autem hominem voluit ſignificare* non omnino barbarum: [illegible] *& furioſum.* De induſtria verò, compoſitis *nominibus* eſt-vſus, propter Æſchyli morem, *quem deridet, quòd huiuſmodi ſeſquipedalibus vocabulis compoſitis nimiùm frequenter vtatur.*

B

Σαρκίδης. ὄνομα κύριον.

Σαρκίδης Sarcides. Nomen proprium.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος. ζήτει ἐν τῷ ψυχικός.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος, Carnalis homo. Quære in voce ψυχικός.

Σαρκίον. ἡ σάρξ.

Σαρκίον. Caruncula. Caro.

Σάρκινος. προπαροξυτόνως. ὡς κρίθινος ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοτίκτει, τῶν λοιπῶν ὠοτοκούντων. ὥσπερ πάλιν καὶ ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ.

Σάρκινος. Proparoxytonè. Carneus. Vt κρίθινος, hordeaceus. Ex volucribus ſolus veſpertilio carnem-gignit, cùm reliquæ *volucres* oua-pariant, Vt contra etiam inter quadrupedes ſola teſtudo oua-parit.

C

Σαρκοφαγία. ἡ κρεωφαγία. ἐδεῖτο μὲν γὰρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας. ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνείχετο μεταλαβεῖν. τὸ παλαιὸν παράδειγμα, θνησιδίων ἀπέχεσθαι, τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων.

Σαρκοφαγία. Carnium-eſus. Vt, Eius enim corpus indigebat quidem carnium-eſu: ſed eo, quod immolatum non fuiſſet, veſci non audebat, antiquum illud exemplum à morticinis abſtinendi, hoc ſignificare exiſtimans.

Σαρμυδησσός. τόπος θρᾴκης.

Σαρμυδησσός. Sarmydeſſus. Locus Thraciæ.

Σάρξ ὅτι ἀριστοτέλης αἰσθητήρια λέγει τὴν σάρκα. καὶ λέγει ὅτι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις μία, καὶ μεταξύ.

Σάρξ. Caro. Ariſtoteles vocat ſenſorium. *i. Senſus inſtrumentum,* & ipſum tangendi ſenſum vnum, & interiectum *ſeu medium, eſſe* dicit.

Σάρος. ποταμός.

Σάρος. Sarus. Fluuius.

D

Σαρώματα. φιλοκαλήματα. καὶ σάρωσις, ὁμοίως.

Σαρώματα. *Purgamenta-ſcoparum. Purgamenta quæ ſcopis ſunt facta. Gallicè, les ballieures, & ordures, qu'on amaſſe auec les ballais. Scopæ, ballais. Interdum per tranſlationem ſic etiam vocantur ipſa corporis* ornamenta *& elegantia-ſtudia.* Et σάρωσις eodem-modo *ſumitur. Sed illud, eſt plurale, hoc, ſingulare. Vtrunque tamen eſt verbale nomen deductum à verbo* σαρόω. *ſcopis purgo, verro, mundo, orno. Luc. cap. 11. v. 25. & Mat. cap. 12. v. 44.*

Σαρῶν. κορῶν. καὶ σαρῶν, κοσμῶν, αἰτιατικῇ.

Σαρῶν. Verrens. *Scopis-purgans. Scopis mundans.* Et σαρῶν. Ornans. Accuſatiuo *gaudet.*

Σαρπηδονία ἀκτή. ἄκρα τῆς θρᾴκης. κράτης. τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς τῷ ὠκεανῷ, ἐν ᾗ αἱ γοργόνες.

Σαρπηδονία ἀκτή. Sarpedonia Acte. Thraciæ promõtorium. Crates *dicit*, illam magnam *Acten Sarpedoniam.* N.L. Et inſulam *ſignificat* iuxta Oceanum, in qua Gorgones *habitant.*

E

Σαρπηδών, σαρπηδόνος. ὄνομα κύριον. ἡ κλητικὴ ὦ σαρπηδών. καὶ ὦ σαρπῆδον. ὡς ἀπὸ τοῦ σαρπήδοντος.

Σαρπηδών. ονος. ὁ. Sarpedon. Sarpedonis. Nomen proprium. Vocatiuus ὦ Σαρπηδών. ô Sarpedon. Et ὦ Σαρπῆδον, vt à *genitiuo* Σαρπήδοντος *per apocopen formatur.*

Σαρπήδων.

Σαρπήδων. Sarpedon.

Σάροι. μέτρον, καὶ ἀριθμὸς παρὰ χαλδαίοις. οἱ γὰρ ρκ΄ σάροι, ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς, ͵βσκβ. οἵ γίνονται ιη΄ ἐνιαυτοί, καὶ μῆνες ἕξ.

Σάροι. Sari Apud Chaldæos *eſt* menſura, & numerus. Nam 120. ſari, faciunt annos 2222. qui ſunt anni 18. & ſex menſes. *N.L.*

Σάτα μέτρον ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον. ὡς εἶναι μόδιον ἀσθεΐν. ὑγροῦ δὲ ξεστῶν. ιε΄, ἤτοι λιτρῶν κε΄.

F

Σάτα. Sata. Menſura Hebraica. Significat autem modium ad-ſummum-vſque-repletum, vt ſit modius Aſthein. *N.L.* liquidorum verò, ſextariorum 15. hoc eſt librarum 25.

Σατάν. ὁ διάβολος.

Σατάν. Satan. Diabolus.

Σατανᾶς. ὅτι σατανᾶς κατὰ τὴν ἑβραίων γλῶσσαν, ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς καὶ διάβολος. ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν. καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς

Σατανᾶς. Satanas Hebræorum lingua, dicitur apoſtata, *Dei-deſertor, quia Deo defecit.* Idem & diabolus. i. *calumniator,* quia Deum apud homines calumniatur, & inter ipſos homines contentionem, & pugnam ex-

citat. Dæmones autem ab initio ab vniuerſitatis autore Deo non ſunt conditi mali: ſed animi peruerſitate à melioribus ad peiora deciderunt libere, & vltrò, & rebus à Deo datis non contenti: ſed maiora appetentes, ſuperbiæ perturbationem admiſerunt, *& in animum receperunt*, & honore, qui ab-initio datus fuerat, exciderunt, & bellum aduerſus homines ſuſceperunt, & aduerſus ipſos vt diuina imagine honoratos rabiem-ſuam-exeruerunt, *& in eos ſuum furorem exercuerunt.* Sed Angelorum præfectura cuſtodiuntur. Certatoriam verò pugnam *.i. certamen verò, pugnámque* Deus non prohibuit, vt ipſa lucta fortiſſimos, *ac optimos* demonſtraret.

ἀλλήλους ἐμβάλλων, καὶ μάχην. οὐ πονηροὶ δ' A
ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων ἐδημιουργήθησαν. ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἑκουσίως καὶ αὐθαιρέτως. καὶ τοῖς παρὰ θεοῦ παραχθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες εἰσδέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς. καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον. καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνι θείᾳ τετιμημένων λυττῆσαι. ἐπιστασίᾳ δὲ τῶν ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ θεὸς οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἡ πάλη. B

Σάτωρ Sator. Satoris. *Videtur Latinũ. Virgil. Aen. lib. 1. pag. 119. v. 20. Olli ſubridens hominum ſator, atque Deorum.*

Σάτωρ. σάτωρος.

Σατραπεία. Satrapia. Præfectura. Prouincia. Principatus. Satrapæ, dignitatis genus. *Perſicum vocabulum. Sic autem vocatur prouinciæ præfectus, vel præſes.*

Σατραπεία. ἐπαρχία. σατράπης δ', σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

Σάτυρος Satyrus. Saltator.

Σάτυρος. ὁ χορευτής.

Σαυλοπρωκτιᾶν. *Ariſtoph. in Veſpis pag. 354. v. 1.* Atqui vehementer cupio quaſſare nates. *Vide Schol. annot. 1*

Σαυλοπρωκτιᾶν. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Σαυρίων. *Videtur genitiuus pluralis à ſingulari σαύριον. τό.* Signi, vel flammuli genus. *N. L.*

Σαυρίων. εἶδος σημαίας. ἢ φλαμούλου. C

Σαῦρα. Lacerta. Et σαῦρος. Lacertus. Animal ſerpens, *vel reptile. Quod apparet ex ſequentibus ſenariis.*

Σαῦρα. καὶ σαῦρος, ἑρπυστικὸν ζῶον.

Lacerto verò poſtea ſimilis euaſit.
Reptile verò hoc animalium genus
Exiſtens ſi ſecet quis, & diuellat medium,
Trahit quidem ſua cum ſtrepitu ſegmenta.
Coeunt verò tamen iterum eius *reliquiæ.*

Σαύρῳ δὲ λοιπὸν ἐμφερὴς ἐγένετο.
Ἑρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῶον γένος
Ὃν εἰ τέμοι τις, καὶ διασπάσοι μέσον,
Ἕλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα
Συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα.

Eſt & piſcis lacertus. *L. τὶ ζώων γένος.*

Ἔστι δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος.

Σαυρομάται. Sauromatæ. Nomen gentis.

Σαυρομάται. ὄνομα ἔθνους. D

Σαυρωτῆρσι. Poſterioribus-haſtæ-cuſpidibus. *Epigr. lib. 6. pag. 434 & 435. epigr. 113. v. 2. & 3.* Interfecit Mæandri iuxta ter-volutam *.i. ſinuoſam* aquam Acuta poſteriore-haſtæ-cuſpide. Et, Celeriter circumagens, *& circumuertens* equum irruentem, *aduerſarium* poſteriore-haſtæ-cuſpide ferit in ceruice. Vel σαυρωτὴρ *dicitur* iaculum, haſta. Vel teli-poſterior-cuſpis, quam quidam vocant οὐρίαχον. q. d. caudam-ex-haſta-prominentem.

Σαυρωτῆρσι. τοῖς σύραξι, τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων. ἔκτανε θηκτῷ σαυρωτῆρι. καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον εἰς πεσόντα, παίει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ ξυστὸν, δόρυ. ἢ σύραξ. ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς. *Senarius, de quo Eraſ. ad Chil. 1. Cent. 7. col. 544. ad. 59.* Te-ipſam laudas, vt Aſtydamas olim Aſtydamæ, *vel, Aſtydamanti* Morſimi filio, propter actæ tragœdiæ felicem-ſucceſſum *aiunt* Parthenopæi ſtatuæ dedicationem in theatro ab Athenienſibus conceſſam-fuiſſe. *Vel potiùs, Aſtydamas hiſtrio quidam fuit, Morſymi filius, cui, quòd in agendo Parthenæo ſeſe præclarè geſſiſſet, Athenienſes conceſſerunt, vt ſuam ſtatuam in theatro poneret. Sic & Eraſ.* Hunc verò *ferunt* hoc arrogans epigramma in ſe-ipſum feciſſe,

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ. Ἀστυδάμαντι τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ, Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ, εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τόδε. E

Vtinam ego inter illos fuiſſem, aut illi nobiſcum fuiſſent,

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην. ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν.

Qui linguæ ſuauis prima præmia *videntur ferre.*

Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν.

Nam reuera iudicatus-fuiſſem, in certamen *miſſus*, illis *propemodum-par.*

Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος. F

Nunc verò Iudices viris non doctrina præſtantioribus: ſed ſolo *tempore* nos antecedentibus, præmia *præbent, quos* iam defunctos *inuidia non comitatur.*

Νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ' οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

Ob hanc igitur *inſignem, ac* nimiam arrogantiam, *aiunt. Athenienſes* hanc inſcriptioné reieciſſe. Quamobrem apud Comicos res abiit in prouerbium, *comicisque*

διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν, παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο. ὡς παρὰ φιλήμονι. λέγεται δὲ καὶ

A κα ἐπονοσὰν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.

per apocopen *hemiſtichij, non integro verſu ſcriptum. Sic,* σαυτὴν ἐπαινεῖς. Te ipſam laudas.

Σάφα. σαφῶς. φανερῶς. καὶ ὅμηρος. μὴ ψεῦδε ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

Σαφέστερον εἰπὲ, κἀμαθέστερον. εἰπὲ γὰρ ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πιθ' ἡγώμεθα. τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. πῶς οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ, καὶ σαφέστερον. ἀπὸ τὴν παροιμίαν. σαφέστερον
B μοι. κἀμαθέστερον φράσον. ὁ δὲ, εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσαιμεν. οἷς δ' οὐ χρώμεθα τούτοις χρησαίμεθα, σωθείημεν ἄν. εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

Εὖγ' ὦ παλάμηδες. ὦ σοφωτάτη φύσις.

Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ κηφισοφῶν;

eiſque iocis eſt excogitata, quemadmodum ſcribitur apud Philemonem. Hoc autem *prouerbium* dicitur etiam

Σάφα. Perſpicuè. Manifeſtè. Et Homerus. Ne mentiaris, cùm ſcias manifeſtè, veréque loqui. ψεῦδε. *pro* ψεύδεο, *quod Ionicè formatum ab imperatiuo communi* ψεύδου, *diſſoluta diphthongo ου in εο.*

Σαφέστερον *Ariſtoph. in Ranis pag. 185. & 186. Euripidem, & Dionyſum colloquentes introducit.* Eu. Quum ea, quæ nunc *ſunt* infida, fida ducemus, Illa vero, quæ tunc fida, *ducemus* infida. Di. Quomodo? non intelligo *quid iſta ſignificent.* Rudiùs aliquanto dic, & apertiùs Eu. Si ciuibus, quibus nunc *credimus, ac* fidimus, His diffidamus, quibus verò non vtimur, His vtamur, fortaſſe ſeruabimur. *Nam* Si nunc infelices ſumus propter iſtos, quomodo, *his* Contraria facientes, non ſeruabimur?

Di. Euge, ô Palamedes, ô ſapientiſſimum ingenium!

Hæc vtrum ipſe inueniſti, an Cephiſophon?

N O T AE.

C Σαφέστερον εἰπὲ.] Sic apud Ariſtophanem in Ranis. pag. 185. & 186. verſus iſti ſcribuntur.

Εὐ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πιστά. Δι. πῶς; οὐ μανθάνω.
Ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ, καὶ σαφέστερον.
Εὐ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
Τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.
Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Τἀναντία πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

Etcæt. Eraſ. ad Chil. 1. Cent. 1. Col. 36. ad. 39. Rudiùs, ac planiùs. Vide & ad. 37. Craſſa, vel pingui Minerua. Et ad. 38. Craſſiore Muſa. Meliùs autem apud Suidam ſecundus verſus habet,

Τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. &cæt. hanc lectionem ſequor.

D Σαφηνίζω. καὶ σαφηνίζω. ἑρμηνεύω. σαφῶ δὲ, σαφήσω.

Σαφής. ἀληθής. καὶ ὅμηρος. ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ σοφοκλῆς.

Εἰ ζεὺς ἔτι ζεὺς χ' ὦ διὸς φοῖβος σαφής.

Σαχωνίσθων.

Σάχωνος. ὄνομα κύριον.

E

Σαφήνεια. Perſpicuitas. Declaratio. Et σαφηνίζω. Perſpicuum facio. Declaro. Interpretor. σαφῶ verò, *deducitur* ἀ σαφέω, *cuius futurum eſt* σαφήσω. Idem.

Σαφής. *Perſpicuus. Certus. Manifeſtus.* Verus Et Homerus. ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν. *pro,* σαφέα, *i.* σαφῶς. Sciens verè loqui. εἰπεῖν *dixit, pro* ἀληθῶς. verè. Et Sophocles *in Oedipo Coloneo. pag. 292. v. 16.*

Si Iupiter adhuc eſt *Iupiter, & ille Iouis* filius *Phœbus* eſt *verax.*

Σαχωνίσθων. Sachoniſthon. N. L.

Σάχωνος. Sachonis. Nomen proprium *viri, qui Sachon vocabatur.*

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β. ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ Ε.

Σ. CVM B. & AI. & E.

Σβεννύντος. καὶ σβεννύω, αἰτιατικῇ. καὶ σβεννῦσα.

Σβέσαι. παῦσαι.

Σαίνεσθαι. κολακεύειν. τὸ ῥῆμα σαίνω. ἀλλὰ κύον σαίνοις κέρβερε τόν με κυνὰ. καὶ αὖθις. σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λάθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν
F ὑποκρινομένων εὔνοιαν. ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. καὶ σαίνω, αἰτιατικῇ.

Σβεννύντος. Extinguentis. Et σβεννύω. Extinguo. Accuſatiuo. Et σβεννῦσα. *Mulier* extinguens.

Σβέσαι. Extinxiſſe. Sedaſſe. Compeſcuiſſe.

Σαίνεσθαι. *Adulatione deliniri. Aſſentatione flecti. Demulceri. Dicitur de eo, cui quis blanditur, ac aſſentatur, vt aliquid ab eo impetret. Interdum & Atticè ponitur paſſiuum pro actiuo, adulari, aſſentari, blandiri, demulcere.* Ipſum verbum *actiuum eſt* σαίνω. *Vide Lexica. In epigr. lib. 6. pag. 284. ep. 540. v. 2.* At ô canis aſſenteris Cerbere mihi cani *Diogeni.* Et rurſus. Demulces, *me, me tamen* mordens, & canis latenter mordens *ac ſubdolus* es. De iis *dicitur,* qui ſe beneuolos eſſe ſimulant, & clàm inſidiantur. Et σαίνω *gaudet* accuſatiuo.

Σαίνουσι. τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαινούρους. *Sic equi, vel canes epithetice vocantur,* qui quatiunt caudã. q. d. quaſſatores, vel agitatores caudarũ.

Σαίρει. *Verrit. Scopis purgat. Mundat.* Ornat. vel gaudet. *Præ gaudio labia diducit, ac hiat.*

Σεβάζω. Accuſatiuo. Et σέβω, eodem-modo *ſumitur pro* Colo. Veneror. Religioſè-admiror. Obſtupeſco.

Σέβας. *Cultus. Adoratio. Reuerentia. Veneratio.* Honor. Stupor-ob-admirationem. Apud Callimachum verò *ſignificat* admirationem. *Vt, quum dicit,* τόδ' ἔχω σέβας. Hanc admirationem habeo. *i. Hoc admiror.*

Σεβάστεια. Sebaſtia. Vrbs. Et Sebaſtianus, *eius* ciuis.

Σεβαστιανός. Sebaſtianus. Hic tempore Valentis fuit. Sub hoc autem vivorum bellicoſorum delectus eſt-habitus. Hic autem vir omni ſpe melior, *ac ſuperior* eſt-inuentus, nullius virtutis expers. Nullus enim erat non ſolùm illius ætatis hominum: ſed ne priſcorum quidem, & eorum, qui apud omnes valde celebrantur, cum quo non poſſet iurè comparari. Qui, cùm bellorum-amans eſſet, minimè tamen periculorum-amans erat, non propter ſe-ſed propter eos, quibus imperabat. Pecuniæ verò copiam curabat, tantùm vt corpus armis ornaret. Victu verò volens-vtebatur duro, & aſpero, & eo, qui ipſi defatigato ſufficiebat, & qui ad laborem eunti non erat impedimento. Cùm autem inſigniter militum-amans eſſet, militibus *tamen* non gratificabatur, *nec eorum vitijs indulgebat*: ſed omnem plùris-habendi-cupiditatem à ſuis auferebat, *ac omnem auaritiam ab ijs auertebat,* & *eorum* rapacitatem in hoſtes conuertebat. Illos verò, qui hæc *ſua mandata* violaſſent, grauiter puniebat. Obtemperantibus verò, *& imperata facientibus,* pro viribus erat-adiumento, *eóſque adiuuabat in parandis rebus neceſſarijs.* Denique (vt ita loquar) ſeipſum virtutis exemplum, & formam *omnibus* præbebat. In magnis autem, & ſplendidis præturis, *ac imperijs* verſatus, vt Rhodiorum Coloſſus ob *ſuam* magnitudinem formidabilis eſt, non autem amabilis, ſic & ille propter virtutem-ab-auaricia-prorſus-alienam, admirabilis quidem erat: ſed nullam habebat gratiam. Cùm autem propter mentis rectitudinem offendiſſet eunuchos, Regum conſopitores, *vel Imperatorum cubicularios,* ipſe, qui propter paupertatem expeditus, & ad *loci* mutationem, *ad locum mutandum* facilis erat, præturæ, *vel imperij* ſucceſſorem-habuit.

Σεβαστός. Venerandus. Adoratione-dignus. Venerabilis. Et σεβίζει. Colit. Veneratur. Adorat. Et σεβίσαι, pro εὐλογῆσαι. Benedicere. laudibus-celebrare. Ariſtophanes. Fideliter meum *cor, meus animus* Deos poteſt laudibus-celebrare. Pro, Fideliter me gero erga Deum hymnis-canendum, & laudibus-celebrandum *Sum fidelis in Deo laudibus, ac hymnis celebrando.*

Σεβαστοφόρει. l. σεβαστοφόρει. Quære in voce Αὐγουστεῖον *Imò in* Αὔγουστος ὁ Καῖσαρ.

Σεβηριανός. Seuerianus, Damaſcenus, vnus ex primarij generis viris, Auxentij Callinici F. ſui generis ortum ad Romanos maiores referens, qui patriam Alexandriam incoluerunt, præter ingenij celeritatem, poetica quoque, & oratoria doctrina eruditus. Præterea verò etiam Iuris ciuilis Romanorum peritia inter ſuos æquales excellere viſus eſt. Cùm autem eſſet animo firmo, & quæ ſecum-ipſe cogitaſſet, ea peragere ſtuderet, agendi-celeritate conſilium anteuertebat. Quamobrem etiam eius vita ſæpius eſt lapſa. Nam ab initio quidem ad Philoſopiam ſe-conuertere, *& animum ad eam appellere* vehementer-cupiebat. & Proclo ſe inſtituendum tradere ſtudebat.

Σαίρει. κοσμεῖ. ἢ χαίρει. A

Σεβάζω. αἰτιατικῇ. καὶ σέβω. ὁμοίως

Σέβας. τιμή. ἔκπληξις. παρὰ δὲ καὶ λιμάχῳ τὸ θαῦμα. τόδ' ἔχω σέβας. καὶ σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

Σεβάστεια. πόλις. καὶ σεβαστειανός, ὁ πολίτης.

Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὑρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων. οὐδεμιᾶς B ἀρετῆς ἀπολείπων. οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων; ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντας. ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὤν, ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν. οὐ δι' ἑαυτὸν, τῶν ἀρχομένων δὲ ἕνεκεν. χρημάτων δὲ αὐτῷ πλήθους ἔμελεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν ὅπλων κοσμήσειν ἔμελλε. τροφὴν δὲ προῃρεῖτο σκληρὰν, καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἤρκει, καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς κάματον, οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως, C στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο. ἀλλὰ πᾶσαν τε ἀφῄρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἁρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα. καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εὖ συνηγωνίζετο. ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν ὑπόδειγμα, καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις, καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, ὥσπερ ὁ ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὤν, οὐκ ἔστιν ἐράσμιος. κἀκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὤν, οὐκ D εἶχε χάριν. προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν, καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

Σεβαστός. προσκυνητός. καὶ σεβίζει σέβεται. καὶ σεβίσαι. ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. ἀριστοφάνης. εὐπίστως τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν, εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν θεὸν ὑμνῆσαι, καὶ εὐλογῆσαι. E

Σεβαστοφόρει. ζήτει ἐν τῷ αὐγουστεῖον.

Σεβηριανός. ἀπὸ δαμασκοῦ. τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων. αὐξεντίου τοῦ καλλινίκου υἱός. εἰς ῥωμαίους ἀναγομένους προγόνους, πατρίδα τὴν ἀλεξάνδρειαν ἐπῳκηκότας. παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς. ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους τοὺς ῥωμαίων F διαβιβοῦσης διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὤν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθείη, ταῦτα πράττειν ἐσπουδακὼς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτοῦ, πολλαχῆ διεσφάλη. προυθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τρέψαι. καὶ τῷ πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ἐπὶ δοῦναι. ἤκμαζε γὰρ τότε, καὶ

A ἤνθει ὁ πρόκλος ἀθήνησιν. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν, καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς ἀθήνας ὁρμήσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐποχεῖσθαι ὥσπερ ὀχήματι. καὶ οἷον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξηγεῖτο δὲ αὐτὸν ἅμα ἡ εἱμαρμένη, καὶ τὸ χρεών. ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον, ὅ, τι ἐστὶ κακόν, εἰς βίον ἄλλον ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα, καὶ μεγαλοπρεπῆ. τρα-
B χὺν δέ τινα, καὶ ἀνόνητον. ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν. ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας, καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος, εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτόν, καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος, καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅ,τι ἂν ὁρμήσειε, καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπιτιμίοις ἔργοις τε, καὶ λόγοις, καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμόν, οὐ διέτριβεν οὐδὲ ὁπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν, καὶ πλεονεξίαν
C ἐπίφορος ἦν. προσκρουστικὸς δέ, καὶ ἁμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. καὶ ἤδη ποτὲ ἐξαγόμενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων, φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς, οὐδὲ εὐτυχεῖς. καὶ ἐς τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακοπραγίας. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀρδαβουρίῳ προ-
D σκρούσας, ὅτι μὲν υἱεῖ τοῦ πάνυ ἄσπαρος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πράγματα, καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνου. πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθώς, καὶ ὑβρισθείς, οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱερώτατος δὲ ἦν εἰς ὑπερβολήν, καὶ ἕλλην. καὶ πολλῶν μὲν ἀπειλῶν, καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους ἰσοκρατείους τοὺς
E μείζους, καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε, καὶ σοφιστικόν, ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα, καὶ φιλόσοφον τρόπον, ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον, εὔπορόν τε ἅμα, καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. ἔτι δὲ καὶ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμὸν νεώτερον ἀδελφὸν ἰουλιανόν, οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ ἐκμανθάνοντος ἠνείχετο τά τε ποιητικά, τῶν τε ῥητόρων τοὺς εὐδοκιμοῦντας μισθόν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν προσήκουσαν ἑτέρῳ ἑστίασιν. τῶν μὲν
F οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν, ἀπεδέχετο μετρίως. τὸν δὲ καλλίμαχον, εἰς χεῖρας λαβών, οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέπτυσε τοῦ λίβυος ποιητοῦ. ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. τούτῳ κατεπηγγείλατο ζήνων βασιλεὺς εἰ πείθοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὣς ἐπείσθη, οὐδὲ

ſtudebat. Tuncenim Proclus Athenis vigebat, & florebat. Sed pater ipſi fuit impedimneto. Volebat enim ipſum cauſas *forenſes* dicere, *cauſidicum eſſe, cauſarũ patronum eſſe,* & hac mercenaria paranda-pecuniæ-ratione locupletari. Eius tamen pater quàm celerrimè vitam finit, *non multo pòſt obit.* Ipſe verò profectus Athenas, huiuſmodi ſomnium vidit. Videbatur ſibi montis cacumini tanquam vehiculo *cuidam* inſidere, & quodammodo montem ipſum agitare. Fatum autem, & decretum-diuinum, prӕterea verò etiam ipſa voluntas, quæ mala erat, ipſum traduxit ad aliam vitam, quæ excelſa quidem, & magnifica videbatur eſſe: ſed tamen erat aſpera, & inanis. Quod & ipſe ſuo iudicio confirmauit, & ipſa euentus experiẽtia demonſtrauit. Nam Philoſophię, beatiq́ue ocij loco, ad Rempub gerendam, & ad magiſtratus adipiſcendos ſe magno ſtudio contulit. Cùm autem naturâ contentioſus eſſet, & inuictus, *& adeò pertinax, vt à nullo ſe vinci pateretur, in omni re,* in quancunque propenſus fuiſſet, *& ad quam gerendam ſe contuliſſet,* & gloriæ cupidus, vt haud ſciam an aliquis alius *eo fuerit ambitioſior:* ſed honorificis & factis, & dictis, quæ virtutem animi foras *& in lucem* producunt, *intentus* in pecunia quidem paranda ne vel minimum quidem occupabatur, neque ad iniuriam illinc *manantem*, nec ad alios deffendendũ-promptus, & ſemper paratus ad contendendum cum eminentioribus, nec vlli maiorum magiſtratuum quidquam præter id, quod iuſtum, & æquum eſſe putabatur, concedere volebat, & in iure dicendo acerbiſſimus erat. Quinetiam interdum ab ira abreptus, & ſtudens efficere ne ab vllo contemneretur, quaſdam cædes nec pias, nec felices fecit. Et calamitatis poſtea ſuam vitam ſequutæ cauſam in has contulit. Cùm autem etiam in-odium-incidiſſet Ardaburij, qui filius quidem erat illius magni Aſperis, hominis quidem Barbari: ſed maximæ apud Regem autoritatis, & Orientalium legionum ducis, multas quidem moleſtias illi, illiúſque patri exhibuit: ſed pluribus, & grauioribus iniuriis, & contumeliis affectus, nullum iſtius *ſuæ* pertinaciæ fructum percepit. Sanctiſſimus autem fuit, & ſupra-modum religionis Græcæ cultor. Quamuis autem & multæ minæ, & terrores *ipſi intentarentur*, non ceſſit *tamen*, *nec de ſua impietate quidquam remiſit* ille ſceleratus. Iſocrateas etiam orationes maiores, & de Repub. agentes mihi enarrauit, non artificioſo, & ſophiſtico: ſed prudenti, & philoſophico more, quo-tempore etiam perſpexi hominem ſimul felici-dicendi-copia-præditum, & in ciuilibus enarrationibus ampliſſimum *eius* ingenium. Præterea verò rerum etiam, quæ dicuntur iudicem optimum eſſe *eum cognoui.* Iulianum etiam, meum, natu-minorem fratem ſic ad eloquentiæ-ſtudium inflammauit, vt eum & poetas, & celebres oratores ediſcere, *memoriaque mandare* pateretur, & huius alacritatis *cauſa* mercedem *ei* daret, *ſcilicet* honorẽ alteri conuenientem, conuiuium. Ac aliorum quidem Poetarum *ſcripta*, mediocriter admittebat *& modicè probabat.* Cùm verò Callimachum in manus ſumpſiſſet, illum Afrum Poetam nunquam non deriſit. Quin-etiam *eius lectionem* iniquiore ferens animo, iã ſępe librum *illius* cõſputauit. Huic Zeno Imperator pollicitus-eſt, Si rerum-dominis obtemperaret, *& ex eorum arbitrio penderet*, maximum ab Imperatore magiſtratum. ſed ne ſic quidem *ipſi rem* perſuaſit, nec

perſuaſurus *vnquam* fuit. Nobis autem illam epiſtolam, quæ *tales honores ipſi* pollicebatur: ſed quæ *rem ei* non perſuadebat, legit, *ac recitauit*. Arcadium etiam Lariſſæum per epiſtolam obiurgauit. Nam Seuerianus in epiſtolis ſcribendis acer, & cordatus erat, vt perſpicere licet ex illius viri epiſtolis, ſi eas legas.

Σεβῆρος. Seuerus, Romanorum Imperator, *milites* miſit, qui Byzantium obſiderent. Illic enim adhuc erant Nigri duces, qui *eò* confugerant. Quod poſtea fame captum-eſt, & tota vrbs euerſa-eſt, & Byzantium theatris, & balneis, omnique ornatu, & honore priuatum, in pagum eſt redactum, & Perinthiis dono datum-eſt, vt iis ſeruiret, vt & Antiochia Laodicenſibus. Militibus interdictum-fuerat, ne mulieribus miſcerentur, *né-ve rem cum iis haberent*. Seuerus verò *militibus* hoc permiſit, eóſque aureis annulis honorificè-donauit. Seuerus Byzantium iuit. Cùm autem vidiſſet ciues cum oleaginis-ramis *Imperator* fauſtis acclamationibus-celebrantes, & ſalutem petentes, & excuſationes afferentes, à cædibus quidem *eorum* abſtinuit, ſed Perinthiis *eos* iterum ſubiecit, & theatri, venationúmque porticus ipſis præbuit, & circum-equeſtrem ædificauit, & tabulatis, & *nauium hoſtilium* roſtris exornauit, templis, ædibus, & hortis quorundam pupillorũ fratrum, & arboribus reſectis, quæ circum illum equeſtrem-circum erant, eâ figurâ, quæ nũc cernitur, exornauit, adiunctis etiam ei balneis in Iouis templo, quod Zeuxippum vocabatur. Renouauit etiam id, quod Strategium. *i. Prætorium* vocatur. Sed hæc quidem omnia Seuerus eſt-auſpicatus, eius verò filius Antoninus perfecit. Seuerus Alexandriam profectus, inuenit inſcriptionem in prima *vrbis inſcriptione, in quam primam incidit, quæ talis erat*, Domini Nigri eſt hæc vrbs. Cùm autem ille propter hoc *inſcriptionis genus* indignaretur, Alexandrinus populus obuiam *illi* proceſſit, vociferans, ſcimus nos dixiſſe, Hanc vrbem eſſe Domini Nigri. *Quod conſultò diximus.* Tu enim es Nigri dominus. Cum autem *Imperator* probaſſet illam expeditam defenſionem, *illam inſcriptionem* ipſis conceſſit, *& veniam ipſis dedit. L.* τῶ κυρίου, *&* ὁ κύριος.

Σεβῆρος. Seuerus, ſophiſta Romanus. Hic in Arabiam ex Syria, & in Palæſtinam venit, & in ſuperiorem Ægyptum per Nilum nauigio-aſcendit, eámque totam, paucis exceptis, perluſtrauit. Nam in Æthiopiæ confinia propter peſtilentiam ingredi non potuit, & omnia, vel occultiſſima perſcrutatus-eſt. Is enim erat, qui nec humanarum, nec diuinarum rerum quidquam imperueſtigatum relinquere poterat. Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & quoſcunque reperire potuit, ex omnibus adytis ſuſtulit, & in Alexandri monumento concluſit, vt nec illius corpus quiſquam amplius cerneret, nec *res* in illis *libris* ſcriptas legeret. Hic *Seuerus* erat Afer natione, in rerum adminiſtratione ſtrenuus, ſimul & iracundus, & duræ, & aſperæ vitæ aſſuetus, & labores facillimè tolerans, & ad cogitandum celer, *ſtatimque perſpiciebat quid opus eſſet facto*, & ad peragendum, quod cogitaſſet, velox, *& quod decreuiſſet, id ſine mora exequebatur.* Hic Palatium ingreſſus, Albini amicos apud Senatum accuſauit, eorúmque literas, & probationes, quibus conuincerentur, protulit, & a-

ἐμέλλησε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολήν, καὶ μὴ πείθουσαν. A
καὶ ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ λαρίσσης, διʼ ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ σευηριανός. καὶ ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

Σεβῆρος. ὅτι σεβῆρος ὁ τῶν ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ βυζάντιον. ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ νίγρου καταφυγόντες, ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ. πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη. καὶ θεάτρων τε, καὶ λουτρῶν, παντός τε κόσμου, καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ βυζάντιον, κώμη δουλεύειν περινθίοις δῶρον ἐδόθη. ὥσπερ καὶ ἀντιόχεια λαοδικεῦσιν. ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε. καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο. ὅτι σεβῆρος ἧκεν εἰς τὸ βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας, καὶ δεομένους σωτηρίας, καὶ ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν. περινθίοις δὲ αὖθις ὑπέταξε. καὶ παρέχει αὐτοῖς θεάτρου, καὶ κυνηγίων στοάς, καὶ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν ἰκρίοις, καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας. ἀγοράσας οἰκήματα, καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν, καὶ τὰ περικείμενα τῷ ἱπποδρομίῳ διακόψας δένδρα, εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ διὸς, ὅπερ ἐκαλεῖτο ζεύξιππον. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον στρατήγιον. ἀλλὰ τούτων μὲν ἁπάντων σεβῆρος προκατήρξατο. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἀντωνῖνος, ἐτελεσιούργησεν. ὅτι σεβῆρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν, εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ προφότῃ, τοῦ κύρου νίγρου ἡ πόλις. καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ὑπήντησεν ὁ τῶν ἀλεξανδρέων δῆμος κράζων. οἴδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ κύρου νίγρου ἡ πόλις. σὺ γὰρ εἶ ὁ κύρος τοῦ νίγρου, καὶ δεξάμενος τὸ ἕτοιμον τῆς ἀπολογίας, συνεχώρησεν αὐτοῖς. B C D

Σεβῆρος. σοφιστὴς ῥωμαῖος. οὗτος εἰς ἀραβίαν ἐκ τῆς συρίας, καὶ εἰς τὴν παλαιστίνην ἦλθε. καὶ εἰς τὴν αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ νείλου ἀνέπλευσε, καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν πλὴν βραχέων. οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα, καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος, μηδὲν μήτʼ ἀνθρώπειον, μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν. κἀκ τούτου τά τε βιβλία πάντα τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνεῖλε, καὶ τῷ τοῦ ἀλεξάνδρου μνημείῳ συνέκλεισεν. ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. οὗτος τὸ γένος ἦν λίβυς, ἐς πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής. σκληρῷ τε καὶ τραχεῖ βίῳ ἐνειθισμένος, πόνης τε ἀνέχων ῥᾷστα. νοῆσαί τε ταχύς, καὶ τὸ νοηθὲν ἀποτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασίλεια, τῶν ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγόρει. γράμ- E F

aliis

A ματά τε αὐτῷ, καὶ ἐλέγχους προσφέρειν. ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας, πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου, καὶ τῶν κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας, διέφθειρε. πάνυ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας. ὁ σεβῆρος οὗτος ἐπὶ ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, τὸν ἀπράγμονα βίον ἔζησε φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ, καὶ παντοδαποῖς. ὥσπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν

B ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενηνοχότας ὡς αὐτὸν ἰέναι πολλάκις. ἐπιεικὴς δὲ λίαν ἦν.

Σεβίσαι ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. ἀριστοφάνης. εὐπίστως δὲ τοὺμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. καὶ ἑξῆς, ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγράφη.

Σέδας. καθέδρας.

Σεδεκίας. ὅτι σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη ναβουχοδονόσορ, τὸν ὅρκον παραβὰς, ὃν ὤμοσε κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ ἀποστήσεσθαι. ὁ δὲ, ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν ἱερουσαλὴμ ἔτη β'.

C Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει. μᾶλλον πλὴν ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μάχομαι ὑπὲρ αὐτῶν. τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. ἀττικῶς μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

Σέδιτον. τὸ φωσσάτον.

Σεκοῦνδος. ἀθηναῖος σοφιστής. ὃς ἐχρημάτισε πλύνιος ἐπωνομάζετο δὲ ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ ἡροδότου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.

Σέκρετον.

D Σελαγεῖται. ἀντὶ τοῦ λάμπεται, ἐκπυροῦται, παρὰ τὸ σέλας.

Σελαγίζω. λάμπω.

Σέλας. πῦρ. ἢ τὸν κεραυνὸν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης. ἢ λαμπηδών. καὶ σελαγεῖται. λάμπεται.

Σελάχιον ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ πρῶτον ὠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχάζειν. καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος

E κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

Σελάχια. ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει. οἷον σμύραινα. βοῦς. νάρκη. τρυγών. οὐδὲ ὠοτοκεῖ.

Σέλλαι. σελλάρια σωτήρια. ἕδραι.

Σέλγη. πόλεως πισιδίας. ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατ' ἐπίτασιν, καὶ τὸ ἀσελγαίνειν.

F

Σελεύκεια ὄνομα πόλεως. καὶ σελευκεῖς, οἱ ἴσαυροι. σελευκία δὲ, ὄνομα κύριον.

Σελευκίς. ὀρνεόν ἐστιν εὔπεπτον, καὶ ἀνόρε-

lliis alia crimina obiiciens, omnes, qui tunc erant Senatus principes, & ſingularum prouinciarum nobiliſſimos, & ditiſſimos quoſque perdidit. Erat etiam auri cupidiſſimus, vt fortitudinem auaritia ſuperaret. *L.* τὴν ἀνδρείαν. Hic Seuerus ſub Anthemio Imperatore fuit. Alexandriam verò profectus, ocioſam vitam philoſophans vixit. *i. in ocio philoſophico vitam tranſegit*, in maxima librorum copia, & varietate. Viros autem doctrina præſtantes, ſi quiſquam alius, ad ſe facilè pertrahere norat, & modeſtus erat. Cætera deſiderantur.

Σεβίσαι. Colere. Venerari. Benedicere. Laudibus celebrare. *Vide ſuprà in* Σεβαστός. &c. vt paulo antè ſcriptum-eſt.

Σέδας. F. *Sedes vt ſit Latina vox, cuius interpretatio ſequitur*, cathedras.

Σεδεκίας. Sedecias. Hic per omnia impius, defecit à Nabuchodonoſore Rege, violato iureiurãdo, quod per Deum iurarat, ſe non defecturum *à Rege*. Hic verò contra *Sedeciam* profectus, Hieroſolyma per biennium obſedit.

Σὲ δὲ ταῦτ'. &c. A. Tibi verò hæc placent. B. Magis, niſi quòd inſanio. Pro, maximè placent, adeò vt pro his acriùs pugnem. Hoc eſt, ſupra-modum hæc mihi placent. Hoc autem μᾶλλον ἢ μαίνομαι, dicta ſunt Atticè. N. L.

Σέδιτον Sedetum. Foſſatum. N. L. *Foſſa*.

Σεκοῦνδος. Secundus. Athenienſis ſophiſta, qui vocatus-eſt Plinius *L.* Πλίνιος. Cognomento verò dicebatur Epiurus, vt fabri filius. Fuit autem Herodoti Sophiſtæ magiſter. Scripſit declamationes oratorias.

Σέκρετον. *Latinum vocabulum*. Secretum.

Σελαγεῖται. Lucet. Elucet. Splendet. Inflammatur. Incenditur. Ardet. à nomine τὸ σέλας. Iubar. Lumen. Fulgor. Splendor.

Σελαγίζω. Luceo, fulgeo, ſplendeo, ardeo.

Σέλας Ignis. Vel fulmen, & Lunæ lumen *ſignificat*. Vel *ita vocatur* ſplendor. Et σελαγεῖται. ſplendet.

Σελάχιον. Selachium. Piſciculus, qui ſolus viuum-fœtum parit primùm. Poſtquàm verò oua-peperit, in ipſo præter ranam. N. L. Dictus-eſt autem παρὰ τὸ ἔσω λεχάζειν. N. L *q. d. quòd intus lectum habeat, iaceat, cubet*. Calliſtratus verò *ſic vocat* ipſum piſcis copæum. N. L. Dicitur & Malachium.

Σελάχια. Selachia *vocantur piſcium genera*, quæ nullum corticem, *nullas ſquamas, nullum durius tegmen* habent, vt muræna, bos, torpedo, paſtinaca *marina*. Nec oua pariunt.

Σέλλαι Sellæ. σελλάρια. Paruæ-ſellæ. Seruatoria. N. L. Sedes.

Σέλγη Selge. Vrbs Piſidiæ, *L.* πόλεις. Vbi homines malè viuebant, & inter-ſe *Veneris nefandæ* communionem-habebant. Vnde etiam *dicta* ἀσέλγεια, per intenſionem *ſceleris, addito* α. *Sic autem vocatur* intemperantia, flagitium, inſolentia, improbitas, libido, laſciuia, & ἀσελγαίνειν. Intemperanter, inſolenter, petulanter libidinosè, flagitiosè viuere.

Σελεύκεια. Nomen vrbis *Iſauriæ* Seleucia. Et Seleucenſes. Iſauri. Seleucia etiam *eſt mulieris cuiuſdam* nomen proprium.

Σελευκίς. Seleucis. Auis, quæ-cibos-facilè-conco-

quit, & inſatiabilis, & aſtuta, & locuſtas auidè deuorans.

ςοὶ, καὶ πανοῦργοι. καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν λαφύσσον. A

Σέλευκος. Seleucus. Alexandrinus Grammaticus, qui cognomento-vocatus eſt Homericus. Romæ docuit. Commentarios ſcripſit in omnes penè Poetas. De Synonymorum differentia. De falsò creditis *rebus*. De prouerbiis apud Alexandrinos *vſitatis*. De Diis lib. 100. Et alia miſcellanea.

Σέλευκος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρικός. ἐσοφίστευσε δὲ ἐν ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ποιητήν. περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς. περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων. περὶ τῶν παρ' ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν. περὶ θεῶν βιβλία ρ'. καὶ ἄλλα σύμμικτα.

Σέλευκος. Seleucus, Emeſenus Grammaticus, Piſcatoria *ſcripſit* verſibus, lib. 4. Commentarium in Lyricos. Parthicorum lib 2. Vidi & alium Seleucum inſertum. Sed libros non habebat *à ſe compoſitos*.

Σέλευκος Ἐμεσηνός. γραμματικός. ἁλιευτικὰ δι' ἐπῶν βιβλία δ'. εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα. παρθικὰ δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα σέλευκον εὗρον ἐμπεφυρμένον. βιβλία δὲ οὐκ εἶχε. B

Σέλευκος. Seleucus. Hic cognomento-vocatus-eſt Nicanor, qui ſuam vxorem Stratonicen Antiocho ſuo filio dedit, eius amore-capto, & propter eius amorem ægrotanti, & *morbum* diſſimulanti, quem Eraſiſtratus medicus cognouit. Aiunt autem Seleucum, dum eſſet cum Alexandro Macedone, qui taurum immolabat, taurum, qui aufugerat, ſolum ſuperaſſe, prehenſis eius cornibus, & propterea eius ſtatuæ capiti cornua addunt.

Σέλευκος. οὗτος ἐπεκέκλητο νικάνωρ. ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα στρατονίκην ἐρασθέντι αὐτῆς, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα αὐτὴν ἐρωτα ἀσθενήσαντι, καὶ ἐπικρυπτομένῳ. γνωσθέντι δὲ ὑπὸ ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ. φασὶ δὲ σέλευκον συνόντα ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι, ταῦρον θυομένῳ ἀποδράντα, μόνον σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ, τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ, ἐν τῇ κεφαλῇ προστιθέασι κέρατα. C

Σελλήεις. Selleis. Fluuius.

Σελλήεις. ποταμός.

Σεληναι. *Lunæ. Placentæ lunæ figuram habentes, Lunatæ-placentæ.* Placentæ *latæ, &* planæ, rotundæ. Et in Erechtheo iſtas placentas vocauit pelanos.

Σεληναι. πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. καὶ ἐν ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελανοὺς εἴρηκεν. εὐριπίδης.

Etenim mihi multum pelanum. i. magnam lunatarum placentarum copiam *emittit* ex *ædibus*.

Καί μοι πελανὸν γὰρ πλεῖστον ἐκπέμπει δόμων.

Voca Lunas iſtas, iſtas lunatas-placentas *igne meo* coactas, & confectas ex frumento Cereris cognomento *Chloes*. N.L.

Φράσον σελήνας τάσδε πυρὶ μὴ χλόης.

Poſt ſex verò lunas. *i. placentas lunæ ſpeciem habentes, placentas-lunatas*, bouem ſeptimum pinſebant, *ac Diis immolabant*, habentem cornua ad imitationem primùm naſcentis lunæ.

ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις, βοῦν ἕβδομον ἔπεττον κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης. D

Σελήνη. Luna. Aſtrum. Aiunt Lunam non ſolùm humidam eſſe: ſed etiam calefacere corpora æquè, ac ipſum Solem. Dauid *Pſalmo* 120. *ſecundùm Græcum pſalterium. pag.* 309. Interdiu Sol non aduret te, neque Luna noctu. *Sed hic diuerſum verbum ſubauditur, puta* βλάψει. *Senſus, nec Luna noctu te lædet ſuo humore frigido.* Et σεληναία *poeticè per vocis productionem vocatur ipſa* Luna. Et σεληναῖος. Lunaris. Ad lunam pertinens. *Sequens ſenarius ſomnij explicationem habet. In ſomnis, Solis, & Lunæ lucentia.* Luminaria videre, actionum ſignificat lumen.

Σελήνη. τὸ ἄστρον. φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. δαβίδ. ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ σεληναία. καὶ σεληναῖος. ὁ τῆς σελήνης. φωστῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος.

Σεληνίτης. Selinites. *Ita vocatur quidā lapis, dictus Lunaris, quia noctu plenus creſcēte Luna reperitur, Selenita etiā, gens Arcadia, Lunares. Ariſtop. Nubib. p.* 83 *v.* 12. *Schol. annot.* 6.

Σεληνίτης. E

Σελλήεντα. Selleentem. *Fluuium. Vide* Σελλήεις.

Σελλήεντα.

Σελίδιον *L.* σανίδιον. *Nam eſt diminutiuum à* σανίς. σανίδιον *n.* Pagella. Paginula. Pagina *Sic vocatur in libris id, quod ſcriptum eſt in folij partibus, quæ paginæ dicuntur. Pagina verò dicitur*, Id, quod à ſuperioribus *paginæ partibus* ad inferiores *vſque partes* legitur.

Σελίδιον. τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Σελλίζειν. Sellizare. Arrogantem-eſſe. *Ductum eſt hoc prouerbium* à quodam Sello paupere, qui ſe diuitem-eſſe ſimulabat. *Eraſ. ad Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 578. *ad.* 6. *Theagenis pecunia. & Chil.* 4. *Cent.* 4. *col.* 894 *ad.* 28. *Selliſſare. Et Ariſtop. in Auib. p.* 400. *v.* 14. *&* 15. *Schol. annot.* 6. *&* 7.

Σελλίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ σέλλου τινὸς πένητος, καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν.

Σέλινον. Selinum. Apium. Oleris genus.

Σέλινον. εἶδος λαχάνου. F

Σελίνου. Aegrotans indiget ſelino. *Dictum ideo*, Quia, cùm *homines* erant in extremo ſpiritu, *& animam agebant, ac efflabant*, ſepulchra, vbi mortuos ponere debebāt, *in quibus defunctorum cadauera condituri erant*, Selino ſternebant, *vel, ſpargebant. L.* ἔμελλον. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 612. *ad.* 85. *Apio opus eſt.*

Σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν. ἐπεὶ ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων τοὺς τάφους ὅτι ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνοις ἐστρώννυον.

Σελίνου στέφ. Apij corona. i. Lugubris. Apiū enim luctibus cōuenit, vt dixit & Duris in *opere* de certaminib.

Σελίνου στέφανος. πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει. ὡς ἔφη καὶ δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων,

Σίλλιος.

A Σίλλιος. ἢ σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος. γραμματικὸς πρὸ Μενάνδρου.

Σέλις. τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν ἐπιγράμματι.

Καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον.

Σελμῶν. σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀνταπόδοσιν.

Σελλοί ἐθνικόν.

B Σεμεΐ ὄνομα κύριον.

Σεμίδαλις, σεμιδάλεως, καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος, ὁ καθαρός. τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγίνετο, τὴν τριήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται.

ticius, occultatus, tectus, illā triduanā panis vitæ, *Christi ſcilicet, noſtri Seruatoris* ſepulturā ſubobſcurè ſignificat.

Σεμιράμια τείχη ἱεριχούντια δέ.

per ει diphthongum in penultima ſcribitur. ἱεριχοῦντα *verò per ι ſimplex.*

Σεμίραμις. αὕτη βασιλεύσασα τῶν ἀσσυρίων πρώτη, καὶ καταδυναστεύσασα, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα πρῶτον μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα. τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τὴν τούτων ἐργασίαν

C ἐπέτρεψε. περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ νινευΐ, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιέβαλε χώματα. καὶ τὰς πυραμίδας ἀνήγειρε καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα, τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρησεν. εἰσὶ δὲ οἱ αἰθίοπες. φησὶ δὲ καὶ Ὅμηρος.

Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας αἰθιοπῆας.
χθιζὸς ἔβη. --

D Καὶ τοὺς μὲν, εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαιταν. τοὺς δὲ, τὴν παράλιαν οἰκοῦντας, ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον. πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη, καὶ ἀναγκαῖα, ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. τὴν δὲ σεμίραμιν, καὶ ῥέαν ἐκάλει. σεμίραμις λέγει δερκεταίῳ. ἄπιθι, καὶ διευτρέπιζε τρίτον ἔτος στρατιάν, ἀρξάμενος ἐκ τῆς ἑλλησπόντου, καὶ λιβύης ἄχρι βάκτρων, πε-

E ζῶν μὲν μυριάδας τ', ἱππικοῦ δὲ ρ' κατόν. δρεπανηφόρων δὲ ἁρμάτων, μυριάδας δέκα. ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος. ἄλλων δὲ καμήλων ἐς ὅ,τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας εἴκοσι. βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψήτους εἰς λ' μυριάδας, ναῦς δὲ ἐν βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τριχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους. πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἐκ τῆς συρίας, καὶ φοινίκης καὶ αἰγύπτου, καὶ κύπρου, καὶ κιλικίας, τῆς τε παραλίων μερῶν ἄχρι ἑλλησπόντου. ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπ'

F ἰνδοὺς, εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα ξυμπήγνυσι εἰς μυριάδας κ'. ἃ ἔμελλον οἴσειν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς πεπληρωμένα φρυγάνων καὶ φορυτῶν, ὡς εὐβάστακτα εἴη. τὰ δὲ ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἑκάστην κάμηλον δύο ἔταξεν αἰθίοπας τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν ἰνδὸν ποταμὸν, ὅς τις ἐστὶν ὑπὲρ ἑκατὸν

Σίλλιος. Sellius, ſiue Sillius, qui & Homerus, Grammaticus, ante Menandrum.

Σέλις. Medium *ſpacium* inter duas lineas. quod eſt vacuum-ſcriptura. *vel, in quo nullum eſt ſcriptum.* Et ipſe liber. *Et ipſa pagina.* In epigrammate.

Et paginam regularum amatricem-rectitudinis. i. rectarum linearum.

Σελμῶν. Tabulatorum. Tranſtrorum. Et nomen loci, Selmorum. Significat autem etiam retributionem. N. L.

Σελλοί. Selli. Gentile *nomen.*

Σεμεΐ. Semei. Nomen proprium.

Σεμίδαλις, εως, ἡ. Siligo. Simila. Similago. Et σεμιδαλίτης ἄρτος. Siligineus panis. *Panis ex ſiligine, vel ſimilagine confectus.* purus *panis.* Tres menſuræ ſimilaginis, vnde fiebat ille ſubcineritius *panis, qui, quòd ſub cineribus occultatus coqueretur, à Græcis ἐγκρυφίας dictus, q. d. occulta-*

Σεμιράμια τείχη. L. σεμιράμεια τ. Semiramea mœnia. Hiericuntia.

Σεμίραμις. Semiramis. Hæc Aſſyriorum prima Regina, & Princeps, multis hominibus interfectis, primùm quidem inuenit metalla, captiuis verò tractationem horum commiſit. Prima quoque Niniuen mœnibus cinxit, quam mutato nomine vocauit Babylonem, & fluuiis fræna circum-circa impoſuit, *eóſque muniit aggeribus, qui eos in ſuo alueo, tanquam equos in officio frenis continerent.* Et pyramides excitauit *acerexit.* Cùm etiam ad Oceanum nauigaſſet, eius accolas *vidit, ac* interrogauit. Hi verò ſunt Æthiopes. Dicit autem & Homerus *Iliados* Α *pag. 41. v. 1. & 2.*

Iupiter enim ad Oceanum, ad inculpatos, bonóſque viros *Aethiopes*
Heſternus iuit, pro, heri abiit. --

Et *horum* alios quidem, dixit expertes-pilorum eſſe, à Solis ardore vſtos, qui brutorum inſtar viuerent, *& more pecudum herbis veſcerentur.* Alios verò, qui maritimam *oram* incolebant, ignorare vel ipſas in terra naſcentes herbas, ipſóque piſcium eſu contentos eſſe. Illic etiam paradiſum eſſe. Omnia enim odorata & neceſſaria, in illis locis reperiuntur. Semiramidem autem, etiam Rheam vocant. *L.* καλοῦσι. Semiramis dicit Derectæo, Abi, & exercitum in tertiū annum præpara, initium faciens ab Helleſponto, & Libya, vſque ad Bactra, peditum quidem myriadas 300. Equitum verò *myriadas* 100. Falcatorū verò curruum myriadas 10. Virorum è camelis pugnantium parem numerum. Aliorū verò camelorum ad quoſuis vſus, ad quos ego voluerim eos adhibere, myriadas 20. Pelles verò bubulas, eáſque crudas, *nec à coriariis infectas, ac preparatas,* ad 30. myriadas. Naues verò longas, *tres*-roſtris inſtructas, ad ter-mille Bactris ædificari *iuſſit.* Earum verò complementum, *& viros, qui naues illas complerent, iuſſit conſcribi, & colligi* pariter, *& æquali numero* ex Syria, Phœnicia, Ægypto, Cypro, Cilicia, & maritimis oris ad Helleſpontum vſque *Semiramis* eadem aduerſus Indos proficiſcens, elephātorum lignea ſimulachra cōpegit ad 20. myriadas, quæ laturæ erāt cameli, intrinſecus impleta cremiis, *virgultis.* & congerie *leuis materiæ*, vt eſſent facilia-geſtatu. *i. vt facilè ferri poſſent.* Exteriores verò *partes* vndique coriis contexit, & in ſingulas camelos impoſuit duos Aethiopes, qui ſagittas, & iacula iacularentur *in hoſtes.* Et fluuium Indū traiecit, qui latitudine 100.

ſtadia ſuperat, & iunxit pontem, qua videbatur anguſtiſſimus eſſe. Fuit autem longitudo quidem, 60. ſtadiorum. Latitudo verò, 300. N.L. Simulachrorum verò fuerunt 20. myriades. Eadem traiecto Indo flumine, & interioris cubilis conditis palatiis in altitudinibus enchoregis bituminatis, rurſus in ſuum cubile, *vel, in ſuum lectum* diſceſſit. N.L.

ϛαδίους τὸ πλάτος. ἐ ζεύγνυσι γέφυραν, ᾗ ϛενότατος ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ΄ ϛαδίων. πλάτος δὲ, τριακοσίων. τὰ δὲ εἴδωλα ἦσαν εἴκοσι μυριάδες. ἡ αὐτὴ ἐκνεύσασα τὸν ποταμὸν τὸν ἰνδὸν, καὶ τῆς ἐντὸς κοίτης κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων ἐξοχήγων ἠσφαλτωμένων, αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην. A

Σεμνά. Honorata, & veneranda. Vt, Ex quodam Pythio-oraculo, *vel, ſecundùm quoddam Pythium oraculum* venit afferens Deorum ſacra, ad migrationem veneranda viatica. Ælianus in *libro* de Prouidentia.

Σεμνά. τὰ τίμια, καὶ σεβάσμια. κατά τινα πυθόχρηστον ἧκε θεῶν κομίζων ἱερὰ εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια. αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. B

Σεμναὶ θεαί. Venerandæ Deæ. Sic Athenienſes vocant ipſas Furias.

Σεμναὶ θεαὶ, οὕτω καλοῦσιν οἱ ἀθηναῖοι τὰς ἐριννύας.

Σεμνεῖον. *Locus venerandus.* Monaſterium, in quo ſoli aſcetæ, venerandæ vitæ myſteria peragunt, *& in ſancta vita exercitationibus ſe exercent. Huc tamen eorum* nullus quidquam affert, non potum, non cibum, nec quidquam aliarum *rerum*, quæ *ſunt* ad corporis vſus neceſſariæ: ſed leges, & oracula per Prophetas edita, & hymnos, & cætera, quibus ſcientia, & pietas-erga-Deum augetur, & perficitur. A matutino verò *tempore per diei* totum interuallum ad veſperam vſque, *continenter* eſt ipſis exercitatio *in rebus ſacris, & diuino cultu.* Cibum enim, aut potum nullus ipſorum *ad os* admouerit ante Solis occaſum.

Σεμνεῖον. τὸ μοναστήριον. ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦσι. μηδὲ εἰς μηδὲν κομίζοντες. μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον, μήτε τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα. ἀλλὰ νόμους, καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν, καὶ ὕμνους, καὶ τ' ἄλλα, οἷς ἐπιστήμη, καὶ θεοσέβεια συναύξονταί τε, καὶ τελειοῦνται. τὸ δ' ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν, ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις. σιτίον γὰρ, ἢ ποτὸν, οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως. C

Σεμνήν, τρυφῶσαν. *Eſt hemiſtichium.* Grauem delicatam, *vel, delicias facientem. Sic autem Strepſiades ſuam vxorem vocat,* non caſtam, *non modeſtam.* Haud enim ipſam laudat: ſed arrogantem, & ſuperbam & de ſe magnificè ſentientem *intelligit.* Ariſtophanes Nubibus. *pag. 61. v. 8. Schol. annot. 9. vnde Suidas at ibi plura.*

Σεμνήν. τρυφῶσαν. οὐ τὴν σώφρονα. οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν. ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα, καὶ ὑπέρογκον. καὶ ἐφ' ἑαυτῇ μέγα φρονοῦσαν. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Σεμνολογῶ. Accuſatiuo. Magnifica-oratione-laudo. Magnificis-verbis-exorno.

Σεμνολογῶ αἰτιατικῇ. D

Σεμνομυθεῦσιν. Grauibus-verbis-vtuntur. Verbis-ſuperbis-vtuntur. Superbè-loquuntur. *σεμνὸς enim ſæpe ſumitur pro graui, & ſuperbo. Vt,* Ille verò ſuperbus Haſdrubal Imperatori ad genua accidit, *ſuæ priſtinæ* magniloquentiæ oblitus.

Σεμνομυθοῦσιν. ὑπερηφάνως ἀνεύονται ἐν λόγοις. ὁ δὲ σεμνὸς ἀσδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλοῤῥημοσύνης.

Σεμνόν. *Graue, venerandum. Hoc autem etiam* dicunt de *viro* dignitate, ac autoritate prædito. Interdum etiam pro ſuperbo ponunt. Euripides Medea. *pag. noſtræ editionis 275. v. 15. & 216.* Noui enim multos mortalium, Qui ſuperbi fuerunt. Et in Hippolyto. *pag. 344. v. 95.* Odiſſe ſuperbiam, & id, quod non omnibus *eſt* gratum. Et *σεμνὸν, ſignificat etiam* glorioſum, *& venerandum.* Euripides Hippolyto. *pag. 344. v. 99.* Cur igitur tu venerandam Deam non ſalutas? Et magnum *ſignificat, & σεμνοὶ ſignificat* precioſos, *honoratos, venerandos.* Ipſis verò venerandis. Auibus. Ariſtoph. *in Auibus. pag. 392. v. 28. vbi legitur σεμνοῖς.* Et, Idem, quamuis eſſet grauiſſimus, & ſeueriſſimus, *vel, maximè venerandus, & rerum-ſeriarum ſtudioſiſſimus*, iucundus tamen erat in congreſſibus, nec vlli cedebat eorum, qui comitatis laude florebant. Dexippus. Grauem enim, *& veneratione-dignum* ipſum reddebant, cùm alia, tum etiam illud, quòd eius pater copias bene duxiſſet, *& in ſua prætura præclarè ſe geſſiſſet.* F

Σεμνόν. ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν. ἔσθ' ὅτε δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν. εὐριπίδης μηδείᾳ. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγονότας. καὶ ἐν ἱππολύτῳ. μισεῖν τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον. καὶ ἔνδοξον. εὐριπίδης ἱππολύτῳ. πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις. E
καὶ τὸ μέγα, καὶ τοὺς τιμίους. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων. ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ τιμίοις. ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν, καὶ σπουδαστικώτατος, ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδενὸς ἥττων τῶν ἐπὶ χάριτι θαυμαζομένων. δέξιππος. σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε, τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ εὖ ὁ πατὴρ στρατηγήσαι.

NOTÆ.

Οἶδα γὰρ.] Euripid. Medea. pag. 415. v. 215. & 216.

Μή μοι τι μέμψησθ'. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
Σεμνοὺς γεγῶτας.

A Σεμνοπροσωπεῖς. τουτέστι, σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Σεμνυνόμενος. κομπάζων. σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρους, μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου.

Σεμπρώνιος. ὄνομα κύριον, πρῶτος ῥωμαίων.

B Σενάτορες. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου ἀναίρεσιν, ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων, ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφελκύσατο, καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ ἰσχύφρονας ἑκατὸν ἐπιλεξάμενος, προβόλους τε, αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων. συνέδρους τε, καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος, πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορᾶς πατέρων ἐκάλεσε. καὶ περὶ τὴν τοῦ δήμου προστατεύσαντας διοίκησιν.
C τριακοσίους τε ἱππεῖς, καὶ τρισχιλίους πεζούς, πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας. εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας διένειμε τὸ τοῦ δήμου πλῆθος καὶ σένατον, τὸ βουλευτήριον ἐκάλεσε.

Σεναχηρείμ ὄνομα κύριον.

Σενύα. βασιλέως αἰγύπτου.

Σεξτίλιος. ὄνομα μηνὸς παρὰ ῥωμαίοις.

Σέξτος. χαιρωνεύς. ἀδελφιδοῦς πλουτάρχου.
D γεγονὼς κατὰ μάρκον ἀντωνῖνον τὸν καίσαρα φιλόσοφος. μαθητὴς ἡροδότου τοῦ φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς πυῤῥωνείου ἀγωγῆς. καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἠθικά. ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα. μετὰ θάνατον τοῦ κομμόδου, ἐτόλμησέ τις σέξτος ἑαυτὸν φῆσαι καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου, καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι. καὶ πολλά γε ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς, ἐκομψεύσατο. ὡς μέντοι καὶ τῶν ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ὁ περτίναξ ὧν ἐκεῖνος διαπεφύκει,
F ἀνήρετο, πλεῖστον ἐσφάλη, μηδὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθείς. οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως, καὶ τ' ἄλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐῴκει. τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτῷ οὐ μετεσχήκει.

Σέξτος. λίβυς φιλόσοφος. σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι. πυῤῥώνεια.

Σεώκη. ὄνομα πόλεως.

Σεπφωραῖος ὄνομα κύριον.

F Σεπφώρα ἡ τοῦ μωσέως γυνή.

Σέπφωρις. σεπφώρεως, ὄνομα κύριον. θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ σεπφωρεία, καὶ σεπφωρεῖται, ἔθνος.

Σεραφὶν πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι. ἑνικῶς δὲ σεραφείμ, διὰ διφθόγγου.

Σεραφίμ. ἐμπρηστάς. ἔμπυρα στόματα. ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμός. ἢ σοφίας χύ-

Σεμνοπροσωπεῖς. Hoc eſt, Grauem aſpectum habes. Vt, Sunt enim homines aſpectu quidem graues, qui tamen non etiam habent ſtudia ſecundum aſpectũ, *& quorum mores vultui non reſpondent.*

Σεμνυνόμενος. Glorians. Seſe-iactans. Vt, Dionyſodorus glorians *erat. i. gloriabatur*, quod nullus vel in triremi, vel ad fontem, *ſuarum chordarum* pulſationes, *ac ſonos* audiuiſſet vt Iſmeniæ.

Σεμπρώνιος. Sempronius. Nomen proprium *viri qui fuit* primus Romanorum.

Σενάτορες. Senatores. Romulus poſt Remi fratris cædem, ex finitimis ciuitatibus *certum* virorum numerum attraxit, & ex iſtis delegit centum ſeniores, & prudentiores, & ipſos Reipub. conſiliarios, & præſides deſignauit, *& creauit, quibus Reipub. totius adminiſtrationem commiſit. L.* προβούλους. Et Senatores, & conſiliarios propter ætatem eos vocauit. Cùm autẽ decẽ ex his præſtantiſſimos delegiſſet, eos per tranſlationem à patribus *ductam, ob paternam erga ciues affectionem, & curam*, Patricios nominauit, & populi gubernationi præfecit. Trecentos etiam equites & termille milites pedites deſcripſit ad vrbis cuſtodiam, & populi multitudinem in quatuor tribus diuiſit & conſilium. *i. eos, quorum conſilio ciuitas regebatur, & Reſpub. adminiſtrabatur*, Senatum vocauit. *L.* Σενάτον. *Eſt enim vox Latina.*

Σεναχηρείμ. Senacherim. Nomen proprium.

Σενύα. Senyæ. Regis Ægypti.

Σεξτίλιος. Sextilis. Apud Romanos *eſt* nomen menſis, *qui nunc Auguſtus vocatur.*

Σέξτος. Sextus, Chæronenſis. Plutarchi ex fratre, vel ſorore nepos. philoſophus. qui fuit M. Antonini Cæſaris temporibus, Herodoti Philadelphæi diſcipulus. Erat autem Pyrrhoniæ ſectæ. Et in tanto honore apud Imperatorem erat, *& tanta gratia, ac auctoritate apud eum valebat*, vt vnà cum eo ius diceret. Scripſit Ethica, *ſiue Moralia, libros de moribus*, & Scepticos, lib. 10. *L.* ἢ σκεπτικά. *i. De rerum contemplatione, & conſiderratione.* Poſt Commodi mortem quidam auſus eſt dicere ſe Sextum eſſe, & ad opum, & dignitatis aſſumptionem ire, *& defuncti ſucceſſionem bonorum, & dignitatis petere*, & de multis à multis interrogatus, ſcitè reſpondit. Sed cùm Pertinax quandam de rebus Græcis ex eo quæreret, quarum ille rudis erat, grauiſſimè lapſus eſt, quia ne verba quidem, quæ dicebantur, intelligere potuit. Adeò vultu quidem natura, & cæteris *in rebus* ſtudio ſimilis illi erat, illius verò doctrinæ non erat particeps, *eadem doctrina non excultus.*

Σέξτος. Sextus. Afer Philoſophus, ſceptica, & Pyrrhonia lib. decem *ſcripſit.*

Σεώκη. Seoce. Nomen vrbis.

Σεπφωραῖος. Sepphoræus. Nomen proprium.

Σεπφώρα. Sepphora. Moſis vxor.

Σέπφωρις, εως. ὁ. Sepphoris. Nomen *viri* proprium. Sed fœmineo-genere ſignificat vrbem. Et Sepphoria, *regio* & Sepphoritæ, gens.

Σεραφίν. Seraphim in-plurali-numero per *ι ſcribitur.* In ſingulari verò, σεραφείμ, per diphthongum *ει.*

Σεραφίμ. Inflammatores. Ignea ora. Vel calefactores. Cognitionis multiplicatio. Vel ſapientiæ flumẽ.

Σερβιλία. Seruilia. Nomen *fœminæ* proprium. Et Q. Seruilius, Romanorum Conſul.

Σέρβιος. Seruius. Nomen proprium. Quaſi *dicas*, Seruus.

Σερβωνῖτις λίμνη. Serbonitis palus.

Σέργιος. Sergius Zeugmatenſis, Aphthonij filius, à Dicegoris Hipparchis oriundus, præfectus & ipſe Prætorij, & Conſularis, & Patricius. Epitaphium *ſcripſit* in Sophiſtam Sabinum, fratrem ſuum. Scripſit & alium librum pro cauſidicis, ad Ariſtidem.

Σερδική. Serdice. Vrbs Daciæ.

Σέρρεις. Serres Genus oleris, quod apud nos vocatur Serica. Ab aliis, picrides, *q. d. amaræ herbæ*. Vel potiùs, vt ad veritatem propius accedamus, *ſic vocantur olera, quæ nos dicimus Macedoneſia*.

Σερῆνος. Serenus, qui & Athenæus dicitur, dictus Ælius, *pro, Aelius Serenus, qui & Ath.* Grammaticus, *ſcripſit* epitomen operis Philonis de vrbibus, & quinam in ſingulis clari *fuerint*. lib. 3. Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum, lib. 1.

Σέρριος. Serrius. Nomen proprium. Et Serrium caſtellum. Et Serrium. Nomina *quorundam* oppidorum, *aut caſtellorum, vel propugnaculorum*.

Σέριφος γραῦς. Seriphus anus, quæ in virginitate cõſenuit. *Quod dictum eſt* per tranſlationem ab agreſti locuſta *ductam* quam vocant Seripham anum, & vatem. *Er. ad. Chil. . . Cent. 8. col. 557. ad. 10. Anus eriphus.*

Σερουίλιος. Seruilius. Nomen proprium. Erat autem Conſul *Romanus*. Quære in vocibus Ἀπίκιος Μάρκος.

Σερούχ. Seruch. Hic genus deducit à Tribu Iapheti. Et ab hoc originem duxit idololatria. Cenſuit enim imaginibus, & ſtatuis honorandos eſſe viros, qui olim virtute præſtantes fuerunt, *&* colendos vt beneficos, *& de hominibus bene meritos*. Hoc autem viguit vſque ad Tharram Abrahami patrem. Abrahamus verò, qui fuit vir iuſtus, & qui ad Dei cognitionem venerat, *verùmque Deum cognoſcebat*, conſiderans à patre ſuo homines decipi, qui efficeret, vt ſimulachra, & ſtatuas adorarent, & Deum, *rerum* omnium creatorem non agnoſcerent, contritis operibus patris, Carris ex Meſopotamia, *regione inter duos fluuios ſita, &* finibus Chaldæorum exceſſit, & habitauit in partibus illius *regionis*, quæ nunc Palæſtina vocatur, vltra Iordanem fluuium, & ipſe, & ipſius cognati, & Lot, fratris eius filius, ætatis ſuæ anno 75. Sunt igitur à diluuio vſque ad Abrahamum, anni 1403. Sed ab Adamo vſque ad Abrahamum anni 3745. Abrahamus autem fuit valde diues, & iumentis, *& pecore* adeò abundans, vt illa vicinia eos non caperet. Quare Loto dedit agros trans Iordanem, quo tempore perierunt duæ vrbes, Sodoma, & Gomorrha, igne diuino in eas impetuosè delato, quòd hoſpites prætereuntes contumeliis afficerent.

Σερβιλία. καὶ σερβίλιος, ὄνομα κύριον. ὁ ὕπατος ῥωμαίων κόϊντος. A

Σέρβιος. ὄνομα κύριον. οἱονεὶ δοῦλος.

Σερβωνῖτις. λίμνη.

Σέργιος. ζευγματεὺς, ἀφθονίου υἱὸς, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονὼς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν, καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς ἀριστείδην. B

Σερδική. πόλις δακίας.

Σέρρεις. εἶδος λαχάνων, τὰ παρ᾽ ἡμῖν σείρικα λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ᾽ ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονήσια.

Σερῆνος. ὁ καὶ ἀθηναῖος. ὁ αἴλιος χρηματίσας γραμματικός. ἐπιτομὴν τῆς φίλωνος πραγματείας, περὶ πόλεων, καὶ τίνες ἐφ᾽ ἑκάστης ἔνδοξοι. βιβλία γ΄. ἐπιτομὴν τῶν φιλοξένου εἰς ὅμηρον α΄. C

Σέρριος. ὄνομα κύριον. καὶ σέρρειον τεῖχος. καὶ σέρρειον, ὀνόματα χωρίων.

Σέριφος γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος. ἣν καλοῦσι γραῦν σερίφην, καὶ μάντιν.

Σερουίλιος ὄνομα κύριον, οὗ ὁ ὕπατος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπίκιος μάρκος.

Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ ἰαφέθ. καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία. ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι, καὶ ἀνδριάσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων θάῤῥα τοῦ πατρὸς ἀβραάμ. ἀβραὰμ δὲ δίκαιος γενόμενος, καὶ ἐς θεογνωσίαν ἐλθὼν, καὶ λογισάμενος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις, καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν, καὶ τὸν ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν θεὸν, συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ χαῤῥὰν ὅρων χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας. καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νῦν καλουμένης παλαιστίνης, πέραν τοῦ ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐ κ αὶ ὁ ἔτη τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως ἀβραὰμ, ἔτη α υ γ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ἀβραὰμ, ἔτη γ ψ μ ε. ἐγένετο δὲ ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα, ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν. καὶ ἔδωκε λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ ἰορδάνου. καθ᾽ ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις σόδομά τε καὶ γόμοῤῥα, θείου πυρὸς καταῤῥαγέντος ἐπ᾽ αὐτάς. διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους. D E F

Σερούχ. Seruch. Hic ex Iapheti Tribu oriundus, decretum tradidit, quo iuſſit honorari viros olim defunctos, & virtute præſtantes, *idque* vel per imagines, vel per ſtatuas, & hos vt adhuc viuentes, quotan-

Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τοῦ ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος, δόγμα παρέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας, καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας, ἢ διὰ εἰκόνων, ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τύ-

A πυς προσκυνεῖσθαι κατ' ἔτος ὡς ἔτι ζῶντας. καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις. καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰσήχθη ἡ πολυθεΐα, καὶ ἡ εἰδωλολατρεία. τοῦτο δὲ διέμεινε παρ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιὸς, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τύπους εἶναι θεῶν, καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα B τῶν ἐθνῶν, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ἦσαν ἔπι τῶν τοιαύτων πλείων ἀναδεξάμενοι, καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα τὸν γίγαντα τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον, καὶ τῆς πυργοποιίας κοινωνὸν γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκλήθησαν μέροπες.

nis adorari *voluit*, & ipſorum memoriam celebrari, *& monumentis ornari*, & in ſacros commentarios referri, & eos iudicari Deos, *vt de hominibus benemeritos & beneficos*. Hinc *in hominum ſocietatem* introducta-eſt multitudo-Deorum, & idololatria *ſiue ſimulachrorum cultus, & veneratio*. Hoc autem apud ipſos permanet vſque ad tempora Tharræ patris Abrahami. Is enim erat ſtatuarius, qui ex varia materia faciebat imagines, & has dicebat eſſe Deos, & adorandos eſſe, vt bonorum autores. Hinc orta huiuſmodi opinio pleraſque nationes, præcipuè verò Græciã perſuaſit. Hi enim hunc errorem iam receperant, & Hellenem colebant, Gigantem, è tribu Iaphet oriundum, & illius turris-fabricationis ſocium, propter quam hominum linguæ diuiſæ-ſunt, & *homines ab hac linguarum, vociſque diuiſione* dicti-ſunt Meropes.

Σερτώριος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Σερτώριος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς, καίπερ θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαι ποτὲ ἐτόλμησε.

Σερτώριος. Sertorius. Nomen proprium. Sertorius autem Romanorum dux, quamuis Hiſpani, propter multos felices rerum ſucceſſus, audaces eſſent, nunquam *tamen de ſumma rerum decernere*, periclitari, *belliſque fortunam tentare* auſus eſt.

Σέρφος. ζῶον μυρμηκῶδες. σέρφον ἐν ὄρχεσι C σφαγίζει. καὶ παροιμία. ἔνεστι κἂν μύρμηκι, κἂν σέρφῳ χολή. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νίκοφρων ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς. ἅπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονηρὰ, ὀρνιθίους σέρφους. ἴσως σκώληκας. ἀκρίδας πάρνοπας.

Σέρφος. Serphus. Animal *paruum*, formicæ-ſimile. *Ariſtoph. in Auibus pag. 391. v. 8.* σέρφον ἐν ὄρχεσι σφαγίζει. *Vide & v. 7. & Schol. annot. 6.* Serphum teſticulatum *teſticulis inſtructum* iugulare. Et prouerbium, *de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 487. ad. 31.* Ineſt & formicæ, & Serpho bilis. Dicitur autem genere maſculo ὁ σέρφος. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 323. v. 3. Schol. annot. 1. & in Auibus. pag. 57 . v. 18. Schol. annot. 10. vnde Suidas* Hæc autem *animalcula* depaſcuntur, *hiſque veſcuntur* aues. Nicophron in Veneris natalibus. Quæ comedunt hæc mala *animalcula, ſcilicet* Serphos auiculis ſimiles. F. ὀρνιθίους. Fortaſſe *verò ſic vocat* vermes, locuſtas, culices.

Σεσαγμένην. πεπληρωμένην. πεφορτισμένην. Ἀγαθίας. μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτῳ D σεσαγμένην ἀγρίῳ τε, καὶ γεγηρακότι παρεισάγει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι. καὶ πῦρ ἐνίησι. καὶ ῥᾳδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐπιμπρᾶτο. καὶ σεσαγμένοι, πεπληρωμένοι. οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. οἱ δὲ, καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ ὅμως, καὶ ἀγέρωχον αἰσθήσαντο νίκην. καὶ αὖθις. οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι.

Σεσαγμένην. Plenam. Onuſtam. *Oneratam. Refertam.* Agathias. Vnum de plauſtris onuſtum fœno, ad agreſtem, & vetuſtam turrim ligneam admouet, & ignem inijcit, & illa turris tota facilè conflagrauit-incenſa. Et σεσαγμένοι. Repleti. Referti. Onuſti. Vt, Illi verò & ſic iter faciebant onuſti. Et, Illi verò, quamuis eſſent onuſti præda, *tamen* glorioſam, & ſuperbam victoriam coronati-reportarunt. Et rurſus. Sic igitur onuſti præda proficiſcebantur.

Σέσελις. εἶδος λαχάνου.

Σέσελις. Seſelis. Oleris genus. *Herba quædam, de qua Lexic.*

Σεσελλίσθαι. μάτην ἐπῆρθαι. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ E Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς, καὶ ἀλαζὼν ἐν τῷ διαλέγεσθαι, καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σιλλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὢν, ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων πλούσιος εἶναι. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους Σέλλους. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι, σελλίζειν.

Σεσελλίσθαι. *Vide ſupra* Σελλίζειν. Temere elatum-eſſe. *Fruſtra ſe iactare Quod loquendi genus ductum eſt* ab Aeſchine Selli *filio*, qui erat iactator, & arrogans in colloquiis, & in diuitiarum ſimulatione. Lycophron verò interpretatus eſt σιλλίζεσθαι, pro ψελλίζεσθαι. *i. balbutire, vel, nugari, garrire, ineptè, ac abſurdè loqui.* Æſchines enim, quamuis eſſet pauper, *tamen* delicias-faciebat, *& ſuperbiebat* ob diuitias, dicens, ſe diuitem eſſe Æſchines verò erat Selli *filius*. Per tranſlationem verò tales *homines, pauperes ſcil. & tamen arrogantes, & ſuperbos, & diuitiarum nomine ſe iactantes*, vocabant Sellos, & arroganter-loqui, vel arroganter-ſe-gerere, *dice-* F *bant* σελλίζειν.

Σέσεικα. ἐνέβαλον.

Σέσεικα. Concuſſi. Incuſſi. Inieci.

Σεσημασμένῳ. ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σεσημασμένῳ. Signato. Pro, obſignato. Demoſth. in oratione de nomine. *eſt autem particip. præt. perf. & pluſ. q. p. paſſ. à* σημαίνω. *Signo Sigillo-obſigno. perf. comm. paſſ.* σεσήμασμαι, *& Atticè* σεσήμασμαι, *vt* μεμίασμαι, *pro* μεμίαμμαι.

Σέσηρε. κέχηνε. διήνοιγε.

Σέσηρε. Hiat. Patet. Apertus-eſt. *Hoc dicitur de labris, quæ longiùs diducuntur, & rictum, ac minacem oris habitum ſi-*

gnificat,qualem in cane irato videmus,qui diducto rictu,dentibúſque nudatis minitatur. A

Σεσηρυῖα. Anus hians.

Σεσηρώς. Hians. *Vide* Σέσηρα.

Σεσοβημένος. Incompoſitus motu. *Qui motu fertur incompoſito.* Perturbatus. Turbatus. Vt, Ille verò celerius,quàm pedetentim *progrediens*,& caput quaſſans, & quædam barbaricè proferens,& minitans, quantum & ex ipſa vocis contentione, & greſſus incompoſito-motu coniici poterat, *abiit.*

Σεσόωσις. Seſoôſis. Nomen proprium.

Σεσωρευμένων. Coacervatorum. Grauatorum. Onuſtorum.

Σέσωστρις. Seſoſtris. Ægypti Rex,qui *mores,&* inſtituta Aegyptiorum mutauit, quòd eos deprimere vellet. Et virorum quidem opera, mulieribus *aßignauit*, mulierum verò *officia* viris lege-lata-mandauit facienda *L.* τὰ δὲ τῶν γυναικῶν, τοῖς ἀνδράσι.

Σέσωσται. Servatus eſt Et σεσωσμένος. Seruatus. Antiqui verò ſine σ *ſcribebant has voces, ſic,* σέσωται, *&* σεσωμένος Et Thucydides dicit διεζωμένοι. *pro* διεζωσμένοι. *ſubligaculis-cincti. Braccati.* Recentiores verò *voces iſtas ſcribunt* cum σ In nonnullis verò, vt rem paucis expediant, prætermittunt σ. vt κεκλεισμένον. Clauſum. & πεπεισμένον. perſuaſum.

Σεύθης. Seuthes. Vnus ex Thraciæ Regibus.

Σεβῆρος. Seuerus. Hic apparuit, *& extitit L.* μετὰ τὸν Δυστυχῆ poſt illum Dyſtychen. *i. poſt Eutychen, (vt ſtatim ſubijcitur) qui nomine quidem Felix vocabatur à Latinis, à Græcis verò* Εὐτυχής, *vel potius* Εὐτύχης; *at re ipſa, propter ſuam deteſtandam hæreſin, erat Infelix*, qui rapto Antiochiæ throno, Manichæam, & Apollinariam, & Eutycheam hæreſim vindicare rurſus, *& inſtaurare* conabatur, totis viribus pacem Eccleſiæ turbans. Sed ex Eccleſia pulſus vt *homo* ſeditioſus, & turbulentus, in Alexandrinorum leuitatem, turbinis, & procellæ inſtar, irruit. Cùm autem hic etiam alia procella & ipſi, & populo reflaſſet, omnia confudit, & perturbauit. Quidam enim, qui vocabatur Iulianus Halicarnaſſenſis, Aſiæ Epiſcopus, eos diſſipauit. Quære in vocibus Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς.

Σευητόνιος. L. Σουητώνιος ὁ Τράγκυλλος. *Vide* Τράγκυλλος. Suetonius dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus.

Σ. CVM EI.

ΣΕιληνός Silenus. Dionyſus, *ſiue Bacchus, ita dictus,* quod in torculari quatiatur, *quum eius racemi prelo premuntur, vt vinum eliciatur.* Σιληνὸς verò, Silenus, Senex, per ι *ſcribitur in media voce, & ita dictus,* quòd quatiatur ſatis, *dum ſcilicet ſaltat.*

Σειρά. Catena. Vt, Rex autem dona miſit Abaris, catenas auro variegatas, *& ornatas*, veſtéſque ſericas.

Σειρά *Catena. Series rerum, &* ipſa genealogia *generiſque deſcriptio perpetua ſerie facta.* Vt, Illa verò Philoſophi vaticinia de ſua genealogia ſequens, *ita de ſe verba fecit. Et alibi,* Neſcio quomodo ille orationis impetus veſtigia ſequens, & inquirens in ipſa genealogia ordinem ipſius animæ in choro non puro. N.L. Poſt hunc verò (vt demonſtratum-eſt) cùm res eſſet obſcura, ad me miſis *quendam*, cui mandauit, vt maniféſtiſſimas, *certaſque rei mihi* nuntiaret. N.L.

Σεσηρυῖα. γραῦς κεχηνυῖα.

Σεσηρώς. κεχηνώς.

Σεσοβημένος. ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος. τεταραγμένος. ὁ δὲ, θᾶσσον ἢ βάδην, τήν τε κεφαλὴν ἐπισείων, καὶ βαρβαρικῶς τινὰ ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς ἐν τῷ ἐντόνῳ, καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

Σεσόωσις ὄνομα κύριον.

Σεσωρευμένων. βεβαρημένων. B

Σέσωστρις. βασιλεὺς αἰγύπτου. ὃς τὰ τῶν αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε. θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι. καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα, ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

Σέσωσται. καὶ σεσωσμένος. οἱ παλαιοὶ δὲ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι. μετὰ τοῦ σ. ἔστι οἷον δὲ ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ. ὡς κεκλειμένον. πεπειμένον. C

Σεύθης. εἷς τῶν ἐν θρᾴκῃ βασιλέων.

Σεβῆρος. οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ. ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον τῆς ἀντιοχείας, τὴν κατὰ μανιχαίους αὖθις, ἀπολλιναρίου τε, καὶ δυστυχοῦς, διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο. κυκῶν ὅση δυνάμις αὐτῷ τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς ἐκκλησίας ὡς ταραχώδης, καὶ ταραξίας, τῇ ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος δίκην, ἢ θυέλλης ἐνέσκηψεν. ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε, καὶ τῷ λαῷ, συνέχεε πάντα, καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς, ἰουλιανός τις καλούμενος ἁλικαρνασσεὺς τῆς ἀσίας ἐπίσκοπος καὶ ζήτει ἐν τῷ ἰουλιανὸς ἁλικαρνασσεύς. D

Σουητώνιος. ὁ τράγκυλλος χρηματίσας, γραμματικὸς ῥωμαῖος.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΙ.

ΣΕιληνός. ὁ διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σιληνὸς δὲ ὁ γέρων, διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις. E

Σειρά. ἡ ἅλυσις. ὁ δὲ βασιλεὺς, δῶρα ἔστελλε τοῖς ἀβάρεσι, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας. ἐσθῆτάς τε σηρικάς.

Σειρά. καὶ ἡ γενεαλογία. τοῖς γὰρ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἑπόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ' ἴχνος ἐπιζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκράτῳ χορῷ. μετὰ δὲ τοῦτον ὡς δέδεικται τεταγμένης ἀσαφοῦς, ἀπέστειλεν ὡς ἐμὲ τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας. F

A Σειραίνω. ξηραίνω. μεθ' ὧν ἐστέφοντο περὶ τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Σειραίνω. Exſicco. Cum quibus coronabantur ad nuptiarum dies N.L.

Σείρ. σειρὸς, ὁ ἥλιος. καὶ σείριος.

Σείρ. σειρὸς, ὁ, Sol. Et *σείριος*. Sirius. Sol. Vel Sirius, ſtella canis, quæ canicula vulgò vocatur.

Σειραῖος ἵππος. ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ὁ δεξιός. δεξιὸν δ' ἀνεὶς ἀεὶ σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. τουτέστι, τῷ καμπτῆρι, τὸν ἀριστερόν.

Σειραῖος ἵππος. Equus, qui *currum fune, vel catena trahit, collocatus* extra iugum, *q. d. funalis, vel catena trahens,* equus dexter. *Sophocles in Electra pag. 113 v. vlt. & 114. v. 1.* Admouebat ſemper *ad metæ flexus, ad ipſam metam, ad quam flectuntur currus,* fiſtulam, *rotæ foramen,* dextrúmque laxans, *ac dimittens,* Funalem equum, *qui currum fune, vel catena trahebat, extra iugum alligatus temoni,* coercebat incumbentem: Id eſt, ſiniſtrum *equum, qui iam accedebat* ad metam, *ad ſe retrahebat.*

B

N O T Æ.

Δεξιὸν δ' ἀνείς.] Sophocles in Electra. pag. 113. & 114.

Ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα. δεξιόν τ' ἀνεὶς.
Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

Σειραῖς. πλεκτοῖς ἱμᾶσι. καὶ γένος πάρθων οἱ σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται γὰρ ἀπὸ τῶν ἵππων σειρὰς ἱμάντων ἑλίσσοντες. πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους. ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ C ἵππου, ἀποθανόντας, ἢ ζῶντας ἕλκουσι.

Σειραῖς. Funibus. Reſtibus. Catenis. Plicatis. *contextiſque* loris. *Hinc* etiam Parthorum *quoddam* genus *dictum, eorum ſcil.* qui Reſtiferi vocantur. Pugnant enim ex equis, plicantes lororum catenas, *ex loris plicatis, & contextis conficientes catenas, vel reſtes, & laqueos.* Cùm autē acceſſerunt ad hoſtes, laqueos ex loris *implicitu, contextiſque confectos, in illos* iniiciunt, & equos auertentes retro, *ac retrahentes,* per-vim impellunt, *ac abigunt.* Laqueis verò captos *hoſtes,* equorum impetu vel viuos, vel mortuos abſtrahunt.

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα. σειρὴν, ζῶόν ἐστι κηροποιὸν μελίσσῃ παραπλήσιον.

Σειρὴν. Hexametrum. Siren quidem, amicum nunciat, hoſpitem verò, apis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 556. ad.* 5. Siren *eſt* animal cerificum, api ſimile.

Σειρῆνας. γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι, μῦθος ἐστὶν ἑλληνικός. αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι, οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας D διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, καὶ ἄνω, εἶδος γυναικῶν. τὰ δὲ κάτω, στρουθῶν. οἱ μυθολόγοι, σειρῆνάς φασί τινα θηλυπρόσωπα ὀρνίθια εἶναι. ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ᾄσμασί τισι πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστόν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, τόπους εἶναι τινὰς θαλαττίους ὄρεσί τισιν ἐστενωμένους. ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖ- E θρον, λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν. ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ῥεύματι, καὶ αὔτανδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἠσαΐᾳ εἰρημέναι σειρῆνες, καὶ ὀνοκένταυροι, δαίμονές τινες εἰσίν, οὕτω σχηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως, ἥτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι, καὶ ἀναπτάντες ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ τοῦ ἀέρος ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. F ὁ οὖν Ἰὼβ λέγει ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. τουτέστιν, ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς, ὥσπερ σειρῆνες. στρουθοὺς δὲ λέγει, οὓς ἡμεῖς στρουθοκαμήλους λέγομεν. ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ, καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τῶν σειρήνων γλυκύτερον.

Σειρῆνας. Sirenas. Mulieres quaſdam Suaui voce-præditas, *& canoras* fuiſſe, vetus Græca fabula *canit,* quæ in inſulula ſedentes, ſuauitate-vocis adeò delectebant *homines* præternauigantes, vt *eos* ad mortem vſque ibi detinerent. Habebant autē, à pectore quidem, & ſupernè, *ad ſummum vſque corporis verticem,* fœmineam formam, Infernè vero, paſſerum. Mythologi verò, *qui fabulas ſcribunt,* dicunt Sirenas, eſſe quaſdam auiculas fœminea-facie-præditas, quæ præternauigantes decipiunt, & canticis quibuſdam meretriciis audientium aures demulcent. Illius verò cantus voluptas, *& ſuauitas* nullum alium bonum finem habet, niſi ſolam mortem. At vera *rerum iſtarum* narratio hoc vult *ſignificare*, loca quædam eſſe marina montibus quibuſdam anguſtata, in quibus compreſſus *aquarum* fluxus ſtridulam quandam, *ac argutam* vocem edit. Qua audita præternauigantes, ſuas animas, *vitámque ſuam* illi fluxui concredunt, *atque committunt,* atque *ſic* ipſi-viri cum ipſis nauibus pereunt. Sirenes verò, quæ apud Eſaiam *ita* vocantur, & Onocentauri, *Onocrotali,* ſunt quidam dæmones, ea figura *mortalibus* apparentes in vrbis deſolatione, quę ira Dei contingit Syri verò, dicunt eſſe cycnos. *i. olores.* Hi enim, poſtquàm corpus-lauerunt, ex aquis in aerem auolantes, ſuaue quoddam carmen canunt, *quale deſcribit Virgil. Aen. lib. 7. pag. 297. & 298* Iobus verò dicit, Frater factus-ſum Sirenum, & ſodalis paſſerū. Hoc eſt, Meas calamitates cano, quemadmodum Sirenes. Paſſerem verò vocat, quem nos Struthiocamelum appellamus, qui auis quidem eſt. ſed pedes, & collum aſini habet. Et in epigrammate. Et cantus ille Sirenum cantu dulcior.

citat. Dæmones autem ab initio ab vniuerſitatis autore Deo non ſunt conditi mali: ſed animi peruerſitate à melioribus ad peiora deciderunt libere, & vltrò, & rebus à Deo datis non contenti: ſed maiora appetentes, ſuperbiæ perturbationem admiſerunt, *& in animum receperunt*, & honore, qui ab-initio datus fuerat, exciderunt, & bellum aduerſus homines ſuſceperunt, & aduerſus ipſos vt diuina imagine honoratos rabiem-ſuam-exeruerunt, *& in eos ſuum furorem exercuerunt.* Sed Angelorum præfectura cuſtodiuntur. Certatoriam verò pugnam. *i. certamen verò, pugnámque* Deus non prohibuit, vt ipſa lucta fortiſſimos, *ac optimos* demonſtraret.

ἀλλήλοις ἐμβάλλων, καὶ μάχην. οὐ πονηροὶ δὲ A
ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ὅλων δημιουργηθέντες· ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἔπεσον αὐτεξουσίως, καὶ αὐθαιρέτως. καὶ τοῖς παρὰ θεοῦ παραχθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες εἰσδέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἀπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς. καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον. καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνι θείᾳ τετιμημένων λυττῆσαι. ἐπιστασίᾳ δὲ τῶν ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ θεὸς οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἡ πάλη. B

Σάτωρ Sator. Satoris. *Videtur Latinū. Virgil. Aen. lib. 1. pag. 119. v. 20. Olli ſubridens hominum ſator, atque Deorum.*

Σάτωρ. σάτωρος.

Σατραπεία. Satrapia. Præfectura. Prouincia. Principatus. Satrapæ, dignitatis genus. *Perſicum vocabulum. Sic autem vocatur prouinciæ præfectus, vel præſes.*

Σατραπεία. ἐπαρχία. σατράπης δὲ, σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

Σάτυρος Satyrus. Saltator.

Σάτυρος. ὁ χορευτής.

Σαυλοπρωκτιᾶν. *Ariſtoph. in Veſpis pag. 354. v. 1.* Atqui vehementer cupio quaſſare nates. *Vide Schol. annot. 1.*

Σαυλοπρωκτιᾶν. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Σαυρίων. *Videtur genitiuus pluralis à ſingulari σαύριον. τό.* Signi, vel flammuli genus. *N. L.*

Σαυρίων. εἶδος σημαίας. ἢ φλαμούλου. C

Σαύρα. Lacerta. Et σαῦρος. Lacertus. Animal ſerpens, *vel reptile. Quod apparet ex ſequentibus ſenariis.*

Σαύρα. καὶ σαῦρος, ἑρπυστικὸν ζῶον.

Lacerto verò poſtea ſimilis euaſit.
Reptile verò hoc animalium genus
Exiſtens ſi ſecet quis, & diuellat medium,
Trahit quidem ſua cum ſtrepitu ſegmenta.
Coeunt verò tamen iterum eius *reliquiæ.*

Eſt & piſcis lacertus. *L.* τὶ ζώων γένος.

Σαύρῳ δὲ λοιπὸν ἐμφερὴς ἐγίνετο.
Ἑρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῶον γένος
Ὃν εἰ τέμοι τις, καὶ διασπάσοι μέσον,
Ἕλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα
Συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα.
Ἔστι δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος.

Σαυρομάται. Sauromatæ. Nomen gentis.

Σαυρομάται. ὄνομα ἔθνους. D

Σαυρωτῆρσι. Poſterioribus-haſtæ-cuſpidibus. *Epigr. lib. 6. pag. 434 & 435. epigr. 113. v. 2. & 3.* Interfecit Mæandri iuxta ter-volutam. *i. ſinuoſam* aquam Acuta-poſteriore-haſtæ-cuſpide. Et, Celeriter circumagens, *& circumuertens* equum irruentem, *aduerſarium* poſteriore-haſtæ-cuſpide ferit in ceruice. Vel σαυρωτὴρ *dicitur* iaculum, haſta. Vel teli-poſterior-cuſpis, quam quidam vocant οὐρίαχον. q. d. caudam-ex-haſta-prominentem.

Σαυρωτῆρσι. τοῖς σύραξι, τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων. ἔκτανε θηκτῷ σαυρωτῆρι. καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον εἰς πεσόντα, παίει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ ξυστὸν, δόρυ. ἢ σύραξ. ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς. *Senarius, de quo Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 544. ad. 59.* Te-ipſam laudas, vt Aſtydamas olim Aſtydamæ, *vel, Aſtydamanti* Morſimi filio, propter actæ tragœdiæ felicem-ſucceſſum *aiunt* Parthenopæi ſtatuæ dedicationem in theatro ab Athenienſibus conceſſam-fuiſſe. *Vel potiùs, Aſtydamas hiſtrio quidam fuit, Morſymi filius, cui, quòd in agendo Parthenæo ſeſe præclarè geſſiſſet, Athenienſes conceſſerunt, vt ſuam ſtatuam in theatro poneret. Sic & Eraſ.* Hunc verò *ferunt* hóc arrogans epigramma in ſe-ipſum feciſſe,

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ. Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου δοκιμήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ, Παρθενοπαίῳ δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ, εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο. E

Vtinam ego inter illos fuiſſem, aut illi nobiſcum fuiſſent,

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην. ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν.

Qui linguæ ſuauis prima præmia *videntur ferre.*

Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν.

Nam reuera iudicatus-fuiſſem, in certamen *miſſus*, illis *propemodum-par.*

Ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος.

Nunc verò Iudices viris non doctrina præſtantioribus: ſed ſolo *tempore* nos antecedentibus, præmia *præbent, quos* iam defunctos *inuidia non comitatur.*

Νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ' οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται. F

Ob hanc igitur *inſignem*, *ac* nimiam arrogantiam, *aiunt. Athenienſes* hanc inſcriptionē reieciſſe. Quamobrem apud Comicos res abiit in prouerbium, *comi-*

διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν, παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο. ὡς παρὰ Φιλήμονι. λέγεται δὲ καὶ

A καὶ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.

per apocopen hemiſtichÿ, non integro verſu ſcriptum. Sic, Σαυτὴν ἐπαινεῖς. Te.ipſam laudas.

eſtque iocis eſt excogitata, quemadmodum ſcribitur apud Philemonem. Hoc autem prouerbium dicitur etiam

Σάφα. σαφῶς. φανερῶς. καὶ ὅμηρος. μὴ ψεῦδε εἰδησάμενος σάφα εἰπεῖν.

Σάφα. Perſpicuè. Manifeſtè. Et Homerus. Ne mentiaris, cùm-ſcias manifeſtè, veréque loqui. ψεῦδε. pro ψεῦδε, quod Ionicè formatum ab imperatiuo communi ψεῦδου, diſſoluta diphthongo ου in εο.

Σαφέστερον εἰπὲ, κἀμαθέστερον. εἰπὲ γὰρ ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα. τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. πῶς οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ, καὶ σαφέστερον. παρὰ τὴν παροιμίαν. σαφέστερον καὶ ἀμαθέστερον φράσον. ὁ δὲ, φησιν. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσαιμεν. οἷς δ' οὐ χρώμεθα τούτοις χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν. εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

Σαφέστερον Ariſtoph. in Ranis pag. 185. & 186. Euripidem, & Dionyſum colloquentes introducit. Eu. Quum ea, quæ nunc ſunt infida, fida ducemus, Illa vero, quæ tunc fida, ducemus infida. Di. Quomodo: non intelligo quid iſta ſignificent. Rudius aliquanto dic, & apertiùs Eu. Si ciuibus, quibus nunc credimus, ac fidimus, His diffidamus, quibus verò non vtimur, His vtamur, fortaſſe ſeruabimur. Nam Si nunc infelices ſumus propter iſtos, quomodo, his Contraria facientes, non ſeruabimur?

B

Εὖγ' ὦ παλάμηδες. ὦ σοφωτάτη φύσις.

Di. Euge, ô Palamedes, ô ſapientiſſimum ingenium!

Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ κηφισοφῶν;

Hæc vtrum ipſe inueniſti, an Cephiſophon?

NOTAE.

C Σαφέστερον εἰπὲ.] Sic apud Ariſtophanem in Ranis. pag. 185. & 186. verſus iſti ſcribuntur.

Εὐ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πιστά. Δι. πῶς; οὐ μανθάνω.
Ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ, καὶ σαφέστερον.
Εὐ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
Τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.
Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Τἀναντία πράττοντες, οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

Etcæt. Eraſ. ad Chil. 1. Cent. 1. Col. 36. ad. 39. Rudiùs, ac planiùs. Vide & ad. 37. Craſſa, vel pingui Minerua. Et ad. 38. Craſſiore Muſa. Meliùs autem apud Suidam ſecundus verſus habet,

Τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. & cæt. hanc lectionem ſequor.

D Σαφήνεια. καὶ σαφηνίζω. ἑρμηνεύω. σαφῶ δὲ, σαφήσω.

Σαφήνεια. Perſpicuitas. Declaratio. Et σαφηνίζω. Perſpicuum facio Declaro. Interpretor. Σαφῶ verò, deducitur à σαφέω. cuius futurum eſt σαφήσω. Idem.

Σαφής. ἀληθής. καὶ ὅμηρος. εἰδησάμενος σάφα εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ σοφοκλῆς.

Σαφής. Perſpicuus. Certus. Manifeſtus. Verus Et Homerus. εἰδησάμενος σάφα εἰπεῖν. pro, ἀσφαλῶς, καὶ σαφῶς. Sciens verè loqui. σάφα dixit, pro ἀληθῶς. verè. Et Sophocles in Oedipo Coloneo. pag. 292. v. 16.

Εἰ ζεὺς ἔτι ζεὺς, χ' ὦ διὸς φοῖβος σαφής.

Si Iupiter adhuc eſt *Iupiter, & ille Iouis* filius *Phœbus* eſt *verax*.

Σαχωνίσθων.

Σαχωνίσθων. Sachoniſthon. N. L.

Σάχωνος. ὄνομα κύριον.

Σάχωνος. Sachonis. Nomen proprium viri, qui Sachon vocabatur.

E

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β. ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ Ε.

Σ. CVM B. & AI. & E.

Σβεννύντος. καὶ σβεννύω, αἰτιατικῇ. καὶ σβεννῦσα.

Σβεννύντος. Extinguentis. Et σβεννύω. Extinguo. Accuſatiuo. Et σβεννῦσα. Mulier extinguens.

Σβέσαι. παῦσαι.

Σβέσαι. Extinxiſſe. Sedaſſe. Compeſcuiſſe.

Σαίνεσθαι. κολακεύειν. τὸ ῥῆμα σαίνω. ἀλλὰ κύον σαίνοις κέρβερε τόν με κύνα. καὶ αὖθις. σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν. ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. καὶ σαίνω, αἰτιατικῇ.

F

Σαίνεσθαι. Adulatione-deliniri. Aſſentatione-flecti. Demulceri. Dicitur de eo, cui quis blanditur, ac aſſentatur, vt aliquid ab eo impetret. Interdum & Atticè ponitur paſſiuum pro actiuo, adulari, aſſentari, blandiri, demulcere. Ipſum verbum actiuum eſt σαίνω. Vide Lexica. In epigr. lib. 6. pag. 284. ep. 540. v. 2. At ô canis aſſenteris Cerbere mihi cani Diogeni. Et rurſus. Demulces, me, me tamen mordens, & canis latenter-mordens ac ſubdolus es. De iis dicitur, qui ſe beneuolos eſſe ſimulant, & clàm inſidiantur. Et σαίνω gaudet accuſatiuo.

Σαινουροι. τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαινουροι. Sic equi, vel canes epithetice vocantur, qui quatiunt caudã. q. d. quaſſatores, vel agitatores caudatũ.

Σαίρει. *Verrit. Scopis purgat. Mundat.* Ornat. vel gaudet. *Prægaudio labia diducit, ac hiat.*

Σεβάζω. Accuſatiuo. Et σέβω, eodem-modo *ſumitur pro* Colo. Veneror. Religioſè-admiror. Obſtupeſco.

Σέβας. *Cultus. Adoratio. Reuerentia. Veneratio.* Honor. Stupor ob-admirationem. Apud Callimachum verò *ſignificat* admirationem. *Vt, quum dicit,* τὸ δ' ἔχω σέβας. Hanc admirationem habeo. *i. Hoc admiror.*

Σεβάστεια. Sebaſtia. Vrbs. Et Sebaſtianus, *eius* ciuis.

Σεβαστιανός. Sebaſtianus. Hic tempore Valentis fuit. Sub hoc autem virorum bellicoſorum delectus eſt-habitus. Hic autem vir omni ſpe melior, *ac ſuperior* eſt-inuentus, nullius virtutis expers. Nullus enim erat non ſolùm illius ætatis hominum: ſed ne priſcorum quidem, & eorum, qui apud omnes valde celebrantur, cum quo non poſſet iurè comparari. Qui, cùm bellorum-amans eſſet, minimè tamen periculorum-amans erat, non propter ſe-ſed propter eos, quibus imperabat. Pecuniæ verò copiam curabat, tantùm vt corpus armis ornaret. Victu verò volens-vtebatur duro, & aſpero, & eo, qui ipſi defatigato ſufficiebat, & qui ad laborem eunti non erat impedimento. Cùm autem inſigniter militum-amans eſſet, militibus *tamen* non gratificabatur, *nec eorum vitijs indulgebat:* ſed omnem plùris-habendi-cupiditatem à ſuis auferebat, *ac omnem auaritiam ab ijs auertebat,* & *eorum* rapacitatem in hoſtes conuertebat. Illos verò, qui hæc *ſua mandata* violaſſent, grauiter puniebat. Obtemperantibus verò, *& imperata facientibus,* pro viribus erat-adiumento, *eóſque adiuuabat in parandis rebus neceſſarijs.* Denique (vt ita loquar) ſeipſum virtutis exemplum, & formam *omnibus* præbebat. In magnis autem, & ſplendidis præturis *ac imperijs* verſatus, vt Rhodiorum Coloſſus ob *ſuam* magnitudinem formidabilis eſt, non autem amabilis, ſic & ille propter virtutem-ab-auaritia-prorſus-alienam, admirabilis quidem erat: ſed nullam habebat gratiam. Cùm autem propter mentis rectitudinem offendiſſet eunuchos, Regum conſopitores, *vel Imperatorum cubicularios,* ipſe, qui propter paupertatem expeditus, & ad *loci* mutationem, *ad locum mutandum* facilis erat, præturæ, *vel imperij* ſucceſſorem-habuit.

Σεβαστός. Venerandus. Adoratione-dignus. Venerabilis. Et σεβίζει. Colit. Veneratur. Adorat. Et σεβίσαι. pro εὐλογῆσαι. Benedicere. laudibus-celebrare. Ariſtophanes. Fideliter meum *cor, meus animus* Deos poteſt laudibus-celebrare. Pro, Fideliter me gero erga Deum hymnis canendum, & laudibus-celebrandum *Sum fidelis in Deo laudibus, ac hymnis celebrando.*

Σεβαστοφόρει. *l.* σεβαστοφορεῖ. Quære in voce Αὐγουστεῖον *Imò in* Αὔγουστος ὁ Καῖσαρ.

Σεβηριανός. Seuerianus, Damaſcenus, vnus ex primarij generis viris, Auxentij Callinici F. ſui generis ortum ad Romanos maiores referens, qui patriam Alexandriam incoluerunt, præter ingenij celeritatem, poetica quoque, & oratoria doctrina eruditus. Præterea verò etiam Iuris ciuilis Romanorum peritia inter ſuos æquales excellere viſus eſt. Cùm autem eſſet animo firmo, & quæ ſecum-ipſe cogitaſſet, ea peragere ſtuderet, agendi-celeritate conſilium anteuertebat. Quamobrem etiam eius vita ſæpius eſt lapſa. Nam ab initio quidem ad Philoſophiam ſe-conuertere, *& animum ad eam appellere* vehementer-cupiebat. & Proclo ſe inſtituendum tradere

Σαίρει. κοσμεῖ. ἢ χαίρει. A

Σεβάζω. αἰτιατικῇ. καὶ σέβω. ὁμοίως

Σέβας. τιμή. ἔκπληξις. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα. τὸ δ' ἔχω σέβας. καὶ σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

Σεβάστεια. πόλις. καὶ σεβαστειανὸς, ὁ πολίτης.

Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὑρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων. οὐδεμιᾶς B ἀρετῆς ἀπολείπων. οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων; ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντας. ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὤν, ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν. οὐ δι' ἑαυτὸν, τῶν ἀρχομένων δὲ ἕνεκεν. χρημάτων δὲ αὐτῷ πλήθους ἔμελεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν ὅπλων κοσμήσειν ἔμελλε. τροφὴν δὲ προῃρεῖτο σκληρὰν, καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἤρκει, καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς κάματον, οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως, C στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο. ἀλλὰ πᾶσάν τε ἀφῄρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἁρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα. καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εὖ συνηγωνίζετο. ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν ὑπόδειγμα, καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις, καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὤν, οὐκ ἔστιν ἐράσμιος. κἀκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὤν, οὐκ D εἶχε χάριν. προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν, καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

Σεβαστός. προσκυνητός. καὶ σεβίζει σέβεται. καὶ σεβίσαι. ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. ἀριστοφάνης. εὐπίστως τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν, εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν θεὸν ὑμνῆσαι, καὶ εὐλογῆσαι. E

Σεβαστοφόρει. ζήτει ἐν τῷ αὐγουστεῖον.

Σεβηριανός. ἀπὸ Δαμασκοῦ. τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων. αὐξεντίου τοῦ Καλλινίκου υἱός. εἰς Ῥωμαίους ἀναγομένους προγόνους, πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπῳκηκότας. παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς. ἔτι δὲ καὶ τοὺς περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων F διατριβούσης διαφέρειν ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὤν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθείη, ταῦτα πράττειν ἐσπουδακὼς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτοῦ, πολλαχῇ δισφαλής. προυθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι. καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. ἤκμαζε γὰρ τότε, καὶ

ſtudebat.

A ἤνθει ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. ἐβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν, καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι. καὶ οἷον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἅμα ἡ εἱμαρμένη, καὶ τὸ χρεών. ἔτι δὲ τὸ αἱρετόν, ὅ, τι ἐστὶ κακόν, εἰς βίον ἄλλον ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα, καὶ μεγαλοπρεπῆ. τρα-
B χὺν δέ τινα, καὶ ἀνήνυτον. ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν. ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας, καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος, εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτόν, καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος, καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅ, τι ἂν ὁρμήσειε, καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπιτιμίοις ἔργοις τε, καὶ λόγοις, καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμόν, οὐ διέτριβεν οὐδὲ ὁπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν, καὶ πλεονεξίαν
C ἐπίφορος ἦν. προσκρουστικὸς δέ, καὶ ἁμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. καὶ ἐνίοτε ἐξαγόμενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων, φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς, οὐδὲ εὐτυχεῖς. καὶ ἐς τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακοπραγίας. ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προ-
D σκρούσας, ὅτι μὲν υἱεῖ τοῦ πάνυ Ἄσπερος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πράγματα, καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνου. πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθὼς, καὶ ὑβρισθείς, οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱερώτατος δὲ ἦν εἰς ὑπερβολὴν, καὶ Ἕλλην. καὶ πολλῶν μὲν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατείους τοὺς
E μείζους, καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε, καὶ σοφιστικόν, ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα, καὶ φιλόσοφον τρόπον, ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον, εὔρουν τε ἅμα, καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. ἔτι δὲ καὶ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμὸν νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανόν, οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ ἐκμανθάνοντος ἠνείχετο τά τε ποιητικά, τῶν τε ῥητόρων τοὺς εὐδοκιμοῦντας. μισθόν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν προσήκουσαν ἑκάστῳ ἑστίασιν. τῶν μὲν
F οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν, ἀπεδέχετο μετρίως. τὸν δὲ Καλλίμαχον, εἰς χεῖρας λαβών, οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέπτυε τὸν Λίβυν ποιητήν. ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. τούτῳ κατεπηγγείλατο Ζήνων βασιλεὺς εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἔπεισεν, οὐδὲ

ſtudebat. Tuncenim Proclus Athenis vigebat, & florebat, Sed pater ipſi fuit impedimneto. Volebat enim ipſum cauſas *forenſes* dicere; *cauſidicum eſſe, cauſarũ patronum eſſe*, & hac mercenaria paranda-pecuniæ-ratione locupletari. Eius tamen pater quàm celerrimè vitam finit, *non multo pòſt obit.* Ipſe verò profectus Athenas, huiuſmodi ſomnium vidit. Videbatur ſibi montis cacumini tanquam vehiculo *cuidam* inſidere, & quodammodo mõtem ipſum agitare. Fatum autem, & decretum-diuinum, pręterea verò etiam ipſa voluntas, quæ mala erat, ipſum traduxit ad aliam vitam, quæ excelſa quidem, & magnifica videbatur eſſe: ſed tamen erat aſpera, & inanis. Quod & ipſe ſuo-iudicio- confirmauit, & ipſa euentus experiẽtia demonſtrauit. Nam Philoſophię, beatiq́ue ocij loco, ad Rempub gerendam, & ad magiſtratus adipiſcendos ſe magno ſtudio contulit. Cùm autem naturâ contentioſus eſſet, & inuictus, *& adeò pertinax, vt à nullo ſe vinci pateretur, in omni re*, in quancunque propenſus-fuiſſet, *& ad quam gerendam ſe contuliſſet*, & gloriæ cupidus. vt haud ſciam an aliquis alius *eo fuerit ambitioſior*: ſed honorificis & factis, & dictis, quæ virtutem animi foras *& in lucem* producunt, *intentus* in pecunia quidem paranda ne vel minimum quidem occupabatur, neque ad iniuriam illinc *manantem*, nec ad-alios deffendendũ-promptus, & ſemper paratus ad contendendum cum eminentioribus, nec vlli maiorum magiſtratuum quidquam præter id, quod iuſtum, & æquum eſſe putabatur, concedere volebat, & in iure dicendo acerbiſſimus erat. Quinetiam interdum ab ira abreptus, & ſtudens efficere ne ab vllo contemneretur, quaſdam cædes nec pias, nec felices fecit. Et calamitatis poſtea ſuam vitam ſequutæ cauſam in has contulit. Cùm autem etiam in-odium-incidiſſet Ardaburij, qui filius quidem erat illius magni Aſperis, hominis quidem Barbari: ſed maximæ apud Regem autoritatis, & Orientalium legionum ducis, multas quidem moleſtias illi, illiúſque patri exhibuit: ſed pluribus, & grauioribus iniuriis, & contumeliis affectus, nullum iſtius *ſuæ* pertinaciæ fructum percepit. Sanctiſſimus autem fuit, & ſupra-modum religionis Græcæ cultor. Quamuis autem & multæ minæ, & terrores *ipſi intemtarentur*, non ceſſit *tamen, nec de ſua impietate quidquam remiſit* ille ſceleratus. Iſocrateas etiam orationes maiores. & de Repub. agentes mihi enarrauit, non artificioſo, & ſophiſtico: ſed prudenti, & philoſophico more, quo-tempore etiam perſpexi hominem ſimul felici-dicendi-copia-præditum, & in ciuilibus enarrationibus ampliſſimum *eius* ingenium. Præterea verò rerum etiam, quæ dicuntur iudicem optimum eſſe *eum cognoui.* Iulianum etiam, meum, natu-minorem fratem ſic ad eloquentiæ-ſtudium inflammauit, vt eum & poetas, & celebres oratores ediſcere, *memoriaque mandare* pateretur, & huius alacritatis *cauſa* mercedem *ei* daret, *ſcilicet* honorẽ alteri conuenientem, conuiuium. Ac aliorum quidem Poetarum *ſcripta*, mediocriter admittebat *& modicè probabat.* Cùm verò Callimachum in manus ſumpſiſſet, illum Afrum Poetam nunquam non deriſit. Quin-etiam *eius lectionem* iniquiore ferens animo, iá ſępe librum *illius* cõſputauit. Huic Zeno Imperator pollicitus-eſt, Si rerum-dominis obtemperaret. *& ex eorum arbertio penderet*, maximum ab Imperatore magiſtratum, ſed ne ſic quidem *ipſi rem* perſuaſit, nec

perſuaſurus vnquam fuit. Nobis autem illam epiſtolam, quæ *tales honores ipſi* pollicebatur: ſed quæ *rem ei* non perſuadebat, legit, *ac recitauit.* Arcadium etiam Lariſſæum per epiſtolam obiurgauit. Nam Seuerianus in epiſtolis ſcribendis acer, & cordatus erat, vt perſpicere licet ex illius viri epiſtolis, ſi eas legas.

Σεβῆρος. Seuerus, Romanorum Imperator, *milites* miſit, qui Byzantium obſiderent. Illic enim adhuc erant Nigri duces, qui eò confugerant. Quod poſtea fame captum-eſt, & tota vrbs euerſa-eſt, & Byzantium theatris, & balneis, omnique ornatu, & honore priuatum, in pagum eſt redactum, & Perinthiis dono datum-eſt, vt iis ſeruiret, vt & Antiochia Laodicenſibus. Militibus interdictum-fuerat, ne mulieribus miſcerentur, *néve rem cum iis haberent.* Seuerus verò *militibus* hoc permiſit, eóſque aureis annulis honorificè donauit. Seuerus Byzantium iuit. Cùm autem vidiſſet ciues cum oleaginis-ramis *Imperator* fauſtis acclamationibus-celebrantes, & ſalutem petentes, & excuſationes afferentes, à cædibus quidem *eorum* abſtinuit, ſed Perinthiis *eos* iterum ſubiecit, & theatri, venationúmque porticus ipſis præbuit, & circum-equeſtrem ædificauit, & tabulatis, & *nauium hoſtilium* roſtris exornauit, templis, ædibus, & hortis quorundam pupillorũ fratrum, & arboribus reſectis, quæ circum illum equeſtrem-circum erant, eâ figurâ, quæ núc cernitur, exornauit, adiunctis etiam ei balneis in Iouis templo, quod Zeuxippum vocabatur, Renouauit etiam id, quod Strategium. *i. Prætorium* vocatur. Sed hæc quidem omnia Seuerus eſt-auſpicatus, eius verò filius Antoninus perfecit. Seuerus Alexandriam profectus, inuenit inſcriptionem in prima *vrbis inſcriptione, in quam primam incidit, quæ talis erat,* Domini Nigri *eſt* hæc vrbs. Cùm autem ille propter hoc *inſcriptionis genus* indignaretur, Alexandrinus populus obuiam *illi* proceſſit, vociferans, ſcimus nos dixiſſe, Hanc vrbem eſſe Domini Nigri. *Quod conſultò diximus.* Tu enim es Nigri dominus. Cum autem *Imperator* probaſſet illam expeditam defenſionem, *illam inſcriptionem* ipſis conceſſit, *& veniam ipſis dedit.* L. τοῦ κυρίου, *&* ὁ κύριος.

Σεβῆρος. Seuerus, ſophiſta Romanus. Hic in Arabiam ex Syria, & in Palæſtinam venit, & in ſuperiorem Ægyptum per Nilum nauigio-aſcendit, eámque totam, paucis exceptis, perluſtrauit. Nam in Æthiopiæ confinia propter peſtilentiam ingredi non potuit, & omnia, vel occultiſſima perſcrutatus-eſt. Is enim erat, qui nec humanarum, nec diuinarum rerum quidquam imperueſtigatum relinquere poterat. Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & quoſcunque reperire potuit, ex omnibus adytis ſuſtulit, & in Alexandri monumento concluſit, vt nec illius corpus quiſquam amplius cerneret, nec *res* in illis *libris* ſcriptas legeret. Hic *Seuerus* erat Afer natione, in rerum adminiſtratione ſtrenuus, ſimul & iracundus, & duræ, & aſperæ vitæ aſſuetus, & labores facillimè tolerans, & ad cogitandum celer, *ſtatimque perſpiciebat quid opus eſſet facto*, & ad peragendum, quod cogitaſſet, velox, *& quod decreuiſſet, id ſine mora exequebatur.* Hic Palatium ingreſſus, Albini amicos apud Senatum accuſauit, corúmque literas, & probationes, quibus conuincerentur, protulit, & a-

A ἐμέλλησε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολήν, καὶ μὴ πείθουσαν. καὶ ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ λαρίσσης, δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ σεβηριανὸς, καὶ ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

Σεβῆρος. ὅτι σεβῆρος ὁ τῶν ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ βυζάντιον. ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ νίγρου καταφυγόντες, ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ. πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη. B καὶ θεάτρων τε, καὶ λουτρῶν, παντός τε κόσμου, καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ βυζάντιον, κώμη δουλεύειν περινθίοις δῶρον ἐδόθη. ὥσπερ καὶ ἀντιόχεια λαοδικεῦσιν. ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε. καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο. ὅτι σεβῆρος ἧκεν εἰς τὸ βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας, καὶ δεομένους σωτηρίας, καὶ ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν. περινθίοις δὲ αὖθις ὑπέταξε. C καὶ παρέχων αὐτοῖς θεάτρου, καὶ κυνηγίων στοὰς, καὶ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν ἰκρίοις, καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας. ἀγοράσας οἰκήματα, καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν, καὶ τὰ περικείμενα τῷ ἱπποδρομίῳ διακόψας δένδρα, εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ διὸς, ὅπερ ἐκαλεῖτο ζεύξιππον. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον στρατήγιον. ἀλλὰ τούτων μὲν ἁπάντων σεβῆρος προκατήρξατο. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἀντωνῖνος, ἐπελειτούργησεν. D ὅτι σεβῆρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν, εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ κύρου νίγρου ἡ πόλις. καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ὑπήντησεν ὁ τῶν ἀλεξανδρέων δῆμος κράζων. οἴδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ κύρου νίγρου ἡ πόλις. σὺ γὰρ εἶ ὁ κύρος τοῦ νίγρου, καὶ δεξάμενος τὸ ἕτοιμον τῆς ἀπολογίας, συνεχώρησεν αὐτοῖς.

Σεβῆρος. σοφιστὴς ῥωμαῖος. οὗτος εἰς ἀραβίαν ἐκ τῆς συρίας, καὶ εἰς τὴν παλαιστίνην ἦλθε. καὶ εἰς τὴν αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ νείλου ἀνέπλευσε, καὶ E εἶδε πᾶσαν αὐτὴν πλὴν βραχέων. οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα, καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος, μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον, μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν. κἀκ τούτου τά τε βιβλία πάντα τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνεῖλε, καὶ τῷ τοῦ ἀλεξάνδρου μνημείῳ συνέκλεισεν. ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. F οὗτος τὸ γένος ἦν λίβυς, ἐς πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής. σκληρῷ τε καὶ τραχεῖ βίῳ ἐνειθισμένος, πόνους τε ἀνέχων ῥᾷστα. νοῆσαι τε ταχὺς, καὶ τὸ νοηθὲν ἀποτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασίλεια, τῶν ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγόρει. γράμ-

aliis

A ματά τε αὐτῷ, καὶ ἐλέγχους προσέφερεν. ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας, πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου, καὶ τῶν κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας, διέφθειρε. πάνυ δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας. ὁ σεβῆρος οὗτος ἐπὶ ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, τὸν ἀπράγμονα βίον ἔζησε φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ, καὶ παντοδαποῖς. ὥσπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν
B ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενηνοχότας ὡς αὐτὸν εἶναι πολλάκις. ἐπιεικὴς τε. λείπει.

liis alia crimina obiiciens, omnes, qui tunc erant Senatus principes, & ſingularum prouinciarum nobiliſſimos, & ditiſſimos quoſque perdidit. Erat etiam auri cupidiſſimus, vt fortitudinem auaritia ſuperaret. *L.* τὴν ἀνδρείαν. Hic Seuerus ſub Anthemio Imperatore fuit. Alexandriam verò profectus, ocioſam vitam philoſophans vixit. *i. in ocio philoſophico vitam tranſegit*, in maxima librorum copia, & varietate. Viros autem doctrina præſtantes, ſi quiſquam alius, ad ſe facilè pertrahere norat, & modeſtus erat. Cætera deſiderantur.

Σεβίσαι. ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. ἀριστοφάνης. εὐπίστως δὲ τὸν ἐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. καὶ ἑξῆς, ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγράφη.

Σεβίσαι. Colere. Venerari. Benedicere. Laudibus celebrare. *Vide ſuprà in* Σεβασεῖς. &c. vt paulo antè ſcriptum-eſt.

Σέδας. καθέδρας.

Σέδας. *F. Sedes vt ſit Latina vox, cuius interpretatio ſequitur*, cathedras.

Σεδεκίας. ὅτι σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη ναβουχοδονόσορ, τὸν ὅρκον παραβάς, ὃν ὤμοσε κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ ἀποστήσεσθαι. ὁ δὲ, ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν ἱερουσαλὴμ ἔτη β'.

Σεδεκίας. Sedecias. Hic per omnia impius, defecit à Nabuchodonoſore Rege, violato iureiurãdo, quod per Deum iurarat, ſe non defecturum *à Rege*. Hic verò contra *Sedeciam* profectus, Hieroſolyma per biennium obſedit.

C Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει. μᾶλλον πλὴν ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μάχομαι ὑπὲρ αὐτῶν. τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. ἀττικῶς μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

Σὲ δὲ ταῦτ'. &c. A. Tibi verò hæc placent. B. Magis, niſi quòd inſanio. Pro, maximè placent, adeò vt pro his acriùs pugnem. Hoc eſt, ſupra-modum hæc mihi placent. Hoc autem μᾶλλον ἢ μαίνομαι, dicta ſunt Atticè. N. L.

Σέδιτον. τὸ φωσάτον.

Σέδιτον. Sedetum. Foſſatum. N. L. *Foſſa.*

Σεκοῦνδος. ἀθηναῖος σοφιστής. ὃς ἐχρημάτισε πλύνιος. ἐπωνομάζετο δὲ ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ ἡροδότου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς.

Σεκοῦνδος. Secundus. Athenienſis ſophiſta, qui vocatus-eſt Plinius L. Πλίνιος. Cognomento verò dicebatur Epiurus, vt fabri filius. Fuit autem Herodoti Sophiſtæ magiſter. Scripſit declamationes oratorias.

Σέκρετον.

Σέκρετον. *Latinum vocabulum.* Secretum.

D Σελαγεῖται. ἀντὶ τοῦ λάμπεται, ἐκπυροῦται, παρὰ τὸ σέλας.

Σελαγεῖται. Lucet. Elucet. Splendet. Inflammatur. Inceditur. Ardet. à nomine τὸ σέλας. Iubar. Lumen. Fulgor. Splendor.

Σελαγίζω. λάμπω.

Σελαγίζω. Luceo, fulgeo, ſplendeo, ardeo.

Σέλας. πῦρ. ἢ τὸν κεραυνόν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης. ἡ λαμπηδών. καὶ σελαγεῖται. λάμπεται.

Σέλας Ignis. Vel fulmen, & Lunæ lumen *ſignificat.* Vel *ita vocatur* ſplendor. Et σελαγεῖται. ſplendet.

Σελάχιον ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ πρῶτον ᾠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχάζειν. καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος
E κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

Σελάχιον. Selachium. Piſciculus, qui ſolus viuum fœtum parit primùm. Poſtquàm verò oua-peperit, in ipſo præter ranam. N. L. Dictus-eſt autem παρὰ τὸ ἔσω λεχάζειν. N. L *q. d. quòd intus lectum habeat, iaceat, cubet.* Calliſtratus verò *ſic vocat* ipſum piſcis copæum. N. L. Dicitur & Malachium.

Σελάχια. ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει. οἷον σμύραινα. βοῦς. νάρκη. τρυγών. οὐδὲ ᾠοτοκεῖ.

Σελάχια. Selachia *vocantur piſcium genera*, quæ nullum corticem, *nullas ſquamas, nullum durius tegmen* habent, vt muræna, bos, torpedo, paſtinaca *marina*. Nec oua pariunt.

Σέλλαι. σελλάρια. σωτήρια. ἕδραι.

Σέλλαι Sellæ. σελλάρια. Paruæ-ſellæ. Seruatoria. N. L. Sedes.

Σέλγη. πόλις πισιδίας. ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ
F ἀσέλγεια κατ' ἐπίτασιν, καὶ τὸ ἀσελγαίνειν.

Σέλγη. Selge. Vrbs Piſidiæ. L. πόλις. Vbi homines malè viuebant, & inter-ſe *Veneris nefandæ* communionem-habebant. Vnde etiam *dicta* ἀσέλγεια, per intenſionem *ſceleris, addito* α. *Sic autem vocatur* intemperantia, flagitium, inſolentia, improbitas, libido, laſciuia, & ἀσελγαίνειν. Intemperanter, inſolenter, petulanter libidinosè, flagitiosè viuere.

Σελεύκεια ὄνομα πόλεως. καὶ σελευκεῖς, οἱ ἴσαυροι. σελεύκεια δὲ, ὄνομα κυρίου.

Σελεύκεια. Nomen vrbis *Iſauriæ* Seleucia. Et Seleucenſes. Iſauri. Seleucia etiam *eſt mulieris cuiuſdam* nomen proprium.

Σελευκίς. ὄρνεον ἐστὶν ἄπληστον, καὶ ἀνορέ-

Σελευκίς. Seleucis. Auis, quæ-cibos-facilè-conco-

quit, & inſatiabilis, & aſtuta, & locuſtas auidè deuorans.

σοι, καὶ πανοῦργον. καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν λαφύσσον. A

Σέλευκος. Seleucus. Alexandrinus Grammaticus, qui cognomento-vocatus-eſt Homericus. Romæ docuit. Commentarios ſcripſit in omnes penè Poetas. De Synonymorum differentia. De falsò creditis *rebus*. De prouerbiis apud Alexandrinos *vſitatis*. De Diis lib. 100. Et alia miſcellanea.

Σέλευκος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρικός. ἐσοφίστευσε δὲ ἐν ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ποιητήν. περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς. περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων. περὶ τῶν παρ' ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν. περὶ θεῶν βιβλία ρ'. καὶ ἄλλα σύμμικτα.

Σέλευκος. Seleucus, Emeſenus Grammaticus, Piſcatoria *ſcripſit* verſibus, lib. 4. Commentarium in Lyricos. Parthicorum lib. 2. Vidi & alium Seleucum inſertum. Sed libros non habebat *à ſe compoſitos*.

Σέλευκος Ἐμισηνός. γραμματικός. ἁλιευτικὰ δι' ἐπῶν βιβλία δ'. εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα. παρθικὰ δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα σέλευκον B εὗρεν ἐμα[illegible]θετον. βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

Σέλευκος. Seleucus. Hic cognomento-vocatus-eſt Nicanor, qui ſuam vxorem Stratonicen Antiocho ſuo filio dedit, eius amore-capto, & propter eius amorem ægrotanti, & *morbum* diſſimulanti, quem Eraſiſtratus medicus cognouit. Aiunt autem Seleucum, dum eſſet cum Alexandro Macedone, qui taurum immolabat, taurum, qui aufugerat, ſolum ſuperaſſe, prehenſis eius cornibus, & propterea eius ſtatuæ capiti cornua addunt.

Σέλευκος. οὗτος ἐπεκέκλητο νικάνωρ. ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα στρατονίκην ἐρασθέντι αὐτῆς, καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι, καὶ ἐπικρυπτομένῳ. γνωσθέντι δὲ ὑπὸ ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ. φασὶ δὲ σέλευκον συνόντα ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι, ταῦρον θυομένῳ ἀποδράντα, μόνον σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ, τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ C ἀγάλματι αὐτοῦ, ἐν τῇ κεφαλῇ περιτιθέασι κέρατα.

Σελλήεις. Sellcis. Fluuius.

Σελλήεις. ποταμός.

Σελῆναι. *Luna. Placenta luna figuram habentes, Lunata-placenta.* Placentæ *lata, &* planæ, rotundæ. Et in Erechtheo iſtas placentas vocauit pelanos.

Σελῆναι. πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. καὶ ἐν ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν. Εὐριπίδης.

Etenim mihi multum pelanum. i. magnam lunatarum placentarum copiam *emittit* ex *ædibus*.

Καί μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπει δόμων.

Voca Lunas iſtas, iſtas lunatas-placentas *igne meo* coactas, & confectas ex frumento Cereris cognomento *Chloes*. N. L.

Φθέγγου σελήνας τάσδε πυρί μου χλόης.

Poſt ſex verò lunas. *i. placentas lunæ ſpeciem habentes, placentas-lunatas*, bouem ſeptimum piuſebant, *ac Diuimmolobant*, habentem cornua ad imitationem primùm naſcentis lunæ.

ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις, βοῦν ἕβδομον ἔπεττον κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης. D

Σελήνη. Luna. Aſtrum. Aiunt Lunam non ſolùm humidam eſſe: ſed etiam calefacere corpora æquè, ac ipſum Solem. Dauid *Pſalmo* 120. *ſecundùm Græcum pſalterium. pag.* 309. Interdiu Sol non aduret te, neque Luna noctu. *Sed hîc diuerſum verbum ſubauditur, puta* βλάψει. *Senſus, nec Luna noctu te lædet ſuo humore frigido.* Et σεληναία *poeticè per vocis productionem vocatur ipſa* Luna Et σεληναῖος. Lunaris. Ad lunam pertinens. *Sequens ſenarius ſomnij explicationem habet. In ſomnis, Solis, & Lunæ lucentia.* Luminaria videre, actionum ſignificat lumen.

Σελήνη. τὸ ἄστρον. φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. δαβίδ. ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ σεληναία. καὶ σεληναῖος. ὁ τῆς σελήνης. φωστῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος.

Σεληνίτης. Selinites. *Ita vocatur quidā lapis, dictus Lunaris, quia noctu plenus creſcēte Luna reperitur, Selenitæ etiā, gens Arcadiæ, Lunares. Ariſtop. Nubib. p. 83 v. 12. Schol. annot. 5.*

Σεληνίτης. E

Σελλήεντα. Selleentem. *Fluuium. Vide* Σελλήεις.

Σελληνήεντα.

Σελλίδιον *L.* σελίδιον. *Nam eſt diminutiuum à* σελίς. σελίδος ἡ. Pagella. Paginula. Pagina *Sic vocatur in libris id, quod ſcriptum eſt in folij partibus, quæ paginæ dicuntur. Pagina verò dicitur*, Id, quod à ſuperioribus *paginæ partibus* ad inferiores *vſque partes* legitur.

Σελλίδιον. τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Σελλίζειν. Sellizare. Arrogantem-eſſe. *Ductum eſt hoc prouerbium* à quodam Sello paupere, qui ſe diuitem-eſſe ſimulabat, *Eraſ. ad Chil. 2. Cent. 9. col. 578. ad. 6. Theagenis pecunia. & Chil. 4. Cent. 4. col. 894. ad. 28. Selliſſare. Et Ariſtop. in Auib. p. 400. v. 14. & 15. Schol. annot. 6. &* 7.

Σελλίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ σέλλου τινὸς πένητος, καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν.

Σέλινον. Selinum. Apium. Oleris genus.

Σέλινον. εἶδος λαχάνου. F

Σελίνου. Aegrotans indiget ſelino. *Dictum ideo*, Quia, cùm *homines* erant in extremo ſpiritu, *& animam agebant, ac efflabant*, ſepulchra, vbi mortuos ponere debebāt, *in quibus defunctorum cadauera condituri erant*, Selino ſternebant, *vel ſpargebant. L.* ὅθι ἔμελλον. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 612. ad. 85. Apio opus eſt.*

Σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν. ἐπεὶ ἐν ἐσχάταις ἀναπνοαῖς ὄντων τοὺς τάφους ὅπου ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνοις ἐστρώννυον.

Σελίνου στέφανος. Apij corona. i. Lugubris. Apiū enim luctibus cōuenit, vt dixit & Duris in *opere* de certaminib.

Σελίνου στέφανος. πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει. ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων,

Σέλλιος.

A Σίλλιος. ἢ σίλλιος, ὁ καὶ ὅμηρος. γραμματικὸς περὶ μένανδρον.

Σίλλιος. Sellius, ſiue Sillius, qui & Homerus, Grammaticus, agit Menandrum.

Σέλις. τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν ἐπιγράμματι.

Καὶ σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον.

Σελις. Medium ſpacium inter duas lineas, quod eſt vacuum-ſcriptura, *vel, in quo nullum eſt ſcriptum.* Et ipſo liber. *Et ipſa pagina.* In epigrammate.

Et paginam regularum amatricem-rectitudinis. i. rectarum linearum.

Σελμῶν. σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀνταπόδοσιν.

Σελμῶν. Tabulatorum. Tranſtrorum. Et nomen loci, Selmorum. Significat autem etiam retributionem. N. L.

Σελλοί ἐθνικόν.

Σελλοί. Selli. Gentile *nomen.*

B Σεμεΐ. ὄνομα κύριον.

Σεμεΐ. Semei. Nomen proprium.

Σεμίδαλις. σεμιδάλεως, καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος, ὁ καθαρός. τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγίνετο, τὴν τριήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται.

Σεμίδαλις. εως. ἡ. Siligo. Simila. Similago. Et σεμιδαλίτης ἄρτος. Siligineus panis. *Panis ex ſiligine, vel ſimilagine confectus.* purus *panis.* Tres menſuræ ſimilaginis, vnde fiebat ille ſubcineritius *panis, qui, quòd ſub cineribus occultatus coqueretur, à Græcis ἐγκρυφίας dictus, q. d. occultaticius, occultatus, tectus,* illā triduanā panis vitæ, *Chriſti ſcilicet, noſtri Seruatoris* ſepulturā ſubobſcurè-ſignificat:

Σεμιράμια τείχη ἱεριχούντια δέ. *per ει diphthongum in penultima ſcribitur.* ἱεριχούντια vero *per ι ſimplex.*

Σεμιράμια τείχη. L. σεμιράμεια τ. Semiramea mœnia. Hiericuntia.

Σεμίραμις. αὕτη βασιλεύσασα τῶν ἀσσυρίων πρώτη, καὶ καταδυναστεύσασα, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα πρῶτον μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα. τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις, τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ νινευΐ, μετονομάσασα ταύτην βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιέβαλε στόμια. καὶ τὰς πυραμίδας ἀνήγειρε καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα, τοὺς περὶ αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρησεν. εἰσὶ δὲ οἱ αἰθίοπες. φησὶ δὲ καὶ ὅμηρος.

C

Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας αἰθιοπῆας.

Χθιζὸς ἔβη. –

D Καὶ τοὺς μὲν, εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαιταν. τοὺς δὲ, τὴν παραλίαν οἰκοῦντας, ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον. πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη, καὶ ἀναγκαῖα, ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. τὴν δὲ σεμίραμιν, καὶ ῥέαν ἐκάλει. σεμίραμις λέγει δερκεταίῳ. ἄπιθι, καὶ διευτρέπιζε τρίτον ἔτος στρατιάν, ἀρξάμενος ἐκ τῆς ἑλλησπόντου, καὶ λιβύης ἄχρι βάκτρων, πε-

E ζῶν μὲν μυριάδας τ', ἱππικοῦ δὲ ἑκατόν. δρεπανηφόρων δὲ ἁρμάτων, μυριάδας δέκα. ἀνδρῶν δὲ ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος. ἄλλων δὲ καμήλων ἐς ὅ, τι ἂν ἐγὼ δέομαι, μυριάδας εἴκοσι. βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψήτους εἰς λ' μυριάδας, ναῦς δὲ ἐν βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τριχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους. πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἐκ τῆς συρίας, καὶ φοινίκης. καὶ αἰγύπτου, καὶ κύπρου, καὶ κιλικίας, τῶν τε παραλίων μερῶν ἄχρι ἑλλησπόντου. ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπ'

F ἰνδοὺς, εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα συμπήγνυται εἰς μυριάδας κ'. ἃ ἔμελλον οἴσειν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς πεπλησμένα φρυγάνων καὶ φορυτοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἶναι. τὰ δὲ ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἑκάστην κάμηλον δύο ἔταξεν αἰθίοπας τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν ἰνδὸν ποταμὸν, ὅς τις ἐστὶν ὑπὲρ ἑκατὸν

Σεμίραμις. Semiramis. Hæc Aſſyriorum prima Regina, & Princeps, multis hominibus interfectis, primùm quidem inuenit metalla, captiuis verò tractationem horum commiſit. Prima quoque Niniuen mœnibus cinxit, quam mutato nomine vocauit Babylonem, & fluuiis fræna circum-circa-impoſuit, *eóſque muniit aggeribus, qui eos in ſuo alueo, tanquam equos in officio frænis continerent.* Et pyramides excitauit *acerexit.* Cùm etiam ad Oceanum nauigaſſet, eius accolas *vidit, ac* interrogauit. Hi verò ſunt Æthiopes. Dicit autem & Homerus *Iliados* Α *pag. 41. v. 1. & 2.*

Iupiter enim ad Oceanum, ad inculpatos, bonóſque viros *Aethiopes*

Heſternus iuit, pro, heri abiit. –

Et *horum* alios quidem, dixit expertes-pilorum eſſe, à Solis ardore vſtos, qui brutorum inſtar viuerent, *& more pecudum herbis veſcerentur.* Alios verò, qui maritimam *oram* incolebant, ignorare vel ipſas in terra naſcentes herbas, ipſóque piſcium eſu contentos eſſe. Illic etiam paradiſum eſſe. Omnia enim odorata & neceſſaria, in illis locis reperiuntur. Semiramidem autem, etiam Rheam vocant. L. ἐκάλουν. Semiramis dicit Dercetæo, Abi, & exercitum in tertiū annum præpara, initium faciens ab Helleſponto, & Libya, vſque ad Bactra, peditum quidem myriadas 300. Equitum verò *myriadas* 100. Falcatorū verò curruum myriadas 10. Virorum è camelis pugnantium parem numerum. Aliorū verò camelorum ad quoſuis vſus, ad quos ego voluerim eos adhibere, myriadas 20. Pelles verò bubulas, eáſque crudas, *nec à coriariis infectas, ac præparatas,* ad 30. myriadas. Naues verò longas, tres-roſtris-inſtructas, ad ter-mille Bactris ædificari *iuſſit.* Earum verò complementum, *& viros, qui naues illas complerent, iuſſit conſcribi, & colligi* pariter, *& æquali numero* ex Syria, Phœnicia, Ægypto, Cypro, Cilicia, & maritimis oris ad Helleſpontum vſque *Semiramis* eadem aduerſus Indos proficiſcens, elephātorum lignea ſimulachra cōpegit ad 20. myriadas, quæ laturæ erāt cameli, intrinſecus impleta cremiis, *virgultis*, & congerie *leuis materiæ*, vt eſſent facilia-geſtatu. *i. vt facilè ferri poſſent.* Exteriores verò *partes* vndique coriis contexit, & in ſingulas camelos impoſuit duos Aethiopes, qui ſagittas, & iacula iacularentur *in hoſtes.* Et fluuium Indū traiecit, qui latitudine 100.

ſtadia ſuperat, & iunxit pontem, qua videbatur anguſtiſſimus eſſe. Fuit autem longitudo quidem, 60. ſtadiorum. Latitudo verò, 300. *N.L.* Simulachrorum verò fuerunt 20. myriades. Eadem traiecto Indo flumine, & interioris cubilis conditis palatiis in altitudinibus enchoregis bituminatis, rurſus in ſuum cubile, *vel, in ſuum lectum* diſceſſit. *N.L.*

Σεμνά. Honorata, & veneranda. Vt, Ex quodam Pythio-oraculo, *vel, ſecundùm quoddam Pythium oraculum* venit afferens Deorum ſacra, ad migrationem veneranda viatica. Ælianus in *libro* de Prouidentia.

Σεμναὶ θεαί. Venerandæ Deæ. Sic Athenienſes vocant ipſas Furias.

Σεμνεῖον. *Locus venerandus*. Monaſterium, in quo ſoli aſcetæ, venerandæ vitæ myſteria peragunt, *& in ſanctæ vitæ exercitationibus ſe exercent. Huc tamen eorum* nullus quidquam affert, non potum, non cibum, nec quidquam aliarum *rerum*, quæ *ſunt* ad corporis vſus neceſſariæ: ſed leges, & oracula per Prophetas edita, & hymnos, & cætera, quibus ſcientia, & pietas-erga-Deum augetur, & perficitur. A matutino verò *tempore per diei* totum interuallum ad veſperam vſque, *continenter* eſt ipſis exercitatio *in rebus ſacris, & diuino cultu*. Cibum enim, aut potum nullus ipſorum *ad os* admouêret ante Solis occaſum.

Σεμνὴν, τρυφῶσαν. *Eſt hemiſtichium.* Grauem delicatam, *vel, delicias facientem. Sic autem Strepſiades ſuam vxorem vocat*, non caſtam, *non modeſtam.* Haud enim ipſam laudat: ſed arrogantem, & ſuperbam & de ſe magnificè ſentientem *intelligit*. Ariſtophanes Nubibus. *pag. 6:. v. 8. Schol. annot. 9. vnde Suidas at ibi plura.*

Σεμνολογῶ. Accuſatiuo. Magnifica-oratione-laudo. Magnificis-verbis-exorno.

Σεμνομυθοῦσιν. Grauibus-verbis-vtuntur. Verbis-ſuperbis-vtuntur. Superbè-loquuntur. *σεμνὸς enim ſæpe ſumitur pro graui, & ſuperbo. Vt*, Ille verò ſuperbus Haſdrubal Imperatori ad genua accidit, *ſuæ priſtinæ* magniloquentiæ oblitus.

Σεμνὸν *Graue, venerandum. Hoc autem etiam* dicunt de *viro* dignitate, ac autoritate prædito. Interdum etiam pro ſuperbo ponunt. Euripides Medea. *pag. noſtræ editionis* 275. *v.* 215. *&* 216. Noui enim multos mortalium, Qui ſuperbi fuerunt. Et in Hippolyto. *pag.* 344. *v.* 93. Odiſſe ſuperbiam, & id, quod non omnibus *eſt* gratum. Et *σεμνὸν, ſignificat etiam* glorioſum, *& venerandum*. Euripides Hippolyto. *pag.* 344. *v.* 99. Cur igitur tu venerandam Deam non ſalutas? Et magnum *ſignificat*, & *σεμνοὶ ſignificat* precioſos, *honoratos, venerandos*. Ipſis verò venerandis. Auibus. Ariſtoph. *in Auibus. pag.* 392. *v.* 28. *vbi legitur σεμνοῖς.* Et, Idem, quamuis eſſet grauiſſimus, & ſeueriſſimus, *vel, maximè-venerandus, & rerum-ſeriarum ſtudioſiſſimus*, iucundus tamen erat in congreſſibus, nec vlli cedebat eorum, qui comitatis laude florebant. Dexippus. Grauem enim, *& veneratione-dignum* ipſum reddebant, cùm alia, tum etiam illud, quòd eius pater copias bene duxiſſet, *& in ſua prætura præclarè ſe geſſiſſet.*

σταδίους τὸ πλάτος. καὶ ζεύγνυσι γέφυραν, ᾗ στε- A
νότατος εἶναι ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ´ σταδίων.
πλάτος δὲ, τριακοσίων. τὰ δὲ εἴδωλα ἦσαν εἴ-
κοσι μυριάδες. ἡ αὐτὴ ἐκνεύσασα τὸν ποταμὸν
τὸν Ἰνδὸν, καὶ τῆς ἐντὸς κοίτης κτίσασα παλάτια
ἐπὶ ὑψωμάτων ἐγχωρίων ἠσφαλτωμένων, αὖ-
θις ἀπῆλυσεν εἰς τὴν κοίτην.

Σεμνά. τὰ τίμια, καὶ σεβάσμια. κατά τι πυ-
θόχρηστον ἧκε θεῶν κομίζων ἱερὰ εἰς τὴν μετοί-
κησιν σεμνὰ ἐφόδια. Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προ-
νοίας. B

Σεμναὶ θεαί, οὕτω καλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὰς
Ἐριννύας.

Σεμνεῖον. τὸ μοναστήριον. ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ
ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦσι.
μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες. μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον,
μήτε τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος
χρείας ἀναγκαῖα. ἀλλὰ νόμους, καὶ λόγια θεσ-
πισθέντα διὰ προφητῶν, καὶ ὕμνους, καὶ τ᾽ ἄλ-
λα, οἷς ἐπιστήμη, καὶ θεοσέβεια συναύξονταί τε,
καὶ τελειοῦνται. τὸ δ᾽ ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέ- C
ρας διάστημα σύμπαν, ἔστιν αὐτοῖς ἄσκησις. σιτίον
γὰρ, ἢ ποτὸν, οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ
ἡλίου δύσεως.

Σεμνήν. τρυφῶσαν. οὐ τὴν σώφρονα. οὐ γὰρ ἐ-
παινεῖ αὐτήν. ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα, καὶ ὑπέρογ-
κον. καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῇ μέγα φρονοῦσαν. Ἀριστοφάνης
Νεφέλαις.

Σεμνολογῶ αἰτιατικῇ. D

Σεμνομυθοῦσιν. ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.
ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ
πρὸς τὰ γόνατα, ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλορ-
ρημοσύνης.

Σεμνόν. ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν. ἔσθ᾽
ὅτε δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφανοῦς τιθέασιν. Εὐριπίδης
Μηδείᾳ. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγο-
νότας. καὶ ἐν Ἱππολύτῳ. μισεῖν τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ
μὴ πᾶσιν φίλον. καὶ ἔνδοξον. Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ. E
πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον᾽ οὐ προσεννέπεις. καὶ
τὸ μέγα, καὶ τουτέστι τιμίους. τοῖς δ᾽ αὖ σεμνοῖσι τῶν
ὀρνίθων. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ τιμίοις. ὁ αὐτὸς σε-
μνότατος ὢν, καὶ σπουδαστικώτατος, ὅμως ἐπίχα-
ρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδενὸς ἧττον τῶν ἐπὶ
χάρισιν θαυμαζομένων. Δέξιππος. σεμνὸν γὰρ
αὐτὸν ἀπέφαινε, τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ εὖ ὁ πατὴρ
ἐστρατηγήσει.

F

N O T Æ.

Οἶδα γὰρ.] Euripid. Medea. pag. 215. v. 215. & 216.

Μή μοί τι μέμψησθ᾽. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
Σεμνοὺς γεγῶτας.

A Σεμνοπρόσωπος. τουτέστι, σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φαινόμενοι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Σεμνυνόμενος. κομπάζων. σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρης, μήτ' ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου.

Σεμπρώνιος. ὄνομα κύριον, πρῶτος ῥωμαίων.

B Σενάτορες. ὁ ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ῥέμου ἀναίρεσιν, ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων, ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφελκύσατο, καὶ τούτων διὰ πρεσβυτέρους, καὶ ἐχέφρονας ἑκατὸν ἐπιλεξάμενος, προβόλους τε, αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων. σενάτοράς τε, καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος, πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορᾶς πατέρων ἐκάλεσε. καὶ περὶ τὴν τοῦ δήμου προστασίαν ἔστησε διοίκη-
C σιν. τριακοσίους τε ἱππέας, καὶ τρισχιλίους πεζοὺς, πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας. εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας διένειμε τὸ τοῦ δήμου πλῆθος καὶ σένατον, τὸ βουλευτήριον ἐκάλεσε.

Σεναχηρείμ ὄνομα κύριον.

Σενύα. βασιλέως αἰγύπτου.

Σεξτίλιος. ὄνομα μηνὸς παρὰ ῥωμαίοις.

Σέξτος. χαιρωνεύς. ἀδελφιδοῦς πλουτάρχου.
D γεγονὼς κατὰ μάρκον ἀντωνῖνον τὸν καίσαρα φιλόσοφος. μαθητὴς ἡροδότου τοῦ φιλαδελφέως. ἦν δὲ τῆς πυῤῥωνείου ἀγωγῆς. καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἠθικά. ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα. μετὰ θάνατον τοῦ κομμόδου, ἐτόλμησέ τις σέξτος εἶναι φῆσαι καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου, καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι. καὶ πολλά γε ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς, ἐκομψεύσατο. ὡς μέν τοι καὶ τῶν ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ὁ περτίναξ ὧν ἐκεῖνος διαπε-
F φύκει, ἀνήρετο, πλεῖστον ἐσφάλη, μηδὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθείς. οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως, καὶ τ' ἄλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐῴκει. τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτῷ οὐ μετεχήκει.

Σέξτος. λίβυς φιλόσοφος. σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι. πυῤῥώνεια.

Σιώκη. ὄνομα πόλεως.

Σεπφωραῖος ὄνομα κύριον.

F Σεπφώρα ἡ τοῦ μωσέως γυνή.

Σέπφωρις. σεπφώρεως, ὄνομα κύριον. θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ σεπφωρεία, καὶ σεπφωρεῖται, ἔθνος.

Σεραφὶν πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι. ἑνικῶς δὲ σεραφεὶμ, διὰ διφθόγγου.

Σεραφίμ. ἐμπρησταί. ἔμπυρα στόματα. ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμός. ἢ σοφίας χύ-

Σεμνοπρόσωπος. Hoc eſt, Grauem aſpectum habes. Vt, Sunt enim homines aſpectu quidem graues, qui tamen non etiam habent ſtudia ſecundùm aſpectū, *& quorum mores vultui non reſpondent.*

Σεμνυνόμενος. Glorians. Seſe-iactans. Vt, Dionyſodorus glorians *erat. i. gloriabatur*, quòd nullus vel in triremi, vel ad fontem, *ſuarum chordarum* pulſationes, *ac ſonos* audiuiſſet vt Iſmeniæ.

Σεμπρώνιος. Sempronius. Nomen propri um *viri qui fuit* primus Romanorum.

Σενάτορες. Senatores. Romulus poſt Remi fratris cædem, ex finitimis ciuitatibus *certum* virorum numerum attraxit, & ex iſtis delegit centum ſeniores, & prudentiores, & ipſos Reipub. conſiliarios, & præſides deſignauit, *& creauit, quibus Reipub. totius adminiſtrationem commiſit. L.* προβόλους. Et Senatores, & conſiliarios propter ætatem eos vocauit. Cùm autē decē ex his præſtantiſſimos delegiſſet, eos per tranſlationem à patribus *ductam, ob paternam erga ciues affectionem, & curam*, Patricios nominauit, & populi gubernationi præfecit. Trecentos etiam equites & termille milites pedites deſcripſit ad vrbis cuſtodiam, & populi multitudinem in quatuor tribus diuiſit & conſilium *i. eos, quorum conſilio ciuitas regebatur, & Reſpub. adminiſtrabatur*, Senatum vocauit. *L.* Σένατον. *Eſt enim vox Latina.*

Σεναχηρείμ. Senacherim. Nomen proprium.

Σενύα. Senyæ. Regis Ægypti.

Σεξτίλιος. Sextilis. Apud Romanos *eſt* nomen menſis, *qui nunc Auguſtus vocatur.*

Σέξτος. Sextus, Chæronenſis. Plutarchi ex fratre, vel ſorore nepos. philoſophus. qui fuit M. Antonini Cæſaris temporibus, Herodoti Philadelphæi diſcipulus. Erat autem Pyrrhoniæ ſectæ. Et in tanto honore apud Imperatorem erat, *& tanta gratia, ac auctoritate apud eum valebat*, vt vnà cum eo ius diceret. Scripſit Ethica, *ſiue Moralia, libros de moribus*, & Scepticos, lib. 10. *L.* ἐπισκεπτικά. *i. De rerum contemplatione, & conſideratione.* Poſt Commodi mortem quidam auſus eſt dicere ſe Sextum eſſe, & ad opum, & dignitatis aſſumptionem ire, *& defuncti ſucceſſionem bonorum, & dignitatis petere*, & de multis à multis interrogatus, ſcitè reſpondit. Sed cùm Pertinax quandam de rebus Græcis ex eo quæreret, quarum ille rudis erat, grauiſſimè lapſus eſt, quia ne verba quidem, quæ dicebantur, intelligere potuit. Adeò vultu quidem natura, & cæteris *in rebus* ſtudio ſimilis illi erat, illius verò doctrinæ non erat particeps, *eadem doctrina non excultus.*

Σέξτος. Sextus. Afer Philoſophus, ſceptica, & Pyrrhonia lib. decem *ſcripſit.*

Σιώκη. Seoce. Nomen vrbis.

Σεπφωραῖος. Sepphoræus. Nomen proprium.

Σεπφώρα. Sepphora. Moſis vxor.

Σέπφωρις. Sepphoris. Nomen *viri* proprium. Sed fœmineo-genere ſignificat vrbem. Et Sepphoria, *regio* & Sepphoritæ, gens.

Σεραφίμ. Seraphim in-plurali-numero per ι *ſcribitur.* In ſingulari verò, σεραφείμ, per diphthongum ει.

Σεραφίμ. Inflammatores. Ignea ora. Vel calefactores. Cognitionis multiplicatio. Vel ſapientiæ flumē.

Σερβιλία. Seruilia. Nomen *fœminæ* proprium. Et Q. Seruilius, Romanorum Conſul.

Σέρβιος. Seruius. Nomen proprium. Quaſi *dicas*, Seruus.

Σερβωνῖτις λίμνη. Serbonitis palus.

Σέργιος. Sergius Zeugmatenſis, Aphthonij filius, à Dicegoris Hipparchis oriundus, præfectus & ipſe Prætorij, & Conſularis, & Patricius. Epitaphium *ſcripſit* in Sophiſtam Sabinum, fratrem ſuum. Scripſit & alium librum pro cauſidicis, ad Ariſtidem.

Σερδική. Serdice. Vrbs Daciæ.

Σέῤῥεις. Serres Senus oleris, quod apud nos vocatur Serica. Ab aliis, picrides, *q.d. amaræ herbæ*. Vel potiùs, vt ad veritatem propius accedamus, *ſic vocantur olera, quæ nos dicimus Macedoneſia.*

Σερῆνος. Serenus, qui & Athenæus dicitur, dictus Ælius, *pro, Aelius Serenus, qui & Ath.* Grammaticus, *ſcripſit* epitomen operis Philonis de vrbibus, & quinam in ſingulis clari *fuerint*. lib. 3. Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum, lib. 1.

Σέῤῥιος. Serrius. Nomen proprium. Et Serrium caſtellum. Et Serrium. Nomina *quorundam* oppidorum, *aut caſtellorum, vel propugnaculorum.*

Σέριφος γραῦς. Seriphus anus, quæ in virginitate cōſenuit. *Quod dictum eſt* per tranſlationem ab agreſti locuſta *ductam* quam vocant Seripham anum, & vatem. *Er. ad. Chil.* .. *Cent. 8. col. 557. ad. 10. Anus eriphus.*

Σερουίλιος. Seruilius. Nomen proprium. Erat autem Conſul *Romanus*. Quære in vocibus Ἀπίκιος Μάρκος.

Σερούχ. Seruch. Hic genus deducit à Tribu Iapheti. Et ab hoc originem duxit idololatria. Cenſuit enim imaginibus, & ſtatuis honorandos eſſe viros, qui olim virtute præſtantes fuerunt, *&* colendos vt beneficos, *& de hominibus bene meritos*. Hoc autem viguit vſque ad Tharram Abrahami patrem. Abrahamus verò, qui fuit vir iuſtus, & qui ad Dei cognitionem venerat, *verúmque Deum cognoſcebat*, conſiderans à patre ſuo homines decipi, qui efficeret, vt ſimulachra, & ſtatuas adorarent, & Deum, *rerum* omnium creatorem non agnoſcerent, contritis operibus patris, Carris ex Meſopotamia, *regione inter duos fluuios ſita, &* finibus Chaldæorum exceſſit, & habitauit in partibus illius *regionis*, quæ nunc Palæſtina vocatur, vltra Iordanem fluuium, & ipſe, & ipſius cognati, & Lot, fratris eius filius, ætatis ſuæ anno 75. Sunt igitur à diluuio vſque ad Abrahamum, anni 1403. Sed ab Adamo vſque ad Abrahamum anni 3745. Abrahamus autem fuit valde diues, & iumentis, *& pecore* adeò abundans, vt illa vicinia eos non caperet. Quare Loto dedit agros trans Iordanem, quo tempore perierunt duæ vrbes, Sodoma, & Gomorrha, igne diuino in eas impetuosè delato, quòd hoſpites prętereuntes contumeliis afficerent.

Σερβιλία. καὶ σερβίλιος, ὄνομα κύριον. ὁ ὕπατος ῥωμαίων κόϊντος. A

Σέρβιος. ὄνομα κύριον. οἱονεὶ δοῦλος.

Σερβωνῖτις. λίμνη.

Σέργιος. ζευγματεὺς, ἀφθονίου υἱὸς, ἀπὸ διχηγόρου τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονὼς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν, καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς ἀριστείδην. B

Σερδική. πόλις δακίας.

Σέῤῥεις. εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σείρικα λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονήσια.

Σερῆνος. ὁ καὶ ἀθηναῖος. ὁ αἴλιος χρηματίσας γραμματικός. ἐπιτομὴν τῆς φίλωνος πραγματείας, περὶ πόλεων, καὶ τίνες ἐφ' ἑκάστης ἔνδοξοι. βιβλία γ'. ἐπιτομὴν τῶν φιλοξένου εἰς ὅμηρον α'. C

Σέῤῥιος. ὄνομα κύριον. καὶ σέῤῥειον τεῖχος. καὶ σέῤῥειον, ὀνόματα χωρίων.

Σέριφος γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος. ἣν καλοῦσι γραῦν σερίφην, καὶ μάντιν.

Σερουΐλιος ὄνομα κύριον, ὃν δὲ ὕπατος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπίκιος μάρκος.

Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ ἰαφέθ. καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία. ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι, καὶ ἀνδριᾶσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας. καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων θάῤῥα τοῦ πατρὸς ἀβραάμ. ἀβραὰμ δὲ δίκαιος γενόμενος, καὶ ἐς θεογνωσίαν ἐλθὼν, καὶ λογισάμενος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις, καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν, καὶ τὸν ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν θεὸν, συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ καῤῥᾶν ὅρων χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας. καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νῦν καλουμένης παλαιστίνης, πέραν τοῦ ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, οε καὶ ὁ ἔτη τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως ἀβραὰμ, ἔτη ͵α υ γ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ἀβραὰμ, ἔτη ͵γ ψ μέ. ἐγένετο δὲ ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα, ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν. καὶ ἔδωκε λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ ἰορδάνου. κατ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις σόδομά τε καὶ γόμοῤῥα, θείου πυρὸς καταῤῥαγέντος ἐπ' αὐτάς. διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους. F

Σερούχ. Seruch. Hic ex Iapheti Tribu oriundus, decretum tradidit, quo iuſſit honorari viros olim defunctos, & virtute præſtantes, *idque* vel per imagines, vel per ſtatuas, & hos vt adhuc viuentes, quotan-

Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τοῦ ἰαφέθ φυλῆς καταγόμενος, δόγμα παρέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας, καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας, ἢ διὰ εἰκόνων, ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τῶ-

nis ado-

A πους προσκυνεῖσθαι κατ' ἴσα ὡς ἔτι ζῶντας. καὶ μνείας αὐτῶν ἐκπλεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις. καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰσήχθη ἡ πολυθεΐα, καὶ ἡ εἰδωλολατρεία. τοῦτο δὲ διέμεινε παρ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάῤῥα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιὸς, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τύπους εἶναι θεῶν, καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίας τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα B τῶν ἐθνῶν γένη. μάλιστα δὲ ἐν Ἕλλησι. ἤδη γὰρ ἦσαν ὑπὸ τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδεξάμενοι, καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα τὸν γίγαντα τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον, καὶ τῆς πυργοποιΐας κοινωνὸν γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκλήθησαν μέροπες.

nis adorari voluit, & ipſorum memoriam celebrari, & monumentis ornari, & in ſacros commentarios referri, & eos iudicari Deos, vt de hominibus benemeritos & beneficos. Hinc in hominum ſocietatem introducta eſt multitudo Deorum, & idololatria ſiue ſimulacrorum cultus, & veneratio. Hoc autem apud ipſos permanet vſque ad tempora Tharræ patris Abrahami. Is enim erat ſtatuarius, qui ex varia materia faciebat imagines, & has dicebat eſſe Deos, & adorandos eſſe, vt bonorum autores. Hinc orta huiuſmodi opinio pleraſque nationes, præcipuè verò Græciã perſuaſit. Hi enim hunc errorem iam receperant, & Hellenem colebant, Gigantem, e tribu Iaphet oriundum, & illius turris fabricationis ſocium, propter quam hominum linguæ diuiſæ ſunt, & homines ab hac linguarum, vociſque diuiſione dicti ſunt Meropes.

Σερτώριος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ σερτώριος ὁ τῶν ῥωμαίων στρατηγὸς, καίπερ θρασέως τῶν ἰβήρων ἐκ τῶν πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαι ποτὲ ἐτόλμησε.

Σερτώριος. Sertorius. Nomen proprium. Sertorius autem Romanorum dux, quamuis Hiſpani, propter multos felices rerum ſucceſſus, audaces eſſent, nunquam tamen de ſumma rerum decernere, periclitari, belliſque fortunam tentare auſus eſt.

C Σέρφος. ζῶον μυρμηκῶδες. σέρφον ἐν ὄρχεσι σφαγιάζει. καὶ παροιμία. ἔνεστι κἂν μύρμηκι, κἂν σέρφῳ χολή. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνια. νικοφῶν ἐν ἀφροδίτης γοναῖς. ἅπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονηρὰ, ὀρνιθίους σέρφους. ἴσως σκώληκας. ἀκρίδας πάρνοπας.

Σέρφος. Serphus. Animal paruum, formicæ ſimile. Ariſtoph. in Auibus pag. 391. v. 8. σέρφον ἐν ὄρχεσι σφαγιάζειν. Vide & v. 7. & Schol. annot. 6. Serphum teſticulatum, teſticulis inſtructum iugulare. Et prouerbium, de quo Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 487. ad. 31. Ineſt & formicæ, & Serpho bilis. Dicitur autem genere maſculo ὁ σέρφος. Ariſtophan. Veſpis. pag. 323. v. 3. Schol. annot. 1. & in Auibus. pag. 57 . v. 18. Schol. annot. 10. vnde Suidas Hæc autem animalcula depaſcuntur, hiſque veſcuntur aues. Nicophron in Veneris natalibus. Quæ comedunt hæc mala animalcula, ſcilicet Serphos auiculis ſimiles. F. ὀρνιθίους. Fortaſſe verò ſic vocat vermes, locuſtas, culices.

D Σεσαγμένην. πεπληρωμένην. πεφορτισμένην. ἀγαθίας. μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτῳ σεσαγμένην ἀγρίῳ τε, καὶ γηγενῆ καί τι παρεισάγει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι. καὶ πῦρ ἐνίησι. καὶ ῥᾳδίως ἅπαντα ὁ πύργος ἐπίμπρατο. καὶ σεσαγμένοι, πεπληρωμένοι. οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. οἱ δὲ, καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ ὅμως, καὶ ἀγέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην. καὶ αὖθις. οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι.

Σεσαγμένην. Plenam. Onuſtam. Oneratam. Refertam. Agathias. Vnum de plauſtris onuſtum fœno, adagreſtem, & vetuſtam turrim ligneam admouet, & ignem inijcit, & illa turris tota facilè conflagrauit incenſa. Et σεσαγμένοι. Repleti. Referti. Onuſti. Vt, Illi verò & ſic iter faciebant onuſti. Et, Illi verò, quamuis eſſent onuſti præda, tamen glorioſam, & ſuperbam victoriam coronati reportarunt. Et rurſus. Sic igitur onuſti præda proficiſcebantur.

Σέσελις. εἶδος λαχάνου.

Σέσελις. Seſelis. Oleris genus. Herba quædam, de qua Lexic.

E Σεσελλίσθαι. μάτην ἐπῆρθαι. ἀπὸ αἰσχίνου τοῦ σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἐν τῷ διαλέγεσθαι, καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. λυκόφρων δ' ἀπεδέχετο σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. ὁ γὰρ αἰσχίνης πένης ὢν, ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων πλούσιος εἶναι. ἦν δὲ αἰσχίνης σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους σέλλους. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι, σελλίζειν.

Σεσελλίσθαι. Vide ſupra Σελλίζειν. Temere elatum eſſe. Fruſtra ſe iactare. Quod loquendi genus ductum eſt ab Aeſchine Selli filio, qui erat iactator, & arrogans in colloquiis, & in diuitiarum ſimulatione. Lycophron verò interpretatus eſt σελλίζεσθαι, pro ψελλίζεσθαι, i. balbutire, vel, nugari, garrire, ineptè, ac abſurdè loqui. Æſchines enim, quamuis eſſet pauper, tamen delicias faciebat, & ſuperbiebat ob diuitias, dicens, ſe diuitem eſſe Æſchines verò erat Selli filius. Per tranſlationem verò tales homines, pauperes ſcil. & tamen arrogantes, & ſuperbos, & diuitiarum nomine ſe iactantes, vocabant Sellos, & arroganter loqui, vel arroganter ſe gerere, dicebant σελλίζειν.

F Σέσεικα. ἐνέβαλον.

Σέσεικα. Concuſſi. Incuſſi. Inieci.

Σεσημασμένῳ. ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ, δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σεσημασμένῳ. Signato. Pro, obſignato. Demoſth. in oratione de nomine. eſt autem particip. præt. perf. & pluſ. q. p. paſſ. à σημαίνω. Signo Sigillo obſigno. perf. comm. paſſ. σεσήμαμμαι, & Atticè σεσήμασμαι, vt μεμίασμαι, pro μεμίαμμαι.

Σέσηρε. κέχηνε. διένοιγε.

Σέσηρε. Hiat. Patet. Apertus eſt. Hoc dicitur de labris, quæ longiùs diducuntur, & rictum, ac minacem oris habitum ſi-

gnificat, qualem in cane irato videmus, qui diducto rictu, dentibúſque nudatis minitatur. A

Σεσηρυῖα. Anus hians.

Σεσηρυῖα. γραῦς κεχηνυῖα.

Σεσηρώς. Hians. *Vide* Σέσηρα.

Σεσηρώς κεχηνώς.

Σεσοβημένος. Incompoſitus motu. *Qui motu fertur incompoſito.* Perturbatus. Turbatus. Vt, Ille verò celeriùs, quàm pedetentim *progrediens*, & caput quaſſans, & quædam barbaricè proferens, & minitans, quantum & ex ipſa vocis contentione, & greſſus incompoſito-motu coniici poterat, *abiit.*

Σεσοβημένος. ἄτακτος τῇ κίνησιν, πτοηθεὶς βιμένος. τεταραγμένος. ὁ δὲ, θᾶσσον ἢ βάδην, τὴν τε κεφαλὴν ἐπισείων, καὶ βαρβαρικῶς τινὰ ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς ἐν τῷ ἐντόνῳ, καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

Σεσόωσις. Seſoôſis. Nomen proprium.

Σεσόωσις ὄνομα κύριον.

Σεσωρευμένων. Coaceruatorum. Grauatorum. Onuſtorum.

Σεσωρευμένων. βεβαρημένων. B

Σέσωστρις. Seſoſtris. Ægypti Rex, qui *mores*, & inſtituta Aegyptiorum mutauit, quòd eos deprimere vellet. Et virorum quidem opera, mulieribus *aſſignauit*, mulierum verò *officia* viris lege-lata-mandauit facienda *L.* τὰ δὲ τῶν γυναικῶν, τοῖς ἀνδράσιν.

Σέσωστρις. βασιλεὺς αἰγύπτου. ὃς τὰ τῶν αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε. θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι. καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα, ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

Σέσωσται. Seruatus eſt Et σεσωσμένος. Seruatus. Antiqui verò ſine σ *ſcribebant has voces, ſic*, σέσωται, & σεσωμένος. Et Thucydides dicit διεζωμένοι. *pro* διεζωσμένοι. *ſubligaculis-cincti. Braccati.* Recentiores verò *voces iſtas ſcribunt* cum σ In nonnullis verò, vt rem paucis expediam, prætermittunt σ. vt κεκλειμένον. Clauſum, & πεπεισμένον. perſuaſum.

Σεσώσται. καὶ σεσωσμένος. οἱ παλαιοὶ δὲ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι. μετὰ τοῦ σ. ἐπ' ἐνίων δὲ ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ. ὡς κεκλειμένον. πεπεισμένον. C

Σεύθης. Seuthes. Vnus ex Thraciæ Regibus.

Σεύθης. εἷς τῶν ἐν θρᾴκῃ βασιλέων.

Σεβῆρος. Seuerus. Hic apparuit, & extitit *L.* μετὰ τὸν Δυστυχῆ poſt illum Dyſtychen, *i. poſt Eutychen*, (*vt ſtatim ſubiicitur*) *qui nomine quidem Felix vocabatur à Latinis, à Græcis verò* Εὐτυχής, *vel potius* Εὐτύχης; *at re ipſa, propter ſuam deteſtandam hæreſin, erat Infelix*, qui rapto Antiochiæ throno, Manichæam, & Apollinariam, & Eutycheam hæreſim vindicare rurſus, & *inſtaurare* conabatur, totis viribus pacem Eccleſiæ turbans. Sed ex Eccleſia pulſus vt *homo* ſeditioſus, & turbulentus, in Alexandrinorum leuitatem, turbinis, & procellæ inſtar, irruit. Cùm autem hic etiam alia procella & ipſi, & populo reflaſſet, omnia confudit, & perturbauit. Quidam enim, qui vocabatur Iulianus Halicarnaſſenſis, Aſiæ Epiſcopus, eos diſſipauit. Quære in vocibus Ἰουλιανὸς Ἀλικαρνασσεύς.

Σεβῆρος. οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ. ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον τῆς ἀντιοχείας, τὴν κατὰ μανιχαίους, ἀπολλιναρίου τε, καὶ εὐτυχοῦς, διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο. κινῶν ὅσην δύναμις αὐτῷ τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς ἐκκλησίας ὡς ταραχώδης, καὶ ταραξίας, τῇ ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος δίκην, ἢ θυέλλης ἐνέσκηψεν. ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε, καὶ τῷ λαῷ, συνέχει πάντα, καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς, ἰουλιανός τις καλούμενος ἀλικαρνασσεὺς τῆς ἀσίας ἐπίσκοπος καὶ ζήτει εἰς τὸ ἰουλιανὸς ἀλικαρνασσεύς. D

Σευητόνιος. *L.* Σουητόνιος ὁ Τράγκυλλος. *Vide* Τράγκυλλος. Suetonius dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus.

Σευητόνιος. ὁ τράγγυλος χρηματίσας, γραμματικὸς ῥωμαῖος.

Σ. CVM EI.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΙ.

E

Σειληνός Silenus. Dionyſus, *ſiue Bacchus, ita dictus*, quòd in torculari quatiatur, *quum eius racemi prelo premuntur, vt vinum eliciatur.* Σιληνὸς verò, Silenus, Senex, per *ι ſcribitur in media voce, & ita dictus*, quòd quatiatur ſatis, *dum ſcilicet ſaltat.*

Σειληνὸς. ὁ διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σιληνὸς δὲ ὁ γέρων, διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις.

Σειρά. Catena. Vt, Rex autem dona miſit Abaris, catenas auro variegatas, & *ornatas*, veſtéſque ſericas.

Σειρά. ἡ ἅλυσις. ὁ δὲ βασιλεὺς, δῶρα ἔστελλε τοῖς ἀβάροις, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας. ἐσθῆτάς τε σηρικάς.

Σειρά. *Catena. Series rerum*, & ipſa genealogia *generiſque deſcriptio perpetua ſerie facta.* Vt, Illa verò Philoſophi vaticinia de ſua genealogia ſequens, *ita de ſe verba fecit. Et alibi*, Neſcio quomodo ille orationis impetus veſtigia ſequens, & inquirens in ipſa genealogia ordinem ipſius animæ in choro non puro. *N. L.* Poſt hunc verò (vt demonſtratum-eſt) cùm res eſſet obſcura, ad me miſis *quendam*, cui mandauit, vt manifeſtiſſimas, *certáſque rei mihi* nuntiaret. *N. L.*

Σειρά καὶ ἡ γενεαλογία. τοῖς γὰρ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἑπόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ' ἴχνος ἐπιζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκράτῳ χορῷ. μετὰ δὲ τοῦτον ὡς δέδεικται τεταγμένης ἀσαφῶς, ἀπέστειλε ὡς ἐμὲ τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας. F

A Σειραίνω. ξηραίνω. μεθ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Σείρ. σεῖρ, ὁ ἥλιος. καὶ σείριος.

Σειραῖος ἵππος. ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ὁ δεξιός. δεξιὸν δ' ἀνεὶς ἀεὶ σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. τουτέστι, τῷ καμπτῆρι, τὸν ἀριστερόν.

Σείραίνω. Exſicco. Cum quibus coronabantur ad nuptiarum dies N.L.

Σείρ. σεῖρ, ὁ. Sol. Et σείριος. Sirius. Sol. Vel Sirius, ſtella canis, quæ canicula vulgò vocatur.

Σειραῖος ἵππος. Equus, qui *currum fune, vel catena trahit, collocatus* extra iugum, *q. d. funalis, vel catena trahens, equus* dexter. *Sophocles in Electra pag. 113 v. vlt. & 114. v. 1.* Admouebat ſemper *ad meta flexus, ad ipſam metam, ad quam flectuntur currus,* fiſtulam, *rotæ foramen,* dextrúmque laxans, *ac dimittens,* Funalem equum, *qui currum fune, vel catena trahebat, extra iugum alligatus temoni,* coercebat incumbentem: Id eſt, ſiniſtrum *equum, qui iam accedebat* ad metam, *ad ſe retrahebat.*

B

N O T Æ.

Δεξιὸν δ' ἀνείς.] Sophocles in Electra. pag. 113. & 114.

Ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα. δεξιὸν τ' ἀνεὶς.
Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

Σειραῖς. πλεκτοῖς ἱμᾶσι. καὶ γένος πάρθων οἱ σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων σειρὰς ἱμάντων ἑλίσσοντες. πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις, ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους. C ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου, ἀποθανόντας, ἢ ζῶντας ἕλκουσι,

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα. σειρὴν, ζῶόν ἐστι κηροποιὸν μελίσσῃ παραπλήσιον.

Σειρῆνας. γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι, μῦθος ἐστὶν ἑλληνικός. αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι, οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας D διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, καὶ ἄνω, εἶδος γυναικῶν. τὰ δὲ κάτω, στρουθῶν. οἱ μυθολόγοι, σειρῆνάς φασί τινα θηλυπρόσωπα ὀρνίθια εἶναι. ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ᾄσμασί τισι πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστὸν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, τόπους εἶναι τινὰς θαλαττίους ὄρεσί τισιν ἐστενωμένους. ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖ- E θρον, λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν. ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ῥεύματι, καὶ αὔτανδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ ἡσαΐᾳ εἰρημέναι σειρῆνες, καὶ ὀνοκένταυροι, δαίμονές τινες εἰσὶν, οὕτω σχηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως, ἥτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι, καὶ ἀναπτάντες ἐκ τοῦ ὕδατος, καὶ τοῦ ἀέρος ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. F ὁ οὖν ἰὼβ λέγει ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. τουτέστιν, ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς, ὥσπερ σειρῆνες στρουθοὺς δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν. ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ, καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τῶν σειρήνων γλυκύτερον.

Σειραῖς. *Funibus. Reſtibus. Catenis.* Plicatis. *contextiſque* loris. *Hinc* etiam Parthorum *quoddam* genus *dictum, eorum ſcil.* qui Reſtiferi vocantur. Pugnant enim ex equis, plicantes lororum catenas, *ex loris plicatis, & contextis conficientes catenas, vel reſtes, & laqueos.* Cùm autē acceſſerunt ad hoſtes, laqueos ex loris *implicitu, contextiſque confectos, in illos* iniiciunt, & equos auertentes retro, *ac retrahentes,* per-vim impellunt, *ac abigunt.* Laqueis verò captos *hoſtes,* equorum impetu vel viuos, vel mortuos abſtrahunt.

Σειρὴν. *Hexametrum.* Siren quidem, amicum nunciat, hoſpitem verò, apis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 536. ad. 5.* Siren *eſt* animal cerificum, api ſimile.

Σειρῆνας. Sirenas. Mulieres quaſdam Suaui voce-præditas, *& canoras* fuiſſe, vetus Græca fabula *canit,* quæ in inſulula ſedentes, ſuauitate-vocis adeò delectebant *homines* præternauigantes, vt *eos* ad mortem vſque ibi detinerent. Habebant autē, à pectore quidem, & ſupernè, *ad ſummum vſque corporis verticem,* fœmineam formam. Infernè verò, paſſerum. Mythologi verò, *qui fabulas ſcribunt,* dicunt Sirenas, eſſe quaſdam auiculas fœminea-facie-præditas, quæ præternauigantes decipiunt, & canticis quibuſdam meretriciis audientium aures demulcent. Illius verò cantus voluptas, *& ſuauitas* nullum alium bonum finem habet, niſi ſolam mortem. At vera *rerum iſtarum* narratio hoc vult *ſignificare*, loca quædam eſſe marina montibus quibuſdam anguſtata, in quibus compreſſus *aquarum* fluxus ſtridulam quandam, *ac argutam* vocem edit. Qua audita præternauigantes, ſuas animas, *vitámque ſuam* illi fluxui concredunt, *atque committunt,* atque *ſic* ipſi-viri cum ipſis nauibus pereunt. Sirenes verò, quæ apud Eſaiam *ita* vocantur, & Onocentauri, *Onocrotali,* ſunt quidam dæmones, ea figura *mortalibus* apparentes in vrbis deſolatione, quę ira Dei contingit Syri verò, dicunt eſſe cycnos. *i. olores.* Hi enim, poſtquàm corpus-lauerunt, ex aquis in aerem auolantes, ſuaue quoddam carmen canunt, *quale deſcribit Virgil. Aen. lib. 7. pag. 297. & 298.* Iobus verò dicit, Frater factus-ſum Sirenum, & ſodalis paſſerū. Hoc eſt, Meas calamitates cano, quemadmodum Sirenes. Paſſerem verò vocat, quem nos Struthiocamelum appellamus, qui auis quidem eſt: ſed pedes, & collum aſini habet. Et in epigrammate. Et cantus ille Sirenum cantu dulcior.

NOTAE. A

Τῆς ἀδοῦς ἡ ᾠδή.] VVolfius, *τῆς ᾠδῆς ἡ ἡδονή*. Rectè. Quam lectionem & ego ſequor, vt vulgata commodiorem.

Σειρῆνες. Sirenes. Animi ſuaues, & muſicæ facultates.

Σειρῆνες. αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι, καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρήνιον μέλος. Sirenium melos. Sirenum ſuaue carmen. *Vel dulcis cantilena, qualis eſt illa Sirenum.*

Σειρήνιον μέλος.

Σείριον. Sirium vocabant tenue veſtimentum ſpatha *textorio inſtrumento, cuius pulſatione textores telam denſant*, non-denſatum; vt theriſtrum *i. meſſorium-veſtimentum, quemadmodum dicunt hiſtoriarum ſcriptores, vel Gloſſographi, linguarum-ſcriptores, & vocabulorum obſcuriorum interpretes. Sic enim Harpocration, vnde Suidas.* Et Siren, tenuis, & pellucida tunica, commoda-ad-induendum tunc, quum Sirius eſt. *i. quum eſt ſummus caniculæ, ſigni cæleſtis, æſtus.* Eſt & Siris vrbs Italica. Fortaſſe autem telas *ac veſtes textas* hinc allatas, vel aliqua alia *telarum textarum, ac veſtium ibi confectarum genera* Lycurgus Sirina vocauit in *oratione* de adminiſtratione *rerum*. In nonnullis tamen *codicibus* ſine *ι* ſcribitur *σέιρινα*.

Σείριον. σείριον. ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον. οἷον θέριστρον, καθάπερ φασὶν οἱ λογογράφοι. καὶ σείρην δὲ, ὁ λεπτὸς, καὶ διαφανὴς χιτὼν, ἐπιτήδειος τότε, ὅτε ἐστὶν ὁ σείριος. ἔστι δὲ καὶ σεῖρις, πόλις ἰταλική. καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, ἤ τινα ἄλλα λυκοῦργος σείρινα εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ι. γράφεται δὲ, καὶ σέρινα. B

NOTAE.

Ἐν ἐνίοις μέν.] Harpocrat. *ἐν ἐνίοις μέντοι χωρὶς τοῦ ι γράφεται σέιρινα*. Sic & apud Suidam eſt ſcribendum.

Σείριος. Sirius. Canis aſtrum cœleſte, quod & canicula vocatur. Aelianus. Peſtilentiæ verò popularem-graſſationem. *i. peſtilentiam in populo graſſantem* ille vir reſtinxit, *atque prorſus ſedauit*. Item, Et *illum magnum æſtum* qui circa primum Sirij canis ortum, *exoritur, ac ſentitur*, & igneum illius aſtri impetum manſuefacere *mitigare, leuire, minuere, ſedare*. Et Sir, Siris, vel (vt alij) Sirius, ipſe Sol. C

Σείριος. ὁ ἀστρῷος κύων. αἰλιανός. λοιμῶν δὲ ἐπιδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνήρ. καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σείριον περιστήσαν ἐπιπολύ. καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμερῶσαι τοῦ ἄστρου. καὶ σεὶρ, σειρὸς, ὁ ἥλιος. *i*. δὲ, καὶ σείριος.

Σείριον. Sirium, canem *cæleſtem*. Interdum verò & ipſum Solem *ſignificat*. Ibycus verò, omnia aſtra vocat Siria.

Σείριον τὸν κύνα ὁ δὲ δὲ καὶ τὸν ἥλιον. ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα, σείρια λέγει.

Σειρομάστης. Siromaſtes. Iaculi genus. Haſta. Lãcea.

Σειρομάστης. εἶδος ἀκοντίου. λόγχη.

Σειραφόρος. q. d. Funalis, *equus, qui fune, vel catena currũ trahit, & extra iugum eſt, & ἄζυξ ideo vocatur, quòd cum alijs equis ſub eodem iugo non ſit iunctus, eſt & ille*, qui dicitur *κέλης ἵππος*, equus celes, *qui ſolus eſt, & ab vno ſeſſore regitur, & agitatur. Ariſtoph. in Nubibus pag. 121. v. 13. Conſule Scholia. Ibi tamen legitur σειραφόρος.* D

Σειραφόρος, καὶ ἄζυξ, ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος.

Σειροί. Siri. Stabula. *Horrea. Granaria.* Vel foſſæ ad frumenti repoſitionem. *i. ad frumentum reponendum, recondendum, & ſeruandum.*

Σειροί. αἱ ἐπαύλεις. ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου.

Σεισάχθεια. Excuſſio-oneris. Publicorum & priuatorum debitorum-reſectio, *vt ita loqui liceat, quam Latini vocant Nouas tabulas.* Quam introduxit Solon *omni pauperum ære alieno publicè, priuatímque ſublato.* Dicta-eſt autem *σεισάχθεια*, quia mos erat Athenis, vt pauperes debitores *ſuis* creditoribus operam nauarent *ſuo* corpore. Poſtquàm verò *debitam pecuniam ipſis* reſtituerant, *& omni alieno ære liberati erant*, quodammodo onus excutiebant, *quo grauantur, ac premebantur antè*. Vt, Philochoro verò videtur, *ſic eſt appellata*, quòd illud *debitæ pecuniæ* onus publico-decreto ſublatum-fuiſſet. E

Σεισάχθεια. χρεωκοπία δημοσίων, καὶ ἰδιωτικῶν. ἣν εἰσηγήσατο σόλων. εἴρηται δὲ, παρ᾽ ὅσον ἔθος ἦν ἀθήνῃσι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις. ἀποδόντες δὲ, οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι. ὡς φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, διὰ τὸ ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

Σεῖσαι. *Quatere. Concutere.* Calumniari. *Falſis-criminibus-inſectari. Per translationem ductam* ab illis, qui fructus arboreos, *vt poma, nucéſque* quatiunt, *vel, qui quatiunt arbores, vt earum fructus excutiant, & colligant* Teleclides Amphictyonibus. Aliter omnium autem erãt peritiſſimi calumniatores, ſed *qui calumnias, & calumniatores oderant, eos* aduocabant, *& hortabantur*, vt finem-facerent litium mutuò-ſeſe-vorantium, *quia qui litigant, illi ſeſe mutuò vorant, & conſumunt*. N L. Ariſtophanes Dætalenſibus. F

Σεῖσαι. τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. τηλεκλείδης ἀμφικτύοσιν. ἄλλως. πάντων δὲ τῶν λῷστοι σείσαι, καὶ προσκαλέσαντας παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσιν.

Calumniabantur, petebant pecunias, minabãtur,
Calumniabantur iterum.

Ἔσειον. ᾔτουν χρήματ᾽ ἠπείλουν.
Ἐσυκοφάντουν πάλιν.

Σεισμός. *Quaſſatio. Concuſſio.* Terræmotus. *Hic autem fit, flatu in terræ cauernis incluſo, & per vim erumpen-*

Σεισμός. πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς

A γῆς ἐγκατειρχθέντος. εἰσὶ δὲ αὐτῶν τοὺς μὲν, χασματίας. τοὺς δὲ, βρασματίας. αἰλιανός. σεισμοί τε ἐπεπόλασαν, καὶ πολλὰ ἀνέτρεψαν. ἀριστοφάνης. γηγενεῖ φυσήματι. ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια, τὸ πνευμάτων κατεχομένων σείεσθαι τὴν γῆν. σισμὸς δὲ, ὁ ποιὸς ἦχος σιδήρου πεπυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος, ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ποιὸν ἦχον ἀποτελῶ.

te, terrámque quaſſante. Horum verò *terræmotuum* alios quidem *aiunt* eſſe Chaſmatias, *qui terræ hiatus faciunt.* Alios verò Braſmatias, *qui terram inſtar ebullientis aquæ mouent, & quaſſant. Vide Ariſtot. de Mundo cap. 4. pag. 279.* Γ.Δ. Aelianus Et terræmotus crebri fuerũt, & multa *ædificia* euerterunt. Ariſtophanes. Terrigena flatu. *Flatu ex terra genito, ac prodeunte.* Pro, magno, adeò vt terræmotus faciat. Vetus enim *eſt* opinio terrã quaſſari, quum à ventis *incluſis* detinetur. σισμὸς verò *per* ι, quidam ſonus, *ac ſibilus vel ſtridor* ferri *candentis, ac* igniti, in aquam coniecti à verbo σίζω, quendam ſonum edo. *ſibilo, ſtrideo.*

B Σείω. ῥῆμα, τὸ ταράσσω. σεῖο δὲ, ἀντὶ τοῦ σοῦ.

Σείω. Verbum. Quatio. Concutio. Agito. Turbo. σεῖο verò, pro σοῦ. Tui. *Genitiuus pronominis* σύ. *tu.*

Σεῖστρον. ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων, καὶ σκευὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἥν τινα οἱ τῆς ἴσιδος θεραπευτῆρες ἠσθῆνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων, ἠλᾶτο.

Σεῖστρον. Siſtrum. *Aeneum crepitaculum in ſacris Iſidis ſolenne.* Vt, Ille verò caput, & mentum radit, quia latere volebat, & veſtem Aegyptiacam aſſumit, quam Iſidis cultores indutam geſtant, & ſiſtrum quatiens, *& pulſans,* vagabatur.

ΤΟ͂ Σ ΜΕΤΑ͂ ΤΟΥ͂ Η.

Σηγώρ. ὄνομα πόλεως. ἐν ᾗ διεσώθη λὼτ φεύγων τὸν τῶν σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

C Σήθ. υἱὸς ἀδάμ. περὶ τούτου εἴρηται, καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων. ἤγουν τὰς ἀπὸ τοῦ κάϊν. θεὸν γὰρ τὸν σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον. διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τότε ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας. καὶ πρὸς τούτοις, πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες. ὅς γε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι θεὸς, καὶ ὀνομάζεσθαι. καθὰ καὶ τῷ μωϋσεῖ λέγει κύριος. θεόν δέδωκά σε τῷ φαραώ. καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων, καὶ πνευματικῶν καὶ D τῶν κριτῶν ἔφη. θεοὺς οὐκ ἀλογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τοῦ σὴθ καὶ ἐνὼς, καὶ ἐνὼχ παῖδες, υἱοὶ θεοῦ. καὶ υἱοὶ τῶν θεῶν, κατὰ σύμμαχον νοείσθωσαν. οἵ τινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας κάϊν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μιξογαμίας γίνονται γίγαντες. διὰ μὲν τὴν δικαιοσύνην ἰσχυροὶ, καὶ μέγιστοι. διὰ δὲ τὸ ἄδικον, καὶ βέβηλον, πονηροὶ, καὶ κάκιστοι.

Σηγώρ Segor. Nomen vrbis, in quam ſaluus-peruenit Lot, Sodomitarum incendium fugiens.

Σήθ Seth. Filius Adami. De hoc dictum-eſt, & filij Dei ingreſſi ſunt ad filias hominum, videlicet ad filias Caini. Illius enim ſeculi homines Sethum vocabant Deum, quòd inueniſſet & Hebraicas literas, & ſtellarum appellationes, præterea verò, quòd magnam huius pietatem admirarentur. Adeò vt etiam primus & cognomento, & nomine Deus vocatus-fuerit. *L.* ὥστε καὶ. Quemadmodum & Moyſi dicit Dominus, Te Pharaoni Deum dedi. Et de virtute-præditis, & ſpiritualib. *viris,* & de Iudicibus dixit, Deos non contemnes, & tui populi principibus non maledices. Iurè igitur filij Sethi, & Henos, & Enochi, filij Dei, & filij Deorum, ſecundùm ſymmachum intelligantur, qui intemperantia capti ad Caini filias ingreſſi-ſunt. Ex quorum mutuis pollutis-nuptijs nati ſunt Gigantes, propter iuſtitiam quidem, robuſti, & maximi, propter iniuſtitiam verò, & profanum-ingenium, improbi, & peſſimi.

Σήθων. ὄνομα κύριον. σήθοντες δὲ, κοσκινίζοντες.

Σήθων. Sethon. Nomen proprium. σήθοντες verò, cribrantes. cribro purgantes.

Σήϊνος. ὄνομα κύριον.

Σήϊνος. Scinus. Nomen proprium.

E Σήκασθεν. εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. τουτέστι, μάνδραν. καὶ σηκασθέντας. ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας. καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν, ὥσπερ σηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς, ἐς ἓν τὸ ἀσθενέστατον τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες. καὶ πάλιν, ἔκποτέ τις φρικτοῖο θεᾶς στροβημένος οἴστρῳ.

Σήκασθεν. *Pro,* ἐσηκάσθησαν. *Bœoticè dictum.* In caula, hoc eſt, in ſtabulo concluſi-fuerunt. Et σηκασθέντας. Vt in ſtabulo concluſos. Vt, Etenim circum circa quidẽ, vt in ſtabulo concluſos formidabat, ne propter *militum* multitudinem ſibi vim-afferrent, ad vnam infirmiſſimam circumuentionis *rationem ſe* compellentes. *N.L.* Et rurſus. *Sed hoc exemplum ad rem parum facere videtur.* Olim quidam horrendæ Deæ agitatus œſtro.

Σηκίδες. τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυρίως δὲ σηκύλη, καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάτ- F τουσα.

Σηκίδες. Ancillæ domi-natæ. Propriè verò ſecyle, & ſecis *vocatur mulier proma-conda,* quæ ruri penum ſeruat.

Σηκοκόρος. ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος.

Σηκοκόρος. Aedituus. Qui templi curam gerit.

Σηκός. ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. οἶκος. τάφος. παραγενόμενος δὲ εἰς τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων, ἐκέλευε κηρύττειν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οἶκον. τάττουσι τὸ ὄνομα ἐπὶ ἐλαίας. λέγει γὰρ λυσίας, ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν. οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν,

Σηκός. Interior ſacri templi domus. Domus. Sepulchrum. Vt, Cùm autem veniſſet in captiuorum σηκὸν, id eſt, domum, per-præconis-vocem-edici iuſſit, *ſe libertatem omnibus largiri.* Hoc nomen ponunt *etiam* pro olea. Dicit enim Lyſias. Qui per duos annos non coluit vel ſuam oleam, vel moriam,

vel ſecon. Videndum autem, ne fortè priuatas quidem oleas, vocent ἐλαίας. Publicas verò, μορίας. σηκὸν verò (vt *veriſimile* videtur) & μορίαν, pro eodem ponunt, & vtramque eodem nomine vocant.

Σηκοί. Pecudum ſtabula. *Dicta* παρὰ τὸ σώζειν, quòd ſeruent *pecudes in ipſis concluſas*. Vel, quòd ſint quaſi σηκοί quidam. i. ſtationes quædam, quòd illic ſtent. i. *maneant*.

Σήκρητον. Secretum. *Lat. vox*. & πρωτοσηκρήτης. Primoſecretes. i. Primus-ſecretarius.

Σήλεκτος. Selectus. *Lat. vox*. Humi-iudex. *Iudex Pedaneus. Vide Fr. Hottom. in Pedanei Iudices.*

Σηλώμ. Selom. Nomen vrbis.

Σηλυβρία. Selybria. Vrbs Thracica.

Σῆμα. Monumentum. Sepulchrum.

Σημάντορες. Imperatores. Duces.

Σήμαντρα. Signacula. Sigilla, quibus obſignantur literæ.

Σημασία. Significatio per tubam. Signum, quod tuba datur.

Σήματα. Signa. Portenta. Prodigia. Attici verò & monumenta, *ſepulchráque ſic appellant*.

Σημαία. σπεῖρα, τάγμα. Idem eſt. Signum. vexillum. ſpira. cohors. Agmen. Horum verò duces, *vocantur* κεντυρίωνες, Centuriones, & Taxiarchi, *i. ordinum-præfecti*. & σημαιοφόρος. Signifer. Vexillifer. Dux.

Σημαία. *Signum. Vexillum. Cohors.* Acies bellica, quâ Heraclium captum eſt peculiari quadam capiendi ratione, cùm *enim* illa vrbs, in quadam parte, ad exiguum loci-ſpatium, humilem murum haberet, Romani tres cohortes delegerunt. Ac primam quidem muniuerunt ſcutis ſupra caput poſitis, vt armorum caput tegentium denſitate, tota cohors, tegulæ irriguæ ſimilis eſſet, *i. tectorum tegulis quæ pluuiis rigantur*. Deinceps verò reliquæ duæ *collocatæ fuerunt*.

Σημαῖαι. Signa. Principum imagines ad vmbilicum vſque pictæ. Imagines. Effigies. Simulachra. Vt, Pilatus autem Tiberij imagines, quæ σημαῖαι vocantur, tectas in Iudæam importauit. Illi verò *Iudæi* obſtupuerunt, vt potè ſuis legibus. *ac ſtatutis, à Pilato per contemptionem* conculcatis. Nullum enim ſimulachrum in *ſuam* vrbem ingredi volebant.

Σημαῖαι. *Sic appellantur ea*, quæ apud Romanos ſigna vocantur. Vt, Cùm autem omnes Romani in *bellicis vexillis* ſignis idola, *Deorúmque variorum varia ſimulachra* ferrent, *in iis* Conſtantinus crucis figuram ferebat. Et, Romanorum verò ſigna, *cohortéſque cum ſuis quæque ſignis* in collem confugerant. Cùm autem omnes ſententiam dixiſſent *quâ cenſebant impreßionem in hoſtes faciendam*, Scipio dixit *ita faciendum eſſe*, quum rebus integris, *illæſis, ac intactis, in loco tuto de rebus* deliberarent, & ſe potiùs prouidè cauere ne quid *mali ſua copia* paterentur, quàm vt hoſtes maleficiis, *& cladibus* afficeret.

Σημαίνει. In cognitionem attrahit. *Significat. Sophocles in Oedipo Colonæo pag. 282. M.* Significat verò quòd Solus hoc eſt manifeſtum Iſmenes caput. σημαίνει. Imperat.

οὔτε μορίας, οὔτε σηκόν. μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰ- A
διωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι. τὰς δὲ δημοσίας, μορίας. σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκοί. αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις, παρὰ τὸ σώζειν. ἢ σηκοί τινες ὄντες. παρὰ τὸ ἐκεῖσε στήκειν.

Σήκρητον. καὶ πρωτασηκρήτης.

Σήλεκτος. χαμαιδικαστής. B

Σηλώμ. ὄνομα πόλεως.

Σηλυβρία. πόλις θρακική.

Σῆμα. ὁ τάφος.

Σημάντορες. ἐπιτάκτορες. ἡγεμόνες.

Σήμαντρα. σφραγίδες.

Σημασία. φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα. σημεῖα. τέρατα. ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ
μνήματα. C

Σημαῖα. σπεῖρα. τάγμα. ταυτόν ἐστι. οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, κεντυρίωνες, καὶ ταξίαρχοι. καὶ σημαιοφόρος. ὁ ἡγεμών.

Σημαία. τάξις πολεμική, δι' ἧς τὸ ἡράκλειον ἥλω ἰδίαν τινὰ ἅλωσιν. ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἑνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν τεῖχος, οἱ ῥωμαῖοι τρεῖς σημαίας προεχειρίσαντο. καὶ τὴν μὲν προτέραν, τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῇ τῶν ὅπλων πυκνό- D
τητι κεράμῳ τῷ καταρρύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι δύο.

Σημαῖαι σίγνα. προτομαί. πιλάτος εἰς τὴν ἰουδαίαν τὰς τιβερίου εἰκόνας, αἳ σημαῖαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν. οἱ δὲ, ἐξεπλάγησαν ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων. οὐδὲν γὰρ ἠξίουν δείκελον ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι.

Σημαῖαι. τὰ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. πάντων γε μὴν τῶν ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἴ- E
δωλα φερόντων, ὁ κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἔφερεν. αἱ δὲ σημαῖαι τῶν ῥωμαίων, συνεπεφεύγεσαν εἰς βουνόν. καὶ πάντων δόντων γνώμας, ὁ σκιπίων ἔφη, ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύωνται. καὶ πλέω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν, ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς.

Σημαίνει. εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται. σημαίνει δ' ὅτι μόνης. τὸ δ' ἐστιν ἰσμήνης φίλον κάρα. σημαίνει.
ἐπιτάττει. F

N O T Æ.

Εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 282. M.

—Σημαίνει δ' ὅτι
Μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα.

Schol. σημαίνει.] εἰς γνῶσίν με ἐφέλκεται. i. Me in cognitionem, in noticiam attrahit, mihi ſignificat.

Σημαί-

A Σημαίνομαι. σημαντίζομαι. διὰ σημείων γινώσκω. σοφοκλῆς.

--Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι.

Τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.

ἢ σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ σημεῖα τινὰ ἐμαυτῷ συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους. τὰ δὲ ἀπορῶ, ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτὰς, ἐπιπατουμένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνιυτος, καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ αἴαντος.

Σημαίνομαι. Signo. Obſigno. Signis-colligo. Per ſigna cognoſco. Conücio. Conιecto. Conιecturis-aſſequor, Nuto. Obſeruo. Sophocles *in Aiace flagellifero pag.3.v.32.& 33.*

--*Et alia quidem* veſtigia *noto*, vel, per-conιecturas-cognoſco,

Aliis verò perturbor, nec poſſū ſcire cuiuſnā ea ſint.

Vel σημαίνομαι, ſigna quædam mihi componoex iſto veſtigio, *vnde colligo quiſnam id impreſſerit humi*. partim verò dubito, quia tale quid accidit *venatoribus*, *& ferarum* inueſtigatoribus, quum *ferarum* veſtigia ſunt conculcata. Aiacis verò greſſus, propter inſaniam difficilis-inueſtigatu, & perturbatus erat.

B Σημεῖα. κειμήλια.

Σημεῖα. Signa. Res precioſæ, quæ ſunt reconditæ. Monilia recondita.

Σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφραγῖδας δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Σημεῖα. Signa. Sic Demoſthenes, & alij ſigilla vocant, *quibus vel epiſtola, vel aliquid aliud obſignatur.*

Σημεῖα σκυθικὰ, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματά εἰσι βαφῇ πεποικιλμένα. ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄφεων εἴκασται, καὶ ἀπηώρηνται κοντῶν συμμέτρων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα θεόντων, ἢ καὶ ἵππεις ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων C αὐτὰ, ἐξογκοῦνται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοικέναι. καί τι καὶ ἠχεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ βίᾳ.

Σημεῖα Σκυθικά. Signa Scythica, quæ *Scythæ* ferunt in bello, ſunt telæ tincturâ variegatæ, *& pictæ*, quæ ſerpentum ſpeciem maximè referunt, & de modicis contis dependent. Hæc autem egregia-commenta currentium *militum*, aut etiam equis inſidentium, *ac* ea ferentium *ſpirante vento ſic* inflantur, vt feris ſimillima videantur eſſe. Quinetiam quendam ſonum edunt, ob ipſum venti flatum, qui per-vim *ea* pertranſit.

Σημεῖα ἤρθη. ἑκατέροις παρὰ θουκυδίδῃ. σύμβολα τινα εἶχον, ἃ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης ἐδείκνυτο. καὶ ὅτε μὲν αἴροιντο τῆς μάχης τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης. ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο.

Σημεῖα ἤρθη. Signa vtriſque ſublata *dataque legitur* apud Thucydidem. Signa quædam habebant, quę pugnæ *committendæ* tempore *militibus* oſtendebantur. Et quoties quidem pugnæ ſigna *proferebantur*, *ac* in-altum-tollebantur, *milites* faciebant-initium pugnæ. Quoties verò conuellebantur, *ac retrahebantur*, ceſſabant, *pugnæque finem faciebant.*

Σημεῖα. ζήτει ἐν τῷ σύμβολα.

Σημεῖα. Signa. Quære in voce Σύμβολα.

D Σημεῖον. δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς σκεπτικοῖς ὃ ἀναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν. καὶ ὅτε δὲ ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. ἀριστοφάνης.

Ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας

Σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορείῳ φαίνεται.

Σημεῖον. Signum, per quod apud Scepticos, *rerúmque contemplationi, conſiderationíque deditos homines*, incerta, *ac obſcura* deprehenduntur. Quod per ſyllogiſmos tollunt. Quoties autem etiam concio habenda erat, ſignum proponebatur. Sic igitur etiam cùm mulieres in Theſmophoriis eſſent concionaturę, ſignū propoſitū-fuit. Ariſtophanes *in Theſmophor.pag.518.v.25.& 26.*

Propterea celeriter, quia concionis

Signum in Theſmophorio propoſitum iam *apparet. l.* Θεσμοφορείῳ.

Σημήνας καὶ σημάνας, τὸ αὐτὸ, δηλώσας.

Σημήνας & σημάνας. Idem. *Sed hoc quidem, communè.*

E *Illud verò, Atticum, verſo α in η. Idem valet, ac* δηλώσας. Qui-declarauit. Qui ſignificauit.

Σημός. ἠλεῖος γραμματικός. ἔγραψε δηλιακὰ βιβλία η. περιόδους β. περὶ πάρου α. περὶ περγάμου α. περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων. αὐτοκαβδάλων. ἰθυφάλλων. φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φασὶ κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον ἴαμβοι. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας ἀνθινάς. καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι, οὐ χωρὶς ἑρπύλλου, καὶ F παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ, καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Σημός. Semus. Eleus Grammaticus. Scripſit Deliacos libros 8. Periodorū lib.2. De Paro. lib. 1. De Pergamo, lib.1. De Pæanibus. In hoc autem mentionē facit muſicarum quarundam idearum, harum *ſcilicet*, Autocabalorum, Ithyphallorum, Phallophororū. Et, vt quidam *aiunt*, hederę coronam ferebant. Poſtea verò vocati-ſunt Iambi. Ithyphalli verò, laruas ebriorum habebant, & manicas floridas, *l.* ἀνθινὰς *vel* αἰθινάς, & tunicam ad talos vſque, *talarem*. Phallophori verò, non ſine ſerpyllo, & pæderôte. *i. herba topiaria, vel achanto*, faciem tegebant, hedera, & violis coronati.

Σηνῶνες. οἱ κελτοὶ, οἱ λεγόμενοι γερμανοί.

Σηνῶνες. Senônes. Celtæ, qui vocantur Germani.

Σηών. ὁ βασιλεὺς τῶν ἀμοῤῥαίων.

Σηών. Seon. Rex Amorrhæorum.

Σηπεδόνες.

Σηπεδόνες. Putredines. Putredinis-vitia. Vel lacertę quædam, quæ Sepedones apud quoſdam vocantur.

Σῆπες. οἱ σκώληκες.

Σῆπες. Vermes *ex putrefactione nati, & putrefactionem gignentes. à* σήπω. *putreſacio, vitio, corrumpo. fut.* σήψω.

Σηπία. Sepia, Piſcis. Ariſtophanes. Sede igitur ſepias mandens. Quaſi diceret, delicias-faciens, propter poteſtatem, *quam habes.*

Σήραγγες Cauernæ. Sub terra longæ rupturæ, quæ ſunt quaſi quædam terræ venæ, ſub quibus aqua currens, tranſitum quærit. Hinc etiam dictus-eſt locus *σηραγγώδης. i. cauernoſus, multas habens cauernas, &* perforatus.

Σηράγγιον Serangium. Piræi locus *quidam, à cauernis fortaſſe dictus.*

Σήραγξ. Hiatus. Cauerna. Concauitas. Et ſaxum ſub marinis-aquis-latens, quod rupturas, *vel fiſſuras, & rimas* habet.

Σῆρες. Seres. Gens, vbi naſcitur *ſericum, quod à quibuſdam vocatur* metaxa. Vnde etiam ſerica dicuntur, *veſtimenta* texta ex metaxa. *i. ex ſerico.* Et ſer, ſeris, ipſe vermis, *qui ſericum net.*

Σηρική. Serica. Metaxa eſt illa, ex qua veſtem conficere ſolebant, quam olim quidem Græci Medicam vocabant. Nunc verò ſericam nominant. Iuſtiniani verò tempore Romani legatos-mittunt ad Aethiopes, vt Æthiopes ementes metaxam ab Indis, eámque vendentes apud Romanos, ipſi quidem magnarum pecuniarum domini fierent, hunc verò ſolum quæſtum Romanis afferrent, ne amplius ſuas pecunias ad hoſtes transferre cogerentur.

Σής. σητός. ὁ. Vermis. *veſtibus noxius.* Tinea.

Σήσαμα. Seſama, & papauer, & ſiſymbria, folia *ſunt*, quibus ſponſi coronantur. *Imò, Seſami, papaueris, & ſiſymbrij folia ſunt ea, quibus. &c. De ſingulis vide Lexica.*

Σήσαμος. Seſamus. Et *σησαμοῦντα πόπανα.* Placentæ ex-ſeſamo-confectæ.

Σησαμοῦς, & *σησαμὴ,* differunt. Nam *σησαμοῦς* quidem, *eſt* placentæ genus *ex ſeſamo, & melle confectum. σησαμὴ* verò, *eſt ea*, quam nos vocamus ſeſamidem. *i. rotūdam placentam ex ſeſamo toſto, melle, & oleo confectam.* Et *σησάμινον ἔλαιον.* Seſaminum oleum, *quod vocatur* & ſyéum, *q. d. ſuillum*, quo Cyri commilitones perungebantur.

Σησαμοῦσι. Placentis-ex-ſeſamo-confectis.

Σησάν. Seſan. Loci nomen.

Σῆσις. Cribri-quaſſatio, *vel agitatio, qua fruges cribro cribrantur, ac purgantur.*

Σηστός. Seſtus vrbs oppoſita Abydo. *l. ἀντικρὺ Ἀβύδου. Vide Dionyſ. de ſitu orbis pag. 73. v. 516. Conſule Scholia.*

Σητάνειος ἄρτος. Panis ex farina cribro purgata factus. à verbo *σήθω.* i. cribro. cribras. cribro-purgo.

Σηταῖον. Setæum. Nomen loci.

Σητόβρωτος. A-vermibus-voratus. A-tineis-depaſtus.

Σητόβρωμα. Quæ-vorantur. *Quæ à tineis roduntur, & abſumuntur.*

Σητάω. ῶ. Verbum. *à nomine σὴς, σητός. ὁ. vermis, tinea.* Rodo, corrodo, voro, conſumo.

Σῆψαι. Putrefeciſſe. Corrupiſſe. à verbo *σήπω,* putrefacio, corrumpo.

Σ CVM I.

Σ*ιαγὼν. όνος. ἡ.* Maxilla. Gena.

Σίαλος. Bene-nutritus, *& pinguis* porcus. *Sic autem dictus παρὰ τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι,* quòd ſatis ſit ſaginatus, *& pinguefactus. σιαλὸς* verò oxytonè, *vel σίαλος, proparoxytonè, ſaliua, quæ ſignificat* excrementū, quod prӕter-volūtatē *alicuius* ex ore offertur, *exit. Vt,* Cochlea ſpōte-ſua vadēs ipſius pompā prӕcedebat, ſaliuā exſpuens.

Σηπία. ὁ ἰχθύς. ἀριστοφάνης. κάθησο τοίνυν σηπίας μασσώμενος. οἱονεὶ, τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν. A

Σήραγγες. αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ῥήξεις. οἱονεὶ, φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ διατετρημένος.

Σηράγγιον. χωρίον τοῦ πειραιῶς.

Σήραγξ. χάσμα. κοιλάς. καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα. B

Σῆρες. ἔθνος. ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγονται. καὶ σὴρ, σηρὸς, ὁ σκώληξ.

Σηρική. ὅτι ἡ μέταξα ἐστὶν, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν ἕλληνες μηδικὴν ἐκάλουν. τὰ δὲ νῦν σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ ἰουστινιανοῦ παρ' αἰθίοπας πρεσβεύονται ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ ἰνδῶν, ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημάτων, ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. καὶ σηρικὸν νῆμα, καὶ σηρικὰ ἱμάτια. C

Σής. σητὸς, ὁ σκώληξ.

Σήσαμα. καὶ μήκωνα. καὶ σισύμβρια, φύλλα, οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι.

Σήσαμος. καὶ σησαμοῦντα πόπανα.

Σησαμοῦς, καὶ σησαμὴ, διαφέρει. σησαμοῦς μὲν γὰρ, εἶδος πλακοῦντος σησαμὴ δὲ, ἣν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα, καὶ σησάμινον ἔλαιον. καὶ σύειον. ᾧ ἐχρῶντο οἱ σὺν κύρῳ στρατευσάμενοι. D

Σησαμοῦσι. πλακοῦσι.

Σησάν. ὄνομα τόπου.

Σῆσις. ἡ τοῦ κοσκίνου.

Σηστός. πόλις ἐν ἀβύδῳ. E

Σητάνειος ἄρτος, ἐκ τοῦ σήθω τὸ κοσκινίζω.

Σηταῖον. ὄνομα χωρίου.

Σητόβρωτος. σκωληκόβρωτος.

Σητόβρωμα βιβρωσκόμενα.

Σητάω. σητῶ. ῥῆμα.

Σῆψαι. ἐκ τοῦ σήπω.

F

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Σ*ιαγών. σιαγόνος. ἡ παρειά.*

Σίαλος. ὁ δαψιλὴς χοῖρος. παρὰ τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι. σιελὸς δὲ ὀξυτόνως; τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἐκ τοῦ στόματος. κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτοῦ σιελὸν ἀποπτύων.

A Σιάλωμα. σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.

Σιάλωμα. Ferrea circunferentia *ferreus circulus* Romani ſcuti.

Σίβυλλα. Δελφὶς, ἣν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν. καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν. ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσὸς ἐκαλεῖτο. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυμάνθη.

Σίβυλλα. Sibylla. Delphica, quam etiam Dianam appellarunt. Hæc autem fuit ante bellum Troianũ, & ſcripſit oracula verſibus. Sibyllæ Chaldææ pater vocabatur Beroſus. Ipſius verò mater, Erymanthe.

Σίβυλλα. Ἀπόλλωνος, καὶ Λαμίας. κατὰ δέ τινας Ἀριστοκράτους, καὶ Ὑδώλης. ὡς δὲ ἄλλοι, Κριναγόρου. ὡς δὲ Ἕρμιππος, Θεοδώρου. Ἐρυθραία. διὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάττοι. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν προσαγορεύεται Ἐρυθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελὴν ἄλλοι, Σαρδανὴν. ἄλλοι, Γεργηθίαν. ἄλλοι δὲ, Ῥοδίαν. ἄλλοι δὲ Λίβυσσαν. ἄλλοι, Λευκανήν. ἄλλοι, Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως μετὰ υπγ´ ἔτη. καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα, περὶ παλμῶν. μέλη. χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν.

Σίβυλλα. Sibylla, Apollinis, & Lamię *filia*. Secundũ verò quoſdã, Ariſtocratis, & Hydôles. Vt alij, Crinagorę. vt Hermippus, Theodori, Erythręa, quòd nata ſit in Erythrarũ loco, qui vocabatur Batti. Nũc verò locus ille vrbe-condita-munitus vocatur Erythrę. Quidã verò *tradunt* ipſam *fuiſſe* Siculã. Alij, Sardoniã. Alij, Gergethiã. Alij, Rhodiã. Alij, Libyſſam. alij, Lucanã. Alij, Samiam *fuiſſe* putarunt. Fuit auté poſt excidiũ Troianũ. *i. poſt captam vrbẽ Troiam*, annis 483. Et compſuit libros iſtos, De palpitationibus. Carmina. Oracula. Eadem etiam prima Trigonon, Lyræ genus, inueniſſe fertur.

Σίβυλλα. Ἔλισσα. ἔγραψε μαντείας, καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν.

Σίβυλλα. Sibylla. Heliſſa. Scripſit verſibus vaticinia, & oracula.

C Σίβυλλα Κολοφωνία. ἥτις ἐκλήθη Λάμπουσα. ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας, καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα.

Σίβυλλα. Sibylla Colophonia. Quæ vocata fuit Lãpuſa. *i. ſplendens*. A Calchante oriunda. Ipſa quoq. *ſcripſit* vaticinia, & oracula verſibus, & alia.

Σίβυλλα Θετταλή. ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπόγονος Τειρεσίου.

Σίβυλλα. Sibylla Theſſala, quæ vocata-fuit & Mantò *i. Vates*, oriunda à Tireſia *vate*.

Σίβυλλα ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων, Σάρβις. ὑπὸ δέ τινων Κασσάνδρα. ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς.

Σίβυλλα. Sibylla, à quibuſdam vocata Sarbis, ab aliis verò, Caſſandra, ab aliis, Taraxandra, & ipſa *ſcripſit* oracula.

Σίβυλλα Κυμαία. καὶ Σίβυλλα, Θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς.

Σίβυλλα. Sibylla Cumana, & Sibylla Theſprotica, pariter oracula *ſcripſit*.

D Σίβυλλα Χαλδαία. ἡ καὶ πρός τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη. ἡ καὶ Περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ μακαριωτάτου Νῶε, ἡ περὶ τῶν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένων προειρηκυῖα. ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας. ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα, καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνᾴδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδ´, περὶ παντὸς ἔθνους, καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς, καὶ ἄμετροι εὑρίσκονται, οὐ τῆς προφήτιδός ἐστιν ἡ αἰτία, E ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἢ καὶ ἀπαιδεύτων γενομένων, καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκονται οἱ στίχοι ἀτελεῖς, καὶ διάνοια σκάζουσα. εἴτε κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοιντο ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφήτιδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας, καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήκεσαν.

Σίβυλλα. Sibylla Chaldęa, quæ etiã à quibuſdã Hebręa nominatur, quę & Perſica, quę proprio nomine vocabatur Sãbethe, ex beatiſſimo Noe *genus ducẽs*, quę prędixit ea, quę dicũtur de Alexãdro Macedone, cuius meminit Nicanor ille, qui vitã Alexãdri ſcripſit, quę de DOMINO CHRISTO, & de eius aduẽtu ſexcẽta oracula *edidit*. Quinetiã cęterę *Sibyllæ* cũ ipſa cõſentiunt, niſi quòd huius ſunt 24. libri, qui de omni gẽte, & regione *deſcriptionẽ* cõtinẽt. Quòd autẽ eius verſus imperfecti, metróq; carẽtes inueniãtur, nõ eſt illius prophetidis, *ſiue propheteiſſæ* culpa: ſed ſcribarũ, qui orationis impetũ, *quo Sibylla ad verſus fundẽdos ferebatur*, ſcribẽdo ſat citò nõ potuerũt aſſequi, vel etiã qui indocti fuerũt, & grãmatices imperiti. Vna. n. cũ ipſo *verſuũ* ſenſu ipſa quoq. *rerũ* dictarũ memoria ſedata, *finita, ac ſepulta* eſt, & propterea verſus imperfecti reperiũtur, & ſentẽtia claudicãs. Siue per Dei prouidẽtiã hoc factũ-fuerit, ne à multis, & indignis *hominibus* eius oracula cognoſcerẽtur, ſiue etiã ipſũ lõgũ tẽpus, vt & aliarũ multarũ *calamitatũ etiã* huius autor fuerit. Quinetiã ipſa rerũ ab iſta vate dictarũ obſcuritas, & fortaſſe quòd *eius* libri fuerint ſępius deſcripti, nihil mirũ ſi ſenſus, & metrorũ confuſionẽ pepererint.

F Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις, καὶ χρόνοις, τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ Χαλδαία, ἡ καὶ Περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. δευτέρα, ἡ Λίβυσσα. τρίτη ἡ Δελφὶς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη, ἡ Ἰταλική, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. πέμπτη, ἡ Ἐρυθραία, ἡ πρὸ τοῦ Τρωϊ-

Σίβυλλαι. Sibyllæ in variis locis, & *variis* temporibus fuerunt, numero decem. Prima igitur *fuit* illa Chaldæa, quæ & Perſica, quæ proprio nomine vocabatur Sambethe. Secũda, Libyſſa. Tertia, Delphica, Delphis nata. Quarta, Italica, quę in Cimmeria Italię *vrbe, nata eſt*. Quinta, Erythrea, quę ante bellũ Troia-

nū *multa* prædixit. Sexta, Samia, quę proprio nomine vocabatur Phytó, de qua ſcripſit Eratoſthenes. Septima, Cumana, quæ & Amalthæa, & Hierophile *vocabatur*. Octaua, Helleſpontiaca, nata in pago Marmiſſo, prope oppidulum Gergithium, quæ *loca* Solonis, & Cyri temporibus olim erant in agri Troiani finibus. Nona, Phrygia. Decima, Tiburtia, nomine Albunæa. Aiunt autem illam Cumanam nouē ſuorum oraculorum libros attuliſſe ad Tarquinium Priſcum, tunc Romanorum Regem. Cùm autem ille *libros iſtos* non admiſiſſet, *nec tantum precium, quantum illa petebat, pro libris iſtis ei dare voluiſſet, aiunt eam* duos libros combuſſiſſe.

Σίβυλλα. Sibylla. Vox eſt Romana, quam ſi interpreteris, prophetidem, id eſt, vatem, ſignificat. Vnde vno nomine *omnes* fœminæ vates, vocatæ ſunt *Sibyllæ*. Sibyllæ igitur, vt multi ſcripſerunt, variis in locis, & temporibus, numero decem fuerunt. Σίβυλλα. *Doricum, & Aeolicum vocabulum*, ἡ τῶν σιῶν, ἤγουν θεῶν, βουλὴν *ἀνθρώποις ἑρμηνεύουσα*. *Quæ Deorum conſilia mortalibus interpretatur.*

Σιβυλλιᾷ. Oracula amat, *appetit*, & affectat. Vel, delirat, & decipitur, & vaticinari cupit, *vel, ſe more vatum habet, ac gerit*. Oracula *animo verſat, ac* imaginatur, Sibylla enim erat fatidica, *vates, oraculorum-interpres*. Vel, magnificè-ſentit *de ſe*, & effertur, *ac ſuperbit* Ariſtophanes *in Equitibus. pag 191. v. 1. Schol. annot. Sed legitur* καὶ ὀγίρει. *Ibi plura*. Canit autem oracula, deinde ſenex vaticinari cupit. Vel ita, oracula canit, inquit, quia *Cleon ſuæ* promiſſionis præſcriptum tempus nō fefellit: quia intra viginti dies, intra quos promiſerat, Cleon ſcilicet, *ſe remperacturum, præſtitit id, quod in ſe receperat, &* Lacedæmonios captiuos duxit *Athenas*, quaſi promiſſionem vaticinatus. *Thucyd. lib. 4. pag. 271. C. & 279. D.* Et σιβύλλειοι λόγιοι. Sibylleum oraculum, oraculum Sibyllæ.

Σιβύνη. Sibyne. Iaculum Romanum. Haſtile R.

Σιβύντιος. Sibyntius, Theodectæ Phaſelitæ lector, & famulus, *vel, ſeruus*, qui ſeruorum primus declamauit, *orauit, vel Rhetoricam exercuit*. Artes rhetoricas ſcripſit.

Σιγαλόεν. Splendidum. Et σιγαλόεις. Splendidus, *varius, elegans, & adeò pulcher, vt admirationem afferat ſpectanti, & ſilentium inducat.*

Σιγγαροι. Singari. Gentile *nomē*. Et Σιγγάρεις. Singaris.

Σίγειον Sigeum. Vrbs Troadis. Huius ciuis, Sigieus, vel Sigienſis. Et Sigeum, promontorium.

Σιγηλός Taciturnus. Mutus. Silentium autem erat omni ſolitudine profundius.

Σίγμα. Sigma. Litera Σ, *Alphabeti* elementum.

Σιγύνη Et σιγυνος. *& accuſatiuus pluralis* τοὺς σιγύνες. Haſtas apud Macedones. σιγυνος. *i.* *Iaculū, haſtile totū ferreū, venabulū. Haſta Dicitur &* σιγύνης. *v. ó*. In Epigram.

Hoc apud Herculē poſuit me iaculū, vel, haſtile

A multo anno. i. iam à multis annis. Iam pridem Herculi me dedicauit. *Et alibi.*

Canem, & peram, & incuruum haſtile, vel, venabulum.

Σιγῶ Sedo, & taceo Vt, Tacer quidem, odit verò, vult tamen habere. *Ariſtoph. Ranis pag. 185. v. 2. Schol. annot. 1. vnde Suidas.*

Σιδήιος καρπός. Arboris Punicæ fructus. Malum Punicum. Malum granatum.

Σίδη. Side. Vrbs Pamphyliæ. Hæc autem eſt metropolis, *& antiqua mater* vrbium in Pamphylia *ſitarum*, ita vocata à Side filia quidem Tauri, vxore verò Moli. Ciuis, Sidetes.

καὶ προειρηκυῖα πολλὰ μὲν. ἕκτη, σαμία ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη φυτὼ, περὶ ἧς ἔγραψεν ἐρατοσθένης. ἑβδόμη, κυμαία. ἡ καὶ ἀμαλθαία, καὶ ἱεροφίλη. ὀγδόη, ἑλλησποντία, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ μαρμισσῷ, περὶ τὴν πολίχνην γεργίτιον. αἳ τῆς ὁρίας ποτὲ τρῳάδος ἐτύγχανεν ἐν καιροῖς σόλωνος, καὶ κύρου. ἐνάτη, φρυγία. δεκάτη, ἡ τιβουρτία, ὀνόματι ἀλβουναία. φασὶ δὲ ὡς ἡ κυμαία, ἐννέα βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσκομίσαι ταρκυνίῳ πρίσκῳ, τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι τῶν ῥωμαίων. καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου, ἔκαυσε βιβλία β. B

Σίβυλλα, ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν. ἑρμηνευομένη προφῆτις. ἤγουν μάντις. ὅθεν ἑνὶ ὀνόματι αἱ θήλειαι, μάντιδες ὠνομάσθησαν. σίβυλλαι τοίνυν ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις, καὶ χρόνοις, δέκα τὸν ἀριθμόν.

Σιβυλλιᾷ. αἰτεῖ τὴν χρησμῶν ἐρᾷ, καὶ ἐπιθυμεῖ. ἢ ἀπατᾶται. καὶ μαντικῶς ἔχει. χρησμοὺς φαντάζεται, χρησμολόγος γὰρ ἡ σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ, καὶ ἐπαίρεται. ἀριστοφάνης. ᾄδει δὲ χρησμούς. ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ. ἢ οὕτω. χρησμῳδεῖ φησίν. ἐπειδὴ περ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο. ἀλλ' ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις, αἷς ἐπηγγείλατο, τοὺς λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν, κλέων δηλαδή. καὶ σιβύλλειοι λόγιοι, τὸ τῆς σιβύλλης. C

Σιβύνη ἀκόντιον ῥωμαϊκόν. D

Σιβύντιος. θεοδέκτου τοῦ φασηλίτου ἀναγνώστης, καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς.

Σιγαλόεν. τὸ λαμπρόν. καὶ σιγαλόεις.

Σίγγαροι. ἐθνικόν. καὶ τοῖς σιγγάροις.

Σίγειον. πόλις τῆς τρῳάδος. ὁ ἀπὸ ταύτης σιγιεύς. καὶ σίγειον, ἀκρωτήριον.

Σιγηλός ἄφωνος. σιγηρός. σιγὴ δὲ ἦν βαθυτέρα πάσης ἐρημίας. E

Σίγμα. τὸ γράμμα στοιχεῖον.

Σιγύνη καὶ σιγύνες, τὰ δόρατα παρὰ μακεδόσιν. ἐν ἐπιγράμματι.

Τόνδε παρ' ἡρακλεῖ θῆκέ με τὸν σιγύνην

Ἐκ πολλοῦ πλείονος. καὶ ἀλλαχοῦ.

Τὸν κύνα, τὰν πήραν τε, καὶ ἀγκυλόεντα σίγυνον.

Σιγῶ. τὸ καταπαύω, καὶ σιωπῶ. σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν. F

Σίδιος καρπός.

Σίδη. πόλις παμφυλίας. ἔστι δὲ αὕτη μητρόπολις τῶν κατὰ τὴν παμφυλίαν πόλεων, κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ σίδης θυγατρὸς μὲν ταύρου, γυναικὸς δὲ μώλου. ὁ πολίτης, σιδήτης.

A Σιδηραῖ πύλαι. Σιδηραῖ πύλαι. Ferreæ portæ.

Σιδηρέαν ψυχὴν, τὴν ἀμάλακτον. καὶ σιδηρέους ἄτλαντος ὤμους. Γλαῦκός τις σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε, καὶ παροιμία. γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων. οἱ μαλθακὸν ἐθέλοντες τὸν σίδηρον, ἐλαίῳ βάπτουσιν. οἱ δὲ σκληρὸν, ὕδατι. Σιδηρέαν ψυχὴν. Ferream animam. *Animum inſtar ferri durum.* Implacabilem. *Epigr. lib. 1. pag. 2. epigr. 5. v. 1. & 2.* καὶ σιδηρέους, Et ferreos Atlanti-humeros. Glaucus quidam Samius ferri conglutinationem, *ſiue ferruminationem* primus inuenit. Et prouerbium. Glauci ars. De iis, qui facilè *opus aliquod* conficiunt. *Vel, De rebus, quæ facilè conficiuntur. Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 560. ad. 30.*

Qui ferrum molle eſſe volunt, *id* oleo tingunt, qui verò durum, aqua *Sophocles in Aiace pag. 39. v. 656.* βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθηλύνθην στόμα. *Conſule Schol.*

B Σιδήρειος. ἦχος σιδήρειον δὲ, τὸ μικρὸν, ὑποκοριστικῶς διὰ τοῦ ι. Σιδήρειος. *Ferreus. Inſtar-ferri-durus. Magnus, firmus, & diu durans. Vt,* σιδήρεος ἦχος. Ferreus-ſonus σιδήρειον verò, paruum-ferrum. paruum-ferramentum. Ferreũ-ſpiculum, diminutiuè *dictum, ſcribitur* per ι.

Σιδηρίτης. εἶδος βοτάνης. σιδηρῖτις δὲ, θηλυκῶς, λίθος λεγομένη θαυμασίας τινὰς ἔχειν δυνάμεις παρὰ τὴν μαγνῆτιν. Σιδηρίτης. Siderites. Genus herbæ. Sideritis verò genere-fœmineo, lapis *eſt*, qui præter, *vel ſupra* Magnetem admirandas quaſdam vires habere dicitur.

Σιδηροῦς ἄνθρωπος, καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά. Σιδηροῦς. Homo ferreus, & multa mala tolerans.

Σιδίῳ. κόκκῳ ῥόας. Σιδίῳ. Mali-punici grano. *Mali-puniči cortice, ſiue putamine. i. malicorio, vt Plin.*

Σίδια. τὰ λέπυρα τῶν ῥοιῶν. τὰ παιδία ἐκ μὲν

C τῶν δερμάτων περιτέμνοντες τροχοὺς, καὶ ἁμάξας. ἐκ δὲ τῶν ῥοιῶν, ὅταν καταφάγωσι τὰ ἐντὸς, ἐκ τῶν λεπύρων, βατράχια γλύφουσιν. ἢ σιδίων, τῶν ῥοιῶν. ἀριστοφάνης. Σίδια. Malorum-punicorum putamina, *ſiue cortices, malicoria.* Pueri ex pellibus quidem rotas, & plauſtra circuncidebant, *pro, ex pellibus circunciſis conficiebant*, ex malis verò punicis, poſtquàm interna *grana* comederant, ex putaminibus *inquam, malorum punicorum,* ranunculas *i. paruas ranas* ſcalpebant. Vel σιδίων. malorum-punicorum, malorum granatorum. Ariſtophanes *in Nubibus pag. 105. v. 15.*

Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, *Et ex ipſis malorum-punicorum putaminibus ranas faciebat.*

πῶς δοκεῖς; λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι σοφίαν ἔχειν. Dicitur autem *hoc* de illis, qui volunt demonſtrare *aliquem* egregiis-ingenij-dotibus præditum eſſe, *& valde ingenioſum eſſe. Sic enim Ariſtoph. illic* Εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονί. *&c.*

D

Παιδάριον ὂν τυννουτονὶ, *Confeſtim enim.* id eſt, ne longiùs abeamus, meus iſte filius, *puerulus exiſtens tantillus*,

Ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν, *Formabat intus domos, nauéſque ſcalpebat,*

Ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο. *Plauſtelláque coriacea conficiebat,*

Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς; *Et ex malorum-punicorum putaminibus ranas faciebat, quomodo putas?*

Σιδόνιαι στολαὶ, καὶ τάπητες. καὶ σιδόνιος, φοῖνιξ Σιδόνιαι. Sidoniæ ſtolæ, Sidoniæ veſtes. Et tapetes *Sidonij.* Et Sidonius, Phœnix. *Phœnicius. Punicus.*

Σιδών. σιδῶνος, ὄνομα πόλεως. Σιδών. ῶνος. ἡ. Sidon. Sidonis. Nomen vrbis.

Σιαίνεται. αἰτιατικῇ. Σιαίνεται. Accuſatiuo. N. L.

E Σίελος. ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός. Σίελος. Saliua. Ex ore *manans* ſpuma.

Σίζον. ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν. τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι σίζον. Σίζον. Quendam ſonum edens. *Stridens. Bulliens. Ariſtoph. in Equitibus pag. 241. v. 9. & 10.* Ipſam quidem ſartaginem teuthidum, *piſciculorum delicatorum plenam tibi* Adſtare ſtridentem, *vel, bullientem opto. &c.*

N O T AE.

Τάγηνον] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 241. v. 9. 10.

Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων

Ἐφεστάναι σίζον.---Idem in Acharnenſibus. pag. 305. v. 26. 27. 28. 29. 30.

Ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα | Λήναια χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
Ὅν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος | Δεόμενον, ἡ δ' ὠπτημένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη | Ὀκέλλοι κᾆτα μέλ-
Λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
F Ἁρπάσασα φεύγοι. | Conſule ſchol. annot. 8.

Σίζουσα. ἀντὶ τοῦ ζέουσα. ὡς ἐπὶ τῆς ταγηνιζομένης. οἷον ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. ὅμηρος. ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ. ἀριστοφάνης. ἡ δ' ὀπτωμένη σίζουσα πάραλος. Σίζουσα. Pro, ζέουσα. Stridens. Pro, bulliens. *Hoc dicitur* vt de *piſce*, qui in-ſartagine-frigitur. Quaſi dicas, quẽdam ſonum edens. Homerus. Sic illius ſtridebat oculus oleaginũ circa vectem. Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag. 305. v. 29. & 30.* Illa verò *teuthis* aſſata, ſtridens, marina *in menſam appoſitam impingat.*

Σικάριοι. Sicarij. Latronum genus. Sicas enim Romani vocant incuruos gladios, quibus qui vtebantur, ſicarij vocabantur. Hi ſub Claudio Imperatore obuios quoſque *ſicis* interficiebant, quos Ægyptius prædo in deſertum deduxit, & Felix eſt-vltus. *L.* Φῆλιξ.

Σικάριοι. λῃστῶν γένος. σικὰς δὲ, τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη ῥωμαῖοι καλοῦσιν. οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. οὗτοι τοὺς παρατυγχάνοντας ἔκτεινον ἐπὶ κλαυδίου τοῦ βασιλέως, οὓς αἰγύπτιος λῃστὴς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν, οὓς ἐτιμωρήσατο φίληξ. A

Σικάριοι. Sicarij vocantur Phariſæi, vt zelotæ, *ac ſuæ religionis vehementer ſtudioſi, qui propter eius ſtudium interficiebant eos, qui religionem eandem non profitebantur.*

Σικάριοι λέγονται, οἱ φαρισαῖοι, ὡς ζηλωταί.

Σικελίζειν. Sicelizare. *Vel, vt Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col.* 732. *ad.* 77. *Siculiſſare*, apud Epicharmum *ſignificat* auſterũ, ac tetricum eſſe. Alij verò dicunt *hoc accipi pro* improbum-eſſe, & improbè-agere. *Ferunt autem* Archidamo Ageſilai *filio* Pythium-oraculum datum-fuiſſe, vt Siciliam caueret. Illum verò, inſulam quidem diligenter cauiſſe: ſed in tribus-cruribus-prædito, *vel potiùs, in triciputi, vel, tres-vertices-habente* colle in Attica *ſito*, cui nomen hoc Siciliæ eſt-impoſitum, vitam finiſſe, *mortem obiiſſe*, pugnantem.

Σικελίζειν. τὸ αὐστηρεύεσθαι παρὰ ἐπιχάρμῳ. οἱ δὲ, πονηρεύεσθαί φασιν. ἀγησιλάου ἀρχιδάμῳ γενέσθαι πυθόχρηστον σικελίαν φυλάττεσθαι. καὶ τὸν μὲν τὴν νῆσον ἔχειν δι' εὐλαβείας, εἰς δὲ τὸν τρισκελῆ λόφον κατὰ τὴν ἀττικὴν, ᾧ κεῖται τὸ ὄνομα τοῦτο σικελία, καταλῦσαι τὸν βίον, μαχόμενον. B

Σικελικὴ τράπεζα. Sicula menſa. De valde ſumptuoſis & delicatis, *ac opiparis menſis, & epulis hoc dicitur. Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 2. *col.* 405. *ad.* 68. *Syracuſana menſa.*

Σικελικὴ τράπεζα. ἐπὶ τῶν πάνυ πολυτελῶν, καὶ τρυφηλῶν.

Σικελιώτης. Siciliotes. τοῦ Σικελοῦ, καὶ τοῦ Σικελιώτου *diſcrimen vide in Græcis Thucyd. comment. Indicem noſtrum conſule.*

Σικελιώτης. C

Σικελὸς ὀμφακίζεται. Siculus omphacizat. *Hoc dicitur* in eos, qui propter exiguos quæſtus, quos à ſe factũ iri ſuſpicantur. *i. putant*, magnis cladibus afficiuntur. Dici etiam poteſt in eos, qui pulcherrima quæque decerpunt. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 5. *col.* 483. *ad.* 13.

Σικελὸς ὀμφακίζεται. ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη, μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

Σικελὸς τ. θ. Siculus mare. Quære in vocibus ὁ Σ. τ. θ. *Er ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 417. *ad* 2.

Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. ζήτει ἐν τῷ ὁ σικελικὸς τὴν θάλασσαν.

Σίκερα. *Vel, vt alij*, σικέρα. Sicera. Parata potio. Et apud Hebræos *omnis acris potio, & ebrietatem inducens*, ita vocatur. Potus-inebrians. Vinum cum *aromatibus variiſque* condimentis mixtum. Dictum à verbo συγκεράννυσθαι. i. commiſceri.

Σίκερα. σκευαστὸν πόμα καὶ παρ' ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον. μέθυσμα. οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν. ἐκ τοῦ συγκεκρᾶσθαι. D

Σίκημα. Sicema. Vrbs, quæ Ioſepho relicta-fuit à Iacobo.

Σίκημα ἡ τῷ ἰωσὴφ ὑπὸ τοῦ ἰακὼβ καταλειφθεῖσα πόλις.

Σίκιννις. Sicinnis. Nomen proprium. Et ſaltationis genus. Et neutro-genere σίκιννον.

Σίκιννις. ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ οὐδετέρως, σίκιννον.

Σικίννιον, καὶ Βροῦτον. Sicinnium, & Brutum. Quære in voce Δήμαρχοι.

Σικίννιον, καὶ βροῦτον. ζήτει ἐν τῷ δήμαρχοι.

Σίκκος. Siccus. Nomen proprium. Et τὸν Σίκκον. Siccum *in accuſatiuo.*

Σίκκος. ὄνομα κύριον, καὶ τὸν σίκκον.

Σίκλον Siclus, *ſiue ſiclum. Apud Hebræos eſt numi. ponderiſque genus, de quo Budæus, & alij pluribus. Valebat autem* nummulos-argenteos quinque, *quemadmodum* dicit Moſes in Vetere *Teſtamento.*

Σίκλον ἀργυρίων ε. μωϋσῆς φησὶν ἐν τῇ παλαιᾷ. E

Σίκυον. F. Σικυὸν. αἰτιατικὸν, ἀπὸ τοῦ σίκυς, σίκυος. ὁ. ἀπὸ τῆς γενικῆς σίκυος, ποιητικῶς σχηματίζεται σίκυος κ. ὁ. Sicyon, cucumerem, accuſatiuus, à nomine σίκυς, υος. ὁ. cucumer, ſiue cucumis, cucumeris, à genitiuo σίκυος, formatur poeticè σίκυος. κ. ὁ. In epigrammate 93. *pag.* 430. *lib.* 6. *epigram. vbi legitur* χλοάοντα. *Virentem. Viridem.* Et cucumerem lanuginoſum in foliis, in-ſolo-iacentem. *vel, humi-cubantem.* Et σίκυος maſculeum. *Id eſt, non ſolùm neutro: ſed & maſculeo genere cucumer apud Græcos dicitur, ſcil. & σίκυος. κ. ὁ* Ariſtoph. *In Acharnenſibus pag.* 282. *v.* 26. *vbi legitur* ἴδοιεν. Et ſicubi cucumerem vidiſſet, aut lepuſculum. Et rurſus, Cucumeres hic quibuſdam-in-locis naſcentes, nullo ordine *ſeruato, nec vlla modeſtia*, circumeuntes comedebant.

Σίκυον. ἀπὸ σίκυος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σίκυον χλοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην. καὶ σίκυος ἀρσενικόν. ἀριστοφάνης κεἴπου σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγώδιον. καὶ αὖθις. σικύους ἐνταῦθά πη φυομένους, οὐδενὶ κόσμῳ περιιόντες κατήσθιον. F

Σικύα. Sicya. Tetrancura. *N. L.* vel medicum inſtrumentum. Et σικυήλατον. Cucumerarium. Hortus *in quo cucumeres ſeruntur, vel plantantur, & creſcunt.*

Σικύα. τὰ περὶ ἀγκουρα. ἢ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ σικυήλατον, ὁ κῆπος.

Σικυών. Sicyon. Ea, quæ nunc Hellas vocatur. In qua

Σικυὼν. ἡ νῦν ἑλλὰς καλουμένη. ἧς πρῶτος

primus

A ἱβασίλευσεν αἰγιαλεύς. καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔτη ἐννακόσια.

primus regnauit Ægialeus, & ipſius regnum durauit annos 900.

Σικυώνιος. καὶ σικυώνιον πεδίον. οὕτω καλοῦσι. καὶ παροιμία. σικυώνιος ἐπαπῆλθε.

Σικυώνιος. Sicyonius. Et Sicyonius campus. Ita vocant. Et prouerbium. Sicyonius *rem* aggreſſus eſt, *& negotium ſuſcepit conficiendum*. N.L.

Σίκυς. εἶδος ὀπώρας.

Σίκυς. Genus fructus. Cucumer, ſiue cucumis.

Σικχαντόν. ἀηδές.

Σικχαντόν. Iniucundum. Moleſtum.

Σικχός. σκώπτης. ἢ ὁ ἀόρεκτος, καὶ ἀσθενής. πλούταρχος. τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων τοὺς στομάχους, σκορπίους, καὶ ὄφεις κατεσθίοντα καταπέττει. οἱ δὲ σικχοὶ, καὶ νοσώδεις, ἄρτον, καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναυτιῶσι.

Σικχός. Deriſor. Cauillator. Vel Qui-non-appetit-cibos. *Cibum-faſtidiens. Cuius ſtomachus omnia faſtidit.* & imbecillus. Plutarchus. Animalia, quæ ſtomachos robuſtiores habent, ſi ſcorpios, & ſerpentes deuorent, *eos* concoquunt. At *homines, qui ſtomacho ſunt* imbecilli, & morboſi, panem, & aquam ſi *ad os* admoueant, *& in ſtomachum immittant, confeſtim* nauſeant.

Σικχός. ὁ μικρὸς σῖτος.

Σικχός. ὁ μικρόσιτος. *Sic enim legendum.* Exiguo cibo-vtens. *Parcus. Tenax. Et qui propter ſuam tenacitatem, nimiámque parſimoniam, exiguo vtitur cibo. Gallicè, Sıche, ſeruata Græca vocis origine.*

Σίλλας. ὄνομα κύριον. ὁ δικτάτωρ. καὶ σίλλα, θηλυκῶς.

Σίλλας. Silla. Nomen proprium. Dictator. Et Silla, genere-fœminino. *Per v hæc, v: & ſequens vocabulum, alij ſcribunt.*

Σιλβανός. φιλόσοφος. ὃς ἐπιεικὴς μὲν ἦν τὰ ἄλλα, καὶ ἱερός. ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη, καὶ ἐπι-

C πόλαιος.

Σιλβανός. Siluanus. Philoſophus. Qui cęteris in rebus modeſtus quidem, & ſanctus erat: ſed moribus ſimplicioribus-præditus, & ſuperficiarius. *qui rerum ſuperficiem tantùm tangebat, nec vlteriùs, ac profundiùs in earum inueſtigationem, & conſiderationem penetrabat.*

Σιλλαίνει. μυλλαίνει. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει. καὶ μυλλίζει. σίλλος γὰρ ὁ μῖμος. ἢ ὁ μῶμος, καὶ ἡ κακολογία, καὶ ὁ χλευασμός. καὶ ὁ ταῦτα γράφων. σιλλογράφος. ἦν τίμων φλιάσιος φιλόσοφος, τῆς πύρρωνος ἀγωγῆς.

Σιλλαίνει. *Toruis oculis-intuetur.* Diſtortis labris-deridet. Oculis agitatis deridet. σιλλαίνειν *enim ſignificat* σίειν τοὺς ἴλλους, *hoc eſt* ὀφθαλμούς. *quaſſare, vel agitare oculos.* Et μυλλίζει, *&* μυλλαίνει, *ſynonymws ponuntur. i. diſtortis-labris-deridet.* μύλλα *enim, labra dicuntur. Mag. Etymol. col. 268. lin. pen.* σίλλος *enim*, mimus, *hiſtrio*, vel momus, *reprehenſio*, & maledicentia, & deriſio. Et qui *res* iſtas, *has deriſiones, hæc maledicta, conuicia, falſóſque iocos* ſcribit, σιλλογράφος, ſillographus *vocatur*. Timon Phliaſius Philoſophus. Pyrrhoniæ ſectæ *Philoſophus, talis* fuit.

Σιλλαίνω. τοὺς ἵππους κινῶ.

Σιλλαίνω. Equos agito.

D Σιλλεύς. σιλλέως, ὄνομα κύριον.

Σιλλεύς. έως. ὁ. Silleus. Sillei. Nomen proprium.

Σιλξίβουλος. ὁ τῶν τούρκων ἡγεμών. ἐσήμηνε σιλξίβουλος ὁ τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ τηνικαῦτα ῥωμαῖοι πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσρήσει δέον εἶναι ἐν καιρῷ, καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι πέρσαις.

Σιλξίβουλος. Silxibulus. Turcorum Dux. Silxibulus Turcorum Dux ſignificauit, Romanorum amicum non minùs ſibi quoque amicum eſſe, & inimicum pariter. *i. Romanorum amicos, & inimicos eodem in loco à ſe poni, & pro iiſdem haberi.* Quia tunc Romani Perſis bellum faciebant, cùm tamen ob denunciationem diſertiſſimis verbis factam, hoc, ſtatuto tempore faciendum eſſet, vt & ipſe Perſas aggrederetur *eodem tempore.*

Σιληνός. ὁ στωμύλος, καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλαίνω, τὸ φλυαρῶ.

Σιληνός. Silenus. Garrulus, & nugax, *ſiue loquax. L.* ὁ σίλλος. à verbo σιλαίνω. Garrio. Nugor.

E Σίλλος. χλευασμός.

Σίλλος. Deriſio. Cauillatio.

Σιλουανός. ὄνομα κύριον.

Σιλουανός. Συλουανός. Syluanus. Nomen proprium.

Σίλουρος. εἶδος ἰχθύος. καὶ ζήτει ἐν τῷ βλάξ. καὶ σιλουντία χώρα.

Σίλουρος. Silurus. Genus piſcis. Quære in voce Βλάξ. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 1. col. 855. ad. 72. Inutilior Blace.* Et Siluntia regio.

Σιλωάμ.

Σιλωάμ. Siloam. *Locus. Vnde turris in Siloam. Luc. cap. 13. v. 4.*

Σίλων. σίλωνος.

Σίλων. Silon. Silonis. *Fortaſſe viri nomen proprium. Vel ita vocatur, qui ſupercilia prominentia habet, dictus à Sileno, quem ſupercilus hirſutu fuiſſe tradunt.*

Σιλφαῖος. ἄρτος.

Σιλφαῖος ἄρτος. Silphæus panis.

F Σίλφη ὄνομα ζωυφίου. καὶ σίλφας λέγουσιν εἶδος ἀκατίων.

Σίλφη. Silphe. Nomen animalculi. Silphas etiā vocant *quædam* nauicularum genera. *Ariſtophanes in Acharnenſibus pag. 297. v. 20. Schol. annot. 14.*

Σίλφιον. βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. βάττος ὁ καὶ ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν λιβύῃ λεγομένην κυρήνην ἔκτισεν. οἱ δὲ κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσ-

Σίλφιον. Silphium. Laſer. Herba valde-precioſa. Hæc verò *fuit* cauſa. Battus, qui & Ariſtoteles, in Libya condidit vrbem, quæ Cyrene vocatur. Cyrenæi verò, cùm vellent *accepti* beneficij remunerationem *ſuo* Regi largiri, fecerunt annulum, in quo ipſorum

vrbs Regi ſilphium offert. Eius autem folium, & fructus, & ramus, & ſuccus eſt magno precio dignum. Et Ampeliotæ, Libyę gens, Silphij caulem Delphos *delatum, Apollini* dicarunt. Quære in *Βάττου σίλφιον. Ariſtoph. Pluto. pag. 45. v. 15. Schol. annot. 6. vnde Suidas. Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 383. ad. 93. Batti ſilphium.*

Σίλφιον. Silphium. Radix ſuauem-odorem-ſpirans, quæ naſcitur in Libya. Ad condimenta, & medicinas apta. Pulcherrima verò, *& precioſiſſima, eſt* Cyrenaica. Succo, & radice, & caule ſilphij vtebantur *olim & in cibis condiendis, & in medicamentis parandis.* Eſt autem plantula. Ariſtæus verò ſilphij tractandi-rationem, vt & mellis, primus inuenit.

Σίμβλοι, & σίμβλα, & poet. σιμβλήϊα. Idem. Apum vaſa *melli faciendo inſeruientia. Apum alueoli. Aluearia.*

Σίμβλοι. Apum thecæ. Alueoli apum. Aluearia. In epigrammate 142. *pag.* 441. *lib. 6. Epigr.*

Suadæ, & Paphiæ coagulum, & caſeum, *& fauos alueolorum-apum*

Hermophilas dedicauit bubulcus.--

Et σιμβλεύω. In aluearibus-apes condo. *Epigr. lib. 6. pag.* 444. *epigr.* 161.

Ecce verò in nauium à Cæſare captarum roſtris, tanquam *in aluearibus reconduntur ceram-alentia dona apum,*

Examine bombinatore vndique granata.

Σιμά. Sima. Naribus-preſſis-prædita. In epigrammate.

-Et naribus-depreſſis hians

Laboras.-

Pro, derides, naſo-ſuſpenſo-derides.

Σιμαίθα. Simætha. Meretricis Megarenſis nomen, quam & Alcibiades amauit.

Σιμικίνθιον. Semicinthium. Faſcia. *Ital. Faccioletto.* vel ſudarium. *i. linteum, quo ſudor abſtergitur, & exſiccatur. Semicinctum. Sed mallem σημικίνθιον vel σιμικίνθιον, vt in Act. Apoſtol. cap. 19. v. 12 pro, ἡμικίνθιον. vnde Gallicum, Demiceinct.*

Σιμήσιον. Semiſaluum. Quod apud nos *ita vocatur.* Id eſt dimidium ſalui. Simus enim, mutilus *eſt.* Quod à numiſmate mutilatum, *ac reſectum* eſt. N.L.

Σιμμίας. Simmias. Rhodius. Grammaticus. Scripſit linguarum, *& obſcuriorum in variis linguis vocabulorum* lib. 3. Variorum poematum lib. 4. Ab-initio autem. i. *antiquitùs*, fuit Samius. Sed ad condendam Amorgi coloniam à Samiis & ipſe miſſus fuit. Amorgum verò condidit in tres vrbes *agro diuiſo, vel, in tres vrbes diuiſam*, Minoam, Ægialum, Arceſimen. Fuit autem annis 406. poſt bellum Troianum. Secundùm quoſdam primus iambos ſcripſit, & alia diuerſa, & Samiorum antiquam-originem.

Σιμμίας. Simmias Thebanus Philoſophus. Diſcipulus Socratis. Scripſit De ſapientia, de amicitia, de veritate, de Muſica, de Optabili, & fugiendo. De accuratione animæ. Et alia philoſophica.

Σιμμίχη. Simmiche.

Σιμόεις. Simois. Nomen fluuij. Simoeſius campus hinc *dictus eſt.*

Σιμοκάττης. Simocattes. Cognomen Theophylacti Sophiſtæ.

Σιμός. Simus. Accliuis locus. Et neutro-genere σιμὸν, ſimum, accliue. Ariſtophanes in Babyloniis. Mediam *viam iam* calcabat, ad accliuem, & planum *lo-*

σφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ, καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὀπὸς, πολλῆς τιμῆς ἐστὶν ἄξιον. καὶ οἱ ἀμπελιῶται ἔθνη λιβύης, εἰς δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. ζήτει ἐν τῷ βάττου σίλφιον. A

Σίλφιον. ῥίζα ἡ εὔοσμος ἐν λιβύῃ γινομένη. ἀρτυτικὴ καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ κυρηναϊκή. τῷ ὀπῷ, καὶ τῇ ῥίζῃ, καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. ἔστι δὲ φυτάριον. ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εὗρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

Σίμβλοι. σίμβλα τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. καὶ σιμβλήϊα. B

Σίμβλοι. θῆκαι τῶν μελισσῶν. ἐν ἐπιγράμματι.

Πειθοῖ, καὶ παφίᾳ πακτὰν, καὶ κηρία σίμβλων.

Ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος.--

καὶ σιμβλεύω.

Ἠνὶ δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν C

Ἑσμῷ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.

Σιμά. ἐν ἐπιγράμματι.

-Καὶ σιμὰ σεσηρὼς

Μοχθίζεις.--

ἀντὶ τοῦ χλευάζεις. μυκτηρίζεις.

Σιμαίθα. ὄνομα πόρνης μεγαρικῆς. ἧς ἠράσθη καὶ ἀλκιβιάδης.

Σιμικίνθιον. φακιόλιον, ἢ σουδάριον. D

Σιμήσιον. τὸ παρ' ἡμῖν, ἤτοι τοῦ σώου τὸ ἥμισυ. σιμὸς γὰρ ὁ κολοβός. τὸ κεκολοβωμένον ἀπὸ τοῦ νομίσματος.

Σιμμίας. ῥόδιος. γραμματικός. ἔγραψε γλώσσας βιβλία γ'. ποιήματα διάφορα βιβλία δ'. ἦν δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς σάμιος. ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς ἀμοργοῦ, ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ὑπὸ σαμίων. ἔκτισε δὲ ἀμοργὸν εἰς γ' πόλεις. μινώαν. αἰγιαλὸν. ἀρκεσίνην. γέγονε δὲ μετὰ υϛ' ἔτη τῶν τρωϊκῶν. ἔγραψε κατά τινας πρῶτος ἰάμβους, καὶ ἄλλα διάφορα. ἀρχαιολογίαν τῶν σαμίων. E

Σιμμίας. θηβαῖος φιλόσοφος. μαθητὴς σωκράτους. ἔγραψε περὶ σοφίας. περὶ φιλίας. περὶ ἀληθείας. περὶ μουσικῆς. περὶ αἱρετοῦ, καὶ φευκτοῦ. περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

Σιμμίχη.

Σιμόεις. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἐξ αὐτοῦ σιμοείσιον πεδίον. F

Σιμοκάττης. ἐπώνυμον θεοφυλάκτου τοῦ σοφιστοῦ.

Σιμός. ὁ πρόσαντης τόπος. καὶ σιμὸν οὐδετέρως. ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις. μέσην ἔβαινε πρὸς τὸ σιμὸν, καὶ πλατύ. καὶ ἐν νίκαις. τουτὶ πρόσ-

cum pro-

A ἀναβαίνειν τὸ σιμὸν ἀεί.

cum properans. Et in Victoriis. Iſtum aſcendere *locum* accliuem ſemper.

Σιμός. ὁ ἐναντίος τῷ γρυπῷ. σιμὸς τὴν ῥῖνα. καὶ Φιλόστρατος. ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ, πρὸς τὸ σιμὸν ἐφεῖναι τὸν χαλινόν.

Σιμός. Simus. Nares depreſſas-habens. Contrarius adunco *qui nares incuruas, & aduncas habet.* σιμὸς τὴν ῥῖνα. Simum naſum *habens, nares depreſſas habens.* Et Philoſtratus. Aſſilienti equo, *vel, equo in altum ſaltanti, & in accliuem locum properanti, dicebat oportere* frænum immittere, *habenas laxare, non autem retrahere, vt fit, quum equus per decliuia loca deſcendit: Quamuis autem σιμὸς plerunque ſignificet naribus depreſſis-præditum, ſæpe tamen etiam loco tribuitur cauo, depreſſo, humili. Interdum etiam χωρία σιμὰ vocantur τὰ προσάντη. i. loca accliuia, & ardua, vt docet Magnum Etymol. col. 125. l. 52. in ἀποσιμοῦν. Hoc autem per ἀντίφρασιν dictum videtur.*

Σιμός. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευαδῶν. οὗτος δοκεῖ τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ Μακεδόνι.

B Σιμός. vel Σῖμος Simus. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte, *fuit* vnus ex Aleuadis. Hic viſus de illis, qui Macedoni fauiſſe, *eúmque contra Græcos adiuuiſſe* videntur.

Σιμωνίδης Λεωπρεποῦς. Ἰουλιήτης τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως. λυρικός. μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων, καὶ διπλᾶ, καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἕκτης ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ, ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας γεγράφασι. καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης, βιοὺς ἔτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ, ἡ Καμβύσου, καὶ Δαρείου βασιλεία καὶ Ξέρξου ναυμαχία, καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας. ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι, μελικῶς. θρῆνοι. ἐγκώμια. ἐπιγράμματα. παιᾶνες. καὶ τραγῳδίαι, καὶ ἄλλα. οὗτος ὁ Σιμωνίδης, μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος. τούτῳ δ' ἦν ἐοικὼς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς. ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε. πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀνελέγετο. τό, τε μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος, ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς Μνημοσύνην ᾔδετο. ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον, ἀγήρω τε, καὶ ἀθάνατον παρὰ τῆς Μνημοσύνης εἶναι.

Σιμωνίδης. Simonides, Leoprepis F. Iulietes, ex vrbe, quæ eſt in inſula Ceo. Lyricus. Temporibus poſt Steſichorum, qui cognomento-vocatus-eſt Melicertes, propter ſuauitatem. Hic etiam artem memoriæ inuenit. Præterea verò inueni etiam longas, & duplices literas, & Lyræ tertium ſonum. Fuit autem Olympiade 56. Alij verò ſcripſerunt *eum fuiſſe Olymp.* 62. Et ad 78. vſque durauit, vixitque annos 89. Dorica verò dialecto ab eo ſcriptum-eſt Cambyſis & Darij regnum, & Xerxis nauale-prælium *cum Græcis commiſſum.* Item nauale-prælium ad Artemiſium, verſibus-elegiacis. Et *nauale prælium commiſſum* ad Salaminem, melicè, *carminibus Lyricis. Item* Threni. Encomia. Epigrammata. Pæanes. Et Tragœdiæ, & alia. Iſte Simonides, ſi quis alius, memoriæ-firmitate valebat. Huic verò ſimilis erat Apollonius ille Tyanenſis, qui vocem quidem ſilentio continebat: ſed plurima memoria volutabat, *ac in animo memoriter agitabat.* Cùm autem centenarius eſſet, *& vita centeſimum annum ageret*, memoriæ-firmitate Simonidem longè ſuperabat. Idem etiam quendam hymnum in Mnemoſynem. *i. Memoriam*, cecinit, in quo dicit omnia à tempore corrumpi, *ac abſumi*, ipſum verò tempus expers ſenij, & immortalem apud Mnemoſynem eſſe. *Conſule Ariſtophan. Nubibus pag. 121. v. 9. & 10. Schol. annot. 4. Item in Veſpis pag. 362. v. 1. Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 379. ad. 12. Simonidis cantilena.*

C

D

N O T AE.

Παρὰ τῆς μνημοσύνης. Ald. cod. περὶ τῆς. Sed παρὰ τῇ μνημοσύνῃ legendum videtur.

Σιμωνίδης. λυρικός. οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ ᾆσμα. καὶ γράψαι ᾆσμα. εἶχε δὲ δύο κιβώτια τὴν μὲν, τῶν χαρίτων κενήν. τὴν δὲ ἑτέραν, πλέαν. Ἀριστοφάνης. κατὰ τὰ Σιμωνίδου μέλη. τουτέστι κακότεχνα, καὶ ποικίλα. Σιμωνίδης υἱὸς Λεωπρεποῦς εἶπεν, ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

E Σιμωνίδης. Simonides Lyricus. Hic primus videtur tenuitatem, ac humilitatem orationis in carmen introduxiſſe, & ſcripſiſſe carmen, *quod nullam verborum, ac ſententiarum grauitatem, dignitatem, autoritatem, ac elegantiam habebat.* Habebat verò δύο κιβώτια, duas arcas. Alteram quidem, Gratiarum *ſcil.* vacuam. *Vel, Gratiis vacuam.* Alteram verò, plenam. *Vide præcedentia, vbi Eraſmi adagia laudantur.* Ariſtophanes *in Nub. pag. 124. v. 10.* Ἄισαι Σιμωνίδου μέλος. Canere Simonidis melos. Hoc eſt, malo-artificio-compoſitum, & varium *carmen. i. varium quidem: at inelegans, ineptum, & ab artis poeticæ præceptis alienum.* Simonides *autem* Λεωπρεποῦς, *vt ſuprà.* Leoprepis filius dixit, Neceſſitati ne Dij quidem repugnant.

F Σιμωνίδης. ὅπως ἐτίμησάν τε, καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο καλέσαντες ἔξω τῆς ἀνδρῶνος, ἔνθα κατέλυσεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι. ἄξιον δὲ μηδὲ ταῦτα καταλιπεῖν. Ἀκραγαντῖνος στρατηγὸς ἦν ὄνομα Φοῖνιξ. Συρακουσίοις δὲ ἐπολέμουν οὗτοι. οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου

Σιμωνίδης. Simonides. Quomodo Dioſcuri *Caſtor, & Pollux, Iouis filij* Simonidem melopœum. *i. Lyricum poetam* honorarint, & amarint, & quomodo ſeruarint *eum* euocatum extra illud virorum cœnaculum, *& conclaue, vbi erat, & quod repentè* corruit, alibi dicā. Nam operæ-pretium *eſt* ne hæc quidem *ſilentio prætérita* relinquere. Dux *quidam* Agrigentinus fuit nomine Phœnix. Hi verò *Agrigentini* bellum Syracuſanis faciebant. Ergo Phœnix iſte Simonidis ſepul-

chrum cum magna contemptione,& crudeliter diſſoluit, & ex lapidibus iſtis turrim excitauit. Et ab hac *murorum parte, vbi turris hæc erat*, vrbs capta-eſt. Videtur autem & Callimachus hæc ſuo teſtimonio confirmare. Illud enim impium facinus miſeratur, *& deplorat*, & ille Cyrenæus *Callimachus* illum ipſum dulcem poetam facit dicentem *de Phœnicis impietate*, Nec reueritus-eſt illud ſcriptum, quod dicit, Filium Leoprepis iacêre Ceium virum. Deinde quibuſdam dictis, addit Neque vos, *ô Caſtor, &* Pollux, *impius ille Phœnix, vos inquam* formidauit, qui me, cùm domus eſſet caſura, foras *euocaſtis* olim, vt ſolus procul à conuiuis eſſem quum fato *ſic volente* magna domus Cranoniorum in Scopadas corruit. Quòd igitur Dij *viris piis, & auxilio diuino* dignis *opem ferant, & iniuriarum ipſis factarum ſint* vindices, *ac vltores*, & quòd cœleſtes *Dij*, & illi, *qui ſunt* in tertio regno, *apud Inferos ſcilicet. i. Inferorum Dij, pios, & honore dignos viros* honorent, non videtur mihi nimis-accuratè-demonſtrandum. Sint igitur hæc quoque monitio, *quæ nos impellat ad ſtudiū* rectè viuendi, vt illos *Deos* habeamus & hic, *apud ſuperos, vitæ noſtræ* curatores, & illic, *apud Inferos*, quum fatalem & neceſſariam viam ibimus.

μάλα ἀκηδῶς τε, καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶν δὲ ἀνίστησι πύργον. καὶ κατὰ τοῦτο ἑάλω ἡ πόλις. ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος τούτοις ὁμολογεῖν. οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν, ὁ Κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητήν. οὐδὲ τὸ γράμμ' ᾐδέσθη τὸ λέγον μιν υἱὸν Λεωπρεποῦς κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα. κᾆτ' εἰπὼν ἄττα, ἐπιλέγει, οὐδ' ὑμέας πολύδευκες ὑπέτρεσεν, οἵ με μελάθρου μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον. ὅτε κρανώνιος αἰαῖ ὤλισθεν μέγας οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας. τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις. καὶ τιμῶσιν εἴτε ὀλύμπιοι, εἴτε οἱ ἐπὶ τρίτης ἀρχῆς, οὔ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνησις τοῦ βιοῦν ὀρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας, καὶ ἐκεῖθι, ὅταν τὴν εἱμαρμένην τε, καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν.

Σιμωνίδης. Simonides. Ceius, illius prioris ex filia nepos, qui cognomento-vocatus-eſt Melicertes. Fuit autem ante bellum Peloponneſiacum, & Genealogiæ ſcripſit libros tres. Inuentionum libros tres.

Σιμωνίδης. κεῖος, θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν. καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισίν. εὑρήματα ἐν βιβλίοις τρισί.

Σιμωνίδης. Simonides, Magneſius, Sipyli F. verſificator. Fuit temporibus illius Antiochi, qui Magnus vocabatur. Et Antiochi Magni res geſtas ſcripſit, & pugnam cum Galatis *ab eo commiſſam*, quum eius equitatum cum elephantis profligarunt.

Σιμωνίδης. μάγνης σιπύλου, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ ἀντιόχου τοῦ μεγάλου κληθέντος καὶ γέγραφε τὰς ἀντιόχου τοῦ μεγάλου πράξεις. καὶ τὴν πρὸς γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἔφθειραν.

Σιμωνίδης. Simonides, Caryſtius, vel Eretrienſis, verſificator. *Scripſit* Græcorum conuentum in Aulidem. Trimetrorum lib. 2. De Iphigenia vnum.

Σιμωνίδης. καρύστιος, ἢ ἐρετριεύς. ἐποποιός. τὴν εἰς αὐλίδα σύνοδον τῶν ἀχαιῶν. τριμέτρων βιβλία β'. περὶ ἰφιγενείας ἕν.

Σιμωνίδης. Simonides. Hic Imperatoris Iouiani temporibus ob Philoſophiam erat *celeberrimus, &* maximè inſignis.

Σιμωνίδης. οὗτος ἦν ἐπὶ ἰοβιανοῦ τοῦ βασιλέως διὰ φιλοσοφίαν ἐπισημότατος.

Σιμωνίδης. Simonides, Crinei F. Amorginus, Iamborum-ſcriptor. Scripſit Elegiarum lib. 2. Iambos. Fuit autem & ipſe 406. annis poſt bellum Troianum. Secundū quoſdam ipſe primus iambos ſcripſit.

Σιμωνίδης. κρίνεω. ἀμοργῖνος. ἰαμβογράφος. ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β'. ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ υ' καὶ ς' ἔτη τῶν τρωϊκῶν. ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας.

Σίμων. Simon. Simonis. Nomen proprium. Et prouerbium. Simone rapacior. Ariſtophanes *in Nubibus. pag.* 81. *v.* 5. *&* 6. Strepſ. Quid verò ſi raptorem publicarum *pecuniarum* conſpexerint Simonem, quid faciunt? Demonſtrantes naturam ipſius, lupi repentè fiunt. Fuit autem Sophiſta, qui Reipub. depeculator erat. Simon, & Theorus, & Cleonymus, *hi omnes erant* periuri. Ariſtophanes *in Nubibus pag.* 83. *v.* 13. *&* 14.

Σίμων. σίμωνος. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. σίμωνος ἁρπακτικώτερος. ἀριστοφάνης. ὅταν ἴδωσι σίμωνα, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο. σοφιστὴς δὲ ἦν. ὃς τῶν δημοσίων ἐνοσφίζετο. σίμων, καὶ θέωρος, καὶ κλεώνυμος, οὗτοι ἐπίορκοι. ἀριστοφάνης.

Soc. *Siquidem* Iupiter fulmine *ferit periuros, quomodo Simonem* eo *non incendit*, & cremauit?
Neque Cleonymum? neque Theorum? Et tamen valde profectò ſunt periuri.

Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους [ὁ κεραυνὸς,] πῶς δή τ' οὐχὶ σίμων' ἐνέπρησεν;
Οὐδὲ κλεώνυμον; οὐδὲ θέωρον; καί τοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.

Σιμπλίκιος. Simplicius. Nomen proprium *viri, qui fuit* Philoſophus.

Σιμπλίκιος. ὄνομα κύριον. ὁ φιλόσοφος.

Σίμυλος. Simulus. Nomen proprium. Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte dicit, ſed cùm ſe locaſſet grauiter-gementibus, *& grauiter-ſuſpirantibus* hiſtrionibus Simylo, & Socrati.

Σίμυλος. ὄνομα κύριον, δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντός φησιν. ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς σιμύλῳ, καὶ σωκράτει.

Σινᾶ. Sina. Mons. vbi etiam Moſes conſpexit illud

Σινᾶ. ὄρος. ἔνθα καὶ τὸ παράδοξον τῆς βάτου

incredi-

A θαῦμα κατεῖδε μωϋσῆς. λέγεται δὲ καὶ σίναιον, τὸ αὐτὸ ὄρος.

incredibile miraculum rubi, *qui flammam quidem ardentem vndique habebat : ſed tamen ea non comburebatur. neque conſumebatur.* Idem autem mons dicitur etiam Sinæum.

Σινάμωρον. πορνικόν. καὶ σινάμωρος, ὁ κακόσχολος. ἡρόδοτος ἔφη καὶ συναμώρον. καὶ ἀριστοφάνης. γυνὴ δὲ συναμωρευομένη χαίρει. συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μίξιν. ἀντὶ τοῦ γαμουμένη.

Σινάμωρον Meretricium. *Libidinoſum. Pronum ad venereum congreſſum. Noxium.* Et σινάμωρος. malo-ocio-deditus. Herodotus etiam dixit συναμώρον *per υ, non per ι. Conſule noſtrum Ion. Lex. in vocibus* Συνάμωρος, *vel* συνάμωρος. *Item in* Συναμωρεύω. Et Ariſtophanes *in Nubibus pag.* 12. *v.* 16. Mulier verò, quæ-congreditur-cum-viro gaudet. Id eſt, quæ cum viro congreditur aſſiduè, & quæ continenter cum eo miſcetur, pro, quæ nubit *alicui, & nuptiarum fructu frequenter fruitur, vehementer gaudet. Conſule Schol. annot.* 4.

B Σινάτωρ. σινάτορος. εἶδος ἀξιώματος.

Σινάτωρ. L. Σινάτωρ. Σινάτωρος. Genus dignitatis *apud Romanos. Senator. Senatoris. Conſiliarius.*

Σινδαρεύεσθαι. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι. ὅ ἐστι βλάπτειν.

Σινδαρεύεσθαι. Verbum dictum ἀπὸ τοῦ τ. ἀν. σ. &c. quòd homines lædat, *ac vexet.*

Σινδών. σινδόνος.

Σινδών. όνος. ἡ. Sindon. Sindonis. Amictus ex Ægyptiaco lino *Vide Lex.*

Σίναιθος. ὄνομα κύριον.

Σίναιθος. Sinæthus. Nomen proprium.

Σίνεσθαι βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι. ἐ σινοῦται, βλάπτεται.

Σίνεσθαι. Lædere, vel Lædi. Et σινοῦται. Læditur.

Σίναπι. καὶ σινάπεως, ἡ γλωκή.

Σίναπι. Sinapi. Et genitiuus σινάπεως, ſinapis, vel Sinapeos.

C Σινιάσαι. σεῖσαι. κοσκινῆσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι. πειρᾶσαι. ὁ χριστὸς πρὸς τὸν πέτρον. ἐξῃτήσατό σε ὁ σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. οὐ περὶ τοῦ πέτρου μόνου δεδεῖται ὁ ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν πέτρου ἐχόντων. οὐδὲν ἕτερον αἰνισσομένου τῷ κοσκίνῳ, ἢ τὸν περίγειον κόσμον ἡδονῶν, καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον. δι' ὧν ὡς δι' ὀπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ τροφίμου σίτου ἐπὶ τὸν ᾅδην. ὡς ἀπὸ

D τρυπημάτων διαχωριζομένων, τῶν μὲν, διαῤῥεόντων, ὡς δι' ὀπῆς τῆς γαστριμαργίας. ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία. τῶν δὲ, διὰ φιληδονίας. περὶ ὧν ὁ προφήτης φησί. πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ, δι' ὀργῆς. τῶν δὲ, δι' ἄλλων παθῶν.

Σινιάσαι à σινιάζω. Quatere. Cribrare. Perturbare. Turbare. Tentare. *Luc. cap.* 22. *v.* 31. Chriſtus Petro *dixit*, Quæſiuit te ſatanas, vt te tanquam frumentum cribraret. Ego verò *Patrem* oraui pro te, ne tua fides deficeret. Ieſus *autem* non pro ſolo Petro precatus eſt : ſed pro omnibus, qui Petri fidem habent. Illo cribro nihil aliud obſcurè-ſignificante, quàm iſtum terreſtrem mundum voluptatibus, & doloribus plenum, per quæ, tanquam per *quadam crebri* foramina *homines* terreſtres excidunt ex illo frumento vim-alendi-habente in mortem. Quia per foramina ſecernuntur, & alij quidem, diffluunt, vt per foramen helluationis, quorum Deus *eſt* ipſe venter. Alij verò, per ſtudium-voluptatum. De quibus Propheta dicit, ſpiritu fornicationis errarunt. Alij verò, per iram. Alij, per alias affectiones, *animíque perturbationes.*

Σινίζω

Σινίζω. Cribro, vel Lædo.

Σίνις. ὄνομα λῃστοῦ βλαπτικοῦ.

Σίνις. Sinis. Nomen latronis noxij. *Fur. Latro. In Epigrammate.*

Ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν

E Ἔκτεινε, λαιμὸν ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Profectò enim te dormientem latro clàm aggreſſus

Interfecit, in guttur celeriter demiſſo vngue.

Σίνις. ἡ πόλις.

Σίνις. Sinis. Vrbs.

Σίνος. βλάβη. καὶ σινοῦται, βλάπτεται.

Σίνος. Damnum. Clades. Nocumentum. Et σινοῦται. læditur.

Σίννωνος. καὶ συνωνίς, ὀνόματα κύρια. ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ σηραΐχ ἡ σιννωνὶς ἐφίσταται.

Σίννωνος. Sinnonis. *Genitiuus à recto* Σίννων. *Sinnon.* Et Συνωνίς. Synnonis. Nomina propria. Vt, Cùm autem Seraich non-ita pridem diſceſſiſſet, Sinnonis acceſſit.

Σινώπη. πόλις. ὁ ἀπὸ ταύτης σινωπεύς. λέγεται δὲ καὶ ἑταίρα σινώπη. ἥτις καὶ ἄβυδος ἐλέγετο. διὰ τὸ γραῦς εἶναι. καὶ παροιμία, σινωπίσαι. τοῦτο πε-

F πείνται παρὰ τὴν ἑταίραν σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ, ἐπὶ τῷ καταισχύνεσθαι, καθάπερ ἄλεξις ἔφη. καὶ σινωπίτης.

Σινώπη. Sinope. Vrbs. Qui ex hac *eſt. i. huius ciuis, vocatur* Sinopeus, *vel Sinopenſis.* Fuit etiam meretrix Sinope. Quæ & Abydus dicebatur, quòd eſſet anus. Et prouerbium, Sinopiſſare. *Eraſ. ad. Chil.* 3. *Cent.* 2. *col.* 668. *ad.* 99. *Sinopiſſas.* Hoc *autem* deductū eſt à meretrice Sinope. A Comicis enim carpebatur, quòd turpiter, *& impudicè* ſe gereret, vt ait Alexis. Et Sinopetes *idem, eſt, ac Sinopeus. Vtrunque deriuatum ab vrbe* Sinope.

Σίντης. ὁ βλαπτικός. καὶ σίντωρ, ὁμοίως ἐν ἐπιγράμματι.

Σίντης Noxius. Qui nocet. Et σίντωρ. eodem-modo *ſumitur pro noxio, & vaſtatore.* In epigrammato 39. *lib.* 6. *Epigr. pag.* 418.

Acntis hirſutum corpus aculeis echinum
Vuilegum, dulcium vaſtatorem arearum-vuis-inſolandis-deſtinatarum.

Ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἔχοντα A
Ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων.

Et rurſus. ἰλύκοις.

καὶ αὖθις.

Sed lupis noxiis, & carniuoris me prædam aliquis obiiciat *in montibus, ne quis meæ*
Caprarius nunciet ſenectutis imbecillitatem.

Ἀλλὰ λύκοι σίντῃσιν ἀν' οὔρεα, μή τις ἐμοῖο
Αἰπόλος ἀγγείλῃ γήραος ἀδρανίην.

Σιντιάδα. Sintiada. *Lemniam mulierem. Sinties enim, Lemnij, à nocendo dicti. Nam σίνεσθαι, nocere, lædere.*

Σιντιάδα.

Σιών. Sion. Nomen vrbis.

Σιὼν. ὄνομα πόλεως.

Σιὼν ἐπουράνιος. Sion cœleſtis, & Hieruſalem choris ſanctorum ornata, cuius portæ *ſunt* Eccleſiæ inferiores. *i. in his terreſtribus locis degentes.* Sion etiam *dicitur* pia Reſpub. Et Sionitæ, ciues Sionis.

Σιὼν ἐπουράνιος, καὶ ἱερουσαλὴμ χοροῖς ἁγίων κεκοσμημένη. ἧς πύλαι αἱ κάτω ἐκκλησίαι. B
σιὼν, καὶ ἡ εὐσεβὴς πολιτεία. καὶ σιωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς σιὼν πόλεως.

Σιωπή. Silentium. σιωπηλός. *Taciturnus. Vnde* prouerbium. Taciturnior ero vel illis, qui Pythagoræ ſunt initiati. De valde taciturnis dicitur, quia Pythagoræ diſcipuli præceptum *hoc à magiſtro traditum* habebāt, vt ſilentium per quinquennium exercerent. *Eraſ. ad. Chil. 4. Cent. 3 col. 885. ad. 72. Taciturnior Pythogoreis.*

Σιωπή παροιμία. καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν πυθαγόρᾳ τελεσθέντων. ἐπὶ τῶν πάνυ σιγώντων. παρόσον οἱ πυθαγόρου φοιτηταὶ παράγγελμα εἶχον σιγὴν ἀσκεῖν πενταετῆ χρόνον.

Σίπαλος. Deformis. *Difficilis. Moleſtus Impurus.*

Σίπαλος. ὁ ἄμορφος.

Σιπύη. Arca-panaria. Quòd ſit quaſi σιτοβύη, quòd cibi *ad vitam ſuſtentandam neceſſarij* in eam coniiciantur. Ariſtophanes Pluto. *pag. 41. v. 4.* ἡ δὲ σιπύη μεστὴ 'στι λευκῶν ἀλφίτων. Ipſa quidem arca-panaria plena *iam* eſt albarum farinarum. Albæ verò farinæ præſtant *aliis farinis. Hinc nomen compoſitum εὐσίπυος. i. qui arcam farinariam, & panariam farinis, & panibus abundantem habet. i. diues, & opulentus. Cuius contrarium eſt ὀλιγοσίπυος, & poeticè, ὀλιγοσίπυος. Qui arcam farinariam, & panariam paucis farinis, paucisque panibus inſtructam habet. Id eſt, pauper & inops. Vnde pentametrum illud, θείης &c. Id eſt, Illos* Facias abundantes farinis, & panibus in arca farinaria, panariáque reconditis, ex *hominibus ſuas* arcas farinarias, & panarias paucis farinis, pauciſque panibus inſtructas habentibus. *Id eſt, Eos ex pauperibus diuites facias.*

Σιπύη. ἡ ἀρτοθήκη. οἱονεὶ, σιτοβύη τις οὖσα. C
παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. ἀριστοφάνης πλούτῳ ἡ μὲν γὰρ σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων. προὔχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων.
θείης εὐσιπύους, ἐξ ὀλιγοσιπύων.

Σιπυλίνη. Sipyline. Vrbs. Et Sipylus, nomen loci, vel fluuij.

Σιπυλίνη. πόλις. καὶ σίπυλος, ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. D

Σίραιον. Sireum. Dulce decoctum. *Defrutum. Sapa. Muſtum, ſiue vinum nouum, & dulce, ſed decoctum. Vide Defrutum in Lat. Lex.* Ariſtophanes *in Veſpis. pag. 342. v. 15.* Pro defruto, mellis exiguam *partem* animulo *.i. paruæ iræ* admiſcens. *Vide Schol. annot. 6. Non defrutum, & vinum dulce coctum admiſcens; at mel. i. ſolam dulcedinem, & ſuauitatem admiſcens, non autem & dulce vinum, quod quum eſt bene coctum aliquem amaritudinis ſaporem habet.*

Σίραιον. τὸ γλυκὺ ἕψημα. ἀριστοφάνης. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας.

Σιρίκιος. Siricius. Neapolitanus. Ex Palæſtina. *Palæſtinus.* Sophiſta. Diſcipulus Andromachi. Qui per aliquod temporis ſpaciū Athenis docuit. Progymnaſmata, *praexercitamenta ſcripſit*, & declamationes.

Σιρίκιος. νεαπολίτης ἐκ παλαιστίνης. σοφιστής. μαθητὴς ἀνδρομάχου. σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς ἀθήνας. προγυμνάσματα, καὶ μελέτας. E

Σίρις. Siris. Nomen fluuij.

Σίρις. ὄνομα ποταμοῦ.

Σίρ. Sir. Magna vrbs, & magnum-hominum-numerum-habens, & in Illyriorum gente principatum-obtinens.

Σίρ. μεγάλη πόλις, καὶ πολυάνθρωπος, καὶ πρωτεύουσα τοῦ ἰλλυριῶν ἔθνους.

Σιρομάστης. Siromaſtes. Vas quoddam ferreū, quod manubrium ligneum habet apud publicanos, *& vectigalium exactores, quo* ad ſcrutationem *mercium vtuntur. Ferreum inſtrumentum oblongum, & ligneo manubrio munitum, quod veru refert, quo publicani, & qui vectigalibus exigendis præſunt, vti ſolent, vt merces explorent, quæ vehuntur. Huius enim cuſpide merces traiiciunt, quas detectas non vident, vt ſciant vtrum ſolidæ ſint, an verò molles. Hinc enim coniecturam ducunt, vt vel minorem, vel maiorem pecuniæ ſummam ab earum dominis, aut vectoribus exigant.* Eunapius. Quare ſiromaſtes magis vigebat, *maiorem vſum habebat, atque celebrior erat*, quàm haſta. F

Σιρομάστης. σκεῦος τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. εὐνάπιος. ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος.

Σιρρός. Foſſa. Et σιρροῖς. foſſis, in quibus ſemina deponuntur, *& frumenta reconduntur, & aſſeruantur.*

Σιρρός. ὁ λάκκος. καὶ σιρροῖς. ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατατίθεται τὰ σπέρματα.

Σισάν. Siſan. Nomen vrbis.

Σισάν. ὄνομα πόλεως.

Σισίννιος. Siſinnius. Nauatianorum, *Nouatianorum*, Epiſcopus. Vir clarus, & ſummus Philoſophus. Dia-

Σισίννιος. ναβατιανῶν ἐπίσκοπος. ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα

lecticæ

A ἐπεμελεῖτο. ὡς καὶ τὸν εὐνόμιον τὸν αἱρετικὸν, πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν, τὴν δὲ δίαιταν, οὐ λιτὸς ἦν, ἀλλ᾽ ἐν ἄκρᾳ σωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτῃ ἐκέχρητο. ἔχαιρε τε ἐν ἐσθῆτι λευκῇ. καὶ δὶς τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. καί ποτέ τινος ἐρομένου αὐτὸν, τοῦ χάριν ἐπίσκοπος ὢν, δὶς λούοιτο τῆς ἡμέρας, ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν, ἠρωτήθη ὑπό τινος τῶν περὶ ἀρσάκιον. διατί B ἀνοίκειον ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροίη. καὶ ποῦ γέγραπται, λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι; ὁ δὲ, σὺ πρότερον, ἔφη, εἰπὲ ποῦ γέγραπται, μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον; τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γινομένου πρὸς τὴν ἐρώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ σισίννιος. ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν ἔφη δυνήσῃ δεῖξαι, ὡς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι. ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ σολομὼν παραινεῖ, λέγων. ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ σωτὴρ ἐν C τοῖς εὐαγγελίοις φαίνεται, λευκῇ ἐσθῆτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μωσῆν, καὶ ἠλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε. ταῦτα, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν, ἐθαυμάσθη. λεοντίου δὲ τοῦ ἀγκύρας τῆς γαλατίας ἐπισκόπου, ναυατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῇ κωνσταντινουπόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ σισίννιος ἐλθὼν παρ᾽ αὐτὸν, παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ, θερμῶς ἀπήντησε, καί φησιν. ὑμεῖς οἱ ναυατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε ἔχειν ἐκκλησίαν, τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ ἀπο- D κλείοντες. ὁ δὲ σισίννιος ἔφη, καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. τοῦ δὲ, πάλιν ἐπάγοντος, πῶς μετανοεῖς; ἔφησεν ὁ σισίννιος, ὅτι σε εἶδον. ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου λέγοντος, ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ σισίννιος ἔφη. οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ ἰωάννου χαλεπήναντος, καὶ φήσαντος, ὁρᾷς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος; καὶ ὁ σισίννιος, οὐ τοῦτο ἔφη λέγω, ἀλλ᾽ ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμὶ ἐπίσκοπος, ὃς τοῖς ἄλλοις εἰμί. ὁ δὲ E ἰωάννης, ἀλλ᾽ ἐγώ σε ἔφη παύσω προσομιλεῖν. αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις. ὁ δὲ σισίννιος χαριέντως. ἀλλ᾽ ἐγὼ ἔφη καὶ μισθοὺς παρέξω, εἴγε τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξειας. ὁ δὲ ἰωάννης διαμαλαχθεὶς, ἀλλ᾽ οὐκ ἄν σε ἔφη παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγὼ, εἴγε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε. οὕτως χαρίεις ὁ σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται. λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δὲ μᾶλλον, ἢ ἀναγινωσκόμενος ἐθαυμάζετο. προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις, τῷ τε προσώπῳ, καὶ τῇ φωνῇ, καὶ τῷ F βλέμματι, καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος.

lecticæ verò valde ſtudioſus erat, adeò vt vel Eunomius ille hęreticus ſæpe *colloquium, & diſputationem* eius fugerit. Sed victus-ratione, non frugalis erat: ſed hac vtebatur ſumptuoſa, ſumma *tamen* cum modeſtia, & perpetuo delicias faciebat, indutus alba veſte, & quotidię bis in publicis balneis ſe lauans. Cû autem aliquando quidam ipſum interrogaſſet, cur, cum eſſet Epiſcopus, quotidie bis ſe lauaret, reſpondit, quia ter non ſat citò *me lauare poſſum.* Aliâs verò, Arſacium Epiſcopum honoris cauſa inuiſens, à quodam Arſacij comite interrogatus-eſt, cur non-conuenientem Epiſcopo veſtem ferret, *eique dictum eſt,* Vbi verò ſcriptum-eſt, *Virum Deo* conſecratum albis *veſtibus* indui? Ille verò reſpondit, Tu verò priùs dic, vbinam ſcriptum-eſt, Epiſcopum *debere* nigram veſtẽ ferre? Cûm autem ille, qui *ipſum* interrogarat, *ob talem eius reſponſionem, & propter* iſtam interrogationẽ dubitaret, *& ad reſponſionis inopiam redactus eſſet,* Siſinnius addidit: At profectò tu quidem nunquam demonſtrare poteris, *Virum Deo* conſecratum, *& Epiſcopum, debere veſte* nigra indui. Mihi verò vel ipſe Solomon ſuaſit, *vt albam veſtem geſtarem,* quum dixit, Sint tibi veſtes albæ. Et ipſum *humani generis* Seruatorem, alba veſte vſum-fuiſſe conſtat in Euangeliis. Quinetiam & Moſen, & Eliam albis-veſtibus-indutos Apoſtolis oſtendit. Cûm hæc, & alia multa dixiſſet, *apud omnes* in-admiratione-fuit. Cûm autem Leontius Ancyræ Galatiæ Epiſcopus, Eccleſiam Nauatianis, *Nouatianis* abſtuliſſet, & Conſtantinopoli degeret, Siſinnius ad eum profectus *eum* rogabat, vt Eccleſiam *Nouatianis* reſtitueret. Ille verò feruenter occurrit, *& magno animi feruore feruens ei reſpondit,* & dixit, Vos Nouatiani, qui pœnitentiam *de medio* tollitis, & Dei *miſericordiam, &* amorem-erga-homines excluditis, Eccleſiam habere non debetis. Siſinnius verò reſpondit: Et tamen nullus adeò pœnitentia-ducitur, vt ego. Cûm autem ille rurſus ſubieciſſet, Quomodo pœnitentia-duceris? Siſinnius reſpondit, Quia te vidi *ac inuiſi.* Cûm Ioannes Epiſcopus diceret, Ciuitatem *vnam* duos Epiſcopos habere non poſſe, Siſinnius reſpondit, *Rectè dixiſti.* Non enim *duos Epiſcopos hac ciuitas* habet. Cûm autem Ioannes indignatus-fuiſſet, & dixiſſet, Vides, te ſolum velle Epiſcopum eſſe? Non hoc dico, reſpondit Siſinnius: ſed quòd apud te ſolum ego non ſim Epiſcopus, qui *tamen* apud alios ſum *Epiſcopus.* Ioannes autem dixit: At ego tuum *ad me* acceſſum, *tuáque colloquia mecũ habenda* ſedabo, *& prohibebo ne poſthac ad me venias, néve mecum colloquaris.* Es enim hæreticus. Siſinnius verò facetè, *lepidéque* reſpondit, At ego mercedem etiam, *præmiúmque tibi magnum* præbebo, ſi modò tanto labore *me* liberaueris. Ioannes verò *verbis his* delinitus, Ego verò (inquit) non impediam, quominus accedas *ad me, mecúmque colloquaris,* ſi modò prorſus, *& reuera mea* oratio te afficit-moleſtia. Adeò facetus, *& adeò lepidus* erat ille Siſinnius. Multa verò ſcripſit. In his verò dictiones-venatur, *& verba captat.* Eius verò loquentis oratio maiorem admirationem *hominibus eã audientibus* afferebat, quàm eius ſcripta, quæ legebantur. Eius enim faciei, & voci, & aſpectui, *vel, oculis,* & toti corporis motui, *totius corporis geſtui quadam non vulgaris* gratia aderat, *ac inerat.*

Σισίννιος. οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο ναβατιανῶν. ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα. καὶ φιλοσόφων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων. καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος. ὡς καὶ εὐνό-

Σισίννιος. Siſinnius. Hic fuit Nouatianorum Epiſcopus. Vir longè clariſſimus, & philoſophicorũ decretorum, & ſacrorum librorum peritus, & ad diſputationes paratus, adeò vt vel Eunomius, qui hoc

nomine clarus erat, & qui huic ſtudio dabat operã, ſæpe colloquia cum ipſo *habere, cum ipſo colloqui* recuſarit. Vitam verò modeſtam, *ac temperantem* egit, vt *omni* criminatione ſuperior eſſet, *nec de eo quiſquam iurè conqueri poſſet.* Sed in ipſa victus-ratione delicatus, & varius, adeò vt illi, qui *hominem* non cognoſcebãt, dubitarent an ille, qui tantis deliciis-indulgeret, tẽperans-eſſe poſſet. Moribus verò venuſtis, *& facetis præditus* erat, & in congreſſibus ſuauis. Et propterea Eccleſiæ catholicæ, *vel, vniuerſalis*, Epiſcopis, & ipſis Magiſtratibus, *& iis qui gerebant imperium*, vel oratione *ſua valdè* gratus erat. Aptiſſimus verò *& paratiſſimus* erat ad cauillandum cum gratia, *cum venuſtate, facetè, lepide*, & ad cauillationes *aliorum* ferendum, & ſine inimicitiis, *ac ſine odio* tolerandum, & ad eleganter, *& ſcitè*, & celeriter *aliorum* interrogationibus occurrendum, *& promptè reſpondendum.* Quondam igitur interrogatus qua de cauſa, cum eſſet Epiſcopus, *quotidie* bis ſe lauaret, reſpondit, quia non poſſum ſat citò ter *me lauare.* Quia verò alba veſte perpetuò vtebatur, quidam de vniuerſali Eccleſia per-cauillationem dixit ei, *Vbinam legiſti oportere Epiſcopum alba veſte vti, & candidatum incedere?* Ille verò ei reſpondit, Ergo dic vbi dictum fuerit oportere *Epiſcopum* veſte nigra indui, *atratum eſſe, pullámque togam geſtare.* Cùm autem ille dubitaret *quidnam eſſet reſpondendum, tunc ipſe* ſubiiciens dixit, Tu quidem hoc nunquam demonſtrare poteris. Mihi verò vel ille ſapientiſſimus Solomõ ſuaſit, *vt candidatus incederem*, quum dixit, ſint tibi veſtes albæ, & ipſe Chriſtus *exemplo ſuo ſic faciendum eſſe docuit*, quia Euangeliis apparuit candidatus, *& albis veſtibus-indutus*, & Moſem, & Eliam tales, *& ipſos candidatos* Apoſtolis oſtendit. Quinetiam illud, quòd à Siſinnio dictum eſt, inter cætera eius faceta dicta ponendum eſſe arbitror, *& valde facetum, lepidúmque duco.* Nam Leontius quidem Epiſcopus Ancyræ *vrbis* apud Galatas *ſitæ*, Conſtantinopoli degebat. Cũ verò Nouatianorum illic *habitantium* Eccleſia ſublata-fuiſſet, *& Nouatianis ablata*, *Siſinnius* iuit ad ipſum *Leontium*, oraturus, vt hanc *illi* reciperent. Sed cùm *hæc ipſis* non reſtitueretur, & *Leontius* Nouatianos conuiciis inſectaretur, dicens eos indignos eſſe, qui concionarentur, *& Eccleſiam haberent*, quòd pœnitẽtiam, & Dei clementiam erga homines tollerent, Siſinnius reſpondit, Et tamen nullũ adeò pœnitet, vt me. Quærente verò Leontio quónam modo *pœniteret eum*, reſpondit, quia te contemplatus-ſum *& inuiſi.* Multa etiam alia eius acutè, *& argutè, ac ſcitè* dicta commemorant. Nec inelegantes, *nec inconcinnas* multas eius orationes circunferri tradunt. Laudabatur tamen magis eius loquentis oratio, quòd optimè perſonam ille ſuſtineret, quam repræſentare voluiſſet, itẽ quòd & voce, & vultu, & venuſtiſſima facie auditorem capere facilè poſſet. Talem naturam, educationem, & vitam Siſinnius eſt-ſortitus.

μιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκιμοῦντα, καὶ τοῦτο ἔργον A
ποιούμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς
αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὡς
κρείττων εἶναι διαβολῆς. περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁ-
βρὸς, καὶ ποικίλος. ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν
εἰ σωφρονεῖν δυνάμενος, τοσοῦτον ἐντρυφῶν. τὸ δὲ ἦ-
θος ἦν χαρίεις. καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις. καὶ
διὰ ταῦτα τοῖς ἐπισκόποις τοῖς καθόλου ἐκ-
κλησίας. καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ λόγῳ καταθύ-
μιος ἦν. σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι, καὶ σκωμ- B
μάτων ἀνέχεσθαι, καὶ ἀπεχθείας ἐκτὸς ὑπομέ-
νειν, κομψῶς τε σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις
ἀπαντᾷν, εὖ μάλα ἐπιτηδείως εἶχεν. ἐρωτηθεὶς
οὖν ποτε, οὗ εἵνεκα δεύτερον λούοιτο ἐπίσκοπος
ὤν, ὅτι μὴ τρίτον ἔφη φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσ-
θῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτὸν τῶν
ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν,
οὐκοῦν εἰπὲ ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι
ἀμφιέννυσθαι τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη.
σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ ἐμοὶ δὲ καὶ C
Σολομῶν ὁ σοφώτατος, ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκὰ
παραινεῖ λέγων, καὶ αὐτὸς ὁ χριστὸς λευχείμων
ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος. Μωσῆν τε καὶ
Ἠλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δεικνύς. οὐ μὴν
ἀλλὰ κἀκεῖνο τῶν εἰρημένων Σισιννίῳ χάριν οἶμαι.
ἐνεδήμει μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντινουπόλει Λεόντιος,
ὁ τῆς παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας ἐπίσκοπος. ἐκ-
κλησίας δὲ τῶν ἐκεῖσε Ναβατιανῶν ἀφῃρημένης.
ἧκε πρὸς αὐτὸν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος,
ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς Να- D
βατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίως ἐκκλησιάζειν, μετά-
νοιαν, καὶ τὴν παρὰ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν
αὐτοὺς λέγων, ἀλλὰ μὲν ἔφη Σισίννιος, οὐδεὶς οὕ-
τως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ Λεοντίου τίνα
τρόπον, ὅτι σε τεθέαμαι ἀπεκρίνατο. καὶ ἕτερα
δὲ αὐτοῦ πολλὰ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημο-
νεύουσιν. οὐκ ἀκόμψως τε πολλοὺς λόγους αὐτοῦ
φέρεσθαί φασιν. ἐθαυμάζετο δὲ μᾶλλον λέγων ὡς
ἄριστα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε, καὶ βλέμματι, καὶ
χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἑλεῖν ἱκα- E
νός. τοιαύτης ἔλαχε φύσεως, ἀγωγῆς τε, καὶ βίου
Σισίννιος.

Σισμός. Sibilus. Stridor. Sonus quidam. à σίζω, ſibilo, ſtrideo, ſonum, ſibilum, ſtridorem edo. *Quod ſumptum eſt* à ferro, quod ex igne *ſublatum, & candens* in aquam coniicitur, & quendam ſonum edit. *Vergil. Aen. lib. 8. pag. 317. v. 21. & 22. — Alij ſtridentia tingunt Aera lacu. —*

Σισμός. ἐκ τοῦ σίζω τὸν ἦχον ἀποτελῶ. ἀπὸ τοῦ
ἐκ πυρὸς σιδήρου εἰς ὕδωρ βεβλημένου, καὶ ποι-
ὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

Σισόης. Funiculus contextus. *N. L. Vuolfius, Caluiciũ.* Deus Moſi mandauit, vt vniuerſo populo ediceret, ne menti barbam euellerent, ne ſibi caluicium inducerent. Siſoes etiam, nomen proprium.

Σισόης. τὸ πλεξούδιον. ὁ θεὸς τῷ Μωϋσεῖ ἐν- F
τείλατο λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς
πώγωνας τῆς γενειάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν
ἑαυτοῖς σισόην. καὶ Σισόης, ὄνομα κύριον.

Σισύμβρεως Siſymbris. Σισυμβρίοις. *Siſymbrius. Siſymbrium autem, ſylueſtre ſerpyllum hortenſi mentha ſimile.*

Σισυμβρίοις.

Σισύρα. Siſyra. Veſtis aſpera, & craſſa. Veſtimentum ruſticum, ſeruile, antiquum. Vel ſagum pelliceum.

Σισύρα ἱμάτιον τραχὺ, καὶ παχύ. περιβό-
λαιον ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν. ἢ χιτὼν

A δερμάτινος. Βορέη λέγουσιν ἡλίῳ τι τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσῃ.

Σισύρα. χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμίς. οἱ δὲ, εἰς Βυζάντιον ἔθεσαν σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες. ἐν οἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. καὶ Ἀριστοφάνης.

Χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ἀφέλετο.

ceum. Inter Boream, & Solem, talem contentionem fuiſſe *Boream cum Sole certaſſe* ferunt, vter *eorum* agricolæ iter-facienti ſiſyram exueret. *Ariſtoph. in Ranis pag. 186. v. 15. Schol. annot. 6.*

Σισύρα. Siſyra. Vilis lænæ, *ſiue, veſtis vilis* genus, vt exomis *i. tunica breuis, & ſuccincta, quæ ferebatur exertis humeris, vnde nomen accepit.* Vt, Illi verò Byzantium iueruut, ferentes in humeris ſiſyras, in quas nihil aliud, quàm biſcoctos panes coniecerant, quos domo attulerant. Et Ariſtophanes *in Græcis Schol. annot. 6. ſuprà.*

Hyeme exiſtente, tres ſiſyras debeat.

B *Nam apud Ariſtoph. in Concionantibus pag. 494. v. 41. legitur non* ἀφείλετο *: ſed* ὀφειλέτω. *debeat. i. mulctetur tribus ſiſyris.*

καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης.

Πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν.
Ἧι μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει;

τουτέστιν ᾗ μήτε χρηστὸς, μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει; σισύρα. χλαίνης εἶδος διπλοῦς. οἷον ἐξωμίς. ἢ διπλοΐς. ἤ τι τοιοῦτο. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς, μήτε φαῦλος.

C

Σισύφειον. τὸ τοῦ Σισύφου. καὶ Σισύφειος λίθος.

Σίσυφος. ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου.
Ὡς σκῆψιν ἂν ἀγὼν οὗτος οὐ προσδέξεται.

Ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν.

D δριμύν τινα, καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὁμήρῳ δεδιδαγμένοι. ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. καὶ Σισυφιδῶν γενεᾶς, τῆς τοῦ Ὀδυσσέως. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων, καὶ κακοήθων. ἐκ γὰρ Σισύφου κατάγει τὸ γένος ὁ Ὀδυσσεύς. ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασιλεύς. πανοῦργος ἀνήρ. περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος. ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅστις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας, καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ, μονογράμματα ἔγραφεν ὀνόματα. Αὐτόλυκος δὲ

E κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε, καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλασσε. κλέψας οὖν καὶ Σισύφου θρέμματα, καὶ μεταβαλὼν, ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον. ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δ' ἐξευμενιζόμενος τὸν Σίσυφον, ἐξένισεν αὐτόν. καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν, συγκατέκλινεν αὐτῷ. καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα, συνῴκισε Λαέρτῃ, διὸ, Σισυφείδης ὁ Ὀδυσσεύς.

F

Et rurſus Ariſtophanes *in Ranis. pag. 186. v. 14. & 15. Schol. annot. 6.*

Quomodo igitur quis ſeruaret talem vrbem,
Cui neque læna, neque ſiſyra conducit?

Hoc eſt, cui neque bonus, *neque malus*, neque turbulentus ciuis prodeſt? Siſyra. Lænæ vilis genus, vt exomis, vel diplois *i. veſtis ex duplici panno confecta. Duplex-pannus. Veſtis vilis, & craſſa.* Vel aliquod *aliud* huiuſmodi *veſtimenti genus.* Senſus autem *horum verborum hic eſt, cui nullus ciuis prodeſt,* neque bonus, neque malus.

Σισύφειον. Siſyphéum. Quod ad Siſyphum pertinet. Et Siſypheus lapis. *Saxum Siſyphi. De quo conſule Hyginum fabula 60. in Siſyphus, & Salmoneus.*

Σίσυφος. Siſyphus. Nomen proprium. Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag. 278. v. 15. 16. 17. Ibi legitur* εἶτ' ἔξαγε, *&* ἐνδέξεται.

Cho. *Deinde expedi machinas illas Siſyphi.*
Quia ſimulationem, ac excuſationem *certamen hoc non admittet.*
Dio. *Tempus eſt iam fortem animum aſſumere.*

Poetæ tradiderunt, Siſyphum acrem, & aſtutũ quẽdam *hominem fuiſſe*, vno verbo, *vno verſu* ab Homero edocti. *Iliad. Z. pag. 221. v. 18.* Ibi verò Siſyphus erat, qui calidiſſimus fuit *omnium* hominum. Et Σισυφιδῶν γενεᾶς. Siſyphidarum generis. Id eſt, Vlyſſis *qui genus à Siſypho ducebat.* Dictum autem eſt *hoc* de callidis, & malitioſis *hominibus, qui malis, callidiſque ſunt ingeniis.* Vlyſſes enim à Siſypho genus ducit. Siſyphus verò *fuit* Corinthi Rex, vir callidus. De quo dicit Homerus. Qui fuit callidiſſimus *omnium* mortaliũ, qui ſub vnguibus, & vngulis ſuorum animalium nomina ſcribebat vnicam-literam-habentia. Autolycus verò tunc temporis ornatus-erat arte-furandi, & iureiurando. *i. tunc florebat Autolycus, homo callidiſsimè furandi peritiſsimus, qui ſua furta periuriis tegere ſolebat,* & eorum, quæ ab ipſo ſurripiebantur, forma mutabatur. *Vel, & eorum, quæ furabatur, formam mutabat.* Cùm igitur & Siſyphi pecora furatus-fuiſſet, & *eorum figuram* mutaſſet, Siſyphum tamen non latuit. Agnouit enim ea per illa ſingulis-literis-expreſſa *nomina*. Quamobrẽ Siſiphum placare-ſtudens, ipſum hoſpitio-excepit, ſuámque filiam Anticliam cum-eo-in-eodem-lecto-collocauit, *cuiúſque copiam ipſi fecit.* Et filiam eius compreſſu grauidam factam Laerti dedit vxorem. Quamobrem Vlyſſes *vocatus eſt* Siſyphides.

NOTÆ.

Ἐνθάδε Σίσυφος. Apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 278. v. 15. Schol. annot. 8. Vide Sophoclem in Aiace. pag. 11. v. 190.

Ἢ τῆς ἀσώτου Σισυφιδῶν γενεᾶς.

Conſule Schol. Sed apud Hom. Iliad. Z. 221. v. 18. ſcribitur,
Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. A

Σῖτα. *Frumenta. Cibaria. Commeatus. Commeatus, qui pro vno, vel pluribus diebus aſſumuntur, ac feruntur. Vel prandia. Vel cœna. Vt,* Philopœmen poſt alterum ab expeditione bellica iam ſuſcepta diem, *ſuis militibus* denuntiabat, *ac imperabat*, vt ex duobus prandiis tria facerent, *quod ipſis imperabat*, quoties vnum diem aſſumere. *Lucrarique* volebat. Quoties verò *volebat lucrari dies* duos, quatuor *dierum prandia iubebat eos facere, id eſt è duobus prandiis, quatuor ab his fieri iubebat. N. L. fortaſſe* προσλα-λεῖν. *&* ὅτι δέ.

Σῖτα. ὅτι φιλοποίμην μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου, παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν. ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν. πότε δὲ τὰ δύο, τέτταρα.

Σῖτα Sita. Nomen proprium. B

Σῖτα. ὄνομα κύριον.

Σίττα. Sitta. Nomen vrbis.

Σίττα. ὄνομα πόλεως.

Σίταλκος. & Σιτάλκης. Sitalcus, & Sitalces, Rex Thracum.

Σίταλκος. ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεύς. καὶ σιτάλκης.

Σιτηρέσιον. Quod aliquibus alimenti cauſa datur, Militare ſtipendium. *Frumenti diſtributio.* Et σιτηρόν. Ipſum frumentum. Ipſa frumentatio.

Σιτηρέσιον. τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. καὶ σιτηρὸν, ὁ σῖτος.

Σιτήσεων. Alimentorum. Sumptuum. *Commeatuum. Ciborum. Vide* Σίτησις *in vulgatis Lexicis.*

Σιτήσεων. τροφῶν. δαπανῶν.

Σιτίζω. Accuſatiuo. Alo. Paſco. Nutrio.

Σιτίζω. αἰτιατικῇ.

Σιτοβολίοις. Horreis. Granariis. Repoſitoriis. *Locis, in qua frumenta coniiciuntur, & in quibus recondita ſeruantur. Vt,* Domos vrbis intactas conſeruauit, & muros, quia volebat *bis* vti granariis, ad hyemationem, *vel, ad hybernationem, ad hyberna, ad loca, in quibus milites hyemarent.* Et σιτοβολῶνες. *Idem. Loca, in qua coniiciuntur frumenta, quæ ſunt ſeruanda. Horrea. Granaria.*

Σιτοβολίοις. ἀποθήκαις τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε, καὶ τὰ τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς παραχειμασίαν. καὶ σιτοβολῶνες. C

Σιτοδεία. Rei-frumentariæ-penuria. Frumenti-inopia. Fames.

Σιτοδεία. λιμὸς. ἔνδεια.

Σιτολία. Sitolia. Nomen vrbis.

Σιτολία. ὄνομα πόλεως.

Σιτομετρεῖν. Frumentum-metiri Frumentū *per certas menſuras diſtributum* præbere Et σιτομέτριον. Frumenti-menſurati-diſtributio. Frumenti-diſtributio. Polybius. Philippus autem, cùm ſparſiſſet *rumorem*, ſe frumentum *militibus* diſtributurum-eſſe, per præconem-edixit, vt, quotquot vltra triginta dies frumentum non haberent, eorum nomina ſcriptis mandata ad ſe deferrentur. Et σιτοποιεῖσθαι apud Xenophontē, cibum-capere *Vt, quum dicit*, Et cibum-capere, & dormire neceſſe *eſt*. Et σιτοπομπεία. Frumenti-tranſmiſſio, *& deductio. Rei-frumentariæ procuratio.*

Σιτομετρεῖν. τὸ σῖτον παρέχειν. καὶ σιτομέτριον, ἡ σιτοδοσία. πολύβιος. ὁ δὲ φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν, ἐκήρυξεν ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν. καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ ξενοφῶντι, τὸ τροφὴν λαμβάνειν. σιτοποιεῖσθαί τε ἀνάγκη, καὶ κοιμᾶσθαι. καὶ σιτοπομπεία. D

Σῖτος. *Frumentum. Sic tamen vocatur* omnis frumentarius, *& frumento ſimilis* fructus, nō ſolùm ipſum frumentum. Et ipſa cibaria, *vel alimenta ex frumento parata, vel etiam alia quæuis alimenta, ſic appellat* Thucydides lib. 4. *quum dicit.* Cùm autē naues non haberent portum. *i. certam, tutámque ſtationem*, partim quidem, cibum in terra capiebant, partim verò, ſublimes-in-alto ſtationem-habebant, *ancoris in mare iactis, ne fluctibus nimiùm agitarentur.* σῖτος etiam vocatur *annua* penſio, quæ mulieribus *viduis, vel vxoribus repudiatis à viris*, alimenti cauſâ dabatur, vel pupillis, quemadmodū cognoſcere licet & in ipſa Solonis *lege, quæ fuit ſcripta* primùm, *& olim* in tabula *publica, in qua erant & cæteræ Solonis leges. Vide Nubes Ariſtoph. pag. 85. v. 26. Schol. annot. 15. in* Κύρβεις. Item ex Ariſtotelis Athenienſium Repub. Timachidas verò putat σῖτος apud Atticos vocari, ipſum fœnus, *vel vſuram*: ſed non rectè putat, *nec rectè ſentit.*

Σῖτος. πᾶς ὁ σιτικὸς καρπός. οὐχ ὁ πυρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία θουκυδίδης δ'. καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ ἠπείρῳ. αἱ δὲ, μετέωροι ὥρμουν. σῖτος καλεῖται, καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν, ἢ τοῖς ὀρφανοῖς. ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ ἐν τῷ τοῦ σόλωνος πρώτῳ κατὰ τὸν ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς ἀριστοτέλους ἀθηναίων πολιτείας. τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι, τὸν τόκον. οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος. E

NOTAE.

Ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ.] Harpocrat. vnde Suidas, habet ſcriptum, ἐν τῷ ἐκ τοῦ Σόλωνος πρώτου. Si præpoſitionem ἐκ tollas, hic erit ſenſus, In *lege* Solonis primi *Legiſlatoris Athenienſium, quæ lex* in axone, *i. publica tabula, erat ſcripta.* F

Σίτου. Cibi. Alimenti. Et σίτου δίκη. Alimenti lis, vel actio. Quum vxor per Prætorem, *vel, à Prætore* coacta

Σίτου. τροφῆς. καὶ σίτου δίκη. ὅταν γυνὴ ἀποδικεῖν πειθομένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τὴν ἀπ-

causam-

A γοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἀπαιτῇ προῖκα, καὶ τροφάς, ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ σίτου ἐκβολὴν Θουκυδίδης. ὅταν ὁ στάχυς τοῦ κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδωνται τὰ σπέρματα.

Σῖτα. ἡ τροφή. σῖτα, καὶ ποτά. Ξενοφῶν δὲ ἐπιτήδεια καλεῖ.

B

Σιτούμενος. ἐσθίων.

Σιτοφύλακες ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν. ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται. καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε΄. ι΄ μὲν ἐν ἄστει, ε΄ δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ σιτοφυλακεῖον.

C Σιτώνης. ὁ πρεσβευτὴς τοῦ δημοσίου σίτου.

Σίφλος. μῶμος. ψόγος. μέμψις.
Σιφλώσειε. μέμψειεν. ἐκφαυλίσειε.

Σιφνεύς. ὄνομα κύριον.

Σιφνιάζειν. ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχίοις. ὥσπερ λεσβιάζειν, ἐπὶ τῶν παρανομούντων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις. σιφνιάζειν δὲ, καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου, καὶ τῆς Λέσβου. ὡς
D καὶ τὸ κρητίζειν, ἀπὸ τῆς Κρήτης. καὶ τὸ Σίφνιος δὲ ἀρραβὼν ὁμοίως. σιφνιάζειν γὰρ, τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ. λεσβιάζειν δὲ, τὸ τῷ στόματι παρανομεῖν.

Σίφνιοι. οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἠπειρωτῶν εὖ μάλα συχνῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστελλον εὐτάκτως, καὶ ἐπείθοντο τῷ
E χρησμῷ τῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, φανέντων ἀργυρείων μετάλλων. ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τῆς τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπιρρεύσασα, καὶ ἐπικλύσασα, ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν. περιῆλθον δὲ εἰς πενίαν νησιωτικὴν, καὶ ἀπορίαν δεινὴν, ἐκ τῶν Ἴωνος φρουρῶν. φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν. τουτέστιν, ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων, ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην. μισεῖ δὲ, ὡς τυραννικόν.
F ἐπιφέρει γὰρ,

causam defendere contra maritum, vel etiam à marito *ex ædibus* emiſſa, *& repudiata*, non recipit dotem, & tempus *aliquod* intercedit, & *vxor* litem ipſi *marito* intendit, & dotem repetit, & alimenta *ab illo* die, à quo diſceſſit *à marito, & cum quo diuortium fecit*, hæc vocatur δίκη σίτου. i Alimenti lis, & actio. Et Thucydides *vocat* σίτου ἐκβολὴν, ipſam frumenti emiſſionem, quum *frumenti* ſpica ex *ſuo* folliculo, *& tegmine* naſcens prodit, non autem quum ipſa ſemina *primùm* ex terra prodeunt.

Σῖτα. Cibaria. Alimenta. Cibi. σῖτα, καὶ ποτά. Cibi, & potus. Xenophon verò, dicit, ἐπιτήδεια. *Sic autem omnes res ad vitam ſuſtentandam aptas, commodas, & neceſſarias appellat.*

Σιτούμενος. Edens. Comedens. Qui vescitur *rebus aliquibus.*

Σιτοφύλακες. Frumenti cuſtodes. Annonæ præfecti. Magiſtratus quidam Athenis erat, qui curabat, vt frumentum, farina, & panes iuſtè. *i. iuſto precio* venderentur. Erant autem *viri* numero 15. Decem quidem, in vrbe, quinque verò in Piræeo. Et σιτοφυλακεῖον. Granarium, ſiue horreum, in quo frumenta cuſtodiuntur, & recondita ſeruantur.

Σιτώνης. *Frumenti emptor. Frumentarius mercator. Frumenti negociator.* Præfectus publico frumento *coemendo. Publicus frumentator. Publicus rei frumẽtariæ procurator.*

Σίφλος. Momus. Vituperatio. Reprehenſio.

Σιφλώσειε Reprehenderit. Vituperarit. Per contemptionem extenuarit. *optat. Aeol. à* σιφλόω. ῶ.

Σιφνεύς. Siphneus. Nomen proprium.

Σιφνιάζειν. Siphniaſſare. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 1. col. 735. ad.* 85. De iis *dicitur*, qui manus ad coxas *& nates* admouent. Vt Lesbiaſſare, de iis, qui in rebus venereis impiè ſe gerunt. σιφνιάζειν verò, & λεσβιάζειν *verba ſunt deducta* ab inſula Siphno, & Lesbo, vt Cretiſſare, à Creta. Et Siphnius arrhabo *ſumitur* eodem modo. Nam ſiphniaſſare *ſignificat per nefariam libidinem* digito podicem tangere, *vel, attrectare nates.* Lesbiaſſare verò, ore legem violare *Veneris licitæ. Lesbiari. Os polluere, vel contaminare Venere deteſtanda, nec nominanda. Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 779. ad.* 70.

Σίφνιοι. Siphnij. Iſti non ſolùm inſularium: ſed etiam aliorum plurimorum continentis incolarum, *& in locis mediterraneis habitantium* ditiſſimi fuerunt. Quandiu igitur decimas Delphos ritè mittebant, & oraculo, quod hoc *ipſis* imperauerat, parebant, ipſorum opes incrementum habebant, *& creſcebant*, quòd argenti fodinæ *ipſis* apparuiſſent, *ex quibus inuentis maximam argenti vim effodiebant.* Cùm verò primitiarum lationem dereliquiſſent, *& primitias Delphos mittere, Deóque ferre, ac offerre deſiſſent*, mare influens, & inundans, *id eſt, maris æſtus* illam opum affluentiam ipſis deleuit, *ac ita demerſerit, vt nunquam poſtea ampliùs ab ipſis ea cerneretur.* Quamobrem ad inſularem paupertatem, & grauem *rerum omnium* inopiam redacti ſunt, *vt patet ex* Iônis opere de præſidiis. Dicit autem & Ariſtophanes *in Ranis pag. 185. v. 2. Schol. annot. 1. vnde Suidas.* Deſiderat quidem, odit verò, vult tamen habere.

Hoc eſt, Populus Athenienſis Alcibiadem quidem, vt ſtrenuum, deſiderat, odit verò, vt tyrannicum. Subiicit enim,

Μισῶ πολίτην, ὅς τις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς.

Odi ciuem, qui in iuuanda quidem *patria*
Tardus eſt, in ea verò grauiſſimè lædenda, maximiſque malis afficienda, celer.

Et qui ſibi quidem variis modis prodeſſe nouit, *ciuitati verò* prorſus eſt *inutilis*, nec vllas rationes inuenire poteſt, aut vult, quibus eam iuuet, eiúſque commoda promoueat.

Καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. A

Hoc etiam de Alcibiade *Poeta dicit*, quòd tardè quidem, *& lentè* patriam iuuaret, celeriter verò lęderet.

καὶ τοῦτο περὶ ἀλκιβιάδου. βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα. ταχέως δὲ βλάπτοντος.

Σιφωνίζειν. Siphoniſſare. Propriè quidem *hoc dicitur* de liquidis, *& ſignificat* extrahere, *elicere, exhaurire*. Ariſtophanes verò *in Theſmophor. pag. 524. v. 35.* abuſus eſt *hoc verbo*, quum dixit, σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. Siphoniſſamus frumentum. *i. frum. abſumimus. Vel, cibos tanquam per ſiphonem, & fiſtulam, aut per canalem quendam attrahimus, ac in ventrem demittimus.*

Σιφωνίζειν. κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τὸ ἀποσπᾶν. ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο εἰπών. σιφωνίζομεν τὸν σῖτον.

Σ CVM Θ & Κ. B

ΤΟ' Σ ΜΕΤΑ' ΤΩ͂Ν Θ ΚΑΙ' Κ.

ΣΘεναρός. Robuſtus. Potens. Valens. Validus.

ΣΘεναρός. ἰσχυρός.

Σθένει. Verbum. Pro, δύναται. Poteſt. Valet. Σθένει verò, datiuus *eſt*, pro, ἰσχύϊ. Robori. Viribus. *l. δοτική. Quod à recto σθένος. τό. Vis. Robur.*

Σθένει. ῥῆμα. ἀντὶ τοῦ δύναται. σθένει δὲ δοτική. ἀντὶ τοῦ ἰσχύϊ.

Σθενέβοια. Sthenebœa. Prœti vxor. Hæc Bellerophontis amore capta, nec amoris ſui compos facta: *ſed repulſam paſſa*, propter huius caſtitatem, contrà, falsò detulit ipſum ad Prœtum, quaſi ille eam ſtuprare voluiſſet. Quamobrem Prœtus indignatus, eũ miſit ad Iobaten Sthenebœæ patrem, vt ille ipſum interficeret. Prœtus enim cum interficere noluit, quòd eum filij loco educaſſet. Cùm autem Iobates cognouiſſet eius accuſationem eſſe falſam. *i. eum falsò accuſatum fuiſſe*, Bellerophonti pepercit. *Rem fuſiùs perſequitur Homerus. Iliad. Z. pag. 2.. & deinceps.* Poſt Prœti verò regnum *i. poſt Prœtum*, Acriſius regnauit.

Σθενέβοια. προίτου γυνή. αὕτη φιλήσασα τὸν βελλεροφόντην, καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα, οὐ ἤρα, διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην, τοὐναντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ προίτῳ, ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ προῖτος, ἔπεμψεν αὐτὸν τῷ ἰοβάτῃ τῷ πατρὶ τῆς σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ. ὁ γὰρ προῖτος ἀνελεῖν αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη, ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνου ἀνεθρέψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ ἰοβάτης ὅτι ψευδής ἐστιν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ προίτου, ἀκρίσιος ἐβασίλευσε. C

Σθένης. Robuſtus. Potens. Fortis. At Sthenis, Sthenidis, *eſt* nomen proprium.

Σθένης. ἰσχυρός. καρτερός. σθένις δὲ, σθένιδος, ὄνομα κύριον.

Σθένος. Potentia. Robur. Et datiuus τῷ σθένει. Potentiæ. Robori. Viribus.

Σθένος. δύναμις. καὶ ἡ δοτική, τῷ σθένει. D

Σκάζει. Claudicat.

Σκάζει. χωλεύει.

Σκάλα. Scala. Vel Scalæ, arum. Romanè, *Romanorum lingua vocatur id, quod Græce dicitur* ἀναβολεύς. *Quod aliàs alia ſignificat. Vide Lex.* ἀναβάθρα *frequentiùs pro ſcalis ſumitur*, παρὰ τὸ ἀναβαίνειν. *Per ſcalas enim, ſiue per ſcalarum gradus in editiora loca ſolemus aſcendere.*

Σκάλα. ῥωμαϊστὶ ὁ ἀναβολεύς.

Σκαλαθύραι. Coire. Ariſtoph. *in Concionantibus. pag. 499. v. 2.* Ἢν μείραξ ἰδὼν &c. Si puellam conſpicatus concupiuerit, & velit coire.

Σκαλαθύραι. συνουσιάσαι. ἀριστοφάνης. ἢν μείραξ ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, καὶ βούληται σκαλαθύραι.

Σκαλαθυρμάτια. Vmbras quaſdam, & res effoſſas. Ineſt autem vox ἄθυρμα, quod idem valet, ac παίγνιον. i. Ludicrum, res ludicra, & nulla fide digna, *nullius momenti*. Hoc eſt, tenues prorſus, & paruas ſententias, & diſciplinas, *vocat* σκιαγραφεύματα. *i. primas picturæ delineationes, ſiue prima picturæ lineamenta, primos picturæ ductus, & adumbrationes, & inanes picturæ ſpecies. Per translationem verò, Poeta ſic vocat res leues, quæ nullius ſunt momenti, res ludicras, & nulla fide dignas, atque propterea contemnendas. Ariſtophanes in Nubibus. pag. 95. v. 10. Schol. annot. 7.*

Σκαλαθυρμάτια. σκιάς τινας. καὶ σκαλεύματα. ἔγκειται δὲ τὸ ἄθυρμα. οἷον παίγνιον. καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστον. τουτέστι, λεπτὰ, καὶ παντάπασι μικρὰ νοήματα. καὶ μαθήματα σκαριφεύματα. E

Σκαλεύειν. Mouere. *Agitare. Fodicare. Scalpere. Ruſpari. Carminare.* Dilacerare. Ariſtoph. in Pace *pag. 449. v. 3.* Cho. Per Iouem *hoc ne fiat*: ſed in pace degere me vitam *opto vehementer*, Habentem amicam, & fodicantem carbones. Pro, carbones flabello excitantem, *& accendentem*, quaſi diceret, in agro, *vel ruri* degentem. Quia iſti *ruſtici* glandes aſſant, & dum eas aſſant, carbones fodicant. Vel *iam obſcurè* muliebre pudendum ἄνθρακας appellauit *i. carbonum inſtar nigrum.*

Σκαλεύειν. ἀνακινεῖν. διαξαίνειν. ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. διάγειν ἔχων θ' ἑταίραν. καὶ σκαλεύει τοὺς ἄνθρακας, ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖ τοὺς ἄνθρακας, ἢ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας εἶπεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγρῷ διατρίβειν. ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους. καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾶν. F

Σκαληνός. Inæqualis. Et σκαληνὸν σχῆμα. Scalenus, figura Geometrica, quę ſcalarum inſtar *eſt facta. Figura triangula, cuius latera ſunt inter ſe prorſus inæqualia.*

Σκαληνός. ἄνισος. καὶ σκαληνὸν σχῆμα γεωμετρικόν. δίκην σκάλας.

A Σκαλμίδα. ἀσπαζόμεθ' ἐρετμὰ, καὶ σκαλμίδα, φησὶν ὁ κωμικός.

Σκαλμίδα. Amplectimur, *& ſalutamus* remos, & ſcalmidem. *i. paruum ſcalmum*, ait Comicus.

Σκάλλοντες. σκάπτοντες.

Σκάλλοντες. Fodientes. *Sarrientes. Subigentes.*

Σκάλοπας. μύας τινάς. οὓς φαμὲν ἀσπάλακας.

Σκάλοπας. Scalopas. Mures quoſdam, quos vocamus ἀσπάλακας i. talpas. *Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 296. v. 11. Schol. annot. 6.*

Σκάμανδρος. ποταμός. καὶ σκαμανδρίους, ποταμίους. καὶ σκαμάνδριον ῥεῦμα.

Σκάμανδρος. Scamander. Fluuius. Et Scamandrios, fluuiales, *in-Scamandro-fluuio-natos, vel captos, vt piſces.* Et ſcamandrium fluentum.

Σκαμβή. διεστραμμένη.

Σκαμβή. Diſtorta. Praua. Obliquè-ingrediens. Torta.

B Σκαμβὸν ξύλον, οὐδέποτ' ὀρθόν. ζήτει ἐν τῷ σκαμβόν.

Σκαμβόν. Tortum lignum, nunquam rectum *erit. Et ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603. ad. 42. lignum tortum.* Quære in voce Σκαμβόν. *Imò in* ξύλον ἀγκύλον.

Σκάμων. ὄνομα κύριον.

Σκάμων. Scamon Nomen proprium.

Σκαμωνία. εἶδος βοτάνης.

Σκαμωνία. Scamonia. Genus herbæ. *Scammonium, & Scamonea Plinio.*

Σκαμωνίδαι. δῆμος τῆς λεοντίδος.

Σκαμωνίδαι. Scamonidæ. Municipium Leontiæ. *Tribus.*

Σκανδάληθρα. τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν, καὶ κατέχειν τὸ ἐμπεσόν. τὰ πέταυρα τῶν παγίδων. ἃ Ἀρχίλοχος ῥόπτρα ἐκάλεσεν. Ἀριστοφάνης. κατ' ἀντιλαβὰς ἱστὰς, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ ἐρείσματα λόγων, καὶ βάρη.

Σκανδάληθρα. *Sic vocantur* Incurua ligna, quæ *ſunt* in laqueis, *quibus capiuntur feræ. Sic dicta* quòd *quodammodo* claudicantia concidant, & detineant *feram*, quæ incidit *in ea.* Laqueorum *obliqua, vel transuerſa* ligna, quę Archilochus vocauit ῥόπτρα, *q. d. clauas, vel fuſtes.* Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag. 285. v. 5. Schol. annot. 5. vnde Suidæ correctio petenda.* Deinde verò retrahens *ſua verba nos* interrogat, laqueos ſtatuens verborum, *quibus nos irretiat, & capiat.* Pro, verborum fulcra, & oneta *ſtatuens, quibus ſuam orationem fulciat, & oneret, nóſque ſic vndique premat.*

Σκάνδεια. ὄνομα πόλεως ἐν κυθήροις.

Σκάνδεια. Scandia. Nomen vrbis in Cytheris *inſula.*

Σκάνδιξ. θηλυκῶς, ἄγριον λάχανον. παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν εὐριπίδην λέγουσιν. ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι. σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος. καὶ μή μοι D τὰ τῆς σκανδικοπώλου παρατραγῴδει. σεμνὸν τὸ τῆς εἰρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος. σκάνδικα ἄν, λάχανα, οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα ὥς φησιν ἀνδοκίδης. μὴ γὰρ ἴδοιμέν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἥκοντας, καὶ πρόβατα, καὶ βοῦς, καὶ τὰς ἁμάξας εἰς τὸ ἄστυ. καὶ γύναια, καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας, καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους. μηδ' ἄγρια λάχανα, καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν.

Σκάνδιξ. Scandix. Fœmineo-genere *ſignificat* olus ſylueſtre, *quod ſcanariam herbam Latini vocant, & inter ineptiſſimas ac viliſſimas herbas ponunt.* Quamobrem etiã Euripidem Scandicopolam vocant. i. herbæ ſcanariç-venditorem, quia dicunt ipſum fuiſſe filium mulieris, quę olera vendebat. *Ariſtophanes in Acharnenſibus pag. 281. v. 18. Schol. annot. 8.* Scandicem mihi da, quam à-matre accepiſti. *Vide Schol. in Equitibus. pag. 192. v. 9.* Et rurſus alibi. Sed ne mihi illa Scandicopolæ *carmina* tragicis-modis-exaggeres, *tragicáque verborum amplificatione laudes.* Qui venerandam pacis aquam vocauit. Scandicem igitur *vocat* non olera, quę ſunt in hortis: ſed ea, quę ſponte-ſua *paſſim in agris, ſyluiſque* naſcũtur, vt ait Andocides. Ne enim videamus vnquam rurſus ex montibus carbonarios venientes, & oues, & boues, & plauſtra in vrbem, & mulierculas, & ſeniores viros, & opifices armatos, nec agreſtia olera, & ſcandices iterum edamus.

E Σκαπάνη. σκαφεῖον ὀρύγιον. δικέλλιον. ὁ παρ' ἡμῖν τζόκος λεγόμενος.

Σκαπάνη. Foſſorium inſtrumentum, *quo foſſores terram prorumpunt, ac fodiunt, & eruunt.* Bidens. Ligo, qui apud nos *recentiores Græcos* vocatur tzocus.

Σκαρδαμύττει. πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύει. ἤγουν κλείει καὶ ἀνοίγει. παρὰ τὸ σκαίρειν, καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν.

Σκαρδαμύττει. Frequenter oculis conniuet. Hoc eſt, oculos frequenter claudit, & aperit. Dictum à verbo σκαίρειν i. tripudiare, ſalire, frequenter mouere, & μύειν. i. claudere. *Quòd oculi frequenter moueantur, dum clauduntur, & aperiuntur.* Et πυκνῶς βλεφαρίζειν. i. frequenter palpebras-agitare, frequenter oculos agitatis palpebris claudere, & aperire, *idem eſt, ac* τὸ σκαρδαμύττειν.

F Σκαριφισμοῖς. οἷον σκαρισμοῖς. καὶ λεπτολογίαις. εὐτελείαις. σκιαγραφίαις. σκαριφεύειν γὰρ, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους.

Σκαριφισμοῖς. Idem eſt, ac ſi diceres σκαρισμοῖς. i. *ſaltationibus, palpitationibus, rebus leuibus, & nihil firmi, ac ſolidi habentibus,* & tenuibus-dictionibus, & vilibus-orationibus. Adumbrationibus. *Primis picturæ delineationibus, quæ nullius ſunt momenti.* σκαριφεύειν enim dicitur de pictoribus, qui eos, quos pingunt, primùm leuiter-formant, *corúmque imaginem leuiter, & vmbris tantùm delineant.*

Σκάρφος. τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. ἐν σκαρι-

Σκάρφος. Feſtuca. Sarmentum. *Stipula. Cremium.* Et σκαριφήσασθαι, eſt, *q. d. attractim, & perfunctoriè*

aliquid facere, nec ſecundùm conuenientem accurationem. *Vide Ranas Ariſtoph.pag.187.v.30.* Καὶ σκαρισμοῖσι λήρων. *Conſule Schol. vnde Suid. at ibi plura.*

φησὶ δηλοῖ ὅτι, τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. A

Σκάρος. Scarus. Nomen piſcis. Aelianus. Solus marinus ſcarus cibum ruminat, vt & animalia, quæ balatum edunt, *& quæ mugiunt*, quæ profectò ruminant. ἀναπολεῖ igitur *ſignificat*, explicat *cibum implicitum, & conuolutum, i.* ruminat.

Σκάρος. ὄνομα ἰχθύος. αἰλιανός. μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχητά, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ οὖν, ἀναπτύσσει. μηρυκίζεται.

Σκαφεία. Foſſio. Foſſura. Et σκαφίδιον. Ligarium. N.L. *fortaſſe paruum ligonem intelligit, ruſticum inſtrumentum, quo foſſores terram fodiunt. Aliàs, Scaphula.* Et σκαφεῖον eodem-modo *dicitur, & ſumitur pro ligone.*

Σκαφεία. ἡ σκάφευσις. καὶ σκαφίδιον, τὸ λιγάριον. καὶ σκαφεῖον, ὁμοίως.

Σκάφη. πόλις. Scaphe. Vrbs. σκάφη verò, τά. ſcaphæ. Nauium concauitates, quas nos vocamus γάστρας *per ſyncopen*, pro, γαστέρας, i. ventres. *Alueos nauium.*

Σκάφη. πόλις. σκάφη δὲ τὰ κοιλώματα τῶν νηῶν. ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ γαστέρας. B

Σκαφηφόροι. Scaphipheri. Scapham-ferentes. Dinarchus in *oratione* contra Ageſiclem, dicit, Adoleſcentes, qui ſunt loco eorum, qui-ſcaphas-ferunt, in arcem aſcendent, non vobis gratiam habentes ob ciuitatis ius ſibi datum: ſed pecuniæ, *quam pro ciuitatis iure obtinendo vobis dederunt.* Hi enim *inquilini* ſcaphas ferebant Athenis. Demetrius enim in tertio de Legiſlatione dicit, Legem inquilinis imperaſſe, vt ipſi quidem in pompis ſcaphas ferrent, ipſorum verò filiæ *geſtarent* hydrias, & vmbellas.

Σκαφηφόροι. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ ἀγησικλέους φησὶν, οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται. οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ. οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόροι ἐν ἀθήνησι. δημήτριος γοῦν ἐν γʹ νομοθεσίας φησὶν, ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν, ὑδρεῖα, καὶ σκιάδεια. C

Σκάφιον. Scaphium. Tonſuræ genus. Ariſtophanes *in Auibus pag.399.v.26.* Σὺ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. *Vide Schol. Item* Κῆπος. Tu copſicho profectò *videris ſimilis* ſcaphium detonſo, *i. videris ſimilis aui, quæ copſichus vocatur, cui omnes pennæ ad ipſam vſque cutem ſunt auulſa, & pluma raſa.*

Σκάφιον. εἶδος κουρᾶς. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Σκαιᾶ. Læuæ. Siniſtræ.

Σκαιᾶ. τῇ ἀριστερᾷ.

Σκαιμβατεῖν. Ineptè, & inconcinnè ſaltantem incedere. Quod in quotidiano ſermone dicitur κενεμβατεῖν. q.d. Inaniter-incedere.

Σκαιμβατεῖν. τὸ σκαιῶς, καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

Σκαιός. Leuus. Siniſter. Mutus. *Ineptus.* Indoctus. Malus. Ita vocabant imperitos, & qui difficulter aſſequi poterant ea, quę tradebantur, *ingenio-tardo-præditos*, & ſtultos. à ſiniſtra *manu, quæ ad res gerendas eſt minùs apta, quàm dextra, ducta tranſlatione.* Ariſtoph. Nubibus. *pag. 95.v.8.& 9.*

Σκαιός. ἀριστερός. ἄφωνος. ἀπαίδευτος. κακός. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀμαθεῖς. καὶ δυσπαρακολουθήτους. καὶ τοὺς μωρούς. ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. ἀριστοφάνης νεφέλαις. D

Non vidi virum adeò agreſtem vllum,
Neque tam *conſilij-inopem, neque* tam *ineptum, neque* tam *obliuioſum.*

Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα.

Et rurſus Ariſtoph. *in Pluto. pag.48 v.20.21.*

καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Non erat ineptus homo: ſed ſciebat
Anus fætentis viatica, victúmque *deuorare.*

Οὐ σκαιὸς ἦν ἅνθρωπος. ἀλλ' ἠπίστατο E
Γραὸς κακοσμούσης τἀφόδια κατεσθίειν.

Pro, *Norat* aſſentari. & comedere *bona illius anus fœtidæ. Iam autem* ἐφόδια *vocat* ipſos ſumptus, *quos anus illa faciebat in res ad victum, & veſtitum neceſſarias. Vide Schol. annot.6.* Et rurſus *alius dicit.* Ille verò, in cõgreſſibus quidem ineptus *& parum vrbanus* erat: in ipſis verò actionibus *& rebus gerendis,* contrà, vel valde benignus, *& manſuetus, ac lenis* erat, & prudentiam ſatis magnam habebat, *ſatis prudens erat.* Et σκαιόθεν aduerbium. Siniſtrè. Ineptè. Stultè. Dicitur & σκαιοσύνη apud Ariſtophanem i. Inepta-ratio. q.d. Ineptitudo. Ruſticitas. Stultitia.

ἀντὶ τοῦ κολακεύειν, καὶ ἐσθίειν, τὰ ἀναλώματα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐν μὲν ταῖς ἐντεύξεσι σκαιὸς ἦν. ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα εἰς τοὐναντίον ἤπιος, καὶ τὸ ἀγχίνουν ἀποχρώντως ἔχων. καὶ σκαιόθεν, ἐπίρρημα λέγεται. καὶ σκαιοσύνη παρὰ ἀριστοφάνει.

Σκαιότατον. Ineptiſſimum. Indoctiſſimum. Ariſtophanes Nubibus *pag 102.v.3.* Ineptiſſimus ſenecio.

Σκαιότατον. ἀπαίδευτον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. σκαιότατον γερόντιον. F

Σκαιότης. Stultitia. Inſcitia. Ruſticitas. Ineptia. Fraus. Deceptio.

Σκαιότης. μωρία. ἀπαιδευσία. ἀγριότης. ἀπάτη.

Σκαιωρία. Malum-conſilium *Malicia. Dolus. Fraus.*

Σκαιωρία. ἡ κακὴ βουλή.

Σκαίροντες. Saltantes. Tripudiantes. Salientes.

Σκαίροντες. χορεύοντες. σκιρτῶντες.

Σκεδάζει. Diſſipat. Diſpergit.

Σκεδάζει. σκορπίζει.

Σκεδάν-

A Σκεδάννυσθαι. σκορπίζεσθαι.

Σκελετός. ὁ ξηρός.

Σκελλίου υἱός, ἀριστοκράτης. φησὶν οὖν ἀριστοφάνης, καὶ τὸν σκελλίου βδελύττομαι. ἤγουν τὸν ἀριστοκράτην. διὰ τὸν ἀριστοκράτην δὲ οὕτω φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν ἀριστοκράτην μισῶ. ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Σκέμματα. βουλάς. σκέψεις. τὰ δὲ τῆς βασιλείας κατεμήνυον σκέμματα.

B Σκέπανον. σκέπη.

Καὶ πῖλον κεφαλῆς οὐχ ὁσίας σκέπανον.

λέγεται καὶ σκέπας.

Καυσίη τὸ πάροιθεν μακεδόσιν εὔκολον ὅπλον,

Καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Σκεπεινὸς τόπος.

Σκέπη. παρ' ἡροδότῳ, θήκη, δέρμα.

Σκέρβολλε. λοιδόρει. μὴ σκέρβολλε πονηρά. C τουτέστι, μὴ λοιδόρει πικρά. μὴ ποίκιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, καὶ τὸ κερτομεῖν.

Σκεδάννυσθαι. Diſpergi. Diſſipari.

Σκελετός. Sceletus. Siccus. *Aridus. Defunctus, qui iam exaruit, & exaruit, & exſiccatus eſt. Cadauer exſiccatum.*

Σκελλίου υἱός. Scelliæ filius. Ariſtocrates. Ariſtophanes igitur *in Auibus pag. 373. v. 5.* dicit, Et Scelliæ filium execror. Id eſt, Ariſtocratem. Propter Ariſtocratem verò ſic loquitur, *& hoc intelligit,* odio-proſequor Ariſtocratiam, quia & ipſum Ariſtocratem odi, qui hoc nomine vtitur, *& vocatur.*

Σκέμματα. Speculationes. Contemplationes. Conſiderationes. Conſilia. Vt, Partim verò, regia conſilia indicabant.

Σκέπανον. Tegmen. Velamentum. Vt,

Et pileum capitis non pij tegmen.

Dicitur & σκέπας. σκέπαος. τό. *Vt in illo epigrammate.*

Cauſia, illud antè Macedonibus commodum inſtrumentum,

Et tegmen capitis *in niue, & galea in bello.*

Σκεπεινὸς τόπος. Tectus locus.

Σκέπη. Tegmen. Apud Herodotum theca, pellis.

Σκέρβολλε. Conuicieris. Conuiciis-inſecteris *Ariſtophanes in Equitibus pag. 236. v. 7. Schol. annot. 9.* Ne conuicieris mala. Hoc eſt, Ne malis, & amaris conuiciis inſecteris. Ne varies *orationem tuam, ne variis verbis ornes.* Hoc autem verbum κερβόλλειν, *quod idem eſt, ac* κέαρ βάλλειν *i. cor ferire,* ſignificat etiam κερτομεῖν. i. τὸ κέαρ τέμνειν. cor ſecare *Maledictis acerbiſſimis aliquem ita perſequi, vt eius cor, & animum tanquam acutiſſimis telis penetrare, & ſecare videaris.*

Σκευή. ὅπλισις, ἡ στολή. ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, μεταλαβὼν ἀντὶ τῆς σεμνοτάτων τὰ ἔσχατα. τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος νηξάμενα τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς εἰσπεσούσης, ἀπεπνίγη. ὁ δὲ καρτερὸς τῇ D λαμπρότητι διαφέρων ἦν.

Σκεῦος. χωρητικόν τινος εἴδους ἀγγεῖον. πολύβιος. ἦν δὲ ὁ δαμοκλῆς σκεῦος εὐφυὲς, πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. καὶ σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ ἀντιθέτου, ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον, καὶ κατασκευάζοντα, καὶ πλαττόμενον.

Σκευοφορεῖον. καὶ σιτοφυλακεῖον. σκευοφυλάκιον δὲ, καὶ χαρτοφυλάκιον.

Σκευή. Armatura. Vel veſtis. Vt, Sacerdos autem veſtem carnificis aſſumpſit, honeſtiſſimo veſtitu in miſerrimum mutato. Pleræque verò feræ, quæ natarát in profundum mare, cùm in ipſorum veſtes incidiſſet *mare,* ſuffocatæ-ſunt. Ille verò fortis, erat inſignis ſplendore. *N. L.*

Σκεῦος. Vas alicuius rei capax. *Vas, quod rem aliquam capere, & continere poteſt* Polybius. Ille verò Damocles, erat vas aptum, *& valde commodum* quia multas anſas habebat ad rerum adminiſtrationem. *i. ad res gerendas.* Et σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. Hyperides in *oratione* contra Antithetum, *Mantitheum, vt Harpocrat. poſuit,* pro eo, qui rem *aliquam* doloſè parat, & fabricat, & fingit, *atque comminiſcitur.*

Σκευοφορεῖον. Lignum, quo ſarcinæ feruntur. Et σιτοφυλακεῖον. Locus-frumento-ſeruando-deſtinatus. Granarium. Horreum. *Hæc per ει circumflexam diphthongum* E *ſcribuntur.* σκευοφυλάκιον verò *per ι ſimplex, & proparoxytonè,* ſarcinarum-cuſtodiendarum-locus, & χαρτοφυλάκιον, chartophylacium, ſcrinium, in quo chartæ reponuntur, & ſeruantur.

Σκευωρία. κατασκευὴ ἐπιβουλὴ βλάβη.

Σκιρωθέντος ἥπατος, σκίρωμα γὰρ, πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον.

Σκίρων. ὄνομα λῃστοῦ. καὶ σκιρωνίδης, ὄνομα πατρωνυμικόν. καὶ σκιρωνὶς πέτρα, ἡ τραχεῖα. καὶ διφορεῖται.

F Σκηνή. σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια δὲ, τὰ ἔνθεν, καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας, ἵνα σαφέστερον εἴπω. μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια. ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δὲ ἐστὶν ὁ τόπος, ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος. ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. εἶτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ διονύσου, ὃς καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν. μετὰ δὲ τὴν τοῦ θυ-

Σκευωρία. Fabricatio *Machinatio.* Inſidiæ. Damnum.

Σκιρωθέντος ἥπατος. Hepatis indurati. Sciroma verò, morbus eſt hepatis, inſanabilis. *Immedicabile malum hepatis.*

Σκίρων. Sciron. Nomen latronis. Et Scironides, nomen patronymicum. Et Scironis petra, ſaxum aſperum. Et duobus-modis offertur *idem petræ nomen. Vel potius, & duplex eſt hoc ſaxum, vel duplex eſt hic ſcopulus. Conſule Geographos.*

Σκηνή. Scena, eſt media Theatri ianua. Paraſcenia verò, *ſunt partes,* mediæ ianuæ, hinc, & inde *ſita,* vel (vt dilucidiùs loquar) poſt ſcenam ſtatim *ſunt* & ipſa paraſcenia *pro* προσκήνια, *mallem & hîc, & antè,* προσκήνια, *proſcenia.* Orcheſtra *verò, ſequitur.* Hæc verò, locus eſt, qui pauimētū ex tabulis habet *confectū,* vnde mimi, *vel hiſtriones* exhibēt ſpectacula. Poſt Orcheſtrā, eſt Dionyſi, *ſiue Bacchi* ara, quę vocatur Thymele à verbo θύειν

immolare, ſacrificare. Poſt Thymelen verò, Coniſtra, hoc eſt, infimum Theatri pauimentum. Et ſcenetes, qui eſt in ſcena. *l. σκηνίτης. vt Epigr. lib. 3. pag. 274. epigr. 461.*

Semper tibi pingui in ſepulchro, diuine Sophocles,

Contubernalis, & in eodem tabernaculo tecum habitans, circa *molles hederæ ſaliat pedes.*

σκηνίτης. Harpocrat. Σκηνίτης. Scenites. Iſocrates in *oratione* trapezetica *dicit*, Pythodorum enim illum, Scenitem. Videtur autem eſſe cognomen. Sed *vide* ne fortè *ſit hoc ab eo dictum* in hominem, qui forenſis vocatur *.i. quires in foro vendit.* Quia multæ res venales vēdebantur in tentoriis *quæ in foro erant erecta.* Et σκηνίτης βίος. Vita, quam quis in tabernaculis degit, quæ mente-comprehendi-nequit. *N. L. fortaſſe vita genus intelligitur incertum, ac inſtabile, quale fuit illud, quo Nomades in tabernaculis degentes, & modò huc, modò illuc vagantes vtebantur.* Et Σκηνὴν δὲ, ἣν ἔχουσιν. &c. Demoſthenes in *oratione* ad Spudiam. Scenam autem, quam habēt. Nam ne hanc quidem acceptam referunt. N. L. Videtur autem quoddam vas fuiſſe, quod nonnulli quidem, quoddam ornamentum muliebre fuiſſe dicunt. Alij verò, vmbellam. Et σκηνὴν ἐπήξατο. Tentorium fixit. Hoc eſt, vt quorundam lingua dicitur, tendam fixit, *Gallicè, il ficha, vel, planta, vel, tendit ſa tente. Aliàs, ſon pauillon.*

μέλλων ἢ κονίστρα. τουτέστι, τὸ κάτω ἔδαφος τῆς θεά- A
τρου. καὶ σκηνίτης ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

Αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,

Σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.

σκηνίτης. Ἰσοκράτης τραπεζιτικῷ. Πυθόδωρον
γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐπώνυμον
εἶναι μέν. ποτὲ δὲ εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον. ἐπεὶ ἐν
σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων. καὶ σκη- B
νίτης βίος, ὁ ἀπερινόητος. καὶ σκηνὴν δὲ, ἣν ἔχου-
σιν. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι. Δη-
μοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. ἔοικε δὲ σκεῦός τι
εἶναι, ὅπερ οἱ μὲν, κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φα-
σιν. οἱ δὲ, σκιάδειον. καὶ σκηνὴν ἐπήξατο, τουτέστι,
τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

C

Σκηνωμάτων. Tabernaculorum. Tentoriorum. Domiciliorum. Vt, Obſeruata procelloſa nocte, exiuerunt, qua nullus de Barbaris aſſuetis, ſine aliqua maxima neceſſitate extra tentoria manſiſſet. Et σκηνίτης. Qui eſt in tentorio, vel tabernaculo.

Σκηνορράφος. Tentoriorum ſutor *.i. confector.* Qui pelles conſuit, *ex quibus conſutis tentoria conficiuntur.*

Σκῆνος & σκήνωμα. Tentorium. Tabernaculum. Vt, σκήνωμα τοῦ Θεοῦ. Tabernaculum Dei. Templum Dei.

Σκηπάνιον. Scipio. Baculus. Sceptrum.

Σκήπτος. Qui prętexit aliquid, quo ſe excuſet. Qui prætextu, vel ſpecioſa cauſa vtitur.

Σκηπίων. Scipio. Romanorum Imperator cum Annibale Carthaginienſium duce compoſitionem faciebat, *de pace pactionem inire, pacémque certis conditionibus facere volebat.* Cùm autem iam eſſent congreſſi, vidiſſes Scipionem quidé, & corpore formoſo, & excelſo-animo-præditum, & natura venuſtum, *& aſpectu iucundum* potiùs, quàm formidabilem. Annibalis verò vultui truci, & contorto formidabile quiddam immixtum inerat. Cùm autem inter eos de conditionibus, quæ certis verbis expreſſæ fuerant, non cōueniret, quidam viri de Carthaginenſibus, qui ad hoſtium explorationem *.i. ad ſpeculanda, & exploranda hoſtium caſtra*, ab Annibale miſſi, ſuadebant, vt Carthaginenſes confeſtim in Romanos irruerent, in Romanos inciderūt. Quos Publius ad ſe deductos nullò quidem malo affecit: ſed caſtra circumire iuſſit, & ſumpta cœna recedere ſaluos, *& incolumes*, vt Annibali renunciarent qualia eſſent Romanorum caſtra.

Σκήπων. Claua. Vnde etiam *deductum nomen* σκηπάνιον, fuſtis, baculus, ſcipio. Profectò ſapiens erat *ille*, qui dixit, priùs quàm vtriuſque partis orationem audiueris, ne iudices, *né ve ſententiam feras.* Tu verò iam *illum* longè ſuperaſti. Quare iam ira remiſſa, clauas abiicio.

Σκήπτεται. Cauſatur. Prætexit-ſpecioſam-cauſam. Tergiuerſatur.

Σκηπτόμενος. Innixus. Fultus. Qui-nititur. Qui-fulcitur.

Σκηνωμάτων. τῶν οἰκήσεων. χειμέριον νύκτα
τηρήσαντες ἐξῆλθον, ἐν ᾗ οὐδ᾽ ἄν τις τῶν βαρ-
βάρων τῶν εἰθισμένων ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης
ἔξω τῶν σκηνωμάτων ἐγένετο. καὶ σκηνίτης, καὶ ὁ
ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

Σκηνορράφος. ὁ δέρματα συρράπτων.

Σκῆνος. σκήνωμα. σκήνωμα τοῦ Θεοῦ, ὁ ναὸς
τοῦ Θεοῦ.

Σκηπάνιον. σκῆπτρον. D

Σκήπτος. ὁ προφασιζόμενος.

Σκηπίων. ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς,
πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν, ἐποι-
εῖτο συμβάσεις. ἦν δὲ δὴ συνελθόντων ἰδεῖν τὸν
μὲν Σκηπίωνα εὐπρεπῆ τε τὸ σῶμα, καὶ ὑψηλό-
φρονα, καὶ πρὸς τὸ χαρίεν μᾶλλον, ἢ φοβερὸν πε-
φυκότα. Ἀννίβα δὲ καταπληκτικὸν ἦν, τῷ δεινῷ
τε, καὶ συνεστραμμένῳ τοῦ προσώπου μεμιγμένον.
οὐ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ E
τάχος συμπίπτειν τοῖς Ῥωμαίοις διεκελεύοντο
ἄνδρες τινὲς τῶν Καρχηδονίων, οἳ ἐπὶ κατασκοπῇ
τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου, τοῖς Ῥωμαί-
οις ἐπιπίπτουσι. οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πό-
πλιος, κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο. περινοστῆσαι
δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον. καὶ δειπνοῦντας, ἐρρωμένους,
ὑποχωρεῖν σφᾶς, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ τὰ
περὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἔχει Ῥωμαίοις.

Σκήπων. ῥόπαλον. παρ᾽ ὃ καὶ σκηπάνιον. ἦ που
σοφὸς ἦν, ὃς ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκού- F
σας, οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ δ᾽ ἤδη πολλῷ νενίκη-
κας. ὥστ᾽ ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκήπωνας
καταβάλλω.

Σκήπτεται. προφασίζεται.

Σκηπτόμενος. ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος. Et

A σκηελπτόμενος,ὁμοίως.

Σκηπτός.κεραυνὸς,ὁ ἄνωθεν διὰ πυρὸς. ὥσπερ τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος, ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς, ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις. σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν, καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν. καὶ αὖθις,νέφη συνέδραμε,καὶ ὑετοὶ πολλοὶ,καὶ σκηπτοὶ κατέλιθον.

Σκηπτοῦχος.βασιλεὺς σκηπτροφόρος.

Σκῆπτρον.βασιλικὴ ῥάβδος.

B Σκηελπτόμενος. ὑπερειδόμενος. στηριζόμενος.

Σκήρων.ὄνομα ἔθνους.καὶ σκηρωνεὺς,ἐθνικόν.

Σκῆτις.σκήτεως ὄνομα τόπου.

Σκήψας.ἐπιβαλὼν.ἐπιφέρων.σοφοκλῆς.

--Ἐν δ᾽ ὁ πυρφόρος θεὸς

Σκήψας,ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.

καὶ σκηψαμένων τινῶν προδοσίαν ὁμογλώσσων τοῖς σκύθαις τοῖς καλουμένοις γρούθιγγοις.

C

Σκῆψις. περικάλυμμα, πρόφασις, ἢ φροντίς. αἰαβολή. καὶ σκήπτομαι. ἀριστοφάνης πλούτῳ. καὶ σκήπτομαι γ᾽ ὅταν τύχω. αἰτὶ τοῦ προφασίζομαι. καὶ σοφοκλῆς,ἀλλ᾽ εἴσορα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς.

Σκῆψις.πόλις ἐστὶν ἐν τῇ τροίᾳ,ἧς μνημονεύει δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ ἀριστοκράτους.

D Σκιά.ζήτει ἐν τῷ δικάστης σκιά.

Σκιαγραφῶ.αἰτιατικῇ.

Σκιάδιον.κατασκεύασμά τι, ὅπερ ἐφόρουν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ ἐλευσίνια,ἵνα μὴ καίωνται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἢ ὅπερ ἡμεῖς καμηλαύκιον λέγομεν.

Σκιαδείων.καρφυσίων.

E

Σκιὰ θανάτου.οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι.

Σκίαθος. νῆσος ἐστὶ πλησίον εὐβοίας. ἧς μέμνηται δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς.

Σκιαμαχῶ.ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων,τῇ σκιᾷ μάχομαι.

Σκιὰ ὀνείρων,ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. δαμάσκιος. ὅταν αἰτὶ πραγμάτων γεγενημένων,

F εἴδωλα ἄττα συγγραφώμεθα, σκιὰς ὀνείρων κατὰ πίνδαρον.

Σκιάποδες.ἐν λιβύῃ ἔθνος πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας,οἳ ἐν τῷ καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσιν, παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ.

Σκιάποδες. τούτους ἔχειν βήματά φασι τοῦ

fulcitur.Et σκηελπτόμενος eodem modo *ſumitur.*

Σκηπτός.Fulmen.*quod* ſupernè per ignem.*& cum igne cœlitùs in terram deſertur.* Vt,Tanquã procella quædam marina, vel violentum fulmen, repentè eos inuaſit.Et rurſus.Fulmina igitur *cœlitùs* delata-ſunt, & caſtra combuſſerunt. Et rurſus. Nubes concurrerunt,& multæ pluuiæ,& fulmina deciderunt.

Σκηπτοῦχος.Rex ſceptrifer.

Σκῆπτρον. Sceptrum. Regia virga.*Baculus regiæ poteſtatis ſymbolum.*

Σκηελπτόμενος.Qui-nititur.Qui-fulcitur.

Σκήρων.Sceron.Nomen gentis.Et Sceroneus.Gentile *nomen.*

Σκῆτις.Scetis.Scetis.Nomen loci.

Σκήψας.Iniiciens.Inferens.*Ingruens.Irruens.* Sophocles *in Oedipo Tyranno pag.*149.M.

--Igniſera verò Dea

Irruens exagitat Fames inimiciſſima ciuitatem, σκήπτεσθαι verò, *ſimulare, prætexere, cauſari, ſpecioſam-cauſam-afferre. Vt,* Cùm autem quidam, qui eadem lingua vtebantur, qua Scythæ illi, qui Gruthingi vocantur, proditionem prætexerent.

Σκῆψις.*Simulatio.* Velamentum. Prætextus.*Specioſa-cauſa.Tergiuerſatio.*Vel cura. Dilatio. *Cauſa.* Et σκήπτομαι.*Simulo.Cauſor.Tergiuerſor.Prætexo.Specioſam-cauſam-affero.* Ariſtophanes Pluto. Profectò ſimulo,quũ adeptus-ſum *quod volo.* Pro,ſpecioſam-cauſam-affero,*qua me excuſo,ne faciam,quod à me petitur.* Et Sophocles *in Electra pag.*108.M.Sed vide ne cauſam non exiſtentem ponas.*i.ne falſam cauſam prætexas.*

Σκῆψις. Scepſis. Vrbs eſt in agro Troiano,cuius meminit Demoſthenes in *oratione* contra Ariſtocratem.

Σκιά. Vmbra.Quære in Δικάστης σκιά.

Σκιαγραφῶ. Accuſatiuo. *Adumbro. Rem non ſolidam exprimo: ſed per vmbram repræſento. Leuiter informo. Lineari, & vmbratili pictura fingo. Rerum aliquarum vmbram delineo, & pingo.*

Σκιάδιον. Vmbraculum. Vmbella. Quoddam inſtrumentum, quod ferebant caniſtriferæ abeuntes ad Eleuſinia, ne à Sole vrerentur, quod nos Camelaucium vocamus *Ariſtoph. in Auibus. pag.* 424.*v.*29.*&* 426.*v.*6. *Conſule Schol. vnde Suidas. At ibi* σκιάδειον *per* ει *ſcribitur.*

Σκιαδείων. *Vmbraculorum. Vmbellarum.* Velamentorum-capita-tegentium.Capitis-velamentorum.

Σκιὰ θανάτου. Vmbra mortis. Pericula ad mortem ducentia.

Σκίαθος. Sciathus.Inſula eſt prope Eubœam,cuius meminit Demoſthenes in Philippicis.

Σκιαμαχῶ.Cum-vmbra-pugno.De rebus,quæ fieri nequeunt.

Σκιὰ ὀνείρων. Vmbra ſomniorum. De rebus obſcuris, *ac incertis.* Damaſcius. Quum pro rebus geſtis ſimulachra quædam conſcribimus, vmbram ſomniorum *conſcribimus* ſecundùm Pindarum.

Σκιάποδες.Sciapodes. Vmbripedes.In Libya gens *eſt*,quæ latos pedes habet.Hi in æſtu faciunt ſibi vmbram ex pedibus *prodeuntem i. ſe pedum vmbra tegunt. Habitant autem* ad occidentalem Oceanum,iuxta zonam torridam.

Σκιάποδες. Sciapodes. Hos aiunt pedum-plantas

toto corpore maiores habere. Quia verò non habent domos: ſed ęſtu conſumuntur, quadrupedum inſtar ingredientes, *eos* alterum pedem erigere *dicit*, & reliquũ corpus obumbrare. Hoc enim ipſis Natura donauit, quòd eorum terra ſit æqualis, & aſpera, nec vllas habeat latebras ad æſtus vitationem, *ad æſtum vitandum.*

παντὸς σώματος μείζονα. διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τραχείας, καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος. A

Σκιάποδες. Sciapodes. Antiphon in *libro* de Concordia. Gens eſt Libyca. Cteſias in deſcriptione Aſiæ, dicit. Supra verò iſtos, *ſunt* Sciapodes, qui & pedes anſerum inſtar valde latos habent, & quum æſtus eſt, ſupini iacentes, ſublatis cruribus, ſe pedibus obumbrant. *i. ſe pedum vmbra tegunt.*

Σκιάποδες. ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ λιβυκόν. κτησίας ἐν τῷ περίπλῳ ἀσίας φησίν. ὑπὲρ δὲ τούτων σκιάποδες. οἳ τοὺς πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας. καὶ ὅταν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς ποσί. B

Σκιάς. *Vmbraculum.* Locus arboribus vmbram facientibus conſitus. *Locus arbuſtis, frondibúſque tectus.* Significat autem & illam, quæ Tholus apud Athenienſes vocatur.

Σκιάς. ἀνάδενδράς. σημαίνει δὲ τὴν καὶ παρὰ ἀθηναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιδνάμενος. Diſperſus. Diſſipatus. Qui diſpergitur. Qui diſſipatur.

Σκιδνάμενος. σκορπιζόμενος.

Σκιερά. Vmbroſa. Ariſtophanes. *Nos* admitte ô vmbroſa. N. L.

Σκιερά. ἀριστοφάνης. πάρες ὦ σκιερά.

Σκίλλα. Scilla, *ſiue ſquilla*, genus herbæ amaræ, & letiferæ illis, qui *eam* edunt. *Medici tamen acetum Squillinum vt ſaluberrimum laudant.*

Σκίλλα. εἶδος βοτάνης πικρᾶς, καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι. C

Σκιμαλίσω. *Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 280. v. 18. & in Pace pag. 453. v. 24. Conſule Schol. vnde Suidas.* In-nullo-precio-habebo. *Nihili-faciam. Prorſus contemnam.* Deridebo. Medio digito muliebres nates attrectabo. *σκιμαλίζειν* verò, propriè ſignificat, medio digito prætentare gallinas, *vt cognoſcas* an oua-pariant. Et, Cùm in Ponto, *in potatione, in conuiuio*, Zenoni duo aſſiderent, & ille, qui infra ipſum ſedebat, eum, qui infra ſe accumbebat, pede fodicaret, ipſe ipſum genu *viciſſim tetigit.* Cùm autem ille ſe conuertiſſet *& hoc iniquo ferret animo, tunc ille dixit,* Quid igitur putas illum, qui infra te ſedet, à te pati? *Quo animo putas eum ferre, quod ei feciſti? Conſule & vulg. Lex. in Σκιμαλίζω.*

Σκιμαλίσω. ἐξουδενώσω. χλευάσω. τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. λέγεται δὲ καὶ σκιμαλίζειν κυρίως, τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι εἰ ὠοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες. δυοῖν παρακειμένοιν ἐν πόντῳ τοῦ ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτόν. τὸν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδὶ, αὐτὸς ἐκεῖνον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος δὲ, τί οὖν οἴει τὸν ὑποκάτω σου πάσχειν ὑπὸ σοῦ; D

N O T AE.

Τῷ μικρῷ δακτύλῳ.] Scribendum, τῷ μέσῳ, vt apud Ariſtophanem in Pace. pag. 453. v. 24. Schol. annot. 17. vnde Suidas. Sic etiam paulo poſt pro ἐν Πόντῳ, legendum ἐν πότῳ. Item, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν, τὸν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδὶ. Et, τί οὖν οἴει τὸν ὑποκάτω.

Σκίμπους Grabatus. Vel ſcamnum. Et *σκίμποδος in genitiuo ſingul.* Ariſtophanes in Nubibus. *pag. 73. v. 7.* ſacrum ſcimpoda vocat vel ipſam Philoſophorum cathedram, *ſacrámque ſedem*, vel grabatum. Dicunt autem *σκιμπόδιον* .i. grabatulum, propriè dici *τὸ χωλοκράβατον* .i. grabatulum, propriè dici *τὸ χωλοκράβατον* .i. mutilum-grabatum, *humilem, exiguum, & quodammodo mutilum lectum. In Schol anno. 5. legitur τὸ χωλὸν κραβάττιον. Et, σκιμπάζειν. Et, παρὰ τὸ σκαμβοὺς ἔχειν τοὺς πόδας, σκιμπάζειν* enim apud veteres claudicare ſignificat, deductum ab iis, qui pedes prauos, *incuruos, & diſtortos* habent.

Σκίμπους. κράβατος. ἢ σκάμνος. καὶ σκίμποδος. ἱερὸν σκίμποδα φησὶν ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν, ἢ κράβατον. φασὶ δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι, τὸ χωλοκράβατον. σκιμβάζειν γὰρ, τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ τὸν σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας. E

Σκινδάλαμοι. Σκινδαλμοί. Calamorum ramenta. Vel paxilli. Expolitio *rerum* accuratarum. Hoc autem in recto quidem *caſu* acuitur, *& dicitur σκινδαλμός.* in obliquis verò, penacuitur, *imò, in genitiuo, & datiuo circumflectitur, σκινδαλμοῦ. σκινδαλμῷ. Sic in plurali, σκινδαλμῶν, & σκινδαλμοῖς. at in nominatiuo, accuſatiuo, & vocatiuo acuitur. σκινδαλμόν. σκινδαλμέ. & σκινδαλμοί. σκινδαλμούς. σκινδαλμοί. σκινδαλμούς* igitur Ariſtophanes in Nubibus. *pag. 66. v. 8. Schol. annot. 6. vnde Suidæ correctio petenda.* vocat ſubtiles-dicendi-rationes. *Subtilitates. Sic enim ibi loquitur Strepſiades, Quomodo verò ego, qui ſenex ſum, & obliuioſus, & tardus,* Verborum accuratorum ſubtilitates diſcam? Et *σκινδαλμῶν περιξόνια dixit idem Ariſtoph. in*

Σκινδάλαμοι. τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα. ἢ σκόλοπες. ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμοι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας, ὀξύνεται. ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων, παροξύνεται. σκινδαλάμους οὖν, λεπτολογίας ἀριστοφάνης νεφέλαις. λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι; καὶ σκινδαλμῶν F

A περιαξόνια. σκινδαλμὸς δὲ κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. περιαξόνια δὲ, οἷον κινδυνώδη, καὶ παράβολα, περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα.

Σκινδαψός. ὄργανον μουσικόν. περὶ ζήνωνος τοῦ κιτιέως. ὁ δ' ἔῤῥει γύργαθος αὐτοῦ μικρὸς ἰών. νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο. σκινδαψός. ἀφάνα.

Σκινθίζεται. λακτίζεται.

B Σκιόεις. σκιόεντος κλίνεται. καὶ σκιόεντα, σύσκια.

Σκιόθηρα. εἶδος πλοίου.

Σκιώνην.

--Ἦ μοι κρεῖττον ἦν

Τηρεῖν σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Σκιωρεῖται. λόχος ἀνδρῶν χ' ἀρκαδικός. ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολεμίοις, καὶ τελευταῖος

C ἀναχωρῶν.

Σκιπίων. οὗτος στρατηγὸς γέγονε ῥωμαίων, ὃς χρησμὸν εἴρηκεν, ἢ λόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων ῥωμαίων ὡς ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξονται τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους, νῦν μέν τοι χρὴ νομίζειν, ἔφη, πολέμων ἀρχὰς τὰ παρόντα. κινδυνεύσομεν γὰρ μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν ἀπολελοιπότες. ἀλλὰ ῥωμαίοις μὲν, καὶ καρχηδονίων ἀνῃρημένων, ἐπικλυσθέντες, ἕτεροι πόλεμοι,

D πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἤρκεσαν αὐτοῖς. τῷ γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδειαν προσελθόντι, τοῦ ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούληται, παράλογοι τινες ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπερορίους, ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμάς τε, καὶ ἐνεργείας, τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν.

Σκίῤῥα. γῆ λευκὴ, ὥσπερ γύψος.

Σκίπωνος. τοῦ ῥάβδου. καὶ σκίπτωνος.

Σκιράδος. τῆς ἀθηνᾶς.

E

Σκιραφεῖον. κυβευτήριον. ἐπειδὴ διέτριβον ἐν σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς θεόπομπος.

ſtoph. in Ranis pag. 163. v. 20. Schol. annot. 9 q. d. Subtilitates axibus rotarum curulium vicinæ. σκινδαλμὸς autem propriè *vocatur* ramentum, *quod ſit* circum ipſum calami corticem περιαξόνια verò *dixit*, vt periculoſa, & temeraria, *periculis manifeſtis obiecta, qualia ſunt ea*, quæ circa rotam trahuntur.

Σκινδαψός. Scindapſus. Muſicum inſtrumentum. De Zenone Cittieo *dictum*. Illius verò paruus lectulus periit, in quo iacebat mente-captus. Mentem enim habebat minorem ſcindapſo. *Vide* γύργαθος *in vulg. Lex.* σκινδαψός. aphana. N. L.

Σκινθίζεται. Calcitrat.

Σκιόεις. Declinatur. *in genitiuo.* σκιόεντος. Vmbroſus. Vmbroſi. Et σκιόεντα. vmbroſa.

Σκιόθηρα. Sciothera Nauigij genus. *Vide Lex.*

Σκιώνην. Scionen. *Ariſtophanes in Veſpis pag.* 317. *v.* 18. *&* *pag.* 38. *v.*

--*Profectò mihi ſatius eſſet.* i. præſtaret me

Seruare Scionen, quàm iſtius Bdelycleônis

patrem.

Σκιωρεῖται. Sciori‍tæ. Cohors Arcadica 600. virorum, quæ in bellis & initium *pugnæ*-facit, & poſtrema *ex prælio* recedit. *l.* ἐν τοῖς πολέμοις.

Σκιπίων. Scipio. Hic fuit Romanorum dux, qui oracula potiùs edidit, quàm verba fecit. Etenim poſt Carthaginis euerſionem, cùm Romani confiderent, ſe in poſterum tempus pacatè, & tranquillè vitam-tranſacturos, in medium progreſſus, Nunc (inquit) exiſtimandum eſt, præſentem-rerum-ſtatū eſſe bellorum initium. Metuendum enim eſt, ne non reliquerimus neque quos terreamus, neque quos metuamus. *i. ne de medio ſuſtulerimus, & eos, quos terrere poſſimus, & eos, quos formidemus.* Sed vel ipſis Carthaginenſibus ſublatis, alia bella, quæ Romanos impetuoſè-ſunt-aggreſſa, ſatis-vitium-habuerunt ad eos caſtigandum. Cùm enim Rex liberam-poteſtatem adeptus fuiſſet quiduis agendi arbitratu ſuo, mirabiles quidam, *& à ratione valde remoti* affectus in eius animo ſtatim exorti ſunt, qui ad externa bella, præter eà verò & ad abſurdiores appetitiones, & actiones totum regnum impulerunt.

Σκίῤῥα. Scirrha. Terra alba, vt gypſus.

Σκίπωνος. Et σκίπτωνος. Scipionis. Baculi. Virgæ.

Σκιράδος. Sciradis, Mineruæ, *quæ cognomento Scirai vocabatur, & colebatur. In cuius honorem Scira, feſtum celebrabatur Vide* Σκίρα *in Lex.*

Σκιραφεῖον. Sciraphium. Latrunculorum-abacus. Latrunculorum-tabella, *quæ Gallicè vocatur, le damier; ſur lequel on ioue aux dames. Quidam vocant* Aleatorium, *quòd in eo luderetur alea. Ideo verò græcè dictum eſt* σκιραφεῖον, quòd (vt *ait* Theopompus) aleatores in Sciro degerent.

Σκίῤῥον.

Κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον.

Ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,

F Ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίῤῥον ἐξεδήδοκε.

τουτέστι, τὸ ῥυπῶδες, τὸ ἐπὶ τῷ τυρῷ.

Σκιῤῥόν. τὸ ξηρόν.

Σκίρον. σκίρα, ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν σκιροφοριών. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τῶν μηνῶν, καὶ ἑορτῶν ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιον

Σκίῤῥον. *Ariſtoph. in Veſpis pag.* 343. *v.* 35. *& pag.* 344. *v.* 1. 2.

Canum omnium hominem ſolum-voraciſſimū.

Qui cùm-circumnauigarit mortarium circumcirca,

Ex vrbibus ſordes ſublatas-deuorauit.

σκίῤῥον. Hoc eſt, caſei ſordes. *In Schol. annot.* 3. *l.* τὸ ῥυπῶδες ἐπὶ τῶν τυρῶν.

Σκιῤῥόν. Aridum. Siccum.

Σκίρον. Scirum. Scira *gen. neutri in plurali*, feſtum apud Athenienſes, à quo & menſis Scirophorion *eſt appellatus*. Dicunt autem illi, qui de menſibus, & feſtis Athenienſium ſcripſerunt, ſcirum, vmbellam

eſſe, quam ferentes ex arce in quendam locum, qui dicitur Scirus, eunt & Mineruæ ſacrificula, & Neptuni, Soliſque ſacerdos. Hanc autem *vmbellam* ferunt Eteobutadæ. Hoc autem eſt ſignum, *i. σύμβολον, vt Harpocrat.* oportere *tunc* ædificare, & tectum facere, *domóſque tegere*, quòd hoc tempus ad ædificationẽ ſit commodiſſimum. Quinetiam Athenienſes colũt Mineruam *cognomento* Sciradem, quam Philochorus quidem lib. 2. rerum-Atticarum à Sciro quodam Eleuſinio vate dictam-eſſe *tradit*. Praxion verò, lib. 2. rerum-Megaricarum à Scirone *quodam ait appellatam. Ariſtoph. in Concionantibus pag. 385. v. 8.* Ὅτ' ἐν Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἡμῖν φίλαις. *Vide Schol vnde Suidas.*

Σκίρας F. Σκίρον, *vt antè.* Vmbraculum. Vmbella. Feſtum quoddam in-honorem-Mineruæ celebrari-ſolitum *vocabatur Sciron, vel potiùs, Scira*, quum vmbellarum curam-gerebant, *& de vmbris parandis erant ſoliciti* in ipſo æſtus vigore. *i. in ſummo æſtu.* σκίρα etiam *dicũtur* vmbellæ. Alij verò non propterea *Mineruam Sciradem appellatam fuiſſe* tradunt: ſed propter illam à Sciris *dictam* Mineruam, quam Theſeus fecit, quum occiſo Minotauro *domum* rediit. Scira verò *genere fœminco*, eſt alba terra, vt gypſus. Alij verò dicunt cognomen hoc à Sciro *quodam* Eleuſinio vate deductum. Alij verò, à Sciro, qui Salaminem condidit colonis eò deductis.

Σκίρρος. Gypſus.

Σκιροφοριών. Scirophorion. Menſis Athenienſium duodecimus. Vocatus-eſt autem à Minerua Scirade. Quære in Διὸς κώδιον.

Σκίρωμα. Sciroma. Durities. Morbus inſanabilis in hepate. Vnde etiam hepar dicitur σκιρωθὲν, quod huius morbi dolore induratum eſt.

Σκίρταλος. Scirtalus. Diogenes Sinopenſis, cùm iam eſſet ſenex, à Scirtalo pirata captus-eſt.

Σκίταλοι. Scitali. Apud Ariſtophanem *ita vocantur homines* viles, & improbi. Fuit *enim* quidam Sciton fullo, & *homo* vilis, qui propter improbitatem à-Comicis-carpebatur. Ariſtophanes *in Equitibus. pag. 225. & 226.*

Agite igitur Scitalique, & Phenaces, inquam ego,
Bereſchethique, & Cobali, & Mothones,
Forúmque, in quo puer exiſtens, inſtitutus fui,
Nunc mihi audaciam, & linguam vberem date,
Vocémque impudentem.–

Nomina fecit, & confinxit dæmones quoſdam impudentes, *& impudentiæ præſides, idque* per deriſionem, eáque profert vt deorum *nomina, ſic* quodammodo ſe-ipſum adhortans, animúmque confirmans ad audaciam, & impudentiam. Scitali igitur *dicuntur homines* viles, & improbi. Βερέσχεθοι verò, amentes, *& ſtulti.* Hæc enim vox eſt-ficta. Κόαλεμοι verò, qui ſtultas *res* ſentiunt, *& animo verſant, ac ore proferunt.* Μόθων verò, vilis, *& abiecta ſortis homo.* Lacones enim vocabant Mothones ingenuorum pediſſequos. Eſt etiam genus ſaltationis *illiberalis, ac ſeruilis, quæ Mothon vocatur.* Hoc autem ἦν δ' ἐγὼ *poſitum eſt* pro, ἔφην δ' ἐγώ. Dixi verò ego, vt apud Platonem *paſſim occurrit.*

Σκίφη. Sciphe. Cuiuſdam poetæ verſus Crantor Philoſophus dixit plenos eſſe ſciphes. *i. gladiorum, vel pudendorum, vel culicum. Nam*

Σκίφος. Sciphus, eſt ille, qui apud nos dicitur ſcnipus. *i. auarus, ſordidus.* Vel gladius. *Vel pudendum, vt Heſych.*

ἔστι. μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα A
τόπον καλούμενον σκίρον, πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια, καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς, καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου. κομίζουσι δὲ τοῦτο, Ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν. καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηνᾶν δὲ σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος, ἀπὸ σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι. Πραξίων δὲ ἐν β'. Μεγαρικῶν, ἀπὸ Σκίρωνος.

B

Σκίρας. σκιάδιον. ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ. ὅτε σκιαδίων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. σκίρα δὲ, τὰ σκιάδια. οἱ δὲ, οὐ διὰ τοῦτο φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ σκίρων Ἀθηνᾶν, ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. ἡ σκίρα δέ ἐστι, γῆ λευκή, ὥσπερ γύψος. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως, γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ ἀπὸ σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

C

Σκίρρος. ὁ γύψος.

Σκιροφοριών. μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος. ὠνομάσθη δὲ, ἀπὸ τῆς σκιράδος Ἀθηνᾶς. ζήτει ἐν τῷ Διὸς κώδιον.

Σκίρωμα. πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον. ὅθεν καὶ ἧπαρ τὸ σκιρωθὲν τῇ πάθους ἀλγηδόνι.

Σκίρταλος. ὅτι Διογένης ὁ Σινωπεὺς γηραιὸς γεγονὼς ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρτάλου ἐλήφθη.

Σκίταλοι. παρὰ Ἀριστοφάνει, οἱ εὐτελεῖς, καὶ D
πονηροί. ἦν Σκίτων κναφεύς τις, καὶ εὐτελὴς, ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Ἀριστοφάνης.

Ἄγε δὴ σκίταλοί τε, καὶ φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
Βερέσχεθοί τε, καὶ κόβαλοι, καὶ μόθωνες,
Ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν, ἐπαιδεύθην ἐγὼ,

Νῦν μοι θράσος, καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε,
Φωνήν τ' ἀναιδῆ.–

E

ὠνοματοποίησεν ἀναπλάσας δαίμονάς τινας ἀναιδεῖς ἐπὶ χλεύῃ. καὶ προφέρεται, αὐτὰ ὡς θεῶν. οἷον προτρεπόμενος αὐτὸν, καὶ θρασύνων, εἰς εὐτολμίαν, καὶ ἀναίδειαν. σκίταλοι μὲν οὖν, οἱ εὐτελεῖς, καὶ πονηροί. βερέσχεθοι δὲ, οἱ ἀνόητοι. πέπλασται γὰρ ἡ λέξις. κοάλεμοι δὲ, οἱ ἀνόητα νοοῦντες, καὶ νοῦντες. μόθων δὲ, ὁ εὐτελής. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες, τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως. τὸ δὲ ἦν ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγὼ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

F

Σκίφη. καί τινος ποιητοῦ τοὺς στίχους ἔφη Κράντωρ ὁ φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεστούς.

Σκίφος. ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος σκνιπός. ἢ τὸ ξίφος.

A Σκύψ. καὶ σκνίψ. εἴδη ζωυφίων. καὶ αἱ σκνῖπες.

Σκνὶψ & σκνίψ. Animalculorum genera. & αἱ σκνῖπες *in plurali* Scnips. Scnipis, Scnipes. *Vermiculi ligna rodentes, culicibus ſimiles.*

Σκλαβηνόν. ἔθνος τὸ πέραθεν τοῦ Ἴστρου.

Σκλαβηνόν. Sclabenum. Sclaui. Gens vltra Iſtrum. *Italicè Schiauoni. Gallicè, Eſclauons.*

Σκληρὰ βροντή. καὶ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν, καὶ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπτον, χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς.

Σκληρὰ βροντή. Durum tonitruum. Vt, Interea verò duráque tonitrua ſtrepitum-edidiſſe *ferunt*, & aquā de cœlo delatam, Barbaris *arcuum* neruos laxaſſe *tradunt.*

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. τῆς σφιγγός. τουτέστι, τῆς δυσκόλου διὰ τὸ αἴνιγμα, ἢ τῆς φονικῆς.

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. Duræ cantricis. *Duræ vatis. ſcilicet* Sphingis. Hoc eſt, difficilis. *& crudelis* propter illud ænigma *Thebanis propoſitum, de quo pluribus agitur in argu-*

B *mento Oedipodis Tyranni apud Sophoclem* Vel ſanguinariæ. *Soph in Oed. Tyr. pag. 150 v. 1. & 2.*

Ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολὼν,

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν.

Qui liberaſti ciuitatem Cadmeorum, ad eos *profectus,*

Duræ vatis tributo, quod pendebamus ei.

Σκληραύχενας. ἀκαμπεῖς.

Σκληραύχενας. Duræ ceruicis-homines. *Homines contumaces, &* qui-flecti-nequeunt.

Σκληροί τε, καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα ἐκόπασαν. τὸ δὲ κῦμα ἐστορέσθη. καὶ παροιμία σκληρότερον ὑλακτῶν ἠπειρώτου κυνὸς, συμφορᾷ ἐπετρίβετο, καὶ ἐμεμήνει.

Σκληροί τε. Duríque, & inimici confeſtim ceſſarūt, & fluctus ſtratus *ac ſedatus* eſt. Et prouerbium. Aſperiùs latrans Epirotico cane, calamitate atterebatur, & inſaniebat.

C Σκληρόκηροι δέλτοι, αἳ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.

Σκληρόκηροι δέλτοι. Tabellæ, quæ propter ceræ duritiem difficulter quidem inſcribuntur, diu verò ſeruant res inſcriptas.

Σκληροί. αἰλιανός. οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί.

Σκληροί. Duri. Vehementes. Violenti. Ælianus. Venti duri, veh. & viol.

Σκληφρός. ὁ σκληρός, καὶ παρηβηκώς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. ἐσκώπτοντο οἱ ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι, καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν τῷ δραχαρνεῦ.

Σκληφρός. Durus Qui-pubertatem-præteriit. Ætate-iam prouectus. Qui *res* duras ferre poteſt. Acharnenſes autem vt agreſtes, & duri comicè-carpebantur. Quære in Δραχαρνεῦ.

Σκνίψ. ζῶον κωνωποειδές. καὶ σκνῖπες, ἐν τοῖς οὐρίοις αὐτῶν. καὶ παροιμία, σκνὶψ ἐν χώρᾳ. ἐπὶ τῶν ταχὺ μετακινουμένων ἡ παροιμία. ἔστι γὰρ ὁ

D σκνὶψ, ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον.

Σκνίψ. Scnips. Animal culici ſimile. Et Scnipes erant in eorum finibus. οὐρίοις. *Ion. pro comm.* ὁρίοις, ὄρων, ὄρεσι. Et prouerbium, Scnips ex regione *diſceſſit*. Hoc prouerbium *dicitur* de illis, qui celeriter, *& ſæpe* locum-mutant. Scnips enim eſt animal paruum, ligna-rodens.

Σκοίπας. ὄνομα κύριον, καὶ σκόπας.

Σκοίπας. Scoipas, & Scopas, nomen proprium.

Σκολιὰ μελίτου καρικῶν αὐλημάτων. ὁ μέλιτος οὗτος τραγικὸς ἦν ποιητὴς, ὁ σωκράτην γραψάμενος, κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει. καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ καρικὰ αὐλήματα, μέλη θρηνώδη ἐστί.

Σκολιὰ. l. Σκολιῶν Μελίτου. καὶ καρ. Scoliorum Meliti, & Caricarum cantionum, *Vel, Caricorum carminum, quæ fiſtula canuntur. Ariſtoph. in Ranis. pag. 180. v. 19. Schol. annot. 11. & 12. Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 281. ad. 79. Carica Muſa.* Melitus iſte fuit Poeta Tragicus, qui Socratem accuſauit. Perſtringitur autem à Comicis vt in poeſi frigidus, & moribus improbis. Carica verò carmina, erant lugubria carmina.

E Σκολιόν. ἡ παροίνιος ᾠδὴ, ὡς μὲν δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν. τὸ μὲν, ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς. τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει. ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δὲ ἀριστόξενος, καὶ φύλλις ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρσίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας, καὶ ἐρωτικὰ συντόνα. ἡ δὲ περίοδος, σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

Σκολιόν. *Sic enim ſcribendum, vt & apud Ariſtoph in ſuprà notato loco.* Scolium. Carmen, quod inter pocula ſolebat cani, quemadmodum Dicæarchus *tradit in libro* de Muſicis certaminibus. Tria cantionum genera erant. Vnum quidem, quod ab omnibus ſingulatim ordine canebatur. Alterum verò, quod à doctiſſimis quibuſque, vtcunque ferret ordo, quòd ob ordinem *obliquum*, σκολιὸν vocari *tradunt, id eſt*, obliquum. Sed, vt Ariſtoxenus, & Phyllis Muſicus *ait, Scolium eſt appellatum*, quòd in nuptiis circa menſam vnam multos lectos collocarent, & alternis ordine, myrtos tenentes, canerent ſententias, & amatorias contentiones,

F *vel, amatoria carmina, quæ magna vocis contentione canebantur.* Ille verò circuitus obliquus erat ob ipſum ſpondaium *obliquum* ſitum *Tertium genus deſideratur. l.* σκολιὸν θέσιν.

Σκολιόν. ὑπόμνημα ἔγραψε τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου. ὃ προετέθη αὐτῷ ὑπὸ γαΐου καίσαρος.

Σκολιόν. Tyrannion ſcripſit commentarium de ſcolio metro. *i. de obliquo metro*, quod ei propoſitum fuit à C. Cæſare.

Σκολιόν. τὸ ῥᾴδιον κατ' ἀντίφρασιν. μέλος τὸ ὀ-

Σκολιόν. *Scolion. Obliquū* Facilè per antiphraſin. Car-

men quoddam paucos verſus-continens. *Ariſtophan. Ran.pag.180.v.19.Schol.annot.11.vnde Suid.*Humanorum bonorum vnum quidem,*eſt* antiquius. Alterum verò,ſecundū *ſiue ſecundarium*, vt & Plato dicit. Et,Scolion canit,quale *eſt illud*, Diuitiæ,& Sanitas.

Σκολιόν. Scolion. Timocreon Rhodius, heroicus-poeta,ſcripſit tale ſcolion contra diuitias, cuius initium *eſt*, Ὤφελες ὦ. *&c.Vt apud Ariſtoph. in Acharnen.pag. 283.v.8. Schol.annot.6.vnde Suid.*Vtinam ô cæcę diuitię nunquam apparuiſſetis, *neque conſpectæ fuiſſetis* neque in terra,neque in mari,neque in continente : ſed & in Tartaro,& Acheronte habitaretis. Nam propter vos omnia mala *ſunt* inter homines.His ſimilia-ſunt ea,quæ à Pericle fuerunt-decreta.Pericles enim tale decretum ſcripſit,*vt apud Ariſtoph.in Acharnenſibus.pag. 283.v.9.& 10.*Oportere Megarenſes nec in terra, nec in foro,Nec in mari,nec in continente manere. *Vide locum, & carminum ſeriem, & veram lectionem. Sic autem Pericles loquutus eſt in ſuo decreto*, faciens ſcolia Timocreontis *ſcoliis* ſimilia. Et rurſus *idem Ariſtoph.in ead.fab.pag.283.v.8.Schol.annot.6.dicit*, Ἔθηκε νόμους,*&c.* Ferebat leges vt ſcolia ſcriptas. *Hæc autem dicit* de Pericle, *qui ſcripſerat decretum contra Megarenſes ſimile ſcolio Timocreontis*,qui fuit Rhodius carminum ſcriptor.Et σκολιός.Callidus.Aſtutus.Fraudulentus.

Σκολόπενδρα.Scolopendra.Reptile.*Vide Lex.*

Σκόλοψ.Palus.Lignum acutum.*Palus præacutus. Stimulus. Aculeus.Spiculum.Crux.* Et palmarum *acuti rami.ſic appellantur*,σκόλοπες.N.L.

Σκόλοπες.In plurali-numero σκόλοπες.Pali præacuti.σκόλοψ,& χοῖνος.Scolops. & Schœnus,plantæ genus in ſummo acutæ.σκόλοψ.*Palus.Stimulus. &c. Vt ſuprà.Vt,*σκόλοψ αὐτοῖς,καὶ χοῖνος αἰτιμπαγῶ.*vt paulo poſt,Ipſis vt palus-acutus,& ſtimulus-iunceus inſigar.*Dicit igitur, Eos vulnerabo vt iuncus acutus, & dolore-n-inurēs, quia ſolebant palos-acutos, *& ſtimulos,vel aculeos* in vineis occultare,ne quis per incurſionem,*à primo impetu*,& faci è *eas* vaſtaret.

Σκόλοψ.&c.Palus,& iuncus, *vel, & ſtimulus ex acuto iunco factus*,ipſis inſigar,ne ampliùs meas vites bibāt, *vel potiùs*,πατῶσι,*conculcent, pedibúſque corrumpant Sic & Vuolfius.* Et ſtipites,qui poſt ſyluæ ſucciſionem, *poſt ſyluam ſucciſam*,eminebant,præterea-reſecare, & ſolum complanare *conſueuerant.*

Σκολύθρια.Scabella,quæ pedibus ſubiiciuntur.

Σκόλυθρον.Sordidum,& illiberale.

Σκομβρίζει.Muſſitat.Murmurat.

Σκομβρίσαι. Apud Iobam in ſecundo *libro* de varia dictione,redditur,Laſciui ludi genus, *quod dicitur* de eo,qui planta pedis imum-ventrem, *ipſámque pubem alicuius* pulſat,vt ſtrepitum edat.

Σκόπας.Scapas.Ætolorum dux,qui,cùm excidiſſet magiſtratu, cuius cauſa leges ſcribere auſus-fuerat, animo-ſuſpenſus erat.Profectus enim Alexandriam, impulſus ſpe, quæ ipſi illinc affulſerat, *qua lactatus ſperabat*,ſe,quod victui deeſſet, expleturum, & creſcentem animi cupiditatem *ſedaturum, tamen* in præſenti rerum ſtatu non acquieuit. Sed inſatiabilis erat.Nam præter illa emolumenta, quorum ipſe dominus erat,quòd ſumma rerum eius fidei commiſſa eſſet,in ſingulos etiam dies Rex ipſi largitus-eſt ſtipendium decem-minarum. Illis verò,qui poſtea in aliqua prætura collocati-fuerunt, *& qui poſt eum aliquo magiſtratu fungebantur*, *Rex dabat ſtipendium* vnius-minæ.Sed tamen his non erat-contentus.Ἰ ὡς τὸ πρότερον.Quia ſemper, vt antè, pluris habendi cupiditate flagrabat,*& ea flagrauit* vſque ad finē *ſuæ vitæ*, propter *pecuniarum* inexplebilem auiditatem.Quamobrem inuiſus illis,qui *dona multa ſemper ei* largiebātur, & *ipſum*

λιγόσηχον.τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπείων τὸ μὲν A
πρεσβύτερον. τὸ δὲ, δεύτερον.ὡς καὶ πλάτων
φησὶ, καὶ τὸ σκολιὸν ᾄδει.οἷον πλοῦτος,καὶ ὑγίεια.

Σκολιὸν.τιμοκρέων,ὁ ῥόδιος ἡρωποιός. τοιοῦτον ἔγραψε τὸ σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου,οὗ ἡ ἀρχή. ὤφελες ὦ τυφλὲ πλοῦτε μήτε ἐν γῇ,μήτε ἐν θαλάττῃ,μήτε ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι.ἀλλὰ τάρταρόν τε ναίειν,κἀχέροντα. διὰ σὲ γὰρ πάντ᾽ ἐν ἀνθρώποις κακά. τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ περικλέους B
εἰσηγηθέντα.ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ περικλῆς.μεγαρέας μήτ᾽ ἀγορᾶς, μήτε θαλάττης, μήτ᾽ ἠπείρου μετέχειν.ὅμοια ποιῶν τοῖς σκολιὰ τοῖς τοῦ τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις. νόμους ἔθηκεν ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους.περὶ περικλέους,ὃς ἦν ῥόδιος μελῶν ποιητής.καὶ σκολιός,ὁ πανοῦργος.

Σκολόπενδρα.ἑρπετόν.

Σκόλοψ.ξύλον ὀξύ.καὶ οἱ τῶν φοινίκων. C

Σκόλοπες πληθυντικῶς.σκόλοψ αὐτοῖς,καὶ χοῖνος εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος λέγει οὖν, ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς χοῖνος ὀξὺ, καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθεισαν σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις,ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς,καὶ ἐξ ἐφόδου κακουργῇ.

Σκόλοψ αὐτοῖς, καὶ χοῖνος αἰτεμπαγῶ. ἵνα D
μηκέτι ποτῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς. καὶ τοὺς σκόλοπας,οἱ ἀνεῖχον ἀπὸ τῆς ὑλοτομίας, προσεκκόπτειν,καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν.

Σκολύθρια.ὑποπόδια.

Σκόλυθρον.σχινιδόν,καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει.γογγύζει.

Σκομβρίσαι.παρὰ ἰόβᾳ ἐν δευτέρῳ φορᾶς λέξεως.παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ἀποδίδοται,καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντες, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι. E

Σκόπας.αἰτωλῶν στρατηγὸς, ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς,ἧς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν.ἀφικόμενος γὰρ εἰς ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν,οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν. ἀλλ᾽ ἀκόρεστος ἦν. πρὸς γὰρ ταῖς ὠφελείαις, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος,διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἡμέρας ἑκάστης ὀψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναῖαιον. τοῖς δὲ ἐπί τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τεταγμένοις μναῖαιον.ἀλλ᾽ ὅμως οὐχ ἤρκεῖτο τούτοις. οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀπληστίαν.καὶ παρ᾽ αὐτοῖς δίδουσι φθονηθεὶς, F

A ἐ ἀπῶμα προσέθηκε τοῦ χρυσίου.

Σκόπας. ὄνομα κύριον. ὁ μὲν σκόπας ἠδόξει τῆς πολιορκίας ῥᾳθυμοτέρας γινομένης. τουτέστιν, ἠμελημένης.

Σκοπελιανός. κλαζομένιος σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ νέρβα. σοφιστεύσας ἐν σμύρνῃ. ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο νικήτου. συγχρονῶν ἀπολλωνίῳ τῷ τυανεῖ. πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἀπολλώνιος.

Σκοπέλῳ. ὑψηλῷ τόπῳ.

B Σκοπιά. ὑψηλὸς τόπος. καὶ ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς. αἰλιανός. οὐκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τοὺς μέτρα πατοῦντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτούς τι, καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς.

Σκοπιάζων. σκοπῶν, ἀποβλέπων. καὶ σκοπιάζειν.

Σκοπιήτης. κατάσκοπος. ἐν ἐπιγράμματι.

Σοὶ τάδε πὰν σκοπιῆτα, πανάγολα δῶρα

C συνάιμοι

Τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.

Σκοπιμώτατον. ζήτει ἐν τῷ γενιτικῷ.

Σκοπιωροῦντα. φυλακτικῶς σκοποῦντα ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν. τύπον. ᾧ στοιχοῦσι, καὶ ἀκολουθοῦσι.

D

Σκοπός. κατάσκοπός τις, καὶ ἔφορος ἀποσκοπῶν τὰ πόῤῥω.

Σκοπῶν, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς, καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων, περὶ οὗ ἄν τὴν σκέψιν ποιῇ. καὶ ἄσκοπος, ᾧ μὴ ἔστι τύπος.

E

Ἄσκοπον, ἀγγελίαρχον, ἀσώματον, εἴδεϊ μορφῆς.

Ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο.

Σκοπῶ. τὸ βλέπω, αἰτιατικῇ.

Σκορακίζειν. οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν, ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται. ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι. καὶ σκορακισμός.

F

Σκορδινᾶσθαι. τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνεσθαι τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διαχλωμένον. ἀριστοφάνης

& *ipſum vitæ* ſpiritum auro addixit, *ac in auro ſemper affectato vitam finiuit.*

Σκόπας. Scopas. Nomen proprium. Vt, Scopas quidem malè-audiebat propter negligentem obſidionem. Id eſt, quòd hoſtes negligenter obſideret, nec obſidione grauiore premeret.

Σκοπελιανός. Scopelianus, Clazomenius Sophiſta, qui fuit ſub Nerua. Docuit Smyrnæ. Fuit autem auditor Nicetę, ęqualis Apollonij Tyanenſis, ad quem etiam Apollonius epiſtolas ſcripſit.

Σκοπέλῳ. Scopulo. Excelſo loco.

Σκοπιά. Specula. Locus editus. Vt, Alij verò ſpeculas campis ſuperiores, *& planitiei imminentes* occupant. Ælianus. Non laudat Deus eos, qui menſuras conculcant, & qui tamen affectant res ſuis viribus maiores, & ſublimes ſpeculas.

Σκοπιάζων. Speculans. Spectans. Intuens. Et σκοπιάζειν. Speculari. Spectare.

Σκοπιήτης. Speculator. In Epigram. 99. *pag.* 431. *Epigr. lib.* 6.

Hæc tibi, Pan ſpeculator, varia dona conſanguinei

Triplices ex triplici poſuerũt laqueo-venatorio. Vel, dedicarunt ſumpta ex triplici venatione, quæ lineis laqueis, aut retibus fieri ſolet.

Σκοπιμώτατον. Præcipuum-ſcopum-propoſitum-alicui. Quære in Γενιτικῷ. *Vel, Præcipuus-ſcopus-alicui-propoſitus.*

Σκοπιωροῦντα De ſublimi cautè *cuſtodiaque cauſa* ſpeculantem. *De ſpecula ſpeculantem. Vide & Ariſtoph. Veſpas. pag.* 323. *v.* 12. *Schol. annot.* 5.

Σκοπόν. Scopum. Typum, quem *aliqui* ſequuntur, & ſecundùm quem incedunt *Exemplar, & rei alicuius prima ſpecies, & forma, quam aliquis artifex ſibi proponit imitandam, & quam accuratè ſequitur, ſcopus interdum vocatur.*

Σκοπός. *Pro,* κατάσκοπος. *Speculator.* Explorator. *Cuſtos. Sic autem dicitur* Explorator quidam, & inſpector, qui res-remotas *de ſublimi loco* ſpectat, *atque contemplatur, vel, proſpectat.*

Σκοπῶν. Speculans, ſpectans, contemplans. Pro, accuratè, & diligenter, & particulatim-examinans, *perpendens, atque conſiderans id*, de quo quis ſpeculationem inſtituit, *id eſt, id, de quo contemplationem, & conſiderationem ſibi propoſuit.* Et ἄσκοπος. Ille, qui nullam figuram habet ſpectabilem. i. quæ ſpectari poſſit. Vt in illo epigrammate, *in quo legendum* αἰ τι λάσατο. *Sic & Vuolfius.*

Expertem figuræ-ſpectabilis, Angelorum-principem, incorporeum, ſpecie formæ, Deum æternum,

Ha nimiùm audax cera finxit, & formauit.

Σκοπῶ. Accuſatiuo. Speculor. Aſpicio. Contemplor. Specto.

Σκορακίζειν Idem eſt, ac ſi diceres, ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. Ad coruos amandare. *In malam rem, in crucem mittere, profligare, damnare, vituperare, contemnere, odio proſequi* Hinc enim *hoc loquendi genus* dictum-eſt. Vt & τὸ οἰμώζειν, lugere, lamentari, *dictum eſt* ab οἴμοι. i. hei mihi, *quod ab illis proferri ſolent, qui propter aliquam grauiorem calamitatem in has dolentis, ac lugentis, & lamentantis voces prorumpunt.* Et σκορακισμός. *Ad coruos-amandatio. In-crucem-amandatio. Imprecatio, qua quis ad coruos, aut in malam rem, ac perniciem amandatur. Vituperatio. Condemnatio. Contemptio. Contumelia.*

Σκορδινᾶσθαι. Præter naturam extendere membra cum oſcitatione; ita vt quodammodo diſtringi, *reflectíque* videaris. *Feſtus, Pandiculari. Nam, vt ait ille, Pan-*

diculari dicuntur, qui toto corpore oſcitantes extenduntur, eo quòd pandi fiunt. Ariſtophanes in Acharnenſibus *pag. 262. v. 9. Schol. annot. 7. vnde Suidas, & quæ ſequuntur in verbo* Σκορδινῶμαι. Gemo, hio, pandiculor, pedo. Quidam verò *tradunt hoc dici* de iis, qui ex ſomno excitantur, & hiantes, *ac oſcitantes* membra *totius corporis* extendunt. Quod accidit & iis, qui aliquo alio modo cruciantur, *torquentur*, & diſtorquentur membris.

ἀχαρνεῦσι. σίνω, κέχλωα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι. τινὲς δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰ μέλη. ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους, καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη. A

Σκορδινῶμαι. Pandiculor. Pro. *Quodammodo* frangor. Conuulſione detineor. Qui enim propter alliorum plenitudinem *ac repletionem, id eſt alliis, quæ comederunt, repleti,* vomunt, ob acrimoniam *eorum* magis conuelluntur, *& contrahuntur.* Vomere verò, & quomodocunque vacuari, eſt *id, quod Græci dicunt* σκορδινᾶσθαι, *q. d.* τοῖς σκορόδοις δινεῖσθαι. *i. alliis circumagi, conuolui, contorqueri, torqueri.* Alij verò dicunt, τὸ σκορδινᾶσθαι propriè dici de canibus, qui ex ſomno excitantur, quum membra, ſeque totos extendunt. Σκορδινᾶσθαι igitur eſt, cum oſcitatione refringi *i. corpus reflectere. Pandiculari.* Hoc autem per analogiam, *& certam proportionem, & per cauſam rationi conſentaneam fit.*

Σκορδινῶμαι. ἀντὶ τοῦ κλῶμαι. σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ὑπὸ πληθωρείας σκορόδων ἐμοῦντες, διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν, καὶ τὸ ὁπωσοῦν κενοῦσθαι, σκορδινᾶσθαι ἐστίν. οἱ δὲ, κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαι φασὶν, ἐπὶ τῶν κυνῶν B τῶν ἐξ ὕπνου αἰσσομένων, ὅταν τὰ μέλη, καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινᾶσθαι, τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀναλογίας τὸ τοιοῦτο.

Σκοροδίοις. Alliolis. *Vel* Alliorum-folijs. Ariſtop. Pluto. *pag. 41 v. 15. Schol. annot. 9. Vel, alliorum-cauliculis.*

--Abſtergimur verò non lapidibus ampliùs:

Sed alliorum-foliis, præ luxu ſubinde, ſemper.

Hoc autem à Poeta dictum ridiculè, *riſus mouendi cauſa,* pro, *ſabanis. i. pannis aſperioribus, qui corporibus à balneo deſiccandis, ac detergendis ſunt deſtinati. Vuolfius, Sapone.* Quoniam autem ſubinde *ſemper, vel quotidie illi ruſtici* comedebant allia, *ideo Poeta* dicit hoc, eos, vt potè iam ditatos, antiquam viuendi-rationem contempſiſſe. σκόροδον verò, fortaſſe dictum-eſt, *quaſi* σκαιόν τι ῥόδον ὄν, quòd ſit quædam ſiniſtra roſa. quòd ſiniſtrum. *i. naribus ingratum, ac inſuauem* odorem-ſpiret. Quidam verò *vocem illam* σκοροδίοις, *interpretantur,* ipſis alliorum caulibus, *vel, alliorum-cauliculis.* Athenienſes enim, cū in famem incidiſſent, *eâque grauiter premerentur, alliis* iſtis ſunt-vſi. Non ſimpliciter tamen hoc *Poeta dixit:* ſed vt demonſtraret *illos, qui iam ditati erant, ita de ſe loqui,* Tāta *rerum* mutatione *nunc* vtimur, vt quę priùs libenter edebamus, his nunc, quum ad-ſeceſſum-imus, *vt aluum exoneremus,* abſtergamur. *i. nates tergamus, ac abſtergamus.* Videndum igitur ne fortè *Poeta per* σκορόδιον intelligat ipſum allij caulem. Eſt enim aſphodelo ſimilis, vt & ille, *& ad hoc. i. ad nates abſtergendas,* aptus. Si quam verò mordacem vim habet, fortaſſe præter expectationem *hoc Poeta* dixerit. Et rurſus *idē Ariſtophanes in Acharnenſibus pag. 268. v. 11. & 12. Schol. annot. 6.* Hei mihi miſero. Perij Ab Odomantibus, alliis ſpoliatus. Ex agris venit *Dicæopolis* geſtans alliorū faſcem, cui inſultatur à peregrinis fame-laborantibus, eâque diripientibus. *Hoc autem ideo dixit,* quia qui *diripiuntur, ſuiſque rebus ab aliquo* ſpoliantur, *quodammodo* pereunt. His verò alliis non immeritò delectantur Thraces. Sunt enim calida. Thraces verò frigidam regionem incolunt. Et prouerbium, Allium in retibus. Athenienſes, quoties nauigaturi, & *ex ſuo agro in alium exituri, & expeditionem aliquam ſuſcepturi* erant, allia emebant, & in retia cōiiciebant. *Eraſ. ad. Chil. 4. Cent. 7. col. 955. ad. 59. All. in ret.*

Σκοροδίοις. τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

--Ἀποψώμεθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι,

Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε. C

γελοίως, ἀντὶ τοῦ σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἤσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εἴρηται δὲ σκόροδον ἴσως, σκαιόν τι ῥόδον ὄν. παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις, τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο. ἀλλ᾽ ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε οὓς πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μή ποτε δὲ φησὶ τοῦ D σκορόδου τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφοδίλῳ ὅμοιος, ὡς κἀκεῖνος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰ δ᾽ ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς. καὶ αὖθις. ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθούμενος. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα, καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων, καὶ διαρπαζόντων αὐτὰ, παρ᾽ ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾶκες οὐκ ἀπεικότως. θερμὰ γάρ εἰσιν. οἱ δὲ Θρᾶκες, ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ E παροιμία, σκόροδον ἐν δικτύοις. οἱ ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν, καὶ ἐξιέναι, ταυτα ὠνοῦντο, καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον.

NOTAE.

Ἀπόλλυμαι.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 268. v. 11. & 12.

-Οἴμοι τάλας. ἀπόλλυμαι

Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων, τὰ σκόροδα πορθούμενος. F

Schol. annot. 6. Λέγει νῦν ὅτι ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ὁ Δικαιόπολις ἔχων φορτίον σκορόδων. &c.

Σκορπίδια. *Scorpidia. Parui-ſcorpiones.* Mechanicū auxilium *Inſtrumenta bellica, quæ ſcorpiones appellantur, quòd quandam ſcorpiorum ſpeciem habeant, ob caudæ ſpiculum, velud à paruis, ac ſubtilibus ſpiculis mortem inferant, vt ſcorpij.*

Σκορπίδια. μηχανικὸν ἀλέξημα. ὁ δὲ ἀρχιμή-

A δης πάλιν ἑτέρας ἡτοιμάκει παρασκευὰς, πρὸς τοὺς μαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὡς ἀνδρομήκεσιν ὕψεσι κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος ὡς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος, καὶ τῆς ἐκτὸς ἐπιφάνειαν, οἷς τοξότας, καὶ σκορπίδια παρασκευάσας ἐν τοῖς τοῦ τείχους, διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐπιβάτας.

ſcorpij. Archimedes autem iterum aliud inſtrumentum parauit aduerſus eos, qui pugnabant è nauibus. Multis enim in locis mœnia perforauit, crebriſq; foraminibus ad altitudinem viri factis inſtruxit, quæ fere palmi magnitudinẽ habebant, in exteriore murorum ſuperficie, ad quæ foramina cùm ſagittarios, & ſcorpiones intra muros admouiſſet, & eos in iis collocaſſet, horum opera claſſiarios-milites repellebat, ac inutiles reddebat.

Σκορπιαίνεσθαι. ἀποθηριοῦσθαι. τραχύνεσθαι. ἀπαυθαδίζεσθαι. ἐς μέν τοι τὰς συνθεατρίας, εἰώθει ἐσαεὶ σκορπιαίνεσθαι. βασκανία γὰρ πολλῇ
B εἴχετο. προκόπιος. ἦν δὲ ἄρα ἡ θεοδώρα σκορπιώδης. τουτέστι, πληκτικὴ καὶ ὀργὴν σκοτεινή.

Σκορπιαίνεσθαι. *Scorpiorum inſtar* efferari. Exaſperari. Inſoleſcere. Vt, Aduerſus autem ſyntheatrias .i. *mulieres, quæ ludos eoſdem cum ea ſpectabant*, ſemper exaſperari ſolebat. Inuidia enim multa detinebatur *& aliis vehementer inuidebat.* Theodora enim profectò erat ſcorpio-ſimilis hoc eſt, ad-percutiendum prona & ad iram occultã-iã procliuis. *Id eſt, inſtar ſcorpij venenoſa, ac perniciosa, & ad iracundiam prona. quam in intimis animi receſſibus occultabat, donec aliquam vindictæ commodam occaſionem nanciſceretur.*

Σκορπίζω. αἰτιατικῇ.

Σκορπίζω. Accuſatiuo. Spargo. Diſpergo. Diſſipo. Diſiicio.

Σκορπίος.

Σκορπίος. Scorpius. Siue Scorpio. *Animal vulgo notum.*

Σκοτιαῖος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἔτι σκοτίας οὔσης. οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοτιαῖοι, εἶδον τὰ σώματα. καὶ νόμῳ τῶν βαβυλωνίων ἐπέρριψαν
C αὐτοῖς. ὁ μὲν, κάνδυν. ὁ δὲ, χλαμύδα. ὁ δὲ, ψωμούς. ὁ δὲ, ἀκρόδρυα. καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων. οἱ δὲ, ὕστεροι σκοτιαῖοι προσιόντες ηὐλίζοντο.

Σκοτιαῖος ἦλθεν. Tenebroſus venit. Pro, Venit cùm adhuc eſſent tenebræ. Vt, Milites autem, cùm veniſſent dum adhuc eſſent tenebræ, *vel, Milites verò noctu profecti, ſuorum* cadauera viderunt, & Babyloniorum more in ea coniecerunt, alius quidem, candyn. *Perſicum indumentum.* Alius verò, chlamydem. Alius, panis-buccellas, *panis fruſta. Vel, panis-maſſam.* Alius, arboreos fructus. Et magna ſumma paruorum nummulorum coacta-fuit. Et, Qui verò poſtremi acceſſerunt, dum adhuc eſſent tenebræ, *quòd longiùs progredi non poſſent, ibi* ſtationem-habuerunt. *& pernoctarunt.*

Σκοτεινόν. ἀφεγγές.

Σκοτεινόν. Tenebroſum Obſcurum. Luce carens.

Σκοτίζω. αἰτιατικῇ.

Σκοτίζω. Accuſatiuo. Tenebris tego. Obſcuro.

D Σκότιος. ἦν δὲ ἰουστινιανὸς, δολερὸς, κατάπλαστος, σκότιος ὀργήν. καὶ σκότιος. ὁ τοῦ σκότους.

Σκότιος. *Tenebroſus. Obſcurus. Occultus. Qui ſua conſilia tegit. Doloſus. Fraudulentus. Vt,* Iuſtinianus autem erat doloſus, ſimulatus, *ſimulator, ac diſſimulator*, obſcurus irâ, *qui ſuam iram non exerebat ſtatim: ſed eam occultabat in pectore.* Et σκότιος, qui pertinet ad tenebras, *aut qui tenebris delectatur, ac in tenebris plerunque degit.* Vt,

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. οὔ τι πενιχρή
Μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.

Fugite clàm ex tugurio tenebroſi mures. neque enim *paupercula*
Mures arca-farinaria, vel, arca-panaria *paſcere nouit Leonidæ.*

σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ, τουτέστιν,

Sed σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ. *Hom. Iliad. Z. pag. cum Græcis Euſtath. comment. 622.* ſignificat,

E --Ἐκ λαθραίας μίξεως.

- Ex occulto verò congreſſu-conceptum ipſum peperit mater.

σκότιος οὖν, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. παρθένιος δὲ, ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

σκότιος igitur *interdum eſt id*, quod λαθραῖος aliter dicitur. i. ex clandeſtino coitu natus, *nec ex legitimis nuptiis procreatus.* Parthenius vero *dicitur*, qui natus eſt ex ea, quæ putabatur virgo, *quum marito nupſit.*

Σκοτοδινιᾷ. σκοτοῦται. μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστρέφεται. ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾷ.

Σκοτοδινιᾷ. Caligat. Caligine oculorum contorquetur. Hoc eſt, vertiginem-patitur. Oculorum caligine tentatur, ac premitur.

Σκοτόμαινα. σκότωσις. σκοτομήνη δὲ, νὺξ ἀσέληνος. καὶ σκοταῖος, ὁ ἔτι σκότους ὄντος
F παραγενόμενος.

Σκοτόμαινα. Caligo. Profunda-nox. σκοτομήνη verò, tenebræ-lunares. Nox non-illuſtrata-lumine-lunæ. *Nox, qua nullum Luna lumen lucet, & quæ propterea eſt obſcura.* Et σκοταῖος, tenebroſus, nocturnus. Qui noctu venit, dum adhuc ſunt tenebræ.

Σκότος. ἀρσενικόν. αἰλιανός. καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος. καί τοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῆ χειμέρια ἦν.

Σκότος. Caligo. Tenebræ. Nox. Obſcuritas. Maſculeum *eſt nomen.* Ælianus. Et per totum diem caligo fuit profundiſſima, *denſiſſimæque tenebræ.* Et tamen illud anni tempus nullomodo erat hybernum.

Σκότος. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον.

Σκότος. Quære in Ἀόρατον.

Σκότος. Tenebræ. *Sic in ſacris ſcriptis vocantur* afflictiones. Lux verò, *ſiue lumen*, ipſa ab his liberatio. Dauid. Meas tenebras illumina.

Σκότος. αἱ θλίψεις. φῶς δὲ, ἡ τούτων ἀπαλλαγή. δαβίδ. φωτιεῖς τὸ σκότος μου. A

Σκότος. Tenebræ. Apud diuinam ſcripturam, modò quidem σκότος *eſt* ipſa ignorantia, modò verò, calamitates *ita vocantur*. Et eodem-modo, *contrà*, Lumen, ipſa cognitio, & à malis liberatio.

Σκότος παρὰ τῇ θεία γραφῇ, ποτὲ μὲν, ἡ ἄγνοια. ποτὲ δὲ, αἱ συμφοραί. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις, καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγή.

Σκώληξ. Animalculi genus. Vermis. Lumbricus.

Σκώληξ. εἶδος ζωϋφίου.

Σκώλια. Feſtum Aſcolia celebrabant Athenienſes, in quo in honorem Bacchi per vtres *vnctos* ſaliebant. Quære in Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.

Σκώλια. τὰ σκώλια ἦγον ἑορτὴν οἱ ἀθηναῖοι. ἐν ᾗ ἥλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ διονύσου. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀσκῷ μορμολύττεσθαι. B

N O T Æ.

Σκώλια. Legendum Ἀσκώλια. τὰ Ἀσκώλια. Ariſtoph. Pluto. pag. 52. v. 16.

Ἀσκωλιάζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

Schol. κυρίως ἔλεγον ἀσκωλιάζειν, τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι, ἕνεκα τοῦ γέλωτα ποιεῖν. & cæt.

Horat. *Mollibus in pratis vnctos ſaliere per vtres.*

Σκῶλος. Palus Spinæ genus. Spina. Vel ſcandalum, *& offendiculum*. Vt,

Σκῶλος. εἶδος ἀκάνθης. ἢ σκάνδαλον.

Huius quidem ego viuentis hominis *impudentis infigerem*

Spinas oculis, *& ſi fas* eſſet, eius carnes *crudas deuorarem.*

Et rurſus.

Mihi ſpinam extrahe, quod mihi malum incidit in vngulam.

Aſinus ad lupum *hoc* dicit.

Τοῦ μὲν, ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέστινος ἐμπήξαιμι C

Σκόλυς ὀφθαλμοῖς. καὶ εἰ θέμις ὠμὰ πασαίμην.

καὶ αὖθις.

Ἔκμοι σκῶλον ἔρυσον. ὅμοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ.

ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.

N O T Æ.

Ἀναιδέστινος. Legendum ἀναιδέος.

Σκωμμάτιον. Cauillulum. Paruum-cauillum. Paruũ-dicterium. Et σκώμματα. Cauilla. Dicteria. Salsè, mordacitérque dicta. Facetiæ. Cauillationes. σκωμμάτιον. Ariſtophanes *in Veſpis. pag.* 358. *v.* 9. 10. *&* 11.

Σκωμμάτιον. καὶ σκώμματα. σκωμμάτιον σκατὸν ἀριστοφάνης. D

Nulla igitur mei cura-geritur. Illud verò tantum ſcio, mihi veniam eſſe dandam,

Cauillulum ſi quando aliquod in Cleonem, ab eo *preſſus eiecero*, coniecero.

Iſta conſpicatus, fere quiddam puſillum. i. paululum, aliquomodo, nonnihil ei *ſum-aſſentatus*. Conſule Schol. annot. 3. & 4.

Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλλον. οἶδα δὲ μόνον εἰδέναι.

Σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.

Ταυτὶ κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπεθώπευσα. E

N O T AE.

Σκατὸν.] Expungendum vt ſuperfluum, & nihil ad rem faciens. Deinde ſic legitur apud Ariſtoph. in Veſpis. pag. 358. v. 9. 10. & 11.

Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλει. ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι. & cæt.

Pro ſequenti ἐκβαλῶ, quod eſt futuri ſecundi act. legitur ἐκβάλλω, quod metro repugnat. Mallem ἐκβάλω, vt ſit ſubiunctiuus aor. 2. act. Et, ταῦτα κατιδὼν.

Σκώπτης. Cauillator. Conuiciator. Deriſor. Dicax. Et σκωπτόλης. *Idem. Talis autem fuit* Lyſiſtratus. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 359. *v.* 7. *&* 8. *Schol. annot.* 3. Comœdia hominem dicacem, *mordacem*, *& ad cauillationes ſpargendas propenſum*, *& cauillandi peritum*, vocat ἐπίχαριν. *i. gratioſum, venuſtum, iucundum, facetum.* Quære in Ἀναπευρμένην.

Σκώπτης. ὁ λοίδορος. καὶ σκωπτόλης, ὁ λυσίστρατος. ἡ κωμῳδία τὸν σκωπτικὸν, ἐπίχαριν καλεῖ, καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀναπευρμένην. F

Σκωπτόλαι. Cauillationum-amantes. Deriſores. Dicaces. Salſis-dictis-mordaces. Vt, Omnes Athenienſes *ſunt* deriſores, & inſolentes, & velo-nautico, *rebúſque nauticis* magis, quàm ſapientiæ *ſe totos* dederunt, *& addixerunt*.

Σκωπτόλαι. φιλοσκώμμονες. σκωπτόλαι τε, καὶ ὑβρισταὶ πάντες, καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον, ἢ σοφίᾳ ἀθηναῖοι.

A Σκῶρ. κόπρος. ἀποπάτημα. καὶ κλίνεται σκατός.

Σκῶρ. Merda. Stercus. Oletum. Excrementum. Et declinatur σκατὸς *in genitiuo.*

Σκῶρ ἀεὶ νῶν. τινές φασι τὸ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράττιν ἐν Ἀταλάντης δράματι. ψεῦδος δέ. πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν βατράχων. σκῶρ δὲ ἀεὶ νῶν, τὸ ἀεὶ ῥέον. νάον, νῶν. σκῶρ δέ, ἀποπάτημα, κόπρος. καί ἐστιν ἑτερόκλιτον. ἡ γὰρ γενικὴ σκατός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Σκῶρ ἀεὶ νῶν. Stercus ſemper natans, vel fluẽs. Quidam aiunt primum Strattin in Atalantæ fabula vſum eſſe hac voce σκῶρ. Sed hoc eſt falſum. Nam *Strattis* multo poſt Ranas *ab Ariſtophane ſcriptas, vſus eſt hac voce.* σκῶρ autẽ ἀεὶ νῶν. Stercus ſemper natans, vel fluẽs. νῶν enim contractum eſt ex νάον, *quod à* νάω. *fluo, nato, & idem valet, ac* ῥέον. fluens. σκῶρ verò, ſtercus, excrementum. Eſtque *nomen* heteroclitum, *quod nominatiuum habet aliter formatum, in aliis verò caſibus aliter declinatur.* Genitiuus enim *eſt* σκατός. Ariſtophanes Ranis *pag.* 136. *v.* 8. *&* 9.

B --Εἶτα βόρβορον πολὺν

Καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν.--

--Deinde cænum multum,

Et ſtercus ſemper fluens.--

καὶ σκωραμίς, ἀμὶς μέν, ἐν ᾗ οὐροῦσι. σκωραμὶς δέ, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσιν. ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική. καὶ σκωροποιῶ ἐξ αὐτοῦ.

Et σκωραμίς. Laſanum. Vas, in quo ventris onus *homines* deponunt. Ἀμὶς quidem *eſt matula,* in qua *homines* mingunt. σκωραμὶς verò, laſanum, in quo ventrem exonerant. *Apud Ariſtoph. in Concionantibus pag.* 493. *v.* 36. *Blepyrus dicit,* Ne fiam laſanum Comicum. Hinc autem *deductum eſt verbum* σκωροποιῶ. q. d. ſtercus-facio. Ventrem-exonero.

Σκωρεία. οὕτως ἡ γραμματική παράδοσις.

Σκωρεία. Sic traditio *grammatica vocem iſtam ſcribit. Alij verò per* ι *ſcribunt* σκωρία. Scoria. Fæces-metalli. Metallorum excrementum.

C Σκώψ. εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.

Σκώψ. Scops. Genus auis nocturnæ. Noctua.

Σκρίβας. σκρίβων κατὰ Λατίνους ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος.

Σκρίβας Scribas. Scribon ſecundùm Latinos *vocatur* ſatellitum regiorum præfectus. N. L.

Σκρινιάριος. ὁ χαρτουλάριος τοῦ ἐπάρχου. ὁ αἴρων τὸ σκρίνιον. ἤτοι τὸ κιβώτιον.

Σκρινιάριος. *Sic enim legendum, vt & apud Hottomanũ.* Scriniarius. Præfecti chartularius, qui tollit, *ac ſuſcipit* ſcrinium, *ſuaeque fidei cum chartis incluſis commiſſum ſeruat. Vide Hottom. in comment. verb. Iur.* σκρίνιον *autem, eſt id, quod Græci vocant* κιβώτιον. i. arculam, *arcam.*

Σκυβαλίζεται. ἀποδοκιμάζεται. ἀτιμάζεται ὡς σκύβαλον. κυρίως δὲ σκύβαλον, κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον. ἐν ἐπιγράμματι.

Σκυβαλίζεται. Reprobatur. Reiicitur. Contemnitur vt ſtercus, *vt ſordes.* Propriè σκύβαλον vocatur id, quod canibus eſt proiectum, quaſi κυσίβαλόν τι ὄν. Quiſquiliæ. Sordes-abiectiſſimæ. In epigrammate.

D Οὐδ᾽ ἀπὸ δειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου,

Σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι.

Ne de cænula quidem guſtans relictas *abiectiſſimas ſcordes,*

Properans in alias domos abi.--

Σκυδμαίνω. ὀργίζομαι.

Σκυδμαίνω. *Triſtor.* Iraſcor.

Σκυζᾶν. ἐπὶ συνουσίαν ὁρμᾶν. ἡ κάμηλος κύει μῆνας δέκα. τῷ δὲ ἑνδεκάτῳ τίκτει. καὶ πάλιν διαλιποῦσα ἐνιαυτὸν σκυζᾷ.

Σκυζᾶν In congreſſum ruere. Venerem-appetere. *Propriè quidem videtur dici de canibus in Venerem ruentibus, & coitum appetentibus. Generaliter verò de quibuslibet aliis animalibus dicitur, quæ Venerem appetunt, & in eam prona feruntur. Vt,* Camelus decem menſes fœtum-in-vtero geſtat, vndecimo verò, parit, & anno intermiſſo, rurſus prurit, *& coitum appetit.*

E Σκύζομαι. ὀργίζομαι.

Σκύζομαι. *Triſtor.* Iraſcor.

Σκύθαινα. ἡ ὑπηρέτις. Ἀριστοφάνης. ποῦ δ᾽ ἡ σκύθαινα.

Σκύθαινα. Scythæna. Famula. Ancilla. Ariſtophanes. Ποῦ δ᾽ ἡ σκύθαινα, Vbinam eſt ancilla?

Σκύθαι. ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Σκυθῶν οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ Γαλιηνοῦ τοῦ μικροῦ, Ἐρούλους, καὶ Πευκέστας, καὶ Γότθους παραλαβόντες, καὶ περὶ τὸν Τύραν ποταμὸν ἀθροισθέντες, εἰσέβαλον εἰς τὸν Πόντον. ναυπηγησάμενοι

F δὲ πλοῖα ἐννακόσια, καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες, δύο, καὶ τριάκοντα μυριάδας, ἄραντες διὰ τοῦ Πόντου, πόλει Τόμῃ προσβαλόντες, ἀπεκρούσθησαν. ὡσαύτως, καὶ Μαρκιανουπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς Προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τοῦ ῥεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσηράττε. καὶ ἐπεφέρετο τὰ σκάφη σὺν οὐδενὶ κόσμῳ, τῶν κυβερνητῶν μεθιέντων τοὺς οἴακας. ὥστε τὰς μὲν καταδῦναι

Σκύθαι. Scythæ. Sub Claudio Romanorum Imperatore, quotquot de Scythis relicti-fuerant, elati ſuperioribus impreſſionibus *in alienos agros factis* ſub Galieno iuniore, Erulis, & Peuceſtis, & Gotthis aſſumptis, & circa fluuium Tyram congregati, in Pŏtum irruperunt. Fabricatis verò nongentis nauibus, cùm in has trecenta, & viginti millia *militum* impoſuiſſent, per Pontum nauigantes, vrbem Tomen aggreſſi-ſunt: ſed *ab eius incolis* repulſi-fuerunt, eodemmodo Marcianopolin etiam *aggreſſi quidem: at repulſi ſunt.* Cùm autem Propontidis anguſtias occupaſſent, naues ob *eius impetuoſum* fluxum aliæ aliis allidebantur, & ſcaphæ nullo ordine, *propter aquarum impetum abripiebantur, ac impetuosè* ferebantur, gubernatoribus gubernacula remittentibus *l.* ἀπεφέρετο. Quamobrem nonnullæ quidem cum-ipſis-viris ſubmerſæ-ſunt.

Nonnullæ verò, etiam viris vacuæ in rupes impegerunt, & plurimi perierunt. Reliqui verò, Cyzicum verſus nauigarunt, & vſque ad Atho *montem* circumuecti, nauibúſque accuratè refectis, Caſſandriam, & Theſſalonicen obſederunt. Sed *hinc etiam* repulſi, cùm in mediterranea aſcendiſſent, omnem regionem populabantur, *& diripiebant*, & variis in locis perierunt. Quotquot verò *tandem* euaſerunt, Romanis annumerati ſunt, & ad agriculturam ſe conuerterunt.

αὐτάνδρης. τιναὶ δὲ, καὶ ἀνδρῶν ἔρημοις ὀκείλαι. καὶ πλεῖσοι ἀπώλοντο. οἱ δὲ περιλειφθέντες, τῆ ἐπὶ κύζικον ἔπλευν. καὶ ἄχρι τοῦ ἄθω περιενεχθέντες, καὶ τῶν πλοίων ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι, κασσάνδρειαν, καὶ θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν. ἀποκρυσθέντες δὲ, ἐς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες, πᾶσαν χώραν ἐληΐζοντο. καὶ κατὰ διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν, ῥωμαίοις συνηριθμήθησαν, καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο. A

Σκύθης ὁρᾷ. Scytha videt. Et prouerbium. Scytha aſinum. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 416. ad. vlt. Scytha acciſſans aſinum. Vide & ad. 99. Acciſſare. Dicitur autem hoc* de acciſſantibus, *& verbis quidem aliquid auerſantibus, re verò ipſa, id* appetentibus. Quidam enim aſinum mortuum conſpicatus, dixit, Δεῖπνόν τοι ὦ Σκύθα. Cœna tibi *iam eſt parata*, ô Scytha. Ille verò, primùm quidem *hoc* abominatus eſt. Poſtea verò, cùm accuratè conſideraſſet *rem ſibi propoſitam*, in illo *aſino pro cœna parando* occupabatur. Anacharſis Scytha fuit, matre verò Græca *natus*. Quamobrem etiam bilinguis fuit, *duaſque linguas calluit*, & leges Scythis tulit.

Σκύθης ὁρᾷ. καὶ παροιμία. σκύθης τὸν ὄνον. ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ, τῷ ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. B ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον ἔφη. δεῖπνόν τοι ὦ σκύθα. ὁ δὲ, ἐμυσάξατο μὲν πρῶτα. αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας, περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο. ὅτι ἀνάχαρσις σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ ἑλληνίδος. διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. ὃς ἔθηκε νόμους σκύθαις.

Σκυθικαί. Scythicæ. Sunt quoddam calceamenti genus, vt *ait* Alcæus 8 *libro*. Scythicis induti. *Vel cùm Scythicas induiſſent.*

Σκυθικαί. εἶδος τι ὑποδήματός εἰσιν. ὡς ἀλκαῖος ἐν ή. σκυθικὰς ὑποδυσάμενοι. C

Σκυθρωπάζω. Triſtor. *Supercilia, frontémque præ triſtitia contraho.* Vocabulum hoc *eſt* metaphoricum, *& compoſitum* ex nomine Σκύθης, Scytha, & nomine ὤψ, ὠπός. *i.* quod ſignificat vultum, *& per* ω *magnum ſcribitur.* ὄψ enim. i. vox, per o paruum *ſcribitur. In ſequenti exemplo* ἦδεα, *er. u, lego* οἶδα, *noſti.*

-- O Plato,

Vt nihil noſti niſi triſtari ſolùm,

Tanquam cochlea grauiter attollens ſupercilia.

Σκυθρωπάζω. τὸ συγνάζω. μεταφορικὴ ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ σκύθης, καὶ τοῦ ὤψ, ὠπός, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον. ὄψ γὰρ ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

-- Ὦ πλάτων,

Ὡς οὐδὲν ἤδεα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,

Ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς.

Σκῦλα. Spolia, quæ detracta ſunt hoſtibus *cæſis*, & mortuis. Mortuorum manubiæ. λάφυρα verò, *ſunt ſpolia detracta* viuentibus. Et in epigrammate *nomen compoſitum, hinc deductum legitur* σκυλοφόρος. ſpolia ferens. Victor.

Heſperio Marcellus reuertens ex *bello*

Spolia ferens longæ fines ad Italiæ.

Et σκυλοδεψῶν. Coriariorum. Ariſtophanes *in Concionantibus pag. 494. v. 38. 39. 40. Vide locum integrum.*

Quibuſcunque verò lectus non eſt, neque ſtrata,

Eant dormituri in coriariorum ædes.

Hoc dicitur de iis, qui latêre non poſſunt.

Σκῦλα τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀῃρημένα, τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν. λάφυρα δὲ, τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. σκυλοφόρος. D

Ἑσπερίου μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο

Σκυλοφόρος τανα\[ῆ\]ς τέρμα παρ' ἰταλίης.

καὶ σκυλοδεψῶν. ἀριστοφάνης.

Ὅσοις δὲ κλίνη μηδ' ἔστι, μὴ στρώματα,

Ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τῶν σκυλοδεψῶν.

ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμένων.

NOTÆ. E

Ὅσοις δ' ὲ κλίνη] Ariſtoph. in concionantibus. pag. 494. v. 38. 39. 40.

Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα,

Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους

Ἐς τῶν σκυλοδεψῶν.

Σκύλλα. Scylla. In Tyrrheno mari monſtrum eſſe fabuloſè ferebatur, quod ad oculos vſque formam pulcherrimæ mulieris habebat, vtrinque verò, ſena canum capita, reliquum verò corpus, ſerpentinum.

Σκύλλα. ἐν τῷ τυῤῥηνικῷ πελάγει, θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι, μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν γυναικὸς περικαλλοῦς σχῆμα ἔχον. ἑκατέρωθεν δὲ, κυνῶν κεφαλὰς ϛ΄. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιῶδες.

Σκύλαξ. Scylax, Caryandenſis (Caryanda verò, eſt vrbs Cariæ prope Halicarnaſſum) Mathematicus, & Muſicus. *Scripſit* nauigationem extra columnas Herculis. De Heraclide Mylaſſorum Rege. Terræ ambitum. Contrarium ſcriptum aduerſus Polybij hiſtoriam. *i. Scriptum hiſtoriæ Polybij contrarium.*

Σκύλαξ. καρυανδεύς. πόλις δὲ ἐστι τῆς καρίας πλησίον ἁλικαρνασοῦ τὰ καρύανδα. μαθηματικὸς, καὶ μουσικός. περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν ἡρακλείους στηλῶν. τὰ κατὰ ἡρακλείδην τὸν μυλασσῶν βασιλέα. γῆς περίοδον. ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν πολυβίου ἱστορίαν. F

Σκυλεύω. Accuſatiuo. Spolio. Spolia detraho. Diripio. Prædor.

Σκυλεύω. αἰτιατικῇ.

A Σκυμνεία γονὴ, ἡ τῶν σκύμνων.

Σκύμνος. σκύλαξ λέοντος.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.

Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

B αἰσχύλος λέγει περὶ ἀλκιβιάδου. μὴ ἀνατρέφειν φρόνιμον, ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ πιθασσεῦσαι. καὶ ὁ μὲν εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι. ὁ δὲ αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι. ἢ καταδεξάμενον, τροποφορεῖν. καὶ ὁ μὲν αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν, ὁ δὲ εὐριπίδης σαφῶς.

Σκυμνεία γονή. Leonina progenies. Progenies leoninorum catulorum.

Σκύμνος. Catulus leonis. *Ariſtoph. in Ranis. pag.* 185. *v.* 8.9.10. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 444. *ad.* 77. *Leonis catulum ne alas.*

Non oportet leonis catulum in ciuitate alere.

Maximè quidem non oportet *in ciuitate* leonis catulum *alere.*

Si verò in ea *educatus-fuerit aliquis*, eius *moribus inſeruire* oportet.

Æſchylus *apud Ariſtophanem hæc* dicit de Alcibiade. Non educandum eſſe *virum* elatos-ſpiritus-gerentē, *ac ſuperbum*. Si verò fuerit-educatus, non irritandum: ſed cicurandum. Et Euripides quidem ſuaſit, *talem hominem in Rempub. omnino* non recipiendum. Æſchylus verò, talem quandam ſententiam *dixit*, aut non eſſe recipiendum, aut, ſi receperis *eum, eius* mores-ferendos-eſſe. Et Æſchylus quidem, ſapienter Euripides verò, euidenter eſt-loquutus. *Vide eadem pag. v.* 12.

N O T AE.

Φρόνιμον] Apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 185. in v. 8. 9. 10. Schol. annot. 4. legitur φρόνημα ἔχοντα, quem aliàs v-
C nica voce φρονηματίαν Græci vocant. Et, διάνοιαν [εἶπεν,] ἢ μὴ καταδέξασθαι.

Σκυρίαν δίκην. οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις, ἔφασκον εἰς σκῦρον ἀποδημεῖν, σκῦρος δὲ, νῆσός ἐστι.

Σκυρίττω. κερατίζω. καὶ κυρίττω.

Σκυτάλαι. στρογγύλα, καὶ λεῖα ξύλα. παρὰ δὲ ἡροδότῳ, ῥάβδος.

D Σκυτάλη. βακτηρία ἀκροπαχὴς, ἢ φραγγέλιον.

Σκυτάλη. ἐπιστολὴ λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπιμηκές. δύο δὲ παρὰ λακεδαιμονίοις σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν λακεδαιμονίων. τὴν δὲ ἑτέραν, τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν, περιείλουν τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες παρ-
E εῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιείλιττε. καὶ ἐγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἐφ' ᾧ ἡ ἐπιστολή. διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην, δύο παρόντων μαρτύρων. καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι. καὶ τὸ μὲν, ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι τὸ δὲ, δι' ἑαυτοῦ
F ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ.

Σκυταλίδες. πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα. τὰ μὲν, ποδιαῖα. τὰ δὲ, πηχυαῖα. πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροθιγῆ. ταῦτα κύκλοις σιδηροῖς διείληπται τὰς

Σκυρίαν δίκην. Scyrium iudicium. Qui tergiuerſabantur in iudiciis, dicebant ſe peregrè-profectos-eſſe in Scyrum. Scyrus autem eſt inſula.

Σκυρίττω. & κερατίζω, & κυρίττω. Idem. Cornu-peto. Cornu-ferio.

Σκυτάλαι. Scytalæ. Rotunda, & polita ligna. Sed apud Herodotum *ita vocantur* virgæ: *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 2. *col.* 387. *ad.* 1. *Triſtis ſcytale.*

Σκυτάλη. Scytale. Baculus ſummam-partem-craſſam-habens. *Baculus caput-craſſum-habens.* Vel flagellum *ex pelle factum. Scutica.*

Σκυτάλη. Scytale. Epiſtola Laconica. Scytale autem erat lignum politum oblongum. Duæ verò ſcytalæ *fuerunt* apud Lacedæmonios. Et alteram quidem ipſi Lacedæmoniorum Ephori retinebant, alteram verò tradebant duci, quem *ad bellum* emittebant. Et quoties aliquid ei mandare volebant, afferebant album lorum, quo ſcytalem inuoluebant, & in eo loro ſcribebant, *quæ volebant*. Et lorum reuoluentes, *ac ſcytale remouentes, id* tabellario tradebant abſportandū. Hoc autem illi faciebant, ne tabellarij, qui ſcytalas ferebant, ſcirent quid in illo *loro ſic antè, circa ſcytalem cōplicato* ſignificaretur. Dux verò lorum illud accipiēs, circa ſuam ſcytalen circūplicabat, & ita res *in eo* ſcriptas cognoſcebat. Dicitur igitur *ſcytale*, & ipſa epiſtola, & ipſum lignum, in quo *ſcripta eſt* epiſtola. Dioſcorides verò in *libris* de Inſtitutis *dicit* fœneratores, *ſiue creditores* Spartæ diuidere ſcytalem duobus teſtibus præſentibus, & ſcribere contractū *vtriuſque partis*, in vtraque ſectione. *i. in vtraque ſcytala ſecta, diuiſaq. parte.* Et alteram quidem, vni ex teſtibus dare. Alterā verò, ſibi reſeruare *l.* δι' ἑαυτοῦ. Vtebantur autem illo *ſcytala loro* & alio-modo, vt Ariſtoteles in Ithacenſium Repub. lib. 42. *ſcribit*.

Σκυταλίδες. Scytalides, vel ſcytalia. Inſtrumenta ignem-iaculantia. Hæc verò ſcytalia erant lignea. Et alia quidem, vnius pedis-magnitudinem-habentia. Alia verò, vnius-cubiti. Omnia verò ſic erant fa-

bricata, & adeò acuta, vt ea vix ſummo digito quis auderet attingere. Hæc ferreis ſtimulis in capitib. erãt diſtincta. In ipſis verò ſtimulis implicita-erat ſtuppa, & faces, eadémque erãt perfuſa pice. Et alij quidẽ *hac* incendentes in-altũ-tollebant. *& alii porrigebant.* Alij verò, magna contentione *corporis, magna vi*, hæc in primas acies coniiciebant, *in primas ades iaculabantur.* Quibus per vim *in eas* irruentibus, cùm ſtimuli tabulatis infigerentur, ignis perſeuerabat, & celeriter *ædes* incendebat.

κεφαλάς. διὰ δὲ τῶν κέντρων διεπέπλεκτο στυππεῖον, καὶ δᾶδες, κατὰ δὲ αὐτῶν πίττα κατεκέχυτο. καὶ οἱ μὲν ἀνεδίδοσαν ἐνάπτοντες. οἱ δὲ, ἔβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα περὶ τὰς πρώτας ἀκίας. ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κέντρων ταῖς σανίσι πηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ, καὶ ταχέως ἧπτε. A

NOTÆ.

Ἀκίας] ἀκίδας potiùs dicendum, quod ſpicula ſignificat, cuſpides, & acies. Sed codex Aldinus habet οἰκίας ædes, domos. B

Σκυτάλι' ἐφόρουν. *Sic enim apud Ariſtoph. in Auibus. pag.* 416. *v.* 20. *Conſule Schol. vbi docetur quid eſſet* σκυτάλη, *& quid* τὸ σκυταλιοφορεῖν. Scytalas ferebant. Pro, laconiſſabant.

Σκυταλιεφόρουν. αἰτὶ τοῦ ἐλακώνιζον.

Σκύταλον. Claua. *Ariſtoph. in Concionantibus. pag.* 487. *v.* 10. Ego quidem profectò clauam extuli. Herodotus, καὶ τὰς σκυτάλας, &c. Et ſcytalis feriebant Perſas. Quod eſt, *clauis. Nam* σκύταλον, *eſt* baculus caput-craſſum-habens. Id eſt, claua. Ariſtoph. *in Conc. pag.* 487. *v.* 10. 11. 12. Mul. Ego quidem profectò clauam extuli Illius Lamiæ iſtam dormientis, clàm. Prax. Hæc eſt illa, *vna* de clauis, quarum *cauſa lamias ille* pedit. Erat autem pauper, qui ex lignorum portatione viuebat. Quamobrem etiam *mulier, quæ ibi loquitur*, dicit illum baculum, quem extulerat, ipſius *Lamiæ* eſſe. A Comicis verò carpitur vt carceris-cuſtos ἀντὶ ὧν φέρει. Pro, ὧν φέρει. quas fert. Vel fortaſſe propter *illarum clauarum* pondus, *quo premebatur, acriter* pedebat.

Σκύταλον. τὸ ῥόπαλον. ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξενήνοχα, ἢ εὕδοντος. καὶ τὰς σκυτάλας ἔπαιον τοὺς πέρσας, ὅ ἐστι βακτηρία ἀκροπαχής. ἀριστοφάνης. τὸ σκύταλον ἐξενήνοχα τὸ τοῦ λαμίου. ἦν δὲ πένης ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενήνοχας αὐτοῦ φησιν εἶναι. κωμῳδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ. πυτίσιν, ἐκείνων τῶν σκυταλῶν ὧν πέρδεται. αἰτὶ τοῦ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο. C

Σκύτινος. Coriaceus. σκύτος. pellis, corium. Ariſtophanes *in Nubibus pag.* 105. *v.* 14. Plauſtelláque coriacea conficiebat. Hoc eſt, plauſtra coriacea faciebat. Et, In capite *ferebant* galeas coriaceas, cuiuſmodi *ſunt* Paphlagonicæ, quę criſtam habent in medio proximè-accedentem ad tiaræ ſpeciem.

Σκύτινος. δερμάτινος. σκύτος, τὸ δέρμα. ἀριστοφάνης. ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο. τουτέστιν, δερματίνας ἁμάξας ἐποίει. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, οἷα περ τὰ παφλαγονικά, κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγυτάτω τιαροειδῆ. D

Σκυτίς. σκυτίδος. ἡ. Pellicula. Parua-Pellis. *Paruum corium.*

Σκυτίς. σκυτίδος.

Σκυτοδέψης. Qui ſubigit, tingítque pelles. Coriarius. *Hoc nomen eſt* Atticum. Βυρσοδέψης verò, *quod idem ſignificat, eſt nomen* Aſiaticum.

Σκυτοδέψης. ἀττικόν. βυρσοδέψης δέ, ἀσιανόν.

Σκυτοδέψης. Pellium-ſubactor. Pellium-tinctor. Coriorum-infector. Coriarius. Et βυρσοδέψης. idem. *Sic autem ab Ariſtophane paſſim vocatur* Cleon Athenienſis, Cleæneti coriarij filius, dux *Athenienſium*, homo furioſus.

Σκυτοδέψης. δερματομαλάκτης, καὶ βυρσοδέψης, κλέων ὁ ἀθηναῖος, ὁ κλεαινέτου, στρατηγός, μανιώδης ἀνήρ, βυρσοδέψου παῖς.

E

Σκύτος. Omnis pellis. Quoduis corium. Vnde etiã *deductum eſt nomen* σκυτεύς. έως. ὁ. Coriarius. Qui pelles, & coria tractat *Exemplum ſequens ad rem facere non videtur, vel aliquid hic deſideratur, puta* σκύτινον, *quod à* σκύτος. *Vt*, Ille verò haſtam infert in galeam *coriaceam*, non tamen *eam* diuiſit, quòd eius cuſpis in gladium decidiſſet.

Σκύτος. πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. ὁ δὲ, εἰς τὸ κράνος φέρει τὸ δόρυ, οὐ μήν τοι διεῖλέ γε, προολισθούσης οἱ τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ ξίφος.

Σκυτοτόμος, Idem, ac σκυτεύς, & λωροτόμος. Coriarius. Coriorum-ſector. Loriſecus. Lororum-ſector. Cerdo. Ariſtophanes *in Concionantibus pag.* 494. *v.* 5. 6. 7. Et profectò *ſunt* omnes coriarij, *quod* coniicimus Vidẽtes ipſos. Etenim ſupra-modum Vt albæ-multitudinis-plena eſt aſpectu concio. De mulieribus *hoc* dicit, quia erant albæ. Quoniam illi cerdones in vmbra ſedentes operantur, *ſuo munere funguntur*, & in-vmbra-nutriti ſunt, hoc dixit.

Σκυτοτόμος. σκυτεύς. λωροτόμος. ἀριστοφάνης. καὶ δῆτα πάντα σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν. ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. περὶ τῶν γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται, καὶ εἰσὶν ἐσκιατραφημένοι, τοῦτο εἴρηκε. F

Σκύφος. Scyphus. Poculum. Vt, Cùm autem Hercules *ei magnum vini* poculum propinaſſet, quòd *illud ille* ſine reſpiratione, *& vnico hauſtu* bibiſſet, *ac exhauſiſſet, ſe* malè habuit. προτιμήσαντος γε. Pro, προτιμῶντος. *Illius, qui pluris fecit. Cùm pluris feciſſet. Cùm pluris æſtimaſſet. Cùm aliis antepoſuiſſet.* N. L.

Σκύφος ποτήριον. καὶ σκύφον ἡρακλέους προπιόντος γε, ἀπνευστὶ πιὼν ἔσχε κακῶς. προπιόντος γε, αἰτὶ τοῦ προτιμῶντος.

A

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Σμάραγδος. θηλυκῶς λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου. ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς εὐσεβείας Πολυκράτους τοῦ Σαμίου ἡ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεσις, καὶ θηρευθεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιών. καὶ σμαράγδιον μέταλλον γῆς.

Σμερδαλέον. καταπληκτικόν.

B

Σμέρδης. ὄνομα κύριον.

Σμῆγμα. καθαρτικόν, τὸ ἀποσμῆχον.

Σμικύθης. ὄνομα κύριον. διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. τὸ δὲ πλῆρες Σμικύθου κύριος. ὅπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν. ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα. οὕτω γὰρ προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ἡ δεῖνα, καὶ ὁ κύριος. τουτέστιν, ὁ ἀνήρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικώδη τὸν Σμί-

C κυθον κωμῳδεῖ, καὶ ἔχοντα κύριον, ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν γυναικῶν. ἦν δὲ Θρακῶν βασιλεὺς ὁ Σμίκυθος κίναιδος. κύριον δὲ ὡς εἴρηται, τὸν ἄνδρα λέγει. οὕτω γὰρ ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις Ἀσπασία καὶ κύριος.

ΣΜάραγδος. Smaragdus Genere-fœmineo, *non ſolùm maſculeo* dicit, *qui de Polycratis ſmaragdo verba facit.* Eſt autem genus lapilli precioſi. Argumentum autem conſtantiæ pietatis Polycratis Samii *manifeſtiſſimum fuit* inuentio ſmaragdi in mare coniecti, & ipſe piſcis captus, qui eum deglutierat. Et ſmaragdium, terræ metalium.

Σμερδαλέον. Terribile. Formidabile. Quod terrorem, ac formidinem incutit.

Σμέρδης. Smerdes. Nomen proprium.

Σμῆγμα. Smegma. Sapo. Medicamentum-purgans. Quod abſtergit *ſordes.*

Σμικύθης. Smecithes. *Smicythes.* Nomen proprium. Malè autem audiebat vt ingenio muliebri *præditus, & moribus effœminatis.* Plenitudo verò *orationis. i. integra verò oratio, hæc eſt,* Smicythæ dominus. Quod in criminationum introductionibus, *quum criminationes in iudicium introducebantur, Iudices* per præconis vocē proclamare conſueuerant, *vtriuſque coniugis, tam mariti, quàm vxoris nomen addentes,* quotieſcunque mulieri crimen inferebatur. Sic enim *vtrunque coniugem* in Iudicium vocare conſueuerant, Hęc *mulier,* & Dominus *eius, in Ius vocatur. Dominus,* hoc eſt, maritus. Simul igitur Smicythen vt effœminatum comicè-carpit, & vt eum, qui fœminarum more dominum haberet. Dictum igitur eſt *hoc* de mulieribus. *imò, de mulierosis, & effœminatis hominibus, vt legatur* ἐπὶ τῶν γυναικωδῶν. *Sed hæc in græcis ſcholiis non extant. Vide Ariſtoph. Equites. pag. 14. v. 9. ſchol. annot. 10.* Smicythes verò cinædus, fuit Rex Thracum. Dominum autem (vt dictum eſt) ipſum maritum vocat. Sic enim in Iudiciis inſcribebantur, *exempli gratia, In Ius vocatur* Aſpaſia, & *ipſius* dominus. *i. maritus.*

Σμῆνη. τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. ἐς Κόλχους

D ἐμβαλόντες, οὐδὲν ὅ, τι καὶ ἐθαύμασαν. τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγίγνοντο, καὶ ἤμουν, καὶ ἔκειντο πολλοί, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο, ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.

Σμήνεος ἤμει γλυκερὴν ταμὼν θέρος Ἀντινομαίων

Γηραιὸς, κλεινὸς σπεῖσαι μελισσοπόνος.

Σμῆνη. Apum-examina. Vt, In Colchos irruptione facta, nihil *inuenerunt*, quod etiam admirarentur. Sed apum-examina multa illic erant. *l.* κηρίων. Quotquot autem de militibus fauos ederunt, omnes facti-ſunt amentes, & vomebant, & multi iacebant, & poſtridie ſurgebant, quaſi ex veneni-potione, *quaſi venenum hauſiſſent. Item in quodam epigrammate, quod corruptum eſt,*

Examinis-apum vomebat dulcem reſectam æſtatem. i. dulce mel æſtate ex alueari ſublatum, *Antinomæon*

Senex, inclytus ad-libandum apum curator. N.L.

E

Σμῆνος. πλῆθος μελισσῶν. οἱονεὶ, ἑσμός. ἰδίως δὲ σμῆνος καλεῖται, τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. ὁμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ. φησὶ καὶ περὶ τοῦ Νέστορος. τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σμήνει. καὶ σμηνουργεῖν, ῥῆμα.

Σμῆνος. Apum-multitudo. Quaſi *dicas* ἑσμὸν, *quod ſignificat apum-examen.* Propriè autem σμῆνος vocatur cœtus apum, *& earum congregata multitudo. Ariſtoph. Nub. pag. 76. v. 16. ſchol. annot. 12.* Homericè verò *Ariſtop.* vſus eſt hoc tropo, *pro eloquentia, & ampla dicendi facultate.* Dicit enim *Homerus* de Neſtore, Cuius etiam ex lingua melle dulcior fluebat oratio. Et datiuus τῷ σμήνει. Et σμηνουργεῖν, verbum. Apum-examen-ponere. *Proprium eſt apum, quæ fœtificant, & ſuum examen faciunt, & alicubi ponunt.*

Σμῆξις. τρίψις. ἐκ τοῦ σμήχω. καὶ σμῆξαι. καθᾶραι.

F

Σμήρινθος. σπάρτον σχοινίον λεπτόν.

Σμικρολόγος οἷον ἐφειδωλός. πολλάκις κατ' οἶκον ἑστιῶντας ἡμᾶς ἀπολύει ἔτι πεινῶντας.

Σμῆξις. *Abſterſio. Deterſio. Purgatio.* Frictio, *qua quis fricatur, vt abſtergantur eius ſordes.* à verbo σμήχω. *Frico, detergendi, purgandique cauſa.* abſtergo, detergo, purgo. Et σμῆξαι. abſterſiſſe, deterſiſſe, purgaſſe.

Σμήρινθος. Funis. Funis tenuis. Funiculus.

Σμικρολόγος. Sordidus. Illiberalis. Idem, ac φειδωλός. Parcus. Auarus. Vt, Sæpe nos exceptos-conuiuio domum dimittebat adhuc eſurientes. F. κατ' οἶκον. pro, εἰς οἶκον.

Σμηκυθίων. Smecythion. Nomen proprium. — Σμηκυθίων. ὄνομα κύριον. A

Σμίλαξ. Smilax. Herba. *Vide Lexica.* — Σμίλαξ. βοτάνη.

Σμιλεύματα. Quæ reiiciuntur à cælo, *ſcalpro, ſiue ſcapello. Raſura, quiſquilia, quas coriarij ſcalpris ex corio receſſas abiiciunt.* Pro, Ramenta, irritamenta. *Ariſtoph. in Ranis pag.* 161. v. 21. & 22. — Σμιλεύματα. ἐκβαλλόμεθρα ὑπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ἐρεθίσματα.

Ramentáque factorum, vel, rerum — Σμιλεύματά τ' ἔργων

Viri propulſantis-iniuriam, ſéque fortiter defendentis. — Φωτὸς ἀμυνομένου.

Σμίλη. Inſtrumentum. *Fabrile, medicum, chirurgicum, & ſcholaſticum inſtrumentum ferreum, culter, ſiue cultellus, quo penna parantur, calum, ſcalprum, ſcalpellum. Epigram. lib.* 6. *pag.* 444. epigrammate 163. v. 2. Et cultrum calamorum acuta-cuſpide-præditorum politorem. τὸ ι longum eſt in voce σμίλη. Et σμίλης ὁλκαί *Sic enim ſcribendum patet ex ſequentibus verſibus, qui ſunt in Ariſtoph. Theſmophor. pag.* 519. v. 38. & 39. pro, graphij *i. ſtyli ſcriptorij, tractus,* & ſigna literarum. *tractus, qui literis ductis, & ſcriptis apparent, ab ipſo ſtylo ſcriptorio facti.* — Σμίλη ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σμίλαν δονάκων ἀκρεσβελῶν γλυφίδα. μακρὸν τὸ ι. ἐ B σμίλης ὁλκή. ἀντὶ τοῦ γραφείου τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων.

Agite igitur tabularum politarum libelli, paginæ, chartæ — Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,

Accipite ſtyli-ſcriptorij tractus. — Δέξασθε σμίλης ὁλκούς.

Et σμιλίων. Scalpellorum. σμίλιον. τό. *diminutiuum à σμίλη.* — καὶ σμιλίων.

Σμινύλω. Ligonem. Vel bidentem. Vel aſciam. *Dolabram. Vt,* Ille verò iuſſit *terram* fodi ligonibus, & bidentibus, ſub clara Luna. Et rurſus. *Ariſtoph. in Nubibus pag.* 126. v. 55. σμινύη φέρων. *Ligonem ferens.* & *pag.* 127. v. 13. & 14. — Σμινύλω. σκαφεῖον, ἢ δίκελλαν, ἢ ἀξίνην. ὁ δὲ, C ὀρύττειν ἐκέλευσε σμινύαις, δικέλλαις ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ σελήνῃ. καὶ αὖθις.

--*Hoc ipſum enim etiam volo*, ſcil. te, domúmque perdere, — --Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι

Si ligo mihi non prodiderit ſpes. i. ſi meam ſpem non feſellerit. *Pro, niſi frangatur.* — Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας; ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ κλασθῇ.

Σμώδιγγες. Vibices. Et σμῶδιξ. Vibex. Ex plagis tumor. *Ex percuſſione liuor.* — Σμώδιγγες. μώλωπες. καὶ σμῶδιξ, μώλωψ. τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα. D

Σμώχετε. Pro, μασᾶσθε. Manducétis. Mandatis. Cōedatis. Ariſtoph. *in Pace. pag.* 483. v. 19. 20. 21. 22. 23. — Σμώχετε. ἀντὶ τοῦ μασᾶσθε, ἀριστοφάνης.

Sed viriliter in cibos paratos *impreſſionem-facite*, vel manus iniicite, — Ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε

Et mandite ambabus maxillis. — Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν

Nullum enim, ò miſeri, — Οὐδὲν γὰρ ὦ πόνηροι

Candidorum dentium opus eſt, nec vllus eſt eorum vſus, — Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν,

Niſi aliquid etiam mandant, & comedant. — Ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

NOTÆ. E

Ἀνδρικῶς.] Ariſtoph. in Pace. pag. 483. v. 19. 20. 21. 22. 23.

Ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον. Æ. P. ἐμβάλλετε.
Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροι,
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν,
Ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

Σμώχειν. Conuiciari. Conuiciis inſectari. Dictum à perſtringendis rebus, quę percutiuntur, *raduntur, abſterguntur, & purgantur.* — Σμώχειν. τὸ λοιδορεῖν. ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

Σμοιός. Smœus. Nomen proprium *viri*, qui-turpia-facinora-faciebat in mulieres. Vt, — Σμοιός. ὄνομα κύριον. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας. F

Smœus autem inter ipſas equeſtrem ſtolam habens, — Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων,

Mulierum perpurgat patellas. Aliquid obſcœni ſubobſcurè ſignificatur. — Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

Σμυγεράν. Laborioſam. *Vel, ardentem, perditam. Nam σμύχω, comburo, corrumpo, perdo, abſumo.* — Σμυγεράν.

σμύξαι.

A Σμύξαι. καῦσαι.

Σμύραινα. ὄνομα ἰχθύος.

Σμύρνα. ἡ ἐνταφίασις. ὁ τάφος τοῦ χριστοῦ νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται.

Σμυχόμενος. καιόμενος. ἀναλισκόμενος.

Σμύξαι. Combuſſiſſe.

Σμύραινα. Nomen piſcis. Muræna.

Σμύρνα. *Myrrha. Lachryma quadam arboris Arabicæ.* Sepultura. Sepulchrum Chriſti. *Myrrhâ Nicodemus vſus eſt, quum Chriſti corpus in ſepulchro poſitum fuit. Sic enim Iudæi ſuorum defunctorum corpora variis aromatibus odoriferis, & corruptionem arcentibus aſperſa, vel perfuſa ſepelire conſueuerant. Ioannis Euangel. cap. 19. v. 39. &* 40. Hæc enim *myrrha* mortuis inſigniter conducit. *Putrefactionem enim, & corruptionem arcet.*

Σμυχόμενος. Qui-comburitur. Qui-conſumitur.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

B Σοβάδες. διώκουσαι πόρναι.

Σοβαρὰ αὔρα. σεσοβημένη, ἄκρατος. ὥστε θεόθεν σοβαρά. κατὰ πολέμου μετάτροπος αὔρα. καὶ σοβαρὸν ἄγαλμα, τῇ πλάσει, καὶ τῇ τέχνῃ.

Σ CVM O.

Σοβάδες. Meretrices, quæ perſequuntur *amaſios quaſtus faciendi cauſa.*

Σοβαρὰ αὔρα. Aura vehemens. *Violenta aura. Vel* valde-mobilis aura. *Ariſtophanes in Pace. pag. 471. v. 2. 3. 4. 5.* Cho. Properate nunc interea dum Vehemens diuinitùs Ceſſat belli Mutabilis aura. μετάτροπος. bene-temperata. Mutata. σοβαρὸν ἄγαλμα. Simulachrum fabricatione, & arte ſuperbum.

N O T Æ.

C ὥστε θεόθεν] Ariſtoph. in Pace. pag. 471. v. 2. 3. 4. 5.

Χο. Ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ
Σοβαρὰ θεόθεν
Κατέχει πολέμου
Μετάτροπος αὔρα.

Schol. ἐν ὅσῳ ἐκ τῶν θεῶν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐναπέπαυται, καὶ λελώφηκε, σπουδάσωμεν ἱδρύσασθαι τὴν Θεωρίαν, τὴν τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν αἰτιασθέντων. σοβαρὰ δὲ, σεσοβημένη, ἀκίνητος. μετάτροπος δὲ, ἀντὶ τοῦ ὕστερον, μεταβληθεῖσα.

Σοβαρός. ὁ ὑπερήφανος. τοὺς γὰρ συβαρίτας φασὶ πλούτῳ, καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. ἐκ τοῦ συβαρίτου οὖν, σοβαρός.

D Σοβαρός. λαμπρός. ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. αἰλιανός. ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεών.

Σοβαρός. τοιοῦτον ἀναζωγραφῶ ὡς εἰκός. κοὐκ ἄπο τρόπου τὸν παραβλῶπα, καὶ φιλοκερδῆ, καὶ κερδαλέον, βραδύτατον πρὸς τὰ κρείττονα. λιχνοδίστατον δὲ, πρὸς πανωλεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλλ' ἐξώλης, καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κόρακας ᾤχετο. κατάλληλα τἀπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀποτρόπαιος, καὶ οἷον ἀποφράς ἀποισόμενος. ὃς ἀθέμιτα δικάζων, ἀδίκως πολλοὺς κατεδίκαζεν, ὅπιν οὐ δεδοικὼς, οὐκ ἀλέγων ἀδράστειαν, οὐδὲ νέμεσιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς ταρταρώδους, καὶ ταντάλειας αὐτοῦ τιμωρίας. ὃς κακὰ πολλ' ἔρδεσκεν, ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσει).

Σοβαρός. Superbus. Sybaritas enim opibus, & deliciis excelluiſſe ferunt. Ergo à nomine Συβαρίτης, quod Sybaritam ſignificat, deductum-eſt nomen σοβαρός, quaſi diceres συβαρίς. i. ſuperbus Sybaritarum inſtar.

Σοβαρός. *Superbus Magnificus.* Splendidus. Elatus. Audax. Arrogans. Vltra modum elatus. *Qui fertur extra fines officij.* Ælianus. Superbis donariis templum ornauit.

Σοβαρός. Talem depingo *ſceleratum illum hominem, vt* decet, neque præter mores eius, *neque præter modum ipſi quidquam tribuo: ſed optimo iure ſic appello* illum ſtrabum, *oculis diſtortis præditum, & limis oculis aſpicientem*, illum quæſtus-cupidum, *auarum*, & callidum, & tardiſſimũ ad meliora *ſectandum. l.* βραδύτατον. *vel* βραδίστον. Sed guloſiſſimum, & longè maximo furore percitum, & *abreptum* ad internecionem eorum, qui ipſum adeũt, *vel qui in ipſum incidunt, vel qui cum ipſo colloquuntur.* Sed perditus, & immatura ætate-e-medio-ſublatus, *ab omnibus* cõtemptus, ad coruos, & *in malam rem* abiit, ille deteſtandus, & atro diei ſimilis, præmia reportaturus digna *ſuis facinoribus, &* impuritate, qui perperam iudicans, multos iniuſtè condemnauit, vindictam diuinam non metuens, non curans Adraſtiam, neque Nemeſin reformidans. Sed hæc *ſunt* euidentia argumenta Tartarei, & Tantalei ſupplicij illius, Qui

F mala multa fecit, qui mala multa perſoluet. *i. qui pro multis facinoribus à ſe perpetratis, multas, grauéſque pœnas luet.*

Σοβαρῶς. ἐντίμως. σπουδαίως.

Σοβαρῶς. *Superbè.* Ex-animo. l. ἐνθύμως. pro, προθύμως. *Acriter. Auidè. Promptè. Diligenter.* Studioſè.

Σοβεῖ. διώκει. κομπάζει. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ πολλὰ κιχάζουσα, σοβεῖ ἐς βόστρυχον αἴγλην.

Σοβεῖ. Perſequitur. *Abigit* Iactat. In epigrammate, *quod videtur mendoſũ.* Et multa *captans, &* aſſequens, abigit in cincinnum, ſplendorem N. L. *fortaſſe ſenſus hic eſt, Et ſplendorem, quem in cincinnis adeò quærebat, atque captabat, tandem eſt adepta.* κιχάζειν *autem hoc loco ſumetur pro magis vſitato* κιχάνειν, *quod &* κιχεῖν, *&* κιχήμι *dicitur, de quibus Lexica.*

Σοβεῖν. Cum grauitate progredi. *Grauiter, ac inſolenter, & ſuperbè incedere.*

Σοβεῖν. μετὰ σεμνότητος προϊέναι. A

Σόβη. Nomen fœmineum. Galea ex equinis pilis, *ſetiſque facta. Vel, Equina cauda muſcarium. Vel, inſtrumentum ex equinis pilis, ſetiſq. factum, ad abigendas muſcas aptũ.*

Σόβη. ὄνομα θηλυκόν. ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν περικεφαλαία.

Σόδομα. Sodoma, & Gomorrha. Nomina turpium, & profanarum vrbium. Et σοδομηνὸς, Sodomenus. Et σοδομίτης. *vel potiùs*, Σοδομίτης. Sodomita. ciuis *huius vrbis. Nam* pariter, *& eodem modo nomen vtrunque pro eodem ponitur.*

Σόδομα, καὶ γόμορρα, ὀνόματα πόλεων αἰσχρῶν, καὶ βεβήλων. καὶ σοδομηνὸς, ὁ πολίτης, καὶ σοδομήτης, ὁμοίως.

Σόεμος. Socmus. Nomen proprium.

Σόεμος. ὄνομα κύριον.

Σοκέλλιος. Socellius. Nomen viri Romani.

Σοκέλλιος. ὄνομα ἀνδρὸς ῥωμαίου. B

Σολέα. Nomen proprium *accuſatiui caſus. Solenſem. cuius caſus* rectus, *eſt* Σολεύς. Solenſis.

Σολέα. ὄνομα κύριον. ἡ εὐθεῖα, ὁ σολεύς.

Σολέμνιος. Solenne donum, quod Eccleſiis ab Imperatore datur non-auferendum. *i. ea conditione, vt is nunquam auferatur.*

Σολέμνιος. ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις.

Σωλήν. σωλῆνος. ὁ. Canalis, fiſtula, tubus. τὸ σωληνάριον. Canaliculus. Tubulus. Σωλῖνος verò, nomen fluuij. Solinus.

Σωλήν. σωλῆνος. τὸ σωληνάριον. σωλῖνος δὲ, ὄνομα ποταμοῦ.

Σολία. Solia. Nomen vrbis.

Σολία. ὄνομα πόλεως.

Σολίεις. Solies. Fluuius.

Σολίεις. ποταμός.

Σολομῶν. Solomon, Rex Hieroſolymorum, filius Dauidis ex Vriæ vxore Berſaba qui contra Dei mãdatum vxores ex gentibus duxit. Illæ verò vniuerſæ ipſius vxores vnà cum Iſraeliticis fuerunt 700. Concubinæ verò 300. Iam autem ætate prouectus, ab Ethnicis mulieribus animo deprauato deflexit ad idololatriam. Coluit enim Aſtarten, Sidoniorũ Deã, & Chamon, Deum Ammonitarum. Et ex mille vxoribus ipſi natus-eſt ſolus mas filius Roboamus, & ipſe ex alienigena Namaa Ammanitide, indignus regno. Nam vxorum-multitudo parit inopiam-liberorum. *Vel, facit ne quis liberos vllos habeat.*

Σολομῶν. βασιλεὺς ἱερουσαλήμ. υἱὸς δαβὶδ, ἐκ τῆς οὐρίου γυναικὸς βηρσαβεέ. ὅς τις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ, ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς ἰσραηλίτισιν ψ΄. παλλακαὶ δὲ τ΄. ἤδη δὲ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρείαν. ἐλάτρευσε γὰρ τῇ ἀστάρτῃ, θεᾷ σιδονίων. καὶ τῷ χαμὼς θεῷ ἀμμανιτῶν. καὶ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν, μόνος ἄρσην ἐγένετο ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς, καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοφύλου ναμμᾶς τῆς ἀμμανίτιδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. ἡ γὰρ πολυγαμία τὴν ἀτεκνίαν ποιεῖ. C D

Σολομῶν. Solomon, filius Dauidis, Rex Iudæorum, ſapientia, & potentia, & opibus præſtans, & illuſtris, & populum iudicans, *in iure dicendo* prudenter, & ſapienter, ab æquitate nunquam recedebat, omnémque ſapientiam diuinæ gratiæ plenam exercebat, & *ſua* doctrinæ plurimos auditores habuit. Hæc, & id genus alia cùm perageret, naturæ, quæ facilè capitur, imbecillitate, ad corporis voluptates abductus, vxores quidem numero mille ducit, illarũ verò verbis adducitur, vt idololatra fiat. Quamobrem Deus imperauit, vt eius regnum diuideretur, non ipſius temporibus, ob memoriam Dauidis patris eius: ſed poſt ipſius obitum, quia potentibus (vt ait Solomõ) potẽs imminet inquiſitio. Hoc eſt, *Deus* à virtute perfectis *viris* accuratam-viuendi-rationem exigit. Ac aliis quidẽ hominibus grauiter delinquentibus perlongam animi-patientiam-parcit, ſanctis verò veniam iſtam non impertit. Et rurſus idem Solomon *dicit*, Minimus quidem, veniâ, & miſericordiâ dignus eſt. Potentes verò, potenter examinabuntur, *& grauiter punientur.* Declinatur verò Σολομῶν. Σολομῶντος. & Σολομῶνος. Et apud nos *recentiores Græcos dicitur* proparoxytonè Σολόμωνος. Vetus verò *Teſtamentum* Σαλωμῶντα vocat *ipſum*, vt ab vrbe Σαλήμ, quod eſt Pax. Eius enim temporibus pax fuit. σολομώντειος λόγος. Oratio Solomontéa. i. Solomonis.

Σολομῶν. υἱὸς δαβὶδ, βασιλεὺς ἰουδαίων. φρονήσει, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανὴς δικάζων τε τὸν λαὸν, ἐν φρονήσει, καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείττονος οὐ διέλιπεν. ἤσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν. καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροατὰς πλείστους ἐποιεῖτο. ταῦτά τε, καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως εὐαλώτῳ περὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος, ἄγεται μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμὸν, πείθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, οὐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ, διὰ μνήμην δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτὴν, ὅτι τοῖς κραταιοῖς ὥς φησι σολομῶν, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τουτέστι, τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους, τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα πλημμελοῦσι μακροθυμεῖ, τοῖς δὲ ἁγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς γνώμης. καὶ αὖθις ὁ σολομῶν. ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος, συγγνωστός ἐστιν ἐλέους. δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. κλίνεται δὲ σολομῶν, σολομῶντος, καὶ σολομῶνος. καὶ προπαροξυτόνως, σολόμωνος παρ' ἡμῖν. ἡ δὲ παλαιὰ, σαλωμῶντα καλεῖ. ὡς ἀπὸ σαλὴμ πόλεως, ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν. σολομώντειος λόγος. E F

Σόλον. Diſcum. Et σόλος. Nomen collis. Solus.

Σόλον. δίσκον. καὶ, σόλος, ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων. Solõ, Execeſtidę filius, Athenieſis Philoſoph*

Σόλων ἐξηκεστίδου. ἀθηναῖος φιλόσοφος, νο-

A μοθέτης, καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ΄ ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ, νς΄. ἐπιβουλευθεὶς δ᾽ ὑπὸ πισιστράτου τοῦ τυράννου, ἀπεδήμησεν ἐν κιλικίᾳ. καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὑτοῦ. οἱ δὲ, καὶ τοὺς ἐν κύπρῳ σόλους, ἐξ αὐτοῦ φασί. καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν κύπρῳ. ἔγραψε νόμους ἀθηναίοις, οἵτινες ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν ἀθήνησι. ποίημα δὲ δι᾽ ἐλεγείων, ὃ σαλαμὶς ἐπιγράφεται. ὑποθήκας δι᾽ ἐλεγείας. καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗ-
B τος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε. μηδὲν ἄγαν, ἢ τὸ γνῶθι σαυτόν.

Legiſlator, & Populi-princeps. Fuit autem Olympiade 47. Alij verò *dicunt eum fuiſſe Olymp.* 56. Inſidiis verò petitus à Piſiſtrato tyranno, in Ciliciam ſeceſſit. Et vrbem condidit, quam de ſuo nomine Solos vocauit. Alij verò dicunt Solos etiam, qui ſunt in Cypro, nomen ab eo accepiſſe, eúmq. in Cypro deceſſiſſe. Scripſit leges Athenienſibus, quas vocarunt axonas, quòd in ligneis tabulis eſſent ſcriptæ. *Extat* & ipſius elegiacum poema, quod Salamis inſcribitur. Ite præcepta-morum elegiaca, & alia. Eſt autem & ille vnus de illis, qui ſeptem Sapientes dicuntur. Eiúſque ſcitè-dictum hoc fertur, Ne quid nimis. Vel, Noſce te-ipſum.

Σόλων. τοῦτον εἵλοντο οἱ κιῤῥαίοις πολεμεῖν ἠρημένοι σύμβουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης, ἀνεῖπεν ἡ πυθώ.

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρρίψετε πύργον ἑλόντες,
Πρίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος ἀμφιτρίτης

Κῦμα ποτικλύζοι, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

C ἔπεισεν οὖν ὁ σόλων καθιερῶσαι τῷ θεῷ τὴν κιῤῥαίαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλασσα. ἀνευρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ σόλωνι σόφισμα, εἰς τοὺς κιῤῥαίους. τοῦ γὰρ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ῥέον δι᾽ ὀχετοῦ εἰς τὴν πόλιν, ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν, πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἔτι ἀντεῖχον ἔκ τε φρεάτων, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ θεοῦ πίνοντες. ὁ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου τὰς ῥίζας ἐμβαλὼν εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ᾔσθετο ἔχων, ἀπέστρεψεν αὖθις εἰς τὸν ὀχετόν. καὶ ἀνεφορή-
D θησαν ἀνέδην οἱ κιῤῥαῖοι τοῦ ὕδατος. καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαῤῥοίας ἐξέλιπον. οἱ δὲ, ἐπὶ τοῦ τείχους τῇ φρουρᾷ ἀμφικτύονες, εἷλον τὴν φρουρὰν, καὶ τὴν πόλιν.

Σόλων. Hunc illi, qui delecti fuerant ad bellum Cirrhæis faciendum, elegerunt conſiliarium, *& in ſuum conſilium adhibuerunt.* Illis verò de victoria conſulentibus-oraculum, Pythia reſpondit,

Non priùs huius vrbis deiicietis turrim captam,
Quàm meum lucum glaucos oculos-habentis Amphitrites
Fluctus alluat, reſonans in nigrum mare.

Suaſit igitur Solon, vt Deo Cirrhæam conſecrarent, vt ita Apollinis luco mare vicinum eſſet. Solon aliud quoque commentum aduerſus Cirrhæos excogitauit. Fluminis.n.aquã, quæ per canalem fluebat in vrbem, auertit aliò. Cirrhæi tamen obſidentibus adhuc reſiſtebant, tum ex puteis, tum aquam à Deo *cælitùs demiſſam.i.aquam pluuiam* bibentes. Ille verò *Solon* hellebori radicibus in flumen coniectis, poſtquàm animaduertit aquam illo veneno ſatis infectam, *l. i. flumen* conuertit rurſus in canalem, *& in priſtinum alueum reduxit. l. ἐνεφορήθησαν, ab ἐμφορέομαι.* Cirrhæi autem aqua illa copioſè repleti ſunt. Quamobrem ipſi quidem, ventris-profluuio defecerunt, *ac perierunt.* Amphictyones verò, qui erant in illius caſtelli præſidio, caſtellum, & vrbem ceperunt.

N O T Æ.

Οὐ πρὶν τῆς δὲ πόλιος] Legendum, vt & Vvolfius,

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες.

ab ἐρείπω. ψω. demolior, deſtruo, deiicio, deturbo, proſterno. Pro ἀνεῖπεν, ſi codex ſanus, aliàs ἀνεῖλεν diceretur, quod frequentius.

E Σόλος. ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων. ὅτι σόλων ὁ νομοθέτης ἀθηναίων, φίλων ἡττώμενος ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπάς.

Σολπίκιος. ὕπατος, ῥοῦφος ἐπίκλησιν. ἀνὴρ ἦν ἔν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς, καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐζηλωκὼς τὴν διὰ μέσου.

Σόλοι. σικελίας πόλις, καὶ κύπρου ἀφ᾽ ὧν ὁ σολοικισμός. βαρβαριζόντων κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. σόλων δὲ ταύτην κτίζει. ἀπ᾽ οὗ τὴν ἐπωνυ-
F μίαν ἔσχεν. ἢ σολοικισμὸς, ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός. σόος γὰρ καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἔνθεν καὶ λαοσσόος, ἡ τὸν λαὸν σώζουσα.

Σολοικισμός ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐν τῇ κακίᾳ λέξις, παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδαιμονούντων ἑλλήνων. σολοικισμὸς δέ ἐστι, λόγος ἀκατάλλη-

Σόλος. Solus. Nomen collis.

Σόλων. Solon, ille Athenienſium-Legiſlator, ab amicis ære-alieno-oppreſſis victus, debitorum reſectiones introduxit; *id eſt, vt Latini loquuntur, nouas tabulas inſtituit.*

Σολπίκιος. Sulpicius, cognomento Rufus, Conſul *Romanus*, vir fuit & rebus bellicis clarus, & qui mediam Reipub. ſectam, *& viam* eſt ſectatus.

Σόλοι. Κιλικίας πόλις. *Sic ſuprà, ſic & Geographi.* Soli. Ciliciæ, & Cypri vrbs. Vnde ſolœciſmus *nomen accepit*, quòd ſua lingua *Soli* barbarè-loquerentur. Hanc autem *vrbem* condidit Solon, à quo nomen *impoſitũ* habuit. Vel *σολοικισμὸς dictus eſt ἡ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός.* i. Solœciſmus, eſt ſalutæ orationis fœdatio, *& legitimæ dictionis vitiatio, ſiue corruptio.* σόος *enim etiam per o paruum dicitur.* Vnde etiam *Minerua dicta* λαοσσόος. i. populi-ſeruatrix, quæ populum ſeruat.

Σολοικισμός. Barbariſmus *quidem*, ex vitiis dictionis, præter cõſuetudinẽ clarorũ, *ac probatorũ* Græcorũ, eſt *cõflatus.* Solœciſmus verò, eſt oratio incõgruè cõpoſita

quæ legitimam, & vſitatam dicendi rationem, conſecutionem & conſtructionem violat, vt hoc, Ego ambulans murus cecidit. *Pro,* ἐμοῦ περιπατοῦντος. *Me ambulante.*

λῶς συντεταγμένος. ὡς τὸ, ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε. A

NOTÆ.

Λέξις] Legendum ſuſpicor, ἐκ τῶν κακιῶν λέξεων, παρὰ τὸ εἶδος τῶν ἐνδοκιμούντων. Vel, ἐκ τῶν κακιῶν λέξις vocatur, ex vitiis conflata dictio, i. vitioſa dictio.

Σόλοικος. Nomen proprium.
Σόλοικος. ὄνομα κύριον.

Σολοικοφανής. Solœcophanes. Locus, qui ſolœciſmi quidem particeps eſſe videtur, non tamen eſt particeps. *Solœcophanes, locus, qui ſolœciſmi quidem ſpeciem habet: ſed tamen non eſt verè ſolœciſmus.*
Σολοικοφανὴς χωρίον. τὸ δοκοῦν μὲν μετέχειν σολοικισμοῦ, μὴ μετέχον δέ. B

Σόλυμα. Solyma. Vrbs.
Σόλυμα. πόλις.

Σολυμᾶς. Solymâs. Nomen proprium.
Σολυμᾶς. ὄνομα κύριον.

Σόλυμοι. Solymi. Nomen gentis.
Σόλυμοι. ὄνομα ἔθνους.

Σομφῶδες. Laxum. *Molle. Fungoſum, vt ſpongia.*
Σομφῶδες. τὸ χαῦνον.

Σόραιχος. Soræchus. *Nomen viri proprium. Sic etiam ſuprà legendum in voce* Σίνων. *& per ſimplex* ν *ſcribendũ* Σίνων. *&* Σινωνίς. Vt, Cùm autem Soræchus recens abiiſſet illa Sinonis ſtatim acceſſit.
Σόραιχος. ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ σοραίχου, ἡ σινωνὶς ἐφίσταται.

Σορός. Monumentum. Loculus. *Sepulchrum. Oſſium, & cadauerum aceruus, & cumulus. Conditorium etiam à quibuſdam vocatur. Item ſandapila. Capulus, ſiue capulum. Ariſtophanes in Veſpis. pag. 360. v. 21. & 22. Schol. annot. 11. & 12.*
Σορός. μνῆμα. θήκη. C

Heus tu, faſtuoſe, vel, fumoſe, *& manus attritas habens,* ô capuli decus, ô capularis ſenex,
Ὦ οὗτος, τυφεδανέ, καὶ χειρόθλιψ.

Deſideras, amaréque videris formoſam ſandapilam.
Ποθεῖς, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Sed in textu legitur per ει χειρόθλιψ. *Schol. annot. 11. vertunt,* τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀποθλίβων. *i. ô muliebris pudendi compreſſor. &c. Vide* χοῖρος. Et σοροπηγός. capulorum compactor. Qui loculos mortuis facit. Pollinctor. Veſpillo. Libitinarius. Ariſtoph. *in Nubibus. pag. 104. v. 9. Schol. annot. 1.*
καὶ σοροπηγός. ἀριστοφάνης.

An pollinctoribus inſaniam eius dicam?
Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω; D

σοροπηγοῖς. capulorum compactoribus. Illis, qui mortuis loculos faciunt. Hoc eſt, aliud *inſaniæ ſanandæ* remedium non habebit, niſi mortem. Quamobrem oportet ipſi res ad ſepulturam neceſſarias parare.
Τοῖς τὰς σορὰς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. τοῦτ' ἔστιν, ἄλλως ἴασιν οὐχ ἕξει, ἢ τὸν θάνατον. καὶ δεῖ αὐτῷ πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια παρασκευάζειν.

Σοσσιανός Soſſianus, & Soſſius. Nomina propria.
Σοσσιανός. καὶ σόσσιος, ὀνόματα κύρια.

Σοῦ. Surge. Rue. Abi. Curre. Ariſtophanes Veſpis. *pag. 317. v. 17. & 18. Schol. annot. 12.*
Σοῦ. ἀριστοφάνης σφηξί.

Vbi, vbi eſt meum rete?
Ποῦ, ποῦ 'στιν ἐμοῦ τὸ δίκτυον;

Surge, ſurge, rurſus ſurge.--
Σοῦ, σοῦ. πάλιν σοῦ.--

Hoc dicitur de auibus, *quas abigere ſolemus, dicentes* σοῦ, σοῦ, σοῦ. *q. d. Surge, ſurge, ſurge, &c. vt in meis notis. Sequens exẽplum ad* σοῦ *non facit: ſed in voce* Σοφὸς *eſſet ponendum.* Et Ariſtoph. rurſus *in Theſmophor. pag. 516. v. 14. 15. 16. 17.*
ἐπὶ ὀρνίθων. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. E

Eu. *Agathon, ſapiens eſt ille vir, quicunque breui* ſermone
Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅς τις ἐν βραχεῖ

Multas præclarè poteſt, & compendioſè proferreres.
Πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

Ego verò communi calamitate percuſſus,
Supplex acceſſi ad te.--
Ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος,
Ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.--

NOTAE.

Σοῦ. Vuolfius hunc locum ita reddidit. Vbi, vbi eſt meum rete? Tuum, tuum rurſus tuum ſupra aues eſt. F Sed horum verborum vim non videtur ſatis intellexiſſe. σοῦ enim, σοῦ, ſunt voces, quibus aues abigere ſolemus (vt aliâs cs, cs, cs dicimus, vel potiùs x, x, x, literæ ξ ſonum aſperiorem pronuntiantes) & videtur idem valere, ac τὸ σύου (quod à σεύομαι, quod à σεύω, vnde σεύω, cieo, concito, commoueo) per contractionem σοῦ, ἄγου σεῦου, ſurge, rue, curre, celeriter abi. Et in plurali σοῦσθε. ocius ſurgite, currite, ruite. Æſchylus in ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. pag. 69. f.

Ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ.
Ruite omnes, impetuosè ſurgite cum omni armatura.

Idem

A Idem in Perſis.pag.126.v.7.σοῦνται dixit,pro ὁρμῶνται,vel ὁρμῶνται.Ruunt.Impetuoſè ferũtur. Idem in Chœforis.pag.252.ſ.σοῦται.pro ὁρμᾶται.Sed hoc tanquam à σεύομαι.σέῃ.σόεται. per contract.σοῦται. Nam à σέω, deductum σόω,verſo ε in ο.Idem in ſupplicibus.pag.335.verbum σοῦσθε quater vſurpat. Quinetiam (quod obſeruatu dignum)ab hoc σέω,vnde σόω,deriuatum eſt nomen σόος.σοῦς.ὁ.pro motu corporum,quæ ſurſum feruntur. Sic enim Ariſtoteles de cœlo lib.4.cap.vlt.pag.224. I. φασὶ γὰρ οὐκ εἰς ἓν ὁρμᾶν τὸν σοῦν,λέγοντες σοῦν,τὴν κίνησιν τῶν ἄνω φερομένων σωμάτων. Hinc etiam Italicum,& Gallicum aduerbium Su,ſu.Vel,ſus,ſus. Quibus vocibus aliquos ad celeriter ſurgendum adhortamur,niſi fortè quis hæc ab aduerbio Latino ſurſum per apocopen deriuata contendat.Cuius contentioni vehementer non repugnabo.

Σουβαρμάχιος. οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμὼν,πιστότατος τῷ εὐνούχῳ Εὐτροπίῳ, εἴπερ τις
B ἄλλος. ἔπινε δὲ οἶνον πλείονα, ἢ ὅσον ἠδύνατο χωρεῖν. ἀλλ' ὅμως τὰ περὶ γαστέρα διὰ τὴν συνήθειαν οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν, καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν. ἀεὶ γοῦν ἦν πεπωκώς τε, καὶ οὐ πεπωκὼς μεθύων. τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσί. καὶ πρὸς τὸ πίπτειν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα, καὶ συνιστάμενος. ἦν δὲ βασιλικοῦ μὲν γένους Κόλχος ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ Φᾶσιν, καὶ Θερμώδοντα. τοξότης ἄριστος, εἴγε μὴ κατετό-
C ξευεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς τρυφῆς.

Σούκινοι. καὶ ἐλεφάντινοι, δάκτυλοι. ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι.

Σοῦ γ' οὕνεκα. τοῦτο λέγειν εἰώθεσαν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Σουναμῖτις γυνή.

D Σούνιον. καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φυγούσῃ.

Σούπερβος. παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος. οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπερβος, ἕβδομος, καὶ ἔσχατος βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς πᾶσαν μετακίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον. καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν. ἅτε δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων. τούς τε νόμους μεταθεὶς, καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ συνήθες προ-
E βαλλόμενος. καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος. δεσμά τε, καὶ μάστιγας, ξυλίνους κλοιοὺς, καὶ σιδηροῦς, πέδας, ἁλύσεις, μέταλλα, ἐξορίας ἐφεῦρεν. ὑπερόπτης δὲ καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγεται οὖν ὁ ἀλαζὼν ὡς σοῦπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων. σοῦπερ γὰρ, τὸ ἐπάνω δηλοῖ.

Σουπηριανός. σοφιστής. τὸ γένος Ἴσαυρος. τῆς Λαχάρους διατριβῆς. ἐγένετο δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανὸς,
F ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, καὶ τὴν φύσιν ὑποχωθέστερος. οὕτω δὲ ἐπίπονος, καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία καὶ ἁπλῶς φάναι λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης, οὐ δὲ ἐπιτιμήσεων, οὐ μαστίγων φειδόμενον ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλι-

Σουβαρμάχιος.Subarmachius.Hic fuit ſatellitũ dux, fideliſſimus eunucho Eutropio, ſi quis alius. Sed plus vini bibebat, quàm capere poterat. Sed tamen *eius* venter, propter conſuetudinem,& exercitationem adeò robuſtam,& iuuenilem, *ac ſtrenuam*, omnia ferebat ad naturalem humorum excretionem.*ac egeſtionem.*Semper igitur erat ebrius ſiue potaſſet, ſiue non potaſſet. Ebrietatem verò tegebat lubrico, *& incerto* pedum ingreſſu,*vel potiùs,ebrietatem verò velabat non lubrico,nec vacillante, nec fluctuante pedum inceſſu*,& propter iuuenilem ætatem caſui reſiſtens, & conſiſtens.*greſſúmque firmans.vel,gradum firmum figens.* Erat autem regij generis Colchus germanus,ex iis, qui ſupra,*vel,vltra,*Phaſidem,& Thermodontem habitant,optimus ſagittarius,niſi luxus immodicus ipſum *ſuis* ſagittis confeciſſet.

Σούκινοι.Annuli ſuccini.*i.ex ſuccino facti, quod vulgus vmbram vocat,*& eburnei mulieribus ſunt vtiles, *conducunt.*

Σοῦ γ' οὕνεκα. Tui profectò cauſa. *Tua cauſa.In tuam gratiam.*Ariſtoph.in Ranis.*pag.*137.*v.*22.*Schol.annot.*12. Hoc dicere ſolent nautæ vectori, *qui aliquò proficiſci, vbiq́ue cupit.*

Σουναμῖτις γυνή. Sunamitis mulier. *Mulier Sunamitica.*

Σούνιον. Sunium *promontorium,de quo Dionyſ.de ſitu orbis.pag.*72. Vt, Et in via, quæ *ducit* ex Piræeo, in Sunium fugienti.

Σούπερβος. Apud Romanos vocatur ſuperbus,*qui Græcè dicitur ὑπερήφανος.* Sic vocatus eſt Tarquinius Superbus, ſeptimus, & vltimus Romanorum Rex, qui totum principatum in arrogantem,*ac tyrannicum dominatum* mutauit, & Rempub. grauiorem reddidit.*i.grauiter oppreſſit,*quippe quòd huiuſmodi facinoribus,*ac artibus* ad principatum prouectus fuiſſet *eóque potitus eſſet*, & leges mutans,*ac abrogans*, & Magiſtratus deſignans *& creans* contra morem,& per eos, *ac per eorum facinora* populum fœdè tractans,*& excarnificans,atque diſcrucians.* Et vincula,& flagella,& lignea,& ferrea collaria,compedes,catenas,metalla,& exilia præterea excogitauit. *Fuit autem homo* ſuperbus,& arrogans,vnde etiam cognomen habuit. Superbus igitur,*qui Græcè vocatur ὑπερήφανος,ὑπερόπτης,& ἀλαζὼν,Latinè* dicitur,quòd ſuper alios eſſe velit.Super enim *apud Latinos* ſignificat *ἐπάνω apud Græcos.*

Σουπηριανός. Superianus, Sophiſta, genere Iſaurus, Lacharis ſectæ,*Lacharis diſcipulus.*Hic autem Superianus ſatis quidem ſerò ad diſcendum acceſſit, & ingenio tardiore fuit:ſed adeò laborioſus, & diligens, vt,cùm annos ampliùs triginta natus, Oratorum libros legere cœpiſſet,& (vt paucis rem expediam)cũ ad liberales diſciplinas animum aduertere, *iiſque ſeriam operam dare cœpiſſet,hæc ipſa ſtudia* à ſe ipſo per vim exigeret,& nec obiurgationibus, nec flagris parcẽs,

caſtitate ediſceret, quæ ab aliis omnibus, dum adhuc ſunt pueri, pædagogi, & magiſtri exigunt. Quinetiã ipſe Superianus à ſe-ipſo flagris cæſus in balneis ſæpe conſpiciebatur. Quamobrem à ſpe non aberrauit. Sed paulo pòſt in illa ſplendida, & celebri Athenarum vrbe prædicabatur Sophiſta, Lachare, gloria non multo inferior. Scio enim eſt Lacharem factũ eſſe Sophiſtam, diligentia magis, quàm ingenio. Eius enim orationes legi, & mihi primùm ex ipſius dicendi-genere coniecturam-ducenti, valde quidem accuratus: at ingenio tardiore viſus-eſt. Illius etiam viri imaginem vidi manifeſtè denunciantem, qua natura fuerit Lacharis, quòd ſcilicet ad orationem quidem, *& eruditionem fuerit* tardior: ſed formoſo, & bono vultu ad virtutem *parandam præditus*, dignus, qui Philoſophus potiùs, quàm Sophiſta vocetur. Nam alioqui Lachares vir fuit Deo-charus, qui viſum amiſſum recepit.

A — κίας, ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται, παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε, καὶ διδασκάλων. ἀλλ᾽ ὅγε σουπηριανὸς αὐτὸς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ μεμαστιγωμένος ἑωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὔκουν οὐδὲ διήμαρτεν ἐλπίδος. ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς, καὶ ἀοιδίμοις ἀθήναις, ἀνηγορεύετο σοφιστὴς, οὐ πάνυ τῆς λαχάρους δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν, ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον, ἢ φύσεως. ἐνέτυχον γὰρ αὐτοῦ λόγοις. καί μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί μοι τὴν φράσιν, ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα. τὴν δὲ φύσιν, ἀμβλύτερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς ἄντικρυς ἐπαγγέλλουσαν οἷος ἦν λαχάρης τὴν φύσιν. ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους. καλὸς δὲ, καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετήν. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ λαχάρης, ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο. — B

Συρῆνας. Surenas N. L.

Συρῆνας.

Συσιανή. Suſiana. Nomen loci. *Nomen deductum à Suſa. Suſorum. Sic autem Perſidis metropolis appellabatur.* Et ſuſinum, vnguentum *ex ſuſo confectum*. Vel ipſum lilium, *quod ſuſum apud Phrygas dicebatur.*

Συσιανή. ὄνομα τόπου. καὶ σούσινον, τὸ μύρον. ἢ τὸ κρίνον. — C

Σούσιον. Suſium. Nomen gentis. Suſij, cùm cadauer combuſſiſſent, oſſa patri Tithono tulerunt.

Σούσιον. ὄνομα ἔθνους. τὸν νεκρὸν καύσαντες οἱ σούσιοι, τὰ ὀστᾶ κομίζουσι τῷ πατρὶ τιθωνῷ.

Συφίς. Suffis. Indiæ regio.

Συφίς. χώρα ἐν ἰνδίᾳ.

Σόφακας. Sophacas. Nomen proprium. *Videtur accuſatiuus pluralis, à recto* Σόφαξ. ε.

Σόφακας. ὄνομα κύριον.

Σοφία. A latere ſanctæ Sophiæ ablatæ-fuerunt græcanicæ columnæ 427. Deorum Græcanicórum. *i. gentilium*, & Cari patrui Diocletiani, & 12. ſignorum *cæleſtium*. Imperatorum verò Chriſtianorum, columnæ. *ſtatuæ* 80. quibus vrbi diſtributis Iuſtinianus magnum templum extruxit.

Σοφία. ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγίας σοφίας, στῆλαι ἀφῃρέθησαν ἑλληνικαὶ υκζ, θεῶν ἑλληνικῶν, καὶ κάρου πατρῴου διοκλητιανοῦ, καὶ τῶν ιβ ζωδίων. βασιλέων δὲ χριστιανῶν, στῆλαι π΄. ἃς ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει, τὸν μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησε. — D

Σοφία μωροῦ. Sapientia ſtulti. Sermones imperuij *ſic vocantur*.

Σοφία μωροῦ. ἀδιεξόδευτοι λόγοι.

Σοφίαν. Sapientiam communiter *vocant, rerum* omnium diſciplinam, & artem, & prudentiam, & ſcientiam, aut mentem. Homerus ſemel vſus-eſt hac σοφίας voce, non quemadmodum nunc *vocamus*, informationem morum per verba, & res *paratam. i. verborum, rerúmque peritia comparatam*: ſed fabrilem artem, *& fabrilis artis peritiam, vt, quum Iliad. o. pag. cum Euſtat. comment.* 1022. *M. de fabro dicit*, ὅς ῥά τε πάσης εὖ εἰδῇ σοφίης. i. qui omnis bene peritus-ſit ſapientiæ, *pro, fabrilis artis.* σοφία. Sapientia, & σοφὸς, ſapiens, qui *ſapientiam* iſtam profitetur. *Sapiens autem ille fuerit*, qui ſummam, & accuratiſſimam animi virtutẽ habuerit. Philoſophus verò *dicetur*, qui ſapientiam amplectitur, *ipſius eſt ſtudioſus.* Sapientia *eſt* etiam eloquentia, *vel, facundia*, & rerum-diuinarum cognitio. Sapientiam Plato putat maximè-propriè eam *eſſe*, quæ ſit earum rerum, quæ mente-percipiuntur, *intelliguntur*, & verè ſunt, quam circa Deum, & animam à corpore ſeparatam *verſari* dicit. Propriè verò ſapientiam vocit & ipſam Philoſophiam, quæ-eſt diuinæ Philoſophiæ cupiditas. Communiter verò dicitur apud ipſum ſapientia, omnis etiam *rerum* peritia, vt, quum *Deum* rerum-omnium-opificem vocat ſapientem.

Σοφίαν κοινῶς. ἁπάντων μάθησιν. καὶ τὴν τέχνην, τὴν φρόνησιν. καὶ ἐπιστήμην, ἢ τὸν νοῦν. ἅπαξ ἐχρήσατο ὅμηρος σοφίᾳ. οὐ καθάπερ νῦν τὴν διὰ λόγου, καὶ πραγμάτων ἐπισκευὴν λέγων τοῦ ἤθους, ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ὅς ῥα εἰδῇ σοφίης. — E σοφία, καὶ σοφὸς, ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος, ὃς ἂν εἴη κατὰ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος. φιλόσοφος δὲ, ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. σοφία, καὶ ἡ εὐγλωττία. καὶ ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις. σοφίαν πλάτων ἡγεῖται ἰδιαίτατα, μὲν τὴν τῶν νοητῶν, καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην. ἥν φησι περὶ θεὸν, καὶ ψυχὴν, σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν, καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ. ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ᾽ αὐτῷ σοφία, καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία. οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν. — F

Σοφίζω. Verbis-decipio. *l.* λόγοις. Accuſatiuo.

Σοφίζω. λόγοις ἀπατῶ. αἰτιατικῇ.

Σοφιστεία. Sophiſtæ-doctrina. Inanis-ſapientia. Captioſa, & fallax docendi ratio.

Σοφιστεία.

A Σοφιστής. ἀπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι. ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστής, καὶ ὁ διδάσκαλος. ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν, σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. ὀδύναις τε, καὶ νόσοις γίνεσθαι σοφιστὴν ἄκρον. καὶ Ἀριστοφάνης λέγει. σοφίζῃ, ἀντὶ τοῦ τεχνάζῃ. σοφίας γὰρ, καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

Σοφιστής. Sophiſta. Fallax. Impoſtor. à verbo σοφίζεσθαι, quod eſt verbis decipere. Dicitur autem Sophiſta, & *artium* magiſter, vt ille, qui ſapientiam-docet, *& ſapientes reddit eos, quos docet.* Olim verò Sophiſta vocabatur *vir* ſapiens. Vt, Doloribúſque, morbíſque ſummum Sophiſtam eſſe *pro, dolorum, & morborum ſanandorum ſapientiſſimum, & peritiſſimum artificem eſſe, pro, medicum excellentiſſimum eſſe.* Et Ariſtophanes dicit σοφίζῃ, pro τεχνάζῃ. Sapienter-agis Sapienter-loqueris. Pro, callidè, fallaciter agis, aut loqueris. Oratione-fallis Agis-captioſè. Doloſè agis. Nam σοφίας, & σοφίσματα *priſci* vocabant technas, *malas artes, dolos, fraudes, aſtus, calliditates, argutias fallaces, & captioſas, quibus homines imperiti facilè falluntur, & capiuntur. Vide Ariſtoph. in Pluto. pag. 9. v. 10. in* Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα.
B *Conſule Schol. Et in Nubibus. pag. 79. v. 7. & in Nub. p. 114. 2.*

Σοφιστής, πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς. καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σοφιστής. Sophiſta. *Sic appellatur* omnis artifex, & qui dicendi facultatem exercuit. *& qui profitetur eloquentiam,* & qui volens, *alios* inſultat in verbis, *q. i verbis cauillatur, vltróque, ſciens, & prudens argutiis verborum vtitur, vt aliquos fallat.*

Σοφιστής. κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν. οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς, τοὺς περὶ μουσικήν. καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος, σοφοὶ μὲν ἡμεῖς, ἀλλ' οὐ πάντα σοφισταί. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὅτι πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς. τοὺς μετεωρολέσχας
C λέγει νῦν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, ὅπου μὴ δὲ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὤκνησαν οὕτω. Πλάτων γοῦν ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν δράματι σοφισταῖς, καὶ τὸν Ὀπούντιον ποιητὴν Βακχυλίδην, εἰς τοὔνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες, ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ, Ἀριστοφάνης, ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφιστής. Sophiſta. *Ariſtoph. in Nubibus pag. 114. v. 2.* So. Ne ſis ſolicitus *bis de rebus. Nam* accipies illum *filium tuum, à me factum* ſophiſtam dexterum. *& egregium artificem dicendi.* Sic vocabãt omnes eruditos. Priſci verò ſapientiam vocabant *ipſam Muſicam,* & ſophiſtas, eos, qui circa Muſicam *verſabantur, qui Muſica dabant operam. i. ipſos Muſicos.* Et Philoſtratus Lemnius *dicit.* Sapientes nos quidem *ſumus:* ſed non omnibus *in rebus* Sophiſtæ, *nec artifices peritiſſimi.* Et Ariſtoph. Nubibus *pag. 79. v. 7. Schol. annot. 3.* Quia plurimos iſtæ *Nubes* paſcunt Sophiſtas. Nunc *ita* vocat eos, qui-de-rebus-ſublimibus-nugantur, *q. d. ſubliminugatores.* Abuſiuè verò *ſic appellat* etiam omnes diſciplinarum ſtudioſos *& peritos, ac eruditos viros.* Neque verò mirum *eſt, quòd iſtos ita vocet,* quandoquidem ne tibicines quidẽ ſic appellare dubitauit. Plato profectò, Comicus poeta, in fabula Sophiſtis, illum etiam Opuntiũ poetam Bacchylidem *in Sophiſtarum numero poſuit, & So-*
D *phiſtarum nomine comprehendit:* Sophiſtæ verò *dicuntur* omnes, quotquot *ſunt* eruditi. Abuſiuè verò Ariſtophanes Sophiſtarum nomen accepit pro quauis arte, *pro viris, qui ſunt cuiuſuis artis periti.*

Σοφιστής ἐστιν. ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. καὶ ζήτει ἐν τῷ δύναμις.

Σοφιστής. Sophiſta eſt, qui ex ea, quæ videtur eſſe ſapientia, quæſtum-facere poteſt. *Vel, qui ex ſapientiæ oſtentatione q. f. p.* Quære in voce Δύναμις.

Σοφοκλῆς. Σοφίλλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος τραγικός. τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ' ὀλυμπιάδα. ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ'. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς. καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαί-
E δεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι. ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν. ἔγραψε ἐλεγείαν τε, καὶ παιᾶνας, καὶ λόγον καταλογάδην. περὶ τοῦ χοροῦ πρὸς Θέσπιν, καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι. Ἰοφῶν. Λεωσθένης. Ἀρίστων. Στέφανος. Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἐτῶν ς'. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ'. ὡς δέ τινες καὶ πολλῷ πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

Σοφοκλῆς. Sophocles, Sophili Colonæi filius, Athenienſis, tragicus *poeta,* natus Olympiade 73. ita vt ſit annis 17. antiquior Socrate. Hic primus tribus hiſtrionibus eſt-vſus, & eo, qui vocatur Tritagoniſta. *i. tertiarum-partium-actor.* Primus etiam Chorum ex quindecim iuuenibus introduxit, cùm antè duodecim *tantùm in theatrum* ingrederentur. Appellatus autem fuit Apis, ob *orationis* ſuauitatem. Primus etiam ipſe tragicas inter ſe fabularum contentiones, *collationes, & concertationes* inſtituit: ſed nõ delectum-militum. Scripſit & Elegiam, & Pæanas, & orationẽ ſolutam, *nulliſque metrorum vinculis aſtrictam,* de Choro cum Theſpide, & Chœrilo contendens. Filij verò, quos habuit, *ſunt* iſti, Iophon, Leoſthenes, Ariſton, Stephanus, Meneclides. Obiit autem anno ſexto poſt Euripidis mortem. Docuit *ac edidit* fabulas 123. vel etiam multo plures, vt quidam *tradunt.* Victorias verò 24. reportauit.

F Σοφοκλῆς. Ἀρίστωνος. υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους, τοῦ πρεσβυτέρου. Ἀθηναῖος. τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ'. οἱ δὲ, φασὶν ια'. νίκας δὲ εἷλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας. Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερεβάλλετο τοῦ Σοφοκλέους. ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη, καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν

Σοφοκλῆς. Sophocles, Ariſtonis F. nepos verò ſuperioris Sophoclis ſenioris, Athenienſis, Tragicus poeta. Edidit autem 40. tragœdias, alij verò dicunt vndecim. Septem verò victorias eſt-adeptus. Scripſit & elegias. Apollonius temperantia ſuperabat Sophoclem. Nam ille quidem, cùm ad ſenectutem per-

uenisset, & iam conſenuiſſet, dixit ſe furioſum, & agreſtem, ſæuúmque dominum effugiſſe. Apollonius verò Tyaneus, propter ſuam virtutem, & temperantiam, ne in adoleſcentia quidem ab his *feris, & voluptatibus* eſt-victus. Sed etiam cùm eſſet iuuenis, & corpore robuſto, *Venerem, omnéſque voluptates domabat, & dominum iſtum* coercebat, & dominatum in eum furentem exercebat. Quidam tamen eum calumniantur ob res Venereas, quaſi amatorio peccato fuerit-vſus, *& ob amorem peccarit*, & propterea apud Scytharum gentem annum-exegerit. Cæterùm ne Euphrates quidem illum virum ob res Venereas vnquam eſt-calumniatus, quamuis falſas literas contra ipſum fuerit-commentus. Diſſidebat enim ab Apollonio, *eique aduerſabatur*, quia eum pecuniæ cauſa omnia facere dicebat, eúmque iſte deridebat, & ab iſto *turpi* quæſtu abducebat, & à ſapientiæ cauponatione *reuocabat, ac auertebat.*

ἐλθόντα ἐς γῆρας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς, ὑπ' ἀρετῆς τε, καὶ σωφροσύνης, οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἡττήθη τούτων. ἀλλὰ καὶ νέος ὢν, καὶ τὸ σῶμα ἐῤῥωμένος, ἐκράτει τε, καὶ λυττῶντος ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως συκοφαντοῦσί τινες ἐπ' ἀφροδισίοις αὐτὸν ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος. οὔκουν οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα. καί τοι ψευδῆ γράμματα κατ' αὐτοῦ ξυνθείς. διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον. ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα, ἔσκωπτεν οὗτος, καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματίζεσθαι, καὶ τῆς σοφίας καπηλεύειν. A B

Σοφοκλῆς. Sophocles. Athenienſis, Tragicus poeta, & Lyricus, nepos illius antiqui *Sophoclis*. Fuit autem poſt Pleiadem, hoc eſt poſt ſeptem illos Tragicos, qui vocati fuerunt Pleias. Eius fabulæ *ſunt* quindecim.

Σοφοκλῆς. Ἀθηναῖος. τραγικὸς καὶ λυρικός. ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν πλειάδα. ἤτοι μετὰ τοὺς ζ' τραγικούς. οἵ τινες ὠνομάσθησαν πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιε'.

Σοφονίας. Sophonias. Nomen proprium.

Σοφονίας. ὄνομα κύριον.

Σοφός Sapiens. Venator-epodorum. *Captator-carminum*. Dauid. Veneno-inficitur dum-inficitur-veneno. Vt illud, Sapientes ſunt malefaciendi *cauſa*. Et vbi ſapiens? Vbi ſcriba? Non enim veros, *i. verè* ſapientes *ita* vocat: ſed eos, qui quibuſdam videntur eſſe *ſapientes.*

Σοφός. ὁ θηρεπῳδός. Δαβίδ. φαρμακοῦται φαρμακευομένη. ὡς τὸ σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι. καὶ ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; οὐ γὰρ τοὺς ἀληθῶς σοφοὺς ὀνομάζει. ἀλλὰ τοὺς ποσὶν εἶναι δοκοῦντας. C

Σοφός. *Oraculum Delphicum, quod extat apud Ariſtophanem in Nubibus pag. 67. Schol. annot. 4. vbi legitur* Σωκράτης σοφώτατος.

Sapiens quidem eſt *Sophocles: ſapientior verò Euripides.*

Virorum verò omnium Socrates eſt *ſapientiſſimus.*

Σοφὸς

Σοφὸς Σοφοκλῆς. σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.

Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτερος.

Σόφων. Sophon. Sophônis. Nomen montis.

Σόφων. σόφωνος. ὄνομα ὄρους. D

Σοφώτατε. Sapientiſſime. Pro, furaciſſime Nam & ipſos fures vocabant ſapientes. *i. callidos, aſtutos.*

Σοφώτατε. ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον.

Σοφοὶ. *Senarius, ſi tollas articulum* τῶν, *qui metrum violat.* Sapientes *euadunt* tyranni, ſapientum conſuetudine *vtentes, & cum iis colloquentes, & verſantes.*

Σοφοὶ τύραννοι, τῇ τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.

Σῷ. Per-vnicam ſyllabam *cum* ι *ſubſcripto ſcriptum, pro* οἱ σῶοι. Salui. Etiam apud Thucydidem *reperitur lib. 3. pag. 192. A. Schol. annot. 4.* σῶν, καὶ ὑγιᾶ. *Saluum, & Sanum.* Alij verò, quod vſitatius, ſcribunt σῶοι. Et σῶν per-vnicam-ſyllabam, pro σωζομένων. ſaluorum, integrorũ. Et σῶν, *pro* σῶον, καὶ σωζόμενον. *i. ſaluum, & incolumem. Vt* Integrúmque, & ſaluum, & illæſum reddidit. F. εἰργάσατο.

Σῷ. μονοσυλλάβως, οἱ σῶοι. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. οἱ δὲ, συνηθέστερον γράφουσι σῶοι. καὶ σῶν μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ σωζομένων, ὁλοκλήρων. ὁλόκληρόν τι, καὶ σῶν, καὶ ἀρτεμῆ εἰργασμένον. E

Σώβαλ. Sobal. N. L. *Videtur loci nomen. Stephanus.* Σώβαλα. πόλις Καρίας. οὐδετέρως. *Sobala, neutro genere, vrbs Cariæ. Gentile nomen,* Σωβαλεύς. *Sobalenſis.*

Σώβαλ.

Σωγάνη. Sogane. Nomen vrbis.

Σωγάνη. ὄνομα πόλεως.

Σώζω. Seruo. Accuſatiuo.

Σώζω. αἰτιατικῇ.

Σωκλῆς. Socles. Nomen proprium.

Σωκλῆς. ὄνομα κύριον.

Σωκράτης. Socrates. Sophroniſci ſtatuarij filius, & matris Phænaretes obſtetricis, qui primùm ſtatuarius fuit. Quare dicunt Gratias Athenis veſtitas, eſſe eius opus. Deinde philoſophatus eſt, audito Anaxagora Clazomenio, deinde Damône, deinde Archelao. Ariſtoxenus verò dicit ipſum primùm audiuiſſe Archelaum, ipſique in deliciis fuiſſe, & acerrimum in rebus Venereis: ſed ſine iniuria, vt ait Porphyrius

Σωκράτης. Σωφρονίσκου λιθοξόου. καὶ μητρὸς Φαιναρέτης μαίας. πρότερον γλυφόμενος λιθοξόος. ὥς τι καὶ φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας χάριτας. εἶτα φιλοσοφήσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. εἶτα Δάμωνος. εἶτα Ἀρχελάου. Ἀριστόξενος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει. γεγονέναι δὲ αὐτοῦ F
καὶ παιδικά. σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς, ὡς Πορφύριος ἐν

in hi-

A τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. εἰς δὲ ἄνδρας ἐλθὼν, ἐστρατεύσατο εἴς τε ἀμφίπολιν, καὶ ποτίδαιαν. καὶ ἐπὶ δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνῴκησε δύο. ξανθίππῃ, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν λαμπροκλέα. καὶ δευτέρᾳ μυρτοῖ, τῇ ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρί. ἐξ ἧς ἐγένετο σωφρονίσκος, καὶ μενέδημος, ἢ μενέξενος, ὡς ἐνίοις δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν πελοποννησιακῶν γέγονεν ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμπιάδι οζ. ἐβίω δὲ ἔτη π΄. εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον, ἀπέθανεν. ἔγ-
B γραφον οὐδὲν καταλιπὼν, ἢ ὥς τινες βούλονται, ὕμνον εἰς ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν. καὶ μῦθον αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο, πλάτωνα. ὃς καταλιπὼν τὸ λύκειον, τόπος δὲ οὗτος ἀθηνῶν, μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ, τῇ ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ. καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ἀκαδημαϊκοὶ φιλόσοφοι προσηγορεύθησαν μέχρι ἀριστοτέλους. αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ πλάτωνος γενόμενος, εἰς κῆπόν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος, ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν
C περιπάτου, περιπατητικοὺς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἀρίστιππον κυρηναῖον. ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε. καὶ σχολὴν συνεστήσατο, τὴν κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν. φαίδωνά τε ἠλεῖον, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, τὴν ἠλιακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν. ὕστερον δὲ αὕτη ἐρετριακὴ ἐκλήθη, μενεδήμου εἰς ἐρέτρειαν διδάξαντος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου, καὶ ὁ πύρρων γέγονεν. ἀντισθένην. ὃς τὴν κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν, εὐκλείδην μεγαρέα, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον
D σχολὴν, ἥτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη μεγαρική. ὑπὸ δὲ κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ εὐκλείδου ἐκλήθη διαλεκτική. ξενοφῶντα γρύλλου. αἰσχίνην. λυσανίαν σφήττιον. κέβητα θηβαῖον. γλαύκωνα, ἀθηναῖον. βρύσωνα, ἡρακλεώτην. ὃς τὴν ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε, μετὰ εὐκλείδου. ηὔξησε δὲ κλεινόμαχος. καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων, ἔληξεν εἰς ζήνωνα τὸν κιτιέα. οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ στωϊκὴν ἐκ τοῦ τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε. γεγονὼς ἐπὶ τῆς ρκέ ὀλυμπιάδος. τινὲς δὲ
E βρύσωνα, οὐ σωκράτους, ἀλλ' εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι. τούτου δὲ, καὶ πύρρων ἠκροάσατο. ἀφ' οὗπερ οἱ πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι. ἀλκιβιάδην. κριτόβουλον. ξενομήδην. ἀπολλόδωρον. ἀθηναίους. ἔτι δὲ κρίτωνα, καὶ σίμωνα. εὐμάρη φλιάσιον. σιμμίαν θηβαῖον. τερψίωνα μεγαρικόν. εὔηνον. χαιρεφῶντα. καὶ θεόδωρος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος, αὐτοῦ διήκουσεν. ἀδιαφορίαν δὲ δοξάζων, καὶ παραδιδοὺς, αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ σωκράτους.

in hiſtoria philoſophica. Ingreſſus autem in virilem ætatem, ad Amphipolin, & Potidęam militauit, & ad Delium. Et cum duabus vxoribus habitauit. *i. duas vxores habuit. Alteram quidem,* Xanthippen, ex qua filiũ Lamproclem ſuſcepit. Alteram verò, Myrtonem, illius Ariſtidis Iuſti filiam, ex qua natus-eſt Sophroniſcus, & Menedemus, vel Menexenus, vt quibuſdã videtur. *Λώσπρ ποὶ δυκῶ.* Fuit autem belli Peloponneſiaci tempore, vt paucis dicam, Olympiade 77. Vixit autem annos 80. Deindę verò imprudentia, vel potiùs amentia Athenienſium coactus bibere cicutam, obiit, nullo ſcripto relicto, vel, vt quidam volunt, hymno in Apollinem, & Dianam, & Æſopea fabula verſibus ſcripta. Philoſophos verò effecit, Platonem qui relicto Lycéo (locus autem hic eſt Athenis) traduxit ſcholam in ſuburbium, quod Academia vocatur, ciúſque ſectatores Academici Philoſophi dicti-ſunt vſque ad Ariſtotelem. Is enim, cùm Platonis auditor fuiſſet, in quodam horto ante vrbem ſito ludum literarium aperuit, & ab illa deambulatione, quę in illo *horto fiebat,* ſuos diſcipulos vocauit Peripateticos. Et Ariſtippum Cyrenęum, qui peculiarem ſectam introduxit, *ac inſtituit.* Et ſcholam conſtituit dictam Cyrenaicam. Et Phędonem Eleũ, qui & ipſe peculiarem ſcholam inſtituit, ab ipſo dictam Eliacam. Hæc verò poſtea vocata-fuit Eretriaca, quũ Menedemus Eretriæ docuit. Ab hoc autem magiſtro & ille Pyrrhon manauit. Antiſthenem, qui Cynicam ſectam inſtituit. Euclidem Megarenſem, qui & ipſe peculiarem inſtituit ſcholam, quę ab eo Megarica fuit-vocata. A Clinomacho verò Euclidis diſcipulo vocata-fuit Dialectica. Xenophontem, Grylli F. Æſchinem, Lyſaniam Sphettium, Cebetẽ Thebanum, Glauconem Athenienſem, Bryſonem Heracleotam, qui contentioſam, *diſceptatricem, ac diſputatricem* Dialecticam inſtituit, vnà cum Euclide. Clinomachus autem auxit. Cùm autem in ea multi verſati-fuiſſent, deſiit in Zenone Cittieo. Hic enim à ſe Stoicam ſcholam à loco, *in quo docebat,* appellauit, qui fuit Olympiade 125. Quidam verò Bryſonem non Socratis, at Euclidis auditorem *fuiſſe* ſcribunt. Huius verò & Pyrrhon auditor-fuit, à quo Pyrrhonij dicti-ſunt. Alcibiadem, Critobulum, Xenomedem, Apollodorum, Athenienſes. Pręterea verò Critonem, & Simonem, Eumarem Phliaſium, Simmiam Thebanum, Terpſionem Megaricum, Euenum, Chęrephontem. Theodorus etiam cognomento Atheus. *i. Impius, qui nullum Deum agnoſcebat, nec adorabat,* eum audiuit. Quoniam autem opinabatur, & tradebat adiaphoriam, *docens nullum eſſe rerum diſcrimen, nec alias ab aliis differre, propterea* peculiarem ſectam inuenit, *ac inſtituit,* quę Theodorea vocata-eſt. Hæc de Socrate.

F Σωκράτης φιλοσοφήσας ὕστερον ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο. τὴν ἠθικὴν δὲ ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν, πλάτωνα, ξενοφῶντα, ἀλκιβιάδην, κριτίαν, ἀντισθένην. θηβαίους δὲ, σιμμίαν, καὶ κέβητα. κυρηναίους δὲ, ἀρίστιππον, φαίδωνα. εὐκλείδην μεγαρέα. δαιμόνιον δὲ αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγον.

Socrates poſtea philoſophatus, Archelai Phyſici diſcipulus fuit. Illam verò Philoſophię partem, quæ de moribus agit, *& quæ propterea moralis appellatur,* pręcipuè-coluit, *ac exercuit.* Habuit autem diſcipulos, ciues quidem, Platonem, Xenophontem, Alcibiadem, Critiam, Antiſthenem. Thebanos verò, Simmiam, & Cebetem. Cyrenęos verò, Ariſtippum, Phędonẽ, Euclidem Megarenſem. Dęmonium verò, *numénque*

quoddam ſecum familiariter-colloqui dicebat. Cùm autem iam eſſet ſenex, cithara-ludere didicit apud Conum. Deriſus autem *à quibuſdam, quòd ea ætate citharæ daret operam*, dixit illud Solonis, Præſtat ſerò, quàm nunquam diſcere. Ex Xantippe verò ſuſcepit Sophroniſcum, & Lamproclem. Cùm autem plerique iuuenes illum vehementer amarent, inuidiam ſenſit. Et primus Ariſtophanes Nubibus ſcriptis, ipſum comicè-perſtrinxit, *& exagitauit* vt corrumpentem iuuenes, & Atheum ipſum vocauit, quòd canem, & platanum, propter ſummam numinis diuini reuerentiam, ac inſignem religionem, iuraret, *ne Dei nomẽ temere vſurpare videretur*. Poſteà verò Anytus, & Melitus hac de cauſa ipſum accuſarunt, & reum peregerunt. In ipſa verò *litis* æſtimatione, ſe æſtimauit dignum alimento, *quod ſibi præbendum cenſebat* in Prytaneo. Illi verò *litem* morte æſtimarunt, *& capitis eũ condemnarunt*. In vinculis verò diu fuit, donec theoris. *i. publica, ſacráque nauis* è Delo rediret. Neq; enim, quũ illa diſceſſerat, antequàm eſſet-reuerſa, quemquam iudicio damnatum occidere licebat. Cùm autẽ Criton ipſi ſuaſiſſet fugam, *ille fugere* noluit, dicens non oportere leges violare. Hauſta autem cicuta, voti recordatus, Immolate, inquit, Æſculapio. Quidam verò nomine Cyrſas genere Chius, *Athenas* venit, vſurus-conſuetudine Socratis, cui dormienti iuxta ſepulchrum, *Socrates* in-ſomnis viſus eſt, & cum eo collocutus. Quamobrem ille ſtatim abiit, cùm hunc ſolum fructum ex illo philoſopho percepiſſet. *l.* καθευδήσαντι *vel* καθεύδοντι.

ἐμάνθανε δὲ κιθαρίζειν παρὰ Κόννῳ, γέρων ἤδη ὤν. σκωφθεὶς δὲ τὸ Σόλωνος, ὀψιμαθὴς μᾶλλον εἶπεν ἢ ἀμαθής. ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον, καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν ἐχόντων, ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς νεφέλας γράψας, ἐκωμῴδησεν αὐτὸν, ὡς διαφθείροντα τοὺς νέους, καὶ ἄθεον ἐκάλει. διότι τὴν κύνα, καὶ πλάτανον διὰ ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυεν. ὕστερον δὲ Ἄνυτος, καὶ Μέλιτος ἐπὶ τούτου ἐγράψαντο αὐτὸν, καὶ εἷλον. ἐν τῷ τιμήματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο. οἱ δὲ, θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολὺ μέχρις αὖ ἡ ἀπὸ Δήλου θεωρὶς ἀφίκηται. καὶ οὐκ ἐξὸν ἀχθείσης πρὶν ἐπανελθεῖν ἀναιρεῖσθαί τινα κατὰ δίκην. Κρίτωνος δὲ φυγὴν αὐτῷ συμβουλεύσαντος, οὐκ ἠβουλήθη, τοὺς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πιὼν δὲ κώνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθεὶς, θῦσαι ἔφη τῷ Ἀσκληπιῷ. κύρσας δέ τις τοὔνομα Χῖος τὸ γένος ὡς συνεσόμενος ἦλθε Σωκράτει· ᾧ καθεύδοντι περὶ τὸν τάφον, ὄναρ ὀφθεὶς ὡμίλησεν. ἀπέπλευσε δὲ εὐθὺς ἐκεῖνος, τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου.

A B C

Σωκράτης. *Ariſtophanes in Nubibus. pag. 103. v. 16. 17. Scho. annot. 8.*

Σωκράτης.

-- Socrates ille Melius,

Et Chærephon qui nouit pulicum veſtigia.

-- Σωκράτης ὁ μήλιος,

Καὶ χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

Quomodo autem hæc ille noſſet, docetur in eadem fabula pag. 67. à v. vſque ad 5. De iis, qui quædam arcana dicũt, *hoc dicitur. Vide pag. 67. v. 6. vbi hæc, vocantur myſteria.* Præter hiſtoriam verò *Socrates vocatur Melius.* Socrates enim *erat* Athenienſis. Sed quia Diagoras, qui Melius erat, malè-audiebat, vt diuini numinis-oppugnator, *ideo* Comicus & ipſum Socratem vt Atheum criminatur. Ob illam verò quæſtionem, *qua Socrates in Nubibus pag. 67. v. 7. & 8. Chærephontem interrogabat*, quot de ſuis pedibus pulex ſaltaret, & *ob illam* rationem, quã *Chærephon in Nub. pag. 67. v. 12. 13. 14. 15. Strepſiadi de pulicis ſaltu metiendo* reddidit, *Poeta* iocans dixit *Chærephontem* nouiſſe pulicum veſtigia. Vel Μήλιος *dictus eſt Socrates*, vt quidam *hanc vocem* acceperunt, quòd *diſcipulorum in eius ſcholam* ingredientium ingenia acueret, antequàm *in ſcholam* ingrederẽtur efferata. Per trãſlationem ductam à brutis beſtiis. μῆλα enim *ſunt* ipſę pecudes. Alij verò *nomen* hoc ad denſitatem *pilorum, qua Chærephontis ſupercilia erant ſepta, vt illic pag. 67. ſcholiorum annot. 6. docetur*, & *ad eiuſdem Chærephontis* ſquallorem referunt. Alij verò ſic acceperunt *hoc Melij nomen. l.* παρέλαβον αὐτό, *quemadmodum in Nub. p. 103. in v. 16. ſchol. annot. 8.* Diagoras ille Melius, antè quidem pius erat: ſed poſtea depoſito fraudatus à quodam, ad impietatem ſtatim ſe contulit. Quamobrem Athenienſes indignati, Melum afflixerunt. Fuit & Ariſtagoras Melius Dithyrambopœus, qui, quòd arcana Eleuſinia enunciaſſet, & euulgaſſet, maximè impius iudicatus-eſt. Et ab illo *tempore, & propter illum Diagoram, Poetæ* Melios ob impietatem comicè-carpunt, *& criminantur.* De blaſphemis etiam *hoc nomen* vſurpatur.

ἐπὶ τῶν ἀπόρρητά τινα λεγόντων. ἔστι δὲ παρ᾽ ἱστορίαν. Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης. ἀλλ᾽ ἐπεὶ Διαγόρας μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ἄθεον ὁ κωμικὸς διαβάλλει. D διὰ δὲ τὴν ζήτησιν ὁπόσους ἅλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα, καὶ ὃν ἀπέδωκε λόγον, ἔφη εἰδέναι τὰ ψυλλῶν ἴχνη, παίζων. ἢ μήλιος, ὥς τινες ἐδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξύνων πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων. μῆλα γὰρ, τὰ θρέμματα. οἱ δὲ, εἰς τὸ δασὺ, καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ, παρέλαβον αὐτό. Διαγόρας ὁ μήλιος. ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεοσεβής. E παρακαταθήκην δὲ ὑπό τινος στερηθεὶς, ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἔδραμεν. ἐφ᾽ ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὸν μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀρισταγόρας μήλιος διθυραμβοποιός. ὃς τὰ ἐλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος, καὶ ἐξειπὼν, ἀσεβέστατος ἐκρίθη. καὶ ἀπ᾽ ἐκείνου, τοὺς μηλίους ἐπ᾽ ἀσεβείᾳ κωμῳδοῦσι. τάττεται δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν βλασφήμων. F

Σῶκος. Socus. Mercurius. *Mercurij cognomen, de quo Euſtath.*

Σῶκος. ὁ ἑρμῆς.

Σωκῶ. Valeo. Poſſum. Alij verò *ſumunt* pro, ſeruo.

Σωκῶ. ἰσχύω. δύναμαι. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ σώζω.

A σοφοκλῆς. μόνη γὰρ οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. οἷον καταβαροῦν με, καὶ καταφερόμενον.

Σωλὴν. σωλῆνος, τὸ παρ' ἡμῖν σωλην άριον.

Σωλῖνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Σῶμα. πᾶν τὸ τεθνηκὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. δέμας δὲ τοῦ ζῶντος λέγεται. διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν ὅμηρος. πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν,

B σῶμά ἐστι. ποιεῖ δὲ ἡ φωνὴ προσιοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων. ὥστε σῶμα ἐστί.

Σῶμα ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Sophocles *in Electra. pag.*85.F. Sola enim ferre non amplius poſſum Doloris *meis viribus non* æquale: *ſed longè maius* onus. *vel, grauiſſimum onus, quod ferre nequeo.* vel quod grauat, *nimiumque premit* me, & quod deorſum ferrur, *méque ſecum trahit.*

Σωλὴν. σωλῆνος. i. Canalis. Fiſtula. Tubus. Quod apud nos *dicitur* σωληνάριον. Canaliculus. Parua-fiſtula. Tubulus.

Σωλῖνος. Solinus. Nomen fluuij.

Σῶμα. Corpus. Apud antiquos σῶμα *vocatur* omne *corpus* mortuum. Δέμας verò, dicitur viuentis *corpus*, quòd cum anima ſit-vinctum, *& coniunctum, & quaſi vinculo quodam conſtrictum*, vt dixit Homerus. Quidquid autem agit, eſt corpus. Vox autem à loquentibus *prodiens, &* ad audientes accedens, agit. Eſt igitur corpus.

Σῶμα ὅλον. Totum purgare corpus, curarum ſolutionem Significat *illi, qui hoc ſomniarit.*

N O T AE.

Σῶμα ὅλον] Sic iſta legenda videntur, vt ſit integer ſenarius, & alterius initium,

Ὅλον καθαίρειν σῶμα, φροντίδων λύσιν

Δηλοῖ.—

Eſt autem ſomnij explicatio. Si quis ſomniet ſe totum corpus purgare, hoc ſignificat eum curis liberatum

C iri.

Σωμανῖτις γυνή.

Σωμασκεῖν. συγκροτεῖν. διαρτίζειν. ὡδ ἀσκεῖν. ἑτοιμάζειν.

Σωμασκία. ὁ δὲ, ἤχθετο ὡς παρευδοκιμούμενος ἐκ νέου ἐπὶ χαίτη μόνον. καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας.

Σωματοποιεῖν. σωμασκεῖν. οὐκ ἠβούλετο ἀ-

D ληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν φίλιππον. καὶ αὖθις ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππους. ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. σωματοποιεῖν. τὸ παρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας. ὁ δὲ ζεῦξις, ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας. οὐκ ἐβούλετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθῶς τὸν φίλιππον. οἱ δὲ, ἠναγκάζοντο πᾶσι τοῖς λεγομένοις προσέχειν, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν, καὶ προσδέχεσθαι.

E Σωματοποιήσαντες. κυρώσαντες. βεβαιώσαντες. ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκαταθεμένου, καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολὴν τῷ βλέπειν, διό τι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως.

Σωματοποιῆσαι. ὁ δὲ, ἔφασκε δεῖν μὴ προΐεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐκ τῶν χειρῶν, μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν, φυγομαχοῦντας. ὁ δὲ, βραχείας ἐπιλαβόμενος ἐλπίδος, ἐκ τῶν πολιορκουμένων ἐσωματοποίει ταύτην. καὶ αὖθις πολύβιος. ὁ δὲ, ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾶ-

F το. δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει, τοῖς δὲ σφετέροις πράγμασι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους.

Σωναράτης. ὄνομα κύριον.

Σῶος. ὁ ὑγιής.

Σώπατρος. ἀπαμεύς. σοφιστής, καὶ φιλόσοφος,

Σωμανῖτις γυνή. Somanitis, ſiue Somanitica mulier.

Σωμασκεῖν. *Corpus-exercere.* Conſtruere. Parare. Párere. Præparare.

Σωμασκία. Corporis-exercitatio. *Corporis cultus, & ornatus. Vt,* Ille verò, grauiter-ferebat *hoc* quaſi gloria-ſuperaretur ab adoleſcente, qui tantùm capillos, & aliam corporis exercitationem, *cultum, ac ornatum* curabat.

Σωματοποιεῖν *Ex pluribus rebus vnum corpus conflare. Res plures in vnum corpus contrahere, & cogere.* Corpus exercere. *Corpus alere, augere, reficere, recreare, reparare, reſtaurare. Corporis vires corroborare, confirmare, corroborare. Vt,* Ille verò, Philippum reuera corroborare noluit. Et rurſus. Equos verò corroborauit, & hominum corpora, & animos refecit, *& recreauit.* σωματοποιεῖν. Res corpori neceſſarias præbere. Vt, Zeuxis autem ſimulabat ille quidem ſe ſtare pactis *& conuentis;* ſed reuera Philippum corroborare, *réſque eius corpori neceſſarias præbere* nolebat. Et, Illi verò, ad omnia, quæ dicebantur, mentem-aduertere, & omnem ſpem corroborare, & admittere cogebantur.

Σωματοποιήσαντες. Qui-ratum-fecerunt. Qui-confirmarunt. *Et* σωματοποιήσαντος. *Illius, vel Illo, qui ratum fecit, & confirmauit. Vt,* Me verò celeriter aſſenſo, & cõfirmante illum conatum, quòd viderem ipſum talis argumenti cupiditate flagrare.

Σωματοποιῆσαι. Ille verò dicebat non oportere ex manibus hoſtes amittere, *vel, amandare, l.* προΐεσθαι, *q.d. proiicere,* neque ipſorum audaciam corroborare, detrectatione-pugnæ. Et, Ille verò, exigua ſpe arrepta, per illos ipſos, qui obſidebantur, eam corroborabat. Et alibi Polybius. Ille verò, tanquam officioſus amicus, quæuis moliebatur, *& conabatur,* quibus res hoſtium corroboraret, ipſorum verò rebus maxima pericula crearet.

Σωναράτης. Sonarates. Nomen proprium.

Σῶος. Saluus. Sanus.

Σώπατρος. Sopater, Amapenſis, Sophiſta, & Philo-

ſophus, diſcipulus Iamblici, quem Cęſar Conſtantinus interfecit, ad fidem *faciendam*, ſe non ampliùs in religione Gręciſſare, *nec religioni gentilium addictum eſſe*. Priùs enim erat ipſi familiaris. Scripſit de prouidĕtia. Item de iis, qui præter merita felices-ſunt, aut infelices. Sopatrum Conſtantinus interfecit, non rectè faciens. Bonus enim *vir* non per vim: ſed per charitatem *ad officium, & veri Dei cultum eſt impellendus. Vel, ὁ γὰρ Χριστός. Chriſtus enim homines allicit ad ſe non per vim: ſed per charitatem.*

Σώπατρος. Sopater. Comicus. Ex fabulis eius ſunt, Hippolytus, Phyſiologus, Silphia Cnidia, Necya, Pylæ, Oreſtes, Phace, vt Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Σώπατρος Sopater Parôdus. Huius fabula eſt Bacchis, vt Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Σώπατρος. Sopater, Amapenſis, vel potiùs Alexandrinus Sophiſta, *ſcripſit* plurimorum epitomas. Quidam etiam hiſtoriarum delectum, *vel, excerpta*, huius eſſe dicunt.

Σώπιθος. Sopithus. Nomen proprium.

Σωράκεις. *Vaſa, quæ continent hiſtrionum ſupellectilem. Sic etiam vocant vaſa, in quibus reponuntur ficus.* Babrius.

Vbi verò leguminum eſt aceruus, aut dolium ficuum?

Vrnæque mellis, ſoracíque palmarum? vel, vaſa palmularum?

Σωρανός. Soranus, Menandri & Phœbes F. Epheſius medicus, Alexandriæ commoratus. Romæ etiam medicinam-fecit ſub Traiano, & Adriano Imperatoribus, & libros plurimos, & pulcherrimos compoſuit.

Σωρανός. Soranus Epheſius, medicus iunior, muliebrium *rerum ſcripſit* lib. 4. Medicorum vitas, & ſectas, compoſitionum lib. 10. & alia diuerſa. Aſclepiodotus Philoſophus, & medicinam edoctus, nihil recentiorum *medicorum* probabat, præter quàm Iacobi. Ex antiquioribus verò, poſt Hippocratem, Soranum Cilicem, cognomento Mallotem *probabat*.

Σωρεία. Congeries. Aceruus. Et σωρεὸς, & σωρὸς. Idē.

Σωρὸν χρ. Aceruum pecuniarum nuncias. Propriè σωρὸς eſt aceruus ex paruis ſeminibus collectus. à verbo σῶ. quod eſt ſeruo, cogo, *colligo*. Rectè igitur dixerunt τὸν σωρὸν *deriuatum* à fructibus, *qui colliguntur, & coaceruantur*. Qui enim bonis-abundant, illi ſunt etiā diuites. Ariſtophanes *in Pluto pag. 15. v. 8. & 9.*

O aureum nuncium verborum. Quomodo dicis?
Iterum dic mihi, quod iam ſemel dixiſti.

Significas enim ipſum venire cum aceruo pecuniarum, quas habet, & affert.

Σῶς. Pro, σῶος. *Quod per ſyncopen eſt formatum.* Ariſtophanes *in Equitibus pag. 224. v. 7. 8. 9. 10.*

O chariſſime virorum & fortiſſime,
Quantam abſens præbuiſti nobis ſolicitudinem!
Et nunc, quando ſaluus veniſti rurſus. i. quando ſaluus rediiſti,
Nuntia nobis quomodo rem in-certamine-geſſeris.

Σωσάννα. Suſanna. Contra. Sextum Africanum ſcripſit Origenes, eíque refragatus-eſt de Suſannæ libro in Danielem.

μαθητὴς ἰαμβλίχου. ὃν ὁ καῖσαρ κωνσταντῖνος A
ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι κατὰ τὴν θρησκείαν. ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ προνοίας. καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν δυσπραγούντων, ἢ εὐπραγούντων. τὸν σώπατρον κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν, οὐ καλῶς ποιῶν. ὁ γὰρ χρηστὸς οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης.

Σώπατρος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, ἱππόλυτος. φυσιολόγος. σιλφία, ἡ κνιδία. νεκυία. B
πύλαι. ὀρέστης. φακή. ὡς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος. παρῳδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα βακχίς. ὡς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος. ἀπαμεὺς σοφιστής. ἢ μᾶλλον ἀλεξανδρεύς. ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι.

Σώπιθος. ὄνομα κύριον.

Σωράκους. βάβριος. C

Ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς, ἢ πίθος σύκων;

Σάμνοι τε μέλιτος. σώρακοί τε φοινίκων;

Σωρανός. μενάνδρου καὶ φοίβης. ἐφέσιος ἰατρός. διατρίψας ἐν ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ἐν ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ τραϊανοῦ, καὶ ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων. βιβλία τε συντάξας πλεῖστα, καὶ κάλλιστα.

Σωρανός. ἐφέσιος ἰατρὸς νεώτερος. γυναικείων βιβλία δ'. βίους ἰατρῶν, καὶ αἱρέσεις. καὶ συντάγματα βιβλία δέκα. καὶ ἄλλα διάφορα. ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐκμαθὼν, τῶν μὲν νεωτέρων οὐδὲν ἀπεδέχετο, πλὴν ἰακώβου, τῶν δὲ πρεσβυτέρων, μετὰ τὸν ἱπποκράτην, σωρανὸν τὸν κίλικα, τὸν μαλλώτην ἐπίκλην. D

Σωρεία. πλῆθος. καὶ σωρεὸς, ὁ σωρός.

Σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις. κυρίως σωρὸς, τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος. παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐστι σώζω, καὶ συνάγω. καλῶς οὖν εἰρήκασιν ἀπὸ τῶν καρπῶν. οἱ γὰρ εὐθυνοῦντες, καὶ πλούσιοί εἰσι. ἀριστοφάνης. E

Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.

Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Σῶς. ἀντὶ τοῦ σῶος. ἀριστοφάνης.

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ νεανικώτατε,
Ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
Καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν, F

Ἄγγελλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Σωσάννα. ὅτι κατὰ τοῦ ἀφρικανοῦ σέξτου, ἔγραψεν ὠριγένης ἐνστάσιν ποιησάμενος, περὶ τοῦ τῆς σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν δανιήλ.

A Σῶσαι. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων, ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντας ἀπαιτούμεθα σῶσαι. ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλως σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.

Σῶσαι. Quidam ex ſanctis dixit, Non poſtulatur à nobis omnibus, vt alios ſeruemus: ſed ab omnibus omnino *poſtulatur, vt ſeruemus* nos ipſos. Et aliter. Seruans, ſerua tuam ipſius animam.

Σωσθένιοι.

Σωσθένιοι Soſtenij. *Nomen adiectiuum à Σωσθένης. Soſthenes verò, nomen viri proprium. Sed fortaſſe Σωσθένειοι ſcribere praſtaret.*

Σωσίβιος. λάκων γραμματικός. τῶν ἐπιλυτικῶν καλουμένων. ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο. ὅτι εἶδος τῆς κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον δικηλιστῶν, καὶ μιμηλῶν. καὶ περὶ τῶν μιμηλῶν ἐν λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν. καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος

B Σωσίβιος. ψυδιπίτροπος πτολεμαίου, σκεῦος ἀγχίνουν, καὶ πολυχρόνιον. ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ. καὶ πρῶτον μὲν ἀρτῆσαι φόνον λυσιμάχῳ. ὃς ἦν υἱὸς ἀρσινόης, ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, αἰεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ ὑπάρχον μῖσος.

Σωσίβιος. Soſibius. Lacedæmonius Grammaticus, vnus de numero illorum, qui *à rerum reſolutione, & explicatione* vocantur Epilytici, *q.d. Reſolutores, ſiue Diſſolutores, qui res obſcuras reſoluunt, diſſoluunt, explicant, interpretantur. Rerum obſcuriorum interpretes, & explanatores. Hic quoſdam libros ſcripſit.* In his verò hoc etiam narrat, eſſe *quoddam* comœdiæ genus, quod Dicliſtarum, & Mimelorum vocatur, *à gemina concluſione, & imitatione.* Et de Mimelis antiquis in Laconia *ſic* dictis, & alia *ſcripſit.* Et alius Soſibius *fuit*, Ptolemæi falſus-curator, vas callidum, & multo-tempore-præditũ, preterea verò maleficum etiam in regno. *Pro, homo callidus, & valde-ſenex, & maleficus, &c.* Et primùm quidem *fertur* cædem Lyſimacho patraſſe, qui filius erat Arſinoes. Deinde *verò* cùm *ei* magna contumelia inferretur, *eáque grauiter premeretur*, rurſus vulgi priſtinum odium in ſe *concitauit, ac* incendit.

Σωσίθεος. συρακούσιος, ἢ ἀθηναῖος. μᾶλλον

C δὲ ἀλεξανδρεὺς τῆς τρῳικῆς ἀλεξανδρείας. τῶν τῆς πλειάδος εἷς. ἀνταγωνιστὴς ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ τοῦ υἱοῦ μυροῦς τῆς βυζαντίας, ἀκμάσας κατὰ τὴν ρξδ´ ὀλυμπιάδα. γράψας δὲ καὶ ποιήματα καταλογάδην.

Σωσίθεος. Soſitheus, Syracuſanus, aut Athenienſis. vel potiùs Alexandrinus, ex Troiana Alexandria, vnus ex Pleiade, æmulus Homeri Tragici, filij Myrônis Byzantiæ. Floruit Olympiade 164. Scripſit autem & poemata oratione-ſoluta. *Vel potius, & poemata, & orationem-ſolutam. Vt legatur,* καὶ καταλογάδην.

Σωσίπατρος. ὄνομα κύριον.

Σωσίπατρος. Soſipater. Nomen proprium.

Σῶσις. ὄνομα κύριον.

Σῶσις. Soſis. Nomen proprium.

Σωσιφάνης. ὁμοίως κύριον.

Σωσιφάνης. Soſiphanes. Pariter *eſt nomen* proprium.

Σωσικλῆς. συρακούσιος τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ´. ἐνίκησεν δὲ ζ´. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ

D τῶν ζ´. τραγικῶν, οἳ τινες ὠνομάσθησαν πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων φιλίππου, οἱ δὲ, ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. τελευτᾷ δὲ ρια´ ὀλυμπιάδι. οἱ δὲ, ριδ´. οἱ δὲ, ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.

Σωσικλῆς Soſicles. Syracuſius & Tragicus. Edidit fabulas 73. Septem verò vicit. Eſt autem ipſe vnus ex ſeptem illis Tragicis, qui vocati ſunt Pleias. Fuit autem ſub extrema Philippi tempora, vel (vt alij tradunt) Alexandri Macedonis. Obiit autem Olympiade 111. Alij verò *dicunt eum obiiſſe Olympiade* 114. Alij ſcribunt eum floruiſſe. * * *

Σῶσις. ὄνομα κύριον.

Σῶσις. Soſis. Nomen proprium. *Iam ſuprà dictum.*

Σῶστρα. σωτήρια. μήνυτρα. λύτρα.

Σῶστρα. Salutis-prẹmia. Prẹmia, quẹ dantur pro accepta ſalute. Indicia. *Hoc aliud eſt, Significat enim præmium, quod Indici datur, qui rem aliquam indicauit, & declarauit.* Liberationis-prẹmia.

Σώστρατος. σικυώνιος. ἐπίκλην ἀκροχερσίτης. ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἔκλα. καὶ οὐ πρότερον ἀφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ λεοντίσκος μεσσήνιος ἐκ σικελίας παραπλησίως ἀγωνιζόμενος σωστράτῳ. ὃ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτον ὁ λεοντίσκος παλαίων. διδαχθῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ κλεάρχῳ μαθητῇ εὐχείρου τοῦ κορινθίου. καὶ χίλωνος τοῦ πατρέως.

Σώστρατος. Soſtratus, Sicyonius, cognomento Acrocherſites. Arreptis enim extremis aduerſarij manibus, *eas* frangebat, nec priùs dimittebat, quàm ſenſiſſet eum deficere. Fuit & Leontiſcus Meſſenius Siculus, qui eodem-modo, quo Soſtratus, certabat. Nã quod ille in Pancratio, hoc Leontiſcus in lucta faciebat. Ipſum autem *tradunt* inſtitutum-fuiſſe apud Clearchum diſcipulum Euchiri Corinthij, & Chilonis Patarenſis.

Σῶστρις. βασιλεὺς τῶν αἰγυπτίων, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ χάμ. ὅς τις ὑπέταξε τοὺς ἀσσυρίους, καὶ πᾶσαν

F τὴν ἀσίαν, καὶ τὴν εὐρώπην. καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ ἀσσυρίων χώρᾳ σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας ,φ, οἵ τινες ἐκλήθησαν πάρθοι. ὅ ἐστι περσικῇ γλώσσῃ, σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν, καὶ τὴν λαλιὰν, καὶ τοὺς νόμους τῶν σκυθῶν.

Σῶστρις. Soſtris. Rex Ægyptiorum, ex Tribu Chã, qui ſubegit Aſſyrios, & totam Aſiam, & Europam. Et in Aſſyriorum regione collocauit Scytharum myriades quingentas, qui vocati fuerunt Parthi, quod eſt Perſica lingua Scythę, & ad hanc vſque diem & veſtitum, & linguam, & leges Scytharum retinent.

Σωτάδεια ποιήματα, τὰ τοῦ σωτάδου.

Σωτάδεια ποιήματα. Sotadea poemata. Sotadæ poemata.

Σωτάδας. Sotadas, Byzantinus Philoſophus, vt *tradit* Ariſtocles lib.6. de Philoſophia.

Σωτάδας. βυζάντιος φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ ς' περὶ φιλοσοφίας ἀριστοκλῆς. A

Σωτάδης. Sotades. Athenienſis Comicus, mediæ comœdiæ *Poeta*.

Σωτάδης. ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.

Σωτάδης. Sotades, Cretenſis, Maronita, à-dæmonio-vexatus, Iamborum-ſcriptor. Scripſit Phlyacas, ſiue Cinædos, Ionica lingua. Sic enim Ionici ſermones appellabantur. Hoc autem *dicendi* genere vſus-eſt & Alexander Ætolus, & Pyrrhus Mileſius, & Theodoras, & Timocharidas, & Xenarchus. Sunt autem eius genera plurima, veluti ad Inferos deſcenſus, Priapus ad Beleſtichen, Amazon, & alia. Et Incluſæ, & Redemptus, vt Athenæus ait in Dipnoſophiſtis.

Σωτάδης. κρὴς μαρωνείτης. δαιμονιωθεὶς. ἰαμβογράφος. ἔγραψε φλύακας. ἤτοι κιναίδους. διαλέκτῳ ἰωνικῇ· καὶ γὰρ ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ ἀλέξανδρος ὁ αἰτωλὸς, καὶ πύρρος ὁ μιλήσιος. καὶ θεοδώρας. καὶ τιμοχαρίδας. καὶ ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἴδη B πλεῖστα. οἷον εἰς ᾅδου κατάβασις. πρίηπος. εἰς βελεστίχην. ἀμαζών. καὶ ἕτερα. καὶ ἐγκλειόμεναι. καὶ παραλυτρούμενος, ὡς ἀθήναιός φησιν ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Σωτάδης: Sotades, Athenienſis Philoſophus, qui librum vnum de Myſteriis ſcripſit.

Σωτάδης. ἀθηναῖος φιλόσοφος. ὁ γράψας περὶ μυστηρίων βιβλίον α'.

Σωτέος. Seruandus. Salute-dignus. Dignus, qui ſeruetur.

Σωτέος. σωθῆναι ἄξιος.

Σωτήρ. Seruator. Noſter Deus. Et σώτειρα, ſeruatrix. Vt,

Σωτήρ. ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ σώτειρα,

Lucifera ô ſeruatrix in Palladis ſta cleris.i. Athenarum Palladi ſacrarum poſſeſſionibus, prædiis, eorúmque finibus aſſiſte, faue, cóſque tuere,

Φωσφόρε ὦ σώτειρ' ἐπὶ παλλάδος ἵσταθι κλήροις, C

Diana, & *venuſtum*, gratúmque *lumen tuum viro da*, præbe, miniſtra.

Ἄρτεμι, καὶ χάριεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου.

Σωτηρίδας. Soteridas, Grammaticus, maritus Pamphilæ, cui etiam hiſtorias attribuit. Scripſit Orthographiam.i.*rectè-ſcribendi rationem*. Quæſtiones, Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De comœdia. In Euripidem.

Σωτηρίδας. γραμματικὸς, ἀνὴρ παμφίλης. ᾗ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν. ζητήσεις ὁμηρικάς. ὑπόμνημα εἰς μένανδρον, περὶ μέτρων. περὶ κωμῳδίας. εἰς εὐριπίδην.

Σωτηρίδας. Soteridas. Epidaurius, pater Pamphilæ, cui commentarios ſcripſit (vt Dionyſius *ait* hiſtoriæ Muſicæ lib.30.) libris tribus *comprehenſos*.

Σωτηρίδας. ἐπιδαύριος. πατὴρ παμφίλης. D ᾗ τὰ ὑπομνήματα ἔγραψεν, ὡς διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, βιβλία γ'.

Σωτήριχος. Soterichus, Aſites, Heroicus-poeta, qui fuit ſub Diocletiano. *Scripſit* encomium Diocletiani. Baſarica, ſiue Dionyſiaca.i.*Bacchica*, libris quatuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonij Tyanei. Pythonem, ſiue Alexandriacum. Eſt autem Alexandri Macedonis hiſtoria, quum Thebas, & alia cepit.

Σωτήριχος. ὁ ὀασίτης ἐποποιός. γεγονὼς ἐπὶ διοκλητιανοῦ. ἐγκώμιον εἰς διοκλητιανόν. βασσαρικά, ἤτοι διονυσιακά, βιβλία δ'. τὰ κατὰ πάνθειαν τὴν βαβυλωνίαν. τὰ κατ' ἀριάδνην. βίον ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως. πύθωνα. ἢ ἀλεξανδριακόν. ἔστι δὲ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος ἱστορία, ὅτε θήβας παρέλαβε, καὶ ἄλλα.

Σωφανηνή. Sophanene. *Videtur potius* Σωφανίνη *ſcribendum, Sophanine. Gentile nomen, de quo Stephanus in voce* Σωφηνή.

Σωφανηνή. E

Σωφάνης. Sophanes. Nomen proprium.

Σωφάνης. ὄνομα κύριον.

Σώφαξ. Sophax. Nomen proprium.

Σώφαξ. ὄνομα κύριον.

Σώφιλος. Sophilus. Nomen proprium. *Fuit autem* Sicyonius, aut Thebanus, comicus, mediæ comœdiæ *poeta*. Eius fabulæ *ſunt*, Citharœdus, Philarchus, Tyndareus, ſeu Leda, & Demia, vt ait Athenæus, & Chœridion.i.*Porcellus*, & Depoſitum. *Vide notas*.

Σώφιλος. ὄνομα κύριον. σικυώνιος, ἢ θηβαῖος. κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ. κιθαρῳδός. φίλαρχος, τυνδάρεως. ἢ λήδα. καὶ δημία, ὥς φησιν ἀθήναιος. καὶ χοιρίδιον, καὶ παραθήκη.

NOTÆ. F

Χοιρίδιον, καὶ παραθήκη.] Legendum, Ἐγχειρίδιον, vt apud Athenæum lib.10. pag.212. lin.45. Et, Παρακαταθήκη. Sic enim Athenæus lib.14 pag.317. lin.45.

Σωφρονεῖν. Modeſtum-eſſe. Sophocles *Aiacem Tecmeſſa dicentem introducit, pag.15.v.10.* Ne interroga, ne exquire. Modeſtam-eſſe pulchrum *eſt*. *Preclarum eſt, & te decet modeſtam eſſe.* σωφρονεῖν *autem nunc ſignificat* non

Σωφρονεῖν. σοφοκλῆς. μὴ κρῖνε. μὴ ξέταζε. σωφρονεῖν καλόν. καὶ τὸ μὲν περιεργεῖν. ἐν τούτοις

eſſe-cu-

A γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, ἢν μὴ περιεργάζωνται ὅ,τι πράττοι ὁ ἀνήρ.

esse curioſum. In his enim à mulieribus modeſtia maximè conſeruatur, ſi non curioſè ſcrutentur, & *quærant* quid agat maritus.

Σωφρονεῖς. ἀντὶ τοῦ μόλις ἐστράφης. ἢ καλῶς λέγεις. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Σωφρονεῖς. Sapis. Sanam mentem habes. Pro, Ægrè conuerſus es. *Sententiam difficulter mutaſti, & ad mentis ſanitatem rediiſti.* Vel rectè dicis. Ariſtophanes Pluto.

Σωφρονίζω σε. αἰτιατικῇ.

Σωφρονίζω σε. Accuſatiuo. Caſtigo te. Te ſapientem, ac modeſtum reddo. Emendo. Ad mentis ſanitatem reduco.

Σωφρονικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ, καὶ σκέψεως, οὐκ ἀνοήτως. οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

Σωφρονικῶς. Sapienter. Prudenter. Cordatè. Pro, Cum ratiocinatione, & conſideratione, non inconſideratè, *nec facilè*, nec temere.

B Σωφρονισθέντας. ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. τοὺς δὲ, ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἔναγχος ἥτταις σωφρονισθέντας.

Σωφρονισθέντας. Caſtigatos. Pro, depreſſos. *Quorum elati ſpiritus fuerunt depreſſi. Vulgus dicit, Humiliatos.* Vt, Illos autem deſperabundos, & cladibus recentibus caſtigatos, *& factos modeſtiores.*

Σωφρονιστῆρες.

Σωφρονιστῆρες. Caſtigatores. *Morum magiſtri, qui mores caſtigant, emendant, corrigunt, & homines ad modeſtiam reuocant, & ſapientiores faciunt. Aliàs alia. Vide Lex.*

Σωφρονῶ ἐγώ. σωφρονίζω δὲ ἕτερον. σωφρονῶ, δοτικῇ. αὐτὴ αὑτῇ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα. αἰτιατικῇ δὲ, σωφρονισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα.

Σωφρονῶ ἐγώ. Sapiens, ac modeſtus ſum ego. Sed ἕτερον σωφρονίζω. Alterum reddo modeſtum, & ſapientiorem facio, σωφρονῶ datiuo. Vt, Ipſa ipſi ſapiens accuratè. Accuſatiuo verò, σωφρονισάτω σε, &c. Vt, Illud virginum exemplum te ſapientem reddat. σωφρονῶ, *eſt neutrum*, σωφρονίζω, *actiuum, & tranſitiuum.*

C Σωφροσύνη. ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν μείζων, τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ἐτυμολογίᾳ τινὶ, καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικῆς πρὸς λογισμόν. τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην, ἐγὼ δικαιότατα κἂν τῷ βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι, φησὶν ἀριστοτέλης. ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἤγουν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες, σώφρονες γινόμεθα. καὶ γινόμενοι σώφρονες, κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

Σωφροσύνη. Modeſtia, *temperantia*, alia *eſt*, quàm illa ciuilis virtus, *& ea* maior: ſed eodem nomine vtimur per quandam etymologiam, & conſenſum appetitus cum ratione. Quod enim ad modeſtiam *ac temperantiam* attinet, ego vel iuſtiſſimè de temperantia cum Bellerophonte contenderem, *atque certarem*, ait Ariſtoteles, *vel potiùs Ariſtophanes. Hic enim in Nubibus pag. 212.* περὶ τῆς σωφροσύνης, καὶ τοῦ σωφρονεῖν *pluribus agit.* Quæ enim facientes diſcimus, ea diſcentes facimus, videlicet, quum voluptatibus imperare diſcimus, temperantes euadimus, & quum ſumus temperantes, voluptatibus imperamus.

D Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορικῶς τινες ὁρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη, ποιότης, καὶ ἕξις. ἡ δὲ συμφωνία, κυρίως ἐπὶ μέλους. καὶ ἔστι τῶν πρός τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία.

Σωφροσύνη. Modeſtia. Temperantia. Quidam hanc metaphoricè definiunt concentum. Eſt autem temperantia, qualitas, & habitus. Concentus verò propriè *verſatur* in carmine, *& in variarum vocum ſuaui concordia*, & eſt *de numero eorum, quæ relata dicuntur, quòd referantur* ad aliquid. Concentus enim etiam ſonis tribuitur, *quum ex variorum ſonorum ſuaui concordia reſultat dulcis harmonia, quæ noſtras aures demulcet, ac oblectat.*

Σωφροσύνη λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ. παρὰ τὸ σώας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ ἀπόστολος, παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ἀκούσας, μαίνῃ παῦλε, τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιάγει. οὐ μαίνομαι φησὶν, ἀλλὰ σωφροσύνης, καὶ ἀληθείας φθέγγομαι ῥήματα. τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας σωφροσύνη μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέμουσι δὲ αὐτῆς τὴν προσηγορίαν εὖ ποιοῦντές τινες, τῷ τῆς ἁγνείας πράγματι, ἐξοχωτάτῳ, τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντισταλῇ, τὸ καθεστάναι μηνύει. εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ἁγνείαν δηλοῖ.

E

Σωφροσύνη. Sanitas-mentis dicitur ea, quæ inſaniæ opponitur. *Sic enim dicta* σωφροσύνη, quòd mentem habeat ſanam. Et Apoſtolus, cùm ex Prætore audiuiſſet *hæc verba*, Inſanis, Paule, te multæ literæ redigunt ad inſaniam. Non inſanio, inquit, ſed ſanæ-mentis, & veritatis verba profero, *ſic autem eſt loquutus*, inſaniæ, ſanitatem mentis opponens. σωφροσύνη igitur *dicitur* quidquid *eſt* expers peccati, *quidquid ſine peccato dicitur, aut fit*. Quidam enim huius *virtutis* appellationem, rectè facientes, *& rectè ſentientes*, tribuunt caſtitati, rerum aliarum præſtantiſſimæ. Si igitur *hoc nomen*, inſaniæ opponatur, ſignificat conſtantem-mentis ſtatum *& ſanitatem mentis*. Si verò libidini *Venereæ opponatur, tunc* σωφροσύνη continentiam, & caſtitatem ſignificat.

F Σώφρων. συρακούσιος, ἀγαθοκλέους, καὶ δαμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ ξέρξην, καὶ εὐριπίδην. καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρείους. μίμους γυναικείους. εἰσὶ δὲ καταλογάδην διαλέκτῳ δωρίδι. καί φασι πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ᾽ αὐτῶν ἔσθ᾽ ὅτε.

Σώφρων. Sophron, Syracuſanus, Agathoclis, & Damnaſyllidis *filius*. Fuit autem temporibus Xerxis, & Euripidis. Scripſit autem Mimos viriles, & muliebres Mimos. Sunt autem oratione-ſoluta *ſcripti*, doricâ linguâ. Et dicunt Platonẽ Philoſophũ eos ſemper lectitaſſe, adeò vt interdũ iis etiam indormiret.

Σώφρων. Sophron comicus. Huius fabulæ ſunt *variæ*, & comœdiæ, *inter quas eſt illa, quæ vocatur* Socrus, vt ait Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Σώχουσι. Terunt. Herodotus. *Conſule noſtrum Ion. Lex. in verbo* Σώχειν.

Σώφρων. κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα, καὶ A
κωμῳδίαι, πενθερά, ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώχουσι. τρίβουσιν. Ἡρόδοτος.

Σ CVM Π.

ΣΠαδών. Oxytonè, conuulſio, contractio, ſpaſmus. Grauitonè verò, σπάδων. exectus *Spado, caſtratus, cui teſtes ſunt conuulſi, vel, cui neruus eſt conuulſus, qui partes genitales erigit* Et νεοσπάδα. Recens auulſam. Et σπαδωνίσματα. Conuulſiones. Contractiones. *Vt in epigram.* Vela verò ſublimia demittit, contractiones mammarum, *N. L. Metri cauſa videtur ſcribendum* σπαδωνίσματα.

Σπάδων. Spado. Eunuchus. *Exectus. Caſtratus.* Hanc petulantem, & impuram mentem, & actionem eorum, qui ſponte-ſua, *non autem coacti, muliebria* patiũtur, triumphans egregiè, *grauiter exagitans*, & inſectans ille magnus Cyrillus, ſic loquitur. Libidinis enim gratia illi miſeri hoc faciunt, qui, cùm ſint viri, muliebria pati volunt. Nullius enim vtilitatis causâ: ſed libidinis, *& laſciuiæ* gratiâ, naturam diuinitùs-fictam, & viro-dignam formam mutantes, vltrò, ſæpe corrumpunt, aut ab aliis hoc ferre coacti, tanquam peſtes, *labefactatores atque corruptores* naturæ, & ſexus *virilis* hoſtes, & Reipub. ſordes, *ac labes*, & vitæ probra fiunt, inſtar baccharum, *& inſanarum mulierum* immodicè ſubagitati *vel ſtuprati*, in turpiſſimis ſaltãt affectionibus. *i. turpiſſimis animi perturbationibus indulgent, & quodammodo ſaltant, ac triumphant, ab iis agitati*, miſeram vitam cum impura, & polluta, *ac ſcelerata* viuendi-ratione commiſcentes, ambiguos, & inuiſos vultus circunferentes, & rem adulterinam, à ſacris ſeptis, *& à templis* longè diſcedant. Cũ enim turpiſſimo, & peſſimo animo, præclarum, & diuinum opus, in malum, & odioſum, *ac deteſtandum* decretum mutarint, & inuerterint, & ſpiritualem caſtrationẽ interdictæ actioni ſeruire coegerint, digni ſunt, qui non ſolùm ex legum ſuffragio pœnas luant: ſed etiã ex angelico, & Apoſtolico mandato in exteriores tenebras penitùs abigantur. De talibus enim dixit Moſes, Fractus, & exectus, *Vel, ille, cui teſticuli ſunt contuſi, ſiue fracti, aut reſecti, & auulſi*, non ingredientur in templum Domini. Licet autem videre magnatum, *& procerum* ædes refertas huiuſmodi monſtris faciem portentosâ-formâ-præditam habentibus, aureas lunulas in collo ferentibus, naturam quidem maris, fœminæ verò aſpectum habentibus, & fracto, *mollique* greſſu incedentibus, & delicatè loquentibus, ac indecorè, meretricularum inſtar. Huc, & illuc *homines iſti* caput circumagunt-quaſſantes, & intemperãter, & impudenter rident, inſaniam manifeſtã præ-ſe-ferentes. Vnde, cum viris quidem, vt mulieres, molliter cubantes, & effœminati corrumpuntur, cũ mulieribus verò, vt *earum* cuſtodes ſimul, & temperantiæ *vel, caſtitatis* ſcilicet exempla, dormientes impudenter, & ſine rubore turpia-facinora-faciunt. Et iſti quidem ab impiis, & profanis viris ita corrupti, & effœminati, contaminant, & contaminantur, per iſtam naturæ contrariam ſceleris-fœditatem, & impuritatem-deteſtandam. Ipſi verò miſeras mulierculas, & exagitatas, *vel*, σεσωρευμένα, *cumulatas. Sic enim Vuolfius*, peccatis, ſecundùm illud *Pauli* dictum, con-

ΣΠαδὼν ὀξυτόνως, τὸ σπάσμα. βαρυτόνως δὲ, ὁ ἐκτομίας. καὶ νεοσπάδα. τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. καὶ σπαδωνίσματα. ἱστία δ' ἀερόεντα χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν. B

Σπάδων. εὐνοῦχος. ταύτην ἀκόλαστον, καὶ ἀκάθαρτον γνώμην, καὶ πρᾶξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων, θριαμβεύων εὖ μάλα, καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας κύριλλος, οὕτω φάσκει. ἀκολασίας γὰρ ἕνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μεταποιήσαντες, ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν θεόπλαστον, καὶ ἀνδρὶ εὐπρεπῆ μορφὴν, διαφθείρουσιν ἑκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως, καὶ τοῦ γένους πολέμιοι. καὶ σπίλοι πολιτείας, καὶ ζωῆς ἐφυβρισμοὶ γίνονται. δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι. μιαρᾷ πολιτείᾳ, καὶ πεφυρμένῃ τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες. ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες. καὶ πρᾶγμα νενοθευμένον. ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποτιχέσθωσαν. ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίστῃ καὶ κακίστῃ γνώμῃ τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον, εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες, καὶ μεταποιήσαντες, καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν, ἀπηγορευμένῃ πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες, οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς, καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ λεγόμενον ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη Μωϋσῆς, θλαδίας, καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων, τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦς μηνίσκους ἐπὶ τραχήλου φορούντας. φύσιν μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας. καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας. καὶ τεθρυμμένως φθεγγομένους, ὥσπερ ἑταιρίδας ἀπρεπῶς. ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν περισείουσι, καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε, καὶ ἀναιδῶς. οἰστρηλασίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν, ὡς γυναῖκες μαλακῶς εὐναζόμενοι, καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται μετὰ γυναικῶν δὲ, ὡς φύλακες ἅμα, καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἰνδάλματα, καθεύδοντες ἀναισχύντως, καὶ ἀπερυθριάστως αἰσχρὰ πράττουσι. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων, καὶ βεβήλων φθειρόμενοι, καὶ μαλακιζόμενοι, καταμιαίνουσι, καὶ καταμιαίνονται, διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας, καὶ βδελυρίας. αὐτοὶ δὲ γυναικάρια τὰ λήπωρα, καὶ σεσωρευμένα κατὰ τὸ εἰρημέ-

taminant,

A νον, ἀμέτρως καταμολύνουσι, καὶ καταβλάπτουσιν οἷα λυσσώδεις κύνες, καὶ, τὸ δὴ χαλεπώτερον, ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται, καὶ πρόξενοι, καὶ μέτοχοι τῆς ἀπαραιτήτου κολάσεως, οἵτε φθείροντες, καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὢ τῆς ἀφροσύνης, ὢ τῆς ἀπάτης, καὶ παραπληξίας. τούτους γὰρ ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα προὔχοντες, ὡς σώφρονας παραδεχόμενοι πιστεύουσι, καὶ εἰσοικίζουσιν. οἵγε εἰσοικιζόμενοι, καὶ παρρησίας τυγχάνοντες, τοὺς ὄντως δικαίους ἀρετῆς ἐπιμελουμένους, σώφρονας ἄνδρας κατὰ μικρὸν δελεάσαντες, εἰς τὸ μὲν Σοδόμων αἰσχρὸν βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς, καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀραρότως πάνυ τούτους, καὶ νόμος, καὶ λόγος εὐαγγελικός, καὶ ἄριστος βίος, καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν, ὡς θεομισεῖς. καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τὴν τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν προτιμήσαντες ὅσον ἧκεν ἐπ' αὐτοῖς, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες, καὶ φθειρόμενοι. εὐανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς, καὶ ἡλικίαν, καὶ τὸ ἀῤῥενωπὸν, καὶ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν. καὶ ἁπλῶς τὴν σύντονον, καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμηνάμενοι φανερῶς, ἀθλίους καὶ καταγελάστους ἐποίησαν τοὺς ἁλόντας. οὓς γε φευκτέον προτροπάδην, καὶ βδελυκτέον, ἐνδίκως, ὡς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους, καὶ ἐναγεῖς ὄντας, καὶ τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον, ἢ ἀκαθαρτότερον τῶν οὕτω πορνευομένων τε, καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γὰρ ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδωνες, καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσχρουργίας πως ἔχοντες, ἀσελγαίνειν ἀμέτρως, καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς, καὶ ἀκορέστως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι, καὶ ἐκτετμημένοι ταῦτα, καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γενετῆς ἐστερημένοι ταῦτα, φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας, καὶ φρενοβλαβείας, διὰ χειρῶν, καὶ δακτύλων φθείρειν τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς κατεργάζεσθαι. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἔφη. μακάριος εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, καὶ παρθένος ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. εἰκότως οὖν ἄθηλοι. ἄνανδροι. ἀνδρόγυνοι. σιδηροκατάδικοι, καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς, καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην, καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει, καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι, καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου, τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψεύδους, τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ βίου σεμνοῦ ἦν ἠγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν. νῦν δὲ γῆς ἔντερον. γαστρίδουλον. θηλυμανὲς, ἰταμόν. μέθυσον. πορνοκόπον. ἀργυρώνητον. ἀνελεύθερον. ἀργυρόδουλον. πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει σιδηροκατάδικον. ἄνανδρον, ἄθηλυ, ἐπιμανές. πολλάκις τὰ θεατρικὰ κορίσια ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον, καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐγκείμενον,

B C D E F

taminant, *polluunt, fœdant*, & grauiter-lædunt, tanquã rabioſi canes, & (quod profectò grauius) hinc fiunt & autores, & cõciliatores, & participes infiniti ſupplicij, tam qui corrumpunt, quàm qui corrumpuntur. Sed ô *grauem* amentiam, ô fraudem, *& imposturã*, & furorem! Hos enim viri vel maximè præſtantes, tanquam modeſtos, *& temperantes* recipiunt, & in-ædes-introducunt, & fidem-habent *ipſis*. Qui in-ædes-recepti, & libertatẽ nacti, verè iuſtos, & virtutis ſtudioſos, *&* temperantes viros paulatim ineſcantes, in Sodomorum turpe barathrum miſere coniiciunt, & in æternum ignem mittunt. Quamobrem profectò poſtea conuenientiſſimè & lex, & oratio euangelica, & optima vita, & religioſa Reſpub. hos vehemẽter abominatur, vt Deo-inuiſos, & impuros. Iſti enim execrabilem vitam amplexi, *& honeſtæ, caſtæque vitæ anteponentes*, quantum in ipſis eſt, vrbes delent, & ſeminalem naturæ rationem corrumpentes, & corrupti, & vigens viri robur, & ætatem, & virilem faciem, & generoſam vim atrociter abſumunt. Denique (vt rem totam paucis expediam) iuuenilis ætatis robore, & vigore apertè corrupto, miſeros, & ridiculos efficiunt *homines eo ſcelere* captos. Qui profectò effuſa-fuga-ſunt-fugiendi, *ſummáque virium contentione vitandi*, & meritò deteſtandi, vt animarum interfectores, & corporum-corruptores, & nefarij naturæque adulteratores. Nihil enim reuera ſceleſtius, aut impurius *eſt* iis, qui ſic ſubagitantur, & ſubagitant. Solent enim (vt certò didicimus) non ſolu ſpadones, & qui membra aliquomodo turpi-libidinis-miniſterio-addicta habent, laſciuire immodicè, & impudenter, & inſatiabiliter luxuriare, *& intemperãter-agere*: ſed etiã illi, quibus virilia prorſus ſunt amputata, & qui ſunt execti, quemadmodũ & illi, qui à primo ortu his *genitalibus partibus* ſunt priuati (Heu extremam abſurditatem, & amentiam!) manibus, & digitis corrumpere mulieres, & iſtam impij-facinoris-fœditatem adeò furiosè perpetrare. Et hoc ſignificans ille ſapiens dixit, Beatus *eſt* eunuchus, qui manu flagitium non exercuit, *nec impium-facinus perpetrauit*. & *beata* virgo, quę cubile non nouit in delicto. Meritò igitur vocati-ſunt, expertes mammarũ, non-viri, viri-fœminæ, *ſemiuiri, naturæ, ſexúſque dubij*, ferro-damnati, *vel, ad-ferrum-cõdemnati*, & inſani-mulierum-amatores. Audiant igitur *hæc* illi, qui puros, & temperantes iſtos fruſtrà putant, neque credant mendacio, & fictæ puritati, & temperantiæ *ſimulatæ*. Ab impuro enim quid purificabitur? Et à mendacio quid veri manabit? Et vtinã eunuchus manu-ſectus, *& caſtratus*, in vita honeſta eſſet educatus. Sic enim malum eſſet ſemimalum *i. dimidium-malum*. Nũc verò *ſunt quoddam lumbricorum genus, quod vocatur* terræ inteſtinum, *& ſunt homines* ventris ſerui, fœminarũ-amatores-inſani, impudentes, *proterui*, ebrij, ſcortatores, *& ſcortorum-ſolicitatores, qui ſcorta ad res venereas ſolicitant*, pecuniis-empti *ſerui, homines* illiberales, pecunię-ſerui, ab ipſo ortu ad-ferrum-condemnati, non viri, non-fœminæ, furioſi, qui ſæpe theatricas puellas in ſatyricis conuiuiis in humeris geſtarunt, hedera caput coronatum habentes, & craterem impoſitũ manui tenentes, *feruntur* habitu fabuloſi Bac-

chi ſæpiùs in pocula vinum infudiſſe. Sic igitur *homines iſti* nullam-mercedem-accipientes, *ſine mercede* ſunt-modeſti propter ferrum, *quod metuunt.* Sed nullum-fructum-percipientes *ex ſua libidinis facinoribus* inſaniunt, propter ſuam fœditatem. Et pluralis numerus *eſt*, σπάδωνες. Sub Eutropio eunucho, tutore Theodoſij Imperatoris, eunuchorum genus, propter illius grauitatem, & potentiam, adeò creuit, & *eius* numerus auctus-eſt *adeò*, vt quidam, qui iam genas barba tectas habebant, *& qui bene barbati erant*, cùm eunuchi fieri vellent, & præterea-ſperarent ſe fore Eutropios, vita priuati fuerint vnà cum ipſis teſtibus, Eutropio amiſſo. Aureæque ſtatuæ paſſim collocabantur, & ædificia *ab eo* excitabantur, *& extruebantur*, & ab ipſo illuſtrabantur ſplendidiora tota vrbe.

φινοχοηκέναι ἐν προσχήματι τοῦ μυθικοῦ Διονύσου. οὕτω σωφρονοῦσι μὲν ἄμισθα διὰ σίδηρον. μαίνονται δὲ ἄκαρπα, δι' οἰκείαν αἰσχρότητα. καὶ τὸ πληθυντικὸν σπάδωνες. ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου τοῦ ἐπιτρόπου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνούχων γένος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα, καὶ δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπέδωκε, καὶ παρετάθη πλήθεις, ὥστε τινες ἤδη καὶ τὴν ταῖς γενειάδας ἐχόντων, εὐνοῦχοι βουληθέντες, καὶ εὐτρόπιοι γενέσθαι προσελπίζοντες, τῆς ψυχῆς ἀφῃρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι, τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ, καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο, καὶ κατελαμπρύνετο παρ' αὐτοῦ συμμέτρα τῆς ὅλης πόλεως.

N O T Æ.

Φιλεῦντας] σολοικοφανές. Conſtructio mutata. Nam dicendum videtur προσελπιζόντων, φιλεύντων, & ἐχόντων, & βαδιζόντων, & φθεγγομένων. vel aliquid deſideratur, vnde ſequentes accuſatiui legitimè regantur.

Χειροτονηθείς.] Suſpicor legendum χειροτομηθείς. Manu-ſectus, exectus, caſtratus, à χειροτομέω. ῶ. manu-ſeco, manu-reſeco, manu-execo, manu-caſtro. Sed χειροτονέω. ῶ. Manus-eleuatione-deſigno, & creo. Hic verò περὶ τῆς χειροτονίας non agitur: at περὶ τῆς χειροτομίας τῶν εὐνούχων. Et, γῆς ἔντερα. Ita Vvolfius, & rectè. Medici verò τὰ γῆς ἔντερα, terræ inteſtina, vocant ipſos lumbricos. Et κοράσια, vel κοράσια, puellas.

Σπαθᾶν. Temere loqui Vel incompoſitè, *& immodeſtè, vel ſine ratione res aliquas* abſumere, vel operari, *opus facere, conficere, comedere, ſine parſimonia conſumere, diſpergere, diſſipare.* Ariſtophanes Nubibus *pag.* 61. *v.* 4. O vxor nimium operaris. Pro *nimiùm* in-opus-faciendum-incumbis, hoc eſt, *nimiùm* diſſipas, *nimiùm abſumis res meas. Vide & v.* 2. *& ſchol. annot.* 4. *&* 5. Et, Nam in eam neceſſitatem redacti-ſunt, ob commeatuum penuriam, vt orobos madefactos, alimenti cauſâ iumentis darent.

Σπαθᾶν. εἰκῆ λέγειν, ἢ ἀναλίσκειν ἀτάκτως, ἢ ἐργάζεσθαι. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς. ἀντὶ τοῦ ἐργάζῃ, τουτέστι, σπαταλᾷς. εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδείων, σπάνει, ὥστε τοὺς ὀρόβους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Σπάθημα φρενῶν Mentis denſitas. Magna prudētia.

Σπάθημα φρενῶν. τὸ ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθῶσι. Vitam-in-deliciis-tranſigunt. Bona-prodigunt. Diſſipant, dilapidant, diſpergunt. Et σπάθησις. Ipſa bonorum dilapidatio, & in luxu, deliciiſque vitæ tranſactio.

Σπαθῶσι. καταςπαταλῶσι. σκορπίζουσι. καὶ σπάθησις. σπατάλη.

Σπαλίωνες. Spaliones. Bellicæ quædam machinæ ex iuncis, vel viminibus contextis factæ. Agathias. Romanî verò ſpaliones parauerunt, & magnorum ſaxorum iaculatoria-tormenta. σπαλίων autem eſt *quoddam* textum ex viminibus, ad formam tecti confectum, & denſitate ſolidum, & vtrinque-tectum, quòd vtrinque latera deorſum etiam ſint-extenſa, & repellant *omne telum*, quod inuadit, *ac ferit illam machinam.* Pelles autem, & coria ſupernè iniiciētes, vndique circuntegunt illam machinam, vt ſit firmius munimentum, & excutiat, *repellátque* tela. Viri verò intus in tuto deliteſcentes, eam & apertè tollunt, & quò volunt, transferunt. Cùm autem ad turrim puta, vel ad muros admota-fuerit, tunc verò illi, *qui ſub ea latent*, infernè adiacentem terram effodientes, & aggerem, *ac puluerem* extrahentes, fundamenta denudant, ac deinde vectibus, & malleis aſſiduè ferientes, ædificium concutiunt, *& deiiciunt.* Apud Menandrū verò, Spaliones ſunt machinæ. *Sunt autem* tegumenta quædam ex bubulis pellibus in-longum-extenſis compoſita, quæ contis viri-longitudinem-habentibus attolluntur, quas *machinas* armati ſubeuntes, & ad mœnia proximè accedentes, & inſtrumenta lapides-cædentia, & ad-muros-perfodiēdos-apta tractantes,

Σπαλίωνες. πλέγματα μηχανικά. Ἀγαθίας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον. καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων, εἰς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον. στεγανόν τε τῇ πυκνότητι, καὶ ἀμφιρεφὲς τὰ ἑκατέρωθεν τὰ πλευρὰ, καὶ ἐς τὰ κάτω παραπετάσας, καὶ παραβάλλειν τὸ ἐπερχόμενον. δέρρεις δὲ ὕπερθε, καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες, πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχάνημα, τοῦ μᾶλλον ἔρυμα εἶναι, καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι, αἴρουσί τε αὐτὸ φανερῶς, καὶ ᾗ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὰν δὴ προσενεχθείη πύργῳ τυχὸν, ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ νέρθεν ἐκεῖνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες, καὶ τὸν χοῦν ἀναμώμενοι, ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια. καὶ εἶτα μοχλοῖς τε, καὶ σφύραις ἐνδελεχέστατα πλήττοντες, κατασείουσι τὴν οἰκοδομίαν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ, σπαλίωνες εἰσὶ, μηχανήματα. καλύπτραί τινες βοείοις δέρμασιν ἐκτάδην ξυντεθειμέναι ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρήμεναι. ὧν ἔνερθεν ὑπεισδύντες ὁπλῖται, ἐν χρῷ τῷ τείχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λαοτόμα, καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι, ὑπὸ γῆν αὐ-

ctantes,

A λῶται ἐργάζονται, ἐγκείμενοι τε, καὶ διορύττοντες, ὥστε τείχους τι μέρος καταῤῥίψαιεν. ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενωμάτων γινόμενοι δυοῖν αἰτοῦσί γε τὸ ἕτερον. ἢ τὴν γῆν αἰαῤῥήξαντες τῶ περιβόλου γένοιντο εἴσω. ἤγουν καὶ τὸ ἔνδον φρέατος τοῖς σήραγγας ἀγαγόντες, ἐπ' εὐθείας ἐκκενώσαιεν ἐφιλκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρὰ, καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος.

ſtantes, ſub terra foſſas faciunt, *cuniculos agunt*, & incumbentes, & effodientes, ſicubi murorum aliquam partem deiecerint, aut aliquo alio modo loca excauata penetrarint, è duobus alterum conficiunt, *& conſequuntur*, aut terra per vim-rupta intra muros penetrant, aut ſaltem illis foſſis perductis ad puteum intra *muros vrbis ſitum*, rectà exhauriunt *eum*, aquam attrahentes in excauatas, & concauas foſſæ *partes*.

Σπανίζω. γενικῇ.

Σπανίζω. Genitiuo. Indigeo. Careo. Penuria rerum aliquarum laboro.

B Σπάνις. ἔνδεια. ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. περὶ μήλου ὁ λόγος, καὶ σπανιώτατον, ὀλίγον. καὶ σπανιστοῖς, τοῖς εὐτελέσι. Σοφοκλῆς. σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι; τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις.

Σπάνις. Raritas. Indigentia. Egeſtas. Penuria. *Hinc deductum eſt adiectiuum* σπάνιος. *α. ον. rarus. a. um. Epigr. lib. 1. pag. 28. epigr. 153. v. 5.* Temporibus hyberni rarum munus. De pomo *fiunt* verba. Et σπανιώτατον. *rariſſimum, pauciſſimum*, paucum, *exiguum*. Et σπανιστοῖς. Vilibus. Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag. 270. 4. Quis errabundũ Oedipum* vilibus excipiet donis? σπανιστοῖς. *Id eſt*, iis, quæ propter petentis egeſtatem dantur. *In eodem prologo Sophocles introducit Oedipum dicentem, Quis errorem Oedipum excipiet?*

Σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι

Paruum quidem donum *petentem, paruo tamen* dono *longè*

Μεῖον φέροντα. καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί.

Minus ferentem, & hoc ſufficiens mihi, quod tamen mihi ſufficit, & ſatis eſt.

C βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις λαμβάνει.

Μεῖον φέροντα. Reportantem *dono* petito minus. Non enim quis accipit *tantum*, quantum petit. *l. ὅσον. i. quacunque petit.*

Σπαράσσω. αἰτιατικῇ.

Σπαράσσω. Accuſatiuo. Vnguibus-lacero, vellico, dilanio, diſcerpo.

Σπάργανα. τὰ ἱμάτια. κυρίως δὲ, τὰ ῥάκη.

Σπάργανα. Veſtimenta. Propriè verò, panni *laceri, ſiue lacerati. Nam à* σπαράσσω *dicta* σπάργανα, *quaſi* σπαράγματα, *vnde per ſyncopen vox formata, quæ à præterito perſ. med.* ἐσπάραγα *deducitur. Faſciæ. Panni, quibus inuoluuntur infantes.*

D Σπαργῶσα. αἰθοῦσα. ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως, καὶ δεομένης ἐκκρίσεως τινός, πάλαι βουλομένης, καὶ σπαργῶντας βοηθεῖν τοῖς οἰκείοις. καὶ αὖθις. οἷα πάλαι σπαργῶντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Σπαργῶσα. Florens. *Libidine-turgens. Luxurians. Vehementer-appetens. Valde-cupiens. Ferociens.* Vel, Quæ propter afflictionem *quodammodo* laceratur. *Quæ ab afflictione laceratur*, & indiget aliqua *tumoris* excretione, *& doloris euacuatione, aut leuatione.* Vt, Iampridem volentes, & valde-cupientes ſuis opem-ferre. Et rurſus. Vt potè qui iampridem in hoſtes *impreſſionem facere* vehementer-cupiebant.

Σπάρτα. σχοινία.

Σπάρτα. Funes. Rudentes.

Σπάρτη. ἡ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων, ὁ ἀπὸ ταύτης σπαρτιάτης. καὶ σπαρτιητέων.

Σπάρτη. Sparta. Lacedæmoniorum vrbs, *quæ Lacedæmonialiter vocatur. Huius ciuis, Spartanus dicitur, &* Spartiata. Et σπαρτιητέων *genitiuus Ionicus, pro communi* σπαρτιατῶν. Spartiatarum. Spartanorum.

E Σπαρτωλός. πόλις ἐπὶ τῆς βοττικῆς, ἢ σπαρτωλός.

Σπαρτωλός. Spartolus, vrbs Bottices.

Σπασάμενος ἀκράτου. οἶνον ἐκπιών.

Σπασάμενος ἀκράτου. Qui merum *in os* attraxit, *pro, qui merum exhauſit. Sic & Galli, quum de potatione verba fiunt, dicunt, Il tire bien, q. d. Ille trahit bene. pro, Ille potat egregiè, vinúmque fortiter exhaurit.* Qui vinum *purum* ebibit.

Σπατάλη. ἡ τροφή. οἱ δὲ μύες νῦν ὀρχοῦνται, δραξάμενοι τῆς σῆς σπατάλης. κάττον φησὶν, ἤτοι αἴλουρον κατοικίδιον.

Σπατάλη. Cibus. *Alimentum. Deliciæ. Luxus. Voluptas.* Vt, Mures autem nunc ſaltant, arrepto tuo cibo. Catum, ſiue felem domeſticum *ita vocat, qui Italicè Gatto, Gallicè Chat, Germanicè Katz dicitur.*

F Σπατίλη. ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρος, καὶ τὰ μικρὰ δέρματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατίλη γὰρ τὸ δέρμα παρὰ τὸ σπᾶσθαι. σκατοφάγος γὰρ ὁ κλέων. ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν, ἐπεὶ μετὰ κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο.

Σπατίλη. Stercus humanum, & paruæ pelles, quæ à coriariis abiiciuntur. *Coriorum ramenta, ſiue raſuræ. Quæ ſcalpro raduntur, & à coriis reſecantur, & eiiciuntur.* σπατίλη enim *eſt ipſa pellis, dicta à verbo* σπάω, *quòd à pecudibus auellatur. Ariſtoph. in Pace pag. 436. v. 6. de Cleone dicit*, τὴν σπατίλην ἐσθίειν. *Vide ſchol. annot. 2.* Cleon autem *erat* merdiuorus, quia erat coriorum-infector. *i. ſubactor, coriarius. Quod ideo dictum*, quia ſtercore coria condita-conficiebant, *ſtercore macerabant, condiebant, & parabant.*

Σπατῖνος. ὄνομα κύριον.

Σπατῖνος. Spatinus. Nomen proprium.

Σπαίρω. Salir. Palpitat. Efflat-animam. In epigrammate 15. *lib. 6. Epigr. pag.* 414.

Ale adhuc palpitantem ſenecionem: ſed ex terra, ex terræ fructibus,

Prout vis, arbitratu tuo. Nam imperas & terræ, & mari.

Σπαίρει. ἅλλεται. σκαρίζει. ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. A

Θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον, ἀλλ' ἀπὸ γαίης

Ὡς ἐθέλεις.

Σπίκλον ὑέλινον. τὸ σπίκλον ἐξ ὑέλου. *Sic enim lego.* Speculum vitreum. Speculum ex vitro *factum*.

Σπίκλον ὑελίον. τὸ σπίκλον.

Σπικουλάτωρος. Speculatoris. *Satellitis* haſtiferi. *l.* σπικουλάτωρος. *Spiculatoris. i. ſatellitis ſpiculum, telúmque geſtantis. Vtrunque nomen eſt latinum: ſed non idem ſignificat. Marcus Euangel. cap. 6. v. 27. videtur* σπικουλάτωρα *dixiſſe, pro* σπικουλάτωρα. B

Σπικυλάτωρος. τοῦ δορυφόρου.

Σπίλιθος. Fimus. Stercus. Excrementum. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag.* 306. *v.* 5. 6. 7. 8. 9. Deinde confringat aliquis ipſius ebrius caput Oreſtes Furens. Ille verò lapidem

Σπίλεθος. ἀριστοφάνης.

-- *capere*

Volens, in tenebris capiat

Manu ſtercus recens cacatum.

Quære in voce Βόλιτος.

--κατεάξαι.

Βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι

Τῇ χειρὶ σπίλεθον ἀρτίως κεχεσμένον.

ζήτει ἐν τῷ βόλιτος.

NOTAE.

Κατεάξαι] Sic apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 306. ſcribitur,

Εἶτα κατάξειέ τις αὐ-

Τοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης

Μαινόμενος. ὁ δὲ λίθον βαλεῖν

Βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι

Τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον. C

Schol. annot. 2. τῆς κεφαλῆς. ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀττικῶς. πέλεθον δὲ, βόλιτον. Sed σπίλιθος maſculeo genere, & proparoxytonè dicitur, vt patet ex Concionantibus. pag. 498. v. 31. & 32.

--Κατέδεί σπελέθου πρότερός μοι.

Τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν;--

Vide Schol. annot. 3. vbi fit huius loci mentio.

Pr. --*comedes*, dentibus conficies *ſtercus prior mibi*.

Bl. *Stercorum* igitur *participes-ſumus?*

Σπίλεξ. Spelex. Muliebre veſtimentum. Hemidiploidium.

Σπίληξ. γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοΐδιον. D

Σπένδεται Datiuo. Libatur. Immolatur. Vel ſuffit, adolet. Vel amicè-tractat, excipit-amicè. *Vel, amicus-fit.*

Σπένδεται. δοτικῇ. θύεται. ἢ θυμιᾷ. ἢ φιλοῦται.

Σπένδομαι. Datiuo. Libor. Immolor. Vel Deo dicor, *& conſecror.* Et σπένδοντας. Libantes. Immolantes. Sacrificantes. Offerentes. *Dictum à nomine* σπονδή, Libatio, *ſacrificium, oblatio. Sed contrà,* σπονδὴ à σπένδω *dicta.* Et σπένδειν, *&* σπένδεσθαι *ſæpe ſignificat* τὸ φιλιοῦσθαι. Amicum-facere, Amicum fieri. Pacem facere. Sic enim vocabant, σπονδὰς *ſcilicet*, ipſam compoſitionem, *pacémque* cum hoſtibus *factam*. Et σπονδὰς ἐνόρκους *dicebant, fœdera iureiurando-interpoſito-facta.* E

Σπένδομαι. δοτικῇ. θύομαι. ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι. καὶ σπένδοντας, θύοντας. προσφέροντας, παρὰ τὴν σπονδὴν, καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις. καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

Σπερμαίνειν. *Sementare. Semen-emittere. Emiſſo-ſemine* generare.

Σπερμαίνειν. γεννᾶν.

Σπερμολόγος. *Seminilegus, vel ſeminilega. Vel* Seminatorverborum *qui verba ſeminat, & ſpargit*, ampliloquus. *Garrulus, & qui prolixa oratione vtitur.* Sine-delectu-verba-profundens. σπερμολόγος *etiam* dicitur parua auicula graculo-ſimilis, quæ *à ſeminibus legendis, & colligendis* vocata σπερμολόγος, q. d. ſeminilega. Videtur enim à ſeminibus colligendis *dicta*. Hinc igitur *per translationem ab hac auicula ductam*, homo vilis, & contemptus *dicitur* ſpermologus, & fortaſſe *ſic etiam appellatur*, qui ex alienis *bonis* victitat. *Ariſtoph. in Auibus, pag.* 391. *v.* 18. *ſchol. annot.* 10. F

Σπερμολόγος. φλυαρολόγος. ἀπειρόμυθος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὀνομαζόμενον. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου, ὁ εὐτελὴς, καὶ εὐκαταφρόνητος, ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

Σπερχειός. Sperchius. Nomen fluuij.

Σπερχειός. ὄνομα ποταμοῦ.

Σπέρχις. Sperchis. & Bulis, viri Athenienſes. *Sperthies, & Bulis viri Spartani, quemadmodum ait Herodot. lib.* 7. *pag.* 269. *lin.* 19. *&* 20. ſponte-ſua ad Perſas iuerũt, vt pœnas darẽt Xerxi, Perſarũ Regi, pro præconibus ab ipſo

Σπέρχις. καὶ Βοῦλις, ἄνδρες ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι ἐς πέρσας ἦλθον, δίκην δώσοντες ξέρξῃ τῷ περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων τῶν ὑπ' αὐτοῦ

A πυρφθέντων, καὶ καταχωσθέντων ὑπὸ τῶν ἀθηναίων.

ipſo miſſis, & terra obrutis ab Athenienſibus, *vel, ve apud Herod. lib. 7. 169. 22. pro præconibus Sparta cæſis.*

N O T Æ.

Σπέρχις, καὶ Βοῦλις, ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Rem totam Herodotus lib. 7. pag. 269. fuſiùs perſequitur: ſed non Athenienſes: at Spartanos eos fuiſſe dicit. Sic enim illic, Σπερθίης τε ὁ Ἀνηρίστου, καὶ Βοῦλις ὁ Νικόλεω, ἄνδρες Σπαρτιῆται. &cæt. Et pro κατηχωσθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, apud Herod. lib. 7. 269. 21. 22. legitur, ἐθελονταὶ ὑπέδυσαν ποινὴν τίσαι Ξέρξῃ τῷ Δαρείου, κηρύκων τῶν ἐν Σπάρτῃ ἀπολομένων.

B Σπερχθεὶς παρ' ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ταραχθεὶς. θυμωθείς.

Σπερχόμενος. ἐπειγόμενος.

Σπεύδειν. παρ' ὁμήρῳ, οὐκ ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν, καὶ κακοπαθεῖν. καὶ παροιμία. σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. ἀπὸ ὑποδήματος, αἰτία τοῦ ὡς ἔχει σχήματος ἀπὸ τῆς βλάσης. σοφοκλῆς. οὐκοῦν ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν. πάντα δ' ἀναγκάσει λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἀποσπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος.

Σπερχθείς. Apud Herodotum *ſumitur* pro, turbatus, iratus. *Vide* Σπέρχεσθαί τινι *in Ion. Lex.*

Σπερχόμενος. Properans. Feſtinans.

Σπεύδειν. Apud Homerum non *ponitur* pro vrgere, accelerare: *vel, properare, feſtinare:* ſed pro operari, *in-opere occupari*, & malis-conflictari, mala-pati. Et prouerbium, σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. Laxatis habenis feſtinare, *pro, quanta maxima celeritate potes. Vel* à calceo, pro, quanta maxima contentione pedum calceis indutorum currere quiſque poteſt, & eo habitu, quo iam eſt. *Vide notas* Sophocles *in Oedipo Colonæo. pag. 301. v. 7. 8. 9. 10.* Nónne igitur aliquis quàm celerrimè famulorum profectus Ad iſtas aras, omnem coget populum, Carentem-equis, equitémque, *recedentem* à ſacrificiis, Properare laxatis habenis?

C

N O T AE.

Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 301. Theſeum ita loquentem introducit,

Οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
Πρὸς τούσδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν,
Ἄνιππον, ἱππότην τε θυμάτων ἄπο,
Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος;—

Triclinius. σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. λέγει ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει ἕκαστος σχήματος. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων πρὸς στρατιωτῶν, καὶ πάσας ἡνίας χαλώντων, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι. ῥυτῆρας γὰρ τοὺς χαλινοὺς φασιν, οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὸ σχόλιον λέγει. Pro βλάσης apud Suidam, lege βλαύτης. Vide Βλαύτη ſuo loco. Sic & Galli de ſuis equitibus dicunt, Courir à bride auallée.

D Σπεύσιππος. εὐρυμέδοντος. ἀδελφιδοῦς πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, ἀπὸ ποτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. ἀκουστὴς αὐτοῦ πλάτωνος, καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πλεῖστα, καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώμην, εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

Σπέος. σπεῖος. σπήλαιον.

Σπειώ. ὄνομα κύριον.

Σπεῖρα. τάξις στρατιωτική.

E

Σπειράω. σπειρῶ. ἐξ οὗ καὶ συνεσπειραμένος. καὶ σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις.

Σπεύσιππος. Speuſippus, Eurymedontis F. nepos Platonis Philoſophi, *ſuſceptus* ex Potône ipſius ſorore, auditor ipſius Platonis, & ſucceſſor Academiæ. Fuit Olympiade 108. Conſcripſit plurima, præcipuè verò philoſophica, auſtero ingenio, maximéque iracundo.

Σπεῖος. *Poeticum, formatum à* σπέος, *inſerto* ι *metri cauſâ.* Specus. Spelæum. Spelunca.

Σπειώ. Spió. Nomen proprium *Nereidis.*

Σπεῖρα. Militaris acies. Ordo militaris. Caterua. Cohors.

Σπειράω ῶ. In-ſpiram-contraho, *ſicut ſerpens, aut canis ad ſomnum capiendum ſe componens.* Vnde etiam συνεσπειραμένος. In-ſpiram-contractus. Et σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις. Pannis inuolutus tanquam in ſpiram contractis.

Σπεῖραι. πλήθη στρατευμάτων. φάλαγγες. νούμεροι. λεγεῶνες. σπεῖραι, καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. καὶ παροιμία. ἐπὶ σπεῖρα σχοινίον. τὸ ἀναγκαιότατον. σπεῖραι καὶ οἱ ὁλκοὶ τοῦ ὄφεως. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς

F συναγαγὼν, ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς ὡς ἂν μήτε τι τῶν χερσαίων, μήτε μὴν τῶν πτηνῶν, ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὁλκοῖς. καὶ σπειρηδὸν, περιπεπλεγμένως. καὶ σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἵλιγμα.

Σπεῖραι. Exercituum copiæ. Phalanges. Numeri. Legiones. *F.* νούμεροι. λεγεῶνες. Cohortes. Spiræ etiam *vocantur* conuolutiones funis. *Complicationes funium in orbem ductorum.* Et prouerbium. Ad ſpiram, *ſiue, funem, addis* funiculum: *Sic autem intelligitur id,* quod maximè neceſſarium *eſt. N. F. Er. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 719. ad 19. Ad reſtim funiculum.* Spiræ etiam *dicuntur* ſerpentis tractus *in orbem. Virgil. Georg. lib. 2. pag. 54. v. 9. Squammeus in ſpiram tractu ſe colligit anguis.* Et Ælianus. Ille verò draco *ſuis* ſpiris cadauera complexus, illæſa cuſtodiebat, vt nec vlla terreſtris *fera*, imò ne vlla quidem volucris ad ea lædenda accederet. *Spiris dixit,* pro tractibus. Et σπειρηδόν. Conuolutim. Inſtar-ſpirarum-ſerpentis. *In-orbem-more-ſerpentum in-ſpiras-contractorum. Aliis. Cohortatim. Per cohortes.* Et σπείρημα. Serpentis conuolutio, volumen, ſpira.

Σπείρου. Pallij. Panni ſpiræ figuram habentis, vel in ſpiram contracti. Rectus caſus eſt τὸ σπεῖρον. Supparus, vel ſupparum. veſtis linea, quam Feſtus etiam ſubuculam vocat.

Σπείρων⟨ος⟩. Spirônis. Genitiuus à recto Σπείρων. Spiron. Videtur viri nomen proprium.

Σπείσασθαι. Amicitiam inire, & pacem facere. Vt, Dicebat Parthos pro pace velle fœdus-inire.

Σπήλυγγες. Speluncæ. Spelæa. Concauitates. Concaua loca. In epigrammate.

Spelunca Nympharum abundantes-fontibus, quæ tantam aquam
Funditis.--

Σπῆλυγξ. Specus. Spelunca. Spelæum. Babrius. l. Καὶ κεῖτ' ἔσω σπήλυγγος, &c. Sed N.L.

Et iacebat in ſpelunca. tanquam quidam morbo
Laborans percuſſus-erat non verè anhelans.

Σπῆλυγξ. Spelunca. Et σπήλυγγας, ſpeluncas. *Terræ profundas* rupturas. *Fiſſuras, rimas terræ.*

Σπήλαιον. Spelæum. Spelunca.

Σπιθαμή. Spithama. *Palmus maior, de quo Lexica.* Tropicè de Deo vocem iſtam oratio prophetica dixit, quia continet res-conditas, eáſque complexus, in ordinem, & ornatum omnia redigit, & montibus æquilibrium, *ac æqualitatem*, & menſuris omnibus, quę ſunt in mundo, ſuum ordinem attribuit, qui cœlum totum parua ſuę potentię parte continet, quam tropicè *Prophetæ* oratio Spithamam vocauit. *l.* μέτροις.

Σπιθαμή. Vitæ breuiſſima *pars, quæ palmi tantùm longitudinem habet. Breuiſſima vita.*

Σπιλάδες. Concaua ſaxa, quæ *ſunt* in aqua, vt Appion *tradit.* Heliodorus verò *ſic appellat* ſaxa iuxta-mare-ſita & vndis intercepta *& circundata* Et σπιλάζειν. *Ex-improuiſo apparere. Ex improuiſo-inuadere. Vide ſuprà in* Κατεσπίλασεν. *Vt,* σπιλάζων, *&c.* In hanc vrbem ex-improuiſo-irruens. Et καταπιλάζειν, *idem. Vt,* οἷα διάττοντες, &c. Vt proſilientes Barbari *ſuos hoſtes* ex-improuiſo-inuaſerunt. *N.L.* σπιλάζειν, *&* καταπιλάζειν *aliàs, fœdare, polluere, contaminare ſignificat.*

Σπίλ⟨ος⟩. Pollutio. Sordes. *Inquinamentum. Contaminatio. Macula. Labes.*

σπίνθαρ⟨ος⟩. Spintharus, Heracleotes. Erat autem tragicus poeta. Eius verò fabulæ ſunt iſtæ, Conflagrans Hercules. Semele fulmine icta.

Σπίνθαρ⟨ος⟩. Spintharus. Hic vt barbarus, & Phryx à-comicis-carpitur. *Ariſtoph. in Auibus. pag.* 398, *v.* 2. *ſchol. annot.* 2.

Σπινθήρ. Scintilla.

Σπῖν⟨ος⟩. Spinus. Genus paſſeris. *Ariſtoph. Auibus. pag.* 410. *v.* 12. *ſchol. annot.* 6. *Genus auis.*

Σπίτταλ⟨ος⟩. Spittalus. *Pittalus.* Medicus apud Athenienſes clarus, Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag.* 301. *v.* 21. 22. 23. Di. Non eſt *poſſibile. fieri non poteſt, quod petis.* Sed plura apud Pittali *diſcipulos.* Ge. Tu verò ſaltem mihi ſtillam pacis vnam In paruum-calamum inſtilla iſtum. Hoc eſt *in* æreum, aut argenteum *calamum*, quales habent medici.

Σπληδόν⟨ος⟩. Spledonis. *Genitiuus à recto* Σπληδών. *Spledon.* Nomen vrbis. *l.* Ἀσπληδόν⟨ος⟩. *ab* Ἀσπληδών. *in Euſtath. & alij.*

Σπλὴν Splen. Lien. Viſcus. Viſceris. Et declinatur σπληνὸς, *in genitiuo.*

Σπογγιά. Spongia. Oxytonè. *Sic enim ſcribunt* Attici. Ariſtophanes Ranis. *pag.* 150. *v.* 2. At affer ad cor meum ſpógiam. Et rurſus Ariſtoph. *in Acharnenſ. pag.* 281. *v.* 3.

Σ Π.

Σπείρου. ἱματίου. ῥάκους. ἡ εὐθεῖα τὸ σπεῖρον. A

Σπείρωνος.

Σπείσασθαι. φιλίαν, καὶ εἰρήνην θέσθαι. ἔθελεν πάρθους ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι.

Σπήλυγγες. σπήλαια. κοιλώματα. ἐν ἐπιγράμματι.

Σπήλυγγες νυμφῶν εὐπίδακες, αἱ τόσον ὕδωρ B
Εἴβουσαι.--

Σπῆλυγξ. σπήλαιον. βάβριος,

Κεῖτ' ἔσω σπήλυγγος. οἷά τις νόσῳ
Κάμνων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων.

Σπῆλυγξ. καὶ σπήλυγγας. ῥαγάς.

Σπήλαιον.

Σπιθαμή. τροπικῶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὁ προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν, ὅτι συνέχει τὴν κτίσιν, καὶ C περιδεδραγμένος αὐτῆς, εἰς τάξιν ἅπαντα, καὶ διακόσμησιν ἄγει. καὶ ὄρεσιν ἰσοῤῥοπίαν, καὶ μέτρα πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῷ μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμεως περιέχων. ἣν σπιθαμὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε.

Σπιθαμή. τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιλάδες. αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς ἀππίων. ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας, D καὶ ἀπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ σπιλάζων ἐπὶ ταύτην τὴν πόλιν. οἷα διάττοντες οἱ βάρβαροι κατεσπίλαζον.

Σπίλος. μιασμός ῥύπος.

Σπίνθαρος. ἡρακλεώτης. ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητής. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα. περικαιόμενος ἡρακλῆς. σεμέλη κεραυνουμένη.

Σπίνθαρος. οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος, καὶ φρύξ. E

Σπινθήρ.

Σπῖνος. εἶδος στρουθοῦ.

Σπίτταλος. ἰατρὸς παρ' ἀθηναίοις δόκιμος. ἀριστοφάνης. ἄπελθε πρὸς τοὺς τοῦ σπιττάλου. σὺ δὲ ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα στάξον τουτονί. τουτέστι, χαλκοῦν ἢ ἀργυροῦν. οἵους ἔχουσιν οἱ ἰατροί.

Σπληδόνος. ὄνομα πόλεως. F

Σπλήν. καὶ κλίνεται σπληνός. τὸ σπλάγχνος.

Σπογγιά. ὀξυτόνως. ἀττικοί. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν. καὶ αὖθις. ἀριστοφάνης. σπογγιᾷ βεβυσμένον.

A ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ᾗ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

281.v.3. Da mihi ollulam ſpongia clauſam. *Vide ſchol. annot.3. Hoc autem dixit*, vel quia *mulieres* ollam ferebant, in qua erat ſpongia mellis plena, *quam in infantis os inſerebant, quum alimentum quærebat.*

NOTÆ

Σπογγιᾷ βεβυσμένην.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 281. v. 3.

Δός μοι χυτρίδιον σφογγίᾳ βεβυσμένην.

Schol. annot. 3. ἢ ὅτι χύτραν φέρουσιν, ἐν ᾗ σπόγγος πεπληρωμένος μέλιτος, καὶ τιθέασιν ἐν τῷ στόματι τῶν παιδίων, ὅπως σιωπήσωσι ζητοῦντες τροφήν. ἢ ὅτι οἱ πάντες τὰ στόματα τῆς χύτρας σφηνοῦσι τοῖς σπόγγοις. &cæt.

B Σπόγγος. σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορα ἀπὸ κνιδίων. φασὶ τὴν ἀκκὼ μωρὰν οὖσαν, σπόγγῳ πάτταλον κρούειν.

Σπόγγος. Spongia. *In epigramm.* Spongiam habere calamorum abſterſoriam, *vel, purgatricem* Cnidiorū. *l.* ψήκτορ᾽ ἄπο κνιδίων, *pro*, ἀποψήκτορα *ab* ἀποψάω. ῶ *fut.* ἀποψήσω. *detergo, derado, diſtringo, abſtergo, purgo. Hinc verbale* ἀποψήκτωρ *abſterſor, purgator. quid ſit* ψαίστωρ N.L. *Vel* ψήκτορ᾽ ἄπο. *pro*, ἀποψήκτορα. ψήχω. ξω. *idem ac* τὸ ἀποψῶ. *vnde* ψήκτρα. ἡ. *ſtrigil.* Aiunt illam Acconem ſtultam, *oſtij* clauum ſpongia percuſſiſſe.

Σποδεῖν. τύπτειν.

-Ὁμοθυμαδὸν

Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ἀριστοφάνης ὄρνισι.

Σποδεῖν. Cædere, *percutere, verberare.*

-- Communi-animorum conſenſu

Verberare omnes arrogantes placet.

Ariſtoph. Auibus *pag.* 408. *v.* 18. *&* 19.

Σποδὸς βακχυλίς. ἡ βάκχου.

C --Κυλίκων σποδὸς ἥν ποτε νούσῳ

Κεκλιμένη.--

Σποδὸς βακχυλίς. Cinis Bacchicus. Vel Bacchi *cinis.* Vt,

--Poculorum cinis quondam in morbo

Tectus, clauſus, latens. N.L.--

Σπολάς. διφθέρα. σοφοκλῆς, αἴαντι λοκρῷ.

--Κασσίτου κυνός

Σπολὰς, λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος.

Σπολάς. Diphthera *Pellis coriacea. Pellicea veſtis. Indumentum ex pellibus confectum. Pellis.* Sophocles Aiace Locro.

--Maculis diſtincti canis

Pellis Libyſſa, pardaliferum corium.

οἱ δὲ, ὑφαπλὸν δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. ἀριστοφάνης.

Alij verò *vocem iſtam dicunt ſignificare* ſagum pelliceū. Fortaſſe autem σπολὰς *inde* deducta eſt, *& dicta*, quòd ſupra *veſtes alias* feratur, *& iis imponatur.* N.L. Ariſtoph. *in Auibus pag.* 405. *v.* 12 *ſchol. annot.* 6.

D Οὗτος σὺ μὲν τοι σπολάδα, καὶ χιτῶν᾽ ἔχεις.

Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

καὶ αὖθις.

Heus tu. Tu quidem diphtheram, & tunicam habes.

Exue eam, *& da poetæ ſapienti.*

Et rurſus *ibidem v* 14. ἔχει τὴν σπολάδα. -*& v.* 22. 23. ὃς ὑφαντοδόνητον, *&c.*

Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται.

Ἀκλεὴς δ᾽ ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

Qui texturâ quaſſatam veſtem non poſſidet.

Ingloria verò ſupra corpus eius *incedit diphthera ſine tunica.*

Σπονδεῖα. ἀγγεῖα, ἐν οἷς σπένδουσι.

Σπονδεῖα. V*aſa, quæ liquores aliquos continent, &* in quibus libant *homines, Diiſque liquores offerunt.*

E Σπονδή. οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων. ἢ φιλία. & σπονδίτης. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σταγόνα σπονδῖτιν ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδόν.

Σπονδή. Libatio. Vini effuſio in dæmonum, *aut deorum* honorem. Vel *fœdus, &* amicitia. Et σπονδίτης. ea, quæ in libationibus, & fœderibus faciendis offertur. In epigrammate. Et *vini* guttam in fœderibus offerti ſolitam. *i. vini libationem in fœderibus incundis fieri ſolitam*, ſemper ſacrificiorum comitem.

Σπορά. ἡ διανομή.

Σπορά. *Satus. Satio. Seminatio. Sementis. Generatio. Diſperſio.* Diſtributio.

Σποράδα γῆν. κονιορτόν. ἢ χοῦν γῆς.

Σποράδα γῆν *Diſperſam terram.* Puluerem excitatū. Vel lanuginem terræ. *l.* χοῦν. *aggerem terræ. aggerem ex terra diſperſa collectum, & congeſtum.*

Σποράδες νῆσοι. ἃς ἔνιοι κυκλάδας λέγουσιν, αἳ ἐν τῷ αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δώδεκα.

Σποράδες. Sporades inſulæ. *q. d. diſperſæ* quas nonnulli Cycladas vocant, quæ *ſunt* in Ægæo *mari*. Sunt autem duodecim.

F Σποράδην. διεσπαρμένως ὧδε, κἀκεῖσε.

Σποράδην. Diſpersè, huc, & illuc. *Sparſim, paſſim, palatim.*

Σποράκις. ὄνομα κύριον. ἀρριανός. σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐπικρατῆσαι, ἔφυγε. τινὲς δὲ σφωράκιος.

Σποράκις. Sporacis. Nomen proprium. Arrianus. Sporacis, cùm Regis claſſem in ſuam ditionem venire cognouiſſet, aufugit. Quidam verò *ſcribunt* Σφωράκιος. Sphoracius.

Σπόρος. ὁ νέρωνος ἐρώμενος. ὃς καὶ σαβῖνα

Σπόρος. Sporus, Neronis amaſius, qui & Sabina

vocabatur, non ſolùm ob ſimilitudinem mulieris, quòd eſſet-exectus, *& caſtratus*: ſed etiam quòd illi nupſiſſet, vt illa.

ἐκαλεῖτο. οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικός, ὅτι ἐξετέτμητο, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγήματο αὐτῷ, ὥσπερ κἀκείνη. A

Σπεργίλος. Sporgilus. *Nomen viri cuiuſdam*, qui tonſor erat. Et *apud Ariſtoph. in Auibus. pag. 380. v. 7. ſchol. annot. 3.* Plato *Comicus, in Sophiſtis de Sporgilo* dicit, Illa Sporgili tonſtrina *cunctis* inimiciſſimum tectum.

Σποργίλος. ὃς ἦν κουρεύς. καὶ ὁ Πλάτων φησί. τὸ Σποργίλου κουρεῖον ἔχθιστον τέγος.

Σπόρτουλα. *Sic enim ſcribendum, vt & apud Ariſtoph. in Nubibus. pag. 11. v. 3. ſchol. annot. 2.* Πολιτεῖα τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτουλα. Sportulæ. Dona, quæ liberè dantur in omnibus *iudiciis. Dantur autem Iudicibus, pro honorario, ſiue ſalario, Hottomanus.* Vt, Scis autem te nobis ſportulas etiam debere: ſed tamen pauperum gratiâ *debitum hoc tibi remittimus, & condonamus, & in* hoc, *quod ad hoc attinet*, tibi reconciliamur, *& tecum in gratiam redimus.* B

Σπόρτουλλα. δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησίᾳ. οἶδας δὲ ὅτι καὶ σπόρτουλλα ἡμῖν χρεωστεῖς. ἀλλ' ὅμως τῶν πτωχῶν εἵνεκεν εἰς τοῦτό σοι διαλυόμεθα.

Σπουδάζω. *Studeo, diligenter aliquid facio, rei alicui operam do, ſeriò ago, vel dico, appare, conor, colo.* σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα. Sum illius viri ſtudioſus. *Illum virum valde colo.* Demoſthenes contra Midiam. Pro κατεπείγομαι, propero feſtino, Theopompus *accepit*. Item pro, volo, idem in eadem epitome. Pro non iocoſè, *non per iocum: ſed ſeriò, poſuit* Plato lib. 3. Reipub. Pro valde cupio, vehementer opto, Apollodorus Caryſtius, in Apocarteruſin. *i. in iis, qui laqueo, vel inedia mortem ſibi conſciſcunt.* Et pro, grauiter-loqui, & ſeriò-loqui, Xenophõ in conuiuio. *Quum dixit*, τίνι σπουδεῖς; pro, τίνι σπουδάζεις; cui ſtudes? Sic & Alexis. Et quaſdam longas naues emiſit, exercitui res neceſſarias *parare, & ſuppeditare ſtudens. Vel, res neceſſarias caſtris ſtudioſè-procurans.* Polybius.

Σπουδάζω δὲ περὶ τὸν ἄνδρα. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι Θεόπομπος. ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιτομῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως, Πλάτων πολιτείας γ΄. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος, ἀποκαρτεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογῆσαι, Ξενοφῶν ἐν συμποσίῳ. τίνι σπουδεῖς; ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις; οὕτω καὶ Ἄλεξις. καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξαπέστειλε, σπουδάζων τῷ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. Πολύβιος. C

Σπουδαρχιάσας. Qui-ſtuduit-imperare. Magiſtratus-gerendi-cupidus. Studioſus-gerendi-magiſtratus. Qui de magiſtratu adipiſcẽdo fuit-ſolicitus. Et σπουδαρχίδης. de magiſtratu gerendo ſolicitus. Qui magiſtratum adipiſci ſtudet. Æolenſium autem proprium *eſt*, epitheta efferre forma patronymica. *i. vt nomina ſubſtantiua patronymica.* Vt, σπουδαρχίδης *apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 285. v. 22. ſchol. annot. 8. &* στρατωνίδης. *i. miles militans. v. 23 ſchol. annot. 9. &* μισθαρχίδης. *i. mercedem accipiens. vel militum ſtipendia deuorans. v. 24. ſchol. annot. 0.* D

Σπουδαρχιάσας. ἐπιθυμήσας ἄρξαι. σπουδάσας. ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ σπουδαρχίδης, σπουδάζων περὶ τῆς ἀρχῆς. Αἰολέων δὲ ἴδιον, τὸ τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν. οἷον στρατωνίδης. μισθαρχίδης.

Σπουδαιολογῶ. Et σπουδαιολογοῦμαι. Idem. *Seriò loquor. Xenophon* Cyrus autem ſerio-loquebatur, amicos aduocans.

Σπουδαιολογῶ. ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο προσκαλῶν τοὺς φίλους.

Σπουδαῖος. Sapiens Virtute-præditus. Probus, qui improbo opponitur. *Et* σπουδάζω. *ſtudeo, colo. Vt*, Cùm autem cognouiſſet locum illum eſſe ſacrum, ex dæmone, *vel, deo* qui in illo ſtudioſè colebatur, hoc eſt, honorabatur. σπουδαῖος *Bonus. Vt*, Diuitem quidem *illum* eſſe audio: nulla verò *in re* bonum.

Σπουδαῖος. σοφός. ἐνάρετος. δόκιμος. ὁ ἀντιδιεσταλμένος τῷ φαύλῳ. ὡς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ σπουδαζομένου δαίμονος. τουτέστι, τιμωμένου. πλούσιον μὲν ἀκούω, σπουδαῖον δὲ, οὐδὲν ὄντα.

Σπουδή. Studium. In rebus honeſtis vehemens occupatio. *Vel, Rerum honeſtarum vehemens ſtudium.* Iſidorus dixit, Philoſophię quidem ſtudium, viro iuniori, & philoſophicam doctrinam recens attingenti, *& amplectenti* conuenientius eſſe, piam verò, & Dei amantem alacritatem, maximè conuenire *viris* iam prouectis, & longè progreſſis, partim quidem, ætate, partim verò, philoſophia.

Σπουδή. ἡ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγωνία. Ἰσίδωρος ἔφη τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴν, ἀνδρὶ νεωτέρῳ, καὶ ἄρτι λόγων ἁπτομένῳ φιλοσόφων εἶναι πρεπωδεστέραν. τὴν δὲ εὐσεβῆ προθυμίαν, καὶ φιλόθεον προσήκειν μάλιστα τοῖς ἤδη πρεσβεβηκόσι, καὶ πόρρωθεν ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας. E

Σπουδῇ. Apud Homerum *ſumitur* pro μόλις ægrè, vix, difficulter. Et apud nos eodẽ-modo *ſæpe ſumitur.*

Σπουδή. παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μόλις. καὶ ὁμοίως ἡμῖν.

Σπώμενος. Qui-trahitur. Qui-conteritur.

Σπώμενος. συντριβόμενος.

Σπώντων. Genitiuo. Cuſtodientes. N. L. *fortaſſe*, πίνοντες *bibentes, potantes. Vel* ἐμφοροῦντες, *implentes, ſatiantes.* Deinde *ſe* proluerunt, *rigarunt, inebriarunt*, frequenter bibentes. & merum trahentes. *i. haurientes.* Et σπῶσι. *Trahunt. Hauriunt.* Ad-ſatietatem-vſque replentur. Vt, Illi verò abundè, & ſine-fine hauriunt, *hauriebant*, & proſtrati, ac ſupini iacebant, vt ſingulos ſors tulerat.

Σπώντων. γενικῇ. φρουρούντων. εἶτα ὑπέβρεχοι θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκράτους πῶντες, καὶ σπῶσι, κατακόρως ἐμφοροῦνται. οἱ δὲ ἄδην, καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου. καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον ἕκαστοι. F

Σπωμ.

A Σπυρίδιον. διακεκαυμένῳ λύχνῳ. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἐκρύπτον τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Σπυρίδιον. Sportula. *Ariſtoph. in Acharnenſibus pag.* 280. *v.* 27. *ſchol. annot.* 1:. Δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένῳ λύχνῳ. Da mihi ſportulam incenſam lucernâ, *pro, ſportulam, in qua lucerna latet accenſa.* Seniores enim illi, quòd difficulter incederent, in ſportula lucernam occultabant, vt ignem conſeruarent *accenſum.*

Σπυρίδων, σπυρίδωνος. ὄνομα κύριον. μιᾶς τῶν ἐν κύπρῳ πόλεων τριμηθοῦντος ἐπίσκοπος. ὃς διὰ ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς, ἐποίμαινε καὶ τὰ πρόβατα. καὶ μέσης τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες, λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμμάτων
B ἐσπούδαζον. οἱ δὲ, ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδεντο. ὄρθρος τε ἦν, καὶ παρῆκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὡς δὲ εἶδε συνδεδεμένους, καὶ ἔγνω τὸ γεγονὸς, λύει τοὺς κλέπτας. πολλά τε παραινέσας ἐκ δικαίων πόνων, καὶ μὴ ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, κριόν τε αὐτοῖς χαρισάμενος, ἀπέλυσε χαριέντως ἐπιφθεγξάμενος, ἵνα μὴ φησὶ μάτην ἠγρυπνηκότες φανῆτε. ἀλλὰ δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο, ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν νικαίᾳ.

Σπυρίδων, ωνος. i. Spyrido, Spiridônis. Nomen proprium *viri, qui fuit* Trimethuntis, vnius vrbium Cypri, Epiſcopus, qui propter animum ab omni ſuperbia alienum, in Epiſcopatum intentus, oues etiã paſcebat. Cùm autem media nocte fures ſtabula pecudum aggreſſi fuiſſent, pecudes clàm auferre. *i. ſurripere,* ſtudebant. Sed hi *quadam* inuiſibili vi apud ſtabula vincti ſunt. Cùm autem diluculum apparuiſſet, ad greges iuit, & cùm illos vidiſſet vinctos, factúmque cognouiſſet, fures ſoluit. Eóſque multùm hortatus, vt iuſtis laboribus, non autem iniuſtis, victum quærerent, & arietem ipſis largitus, *eos* dimiſit, addito feſtiuo dicto, Ne fruſtrà (inquit) vigilaſſe videamini Fecit & alia permulta miracula. Idem etiam interfuit Niceno concilio.

C

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ. — Σ CVM Τ.

Στάγειρα. καὶ γάδειρα, καὶ πανήδυρα, καὶ τόπειρα, διὰ διφθόγγου. αὔδηρα δὲ, καὶ φάληρα, καὶ κύθηρα, διὰ τοῦ η.

Στάγειρα. & c. per ει diphthongum *ſcribuntur.* Αὔδηρα verò, & c. per η.

Σταγείριος. ὄνομα κύριον.

Σταγείριος. Stagirius. Nomen proprium.

Σταγειρίτης. ὁ ἀριστοτέλης. ἀπὸ τῆς πόλεως σταγείρων. πισίδης.

Ποίους στρατηγοὺς, ἢ σταγειρίτας ἔχων,

Ἐπῆλθες εἰς γῆν εὐτυχούντων βαρβάρων.

D δόλου τὸν σταγειρίτην καταπιὼν ἂν μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ παιανιεὺς τὸν ὀλόρου. τουτέστιν, ὁ δημοσθένης τὸν θουκυδίδην.

Σταγειρίτης. Stagirita. *Sic dictus eſt* Ariſtoteles, ab vrbe Stagiris. Piſides.

Quales duces, aut Stagiritas, f. στρατιώτας. i. milites, *habens,*

Veniſti in agrum fortunatorum barbarorum?

Et, Ille Stagiritam omnino potiùs deuorabit, quàm Orator Pæanienſis illum Olori *filium,* hoc eſt, Demoſthenes Thucydidem.

Σταγόνος. ῥανίδος ὕδατος.

Σταγόνος. Scillæ. Guttæ aquę. *Genitiuus à recto* σταγών.

Στάδιον. ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου. ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγεται στάδιον, καὶ τὸ ἁπλῶς ἵστασθαι, καὶ ἀκινητίζειν. δίων ἐν κθ΄ τῶν ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν. τῷ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς
E ἤχθοντο. ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει, καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο. καὶ στάδιος χιτών. ὁ ποδήρης. ὁ τέλειος. παρὰ καλλιμάχῳ ἐν ἑκάλῃ. καὶ ἀριστοφάνης. δέομαι ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρὸν εἶναί με ἑλλήνων ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. καὶ σταδιαία μάχη. οὐδενὸς δὲ αὐτῶν ἐν σταδιαίᾳ μάχῃ ἱσταμένου. ἑπτὰ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν. καὶ τὰ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π΄. τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ΄. τὸ μίλιον πό-
F δας δσ΄. τὸ δὲ πλέθρον, πόδας ρ΄. ἡ ἄρουρα, πόδας ν΄. ὁ ποὺς, δακτύλους ις΄ ὁ πῆχυς, πόδας αἰ. ἐν σταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν.

Στάδιον Stadium. Certaminis locus, & quædã pars eius, quod milliare vocatur. Nam ſeptem ἡμιστάδια, *Sic enim legendum videtur, vt* ἡμιτάλαντα. *Id eſt, ſeptem* ſtadia, & dimidium *ſtadium,* conficiunt milliare. Dicitur στάδιον παρὰ τὸ ἁπλῶς, quòd ſimpliciter ſtet, & immotum ſit, *nec ſe ſuo loco moueat.* Dion hiſtoriæ Romanæ lib. 29. στάδιον *ſumit pro ſtatu rerum aliquarum, quæ non mouentur, pro ſtatione, & immobilitate. Sic enim ille,* Scapharum igitur ſtadio proditi, grauiter indignabantur. *Stadio dixit,* pro, ſtatione, & immobilitate nauiũ proditi, vehementer cruciabantur. *Id eſt, Cùm viderent ſe proditos à nauibus, quæ firmæ ſtabant, ac immota, ita vt nauigare non poſſent, hoc iniquo animo ferebant.* Et στάδιος χιτών, ſtataria tunica, *quæ recta vocatur à quibuſdam, ab aliis talaris, ad pedes vſque promiſſa.* Perfecta, *vel, integra dicitur* apud Callimachum in Hecale. Et Ariſtophanes *in Nubibus pag.* 85. *v.* 7. *&* 8. O Dominæ, peto igitur à vobis hoc valde paruum *donum,* Græcorum vt ego ſim dicendo centum ſtadiis optimus. i. *vt dicendo, Græcos centum ſtadiorum ſpatio ſuperem, pro, Græcos longè ſuperem eloquentiã.* Et σταδιαία μάχη. Pugna ſtataria. Vt, οὐδενὸς. & c. i. Cùm autem nullus ipſorum in pugna ſtataria ſtaret. ἑπτὰ ἡμιστάδια. Septem ſtadia, & dimidium, conficiunt vnum milliare Et decem milliaria continent ſtadia 80. *Si ſingula milliaria contineant octo ſtadia. Alioqui, ſi ſingula mill contineant ſeptem ſtadia, & dimidium, decem milliaria continebunt ſtadia* 75. Stadium habet pedes 600. Milliare *continet* pedes 4200. Iugerum, pedes 100. Aruum, pedes 50. Pes, digitos 16. Cubitus αἰ. N. L. *continet* pedes vnum, & dimidium. In ſtadiis iſthmothecam diſtribuere. N. L.

Σταθερόν. Acutum. *Velox*. Robuſtum. Calidum *Firmum*. Stabile. Quod propter celeritatem motus videtur ſtare, *& firmum eſſe*. Plato in Phædro. Ne quæſo, ô Socrates, priuſquàm æſtus præterierit. Non vides quomodo fere iam meridies ſtet, qui σαθερὸς *ideo* vocatur? *i. ſtabilis, firmus*. Poteſt tamen & calidiſſimus eſſe *i. dici*. vel σαθερὰ μεσημβρία, *dicetur meridies*, qui celer eſt, *& propter motus celeritatem ſtabilis, & firmus videtur*. Solem enim, quum magis eſt accenſus, *& ardet*, celerem dicere conſueuerunt. Significabit autem & ſtabile, quòd *meridies* ſit quędam media diei *pars ſtabilis, & firma*, nec in alteram *partem* inclinet. Quinetiam Cratinus in Seriphis *vocem* σαθερὸν *ſumpſit* pro celeri, vel robuſto. Ille meatus adeò celer famelicis graſſatoribus æſtuat. Antimachus. θέρεος σαθεροῖο. *Aſtatis, firmæ, calidæ, feruentis*. Quidam verò τὸ σαθερὸν *ſumunt* etiã pro ſtabili. *firmo*. Et Aeſchylus in Pſychagogis *dicit* σαθεροῦ χρήματος. Firmæ rei. Et Ariſtoph. in Proagône. Stabilis autem calyx nouæ pubertatis. Significat & id, quod manet in eodem ſtatu. Cõſtans. Ioſephus. Et videns conſtantem ætatem cum peritia *rerum coniunctam, cum* belli ducem deſignat. Et Eunapius. Bellum autem Regis celeritate, & prouidentia deductum eſt in *ſtatum* ſtabilem, & tutiorem. Hoc eſt, *factum eſt* firmum, & ſtabile, *vel, conſtans*.

Σταθερόν. ὀξύ. ἰσχυρόν. θερμόν. στάσιμον. τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν. πλάτων ἐν φαίδρῳ. μήπω ὦ σώκρατες, πρὶν αὖ τὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἡ καλουμένη σταθερά; δύναται μέν τι καὶ θερμοτάτη εἶναι. ἡ σταθερὰ, ὀξεῖα οὖσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅταν μᾶλλον ἐκκαῇ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν. σημαίνοι δ' αὖ καὶ τὸ στάσιμον, τὸ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας. καὶ μηδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. καὶ κρατῖνος δ' ἐν σερίφοις ἐπὶ τοῦ ὀξέος, ἢ ἰσχυροῦ. οὕτω σαθερὸς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει. ἀντίμαχος. θέρεος σαθεροῖο. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ στασίμου. καὶ αἰσχύλος ἐν ψυχαγωγοῖς. σαθεροῦ χρήματος. καὶ ἀριστοφάνης ἐν προάγωνι. σαθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. ἰώσηπος. καὶ σαθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρῶν προβάλλεται στρατηγόν. καὶ εὐνάπιος. ὁ δὲ πόλεμος τῇ τῆς βασιλείας ὀξύτητι, καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σαθερόν τι, καὶ ἀσφαλέστερον. τουτέστιν, ἰσχυρὸν. βέβαιον. A B C

Σταθερός. *Nomen adiectiuum deductum à verbo* σταθῆναι, *quod eſt infinitiui modi, aor. 1. paſſ. ab* ἵσταμαι. *Stare. firmum eſſe*. Ab hoc enim *infinitiuo, per ſyſtolen* τοῦ ν, *deriuatum eſt nomen* σαθερός. *i. ſtabilis. permanens, firmus*. Et σαθρὸς *hinc formatum eſt, ſublato* ε, *& facta ſyncope*. putridus, *infirmus, debilis. Hoc autem dictum eſt* per antiphraſin, *quia qui putridus, ac debilis eſt, non eſt firmus*. Vel σαθρὸς *dictus eſt*, ἀπὸ τοῦ σ. ῥ. *i.* quòd facilè quatiatur. Vel à quatiendis articulis *& concutiendis corporis membris*.

Σταθερός. ἀπὸ τοῦ σταθῆναι. ἀπὸ δὲ τούτου, σαθερὸς, καὶ σαθρὸς κατ' ἀντίφρασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Στάθευε. Aſſa. Ariſtoph. *in Acharnenſib pag. 302. v. 2.* Sepias aſſa.

Στάθευε. ὄπτα. ἀριστοφάνης. τὰς σηπίας στάθευε.

Σταθήσεται. Stabit. In ore duorum, aut trium teſtium omne verbum ſtabit, *ac firmum erit*. Ex Euangelio *ſumptum eſt*.

Σταθήσεται. ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν, σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου. D

Σταθμά. Pondo. Libræ. Vt, Illi verò pacti ſunt, *& promiſerunt* ſe daturos argenti pondo bis mille, *vel, argenti libras bis mille*.

Σταθμά. οἱ δὲ ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ ‚β δώσειν.

Σταθμᾶσθαι. Ponderare. Perpendere. Examinare. Aeſtimare. Vt, Non verbis: ſed factis iram mutuam, *quam alij conceperunt aduerſus alios*, homines ſemper ponderare conſueuerunt.

Σταθμᾶσθαι. δοκιμάζειν. οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τὴν ἐς ἀλλήλους σταθμᾶσθαι ὀργὴν οἱ ἄνθρωποι.

Σταθμεύσας. Pro, στρατεύσας. *i.* ἐν τῷ σταθμῷ στήσας, *vel ſimpliciter*, στήσας. Vt, σταθμεύσας ἐπὶ τοῦ. &c. *i.* Cùm ad flumen collocaſſet exiguum præſidium, certis interuallis *diſtinctum*, ad *illius loci* obſidionem, duas chiliarchias *ibi* poſuit. *i. bina militum millia cum ſuis præfectis*.

Σταθμεύσας ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φρούριον ἐκ διαστήματος ἐς ἐφεδρείαν, δύο χιλιαρχίας ἔταξεν. ἀντὶ τοῦ στρατεύσας. E

Στάθμη Funiculus, *quem fabri materiarij, vel carpentarij rubrica, vel alio colore oblinunt, vt eo materiæ poliendæ rectitudinem notent. Amuſsis. Linea. Perpendiculum. In epigr. lib. 6. pag. 447. epigr. 72. v. 1.* Funiculum rectâ tendentem. *i. materiæ rectitudinis demonſtrandæ ſeruientem*, plumbo grauatum. *Ita perpendiculum appellatur, quo domorum ſtructores vtuntur, vt murorum rectitudinem, aut curuitatem obſeruent. Eſt autem funiculus vnam partem plumbo grauatam habens, vt faciliùs deorſum feratur, & rectior, & immobilior maneat, in varias partes minimè fluctuans.* Et, Vt non reperturi virum in Phaliſcorum amicitiæ funiculo. *linea, amuſsi, regulâque* probatiorem. *i. apud Phaliſcos amicum meliorem, ſi ad eorum amuſsim dirigas amicitiam. l* δοκιμώτερον.

Στάθμην. τὸ σπαρτίον. στάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα. ὡς οὐκ ἂν εὑρόντες ἄνδρα φιλίας ἐν τῇ τῶν φαλισκῶν στάθμῃ δοκιμώτατον.

Σταθμωσάμενος. Qui rem explorauit. *Qui perpendit. Qui examinauit. Qui coniecit. Qui coniecturis aſſequutus eſt. Spatium coniectura dimenſus*. Herodotus *in Calliope. pag. 331. lin. 20. Vide Lex. Ion. in* Σταθμᾶσθαι. Cùm enim coniectura dimenſus fuiſſet ſpatium, quomodo reliqua pedis *pars* ipſi exitura eſſet. *i. quo reliquam pedis partem ex compedibus educere poſſet, ita demum* ſuam plantam, *extremámque ſui pedis partem* reſecuit.

Σταθμησάμενος. δοκιμάσας. ἡρόδοτος. σταθμησάμενος γὰρ ὅκως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωυτοῦ. F

Σταθμητόν.

A Σταθμητόν. μετρητόν. ἀρριανός. ἦν δὲ καὶ καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος. καὶ αὖθις. πέτραι τε οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος, ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιόντας ὁρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.

Σταθμητόν. Menſurabile. *Quod quis metiri poteſt. Quod quis coniecturis aſſequi poteſt.* Vt, Erat autem camelorũ multitudo quædam, quam nullus coniecturis aſſequi poterat *i. innumerabilis.* Et rurſus. Petręque nõ menſurabiles magnitudine, *pro, quarum magnitudinem nullus metiri, vel coniecturis aſſequi potuiſſet,* ex antennis ſublimes, & pendentes coniiciebantur in eos, qui ad murum ſubeundum ruebant.

Στάθμια καὶ σταθμά. διχῶς λέγεται. εἰσὶ δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.

Στάθμια. Et σταθμά. Duobus-modis *idem* dicitur. Pondera. Sunt autem ea, quæ in libræ lances iniiciuntur.

Σταθμίζω. αἰτιατικῇ. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου. ἐστάθμησα δέ.

B Σταθμίζω. Accuſatiuo. *Dicitur autem hoc* in ſolo pręſenti. N.L. *Nam & in aliis temporibus legitimè formatum reperitur.* Pondero, perpendo, examino, ad amuſſim exigo, exploro. ἐστάθμησα verò, *per η ſcribitur, quia deducitur à verbo* σταθμάω. σταθμῶ. *cuius futurum eſt* σταθμήσω, *&c. & idem ſignificat, quod* σταθμίζω *per ι ſcriptum, &* σταθμάομαι. ῶμαι.

Σταθμός. τὸ πανδοκεῖον. καὶ σταθμοῦχος, ὁ πανδοκεύς. καὶ ναζιανζός, σταθμὸς καππαδοκίας.

Σταθμός. Diuerſorium. *q.d. Statio, ad quam omnes diuertunt, & quæ recipit omnes, qui ad eam appellunt.* Et σταθμοῦχος. Caupo, *q.d. Stationem-habens, ad quam hoſpites diuertunt.* Vt, Et Nazianzus *eſt* Cappadociæ *caſtellum, &* diuerſorium.

Σταθμός. στρατιωτικὴ κατάλυσις.

Σταθμός. Statio. Militare diuerſorium.

Σταθμός. καὶ αἱ καταλύσεις, καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Σταθμοί. Et diuerſoria, & publica hoſpitia tabellariorum ex vrbe in vrbem *euntium, & ad ea diuertentium, vocantur* σταθμοί.

C Σταθμώμενον. αἰτιατικῇ. δοκιμάζοντα.

Σταθμώμενον. Accuſatiuo. *Significat* eum, qui rem aliquam explorat, examinat, perpendit.

Σταθμῶν. τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμῶν. *Genitiuus pluralis à recto* σταθμοί. Ianuæ antepagmentorum. *Lignorum, vel lapidum, qui vtrunque oſtij latus muniunt.*

Στακτή. εἶδος ἀρώματος. πολύβιος. κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις. χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ. καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ ἐποίει τὸν πλοῦν ἐπὶ τύλον τὴν νῆσον. καὶ ἐποίει τὸν ἀπόπλουν ἐπὶ σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Στακτή. Stacte. Genus aromatis, *de quo Lexica.* Polybius. Libertate autem Geręis confirmata, ſtatim Antiochum Regem *Geræi* coronarunt. *i. ornarunt* 500 argenti talentis, 1000. thuris, 200. illius, quæ ſtacte vocatur. Et nauigauit ad inſulam Tylum, & Seleucia ſoluit. *l.* ἀπέπλουν ἀπὸ Σελ. Illa verò aromata erant in rubro mari.

D Στακτή, καὶ κασσία. ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδία.

Στακτή. Stacte, & caſſia. Suauis-odor à morbo manans, *N.L. Suauitas-odoris ex aliquo loco manans, in quo ſunt hæc aromata.*

Στακτοῖς. τοῖς ὑγροῖς. καὶ δοκίμοις. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. οὔτε μύροισι μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.

Στακτοῖς. *Stillatis. Deſtillatis.* Humidis, *liquidis,* & probatis, *l.* χειρίμοις *q.d. vnctoriis. quibus corpus vngi poteſt. Hoc autem dictum* ad differentiam eorum, quæ ſunt ſicca. Ariſtoph. Pluto *pag. 27. v. 19. ſchol. annot. 9.* Neque vnguentis vngere liquidis, quum ſponſam ducetis.

Σταλάζω. αἰτιατικῇ.

Σταλάζω. Accuſatiuo. Stillo.

Σταλέντος. παυσαμένου σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος τὰ οἰκεῖα αὖθις διαπράττεσθαι.

Σταλέντος. Sedato. Vt, σταλ. &c. i. Sanguine autem ſedato *ſanguinis fluxu ſedato, res* ſuas iterum peragere.

E Στάλικας. πασσάλους. ἔμπαλιν ἰθυτόνων δικτύων ἀπὸ σταλίκων. ἐν ἐπιγράμματι. ἡ εὐθεῖα, ἡ στάλιξ.

Στάλικας. Paxillos. *Furculas, quibus retia attolluntur, & ſuſtentantur. Epigr. lib. 6. pag. 43. epigram. 10. v. 4.* Contrà verò rectis Damis à furculis *retia ſuſtinentibus, Pani dicauit artis ſuæ ſigna.* Rectus *caſus ſingularis eſt* ὁ στάλιξ.

Σταμίνεσσι. τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις.

Σταμίνεσσι. *Dat. plur. poet. formatus à recto* σταμῖνες, *pro comm.* σταμῖσι. Lignis oblongis *ſtaminis ſimilibus, quæ nauium tabulatis apponuntur ab vtraque parte, vt ea firmiora reddant, & ſtare faciant, quæ propterea Cæſar ſtatumina vocat. Homerus Odyſſ. E pag. 150. v. 1.*

Στάσεις. τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν.

Στάσεις. Aggeres fluuiorum. *Ripæ fluuiorum, quæ ſunt quaſi ſtationes, in quibus fluuij ſtant, & ſe continent. Ariſtophanes in Equitibus. pag. 2 9. v 2. & 3. de Cratino dicit,*

F Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων,
Ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους. καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους.

Per ſimplices campos fluebat, & de ſua ſtatione detrahens,
Ferebat quercus, & platanos, & inimicos radicitùs-euulſos. Vide ſchol. annot. 1. 2. 3. 4.

Στάσις. ἐπὶ πνοῆς βιαίου ἀνέμου. γίνεταί τις

Στάσις. Status. De vehementi flatu venti *dicitur interdum. Vt,* Quidam venti ſtatus, & vehemens flatus

exoritur, qui tantum impetum habebat, vt vel ipſas porticus quaſſaret.

ἀνέμου στάσις ἔχουσα τηλικαύτην φοράν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν. A

Στάσις. Seditio. Inteſtina pugna. *Ciuile bellum, & inteſtinum.* πόλεμος *verò dicitur* bellum, quod ab alienis geritur. *i. quod non à ciuibus contra ciues geritur: ſed ab alijs, & externis hoſtibus. Hinc dictus* στασιώτης *i. ſeditioſus, vel factioſus miles, aut homo. Vt,* Ambo ſeditioſum *hominem viro pacato* anteponunt. Seditioſi verò *dicuntur*, qui ſeditiones excitarunt.

Στάσις. ἡ ἐμφύλιος μάχη. πόλεμος δὲ, ὁ τῶν ἀλλοτρίων. στασιώτην ἑκάτερος προαιροῦνται. στασιῶται δὲ, οἱ στάσεις ἐγείραντες.

Στασιώτης. Seditioſus. Antiphon in *oratione* de Mutatione-ſtatus. De *rebus* igitur, quas Apolexis ille ſeditioſus criminatus-eſt, dixi ego, & auus meus. Nũc orator hoc nomine στασιώτης videtur vſus pro *ſatellite* haſtifero. In ſequentibus tamen dicit maiores, tyrannos quidem non potuiſſe vocare ſatellites, hos verò potuiſſe. N. L. *Pro* ἠδυνήθησαν *fortaſſe ſcribendum* ἠδυνήθησαν, *vt antè. Hoc Atticè dictum pro comm.* ἐδυνήθησαν, *à* δύναμαι. *Illud, ab* ἠδυνατέω.

Στασιώτης. ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. περὶ τοίνυν ὧν ἀπόληξις κατηγόρηκεν ὁ στασιώτης, λέγω ἐγὼ, καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικεν ἰδίως B νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησὶν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι δορυφόρους. τοὺς δὲ, ἠδυνήθησαν.

Στάσιμον. Genus carminis, quod ſaltatores canebant ſtantes, *vnde nomen impoſitum. q. d. ſtabile, vel ſtatarium carmen. Ariſtoph. in Ranis. pag. 179. v. 20. ſchol. annot. 8. vnde Suid. & in Veſpis pag. 320. v. 5. ſchol. annot. 2.* Vel στάσιμον *vocatur* ſeditioſum, *& turbulentum, à nomine* στάσις, *ſeditio.* Et Staſimus, nomen proprium.

Στάσιμον. εἶδος μέλους, ὅπερ ἱστάμενοι ᾖδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον, τὸ ταραχῶδες. καὶ Στάσιμος, ὄνομα κύριον.

Στατήρ. Stater. Aureum nomiſma. Sacculorum *erat* par, *& horum* alter quidem, æreos obolos habebat, alter verò, ſtateres aureos, inter ſe magis ſimiles, quàm *erant* Eumeli equi.

Στατήρ. τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα. τῶν βαλαντίων ἡ συνωρὶς, τὸ μὲν, εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ, τὸ δὲ, στατῆρας χρυσίου, τῶν εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότας. C

Στατήρ. Stater. Quadratum nomiſma. Et exagium, & zygium. N. L. Vel genus *erat* nomiſmatis. Ariſtophanes Pluto. *pag. 41. v. 14. ſchol. annot. 8.*

Στατήρ. τετράγωνον νόμισμα. καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον, ἢ εἶδος νομίσματος. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Stateribus verò nos famuli ludimus-par-impar. Hoc eſt, nomiſmate ludimus, *quærentes*, par. an impar? *Et* τετραστάτηρος *numus quatuor ſtateres valens.*

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. τουτέστι, νομίσματι παίζομεν ἄρτια, ἢ περιττά;

Videtis quidem me indigentem ſalute

Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας D

Quatuor-ſtateres-valente. pro, quatuor ſtateribus redimenda. --

Τετραστατήρου. --

Ariſtophanes *in Concionantibus pag. 494. v. 31. Vide infrà in* Τετραστατήρου.

ἀριστοφάνης.

Σταυρός. Crux. Ad Borealem fori partem ſtabat *crux*, vt ipſam Conſtantinus vidit, auro-obducta, in acroteriacis oblongis melis, *N. L.* vbi & ipſe, & ipſius filij conſpiciebantur auro-tincti. *N. L. fortaſſe* χρυσεμβάτοι *aureis-ſtatuis-inuecti.*

Σταυρός. ἐπὶ τὸ βόρειον τοῦ φόρου μέρος ἵστατο, ὡς εἶδεν αὐτὸν κωνσταντῖνος, χρυσέμπλαστος, ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις μήλοις, ἔνθα καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθωρῶντο χρυσέμβαφοι.

Σταυροί. Cruces. Recta ligna *humi* defixa. Sub Theodoſio maiore, *Romanorum* Imperatore, cùm Græcanica *i. gentilia* templa deſtruerentur, in Serapidis tẽplo inuentæ-ſunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Quas, cùm illi de Græcis, qui Chriſtiani-facti fuerant, conſpexiſſent, dixerunt, crucem apud literarum hieroglyphicarum peritos, ſignificare vitam futuram.

Σταυροί. τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καθαιρουμένων τῶν ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὑρέθησαν ἐν τῷ τοῦ σεράπιδος ναῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα σταυροῦ ἔχοντα τύπους. ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ ἑλλήνων χριστιανίσαντες, ἔφασαν σημαίνειν τὸν σταυρὸν, παρὰ τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζωὴν ἐπερχομένην. E

Σταφυλή. Racemus. Vua. à verbo σήπω. i. putrefacio, *deducitur verbale nomen* σαπυλή, *& inſerto* τ, σαπυλή, & *verſo* π *in* φ, σταφυλή. Quum enim vitis ad-maturitatẽ peruenit, tunc etiam vua fit, *cuius maturæ ſuccus, quodãmodo, propter mutationem factam, putrefactus dici poteſt.* Et σταφυλοβολεῖον, *eſt id*, quod πατητήριον vocatur, *i. locus, in quẽ vuæ conjectæ calcantur. Vide Pollucem. lib. 7. col. 404. l. 24. 25. 26. Sequens ſenarius continet explicationem ſomnij.* Vuas comedere, pluuiam ſignificat Inundationem.

Σταφυλή. παρὰ τὸ σήπω. σαπυλὴ, καὶ σταφυλή. σηπυνθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. καὶ σταφυλοβολεῖον, τὸ καλούμενον πατητήριον. βότρυς κατέσθειν ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύσιν. F

Στάχνη. Trutina. Dicta ab ipſo ſtatu, *qui ſtat, quum res in lances ponderanda conjicitur.* Et prouerbium. Trutina iuſtior. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 3. col. 498. ad. 82.*

Στάχνη. ἡ ζυγάνη. παρὰ τὴν στάσιν. καὶ παροιμία. δικαιότερος στάχνης.

Στεῖς.

A Σταῖς ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἰς αις. παῖς, ἀρσενικόν. δαῖς, θηλυκόν. σταῖς, οὐδέτερον.

Σταῖς. Fermentum. *Vel farina, quam quis aqua macerauit, ac ſubegit, quam vulgus paſtam, quaſi piſtam, à pinſendo dictam appellat.* Tria ſunt in *ας deſinentia*, παῖς, puer, maſculeum, δαῖς, fax, fœmineum, σταῖς, neutrum.

Σταιτίτης. εἶδος ἄρτου.

Σταιτίτης. Stætites. Genus panis, *q. d. Panis fermentatus. à* σταῖς. τός.

Στέαρ. παρὰ τῷ Δαβίδ. εὔνοια, καὶ φιλαδελφία. τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν. τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφάνειαν. τὸ στέαρ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ εὐπάθεια, καὶ ἡ εὔκλεια λέγεται. ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ μετὰ
B πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν λαλοῦσι.

Στέαρ. Sebum. Pinguedo. *Sic vocatur* apud Dauidē, beneuolentia, & fraternus-amor. Suum ſebum, *ſuam pinguedinem* concluſerunt, ipſorum os locutum-eſt ſuperbiam. Pinguedo etiam in diuina ſcriptura, proſperitas, & opulentia dicitur. Egredietur tanquam ex pinguedine iniuſticia eorum. Pro, cum omni confidentia iniuſticiam loquuntur.

Στέαρ πυροῦ, ὁ κάλλιστος σῖτος, καὶ ἄρτος.

Στέαρ πυροῦ. Pinguedo frumenti. Pulcherrimum frumentum, & *optimus* panis.

Στέατα. ἄλευρα. καὶ εὐνάπιος. ὁ δὲ, φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στέατι περιπεπλασμένα, καθεὶς ἐν πήρᾳ, ἐπιθείς τε καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον.

Στέατα. Farinæ. *Pinguedo.* Eunapius. Ille verò ferens literas in æneo-vaſculo, farinâ, *pinguedine* oblitas, in peram coniecit, & alios panes pariter *tectos* impoſuit, ne quis illud arcanum cognoſceret.

Στεγανὰ πλοῖα. στερεά.

Στεγανὰ πλοῖα. Dura nauigia. *Tecta, firmáque nauigia.*

Στεγανόν. πυκνόν. σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, παρεχείμαζον. καὶ
C παροιμία. βάκχης τρόπον ἐπὶ τῶν στεγανῶν, καὶ σιωπηλῶν. αἱ γὰρ βάκχαι ἐσίγων.

Στεγανόν. Tectum. Denſum. Conſtrictum. *Coarctatum. Anguſtum* Diodorus. Romani verò, cùm *tentoria* tecta feciſſent, *in iis* hybernarunt. Et prouerbium, *quod ad rem præſentem non facit, niſi propter eius interpretationem, quæ vocem* στεγανῶν *habet. Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 207. ad.* 45. Bacchæ more. de tectis, *tetricis*, & taciturnis. Bacchæ enim tacebant, *Bacchico furore correptæ.*

Στεγανόποδα. στεγανόποδα ζῶα λέγεται, καὶ πλατυώνυχα. κύκνος. χήν. πελεκάν. καὶ τὸ τῶν νηττῶν πᾶν γένος. οἷς συμβέβηκε φιλύδροις εἶναι.

Στεγανόποδα. Animalia ſolidis-pedibus-prædita, & latos-vngues-habentia, dicuntur olor, anſer, pelicanus, & anatum omne genus, quibus contigit, vt ſint aquarum-amantia. *Gaza vocat aues planipedes, quas Græci* στεγανόποδας: *ſed fortaſſe præſtaret dicere tectipedes, ſi vocis græcæ vim ſpectes. Heſych. vide.*

Στεγανώτερον. πεπυκνωμένον. συνεχέστερον. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλά τι καὶ φρονέεις στεγανώτερον. οἱ δὲ, τοὺς ἀσκοὺς κεντήσαντες, ὁμίχλῃ στεγανωτάτῃ
D συνεσκίασαν τὸν ἀέρα τῇ αἰθάλῃ. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτάς, καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρρητα.

Στεγανώτερον. *Tectius.* Denſatum. *Magis-denſatum. Occultius.* Magis-contiguum. *Preſſius.* in epigrammate. Sed aliquid etiam cogitas occultius. Et, Illi verò, vtribus compunctis, nebula denſiſſima obumbrarunt aerem illa fuligine. Et Ælianus. Ille verò dicebat illos conſiliarios eſſe tectiſſimos, *& maximè taciturnos,* & *ſuæ* ſpeculationis, *conſultationis, & ſuorum conſiliorum* arcana cuſtodire *profundiſſimo ſilentio velata.*

Στέγει. καρτερεῖ. ὑπομένει. τὸν καυσικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον, στέγει ἱδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένον. καὶ στεγόμενα, κρυπτόμενα. καὶ στεγόντων, ἀνεχόντων, βασταζόντων. ἰώσηπος. οἶκος ἦν δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον. ἀριστοφάνης.

Στέγει. Tolerat. Suſtinet. *Fert. Vt*, Hunc autem vrētem Solem, vbique ſudore calido rigatus, *& madefactus* tolerat. *l. βεβρεγμένος.* Et στεγόντων Suſtinentium. Geſtantium. Ioſephus. Domus erat, quę duas columnas habebat tectum ipſius ſuſtinentes. *στέγειν. tegere, tueri, defendere.* Ariſtophanes *in Veſpis pag. 358. v. 15. & 16. ſchol. annot. 8. & 9.*

E Ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νουβυστικῶς

Κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν.

Quàm bene contecta-eſtis, ô teſtudines, *& prudenter*, dura pelle, teſtáque, tanquam
Tegulâ ſupra *dorſum, vt latera tegatis*, & ab ictibus, plagíſque defendatis.

καὶ αὖθις.

Et rurſus. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 171. v. 2. & 3. ſic Antigonem introducit loquentem,*

Πάτερ οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἳ
Πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.

Pater miſer Oedipe, turres quidem, quæ
Vrbem tuentur, quantum oculis coniici poteſt, à nobis abſunt *procul.*

τουτέστιν, ὡς αὐτῆς τὰ ὄμματα προσέχω ἔχων.

Hoc eſt, quātum quis oculos longè coniiciens, *quantum quis oculis longè proſpectans, conucere poteſt.*

F

N O T AE.

Πάτερ Οἰδίπους.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 171. v. 2. 3. Antigonem ita loquentem introducit,

Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου, πύργοι μὲν, οἳ
Πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.

Schol. ὡς αὖ τις πρόσω ἀφορῶν τεκμήραιτο. ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων [εἰκάσειεν.]

Στέγγις.

Στέγγις. Stégis. N. L. at στλεγγίς. *ſtrigil, & alia, de quib. Lex.*

Στιγναί. *ſtrictæ, constrictæ, ſolidæ*, firmæ.

Στέγω. Accuſatiuo. Tego, protego, tueor, defendo.

Στλεγγίδες. Strigiles. Et καλαμάγια. *N.L. fortaſſe ſic vocantur abſterſoria quædam inſtrumenta, quæ radunt, & abſtergunt, ac deorſum ferunt corporis ſordes.* παρὰ τὸ καλαμάττειν, τὸ κάτω φέρειν τὰ ἀπομάγματα, τουτέστιν τὸν ῥύπον τὸν ἀποματτόμενον. *vox in vulgatis lexicis ignota: ſed vide* Ἀπομάγματα. ad lauandum neceſſaria, *vel, vtilia, inſtrumenta* Et ξύστραι. *q.d. Radulæ diſtringendi inſtrumenta, quorum vſus in balneis exiſtit.* & Lecythus. *i. guttum olearium, vel ampulla olearia.* Et xyſtrophylax, *q.d. Strigilis-cuſtos. N.L. Hæc tamen omnia ſunt inſtrumentorũ* genera balneis apta, *commoda, vtilia, neceſſaria.*

Στειλεόν. Securis lignum *i. ligneum manubrium.*

Niſi enim vos manubria omnia gigneretis,
Nullus agricola ſecurim in ædibus haberet.

ſic loquitur Babrius ille fabularum-ſcriptor.

Στέλεχος. Si quidem ipſe truncus, *& caudex intelligitur*, vel ipſa radix *arborum, tunc nomen hoc dictum* παρὰ τὸ τέλος ἔχειν. i. finem habere, *quòd arbor ſuum finem habeat, ad quem tendebat*, vel à nomine στερεόν. Solidum firmum. Si verò ſuperiores verticis rami *intelliguntur, tunc dicetur* παρὰ τὸ εἰς τέλος ἐρχέσθαι. quòd *arbor* ad ſuum finem peruenerit.

Στελίχων. l. Στιλίχων Stilico. Nomen proprium *viri*, qui cum Ruſino, ſub Arcadio, & Honorio, ſimul ambo omnia diripiebant.

Στέμμα. Corona. Plenitudo. *vide Lex.*

Στέμφυλον. Vuarum, vel olearum exuuiæ, *& retrimenta, quæ ſuperſunt poſt has calcatas, & expreſſas*, quibus opſoniorum loco *veteres* vtebantur.

Στενά μοι πάντοθεν Vndique mihi *ſunt* anguſtiæ. *Maximus anguſtijs vndique premor.* Quære in voce Δαβίδ.

Στένει. Gemit. Suſpirat. Lamentatur.

Στενοκωκύτους τρίχας. Capillos, propter quos *mulier*, dum vellitur. *i. dum ſentit ſibi capillos ex capite velli, grauiter* gemit, & luget. Ariſtoph. *in Lyſiſtrata. pag. 551. v. 451.* Euellam tuos cum gemitu-luctúque-coniunctos capillos. Hoc eſt, *tuos capillos ex tuo capite tanquam frumenti grana ſingulatim ex ſuis folliculis excutiam, vel tanquam mali granati grana ex ſuo cortice ſingulatim extraham*, euellam, auellam.

Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ. Subtiliter-diſputare de fumo. Fumus enim eſt anguſtus, & imbecillus. à voce verò στενόν, quod anguſtum, & ſubtile ſignificat, *& à nomine* λέσχη, *loquela, confabulatio, garrulitas, deductum eſt* τὸ στενολεσχεῖν. *Ariſtoph. in Nubibus pag. 78. v. 10. ſchol. annot. 13.*

Στενολέσχης. Subtilis-diſputator. *Qui de rebus ſubtiliter diſputat* Et στενολεσχία. ἡ λεπτολογία. *ſubtilis-diſputatio. Argutatio. Nam vtrunque nomen habet etymum* idem. *i. eandem etymologiam.*

Στενόχωρος. Anguſtus locus. Locorum-anguſtiæ.

Στενωπός. Et στενωπεῖον. Idem. Anguſtus-vicus biuiorum. Angiportus.

Στεντόρειος φωνή. Stentorea vox, Stentoris *vox, i. magna. Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. Col. 417. ad. 37. Stentore clamoſior.*

Στέῤῥα. Solida. Firma. Robuſta.

Στέργηθρον. Deſiderium. *Oblectamentum. Philtrum. Id, cuius opera nobis aliorum amorem conciliamus.*

Στέργειν. Datiuo. Contentum-eſſe rebus aliquibus, & in iis acquieſcere. Vt, Ille (vt opinor) per-vim in his acquieſcere cogebatur. Accuſatiuo etiam. Vt, Ille quidem inferiorem regionem amat, & nos quidem amare *cogitur*, &c.

Στερέμνιον. Durum. Robuſtum. *Solidum. Firmum.*

Στερεομετρία. Solidorum-corporum-dimenſio.

Στερέωμα. Soliditas. Firmamentum.

Στεῖρα. Sterilis. Quæ non peperit. Et στειροποιοῦντες. Solidum-facientes. Solidantes. Firmantes.

Στεγναί. στερεαί. A

Στέγω. αἰτιατικῇ.

Στλεγγίδες. καὶ καλαμάγια, τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι. καὶ λήκυθος. καὶ ξυστροφύλαξ. εἴδη λουτροῖς ἐπιτήδεια.

Στειλεόν. τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στειλειὰ πάντα τίκτητε, B

Οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε.

βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος.

Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορμός, ἤγουν ἡ ῥίζα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ στερεόν. εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἥκειν.

Στελίχων. ὄνομα κύριον, ὃς σὺν ῥουφίνῳ ἐπὶ ἀρκαδίου, καὶ ὀνωρίου, ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζεν. C

Στέμμα. στεφάνη. πλήρωμα.

Στέμφυλον. τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς, ἢ τῶν ἐλαιῶν. οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στενά μοι πάντοθεν. ζήτει ἐν τῷ δαβίδ.

Στένει. στενάζει.

Στενοκωκύτους τρίχας. ἐν αἷς στενάζει τιλλομένη. ἀριστοφάνης. ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας. ἤγουν ἐκτιλῶ. αἰαιαστῶ. D

Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ. τὸ λεπτολογεῖν. στενὸς γὰρ, καὶ ἀμβλυωπὸς ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴληπται τὸ στενολεσχεῖν.

Στενολέσχης. λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία, τὸ αὐτό.

Στενόχωρος. ὁ ἐστενωμένος τόπος. E

Στενωπός. στενορύμη δίοδον. καὶ στενωπεῖον.

Στεντόρειος φωνή, ἡ τοῦ στέντορος.

Στέῤῥα. στερεά. καὶ ἰσχυρά.

Στέργηθρον. ὁ πόθος.

Στέργω. δοτικῇ. ἐκεῖνος οἶμαι δυνάμει στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. αἰτιατικῇ δὲ, ὁ μὲν, στέργει τὴν κάτω χώραν, καὶ στέργειν μὲν ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς. F

Στερέμνιον. στερεόν. ἰσχυρόν.

Στερεομετρία.

Στερέωμα.

Στεῖρα. στεῖρα. μὴ τεκοῦσα. καὶ στειροποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ στεροῦντες.

Στεῖρος.

A Στέριφος. στεῖρος, καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν. αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ στεριφώτερος τε ἦν, καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἑωρᾶτο, ὑπερέβη. καὶ Θουκυδίδης. τὰς πρῴρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον, στεριφωτέρας ἐποίησαν. ἀντὶ τοῦ στερεωτέρας.

Στέριφος. Sterilis, & infœcunda *nullámque progeniem procreans.* Quòd matricē habeat duram *& fœtui ferendo ineptam. Transfertur & ad alias res. & ad mares, & ad loca, & pro firmo, duróque ſumitur. Sic enim quidam de palude verba faciens, dicit,* Ipſe verò per paludem, quà firmior, *ſolidior, & durior* erat, & *qua parte* ab aduerſariis minimè conſpiciebatur, tranſiuit. Et Thucydides. Nauiū proras concidentes, vt breuiores eſſent, ſolidiores, pro, firmiores fecerunt.

Στερίφοις. στερεοῖς, ἢ πυκνοῖς. εἰ δέ τι ὑπερβάλλον ἦν πλημμυρῶδες, τάφροις βαθείαις τάφροις στέριφον πάντη ἐπεδείκνυντο καὶ στεριφοποιοῦ, τὸ ἰσχυροποιῶ. B καὶ στερίφοπλος, ὁ μικρὸς πέπλος.

Στερίφοις. Solidis. *Firmis.* vel denſis. Vt, Si quis verò *locus* nimiùm vliginoſus, *ac paluſtris* erat, cum profundis foſſis omnino ſolidum efficiebant. Et στεριφοποιῶ. Solidum facio. *firmum reddo.* Et στερίφοπεπλος. paruus-peplus. *Tenui-peplo-tectus.*

Στερκτέον. εἰ μὴ πάρη κρέα, ταρίχη στερκτέον. ζήτει ἐν τῷ ταρίχη.

Στερκτέον. Si non adſunt carnes, taricho *nos* oportet eſſe contentos. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 4. 0. ad. 60. legit* στερκτέον τῷ ταρίχῳ. Quære in voce Ταρίχη.

Στέρνα χθονὸς, καὶ νῶτα χθονός. τὰ πεδιώδη, καὶ εὐρέα. καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας τὰ στενά. Σοφοκλῆς. στερνούχου χθονός. ἀντὶ τοῦ γῆς ἐπιπέδου.

Στέρνα χθονός. Pectus, & dorſum terræ *dicuntur* campeſtria, & lata, *plana, & ſpatioſa loca.* quemadmodum contrà, ceruices, anguſta *loca vocant. Vel; collum, fauces, & anguſtias locorum.* Sophocles *in Oedipo Colonaeo. pag. 294. f. dicit* στερνούχου χθονός. i. telluris fœcundę, vel planæ, & campos, ac planicies habentis. *Vide ſchol. vnde Suid.*

Στερνοτύπτης. ὁ τὸ στῆθος τύπτων. καὶ στερνοτυπτόμενος.

Στερνοτύπτης Pectus-percutiens. Pectus-verberans, *feriens, tundens, vt in luctu quidam faciunt.* Et στερνοτυπτού-C μενος. Ille, cuius pectus verberatur, feritur, tunditur, percutitur.

Στέρνοις στήθεσι, τὸν περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον.

Στέρνοις. Pectoribus *Epigram. lib. 6. pag. 412. ep. 5. v. 2.* Iſtúmque circa pectora ornatum dentiferum.

Στέρξω. ὑπομενῶ. Σοφοκλῆς.

Τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ.

Ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι

Ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.

Πολύβιος. νῦν δὲ, οὐ πρέπει γὰρ ἡμῖν ἐπιορκεῖν, τὰ D παρόντα στέργομεν.

Στέρξω. *Diligam. Amabo. Feram.* Tolerabo. Sophocles *in Philoctete pag. 402. M. Neoptolemum ita loquentē inducit,*

Hos ego viros non diligam vnquam, vel, nunquam feram:

Sed ſaxoſa Scyrus ſufficiens mihi

Erit poſthac, vt delecter domo mea.

Polybius. Nunc verò (non enim nos peierare decet) in præſenti rerum ſtatu acquieſcimus.

Στερρὸν ἀντικνήμιον. φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Λακρατίδου. τὸ σκληρὸν, καὶ γηραιὸν, καὶ αὖον. ὥσπερ κατ' ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων, τὸ χλωρόν. Θεόκριτος. γόνυ χλωρόν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον, καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων. οἱ ὄντες μὲν χλωροὶ, ἁπαλοί εἰσι. ξηραινόμενοι δὲ, ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε, στερρὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Στερρόν. Ariſtoph *in Acharnenſibus pag. 271. v. 1.* de Lacratide dicit στερρὸν ἀντικνήμιον, *ſic vocans eius* duram anteriorem-tibiæ partem, *iam* ſenio confectam, & aridam, *ſiue-ſiccam.* Vt *contrà*, per oppoſitionem, χλωρὸν, viride, virens, *dicit* de vigentibus, *& robuſtis.* Theocritus *dicit* Genu viride, *ſiue virens,* pro, vigens, *robuſtum,* & iuuenile. Per tranſlationem à calamis *ductam*, qui, dum quidem ſunt virides, *dum virent*, teneri ſunt. Quum verò ſunt ſiccati, fiunt *rigidi, &* robuſti, *ac duri.* Boni igitur ominis cauſa dixit στερρὸν, durum, pro ξηρὸν. i. ſiccum.

N O T Æ.

E Στερρόν.] Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 271. v. 1. & 2. Schol. annot. 1. & 2.

Νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,

Καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται.

In Schol. legitur, Θεόκριτος. Πῆξαι δὲ λόγων χλωρῶν, ἀντὶ τοῦ ἀκμαίων, καὶ νέων &cæt.

Στερόπη. ὄνομα κύριον.

Στεροπή. ἀστραπή. λαμπηδών.

--Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς

Ἀΐξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει,

F Καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.

ἀντὶ τοῦ οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία. ἀλλὰ λήγει ὡς ὀξὺς νότος. τουτέστι, ταχέως. ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐν τοῖς πνεύμασιν, ὥστε παρατείνειν αὐτὰ, ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.

Στερόπη. Sterope. Nomen proprium. *paroxytone.*

Στεροπή. *oxytonè.* fulgur. *cæleſtis* ſplendor. *Sophocles in Aiace. pag. 6. & 17.*

--Splendido enim ſine fulgure,

Ruens velox Auſter tanquam, ceſſat,

Et nunc ſanam-mentem-habens, nouum dolorem habet.

Pro, Inſania non detinet *ampliùs* eum: ſed ceſſat tanquam celer Auſter, hoc eſt celeriter *eum inſania relinquit. Hoc autem à Poeta dictum*, quòd in ventis ſigna quædam obſeruentur, quæ ſignificant eos vel diutiùs duraturos, *ac ſpiraturos*, vel celeriter ceſſaturos. Vt in Comœdia.

Sed ceſſauit celeriter, veſpertinus enim.i.ſerò *cœpit dolere*.l.ἤρξατ᾽ ἀλγεῖν.

Στεῤῥός.Στιῤῥός.Solidus,firmus,robuſtus,durus.

Στερούμαι.Genitiuo. Priuor. στερῶ verò, accuſatiuo. Priuo.

Στέρφος.Corium.Pellis. Tegumentum *leonis exuuium*.Et στερφόπεπλος.Hercules,*Leonis exuuio indutus*.Et in epigrammate.

Peram,& crudam,ac *duram capræ*
Pellem.--

Στεφαναῖος.q.d.Coronalis,vel coronarius. Ad coronam-pertinens. Vel,coronatus.

Στεφάνη.Corona.Significat & montis eminentiam, *verticem,cacumen,iugum*.

Στεφάνη.Stephane. Vrbs. στεφανηφόρος.Coronifer. Antiphon in *oratione* ad Nicoclem. Coroniferum Herois-ſacellum (vt veriſimile videtur) fuit Athenis. Hoc autem Coroniferum *ſacellum fortaſſe* fuit vel vnius ex filiis Herculis ſuſceptis ex Theſtij filiabus.*l.* Θυγατ.& Θυίας. Vel *videndum* ne fortaſſe hoc Herois-ſacellum fuerit illius Attici *Hippolyti* coroniferi,*coronati*.l.Α᾽πηνοδ. vt ait Hellanicus lib.2. Atthidis.*i.rerum Atticarum*.

Στεφανικὸν τέλεσμα.Coronale tributū. Apud Rhodios ita vocabatur *illud tributunl,quod Romanis quotannis pendebant*.Quia Rhodij liberi erant,quandam exiguam *ſuorum bonorum* partem,honoris cauſa,Romanis annuam mittebant,quam ipſis dabant, non tam vt tributum ducibus, *ac principibus ſuis*: quàm vt coronam amicis. Hoc etiam dicendi-genus Gallogræcis Ancyranis eſt patriū, & familiare. στεφανικὸν enim vocant,quidquid muneris,& beneficij loco datur.

Στεφανίτης.Coronatus.

Στέφανος.Corona. Ariſtophanes *in Auibus pag*.586. *v*.16.17.Affer puer coronam. perfundamini *aqua.i.lauate manus*. In manus aquam afferat,*ac effundat* celeriter aliquis. Olim enim cingebantur coronis illi, qui conuiuabantur, quia *corona* caput aduerſus vini calorem refrigerabant.

Στεφανοπώλης.Coronarum-venditor.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας.Victores coronans,pro,honorans. Vt Demoſthenes,& Lycurgus loquitur. Vt, Quinctiam Calliſthenem centum minis coronaſtis.*i.donaſtis honoris cauſa.Vel,ornaſtis*.

Στεφανούμενος καλάμῳ.Coronatus calamo.Corona ex culmis, vel arudinibus confecta coronatus. Huiuſmodi corona tenuis erat, & minimè-ſumptuoſa,*nullóque labore parabatur*.Proprium autem erat Dioſcurorum.*i.Caſtoris,& Pollucis,Iouis filiorum*.arundinea-corona coronari.

Στεφάνωσις. Coronatio. In domus ſtructura *dicitur ambitus ille,qui domum vt corona circundat,& exornat*.

Στέφος.τό.Corona. Et στέφη τά.Coronę Et αἴθρια στέφη. Subdiales coronę.*Sic vocabātur coronæ*,quę ex Hyperboreis afferebātur,quòd ſēper ſub dio collocarētur.

Στείβοντες.Calcantes.

Στελλάμενοι.*Contracti*.Tegentes.Occultantes.Celātes. Et στείλασθαι.tegere,occultare,celare. Vt,Pauci verò quidam veriti,ne,cùm *furtum* celare non poſſent, manifeſti fierent,aurum reportarunt *in locum,vnde id abſportarant*.Et rurſus.Perſeus autem, voluit ille quidem id facinus celare:ſed non potuit occultare.

Στελλάμενος.Expeditè aggreſſus.

Στέλλεσθαι.Proficiſci.Iter-facere.Nauigare. *Soph.in Aiace.pag.60.v.1.πόνδε πλοῦν ἐστάλμεθα.Vide ſchol.vbi τοῦ στέλλειν,& τοῦ στέλλεσθαι diſcrimen docetur*.

Στελεός.Aſciæ capulus.Manubrium ſecuris. Vt,

Ἀλλ᾽ ἐπαύσατο ταχέως, δειλινὸς γὰρ ἤρξατο ἀλγεῖν. A

Στερρός.στεῤῥός.ἰσχυρός.

Στεροῦμαι.γενικῇ.στερῶ δὲ,αἰτιατικῇ.

Στέρφος.δέρμα.σκέπασμα. καὶ στερφόπεπλος, ὁ ἡρακλῆς.καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Πήρην,καὶ ὠμόδετον ἀπεσκληρυμμένον αἰγός!
Στέρφος.--

Στεφαναῖος.

Στεφάνη. ὁ στέφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ὀξοχήν. B

Στεφάνη πόλις στεφανηφόρος. ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς νικοκλέα.στεφανηφόρον ἡρῷον,ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς ἀθήναις,εἴη δ᾽ ἂν ὁ στεφανηφόρος,ἤτοι τῶν ἡρακλέους υἱῶν εἷς τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων.ἢ μή ποτε τοῦ ἀστικοῦ στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν,ὥς φησιν ἑλλάνικος ἐν β΄ ἀτθίδος.

Στεφανικὸν τέλεσμα. παρὰ ῥοδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο.ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ ῥόδιοι, βραχύ τι μέρος ῥωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον, ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο δὲ ἑλληνογαλάταις τοῖς ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον.στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον. C

Στεφανίτης.ὁ ἐστεφανωμένος.

Στέφανος. ἀριστοφάνης. φέρε παῖ στέφανον. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω τις.τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς δειπνοῦσι περιέκειντο στέφανοι καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης. D

Στεφανοπώλης.ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς δημοσθένης, καὶ λυκοῦργος φησίν. ἀλλὰ μὴν καὶ καλλισθένην,ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.

Στεφανούμενος καλάμῳ. λιτὸς, καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ. E

Στεφάνωσις.ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου.

Στέφος. καὶ στέφη. καὶ αἴθρια στέφη, τὰ ἐξ ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Στείβοντες.πατοῦντες.

Στειλάμενοι.στείλαντες.καὶ στείλασθαι,ἀντὶ τοῦ κρύψαι ὀλίγοι δέ τινες δείσαντες μὴ ποτ᾽ οὐ δυνάμενοι στείλασθαι.καταφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον.καὶ αὖθις.ὁ δὲ περσεὺς ἐβούλετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἠδυνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονός. F

Στειλάμενος.εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι.ὁδεῦσαι.πλεῦσαι.

Στειλειός.τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον.

—*Quod*

A --Τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ

Τμηέων, εἰ μή οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;

-- Quod enim robur ineſſet ferro

Veſtro, niſi in ipſo manubrium adaptatum eſſet?

Στεῖρα. ἡ ἄτεκνος, καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. Ὅμηρος, ἀμφὶ δὲ κῦμα στεῖρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης. καὶ στειριεύς, ὁ στεῖρος. καὶ Στείριον, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ Στειρία, δῆμος τῆς Πανδιονίδος. ἧς ὁ δημότης Στειριεύς. οἷον Στειριευς τὸν δῆμον.

Στεῖρα. Sterilis. Quæ nullos parit liberos. Vel, quæ nullos habet liberos. Et ipſa nauis carina Homerus *Iliados A pag. 43. v. 22. & 23.* Circum autem vnda Carinam purpurea, *nigra*, valde reſonabat nauis euntis. Et στειριεὺς idem, ac στεῖρος, Sterilis. *epithetum maſculeũ.* Et Στείριον Stirium. Nomen fluuij. Et Stiria. Municipium *tribus* Pandioniæ, cuius popularis *dicitur* Stiricus, *vel Stirienſis.* Vt, Στειριεὺς τὸν δῆμον. Municipio Stirienſis. i. Ex Stiria municipio.

Στείχειν. πορεύεσθαι. καὶ στείχοντες πορευόμενοι.

Στείχειν. Ire. Incedere. Proficiſci. Venire. Et στείχοντες, euntes, incedentes, proficiſcentes, venientes. Vt,

B *Λόγος δὴ. pro, λόγον δέ. Apud Sophoclem in Oedipo Colonæo pag. 309. P. legitur λόγον. Inde locus eſt ſumptus.*

Λόγος δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ

Στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ

Σμικρὸς μὲν εἰπεῖν ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

Rem verò, quæ in mentem incidit modò mihi, quæ modò venit in mentem mihi,

Venienti huc, conijce mente, quia

Parua quidem eſt *dictu: digna tamen* eſt *admiratione.*

Στῆθος. καὶ στηθίδιον, καὶ στηθίνιον, τὸ μικρὸν στῆθος. καὶ στηθιδὸν.

Στῆθος. Pectus. Et στηθίδιον, & στηθίνιον. Paruũ pectus. *q. d. Pectuſculum. Alij medium pectoris ſpatium ſic vocant. Pollux lib. 2. col. 125. lin. 28.* Et στηθιδόν. q. d. Pectoratim. In pectore. Per pectus.

Στήλας. θεμελίους.

Στήλας. *Columnas.* Fundamenta.

C Στήλη. καὶ ὁ λίθος ὁ καμπτήρ. Σοφοκλῆς. κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων. στήλη δὲ ἐν τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις. ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται. καὶ ἐπιγράμματα ἐπιδέχεται.

Στήλη. Columna. Et ille lapis, circa quem currus in curuli certamine flectitur. Meta. Sophocles *in Electra pag. 113. F.* Ille verò ſub ipſam extremam columnam exiſtens *i. currum agens.* Columna verò, *vel ſtatua, non* in ſolis ſepulchris imponitur: ſed etiam victoribus erigitur, & inſcriptiones recipit. *Lege* *ἡ στήλη δ' οὐκ ἐν τάφοις. vel potius, στήλη δ' οὐ τάφοις.*

Στήλη τοῦ φόρου. ζήτει ἐν τῷ φόρος. ἐν τῇ ἁψῖδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου, ἵστανται δύο στῆλαι, Ἑλένης, καὶ Κωνσταντίνου. καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γράφων, εἷς ἅγιος. καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον

D ἐπέχοντος.

Στήλη τοῦ φόρου. Colũna, vel ſtatua fori. Quære in voce Φόρος. In arcu cameræ fori ſunt duæ columnæ, *vel ſtatua*, Helenes, & Conſtantini. Et in earum medio crux ſcribens *i. ſcriptum habens* iſtud, VNVS SANCTVS. Pariter etiam *ibi ſunt* duæ curſorum ſtatuæ. Dedicatæ verò fuerunt ab illo, qui forum illud obtinebat.

Στήλη σταυροῦ, ὄπισθεν ἐν τῷ σταυρός. στήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ἐν τῷ αὐγουστεῖον. περὶ στηλῶν Ἡρακλείων. ἐν τῷ Γάδειρα. ἐν τῷ περιπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἵσταντο Γρατιανοῦ, καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

Στῆλαι σταυροῦ. Columnæ crucis. Infrà, *imò, alias, ſuprà,* in voce Σταυρός. Columnam matris magni Conſtantini *quære* in voce Αὐγουστεῖον. De columnis Herculeis, *quære* in voce Γάδειρα. In ambulacro ſtabant erectæ equeſtres ſtatuæ Gratiani, & Valentiniani, & Theodoſij, & gibboſi Phirmiliani ad riſum *ſpectatoribus mouendum.*

Στήλην Ἡρακλέους ἐν τῷ Βασιλική. καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους.

Στήλην. Herculis columnam *quæras* in voce Βασιλική. Et alias diuerſas columnas *illic inuenies deſcriptas.*

Στήλην. ἐν τῷ Βηρίνη.

Στήλην. Columnam, *vel ſtatuam, quæras* in voce Βηρίνη.

E Στήλην Πουλχερίας. ἐν τῷ Πουλχερία.

Στήλην Πουλχ. Columnam, *vel ſtatuam* Pulcheriæ *deſcriptam habes* in voce Πουλχερία.

Στήλην. ἐν τῷ Χελώνη. ἐν τῷ Πραικόπτης. Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος, στήλη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιαναῖς, ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν Βάθρων τῶν λεγομένων τόπων, ἐν τῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου. ἔνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου, καὶ σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ Ζήνωνος γυνὴ, Ἀριάδνη ἦν. ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται ἐν τῇ Βασιλικῇ. ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ παλατίου, στήλη ἦν

F Εὐδοκίας τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ δὲ Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ τε, καὶ Κωνσταντίνου, ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου. στήλη τοῦ Ἰουστινιανοῦ περὶ τοῦ αὐγουστείου. ἐν τῷ Ἰουστινιανός.

Στήλην. Columnam. Statuam. *Quæras* in voce Χελώνη. In voce Πραικόπτης. Arcadiæ, ſecundæ vxoris Zenonis, ſtatua eſt in Arcadianis, in partibus, quæ ſunt vicinæ locis illis, quæ Βάθρα vocantur *i. gradus, ſcalæ,* in Prætoris *domo, in Pratorio,* vbi Zeno iudicauit eos, qui cum Baſiliſco *fuerant*, illúmque locum fecit ſecretum. Prima vero Zenonis vxor fuit Ariadne, cuius, vnà cum ipſius marito, ſtatua ſtat in Regia. In Palatij tribunali erat ſtatua Eudociæ vxoris Theodoſij, & ipſius quoque Theodoſij, & Marciani, & Conſtantini, vbi duarum partium ſaltationes fiebant vſque ad Heraclium. Statua Iuſtiniani de Auguſteo. *Quære in* Ἰουστινιανός.

Στήλη. καὶ στηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν, ὁ περὶ

Στήλη. Columna. Cippus. Et στηλιτευτικὸς λόγος. *Oratio, qua quis diffamatur, vt illi, quorum nomina ad perpetuã ignominiam in columna publica ſcribuntur, ac notantur. Infamatrix oratio. Oratio famoſa. Grauis inuectiua.* Proſcri-

ptoria oratio, eſt ea, quæ apud aliquid *rerum* confi-ctarum progreditur per ſolas actiones, & interdum etiam, ſi res hoc tulerit, per comparationem. *N.L. Oratio, quæ ſolas res geſtas perſequitur, interdum etiam adhibita comparatione.* Ab hac autẽ differt vituperatio, quia per laudatoria capita, vt genus, educationem, acta, comparationem, profertur. *N.L. Nam laudatio, non autem vituperatio, per iſta laudationũ capita ſolet efferri.* Proſcriptio autem dicitur στηλιτευτικὸς λόγος, per tranſlationem *ductam* à columna, quæ eſt lapis vel æs oblõgum, quadrangula formâ erectum, in quo facinora proſcripti perſcribuntur. Sæpe tamen etiam beneficorũ *& de Repub. bene meritorũ* beneficia literarũ-monumẽtis-mandãtur, *& in huiuſmodi columnis notantur.*

τινὶ τῶν πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος. ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προάγεται. οἷον γένους, ἀνατροφῆς, πράξεως, συγκρίσεως. στηλιτευτικὸς δὲ λέγεται, ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης. ἥ ἐστι λίθος, ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος. ἐν ᾗ γέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται. A B

Στηλὶς, ίδος, ἡ. Columella. Parua columna.

Στηλὶς, στηλίδος, ἡ μικρὰ στήλη.

Στηλιτευθῆναι. Manifeſtè publicari. *Proſcribi. Nomen alicuius in publicis columnis inſcribi. Quod dictum eſt per* tranſlationem *ductam* à columnis publicè propoſitis, *in quibus proſcriptorum nomina ſcribuntur.*

Στηλιτευθῆναι. φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων μεταφορικῶς.

Στηλιτεύω. Accuſatiuo. Proſcribo. Nomen alicuius in columna publicè ſcribo, infamiæ conciliandæ cauſa. Vel In aliquem grauiter inuehor. στηλοῦμαι verò, datiuo *Verbum eſt paßiuum, ab actiuo στηλόω. ῶ deductum. i. vt cippum, vel vt ſtatuam erigo, columna inſtar erigo, firmo, ſtabilio.* στηλοῦμαι, firmor, ſtabilior, nitor tanquam columnâ.

Στηλιτεύω. αἰτιατικῇ. στηλοῦμαι, δοτικῇ.

Στήνια. Stenia, & Scira, feſta mulierum.

Στήνια καὶ σκίρα, ἑορταὶ γυναικῶν.

Στήωσι. *Poet. 3. perſ. plur. ſub. aor. 2. act. à comm. στῶσι, formatur Ion. στέωσι, verſóque ε in η, στήωσι.* Steterint. Stent.

Στήωσι. στῶσι. C

Στήριγμα ἄρτου. Fulcrum panis. *Sic appellatur* non ſolùm ipſum frumentum & hordeum: ſed etiam quidquid alendi, *noſque ſuſtentandi* vim habet.

Στήριγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος, καὶ κριθή, ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον.

Στηριγμός. Fulcimentum. Fulcrum. Firmamentum. Firmamen. Statumen. vulgò ſuſtentaculum.

Στηριγμός. ὁ ἑδρασμός.

Στησάμενος. Qui-ſtatuit. Qui-fecit. Vt, Qui circa Callinicum, & Barrhas certamen fecit. N.L.

Στησάμενος. ποιήσας. περὶ τὸ καλλίνικον, καὶ βάρρας τὸν ἀγῶνα στησάμενος.

Στησιχόρειος πύλη. Steſichorea porta. i. Steſichori porta.

Στησιχόρειος. ἡ τοῦ στησιχόρου πύλη.

Στησίχορος. Steſichorus. Euphorbi, vel Euphemi, vel (vt alij) Euclidis, vel Hyetis, vel Heſiodi F. ex Himera vrbe Siciliæ, *Siculus, Himeræus.* Vocatur enim *ideo* Himeræus. Alij verò ex Matauria, *Metauria regione* Italiæ. Alij verò *tradunt* ipſum Pallantio Arcadiæ *vrbe* profugum Catanam iuiſſe, & illic obiiſſe, & ſepultum-fuiſſe ante portam, quæ ab eo Steſichorea dicta fuit. Temporibus verò, iunior fuit Almane Lyrico, natus Olympiade 37. Obiit verò 56. Fratrem habuit Geometriæ peritum Mamertinum, & alterum, Helianactem, Legiſlatorem. Fuit autem Lyricus. Eiúſque poemata extant Dorica dialecto *ſcripta* lib. 26. Dicunt autem eum ſcripta vituperatione Helenę excæcatum-fuiſſe, rurſus verò ſcripto Helenę encomio, *propter* iſtam palinodiam, *& recantationem. i. retractationem*, viſum-recepiſſe. Dictus-eſt autem Steſichorus, quòd primus inſtituerit chorũ citharodię. *i. cantus ad citharam, ita vt chorus ad citharæ cantum ſaltaret.* Nam antè vocabatur Tiſias.

Στησίχορος. εὐφόρβου, ἢ εὐφήμου, ὡς δὲ ἄλλοι, εὐκλείδου, ἢ ὑέτους, ἢ ἡσιόδου καὶ πόλεως ἱμέρας τῆς σικελίας. καλεῖται γοῦν ἱμεραῖος. οἱ δὲ, ἀπὸ ματαυρίας τῆς ἐν ἰταλίᾳ. οἱ δὲ, ἀπὸ παλλαντίου τῆς ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν, ἐλθεῖν φασιν εἰς κατάνην. κἀκεῖ τελευτῆσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης. ἥτις ἐξ αὐτοῦ στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ. ἐπὶ τῆς λζ΄ ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ, ἐπὶ τῆς νς΄. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον μαμερτῖνον. καὶ ἕτερον ἡλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κς΄. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα ἑλένης ἐγκώμιον, ἐξ ὀνείρου τὴν παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν. ἐπεί τοι πρότερον τισίας ἐκαλεῖτο. D E

Στιβάδες. Menſæ, vel ſtrata, *Lecti ex foliis arborum collectis facti. Tori. Stragula. Sic etiam ipſæ frondes arborum vocantur, Marci cap. 11. v. 8. Item ſtorea.*

Στιβάδες. τράπεζαι. ἢ στρωμναί.

Στιβάδες φορμίωνος. Tori Phormionis De vilibus, *& tenuibus, ſordidiſque ſtratis hoc dicitur. Ariſtoph. in Pace pag. 445. v. 11. 12. 13. ſchol. annot. 7. Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 589. ad. 66.* Phormio verò fuit dux. στιβάδες verò *dicuntur humiles lecti ex frondibus congeſtis facti.* quia milites humi-cubant. Frugalis autem erat, & bellicoſus *vir.* στιβὰς autem *eſt id, quod alio nomine vocatur* χαμαικοίτιον. i. Humi-cubile-ſtratum, *& à recentioribus Græcis, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. q. d.* Accubitum ex virgis *factum. i. Lectus ex frondibus congeſtis confectus, ad cubandũ aptus, vt ſunt lecti caſtrenſes.* Et arborũ rami, στιβάδες appellãtur. Vt,

Στιβάδες φορμίωνος, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν ὁ φορμίων. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ πολεμικός. καὶ στιβὰς, χαμαικοίτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. ὡς δὲ παρ- F

A ἦλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν, ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν.

Cùm autem ad cœnam acceſſiſſent, decumbebant ſupra ramos arborum.i.in toris, ſupra barbaricos tapetes,*qui toris erant impoſiti.*

Στιβαρόν. ἰσχυρόν, ἰώσηπος. ὁ δὲ, ἐλάσας τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν στιβαρὸν τὸ σῶμα.

Στιβαρόν. Robuſtum. Ioſephus. Ille verò, equo concitato quendam adoleſcentem corpore robuſto *præditum* corripit.

Στίβη. πηγυλὶς, ἡ πάχνη. ὅμηρος. στίβη δ᾽ ὑπ᾽ ἠοίη. τουτέστιν, ὀρθρινή. καὶ στιβήεις, ὁ ὑπὸ τῆς ἐσαγνυμένη ψυχρότης τῆς ἀέρος.

Στίβη. Frigus. A frigore manans aquę concretio. Vel pruina, *quæ Italicè dicitur Brina Gallicè blanche gelée, q.d. album gelu. glacies alba Gelée.* Homerus. Odyſſ. P. *cum Euſtath. comment. pag.* 1810. *v.* 61. *legitur* στίβη ἠοίη, *vnica voce, & ſine* δ᾽, *quod legem metri violat hoc loco* Pruina ſub auroram orta. Pro, matutina Et στίβη. *Sic enim videtur legendum.* Aeris frigus, quod ſub auroram oritur.

B Στιβία καὶ στίβος, ἡ ὁδός. αὐτὸν προπέμψας τὸν ἐκείνου στίβον ᾔει. ἀρσενικὸν, ὁ στίβος. καὶ ἡρόδοτος. οἱ δὲ δὴ πέρσαι τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ᾖσαν. καὶ πολύ. κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον.

Στιβία. & στίβος. *Via calcata. Via trita. Via. Vt in quodam ſenario.* Ipſo præmiſſo, illius viam iuit. Maſculeo genere *dicitur* ὁ στίβος. Et Herodotus *lib.* 4. *pag.* 169. *l.* 3. *vbi legitur* φυλ. ἴοντες. *quod ab* ἰέναι, *τὸ* πορεύομαι. Perſæ verò ſuam illam priorem viam, quam inierant, eam ſeruantes iuerunt. Et Polybius *l.* Πολύβιος. κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον. Per eandem viam. Eâdem via.

Στίβωνος. ὄνομα κύριον.

Στίβωνος. Stibônis. *Genitiuus à recto* Στίβων. *Stibo. Viri* nomen proprium.

Στιβότης ὄνομα ποταμοῦ.

Στιβότης. Stibotes. Nomen fluuij.

Στιγεύς. τὸ κεντητήριον.

Στιγεύς. Subula. *Stimulus. Aculeus. à* στίζω. *στίζω. ἔστιξα pungo. pungam. punxi.*

C Στίγματα. πληγαί. ἕλκη. ἡ ποικίλματα. αἰλιανός. τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε, καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων, τὴν σποδὸν ἀναδεύσας κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλάσαιτο.

Στίγματα. Puncta. Plagæ. Vulnera. vel variæ notæ. *Stigmata, maculæ, cicatrices, impreſſæ notæ, quales olim domini ſeruis inurebant. Notæ.* Ælianus. Nefariarum, & impiarum, ac effœminatarum notarum libris crematis, cinerem *eorum*, cera liquefacta ſubigat, & inungat.

Στιγμή. στιγμὴ ἐστὶ γραμμῆς πέρας, ἤ τις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. κέντρον δὲ ἐστιν, ἀρχὴ γραμμῆς. μονὰς δὲ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ. ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον δὲ τὸ οὗ ἐστιν ἀρχή.

Στιγμή. Punctum eſt lineæ finis, quod *punctum* eſt ſignum minimum. Centrum verò, eſt lineæ principium. Vnitas, eſt principium numeri. Nam vtrunque *eſt* principium: ſed illud addendum, cuius eſt principium.

D Στιδαῖος.

Στιδαῖος. Verberatus. Notis compunctus. *Videtur doricum nomen. Nam à communi* στίζω, *doricè formatum* στισδω, *vnde ſublato* σ, στιδω, *hinc* στιδαῖος.

Στιζόμενος. τυπτόμενος. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δ᾽ ἀπόλωλα στιζόμενος τῇ βακτηρίᾳ.

Στιζόμενος. Punctus. Verberatus. Cęſus. Ariſtoph. *in Veſpis. pag.* 358. *v.* 17. Ego enim perij verberatus baculo.

Στιλβίδης. μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, εὐδόκιμος, ὁ περιβόητος.

Στιλβίδης. Stilbides. Optimus, probatiſſimus, & celeberrimus vates inter eos, qui vetera oracula enarrant. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 173. *v.* 15. *ſchol ann.* 9. *vnde Suid.*

Στιλβωνίδης. ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ κεκαλλωπισμένος ἢ ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης, E ὄρνισιν. ὦ στιλβωνίδη.

Στιλβωνίδης. *Clarus. Illuſtris. Splendens.* E balneo nitēs, & ornatûs, *ac ornatu, nitoréque ſplendens.* Vel *eſt viri* nomen proprium. Ariſtoph. Auibus. ô Stilbonide.

Στιλβηδόνος. λαμπηδόνος.

Στιλβηδόνος. Splendoris. Fulgoris. *Scintillæ. Nitoris.*

Στιλβηδόν. ἐπίρρημα λαμβανόμενον ἐκ τοῦ στίλβω τὸ λάμπω.

Στιλβηδόν Splendidè. Aduerbium deductum à verbo στίλβω. Splendeo. Luceo. Refulgeo. Coruſco.

Στίλη. τί οὐκ ἀποκοιμήθημεν ὅσον, ὅσον στίλην; τὸ παρ᾽ ἡμῖν πιλωτὸν, καὶ κιβώτιον.

Στίλη. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 318. *v.* 4. *ſchol. annot.* 2. Quid non requieuimus dormientes aliquantulū aliquantulum, vel minimum? στίλη *minutiſſimi numiſmatis genus. Pro minimo ſumitur. Interdum autem eſt id,* quod apud nos *recentiores Græcos vocatur* πιλωτόν. i. aliquid ex lanis denſatis confectum & paratum, ac aptum ad cubandum. Et κιβώτιον. i. arcula.

Στιλπνόν. λαμπρόν. στίλβον.

Στιλπνόν. Splendidū. Lucidū. Fulgens. Coruſcans.

F Στίλπων. μεγαρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς παρὰ τῷ πρώτῳ πτολεμαίῳ. μαθητὴς πασικλέους τοῦ θηβαίου. ὃς ἠκροάσατο κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ διοκλείδου τοῦ μεγαρέως. οἱ δὲ, εὐκλείδου τοῦ πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς μεγαρικῆς σχολῆς. καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ᾽.

Στίλπων. Stilpon, Megarenſis Philoſophus, qui fuit ſub primo Ptolemæo, diſcipulus Paſiclis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem, & Dioclidem Megarēſem. Alij *faciunt ipſum diſcipulum* Euclidis, qui fuit diſcipulus Platonis. Præfuit autē etiam Megaricę Scholę, & Dialogos ſcripſit nō pauciores viginti.

Στίξ. στιχὸς, ἡ τάξις.

Στίξ. στιχὸς. ἡ. Series. Acies. Ordo.

Στιπτοί.Sic enim ſcribendum,vt apud Ariſtoph. in Acharnenſ.pag.269.v.1.ſchol.annot.1.vnde Suid. Pro,*πυκνοί*.Denſi Dictum-eſt autem *per translationem ductam* à veſtibus,quæ textæ,in denſitatem coeunt.*i.denſantur,quũ texuntur.*vel duri,& *conſtipati,*condenſati à verbo *στείβειν*,quod eſt calcare *premere,calcando,& premendo denſare.* Et Sophocles *in Philoctete.pag.379.M. vbi legitur,στιπτή.& ἔρημα.* Ne.*Hic eſt* denſata profectò foliorum-congeries.*i.torus , humiliſque lectus ex arborum frondibus congeſtis,denſatiſque confectus,humíque ſtratus,*vt inhabitanti cuidam,*& in eo cubanti paratus.* Vl. Cætera verò *ſunt ne* deſerta?

Στιπτοί.ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν A
ἐσθήτων.αἳ τινες ὑφανθεῖσαι, ἐς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ στερεοὶ, καὶ πεπιλημένοι, ἀπὸ τοῦ στείβειν , ὅ ἐστι πατεῖν. καὶ σοφοκλῆς. στιπτή γε φυλλὰς,ὡς ἐναυλίζοντί τῳ. τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἔρημος;

Στύππυον.Stuppa.Non-netum,*fuſo non deductum,neque retortum,aut connexum* linum.Quęre in voce Στυππεῖον.

Στίππυον.τὸ ἄκλωστον λῖνον, καὶ ζήτει ἐν τῷ στυππεῖον. B

Στῖφος.Bellicus ordo. vel phalanx. Globus. Congregatorum-militum multitudo.*Cœtus,conuentus,agmen,turma,caterua.Ariſtop.Equitib.pag.238.v.8.ſchol.ann.5.*

Στίφος. τάξις πολεμική. ἢ φάλαγξ. συστροφή.πλῆθος συστάσεων.

Στιχάει.ᾷ.*Ordine-progreditur.Procedit.*Ambulat.

Στιχάει.περιπατεῖ.

Στιχάριον. Verſiculus. Vel paruus ordo. paruum agmen.

Στιχάριον.

Στιχίδιον.Verſiculus,paruus verſus.

Στιχίδιον.ὁ μικρὸς στίχος.

Στῖχος.Verſus,& ordo quidam. Et στίχος,verſus, qui more communi ſic vocatur,qui à ſiniſtra ad dextram partem legitur.

Στίχος.καὶ τάξις τίς στίχος δὲ,ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος,ὁ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος. C

Στλεγγίς.Strigil.ſiue ſtrigilis. Xenophon.Præmia autem erant ſtrigiles aureæ. Et στλεγγιζόμενος.qui raditur ſtrigili. Cuius corpus diſtringitur, & ſtrigili raditur. Ariſtophanes in Senectute, *quemadmodum legitur in Equitibus.pag.122.in v.11. ſchol.annot.10.vnde Suidas.* Si pueŕulos ſequi oportet cum ſphæra, & ſtrigili, quam feras.Idem Dætalenſibus Non eſt iſta ſtrigilis,neque lecythus. στλεγγὶς etiam vocatur aurea lamina circa mulierum caput.*i.aureum ornamentũ , quod faſciam refert , quo mulieres caput cingunt , ornatus causâ.l. ἔλασμα.quod ab ἐλάω.ῶ.vnde Lat.lamina.Italicè,lama,Gallicè,lame.* στλεγγὶς autem eſt ex relatis,& ex non relatis. *Nam modò ad aliquid refertur,modò non refertur ad aliquid. Eorum enim,quæ cum aliis conferuntur , & ad aliquid referuntur,* alia quidem ad vnum quiddam tantùm referuntur , nec vllus his ad aliquid aliud vti poſſet, vt, viſu tantùm *vtimur* ad videndum. Alia verò,& ad aliud aliquid *adhiberi poſſunt,*ad quod non ſunt-deſtinata,*& his ad alium vſum,ad quem propriè non ſunt facta,* vti quis poteſt.Nam ſtrigili vti quis poteſt non ſolùm ad corpus-radendum , *ac abſtergendum*: ſed etiam ad aquam hauriendam.*l.ἀπεξύεσθαι.*

Στλεγγὶς ἡ ξύστρα. ξενοφῶν, τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ. καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. ἀριστοφάνης γήρᾳ.εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν, καὶ στλεγγίδ᾽ ἔχοντα. δαιταλεῦσιν.οὐδὲ ἐστιν αὕτη στλεγγίς. οὐδὲ λήκυθος.καλεῖται στλεγγὶς, καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ στλεγγὶς, τῶν πρός τι ἐστὶ,καὶ τῶν οὐ πρός τι.τὰ μὲν. πρὸς ἕν τι μόνον ἐστί. καὶ οὐκ ἄν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι , χρήσαιτο , ὥσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ D
ὁρᾶν.τὰ δὲ,καὶ πρὸς ἄλλο τι,πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἄν τις. τῇ γοῦν στλεγγίδι , οὐ πρὸς τὸ περιξύεσθαι μόνον χρήσαιτο ἄν τις , ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.

Στοά.Porticus.Horreum.Granarium.Cella.quòd ſit oblonga.Vt,Celláſque frugibus,bacchicóque latice *plenas.* Ariſtophanes *in Concionantibus.pag.485.v.14.ſchol annot.11.vbi legitur,στοαί, τὰ ταμεῖα, ἐν οἷς ὁ σῖτος. ſic autem vocat cellas*, in quibus frumentum , & vinum *ſeruatur.*

Στοά.τὸ ταμεῖον. διὰ τὸ περιμήκης εἶναι. στοὰς τε καρποῦ,βακχίου τε νάματος. ἐν αἷς ὁ σῖτος, καὶ ὁ οἶνος,ἀριστοφάνης. E

Στοά. Porticus.Schola,quæ Athenis *erat , & in qua Philoſophorum diſcipuli verſabantur , ſcribitur* per ο paruum.Στωϊκοὶ verò.i.Stoïci qui ab ea *ſunt appellati,ſcribuntur* per ω magnum. Quæ *olim* Piſianactea *porticus* vocabatur.Poſtea verò,cùm fuiſſet-picta, Pœcile,id eſt Varia , eſt-dicta. Porticum illam, quæ extra Epheſum porrigitur ad templum , Damianus Epheſius Sophiſta fœmineam effecit.*Vuolfius,θολικὴν i.rotundam. Quod veriſimilius.*

Στοά.ἡ ἐν ἀθήναις διατριβὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. στωϊκοὶ δὲ,οἱ ἀπ᾽ αὐτῆς διὰ τοῦ ω μεγάλου.ἥτις ὠνομάζετο πεισιανάκτιος. ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα,ποικίλη ἐκλήθη. τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν,θηλυκὴν κατεσκεύασε δαμιανὸς ἐφέσιος σοφιστής.

Στόβηρα.Stobera.Vrbs.

Στόβηρα.πόλις.

Στολάς.στολάδος ἡ.*Lorica.Genus armaturæ. Vt,τοξευθεὶς.* &c.Sagittis-traiectus per ſcutum,& loricam in latera *penetrantibus.* Quære *περὶ στολῆς νόημα.* N.L. in voce *χλαμύς.At ibi nihil hac de re legitur.*

Στολὰς τοξευθεὶς,διὰ τῆς ἀσπίδος , καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς.ζήτει περὶ στολῆς νόημα, ἐν τῷ χλαμύς. F

Στόλιον.Parua-ſtola.Amiculum. Philoſophica veſtis.*Pro eodem dicitur &* στολίς.στολίδος.ἡ. *Vt in quodam pentametro.*Purum exprimens nectar ex paruis-ſtolis, *ex amiculis.*Et rurſus.*Non decet* parua-ſtola veſtitum domi ambulare.

Στόλιον.ἡ στολή.καὶ στολὶς,στολίδες.ἄκρατον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.καὶ αὖθις. μὴ ἐν στολίῳ κατ᾽ οἶκον περιπατεῖν.

Στολ.ιά,

A Στολὴν λευκὴν,

Κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν.

Στολὴν φορεῖν μέλαιναν, οὐχ ἀληθεία.

Στολὴν δ' ἀλουργὴν, εἰς μακρὰν νόσον φέρει.

Στολὴν ἐρυθρὰν, εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει.

B Στολὴν φορεῖν ἄνακτος, ἐλπίδων λύσις.

Στολὴ. Stolam. Veſtem. *Vt in ſequentibus ſenarijs ad ſomniorum interpretationem pertinentibus vides.*

Veſtem candidam pulcherrimum eſt *in ſomno ferre.*

Veſtem ferre nigram, non pulchrum eſt *ſpectaculum.*

Veſtem verò purpuream ferre, *in longum morbum conijcit.*

Veſtem rubram ferre, *ad honeſtam actionem deducit.*

Veſtem ferre Regis, eſt conceptæ *ſpei ſolutio.*

Non conſtat vtrum ratam, an irritam ſpem hoc ſomnium ſignificet.

NOTAE.

Λευκὴν στολὴν.] Metri cauſa ſenarium iſtum ita lego, Λευκὴν στολὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν. Et apud Suidam ſcribendum,

Στολὴν.] deinde verſus ſubijciendus, vt à me ſcriptus, quem alij verſus ordine ſequuntur, qui omnes ad ſomniorum coniecturas, ac interpretationem ſpectant. pro οὐκ ἀληθεία, legendum οὐ καλὴ θέα. Sic & Vuolfius, & ipſe ſenſus hoc indicat.

Στόλος καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀῤῥιανός. C Σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γινόμενον, ἔφυγεν. οὕτω πεπραγότων αὐτοῖς τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ προτέρῳ στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις.

Στόλος. Claſsis. Et pedeſtris-exercitus. Arrhianus. Sporacis, cùm cognouiſſet pedeſtrem-exercitum in ſuam ditionem venire, *confeſtim* aufugit. *Et alibi.* Rebus ita geſtis ab illis, qui ab ipſo fuerant-emiſſi *in* primo exercitu-pedeſtri, *in priore expeditione*, filium illius præturæ *cauſa* reprehendebat, *& de eo grauiter conquerebatur, quòd copiis ita præfuiſſet, & rem adeò infeliciter geſsiſſet.* Et rurſus. *Sophocles in Philoctete pag. 403. M. Philoctetem ita loquentem introducit,*

--Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
Ποιούμενοι, τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.

--Meam in parua ratione *partem*
Ponentes. i. mei paruam rationem habentes, *domum vrgebant profectionem.*

Κυρίως δὲ, ὁ ναυτικός.

Vel, nauigationem. propriè verò στόλος, *eſt profectio* naualis. *Expeditio naualis. Claſsicus exercitus. Claſsis.*

D Στόλων. ὄνομα κύριον.

Στόλων. Stolo. Nomen proprium.

Στόμα. τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς στρατιᾶς. Ξενοφῶν. κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας. μακρὰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν.

Στόμα. Os. *Et frons.* Anterior pars exercitus. Xenophon Iube ab ore, *ab anteriore exercitus parte, à copiarum fronte* viros ſimul-mittere. Longum enim erat iter, à cauda. *i. à poſteriore copiarum parte, vel ab extremo militum agmine, milites* capere, *ſumere, & in locum deſignatum ducere.*

Στόμα. ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος. πολέμου στόμα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἀνθίστατο, καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνήρει. τουτέστι, κατὰ πρόσωπον.

Στόμα. Os. Apud antiquos *ita vocatur* ipſa vox. Homerus πολέμου στόμα. Os belli. *Euſtathius aliter.* 469. 41. *&* 786. 24. Et rurſus. Ille verò, reſiſtit, & in ore feriens hoc eſt, in fronte, cædebat eos, qui per vim irruebant. *Vel, qui vim ipſi inferebant.*

E Στόμα. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, τῆς διανοίας ἡ προθυμία.

Στόμα. Os. Apud diuinam ſcripturam ipſa mentis alacritas *os vocatur.*

Στόμαργος. φλύαρος. ἠλέκτρα φησί.

Στόμαργος. Garrulus. Rabula. Nugator. Maledicus.

Apud Sophoclem in Electra pag. 1[illegible]. v. 6. 7. Electra *Clytæmneſtræ* dicit,

Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας εἴτε χρὴ κακήν.

Prædica me apud omnes, ſiue oportet me vocare *malam,*

Εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.

Siue maledicam, ſiue impudentiæ plenam.

Στόμαχος. λαιμός. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ, τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, ἔνθεν καὶ καρδιωγμοί.

Στόμαχος. Stomachus. Guttur. Antiqui medici ſtomachum vocabant cor. vnde etiam καρδιωγμοί. ſtomachi-morſus.

F Στομίας ἵππος. ἀπειθὴς, καὶ βίαιος. ὃν τινὲς ἄστομον φασί.

Στομίας ἵππος. Equus oris-duri. Contumax equus, & violentus *qui ſe non patitur fræno in os iniecto regi.* Quẽ quidam ἄστομον vocant. *i.* κακόστομον. *vel* σκληρόστομον. *Malo, vel duro ore præditum Intractabilem*

Στομώσῃς. παροξυνεῖς. ἀριστοφάνης.

Στομώσῃς. *l.* στομώσεις. Acuas. Exacuas. Ariſtophanes *in Nubibus pag.* [illegible]3. v. 30. 3[illegible]. 38. *& pag.* [illegible]4. v. 1.

Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
Εὖ μοι στομώσῃς αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα

Str. *Doce, & caſtiga, & memineris vt*
Bene mihi acuas ipſum, in altera quidem parte reddens eius maxillam

peritam liticularum. Alteram verò eius maxillã

Acuas, vt apta ſit ad maiores res tractandas.

Dixit autem, Acues, vt de ferro *verba faciens. quod dictum eſt* metaphoricè. pro, acuas *vt ferri etiam.* Tranſlatio *ducta eſt* à gladiis. *quorum acies acuitur, vt materiam meliùs ſecet.* ..*ſas* verò dixit, hoc eſt, *dicendi* facultate præditam, & cauſarum agendarum peritam. Maiores verò res *intelligit, res* iniuſtas. Res philoſophicas, *quæ ſubtiliter tractantur, & quibus homines ſimplices falluntur.* Per diminutionem verò dixit δικιδίοις. Liticulis *paruis-litibus, pro, litibus.*

Στόμωσις. Acies. Acumen. Dicendi-vehementia. Aſtutia. Veteratoria eloquentia. *Sophocles in Oedipo Colonao pag. 298. v. 6. & 7.*

Tuum verò venit huc ſubditicium, ac ſubornatum *os,* (quentiam.

Multum habens acumen, & aſtutam elo-

Et στόμωσον. acue. exacue. *Vide* Στομώσεις.

Στόμφαξ. Acerbum. Aſperum. Vel arrogantem, & iactatorem. Et στομφάζω. arrogantem eſſe. Se iactare. Vocabulum hoc *eſt* compoſitum ex nomine στόμα. τος. os, oris. & ex altero nomine ὄμφαξ κος. *i. vel* ἡ. vua immatura ac acerba, *quæ vulgò vocatur agreſta. a.* vt hoc ſignificet, In ore verba habens acerba, & dura, vt vuas immaturas, & acerbas. *Ariſtophanes in Nubibus pag. 123. v. 21. ſchol. annot. 10.* Dicit autem hoc de Æſchylo Poeta. *Idem Ariſtoph. in Veſpis. pag. 337. v. 1. στομφάζειν. ſchol. annot. 1. vbi legitur*, στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύεσθαι. σ ὑνθετος ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ τοῦ ὄμφακος. *Quare* ὄμφαξ *dicitur & genere maſculeo, vt ſuprà, & fœmineo, vt hic.*

Στόναχος. Gemitus. Suſpirium. *Dolor gemitum ciens.*

Στονόεσσα. Gemebunda. Suſpirioſa. Suſpirans. Gemens. Lamentans. Querula. *Sophocles in Electra pag. 87. M. Luſciniæ tribuit hoc epithetum.* Et στόνος. gemitus, ſuſpirium, lamentatio, querela.

Στορέσαι. Et στρῶσαι. Idem. Sternere. *Alterum, à* στορέω. *fut.* έσω *& ῶ. alterum, à* στρώννυμι. *fut.* στρώσω, *quod à* στρώω, *quod à* στορέω, στορῶ στρῶ. στρώω. *deductum.*

Στόρθυγξ. γγος. ἡ. Summa haſtæ pars. i. cuſpis. Vel ipſum teli ſpiculum. *Epigram. lib. 6. pag. 430. epigr. 91. v. 5. & pag. 435. epigr. 114. v. 5. & pag. 441. ep. 141. v. 3.*

Στόρνησι. στόρναις. ζώναις. Zonis. Cingulis. Vt, Mulieres verò zonis *cum* verſabant. N. L. De Theſeo.

Στορνῦντες. Sternentes. Sopientes, ſedantes, mitigantes, tranquillantes. *à* στόρνυμι. *Vide Lex.*

Στούδιος. Studius. Dynaſta. Princeps *quidem ita vocatus,* qui celeberrimum illud monaſterium condidit. Studitarum monaſterium, olim fuit Eccleſiæ Catholicæ, poſtea verò mutatum-eſt in monaſterium *Eccleſiæ priuatæ.* Idem Studius Princeps ædem Archiſtrategi, *ſiue ſummi-Prætoris* Nacoliæ condidit, in qua ſunt & verſus heroici,

Studius illuſtrem ædem condidit. celeriter verò

Suorum laborum præmium inuenit, adeptus conſularem faſcem.

Στοχασμός. Coniectura.

Στοβύασσω. Verbum. N. L. στοβύασσειν *fortaſſe ſignificat* τὸ στοβεῖν, ἤγουν τὸ στομοῦν, καὶ διὰ τοῦ στόματος λέγειν. λοιδορεῖν, ὑβρίζειν. *Magnum Etymol. 385. 19. 20. Ore aliquid proferre, conuiciari, maledicere, contumelijs afficere, maledictis inſectari.*

Στωϊκοί. Stoici. Zeno Citieus ambulans in Pœcile porticu, & Piſianactea, *quæ primùm quidem Piſianactea dicebatur,* poſtea verò à Polygnoti pictoris picturâ *varia,* Pœcile. *i. varia,* vocata-fuit, verba faciebat, *& diſſerebat.* Quamuis autem ſub 30. tyrannis in illa *porticu, l. a.* τῇ, *ſcil.* στοᾷ, mille & 400. ciues interfecti-fuiſſent tamen poſtea ad illum audiendum *homines illuc* acceſſerunt. Et propterea Stoici ſunt-appellati, *quòd in illam porticum eius audiendi cauſa conuenirent.* Et ab ipſo Zenone, ſectatores eius, pariter *dicti ſunt Stoici,* qui priùs & Zenonij vocabantur.

Οἷαν δικιδίοις. τὴν δ᾽ ἑτέραν αὐτῆς γνάθον

Στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. A

ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς, ὡς ἐπὶ σιδήρου μεταφορικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀκονήσῃς. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς μαχαίρας. οἵαν δὲ, τουτέστι, δυνατὴν, καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα, τὰ ἄδικα. τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε, δικιδίοις.

Στόμωσις. δείνωσις. πανουργία.

Τὸ σὸν δ᾽ ἀφῖκται δεῦρ᾽ ὑπόβλητον στόμα, B

Πολλὴν ἔχον στόμωσιν.

καὶ στόμωσον. ἀντὶ τοῦ ὄξυνον.

Στόμφακα. τραχύ. ἢ κομπαστήν. καὶ στομφάσαι, ἀλαζονεύσασθαι. σύνθετος ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ τοῦ ὄμφακος, ἵνα ἦ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοῖς μύθοις. λέγει δὲ περὶ αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ. C

Στόναχος. στεναγμός.

Στονόεσσα. στεναγμὸν ἔχουσα. καὶ στόνος, στεναγμός.

Στορέσαι. στρῶσαι.

Στόρθυγξ. τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. ἢ τὸ τῶν βέλοις σιδήριον.

Στόρνησι. ζώναις. αἱ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστρεφον. περὶ Θησέως. D

Στορνῦντες.

Στούδιος. δυνάστης. ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισεν. ἡ τῶν στουδιτῶν μονὴ πρότερον καθολικῆς ἐκκλησίας ἦν, ὕστερον δὲ μετῆλθεν εἰς μονήν. ὁ αὐτὸς στούδιος δυνάστης, κτίζει τὸν ναὸν τοῦ ἀρχιστρατήγου νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωϊκοί.

Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο. καρπαλί- (μως δὲ E

μως δὲ

Ἔυρατο μισθὸν, ἑλὼν ὑπατηΐδα ῥάβδον.

Στοχασμός. συλλογισμός.

Στοβύασσω. ῥῆμα.

Στωϊκοί. Ζήνων ὁ κιτιεὺς ἀνακάμπτων ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ, καὶ πεισιανακτείῳ, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου πολυγνώτου ποικίλη κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῶν λ´ πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις τετρακόσιοι ἀνῄρηνται ἐν αὐτῇ, προσῄεσαν δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο, στωϊκοὶ ἐκλήθησαν. καὶ οἱ ἀπ᾽ αὐτοῦ ὁμοίως, πρότερον καὶ ζηνώνειοι καλούμενοι. F

Στομφ-

A Στωμύλεθρος. σωμυλίᾳ ὄλεθρον φέρων.

Στωμύλεθρος. N.L. Ita vocari videtur homo, qui ſua lo-
quacitate perdit vel ſe, vel alios, q.d. σωμυλίᾳ ὀλεθρος, ὁ τῇ ἑαυτῶ
σωμυλίᾳ ὄλεθρον φέρων. Vel qui loquitur importunè, vt ſua loquacitate grauiter aures auditorum offendat, & quodam-
modo perdat. Vel ſimpliciter, Homo garrulus, & loquax ad ſatietatem vſque.

Στωμυλία. ἡ κατὰ ἀστειότητα ἀπάτη περιερχομένη.

Στωμυλία. Loquacitas. Garrulitas. Interdum etiam ita vocatur ſecundùm vrbanitatem fraus procedens i. vrbana fraus, faceta fraus, fraus, quâ quis per facetias decipitur.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. τουτέστι, στωμύλα ῥήματα συλλέγων. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. Vocatiuus eſt. Hoc eſt, ô garrulorum-verborum-collector. Ariſtophanes Ranis. pag. 163. v. 25.

Στωμύλος. λάλος. πολύκομψος. πιθανολόγος.
B δεξιάπελος. ἔφεδρος τῶν λόγων. ἀπατεών. κόλαξ. φλύαρος. ἀριστοφάνης. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ, καὶ στωμύλματα. ἀντὶ τοῦ λάλοι, καὶ πιθανολόγοι. καὶ στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ στωμύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψατε. καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι, καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης, καὶ στημόνων, καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Στωμύλος. Loquax. Garrulus. Multa-ſcitè-dicens. Multa facetè-dicens. vel πολύκομψος legendum. Multa-iactans. Iactabundus. Probabilia-dicens. Qui verba facit, quibus rem hominibus perſuadet, quam perſuadere vult. Facetus. Feſtiuus. Præſes verborum. Vel, Inſidiator verborum. Qui verbis vtitur, quibus inſidiatur alicui. Impoſtor. Aſſentator. Nugator. Ariſtophanes in Ranis. pag. 134. v. 6. ſchol. annot. 3. vbi longè aliter, quàm apud Suidam. Epiphyllides iſta ſunt, & nugamenta. Quænam dicantur ἐπιφυλλίδες, ſcholia docent, & vulgata Græcolat. Lex. quæ huius loci faciunt mentionem. Pro, Hi poetæ ſunt garruli, & qui-probabilibus-verbis-vtuntur, quæ veritatis ſpeciem
habent: ſed tamen non ſunt vera, nec quidquam reuera probant. Vuolfius legit, πιθανοὶ λόγοι, probabilia, veriſimilia ver-
C ba. Et στωμυλλόμεθα. Garrimus. Nugamur. Et στωμύλλεσθαι. Garrire. Nugari. Vt, Puellas iſtas ad nutrices a-
mandate, & delicias-facientes, apud iſtas garrire, & nugari, & de trama, filo, vel ſubtegmine, & ſtamine, &
pupis loqui ſinamus. Et rurſus. Ariſtophanes in Pace. pag. 472. v. 18. 19. 20. 21. 22. 23. Conſule ſchol.

Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ'
Θ' εἰς ἀλλήλους. μῖξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πραοτέρῳ κέρασον τὸν νοῦν.

Compeſce verò noſtras ſuſpiciones
Nimiùm elegantes, quibus garri-
Mus inter nos, miſce verò nos
Græcos iterum ab initio
Amicitiæ ſucco, & venia
Aliqua mitiore tempera mentem noſtram.

καὶ στωμυλώτατος, φλυαρώτατος.

Et στωμυλώτατος. Loquaciſſimus. Nugaciſſimus.

Στράβαξ. ὄνομα κύριον.

Στράβαξ. Strabax. Nomen proprium.

D Στράβων. ἀμασεὺς φιλόσοφος, καὶ γεωγράφος.

Στράβων. Strabo. Amaſenus Philoſophus, & Geographus.

Στραγγαλίδες. τὰ δύσλυτα ἅμματα. φερεκράτης αὐτομόλοις. ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλίδες. Strangalides. Nodi difficiles-ſolutu. Nexus ſolutu-difficiles. Pherecrates Transfugis. Vos enim ſemper ſtrangalides ſtringebatis. i. nodos faciebatis, qui difficulter ſolui poterant.

Στραγγαλιῶδες. διεστραμμένον. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ. ὁ δὲ, ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι. ὁ δὲ, ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.

Στραγγαλιῶδες. Tortuoſum. Intortum. Et στραγγαλωτὴ μάστιξ. Intortum flagellum. Vt, Ille verò iuſſit eum intorto flagello cædi. Ille verò pernegabat ſe quidquam dixiſſe.

E Στραγγεύει. διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται. ὥσπερ νεάζει, καὶ χρονίζει, καὶ ῥαθυμεῖ. κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν φησὶν ἀριστοφάνης. ἀττικῶς οὖν περιττεύει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις, ἀντὶ τοῦ στραγγεύῃ, καὶ διατρίβεις. καὶ στραγγεύομαι. ἀναβάλλομαι. διατρίβω. ἅπαξ οὖν φησι δόξαν, τί παρέλκω, καὶ μέλλω, καὶ διατρίβω, καὶ ἀναδύομαι;

Στραγγεύει. Criminatur. Non rectà it. quaſi diceret, iuueniliter-agit, ſe iuuenum more gerit, moratur, tempus terit, & negligenter-rem-gerit. Ariſtophanes in Nubibus. pag. 89. v. 1. ſchol. anno. 1. vnde Suidas. dicit, Iro. Quid tempus-teris circa ianuam? Atticè verò dixit κυπτάζεις ἔχων, & redundat hoc ἔχων. Illud verò κυπτάζεις poſitum eſt pro, ceſſas, moraris, & tempus teris. Et στραγγεύομαι. Sic enim legendum, vt apud Ariſtoph. in Nubibus pag. 66. v. 9. ſchol. annot. 7. Differo. Tempus-tero. Moror. C[illegible]itur (inquit) ſemel hoc à me ſit decretum, quid
tempus protraho? quid diutiùs rem differo? quid cun[illegible] moror? quid tergiuerſor? quid rem peragere iam
recuſo? στρὸγξ verò, στραγγὸς (vnde τὸ στραγγ[illegible] [illegible]) gutta, quæ per anguſtiſſimum foramen cum dif-
F ficultate fluit, vt docent ſchol. Ar. in Nub. p[illegible]

Στραγγός. ἀναιδής. σκολιός. στ[illegible]
κολος.

[illegible]ς. Imp[illegible]s. Peruerſus. Tortuo-
[illegible]cilis[illegible]

Στραγγότερος. ἀναιδέστερος. [illegible]
ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων. μή πως [illegible]
τος, στραγγότερος γένηται [illegible]
βιαιοτέρᾳ λύπῃ [illegible]

[illegible] pudentior. S. Baſilius
[illegible] ne fortè con-
[illegible] compunctus verò,

Στραγγουρία. Stranguria. Difficultas-vrinæ-fluentis. Difficile-vrinæ-ſtillicidium. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 339.v.29.* Phi. Sapiens profectò hoc, & ſeni commodum Inuenit omnino remedium ſtranguriæ.

Στραγγουρία ἡ δυσουρία. σοφόν γε τουτὶ, καὶ γέροντι πρόσφορον ἐξεῦρ' ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. A

Στραγγουριῶ Stranguria-laboro. Difficultate-vrinæ-emittendæ-laboro. *Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 5:6.v.10.* Stranguria-laboro enim. *Nam* heri comedi naſturcium. Naſturcium enim inhibet vrinam, & ſputum, & ideo Perſas eo vti tradunt. Cauent enim ne crebrò ſpuant, & mingant, & emungantur.

Στραγγουριῶ. ἀριστοφάνης. στραγγουριῶ γάρ. ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα. ἐπισχετικὰ δὲ ἐστιν οὔρων τὰ κάρδαμα. καὶ πτύσματος, καὶ διὰ τοῦτο φασὶ τοὺς πέρσας χρῆσθαι αὐτοῖς. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν, καὶ οὐρεῖν, καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Expeditio-militaris in Eponymis. Æſchines in *oratione* de perperam-geſta-legatione. Ariſtoteles autem in Athenienſium Repub. declarauit, quid ſit in Eponymis expeditio. Sunt enim, inquit, Eponymi, decē quidem, Tribuum, duo verò, & 40. ætatum. Adoleſcentes autem, quorū nomina in publicas tabulas referebantur, olim quidem in albis tabulis inſcribebantur, & ipſis adſcribebantur & Archon, ſub quo inſcripti-fuiſſent, & Eponymus, qui priore anno Iudex-fuerat, *vel arbiter. l.* ἔτει διαιτητὴς, ἢ διαιτητὴς ὤν. Nunc verò in Senatu inſcribuntur. Et paulo pòſt. Vtuntur autem Eponymis & ad expeditiones, & quum ætatem *aliquam* ablegant, *& ad militiam emittunt*, προσγράφουσιν ἀπὸ τίνος, adſcribunt à quonam Archonte Eponymo *emittatur illa ætas, &* quouſque ſit *ei* militandum.

Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἀριστοτέλης. τοίνυν δὲ δήλωκεν ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἐστιν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία. εἰσὶ γάρ φησιν ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν. δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα, οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο. καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν, καὶ ὁ ἐπώνυμος, ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιῃτηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. καὶ μετ' ὀλίγα. χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας. καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, ὡς γράφουσιν ἀπὸ τινος ἄρχοντος ἐπωνύμου, μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. B C

Στρατεία. *Militaris-expeditio. Expeditio. Bellum. Militia.* Dignitas *militaris. Munus-militare. Militandi munus, & officium.*

Στρατεία. τὸ ἀξίωμα.

Στρατήγημα. *Stratagema.* Imperatorium-commentum *ad hoſtes fallendos. Imperatoria calliditas, quâ circumueniuntur hoſtes.* Exercitus præfectura. Rei-feliciter-gerendæ-peritia, *quâ præditus eſt imperator.*

Στρατήγημα. σόφισμα. ἡ τῆς στρατηγίας ἡγεμονία. ἡ κατόρθωσις.

Στρατηγία. Dignitas *imperatoria. Rei militaris imperium. Imperatorium munus. Exercitus præfectura. Pratura.* Tres ſunt modi, ſecundùm quos aliquis præturam affectat, qui ſecundùm rationem *ad* eam *gerendam* accedit. Vnus quidem, per commentarios, & per inſtructionem ex his *paratam.* Alter verò, methodicus, *qui certa ratione, viáque comparatur,* & ipſa à peritis viris traditio. Tertius verò, qui per ipſum habitum, & exercitationem in ipſis rebus *acquiritur.* Sic loquitur Polybius. Cùm tres ſint modi, ſecundùm quos, omnes appetunt præturam, qui ſecundùm rationem *ad* eam *gerendam* accedunt. Primus quidem, per cōmentarios, & inſtructionem ex his *partam.* Alter verò, methodicus, & ex peritorum virorum traditione. Tertius verò, qui per ipſum habitum, & exercitationum in ipſis rebus *comparatur*, horum omnium *modorum, & rationum*, Achæorum duces erant prorſus imperiti.

Στρατηγία. τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρόποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίεταί τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών. εἷς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἕτερος δὲ, ὁ μεθοδικὸς. καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις. τρίτος δὲ, ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως, καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ πολύβιος, ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες. πρώτου μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἑτέρου δὲ, τοῦ μεθοδικοῦ, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως. τρίτου δὲ, τῆς διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως, καὶ τριβῆς, πάντων ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς. D E

Στρατηγιῶ. Militaris-imperij-cupidum-eſſe. Præturam militarem-affectare. Et στρατηγιῶντα. Præturæ-cupidum. Affectantem-imperiū-militare. Ioſephus. Illum autem iam præturam-affectantem, & appetentem maiora, pecuniæ pecunia detinebat, *& impediebat, ne voti fieret compos.*

Στρατηγιᾶν. ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας, καὶ στρατηγιῶντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον. ἰώσηπος. ἤδη δὲ αὐτὸν στρατηγιῶντα, καὶ μειζόνων ἐφιέμενον, ἔνδεια κατεῖχε χρημάτων.

Στρατήγιον. Atticè *ſic vocantur* ipſa caſtra. Sophocles *in Aiace pag. 44. v. 1.* Media verò ingreſſus caſtra. *Vel, Medium verò ingreſſus exercitum.*

Στρατήγιον. τὸ στρατόπεδον ἀττικῶς, σοφοκλῆς, μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον. F

Στρατήγιον ὁ τόπος τοῦ στρατηγοῦ. *Sic enim legendum ex ipſo ſenſu patet, & ex Græcis Scholiis Sophoclis pag. 44. v. 1. annot.* 2. Locus Prętoris. *Locus Pratori deſtinatus in caſtris. Prætorium. Vt,* Duces quidem ad Prætorium, multitudo verò *militum* ad ſua tentoria currebant.

Στρατήγιον. ὁ τόπος τοῦ στρατηγοῦ. οἱ μὲν ἡγεμόνες, πρὸς τὸ στρατήγιον. τὸ δὲ πλῆθος, πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθεον.

Στρατηγὶς ναῦς. Imperatoria, ſiue Prætoria nauis.

Στρατηγὶς ναῦς.

A Στρατηγῷ. γενικῇ.

Στρατηγοί. οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι, στρατηγοὶ δέκα ἦσαν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ἀόκνῳ τι, καὶ θρασεῖ, ἐς τοὺς πολεμίους, καὶ κινδύνους λαμπρόν, τ' ἄλλα δὲ ἀφανῆ. καὶ ἐκ ταπεινῶν ηὐξημένον, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὕποπτον. καὶ τῷ παρ' ἀξίαν δοκιμεῖν ἐπίφθονον.

Στρατιά. τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον
B τάγμα. Στρατεία δέ, τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ γραφὴ περὶ Μανασσῆ, ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει.

Στρατιά. ἡ ἐνέργεια. καὶ ὥσπερ πάλη.

Στρατιώτης. ἀρσενικόν. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ι.

Στρατιώτης, βοτάνη, ἔνυδρος. ἄνευ ῥίζης ἐπι-
C πολάζουσα τοῖς ὕδασι. ψυχρὸς ἐστὶ τὴν δύναμιν. ἔστι δὲ καὶ χερσαῖος.

Στράττις. ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν ταῦτα. ἀνθρωποορέστης. ἀταλάντη. ἀγαθοί. ἤτοι ἀργυρίου ἀφανισμός. ἰφιγέρων. καλλιππίδης. κινησίας. λιμνομέδων. μακεδόνες. μήδεια. τρωΐλος. φοίνισσαι. φιλοκτήτης. χρύσιππος. παυσανίας. ψυχασταί. ὥς φησιν ἀθήναιος, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Στράττις. ὀλύνθιος ἱστορικός. περὶ τῶν ἀλε-
D ξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία πέντε. περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν, περὶ τῆς ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

Στρατοπεδευσάμενοι.

Στρατοπεδεία. στρατόπεδον ἐποιήσαντο. ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις. καὶ τὸ στράτευμα. καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. ἐτυμωτερον δέ ἐστιν, ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι. οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. στρατόπεδον, δύο σημαίνει. τόν
E τε λαόν, καὶ τὸν τόπον.

Στρατηγῷ. Genitiuo. Prętor-ſum exercitus. Prętum-copiis. Copiarum-pręturam-gero. Sum-belli-dux.

Στρατηγοί. Belli-duces. Imperatores. Duces. Qui quotannis deſignabantur, erant decem duces. Demoſthenes in Philippicis. Ducem habebant, laborum quidem tolerantia, & audacia aduerſus hoſtes, & in periculis *adeundis, & in prælijs committendis* illuſtrem: ſed cæteris *in rebus* obſcurum, & ex humili fortuna euectum, & probatiſſimis quibuſque ſuſpectũ, & inuidioſum, quaſi præter merita clarus-eſſet.

Στρατιά. Exercitus. Militum agmen vni duci ſubiectum. Militũ cœtus, qui paret vnius ducis imperio. Στρατεία verò, Ipſa *militaris* dignitas. *Militandi munus, & officium. Militia, expeditio.* Quum autem Scriptura de Manaſſe dicit, eum cœli exercitui ſeruiiſſe, Solem, & Lunam, & ſtellas intelligit.

Στρατιά. στρατεία. Ipſa actio, & tanquam lucta. *Ipſa militia, & ipſe militandi actus.*

Στρατιώτης. Maſculeum *nomen per η ſcribitur.* Miles. In fœminino verò *genere dicitur* στρατιῶτις, per ι. *Mulier miles. Mulier militans, aut militaris.*

Στρατιώτης. Βοτάνη. Stratiota, herba aquatica, ſine radice, aquis innatans, & frigida facultate. Eſt autem & terreſtris.

Στράττις. Strattis. Athenienſis Tragicus, *Comicus.* Eius fabulæ ſunt iſtę, Anthroporeſtes, Atalante, Agathi, ſiue Argenti amiſſio, Iphigeron, Callipides, Cineſias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœniſſæ, Philoctetes, Chryſippus, Pauſanias, Pſychaſtæ, vt ait Athenęus lib. 2. Dipnoſophiſtarum.

Στράττις. Strattis. Olynthius hiſtoricus *Scripſit* de Alexandri Ephemeridibus. *i. diurnis actu*, lib. 5. De fluuiis, & fontibus. *l. κρηνῶν*, & lacubus. De Alexandri obitu.

Στρατοπεδευσάμενοι. Caſtrametati. Qui caſtra poſuerunt alicubi.

Στρατοπεδεία. Caſtrametatio. Caſtrorum-metatio. Ipſa caſtra. Vt, στρατοπεδείαν ἐποιήσαντο. Caſtra fecerunt. Pro, tentoria fixerunt. Hoc enim vocabulum duo ſignificat, & ipſum exercitum, & ipſum exercitus locum. Sed ad etymologiam propiùs accedit, ſi dicas pro ipſo loco ſumi, quòd ſit exercitus ſolum. *i. ſolum, in quo ſe continet exercitus.* στρατόπεδον, duo ſignificat, & populum, & locum.

N O T AE.

Στρατοπεδεία. στρατόπεδον.] Ita legendum videtur. Στρατοπεδεία. στρατόπεδον. οἷον, στρατοπεδείαν ἐποιήσαντο, ἀντὶ τοῦ τὰς σκηνὰς ἐπήξαντο.

Στρατός. τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον. λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στράτων. κωμικός, τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν
F δραμάτων αὐτοῦ ἦν φοῖνιξ.

Στράτων. λαμψακηνὸς φιλόσοφος, θεοφράστου γνώριμος, διάδοχος. υἱὸς δὲ ἀρκεσιλάου, ἢ ἀρκεσίου. ὃς ἐπεκλήθη φυσικός. διὰ τὸ παρ' ὁντινοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ πτολεμαίου, τοῦ ἐπικληθέντος φιλαδέλφου. καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

Στρατός. Exercitus. Bel[illegible] multitudo. Locus verò, *in quo ſunt milites, vocatur* στρατόπεδον. Dicitur enim τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. i. Exercitus ſolum.

Στράτων. Straton. Comicus. Medię comœdię *poeta.* Ex ipſius fabulis fuit Phœnix.

Στράτων. Straton, Lāpſacenus Philoſophus, Theophraſti diſcipulus, & ſucceſſor. filius verò Arceſilai, vel Arceſij, qui cognomento-vocatus eſt Phyſicus, quòd præ cęteris omnibus phyſicę contemplationi deditus eſſet. Fuit autem etiam magiſter Ptolemęi cognomento Philadelphi, multóſque libros ſcripſit.

Στράτων. Straton, & Cliſthenes ſemper radebatur, vt ſemper iuuenis eſſe videretur. Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag.266.v.12.13.14.15.Conſule ſchol.ann.6.7.8.*

O callido-conſilio-præditum culum raſe,
Talem igitur,ô ſimia,barbam habens,
Eunuchus nobis acceſſiſti raſus? l.ἐσκευασμένος i.adornatus.
Iſte verò quiſnam eſt? nónne profectò Straton?

Στράτων. ἀεὶ ἐξυρᾶτο, καὶ κλεισθένης, ἐπὶ τῷ φαίνεσθαι ἀεὶ νέος. ἀριστοφάνης. A

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε.
Τοιόνδε δ᾽ ὦ πίθηκε τὸν πώγων᾽ ἔχων,
Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐξυρημένος;

Ὁδὶ δὲ τίς ποτ᾽ ἐστιν; οὐ δήπου στράτων;

Στράτων. Straton, Amaſenus, Philoſophus. Fuit ſub Tiberio Cæſare. Scripſit geographiæ lib.7.

Στράτων. ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ τιβερίου καίσαρος. καὶ ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις.

Στράτωρ. στράτορος. vel potiùs στράτωρος. Strator. Stratôris. Dignitatis genus. *Qui apud Principes eo munere funguntur, vt eos tollant, ac imponant in equos, à Græcis* ἀναβολεῖς *vocantur. A Latinis verò, ſtratores, à ſternendis, ac ornandis equis, appellantur. Vide Lex. in* Ἀναβολεύς.

Στράτωρ. στράτορος. εἶδος ἀξιώματος. B

Στρεβλός. Difficilis. Incuruus. Tortuoſus. Diſtortus. στρεβλοῖσι παλαίσμασι. Diſtortis luctationibus. i. iis, quæ cum contemplatione repetiuntur, & quæ ſunt obſcuræ.

Στρεβλός. δύσκολος. στρεβλός, καμπύλος. στρεβλοῖσι παλαίσμασι, τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις, καὶ ἀφανέσι.

Στρεβλούμενος. Strictè ligatus. Conſtrictus. Verberibus-cæſus. Flagris-cæſus. Ælianus. Cùm autem eũ ſatellitibus circundediſſent, multitudinem in theatrum vocarunt, & ipſum produxerunt, atque torſerunt. Ille verò tormentis diſtentus, veritatem dixit, & igni traditus eſt, *& crematus.* Et, Ille verò nullum cruciatuum, *ac tormentorum* genus preteriit, alios quidem, torquens, *& crucians,* ob ipſorum facultates, *& fortunas, vt eas in ſuam poteſtatem redigeret, alios verò, variis modis vexans.*

Στρεβλούμενος. δεσμούμενος. μαστιγούμενος. αἰλιανός. καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος, καὶ ἐκεῖνον παράγουσι, καὶ στρεβλοῦσι καὶ κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει. καὶ πυρὶ παραδίδοται. ὁ δὲ, οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν, ὃ παρέλιπε, τοὺς μὲν, στρεβλούμενος, χάριτι τῶν ὑπαρχόντων. C

Στρεπταίγλας. Ariſtophanes *in Nubibus. pag.80.v.2. ſchol.annot.2.& 3.* Hæc igitur faciebant humidarum nubium *obſcuritatem-auertentem-ſplendorem Solis, propter earum* violentum impetum. Hoc Philoxenus Dithyrambopœus dixit. Quoniam igitur compoſitis, & multiplicibus vocabulis vtuntur Dithyrambopœi, ad illorum imitationem & ipſe. *Poeta* talibus *vocibus* vtitur. Apertè igitur peruerſum, *& diſtortum* ipſorum *Dithyrambopœorum loquendi genus* indicat, per inſuauitatem horum in compoſitis *vocabulis apparentem. L.* διεστραμμένον. στρεπταίγλας verò *vocat obſcuritatem* quæ ſplendorem *Solis* auertit *à noſtris oculis,* & delet, *ac omnino tollit, vt non ampliùs appareat.* στρεπταίγλα *verò Doricè dictum, pro comm.* στρεπταίγλη. *quod ſonat, auerſio ſplendoris Hæc autem eſt obſcuritatis cauſa.*

Στρεπταίγλας. ἀριστοφάνης. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὁρμάν. τοῦτο φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συνθέτοις, καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, κατὰ τὴν ἐκείνων ζῆλον. καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ οὖν ἄντικρυς, τὸ διεστραμμένον διὰ τῆς ἀηδίας τούτων τῶν ἐν τοῖς συνθέτοις. στρεπταίγλας δὲ, τὰς στρέφουσαν τὴν αἴγλην, καὶ ἀφανίζουσαν. D

Στρεπτός. *Torques. Intortum ornamentum colli. Monile.* Ornatus collum-circundans. Vt, Ille verò ſiniſtrâ cepit torquem, quem ferebat aureum collo circundatum. Et rurſus. *Sed hîc videtur adiectiuum, non ſubſtantiuum nomen.* Tortum Baſſarici, *Bacchici* rhombum, thiaſi ſtimulum. *i. choreæ in honorem Bacchi celebrari ſolita calcar.*

Στρεπτὸς. περιδέραιος κόσμος. ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαιᾷ τὸν στρεπτὸν, ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. καὶ αὖθις. στρεπτὸν βασσαρικοῦ ῥόμβον, θιάσοιο μύωπα. E

Στρεπτοί. Tortiles-placentas. Placentarum *intortarum* genus, vt *docet.* Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte.

Στρεπτοί. πλακούντων εἶδος. ὡς δημοσθένης, ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος.

Στρεφεδίνηθεν. *Bœoticè dictum, pro comm.* ἐστρεφεδινήθησαν. *Conuerſi, quaſſatique ſunt. à* στρεφεδινέω. ῶ. *Sed fortaſſe ſcribendum* στρεφοδίνηθεν, *pro* ἐστροφοδινήθησαν, *à* στροφοδινέω. ῶ.

Στρεφεδίνηθεν.

Στρεψοδικοπανουργία. l. στρεψοδικοπανουργία. Peruertendorum, vel peruerſorum, & iam corruptorum iudiciorum calliditas, ac aſtuta ratio. Compoſitum eſt hoc vocabulum *ex verbo* στρέφω. στρέψω. *verto, peruerto, corrumpo. & ex nomine* δίκη. δίκης. ἡ. *Iudicium, & ex nomine* πανουργία, *calliditas, aſtutia, & ad quoduis facinus audendum promptitudo. Quod à poeta dictum* à tortuoſis, & ſycophanticis moribus, *quibus præditi ſunt homines non ſinceri: ſed ad calumniandum procliues* Ariſtophanes Auibus. *pag. 423.v.14. vbi l.* στρεψοδικοπανουργίας. *Vide ſchol. annot.9.* Amaram citò videbis peruerſorum-iudiciorum-calliditatem.

Στρεφοδικοπανουργία. συντίθεται ἡ λέξις, παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος, καὶ συκοφαντικόν. ἀριστοφάνης ὄρνισι. πικρὰν τάχ᾽ ὄψει στρεφοδικοπανουργίαν. F

Στρέψα. Strepſa. Vrbs Thraciæ. Et ciues, Strepſæi.

Στρέψα. πόλις τῆς θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται, στρεψαῖοι.

Στρεψί-

A Στρεψίμαλλος αἰθέριος, ὁ μὴ ἁπλοῦς, ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένων τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρεψίμαλλος. Homo non ſimplex: *at callidus, & aſtutus, & verſipellis. Sic autem dictus per tranſlationem ductâ* à velleribus contortas, criſpatáſque lanas habétibus.

Στρεψοδικῆσαι. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀλλ' ὅσ' ἱκανῶς στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν. τουτέστι, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν.

Στρεψοδικῆσαι. Peruertere-cauſas. Peruertere-iudicia. Ariſtoph. Nub. *pag.* 85.11. *Schol. annot.* 5. Stre. Sed *omnia doce*, quæcunque mihi *neceſſaria ſunt* ad peruertenda-iudicia, & ad creditores effugiendum. Hoc eſt, ad *peruertendas cauſas, & ad iudicia peruertenda, ac euertenda, & ad* elabendum ex creditorum manibus.

Στρῆνος. εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται. τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου. τουτέστι, καὶ στρηνιῶ, ἀτακτῶ.

B Στρῆνος. Hoc *vocabulum* eſt in vetere *Teſtamento, vbi dicitur*, τὸ στρῆνός σου, &c. τουτέστιν ἡ σου ἀταξία, ἡ ὑπερηφανία, ἡ ἀκολασία. &c. i. Tua immodeſtia, *ſuperbia, incontinentia, intemperantia* aſcendit in aures meas. *Extat idem vocabulum & in Apocal. cap. 18. v. 3. ibi verò pro delicijs, & luxu ſumitur.* Et στρηνιῶ. Immodeſtè-viuo. *Delicijs-nimiùm-indulgeo. Intemperanter-viuo. Laſciuio. Luxurio. Apocal. cap. 18. v. 7. & 9.*

Στρικτὸν. οὕτω καλεῖται παρὰ ῥωμαίοις, τὸ ἐστενωμένον, καὶ ἀπλατές, ἐπὶ παντὸς εἴδους. κυρίως δὲ, ἐπὶ ὑποδήματος.

Στρικτόν. Strictum. Apud Romanos ita vocatur id, quod eſt anguſtatum, *anguſtum, & arctum* & minimè-latum. *Hoc autem dicitur quidem* de omni genere *rerum ſtrictarum, & arctarum:* propriè verò, de calceamento, *quod nimis eſt anguſtum, & ſtrictum, & quod pedem nimiùm ſtringit, ac premit.*

Στριφνός. σφιγκτός. στερεός.

Στριφνός. Strictus. *Conſtrictus. Strigoſus.* Solidus. Firmus.

C Στρεῖφνος. τὸ νευρῶδες κρέας τῶν βοῶν. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη, ἄβρωτος. ἰώβ. στρεῖφνος ἀμάσητος. ἀκατάποτος.

Στρεῖφνος. Neruoſa boum caro. Eſt etiá herba *quæ ſtriphnus vocatur*, ad-edendum-non-bona. Iobus. Striphus non-manducabilis, *&, vt ita loqui liceat*, indeglutibilis. *i. quæ nec edi, nec deglutiri poteſt.*

Στροβεῖ. ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. καταπονεῖ.

Στροβεῖ. Turbat. Mouet. Perterrefacit. Fatigat. *Verſat.*

Στρόβει τυτέσιν, ἀνάκρινε. δοκίμαζε. περίφερε τῇδε, κἀκεῖσε. πυκνόν τι, καὶ συνετὸν ποιήσας, καὶ φρόνιμον σκεψάμενος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Στρόβει. Hoc eſt, examina, explora, circunfer, *& verſa* huc, & illuc, denſum aliquod, & prudens *conſilium* capiens, & prudenter, *ac attentè rem totam* ſpeculans, *contemplans, conſiderans.* Ariſtoph. Nubibus *pag.* 98. *v.* 10.11.12.

Φρόντιζε δή, καὶ διάθρει,
D Πάντα τρόπον τε σαυτόν,
Στρόβει πυκνώσας.
καὶ αὖθις.

Cogita igitur, & diſpice,
Omni modóque te-ipſum
Verſa denſans. i. crebrò, frequenter verſa.

Et rurſus *Ariſtoph. in Equitibus pag.* 210. *v.* 15. *& pag.* 211. *v.* 1. Ἀλλ' ἔπιθι. &c.

Ἀλλ' ἄπιθι, καὶ στρόβει.
Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων, καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος γινομένων.

Sed Cleonem *inuade, & verſa.*
Nunc enim tenetur medius.
Schol. annot. 10. *& pag.* 211 *annot.* 2. Tranſlatio *eſt ducta* à luctatoribus, *& pugilibus*, qui medias *aduerſariorum partes* prehendunt, & ſuperiores euadunt.

Στρόβιλος. ἡ νῆσος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πίτυος, ἐν ἐπιγράμματι. καὶ
E ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων. καὶ εἶδος ἀνέμου. τό, τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολύ, θύελλάν τε, καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς τῆς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Στρόβιλος. Strobilus. Inſula. Et ſaltationis genus à *corporis verſatione ſic dictum.* Et arboris pinus fructus. i. Nux-pinea. In epigrámate. Et flauæ medullæ ex nucibus-pineis *extractæ.* Et venti *vorticoſi, procelloſíque* genus. Venti-turbo. Vt, Multúſque flatus, *& vehemens ventus* in planiciem deſcendens, procellámque, & turbines excitauit, adeò vt ille temporis-ſtatus à nocte nihil differret.

Στρόβιλοι. καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί. ὡς ἀριστοφάνης. οὓς καὶ γλυκυτραχήλους εἴρηκε. καὶ παροιμία. δυσδαιμονέστερος τῶν καρκίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐν εἰρωνείᾳ. στρόβιλοι, καὶ οἱ κοχλίαι. καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

F Στρόβιλοι. Strobili. Carcini Poetæ filij. Vt ait Ariſtophanes, quos etiam *in Pace. pag.* 464. *v.* 24. γυλιαύχενας appellauit. *i. vt ibi docetur ſchol. annot.* 8. *collum inſtar gylij habentes, id eſt longo, & acuto, tenuíque collo præditos. &c. vide alias huius vocis interpretationes illic fusè deſcriptas. Illic etiam docetur quid ſit* γύλιος. Et prouerbium *hinc manauit.* Fortunatior Carcini Strobilis. Pro, Infelicior. Per ironiam *enim hoc à Poeta dictum. Ariſtoph in Pace. pag.* 467. *v.* 29. *ſchol annot.* 12. *Et ad. Chil* 1. *Cent.* 2. *Col.* 86 *ad* 68. Strobili etiam *ſunt* cochleæ, & marini ceryces. *vtrunque genus eſt diſtortum, ac fœdum.*

Στρογγύλοις ῥήμασι. πιθανοῖς, ἢ πανούργοις. ἀριστοφάνης. ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

Στρογγύλοις ῥήμασι Rotundis verbis. Id eſt, probabilibus, vel *blandis, &* callidis. Ariſtoph. *in Acharnenſibus pag.* 289. *v.* 4. *Schol annot.* 4. Celeriter ferit, *orationem* connectens rotundis verbis.

Στρομβιχίδης. Strombichides. Nomen proprium.

Στρόμβος. Strombus. Rhombus. Trochus. Turbo. Quòd circumuertatur *ita dictus. Vide Lex. in* Στρόμβος.

Στρόμφιδες νῆσοι. Stromphides inſulæ, inter Zacynthum, & Elidem ſitæ.

Στρούθης. Struthes. Fuit quidam regius Satrapa.

Στρουθίζων. Stridens.

Στρουθῶς. Paſſerum, Sic Attici *vocant has aues. Ariſtoph. in Pace. pag. 453. v. 6 dicit, Theoria redolet* Tibias, Tragœdos, Sophoclis ſuauia-carmina, turdos. *Schol. annot. 6. Turdi ſunt genus* paſſerum, *auium* Videtur autem præter cæteras aues ad delicias *fruendas* maximè expetēdi eſſe, *vel, maximo ſtudio quæri.* Semper autem Ariſtophanes Sophoclem magnificis-verbis-extollit. Delicatiſſimum enim cibum poſt *factam* ipſius *Sophoclis* mentionem, ſtatim ſubiecit, demonſtrans, ipſius etiam poemata magis eſſe neceſſaria, quàm cætera omnia poemata, turdorum vſui, *ac eſui* comparata.

Στρομβιχίδης. ὄνομα κύριον. A

Στρόμβος. ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρόμφιδες νῆσοι, μεταξὺ ζακυνθου, καὶ ἤλιδος κείμεναι.

Στρούθης. σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίζων. τρίζων.

Στρουθῶς. οὕτως οἱ ἀττικοί. σοφοκλέους. μελῶν. κιχλῶν, στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστα εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν σοφοκλέα ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. τὸ B γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην, εὐθὺς ἐπήγαγεν. ἐνδεικνύμενος, καὶ ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά εἰσι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

NOTÆ.

Σοφοκλέους μελῶν.] Ariſtoph. in Pace. pag. 453. v. 6.

Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.

Subauditur autem ἡ Θεωρία ὄζει. Schol. annot. 6. κιχλῶν. αἱ κιχλαὶ εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν, &cæt.

C

Στρουθὸν. *Senarius continens explicationem inſomnij.* Paſſerem tenens fugientem, expecta damnum.

Στροφάλιγξ. Conuerſio. Cardo. Turbo. Flexus. Et στροφάλιγγι, *datiuus.*

Στροφαί. Contradictiones. Στροφαῖον. q. d. Cardinalē. Ita vocabant Genium *dedicatum, & collocatum* iuxta fores. Simul etiam à vertendis, *ac peruertendis, aut auertendis* rebus *ita dictum tradunt, q d. verſorem, vel peruerſorem, aut auerſorem.* Qui verò hoc faciunt, callidi vocantur. Ariſtophanes Pluto *pag. 53. v. 31.* Iuxta fores Strophæum collocate me. Eſt autem Mercurij cognomen, quòd ad fores collocaretur ad alios fures obſeruandos, *& arcendos* Solent enim iſti poſt ianuas deliteſcere, & omnino improbè-facere, *vel, callidum aliquod facinus patrare.*

Στροφή. Strophe. Ex Ariſtoph. Auibus *pag. 397.* Muſa ſyluestris, Varia, cum qua ego *in* Lucis, verticibúſque in montanis, Per meam genam flauam, ſuauium-carminum Sidens fraxino ſuper frondoſa Pani modos ſacros pando, *clarâque voce profero,* &c. *Schol. annot. 3.* Μοῦσα λοχμαία. Strophe, & ode carminum 16. &c.

Στρόφιγξ *Oſtij cardo, Conuerſio.* Verſio. Motus. Vel *dictus apud Ariſtophan. in Ranis pag. 165. v. 2. ſ. Schol. annot. 11.* γλώσσης στρόφιγξ. *i. Lingua cardo, circa quem lingua vertitur, & conuertitur. Quod ob linguæ verſatilis volubilitatem dicitur. Vel* quòd ipſe *Euripides ad quæuis ſe* conuerteret, & callidè, ac aſtutè loqueretur, & ageret. *l.* ἀπὸ τοῦ στρέφειν.

Στρόφιον. Strophium. Teres zona. *Teres, & oblonga zonula. Faſciola.* Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag. 592. v. 923.* τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. Zonulam iam ſoluo Et, Purpurea *veſte* indutus, & comam torquens, *& connectens* aureo ſtrophio *vel aurea faſciola* ornatam. Vel στρόφιον non eximitur *ex hoc numero,* quaſi differat à diademate, *& faſcia, qua caput ligatur & coronatur. N. L.* Et lepus ceruo, & camelus elephanto, & crocus vnguentis, & quæcunque alia ſunt odorifera, *ſuauémque odorem ſpirantia.* Et porci, & aues ſuis carnibus eandem rationem non habent: *ſed maximum eſt diſcrimen inter porcorum, & auium carnes. N. L.* Dicitur & στρόφος illud ſtrophium, quod eſt circum ipſum caput. *i. faſcia, qua caput ligatur, conſtringitur, atque coronatur.* Eſt autem laneum *hoc ſtrophium.* Herodotus. *Vide Lex. Ion.*

Στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα, προσδόκα βλάβην.

Στροφάλιγξ. ἡ συστροφὴ, καὶ στροφάλιγγι.

Στροφαί. ἀντιλογίαι. στροφαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα. ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι λέγονται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με. ἐπωνυμία δέ ἐστιν ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ἐν ταῖς θύραις D ἱδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναδύεσθαι, καὶ ὅλως πανουργεύεσθαι.

Στροφή. ἐκ τῶν ἀριστοφάνους ὀρνίθων, ὠδὴ ἤτοι στροφή. μοῦσα λοχμαία. ποικίλη. μεθ᾽ ἧς ἐγὼ νάπαισι, κορυφαῖς τ᾽ ἐν ὀρείαις ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου. καὶ τὰ ἑξῆς.

Στρόφιγξ. στροφή. κίνησις. ἢ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν, E καὶ πανουργεύεσθαι.

Στρόφιον. τὸ στρογγύλον ζωνάριον. ἀριστοφάνης. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. ἁλουργῇ ἀμπεχόμενος. καὶ κόμην στρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκοσμημένην. ἢ οὐκ ἐξῄρηται ὡς στρόφιον διαδήματι. καὶ λαγὼς ἐλάφῳ, καὶ κάμηλος ἐλέφαντι. καὶ κρόκος μύροις. καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη. καὶ χοῖροι. καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρξὶ τὸν F αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον. λέγεται καὶ στρόφος. τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον. ὅ ἐστιν ἐρεοῦν. ἡρόδοτος.

A Στρόφιον. ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

Στρόφιον. Strophium, quod ſacerdotes ferunt *Zona, vel faſcia, vel inſula ſacerdotalis.*

Στρόφις. ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀπὸ τοῦ στροφέως ἡ μεταφορά, καὶ ἡ εὐκίνητος.

Στρόφις. *Ariſtoph. in Nubibus. pag. 86. v. 3. ſchol. annot. 5.* ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος ἡ μεταφορά, οἷον εὔστροφος, καὶ εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασιν *Sic autem vocatur homo.* qui facilè-verſatur, & facilè-mouetur in rebus *gerendis. q. d. facilè-verſatilis, & facilè-mobilis.* Tranſlatio *verò ducta eſt* à cardine, *circa quem ianua vertitur.*

Στρουθος. ὁ λελωβημένος.

Στρουθος. Leſus. Mutilatus. Cõtumelia-affectus. N. L.

Στρωμνή. ἡ κλίνη.

Στρωμνή. Stratum. Lectus.

Στρωννύω.

Στρωννύω. Sterno.

Στρῶτες. ἔθνος.

Στρῶτες. Strotes. Gens *quædam ſic dicta.*

B Στρωτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.

Στρωτήρ. Trabicula. Parua-trabs. Tigellum tranſuerſarium. Paruas trabiculas, quæ *maioribus* trabibus imponebantur, στρωτῆρας vocabant.

Στρωφᾶσθαι. στρέφεσθαι.

Στρωφᾶσθαι. Verti. Verſari.

Στρυγγαῖος. ὄνομα κύριον.

Στρυγγαῖος. Stryngæus. Nomen proprium.

Στρύμη νῆσος, ἄποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων.

Στρύμη. Stryme. Inſula, Colonia Thaſiorum. Eſt autem Thaſiorum emporium. *i. mercatum.*

Στρυμών. στρυμόνος, ὄνομα ποταμοῦ.

Στρυμών. Strymon. Strymonis. Nomen fluuij.

Στρυφνόν. σκληρόν. παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνόν, καὶ πρίνινον ἦθος.

Στρυφνόν. *Acerbum. Rigidum. Auſterum. Dentium ſtuporem concilians.* Durum. Vt, Ilius duros, & ilignos mores compeſce.

C Στοιβάζω. συνάγω.

Στοιβάζω. Cogo. *Stipo. Struo. Digero.*

Στοιβήν. σωρόν. Ἀριστοφάνης.

Στοιβήν. Aceruum. Congeriem. Ariſtoph. *in Ranis. pag.* 175. *v.* 30. *&* 31.

Κἄν που δὶς εἴπω ταὐτόν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς

Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

Et ſicubi bis dixero idem, & aceruum verborum *videris* in meis carminibus

Ineſſe extra rem propoſitam, me *conſpue.*

ἀντὶ τοῦ κἄν τι ἐλάχιστον ῥῆμα περισσὸν εὕρῃς, καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἡ μεταφορά.

Pro, ſi quod vel minimum verbum ſuperfluum, & redundans inueneris in oratione *mea, tunc me conſpicue.* Tranſlatio *eſt ducta* ab onerum aceruo, *& congerie.*

Στοιχεῖα. ἀρχαί. Δαμάσκιος. στοιχεῖα πρῶτα μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας. ἔρως. D φιλοπονία. ἀγχίνοια.

Στοιχεῖα. Elementa. Principia. Damaſcius. Elementa prima, *&* maxima multiplicis hiſtoriæ, *naturaque* rerum, quæ ſub contemplationem cadunt, *ſunt* Amor, Induſtria, Solertia.

Στοιχεῖα. αἱ εἰκόνες, καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἱ δι' ὀλίγου, ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχουσαι.

Στοιχεῖα. Elementa. Imagines, & formæ ſomniorum, quæ intra breue, aut longum tempus, euentum ſortiuntur.

Στοιχεῖον. ἐξ οὗ πρώτου γίνεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ, τὴν ἄποιον οὐσίαν. τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ, θερμόν. τὸ δὲ ὕδωρ, ὑγρόν. τὸν ἀέρα, ψυχρόν. τὴν γῆν, ξηράν. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι E τὸ πῦρ. ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι. ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι. εἶτα τὴν τῶν πλανωμένων. μεθ' ἣν, τὸν ἀέρα. εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑποστάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

Στοιχεῖον. Elementum *vocatur id,* ex quo primo oritur aliquid, & in quod poſtremò reſoluitur. Quatuor autem elementa ſunt ſimul, eſſentia qualitatis-expers materia. Ac ignis quidem, eſt calidus. Aqua verò, humida. Aer, frigidus. Terra, ſicca. Quinetiam in aere eſt eadem *caloris, frigoris, ſiccitatis, & humoris* pars. Summum autem locum te..et ignis, quem vocant ætherem, in quo prima *ſtellarum* inerrantium ſphæra gignitur, deinde *ſtellarum* errantium *ſphæra,* poſt quam *eſt* aer. Deinde aqua. Extremum verò omnium *eſt* terra, *quaſi cæterorum elementorum* ſedimentum, quia eſt omnium media, *vel, quia iacet in omnium meditullio.*

Στοιχοῦσι. δοτική. διατυποῦσι.

Στοιχοῦσι. Datiuo Formant. *Informant. Elementa prima tradunt. Primis elementis inſtituunt.*

Στοιχειώδη. τὰ εἰσαγωγικὰ τὰ πρῶτα, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

Στοιχειώδη. Prima elementa, & principia, quæ traduntur ad primam inſtitutionem, ac eruditionem.

Στοιχείωσις. ἀκριβεστάτη ἐπιτομή. ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοιχείωσις. Accuratiſſimum *docendi* compendium. Prima diſciplina, vel diſpoſitio, *& ad diſcendum præparatio. Prima elementorum inſtitutio, qua quis ad maiora præparatur.*

F Στοιχῶμεν. πειθώμεθα. ἀρεσκώμεθα. μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς φασὶν οἱ πρεσβύτεροι.

Στοιχῶμεν. Pareamus. Obtemperemus. Placeamus. Vt, Ne nobis-ipſis placeamus, dicunt ſeniores.

Στύραξ. Εὐκράτους. στρατηγὸς Ἀθηναίων. δωροδόκος, καὶ προδότης. ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν τριάκοντα. οἱ δέ, ὡς πιὼν κώνειον.

Στύραξ. Styrax, Eucratis F. Dux Athenienſium auarus, & proditor, qui à xxx. tyrannis interfectus eſt. Alij verò *tradunt eum obiiſſe* hauſta cicuta.

ptoria oratio, eſt ea, quæ apud aliquid rerum confictarum progreditur per ſolas actiones, & interdum etiam, ſi res hoc tulerit, per comparationem. *N.L. Oratio, quæ ſolas res geſtas perſequitur, interdum etiam adhibita comparatione.* Ab hac autē differt vituperatio, quia per laudatoria capita, vt. genus, educationem, acta, comparationem, profertur. *N.L. Nam laudatio, non autem vituperatio, per iſta laudationū capita ſolet efferri.* Proſcriptio autem dicitur στηλιτευτικὸς λόγος, per tranſlationem *ductam* à columna, quæ eſt lapis vel æs oblõgum, quadrangula formâ erectum, in quo facinora proſcripti perſcribuntur. Sæpe tamen etiam beneficorū. *& de Repub. bene meritorū* beneficia literatū-monumētis-mandãtur, *& in huiuſmodi columnis notantur.*

τινὶ τῶν πεπλασμένων περιερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος. ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προάγεται. οἷον γένους, ἀναστροφῆς, πράξεως, συγκρίσεως. στηλιτευτικὸς δὲ λέγεται, ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης. ἥ ἐστι λίθος, ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος. ἐν ᾗ γέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι, ἀναγράφονται. A B

Στηλίς, ίδος, ἡ. Columella. Parua columna.

Στηλὶς, στηλίδος. ἡ μικρὰ στήλη.

Στηλιτευθῆναι Manifeſtè publicari. *Proſcribi. Nomen alicuius in publicis columnis inſcribi. Quod dictum eſt* per tranſlationem *ductam* à columnis publice propoſitis, *in quibus proſcriptorum nomina ſcribuntur.*

Στηλιτευθῆναι. φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ περιτιθεμένων μεταφορικῶς.

Στηλιτεύω. Accuſatiuo. Proſcribo. Nomen alicuius in columna publicè ſcribo, infamiæ conciliandæ cauſa. Vel In aliquem grauiter inuehor. στηλοῦμαι verò, datiuo *Verbum eſt paßiuum, ab actiuo στηλόω. ῶ. deductum. i. vt cippum, vel vt ſtatuam erigo, columnæ inſtar erigo, firmo, ſtabilio.* στηλοῦμαι, firmor, ſtabilior, nitor tanquam columnâ.

Στηλιτεύω. αἰτιατικῇ. στηλοῦμαι, δοτικῇ.

Στήνια. Stenia, & Scira, feſta mulierum.

Στήνια καὶ σκίρα, ἑορταὶ γυναικῶν.

Στήωσι. *Poet. 3. perſ. plur. ſub. aor. 2. act. à comm.* στῶσι, *formatur Ion.* στέωσι, *verſóque* ε *in* η, στήωσι. Steterint. Stent.

Στήωσι. στῶσι. C

Στήριγμα ἄρτου. Fulcrum panis. *Sic appellatur* non ſolùm ipſum frumentum & hordeum: ſed etiam quidquid alendi, *nóſque ſuſtentandi* vim habet.

Στήριγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος, καὶ κριθὴ, ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον.

Στηριγμός. Fulcimentum. Fulcrum. Firmamentum. Firmamen. Statumen. vulgò ſuſtentaculum.

Στηριγμός. ὁ ἑδρασμός.

Στησάμενος. Qui-ſtatuit. Qui-fecit. Vt, Qui circa Callinicum, & Barrhas certamen fecit. *N.L.*

Στησάμενος. ποιήσας. περί τε καλλίνικον, καὶ βάῤῥας τὸν ἀγῶνα στησάμενος.

Στησιχόρειος πύλη. Steſichorea porta. i. Steſichori porta.

Στησιχόρειος. ἡ τοῦ στησιχόρου πύλη.

Στησίχορος. Steſichorus. Euphorbi, vel Euphemi, vel (vt alij) Euclidis, vel Hyetis, vel Heſiodi F. ex Himera vrbe Siciliæ, *Siculus, Himeræus.* Vocatur enim *ideo* Himeræus. Alij verò ex Matauria, *Metauria regione* Italiæ. Alij verò *tradunt* ipſum Pallantio Arcadiæ *vrbe* profugum Catanam iuiſſe & illic obiiſſe, & ſepultum-fuiſſe ante portam, quę ab eo Steſichorea dicta fuit. Temporibus verò, iunior fuit Almane Lyrico, natus Olympiade 37 Obiit verò 56. Fratrem habuit Geometriæ peritum Mamertinum, & alterum, Helianactem, Legiſlatorem. Fuit autem Lyricus. Eiúſque poemata extant Dorica dialecto *ſcripta* lib. 26. Dicunt autem eum ſcripta vituperatione Helenę excæcatum-fuiſſe, rurſus verò ſcripto Helenę encomio, *propter* iſtam palinodiam, *& recantationem. i. retractationem*, viſum-recepiſſe. Dictus-eſt autem Steſichorus, quòd primus inſtituerit chorū citharodię. *i. cantus ad citharam, ita vt chorus ad cithara cantum ſaltaret.* Nam antè vocabatur Tiſias.

Στησίχορος. εὐφόρβου, ἢ εὐφήμου, ὡς δὲ ἄλλοι, εὐκλείδου, ἢ ὑέτους, ἢ ἡσιόδου καὶ πόλεως ἱμέρας τῆς σικελίας. καλεῖται γοῦν ἱμεραῖος. οἱ δὲ, ἀπὸ ματαυρίας τῆς ἐν ἰταλίᾳ. οἱ δὲ, ἀπὸ παλλαντίου τῆς ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν, ἐλθεῖν φασιν εἰς κατάνην. κἀκεῖ τελευτῆσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πόλεως. ἥτις ἐξ αὐτοῦ στησιχόρειος προσαγορεύεται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ. ἐπὶ τῆς λζʹ ὀλυμπιάδος γενόμενος. ἐτελεύτησε δὲ, ἐπὶ τῆς νςʹ. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον μαμέρτινον. καὶ ἕτερον ἡλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κςʹ. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα ἑλένης ἐγκώμιον, ἐξ ὀνείρου τὴν παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν. ἐπεί τοι πρότερον τισίας ἐκαλεῖτο. D E

Στιβάδες. Menſæ, vel ſtrata, *Lecti ex foliis arborum collectis facti. Tori. Stragula. Sic etiam ipſæ frondes arborum vocantur, Marci cap. 11. v. 8. Item ſtorea.*

Στιβάδες. τράπεζαι. ἢ στρωμναί.

Στιβάδες φορμίωνος. Tori Phormionis De vilibus, *& tenuibus, ſordidiſque ſtratis hoc dicitur. Ariſtoph. in Pace pag. 445. v. 11. 12. 13. ſchol. annot. 7. Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 589. ad. 66.* Phormio verò fuit dux. στιβάδες verò *dicuntur humiles lecti ex frondibus congeſtis facti.* quia milites humi-cubant. Frugalis autem erat, & bellicoſus *vir.* στιβὰς autem *eſt id, quod alio nomine vocatur* χαμαικοίτιον. i. Humi-cubile-ſtratum, *& à recentioribus Græcis,* ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. q. d. Accubitum ex virgis *factum. i. Lectus ex frondibus congeſtis confectus, ad cubandū aptus, vt ſunt lecti caſtrenſes.* Et arborū rami, στιβάδες *appellãtur.* Vt,

Στιβάδες φορμίωνος, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν ὁ φορμίων. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ πολεμικός. καὶ στιβὰς, χαμαικοίτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. ὡς δὲ παρ- F

Cum

A πλῆθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ σιβάσιν, ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν.

Cùm autem ad cœnam acceſſiſſent, decumbebant ſupra ramos arborum.i.in toris, ſupra barbaricos tapetes, *qui toris erant impoſiti*.

Στιβαρόν. ἰσχυρόν, ἰώσηπος. ὁ δὲ, ἐλάσας τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν στιβαρὸν τὸ σῶμα.

Στιβαρόν. Robuſtum. Ioſephus. Ille verò, equo concitato quendam adoleſcentem corpore robuſto *præditum* corripit.

Στίβη. πηγυλίς, ἢ πάχνη. ὅμηρος. στίβη δὲ ὑπηοίη. τουτέστιν, ὀρθρινή. καὶ στιβήεις, ἡ ὑπὸ τὸ ἔαρ γινομένη ψυχρότης τῶν ἀέρος.

Στίβη. Frigus. A frigore manans aquę concretio. Vel pruina, *quæ Italicè dicitur Brina Gallicè, blanche gelée, q.d. album gelu. glacies alba Gelée*. Homerus. *Odyſſ. P. cum Euſtath. comment. pag.* 1810. *v.* 61. *legitur* στίβη ὑπηοίη, *vnica voce, & ſine* δὲ, *quod legem metri violat hoc loco* Pruina ſub auroram orta. Pro, matutina Et στίβη. *Sic enim videtur legendum*. Aeris frigus, quod ſub auroram oritur.

B Στιβία καὶ στίβος, ἡ ὁδός. αὐτὸν προπέμψας τὸν ἐκείνου στίβον ᾔει. ἀρσενικὸν, ὁ στίβος. καὶ ἡρόδοτος. οἱ δὲ δὴ πέρσαι τὸν πρότερον ἰόντων γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ᾖσαν. καὶ πολύβιος. κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον.

Στιβία. & στίβος. Via calcata. *Via trita. Via. Vt in quodam ſenario*. Ipſo præmiſſo, illius viam iuit. Maſculeo genere *dicitur* ὁ στίβος. Et Herodotus *lib.* 4 *pag.* 169. *l.* 3. *vbi legitur* ἐνεὶμὼν. *quod ab* ἰέναι, τὸ πορεύομαι. Perſæ verò ſuam illam priorem viam, quam inierant, eam ſeruantes iuerunt. Et Polybius. *l.* Πολύβιος. κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον. Per eandem viam. Eâdem via.

Στίβωνος. ὄνομα κύριον.

Στίβωνος. Stibônis. *Genitiuus à recto* Στίβων. *Stibo. Viri* nomen proprium.

Στιβότης. ὄνομα ποταμοῦ.

Στιβότης. Stibotes. Nomen fluuij.

Στιγεύς. τὸ κεντητήριον.

Στιγεύς. Subula. *Stimulus. Aculeus. à* στίζω. στίξω. ἔστιξα *pungo. pungam. punxi*.

C Στίγματα. πληγαί. τραύματα. ἢ ποικίλματα. αἰλιανός. τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε, καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων, τὴν σποδὸν ἀναδεύσας κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλάσαιτο.

Στίγματα. Puncta. Plagæ. Vulnera. vel variæ notæ. *Stigmata, maculæ, cicatrices, impreſſæ notæ, quales olim domini ſeruis inurebant. Notæ*. Ælianus. Nefariarum, & impiarum, ac effœminatarum notarum libris crematis, cinerem *eorum*, cera liquefacta ſubigat, & inungat.

Στιγμή. στιγμὴ ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥ τις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. κέντρον δὲ ἐστιν, ἀρχὴ γραμμῆς. μονὰς δὲ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ. ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον δὲ τὸ οὗ ἐστιν ἀρχή.

Στιγμή. Punctum eſt lineæ finis, quod *punctum* eſt ſignum minimum. Centrum verò, eſt lineæ principium. Vnitas, eſt principium numeri. Nam vtrunque *eſt* principium: ſed illud addendum, cuius eſt principium.

D Στιδαῖος.

Στιδαῖος. Verberatus. Notis compunctus. *Videtur doricum nomen. Nam à communi* στίζω, *doricè formatum* στίσδω, *vnde ſublato* σ, στίδω, *hinc* στιδαῖος.

Στιζόμενος. τυπτόμενος. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ ἀπόλωλα στιζόμενος τῇ βακτηρίᾳ.

Στιζόμενος. Punctus. Verberatus. Cęſus. Ariſtoph. *in Veſpis. pag.* 358. *v.* 17. Ego enim perij verberatus baculo.

Στιλβίδης. μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, δόκιμος, καὶ περιβόητος.

Στιλβίδης. Stilbides. Optimus, probatiſſimus, & celeberrimus vates inter eos, qui vetera oracula enarrant. *Ariſtoph. in Pace. pag.* 473. *v.* 1. *ſchol ann.* 9. *vnde Suid*.

Στιλβωνίδης. ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ καλλωπιζόμενος ἢ ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης, ὄρνισιν. ὦ στιλβωνίδη.

Στιλβωνίδης. *Clarus. Illuſtris. Splendens*. E balneo nitēs, & ornatus, *ac ornatu, nitoréque ſplendens*. Vel *eſt viri* nomen proprium. Ariſtoph. Auibus. ô Stilbonide.

E Στιλβηδόνος. λαμπηδόνος.

Στιλβηδόνος. Splendoris. Fulgoris. *Scintillæ. Nitoris*.

Στιλβηδόν. ἐπίρρημα λαμβανόμενον ἐκ τοῦ στίλβω τὸ λάμπω.

Στιλβηδόν Splendidè. Aduerbium deductum à verbo στίλβω. Splendeo. Luceo. Refulgeo. Coruſco.

Στίλη. τί οὐκ ἀποκοιμήθημεν ὅσον, ὅσον στίλην; τὸ παρ' ἡμῖν πλωτὸν, καὶ κιβώτιον.

Στίλη. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 318. *v.* 4. *ſchol. annot.* 1. Quid non requieuimus dormientes aliquantulū aliquantulum, vel minimum? στίλη *minutiſſimi numiſmatis genus. Pro minimo ſumitur. Interdum autem eſt id*, quod apud nos *recentiores Græcos vocatur* πλωτὸν. i. aliquid ex lanis denſatis confectum & paratum, ac aptum ad cubandum. Et κιβώτιον. i. arcula.

Στιλπνόν. λαμπρόν. στίλβον.

Στιλπνόν. Splendidū. Lucidū. Fulgens. Coruſcans.

F Στίλπων. μεγαρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς παρὰ τῷ πρώτῳ πτολεμαίῳ. μαθητὴς πασικλέους τοῦ θηβαίου. ὃς ἠκροάσατο κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ διοκλείδου τοῦ μεγαρέως. οἱ δὲ, εὐκλείδου τοῦ πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς μεγαρικῆς σχολῆς. καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

Στίλπων. Stilpon, Megarenſis Philoſophus, qui fuit ſub primo Ptolemæo, diſcipulus Paſiclis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem, & Dioclidem Megarēſem. Alij *faciunt ipſum diſcipulum* Euclidis, qui fuit diſcipulus Platonis. Præfuit autē etiam Megaricę Scholę, & Dialogos ſcripſit nō pauciores viginti.

Στίξ. στίχος, ἡ τάξις.

Στίξ. στίχος. ἡ. Series. Acies. Ordo.

Στιπτοί. *Sic enim ſcribendum, vt apud Ariſtoph. in Acharnenſ. pag. 269. v. 1. ſchol. annot. 1. vnde Suid.* Pro, πυκνοί. Denſi. Dictum-eſt autem *per translationem ductam* à veſtibus, quæ textæ, in denſitatem coeunt. *i. denſantur, quũ texuntur.* vel duri, & *conſtipati*, condenſati à verbo ςείβειν, quod eſt calcare *premere, calcando, & premendo denſare.* Et Sophocles *in Philoctete. pag. 379. M. vbi legitur,* ςιπτὴ & ἔρημα. Ne. *Hic eſt* denſata profectò foliorum-congeries. *i. torus, humiliſque lectus ex arborum frondibus congeſtis, denſatiſque confectus, humíque ſtratus,* vt inhabitanti cuidam, *& in eo cubanti paratus.* Vl. Cætera verò *ſunt ne* deſerta?

Στιπτοί. ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἱματίων. αἵ τινες ὑφανθεῖσαι, ἐς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ ςερεοὶ, καὶ πεπιλημένοι, ἀπὸ τοῦ ςείβειν, ὅ ἐςι πατεῖν. καὶ σοφοκλῆς. ςιπτή γε φυλλὰς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα; A

Στίππυον. Stuppa. Non-netum, *fuſo non deductum, neque retortum, aut connexum* linum. Quære in voce Στυππεῖον.

Στίππυον. τὸ ἄκλωςον λίνον, καὶ ζήτει ἐν τῷ ςυππεῖον. B

Στῖφος. Bellicus ordo. vel phalanx. Globus. Congregatorum-militum multitudo. *Cœtus, conuentus, agmen, turma, caterua. Ariſtop. Equitib. pag. 218. v. 8. ſchol. ann. 5.*

Στίφος. τάξις πολεμική. ἢ φάλαγξ. συςροφή. πλῆθος συςάσεων.

Στιχάει. ᾶ. *Ordine-progreditur. Procedit.* Ambulat.

Στιχάει. περιπατεῖ.

Στιχάριον. Verſiculus. Vel paruus ordo. paruum agmen.

Στιχάριον.

Στιχίδιον. Verſiculus, paruus verſus.

Στιχίδιον. ὁ μικρὸς ςίχος.

Στῖχος. Verſus, & ordo quidam. Et ςίχος, verſus, qui more communi ſic vocatur, qui à ſiniſtra ad dextram partem legitur.

Στίχος. καὶ τάξις τίς ςίχος δὲ, ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος, ὁ ἀπὸ τῶν ἀριςερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος.

Στλεγγίς. Strigil, ſiue ſtrigilis. Xenophon. Præmia autem erant ſtrigiles aureæ. Et ςλεγγιζόμενος. qui raditur ſtrigili. Cuius corpus diſtringitur, & ſtrigili raditur. Ariſtophanes in Senectute, *quemadmodum legitur in Equitibus. pag. 122. in v. 11. ſchol. annot. 10. vnde Suidas.* Si puerulos ſequi oportet cum ſphæra, & ſtrigili, quam feras. Idem Dætalenſibus Non eſt iſta ſtrigilis, neque lecythus. ςλεγγὶς etiam vocatur aurea lamina circa mulierum caput. *i. aureum ornamentũ, quod faſciam refert, quo mulieres caput cingunt, ornatus causâ. l.* ἔλασμα. *quod ab* ἐλάω. ῶ. *vnde Lat. lamina. Italicè, lama, Gallicè, lame.* ςλεγγὶς autem eſt ex relatis, & ex non relatis. *Nam modò ad aliquid refertur, modò non refertur ad aliquid. Eorum enim, quæ cum aliis conferuntur, & ad aliquid referuntur,* alia quidem ad vnum quiddam tantùm referuntur, nec vllus his ad aliquid aliud vti-poſſet, vt, viſu tantùm *vtimur* ad videndum. Alia verò, & ad aliud aliquid *adhiberi poſſunt*, ad quod non ſunt-deſtinata, *& his ad alium vſum, ad quem propriè non ſunt facta,* vti quis poteſt. Nam ſtrigili vti quis poteſt non ſolùm ad corpus-radendum, *ac abſtergendum:* ſed etiam ad aquam hauriendam. *l.* περιξύεσθαι.

Στλεγγίς. ἡ ξύςρα. ξενοφῶν, τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν ςλεγγίδες χρυσαῖ. καὶ ςλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. ἀριςοφάνης γήρᾳ. εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν, καὶ ςλεγγίδ' ἔχοντα. δαιταλεῦσιν. οὐδὲ ἔςιν αὕτη ςλεγγίς. οὐδὲ λήκυθος. καλεῖται ςλεγγὶς, καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ ςλεγγὶς, τῶν πρός τι ἐςὶ, καὶ τῶν οὐ πρός τι. τῶν μὲν. πρός τι μόνον ἐςί. καὶ οὐκ ἄν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι, χρήσαιτο, ὥσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν. τὰ δὲ, καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἄν τις. τῇ γοῦν ςλεγγίδι, οὐ πρὸς τὸ περιξύεσθαι μόνον χρήσαιτο ἄν τις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. C D

Στοά, Porticus. Horreum. Granarium. Cella. quòd ſit oblonga. Vt, Celláſque frugibus, bacchicóque latice *plenas.* Ariſtophanes *in Concionantibus. pag. 485. v. 14. ſchol annot. 11. vbi legitur,* στοαί, τὰ ταμιεῖα, ἐν οἷς ὁ σῖτος. *ſic autem vocat cellas*, in quibus frumentum, & vinum *ſeruatur.*

Στοά. τὸ ταμιεῖον. διὰ τὸ περιμήκης εἶναι. ςοαὶ τε καρποῦ, βακχίου τε νάματος. ἐν αἷς ὁ σῖτος, καὶ ὁ οἶνος, ἀριςοφάνης. E

Στοά. Porticus. Schola, quæ Athenis *erat, & in qua Philoſophorum diſcipuli verſabantur, ſcribitur* per ο paruum. Στωϊκοὶ verò. i. Stoïci qui ab oa *ſunt appellati, ſcribuntur* per ω magnum. Quæ *olim* Piſianactea *porticus* vocabatur. Poſtea verò, cùm fuiſſet-picta, Pœcile, id eſt Varia, eſt-dicta. Porticum illam, quæ extra Epheſum porrigitur ad templum, Damianus Epheſius Sophiſta fœmineam effecit. *Vuolfius,* θολικὴν *i. rotundam. Quod veriſimilius.*

Στοά. ἡ ἐν ἀθήναις διατριβὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ςωϊκοὶ δὲ, οἱ ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἥτις ὠνομάζετο πεισιανάκτειος. ὕςερον δὲ ζωγραφηθεῖσα, ποικίλη ἐκλήθη. τὴν ςοὰν τὴν ἐκτὸς ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν, θηλυκὴν κατεσκεύασε δαμιανὸς ἐφέσιος σοφιςής.

Στόβηρα. Stobêra. Vrbs.

Στόβηρα. πόλις.

Στολάς. ςολάδος ἡ. *Lorica. Genus armaturæ. Vt,* τοξευθείς. &c. Sagittis-traiectus per ſcutum, & loricam in latera *penetrantibus.* Quære περὶ στολῆς νόμιμα. *N. L.* in voce χλαμύς. *At ibi nihil hac de re legitur.*

Στολάς. τοξευθεὶς, διὰ τῆς ἀσπίδος, καὶ τῆς ςολάδος εἰς τὰς πλευράς. ζήτει περὶ ςολῆς νόμιμα, ἐν τῷ χλαμύς. F

Στόλιον. Parua-ſtola. Amiculum. Philoſophica veſtis. *Pro eodem dicitur &* στολίς. στολίδιον. *Vt in quodam pentametro.* Purum exprimens nectar ex paruis-ſtolis, *ex amiculis.* Et rurſus. *Non decet* parua-ſtola veſtitum domi ambulare.

Στόλιον. ἡ ςολή. καὶ ςολὶς, ςολίδες. ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ ςολίδων. καὶ αὖθις. μὴ ἐν ςολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν.

A Στολὼ λευκὴν, | Στολὼ. Stolam. Veſtem. *Vt in ſequentibus ſenarÿs ad ſomniorum interpretationem pertinentibus vides.*

Κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν. | *Veſtem candidam pulcherrimum* eſt *in ſomno ferre.*

Στολὼ φορεῖν μέλαιναν, οὐκ ἀληθεία. | *Veſtem ferre nigram, non pulchrum* eſt *ſpectaculum.*

Στολὼ δ' ἀλουργὴν, εἰς μακρὰν νόσον φέρει. | *Veſtem verò purpuream* ferre, *in longum morbum conÿcit.*

Στολὼ ἐρυθρὰν, εἰς καλὼ πρᾶξιν φέρει. | *Veſtem rubram* ferre, *ad honeſtam actionem deducit.*

B Στολὼ φορεῖν ἄνακτος, ἐλπίδων λύσις. | *Veſtem ferre Regis*, eſt conceptæ *ſpei ſolutio.*

Non conſtat vtrum ratam, an irritam ſpem hoc ſomnium ſignificet.

N O T AE.

Λευκὴν στολὴν.] Metri cauſa ſenarium iſtum ita lego, Λευκὴν στολὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν. Et apud Suidam ſcribendum,

Στολὴν.] deinde verſus ſubÿciendus, vt à me ſcriptus, quem alÿ verſus ordine ſequuntur, qui omnes ad ſomniorum coniecturas, ac interpretationem ſpectant. pro οὐκ ἀληθεία, legendum οὐ καλὰ θέα. Sic & Vuolfius, & ipſe ſenſus hoc indicat.

Στόλος καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀῤῥιανός. Σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γινόμενον, ἔφυγεν. οὕτω πεπραγότων αὐτοῦ τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ προτέρῳ στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις.

C Στόλος. *Claſsis.* Et pedeſtris-exercitus. Arrhianus. Sporacis, cùm cognouiſſet pedeſtrem-exercitum in ſuam ditionem venire, *confeſtim* aufugit. *Et alibi.* Rebus ita geſtis ab illis, qui ab ipſo fuerant-emiſſi *in* primo exercitu-pedeſtri, *in priore expeditione*, filium illius præturæ *cauſa* reprehendebat, *& de eo grauiter conquerebatur, quòd copÿs ita præfuiſſet, & rem adeò infeliciter geſſiſſet.* Et rurſus. *Sophocles in Philoctete pag. 403. M. Philoctetem ita loquentem introducit,*

--Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος | *--Meam in parua* ratione *partem*

Ποιούμενοι, τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον. | *Ponentes*. i. mei paruam rationem habentes, *domum vrgebant profectionem.*

Κυρίως δὲ, ὁ ναυτικός. | *Vel, nauigationem.* propriè verò στόλος, *eſt profectio* naualis. *Expeditio naualis. Claſsicus exercitus. Claſsis.*

D Στόλων. ὄνομα κύριον. | Στόλων. Stolo. Nomen proprium.

Στόμα. τὸ ἐν προσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ. Ξενοφῶν. κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας. μακρὰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν. | Στόμα. Os. *Et frons.* Anterior pars exercitus. Xenophon Iube ab ore, *ab anteriore exercitus parte, à copiarum fronte* viros ſimul-mittere. Longum enim erat iter, à cauda. i. *à poſteriore copiarum parte, vel ab extremo militum agmine, milites* capere, *ſumere, & in locum deſignatum ducere.*

Στόμα. ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος. πολέμου στόμα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἀνθίστατο, καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνῄρει. τουτέστι, κατὰ πρόσωπον. | Στόμα. Os. Apud antiquos *ita vocatur* ipſa vox. Homerus πολέμου στόμα. Os belli. *Euſtathius aliter.* 469. 41. & 786. 24. Et rurſus. Ille verò, reſiſtit, & in ore feriens hoc eſt, in fronte, cædebat eos, qui per vim irruebant. *Vel, qui vim ipſi inferebant.*

E Στόμα. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, τῆς διανοίας ἡ προθυμία. | Στόμα. Os. Apud diuinam ſcripturam ipſa mentis alacritas *os vocatur.*

Στόμαργος. φλύαρος. πλέκτρα φησί. | Στόμαργος. Garrulus. Rabula. Nugator. Maledicus. *Apud Sophoclem in Electra pag.* 1[illegible]. v. 6. 7. Electra *Clytæmneſtra* dicit,

Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας εἴτε χρὴ κακήν. | *Prædica me apud omnes, ſiue oportet* me vocare *malam,*

Εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν. | *Siue maledicam, ſiue impudentiæ plenam.*

Στόμαχος. λαιμός. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ, τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, ἔνθεν καὶ καρδιωγμοί. | Στόμαχος. Stomachus. Guttur. Antiqui medici ſtomachum vocabant cor. vnde etiam καρδιωγμοί. ſtomachi-morſus.

F Στομίας ἵππος. ἀπειθὴς, καὶ βίαιος. ὅν τινες ἄστομον φασί. | Στομίας ἵππος Equus oris-duri. Contumax equus, & violentus *qui ſe non patitur freno in os iniecto regi.* Quẽ quidam ἄ-στομον vocant. i. κακόστομον, *vel* σκληρόστομον. *Malo, vel duro ore præditum Intractabilem*

Στομώσεις. παροξυνεῖς. ἀριστοφάνης. | Στομώσεις. i. στομώσεις. Acuas Exacuas. Ariſtophanes *in Nubibus pag.* [illegible]3. v. 20. 3[illegible]38. *& pag.* [illegible]4. v. 1.

Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως | Str. *Doce, & caſtiga, & memineris vt*

Εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα | *Bene mihi acuas ipſum, in altera quidem* parte reddens eius maxillam

Peritam liticularum. Alteram verò eius maxillā
Acuas, vt apta ſit ad maiores res tractandas.

Dixit autem, Acues, vt de ferro *verba faciens. quod dictum eſt* metaphoricè. pro, acuas *vt ferri etiam.* Tranſlatio *ducta eſt* à gladiis. *quorum acies acuitur, vt materiam meliùs ſecet.* .. *ῖαν* verò dixit, hoc eſt, *dicendi* facultate præditam, & cauſarum agendarum peritam. Maiores verò res *intelligit, res* iniuſtas. Res philoſophicas, *quæ ſubtiliter tractantur, & quibus homines ſimplices falluntur.* Per diminutionem verò dixit *δικιδίοις*. Liticulis. *paruis-litibus, pro, litibus.*

Οἵαν δικιδίοις. τὴν δ᾽ ἑτέραν αὐτῆς γνάθον
Στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς, ὡς ἐπὶ σιδήρου μεταφορικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀκονήσῃς. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. οἵαν δὲ, τουτέστι, δυνατὴν, καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα, τὰ ἄδικα. τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε, δικιδίοις.

Σ*τόμωσις*. Acies. Acumen. Dicendi-vehementia. Aſtutia. Veteratoria eloquentia. *Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 298. v. 6. & 7.*

Στόμωσις. δείνωσις. πανουργία.

Tuum verò venit huc ſubditicium, ac ſubornatum *os*,
Multum habens acumen, & aſtutam eloquentiam.

Τὸ σὸν δ᾽ ἀφῖκται δεῦρ᾽ ὑπόβλητον στόμα,
Πολλὴν ἔχον στόμωσιν.

Et *στόμωσον*. acue. exacue. *Vide Στομώσεις.*

καὶ στόμωσον. ἀντὶ τοῦ ὄξυνον.

Στόμφακα. Acerbum. Aſperum. Vel arrogantem, & iactatorem. Et *στομφάσαι*. arrogantem eſſe. Se-iactare. Vocabulum hoc *eſt* compoſitum ex nomine *στόμα. τος.* os, oris. & ex altero nomine *ὄμφαξ κος. ὁ. vel ἡ.* vua immatura, ac acerba, *quæ vulgò vocatur agreſta. a.* vt hoc ſignificet, In ore verba habens acerba, & dura, vt vuas immaturas, & acerbas. *Ariſtophanes in Nubibus. pag. 123. v. 21. ſchol. annot. 10.* Dicit autem *hoc de Æſchylo* Poeta. *Idem Ariſtoph. in Veſpis. pag. 337. v. 1. στομφάζοντας. ſchol. annot. 1. vbi legitur, στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύεσθαι. σύνθετος ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ τοῦ ὄμφακος. Quare ὄμφαξ dicitur & genere maſculeo, vt ſuprà, & fœmineo, vt hic.*

Στόμφακα. τραχὺν. ἢ κομπαστήν. καὶ στομφάσαι, ἀλαζονεύσασθαι. σύνθετος ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ τοῦ ὄμφακος, ἵνα ᾖ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ περὶ αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.

Στόναχος. Gemitus. Suſpirium. *Dolor gemitum ciens.*

Στόναχος. στεναγμός.

Στονόεσσα. Gemebunda. Suſpirioſa. Suſpirans. Gemens. Lamentans. Querula. *Sophocles in Electra pag. 87. M. Luſciniæ tribuit hoc epithetum.* Et *στόνος*. gemitus, ſuſpirium, lamentatio, querela.

Στονόεσσα. στεναγμὸν ἔχουσα. καὶ στόνος, στεναγμός.

Στορέσαι. Et *στρῶσαι*. Idem. Sternere. *Alterum, à στορέω. ῶ. fut. ήσω & έσω. alterum, à στρώννυμι. fut. στρώσω, quod à στρώω,* quod *à στορέω, στορῶ. στρῶ. στρώω.* deductum.

Στορέσαι. στρῶσαι.

Στόρθυγξ. γος. ὁ. Summa haſtæ *pars. i. cuſpis.* Vel ipſum teli ſpiculum. *Epigram. lib. 6. pag. 430. epigr. 91. v. 5. & pag. 435. epigr. 114. v. 5. & pag. 441. ep. 141. v. 3.*

Στόρθυγξ. τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

Στόρνῃσι. στόρναις. ζώναις. Zonis. Cingulis. Vt, Mulieres verò zonis *cum* verſabant. *N. L.* De Theſeo.

Στόρνῃσι. ζώναις. αἱ δὲ γυναῖκες στόρνῃσιν ἀνέστρεφον. περὶ θησέως.

Στορνυῶντες. Sternentes. Sopientes, ſedantes, mitigantes, tranquillantes. *à στόρνυμι. Vide Lex.*

Στορνυῶντες.

Στούδιος. Studius. Dynaſta. Princeps *quidem ita vocatus*, qui celeberrimum illud monaſterium condidit. Studitarum monaſterium, olim fuit Eccleſiæ Catholicæ, poſtea verò mutatum-eſt in monaſterium *Eccleſiæ priuatæ*. Idem Studius Princeps ædem Archiſtrategi, *ſiue ſummi-Prætoris* Nacoliæ condidit, in qua ſunt & verſus heroici,

Στούδιος. δυνάστης. ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισεν. ἡ τῶν στουδιτῶν μονὴ πρότερον καθολικῆς ἐκκλησίας ἦν, ὕστερον δὲ μετήλθεν εἰς μονήν. ὁ αὐτὸς στούδιος δυνάστης, κτίζει τὸν ναὸν τοῦ ἀρχιστρατήγου νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωϊκοί.

Studius illuſtrem ædem condidit. celeriter verò
Suorum laborum præmium inuenit, adeptus conſularem faſcem.

Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο. καρπαλί(μως δὲ)
Ὧν καμάτων εὕρατο μισθὸν, ἑλὼν ὑπατηΐδα ῥάβδον.

Στοχασμός. Coniectura.

Στοχασμός. συλλογισμός.

Στωβύασθαι. Verbum. *N. L. στωβύεσθαι fortaſſe ſignificat τὸ στωβεῖν, ἤγουν τὸ στομεῖν, καὶ διὰ τοῦ στόματος λέγειν. λοιδορεῖν, ὑβρίζειν. Magnum Etymol. 385. 19. 20. Ore aliquid proferre, conuiciari, maledicere, contumelijs afficere, maledictis inſectari.*

Στωβύασθαι. ῥῆμα.

Στωϊκοί. Stoici. Zeno Citieus ambulans in Pœcile porticu, & Piſianactea, *quæ primùm quidem Piſianactea dicebatur*, poſtea verò à Polygnoti pictoris picturâ *varia*, Pœcile. *i. varia*, vocata-fuit, verba faciebat, *& diſſerebat.* Quamuis autem ſub 30. tyrannis in illa *porticu, i. αὐτῇ, ſcil. στοᾷ*, mille & 400. ciues interfecti-fuiſſent tamen poſtea ad illum audiendum *homines illuc* acceſſerunt. Et propterea Stoici ſunt-appellati, *quòd in illam porticum eius audiendi cauſa conuenirent.* Et ab ipſo *Zenone*, ſectatores eius, pariter *dicti ſunt Stoici*, qui priùs & Zenonij vocabantur.

Στωϊκοί. ζήνων ὁ κιτιεὺς ἀνακάμπτων ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ, καὶ πεισιανακτείῳ, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου πολυγνώτου ποικίλῃ κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῶν λ᾽ πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις τετρακόσιοι ἀνῄρηνται ἐν αὐτῇ, προσῄεσαν δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο, στωϊκοὶ ἐκλήθησαν. καὶ οἱ ἀπ᾽ αὐτοῦ ὁμοίως, πρότερον καὶ ζηνώνειοι καλούμενοι.

A Στωμύλεθρος.

Στωμύλεθρος. N.L. Ita vocari videtur homo, qui ſua loquacitate perdit vel ſe, vel alios, q.d. ςωμυλεθρος, ὁ τῇ ἑαυτοῦ ςωμυλίᾳ ὄλεθρον φέρων. Vel qui loquitur importunè, vt ſua loquacitate grauiter aures auditorum offendat, & quodammodo perdat. Vel ſimpliciter, Homo garrulus, & loquax ad ſatietatem vſque.

Στωμυλία. ἡ κατ' ἀστειότητα ἀπάτη προερχομένη.

Στωμυλια. Loquacitas. Garrulitas. Interdum etiam ita vocatur ſecundùm vrbanitatem fraus procedens i. vrbana fraus, faceta fraus; fraus, qua quis per facetias decipitur.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. τουτέστι, ςωμύλα ῥήματα συλλέγων. ἀριστοφάνης βατράχοις.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. Vocatiuus eſt. Hoc eſt, ô garrulorum-verborum-collector. Ariſtophanes Ranis. pag. 163. v. 25.

Στωμύλος. λάλος. πολύκομψος. πιθανολόγος. B δεξάπιλος. ἔφεδρος τῶν λόγων. ἀπατεών. κόλαξ. φλύαρος. ἀριστοφάνης. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ, καὶ στωμύλματα. ἀντὶ τοῦ λάλοι, καὶ πιθανολόγοι. καὶ στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ στωμύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψατε. καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι, καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης, καὶ σημόνων, καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης.

Στωμύλος. Loquax. Garrulus. Multa-ſcitè-dicens. Multa facetè-dicens. vel πολύκομψος legendum. Multa iactans. Iactabundus. Probabilia-dicens. Qui verba facit, quibus rem hominibus perſuadet, quam perſuadere vult. Facetus. Feſtiuus. Præſes verborum. Vel, Inſidiator verborum. Qui verbis vtitur, quibus inſidiatur alicui. Impoſtor. Aſſentator. Nugator. Ariſtophanes in Ranis. pag. 134. v. 6. ſchol. annot. 3. vbi longè aliter, quàm apud Suidam. Epiphyllides iſta ſunt, & nugamenta. Quanam dicantur ἐπιφυλλίδες, ſcholia docent, & vulgata Græcolat. Lex. quæ huius loci faciunt mentionem. Pro, Hi poetæ ſunt garruli, & qui-probabilibus-verbis-vtuntur, quæ veritatis ſpeciem habent: ſed tamen non ſunt vera, nec quidquam reuera probant. Vuolſius legit, πιθανοὶ λόγοι, probabilia, veriſimilia verba. Et ςωμυλλόμεθα. Garrimus. Nugamur. Et ςωμύλλεσθαι. Garrire. Nugari. Vt, Puellas iſtas ad nutrices amandate, & delicias-facientes, apud iſtas garrire, & nugari, & de trama, filo, vel ſubtegmine, & ſtamine, & pupis loqui ſinamus. Et rurſus. Ariſtophanes in Pace. pag. 472. v. 18, 19. 20. 21. 22. 23. Conſule ſchol.

C

Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ'
Θ' εἰς ἀλλήλους. μῖξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πραοτέρῳ κέρασον τὸν νοῦν.

Compeſce verò noſtras ſuſpiciones
Nimiùm elegantes, quibus garri-
Mus inter nos, miſce verò nos
Græcos iterum ab initio
Amicitiæ ſucco, & venia
Aliqua mitiore tempera mentem noſtram.

καὶ στωμυλώτατος, φλυαρώτατος.

Et ςωμυλώτατος. Loquaciſſimus. Nugaciſſimus.

Στράβαξ. ὄνομα κύριον.

Στράβαξ. Strabax. Nomen proprium.

D Στράβων. ἀμασεὺς φιλόσοφος, καὶ γεωγράφος.

Στράβων. Strabo. Amaſenus Philoſophus, & Geographus.

Στραγγαλίδες. τὰ δύσλυτα ἅμματα. φερεκράτης αὐτομόλοις. ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλίδες. Strangalides. Nodi difficiles-ſolutu. Nexus ſolutu-difficiles. Pherecrates Transfugis. Vos enim ſemper ſtrangalides ſtringebatis. i. nodos faciebatis, qui difficulter ſolui poterant.

Στραγγαλιῶδες. δυσπαιδευτον. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ. ὁ δὲ, ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι ὁ δὲ, ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.

Στραγγαλιῶδες. Tortuoſum. Intortum. Et ςραγγαλωτὴ μάστιξ. Intortum flagellum. Vt, Ille verò iuſſit eum intorto flagello cædi. Ille verò pernegabat ſe quidquam dixiſſe.

E Στραγγεύει. διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται. ὥσπερ νεάζει, καὶ χρονίζει, καὶ ῥαθυμεῖ. κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν φησὶν ἀριστοφάνης. ἀττικῶς οὖν περιττεύει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις, ἀντὶ τοῦ στραγγεύῃ, καὶ διατρίβεις. καὶ στραγγεύομαι. ἀναβάλλομαι. διατρίβω. ἅπαξ οὖν φησι δόξαν, τί παρέλκω, καὶ μέλλω, καὶ διατρίβω, καὶ ἀναδύομαι;

Στραγγεύει. Criminatur. Non rectà it. quaſi diceret; iuueniliter agit, ſe iuuenum more gerit, moratur, tempus terit, & negligenter-rem-gerit. Ariſtophanes in Nubibus. pag. 89. v. 1. ſchol. anno. 1. vnde Suidas. dicit, Ito. Quid tempus-teris circa ianuam? Atticè verò dixit κυπτάζεις ἔχων, & redundat hoc ἔχων. Illud verò κυπτάζεις poſitum eſt pro, ceſſas, moraris, & tempus teris. Et ςραγγεύομαι. Sic enim legendum, vt apud Ariſtoph. in Nubibus. pag. 66. v. 9. ſchol. annot. 7. Differo. Tempus-tero. Moror. Cùm igitur (inquit) ſemel hoc à me ſit decretum, quid tempus protraho? quid diutiùs rem differo? quid cunctor? quid moror? quid tergiuerſor? quid rem peragere iam recuſo? ςρὰγξ verò, ςραγγὸς (vnde τὸ ςραγγεύομαι, & τὸ ςραγγευεάω. ῶ.) gutta, quæ per anguſtiſſimum foramen cum difficultate fluit, vt docent ſchol. Ar. in Nub. pag. 66. ſchol. an. 7.

F Στραγός. ἀναιδής. σκολιός. στρεβλός. δύσκολος.

Στραγός. Impudens. Obliquus. Peruerſus. Tortuoſus. Difficilis. l. ςραβός.

Στραγότερος. ἀναιδέστερος. ὁ ἅγιος βασίλειος ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων. μή πως ὁ μὲν ἀνυπότακτος, στραγότερος γένηται. ὁ δὲ κατανυγμένος, τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ.

Στραγότερος. l. Στραβότερος. Impudentior. S. Baſilius in oratione contra ebrioſos. Cauendum ne fortè contumax quidem, fiat impudentior, compunctus verò, nimia triſticia abſorbeatur.

Στραγγουρία. Stranguria. Difficultas-vrinæ-fluentis. Difficile-vrinæ-ſtillicidium. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 339. v. 29.* Phi. Sapiens profectò hoc, & ſeni commodum Inuenit omnino remedium ſtranguriæ.

Στραγγουριῶ. Stranguria laboro. Difficultate-vrinæ-emittendæ-laboro. Ariſtoph. *in Theſmophor. pag. 526. v. 10.* Stranguria-laboro enim. *Nam* heri comedi naſturcium. Naſturcium enim inhibet vrinam, & ſputum, & ideo Perſas eo vti tradunt. Cauent enim ne crebrò ſpuant, & mingant, & emungantur.

Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Expeditio-militaris in Eponymis. Æſchines in *oratione* de perperam-geſta-legatione. Ariſtoteles autem in Athenienſium Repub. declarauit, quid ſit in Eponymis expeditio. Sunt enim, inquit, Eponymi, decē quidem, Tribuum, duo verò, & 40. ætatum. Adoleſcentes autem, quorū nomina in publicas tabulas referebantur, olim quidem in albis tabulis inſcribebantur, & ipſis adſcribebantur & Archon, ſub quo inſcripti-fuiſſent, & Eponymus, qui priore anno Iudex-fuerat, *vel arbiter. l. ἐπιδεδημηκώς, ἀ διαιτητὴς ὢν.* Nunc verò in Senatu inſcribuntur. Et paulo pòſt. Vtuntur autem Eponymis & ad expeditiones, & quum ætatem *aliquam* ablegant, *& ad militiam emittunt, προσγράφουσιν ἀπὸ τίνος,* adſcribunt à quonam Archonte Eponymo *emittatur illa ætas, &* quouſque ſit *ei* militandum.

Στρατεία. *Militaris-expeditio. Expeditio. Bellum. Militia.* Dignitas *militaris. Munus-militare. Militandi munus, & officium.*

Στρατήγημα. *Stratagema.* Imperatorium-commentum *ad hoſtes fallendos. Imperatoria calliditas, quâ circumueniuntur hoſtes.* Exercitus prætura. Rei-feliciter-gerendæ-peritia, *quâ præditus eſt imperator.*

Στρατηγία. Dignitas *imperatoria. Rei militaris imperium. Imperatorium munus. Exercitus præfectura. Prætura.* Tres ſunt modi, ſecundùm quos aliquis præturam affectat, qui ſecundùm rationem *ad* eam *gerendam* accedit. Vnus quidem, per commentarios, & per inſtructionem ex his *paratam.* Alter verò, methodicus, *qui certa ratione, viáque comparatur,* & ipſa à peritis viris traditio. Tertius verò, qui per ipſum habitum, & exercitationem in ipſis rebus *acquiritur.* Sic loquitur Polybius. Cùm tres ſint modi, ſecundùm quos, omnes appetunt præturam, qui ſecundùm rationem *ad* eam *gerendam* accedunt. Primus quidem. per cōmentarios, & inſtructionem ex his *partam.* Alter verò, methodicus, & ex peritorum virorum traditione. Tertius verò, qui per ipſum habitum, & exercitationum in ipſis rebus. *comparatur*, horum omnium *modorum, & rationum*, Achæorum duces erant prorſus imperiti.

Στρατηγιᾶν. Militaris-imperij-cupidum-eſſe. Præturam militarem-affectare. Et στρατηγιῶντα. Præturæ-cupidum. Affectantem-imperiū-militare. Ioſephus. Illum autem iam præturam-affectantem, & appetentem maiora, pecuniæ pecunia detinebat, *& impediebat, ne voti fieret compos.*

Στρατήγιον. Atticè *ſic vocantur* ipſa caſtra. Sophocles *in Aiace pag. 44. v. 1.* Media verò ingreſſus caſtra. *Vel, Medium verò ingreſſus exercitum.*

Στρατήγιον ὁ τόπος τοῦ στρατηγοῦ *Sic enim legendum ex ipſo ſenſu patet, & ex Græcis Scholiis Sophoclis. pag. 44. v. 1. annot.* a. Locus Prætoris. *Locus Prætori deſtinatus in caſtris. Prætorium. Vt,* Duces quidem ad Prætorium, multitudo verò *militum* ad ſua tentoria currebant.

Στρατηγὶς ναῦς. Imperatoria, ſiue Prætoria nauis.

Στραγγουρία. ἡ δυσουρία. σοφόν γε τουτὶ, καὶ A
γέροντι πρόσφορον. ἐξεῦρ' ἀτεχνῶς φάρμακον
στραγγουρίας.

Στραγγουριῶ. ἀριστοφάνης. στραγγουριῶ γάρ. ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα. ἐπισχετικὰ δέ ἐστιν οὔρου τὰ κάρδαμα. καὶ πτύσματος, καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς πέρσας χρῆσθαι αὐτοῖς. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν, καὶ οὐρεῖν, καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἀριστοτέλης. τοίνυν δὲ B
δήλωκεν ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἐστιν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία. εἰσὶ γάρ φησιν ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν. δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα, οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο. καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος, ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. καὶ μετ' ὀλίγα. χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας. καὶ C
ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, ὡς γράφουσιν ἀπό τινος ἄρχοντος ἐπωνύμου, μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατεία. τὸ ἀξίωμα.

Στρατήγημα. σόφισμα. ἡ τοῦ στρατηγοῦ ἡγεμονία. ἡ κατόρθωσις.

Στρατηγία. τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρόποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίεταί τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών. εἷς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ D
τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἕτερος δὲ, ὁ μεθοδικός. καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις. τρίτος δὲ, ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως, καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ πολύβιος, ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες. πρώτου μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τοῦ ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἑτέρου δὲ, τοῦ μεθοδικοῦ, καὶ τοῦ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως. τρίτου δὲ, E
τοῦ διὰ τοῦ ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως, καὶ τριβῆς, πάντων ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς.

Στρατηγιᾶν. ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας, καὶ στρατηγιῶντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον. ἰώσηπος. ἤδη δὲ αὐτὸν στρατηγιῶντα, καὶ μειζόνων ἐφιέμενον, ἔνδεια κατεῖχε χρημάτων.

Στρατήγιον. τὸ στρατόπεδον ἀττικῶς, σοφοκλῆς, μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον. F

Στρατήγιον. ὁ τόπος τοῦ στρατηγοῦ. οἱ μὲν ἡγεμόνες, πρὸς τὸ στρατήγιον. ἡ δὲ πληθὺς, πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ᾔεσαν.

Στρατηγὶς ναῦς.

A Στρατηγῶ. ζήτει.

Στρατηγῶ. Genitiuo. Prętor-ſum exercitus. Pręſum-copiis. Copiarum-pręturam-gero. Sum-belli-dux.

Στρατηγοί. οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι, στρατηγοὶ δέκα ἦσαν. Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ἀόκνῳ τε, καὶ θρασεῖ, ἐς τοὺς πολεμίους, καὶ κινδύνους λαμπρὸν, τ' ἄλλα δὲ ἀφανῆ. καὶ ἐκ ταπεινοῦ ηὐξημένον, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὕποπτον. καὶ τῷ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον.

Στρατηγοί. Belli-duces. Imperatores. Duces. Qui quotannis deſignabantur, erant decem duces. Demoſthenes in Philippicis. Ducem habebant, laborum quidem tolerantia, & audacia aduerſus hoſtes, & in periculis *adeundis, & in prælis committendis* illuſtrem: ſed cæteris *in rebus* obſcurum, & ex humili fortuna euectum, & probatiſſimis quibuſque ſuſpectũ, & inuidioſum, quaſi præter merita clarus-eſſet.

Στρατιά. τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον

B τάγμα. Στρατεία δὲ, τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ γραφὴ περὶ μανασσῆ, ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει.

Στρατιά. Exercitus. Militum agmen vni duci ſubiectum. Militũ cœtus, qui paret vnius ducis imperio. Στρατεία verò, Ipſa *militaris* dignitas. *Militandi munus, & officium. Militia, expeditio.* Quum autem Scriptura de Manaſſe dicit, eum cœli exercitui ſeruiiſſe. Solem, & Lunam, & ſtellas intelligit.

Στρατιά. ἡ ἐνέργεια. καὶ ὥσπερ πάλη.

Στρατιά. στρατεία. Ipſa actio, & tanquam lucta. *Ipſa militia, & ipſe militandi actus.*

Στρατιώτης. ἀρσενικόν. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ι.

Στρατιώτης. Maſculeum *nomen per η ſcribitur.* Miles. In fœminco verò *genere dicitur* στρατιῶτις, per ι. *Mulier miles. Mulier militans, aut militaris.*

Στρατιώτης, βοτάνη, ἔνυδρος. ἄνευ ῥίζης ἐπι-

C πολάζουσα τοῖς ὕδασι. ψυχρὸς ἐστι τὴν δύναμιν. ἔστι δὲ καὶ χερσαῖος.

Στρατιώτης. Βοτάνη. Stratiota, herba aquatica, ſine radice, aquis innatans, & frigida facultate. Eſt autem & terreſtris.

Στράττις. ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. ἀνθρωπορέστης. ἀταλάντη. ἀγαθοί. ἤτοι ἀργυρίου ἀφανισμός. ἰφιγέρων. καλλιππίδης. κινησίας. λιμνομέδων. μακεδόνες. μήδεια. τρωΐλος. φοίνισσαι. φιλοκτήτης. χρύσιππος. παυσανίας. ψυχασταί. ὥς φησιν ἀθήναιος, ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Στράττις. Strattis. Athenienſis Tragicus, *Comicus.* Eius fabulæ ſunt iſtę, Anthroporeſtes, Atalante, Agathi, ſiue Argenti amiſſio, Iphigeron, Callipides, Cineſias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœniſſæ, Philoctetes, Chryſippus, Pauſanias, Pſychaſtæ, vt ait Athenęus lib. 2. Dipnoſophiſtarum.

Στράττις. ὀλύνθιος ἱστορικός. περὶ τῶν ἀλε-

D ξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία πέντε. περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν, περὶ τῆς ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

Στράττις. Strattis. Olynthius hiſtoricus *Scripſit* de Alexandri Ephemeridibus. *i. diurnis actis,* lib. 5. De fluuiis, & fontibus. *i. κρηνῶν,* & lacubus. De Alexandri obitu.

Στρατοπεδευσάμενοι.

Στρατοπεδευσάμενοι. Caſtrametati. Qui caſtra poſuerunt alicubi.

Στρατοπεδεία. στρατόπεδον ἐποιήσατο. ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις. καὶ τὸ στράτευμα. καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. ἐτυμώτερον δέ ἐστιν, ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι. οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. στρατόπεδον, δύο σημαίνει. τόν τε λαὸν, καὶ τὸν τόπον.

E

Στρατοπεδεία. Caſtrametatio. Caſtrorum-metatio. Ipſa caſtra. Vt, στρατοπεδείας ἐποιήσαντο. Caſtra fecerunt. Pro, tentoria fixerunt. Hoc enim vocabulum duo ſignificat, & ipſum exercitum, & ipſum exercitus locum. Sed ad etymologiam propiùs accedit, ſi dicas pro ipſo loco ſumi, quòd ſit exercitus ſolum. *i. ſolum, in quo ſe continet exercitus.* στρατόπεδον, duo ſignificat, & populum, & locum.

N O T AE.

Στρατοπεδεία. στρατόπεδον.] Ita legendum videtur. Στρατοπεδεία. στρατόπεδον. οἷον, στρατοπεδείας ἐποιήσαντο, ἀντὶ τοῦ τὰς σκηνὰς ἐπήξαντο.

Στρατός. τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον. λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στρατός. Exercitus. Bellum-gerentium multitudo. Locus verò, *in quo ſunt milites, vocatur* στρατόπεδον. Dicitur enim τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. i. Exercitus ſolum.

Στράττων. κωμικός, τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν

F δραμάτων αὐτοῦ ἦν φοῖνιξ.

Στράττων. Straton. Comicus. Medię comœdię *poeta.* Ex ipſius fabulis fuit Phœnix.

Στράτων. λαμψακηνὸς φιλόσοφος, θεοφράστου γνώριμος, διάδοχος. υἱὸς δὲ ἀρκεσιλάου, ἢ ἀρκεσίου. ὃς ἐπεκλήθη. φυσικός. διὰ τὸ παρ' ὁντινοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ πτολεμαίου, τοῦ ἐπικληθέντος φιλαδέλφου. καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

Στράτων. Straton, Lãpſacenus Philoſophus, Theophraſti diſcipulus, & ſucceſſor. filius verò Arceſilai, vel Arceſij, qui cognomento-vocatus eſt Phyſicus, quòd præ cęteris omnibus phyſicę contemplationi deditus eſſet. Fuit autem etiam magiſter Ptolemęi cognomento Philadelphi, multóſque libros ſcripſit.

Στράτων. Straton, & Cliſthenes ſemper radebatur, vt ſemper iuuenis *eſſe* videretur. Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag.266.v.12.13.14.15.Conſule ſchol.ann.6.7.8.*

O callido-conſilio-præditum culum raſe,
Talem igitur, ô ſimia, barbam habens,
Eunuchus nobis acceſſiſti raſus? l.ἐσκευασμένος i.adornatus.
Iſte verò quiſnam eſt? nonne profectò Straton?

Στράτων. ἀεὶ ἐξυρᾶτο, καὶ κλεισθένης, ἐπὶ τῷ φαίνεσθαι ἀεὶ νέος. ἀριστοφάνης. A

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε.
Τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε τὸν πώγων' ἔχων,
Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐξυρημένος;

Ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστιν; οὐ δήπου στράτων;

Στράτων. Straton, Amaſenus, Philoſophus. Fuit ſub Tiberio Cæſare. Scripſit geographiæ lib.7.

Στράτων. ἀμασεὺς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ τιβερίου καίσαρος. καὶ ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις.

Στράτωρ. στράτορος. vel potius στράτωρος. Strator. Stratôris. Dignitatis genus. *Qui apud Principes eo munere funguntur, vt eos tollant, ac imponant in equos, à Græcis* ἀναβολεῖς *vocantur. A Latinis verò, ſtratores, à ſternendis, ac ornandis equis, appellantur. Vide Lex.in* Ἀναβολεύς.

Στράτωρ. στράτορος. εἶδος ἀξιώματος. B

Στρεβλός. Difficilis. Incuruus. Tortuoſus. Diſtortus. στρεβλοῖσι παλαίσμασι. Diſtortis luctationibus. i. iis, quæ cum contemplatione reperiuntur, & quæ ſunt obſcuræ.

Στρεβλός. δύσκολος. στρεβλὸς, καμπύλος. στρεβλοῖσι παλαίσμασι, τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις, καὶ ἀφανέσι.

Στρεβλούμενος. Strictè ligatus. Conſtrictus. Verberibus-cæſus. Flagris-cæſus. Ælianus. Cùm autem eū ſatellitibus circundediſſent, multitudinem in theatrum vocarunt, & ipſum produxerunt, atque torſerunt. Ille verò tormentis diſtentus, veritatem dixit, & igni traditus-eſt, *& crematus.* Et, Ille verò nullum cruciatuum, *ac tormentorum* genus prçteriit, alios quidem, torquens, *& crucians,* ob ipſorum facultates, *& fortunas, vt eas in ſuam poteſtatem redigeret, alios verò, variis modis vexans.*

Στρεβλούμενος. δεσμούμενος. μαστιζόμενος. αἰλιανός. καὶ τοὺς ὑπηρέται αὐτοῦ περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος, καὶ ἐκεῖνον C προάγουσι, καὶ στρεβλοῦσι καὶ κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει, καὶ πυρὶ παραδίδοται. ὁ δὲ, οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν, ὃ παρέλιπε, τοὺς μὲν, στρεβλούμενος, χάριτι τῶν ὑπαρχόντων.

Στρεπταίγλας. Ariſtophanes *in Nubibus. pag.80.v.2. ſchol.annot.2.& 3.* Hæc igitur faciebant humidarum nubium *obſcuritatem*-auertentem-ſplendorem *Solis, propter earum* violentum impetum. Hoc Philoxenus Dithyrambopœus dixit. Quoniam igitur compoſitis, & multiplicibus vocabulis vtuntur Dithyrambopœi, ad illorum imitationem & ipſe. *Poeta* talibus *vocibus* vtitur. Apertè igitur peruerſum, *& diſtortum* ipſorum *Dithyrambopœorum loquendi genus* indicat, per inſuauitatem horum in compoſitis *vocabulis apparentem. L.* διεστραμμένον. στρεπταίγλας verò *vocat obſcuritatem* quæ ſplendorem *Solis* auertit *à noſtris oculis,* & delet, *ac omnino tollit, vt non ampliùs appareat.* στρεπταίγλα *verò Doricè dictum, pro comm.* στρεπταίγλη. *quod ſonat, auerſio ſplendoris Hæc autem eſt obſcuritatis cauſa.*

Στρεπταίγλας. ἀριστοφάνης. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὁρμάν. τοῦτο φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συνθέτοις, καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, καὶ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ D αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ οὖν ἄντικρυς, τὸ διεστραμμένον διὰ τῆς ἀηδίας τούτων τῶν ἐν τοῖς συνθέτοις. στρεπταίγλαν δὲ, τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην, καὶ ἀφανίζουσαν.

Στρεπτός. *Torques. Intortum ornamentum colli. Monile.* Ornatus collum-circundans. Vt, Ille verò ſiniſtrâ cepit torquem, quem ferebat aureum collo circundatum. Et rurſus. *Sed hîc videtur adiectiuum, non ſubſtantiuum nomen.* Tortum Baſſarici, *Bacchici* rhombum, thiaſi ſtimulum. *i. choreæ in honorem Bacchi celebrari ſolitæ calcar.*

Στρεπτὸς. περιδέῤῥαιος κόσμος. ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαιᾷ τὸν στρεπτὸν, ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. καὶ αὖθις. στρεπτὸν βασσαρικοῦ ῥόμβον, θιάσοιο μύωπα. E

Στρεπτικά. Tortiles-placentas. Placentarum *intortarum* genus, vt *docet.* Demoſthenes in *oratione* pro Cteſiphonte.

Στρεπτικά. πλακούντων εἶδος. ὡς δημοσθένης, ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος.

Στρεφεδίνηθεν. *Bœoticè dictum, pro comm.* ἐστρεφεδινήθησαν. *Conuerſi, quaſſatique ſunt. à* στρεφεδινέω. ῶ. *Sed fortaſſe ſcribendum* στρεφοδίνηθεν, *pro* ἐστρεφοδινήθησαν, *à* στρεφοδινέω. ῶ.

Στρεφεδίνηθεν.

Στρεψοδικοπανουργία. l. στρεψοδικοπανουργία Peruertendorum, vel peruerſorum, & iam corruptorum iudiciorum calliditas, ac aſtuta ratio. Compoſitum eſt hoc vocabulum *ex verbo* στρέφω. στρέψω. *verto, peruerto, corrumpo. & ex nomine* δίκη. δίκης. ἡ. *Iudicium, & ex nomine* πανουργία, *calliditas, aſtutia, & ad quoduis facinus audendum promptitudo. Quod à poeta dictum* à tortuoſis, & ſycophanticis moribus, *quibus præditi ſunt homines non ſinceri: ſed ad calumniandum procliues.* Ariſtophanes Auibus. *pag.423.v.14. vbi l.* στρεψοδικοπανουργίας. *Vide ſchol.annot.9.* Amaram citò videbis peruerſorum-iudiciorum-calliditatem.

Στρεφοδικοπανουργία. συντίθεται ἡ λέξις, παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος, καὶ συκοφαντικόν. ἀριστοφάνης ὄψεσθε πικρὰν τάχ' ὄψει στρεφοδικοπανουργίαν. F

Στρέψα. Strepſa. Vrbs Thraciæ. Et ciues, Strepſæi.

Στρέψα. πόλις τῆς θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται, στρεψαῖοι.

A Στρεψίμαλλος αἰθέριος, ὁ μὴ ἁπλοῦς, ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένων τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρεψίμαλλος. Homo non ſimplex: *at callidus, & aſtutus, & verſipellis. Sic autem dictus per tranſlationem ductâ* à velleribus contortas, criſpatáſque lanas habentibus.

Στρεψοδικῆσαι. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν. τουτέστι, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν.

Στρεψοδικῆσαι. Peruertere-cauſas. Peruertere-iudicia. Ariſtoph. Nub. *pag.* 85. 11. *Schol. annot.* 5. Stre. Sed *omnia doce*, quæcunque mihi *neceſſaria ſunt* ad peruertenda-iudicia, & ad creditores effugiendum. Hoc eſt, ad *peruertendas cauſas, & ad iudicia peruertenda, ac euertenda, & ad* elabendum ex creditorum manibus.

Στρῆνος. εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται. τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσίμου. τουτέστι, καὶ στρηνιῶ, B ἀτακτῶ.

Στρῆνος. Hoc *vocabulum* eſt in vetere *Teſtamento, vbi dicitur*, τὸ στρῆνός σου. *&c.* τουτέστιν ἡ σου ἀταξία, ἡ ὑπερηφανία, ἡ ἀκολασία. *&c.* i. Tua immodeſtia, *ſuperbia, incontinentia, intemperantia* aſcendit in aures meas. *Extat idem vocabulum & in Apocal. cap. 18. v. 3. ibi verò pro delicijs, & luxu ſumitur.* Et στρηνιῶ. Immodeſtè-viuo. *Delicijs-nimiùm-indulgeo. Intemperanter-viuo. Laſciuio. Luxurio. Apocal. cap. 18. v. 7. & 9.*

Στρικτὸν. οὕτω καλεῖται παρὰ ῥωμαίοις, τὸ ἐστενωμένον, καὶ ἀπλατὲς, ἐπὶ παντὸς εἴδους. κυρίως δὲ, ἐπὶ ὑποδήματος.

Στρικτὸν. Strictum. Apud Romanos ita vocatur id, quod eſt anguſtatum, *anguſtum, & arctum* & minimè latum. *Hoc autem dicitur quidem* de omni genere *rerum ſtrictarum, & arctarum:* propriè verò, de calceamento, *quod nimis eſt anguſtum, & ſtrictum, & quod pedem nimiùm ſtringit, ac premit.*

Στριφνός. σφιγκτὸς. στερεός.

Στριφνός. Strictus. *Conſtrictus. Strigoſus.* Solidus. Firmus.

C Στρίφνος. τὸ νευρώδες κρέας τῶν βοῶν. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη, ἄβρωτος. ἰώβ. στρίφνος ἀμάσητος. ἀκατάποτος.

Στρίφνος. Neruoſa boum caro. Eſt etiã herba *quæ ſtriphnus vocatur*, ad-edendum-non-bona, Iobus. Striphus non-manducabilis, *& vt ita loqui liceat*, indeglutibilis. *i. quæ nec edi, nec deglutiri poteſt.*

Στροβεῖ. ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. καταπονεῖ.

Στροβεῖ. Turbat. Mouet. Perterrefacit. Fatigat. *Verſat.*

Στρόβει τουτέστιν, ἀνάκρινε. δοκίμαζε. περίφερε τῇδε, κἀκεῖσε. πυκνόνοι, καὶ συνετὴν ποιήσας, καὶ φρόνιμον σκεψάμενος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Φρόντιζε δὴ, καὶ διάθρει,
D Πάντα τρόπον τε σαυτὸν,
Στρόβει πυκνώσας.

καὶ αὖθις.

Ἀλλ' ἄπιθι, καὶ στρόβει.
Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.

ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων, καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος περιγινομένων.

Στρόβει. Hoc eſt, examina, explora, circunfer, *& verſa* huc, & illuc, denſum aliquod, & prudens *conſilium* capiens, & prudenter, *ac attentè rem totam* ſpeculans, *contemplans, conſiderans.* Ariſtoph. Nubibus *pag.* 98. *v.* 10. 11. 12.

Cogita igitur, & diſpice,
Omni modóque te-ipſum
Verſa denſans. i. crebrò, frequenter verſa.

Et rurſus *Ariſtoph. in Equitibus pag.* 210. *v.* 15. *& pag.* 211. *v.* 1. Ἀλλ' ἄπιθι. *&c.*

Sed Cleonem *inuade, & verſa.*
Nunc enim tenetur medius.

Schol. annot. 10. *& pag.* 211 *annot.* 2. Tranſlatio *eſt ducta* à luctatoribus, *& pugilibus*, qui medias *aduerſariorum partes* prehendunt, & ſuperiores euadunt.

Στρόβιλος. ἡ νῆσος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ὁ E τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πίτυος, ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων. καὶ εἶδος ἀνέμου. τό, τε πνεῦμα καταιγὶς κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολύ, θυέλλας τε, καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς τῆς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Στρόβιλος. Strobilus. Inſula. Et ſaltationis genus *à corporis verſatione ſic dictum.* Et arboris pinus fructus. i. Nux-pinea. In epigrãmate. Et flauæ medullæ ex nucibus-pineis *extractæ.* Et venti *vorticoſi, procelloſíque* genus. Venti-turbo. Vt, Multúſque flatus, *& vehemens ventus* in planiciem deſcendens, procellámque, & turbines excitauit, adeò vt ille temporis-ſtatus à nocte nihil differret.

Στρόβιλοι. καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί. ὡς ἀριστοφάνης. οὓς καὶ γλυκυτραχήλους εἴρηκε. καὶ παροιμία. εὐδαιμονέστερος τῶν καρκίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐν εἰρωνείᾳ. στρόβιλοι, καὶ οἱ κοχλίαι. καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

Στρόβιλοι. Strobili. Carcini Poetæ filij. Vt ait Ariſtophanes, quos etiam *in Pace. pag.* 464. *v.* 24. γυλιαύχενας appellauit. *i. vt ibi docetur ſchol. annot.* 8. *collum inflat gyli habentes, id eſt longo, & acuto, tenuíque collo præditos. &c. vide alias huius vocis interpretationes illic fusè deſcriptas. Illic etiam docetur quid ſit* γύλιος. Et prouerbium *hinc manauit.* Fortunatior Carcini Strobilis. Pro, Infelicior. Per ironiam *enim hoc à Poeta dictum. Ariſtoph in Pace. pag.* 467. *v.* 29. *ſchol annot.* 12. *Et ad. Chil* 1. *Cent.* 2. *Col.* 86 *ad* 68. Strobili etiam *ſunt* cochleæ, & marini ceryces *vtrunque genus eſt diſtortum, ac fœdum.*

Στρογγύλοις ῥήμασι. πιθανοῖς, ἢ πανούργοις. ἀριστοφάνης. ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

Στρογγύλοις ῥήμασι. Rotundis verbis. Id eſt, probabilibus, vel *blandis, &* callidis. Ariſtoph. *in Acharnenſibus pag.* 289. *v.* 4. *Schol annot.* 4. Celeriter ferit, *orationem* connectens rotundis verbis.

Στρομβιχίδης. Strombichides. Nomen proprium.

Στρόμβος. Strombus. Rhombus. Trochus. Turbo. Quòd circumuertatur *ita dictus. Vide Lex. in* Στρόμβος.

Στροφάδες νῆσοι. Stromphides inſulæ, inter Zacynthum, & Elidem ſitæ.

Στρούθης. Struthes. Fuit quidam regius Satrapa.

Στρουθίζων. Stridens.

Στρουθῶς. Paſſerum. Sic Attici *vocant has aues. Ariſtoph. in Pace. pag. 453. v. 6 dicit, Theoria redolet* Tibias, Tragœdos, Sophoclis ſuauia-carmina, turdos. *Schol. annot. 6. Turdi ſunt genus* paſſerum, *auium* Vid́etur autem præter cæteras aues ad delicias *fruendas* maximè expetẽdi eſſe, *vel, maximo ſtudio quæri.* Semper autem Ariſtophanes Sophoclem magnificis-verbis-extollit. Delicatiſſimum enim cibum poſt *factam* ipſius *Sophoclis* mentionem, ſtatim ſubiecit, demonſtrans, ipſius etiam poemata magis eſſe neceſſaria, quàm cætera omnia poemata, turdorum vſui, *ac eſui* comparata.

Στρομβιχίδης. ὄνομα κύριον.

Στρόμβος. ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. A

Στρόμφιδες νῆσοι, μεταξὺ ζακύνθου, καὶ ἤλιδος κείμεναι.

Στρούθης. σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίζων. τρίζων.

Στρουθῶς. οὕτως οἱ ἀττικοί. σοφοκλέους. μελῶν. κιχλῶν. στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστα εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν σοφοκλέα ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. τὸ B γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην, εὐθὺς ἐπήγαγεν. ἐνδεικνύμενος, καὶ ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά εἰσι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρείᾳ τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

N O T Æ.

Σοφοκλέους μελῶν.] Ariſtoph. in Pace. pag. 453. v. 6.
Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.
Subauditur autem ἡ Θεωρία ὄζει. Schol. annot. 6. κιχλῶν. αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν, &cæt.

C

Στρουθόν. *Senarius continens explicationem inſomnij.* Paſſerem tenens fugientem, expecta damnum.

Στροφάλιγξ. Conuerſio. Cardo. Turbo. Flexus. Et στροφάλιγγι, *datiuus.*

Στροφαί. Contradictiones. Στροφαῖον. q. d. Cardinalẽ. Ita vocabant Genium *dedicatum, &* collocatum iuxta fores. Simul etiam à vertendis, *ac peruertendis, aut auertendis* rebus *ita dictum tradunt, q. d. verſorem, vel peruerſorem, aut auerſorem.* Qui verò hoc faciunt, callidi vocantur. Ariſtophanes Pluto *pag.* 53. *v.* 31. Iuxta fores Strophæum collocate me. Eſt autem Mercurij cognomen, quòd ad fores collocaretur ad alios fures obſeruandos, *& arcendos* Solent enim iſti poſt ianuas deliteſcere, & omnino improbè-facere, *vel, callidum aliquod facinus patrare.*

Στροφή. Strophe. Ex Ariſtoph. Auibus *pag.* 397. Muſa ſylueſtris, Varia, cum qua ego *in* Lucis, verticibúſque in montanis, Per meam genam flauam, (ſuauium-carminum Sidens fraxino ſuper frondoſa Pani modos ſacros pando, *clarâque voce profero,* &c. *Schol. annot.* 3. Μοῦσα λοχμαία. Strophe, & ode carminum 16. &c.

Στρόφιγξ. *Oſtij cardo. Conuerſio.* Verſio. Motus. Vel *dictus apud Ariſtophan. in Ranis pag.* 165. *v.* 2. *ſchol. annot.* 11. Γλώσσης στρόφιγξ. *i. Linguæ cardo, circa quem lingua vertitur, & conuertitur. Quod ob linguæ verſatilis volubilitatem dicitur. Vel* quòd ipſe *Euripides ad quæuis ſe* conuerteret, & callidè, ac aſtutè loqueretur, & ageret. ἀπὸ τοῦ στρέφειν.

Στρόφιον. Strophium. Teres zona. *Teres, & oblonga zonula. Faſciola.* Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag.* 592. *v.* 913. Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. Zonulam iam ſoluo. Et, Purpurea *veſte* indutus, & comam torquens, *& connectens* aureo ſtrophio *vel aurea faſciola* ornatam. Vel στρόφιον non eximitur *ex hoc numero,* quaſi differat à diademate, *& faſcia, qua caput ligatur & coronatur. N. L.* Et lepus ceruo, & camelus elephanto, & crocus vnguentis, & quæcunque alia ſunt odorifera, *ſuauémque odorem ſpirantia.* Et porci, & aues ſuis carnibus eandem rationem non habent: *ſed maximum eſt diſcrimen inter porcorum, & auium carnes. N. L.* Dicitur & στρόφος illud ſtrophium, quod eſt circum ipſum caput. *i. faſcia, qua caput ligatur, conſtringitur, atque coronatur.* Eſt autem laneum *hoc ſtrophium.* Herodotus. *Vide Lex. Ion.*

Στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα, προσδόκα βλάβην.

Στροφάλιγξ. ἡ συστροφὴ, καὶ στροφάλιγγι.

Στροφαί. ἀντιλογίαι. στροφαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα. ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι λέγονται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με. ἐπωνυμία δέ ἐστιν ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ἐν ταῖς θύραις D ἱδρῦσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ αἰσχύνεσθαι, καὶ ὅλως πανουργεύεσθαι.

Στροφή. ἐκ τῶν ἀριστοφάνους ὀρνίθων, ὡδὴ ἤτοι στροφή. μοῦσα λοχμαία. ποικίλη. μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισι, κορυφαῖς τ' ἐν ὀρείαις ἑζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου. καὶ τὰ ἑξῆς.

Στρόφιγξ. στροφή. κίνησις. ἢ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν, E καὶ πανουργεύεσθαι.

Στρόφιον. τὸ στρογγύλον ζωνάριον. ἀριστοφάνης. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. ἁλουργῇ ἀμπεχόμενος. καὶ κόμην στρέφων χρυσῷ στρόφῳ κοσμηθεῖσαν. ἢ οὐκ ἐξῄρηται ὡς στρόφιον διαδήματι. καὶ λαγὼς ἐλάφῳ, καὶ κάμηλος ἐλέφαντι. καὶ κρόκος μύροις. καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη. καὶ χοῖροι. καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρξὶ τὸν F αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον. λέγεται καὶ στρόφος. τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον. ὅ ἐστιν ἐρεοῦν. ἡρόδοτος.

A Στρόφιον. ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

Στρόφις. ὁ δύστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀπὸ τοῦ στροφίως ἡ μεταφορά, καὶ ἡ εὐκίνητος.

Στρουθός. ὁ λελωβημένος.

Στρωμνή. ἡ κλίνη.

Στρωννύω.

Στρῶτες. ἔθνος.

B Στρωτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.

Στρωφᾶσθαι. στρέφεσθαι.

Στρυγγαῖος. ὄνομα κύριον.

Στρύμη νῆσος, ἄποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων.

Στρυμών. στρυμόνος, ὄνομα ποταμοῦ.

Στρυφνόν. σκληρόν. παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνόν, καὶ πρίνινον ἦθος.

C Στοιβάζω. συνάγω.

Στοιβήν. σωρόν. Ἀριστοφάνης.

Κἄν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδοις
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

ἀντὶ τοῦ κἄν τι ἐλάχιστον ῥῆμα περισσὸν εὕρῃς, καὶ περιττὸν ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἡ μεταφορά.

Στοιχεῖα. ἀρχαί Δαμάσκιος. στοιχεῖα πρῶτα μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας. ἔρως. φιλοπονία. ἀγχίνοια.

D Στοιχεῖα. αἱ εἰκόνες, καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἱ δι' ὀλίγου, ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχουσαι.

Στοιχεῖον. ἐξ οὗ πρώτου γίνεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὲ τέσσαρα στοιχεῖα ἐστὶν ὁμοῦ, τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ, θερμόν. τὸ δὲ ὕδωρ, ὑγρόν. τὸν ἀέρα, ψυχρόν. τὴν γῆν, ξηράν. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι

E τὸ πῦρ. ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι. ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι. εἶτα τὴν τῶν πλανωμένων. μεθ' ἣν, τὸν ἀέρα. εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑποστάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

Στοιχειοῦσι. δοτικῇ. διατυποῦσι.

Στοιχειώδη. τὰ εἰσαγωγικὰ τὰ πρῶτα, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

Στοιχείωσις. ἀκριβεστάτη ἐπιτομή. ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

F Στοιχῶμεν. πειθώμεθα. ἀρεσκώμεθα. μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς φασὶν οἱ πρεσβύτεροι.

Στύραξ. Εὐκράτους στρατηγὸς Ἀθηναίων. δωροδόκος, καὶ προδότης. ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν τριάκοντα. οἱ δὲ, ὡς πιὼν κώνειον.

Στρόφιον. Strophium, quod ſacerdotes ferunt *Zona, vel faſcia, vel infula ſacerdotalis.*

Στρόφις. *Ariſtoph. in Nubibus. pag. 86. v. 3. ſchol. annot. 5.* ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος ἡ μεταφορὰ, οἷον εὔστροφος, καὶ εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασιν *Sic autem vocatur homo*, qui facilè-verſatur, & facilè-mouetur in rebus *gerendis. q.d. facilè-verſatilis, & facilè-mobilis.* Tranſlatio *verò ducta eſt* à cardine, *circa quem ianua vertitur.*

Στρουθός. Læſus. Mutilatus. Cõtumelia-affectus. N.L.

Στρωμνή. Stratum. Lectus.

Στρωννύω. Sterno.

Στρῶτες. Strotes. Gens *quædam ſic dicta.*

Στρωτήρ. Trabicula. Parua-trabs. Tigellum tranſuerſarium. Paruas trabiculas, quæ *maioribus* trabibus imponebantur, στρωτῆρας vocabant.

Στρωφᾶσθαι. Verti. Verſari.

Στρυγγαῖος. Stryngæus. Nomen proprium.

Στρύμη. Stryme. Inſula, Colonia Thaſiorum. Eſt autem Thaſiorum emporium *i. mercatum.*

Στρυμών. Strymon. Strymonis. Nomen fluuij.

Στρυφνόν. *Acerbum. Rigidum. Auſterum. Dentium ſtuporem concilians.* Durum. Vt, Illius duros, & ilignos mores compeſce.

Στοιβάζω. Cogo. *Stipo. Struo. Digero.*

Στοιβήν. Aceruum. Congeriem. Ariſtoph. *in Ranis. pag. 175. v. 30. & 31.*

Et ſicubi bis dixero idem, & aceruum verborum *videris* in meis carminibus
Ineſſe extra rem propoſitam, me *conſpue.*

Pro, ſi quod vel minimum verbum ſuperfluum, & redundans inueneris in oratione *mea, tunc me conſpicue.* Tranſlatio *eſt ducta* ab onerum aceruo, *& congerie.*

Στοιχεῖα. Elementa. Principia. Damaſcius. Elementa prima, *&* maxima multiplicis hiſtoriæ, *naturæque* rerum, quæ ſub contemplationem cadunt, *ſunt* Amor, Induſtria, Solertia.

Στοιχεῖα. Elementa. Imagines, & formæ ſomniorum, quæ intra breue, aut longum tempus, euentum ſortiuntur.

Στοιχεῖον. Elementum *vocatur id*, ex quo primo oritur aliquid, & in quod poſtremò reſoluitur. Quatuor autem elementa ſunt ſimul, eſſentia qualitatis-expers materia. Ac ignis quidem, eſt calidus. Aqua verò, humida. Aer, frigidus. Terra, ſicca. Quinetiam in aere eſt eadem *caloris, frigoris, ſiccitatis, & humoris* pars. Summum autem locum tenet ignis, quem vocant ætherem, in quo prima *ſtellarum* inerrantium ſphæra gignitur, deinde *ſtellarum* errantium *ſphæra*, poſt quam *eſt* aer. Deinde aqua. Extremum verò omnium *eſt* terra. *quaſi cæterorum elementorum* ſedimentum, quia eſt omnium media, *vel, quia iacet in omnium meditullio.*

Στοιχειοῦσι. Datiuo Formant. *Informant. Elementa prima tradunt. Primis elementis inſtituunt.*

Στοιχειώδη. Prima elementa, & principia, quæ traduntur ad primam inſtitutionem, ac eruditionem.

Στοιχείωσις. Accuratiſſimum *docendi* compendium. Prima diſciplina, vel diſpoſitio, *& ad diſcendum præparatio Prima elementorum inſtitutio, qua quis ad maiora præparatur.*

Στοιχῶμεν. Pareamus. Obtemperemus. Placeamus. Vt, Ne nobis-ipſis placeamus, dicunt ſeniores.

Στύραξ. Styrax, Eucratis F. Dux Athenienſium auarus, & proditor, qui à xxx. tyrannis interfectus eſt. Alij verò *tradunt eum obiiſſe* hauſta cicuta.

Στυγερός. & συγερός. Odioſus. Inuiſus. *Triſtis. Horribilis. Terribilis.* Et συγερῷ. Odioſo. Vel formidabili. Et ςυγερωπός. Odioſus. *Odioſum aſpectum-habens.*

Στυγερός. καὶ συγερός, ὁ μισητός. καὶ συγερῷ μισητῷ, ἢ φοβουμένῳ. καὶ συγερωπός, ὁ μισητός. A

Στυγεῖ. Odit. Vel formidat, metuit. *Deductum eſt hoc verbum* à ſtyge, qui eſt fons. *à ſtyge palude* apud Inferos.

Στυγεῖ. μισεῖ. ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς συγὸς, ἥ τις ἐστι πηγὴ ἐν ἅδου.

Στυγητός. Odioſus. *Triſtis. Formidabilis.*

Στυγητός. μισητός.

Στυγός. Stygis nigrum-cor habens petra. Propter dictionis vehementiam dixit μελανοκάρδιον. *l. ſchol. annot.* 6. *in Ran. pag.* 149. *v.* 15. διὰ τὸ λέξεως τὸ φοβερόν. *Ob dictionis terrorem, vt vel ipſa terribili voce Dionyſum terreret, Aeacus,* dixit μελανοκάρδιον. Petra enim non habet cor. Ariſtoph. Ran. Styx enim *eſt* fons apud Inferos, Deorum iuſiurandum, *dicta eſt ſtyx,* à triſticia, *à tetrico, triſtique paludis illius aſpectu. Virgil. Aen lib.* 6. *pag.* 254. *M. Stygiámque paludem, Dij cuius iurare timent, & fallere numen.*

Στυγὸς. μελανοκάρδιος πέτρα. διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελανοκάρδιον. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. ἀριστοφάνης βατράχοις. στὺξ γὰρ κρήνη ἐν ἅδου, ὅρκος θεῶν, ἀπὸ τῆς συγνότητος. B

Στυλίτης. In columna ſtans. q. d. Columnaris.

Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος.

Στύλος. Columna, *Senarius explicationem ſomnij continens.* Columnam tenens, ſpera diuinam gratiam.

Στύλος.

Στύλον κρατῶν, ἔλπιζε τὴν θείαν χάριν.

Στύππαξ. Styppax. *Eucrates ita vocatus, quòd, eſſet ſtupparū venditor. Ariſtop. in Equitib. pag.* 197. *v.* 27. *ſchol. ann.* 18.

Στύππαξ.

Στύππη. l. σύπη τὸ per ſimplex π à recto σύπος. ου. ὁ. *ſtipes, truncus, palus.* Stipites, truncos, palos. Vt, Defigentes in terram rectos palos ſe mutuò tangentes ſemicirculi figurâ. σύππη verò *per duplex π & genere fœmineo dicitur ea, quæ & neutro genere vocatur* συππεῖον. Stuppa, Ioſephus. Cum autem illam porticum. Stuppa, præterea verò etiam bitumine, &. pice repleuiſſent, *eam incenderunt.*

Στύππη. πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ σύπη ψαύοντα ἀλλήλων ἐν ἡμικυκλίου σχήματι. σύππη δὲ, τὸ συππεῖον. ἰώσηπος πλησθέντες τὴν στοὰν σύππης, πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε, καὶ πίσσης. C

Στυππεῖον. σύππιον δέ. Hoc quidem, ſignificat oleæ officulum. *i. nucleum.* Illud verò, ſtuppam, vnde linum *i. filum fuſo deducitur torquetur, & netur.*

Στυππεῖον. σύππιον δέ. τὸ μὲν σημαίνει, τὸ τῆς ἐλαίας ὀσοῦν. τὸ δὲ, ὅθεν τὸ λῖνον νήθεται.

Στύραξ. Eſt ille, qui σαυρωτὴρ vocatur. Haſtæ principium, *F.* αἰχμὴ. *cuſpis, vel ſpiculum infernum,* quo haſta fulcitur. *Ima teli cuſpis, quæ ſolo figitur, & qua fixa telum ſtat rectum.*

Στύραξ. ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος. ἡ τοῦ δόρατος ἀρχὴ, ἐφ' ᾗ στηρίζεται.

Στύραξ Imum haſtæ ſpiculum-oblongum-inſtar-ceruicis, *ſpiculum-oblongum,* quod *milites* humi defigere conſueuerunt. Et Thucydides *lib.* 2. *pag.* 101. *A annot* 1 *&* 2. dicit, Teli ſpiculo, loco peſſuli, in vecte. *i. in vectis ferā immiſſo* vſus. Et συρακίζω. traho, *pungo, ſtimulo.*

Στύραξ. τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ κατὰ πηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ θουκυδίδης φησί. συρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ συρακίζω, ἕλκω. D

Στυφελιανός. *Ariſtoph. in veſpis pag.* 360. *v.* 21. *&* 22. Heus tu, fumoſe, *deliréque ſenex, & cadaueris cremati fumum iam redolens,* & muliebris-pudendi-compreſſor, Deſiderate, amaréque videris formoſam ſanda pilam. *i. venuſtum, feretrum, quo iam efferaris.*

Στυφεδανός. ὦ οὗτος συφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ. ποθεῖς ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

NOTÆ.

Στυφεδανός.] Ariſtoph. in Veſpis. pag. 360. v. 21. & 22.

Ὦ οὗτος. τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ,

Ποθεῖν, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ. E

Schol. annot. 11. χοιρόθλιψ.] ὁ [τὸν χοῖρον, τουτέστι] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀποθλίβων. ἢ παρὰ τὰς χηρείας, ὡς φιλοδικοῦσιν τὰς χηρείας πιέζοντα κωμῳδεῖ. Illic etiam docetur cur τυφεδανὸν eum vocarit. Nam τυφογέροντας vocari tradunt ſenes deliros, & dignos, qui comburantur, vt defunctorum cadauera cremari ſolebant.

Στυφελίξαι. Quaſſaſſe. Malis-affeciſſe *Vexaſſe.* Perſecutum-fuiſſe. συφελίζειν *quatere, verberare. verberibus-cædere. Vt in illo epigrammate, quod extat apud Diog. Laert. lib.* 8. *pag.* 321. *in Pythagora vita vbi de Pythagora Xenophanes ita loquutur,*

Στυφελίξαι. σεῖσαι. κακῶσαι. διῶξαι.

Et olim ipſum Pythagoram, *cùm verberibus-cæderetur catulus, prætereuntem*

Καί ποτέ μιν συφελιζομένου σκύλακος παριόντα

Aiunt miſericordia-commotum-fuiſſe, & hoc dixiſſe verbum illi, qui catulum verberibus-cædebat,

Φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος F

Deſine, neque verberibus-cæde catulum iſtum, *quia amici viri eſt*

Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ' ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ,

Anima, quam agnoui, loquentem audiens.

Ψυχὴ, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀΐων.

Στυφελισμοί. Iras. Contumelias. Querimonias. *Reprehenſiones. Vituperationes.* Conuicia. Maledicta. Vt,

Στυφελισμούς. ὀργάς. ὕβρεις. μέμψεις. λοιδορίας.

Quales

A Οἵας δὲ κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο, καὶ στυφελισμούς,

Ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν.

ἀριστοφάνης ἱππεῦσι. καὶ ἐν μυθικοῖς.

Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πτερῶν, ὀστρακόντα νῶτα, καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

Στύφλος δὲ γῆ ἡ ξηρὰ, καὶ σκληρά.

B

Στυφοκόμπος. ἡ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένος.

Quales verò Crates iras veſtras ſuſtinuit, & contumelias,

Qui paruo ſumptu, vos excipiens prandio, domum *amandabat.*

Ariſtophanes Equitibus *pag. 220. v. 2. & 3. ſchol. annot. 1. & 2. Et* στυφελός. *Durus, aſper, fortis, moleſtus, difficilis.* In fabuloſis. Ὅθι στυφελῶν. &c.

Vbi duris ab alis teſtacea dorſa, & incurua membra fracta fuerunt. N.L.

Στύφλος δὲ γῆ ἡ ξηρὰ, καὶ σκληρά. *Sic enim ſcribendum, vt apud Sophoclem in Antigone. pag. 224. v. 17. vide ſchol. vnde Suid.* Terra ſicca, & dura.

Στυφοκόμπος. Pugnax, *bellax* coturnix. *Sed legendum videtur* στυφοκόπος. *ſi vera eſt etymologia ſequens,* παρὰ τὸ στυφελῶς, τὸ στερεῶς κόπτειν à fortiter tundendo, *vel, acriter cædendo. Ariſtoph. in Auibus pag. 417. v. 8. ſimilis erat coturnici* A bellaci-coturnice caput percuſſæ.

N O T AE.

Στυφοκόμπου.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 417. v. 6. 7. 8.

—Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο. καὶ γὰρ ἤκειν ὄρτυγι
ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.

C Conſule Schol. annot. 9. & 10. Vide & Pollucem lib. 9. Col. 493. lin. 13. vbi legitur ὀρτυγοκόποι, καὶ στυφοκόποι. Varietatem lectionum obſerua. ἤκειν verò dictum Atticè, pro ἐῴκει, hoc pro ἐῴκειν, ἤγουν ὅμοιος ἦν. In codice perperam ſcribitur, ἥκειν, ab ἥκω.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Σ Υάκιον. εἶδος ἰχθύος.

Συβαρίτης, ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η. θηλυκῶς δὲ, διὰ τοῦ ι. ἀπὸ συβάρεως.

D

Συβαριτικαῖς. καὶ συβαρικαῖς. τρυφηλαῖς. λαμπραῖς. πολυτελέσι. τρυφηταὶ γὰρ οἱ συβαρῖται. οὗτοι γὰρ οὕτω διῆγον τρυφηλῶς, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν, τὸ τρυφᾶν ἢ τὸ θορυβεῖν. καὶ συβάρεια ἀποφθέγματα παρ' ἐπιχάρμῳ. καὶ συβαρικοὶ λόγοι, οἱ αἰσώπειοι. καὶ συβαρίσαι, τὰ τῶν συβαριτῶν ποιῆσαι. καὶ παροιμία. συβαρίτης διὰ πλατείας. ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων. συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν, καὶ τρυφηταί.

E τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων ἴωνας, καὶ τυῤῥηνούς. διότι συνέβαινεν αὐτοῖς, τοὺς μὲν, τῶν ἑλλήνων, τοὺς δὲ, τῶν βαρβάρων περιέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ δὲ τούτοις μινδυρίδης λέγεται πλεονάσαι τρυφῇ. οὗτος γὰρ κλεισθένους τοῦ σικυωνίων τυράννου, νικήσαντος ἅρματι, καὶ κηρύξαντος παραγίνεσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα,

F δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ συβάρεως νηῒ, πεντήκοντα τοὺς ἐρέτας ἔχων ἰδίους οἰκέτας. τοὺς μὲν, ἁλιεῖς. τοὺς δὲ, ὀρνιθοθήρας. παραγινόμενος δὲ εἰς σικυῶνα, ταῖς

Σ CVM Υ.

Σ Υάκιον. Syacium. Genus piſcis.

Συβαρίτης. Sybarita. In-maſculeo-genere per η *ſcribitur in vltima ſyllaba.* In-fœmineo-genere verò, per ι, Συβαρῖτις. *Sybaritis mulier.* à Sybari *vrbe nomen deductum.*

Συβαριτικαῖς. Et Συβαρικαῖς. Sybariticis, & Sybaricis. Id eſt, delicatis, ſplendidis, ſumptuoſis. Sybaritæ enim delicati *fuerunt.* Hi enim adeò delicatè vitam tranſegerunt, vt vel ipſos equos ad tibiam ſaltare docerent. Et Sybariſſare. Deliciari. Deliciis-indulgere. Vel tumultuari. *Delicatè, vel inſolenter, Sybaritarum more, viuere. Er. ad. Chil. 2. Cent 2. col. 404. ad. 6. Sybaritica menſa.* Et Sybarea, *vel Sybaritica* apophthegmata apud Epicharmum. Et Sybarici ſermones, Æſopei. *l.* αἰσώπειοι *Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. Col. 211. ad. 56. Sybaritica oratio. Et ad. Chil. 4. Cent. 7. Col. 955. ad. 10. Sybaritici ſermones. Et Ariſtophan. in Pace. pag. 445. v. 10. ſchol. annot. 3. Idem in Veſpis. pag. 357. 4. ſchol annot. 3. Et in Auibus pag. 587. v. 2. ſchol. annot.* Et Sybariſſare, Sybaritarum facinora facere, *Sybaritarum more viuere.* Et prouerbium. Sybarita per plateam. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 2. Col. 405. ad. 67. Sybaritæ per plateas.* De iis, qui ſuperbè *vel, inſolenter* incedunt. Sybaritæ enim erant *guloſi, &* ventri deditì, & delicati, *ac deliciis indulgentes.* Apud ipſos autem tantum erat deliciarum ſtudium, vt etiam de gentibus exteris Ionas, & Tyrrhenos maximè amarent, quòd ipſis contingeret, vt alteri quidem, *Iones ſcil.* ex Græcis, alteri verò, *ſcil Tyrrheni,* ex barbaris, vitæ luxu *cæteris* præſtarent, *ipſisque Sybaritis hac in parte ſimiles eſſent.* Apud hos autem Mindyrides fertur excelluiſſe luxu. Hic enim, cùm Cliſthenes Sicyoniorum tyrannus, curru victor, per præconem-denunciaſſet, vt *ad ſe* venirent, qui ſuam filiam, quæ videbatur inſigni forma præſtare, vxorem-ducere vellent, Sybari ſoluiſſe fertur naui *propria,* quæ quinquaginta, *vel, vt alij, quingentos* ſeruos proprios, remiges habebat, partim quidem, piſcatores, partim verò, aucupes. Cùm autem Sicyonem veniſſet,

ſuarum opum apparatu, non ſolùm ſuos æmulos, *&* *earumdē nuptiarum procos:* ſed & ipſum tyrannum ſuperaſſe fertur quamuis tota ciuitas ipſum *tyrannum, eiúſque magnificentiam* ſtudioſè-adiuuaret. In cœna verò, poſt *eius* aduentum, cùm quidam acceſſiſſet, vt *cum eo* accumberet, ei dixiſſe *fertur*, ſe adeſſe ſecundùm præconium, vt vel cum Cliſthenis filia, vel ſolus accumberet.

Συβαρῖται μαίνονται. Sybaritæ inſaniunt. Quære in vocibus Ἄμυεις μαίνονται.

Συβήνη. Coriacea tibiarum-theca. Vel pharetra. Ariſtoph. Theſmophor. *pag. 539. v. 34. Scytha barbarus, barbarè dicit*, Ἀλλ' ὐκ ἔχ' ὐδὶν, ἀλλὰ τὸ συβήνην λάβε. *quod Suidas rectè verbis alijs expreßit.* Sed nihil habeo. Quare pharetram cape.

Συβόσιον. Porcorum-ſtabulum. Locus, in quo ſues aluntur.

Συβώτης. Subulcus Suum-paſtor. Porcorũ paſtor.

Συγγένεσθε. Opem-ferte. Adiuuate. Auxiliamini. Sophocles *in Electra pag.* 100 *M.* O Dij paterni *nobis* opem-ferte ſaltem nunc.

Συγγενής. Cognatus, vel cognata. Tam de viro, quàm de fœmina, *nomen hoc dicitur, & vtroque ſignificatu* eadem ſcriptura ſeruatur.

Συγγίνομαι. Datiuo. Coeo. Conuenio. Colloquor. Cum aliquo verſor. &c.

Συγγινώσκω. Datiuo. Ignoſco: Veniam do.

Συγγνώμη. Venia. Vt, Non oportet bonum virum in vlla *re cuiquam* dare veniam, neque legibus *alicui* debitas pœnas condonare. Nam venia, & miſericordia, & ipſa lenitas, nulla eſt virtus in illis, qui lenitatem in pœnis *infligendis* ſimulant, *ac præ ſe ferunt.* Nec *oportet* exiſtimare duriores eſſe *pœnas* illas, *quæ ſceleribus iurè ſunt infligendæ.* Hoc autem συγγνώμης nomen accipitur pro dimiſſione, & conceſſione, *vel, pro pœnarum debitarum remißione, & condonatione, ac venia.* Nam qui ſe cognouit, hoc eſt, qui poſt peccata *commiſſa*, non ignorat ſe peccaſſe: ſed obſeruat illud, Noſce te-ipſum, propter rectè-facta, *F.* τοῖς κατορθώμασιν οὐδ' ἐπί τι μηδ' ὀλίγον. *&c.* ne vel minimùm quidem conniuens, in arrogantiam nunquam incidit, *de ſe* magnificè ſentiens, *ac animum elatum habens:* ſed ſuam naturam, & *virium ſuarum* imbecillitatem agnoſcens, priori-ſententiæ-repugnat, *ſuáque conſilia refert in melius*, quaſi cognoſcens *alterius pœnitentiam*, hoc eſt, quaſi animaduertens illum re-ipſa palinodiam canere, *factíque pœnitentia duci, & ideo* ignoſcit illi, qui ſe agnouit. *Sed ille*, qui non agnouit id, quod alteri condonat, *malè facit.* Quamobrem etiam hic quidem, reprehenſione dignus eſt, qui ſe ipſum non agnoſcit, ille verò, qui non ignoſcit illi, qui ſe-ipſum agnouit, *multo maiore reprehenſione dignus eſt.*

Συγγνώμονα. Mitem. Miſericordem. Promptum-ad-ignoſcendum. Vt, Non oportet eum, qui eſt homo, & qui in eadem *peccata* incidere poteſt, ob quæ alterum acerbè mulctat, acerbum, & inexorabilem eſſe: ſed miſericordem, *& ad veniam alteri dandam paratum.* Rectè enim dictum eſt, Nunquam peccare, & omnia rectè-facere, Dei eſt. Homo verò dicere non poſſet in vlla re vel hoc, vel illud ſibi non euenturum. Nobis enim infinita fata impendent non ſolùm mortis: ſed etiam aliorum malorum.

Συγγραφεύς. Scriptor. Hiſtoricus. Magnus ille Ma-

κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευῆς, οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι. καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ, προσιόντος τινὸς ὅπως κατακλιθῇ, πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν, ἢ μετὰ κλεισθένους θυγατρὸς, ἢ μόνος κατακλιθησόμενος. A

Συβαρῖται μαίνονται. ζήτει ἐν τῷ ἄμυεις. μαίνονται.

Συβήνη. ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ ἡ φαρέτρα. θεσμοφοριαζούσαις ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδὲν. ἀλλὰ τὴν συβήνην λάβε. B

Συβόσιον. τὸ χοιροφορβεῖον.

Συβώτης. χοιροβοσκός.

Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε. σοφοκλῆς. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ συμμαχήσατε ἡμῖν κἂν νῦν.

Συγγενής. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς, καὶ γυναικὸς, ἡ αὐτὴ γραφὴ φυλάττεται. C

Συγγίνομαι. δοτικῇ.

Συγγινώσκω. δοτικῇ.

Συγγνώμη. συγχώρησις. οὐ δεῖ τὸν σπουδαῖον ἔν τινι συγγνώμην ἔχειν. μηδὲ παριέναι τὰς ἐπιβαλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις. ἐπεὶ τό γε εἰκεῖν, καὶ ὁ ἔλεος, αὐτή τε ἡ ἐπιείκεια, οὐδεμία ἐστὶ ψυχῆς ἀρετὴ πρὸς κολάσεις προσποιουμένοις χρηστότητα. μὴ δ' οἴεσθαι σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα, ἐπὶ τῆς ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως. ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτὸν, τουτέστιν, ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ γνῶθι σαυτὸν, μὴ τοῖς κατορθώμασιν, εἰ καί ποτε ὀλίγον ἐπινυστάξας εἰς ἀλαζονείαν ἤρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, καὶ ἀσθένειαν καταμανθάνων, γνωσιμαχεῖ ὥσπερ γνοὺς, τουτέστιν, ὥσπερ εἰ νοήσας, ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινῳδίαν ᾄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ μὴ συγγνοὺς, ὃ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν, μέμψεως ἐστὶν ἄξιος, μὴ γνοὺς ἑαυτόν. ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτόν. D E

Συγγνώμονα. συμπαθῆ. οἰκτίρμονα οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι, καὶ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ συγγνώμονά τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον, ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται. τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν, θεοῦ ἐστι, καὶ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενὶ ὅτι μὴ πείσεται τοδέ τι. μυρίαι γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων. F

Συγγραφεύς. φησὶν ὁ μέγας μάξιμος ὅτι

ximus

A ὁ λόγος συγγραφόμενος. ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται, ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων, ἢ καὶ ἀμφω. ἢ πρὸς βλάβην τινῶν, ἢ ἐπίδειξιν, ἢ ἐξ ἀνάγκης.

Συγγραφεῖς. ᾑρημένοι ἦν παρ' ἀθηναίοις, ὁπότε τὸ πλῆθός τι αἱρεῖσθαι. εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς ἰσοκράτης φησί. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῆς νῦν ἐγένετο. θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν
B εἴχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον, ἐς ἡμέραν ῥητήν. καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς, λ'. οἱ τότε αἱρεθέντες, ὥς φησιν ἀνδροτίων, καὶ φιλόχορος. ὁ δὲ θουκυδίδης, τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων.

ximus dicit, orationem, quæ conſcribitur, vel ad noſtram commonefactionem conſcribi, vel ad alterius vtilitatem, vel etiam vtraque de cauſa, vel ad aliquorum offenſionem, *vt eos offendamus, ac lædamus*, vel ad oſtentationem, vel ob neceſſitatem.

Συγγραφεῖς. Scriptores. Hiſtorici. *Sic etiam olim dicti Decemuiri legum conſcribendarum cauſa creati, q.d. Conſcriptores.* Conſuetum fuit apud Athenienſes, vt, quotieſcunque Populus aliquid iubere *vellet*, ad dictam, *ſtatámque diem in concionem conueniret, ibiq;* Populus ſententias ferret, vt ait Iſocrates. Hoc autem fiebat etiã ante præſentem rerum ſtatum. Thucyd. lib. 8. *pag.* 599. C.D. Interea verò temporis Piſander reuerſus, ſtatim reliqua *negocia* cœpit vrgere. Ac primùm quidem coacto populo ſententiam dixit. Decemuiros eligẽdos eſſe conſcriptores *legum. i. conſcribendarum legum cauſa*, ſumma poteſtate præditos. Hos verò ſententiã ſcriptis mandatam, ad populum ſtato die referre *debere dixit, quæ demonſtraret* quomodo Reſpub. optimè adminiſtrari poſſet. Fuerunt autem omnes *legum* conſcriptores tunc electi, numero triginta, vt ait Androtion, & Philochorus. Thucydides verò mentionem facit tantùm decem virorum, qui *tunc fuerunt creati*

C *Reipub.* Probuli. *q.d. Conſules, qui cæteris ciuibus conſilia dabant, ipſiſque præerant, & in dicenda ſententia præibant.*

Συγγράφω. αἰτιατικῇ. καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους συγγράφων. ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε. συγγραφὴν δὲ, φερεκύδης. τὰ γὰρ ἀγησιλάου νόθα δ' ἐστί).

Συγκαλεῖς. συνάγεις.

Συγκαλύπτω. αἰτιατικῇ.

Συγκατάβασις. ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ θεὸς φαίνηται, ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν, οἷός τέ ἐστιν, οὕτως ἑαυτὸν δεικνύει, ἐπιμε-
D τρῶν τῇ τῶν ὁρώντων ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν.

Συγγράφω. Conſcribo. Accuſatiuo. Vt. Et ciuiles orationes conſcribens. Hecatæus primus hiſtoriam oratione ſoluta ſcriptam in lucem emiſit. Pherecydes verò *rerum variarum* accuratam conſcriptionem. Nam Ageſilai *ſcripta*, ſpuria ſunt.

Συγκαλεῖς. Conuocas. Cogis.

Συγκαλύπτω. Contego. Accuſatiuo.

Συγκατάβασις. q.d. Barbarè, Condeſcenſio. Demiſſio, ſeu accommodatio *dicitur*, quum Deus, non vt eſt, apparet: ſed vt ille, qui vult ipſum contemplari, *ipſum cernere* poteſt, ita ſeſe *ipſi ſpectandum* oſtendit, certa menſura accommodans aſpectus *ſui* demonſtrationem, *& ſuæ præſentiæ ſpectandæ facultatem*, ad ſpe-

ctantium imbecillitatem. *Pro* δυνάμενος *fortaſſe* βουλόμενος *legendum, vt & Vuolfius videtur legiſſe.*

Συγκάταινον. συγκατατιθέμενον. συνᾴδοντα.

Σύγκαιρον. ἐπιτήδειον. χειμῶνος ὥρα ἦν, καὶ τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

Συγκεκυφός. συνελθόν. ἀριστοφάνης. οἷον ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς, καὶ συμπνέουσιν.

Συγκάταινον. Conſentientem. Comprobantem. *Adſtipulatorem. Comprobatorem. Collaudatorem.*

Σύγκαιρον. Tempori conueniens. Aptum. Accommodatum. Conueniens. Vt, Hyemis erat tempus, & ignem illi tempori conuenientem accendit.

Συγκεκυφός. Congreſſum. Coactum. Conſentiens. Concors. Ariſtoph. *in Equitibus. pag.* 238. *v.* 8. 9. 10. *ſchol. annot.* 5. *& 6. Idem autem eſt*, ac ſi diceres, Inter ſe ſunt

E concordes, *conſentiunt*, & conſpirant. *Sic enim illic Allantopola Populo de Cleone dicit,*

Ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
Νεανιῶν. τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι,

Καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός.

Vides enim ipſi agmen quale ſit coriariorum
Iuuenum, ac robuſtorum. *Hos autem circumhabitant mellis venditores,*
Et caſeorum venditores. *Hoc autem* talium hominum genus *in vnum eſt congreſſum*, coa-

ctum. i. in vnum coiuit, omnes iſti conſentiunt, & conſpirant.

Σύγκεισθε. ὁμονοεῖτε.

Σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ μὲν ἔξωθεν, καὶ [illegible] ἐγίνοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐ-
F καλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου.

Σύγκεισθε. Conſentite. Concordes eſtote.

Σύγκλητος ἐκκλησία. Conuocata concio. Concionum aliæ quidem de more ter ſingulis menſibus fiebant, *aduocabantur, cõuocabantur. ſcil. primo quoque die ſingulorũ menſium, & decimo, & triceſimo, & iſtæ conciones vocabantur, & erant legitimæ, quæ certis, ſtatiſque diebus conuocabãtur.* Si quid verò repentè *Rempub.* vrſiſſet, vt concio

conuocaretur *præter morem, & ordinem receptum*, iſta vocabatur σύγκλητος ἐκκλησία. i. conuocata concio legitur αὐτῇ. Demoſth. in *oratione* contra Æſchinem *pag.* 13. *&* 24.

NOTAE. A

Αἱ μὲν ἔξωθεν] Conſule Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 261. v. 13.
—οὔσης κυρίας ἐκκλησίας.
Schol. annot. 13. κυρίας ἐκκλησίας. Legendum, αἱ μὲν ἐξ ἔθους, καὶ μετὰ μῆνα ἐγίνοντο. Vide & Harpocrat. in Κυρία ἐκκλησία. Et in σύγκλητος ἐκκλησία. vnde correctio ſumenda.

Συγκλείω. Accuſatiuo. Concludo.

Συγκλείω. αἰτιατικῇ.

Συγκλώδης. Synclodes. Nomen proprium.

Συγκλώδης. ὄνομα κύριον.

Συγκλύδων ἀνθρώπων. Conuenarum hominũ. Commixtorum. Aduenarum. Adſciticiorum. *Hominum, qui variis ex locis in vnum confluxerunt, & conuenerunt.* Vt, Cùm autem obſcura, & conuena turba celeriter ad ipſum conueniſſet, *homines* non multo pauciores viginti-millibus habuit.

Συγκλύδων ἀνθρώπων. συμμίκτων. ἐπηλύδων. παρεισάκτων. τοῦ δὲ ἀσήμου, καὶ σύγκλυδος ὄχλου, ταχέως πρὸς αὐτὸν συνισταμένου, δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας εἶχε. B

Συγκομιδή. Comportatio. Vt de frugibus, *& de frugum comportatione dicitur.* Thucyd. lib. 3. Et in frugum *collectione, &* comportatione erant *occupati.* Et Lyſias in *oratione* ad Xenophontem. Cùm autem dona cõportaſſet, & pecuniam *debitam* reddidiſſet. Hæc præpoſitio σὺν in hoc nomine συγκομιδὴ, dicitur per diaſtaſin. *i. per disiunctionem, diſcretionem, & diſtantiam, quòd fruges ex variis, & inter ſe diſtantibus locis in vnum aliquem, certúmque locum comportentur. F. legendum, κατὰ διάστασιν ἐν τῇ συγκομιδῇ.*

Συγκομιδή. ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν γʹ. καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. συγκομίσας δὲ δῶρα, καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἡ σὺν πρόθεσις, κατὰ διάστασιν. συγκομιδή.

Συγκορυβαντιῶμεν. Simul-corybantizamus. Pro, ſimul-inſanimus. Simul-ſaltamus, Simul-afflatu diuino-correpti-ſumus.

Συγκορυβαντιῶμεν. ἀντὶ τοῦ συμμαινόμεθα. συνορχούμεθα. συνενθουσιῶμεν. C

Συγκόψαι. Concîdere. Plagis fœdè tractare. Verberibus-dilacerare. Sic *verbum hoc poſuit* Metagenes.

Συγκόψαι. ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτω Μεταγένης.

Συγκρητίσαι. Syncretiſſare. Cretenſium more conſpirare, *conſentire. Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 26. ad. 11. Syncretiſmus.*

Συγκρητίσαι. τὸ τῶν Κρητῶν συμφρονῆσαι.

Σύγκραμα. Concretio. Rerum multarum inter-ſe concentus, *conſenſus, concordia,* qualis *eſt* illa quatuor elementorum communio, *concordia.*

Σύγκραμα. ἡ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμφωνία. οἷα ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοινωνία.

Σύγκρισις. Eſt vnius ad vnum, vel plures comparatio. Vnum enim comparationem non admittit, niſi ratione temporis, vt, quum quærimus ſitne hoc cãdidius nunc, quàm antè. Comparatio fit multis modis. Aut enim *quæritur* vtri ſubiectorum magis conueniat prædicatum, vt, *quum quæritur* vtrum diuitiæ, an verò ſanitas *ſit bonum* optabilius. Vel, vtrum *borũ* ſubiecto magis inſit. Vt *ſi quæratur vtrũ* ſanitati plus voluptatis, quàm vtilitatis inſit. *Vel, vtrum ſanitatũ, ſecundæque valetudinis maior ſit voluptas, quàm vtilitas.* Vel, Vtrum hoc illi *ſit anteponendum. Vel, vtrum huic plus boni inſit, quàm illi.* Vt, Vtrum ſanitati potiùs inſit bonum, quàm morbo malum. *Vel plúſne boni in ſanitate ſit, quàm in morbo, mali.* Quomodocunque enim comparationes fiant, ab accidente *fieri, ſumíque* dicuntur. Comparatio autem fit ſecundùm magis, & ſecundùm minùs, & ſecundùm ſimile. Nam & hæc ſunt comparatiua. Vt, Si valetudo, quæ diuitiis eſt optabilior, per ſe non eſt expetenda, *ergo* ne diuitiç quidem *per ſe ſunt expetendæ.* Et, ſi voluptas, quæ magis bonum eſt *hominibus* in pace viuentibus, quàm ipſe finis, non eſt bonum, *ergo* ne ipſe quidem finis erit *bonum. l. εἰ ὁ τέλος, μὴ ἔστιν ἀγαθόν.* Et contrà. Vt, ſi diuitiæ, quæ ſunt minùs bonæ, quàm ipſa valetudo, ſunt bonum *ergo* & ipſa valetudo *eſt bonum.* Et, ſi valetudo, quæ minus eſt bonum hominibus in pace degentibus, quàm bellum-gerentibus, eſt bonum, *ergo* ſi his, etiam illis *eſt bonum. l. ἧττον ὑγίεια. & ἧττον ἢ τοῖς, & εἰ τούτοις.*

Σύγκρισις. ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα, ἢ πλείονας. ἑνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον. ὅτε ζητοῦμεν τόδε τι λευκότερον νῦν, ἢ πρότερον. ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται, ἢ γὰρ ποτέρῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων τὸ κατηγορούμενον. ὡς ἐπὶ τοῦ πότερον, ὁ πλοῦτος, ἢ ἡ ὑγεία αἱρετώτερον, ἢ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει. οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδύ, ἢ τὸ χρήσιμον. ἢ πότερον τῷδε τόδε. οἷον πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν, ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. ὅπως γὰρ ἂν αἱ συγκρίσεις γίνονται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται, καὶ κατὰ τὸ ἧττον, καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. συγκριτικὰ γὰρ, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετὴ, μὴ ἔστι δι᾽ αὐτὴν αἱρετή. οὐδὲ ὁ πλοῦτος. καὶ εἰ ἡδονὴ μᾶλλον οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἢ τέλος μὴ ἔστιν ἀγαθὸν, οὐδ᾽ ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, εἰ ὁ πλοῦτος ἧττον ὑγείας ὢν ἀγαθὸς, ἀγαθόν ἐστι, καὶ ἡ ὑγεία. καὶ εἰ ὑγεία ἧττον οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν, ἢ τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθόν ἐστιν. ἢ τούτοις. κἀκείνοις. D E F

Συγκριτικῶς. Similiter. Per-comparationem. Comparatiuè.

Συγκριτικῶς. ὁμοίως. κατὰ σύγκρισιν.

Συγκροτεῖ. Datiuo. Colligit. *Cogit.* Auget. Cõmẽdat.

Συγκροτεῖ. δοτικῇ. συνάγει. αὔξει, συνιστᾷ,

Conſti-

A καὶ συνδεῖ. πρὸς ἁρμονίαν ἄγει. συνέχει. συμπεριέχει. ἐπαρκεῖ. οὐδένα καιρὸν παραλείπει. Ἀγαθίας. συνεκροτοῦντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ Ναρσοῦ, καὶ ἅπαντα συνήθροιστο τὰ στρατεύματα.

Conſtituit. Colligat. Ad harmoniam ducit. Concinnè-coniungit. Continet. Adiuuat. Nullum tempus prætermittit. Agathias. Copiæ colligebantur à Narſe, & omnes exercitus erant-collecti.

Συγκρούειν. συναθροίζειν. καὶ σύγκρουσις, παραλογισμός. κροῦσαι τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἀκούοντα. οἷον παρακρούσασθαι, καὶ συναρπάσαι.

Συγκρούειν. *Collidere.* Colligere. Et σύγκρουσις. *Colliſio.* Collectio. Fraus. κροῦσαι *enim ſæpe ſignificat aliquem* audientem fallere. Vt, παρακρούσασθαι, &c. Decipere, *fallere*, & corripere.

Συγκυκῶν. συνταράσσων.

Συγκυκῶν. Commiſcens. Conturbans.

Συγκυροῦντα. διαφερόντως συνεγγίζοντα.

Συγκυροῦντα. Inſigniter appropinquantem. *Eum, qui ad aliquem propiùs accedit. Illum, qui in aliquem incidit, aut qui eum aſſequitur. Vide* συγκυρεῖν *in Lex.*

B Συγχαίρειν. γενικῇ συντάσσεται. ὁ μὲν, συνέχαιρε τῆς νίκης. ὁ δὲ, ἀνθυπεκρίνετο.

Συγχαίρω. Cum genitiuo conſtruitur. *Imò, datiuo. Nã in exemplo, quod affertur, ſubauditur aduerbium* ἕνεκα, *vel* χάριν, *vnde genitiuus regitur.* Vt, Ille quidem victoriæ *cauſâ ipſi* gratulabatur. Ille verò, viciſſim- ſimulabat *ſe iſta congratulatione lætari. vel, ſe ipſi viciſſim congratulari ſimulabat.*

Συγχέω. αἰτιατικῇ.

Συγχέω. Accuſatiuo. Confundo.

Συγχεῖ. ἀφανίζει. συμμιγνύει.

Συγχεῖ. Confundit. Commiſcet. Delet.

Συγχίδα. ἐν ἐπιγράμματι.

Συγχίδα Synchidem. In Epigrammate.

-- Καὶ μονόπεπλον
Συγχίδα, καὶ στεγανὰν κρατὸς ἐρημοκόμου,

-- Et vnico-peplo-tectam
Synchidem, & firmam capitis comis-nudati. i. calui, velatricem.

C ὡς ἔοικε κτένα λέγει.

Vt videtur, pectinem dicit. *N.L.*

Συγχωρῶ. δοτικῇ.

Συγχωρῶ. Datiuo. Concedo.

Συγχρῶμαι. δοτικῇ.

Συγχρῶμαι. Datiuo. Simul-vtor-aliqua-re. Commercium habeo cum aliquo. *Vt apud Ioannem Euangel. cap. 4. v. 9.*

Συγχρωτίζεσθαι. πλησιάζειν. Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτιεῖ ἐχρήσθη, πυνθανομένῳ περὶ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, ὅ ἐστι τοῖς βιβλίοις τῶν ἀρχαίων, τουτέστι, μελέτην ἀσκεῖν, καὶ λόγοις τρέφειν ψυχὴν τὴν βασίλειαν.

Συγχρωτίζεσθαι. *q. d. Corpus cum corpore coniungere.* Accedere *ad aliquem propiùs, & familiariter cum eo verſari.* Zenoni enim Citieo, qui oraculum conſuluerat de vita, *vt ſciret* quomodo felix eſſe-poſſet. *i. oraculum de vita feliciter inſtituenda percontanti*, reſponſum-eſt, ſi familiariter verſaretur cum mortuis, hoc eſt, cũ antiquorum *ſcriptorum* libris, *eos aſſiduè voluтans, & legens*;

D hoc eſt, *ipſi reſponſum eſt*, *oportere ipſum* exercere meditationem, & animum regium verbis, *ac diſciplinis* alere.

Συγχυθείς. συνταραχθείς.

Συγχυθείς. Confuſus. Conturbatus. *Animi confuſionem, & perturbationem hoc indicat, qualem Ariſtophanes in Ranis pag. 164. v. 16. 17. 18 tribuit Æſchylo.*

Σὺ δὲ, μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πρᾳόνως

Tu verò ne per iram, non iracundè: *ſed leniter*

Ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει

Arguè, arguère, reprehendas, & reprehendaris. *Conuiciari enim*, mutuiſque conuiciis ſe proſcindere *non decet*

Ἄνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.

Viros poetas, tanquam mulieres *panis-venditrices.*

E Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

Tu verò ſtatim, vt ilex incenſa, vociferaris.

καὶ γὰρ ἡ πρῖνος καιομένη, ψόφον ἐμποιεῖ.

Etenim ilex incenſa, *dum crematur*, ſtrepitum edit.

Σύεδρων. ὅτι Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ Συέδρων. ἐλεύθερος ἄγαν, καὶ ἀνεστηκώς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰλιανός.

Σύεδρων. τὰ Σύεδρα. πόλις Ἰσαυρίας. *Steph. Syedra. vrbs Iſauriæ.* Ælianus Valentis tempore copiarum-dux-fuit, *& militarem præturam geſſit.* Erat autem ex *vrbe* Syedris, valde liber, & elatus, *vel, valde ingenuus, & excelſo animo preditus.* Quere in voce Αἰλιανός.

Συηναῖος. καὶ συήνη, ἡ δερματοθήκη. συήνη δὲ, ἡ συκέα.

Συηναῖος. Syenæus. Ex Ægypti vrbe Syene. Et Συήνη. Pellis-theca. *συήνη* verò, ficus *arbor N.L.*

Συηνία, καὶ συωνία. ἀμαθία. σκαιότης. παρὰ Φερεκράτει. καὶ συηνεῖν. Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ

Συηνία. & συωνία. Imperitia. Ruſticitas. Apud Pherecratem. Et συηνεῖν *dicit* Plato Philoſophus, pro, imperitè, *& ruſticè* verſari *cum hominibus*, & aliquid

F ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συῶδές τι ποιεῖν. καὶ Συηνία, πόλις. συήνη δὲ, συκέα.

ſuillum facere. Et Syenia. vrbs. συήνη verò, ficus *arbor.*

Σύϊνον ἔλαιον. τὸ συσάμινον, ᾧ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευθέντες.

Σύϊνον. Syinum, & ſyſaminum oleum, quo vngebantur Cyri commilitones. *Si* συήνη *ficum arborem ſignificat*, τὸ σύϊνον, *ficulneum ſignificabit.*

Συκάζειν. οὕτω τὸ ἐμπηριάζειν ἔλεγον οἱ πα-

Συκάζειν. Ita veteres dicebant τὸ ἐμπηριάζειν. id eſt, in-

ſultare. Quære in voce Ἀποσυκάζεις.

λαιοί. ζήτει ἐν τῷ ἀποσυκάζεις. A

Συκάμινον. Sica minum. Genus arboris. *Sycomorus. Morus.* Et σαρκωματικὸν &c. *Sic enim ſuſpicor legẽdum.* cùm hulcus carnem-explere-cœpit, & in oculis, & ſedibus *exoritur, & eminet, eſt id*, quod & ficus dicitur *i in hominis ſede, vel in oculis quadam caruncula excreſcens, & hulcus, quod ficus ſpeciem habet. Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 568. *ad.* 65. *Vt ficus oculis incumbunt. Ariſtoph. Ran. pag.* 178. *v.* 9.

Συκάμινον. εἶδος δένδρου. ἢ σαρκωματικὸν ἕλκος γινόμενον, ἐπί τε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ταῖς ἕδραις, ὃ καὶ σῦκον λέγεται.

N O T Æ.

Σαρκωματικόν.] Ariſtoph. in Ranis. pag. 178. v. 9.
Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

Schol. annot. 4. σῦκον λέγει, τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. Ἄλλως. τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν συκώματα λεγόμενα, σῦκα ἔφη. σῦκον, εἶδος παθήματος ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος φυόμενον, ὃ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον. Hinc Suidæ correctio ſumenda. B

Συκέα. eadem, quæ & συκῆ. *Sed hoc per contractionem ex altero formatum eſt.* Ficus arbor. σῦκον verò, ficus arboris fructus.

Συκέα. τὸ δένδρον. ἡ καὶ συκῆ. σῦκον δὲ, ὁ καρπός.

Συκῆ Ficus arbor. Quære in voce Ὄλυνθος.

Συκῆ. ἐν τῷ ὄλυνθος.

Σύκινον. Ficulneum, ſiue ficulnum. Infirmum. Et prouerbium. Ficulnus gladius. pro Sycophanticus *gladius, i. Sycophanta, calumniator, calumnia. Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 3. *col.* 254 & 255. *ad.* 85. *Ficulnus.* & *ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *Col.* 56 *ad.* 63. Et alterum prouerbium. Ficulnum auxilium. De *rebus* inutilibus, & *quæ nullum firmum auxilium nobis afferre poſſunt.* Vt, Nos verò, qui ſedemus, illud ficulnum auxilium, milites, expectamus. *Vide Ariſtoph. in Pluto. pag.* 40. *v.* 4 *Annot.* 2. G

Σύκινον. ἀσθενές. καὶ παροιμία. συκίνη μάχαιρα. ἀντὶ τοῦ συκοφαντικὴ. καὶ ἑτέρα παροιμία συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. ἡμεῖς δ' οἱ καθήμενοι τὴν συκίνην ἐπικουρίαν, τοὺς στρατιώτας περιμένομεν.

Συκίνη ναῦς. Ficulna nauis. Vilem ſignificat. Quære in ἐγγύς & Μακεδόνι.

Συκίνη ναῦς. τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. ἐν τῷ ἐγγύθεν καὶ Μακεδόνι.

Συκομορέα. *Sic enim videtur ſcribendum. Vel συκομωραία, vt apud Luc. cap.* 19. *v.* 4. Sycomorus. Caprificus. Caprifici fructus non matureſcit, niſi paruam aliquam inciſionem admittat. *i niſi parum incidatur. Pro συκομόρρα, Λουκομόρρα, vel συκομορέας, vel συκομωραίας.*

Συκομορρία. ὅτι τῆς συκομόρρου ὁ καρπὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βραχεῖαν τομὴν δέξηται.

Σῦκον αἰτεῖν. Ficum petere. Adulari. Aſſentari. Cùm enim ficus recens apparerent, quaſi iam ad iuſtam maturitatem perueniſſent, *olim Athenienſes,* ficuum-cuſtodes, *agricolas* orabant, vt *præcoces ficus ſibi* darent. *Er ad. Chil.* 2. *Cent.* 3 *Col.* 417. *ad.* 3. *Ficum cupit.*

Σῦκον αἰτεῖν. κολακεύειν. νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωρούς δοῦναι. D

Σῦκον αἰτεῖς. Ficum petis. *Hoc dicitur* in aſſentatores. Athenienſes enim agricolis aſſentabantur, præcoces ficus ab illis accipere cupientes. Ominabantur enim ipſis & iterum anno ſequenti ſe venturos, *vt ficus ab eis acciperent. vel* (*vt Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 417. *ad.* 3.) *bene ominabantur, vt etiam in annum ſequentem ficus ipſis feliciter prouenirent.* Et alterum prouerbium. Ficum Mercurio. De rebus, quæ ad cuiuſlibet vtilitatem ſunt-propoſitæ. Quum enim apparebat ficus, eam Mercurio dedicabant. Et qui volebat, *eam* capiebat. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 8. *col.* 567 *ad.* 64. Et aliud prouerbium, *quod extat apud Ariſtoph. in Ranis pag.* 178. *v.* 9. & *apud Eraſ. ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 568 *ad.* 65. *Vt fici oculis incumbunt.* Tanquam fici in oculis *nati, vocabulum illud,* ληκύθιον, *Euripidis prologis* adhæret. De iis, qui rei alicui adhærent firmiter, tanquam ei adnati. Ficos autem vocat carunculas in oculis natas, aut hulcus in ipſis natum. Ariſtoph. *Vide præcedentia.*

Σῦκον αἰτεῖς. ἐπὶ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρώϊμα σῦκα. οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ ἑτέρα παροιμία. σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ. ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία. ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ. ἐπὶ τῶν προσφυῶς τινος πράγματος ἐχομένων. σῦκον δὲ λέγεται, τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπ' αὐτοῖς. Ἀριστοφάνης, ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ. E

Σῦκον. Ficus. *Dictum eſt hoc nomen quaſi* σύχον τι ὄν. i. Stans quiddam exiſtens. Quod ſtat, nec abiicitur vt groſſus. *i. immatura ficus.* Ὄλυνθος verò *dictus,* παρὰ τὸ ὅλως ἀνθεῖν. i. quòd totis *ſui corporis particulis* floreat, hoc eſt, à prima floris emiſſione idem habeat, & *eandem immaturitatis rationem ſeruet.* N. L. Ficus vel ſola, & *per ſe,* eſt remedium-venena-propulſans. Et caricæ. *i. ficus arida* cum ruta aſſatæ, pariter & cum pulegio ieiunis datæ, *venenis reſiſtunt, eáque propulſant.* Et, Ficúſque e ſu-nigra, *nigra ficus eſt gratiſſima palato, vimque medicam habet.* Esus ficuum ſignificat nugatorum reprehenſiones. *Senarius explicationem inſomnij continens.*

Σῦκον. σύχον τι ὄν, τὸ ἑστηκός, καὶ μὴ ῥιπτόμενον ὡς ὁ ὄλυνθος. ὄλυνθος δὲ, παρὰ τὸ ὅλως ἀνθεῖν, ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. τὸ σῦκον καὶ μόνον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι. καὶ ἰσχάδες σὺν πηγάνῳ ὀπτώμεναι, καὶ νήστεις διδόμεναι ὁμοίως σὺν γλήχωνι. καὶ, σῦκόν τε μελάντερον, γλυκερὸν βρῶσις σύκων, δείκνυσι φλυαρῶν ψόγους. F

A Συκοφαντεῖν. κνίζειν ἐρωτικῶς, οὕτω πλάτων, καὶ μένανδρος.

Συκοφαντεῖν. Amatorio prurìtu laborare. Vel, amatorio prurìtu ſcalpere. Sic Plato *Comicus*, & Menáder.

Συκοφαντεῖν. τὸ ψευδῶς τινος κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρ᾽ ἀθηναίοις, πρώτον ἐξευρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ ἐξάγειν τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθημόνως, οὕτω προσαγορευθῆναι. ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, κἀπιχώρια. ἴδιον γὰρ ἀθη-

B ναίων τὸ συκοφαντεῖν. αἰλιανός. ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ δὴ τούτων νόσοι, καὶ τροφῶν ἀπορίαι τὴν ἱμεραίων κατέσχον.

Συκοφαντεῖν. Calumniatorem-eſſe Calumniari. Falſò aliquem accuſare. Hoc autem *verbum* συκοφαντεῖν dictum eſſe tradunt, planta ficus apud Athenienſes primùm inuenta, & ideo *Athenienſibus* ficus *ex Attica* exportari prohibentibus. Cum enim illi, qui deferebant, *& accuſabant* eos, qui *ficus* exportabant *ab hac delatione ficuum* appellati fuiſſent ſycophantæ *q. d. ficuum-indices, vel ficuum-delatores, & accuſatores eorum, qui ficus exportabant*, accidit, vt & ij qui quomodocunque per odij-ſtudium aliquem accuſant, ita vocentur. Ariſtophanes. Et hæc quidem profectò parua *ſunt* & indigenis familiaria. Proprium enim *erat* Athenienſium, calumniari. Ælianus. Ille verò Deum, negligentiæ criminabatur. Hinc verò morbi, & alimentorum pecunia Himeræorum *agrum* inuaſerunt, *occuparunt, & grauiter preſſerunt*.

Συκοφάντης. λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ ἀττικῇ, τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀνιερωμένας τοῖς θεοῖς, ἐκαρποῦντο. μετὰ δὲ ταῦτα, εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρουν τινές. ἐκεῖθεν οὖν συκοφάνται λέγονται.

Συκοφάντης. Exorta fame in Attica, quidam clã fruebantur ficubus, quę Dijs erant conſecratæ, *ficúſque Dijs conſecratas clàm deuorabant.* Poſtea verò, cùm felix annonæ prouentus fuiſſet, quidam *eos* accuſarunt. Hinc igitur dicti-ſunt ſycophantæ, *qui ficuum ita deuoratarum indices fuerunt, & qui nomen detulerunt, eorum, qui ficus iſtas deuorarant.*

C

Συκοφάντης. ὁ διάβολος. τὸν γὰρ θεὸν ἐσυκοφάντησε, φήσας κεκωλυκέναι τὴν ξύλου τὴν μετάληψιν. καὶ κατὰ τὴν ἰὼβ. μὴ δωρεὰν σέβει ἰὼβ τὸν θεόν; καὶ συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμα συκοφαντῶ, αἰτιατικῇ.

Συκοφάντης. Calumniator *eſt* diabolus. Deum enim calumniatus eſt, quia dixit *illum* prohibuiſſe ligni ſumptionem, *i. quia dixit Deum interdixiſſe ne Adamus comederet de fructu arboris ſcientiæ boni, & mali, quæ arbor erat in Paradiſo. Geneſ. cap. 2. v. 16. 17. & cap. 3. v. 2., &c.* Iobum etiam *calumniatus eſt, quum dixit*, Gratiſne Iobus Deum colit? Et συκοφαντία. calumnia, falſa accuſatio. Et verbum συκοφαντῶ. *quod gaudet* accuſatiuo. calumnior.

Συκοφάσεις. συκοφάντας. ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσεις ἀδίκως.

Συκοφάσεις. Idem eſt ac συκοφάντας. *Et eadẽ eſt vtriuſque nominis etymologia.* Sycophaſos. Sycophantas. Calumniatores. *vt in illo pentametro*, Licebat profectò vincere calumniatores iniuſtè.

D

Συκυαῖσι. φερεκράτης τυραννίδι. ἆρ᾽ ἀράχνι᾽ ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖς κεναῖς; ἐν τῷ ἀράχνη.

Συκυαῖσι, σικύαισι *ſcribendum.* Pherecrates Tyrannide. An *hic ſunt* aranearum telæ quemadmodum in cucurbitis inanibus? *Quære* in voce Ἀράχνη.

Συλλαβών. εἰς νοῦν λαβών. ὁ δὲ πεισίστρατος συλλαβὼν χρησμὸν, ἔφη δέχεσθαι τὸ χρηστήριον.

Συλλαβών. Qui mente comprehendit, *& mente percepit aliquid. Vt*, Piſiſtratus autem, cùm oraculum mente-percepiſſet, *& intellexiſſet*, dixit ſe *libenter* accipere illud oraculum.

Σύλας. τὰς συλλήψεις. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ὁπόταν μὴ σύλαι ὦσιν ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτὸ φησί. σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ φασηλι-

E τῶν, δεδομένων συλῶν φασηλίταις κατὰ ἀθηναίων. ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια; ἀντὶ τοῦ συλλήψεις, σύλας ἔλεγον.

Σύλας. Comprehenſiones. *Spoliationes, direptiones, populationes, prædas, rapinas, comprehendendi, ſpoliandíque iura, vel poteſtas.* Demoſth. in *oratione* de corona. Quum Athenienſibus non ſunt comprehendendi-iura, *quum Athenienſibus maleficos, & iniurios comprehendere non licet.* In ſequentibus verò, quaſi explicans illud *vocabulum* σύλας, dicit. Noſtris ipſorum *bonis* ſpoliati fuimus à Phaſelitis, cùm ſpoliandi-poteſtas Phaſelitis ſit-data contra Athenienſes, *vel, cùm Phaſelitis data-ſit poteſtas Athenienſes comprehendendi, vel ſpoliandi.* Cum enim *Phaſelitæ* reddere nolint *ea*, quæ ceperunt *de noſtris bonis*, quódnam aliud nomen, huiuſmodi *Phaſelitarum facinori* poſſet quis imponere, niſi rapinas alienorum? *Res enim alienas rapiunt, uſque nos ſpoliant.* Pro voce συλλήψεις, dicebant σύλας.

Σύλλας. ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ τοῦ σύλλα τοῦ

F ὑπάτου, ὁ ἐμφύλιος ῥωμαίων ἀνῆφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν, λίβιός φησι, καὶ διόδωρος. ἐξ εὐδίου τοῦ ἀέρος, καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὀξεῖαν ἀποτεινούσης, καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας, ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι. τοὺς δὲ τυῤῥηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους, καὶ μετακόσμησιν

Σύλλας. Sylla. Nomen proprium. Syllæ Conſulis temporibus ciuile Romanorum bellum exarſit. Futurorum verò malorum copiam *quibuſdam* ſignis denuntiatam-fuiſſe tradunt Liuius, & Diodorus. Cùm *enim* aer nullas haberet nubes & cœlum valde ſerenum eſſet, tubæ clangorem auditum eſſe *dicunt*, quæ ſonum acutum, & lugubrem edebat. Omnes autem, qui *talem ſonũ* audiuerant, præ metu de-mentis-ſanitate deturbatos-fuiſſe, *vel, ex mẽtis poteſtate exiſſe.* Tyrrhenos autẽ vates, mutationẽ generis, & Reip. pro-

digium illud ſignificare, pronuntiaſſe. Octo enim hominum genera eſſe, vita, & moribus inter ſe differentia. Vnicuique verò *certum* tempus à Deo præfinitum-eſſe, quod magni anni circuitu abſoluatur. Cùm igitur prior circuitus finiatur, & alter inſtet, aliquod ſignum in terra, vel cœlo moueri admirabile, quod ſtatim manifeſtum fieri *dicebant, hominibus rerum* talium peritis, & homines extitiſſe, qui & moribus aliis, & *alia* vita præditi fuerint, & qui Diis minùs curæ-ſunt, quàm ſuperiores. *l. μέλονται per vnicum λ.* Hæc verò, ſiue ſic, ſiue aliquo alio modo ſe habeât, ſpeculari *in præſentia nolo: ſed ea* prætereo. Sylla Conſul, cùm Epheſo diſceſſiſſet, & Athenas appuliſſet, in illa vrbe tempus aliquod commoratus-eſt. Cùm autem Apelliconis Teij bibliothecam illic deprehendiſſet, *& occupaſſet, totam* ſuſtulit, in qua erant plurimi Ariſtotelis, & Theophraſti libri, qui (vt ait Plutarchus) nunquam vulgo cogniti-fuerant, ſed tunc demum in hominem noticiam venerunt.

ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη διαφέροντα τοῖς βίοις, καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τοῦ γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης, καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς, ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι, ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις, καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι, καὶ θεοῖς ἧττον τῶν προτέρων μέλλονται. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως πῶς ἔχει, σκοπεῖν παρίημι. ὅτι σύλλας ὁ ὕπατος ἀπάρας ἐξ ἐφέσου, προσχώντε ταῖς ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνον τινά. καὶ τὴν ἀπελλικῶντος τοῦ τηΐου καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην, ἀνείλετο, ἐν ᾗ πλεῖστα τῶν ἀριστοτέλους, καὶ θεοφράστου βιβλίων ἦν, οὔποτε τοῖς πολλοῖς, ὥς A B

φησι πλούταρχος, γνωριζόμενα, ἀλλ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γνῶσιν.

Σύλλας. Sylla Conſul facta rerum à ſe geſtarũ conſideratione, *pro, conſideratis rebus à ſe geſtis*, ſe Felicem vocabat. & ſcribebat. Quondam autem Laberia, matrona Romana non obſcura, à tergo Syllam ſequẽs, manum iniecit, & filum ex *ipſius* pallio auulſit. Illo verò conuerſo, *ferunt illam* dixiſſe. Nihil mali *facio ô* Imperator. Sed volo & ego tuæ felicitatis particulam participare. Illum verò *ferunt* illo dicto vehementer delectatum-fuiſſe, & paulo pòſt, eam vxorem duxiſſe, Metalla iam defuncta.

Σύλλας ὁ ὕπατος, ἐπιλογισμὸν τῶν ἑαυτοῦ πράξεων ποιήσας, εὐτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει, καὶ ἔγραφε. καί ποτε λαβερία ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανὴς ἐξόπισθεν τοῦ σύλλου πορευομένη, ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα, καὶ κροκίδα τοῦ ἱματίου σπᾷ τοῦ δὲ, ἐπιστραφέντος, οὐδὲν δεινὸν εἰπεῖν αὐτοκράτωρ. ἀλλὰ βούλομαι κἀγὼ τῆς σῆς μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ, ὑφησθῆναί τε τῷ ῥηθέντι, καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα τῆς μετέλλης ἤδη τεθνηκυίας. C

Συλλαῖος. Syllęus. Nomen proprium. Et Sylęũ, vrbs.

Συλλαῖος. ὄνομα κύριον. καὶ σύλαιον, πόλις.

Συλλέγω. Accuſatiuo. Colligo.

Συλλέγω. αἰτιατικῇ. D

Συλλήβδην. Collectim. Comprehẽſim. Confertim. Simul. Strictim. Succinctè. Breuiter. *Vt paucis rem totam complectar, & expediam. Ariſtoph. in Pluto. pag. 55 v. 6.* Quia bona, vt rem totam paucis complectar omnia tibi fero. De iis, qui felicitatem *alicui* pollicentur. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 193. ad. 9. vno faſce complecti.*

Συλλήβδην. συλλαβών. ἀθρόως. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

Συλλήπτορα. Coadiutorem. Auxiliatorem.

Συλλήπτορα. βοηθόν.

Σύλλιον. Syllium, vrbs prope Siden.

Σύλλιον. πόλις, πλησίον σίδης.

Συλλογή. Collectio Collectura. Nomẽ magiſtratus.

Συλλογή. ὄνομα ἀρχῆς.

Συλλογιμαῖα. Collecticia. Collectanea.

Συλλογιμαῖα.

Συλλογισμός. Syllogiſmus. Ratiocinatio. Ipſo nomine ſyllogiſmus compoſitionem quandam *verborum* ſignificare videtur, vt & ὁ σύμψηφος ψήφων. i. Ille, qui ſuffragiorum eorundem eſt particeps. *q. d. Aſſenſor ſententiarum.* Syllogiſmus autem eſt inſtrumentum ad aliquid declarandum, quod non videtur eſſe notum: *at obſcurum*, per nota quædam, & clara. Quoniam autem omne inſtrumentum *eſt* vtile, ergo & ſyllogiſmus *eſt* vtilis. Omne verò inſtrumentum, quod ſuum vſum non pręſtat, *de medio* tollitur. Syllogiſmus autem eſt propoſitio cum concluſione.

Συλλογισμός. ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα ἔοικε σημαίνειν. ὥσπερ καὶ ὁ σύμψηφος ψήφων. ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμὸς, πρὸς τὸ φανερόν τι ποιῆσαι μὴ δοκοῦν εἶναι γνώριμον διά τινων γνωρίμων τε, καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος. πᾶν δὲ ὄργανον, ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτοῦ παρέχεται, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμὸς, πρότασις μετὰ συμπεράσματος. E

Σύλλογος. Collectio. Congregatio. Cœtus. Popularis verò *domeſticúſque* cœtus eſt inexpugnabilis.

Σύλλογος. ἄθροισις. ἐνδημῶν δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται. F

Συλλογισμός *l.* συλλοχισμός. Syllochiſmus *eſt*, quum primo manipulo alius manipulus adiungitur, *l.* λόχῳ, *&* λόχος, vt manipuli ductor manipuli-ductori, & caudæ-dux caudę-duci, & interiectis *ordinibus*, qui-ſunt-in-iiſdem-iugis, aſſiſtat.

Συλλογισμός. ἐπὰν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ. ὥστε λοχαγὸν, λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοῖς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Συλόνυχας. In epigrammate. Et ſtrigilem coniugem reſpuit, & pinguedinem-ſecantes gladiolos, & vngues

Συλόνυχας. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ψήκτραν ἄκοιτιν ἀπέπτυσε, καὶ λιποκόπους φασγανίδας.

A καὶ τοὺς συλῶντας ὄνυχας.

gues ſpoliantes-vngues. N. L.

Συλοσῶν. συλοσῶντος. ὄνομα κύριον.

Συλοσῶν. Syloſon. Syloſon-is. Nomen proprium.

Συλῶ. αἰτιατικῇ. τὸ συ μακρόν. ἀμφοτέρους ἠχμαν. σεσύληται μὲν ὁ βάκχος, ἐν ἐπιγράμματι.

Συλῶ. Accuſatiuo. Spolio. Syllaba συ eſt longa. In Epigr. Vtrunque ignominia affecit. Spoliatus eſt enim ipſe Bacchus.

Συλοσῶντος χλαμύς. ἐν τῷ χλαμύς.

Συλοσῶντος χλαμύς. Syloſontis chlamys. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 10. Col. 338. ad. 84.* Quære in voce χλαμύς.

Συμμαθεῖν. οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονός. οὐδείς με οἶδε τόπος. ἀλλὰ μάτην περιῆλθον. ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι. εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. σοφοκλῆς. κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος. καὶ συμμαθόντι. συνηθισθέντι. καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κριθῶν.

Συμμαθεῖν. Simul-diſcere. Simul-cognoſcere quod geſtum-eſt. Nullus locus me *docere* nouit, *vbinam ſit Aiax:* ſed fruſtrà circumiui, *vagans huc, & illuc.* Vel τὸ συμμαθεῖν *poſitum eſt pro* διδάξαι *i. docere quemadmodum etiam Euſtath. docet in verbo* μανθάνειν. *Sic & Galli dicunt Apprendre, pro, enſeigner. i. docere. Aliâs, diſcere.* Ad rei quæſitæ noticiam adducere. Sophocles *in Aiace. pag. 52. v. 2.* Nec vllus nouit me docere locus. Et συμμαθόντι. Illi,

B qui didicit, & aſſuefactus-eſt. Vt, Et ille potus ex hordeo *confectus* erat valde gratus *homini iam aſſuefacto.*

Συμμαχία. ἐπιμαχίας διαφέρει. συμμαχία μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν, καὶ φίλον. ἐπιμαχία δὲ, ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μὴν τι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττῃ.

Συμμαχία. Differt ab ἐπιμαχία. Nam συμμαχία quidem, eſt, quum aliquis habet eundem & inimicum, & amicum, quem ille, cui fertur-auxilium. Belli, pugnæque ſocietas. ἐπιμαχία verò, quum quis tantùm ſocio iniuria-affecto fert opem, non etiam iniuriam alteri facientem adiuuat.

C Συμβαλεῖν. διακρῖναι, νοῆσαι, συγκρῖναι. συμβάλλειν δὲ, μεταδιδόναι. κιχρᾶν. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη. ἱμάτια. χρυσίον. ἀργύριον. ἐκπώματα. μόνας μόνοις. οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τὸ γεγονὸς μόνον, ἀντὶ τοῦ νοῆσαι.

Συμβαλεῖν. *Conijcere.* Diiudicare. Animaduertere. *Percipere. Intelligere.* Conferre, *comparare.* συμβάλλειν verò *conferre pecuniam, aut res alias. Aliquem rerum aliquarū participem facere.* Mutuò-dare. *Commodare. Pecuniam, vel aliquid aliud credere, fœnerari. Vt,* Deinde dicebat illas inter ſe, ſolas ſolis corâm nullis teſtibus, *vel, in nullorum teſtium præſentia,* fœnerari veſtes, aurum, argentum, pocula. συμβαλεῖν. *Conijcere, coniecturis aſſequi. Vt,* συμβαλεῖν οὐδεὶς &c. Nullus coniicere poterat id, quod acciderat. συμβαλεῖν, pro, percipere, *intelligere, coniecturis aſſequi.*

Συμβαλόντα. τουτέστι τὸν δανειστὴν. ὁ δὲ, ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν τὸν συμβαλόντα αἰτιασόμενος διαθεῖναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. ἀρριανός. συνέκειτο γὰρ τὸν μὲν, σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα, ποιεῖν τὸ τεταγμένον.

Συμβαλόντα. *Sic appellant eum, qui pecuniæ ſummam aliquam contulit, quam licui dedit.* Hoc eſt, illum, qui fœneratus eſt. *Fœneratorem. Creditorem.* Vt, Ille verò ad

D Reginam iuit, fœneratorem accuſaturus, & *ipſam* oraturus, *vt* ſibi *in rebus* iuſtis opem-ferret. Arrhianus. Conuenerat enim *inter eos, vt* alter quidem, *illum contractum* obſignaret, alter verò, qui *pecuniam ei* fœneratus-erat, faceret id, quod conſtitutum fuerat, *vel, faceret imperata.*

NOTAE.

Διαθεῖναι.] Fortaſſe præſtaret, vt ſenſus, & legitima conſtructio videtur flagitare, dicere, καὶ διαθεῖναι. Hanc lectionem ſequor.

Σύμβαμα. κατὰ γραμματικοὺς πρόθεσις, ἐξ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον, ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δὲ, πρότασις ἐξ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον, ἰωάννῃ μέλει. φήσας γὰρ ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἄλλου ἐχρῄζει. εἰπὼν δὲ, ἰωάννῃ μέλει, περὶ τίνος παρέλειπεν εἰπεῖν.

E Σύμβαμα. Symbama. Secundùm Grammaticos *eſt* propoſitio *conſtans* ex nomine, & verbo, perfectam ſententiam faciens *& explicans.* Vt, Ioannes ambulat. Paraſymbama verò, propoſitio ex nomine, & verbo non integram ſententiā faciens, *ac explicans.* Vt, Ioanni curæ-eſt. Qui enim dixit, Ioannes ambulat, nulla alia *orationis parte ad abſoluendam ſententiam* indiget. Qui verò dixit, Ioanni curæ-eſt, ille præterijt, quod erat dicendum, de quonam *hoc ſit intelligendum, & quiſnam ille ſit, qui Ioanni cura eſt.*

Συμβάς. συμφωνήσας. πεισθείς. τραϊανὸς δὲ μὴ συμβὰς τοῖς ὁμολογίαις, ἐν παρασκευῇ ἦν.

Συμβάς. Qui-conſenſit, Perſuaſus. Aſſenſus. Vt, Traianus verò conditionibus illis non aſſenſus, *nec eas probans, nec ijs contentus,* in apparatu erat *occupatus.*

F Σύμβασις. φιλία. συντυχία. καταλλαγή. σύμβασις δὲ φίλων κατὰ τὸ αὐτὸ γενομένη ἔδοξε, ἢ ὑπ' ἀνάγκης συγχωρηθεῖσαν βεβαιοτέρα.

Σύμβασις. *Compoſitio.* Amicitia. *Concurſus.* Congreſſus. *Conſortium.* Reconciliatio. *Pax.* Vt, Amicorum verò compoſitio, *pax, reconciliatio* eodem modo, *& amicè* facta, *eſt* firmior compoſitione, quæ per neceſſitatem, *& per vim* fit.

Συμβατηρίοις. εἰρηνικοῖς, φιλικοῖς, βούλομαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις.

Συμβατηρίοις. Pacifici. Pacati. Amici. *Ad compoſitionem, ad reconciliationem, ad pacem facientes, apti, commodi.* Vt, Cum ipſis colloqui volo pacatis, *& amicis verbis.*

Συμβαίνει. Similis-eſt. Aſſimilatur. Conſentit. Vt, Hoc oportet ſpectare, an facta verbis reſpondeant, *& an dicta cum factis conſentiant.*

Συμβαίνοντα. Conſentientia. *Concurrentia in vnum, coeuntia, coagmentata, conuenientia.* συμβαίνειν dicimus, vt artifices *fabrique murarij* dicunt quadratos lapides in muris, & pyramidibus conuenire, *id eſt*, certa poſitione, *certáque collocatione componi, &* inter-ſe coagmẽtari.

Συμβαίνουσι. Coadiuuant, *adiuuant. Conueniunt.* Conſentiunt. Vt, Et oracula *cætera*, & Pythicum, conſentiunt. Et, Nam & alia quædam peragebantur, magiſtratus grauitati non conuenientia, pro, congruẽtia.

Συμβεβηκός. Accidens. Quod accedit, & recedit, ſine ſubiecti interitu. Quomodo hectica febris, cùm ſine dubio ſit per accidens, corrumpit, *& occidit* corpus? Aiunt *corpus* ſolui propter ea, quæ aſſiduè dicũtur *ipſum infeſtare.* Poteſt enim dici, febrim non eſſe accidens, imò ne alterationem quidem ſubiecti: ſed calorem contra naturam, qui compagem animalis diſſoluit.

Συμβῆναι. Conſentire. Compoſitionem-facere. Vt, Illi verò Regem rogabant, vt cum Gabiis compoſitionem-faceret, quibus conditionibus Gabij iuſtum-eſſe-cenſerẽt *compoſitionẽ fieri. Vel, quib. cond. Gabij vellet.*

Συμβιβάζων. Colloquens. Docens. *Componens, coniungens, committens, coagmentans.*

Συμβίβασιν. Compoſitionem. Pactionem. Concordiam. Vt, In compoſitionem, & pactionem de re aliqua venire.

Συμβιβῶ. *Pro* συμβιβάσω. Docebo. Præficiam. Intelligere-faciam. *Componam. Coagmentabo.*

Συμβιωτής. *Vel* συμβιωτικός. Conuictor. Qui-cũ-aliquo-viuit. Et συμβιοτεύω. q. d. conuiuo. Cum-aliquo-viuo.

Συμβλητά. Comparationem-admittentia. *Quæ comparari inter ſe, vel cum aliis, poſſunt.* Et quæ *per coniecturas* cognoſci poſſunt. Et συμβλητῇ. *Rei, quæ per coniecturas* cognoſci poteſt. Vt, Conſilio præſtantiore, *quàm humano, conſilio diuino*, & quod humana prudentia nullo-modo cognoſci, *vel, conijci* poteſt, Alpheo quodam modo defuncto, *N. L.*

Σύμβολα. Signa. Menſuræ. Vt, Hominem eſſe mortalem, *vel* ante mortem, ſigna *ſunt* ipſæ pelliceæ tunicæ. Si quod ſignum extitiſſet, decreta perficiebant. *& ad finem perducebant.* Si terræmotus factus-fuiſſet, aut inuſitatus ignis *arſiſſet*, aut muſtela diſcurriſſet, aut aliquid huiuſmodi *accidiſſet.*

Σύμβολα. Pactiones, quas inter-ſe ciuitates *pepigerunt, & ſuis* ciuibus propoſuerunt, ſtatuentes, vt *aliis* præſtent ea quæ iuſta ſunt, & *ab iis viciſſim* impetrent, *quod æquum eſt.* Sæpius in ſeptima Philippica Demoſthenes *hoc vocabulum habet.*

Συμβόλαιον. Tabula-contractuum. *Tabula, in qua contractus, pacta, & conuenta ſcribuntur. Ipſe contractus. Ipſa pacta, & conuenta.*

Συμβόλαιον *Vel* σύμβολον. Symbolum. Signũ, quod Iudices in Dicaſterium ingredientes accipiebãt. Deinde hoc dato *illis, à quibus id acceperant, etiam ſtipendium* iudiciale accipiebant. Erant autem decem numero *Dicaſteria iudiciis exercendis deſtinata, quæ nomen habebant impoſitum à literis alphabeti, initio facto* ab A. vſque K. *i. ab vno, vſque ad* 10. *Nam ſingulis Dicaſteriis erat inſcripta vna de literis. Quare primum vocabatur Alpha, ſecundum, Beta, tertium, Gamma. & ita deinceps, vſque ad K, quod decimum ſignificabat. In hæc autem Iudices ingrediebantur, ſui dicaſterij* ſignum accipientes, deinde propinqui ſeſſuri. Quære in voce Βακτηρία.

Συμβαίνει. ἔοικεν. ὁμοιοῦται. συμφωνεῖ. A
τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

Συμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι, καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ θέσει.

Συμβαίνουσι. συμπράττουσι. συμφωνοῦσι. χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ πυθικόν. ἀλλα τε γάρ τινα οὐ συμβαίνοντα τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ διεπράττετο. αἰτὶ τοῦ ἁρμόζοντα. B

Συμβεβηκός. ὃ γίνεται, καὶ ἀπογίνεται, χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. πῶς ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς καίτοι συμβεβηκὸς ἀναμφίβολος ὢν φθείρει τὸ σῶμα; ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαί φασιν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετὸς, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλοίωσις τοῦ ὑποκειμένου. ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἁρμονίας τοῦ ζώου.

Συμβῆναι. συμφωνῆσαι. οἱ δὲ, ἠξίουν τὸν βασιλέα ἐφ' ᾧ συμβῆναι γαβίοις, ἐφ' οἷς ἂν δικαιῶσι γάβιοι. C

Συμβιβάζων. συλλαλῶν. διδάσκων.

Συμβίβασιν. εἰς συμβίβασιν, καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβῶ. διδάξω. ἐπιστήσω. νοῆσαι ποιήσω.

Συμβιωτής. καὶ συμβιοτεύω.

Συμβλητά. σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα. καὶ τὰ D
δυνάμενα γνωσθῆναι. καὶ συμβλητῇ. δυναμένῃ ἐπιγνωσθῆναι. βουλῇ κρείττονι, καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ, οὐδαμῶς συμβλητῇ, τρόπον τινὰ τοῦ ἀλφειοῦ ἀποθανόντος.

Σύμβολα. σημεῖα. μέτρα. οἷον σημεῖον τοῦ φθαρτὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου, οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. εἰ γένοιτό τι σύμβολον ἐπετέλουν τὰ δόξαντα. σεισμὸς εἰ γένοιτο, ἢ E
πῦρ ἀπότροπον. ἢ διαΐξειε γαλῆ. ἤ τι τοιοῦτον.

Σύμβολα. τὰς συνθήκας. ἃς ἂν πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις θῶνται, τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι, καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ' φιλιππικῷ δημοσθένης.

Συμβόλαιον. τὸ γραμματεῖον.

Συμβόλαιον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α ἕως F
τοῦ κ τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεζόμενοι. ζήτει ἐν τῷ βακτηρία.

A N O T Æ.

Συμβόλαιον.]Legendum videtur Σύμβολον,vt patet ex Ariſtophanis Pluto.pag.15.v.17.
Ἐν τῇ σορῷ σοι μὴ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζῃ. Vide Schol.annot.16.Et pag.16.v.1.
Σὺ δ' οὐ βαδίζεις. ὁ δὲ χάρων ξύμβολον δίδωσι. Conſule Schol.annot.17.
Apud Sophoclem tamen in Philoctete.pag.415.v.9.τὸ συμβόλαιον legitur,pro ζύμβολον,& σημεῖον. Quare nihil temere mutandum.

Σύμβολον.οἰώνισμα.σημεῖον.μάντευμα.λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς,

Σύμβολον.Symbolum.Augurium. Omen.Signum. Vaticinium. Dicitur autem etiam maſculeo-genere *σύμβολος,vt patet ex duobus ſequentibus ſenariis,in quorum priore dicitur ὁ σύμβολος.*

B Ὁ σύμβολος δὲ μελάμποδος,ἢ πόλληπος ἐδεῖτο·

Hoc autem ſignum Melampode,vel Pollete interprete *indigebat.*

Οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.

Iſti enim erant vaticiniorum periti.

Σύμβολον.περὶ βίωνος τοῦ πατρός.ἔχων δὲ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον.μήτηρ δὲ οἵαν ὁ τοιοῦτος γήμαι ἀπ' οἰκήματος.

Σύμβολον.Signum De patre Bionis *ſequentia dicuntur. Nam Diogenes Laertius in Bionis vita. pag.156. & 157. Bionem ipſum de ſe,& patre ſuo loquentem ſic introducit,Pater meus erat genere Boryſthenites,*habens non faciem:ſed in facie ſyngrapham.*i.ſcripturam*, crudelitatis herilis ſymbolum.*ſignum,indicium,argumentum.*Mater verò *mea fuit talis*, qualem huiuſmodi homo ex proſtibulo,*vel ex lupanari mulierem eductam* ducere-poſſit.

Συμβηλεύω.δοτικῇ.

Συμβουλεύω. Datiuo. Conſulo.Conſilium-do.Suadeo.

C Συμβραβεύσω.συνδιοικήσω.

Συμβραβεύσω.Simul-adminiſtrabo.

Συμεὼν.ὁ θαυμαστὸς.περὶ οὗ οἱ ἐν αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τὸ ξένον, πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπίνησεν, ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. εἶτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὸ ἄτυφον, πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγίνετο.

Συμεὼν.Symeon.Mirabilis ille *vir*. De quo Ægyptij monachi, cùm intellexiſſent eum in columna ſtare, conqueſti de illo peregrino, *& rem inſolitam auerſati,*(Ille enim primus hoc fecit) excommunicationem ipſi miſerunt, *eúmque ex ſuo cœtu excluſerunt.* Poſtea verò cognita illius viri vita, & animi-demiſſione,*quæ ab omni faſtu erat aliena,* rurſus eum in ſuum cœtum receperunt. Marcianus verò Imperator, *hominis* priuati habitu *ſæpius* ad ipſum clàm acceſſit.

D Συμμετρία. ὁμώνυμον. ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον.σύμμετρα γὰρ,τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα. καὶ τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ,καὶ ἀρκοῦντα,ἢ κατὰ τὸ πλῆθος, ἢ κατὰ τὸ μέγεθος.ἢ κατὰ ποιότητα,καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

Συμμετρία.Symmetria. q.d Commenſuratio. *Vocabulum eſt* homonymum.*i.æquiuocum*, vt & τὸ σύμμετρον. q.d.commenſum, vel commenſuratum. Symmetra enim *ſunt*, quæ eâdem menſurâ metimur,& quę cuique conueniunt, & ſufficiunt, vel multitudine, vel magnitudine, vel qualitate, & quæ ſecundùm facultates proportionem habent.

Σύμμικος.

Σύμμικος. Summicus, *Videtur viri nomen. At σύμμικτος. Commixtus,promiſcuus,miſcellaneus.*

Συμμορία.σύνταγμα ἢ φατρία. ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμμορίαι πολλαὶ, καὶ χρόνου μῆκος,τοσοῦτον ἤγειραν ἔργον.

Συμμορία.Munerum-ſocietas. Cœtus.Ordo.Claſſis.Vel Curia. Tribus. Vt,ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμμορίαι. &c.i.Et virorum optimorum cœtus multi, & temporis longitudo,tantum opus excitarunt.

E Συμμορία δημοσθένης κατὰ ἀφόβου. οὐκ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι,καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν χιλίων, καὶ διακοσίων ἀνδρῶν,λέγω τῶν πλουσιωτάτων.ἐκ τούτων τοίνυν οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας.εἴκοσι ὥσπερ εἰσὶν ἑξήκοντα σώματα ἑκάστην ἔχουσαν. ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς πολύευκτον φησίν. εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιε' ἄνδρες. οὐδὲν δὲ

Συμμορία. Claſſis. Demoſthenes in *oratione* contra Aphobum. Non omnis multitudo, vt apud nos,in claſſes Athenis erat diuiſa:ſed ſoli diuites,& qui *pecuniam* conferre poterant ad Reipub.vſus. Demoſthenes etiam in *oratione* de Claſſibus, dicit de mille, & ducentis viris,de ditiſſimis inquam.Ex iſtis igitur exiſtimo faciendas eſſe viginti claſſes,vt nunc ſunt,ita vt ſingulæ *claſſes* habeant 60. corpora.*i.homines* 60. Hyperides verò in *oratione* ad Polyeuctum dicit. In vna quaque claſſe ſunt viri quindecim. Non eſt au-

F θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν δημοσθένης φησὶν ξ' ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν,ὁ δὲ ὑπερίδης ιε'. ἐν γὰρ τῷ κατὰ πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν,γράφων ταυτί. ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι διακονούμενοι τὴν πόλιν σὺν πέντε, καὶ ἓξ τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον,ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι.ἐπεὶ δὲ ταῦ-

tem mirandum, quomodo Demoſthenes quidem dicat *vnam quamque* claſſem habere 60. viros, Hyperides verò,15. Nam in *oratione* contra Paſiclem,cauſam affert, his verbis, Quandiu quidem ditiſſimi *quinque ciues* Rēpub. fallentes, ſimul quinque,& ſex.*i. quini,vel ſeni ſimul* trierarchiam-obeuntes.*i.triremes ſuis ſumptibus inſtruentes* mediocres ſumptus faciebant,

iſti quieſcebant, *nec vllis grauioribus ſumptibus grauabātur.* Poſtquàm verò Demoſthenes hæc animaduertit, leges tulit, vt trecenti *locupletiſſimi ciues*, trierarchiæ munere-fungerentur, *ſuiſque ſumptibus triremes inſtruerent, & trierarchi eſſent.* Et hoc modo trierarchiæ graues euaſerunt. Quòd autem etiam ciuitate-donati, *& adſcriptici ciues* in iſtas claſſes reciperentur, *ac in earum albo nomina ipſorum inſcriberentur*, declarauit Hyperides in *oratione* contra Polyeuctum. Symmoritæ verò, *q.d. Claſſici*, dicuntur illi, qui ſunt eiuſdem ſymmoriæ, *ſiue claſſis eiuſdem* participes. Athenienſes autem in claſſes primùm diſtributi-fuerunt, Nauſinico Archonte, vt *ait* Philochorus,

Σύμπαν. Vniuerſum. Quod Mundum vocamus. Vt, τὸ σ.τ. Hoc vniuerſum. Hæc rerum vniuerſitas.

Συμπαραινέσας ἔχω. Pro συμπαρῄνεσα. Collaudaui.

Συμπαρεπόμενον. Simul-ſequens. Comitans.

Συμπάσχω. Datiuo. q.d. Compatior. Condoleſco. Commiſereſco. Eâdem-affectione-commoueor.

Συμπαίστορα. Colluſorem. Colludentem, *Cum aliquo ludentem. Epigram. lib. 6 pag. 420. epigr. 45.* Pani quidem, recens-partam capellam colludentem cum matre. *i. tenellam, & adhuc cum matre ludentem.*

Συμπίνω. Datiuo. Compoto. Cum aliquo poto.

Συμπίπτειν. Concurrere. Confligere. Pugnam committere. Vt, Illi verò, ipſos armabant, & in prælio concurrere iubebant.

Συμπλάττεται. *Confingitur. Vel confingit, comminiſcitur,* mentitur.

Συμποδίζω. Accuſatiuo. Vincio. Colligo, id eſt ſimul ligo. Pedes-alicuius-ſimul-ligo.

Συμποδίσας. Qui-colligauit. Qui-pedes-ligauit. Ariſtophanes *in Ranis pag. 188. v. 12. 13. 14. 15.*

--Compunctos ipſos,
Et pedibus-colligatis,
Cum Adimanto Leucolophi filio
Sub terram celeriter amandabo.

Συμπόσιον. Sympoſium. Compotatio. Conuiuium. Quære in voce Ἀθηναῖος, de iis, qui magno-animo *magnificè, ſplendidéque* vili-ſunt conuiuia-celebraſſe, *vel, conuiuiis aliquos excepiſſe.*

Συμπότης. Compotor. Qui cum aliquo potat. *Hæc, vt vides, ita ſunt diſtinguenda.*

Συμπράκτωρ ὁδοῦ. ἀκόλουθος. q.d. Confector viæ. Viæ comes. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 154. v. 13.* Neque nuntius vllus, neque comes viæ.

Συμπράττω. Datiuo. Cum-aliquo-aliquid-facio. Adiuuo.

Σύμπτωμα. Symptoma. Caſus.

Σύμπτωσις. Concurſus. *Congreſſus. Conflictus.* Commixtio ex duabus partibus facta. Vt, illi verò, ſimili propoſito, ſimilem fecerunt impreſſionem. Facto autem impetuoſo concurſu ab vtroque, ambo quidem aberrarunt alter ab altero, equos verò ſuis haſtis mutuò vulnerarunt.

Συμφανές. Conſpicuum. Clarum. Manifeſtum. Vt, Victoria verò ipſis erat manifeſta, & confeſſa.

Συμφέρεται. Congruit. Conuenit. Conſonat. Conſentit. Concors-eſt. συμφέρεσθαι *ſumitur* etiam pro prælium committere. Confligere. Vt, Sempronius autē cum Annibale confligit. In prælio verò ſuperatus, *vel, ſed inferior prælio*, multos de ſuis amiſit. συμφέρεσθαι, conſentire, contrarium eſt verbo διαφέρεσθαι, diſſenti-

τα κατὰ δὲ Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν. καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης, ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμορῖται δέ εἰσιν, οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. A

B

Σύμπαν. ὃ λέγομεν κόσμον. τὸ σύμπαν τόδε.

Συμπαραινέσας ἔχω. ἀντὶ τοῦ παρῄνεσα.

Συμπαρεπόμενον. συνακολουθῶν.

Συμπάσχω. δοτικῇ.

Συμπαίστορα. συμπαίζοντα. Πανὶ μὲν, ἀρτίτοκον χίμαιρον, συμπαίστορα μητρός.

Συμπίνω. δοτικῇ. C

Συμπίπτειν. μάχην συνάπτειν. οἱ δὲ, ὥπλιζον αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευον ἐς μάχην συμπίπτειν.

Συμπλάττεται. ψεύδεται.

Συμποδίζω. αἰτιατικῇ.

Συμποδίσας. συνδήσας τοὺς πόδας. Ἀριστοφάνης.

--Στίξας αὐτοὺς, D
Καὶ συμποδίσας
Μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου,
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

Συμπόσιον. ζήτει ἐν τῷ Ἀθηναῖος περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως ἑστιᾶν.

Συμπότης.

Συμπράκτωρ. ὁδοῦ ἀκόλουθος. οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ. E

Συμπράττω. δοτικῇ.

Σύμπτωμα. συμβεβηκός.

Σύμπτωσις. συμβολή. σύμμιξις, ἐκ δύο μερῶν γινομένη. οἱ δὲ, ἐκ παραπλησίας προθέσεως, ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν ἥμαρτον ἀμφότεροι. τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς δόρασι πῖς ἀλλήλων.

Συμφανές. δῆλον. φανερόν. καὶ συμφανὲς ἦν αὐτοῖς. καὶ ὡμολογημένον τὸ νικᾶν. F

Συμφέρεται. συναρμόττει.

Συμφωνεῖ. ὁμονοεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην. Σεμπρώνιος δὲ Ἀννίβα συμφέρεται. ἐλαττωθεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην, πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε. τὸ συμφέρεσθαι, ἐναντίον

re, &c

A πρὸς τὸ διαφέρεσθαι, καὶ τὸ συμφωνεῖν, πρὸς τὸ διαφωνεῖν. καὶ τὸ διαγορεύειν, καὶ τὸ συναγορεύειν.

re, & συμφωνεῖν, conſonare, *conſonum eſſe, concordare, concordem eſſe, contrariũ eſt* verbo διαφωνεῖν, diſcrepare, diſcordare, diſſidere. Et διαγορεύειν, diſputare, interd cere, vetare, & verbis alicui quodammodo repugnare, contrarium eſt verbo συναγορεύειν, q. d. cum aliquo dicere. i. aliquem verbis adiuuare, in iudicio defendere, alicui patrocinari.

NOTÆ.

Συμφωνεῖν.] Hoc pertinet ad interpretationem præcedentis verbi συμφέρεται. Quare non eſt nouum verbi principium. Hic perperam diſiuncta ſunt, quæ coniungenda erant. Suprà verò, in voce Συμπότης, contrà factum. Nam coniuncta ſunt, quæ tamen diſiungenda ſunt, vt ſuo loco demonſtratum. Hic error apud Suidam eſt frequens.

B

Συμφέρον. ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τὰ τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων, ὠφελούμεθα.

Συμφέρον. Bonum. Vtile. Quod nobis conducit. Dicitur autem συμφέρον, quia fert ea, quibus, ſi contingant, *& fiant*, iuuamur.

Σύμφημι. συναινῶ. ταυτὰ σοι λέγω.

Σύμφημι. Collaudo. Comprobo. Conſentio. Idem dico, quod tu. Tecum idem dico.

Συμφορά. ἀτυχία. κακῶν συντυχία.

Συμφορά. Calamitas. Infortunium. Malorum euentus. Res aduerſæ, quæ nobis accidunt.

Συμφορά. τῶν μέσων ἐστί. διὸ λέγει Σιμωνίδης. πῖνε πῖνε ἐπὶ συμφορᾷ. οἱ δὲ, λέγουσι πῖνε πῖνε ἐπ' ἐσθλοῖς. δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ, καὶ τὸ κακὸν,

C καὶ τὸ καλόν. διὸ λέγει. ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. καὶ τοῦτο εἰπὼν οὐκ εἴασεν ἐπὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. Σοφοκλῆς δέ φησιν ἔν τε συμφοραῖς βίου προὔχοντα κρίνοντες, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. ἐν αὐτῆς.

Συμφορά. Nomen eſt mediæ ſignificationis. *Nam & in bonam, & in malam partem accipitur, & tam pro bono, quàm pro malo rerum euentu ſumitur.* Ideo dicit Simonides, *vt extat apud Ariſtoph. in Equitibus. pag. 212. v. 1. ſchol. annot. 1.* Bibe, bibe propter euentus, *rerúmque ſucceſſus.* Quidam autem dicunt, Bibe, bibe propter bonos *rerum ſucceſſus.* Nam συμφορὰ & malum, & bonum *rerum euentũ, & felicem, & infelicẽ ſucceſſum* ſignificat. Quamobrem dicit *Ariſtoph. in Equitibus. pag. 227. v. 1.* Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν. Propter euentus bonos. *propter felices rerum ſucceſſus.* Hoc autem dicto *& addito illo nomine* ἀγαθαῖσιν, *hanc vocem* de malo intelligi non ſiuit *i. effecit, ne quis eam acciperet in malam partem, ſcilicet pro rebus aduerſis. Vide ſchol. annot. 1.* Sophocles verò *in Oedipo Tyranno pag. 149. F.* dicit, Hominúmque *te* primum & in caſibus vitæ Iudicantes. Pro, *variis* in caſibus ad vitam-pertinentibus. *In variis rebus, quæ mortalibus in hac vita ſolent accidere.* Et rurſus, *Ariſtoph. in Acharnenſib. pag. 307. v. 11. & 12. Lamachum ducem hæc dicentem introducit,*

D Ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν,
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

O caſum miſerum meorum malorum!
Heu, heu vulnerum graues-dolores-afferentium causâ.

Συμφορά, καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορά. Πισίδης. ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συρμάδων περὶ χιόνος.

συμφορὰ etiam *dicitur* impetus, quo quis ſimul in aliquem fertur. Impetuoſa impreſſio, quæ ſimul fit in aliquem. Piſides. Propter immoderatam, *ac* impetuoſam impreſſionem ſyrmadum. *i. niuis floccorum, qui cœlitus cadentes videntur alij ab aliis trahi, propter frequentem, & contiguum eorum caſum. Illic enim agitur* de niue.

NOTÆ.

Σιμωνίδης.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 212. v. 1.
Ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

E Schol. annot. 1. Ἄσαιμι.] τότε γάρ φησιν, ἐπᾴδοιμί σοι τὸ τοῦ Σιμωνίδου μέλος. & cæt.

Ἔν τε συμφοραῖς βίου] Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 149. F.
Ἀνδρῶν τε πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
Κρίνοντες, ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς. Schol. συμφοραῖς. ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις.

Συμφράδμονες. σύμβουλοι.

Συμφράδμονες. Conſiliarij. Conſultores.

Συμφυλετῶν. ὁμοεθνῶν. συγγενῶν.

Συμφυλετῶν. Contribulium. Gẽtilium. Cognatorũ.

Συμφυεῖς. συγγενεῖς.

Συμφυεῖς. Cognati.

Συμφύρεται. δοτικῇ. συμμίγνυται. συναπακρᾶται. συμμιαίνεται.

Συμφύρεται. Datiuo. Commiſcetur. Simul-miſcetur. Contemperatur. *l.* συναπακρᾶται. Commaculatur. Conſpurcatur.

Συμψήσας. συντρίψας. Ἡρόδοτος. τῶν τις ἱ-

F ρῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δέ μιν συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. καὶ Ἰάμβλιχος. βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς, συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀνενόστησαν.

Συμψήσας. Qui-contriuit. *Qui magno impetu contorſit, ſecúmque traxit. Vide Lex. Ion. in* Συμψάω. Herodotus *lib. 1. pag. 48. l. 40.* Quidam ex ſacris equis albis per ferociam in fluuium ingreſſus, *ipſum* tranſire conabatur. Ille verò, ipſum conterens, *conturbans, comprimens, contorquens,* ſubmerſum abſportauit. Et Iamblichus. Vrinatores autem per-vim-natare-conantes fluuius ille conturbatos, *& contortos* in-imas-partes detulit, nec amplius redierunt.

Συμψῆσαι. Conterere. *Confundere alicuius veſtigia, vt non appareant ampliùs Delere.* Ariſtophanes Nubibus. *pag.* 108. *v.* 13. *&* 14. *dicit, pueros, qui Pædotribas olim adibãt,*

Deinde rurſus, iterum, denuò ſurgentes conturbaſſe-veſtigia, & prouidè cauiſſe,

Simulachrum amatoribus pubertatis ne relinquerent vllum.

Abſtergebant enim locum, in quo ſederant, ne quod ſignum ſuæ pubertatis relinquerent amatoribus.

Συμψῆσαι. συντρίψαι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. A

Εἶτ' αὖ, πάλιν, αὖθις, ἀνισαμένους συμψῆσαι, καὶ προνοῆσαι

Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν γε.

κατέψων γὰρ τὸν τόπον, ὅπου ἐκάθηντο, ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

Σύμψηφα. Conſona. *Conſentientia. Suffragatoria. Quæ ſunt eiuſdem ſententiæ.*

Σύμψηφα. σύμφωνα.

Συμηθείς. l. Συμψηθείς. *vt Heſych.* Læſus. Vulneratus. *Confuſus, conturbatus, contritus, deletus.*

Συμηθείς. βλαβείς. τρωθείς. B

Συναγείρων. Cõgregans. Cõnectẽs. *Colligens.* Cogẽs.

Συναγείρων. συνάπτων. συνάγων.

Συναγηγερμένοι. Congregati. Collecti. Coacti.

Συναγηγερμένοι. συνηγμένοι.

Συνάγω. Accuſatiuo. Congrego. Colligo. Cogo.

Συνάγω. αἰτιατικῇ. συναθροίζω.

Συνάγκεια. Conuallis. Locus arboribus conſitus.

Συνάγκεια. ὁ σύνδενδρος τόπος.

Συναγομένων. Contractorum. Coarctatorum. Anguſtiis preſſorum. In-anguſtias-redactorũ. Vt, Carthaginienſibus fame contractis, *& in anguſtias redactis*, propter multitudinem hominum in vrbe concluſorum. Hoc eſt, concludebantur, & cogebantur, *coarctabantur, & anguſtiis premebantur.* Et, In hoc enim *loco* frumenti-inopia, & *rerum* neceſſariarum penuria contrahebantur *i. grauiter premebantur*, adeò vt de impediẽda obſidione cõſultarent. συνήγοντο, *cogebantur, coarctabantur*, hoc eſt, cõcludebãtur, *concluſi premebãtur.*

Συναγομένων. στενοχωρουμένων. συναγομένων δὲ λιμῷ τῶν καρχηδονίων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων αὐδρῶν ἐν τῇ πόλει. τουτέστι, συνεκλείοντο, καὶ συνήγοντο. ἐν γὰρ τούτῳ συνῆγον σιτοδείᾳ, καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, ὥστε βουλεύεσθαι περὶ τοῦ κωλύειν τὴν πολιορκίαν. τουτέστι, συνεκλείοντο. C

Συναγορεύειν Idem ac συνηγορεῖν. Pro aliquo dicere. Alicui patrocinari. *q. d. Cum aliquo dicere, eiúſque cauſam agere, & dicendo tueri.*

Συναγορεύειν. συνηγορεῖν, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συναγωνίζομαι. Datiuo. Concerto. In-certamine-iuuo. Certaminis ſum-ſocius.

Συναγωνίζομαι. δοτικῇ.

Συναγυρμός. Commendatio. Nullum ignominia notandum cenſebat, propter ſuæ ſcientiæ commendationem. *i. qui ſuam ſcientiam commendaret, & laudaret.*

Συναγυρμός. οὐδένα ἠξίου ἀτιμάζειν διὰ τὸν συναγυρμὸν τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης. D

Hoc vocabulum συναγυρμός, *quod in Lexicis non reperitur, videtur ductum ab illis, quos Græci vocant* ἀγύρτας, *Latini verò, circulatores, & circunforaneos appellant, qui circumeunt fora, venditantes aliquid, quod multis laudibus extollunt, vt faciliùs vendant. Infrà tamen in voce* Συνεσαρὶς, *legitur* τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης. *i. veræ ſcientiæ. Vide locum.* Et συναγυρμὸς ibi ſumitur pro collectione.

Συναδικῶ. Datiuo. Aliquem in iniuria alicui facienda adiuuo. Iniuriæ-ſocius-ſum.

Συναδικῶ. δοτικῇ.

Συνᾴδων. Concinens. Congruens. Concurrens. Conſonans. Conſentiens. Et Σύναδα Synada, metropolis. *Vrbs Phrygiæ. Stephanus.* συνᾷδον verò, genere-neutro per o paruum *ſcribitur.* Concinens. & c. vt antè.

Συνᾴδων. ἁρμόττων. συντρέχων. συμφωνῶν. καὶ σύναδα μητρόπολις. συνᾷδον δὲ, οὐδέτερος.

Σὺν Ἀθηνᾷ. Cum Minerua manus etiam moue. Prouerbium, *quod monet* nõ oportere *nos* Deorũ ſpe. *i. opis diuinæ fiducia fretos,* ſedentes ociari, *vel, ocio indulgere Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 6. *col.* 196. *ad.* 18. *Idem Chil.* 2. *Cent.* 2. *col.* 410. *ad.* 81. *Manum admouenti Fortuna eſt imploranda. Vide infrà,* τὴν χεῖρα προσφέροντα. *& c. Pro* αἰκεῖν, *lego* ἀργεῖν.

Σὺν ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι. ἡ παροιμία ὁμοία τῇ, αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει. E

Dicitur autem hoc præcipuè de mulieribus, quæ operari debent. *Vel, hoc verò maximè pertinet ad mulieres, quibus opus eſt faciendum.* Hoc autem prouerbium *eſt* ſimile illi, *quod in illo ſenario continetur,* Ipſe aliquid nunc faciens, deinde Deos inuoca.

Συναΐδην. Simul-ruẽdo. Vel Simul. Vno-impetu.

Συναΐδην. ὁρμητικῶς, ἢ ὁμοῦ.

Συναλλαγαῖς. Commerciis. Communione. Amicitia. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 149. *F.* ἔντι δαιμόνων ξυναλλαγαῖς. Inque Deorum commerciis. Hoc eſt *in commerciis, quæ cum Diis habes.* In conſuetudine, familiaritate, congreſſibus, & colloquiis cum numine-diuino, vt Deorum mentem coniicias. Et rurſus. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 191. *F.* Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; δηλονότι τέθνηκεν; Vtrum dolis, an morbi commercio *ſublatus obiit?*

Συναλλαγαῖς. κοινωνίαις. φιλίαις. σοφοκλῆς. ἔντι δαιμόνων συναλλαγαῖς. τουτέστι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις, καὶ ὁμιλίαις, στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις. πότερα δόλοισι τέθνηκεν, ἢ νόσου συναλλαγῇ;

Συναλγῶ. Datiuo. Cõdoleo. Cõdoleſco. Cõmiſereſco.

Συναλγῶ. δοτικῇ.

Συναυλί-

A Συναυλίσας. συνάξας. συναθροίσας.

Συναυλίσας. Qui-coegit. Qui-collegit. Qui-congregauit.

Συναυλισθείσης. συναχθείσης. συναυλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημοῦντες αὐτὸν, ἠπείλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῇ ὑπεναντίων.

Συναυλισθείσης. Coactâ. Collectâ. Congregatâ *Et* *συναυλισθέντες. Coacti Collecti. Congregati. Vt,* Ergo belli-ſocij congregati, ipſum maledictis-inſectantes minabantur fore, vt ſe hoſtium partibus adiungerent.

Συναλοιφή.

Συναλοιφή. Synalœphe. Vocalium-cõmixtio. Duarum, vel plurium vocalium, aut ſyllabarũ in vnã contractio. *Vide Magnum Etymol. in Indice, in voce συναλοιφή.*

Συναλωνιάζειν. καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους, ἑορτὴν ἦγον, καὶ θυσίας ἐποίουν.

Συναλωνιάζειν. συναλίζειν ἐν ταῖς ἅλωσι. *In areis congregare.* Quotannis in ipſo æſtatis vigore, feſtum celebrabant, & ſacrificia faciebant. *Quum autem populus in a-*

B *reis congregabatur, vt hoc feſtum celebraret, & ſacrificia faceret, hoc dicebant συναλωνιάζειν.*

Συνάμα. ἐπίρρημα, συνάμα ἐπισκόποις χειροτονήσας αὐτόν.

Συνάμα. Aduerbium *compoſitum ex prępoſitione σὺν, cum, & ex aduerbio ἅμα,* ſimul, vnà. *Quæ duæ partes orationis idem ſignificant in hoc aduerbio. Theocritus Idyllio 25. v. 126. Τοὶ δέ σι συνάμ' ἐστιχόωντο. tauri ſimul incedebant. Vel, vnà-cum illis incedebant. Et, συνάμα ἐπισ.* i, vnà-cum Epiſcopis ipſum creauit.

Συναναστρέφομαι. δοτικῇ.

Συναναστρέφομαι. Datiuo. Vnà-cum-aliquo-verſor.

Συνανέσχον. συνανέτειναν.

Συνανέσχον. Simul-ſuſtulerunt. Simul-in-altum-ſuſtulerunt. Simul-porrexerunt.

Συναντῶ. δοτικῇ.

Συναντῶ. Datiuo. Obuiam-eo. Obuiam-procedo.

C Occurro. *Lucas Euangel. cap. 22. v. 10.*

Συνάορος. ἡ γαμετή.

Συνάορος. Coniux. Vxor.

Συναπεχθάνομαι. δοτικῇ.

Συναπεχθάνομαι. Datiuo. Simul-infenſus-ſum-alicui. Simul-cum-aliquo-aliquem-odi.

Συναπηρτισμένον. πεπληρωμένον.

Συναπηρτισμένον. *Coæquatum. Adæquatum. Completum* Repletum.

Συνάπτω. αἰτιατικῇ.

Συνάπτω. Accuſatiuo. Connecto. Coniungo.

Συναραμένου. συνεργήσαντος.

Συναραμένου. Illius, qui cum aliquo ſuſcepit aliquid. Illius, qui cooperatus eſt. Illius, qui aliquem in re aliqua adiuuit.

Συνάραξ. δοτικῇ.

Συνάραξ. Datiuo. Cum aliquo aliquid tollere. Aliquem in re aliqua tollenda, & ſuſcipienda adiuuare. Adiuuare.

D Συναρπάζω αἰτιατικῇ.

Συναρπάζω. Accuſatiuo. Corripio.

Συναρτήσαντες. συνάψαντες.

Συναρτήσαντες. Qui-coniunxerunt. Qui-connexuerunt. Qui-colligarunt, ſiue copularunt. Qui-ſimul-ſuſpenderunt. Qui-appenderunt.

Συνασπισμός. ἔστιν, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Συνασπισμός. q. d. Conclypeatio. Quum vnuſquiſque vir in phalange cubitum vnum obtinet, tunc hoc vocatur *συνασπισμός. Illud ἔστιν videtur ſuperfluũ. Quid ſit συνασπισμός, in vulgatis Græcolatinis Lexicis & fuſius, & melius docetur.*

Συναυλίαν. συμφωνίαν.

Συναυλίαν. Conſonantiam. *Aliquorum muſicorum inſtrumentorum cum tibia concentum, quaſi diceres contibicinium. Ariſtoph. in Equitibus pag. 191. v. 9. Συναυλίαν κλαύσομαι. Vide ſchol. annot. 8. vbi docetur quid ſit ξυναυλία. ſcil. ti-*

E *biarum ſimul inflatarum, & concinentium concentus, & quum duo tibicines idem canunt, & ſonant.*

Συνάφεια. σύζευξις.

Συνάφεια. Contactio. Contactus. Coniunctio. Cohærentia.

Συνάχθομαι δοτικῇ.

Συνάχθομαι. Condoleo. Condoleſco. Datiuo.

Σύγγονος. ὁ ἀδελφός.

Σύγγονος. Frater. *Cognatus.*

Συνδάϊξον. σφάξον σὺν τοῖς θρέμμασι.

Συνδάϊξον. *Sophocles in Aiace. pag. 22. v. 361.* Iugula cum pecudibus. Simul-iugula.

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψῳδοί. ὡς οἱ κιθαρῳδοί. ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. Simul verò Dij beati *ſint, nobis adſint, & faueant Dij beati.* Hoc accinebant Rhapſodi, *vel, (vt alij) Præfabantur hoc Rhapſodi,* quemadmodum Citharœdi *dicebant:* At Rex *Apollo* ſalue. Nam apud antiquos Poetas, *hæ* ſunt acclamationes, *quibus ad ſuos Deos vtebantur.*

F Συνδέτας. συνδεδεμένους.

Συνδέτας. Colligatos. Vinctos. Conſtrictos. *Vt in illis duobus ſenarijs.*

Κακοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συνδέτας,

Malas enim habebam ratiocinationes, vel cogitationes *conſtrictas,*

Μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ γεωργίου.

Formans pulchritudinem ſapientis ſegetis. N. L.

Συνδιέφερε. Simul-tolerabat. Vnà-gerebat. Conſentiebat. *in bello gerendo*. Concertabat. *Vnà-certabat. Vnà-tolerabat. Vt*, Primùm quidem, cum ipſo bellum gerebat. Poſtea verò, concubinæ amore captus, proditionem, pecuniæ cauſâ, cum *hoſte* pepigit.

Συνδικάζω. Datiuo. Cum-aliquo-iudico.

Σὺν δίκῃ. Cum iuſticia. Pro, Iuſtè. Vt, Poſtquàm Rex intellexit *ea*, quæ Capitoni proditori iuſtè, *iurè, vel meritò* acciderant.

Σύνδικος. Quum plures auxiliatores, & cauſarum-patroni adſunt *alieni rei in iudiciis defendenda*, tunc *iſti* vocantur Syndici, *& Synegori, .i Patroni-cauſarum, qui cauſas in foro, iudiciiſque agunt, tuentur, defendunt.*

Συνοίσεις. Simul feres. Simul-tolerabis. Simul-tranſiges. *Vt*, καὶ συνοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ. In-eius-gratiam *res* præſentes ſimul-tranſiges.

Σὺν δορί &c. Cum haſta, cum clypeo. *Vel, cum ſcuto. Erad. Chil. 1. Cent. 8. Col. 169. ad. 66.* De iis, qui omni modo aliquid facere conantur.

Συνδούλοις. Conſeruis. *Eiuſdem-ſeruitutis-ſociis. Illis, qui eidem domino ſimul ſeruiunt.* Non ſolùm ſeruos: ſed etiam conſeruos dicebant Ariſtophanes *in Pace pag. 462. v. 11. 12. 13.*

Vt ille conſeruus deridens ipſius plagas interroget,

O miſer, quidnam tuæ cuti accidit? num hyſtrix inuaſit te?

Συνδιέφερε. συνεκρότει. συνηγωνίζετο. τὰ μὲν πρῶτα, συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον. ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθεὶς, συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι. A

Συνδικάζω. δοτικῇ.

Σὺν δίκῃ. αἰτὶ τοῦ δικαίως. ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ συμβαίνοντα τῷ προδότῃ καπίτωνι σὺν δίκῃ.

Σύνδικος. καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοὶ, καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλοῦνται. B

Συνοίσεις. συνδιοίσεις. συνδιάξεις. καὶ συνδιάξεις τὰ παρόντα αὐτῷ.

Σὺν δορί. σὺν ἀσπίδι. ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαί τι πειρωμένων.

Συνδούλοις. οὐ μόνον δούλους ἔλεγον. ἀλλὰ καὶ συνδούλους. ἀριστοφάνης.

Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο, C

Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὕστριχὶς εἰσέβαλέ σοι;

Vide Schol. annot. 5. 6. 7. Hyſtrix autem eſt & fera quadam, quæ ſuis pilos, & ſetas *habet, quas in perſequentes eiaculatur. Eſt & flagrum ex ſuillis ſetis confectum.*

Συνδυμένος. Contractum ex συνδεόμενος. Colligatus. Conſtrictus. Vinctus. *Quod ſequitur, eſt ſeparandum.* σύνδρομος. *Concurſor. Concurrens. Eiuſdem-curſus particeps.* Conſentiens.

Συνδυασμός. Congreſſus-venereus. Coniunctio. Copula. Et συνδυάζω. *coniungo, copulo, committo. vel, coniungor, copulor, committor, congredior, coeo. futurum*, συνδυάξω. coniungar, ſocius-ero, *coibo, adiuuabo.* ἐνδοιάζω verò, dubito.

Συναίμονες. Conſanguinei. Fratres.

Συναιρόμενος. Adiuuans. Auxilians. Congrediens. Simul-vadens. Simul-opitulans.

Σύναιχμος. Belli-ſocius. Auxiliator-in bello.

Συνεβάλλοντο. Conferebant. Præbebant. Vt, Quamobrem & Helleſpontiacæ vrbes *pecuniam* conferebant ad alimentum ipſius militum. *Vel, pecuniam ipſi præbebant ad ſtipendium militum.*

Συνέβαινεν. Placebant. Vt, *Hæc ipſi* non placebant, quippe quòd mala reſponſa dediſſent. Ariſtophanes Ranis. *pag. 162. v. 4.* Haud enim Athenienſibus conueniebat Æſchylus. Pro, non placebat.

Συνέβη. Conuenit *inter aliquos.* Vt, Ille verò, lapicidæ, Chirurgiæ artifici. *i. chirurgo, lapidis cadendi, ac extrahendi cauſâ*, dat aurum, quãtum *inter eos* conuenit. *i. pecuniæ ſummam ei dat, de qua inter ipſos conuenerat.*

Συνέβησαν. Conſenſerunt. Pacti-ſunt. Inter-eos-conuenit. Vt, Inter ipſos igitur conuenit, vt cum ſuis neceſſariis clàm egreſſi, regionem aliam perſequerentur. *i. ſummo ſtudio quærerent.*

Συνεγείρω. Accuſatiuo. Concito. Simul-excito. (quo.

Συνεγγίζω. Datiuo. Simul-accedo. Simul-appropin-

Συνεγόμφου. Clauis-compingebat. Affigebat. Conglutinabat. Compingebat. Eſt in voce Φράβιδος. à συγγομφόω. ῶ. *ſimplex*, γομφόω. ῶ. *vide Ariſtoph. in Equitibus pag. 216. v. 1. Schol. annot. 1.* Γομφούμενα.

Συνεδεῖσθαι. Conſeſſurum-eſſe. *à* συνίζομαι. *conſideo. fut. 1. med.* συνίσομαι. *futur. 2.* συνεδοῦμαι. ῇ. εῖται. *Conſi-*

Συνδυμένος. συνδεδεμένος. σύνδρομος. σύμφωνος.

Συνδυασμός. καὶ συνδυάξω. συζεύχθαι κοινωνήσω. συμπράξω. ἐνδοιάζω δέ. D

Συναίμονες. ἀδελφοί.

Συναιρόμενος. συμβαλλόμενος. συνερχόμενος, συμβοηθῶν.

Σύναιχμος. ὁ σύμμαχος.

Συνεβάλλοντο. παρεῖχον. ὥστε καὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν ἑλλησποντιακαὶ πόλεις.

Συνέβαινεν. οὐκ ἤρεσκον ὡς φαύλων περὶ τὰ χρησμοὺς ὄντων. ἀριστοφάνης βατράχοις. οὔτε γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἰσχύλος. αἰτὶ τοῦ οὐκ ἤρεσκεν. E

Συνέβη. συνεφωνήθη. ὁ δὲ, λιθουργῷ χειρουργίας τεχνίτῃ, δίδωσι χρυσίον ὅσον συνέβη.

Συνέβησαν. ἐστοίχησαν. ὡμολόγησαν. συνέβησαν οὖν ὥστε ἀραμένους μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντας, ἑτέραν μεταδιῶξαι χώραν. F

Συνεγείρω. αἰτιατικῇ.

Συνεγγίζω. δοτικῇ.

Συνεγόμφου. ἴσον ἐν τῷ φράβιδος.

Συνεδεῖσθαι. συγκαθῆσθαι.

A *debo.is.it.hinc infinit.* συνεδριᾶσθαι. *Sic &* καθίζομαι. καθίσομαι. καθεδοῦμαι. καθεδεῖσθαι.

Συνεδρία. ἡ καθέδρα.

Συνεδρία. Cathedra. *Conſeſſus ſenatorum, iudicum, aut aliorum. Concilium. Conuentus.*

Συνέθει. συνέτρεχεν.

Συνέθει. Concurrebat. Simul-currebat. *à* συνθέω. *concurro.*

Συνέθηκεν. ὑπέλαβεν. ὑπενόησε. τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον.

Συνέθηκεν. *Compoſuit. Conieсit. Per-coniecturas-eſt aſſequutus.* Suſpicatus-eſt. Opinatus-eſt. Vt, Rex hoc ſuſpicatus-eſt, & ex ratiocinationibus conieсit id, quod accidit.

Συνεθίζω. δοτικῇ.

Συνεθίζω. Datiuo. Conſuefacio. Aſſuefacio.

Συνεκδοχικῶς. συλληπτικῶς.

Συνεκδοχικῶς. Synecdochicè. q. d. Comprehenſiuè. Per-comprehenſionem. *Vide* Συνεκδοχὴ *in vulgatis Lex.*

B Συνεκόμισαν. συνήγαγον.

Συνεκόμισαν Comportarunt. *à* συγκομίζω.

Συνεκποτέ᾽ ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος. εἶτα ὀλιγωρήσαντος. παλαιοὶ δὲ τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν. νῦν δὲ τὴν ὑποστάθμην.

Συνεκποτέ᾽ &c. *Ariſtop. in Pluto. pag. 51. v. 3. 4. Verùm tamen quandoquidem & ipſum vinum voluiſti Bibere,* ſimul-ebibenda eſt tibi etiam ipſa fex. *Hoc dicitur* in eum, qui rem aliquã eſt-aggreſſus, *& inchoauit,* deinde neglexit. *Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 6. col. 210. ad. 73. Fæcem bibat, qui vinum bibit.* Antiqui verò & ipſum nouum vinum vocabant τρύγα. nunc verò *ſic appellant* ipſum ſedimentum. i. ipſam fecem.

Συνεκτικώτατα. κεφαλαιωδέστατα.

Συνεκτικώτατα. Cõpendioſiſſimè. Breuiſſimè. Rebus per ſumma capita comprehenſis, vel, in ſumma capita redactis.

Συνέχοντα. διακρατοῦντα.

Συνέχοντα. Continentia. Quæ-continent. Quæ tenent, ac obtinent.

C

Συνεκύρησε. συνέτυχε.

Συνεκύρησε. Incidit *à* συγκυρέω. ῶ.

Συνελέξατο. ἀνεκτήσατο. ὥστε ἐπὶ τούτῳ δὲ τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε.

Συνελέξατο. Collegit. Recepit. Vt, Quare Barbarus ex hoc animum recepit, & tremore concuti deſiit.

Συνελόντι φράσαι. συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόντι φράσαι. Vt breuiter dicam. Vt rem totam paucis complectar, & expediam.

Συνελόχισε. συνήθροισε.

Συνελόχισε. Congregauit. In-manipulos-redegit. *à* συλλοχίζω.

Συνέμποροι. συνοδοιπόροι.

Συνέμπορος. Simul-vadens. Comes. Viæ-ſocius.

Συνηγμένοι. συνελθόντες.

Συνηγμένοι. Congreſſi. Congregati. *à* συνάγω.

D Συνέντες. καὶ συνιέντες.

Συνέντες. *Particip. aor. 2. Act. à* συνίημι. *Intelligo. Percipio.* Qui-intellexerunt. Et συνιέντες. *participium præſentis.* Intelligentes. Percipientes.

Συνεορτάζω. δοτικῇ.

Συνεορτάζω. Datiuo. Concelebro-feſtum. Feſtum cum aliquibus celebro.

Συνεωσμένους. συγκεκλεισμένους. ἠπόρουν τὸ τί χρὴ πράττειν, εἰς ὀξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένοι.

Συνεωσμένους. Compulſos. Concluſos. Vt, Dubitabant quidnam eſſet faciendum, cùm in tempus adeò præceps eſſent-compulſi, *& in tantas temporis anguſtias redacti.*

Συνέπαινοι συγκατατιθέμενοι. ἡρόδοτος. συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ πέρσαι. τουτέστιν, ὁμόφρονες. καὶ αὖθις, δεῖ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι.

E

Συνέπαινοι. Collaudatores. Comprobatores. Approbatores. Herodotus. Perſæ enim erant comprobatores. Hoc eſt, concordes. *Conſentiebant.* Et rurſus. Oportet ipſum quoque Regem, *horum* approbatorem eſſe. *i. his aſſentiri, & hæc approbare.*

Συνέπεσε γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως ἰσοκράτης. καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, φόνος συνέπεσε πολὺς, φύρδην ὑπ᾽ ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν, πρὸς τὰ γόνατα πιπτόντων.

Συνέπεσε γενέσθαι. Contigit fieri. Pro, contigit, accidit. Sic *loquitur* Iſocrates. Et ab vtraque parte cædes magna contigit. *i. accidit, vt cædes fieret,* illis inter ſe promiſcuè pugnantibus. Et συνέπεσε τῷ &c. Duci ad genua accidit. Pro, ad ducis genua procidit, *ſe proiecit ad ducis genua.* Et rurſus. Aliis quidem ad genua cadentibus, *vel, accidentibus ad genua.*

Συνεπιλαμβάνομαι. γενικῇ.

Συνεπιλαμβάνομαι. Genitiuo. Simul-corripio. Simul-arripio. Adiuuo. Auxilior. Opitulor.

F Συνεπισπεῦσαι. συνεπιταχῦναι. ὁ δὲ, ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας.

Συνεπισπεῦσαι. Simul-accelerare. q. d. Concelerare. Vt, Ille verò, iuſſit fortiſſimos quoſque ſimul-accelerare plauſtra.

Συνεπίσταμαι. δοτικῇ.

Συνεπίσταμαι. Datiuo. Simul-ſcio. Sum-conſcius.

Συνεπισχύσας. συναγωνισάμενος. δυνάμεις παρέχων κωλύειν τὸν ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ

Συνεπισχύσας. *l.* συνεπισχύσας, *à* συνεπισχύω. *corroboro. Vires ſuppedito. Vires cũ aliquo coniungo. Adiuuo. Sed* συνεπισχέω. *&c. cohibeo. coerceo.* Copiis ſuppeditatis, *iuſſit cũ* impedire nõ

Antiochus prӕternauigaret, *Antiochi nauigationem iuſſit impediri, quod fecit*, non odij cauſa: ſed quia metuebat, ne coniunctis cum Philippo viribus, impedimento eſſet Grӕcorum libertati.

Συνεπλήθυσεν. Compleuit. Auxit. Vt, Immanis tempeſtas exorta noctu, flumen compleuit, *& ſupra modum auxit*.

Συνεπνευσάτην. Conſpirarunt. Concordes fuerunt. Vt, Chariton, & Melanippus in mutuum amorem conſpirarunt, alter quidẽ, amatus, alter verò, amans.

Συνερράγη. Simul erupit. Exortum-eſt. *Repentè exortum eſt tanquam tempeſtas cum impetu cœlitùs delata, & ex nubibus erumpens. Vt*, Fabiorum temporibus bellum Romanis aduerſus Tyrrhenos exortum-eſt, ſuperioribus longè grauius.

Συνερανίζεται. Contribuitur. Collecta-confertur.

Συνεργῶ. Datiuo. Simul-operor. q.d. Cooperor. Sum-operis-ſocius. Adiuuo.

Συνέρεσθαι. Simul-interrogare.

Συνερίζω. Datiuo. Contendo-cum-aliquo.

Συνέριθος. q.d. Cooperatrix. *Quӕ cum aliâ facit opus. Mercenaria Mercenariӕ in opere faciendo ſocia. Adiutrix. Auxiliatrix. Proprie verò ſic vocatur ea, quӕ lanam cum alia tractat, & lanificium exercet. Eiuſdem lanificij ſocia*. Simul-texens. Dicitur autem etiam de mari *vox iſta* συνέριθος. *Vt*, Chaganus verò *quaſi* quoddam inſperatum lucrum, ſalutem feliciter-eſt-adeptus, & in fugam cum aliis capeſſendam erat intentus *q.d. & fugӕ cum aliis erat cooperator*. Inſula enim in palude Barbarum latentem conſeruabat. *Illud* συνυφαίνουσα *cum prӕcedentibus eſt iungendum. Eſt enim τοῦ* συνέριθος *explicatio*.

Συνερκτικός. Qui orationes connectere, & componere facilè poteſt. *Ariſtoph. Equitibus pag. 257. v. 31. ſchol. annot. 16.*

ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχῆσαι, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ. A

Συνεπλήθυσεν. ἐπλημμύρησε. χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος, τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε.

Συνεπνευσάτην. ὁμόφρονες ἐγένοντο. Χαρίτων, καὶ Μελάνιππος, εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην. ὁ μὲν ἐραστής. ὁ δὲ ἐρώμενος.

Συνερράγη. ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις, πρὸς Τυῤῥηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ. B

Συνερανίζεται, συνεισφέρεται.

Συνεργῶ. δοτικῇ.

Συνέρεσθαι. συνερωτᾶν.

Συνερίζω. τὸ φιλονεικῶ. δοτικῇ.

Συνέριθος. συνεργός.

Συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄῤῥενος. C ὁ δὲ Χαγάνος, παράδοξόν τι ἕρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύχησε, καὶ φυγῆς συνέριθος ἦν, ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα.

Συνερκτικός. συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως.

N O T AE.

Συνερκτικός.] Ariſtoph. in Equitibus pag. 257. v. 31. D

Συνερκτικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικός.

Conſule Schol. annot. 16. vnde Suid. lege συνείρειν.

Συνερρώγη. *Simul-erupit. Acriter-commiſſū-eſt*. Ad manus venit. Exercitus prӕlium commiſerunt *tantum*, quantum nondum commiſſum-fuerat, circa plenum forum. *i. ſub tertiam diei horam*, & quӕdam velitum velitationes factӕ-ſunt, teláque perueniebant *ad milites, eos aſſequebantur, attingebant, & vulnerabant*, & clypei ſtrepitum-edebant. συνερρώγη *per ω, dictum Atticè, pro comm.* συνερράγη *et, per α*.

Συνέρχομαι. Datiuo. Conuenio. Congredior. Coeo.

Συνέσιος. Synesius. Epiſcopus ex Ptolemaide Pentapoleos, quӕ eſt Thebaidis in Libya *ſita*, Philoſophus ex ordine ſacerdotali. Scripſit diuerſos libros, & Grammaticos, & philoſophicos, & orationes regias, *vel, imperatorias*, panegyricas, ſiue demonſtratiuas. *i. in demonſtratiuo genere ſcriptas*, & laudationẽ caluicij, & de Prouidentia mirabilem orationem, Grӕca forma, aliósque plurimos, & diuerſos libellos compoſuit, & illas epiſtolas, quas omnes admirantur.

Συνεσκευάσθαι. Comparare. Parare. Vt, Opſonia autem oportet comparare, quӕcunque ſunt acida, & acria, & ſalſa. Hӕc enim & ad panem ducunt, *& appetitum excitant*, & diutiſſimè durant.

Συνεσπειραμένοι. In-ſpiras-collecti. In-ſpiras-contracti. Concluſi. In-anguſtias-redacti. Vt, In anguſtias redacti, *in anguſtiis concluſi, hoſtes* propulſare, *ſéque de-*

Συνερρώγη. εἰς χεῖρας ἦλθε. πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα ὅσον οὔπω συνερρώγη περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. καὶ ἀκροβολισμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγένοντο. βέλη τε ἐξικνεῖτο, καὶ ἀσπὶς ἐψόφει.

Συνέρχομαι. δοτικῇ. E

Συνέσιος. ἐπίσκοπος ἐκ Πτολεμαΐδος πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος. φιλόσοφος τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα γραμματικά τε, καὶ φιλόσοφα. καὶ λόγους βασιλικούς, πανηγυρικούς, ἢ ἐπιδεικτικούς ἐγκώμιόν τε φαλάκρας. καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον, ἑλληνικῷ χαρακτῆρι. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε. καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.

Συνεσκευάσθαι. συνεπιτέρεσθαι. ὄψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι, ὅσα ἐστὶν ὀξέα, καὶ δριμέα, καὶ ἁλμυρά. ταῦτα γὰρ ἐπί σιτόν τε ἄγει, καὶ ἐπιπλεῖστον ἀρκεῖ. F

Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα συνεσπειραμένοι, ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύ-

fendere

A ναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μὴ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ πυραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ συστραφέντες. συνειλιχθέντες. καὶ αὖθις. τό, τε πυκνὸν, καὶ συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν, οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας, καὶ τόλμης κατεφαίνετο. ταραχή τε ἐπεῖχε, καὶ παρακελευσμὸς τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις. αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῆ, καὶ
B ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον.

Συνεσιᾶται. συναριστᾶται.

Συνετέτακτο. πᾶσι συνετέτακτο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχετο.

Συνετίζω. αἰτιατικῇ.

Συνετιμήθη. πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. καὶ συντιμηθῆναι Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρόν φησιν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν, ἀπέστελλον ἐς τὴν
C Αἴγυπτον τὰ χρήματα. οἱ δ', ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις. οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες, συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα.

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.

Συνευνέτης. σύγκοιτος.

Συνεύνιον. σύγκοιτον.
D

Συνέφεια. ἡ ταραχή.

Συνεφόρει. ἐσώρευεν. ὁ δέ, συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων, ἐν τῷ κόλπῳ φέρων.

Συνεχές. τὸ συνεχὲς ποσὸν, ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται. γραμμῆς. ἐπιφανείας. σώματος. χρόνου. τόπου. τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν, κατὰ τριῶν.
E ἀριθμοῦ. χρόνου. λόγου.

Συνέχεια. ἡ πυκνότης.

Συνεχῆ. ἀκατάπαυστον. συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας, ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι.

Συνεχόμενος. ἀρρωστῶν, ἢ κρατούμενος.

Συνέχον. τὸ συνέχον ἡγεμόνα, καὶ προστάτην ἀξιόχρεων, ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον, τὸ ἀναγκαιότερον. καὶ αὖθις, ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως
F αὐτῶν, ὡς οὔτε φρουρὰν, οὔτε ὕπαρχον εἰσδέξαιντο, καὶ τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἂν ἐκχωρήσειαν.

fendere non potuerunt, neque ſagittas iaculari ipſis erat facile, quòd ne locus quidem eſſet telis, *vt ea quis in hoſtem iacularetur*. Et ruſus. Sunt autem etiam, qui conglobati, σπειραθέντες, in caſtra incolumes redire potuerunt. σπειραθέντες *enim dictum*, pro συστραφέντες, conuerſi. συνειλιχθέντες. conglobati. Et rurſus. Et ipſa *militum* denſitas, & conglobatio in *ordinum* explicationibus, à quadam deſperatione, & audacia nō procul abeſſe videbatur. Et perturbatio *milites* occuparat, & adhortatio *mutua exaudiebatur* inter illos, qui in *exercitus* cauda. *id eſt, in nouiſſimo agmine* erant-collocati, & reuerſiones contiferorum, *& conuerſiones haſtatorum*, quæ aliâs alibi faciebant impreſſiones, multiplicem, & variam efficiebant pugnam.

Συνεσιᾶται. Conuiuatur. Simul-epulatur.

Συνετέτακτο. Conſtitutum fuerat omnibus, vt *ex rebus honeſtis* quæſtum facerent, *& imperatum, vt legitimis artibus pecuniam pararent*. Pro, Promiſſum-fuerat, *vel, Ille promiſerat fore, vt honeſtis artibus pecuniam pararent*. N.L.

Συνετίζω. Accuſatiuo. Prudentem-facio. Intelligentem-reddo. Doceo Erudio. Inſtituo.

Συνετιμήθη. Magni precij fuerunt venalia. *Res venales, æſtimatæ fuerunt magno precio. Res venales magno æſtimatæ ſunt* Et συντιμηθῆναι. Magno-æſtimari. Demoſthenes in *oratione* ad Diodorum, *Dionyſodorum*, dicit, Nam eorum alij quidem, pecuniam in Ægyptum mittebant, alij verò, *cum* mercatoribus nauigabant. *l.* ἔπλεον σὺν τοῖς ἐμπόροις. Qui verò hic manebant, *res* miſſas, magno-æſtimabant, *& pluris vendebant*.

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. Contriti-ſunt animis. Pro, turbati-ſunt, confuſi-ſunt.

Συνευνέτης. Concubus. Concubinus. Concubitor. Qui-cum-aliquo-cubat. *Coniux. Maritus, qui cum vxore cubat*.

Συνεύνιον. Concubum. Concubinum. Concubitorem. *Coniugem. Maritum cum vxore cubantem. Vel, vxorem cum marito cubantem. Nam Atticè* συνεύνιος *etiam fœminæ tribuitur, vt* κλυτὸς, *&* θυραῖος *pro* κλυτή, *&* θυραία.

Συννέφεια. *Sic enim ſcribendum*. Congregatio-nubium. Perturbatio *cæli nubibus obducti, vel animi perturbatio, per tranſlationem à cælo nubibus tecto ductam*.

Συνεφόρει. Conferebat. Congerebat. Coaceruabat. Vt, Ille verò, aggerem illinc ex ædificiis deſtructis *collectum*, in ſinu ferens coaceruabat.

Συνεχές. Continuum. Continuum quantum, de pluribus dicitur, linea, ſuperficie, corpore, tempore, loco. Id verò, quod *conſtat* ex iis, quæ non habent ſitum, *dicitur* de tribus, numero, tempore, oratione.

Συνέχεια. Denſitas. *Continuitas. Continuatio. Cohærentia. Aſſiduitas*.

Συνεχῆ. Continuum. Aſſiduum. Indeſinentem. Vt, Cùm autem aſſiduos cuſtodes *illis* admouiſſet, illas puellas adeò attriuit, *& extenuauit*, vt laqueo famem effugerent.

Συνεχόμενος. *A morbo detentus*. Aduerſa-valetudine-laborans. Ægrotans. Aut detentus.

Συνέχον. Quod *aliquem in officio* continet. Vt, Quod ducem, & præſidem, *ſiue præfectum fide dignum, & locupletem continet in officio*. Pro, Quod eſt vrgens, & magis-neceſſarium N.L. Et rurſus τὸ συνέχον. *ſignificat id, quod aliquid continet, aut quod in re aliqua continetur. Gallicè, le contenu. Argumentum rerum aliquarum. Fundamentum. Firmamentum. Vt*, Fundamentum autem eorum propoſiti, *vel, conſilij*, hoc erat, vt neque præſidium, neque præfectum *in ſuas vrbes* reciperent & in Reipub. adminiſtratione à ſuis legibus, *& inſtitutis* non recederent.

Συνεψηφίσθη. *Contritum-fuit.* Comminutum eſt. Extenuatum-eſt. In calculos, in arenam, in puluerem eſt redactum. Συνεψηφίσθη. συνελεπτύνθη. A

NOTAE.

Συνεψηφίσθη.] Legendum ſuſpicor Συνεψηφίσθη. συνελεπτύνθη. Comminutum eſt, extenuatum eſt, & quaſi in calculos, arenam, & puluerem, redactum eſt. At apud Heſychium. συνεψήφισθη. συνεπλατύνθη. Simul-dilatatū-eſt. Complanatum-eſt. Contritum-eſt, à συμψάω. ῶ. de quo ſuprà, in Συμψῆσαι.

Συνεψιάζων. Colludens. Confabulans. In epigram. Ex quo cum me bibente colludens, *vel, confabulans* Chariclô. Συνεψιάζουσα. συμπαίζουσα. ἐν ἐπιγράμματι. ἐξ ὅτε μοι πίνοντι συνεψιάζουσα χαρικλώ.

Συνείδησις. Conſcientia. Συνείδησις. B

Συνείθισμαι. Datiuo. Conſuefactus-ſum. Aſſuefactus-ſum. Συνείθισμαι. δοτικῇ.

Συνείκοντος. Concedentis. Subinclinantis. *De materia dicitur, quæ corpori ſolidiori cedit, & ſe flectit, & nonnihil inclinat, nec ei reſiſtit, vt ſolida, rigida, duráque materia.* Vt, Sariſſas habebant fraxineas, quòd *earum* lignum ictui cederet, nec facilè frangeretur. Συνείκοντος. ὑποκλινομένου. μελίνας εἶχον σαρίσσας, ἵνα συνείκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν, καὶ μὴ κλωμένου ῥαδίως.

Συνειλεγμένα. Collecta. Coacta. Congregata. Συνειλεγμένα. συνηγμένα.

Συνειλόχασι. Collecti-ſunt. Congregati-ſunt. Et συνειλοχότες. Collecti. Coacti. Congregati. à συλλέγω. Συνειλόχασι. συνηθροίσθησαν. καὶ συνειλοχότες.

Σύνειμι. Datiuo. Simul ſum. Verſor-cum-aliquo. Σύνειμι. δοτικῇ. C

Συνεῖναι. *Infinit. aor. 2. act. à συνίημι. Intelligo. Percipio.* Genitiuo. Intellexiſſe. Intelligere. Percepiſſe. Percipere. Vt, Heraiſcus autem Ægyptius, erat ille quidem ad *res* intelligendum, *& percipiendum* acerrimus. Sed pro veritate *tuenda* certator, *ac bellator, ſiue propugnator* non robuſtus, *nec fortis erat,* nec *ſatis aptus, & idoneus* ad perueſtigandas, & perſequendas vias extra *veritatem* ducentes, *&* ab hac *hominem abducentes.* Hic enim contrà, *quandam rerum aliarum* felicitatem ſortitus-erat. Et συνεῖναι. Senſiſſe. συνῆκα verò, *ſenſi, intellexi, percepi, cognoui, aor. 1. act. à συνίημι. Intelligo, percipio, cognoſco. Aliâs, committo. tunc verò συνῆκα commiſi. & Atticè, & poeticè, ξυνῆκα. Vnde apud Hom. Iliad. A. v. 8. τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Quiſnam verò Deorum ipſos commiſit, vt contentione pugnarent?* Συνεῖναι. γενικῇ. νοῆσαι. ὁ δὲ ἡραΐσκος ὁ αἰγύπτιος, ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος. οὐκ ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρὸς, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς αἰχνεῦσαι, καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν εὐμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰσθανθῆναι. συνῆκα δέ. D

Συνείπετο. Simul-ſequebatur. *q. d. Conſequebatur.* Comitabatur. Συνείπετο. συνηκολούθει.

Συνειπόντος. Illius, qui verbis patrocinatus eſt alicui. q. d. Illius qui cum aliquo dixit aliquid, vt eius cauſam tueretur. Συνειπόντος.

Συνείροντος. Connectentis. Componentis. Coniungentis. Et συνείρει. Connectit, componit, coniungit. Et συνειρόμεθα. Connectimur, coniungimur. Vt, Sciatis nos in *veſtris* ſecundis-rebus longè coniunctiores fuiſſe vobis, quàm *fuerint illi,* qui tunc contraria ſentiebant *& veſtrorum hoſtium partibus fauebant.* Et rurſus. Solitariæ vitæ encomia multa connectebantur, *multaque laudationes componebantur, & coaceruabantur.* Συνείροντος. συνάπτοντος. καὶ συνείρει, συνάπτει. καὶ συνειρόμεθα, ἀντὶ τοῦ συναπτόμεθα. ἴστε ὅτι πολὺ πλέον ἐν ὑμῶν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα, τῶν τότε τὰ ἐναντία φρονούντων. καὶ αὖθις. ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο. E

Συνειρμένον. Connexum. Complicatum. Συνειρμένον. συμπεπλεγμένον.

Συνεῖρκτο. Coercebatur. In-carcere-cuſtodiebatur. Conſtrictus-erat. Vinculis-erat-conſtrictus. Συνεῖρκτο. συνεφυλάττετο. συνεδέδετο.

Συνεισάκτους. Simul-importatos. Externos, & aliunde importatos. Συνεισάκτους.

Συνεισέφρησε. Simul-importauit. Simul-intulit. Contulit. Συνεισέφρησε. συνεισήνεγκε.

Συνεῖχεν. Continebat. Exercebat. Diodorus. Ille verò, exercebat ipſos, vt eſſent milites, ſe-ipſum *ipſis* proponens exemplum. Συνεῖχεν. ἐξήσκει, ἐγύμναζε. διόδωρος. ὁ δὲ, συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν. F

Συνηβολία. Occurſus. *Apollonius* τῶν Ἀργοναυτικῶν *lib. 2. pag. 119. v. 1161.* Concurſus. Colloquium. Congreſſus. Συνηβολία.

Συνήγορος. Patronus cauſarum, qui verba facit pro aliquibus. *Cauſidicus, qui verbis cauſam alicuius agit, & defendit. Aduocatus.* Quidam cauſarum-patroni apud Athenien- Συνήγορος. ῥεήτωρ ὑπὲρ τινων λέγων. εἰώθασι παρ' ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνή-

A γρεῖ, ὅτι τὸ συναγορεύειν, ὡς ἀντιφῶν φησί.

Συνηγορῶ. δοτικῇ.

Συνῄδεσαν. ἠπίσταντο.

Συνήδομαι. συγχαίρω. ἀππιανός. οἱ δὲ, πρέσβεις ἔπεμψαν συνηδόμενοι τῷ γεγονότι.

Συνῆσαν. συνῆλθον.

Συνῆκεν. ἐνόησε.

Συνήκμαζε. συνηύξανε.

B Συνηλλάγην σοι, καὶ συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζύχθης.

Συνήλασε. συνεχώρησε. συνεδίωξε.

Συνηυλίζοντο. συνηθροίζοντο.

Συνειλίχασι. συνήθροισαν. καὶ συνειληχότες. συνηλωκότες.

Athenienſes videntur olim ſuffragiis creari conſueuiſſe, vt reos in iudiciis defenderent, vt ait Antiphō.

Συνηγορῶ. Datiuo. Patrocinor. Cauſam alicuius ago, verbiſque tueor, & defendo.

Συνῄδεσαν. Sciebant. Conſcij-erant.

Συνήδομαι. Congratulor. Appianus. Illi verò, Legatos miſerunt, ob rem *feliciter* geſtam congratulantes.

Συνῆσαν. Conuenerunt.

Συνῆκεν. Intellexit. Percepit. Animaduertit. Cognouit. ἀ συνίημι. (bat.

Συνήκμαζε. *Simul-vigebat. Simul florebat.* Simul-auge-

Συνηλλάγην σοι. Contraxi tecum. Tecum feci contractum. Et συνηλλάχθης ἐμοί. Mecum-contraxiſti. Pro, Contractum *matrimonij* mecum feciſti. Nuptiis, vel matrimonio mecum es coniunctus.

Συνήλασε. Conceſſit. Simul-abegit. Simul-eſt-perſecutus.

Συνηυλίζοντο. Congregabantur. *In eadem ſtatione manebant. Commorabantur. à συναυλίζομαι. ſed συνηλίζοντο, à συναλίζω, congrego.*

Συνειλίχασι. *Complicauerunt*, congregarunt. *à συνελίσσω. fut. ξω. perf. act. συνείλιχα. Sed fortaſſe ſcribendū, vt, ſuprà, συνειλίχασι collegerūt, congregarūt. Quod Atticè dictū, pro cōC muni, συνειλόχασι. quod à συλλέγω colligo, congrego.* Et συνειληχότες. *Simul-ſortiti.* Simul-capti. Vel, ſimul-capientes. *Atticè dictum, pro com. συνειληχότες, à συλλαγχάνω. q. d. conſortior, ſimul-ſortior-aliquid. λαγχάνω. fut. λήξω. à λάχω. perf. comm. λέλαχα, & Att. εἴληχα. part. εἰληχώς. compoſ. συνειληχώς. ότος. ὁ. ſed συνειλοχότες, à συλλέγω formatum Atticè. Collecti, congregati, ſic ſuprà.*

Συνημερεύω δοτικῇ.

Συνήμονας. συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι. ἵν' ᾖ συνέδρους, ἢ παρὰ τὸ ἵεσθαι. ἵν' ᾖ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον.

Συνημερεύω. Datiuo. Cū aliquo diem totū tranſigo.

Συνήμονας. Simul ſedentes. Deductum à σύν. i. cum, ſimul, & ἧσθαι. i. ſedere vt ſit, συνέδρους. i. conſeſſores. Vel συνήμονας. q. d. coniaculatores. Simul-iaculantes. à σύν, cum, ſimul, & ἵεσθαι, iaculatio. *ab* ἵημι, *iaculor.* Vt ſit, certaminis-ſocios, *Iaculationis-ſocios.* Quod etiam melius. *Vel ſignificat* συνήθεις. i. conſuetos, familiares, & ſodales, ſocios, & iiſdem moribus, ingenióque præditos. *At* συνημοσύνας *ſignificat.* συνθήκας. Pacta. *Hom. Iliad. X.*

D *pag. 846. f. 4. vide Mag. Etymol. col. 735. 29.*

Συνήθεις. καὶ ἑταίρους, καὶ ὁμοήθεις.

Συνημοσύνη. συμβουλία.

Συνήνεγκε. λυσιτελέστερον γέγονε. συνήνεγκε δὲ τοῦτο ῥωμαίοις ἐς ὅ, τι μάλιστα. καὶ συνήνεγκε.

Συνήορος. συνηρμοσμένη. συνήθης.

Συνήρης.

Συνήθεις. Sodales, & eos qui ſunt iiſdē moribus præditos.

Συνημοσύνη. *Compoſitio. Pactum. Fœdus.* Conſilium.

Συνήνεγκε. Cōduxit. Vtile fuit. Profuit. Vt, Hoc autē Romanis quàm maximè profuit. Et συνήνεγκε. contulit, comportauit, ſimul-tulit, ſimul-portauit.

Συνήορος. Coniuncta. Coagmentata. Copulata. Conſueta. Familiaris. Conſors. Coniux.

Συνήρης. Idem, ac τὸ συνήορος. *Vtrunque nomen eſt & maſc. & fœm. gen.*

E Συνηρεφές. τὸ ἐστεγασμένον.

Συνηρημένον. συνεσφαλμένον.

Συνήρτυες. συνήρμοστες.

Συννήσας. συσσωρεύσας. ἡρόδοτος, συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ δαμάσκιος. καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας.

Συνηθέντες. συγχαρέντες.

Συνηθῶσι. συγχαρῶσι.

Συνηρεφές. Contectum. Tectum.

Συνηρημένον. Contractum Contortum. ἀ συναιρέω. ῶ.

Συνήρτυες. Componebas. Concinnabas. Adaptabas.

Συννήσας. Qui-coaceruauit. Qui-congeſſit. Herodotus *lib. 1. pag. 23. l. 5.* Congeſto magno rogo, coniecit in ignem. Et Damaſcius. Et alios, qui in medio huius temporis *ſpatio* multum theſaurum congeſſerant.

Συνηθέντες. q. d. Congauiſi. Simul-lætati. Congratulati.

Συνηθῶσι. q. d. Congaudeant. Simul-gaudeant. Simul-lætentur. Congratulentur.

F Συνιδών.

Συνιέντες. γενικῇ.

Συνίζησις. οἱονεὶ, συγκάθησις.

Συνίεσαν. ἐγίνωσκον. συνίημι γὰρ, τὸ νοῶ. ἐπεὶ

Συνιδών. Conſpicatus. Simul-intuitus. Animaduertens. Cognoſcens.

Συνιέντες. Genitiuo. Sentientes, intelligentes, percipientes, cognoſcentes.

Συνίζησις. Quaſi συγκάθησις. *vel* συγκάθισις. Conſeſſio. Conſeſſus. *Vide Lexica.*

Συνίεσαν. *l.* συνίεσαν. *vt ſit 3. perſ. plur. imperf. à* συνίημι. *vt* ἐτίθεσαν, *à* τίθημι. Cognoſcebant. Intelligebant. συνίημι

enim, intelligo, cognoſco. Vt, Quia verò contra veritatem intelligebat ea, quæ dicebantur. *Quia verò res, quæ dicebantur, aliter accipiebat, ac aliter intelligebat, quã ipſa veritas ferebat*, & id tantùm ſpectabat, quod ipſi charum, & gratum erat, aggreſſus-eſt Perſarum regnum euertere. Et rurſus. ἐπὶ τῷ σκότει βλέπε. &c. In tenebris vide, *noctúque tecum perpende*, conſidera verò quænam tuorum facinorum præmia te ſint ſequutura. *Vel, ſi nihil mutandum, dic, τὸ συνίει ſumitur etiam pro σκόπει, aſpice, ſpecta, βλέπε, vide, conſidera, perpende. Deinde ſubiicies, συνίει δὲ &c vt autem à τιθέω. ῶ. deducitur imperf. ἐτίθεον. ουν. εες. εις. εε. ει Sic à συνιέω. ῶ. formatur imperf. συνίεον. ουν. εες. εις. εε. ει. & imperat. συνίεε. συνίει, vt τίθεε, τίθει.*

δὲ ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα. καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε, καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν περσῶν βασιλείαν. καὶ αὖθις. ἐπὶ τῷ σκότει βλέπε, συνίει δὲ ὁποῖά σοι τῶν πραχθέντων ἕψεται τὰ ἐπίχειρα. A

Συνίημι. Genitiuo. Sentio. Animaduerto. Intelligo. Cognoſco. Vt, Dixiſſe ipſi te domini veſtes cognoſcere. Accuſatiuo verò *iungitur, vt*, Non cognouiſti vinculum Pleiadis, aut ſeptum Oriônis.

Συνίημι. γενικῇ. εἶπες αὐτῷ τῶν τοῦ δεσπότου συνιέναι ἱματίων. αἰτιατικῇ δὲ, οὐ συνῆκας δεσμὸν πλειάδος, ἢ φραγμὸν ὠρίωνος. B

Συνίημι. Quum de rebus quidem externis verba fiunt, hoc verbum conſtruitur cum genitiuo. Quum verò de rebus internis agitur, accuſatiuo gaudet. Vt illud, Tu verò cogitationes meas cognouiſti.

Συνίημι. ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω, γενικῇ. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ, καὶ σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου.

Συνιόντες. Coeuntes. Simul-euntes.

Συνιόντες. συνερχόμενοι.

Συνισταμένους. Cum-aliquo ſtantes. Hoc eſt, *Aduocatos. Cauſidicos.* Cauſarum patronos. Vel, Complicatos. *Connexos. Coniunctos.* Et denſantes, *condenſantes, ſtipantes res aliquas. Hoc autem dictum eſt* per tranſlationem à lanis *ductam.* Quemadmodum enim ſæpe altera lana cum altera conglutinatur, & *illi, qui lanas tractant, & lanificium exercent*, eas ſeparant alias ab aliis, ſic erga illos, qui Magiſtratibus ſunt-conglutinati *qui Magiſtratibus ſunt coniunctiſſimi, quíque iis maximè fauent, vos gerere debetis, eóſque* debetis ſeparare, & mutuam beneuolentiam inter vos fouere ſimul.

Συνισταμένους. τουτέστι, συνηγόρους, ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους, καὶ πιλοῦντας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἔριον, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετο ἀποχωρίζειν, καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα. C

Συνίστη. Commendabat. Vt, Abel enim, *ſuarum ouium fœtus* primogenitos Deo conſecrans, ſe commendabat, vt hominem Dei potiùs, quàm ſui amantem.

Συνίστη. ὁ γὰρ ἄβελ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον, ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη.

Συνιστορεῖ. Conſcius-eſt.

Συνιστορεῖ. συνοῖδε.

Συνίστωρ. Familiaris. Notus. Teſtis. Rei alicuius cõſcius. Appianus. Ille verò, exiſtimans *illos eſſe ſui fœdi* metus conſcios, & *ſua facinora* aliis eſſe-declaraturos, *eos* interfecit nefariè.

Συνίστωρ. συνόμιλος. γνωστός. μάρτυς. συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. ἀππιανός. ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου, καὶ ἑτέροις ἐπεξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. D

Σύνθακος. Confeſſor. In eadem ſede, ſolióque ſedens, in qua ſedet aliquis alius.

Σύνθακος. σύνθρονος.

Σύνθημα. Pactum. Signum. Teſſera. Vt, Præter alia *vitia, quibus ille laborabat, illud etiam erat*, quòd nec ad-reconciliationem-facilis *eſſet*, nec vllum aliud humanitatis ſignum eſſet *in eo*.

Σύνθημα. πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὸ μήτ' εὐδιάλλακτον, μήτ' ἄλλο μηδὲν εἶναι σύνθημα φιλανθρωπίας.

Σύνθεο. Audi. *Memoria manda. In animo tuo compone. Vide Euſtath. & vulg. Lex.*

Σύνθεο. ἄκουσον.

Συνθεσία. Pactum. Fœdus. Præſidium. Incolumitas. In fabuloſis. Cum ipſis verò interpoſita fide-confirmarunt fœdus.

Συνθεσία. συνθήκη. ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς. μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο συνθεσίῃσι. E

Συνθῆκαι. Fides. Pacta. Fœdera. Hæc autem tribus *rationibus* conficiebantur, *& confirmabantur*, verbis, factis, manibus. Verbis quidem, vt iureiurando. Factis verò, vt ſacrificiis, quæ *fiebant* in aris. Manibus verò, quia fides manibus dabatur. Et Homerus. Et dextræ, quibus freti-eramus. *Sunt* etiam tria crimina violationis, *violati fœderis*. Ara, fides, iuſiurandum.

Συνθῆκαι αἱ πίστεις. αἳ διὰ τριῶν ἐτελοῦντο. λόγων. ἔργων. χειρῶν. λόγων μὲν, οἷον δι' ὅρκων. ἔργων δὲ, οἷον διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ, ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ ὅμηρος. καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν. καὶ τρία ἐγκλήματα παραβασίας. βωμός. πίστις. ὅρκος.

Συνθήκη. Pactum. Fœdus. Xenophon. Græci verò, qui cum Cyro contra Perſas aſcenderunt, fœdus fecerunt, mactato tauro, lupo, apro, & ariete, in clypeum intingentes, Græci quidem, enſem, Barbari verò, haſtam, iurantes fore, vt neutri alteros proderent, *vel, deſererent*, ſed belli-ſocij eſſent. Barbari verò prætereà-iurarunt, ſe ſine-dolo ducturos-eſſe *Græcos*.

Συνθήκη. ὁμολογία. ξενοφῶν. οἱ δὲ σὺν κύρῳ ἀναβάντες ἕλληνες πρὸς πέρσας, συνθήκας ἔθεντο, σφάξαντες ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ κάπρον, καὶ κριόν, εἰς ἀσπίδα βάπτοντες, οἱ μὲν ἕλληνες, ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι, λόγχην, ὀμόσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι προσωμόσαντο, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως. F

A Συνθήκη. συγκατάθεσις. ὥστε εἰρήνην κρατυνθῆναι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτυθῆναι.

Συνθήκη. Pactum. Fœdus. Conſenſus, vt pax confirmetur, vel res ad bellum *neceſſaria*, ex pacto parentur, *ac inſtruantur*.

Σύνθημα. συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ τοῖς ἕλλησι, διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι, διὰ τοῦ τὰ βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι, μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδὲν. αἱ δὲ, ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ᾖξαν, ἵνα ἑαυτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα. οἱ δὲ, δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο, καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος τὸ πλη-B σίον ἐπηρώτα.

Σύνθημα. Pactum. Compoſitum. Signum. commune-ſignum *inter aliquos. Teſſera belli*. Vt, Rumor in bello *ſparſus eſt* contra Græcos, *& nuntij venerunt*, qui-manifeſte-dicebant *Barbaros* adeſſe. Propterea *Græci*, quòd neque facere, neque pati quidquam moleſti vellent, *vt à repentina Barbarorum impreßione ſibi cauerent, varijs in locis ſpeculatores collocarunt, qui ſuis Barbarorum aduentum ſignificarent. In caſtris verò belli teſſeram ducibus, & copiarum præfectis dederunt, vt proditionem vitarent. N.L. Et*, Illæ verò, confertæ vno ſigno *dato, & audito* in Battum irruerunt, vt ipſi hoc auferrent, ne ampliùs eſſet vir. *N.L. vt ipſum partibus ſpoliarent, quibus antè vir erat. Et*, Illi verò per ſe mutuò faciebant *officium*, & vnus quiſque magno ſtudio belli-teſſeram à vicino petebat, *& de ea eum interrogabat, vt ſciret quænam illa eſſet*.

Συνθηματιαίους. οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. ἀριστοφάνης.

Συνθηματιαίους. Coronas *συνθηματιαίους* vocant, quas aliquis alicui locauit certo precio faciendas, de quo inter vtranque partem conuenit, inter locatorem, & conductorem operis faciendi. Quas nos *alio nomine* vocamus ἐκδοτικούς. q.d. Elocatas. Locatas. *Quas quis ex pactis, & conuentis ſe facturum promiſit*. Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag. 52?. v. 26. 27.*

--Δεῖ γὰρ ἀνδράσι
Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι.

--Oportet enim viris
Nectere coronas ex-pactis-promiſſas viginti.

C Συνθηματικῶς. συμβολικῶς. ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς, καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς. ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς, μὴ δύνασθαι γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐτοῖς γεγραμμένων. καὶ αὖθις. τὸν αὔγουστον ἐπευφημῶν πολλάκις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο διδοὺς σύνθημα.

Συνθηματικῶς. Per notas, & ſigna. Vt, Epiſtola ſcripſit per-notas, *& ſigna cæteris ignota*, quemadmodum mos ipſis erat, ita vt, qui illas epiſtolas in-ſuam-poteſtatem redegiſſet *l. τῆς ἐπιστολῆς*, nihil eorum, quę in ipſis erant ſcripta, cognoſcere poſſet. Et rurſus. *Hoc exemplum pertinet ad præcedens* Σύνθημα. Auguſtum ſępe fauſtis-acclamationibus-proſequens, & aliis dans hoc ſignum.

Συνθυμεῖν. συνοργίζεσθαι. ἢ συμψυχεῖν.

Συνθυμεῖν. Simul-iraſci. Vel Conſentire. Concordem-eſſe.

Συνοδία. τὸ μετά τινος συμπεριπατεῖν. συνD ῳδία δὲ, ἡ συμψαλμῳδία.

Συνοδία. Congreſſus. Comitatus. Iter, quod cum aliquo fit. Cum-aliquo-itio. *συνῳδία* verò, concentus.

Συνόδοντα ζῶα. βοῦς. πρόβατον. αἲξ, καὶ εἴ τι συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.

Συνόδοντα ζῶα. Animalia continuos-dentes habētia. Bos, ouis, capra, & ſicui alij *animali* contigit ſebū, non autem pinguedinem habere. *Si quod aliud animal habet ſebum, non autem pinguedinem, vt porcus.*

Σύννομε. ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου, καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς ἀηδόνα.

Σύννομε. Compaſcua. Vt eiuſdem vitę particeps, & eiuſdem paſcui, *& pabuli*. Hoc autem vt de auibus *dicitur*. Hoc enim Vpupa Luſciniæ dicit. *Ariſtoph. in Auibus. pag. 376. v. 7.*

Συννόμων. μεγάλων. ὁμοίων. ἐξηρεθμήσατο τοὺς δόμους. ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ᾠκοδομηE μένος. ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν.

Συννόμων. Magnorum. Similium. Vt, Numerauit domos. Nam ex magnis, *& ſimilibus* lapidibus *illa domus* erat ædificata, ita vt vel facillimè illa propugnaculorum, *& pinnarum* diſtantia à terra per-ratiocinationem colligi poſſet.

Συνόμωσις. συνωμοσία δέ.

Συνόμωσις. συνωμοσία verò. Coniuratio.

Σύννομοι. ἀδελφοί. ἢ γυναῖκες. αἱ σύννομοι τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.

Σύννομοι. Sorores, vel vxores. *q.d. compaſcuæ, eiuſdem paſcui, pabulique conſortes. Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 283. v. 5 & 6.* Ipſæ verò ſorores, *vel, vxores* Foris *quæſita* vitæ alimenta parant ſemper.

NOTAE.

Σύννομοι.] Sophocles in Oedipo Colonæo. pag. 283. v. 3. 4. 5.

Ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
Θακοῦσιν ἱστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι
Τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.

F Schol. αἱ δὲ σύννομοι.] αἱ δὲ ἀδελφαί, ἢ γυναῖκες. Conſule Herodotum lib. 2. pag. 64. l. 35. & deinceps.

Συνορία. ἡ πλουσιότης.

Συνορία. *q.d. confinium. Variorum finium, & fundorum coniunctio. Latifundium.* Opulentia.

Συνουσία. τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων. πολύβιος. ὡς ἄν, ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπανα-

Συνουσία. Congreſſus, quo alij cum aliis ſunt, & verſantur. Conſuetudo. Familiaritas. Polybius. Vt ſua hiſtrionica actione repręſentaturi homines ex con-

ſuetudine reuerſos, preterea verò magis alteratos, *& mutatos* ab ebrietate. N.L. Qui continenter coeunt, læduntur. Quære in voce βληχωνία.

γαγόντας, ἔπι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης. οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες βλάπτονται. καὶ ζήτει ἐν τῷ βληχωνία. A

Συνουσιασμοί. Coitus. Congreſſus. Concubitus. Commixtiones.

Συνουσιασμοί. συνουσία. συμμιξία.

Συνοχή. *Complexus, continuatio, cohærentia, commiſſura, coniunctio, coagmentatio, ſeries.* Continuatio *eſt* ſpecies contactus. Quare peccat, qui continuationem facit genus contactus. Neque enim omne, quod contingit *aliquid, id etiam* cum eo continuatur, *& coagmentatur.* Nam & illa, quæ *res aliquas* tantùm tangunt, cõtingunt *eas.* Nequaquam tamen etiam *cum ijs cohærent, &* coagmentantur. Non tamen omne, quod *cum alio* coagmẽtatur, etiam *id* cõtingit. *Vuolfius,* ἀλλὰ μὴν πᾶν τό. *ſed tamen omne quod. & cæt. Quæ lectio videtur melior.* Quare latiùs *patet* ipſum cõtingere, quàm coagmentari, *ſiue cohærere. Vel, latius patet ipſe contactus, quàm coagmentatio, vel cohærentia.*

Συνοχή. εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχή· ὥστε ἁμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐδὲ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται. συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἁπτόμενα μόνον. οὐ μὴν καὶ συνέχεται. οὐ πᾶν μέν τοι τὸ συνεχόμενον, συνάπτεται. ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι. B

Συνοχωκότε. Contracti. *In pectus, vel in anguſtum contracti. De humeris illic agitur.* Apud Homerum *Iliados B. pag. 65. v. 7. dictum,* propter metrum. *Conſule Mag. Etym. col. 735. l. 46. à* συνέχω. σύνοχος, *hinc* συνοχέω. ῶ. συνοχώσω. *perf.* συνώχηκα. *mutato* ε *in* ω. *Hinc verò, verſo* η *in* ω, συνώχωκα. *particip.* συνωχωκώς. συνωχωκότος *& Ion. ac poet. correpto priore* ω, συνοχωκώς. ότος. *& dualis,* συνοχωκότε.

Συνοχωκότε παρ' ὁμήρῳ διὰ τὸ μέτρον.

Σύνοψις. Colloquium, quod cum aliquo inſtituitur in propria perſona, *& coràm. Ipſe conſpectus. Vt,* Ille verò deliberabat de caſtris ponendis in Carthaginenſium conſpectu. Sic enim ſe maiorem terrorem illis incuſſurum putabat.

Σύνοψις. ἡ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία. ὁ δὲ ἐβούλετο κατεστρατοπεδεῦσαι τῶν καρχηδονίων ἐν συνόψει. μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε. C

Συνῳδά. Conſona. Conſentanea. *q. d. concinentia, conſentientia.* Cum datiuo. Et συνῳδόν. Concinens, conſonum, conſentaneum. Ælianus. Gallus verò concinere conabatur cantu gallinaceo, conſonum, & concinnum *cantum* ſuauiter-edens.

Συνῳδά. σύμφωνα. μετὰ δοτικῆς. καὶ συνῳδόν, αἰλιανός. ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν, συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνῳδόν τε, καὶ συμμελὲς ἀναμέλπων.

Συνῳδηκώς. *à* συνοιδέω. ῶ. *q. d. contumeſco. ſimul-intumeſco. & per translationem, Tragicorum more inflatus, magnos edo clamores.* Cum aliquo magnos edens clamores, more Tragicorum inflatus, ac tumidus.

Συνῳδηκώς. συντραγῳδῶν.

Συνῳδία. Concentus. Cantus cum aliquo cantatus.

Συνῳδία. ἡ ψαλμῳδία. D

Συνωθούμενος. Congrediens. *Compulſus. Qui cum alio pellitur.*

Συνωθούμενος. συνερχόμενος.

Συνῴκισε. Contubernalem ſecum ſumpſit. *Earundem adium habitatorem ſecum aſſumpſit. à* συνοικίζω συνῳκίσατο verò, ſecum duxit. *In coloniam ſecum duxit.*

Συνῴκισε. τὸ σύνοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε. συνῳκίσατο δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἦξε.

Συνομοσάσῃ. Coniuratæ. Illi, quæ coniurauit.

Συνομοσάσῃ.

Συνωμοσία. Coniuratio. Amicitia iureiurando interpoſito inita. Apud Atticos enim ſynomoſia *vocatur* ordo quidam.

Συνωμοσία. ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. παρὰ γὰρ ἀττικοῖς συνωμοσία, τάξις τίς.

Συνωμότης. Coniuratus. Coniurationis-ſocius.

Συνωμότης.

Συνωνή. Coemptio. Onus. Sub Iuſtiniano frumenti prouentus erat-rarus. *i. frumentum malignè prouenerat,* & frumentaria claſſis minùs frequenter, quàm opus erat, *& neceſſitas flagitabat, Byzantium* appellebat. Ob præſentem igitur rerum ſtatum *Imperator* dubitans *quid eſſet faciendum,* Bithyniæ, & Phrygiæ, & Thraciæ loca tentare, & magnam frumenti copiam coemere ſtatuit. Neceſſe autem erat illos, qui illic habitabant, magno cum labore onera ad mare deportare. Hæc verò Byzantium cum periculo importare, & exiguũ quidem precium, ſcilicet pro *mercium, & pecuniæ data* proportione, ab ipſo reportare. Detrimenti verò inde ad ipſos redundantis magnitudinem tantam fuiſſe *tradunt,* vt acquieſcerent, *& præclarè ſecum agi putarent,* ſi quis ipſos fineret & frumentum domo *portatum,* fiſco largiri, & alterum precium pro eo deponere. Hoc eſt illud onus, quod συνωνὴν *i. coemptionem à frumentis coemendis dictam,* vocare conſueuerunt.

Συνωνή. τὸ ἄχθος. ὅτι ἐπὶ ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φορὰ ἐσπάνιζε. καὶ ἐνδεεστέρως ἢ κατὰ χρείαν ὁ σιταγωγὸς στόλος ἀφίκετο. ἀπορούμενος δὲ τοῖς παροῦσιν ἔν τε βιθυνίᾳ, καὶ φρυγίᾳ καὶ θρᾴκῃ χωρίων πειρᾶσθαι, μέγα τι χρῆμα σίτου ἠξίου. οὓς τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πολλῷ πόνῳ τὰ φορτία φέρειν. ἐς βυζάντιον δὲ ξὺν κινδύνῳ ταῦτα ἐσκομίζεσθαι. καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι. τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν, ἤν τις αὐτοὺς ἐῴη, τόν τε σῖτον οἴκοθεν τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ κατατιθέναι. τοῦτο ἐστι τὸ ἄχθος, ὅπερ συνωνὴν καλεῖν ὠνομάκασι. E F

NOTAE.

Τοῖς παροῦσιν] Vuolfius. τοῖς παροῦσι, τῶν ἔν τε Βιθυνίᾳ. Et, καὶ μέγα τι χρῆμα σίτου συνωνεῖσθαι ἠξίου. Rectè. Quem & ego ſequor.

Συνώ-

A Συνώνυμος. συνώνυμος κατηγορία ἐστὶν, ὅτε τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ὅρον δέχεται ἀντὶ τοῦ ὀνόματος. οἷον τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου. καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζώου. ζῶον γάρ ἐστιν, οὐσία ἔμψυχος, αἰσθητική. ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν μὲν ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα. ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου.

Συνορεγνώμενοι. ἐπιθυμοῦντες. ἐπεκτεινόμενοι. οἱ δὲ, τοῦ πλείονος, καὶ πρόσω συνορεγνώμενοι, προῆγον ἐπὶ Παμφυλίας.

B

Συνωρίς. συζυγία, δυάς. κυρίως δὲ ἵπποι δύο συνεζευγμένοι. κέλης δὲ, ὁ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχούμενος. καὶ αὐτὸς ὁ μόνος ἵππος.

Συνώσαντες. συνεστραφήσαντες. ἐξ αὐτοῦ δὲ συνώσαντες ἐπὶ τὴν πυλίδα εἰσῆλθον.

Σύνταγμα. ἔνιοι παράταξιν. αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σνϛ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, συνταγματάρχης.

C τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

Συντακτήριος. συντακτικὸς, ὁ Ὠριγένης, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία.

Συντάξας. ὁρίσας. συντάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἐλαίαν.

Συντάξας. ἐντειλάμενος. Πολύβιος. συντάξας ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσον ἔχει δυνάμεως.

D

Σύνταξις. δύο πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν, καὶ τὸ ποιεῖν τὰ δέοντα τοὺς στρατευομένους. ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἁπάσας οὐκ ᾐσχύνετο. καὶ Μάλχος. τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται, καὶ παρακρουόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους, ἐς ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις Μάλχος. ὁ δὲ τὸν Παμπρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε, καὶ σύνταξιν ἐδωρήσατο. Προκόπιος. ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς

E συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὤφλε. τουτέστι, τὰ διδόμενα.

Σύνταξις. ἡ συγγραφὴ, ἡ ἱστορία. Πολύβιος. ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ ταύτης συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

Σύνταξις. ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις. ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα,

F Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος. καὶ Ὑπερίδης δὲ φησι. σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες. ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντάσσομαι. δοτικῇ.

Συντεθεῖσθαι καὶ συντέθεικα. συνεθέμην.

Συνώνυμος. Vniuoca prædicatio eſt, quum *vox aliqua* nomen, & ipſam definitionem pro nomine admittit. Vt, Animal dicitur de homine, & homo admittit & nomen, & definitionem animalis. Animal enim eſt eſſentia animata, ſentiens. Æquiuoca verò prædicatio *dicitur*, quũ *vox aliqua* definitionem quidem non recipit: ſed non tantùm. Vt in hominis imagine *fieri videmus*.

Συνορεγνώμενοι. Concupiſcentes. Vehementer-appetentes. Exporrecti. Contendentes. Vt, Illi verò, plura concupiſcentes, & longiùs *progredi* contendentes, in Pamphyliam progreſſi-ſunt.

Συνωρίς. Coniugium. Binarius-numerus. Bigę. Propriè verò *ſic appellantur* equi duo coniuncti, *qui ſunt ſub eodē iugo*. *κέλης* verò, qui ſingulari equo vehitur, & ipſe ſingularis equus.

Συνώσαντες. Qui-compulerunt. Qui-ſimul-intulerunt. Vt Cum autem ex illa *ianua* compuliſſent *eos* ad portulam, *ita demum illuc* intrarunt. *N.L.*

Σύνταγμα. Syntagma. Quidam parataxin *vocant, i. aciem-inſtructam*. Dux cohortes *ſunt* viri 256. & *earum* dux *vocatur* Syntagmatarches. Hoc autem *aciei genus* quidam etiam Xenagiam vocant, & Xenagum, ipſum ducem.

Συντακτήριος, vel *συντακτικός*. Compoſitor, ſiue conſcriptor, *dictus eſt* Origenes, quòd multos libros fecerit.

Συντάξας. Qui-præſcripſit. Qui-mandauit, *ac imperauit*. Vt, Cùm imperaſſet gubernatoribus, vt naues pro viribus Elæam deducerent, *vel, reducerent*.

Συντάξας. Qui-mandauit. Qui-iuſſit, *ac imperauit*. Polybius. Cùm imperaſſet, vt magna feſtinatione, totiſque viribus iret, *vel, veniret*.

Σύνταξις. Compoſitio. Duarum rerum vnio *coniunctio, coagmentatio. Σύνταξις ἐστι. Is ordo ſit*, vt milites accipiant, & faciant, quæ ſunt accipienda, & facienda. Et, Non pudebat ipſum omnes ordines *ſuo ſtipendio* priuare. Et Malchus *σύνταξιν accipit pro ſtipendio, quum dicit, τῶν συντάξεων &c.* Milites ſtipendiis ſæpe priuati, victu etiam conſueto fraudati, in deſperationem venerunt. Et rurſus Malchus. Ille verò Pamprepium ſplendidè honorauit, & ſtipendium ei donauit. Procopius. Simul autem etiam conquerentes, quòd Reſpub. iam multi temporis ſtipendia ſibi deberet. *συντάξεις*. Hoc eſt, ea, quæ dantur *militibus pro ſtipendio*.

Σύνταξις. Compoſitio. Scriptum-accuratè conſcriptum. Hiſtoria. Liber-conſcriptus. Polybius. Hæc in præcedentibus libris demonſtrauimus.

Σύνταξις. Conſtituta habitatio. *Fortaſſe poſitum οἴκησις pro διοίκησις, adminiſtratio, rerum adminiſtrandarum ratio. Conſtitutus ordo. Conſtituta ratio.* Demoſthenes in Philippicis *dicit*, *Cenſeo* etiam vnam, & eandem debere eſſe conſtitutam-rationem & accipiendi, & faciendi ea, quæ oportet. Singula verò tributa vocabat *συντάξεις q. d. conſtitutiones. i. conſtitutas pecuniæ congerendæ rationes* Quia Græci grauiter ferebant illud tributorum nomen, quo Calliſtratus *tributa* ſic appellarat. Hyperides etiam dicit, Syntaxin *i. tributum, q. d. conſtitutam, & ordinatā pecuniæ contributionē*, in præſentia nulli dātes. Olim verò nos *eā ab aliis* accipere voluimus.

Συντάσσομαι. Datiuo. Cõſtruor. Cõponor. Colloco r.

Συντεθεῖσθαι. Cõpoſitũ-fuiſſe. Et *συντέθεικα*. Compoſui.

Συντεκμηράμενος. Qui-coniecit. Qui-coniecturis-eſt-aſſequutus. Eunapius. Omnem eius vitam per-coniecturas-aſſecutus ex euidentibus indiciis, & ſignis in ipſo *diligenter obſeruatis ductas.*

Συντέλειαι. Omnigena ſupplicia, Dauid. Ob imprecationem, & mendacium diuulgabuntur in omni-ſuppliciorum-genere. *Vel potiùs, in omnium rerum conſummatione & fine, vt apud Mat cap. 3. v. 39. 40 & 49.*

Συντέλεια. Quidquid ad vitam *ſuſtentandam facit. Vtilitas Contributio Pecuniæ, tributique collatio.* Iob. In ipſis periit contributio, *perfectio.* Pro, Nunquam quidquam boni confecerunt *peregerunt.*

Συντελεῖς. Contributores. Trierarchi, qui plures ſimul vnius nauis *inſtruendæ* curam gerebant, συντελεῖς vocabantur *i. contributores.* συντελεῖς igitur *dicebantur,* qui ſumptuum, & contributionum erant ſocij. Ipſa verò res, vocatur συντέλεια. i. contributio, tributi, vel pecuniæ collatio.

Συντελής. Vtilis.

Συντέμνω. Accuſatiuo. *Conſcindo. Concido. Abbreuio, diminuo, decurto, præcido, trunco, contraho.*

Συντέρμων. Conterminus. Confinis. Finitimus. Vicinus.

Συντεταγμένως. Compoſitè. Agmine-compoſito. ordine-ſeruato. Pro, celeriter, & cum quodam conſenſu, *& applauſu.* Ariſtoph. Pluto. *pag. 20. v. 1. 2.*

Laudo verò vos, *quia alacriter venitis,*

Et compoſitè. i. agmine, ordinéq. ſeruato.--

Vide Schol. annot 2.

Συντετάσθαι. Contentum, vel diſtentum eſſe. Contendi, diſtendi, intendi.

Συντέτηκεν. *Contabuit. Colliquefactus eſt. Item ſumitur* pro, conglutinatus-eſt. Simul-fixus eſt. Cohæſit. Inhæſit. Vt, Falſa pro vera *in eorum animis* inhæſit opinio. Et σύντηξις. *q. d. Colliquefactio, colliquatio, conſumptio, tabes,* corporis corruptio, & extenuatio. Vt, Tanta autem corporis tabes inerat ipſi. *i. eius corpus adeò contabuerat, & tabe conſumptum fuerat,* vt vel ipſam veſtium iniectionem. *i. veſtes iniectas* ferre non poſſet.

Σύντευξις. Congreſſus. Conſortium. Caſus. Sors. Accidēs. Occurſus. Colloquiū. Societas. Familiaritas

Συντεύξομαι. Congrediar. Incidā in aliquid. Cōuerſabor. *i. cum aliquo verſabor.* Colloquar. Occurram.

Συντιμηθῆναι. Res venales magno precio æſtimari. Sic Demoſthenes *hoc verbum accipit. Vide ſuprà,* Συντιμᾶσθαι.

Συντομάχη. Syntomache. *N. L. Videtur loci nomen. Vt,* Illi verò, Syntomachen in-ſuam-poteſtatem-redegerunt.

Συντόμισον, Contrahe-breuiter. *Concide. Pro, conciſè, compendioſè, ſuccinctè dic. Paucis rem expedi.*

Σὺν τῷ κυνί. Cum cane ſimul & lorum. *Prouerbium, quum omnia pereunt, vt nihil omnino ſit reliqui, ne ſpes quidem recuperandi, quod periyt. Er. ad. Chil. 4. Cent. 3. Col. 879. ad. 26.*

Συντρέχω. Datiuo. Concurro. Cum-aliquo-curro.

Σύντριπτος. Contritus. Simul-tritus. Cum-aliquo-tritus.

Συντρίβω. Cōtero. Cōminuo. Cōfringo. Accuſatiuo.

Συντροχάσαι. *M Etymol. 736. 17.* συντροχάσαι. καταντῆσαι. *&c.* Obuiare. Obuiam-ire. Repleri. *Replere. Accumulare.* Per tranſlationem à rotis *ductam, quæ ſimul currunt, viámque ſuo curſu notant, & rotarum notis replent.*

Συντυγχάνω. Datiuo. Cum-aliquo-verſor. Colloquor. Obuiam-eo. Occurro. Incido-in-aliquem. Congredior. Contingo.

Συντεκμηράμενος. συμβαλών. καταστοχασάμενος. Δινάπος. τὸν πάντα βίον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε, καὶ σημείων. A

Συντέλειαι. αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Δαβίδ. καὶ ἐξ ἀρᾶς, καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ.

Συντέλεια. πᾶν τὸ πρὸς ζωὴν. ἰώβ. ἐπ' αὐτοῖς ἀπώλετο συντέλεια. ἀντὶ τοῦ, οὐδέποτέ τι χρηστὸν συνετέλεσαν. B

Συντελεῖς. ὅτι οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο. καὶ συντελεῖς ἐλέγοντο συντελεῖς οὖν, οἱ συνδαπανῶντες, καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

Συντελής χρήσιμος.

Συντέμνω. αἰτιατικῇ.

Συντέρμων. πλησιόχωρος.

Συντεταγμένως. ἀριστοφάνης πλούτῳ ἀντὶ τοῦ γοργῶς. καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. C

Ἀσπάζομαι δ' ὅτι προθύμως ἥκετε,

Καὶ συντεταγμένως.

Συντετάσθαι. διατετάσθαι.

Συντέτηκεν. ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται. συμπέπηγε. ψευδὴς ἀντ' ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ σύντηξις, ἡ τοῦ σώματος φθορά, καὶ ἰσχνότης. τοσαύτη δ' ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὡς ἀδύνατον εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. D

Σύντευξις. συντυχία.

Συντεύξομαι. συντύχω.

Συντιμηθῆναι. τὸ πολλῆς τιμῆς ἀξιωθῆναι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι. οὕτω δημοσθένης.

Συντομάχη. οἱ δὲ, ἐκυρίευσαν τῆς συντομάχης. E

Συντόμισον. συνάγαγε συντόμως.

Σὺν τῷ κυνὶ, καὶ τὸν ἱμάντα.

Συντρέχω. δοτικῇ.

Σύντριπτος.

Συντρίβω. αἰτιατικῇ. F

Συντροχάσαι. καταντλῆσαι. πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Συντυγχάνω. δοτικῇ.

A Συντυρώμενα. σομπηγνύμενα.

Συντυρώμενα. q.d. Concaſeata. Concreta. Condenſata. *Ariſtoph. in Equitib. pag.* 216. *v.* 17. *ſchol. annot.* 17.

Συντυχία. ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. ὑπολαβὼν οὖν οὐ κατὰ συντυχίαν, ἀλλ' ὑπό τινος ἕξεως τοιαύτην εἶναι περὶ αὐτὸν διάθεσιν.

Συντυχία. Repentina rerum mutatio. *Caſus fortuitus. Vt,* Suſpicatus igitur non aliquo repentino caſu: ſed ob aliquem habitum, talem eſſe eius affectionem. *i. Exiſtimans eum non forte fortuna, & repentina rerum mutatione: ſed conſultò, & de induſtria eſſe talem.*

Συνοίμιον. τὸ προοίμιον.

Συνοίμιον. Procemium.

Συνοίσειν. συνεισενεγκεῖν.

Συνοίσειν. Collaturum-eſſe. Profuturum-eſſe.

Συνοῖσον. συμφέρον. ἐν ὑμῖν τι κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρηναῖα περὶ τοῦ πολέμου ἑλέσθαι. καὶ αὖθις. αὐτὸς τι γὰρ τῷ ἐπιβόλῳ
B τῆς φύσεως, ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα.

Συνοῖσον. Quod proderit. Quod-conducet. Vtile. Quod-expedit. Vt, ἐν ὑμῖν, &c. i. Penes vos eſto id pluris-facere, quod expedit, & bello pacem anteponere. Et rurſus. Ipſe enim felici naturę dexteritate, ſagaciſſimè cognſcebat, quod ipſi profutum erat.

Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται.

Συνοιχήσεται. Simul-ibit. Simul peribit. Simul-perdetur.

Συφορβία. ἀγέλη χοίρων.

Συφορβία. Suum grex Grex-porcorum.

Συώδεις. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου.

Συώδεις. Suilli. Porcini. *Suillis, ſiue porcinis moribus præditi. Dictum eſt* ab eo, quod porcis acclamatur, *& quod porcis conuenit.*

Συράκουσα. πόλις σικελῶν.

Συράκουσα. Syracuſa. Syracuſæ. Siculorum vrbs.

Συρακουσία τράπεζα. ἡ πολυτελής. ἐδόκουν
C γὰρ οἱ σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων. καὶ συρακουσίων δεκάτη.

Συρακουσία τράπεζα. Syracuſana menſa. Sumptuoſa, *& delicata, pralauta, & opipara. Eraſ. ad. Chil.* 2. *Cent.* 2 *col.* 405. *ad.* 68. Siculi enim omnium delicatiſſimi *deliciis, & voluptatibus addictiſsimi* eſſe putabantur. Et Syracuſanorum decimæ.

Σύρβη. τάραχος.

Σύρβη. Turba. Tumultus. παρὰ τὸ σύρειν, καὶ τὸ βοᾶν, *trahere & vociferari. Quod in tumultu ſæpe contingit, verſóq. σ in τ, Τύρβη, vnde Lat. Turba. Item vox, qua ſubulci ad ſues vtuntur.*

Συρβηνεύς. ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας, καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ συρβηνέων χορός, ὁ τάραγμος. καὶ συώδης. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνου-
D μένου. διὸ τάττεται ἡ παροιμία, συρβήνη χορός. ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν.

Συρβηνεύς. *Tibicen.* Turbulentus. *Ductum eſt* ab illis, qui cum tumultu tibiâ-ludunt. Vel pauper, quòd tibiarum thecas, & pharetras inanes habeat. Et συρβηνέων χορός. Syrbenenſium chorus. *Vel* συρβηναίων χορός. *Syrbenæorum chorus, vt apud Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 7. *col.* 544. *ad.* 60. Συρβήνης χορός. *Syrbenæ chorus. Id eſt* perturbatus, *tumultuoſus, inconcinnus,* & ſuillus. *Hoc autem ductum eſt* ab eo, quod ſuibus acclamatur *à ſubulcis, & diſſono porcorum grunnitu.* Quamobrem illud prouerbium συρβηνῶν χορός, ſuillus chorus, dicitur de incompoſitis *indecoris, perturbatis, & tumultuoſis* choris.

Συριανός. ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. ἡγησάμενος τῆς ἐν ἀθήναις σχολῆς τε, καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ. εἰς τὴν πολιτείαν πλάτωνος, βιβλία δ΄. εἰς τὴν ὀρφέως θεολογίαν, βιβλία β. εἰς
E τὰ πρόκλου περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ θεῶν. συμφωνίαν ὀρφέως, πυθαγόρου, καὶ πλάτωνος. περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα. καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά. ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὥς φησι δαμάσκιος, πάντα τὰ τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ αἰεὶ πρὸς τὸ ἀκριβέστατον. προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ πλάτωνα τῷ ἰαμβλίχῳ, καὶ τοῖς ἰαμβλίχου φίλοις δή, καὶ ὀπαδοῖς. ὧν ἄριστον εἶναι διϊσχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην συριανὸν τὸν πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἠξίου πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

Συριανός. Syrianus. Alexandrinus Philoſophus, qui Athenienſi Scholæ, & Diatribæ præfuit, & fuit magiſter Procli, qui fuit ipſius ſucceſſor. Scripſit in totum Homerum commentarium, lib. 7. In Rempub. Platonis, lib. 4. In Orphei theologiam, lib 2. In Procli *ſcripta* de Diis apud Homerum *nominatis.* Conſenſionem Orphei, Pythagorę, & Platonis. De oraculis, lib. 10. *fortaſſe,* περὶ τῶν λογίων. *Vuolfius etiam* περὶ τὰ λογικὰ *legit: at* περὶ τῶν λογικῶν *præſtaret dicere, De Logicis.* Et alias quaſdam enarrationes. Iſidorus Philoſophus (vt ait Damaſcius) omnia veterum *ſcripta* accuratiſſimè examinare non deſinebat. Sed poſt Platonem, ad Iamblichum, & Iamblichi amicos, & comites mentem maximè aduertebat, *iiſque maximè ſtudebat.* Quorum optimum eſſe affirmabat ſuum ciuem Syrianũ, Procli magiſtrum. Neminem verò cenſebat contemnendum ad veræ ſcientiæ collectionem. *i. vt veram ſcientiam colligere poßis, quæ non ſolùm ex præſtantißimis: ſed etiam ex minùs præſtantibus ſcriptis colligitur, & paratur, vt mel ex variis florum generibus.*

F Συριγμός. φωνὴ ἄσημος. τοὺς συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι, καὶ τοὺς χλευασμούς, τίς ἐξηγήσαιτο ῥαδίως; καὶ αὖθις. οἱ δὲ ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες, καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνεποίουν.

Συριγμός. *Sibilus. Stridor. Tinnitus. Strepitus.* Vox nihil-ſignificans. Vt, Sibilos, *varióſque ſtrepitus* in publicis cõuentibus, *& in ſolennibus ludis exaudiri ſolitos,* & ſubſannationes quis facilè narrarit? *Deductum eſt hoc nomen à verbo* συρίττω. *Sibilo, exſibilo, explodo. Vt, Sed exemplum deſideratur.* Et rurſus. Romani verò ſuis-ſuffragiis-condemnabant *eum,* ſibilantes, & tumultum vocibus excitabant.

Σύριγξ. Fiſtula. Axis pars, quæ in rotæ foramen inijcitur. Et ipſum rotæ foramen ita vocatur. Sophocles *in Electra pag.* 113. F.

Ille verò ſub ipſam extremam metam exiſtens, ad eam

Admouebat ſemper fiſtulam. i. ipſum rotæ foramen.--

Σύριγξ. Et oblonga foſſa *dicitur per ſimilitudinem fiſtula. Vt,* Et iubet hos profundam foſſam ſub colle perforare, *fodere, ducere.* Et σύριγγες. tibiæ, vel haſtæ-thecæ Piſides.

Quænam illam apem ſapientem opificem
Terram metiri docuit Euclidis lex,
Facere verò foſſas non in recta lineas? i. foſſas non rectas: at obliquas ducere?

Συρίξαι. Qui-ſibilauit à præſenti συρίζω Sibilo.

Συρμαΐζειν. Purgare *potione ex aqua, & zea. Herodot. lib.* 2. *pag.* 74. *l.* 24.

Συρμαίη. Potio ex zea, & aqua. Sic Herodotus. Et συρμαίη apud eundem *eſt* olus apio ſimile. συρμαίη *Ion. pro comm.* συρμαία.

Συρμαία. Medicamentum-purgans per vomitus, & ventris *laxationem, & euacuationem. Ariſtoph. in Pace pag.* 482. *v.* 9. *&* 10. *ſchol. annot.* 3. Vel cibus ex adipe, & melle *confectus.*

Συρμός. Tractus. Impetus, quo res aliqua trahitur & aliquò defertur. Niuis *tractus, & delatio, qua nix cælitus trahitur, ac humi defertur. Epigr lib.* 3. *pag.* 269. *ep.* 419.

Non amplius ſopies, neque ſedabis *ventorum fremitum, neque grandinem,*

Neque niuium tractus. i. impetuoſas delationes, vel impetus, *neque ſtrepens mare.*

De Orpheo verba *fiunt.*

Σύρω. Traho. Curro. Piſides. Currit ad nos exercitus cum curſu.

Σύροι. Syri contra Phœnices. Vtraque gens malè audit vt callida. i. *propter calliditatem.* Vel quòd perpetuas inimicitias exercentes inter ſe, nunquam fideliter, *ac ſynceré* in-gratiam-redeant.

Σύρφαξ. *Vilis, & abiecta populi multitudo. Plebis colluuies. Populus vilis, & abiectus. Multitudo populi* collecticia ex varia colluuie, & turbulenta. *Ariſtoph in Veſpis. pag.* 334. *v.* 17 *Vide ſchol.* Quod autem ipſum magis extulit, *ac inflauit, & quod effecit,* vt ob talem opinionem inſaniret, illud fuit, quòd à plebis colluuie, *& fæce* in laudationibus, *& lætis-acclamationibus* vocaretur Pyrrhus. Quæ *plebis colluuies, & abiecta multitudo,* ſi ſic quidem vociferabatur, quòd ille rubra-facie-præditus eſſet, conſentanea, *veráque* dicebat. Si verò ad fortitudinis laudationem *hoc dicebat, eum* demulcebat, vt iuuenem. Haud enim heroas proſternebat, vt Pyrrhus ille Achillis *filius.* I. Πύῤῥος ὁ Ἀχιλλέως: ſed erat mulierum-inſanus-amator, vt Paris.

Συρφετός. Collecticia turba. Plebis colluuies. Vel oratio *vilis, & abiecta, qualis eſſe ſolet infimæ plebis oratio.* Vel ſordes à vento collectæ, & quiſquiliæ cremiorū, & virgultorum aridorum collectio. Vel puluis-excitatus *& mixtus* cum ſordibus, *& quiſquiliis.* Quidam verò *ſic vocem iſtam interpretantur,* tempeſtas, & tractus *procella, & variæ materiæ collectio, quæ à vento trahitur, & in varias partes raptatur.* Vt, Hæc autem ignota *ſunt* vulgo, *& infimæ plebis fæci. Vel, vili, & abiectæ multitudini.* F

Σῦς. Sus. Porcus. ὗς, ſus. de fœmina *dicitur.* σῦς verò, porcus, de mari. Veruntamen *hoc vocabulo* ſine-diſcrimine *Ariſtophanes in Acharnenſibus pag.* 291. *v.* 9. vſus-eſt, Vt iam videamini eſſe ex bona ſue *procreata.*

Σύριγξ. τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. σοφοκλῆς. A

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων,

Ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα.--

Σύριγξ. καὶ ἡ ἐπιμήκης διώρυξ. καὶ τούτοις κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον τρῆσαι. καὶ σύριγγες, αὐλοῦ, ἢ δορατοθήκης. πισίδης.

Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν τὴν ἐργάτιν B
Γεωμετρεῖν ἔπεισεν εὐκλείδου νόμος,
Ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;

Συρίξαι. ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος.

Συρμαΐζειν. καθαίρειν.

Συρμαίη. πόμα ἐκ ζειῶν, καὶ ὕδατος. οὕτως ἡρόδοτος. καὶ συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός.

Συρμαία. τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων, καὶ κοιλίας. ἢ βρῶμα διὰ στέατος, καὶ μέλιτος. C

Συρμός. τοῦ νιφετοῦ ἡ φορά.

Οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,

Οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.

περὶ ὀρφέως ὁ λόγος.

Σύρω. τρέχω. πισίδης. σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου. D

Σύροι πρὸς φοίνικας. ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληνται ὡς πανοῦργα. ἢ ὅτι ἑκάστοτε ἀλλήλοις δι' ἔχθρας ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττονται.

Σύρφαξ. συρφετώδης. ὀχλώδης. ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλέον πρὸς τοιαύτην μανῆναι δόξαν, τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι πύρρον. ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα. εἰ δὲ πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἔθελγεν ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν ὡς πύρρος ὁ ἀχιλλέως. ἀλλὰ γυναικομανὴς ἦν ὡς πάρις. E

Συρφετός. ἀγυρτώδης ὄχλος, ἢ λόγος. ἢ τὰ ἐξ ἀνέμου συλλεγόμενα κάρφη, καὶ φρυγανώδη. ἢ ὁ κονιορτὸς μετὰ κορκορίων. τινὲς δὲ χειμὼν, καὶ συρμός. ταῦτα δὲ ἄγνωστα τῷ συρφετῷ.

Σῦς. ὁ χοῖρος. ὗς ἐπὶ θηλείας. σῦς δὲ, ἐπὶ ἄρρενος. κέχρηται δὲ ἀδιαφόρως, ὅπως δόξητ' ἦμεν ἀγαθᾶς συός.

NOTÆ.

A N O T Æ.

Ὅπως δέξηται.] Ariſtoph.in Acharnenſibus.pag.291.v.9.
Ὅπως δὲ δόξῃ τ' ἦμὶν ἐξ ἀγαθῆς νέος.
Vide Schol.annot.8.vnde Suidas.Δέ.pro δὴ,ἤδη.

Συσσεισμός.λαῖλαψ.συςροφὴ ἀνέμου.

Συσσεισμός. *Concuſſio. Terræ motus.* Procella. Venti conuolutio.*Venti contorſio.Turbo.*

Συσσημαίνεσθαι. ὃ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι. τοῦτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι.λυκοῦργος δὲ,ἐν τῷ περὶ ἱερείας. ὥστε προστεταγμένον
B ἐπὶ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱέρειαν συσσημαίνεσθαι τὰ γραμματεῖα,καὶ σύσσημον,τὸ σημεῖον.

Συσσημαίνεσθαι. Conſignare. Quod alij vocant κατασφραγίσασθαι.i.obſignare,id oratores dicunt συσσημαίνεσθαι.i.conſignare.Lycurgus enim in *oratione* de Sacerdote *fœmina,dicit*,Quamobrem imperatum *eſt* per decretum , vt & ipſa ſacerdos tabulas conſignaret.*i.obſignaret*.Et σύσσημον.*q d.conſignum i.commune ſignum aliquibus de compoſito datum.Vide Lex.Et ſimpliciter ita vocatur quoduis* ſignum.

Συσσιτία.καὶ συσσίτιον,εὐωχία,ἄριστον.

Συσσιτία.Sodalitas.*q.d Cibi ſumendi ſocietas.* Et συσσίτιον.Epulum.Prandium.*Publicum conuiuium.*

Σύσσιτος.σύντροφος.συνδιαιτητής.τοῦ δὲ, κεκληκότος ἐφ' ἑστίασιν τοὺς ὁμοτίμους, ἔτυχε κἀμὲ παραστρατεῦσαι ἐν τῷ συσσιτίῳ ἀμφὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου τῶν δαιτυμόνων τὸν ἑστιάτορα ἐκθειαζόντων.

Σύσσιτος. *Cum aliquo-cibum-ſumens. Qui-cum aliquo-nutritur.*Conuictor.Sodalis.Qui cum-aliquo-degit, *& viuit.* Vt,Cùm autem ille vocaſſet ad conuiuium homotimos.*i.eiuſdem-honoris-participes*, accidit vt ego quoque impellerer *ad idem faciendum* in illo conuiuio circa mediam cœnam conuiuis conuiuatorem diuinis-laudibus-in-cælum-extollentibus.

C Συσκευάζει.λόγῳ ἐπιβουλεύει.καὶ συσκευὴ, ἡ ἐπιβουλή.συσκευάζεσθαι δὲ, τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι. ὅταν ἐφίσταται θεία τις ὄψις. καὶ λέγῃ δεῖν συσκευάζεσθαι. καλεῖ γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν.

Συσκευάζει. Oratione-inſidiatur.Et συσκευὴ, inſidiæ, *quæ verbis alicui ſtruuntur.* συσκευάζεσθαι verò , *conuaſare, vaſa, ſarcinaſque colligere,& ſe* ad iter accingere,*& parare.* Vt,In ſomnis diuina quædam facies adſtat *ipſi*, & dicit oportere *ipſum,conuaſare,&* ad iter ſe accingere. Fatum enim ipſum vocare.

Συσκευάζεσθαι.ἐπιφέρεσθαι.ξενοφῶν.ὁ κῦρος ἔφη τοῖς στρατιώταις,συσκευάζεσθαι σῖτα ἡμερῶν εἴκοσιν,οἶνον τὸ τοσοῦτον ἕκαστον χρὴ , ἕως ἱκανὸς ἔσται ἐθίσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν.

Συσκευάζεσθαι.Conuaſare. Secum-portare. Secum-afferre.Xenophon.Cyrus imperauit militibus,vt ſecum-afferrent commeatus viginti dierum , & quiſque tantum vini *ſecum portaret* , quantum ſatis eſt ad nos ipſos aſſueſaciendum ad aquam-potandam.

D Συσκηνία.συνοικία.ξενοφῶν.ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν τοὺς στρατιώτας ἐδόκουν ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα.ἑώρων γὰρ ἀλλήλους στρεφομένους ὁμοίως,καὶ οὐκ ἦν πρόφασις μειονεξίας, ὥστε ὑφίεσθαι τινὰ κακίω περὶ ἑτέρου εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες, ῥᾳδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει ὄντες.

Συσκηνία.Contubernium.Cohabitatio.*In iiſdem tentoriis habitatio.Contubernij ſocietas.* Quòd milites ſimul in tentoriis-habitarent.*i.militum in iiſdem tentoriis habitantium familiaritatem, ipſum militum contubernium* ad inſtans certamen profuturũ putabant. Se enim mutuò cernebant *& ſe* pariter ali *videbant.* Nec erat vllus prætextus deterioris-conditionis,*quaſi alij quidẽ, plus alij verò , minus haberent , & deteriore conditione viuerent*,ita vt aliquis remiſſiùs rem gereret, & alter altero ignauior eſſet aduerſus hoſtes. Item,quòd ſe mutuò cognoſcerent, in omnibus maiorem verecundiam excitari putabat *Cyrus*.Qui verò *ſe mutuò* non-cognoſcunt,faciliùs-improba-facinora-faciunt,
E vt illi,qui verſantur in tenebris.*Vide totum locum apud Xen.De Inſtit.Cyri.lib.2.pag.43.D.E.*

N O T Æ.

Ξενοφῶν.ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν] De Inſtit.Cyri.lib.2.pag.43.D.legitur, ἐν δὲ τῷ ὁμοσκηνοῦν ἐδόκουν μὲν αὐτῷ ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα τοῦτο,ὅτι ἑώρων ἀλλήλους ὁμοίως τρεφομένους. Et,ὑφίεσθαί τε τινὰ κακίω τι ἕτερον ἑτέρου εἶναι.&cæt.Sed longè aliter,quàm apud Suidam.Quare locum integrum vide.

Σύσκια.τὰ δασέα. πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων ἀνεκάθαιρον.ἔπειτα τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέταμον.

Σύσκια.*Vmbroſa.Opaca.Vmbris-contecta.* Dẽſa.Primũ quidem *vmbris contecta*, *ac* denſa loca repurgabant, deinde *verò* regios paradiſos , *ac amœnos hortos* exſecabant.

Συσπειραθέντες.συστραφέντες.οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην συσπειραθέντες,καὶ διαλεχθέντες, ἐπὶ τὰς
F ἄλλας ἔθεον,καὶ συνίσταντο.

Συσπειραθέντες.In-ſpiras-collecti. Conglobati. Vt, Illi verò,propter hunc rumorem conglobati,& colloquuti,ad alias etiam *cohortes* currebant,& globum-faciebant.

Σύστασις. ἀγάπη.ὁμόνοια, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμοῦ ἱσταμένων, τῶν συντρόφων. πολύβιος.ὁ δὲ,οἰκείως διέκειτο πρὸς τοὺς καρχηδονίους,πατρικὴν ἔχων σύστασιν.

Σύστασις. Dilectio.*Charitas.Amor.* Concordia. Per tranſlationem *ductam* ab equis ſimul ſtantibus,*& ſimul-nutritis.* Polybius. Ille verò,optimè affectus erat erga Carthaginenſes,paternum ſeruans amorem *erga eos.*

Συςασις.q.d. *Conſtitutio,qua duo, vel plures ſimul ſtant, conſentiunt,& conſpirant Conſenſio Conſpiratio.Concordia. Amor aliquos ita coniugens,vt ſimul ſtent,conſentiant,conſpirent.* Et συςαθῆναι *Simul-ſtare.Simul-viuere.* Conuictorem,& amicum eſſe.*Conſentire.Conſpirare.Concordem-eſſe.Vt,Aiunt illum eò* profectum,à Platone quidem,neglectum-fuiſſe, ab Ariſtippo verò, ſtudioſè-exceptum,*& in contubernium,atque conſortium,receptum* fuiſſe,*vel,ab Ariſt.commendatum fuiſſe.*

Σύςασις.καὶ συςαθῆναι.ὁμοδίαιτον,καὶ φίλον A
ἠνὶεδζ.ἐλθόντα δ' ἐπορείαν,ὑπὸ μὲν πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δ' ἀριςίππου συςαθῆναι.

Συςέλλω.Accuſatiuo.Contraho,coerceo,cõpeſco.

Συςέλλω.αἰτιατικῇ.

Συςήσας. Qui-tradidit. Qui-admiſcuit. *q.d.qui cum alijs ſtatuit,& collocauit.* Polybius.Hunc emiſit,cùm ei quingentos equites tradidiſſet *commiſiſſet,& addidiſſet,*qui laborem-tolerare adhuc poterant.

Συςήσας.παραδούς.προσμίξας. πολύβιος. τοῦτον ἐξαπέςειλε συςήσας ἱππεῖς πεντακοσίους, δυναμένους ἔτι πονεῖν.

Συςομώτερον σκάφης. Taciturniorem ſcapha *q.d.Illũ, qui os habet compreſſum,& taciturnius ſcapha. Prouerbium, quod* dicitur in eos, qui propter generis-ignobilitatem tacent *Er.ad.Chil.2.Cent.1.col.563.ad.4.Mutus magis quàm ſcapha.Sed ibi legitur* συςομώτερος σκάφης. Theophraſtus verò in *libro* de Legibus *dicit, hoc* dictum-fuiſſe ab eo *more,* quòd Athenis in publicis pompis inquilini ſcapham ferentes,pompam-proſequerentur.Quoties etiam inquilinum ſignificare volebant, vel ſcapham,vel ſcaphiferum dicebant, quòd huiuſmodi hominum genus liberè loqui non auderet. Quamobrem etiam minari ſolebant, Te ſcapha taciturniorem faciam. C

Συςομώτερον σκάφης, τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ B
τὸ ἀγενὲς σιωπώντων. θεόφραςος δὲ, ἐν τῷ περὶ νόμων εἰρῆσθαι, ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφος φέροντας πομπεύειν. καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι,ἢ σκάφην ἔλεγον, ἢ σκαφηφόρον. διὰ τὸ ἀπαρρησίαςον εἶναι, συςομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖ σκάφης.

N O T Æ.

Διὰ τὸ ἀπαρ.] Sic legendum videtur.Διὰ τὸ ἀπαρρησίαςον εἶναι τὸ τοιοῦτον ἀνθρώπων γένος. διὸ καὶ ἀπειλεῖν εἰώθασι,ποιήσω σε συςομώτερον σκάφης.

Συςρέμματα q.d *Conuolutiones.* Militum globi.*Militum ordine progredientium agmina.*

Συςρέμματα.ςρατιωτῶν πλήθη.

Συςροφὴ q.d.*Conuolutio. Conglobatio.Conſpiratio.Coniuratio.* Concordia. Et in malum conſenſio,*quâ duo, vel plures conſentiunt, & in alicuius perniciem conſpirant.* Dauid. Tege me à conſpiratione improbè-agentium,*ab improborum coniuratione me defende.*

Συςροφὴ.ἡ ὁμόνοια. καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. δαβίδ. σκέπασόν με ἀπὸ συςροφῆς πονηρευομένων.

Σύςοιχα. Coniugata,& denominata,& caſus,inter ſe quidem proxima videntur: ſed tamen differunt. Nam coniugata dicuntur inter-ſe, & quæ eodem-modo affecta ſunt ad aliquid,& quæ per proportionem *quandam inter ſe ſimilia* ſunt,vt ſcientia,& ſenſus. Horum enim vtrunque eodem-modo ſe-habet ad ea, quę ipſi ſubiiciuntur.Eodem-modo etiam *ſcibile.i. id, quod ſciri poteſt, quod in ſcientiam cidit,*& ſenſile,*quod ſenſu percipi poteſt.*Horum enim vtrunque eodem-modo ſe habet ad ea,quorum eſt. Coniugata dicunt & omnia eodem-modo denominata inter-ſe, & cum illo,à quo denominata-ſunt. Vt, à iuſticia denominata-ſunt iuſtus,iuſtum,iuſtè. Hæc enim ſunt inter-ſe coniugata,& cum ipſa iuſticia. Denominata verò,*dicuntur* tantùm ea, quæ ab aliquo ſunt-denominata,& quæ coniugata ſunt cum eo,à quo dicunt ea denominata-eſſe: ſed inter-ſe non *conuertuntur,* nec illa *cum his cohærent, nec reciprocè denominantur. Nam* à Grãmatica *quidem,denomitatur* Grammaticus.Grammatica verò,à Grammatico non etiam *denominatur.*

Σύςοιχα.καὶ παρώνυμα, καὶ πτώσεις,παρα- D
κεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα· διαφέροντα δέ.σύςοιχα λέγεται ἀλλήλοις καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρός τινα,ἃ καὶ κατ' ἀναλογίαν εἴη ἄν.ὡς ἐπιςήμη, καὶ αἴσθησις. ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ' αὐτά.ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν, ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ,ὧν ἐςί.

Σύςοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε, καὶ ἐκείνῳ, ἀφ' ὧν παρωνόμασται.οἷον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης, παρωνόμασται ὁ δίκαιος. τὸ δίκαιον. τὸ δικαίως. ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐςὶ σύςοιχα. καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ.παρώνυμα δὲ,μόνον τὰ ἀπό τινος παρωνομασμένα,ἐκείνῳ λέγουσιν,ἀφ' παρωνόμασται.ἀλλ' οὐκ ἀλλήλοις.οὐδ' ἐκεῖνα τούτοις. τῇ γραμματικῇ,ὁ γραμματικός. οὐκέτι δ' ἡ γραμματικὴ,τῷ γραμματικῷ. E

N O T ÆE.

Ἐκείνῳ,ἀφ' ὧν] Vel ἐκείνῳ,ἀφ' οὗ,vel ἐκείνοις,ἀφ' ὧν. Et paulo pòſt,καὶ ἐκείνῳ σύςοιχα, ἀφ' οὗ λέγουσιν αὐτὰ παρωνομάσθαι.

Συςοιχία. Coniugatio , ſeries,ordo, conuenientia. Vt, Ille verò fuit in deterioris ordinis ſtatu, quia à primis quidem diſciplinis defecit,ad alias verò confluxit *& conuolauit.* F

Συςοιχία.ὁ δὲ, ἐν τῇ συςάσει ἐγένετο τῆς χείρονος συςοιχίας, ἐκπεσὼν μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων,προσρυεὶς δὲ τοῖς ἄλλοις.

Σῦτο Ruebat.Currebat.Impetuoſè-ferebatur.Vt, Corpus currebat non-ſtimulatum in curſibus. *Eſt 3. perſ.ſing pluſq.perf.paſſ.à* σεύομαι.*perf.* σέσυμαι.σεσύμην.*pluſq.*

Σῦτο.ὡρμᾶτο. ἔτρεχε. σῦτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοις.

A *perf.* ἐσπεύμην. *& per aphæreſin geminatam,* σεύμην. σεῦσο. σεῦτο. *ſublato* ε. σῦτο.

Σύφαξ. ὄνομα ἀππιανός. σύφαξ δὲ τῶν γινομένων πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις. καὶ αὖθις. σύφακα δ' ἅμα τὸν δυνάστην ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδός. οἱ δὲ καρχηδόνιοι, ἔδωκαν αὐτήν.

Σύφαξ Nomen *proprium viri.* Appianus. Syphax autem auditis rebus, quæ gerebantur, pacis arbiter eſſe conabatur. Et rurſus. Syphaca verò Dynaſtam amor illius puellç pungebat. Carthagineſes verò eam *ipſi* dederunt.

Σύφαρ.

Τὸ δέρμα. ἡ αἰθρωπή. ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σῦφαρ ἐμόν.

B Ναὶ τοῦτο τὸ δένδρον αὖον ἐόντερ.--

καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ. τὸ σῦφαρ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως, καὶ τοῦ τέττιγος παρὰ τὴν λεπίδα.

Σύφαρ. Pellis. *Leberis. Leberidis. i. ſerpentis exuuium. Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 1. Col. 31. ad. 26. Nudior leberide.* Vt,

Sanè per iſtam rugoſam pellem meam. Sanè per *iſtam arborem*

Aridam quantumuis exiſtentem, iuro.--

Callimachus Hecale. σύφαρ. Serpentis exuuium, & cicadæ, propter ſquamam *ita dictum.*

N O T Æ.

Η αἰθρωπή.] Fortaſſe ſcribendum, ἡ ἀνθρωπίνη ἐσχάτη τοῦ γήρως ἡλικία. Vide Heſych. Id eſt, Humana extrema ſenectutis ætas. q. d. Extremæ ſenectutis humanæ pellis. Extrema ſenectus, quæ ſuam rugoſam pellem exuit. Conſule Magnū Etym. col. 736. 57. & 737. 1. in Σύφαρ. Euſtath. σύφαρ. ὄνομα γεροντικῆς ἡλικίας μετὰ τὸν ἀμολγέοντα. 1330. 8.

Συφεός. τόπος ὅπου οἱ σύες τρέφονται. λέγεται δὲ καὶ συφεών. ἀγαθίας. εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι, καὶ μάνδραις τὰ τῶν ῥω-

C μαίων ηὐλίζετο στρατεύματα.

Συφεός. Hara porcorum. Locus, vbi ſues aluntur. Dicitur & συφεών. ῶν@. ὁ. Agathias. Niſi ridiculum *eſſet* dicere, Romanorum legiones tanquam in haris, & ſtabulis, *vel, ouilibus* manſerant.

Συφόλης. συφόλων.

Συχέμ πόλις.

Συχνάζεις. πυκνάζεις.

Συχναῖς. συνεχέσι. καὶ συχνὴν οὐσίαν, τὴν πολλήν. καὶ συχνὸς, ὁ πολὺς χρυσός. καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους, ἀλλὰ συχνῆς ἁμηγέπη. καὶ ἰάμβλιχος. παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, καὶ λαμπράν, ἐσθῆτα σοβαράν, καὶ θεραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε, καὶ θεραπαινίδων.

Συφόλης. Sypholes. Sypholon. N. L.

Συχέμ. Sychem. Vrbs.

Συχνάζεις Denſas. Stipas. Frequentas.

Συχναῖς. Frequentibus. Continuis. Denſis. Multis. Et συχνὴν οὐσίαν. Frequentem ſubſtantiam. i. amplas fortunas. Et συχνὸς χρυσός. Multum aurum. Et, & τῆς οἰκίας. & c. i. Et cùm domus non eſſet ſolitaria: ſed quodammodo frequens. Et Iamblichus. Parauit inſignē, ac illuſtrem pompam, veſtem ſuperbam, & frequens famulitium & eunuchorum, & ancillarum.

D Συχνόν. πολύ. πυκνόν. ξενοφῶν. ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολύ. ὁ δὲ συχνοὺς τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἐφόνευσε, ἀντὶ τοῦ πολλούς.

Συχνόν. Multum. Denſum Valde. Xenophon. Currus alios ab aliis multum diſtantes. Pro, magno interuallo inter ſe diſtantes. Et, Ille verò frequentes de Senatoribus inſignibus interfecit. Pro, multos *inſignes Senatores occidit.*

Πίονα τυρὸν δρέψασθαι. αὖον.

Ἰσχάδα. καὶ δεῖπνον ἰσχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.

Pinguem caſeū decerpere, & comedere *aridā Ficum, & cœnam tenuē & caninis cibis* paratā.

Vel, ex cibis, qui canibus obijci ſolent vorandi. N. L. Nam hæc ad συχνὸν *facere non videntur. Vel pro* ἰσχνὸν, *legendum* συχνὸν, *crebram, frequentem. I. καὶ τρώγειν αὖον. Vt carmen ſit integrum, quod erit ſpondaicum.*

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Σ CVM Φ.

E Σφαγάς. τὰς κατακλεῖδας. θουκυδίδης. καὶ οἰστοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.

Σφαγάς. Iugula. *Partes anteriores colli, quâ pecudes iugulari ſolent. Quas vocant* κατακλεῖδας *i. clauiculas. De quibus conſule lex. Medicū de vocabulorum expoſitionib. pag.* 551. F. Thucydides. Et ſagittas in iugula demiſerunt.

Σφαγεῖον. τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον. ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἀμνεῖον.

Σφαγεῖον. Vas, quod pecudis iugulatæ ſanguinem excipit. Quod Poeta vocauit ἀμνεῖον. *Euſtath. ſcribit* ἀμνίον *παρὰ ξυνόντας. ἐτυμολογίας ibi vide.*

Σφαγιάζειν. τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. ἡρόδοτος. ὃς ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο παυσανίης καθήμενος τῇ τάξει ἐτραυματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά.

Σφαγιάζειν. *Iugulare. Mactare. Victimas immolare.* Sacrificia facere. Herodotus. Qui, poſtquàm Pauſanias ordine ſedens, victimas mactauit, *& ſacrificium fecit*, vulneratus eſt ſagittæ iactu in lateribus.

F Σφαγιαζόμενος. διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν. ὁ δὲ, εἴτε διοσημείαν οἰηθεὶς εἶναι, εἴτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογίζετο φυλάξασθαι τὸν καιρόν.

Σφαγιαζόμενος. *Iugulans. Mactans. Immolans.* Victimis iugulatis ſacrificium faciens. Vt. Ille verò, exiſtimās eſſe Iouis-ſignum, *& prodigium cœlitùs oblatum*, ſiue victimas-immolans, *& ſacrificium faciens*, ſecum-reputans illas victimas *à ſe mactatas, & Diis oblatas*, non bonum euentum, *nec felicem rerum ſucceſſum* ſignificare, conducere iudicauit, illud tempus cauere.

Σφαγίδιον. Coquorum cultellus, *culter, quo pecudes, & volucres iugulant.* Et σφαγίς. σφαγίδος. Idem. *Culinarius culter. à datiuo* σφαγίδι, *addita ſyllaba* ον, *formatũ* σφαγίδιον.

Σφαγίδιον. τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. καὶ σφαγίδος, τὸ αὐτό. A

Σφαδάζειν. Turbare. Difficulter-mori. Temere velli, *conuelli. Palpitare.* Indignari. Cum ira gemere. σφαδάζειν etiam, ſaltare, *calcitrare, terram calcibus ferire, quemadmodum faciunt pecudes recens iugulatæ. Dictum eſt quaſi* σπαδάζειν, *quod deductum eſt à verbo* σπάω, velli, conuelli, cõtrahi, & σφακελίζειν *conuelli. Vide ſequentia. Quid ſit* σφάκελος, *&* σφακελίζειν, *in vulgatis Lexicis fuſè docetur.*

Σφαδάζειν. θορυβεῖν. δυσθανατεῖν. ματαίως σπᾶσθαι. χαλεπαίνειν. μετ᾽ ὀργῆς στενάζειν. σφαδάζειν, καὶ τὸ πηδᾶν, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι, καὶ σφακελίζειν.

Σφαδάζοντες. Vulſi. Conuulſi. *Palpitantes. Calcitrantes. Terram calcibus petentes, vt pecudes recens iugulatæ, quæ difficulter morientes, & grauem dolorem adhuc ſentientes, terram calcibus feriunt.* Vel grauiter-ferentes. *Vt in illis duobus ſenariis,* B

Σφαδάζοντες. σπώμενοι, ἢ δυσφοροῦντες.

Quamuis indignaretur intus multis verbis,
Tanquam quidam vter muſti plenus, & buliẽs.

Καίπερ σφαδάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις,
Ὥσπερ τις ἀσκὸς δέσμιος γλεύκους ζέων.

Σφαδάζουσα. Callidè-ſe gerens. *Mulier aſtutè cum aliquo agens.*

Σφαδάζουσα. πανουργεύουσα.

Σφακελίζοντες. Diuellentes. *Diſcruciantes. Conuellentes.* Saltantes. *Palpitantes.* Remiſſè-trementes. σφακελίζειν, eſt φλεγμαίνειν. i. inflammari, vel inflammatione flagrare, & ideo conuelli, *& contrahi.* Cratinus.

Σφακελίζοντες. διασπῶντες. πηδῶντες. ὑποτρέμοντες. τὸ σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστί. καὶ διασπᾶσθαι. κρατῖνος.

Σφακελισμός. Sphaceliſmus. Deliratio. *q. d. mẽtis percuſſio. i. Amentia.* Et σφάκελος. Telum iugulans. *Vide Aeſchylum in Prometheo vincto. pag. 53. F.* σφάκελος, καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι. *Et pag. 62. F* σφάκελος ἀΐσσει. *Schol.* σφοδρῷ κινήσει. *&c. Vehementi motu.*

Σφακελισμός. παραπληξία. καὶ σφάκελος, τὸ βέλος τὸ σφάζον. C

Σφακελισμός. Medullæ putrefactio, vocatur ſphaceliſmus. Ex ſpaceliſmo verò fit etiam conuulſio. Dicitur etiam pulſus *arteriarum, & venarum,* & palpitatio, σφακελισμός, *&* σφάκελος. Quidam verò dicunt σφάκελον eſſe putrefactionem oſſium. *Vnde verbum* σφακελίζειν. *Sphacelo laborare, oſſium-putrefactione-laborare, & propter hunc morbum, de ſano mentis ſtatu deturbari, furere, inſanire.* Ælianus. Et audio illum ipſum puerum tumore intumuiſſe, & inflammatione-correptum inſaniſſe, & virum illum interfeciſſe. Dicitur etiã σφάκελος, medius manus digitus. Et prouerbiũ. Et ſphaceli faciunt immunitatem. *Eraſ. ad Chil. 1. Cent. 2. col. 69. ad. 87.* Piſiſtratus enim tyrannus, agrorum-cultorũ, *& frugum, quæ in agris cultis proueniebant,* decimas ab Athenienſibus exigebat. Cũm autem aliquando præteriret, & ſenem videret petras, & loca ſaxoſa colẽtem, ſenem illum interrogauit, quóſnam fructus ex his locis perciperet. Ille verò reſpondit, Dolores, & ſphacelos. Et horum decimas accipit Piſiſtratus. Piſiſtratus verò admiratus eius in-dicendo-libertatẽ, decimarum immunitatem *ei* dedit, *& cæteris Athenienſibus decimas remiſit.* Et ab eo *tempore* Athenienſes vſi ſunt hoc prouerbio. *Vide plura apud Eraſmum.*

Σφακελισμός ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ, σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται καὶ ὁ σφυγμός, καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ᾽ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. αἰλιανός. καὶ ἀκούω τὸν παῖδα ἐκεῖνον αὐτόν, ἐς οἴδημα ἀρθῆναι. καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι, καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. καὶ παροιμία. καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. πισίστρατος γὰρ, ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς ἀθηναίους. παριὼν δέ ποτε, καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον, καὶ τόπους λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην. τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δ᾽ ἀπεκρίνατο. ὀδύνας, καὶ σφακέλους. καὶ τούτων δεκάτην πισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ πισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου οἱ ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο. D

Σφάκον. Saluiam. Pro ἐλελίσφακον. Ariſtoph. *in Theſmophor. pag. 523. v. 11.* Deinde verò ille quidem terebat cedri-baccas, anethum, ſaluiam. Vt res aptas ad ſedanda tormina, *quibus inteſtina cum dolore torquentur.*

Σφάκον. ἀντὶ τοῦ ἐλελίσφακον. ἀριστοφάνης. κᾆθ᾽ ὁ μὲν, ἔτριβε κεχρίδας ἄνηθον. σφάκον. ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον. E

Σφακτηρία. Sphacteria. Locus anguſtus Laconicæ, dirimens, & ſeparans, & intercludens irruptiones à Theſſalia, & Lacedæmonia, vbi & Leonides Lacedæmoniorum Rex priùs pugnans obiit.

Σφακτηρία. τόπος στενὸς τῆς λακωνικῆς. διείργων, καὶ ἀποχωρίζων, καὶ ἀποστρέφων, τὰς ἀπὸ τῆς θεσσαλίας, καὶ λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ λεωνίδης πρότερον λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀγωνιζόμενος τετελεύτηκε.

Σφάκτριαι. q. d. Iugulatrices. *Mactatrices. Immolatrices.* Sacrificulæ. Cum ſacra ſtola totæ initiatæ myſticè ſacrificulæ derelictæ, quæ nudos enſes tollebant, *eóſq. ſtringebant.* Hæ verò habentes manus ſanguine repletas, & facies victimarum ſanguine *conſperſas, & vnctas,* confertæ, vno ſigno-communi *dato,* in Battum irruerunt, vt ipſi illud adimerent, ne poſthac vir eſſet. *i. vt illas corporis partes ipſi auferrent, quibus ſublatis non eſſet ampliùs futurus vir. L.* χειρωσάμεναι.

Σφάκτριαι. ἱέρειαι. μετὰ τῆς ἱερᾶς στολῆς ὅλαι τελεσάμεναι μυστικῶς σφάκτριαι καταλειφθεῖσαι. καὶ αἴρουσαι τὰ ξίφη γυμνά. καὶ αὗται πεπλησμένας ἔχουσαι τοῦ αἵματος τὰς χεῖρας. καὶ τὰ πρόσωπα μέν τοι ἦσαν δὲ ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι. ἀθρόαι ὑφ᾽ ἑνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα. F

A Σφαλείς. ἀποτυχών. καὶ σφαλεῖται.
Σφάλλω αἰτιατικῇ.

Σφαλείς. Lapſus. Opinione-ſua-fruſtratus. Et σφαλεῖται. Labetur. Opinione-ſua-fruſtrabitur. Σφάλλω. Accuſatiuo. Fallo. Decipio. Labi-facio. In errorem-impello.

Σφάραγον. ὁ Ἀππίων φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

Σφάραγον. Appion *hoc interpretatur*, guttur, à ſtrepitu, qui circa ipſum editur. *Frumen. Fauces. Gutturis ſonum, ac ſtrepitum. Strepitum.*

Σφαραγεῦντο. ἦχον προΐεντο. ὄνομα πεποιημένον. ἡ φάρυγξ, ἔνθα ὁ βρόγχος ἢ τὴν φωνὴν ἀφιέμεθα. καὶ ἀσφάραγος. καθ' ὃ καὶ σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ.

Σφαραγεῦντο. Sonum emittebant. Strepitum edebāt. Vocabulum factum, *quod ſonum, & ſtrepitum imitatur, quem quis audit.* ἡ φάρυγξ. Fauces, vbi guttur quâ vocē emittimus, & ἀσφάραγος ipſum guttur *quo vocem emittimus, & ſonum, ac ſtrepitum edimus.* Vnde etiam *deductū*
B *eſt verbum* σφαραγίζω. Sono, *reſono, ſtrepo. ab* ἀσφάραγος, *deriuatur* ἀσφαραγέω. *ū. ſtrepitum-edo. Theocritus Idyll. 17. v. 94. Hinc* τὸ ἀσφαραγίζω, *&* σφαραγίζω.

Σφᾶς. ἑαυτοὺς ἢ τὰς ἑαυτῶν.

Σφᾶς. Se-ipſos. Vel ſuas ipſarum σφᾶς. *Se-ipſos. Vel, Se-ipſas at* σφὰς *ſuas. Hoc acuitur. Illud circumflectitur, quia contractum eſt ex* σφέας. *Alterum verò, poeticum eſt pronomen adiectiuum, & poſſeßiuum Dorice formatum,* σφὸς, σφή, σφόν. *pro* σφέτερος. ρα. ρον. *ſuus, ſua, ſuum.*

Σφαῖρα. τὰ περιφερῆ, καὶ στρογγύλα. καὶ σφαιρίζειν, τὸ διὰ σφαίρας παίζειν. καὶ σφαῖραν ἀείβολον, τὴν ἀεὶ βαλλομένην. καὶ σφαιρηδόν, διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιρικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως
C συσφαιριστής.

Σφαῖρα. *Sphara. Globus. Pila. Item ita vocantur corpora* Orbicularia, & rotunda. Et σφαιρίζειν. pila-ludere. Et σφαῖραν ἀείβολον. pilam-ſemper-iactam. *Vel pilā, quæ ſemper iacitur. Vel ſphæram, quæ ſemper circumfertur, vt ad orbes cœleſtes, qui ſemper circumaguntur, hoc referatur.* Et σφαιρηδόν. *Sphæra-inſtar. Inſtar-globi.* Per ſphæram. *In orbem.* Sphæricum verò *ludum, ſphærico ludo, pila ludo* ludebat Ariſtonicus Caryſtius, ille Alexandri Regis ſyſphæriſta. *i. In pila ludo colluſor.*

Σφαῖρα. ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ἀγαλλὶς ἡ Κερκυραία γραμματική, Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι.

Σφαῖρα. Sphæræ inuentionem Anagalis Corcyræa Grammatica, Nauſicaæ Alcinoi filiæ attribuit.

Σφαιρίζω τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι.

Σφαιρίζω. Pila-ludo. *Ambitioſè contendo.* Qui-enim pila ludunt, illi contentioſè, *vincendique ſtudio* ludunt.

Σφαιρωτήρ. σανδαλίου ζινίκιον. οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφαιρωτήρ. Sandalij zonula, *quæ vulgò* ζινίκιον, *vel* ζωνίκιον *dicitur.* Vt lorum calceamenti. *Corrigia, ligula calceamenti.*

D Σφεδανῶν. στεῤῥῶν. ἰσχυρῶν.

-- Ὄμμα δ' ἑλίξας
Βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄμβριμον ἐκ γενύων.

Σφεδανῶν. Durorum. Robuſtorum. Firmorum. *Epigram. lib. 6. pag. 427. epigr. 76.*

-- *Oculis verò contortis,* & toruis
Rugitum edebat robuſtis robuſtum ex genis.
l. ὄβριμον. De leone verba fiunt illic.

Σφενδάμνινοι. ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον σκληρόν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἡ σφένδαμνος. ἡ γὰρ σφενδόνη, ἀπὸ καννάβεως γίνεται.

Σφενδάμνινοι. Acerni. Robuſti. Aceris enim *arboris* lignum tale *eſt, ſcilicet* durum. σφένδαμνος autem *non ſolùm acer arborem ſignificat: ſed* eſt etiam genus canabis. Funda verò ex canabi fit. *Ariſtoph. in Acharnenſib. pag. 269. v. 2. Vide ſchol. vnde Suidas.*

E Σφενδονᾶσθαι ἀπορρίπτεσθαι.

Σφενδονᾶσθαι. Fundâ-proiici. σφενδονᾶν. *Funda iaculari. Funda-petere. Vibrare. Iaculari. Eurip. ἐν Ἰφιγ. p. 34. v. 715.*

Σφενδόνη. ἡ τοῦ δακτυλίου περιφέρεια. καὶ ἡ εἰς λίθων ἐπιβολὴν ἐπιτηδεία χρῆσις. ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδῶν σφενδονᾶν ἐκέλευεν. ὡς τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μάλα ἔστιν ἔνθα ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς σφενδονῆται, αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐδέν. οὐδ' αὖ οἱ πάντες σφενδονῆται παθόντες, μείναιεν πάνυ ὀλίγους ὁμόσε
F ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις. καὶ σφενδονῶ, αἰτιατικῇ.

Σφενδόνη. Annuli circumferentia, & ad lapilli iniectionem aptus vſus. *Annuli funda, vel pala, in quam lapillus precioſus inijci ſolet. Ad hunc enim vſum eſt apta. Item* σφενδόνη, *funda, qua lapides in hoſtem iaculamur. Bellicū telū. Vnde verbum* σφενδονᾶν. *Funda iaculari. Funda vti. Funditorem eſſe. Vt,* Cyrus Lydorum vulgus fundis-iaculari, *vel, funditores eſſe* iuſſit, quòd hoc teli genus maximè-ſeruile, *ſeruiſque conuenientiſſimum* eſſe putaret. Nā funditores cum reliquis quidem copiis *coniuncti,* interdum valde proſunt. Ipſi verò per ſe, *& à cæteris ſeparati,* nihil *proſunt.* Neque vel omnes funditores præſentes, *& coniuncti,* per paucos *grauis armaturæ milites, ſecum* congredientes armis, quibus comminus pugnatur, expectarint, *ac ſuſtinuerint.* Et σφενδονῶ. Accuſatiuo. Funda-peto-aliquem. Funda-iaculor-aliquid. Iaculor Vibro. Contorqueo.

Σφενδόνη Γύγου, ζήτει ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος.

Σφενδόνη Γύγου. Funda Gygis. *Annuli, quem Gyges ferebat, pala.* Quære in vocibus Γύγου δακτύλιος.

Σφενδονῆται. Βαλλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὔστοχοι.

Σφενδονῆται. Balearium inſularū funditores *ſunt* ſolertiſſimi, *& ſcopum propoſitum funda feliciter aſſequuntur.*

Σφέτερα. Sua ipſorum. A

Σφετερίζεται. Accuſatiuo. Capit. Suum-facit. *Interuertit. Intercipit. In proprium vſum conuertit.*

Σφέτερον. Suum-ipſorum. Vel proprium. Et σφετέρῳ. Suo-ipſorum. Suo. Proprio.

Σφηκία. Genus animalis. σφὴξ, σφηκός. ὁ. *Genus animalis. Crabro. Veſpa. σφηκιά. ᾶς. ἡ. Crabronum, vel veſparum examen. Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 318. v. 15. & 20. Item ipſum veſpetum, ac veſparium, id eſt locus, in quo veſpæ ſuas habent cellulas, in quibus degunt. Ipſæ veſparum cellulæ, quas quidam neutro genere τὰ σφηκία vocant.* Et prouerbium. *Vide notas.* Niſi quis tanquam veſparum-examen premat me, & irritet. Ariſtoph. *in Lyſiſtrata pag. 552. v. 9.* Ab apibus tranſlationem-duxit. βλίττειν enim, *ſignificat,* exprimere mel. *Vide Ariſtop. in Equitibus pag. 234. v. 9. ſchol. annot. 8. βλίττειν. Ibi res fuſiùs, & meliùs explicatur.* B

Σφέτερα. τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται. αἰτιατικῇ. λαμβάνει. ἴδιο ποιεῖται.

Σφέτερον. τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. καὶ σφετέρῳ, τῷ ἑαυτῶν.

Σφηκία. εἶδος ζώου. καὶ παροιμία. ὥσπερ σφηκιὰν βλίττει με, κἀρεθίζει. ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετενήνοχε. βλίττειν γὰρ, τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

N O T AE.

ὥσπερ σφηκιάν.] Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 552. v. 9.

Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με, κἀρεθίζῃ.

Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 43. ad. 60. Irritare crabrones. Sic verſum iſtum interpretatur,

Niſi ſi quis uti veſparium, fraudet me, ſtimulétque

Σφηκώδεις. Duri. Valde-graciles corporibus. Veſpæ enim ventrem contractum, *& gracilem* habent. Ariſtophanes Pluto. *pag. 18. v. 7. ſchol. annot. 5.* Magnum capientes accenſum palum acuminatum. Hoc eſt lignum acutum. Quia & veſpa à tergo *eſt* acuta. Hæc vox de-induſtria deducta eſt à nomine σφὴξ, σφηκός. ὁ. Crabro. Veſpa. Nam parua ligna, & in acutum contracta, *vel, in acumen deſinentia* vocant σφηκίσκους. *q. d. palos medij veſparum corporis gracilitatem, & poſteriorum partium acumen referentes. Vide Plutum Ariſtoph. pag. 29. v. 12. ſchol. annot. 6. vbi res fuſiùs, & meliùs declaratur.* Nam & homines graciles corporibus *gracili corpore præditos,* & minimè prominentem-ventrem-habentes, vocant σφηκώδεις. *i. veſparum ſimiles, quæ medias corporis partes habent graciles.*

Σφηκώδεις. σκληροί. καὶ ἰσχνοὶ τοῖς σώμασι. καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον. ἤγουν ξύλον ὠξυμμένον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τῶν ὄπισθεν. ἐπιτετήδευται ἡ λέξις, παρὰ τὸν σφῆκα. τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων, καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν. ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους. καὶ μὴ προγαστορας, σφηκώδεις φασί. C

Σφῆκες. *Senarius explicationem ſomnij continens. Alter verò, eſt verſus heroicus, qui crabronum, veſparum, & apum generandarum rationem docet.* D

Σφῆκες

Crabrones viſi, hoſtium ſunt nocumenta. Pro, ſi quis in ſomnis crabrones, aut veſpas viderit, hoc portendit, calamitatem aliquam ab hoſtibus ei paratam eſſe, ac imminere.

Ψανέντες, δυσμενῶν εἰσι βλάβαι.

Equi quidem, ſunt crabronum, & *veſparum generatio, tauri verò, apum.*

Ἵπποι μὲν, σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Pro, ex equis quidem, crabrones, & veſpæ generantur, ex tauris verò, naſcuntur apes, eo modo, quem Virgil. τῶν γεωργικῶν lib. 4. ſub finem tradit. Nam & crabronum, & veſparum ex equis procreandarum videtur eadem intelligi ratio, quæ ſeruatur in apum ex tauris generatione.

Σφήκωμα. Tenuis funis. Faſcia. Vinculum, quo aliquid ſtringitur. E

Σφήκωμα. τὸ λεπτὸν σχοινίον.

Σφηκῶντες. Stringentes. Tenui-fune, vel faſcia ligãtes, & conſtringentes. *à σφηκάω. ῶ. pro quo, & σφηκόω. ῶ.*

Σφηκῶντες.

Σφήλας. Qui cadere-fecit. Qui-deiecit. Qui-proſtrauit-humi. Vt, Ille verò, cùm hominẽ humi proſtrauiſſet, & ipſius amici opem ipſi tuliſſent, ita demum ad Romanos ipſe rediit. *à σφάλλω. fut. σφαλῶ. aor. 1. com. ἔσφαλα. Atticè ἔσφηλα. inf. σφῆλαι. part. σφήλας. αντος. ὁ.*

Σφήλας. καταβαλών. προσουδίσας. ὁ δὲ, σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοηθησάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, οὕτως αὐτὸς πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς ῥωμαίους.

Σφῆλαι. In-errorem-induxiſſe. Læſiſſe. Seduxiſſe. Decepiſſe. Fefelliſſe.

Σφῆλαι. πλανῆσαι. βλάψαι. ἀπατῆσαι.

Σφῆλος. Sphelus. Nomen proprium.

Σφῆλος. ὄνομα κύριον.

Σφηνὸ. σφηνός. ὁ. Cuneus, quo ligna finduntur. *Item inſtrumentum tortorum, quo veritatem extorquent. Latini fidiculas vocant.* F

Σφηνό. σφηνός. τὸ σφηνάριον.

Σφηνωθείς. Tortus. Cruciatus. *à σφηνόω. ῶ. Torqueo. Crucio Cuneis, vel fidiculis torqueo, crucio. Cuneis adactis conſtringo, ſicque crucio.* Timagenes ad cœnam vocatus, per-cruciatum obiit. Et σφηνούμενος. Tortus. Cruciatus.

Σφηνωθείς. τιμαγένης. οὗτος κληθεὶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ σφηνωθεὶς, ἀπέθανεν. καὶ σφηνούμενος. στρεβλούμενος. βασανιζόμενος.

Σφὴξ. σφ

A Σφήξ. σφηκός, εἶδος μελισσῶν. σφίγξ δὲ σφιγγός.

Σφήξ,σφηκός ἡ. Genus apum. Crabro. Veſpa. σφίγξ verò,σφιγγός. Sphinx,Sphingis. *Animal portentoſum,humana facie præditũ,quod Thebanos ænigmatis implicabat,conſtrictóſque iugulabat. De qua Hyginus fabula 67. in Oedipus Et Palæfactus de fab. enarrat pag. 111. De ſphinge. Hic & fabula narratur, & rei veritas explicatur.*

Σφησι. θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. σφίσι δὲ, ἀρσενικόν.

Σφῆσι. Fœmineum. Suis. Pro,αὐταῖς. Ipſis. *Eſt datiuus plur poet. & Ion à Dorico* σφᾶς. *verſa diphthongo* α *in* η. *& addito* ι *ad finale* σ *pronomen poſſeſſiuum, à* σφός, σφή, σφόν. *ſuus,ſua,ſuum.* σφίσι verò, maſculeum. *ab* ἕ. οἷ. ἕ. *dual.* σφῶϊ. σφ *v plur.* σφεῖς σφῶν. σφισι. σφᾶς.

Σφήττιος. ὄνομα κύριον. καὶ σφήττιος δῆμος.

Σφήττιος. Sphettius. Nomen proprium. Et Sphettius, nomẽ gẽtile, a Municipio, vel oppido Sphettio.

B Σφηττοῖ. δημοσθένης τῆς ἀκαμαντίδος ὁ σφηττός.

Σφηττοῖ. In oppido Sphetto. Demoſthenes Sphettus autem eſt oppidum, ſiue municipium Acamantiæ *Tribus.*

Σφιγανόν. πολεμικόν.

Σφιγανὸν Bellicum. *Validum Robuſtum. Dictum videtur quaſi* σφιγγανόν, *à* σφίγγω *Stringo. conſtringo.*

Σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλά, ὅτι πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμάτων, οὐ τῆς καδμείας σφιγγός, ἀλλὰ σφιγγός μέν τινος ἀπηχῶς, ἔτι δὲ θειοτέρας, καὶ πολὺ σοφωτέρας.

Σφιγγός. Sphingis moleſtias exhibens multas, in multis quæſtionibus horum abſurdorum ænigmatum, non illius Cadmeæ Sphingis ſed omnino cuiuſdam Sphingis longè diuinioris, & longè ſapientioris.

Σφίγξ. ἐν τῷ οἰδίπους. σφίγγω, αἰτιατική.

C Σφίγξ. Sphinx, Vide in voce Οἰδίπους. σφίγγω. accuſatiuo. ſtringo, conſtringo.

Σφίν. αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἰκείας ἑνικῆς, παρὰ σοφοκλεῖ. εἶδεν γὰρ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν. οἱ αὐτοῦ.

Σφίν. Ipſis. Et pro pronomine οἱ. Ipſi. apud Sophoclem *in Philoctete. pag. 319. M. Vide notas.* Oed. Pro beneficiis, quibus ſum affectus *à Theſeo*, ad finem perductum beneficium *volo* Dare ipſis. *i. ipſi Theſeo*, quod ſum pollicitus. *Pro, Volo gratiam referre Theſeo pro beneficiis ab eo acceptis, & quod ei promiſi, ad finem perducere, & præſtare volo.*

NOTÆ.

Ἔδει γὰρ τελεσφόρον] Apud Sophoclem in Philoctete. pag. 319. M. ſic legitur,

Οἰδ. Ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
Δοῦναί σφιν, ᾗπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.

D Schol. Δοῦναί σφιν. ἀντὶ τοῦ αὐτῷ. κατὰ τιμὴν δὲ πληθυντικῶς. i. Honoris cauſa pluraliter dixit Ipſis, pro ſingulari αὐτῷ i. ipſi. ſubauditur autem verbum θέλω, quod ex præcedentibus colligitur. Hinc verò pendet infinitus δοῦναι. Quùm verò dicit τυγχάνων ὑπεσχόμην, eſt ἐναλλαγή, pro, ἔτυχον ὑποσχόμενος, hócque, pro, ὑπεσχόμην.

Σφίσιν. αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

Σφίσιν. Ipſis. Vel ſibi. *Sed* σφεῖσι. *Suis. Suis ipſorum. à* σφός *Suus.*

Σφοδελόν. τὸ ἀσφόδελον καλοῦσι τὸ α ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαυρὸν γὰρ τὸ ἀμαυρόν, καὶ σφοδελὸν, τὸ ἀσφόδελον καλοῦσι.

Σφοδελόν. Sphodelum. Aſphodelum vocant, *albucũ, haſtulam regiam* α tollentes, vt & in aliis *nominibus faciunt.* μαυρὸν enim *dicunt* τὸ ἀμαυρόν. obſcurum. Et σφοδελὸν vocant ipſum ἀσφόδελον.

Σφοδρίας. στρατηγὸς λακεδαιμονίων. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐήθη τι εἶναι λίαν, καὶ κοῦφον πρὸς τὰς
E ἐλπίδας.

Σφοδρίας. Sphodrias. Dux Lacedæmoniorum. Aiunt autem ipſum fuiſſe & valde fatuum, & leuem in ſpe concipienda, *qua temere efferebatur.*

Σφοδροῦ. λαμπροῦ. πολυδαπάνου. σφοδροῦ τοῦ πότου γινομένου, ἐνεδρεύων ὁ παρσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν. ἐκείνοις δὲ πολὺ ἐγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε.

Σφοδροῦ. Vehementis. Sumptuoſi. Multa conſumentis. Vt, Cùm autem potatio vehemẽs eſſet, Parſondes *conuiuis* inſidians, ipſe quidem parum bibebat, illis verò multum *vinum* à famulo infundi iubebat.

Σφῶι. καὶ σφῶϊν.

Σφῶι. Ipſos. Et σφῶϊν. Ipſis.

Σφῶν. αὐτῶν.

Σφῶν. Ipſorum.

Σφᾶς. αὐτοὺς, ἢ ὑμᾶς. ἰδίους. ἰδίας.

Σφᾶς. Ipſos. Vel vos. *At* σφούς. *ſuos.* proprios. *&* σφάς *ſuas.* proprias.

Σφωράκιος.

Σφωράκιος. Sporacius. *Nomen proprium viri, qui ſuprà vocatur.* Σπόρακις. *Sporacis. Sed ſcribendum videtur.* Σποράκιος *ſporacius.*

F Σφραγίς. σφραγῖδος. τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτῆρος τὰ φυλαττόμενα. ὁρῶσα ἡ ταρπηΐα σφραγῖδας ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ ψέλλια περὶ χεῖρας, ἐπεθύμησε τοῦ χρυσοῦ. καὶ σφραγῖδουχοι ἀγροκομήτας. τοὺς κόμαις, καὶ περιττοῖς δακτυλίοις

Σφραγίς. Sigillũ, quod obſignat per characterẽ. *& certã notã impreſſã,* res, quæ ſeruãtur, *& cuſtodiuntur. Annulus ipſe ſigillũ habens.* Vt, Tarpeia vidẽs aurea ſigilla. *i. aureos annulos, in quib. erãt ſigilla,* & armillas in brachiis *aureas,* aurũ cõcupiuit. Et σφραγιδ. Illos, qui comis *oblõgis ſuperbiebãt,* & eximiis annulis ad vngues vſq. man

ſuperfluè ornatas habebant, adeò vt digiti annulis tegerentur. Vel etiam eos, qui curabant vngues, eóſq. quotidie radebant, *reſecabant, & poliebāt*, vt ſupra-modum elucerent, quod accidit illis, qui tantum in ipſum corporis cultum, ac ornatum ſunt intenti. Ariſtoph. Nubibus *pag. 79. v. 8. Schol. annot. 6.*

τὰς χεῖρας κοσμουμένας ὡς μέχρι τῶν ὀνύχων, ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι ἐπὶ δακτύλους. ἢ καὶ τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένους, καὶ ὁσημέραι ξέοντας αὐτοὺς τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν. ὃ πάσχουσιν οἱ περὶ καλλωπίζειν προσέχοντες μόνον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. A

Σφριγῶν. Iuuenili-vigore-prędit us. Augens. *Creſcens.* Pulſans. *Palpitans. Micans. Subſultans.* Feruens. Bulliens. Bonam-corporis-conſtitutionem-habens. Vigens. Florens. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata pag. 543. v. 3. & 4. Lyſiſtrata Lampitonem ſic alloquitur,*

Σφριγῶν. νεάζων. αὔξων. σφύζων. βράζων. εὐσωματῶν. ἀκμάζων. αἴθων.

Quàm verò bonum-colorem-habes! Quàm etiam floret, luxuriat, vigétque *corpus tuum!*

Ὡς δ' εὐχροεῖς. ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. B

Vel taurū tuo vigore, roboréque *ſuffocares.*-- Pro, Bonam corporis cōſtitutionem-habes. Et, Cū autem *eius* corpus eſſet iuuenile, & ætatis vigore floreret, *ac luxuriaret.* Et rurſus. Sic igitur bellum florebat, *ac vigebat.* Ariſtophanes Nubibus. *pag. 102. v. 12. Strepſiades de ſuo filio dicit.* Nam bona-corporis conſtitutione-præditus-eſt, & viget, *ac robuſtus eſt.* Hoc eſt, Me robuſtior eſt. Et σφριγῶντες. vigentes. *florentes, luxuriantes. Sic & Galli dicunt, Ils ſont fringants, vocis Græcæ ſeruantes originem.*

Κἂν ταῦρον ἄγχοις.-- αὐτὶ τοῦ εὐσωματεῖς. νεάζοντός τι, καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. καὶ αὖθις. οὕτω μὲν ἔσφριγα ὁ πόλεμος. ἀριστοφάνης νεφέλαις, εὐσωματεῖ γὰρ, καὶ σφριγᾷ, τουτέστιν, ἰσχυρότερός μου ἐστί. καὶ σφριγῶντες, ἀκμάζοντες.

Σφυγμός. i. σφυγμός vt patet ex ſequenti σφύζει. Inflammatio *pulſum excitans.* Pulſus. Feruor venæ, vel arteriæ. *Pulſus venæ, vel arteriæ.*

Σφυγμός. φλεγμονή. παλμός. ζέσις φλεβός, ἢ ἀρτηρίας. C

Σφύζει. Vrget. *Premit. Pulſat. Palpitat. Micat. Salit.* Vel venæ ſaliunt. Vt, Cum illis autem ob hæc *inſperata facinora* palpitantibus, & ſurgentibus, committunt pugnam. Et Piſides. Exultas Achilles, & ebrius-es animo. *Vel, Ferues Ach.*

Σφύζει. ἐπείγει. αἱ φλέβες ἄλλονται. ἐπὶ ταύτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι, καὶ ἀνιστῶσι, συνάπτουσι μάχην. καὶ πισίδης. σφύζεις ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκῃ τὰς φρένας.

Σφυρά. Malleoli pedum. *Partes quæ ſunt* circa aſtragalos. *i. pedum malleolos. Hoc nomen acuitur.* σφῦρα verò, *penacuitur, & ſignificat* inſtrumentum fabrile, *quod vel ligneum, vel ferreum eſt. Malleus Latinè dicitur. Epigr. lib. 6. pag. 447. epigr. 172.*

Σφυρά. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. σφῦρα δὲ, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

--*Ligna-tundentémque*
Malleum.--

--ὑλοκτύπον
Σφῦραν.-- D

Σφυράδες. Caprarum, & ouium excrementa. Ariſtophanes *in Pace. pag. 464. v. 23. 24. 25. & pag. 465. v. 1. 2. vocat Carcini filios,*

Σφυράδες. τῶν αἰγῶν, καὶ τῶν προβάτων τὰ ἀποπατήματα. ἀριστοφάνης.

Coturnices domi-genitas, domi-natas, vernas,
Gylij ceruice præditos ſaltatores,
Nannorum ſtaturam-habentes, caprinorum-excrementorum
Ramenta,
Machinarum-inquiſitores, indagatores, & inuentores.

Ὄρτυγας οἰκογενεῖς
Γυλιαύχενας ὀρχηστάς,
Νανοφυεῖς, σφυράδων
Ἀποκνίσματα,
Μηχανοδίφας. E

L. ὑποκνίσματα, & μηχανοδίφας.

Carcinus Poeta fuit, *qui liberos habuit, de quibus vide ſchol. annot. 6. 7. 8. 9. 10. & in Interpr.* οἰκογενεῖς verò dixit, pro ἐσκιατραφημένους. i. ad-vmbram-nutritos. *Vel in vmbra nutritos, ac proinde molles, & effæminatos*, quaſi diceres aues domi-natas. Coturnices verò *vocauit*, propter contendēdi-ſtudiū, *vel, ob contentioſum eorum ingenium.* Coturnices enim tales *ſunt, contentioſæ ſcil.* γυλιαύχενας verò, hoc eſt, longum-collum-habentes. *Γύλιος* enim eſt militare textum, *vas vimineum, vas ex viminibus contextum*, oblongum, in acutum deſinens, & *militibus ad bellum euntibus inſeruiens.* Veriſimile igitur *eſt* totum corpus *illorum* fuiſſe curtum, *& quaſi mutilatum*, & ſolum collum *ipſis fuiſſe* longum. Vel collum non habentes, *& ceruice carentes*, quemadmodum gylius. Vel *eos* deridet vt paruos, & teretes, *graciles, & oblonga ceruice præditos.* Hi verò patri, *vel cum patre* ſaltabant, *& choreas agitabant.* Νανοφυεῖς verò *vocauit*, quia nanni vocantur homines breues, *curti, & quaſi mutilati.* Equi

καρκῖνος ποιητὴς ἦν. οἰκογενεῖς δὲ, αὐτὶ τοῦ σκιατραφημένους. ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. ὄρτυγας δὲ, διὰ τὸ ἐριστικόν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι, μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα, ἐπιμήκης, εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα. καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας καθάπερ ὁ γύλιος. ἢ ὡς σμικρούς, καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. νανοφυεῖς δὲ, ὅτι νάνοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ κολο- F

A βοὶ τῶν ἵππων, καὶ ἴννοι. ὀρχηστὰς δὲ, ἐπεὶ δὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινούς. σφυράδες γὰρ, τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς. μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν, καὶ ἀποτυχήμασιν. ἐξευτελίζει οὖν αὐτοὺς, διὰ τὸ βραχύ. ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς, μικρὰ, ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ, ἀπὸ μέρους, Ξενο-

B κλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου, ἐδόκει μηχανὰς, καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων δωδεκαμήχανον αὐτὸν φησιν. ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους, ἢ κατερχομένους.

lati. Equi verò breues, *vocantur* etiam ἴννοι. *Sed per duplex AEolicum gamma ſcribendum* Γίννοι, *vel* Γύννοι. *Heſych.* Γίννος. ὁ πατὴρ, ἵππος. *ſed & ibi ſcribendum* Γύννος. Saltatores verò *dixit*, quia pater ipſos in fabulis inducebat ſaltantes. Caprinorum-excrementorum verò ramēta *vocauit eos*, Pro, humiles, *viles, & humili ſtatura praditos.* σφυράδες enim *ſunt* caprarum, & ouium excremēta. σφυρὰς verò *i. caprinum, & ouillum excrementum*, fabæ magnitudinem habet. *& pilulas refert.* His igitur ipſos aſſimilat. Imò verò ne his quidē *eos comparat*: ſed potiùs horum *excrementorum* ramentis, & fragmentis. Ipſos igitur ob *corporis, ſtaturæque* breuitatem contēnit. Nam paruæ *rei* particula, parua, vel *omnino* nulla fuerit. Μηχανοδίφας verò vocat, machinarum inquiſitores, *indagatores, & inuentores* à parte *filiorum, omnes filios intelligens, & omnibus tribuens, quod vni tantùm conueniebat.* Xenocles enim Carcini *filius* machinas *varias*, & præſtigias, *ac portentoſas quaſdam rerum, & perſonarum rationes* in fabulis introduxiſſe videtur. *Ideo comicus ille* Plato vocat eum δωδεκαμήχανον, *i. duodecim-machinarum-inuentorem. Vel, duodecim machinis vtentem in fabulis.* Deos enim aſcendentes, aut deſcendentes imitabatur.

NOTÆ.

Ἀποτυχήμασιν.] Apud Ariſtoph. in Pace. pag. 464. ver. 25. Schol. annot. 10. l. ἀποτμήμασιν. q. d. Reſegmentis.
C Fragmentis. Ramentis.

Σφυρήλατος. διὰ σφύρας ἐληλαμένος. Σφυρήλατος. Malleo-ductus. *Malleo-fabricatus. Theocritus Idyl. 2. v. 47.* σφυρήλατος ἐν κολοσσός. *Malleis-fabricatus tanquam coloſſus.*

Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας, καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθίζεσθαι.

Σφυρόμαχος. Sphyromachus. Iſte decreti fuit-autor, vt mulieres, & viri ſeorſim ſederent. *Ariſtop. in Eccleſiaz. pag. 485. v. 21. & pag. 486. v. 1. & 2. Schol. annot. 1.*

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ. Σ CVM Χ.

D Σχάδονες. τὰ τῶν κηφήνων κηρία, καὶ ζῶα ἄπτερα, ἄπηρα.

Σχάδονες. Fucorum faui. *Soboles apum. Apū faui.* Schadones etiam, animalia alis, pedibúſque carentia, *quæ vel in apum, vel in fucorum cellulis naſcuntur, vnde nomen videtur accepiſſe.*

Σχαλίσαι. θηλάσαι καὶ ἀνίσχαλον, τὸ ἄτοκον. καὶ ἀθήλαστον.

Σχαλίσαι. Lactare. Mammas, vel vbera præbere, vnde lac ſugatur, & hauriatur. Et ἀνίσχαλον ζῶον. *Animal* ſterile, quod nullum fœtum parit, nec lactat *fœtum. Quod nullum lac fœtui præbet ex vberibus ſugendum, ac hauriendum.*

Σχάσαντα. τεμόντα. ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα, ἀποθανεῖν. οὕτως Ἀρριανός.

Σχάσαντα. Illum, qui ſecuit *venam. à σχάζω. Seco venam. Vt,* Dicebant eum ſectis brachiorum venis, ob animi-deliquium obiiſſe. Sic Arrhianus.

Σχάσον. κατάπαυσον. μετάβαλε. Ἀριστοφάνης
E Νεφέλαις. χασάμενος τὴν ἱππικήν. ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἱππικῆς. ἢ ἀποχωρήσας, καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. χάσαι γὰρ δὴ, καὶ ὥσπερ διασχίσαι, καὶ διαχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ Πίνδαρος. κώπαν ὕδη μοι σχάσαις. καὶ χάσας τὴν φροντίδα. τουτέστι, παύσας. στήσας. ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις. κώπην χάσας. ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ χάσας. ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας.

Σχάσον. Seda. Muta. Ariſtophanes Nubibus. *pag. 65. v. 4. ſchol. annot. 3.* Sedata equeſtri *arte. Sedato artis equeſtris ſtudio.* Pro, Fine-facto equeſtris *artis. Equis alendis, & agitandis nullam operam ampliùs nauans. Equos alere, & agitare deſinens.* Vel diſcedens, & recedens à præſenti *equorum alendorum, & agitandorum* ſtudio. Per tranſlationem à remigantibus *ductam.* Remus enim remigans, *à remigibus actus, ac impulſus, dicitur* aquam σχάσαι, hoc eſt diuidere, & diffindere *ſchol. aliter.* Et Pindarus *Pythiorum Ode 10. pag. 314. v. 15.* Κώπαν σχάσον. Remū inhibe. *Pindarus idem Nem. Ode 4. pag. 364. v. 8. dixit Aeolicè* σχάσαις *pro comm.* σχάσας. *cùm cohibuiſſet. eſt autem partic. aor. 1. Act. à* σχάζω. *Conſule Pind. Lexicum.* Et σχάσας τὴν
F φροντίδα. Hòc eſt, ſedata cura. Compreſſa curâ. Curam cohibens, ſiſtens. Intrepidus, *ac immotus* manens. *Quieſcens. Ariſtop Nubibus. pag. 99. v. 24. ſchol. annot. 12.* Et rurſus. κώπην σχάσας. *Iam antè dictum.* Pro, Remigationem ſedans. Quidam verò *ſumunt illud* χάσας, pro ἁπλώσας i. cùm explicaniſſet.

Σχεδάριον. δέλτος. πινακίδιον. τιτλάριον.

Σχεδάριον. Parua-ſchedula. Libellus. Tabella. Pugillaris. Titlarium. Paruus-titulus. *Parua inſcriptio.*

Σχέδην. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμμίξειαν. σχέ-

Σχέδην. Cōminus. Ex propinquo. Vt, A ſagittis lædebantur, & quoties comminus congrediebantur,

Et Comminus,& ex-propinquo *loco* pugnanti *cedere noluit*. Ipſum verò dimittere noluit,ne poſſeſſio, vel præda fieret hoſtis.i. *ne in hoſtis poteſtatem veniret , & tanquam mancipium ab eo abduceretur.*

Σχεδία. Ratis. Nauis ex quibuſlibet *rebus, in quas quis primùm incidit, ex qualibet materia, quam quis primùm eſt nactus*, facta, vel temere compacta. *& tumultuaria, ac ſubitaria opera nauis.* Et pons. Et *vtriuſque ripæ fluminis, vel vtriuſque littoris alicuius maris per pontem* coniunctio. *Id eſt, pons. Nam* γέφυρα, & ζεῦγμα, *iam* συνωνύμως *ponuntur.*

Σχεδιάζει. Ex tepore dicit *Non præmeditatus loquitur.*

Σχεδιάζειν. Accedere. Appropinquare. Temere *aliquid* dicere. Vt, *Aiunt ab illo*, à principio ad finem vſque *omnia* temere-dicta-fuiſſe, & *ab eo grauiter* peccatum-fuiſſe.

Σχεδιασθείς. Ex-tempore, *& ſine vlla præmeditatione* dictus.

Σχέδιον. *Telum, quo comminus pugnatur. Item* extemporaneum, *vel quod extempore dicitur, aut fit. Tumultuarium, ac ſubitarium opus.* Et Ariſtoph Hæc verò ſchediis ſimilia-ſunt Hoc eſt, ex-tempore picta-ſunt *Verbis extempore factis, & ſine præmeditatione prolatis ſimilia ſunt.*

Σχέδιοι. Viles. *Abiecti, quales ſunt res extempore factæ.*

Σχεδίως ἐκλ. ἀροθ. Viliter alâris Viliter educêris.

Σχεδόν. Ex-propinquo. Ex-vicino *loco.* Propè. Vel cominus.

Σχελίδες. Bouis latera. Vel ſimpliciter laterales.i. *laterum* carnes. Ariſtoph *in Equitibus pag.* 209 *v.* 6 *ſchol. annot.* 6. & 7. Sed latera boum vbi-comedero, emam metalla.

Σχέσις Habitus. Habitudo. Affectus. Affectio. Impetus *animi res aliquas appetentis. Appetitio animi, vel ſimpliciter appetitio. Sic enim Cic.* τὴν ὁρμὴν *interpretatur.* Cōtactus. Hæc autem affectio dicitur de iis, quæ ad aliquid referuntur. *& quæ propterea vocantur relata.* Vt pater ad filium *refertur*, amicus ad amicum. Hæc enim & habent, & habentur inuicem, Quamobrem etiam affectiones appellatæ-ſunt. Ad relata etiam pertinent ea, quæ per comparationem dicuntur, vt paruum, maius, duplum, & ſcientia, & ſenſus. Et Theologus *dicit* ſolas affectiones relinqui rebus priuatas. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Quare diuidimur in filios, & patres. Diuinum verò numen *eſt* indiuiſibile.

Σχετικῶς. Studioſè. Cum-affectione.

Σχετλιάζει. Indignatur, *Lamentatur. Moleſtè-fert.* Vel maledicit.

Σχέτλιος. Dolorem inurens. Moleſtus. Ingratus. *Crudelis.* Infelix. Querulus. *Qui ſe grauia pati queritur.* Iniuſtus. Inops-conſilij. Qui-premitur *malis.* Miſer. Grauis.

Σχῆμα Figura. Quædam propoſitionum communio, *quæ talis, vel talis eſt.* Quales ſunt illæ tres figuræ, quæ *ſic* apud Ariſtotelem vocantur. Propoſitio enim *eſt* complexionis pars. Hæc verò veluti materia à figura informatur, quandam quaſi formam accipiens, certam cum medio connexionem. *F.* Ἀριστοτέλει. *vel dictum vt* χρύσεος. *κ.ν.*

Σχηματιζόμενος. Simulans, Vel compoſitus. *Qui figuratur, formatur, coloratur, componitur, ornatur.* Dicitur & παρασχηματίζειν, peruerſa dicere *peruersè loqui.*

Σχήσεσθαι. Cohibitum, ſiue repreſſum iri.

Σχήσειν. *Cohibiturum, repreſſurum eſſe. Vel, Repugnaturum-eſſe.* Futurum, vt reſiſtat. Reſtiturum-eſſe.

Σχήσουσι. Siſtent. Retinebunt. Coercebunt. *Cohibebunt. Compeſcent. Sedabunt. Repriment.*

Σχίδαξ. Sciſſura. Fiſſura. Vel ſciſſum, vel fiſſum lignum. *Aſſula. Ligni fragmentum. Lignum fiſſum* ad ſacri-

δίκην, καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ. μεθεῖναι μὲν αὐτὸν A οὐκ ἠξίωσεν, ὡς μὴ τὸ κτῆμα, ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο.

Σχεδία. ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων, ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. καὶ γέφυρα καὶ ζεῦγμα.

Σχεδιάζει. ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν. ἐγγίζειν. πλησιάζειν. τὸ εἰκῆ ἀποφαίνεσθαι. ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι, καὶ ἡμαρτῆσθαι. B

Σχεδιασθείς. παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχέδιον. ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ ἀριστοφάνης. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε. τουτέστιν, ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

Σχέδιοι. εὐτελεῖς.

Σχεδίως ἐκξαρθείη.

Σχεδόν. πλησίον. πέλας. ἢ ἐγχειρέως. C

Σχελίδες. βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευριαῖα τῶν κρεῶν. ἀριστοφάνης. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.

Σχέσις. ὁρμή. συνάφεια. ἡ σχέσις δὲ, ἐπὶ τῶν πρός τι λέγεται, οἷον πρὸς πατέρα υἱόν. πρὸς φίλον φίλον. ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει, καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων. διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. πρός τι δέ εἰσι, καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα. οἷον μικρόν. D μεῖζον. διπλάσιον. καὶ ἐπιστήμη. καὶ αἴσθησις. καὶ ὁ θεολόγος. ὡς μόνας τὰς σχέσεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀφίεμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ ἀφιέμεθα ὑπ' αὐτῆς. ὥστε μερίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. τὸ θεῖον, ἀμέριστον.

Σχετικῶς. οἰκειωτικῶς.

Σχετλιάζει. δυσχεραίνει. ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος. ὀδυνηρός. χαλεπός. ἀγνώμων. ἀτυχής. δυσπαθής. ἄδικος. ἄπορος. θλιβόμενος. E τλήμων. ἐπαχθής.

Σχῆμα. ἡ ποιὰ δὲ τῶν προτάσεων κοινωνία. οἷά εἰσι τὰ παρ' ἀριστοτέλη τρία καλούμενα σχήματα. μέρος γὰρ ἡ πρότασις τῆς συμπλοκῆς. αὕτη δὲ οἷον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται. καὶ καθάπερ τινὰ μορφὴν ὑπολαμβάνουσα τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιὰν συνάρτησιν.

Σχηματιζόμενος. προσποιούμενος, ἢ συντάττόμενος. λέγεται καὶ παρασχηματίζειν, τὸ διεστραμμένα λέγειν. F

Σχήσεσθαι. ἐπισχεθήσεσθαι.

Σχήσειν. αὐθέξειν.

Σχήσουσι. σχῶσι. κρατήσουσιν. ὑφέξουσι.

Σχίδαξ. τὸ σχίσμα, ἢ τὸ ἐσχισμένον ξύλον, πα-

A ἐκ τὸ σχίζω.

ad ſacrificij vſum. Vide σχίζα in Lex. à σχίζω. findo diuido.

Σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς καὶ ὅμηρος. καῖε δ᾽ ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων.

Σχίζας. Priſci propriè vocabant σχίζας, ligna fiſſa, quæ ſacrificiis imponebantur. *& victimis cremandis inſeruiebant*, vt & Homerus, *qui dicit*, Vrebat autem *victimas* ſupra ligna fiſſa *collocatas* ille ſenex.

Σχίζω αἰτιατικῇ. καὶ σχίζουσα ἡ ὁδὸς, ἡ τρίοδος.

Σχίζω. Accuſatiuo. Scindo. Seco. Diſſeco. Findo. Diuido. Et σχίζουσα *dicitur* via, quæ diuiditur *in aliquot partes, in duas, vt biuium*, vel *in tres, vt* triuium.

Σχῖνον διατρώγειν. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων, καὶ λευκαινόντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοτρώξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων. διὰ γὰρ τὸ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας, ἤσθιον σχῖνον. καὶ σχινέλαιον.

B Σχῖνον διατρώγειν. Lentiſcum arrodere. *Vel vt Er. ad. Chil. 1. Cent. 8. col. 167. ad 33. Lentiſcum mandere.* In eos *dicitur*, qui elegantiæ, *cultus, ac ornatus corporis* ſunt ſtudioſi, & qui dentes *dentiſcalpiis ex lentiſco factis radunt, fricant, poliunt, ac ita* dealbant, *albos faciunt.* Vnde etiã dicitur σχινοτρὼξ. i. Lentiſci arroſor, ille, qui talis eſt, *& qui lentiſco dentes candidos reddit. Hoc enim dicitur* de illis, qui *corporis* ornatui ſtudent. Vt enim dentes albos facerent, edebant lentiſcum, & Schinelæum. i. *lentiſci oleum.*

Σχίσις. ἡ χώρισις.

Σχίσις. Sectio. i. ſciſſio. Fiſſura. Diſſectio. Diuiſio. Separatio.

Σχολάζειν. καὶ σχολὴν ἄγειν. οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν οἱ ἀττικοί.

Σχολάζειν. Ociari. & σχολὴν ἄγειν. Ocium agere. *Ocio indulgere*, dicunt Attici, non autem εὐκαιρεῖν. q. d. commodum, vel opportunum tempus habere. Opportunitatem habere.

Σχολάζω. δοτικῇ.

C Σχολάζω. Datiuo. Ocior. Ocium ago. Ocio indulgeo. Ferior. Deſideo. Immoror. Vaco rei alicui.

Σχολάριοι. τρισχίλιοι πεντακόσιοι ἐπὶ φυλακῇ τῆς πάλλαντος ἦσαν τεταγμένοι, ἀριστίνδην ἐπιλεγέντες ἐξ ἀρμενίων. οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει.

Σχολάριοι. Scholarij 3500. ad cuſtodiam Pallantis erant conſtituti, ex optimatibus Armeniorum delecti, quibus antiquitùs Reſpub. maiora ſtipendia, quàm cæteris omnibus ſuppeditabat.

Σχολαρχήσας. σχολῆς ἄρξας. τουτέστι, διατριβῆς. περὶ ἐπικούρου φησί.

Σχολαρχήσας. Qui Scholæ præfuit, hoc eſt, Diatribæ. *i. ludo literario, in quo Scholaſtici morantur, & in bonis literis ſe exercent.* Hoc de Epicuro dicit.

Σχολαῖον. ἀργόν. διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον, ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. καὶ σχολαῖος, ὁ ἀργός. καὶ ὁ μακεδονικὸς ἄρχων, οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀργίας.

D Σχολαῖον. Ocioſum. Moras nectentem. *Tardum. Segnem. Ocio indulgentem. Ceſſantem. Cunctantem.* Et σχολαίτερον, vel σχολαιότερον. Tardiorem. Seriorem. Cunctantiorem. Segniorem. Quietiorem. Eodem modo & σχολαιότης *dicitur* tarditas, quies, ocium, ceſſatio, cunctatio, ſegnities. Et σχολαῖος. Ocioſus, *tardus, quietus, ceſſans, cunctans, ſegnis. Hinc deducitur ἡ σχολαιότης. i. ocium, tarditas. Vt,* Et Macedonicus Princeps, non per ocium, *non cunctanter, ac lente: ſed celeriter* peruenit, *quò volebat. ἡ διὰ σχολαιότητος enim hic dictum,* Pro, οὐκ ἀργίας, ἡ δι᾽ ἀργίας.

Σχολαίτερον. ἀργότερον. μαστιγοφόροι τε παριόντες, ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας. ὁ δὲ, ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδές τι, βαρβαρικὸν, καὶ ἀφελές. εὐεργὸν δὲ ὅμως, καὶ χρήσιμον. ὡς δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα σχολαίτερον τὸ μέλι αἱρεῖσθαι. σχολαιότης λέγεται, ἡ μέλλησις, καὶ ἡ ἐπιμονή. θουκυδίδης. ἡ δὲ ἐν τῷ ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονὴ, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν σχολαιότης, διέβαλεν αὐτόν.

E Σχολαίτερον. *Aduerbialiter poſitum, ſignificat* Lentiùs, tardiùs, ſeriùs, remiſſiùs, cunctantiùs. Vt, flagelliferi prætereuntes, in itinere accelerabant eos, qui lentiùs accedebant. Ille verò, quiddam prouerbio ſimile, barbaricum *quidem*, & ſimplex, efficax tamen, & vtile protulit. Oportere priùs apes abigere, deinde lentiùs, *& maiore cum ocio, vel per ocium*, mel capere. σχολαιότης dicitur cunctatio, *tarditas*, & immoratio, *mora.* Thucydides. Illa verò mora, quę facta fuit in Iſthmo, & in reliqua profectione tarditas, ipſi malam famam conciliauit, *& effecit, vt malè audiret.*

Σχολεῖον. τὸ διδασκαλεῖον. σχόλιον δέ.

Σχολεῖον. Schola. Ludus literarius. σχόλιον verò, ſcholium, gloſſema, commentarius, breuis interpretatio.

Σχολή. οὐχὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ σχολάζουσι, καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν. οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις ἐμμουσία, καὶ διατριβὴ, ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον. ἀλλ᾽ ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία, βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα. τάττεται δὲ, οὐκ ἐπὶ σχολῆς. ἀλλ᾽ ἐπὶ καιροῦ πρὸς εὐφυΐας, καὶ ἀρετῆς, καὶ οὐκ ἐπὶ σχολῆς

F Σχολή. Schola. Non ipſe locus *ita vocatur*, in quo *literarum amatores* occupantur, & verſantur in diſciplina *comparanda*, neque ipſa in verbis elegantia, & occupatio: Sed *ita vocatur illa*, quam vulgus impropriè vocat εὐκαιρίαν. i. *commodam ac opportunam temporis rationem*, opportunitatem. Εὐκαιρεῖν verò. i. opportunum eſſe. Vel, opportunitatem habere, barbarum *apud Atticos cenſetur.* Sed pro εὐκαιρεῖν, dicunt σχολὴν ἄγειν, ocium agere, ociari. εὐκαιρία verò. i. oportunitas, non eſt quidem barbarum nomen: ſed ponitur non pro ocio: ſed pro quadam temporis commoda ratione, & virtute, *quam Cicero vocat opportunitatem. Sic enim τὴν εὐκαιρίαν interpretatur. Et,* οὐκ ἐπὶ σχολῆς.

non per ocium. Pro, nullo-modo. χολὴ ἦν. & c. Ocium eſt, nihil agere. Vel in aliqua re occupari. Rei alicui vacare, & operam dare. *q.d. circa aliquid ociari. Omne ocium in rem aliquam impendere.* Pro σχολάζειν *tamen multi* dicunt εὐκαιρεῖν. Et Ælianus. Ego verò hæc perſecutus-ſum, *imò verò legendum* παρῆλθον. *i. preterij*, quia profectò per ocium mihi nullo modo licet quorumuis mala meis verbis honorare. Sed *hoc feci*, ne facerem idem, quod alij *faciunt*. σχολὴ igitur *eſt ea*, quæ vulgò ἄκυρος εὐκαιρία *ducitur*. *i.* impropria opportunitas. *Opportunitas, quæ impropriè ſic vulgò vocatur. Legendum enim videtur, vt ſuprà,* ἡ ἄκυρος εὐκαιρία.

ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. σχολὴ δέ ἐστι τὸ μηδὲν δρᾶν, ἢ τὸ περί τι σχολάζειν. αὐτὴ δὲ τὸ σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. καὶ αἰλιανός. ἐγὼ δὲ ταῦτα παρῆλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προσευχόντων κακὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις τιμᾶν. ἀλλ᾽ ὑπὲρ τοῦ μὴ πράττειν ἄλλοις παραπλήσια. σχολὴ οὖν παρὰ ἡ πολλοῖς ἄκυρος εὐκαιρία. A

Σχολῇ γ᾽. Vix Pro, nullo prorſus modo. Tardè. *Lentè. Segniter.* Nullo-modo. Sophocles. Quia nullo-modo domos *in* meas iuiſſem.

Σχολῇ γ᾽ ἂν ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅλως. βραδέως οὐδαμῶς. σοφοκλῆς. ἐπεὶ σχολῇ γ᾽ ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην. B

Σχόλια. Scholia. Grauia-dicta *Grauitatis, maieſtatis, & venerationis plena verba.* Vel commentarij, & interpretationes.

Σχόλια. σεμνολογήματα ἢ ὑπομνήματα, καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόμβρος. Qui-retinuit. Aut qui retentus eſt.

Σχόμβρος. κατασχὼν ἢ κατασχεθείς.

Σχόντες. Qui-ad-terram appulerunt. Ad-portum-apulſi. Thucydides. Et appulſi ad Laconicæ *partes* è-regione Cytherorum *ſitas*, quaſdam illius agri *partes* vaſtarunt; & quendam locum iſthmo ſimilem muris-cinxerunt, *& muniuerunt.*

Σχόντες. δοτικῇ. ὁμιλάντες. προσορμισθέντες. θουκυδίδης. καὶ σχόντες εἰς τὰ καταντικρὺ κυθήρων τῆς λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδῄωσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμώδες τι χωρίον.

Σχῶν. Qui-occupauit.

Σχών. κατασχών. C

Σχοίντε. Exiſtimaritis. Vel ſuſpicati-fueritis.

Σχοίντε. νομίσητε, ἢ ὑπολάβητε.

Σχοινία. Funes. Apud Dauidem inſidiæ *ſic appellantur.* Fune *hominum* peccatorum circumplicati fuerunt. *Peccatores me ſuis funibus circundederunt, & inſidias mihi ſtruxerunt.*

Σχοινία. αἱ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ δαβίδ. σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησαν.

Σχοινίον μεμιλτωμένον. Funis miniatus. *i. minio tinctus.* Si populares, *l.* δημόται. *Si ciues Athenis* in concionem tardè-veniebant, *duo publici miniſtri* funiculum minio-tingentes *eos eò* compellebant, & rerum-venalium-fora intercludebant. Et prouerbium *hinc manauit Eſt autem ſenarius, qui legitur apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag 261. v 1. ſchol. annot. 1. vnde Suid at ibi plura. Vide & pag 261. v. 15. & ſchol. annot. 15. Et Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 2. col. 86. ad. 67.* Funiculum fugiunt miniatum. *Athenienſes olim* hoc excogitarunt, & alia multa, vt *ciues* in conciones per neceſſitatem *i. coacti* irent. Extendebant enim *quaſdam* pelles, *& repagula collocabant.* & vias ad concionem non ferentes occludebãt, & merces, *ac res venales* ex foris tollebant, ne *ciues* in his *mercandis, ac emendis* tempus-tererent. Quinetiam præterea miniato funiculo circundantes ipſos, in concionem compellebant. Hoc autem faciebant, ne *ciues* cunctarentur, *& in concionem tardè venirent.* Quotquot enim *illo funiculo miniato* vncti-notabantur, mulctam perſoluebant. Aliter. Quoniam Athenienſes ad conuentus lentè *vel, cunctanter, tardéque* conueniebant, duo miniſtri *publici* ſolebant funiculum miniatum extendentes. *populi* turbam per forum perſequẽtes-agere in concionem, vt ait Plato Comicus. Quotquot verò *illo funiculo miniato* vncti-notabantur, mulctam perſoluebant.

Σχοινίον μεμιλτωμένον. εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν οἱ δημόται, σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία. τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον. ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοῦτ᾽ ἐμηχανῶντο. καὶ πολλὰ ἄλλα. D ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα. καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν. ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. ἄλλως. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθεσαν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δ᾽ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν. E

Σχοίνισμα. Menſuræ pars. *Menſura ratio per funem. Certa agri portio per funem menſurata.* Poſſeſſio. Agri dominatio. Proprium enim eſt *dominorum aliquos fundos* poſſidentium, agrum menſuræ ſubiicere, *& cum aliis rationibus, tum etiam fune metiri, vt ſciant quantum agri poſſideant.*

Σχοίνισμα. μέτρου μέρος. κληρουχία. ἢ τῆς γῆς δεσποτεία. ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.

Σχοῖνος. Funis. Ruſtica menſura. Quemadmodum ait Herodotus hiſtoriæ lib. 2. *Conſule noſtrum Ion. Lex.*

Σχοῖνος. μέτρον γεωργικόν. ὥς φησιν ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν. F

Σχοῖνος. Iuncus. Genus plantæ, in ſummo acutæ, ſimilis acui. Dicitur autem maſculeo-genere. Ariſtop. Acharn. *pag. 271. v. 11. 12. 13.* Nec *illos* dimittam, prius quàm iuncus ipſis tanquam infigar Acutus, *& graues* dolores-ciens. Hoc eſt, priùs quàm ipſos vulnerauero, tanquam iuncus acutus, & dolores-inurens.

Σχοῖνος. εἶδος φυτοῦ. κατὰ τὸ ἄκρον ὀξύ. ἐοικότος βελόνῃ. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ. ἤγουν, πρὶν αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

A Σχοίνου συμβολεῖς οἱ ψιαθοπλόκοι, καὶ χοῖνος, ἡ ψίαθος ὅθεν καὶ τὸ βαθύσχοινος.

Σχοίνου συμβολεῖς Storeãrũ contextores, *quos Ariſtop. in Pace.pag.43 .v.24. & 2 1. ſchol.annot.16.vnica voce videtur vocare* χοινιοσυμβολεῖς. *Ibi tamen non de ſtoreis: at de craſſis funibus agitur, qui à funium textoribus nectuntur ad onerarias naues trahendum. Vide locum.* Et χοῖνος, ſtorea ex iunco contexta. Vnde & illud βαθύσχοινος. profundos-iuncos-habens. *Epithetum paludis, aut loci, in quo iunci naſcuntur.*

Σχοινοτενὲς παρὰ ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ὀρθὸν, καὶ μακρόν.

Σχοινοτενές. Apud Herodotum *lib.1.pag.49.l.1. ſumitur*, pro, Rectum, & longum. *q.d. Inſtar funis exporrectum.*

B

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Τ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

PRINCIPIVM LITERAE T,

T CVM A.

C Τὰ, ταῦτα.

Τὰ ἀπὸ ναννάκου. ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. ναννακος γὰρ φρυγῶν βασιλεὺς, πρὸ τῶν τοῦ δευκαλίωνος χρόνων.

TA'. Pro. ταῦτα. Hæc.

Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. A Nannici temporibus. De rebus iis, quæ propter antiquitatem ſunt-in-admiratione. Nannacus enim Phrygum Rex *fuit* ante Deucalionis tempora.

Ταβελλίων, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια. ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι.

Ταβελλίων. Tabellio, qui ciuitatis contractus, *tabulaſque* ſcribit, qui vulgò dicitur νομικός. i. Legum-peritus, *& Iuriſconſultus*, qui ciuium omnes tabulas conficit, earum vnam-quanque ſuis literis obſignans. *Ciuitatis ſcriba.*

Ταβέρνεια. καπηλεῖα. πανδοχεῖα.

Ταβέρνεια *Gallicè Tauernes Ital. Tauerna. Lat.* Tabernæ. Cauponæ. Diuerſoria.

Τάβεια ὄνομα πόλεως.

Τάβεια Nomen vrbis.

D Ταβηθὰ ὄνομα κύριον.

Ταβηθά Tabetha. Nomen proprium.

Τάβλα ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην εὗρε παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γὰρ ἐστιν, ὁ γήϊνος κόσμος. δώδεκα δὲ ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. τὸ δὲ ψηφιβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοχλία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν ὁ δὲ πύργος, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται πᾶσι πολλὰ, καὶ κακὰ. ἄλλοι δὲ λέγουσι.

Τάβλα. Tabula, *in qua luditur teſſeris. Gallicè Tablier, auquel on ioue aux dames ou bien aux eſchecs. Eſt &* nomen ludi. Hanc *tabulam* Palamedes ad exercitus Græci delectationem, magna cum ſapientia, *magnáque cum eruditione, & ingenij acumine ad tempus tranſigendum, & fallendum* inuenit. *Intelligitur autem tabula, ludúſq. ſcaccorum, vt vulgò vocantur.* Tabula verò, eſt mundus terreſtris. Duodenarius verò numerus, eſt ipſe Zodiacus. Ipſa vero tabula, in qua calculi iaciuntur, *vel, Ipſa verò calculorum iaciendorum area*, & in ea ſeptem grana, *ſiue ſeptem calculi, ſunt* ſeptem ſtellæ planetarum. Turris verò, *eſt* ipſa cœli altitudo, ex quâ multa, &

E mala omnibus rependuntur. *f.* πολλὰ καλὰ, καὶ κακὰ, *multa bona, & mala.* Alij verò *aliter* dicunt.

Τὰ γὰρ ἐς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος. κἂν τῷ βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσειε.

Τὰ γὰρ ἐς σωφ. Quod enim ad temperantiam *attinet*, ipſe iuſtiſſimus *eſt*, & vel cum ipſo Bellerophonte, *caſtitatis, & temperantiæ nomine* certaret.

Τὰ γὰρ περιττά.

Τὰ γὰρ περιττὰ, καὶ ἀνόητα σώματα, Πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις

Ἔφασκ᾽ ὁ μάντις.

F οἷος ἦν, ὁ αἴας.

Τὰ γὰρ περιττά. &c. *Soph, in Aiace. pag.45. & 46.*

Nam exſuperantia, & incommoda corpora
Ruere grauibus diuinitùs immiſſis *calamitatibus*
Dicebat vates.--

Intelligebat autem homines vaſta, & inutili, vel ſaltem parum commoda corporis mole præditos, & tales, qualis erat Aiax.

Ταγὴν. ὄνομα ὀρνέου.

Ταγήν. Tagen. Nomen auis.

Ταγὴν. ὁ κνισσοθήρας. ὁ Ἰούνιος μήν.

Ταγήν. Tagen. ὁ κνισσοθήρας. Cniſſotheras. q.d. Nidoris-venator. Iunius menſis. *Legendum videtur*, ὁ Ἰούνιος μήν. *Sed N.L.*

τάγηνον. Idem, ac τήγανον. Sartago. Et τηγάνιον. Parua-ſartago.

Ταγός. Dux *Ariſtop. in Equitibus pag. 199. v. 4. Schol. annot. 1.* O Athenienſium dux beatorũ. Pro, Belli dux. Imperator. Copiarum-Prætor. Homerus *Iliados ψ. ex Criſp. typ. pag. 831. v. 20.*

-- Duces verò apud nos maneant.

Et rurſus.

Si verò conſpexeris in me cincinnatam, ac hirſutam *imaginem venationis*. i. leonem iubatum, pictum, aut ſculptum,

Dic Ducis hoc eſſe *monumentum Leonidæ.*

τάγυρι. Breuiſſimum, & minimum, qualia dicunt *eſſe ψιλά. N. L. fortaſſe intelliguntur puncta, quæ ſunt minima quædam. vel ψιλὰ vocantur ea, quæ ſunt tenuia, gracilia, ſubtilia, ac proinde parua.* Eupolis capris. Et viuere diſcentem ne vel minimum quidem Muſicæ.

τάδ᾽ ἐκ τοῦ τρίποδος. Hæc ex tripode *ſunt allata. Dicitur* de rebus valde veris. Nam cum Ariſtoclea Pythia fratrem mixtum-eſſe, *rem habuiſſe, tradunt*, & oracula, quæcunque Deus *Apollo* per eam reddidiſſet, *ab eo* adulterata-fuiſſe *ferunt N. L. Vel, adnotata, vel conſignata fuiſſe dicunt* Et rurſus. Vt vera, vt ex tripode *Apollinis allata, dicebant oportere ea* notare, *& obſeruare.* De Apollonio Tyaneo *verba fiunt*. Neque ſermones producebat, nec vllus ipſum deambulantem audiuiſſet ironicè-loquentem apud auditores, *nec vlla ſimulatione vtentem*: ſed quum diſſerebat, *& cum iis colloquebatur*, tanquam ex tripode *reddens oracula*, dicebat, Noui, &, Videtur mihi.

τάδε μῆδος. Hæc Medus non cuſtodiet. *Vel, H M. non obſeruabit. Vel vt Er. ad Chil. 2. Cent. 10. col. 608. ad. 67. His Medus non inſidiabitur.* Sub Xerxis hoſtilem-aduẽtum, *tradunt* Græcos ad deſperationem-redactos, ſua *bona cæpiſſe* conſumere, hæc-verba-addentes, Hęc Medus non obſeruabit.

τὰ δ᾽ πρίν. &c. Sophocles *in Aiace pag. 37. M.* Priora verò facta manuum Maximæ virtutis Inimica apud inimicos Ceciderunt, ceciderunt *& obliuioni mandata ſunt apud* Miſeros, *ac infelices* Atridas. Hoc eſt, ſuperiora ipſius, Aiacis ſcilicet, facinora maxima virtutis, *& fortitudinis* manuum, apud Atridas *inimicos* negliguntur, *& contemnuntur*.

τάδ᾽ οὐ παρὰ κ. Hæc non apud Centauros *ſunt, dicuntur. fiunt.* Dictum quoddam fuit. Aliquibus petentibus *viris* aliquid impera. Neque enim apud Centauros *ſumus.*

τὰ ἐκ τῶν ἁμ. σκ. Ex plauſtris cauillationes, *deriſiones, mordacia dicta, dicteria, ſales, ſalsè dicta. Dicitur hoc* in eos qui apertè *aliquos* derident. Athenis enim in feſto Choum, qui comeſſatum-ibant, plauſtris vecti obuios deridebant, & conuiciis inſectabantur. Idem etiam in Lenæis *faciebant. Idem etiam* poſtea faciebant Athenienſium mulieres plauſtro vectę, quum Eleuſinem ibant ad Magna Myſteria. *Nam* in ipſa via ſe mutuis conuiciis inſectabantur. Hæc enim fuit earum conſuetudo. *Er. ad. Chil. 1, Cent. 7. col. 250. ad. 73. De plauſtro loqui.* Alexandrini olim animarum luſtrationem faciebant, *animas luſtrabant.* Certis enim *ſtatiſque* diebus homines curribus vecti, quibus hoc ipſum munus mandatum erat, totam vrbem peragrabant, & ſtantes, vbi vellent, & ad domum aſtantes, vbicunque placuiſſet, re vera de plauſtro canebant, *quæ de plauſtro cani ſolebant*, non falſa conuicia iactantes:

Τάγηνον. τὸ τηγάνιον. A

Ταγός. ὁ ἡγεμών. ὦ τῶν ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων. ἀντὶ τοῦ ἀρχηγέ. ὅμηρος.

-- παρὰ δ᾽ οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

καὶ αὖθις.

Ἢν δ᾽ ἐσορῇς ἐπ᾽ ἐμεῖο βόστρυχον εἰκόνα θήρης,

Ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνῆμα λεωνίδεω. B

Τάγυρι. τὸ βραχύτατον, καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν. εὔπολις αἰξί. καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

Τάδ᾽ ἐκ τοῦ τρίποδος. τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. ἀριστοκλεία γὰρ τῇ πυθίᾳ γενομένην μιχθῆναι τὸν ἀδελφόν. καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ὁ θεὸς γενομένη καὶ αὖθις. ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς C ἐκ τοῦ τρίποδος. περὶ ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως. οὐδὲ ἦγε τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους. ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐκ τρίποδος ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι.

Τάδε μῆδος οὐ φυλάξει. κατὰ τὴν τοῦ ξέρξου ἔφοδον τοὺς ἕλληνας ἀπειρηκότας, τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν, καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας, τάδε μῆδος οὐ φυλάξει. D

Τὰ δ᾽ πρὶν ἔργα χεροῖν μέγιστ᾽ ἀρετᾶς, ἄφιλα παρ᾽ ἀφίλοις. τουτέστι τὰ πρότερον μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἤγουν τοῦ αἴαντος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς ἀτρείδαις. σοφοκλῆς.

Τάδ᾽ οὐ παρὰ κενταύροισι λεγόμενα τι. ἐκ τηλεκλείδης. ποῖ τῶν δυνατῶν κέλευ; οὐ γὰρ παρὰ κενταύροις ἐσμέν. E

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. ἀθήνῃσι γὰρ ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας, ἔσκωπτόν τε, καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ τοῖς ληναίοις ὕστερον ἐποίουν ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς τὰ ἐλευσίνια ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλαις ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς. ὅτι οἱ ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο τῶν F ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις ἐφ᾽ ἁμαξῶν φερομένοις ἀνθρώποις αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένοις ἐπιπαριέναι τὴν πόλιν ἅπασαν, καὶ στάντας ὅπου ἂν ἐθέλωσι, καὶ οἴκῳ παραστάντας, ὅπου δὴ βουληθῶσιν, ᾄδειν τὰ ὄντι τὰ ἐξ ἁμάξης, οὐ τὰ ψευδῆ λοιδοροῦντας,

sed vera

A ἀλλὰ τἀληθῆ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελὲς γὰρ ἦν σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνείδη τῶν πολιτῶν. καὶ ταῦτα ἀδεκάστως προσφέρειν μετὰ ἀληθείας. ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν πονηρίαν.

ſed vera *crimina* exprobrantes *illis, qui eorum erant rei.* Ipſis enim magnæ curæ erat, vt ciuium probra accuratè exquirerent, *& examinarent*, & hæc incorruptè proferrent cum veritate.*i.vere*, vt omnes propterea fugerent improbitatem.

Τὰ ἐκ τρίποδος. τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος. διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος, ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα. φασὶ δὲ οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς μισθῷ βόλον ἐρ-
B ρίπτουν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ᾖ τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινες, εἶτα ἀνειλκύσθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ. καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν. οἱ δὲ ἀγοράσαντες, ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἀγοράσαιεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ, ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήγαγον οὖν τοῦτο τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρῃτεῖτο, μὴ σοφὸς εἶναι λέγων. ἔχειν γὰρ σοφώτερον
C ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς σοφωτάτῳ πάντων.

Τὰ ἐκ τρίποδος. Ex tripode dicta. Apollo vaticinās vtitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus *Iliad. A pag.*21.*v.*8. Qui nouit & pręſentia, & futura, & pręterita. *Virgil. τῶν γεωργ. lib.* 4.*pag.*100.*v.*6.7. *Grandæuus Nereus. nouit namque omnia Vates, Quæ ſint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.* Apollinem autem tripode ſic potitum eſſe dicunt. Piſcatores mercede *promiſſa*, rete in mare coniecerant, *ea conditione*, vt quidquid extraxiſſent, illius eſſet, qui iactum illum emiſſet. Quidam igitur *retis illum iactum* emerunt. Deinde tripus aureus eſt eductus. De illo igitur *illi inter ſe* contendebant. Et piſcatores *quidem*, dicebant, ſe piſces vendidiſſe. Qui verò *iactum retis* emerant, dicebant, ſe quidquid eductum eſſet, emiſſe ſuo periculo. Sic igitur illis contendentibus, viſum eſt ipſis, Apollinem interrogare. Ille verò, reſpondit, tripodem illum ſapienti dandū eſſe. Hunc igitur ſeptem ſapientibus attulerunt. Horū verò quilibet *eum* repudiabat, ſe ſapienté eſſe negans. Se enim ſapientiorem *alium dicebant* eſſe. Ipſum igitur Apollini, vt omnium ſapientiſſimo, dedicare placuit.

Τὰ ἐν ποσί. τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐν ποσί. Quæ *ſunt* ante pedes. Præſentia *negotia*, *quæ ſunt* in medio. *Er.ad.Chil.*3.*Cent.*7.*col.*768.*ad.*17. *Ante pedes.*

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου, καὶ τρίποδος, ἢ δάφνης μαντευομένων.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. Ad cribrum dicta. *Sic Er.ad.Chil.*4. *Cent.*2. *col.*870.*ad* 60. *Hoc dicitur* de illis, qui per cribrum *ſuſpenſum, & circumactum, aut* etiam *per* tripodem, aut *per* laurum vaticinantur.

Τὰ ἐπίχειρα. ὁ μισθός. ἡ ἀμοιβή.

Τὰ ἐπίχειρα. *Premia.* Merces. Retributio. *Gratia relatio. Remuneratio. Sophocles in Antigone.pag.*247.*v.*4.

D Τὰ ἐπιχειρήματα. αἱ ἐπιχειρήσεις. τὰ ἐπιτηδεύματα.

Τὰ ἐπιχειρήματα. Aggreſſiones. Conatus. Studia.

Ταιπόλεμοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταιπόλεμοι. Taepolemi. Nomen gentis.

Ταίφαλοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταίφαλοι. Taiphali. Nomen gentis.

Τακερά. κατεψυγμένη.

Τακερά. Refrigerata. *Tabefaciens liquefaciens, conſumens. Vel tabefacta, liquefacta, tabeſcens, tabida.*

Τὰ 'κ κόκκου. τὰ ἐκ κόκκου κατὰ κρᾶσιν. τὰ ἐκ κόκκου βαφέντα, καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα.

Τὰ 'κ κόκκου. Pro, τὰ ἐκ κόκκου. Per craſin *dictum eſt, vel potiùs per reiectionem τοῦ ε ex prapoſitione ἐκ.* Ex grano. Ex *grano* Cnidio. *Ex cocco, cuius ſucco veſtes coccea tinguntur, ac inficiuntur. Vt,* τὰ 'κ κόκκοιο βαφέντα. *&c.* Cocco tincta, & hiſgino theriſtra.*i.veſtes tenues, ſubtiles, æſtiuas cocco, & byſgino tinctas.*

E Τακτικῶς. στρατιωτικῶς.

Τακτικῶς. *Ordine ſeruato, vt fit in bellis, quum acies eſt inſtructa.* Militariter.

Τ' ἄλλα, καὶ φιλώμεθα. λεγόμενόν τι, οἷον τ' ἄλλα, καὶ φίλοι ὦμεν.

Τ' ἄλλα καὶ φιλ. Cæterùm etiam amemus nos mutuò. Dictum quoddam. Idem eſt, ac ſi diceres, Deinceps amici ſimus.

Ταλανίζει. αἰτιατικῇ. θρηνεῖ. ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Ταλανίζει. Accuſatiuo. Luget. Miſerum vocat.

Τάλαντα. τὰ ζυγὰ, καὶ τὰ ἱστάμενα.

Τάλαντα. Iuga. Libræ. Et res ipſæ, quæ librâ & trutinâ appenduntur. *Onera, quæ librantur, ponderantur, & appenduntur.*

F Ταλαντεύει. αἰτιατικῇ. σταθμίζει. τὰ δὲ τῆς τύχης, νίκαις καὶ ἥτταις τῇδε κἀκεῖσε ταλαντευόμενα διέμενε. καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευεν. οἷς μὲν γὰρ ἄξια, ἆθλον εὐτολμίας ἐγένετο. ἄλλῳ ἵππος.

Ταλαντεύει. Accuſatiuo. Librat. Ponderat. Appendit. Vt, Varij verò *belli* caſus, *& euentus* victoriis, & cladibus huc, & illuc librati permanebant. *Vel Fortuna verò ſubinde victoriis, & cladibus, modò huc, modò illuc nutans, & inclinans, euentus belli variabat.* Et pro ratione periculorum, remunerationem librabat, *& militibus æqua lance donabat.* Nam illis quidem, *qui memoratu* digna *facinora fecerant*, præmium fortitudinis dabatur egregium, alij *quidem*, equus. *Alij verò, aliud.*

ταλαντον. Talentum. Multa ſignificat. Vel maximam auri, argentique partem. Secundum quam ſignificationem Demoſth. dicit, 50. talenta. Vel ponderis quoddam nomen. Vt Ariſtoph. Sed vel talento Muſica æſtimabitur. Homericum. *Iliad.* Θ *pag.* 275. *v.* 18. Aureas pater extendebat bilances. *Sic & Virgil. Æn. lib.* 12. *pag.* 216. *Iuppiter ipſe duas æquato examine lances Suſtinet, & fata imponit diuerſa duorum.* Tertia ſignificatio *eſt* momentum *lancis in alteram partem vergentis, & inclinatio, qua lanx altera ſurſum, altera deorſum fertur.* Quarta, quoddam numeri nomen *eſt.* Vt etiam *apparet ex voce compoſita* πολυτάλαντος, id eſt, multa-talenta-poſſidens, id eſt, opulentus, diues. Et illud Homericum. *Iliad.* Σ *pag.* 697 *v.* 10. Iacebant autem in medio duo auri talenta. Et διτάλαντον. Duo-talenta-valens. Vel duorum talentorum-pondus Et τριτάλαντον dicitur, id eſt, tria talenta valens. Vel trium-talentorum-pondus. *Vel duo talenta cum dimidio valens. Vide Pollucem lib.* 9. *col.* 478. *&* 479. Antiquus enim vſus *eſt* etiam τοῦ τρίτου. *i. tertij, vocis ad talentum addita in compoſitione. vt* τριτάλαντον. *Sic &* ἡμιτάλαντον. Semitalentum. *Vel talentum, & dimidium.* Et πέμπτον ἡμιτάλαντον. Quintum ſemi-talentum. *Pro, quatuor talenta, & dimidium.* Et τέσσαρα ἥμισυ τάλαντα, quatuor dimidia talenta. *pro, tria talenta cum dimidio.* Et ſeptimum ſemitalentum, *pro, ſex talenta cum dimidio.* Et, ſex ſemitalenta. *pro, quinque talenta cum dimidio* Denique, cuiuſcunque numeri parte *ab eo* denominata dixerit quis ἡμιτάλαντον, id eſt, Semitalentum, huius *numeri* præcedens numerus conueniet talentis. Vt, Si quidem *quis dixerit* octauum *ſemitalentum, intelliget* ſeptimum, *& præterea dimidium.* Si verò nonum *ſemitalentum dixerit, intelligetur* octauum, *& præterea dimidium.* Connumerato ſcilicet & ipſo dimidio *talento.* Gratum etiam, *& familiare eſt* antiquis, vnum dimidium talentum, dicere tria ſemitalenta, vt & tres ſemiminas, vnam dimidiam minam *vocare. Hæc ex Polluce: ſed ibi plura. Vide*

Τάλαντον. πολλὰ μὲν σημαίνει. ἡ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου, καὶ ἀργυρίου μέρος. καθὸ σημαινόμενον δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα ὥσπερ ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἡ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται. καὶ ὁμηρικόν. χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή. τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα. ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος. καὶ τὸ ὁμηρικόν. κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα. καὶ διτάλαντον δὲ, καὶ τριτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου. καὶ ἡμιτάλαντον. καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον. τέσσαρα ἥμισυ. καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ. καὶ ὅλως, οὗ τινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσῃ τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐναρμόσῃ τοῖς ταλάντοις. οἷον, ἂν μὲν ὄγδοον ζʹ. ἂν δὲ ἔνατον, ηʹ. συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἡμίσου. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον, τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν. A B C

ταλαντον. Talentum (vt ait Diodorus in libro de Ponderibus) valet 60. minas, mina verò, drachmas 100. Drachma, ſex obolos, obolus, ſex æreos, æreus, ſeptem minuta. Talentum verò, quod nunc apud Siculos Atticum vocatur, olim quidem *valebat* minas 24. Nunc verò, 12. Homerus verò dicit duo auri talenta. Quare noſtrum talentum non eſt par antiquorum *talento.* Nam *talentum illic* vt tripodi, & lebeti, & equo par, *& idem pretium, quod illa, valens,* ponitur. Talentum verò apud diuinam Scripturam *vocatur* diuina gratia cuique cœlitus demiſſa. *Item ita vocatur Minerual, quod magiſtro datur, vel penſio, &* ſtipendium, Ariſtoph. *in Nubibus. pag.* 105. *v.* 10. Atqui talento hoc didicit Hyperbolus. τοῦτο. Hoc, ſcilicet *Iudiciorum* ſolutionem verbis-ad-perſuadendum-aptis-inſtructam, *q. d. relaxationem perſuaſoriam. i. facundiam ad refutandas aduerſariorum rationes aptam. Verborum lenocinium, quod Iudicum, & auditorum animos flectit, emollit, ac fallit.* Talentum apud quoſdam habet libras 125. ταλαντιαῖοι λίθοι. Saxa talenti-pondus habentia. Vt, Saxa verò, quæ iaciebantur, talenti-pondus habebant, & duo ſtadia, & ampliùs ferebantur. Ictus verò non ſolùm illis, *in quos illa ferebantur, &* quos attingebant: ſed etiam illis, qui poſt ipſos longè collocati erant, erat intolerabilis *& à neutris ſuſtineri poterat.* Periclem autem criminantes, quinquaginta talentis mulctarunt. *Talentum in hoc exemplo, non de pondere, ſed de pecunia certa ſumma dicitur.*

Τάλαντον. ὥς φησι διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστὶν ξʹ. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρʹ. ἡ δὲ δραχμὴ, ὀβολῶν ϛʹ. ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκῶν ϛʹ. ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζʹ. τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἀττικὸν παρὰ σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδʹ. νῦν δὲ, ιβʹ. ὁ δὲ ὅμηρος λέγει, δύο χρυσοῖο τάλαντα. ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς γὰρ ἴσον τοῦ τρίποδος, καὶ τοῦ λέβητος, καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ ἄνωθεν πεμπομένη ἑκάστῳ θεία χάρις. συντάξις ἀριστοφάνης. καί τοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν ὑπέρβολος. ἤγουν τὴν χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν. τὸ τάλαντον παρά τισιν ἔχει λίτρας ρκέ. καὶ ταλαντιαῖοι λίθοι. ταλαντιαῖοι γὰρ μὲν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι. δύο δὲ καὶ πλέον ἀπηνέχθησαν σταδίοις. ἡ πληγὴ δ' οὐ τοῖς προστυχοῦσι μόνον, ἐπὶ πολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους ἦν ἀνυπόστατος. αἰτιώμενοι δὲ τὸν περικλέα, πεντήκοντα ταλάντοις ἐζημίωσαν. D E

ταλαντουμένην. Plato in Timæo *dicit,* Terram, quãuis inæqualiter libretur, ab illis tamen concuti. Viciſſim verò, quum *terra* mouetur, *l.* κινουμένης, *ait eam* illa concutere. Metaphoricè *verò loquutus eſt, per tranſlationem ductam* à lancibus. Lanx enim dicitur τάλαντον. Et ὑπερταλαντᾶν. Supra-modum-grauare.

Ταλαντουμένην. πλάτων ἐν τιμαίῳ. τὴν γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων. κινουμένων δὲ αὖ πάλιν, ἐκεῖνα σείειν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν. ἐπεὶ τὸ ζυγὸν, τάλαντον λέγεται. Καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν. F

A Ταλάντωσις. ςῆσις. ςάθμησις.

Ταλαντώσεις. Ponderatio. Libratio. Examinatio.

Ταλαπαθὴς. ταλαίπωρος.

Ταλαπαθὶς. O miſer à recto ταλαπαθὴς. *Ariſtoph. Auib. pag.* 395. *v.* 8. *Vide ſchol.*

Ταλαπήειος. ὁ ταλαίπωρος.

Ταλαπήειος. Miſer. Qui varias miſerias expertus eſt, & pertulit.

Τάλαρος. καλαθίσκος. κόφινος μικρός. ἐν ἐπιγράμματι.

Τάλαρος. Calathus. Paruus cophinus. *Vimineus calathus. Vimineum caniſtrum, in quo cùm alia, tum lanas reponunt mulieres.* In epigrammate 59. *lib.* 6. *Epigr. pag.* 423.

Α῎ξιλάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον.

Tertia verò dedicauit Mineruæ *lanâ gaudentem calathum.*

καὶ ταλαρίσκος.

Et ταλαρίσκος. Paruus calathus. *Epigram. lib.* 6. *pag.* 424. *epigr.* 64.

B Δημὼ μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον.

Demò quidem paruum-calathum egregiè textum Palladi dedicauit.

Sequens exemplum ad rem facere non videtur: ſed ad vocem ταλαύρινος *pertinet. i. fortis, bellicoſus, audax. Verſus autem de mendo ſuſpectus. fortaſſe ſic legendum,* Πίασ', ἐπεὶ ἀῤγυρ. *pro* ἔπιον. *Vel,* Ρεῦσ', ἐπεὶ, *pro,* ἔρρευσεν. *à* ῥέω.

--Μέλαν ἦ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
Ξέσ' ἐπὶ δ' ἀργυρέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

--*Niger verò ipſi ſanguis forti ex corpore*
Cecidit, fluxit, *poſtquàm argenteam glebam rigauit cædis-cruore.*

Τάλαρος. καλαθίσκος. καὶ τάλαρον, σχοίνοις ὑφασμένον. ὅν ποτ' ὀδόντι ἐκ σκλήρου ἔλυπε πᾶσα καθαιρομένη.

Τάλαρος. Calathus. *Epig. lib.* 6 *pag.* 424 *epigr.* 65. Et calathum ex iuncis textum, quem olim à dentibus. i. *ſordibus acutis, & dentium quandam ſpeciem habentibus, in lana modum depexa, & carminata latentibus,* Replebat C lanæ-globus totus purgatus.

Τάλας. ἄθλιος.

Τάλας. Miſer. Qui tolerat miſerias.

Ταλάσιον ἔργον, ἡ ἱερουργία.

Ταλάσιον ἔργον. ἡ ἱερουργία, *qua &* ταλασιουργία. Lanificium.

Ταλάσεις. ὑπομενεῖς.

Ταλάσεις. Tolerabis. Suſtinebis.

Ταλασίαν. ἱερουργίαν. καὶ ταλάσιον, ἱερουργόν.

Ταλασίαν. Sacrorum-miniſterium. *l.* ἱερουργίαν. *lanificium.* Et ταλάσιον. Sacrorum miniſtrum. *Illum, qui ſacrificium facit. & in ſacris peragendis occupatur At legendum videtur,* ἐριουργόν. *Lanificum. Lanas tractantem, purgantem, & ex lanis opera facientem.*

Ταλασιουργία. ἡ τῶν ἱερείων ἐργασία ὁ δὲ, D Τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς, καὶ χερνήτιδας. καὶ αὖθις. οὐκ ὄντος ἀπρεποῦς τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς.

Ταλασιουργία. Victimarum operatio. Sacrorum adminiſtratio. *Sed l.* ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. *Lanarum opificium. Lanificium. Et* ταλασιουργὸς. *Lanifex vel Lanifica. Qui, quæue lanificium exercet. Vt,* Ille verò conabatur efficere *ſuas* filias lanificas, & netrices. Et rurſus. Quia non erat indecorum indigenis, ſi viri apud ipſos lanificium exercerent. *& artem texendi tenerent.*

Ταλασίφρονα. ὑπομενητικόν.

Ταλασίφρονα. Tolerantem-animo. *In rebus aduerſis patientem.*

Ταλαοί. τλημπαθεῖς. οἱ δὲ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί. ἀριστοφάνης ὄρνισι.

Ταλαοί. Miſeri. Ærumnoſi. Miſeriarum patientes. Quidam verò diuidunt *hanc vocem, & cum præcedente* ἐρημίειοι *coniungunt ita,* ἐρημίειοί τ', ἀλαοί. Vt ſit ἀλαοί. E cæci. *non videntes.* ἀλαὸς *enim,* ὁ μὴ λάων, ὁ μὴ ὁρῶν, *non videns. i. cæcus.* Ariſtophan. Auibus *pag.* 395. *v.* 8. *ſchol. annot.* 7.

Ταλαύρινος. ὑπομενητικός. καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

Ταλαύρινος. Tolerans. Patiens-laborum. In pugna tolerans. *In prælij labore ſuſtinendo permanens, & conſtans.*

Ταλαίπωρος. ὁ ἄθλιος. παρὰ τὸ τάλας, καὶ τὸν πῶρον. ὅ ἐστι πάθος. ὅτι δὲ πῶρος πάθος τί ἐστιν, ἀντίμαχός φησι. πῶρον τίν' ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ ἀντίμαχος αὖθις. πωρητὸν ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος F ἐτυμολογεῖται.

Ταλαίπωρος. Miſer. Tolerans-miſerias. Componitur enim ex nomine τάλας. i. tolerans, & ex nomine πῶρος, ærumna, malum, miſeria. Quòd autem πῶρος aliquod malum ſit, Antimachus *teſtatur, quum dicit,* Πῶρος τοί γ' ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσι ἕκαστος. *Sic enim ſcribitur apud Sophoclem in Oedipo Colonæo. pag.* 271. *in v.* 2. Πάτερ ταλαίπωρε. *Vide ſchol. vnde Suid.* Malum illi *ſuis* vxoribus, & ſuis liberis ſinguli *fuerunt.* Et πωρεῖν, Elei dicunt, pro πενθεῖν. i. lugere. *Propter cladem acceptam lamentari.* Et Antimachus rurſus *dicit. Sed eſt idem carmen, & exemplum, quod antè, nec noui quidquam hic affertur. Legendum autem, vt ſuprà ſcriptum vides.* Hinc igitur vocis ταλαίπωρος etymologia deducitur.

Τάλεσιν. ἀναλώμασιν. ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον ἔχω—

Τάλεσιν. Impenſis. Sumptibus. *N. L. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 167. *v.* 3. *Tireſiam Oedipo minas intentanti reſpondentem ſic introducit,* Fugi *tuas minas, nec eas vllo modo metuo.* Veritatem enim potentem alo, *quæ Tire-*

ſiam vatem vera dicentum, à tuarum minarum periculo defendet. τρέφω. alo, nutrio, pro, *Veritatem à meis partibus ſtantem, & me defendentem* habeo.

φω. αὐτὸ τὸ ἔχω. A

NOTAE.

Τάλιον.] Fortaſſe legendum Τίλεον. Tunc ſequens interpretatio commodè huic voci reſpondebit, ἀναλώμασι. At Τάλιον, Datiuus eſt à recto Τάλις. Τάλιδος. Vide Τάλις. Quæ verò ſubiiciuntur, ad rem facere non videntur. Eſt enim verſus Tireſiæ, qui ſic apud Sophoclem in Oedipo Tyranno. pag. 167. v. 3. reſpondet Oedipo grauiſſimas minas minanti.

Πέφευγα. τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.

Τάλιγγις. Talingis. *Nomen viri proprium. Vt*, Talingis verò, arma, & bellicoſos viros negligere, & ſcortorum, & ſcurrarum contubernalis eſſe, *eorúmque conſuetudine vti* decreuit.

Τάλιγγις. ὁ δὲ τάλιγγις, ὅπλων τε καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἐκέλευεν ἀλογεῖν. πόρναις δὲ, καὶ θυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν. B

NOTÆ.

Θυρογλώττοις.] Legendum videtur ἀθυρογλώττοις. ἀθυρόγλωττοι verò dicuntur homines garruli, nimiùm loquaces, & ſcurræ, qui nullam ianuam linguæ habent, quorum lingua nullis oſtiis clauditur, nulliſque ſeptis coercetur. In quos Homerus diceret,

Ὑμετέρων νῦν ποῖον ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Veſtrorum nunc quale verbum fugit ſeptum dentium?

Τάλις. τάλιδος. ἡ. Apud Æolenſes dicitur alicui nominata, *ac promiſſa* ſponſa. *Alicui deſponſa virgo.* Callimachus. *Adducet* Mox ſponſam filio cum vtrinque florente, *& vtrunque parentem habente.* Et Sophocles in Antigone. *pag.* 240. *v.* 3. *de Hæmone Creontis filio dicit*, Sponſæ venit *ob* mortem Antigones.

Τάλις. τάλιδος, λέγεται παρ' αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσα τινὶ νύμφη. καλλίμαχος. αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. καὶ σοφοκλῆς ἐν ἀντιγόνῃ. μελλογάμου νύμφης τάλιδος ἥκει. C

Τὰ Μαγνήτων κακά. Magnetum mala. De maximis, & acerbiſſimis malis. Quia iſti, quòd impiè-ſe-geſſiſſent in Deum, multa mala ſunt experti, *quibus grauiſſimè vexati fuerunt. Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 599. *ad.* 17.

Τὰ μαγνήτων κακά. ἐπὶ τῶν μεγίστων, καὶ ἀλγιστοτάτων κακῶν. παρ' ὅσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεὸν, πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.

Ταμεσίχροα. Secantia-corpus. *Vt ſit neutrum plurale, à ſing.* ταμεσίχροον. *Vel Eſt, accuſat. ſingul. vt Hom. Iliad.* Δ. *pag.* 157. *v* 29. χαλκὸν ταμεσίχροα, *vocat æs ſecans corpus. à recto* ταμεσίχρους. *Secans, vel incidens corpus. dicitur &* ταμεσίχρους. *cuius genit. &* ταμεσίχροντος, *&* ταμεσίχροος, *à præcedente deductus.*

Ταμεσίχροα. τέμνοντα τὸ σῶμα.

Ταμεῖον. & ταμιεῖον. Theſaurus. *Cella penuaria, penus, horreum, ærarium, conclaue cubiculum.*

Ταμεῖον. θησαυρός. καὶ ταμιεῖον. D

Τάμῃ. Per-ſe-ſubiunctiuum. Secuerit.

Τάμῃ. αὐθυπότακτον.

Ταμίας. ὁ. Maſculeum. *Quæſtor, cellæ cuſtos, promus, condus, diſpenſator, œconomus, ærarij præfectus.* Ταμία verò, fœmineum. Cellæ-cuſtos, proma, conda, mulier, quæ domus adminiſtrationem habet, diſpenſatrix.

Ταμίας. ἀρσενικόν. ταμία δὲ, θηλυκόν.

Ταμίαι. Quæſtores. Sunt Magiſtratus Athenis ſorte-electi ex Pētacoſiomedimnis, qui in templo Mineruæ in arce *ſito* pecuniam & ſacram, & publicam cuſtodiunt, quinetiam ipſum Mineruæ ſimulachrū. Sunt autem & alij Quæſtores, Magiſtratus ſuffragiis-electi, ad ſacras, & publicas triremes, alter quidem, ad Paralum, alter verò, ad Ammoniam *triremem, ad Reipub. neceſſarios vſus deducendam creatus.*

Ταμίαι. ἄρχοντές εἰσιν ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ πεντακοσιομεδίμνων. οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα, ἱερά τε, καὶ δημόσια φυλάττουσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοί, ἐπὶ τὰς ἱερὰς, καὶ δημοσίας τριήρεις. ὁ μὲν, ἐπὶ τὴν πάραλον. ὁ δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ ἄμμωνος. E

Ταμίαι. Quæſtores. Magiſtratus quidem *erat* apud Athenienſes, numero decem. Hi verò aſſumunt & ipſum Mineruæ ſimulachrum, & victorias, & reliquum ornatum, & pecunias, coràm Senatu, vt Ariſtoteles *tradit.* Sunt etiam quidam triremium Quæſtores, vt idem *ait.* Quòd autem Quæſtores ſequerentur etiam Trierarchos. *i. Triremium præfectos*, Eupolis declarauit. *i. apertè-docuit.*

Ταμίαι. ἀρχή τις παρ' ἀθηναίοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό, τε ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς, καὶ τὰς νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς. ὡς ἀριστοτέλης. εἰσὶ δέ τινες τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν εὔπολις.

Ταμίαι. Quæſtores. Inſpectores. Cuſtodes. Ærarij præfecti. Diſpenſatores. Adminiſtratores.

Ταμίαι. ἔφοροι. φύλακες. ταμιοῦχοι διοικηταί. F

Ταμιεύεται. Diſpenſat. Adminiſtrat. Occultat. *Recondit.* Cuſtodit. Vt, Sapientium eſt virorum, quum id agunt, vt clari-euadant, *& quum rem feliciter à ſe geri putant, ſecundis rerum ſucceſſibus non efferri: ſed pruden*ter, res-ſecundas adminiſtrare, *& ſapiēter eas diſpenſare.*

Ταμιεύεται. διοικεῖται. ἀποκρύπτει. φυλάττει. καὶ ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν εὐδοκιμεῖν πράττωσι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας.

Quum

A ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς, καὶ φαύλας ἔλθωσι, μηδὲν ὑπομένειν ἀγεννές.

Quum verò in humilem, & malam, *ac aduerſam fortunam* deuenerunt, nihil ſuſtinere, *nullúmque facinus patrare* à generoſitate-alienum, *& ſapientis virtute indignum.*

N O T Æ.

Ὅταν μὲν εὐδαιμονεῖν πράττωσι.] Fortaſſe commodiùs legeretur, ὅταν μὲν εὖ πράττειν δοκῶσι. Quum quidem ſe rem feliciter gerere putant. Vuolfius hanc lectionem agnoſcere videtur, quum dicit, cordatorum hominum eſt, quum bene ſecum agi putant. &cæt.

Ταμιευόμενον. φυλάττοντα.

Ταμιεύω. αἰτιατικῇ. καὶ σώματα μὲν προκαθαίρειν. ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύειν.

B Ταμιεῖον. κοιτῶνα. καὶ ταμιείδιον, ὑποκορισικῶς.

Ταμίνης. διαποίνης.

Ταμύναι. πόλις ἐν εὐβοίᾳ. ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐρετριέων, ἔνθα καὶ ἱερὸν ἀπόλλωνος. ὡς αἰσχίνης φησί. καὶ οἱ τὰ εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Τάν. ἑταῖρε. ἢ σύ. καὶ ὦ τάν. μετ' ἄρθρου.

lo. *Conſule Mag. Etym. col.* 8:5.11. *in* Ὦ τάν. *Item Heſych. Euſtath. & Hortos Adonidis.*

C Τάναγρα. πόλις τῆς βοιωτίας. ὁ ἀπ' αὐτῆς ταναγραῖος.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. οἱ μαχηταί, καὶ θυμικοὶ, ὡς ἄνθρωποι. βάβριος.

Ἀλεκτορίδων ἦν μάχη ταναγραίων.

Οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις.

καὶ παροιμία. ἀλεκτρυόνα, καὶ ἀθλητὴν ταναγραῖον. ᾄδονται δὲ καὶ ὡς εὐγενεῖς οὗτοι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλεκτρυόνα τὸ λεῖπον.

Ταναὴ. μακρά. ἐν ἐπιγράμμασι. οὕτω τοι μελία ταναὰ ἀνὰ κίονα μακρὸν ἧσο.

D Τὰ ταννάκου κλαύσομαι. τὸν ταννακον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ δευκαλίωνος. ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἱκέτευε.

Ταναϋφῆ. λεπτοϋφῆ.

Ταναχάλκεος. πολύχαλκος.

Sed veram huius loci lectionem vide Epigram. lib. 6. pag. 438. *epigr.* 127. Multum-æris habens. Vt,

E --Ταναχάλκεόν τε λέβητα

Σὺν πελέκει, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν.

Ταναληγής. σκληρόν.

Τάνις. ὄνομα τόπου. ἔνθα ἦσαν τοῦ φαραὼ τὰ βασίλεια. δαβίδ. ἐν πεδίῳ τάνεως.

Ταντάλεια ψυχὴ, ἡ τοῦ ταντάλου.

Ταντάλειοι. τρομικοί. καὶ παροιμία. ταντάλειοι τιμωρίαι. τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν. ὡς οἱ βυζάντιοι, μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν.

F Τάνταλος. τοῦ διὸς υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια. καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαστηρίοις. πέτρον ἔχων ἐπικείμενον αὐτῷ ἠρτημένον, καὶ κάτω ὕδωρ πολύ. καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ὅτε οὖν ἤθελε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἔπιπτε

Ταμιευόμενον. Cuſtodientẽ. *Adminiſtrantẽ. Diſpenſantẽ.*

Ταμιεύω. Accuſatiuo. Vt, Et corpora quidem antè purgare, animæ verò luſtrationem diſpenſare, *vel, procurare. Vel, In primis quidem corpora purgare animæ verò purgationem differre, & prorogare.*

Ταμιεῖον. Cubiculum. Et ταμιείδιον. Diminutiuè. Paruum-cubiculum.

Ταμίης. *Ion. pro comm.* ταμίας. *q.* Dominæ.

Ταμύναι. Tamynæ. Vrbs in Eubœa, in agro Eretrienſium, vbi etiam *eſt* Apollinis templum, vt ait Æſchines, & qui *res* Euboicas ſcripſerunt.

Τάν. Sodalis. Amice. Vel, Tu. Et ὦ τάν. cum articu-

Τάναγρα. Tanagra. Vrbs Bœotiæ. Ab ea *dicitur* Tanagræus.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. Tanagræi galliculi. Id eſt, pugnatores, & animoſi, vt homines. Babrius.

Gallinarum erat pugna Tanagraarum,

Quibus dicunt eſſe animos tanquam hominibus.

Et prouerbium. Gallum, & pugilem Tanagræum. Nam & iſti celebrantur vt generoſi. Quære in voce Ἀλεκτρυόνα, id, quod *hic* deeſt.

Ταναή. Longa. *Epigr. lib. 6. pag.* 442. epigram. 149. Sic igitur fraxinea-haſta longa ad columnam longam Sede, Panomphæo Ioui manens ſacra.

Τὰ Ταννάκου. Inſtar Nannaci flebo. Dicunt Nannacum fuiſſe Regem ante Deucalionem, qui, cùm præſciret futurum diluuium, omnibus in templum conuocatis, plorans *Deum* ſuppliciter-orabat, *vt generis humani miſereretur.*

Ταναϋφῆ. Subtiliter-contexta.

Ταναχάλκεος. *q. d.* ταναὸν χαλκὸν ἔχων. *Extenſum, longum, malleo ductum as habens. Ex ære ſolido, firmóque confectum.*

-- Et ex-ære-multo-confectum lebetem

Cum ſecuri, & ipſum pultem capiens cochlear.

Ταναληγής. Durum. *Vide* Ταναληγής *apud Euſtath.*

Τάνις Tanis. Nomen loci, vbi fuit Pharaonis regia. Dauid. In campo Tanis.

Ταντάλεια ψυχή. Tantalea anima. Id eſt, Tantali.

Ταντάλειοι. Tantalei. Tremuli. Et prouerbium. Tantaleæ pœnæ. De iis, qui bona quidem habent: Sed *iis* frui non permittitur, quemadmodum Byzantini, qui extra vrbem degere non audent. *Eraſm. ad. Chil.* 1. *Cent.* 6. *col.* 509. *ad.* 14. *Tantali pœnæ, ſiue ſupplicia.*

Τάνταλος. Tantalus. Iouis filius fuit. Cùm autem hunc Dij ſuâ menſâ dignati-fuiſſent, eorum arcana publicauit. Et propterea punitur in Iudiciis, quæ ſũt *apud Inferos* ſub terra, ſaxũ habens capiti ſuo impendens, & infrà multam aquam, & fructiferas arbores. Quoties verò aquam bibere volebat, ſaxum ca-

debat in ipſum,& ſiti conficiebatur.Cernebat enim vnde edendum,& bibendum eſſet: ſed edere, & bibere non poterat. Cùm autem paludem.*i.infernæ paludis aquam* mento tangebat,mentum areſcebat.*Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 6. columm.198.ad.22. Tantali talenta. Et Chil.2.Cent.9 col.578.ad.7.Tantali lapis.Et ad. Chil. 4.Cent.3.Col.879.ad. 31.E.Tantali horto fructus colligis.*

ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δίψῃ δὲ ἐτήκετο. ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν, καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δὲ. ἐπὶ χείλεσιν δὲ ὅτι ἥπτετο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο. A

N O T AE.

Ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν] Sic & Virgilius.Ecloga 4.v.vlt.

Nec Deus hunc menſa,Dea nec dignata cubili eſt.

Vel etiam dicere potes,Dignatus verò menſa Deorum.pro Dignus iudicatus,qui ad menſam Deorum admitteretur.Nam Virgil.Æneid.lib.3.pag.180.v.13.dicit,

Coniugio Anchiſa Veneris dignate ſuperbo. B

pro,qui dignus iudicatus fuiſti Veneris coniugio ſuperbo.

Ταντάλου κήπους τρυγᾷν. *q.d. Tantali hortos vindemiare. Pro,* Ex hortis Tantali fructus colligere. Iſæum oratorem,qui,cùm iunior eſſet , prodigus fuerat, *qui in ſua adoleſcentia prodigus, & luxurioſus fuerat* , poſtea verò,*cùm ad maturiorem ætatem perueniſſet*,modeſtus euaſerat quidam interrogauit,quis de piſcibus,& quænam ex auibus eſu eſſet ſuauiſſima , cui reſpondit Iſæus , His ſtudere deſij. Animaduerti enim me ex Tantali hortis fructus colligere, innuens nimirum ei,qui hæc interrogarat,omnes voluptates *eſſe tantùm* vmbram,& ſomnia. Putare Tantali ſaxum tenuibus funiculis ſuſpenſum impendere capiti.De rebus periculoſiſſimis *dicitur.*

Ταντάλου κήπους τρυγᾷν. Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος,ἤρετο αὐτόν τις. τίς ἀρίστος τῶν ἰχθύων, καὶ τῶν ὀρνίων εἰς βρῶσιν.πέπαυμαι ἔφη ὁ ἰσαῖος ταῦτα σπουδάζων. ξυνῆκα γὰρ τοὺς ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα,ὅτι σκιὰ,καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. καὶ αὖθις. τὸν ταντάλου λίθον οἴεσθε ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἠρτῆσθαι.ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων. C

Ταντάλου τάλαντα ταντάλιζει.*id eſt, accumulat.* Tantalus ob diuitias celebratus eſt,vt etiam in prouerbium *res* abierit.

Ταντάλου τάλαντα ταντάλιζεται. διεβεβόητο ὁ τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ.ὡς καὶ εἰς παροιμίαν δοθῆναι.

Τανυγλώχιν. Longas cuſpides habens. *Epithetum ſagittæ Hom.Iliad* Θ *pag.187.v.30.*

Τανυγλώχιν,μακρὰς ἀκίδας ἔχων.

Τανυήκεας.*Accuſat.plur.at* τανυήκης.*eſt nominatiuus.*extenſam,i.longam cuſpidem habentes, vel, acutam cuſpidem habentes.Et τανυήκης *Telum* longam, vel acutam cuſpidem habens.

Τανυήκεας.καὶ τανυήκεες. τεταμένην ἔχοντες τὴν ἀκμὴν.ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην. D

Τανυμήκεες. Longitudinem immenſam habentes. *Magnam longitudinem habentes.* In Epigrammate. Et longitudinem magnam habentes iſtæ ſalices.

Τανυμήκεες.αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι.ἐν ἐπιγράμματι.καὶ αἱ τανυμήκεες αὗται ἰτέαι.

Τανύποδας. Celeres Furias *epithetice ſic* vocant.Nam τείναι τοὺς πόδας i.extendere pedes,eſt ire.Hoc eſt,Quæ pedes in omnes partes extendunt, *vt ſceleratos celeriter perſequantur.Sophocles in Aiace.pag.50.v.844.*

Τανύποδας.ταχείας τὰς ἐριννῦς φασι.τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι.τουτέστι,τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

Τανύπεπλος. *Mulier* oblongum peplum habens. Vnde *Poeta* ſignificat illam etiam , quæ *peplum* fert, oblongam eſſe.

Τανύπεπλος. ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα, ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν ἐπιμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύπτερος.Expanſas alas habens.

Τανύπτερος.παρατεταμένα πτερὰ ἔχων. E

Τανύφλοιον.Longum codicem habens.

Τανύφλοιον.μακρὸν φλοιὸν ἔχον.

Ταγχοσδρώ. Tanchoſdro. Iſte fuit Choſrhoæ dux. Menander. Tanchoſdro verò Choſrhoæ dux non elephantos,& agreſtem turbam , & alia quædã terriculamenta, oſtentationi quidem accommodata: ſed efficacia , & grauitatis plena nullo modo: ſed bellicoſiſſimos *quoſq. milites*,& optimè armatos coegit,& rerum bellicarum peritos , *fortéſque viros*,loco imbellis,*& ignaua* turbæ delegit.

Ταγχοσδρώ. οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ χοσρόου. μένανδρος.ὁ δὲ,ταγχοσδρὼ ὁ τοῦ χοσρόου στρατηγὸς, οὐχὶ ἐλέφαντάς τε , καὶ ἀγροῖκον ὅμιλον, καὶ ἕτερ' ἄττα φόβητρα, κόμπῳ μὲν ἁρμόδια, ἐνεργὰ δὲ,καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε,καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας,πλήθους τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας.

Ταξιώτης.Miles in ordine collocatus,ordinémque ſeruans. Miles. *Dicitur vt* στρατιώτης*, & idem videtur ſignificare.*

Ταξιώτης. F

Ταξίδιον.Diminutiuè *dicitur* paruus ordo. Parua militum manus.

Ταξίδιον.ὑποκοριστικῶς.

Ταξιαρχῆσαι. Ordinis præfectum eſſe. Cohorti præeſſe. Ordinum eſſe ductorem. Ordinibus imperare.

Ταξιαρχῆσαι.

A Ταξίαρχος. ἡγεμών. στρατοπεδάρχης.

Ταξιάρχης. Ordinum-ductor. Dux. Copiarum-præfectus. Caſtrorum-præfectus.

Ταξίλης. ὄνομα κύριον.

Ταξίλης. Taxiles. Nomen proprium.

Τάξις. ἡ τάξις διττή ἐστιν. ἡ μὲν, ἐν τῷ στρατηγῷ. ἡ δὲ, ἐν τοῖς στρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις.

Τάξις. Acies. Ordo. Duplex eſt ordo, alter quidem, ducis, alter verò, militum. Et ex ordine ducis fit ordo militum.

Τάξις. αἱ δύο τετραρχίαι, ἄνδρες ρκέ. καὶ ὁ ἡγούμενος. πάλαι μὲν ταξίαρχος. νῦν δὲ ἑκατοντάρχης. λόχος ἄνδρες η. σύστασις δ΄. λόχοι ἄνδρες λβ΄. πεντηκονταρχίαι δύο συστάσεις, ἄνδρες ξδ΄. ἑκατονταρχία. δύο πεντηκονταρχίαι, ἄνδρες ρκή. ἑκάστη ἑκατονταρχία, ἐκτάκτους ἔχει έ. σημειοφόρον. οὐραγόν. σαλπιγκτήν. ὑπηρέτην. στρατοκήρυκα. ψιλαγία. δύο ἑκατονταρχίαι, ἄνδρες σνς΄. ξεναγία. β΄ ψιλαγίαι, ἄνδρες φιβ΄. σύστρεμμα. δύο ξεναγίαι, ἄνδρες ακδ΄. ἐπιξεναγία, δύο συστρέμματα, ἄνδρες ακδ΄. ἐπιξεναγία. δύο συστρέμματα. ἄνδρες, βμη. στῖφος δύο ἐπιξεναγίαι, ἄνδρες, δϟς. ἐπίταγμα. δύο στίφη, ἄνδρες ηρϟβ. τούτου ἔκτακτοι ἄνδρες η΄, ἐπιξεναγοὶ μὲν δ΄. συστρεμματάρχαι δὲ, οἱ λοιποί.

B

C

Τάξις. Acies. Ordo. Duæ tetrarchiæ *ſunt* viri 125. & *eorum* dux, olim quidem, Taxiarchus *i ordinum-ductor, vocabatur*, nunc verò, Centurio *dicitur*. Λόχος. manipulus, *ſunt* octo viri. Σύστασις. *q.d. Collocatio, ſunt* τέσσαρες λόχοι. quatuor manipuli. *hoc eſt* viri 32. Πεντηκονταρχία. i Pentecontarchia, *ſunt* duæ ſyſtaſes, i viri 64. ἑκατονταρχία, Centuria, *ſunt* duæ pentecontarchiæ, i. viri 128. Quælibet Centuria extra-ordinem-delectos, *i. extraordinarios homines* habet quinque, *ſcilicet* ſigniferum, *ſiue vexilliferum*, caudæ-ducem, tubicinem, miniſtrum, exercitus-præconem. Ψιλαγία. Pſilagia, duæ centuriæ, viri 256. Ξεναγία. Xenagia, duæ Pſilagiæ, viri 512. Σύστρεμμα. Syſtremma, duæ Xenagiæ, viri 1024. Ἐπιξεναγία. Epixenagia, duo ſyſtremmata, viri 2048. Στῖφος. Stiphos, duæ Epixenagiæ, viri 4096. Ἐπίταγμα. Epitagma, duo ſtiphe, viri 8192. Huius *ſunt* ἔκτακτοι, extraordinarij octo, Epixenagi quidem, quatuor, Syſtremmatarchæ verò, reliqui *ſcil. quatuor*.

Ταονθαρίζειν. τρέμειν.

Ταονθαρίζειν. Tremere. *Fortaſſe legendum* Ταρταρίζειν. *Cum tremore quodam obrigere. Vel, cum horrore, & frigore, dentiumq́, ſtridore tremere. Sed* τονθορίζειν, *ſuſurrare, murmurare, vt faciunt ſerui, quum à dominis verberantur. Ariſtoph. in Ranis pag. 159. lin vlt. & pag 160. v. . Vide Schol.*

Ταώς. ὁ τηρώς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν ἰώ.

Ταώς. Pauo. Tereus *ita dictus* παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν ἰώ, quòd Iônem ſeruaſſet, *& cuſtodiſſet. Vide Notas*.

NOTÆ.

Ταώς. ὁ τηρώς.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 372. v. 10.

Ευ. Τηρεὺς γὰρ ἐστὶ σὺ; πότερος ὄρνις, ἢ ταώς;

Schol. annot. 5. Πότερον ὄρνις. ὁ ταὼς. Δίον ποτε, ἄνθρωπος, ἢ ταῶς; ἐξομοιοῦται δὲ κοινῶς, καὶ σφετεριοῦται ἀττικῶς. ὁ μῦθος

D δὲ, λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτο φησι, πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεὺς, παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ. &c. Quoniam igitur Argus, Iônis cuſtos, in pauonem mutatus eſt, ideo per iocum Τηρεὺς, i. Tereus, qui παρὰ τὸ τηρεῖν nomen videtur habere deductum, quaſi & ipſe Iônis cuſtos fuiſſet, qui in pauonem eſſet mutatus, pauo dictus à Poeta.

Ταὼς εὐπήληξ. ὁ μηδικὸς, καὶ χρυσόπτερος, καὶ ἀλαζονικὸς ὄρνις.

Ταὼς εὐπήληξ. Pauo bene-galeatus, *bene-criſtatus*, Medica, & aureis-alis-inſtructa, & arrogans auis.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες. ἐπισείοντες τὴν κεφαλὴν. ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐκλελυμένοι. καὶ αὖθις. τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων, καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς κωμῳδίαν ἐτράπη, καὶ γέλωτα τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

E

Τὰ ὦτα. Aures in humeris habentes, caput concutientes. Quod faciunt *homines* diſſoluti, *vel eneruati*. Et rurſus Eorum, qui fractas aures, & mêtes peruerſas, *& corruptas* habent, *hæc* in comœdiam, *comœdiaq́, cauillationes, & facetias* ſunt-conuerſa, & Philoſophiæ arcana *iam hominibus mouent* riſum. N. L.

Ταπεινός. καὶ ταπεινοῦ. αἰτιατική.

Ταπεινός. Humilis. Abiectus. Et ταπεινοῦ. accuſatiuo. q.d. Humilio. Humilem-reddo. Deprimo, affligo. extenuo.

Τάπητες. ἐπιβόλαια. ἢ στρώματα. οὕτως ἀριστοφάνης.

Τάπητες. Tapetes. Velamina, quæ rebus aliquibus iniiciuntur. Vel, Stragula. Strata. Sic Ariſtoph *in Pluto pag* 27. *v*. 18.

Τἀπὶ κοσκίνῳ λεγόμενα. τὸ οἷον τἀληθῆ πάντα.

Τἀπὶ κοσκίνῳ. Ad cribrum *dicta*. Dictum quoddam. Idem ac ſi diceres, Omnia vera. *Eraſ. Ad. Chil.* 4. *Cent.* 2. *col.* 870. *ad.* 60.

Τἀπίτιμα. τοὺς μισθούς. σοφοκλῆς.

F

Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι, τἀπίτιμα
Τῆς δυσσεβείας, οἷα δωροῦνται θεοί.

Τἀπίτιμα. *Pro*, τὰ ἐπιτίμια. Mercedem. Præmia. Sophocles *in Electra pag.* 139. *M.*

Et oſtende hominibus præmia
Impietatis qualia donent Dij.

Τἀπίχειρα. τὸν μισθόν. τὰς ἀμοιβάς. ἀμείνονα ἔχων τἀπίχειρα τῆς ἥττης. ἐν μυθικοῖς.

Τἀπίχειρα. *Pro*, τὰ ἐπίχειρα Mercedem. Præmia. Remunerationem. In fabuloſis. Meliorem habens remunerationem cladis *accepta*. *Vel, Accepta clade maius habens præmium. Et Sophocles in Antigone pag.* 247. *v.* 4.

Τὰ πλεῖστον. Menam piratam res maximi momenti Pompeio miniſtrantem. *Vel, In maximi momenti rebus inſeruientem Pompeio.*

Τὰ πλεῖστου ἄξια τῷ πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα μηνᾶν τὸν πειρατήν. A

Τὰ πολλά. Sæpe. Plerunque. Vt plurimùm.

Τὰ πολλά. ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ὡς ἐπιτοπλεῖστον.

Τὰ πρῶτα. Primùm Mars ob filios laudabatur. De iis, qui initiò modeſti-ſunt, poſtea verò intemperanter-viuunt. *Er. Ad. Chil.* 5. *Cent.* 6. *col.* 737. *adag.* 10. Τὰ πρῶτ' ἀρίστους *Senarius. Eraſ. Adag. Chil.* 2. *Cent.* 5. *col* 495. *adag.* 61.

Τὰ πρῶτα ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπῃνεῖτο. ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

Primùm optimos pueros Ægina educat.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας αἰγιν' ἐκτρέφει.

Prouerbium. In ipſo enim ætatis-flore (inquit) Æginetæ mutantur in deterius. *Hoc autem ſumptum eſt* ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

παροιμία. ἐν ἀκμῇ γάρ φησι μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ αἰγινῆται. ἀπὸ ἀχιλλέως. πατρόκλου. αἴαντος. νεοπτολέμου.

Ταῤῥακών. Tarracon. Vrbs. Et declinatur ταῤῥακῶνος, *in genitiuo.*

Ταῤῥακών. πόλις. καὶ κλίνεται, ταῤῥακῶνος. B

Ταῤῥαντινίδιον. Tarrantinidium. Tenuis, & perlucida veſtis, non omnino purpurea, vt quidam putarũt. Ita Nicoſtratus. Alij verò, diadema *ſic appellari tradũt.* Vt, Quod igitur in capite ſignum, & teſtimonium principatus habebat, auulſit. Deinde verò, collo circundedit. Id verò erat Tarrantinidium tenue, & infirmum, quia, cùm tantum extẽtum-fuiſſet, ruptum-eſt. Illa verò grauiter-doluit.

Ταῤῥαντινίδιον. λεπτὸν, καὶ διαφανὲς ἱμάτιον. οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτω νικόστρατος. οἱ δὲ, τὸ διάδημα. ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σύμβολον εἶχε δὴ, καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περιαφαιροῦσα. εἶτα μὲν τοι τῷ τραχήλῳ περιβαλοῦσα. τὸ δὲ, ἦν ταραντινίδιον λεπτόν τι καὶ ἀσθενές, ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κατ' ἀπεῤῥήγνυτο. ἡ δὲ περιαλγεῖ. C

Ταραντῖνος. Tarantinus. Nomen proprium.

Ταραντῖνος. ὄνομα κύριον.

Ταραντῖνος. Tarantinus. Quædam equitum turma ſic appellata.

Ταραντῖνος. τάξις τις ἱππέων οὕτω καλουμένη.

Ταραξίας. Seditioſus. Turbulentus. Vt, Ille verò, vt ſeditioſus, & turbulentus *homo* in Alexandrinam Eccleſiam turbinis, vel procellæ inſtar irrupit.

Ταραξίας. ὁ δὲ, ὡς ταραχώδης, καὶ ταραξίας, ἐπέσκηψε τῇ ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ, λαίλαπος δίκην, ἢ θυέλλης.

Ταραξικάρδιον. Quod mordet, ac turbat cor. *Ariſtoph. in Acharn. pag.* 275. *v.* 12. Hoc verbum, graue iam *eſt,* & perturbans-cor, *animum.* Incremento vſus-eſt, quum dixit ταραξικάρδιον. Eſt enim aliquod graue *malũ,* quod non adeò graue eſt, vt mordeat, ac perturbet cor, *&* *animum* Quod verò perturbationem cordi affert, *vel, in animo excitat,* hoc ſine-controuerſia graue putatur.

Ταραξικάρδιον. τὸ δάκνον τὴν καρδίαν. τοῦτο τοὖπος, δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον. αὔξησις κέχρηται, εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινὸν, ὃ μὴ οὕτως δεινόν ἐστιν, ὡς δάκνειν, καὶ ταράττειν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἂν, τοῦτο ἀναμφιλόγως δεινὸν νομίζοιτο. D

Ταράσσω. Accuſatiuo. Turbo. Perturbo.

Ταράσσω. αἰτιατικῇ.

Ταρβεῖ. Timet. Formidat. Et apud Sophoclem *in Oedipo Coloneo pag.* 281. M. ταρβεῖν, pro honorare *ponitur.*

Ταρβεῖ. φοβεῖται. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ. ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν.

Honorare quidem, ô ſenex, conſilia,

Ταρβεῖν μὲν ὦ γεραιὲ τἀνθυμήματα.

Multa profectò neceſſitas eſt, *à te* data.-- Pro, Omnino neceſſe eſt nos tuam ſententiam honorare, magnifacere, revereri. Sophocles idem in Trachiniis. pag. 341. F.

Πολλή γ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ.--

E

Verumtamen ineſt illis, qui rectè rem *ſpectant,* & attentè conſiderant,

Ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις

Metuere illum, qui feliciter rem *gerit, ne labatur aliquando.* Pro, Qui rebus ſecundis vtuntur, metuere debent, ne labantur aliquando in aduerſam fortunam.

Ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτέ.

Τάρβη. & τάρβος. Cautio. Timor, Metus. *Soph. in Oedipo Tyranno. pag.* 164. *v.* 7. Cui non ineſt *facinus* facienti metus, *is* neque verbum metuit. Hoc eſt, Qui facta non formidat, ne verba quidem *formidat. Vel, Qui facinus aliquod patrare non formidat, ille verba minùs, non formidat.*

Τάρβη, καὶ τάρβος. εὐλάβεια, καὶ φόβος. ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ. τουτέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς, οὐδὲ τὸν λόγον. F

Τάριχα. Salſamenta. Opſonia precioſa, *& bene condita* Et ταρίχη συχνά. Opſonia precioſa, & frequentia. Salſamẽta multa. Et prouerbium. Niſi adſint carnes, in ſalſamentis *eſt* acquieſcendum. Monet *hoc prouerbium* oportere nos rebus præſentibus eſſe-contentos. *Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 4 *col.* 470 *adag.* 60. *Si non adſunt carnes, taricho contentos eſſe oportet. Ibi legitur* Ἂν μὴ παρῇ κρέα, στερκτέον τῷ ταρίχῳ.

Τάριχα. ὄψα πολυτελῆ. καὶ ταρίχη συχνά. καὶ παροιμία. ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

Ταρι-

A Ταριχᾶιοι. ὄνομα ἔθνυς.
Ταριχᾶιοι. Tarichæi. Nomen gentis.

Ταριχδύει. τήκει. ξηραίνει.
Ταειχδύει. Liquefacit. Siccat. *Salit, ſale condit, ſale conditum recondit, & aſſeruat.*

Ταριχδύειν. κὴ ταριχδύσειν ὥσπερ οἱ τὰ ὠὰ τέμνοντες. κὴ μέλλοντες ταειχδύειν. σημαίνει ἢ, κὴ τὸ ξηραίνειν. ἢ οἷον εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι. τάριχός τις ὤν. λέγεται κὴ ταειχηρά. ἀρμυρός. ὃ ἢ, ἔδωκε σῖτόν τε κὴ οἶνον, κὴ κρέα ταειχηρὰ κτ σκηνήν.
Ταειχδύειν. *Liquefacere, ſalire, ſale condire, ſale conditum recondere, & aſſeruare.* Et ταειχεύσειν *in infinitiuo futuri.* Vt, Quemadmodum qui oua ſecant, & ſalire *ſiue ſale condire* ſtatuerunt. Significat etiam ſiccare, & quaſi in garum expreſſo-liquore-redigere. *Garum verò liquamen ex inteſtinis piſcium ſale maceratis. Plin. lib.31 cap.7. pag. 172. docet quid ſit garon, & quomodo paretur. Dicitur autem & τὸ γάρον ου & ὁ γάρ⊕. ου. γ άρος verò, dictus, quaſi* B ταειχός τις ὤν, quòd ſit quoddam ſalſamentum. Dicitur & ταειχηρά, ſalſa, ſalita, ſale-condita. Arrhianus. Ille verò dedit & panem, & vinum, & carnes ſalitas in tentorio.

Ταειχεία.
Ταειχεία. Salitura. Salſura. Et ipſa caro ſalita, ſiue ſale conſperſa, & condita. Dicitur & de piſcibus ſalitis, ſiue ſale conditis.

Τάριχ⊕. τὸ τάειχος οὐδετέρως. ἀριςοφάνης βατράχοις. τὸ πολὺ τάειχος οὐχ εἴρηκά πω ἔτι ἢ κρέας ἁλσὶ πεπασμένον, ωἶδὰ τὸ εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι.
Τάειχος Genere-neutro dicitur Salſamentum. Ariſtoph. Ranis *pag.*153.*v.*10. Multum ſalſamentum nõ dixi adhuc. Eſt autem caro ſale conſperſa, quòd in garum expreſſo-liquore-redigatur.

Ταρκυίνιος σούπερβος. ὅδε τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῆς ῥωμαίων, μετεχάρισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον. κὴ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν. C οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων. τούς τε νόμους μεταθείς. ἢ ἄρχοντας ωἶδὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος. κὴ δὴ αὖ τὸν δῆμον αἰκιζόμενος. φιλοπόλεμός τε εἰ καί τις ἄλλος γεγονώς. ὑπερόπτης τε, κὴ ἀλαζών. ὅθεν κὴ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο. σουπέρβυς γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ὠνόμαζον οἱ ῥωμᾶιοι, κὴ ταρκυινίους.
Ταρκυίνιος. Tarquinius Superbus. Hic Romanorum regnum adeptus, *id* innouauit, & in ſuperbam dominationem mutauit, & Reipub. adminiſtrationem reddidit grauiorem, quippe quòd talibus facinoribus, *& artibus* ad principatum prouectus-ſit, leges mutans, *& abrogans*, & magiſtratus contra morem deſignans, & per eos populum fœdè-tractans, *& excarnificans.* Quamuis autem bellicoſus fuerit, ſi quis alius, *fuit tamen* & ſuperbus, & arrogans, vnde etiam cognomen hoc reportauit. Quos enim Græci vocãt ὑπερηφάνους, eos Romani vocant Superbos, & Tarquinios.

Ταρπεία ὄνομα.
Ταρπεία. Tarpeia. Nomen *fœminæ.*

Ταρπήμεθα. ἐκορέσθημεν.
Ταρπήμεθα. Satiati-ſumus. Pro, ἐτάρπημεν. à τέρπω. *delecto, oblecto. aor.2. act.* ἔταρπον. ες. ε *aor.2. paß.* ἐτάρπην ης. η. *&* D *prima plur. neglecto ſyllabico incremento,* τάρπημεν. *Delectati, vel oblectati ſumus cum delectatione ſatiati fuimus. Hom. Il.* Λ *pag.*421.*v.*27.

Ταρσός. ὁ τάλαρος. τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν.
Ταρσός. Calathus. Caniſtrum, vel vas latum ex viminibus contextum. &c. Quod apud nos καλάθιον *vocatur. Vide infrà* ταρσοί.

Ταρσός. ἐκ μέρους. ἢ τὸ πλάτος τ ποδός. ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. κὴ πλέγμα. θουκυδίδης, οἱ ἢ πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμων πηλὸν ἐνείλοντες, ἐσέβαλον ἐς τὸ διῃρημένον τ τείχους.
Ταρσός. A parte *totum ſæpe ſignificatur.* vel planta pedis. vel ſumma *lataq́; pars* manus. Et textum. *Vas ex viminibus contextum. Teges. Storea. Crates ex viminibus contexta, vel ex arundinibus contextis facta. Crates arundinea.* Thucyd. *lib.*2.*pag.*149. A. *annot.*1. Peloponneſij verò in cratibus arundineis, *obſtrictis earum rimis*, cœnum inuoluentes, in muri *partem humo ſubtracta* diuiſam conieceerunt.

E Ταρσός. πόλις κιλικίας. ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρα σαρδανάπαλος βασιλεὺς ἀσσυρίων.
Ταρσός. Tarſus. Vrbs Ciliciæ, quam Sardanapalus Aſſyriorum Rex vno die condidit.

Ταρσός. κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις. ἀφ' οὗ κὴ τῶν κωπῶν ὁμοίως ὁ σχηματισμός. οὕτως ἡρόδοτος.
Ταρσός. Propriè *ſic appellatur expanſa* auium ala. Vnde etiam *dicta* remorum *ima, lataq́; pars, quam Latini palmulam vocant. Et ad alarum expanſarum ſimilitudinem ipſa remorum extremorum* figura pariter ταρσὸς *vocatur.* Sic Herodotus *lib.*8.*pag.*295 *l.*40. τοὺς ταρσοὺς τῶν κωπέων, *remorum palmulas appellauit.*

Ταρσοί. τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. κὴ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. κὴ ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις. ὁ ἢ, τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν. οὓς μὲν, τιτρώσκων. ὧν ἢ, τοὺς ταρσοὺς ωἶδασπῶν.
Ταρσοί. Vaſa caſeorum *ex viminibus, aut iunci, aut arundinibus contexta. Fiſcina. Fiſcella. Quali. Quaſilli. Crates iuncea, vel arundinea, vel viminea. Item extrema, & ima partes* remorum extra *naues prominentium, & aquas ferientium, quæ partes ob humanæ palmæ quandam ſimilitudinem,* F *à Latinis palmulæ vocantur.* Et ταρσοῖς, alis extremis. *ſummis alis ſummis alarum partibus.* Vt, Ille verò, aciem ipſorum diſſoluit, alios quidem, vulnerans, aliorum verò, ſummas-alas diſtrahens.

Ταρσοὶ καλάμων. οἱ ἢ λαζοὶ βόθροις ὀρύξαντες, κὴ δοράτα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες
Ταρσοὶ καλάμων. Crates arundinum. Crates arundineæ. Vt, Lazi verò, foueis effoſſis, haſtiſque defixis in

foueis.cratibus arundineis,& materia firmum greſſum non habente, *nec ſuſtinente*: ſed ob onus illatum cadente,*& oneri illato cedente*,fauces foſſarum texerũt, & iniecto puluere,& agris vtrinque excultis,& frumento conſitis,Romanos in-fugam-verterunt.

τις, ταρσοῖς καλάμων, καὶ ὕλῃ μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ A
βάσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαινούσῃ, τὰ στόματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν. καὶ χοῦν ἐπιβαλόντες, τά τε παρ' ἑκάτερα χωρία γεωργήσαντες, καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐξετρέψαντο τοὺς ῥωμαίους.

Ταρσοὶ καλάμων.Crates arundinum. Crates arundineæ. Area,vbi lateres *cratibus arundineis impoſitos* exſiccabant.

Ταρσοὶ καλάμων, παρ' ἐργάτες. ἡ περιοχή, οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

Τάρταρος.Tartarus.Inferior apud Plutonem locus. *Infimus in inferis locus.* Tartarum etiam *vocant* locum circa nubes. Sic etiam vocant animarum *locum apud inferos, vbi ſceleratorum hominum animæ varijs ſupplicijs cruciari putabantur.Ideo Anchiſes Æneæ filio apud Virg.Æn.lib 6 pag 2:8.v.6.& 7 dicit,Congreſſus pete nate meos. non me impia nanque Tartara habent, triſteſq́; vmbræ. &c.* Et ταρτάρειος βέθρος. Tartarea fouea, vel i. foſſa.

Τάρταρος. ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος. καὶ τάρταρον τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον. οὕτω λέγουσι B
καὶ περὶ ψυχῆς. καὶ ταρτάρειος βέθρος.

Ταρτησία μύραινα. Tarteſia muræna. *Tarteſia Muræna. Dea terribilis,& formidabilis. Ariſtoph in Ranis.pag.149.v.20.Schol.annot.9. Cùm autem dicendum eſſet Tarteſia vipera,dixit Tarteſia Murena.Muræna autem eſt etiam piſcis marinus. Tarteſiam verò dixit, pro,magnam,vel maximam.* Quòd illic, *in Tarteſia palude, quæ nomen habet ab Iberia vrbe Tarteſo impoſitum, murana* maximæ naſcantur.

Ταρτησία μύραινα. ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Ταρτησσός. Tarteſſus,Iberica vrbs ad Oceanum *ſita, &* condita iuxta lacum Auernum. *N.L. fortaſſe legendum ἐκτισμένη,ἀ κτίζω. condo. apud Ariſtoph.in Ranis pag. 149.v.20.Schol.annot.9.legitur διὰ τὸ ἐκπληττόμενον i.propter immenſam, ac inuſitatam corporis magnitudinem. Vide ἔκπαγλος in vulg.Lex.* Tarteſſi verò regnauit Agathonius, *Arganthonius.* Ariſtoph.Tarteſiam murænam dicit.Et ταρτήσιον.Tarteſium neutro genere.*Vide Er.Adag 1 Cent.2.col 86.ad.70 Feles Tarteſia.*

Ταρτησσὸς ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, C
ἐκτισμένη παρὰ τὴν ἄορνον λίμνην. τῆς δὲ ταρτησσοῦ ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. ἀριστοφάνης. ταρτησίαν μύραιναν λέγει. καὶ οὐδετέρως ταρτήσιον.

Ταῤῥοὶ ταρσοὶ, καὶ τάλαροι. Calathi.Quali.Quaſilli.Fiſcellæ.Crates arundineæ,vel iunceæ,vel vimineæ. Item planæ,latæque remorum partes,*quæ palmulæ vocantur.* Ipſa ala. Et Thucydides ita *vocem iſtam accepit, ſcil.pro cratibus arundineis lib 2.p.149.A.Vide ſuprà* Ταρσοί.

Ταῤῥοί. τάλαροι, καὶ ταρσοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. αὐτὸ τὸ πτέρωμα. καὶ θουκυδίδης οὕτω.

D

Ταῤῥοὶ.i. *Dictum* Attice,*pro comm.* Ταρσοί. Ex iunco texta *vaſa,qualia ſunt crates,quali, fiſcellæ,calathi.* Arundines igitur ruſticas,*i.crates arundineas,& fiſcellas ex arundinibus contextas alij* vocant ταλάρους.*ſed apud Ariſtoph in Nub. pag.71.v.13.Schol annot.7.legitur,* ἀπὸ ταῤῥοῦ. ἀττικῶς τὰ ἐξ οἰσύων πλέγματα οὕτω καλοῦνται. τοὺς γὰρ καλάθους τοὺς γεωργικούς. *&c i.* ταῤῥοὶ *Atticè vocantur ex viminibus texta. Ruſticos enim calathos vocant* ταλάρους. Ariſtophanes verò *in Nub. p.71 v.13.* calathum-penſilem ita vocauit, *quum dixit,* Deinde ex calatho-penſili Deos ſuſpicis,*contemplaris? vel,deſpicis,aſpernaris,contemnis?Intelligit autem illum calathum penſilem* in quo Socrates pendebat.Vel ταῤῥὸς *eſt* ſublime quoddam tabulatum, in quo gallinæ dormiunt, *pertica ſublimis, ſuper qua gallinæ ſidentes dormiunt.* Quendam igitur huiuſmodi penſilem-calathum,*in quo Socrates pendebat, & res cœleſtes contemplabatur,* extructum-fuiſſe exiſtimandum *eſt.* E

Ταῤῥοί. ἀττικῶς. τὰ ἐκ σχοίνου πλέγματα. τοὺς γοῦν καλάμους τοὺς γεωργικοὺς, ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν ἀριστοφάνης, οὕτως ἐκάλεσεν ἔπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς; ἐφ' ἧς ὁ σωκράτης ἐκρέματο. ἢ ταῤῥὸς μετέωρόν τι ἰκρίον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται, τοιαύτην δή τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι.

Ταρφειαί.Denſæ.Crebræ.*Vide Euſtath.*

Ταρφειαί. πυκναί.

Ταρχύσωσι.Sepelierint.Sepulturæ-mandarint.

Ταρχύσωσι. θάψωσι.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις.Samiorum *mala* exſpuis,*i. rejicis, repudias. At apud Er.Ad.Chil.4.Cent.1.col.858.ad.89. Samiorum mala metuis,legitur* τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις *ſubauditur autem* κακά. Prouerbium hoc dicitur de illis, qui metuunt aliquas immedicabiles malorum proditiones. Ortum autem eſt ab illis fœdis ſupplicijs, quæ Athenienſes exercuerunt in Samios. Athenienſes enim,cùm eos cepiſſent,partim quidem,interfecerũt, partim verò, compungentes-notarunt ea, quæ Same vocatur, quæ eſt ſupplicij Samiaci genus, *quod à Samijs in maleficos exerceri ſolet. Vvolfius pro* πάθους, *legit,* σκάφους. *i. Samij nauigij genus.* Quamobrem & ipſi Samij poſtea quotquot Athenienſium cepiſſent,eos compunxerunt.

Τὰ σαμίων ὑποπτεύεις. παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας. παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ ἀθηναίων εἰς σαμίους αἰκισμῶν. ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν, ἀπέκτειναν. τοὺς δὲ, F
ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ σάμῃ. ἥ ἐστιν, εἶδος πάθους σαμιακοῦ. ἀνθ' ὧν καὶ οἱ σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα ἀθηναίων ἔστιξαν.

A Ταὶ ἐν ᾅδου τριακάδαι. ἐπὶ τῶν περιέργων, καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα ζητούντων γνῶναι.

Ταὶ ἐν ᾅδου τριακάδαι. Inferorum Triacadas, i. trigeſimos dies menſium. Eraſ. Adag. Chil. 2. Cent. 9. col. 584. ad. 39. Qui apud inferos ſunt terniones. Ergo non τριακάδαι. at τριάδαι eſſet dicendum. De curioſis, & abſcondita cognoſcere ſtudentibus.

Τάσις. ἔκτασις, καὶ δρόμος.

Τάσις. Extenſio, & curſus.

Τὰς ὁδούς. Ariſtoph. in Equit. pag. 202. & 203. Schol annot. 13. Καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς.

--Τὰς ὁδοὺς οἶδεν
Ἅσπερ Εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺς τῶν κυρηβίων.

–Etenim nouit illas vias, per
Quas Eucrates fugit rectâ ad farinam-hordeaceam.

εἴθε δύ' ἐγγὺς ἀλήθοντι. κυρήβια γὰρ αἱ ἀ-
B λληλισμέναι κριθαί. διαβάλλει δὲ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα. ὃς καὶ στύππαξ ἐκαλεῖτο. ἀριστοφάνης,

Id eſt, in illum locum, vbi hordeum molitur. κυρήβια enim eſt hordeum molitum: Perſtringit autem Eucratem vt molitorem, & hominem, qui talē molitoris artem exerceret. Qui & Styppax vocabatur, vt legitur apud Ariſt. in Equit. pag. 197. Schol annot. 18. in v 27. in Στυππειοπώλης & pag. 198 lin. 1. Ariſtoph. in Equit pag. 202. v. 18. & pag. 203. v. 1 Εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε, &c.

Εὐλαβοῦ δὲ μὴ διαφύγῃ σε. καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς
Ἅσπερ Εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

Caue verò ne effugiat te, ne ex tuis manibus effugiat. Etenim nouit illas vias, per
Quas Eucrates fugit rectâ ad-farinam hordeaceam.

εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.

Dictum-eſt de fugientibus, & fugitiuis. Eraſ. Ad. Chil. 2. Cent. 8 col. 572. & 573 ad. 82. Vias nouit quibus effugit Eucrates.

C

--Τὰς ὀφρῦς αἴρεις ἄνω,
Ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.
αὐτὶ τοῦ σκυθρωπικῶς.

Τὰς ὀφρῦς. --Supercilijs contractis
Vt aliquod graue-malū nunciaturus properat.
Pro, tetrico, triſtique vultu.

Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντάλίζεται. αὕτη ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται, ἐπείπερ παίζουσί τινες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασι, οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' Ἐπιχάρμῳ, τὰ Ταντάλου ταλαντίζεται. διεβεβόητο δὲ ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαβο-
D ηθῆναι. οὗτος γὰρ πλούσιος Φρὺξ ἐπὶ ταλάντοις διεβεβόητο, πλουτέως καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τὸ τάλαντα. ὡς καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν εἴρηται.

Τὰ Ταντάλου. Tantali talenta tantalizat, i. accumulat: Hoc igitur prouerbium per nominum ſimilitudinem eſt-dictum, quia Poetæ iocantes, ſæpe & alia huiuſmodi nomina protulerunt, & eorum inter ſe quandam alluſionem fecerunt, vt quum dicunt ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Bonorum glomi, & Sapientior ſapiente, apud Epicharmum. Sic etiam hoc dictum eſt. Tantali talenta tantalizat. Vide ſuprà, Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται. Tantalus enim ob diuitias erat-celeberrimus, vt eius nomen etiam in prouerbium abierit, de viris ditiſſimis Hic enim diues Phryx ob talenta, maximaſq; diuitias erat-celeberrimus, adeò vt Deæ Plutônis, & Iouis filius diceretur. Hoc autem prouerbio vſus-eſt & Anacreon in tertio ſuorum carminum libro. A nomine autem τάλαντα deductum-eſt nomen Τάνταλος, quaſi diceres Τάλαντος, & per literarum tranſpoſitionem, Τάνταλος. vt & à Comicis eſt-dictum.

Τατιανός. οὗτος ἐπὶ τοῦ παραβάτου ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀμάχιος.

Τατιανός. Tatianus. Hic ſub Parabata Iuliano martyrium obiit. Quære in voce Ἀμάχιος.

Τατίκιος. ὄνομα κύριον.

Tατίκιος. Taticius, Nomen proprium.

E Τάτιος. ὄνομα κύριον. ἡ δὲ, τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται προδώσειν Τατίῳ τὸ φρούριον.

Τάτιος. Tatius. Nomen proprium. Vt, Illa verò, Tarpeia, obſeruatâ patris abſentiâ, Tatio caſtellum ſe proditurām pollicetur. Vel, Arcem Tatio ſe prod. poll.

Τάττουσα. ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος. ἡ δὲ, ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα, καὶ διακοσμοῦσα, περὶ κοσμιότητος, καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

Τάττουσα. In ordine ponens. Ordine collocans. Componens. Damaſcius. Illa verò, omnes animi affectiones componebat, in-ordinem-redigebat, & exornabat. De modeſtia, & temperantia verba ſunt illic.

Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ δεῖ τὰ αὐτά. γεωμετρικὸς ὅδ' ἐστὶν ὅρος, τοῦτο ἀξιῶν, ἐπειδὰν σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον. σὺ δὲ, ὁ δεῖνα, καὶ ἡ φύσις. ἄμφω δὲ ἑνὸς ἐστὲ φίλοι. δεῖ δὴ
F καὶ ἀλλήλων ἡμᾶς ἐξηρτῆσθαι, καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. συνάπτω τοιγαροῦν ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Τὰ τῷ αὐτῷ. Quæ cum eodem ſunt eadem, etiam inter ſe eadem eſſe oportet. Hæc definitio eſt geometrica, quæ poſtulat hoc, Cùm te quidem, ipſi mores mihi fecerint amicum, hunc verò ille, & ipſa natura conciliarit, & ambo ſitis vnius amici, oportet igitur nos mutuo vinculo conſtrictos eſſe, & alteros ab alteris pēdere, quemadmodum ex me, qui ſum medius, vtraque pars pendet Nos igitur inuicem coniungo, mutuoq; vinculo nos conſtringo, & congmento.

Τὰ τῶν φόρων κρείττω. παροιμία ἐπὶ λεγομένων, κατὰ τῶν πλείω φερομένων, ὧν ἠδίκησαν.

Τὰ τῶν φόρων. Tributa ſunt potiora. Prouerbium eſt, quod dicitur de iis, qui plura auferunt, quàm deliquerunt. Eraſ. Ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 574 ad. 94. Tributa potiora. Dicebatur vbi quis ex ſuis malefactis, & iniquitate commodum ingens reportabat.

Τὰ τρία. Tria illorum, qui ad mortem *ducebantur. Tria mortis genera, & tria dicta illorum, qui ad capitale ſupplicium deducebantur. Eraſm Adag Chil.3.Cent.3 col.679. adag.7. Dicas tria ex curia* Capitis cõdemnatis tria proponebant, gladium, laqueum, cicutam. Quæ tria ad mortem *deducebant.* Alij verò dicunt *intelligi* illa tria, quæ ad Aulam, *i. in Curia, vel in Prætorio, damnati dicebant. Nam* Illis, qui ad capitale-ſupplicium deducebantur, libera-dicendi-facultas permittebatur, vt cibo, vinóque repleti, tria dicerent, quæ vellent, poſtea *hμεν̃ α,* os ipſis obturabatur. Quod autem nunc Archeion, *i. Curia, vel Prætorium* vocatur, id *olim* Aula dicebatur, & ὑπηρετικὴ αὐλική. *N. L. fortaſſe,* αὐλὴ *q.d. Miniſtralis Aula. Aula miniſterijs obeundis deſtinata. Miniſteria verò Iudiciorum ſunt intelligenda.* Et aliter. Tria, quæ ad capitale-ſupplicium *homines deducti, dicere ſolebant.* Alexis in Captariis *horum* meminit. Qui Delphicum oraculum conſulebat, oracula *in tabellis ſcripta, & obſi*gnata accipiebat, eique prædicebatur, *atque denunciabatur, ſi tabellas, in quibus erant oracula ſcripta,* ſoluiſſet, mulcta vna, *ſupplicium vnum* de tribus, *quæ ſequuntur.* Ipſum enim aut oculis, aut manu, aut lingua priuari oportebat.

Τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον. τοῖς εἰς θάνατον καταχεθεῖσι, τρία παρετίθετο. ξίφος βρόχος κώνειον. τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον. οἱ δὲ, τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις μετὰ παῤῥησίας, ὥστε τροφῆς, καὶ οἴνου πληρωθεῖσι, τρία λέγειν, ἃ βούλονται, μεθ' ὃ ἐφιμοῦτο. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον, αὐλὴ ἐλέγετο. καὶ ἡ ὑπηρετικὴ αὐλική. καὶ ἄλλως. τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον. μέμνηται ἄλεξις ἐν αἰχμαλώτοις. ὁ μαντευόμενος ἐν δελφοῖς, σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμοὺς, καὶ προείρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία μία τῶν τριῶν. ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης. A B

Ταυρέας. Taureas. Nomen proprium.

Ταυρέας. ὄνομα κύριον.

Ταυρείη φωνή. Taurea, vel taurina vox. Tauri vox. *i. mugitus, vel magna, claraq́, vox, qualis eſt tauri mugitus* Et ταύρειον αἷμα. Taurinus ſanguis. *Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 195. *verſ.* 3. ταύρειον αἷμα πιεῖν. *taurinum ſanguinem bibere.*

Ταυρείη φωνὴ, τοῦ ταύρου. καὶ ταύρειον αἷμα.

Ταυρηδόν. Inſtar-tauri. *Taurino-more q d. Tauricè. Er. Ad. Chil* 3. *Cent.*7 *col* 774. *ad.* 47. *Tauricum tueri.* Vt taurus. Ariſtoph. *in Ranis pag.*162. *v.*1. *dicit* de Æſchylo, Intuebatur igitur taurino-more capite-procumbens deorſum, *i. capite prono, terramq́, verſus demiſſo.* Talis enim *erat* Æſchylus, *vultus* figurâ, & *habitu,* quum iraſcebatur.

Ταυρηδόν. ὡς ταῦρος. ἀριστοφάνης περὶ αἰσχύλου. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω. τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ αἰσχύλος. C

Ταυρίδιον. Taurulus. Paruus-taurus. Et Ταύρειος Ποσειδῶν. Taurinus Neptunus. Et, Equi quidem *ſunt crabronum, &* veſparum generatio, tauri verò apum. *i. Ex equis quidem, crabrones, & veſpæ, ex tauris verò, apes generantur. Generationis modum docet Virgilius ſub finem lib.* 4. τῶν γεωργικῶν.

Ταυρίδιον. ὁ μικρὸς ταῦρος ποσειδῶν. ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Ταυρική. Taurica. Locus. *Regio.*

Ταυρική. τόπος.

Ταυριώνη. Taurione. *Diana ſic appellatur epitheticè,* Quæ apud Tauros Scythiæ *populos* colitur. *Sic autẽ dicta* vel à parte, *quòd ſit* gregum, *ac armentorũ* præſes, vel quia *Diana* eſt eadem cum Luna, & tauris vehitur. Quam etiam vocant Tauropon, i. taurino-vultu-præditam. *Sed legendum videtur* Ταυροπόλον, *Tauropólon, i. Tauriuagam. Sequitur exemplum, quod legitur apud Sophoclem in Aiace pag.*11. *v.*172. *& pag.*12. *v.*175. *Nam duo verſus perparenthesim interiecti nihil ad rem præſentem faciunt.* Profectò te Tauriuaga Iouis Diana Incitauit publicas in boues armentales. Nam pleroſque deliros, & *inſanos* ex Luna ægrotare ſuſpicantur, quòd *Luna* nocturnis ſpectris dominetur. *Hinc dicti Lunatici.*

Ταυριώνη. ἐν ταύροις τῆς σκυθίας τιμωμένη. ἢ ἀπὸ μέρους, τῶν ποιμνίων ἐπιστάτις, ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ, καὶ ἐποχεῖται ταύροις. ἣν καὶ ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. ἤ ῥά σε ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων, ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποπτεύονται, διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν διαπόζειν φαντασμάτων. D

Ταυροβόλος. Taurobólos. Mineruа. *Minerua cognomen. A tauris petendis, & feriendis, & ita videtur dicta. Vide infrà* Ταυροπόλος.

Ταυροβόλος. ἡ ἀθηνᾶ. E

Ταυροκέρκουροι. Taurocercuri. Fluuialia nauigia. *Vide ſimplex* Κέρκουρος *in Lex. Sic videntur dicta, quod taurina caudæ quandam habeant ſpeciem.* κέρκος *verò, &* οὐρὰ, *ſunt ſynonyma, caudamq́, ſignificant.*

Ταυροκέρκουροι. ποτάμια πλοῖα.

Ταυρομένιον. Tauromeneum. Oppidulum. Et Tauromenites, *huius ciuis, & incola.*

Ταυρομένιον. πολίχνιον, καὶ ταυρομενίτης.

Ταυροπόλον. Tauropólon. Tauriuagam. *Ita vocant* Dianam, *quia* ceu taurus omnia circumit, *atq. luſtrat.* Vt Apollodorus *ait.* Iſter verò, *libro* tertio Miſcellaneorum, *ſic Dianam appellatam tradit,* quòd taurum à Neptuno immiſſum Hippolyto furore percitum per omnes terras agitarit. Alij verò *ſic eam aiunt dictam,* quòd *illum taurum* telis-cõfodiſſet, *ac interfeciſſet.* Quamobrẽ etiã Ταυροβόλος *eſt appellata, q.d. Tauri-vulneratrix. Vel, Quæ-taurum-percuſſit.* Quinetiã Minerua Tauro-

Ταυροπόλαν. τὴν ἄρτεμιν. ὡς ταῦρος περίεισι πάντα. ὡς ἀπολλόδωρος. ἴστρος δ' ἐν τρίτῳ ἀτάκτων. ἐπεὶ τὸν ὑπὸ ποσειδῶνος πεμφθέντα ἱππολύτῳ ταῦρον, οἰστρήσασα ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δὲ, διότι ἔβαλε. διὸ καὶ ταυροβόλος. καὶ ἀθηνᾶ δὲ ταυροβόλος ἐν αἴδρῳ. ὁ γὰρ αὐτὸς δοὺς ταυ- F

A ρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅληται, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν. ἐν οὕτως δευτεροπλοοῦντας ἔφη. ὁ δὲ, ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

Taurobolus in Andro *colitur*. Anius enim tauro Atridis dato, iuſſit, quocunque *taurus* ex naui *in terram* exiliiſſet, *ibi* Mineruæ templum condere. Sic enim *eos* ſecunda-nauigatione-vſuros *dixit*. Ille verò, in Andrum exiliit.

Ταῦρος Βηρύτιος φιλόσοφος, πλατωνικός. γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος, καὶ Ἀριστοτέλους. περὶ σωμάτων, καὶ ἀσωμάτων καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Ταῦρος. Taurus. Berytius Philoſophus. Platonicus, qui-fuit ſub Antonino pio. Scripſit de differentia dogmatum Platonis, & Ariſtotelis. De corporibus, & incorporeis *rebus*, & alia plurima.

Ταῦρος. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός, καὶ ἀταυρώτη,
B ἡ ἄμικτος, καὶ ἁγνή. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ταῦρος. Virile pudēdum. Et ἀταυρώτη, Quę cum nullo ſe miſcuit, & caſta. *Virgo nullum paſſa virum, indomita congreſſusq́, virilis expers, & neſcia, coniugij-expers. Ariſtophan. in Lyſiſtrata pag. 546. v. 5.* Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον. Domi verò cōgreſſus-virilis-expers degam vitā.

Ταῦρος. ὄνομα ὄρους.

Ταύρῳ γάρ ἐστι προσφυὴς εἰκασμένος
Σκιρτῶντι, καὶ ῥιπτοῦντι τοὺς ὀπισθίους
Πόδας εἰς ὕψος. εἶτα δὴ τὸν αὐχένα
Κυρτὰς ὑπεξαίροντι.--

Ταῦρος. Taurus. Nomen montis. *Nominis verò cauſam in ſequentibus ſenarijs habes.*

Tauro enim eſt omnino ſimilis
Saltanti, & iactanti poſteriores
Pedes in altum, deinde verò ceruicem
Contortam extollenti.-- l. εἰκασμένος.

Ταυροφάγον. τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυρῷ. ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι,
C βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμηστὴν. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τῷ Κρατίνῳ μετήνεγκε τὸ ὄνομα Ἀριστοφάνης. ὅς τις ἢ τῶν ἀπείρων ὄργια μουσῶν, μήτ' εἶδε μήτ' ἐχόρευσε, μήτε Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης Βακχεῖ' ἐτελέσθη. τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον, φασὶ ψεύδεσθαι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς. Διονύσου τοῦ ταυροφάγου. ὅτι φίλοινος ἦν. καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτεθείκασιν. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόασιν. μητέρα
D Κρατίνου, ἥτις βακχεῖα ἐτελέσθη. ἅ εἰσι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου, ἢ τολμηρόν, ἀπὸ τῶν Βακχῶν.

Ταυροφάγον. Tauriuorum. Dionyſum. *Bacchum ita vocant*. Sophocles in Tyrone. Nam illis, qui carmine dithyrambico vicerant, *pro victoria præmio* bos dabatur. Vel *ita vocant* τὸν ὠμηστὴν. i. crudiuorum. Vnde etiā ad Cratinum tranſtulit hoc nomen Ariſtophanes *in Ranis pag. 43. v. 1. 2. 3. Schol. annot. 1.* Quiſquis eſt imperitus talium verborum, vel mente non purus-eſt, Vel generoſarum ſacra Muſarum nondum nouit, neque choreas-agitauit, Neque Cratini tauriuori linguæ ſacris-bacchicis initiatus-eſt. Ariſtarchum falli dicunt, quòd putet ipſis *carmine dithyrambico victoribus*, taurum fuiſſe præmium. Dictum-eſt enim *hoc* ad imitationem illius Sophoclei carminis ex Tyrone *ſumpti, in quo dicitur* Dyonyſi, *ſiue Bacchi* tauriuori. Quoniam etiam *Cratinus* erat amans-vini, ideo Bacchi epithetum ipſi attribuunt. Alij verò etiam accuratiùs, *vel potiùs curioſiùs* hanc orationem interpretantur, *dicentes intelligi* matrem Cratini, quæ Bacchi-ſacris fuerit initiata, quæ ſunt Bacchi vituliuori. Vel, *tauriuorum vocant hominem* audacem, à Bacchis, *quæ ſunt audaces, appellatione ſumpta.*

Ταυρωπόν. τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι.

Ταυρωπόν. Taurino-vultu-præditam. *Ita* Dianam vocant.

Ταυταγί. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν ὄρνισιν. ἔστω ταυταγὶ ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών. νὴ Δί' αὐτὴ ποῦ 'στί σοι ἡ Δαρδανίς.

Ταυταγί. Apud Ariſtoph. in Auibus. *pag. 374. v. 23.* Ep. Per Dionyſum rectè profectò reprehendis iſta. *Idem Ariſtoph. in Veſpis. pag. 360 v. 27. & 28.* Phi. Quid hæc nugaris, tanquam de ſepulchro delapſus? Bde. Per Iouem *ita res habet. Sed tibicina* iſta vbínam eſt tibi, illa Dardania?

E Ταῦτα πράσσων, φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν. Κρατῖνος ὥραις. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταῦτα πρ. *Si legas,* Καὶ ταῦτα πράσσων *&c. erit integer ſenarius.* Et hæc agens dicebat vir nihil faciens. Cratinus Horis. Prouerbium in eos, qui nihil faciunt, *& qui prorſus ocioſi ſunt.*

Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
Νοῦν ἔχοντος, καὶ φρένας, καὶ
Πολλὰ περιπεπλευκότος,
Μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ
F Πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
Εἰκόν' ἑστάναι. λαβόνθ' ἓν
Σχῆμα.--

Ταῦτα μὲν πρὸς. *Ariſtoph in Ranis pag. 151. & 152.*

Hæc quidem viri ſunt munera
Mentem habentis, & prudentiam, & illius, qui
Multum circumnauigauit orbem,
Deuoluere, ac inflectere *ſe ſemper*
Ad feliciter agentem, id eſt, ad felicem *parietem,*
Potiùs, quàm vt *pictam*
Imaginem ſtare, Retinentem vnam
Figuram.--

Id eſt,potiùs,quàm inſtar imaginis pictæ, ſemper in eodem ſtatu permanere,ita vt nullo modo te moueas. Pro,Nihil proficientem *ſtare.* Quia immotum *eſt*, quod in imagine eſt. *Er. Ad. Chil.* 1. *Cent* 3 *col.*103.*ad.*16.*Ad felicem inflectere parietem.* περιπεπλευκότος verò *dixit*,pro,illius,qui in omnibus rebus eſt exercitatus. *Hoc autem eſt* ſimile illi Euripidis *dicto, quod extat* in Alcmena.

αὐτὶ τοῦ μηδὲν ἀνύοντα. διότι ἀκίνητον τὸ ἐγγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. περιπεπλευκότος, δὲ αὐτὶ τοῦ εἰς πάντα τετριμμένου. ὅμοιον τῷ ἐν ἀλκμήνῃ εὐριπίδου. A

Haud enim vnquam ſiui Sthenelum ad felicem

Euntem parietem, iure quenquam *priuare*, vel,Ius violare.

Οὐ γάρ ποτ' εἴων σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ

Χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Ταῦτά σοι.Hæc tibi *ſunt* & Pythia.& Delia. De iis, qui poſtremum laborem obeunt. Polycrates enim Sami tyrannus, Rhenea capta,eáque Apollini conſecrata,& pulcherrimo certamine in Delo conſtituto, Delphos miſit, qui conſulerent oraculum, quomodo certamen illud eſſet appellandum, *quo nomine ludi illi eſſent vocandi*, Deliá ne,an Pythia. Oraculum verò *ei* reſpondit, Hæc tibi *ſunt* & Delia, & Pythia, ſignificans, eum propediem moriturum. *Er.Ad.Chil.* 2.*Cent.*6.*col.*526.*ad.*80.*Eadem tibi & Pyth & Del.*

Ταῦτά σοι καὶ πύθια, καὶ δήλια. ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα ποιούντων. πολυκράτης γὰρ ὁ σάμου τύραννος ῥήνειαν ἑλὼν, καὶ ἀναθεὶς τῷ ἀπόλλωνι αὐτὴν, καὶ ἐν δήλῳ θεὶς ἀγῶνα κάλλιστον, ἠρώτα πέμψας εἰς δελφοὺς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα. δήλια, ἢ πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς ἔφη. ταῦτά σοι καὶ δήλια, καὶ πύθια. σημαίνων ὅτι ὀξέως ἀποθανεῖται. B

Ταῦτά τοι. *Ob* hæc etiam confidens ipſe ſecundùm quendam antiquum morem imperauit, vt interdiu, *vel,certo.ſtatoq; die* ſacrificium ſtatutum,*vel,imperatum,* Deo fieret. *Hic dictum* ταῦτα, *pro,* διὰ ταῦτα. *Hoc verò,* pro, τούτου ἕνεκεν. Huius cauſa. *Propterea.Ideo.* Et rurſus. Propterea igitur ipſum mortuum Rex mirabili ſepultura ſepelinit. ταῦτα *dictum*, pro, διὰ ταῦτα, *vel* διὰ τοῦτο. Propter hoc,*propterea.*

Ταῦτά τοι καὶ θαῤῥῶν αὐτὸς κατά τι ἔθος ἀρχαῖον, ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν τεταγμένην δρᾶσαι τῷ θεῷ. αὐτὶ τοῦ ἕνεκα τούτου. καὶ αὖθις. ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. αὐτὶ τοῦ διὰ τοῦτο. C

Ταύτῃ. Huius *rei* cauſa. *Propterea.Idcirco.* Vt,Idcirco autem non multo pòſt ipſi magiſtratus eſt-abrogatus. *vel,imperium eſt abrogatum.* Et rurſus.Hac igitur de cauſa, *vel,Idcirco igitur* non metuens dicam, *dicere non verebor.* Et alibi.Et idcirco,*vel,hac de cauſa ſaltem ille videbatur* fratre præſtantior-eſſe.Et alibi.Brutus verò propterea nè tranſire quidē eſt-conatus, *vel,ne tranſitum quidem tentauit:* alia verò quadam longiore *via milites locum illum* circumeuntes,*peruenerunt eò,quò peruenire cupiebant.*

Ταύτῃ. τούτου ἕνεκεν. ἢ οὕτω. ταύτῃ τοι οὐ πολὺ ὕστερον παρελύθη τῆς ἀρχῆς. καὶ αὖθις. ταύτῃ τοι οὐκ εὐλαβούμενος εἴπω. καὶ αὖθις. καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ βροῦτος ταύτῃ οὐδὲ ἐπείρασε διαβῆναι, ἑτέραν δέ τινα μακροτέραν περιελθόντες.

Ταυτηί. *Atticè,pro comm.* ταύτῃ. Huic.

Ταυτηί. ταύτῃ. D

Ταυτηνί. *Atticè pro comm.* ταύτην. Hanc. *Ariſtoph. Auibus pag.*414 *v.*16.

Ταυτηνί. ταύτην.

Ταυτί. *Atticè, pro com* ταῦτα. Hæc. *Ariſtoph. Ranis pag.* 143.*v.*1.

Ταυτί. ταῦτα.

Ταυτίζομαι. Proprium-facio. *Mihi vendico.Vel,eadem dico.Eadem-repeto.Vide* ταυτίζειν *apud Euſtath.*

Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι.

Ταυτὶ λέγουσα. Ariſtoph. Hæc dicens *te mihi* terrorem-incutere putas.In eos,qui putant *ſe ſuis verbis alicui* terrorem incutere.

Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.

Ταυτὶ μὲν. *Senarij ſunt,quorum autor incertus.*

Hæc quidem conijcimus,vel,conjecturis-aſſequimur,*ſecundùm Aeſchylum.*

Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεσθα κατὰ τὸν αἰσχύλον. E

His verò in rebus,vel,iam verò *non ab aliis: ſed noſtris-ipſorum pennis* capti-ſumus.

Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Aeſchylus enim hoc prouerbium vocat Libyſticum, i.*Libycum.*

ὁ γὰρ αἰσχύλος. λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν.

Hæc eſt fabularum Libycarum oratio. Ferunt

Ictam ſagittâ arcu-emiſſâ aquilam

*Dixiſſe,conſpectâ machinâ alæ,*i.ſagittæ-alatæ machinâ.Sagittâ-alatâ, vel, pennis-inſtructâ,ſagittâ,quæ pennis vtrinque,tanquam alis,eſt munita,

Ὅδ' ἐστὶ μύθων τῶν λιβυστικῶν λόγος.

Πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν

Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος. F

Iam verò non ab aliis: ſed noſtris pennis

Capimur.—

Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς

Ἁλισκόμεσθα.—

Quamobrem (inquit) nos quoque non ab aliis hæc

καὶ ἡμεῖς οὖν φησὶν οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν

pati—

A ταῦτα ἀλλὰ τῇ αὐτῇ γνώμῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

patimur: ſed noſtris conſiliis *lædimur*. Noſtris pennis: Pro, Nobis-ipſis *nos ipſi mala* hæc fecimus, *parauimus, creauimus*.

Ταυτοέπεια. καὶ ταυτοεπεῖν, ταυτολογεῖν.

Ταυτοέπεια. ταυτολογία. Eiuſdem ſermonis, eorundem verborum iteratio, crebráque repetitio. Et ταυτοεπεῖν. ταυτολογεῖν. Idem-dicere. Rem eandem iterare, crebróque repetere.

Ταυτόν. τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τοπικοῖς. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς τρισὶ, καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται κατὰ ἀναλογίαν, πορρώτερον ὄντα τῶν τριῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσιν οὗτοι. ταυτὸν γὰρ τὸ μὲν, κατὰ ἀριθμὸν λέγεται. τὸ δὲ, κατ᾽ εἶδος. τὸ δὲ,
B κατὰ γένος. ἀριθμῷ ταὐτά ἐστιν ἀλλήλοις, ὧν ὀνόματα πλείω. τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ᾽ αὐτῶν σημαινόμενον ἕν. οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῷ γὰρ ἓν τὸ λώπιον, καὶ ἱμάτιον. ὅτι τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἑνὸς κατὰ ἀριθμόν ἐστι δηλωτικά. κἂν λόγος δὲ, κἂν ὄνομα ταυτὸν σημαίνῃ, ἓν κατὰ ἀριθμὸν καὶ τοῦτο. κἂν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταυτὸ, καὶ ταῦτα τῷ ἀριθμῷ ταυτά. τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἔστιν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι κατὰ ἀριθμόν. ὡς τὰ πολυώνυμα. λώπιον, ἱμάτιον. κατ᾽ εἶ-
C δος, ὡς Σωκράτης, καὶ Πλάτων. κατὰ γένος, οἷον ἄνθρωπος. ἵππος. ζῷα γὰρ ἄμφω. κατὰ ἀναλογίαν, ὡς καρδία, καὶ πηγὴ, καὶ μονάς. ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς ποτὸν, οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ, καρδία ἐν ζώῳ. ὄψις, ἐν ὀφθαλμοῖς. νοῦς, ἐν ψυχῇ. νηνεμία, καὶ γαλήνη αὐτή. ὃ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι. ἡσυχία γὰρ ἄμφω.

Taυτόν. Idem. Ariſtoteles in Topicis hoc trifariam diuidit. His verò tribus quartum etiam quendam *modum* addit, *qui dicitur* per proportionem, qui remotior eſt *cæteris tribus*. Tres autem *modi* ſunt iſti. Nam idem, aliud quidem, numero dicitur, aliud verò, ſpecie, aliud genere. Numero eadem ſunt inter-ſe, quorum nomina plura *ſunt*: res verò, quæ ab illis ſignificatur, vna. Qualia ſunt polyonyma, *i. vnius rei multa nomina*. Numero enim vnum *eſt*, veſtis, & indumentum, quia vnum, & idem numero *vtraque vox* ſignificat. Siue autem oratio, ſiue nomen ſignificet idem, hoc quoque, numero *dicitur* vnum, *& idem*. Siue plures orationes idem ſignificent, hæc quoque numero *ſunt* eadem. Numero enim iiſdem eſſe licet, non nominibus *eadem* ſignificantibus, *i. quamuis nomina non idem ſignificent, quædam tamen eadem eſſe poſſunt*. Vt paucis r[e]m totam expediam, numero *eadem dicuntur*, vt polyonyma, vt, veſtis. indumentum. Specie, vt Socrates, & Plato. Genere, vt homo, equus. Ambo enim animalia *ſunt*. Per proportionem, *vel proportione dicuntur eadem*, vt cor, & fons, & vnitas. Vt enim ſe habet fons ad potum, ſic etiam vnitas in numero, cor in animali, viſus in oculis. mens in anima. Tranquillitas *etiam*, & ſerenitas idem *ſunt*. Quod enim in mari tranquillitas *eſt*, hoc, in aere ſerenitas *eſt*. Ambo enim *ſunt* quies. *Nam in aere quidem, quum nulli venti ſpirant, dicitur* νηνεμία, *q.d. abſentia-ventorum. Vel aeris flatus nullo vento agitatus, ac proinde quietus. In mari verò, quum nulli fluctus à ventis excitati, & quum maris ſuperficies eſt æqualis, & immota, tunc dicitur* γαλήνη, *i. tranquillitas*.

Ταυτὸν πέπονθα, τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄ-
D ναρ σοι διηγούμενος. ὅτι μὲν οὐχ ἑκόντες. οἶσθα γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες, τὸν καλόν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπεξιέναι συνεχωρήσαμεν, τεκμαίρῃ δή που. ἴσως δ᾽ ἄν μοι, καὶ σοὶ γένοιτο, καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρόν, εἰ σὺ μὲν ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ δι᾽ ἐκείνου σοῦ τύχωμεν. ἔστι δέ μοι τούτων οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πλέον πρὸς σὲ καθήκει λέγειν, οἶσθα δή που. εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

Ταυτὸν πέπονθα. Idem accidit mihi, quod prouerbio *dicitur*, Tuum ſomnium tibi narro. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 187. adag. 68. Tuum tibi narro ſomnium*. Quòd autem non vltrò (non enim audeo dicere inuitos *nos hoc feciſſe*) bonum, & egregium illum *virum* à nobis parumper diſcedere permiſerimus, coniicis fortaſſe *quid velim*. Fortaſſis autem & mihi & tibi, quinetiam ipſi paruum aliquod ſolatium fuerit, ſi ille quidem te *potiatur*, nos verò per illum te potiamur. Horum verò nihil amplius tibi de ipſo dicere decorum eſt mihi *pro, nihil verò præterea de eo tibi dicere me decet. l.* καθῆκεν. ἴσως καθῆκεν, καθήκει, *vel, cum VVolfio legendum*, ὅτι δή μοι *Sic* τὸ καθήκει *manebit immutatum*. Scis nimirum
E *cauſam, cur plura de eo non ſint dicenda. Vel, Quòd autem nihil horum de ipſo ampliùs me tibi dicere deceat, noſti nimirum*. Si enim ego tibi nunc ipſum notum faciam, tunc id accidit mihi, quod prouerbio *dicitur*, Tuum ſomnium tibi narro.

Ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγχέλυς. οἱ τῷ θρίῳ τῆς κράδης προσχρώμενοι, καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες, τῆς θήρας τυγχάνουσι. κἀκεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια, καὶ ἀνατυρβάζει, βουλόμενος τούς τε ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταυτὸ συμβαλεῖν.

Ταυτὸν ἐποίησε. Idem fecit, quod illi, qui venantur anguillas, qui foliis ficus vtentes, & lutum turbantes prędę fiunt-compotes. Et ille Rempub. confundit, & perturbat, volens & fratres, & *Reipub.* pręfectos in idem *periculum, & in eaſdem turbas* coniicere.

Ταυτότης. ἡ ὁμοιότης. πισίδης.

Ταυτότης. *q.d. Identitas. Eadem-tei*. Similitudo. Piſides.

F Τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων.

Identitate, ſimilitudine *confuſus lachrymarum*. Iiſdē, vel ſimilibus cōfuſus lachrymis.

Καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ τρέφει,
Καὶ δάκρυσίν τις ἐξεγείρει δάκρυα.

Etenim lætitiam ſæpe lætitia nutrit,
Et lachrymis aliquis excitat, elicítque *lachrymas*.

Ταυτότητος.q.d.Identitatis.Eiuſdem rei.Similitudinis.Immutabilis naturæ.*Nullo modo differentis:ſed per omnia ſimilis naturæ.* — Ταυτότητος. ἀπαραλλάκτου φύσεως. A

Ταφεῖον.Sepulchrale.*Funereum. Ad ſepulchrum,funúſque pertinẽs. Item ipſa veſtis, quæ ſupra ſepulchrum ſternitur.* — Ταφήιον. ἐντάφιον.

Τάφιος.Taphius.Gentile *nomen.*Latro.Prædo. — Τάφιος. ἐθνικὸν, ὁ λῃστής.

Τάφος.*Non ſolùm ſepulchrum ita vocatur:ſed* etiam id ſignum,quod apud ſacrificos. *augures, & aruſpices obſeruatur.* Et funebre-epulum.Homerus,*quum dicit Iliad.ω.vlt.v* τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. non tumulum. *aut ſepulchrum intelligit* Hectoris equorum-domitoris: *at epulum-funebre,cœnam-exequialem. vel etiam ipſum funus,totamq́, funeream pompam, & exequias.* — Τάφος. καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον. καὶ τὸ περίδειπνον. ὅμηρος. τάφον ἕκτορος ἱπποδάμοιο. οὐ τὸν τύμβον.

Ταφόσιρις.Taphoſiris Nomen proprium. — Ταφόσιρις. ὄνομα κύριον.

Ταφρεῦσαι. Perfodere. Circundere. Ducere-foſſas. — Ταφρεῦσαι. διορύξαι. περισκάψαι. B

Τάφρος. Foſſa circum murum *ducta.Quæuis foſſa.* Et τάφρη fœmineum,apud Herodotum, *pro* τάφρος, *quod & ipſum genere fœminino dicitur, vt apud Hom. Iliad* Η.*pag.* 263.*v.*3. Vt,Cum autem foſſam latam fodiſſent,infirma ligna ſuper ipſam extenderunt. — Τάφρος. τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ τάφρη παρ' ἡροδότῳ. θηλυκόν.ὀρύξαντες τάφρην εὐρεῖαν,ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς.

Τάχα.Fortaſſe.Vel celeriter.Vel fortè,*caſu,fortunâ.* — Τάχα. ἴσως. ἢ ταχέως. ἢ τυχόν.

Ταχεῖα.Velox.Cita. — Ταχεῖα.

Ταχινός Citus.Celer.Velox. — Ταχινός. ὁ ὀξύς. ὁ ταχύς.

Τάχιον.Citiùs.Celerius.Velociùs.ταχύ.Citum.Velox.Pro,citò,celeriter,velociter. *Hoc extat apud multos antiquos ſcriptores.* Apud Homerum verò,τάχιστα, citiſſimè, celerrimè, pro,citò,celeriter. *Et ſæpe nomen adiectiuum ponitur aduerbij loco. Vt apud Homerum:*Dimiſerunt autem concionem celerem. pro,celeriter,velociter,*citò.Sic & Virg. Æn lib.6.pag.257.v.25.de Ænea dicit, Euaditq́, celer ripam irremeabilis vndæ. pro,celeriter.* — Τάχιον. ταχύ ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν. παρ' ὁμήρῳ δὲ τάχιστα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν. ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς. ταχέως. C

Ταχυβάμονας ὅρκους. Celeriter-incedens iuſiurandum. Ariſtarchus per antiphraſin.*& per ſenſum contrarium hoc* intelligit,*& putat ſumendum* pro βραδεῖς. Tardum. Tardigradum. Sed præſtat intelligere *iuſiurandum* quod in amore iuratur, *i. amantium iuſiurandum. VVolfius rectè legit* ἐν ἔρωτι γινομένους. Qui enim *de amantibus* peierarunt,indemnes *manere, nec vllo modo propter ſua periuria lædi putantur.*Vnde etiam prouerbium *manauit,* Venereum iuſiurandum non *eſt* obnoxium pœnis,*nec vllis punitur pœnis.Nam,vt canit Ouidius,Iupiter ex alto periuria ridet amantum.* — Ταχυβάμονας ὅρκους. ἀρίσταρχος κατ' ἀντίφρασιν ἀκούει ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι γινομένους νοεῖν ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. ὅθεν καὶ παροιμία. ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος. D

Ταχυβούλοις. Celeriter-conſilia-mutantibus. *Ariſtoph.in Acharn.pag.* 286. *v.*23. *Schol. annot.*12.*vnde Suid.* Temerariis Incõſideratis. *Illis,qui celeriter de rebus conſultant,& conſilium capiunt, quod etiam celeriter mutant.* Athenienſes enim à-comicis-perſtringuntur vt tales, & quos citò pœniteat conſiliorum *initorũ, & captorũ.* — Ταχυβούλοις. ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις. προπετέσιν. ἀπερισκέπτοις. κωμῳδοῦνται δὲ οἱ ἀθηναῖοι, ὡς τοιοῦτοι. καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.

Ταχυναυτεῖ.Celeriter-nauigat.Iſtæ ſacræ triremes publicæ,quæ ad Reipub.*varios* vſus mittuntur,celeriter-nauigant,*ſunt celeres.* — Ταχυναυτεῖ. ταχέως πλεῖ. αὗται αἱ ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι.

Ταχύς.Citus.Celer.Velox.*Pro,citò,celeriter,velociter. Ariſtoph.in Nubibus pag.*98.*v.*13.*& 14. Schol.annot.*10. — Ταχύς. E

Celer verò quum in difficultatem incideris,
Ad aliam ſalta cogitationem mente.

Ταχὺς δ' ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς,
Ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

ταχύς,*celer,pro,celeriter.*ἄπορον vocat *id,* cuius tranſitum, & ſolutionem nullus reperire poteſt.*Vel ita vocat id. vnde quis nulla ratione ſe poteſt expedire.* Sic autem Socratem vult deridere,vt eum,qui in diſceptationibus vteretur-ſubſannationibus, & propter anguſtias, *in quas ab aduerſarijs ſe redactum animaduertebat, à propoſita quæſtione recederet, & ad aliam* tranſiret. Docet autem ipſum,ſi in aliqua *re* hæſitaris, *ſi de re aliqua dubitaris,& in aliquam difficultatem incideris,* celeriter ad aliam cogitationem tranſili.Qui autem alteri præcipit *aliquid,eumq́, de re aliqua cauenda monet,* ipſe nimirum, qui rerum,quas dicit,periculum fecit,*res,quas eſt expertus,ei* præcipit. — οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. ἄπορον λέγει, σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν σωκράτην,ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι, καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ τῆς στενοχωρίας. διδάσκει δὲ αὐτὸν, ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ,ὑποτιθέμενος ἄλλῳ,δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γινόμενος, τῶν ὅσα λέγει,ὑποτίθεται. F

Ταινάριον κακόν.Tænarium malum.i.magnũ.Quod in ſupplices contra-leges-committitur. *Quo ſupplices violantur.* Lacedæmonij enim Helotas,qui in Tæna- — Ταινάρειον κακὸν, τὸ μέγα, καὶ παρανομούμενον εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι καταφυγόν-

A τας τοὺς εἵλωτας εἰς ταίναρον, ἀπέκτειναν. καὶ ταιναρίτης, ὁ πολίτης.

rum confugerant, interfecerunt. *Er. Ad. Chil.* 3. *Cent.* 7. *col.* 783. *ad.* 85. *Tan. mal.* Et Tænarites. *Tænari* ciuis.

Ταίναρον. ἀκρωτήριον λακωνικῆς. ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς ᾅδου. ἔνθα καὶ ποσειδῶνος ἱερὸν ἀσφαλίου ἐκεῖσε δὲ τοὺς εἵλωτας ἱκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ποσειδῶνος, οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν ἐναγεῖς εἶναι. ἀριστοφάνης.

Ταίναρον. Tænarum. Laconiæ promontorium, in quo erat oſtium ad inferos deducens. *vt teſtatur &* *Virgil. Æn lib.* 4. *pag.* 102. *v.* 21. *Tænarias etiam fauces, alta oſtia Ditis.* Illic etiam *erat* Neptuni Aſphalij templum. Helotas autem illic, in ipſo Neptuni templo, ſupplices ſedentes, Lacedæmonij nihil veriti, interfecerũt. Et propterea videbantur eſſe piaculo-obnoxij. Et Ariſtoph. *in Acharn. pag.* 282. *v.* 15. *de Lacedæmonijs dicit,* *Ego verò Lacedæmonios vehementer odi. & v.* 16. Κἀυτὸς ὁ Ποσειδῶν. *&c.*

B Αὐτοῖς ὁ ποσειδῶν, ὁ 'πὶ ταινάρου θεός,

Σείσας. ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.

Et ipſe Neptunus, ille qui colitur *in Tænaro Deus,*

Concuſſa terrâ, *omnibus inÿciat domos.*

Ταινίαι. ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, τὰ πεζίτια. στέμματα στεφάνη. ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. καὶ ταινίδιον, τὸ στέμμα. αἰλιανός. ὁ δὲ ἐκ ῥυέντος αἵματος, περιτραπεὶς ἐντάφιον ἑαυτῷ τρόπον τινὰ, τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. περὶ μαξίμου λέγει τοῦ ῥωμαίων στρατηγοῦ, τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀννίβου τὸ στέμμα.

Ταινίαι. In hominibus quidem *ita vocantur* faſciæ, *quæ vulgò vocantur* τὰ πεζίτια. Corollæ. Coronæ. Corona Zona. In lignis verò, *ſic dicuntur venæ quædam, quæ fluctus, & vndas referunt, & quæ propter earum figuram, & ſpeciem, vocantur* vndulæ, *i. paruæ vndæ.* Et ταινίδιον. *faſciola, corolla.* Corona. Ælianus. Ille verò ob ſanguinem, qui ex *vulneribus* effluxerat, euerſus, ſepulchralem, & *funeream* quodam modo faſciolam illam infelicem, *illam infelicem coronam* ſibi induxerat, *& in ſuum caput attraxerat.* De Maximo Romanorum duce dicit, qui coronam ab Annibalis capite detraxerat.

C Ταινίαι. λίνα εἰς λεπτὰ διακεκομμένα. αἰλιανός. τὴν νηδὺν, καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις. ἢ διάδημα ἱματίου.

Ταινίαι. Faſciæ. Lintea in minuta *fruſta* diſſecta. Ælianus. Ventrem, & thoracem totum colligabit faſciis. ταινία *ſignificat coronam,* vel indumẽti faſciam, *& ligamen, quo veſtis ligatur, & conſtringitur.*

Ταινία. ὁ δὲ μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν, καθάπερ ταινίαν, ἢ στέφανον. κατέχων δὲ ἐντὸς τῶν χειλέων τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διεῤῥήγνυεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν, καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου, παρ' αὐτὴν D καθίει τὴν πλευράν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἐπιτείνει ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων. τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀναστρέφων εἰς τὸ ἄνω. τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ περιεπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ, σφῆνας ἔχοντι διϊστῶντας αὐτό. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων. ὀλισθήσουσί τε οἱ σφῆνες, κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο δεῖπνον.

E

.Ταινία. *Faſcia. Ligamen. Vinculum. Corona.* Vt, Milo pancratiaſta frontem chordâ, tanquam faſciâ, vel coronâ obligabat. Spiritum autem intra labra continens, & capitis venas ſanguine replens, robore venarum, *ſanguine ſic inflatarum,* chordam, vt papyrum, diſrumpebat. Et dextræ manus, alteram quidem *partem pendentem* ab humero in cubitum, in ipſum *corporis alterum* latus demittebat. Alteram verò *partem pendentem* à cubito extendebat rectà ad digitos, *vel potiùs, alteram verò partem à cubito ad digitos rectà tendentem extendebat,* pollicem quidem, ſurſum conuertens, *& erigens,* reliquos verò *digitos,* ordine coniunctos habens, ita vt alij aliis eſſent-impoſiti. Minimum igitur *eius* digitum, qui-erat infrà, nullus per-vim dimouere, *ſuoq; loco mouens inflectere* potuiſſet. Hic autem obiit, cùm incidiſſet in lignum ſiccũ, quod cuneos ipſum diffindentes, *ac inſertos* habebat. Hic enim viribus fretus, *& earum robore nimiùm elatus,* manus in *eius rimas* demittit, vt *lignum* diſrupturus. Sed cuneis elapſis, eiúſque manibus à ligno comprehenſis, luporum præda fuit.

Ταινιοῦντος. στεφανοῦντος. προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ στρατιῶται, καὶ ἀνέδουν.

Ταινιοῦντος. Coronantis. *à* ταινιόω. ῶ. *faſciâ, vel coronâ, vel diademate cingo, corono.* Vt, Milites autem accedentes ad ipſum, *ipſum* coronabant, & *caput eius* coronâ cingebant. *F.* ἐταινίουν *legendum, vt ſit exemplum verbi* ταινιόω. ῶ *cuius participium ante legitur. Vide ſuprà in* Ἀνίδουν. *vbi reperitur idem verbum* ἐταινίαζον, *quod à* ταινιάζω, *hoc, à* ταινία *deductum. Sed pro* στρατιῶται, *ſcribitur illic* νησιῶται *i. Inſulani Inſularum-incolæ.*

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

T cum E.

F Τέγεα. πόλις. καὶ τεγεάτης, ὁ ἀπ' αὐτῆς.

Τέγγε. βρέχε.

Οἴνῳ τέγγε πνεύμονα, τέγγε,

Φίλης δ' ἀπέχου κυθερείης.

Τέγγεσθαι. εἴκειν. ἐνδιδόναι. καὶ τέγγει. βρέ-

Τέγεα. Tegea. Vrbs. Et Tegeates, eius ciuis, *& incola.*

Τέγγε. Tinge. Riga. Vt,

Vino riga pulmones, riga: à

Blanda ſed abſtine Venere.

Τέγγεσθαι. *Rigari.* Cedere. Remittere. Cõcedere. Et

τέγγει. Rigat. Macerat. Mollit. *Epigram. lib. 6 pag. 439. epigram. 13'.*

Nauem tibi, ô maris Rex, & Princeps terræ,
Dedico Crantus aquis marinis *non-amplius rigatam.*

Τέγξω. Rigabo.

Τεγεᾶται. Tegeſtæi. Nomen gentis. Et fœmineo-genere, Tegeſta, nomen vrbis.

Τέγος. Tectum. Vel, in-ſuperiore-domus-parte-ſitum cubiculum, *cœnaculum.* Domus terræ-vicina, *i. non alta: ſed humilis.*

Τεγχάρων. Drachmâ quidem canit, quatuor verò *drachmis* compeſcitur. In Α'ράβιος ἄγγελος.

Τεῖω. *Ion pro comm.* τεὸν, *hoc eſt,* τὴν σὴν Tuam. Vt, Tuam quærens domum. *Vel, tuum quærens nidum.*

χθ. μαλάττει. ἐν ἐπιγράμματι. A

Νῆα σοι ὦ πόντε βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης
Ἀντίθεμαι κράντος μηκέτι τεγγομένην.

Τέγξω βρέξω.

Τεγεᾶται. ὄνομα ἔθνους. καὶ θηλυκῶς, τεγέση, ὄνομα πόλεως.

Τέγος. στέγη. ἢ ὑπερῷον δωμάτιον. οἰκία πρόσγειος.

Τεγχάρων. δραχμῆς μὲν αὐλεῖ. τεγχάρων δὲ παύεται ἐν τῷ αράβιος ἄγγελος. B

Τεῖω. τὴν σήν. τεὸν διφῶσα καλιάν.

NOTÆ.

Τεγχάρων] Scribendum τεττάρων. Rectè ſuprà in voce Α'ράβιος. Er. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 236. ad. 32. Arabius tibicen.

Τεΐν. Tibi. Doricè *dictum, pro comm.* σοί. In epigrammate. Victor dedicauit tibi pulcherrimum ſimulachrum.

Τεθέντων. Poſitis. Pro, ſumptis, confeſſis, conceſſis. Dicit enim Ariſtoteles, Syllogiſmus, eſt oratio, in quâ poſitis quibuſdam, *i. ſumptis, & conceſſis.*

Τεθεωρημένη. Contemplationi-addicta. Veræ cognitionis ſtudioſa. *Et* τεθεωρημένος. *ſpectatus.* Vt, Arceſilaus Philoſophus, naturâ quidem, tardus, & oſcitabundus, in arte verò ſpectatus, dixit, Geometriam ſibi oſcitanti in os inuolaſſe.

Τεθεικότες *Qui-poſuerunt, depoſuerunt, &* amiſerũt. Vt, Illi verò, in opus *faciendum* diuiſi, multis armis amiſſis, *cladem acceperunt.*

Τεθηγμένον. Acutum à θήγω *acuo.*

Τεθηλότα. Florentem. *Et* τεθηλότες. *Florentes. & in accuſat.* τεθηλότας. *Vt,* Coronati, ramóſque lauri florentes quatientes.

Τεθηλυμμένων. Et ἐκτεθηλ. Effœminatorum. *Eorum, qui fœminarum inſtar ſunt molles.*

Τέθηπα. Obſtupui. Miror. Admiror. à θάπω. *Vide Euſtath.*

Τεθηπότες. Obſtupefacti. Obſtupeſcentes. Metuentes.

Τέθμια. Leges *i.* νόμοι. Et τέθμια. Inſtituta.

Τεθναίαι. *Per ſyncopen formatum ἐκ τοῦ* τεθνάναι, *quod Ionicè deductum à comm.* τεθνηκέναι. Mortuum-eſſe. Obiiſſe.

Τέθναθι. Imperatiuus *à* τέθναμαι, *vt* ἴσαμαι. *quod à* τέθνημι, *vt* ἵστημι. *Imperat.* τέθναθι. *vt* ἴσαθι. Morere.

Τεθνεῶτα. Mortuum. Et τεθνεώτων. Mortuorum. Vt, Multis verò mortuis, & tenui vitæ ſpe fluctuantibus. Declinatur autem τεθνεὼς, ῶτος. *& apud poetas, metri causâ inſerto* ι, τεθνειὼς, ῶτος.

Τεθνία Liguritio multa. Magna helluatio.

Τεθνήσῃ. Morieris Per σ *verbum hoc efferunt* Attici, *& per* ει *diphthongum, vt ſcribitur apud Ariſtoph. in Acharn. pag. 285. v 17. vnde Suid. Schol annot. 7.* Hei mihi vt morieris.

Τεθολωμένος. Perturbatus. Etiam de gaudio *dicitur.* Pherecrates Myrmecanthropis, Ridentem, & gau-

Τεΐν. σοὶ, δωρικῶς. ἐν ἐπιγράμματι. νικήσας αὐέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Τεθέντων. αἰτηθέντων. ληφθέντων. ὁμολογηθέντων. συγχωρηθέντων. φησὶ γὰρ ἀριστοτέλης. συλλογισμός ἐστι λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν. C

Τεθεωρημένη. ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος, νωθρὸς τὴν φύσιν, καὶ χασμώδης. ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν, τὴν γεωμετρίαν αὐτῷ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι.

Τεθεικότες ἀποβαλόντες. ἰώσηπος. οἱ δὲ, πρὸς τὸ ἔργον διῃρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὅπλων.

Τεθηγμένον. ἠκονημένον. D

Τεθηλότα. θάλλοντα. ἐστεφανωμένοι, κλάδας τε δάφνης τεθηλότας σείοντες.

Τεθηλυμμένων. καὶ ἐκτεθηλυμμένων.

Τέθηπα. καταπέπληγμαι. θαυμάζω.

Τεθηπότες. ἐπτοημένοι. δειλιάσαντες.

Τέθμια. νόμος, καὶ τέθμια, νόμιμα.

Τεθναίαι. E

Τέθναθι. προστακτικόν.

Τεθνεῶτα, καὶ τεθνεώτων. ἀποθανόντων, τεθνεώτων δὲ πολλῶν, καὶ σαλευόντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ἐλπίσι. καὶ κλίνεται τεθνεώς, τεθνεῶτος.

Τεθνία. γαστριμαργία πολλή.

Τεθνήσῃ. διὰ τοῦ σ' οἱ ἀττικοί. οἴμοι ὡς τεθνήσῃ. F

Τεθολωμένος. καὶ ἐπὶ χαρᾶς. φερεκράτης μυρμηκανθρώποις. γελῶντα, καὶ χαίροντα, καὶ

dentem,

τεθολωμένον. ἐπὶ λύπης. ὑπὸ τῆς αἰτίας ἀπεθολώθη ἡ καρδία.

Τίθεια. ἄγρια, καὶ ἄγονα φυτά.

Τέθριππον. ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα.

Τεθυκώς. εὐχαριστήσας. ἢ θυσιάσας.

Τεθυμμένος. ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος. ἢ κεκακωμένος.

Τεθυωμένοι. τεθυμιαμένοι. εὐώδεις.

B

Τέκεα. τέκνα. καὶ τεκόντες, οἱ γεννήτορες.

—Τοῖς τεκοῦσι γὰρ
Οὐδ᾽ εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τεκμαιρόμενος. στοχαζόμενος. τὰ δὲ δὴ τεκμαιρόμενος ἀληθέσι, καὶ οὐ γενησόμενα εἰκάζων

C γενησομένοις.

Τεκμήρασθαι. γενικῇ. τεκμηριῶ δὲ, γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ.

Τεκμήριον. ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυτον. καὶ τεκμηρίωσις, ἀπόδειξις. λέγεται τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν, καὶ κατανοῆσαι. καὶ εἰ μὲν πάντως ἕπηται τῷ αἰτιατῷ τὸ αἴτιον, τεκμήριον τοῦτο λέγεται. εἰ δὲ μὴ πάντως ἕπηται, σημεῖον ἂν λέγοιτο. τεκμήριον δὲ οὐκέτι. διότι μὴ δὲ ἄλυτόν ἐστιν. οἷον, ὡς τὸ ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκε. καὶ αὖθις.

D ὅτι δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἡ Θεοδώρα, τεκμηριώσαιτο ἄν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος, ὧν εἰς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν ἔδρασεν. ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων, καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις εὔδηλος γίνεται. καὶ αὖθις φησὶ Δαμάσκιος. ὅρους δὲ ἐτίθετο, καὶ τεκμήρια τῶν θείων ἀφωρισμένων στοιχείων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπίνων διάκρισιν. τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον. τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς, καὶ συνήθους τοῖς

E πολλοῖς ἀκολουθίας. τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν. ὁ δὲ κατέδεισεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου.

dentem,& gaudentem, & perturbatum. De dolore *quoque dicitur. Vt*, Præ dolore perturbabatur *ipſius* cor.

Τίθεια. Agreſtes,& ſteriles *arbores,&* plantæ.

Τέθριππον. Currus ex quatuor equis *conſtans.* Quadriga *Quadriga. Currus,quem quatuor equi trahunt.*

Τεθυκώς. Qui-gratias-egit. Vel,qui *victimas immolauit,&* ſacrificium-fecit.

Τεθυμμένος. *Mactatus. Immolatus.* Ab igne combuſtus. Vel,vexatus.

Τεθυωμένοι. *à θυόω,ῶ. odores-adoleo. hoc à θύος. τό. Sacrificium,& odores, qui adolentur.* Suffiti. Perfumigati. Odorati.

Τέκεα. Liberi. Filij. Et τεκόντες. Genitores. Parentes. *vt apud Sophoclem in Oedipo Colonæo pag.289.v.2.3.*

--Ipſis parentibus enim
Neque ſi laborans operam nauat aliquis,oportet laboris memoriam ſeruare.

Hoc eſt,quum quis pro parentibus laborem-tolerarit,ne putet *hunc* laborem eſſe laborem, *& defatigationem aliquam,quâ fuerit grauatus.*

Τεκμαιρόμενος. Coniiciens. Vt,Falſa coniiciens ex veris, & non futura per-coniecturas-colligens ex futuris.

Τεκμήρασθαι. Genitiuo. Coniicere. Per-coniecturas-aſſequi. Sed τεκμηριῶ & genitiuo,& datiuo *gaudet. Signis,coniecturis,indiciis confirmo. Indico. Demonſtro.*

Τεκμήριον. Verum ſignum. Vel indiſſolubile. *Certa,minimeq́ dubia rei nota, quæ diſſolui, refelliq́ nequit.* Et τεκμηρίωσις. demonſtratio. Vt, ſi ex fumo colligas, & animaduertas ignem *adeſſe,hoc* dicitur *ſignum, & coniectura,non tamen argumentum, & minimè dubium indiciū.* Et ſi cauſa cauſatum omnino ſequatur, hoc dicitur argumentum, *& verum rei ſignum.* Si verò non omnino ſequatur,*hoc* dicetur ſignum,*leuiſq́ rei nota,* non etiam argumentum, quia non eſt indiſſolubile. Vt, Pallida eſt,quia peperit. Et rurſus. Quòd autē Theodora fuerit dæmon humana-ſpecie-præditus, ex magnitudine malorum, quibus homines affecit, *facilè* coniiciat quis,*rem* perpendens. Nam in exceſſu rerum-geſtarum etiam ipſa actoris vis perſpicua fit. Et rurſus dicit Damaſcius. Fines verò ponebat, & argumenta diuinorum, *&* definitorum elementorum ad *rerum* humanarum ſecretionem, *& diſcrimen ſtatuendum.* Induſtriæ quidem, illam rerum conficiendarum expeditam rationem,quę omnem orationem ſuperabat. Prudentis verò mentis, *i. prudentiæ,* illam à manifeſta,& conſueta vulgi conſuetudine remotam rationem. Amoris verò ipſius, illum incitatum impetum, *quo ferebatur* ad intelligibilis pulchritudinis fruitionem *i. ad fruendam pulchritudinem, quæ in intelligentia verſatur N L. Et alibi,* Ille verò, pertimuit, poſt-

quam eius impetum cognouit,& quia minas ex factis coniiciebat.

Τέκμησσα. ὄνομα κύριον. ἡ τοῦ Αἴαντος γυνή. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ Τεκμησσεύς, ὁ πολίτης.

Τέκμωρ. τέλος. μόρος. θάνατος.

Τέκος. τέκνον.

Τεκταινόμενος. κατασκευάζων.

F Τεκτήνατο. κατεσκεύασε.

Τέκτων. κοινὸς τεχνίτης. ὁ λαοξόος. καὶ ὁ τῶν ξύλων εἰδήμων.

Τελαμών. ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους. καὶ τῆς ἀσπίδος. Ἰάμβλιχος. περιβαλὼν δὲ περὶ ταῖς χερ-

Τέκμησσα. Tecmeſſa. Nomen propriū. Aiacis vxor. Et Τέκμησσα, *Tecmiſſa,* nomen vrbis. Et Tecmiſſenſis, *eius* ciuis.

Τέκμωρ. Finis. Mors. Letum.

Τέκος. τό. Filius.

Τεκταινόμενος. Fabricans. Conficiens.

Τεκτήνατο. Fabricauit. Fecit. Confecit.

Τέκτων Faber. Communis artifex. Lapicida. Et lignorum *poliendorum* peritus.

Τελαμών. Lorum enſis, & ſcuti. *Lorum, quod vel enſem, vel ſcutum ſuſtinet.* Iamblichus. Cùm autē loris

manus eius circundediſſet, *eum* alligauit lecto. Τελαμὼν etiam linteum in minuta *fruſta* conciſum *ſignificat*. Herodotus. Perſæ verò, *milites illos* plurimi faciebant, *eorum* vulnera myrrhæ-lachrymis curantes, & lintei byſſini loris inuoluentes, *& faſcijs obligantes*.

Τελαμώνιος. Aiax Telamonius. *id eſt, Telamonis filius.*

Τελέας ἐρεῖ ταδί. Ariſtoph. Auibus. *pag.* 574. *v.* 20. 21. 22. Quænam eſt hæc auis? Teleas dicet hæc, Homo, auis inconſtans, volitans *huc, & illuc*, Nullam-ſui-volatus-certam-ſignificationem-dans, *ac proinde nulli nota*, nec vnquam in eodem *loco* manēs. Perſtringit Teleam, vt erronem. Πετόμενος. Si de volantibus *auibus Teleam* interrogaris, *ille reſpondebit hæc, &c.* Teleas autem fuit homo mordax, & ingenio leui præditus, *& moribus impuriſſimis*. Nam non ſolùm erat cinædus: ſed etiam propter timiditatem, & helluationem, & fraudationem, & improbitatem malè-audiebat. Et Plato in Syrphace de Telea dicit, Aliud quidem cogitat, aliud verò linguâ profert. Vel hoc dixit Ariſtophanes, quia Teleas eſt auis *quædam, de qua pag.* 405. *v.* 22. *quanquam ibi legitur non* Τελέα: *ſed* Ἐλεᾶ. Teleas iſte de volantibus auibus reſpondebit *interrogatus. Nam auis auem nouit.*

Τελέθει. Eſt. Fit. Oritur. Et τελέθουσι. Sunt. Fiunt. Oriuntur. *At* τελέθοισιν, *&* τηλεθῶσι. florent. *alterum, à* τελέθω. *alterum, à* τηλεθάω. ῶ. *floreo.*

Τελενικῆσαι. In Seriphis. Exinanire. Euacuare. Exhaurire. Ductum à quodam Telenico, qui (vt veriſimile eſt) omnino pauper erat. Dicitur etiam quędam τελενίκειος ἠχώ, i. echo telenicéa, prò, ſonus inanis. per tranſlationem ab inanibus vaſis ductam.

Τελεοῦντα. Statuta. Conſtituta *à* τελέω. ῶ. *perficio, conficio, abſoluo, deducitur hoc participium* τελεοῦντα. *perficientia, conficientia, abſoluentia.*

Τελεώτερον. *Perfectiùs. Interdum &* perfectum.

Τελεθῆναι. Abſumptum, ſiue conſumptum eſſe *Impendere. Expendere, conſumere.* Sic Antiphon.

Τελέσιλλα. Teleſilla Poetria. In eius ſtatua libri quidem abiecti-iacebant, galeam verò capiti impoſuerat. Etenim, cùm Lacedæmonij interfeciſſent eos, qui confugerant in Argiuum templum, & ad vrbem iuiſſent, vt eam caperent, tunc Teleſilla mulieres, quę per ætatem arma ferre poterant, armauit, & *vnà cum illis* obuiam-iuit *hoſtibus eò vſque*, quò acceſſerant. Quo viſo Lacedæmonij, retrò ceſſerunt, *ac abierunt*, turpe rati cum mulieribus bellum-gerere, quas & vincere, nulla ſit gloria, & *à quibus* vinci, magnum dedecus. Sic autem oraculum completum-eſt, quod Argiuis dicebat,

Sed quum fœmina marem victum
Expulerit, & gloriam apud Argiuos partam-reportarit,
Multas Argiuarum vtrinque-genas-vnguibus-lacerantes, & luctuoſas *tunc efficiet.*

Τελεσιουργήσας. Qui-ad-finem-perduxit. *Qui-confecit, ac abſoluit aliquod opus.* Qui perfecit. Polybius. Cùm opus circa foſſæ labrum perfeciſſet. Et rurſus. *Sed hoc exemplum ad nomē* τελεσιουργὸς *pertinet, quod ſignificat eum, qui perficit opus ſuſceptum, qui opus ad finem perducit, operis effector, ac perfector, efficax.* Ad ipſam actionem effectricem, *ad rem ipſam peragendam* ire Baccharum-inſtar-concitati-ſtudebant, ſana quadam inſania ad congreſſum incitati, *tanquam furore correpti, quo ferebantur ad prælium cum hoſte committendum.*

ρας αὐτοῦ τελαμῶσι περιέδησε τῇ κλίνῃ. καὶ ἡ εἰς λεπτὰ καταχεκομμένη ὀθόνη. ἡρόδοτος. οἱ δὲ πέρσαι περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνῃσί τε ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες. A

Τελαμώνιος. ὁ αἴας.

Τελέας ἐρεῖ ταδί. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἄνθρωπος ἀστάθμητος. πετόμενος. ἀτέκμαρτος οὐδὲν οὐδέποτ᾽ ἐν αὐτῷ μένων. διαβάλλει τὸν τελέαν, ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσῃς. ἦν δὲ ὁ τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος, καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ, καὶ ἐπὶ δειλίᾳ, καὶ ὀψοφαγίᾳ, καὶ νοσφισμῷ, καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ πλάτων ἐν σύρφακι περὶ τοῦ τελέου φησί, νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται. ἢ ὅτι τελέας ὄρνεον. τοὺς πετομένους ὄρνεις, οὗτος ὁ τελέας ἀριστοφάνης φησὶν ἐρεῖ. B

Τελέθει. γίνεται. καὶ τελέθουσι, γίνονται. θάλλουσι. C

Τελενικῆσαι. ἐν σερίφοις, τὸ κενῶσαι. ἀπὸ τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκὸς πένητος παντελῶς. καὶ λέγεται τις τελενίκειος ἠχώ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τελεοῦντα. τεταγμένα.

Τελεώτερον. τὸ τέλειον.

Τελεθῆναι. τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως ἀντιφῶν.

D

Τελέσιλλα. ποιήτρια. ἐπὶ στήλης μὲν τὰ βιβλία ἀπέρριπτο. κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. καὶ γὰρ ὅτι λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἄργους καταφυγόντας διέφθειρεν, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἤεσαν, ὡς αἱρήσοντες, τότε τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα, ὑπήντησεν οἷ προσῄεσαν. ὅπερ ἰδόντες οἱ λακεδαιμόνιοι, εἰς τοὐπίσω ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν, ἃς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον, καὶ ἡττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο ἀργείοις λέγων. E

Ἀλλ᾽ ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσασα
Ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν ἀργείοισιν ἄρηται,

Πολλὰς ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.

Τελεσιουργήσας. εἰς τέλος ἀγαγών. ἐργασάμενος. πολύβιος. περὶ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν. καὶ αὖθις, ἐπ᾽ αὐτὴν τὴν τελεσιουργὸν κατεβακχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν, σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐς συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι. F

A Τελεσιουργόν. τελείως ἀπηρτισμένον. διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν Δάρξις αὐτός, τὸ μὲν ὑψηλόνουν, καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα.

Τελεσιουργόν. Omnino perfectum. Vt, Quamobrem quæcunque ſcripſit, inueniſſes animi quidem celſitudinem, & rerum perfectionem habere, verbis verò non admodum concinna.

Τελεσκόμενος. τελειούμενος. πληρούμενος. ἐνθουσιῶν.

Τελεσκόμενος. Qui-perficitur. Qui-completur. Diuino-furore-correptus.

Τελέγονος.

Τελέγονος. Telegonus. *Videtur nomen proprium. In Ald. cod. legitur* Τελέσονος.

Τελέσης. κωμικός. τούτου δράματά ἐστιν Ἀργώ. καὶ Ἀσκληπιός. ὥς φησιν Ἀθήναιος, ἐν τῷ δ΄ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Τελέσης. Teleſtes. Comicus. Huius fabulæ ſunt Argo, & Æſculapius, vt ait Athenæus lib. 4. Dipnoſophiſtarum.

B Τελεσφόρος. τέλειος μάντις. ἐγγαστρίμυθος.

Τελεσφόρος. Perfectus vates, *qui perficit, quæ prædicit. Qui res à ſe prædictas ad finem perducit.* Engaſtrimythus, i. Ventriloquus.

Τελετή. θυσία μυστηριώδης. ἡ μεγίστη, καὶ τιμιωτέρα, ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων. τελεῖν γὰρ φαμὲν, τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας, καὶ εὐτελεῖς τοὺς ὀλίγα.

Τελετή. Sacrificium myſteriorum-plenum, maximum, & honoratiſſimum *ſacrificium. Initia. Arcana ſacra. Sic autem dicta ſunt* à ſumptibus, qui fiunt in ea. Τελεῖν enim dicimus, impendere, *conſumere, ſumptus facere. Et* τέλος *impenſa, ſumptus. Et* πολυτελεῖς *vocamus homines, qui multos, magnosq́; ſumptus faciunt,* qui multa cõſumunt, *vel impendunt. Et* εὐτελεῖς *appellamus eos,* qui pauca *impendunt, atque conſumunt. Qui paruos ſumptus faciunt.*

C Τελευταῖον. ἔσχατον.

Τελευταῖον. Vltimum. Extremum. Poſtremum.

Τελευτῆσαι. τελέσαι.

Τελευτῆσαι. Perficere. Ad-finem-perducere.

Τελεῖν. ἐπιτελεῖν. ποιεῖν. ἢ τὸ δαπανᾶν. ἔνθεν καὶ ἡ τελετή.

Τελεῖν. Perficere. Conficere. Laborare, i. laborem tolerare. Vel impendere, *conſumere, ſumptus facere.* Vnde & nomen τελετή, *de quo antè.*

Τελεία. ἥρα τελεία. καὶ Ζεὺς τέλειος. ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. Τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία, ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. διττὴ δὲ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης. D ἡ μὲν, γνωστική, ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν. ἡ δὲ, ὀρεκτική, ἣν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν.

Τελεία. Iuno Teléa, & Iupiter Teléus, colebantur in nuptiis, vt nuptiarum præſides. Τέλος enim, ipſæ nuptiæ. Quamobrem etiam ſacrificium, quod ante nuptias fiebat, vocabatur προτέλεια *genere neutro, in plurali.* Duplex autem eſt perfectio, quæ homini ſecundum naturam obtingit. Vna quidem, cognitionis, quam vocamus ſcientiam. Altera verò, appetitionis, quam appellamus virtutem.

NOTÆ.

Ἥρα τελεία.] VVolfius, Iuno confectrix, & Iupiter confector. Sed potiùs dicendum eſſet Iuno, Iupitérque nuptialis, i. nuptiarum præſes. Præſtat tamen Græcam vocem retinere. Nam hæc erant Iunonis, & Iouis cognomina, quibus vt nuptiarum præſides colebantur. Nam τέλος apud Græcos, præter alia, ſignificat etiam nuptias. Sophocles in Antigone. pag. 264. F. de Hæmone Creontis folio dicit,

Τέλη λαχὼν δείλαιος ἐν Ἅδου δόμοις.

Schol. τέλη. τοὺς γάμους. τοὺς γὰρ γαμοῦντας τελείους ἐκάλουν. Eos enim vocabant τελείους, qui vxores habebant, quaſi diceres perfectos. Sic autem innuebant, eos, qui nullas habent vxores, imperfectos eſſe. Quamobrem etiam multi properant ad coniugium, ne cenſeantur imperfecti, vtque coniugij perfectione fruantur. Æſchylus in E Eumenidibus. pag. 301. M. γαμήλιον τέλος vocat τοὺς γάμους, i. nuptias. Sic enim ſcholiaſtes hoc interpretatur. Hac de re pluribus à nobis agitur in noſtro Pindarico Lexico. pag. 515. in Τελεία Ἥρα. Vide. Suidas ipſe ſtatim vocis huius ſignificationem docet, quum ſubiicit, τέλος δὲ ὁ γάμος. &c. Hoc autem τέλος, cum præcedentibus eſt iungendum, vt eorum interpretatio.

Τελλίας. ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκραγαντῖνος φιλόξενος ὤν, καταλύσασί ποτε πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα, καὶ ἱμάτιον.

Τελλίας. Tellias Agrigentinus, cùm eſſet hoſpitalis *& hoſpitum amans*, aliquando quingentis equitibus, qui hyberno tempore *ad ipſum* diuerterant, ſingulis tunicam, & pallium dedit.

Τελικόν. ζήτει ἐν τῷ ἀρχή.

Τελικόν. Quære in voce Ἀρχή. τὰ τελικά, *vocantur bona, quæ nos ad ſummum bonum deducunt, quod nobis vt vltimum finem proponimus, ad quem peruenire ſtudemus.*

F Τελίνη. ὄνομα πόλεως.

Τελίνη. Teline. Nomen vrbis. *Fortaſſe* Τελλίνη *ſcribendum, vt alij.*

Τέλθειν. ἐν ᾠδῇ τέρπειν.

Τέλθειν. Cantu oblectare.

Τέλμινα. καὶ Τελμισσα, ὀνόματα πόλεων.

Τέλμινα. Telmina, & Telmiſſa. Nomina vrbium.

Τέλμα. τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. μέλει

Τέλμα. Locus cœnoſus aquam habens. *Palus, palu-*

dis. Minùs de huiuſmodi *rebus* ſum ſolicitus, quàm de ranis, quæ *ſunt* in paludibus. *Er. Ad. Chil. 3. Cent. 1 col. 639. ad. 76. Minùs de iſtis laboro, quàm de ranis paluſtribus. Prouerbialis eſt hyperbole, quâ ſignificamus nos aliquid nullo modo curare.* Piſides. In-terram-mutat ipſos fluuios, in-paludes-conuertit verò ipſos lapides. *i. Ex aquis terram, ex ſaxis aquam facit.*

μοι μέλει τῶν τοιούτων οὐδὲν, ἧττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλ- A μασι βατράχων. καὶ πισίδης. χερσοῖ τὰ ῥεῖθρα, τελματοῖ δὲ τοὺς λίθους.

Τέλματα. Cœnoſa *loca*, & aquæ infima *loca* *Paludes. Stagna.* Vel fundamenta. Iſæus verò *ſic* appellauit agros, qui coluntur, *arua*. Et Ariſtoph. *in Auib. pag. 418. v. 1 Schol. annot 13.* Pluuiam aquam haberetis in paludibus, Hoc eſt, in puteis. *Hic enim palus impropriè ponitur pro puteo.*

Τέλματα. τὰ πηλώδη, καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ ἀριστοφάνης. ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασι. τουτέστι, τοῖς φρέασι.

Τελμισεῖς. Telmiſenſes. Iſti habitant in Caria, diſtantes ſexaginta ſtadia ab Halicarnaſſo, vt *tradit* Polemon. Telmiſſus autem *eſt* vrbs Lyciæ, à Telmiſſo Apollinis *filio*, & vnius ex filiabus Antenoris, cum qua rem habuit in catulum mutatus. Quamobrem etiam ipſam fecit prodigiorum obſeruatricem *ac interpretem*, vt Dionyſius in Originibus *tradit*. Telmiſenſis *verò, dicitur huius vrbis* ciuis.

Τελμισεῖς. οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν καρίᾳ. ἀπέχοντες B ξ' στάδια ἁλικαρνασσοῦ. ὡς πολέμων. τελμισσὸς δὲ, πόλις ἐν λυκίᾳ. ἀπὸ τελμισσοῦ τοῦ ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν ἀντήνορος θυγατέρων. ᾗ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλὼν, διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς διονύσιος ἐν κτίσεσι.

Τελμισσεύς. Telmiſenſis. Incola vrbis Telmiſſi.

Τελμισσεύς ὁ πολίτης.

Τέλος. *Finis.* Principium. Actio. τέλος etiã, id, quod Regibus datur, *i. tributum, quod Principibus perſoluitur.* Τέλος etiam, impenſa, ſumptus. Vnde πολυτελὲς, ſumptuoſum, id, in quod magni ſumptus fiunt. τέλος etiam ipſe finis, & ipſæ nuptiæ, vnde etiam τὰ προτέλεια, ſacrificia, quæ fiunt ante nuptias. Τέλος etiam, id, cuius cauſa *fit aliquid. Finis.* Hic autem duplex *eſt.* Alter quidem, cuius *cauſa fit aliquid.* Alter verò, cui. *Sit autem perſona ſignificatur, in cuius gratiam aliquid fit* Vt, Ædium-fabricatori finis eſt, cuius cauſa *facit opus*, facere tectum, quòd imbres, & æſtus arceat. Cui verò *parat hoc opus*? Nobis. Tectum enim nobis facit. Nos igitur ſumus ædium-fabricatori finis ille, vt cui *tectum parat.* Sic etiam videre licet in iis omnibus, quæ naturâ conſtant, vt, Deſiderium quidem numinis-diuini, *i diuinitatis,* ob quod, vnum-quodque animatorum facit aliud *aliquod*, velut ipſe finis eſt, cuius. Huius enim causâ eſt ipſa generatio. Quoniam autem corpora fiunt animis inſtrumenta, *ideo* animi ſunt fines vt cui. Per proportionem igitur reſpondent, artifici quidem ædificatori, Natura, homini verò tectum fieri iubenti, animus, corpori verò, domus. Non ſolùm autem in animalibus duplex eſt finis, cuius, & cui: ſed etiam in plantis. Etenim Natura in his facit inſtrumentale corpus, quod refertur ad vſum animæ in ipſis *inſitæ.* Inſtrumentales enim *ſunt* plantarum partes, radix, cortex, medulla, folia, & id genus alia. In animatis igitur duplex *eſt* finis, vt dictum-eſt. In reliquis verò, duplicem finem inuenire non datur. Metalla enim, & lapides, denique inanima, proximè quidem, à frigore, & calore facta, ſeorſim verò, ab vniuerſo opificio, vnum finem habent, Cuius. Nam *facta ſunt* ob mundi conſtitutionem. Non tamen etiam vt Cui finis eſt in ipſis. Non ſunt enim horum inſtrumenta *vlla*, nec ad vſum aliquarum animarum comparantur. Τέλος autem ſignificat ſex. Ariſto verò Chius finem eſſe dixit, ſine-vllo diſcrimine viuere, ita vt nullum prorſus diſcrimen relinquas in iis, quæ inter virtutem, & vitium ſunt interiecta: ſed pariter in omnibus ſis affectus. Sapientem enim bono hiſtrioni ſimilem eſſe. Differt autem τέλος, & ὑποτελίς. *id eſt, finis, & id, quod eſt ſubiectum fini.* Nam hanc quidem *hypotelidem, id eſt, id, quod ſubiectum eſt fini,* dicebat etiam non ſa-

Τέλος ἀρχή. πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα ὅθεν πολυτελὲς, τὸ πολὺ ἀνάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας. καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ προ- C τέλεια. τέλος, καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. τοῦτο δὲ διττόν. τὸ μὲν, οὗ. τὸ δὲ, ᾧ. οἷον τῷ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστὶ τὸ οὗ ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὄμβρων, καὶ καυμάτων. ᾧ δὲ, ἡμῖν. τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἐσμὲν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ᾧ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἔστι καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων. οἷον, ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου, δι' ἣν ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο. οἷον αὐτὸ τέλος ἐστὶ τὸ οὗ. τούτου γὰρ ἕνεκεν ἐστὶν ἡ γένεσις. ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυ- D χαὶ εἰσὶ τέλη ὡς ᾧ. ἀναλογεῖ μὲν οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ, ἡ φύσις. τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτάττοντι γίνεσθαι τὸ σκέπασμα, ἡ ψυχή. τῷ σώματι δὲ, ἡ οἰκία. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τὸ τέλος ἐστὶ διττὸν, τό, τε οὗ, καὶ τὸ ᾧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν. καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα, πρὸς τὴν χρείαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον. ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη. ῥίζα. φλοιός. ἐντεριώνη. καὶ φύλλα. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐμψύχων, διττὸν τὸ τέ- E λος, ὡς εἴρηται. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι, καὶ ἁπλῶς τὰ ἄψυχα, προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως, καὶ θερμότητος γινόμενα. ἐξῃρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἓν τέλος ἔχει τὸ οὗ, ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιίας. οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ, τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις. οὐ γάρ εἰσιν ὄργανα τούτων. οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζεται. σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἕξ. ἀρίστων δὲ ὁ χῖος, τέλος εἴρηκεν εἶναι, τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρὸς τὰ μεταξὺ ἀρετῆς, F καὶ κακίας, μὴ ἡντινοῦν ἐν αὐτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα. ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ. διαφέρει δὲ τέλος, καὶ ὑποτελίς. τὴν μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σο-

pientes

A φοὺς στοχάζεσθαι. τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς, καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι. οἱ δὲ, εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην, τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν, καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον.

Τέλος. εὐδαιμονίας διαφέρει. τέλος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ κατὰ μέρος ἡδονή. εὐδαιμονία δὲ, τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκυῖαι, καὶ αἱ μέλλουσαι.

Τέλος εἶναι. διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον. ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψυχὴ ὡς τελειοῦσα, καὶ κυβερ-
B νῶσα, καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα, καὶ κινοῦσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα, ἧς ἄνευ, ἀτελές. μᾶλλον δὲ ἄχρηστον, καὶ παντελῶς οὐδέν.

Τέλος. ὁ δὲ σόλων τῆς παρούσης τύχης τοῦ κροίσου καταφρόνησεν, ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾶν, μηδὲ ἐπαιρόμενον τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν. ἀτέκμαρτα γὰρ, καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

Τέλλος. ὄνομα κύριον.
C Τελοῦμαι. δοτικῇ.

Τελώνης. ἰάμβλιχος.

Ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ.

Ἤδη καὶ θήγουσι λύκοι ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων,
Καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύουσι νεβροὺς
D ταῖς μητράσιν,
Ὁπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν τοιαύτην.

Τελώνης. ὁ τῶν τελῶν ἐξεταστής. διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα. καὶ τοῦ κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος, ὥς φησιν ἀριστοφάνης.

Τελώνης. ἀλλοτρίων πραγμάτων μεριστής. πεπαρρησιασμένη βία. ἀνεπιτίμητος ἁρπαγή. ἀναίσχυντος πλεονεξία. πραγματεία, λόγον μὴ ἔχου-
E σα. ἀναιδὴς ἐμπορία.

Τελωνεῖον. ὁ τόπος περισπωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. τελώνιον δὲ, προπαροξυτόνως διὰ τοῦ ι γραπτέον. πισίδης.

Ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος,
Ἐν τῷ στενῷ σου προβαλεῖν τελωνίῳ.

Τελχῖνες. πονηροὶ δαίμονες. ἢ ἄνθρωποι φθο-
F νεροὶ, καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο τελχῖνες. σίμων, καὶ νίκων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ νίκων τὸν ἐπὶ σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ παροιμία. οἶδα σίμωνα, καὶ σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. καὶ τελχίνειος.

Τελχινεύει. ἀντερίζει σκληροτραχηλεῖ. Duram-habet-ceruicem. *Dura ceruicis-eſt. Contentioſus, & contumax eſt.*

pientes ſpectare, *& aſſequi*, illum verò, *finem*, ſolum ſapientem *ſpectare, & aſſequi dicebat.* Quæ verò ſunt inter virtutem, & vitium interiecta, indifferentia eſſe. Alij verò dixerunt, finem eſſe ſcientiam, ita vt cum ſcientia viuas, non autem ignorantia deceptus.

Τέλος. Finis à felicitate differt. Nam finis quidem, eſt particularis voluptas. Felicitas verò, compages *eſt, & cœtus quidam conſtans* ex particularibus voluptatibus, quibus annumerantur & præteritæ & futuræ.

Τέλος εἶναι. Finem eſſe Peruigilare nos cogebant. N. L. Entelechia, *Id eſt, Interior perfectio, forma, vel actus,* eſt ipſa anima, tanquam perficiens, & gubernans, & adminiſtrans, *ac regens* ipſum corpus & huius inſtrumenta omnia mouens, ſine qua *corpus eſt* imperfectũ, vel potius inutile, & nihil prorſus.

Τέλος. Solon autem præſentem illam Crœſi fortunam contempſit, iuſſitque totius vitæ finem expectare, neque proſilire, neque properantem in beatorum numerum ſeſe referre. Res enim humanas incertas, & obſcuras *eſſe dicebat.*

Τέλλος. Tellus. Nomen proprium.

Τελοῦμαι. Datiuo. Initior. *Vnde* τελεταί. αἱ. *Initia. Cereris ſacra.*

Τελώνης. Publicorum-vectigalium-redemptor. Redemptor. Publicanus *qui publica vectigalia redimit, & conducit.* Iamblichus.

Reddidit torquem, vel, monile collũ circũdans, *publicanus mercatori.* ἔδωκε, pro, ἀπέδωκε.

Iam etiam deponent lupi agnos ex ore eductos. l. θήσουσι, pro καταθήσουσι,

Et leones à ſuis *dentibus liberatos tradent hinnulos matribus,*

Quandoquidem & publicanus dimiſit prædam talem.

Τελώνης. Publicanus. Vectigalium quæſitor, *conductor, & redemptor.* Apud antiquos verò, vel ipſum publicani nomen erat inuiſum, cùm & ipſe Cleon eſſet publicanus, & præter *iuſtum, ac legitimum* vectigal, vectigal-exigeret, vt ait Ariſtophanes.

Τελώνης. Publicanus. Alienarum rerum diuiſor. *Publicani verò vita, ſi quis verum dicere velit, nihil aliud eſt, quàm* aperta *liberáque* violentia, impunita rapina, impudens pluris-habendi-cupiditas *& auaritia*, negociatio nullam *honeſtam* rationem habens, inuerecunda mercatura.

Τελωνεῖον. Telonium. Cum-circunflexo-in-penultima-ſyllaba *ſcribitur hoc nomen, quo ſignificatur* ipſe locus, in quo publicanus ſedet, *vt portorium, & vectigal exigat.* τελώνιον verò proparoxytonè ſcribendum, *i. cum acuto in antepenultima.* Piſides.

Vellem autem totam orationis amplitudinem
In anguſtum tuum proÿcere telonium.

Τελχῖνες. Telchines. Mali dæmones, vel homines inuidi, & faſcinatores. Fuerunt autem duo Telchines, Simõ, & Nicõ, Nicõ verò Simoné *vitÿs* adeò ſuperauit, vt eius famã aboleuerit. Et prouerbium. Noui Simoné, & Simon me. *Quod iactatur* in eos, qui propter improbitatem ſe mutuò cognoſcunt. *Er Adag. Chil. 2. Cẽt. 5. col. 591. ad. 49.* Et Telchinius *adiectiuũ hinc deriuatũ.*

Τελχινεύει. Opponit-ſeſe. Contentioſè-reſiſtit,

Τεμάχη. Fruſta. De carnibus, & piſcibus, & placentis *dicitur*. De piſis verò, nō etiam. Ariſtoph. Nub. *pag.* 80. *v.* 6. Κεστραῖ τεμάχη μεγάλων. Ceſtreorum *piſcium* fruſta magnorum. *Er. Chil. Ad* 1 *Cen.* 3 *col* 105. *ad.* 23. *Ceſtreus ieiunat* De *rebus* verò aliis, vt de caſeo, *dicitur* τέμος, tomus, *ſectio, portio ſecta. Diſcrimen tamen hoc non ſemper obſeruatur.* Rectus *caſus ſingularis eſt* τὸ τέμαχος. *Fruſtum.*

Τεμαχί. Aduerbium. In-fruſta. Vel per fruſta. *q. d. fruſtatim, vt nominatim, & membratim. &c.*

Τεμένη. Templa. Sacella. *Delubra Luci.* Vel loca ſeparata in honorem *alicuius Dei, vel herois. Hinc deductum eſt nomen* Τεμενίτης. Qui in huiuſmodi loco diis ſacro degit. *Dictus verò* τεμενίτης à verbo τέμνειν. Secare, *reſecare, ſeparare,* perſuadere, honorare *colere,* ducere *putare.* N.L. Τέμνειν *autem*, & ὑποτέμνειν, differunt. Τέμνειν enim, eſt rectam inciſionem facere, *rectā ſecare.* ὑποτέμνειν verò, obliquam *inciſionem facere, obliquè incidere, ſuccidere, quemadmodum aſtuti coriarij faciunt, qui doloſè, & obliquè coria ſuccidunt,* vt craſſa videantur. Sectionis enim inæqualitas craſſitiei ſpeciem efficit *atq; ſpectanti præbet.* Quod faciunt coriorum-infectores: *& coriarij, & calceorum ſutores. Ariſtoph. in Equit. pag.* 205. *v.* 9. Τεμοῦμαι τὰ ἐδοὺς σου *Et pag.* 206. *v.* 14. Ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός. *&c Vide Scholia.*

Τέμνω. Seco. Accuſatiuo. ἐκτέμνω verò. *execo, reſeco, à cæteris omnino ſeparo.* pro, ἀφανίζω. Deleo. *Aboleo. Ex hominum conſpectu tollo.*

Τέμνουσι φάρμακον Secant pharmacum. Pro, Medicamentum honorant, ducunt, *magni faciunt.* Ita cùm alij, tum Hierocles *hoc verbum acceperunt.*

Τέμπεα. Tempe. Conualles. Item anguſtiæ, quæ ſunt inter Theſſaliæ mōtes, circa *montem* Olympum, & Oſſam. In-vniuerſum autem, *& generaliter,* τέμπη *vocantur* etiam in omnibus montibus anguſtiſſimi tranſitus, & loca arboribus-conſita. Propriè verò τέμπη *dicuntur* Macedonici, *vel potius Theſſalici* montes ita vocati. Et anguſta loca Herodotus. Poſt pugnam in Marathone *commiſſam, i. in Marathoniis campis,* Theſſali Medis-ſtuduerunt, τῶν τεμπῶν obſtructionem veriti *metuentes ne Medi Tempe* obſtruerent.

Τέμπεα. Templa. Inſignia *loca.*

Τενάγη. Irrigua, & humida loca. Cœnoſa maria. Vel cœnum, in quo non multa aqua ſupernatat, & herba ſuper aquam apparet. Stagna. Polybius. In Bucaræ fluuij oſtio in mare *aquas emittente,* cùm animaduertiſſet quibuſdam ventorum ſtatibus *i. certis, & ſtatis temporibus, quibus quidam venti ſpirabant,* illud oſtium ripeſcere, *i ſiccari ita, vt riparum inſtar ſolidam ac firmam terram haberet,* & illum tranſitum, qui *erat* iuxta illud oſtium, cœnoſum fieri. *ita tamen, vt illud cœnum eſſet ſolidius, quale ſolet eſſe vadi ſolum.* obſeruato antè-dicto ſymptomate, *& captata illa opportunitate,* traiecit exercitum. Pleræque verò naues in illis ſtagnis, *cœnoſiſq; locis* ſublimes fluctuabant.

Τέναρος. Maleficus. Sycophanta. Calumniator.

Τένδα. Apud nos *recentiores Græcos, eſt* ex lino domus *facta. Linea domus. Tentorium ex lino, linteiſq; extenſis confectum. Italicè, Tenda, & Pauiglione. Gallicè, Tente, & pauillon.*

Τένδει. Comedit. Vorat. Rodit. Heſiodus. Quum oſſibus-carens ſuum pedem vorat, *rodit.*

Τενέδιος ἄνθρωπος. Tenedius homo. *Dicitur* in eos, qui terribilem habent aſpectum. Tenes enim in Tenedo legem-tulit, vt homo ſecurim tenens à tergo Iudicis ſtaret, & illum, qui mendacii prolati conuinceretur. *ex-tempore* feriret. *Er. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 9. *col.* 297. *&* 298. *ad.* 29. *Tenedia bipennis.*

Τενέδιος ἄνθρωπος. Tenedius homo. Cycnum Neptuni F. patrem Hemitheæ, & Tenæ, *ferunt* alteram—

Τεμάχη. ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθύων, καὶ ἐπὶ πλακούντων. ἐπὶ δὲ πισῶν οὐκέτι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κεστρῶν τεμάχη μεγάλων. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἷον τυροῦ, τέμος. ἡ εὐθεῖα τὸ τέμαχος. A

Τεμαχί. ἐπίρρημα.

Τεμένη ναοί. ἱερά. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. τεμενίτης. τέμνειν. πείθειν. τιμᾶν. ἡγεῖσθαι. τέμνειν, καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. τέμνειν γάρ ἐστι, τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν. ὑποτέμνειν δὲ, τὸ λοξώδη, ἵνα παχέα φαίνηται. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς, παχύτητος δόξαν ἐργάζεται. ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι. B

Τέμνω. τὸ κόπτω. αἰτιατικῇ. ἐκτέμνω δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω.

C

Τέμνουσι φάρμακον, τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε, καὶ ἱεροκλῆς.

Τέμπεα. τὰ κοιλώματα. καὶ τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν τῆς θετταλίας ὀρῶν, περὶ τὸν ὄλυμπον, καὶ τὴν ὄσσαν στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ στενώταται διεκβολαί. καὶ οἱ συνδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλεῖται. καὶ οἱ στενοὶ τόποι. ἡρόδοτος. μετὰ τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην, θετταλοὶ ἐμήδισαν, δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν τεμπῶν. D

Τέμπλα. ἐπίσημα.

Τενάγη διάβροχοι. κάθυγροι τόποι. πηλώδη πελάγη. ἢ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ. καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. πολύβιος. κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ βυκάρα ποταμοῦ, συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα, καὶ τεναγῶδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, διεβίβασε τὴν στρατιάν. τὰ δὲ πλείω τῶν πλοίων, μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε. E

Τέναρος. κακοῦργος. συκοφάντης.

Τένδα παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνου.

Τένδει. ἐσθίει. ἡσίοδος. ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει.

Τενέδιος ἄνθρωπος. ἐπὶ τῶν φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων. ἐγὰρ τέννης ἐνομοθέτησεν ἐν τενέδῳ, ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα ἵστασθαι κατὰ νώτου τοῦ κριτοῦ. καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἁλισκόμενον, πλήττειν. F

Τενέδιος ἄνθρωπος. κύκνον τὸν ποσειδῶνος γενόμενον πατέρα ἡμιθέας, καὶ τέννου, ἐπιγήμαντα—

A ζού παις. καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειράσαντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἐθελούσης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους καταπόντωσεν. ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκόφρυν. ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς Τενέδου ὕστερον, ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον. ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. B ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου, λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

vxorem-duxiſſe, *priore defuncta, viuentibusq́; duobus iſtis ſuis filijs, ſecundas nuptias celebraſſe*, & Tenem à nouerca *tradunt* accuſatum-fuiſſe, quòd ipſam tentaſſet, *& de ſtupro ſolicitaſſet*. Cycnum verò, verbis illius adductũ, *quaſi crimen obiectum eſſet verum*, illum adoleſcentem in arcam conieciſſe. Cùm autem Hemithea cum fratre periculum-idem-ſubire voluiſſet, vtrunque coniecit-in mare. Illa verò arca delata-eſt ad *inſulam* illam, quæ priùs Leucophrys vocabatur, poſtea verò Tenedus *vocata fuit* ab illo, qui etiã poſtea Tenedi regno-potitus, legem-tulit, vt carnifex ſecurim ſublatam-tenens à tergo aſtaret illis, qui falſa crimina obiicerent *alicui*, vt *falſorum criminum* conuicti, ex tempore occiderentur. Ab illo igitur formidabili ſpectaculo Tenedius homo dictus *fertur*. Hoc igitur prouerbium dictum de iis, quorum aſpectus eſt terribilis.

Τενέδιος ξυνήγορος. ἀντὶ τοῦ ἀπότομος. δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήματι τιμῶσιν οἱ Τενέδιοι. καὶ παροιμία. Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέν φησιν ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει. ἢ ὅτι Ἀστερία τόπος ἐν Τενέδῳ. ἔνθα ποταμίσκος. ἐν ᾧ καὶ καρκίνοι C τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπιπλεῖον ἔχοντες, καὶ πελέκει ἐμφερῆ. ἢ ὅτι βασιλεύς τις νομοθετήσας πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω κατατεμεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. οἱ δ' ὅτι γενναῖα ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

Τενέδιος ξυνήγορος Tenedius aduocatus, *vel, T. cauſa-patronus*. Pro, Durus, & aſper. Duas enim ſecures dedicatas *& tanquam ſacra donaria* Tenedij colunt, *ac venerantur*. Et prouerbium. Tenedia ſecuris, *ſiue T. bipennis vt ſuprà*. Ariſtoteles verò *ſcribit* Regem Tenedium, cum ſecuri ius-dicentem, eum, qui feciſſet iniuriam alicui, confeſtim interfeciſſe. Vel, *hoc ideo dictũ tradunt*, quòd Aſterina *ſit* locus in Tenedo, vbi fluuiolus *eſt*, in quo *ſunt* & cancri, qui chelas habent diſtinctas ita vt nauem referant, & ſecuri ſint ſimiles. N. L. Vel quia Rex quidam legem tulit, vt vtrique adultero ſecuri caput-amputaretur, quod & in *ſuo* filio obſeruauit. Quamobrem etiam in numiſmatis altera quidem parte ſecuris *eſt inciſa*, in altera verò, duæ facies ex vno collo *prodeuntes*. Alij verò *dicunt Tenem* cum ſecuri capitalia iudicia exercuiſſe, quod *non* generoſa *facinora: ſed iniuſta* paſſus-fuiſſet à nouerca.

NOTÆ.

D Τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπιπλεῖον.] χελώνιον eſt ipſum τῆς χελώνης σκέπασμα, i. teſtudinis tegmen. Hîc verò, ſi modò codex eſt ſanus, hoc nomen videtur ſumi, quemadmodum & VVolfius accepit, pro cancri bracchiis, quæ dentatis forcipibus ſunt inſtructa, quas Græci χηλὰς appellant, & Latini ſeruata græca voce dicunt chelas. Niſi fortè quis dicat legendum per diminutionem χηλώνια, ἀπὸ τῆς χηλῆς, quod apud nullos à me lectum recordor. Illud verò ἐπιπλεῖον de mendo etiam eſt ſuſpectum. Si quis noſtram interpretationem probat, diſtinguendum videtur, ἐπὶ πλοῖον. Quod profectò parum mihi placet. Præſtaret leuiſſima mutatione facta ſcribere ἐπὶ πλεῖον, i. latiùs. Quare ſic locum interpretaberis, cancri, qui chelas Latiùs diſtinctas, & ſecuri ſimiles habent. Hoc longè veriſimilius. Nihil tamen muto: ſed lectorem moneo.

Τενία. καὶ τενίαι, ζῶναι.

Τενία, & Τενίαι Si codex ſanus, idem eſt ac ταινία, & ταινίαι. De quibus ſuprà. Faſciæ. Zonæ.

Τένθαις. λίχνοις. καὶ περτένθης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. E τένθω γὰρ, καὶ τενθῶ, τὸ ἐσθίω. ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένθει, διὰ τοῦ θ' γραπτέον.

Τένθαις. Guloſis. Helluonibus. Et περτένθης pro eodem *ſumitur, ſcil. pro, Guloſus, & helluo*. τένθω enim, & τενθῶ. Edo, comedo, voro, rodo *Heſiodus*. Quum oſſibus-carens ſuum pedem vorat, *rodit*. per θ ſcribendum *eſt hoc nomen τένθης*.

Τενθεία. συναμωρεία. λιχνότης. Ἀριστοφάνης. Ἐ πολλὴν τενθείαν λέγεις. τενθεία οὖν, ἡ γαστριμαργία. καὶ τένθης, ὁ γαστρίμαργος.

Τενθεία. Vaſtatio, *quæ fit à ciborum deuoratoribus*. Voracitas. Liguritio. Helluatio. Ariſtophanes. Et multam liguritionem dicis. τενθεία igitur, liguritio, helluatio. Et τένθης. Liguritor. Vorator. Vorax. Helluo.

Τένοντας. τοῦ τραχήλου τὰ διατεταμένα νεῦρα. Ταῦρος βαθὺν τένοντα. ὁ δὲ ταῦρος πληγεὶς, καὶ διακοπεὶς τοὺς τένοντας, ἡσυχῇ, καὶ κοσμίως F κατηνέχθη. καὶ αὖθις.

--Ἐκ δὲ τενόντων
Ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην.

Τίο. ἀντὶ τοῦ τίνος.

Τεόν. τὸ σόν.

Τένοντας. Tendones. Colli diſtentos neruos. *epigr. lib. 1. pag. 2. ep. 5.* Tauri profundum tendonem. Et, Taurus autem percuſſus, & tendones diſſectos-habens, quietè, & modeſtè *humi* delatus-eſt. Et rurſus.

--Et ex tendonibus
Furore-percitus rotatam vibrauit iubam.

Τίο. Pro, τίνος, Cuius.

Τεόν. Tuum.

Τέω. Anacreon Teius, Lyricus Poeta, propter Hiſtiæi ſeditionem, Teo pulſus, Abdera, Thraciæ vrbem incoluit. *l. α' βιβλιογρ. τά. Vide Steph.*

Τέω. ἀνακρέων τήϊος, λυρικὸς ὁ μελοποιὸς διὰ τὴν ἱστιαίου ἐπανάστασιν ἐκπεσὼν τέω, ᾤκησεν αὔδηρα ἐν θράκῃ. A

Τέως. Tunc. Pro, Antehac. Priùs. Vſque ad aliquod *temporis ſpatium.* Ad tantum *tempus. Tandiu.* ἕως, & τέως. tunc, vel tunc temporis. Sophocles verò *ſumpſit* pro, priùs, Vel paulo antè. Et Ariſtoph. *in Theſmoph. pag. 521. v. 18.* pro, priùs *poſuit, quum dixit,* Prius enim ſaltem ſeminalè paſcebar.

Τέως. ἀντὶ τοῦ πρότε. πρίν. ἕως τινὸς, ἐπὶ τοσοῦτον. ἕως, καὶ τέως, τηνικαῦτα. ἢ τότε. σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον, ἢ πρὸ μικροῦ. καὶ ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον. τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἠ μικράκως ἐβοσκόμην.

Τέως. Oratores *ponunt* pro, priùs. vel olim. Vſque ad aliquod tempus. Aliquãdiu. Antiphon. Aliquandiu enim longum tempus fide dignius fuit, quàm breue. Item pro *Interea. Vel,* In tanto *temporis ſpatio. Tandiu* Vt, Cùm autem rurſus detexiſſent arma, quæ tandiu tecta fuerant. Et rurſus. Et profligauit illos, qui tandiu victores fuerant. Et in defenſione corruptelæ, *vbi ſe purgat de muneribus à ſe non acceptis.* Vos oro, vt eandem opinionem de me habeatis. *quam habuiſtis* etiam tam diu. In prima *oratione* de hæreditate Dicæogenis. Dicæogenes enim diu quidem habitauit apud nos. Exploratus verò *à nobis, tandem* vxorem duxit. Item pro, Interea. Iſæus in *oratione* ad Antibium. Exiſtimamus enim illum, qui genere proximus eſt illi *pupillæ,* debere cũ illa habitare. Interea verò, rem, *& bonorum poſſeſſionem debere* eſſe puellæ, ad quam vniuerſa bonorum hæreditas iure pertinet. Poſtquam verò ad-pubertatem-peruenerint, *& iuſtam ætatem habuerint,* illos ipſorum *bonorum* dominos eſſe *debere cenſemus, vt de ijs arbitratu ſuo ſtatuant.* Et pro, Quandiu. Dum. Demoſth. 2. Philipp. Quemadmodum enim in noſtris corporibus, quandiu quidem aliquis eſt robuſtus, *& ſecunda valetudine fruitur,* nullum de ſingulis vitiis, *morbiſq́, quibus aliqua corporis partes ſunt obnoxia,* ſentit *nec ſingularum partium infirmitatem.* Et in *oratione* contra Dionyſodorum. Vſuras verò in Rhodum *deferendas* non cõfiteri, quandiu dirempti non fuerimus. N. L. Et in *oratione* De falſa Legatione. *pag.* 216. *&* 217. Loco autem Oropi vobis reſtituendi, pro Drymo, & regione ad Panactum *ſita,* cum armis egreſſiſumus, quod (quandiu Phocenſes fuerũt incolumes) nunquam fecimus. Item in *oratione* de Claſſibus Atqui nullũ de cæteris Græcis bellum hoc meritò formidaſſe video. Quis enim ipſorum non nouit, quòd, quandiu quidem illum communem hoſtem exiſtimantes, concordes fuerunt inter-ſe, multorum bonorum fuerunt domini? Et, Illam aram, ſupra quam quandiu Deum placarunt, *incolumes domum* reuerterunt. *Imò, illam aram, ſupra quam aliquandiu Deum placarunt, euerterunt.*

Τέως. οἱ ῥήτορες, ἐπὶ τοῦ πρότερον. ἢ πάλαι. μέχρι τοῦ τέως. ἀντιφῶν. τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. καὶ αὖθις ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὖθις. καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας. καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας. δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἔχειν γνώμην περὶ ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ τέως. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ δικαιογένους κλήρου. δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν. δοκιμασθεὶς δὲ, ἔγημε. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ἀντίβιον. ἡγούμεθα γὰρ ἐκεῖνον μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν, τὸν δὲ χρήματα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ἡβήσωσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ δημοσθένει ἐν β' τῶν φιλιππικῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι τέως μὲν ἂν ἐρρωμένος ᾖ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθέκαστα σαθρῶν. καὶ ἐν τῷ κατὰ διονυσοδώρου. τοὺς δὲ εἰς ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν τέως ἂν μὴ διαχειρισθῶμεν. καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν ὠρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι. περὶ τοῦ δρυμοῦ, καὶ τῆς πρὸς πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξήρχεσθε ὃ, τέως ἦσαν σῶοι φωκεῖς, οὐδέ ποτε ἐποιήσαμεν. καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν. καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν ἑλλήνων εἰκότως φοβηθείητε τὸν πόλεμον τοῦτον ἐρῶ. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν ὅτι τέως μὲν, κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὁμονόουν ἀλλήλοις. πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι, καὶ τὸν βωμὸν, ἐφ' οὗ τέως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέστρεψαν. B C D

NOTÆ.

Ἐν β. τῶν φιλ.] Demoſth. Olynth. 2. pag. 15. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἕως μὲν ἂν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπ. &c. In ſequentibus verò, apud Demoſt. in oratione περὶ παραπρεσβείας. pag. 216. & 217. ſcribitur, ἀποδοθῆναι. Et, περὶ Δρύμου. Et, ἐξεληλύθειτε. Et (vt ſcribitur in oratione περὶ συμμοριῶν. pag. 174. 3.) τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν, ὅτι ἕως μὲν ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν ὑπελάμβανον, ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι. E

Τέραμνον. Tenerum. Coctu-facile. Et ἀτέραμνον Durum. Coctu-difficile. Ita Plato. Τέραμνον *etiam ſignificat tectum-domus, vt Epigr. lib. 1. pag. 3. epigr. 12. v. 5 Et in plurali* τέραμνα. Vt, Tecta-domus, & cœnacula, & poſtes-ſuperiores-ianuarum, *i. ſuperum-oſtij limen,* & tabulata cremata, liberorum exitium ſignificant. *Hæc ad ſomniorum coniecturas, & interpretationem pertinent.*

Τέραμνον. ἁπαλόν. εὔφθαρτον. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέφθαρτον. οὕτω πλάτων. τέραμνα καὶ ὑπερῷα, καὶ ὑπέρθυρα, καὶ δρύφακτοι κατακαέντες, παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι.

Τεράων. Signorum. *Oſtentorum. Prodigiorum. Monſtrorum.*

Τεράων. σημείων. F

Τέρας. Præter-ordinariam-rationem-formatum. Præter naturam genitum. *Oſtentum, prodigiũ, monſtrum,* vel ſignum. Monſtrorum autem cauſa, eſt ipſa materia. Requiritur enim apta-ratio materiæ ſecũdum

Τέρας. παράπλασμα. παρὰ φύσιν τεχθέν. ἢ σημεῖον. ἐπὶ τῶν τεράτων, ἡ ὕλη ἐστὶν ἡ αἰτία. ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς ὕλης, κατὰ

quan-

A τὸ ποσὸν, καὶ τὸ ποιόν. ὕλη δὲ τῶν ζώων τὸ καταμήνιον. αὕτη ἢ πλεονάζουσα, ἢ ἐνδέουσα, ἢ παρὰ φύσιν πεπονημένη, τῶν τεράτων αἰτία. quantitatem, & qualitatem. Materia verò animalium *eſt ſanguis* ipſe menſtruus. Hæc *igitur* vel redundans, vel defectu-peccans, vel præter naturam facta, monſtrorum eſt cauſa.

Τέρας. τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον. ἀριστοφάνης. Τέρας. Quod præter naturam eſt-natum. Ariſtoph.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατίδυς,
Ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πολεμίζων ἀντεῖχον.

Tale conſpicatus monſtrum, non pertimui:
Sed pro vobis belligerans, hoſtibus *reſtiti.*

NOTÆ.

Οὐ κατίδυς.] Sic legendum ſuſpicor, οὐ κατίδυσ', ἀλλ' ὑπὲρ. Integrum eſt κατίδυσα. quod à καταδείδω. Extimeſco. Pertimeſco. Et pro ἡμῶν, legendum ὑμῶν, vt emendaui.

B Τεράσια. σημεῖα. θαυμάσια. αἰλιανός, τὰ γενόμενα βρέφη κράσει θηρίων τε, καὶ ἀνθρωπίνων σωμάτων, τεράσια ἐδόκει. Τεράσια. Signa. Miracula. *Nomen eſt adiectiuum, quod ſignificat prodigioſa, portentoſa, monſtroſa, ac ideo admiranda.* Ælianus. Infantes ex ferinorum, & humanorum corporum mixtione nati, monſtroſi videbantur.

Τερατευόμενος. μηδὲν ἀληθὲς, μηδὲ ὑγιὲς λέγων. τερατευόμενοι, καὶ κομπάζοντες ὡς εἰς πολλὰ εἴη χρήσιμος ἡ τοῦ τόπου κατάληψις. Τερατευόμενος. Nihil veri, nihil ſani dicens. *Portentoſè-loquens. Falſa, & portentoſa dicens.* Vt, Portentoſè-loquentes, & iactantes, illius loci occupationem, ad multa vtilem fore.

Τερατεία. ψευδολογία, παραδοξολογία τις ὑπὸ τῶν τερατευομένων, καὶ γοήτων, περὶ ἐπῳδῶν, καὶ δαιμονίων ἀποπομπῆς. Τερατεία. Falſiloquium. *Mendacium. Oratio portentoſa, & mẽdaciorum plena.* Oratio remota à communi mortalium opinione, *qualis eſſe ſolet oratio* eorum, qui res prodigioſas dicunt, & præſtigiatorum, de incantationibus, & dæmoniorum auerruncatione, *vel propulſatione, vel expulſione.*

C Τερατολέγαι. οἱ θαυμαστὰ, καὶ παράδοξα μυθεύοντες. Τερατολέγαι. Qui *portentoſa, prodigioſa ac proinde* mirabilia, & incredibilia dicunt.

Τερατολογεῖν. λέγεται, τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι, καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων. Τερατολογεῖν. Dicitur, Incredibilia narrare, & res ab humanis remotas dicere. *Ariſtoph. Nub pag. 78. v. 8.* Καὶ τεραλείαν. *Schol. annot. 10. vnde Suid.*

Τερατοσκόπος. μάντις. Τερασκόπος. Vates. *Prodigiorum-obſeruator. Feſto, Prodigiator, haruſpex, prodigiorum interpres.*

Τερατουργός. θαυματοποιός. Τερατουργός. Miraculorum-effector. *Prodigiorum, ac rerum mirabilium effector.*

Τερατώδη. παράδοξα. Τερατώδη. *Prodigioſa. Portentoſa.* Incredibilia. Mirabilia.

D Τερβιλίς. ζήτει ἐν τῷ βασιλικῷ. Τερβιλίς. Terbelis. Quære in βασιλικῷ. *l.* Τερβιλίς.

Τερέβινθος. εἶδος δένδρου, ἢ δρῦς. Τερέβινθος. Terebinthus. Genus plantæ. Vel quercus. *Terebinthus arbor.*

Τέρεν. ἁπαλόν. Τέρεν. Tenerum. *Molle Delicatum.*

Τερέστη. πόλις. Τερέστη. Tereſte. Vrbs.

Τερετίζομεν. τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν. Τερετίζομεν. Idem carmen canimus. *Quid ſit* τερετίζειν, *docet Magnum Etymol. col 752. 38 hinc* τερετίσματα.

Τερετίσματα. ᾠδαὶ ἀπατηλαί. ἢ ᾄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος, ἢ τῆς χελιδόνος. Τερετίσματα. Cantiones fallaces, *ad auditorum animos fallendum apta.* Vel cãtus *molles, effœminati, laſciui,* diſſoluti. *Carmina mollia, effœminata, laſciua, diſſoluta.* Per trãſlationem à cicada, vel hirundine *ductam.*

E Τέρετρον. τρύπανον. Τέρετρον. Terebrum. Terebra.

Τερηδών. σκώληξ ξυλοφάγος εἶναι ἐν ξύλῳ. ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν. Τερηδών. Teredo. Vermis ligna-corrodens, habitans in ligno. Ariſtoph. Equitibus *pag. 255. v. 10. & 11. Triremis de ſe loquens inducitur.*

--Ἀλλ' εἰ με χρὴ
Ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι.
καὶ αὖθις.
Σὺ δ' ὦ τερηδὼν ἐμφυσῶσα περσικόν.

--Sed ſi me oportet perire,
A teredinibus putrefacta hic conſeneſcam.
Et rurſus.
Tu verò, ô teredo, infla, ſona, cane, cantum *Perſicum.*

F ἀντὶ τοῦ βάρβαρον, καὶ φυσικὸν ᾆσμα. καὶ περσικὸν ὄρχημα. Pro, barbarum, & naturale carmen. Et περσικὸν ὄρχημα. Perſica ſaltatio.

Τερθείας. Τερθείας. *N. L. Videtur particip. aor. 1. act. à verbo* τερθαίνω, *foro, perforo, domo. fut.* τερθανῶ *aor. 1. act. comm.* ἐτέρθανα. *& Attice,* ἐτέρθηνα. *infinit.* τερθῆναι *particip.* τερθείας. *Qui domuit, forauit, perforauit. Hoc verò formatum à fut.* τερῶ, *quod à* τείρω. *Hoc, vſitatum, illud minùs vſitatum, quamuis ad ſimilitudinem* τοῦ μιαίνω, *&* τοῦ τεκταίνω, *&* τοῦ πεπαίνω *ſit formatum. Infrà,* Τετρωμένας. τρώσας. *à* τετραίνω.

Τερίζοι. Terizi. Nomen gentis.

Τερίζοι. ὄνομα ἔθνους. A

Τερθεύς. Tertheus. Nomen proprium.

Τερθεύς. ὄνομα κύριον.

Τερθρεία. Subtilitas-verborum. Subtilitas-orationis. *Orationis ſubtilitas, tenuitas, gracilitas.* In nauibus enim eſt quidam funis tenuis, qui vocatur τέρθρον, *vnde τερθρεία dictum.* Quidam verò dicunt τερθρείαν *vocari* ſuperiora parua-foramina illius inſtrumenti, quod eſt ſupra *nauis* malum, vnde mali antennæ pendent. Alij verò, garrulitatem vocant τερθρείαν, & illam pugnam, quæ vocatur in partibus *periculorum expertibus pugna.* Alij verò *ſic rem accipiunt*, quia mos erat, ephebos, *i. adoleſcentes*, poſtquàm fuerant regionis circuitores, *ſiue circitores, & cuſtodes, qui regionem circumeuntes cuſtodiebant*, militare quidem, ſi fortè bellum exortum-fuiſſet: non tamen cum aliis: ſed ſcorſim, in pugnę partibus periculorum-expertibus. Quamobrem *aiunt iſtorum epheborum* exercitum, eum vocari, qui *verſatur* in partibus *periculorum expertibus*

Τερθρεία. ἡ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον. φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρήματα τοῦ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τὴν φλυαρίαν, τερθρείαν φασὶ, καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίνη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων. ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει δὲ ἀπάτην, καὶ περιεργίαν. B

Τερθρηδόνος. *Genitiuus à recto* τερθρηδών. *N. L. Idem eſt fortaſſe, quod* τερθρεία.

Τερθρηδόνος.

Τέρμα. Terminus. Finis. Limes. Vel meta, circa quam currus flectuntur. τέρμασιν ὥρας. Terminis veris. i. In iuuentute. Mons in tria diuiditur, in ἀκρώρειαν, in ὑπώρειαν, & τέρμα. Et ἀκρώρεια quidem, eſt ipſe *montis* vertex, *ſiue iugum, & cacumen. q. d. Summitas-montis. Summa-montis-pars.* ὑπώρεια verò, latera-montis, *montis partes ſummo monti ſubiecta.* τέρμα verò, extremæ, *imæq; partes, quæ propterea vocantur etiam radices*, & pedes.

Τέρμα τέλος. ὅρος. ἢ καμπτήρ. τέρμασιν ὥρας, κατὰ τὴν νεότητα. εἰς τρία διῄρηται τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλάγια τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ πόδες. C

Τερματίζεται. *Terminatur. Finitur. Perficitur. Abſoluitur. Et* Perficit. *Abſoluit. Finit. Terminat.*

Τερματίζεται. τελειοῖ.

Τερμέρεια κακά. Termeria mala. In Caria caſtellum *quoddam eſt, quod* Termerium vocatur, quo vtebantur tyranni pro carcere. Caſtellum autem hoc, quod eſt munitum, ſitum-eſt inter Melum, & Halicarnaſſum. Cùm autem illi, qui ex iſto *caſtello prodeuntes*, prædabantur, eſſent captu-difficiles, hoc *aiunt inde* dictum. Termeria igitur mala, *dicuntur* magna mala. *Eraſ. Ad. Chil. Cent. 1. col. 52. & 53. ad. 89 Termeria mala.*

Τερμέρεια κακά. περὶ καρίαν χωρίον τερμέρειον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον, κεῖται μεταξὺ μήλου, καὶ ἁλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου λῃζομένων δυσαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο. τερμέρεια οὖν κακὰ, τὰ μεγάλα κακά.

Τερμισσεῖς. Termiſſenſes. Piſidiæ gens. D

Τερμισσεῖς. ἔθνος πισιδίας.

Τερμία ἡμέρα. Extrema dies, qua *quis* vitæ finem eſt inuenturus, *i. moriturus. Soph. in Oedipo Colonæo. pag. 273. & 274. Regem Oedipum ita de ſe loquentem inducit.* Qui *Phœbus* multa illa quum oraculo-ſuo-prędicebat *mihi* mala, Iſtam dixit quietem in tempore longo, *id eſt, multo pòſt, tandem, fore mihi* Profectò regionem *in* extremam, & vbi Dearum Venerandarum, *i. Furiarum*, ſedem occupaſſem, & peregrinam-ſtationem, Hîc *inquam, dixit me* flexurum-eſſe, & *finiturum* miſeram vitam.

Τερμία ἡμέρα, ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσειν. οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κακὰ, ἐλθόντι χώραν τερμίαν. ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον.

Τέρμινθος. Terminthus. *Pro,* Τερέβινθος. *Terebinthus.* Plantæ genus. *Arbor perpetuò virens, de qua Theophraſtus, & alij.*

Τέρμινθος. εἶδος φυτοῦ. E

Τερμιόεσσα ἡμέρα. Vltima, vel extrema, & magna dies. Et τέρμιος, vltimus, extremus, poſtremus.

Τερμιόεσσα ἡμέρα. καὶ μεγάλη, καὶ τέρμιος.

Τερμόνως. q. d. Finaliter. In-fine. Tandem. *Aduerbium à nomine* τέρμων. τέρμονος. ὁ. *Terminus Deus. Et ipſe terminus, & finis, qui* τέρμα. τος. τό. & τέλος. τό.

Τερμόνως.

Τέρπανδρος. Terpander, Arnæus, aut Lesbius, ex Antiſſa, aut Cumanus. Quidam verò etiam ab Heſiodo eum oriundum eſſe dixerunt. Alij, ab Homero. Dicunt enim ipſum *fuiſſe filium* Bœi, qui fuerit filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos, lyricus, qui primus ſeptem-chordis-inſtructam lyram fecit, & lyricos modos primus ſcripſit, quamuis quidam Philamonem *eos* ſcripſiſſe velint.

Τέρπανδρος. ἀρναῖος, ἢ λέσβιος. ἀπὸ ἀντίσσης, ἢ κυμαῖος. οἱ δὲ, καὶ ἀπόγονον ἡσιόδου ἀνέγραψαν. ἄλλοι δὲ, ὁμήρου. βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ φωκέως. τοῦ εὐρυφῶντος. τοῦ ὁμήρου. λυρικός. ὃς πρῶτος ἑπτάχορδον ἐποίησε τὴν λύραν. καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν. εἰ καί τινες φιλάμμωνα θέλουσι γεγραφέναι. F

Τέρπεσθον. Dualiter. *3. perſ. dualis, indicatiui, pro 3. plur.* τέρπονται. delectantur.

Τέρπεσθον. τέρπονται δυϊκῶς.

Τερπικέραυνος. Qui-fulminibus-delectatur. *Iouis epithetum.*

Τερπικέραυνος. ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος.

Τερπνι-

A Τερπνιςόν. ἐπιτερπιςερον. προσφιλέςερον.

Τερπνιςόν. *Iucundum. Gratum.* Iucundius. Gratius.

Τέρπω. αἰτιατικῇ.

Τέρπω. Accuſatiuo. Delecto. Oblecto.

Τερπωλὴν. τέρψιν.

Τερπωλήν. Delectationem. Oblectationem. Iucunditatem. Voluptatem.

Τερτύλος. ῥωμύλος, αἰσχύλος, αἰμύλος. παροξυτόνως.

Τερτύλος. Hoc, & ſequentia nomina paroxytonè *ſcribuntur.*

Τερψίων.

Τερψίων. Terpſion. *Videtur nomen proprium à voluptate deductum, qua cæteros perfundens oblectabat.*

Τερψιχόρη. μία τῶν ἐννέα μουσῶν.

Τερψιχόρη. Terpſichore. Vna de nouem Muſis.

Τέσσαρες. καὶ τέσσαρες, οἱ δίκα ἄνδρες.

Τέσσαρες. Quatuor. Et τέσσαρες, καὶ δίκα ἄνδρες. 4. viri.

B Τέττα. προσφώνημα νεωτέρου φίλου, πρὸς πρεσβύτερον.

Τέττα. Tetta. Allocutio iunioris amici ad ſeniorem. *Vox, qua iunior amicus ſeniorem alloquitur, & compellat.*

Τεταμένον φῶς εὐθὺς οἷον κίονα τὸν οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου. κατ' ἄκρα δ' αὖ δήκειν, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀρθόν τινες τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. εἶναι κύλινδρον τινὰ πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τεταμένον φῶς. Extenſam lucem ſtatim tanquam columnam cœleſtem dicit. Quod enim *eſt* continuũ, hypophoram, & hypozoſma mundi *continet N. L. fortaſſe vult ſignificare cœleſtem ſuperiorem ſphæram inferiori proximam, & contiguam, eam ſibi ſubiectam continere, & quaſi zona quadam cingere, cinctamq́; complecti.* In ſummis verò *cœli partibus* axis *per medium centrum* tranſiens intelligitur. Rectà verò *dixit*, pro, rectum. *Rectum enim eſſe* quidam axem mundi *tradunt*, vt quendam ignis ætherei cylindrum, qui eſt circa axem.

C Τέτανος. νόσος περὶ τοὺς ἵππους γινομένη. νοσοῦσι γὰρ οἱ ἵπποι, πλείοσι νοσήμασι. ποδάγρα. εἰλεῷ. τετάνῳ. ἐμπυήσεσι. καὶ κριθιάσει. ἔστι δὲ ἡ κριθίασις, ὠμότης μετὰ στρόφου. ὁ δὲ τέτανος, σπασμός. ἡ δὲ εἰλεώδης νόσος, κοιλιακή τις διάθεσις. ἡ δὲ ἐμπύησις, ἀπόστασις ἐν ὑπογαστρίῳ. ἡ δὲ ποδάγρα, ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα καὶ δυσουρίασις.

Τέτανος. Tetanus. Conuulſio. Rigor. Morbus, quo laborant equi Pluribus enim morbis equi laborant. Podagra, ileo, tetano, purulentis-excretionibus, *vel, ſuppurationibus*, & crithiaſi. Eſt autem crithiaſis, cruditas cum torminibus. Tetanus verò, conuulſio. *rigor.* Ileodes verò morbus, *i. Ileus verò, eſt* ventris quædam affectio, *quam Latini voluulum appellant, quòd inteſtina, quæ laborant inflammatione, voluantur, contorqueantur, & ſic implicentur, & conſtringantur. vt nec flatibus, nec eiectionibus liber exitus pateat: ſed grauiſſima tormina. & cruciatus inde conſequantur.* Supputatio verò, abſceſſus *eſt* in hypogaſtrio, *i. in imo ventre.* Podagra verò, dolor *eſt* circa artus, *& articulos.* Et dyſuriaſis, *morbus eſt, qui &* δυσουρία, *&* στραγγουρία *vocatur, i. vrina emittendæ cum dolore difficultas.*

D Τέτανος, καὶ ῥοπαλισμὸς, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. ἀριστοφάνης. κατ' ἐντάξῃ τέτανον τοῖς ἀνδράσι, καὶ ῥοπαλισμούς.

Τέτανος. Tetanus, & Rhopaliſmus *eſt virilis* pudendi *propter Veneris appetitionem* intenſio. Quia *quum quis hac Veneris cupiditate flagrat, eius pudendum inflatur, intenditur, &* vt claua, *vel potiùs, vt baculus oblongus, & durus* fit. *Tentigo Latinè dicitur.* Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag. 553. v. 43 de Venere dicit*, Κατ' ἐντάξῃ τέτανον τερπνόν. *&c.* Deinde verò *ſi Venus* ingenuerit tentiginem iucundam viris, & rhopaliſmos, *id eſt, pudendorum-intenſiones.*

Τεττάρων ὀβολῶν. ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. τὴν παῤῥησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων ὀβολῶν εἶναι; τὸ τῆς παροιμίας. οὐκ οἶδα ὅτι καὶ θερσίτης ἐν τοῖς ἕλλησιν ἐπαῤῥησιάζετο, τοῦ δὲ ἀγαμέμνονι τῆς θερσίτου παροινίας ἔλαττον ἔμελλεν, ἢ χελώνη μυιῶν; τὸ τοῦ λόγου.

Τεττάρων ὀβολῶν. Quatuor obolorum. *Hoc dicitur de rebus non* magni precij. *Er. Ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 577. ad. 2. Quatuor obolis non æſtimo.* Vt, Tuam dicendi-licentiam, *atque maledicentiam* exiſtimas eſſe quatuor obolorum; *Quemadmodum fert* ipſum prouerbiũ. An ignoras, etiam Therſiten inter Græcos libere-locutum fuiſſe, Agamemnonem verò Therſitæ petulantiam minoris feciſſe, quàm *vt dici ſolet* teſtudo muſcas *facit*

E Τεταρπόμενος. τερπόμενος.

Τεταρπόμενος. Oblectatus. Delectatus. *Vide Euſtath. Eſt autem particip. aor. 2. med. per ſyllabæ poeticam repetitionem.* τέρπω. *fut.* τέρψω. *aor. 2 act.* ἔταρπον. *aor. 2. med* ἐταρπόμην. *part.* ταρπόμενος, *&* τεταρπόμενος, *pro* τερφθείς.

Τεταρταῖος. τεταρταῖος.

Τεταρταῖος. Quartanus. Quatuor-dierum. *Quarto quoq; die faciens aliquid. Quatriduanus Qui quatriduo facit aliquid.* Τεταρταῖος πυρετὸς *Quartana febris, quæ quarto quoque die mouetur, duobus interpoſitis, qui febre non infeſtantur.* τεταρταῖος ἦλθε. *Quarto die venit.*

F Τεταρτημόριον. δίχαλκον. ὁ γὰρ χαλκοῦς, ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. καὶ τεταρτημόριον τινὰ καλοῦσιν. οἷον διχάλκου ἄξιον. τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τουτέστι, χαλκοῖ δύο.

Τεταρτημόριον. *Quadrans. Quarta-pars aliquarũ rerum.* Dichalcum. Duo-ærei. Æreus enim *eſt* octaua *pars* oboli. & τεταρτημόριον τινὰ καλοῦσι. *i. eum, vt ita loqui liceat, hominem* quendã quadrantalem vocant, quaſi *diceres* dichalco dignum, i. hominem duorum æreorum. τεταρτημόριον *enim eſt* quarta pars oboli, hoc eſt, ærei duo,

Τεθάφατε. Sepeliiſtis. Sepulturæ-mandaſtis. à θάπτω.

Τεθάφατε. ἐθάψατε. A

Τετελεσμένον. Initiatum. *Cereris ſacris imbutum, & inauguratum.* τελεταὶ, *Initia, Cereris ſacra.*

Τετελεσμένον. μεμυημένον.

Τέτευκται. Factum, confectum, paratum eſt.

Τέτευκται. κατεσκεύασται.

Τέτηκα. Liqueſcci. Vel, liquefactus-ſum. Polybius. Argentum, & aurum ab igne liquefactum, & conflatum quærentes, plurimi Romani perierunt.

Τέτηκα. ἔτηξα. ἢ ἐτάκην. πολύβιος. τὸ δὲ τετηκὸς, καὶ συνερρυηκὸς ἄργυρον, καὶ χρυσίον αἰαζητοῦντες, ὑπὸ τοῦ πυρὸς, πλεῖστοι ῥωμαίων διεφθάρησαν.

Τεττιγοφόροι. Cicadiferi. Athenienſes. Aureas enim cicadas geſtabant, *quod erat* indicium, *quo probabant ſe* terrigenas eſſe. Thucyd lib. 1 *pag* 5. A. *Vide Schol annot. 6. vbi legitur* ἐν ἱεροῖς πρεσβύλιν. Et aureas cicadas *ferre deſierunt*, quas capitis comam religantes, cincinnis inſerebant. Vel, quia Muſici *erant*. Cicada enim *eſt* muſica, *i. canēdi perita, & canora.* Terrigenę verò *dicti*, quòd etiam Erechtheus, conditor Athenarum, ex terra genitus, *natuſq;* fuerit.

Τεττιγοφόροι. οἱ ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. θουκυδίδης α. καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον αἰαδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἢ ὅτι μουσικοί. μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δὲ, διότι καὶ ἐρεχθεὺς ὁ οἰκιστὴς τῶν ἀθηνῶν, ἀπὸ γῆς ἐτέχθη. B

Τεττίγων αἰάμεστα. Cicadarum plena. Cicadas aſſumpſit Ariſtophanes *in Nubibus. pag.* 109. *v.* 3. quia priſci Athenienſes in capillorum nexu, *vel, in capillis complicandis*, aurea cicada vtebantur, *quam ornatus cauſa cincinnis inſerebant*. Indicium autem *hoc erat*, ipſos eſſe indigenas, quemadmodum & ipſæ cicadæ *ſunt ex terra nata. Er. Ad. Chil.* 3. *Cent.* 2. *col.* 694. *ad.* 95. *Cicadis pleni.*

Τεττίγων αἰάμεστα. τοὺς τέττιγας παρέλαβεν ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν αἰαπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι ἀθηναῖοι. σημεῖον δὲ τοῦ εἶναι αὐτόχθονας. ὥσπερ καὶ οἱ τέττιγες. C

Τεττίγωνος. N. L. *Videtur genitiuus à recto* τεττίγων. ὁ. *Quod fortaſſe idem fuerit, ac* τεττιγόνιον. τό. *animalculum cicadæ ſimile.* τεττιγόνια *etiam vocantur cicadæ fœmina, quæ mutæ putantur, quarum mares ſunt vocales, & canori, & ideo dicuntur* Α᾽χέται. *Conſule Ariſtot. Hiſt animal. lib.* 5. *cap.* 30. *pag.* 481. A.

Τεττίγωνος.

Τετιμωρημένος. Punitus. *Vel, cruciatus.* Et τετιμώρησθον. puniti, *vel cruciati* fuiſtis.

Τετιμωρημένος. τετιμωρημένος. καὶ τετίμησθον. τετιμώρησθε.

Τετιμημένα. Thucydides *lib.* 4. *pag.* 270. *Schol annot.* 16. *ſcriptum babet* τετιμημένα, *quod à* τιμάω. ῶ. *æſtimo.* Nam in littus-impingebant nauigia pecuniis æſtimata.

Τετιμημένα. θουκυδίδης. ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων.

Τέτλαθι. Suſtine *Tolera. Perfer. Hom. Iliad.* ε *pag.* 181. *v.* 33. τέτλαθι τέκνον ἐμόν. Suſtine, *tolera* filia mea.

Τέτλαθι. ὑπόμενον.

Τέτορε. Traiecit. Perforauit. Tranſiit. Penetrauit. *à* τορέω. ῶ.

Τέτορε. διῆλθε. D

Τετορήσω. Pro, σαφηνιῶ *quod Atticè dictum à communi* σαφηνίσω. Manifeſtabo. Hoc eſt, declarabo. τορὸς enim, manifeſtè, *perſpicuè*, & verè. vel accuratè à conſequenti. Pro, niſi dixero. Ariſtoph. *in Pace. pag* 446. *v.* 18. *Ibi Mercurius dicit,*

At, ô miſer, à Ioue comminuar, & conterar,
Niſi accuratè declarem iſta, & clara-voce-ſignificem.

Τετορήσω. αὐτὶ τοῦ σαφηνιῶ. ὅ ἐστι δηλώσω. τορῶς γὰρ, σαφῶς, καὶ ἀληθῶς. ἢ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. αὐτὶ τοῦ εἰ μὴ εἴπω. ἀριστοφάνης.

Α᾽λλ᾽ ὦ μέλε ὑπὸ διὸς ἀμαλδυνθήσομαι
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, καὶ λακήσομαι.

Τετραβάμων. Quadrupes.

Τετραβάμων. τετράπους.

Τετράγωνος. Quadratus. Stabilis. Firmus. Damaſcius. Grauis autem erat, & omnibus *in rebus* honeſtus, & quadratus, & ſine vituperatione compoſitus, vt Simonidis verbis vtar, adeò vt ne ſycophantę quidem illi, qui in ipſum inſurrexerant, negarent, illum virum omnino admirabilem eſſe.

Τετράγωνος. ἑδραῖος, ἑδραῖος. δαμάσκιος. σεμνὸς δὲ ἦν, καὶ διεχήματι τὰ πάντα, καὶ τετράγωνος, καὶ ἄνευ ψόγου τεταγμένος. ὡς φασὶ κατὰ τὸν σιμωνίδην. ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι τὸ μὴ οὐ πάντη ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνδρα. E

Τετράδιον. Ex 4. reb. conſtans. τετράδιον verò, & τετράδυον *quaternio. Vel, Quod ex quatuor eſt conflatum.* Sed τετράδιον compoſitum eſt ex τέτταρα, i. quatuor, & δίς, i. bis. pro duo. τετράδυον verò, compoſitum eſt ex τέτταρα, 4. & δύο, duo. N. L. *Sed hæc tria videntur deriuata à nomine* τετράς. ἡ. τετράδος. τῆς. τετράδι. τῇ. *ſed in vno eſt ει diphthongus, in altero, ſimplex* ι, *in tertio,* υ. τετράδιον *verò &* τετραδεῖον, *&c. idem ſignificabunt, ſola ſcribendi ratione differunt. Alioqui non eſſent ampliùs quatuor tantùm: ſed ſex, Nam* 4 *&* 2. *faciunt ſex.*

Τετράδειον. τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστώς. τετράδιον δὲ, καὶ τετράδυον. ἐκ τοῦ δὶς, καὶ τέτταρα. καὶ ἐκ τοῦ δύο, καὶ τέτταρα. F

Τετράδι γέγονας. Quarta Luna natus es. De iis, qui fruſtrà laborant. Nam & ipſum Herculem quarta Luna natum, Euryſtheo ærumnosè-inſeruiſſe *ferunt.*

Τετράδι γέγονας. ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων. καὶ γὰρ τὸν ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα, εὐρυσθεῖ πα-

Philo-

A λαμπρύνεσθαι. φιλόχορος δέ φησι καὶ ἐπὶ ἑρμοῦ αὐτὴν διειλῆφθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι δὲ ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

Philochorus verò dicit, & de Mercurio *prouerbium* hoc dici poſſe. Hunc autem diem Herculi *tradunt* ἀνατεθῆναι, *i.* aſſignatum, *vel, attributum* fuiſſe, quòd hoc *die* ad Deos migrarit, *& in eorum numerum relatus fuerit. Er. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 50. adag. 77. Quarta luna nati.*

Τετραδισταί. οἱ ἐπὶ τὸν βίον διάγοντες, ἀπὸ τοῦ ἡρακλέως, ὃς τετράδι γεννηθεὶς, πολλοὺς πόνους ἔτλη.

Τετραδισταί. q. d. Quartanarij, *legendum videtur,* οἱ ἐπίπονον β. δ. Qui laborioſam vitam degunt. *Quod ſumptum* ab Hercule, qui quarta Luna natus, multos labores tulit.

Τετραέλικτος. πολυέλικτος. νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

Τετραέλικτος. Quater-circumuolutus. *In-quatuor-ſpiras contractus.* In-multas-ſpiras-contractus. Qui-multas-ſpiras-habet. *Vt, Matrem* Priuauit partu multas-ſpiras-habens ſerpens.

B

Τετραετηρίς.

Τετραετηρίς. Quartus-annus. Vel, Quadriennium. *Vel id, quod quarto quoque anno fit. Vt feſta, ſacraq́ Deorum aliquorum, quæ quarto quoque anno celebrantur. Vt* τεττηρὶς. τετ[ρα]ετηρὶς. *Trieteris Triennium, & Bacchi feſta trieterica, quæ tertio quoque anno celebrabantur. Quæ Ouid. Metamorph. lib. 9. 276. M. triennia repetita vocat. Iſmariæ celebrant repetita triennia Bacchæ.*

Τετρακόσιοι. οἱ ὑ πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ΄ παρ' ἀθηναίοις. οἳ τινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακόσιοι. Quadringenti, ſeptem annis ante 30. tyrannos conſtituti-fuerunt apud Athenienſes, qui quatuor menſes vrbi præfuerunt.

Τετρακόρυμβος. ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων. θάλλοι τετρακόρυμβος ἀνάκρεον ἀμφὶ σὲ κισσός.

Τετρακόρυμβος. Quatuor-corymbos-habens. *Multos corymbos habens. Hederæ epithetum. Epigr lib. 3. pag. 275. epigr.* 467. Floreat multos-corymbos-habens, Anacreon, circa te hedera.

C

Τετρακτύς. οἱ τέσσαρες. ἤγουν ἡ τετράς. οἱ πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν τετρακτὺν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς. ἀρτίτοκος γὰρ, μηνοειδής. ἀμφίκυρτος, καὶ πανσέληνος.

Τετρακτύς. Quatuor. i. Quaternio. Pythagorei omnem numerum vocabant quaternionem. Hic autem numerus completur denario. Denarius verò *eſt* compoſitio quaternarij *numeri, pro, ex quaternis componitur.* Et propterea numerum omnem appellabant quaternionem. Iidem etiam honorabant quaternarium *numerum*, ob quaternas Lunæ formas. Hæc enim *eſt* recens-naſcens, *ſiue, recens-oriens, ac noua,* corniculata, gibboſa, & plena.

D Τετραλογία. καὶ τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν πλάτων τοὺς διαλόγους. ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο. διονυσίοις. ληναίοις. παναθηναίοις. χύτροις. ὧν τὸ τέταρτον ἦν σατυρικόν. τὰ δὲ τέσσαρα δράματα, ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι, ἓξ καὶ πεντήκοντα. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων. τῇ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. τῇ δὲ ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ

Τετραλογία. Secundùm tragicam tetralogiam Plato, Dialogos *in lucem* edidit. Illi enim *Tragici* quaternis fabulis certabant, Dionyſiis, Lenæis, Panathenæis, Chytris. Quorum *certamen* quartum erat Satyricum. Hæ verò quatuor fabulæ vocabantur tetralogia. Sũt igitur omnes Platonis, germani dialogi 56. In ſingulis autem libris duplici inſcriptione vtitur. Altera quidem, à nomine *ſumpta*, altera verò, à re. Huius tetralogiæ, quæ prima eſt, principatum-tenet Euthyphron, ſiue de Sancto. Hic autem dialogus eſt tentatiuus, *vt ita loqui liceat. Nam aduerſarium tentat, explorat, eiusq́ periculum facit.* Secundus *verò, eſt* defenſio Socratis. *Hic autem dialogus ad mores pertinet, & ideo vocatur* moralis. Tertius, Crito, ſiue de eo quod eſt agendũ. *Hic etiam eſt* moralis. Quartus, Phædon, ſiue de anima, moralis. Secunda Tetralogia, &c. Vide in libro *tertio*, Diogenis Laertij, de Philoſophorum vitis *pag.* 121. *& deinceps.* Tetrametri *verò carminis* inuentor *fuit* Ariſtophanes poeta.

E πρώτη, ἡγεῖται εὐθύφρων, ἢ περὶ ὁσίου. ὁ διάλογος δ' ἐστὶ πειραστικός. δευτέρα ἀπολογία σωκράτους. ἠθικός. τρίτη κρίτων, ἢ περὶ πρακτέου. ἠθικός. τετάρτη, φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. ἠθικός. δευτέρα τετραλογία, καὶ ἑξῆς ἐν τῷ βιβλίῳ λαερτίου διογένους. περὶ βίων φιλοσόφων. τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς ἀριστοφάνης ὁ ποιητής.

NOTÆ.

F Καὶ τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν] Diogenes Laertius in Platonis vita pag. 120. ſcribit, Θράσυλλος δέ φησι καὶ κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐκδοῦναι αὐτὸν τοὺς διαλόγους. &c. Ibi plura. Vide. Quare ſcribendum hîc, κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐξέδωκε Πλάτων τοὺς διαλόγους. Et pro δευτέρα, ſcribe δεύτερος; vt apud Diog. Laert. pag. 121, vnde Suidas. pro τρίτη. τρίτος. Et pro τετάρτη, τέταρτος. In his enim ſubauditur διάλογος.

Τετρεμαίνω. οὕτως ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. αὐτὰς τετρεμαίνω, καὶ πεφόβημαι. ἀντὶ τοῦ τρέ-

Τετρεμαίνω Sic Ariſt. in Nub. *p.* 76. *v.* 16. *Sch. ann.* 8. Adeò ipſas tremẽs-metuo, & formido. τετρεμαίνω dictũ, pro τρέ-

μω, tremo, & tremens-metuo, vel, metuens-tremo. Quod formatum eſt per-deriuationem ἀ τρέμω Conſultò produxit hanc vocem, prodigioſè-loquens, vt vel ipſo verbo rei tremorem, & formidinem indicaret.

μω. ϖδαγωγῶς. ὅπιπεδῶς ἐξέτεινε τὴν λέξιν Τετρεμόμενος. A

Τετράμονος. ὁ τέτταρας μονὰς ἔχων. Quatuor manſiones, ſiue ſtationes habens. N. L. At τετράμηνος. ὁ τέτταρας μῆνας ἔχων. Quatuor-menſes-habens. Quadrimeſtris. Et τετράμηνον. Quadrimeſtre tempus. Ioan. Euangel. cap. 4. v. 35.

Τετράμηνος.

Τετραινθέντα. Particip. aor. 1. paſſ. à τετραίνω. perforo. Perforatum. Vt in quodam epigrammate.

—Pharetram
Sagittarum-receptricem, & iſtam, contra coturnicem, perforatam
Tibiam.—

l. κ̣ τῦνι, quod ad ſequens αὐλὸν eſt referendum.

Τετραινθέντα. τρυπηθέντα. ἰοδόκον.

Καὶ τὸ ἐπ' ὄρτυγι τετραινθέντα B
Αὐλόν.—

Τετραποδηδόν. Ita ſcribendum. Quadrupedum-inſtar. Quadrupedum-more. Sic in Libya Sciapodes incedebant, cùm latipedes eſſent, latosq́, pedes haberent, & alterum pedem attollerent, & reliquum corpus vmbra-protegerent, ad vitationem æſtus in ipſis exiſtentis, i. vt locorum, in quibus degebant, æſtum vitarent. In voce Σκιάποδες quare.

Τετραποδηδόν. οὕτως ἐβάδιζον οἱ ἐν λιβύῃ σκιάποδες. πλατύποδες ὄντες, καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ κατασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.

Τετραποδιστί. Sic enim lego. Quadrupedum-inſtar. Quadrupedum-more. Pedibus, & manibus. Vt, Illi verò, quadrupedum-inſtar quodam modo ſe-mutuò complexi, vim-inferebant, per-vim-ibant. Fortaſſe ſcribendum, vt ſuprà, ἐβάδιζον, incedebant, ibant.

Τετραποδιστί. ποσί, καὶ χερσίν. οἱ δὲ τετραποδιστὶ τρόπον τινὰ προσπλεξάμενοι, ἐβιάζοντο. C

Τετραπτερυλλίδων Cicadarum quatuor-alas-habentium. Sic enim cicadæ vocantur, quòd quatuor alas habeant. Ariſtoph. in Acharn. pag. 29. v. 3. Schol. annot. 1.

Τετραπτερυλλίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά.

Τετραραία. N. L. fortaſſe τὰ τέτταρα ἀραῖς ἔνοχα Quatuor, i. multis, imprecationibus obnoxia Pluribus execrationibus deuota. Apud Sophoclem ἀραῖος ponitur pro eo, qui diris imprecationibus, & execrationibus eſt obnoxius, ac deuotus. vt in Oedipo Tyranno pag. 163. M. & 179. M. & pag. 202. v. vlt. & in Trachiniis pag. 373. F.

Τετραραία.

Τετραρχία. Tetrarchia. Quatuor manipuli. Viri 64. Et eorum Dux vocatur Tetrarcha.

Τετραρχία. οἱ τέσσαρες λόχοι. ἄνδρες ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, τετράρχης.

Τετράρων. Cũ eſſent quatuor Theſſaliæ partes, vnaquæque pars vocabatur τετράς, Tetras, q. d. Quaternio, quẽadmodũ ait Hellanicus in Theſſalicis. Nomen autẽ dicit eſſe ταῖς τετράσι ſic enim Harpocrat. i. illis Tetradibus, q. d. illis Quaternionibus, Theſſaliotidem, Pelaſgiotidem, Phthiotidem, Heſtiotidem. l. ἑστιαῶτιν. Ariſtoteles etiã in communi Theſſalorum Repub. ſub Aleua Pyrrhi F. Theſſaliam in quatuor partes diuiſam-fuiſſe dicit. Demoſthenes igitur fortaſſe quatuor has Theſſaliæ partes dixerit Tetrarchiam.

Τετράρων μερῶν ὄντων τῆς θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέ φησιν εἶναι τοῖς τέτταρσι, θετταλιῶτιν, πελασγιῶτιν, φθιῶτιν, ἑστιαῶτιν. καὶ ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ τῶν θετταλῶν πολιτείᾳ, ἐπὶ ἀλεύα τοῦ πύρρου διῃρῆσθαι φησὶν εἰς δ' μοίρας τὴν θετταλίαν. εἶεν ἂν οὖν λέγων ὁ δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. D

Τετρας. τετράδος. ἡ. Tetras. Tetradis. Quaternio. Et τέτρασι καιροῖς. Quatuor temporibus. τέτρασι, pro τέτταρσι. ſic & apud Ariſtot. & Hermog multis in locis.

Τετράς. τετράδος. καὶ τέτρασι καιροῖς.

E

Τετρασκάλμου. Quatuor-ſcalmos-habentis. Nauis epithetum. Vt, Romani autem decretum ſcripſerunt, vt Cretenſes omnia nauigia, vſque ad illud, quod-quatuor-ſcalmos-habebat, Romam amandarent.

Τετρασκάλμου. οἱ δὲ ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀποπέμψωσιν εἰς ῥώμην.

Τετραστατήρου Quatuor-ſtateres-valentis. Ariſtoph. in Pace. pag. 494. Chr. Poſt hunc Euæon ille ſolertiſſimus Prodiit nudus, vt videbatur pleriſque. Ipſe tamen non dicebat ſe pallium habere. Deinde verò dixit maximè-popularia verba. Videtis quidem me indigentem ſalutis Quatuor-ſtateres-valentis & ipſum: ſed tamen dicam. Si enim præbeant indigentibus fullones Lænas. quum primùm Sol ſe-conuerterit, Pleuritis noſtrûm neminem corripiet vnquam. Quibuſcunque verò lectus non eſt, neque ſtrata, Eant dormituri, poſt quàm-ſe-abluerint, In coriariorum officinas. Si verò quis eorum ipſos excluſerit

Τετραστατήρου. ἀριστοφάνης. εὐαίων ὁ δεξιώτατος γυμνός. κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους. ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ ὡς περίεσσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας ἐπειδὰν ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν ἡμῶν οὐδὲν' ἂν λάβοι ποτέ. ὁ δὲ πένης ἦν ὁ εὐαίων. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τὰς ἀπονενιμμένους τῶν σκυτοδεψῶν. ἢν δὲ ἀπο- F

Ἄκλειν τῇ θύρᾳ χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφείλετε. καὶ τοῖς ἀλφιταμοιβοῖς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν.

ſerit ianuâ *clauſâ*, Hyeme exiſtente, tres ſiſyras, *tria ſaga pellicea, vel, tres veſtes pelliceas* debeto *ei, quem excluſerit.* Bl. Per Dionyſum bona profectò *ſunt hæc, quæ dixit Euaon.* Si verò illa quoque Addidiſſet, nullus refragatus-fuiſſet, Vt farinæ-venditores indigentibus, *pauperibusq́;* tres chœnices *farinæ ad* Cœnam *parandam* præbeant omnibus, aut fleant longum. Euæon *autem eſt viri* nomen proprium. Hic autem pauper erat.

NOTÆ.

Εὐάων.] ὄνομα κύριον. οὗτος δὲ πένης ἦν. Conſule noſtra Græca ſchol. Εὐάων autem, quum eſt adiectiuum, is eſt, qui Gallicè vocatur *Ronge-bon-temps.* Qui de nulla alia re ſolicitus eſt, niſi de voluptate, qua tempus fallat, & iucundè viuat.

B

Τετραφαλαγγαρχία. αἱ δύο φαλαγγίαι ἄνδρες ͵ϛτπδ΄. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία, καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Τετραφαλαγγαρχία. Tetraphalangarchia Du phalangiæ *ſunt* viri 6384. Hæc enim *eſt* perfecta, & commoda phalanx.

Τετραφάληρον. τέσσαρας φάλους ἔχον.

Τετραφάληρον. *Epithetum galeæ.* Quatuor-phaleras-habentem. *Quatuor-clauos eminentes-habentem. Quatuor-ſcutulis-inſignem. Sic Euſtath.* 601. 8. *&* 819. 27.

Τέτραχα. ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ τετραχῶς. ὡς πένταχα κοσμηθέντες.

Τέτραχα. Aduerbium. Quadrifariam. In-quatuor-partes. Pro quatuor-modis. *Hoc autem formatum eſt, vt* πένταχα. In-quinque-partes. Vt, πένταχα κοσμηθέντες. In-quinque partes diſtincti.

C

Τετρήνας. τρυπήσας.

Τετρήνας. Qui-perforauit. *à* τετραίνω. *Vide ſuprà* Τερήνας.

Τετρηχυῖα. τραχυνομένη. καὶ θορυβώδης, ἢ τεταραγμένη. ἀπὸ τοῦ ταράσσω. καὶ τετρήχει. ἐτραχύνετο. τετρίγει. ἔτριζεν. ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλει. καὶ τετριγυῖα, τρίζουσα.

Τετρηχυῖα Exaſperata, & turbulenta, vel perturbata. à ταράσσω. turbo, perturbo. Et τετρήχει. Exaſperabatur. *Exaſperata, vel perturbata erat. Euſtath. conſule.* τετρίγει verò, ſtridebat. *à* τρίζω. *ſtrideo.* Vel, quendam ſonum edebat. Et τετριγυῖα. Stridens.

Τετρώβολον. τουτέστι, πολυτίμητον. εἴπω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον· τουτέστι, τετρωβόλου πωλούμενον.

Τετρώβολον. Quatuor-obolos-valens. Hoc eſt, precioſum. *Imò verò, non precioſum. Vide* Τετράφων ὀβολῶν. Sic autem *etiam hinc formatũ* dicunt τὸ τετρωβολιαῖον. Quadrobolare. Hoc eſt, quod quatuor obolis venditur.

Τετρωμένον. βεβλημένον.

D

Τετρωμένον. Percuſſum. *Perforatum. Vulneratum. à* τιτρώσκω. *fut.* τρώσω. *quod à* τρόω. *quod ita formatum.* τείρω. *fut.* τερῶ *med. perſ.* τέτορα. τορέω. τορῶ. τρῶ. τρόω *perforo, ſaucio, vulnero.*

Τέτρωρον. τέθριππον. ἤγουν τετράϊππον.

Τέτρωρον. Quadrigæ. Hoc eſt, quatuor-equi-iuncti. *Currus, quem quatuor equi iuncti trahunt, quem Euripid. in Hippolyto coronato. v.* 1229. *vocat* τέτρωρον ὄχον.

Τετρυμμένον. καταπεπονημένον.

Τετρυμμένον. *Epigram lib. 5. pag. 421. epigr. 49. legitur* τετριμμένον, *à* τρίβω *Sed* τετρυμμένον, *à* τρύω. *metri cauſa videtur geminatum* μμ *nam alioqui per ſimplex eſt ſcribendum. Et v. 4. legitur* Ἔλκων. *pro* Ἄλκων. *hoc, viri nomen, illud, participium.* Defatigatum. Labore-confectum.

Αὔλακι, καὶ γήρᾳ τετρυμμένον ἐργατίνην βοῦν,

Sulco, & ſenectute defatigatum operarium bouem

E

Ἄλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα
Αἰδεσθεὶς ἔργων.--

Alcon, non ſanguineam duxit ad ſecurim,
Verecundia-motus, operum causâ. propter labores, quos ille bos in agris colendis tolerauerat, & ob operam, quam ſuo domino nauauerat.

Τετρυπημένοι. ψῆφοι εἰσὶ χαλκαῖ. αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι, πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους. τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις. ἵνα μήτε πλήρεις, μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσι.

F

Τετρυπημένοι. Perforati. Calculi ſunt ærei, paruum-foramen habentes in medio, quorum dimidia quidem pars eſt perforata, dimidia verò pars eſt plena, *ac integra.* Quibus verò calculorum diſtribuẽdorum munus obuenit, poſtquàm *ab vtraque parte iam* verba facta-ſunt, vnicuique iudicum tradunt binos calculos, perforatum, ac plenum, *i. integrum,* aduerſariis viſu manifeſtos, *i. quos rei manifeſtè vident,* ne Iudices vel *omnino* plenos, *ac integros calculos,* vel omnino perforatos accipiant. *Harpocration.*

Τετρύσθαι. καταπεπονῆσθαι. Ἀππιανός. ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ Ῥωμαῖοι λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρύσθαι. καὶ

Τετρύσθαι. Attritum-eſſe. Defatigatum-eſſe. Laboribus-cõfectum-eſſe. Appianus. Philippus autẽ adnauigãtes, *vel, homines infeſta claſſe veniẽtes* interficiebat, ne Romani dicerẽt Macedonũ vires eſſe-attritas. Et

τέτρυσαι. Attritus-es. Defatigatus-es. Labore confectus-es. *Epigr. lib. 6. pag. 442. epig. 149. de beſtia dicitur,* Iam enim æsque *tuum* ſenex *eſt,* ipſaque labore-confecta-es, *vel, attrita-es.*

τέτρυσαι. καταπεπόνησαι. ἤδη γὰρ χαλκοῦ φέρων αὐτῇ τέτρυσαι. A

Τεύχοντο. Parabant. Apparabant.

Τεύχοντο. παρεσκευάζοντο.

Τετύχθαι. Paratum-eſſe. Confectum-eſſe.

Τετύχθαι. κατεσκευάσθαι.

Τετύφωμαι. Elatus-ſum. Et τετυφωμένος. Elatus, & arrogans. Et τετυφῶσθαι. Inſanire. Furere.

Τετύφωμαι. ἐπήρθην. καὶ τετυφωμένος, ὁ ἐπηρμένος, καὶ ἀλαζών. καὶ τετυφῶσθαι. μεμηνέναι.

Τετύφωμαι. Pro, Tonitrui ſtrepitu-ſum-verberatus. Attonitus-ſum. Extra mentem ſum. *Ex poteſtate mentis exceſſi. De ſano mentis ſtatu ſum deturbatus.* Hoc enim *ſumptum* à tonitruo, *cuius immanis ſtrepitus homines attonitos, ſtupidos, & quaſi mente captos reddit.* Vel à fulminibus, quæ in Typhonem deferuntur. Vel à vẽtis, qui vocantur Typhonici, qui profectò & ipſi impetuoſè delati, *& in terram erumpentes, homines* de ſanæ mentis ſtatu deturbant. Etenim Alcæus dicit. Omnino verò Typhon *i. impetuoſus, ac procelloſus ventus* ademit ipſi mentem.

Τετύφωμαι. ἀπὸ τοῦ ἐμβεβρόντημαι. ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς. ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν. ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων. ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι. πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἑλίζεται φρένας. B

Τευθλώ. Explorator.

Τευθλώ. ὁ κατάσκοπος.

Τευθίδες. Sepiæ. *Teuthides de ſepiarum genere ſunt. Quidam* τευθίδα *vertunt, loliginem.* Teuthis etiam *eſt* piſciculus vilis. Et Ariſtophanes de Antimacho dicit *in Acharn. pag. 305. v. 22. & deinceps.* Antimachum illum Pſacadis *filium*, Illum ſcriptorem, illum carminum poetam, Vt quidẽ vno verbo dicam, malè Perdat Iupiter, Qui me miſerum, Lenæa ſuppeditans, dimiſit incœnatum. Quem adhuc vtinam videam loliginis Indigentem, hæc verò aſſata, Stridens, mari-vicina, ad mẽſam poſita In-terram-cadat. deinde verò, quum-erit ille paratus ad eam capiendam, canis *ea* Correptâ fugiat, *abreptamq́; deuoret.* Hoc quidem ipſi malum vnum *imprecor.*

Τευθίδες. σηπίαι. καὶ τευθὶς ἰχθύδιον εὐτελές. καί φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Ἀντιμάχου. Ἀντίμαχον τὸν ψεκάδος. ὡς μὲν ἁπλῶς λόγῳ, κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν. ὃν ἔτ' ἴδοιμι τευθίδος δεόμενον. ἡ δ' ὠπτημένη σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλοι. κᾆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτὴν κύων ἁρπάσας φάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν. C

Τευθρανία. Teuthrania. Nomen loci.

Τευθρανία. ὄνομα τόπου.

Τεῦκρος. Teucer. Cyzicenus, qui ſcripſit de auriſera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum lib. 5. De Tyro, 5. Arabicarum, 5. Iudaicam hiſtoriam libris 6. Adoleſcentum Cyzicenorum exercitationem, tribus, & reliqua.

Τεῦκρος. ὁ κυζικηνός. ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς. περὶ τοῦ Βυζαντίου. μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε΄. περὶ Τύρου ε΄. ἀραβικῶν ε΄. ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ς΄. ἐφήβων τῶν ἐν κυζίκῳ ἄσκησιν γ΄. καὶ λοιπά. D

Τευκτῆρι. Factori. Confectori. Fabricatori.

Τευκτῆρι. ποιητῇ. κατασκευαστῇ.

Τευκτόν. Factum. Manu-factum. Confectum.

Τευκτόν. χειροποίητον.

Τελμισία. De Telmiſia vulpe, rerum Thebanarum ſcriptores prolixè ſcripſerunt, vt Ariſtodemus. Hanc enim feram à Diis immiſſam Thebanis *ferunt*, quòd Cadmi poſteros à regno excluderent. Cephalum autem Deionis F. Athenienſem, aiunt fuiſſe, qui canem habebat, quem nulla fera effugiebat, quem Thebani luſtrarant, cùm ſuam vxorem Procnen imprudens interfeciſſet. Hic vnà cum cane vulpem illam perſecutus-eſt. Cùm autem ad Telmiſſum comprehenderetur, *dicunt* canem, & vulpem factos-eſſe lapides. Hanc autem fabulam ex Epico circulo ſumpſerunt. *l.* τελμησσία.

Τελμισία. περὶ τῆς τελμισίας ἀλώπεκος οἱ τὰ θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανῶς ἱστορήκασι. καθάπερ Ἀριστόδημος. ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν θεῶν τὸ θηρίον τοῖς καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ κάδμου γεγονότας. κέφαλον δέ φασι τὸν δηϊόνος ἀθηναῖον ὄντα, καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφυγε τῶν θηρίων, ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός. καταλαμβανομένης δὲ περὶ τὸν τελμισσόν, λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα, καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου. E

Τεύξομαι. Genitiuo. Conſequar, aſſequar, adipiſcar. Compos-fiam.

Τεύξομαι. γενικῇ.

Τευτάζειν. Negociari. vel inſidiari, *moliri, machinari*, vel militare, & multum *tempus* in eodem *loco*, *vel opere* terere. *Multum, & diu in eadem re immorari.* Lycophron ita, & Didymus, qui addit, interdum etiam ſignificare, curare, *ſolicitum eſſe.* Heracleon verò Lycophronem reprehendens, dicit τὸ τευτάζειν eſſe accuratè aliquid facere. Et Artemidorus *dicit idem eſſe, ac* φροντίζειν, i. curare. Phry-

Τευτάζειν. πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω, καὶ Δίδυμος. προστιθεὶς ἔστιν ὅτε σημαίνειν καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. Φρύ- F

hicus

A νιζος μύσαις. μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τεταχθαι. πλάτων ξαίτιος. ἦν δὲ θόρυβος τεχαζόντων. αὐτὶ τοῦ πραγματευομένων, ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν τιμαίῳ περὶ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας, ἢ φιλονεικίας τετακότι. εἶεν διατετριφότι. γράφεται καὶ τετακότι. τηλεκλείδης. πάντες δὲ τεταζουσιν οἱ διάκονοι. αὐτὶ τοῦ πραγματεύονται. σκευοφοροῦνται. φερεκράτης.

nicus Myſtis. Flagellum autem in manibus tenens curare Plato Xantis. Erat autem tumultus τεταζόντων. pro, negociantium, aut ibi degentium, *vel, commorantium & ſtrepitum edentiu*. Et in Timæo Hominí igitur in cupiditates, aut contẽtiones inteto. Scribitur & τετακότι, ſtudenti, curãti. Quaſi diceres ei, qui *circa cupiditates*, *& contentiones* tẽpus-terit, *Qui cupiditatibus, & contentionibus ſedulam dat operam, & in his verſatur, immoratur, occupatur.* Teleclides. Omnes autem negociantur miniſtri. pro, mercaturam exercent, ſarcinas-ferunt. *Sumitur & pro Iubere* Pherecrates.

B Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ, καὶ τεταζει τούτῳ δεῖπνον Παραθεῖναι.--

Ille verò puerum vocat, & iubet huic cœnam Apponere.--

σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν. καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, καὶ φλυαρῶν. τουτέστι, τὸ αὐτὸ λέγων.

Significat & ſtudere. & quieſcere Et τευτάζων, *idem ac* ταυτάζων, idem ſemper dicens, & garriens, *ac nugans*, hoc eſt idem dicens, *& crebrò repetens*.

Τεύχεα. καὶ τεύχη ὅπλα σκεύη, εὑρίσκουσι δὲ ἀμφορέας, καὶ ἄλλα τεύχεα κεραμεία κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων.

Τεύχεα. Et *per contractionem* τεύχη. Arma. Inſtrumẽta. Vaſa. Vt, Inueniunt autem amphoras, & alia figlina vaſa carnium ſalitarum plena.

Τεύχοντες. κατασκευάζοντες.

Τεύχοντες. Facientes. Fabricantes. Conficientes.

Τεῦχος ἀγγεῖον.

Τεῦχος. Vas. Vaſis. *Item liber. libri. Vide* Βιβλίον, *&* Γραφεύς.

Τεύχω. τὸ κατασκευάζω. γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ,

C ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα τετεύχαται βένθεσι λίμνης.

Τεύχω. Conficio. Genitiuo *gaudet*, *quum verba ſiunt de materia*, *ex qua aliquid eſt confectum*. Accuſatiuo verò, vt, Hic vero tibi inclytas ædes fabricauit *in* profunditatibus paludis. *i. maris, in imo mari. Sed N L. ſi legas*

τετεύχατο βένθεσι λίμνης, *bonum eſt hemiſtichium: at alterum præcedens, vitioſum.*

Τέφρα. ἡ κόνις, καὶ εἶδος τέττιγος. καὶ γὰρ καὶ τέφρα, καὶ μέμβραξ. καὶ ἄλλας δακέτλας. καὶ κέρκωψ ἕτερος. καὶ ἠχέταν τινὰ λέγουσι, καὶ ἀκανθίαν ἕτερον, ἀκοῇ παρεδεξάμην, ταῦτα ἀκούσας. ὅτῳ δὲ καὶ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. ἠχέτας, καὶ ἀκάνθιας, οὐκ εἴδη τεττίγων, ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. καὶ ἠχέτα τέττιξ ἡσίοδος.

D

Τέφρα. Cinis Puluis. Et cicadæ genus. *quod vocatur* Tephra Etenim & Tephra, & Membrax. & aliás etiam Achetas, *i. alias* δ' ἀχέτας, & Cercops alia *putatur cicada* N.L. Et Achetam, quandam *cicadam eſſe* tradũt, *q.d canoram* & Acanthiam, aliam, *i in ſpinis degentem. & canentem* Auribus *meis hæc* accepi *de varijs cicadarum generibus*, & hæc audiui. Cui verò velantè dictis plura ad notitiam peruenerũt, *i. qui verò plura nouit, quàm quæ iam à me dicta ſunt. hæc* ille dicat. ἠχέτας, & ἀκανθίας, achetas, & acanthias, non *ſunt* cicadarum genera: ſed epitheta cicadæ Nam ἠχέτας *quidem, & Doricè* ἀχέτας, *achetas, canora, dicta eſt* ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν, *i. reſonare, canoram eſſe.* ἀκανθίας *verò, dicta* ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. Quòd in ſpinis reſonet, & canat. Et ἠχέτα τέττιξ, Heſiodus *dixit, i canora cicada. Sic & Ariſtoph. in Pace. pag. 473. v. 10. Schol. annot 5 vbi Heſiodi verſus integer aſſertur.*

Τεφρώσας. ἐμπρήσας. ἀποδῶσας. καὶ παροιμία. μὴ τὴν τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Τεφρώσας. Qui-incendit Qui in-cineres-redegit. Et prouerbium *de quo Eraſm. Ad Chil 3 Cen 3 col* 690. *ad.* 72 *Vide* Ne cinerem fugiens, in carbonariam cadas *i in prunas incidas.*

Τεχνάζειν. τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι.

Τεχνάζειν. Aliquid doloſè peragere. *Ariſtoph. in Theſmophor pag* 514. *v.* 19. *&* 20.

E Τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.

Mne. *Res* eſt *feſtiua, & valde conueniens tuo ingenio.*

Τοῦ γὰρ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Eur. *Etenim calliditatis* cauſa, & propter doloſè agendi peritiam profectò *noſtra* eſt *placenta.*

εἶδος δὲ πλακοῦντος, ὁ πυραμοῦς. ἆθλον δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον. καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωΐας, ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορικῶς οὖν αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος αὐτοῦ πανουργίᾳ πάντα.

Pyramus enim *eſt* placentæ genus. Hæc autem præmium proponebatur illis, qui-per-totam-noctem-vigilaſſent *in conuiuiis & compotationibus. Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 204. *v.* 15. *Schol annot.* 9 *vbi plura.* Qui autem ad auroram vſque vigilaſſet, vt victor ipſam *placentam, quæ pyramus vocabatur, pro præmio* accipiebat. Per-

F tranſlationem igitur vſus-eſt hoc *huius placentæ vocabulo*, quòd ipſe omnes calliditate ſuperaret.

Τεχνάσμασι. δόλοις. πανουργίαις.

Τεχνάσμασι. Technis Dolis. Calliditatibus. Commentis. Vaframentis *Ariſt in Theſmoph. pag.* 516. *v.* 35. 36.

Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
Φέρειν δίκαιον. ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

Calamitates enim non calliditatibus
Ferre conuenit, & *æquum* eſt: *ſed cladibus*, quas patiaris, & ſentias

Mn. Atqui profectò tu, ô cinæde, lato-podice-præditus es

Καὶ μὴν σύ γ' ὦ χαλεπὶ γῶν εὐρύπρωκτος εἶ, A

Non ipſis verbis: ſed ipſis peſſionibus, vt ita loqui liceat: i. ſed ipſis factis, quia muliebria fœdè pateris.

Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

NOTÆ.

Τεχνάσμασι.] Apud Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 516. v. 35. Legitur στενάσμασι, i. gemitibus, & lamentationibus. à verbo στενάζω. fut. στενάσω. gemo, lamentor. At Eccleſiaz. pag. 493. v. 32. dicit Ariſtoph.

Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων.

Quod à στένζω. στενάξω. Quamobrem & στενάγμασι dici poteſt.

Τέχνη. Techna. Fraus. Dolus. Vnde etiam ἀτέχνως, pro, verè, ſincerè, & ſine dolo.

Τέχνη. ὁ δόλος. ὅθεν καὶ ἀτέχνως, αἰτὶ τοῦ ἀληθῶς, καὶ ἄνευ δόλου.

Τεχνηθέντος. Fabricati. Facti. Conditi.

Τεχνηθέντος. δημιουργηθέντος. B

Τέχνην πεποίηται. Artem fecit. Pro, ad opus, & artem res ipſi proceſſit.

Τέχνην πεποίηται. αἰτὶ τοῦ εἰς ἔργον, καὶ τέχνην αὐτῷ προκεχώρηκε.

Τεχνητὸν γύναιον. Fabricata muliercula. Pro, ignobilis.

Τεχνητὸν γύναιον, δυσγενές.

Τεχνιτεία. Artificioſa-ratio. Artificium.

Τεχνιτεία.

Τεχνίτης. ὁ. Artifex. Peritus. Ingenioſus. τεχνῖτις verò, genere-fœmineo, per ι ſcribitur in vltima ſyllaba. Et pluralis, αἱ τεχνίτιδες. Artifices. Peritæ. Ingenioſæ.

Τεχνίτης. ὁ ἐπιστήμων. τεχνῖτις δὲ θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ πληθυντικὸν, αἱ τεχνίτιδες.

Τεχνολογῶ. Artificioſè-loquor. Artificioſè-diſſero. Vel, de arte-loquor.

Τεχνολογῶ. C

Τεχνύδριον. Ars-parua. Tenuis-ars. τεχνύδρια dicitur diminutiuè, artes-paruæ, tenues-artes, vt λογύδρια, paruæ-orationes. Oratiunculæ.

Τεχνύδριον. τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς. ὥσπερ λογύδρια.

T cum EI. & H.

ΤΟΥ Τ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ. ΚΑΙ ΤΟΥ Η.

Τεικτούς. Bonos. *Humanos. lego τεγκτούς. q d. Rigatos, vel rigabiles. Qui calamitatibus alienis facilè mouentur, & flectuntur, adeò vt lachrymis rigentur. Quod bonorum virorum eſt indicium. τέγκτος) (ἄτεγκτος. ὁ μὴ τέγγεσθαι δυνάμενος. Qui rigari, moueri, flectiq; nequit aliorum calamitatibus. Durus, Inhumanus.*

Τεικτούς. χρηστούς.

Τεῖνον. Tendens. Extendens. Producens. Deducẽs. Et τεινῳδῶ. ὦ. verbum, dictum ἀπὸ τ. τ. τ. ῶ. i. Extendere cantilenam. Deducere, vel producere carmen. D

Τεῖνον. καὶ τεινῳδέω, τεινῳδῶ, ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδήν.

Τείρεα. Sidera. Aſtra.

Τείρεα. τὰ ἄστρα.

Τειρεσίας. Tireſias. Nomen proprium viri, qui fuit vates.

Τειρεσίας. ὄνομα κύριον. ὁ μάντις.

Τείρει. Fatigat. Vexat. Infeſtat. Domat. *epigr. lib. 3. pag. 219. epigr. 167.*

Τείρει. καταπονεῖ.

Millies tuâ-causâ, Ptolemae, pater, millies etiam mater.

Μυριάκι Πτολεμαῖε πατὴρ, ἐπὶ μυρία τεῖνει

Vexata floridos fœdauit cincinnos.

Μήτηρ τειρομένη θαλερὰς ᾔσχυνε κόμας. E

Τειρεύς. Tireus. Nomen proprium.

Τειρεύς. ὄνομα κύριον.

Τείρωνος. Tirônus, Nomen proprium. *Fortaſſe genitiuus eſt à recto Τείρων. ὁ. Tiro. Tirônis.*

Τείρωνος. ὄνομα κύριον.

Τειχεσιπλήτης Qui-muris-propinquat, *vt loquitur Virg. Æn. lib. 11. pag. 406. v. 19. Qui ad muros accedit, vt eos oppugnet, ac expugnet. Murorum obſeſſor, ac oppugnator, & quaſſator. q. d. τειχεσιπλήκτης. Homer. Iliad. ε. pag. 185. verſ. 34.*

Τειχεσιπλήτης.

Τειχήρεις. Muro-munitos. *Intra-murum-concluſos. Accuſatiuus pluralis, à recto ſingul. τειχήρης. Qui-eſt-intra-muros. Vt, τειχήρης ὢν. &c.* Cùm igitur intra muros fuiſſet, obſidentes propulſabat ab ipſo *murorum* ambitu. τειχήρης enim dictum, pro, εἴσω τειχῶν.

Τειχήρεις. τοὺς τετειχισμένους. τειχήρης ὢν γενόμενος, τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἠμύνετο. αἰτὶ τοῦ εἴσω τειχῶν. F

Τειχίζω. Datiuo. Muris-cingo. Muris-munio. Munio.

Τειχίζω. δοτικῇ.

Τειχιόεις. *Sic enim ſcribendum.* Muris-cinctus. *Munitus. Hom. Iliad. β pag. 83 v. 27. Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν. Tirynthaq; muris-cinctam. vel, muris-munitam.*

Τειχιόεις. ὁ τετειχισμένος.

A Τεῖχος μακρόν. ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος, ἀπὸ ξ΄ μιλίων τῆς πόλεως. διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης, εἰς μεσημβρίαν. μῆκος μὲν μιλίων ν. εὖρος δὲ, ποδῶν η.

Τεῖχ. μακρ. Vide Μακρὸν τεῖχος. Anaſtaſius Imperator longos muros condidit, 60. milliaribus ab vrbe, *eos extendens* à mari, quod eſt Septentrionem verſus ad meridiem, longitudine quidem 50. milliarium, latitudine verò, pedum 8.

Τείχει καθήμενος, εὐτυχεῖς πάλιν δόκει.

Τείχει. *Senarius explicationem ſomnij continens.* Muro inſidens, fortunatum *te* fore puta.

Τειχῶν, καὶ πόλεως διαφορὰν ἐποιήσατο Θουκυδίδης. ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκείων λαμβάνειν.

Τειχῶν. Murorum, & vrbis diſcrimen ſtatuit Thucydides. Videtur autem vrbis appellationem de ædificiis *vt* magis-propriam ſumere, *i. accipere potiùs pro ipſis ædificijs, quàm pro ipſo ciuium numero, vel pro ciuium*

B *multitudine vnum in locum congregata, & ijſdem legibus vtente l.* οἰκιῶν.

- Τῆ. ταύτῃ. ἢ δέξαι. λαβέ. ὅμηρος. κύκλωψ τῆ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα. καὶ πάλιν. τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα. ἐχρήσατο δὲ καὶ πληθυντικῶς ὁ σώφρων εἰπών. τῆτε. κορῶναι εἰσίν. ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα. τῆ παῖ ἕπου. καὶ ἴσον ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. ὅμηρος. τῆ ἴμεν, ἧχι δὲ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύεις.

Τῆ. *Poet. pro comm.* ταύτῃ. *Sed tunc habet ι ſub η ſcriptum. Eſt enim articuli datiuus.* Vel accipe, ſume. *Sed tunc ſine ι ſcribendum. Eſt enim imperatiuus à* τάω. τῶ *deriuatus. accipio, ſumoque porrecta manu.* τάε. ταῖ. τᾶ *per contract Atticam Doricè verſo α in η* τῆ. *Tene, accipe, ſume. Hinc Itali, & Galli vocem Græcam ſeruantes, eodem modo, ſenſuque, quum homines parum honoratos alloquūtur, dicunt,* Té. Homerus. Cyclops accipe, bibe vinum, quando comediſti humanas carnes. Et rurſus. Accipe nunc iſtud lorum. Sophron autem etiam pluraliter vſus eſt *hoc verbo*, quum dixit, Τῆτε, ταὶ κορῶναι εἰσίν. Accipite hæ cornices ſunt. Eſt etiam aduerbium locale, *i. loci Ariſtoph. in Acharn. pag.* 270. *v.* 1. Τῇδε παῖ ἕπου. Huc quilibet ſequere. Et idem valet, ac ἐνταῦθα, hîc, *vel huc, vt pro* ἀυτῷ *ſumatur. Item pro hac, vel illac.* Homerus *Iliados O. pag.* 535 *v.* 18.

C Illac ire, quâ iam tu nigrarum-nubium-autor *Iupiter* ducis.

Τήβεννα. πόλις. καὶ τήβεννος, στολὴ ῥωμαϊκή. ταραντινοὶ δὲ πεσκηνίου τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρώπων ἐμόλυναν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τηβέννου ἀρκάδος. ὃς πρῶτος ταύτην τὴν χλαμύδα περιεβάλλετο, εἰσπλεύσας κατὰ τὸν ἰόνιον κόλπον, καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων. ἀφ᾽ οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι, τὸν αὐτὸν ἐνεσκεύαζοντο τρόπον. καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τηβέννειον, ἐπώνυμον τοῦ εὑρόντος. ὕστερον δὲ παραφθαρέντος τοῦ ὀνόματος, τήβεννος ἐκλήθη.

D

Τήβεννα Tebenna. Vrbs. Et τήβεννος. Tebennus. Toga Romana. Tarentini autem Poſtumij togam ſtercoribus humanis fœdarunt. *Tebennus* autem nomen accepit à Tebenno Arcade, qui primus iſtam chlamydem induit, cùm in Ionium ſinum nauigaſſet, & ab illius loci incolis ſuſceptus-fuiſſet. A quo edocti indigenæ, ſe eodem modo veſtiuerunt. Et illam veſtem vocarunt Tebenniam, cognominem inuentori, *i. ab inuentoris nomine ſic dictam.* Poſtea verò, nomine leuiter-corrupto, Tebennus eſt-vocata.

Τήγανον. καὶ τηγανίζω.

Τήγανον. Sartago. Patella *quaſi* τήκανον. *à cibis liquefaciendis, qui in ea friguntur, & coquuntur. Ionicè verò* τάγανον, *pro comm.* τήγανον. Et τηγανίζω. In ſartagine, ſiue patella, frigo, torreo, coquo.

Τῇδε. ἐνταῦθα. ἢ ὧδε. ἢ ἐνθάδε.

Τῇδε. Hîc. Vel, hûc. Vel, hoc-in-loco. *Vel, hâc.*

Τῇδ᾽ ἐστὶ, ἐνταῦθά ἐστιν.

Τῇδ᾽ ἐστί. Hîc eſt.

Τηθαλλαδοὺς. γυναικοτρόφους, ὑπὸ τήθη τεθραμμένους.

Τηθαλλαδούς. A-mulieribus-nutritos. Sub nutrice nutritos. *A nutrice nutritos. Vide Euſtath. in* τήθη.

Τήθεα. ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. καί τοι τῆς τούτων ἐδωδῆς, οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἡδὺ, καὶ ὠφέλιμον.

E

Τήθεα. Oſtrea. Sciendum *eſt*, veteres etiam his *oſtreis* vſos-eſſe, quamuis horum eſus parum habeat, & ſuauitatis, & vtilitatis.

Τηθίας. τὰς μαμμοθρέπτους.

Τηθίας. Ab-auia-nutritas. *Vel, à-nutrice-nutritas Apud Ariſtoph. in Acharn pag.* 263. *v.* 6. τήθην ἐμήν. *Schol annot.* 3. τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας, καὶ τηθιλαδὰς, τὰς μαμμοθρέπτους.

Τήθη. μάμμη. ἡ πατρὸς, ἢ μητρὸς μήτηρ. ἡ κλητικὴ ὦ τήθα. τηθὶς δὲ, θεία. ἀριστοφάνης.

Τήθη. Auia. Patris, vel matris mater. Vocatiuus, ὦ τήθα. τηθὶς vel ὁ, θεία. amita. *Italicè, corrupta voce apud quoſdam dicitur* zia *Et* θεῖος, *patruus,* Zio. Ariſtoph. *in Lyſiſtrata. pag.* 553. *v.* 39. *&* 40.

Ἀλλ᾽ ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων, καὶ μητριδίων ἀκαλήφων

At ô auiarum generoſiſſima, & matercularum acalepharum progenies,

Χωρεῖτ᾽ ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ᾽ ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

F

Venite cum *ira* contra viros, *neque* miſericordia motæ, lachrymis *rigemini*, nullo modo flectamini verbis virorum. *adhuc enim nunc ſecundum-curſum curritis.*

τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας. καὶ τηθίδας, τὰς

l. ἀνδρειοτάτων, *&* ἀκαληφῶν. *Vide Athenæum. lib.* 3. *pag.* 45. *lin.* 40. *Et Euſtath. in Odyſſ pag.* 1485. ἀκαλήφη *verò, ſignificat & vrticã herbã, quæ* κνίδη, *à pungẽdo dicta, & vrticã, piſcẽ marinũ, & auẽ marinã.* Τήθας vocabant auias, & τηθίδας,

amitas, i. patris, vel matris ſorores. Τήθας etiam vocabant ipſas nutrices. Sunt autem & oſtrea marina *quæ* τήθεα *vocantur*. Hom. Iliad. Π. pag 617 v 12. Multos ſatiaret vir iſte oſtrea quærens. Acalephas verò dicũt, alij quidem, marinas. Attici verò *ſic vocant* & ipſas κνίδας, *i. vrticas, herbam pungentem eos, qui tangunt ipſam.* Et κνίδη quidem *dicitur*, quandiu tenera eſt, quum verò *iam* habet matres, hoc eſt, ipſas ſeminis ſphæras, ἀκαλήφη dicitur. ἀκαλήφας igitur vocarunt, ipſas anus, *&* *vetulas rugoſas, & vrticarum inſtar pungentes, eos, qui tangũnt ipſas. Ideo verò ſic eas vocarunt* quia duræ erãt, & generoſæ *mulieres, quas Chorus alloquebatur.* Etenim hæc *vrtica* plantula *tangentes* mordet, *pungit*. Quoniam igitur *chorus in Lyſiſtrata* dixit τηθῶν, *idcirco* dixit μητριδίων. Hoc eſt, illarum, quæ habent ſemen herbæ acalephę, *i. vrticæ.* Hę verò mordent, *ac pungunt.* Tales autem *ſunt* & anus, *i. vetulę, longæuæq́; mulieres.* Μητρίδας verò vocauit, *vel potiùs* μητρίδια, *materculas, paruas matres*, eas, quę ſemen habebant.

θείας. τὰς πατρὸς, ἢ μητρὸς ἀδελφάς. τήθας δὲ, καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. ὅμηρος. πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν. ἀκαλήφας δὲ λέγουσιν οἱ μὲν τὰς θαλασσίας. λέγουσι δὲ, καὶ τὰς κνίδας ἀττικοί. καὶ κνίδη μὲν, ἐς ὅσον ἂν ἁπαλὴ ᾖ. ἐπὰν δὲ ἔχῃ τὰς μητέρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. ἀκαλήφας οὖν, τὰς γραίας ἐκάλεσαν. ἐπειδὴ στερραὶ ἦσαν, καὶ γηραιαί. καὶ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων. τουτέστι, τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης. δάκνουσι δὲ αὗται. τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γραῖαι. μητρίδας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα. A B

Τηθίς. Amita Patris, vel matris ſoror.

Τηθίς. θεία. πατρὸς, ἢ μητρὸς ἀδελφή.

Τηθύς. Tethys. Mare *In epigr. vbi fortaſſe legendum* ἄχρηστα, *pro* ἀχρήστως, *inutiliter, ſine fructu, fruſtrà. vel* ἄφρηστα *dictum Ionicè, pro comm. poet.* ἄφραστα *hoc pro* ἀφράστως, *inconſideratè. Vel præter ſpem.*

Τηθύς. ἡ θάλασσα.

Neque tu ſaltem inconſideratè Nereides, vt antè tollens

Humeris, traÿcies maris in fines.

Οὐδὲ σύ γ' ἄφρηστα νηρηΐδας, ὡς πρὶν ἀείρων

Νώτοις πορθμεύσεις τηθύος εἰς πέρατα. C

Τηθύς. Thetys. Terra quòd altrix, & nutrix ſit *animalium*. Hom. Iliad. Ξ pag 519. v. 18. Oceanúmq; Deorum parentem, & matrem Thetyn. Hoc eſt, humidam, & ſiccam naturam.

Τηθύς. ἡ γῆ, παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι, καὶ τροφός. ὅμηρος. ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα τηθύν. τουτέστιν, ὑγρὰν οὐσίαν, καὶ ξηράν.

Τηκεδόνι. Phtiſi. Tabe. Maciè. Vt, Et longo morbo laborat. Et tabes eum excepit, & quæuis confidenter vociferans, & dicens, & quæcunque ſunt *hominum* maximè-impiorum, tragicis-clamoribus-euomens, & imprecans, infamem, & execrandam animam erupiſſe, *& ex corpore per vim emiſiſſe fertur.*

Τηκεδόνι. φθίσει. καὶ νοσεῖ νόσῳ μακρᾷ. καὶ τηκεδὼν αὐτὸν διεδέξατο. καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν, καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων, ἐκτραγῳδῶν, καὶ δυσχόλμος, τὴν ἐπίρρητόν τε, καὶ κατάρατον ψυχὴν ἀπορρῆξαι.

Τήκω. Accuſatiuo. Liquefacio, macero, mollio, tabefacio, attenuo, liquo, conſumo, in tabem reſoluo. Et τῆξαι. paulatim conſumere.

Τήκω αἰτιατικῇ. καὶ τῆξαι. τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω. D

Τηκτά. q. d. Liquabilia. Quæ liquari, vel liqueſcere poſſunt, vt cera, & pix. Vt, Quæcunque liquari, fundíque poterant, in hoſtes cum igne de ſuperioribus-locis coniiciebantur. Et cùm alia, tum etiam terram ſideritin, *vnde ferrum eruitur*, quam igne multo *cãdentem, &* perlucidam fecerant, in murum ſubeuntes *hoſtes* effundere ſtatuerant. *l.* ἐκχεῖν ἔμελλεν.

Τηκτά. οἷον κηρὸς, καὶ πίττα. τηκτά τε ὅσα, καὶ χυτὰ, ἐς πολεμίους σὺν πυρὶ ἐξ ὑπερδεξίων ἐβάλλετο. τά τε ἄλλα, καὶ τὴν σιδηρῖτιν γῆν, ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῆ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ὑπιόντων τὸ τεῖχος ἐκχεῖν ἔμελλον.

Τηλαυγές. Valde-lucidum Eminus-ſplendens. Procul-lucens. *Soph. in Trachinÿs pag. 349. M. Ariſtoph. Auibus pag. 431 v. 10.*

Τηλαυγές. λίαν λαμπρόν. πόρρωθεν φαῖνον.

Τηλαύγης. Telauges. Declinatur *in genitiuo* τηλαύγεος, *& per contractionem* τηλαύγους. Samius, Pythagoræ præſtantiſſimi *viri* filius, & diſcipulus, Philoſophus, magiſter Empedoclis. Scripſit de Quaternione libros quatuor.

Τηλαύγης. κλίνεται εἰς ους. σάμιος. πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς, καὶ μαθητής. φιλόσοφος. διδάσκαλος ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς τετρακτύος βιβλία δ'. E

Τηλαύγημα. Candor-eminus-apparens. Lepræ principium in corporis ſuperficie *apparens.*

Τηλαύγημα. ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ.

Τῆλε. & τηλοῦ Procul. Longè.

Τῆλε. καὶ τηλοῦ, πόρρω.

Τηλεβίας. Telebias. Gentile *nomen. Eſt* & nomen fluuij.

Τηλεβίας. ἐθνικόν. καὶ ὄνομα ποταμοῦ.

Τηλέγονος. Telegonus. Nomen proprium *viri*, qui primus artem augurandi inuenit, cuiuſmodi eſt, ſi in tecto muſtela, vel ſerpens apparuit, hoc, vel illud ſignificat.

Τηλέγονος. ὄνομα κύριον. ὃς πρῶτος ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικήν. οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, τόδε τι σημαίνει. F

Τηλεδαπός. In-remoto-ſolo-degens. Longè-diſtans. *Peregrinus, qui procul à noſtra regione degit. Homerus Odyſ. ι. pag. 78. v. 8. & Ω. pag. 712. v. 9.*

Τηλεδαπός. μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεθάοντα. πάνυ λάμποντα.

Τηλεθάοντα. Valde ſplendentia. *Valde-vireſcentia. Florentia. Florida.*

Τηλεκλείδης. ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν ἀμφικτύονες. καὶ πρυτάνεις. καὶ ... ὡς ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

Τηλεκλείδης. Teleclides. Athenienſis Comicus. Ex ipſius fabulis ſunt Amphictyones, & Prytanes, & Robuſti, vt Athenæus dicit in Dipnoſophiſtis.

Τηλεκλυτοί. ἄγαν ἔνδοξοι.

Τηλεκλυτοί. Valde-illuſtres.

Τηλέπορον. ἀριστοφάνης τηλέπορόν τι βόαμα. οἷον ὀρθόν τι, καὶ ὑψηλόν. ἔστι δὲ ἀρχὴ ἄσματος. ὥσπερ καὶ τὸ παλλάδα περσέπολιν ἀθηνᾶν.

Τηλέπορον. Procul-vadens. Ariſtoph. *in Nubibus pag.* 108. v 6. *Schol. annot.* 5. *vbi longè plura, & meliùs, quàm hic* τηλέπορόν τι βόαμα. longè-vadenrem aliquam vociferationem. Idem eſt, ac ſi diceres ὀρθόν τι, καὶ ὑψηλόν. *Sic e-*

B *nim videtur ad νόμον ὄρθιον alludi.* clara, altáque voce prolatam. Eſt autem carminis principium, vt & illud, Palladem vrbium-vaſtatricem Mineruam. *Vnicum, & idem eſt carmen, quod duo cantilenarum genera continet. Sic enim apud Ariſtoph in loco ſuprà notato.* Ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν. ἢ τηλέπορόν τι βόαμα. *Vide Schol.*

Τηλεσκόπῳ ὄμματι. τῷ πάντα ἐφορῶντι.

Τηλεσκόπῳ ὄμματι. Longè-ſpectante oculo. Omnia inſpiciente. *Ariſtoph. in Nubibus pag.* 76 v. 9.

Τηλεφάνης. αὐλητής. τηλεφανὴς δὲ, μακρόθεν φαινόμενος.

Τηλεφάνης. Telephanes, *paroxytonè*, tibicen. Τηλεφανὴς verò *ſcriptum oxytonè*, Eminus-apparens.

Τηλεφανεῖς. ἀφ' ὧν ἔστιν ἰδεῖν τὰ πόρρω. τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι, καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ γίνεται.

Τηλεφανεῖς τόποι. *Loca*, vnde remota videre licet. *Edita loca.* Nam *locis* excelſis vel illa, quæ ſunt remota, perſpicua, *manifeſtaq;* ſunt. *F.* τὰ μακρὰ, *ſub.* ὄντα, *vt infrà, in* τηλίδι *pro,* τὰ πόρρω, *vt antè.*

C Τήλεφος ἐκ πηρειδίου. ὅτι πτωχὸς ἦν, καὶ προσαίτης, πήραν βαστάζων. ἀριστοφάνης.

Τήλεφος ἐκ πηρειδίου. Telephus ex perula, i. *parua-pera. Telephus* iſte pauper, & mendicus erat, peram geſtans. Ariſtoph. *in Nubibus pag.* 106. v. 28. 29. 30.

Καί τοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες
Τήλεφον εἶναι μυσὸν φάσκων,
Ἐκ πηριδίου.

Atqui priùs mendicabas, te
Telephum eſſe Myſum dicens,
Ex perula depromptas ſententias pandeletéas rodentem, i. aſtutas ſententias dicentem, quales Pandeletus dicere ſolebat, & ex calliditate victum tibi parantem. Vide Schol. annot. 8.

οἱ δὲ, ... πρότερον βασιλέως χρηματίσαι μυσῶν ... καὶ ὑπὸ ἀχιλλέως ἐτρώθη. καθ' ὃν χρόνον ... D ... ἐπεστράτευσαν μυσίας ἕλληνες, νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν τροίαν. ἐξ οὗ καὶ τηλέφιον τραῦμα.

Alij autem dicunt *Telephum* priùs Myſiæ Regem fuiſſe qui etiam ab Achille vulneratus-eſt, quo tempore Græci Myſiam inuaſerunt, exiſtimantes eam eſſe Troiam, *i. agrum Troianum* Vnde etiam *prouerbium de vulnere, quod eſt inſanabile, vel ſanatu difficile, manauit,* Telephium vulnus. *l.* βασιλέα χρηματίσαι.

Τήλεφος. περγαμηνὸς γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτός. ἐν οἷς παραδίδοται πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ σχημάτων. ῥητορικῶν, βιβλία β'. περὶ συντάξεως λόγου ἀττικοῦ βιβλία ε'. περὶ τῆς καθ' ὅμηρον ῥητορικῆς. περὶ τῆς ὁμήρου, καὶ πλάτωνος συμφωνίας. ποικίλης φιλομαθίας βιβλία β'. βίους τραγικῶν, καὶ κωμικῶν. βιβλιακῆς ἐμπειρίας E βιβλία γ'. ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία, καὶ ὡς μόνος ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλληνίζει. περιήγησιν περγάμου. περὶ τοῦ ἐν περγάμῳ σεβαστείου, βιβλία β'. περὶ τῶν ἀθήνησι δικαστηρίων. περὶ τῶν ἀθήνησι νόμων, καὶ ἐθῶν. περὶ τῶν περγάμου βασιλέων βιβλία ε'. περὶ χρήσεως, ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς χρώμεθα. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. περὶ τῆς ὀδυσσέως πλάνης. ὠκυτόκιον. ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων, εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων, πρὸς εὐπορίαν φράσεως, βιβλία δέκα.

Τήλεφος. Telephus, Pergamenus Grammaticus. Scripſit & ipſe *libros*, in quibus etiam illud tradit, quot *res* oporteat Grammaticum ſcire. De figuris Homericis. Rhetoricorum lib. 2. De ſermonis Attici conſtructione, lib. 5. De Homerica Rhetorica. De Homeri, & Platonis conſenſu. Variæ eruditionis, lib. 2. Tragicorum, & Comicorum vitas. Librorum experientiæ, lib. 3. in quibus docet qui libri ſint comparatu digni. Et, Homerum ſolum ex antiquis græcèloqui. Deſcriptionem Pergami. De Pergameno Sebaſtio, *vel, Auguſtali,* lib. 2. De Dicaſteriis, *i. Prætoriis* Athenienſium. De Athenienſium legibus, & moribus. De Pergami Regibus, *V Volſius, legibus,* lib. 5. De vſu, ſiue de nominibus veſtitus, & aliarum *rerum*, quibus vtimur. Eſt autem *opus ſcriptum* ordine alphabetico. De Vlyſſis errore. Ocytocion. Eſt autem collectio epithetorum eidem rei conuenientium, ad paratam, *& expeditam* dictionis copiam, libros decem.

F Τηλία. σανίς. ἡ λεγομένη κάρδοπος. σηλία τις οὖσα. ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον. ἐκαλεῖτο δὲ ἰδίως τηλία, περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγο-

Τηλία. Tabula. Aſſer. Ea, quæ vocatur κάρδοπος. i. *arca panaria, vel farinaria. Sic autem dicta,* quòd ſit quædam σηλία *i. vas, quod Gallicè dicitur, ſeruata Græca vocis origine, Seille, Latinè, ſitula. Et, Seau. Dicta autem* τηλία *Atticè verſo* σ *in* τ, quemadmodum σήμερον *communiter: at Atticè,* τήμερον. Hodie. Propriè verò vocabatur τηλία, ſeptum confectum ex tabulis in fo-

to, in quo farinæ vendebantur. Et qui coturnices-alebant, coturnices in hoc *ſeptum* coniiciebant. Aliter *Τηλία dicebatur* tabula lata, in qua *piſtores* farinam-faciunt, *farinam aqua macerant, panesq́, conficiunt*. Alij verò dicunt *τηλίαν eſſe* lignum latum, *aſſerem latum*, in quo piſtores ponunt panes, vt exſiccentur. Alij verò *τηλίαν vocant* ipſum camini; *vel, fumarij* operculum, quod eſt rotundum. *Item cribri circulum*. Dicit igitur anus in Ariſtophanis fabula *Pluto. pag. 49. v. 8.* Per annulum profectò me traheres. Ille verò *Chremylus v. 9. illi anui reſpondet, Per annulum* trahêris, ſi annulus ſit *Τηλία*, i. cribri circulus. *Sic enim Schol. annot. 2. Eraſ. Adag. Chil. 1. Cent. 9. col. 289. ad. 7. Per medium anulum traharis oportet.* Hoc autem *ille* dixit, quòd *anus illa* craſſa eſſet, nec per annulum trahi poſſet: ſed per teliam, i. *per cribri circulum*. Vel, *Τηλία* quidem, eſt imperforata tabula, ſi verò perforata ſit, *ἁψὶς* euadit, *nec ampliùs τηλία vocatur: ſed ἁψὶς i. teſtudo. fornix, arcus, arcuata figura, conſtructio arcuatim facta, curuamen habens, & ſemicirculum, & circulus ipſe. Vide Schol. pag. 49. annot. 2.*

ρᾷ, ἐν ᾗ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. ἄλλως. σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφιτοποιοῦσι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατὺ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν τῆς καπνοδόχης τὸ στόμα, ὅ ἐστι περιφερές. φησὶν οὖν ἡ γραῦς ἐν ἀριστοφάνους δράματι. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. ὁ δὲ, ὅτι ἑλκυσθείης ἂν, ἐὰν ἡ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς παχείας οὔσης, καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι, ἀλλὰ τηλίας. ἢ, τηλία μὲν ἐστιν ἡ ἀτρύπητος σανίς. ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἁψὶς γίνεται. A B

Τηλία. Tabulatum, *ſeptúmque* quadrangulum, *vel, quadratum*, in quo farinæ venduntur, vel galli committuntur, *vt inter ſe pugnent*. Item ipſa cribri circunferentia, *& circulus*.

Τηλία. πῆγμα τετράγωνον. ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου.

Τῆλις. Telis. Genus leguminis. *Fœnum græcum*, quod elixum, ſi effundatur, pedibus hominum affert periculoſum lapſum. Quod Ioſephus aduerſus obſidionem excogitauit.

Τῆλις. εἶδος ὀσπρίου. ἥτις ἑφθὴ ἐπιχεομένη, ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τὴν ἀνθρώπων ἐπισφαλῆ. ὅπερ ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο. C

Τηλόθι. Longè. Procul. *Aduerbium quietem indicans*. Et *τηλόσε*. Longè. Procul. *Aduerbium, quod ſignificat motum ad locum.*

Τηλόθι. καὶ τηλόσε. πόρρω, μακράν.

Τηλοπέτους. Longè-volantis. In epigrammate.

Τηλοπέτους. τῆς πόρρω πετομένης. ἐν ἐπιγράμματι.

Ambroſiorum vere, verno tempore, *fauorum mel multum cùm- mulſiſſet*, i. ex dulcibus fauis expreſſum collegiſſet,

Ἀμβροσίων ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας,

Donum acceptum *ab Himanti longè-volante grege* apum.

Δῶρον ἀφ' ἱμάντος τηλοπέτευς ἀγέλης. D

Τηλωπὸς. *Procul-à-conſpectu-degens. Procul-apparens.* Peregri-degens. Soph. *in Aiace. pag. 34. v. 2. & 3.*

Τηλωπός. ἔκδημος. σοφοκλῆς.

--*Si nunc* noſtro

Procul-à conſpectu-degens verſatur, hoſtium prædam habens.

-- Εἰ τανῦν

Τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

Τηλύγετος. Vnigenitus. Et *τηλύγετον*. vnigenitum. *τηλύγετος à Feſto vocatur Proculus, qui patri iam ſeniori, & ætate procul progreſſo natus eſt, quem ideo Catullus pag. 61. ait patri redditum in extrema ſenectæ fine, & Virgil. Æn. lib. 8. pag. 322. v. 2. Pallantem Euandri filium eâdem de causâ vocat charum puerum, ſolam, & ſeram patris iam ſenis voluptatem.* Homerus *Iliad. I. pag. 311. v. 26. Illic de filio Oreſte pater Agamemnon dicit*, Qui mihi proculus alitur deliciis in multis. *τηλύγετος igitur* vocatur ille, qui parentibus *ætate iam* prouectis naſcitur, poſt quem nullus alius ampliùs naſcetur. Interdum tamen etiam per-abuſionem ſumitur pro charo, *& dilecto*, quòd ſerò nati, *chari ſint parentibus, & ab iis vehementer* diligantur.

Τηλύγετος. μονογενής, καὶ τηλύγετον, μονογενῆ. ὅμηρος. ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. ὁ προσήκουσι τοῖς γονεῦσι γηράσασι, μεθ' ὃν οὐκέτι γεννήσεται ἕτερος, λέγεται τηλύγετος. καταχρᾶται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ, διὰ τὸ τοὺς ὀψίγονους γεννηθέντας ἀγαπᾶσθαι. E

Τημελὲς. Accuratum. Diligens. Studioſum. Et *τημελής*. Accuratus. Diligens. Studioſus.

Τημελές. ἐπιμελές. καὶ τημελής. ἐπιμελής. σπουδαῖος.

Τημελήσαντες. Qui-curarunt. Qui-curam-geſſerũt.

Τημελήσαντες. ἐπιμεληθέντες.

Τημελῆσαι. Curaſſe. Curam-geſſiſſe. Solicitum-fuiſſe.

Τημελῆσαι. ἐπιμελήσασθαι. φροντίσαι. F

Τημελούμενον. Curatum. Illum, qui curatur. Illum, cuius cura geritur, & de quo ſumus ſoliciti. Pulchritudinis, & elegantiæ-ſtudioſum. Illum, qui colit honeſtatem.

Τημελούμενον. ἐπιμελούμενον, φιλοκαλούμενον.

Τῇ μὲν. Alicubi quidem. Vel, partim quidem.

Τῇ μὲν, ὅπου μὲν, ἢ ἐν μέρει.

Τήμενος. Temenus. Nomen proprium.

Τήμενος. ὄνομα κύριον.

Τέμενος.

A Τήμερος. ὁ σημερινός. καὶ ἔστι παραγωγὸν ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τήμερον, ἐπὶ χρόνου λέγεται, καὶ ἐν εἰρήνῃ. ἰὼ λακεδαίμων, τί ἄρα ποιήσεις τήμερος; ἀντὶ τοῦ σημερινή.

Τήμερος. Hodiernus. Ponitur autem *quum verba fiunt* de corpore. Τήμερον verò, i. hodie, de tempore dicitur. *Vt apud Ariſtophanem in Nubibus. pagin.* 98. *v.* 9. *Str. Quales pœnas cimicibus dabo hodie! Schol. annot.* 6. *dicitur vt in Holcadibus.* Iò Lacedæmon, quid igitur patieris hodie? *Heu, quid tibi continget hodie?* Et in Pace *pag.* 442. *v.* 4 *&* 5. *Iò Praſia ter-miſera, & quinquies, Et millies, vt peribitis hodie!*

N O T Æ.

Καὶ ἐν Εἰρήνῃ. Ariſtoph. in Nubibus. pag. 98. v. 9.
Στρ. Οἵας δίκας τοῖς κόρεσι δώσω τήμερα!
Schol. annot. 6. Τήμερα. ὡς ἐν Ὁλκάσιν.
Ἰὼ Λακεδαίμων τί ἄρα πείσῃ τήμερα; &c.

B Sed in ſcholiis legendum, vt apud Suidam, ſic, τήμερα, ἀντὶ τοῦ σημερινοῦ. Vel potiùs, τήμερα, ἀντὶ τοῦ τήμερον. i. hodierna, pro hodie. Et, παραγωγὸν σήμερον communiter, Τήμερον, Atticè. Idem tamen eſt. & ſignificat ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Hoc ipſo die. Hodie. Quod etiam communiter dicitur σήμερον, & τήμερον, per ſingularem numerum, id Atticè per pluralem effertur plerumque, τήμερα. ſic πότερας pro πότερον; Vtrum? Idem Ariſtophanes in Pace dicit, pag. 442. v. 4. & 5.
Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις,
Καὶ πολλοστάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον!

Τιμοῦχος. οὕτω καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας μεσσηνίους. τὸν γοῦν τιμοῦχον καθῆραι πᾶσαν τὴν πόλιν, οἷα δὴ λυμάτων τινῶν, καὶ καθαρμάτων ἀ-
C παλλαγεῖσαν.

Τιμοῦχος. i. τιμοῦχος, vt apud Heſychium. ὁ τιμὴν ἔχων, ὁ ἔντιμος, καὶ ἔνδοξος, καὶ ὁ ἄρχων. *Honorem habens, honoratus, & illuſtris vir, princeps, & magiſtratus.* Timuchus. Ita vocant Meſſenios Magiſtratus, *Timuchos ſcilicet. Vt,* Ὁ γοῦν τιμοῦχος ἐκέλευσε καθῆραι. *&c.* Timuchus verò iuſſit luſtrari totam vrbem, vt potè ſordibus quibuſdam, & piaculis liberatam.

Τήνα. ἐκείνη. Θεόκριτος. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα.

Τήνα. *Doricè dictum per ἀφαίρεσιν à poetico κήνη, pro comm.* ἐκείνη. Illa. Theocritus. *Idyll.* 1. *v.* 1. Suauis *eſt* ſuſurrus, & pinus, caprarie, illa.

Τὴν ἀκεσαίου σελήνην. παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου, καὶ βραδυνόντων. ἦν δὲ νηλέως ὁ ἀκεσαῖος, κυβερνήτης.

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην. Aceſæi lunam. Prouerbium. Dicitur autem de cunctatoribus, & ceſſatoribus. Aceſæus autem Nelei *filius*, fuit *nauis* gubernator. *Er. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 5. *col.* 184. *ad.* 85. *Aceſæi Luna.*

Τηνάλλως. μάτην. καὶ οὐ τηνάλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. ὁ δὲ φιλήμων νυκτί. τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων. ἔστι καὶ
D παρὰ δημοσθένει. καὶ ἐν θεαιτήτῳ πλάτωνος. ὡς δὲ λόγους τηνάλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄντα, χωροῦσιν εἰς σύμβασιν πρὸς ζήνωνα πάλιν.

Τηνάλλως. Inaniter. Fruſtrà. Dicitur & οὐ τηνάλλως, cum negatione, non fruſtrà. Philemon autem Noctè *ſenarium iſtum habet.* Caniſtrum verò puer circumit fruſtrà tenēs. Extat *hoc aduerbium* etiam apud Demoſthenem, & in Theæteto Platonis. Cùm autem audiuiſſent hæc eſſe verba fruſtrà *facta*, ad compoſitionem cum Zenone faciendam redierunt.

Τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. τοῦτο εἴρηκε μάρκος πρὸς ζήνωνα τὸν βασιλέα. τὴν αὐτὴν ταύτην, καὶ δεύτερον ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν.

Τὴν αὐτήν. Eandem hanc ſaltationem denuò repetentes-ſaltemus. Pro, ad eandem actionem redeamus. Hoc dixit Marcus ad Zenonem Imperatorem.

E Τὴν γῆν ὅταν.

Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
Εἶναι σφετέραν. τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων.

Πόρον δὲ, τὰς ναῦς. ἀπορίαν δὲ, τὸν πόρον.

Τὴν γῆν ὅταν. *Ariſtoph. in Ranis. pag.* 186. *v.* 19. 20. 21. *Æſchylum hæc dicentem introducit,*
Terram cùm exiſtimarint ipſorum hoſtium
Eſſe ſuam, ſuam verò, hoſtium.
Opes verò, naues. Inopiam verò, opes.

εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν περικλέους γνώμην. ὃς ἐκέλευσεν ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν τῶν λακεδαιμονίων εἰς τὴν ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι. ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ λακωνικῇ. τὸν μὲν κατὰ γῆν πόρον, ἀπορίας ἡγεῖσθαι.
F τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτον ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ οὕτως, ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τα-

Dictum-eſt hoc de Periclis ſententia, qui ſuaſit Athenienſibus, vt quoties Lacedæmonij irruptionem-facerent in Atticam, ne contra-prodirent *ad pugnam cum illis committendam*: ſed intra muros manerent, & ipſi nauibus Laconicam inuaderent. Opes igitur in terra *poſitas, iuſſit eos* inopiam arbitrari. Opes verò mari *partas, eas veras opes exiſtimare.* Vel ita, *Suadebat Pericles, vt Athenienſes* vnam, *& ſolam parandarum* pecuniarum rationem, *& ſolas opes* putarent, quàm plurimas naues habere. Cæteras verò opes, *& alias parandæ pecuniæ rationes*, quæ præter iſtas eſſent, has ino-

piam exiſtimarent, cuiuſmodi *erat pecunia* theatralis, & iudicialis, *qua ludorum, comœdiarum, & tragœdiarum pauperioribus ſpectatoribus dabatur, vt ſpectandi locum in theatris redimerent, & quæ iudicibus pro ſtipendio iudiciali numerabatur.* Suadet igitur, vt omnem ſumptum in hæc fieri ſolitum, nauibus deſtinent, *& aſſignent.*

τὸν ἀπορίαν νομίζειν. οἷον τὰ θεωρητικὰ, καὶ τὰ δικαστικὰ συμβουλεύει ἐν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην, ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. A

Τὴν γλαῦκα. Noctuam derident iſtam. τηνδὶ, pro ταύτην.

Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι τηνδί. αἰτὶ τοῦ ταύτην.

Τὴν δωρεῖ. *Ariſtoph. in Equit. pag.* 243. *&* 244. *dicit* Cleonem Ad Doricam tantùm harmoniam Intendere lyram frequenter, Nullam verò aliam velle diſcere. Hoc eſt, ſolam donorum-largitionem probare, quæ græcè δωροδοκία vocatur, *qua ſola Cleon delectabatur, nec vllam aliam audire, vel diſcere volebat. Vide Notas. Eraſm. Adag. Chil.* 2. *Cent.* 4. *col.* 490. *adag.* 45. *Dorica muſa.*

Τὴν δωρεισὶ μόνον ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν. ἄλλην δ᾽ οὐκ ἐθέλω. τουτέστι, τὴν δωροδοκησί.

Τήνελλα. Tenella. Imitatio cuiuſdam ſoni, quem edit tibia, *& imitatio ſoni, quem edit lyra.* Archilochus. B

Τήνελλα. μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. ἀρχίλοχος.

Tenella præclaram-victoriam-adepte ſalue Rex Hercules,

Túque ipſe, & Iolaus, bellatores duo.

Τήνελλα καλλίνικε χαῖρ᾽ ἄναξ ἡράκλεις.

Αὐτός τε, καὶ ἰόλαος, αἰχμητὰ δύω.

Ariſtoph. in Acharn. pag. 308. *v.* 1. *Schol. annot.* 1. *vbi carmen Archilochi notatur. Idem Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 204. *v.* 12. *&* 13. *ſed verſus ſunt coniungendi. Deinde Schol. annot.* 8. *&* 9. *ſequuntur.* Sed ſi quidem *ipſos* vincas clamore, tenellus es, pro, victor *es.* Si verò imprudentia ſuperaueris *eos*, noſter *eſt* pyramus *noſtra eſt placenta.* τήνελλα verò, *eſt* ſonus victorialis, *i. quem victores victoriam lyra canentes edere ſolent.* vel τήνελλος *eſt* harmonia, *ſuauiſq; concentus, dulciſq; ſonus* lyræ. Si igitur *(inquit)* illos vociferatione ſuperaueris, muſicæ-peritiſſimus es. *Si verò impudentia viceris, tunc profectò meum eſt victoriæ præmium. Omnes enim mortales impudentiâ longè ſupero.* Pyramûs autem *eſt* genus placentæ *confectum* ex melle cocto, frumentóque toſto, vt ſeſamûs, *placenta confecta* ex ſeſamo. *l.* ἢ σησάμων. Hæc autem *placentarum genera* proponebant præmia peruigilatoribus. Solebant enim in conuiuiis *inter ſe* de vigilia certare, & qui ad auroram vſque peruigilaſſet, victor pyramuntem accipiebat. Senſus verò *verborum iſtorum hic eſt. Legendum autem eſt, vt in Schol. annot.* 9. κἂν ἀπληδὲς ὑπ᾽ αὐτοῦ. Et ſi vociferatione victus-fueris ab ipſo, ſuperaueris verò *ipſum* curioſitate, *nimia ſedulitate, vel potiùs improbitate,* & impudentia, nihilominus τὸ πυρμάτιον *eſt* noſtrum, hoc eſt, victoria *eſt noſtra. Hac,* τὸ πυρμάτιον, *non extant in Scholiis: at,* οὐδὲν ἧττον ἡμετέρα ἡ νίκη.

ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ ἐὰν μέν τοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ, αἰτὶ τοῦ νικηφόρος. τήνελλα δὲ, κρουμάτιον ἐπινίκιον. ἢ τήνελλος, ἁρμονία λύρας. ἐὰν δὲ ἵνα ὑπερακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ. ἣν δ᾽ ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ὁ δὲ πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ, καὶ πυρῶν πεφρυγμένων. ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ σησάμης. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνοῦσι ταῖς. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς. ὅτι ἂν μὲν νικηθῇ ὑπ᾽ αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένῃ δὲ ταῖς περιεργίαις, καὶ ἀναισχυντίαις, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ πυρμάτιον. τουτέστιν, ἡ νίκη. C D

Τὴν ἐμὴν κ. ν. Meo laborat morbo. Prouerbium, illi ſimile. Idem trahimus iugum. *Er. Ad. Chil.* 3. *Cent.* 4 *col.* 704. *adag.* 48 *Ego, ac tu idem trahimus iugum.*

Τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον. παροιμία. ὡς ἡ τοιαύτη. ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Τὴν θύραν, l. τετριμμένην, à τρίβω. τρίβω. tero. teram *vel* τεθριμμένην, à τρίβω. τείβω. tero, teram. *Sic Er. Adag. Chil.* 2. *Cẽt.* 10. *col.* 612. *ad.* 84. *Fores habet tritas, vt paſtorum caſæ.* Ianuam habet tritam, vt greges. *Fores habet anguſtas, vt paſtorum caſæ. Prouerbium, quod dicitur* de inhumano, & eo, ad quem nullus patet aditus, *vel, & de homine à commerciis abhorrente.*

Τὴν θύραν ἔχων τεθρυμμένην, ὥσπερ αἱ ποίμναι. ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου, καὶ ἀπροσπελάστου.

Τηνικαῦτα. Tunc. E

Τηνικαῦτα. τότε.

Τὴν κ. τ. σαυτὸν ἕλα. *Turbinem* agita ſecundùm te-ipſum. *i. turbinem agites in illa via quæ eſt ante pedes tuos, & tibi proxima, nec à te viam remotam quæras, in qua tuum turbinem agites, Epigram. lib.* 3 *pag.* 292. *epigram.* 548. *vbi res fuſiùs explicatur.* Ex quodam oraculo dictũ-eſt. Hoc eſt, Qualis es, talis etiam appare, nec maioribus te-compares. Hoc apophthegma alij quidem, dicunt eſſe Pittaci, *quemadmodum in epigr. ſuprà notato dicitur. Vide locum,* Alij verò, Solonis. Alij verò, *tradunt* Chilonem hoc dixiſſe cuidam *ipſum* conſulenti, an opulentas nuptias eligeret, *i. an opulentam vxorem ducere deberet.*

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα. ἀπὸ χρησμοῦ τινος ἐλέχθη. τουτέστι, οἷος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου, καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο οἱ μὲν, πιττακοῦ εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα. οἱ δὲ, σόλωνος. ἔνιοι δὲ, αὐτὸ χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου. Leoninam *pellem* indue Idem *eſt*, ac generoſus-eſto. *Fortem, & ſtrenuum te præſta.*

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου. ἴσον τῷ γενναῖζε. F

Τῆνος. Tenus. Vna de Cycladibus inſulis.

Τῆνος. μία τῶν κυκλάδων νήσων.

Τὴν ταχίστην. *Vel vnica voce,* τηνταχίστην. Pro, celeriter. *Celerrimè. Primoquoq; tempore, Vt,* Ille verò de ſumma rerum primo quoque tempore decernere ſtudebat.

Τηνταχίστην. ἐπίρρημα, αἰτὶ τοῦ ταχέως. ὁ δὲ φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα.

A Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. ἀριστοφάνης. τουτέστιν, ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω. καὶ οὐ χρεία παιδός.

Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. Menſam feram. Hoc eſt Mihi-ipſe miniſtrabo, *inſeruiam*, nec opus *erit* puero. *vel, nec pueri miniſterio vtar. vt ſit*, καὶ οὐ χρεία παιδὸς ἔσται. *vel*, καὶ οὐ χρεία παιδὸς χρήσομαι. Ariſtoph. *Non conſtat vbi legatur hoc: at in Pace. pag.* 476. *v. v.* 17. *dicitur*. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω. Sed ſi hæc *vobis* videntur *placent, & grata ſunt*, ego quoque mihi-ipſi balneum miniſtrabo. *Eraſm. Ad Chil.* 1. *Cent.* 10. *col* 326. *ad.* 37.

Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν.

Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν. Feces vna *cum ipſo vino* exhaurire. *Eraſ. Adag. Chil* 1. *Cent.* 6. *col.* 216. *ad.* 73. *Fecem bibat, qui vinum bibit Ariſtoph Pluto pag.* 51. *v.* 4.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν. βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν, B ἀργὸς ἵστατο τῷ ἡρακλεῖ προσευχόμενος. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος, ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστάς, εἶπε. τῶν τροχῶν ἅπτου, καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε τῷ θεῷ εὔχου, ὅταν καὐτὸς τί ποιῇς, μὴ μὲν τοι γε μάτην εὔχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη.

Τὴν χεῖρα. *Er. Ad Chil.* 2. *Cent.* 1 *col.* 410. *ad.* 81. Τὰν χεῖρα ποτιφέροντα δεῖ τὰν τύχαν ἐπικαλεῖν. i. Manum admouentem *ad opus, te* oportet Fortunam inuocare. *Ille verò, ſic. Manum admouenti Fortuna eſt imploranda Senarius autem eſt*, τὴν χεῖρα προσφέροντα *&c.* Manum admouens, Deum inuoca. Bubulcus ex pago plauſtrum agens, cùm hoc in voraginem cōcauam, *& in cœnum profundum* incidiſſet, & ſuccurrendum eſſet, ignauus aſtabar, Herculem inuocans. Illum enim præ cæteris Diis venerans colebat. Deus verò illi aſtans, dixit, Rotas tange, & boues ſtimula, & tunc Deum inuoca, cùm tu quoque feceris aliquid, ſed ne fruſtrà precare. *Res* in prouerbium hinc abiit. *Vide ſuprà* Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει.

Τηξιμελεῖ. φθοροποιῷ.

Τηξιμελεῖ. Liquefaciente-membra. Tabefaciente-membra. Mortifero. Lethali. *In Epigram.*

C Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμὸς Ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.

Lethali morbo mutilatus, cucurrit animo Ad priſtinorum ſuorum præclarorum *facinorum maſculum*, & generoſum *teſtimoniū*.

Τήραγος. ὄνομα κύριον. ὁ μῆδος.

Τήραγος. Teraxus. Nomen proprium *viri, qui erat* Medus.

Τηρεύς. ὁ τηρῶν.

Τηρεύς. Tereus. Cuſtodiens. Cuſtos. *Vide* τερός.

Τηρίβαζος. ὄνομα κύριον. ξενοφῶν. ὁ δὲ τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁπότε παρείη οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζε.

Τηρίβαζος. Teribazus. Nomen proprium Xenophon *De expeditione Cyri lib.* 4. *pag.* 327. B. Teribazus autem amicus erat Regis, & quoties aderat, nullus alius Regem in equum imponebat, *tollebat, pro, in equo* D collocabat. *l.* παρείη. *à* πάρειμι, *adſum. Rectè infrà in* Τιρίβαζος. *Apud Xenophontem* Τειρίβαζος *paſſim legitur, & ibi.*

Τηριδάτης. ὄνομα κύριον.

Τηριδάτης. Teridates. Nomen proprium.

Τηρῶ. αἰτιατικῇ.

Τηρῶ. Accuſatiuo. Seruo, aſſeruo, obſeruo, tueor, cuſtodio.

Τήρωνες. οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολεμικά, καὶ συμπαίγγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις, τήρωνες καλοῦνται παρὰ ῥωμαίοις.

Τήρωνες. Tirones. Apud Romanos vocantur tirones, rerum-bellicarum recentes-diſcipuli, & qui nondum in periculis ſunt exercitati *Qui res bellicas nuper diſcere cœperunt. Gallicè, Nouueaux-apprentifs en faicts de guerre.*

Τῆς. ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστιν δὲ ἄρθρον. ὅμηρος. μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι. ἀντὶ τοῦ ταύτης. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. εἵνεκα τῆς ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Τῆς. Pro ταύτης. Huius. Non eſt autem articulus: *at pronomen fœminei generis. Alij tamen aiunt articulum eſſe loco pronominis.* Homerus *Iliados* I *pag.* 319. *v.* 14. *Illic Agamemnon de Briſeide verba faciens, dicit ſe* Nunquam huius cubile aſcendiſſe, aut *cum ea* ſe-miſcuiſſe, *ac rem* E *habuiſſe*. Hîc, τῆς poſitum, pro ταύτης. Et in Odyſſea. Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς. Propter huius virtutem.

Τῆς μεγαρέων ἄξιοι μερίδος ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι.

Τῆς Μεγαρέων. Megarenſium parte, *conditione, locoq;* digni. Pro, Inhonorati. *Contempti. Nullo honore digni Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 1. *col.* 376. 377. 378. *ad.* 79. *Megarenſes neque tertij, neque quarti.*

Τῆς μητρὸς ὡς αἲξ καλεῖται. οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις, ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται. ἀπὸ πατέρων γὰρ, ἀδύνατον.

Τῆς μητρός. A matre tanquam capra denominatur, *vel à matre tanquam hœdus nomen-habet. Vel, Matris vt capra ducitur. Er. Ad. Chil.* 2 *Cent.* 10 *col.* 598. *ad.* 14. Hœdi enim in caprarum gregibus ex matribus cognoſcuntur. Ex patribus enim dignoſci non-poſſunt.

Τῆς μωρίας. *Ariſtophanes in Nubibus. pag.* 103. *v.* 4. *&* 5. F *Er. Ad Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 589 *ad.* 67. *Stultitia eſt Iouem putare eſſe. Illic Strepſiades filium Phidippidem reprehendens, quòd Iouem Olympium iuraſſet, dicit eſſe magnæ*

--Τῆς μωρίας
Τὸν δία νομίζειν, ὄντα τηλικουτονί.

--Stultitiæ
Iouem putare Deum eſſe, *cùm tantus*, i. adeò grandis natu Phidippides *eſſet*.

Hoc autem dicitur in eos, qui præter-rationem aliquid dicunt,cùm ætate-iuſta-præditi ſint,quaſi dicas, qui perfectam ætatem habent,& omnia ſcire debent.

Τῆς σαρκός.De carne ne prouidè ſoliciti ſitis,*ne carnem tantopere curetis*,ad cupiditates *eius explendas*.Quære in voce Ὑπωπιάζω.

Τητᾶσθαι.Priuari.Sophocles *in Philoctete.pag*.389.F.*Ibi Neoptolemus ſe paternis armis ab Vlyſſe ſpoliatum conquerens,dicit,*

Talibus auditis , & probroſè-exceptus malis verbis,
Nauigo meas *ad ædes,meis* rebus *priuatus*
A peſſimo,& ex malis procreato *Vlyſſe.*

Et rurſus *in Oedipo Colonæo.pag*.323.F.*Pater Oedipus filiabus dicit de ſe,*

-*Quo* patre *priuatæ*
Reliquum iam vitæ ſpatium *degetis.*

Τῆτες.& τῆτα.Idem valet, ac τούτῳ τῷ ἔτει. Hoc anno. Ariſtoph.in Nubibus.*pag*.95.*v*.3.*&* 4.

Libatis vos, & ridetis, quia ſorte-obtigit Hyperbolo,vt
Hoc-anno ſit-hieromnemon.-

Hoc autem *aduerbium* Dorienſes dicunt & τᾶτες,& τῆδες per δ.

Τητινή.Heſterna.Et τητινόν,neutrum,heſternum.

Τητώμενον.Priuatum.

Τηΰσια.Inanis.Vana.τηΰσιον ἔπος.*Inane,vanum,irritum verbum. Homer.in Apoll.hymno.pag*.780.*v*.3. *Et aduerbium* τηΰσίως.*Inaniter.Fruſtrâ.Theocrit.Idyll*.25.*v*.230.

T cum I.

TΊ.Aliquid.Stoici hoc aliquid ponunt genus Entis. Illud enim cõſtat,Aliquid etiam eſſe.Si verò *eſt* Ens,Entis etiam rationem , *& definitionem* admittet. Quamobrem etiam id generalius eſſe dicunt, quod non ſolùm de corporibus : ſed etiam de *rebus* incorporeis dicatur.

Τιάρα.Tiara.Capitis ornamentum.Quam ſoli Reges rectam apud Perſas ferebant, Duces verò, inclinatam.Et Demaratus Lacedæmonius,qui cum Xerxe Athenas iuit,in quadam felicis-rerum-ſucceſſus-hilaritate, cùm rex ipſi permiſiſſet, vt peteret quidquid vellet,petiit,vt recta tiara Sardes ingredi ſibi liceret,vt Philarchus 11.*libro tradit*.Idem autem eſſe dicunt & Citarin. Theophraſtus verò in *libro* de Cypriorum regno , Citarin vt *à Tiara* diuerſam *deſcribit.*

Τιαροφόρος.Tiarifer.Qui-tiaram-fert.

Τὶ βαιόν. Aliquid breue. Pro , Ne paruum quidem Soph. *in Aiace. pagin*. 6. *verſ*. 14. *Illic Minerua dicit Aiaci*, Adeòne paruum curas *tuam* belli-ſociam?

Τιβέριος. Tiberius , Philoſophus , & Sophiſta. *Scripſit* de formis , *ſiue generibus* orationis lib. 3. De apparatu. De commutatione. De hiſtoria. De diſpoſitione , & compoſitione orationis. De ciuilis orationis mutatione. De demonſtratiuis orationibus. De præfationibus , & procemiis.

ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλίκων ὄντων. A
οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν, καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. ζήτει ἐν τῷ Ὑπωπιάζω.

Τητᾶσθαι. στερίσκεσθαι. σοφοκλῆς.

Τοιαῦτ᾽ ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακὰ,
Πλέω πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τητώμενος
Πρὸς τοῦ κακίστου, κἀκ κακῶν ὀδυσσέως.

καὶ αὖθις. B

--Οὗ τητώμεναι,
Τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετε.

Τῆτες. καὶ τῆτα. τούτῳ τῷ ἔτει. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Ἔπειτ᾽ ἔπεσ᾽ ἐγελᾶτ᾽ αἰθ᾽ ὧν λαχὼν ὑπέρβολος
Τῆτες ἱερομνημονεῖν.-- C

τοῦτο δὲ οἱ δωριεῖς, τᾶτες λέγουσι. καὶ διὰ τοῦ δ τῆδες.

Τητινή. χθεσινή. καὶ οὐδέτερον, τητινόν.

Τητώμενοι. στερισκόμενον.

Τηΰσια. ματαία.

ΤΟ' Τ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ͂ Ι.

TΙ'.οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς τοῦτο τὸ τὶ, γένος τοῦ ὄντος τίθενται. τὸ γὰρ τὶ, δῆλον ὅτι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, D
τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀσωμάτων.

Τιάρα. κόσμος ἐπικεφάλαιος. ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ πέρσαις. οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένην. καὶ δημάρατος ὁ λακεδαιμόνιος. ὃς δὴ μετὰ ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήτος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ
τιάρᾳ εἰς σάρδεις εἰσελάσαι. ὡς φίλαρχος ἐν ἑνδεκάτῳ. τὸ δ᾽ αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ περὶ βασιλείας κυπρίων, τὴν κίταριν, ὡς διάφορον. E

Τιαροφόρος.

Τὶ βαιόν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. σοφοκλῆς, τὶ βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου;

Τιβέριος. φιλόσοφος, καὶ σοφιστής. περὶ ἰδεῶν
λόγου βιβλία γ΄. περὶ παρασκευῆς. περὶ μεταποιήσεως. περὶ ἱστορίας. περὶ λόγου τάξεως, καὶ συνθέσεως. περὶ διαιρέσεως λόγου. περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ. περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν. περὶ προλαλιῶν, καὶ προοιμίων. περὶ ἐπι- F

De ar-

χειρημάτων. περὶ δημοσθένους, καὶ ξενοφῶντος. περὶ ἡροδότου, καὶ θουκυδίδου.

Τιβέριος Ὀκταυίου υἱός. βασιλεὺς ῥωμαίων. ἐμπλήκτως, καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, φοβερᾷ μὲν ὠμότητι, μυσαρᾷ δὲ, καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ, αἰσχρᾷ τε ἡδυπαθείᾳ χρησάμενος. στρατείαν μὲν γὰρ ἅπασαν, αὐτὸς ἠρνήσατο. διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίσχρως, καὶ ῥαθύμως τοῖς ἐναντίοις προσπολεμῶν, κακοήθης δὲ ὤν, ἔστιν οὓς τῶν συμμάχων βασιλέας τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἀπάτῃ
B μετελθὼν ἀφείλετο. ὧν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καππαδόκων βασιλεύς. ὃν ἱκεσίοις, καὶ θεραπευτικοῖς κλήσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀποστῆναι συνεχώρησεν. ἀλλ' ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε. καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῇδε πόλεων, Μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ὀνομαζομένην, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέταξεν. ἥπερ δὴ καθ' ἡμᾶς Καισαρείας ἐστὶν ἐπώνυμος. ἐς γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθὼν, θνήσκει.

De argumentis. De Demoſthene, & Xenophonte. De Herodoto, & Thucydide.

Τιβέριος. Tiberius, Octauij filius. Romanorum Imperator, ſtolidè, & amenter imperium adminiſtrauit, terribili quidem crudelitate, deteſtanda verò, & nefaria pluris-habendi-cupiditate, turpique voluptate, *fœdoq; luxu* vſus. Omnem enim bellicam-expeditionem ipſe recuſauit, *l.* στρατείαν, per legatos verò, ſordidè, & oſcitanter hoſtibus bellum-fecit. Cùm autem eſſet *homo* malicioſus, nonnulleſ ſocios Reges fraude circumueniens, ſuis regnis ſpoliauit. Quorum de numero fuit Archelaus, Cappadocum Rex, quem blandis, & benignis verbis ad ſe vocatum non amplius in ſuum *regnum, domumq;* redire ſiuit. Sed Cappadociam fecit Prouinciam, *vel in Prouinciam redegit*, & maximam illius regionis vrbem, quæ prius ab incolis Mazaca vocabatur, à ſe nomen *acceptum*, ferre *deq; ſuo nomine appellari* iuſſit, quæ iam ætate noſtra Cæſaris nomen fert, *& Cæſarea vocatur*. Ad longam tamen ſenectutem prouectus, obiit.

Τιβέριος. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος ἰδιωτάτῃ φύσει ἐκέχρητο. οὔτε ὧν ἐπιθυμεῖ προσε-
C ποιεῖτό τι, καὶ ὧν ἔλεγεν, οὐδὲν ποιεῖν ἐβούλετο. ἀλλ' ἐναντιωτάτους τῇ προαιρέσει τοὺς λόγους ποιούμενος, πᾶν ὃ ἐπόθει, ἠρνεῖτο. καὶ πᾶν ὃ μίσει, τούτῳ προσετίθετο. τοὺς μέντοι ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἐξυρεῖσθαι βούλομαι. οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστήν τινα ποτὲ ἐλευθερωθῆναι βουληθέντα, μὴ πρότερον συνεπαινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι, καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς δὲ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν, καὶ συνεγίνετο
D φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε σηρικῇ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαί τινα. αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετέπεσεν. ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφθέγξατο. ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί. καὶ τὸν Πρίαμον ἐμακάριζεν, ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος, καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

Τιβέριος. Tiberius, Romanorum Imperator. Hic maximè-peculiari natura præditus-fuit. Neque enim eorum, quæ appetebat, quidquam *à ſe appeti* ſimulabat, & eorum, quæ dicebat, nihil facere volebat. Sed cùm verba *ſuæ* voluntati maximè-contraria faceret, *l.* τοὺς λόγους, quidquid optabat *ſimulatè* recuſabat, & quidquid oderat, id aggrediebatur, *amplectebatur, & ei adhærebat*. Et Magiſtratus, qui nimia *tributa à populis imperio Romano ſubiectis*, *acerbiùs* exigebant, puniebat. F. τοὺς φόρους ἐπαιτοῦντας. *Subauditur autem* τελη. Dicens, Oues meas tonderi, non autem radi, *nec deglubi* volo. Adeò autem fuit æquus, vt aliquando ſaltatorem quendam, qui libertate-donari volebat, nō prius collaudarit, *votiq; compotem fecerit*, quàm eius dominus verbis-adductus-conſentiret, & *libertatis ſeruo-datæ* precium acciperet. Cum ſodalibus enim priuati-more viuebat, & cum *ipſis* certabat, *ac ludebat* nullo præſidio *ſecum* adducto. Vetuit etiam ne quis ſerica veſte vteretur. Repentè verò in peiorem ſententiam, *in peius, ita* mutatus-eſt, vt deſipere putaretur. Illud etiam vetus dictum vſurpauit, Me mortuo, terra miſceatur igni, *totáque conflagret incendio*. Et Priamum beatum-prædicabat, quòd cum patria, regnóque periiſſet.

Τιβέριος. ἐν κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς ῥωμαίων, ὃν Ἰουστῖνος ἐπαινεῖ, ἄνδρα πρᾶον ὁμοῦ,
E καὶ φιλάνθρωπον. κρείττονα λημμάτων, χρημάτων ἀφρόντιστον. τοῦτο μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον, τὸ εὐθηνεῖσθαί τε καὶ εἰς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπήκοον. τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον, καὶ ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας, καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμών, εἵλετο βασιλεύειν αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον, ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικῶς ἐξανδραποδίζεσθαι. πατὴρ
F ἐθέλων, ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι. ἄριστος ὑπάρχων ἐν νεότητι. καὶ πρὸς γῆρας ἐλθὼν, αἰφνίδιον εἰς τὴν χείρονα μετεβλήθη γνώμην. ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι,

Τιβέριος. Tiberius, Romanorum Imperator Conſtantinopolitanus, quem Iuſtinus commendat, vt virum clementem, ſimul & humanum, munerum contemptorem, de pecuniis nullo-modo-ſolicitum, & *ab omnibus auaritiæ ſordibus alienum*, qui felicitatem in eo tantùm poſitam ducebat, vt populus-imperio-ſubiectus floreat, & magnis opibus abundet, communem hominum felicitatem, præclarum, & inuiolatum theſaurum exiſtimans. Qui tyrannicum faſtum, *ac inſolentiam* peroſus, & ad eiuſdem-gentis amorem, & charitatem recurrens, *& humanitatem amplexus, qua nationis eiuſdem homines amplectebatur, & fouebat*, maluit ſuos ſubditos regnare, quàm eos, qui *ab ipſo* regebantur, *& ipſius imperio parebant* tyrannicè mācipiorum-inſtar-tractari, quia pater *potiùs*, quàm dominus à ſubditis vocari volebat. Cùm autem in iuuētute prſtātiſſimus fuiſſet, ſenectutē ingreſſus, in peius ſubito mutatus-eſt, adeò vt & deſipere putaretur,

& à *malo* dæmone agitari, & ad omnem impietatem, & inſaniam, & furorem, non ſolùm in iis, quæ ſunt ſecundùm naturam: ſed etiam in iis, quæ ſunt contra naturam, *concitari crederetur*, & in omni iniuſticia, & tyrannide, *tyrannicisq́; facinoribus graſſaretur*. Sic igitur in vitioſitatem delapſus, *& omnino deprauatus*, vitam finiuit, *& cum morte commutauit*.

καὶ πρὸς δαίμονος ἐλαύνεσθαι. καὶ πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίας τε, καὶ μανίας, καὶ οἰστρηλασίας, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρὰ φύσιν, καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ, καὶ τυραννίδι. οὕτω δὲ καταπεσὼν εἰς κακίαν, καταστρέφει τὸν βίον. A

Τιβεριέων. Tiberienſium. *Tiberienſes, eſt* municipiũ.

Τιβεριέων. δῆμος.

Τιβία. Tibia. Sic tota Phrygia vocatur.

Τιβία. ὅλη ἡ φρυγία οὕτω καλεῖται.

Τί γὰρ δή. Quid enim Delphini, & boui commune dicunt eſſe? Quid Syllæ *commune cum* Philoſophis? *Prouerbium videtur eſſe, quod de iis dicitur, qui prorſus ſunt diſsimiles & moribus, & ſtudiis. Eraſ. Ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 143. ad. 39. Quid cani, & balneo?* B

Τί γὰρ δὴ δελφῖνι, καὶ βοΐ φασι κοινὸν εἶναι σύλλα τε, καὶ φιλοσόφοις;

Τί γάρ με λυπεῖ. *Soph in Electra pag 82. & 83.*

Quid enim me triſticia afficit hoc, quum verbo mortuus,
Factus ſaluus fuero, & reportaro gloriam?
Exiſtimo enim quòd nullum verbum cum quæſtu coniunctum, eſt *malum.*
Iam enim vidi ſæpius & ipſos ſapientes
Verbo fruſtrà morientes. Deinde quum domũ
Venerunt rurſus, honorantur magis.

Τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ᾽, ὅταν λόγῳ θανὼν,
Ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος;
Δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
Ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
Λόγῳ μάτην θνήσκοντας. εἶτ᾽ ὅταν δόμους
[ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον.]

Ariſtophanes. *N. L.*

ἀριστοφάνης.

Quid enim te fugit eorum, *quæcunque oportet ſapientem virum* ſcire? C
Quid non ſapis eorum, *quæcunque oportet* ſapere
Sapiente probatum, exploratum, clarúmque *mente* virum, *fœcunda audaciâ?*

Τί γάρ σε πέρδεται γ᾽ ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα;
Τί δ᾽ οὐ συνφρενεῖς, ὁπόσα χρεὼν
Τὸν σοφῇ δόκιμον φρενὶ, πορίμῳ τόλμῃ;

Hoc eſt, quid te fugit? Quid enim nõ facis *eorum*, quæcunque *rerum* peritos facere decet: πορίμῳ verò dixit, pro, fœcunda, *& expedita* ad excogitandum *varias rerum rationes.*

τουτέστι, τί σε πέρδεται; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας; πορίμῳ δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.

Τιγίλλιος. Tigillius. Nomen proprium.

Τιγίλλιος. ὄνομα κύριον.

Τίγρις. Tigris. Animal. *Per ι ſcribitur in poſteriore ſyllaba.* τίγρης verò *per* η, Tigres. Nomen fluuij. D

Τίγρις. τὸ ζῶον. τίγρης δὲ, ὄνομα ποταμοῦ.

Τί δ᾽ ἄλλο μεγαροῖ; Quid verò aliud Megaris? Deſideratur, Quàm nos perdere ſtudes?

Τί δ᾽ ἄλλο μεγαροῖ; λείπει τὸ ἢ ἀπολέσαι ἡμᾶς σπουδάζεις;

Τί δαί; Quid verò? Quid igitur? Sic enim dicunt *id, quod aliàs dicitur* τί δή, Ariſtoph. Pluto. *pag.* 9 *v.* 22. Τί δαί; τὰς τριήρεις. *&c. Sic ſcribe.* Quid verò: triremes nónne tu imples? dic mihi. Eſt autem coniunctio, quæ per diphthongum αι ſcribitur propter *ſyllabæ* productionem, *quum verſus eam poſtulat.* Et Homerus in Odyſſea *dicit* τίς δαίς, τίς ὅμιλος; Quod cõuiuium? Quis cœtus? *Sed* δαίς *nihil ad* δαί *facit, niſi propter* αι *diphthongum.*

Τί δαί; τί δή; οὕτω μὲν λέγουσιν τὸ τί δή· ἀριστοφάνης πλούτῳ. τί δαί; τὰς τριήρεις. οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι. ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ ὅμηρος. τίς δαίς; τίς ὅμιλος; ἐν ὀδυσσείᾳ.

Τί δαί; Quid verò? Cùm fœnerator ſcripſiſſet *apud Ariſtoph. in Nub pag* 120 *v.* 18. Deliro pecuniam *mihi debitam* recipere quia volo? Et Strepſiades ei reſpondiſſet, *v.* 19. Nullo modo prorſus tu ipſe ſanamente præditus es. fœnerator *in eiuſdem verſus fine* ſubiecit, τί δαί; Quid verò?

Τί δαί; εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ, ληρῶ τὰ χρήματ᾽ ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι; τοῦ δὲ στρεψιάδου ἀποκρινάμενος, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως σύ γ᾽ αὐτὸς ὑγιαίνεις. ἐπιφέρει ὁ δανειστής. τί δαί; E

Τί δῆτα *ἔχων στρέφῃ*; *Sic enim in Platonis Phædro.* Quid igitur cũctaris? Pro, Quid igitur tergiuerſaris? Quid tantas moras nectis?

Τί δῆτα θεὸν στρέφῃ; ἀντὶ τοῦ τί δὴ ἐνδιατρίβεις;

Τί δῆτ᾽ ἄν. *Sophocles in Aiace pag.* 23. *v.* 377. *&* 378. Quid igitur dolebis ob ea, quæ ſunt facta? Haud enim fieri poteſt hæc vt non ita *ſe* habeant. Pro, *Quid igitur cruciaris* ob ea, quæ *iam* facta ſunt, nec vllum remedium habent, *quo ſanari poſsint?* Pro, Fieri nequit, quin hæc ita ſe habeant, ſecundùm illud Simonidis *dictum.* Quod enim factum eſt, non ampliùs infectum erit. *Er. Ad. Chil. 2. Cent. 5. col. 443 ad. 72. Quod factum eſt, infectum fieri non poteſt.*

Τί δῆτ᾽ ἂν ἀλγοίης ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις; ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τετελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν. οὐ γὰρ γένοιτ᾽ ἂν ταῦθ᾽ ὅπως οὐχ ὧδ᾽ ἔχειν. ἀντὶ τοῦ ὅπως μὴ οὕτω σχοίη κατὰ τὸ τοῦ σιμωνίδου. τὸ γὰρ γεγονμένον, οὐκέτ᾽ ἄρρεκτον ἔσται. F

A Τί δῆτά σοι; τί σοι;

Τί δῆτά σοι; Quid igitur tibi *dixit Apollo? Ariſtoph. in Pluto. pag. 4 v.6.* τί δῆτ' ὁ φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων; *Quid igitur Phœbus* tibi *reſpondit ex coronis? Vide Schol. annot. 1. Item Er. Ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 558 ad. 16 Quid tibi Apollo cecinit?*

Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους φιλιππικοῖς, καὶ τὸ θρυλλούμενον ἐκεῖνο ἀπόρρητον ἐκεῖνο, Θεόπομπος ἐν λα δεδήλωκε. φησὶ γὰρ, καὶ πέμπει πρὸς φίλιππον πρεσβευτὰς, ἀντιφῶντα, καὶ χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας. οἱ παραγενόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν
B ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον, οὐδὲν ἀπήγγελλον. βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς. ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τί ἐστι. Quid ſit illud, quod in Demoſthenis Philippicis *legitur*, Et illud olim vulgò iactatum arcanũ. Theopompus lib. 31. declarauit. Dicit enim, Legatos ad Philippum mittit, Antiphõtem, & Charidemum, acturos etiam de amicitia. Qui cùm *ad eum* peruenissent, ei perſuadere conabantur, vt in occulto, *vel, occultè* iuuaret Athenienſes, vt Amphipolim occuparent *pro tali beneficio* Pydnam *ei* promittentes. Athenienſium vero Legati populo quidem *hac de re* nihil renuntiarunt, quòd Pydnæos latêre vellent *iſtud conſilium*, quòd *eos Philippo* dedere ſtatuiſſet. Sed cum Senatu clàm agebant.

Τιή; διατί δή;

Τί ἱκανόν; τί ὄφελος;

Τιθασσεύει. ἀπατηκῇ. ἡμεροῖ. πραΰνει.

Τιθασσόν. ἥμερον. καὶ ἀτίθασσον, τὸ ἄγριον,
C καὶ μὴ ἥμερον.

Τιθέντες. ποιοῦντες.

Τίθεσθαι. ὁ δὲ πρέσβυς ἔστειλε πρὸς τοὺς μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθεσθαι τὰ πράγματα, καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι. διαπράττεσθαι.

Τιθηναί. τροφούς. καὶ τιθηνήτειρα.

Τιή, Quidnam: Cur igitur?

Τί ἱκανόν, Quænam vtilitas?

Τιθασσεύει. Accuſatiuo. Cicurat. Manſuefacit. Manſuetum reddit.

Τιθασσόν. Cicur. Mite. Manſuetum. Et ἀτίθασσον. Agreſte. Ferum. Et minimè cicur.

Τιθέντες. *Ponentes. Item* Facientes.

Τιθεῖσθαι. Pro συγκατατίθεσθαι. Conſentire. Peragere. *Transfigere* Vt, Ille verò Legatos miſit ad Megarenſes, adhortans *eos*, vt vel nunc res peragerent, *de ſuis rebus meliùs ſtatuerent*, nec de ſumma rerum periclitarentur.

Τιθηναί. Nutrices. *Et* τιθηνητήρ. *Nutritor Nutricius. Alumnus. Altor i qui nutrit, ac alit. Et* τιθηνήτειρα. *Nutrix. Alumna. Quæ nutrit, ac alit. Altrix. Vt Epigram. lib. 3 pag.* 219. *epigr.* 167.

Πολλὰ τιθηνητὴρ ὠλοφύρατο χερσὶν ἀ-
D μήσας
Ἀνδρομάχης δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.
καὶ τιθήνη.

Multum nutritor luxit, manibus congeſto
Bellicoſis atro caput ſupra puluere.
Et τιθήνη. Nutrix. Altrix. Alumna. Alma.

NOTÆ.

Τιθηναί.] Sic lego, τιθηναί. τροφοί, καὶ τιθηνητήρ. τροφεὺς, ἤτοι τροφεύς. καὶ τιθηνήτειρα. ἡ τροφός, ἢ καὶ τιθήνη. Deinde ſubiiciendum diſtichum, quod Epigram. lib. 3. pag. 219. epigr. 167. ita ſcribitur,

Πολλὰ τιθηνητὴρ ὠλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας
Ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.

E Τιθηνός. κυρίως, ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης, καὶ τρεφούσης. κατὰ μεταφορὰν λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός.

Τιθηνούμενος. τρέφων.

Τίθησι. ποιεῖ.

Τιθίς. τιθίδος, καὶ τιθῶ, αἰτιατική.

Τιθηνός. Propriè *dicitur de* muliere, quæ *ſuos, vel alienos fœtus* nutrit, & alit. Alumna. Nutrix. Altrix. Per tranſlationem & ipſa terra dicitur τιθηνός, *quòd omnia animalia nutriat, ac alat. Ideo dicitur alumna, & per ſyncopen alma.*

Τιθηνούμενος. Alens. Nutriens. Educans.

Τίθησι. *Ponit.* Facit.

Τιθίς. τιθίδος. ἡ l. τιτθίς. τιτθίδος. ἡ. *Nutrix. Nutricis. Quæ* τιτθός, ὁ. ἡ. *dicitur aliàs. Sic & ipſa mamma vocatur, quâ fœtus aluntur. Vide Lex.* Et τιθῶ. accuſatiuo. pono, colloco, facio.

Τιθωνοῦ γῆρας. παροιμία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων, καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὅτι ὁ
F τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν. ἀριστοφάνης. ἄνδρα τιθωνὸν, σπαράττων, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

Τίθρασος. πόλις τῆς λιβύης. καὶ ἀριστοφάνης. γοργόνες τιθράσιαι. ἔνθα αἱ γοργόνες διῆ-

Τιθωνοῦ γῆρας. Tithoni ſenectus. Prouerbium, quod de longæuis, & decrepitis dicitur. Fertur autem Tithonus ſenectutis exuendæ cupiditate, in cicadam eſſe mutatus *Er. Ad. Chil. 1 Cent. 6. col. 214 ad 65. Tithoni ſenecta.* Ariſtoph. *in Acharn. pag. 289. v. 6.* Virum Tithonum lacerans, & turbans, & miſcens, *ac agitans.*

Τίθρασος. Tithraſus. Vrbs Libyæ, Et Ariſtoph. *in Ranis pag.* 149. *v.* 21. Gorgones Tithraſiæ Hîc *enim, in vrbe Tithraſo* Gorgones degebant, *quas Poeta per iocum* Ti-

*thraſi*es *vocauit*, à *quodam* vili Attici municipio, *quod idem nomen habebat. Quod conſultò fecit*. Hoc enim municipium, vt maleficum, *doloſum*, & *infelix Comici* perſtringunt, & *carpunt*.

τίβον, ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς ποταμοῦ. διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον, ὡς κακοπράγμονα. A

Τιθραύτης. Tithrautes. Nomen proprium.

Τιθραύτης. ὄνομα κύριον.

Τιτθοί. l. τίτθοι. Mammæ. Vbera, *Gallicè, Tétes. Tettins. Mammelles.*

Τιτθοί. οἱ μαζοί.

Τιθύμαλλος. Tithymallus. Genus herbæ acerrimę, quæ apud Lacones reperitur, quâ veſperi palpebras, & *ſupercilia* perungebant. Et Ariſtoph. *in Eccleſiazuſis. pag.* 494 *v.* 24. 25. 26. *dicit* de Neoclide lippo. Quid vero me oportet facere? Bl. Allia cum *ſuo* poſtquàm triueris ſucco, Tithymallo iniecto de Laconico, *oportet te his vnguentis* Tibi perungere palpebras veſperi. Conſueuerunt autem Medici per arrogantiam nominare patriam herbarum, vt Cyrenaicum ſuccum, & Smyrnæum. Laconicus verò tithymallus erat celeberrimus. Neoclides verò lippus dicitur de iis, qui oculorum lippitudine laborant. *Vide Schol. annot.* 7. & 8. *vnde Suidæ correctio petenda.*

Τιθύμαλλος. εἶδος βοτάνης δριμυτάτης, παρὰ λάκωσιν εὑρισκομένης. ᾧ παρήλειφον τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. καὶ ἀριστοφάνης, περὶ νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος. σκόροδ᾽ οὖν τρίψαντα τιθυμάλλῳ. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπ᾽ ἀλαζονείας πατρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν, οἷον κυρηναϊκὸν ὀπόν. τιθύμαλλος λακωνικός. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς. νεοκλείδης ὁ γλάμωνος. B

NOTÆ.

Καὶ Ἀριστοφάνης περὶ Νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος.] Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 494. v. 18.

Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρέρπυσεν. Et v. 24. 25. 26.

Τί δαί με χρὴ δρᾶν; Βλ. σκόροδ᾽ ὁμοῦ τρίψαντ᾽ ὀπῷ, C

Τιθυμάλλου ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ

Σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας.

Vide ſchol. annot. 7. & 8. vnde Suidas. Et pag. 491. v. 7.

Τί δ᾽ ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;

Conſule ſchol. annot. 4. vbi docetur quis dicatur γλάμων. Et Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 575. ad. 98. Tithymallus Laconicus. VVolfius Neoclidem Glamonis filium hunc vocat, cùm lippum ſignificet, & eum, qui vitiatos oculos, & humoris impuri, craſsíque plenos habet. Sed VVolfius codicis vitio videtur deceptus. Scribendum enim, εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμοὺς Νεοκλείδης ὁ γλάμων. Cætera vide apud Ariſtoph. in Eccleſ. pag. 494. ſchol. annot. 8. Item conſule vocem Γλάμων.

Τὶ καλὴ ἡ τάξις. Ordo pulcher *eſt* aliquid, pro, valde *pulcher eſt. Hic enim illud* τὶ *iam vim intendentis habet. Aliâs, vim remittentis.*

Τὶ καλὴ ἡ τάξις. ἀντὶ τοῦ λίαν. D

Τί κοινόν; Quid commune cani cum balneo? Prouerbium de *rebus* inconuenientibus, *inter quas nulla prorſus eſt conuenientia. Eraſm. Ad. Chil.* 1. *Cen.* 4. *col* 143 *ad.* 39. *Quid cani, & balneo?* Lucianus vſus-eſt hoc *prouerbio.*

Τί κοινὸν κυνὶ, καὶ βαλανείῳ; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. λουκιανὸς ταύτῃ κέχρηται.

Τί λέγεις σύ; Quid ais tu? *Intelligitur id*, quod in conſuetudine *verſatur, quod vulgò dici conſueuit*, & *quod eſt* ad manum, *quod eſt promptum*, & *paratum*. Conſueuimus enim in diſputationibus cum aduerſariis dicere, Quid ais tu: *ſic* eos perterrefacere volẽtes. Ariſtoph. Nubibus. *pag.* 116. *v.* 20. 21. 22. 23. 24. 25.

Τί λέγεις σύ; τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κατὰ χεῖρα. εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι, λέγειν, τί λέγεις σύ; ἐκπλῆξαι αὐτοὺς θέλοντες. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Vt lætor primùm colorem intuens tuum.

Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών. E

Nunc enim profectò aſpectu es inficiali præditus,

Νῦν μέν γ᾽ ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς

Et contradictorio, & *illud populare*, nobíſque familiare, in tuo vultu iam

Κἀντιλογικός. καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον.

Vehementer floret, illud inquam, quod ſolet dici, *Quid ais tu?* & *videri*

Ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τό, τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν

Dum-facis-iniuriam, iniuriam-pati. & *dum-malè-facis, ſat ſcio* te videri, maleficiis affici.

Ἀδικοῦντ᾽ ἀδικεῖσθαι. καὶ κακουργοῦντ᾽, οἶδ᾽ ὅτι,

In vultúque tuo *ineſt Atticus aſpectus*, ac intuitus.

Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ᾽ ἔστιν ἀττικὸν βλέπος. F

Figuratè verò dictum eſt βλέπος, pro malo aſpectu, & *aſtuto, callidoq́; vultu. Vide Schol annot.* 11. *Aliter enim ibi quædam leguntur.* Atticos enim perſtringebant, & *carpebant* ob impudentiam. Athenienſes verò, propter impudentiam, & dicendi peritiam, *nimiamq́; garrulitatem. Legitur enim* ἐπὶ ἀναιδείᾳ, καὶ τὸ ἱκανὸς εἶναι λέγειν. *At* δραστικοὺς εἶναι, *ſignificat ſtrenuos*, & *induſtrios*, & *ad agendum paratos eſſe.*

ἐσχημάτισται δὲ τὸ βλέπος, ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα. τοὺς γὰρ ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ, καὶ τοὺς δραστικοὺς εἶναι διέβαλλον.

A

NOTÆ.

Παρὰ τὴν συνήθειαν, κατὰ χεῖρα.] Apud Ariſtoph. in Nubibus pag. 116. in v. 23. Schol. annot. 10. legitur περὶ & καὶ ἀνὰ χεῖρα.

Τίλλοντες. αἰτιατική. ἀνασπῶντες τοὺς στάχυς.

Τιλφώσσαιον. ὄρος, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς κωπαΐδος.

Τιμαγένης. βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός. ἀλεξανδρεὺς ῥήτωρ. ὡς δέ τινες αἰγύπτιος. ὃς ἐπὶ
B πομπηΐου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς ῥώμην ὑπὸ τοῦ γαβινίου, ἐξωνήθη ὑπὸ φαύστου τοῦ υἱοῦ σύλλου. καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ, ἐπί τε τοῦ αὐτοῦ πομπηΐου, καὶ μετ' αὐτόν, ἐπὶ καίσαρος τοῦ αὐγούστου. καὶ μετέπειτα σὺν ἅμα κεκιλίῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε τουσκλάνῳ λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν δαβάνῳ, ἐμέσαι βουληθεὶς μετὰ δεῖπνον, καὶ σφηνωθείς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

Τιλλοντες. Accuſatiuo. Vellentes. Vellicantes. Auellētes. *Marc. cap. 2. v. 23; de Chriſti, noſtri Seruatoris, diſcipulis dicit,* τίλλοντες. τοὺς στάχυας. *p,* ἀνασπῶντες. i. vellētes ſpicas.

Τιλφωσαιον. Tilphoſæum. Mons, à palude Copaide parum diſtans.

Τιμαγένης. Timagenes, regij argentarij filius, Alexandrinus orator, vel (vt quidam) Ægyptius, qui ſub Pompeio Magno bello-captus, Romam à Gabinio deductus-eſt, & à Fauſto Syllæ filio redemptus, Romæ docuit, cùm ſub ipſo Pompeio, tum poſt ipſum, ſub Cæſare Auguſto, poſtea verò ſimul-cum Cecilio. *l.* κεκιλίω, *vel* κεκιλίου. Cùm autem ob dicendi-libertatem Schola excidiſſet, in prædio, quod Tuſculanũ vocabatur, vitam tranſegit. Mortuus autem eſt Dabani, cùm poſt cœnam vomere voluiſſet, cibo-conſtipato-ſuffocatus. Multos autem libros ſcripſit.

C Τιμαγένης. ἱστορικός. περίπλουν πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ε΄.

Τιμαγένης. Timagenes, hiſtoricus, totius orbis ſitum libris quinque *deſcripſit.*

Τιμαγένης. ἢ τιμογένης, μιλήσιος ἱστορικὸς καὶ ῥήτωρ. περὶ ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ πόντῳ. καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία ε΄. καὶ ἐπιστολάς.

Τιμαγένης. Timagenes ſiue Timogenes, Mileſius hiſtoricus, & orator, *ſcripſit* de Heraclea Pontica, & doctis, *clariſq;* viris illius vrbis, lib. 5. & epiſtolas.

Τιμαγόρας. οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ἀρταξέρξην ὑπὸ ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρατιώτας θερά-
D ποντας. καὶ βοῦς π΄, καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος. καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ΄. τοῦτον οὖν ἀνεῖλον οἱ ἀθηναῖοι. φασὶ γὰρ ὑποσχέσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν ἀθηναίοις, καὶ λακεδαιμονίοις φιλίαν. οὗτος οὖν ὁ τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ ἑλλήνων ἔθη, καὶ δωροδοκηθείς, ἀνῃρέθη ὡς εἴρηται ὑπὸ ἀθηναίων.

Τιμαγόρας. Timagoras. Hic legatus miſſus ab Athenienſibus ad Regem Artaxerxem, ab eo non ſolùm aurum, & argentum accepit: ſed etiam precioſum lectum, & famulos, & boues 80. & ad mare deſcendit lecticâ delatus, & illis, qui eum eò detulerunt, à Rege merces quatuor talentorum eſt-data. Hunc igitur Athenienſes capitali-ſupplicio-affecerunt. Dicunt enim ipſum promiſiſſe *Regi Perſarum*, ſe diremptu-rum-eſſe amicitiam, quæ erat inter Athenienſes, & Lacedæmonios. Hic igitur Timagoras, cùm Perſarum Regem adoraſſet præter Græcorum morem, & largitionibus-corruptus-fuiſſet, ab Athenienſibus (vt dictum-eſt) capitali-ſupplicio-fuit-affectus.

Τιμαλφέστερον. τιμιώτερον. λαμπρότερον.
E ἀλφεῖν γάρ ἐστι, τὸ εὑρίσκειν. ὥστε γίνεται τὸ τιμαλφέστατον, τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην. ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

Τιμαλφέστερον. Precioſius. Splendidius. ἀλφεῖν enim, eſt inuenire. Quare *ex nomine* τιμὴ, *precium, & verbo* ἀλφεῖν, *inuenire, compoſitum nomen* deducitur τὸ τιμαλφέστατον, i. precioſiſſimum, quod precium maximum inuenit, quod iam auro contingit.

Τιμάνθης κλεωναῖος. παγκράτιον νικήσας. ὅν φασι πεπαυμένον διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ἄθλων, τόξον μέγα ἐπὶ ἑκάστης τείνειν τῆς ἡμέρας, ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. ὡς δὲ ἀποδημήσας, καὶ ἐπανήκων οὐχ οἷός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. ὁπόσα δὲ τοιαῦτα γέγονεν ἀνθρώποις, ἢ γενήσεται
F ὕστερον, μανία μᾶλλον, καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο.

Τιμάνθης. Timanthes Cleonæus pancratio, *i. quinquertio* vicit. Hunc aiunt ob ætatem *iam grauiorem*, certare deſiiſſe, & arcum magnum quotidie intendiſſe, ſe-ipſum tentantem, *ſuaſque vires explorantem.* Cùm autem *aliquando* peregrè-abiiſſet, & reuerſus, *arcum* intendere non potuiſſet, tunc accenſo igne, ſe viuum in rogum coniecit. Quæcunque verò huiuſmodi *facinora* ab hominibus *olim* facta-ſunt, vel poſtea fient, furori potiùs, quàm fortitudini ſunt tribuenda.

Τιμάνωρ. τιμάνορος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων τιμάνορος ἧμαι. ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι.

Τιμάνωρ. Τιμάνορος. *l.* Τιμάνορος. Timanor. Timanoris. *Nomen proprium viri. Epigram. lib. 6. pag. 443 epigrammate* 155. Clypeus à mortalibus humeris Timanoris *detractus* ſedeo. Pro, Dedicatus-ſum.

NOTÆ. A

Ἀσπὶς ἀπὸ] Sic Epigram.lib.6.pag.443.epigr.155.

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι
Ναῷ ὑπωροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας.

Suidas etiam in Ἧμαι locum habet corruptum,cuius correctio hinc petenda. Brodæus pag.577. legit ὑπωροφία, quod refert ad ἀσπὶς, rectè.quam lectionem confirmat & ille verſus,qui legitur eodem libro, pagin. 441. epigr.146. Ναῷ ὑπ' Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια.

Τίμαρχος. Timarchus,Arizeli F.prodigus, *luxurioſus*,& cinædus, in Piræeo apud Euthydicum principiò verſatus-eſt. Poſtea verò Miſgolæ, & Hegeſandro Leodamantis amaſio ſe mercede *proſtituit*, *&* locauit.& poſt eos, Pittalaci ſerui publici conſuetudine vſus-eſt.Tutor autem electus,Ariſtogitone refragante, reiectus-eſt. Patruo verò *ſuo*, qui cæcus erat, & petebat,vt cum infirmis *hominibus* aleretur, *qui propter ætatem,aut cæcitatem, aut membrorum mutilationem, aut nimiam virium imbecillitatem, manibus proprijs victum ſibi parare non poterant*. non eſt-patrocinatus, neque matri rebus *ad vitam ſuſtentandam* neceſſariis indigenti opem-tulit.

Τίμαρχος. Ἀριζήλου. ἄσωτος. καὶ πόρνος, ἐν πειραιεῖ παρ' εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα ὕστερον δὲ, μισγόλᾳ, καὶ ἡγησάνδρῳ τῷ λεωδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτόν. καὶ μετ αὐ- B τοὺς πιτταλάκῳ συνὼν τῷ τῆς πόλεως οἰκέτῃ. ἐπίτροπος δὲ αἱρεθεὶς, ἀριστογείτονος ἀντειπόντος διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων φέρεσθαι, οὐ συνεῖπεν. οὐδὲ τῇ μητρὶ χρῃζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἥλω δὲ ὑπὸ αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν.

Cùm autem eſſet ſenex, ab Æſchine proſtitutæ pudicitiæ reus eſt peractus.

Τιμᾶσθαι. Anteponere. *Pluris-facere. Magni-facere. Æſtimare.* Λέξίχεσθαι, *Vt*, Exire *ex hac vita, mori* nec ſuſtinere: *ſed recuſare* bibere vinum, neque tanti facere reliquam vitam, vt ſuperiorem (inquit) obſcuraret, breuis vitæ ratione mutata hauſto vino. Quamobrem illa generoſa *mulier ita* vitam finiuit.

Τιμᾶσθαι. προτιμᾶν. ἐξέχεσθαι, καὶ μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου. καὶ δὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπὸν, ἵνα τὸν προθανόντα φησὶν ἀμαυ- C ρώσῃ ἐκτραπεῖσα διαίτης ὀλίγης, πιοῦσα οἶνον, καὶ τὸν βίον ἡ γενναία κατέστρεψε.

Τιμάσιος. Timaſius. Hic ſub Theodoſio Imperatore fuit. Quem Eutropius rebus præficere volens,ex Aſia ad regiam reuocauit.Ille verò,cùm-eſſet vir inſolens, & ſuperbus, & in rebus bellicis verſatus, & hoc primum, *ſummumq́*, rerum humanarum bonum exiſtimaret,honorem,& gloriam,& affluentes opes, & arbitratu ſuo viuendi licentiam,& ſecurè,propter ebrietatem, noctem, & diem neſcire, *neque diſcernere*, neque orientem, neque occidentem Solem aſpicere, cúmque reuocationem illam cœlo, *cœleſtiq́, beatitudini* parem duxiſſet,& à dolorum-expertibus *& iucundiſſimis exercitationibus*, & à diſſolutis, & ignauis vitæ ſtudiis ſe auulſiſſet, & animum ad gloriæ-cupiditatem intendiſſet, ex Pamphylia grauis ſurrexit, & in Lydiam rediit,tanquam quidam Rex, aut vt ille,qui vel ipſum Imperatorem, & Eunuchum obiter,vt quendam ludum facturus eſſet, *& pro oblectamento habiturus*,ſi vellet.

Τιμάσιος. οὗτος ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν. ὃν εὐτρόπιος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος, ἐκ τῆς ἀσίας μετακαλεῖται πρὸς τὰ βασίλεια. ὁ δὲ, γαῦρός τε ὢν ἀνὴρ, καὶ ἀγέρωχος, καὶ στρατιώταις ὡμιληκὼς, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα, καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ,τι βούλοιτο χρῆσθαι. καὶ ἀδεῶς διά τε μέθην, νύκ- D τα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι, οὔτε ἀνατέλλοντα, καὶ δυόμενον τὸν ἥλιον καθορᾶν, ἴσα καὶ οὐρανῷ νομίσας τὴν μετάκλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπων, καὶ διακεχυμένων πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ἀπορρήξας ἑαυτὸν, καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀναστὰς ἐκ παμφυλίας, ἐπὶ λυδίαν ἀνέστρεφεν ὡς ἄν δή τις βασιλεύων, ἢ τόν γε βασιλέα, καὶ τὸν εὐνοῦχον κατὰ πάρεργόν τι παιδιὰν θησόμενος εἰ βούλοιτο.

NOTÆ. E

Ἴσα καὶ] καὶ ἴσα. Et, θησόμενος, εἰ βούλοιτο.

Τιμασίων. Timaſion. Hic fuit adoleſcens Ægyptius, Ex ephebis verò recens exceſſerat, & forma præſtanti præditus erat. Illi verò caſtimoniam colēti nouerca *eius* amore-capta inſtabat, & patrem *ipſi* reddebat infenſum, nihil quidem *in eum* comminiſcens *eorum*, quæ Phædra *in Hippolytum fuerat commenta*: ſed eum criminans vt effœminatum, & amatoribus magis, quàm mulierculis gaudentē. Ille verò relicta Naucrate,ad Memphin degebat,& nauem iam parauerat, & in Nilo nauclearum-agebat. Conſpicatus igitur Apollonium aduerſo-flumine-nauigantem,ipſe ſecundo-flumine-nauigans, cognouit illum cœtum eſſe virorum ſapientum, id-coniiciens ex palliis, *quæ geſtabant*, & ex libris, quibus ſtudebant, & orauit,

Τιμασίων. οὗτος μειράκιον ἦν αἰγύπτιον. ἐφήβους δὲ ἄρτι ὑπαπηει. καὶ τὴν ὥραν ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ, μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπέκειτο καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει. ξυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὥσπερ ἡ φαίδρα. διαβάλλουσα δὲ αὐτὸν ὡς θῆλυν, καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον, ἢ γυναίοις χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν ναύκρατιν, περὶ μέμφιν διῃ- F τᾶτο. καὶ ναῦν δὲ ἐκέκτητο ἤδη. καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ νείλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς, ξυνῆκεν ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἴη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι, καὶ τοῖς βιβλίοις, οἷς προσεσπούδαζον. καὶ

vt ſe

A ἱκέτευε προσδέξασθαι οἱ τῆς πλοίου κοινωνίας ἐρασθέντι σοφίας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, σώφρων, ἔφη, ὁ νεανίσκος ὅδε. καὶ ἀξιούσθω ὧν δεῖται. καὶ διῆλθεν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν περὶ τῆς μητρυιᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῶν ἑταίρων ὑφειμένῃ τῇ φωνῇ, προσπλέοντος τοῦ μειρακίου ἔτι. ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νῆες, μεταβὰς ὁ Τιμασίων, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπών τι περὶ τοῦ φόρτου, προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς ἱζῆσαι, μειράκιον, εἶπεν, αἰγύπτιον, (ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναί τις) τί σοι

B φαῦλον, ἢ τί χρηστὸν εἴργασται λέξον. ὡς τῶν μὲν, λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν. τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς, ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης, καὶ τοῖσδε. ἑορῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρυθριῶντα, καὶ μεταβάλλοντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξαι τι, ἢ μή, θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμιᾷ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχρημένος. ἀναθαρρήσας οὖν ὁ Τιμασίων, ὦ θεοὶ ἔφη. τίνα ἐμαυτὸν εἴπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί. ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαί με, οὐκ οἶδα. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν οὔπω ἔπαι-

C νος. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, βαβαὶ ἔφη μειράκιον ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ. ταυτὶ γὰρ καὶ Ἰάρχᾳ δοκεῖ τῷ θείῳ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις, λέξον ἔτι. φυλάξασθαι γάρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. ἐπεὶ δ' ἄρξασθαι μὲν λέγειν ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δ' ἐρώσης ἐκσταίη, βοὴ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων, ὦ λῷστοι ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. καὶ ὁ Δάμις, ἕτερόν τι ἔφη ἐθαυ-

D μάσαμεν, ὅπερ οὔπω γιγνώσκεις. καὶ σὲ δὲ μειράκιον ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἴει λαμπρὸν εἰργάσθαι σοι. Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μειράκιον, ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος; καὶ ὁ Τιμασίων, νὴ Δί' εἶπεν ὁσημέραι γε. πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἐν ἀνθρωπίνοις τε, καὶ θείοις πράγμασιν. ὑπερησθεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος; ψηφισώμεθα ἔφη ὦ ἄνδρες, ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ, εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὑβριστής. καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων

E ἡττήθη, οὐδ' ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν. ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε, καὶ ἀτέγκτου μοίρας. οὗτος δὲ ἡττᾶσθαι τῆς θεοῦ φάσκων, οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρῶσαν ἔπαθεν. ἀλλ' ἀπῆλθεν αὐτὴν δείσας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ φυλάξαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλῆσθαι πρὸς ὁντινοῦν τῶν θεῶν, ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἱππόλυτος, οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης. σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν λέγειν εὖ, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. Ἱπ-

F πόλυτον δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς τὴν μητρυιὰν εἶδε.

Τιμαχίδας ῥόδιος. οὗτος δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηται ἐν βιβλίοις ια' δι' ἐπῶν. καὶ [illegible]

vt ſe ſapientiæ ſtudioſum in illius nauis communionem reciperent, *& cœtus, qui in ea vehebatur, participem facerent.* Apollonius verò, Modeſtus (inquit) hic adoleſcens *eſt*, & impetret, quæ petit, & Apollonius illum de nouerca ſermonem proximis amicis, ſummiſſa voce recenſet, adoleſcente adhuc adnauigante. Cùm autem naues iam eſſent coniunctæ, Timaſion *ex altera in alteram* tranſiens, & cum ſuo gubernatore aliquid de onere locutus, illos viros ſalutauit. Apollonius igitur eo in conſpectu ſedere iuſſo, Adoleſcẽs (inquit) Egyptie) videris enim indigenarum aliquis eſſe) Quid mali, aut quid boni feceris, dic, vt illorum quidem *malorum, quæ tibi contigerint* propter *tuam iuuenilem* ætatem, à me remedium tibi detur. Horum verò *bonorum à te factorum causâ*, contrà laudatus, & vnà mecum, & cum his, philoſophiæ-des-operam. Videns autem Timaſionem erubeſcentem, & oris impetum ita mutantem, vt aliquid dicturus, aut non dicturus videretur, interrogationem frequenter vrgebat, quaſi nullam prænotionem de eo haberet, *nec quidquam eorum prænoſſet, quæ ipſi acciderant.* Timaſion igitur animo recepto, O Dij (inquit), quem me dicam *eſſe*? Nam malus quidem non ſum Bonum verò an me exiſtimari oporteat, ignoro. Nam iniuriam non facere nondũ Laus *eſt*. Et Apollonius Papæ (inquir) adoleſcens, vt ab Indis *profectus* mecũ loqueris. Hæc enim *ipſa* & Iarcho illi diuino *Indo* videntur. Sed *declara nobis* quomodo hæc opineri, *& quomodo talem habeas opinionem*, & à quo *traditam acceperis*. Videris enim ſimilis ei, qui peccatum aliquod cauit. Cum autem narrare cœpiſſet quomodo nouerca ſibi infeſta eſſet, & ipſe ab ipſa amãte receſſiſſet, clamor exortus-eſt, quaſi diuinitùs hæc prædixiſſet Apollonius. Subiiciens autem Timaſion, dixit, O viri optimi, Quid vobis accidit? *Quid hæc miramini*? Nam quæ dicta-ſunt, ab admiratione tantum abſunt, quantũ à riſu. Tum Damis, Aliud quiddã (inquit) admirati-ſumus, quod nondum ſcis. Et te (adoleſcens) laudamus, quòd nihil præclari à te geſtum putes. Apollonius autem ipſum interrogauit, ô adoleſcens, Venerine ſacrificas? Et Timaſion, Per Iouem (inquit) quotidie *Veneri ſacra facio*. Hanc enim Deam in rebus humanis, & diuinis multum poſſe duco. Apollonius igitur *hoc adoleſcentis reſponſo* ſupra-modum delectatus, ſic (inquit) decernamus, eum coronandum eſſe propter caſtimoniam, vel præ Hippolyto, Theſei filio Nam ille quidem, in Venerem ſe-geſſit-inſolenter, *eámque nimium contempſit.* Quamobrem etiam fortaſſe ne à Venereis quidem rebus eſt-ſuperatus, nec Amor ad illum vllus comeſſatum-iuit: ſed agreſtioris, & aſperioris ſortis *homo* fuit. Hic verò, dicens ſe Dea inferiorem-eſſe, ab amante nihil mali paſſus-eſt, *nec ab ea victus* ſed abiit, ipſam Deam veritus, ſi flagitioſum amorem non cauiſſet. Quinetiam hoc ipſum, caſtimoniæ tribuẽdum nõ puto, ſi quis malè audiat apud aliquem Deorum, *eúmque vituperet, & maledictis inſectetur*, quicunque ille fuerit, quemadmodum Hippolytus *apud* Venerem *malè audiit, eámque vituperauit, & maledictis eſt inſectatus.* Caſtius enim, *modeſtius, & ſanctius eſt*, de Diis omnibus bene loqui, præcipuè verò Athenis, vbi etiam ignotorum Deorum aræ dedicatę-ſunt. *Act. Apoſtol cap. 17. v. 23.* Hippolytum autem eum vocabat, propter oculos, quibus nouercam viderat.

Τιμαχίδας. Timachidas Rhodius. Hic cœnarũ deſcriptiones fecit libris vndecim, carmine *conſcriptas*,

Numenius verò *ſcripſit libros* ciborum-condiendorũ, *i. de ratione condiendi cibos,* & Maſtreas ille Pitanæus, & Hegemon Thaſius, cognomento Lens, & Artemidorus Pſeudariſtophaneus, qui culinarias dictiones collegit, & Philoxenus, Claudij F. à quo etiam Philoxeniæ placentæ *nomen habent.* Hic autem Philoxenus adeò guloſus, *& opſoniorũ adeò vorax, & belluo* fuit, vt palam in balneis manum aſſuefaceret ad feruentes *aquas tolerandum, eam* in aquam feruentem demittens. Vt in feruentibus *cibis ſumendis, aut calidis liquoribus hauriendis* motu-difficilis eſſet, *nec eorum calore, vel feruore facile moueretur.* Et opſoniorum-ſtructores, *& coquos* blandis-verbis-monebat, vt calidiſſima *fercula ſibi* apponerent, & ſolus *ea* conſumeret. Similia quoque tradunt de Archyta. Et Crobylus dicit,

Ego verò ad calida hæc fercula capiẽdum, & deuorandum *ſupra-modum,*
Digitos profectò Idæos habeo, pro, frigidos.
Et guttur ſuauiſſimè foueo, variiſque calefacio ciborum *fruſtulis.*

Τίμαιος. Timæus Hiſtoricus. Hic in Ephorum maximam fecit inuectiuam, *eumq́; vehementer eſt inſectatus,* cùm ipſe duobus peccatis ſit obnoxius. Vni quidem, quòd alios acerbè criminetur ob ea *crimina*, quibus ipſe eſt obnoxius, *& quorum ipſe reus eſt.* Alteri verò, quòd animo planè corrupto fuerit, tales ſententias in ſuis commentariis exponens, & tales opiniones lectorum animis inſerens. Sed, ſi ſtatuendum *eſt,* Calliſthenem meritò punitum, *cum morte* vitam commutaſſe, *iuſtiſq́; pœnis affectum obiiſſe* quid Timæum pati oportet? *Quibus pœnis Timæum dicemus eſſe dignum?* Huic enim numen multo iuſtiùs ſuccenſuerit, quàm Calliſtheni. *Nam* ille quidem, Alexandrum Deum-facere, *vel, in Deorum numerum referre* voluit. Timæus verò, Timoleõtem illuſtriſſimis Diis maiorem facere *voluit.* Et Calliſthenes quidem *ita laudauit* eum virum, quem omnes ingenio longè maiore, quàm humana conditio ferret, fuiſſe concedunt. Hic verò, Timoleontem, qui non ſolùm nihil magnifici feciſſe viſus eſt: ſed ne ſuſcepiſſe quidem, & qui *in tota* vita vnam lineam confecit, eámque quodam modo nõ bonam, *vt ita loquar*, pro totius orbis terrarum magnitudine. Illud autem intelligo, *quòd* ex patria Syracuſas *venit.* Sed Timæus mihi videtur perſuaſum-habuiſſe, Timoleontem *quidem*, gloriæ cupiditate flagrantem, in Sicilia, tanquam in acetabulo, putaſſe, ſe vel illuſtriſſimis Heroibus comparandum eſſe, viſum-iri, *ſe verò,* quamuis ipſe res Italicas tantùm, & Siculas tractarit, *& deſcripſerit,* iure dignum-iudicatum-iri, qui conferatur cum illis, qui de totius orbis terrarum rebus libros fecerunt. Scripſit de Syria, & eius vrbibus, & Regibus, libros tres.

ὀψαρτυτικῶν. καὶ Μαστρέας, ὁ Πιταναῖος καὶ Ἡγήμων, ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς φακῆ. καὶ Ἀρτεμίδωρος, ὁ ψευδαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών. καὶ Φιλόξενος, ὁ Κλαυδίου. ἀφ᾽ οὗ αἱ φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὀψοφάγος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ, καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμόν. καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι. ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑποπείθειν, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι. καὶ μόνος καταναλίσκῃ. παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρωβύλος φησιν,

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ᾽ ὑπερβολῇ.

Τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω. ἀντὶ τοῦ ψυχρούς.

Καὶ τὸν φάρυγγ᾽ ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις.

Τίμαιος. ὁ ἱστορικός. οὗτος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πλείστην πεποίηται καταδρομήν. αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος. τῷ μὲν, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, εἰς ἃ ἔνοχος αὐτός ἐστι. τῷ δὲ, διότι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. πλὴν, εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον, ἢ τῷ Καλλισθένει. ἐκεῖνος μὲν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἠβουλήθη. Τίμαιος δὲ, μείζω ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν. καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ κατ᾽ ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν. οὗτος δὲ Τιμολέοντα τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐπιβαλλόμενον. μίαν δὲ τὴν βίου γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης. λέγω δὴ τὴν ἐκ πατρίδος εἰς Συρακούσας. ἀλλά μοι δοκεῖ πεπεῖσθαι Τίμαιος, ὡς ἂν Τιμολέων πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, σύγκριτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον, καὶ Σικελίας πραγματευόμενος, εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι, τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις. ἔγραψε περὶ Συρίας, καὶ τῶν αὐτῆς πόλεων, καὶ βασιλέων. βιβλία γ'.

NOTÆ.

Σύγκριτος φανῆναι] Vel ſubaudiendum ἐνόμισεν, à quo regatur hic infinitiuus φανῆναι, vel φανεῖν legendum, quod ab ἂν præcedente regetur. Sic & paulo pòſt, ἀξιωθῆναι τοῖς. &c.

Τίμαιος. Timæus Locrus, Philoſophus, Pythagoreus, *ſcripſit* Mathematica. De Natura. De Pythagoræ vita.

Τίμαιος Λοκρός. φιλόσοφος. Πυθαγόρειος. μαθηματικά. περὶ φύσεως. περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

Τίμαιος. Timæus Andromachi F. Tauromenites, quem Athenienſes Epitimæum vocarunt, *i. obiurgatorem, & reprehenſorem. Fuit autem* Philiſci Mileſij diſci-

Τίμαιος Ἀνδρομάχου, Ταυρομενίτης, ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν. Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ

pulus.

A μιλησίῳ. παρωνόμασο δὲ τοῦτο, διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν. καὶ γραοσυλλέκτρια δὲ, διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν ἰταλικὰ, καὶ σικελικὰ, ἐν βιβλίοις η. ἑλληνικὰ, καὶ σικελικά. συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν βιβλία ξη. ὀλυμπιονίκας, ἢ χρονικὰ πραξίδια. οὗτος ὁ τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐξελέγξας, κατὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς, πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας. ἐν δὲ ταῖς ἀγαθοκλέους πράξεσι, τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. B φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε. τελευτήσαντος δὲ, διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις, ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν ἐπιτευξίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ. τὰς δὲ ἀποτεύξεις οὐ τὰς δι' αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην μεταφέρει εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτάνοντα. γενομένου δὲ C ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ, καὶ τεθαῤῥηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον, καὶ δειλόν. καί τοι γέ τις, οὐκ οἶδεν ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος, μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου, καὶ πατέρων ἀδοξίαν, ἐξ ὕστερον διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, οὐ μόνον σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν, D ἀλλὰ καὶ πολλὴν τῆς ἰταλίας, καὶ λιβύης, τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ' ἄν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέρειαν. παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων, φανερὸς ἐστι τὸ φιλάληθες τῆς ἱστορικῆς παῤῥησίας προδεδωκὼς ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας, καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως ε βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ' ἃς περιείληφε τὰς ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις E δικαίως ἀποδέξαιτο.

pulus. Sic autem eſt-appellatus, quòd *omnes* frequenter obiurgaret, *increparet, atq; reprehenderet*. Quinetiam *vocatus eſt* Graoſyllectria, quòd quælibet ſcriptis-mādaret, *& vetularum iudicio carentium inſtar, obuia quaque colligeret, & in ſcripta referret*. Scripſit Italica, & Sicula, libris octo. Græca, & Sicula. Collectionem, *& compendium* Rhetoricorum argumentorum, lib. 68. Olympionicas, ſeu Acta Chronica. Timæus iſte, qui veterum hiſtoricorum peccata grauiſſimè redarguit, *ac exagitauit*, in aliis quidem *ſui* ſcripti, *ſuaq; hiſtoria* partibus, maximam veritatis curam prouidè geſſit. In Agathoclis verò rebus *deſcribendis*, pleraque ementitus-eſt in Principem illum, propter odium, quo proſequebatur eum. Nam ab Agathocle Sicilia pulſus, viuentem quidem illum Principem vlciſci non potuit. Mortuum verò, per hiſtoriam maledictis-eſt-inſectatus in perpetuum. Omnino enim vitiis huic Regi iam inſitis, alia multa de ſuo adiecit iſte ſcriptor, *hiſtoricus iſte*, ſecundos quidem rerum ſucceſſus ipſi detrahens, clades verò non ſolùm eius culpa acceptas: ſed etiam fortuitas in ipſum nihil peccantem transferens. Cùm autem ſine-controuerſia ille fuerit imperatoria ſolertia præditus, & ſtrenuus, & animoſus in periculis fortiter ſubeundis, *Timæus tamen* eum per totam hiſtoriam ignauum, & timidum vocare non deſinit. Atqui quis ignorat, nullum vnquā Principem fuiſſe, qui minoribus occaſionibus, *ſubſidiis, auxiliis, & facultatibus* vſus, maius regnum ſibi-pararit? Cùm enim artifex-manibus propriis-opus-faciens à puero fuiſſet propter victus inopiam, & parentum, *ac generis* obſcuritatem, poſtea ſua virtute, non ſolùm totius Siciliæ dominatum-obtinuit: ſed etiam magnam Italiæ, & Lybiæ partem armis ſubegit. Iurè autem quis huius ſcriptoris temeritatem miretur. Nam cùm per totam *ſuam* hiſtoriam, Syracuſanorum fortitudinem laudet, illum, qui ſubegit iſtos, omnes mortales ignauia longè-ſuperaſſe dicit. Per manifeſtas enim contrariarum ſententiarum probationes *rerum inter ſe repugnantiam redarguentes*, conſtat eum, odij priuati cauſa, & cōtentionis ſtudio, hiſtoricæ libertatis veritatem prodidiſſe, *i. neglexiſſe, cuius fideliter ſeruandæ ſcriptorem decet, ac oportet eſſe ſtudioſum*. Quamobrem extremos operis huius hiſtorici quinque libros, quibus res ab Agathocle geſtas eſt-complexus, nemo iurè probauerit.

Τιμὴ. ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόστιμον. ὅμηρος.

Τιμή. Interdum ſignificat etiam mulctam. Hom. *Iliad. Γ pag. 119. v. 4. 5.*

> Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος, πριάμοιό τε παῖδες
> Τίνειν οὐκ ἐθέλωσι.--

> *Si verò mihi mulctam Priamus, Priamique filij*
> *Perſoluere noluerint.--*

Τιμὴ εὐσεβῶν, δουλεύειν θεῷ. πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι.

Τιμὴ εὐσεβῶν. Piorum honor *eſt*, ſeruire Deo. Sed honorem meum repellere, *honore meo me priuare* decreuerunt.

Τιμήεις. τιμήεντος.

Τιμήεις. τιμήεντος. Honoratus. Honorati.

Τίμημα. ζημία. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Τίμημα. *Litis æſtimatio.* Mulcta. Ariſtoph. Pluto *pag. 25. v. 12. Schol. annot. 5.*

F
> Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
> Ἐὰν ἁλῷς;

> *Quam igitur tuæ mulctam inſcribam liti,*
> *Si capta-fueris?* i. ſi fueris in iudicio victa, conuicta, & peracta rea?

ἐπέβαλλον γὰρ ζημίαν ἐνίοτε τοῖς ἁλοῦσιν, ἢ χρή-

Interdū. n. *Iudices hominibus in iudicio victis*, & reis peractis mulctā irrogabant, *eosq; iudicio dānatos iubebāt* vel

pecuniaſ deponere, *certamq́; pecuniæ ſummam perſoluere*, vel aliquid huiuſmodi. Et ruſus *alius quidam dicit*, Illa delatio, *vel accuſatio* mulctam pecuniariam habebat vnius cuiuſque fortunis *irrogandam*.

μάτα καταθέσθαι, ἢ τι τοιοῦτον. καὶ αὖθις. τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικὸν ταῖς οὐσίαις ἑκάστου. A

Τιμήματα. Cenſus. Æſtimationes facultatum, ac fortunarum vniuſcuiuſque. Vt, Qui pro facultatum *cuiuſque* ratione, *modoq́; ſingulis ciuibus* cenſus impoſuit, *quotannis Principi, vel Reipub. perſoluendos, ille profectò* iuſtiſſimam ciuitatis-adminiſtrandæ-rationem introduxit, *vel iuſtiſſimi conſilij ad Reipub. adminiſtrationem pertinentis autor fuit.*

Τιμήματα. πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεὶς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο.

Τίμημα. Mulcta. Et ipſa condemnatio, *quam Cicero vocat Iudicatum.*

Τίμημα. ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη.

Τίμημα. Pro, Pignus. Et quaſi ἀποτίμημα, *i. precium, & pignus quod à ſponſo dabatur, vt de dote perdenda non eſſet periculum. Hoc autem erat vel domus, vel ager, vt ait Demoſth. Generaliter tamē pro quouis precio, pignoreq́; ſumitur.* Vt ait Lyſias. Iſti verò dicunt, ſe plura mercede-conduxiſſe, & pignus conſtituiſſe, *quod locatori datum*. Hoc autem *quod hic* τίμημα *vocat*, in ſequentibus vocat ἀποτίμημα. Ponitur autem etiam, vt ita loquamur, pro *fortunarum, & facultatum* capite, *quod Latini cenſum, & bonorum aſtimationem vocant*, vt dicit. Demoſthenes in *oratione* De ſociis. Dicitur autem etiā τίμημα, id, quod ex fortunis, *bonisq́;* ab vnoquoque confertur, *& contribuitur, quod vel in Principis fiſcum, vel in Reipub. ærarium infertur. Sic autem ipſe cenſus vocatur, qui pro bonorum, & facultatum æſtimatione perſoluitur. Vt,* ταῖς οὐσίαις ἑκάστου. &c. vt ſuprà. *Vide* Τιμήματα. *Nam idem eſt exemplum.*

Τίμημα. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον. καὶ οἷον ἀποτίμημα, ὡς λυσίας φησίν. οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι. τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον. ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμάχων δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα ταῖς οὐσίαις παρ' ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεὶς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο. ἐν δὲ τῷ κατὰ μειδίου, ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. B

C

τί μήν; Quid igitur? Affirmationem indicat. Pro, Quomodo enim non? Cur enim non?

Τί μήν; κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ; διὰ τί γὰρ οὔ;

Τιμησάμενος. Qui-condemnauit. *Qui litem æſtimauit. Vt,* Quem Xanthippus accuſat, eius litem æſtimans morte, *i. capitali ſupplicio.* Clinetes autem *cauſam dicens & ſe* defendens, mulctatus-eſt octo talentis.

Τιμησάμενος. καταχρίνας. οὗ κατηγορεῖ ξάνθιππος, θανάτῳ τιμησάμενος αὐτοῦ. ὁ δὲ κλινήτης ἀπολογούμενος ἐζημιώθη ταλάντοις η΄.

Τιμησαίμην. Ælianus. Quem ego rebus omnibus anteponerem, vt cum omnibus & tyrannis, & iis qui magnis opibus excellunt, congrederetur. *& colloqueretur. Pro, Quem ego maximè vellem cum omnibus. &c. congreſſum, & collocutum eſſe.* Et rurſus Ælianus. Totam vitam æſtimarem triente, niſi meos curatores haberem. Pro, commutarem *cum triente.*

Τιμησαίμην. αἰλιανός. ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην περὶ παντὸς συγγενέσθαι, καὶ πᾶσι τυράννοις, καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτῳ προήκουσι. καὶ αὖθις αἰλιανός. τιμησαίμην τὸν βίον πάντα τριμοίρου, εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας. ἀντὶ τοῦ ἀλλάξοιμι. D

Τιμήσεως. Æſtimationis. *Ipſius cenſus. Interdum etiam* Iudicij, in quo rerum ab aliquo geſtarum rationes redduntur. Mulctæ. Vt, Roma hominum-multitudine maximè creuit, vt ex proximo cenſu apparuit, quo Romanorum puberum, *& adultorum,* quatuor myriades, tribus millibus minus, ſunt numeratæ, *i. quo 37. millia ſunt numerata.*

Τιμήσεως εὐθύνης. ζημίας. ἡ ῥώμη ἑαυτὴν ἐπιδίδωσιν εἰς πολυανθρωπίαν, ὡς ἐκ τῆς ἐγγίστα τιμήσεως ἐφάνη. ἐν ᾗ ῥωμαίων τῶν ἐν ἥβῃ, τέσσαρες μυριάδες ἐφάνησαν ἀριθμηθεῖσαι, τριῶν ἀποδέουσαι χιλιάδων.

Τιμησίθεος. Timeſitheus. Tragicus. Eius fabulæ ſunt, Danaides 2 Hectoris redemptio, *Vel, Pro Hectore redimendo præmia.* Hercules. Ixion. Capaneus. Memnon. Proci. Iouis natales. Helenæ repetitio. Oreſtes. Pylades. Caſtor, & Pollux.

Τιμησίθεος. τραγικός. δράματα αὐτοῦ, δαναΐδες β΄. ἕκτορος λύτρα. ἡρακλῆς. ἰξίων. καπανεύς. μέμνων. μνηστῆρες. ζηνὸς γοναί. ἑλένης ἀπαίτησις. ὀρέστης. πυλάδης. κάστωρ, καὶ πολυδεύκης. E

Τιμητεία. Cenſus. Bonorum-æſtimatio. *Sic & ipſa Cenſura. Cenſoriaq́; dignitas, & munus dici poteſt. vt* ὑπατεία. *Conſulatus.*

Τιμητεία. ἡ τιμή.

Τιμητής. Cenſor. Bonorum-æſtimator. Morum-magiſter. *Conſule Nizolium in voce Cenſor, vbi pluribus de Cenſoribus, & eorum officio agitur, & Ciceronis autoritate res confirmatur.* Appius Claudius fuit Timetes. Apud Romanos verò Cenſor *hic* appellatur. Eſt *autem* examinator ciuilis diſciplinæ, *ciuiumq́; moribus examinandis, & corrigendis præfectus,* ſingulorum ciuium vitam ad modeſtiam, & antiquam-viuendi-rationem *reuocans, & conuertens.* Magiſtratus *autem hic eſt* maximus, & omniū honoratiſſimus apud Romanos cenſetur, & iis

Τιμητής. ἄππιος κλαύδιος ἦν τιμητής. κήνσωρ δὲ παρὰ ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ἐστὶν ἐξεταστὴς πολιτικῶν διαιτημάτων, πρὸς τὸ σῶφρον, καὶ ἀρχαιότροπον, ἑκάστου τὸν πολίτου ἐπιστρέφων βίον. ἀρχὴ μεγίστη, καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη παρὰ ῥωμαίοις κεῖται, τοῖς διὰ πάσης γεγονόσιν ἐν- F

A δόξῃ πολιτείας ἀμωμήτῳ βίῳ χρησαμένοις κληρουμένη.

Τίμιον. τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι.

Τιμιουλκῶν. ἕλκων τὴν τιμήν. τουτέστι, βαρυτιμῶν, καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ προφήτης. ὁ γὰρ τιμιουλκῶν τὸν σῖτον δημοκατάρατος.

Τιμιώτερος. ἐντιμότερος.

Τιμόθεος. ἀθηναῖος κωμικός. τῆς μέσης κω-

B μῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν πύκτης παρακαταθήκη. μεταβαλλόμενος, ἢ μεταφερόμενος. καὶ κυνάριον τιμοθέου δρᾶμα, ὥς φησιν ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ.

Τιμόθεος. θερσάνδρου, ἢ νεομύσου. ἢ φιλοπόλιδος. μιλήσιος. λυρικός. ὃς τὴν δεκάτην, καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε. καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν, ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ. καθ' οὓς καὶ φίλιππος ὁ μακεδὼν ἐβασίλευεν. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν ϟζ΄. γράψας δι' ἐπῶν νόμους μουσικοὺς ιθ΄.

C προοίμια λς΄. ἄρτεμιν, διασκευὰς η΄. ἐγκώμιον. πέρσας, ἢ ναύπλιον. φινείδας. λαέρτην. διθυράμβους ιη΄. ὕμνους κα΄. καὶ ἄλλα τινά. ὅτι ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν εἴπερ τις ἄλλος τῶν μουσικῶν. τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ἔν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τὸν ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε ἐκπλῆξαι τὸν ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούσαντα, ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ, φάναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτός τε δὴ ὁ τιμόθεος, ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.

D Τιμόθεος. γαζαῖος, γραμματικός. γεγονὼς ἐπὶ ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζώων τετραπόδων, θηρίων τῶν παρ' ἰνδοῖς, καὶ ἄραψι, καὶ αἰγυπτίοις. καὶ ὅσα τρέφει λιβύη. καὶ περὶ ὀρνίθων ξένων τε, καὶ ἀλλοκότων. καὶ ὄφεων βιβλία δ΄.

Τιμόθεος. ὄνομα κύριον. ὁ τιμοθέου δὲ πύργος ἐμπέσοι γέ σοι. ἀριστοφάνης πλούτῳ. οὗτος ὁ τιμόθεος πλούσιος ὢν, καὶ στρατηγὸς ἀθηναίων,

E τεῖχος ᾠκοδόμησεν, ὃς εἰς τοσοῦτον εὕρηθη τύχης, ὡς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὄψει τούτῳ. ἐποίουν τε αὐτὸν ἐν εἰκόσιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθοῦντα αὐτὰς, αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ τιμόθεος, ἔφη. αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον, ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ἠτύχησεν ὕστερον νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ τιμόθεοι κωμῳδοῦν-

F ται. νῦν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει.

Τιμοκλῆς. ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι δημοσάτυροι. κένταυρος. καύνιοι ἐπιστολαί. ἐπιχαιρέκακος. φιλοδικαστὴς πύκτης, ὥς φησιν ἀθήναιος ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν.

& iis mandatur, qui vitam irreprehenſam in omni *honorato, &* illuſtri Reipub. munere tranſegerunt.

Τίμιον. *Honoratum. Pretioſum.* Apud oratores *ſignificat* rarum.

Τιμιουλκῶν. *Rerum* precium trahens, hoc eſt, graue-precium-faciens, & magnum-precium-ſtatuens. *Rerum venalium precium intendens, & augens.* Et Propheta *dicit,* Qui annonæ precium intendit, apud-populum-execrabilis *eſt.*

Τιμιώτερος. Honoratior. *Precioſior.*

Τιμόθεος. Timotheus. Athenienſis Comicus, mediæ comœdiæ. Fabularum ipſius fuit, Pugil. Depoſitum. Mutatus, ſeu Tranſlatus. Eſt & Caniculus Timothei fabula, vt ait Athenæus in ſuis *libris.*

Τιμόθεος. Timotheus. Therſandri, vel Neomyſi, vel Philopolidis *filius,* lyricus, qui decimam, & vndecimam chordam addidit *lyræ.* Et antiquam muſicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Euripidis Tragici, quibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit autem ætatis anno 97. Scripſit verſibus modos muſicos 19. Procœmia 36. Dianam. Apparatus, *vel, Deſcriptiones.* 8. Encomium. Perſas, aut Nauplium. Phinidas, Laertem. Dityrambos 18. Hymnos 21. & alia quædam. Alexander *autem* Muſicorum audiendorum-cupidus fuit, ſi quis alius. Timotheus enim tibicen adhuc ante *Macedonem Alexandrum fuit.* N.L. Quem olim tibia-ludentem, aiunt, illum Mineruæ modulum arduum, *qui clara voce cani ſolebat,* canendo-intendentem, ſuis carminibus adeò perterrefeciſſe Alexandrum, vt inter audiendum, ad arma *confeſtim corripiendum* accurreret. Illum verò Ti*motheum tradunt* dixiſſe, oportere talia eſſe regia tibiarum-carmina. Hic igitur Timotheus ad eum feſtinanter aſcendit accerſitus.

Τιμόθεος. Timotheus. Gazæus, Grãmaticus, qui fuit temporibus Anaſtaſij Imperatoris, in quem etiam tragœdiam fecit de publico, quod vocatur Aurargẽtum. Scripſit autem etiam de quadrupedibus animalibus, *& de* feris, quę *ſunt* apud Indos, Arabes, & Aegyptios, & *de feris,* quas alit Libya. Item de auibus peregrinis, & prodigioſis, & *de* ſerpentibus libros 4.

Τιμόθεος. Timotheus. Nomẽ proprium. Ariſtoph. Pluto *pag. 11. v* 1. Chr. Timothei verò turris? Car. Incidat tibi. *In tuum caput decidat.* Iſte Timotheus diues fuit, & Athenienſium dux, qui turrim ædificauit, & ad eam felicitatẽ eſt euectus, vt Genius ei coràm appareret. Pictores autem eum in imaginibus dormientem faciebant, & Fortunam illi vrbes in retia coniicientem *pingebant,* quas ille vaſtabat, ipſius felicitatem ſubindicantes. Timotheus autẽ ob felicitatẽ ſuperbiens, *& arroganter loquens,* dixit, felices illos rerum ſucceſſus ſuos potiùs, quàm Fortunæ eſſe, *ſuæq; fortitudini potiùs, quàm Fortunæ fauori tribuendos.* Quamobrem etiam poſtea, cùm ipſi Fortuna ſuccenſuiſſet, infelix-euaſit, *& infeliciter rem geſſit.* Multi autem Timothei in-comœdiis-perſtringuntur. Nunc verò ducem *Poeta* dicit.

Τιμοκλῆς. Timocles, Atheniẽſis, Comicus Fabularũ eius ſunt, Demoſatyri. Centaurus. Caunię epiſtolę. Epichærecacus. Philodicaſtes pugil, vt ait Athenæus in libris Dipnoſophiſtarum.

Τιμοκλῆς. Timocles alter, & ipſe Comicus. Fabularum eius ſunt, Dionyſiazuſæ, *id eſt, Bacchæ orgia Bacchi celebrantes.* Polypragmon. Icarij. Delus. Lethe. Dionyſus. Coniſalus. Porphyra, quæ etiam videtur eſſe Xenarchi. Heroes. Dracontium. Neæra, Neæra verò nomen eſt meretricis. Oreſtes. Marathonij. Hæc Athenæus dicit in libris Dipnoſophiſtarum. Sunt autem & alia, *quæ Timocles ſcripſit.*

Τιμοκρέων. Timocreon. Rhodius, Comicus, & ipſe veteris comœdiæ *ſcriptor.* Graues autem inimicitias cum Simonide Melico, & Themiſtocle Athenienſi exercebat. In quem carmine Melico vituperationem texuit. Scripſit autem comœdiam & in ipſum Themiſtoclem, & in Simonidem Melicum, & alia.

Τιμόλαος. Timolaus. Lariſſæus, orator Macedo, Anaximenis Lampſaceni diſcipulus, qui, cùm etiam ingenio poetico præditus-eſſet, ſingulis Iliad. *Homerica* verſibus ſingulos verſus adiecit inſertos, & id opus, Troianum inſcripſit, *Sic autem ille ſcripſit.*

Iram cane Dea, Pelidæ Achillis,
Quam in animo ſuo *poſuit,* id eſt, ſuſcepit,
Chryſæ iratus propter puellam,
Pernicioſam, quæ infinitos Achais dolores inuſſit
Pugnantibus, quum Troianis bellum-faciebāt
ſine Rege, i. ſine Achille, fortiſſimo heroe,
Multas autem fortes animas orco demiſit-
cum-pernicie Græcorum
Hectoris manibus occiſorum, & interfectorum eius *haſta.*
Scripſit & alia quædam.

Τιμῶσι. Accuſatiuo. Honoro te. Datiuo verò, *quū aliquid in alicuius honorem, & gratiam fit. Vt apud Homerum Iliados* A. *pag* 45. *v.* 12. *Thetis Ioui dicit* Honora mihi filium. *i. Achillem filium meum in meam gratiam honora.* Hoc autem etiam ad accuſatiuum refertur.

Τιμῶμαι. Æſtimo. *Vulgò, apprecio, & taxo.* Socrates condemnatus dixit, Ob res quidem à me geſtas, litem æſtimo nutritione in Prytaneo, *i. Propter res à me præclarè geſtas, iudico me dignum, qui publicis ſumptibus alar in Prytaneo.* Illi verò, *Iudices Athenienſes* ipſum capite damnarunt, *vel capitis condemnarunt.*

Τιμώμενον. Æſtimatum, Pro, mulctatum. Vt, Nomen tantùm eſt, quod facto æſtimatur, pro, *vocabulum, quod factis, & re ipſa* mulctatur. *τίμησις* enim *eſt* & ipſa mulcta, *qua quis, vt ea dignus, mulctatur.* Vel id, quod corrigitur, *caſtigatur, punitur,* & pœnas ſuſtinet *inflictas.*

Τίμων. Timon. Timon, ille, oſor-hominum, & ipſe Philoſophus, qui ſectam omnem auerſabatur.

Τίμων. Timon, Phliaſius, & ipſe Philoſophus, Pyrrhonis diſciplinæ *ſectator,* qui ſcripſit Sillos, ita vocatos, hoc eſt vituperationes Philoſophórum, lib. 3.

Τίμων. Timon. Nomen proprium. Ille, qui oſor-hominum vocabatur. Erat autem purus. *Ariſtoph. pag.* 559. *v.* 30. 31. 32. 33. 34. *Vide cat. vbi* τῶ μισανθρώπω *declaratur ἔτυμον, & cauſa.*

Timon quidam
Erat expers-fundamenti, vagabundus, nullàſque firmas ſedes habens, *inacceſſis in*

Τιμοκλῆς. ἕτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι διονυσιάζουσαι. πολυπράγμων. ἰκάριοι. δῆλος. λήθη. διόνυσος. κονίσαλος. πορφύρα. ἥτις καὶ δοκεῖ ξενάρχου εἶναι. ἥρωες. δρακόντιον. νέαιρα. ἑταίρας δὲ ὄνομα ἐστὶν ἡ νέαιρα. ὀρέστης. μαραθώνιοι. ταῦτα ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα. A

Τιμοκρέων. ῥόδιος, κωμικός. καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διεφέρετο δὲ πρὸς σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητήν, καὶ θεμιστοκλέα, τὸν ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος, ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν, εἴς τε τὸν αὐτὸν θεμιστοκλέα, καὶ εἰς σιμωνίδην τὸν μελοποιόν. καὶ ἄλλα. B

Τιμόλαος. λαρισσαῖος ἐκ μακεδονίας ῥήτωρ. ἀναξιμένους τοῦ λαμψακηνοῦ μαθητής. ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων, παρενέβαλε τῇ ἰλιάδι, στίχον πρὸς στίχον. καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα τρωϊκόν.

Μῆνιν ἄειδε θεά, πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
Ἣν ἔθετο χρύσῃ κεχολωμένος εἵνεκα κούρης, C
Οὐλομένην, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
Μαρναμένοις, ὅτε τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἀΐδι προΐαψεν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.
ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά.

Τιμῶ σε. αἰτιατικῇ δέ, τίμησόν μοι υἱόν. τῷ δὲ δὲ καὶ πρὸς τὴν αἰτιατικὴν ἀπάγεται. D

Τιμῶμαι. σωκράτης ὁ φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν. ἕνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων, τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν.

Τιμώμενον. αἰτὶ τοῦ ζημιούμενον, ὄνομα μόνον ἐστὶν ἔργου τιμώμενον. αἰτὶ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ καὶ ἡ ζημία.. ἢ τὸ διορθούμενον, καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον. E

Τίμων. ὁ μισάνθρωπος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος. ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν.

Τίμων. φλιάσιος. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, τῆς πύρρωνος ἀγωγῆς. ὁ γράψας τοὺς καλουμένους σίλλους, ἤτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων, βιβλία γ'.

Τίμων. ὄνομα κύριον. ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθαρός. F

Τίμων τις
Ἦν ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν ἐν

A Σκώλοι—

Σὶ τὸ πρόσωπον περιειργμένος,

Ἐριννύων ἀπορρώξ.

ἐν φησιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα, χωλὸν γενέσθαι. μὴ προσιέμενον δὲ ἰατρὸν, ἀποθανεῖν σαπέντα. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιρραγέντα ἐν ὁδῷ. ἄβατον δὲ, οἷον ἀκάνθαις περιειργμένον, καὶ σκληροῖς σκόλοψι, καὶ πατTάλοις ἠφανισμένον. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς, καὶ μισάνθρωπος.

Spinis degens,—

Vultu circunſeptus iis,

Furiarum tradux, & propago.

Quem aiunt de pyraſtro delapſum, claudum eſſe-factum. Cùm autem medicum non admitteret, putrefactum obiiſſe *dicunt. l. σαπέν.* Et poſt eius obitum, *aiũt eius ſepulchrum* inacceſſum reddit ũ-eſſe, propter maris inundationem, quâ, in viâ *à Piræo portu ad promontorium Sunium ducente, impetuosè-fuerat-circundatum Vide ſuprà* ἀπορρῶγας. Inacceſſum verò *dixit*, vt ſpinis vndique cinctum, *&-tectum, atque loricatum*, & duris ſtipitibus, & palis obſcuratum. *Hæc autem omnia de illo*

B *Timone dicuntur*. pro, tetricus. *ſeuero, triſtiq́, vultu præditus erat*, & oſor-hominum, *qui vel ipſa vultus ſeueritate, triſticia, & oculorum truculenta feritate grauiſsimum odium, quo homines proſequebatur, apertè teſtabatur.*

Τιμωνίδης. ὄνομα κύριον.

Τιμωνίδης. Timonides. Non en proprium.

Τιμῶνται. ζημιοῦσι. καταδικάζουσιν. οἷον μὲν ἱμεραῖοι, τὸν φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει, καὶ φυγῆς ζημίᾳ.

Τιμῶνται. Mulctant. Condemnant. Vt Himeræi autem Philodemum, præter ipſam *bonorum eius* publicationem, etiam exilij mulctâ mulctant.

Τιμωρεῖν. ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ τιμωρὸς, ὁ ἐκδικητής. οἱ δὲ ᾤοντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφῖχθαι τοῦ ἀετίου φόνου.

τιμωρεῖν *Cum datiuo poſitum, ſignificat* Auxiliari. Opé alicui ferre Et τιμωρός. Vltor. Vindex. Vt, Illi verò putabant ipſum cædis Aëtij vindicem veniſſe.

Τιμωροῦντος. βοηθοῦντος. αἰλιανός. ἐμοὶ δοκεῖν

C τοῦ διονύσου τιμωροῦντος παρθένῳ δυστυχεῖ, καὶ παθούσῃ τραγῳδίας ἄξια ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὁ θεὸς πίθεται προνοίαν, καὶ ὤραν, καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνῃρημένοις. λέγει γοῦν χρύσιππος ἐν μεγάροις καταχθῆναι τινά, χρυσίου ζώνην ἐπαγόμενον πεπληρωμένην. ἀπέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα, ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ. εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ᾽ ἁμάξης ἀγούσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἡ τοίνυν

D ψυχὴ τοῦ τεθνεῶτος, ἐφίσταται μεγαρεῖ τινι. καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε, καὶ ὑφ᾽ ὅτου. καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλει. καὶ κατὰ ποίας πύλας. ὁ δὲ, οὐκ ἤκουσε ῥαθύμως τὰ λεχθέντα, κνεφαῖος δὲ διαναστὰς, καὶ παραφυλάξας, τοῦ ζεύγους ἐπελάβετο, καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρόν. καὶ ὁ μὲν, ἐτάφη. ὁ δὲ, ἐκολάσθη.

Τιμωροῦντις. Auxiliantis. Opitulantis. Opem-ferentis. Ælianus ἐμοὶ δοκεῖν τοῦ. &c. *Hoc* mihi videtur *fuiſſe præclarum, & inſigne facinus* Bacchi, qui virgini infelici, & malis tragœdiâ dignis, *i. grauiſsimis*, afflictę opem tulit. Et, Mortuorum bonorum hominum curam-prouidè-gerit Deus, & rationem *eorum habet*, & iniuſtè cæſis opitulatur, *ac iniuſtam eorum cædem vlciſcitur.* Chryſippus enim dicit quendam Megara delatum-eſſe, *vel appuliſſe*, qui zonam auri plenam ſecum-attulerat. Hunc autem, cùm-ad-hoſpitium-ſero diuertiſſet, caupo, qui ipſum ſuſceperat, *& exceperat hoſpitio*, coniectis in aurum oculis, *auriq́, cupiditate flagrans*, interfecit. Deinde cæſi-cadauer in plauſtro fimum ferente occultatum *ex vrbe* exportare ſtatuerat. Sed anima defuncti adſtat Megarẽſi cuidam, eíque *noctu* declarat & quæ, & à quo paſſa-eſſet, & quomodo *cæſi cadauer* eſſet efferendum, & quâ portâ. Ille verò, cùm non ſegniter audiuiſſet ea, quæ dicta fuerant, diluculò ſurgens, & *plauſtrum* obſeruans, bigas, *ſiue currum à duobus equis iunctis tractum* apprehendit, & cadauer inueſtigat. Atque hoc quidem *cadauer*, ſepultum-eſt. Ille verò *caupo* ſupplicio-affectus-eſt.

Τιμωρῶ σοι βοηθῶ σοι. τιμωρῶ σε δὲ, ἀντὶ τοῦ βασανίζω, αἰτιατικῇ.

Τιμωρῶ σοι. Opitulor tibi. Sed τιμωρῶ σε. accuſatiuo. Pro, crucio, torqueo. *Vlciſcor. Vindico.*

Τιναγμόν. καὶ ἀνατιναγμόν.

Τιναγμόν. Quaſſationem. Vibrationem. Concuſſionem. & ἀνατιναγμόν Idem. Vel, Iteratam, ac repetitam quaſſationem.

Τινάξαι. διαρρῆξαι. κόψαι. ἐν ἐπιγράμ-

E ματι.

Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρῶτον μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι

Οἰόμενος.—

Τινάξαι. *Quatere. Quaſſare. Concutere.* Diſrũpere. Tundere. *Excutere.* In epigrammate.

Sed egò primùm quidem cachinnatus-ſum, vincula me *excuſſurum-eſſe*

Putans.—

Τίνειν. διδόναι. καὶ τῖνε, ἀπόδιδου.

Τίνειν. Dare. *Luere Perſoluere. Reddere.* Et τῖνε. redde. *reſtitue. perſolue.*

Τινθαλέοισι. χλιαροῖς. θερμοῖς. τινθαλέοισι καταικμώσαιντο λοετροῖς. χλιαροῖς, θερμοῖς, κα-

F θαρθεῖσαν.

Τινθαλέοισι. Tepidis. Calidis *Feruentibus. Ardentibus, In epigrammate.* Calidis madefiãt lauacris. *Vel, tepidis humectentur balneis. Sed apud Ariſtophanem in Veſpis pag. 322. v. 4.* διατινθαλέῳ κεραυνῷ. *Ardente, vel perurente fulmine.*

Τινύμενος. ἀπαιτούμενος. ἀποδιδόμενος.

Τινύμενος. Repetitus. Qui-repetitur. Redditus. Qui-redditur. *Participium ei tributum, à quo aliquid repetitur. Vel de re dicitur, quæ ſuo domino reſtituitur* τίνυμαι *vlciſcor, punio, vindico, retribuo rependo, repeto, exigo.*

Τίνυνται. τιμωροῦνται.

Τιμωροῦνται. Vindicant, Vlciſcuntur. Puniunt,

Τίοντες. Honorantes. Colentes.

Τίοντες. τιμῶντες. A

Τίος. Tios. Vrbs Paphlagoniæ. Ciuis Tiius, & Tius, per craſin duorum *ii in vnum ī longum*, vt Chiius, Chius.

Τίος. πόλις ἐν παφλαγονίᾳ ὁ πολίτης, τιϊος. ἢ τῖος κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι ὡς χίιος χῖος.

Τίου γενήσῃ; Quid non fies profectus Arbelas? Quære in voce Ἀρβίλα. *Er. Ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 558. ad. 16.*

Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς ἀρβίλας; ἐν τῷ ἀρβίλα.

Τί οὐκ ἀπήγξω; Cur te non ſuſpendiſti, vt Thebis heros fias? Vſus-eſt hoc *dicto*, Plato in Menelao: ſed præter hiſtoriam. Qui enim Thebis ſe-ipſos interfecerant, nullo prorſus honore digni cenſebantur, *nec ornabantur. Er. Ad. Chil 2. Cent. 8. col. 557. ad. 15.*

Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ; κέχρηται αὐτῇ πλάτων ἐν μενελάῳ. παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν. οἱ γὰρ ἐν θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι, οὐδ' ἧστινοσοῦν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τί οὖν; *Senarius eſt.* Quid igitur adhuc *ita manes*, querens coruorum improbitatem? Hoc dicit, quia corui *ſunt* improbi, quia vel ad hoc vſque tempus *tibi pepercerunt, & te* non dilacerarunt.

Τί οὖν ἔτι ζητῶν κοράκων πονηρίαν; τοῦτό φησιν ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες. διότι μέχρι τοῦ νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε. B

Τίω. Colo. Honoro.

Τίω. τὸ τιμῶ.

Τίπτε; *Per ſyncopen formatum aduerbium poeticum, ex* τί ποτε; διὰ τί ποτε; *Quidnam? Ob quidnam?* Cur? Quid igitur?

Τίπτε; τί δαί;

Τίρεως. Tireos. Tireus. *Videtur nomen viri proprium, Atticè formatum, vt* τυνδάρεως, *&* ἀνδρόγεως. *genitiuus deſinit in* εω.

Τίρεως.

Τιρήβαζος. Tirebazus. Nomen proprium. Tirebazus verò amicus erat Regis, & quoties aderat, nullus alius Regem imponebat in equum. Pro, collocabat *in equo. vel, tollebat in equum Vide ſuprà* Τειρίβαζος. *Ita enim ſcribendum, vt ibi, & apud Xenophontem paſſim, & de expedition*e *Cyri. lib. 4. pag. 327. B. vnde locus iſte ſumptus.*

Τιρήβαζος. ὄνομα κύριον. ὁ δὲ τιρήβαζος, φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. C

Τίρυνθος. Tiryuthus. Nomen montis.

Τίρυνθος. ὄνομα ὄρους.

Τίς; Quis? Pro, οὐδείς. Nullus. Dauid. O Deus, quis ſimilis-erit tibi? *Quis tecum comparabitur? Pro, Nullus.* Hoc autem τίς, i. Quis, varia ſignificat. Vt, Quis cognouit conſilium Dei? Et quis dimenſus-eſt *ſua* manu aquam? Quis lance montes ponderauit? Hoc enim Quis hîc non dubium omnino: ſed rarum ſignificat, vt illud, Quis mihi, *quis in meam gratiam* ſurget aduerſus improbè-agentes? Et, Quis eſt homo, qui velit vitam? Et prouerbium, Semper aliquis *eſt* in Cydonis *domo. Sed* τὸ τὶς *hic non eſt interrogatiuum: at indefinitum nomen vt apud Latinos Quis, pro aliquis. Hoc autem dicitur* de iis, qui amicè ſuſcipiunt hoſpites, *eoſque tractant humaniter. Hoc autem dictum eſt* à Cydone Corinthio, qui ſupra-modum erat hoſpitalis, *& ob inſignem hoſpitalitatem celeberrimus, adeò vt prouerbio locum dederit Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 391. ad. 15.* Plena verò *orationis conſtructio eſt,* ἀεί τις ἐστὶν ἐν Κύδωνος οἴκῳ, vel δόμῳ.

Τίς; ἀντὶ τοῦ οὐδείς. δαβίδ. ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; σημαίνει δὲ τὸ τίς διάφορα. τίς ἔγνω βουλὴν κυρίου; καὶ τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ; τὸ τίς δὲ ἐνταῦθα, οὐ πάντως ἀπορεῖ, ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ. ὡς τὸ τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; καὶ τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν; καὶ παροιμία ἀεί τις ἐν κύδωνος. ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως ὑποδεχομένων τοὺς ξένους. ἀπὸ κύδωνος κορινθίου, φιλοξένως διατεθέντος ὑπερβαλλόντως. ἀεί τις ἐς κύδωνος τὸ πλῆρες. D

Τίς εἰς ἀναπαύλας; Quis ad quietem? Hæ, *& ſequentes interrogationes, quæ leguntur apud Ariſtophanem in Ranis. pag 137. v. 18. & 19. ſunt* traiectoriæ Charontis interrogationes, & præconia, *quibus clara voce ſolet vti, quum defunctorum animas, aut etiam aliquos homines viuos Stygiam paludem traycere vult. Sic enim eos, qui deſcenderunt ad Inferos, interrogat,*

Τίς εἰς ἀναπαύλας; αὗται πορθμευτικαὶ παρὰ χάροντος ἐπιφωνήσεις, καὶ κηρύγματα. E

Quis ad quietem, ex malis, & moleſtiis ereptus tranſire cupit?

Τίς εἰς ἀναπαύλας, ἐκ κακῶν, καὶ πραγμάτων;

Quis in Lethes campum, vel ad aſini lanas peruenire cupit?

Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον;

Lethes campum *Poeta tanquam* locum apud inferos ita vocatum formauit, vt & Auæni ſaxum. Aſini verò lanas, rem inutilem vocant. Aſini enim lanæ nullius ſunt vſus. Hoc autem prouerbium dicitur de *rebus* inanibus, *& inutilibus, & irritis. Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 151. ad. 79. Ab aſino lanā. & ad. 80. Aſinum tondes.* Quo modo dicimus, Ollam pingis, *vel, Ollam exornas, vt Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 14. ad. 66.* Inania autem, *inutilia, nullius vſus, & irrita ſunt* etiam ea, quæ *ſunt* apud inferos. Quamobrem etiam *Poeta* poeticè lanas aſini finxit, *& commentus eſt.*

λήθης πεδίον. χωρίον διαπετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον. ὡς καὶ τὸν αὐάνου λίθον. Τίς εἰς ὄνου πόκας, οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον οὐδὲν γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ματαίων. ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν χύτραν ποικίλλεις. αἰλωύτα δὲ ἢ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς. F

Τιϲ-

A Τισαμενός. ὄνομα κύριον. τισάμενος δὲ, αὐτὶ τοῦ τιμωρήσας.

Τισαμενός. Tiſamenus. Nomen proprium. τισάμενος verò, *participium eſt aor. 1. med. à τίνω. fut. τίσω, quod à τίω. vlciſcor, vindico, punio.* Pro, τιμωρήσας Vltus.

Τισαμενοφαινίππους. ὁ τισαμενός, ὡς ξένος, καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται. ὁ δὲ φαίνιππος, ὡς συώδης, καὶ ἑταιρηκώς.

Τισαμενοφαινίππους. Tiſamenophænippos. *Ariſtoph. in Acharn pag. 285. v. 30. Schol. annot 12.* Tiſamenus vt peregrinus, & verbero, comice-perſtringitur. Phænippus verò, vt *homo* ſuillis-moribus-præditus & ſcortator, *i. vt impurus, & impudic⁹, qui pudicitiã proſtituit.*

Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ; αὐτὶ τοῦ πολύχαλκα. τραγικώτερον λέγει, διὰ τὸ μεγαλοῤῥῆμον τοῦ λαμάχου.

Τίς ἀμφὶ. *Ariſtoph. in Acharn. pag. 302 v. 5. Lamachum ita loquentem introducit,* Quis circum æreis-phaleris-inſtructas domos ſtrepit? Pro, multo-ære-inſtructas. Multum-æs-habentes Tragicè verò dicit *hoc*, propter Lamachi magniloquentiam.

B

Τίσανδρος ὄνομα κύριον.

Τίσανδρος. Tiſander. Nomen proprium.

Τισαφέρνης. ὄνομα κύριον. ὁ πέρσης. καὶ κλίνεται εἰς ους.

Τισαφέρνης. Tiſſaphernes. Nomen proprium *viri, qui fuit* Perſa. Declinatur autem *in genitiuo* Τισαφέρνους, *& per contractionem* Τισαφέρνους *Quare genitiuus deſinit in* ους.

Τίς οἶδεν; *Ariſtoph. in Ranis pag. 87. v 10 & 11.*

Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
Τὸ πνεῖν δὲ, δειπνεῖν. καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;

Quis nouit an viuere quidem ſit mori,
Spirare verò, ſit cænare, & dormire ſit villo-ſa-pellis? His autem villoſis pellibus ſubſtratis incubabant, qui dormire volebant, & qui meliora ſtrata non habebant, in quibus molliùs dormirent.

C παρὰ τὸ ἐκ φρίξου εὐριπίδου.

Hoc autem *dictum eſt* ſecundum illud Euripidis *carmen ſumptum* ex Phryxo.

Τίσαι. καὶ τίσασθαι, ἀποδοῦναι. δαρεῖος ὁ περσῶν βασιλεὺς ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, ἐπεθύμησε ὀροίτεα τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκα. ἡρόδοτος.

Τίσαι. & τίσασθαι. Reddere *Rependere Retribuere. Vlciſci. Vindicare. Punire.* Vt, Darius Perſarũ Rex, poſtquam regnum obtinuit, Orœtem, propter omnes iniurias, *quibus ab eo fuerat affectus*, Vlciſci cupiuit.

Τίσειαν. ἀποδοῖεν.

Τίσειαν. Rependant. Perſoluant. Luant *Hom. Iliad. A. pag. 19. v. 16.* τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν. *Luant Danai meas lacbrymas tuis ſagittis. i. pro meis lachrymis Danai tuis ſagittis percuſſi pœnas mihi dent, luant, perſoluant.*

Τισίας. ὁ τιμώμενος.

Τισίας. Honoratus. *Item Tiſias, nomen proprium.*

D Τίσις. τιμωρία. ἀπόδοσις.

Τίσις. Pœna. Retributio. Vltio. Vindicta.

Τίσομαι. τιμωρήσομαι. ἀποτίσω.

Τίσομαι Puniam. Vlciſcar. Vindicabo. Luam. Perſoluam.

Τίσω. ἀποδώσω.

Τίσω. Reddam Rependam. Luam. Perſoluam.

Τίσωσι. τιμήσωσιν, ἢ τιμωρήσωνται.

Τίσωσι. Honorent. vel vlciſcentur.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα; ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα; Quis patrẽ laudarit, niſi infelices liberi? Fortaſſe *dicitur hoc* de iis, qui ſuorum maiorum fortia facta commemorant, *& iactitant. Eraſ. Ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 58, & 584 ad 36.*

Τίς τῇδε; οἱ σπένδοντες, ἔλεγον. τίς τῇδε ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν; εἶτα οἱ παρόντες, ἀφηE μίζόμενοι, ἔλεγον, πολλοὶ, κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ποιοῦν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ συνειδότες τὶ ἑαυτοῖς ἄτοπον, ἐκχωρῶσι τῶν σπονδῶν.

Τίς τῇδε; Quis hic *adeſt*? Qui libabant, *& rem ſacram faciebant*, dicebant. Quis hic? Pro, Quis adeſt? Deinde, qui aderant, ſeſe-laudantes, dicebant, Multiq; boniq; *viri adſunt*. Hoc autem faciebant, qui ſacrificium-faciebant, vt illi, qui ſceleris alicuius ſibi conſcij erant, à libationibus, *& ſacrificijs* recederent.

Τίς τρόπος ἵππων; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. μεταγένης θουριοπέρσαις. τίς τρόπος ἵππων. ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίς τρόπος ἵππων; Quis modus equorũ? Prouerbiũ de *reb. inuſitatis, &* abſurdis. Metagenes Thuriopερſis. Quis modus equorum? Quàm verò ſaltant iſti more barbarico! *Er. Ad Chil. 2. Cent. 8. col. 558. ad. 20.*

Τί σοι ὁ ἀπόλλων κεχρησμῴδηκεν; αὐτὶ τοῦ, τί σοι ἐμαντεύσατο;

Τί σοι; Quid tibi Apollo cecinit? Pro, Quid tibi vaticinatus-eſt? *Quod oraculum, quod reſponſum tibi dedit? Er Ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 558. ad. 16.*

F Τίς οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς ἄρβηλας; ἄρβηλη δὲ πόλισμα σικελικόν. ἐξαπατᾶσθαι δὲ, οἱ ἐκεῖσε ἐνοικοῦντες ἐδόκουν εὖ.

Τίς οὐ γενήσῃ; Quis nõ fies profectus Arbelas? Arbela verò, Siculum *eſt* oppidum. Illius verò loci incolæ *nimiùm ſimplices, ac proinde* faciles-deceptu videbantur eſſe. *Er. Ad Chil. 2. Cent. 8. col. 558. ad. 17.*

Τιτακίδαι. δῆμός ἐστι τῆς αἰαντίδος φυλῆς.

Τιτακίδαι. Titacidę. Municipium eſt Tribus Aiacęę.

Vide autem ne fortè dicti-fuerint à Titaco, cuius meminit Herodotus.

Τιτᾶνες. Titanes, ſubterranei, *vel, inferni* dæmones.

Τιτανίδα γῆν. Titanidem, *ſiue Titaniam* terram. Alij quidem, *ſic appellari putant terram* vniuerſam. Alij verò, Atticam, à Titenio vno de Titanibus antiquiore, qui ad Marathonem habitarit, qui ſolus aduerſus Deos non militarit, *nec bellum ipſis intulerit*, vt Philochorus in Tetrapoli *tradit*. Iſter verò rerum Atticarum lib. 1. *dicit prouerbium eſſe*, Τιτᾶνας καλεῖς. *Titanas inuocas. Er. Ad Chil. 2. Cent. 4. col* 430. *ad.* 47. *Quod alij ſic efferunt*, Τιτᾶνας βοᾷν. Titanas implorare, *vel, inuocare.* Opitulabantur enim hominibus, *eorum preces* exaudientes, vt Nicander Ætolicarum *rerum* lib. 1. *tradit*. Exiſtimabantur autem eſſe Dij Priapis-ſimiles.

Τίτανον. Album. Vel gypſum, *terram albam*, puluerem *album* Lapis *autem* eſt igne-candens, *igne combuſtus*, quem olim quidem, titanum, *i. albam calcem*, nunc verò, asbeſtum vocant, *quaſi dicas, inextinctam, vel quæ extingui non poteſt. Videtur autem intelligi ea, quam vulgus calcem viuam appellat.*

Τίτανος. Titanus. Lapis igne-candens, *vel igne-combuſtus*. Asbeſtus. *Calx viua.* Τίτανος verò genere-fœmineo *dicitur*. Rarò verò *dicitur* maſculeo-genere.

Τιτανώδες βλέπειν. Titanicum intueri. Pro, terribilem, & formidabilem *aſpectum habere. Eraſm. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 6. *col.* 528. *ad.* 88 *Titanicus aſpectus.* & Titanicum ſemen. *i impium.* Ælianus. Ille verò, cùm in tanto malo verſaretur, non eſt oblitus illius impuri, & impij ſcripti, quod ille Gargettius (vt facere ſolēt homines ex Titanicis ſeminibus nati) vitæ attriuit, *pro, in hominum vitam cum magno eorum damno introduxit.*

Τιταρήσιος. Titareſius. Theſſaliæ fluuius.

Τίταρον. ονος. ἡ. Titaron. Titarônis. Vrbs Theſſaliæ. Gentile *nomen hinc deriuatum eſt* Titaronius.

Τί ταῦτα; Pro, διὰ τί; Quid hæc? Pro, Cur hæc? Ariſtoph. in Theſmophor. *pag.* 522. *v.* 42. *&* 43.

Quid hæc habentes vitia, cur his vitiis laborantes, *illum accuſamus?*

Grauitérque ferimus, hæc ab eo nobis obiici, ac exprobrari?

Τιταινόειον. Titænorium. Promontorium.

Τιταίνω. Tendo. Diſtendo. Intendo. Traho.

Τιτηνίδα γῆν. *Ionicè dictum, pro comm.* Τιτανίδα γῆν. Titanidem, ſiue Titaniam terram. Vide in Τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι. Nutrices. Ariſtoph. *in Equit. pag.* 229. *verſ.* 18. 19. 20.

Tanquam nutrices profectò nutris malè populum.

Mandens enim cibum, *huic quidem exiguum inſeris* in os.

Ipſe verò cibum *illo triplo-copioſiorem attrahis.*

Τίτθαι. Sic appellantur nutrices, quę iuxta mammas, & lac, infantes nutriunt. *i qua lacte, quod ex mammis exprimitur, & hauritur, infantes alunt. Quas autem Latini mammas & vbera vocant, hæc Graci τιτθία, & τιτθὰς appellant.* Hæ verò *nutrices*, quòd infantes non poſſint integros cibos edere, cibos ipſæ mandunt, & poſtquam eos *dentibus* confecerunt, *& comminuerunt*, ita demum ex ſuo ore tollentes, in puerorum *os* inſerunt. Accidit autem, vt crudeles, *& inhumanæ nutrices*, exiguos quidem *cibos* pueris præbeant, ipſæ verò maiorem *ciborum* partem deuorent. Sic etiam Cleon pau-

μή ποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μέμνηται Ἡρόδοτος. A

Τιτᾶνες. οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

Τιτανίδα γῆν. οἱ μὲν, πᾶσαν. οἱ δὲ, τὴν ἀττικὴν, ἀπὸ Τιτηνίου ἑνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα. ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος ἐν τετραπόλει. Ἴστρος δὲ ἐν α᾽ ἀττικῶν Τιτᾶνας βοᾷν. ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α᾽ αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπώδων θεῶν εἶναι.

Τίτανον. λευκὸν, ἢ γύψον, κονίαν. λίθος ἐστὶ διακεκαυμένη, ἣν πάλαι μὲν τίτανον, νῦν δὲ ἄσβεστον καλοῦσι. B

Τίτανος. ἡ κεκαυμένη λίθος. ἡ ἄσβεστος. θηλυκῶς δὲ, ἡ τίτανος. σπάνιον δὲ ἀρσενικῶς.

Τιτανώδες βλέπειν, καταπληκτικόν. φοβερόν. καὶ τιτανικὸν σπέρμα. αἰλιανός. ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῷ ὢν, οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης, καὶ ἀθέου συγγραφῆς, ἣν ὁ γαργήττιος, ὥσπερ οἱ τὰ ἐκ τιτανικῶν σπερμάτων φυέντα, τῷ βίῳ προσετρίψατο. C

Τιταρήσιος. ποταμὸς θεσσαλίας.

Τίταρον. τιτάρωνος, πόλις θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν, τιταρώνιος.

Τί ταῦτα; ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ διὰ τί;

Τί ταῦτ᾽ ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα; D

Βαρέως τε φέρομεν;

Τιταινόειον. ἀκρωτήριον.

Τιταίνω.

Τιτηνίδα γῆν, ἐν τῷ τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι. ἀριστοφάνης.

Καθάπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς. E

Μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς,

Αὐτὸς δ᾽ ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

οὕτω καλοῦνται, αἱ παρὰ τοῖς τιτθίοις, καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ παιδία. αἵ τινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδία ὁλοκλήρους τὰς τροφὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι, οὕτω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου σώματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἶτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας, ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις. αὐτὰς δὲ καταισθίειν τὰ πλείονα. οὕτω καὶ κλέων ὀλί- F

ca po-

A γα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐκέρδαινε.

ca populo largiens, ipſe pleraque lucrabatur. *Vide Schol. annot. 13. & 14. vnde Suidas.*

Τίτθη. τροφός. μάμμη. ὅσα δὲ ἀργία μεμάθηνται, καὶ ῥᾳθυμίᾳ διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν. καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα περὶ ταύταις σωμύλλεσθαι, καὶ λαλεῖν περὶ κείρης, καὶ στημόνων ἐάσωμεν. καὶ τιτθεία, ἡ ἐπιμέλεια.

Τίτθη. Mamma. Vel auia. *Vt apud Ariſtoph. in Equitibus pag. 229. Schol. annot. 13.* Puellas verò, quotquot ocio contabuerunt, & ſocordia corruptæ-ſunt, ad nutrices amandate, vt eas emungant, & ad mulieres, vt eas lauent, & iſtas deliciis-indulgentes, *vel, quæ delicate-viuunt, & delicias faciūt,* de trama, & ſtaminibus garrire, & loqui ſinamus. Et τιτθεία. Nutricatio. Accuratio. Cura. Accurata-tractatio.

Τιτθοί. οἱ μαστοί, ἤτοι τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα.

Τιτθοί Mammę. vel potiùs ipſæ mammarum ſummæ *partes, quas Latini papillas vocant.*

B Τίτλος. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη΄. κεφάλαια τνε΄. ὁ δὲ Μάρκος, τίτλους μη΄. κεφάλαια λϛ΄. ὁ δὲ Λουκᾶς, τίτλους πγ΄. κεφάλαια, τμη΄. ὁ Ἰωάννης, τίτλους ιη΄. κεφάλαια σλβ΄. καὶ τιτλάριον. δέλτος. χαρτάριον. πινακίδιον.

Τίτλος. Titulus à capite differt. Et Matthęus quidem, habet titulos 68. capita verò, 355. Marcus verò, titulos 48. capita 36. Lucas verò, titulos 83. capita, 348. Ioannes, titulos 18. capita, 232. Et τιτλάριον. Pugillares. Libellus. Chartulæ. Tabellæ.

Τίτος. βασιλεὺς Ῥωμαίων. υἱὸς Οὐεσπεσιανοῦ. ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς συνειληφὼς γένος, ὡς πρὸς ἁπάντων ἔρως τε, καὶ τρυφὴ τῆς θνητῆς προσαγορευθῆναι φύσεως. εὐγλωττότατος τε γὰρ, πολεμικώτατος, καὶ μετριώτατος ἦν. καὶ τῇ μὲν Λατίνων C ἐπιχωρίῳ γλώττῃ, πρὸς τὰς τῆς κοινοῦ ἐξηγήσεως διοικήσεις. ποιήματα δὲ, καὶ τραγῳδίας ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο. ἐπεὶ δὲ ᾑρήκει τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Τίτος, Συρία τε πᾶσα, καὶ Αἴγυπτος, καὶ ὅσα τῇ Παλαιστίνῃ πρόσοικα ἔθνη, ἐστεφάνουν τὸν ἄνδρα νικητὴν ἀναγορεύοντες. ὁ δὲ, διωθεῖτο τοὺς στεφάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα. θεῷ δὲ φήναντι ὀργὴν ἐπιδεδωκέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας. οὕτως ἦν μέτριος, καὶ σωφροσύνης μεστός. ἐπὶ δὲ Τίτου τούτου τὴν Ἱερουσαλὴμ πολιορ- D κοῦντος, Ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δοκιμώτατος τοὺς Ἰουδαίους ὠθουμένους κατὰ τῆς φάραγγος θεασάμενος ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὸν ἵππον. ἁρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα, στιβαρὸν κατὰ τὸ σῶμα, καὶ ὡπλισμένον, ἐκ τοῦ σφυροῦ ἐπιδραξάμενος, ἑαυτὸν κλίνας τοῦ ἵππου τρέχοντος, καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἐφεπόμενον καταδιώκοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς τόνου, καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος, καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης ἀρετὴν, ὥσπερ τι κειμήλιον ἧκε τῷ Καίσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τοῦτον, καὶ δυνάμεως τὸ ἀντίτυπον, δωρεαῖς αὐτὸν ἀμείψας, τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε.

Τίτος. Titus, Romanorum Imperator, Veſpaſiani filius. Vir omni virtutis genere ornatus, vt ab omnibus Amor, & deliciæ generis humani vocaretur. Nam & eloquentiſſimus, rerum-bellicarum-peritiſſimus, & modeſtiſſimus fuit. Et vernacula quidem Latinorum lingua ad Reipub. adminiſtrationem vtebatur. Poemata verò, & tragœdias Græca voce cōponebat. Poſtquàm autem Titus Hieroſolyma cepit, Syria vniuerſa, & Ægyptus, & omnes Palæſtinæ finitimæ gentes illum virum coronabant, Victorem appellantes. Ille verò, coronas repudiabat, dicēs non ſe illa feciſſe: ſed Deo ſuam iram declaranti ſuas manus commodaſſe. Adeò moderatus, & modeſtię plenus erat. Hoc autem Tito Hieroſolyma obſidente, Romanus quidam eques probatiſſimus, conſpicatus Iudæos per prærupta-loca ruentes, ex obliquo, *& à latere* concitans equum, corripit quēdam adoleſcentem fugientem, corpore robuſto præditum, & armatum, per pedis malleolum, *vel, per calcem* arripiens, ſe inclinans equo currente, & Iudæum equo-inſidentem perſequente. Cùm autem tantum dextræ, & reliqui corporis robur oſtendiſſet, & equeſtris artis virtutem, illum captiuum, vt quoddam precioſum-munus ad Cæſarem attulit. Titus verò ſupra-modū-miratus eius robur, & vires inuictas, muneribus eum remuneratus, captiuum illum interfecit.

E Τίτος. στρατηγὸς Ῥωμαίων. τούτῳ διεγεγόνει πάντα κατὰ νοῦν, καὶ ταὐτομάτου συνεργήσαντος. τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἁπάντων κεχειρισμένων. πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἰ καί τις ἕτερος ὢν ἄλλος γέγονεν. οὕτως γὰρ δεξιῶς ἐχείριζε, καὶ νουνεχῶς, οὐ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ὥστε ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν. καίτοι γε νέος ἦν κομιδῇ. πλείω γὰρ τριάκοντα ἐτῶν οὐκ εἶχε. καὶ πρῶτον εἰς τὴν F Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων.

Τίτος. Titus. Romanorum dux, *& Imperator.* Huic autem omnia ex animi ſententia ſucceſſerunt, Fortuna quoque eum adiuuante. Plerunque verò omnia per eius prouidentiam tractabantur. *Pro, Pleraque tamen ſuâ prouidentiâ tractabat.* Hic enim valde ſolers, ſi quiſquam alius, fuit. Adeò enim ſolerter, & prudenter non ſolùm publica negotia tractabat: ſed etiam priuatos congreſſus *regebat,* vt nullam ſuperlationem relinqueret, *quâ ſuperari poſſet ab alio vel ſolertiâ, vel prudentiâ.* Et tamen valde iuuenis erat. *l.* καίτοι γε νέος ἦν, *vt Ald. cod.* Annos enim plures quàm triginta non habebat. Et primus in Græciam cum legionibus tranſiit.

Τί τουτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔτι που κινησίας

Τί τουτό σοι. &c. *Ariſt. in Eccleſiaz. pag. 492. v. 39. & 40.* Quid hoc tibi flauū, *fuluū, ac rutilum in veſte* eſt? nonne

fortaſſe Cineſias te concacauit? *ſtercore-commaculauit?* σου καταπτίλημεν; ἔστι μαλακός ὤν. A

Sic & Galli eodem ſenſu dicunt, Vous auez la chemiſe iaune, vel dorée Quod refertur ad flauum ſtercoris colorem, quo veſtis eſt fœdata. Hic *autem* Cineſias erat mollis, *& effeminatus.*

Τιτώ. Titó. Dies.

Τιτυβίζεται. Tittybizat. Quędam ſonum edit. Garrit. Et Babrius.

--Verbis hirundinis

Huius auditis, parua tittybizantis. i. paruum ſonum edentis, tenuíque voce garrientis.

Τιτυός. Tityus. Hic Latonam amans, eam vitiâ cõprehendit: ſed eius liberi, Apollo, & Diana, ipſum ſagittis-confoderunt, ac interfecerunt. Et nunc aiunt cum apud inferos puniri, habentem tela hepati infixa. *Virg. Æn. lib. 6. pag. 263. v. 15. & deinceps, aliter.*

Τιτυσκόμενος. Collineans. Oculis-ſcopum-ſpectans. Oculos-in-ſcopum-intendens-rectâ. Dirigẽs-oculos-ad-ſcopum. A participio *tranſiit in verbum.* Eſt autem *deductum à* θίω, θῶ, *&c. N. L. Dicendum potiùs,* τύω, τύσω, τύσκω, τιτύσκω. *Sed quid hæc? Niſi fortè à* τάω. τῶ. *τὸ* τείνω, *tendo, intendo, dicas deductum* τόω. *&c. Euſtath. verò, ſic,* τεύχω, *facio, paro, præparo, ſublato* ε, *& Ionicè mutato* χ *in* κ, τύκω, *hinc* τύσκω, *& per reduplicationem* τιτύσκω, *vnde* τιτύσκομαι *collineo, oculis intentis ſcopum rectà ſpecto.*

Τίφη. Tiphe. Quæ vocatur ſilphe. Eſt autem animal ſcarabeo-ſimile. Quære in Νεώεια.

Τίφος. Humidus-locus. Vliginoſus-locus. Paluſ.

Τί φῶ; Quid dicam? Et τί φῇ; Quid ais? *Soph. in Electra pag. 119. v. 8. Sed ſine ι ſubſcripto ſcribendum* φῇς; *eſt enim ſecunda præſentis à* φημι. *Sic* τιθῆς, *à* τίθημι. *Si verò ſubſcribas* ι, *circunflectetur,* φῇς, *pro* φᾷς, *vt* ζῇς, *pro* ζᾷς, *à circunflexo* φάω. φῶ. *vt* ζάω. ζῶ.

Τιτώ. ἡ ἡμέρα.

Τιτυβίζεται. ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖται, καὶ Βάβριος,

--Ἔπη χελιδόνος

Ταύτης ἀκούσαι, μικρὰ τιτυβιζούσης.

Τιτυός. ἐστὶ ἐρῶν τῆς Λητοῦς, κατέσχεν αὐτὴν τῷ χρησμῷ. οἱ παῖδες Ἀπόλλων, καὶ ἄρτεμις, κατετόξευσαν αὐτὸν, καὶ ἀνεῖλον. καὶ νῦν φασὶν ὡς ἐν τῷ ᾅδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένα τῷ ἥπατι. B

Τιτυσκόμενος. στοχαζόμενος. ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα. ἔστι δὲ παρὰ τὸ θίω, θῶ, τὸ τίω. τύσω, τιτύσκω.

Τίφη. ἡ καλουμένη σίλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. ζήτει ἐν τῷ νεώεια. C

Τίφος. ὁ κάθυγρος τόπος.

Τί φῶ; τί εἴπω; καὶ, τί φῇς;

T cum A. & M.

ΤΟ' Τ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ Α. ΚΑΙ' ΤΟΥ Μ.

Ταγγίς. ταγγίδος, ἡ. Idem ac ἡ στλεγγίς. Strigilis. *Eſt autem* quod apud nos κτένιον *vocatur,* i. pecten.

Τλῆ δ' Ἥρη. Tulit autem Iuno *multos dolores.* Suſtinuit. *Paſſa eſt. Hom. Iliad. E. pag. 183. v. 7.*

Τλῆθι. Fer. Suſtine. Tolera.

Τλήμονος. Miſerandi. *Miſeri. Tolerantis. Laborum-patientis. Conſtantis. Audacis.*

Τλήμων. Audax. *Soph. in Electra pag. 95. v. 3. 4.*

Hæc autem eſt *audax, vt cum parricida*

Conſuetudinem habeat, Erinnyn nullam pertimeſcens.

Hoc eſt, impudens *eſt.*

Τλῆναι. Ferre. Suſtinere. Tolerare. Pati.

Τλητοπαθής. Conſtans in patiendo. *Laborioſus Laborum-patiens.*

Τληπόλεμος. Tlepolemus, cùm Aegyptiorum regnum, regníque res adminiſtraret, ætate quidem erat iuuenis, & perpetuò in militari vita cum ſplendore verſabatur. Erat verò etiam ingenio elato, & gloriæ-cupido. Denique, ad rerum adminiſtrationẽ multa quidem bona: ſed etiam multa mala attulit. Nam ſub dio quidem exercitum-ducere, & res bellicas tractare poterat, & naturâ fortis erat, & ad militares congreſſus valde ingenioſus erat. Ad variarum verò rerum tractationem, quæ attentionem, & ſobrietatem poſtulant, & ad pecuniarum cuſtodiam, denique ad rei familiaris adminiſtrationem, ex qua commo-

Τλεγγίς. τλεγγίδος, ἡ καὶ στλεγγίς. τὸ παρ' ἡμῖν κτένιον. D

Τλῆ δ' Ἥρη. ὑπέμεινε.

Τλῆθι. ὑπόμεινον.

Τλήμονος. ἐλεεινοῦ.

Τλήμων. τολμηρός.

Ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι

Ξυνέστ', ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη.

ἤγουν ἀναιδής. E

Τλῆναι ὑπομεῖναι.

Τλητοπαθής ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τληπόλεμος. ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος, ἦν μὲν καὶ τὴν ἡλικίαν νέος. καὶ τὸ συνεχὲς ἐν τῷ στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ φαντασίας. ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος. καὶ φιλόδοξος. καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πραγμάτων λόγον ἀγαθὰ προσεφέρετο. πολλὰ δὲ καὶ κακά. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις, καὶ χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει. καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ὁμιλίας, εὐφυὴς ἐδόκει. πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χρηματισμὸν δεόμενον ἐπιστάσεως, καὶ νήψεως, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων, καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσιτελὲς οἰκονομίαν, ἀ- F

A ἀφυέστατος ὑπῆρχε πάντων. ᾗ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε. παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν, καὶ πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις. ἀπὸ δὲ τούτων γενόμενος, εὐθέως πότους συνῆγε. καὶ τὸ πλέον μέρος τοῦ βίου περὶ ταῦτα, καὶ σὺν τούτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δέ ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπομερίζει πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδει, μᾶλλον δ' εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, B διερρίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος προσγεγονόσι πρεσβευταῖς, καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. καθόλου γὰρ ἀναίνειν οὐκ ᾔδει. τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι, παρ' αὐτοῦ ἐξ ἑτοίμου τὸ φανὲν ἐδίδου. καὶ τὰ λείποντα ζήτει ἐν τῇ Πολυβίου ἱστορίᾳ.

commodum, ac vtilitatem aliquam perciperet, omnium ineptiſſimus erat. Quamobrem etiam celeriter non ſolùm lapſus-eſt: ſed etiam regnum imminuit. Pecuniarum enim *regiarum* poteſtatē adeptus, *vel, pecuniis enim regiis in ſuam poteſtatem redactis*, maximam quidem diei partem in pilæ-ludo conterebat, & cum adoleſcentulis certans armis *conſumebat*. Ab his verò recedēs, confeſtim compotationes inſtituebat, & maiorem vitæ partem in his, & cum his exigebat. Quod verò diei tempus aliquando congreſſibus tribuebat, eo diſtribuebat, vel potiùs (ſi dicēdum eſt quod mihi videtur) regias pecunias diſiectas-obiiciebat legatis ex Græcia profectis, & hiſtrionibus, qui Bacchi fabulas agebant. Prorſus enim neſciebat *quidquam cuiquam petenti* abnuere: ſed ei, qui ad eius voluntatem loquutus-fuiſſet, *& aliquid ei gratum dixiſſet aut feciſſet*, quidquid ex tempore apparuiſſet, *eiq; ad manus, & paratum fuiſſet*, id ei dabat. Cætera, quę deſunt, in Polybij hiſtoria quære.

Τλήσομαι. ὑπομενῶ.

Τλήσομαι. Feram. Suſtinebo. Tolerabo. Patiar.

Τλητικῶς. ὑπομονητικῶς.

Τλητικῶς. Patienter. Toleranter. Conſtanter.

Τμαγέν. κοπέν.

Τμαγέν. Sectum. Diſſectum. Diuiſum. Separatum. *Eſt autem particip. aor. 2. paß. à τμήγω vel τμάσω. fut. τμάξω; aor. 2. act. ἔτμαγον. aor. 2. paß. ἐτμάγην. infinit. τμαγῆναι. particip. τμαγείς. εῖσα. έν.*

C Τμήδην. τμητικῶς.

Τμήδην. Cæſim. *Conciſè. Feſtinanter.*

Τμηθείσῃ. κοπείσῃ.

Τμηθείσῃ. Sectæ. Diſſectæ. Diuiſæ. Cæſæ. Vaſtatæ.

Τμῆμα. κόμμα.

Τμῆμα. Sectio. Sectura. Segmentum. Pars. Portio. Fragmentum.

Τμῆσις. ἡ ἐκκοπή.

Τμῆσις. Cęſura. Sectio. Sectura. Diuiſio. Belli-vaſtatio. *Item figura, quæ vocem ſecat, & diuidit, vt ἄκρα πόλις, pro, ἀκρόπολις. Et Virgil. Æn. lib. 6. pag. 245. v. 22. Hac Troiana tenus fuerit fortuna ſecuta. pro, Hactenus.*

Τμητικός. ὁ τέμνων.

Τμητικός. Secans. *Secandi-vim-habens. Vel ſecandi-peritus.*

Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι. τουτέστι, τοῖς τετμημένοις λώροις, καὶ ἱμᾶσιν. οὓς καὶ ὁλκοὺς καλεῖ. D οἷς εἱλκύσθη Ὀρέστης πεσὼν ἐκ τοῦ ἅρματος.

Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι. In ſecta lora incidere. *Τμητοὺς ὁλκούς*, vocat lora ſecta, quibus Oreſtes de curru lapſus, tractus-eſt. *Sophocles Electra. pag. 120. v. 3.*

Τμῶλος. ὄνομα ὄρους.

Τμῶλος. Tmolus. Nomen montis *in Lydia ſiti.*

Τμώμενος. ἀποτεμνόμενος.

Τμώμενος. Sectus. Reſectus. Abſciſſus.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

T cum O.

ΤΟ ἀντάλλαγμα. τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ Χριστοῦ, ἴχνη, καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ο' ἑρμηνευταί. Δαβίδ. τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου.

TO ἀντάλλαγμα. Chriſti maiores ſecundùm carnem, 70. Interpretes, Veſtigia, & permutationem vocarunt. Dauid. Permutationem Chriſti tui.

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος. τὸ φοβερόν, ἀπὸ τῆς E ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος. A Pallenide. Terribile *intueri. Ductum autem hoc eſt* à pugna ad Pallenidem *commiſſa*, in qua victi-ſunt Athenienſes. *Ariſtoph in Acharnenſibus. pag. 171. v. 16. βλέπων Βαλληνάδε. Pro, Παλληνάδε. Schol. annot. 7. interpretantur βλέπειν παλληνικόν. τουτέστι γενναῖον. Vide cat.*

Τὸ ἀρνίον σου λελάληκεν. ἐν Αἰγύπτῳ, ὥς φασιν, ἀνθρωπείᾳ φωνῇ ἐλάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βασίλειον δράκοντα πτερωτόν, ἔχοντα μῆκος πηχῶν δ'. καί τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

Τὸ ἀρνίον σου. Tuus agnus loquutus-eſt. In Ægypto (vt aiunt) humana voce loquutus-eſt *agnus*. Inuentus-eſt autem habens in capite regium draconem alatū, qui longitudinem quatuor cubitorum habebat, & cuidam futura prædixit.

Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον. ἐπὶ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκε βοΐδια ἕξ. πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ F συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας. διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη.

Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον. Regia bucula. Sub Ptolemæo bos, *i. vacca*, peperit buculas ſex. Ptolemæus autem *id, quod acciderat, &* quod euenturum erat, bonum augurium, *futuri bonum omen eſſe ratus, buculam illam* in regia diligentiſſimè ali iuſſit. Idcirco regia *bucula* vocata fuit. *Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 581. ad. 25. Regia vaccula, ſiue bucula.*

Τὸ γὰρ εἰσιδεῖν πάθη. *Sophocles in Aiace. pag.17.v.3.4.5.*

Nam intueri domeſtica mala, quæ contigerint,

Nullo alio adiuuante,

Magnos dolores affert ei, qui tales clades intuetur.

i. Quum nullus *in his patrandis aliquē* adiuuerit, & peccatorum particeps *ſociusq́;* fuerit, *hoc homines magnis afficit doloribus*. Nam peccatorum communio *mortalibus, qui peccarunt, aliquod* affert ſolatium. *Soph. in Oedipo Tyranno pag.205 f.*

Nam omnem

Curam, & cogitationem *extra mala habitare, iucundum* eſt.

Τόγε αὐτοῦ μέρος. Quantum in aliquo eſt. Pro virili alicuius parte. Quantum eſt in alicuius voluntate ſitū. Ælian. Quid enim ille edoctus, auſus-eſt, quãtum in ipſo fuit, Lydos in ſeruitutem redigere Perſarum?

Τόγε εἰς αὐτὸν ἧκον. Quantum ad ipſum pertinet. Quantum in ipſo poſitum eſt. Quantum ille poteſt. Pro viribus eius.

Τὸ δέ μοι. Hoc verò mihi *datum eſt*.

Τὸ Δίωνος γρῦ. Dionis gry. Dion iſte fuit Alexandrinus genere, ob philoſophiam celebris, qui, cùm haberet fratrem luctatorem, nomine Topſium, & à quodam eius aduerſario maledictis proſcinderetur, & fanda, ac nefanda audiret, & multa turba confluēs ſequeretur, ipſe quidem nihil dixit, philoſophiæ preceptum, quod *homines in officio* continet, *& ad modeſtiā adhortatur*, obſeruans. Cùm autem iam fuiſſet intra ſuarum ædium veſtibulum, nec vllam iræ ſignificationem dediſſet, illi adoleſcenti *hoc tantùm* dixit, οὐδὲ γρῦ. Ne gry quidem. Ille verò, propter animi ægritudinem ſe laqueo ſuſpendit, *ac ſtrangulauit. Er Ad. Chil. 1. Cent.8. col.269 ad 39. Dionis gry.* Dicitur autem gry de re parua, & vulgari *& vili, nulliusq́; precij. Sic vocantur* & vnguium ſordes. *Ariſtoph. Pluto. pag.2.v.8. Schol. annot 24. Item Ariſtoph in Equit. pag.139.v.14. τὸν γρύλλον ἐξαλείψας.*

Τὸ ἐπίπαν. In vniuerſum.

Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. Heſiodea ſenectus. De ſupramodum ſenibus. *Eraſm. Ad. Chil.2. Cent.7. col.545 ad 61.* Fertur enim etiam *de Heſiodi longauitate, quoddam* Pindari epigramma huiuſmodi,

Salue, qui bis pubuiſti, & qui bis ſepulchrum adeptus-es,

Heſiode, humanæ menſuram habēs ſapietiæ.

Τὸ Ἱππάρχου τειχίον Hipparchi murus *Eraſ. Ad. Chil. 4 Cent.1. col 858 ad.87.* Hipparchus, Piſiſtrati F. Academiam muro cinxit, Athenienſibus coactis magnos ſumptus facere *in illius operis fabricationem*. Vnde etiam de rebus ſumptuoſis dictum-eſt hoc prouerbium.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. Calidam veruti *partem arripuit Er. Ad. Chil 2. Cent.6 col.528. ad.87.* De iis, qui pejora, pro melioribus eligunt. Prouerbium *ſumptum* ab illis, qui verua per candentem eorum *partem* arripiunt, *& ita manus adurunt*. Huius *prouerbij* meminit Sophocles.

Τὸ καλῶς ἔχον. Id, quod præclarè habet. Quod eſt præclarum. Quod eſt vtile. *Apud Sophoclem in Oedipo Tyrāno pag.188.v.6 & 7. dicit* Oedipus *imò, Chorus*, Hoc autem vtile Reipub. certamen Ne vnquam dirimat, Deum precor. Hoc eſt, Deum precor, ne diſſoluat vnquam, quod Reipub. conducit. *Deum precor ne vnquam deſinat procurare, quod Reipub conducit. névé ſemel ſuſceptūm negotium intermittat, ac imperfectum relinquat. l. τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα, Μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.*

Τὸ γὰρ εἰσιδεῖν οἰκεῖα πάθη A

Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
Μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

οἷον μηδενὸς συμπράξαντος, καὶ μεταχόντος τῶν ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

--Τὸ γὰρ B

Τὴν φροντίδα ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.

Τόγε αὐτοῦ μέρος. κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. αἰλιανός. τί γὰρ δὴ μαθὼν ἐτόλμησε τό γε δὴ αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι λυδοὺς πέρσαις;

Τόγε εἰς αὐτὸν ἧκον. ὅσον ἐπ' αὐτῷ. ὅσον δυνατόν.

Τὸ δέ μοι. τοῦτο δέ μοι.

Τὸ Δίωνος γρῦ. οὗτος ὁ Δίων ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος. διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ. ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστὴν, τόψιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ, καὶ ἀκούων ῥητὰ, καὶ ἄρρητα, καὶ πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο κατασταλμένον τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν. ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ, ἀθυμήσας ἀπήγξατο. εἴρηται τὸ γρῦ, ἐπὶ μικροῦ, καὶ τοῦ τυχόντος. καὶ ὁ ῥύπος τῶν ὄνυχος. C D

Τὸ ἐπίπαν. τὸ σύνολον.

Τὸ ἡσιόδειον γῆρας. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα πινδάρου τοιοῦτον.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης. E

Τὸ ἱππάρχου τειχίον. ἵππαρχος ὁ πεισιστράτου περὶ τὴν ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς ἀθηναίους. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τὰ χείρονα, ἀντὶ τῶν κρειττόνων. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς ὁ σοφοκλῆς.

Τὸ καλῶς ἔχον. τὸ συμφέρον. οἰδίπους. τὸ καλῶς δ' ἔχον πάλαισμα τῇ πόλει μὴ λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. τουτέστι μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αἰτοῦμαι. F

Τεῖχος.

A Τοκάς. ἡ γυναῖκα. καὶ τοκεὺς, ὁ γεννήτωρ. καὶ τοκήων, γονέων, ἢ τέκνων.

Τὸ καταχύκλωμα. τὸ πέρας, καὶ ἐσωτάτω τῶν κακῶν.

Τόκος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

--Τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν.

Πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίνεται

B τοῦ προϊόντος τοῦ χρόνου--

Τοκοφορεῖν. τόκους λαμβάνειν.

Τόκος. εἶδος πλεονεξίας.

Τολμῶντι. ὑπομένοντι. αἰλιανός. ὁ δὲ, εἰσήλατο εἰς τὸν νεών, ἕτοιμα δὴ καταγράφων. καὶ ὅτι τολμήσοι, ταῦτα ἐφ' οἷς ἐνόσει, ὑπ' ἐρημίας τῶν ἐπικουρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πιστεύσας.

Τολμηρός. τὸν τολμηρὸν, εἰς τὸν ἀνδρεῖον

C μεταλαμβάνουσιν. καὶ ἐν τῇ ἐγκρατείᾳ.

Τολμῆσαι. ὑπομεῖναι. νόμων Θ'. εἰ πατέρα ἀποκτείνει τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. καὶ ἐν δευτέρῳ. τολμᾶν αὐτὸ τὸ τολμᾶν ὑπομένειν. καὶ ἀριστοφάνης.

Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, καὶ ἀναίσχυντε σύ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμιαρε, καὶ μιαρώτατε,
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;

Τολμητής.

D Τολμητίας. τολμηρός. ἀγαθίας. τολμητίας γὰρ ἦν ἐς τὰ μάλιστα, καὶ ταραχώδης, καὶ πέρα τοῦ ἀναγκαίου τὸ φιλοκίνδυνον κεκτημένος. περὶ θευδιβέρτου λέγει τοῦ υἱοῦ θευδερίχου.

Τολύβη. ὄνομα κύριον.

Τολυπεύειν. ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ, ἡ ἐργασία. οἱ δὲ, καλωδίοις τε, καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες, κάμακας πολλὰς ἀπειργάσαντο.

Τολύπευμα συναγωγή. τὸ κατασκευαστὸν,

E καὶ περιφιλοκαλημένον ἔριον.

Τολύπη. ἀγρία κολοκύνθη.

Τὸ νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστειζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν. ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ.

Τὸ μηλιακὸν πλοῖον. ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων. εἴρηται τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας τινός. φασὶ

F γὰρ ἀριστοτέλην ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι. ἐπειδὴ γὰρ πρόφασιν πλαττόμενοι, οἱ μὲν, τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀρρωστεῖν. οἱ δὲ, τὰ πλοῖα

Τοκάς. Puerpera. Quę peperit. Genitrix. *Euripides Hippolyto Coronato pag.209.v.559.* Et τοκεὺς. Genitor. Pater. Et τοκήων Genitorum. Patrum, vel filiorum.

Τὸ καταχύκλωμα. Malorū finis, & extremitas. *N.L.*

Τόκος. Partus. Fœtus. Vſura. Fœnus. Ariſtophanes Nub. *pag.120.v.30.31. & pag.121.v.1.2. Schol. annot.9.*

-- Hæc verò vſura quænam eſt fera?
Am. *Quid verò aliud* eſt vſura, *quàm ſingulis menſibus, & ſingulis diebus,*
Maior, maior pecunia, qua ſemper fit, i. quæ ſemper creſcit,
Clàm-labente tempore?--

Τοκοφορεῖν. Vſuras-accipere. *Fœnerari, fœnorisq́ fructus percipere.*

Τόκος. Vſura. Fœnus. Auaritiæ ſpecies.

Τολμῶντι. Audaci. Toleranti. Ælianus. Ille verò, in templum irrupit, iam parata deſcribens, & quæcunque auſus-fuiſſet, propter *amoris* morbum, quo laborabat, hæc *liberè peragebat*, fretus ſolitudine eorū, qui puellæ open-ferre poſſent *l.ō, τι. Sed N.L. Hoc videtur ad τολμᾶν potiùs, quàm ad τολμῶντι referendum.*

Τολμηρός. Audax. Fortis. Audacem *enim* pro forti, per-tranſſumptionē-accipiūt. Vide in voce Ἐγκράτεια.

Τολμῆσαι. Audere. Tolerare. Ferre. *Plato* legum nono *dicit*, Si quis patrē interfecerit, *oportet* hunc ipſum à liberis *illatam* vim fortiter pati. Et ſecūdo, *dicit*, τολμᾶν, audens, pro, audens ferre, *audens pati, audacter ferēs, fortiter ferens, & patiens.* Et Ariſtoph. *in Pace pag.440.v.14.15.16.*

O impure, & audax, & impudens tu,
Et impure, & prorſus impure, & impuriſsime,
Quomodo huc aſcēdiſti ô impurorū impuriſsime?

Τολμητής. Audax. Temerarius.

Τολμητίας. Audax. Agathias. Erat enim maximè audax, & turbulentus, & vltra neceſſitatem, *i. nulla neceſſitate cogente* periculorum-adeundorum-cupidus. De Theudiberto Theuderici filio loquitur.

Τολύβη. Tolybe. Nomen proprium.

Τολυπεύειν. Elaborare. *Perficere. In vnum congerere. Lanam in vnū globum cogere.* Τολύπη enim, opificium, *lanificium, lana bene carminata globus ad nendum iam paratus. Vt,* Illi verò, funiculiſque, & laneis-filis calamos, *ſtipulaſq́,* colligarunt, & multos faſciculos cōfecerunt.

Τολύπευμα. Collectio. Lanę-bene-elaboratę-glomus, ſiue globus. Lana concinnata, & adornata, *ac ad opus faciendum iam egregiè parata.*

Τολύπη. Agreſtis colocynthe. Cucurbita agreſtis.

Τὸ νόημα. *Verſus eſt Ariſtophanis.* Ipſum *quidem* conſilium *eſt* ipſius Deæ, ipſum verò furtum. *i. callidum, aſtutúmque facinus, eſt* meum. Sic enim Demagogi ſua conſilia facetè loquentes vocabant *conſilia* Deæ. Senſus. Ipſa quidem Dea *conſilium hoc mihi* ſuggeſſit, ego verò ſum ille, qui *præclarum hoc facinus* feci.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. Meliacum nauigium. *Prouerbiū, quod dicitur* de nauigiis valde fluentibus, *& rimarum plenis, per quas aqua fluunt in ipſa nauigia. Eraſm. Ad. Chil. 2. Cent.10 col.598 ad.12.* Dictum eſt hoc ex quadam hiſtoria. Aiunt enim Ariſtotelem Hippotem, *vel, equitem*, cùm in coloniā proficiſceretur, *cui deducendæ fuerat præfectus*, illis, qui cum ipſo nauigare noluerant, imprecatum eſſe. Quoniam enim varias-excuſationes-prætexentes, alij quidem, ſuas vxores

aduerſa-valetudine-teneri, alij verò, *ſua nauigia perfluere, & rimarum aquas admittentium eſſe plena, domi* remanebant; illis eſt imprecatus, vt nunquam naues tectas, *ſolidas ac integras* haberent, & ſemper ſub vxorum imperio viuerent.

ῥεῖν, κατέμενον, κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί. A

Τομεῖς.q.d.Sectores.Anteriores dentes, *à ſecando ſic appellati, quòd cibos ſecent, vt à molaribus dentibus faciliùs conficiantur.*

Τομεῖς. οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

Τομίας. Exectus.Exciſus.Caſtratus.Eunuchus. Vt, Narſes autem Romanorum Dux, erat Eunuchus nec admodum eloquens, nec eruditus, & in regia delicatiùs educatus. Erat autem & breui corporis ſtatura, & in gracilitate nutritus.*i.& gracilis erat.* Fuit autem ſub Iuſtiniano.

Τομίας. εὐνοῦχος. ὁ δὲ ναρσῆς ὁ στρατηγὸς τῶν ῥωμαίων, τομίας ἦν, καὶ τῆς διγλωττίας αὐτῷ οὔτι μάλα μετῆν, οὐδὲ παιδείας. καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ξυμφερόντερον ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἀραιὰ καὶ τὸ σῶμα βραχύς. καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιῃτημένος. ἦν δ' ἐπὶ ἰουστινιανοῦ. B

Τόμις. Tomis.Nomen vrbis.Duobus-modis-effertur. *Nam dicitur & Τομεὺς.ἰο ς.ὶ. vt apud Strabonem lib.7. & apud Stephanũ. & Τόμις.ἰδος.ὶ.quemadmodũ hîc videmus.*

Τόμις. ὄνομα πόλεως. διχορεῖται.

Τομόν. Acutè.Secãs.Secandi-vim-habẽs.Ita Plato.

Τομόν. τὸ τμητικόν. ὀξυτένως, οὕτω πλάτων.

Τόμος. *Paroxytonè.Tomus.Sectio.Volumẽ.Liber.*Charta.

Τόμος. ὁ χάρτης.

Τόμυρις. Tomyris, Maſſagetarum Regina, quam Cyrus Perſarum Rex ambiens (cùm dolus ipſi non ſuccederet) ad Araxem profectus apertè bello cœpit infeſtare.*l.στρατείας.Herodotum conſule lib.1.pag.53.lin.8.& deinceps, vbi res fuſiùs explicatur.Inde correctio petenda.*

Τόμυρις. βασίλισσα μασσαγετῶν. ἣν μνώμενος κῦρος ὁ περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος οὐ προσεχώρει, ἐλάσας ἐπὶ τὸν ἀράξεα, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατιάν. C

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. *Talum* à ſacra linea *mouebo. Hoc propriè locum habet* in talorum ludo. Menander in Cacapſeudomeno. *Er.Ad.Chil.1 Cent.1.col.30.ad.25.Mouebo talum à ſacra linea.Hoc autem dicitur de ijs, qui ad incitas ſunt redacti, vel ad extremam neceſsitatem compulſi.*

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. μένανδρος καταψευδομένῳ.

Τόνδε. Hunc.Iſtum.

Τόνδε. τοῦτον.

Τοναῖος δρόμος. Contentus curſus.i.Robuſtus, vehemens, *qui magna corporis contentione conficitur.*

Τοναῖος δρόμος. ὁ ἰσχυρός.

Τὸν ἐγκέφαλον. Tanquam cerebro-concuſſus-eſſe mihi videris. Hoc eſt, occulta *tui pectoris conſilia mihi videntur concuſſa, & labefactata. De rebus occultis dicitur.*

Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς. τουτέστι, τὰ κεκρυμμένα.

Τονεφέρσωφρις. Tonepherſophris. Rex Aegypti.

Τονεφέρσωφρις. βασιλεὺς αἰγύπτου. D

Τονθορύζει. Suſpectè loquitur. Suſurrat. Demiſſè murmurat. vel clàm loquitur. Vel ſubtremit, labra mouens. *Ariſtoph in Ranis pag 159.Schol.annot.14. & pag. 160.v.2.* Vt, Multitudine verò clàm-murmurante, & indignante, Rex iſtos verbis prudentibus mitigauit. Illis verò, tumultũ rurſus ſuccẽdentibus, & murmurare conantibus, dixit.

Τονθορύζει. ὑπόπτως λαλεῖ. ψιθυρίζει. ἠρέμα γογγύζει. ἢ λάθρα φθέγγεται. ἢ ὑποτρέμει τὰ χείλη κινῶν. ὑποτονθορύζοντος δὲ τοῦ πλήθους, καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ βασιλεὺς τούτους ἐμάλαξε. πάλιν τε θρουν ὑπεξαπτόντων, καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη.

Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης. Equum Scytha *appetit.* De iis, qui clàm aliquid appetunt, palàm verò repellunt, *& recuſant.* Dicitur autem & ὁ Σκύθης τὸν ἵππον Scytha equũ. *Imò, vt Er Ad.Chil 2.Cent.2.col. 416 ad.vlt.)* Ἀνηκίζετο ὁ Σκύθης τὸν ὄνον. *Scytha acciſſans aſinum.*

Τὸν ἵππον ὁ σκύθης. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἱεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων. λέγεται δὲ καὶ ὁ σκύθης τὸν ἵππον. E

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκε. Colophonem adde. Duodecim ciuitates Ioniæ conueniebant in *concilium*, quod Panionium dicebatur, de communibus *rebus* deliberaturæ. Quòd ſi quando ſuffragia erant paria, Colophonij *calculum* imparem addebant, qui *cæteros calculos* vincebat, *& ideò victor appellabatur.* Smyrnæos enim habebant belli-ſocios profectos, *vel,* ἐθελοντὰς, *voluntarios,* pro quibus etiam ſuffragia ferebãt. Hinc de vincente, firmóq; ſuffragio prouerbium hoc dicebatur.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκε. δώδεκα πόλεις τῆς ἰωνίας συνιέσαν εἰς τὸ πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν. σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συμμάχους. ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης, καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. Colophonem impoſuit, *vel, addidit vt Er. Ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 429. ad. 45.* Cùm Colophonij inter ſe ſeditione laborarent, *aiunt* horum quãdam partem *Smyrnam migraſſe, &* cum Smyrnæis habitaſſe. Cùm autem aliquãdo Smyrnæi ad bellum *quoddam* abiiſſent *tradunt,* Colophonios, qui relicti fuerãt *in vrbe,* eá occupaſſe, ita vt ab eo *tẽpore, eoq; modo* Colophonij duas vrbes habuerint, Colophonem, &

Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐκ τοῦ τῶν κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασιάσαντας, τινὰ τούτων μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δέ ποτε τινὰ ἀπελθόντων σμυρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς, ὡς τοὺς κολοφωνίους ἐκ τούτου δώδεκα πόλεις ἔχειν, τήν τε κολοφῶνα, καὶ σμύρναν. F

Smyr-

A καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι περί τινος σμυρναίους, οἱ ὑπολειφθῆναι μετὰ τῶν κολοφωνίων ἐν σμύρνῃ, ὅτι ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ᾗ προσθοῖντο, ταύτην κρατεῖν. καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυριωτάτου τὸν κολοφῶνα ἐπιτιθέναι τοῖς λοιποῖς. ὡς ἐπὶ τὴν ψῆφον τῶν ιβ' τῶν κολοφωνίων τῇ ἑτέρᾳ.

Smyrnam *pro*, Λυδίαν, *lego* Σμύρνην, *vt res ipſa docet.* Quum autem Smyrnæi de re aliqua deliberabant, qui cum Colophoniis Smyrnæ relicti-fuerant, quum paria erant eorum ſuffragia, ad Colophonios ea deferebāt, & cui *parti, Colophonij* ſeſe adiūxiſſent, ea vincebat. Sic igitur dicitur de quolibet firmiſſimo *ſuffragio, & de re quálibet firmiſſima atque certiſſima,* Colophonem cæteris imponi, vt de ſuffragiis duodecim *Ioniæ ciuitatum, in Panionio concilio, in quo ſententiæ vincebant,* Colophonius alteri harum *parti ſuffragantibus.*

Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινάς, ἢ καὶ θεραπευόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
B ὄνων. καθ' ὅσον ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται, καὶ ἀντικνήθουσι.

Τὸν ξύοντα Scabentem viciſſim ſcabere, *ſiue ſcalpere. Mutuò ſcabere. Prouerbium, quod dicitur* de iis, qui lædunt, vel etiam colunt aliquos. *De iis, qui ſe mutuò lædunt, vel mutuò colunt.* Tranſlatio verò *ducta eſt* ab aſinis, quatenus & illi inter ſe ſcabuntur, & viciſſim ſcabunt, *ſe mutuò ſcalpunt, vel fricant Er. Ad. Chil. 1. Cent. 7 col. 158. ad. 96. Mutuum muli ſcabunt.*

Τόνον. Τόνον ἢ δύναμιν, ἰσχύν.

Τόνον. Tonum. Robuſtum. Vel potentiam, robur.

Τόνος. *Tonus. tenſio, intenſio. vnde* ἄτονος *, intentus, firmus, robuſtus.* Τόνος *etiam firmitas, & robur.* Piſides. *Pro* τυπὶς *, lege* τόνος.

Εἷλκεν γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τόνος

Trahebat enim ipſos quemadmodum Solis tonus, i. robur, vis,

Σύρει πρὸς αὐτὸν ἑλκτικῶς τὰς ἰκμάδας.

Trahit ad ſe attractiuè vapores, vel, humores.

τόνος δὲ καὶ κραββατίου τὰ σχοινία. τόνος, καὶ τὸ
C ἑξάμετρον ἔπος. πυθικὸν ἦν παράγγελμα ἐν τόνοις ἑξαμέτροις, οὕτω προλέγον τὴν τελευτήν.

Τόνος *etiam ſignificat* grabati funes, *quibus grabati partes inferiores intenduntur, vnde nomen accepit. Ariſtoph Lyſiſtrata pag. 562. v. 925. & in Equitibus pag. 119. v. 7. Vide ſchol.* Τόνος etiam carmē hexametrum, i. *heroicum. Vt*, Pythicum erat oraculum verſibus hexametris, ita prædicens interitum *l.* προλέγον.

Αἰακίδη προφύλαξαι μολεῖν ἀχερούσιον ὕδωρ.

Aeacide caue proficiſcaris ad *Acheruſiam aquam*,

Πανδοσίην θ', ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος ἐστί.

Pandoſiámque, *vbi tibi mors deſtinata eſt*, vbi mors fatalis te manet.

καὶ συνάψας μάχην βρεττίοις, καὶ λευκανοῖς ἐπί τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τῶν προσχωρίων ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούμενον ἀχε-
D ροντίδα, τὴν δὲ πλησίον πόλιν πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοῖς τόποις, καὶ γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐκπέπληκται, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ προθυμεῖται θάνατον. καὶ πρὸς μέσους ὠθούμενος τοὺς πολεμίους ἀφειδῶς, πολλὰ προτερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. ἦν δὲ ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου κηδεστής ὀλυμπιάδος ἀδελφός.

Quamobrem commiſſa pugna cum Brutiis, & Lucanis ad quoddam flumen, ponte rupto, cùm audiuiſſet id flumen à finitimis vocari Acherontidem, vrbémque vicinam *dici* Pandoſiam, locis cum oraculo, quod habebat, comparatis, cognouit fatum eſſe-completum, *& fatale mortis tempus adeſſe.* Tunc igitur *ad* glorioſam mortem proficiſcitur, & nullo-modo-ſibi-parcens, *fortiter* in medios hoſtes irrumpens, multis *præclaris facinoribus* priùs factis, ita cadit pugnans. Hic autem erat Alexander, Philippi affinis, frater Olympiadis.

Τὸν ὕλλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, καὶ κραυγαζόντων ἡ παροιμία. ἐπεὶ τὸν
E ὕλαν ἀφανισθέντα ὁ ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς νεὼς ἀργοῦς, καὶ ζητήσας, οὐχ εὗρε.

Τὸν ὕλαν κραυγάζεις. *l.* ὕλαν, *vt paulo pòſt, & apud Theocritū Idyll. 13. v. 7. & 21. & 36. & 58. Er. Ad. Ch. 1. Cent. 4. col. 149. ad. 71.* Hylam inclamas. Hoc prouerbium *dicitur* de fruſtrà laborantibus, & *fruſtrà* vociferantibus. Nam Hylam *amiſſum, & ex hominum conſpectu* ſublatum Hercules, cùm ex Argo naui deſcendiſſet, & quæſiuiſſet, *& magnis clamoribus vocaſſet*, non reperit.

Τοξεύω. Τοξεία.

Τοξεύω. Sagittam-emitto. Sagitta-percutio. Sagittam, vel aliud telum iaculor. Τοξεία. Sagittarum-iaculandarum-peritia, *vel, ars eiaculandi ſagittas. Ariſtophanes in Acharnenſibus. pag. 290. Schol. annotat. 4. in verſu 5.*

Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. φύλακες τοῦ ἄστεος. τὸν ἀριθμὸν χίλιοι. οἳ τινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσην σκηνοποιησάμενοι. ὕ-
F στερον δὲ μετέβησαν εἰς ἄρειον πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ σκύθαι, καὶ σπευσίνιοι, ἀπὸ σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συνταξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

Τοξόται. Sagittarij. Publici miniſtri, cuſtodes vrbis, mille numero, qui olim quidem, in tabernaculis in medio foro factis habitabant, poſtea verò in Areopagum tranſierunt. Hi autem vocabantur etiam Scythæ, & Speuſinij, à Speuſino quodam antiquo magiſtratu, qui ordinem illorum inſtituit.

Τοξότης. *Sagittarius Publicus* miniſter. Ariſtoph. *in Acharn. pag.* 290. *v.* 5. *&* 6. *Schol. annot.* 4. *vbi iſti duo verſus leguntur,* Eſt autem quidam improbus nobis ſagittarius, Cauſidicúſque, *cauſarumq́; patronus,* quemadmodum apud nos iuuenes *eſſe conſueuerunt.* τοξότης. pro, ὑπηρέτης. Sagittarius, pro, *publicus* miniſter.

Τοξότης. ὑπηρέτης. ἀριστοφάνης. τοξότης, συνήγορος ὥσπερ ἄθλος. αἰτὶ τοῦ ὑπηρέτης. A

N O T Æ.

Α᾽χαρνεῦσι.] In Acharnenſibus. pag. 290. v. 5. 6. 7.

Α᾽λλὰ κατεπάλαισε μ᾽ αὖ πρώτου Εὐάθλου δίκη.
Κατεθόνει δ᾽ αὖ κωφαγὸς τοξότου τερχίλου.
Πεσειτίξελον δ᾽ αὖ αὐτὸ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.

Schol. annot. 4. duos verſus ex Ariſtophanis Holcadibus depromptos afferunt, qui ſic ſcribendi.

Ε᾽στι δέ τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης,
Ξυνήγορός θ᾽ ὥσπερ παρ᾽ ἡμῖν τοῖς νέοις.

Sophoclis verò verſus in Aiace. pag. 63. ſic habent, B

Μεν. Ο῾ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν.
Τευ. Οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην. &c.

Τῶν τόξων, τῆς τοξείας, καὶ τῶν τοξοτῶν vituperationem pluribus deſcriptam habes apud Euripidem in Hercule furente. pag. 723. & 724. Hanc excipit egregia rerum earundem laudatio. pag. 724. & 725.

Τοξοποιεῖν. Supercilia arcus inſtar curuare, & contrahere, atque triſtem, & tetricum eſſe. Vt, Ne tetrico ſis vultu. Non enim decet te ſupercilia arcus inſtar curuare, & contrahere. Pro, triſtem eſſe & vultu tetrico. A conſequenti *ductum eſt hoc loquendi genus.* Talis enim *eſt* vultus hominum in cogitatione *curaq́; profunda* verſantium. Homerus.

Τοξοποιεῖν. μὴ σκυθρώπαζε. οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. αἰτὶ τοῦ σκυθρωπάζειν. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. τοιοῦτοι γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. ὅμηρος.

Neque frons eius *in ſuperciliis cæruleis læta-ta-eſt.* C

Οὐδὲ μέτωπον ἐπ᾽ ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

Sophocles contrà,

σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον.

Quàm Iouis frons exhilarata-eſt gaudio!

Ω῾ς αὖ Διὸς μέτωπον ἰάνθη χαρᾷ.

Τοξόται. Sagittarij. Publici miniſtri, qui *cuſtos vrbis, &* inſpector vocatur.

Τοξόται. δημόσιοι ὑπηρέται, ἐπιστάται καλούμενοι.

Τοπάζειν. Conijcere. Coniecturis aſſequi. Cogitare. Suſpicari. Et ἐτόπαζον; eodem modo *ſumendum, pro Conijciebant, ſuſpicabantur.* Vt & apud Sophoclem in Erigone. Quæ vero coniecturis aſſequor, ea cognoſcere certò volo. Quamobrem etiam ὑποτοπεῖν dicunt, pro, ſuſpicari.

Τοπάζειν. οἷον στοχάζεσθαι. ἐνθυμεῖσθαι. ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπαζον, ὁμοίως. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν ἠριγόνῃ. ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ᾽ ἰδεῖν σαφῶς θέλω. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσι. D

Τοπάζιος. Topazius. Lapis precioſus qui *priſcis* illis temporibus erat in honore, *& precio.*

Τοπάζιος, λίθος πολυτελὴς, κατ᾽ ἐκείνους τοὺς καιροὺς τιμώμενος.

Τοπαράπαν. Penitus. Omnino. Omni modo. Prorſus. Vt, Οἶνον μὴ π. τ. Vinum omnino non bibere.

Τοπαράπαν. διόλου. παντελῶς. οἶνον μὴ πίνειν τοπαράπαν. κατὰ πάντα τρόπον. ἐξ ὁλοκλήρου.

Τὸ πάρνου σκάφιον. Parni ſcaphula. *Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 5. *col.* 484. *ad.* 17. *Dicitur* in eos, qui *res* paruas ſæpe quærunt. Parnus enim gubernator ſcapham amiſerat, & *eam quæritans* aſſiduè moleſtus erat *alijs.*

Τὸ πάρνου σκάφιον. ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων. πάρνος γὰρ ὁ κυβερνήτης, σκάφος ἀπώλεσε. καὶ συνεχῶς ἠνώχλει.

Τὸ παρὸν. Quod adeſt, æqui, boníque conſulere. *Præſentem fortunam boni conſulere. Eraſ. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 9. *col.* 582. *ad.* 33. Prouerbium, *quo vſus eſt* Plato in Gorgia. Et (vt videtur) neceſſe *eſt* me ſecundùm illud vetus prouerbium, præſentem fortunam æqui, boníque facere, *i. conſulere.* Cratinus Pylæa.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. παροιμία. πλάτων ἐν γοργίᾳ. καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. κρατῖνος πυλαία. E

Viros ſapientes oportet ſaltem præſentem rem vt bonam

Α῎νδρας σοφοὺς χρὴ τό γε παρὸν πρᾶγμ᾽ ὡς καλὸν

Pro viribus bene collocare. i. æqui, boníque conſulere.

Εἰς δύναμιν εὖ τίθεσθαι.

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι. Præſentem fortunam æqui, boníque conſulere.

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι.

Τὸ πέρα. Adhuc vlteriùs, ampliùs. Vel ad finem vſque. Vel omnino.

Τὸ πέρα. ἔτι ἐπιπλεῖον. ἢ ἕως τέλους. ὅλως.

Τοπεῖν & ὑποτοπεῖν. Suſpicari.

Τοπεῖν. ὑπονοεῖν. F

Τοπεῖον. Funis. Funes vocant τοπεῖα. Stratis Macedonibus. Peplum autem iſtum viri funibus ligatum trahunt.

Τοπεῖον. τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα. στράτις μακεδόσι. τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις ἄνδρες.

A Τόπος. τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστί. λέγεται γὰρ τόπος, ὁ φυσικός. καὶ τὸ μόριον. καὶ ἡ ἑκάστου λόγου περίοδος. οἱ δὲ παρὰ Ἀριστοτέλει τόποι, διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέγονται. τόποι δὲ εἰσὶν, ἀρχὴ, καὶ ἀφορμὴ διαφόρων ἐπιχειρημάτων. Τοπικὰ δὲ ἐπιγέγραπται ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματεία, ἀπὸ τοῦ τόπους τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι. ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος δι' ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις, ἢ στοιχεῖον, ἀφ'
B οὗ λαμβάνομεν τὰς περὶ ἑκάστου ἀρχὰς, ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν. τῇ περιγραφῇ μὲν ὡρισμένως. ἢ γὰρ παραλαμβάνει τὰ κοινὰ, καὶ καθόλου, ἅ ἐστι τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν, ἢ δυνάμενα γε ἐξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείκνυσθαί τι, ἐπιλαμβάνεσθαι. τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως. ἀπὸ τούτων γάρ ἐστιν ὁρμώμενον εὐπορεῖν προτάσεως ἐνδόξου πρὸς τὸ προκείμενον. τοῦτο γὰρ ἡ ἀρχή. ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον, μὴ τοπικὸν, ἀλλὰ πρὸ τῶν τόπων ἐπιγράφεσθαι. ἐνίοτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὰ ἐξ ἐνδόξων. οὐ γὰρ οἷόν τε περὶ παντὸς τοῦ
C προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι, καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Τόπος. Locus. *Hoc vocabulum* eſt ex iis, quæ multifariam dicuntur. Dicitur enim locus & naturalis, & particula, *videtur vel virilis, vel muliebris naturalis locus, & pudendum vtriusq; ſexus intelligi*, & cuiuſque orationis circuitus. Loci verò, qui *ſunt* apud Ariſtotelem, dicuntur quòd quandam ſimilitudinem habeant cum loco naturali. Loci autem ſunt principium, & occaſio variorum epicherematum. Illa verò Ariſtotelis tractatio, *vel opus illud, in quo de locis agitur*, inſcribitur Topica, quòd loci quidam in illis tradantur, vnde profecti, *& quibus inſtructi*, de qualibet re propoſita, per probabilia *argumenta* poſſimus *argumentari*, *&* ſyllogiſmos-conficere. Locus enim eſt principium quoddam, aut elementum, ex quo ſumimus rerum ſingularum principia, animo *in ea* intento, circunſcriptione quidem, definitè (aut enim adhibet communia, & vniuerſalia, quæ ſyllogiſmorum ſunt propria, aut ea ſaltem, è quibus oſtendi poſſunt talia, & ſumi) ſingularium verò rerum ratione, indefinitè. Hinc enim profectus, *& his auxilijs fretus* inuenire potes copiam propoſitionum probabilium ad propoſitam *rem probandum*. Hoc enim *eſt* principium. Quidam autem cenſent primum *Topicorum* librum, non Topicum, ſed ante Locos inſcribi, *quòd in eo agatur de rebus Locos antecedentibus*. Interdum verò ea, quæ neceſſaria *ſunt*, *concludimus* ex probabilibus. F. *ἀναγκαῖα, ταῦτα ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμεθα*. Neque enim fieri poteſt, vt de qualibet re propoſita, ex veris *argumentis* concluſionem-faciamus. In epigrammate.

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέου τόπος. οἱ γὰρ ἰδόντες,

Εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες.

Νῦν δὲ τεκοῦσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ πίστις;

Sed in terra quidem, *miſericordiæ locus* eſt.
Qui enim me mortuum *viderunt*,
Confeſtim me ad tumulos coronarunt pij.
Nunc verò mater mea me *perdidit. quænam* igitur *apud mare fides* eſt? quæ mari fides adhiberi poteſt?

Τόπος, παραγγέλματος διαφέρει. παράγγελμα
D μὲν ἐστὶ, τὸ κοινότερον, καὶ καθολικώτερον, καὶ ἁπλούστερον. ἀφ' οὗ τόπος εὑρίσκεται. ἀρχὴ γὰρ τόπου παράγγελμα, ὥσπερ ὁ τόπος, ἐπιχειρήματος. οἷον παράγγελμα μὲν τὸ οὕτω λεγόμενον. ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ τῶν συστοίχων. τόπος δὲ, εἰ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς, τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ πάλιν. ὡς ἐκ τῶν συστοίχων, οὕτω καὶ τὰ λοιπά. ὁ γὰρ τόπος πρότασις ἤδη τις ἀπὸ τοῦ παραγγέλματος γέγονε.

Τόπος. Locus à præcepto differt. Præceptum enim eſt communius, & vniuerſalius, & ſimplicius, vnde locus inuenitur. Principium enim *eſt* loci præceptũ, ſicut locus *eſt principium* epicherematis. Vt, præceptũ quidem *eſt*, quod ſic effertur, Oportet argumentari à contrariis, & coniugatis. Locus verò, quamuis contrarium multifariam contrario inſit. *Hic aliquid videtur deſiderari, ad quod referantur hæc, τὸ ἐναντίον, vel τὸ expungendum, & vertes, Quamuis contrarium multifariam contrario ſit contrarium.* Et rurſus, Vt à coniugatis *argumẽtamur*, ſic etiã reliqua *præcepta ſunt intelligẽda*. Locus enim iã factus-eſt quędã propoſitio à pręcepto *ducta*.

Τοποτηρητής. εἶδος ἀξιώματος.

Τοποτηρητής. q.d. Loci-ſeruator. Vicarius. Dignitatis genus.

Τὸ προσέρπον. τὸ ἀποβησόμενον. Σοφοκλῆς.

E Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.

Περίφαντος ἀνὴρ
Θανεῖται.

Τὸ προσέρπον. *Quod-adrepit. Quod appropinquat.* Quod eſt euenturum. Soph. *in Aiace pag.* 15 M.

Hei mihi! Metuo id, *quod accedit*, ac imminet. Nam
Conſpicuus vir
Morietur. Pro, manifeſtè conſtat illum virum morte violenta moriturum.

Τὸ ῥα. ὅπερ δὴ οὖν. ὅπερ οὖν.

Τὸ ῥα. Quod igitur.

Τόργος. παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

Τόργος. Apud Lycophronem *ita vocatur* cycnus. Dicitur etiam *ita* vultur.

F Τορεύει. γλύφει. τιτρᾷ. καὶ τόρευε πᾶσαν ᾠδήν. ἀντὶ τοῦ τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.

Τορεύει. Tornat. Sculpit. Perforat. Et *τόρευε π. ᾠ.* Torna cantilenam omnem Pro, Rotundè, *clara voce*, & perſpicuè cane *totum* carmen.

Τορεία. ἡ ῥητορεία.

Τορεία. *Tornatio. Sculptura. Et per tranſlationem* Rhetorica. Eloquentia, Ornata dicendi ratio.

Τορκουᾶτος. Torquatus. Viri cognomen. Gallorum enim gens ſuis ſedibus mota, in Italiam confluxit. Cùm autem caſtra caſtris oppoſita ſtarent, Manlius, illuſtris Senator *Romanus*, cum Gallorum Rege, qui, cùm alia *multa* magnificè iactabat, tum etiam Romanorum fortiſſimum ad ſingulare certamē prouocabat, congreſſus, *eum* lethali vulnere proſtrauit, & cadauere ſpoliato, torque, qui collum *eius* circundabat, detracto (qui domeſticus eſt Gallorum ornatus) ſuum collum circundedit, & ab hoc *præclaro facinore, quo torquem illum hoſtium Regi à ſe cæſo detractum eſt adeptus*, à *ſuis* ciuibus cognomento Torquatus eſt appellatus, quod *Græcè* diceretur στρεπτοφόρος, i. Torquifer, hócque cognomentum, *ſuæ* fortitudinis monumentum, ſuis poſteris reliquit.

Τορκουάτος. ὄνομα κατ᾽ ἐπίκλησιν· κινηθὲν γὰρ τὸ κελτῶν ἔθνος, κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐῤῥύη. καὶ ἀντικαθεζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, μάλλιος τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπιφανὴς, τὸν βασιλέα τῶν κελτῶν τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον, καὶ προσιέναι οἱ τὸν ἄριστον τῶν ῥωμαίων ἐς ἰδιάζουσαν συμπλοκὴν προσκαλούμενον ὑποστὰς, ἐπικαιρίῳ καταβάλλει τραύματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν, καὶ τὸν περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀφελόμενος, ὃς ἐπιχώριος ἐστὶ κόσμος κελτοῖς, αὐτὸς περιέθετο. καὶ ἀπὸ τοῦδε πρὸς τῶν πολιτῶν τορκουάτος ἐπεκλήθη. ὅπερ ἂν εἴη στρεπτοφόρος. μνημεῖον τῆς ἀριστείας τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῖς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ καταλέλοιπε. A B

Τέρμα. Meta. Inflexus. *Locus in circo, circa quem currus flectuntur, quum ad metam feruntur.*

Τόρμη. νύσσα. καμπτήρ.

Τορνευτολυρασπιδοπηγοί. *Sic enim ſcribitur apud Ariſtophanem in Auibus pag. 387. v. 22.* Qui tornant, faciunt, & compingunt clypeos, & lyras.

Τορνευτολυρασπιδοπηγοί. οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας, καὶ τὰς ἀσπίδας.

Τόρνος. Tornus. Lignum rotundum. Vel foramen, & quod in id immittitur. *Inſtrumentum fabrile, quo ligna tornantur, cauantur, poliuntur, ornantur.*

Τόρνος. ξύλον στρογγύλον. ἢ τὸ τρῆμα καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό. C

Τορνεύσασθαι. Tornare. Circinare. Parare. Ornare.

Τορνεύσασθαι. κατασκευάσασθαι.

Τορόν. Robuſtum. Et τορῶς. robuſtè, perſpicuè, magna-voce, apertè, accuratè. Vt, τορῶς. &c. Clara-voce receptui canì iuſſit.

Τορόν. ἰσχυρόν. καὶ τορῶς, ἰσχυρῶς, τρανῶς. μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀκριβῶς. τορῶς; τὸ ἀνακλητικὸν σημανθῆναι κελεύσας.

Τορῶ. Foro. Perforo. Traiicio. Penetro.

Τορῶ. τὸ τρυπῶ.

Τορωναῖος. Toronæus. Nomen proprium. Item Toronæ ciuis. Torona verò, vrbs Thraciæ.

Τορωναῖος. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς τορώνης. τορώνη δὲ, πόλις ἐν θράκῃ.

Τορύνη. Inſtrumentum-quo-mouentur, *& agitantur res, quæ ſunt in ventre* ollæ. Cochleat. Semper verò producitur *ſyllaba* ρυ. Apud Eupolidē. Cochleari verò tanquam iam enſe ſuccinctus. *Hic tamen videtur corripi. nam eſt anapæſtus in ſecunda ſenarij ſede, & primus pes deſideratur. At apud Ariſtoph. in Auibus pag. 371. v. 14 producitur.* ἔτνους δ᾽ ἐπιθυμεῖ· δεῖ τορύνης, καὶ χύτρας. *Pultem autem appetit. Opus-eſt cochleari, & olla.* Et rurſus *corripitur Epigramm. lib. 6. pag. 458. epigr. 127. v. 2. in fine pentametri.* Et pultem-capiens cochlear.

Τορύνη. τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται. παρ᾽ εὐπόλιδι. τορύνην δ᾽ ὡς δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος. καὶ αὖθις. καὶ τὰν ἐτνοδόχον τορύναν. D

Τόσιβις. Toſibis. Deus quorundam. *F.* τινῶν.

Τόσιβις. θεὸς τινῶν.

Τὸ σκαμβὸν. Prauum lignum, nūquam rectum. Hoc prouerbium eſt populare, & perſpicuum. De iis autem dicitur, qui diſtorta ligna, vel res *prauas* dirigere, *& corrigere* conantur, & nihil proficiunt: *ſed fruſtrà laborant. Er. Ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 603 ad. 42. Lignum tortum haud vnquam rectum.*

Τὸ σκαμβὸν ξύλον, οὐδέποτ᾽ ὀρθόν. αὕτη ἡ παροιμία δημώδης ἐστὶ, καὶ φανερά. τάττεται δὲ κατὰ τῶν διέστροφα ξύλα, ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, καὶ μηδὲν ὠφελούντων.

Τὸ σὸν ὄναρ. Tuum ſomnium tibi narrās. Vt, Si enim ego tibi nunc ipſum notum-facere velim, id mihi continget, quod prouerbio dicitur, Tuum tibi narro ſomnium. *Er. Ad. Chil. 2. Cent. 9, col. 589. ad. 68.*

Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. E

Τοσοῦτον. Tantum. Pro, Hoc. Vt, Atqui tātum profectò ſcire *me* puto. Pro, hoc. Soph. in Aiace *pag. 27. v. 441.* Et rurſus idem *in eodem Aiace. pag. 45. v. 755.* Tantum ſcio, & præſens aderam. Pro, *Hoc tantùm ſcio, & præſens illic interfui* ad hoc vſque *tempus, & huc vſque.*

Τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ τοῦτο. καί τοι τοσοῦτον γ᾽ ἐξεπίστασθαι δοκῶ. τουτέστι, τοῦτο. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι. καὶ αὖθις ὁ αὐτός. τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον. ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου.

Τόσῳ. Tanto.

Τόσῳ. τοσούτῳ.

Τοσούτῳ θεῷ. Tanto Deo. Pro, *adeò* magno. Vt, Et legem tulerunt, ſi tales *homines* eſſent ſub tanto Deo, *eiuſq; imperio parērent alacriter, illis* eſſet beatitudo, *i. vt beati eſſent*, deſcribentes communem *hanc beatitudinem. i. omnibus communem fore denunciantes.*

Τοσούτῳ θεῷ. ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ. καὶ νόμον ἔθεντο εἰ τοιοῦτοι γένοιντο ὑπὸ τοσούτῳ θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι, καταγράφοντες κοινήν. F

Τὸ συνοῖσον. Conducibile. Vtile. Commodum. Vt, Ille verò, animaduerſa *re*, reditus deſiderio flagrare cœpit, alacritate ſua conficiens id, quod profuturum erat.

Τὸ συνοῖσον. τὸ συμφέρον. ὁ δὲ, αἰσθόμενος, φιλυπόστροφος γίνεται, τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος.

Τό-

A Τότε δὴ τότε. αἰτὶ τοῦ παραυτίκα. τότε δὴ τότε ἡ φραγγικὴ δύναμις τοῖς ῥωμαίοις ξυῤῥαγεῖσα ἐξώθει αὐτούς.

Τότε δὴ, τότε. Tunc igitur,tunc. Pro,confeſtim. Vt, Tunc igitur, tunc Francicus exercitus impreſſione in Romanos facta,eos propellit.

Τοτηνικαῦτα.τότε.

Τηνικαῦτα.Tunc.

Τοῦ. τινὸς κἀπὶ θηλυκοῦ τάττεται. ὥσπερ τὸ τινός. ἀριστοφάνης ἀμφιαρέῳ.

Τοῦ. Hoc & in fœmineo *genere* ponitur, vt & τινός. Ariſtophanes Amphiarao.

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτὴ παρὰ γυναικός του φέρω.

Has carnes ipſi à muliere quadam fero.

ἐπὶ οὐδετέρου δὲ, δαναΐσιν.

In neutro verò,Danaidibus.

Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι

Τουτί. προσόζειν γάρ κἀκ τοῦ μοι δοκεῖ.

Sed ingredere, quia rem dicere volo

Iſtam. Subolere enim etiam ob aliquid mihi videtur.

B ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ, κοριαννοῖ φερεκράτης.

Πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέτου.

In maſculeo verò,Coriannone.

Prorſus enim ſunt amicorum vnius profectò alicuius.

Τοῦ Βάβυος χορός. ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων, καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

Τοῦ Βάβυος χορός. Babyos chorus. De ſimplicioribus, & imperitis *hominibus* dicitur hoc prouerbium. *Eraſm. Adag. Chil. 2. Cent. , col. 538. & 539. adag. 34. Peius Babys tibia canit.*

Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει; αἰτὶ τοῦ ἕνεκα τίνος;

Τοῦ γὰρ τ. π. Cur enim hoc faciet? Pro, cuius enim rei cauſa hoc faciet?

Τοὔγκυκλον. τὸ ἔγκυκλον. τουτέστι, τὸν πύλον. διὰ τὴν τῶν τειχῶν περιβολήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν, ὃν ἔχομεν, καὶ περιβαλλόμεθα.

C Τοὔγκυκλον. *Atticè contractum ex τὸ ἔγκυκλον. Sic muliebrem veſtem appellant. Pollux lib. 7. cap. 13. Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 567. v. 30. & in Theſmophor. pag. 518. v. 8. annot. 5.* Hoc eſt, Pylum *vrbem*. Propter murorum ambitum. *Hec autem dictum eſt* per tranſlationem à veſtibus *ductam*. Hoc eſt,quam habemus, & circundamus, *vel, & qua tanquam veſte circumiecta veſtimur.*

Τοῦ δ' ἄρα ὁ κωρυκαῖος ἠκροάζετο. φασὶν ὅτι περὶ κώρυκον τῆς παμφυλίας, ἦσαν πειραταί. οἷς τινες τῶν ἐν κωρύκῳ συμπράττοντες, περιειργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, τοῖς πειραταῖς ἐμήνυον. ἐπεκράτησεν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρ. Hoc autem Corycæus audiuit. Aiũt iuxta Coricum Pamphyliæ *locum*, fuiſſe piratas, quos quidam Corycij adiuuantes, accuratè-explorabant mercatorum ſarcinas,& tempus,quo ſoluturi erant, piratis indicabant. Hoc igitur prouerbium obtinuit, *& dicitur* de illis, qui putant quidem ſe latêre· ſed tamen in *aliorum* noticiam venerunt. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 2 col. 76 adag. 44 Corycaus auſcultauit.*

Τοὔδαφος.

Τοὔδαφος. *Contractum eſt ex* τὸ ἔδαφος. Pauimentum. Solum.

D Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον. ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι. εὔπολις χρυσογόνει.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον. Iouis ſandalium. Vt de quadam magna re dicitur. Eupolis Chryſogene. *Er. Adag. Chil. 2. Cent. 7. col. 548. ad. 76.*

Τοῦθ' ᾅδης διακονεῖ πρότερον, ἢ ἐγὼ πείσομαι.

Τοῦθ' ᾅδης. Hoc Orcus peraget priùs,quàm ego patiar.

Τοῦ καθήκοντος πέρα χρόνου. τουτέστι, τοῦ ὁρισθέντος. λέγεται δὲ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα.

Τοῦ καθήκοντος. Vltra conueniens tempus. Hoc eſt, vltra tempus definitum. Dicitur autem τοῦ εἰκότος πέρα. Vltra id, quod decet, aut conſentaneum eſt.

Τοὔλαιον. τὸ ἔλαιον.

Τοὔλαιον. τὸ ἔλαιον. Oleum.

Τοὐλαιόν. τὸ ἀριστερόν.

Τοὐλαιόν. l. τὸ λαιόν. Læuum. Siniſtrum.

E Τοῦ μορύχου, διονύσου, μορύξαι, τὸ μολῦναι ἐστί. παρόσον κἀκεῖνος τῷ γλεύκει τῆς σταφυλῆς, καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ τρυγητῷ μολύνεται.

Τοῦ Μορύχου. Morychi. Dionyſi. Bacchi. μορύξαι ſignificat fœdare. Quatenus & ille vuarum muſto, & recentibus ficubus in vindemia fœdatur.

Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν.

Τοὔμπαλιν, τὸ ἔμπαλιν. Contrâ. Vice-verſa.

Τούμπικες. οἱ βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων.

Τούμπικες. Tumpices. Romanorum Reges. *N. L.*

Τοὐναντίον.

Τοὐναντίον. Contrâ.

Τοὔνεκα. τούτου χάριν.

Τοὔνεκα. Huius rei cauſa. Idcirco.

Τυννουτονί. μικρόν. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους, τοῦτό φησιν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας.

F Τυννουτονί. Tantilli. Parui. Contractis autem digitis hoc dicit Ariſtophanes Nubibus. *pag. 83. v. 6.* Conſideres igitur ex ventriculo tantillo, *tamq́; paruo* quales, *quantoſq́; crepitus edas.*

Τοῦ πάνυ. τοῦ πανυμνήτου. καὶ συμεῶνα τὸν πάνυ.

Τοῦ πάνυ. Illius magni, *celeberrimiq́; viri.* Et Simeonem illum magnum, *clariſſimumq́; virum.*

Τοῦ ᾽πόντος. Pro, τοῦ ἐπιόντος. καὶ τοῦ τυχόντος. Cuiuſuis. Cuiuſlibet. Sophocles *in Oedipo Tyranno. pag.* 168. & 169. *Sic Oedipum loquentem introducit,*

Atqui hoc ænigma, & obſcurum Sphingis dictum *non cuiuſuis erat*

Viri explicare: ſed vaticinationis indigebat,

Quam nec ab auguriis tu declaratam *apparuiſti ferens,*

Nec à Deorum vllo notam attuliſti*: ſed ego profectus,*

Ille nihil ſciens Oedipus, ſedaui, ſuperauíque Sphingem *illam*

Ingenio mentem illius, & ænigmatis obſcuritatem *aſſequutus, nec ab auguriis edoctus.*

Τοὔπος. *Per contractionem dictum eſt ex* τὸ ἔπος. Illud verbum. Illud dictum. Apud Ariſtophanem *in Lyſiſtrata. pag.* 564. *v.* 35. & 36. Et eſt illud verbum rectè, nec malè dictum, neque cum pernicioſis, neque ſine pernicioſis. *Vel, Neque cum prorſus-perditis, neque ſine prorſus perditis.* Prouerbij loco dicitur, *id, quod ſequitur,*

Malum quidem ſunt *mulieres: ſed tamen ô populares,*

Non licet habitare domum ſine tali *malo.*

Τυρυλλός. Turullus. Vrbs Thraciæ.

Τοῦ σελίνου δεῖται. Apio indiget. *Hoc dicitur* de iis, qui periculosè ægrotant. Solemus enim (vt ait Plutarchus) apio *defunctorum* monumenta coronare. *l.* ἐπισφαλῶς. *Eraſm. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 10. *col.* 612. *ad.* 85. *Apio opus eſt.*

Τοὺς ἑτέρους τρ. ἀγ. Alios tragœdos aget. Prouerbium, *quod dicitur* in eos, qui ſe parant, & oſtentant, *ac magnificè laudant. Eraſ. Ad. Chil.* 4. *Cent.* 9. *col.* 1003. *ad.* 64. *Alios tragœdos prouocant.*

Τούς. Pro, τούτους. Hos. Iſtos. Vt, ὅμως &c. i. Tamen nec iſtos equos. Et, τοῖσιν ὁμοίοις. pro, τούτοις. His ſimilibus. F. τοῖσιν ὁμοίοις. His ſimiles.

Τοὺς Κόσα λόγους. *Vel, vt infra,* Κόσου. Coſæ verba. Coſas vir fuit iuſtus, & genere Pelleneus, *ſiue Pellenenſis.* Hi verò pellenenſes bellum gerebant cum Salaminiis, & belli-ſocios, *ad huius belli ſocietatem* vicinos aduocarant, & cùm permiſiſſent ſe partem agri *bello capti* ipſis daturos, victores nullam partem ipſis dederunt, quamuis Coſas ipſis ſuaderet, & vt promiſſis ſtarent. Quamobrem, cùm in famem incidiſſent, *eáque grauiter premerentur*, Coſæ verba laudabant.

Τουσκιανός. Tuſcianus. Orator eloquentiſſimus.

Τουσκλάνῳ. Tuſcalano. Agro ita dicto. Vt, Timagenes autem, quòd eſſet in-dicendo-nimiùm-liber, ſchola eiectus, in agro Tuſculano, qui ſic vocabatur, *vitam* tranſegit.

Τοῦσκοι. Thuſci. Tyrrheni. Quære in τυῤῥηνία χώρα.

Τοὔστρακον. *Contractum ex* τὸ ὄστρακον. Teſta. Teſtula. Fictile tegumentum. Putamen. Cortex. Ariſtophanes. Et appone teſtam pro foribus. ὄστρακα *verò vocat iam, ea,* quæ vocantur andrania.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. Seorſim habitantes. Demoſth. in Philipp. Poſtea verò placuit, vt inquilini, & qui ſeorſim à dominis habitabant, *naues* conſcenderent. Perſpicuum autem fuerit, quod *his verbis* indicatur,

Τοῦ ᾽πόντος. τοῦ μέλλοντος. τοῦ τυχόντος. σοφοκλῆς. A

Καί τοι τό γ᾽ αἴνιγμ᾽ οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν

Ἀνδρὸς διειπεῖν. ἀλλὰ μαντείας ἔδει.

Ἣν οὔτ᾽ ἀπ᾽ οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων

Οὔτ᾽ ἐκ θεῶν του γνωτόν. ἀλλ᾽ ἐγὼ μολὼν

Ὁ μηδὲν εἰδὼς οἰδίπους, ἔπαυσά νιν B

Γνώμῃ κυρήσας, οὐδ᾽ ἀπ᾽ οἰωνῶν μαθών.

Τοὔπος. τὸ ἔπος. κἄτ᾽ ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς, κοὐ κακῶς εἰρημένον. παρὰ ἀριστοφάνει οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὐδ᾽ ἄνευ πανωλέθρων. ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται.

Κακὸν γυναῖκες, ἀλλ᾽ ὅμως ὦ δημόται,

Οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. C

Τυρυλλός. πόλις θρακική.

Τοῦ σελίνου δεῖται ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι πλούταρχος.

Τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων, καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς δίδυμος φησι.

Τούς. ἀντὶ τοῦ τούτους. ὅμως μὲν μὴν τοὺς ἵππους γε, καὶ τοῖσιν ὁμοίοις. ἀντὶ τοῦ τούτοις. D

Τοὺς κόσα λόγους. κόσας ἐγένετο δίκαιος ἀνήρ. πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ πελληνεῖς οὗτοι, πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς σαλαμινίους. καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας. καὶ ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας, νικήσαντες οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ κόσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. εἶθ᾽ ὑπὸ λιμοῦ περιπεσόντες, τοὺς κόσου λόγους ἐπῄνουν.

Τουσκιανός. ῥήτωρ δεινότατος. E

Τουσκλάνῳ. ἀγρῷ, οὕτω λεγομένῳ. ὁ δὲ τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παῤῥησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε τουσκλάνῳ λεγομένῳ.

Τοῦσκοι. οἱ τυῤῥηνοί. καὶ ζήτει ἐν τῷ τυῤῥηνία χώρα.

Τοὔστρακον. τὸ ὄστρακον. ἀριστοφάνης. καὶ παράθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας. τὰ καλούμενα ἀνδραία.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. δημοσθένης φιλιππικοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι F

quam uis

A φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον. οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν, χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων. ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες, συνῴκουν.

quamuis nihil aliud proponatur, *nec addatur, maioris dilucidi tatis cauſâ. Nam ſerui* manumiſſi, per ſe, *& ſeparatim* habitabant, extra ædes eorum, qui eos manumiſerant, *& libertate donarant.* Quandiu verò *dominis* ſeruiebant, *tandiu cum illis* ſimul-habitabant.

Τουτάκι. ἐν ὅσῳ δή.

Τυτάκι. Interea verò. *Tunc.*

Τουτί. ἐπίτασις. καὶ τουτῒον. ἐνταῦθα.

Τυτί. *Pronominis eſt* productio. τυτί, τυδί, *&* τυδὶ *per ſyncopen.* Et τυτῒον. Hîc.

Τοῦτο οὐκ ἔτι ἠπόρουν. ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι. τουτέστι, τὸ ζητούμενον.

Τῦτο οὐκ ἔτι De hoc non ampliùs dubitarunt: ſed hoc illud eſſe dixerunt, quod quærebatur.

Τοῦτο ποιήσας ἓν ἐκ τῶν τὴν παροιμίαν τῶν B ἀδίκων ἔργων δικαιότατον. καὶ τοῦτο, τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν. τουτέστι, τρώγειν, καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν.

Τῦτο ποιήσας. Ex iniuſtis factis hoc vnum (vt prouerbio dicitur) iuſtiſſimum fecit. Et τοῦτο. Hoc. τούτου τοὖργον. Huius *eſt* hoc facinus. Sed oportebat aliquid facere, hoc eſt, comedere, nec dare mercedem. N.L.

Τούτῳ μὲν εἶπον ἐς πυγὴν κυνὸς ὁρᾶν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων. ἐπὶ τῶν λημώντων τὰς ὄψεις τοῦτο λέγεται.

Τούτῳ μὲν εἶπον. *Soph. in Eccleſiaz. pag.* 491. *v.* 8. Hunc quidem iuſſi in canis podicem inſpicere, & trium vulpium. Hoc dicitur de illis, qui oculorum Lippitudine laborant.

Τοὔψον. ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται. λέγεται καὶ ὀψοπωλεῖον. ὥσπερ τὸ, ἀπῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τοὔψον. τὸ ὄψον. Opſonium. Locus, vbi venduntur opſonia. Dicitur & ὀψοπωλεῖον. *Hoc autem ita dicitur,* vt illud, Prodiit ad allia, & cepas, & thus. *Intelligitur enim ipſe locus, in quo res iſta venduntur.*

C Τοὔψον. τὸ ὄψον. ὅ ἐστι τὸ ἰχθύδιον. ἢ ὀπτόν.

Τοὔψον τὸ ὄψον. opſonium, hoc eſt, piſciculus. Vel aſſum, *quod eſt aſſatum.*

Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς φέρειν χρή.

Τὸ φέρον. Quòd à Deo fert, *& diuinitus accidit,* pulchrè, *patienter & æquo animo* ferre oportet. *Epigram. lib.* 1. *pag.* 18. *Ep.* 93. Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε, καὶ φέρου. &c.

Τόφρα. ἐπὶ τοσοῦτον. καὶ τόφρα, πῶς.

Τόφρα. Tandiu. Et Interea.

Τὸ χρεών. τὸ εἱμαρμένον.

Τὸ χρεών. Fatale. Fatum.

Τόψιος. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν παλαιστής. ἀδελφὸς Δίωνος φιλοσόφου τοῦ ἀλεξανδρέως.

Τόψιος. Topſius. Nomen proprium *viri*, qui fuit luctator, Dionis Alexandrini Philoſophi frater.

Τῷ. χωρὶς τοῦ ι. ἀντὶ τοῦ διό. καὶ θηλυκῶς, καὶ ἀρσενικῶς ἐπὶ δυϊκοῦ, καὶ οὐδετέρως.

Τῷ. Sine ι ſubſcripto, pro διό. Quare. *Sed vſitatius* τῷ *cum circumflexo, & ι ſubſcripto. Nam eſt datiuus, qui ſæpe ſumitur aduerbialiter.* Dicitur & fœmineo, & maſcu-
D leo, & neutro genere in duali *nominatiuo, & accuſatiuo. Hi. Hæ. Hac & Ho. hos, hac.*

Τωβίτ. ὄνομα κύριον. καὶ τωβίας. ὁμοίως.

Τωβίτ. Tobit. Nomen proprium. Et Tobias, eodem-modo *ſumendum, ſcil. pro proprio viri nomine.*

Τῷ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις ταυτὸν, τῷ τοῦτο κρίνεις. τουτέστι, τίνι τεκμηρίῳ νοήσας, καὶ στοχασάμενος;

Τῷ τοῦτο &c. i. *Sophocles in Oedipo Coloneo. pag.* 319. *v.* 5. Πῶς οἶσθα τοῦτο; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις; Quomodo noſti hoc? qua verò *re, quo verò argumento* coniiciens *hoc perſpectum* habes. Idem valet, ac ſi dixiſſet, qua *verò re* hoc iudicas? Hoc eſt, quònam argumento *rem* animaduertens, & coniiciens?

Τωθάζειν. ἀπατᾶν, σκώπτειν. χλευάζειν. λοιδορεῖν. καυχᾶσθαι.

Τωθάζειν, Accuſatiuo. Deridere. Cauillari. Subſannare. Mordere-verbis. Conuiciis-inſectari. Gloriari. *Ariſtoph. in Veſpis. pag.* 360. *v.* 25. *&* 160. *v.* 25. *&* 26.

Οὐ δεινὰ τωθάζει σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;

Nonne graue eſt, *te* nos *deridere, tibicinam*
Compoſitorum furatum?

Τωθασμός. καὶ τωθαστικὸν γελάσας. ἀντὶ τοῦ
E σκωπτικόν. θωπευτικόν. χλευαστικόν. λοιδορητικόν.

Τωθασμός. Deriſio. Cauillatio. Mordacitas. Subſannatio. Conuiciatio. Et τωθαστικὸν γελάσας. Qui cauillatoriè, aſſentatoriè, ſubſannatoriè, & conuiciatoriè riſit.

Τῷ λόγῳ. ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίμνην, καὶ βουκόλια, καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόγῳ.

Τῷ λόγῳ. Verbo. Vt, Quippe quòd ouium gregem, & bonum, & equorum compaſcuorum, *& armentalium* armenta mitterēt ad pabulum, *vel in paſcua,* verbo, *pro, ſimulatè, non eo animo, vt hæc animalia in paſcua paſcendi cauſa mitterent: ſed vt hoc ſimulantes, hoſtem faciliùs in inſidias ipſi paratas attraherent imparatum.*

Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν, τουτ' ἔστι μὴ σφίγγειν. ἀλλ' ἀνειμένως διάγειν, καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰ-
F δοῖα, ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν. Femora non comprimere. Hoc eſt, non conſtringere: ſed remiſsè, laxeq́ degere, neque comprimere pudenda, compreſſis femoribus. *Ariſto. in Nub pag.* 108. *v.* 5. *ſchol. annot.* 4. *Sed illic aliter.*

Τῶμις. ὄνομα πόλεως. διαφορεῖται δὲ ἡ δοτική. τόμει.

Τῶμις. Tomis. Nomen vrbis. Duobus autem modis effertur datiuus. *Nam dicitur &* τόμιδι, *&* τόμει. *Quod contractum eſt ex* Τόμιϊ.

Τάμυεις. Tomyris. Maſſagetarum Regina, quam ambiens Cyrus Perſarum Rex, cùm ei dolus non ſuccederet, profectus ad Araxem, palàm, *& apertè* bellum ei faciebat. *ſ* ϛρατιάν. *Herod. lib. 1. pag. 53. lin. 8. & deinceps. inde petenda huius loci correctio.* Τόμυεις *per o paruum ibi ſcribitur.*

Τῶν ἄλλων. Cætera omnia mihi minùs curæ ſunt. Pro, nullo modo *curo cætera.*

Τῶν ῥᾳ ὑς. Nam ſine poſtremis.

Τῶν δ' ὄνων. Aſinos non curo. *Er. Ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 881. ad. 43.*

Τῶν δυνατῶν. *Hexametrum eſt.* Eorum, quæ fieri poſſunt, aliquid impera. haud enim apud Centauros *ſumus.*

Τῶν ἰαρινῶν. Vernis foliis plures ſunt ſycophantę.

Τῶν ἑκτικῶν. Hecticorum. Illorum, qui hexi. *i. hectica febri* laborant.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. Illorum, qui *ſunt* in ſcena. Theatricorum. Theatralium.

Τῶν ἐς φαρέτραν. Illorum *calculorum* in pharetram *conijci ſolitorum.* Aiũt Scythas, quum ſunt dormituri, *priuſquàm dormiant,* afferre pharetram, &, ſi diem illum moleſtiarum-expertem tranſegerint, calculum album in pharetram cõiicere, ſi verò *diem illum tranſegerint* in-moleſtiis, atrum *calculum in eam immittere.* Quum autem aliqui moriebantur, proferebant pharetras, & calculos numerabant. Et ſi plures albi reperiebantur defunctum prædicabant-beatum. Hinc igitur *aiunt* diem album pro bono in prouerbium-abiiſſe *Er. Ad Ch. 2. Cẽt. 8. col. 558 ad. 18. Bonus è pharetra dies.*

Τῶν ἵππων. Par marſupiorum lõgè meliùs, & conciniùs ornarunt, *ac prepararũt,* quàm equos Eumeli.

Τῶν ὤτων. Auribus attractus in iram prorumpit.

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. Trium malorum vnũ. Eſt quoddam dictum. Et Menander, duobus additis, vt prouerbiale *dictum* ſubiicit iocans, hoc, Vnum enim aliquod horum trium habet malorum. Hæc autem eſſe dicunt *ea mala,* quæ Theramenes ſtatuit *maleficiorum* pœnas. Polyzelus Demotyndarei F. *dicit,* Triũ igitur malorum *vnum ei* licebat eligere. Nã omnino neceſſe erat ipſum lignum attrahere, *i. addictum triremi, ligneum remum trahere, & agitare,* vel cicutam bibere, vel prodita naui, *præcipitem in mare dari, ac ita ſummergi,* & quàm celerrimè malis *ac miſerijs omnibus* liberari. Hæc ſunt tria Theramenis *mala,* quæ tibi cauenda ſunt. Ariſtophanes Triphalete. Ego enim à Theramene metuo tria iſta *mala ſtatuta.*

Τῷ νῦν λόγῳ; *Soph in Electra. pag. 115. M.* Τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ; Quid verò adeò animum abiicis, ô mulier, iſto præſente ſermone *nunc audito? i. propter verba nunc à me dicta.* Et, τῷ τοῦτο κρίνεις; Quo *ſigno fretus* hoc iudicas? *τῷ enim hic poſitum eſt, pro,* ἐκ ποίου σημείου; quo ſigno? Ariſtoph. Pluto. *pag. 4. v. 15. ſequentis exempli τῷ non ſumitur ita: ſed pro* διὰ τό. *propter.* Infelix fuit poſtquàm talem famam iure-hæreditario conſequutus-eſt. Autores verò ſunt *huius mali, illi,* qui res tractant, quòd in iiſdem grauitas, & magnitudo concurrat, interdum verò contrà *receſſat.*

Τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων. Sibi ſubiectorum. Sub ſe collocatorum. Vt, Cæſar autem fortiſſimum ducem iubet milites ſub ſe collocatos, *ſibiq; ſubiectos ducere.*

Τῶν φιλτάτων. Chariſſimorum chariſſima. Ariſtoteles in Meleenſium Repub. tradit *eos* efferre liberos nud os vſque ad annos 16. & in conuiuiis deoſculari.

Τάμυεις. βασίλισσα μασσαγετῶν. ἣν μνώμενος κῦρος ὁ περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος οὐ προσεχώρει, ἐλάσας ἐπὶ τὸν ἀράξεα, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατιάν. A

Τῶν ἄλλων μοι πάντων ἧττον μέλει, αἰτὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Τῶν γὰρ ὑστάτων χωρίς.

Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει.

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ κενταύροισι. B

Τῶν ἰαρινῶν φύλλων, πλείονές εἰσιν οἱ συκοφάνται.

Τῶν ἑκτικῶν. τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. τῶν θεατρικῶν.

Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. φασὶ τοὺς σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν φαρέτραν. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διάγοντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν. εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ πέρας τῶν ἀποθνησκόντων, ἐξέφερον τὰς φαρέτρας, καὶ ἠρίθμουν τὰς ψήφους. καὶ εἰ εὑρίσκοιντο πλείους αἱ λευκαί, ἐμακάριζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμιασθῆναι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν. C

Τῶν ἵππων εὐμήλου πολὺ μᾶλλον ἐοικότα κάλλιον σκευάσαντες τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων.

Τῶν ὤτων αἱρεθεὶς, εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει.

Τῶν τριῶν κακῶν. ἓν λεγόμενόν τί ἐστι. καὶ μένανδρος, δύο προσθεὶς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων. τό, ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν. ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ θηραμένης ὥρισε πρόστιμα. πολύζηλος δημοτυνδάρεως. τριῶν γοῦν κακῶν ἦν ἑλέσθαι, αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη ξύλον ἐφέλκειν. ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα, τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. ταῦτ' ἐστὶ τρία θηραμένους, ἅσοι φυλακτέ' ἐστίν. ἀριστοφάνης τριφάλητι. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί. D

Τῷ νῦν λόγῳ; αἰτὶ τοῦ ποίῳ; καὶ τῷ τοῦτο κρίνεις; αἰτὶ τοῦ ἐκ ποίου σημείου; ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἠτύχηκεν ὡς κεκληρονόμηκε τοιαύτην, φήμην. αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτέχνην σεμνότητα, καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τοὐναντίον. E

Τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων τῶν ὑφ' ἑαυτῷ. ὁ δὲ καῖσαρ τὸν γενναιότατον ἡγεμόνα, κελεύει τῶν ὑπὸ οἱ τεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν. F

Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. φησὶν ἀριστοτέλης ἐν τῇ μηλιέων πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ις'. καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.

A Τῷ ῥα. διὸ δή.

Τῷ ῥα. Quamobrem. Idcirco igitur.

Τὼς. οὕτως. τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα. ὅμηρος. καὶ σοφοκλῆς.

Τώς. Ita. Sic. Adeò. Hom. *Iliad* Γ. *pag.* 125. *v.* 23. Sic autem te odi, vt nunc mirificè dilexi. *Vel, Tanto odio te proſequor nunc, quanto amore te proſequebar antè.* Et Soph. *in Aiace. pag.* 50. F.

-- Ὥς ἐμὲ

-- *Quemadmodum intuentur me*

Αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς

Propria-manu caſum cadentem, ſic proprijs manibus caſi

Πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.

A chariſsimis liberis pereant.

Τῷ σε. διό σε. ἐν ἐπιγράμματι. τῷ σε μάκαρ λητῷδε. τεῷ τέττιγι γεραίρει.

Τῷ σε. Quamobrem te. In epigrammate. Quare te beate Latonie *fili*, *Phœbe*, tuâ cicadâ honorat.

B Τῷ τέλει πίστιν φέρων. οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται. ἢ νομίζων ἕως τέλους οὕτως ἐλαύνειν. σοφοκλῆς.

Τῷ τέλει π. φ. Fini fidem ferens. i. Credens ſe ad ipſum curſus finem eſſe-peruenturum. Vel, putans ſe ad finem vſque ſic *equos* agitaturum. Soph. *in Electra. pag.* 114. *v.* 4.

Τώτιλας. ὄνομα κύριον.

Τώτιλας. *vel* Τωτίλας. Totilas. Nomen proprium.

Τῷ τρόπῳ; ἀντὶ τοῦ τίνα τρόπον;

Τῷ τρόπῳ; Pro, τίνι τρόπῳ. *vel* κατὰ τίνα τρόπον; Quónam modo?

Τῷ τοι ἄρα. διὰ τοῦτο δή. τῷ τοι ἄρα οὐδὲ καταλύειν αὐτοῦ ἐδόκει ἐν τοῖσδε τοῖς πολιτεύμασιν. ἀλλ' εἰς τὸ ψαμμαθῶδες τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις, ἐπῄει ἀδεῶς τοῖς πολεμίοις. τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν.

Τῷ τοι ἄρα. Propter hoc igitur. Propterea igitur. Vt, τῷ τοι ἄρα, &c. Quamobrem etiam ipſi ne in his quidem oppidulis diuertere *apud quenquam*, *vel*, *habitare* placuit: ſed in arenoſa fluuij *parte ſedes ponere maluit*. Et rurſus. Hoſtes fortiter, *nec vllo modo ſibi parcens* inuaſit. Quamobrem etiam telo vulneratur in femore.

C Τῶπι. πολὺ παρὰ τὸ ὀρθὸν τρόπου τοῦ γράφειν. οὐ γὰρ τῶτοι. ἀλλ' οὐδὲ τῶπι. ἀλλὰ τῶπι. ἄρθρον ἐστὶν οὐδέτερον ἑνικὸν τὸ τό.

Τῶπι. Hoc longè *remotum eſt à recto ſcribendi* modo Non enim *ſcribendum eſt* τῶτοι, nec τῶτοι. Sed *ſcribēdum* τῶπι. *Eſt enim* articulus neutrius-generis, ſingularis, hoc τό. *Eſtq*; *accuſatiui caſus. Sic enim Soph. in Oedipo Colonæo. pag.* 289. *v.* 11, & 12.

Τὸ τοι πολύ, καὶ μηδαμὰ λῆγον

Illam profectò magnam, & nunquam deſinentem

Χρῄζω ξεῖν' ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

Cupio, hoſpes, rectam, id eſt, veram *auditionem audire*.

τουτέστι, τὸ ἀνεξάλειπτον κακόν, τὸ κατὰ τὴν πήρωσιν χρῄζω ἀκοῦσαι τοῦ οἰδίποδος.

Hoc eſt, illud magnum, nec vnquam ceſſans malum, quod in Oedipodis excæcatione accidit, prout accidit, ita verè audire cupio. *l.* πήρωσιν. *Excæcationem Oedipodis in Oedipo Tyranno. pag.* 201. *vide.*

D

Τὼ ὀφθαλμὼ παραβάλλει. ἀριστοφάνης νεφέλαις. τουτέστι, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾷς, καὶ ὑποβλέπεις. ὅμηρος, ὑπόδρα ἰδών. οὕτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ σωκράτης. καὶ πλάτων περὶ αὐτοῦ, ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥσπερ εἰώθει.

Τὼ ὀφθαλμὼ παραβάλλει. *Sic enim Atticè ſcribit* Ariſtophanes *in* Nubibus. *pag.* 82. *v.* 1. *Schol. annot.* 2. Oculos diſtorques. hoc eſt, oculis *limis*, & *toruis* intueris, & obliquis-oculis-aſpicis. Homerus *paſsim dicit* ὑπόδρα ἰδών toruè intuitus, *toruis oculis intuitus. vt Iliad.* Ρ. *pag.* 685. *v.* 1. Sic enim incedebat Socrates. Et Plato de ipſo *dicit*, taurino-more, toruis-oculis-intuitus, vt ſolebat. *In Ranis. pag.* 162. *v.* 1 *Æacus de Æſchylo dicit*, ἔβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω. *Aſpexit igitur taurorum-inſtar caput-inclinans humi.*

E

ΤῸ Τ ΜΕΤᾺ ΤΟῪ Ρ.

T cum P.

Τραβαῖοι. αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ ῥωμαίοις.

Τραβαῖοι. Trabeæ. Precioſæ veſtes apud Romanos.

N O T Æ.

Τραβαῖοι.] Mallem τραβαῖαι, vt in Ἀτραβατικαί. Præſtat tamen ſcribere τράβεαι, vt apud Dionyſ. Halicarnaſſeum, Antiq. Rom. lib. 1. pag. 129. l. 37. & lib. 6. pag. 351. l. 37. Vide & Lat. Lex. in Atrabaticæ veſtes.

Τραβίτης. ὁ κύων.

Τραβίτης. Canis.

F Τραγαλίζονται. ἀριστοφάνης ὡς ἤσθιον τε τὸν σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον, καὶ τραγαλίζοιτε τὸ μηδέν.

Τραγαλίζονται. Comedunt. Rodunt. Ariſtophanes *in Veſpis. pag.* 334. *v.* 17. & 18. Ipſi verò ſocij, poſtquàm ſenſerunt reliquam quidem *abiectæ plebis* turbam, & *colluuiem* Ex alueolo, *vel*, *ex vrna*, *ſiue ſitula*, *in quam calculi conijciebantur*, comedere, & deuorare nihil. *Conſule Schol. annot.* 9. *vbi docetur quid ſit* κηθάριον. & λαγαρίζεσθαι.

NOTÆ.

A

Ἀεισοφάνης.] In Veſpis.pag.334.v.17.& 18.

Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤσθοντό γε τὸν μῦν σύρφακα

Ἐκ κυθρείου λαγαριζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

In ſchol.legitur τρωγαλίζοντα. Quære in Σύρφαξ.

τραγεῖν.Edere.Comedere.Rodere.Vorare.

Τραγήματα.Bellaria.Secundę menſæ.*Vt,nuces,ficus, & alia huiuſmodi. Hinc Gallicum Dragées, quaſi tragées. à τρώγω edo comedo,rodo, voro. aor.2. ἔτραγον. infinit. τραγεῖν. Hinc τραγίω,ῶ.vnde verbale τράγημα.τος.τό.* Vt, Et apponere bellaria multis vnâ conuiuantibus, interdum quidem ternas,aut quaternas nuces. Aridas verò ficus,ſi fortè res ita tuliſſet,quinque, vel ſex. Si verò nos faceta dicendi libertate vſi longè plures petiiſſemus,duas fortaſſe,vel tres addidiſſet,valde graui vultu, iuniorum riſum nullo-modo metuens. Illorum *autem*,qui Tragiambi vocantur, Apollodorus,Aſclepiadis F.Grammaticus,primus autor fuit.

Τραγεῖν.φαγεῖν.

Τραγήματα. καὶ παρατιθέναι τῶν τραγημάτων,πολλοῖς ἅμα συνεσθιομένων.ἐνίοτε κάρυα μὲν τρία, ἢ τέτταρα. τῶν δὲ ἰσχάδων αὖ ὅταν τύχῃ πέντε,ἢ ἕξ. εἰ δὲ παῤῥησιασθέντες ἡμεῖς χαριέστερόν τινα παῤῥησίαν ᾐτήσαμεν ἔτι πλείους, προσέθηκεν ἂν ἴσως δύο,ἢ τρία, μάλα σεμνῷ προσώπῳ,καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα. τῶν λεγομένων τραγιάμβων πρῶτος ἦρξεν Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου ὁ γραμματικός. B

NOTÆ.

Πολλοῖς ἅμα συνεσθιομένων.] Vel πολλῶν ἅμα συνεστιωμένων, vel πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις,legendum. Poſterior lectio veriſimilior eſt, à συνεστιάομαι.ῶμαι.conuiuor, ſimul-epulor.

C

Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν. Caprina-pelle indutus nigra.Pro,ægide *indutus.ab* ἐνάπτομαι.*Induor.*

Τραγικῶς. Tragicæ more decantare.

Τραγικὴ σκηνή. Tragica Scena. Tabulatum ſublime, in quo *tanquam* in Deorum tabernaculis quidam præſentes loquebantur. Dicitur autem & ipſa tragica ars, Scena.

Τραγικὸν πάθος. Tragicus caſus. *Id eſt* calamitatis plenus.*Tragicum malum.i grauiſſimum. Eraſm. Ad. Chil. 4 Cent.3 col 880 ad.41.*

Τραγικὸς πίθηκος Tragica ſimia.De iis,qui pręter dignitatem gloriantur, *& ſuperbè ſe gerunt, & honoribus, ac opibus fruuntur,quibus ſunt indigni.Er.Ad.Chil.2 Cent.8. col.574 & 575.ad.95.* Demoſthenes,poſtquàm & alia multa dixit in Æſchinem, dicẽs *ipſum* tragœdiarum ſcriptoribus inſeruire-nauantem-hiſtrionicam-operam, ſimiam etiam præterea vocauit, vel quòd, cùm eſſet breui corporis ſtatura prędirus,ſcenam ingrederetur,vel, quòd ſimia ſit animal imitandi-peritum,ideo deriſit Æſchinem, quòd imitaretur homines, qui tragœdias agebant hiſtrionum perſonam ſuſtinentes.

Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν. ἀντὶ τοῦ αἰγίδα.

Τραγικῶς.τραγῳδεῖν εἰδυίας.

Τραγικὴ σκηνή. πῆγμα μετέωρον. ἐφ᾽ οὗ ἐν θεῶν σκηναῖς τινες παρόντες ἔλεγον.λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη,σκηνή.

Τραγικὸν πάθος.συμφορᾶς μεστόν.

D

Τραγικὸς πίθηκος. ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν σεμνυνομένων. Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον ποιηταῖς τραγῳδιῶν,ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν, ἤτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῄει εἰς τὴν σκηνήν,ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμηλὸν ζῶόν ἐστιν, εἰς τὸ ἐπισκῶψαι τὸν Αἰσχίνην, ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους τραγῳδίαν μιμούμενον.

Τραγικώτερος. Tragicis-conuenientior. Tragicis ſimilior. *Magis-tragicus.*Fide-dignior. Vel,infelicior. Ariſtophanes *in Pace.pag.439.v.1.& 2.*

Ergo oportebat te Pegaſi iunctas- accommodare tibi *alas,*

Vt videreris Dijs magis-tragicus.

Subindicat autem ea,quæ de Icaro dicũtur. Vel,quia putatur Bellerophontes vxorem Prœti,poſt chimęram interfectam, Corinthum reuerſus,decepiſſe, & ita mulierem equo Pegaſo impoſitam , in medium mare deieciſſe.

Τραγικώτερος.ἀξιοπιστότερος.ἢ ἀτυχέστερος. Ἀριστοφάνης. E

Οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,

Ὅπως ἐφαίνου θεοῖς τραγικώτερος.

αἰνίττεται δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα.ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς χιμαίρας ἀναίρεσιν, ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον.ἐξαπατῆσαι. καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τῷ ἵππῳ Πηγάσου, εἰς μέσην ῥίψαι τὴν θάλασσαν. F

Τράγκυλλος. C. Suetonius dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus, ſcripſit de Græcorum ludis, lib. 1. De Romanorum ſpectaculis, & ludis, lib. 2. De anno Romano, lib. 1. De librorum ſignis,

Τράγκυλλος.ὁ Σουητώνιος χρηματίσας. γραμματικὸς Ῥωμαῖος. ἔγραψε περὶ τῶν παρ᾽ Ἕλλησι παιδιῶν βιβλίον α΄. περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις θεωρικῶν,καὶ ἀγώνων βιβλία β΄. περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον α΄. περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις

A σημείων α΄. περὶ τῆς κικέρωνος πολιτείας α΄. ἀντιλέγει δὲ τῷ διδύμῳ. περὶ ὀνομάτων κυρίων, καὶ ἰδεῶν ἐσθημάτων, καὶ ὑποδημάτων, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς τις ἀμφιέννυται. περὶ δυσφήμων λέξεων, ἤτοι βλασφημιῶν. καὶ πόθεν ἑκάστη. περὶ ῥώμης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων, καὶ ἠθῶν βιβλία β΄. συγγενικὸν καισάρων. περιέχει δὲ καὶ βίους, καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ ἰουλίου ἕως δομετιανοῦ, βιβλία η΄. στέμμα ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

lib.1. De Ciceronis Repub. lib. 1. Refragatur autem Didymo de nominibus propriis, & formis, *vel generibus* veſtium, & calceorum, & cæteris *indumentis*, quibus quis induitur. De ominoſis verbis, ſiue maledictis, & vnde *ſit horum* vnum-quodque. De Roma, & eius inſtitutis, & moribus, lib. 2. Gentem, *familiámque* Cæſarum. Continet autem *hoc opus* & vitas, & ſucceſſiones ipſorum à Iulio vſque ad Domitianum, lib. 8. Stemma, *ſtirpeſq́,* Romanorum illuſtrium.

Τραγόλας. ὅπλον. ᾧ χρησάμενος ὁ κάττας οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος, καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

B

Τραγόλας. Tragula. Telum, quo vſus Cotta, adeò violentam inflixit plagam, vt *eo* vulneratum, per thoracem, & latera traiecerit, & terræ affixerit.

Τράγος. παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν. τράχος τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν φωνὴν ἔχειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχειν, καὶ τραγᾶν φασι τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν φέρωσιν. ἡ τῶν τράγων δυσοδμία γράσος λέγεται. καὶ γράσων, ἄνθρωπος ὁ δύσοσμος. διάλογον τράγου, καὶ βοός. ἐν τῷ βοῦς ἕβδομος.

Τράγος. Hircus. Ita dictus, quòd τραχὺ δέρμα, i. aſperam pellem habeat, & ſit quaſi quidam τράχος, *vnde verſo* χ *in* γ, *formatum* τράγος. Vel quòd aſperam vocem habeat, vel τράγον *dictum eſſe* tradunt ἀπὸ τοῦ τρέχειν, i. currere. Et τραγᾶν vites dicunt, quum *propter nimiam alimenti copiam, folijs. & palmitibus abundantes, & luxuriantes*, non ferunt fructum: *Sed τοὺς τράγους. i. hircos, imitantur qui quo pinguiores ſunt, eo ad generandum ſunt ineptiores. Quid ſit* τραγᾶν *& cur de vitibus dicatur, docet Ariſtot. de generat animal. lib. 1. cap. 18. pag. 354. Θ. & de Hiſtor. animal. lib. 5. cap. 14. pag. 474. A.* Hircorum fœtor, γράσος vocatur & γράσων, homo fœtidus, & *hircinum fætorem redolens.* Dialogum hirci, & bouis *quære* in vocibus Βοῦς ἕβδομος.

C

Τράγος. παρὰ μεσσηνίοις, ὁ ἐρινεός. ἔδοξε δὲ ἀριστομένης χρησμὸν, ὡς ἡνίκα πίνῃ ὕδωρ τοῦ ἕδα ποταμοῦ ὁ τράγος, ἁλώσεται ἡ ἱερὰ τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλυον τοὺς τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἐρινεὸς ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμόν. οὗ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλησίαζον κεκυφότα. καὶ τούτου ἐκβάντος ἑάλω τὸ ὄρος.

Τράγος. Apud Meſſenios caprificus dicitur Tragus. i. Hircus. Ariſtomenes autem oraculum accepit, tunc Hiram montem captum-iri, cùm Hedæ fluminis aquam Tragus potaſſet. Quare prohibebant hircos, ne biberent aquam illinc *hauſtam.* At caprificus iuxta fluuium erat-natus, cuius folia procumbentia ad aquam *fluminis* accedebant. Cùm autem hoc euenisset, captus-eſt ille mons.

Τραγῳδία. διςοπάθεια. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἴσως ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας. τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων, τραγῳδίαις μᾶλλον ἁρμόττει. ἐν δὲ ταῖς τραγῳδίαις μετὰ λαμπάδων εἰσήρχοντο αἱ ἐριννύες. τὸ δὲ ὅπως ἐσκεύαστο, τραγῳδίαν βουλομένου γράφειν δεῖ, οὐχ ἱστορίαν συγγράφοντες. καὶ αὖθις. παθοῦσα τραγῳδίας ἄξια.

D

Τραγῳδία. Tragœdia. Grauium-malorum-querela. Querela, qua quis ſe grauia mala paſſum, aut pati queritur. Ariſtoph. Pluto *pag. 23. v. 9.* Fortaſſe Erinnys eſt ex Tragœdia. Horrenda. n. *ac ideo auerſanda* ſpectra Tragœdis, *& tragœdijs* magis cõueniũt. In tragœdiis autem Furiæ cũ facibus incedebant. Quomodo autem inſtructæ fuerint, eius eſt deſcribere, qui tragœdiam ſcribere velit, non autem eius, qui ſcribit hiſtoriam. Et rurſus. *Mulier res* tragœdia dignas paſſa. *i. res duriſſimas, & grauiſſimas calamitates. Eraſm. ad. Chil.* 4. *Cent. 2. col. 874. ad. 95. Erinnys ex tragœdia. Item Chil. 4. Cent. 3. col. 880 ad. 41. Tragicum malum.*

Τραγῳδικόν. ἐμπαθές. ἐπείπερ καὶ ἡ τραγῳδία, ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. ἢ ἐπειδὴ περὶ τραγῳδίας μέλλει λέγειν.

E

Τραγῳδικόν. Tragicum. Grauiſſimum. *Vel grauiſſimorum affectuum plenum. Lugubre.* Quia & ipſa tragœdia eſt rerum grauiſſimarum denunciatrix. Vel quia de tragœdia dicturus eſt. *Ariſtoph. Pluto. pag. 23. v. 10.* Βλέπει γέ τοι μανικόν τι, καὶ τραγῳδικόν. Tuetur certè furioſúmque, & tragicum *quiddam. Eraſm. Ad. Chil. 2. Cent. 4. col. 389. ad. 40. Tragicum tueri.*

Τραϊανὸς πατρίκιος. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου. οὗτος ἔγραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος, καὶ ὀρθοδοξότατος.

Τραϊανός. Traianus, patricius. Floruit autem ſub Iuſtiniano Rhinotmeto, *qui ſic vocatus, quòd ei naſus in factione quadam reſectus fuiſſet.* Hic breues annales, valde mirabiles ſcripſit. Fuit autem Chriſtianiſſimus, & orthodoxotatus.

Τραϊανός. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς ἀγαθὸς, καὶ μισοπόνηρος, καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γυμνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτὸ ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων. δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο. καὶ εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ. εἰ δὲ μὴ, κατ᾽ ἐμοῦ χρῆσαι. οὗτος τοῖς

F

Τραϊανός. Traianus, Romanorum Imperator, qui adeò bonus, & oſor-improbitatis, & iuſtus fuit, vt aliquando ſtrictum enſem coràm proceribus ſuis, *Prætorij* præfecto tradiderit, his verbis vſus, Accipe hunc enſem, &, ſi bonus fuero, pro me, ſin malus, contra me *eo* vtere. Hic aliquas ſup-

pliciorum inducias Chriſtianis conceſſit. Qui enim illis temporibus magiſtratus à Romanis redimebant, ad captandam gratiam Imperatorum, qui tunc viuebant, varia ſupplicia Chriſtianis infligebant. Quamobrem etiam Tiberianus, qui primæ Palæſtinorum genti præerat, ad eum retulit, ſe in-poſterum Chriſtianis occidendis imparem fore, quòd illi vltrò ad ſupplicia ſe ipſos offerrent, *& ad ea properarent.* Quare Traianus omnibus imperio ſuo ſubiectis, *& eorum præfectis* ſimul interdixit, ne ſuppliciis-afficerent eos.

χριστιανοῖς ἀνακωχήν τινα τῆς τιμωρίας παρέχειν. οἱ γὰρ κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ ὑπὸ τῶν ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι, πρὸς θεραπείαν τῶν τότε βασιλέων, διαφόροις ἐπῆγον τοῖς χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου παλαιστινῶν ἔθνους, ἀνήγγειλεν αὐτῷ λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκοῖ λοιπὸν τοὺς χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐντεῦθεν ὁ τραϊανὸς, πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν, ἀπηγόρευε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους. A

Τράμις. Podex. Ariſtoph *in Theſmophor. pag* 517. *v.* 38. *vbi legitur* γεγένημαι, *&* τὴν τράμιν. In-carbones-redactus ſum, omnibus *partibus* circa podicem *combuſtis.*

Τράμις. ὁ ὄρρος. ἀριστοφάνης. αἰθάλης γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν. B

Τράμβις. Trambis. Barbaricum telum. *Magnum Etymol col.* 157. *lin* 23 24. *Alij ſic appellari tradunt barbaricam naniculam ad traiicendum aptam & generaliter quamuis nauiculam.*

Τράμπις.

Τρανής. Clarum. Perſpicuum. Manifeſtum. Certum. *Sophocles in Aiace pag.* 2. *v.* 23. Scimus enim nihil certi: ſed *animo* vagamur, *& incertis opinionibus agitamur.* Et rurſus. Apertè ſcrutationem fecerunt, *i. apertè ſcrutati ſunt.*

Τρανής. σαφής. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές. ἀλλ᾽ ἀλώμεθα. καὶ αὖθις. ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο.

Τρανιστέρα. Aſpectus *eſt* acrior auditu. *Vel, Oculorum ſenſus eſt acrior, quàm aurium.* Eſt in Λιθάσεως ἰ.

Τρανιστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. ἐν τῷ περὶ αἰσθήσεως ἰ. C

Τράπεζα. Menſa. Et τραπεζεύτης κύων. *q. d. Menſalis canis, i. qui menſæ adſtat, cibum expectans, & captans. per ει diphthongum ſcribitur.* Sub menſa *iacens canis.* τραπεζίτης verò, per ι, trapezita, *menſarius, nummularius, monetarius, qui monetam, & numos permutat* Et poeticè τραπεζῆες κύνες. Menſarij canes, *qui non ſunt venatorij: ſed domi manent, & ad herilem menſam adſtant, pabulum expectantes, & captantes. Sic enim ſcribendum, vt apud Homerum Iliad.* χ *pag.* 797. *v.* 1. *Conſule Euſtath. in* τραπεζεύς. *vnde pluralis* τραπεζῆες *comm & Ion.* τραπεζῆες.

Τράπεζα. καὶ τραπεζείτης κύων. ὁ ὑποκάτω τῆς τραπέζης. τραπεζίτης δὲ διὰ τοῦ ι ὁ κολλυβιστής. καὶ τραπεζῆες κύνες, ποιητικῶς.

Τραπεζολοιχός. ὁ τὰς τραπέζας λείχων. *Menſas-lingens. Videtur canis epithetum. Sic tamen & paraſitus, & guloſus, ac helluo vocari figuratè poteſt.*

Τραπεζολοιχός. D

Τραπέζια. Menſulæ. Paruæ menſæ.

Τραπέζια.

Τραπεζοῦς. Trapezûs. Trapezuntis. Nomen vrbis.

Τραπεζοῦς, τραπεζοῦντος. ὄνομα πόλεως.

Τραπεζοφόρος. Menſifera Hoc autem eſt ſacrificij, *ſacrificulæ* nomen. *F.* ἱερείας ὄνομα. Hæc autem Trapezophoros, & Coſmò, ſimul omnia Mineruæ ſacrificia curant, vt Lycurgus in ſua oratione declarauit.

Τραπεζοφόρος. ἱερωσύνης ὄνομα ἡ τραπεζοφόρος. καὶ ὅτι αὕτη τε, καὶ ἡ κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς ἀθηνᾶς ἱερεῖα. ὡς λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ δεδήλωκε.

τραπείομεν. *Poet corripitur* ω *metri cauſâ. Sic autem formatur* τρέπω. *comm.* τράπω *Ion. verſo* ε *in* α. *aor.* 2. *act.* ἔτραπον, *aor.* 2. *paſſ.* ἐτράπην. *ſubiunct.* τραπῶ τραπῇς. τραπῇ, *&c. Ion* τραπέω. εῇς. εῇ. *poet. inſerto* ι, τραπείω. είῃς. είῃ. *prima plur.* τραπείωμεν, *& poet.* τραπείομεν. vertamur, nos vertamus, nos conuertamus. Grauitonum *autem eſt verbum, Ionicè formatum* τράπω. Vt, ποῖ δὲ &c. i. Quò verò me-vertam: & quis fiam? *Quid euadam? Quid me fiet? Per* ω *magnum ſcribuntur hæc* τράπωμαι *&* γένωμαι. *ſunt enim ſubiunctiui modi aor.* 2. *med.* Et τράπω. per-ſe-ſubiunctiuum. vertam, conuertam. *Vide Euſtath. in* τραπείομεν. *nam accipitur etiam pro* τερφθῶμεν. *Delectemur. Oblectemur. Sic autem tunc formatur,* τέρπω *delecto, oblecto. aor.* 2 *act* ἔταρπον, *& per literarum tranſpoſitionem,* ἔτραπον, *aor.* 2 *paſſ* ἐτράπην *&c. vt ſuprà.*

Τραπείομεν. τὸ βαρύτονον τράπω. ποῖ δὲ τράπωμαι; καὶ τίς γένωμαι; διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ξ τράπω, αἰθυπότακτον. E

Τράπις. Trapis. N. L. *Sed* τράπηξ. κος. ὁ. *Iaculum. Haſta.*

Τράπις.

Τρασιά. *Ariſtophanes in Nubibus pag.* 61. *v.* 10. *Schol annot.* 11. *&* 12 *vnde Suidas.* Locus, in quo ficus, vel caſei ſiccantur. Ab vniuerſali verò, venit ad particulare. Cùm enim Strepſiades ſuprà dixerit in-vniuerſum ſuam felicitatem, *eam ita deſcribens v.* 5. Abundans apibus, & ouibus, & vinaceis, *vel potiùs iam. vuis, & racemis, in quibus ſunt vinacea,* hæc partitur *in varias partes.* Nam ab ouibus quidem, lanę percipiuntur. Ex ſtemphylis verò, *i ex vuis, fit vinum, & ex vino fæx.* Ex traſia verò, *i. ex loco, vel tabulato, in quo ficus ſiccantur, colliguntur* ficus.

Τρασιά. ὁ τόπος, ἐν ᾧ ξηραίνεται τὰ σῦκα, ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ μέρος ἦλθε. καθόλου γὰρ εἰπὼν ὁ στρεψιάδης αὑτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν τὴν αὐτοῦ, βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις, καταμερίζει αὐτά. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων, τὰ ἔρια γίνεται. ἀπὸ δὲ στεμφύλων, ἡ τρύξ. ἀπὸ δὲ τῆς τρασιᾶς, τὰ σῦκα. F

A Τραυματίας. τετρωμένος. τραυματίας δὲ καὶ καματηρὰς, οἷς οὔτε δύναμις ἐγένετο φυγῆς, οὔτε βούλησις, φυλάττεσθαι ἐστράτευσε.

Τραυματισθῆναι. ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. Θουκυδίδης ά.

Τραύξανα. τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη, καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω Φερεκράτης.

B Τραφερή. ἡ ξηρὰ γῆ.

Τραχέως. ἀνδρείως. οἱ δὲ, τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο, πυκνῇ, καὶ πεφρικυίᾳ τῇ φάλαγγι.

Τραχεῖα. καὶ τραχεινὴ ὁδὸς, ἡ αὐτή. ἤγουν ἡ τραχεῖα.

Τραχηλίζων. κλεόστρατος ῥόδιος πάλη νικᾷ. ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε. καὶ ἰώσηπος. πολέμῳ, καὶ διχονοίᾳ καθημέραν τραχηλιζομένους, οἰκτρότατα πάσχειν. καὶ τράχηλος, τὸ μέρος τοῦ σώματος.

C ferrima quaeque pati dicebat. Et τράχηλος. Collum·

Τραχίν. τραχῖνος, ὄνομα πόλεως. καὶ τραχίνιος, ὁ ἀπ' αὐτῆς. καὶ τραχινίαις.

Τράχων. τράχωνος.

Τραχωνῖτις. χώρα.

Τρέπω. αἰτιατικῇ.

Τρέσας. ἀντὶ τοῦ φυγών. φοβηθεὶς δειλιάσας. D τρέσας δ' οὐκέτι ῥίμφα φέρον πόδες. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. καὶ αὖθις. αἰεὶ ἀπὸ πολέμου τρέσαντά σε δέξατο μήτηρ.

Τρέφω. αἰτιατικῇ.

Τρέφεσθαι. πήγνυσθαι. συνίστασθαι. περὶ ψυχῆς. τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται. πήγνυται. ὅμηρος. ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος. πολλὸν δὲ τρέφειν μὲν περὶ ψυχῆς. οἷον δρόμον. καὶ πολλὸν δὲ τρέφει κῦμα, τεθραμμένον, συνεστάμενον. τρέφω καὶ τὸ ἔχω. τἀ-E ληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω.

Τετρωμένους. Saucius. Sauciatus. Vulneratus. *Est & pluralis accuſatiuus. Vt*, Vulneratos autem, & defatigatos, quibus neque facultas, neque voluntas fugæ fuerat, cuſtodiri, curarique iuſſit. F. φυλάττεσθαι, καὶ θεραπεύεσθαι ἐκέλευσε.

Τραυματισθῆναι pro, τρωθῆναι. Sauciatum-eſſe. Pro, vulneratum-eſſe. Thucydides lib. 1 *dixit.*

Τραύξανα. Reliquiæ, quæ decidunt de equorum, vel boum, vel aliorum iumentorum præſepi. Significat autem & ſpinoſa, ſiccáque ligna. Sic Pherecrates.

Τραφερή. Continens. Terra ſicca.

Τραχέως. Aſperè. Viriliter. Fortiter. Vt, Illi verò, eos exceperunt aſperè, denſa, & horrida phalange.

Τραχεῖα, & τραχεινὴ ὁδός. Idem. Scilicet aſpera, duráque via.

Τραχηλίζων *Supinans. Reſupinans. Euertens in ceruicem, vt faciunt equi ſternaces, qui ſeſſores, ceruicibus euerſis euertũt. Item ceruicem cædens, & feriens, vt faciunt pancratiaſtæ. Vt*, Cleóſtratus Rhodius luctâ vicit, qui *ſuorum aduerſariorum* ceruicem-feriẽs excipiebat *malè.* Et Ioſephus. Bello, & diſcordiâ quotidie grauiſſime-vexatos, mi-Ceruix. Pars corporis.

Τραχίν. Trachin. Trachinis. Nomen vrbis. Et Trachinius eius ciuis. Et Trachiniis. *Vnde Sophocles Trachiniæ.*

Τράχων. Τράχωνος. *vel*, τραχὼν ὄνος. *i.* Locus aſper. *& ſaxoſus.*

Τραχωνῖτις. Trachonitis. Regio, *quæ propter aſperitatem ſoli videtur ſic appellata.*

Τρέπω. Accuſatiuo. Verto. Auerto. Conuerto. Muto Fugo.

Τρέσας. Pro, φυγών. Qui-metuit. Qui-formidauit. Qui trepidauit. Qui fugit. *Vt*, τρέσαντ' οὐκέτι ῥ. φ. π. Trepidantem non-ampliùs facilè ferebant pedes. Pro, *Non facilè poterat* fugere. Et rurſus. Quum ex bello trepidè-fugientem te excepit mater.

Τρέφω. Accuſatiuo. Alo. Nutrio. Denſo. Coagulo.

Τρέφεσθαι. *Ali. Paſci. Nutriri.* Coagulari. Cogi Coaleſcere. De anima. Tunc igitur animalia συντρέφεται pro, συνίσταται. q.d. connutriuntur, pro concreſcunt, coaleſcunt, conſtituuntur, denſantur. *N.L.* Homerus τὸ θρέψας *ſumpſit pro, coagulo, denſo. Odyſſ.* 1. *pag.* 254. *F.* Dimidium quidem coagulans albi lactis. Et, πολλὸν δὲ. &c. Multum autem alere illum, *qui de anima, vitaq; currit* curſum. *N.L. Illum, qui de capite periclitatur.* Et, πολλὸν τρέφει κῦμα. fluctus valde bene nutritus, & conflatus, i. valde magnus. Τρέφω etiam ſignificat habeo. *Sophocles in Oedipo Tyranno pag.* 167 *v.* 3. Veritatem enim potentem alo. Pro, habeo.

Τροφή. ἀριστοτέλης φησὶν ὅτι διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τροφῆς λόγος. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. τρέφεσθαι γὰρ, τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ. εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ, αὔξει αὐτὸ, αὐξητικὸν δὲ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, οὐ τὸ ἐναντίον. τοῦτο γὰρ φθαρτικὸν F τοῦ ἐναντίου, οὐκ ἄρα ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. οἱ δὲ, φασὶν ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον. εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφὴ ὑπὸ τοῦ τρεφομένου, καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτὸ, οὐ πάσχει δὲ τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου, τὸ ἐναντίον πάσχει. καὶ μεταβάλλει τὸ ἐναντ

Τροφή Cibus. Alimentum. Nutrimentum. Victus. Ariſtoteles ait alimenti rationem eſſe-cõtrouerſam. Nam alij quidem, dicunt alimentum eſſe ſimile ei, quod alitur. Simile enim ſimili ali *tradunt.* Si enim alimentum appoſitum ei, quod alitur, auget ipſum, & ſimile ſimilis augẽdi-vim-habet, non *autem* contrarium (hoc enim contrarij-corrumpendi-vim-habet) non igitur à contrario alitur id, quod alitur: ſed à ſimili. Alij verò, dicunt contrario nutriri id, quod nutritur. Si enim nutrimentum patitur ab eo, quod nutritur, & in id mutatur, ſimile verò à ſimili non patitur: ſed contrariũ à cõtrario patitur, & contrarium in contrarium mutatur, ergo nutrimentum *eſt* con-

trarium ei, quod nutritur. Hæ quidem rationes videntur eſſe contrariæ: ſed non ſunt. Nam nutrimentum, facultate quidem, eſt ſimile ei, quod nutritur, actu verò, contrarium *eſt ei*. Nam & panis, & opſonia, quum inconfecta quidem, & inconcocta ſunt, quodammodo contraria ſunt ei, quod nutritur. Quum verò mutata-ſunt, & alterata, tunc *ei* ſimilia fiunt. Mutatur autem non ſimile in ſimile, neque quidlibet in quidlibet: ſed cõtrarium in contrarium. Nec enim album in calidum: ſed frigidum in calidum mutatur. Quamuis enim fuſcum in album mutetur, non minùs tamen albi, quàm nigri particeps-eſt. In aliis etiam eodem-modo fit-mutatio. Cùm igitur duplex ſit nutrimentum, alterum quidem, crudum, alterum verò, coctum, crudum quidem, eſt contrarium cocto. Coctum verò, & mutatum, iam *eſt ei* ſimile. Nutriens quidem, eſt prima facultas animæ, quæ nutriẽs eſt, *& altrix ideo vocatur*. Quod verò nutritur, *eſt* ipſum animatum corpus, quatenus hanc habet facultatem. Id verò, quo nutritur *corpus*, *eſt* ipſum nutrimentum. Sed & id, quo *corpus* alitur, eſt duplex Vnum quidem, quod mouet, & mouetur, *alterum verò, quod mouetur tantùm. Leg. κινοῦν, καὶ κινούμενον. τὸ δὲ, κινούμενον μόνως. quam lectionem ſequentia docent, & VVolfius agnoſcere videtur.* Nam inſitus quidem *à natura* calor, quo nutritur anima, tanquam inſtrumento, & mouet, & mouetur. Mouetur quidem, ab altrice facultate, mouet verò, reliquas *corporis* partes, vt dentes, venas, ventrem, & reliquas *partes*, per quas alimentum *conficitur*, quę tantùm mouentur, non etiam mouent.

A πὸν εἰς τὸ ἐναντίον, ἐναντίον ἄρα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. οὗτοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι. ἀλλ' οὐκ εἰσί. ἡ γὰρ τροφὴ, δυνάμει μὲν ἐστιν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ. ἐνεργείᾳ δὲ, ἐναντία. ὅ, τε γὰρ ἄρτος, καὶ τὰ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ὄντα, καὶ ἄπεπτα, ἐναντία πως ἐστὶ τῷ τρεφομένῳ. ὁπηνίκα δὲ μεταβληθῇ, καὶ ἀλλοιωθῇ, τότε ὅμοια γίνεται. μεταβάλλει δὲ οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον. οὐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχόν. ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ τὸ λευκὸν, εἰς θερμὸν μεταβάλλει. ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. κἂν γοῦν τὸ φαιὸν εἰς λευκὸν μεταβάλλῃ, οὐχ ἧττον μετέχει τοῦ λευκοῦ, ἢ τοῦ μέλανος μεταβάλλει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. B διττῆς οὖν οὔσης τῆς τροφῆς. τῆς μὲν, ἀπέπτου. τῆς δὲ, πεπεμμένης, ἡ μὲν ἄπεπτος, ἐναντία ἐστὶ τῇ πεπεμμένῃ. ἡ δὲ πεπεμμένη, καὶ μεταβαλοῦσα, ἤδη ὁμοία. τρέφον μὲν ἐστιν, ἡ πρώτη δύναμις τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική. τὸ δὲ τρεφόμενον, τὸ ἔμψυχον σῶμα, καθὸ ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ, ᾧ τρέφεται, ἡ τροφή. ἔστι δὲ καὶ τὸ, ᾧ τρέφεται, διττόν. τὸ μὲν, κινοῦν, καὶ κινούμενον. C τὸ μὲν γὰρ ἔμφυτον θερμὸν, ᾧ τινι τρέφεται ἡ ψυχὴ, ὡς δι' ὀργάνου, καὶ κινεῖ, καὶ κινεῖται. κινεῖται μὲν, ὑπὸ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως. κινεῖ δὲ, τὰ λοιπὰ μέρη οἷον ὀδόντας φλέβας γαστέρα, καὶ τὰ ἄλλα, δι' ὧν ἡ τροφή. ἅπερ τινα μόνως κινεῖται. οὐκέτι δὲ κινεῖ.

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. Currere *viam* extremam. i. In extremo capitis periculo verſari. Quid ſit τρέχειν τὴν ἐσχάτην à nobis fusè docetur in Ionico Lexico, in Τρέχειν περὶ ἑαυτοῦ. Vt, Si (quod iam vulgò dicitur) extremam *viam* currant, *& in extremo ſalutis diſcrimine verſentur*, ad Romanos confugient, & his ſe ipſos, & vrbem dedent, *& tradent*.

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. ἐὰν τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς ῥωμαίους καταφεύξονται, καὶ τούτοις ἐγχειριοῦσι σφᾶς αὐτοὺς, καὶ τὴν πόλιν. D

Τρέψομαι. In-fugam-vertam. Superabo. Vincam. Ariſtoph. *in Equitibus pag.* 204. *v.* 11. *introducit Allantopolam, qui Cleoni* dicit, Sed ego te clamore iſto primùm in-fugam-vertam. Pro, clamando vincam.

Τρέψομαι. νικήσω. ἐγώ σε τῇ βοῇ τρέψομαι. ἀριστοφάνης φησίν. ἀντὶ τοῦ νικήσω βοῶν.

Τρεῖ. Tremit. Trepidat. Timet. Metuit. Formidat.

Τρεῖ. φοβεῖται.

Τρεῖς ἕξ. Ter ſex. Victor *aleæ* iactus. Prouerbium *eſt*, *cuius meminit & Æſchylus in Agamemnone. pag.* 177. *M. Conſule Schol. & Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 3. *col.* 441. *ad.* 66. Aut ter ſex, aut tres teſſeræ.

Τρεῖς ἕξ. νικητήριος βόλος. παροιμία. ἢ τρεῖς ἕξ. ἢ τρεῖς κύβοι.

Τρήρωνα. *Columbam. Et fœminam inſtar columbæ* timidam. Homerus *Iliados* ε *pag.* 203. *v.* 33. Illæ verò iuerũt timidis columbis inceſſu ſimiles. τρήρωσι πελείασι dictum eſt, pro, δειλαῖς περιστεραῖς. i. timidis columbis.

Τρήρωνα. δειλήν. ὅμηρος. αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελείασιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. ἀντὶ τοῦ δειλαῖς περιστεραῖς. E

Τρητή. Perforata. Foramina habens. *Epigram. lib.* 6. *pag.* 446. *epigr.* 167. *v.* 4. Et lapidem perforatum ſpongiæ ſimilem. Pumicem dicit, *quem eodem lib. pag.* 445. *epigr.* 163. *v.* 3. *vocat* κίσηριν. *per ſimplex* σ.

Τρητή. τετρημμένη. ὀπὰς ἔχουσα. καὶ λίθακα τρητὴν, σπόγγῳ εἰδομένην. τὴν κίσσηριν λέγει.

Τριχματεῦ. Trichmateū. N. L *Ipſa literarum ſeries indicat vocem eſſe corruptam.* τριματίζειν *verò, &* τριαλίζειν *longè aliud. Vide Pollucem lib.* 9. *col.* 490. *l.* 12. *&* 13.

Τριχματεῦ.

Τριακάς. Triacas. Trigeſimus *dies* menſis. Trigeſimus dies *cuiuſque menſis* defunctis erat ſacer, eoque mors eorum commemorabatur, & vocabatur τριακάς. *Pro* τριακάτη *verò, legendum videtur* τριακοστῇ, *vt antè.* Hyperides tunc *trigeſimum menſis diem* apertè vocat & ſingulariter, τριακάδα, & pluraliter, τριακάδας.

Τριακάς. ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός. τοῖς παλαιοῖς τελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακάτη ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς. F ὑπερίδης δηλοῖ ἑνικῶς τε, καὶ πληθυντικῶς, τριακάδα, καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

A Τριακονταετὴς. ἐπὶ τῆς ἡλικίας ὀξύνεται. οἷον ἐννεαετὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων βαρύνεται. οἷον ἐννεάετης. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

Τριακονταετής. Trigeſimum-ætatis-annum-habens. Tricennalis. Quum de ætatibus agitur, *hoc nomen acuitur, vt τριακονταετὴς ἄνθρωπος. Homo trigeſimum ætatis annum agens. Sic etiam ἐννεαετὴς ἄνθρωπος.* Homo nouennis, i. nouem annos habens, ſiue, nonum ætatis annum agens. Quum verò de temporibus, *& annis agitur, tunc* grauatur, *i. penacuitur*, vt ἐννεάετης. nouennalis. *Ita δεκαέτης. Decennalis.* Sic etiam in ſimilibus *fieri ſolet.*

Τριακοντάπους βόθρος, εἰς ὃν μετέωρον ἀράμενοι τὸν σύρφακα, ῥίπτουσι κάτω. οἱ μὲν πυγμαῖς, κεραίαις δὲ ἄλλοι. λίθοις γε μὴν πὶν ἐν ποσὶν ἀμυνόμενοι πολλοί. οἱ δὲ, ὅ, τι παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτὸν ἀποῤῥαγῆναι τὴν
B ἱεροσυλον αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν.

Τριακοντάπους βόθρος. Triginta-pedes-profunda foſſa, in quam Syrphacem ſublimem tollentes deiecerunt, alij quidem, pugnis, alij verò, fuſtibus multi verò, lapidibus obuium quenque vlciſcentes, alij verò, *corripientes* quidquid in manus ipſis incidebat, eum contundentes, *cum tandem* execrandam ſuam animam per-vim-efflare coegerũt. F ✠ Σύφακα ἔῤῥιψαν κάτω, *pro*, κατέῤῥιψαν. *N. L. Nam σύρφαξ eſt ipſa multitudinis abiecta colluuies. Hic verò, ſi nihil mutandum, videtur proprium viri nomen, de quo nihil certi traditum. Σύφαξ verò, Numidiæ Rex fuit, de quo hiſtorici.*

Τριακοντούτης. παροξύνεται. κοινὸν δὲ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὸ πληθυντικὸν, τριακοντούτεις. καὶ παρὰ θουκυδίδῃ. τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηνται καὶ ἀριστοφάνης.

Τριακοντούτης. Tricennalis. Penacuitur *hoc nomen.* Eſt autem vtrique generi, *maſculeo & fæminco* commune. Et pluralis, τριακοντούτεις. Tricennales. Et apud Thucydidem fœdera tricennalia, i. in annos 30. facta, *τριακοντούτεις σπονδαὶ* vocantur. Et Ariſtoph. *hanc vocem ita ſcriptam vſurpat.*

Τριάριοι. οἱ ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ καρχηδονίους, ἐπιλεξάμενοί τινες ἐκ τῶν στρατοπέδων τῶν περσικῶν τὰς ἀρίστας χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν
C δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη. τὸ δὲ μέρος ἕκαστον, διττὰς εἶχε τὰς προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον, καὶ πρῶτος στόλος. καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ λόγον. τὸ δὲ τέταρτον, καὶ τρίτον, ἐπωνυμίαν οὐ προσειλήφει. τριάριοι γὰρ ὠνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν.

Τριάριοι. Triarij. Romani, cùm bellum Carthaginenſibus intuliſſent, & ex caſtris Perſicis *ex Perſeicopyis* præſtantiſſimas quaſque manus delegiſſent, omnes copias in quatuor partes diuiſerunt. Singulæ verò partes, duplicem habebant appellationem. Nam prima quidem, exercitus, & prima claſſis vocabatur, & reliquæ eadem ratione. Quarta verò, & tertia cognomen non etiam aſſumpſerat. Triarij enim dicebantur, ſecundùm conſuetudinem in pedeſtribus copiis *obſeruari ſolitam.*

Τρία στησιχόρου. στροφὴν. ἀντίστροφον. ἐπῳδόν. ἐπῳδικὴ γὰρ, πᾶσα ἡ τοῦ στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τι, καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες
D ἔφασκον ἂν οὐδὲ τρία τὰ στησιχόρου εἰδέναι.

Τρία Στησιχόρου. Tria Steſichori, Strophen, Antiſtrophen, Epodon. Tota enim Steſichori poeſis eſt epodica, *& conſtat his tribus, Strophe, Antiſtrophe. Epodo, de quibus Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 595. ad. 94. Ne tria quidem Steſichori noſti.* Et hominem prorſus expertem-Muſarum, & indoctum per-conuicium dicebant ne tria quidem Steſichori noſſe.

Τριαχθῆναι. λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ, ἀντὶ τοῦ τρεῖς πεσεῖν. ἢ τὸ τρεῖς τρεχάσαντα νικηθῆναι. στάδιον. δίαυλον. δόλιχον. οὕτω θουγένης ἐν δικασταῖς.

Τριαχθῆναι. q. d. Tertiarij. Sic loquuntur palæſtrici, qui luctantur, pro, ter cecidiſſe. Vel currendo *ſiue curſu* ter victum eſſe, ſtadio, diaulo, dolicho. Sic Thugenes in Iudicibus.

NOTÆ.

Τριαχθῆναι.] Æſchylus in Eumenidibus. pag. 292. M.

Ἐγὼ δὲ τρίς γ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

Schol. ἡ μεταφορὰ ἐστιν ἀπὸ τῶν παλαιόντων, οἱ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πλάσμασι ἐξίζουσι τὴν ἧτταν. Conſule Magnum Etymol. col.
E 765. 37. ἐν τῷ τριάξαι. τὸ νικῆσαι.

Τριβακὰ κατατετριμμένα ὀθόνια καὶ τριβακὰ φορεῖν δοκεῖν, ἀγαθόν.

Τριβακά. *Vel, vt alij*) Τρίβακα. Lacera pallia, laceræ, tritæque veſtes. *Vide* Τριβώνιον. Et tritas, *laceraſq́,* veſtes geſtare videri, bonum *inſomnium putatur, lætumq́, rerum exitum ſignificat.*

Τριβή. ἡ τρῖψις. ἀριστοφάνης. ἔστι μὲν οὐκ ἄχαρις ἐς τριβήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑφαντῶν ἱματίων τῶν ὑπουργούντων εἰς τρῖψιν, καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

Τριβή. q d. Tritio. Attritio. Vſus Ariſtophanes. Hic igitur non inuenuſtus *eſt* ad tritionem, *ad attritionem, ad vſum, vt quis eo vtatur, eumq́, terat, ac atterat tractans. Dictum autem eſt* per tranſlationem *ductam* à rectè-textis veſtibus, quæ *nobis* inſeruiunt ad multi tem-
F poris attritionem, & geſtationem. *pro, quibus vtimur diu, & quas diu geſtantes terimus, & laceramus.*

Τριβήν. βραδυτῆτα. χρονίαν ἀπέδειξεν δὲ ὄντας τοὺς στρατιώτας μηκέτι τὴν τριβὴν φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμῆσαι πρὸς

Τριβήν. Tarditatem. Moram. Diuturnam *rerum gerendarum* dilationem. Vt, Inuenit milites nõ amplius illam morem ferentes: ſed etiam cum periculo

decertare cupientes. Et, Ille verò, vel iam pridem belli moram non ferens, ſimul & propemodum iam præſentem *rerum ad vitam, victum, & veſtitum* neceſſariarum inopiam *metuens*, ſoluit obſidionem.

Τριβολεκτράπελα. Vocabulum compoſitum ἐκ τῶ τριβόλε, i. ex tribulo, herba mala, & ex voce ἐκτράπελος, i. prodigioſus, monſtroſus, ac auerſandus, pro, dura, & reiicienda, & incondita, *inconcinna, iniucunda*, & inæqualia. Ariſtoph. Nubibus *pag.* 110. *v.* 2. *Schol. annot.* 1. Non garriens in foro *verba* dura-inconcinna-&-auerſanda, qualia *proferre ſolent* huius ſeculi *poetæ*.

τρίβοντας. Terentes. Conſumentes.

Τριβυνάλιον. Tribunal. In tribunali Palatij ſtatua erat Eudociæ, vxoris Theodoſij, & ipſius Theodoſij, Marciani, & Conſtantini, vbi ſaltationes duarum partium fiebant vſque ad Heraclium.

Τριβουνιανός. Tribunianus. Hic fuit Quæſtor ſub Iuſtiniano.

Τριβοῦνος. Tribunus. Hic tempore Choſrois fuit, genere Palæſtinus, *vir* clarus, *& eruditus* & arte medica nulli ſecũdus, præcipuè verò modeſtus, & Deocharus, & æquitatis ad ſummum *faſtigium* progreſſus, i. *æquitatis obſeruantiſſimus*. Cùm autem aliquando Choſroen, qui corpus malè affectum habebat, ſanaſſet, è Perſia diſceſſit, multis, & memoratu dignis muneribus à Rege acceptis. Cùm autem induciæ cum Imperatore Iuſtiniano factæ-fuiſſent, Choſroes petiit, vt iſte medicus *ab Imperatore* ſibi concederetur in annum ſecum victurus, & poſtulatis perfectis, *votiq; compos factus*, Choſroes iuſſit Tribunum *à ſe* petere quidquid vellet. Ille verò, nihil aliud rerum omnium petiit, niſi vt Choſroes quoſdam Romanos captiuos ſibi dimiſſos-condonaret. Ille verò, & alios ter mille *captiuos* ipſi condonauit, & quoſcunque nominatim petierat *viros doctrina* celebres, qui erant inter captiuos. Ob iſtud autem *præclarum* facinus, magnam gloriam Tribunus apud omnes mortales eſt-adeptus.

Τρίβων. Peritus. *In rebus exercitatus, & iis quodammodo attritus*. Ariſtoph. *in Veſpis. pag.* 362. *v.* 20. Erat enim non peritus equeſtris *artis*. Et τρίβωνος. periti.

Τρίβωνα. Veſtem *laceram Lacernam. Pallium detritum, & lacerum*. Philoſophi enim in pallio hybernabant, nihil edentes. Et Ariſtophanes *in Nubibus pag.* 84. *v.* 16. *&* 17.

Neque frigens grauaris nimis, neque profectò prandere cupis,

Vinóque abſtines, & exercitationibus, & ceteris amentiæ-plenis-rebus, i. à rebus Venereis etiam abſtines, quæ mortales ad amentiam adducunt.

Τριβωνδούμενοι. Moras-nectentes. *Procraſtinantes. Moram afferētes* Vel, molientes, *technis, dolis, & fraudibus vtentes, ac ita tempus terentes*. Vel *ſumendum* τὸ τρίβωνεύεσθαι, pro, rerum peritos eſſe.

Τριβωνιανός. Tribonianus, Macedoniani F. à Dicegoris Hyparchis. Iſte Tribonianus fuit Græcus, *i. gentilis*, & impius, à Chriſtianorum fide prorſus alienus, adulator, & impoſtor, qui perſuadere-conabatur Iuſtiniano, eum non moriturum: ſed cum carne in cœlos aſſumptum-iri. Fuit autem Iuſtiniani Quæſtor.

ἐπιθυμοῦντας. ὁ δὲ, καὶ πάλαι ἤδη οὐ φέρων τὴν A
τριβὴν τοῦ πολέμου. καὶ ἅμα τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν.

Τριβολεκτράπελα. ἐκ τοῦ τριβόλου, καὶ ἐκτράπελου σύγκειται ἀντὶ τοῦ σκληρὰ, καὶ ἀπόβλητα, καὶ ἀπαίδευτα, καὶ ἀνώμαλα. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷά περ οἱ νῦν.

Τρίβοντας. ἀναλίσκοντας.

Τριβυνάλιον. ὅτι ἐν τῷ τριβυναλίῳ τοῦ παλατίου, στήλη ἦν εὐδοκίας τῆς γυναικὸς θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ θεοδοσίου, μαρκιανοῦ, καὶ κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως ἡρακλείου. B

Τριβουνιανός. οὗτος ἦν κυαίστωρ ἐπὶ ἰουστινιανοῦ.

Τριβοῦνος. οὗτος ἐπὶ χοσρόου ἦν. παλαιστῖνος τὸ γένος, λόγιος. καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν οὐδενὸς ἥσσων. ἄλλως δὲ σώφρων, καὶ θεοφιλὴς. καὶ τῆς ἐπιεικείας εἰς ἄκρον ἥκων. καί ποτε χοσρόην κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα ἰασάμενος, ἀπηλλάγη ἐκ τῆς περσῶν χώρας, δῶρα πολλά τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τοῦ ἀνθρώπου κεκομισμένος. ἡνίκα τοίνυν ἐκεχειρία ἐγένετο μετὰ ἰουστινιανοῦ βασιλέως, χοσρόης τὸν ἰατρὸν τοῦτον συνδιαιτησόμενον αὐτῷ εἰς ἐνιαυτὸν ἤτησε δοῦναι, τῆς τε αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης, ἐκέλευσε τὸν τριβοῦνον ὁ χοσρόης αἰτεῖσθαι ὅτου ἂν δέηται. ὁ C
δὲ, ἄλλο οὐδὲν ἤτει τῶν πάντων χρημάτων, ἢ ὥστε οἱ ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς ἀφεῖναι χοσρόην. ὁ δὲ οἱ ἄλλους τε τρισχιλίους ἀφῆκε, καὶ ὅσους D
πρὸς ὄνομα ἐξητήσατο ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις λογίους ὄντας. κλέος τε μέγα ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ἐς πάντας ἀνθρώπους ὁ τριβοῦνος ἔχει.

Τρίβων. ἔμπειρος. ἀριστοφάνης. ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς. καὶ τρίβωνος, ἐμπείρου.

Τρίβωνα στολισμόν. οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι ἐχειμάζοντο, μηδὲν ἐσθίοντες. καὶ ἀριστοφάνης.

Μήτ' οὖν ῥιγῶν ἄχθη λίαν. μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμῇς, E

Οἴνου τ' ἀπέχῃ, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.

Τριβωνδούμενοι. ἀντὶ τοῦ τρίβας ἐμποιοῦντες. ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες, ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.

Τριβωνιανὸς μακεδονιανοῦ, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων. οὗτος ὁ τριβωνιανὸς ἕλλην ὑπῆρχε, καὶ ἄθεος. ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς F
τῶν χριστιανῶν πίστεως. κόλαξ δὲ, καὶ ἀπατεών. καὶ πείθων ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ἔτι οὐκ ἀποθανεῖται. ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἦν δὲ κυαίστωρ ἰουστινιανοῦ.

Hic &

Α'ῦϊ ϕύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο, κ᾽ παιδείας εἰς ἄκρον τι ἀϕίκετο, τῶ κατ᾽ αὐτὸν ὑδενὸς ἥσσων. ἐς ἢ ϕιλοχρηματίαν, δαιμονίως ἐσπουδακώς. οἷός τι ἦν κέρδους ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι. τῶ τε νόμων ἡμέρας οἱ ἐν τῷ ἐπιπλεῖστον ἑκάστης τοὺς μὲν, αἱρεῖ. τοὺς ἢ, ἔγραϕεν, ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις κτ᾽ τὴν χρείαν ἑκατέρου. ἐπὶ ἢ πολλὰ ἐπιβιοὺς τῇ τιμῇ, ἐτελεύτησε νόσῳ, οὐδὲν ἄχαρι πρὸς οὐδενὸς παθών. ἦν γὰρ αἱ μειλίχιος τε, κ᾽ τἄλλα ἡδύς. κ᾽ τῆς ϕιλοχρηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος τῇ τῆς παιδείας
B περιουσίᾳ.

Hic & ingenij facultate vtebatur, & ad ſummam eruditionem peruenerat, nemine ſuæ ætatis inferior. Pecuniæ verò mirum-in-modum erat ſtudioſus, *eiusq; parandæ cupidiſſimus*, & quæſtus causâ ius vendere ſolebat. Singulis autem diebus, plerunque leges, partim quidem, tollebat, partim verò, ſcribebat *ius* vendens petentibus, pro cuiuſque neceſſitate. *Illud ei videtur iam ſuperfluum. & pro ἑκατέρου, l. vtriuſque, mallem ἑκάστου, cuiuſque.* Cùm autem in hoc honore multos annos vixiſſet morbo deceſſit, nihil iniucúdi à quoquam perpeſſus. Nam & fecundus, *& iucundus*, & cætera ſuauis erat, & auaritiæ morbum, eruditionis amplitudine occultare aptiſſime norat.

Τριβωνιανὸς σιδήτης. ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων κ᾽ αὐτός. ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. συμϕωνίας τῆς κοσμικοῦ, κ᾽ ἁρμονικῆς διαθέσεως, εἰς τὸν πολιτικόν, κ᾽ δεσπότην. εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους. καὶ διὸ ἑκάστῳ οἶκος ὁ διὰ τα. εἰς τοὺς κδ΄ πόδας τοὺς μετρικοὺς, κ᾽ τοὺς ῥυθμικούς. μετάϕρασιν τῆς ὁμηρικῆς τῆς νεῶν καταλόγου.
C διάλογον μακεδόνιον, ἢ περὶ εὐδαιμονίας. κ᾽ βίον Θεοδότου ϕιλοσόϕου ἐν βιβλίοις τρισίν. ὑπατικὸν καταλογάδην. εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα, βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν. περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς ἐπικῶς.

Τριβωνιανὸς. Tribonianus Sidetes, ex Dicegoris Hyparchis & ipſe, vir doctiſſimus, *multarumq; rerum peritiſſimus*. Verſibus ſcripſit commentarium in Ptolemæi Canonem. Concentum mundanæ, & harmonicæ diſpoſitionis. In Gubernatorem, & Adminiſtratorem. In Planetarum domicilia. & cui ſingulis hoc domicilium, *vel illud ſit attributum*. De 24. pedibus metricis, & rhytmicis. Metaphraſin Homerici nauium catalogi Dialogum Macedonium, ſiue De felicitate. Et vitam Theodoti Philoſophi, lib. 3. Conſularem *orationem*, oratione-ſoluta. De Iuſtiniano Imperatore. Imperatoriam *orationem*, ad eundem. De menſium permutatione, verſibus.

Τριβώνιον. ϕόρημα κυνικόν. ἱμάτιον παλαιόν. τριβωνοϕόρος, ὁ ϕορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα, ὡς γράμματα. ὁ ἢ πρόκλος προσέταξεν ἰσίδωρον μετασχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἄριστον βίον, καὶ τριβωνοϕορεῖν. ὁ ἢ, οὐχ ὑπέμεινε.

Τριβώνιον. Pallium-attritum, *& lacerum*. Cynicum geſtamen. Pallium vetus. Τριβωνοϕόρος. Qui geſtat veſtem habentem ſigna, tanquam litterulas *& attritam, ac perforatam Palliatus Palliolatus. Lacera & attrita veſte indutus. Vt*, Proclus autem iuſſit Iſidorum ſeſe-mutata-viuendi-ratione-accommodare ad præſtantiſſimam vitam, & pallium-attritum-ferre. Ille verò, *tam*
D *ſordidum, ac illiberale, durúmque vitæ genus ſequi* non ſuſtinuit.

Τριγέρων. τρεῖς γενεὰς βιούς. τουτέστι, ἐνενηκοντούτης. Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

Τριγέρων. q. d. Ter-ſenex. Qui tres ætates vixit. Hoc eſt, nonagenarius, vt Neſtor, *de quo dicitur in quodam pentametro*, In Pylo valde-diuina ſepulchrum habet ter-ſenex. *Ille Neſtor ſepultus eſt, qui tres ætates vixerat, hoc eſt annos 90.*

Τρίγληνα. ὁ μὲν ἡλιόδωρος, τρίκορα. γλήνη γὰρ, ἡ τοῦ ὀϕθαλμοῦ κόρη. ὁ ἢ ἀπίων, πολύγληνα, τὰ θέας ἄξια.

Τρίγληνα. Heliodorus quidem, *hanc vocem interpretatur*, τρίκορα, i. triplicem ornatum oculi pupillæ ſimilem habentia. γλήνη enim *eſt* ipſa oculi pupilla. Appiõ verò, πολύγληνα, *valde* ſpectatu digna. *Hom. Iliad. Ξ. pag. 513. v. 6. vocat ἕρματα τρίγληνα, inaures ter-ſpectatu-dignas, i. pulcherrimas, & ob artificium admirandas. Conſule Euſtath. pag. 976 lin. 34. & deinceps.*

Τριγλίς. εἶδος ἰχθύος. κ᾽ κλίνεται τριγλίδος. ὁ κανών. τὰ γὰρ εἰς ις δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται, διὰ τοῦ δ΄ ὀξύνονται, οἷον, σμαρίς. τριγλίς. μαῖς εἰ ἢ διὰ τοῦ τ, βαρύνονται, ἐν ἐπιγράμματι.
E

Τριγλίς. Genus piſcis, *Triglis Mulus piſcis*. Et declinatur τριγλίδος, *in genitiuo*, Regula. Nam diſſyllaba *nomina*, in *is deſinentia in nominatiuo*, quæ ante *ſyllabam ις* habent immutabilem *literam*, ſi declinentur, per δ *efferuntur in genitiuo, & in nominatiuo* acuuntur, vt, σμαρίς, τριγλίς, μαῖς. Si verò per τ *declinentur in genitiuo*, grauitonantur, *i. penacuuntur, vt* χάρις, χάριτος. *Dicitur autem & τρίγλα. ας. ἡ. pro eodem. Epigramm. lib. 6. pag.* 415. epigrammate 19.

Τρίγλαν ἀπ᾽ ἀνθρακιῆς, κ᾽ ϕυκίδα σοι λιμενῖτιν
Α'ρτεμι δωρεῦμαι, Θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Triglam ex prunis detractam, *& phycidem tibi in-portu-captam, ô*
Diana, dono, Theris ego piſcator.

F

N O T Æ.

λιμενῖτιν.] Epigr. lib. 6. pag. 415. epigr. 19. ſcribitur λιμνῖτιν. Brodæus pag. 547. M. vertit in portu captum. τρίγλα verò, & ϕυκίς, quam Gaza fucam, & phucam vocat, ſunt nomina piſcium. Si, pro λιμνῖτιν, leges λιμενῖτιν, vt fortaſſe legendum, vertes, paluſtrem. Theocritus Idyllio 2. v. 56. βδέλλαν λιμνᾶτιν, Doricè vocat hirundinem pa-

luſtrem. Quia tamen apud Poetas λίμνη ſæpe ἐπιχωρίως ipſum mare ſignificat, poteris interpretari, mari-nam. Hîc autem Græcorum nominum, quæ ſunt fœminea, genus fœmineum à me ſeruatum. A

Τριγλώχινα τόξα. τόξα τρίγωνα. *Sic enim videtur ſcribendum.* Tricuſpides ſagittæ. *Sagitta triangula, quæ tres angulos cuſpidis habent, triſulca. τόξον enim hîc figuratè poſitum pro ſagitta, quam Hom. paſſim ἰὸν vocat. Iliados E. pag. 183. v. 8 dicit ὀϊστῷ τριγλώχινι. Sagitta tricuſpide.*

Τριγλώχινα τόξα. τρίγωνα.

Τριγονία. Tertia-generatio. Tertia-progenies. Vt, Illud autem odium à patre tanquam aliud quiddam ad ſe iure hæreditario deuolutum, & acceptum, ad tertiam progeniem vſque propagauit.

Τριγονία. ἡ τρίτη γενεά. τὸ δὲ ἔχθος ὥσπερ ἄλλο τι τοῦ πατρὸς, εἰς τριγονίαν παρέπεμψε τὸ ἔχθος.

Τρίγωνον. Trigonum. Nomen eſt Dicaſterij *ſiue Pretorij. Dictum autem eſt*, quòd fortaſſe eius figura triangularis eſſet.

Τρίγωνον. ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως ἐκ τοῦ σχήματι τριγώνου ὄντος. B

Τριγχὸς. *Aliàs, τριγκὸς, & θριγκὸς, quæ melius videntur ſcripta.* Paries. Murus. Septum. Vt,

Τριγχός. τειχίον. στεφάνη. περίφραγμα βάθρου.

Lupus præteribat parietem, vnde procumbens

Λύκος παρήει τριγχὸν, ἔνθεν ἐγκύψας

Agnus ipſi dicebat multa maledicè. id eſt, ipſum prætereuntem multis maledictis inſectabatur.

Ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.

Plato diuidendi Philoſophiam, *quæ diuiſionis precepta docet*, celebrans, vocat ipſam Philoſophiæ ſeptum, & vallum, i. ἔξωμοῦ.

Πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐξυμνῶν, τριγχὸν, καὶ θριγγὸν φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει.

Τριγχὸς. Ambitus. Paries. Murus. Septum. Vallum. C

Τριγχὸς. περιβολὴ. περιτείχισμα.

Τρίαινα. Fuſcina. Tridens. *Telum tridens, ſiue triſulcum, quo piſcatores transfigunt piſces in imis aquis natantes. Eſt & ruſticum inſtrumentum tribus, vel etiam pluribus ferreis dentibus inſtructum, quo terræ glebæ franguntur, & ſolum æquatur, vt ſemina commodiùs excipiantur, & excepta tegantur. Id videtur eſſe, quod Occam Latini vocant. Vnde, Occare, hoc inſtrumento terræ glebas confringere, & ſemina tegere.* Et τριαινοῦν, eſt, tridente *terram* leuiter fodere, & glebas attrahere, vt *iis attractis, & comminutis* ſemina contegantur.

Τρίαινα. ἡ κάμαξ. καὶ τριαινοῦν. τουτέστι, τῇ τριαίνῃ ἠρέμα σκάπτειν, καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους, ἐπὶ τοῦ καταχρύπτειν τὰ σπέρματα.

Τριέμβολον. Quod ter, i. ſæpius inijcere poteſt penem. *Eum, qui fœminam ſæpius inire poteſt. l. ἰμβαλεῖν. at melius, ἐμβάλλειν. Tribus-roſtris munitum. Forte Robuſtum. Firmum. Et aduerbialiter, robuſtè, firmiter.* Ariſtoph. *in Auibus pag. 415. v. 28. & 19. Schol. annot. 13. ſed legendum metri cauſa σύνωμαι.* D

Τριέμβολον. πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. ἀριστοφάνης.

-- *Quare miraberis, quomodo* ego

Adeò ſenex exiſtens erigam-penem firmiter.

-- Σὺ τί θαυμάζεις, ὅπως

Οὕτω γέρων ὢν σύνωμαι τριέμβολον.

Eſt autem etiam quædam nauigij fabrica Nam Æſchylus in Myrmidonibus nauem Neſtoris dixit δεκέμβολον, i. decem-inſtructam-roſtris. *ἔμβολον enim, & ἔμβολος, nauis roſtrum ſignificat, quo fit impetus in hoſtilem nauem. Sed N. L. τριέμβολον* igitur, *eſt* celeritatis acclamatio, *qua quis ad impreſſionem in aliquos celeritèr faciendam incitatur. N. L.*

Ἔστι δὲ καὶ πλοίου τις κατασκευή. καὶ γὰρ αἰσχύλος ἐν τῇ δεκέμβολον τὴν τοῦ νέστορος ναῦν ἐν μυρμιδόσι. τριέμβολον οὖν, ἐπίφθεγμα τάχους.

Τριέσπερος. Triueſper. Per tres veſperas *generatus*, i. per tres noctes. *Nam* à parte totum intelligitur. *Eſt autem epithetum Herculis, quem Iupiter tribus veſperis in vnam coniectis, & tribus noctibus in vnam contractis, & continuatis, cum Alcmena concumbens, generauit. Hunc ideo trinoctem vocant. In Simmiæ Ara. v. 11.* E

Τριέσπερος. κατὰ τρεῖς ἑσπέρας. ἤγουν νύκτας, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

Τριετηρίδες. Trieterides. *Dies geniales.* Dies apud Bithynos, quibus ab ipſo diluculo *ad multam vſque noctē* continuæ potationes fiebant, & in illis congreſſibus, *& conuiuijs* omne acroamatum genus introducebatur. Et omnino tunc indulgebat genio Pergamum.

Τριετηρίδες. ἡμέραι παρὰ βιθυνοῖς, ἐν αἷς ἀφ' ἡμέρας πότοι συνεχεῖς ἐγίνοντο. καὶ παρὰ τὰς συνουσίας πᾶν γένος ἀκροαμάτων εἰσήγετο. καὶ καθόλου πολλήν τινα ῥαθυμίαν εἶχε τὸ πέργαμον.

Τριηκάδες. Apud Herodotum τριηκάδες *ſignificat cœnas., quæ trigeſimo quoque menſis die ſolenniter in defunctorum honorem fiebant. Defunctis enim ille dies erat dicatus, vt ſuprà docetur in voce* τριακάς. Vel populos, *& oppida, vel municipia.* vel 30. dierum numerum.

Τριηκάδας. παρ' ἡροδότῳ, δεῖπνα, ἢ δήμους, ἢ ἀριθμὸν τριάκοντα ἡμερῶν. F

Τριηκόντορος ναῦς. Nauis, quæ triginta remis agitur.

Τριηκόντορος ναῦς.

Τριηραρχεῖν. Trierarchū-eſſe. Triremis-præfectū-eſſe. Triremem ſuis ſumptibus inſtruere. Et τριηραρχία. Trierarchia. Triremis-prætura. Munus triremis propriis ſumptibus inſtruendæ. Publicum-munus apud

Τριηραρχεῖν. καὶ τριηραρχία. λειτουργία παρὰ

A ἀθλωμαοις δαπανηρά. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον εὐτρεπῆ. ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. ἀριστοφάνης. ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν.

apud Athenienſes ſumptuoſum. Oportebat enim triremem *res* omnes ad bellum *neceſſarias* habere paratas, quas parabat ille, qui ad hoc publicum-munus erat deſignatus. Ariſtoph. *in Equitibus pag.240.v.18. & deinceps & pag 241.v.3.4.5.6. vbi declaratur quàm ſumptuoſum eſſet hoc munus.* Ego te faciam trierarcham-eſſe. *Demoſth. etiam in oratione pro corona pag.35. & 39. vbi legem de trierarchia, & de diuitibus deſcribit.*

Τριηράρχημα τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον κατὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τριηράρχημα. Sumptus, qui fit in trierarchiam. ἐπιτριηράρχημα verò, ſumptus, qui fit durante trierarchię tempore.

Τριηραύλης. ὄνομα κύριον.

Τριηραύλης. Trieraules. Nomen proprium.

B Τριήρεις πλοῖα πολεμικά. ἃ καλοῦνται λίβερνοι.

Τριήρεις. Triremes, bellica nauigia, quæ Liburni vocantur.

Τρικάρανον. φρούριόν ἐστι τῆς ἀργείας οὕτω καλούμενον.

Τρικάρανον. Tricaranum. Caſtellum eſt Argiuum ita dictum.

Τρικάρηνος. ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.

Τρικάρηνος. Triceps. Tria capita habens.

Τρικκαῖοι. ὄνομα ἔθνους.

Τρικκαῖοι. Triccæi. Nomen gentis.

Τρικέφαλος. ὁ ἑρμῆς. ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφήν. ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός. ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν ἔχειν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον ἑρμῆν, ὥς φιλόχορός φησι, προκλείδης ἱππάρχου
C ἐραστής. ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ εὐκλείδου. μικρὸν δὲ ἄνω τοῦ τρικεφάλου, παρὰ τὴν ἑστίαν ὁδόν. τὸ πλῆρές ἐστι τοῦ τρικεφάλου ἑρμοῦ.

Τρικέφαλος. Triceps. Mercurius *cognomento Triceps olim colebatur,* vt monſtrator viarum, & qui ſubſcriptionem habebat *declarantem*, quónam hæc, & quónam illa via ferret. Fortaſſe verò caput ad vnā-quanque viam habebat *conuerſum*. Qui verò Tricipitem Mercurium dedicauit, fuit Proclides Hipparchi amator, vt ait Philochorus. Iſæus in *oratione* de Euclide. Parum verò ſupra Tricipitem, iuxta Veſtæ viam. *l. E'ſias.* Plena *conſtructio orationis* eſt, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ. i. Tricipitem Mercurium.

Τρικέφαλος. ὁ γὰρ γηρυόνης τρικέφαλος ὢν, πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ ἡρακλεῖ.

Τρικέφαλος. Triceps. Geryones enim, qui triceps erat, multum negotium in certamine Herculi exhibuit.

Τρίκλινος. ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ὁ δίκορος, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον τὸν ἐν βλαχέρναις. ὃς μέχρι τῆς δεῦρο ἀναστασιακὸς λέγεται.

Τρίκλινος. Triclinium. Anaſtaſius Imperator ille Dicorus condidit magnum triclinium, quod eſt in Blachernis, quod ad hodiernum vſque diem vocatur Anaſtaſiacum.

D Τρικορυσία. αἰλιανός. καὶ τὸ τοῦ μενάνδρου, ἵνα τί καὶ παίσω τρικορυσία βασίλισσα, καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ παντὸς ἐθέλουσα.

Τρικορυσία. Tricoryſia. Ælianus. Et illud Menandri. Vt aliquid etiam ludam *ego* Tricoryſia Regina, & ea, quæ mails domina eſſe vult.

Τρικορυσία ἐμπίς. ὡς ἐν τρικορυσίᾳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. ἔστι γὰρ ἀλσώδης, καὶ καθυγρος ὁ τόπος.

Τρικορυσία ἐμπίς. Tricoryſius culex. *Hoc ideo dixit Ariſtoph. in Lyſiſtrata pag. 564. v. 29.* Quòd in agro Tricoryſio multi culices naſcantur. Eſt enim nemoroſus, & humidus ille locus, *qui à Tricorynthe municipio Tribus Aiacea dictus eſt Tricoryſius. Vide Stephanum in* Τρικόρυνθον, *vbi verſus Ariſtophaneus integer affertur.*

Τρικύλιστος. ἐὰν μὲν ἀφίκησθε βούλομαι τρικύλιστος ὠθεῖσθαι, ὅπου ἂν ὑμεῖς παρακαλῆτε.

Τρικύλιστος. Ter volutatus. Vt, Si veneritis, volo ter-volutatus detrudi, quò vos iuſſeritis.

E Τρίλλη. τί σημαίνει. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ τοῦ ἀθηναίου σίμωνος ἱπποϊατρικῷ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν. ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο.

Τρίλλη. Trille. N.L. Quid *hac vox* ſignificet, *ſatis conſtat.* Scriptum-eſt enim in *libro* Simonis Athenienſis hippoiatrico, *qui equorum curandorum, ac ſanandorum rationes, & remedia docet, vbi verba ſiunt* de venarum cognoſcendarum ſignis. Nam à trille binæ manant venæ. N.L.

Τρῖμμα δι᾽ ἀρωμάτων πόμα. ταῦτα λέγων ὁ συγγραφεὺς, ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους παρατρίβων πυρίτας, καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τῷ τούτων θραύματι, βάλλει τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς
F οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι. τρῖμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι λέγων, παρὰ τὸ τρίβειν, καὶ θίγειν, πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. κρόταλον δὲ,

Τρῖμμα. Intritum. Potus ex aromatibus cōfectus. *Item homo in rebus tritus, exercitatus, ac veterator. Ariſtoph. in Nubibus pag. 74. v. 2. Schol. annot. 1. & 2. Item in Auibus. pag. 385. v. 4.* Socrates *autem* hęc dicens, tanquam ad victimas *immolandas*, montanos lapides atterens, & inter-ſe collidens, fragmētis inde collectis ſenem *Strepſiadem* ferit, quemadmodum illi, qui ſacrificium-faciunt, victimas mola-ſalſa *feriunt aſpergētes. l.* λίθους ὀρείνους, *&* συναλείφων τὰ ἀπὸ τούτων θραύματα. *Sic enim in Schol. rectè.* Et propterea nominibus iocatur, dum ipſum τρῖμμα quidem fore dicit. *hoc eſt, dicendi peritum, & in dicendi facultate verſatum, exercitatum, ac in ea quodammodo tritum, & attritum, alludens* ad verbum τρίβειν &c. quòd lapides terantur, & tangantur, dum inter ſe colliduntur, *quaſi ſubindicaret, illum iſtorum lapidum inſtar colliſum, ac attritum iri.* κρόταλον verò *vocat, i. crotalum. ſiue*

crepitaculum, quòd lapides inter ſe colliſi, ſonum ac ſtrepitum edant, *quem ſonum, ac ſtrepitum loquens imitaretur Strepſiades, eloquens factus.* παιπάλη verò, i. tenuiſſimum *farinæ florem, vel tenuiſſimum puluerem,* propter tenuiſſima-fruſta ex his *lapidibus colliſis* excidentia. Vocamus autem homines ad-vitioſitatem-pronos, *&* aſtutos, *&* malitioſos, neque ſimplices, περίτριμματα, quaſi dicas, vndique-trita-ingenia, *i. quæ in omni calliditatis, ac fraudis genere ſunt exercitata*, & πολυκρότους, i. multiſtrepos, ſiue valde-ſtrepentes, vel multicrepos, & κρόταλα, crepitacula. Quamobrem etiam quidam primum Odyſſeæ verſum ita ſcribendum cenſent, Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύκροτον. Vitum mihi dic Muſa multicrepum.

ἀπὸ τοῦ προσκρούειν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς. παιπάλην δὲ, διὰ τὴν ἐκ τούτων ἐκπίπτουσαν λεπτότητα. καλοῦμεν δὲ τοὺς αἰθερίους πρὸς κακίας ἔχοντας, καὶ μὴ ἁπλοῦς, περιτρίμματα, καὶ πολυκρότους, καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον ὀδυσσείας οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τινές. ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύκροτον. A

Τρῖμμα Homo in rebus tritus, i. vehementer exercitatus. Sic enim Ariſtophanes in Nubibus. *pag.* 74. *v.* 2. Λέγειν γενήσει τρῖμμα. Dicendo fies trimma, *q. d. intritum, ingenium tritum*, hoc eſt, *in dicendo verſatus, exercitatus, & quodammodo* tritus, peritus, & acer dicendi magiſter euades. Demoſthenes etiam in *oratione* de corona, Æſchinem oratorem, vt *hominem* impudẽtem, & inuerecundum perſtringens, ipſum vocat περίτριμμα ἀγορᾶς. *i. hominem qui totam ætatem in foro, cauſiſq́ forenſibus contriuit, & qui propterea percallet omnes fori, iudiciorumq́ calliditates Hominem callidum, aſtutum, veteratorem, & cuius ingenium quotidiano actu forenſi eſt attritum.*

Τρίμμα. ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. λέγειν γενήσει τρίμμα. τουτέστι, τετριμμένος. ἱκανὸς, καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου λόγου, καὶ αἰσχύνης ῥήτορος, καθαπτόμενος αἰσχίνου, περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ. B

Τριμηθοῦς. Trimethûs. Trimethûtis Nomẽ vrbis.

Τριμηθοῦς. Τριμηθοῦντος. ὄνομα πόλεως.

Τριμμούς. Tritas-vias. Tramites. Ælianus. Et oculis-in-altum-ſublatis, conſpiciunt tritas-vias aſcenſus, & acceſſus, per quos Romanos aſcẽderat, & *inde* coniecerunt *illum locum* non inacceſſum: at acceſſu-facilem eſſe.

Τριμμούς. τὰς τετριμμένας ὁδοὺς αἰλιανός. καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τῆς ἀνόδου, καὶ προσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθον οἱ ῥωμαῖοι. καὶ συνέβαλλον μὴ ἄπορον εἶναι, ἀλλ' εὐεπίβατον. C

Τρίμνων. *Dor. pro comm.* τριμνέων. *quod contractum ex* τριμνεῶν. *pro eodem dicitur* τριμναῖον. Tribus minis dignum. i. tres minas valens Quod trium minarum precium valet. μνᾶ. μνᾶ. *mina. hinc* τρίμνεως. ως. *&* τριμναῖος. α. ον. *Hoc à* μνᾶ, *illud, à* μνέα.

Τρίμνων. τριῶν μνῶν ἄξιον.

Τρινακρία. Trinacria. Nomen loci. Nunc inſula Sicilia *ſic vocatur. Ouid. Faſt. lib.* 4. *pag.* 121 M. *Terra tribus ſcopulis vaſtum procurrit in æquor, Trinacris, à poſitu nomen adepta loci.*

Τρινακρία. ὄνομα τόπου. ἡ νῦν νῆσος, σικελίας.

Τρίναξ. Ruſticum inſtrumẽtum. Furca. In epigram. 44. *lib.* 6. *epigram. pag.* 419. Et furcas ligneas, manus agricolarum *l.* ἀρουροπόνων. *i. agricolæ furcas ligneas. quæ manuum vſum præſtant agricolis.*

Τρίναξ. γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τρίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀρουροπόνων. D

Τριόρχης Triorches. Accipitris genus, *quod à tribus teſtibus nomen inditum habet. Buteo vocatur à quibuſdam. Gallicè, Buſard. Interdum videtur accipi adiectiuè pro* τριόρχις. *i. Quod legitur apud Ariſtophanem in Auibus. pag.* 414. *v.* 17. *Triteſtis Tribus-teſtibus-inſtructus. Vt,* Siciliæ tyrannus, commune ſcortum *maſculeum*, paratum *ad operam ſuam nauandam* omnibus intemperantioribus *hominibus*, graculus tribus-teſtibus-inſtructus, qui *ſui corporis partibus* poſterioribus ante quoſlibet fuit, *ſuiq́ corporis copiam quibuſuis fecit, poſteriora præbens ipſis ad nefariam libidinem exercendam.* Cuius vxorem, cùm ille mortuus eſt, aiunt ipſum deplorantem, ita luxiſſe, Cur verò ego te *mecum* non *retinui?* Cur verò tu me *tecum* non *abduxiſti?*

Τριόρχης. ἱέρακος εἶδος. ὁ τριόρχης. ὁ τύραννος σικελίας κοινὸς πόρνος. ἕτοιμος τοῖς ἀκρατεστέροις κολοιὸς τριόρχης. πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γεγονώς. ὃς ὅτε ἀπέθανε τὴν γυναῖκα φασὶ καταλκλαιομένην αὐτήν. οὕτω θρηνεῖν. τί δ' οὐκ ἐγὼ σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ; E

Τριόφθαλμος. Trioculus. Tres-oculos-habẽs. Bœotis datum-eſt oraculum, vt in quem primum trioculum incidiſſent, eum ſequerentur. Oxylus verò quidam equo monoculo vectus occurrit ipſis. Hi verò, cùm oraculum intellexiſſent, eum ſequuti-ſunt.

Τριόφθαλμος, βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμός. ὅτῳ ἂν συναντήσωσι πρώτῳ, τριοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ ἕπεσθαι. ὄξυλος δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἵππου ἑτεροφθάλμου, συνήντησεν αὐτοῖς. οἱ δὲ, συνιέντες τὸ θεοπρόπιον, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Τριωβολιμαῖος. Tribus obolis dignus. *Vilis. Exigui, vel certè nullius precij. Eraſm. Ad Chil.* 1. *Cent.* 8 *col.* 262 *ad.* 10. *Homo trioboli. Triobolaris.* Olim belli-duces ignauiæ cauſâ triobolum accipiebant.

Τριωβολιμαῖος. τριῶν ὀβολῶν ἄξιος. τὸ παλαιὸν οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν. F

Τριώβολον. Triobolum. Quod tres obolos valet. Tres oboli. Ariſtoph. Pluto *pag.* 20. *v.* 6. *&* 7. *vbi legitur* ἕνεκα.

Τριώβολον. τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Graue fuerit *enim ſi trioboli quidem cauſâ*

Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβολου μὲν οὕνεκα

Pellamur

A Ἀπεζόμεθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. οὐδεὶς ἐδίκαζεν, εἰμὴ ἐπέβαινε τὸν ξ' ἐνιαυτόν. ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ. τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς, ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῆς τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ, πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο.

Pellamus-nos-mutuò in concione. Nullus *Athenis* iudicabat, niſi ſexageſimum ætatis annum ingreſſus-fuiſſet, *vel, ad eum accedere cæpiſſet.* Qui verò integra ætate erant, concionem quidem ingrediebantur: ſed non iudicabant. Demagogi igitur à Repub. imperrarunt, vt iſti concionatores, *qui conciones frequentabant,* palàm aliquid de publicis vectigalibus acciperent. Poſtea verò Cleon id effecit triobolum. Senex verò, *qui iuſtam ætatem ſuperarat, vt ad publica negocia tractanda parum aptus,* in concionem non ingrediebatur *ſed ab ea arcebatur, vt olim Romæ depontani* B *ſenes, quos Feſtus ſexagenarios fuiſſe tradit, qui de ponte deijci dicebantur, quòd ſuffragio de ponte ferri ſolito priuarentur. Vnde prouerbium manauit, Sexagenarios de ponte deijcere, i. natu maiores, quaſi deliros, & ad omne vitæ munus inutiles, ab omni negociorum functione remouere.*

Τριώροφος.

Τριώροφος. Qui-triplex-tectum-habet. Qui-triplicem-contignationem-habet.

Τρίπαλαι. ἐπίρρημα χρονικόν. ἢ δηλωτικὸν χρόνου. ἀριστοφάνης. τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι ἢ καὶ χιλιόπαλαι. καὶ προτρίπαλαι. ἔκπαλαι πάλαι, πάλαι.

Τρίπαλαι. Temporis aduerbium. Vel quod ſignificat tempus. Ariſtoph *in Equitibus. pag.* 250. *v.* 3.4.5.6. Cl. O populus, ego quidem paratus Ter-diu, i *iampridem* ſedeo volens te beneficiis-afficere. All. Ego verò, decies-diu profectò, & duodecies-diu, Et millies-diu, & antè-diu, diu, diu, *pridem, pridem, iam-pridem, & multo ante te, ad beneficia tibi danda ſum paratiſſimus.*

C

N O T Æ.

Τρίπαλαι.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 250. v. 3.4.5.6.

Κλ. Ὦ δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
Τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ, δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι.
Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ προπάλαι, πάλαι, πάλαι.

Τρίποδα. λέβητα ἐν δελφοῖς. ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν ἀπόλλωνι.

Τρίποδα. Tripodem. Lebetem Delphis *poſitum* Vt, In fatidico Apollinis tripode poſitum. *Vel, In fatidico tripode, qui dedicatus eſt Apollini.*

Τρίπος. ἢ τρίπος, ἢ ἡ γυνή. ὁ τρίπους, καὶ ἄνθραξ ἐν βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ ἀλέξιδι.

D Τρίπος. *Metri cauſa, pro,* τρίπους. Tripus. Tripes. Vt, ἢ τρίπος, ἢ ἡ γυνή, vel tripes, vel mulier. Tripes, & carbunculus exiguus, & paruus-tripes apud Alexidem. N. L.

Τρίπους. κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντευόμενος, ἐνεστῶτα παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα.

Τρίπους. Tripus. *Apollinis fatidicus tripus dictus,* vaticinans tribus temporibus, præſenti, præterito, & futuro.

Τριπτῆρα. ἰσαῖος ἐν τῷ διοκλέους. τριπτὴρ ἐστὶ πιθάκιον ἐκτετανός, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς νίκανδρός φησι. ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα.

Τριπτῆρα. Iſæus in Dioclis *oratione.* Τριπτὴρ, eſt vaſculum latum, *ac patens,* vt torcularia *quæ vuis premēdis ſunt deſtinata. Vel potius, vt vaſa patentia, quæ muſtum ex vuis prælo expreſſum, excipiunt, & quæ lacus vocantur,* vt ait Nicander. Hoc igitur ſignificatu nunc apud Oratorem τριπτὴρ ponetur. *Vel ſignificabit ipſum vas, in quo teruntur, ac premuntur vuæ.* παρὰ τὸ τρίβειν, *terere. Vel ipſum prælum,* E *quod vuas terit ac premit. Quod minimè nouum.* Hoc enim nomen & alia multa ſignificat.

Τρὶς ἕξ. νικητήριος βόλος. καὶ ἑτέρα παροιμία. τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς οἶναι. οὕτω γὰρ καλοῦσιν οἱ ἴωνες τοὺς κύβους.

Τρὶς ἕξ. Ter ſex. Victor *aleæ* iactus. *Eraſm. ad. Chil.* 2. *Cent.* 3 *col.* 441 *ad.* 66. *Aut ter ſex, Aut tres teſſeræ.* Et alterum prouerbium. Aut ter ſex, aut tres œnas. *i. tres teſſeras.* Sic enim Iones vocant ipſas teſſeras.

Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρὶς ἕξ νίκην. οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' εὐριπίδῃ τοιοῦτον. βέβληκ' ἀχιλλεὺς δύω κύβω, καὶ τέτταρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν. εἶτα δὲ, τὸν τέταρτον. διττὸς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενὸς, εἴτε πλήρης εἴη. καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἕξ βαλὼν κατώρθου, καὶ αἰσχύλος ἐν ἀγαμέμνονι παρίστησι.

F Τρὶς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι. Ter ſex, aut tres teſſeræ. Ter quidem ſex, victoriam *ſignificat,* Tres verò teſſeræ *ſunt* inanes. Et illud, *quod legitur* apud Euripidem, *eſt* huiuſmodi. Iecit Achilles duas teſſeras, & quatuor. Cùm autem ſint tres iactus, qui iaciuntur, duos quidem eum ieciſſe dicit, *i.* κενοὺς. Vnum verò, quartum. Duplex igitur *eſt* teſſera, quæ iacitur, ſiue ſit inanis, ſiue plena. *i.* κύβος, *ὁ ἀναρριπτούμενος.* Sed peculiariter *interdum intelligitur teſſera iactus* inanis. Quòd autem ille, qui ter ſex iecerat, vincebat, & Æſchylus in Agamemnone *pag.* 177. M. demonſtrat.

Dominorum enim meorum res *feliciter cadentes faciam*.i.efficiam, vt meorum dominorum res feliciter cadant, atque ex animi ſententia ſuccedant, A

Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,

Ter ſex quia iecit hæc mihi phryctoria. Conſule ſcholia.

Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

Τρισμέγιστος Ἑρμῆς. Termegiſtus Mercurius.i. Ter-maximus.Quære in voce Ἑρμῆς.

Τρισμέγιστος ἑρμῆς.ζήτει ἐν τῷ ἑρμῆς.

Τριστάται.Triſtatæ. *Sic vocabantur illi*,qui ad Regis manum *ſtabant*. Quaſi diceres,qui ternas haſtas manu tenebant. *In ſacris ſcriptis,lib.2. Regum,cap.7.v.*18.τριστάτης *vocatur Dux,Supra cuius manum Rex incumbebat,eáque nixus quieſcebat.Et* τριστάται,*Regij ſatellites,qui tria baſtilia manu tenebant.*

Τριστάται. οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως.οἷοι ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τρίστομος. Tricuſpis.Tres-habens-cuſpides. Epithetum haſtæ:vel Spiculi.*Vt in epigrammate.* B

Τρίστομος. ἐπίθετον αἰχμῆς.

Tibi enim caſtoridis, ſiue Caſtorei, canis *latratus, & tricuſpis haſta*

Σοὶ γὰρ καστορίδος ὑλακά, καὶ τρίστομος αἰχμή

Placet.--

Εὔαδε.--

Τριστοιχία.Triplex-ordo.

Τριστοιχία κατὰ τρεῖς τάξεις.

Τριταγωνιστής.Tertiarum partium-actor.Æſchines in multis *locis* à Demoſthene carpitur, vt tragœdiarum hiſtrio. Eum autem tritagoniſtam vocat.i.tertiarum-partium-actorem,vt *omnium* hiſtrionum abiectiſſimum,*viliſſimum,& contemptiſſimum, eum* in tertio *hiſtrionum* ordine numerans. Tritagoniſta verò *dictus* à Sophocle,qui primus *in agendis fabulis* vſus-eſt tribus hiſtrionibus,& eo,qui vocatur tritagoniſta.i. tertiarum-partium-actor. C

Τριταγωνιστής. αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπτεται ὑπὸ δημοσθένους. ὁ ὑποκριτὴς τραγῳδιῶν, καὶ τριταγωνιστὴν αὐτὸν φασιν ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν. τριταγωνιστὴς ἀπὸ σοφοκλέους. ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ.

Τριτάλαντον Pondus trium-talentorum.Vt,Aſperrimè minantes verborum pondus trium-talentorum.i.*grauiſſimorum.*

Τριτάλαντον. βάρος τριῶν ταλάντων. τριτάλαντον βάρος δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν.

Τριτάνυστον. q.d. Ter-extenſum. Vehementer-extenſum.Longum. *Vt in verſu quodam*, Et arundinem longam.

Τριτάνυστον. μακρόν. καὶ δόνακα τριτάνυστον.

Τριταῖος.Tertianus. Qui-tertio-die facit aliquid. Triduo faciens aliquid.Triduanus.τριταῖος ἦλθε,*tertio die venit*.τριταῖος ἀπέθανε *triduo defunctus eſt*.τριταῖος πυρετὸς, *tertiana febris, tertio quoque die recurrens, medio prætermiſſo,qui febris eſt expers*.τριταῖος *etiã,pro* τρίτος *accipitur,.i.tertius.Theocritus Idyllio* 29.*pag*.246.*v*.18.τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα,τριταῖον ἔθηκας.*Illum verò primum amantem,tertium feciſti,tertio loco poſuiſti.* D

Τριταῖος.

Τρίτη κεφαλή. Tertium caput. Hoc dictum-eſt *per tranſlationem ductam à baiulis* ſarcinas ferentibus non ſolùm humeris:ſed etiam capite.

Τρίτη κεφαλή. τοῦτο εἴρηται, ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ τὸν ὦμον,ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

Τριτημόριον.Sex æreos Philemon vocauit oboli tertiam partem.Miror autem ego quomodo τεταρτημόριον quidem, ſint duo ærei. τριτημόριον verò,ſex ærei. Niſi fortè illud quidem,propriè nominatum-fuerit, ſcil.quarta pars oboli. τριτημόριον verò, quod continet tres partes, contrahit-in-ſummam ſex æreos, ex quatuor partibus collectos, quarum ſingulæ-binos æreos valent. E

Τριτημόριον. τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω δὲ ἔγωγε πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ. τριτημόριον δὲ, ἕξ. εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ δ' μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ς' χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημορίς.Tertia-pars.Herodotus. Alia verò tertia-pars exercitus iuit *in* mediterranea-loca.

Τριτημορίς. ἡρόδοτος. ἑτέρη δὲ ἤιε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσογαίαν.

Τριτογένεια. Tritogenia. Formidabilis.Terribilis. Democritus Abderites ſcripſit de *rebus,quæ ſunt* apud Inferos. Τριτογένεια.Minerua. Hæc autem ita dicta eſt, quòd tria naſcantur ex ipſa, quæ *res* omnes humanas continent. Et prouerbium, Puer mihi Tritogenes ſit,non Tritogenia. Vel *hoc ideo dictum*, quia Mineruam putabant eſſe virilem, & liberos mares donare *credebant.* F

Τριτογένεια. φοβερά. καταπληκτική. δημόκριτος ὁ αὐδηρίτης ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ᾅδου. τριτογένεια. τοῦτο δέ ἐστιν, ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς. ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία εἴρηται. παῖς μοι τριτογενὴς εἴη, μὴ τριτογένεια. ἢ ὅτι τὴν ἀθηνᾶν ἄρσενα ἐνόμιζον εἶναι, καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν.

Τριτογενής.Tritogenia. Minerua. Sic autem dicta, quòd ex ventre,&matrice,& capite Iouis exierit.*Iu-*

Τριτογενής.ἡ ἀθηνᾶ.ἐπεὶ ἐκ τῆς νηδύος,καὶ τῆς μήτρας,καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ διὸς ἐξῆλθε. τριτὸ enim

A τὸ γάρ, ἡ κεφαλὴ κατὰ διάλεκτον. ἢ ὅτι παρὰ τρίτωνι τῷ ποταμῷ λιβύης ἐγεννήθη. φθίνοντος, ὡς καὶ ἀθηναῖοι ἄγουσιν. ἢ ὅτι τρίτη μετὰ ἄρτεμιν, καὶ ἀπόλλωνα, ἐγεννήθη. ἢ ὅτι καὶ τρίτωνα τὴν κεφαλὴν οἱ ἀθηναῖοι λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ τρεῖν, καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία, ἢ γεννητική. ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ τρίτωνι τῷ τῆς λιβύης ποταμῷ.

B Τριτομηνίς. τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς, τριτομηνίδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ ἀθηνᾶ. ἴστρος δὲ καὶ τριτογένειαν αὐτήν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

Τρίτον ἡμίδραχμον. τὰς βς΄ δραχμὰς, οὕτως εἰώθασι λέγειν οἱ παλαιοί.

Τριτοπάτορες. δήμων ἐν τῇ ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας. φιλόχορος δὲ, τοὺς τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν C μὲν γὰρ γῆν, καὶ τὸν ἥλιόν φησιν, ὃν καὶ ἀπόλλωνα καλεῖ, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο τότε οἱ ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. φανόδημος δὲ, ἐν ἕκτῳ φησὶν, ὅτι μόνοι οἱ ἀθηναῖοι θύουσί τε, καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ ὀρφέως φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, ἀμαλκείδην, καὶ πρωτοκλέα, καὶ πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς, καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, οὐρανοῦ, D καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι παῖδας. ὀνόματα δὲ αὐτοῖς κόττον, βριάρεων, καὶ γύγην.

Τρίτου κρατῆρος, τοῦ σωτῆρος. ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον, ὀλυμπίων φασί. τὸν δὲ β΄, ἡρώων. πλάτων ἐν πολιτείᾳ, τὸν δὲ γ΄, ὀλυμπικῶς τῷ σωτῆρί τε, καὶ ὀλυμπίῳ.

Τρίτῳ, καὶ τετάρτῳ ἔτει. ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν, καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως ἀντιφάνης.

Τριτωνίς. λίμνη.

Τρίτωνος. ποσειδῶνος, θαλάσσης.

E

Καὶ βυθίην τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην,
Σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος.

Τρίτῳ φάει. τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τριττύς. φυλῆς μέρος τρίτον. αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττὺς, καὶ ἔθνη, καὶ φατρίας. ὡς ἀριστοτέλης φησί.

Τριττύς. ἡ ἐντελὴς θυσία ἐκ συὸς, κριοῦ, καὶ τράγου, ἐκ τριῶν. ὥσπερ δωδεκηίδες θυσίαι, F δώδεκα ἱερείων.

Τριφάλης. τριφάλητος. ὄνομα κύριον παρὰ ἀριστοφάνει.

Τριφύλλιος. ἐπίσκοπος. μαθητὴς σπυρίδωνος τοῦ κυπρίου, καὶ θαυματουργοῦ. ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου, καὶ τερατουργοῦ πατρὸς ἡμῶν

τὸ enim, *Æolenſium* dialecto caput *vocatur, vt docet Ariſtoph. in Nubibus. pag.* 109. *v.* 8. *Schol. annot.* 6. Vel, quòd ad Tritonem Libyæ fluuium nata-ſit, menſe *iam* deficiente, vt & Athenienſes *tempora, menſes, & dies* numerant. *Sed hic & ipſum menſis nomen, & dies deſideratur. fortaſſe legendum* τρίτῃ φθίνοντος *Vide Euſtath. in* τριτογένεια. Vel, quòd tertia, poſt Dianam, & Apollinem ſit-nata. Vel, quòd Athenienſes etiam caput vocent τρίτωνα. Vel, quòd metuendi, & cauendi ſit-cauſa, vel, *quòd ſit prolis* generatrix. Vel, quòd in Tritone Libyæ flumine ſe abluerit.

Τριτομηνίς. Tritomenis. Tertius-menſis *dies.* τριτομηνίδα, tertium menſis *diem, ita* vocabant. *Tritomenidem etiam appellabant ipſam Mineruam.* Minerua enim tunc *ſcil. tertio menſis die*, nata-eſt. Iſter verò dicit ipſam vocari etiam Tritogeniam, & eandem cum Luna putari *Harpocrat.* Τριτομηνίς. Τριτομηνίδος, *dicit.*

Τρίτον ἡμίδραχμον. Duas drachmas, & dimidiam. *Pollux lib.* 9. *col.* 48.. *l.* 17. τρίτον ἡμίδραχμον. αἱ δύο ἡμίσειαι δραχμαί. *ſed ibi legendum videtur,* αἱ δύο δραχμαὶ. καὶ ἡμίσεια. *vt col.* 479 *l.* 15. Sic antiqui dicere conſueuerunt.

Τριτοπάτορες Demon in Atthide dicit Tritopatores eſſe ventos. Philochorus verò *dicit* τοὺς τριτοπάτορας, omnium fuiſſe primos. Tellurem enim, & Solem, inquit, quem & Apollinem vocat, tunc homines eorum parentes eſſe crediderunt, horum verò liberos, tertios patres *appellarunt, qui* τριπάτορες *vnica voce dicuntur* Phanodemus vero, lib. 6. dicit, ſolos Athenienſes ipſis ſacrificare, & vota-facere pro liberorum generatione, quum vxores ſunt-ducturi. In Orphei verò phyſico *dicit* Tritopatores vocari, Amalcidem, & Protoclem, & Protocleontem, qui ventorum ianitores, & cuſtodes ſunt. Qui verò *illius operis* explicationem confecit, eos Telluris, & Cœli filios eſſe dicit. Eorum verò nomina *eſſe* Cottum, Briareum, & Gygem.

Τρίτου κρατῆρος. Tertius *vini* crater *erat Iouis* Seruatoris, quem etiam perfectum dicebant. Primùm enim, Cœleſtium *eſſe* dicunt. Secundum, Heroum. Plato in Repub. Tertium verò, Olympicè Seruatoríque, & Olympio *Ioui. N. L. De tribus vini crateribus conſule Athenaeum. lib.* 2. *pag.* 18. *&* 19.

Τρίτῳ. Tertio, & quarto anno. Pro, ante tres, & quatuor annos. Sic Antiphanes.

Τριτωνίς. Tritonis palus.

Τρίτωνος. Tritônis. Neptuni. Maris. *epigram. lib.* 6. *pag.* 445. *epigr.* 166.

Et profundum Tritônis mariuagi lectum-humilem,
Spongiam, medicinam vagantis ſtyli.

Τρίτῳ φάει. Tertia luce. Tertio die.

Τριττύς. Tribus. Tertia pars Tribus. Hæc enim in tres partes diuidebatur. Tribus, & Gentes, & Curias, vt ait Ariſtoteles.

Τριττύς. Perfectum ſacrificium, *quod fieri ſolebat* ex tribus *victimis*, ex ſue, ariete, & hirco. vt δωδεκηίδες θυσίαι. Sacrificia duodecim victimarum. *Vide* Βουθυτεῖν.

Τριφάλης. ητος. ὁ. Triphales. Triphaletis. Nomen proprium apud Ariſtophanem.

Τριφύλλιος. Triphyllius. Epiſcopus, diſcipulus Spyridonis Cyprij, illius, qui miracula faciebat, qui deſcripſit miracula illius ſancti patris noſtri Spyrido-

nis miraculis-clari, vt ſcriptum-eſt in vita eius, verſibus iambicis, quæ quærenda ſunt, *& cognoſcenda*, vt valde vtilia.

ἀνυείδωτος. ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ δι' ἰάμβων. ἃ χρὴ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα. A

τρίχαλτ. v. Pectunculus. Paruus-pecten.

Τρίχακτον. κτένιον.

Τρίχαπτ. v. *Ex-crinibus contextis factum-veſtimentum.* Bombycinum textum. Pallium valde-pretioſum.

Τρίχαπτον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα. ἱμάτιον πολυτίμητον.

Τρίχας καρῆναι. v. *Verſus iambici continentes explicationem inſomnij.*

Capillos reſecari, negociorũ ſignificat damnum.
Capillos verò cadere, periculum fert magnum.

Τρίχας καρῆναι. πραγμάτων δηλοῖ βλάβην.
Τρίχας πεσεῖν δὲ, κίνδυνον φέρει μέγαν.

Τριχῇ. Tripliciter. In tres partes.

Τριχῇ. τριχῶς.

Τριχίδες. Trichides. Genus piſcis. *Sunt autem ea*, quæ dicuntur thriſſæ. Ariſtoph *in Eccleſiaz. pag. 486. v. 34. & 35.* Meus enim maritus noctem totam Tuſſiuit, trichidibus veſperi repletus.

Τριχίδες εἶδος ἰχθύος αἱ λεγόμεναι θρίσσαι. ἀριστοφάνης. ἔβη τότε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένος. B

Τριχθά. Tripliciter. In-tres-partes. Homerus. In-tres-partes autem omnia diuiſa-ſunt. Hoc autem πάντα eſt ſuperfluum. Vt & illud, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. Illi verò nouem omnes ſurrexerunt. Tellus enim *eſt* cõmunis omnibus, & magnus Olympus. Olympus *eſt* terræ contiguus vt mons. Idem etiam in Odyſſea fecit, *quum dixit*, Incolo autem Ithacam *aëris clementia* bene-temperatam. In *eſt* verò mons *in ipſa* Neritus *excelſus, & arboribus conſitus, à ventis* quaſſata-folia-habens. Montem enim ab Ithaca ſeparauit. Si enim Olympus eſſet cœleſtis pars cœli, non eſſet *omnibus* communis: ſed *aliquibus tantùm* proprius.

Τριχθὰ τριχῇ. ὅμηρος. τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται. ἔστι δὲ τὸ πάντα, κατὰ παρολκήν. ὡς, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. γαῖα δέ τι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς ὄλυμπος. συνατὴς τῇ γῇ ὄλυμπος ὡς ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ πεποίηκε. ναιετάω δ' ἰθάκην εὐδείελον. ἐν δ' ὄρος αὐτῇ νήριτον εἰνοσίφυλλον. κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ ὄλυμπος τοῦ οὐρανοῦ μέρος οὐράνιον, οὐκ ἦν κοινὸς, ἀλλ' ἴδιος. C

Τριχοβρῶτες. *Ariſtoph. in Acharn. pag. 304. v. 14. Schol. annot. 4.* Animalia pilos corrodentia. Vermes *quidam, qui pilos corrodunt. I.* σῆτες. Tineæ. *Vide* Θρανίδιον.

Τριχοβρῶτες. ζῷα κατεσθίοντα τὰς τρίχας. οἱ σῆτες. ὁ θρὶψ.

Τριχολογεῖν. Pilos colligere, & de illis *conſeruandis* eſſe-ſolicitum.

Τριχολογεῖν. τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τρίψεις. Pro, διατρίψεις. Teres, pro, deges. Ariſtoph. Pluto. *pag. 27. v. 16.* Doloribus-maioribus-obnoxiam teres vitam longè quàm nunc. *i. vitam longè acerbiorem deges, quàm nunc.*

Τρίψεις. ἀντὶ τοῦ διατρίψεις. διαπλίσεις. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. D

Τρίψις. *Tritio. Tritura. Frictio. Fricatio.* Fluuiorum meatus, *per quos fluuij quodammodo teruntur à nauigantibus, & prætereuntibus.* Dauid. Tollent fluuij ſuos meatus.

Τρίψις. τῶν ποταμῶν ἡ πορεία. δαβίδ. ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.

Τριψίωνος. Tripſiônis. *Videtur genitiuus à recto Τριψίων. i. Fortaſſe proprium eſt viri nomen.*

Τριψίωνος.

Τροίην. Troiam. Per diſſolutionem Τροίαν.

Τροίην. κατὰ διάλυσιν τροίαν.

Τρομερόν. Tremulum. Vt, Ille verò, propter aduerſam-valetudinem, tenuem quandam, & tremulam vocem-edidit.

Τρομερόν. ὁ δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι, καὶ τρομερὸν ἐφθέγξατο.

Τρόμητος. Trometis. Tremuli. Demoſthenes *in oratione pro corona*, cùm aliis dicteriis Æſchinem inſectatur, tum etiam vocat ſcribam -incuruum, *i. malum, ac imperitum ſcribam, qui nimiùm procumbit in literas, quas pingit.* Quem etiam dicit eſſe filiũ cuiuſdam nomine quidem, Trometis, *q d. hominis tremuli.* Magiſtri verò primarum literarum, *i. hominis indocti, qui pueros docebat primas literas alphabeticas.*

Τρόμητος. δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν αἰσχίνην, καὶ γραμματοκύφωνα καλεῖ. ὃν καὶ υἱὸν εἶναί φησιν ὀνόματι μὲν τρόμητος. διδασκάλου δὲ, τῶν πρώτων γραμμάτων. E

Τραπῆναι. Verti. In-fugam-verti. Fugari.

Τραπῆναι. τρέπεσθαι.

Τρόπαια. Trophæa. Victoriæ-ſigna. Hoſtium à nobis in fugam verſorum, & ſuperatorum erecta monũmenta. Ariſtoph. Pluto. *pag. 24. v. 14.* Τροπαῖον αἱ ἀσπιδίσκαι. Trophæum *Plutus* eriget huius *Paupertatis* morum. Trophæum autem antiqui Attici cum-circunflexo-ſcribunt-in-penultima, τροπαῖον. Recentiores verò acuunt in antepenultima, τρόπαιον. Attica verò antiqua lingua eſt illa, cuius principes fuerunt Eupolis. Cratinus, Ariſtophanes, Thucydides. Noua verò, cuius Menander, & alij.

Τρόπαια. νικητήρια. ἀριστοφάνης πλούτῳ. τρόπαιον αὖ στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων. τὸ τρόπαιον δὲ οἱ παλαιοὶ ἀττικοί, προπερισπῶσιν. οἱ δὲ νεώτεροι, προπαροξύνουσι, ἡ δὲ παλαιὰ ἀτθὶς ἐστιν. ἧς ἦρχεν εὔπολις. κρατῖνος. ἀριστοφάνης. θουκυδίδης. ἡ δὲ νέα ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἐστι μένανδρος καὶ ἄλλοι. F

A Τροπὴ.ἡ δίωξις.τροπῆς ἀποσκίασμα.αὐτὴ τῆς ἀλλοιώσεως. καὶ μεταβολῆς ἴχνος. καὶ ὁμοίωμα φαντασία.

Τροπίας οἶνος,ὁ τετραμμένος, καὶ ἐξεστηκώς.ὃ ἐκτετροπίαι. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσι. ταχεῖαν πόσιν καὶ μὴ τροπίαν οἶον φέρε.

Τροπὴ. In-fugam-verſio. Fugatio. Perſecutio, *qua fugientem hoſtem perſequimur.* τροπῆς ἀποσκίασμα. Verſionis adumbratio, *vel vmbra* Pro alterationis, & mutationis veſtigium & imaginationis ſimilitudo.

Τροπίας.& ἐκτετροπιασμένος Idem. Vinum q.d. verſum, *quod Gallice dicitur, Vin tourné. Vinum, quod ex bono in malum eſt verſum, & mutatum, vinum vappeſcens.* & degenerans. *Vinum fugiens, & à ſua praſtantia recedens.* Ariſtophanes Dætalenſibus. τάχυνε πότον. Accelera potum, nec vappeſcens vinum affer.

Τροπαλὶς. ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι τροπαλὶς, καὶ τροπὴ τὸ ά εἰς ή. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. σκορόδων τροπαλίδος.

Τροπαλὶς Alliorum faſciculus. τροπαλὶς verò dicta à τροπαλὶς, verſo α in η. Hoc a verbo τρέπω, quod ἐλίσσω ſignificat. *Quia quum aliorum faſciculus cõficitur allia*

B *vertuntur, circumaguntur, volutantur & vinculo inuoluuntur.* Ariſtoph. Acharn *pag.*293.*v* 27. Alterum quidem horum *porcellorum emes* aliorum faſciculo.

Τρόπις.ἡ τῆς νεὼς, ὃ κλίνεται τρόπις.

Τρόπις. Tropis. Carina nauis. Et declinatur τρόπιος, *in genitiuo ſingulari.*

Τροπίδιον.

Τροπίδιον. *Diminutiuum à datiuo* τρόπει, *quod à* τρόπις. Carinula. Parua-carina.

Τροπολογία. ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατά τι.τουτέστι, καθ' ἓν τῶν ὑποκειμένων τριῶν. νοημάτων λέξεως.καὶ μέλους.

Τροπολογία. Tropologia. Alteratio alterius ad alterum ſecundùm quid, hoc eſt ſecundùm vnum ſubiectorum trium, ſententiarum, dictionis & carminis. *N.L.Oratio figurata ſic poteſt appellari Sic etiam oratio, qua ad morum emendationem ſpectat.*

C Τρόπος. ἦθος. τρόπος δὲ ἐστὶ τῶν συλλογισμῶν, οἷονεὶ, σχῆμα τοῦ λόγου. οἷον ὁ ἐπεὶ τὸ πρῶτον, τὸ β. ἀλλαμὴν τὸ πρῶτον. τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ λόγος τρόπος, ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων, μηκέτι τὴν πρόσληψιν μακρὰν οὖσαν, ὃ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν. ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν τὸ δὲ πρῶτον. τὸ ἄρα δεύτερον. καὶ πισίδης. ὁ βάρβαρος δὲ τὸν λόγον, καὶ τὸν τρόπον. αὐτὴ τοῦ τὸν ἦθει.

Τρόπος Modus. Mos. Ingenium. In ſyllogiſmis verò τρόπος *vocatur* quaſi figura *quadam* orationis. Qualis *modus eſt* ille. Si primum & ſecundum. Atqui primum, ergo & ſecundum Excogitatus autem eſt hic orationis modus, *hac orationis figura, vel forma excogitata eſt, l.* ὁ λόγος τρόπος ne in prolixioribus verborum conſtructionibus prolixam aſſumptionem, & concluſionem repetere cogamur: ſed breuiter *orationem ſic afferamus, ſubijciamus:* Atqui primum. ergo & ſecundum. *Vel, Atqui prius eſt verum, ergo & poſterius.* Et Piſides. Barbarus verò oratione, & more. pro, *Barbarus & verbis, & ingenio.*

Τρόπον τινά. αὐτὴ τοῦ καλῶς αἴ.

Τρόπον τινά. Quodam modo. Pro, præclarè.

D Τροποφορεῖν.

Τροποφορεῖν. Mores-ferre. *Mores aliquorum tolerare. Act. Apoſt. cap.*13.*v.*18.ἐτροποφόρησεν αὐτούς. *Mores eorum tolerauit.*

Τροπώσομαι.αἰτιατικῇ.

Τροπώσομαι. Accuſatiuo. Verto-in-fugã. Fũdo. Fugo.

Τροπώσομαι. νικήσω. ὑποτάξω.

Τροπώσομαι. Vertam-in-fugam. Fugabo. Vincam. Subigam.

Τροπωτῆρες. ἱμάντες, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τροπωτῆρες. Lora, quibus remi ad ſcalmos alligantur.

Τροφαλὶς. τυρός. ἁρπάσας ὁ κύων τροφαλίδα τυροῦ σικελὴν. κατέδηδοκε. παρὰ τὸ ἔλπω, τὸ πῆξαι. ὡς τὸ ἔλπω, ἐλπίς. κρέκω, κρεκίς. καὶ E κερκίς. οὕτω τρέφω τροφίς. καὶ πλεονασμῷ τῆς ά καὶ τοῦ λ τροφαλίς.

Τροφαλὶς. Caſeus *Coloſtrum. Caſei orbis Rotundum caſei fruſtum. Rotula caſei. Caſei trochiſcus. Ariſtoph in Veſpis. pag.* 240.*v.*27.*&* 28.*Schol. annot.*16. Ille canis irruẽs in furnum, *vel, coquinam,* raptum Rotundum-fruſtum caſei Siculum, deuorauit. *pro, caſei Siculi orbem.* à verbo τρέφω, denſo, cogo, coagulo, vt ab ἔλπω, ſpero, ἐλπὶς, ſpes, à κρέκω, ſtrepo κρεκὶς, & *per literarũ tranſpoſitionem,* κερκὶς, radius textorius. *ſiue pecten, qui ſtrepitũ edit, dũ tela texitur,* ſic τρέφω, τροφὶς, & pleonaſmo ſyllabæ αλ, τροφαλίς.

Τροφεῖα. τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι.

Τροφεῖα. Præmia, quæ debentur nutriciis. Nutritionis, & educationis præmia, vel merces, quæ debetur illis, qui nos nutriuerunt, & educarunt.

Τροφή. αὐτὴ τοῦ ἀγωγή, καὶ παιδεία. καὶ τραφείν. αὐτὴ τῆς ἀχθέν. παιδευθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. πλάτων πολιτείαις. ἐπιθυμοῦμεν δὲ αὖ τειαύτ τινῶν τῶν περὶ τὴν τροφὴν, καὶ γέννησιν.

F τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα, καὶ πόμα λέγει. γέννησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ πολιτείας. καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ χείρωνι τεθραμμένος. ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος, ἵνα μὴ ἐναντιῶνται ὁμήρῳ πεπαιδεῦσθαι λέ-

Τροφή. Nutritio pro, educatio, & inſtitutio. Et τραφείν. nutritum. pro, educatum, & inſtitutum, ac eruditum, & edoctum. Interdum verò etiam *alij ſcriptores hoc vocabulum accipiunt* eodem-modo, quo nos. Plato in libris de Repub. Appetimus autem etiã tria quædam, quæ ad alimentum, & generationem faciunt. τροφὴν enim, cibum, & potum vocat. Generationem verò, res venereas, *quarum opera liberi generantur, & procreantur.* Tertio verò libro de Republ. *dicit,* Sub ſapientiſſimo Chirone nutritus, pro, educatus, & inſtitutus. *Quod interpretes ſic interpretati ſunt,* ne aduerſentur Homero, qui di-

eit Achillem educatum, *ac inſtitutum, & eruditum* fuiſſe, non autem nutritum, apud Chironem. *Nam nutritio, corpus, non animum ſpectat. Educatio, & inſtitutio, ad animum & mores refertur.*

γονπ τὸν ἀχιλλέα παρὰ χίρωνι, ἐχὶ τεθράφθαι. A

Τρόφι κῦμα. Fluctus nutritus. Pro, magnus. τρόφι vero, per apocopen eſt dictũ ab integro τρόφιμον, quod τεθραμμένον ſignificat. Et eſt indeclinabile, vt ἄλφι. farinam. ἔρι. contentionem. & κρῖ. hordeum. *Quorum integra voces ſunt, ἄλφιτον, ἔριδα, κριθήν.*

Τρόφι κῦμα. ἀντὶ τοῦ τεθραμμένον. ἤγουν τρόφιμον. καὶ πόθος γίνεται τρόφι. ἔστι ἄκλιτον, ὡς τὸ ἄλφι. καὶ ἔρι, καὶ κρῖ.

Τρόφιμος. Nutritus. Alumnus. Adultus. Magnus.

Τρόφιμος.

Τροφώνιος. Trophonius. Et Trophonij ſub terra ludibria. Lebadiæ fuit oraculum, quod *à deſcenſu* vocabant Καταβάσιον. q. d. Deſcenſorium. Erant autem quædam fauces, quæ tantùm extremas pedum *partes* capere poterant. Qui igitur illum Deum conſulebant, cùm priùs per certos dies caſtitatem ſeruaſſent, & ſe ſacro quodam habitu ornaſſent, ambabus manibus melittulas tenentes, hoc eſt, placentas melle conſperſas, ſic ad fauces illas ſedebant, & repentè rapiebantur, & terram ſubibant. Placentas autem afferebant, ne ab occurrentibus ſerpentibus læderentur: ſed eas illi pro cibi ſumerent obiectas. Ac multi quidem eodem die ad ſuperos remiſſi ſunt, per *eaſdem* fauces, per quas eò deſcenderant. Multi verò etiam per plures dies *ibi remanſerunt.* Trophonius autem fuit Ereſini filius, fratris Agamedis. Ibi verò erat draco vaticinans, cui *illius loci incolæ, vel, οἱ καταβαίνοντες, vt VVolfius, illi, qui eò deſcendebant,* placentas obiiciebant. *Ariſtoph. Nub. pag. 88. v. 11. 12. 13. Conſule Schol. annot. 4. & 5. vbi res fuſiùs explicatur.*

Τροφώνιος καὶ τροφωνίου, καὶ τῆς γῆς παίγνια. ἐν λεβαδείᾳ χρηστήριον ἦν, ὃ καταβάσιον ἐκάλουν. στόμιον γάρ τι ἦν ὡς τὰ ἄκρα διιέναι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἀγνεύσαντες ῥητὸν ὡρισμέναις ἡμέραις, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινι σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούτας λαβόντες, ὅ ἐστι μάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο, καὶ κατεδύοντο ἐπὶ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄφεων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοὺς παραλαμβάνειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν, δι' οὗ στομίου κατῆλθον. πολλοὶ δὲ, καὶ διὰ πλειόνων B ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ τροφώνιος ἐρσίνου παῖς, τὰ C δὲλφοῦ ἀγαμήδους ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος, ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον.

Τροχάζειν. Currere. Diſcurrere. Polybius. Primo quidem die *milites* in armis, *i. armatos,* ad triginta ſtadia currere iuſſit.

Τροχάζειν. διατρέχειν. πολύβιος. τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευσε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίους ἐν τοῖς ὅπλοις.

Τροχαῖον. Curſorium. Vel aſperum. *Vide Heſych.* Vt, Tubicines autem, qui cum ipſis erãt, aſpero quodam ſono ſimul edito, aduerſariis opinionem præbuerũt, quaſi à *ſuo* duce miſſi fuiſſent *Sequentia ſic lego.*

Τροχαῖον. οἱ δὲ σαλπιγκταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες, τροχαῖόν τι συμβοήσαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέσχον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. οὐ τροχιεῖ τις τὸν λαπίθην λῃστήν. D

Τροχηλατεῖν. Rotas currus agere. Rotas agere. Aurigari. τροχίζειν verò, διὰ τροχοῦ βασανίζειν. Rotâ torquere. Tormentis examinare. *Hinc futurum commune τροχίσω. σεις. σει. ſed Atticè, τροχιῶ. εῖς. εῖ.* In epigrammate, Οὐ τις τὸν λῃστὴν τὸν Λαπίθην τροχιεῖ; Nõne aliquis iſtum latronẽ Lapitham rotâ torquebit? *Vide infrà Τροχισθεῖσα.*

Τροχηλατεῖν, ἐλαύνειν.

Τροχιαί. Orbitas. Vias. Semitas. Tramites. Opificia. *N. L. fortaſſe opera figlina iam intelligantur, vt Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 485. v. 1. τροχήλατον λέχνον vocat. Quod v. 4. & 5. ſic explicat,* Τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ὕπο, Μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις. *Ad Hebræos cap. 12. v. 13. τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε. Orbitas, i. vias, rectas facite.*

Τροχιαί. πορείας. τρίβους. ἐργασίας.

Τροχιλίας. *Genitiuum ſingularis à recto τροχιλία. Vnde Latinum trochlea, ſeruata græcæ vocis origine.* Socrates Alcibiadi, qui dixerat Xanthippen *Socratis vxorem* conuiciantem non *eſſe* tolerabilem, *i. Xanthippes conuicia nullo modo ferri poſſe, vel, non eſſe ferenda,* reſpondit, At ego *conuicijs iſtis & audiendis, & ferendis* aſſueui, quemadmodum & trochleam continenter audiens.

Τροχιλίας. σωκράτης πρὸς ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ ξανθίππη λοιδοροῦσα. ἀλλ' ἔγωγε ἔφη συνείθισμαι, καθάπερ εἰ καὶ τροχιλίας ἀκούων συνεχῶς. E

Τροχίλος. Trochilus Nomen ſerui Epopis. *Ariſtophan. in Auibus. pag. 371. v. 6. 7. 8. 9. & deinceps. Dictus autem eſt τροχίλος à verbo τρέχειν. i. currere, quod bonos ſeruos currere oporteat ad imperata dominorum facienda.* Eſt autem & auis nomen Trochilus, *vt in verſibus ſuprà notatis patet. & v. 15. & 16. Schol. annot. 9. vnde Suidas.* Dicitur autem eſſe *genus auis,* acre, velox, *& volatus celeritate præſtans.* Quidam autem mediam *ſyllabam* acuendam eſſe cenſent, *& ita ſcribunt,* Τροχῖλος, *vt χι corripiatur, vt apud Ariſtophanem in Auibus pag. 371. v. 15. & 16.*

Τροχῖλος. ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου ἔποπος. παρὰ τὸ τρέχειν. ἔστι δὲ, καὶ ὄνομα ὀρνέου τροχίλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

Τροχισθεῖσα. Torta. Cruciata. *Participium eſt aor. 1. paſſ. à verbo τροχίζω, rotâ torqueo, crucio, tormentis examino, torqueo. Hoc verò dictũ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, i. à rota,* quod eſt inſtrumentum tortorium, *hominibus torquendis, & cruciandis inſeruiens,* & corpora diſtendens *acerbiſſimo cum dolore.* Quamobrem Ariſtophanes *in Pace. pag. 449. v. 16. Schol. annot. 12. de ſeruo transfugere parato dicit,*

Τροχισθεῖσα. βασανισθεῖσα. ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν, καὶ διατεῖνον τὰ σώματα. καὶ ἀριστοφάνης. F

In rota

A Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.
οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. Καὶ αὖθις·
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον

Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

Τροχός. ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. ἀριστοφάνης.

B Εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυλλάβοι

Ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.

Τροχός. δαβίδ. φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία ὅτι νότου πνεύσαντος διῃρέθη ἡ θάλασσα. τοῦ δὲ ἀέρος συστρεφομένου, καὶ τὴν νεφῶν πυκνωθέντων, ὁ ἄνεμος τίκτεται. αἱ δὲ τιμωρίαι σου φησὶ, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρουν. τῷ δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς, τοὺς τῶν αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας. ὅτε δὲ λέγει ὁ θεός μου θοῦ

C αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεσθαι, καὶ κακοῖς ἐπ' ἀλλήλοις περίβαλλε.

Τραγαλίζειν. τὴν τραγημάτων, οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

Τρώγλη. ἡ ὀπή. καὶ Τρωγλίτης. καὶ Τρωγλοδύται, ἐθνικόν. ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.

D Τρώγω ἰδίως αἰτιατικῇ.
Τρώγων γλυκερὰ, πικρίας ἕξεις τρόπους.

Τρωαί. αἱ τρωϊκαί. τρωϊκός, ὁ ἀπὸ τῆς τροίας. καὶ τρώϊος, ὁμοίως ὁ τρωϊκός.

Τρωΐλος σοφιστής. παιδεύσας ἐν κωνσταντίνου πόλει. λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ.

Τρωκτά. τὰ κατατρωκτὰ τὴν ἐπιφάνειαν. οἷον κάρυα, καὶ βάλανοι.

E Τρώκτης. ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων. οἷον ἀποτρώγων.

Τρόμης. ὄνομα κύριον.

Τρώματα. ἐν τοῖσι τρώμασι μεγάλα διφάσια μιλησίων ἐγένετο ἔν τε λιμενηΐῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν μαιάνδρου πεδίῳ.

Τρώξονται. φάγωσιν, ἀριστοφάνης.

F Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
Τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαί!

Τροία. πόλις.

Τροίζην. τροιζῆνος, ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ

In rota ligatus *trahatur flagris-caſus.*
Sic enim ſerui rotæ alligati verberabantur. Et rurſus *idem Ariſtoph. in Pluto. pag. 43. v. 17.*

In rota enim ligatum *oportet te illic tortum,*
& tormentis-examinatum,
Declarare facinora, *quæ callidè feciſti.*

Τροχός Rota. Ligneum quoddam *inſtrumentum* erat rota, cui alligati ſerui puniebantur. Ariſtoph. *in Pluto pag. 43. v. 17. Schol. annot. 7. vnde Suidas. Idem in Pace. pag. 449. v. 14. 15. 16.*

Si quis copiarum dux eſſe cupiens non adiuuet nos,
Vel ſeruus transfugere paratus,
In rota ligatus *trahatur flagris-caſus.*

Τροχός. Dauid. Vox tui tonitrus in rota. De rubro mari. Dicit enim hiſtoria, ſpirante Auſtro diuiſum eſſe mare. Nam aere in-turbinem-conuoluto, & nubibus denſatis, ventus naſcitur. Supplicia verò tua, inquit, telorum inſtar in hoſtes ferebantur. Strepitu verò tonitrus, Ægyptiorum rotas conſtrinxiſti. Quum autem *Dauid* dicit, Mi Deus eos vt rotam effice, *ſignificat*, iube eos in omnigenis calamitatibus verſari, & frequentibus *atque continuis* malis afflige.

Τραγαλίζειν. Tragematum. Bellariorum. Secundarum menſarum. Sic enim antiqui vocabant τὰ τραγήματα. *Gallicè. le deſert.*

Τρώγλη. Cauerna. Foramen. Et τρωγλίτης. In-foramine-degens. Cauernas-incolens. Et Troglodytæ. *Nomen* gentile *populorum, qui à cauernis ſubeundis nomen acceperunt. Vt in illo ſenario*, Alij quidem ſeruati fuerunt in *terra* cauernis.

Τρώγω. Accuſatiuo. Comedo. Rodo. Voro.

Τρώγων. *Erit ſenarius, ſi legas*, τὰ γλυκερὰ τρώγων, πικρίας ἕξεις τρόπους. Dulcia comedens, amaritudinis habebis mores, i. *mores amaros, & graues. Nam dulcia vertuntur in amaram bilem, quæ morum etiam amaritudinem parit.*

Τρωαί & Τρωϊκαί. Idem. Troianæ. Et τρωϊκός, & τρώϊος, idem ac τρωϊκός. Troianus.

Τρωΐλος. Troilus. Sophiſta, qui Conſtantinopoli docuit. Orationes ciuiles, Epiſtolarum lib. 7. *ſcripſit.*

Τρωκτά. *Eſculenta. Edulia, quæ cruda comeduntur.* Fragiles fructus, vt nuces, & glandes, *quarum cortex, & putamen facilè frangitur.*

Τρώκτης. Qui ex qualibet *re* quæſtum-facit. Quaſi dicas, Roſor. Corroſor. *Vndique radens, & rodens. Edax. Vorax. Helluo. Doloſus. Impoſtor.*

Τρόμης. Tromes. Nomen proprium. *Vide ſuprà.* Τρώμηλος. *Illic enim hoc videtur ponendum ante* τρόμηλος.

Τρώματα. Vulnera. Damna. Clades. *Herod. lib. 1. pag. 5. lin. 10.* In quibus Mileſij binas magnas clades acceperunt, pugnâ commiſſâ & in Limeneio ſuæ regionis *agro*, & in Mæandri planicie.

Τρώξονται. Comedent. Ariſtoph. *in Acharn. pag. 293. v. 19. 20.*

Afferat aliquis ex ædibus ficus
Iſtis porcellis. an comedent? papa!
Quantum ſtrepitum edunt inter edendum!

Τροία. Troia. Vrbs.

Τροιζήν. ῆνος. ἡ. Trœzen. Trœzenis. Nomen vrbis.

Eius ciuis, Trœzenius. Quære prouerbium in εἰς τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν. *Eraſm. Ad Chil.2.Cent.3 col.452.ad. 99.Nauiges Træzenem.*

ταύτης, τροιζήνιος. καὶ ζήτει παροιμίαν ἐν τῷ εἰς τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν. A

Τρύβλιον. Trulla. Acetabulum. Tabella. Patella. Olla. Poculum orthomilium. *N.L.* Hoc autem maius eſt acetabulo. Et comœdia, *i. Ariſt in Ranis pag.169.v.6.7.*

Τρύβλιον. ὀξυβάφιον. πινάκιον. ποτήριον ὀρθομίλιον. τοῦτο μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμῳδία.

-- Olla

Illa ſuperioris anni, id eſt, anno ſuperiore facta, vel empta, *mortua eſt mihi. Pro, fracta eſt.*

--Τὸ τρύβλιον

Τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι, αὐτὶ τοῦ κέκλασαι.

Τρυγαῖος. Trygæus. *Nomen proprium cuiuſdam vinitoris, i. vinearum cultoris.* Ariſtoph. *in Pace.pag.440.v.22. & 23. Trygæum ipſum Mercurio interroganti reſpondentem introducit his verbis,*

Τρυγαῖος. ἀριστοφάνης. B

Trygæus, Athmonenſis, vinitor egregius,

Non ſycophanta, nec amator negociorum.

Τρυγαῖος, ἀθμονεὺς ἀμπελουργὸς δεξιός,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Hoc autem dicitur de iis, qui à publicis negociis, & rebus gerendis ſunt alieni, quia agricolæ, præcipuè verò egregij, ociū, *& vitæ genus ab alienis negocijs tractandis abhorrens* amplectuntur, *vt agriculturæ commodiùs, & pacatiùs operam nauent.* Ac Τρυγαῖος quidem, *dictus eſt* ἀπὸ τοῦ τρυγᾶν, i. vindemiare. Agricolis enim, *& præcipuè vinitoribus, hoc vitæ ſtudium* conuenit. Athmonenſis verò, *dictus eſt* ab Atticæ municipio, *quod* Ἀθμονον *genere neutro vocabatur Steph.*

ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων. παρόσον οἱ γεωργοὶ μάλιστα οἱ δεξιοὶ ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. καὶ τρυγαῖος μὲν, παρὰ τὸ τρυγᾶν. ἁρμόζει γὰρ γεωργοῖς. ἀθμονεὺς δὲ, ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς.

Τρύγητος. Ipſum tempus, quo vindemiare oportet. Et ἄμητος, ipſum tempus, quo metere, meſſemque facere oportet. *Vtrunque nomen ſcribitur* proparoxytonè τρυγητὸς verò *oxytonè, dicitur* ipſa vindemia, & vuæ, quę colliguntur. Et ἀμητὸς, ipſa meſſis, & fruges, quæ metuntur, & colliguntur. Vt, ἀμητὸς στάχυς. Spica demeſſa. *quod ſcribitur* oxytonè. Et ἔμετος *proparoxytonè, dicitur*, ipſe vomitus, ipſa vomitio. Sed ἐμετὸς *oxytonè*, vomitu-eiectus. Ipſa res *per vomitum eiecta.*

Τρύγητος. ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν. καὶ ἄμητος, ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν, καὶ θερίζειν, προπαροξυτόνως. τρυγητὸς δὲ, ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητὸς, ὁ θεριζόμενος. οἷον, ἀμητὸς στάχυς, ὀξυτόνως. καὶ ἔμετος, καὶ ἐμετὸς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. C

Τρυγίας. Fæx. *In ſacris ſcriptis ita vocatur* grauius ſupplicium, *quod peccatoribus infligitur* à Deo. *Dauid pſalmo 74. ſub finem*, *dicit*, ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη. πίονται. *&c. id eſt*, Fæx eius non eſt exinanita. Omnes peccatores bibent *eam* id eſt, à Deo grauiſſimè punientur. D

Τρυγίας. ὑπὸ θεοῦ ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί.

Τρυγοδαίμονες. Trygodæmones. *Dictum hoc, vt* κακοδαίμονες *Vide Ariſtoph. in Nubibus pag.76.v 15. Illic ſcholia annot.11. docent,* τρυγοδαίμονας *vocari poetas infelices, qui ſua ipſorum poemata canebant, vultum fæce perunctum habentes, ne agnoſcerentur.* κακοδαίμονες *verò, ſunt* mali dæmones. *Sic autem, vt eſt in iiſdem ſchol. eodem in loco, docebantur* Comici Poetæ, quia multa fœditate, *multiſq́; flagitiis* vtebantur, quia omiſſo Dei cultu, ad cauillationes ſe conuerterant. *& dicteriis in alios comicè ſpargendis ſe totos dediderant.*

Τρυγοδαίμονες. ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχρολογίᾳ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον, περὶ τὸ σκώπτειν ἐτρέποντο.

Τρυγόνος. Turturis. *Genitiuus à recto* τρυγὼν *turtur. Eſt autem* Columbæ ſpecies. Et prouerbium. Turturem canere. *Turturis cantus.* In eos, qui *rem aliquam* perperam agunt. Fortaſſe *dicta* τρυγὼν, à verbo τρύζειν, i. tryſſare, *quod de turturum voce propriè dicitur.* Vt illud, Ne mihi tryſſeus, *ne ſtrideatis, néve obſtrepatis.* Et alterum prouerbium. Turture loquacior. Quia turtures non ſolùm ore: ſed etiam poſterioribus *corporis* partibus loquuntur, *i. garriunt, vel potiùs murmurant. Eraſm, Ad. Chil 2. Cent.5. col.166. ad. 30.*

Τρυγόνος. εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία. τρυγόνα ψάλλειν. ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὡς, μή μοι τρύζητε. καὶ ἑτέρα παροιμία. τρυγόνος λαλίστερος. ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι λαλοῦσι. E

Τρυγονῶσα. Leuiter-tangens, feriens, pulſans. Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag.486.v.14.* Leuiter pulſans ianuam, *ſed ibi legitur* θρυγονῶσα. *ſcribitur &* θρυγανῶσα. *Heſych.* θρυγανᾷ. κνᾶται. ξύει. *radit, leuiter ferit, leuiter pulſat, ſcalpit.*

Τρυγονῶσα. ἠσύχως κρούσα. ἀριστοφάνης. τρυγονῶσα τὴν θύραν.

Τρυγός. Fæcis Vini ſubſedimenti. Vini noui. Muſti. Ariſtoph. *in Nubibus pag 61 v.10. ſchol. annot.11.* Redolens muſtum, *vinum nouum, vel fæcem.* Et rurſus *idem* Ariſtoph. *in Veſpis pag.358.v.30.* dicit, Similis-es, ô ſenex recens-ditatę fæci.

Τρυγός. τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης. ἀριστοφάνης. ὄζων τρυγός. καὶ αὖθις. ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ ἀριστοφάνης φησί. F

Τρυγὸς γλυκείας. Fæcis dulcis. Hoc eſt, noui vini. *Muſti.* Nam & nouum vinum, *ſiue muſtum*, & ipſum vini ſubſedimentum, i. fæcem, vocabant τρύγα.

Τρυγὸς γλυκείας. τουτέστι, τοῦ νέου. τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, καὶ τὴν ὑποστάθμην.

Τρυλιο-

A Τρυγῳδία (?) ὑπὸ διὰ τὴν τρύγα ἐπαθλον λαμβάνειν, τουτέστι, νέον οἶνον. ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τῇ ἀρχῇ, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις.

Τρυγικωμῳδία. Trygocomœdia. *Sic dicta,vel,quòd fabularum victores* præmium acciperent τρύγα, hoc eſt, nouum vinum. Vel, quòd, olim cùm perſonæ, *laruaq́,* nondum eſſent *inuenta, fabularum actores* ora, *vultusq́,* fæcibus perungerent. *Ariſtophanes in Acharnenſibus pag.279.v.1.Vide Schol.lin.3.Et pag 282.v.5.& 6. Schol.annot.2.Vnde Suid Sed in his locis conſtanter,vt metri lex flagitat,legitur τρυγῳδία,non autem τρυγικωμῳδία.*

Τρύγοιπος. ὁ ὀλισὴρ ὁ σάκκινος. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Τρύγοιπος. Vas vimineum,quod torcularis ori ſupponitur,quum muſta fiunt,ne craſſior materia tráſeat:ſed ſolum vinum ex vuis expreſſum. Qualus. Colum ſacceum. Colum cilicinum. Colum vimineum. Ariſtoph. Plut. *pag.51 v.5.& 6.Schol. annot.4.*

Ἀλλ' ἐστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ, καὶ σαπρά.

Ιu. *Sed eſt valde fæx antiqua,& putrida.*

B Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

Chr. *Ergo colum-vimineum hæc omnia* mala *ſanabit.*

προπαροξυτόνως. καὶ τρυγοιπῶ, ῥῆμα.

Proparoxytonè *verò ſcribitur* τρύγοιπος. Et τρυγοιπῶ, verbum. Qualo, ſiue colo vimineo percolo.

Τρύζει. ψιθυρίζει, γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. παρὰ τὴν τρυγόνα, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται, καὶ γογγυστικῶς.

Τρύζει. Tryſſat. Stridet. Suſurrat. Murmurat. Incerta-ſignificatione. *vel, cum rei nullius ſignificatione* loquitur, vt & turtur, quia cum-nullius-rei-ſignificatione loquitur *ſed obſcurè,&* cum-murmure.

Τρύμη. ὁ τετριμμένος σφόδρα, καὶ περιεσμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. ὃν ἡμεῖς τρυπανον φαμέν. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς τρύπανον διὰ πόνως.

Τρύμη. In rebus exercitatus, *& in iis quodammodo tritus,earumq́ aſſidua,lógaq́ tractatione attritus homo,* quem nos vocamus τρύπανον, *i.Terebrum omnia perforans & penetrans.* Illud igitur dicere vult, Euades, ſubtilis-diſputator, *&* eloquens, *ac omnia tuis eloquentiæ viribus ſuperabis,* vt τρύπανον, *i.vt terebrum,quod quauis ligna vi ſua*

C *perforat.*

NOTÆ.

Τρύμη.] Ariſtoph. in Nubibus. pag.85.v.26. Schol. annot. 18. quæ extat pag. 86. Τρύμη. ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι, ὃν ἡμεῖς τρύπανον καλοῦμεν. τρύμα, καὶ τρῆμα τὴν ὀπὴν φασι. θέλει οὖν εἰπεῖν λεπτολόγος, καὶ εὔστομος, ὡς τρύπανον. &c. τρύμα verò, & τρῆμα, idem. Nam à τείρω, foro, perforo, deducitur medium τέτορα. vnde τορέω, τορῶ. & per ſycopen, τρέω. vnde τρῆμα. & à τρέω, verſo ε in υ, τρύω, vnde τρύμα.

Τρύπανα. ἐργαλεῖα τεκτονικά. Τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκύεντα τέρετρα.

Τρύπανα. Terebra. Inſtrumenta fabrilia. *Vt in quodam hexametro.vbi legendum* εὐδίνητα. Terebráque quæ-facilè-circumaguntur, & velocia terebella. *Epigr.lib.6. pag.447.epigr.172.* Τρύπανά δ' ἑλικοσχίρα, τέρετρά τε. *Terebraq́, quæ-trahuntur manu,terebellaq́.*

D Τρυσιβίη γαστρὸς καταπινούσης τὸν βίον. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Τρυσιβίη γαστρός. Ventris vitam-terentis, *vel, fatigantis, & atterentis vitam.* Ariſtoph. Nub. *pag.*84. *v.*21.

Τρυσμός. γογγυσμός.

Τρυσμός. *Tryſſatio. Stridor. Gemitus.* Murmur.

Τρυτάνη. ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Δωριεῖς, σαχάναν καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ παροιμία. δικαιότερος σαχάνης.

Τρυτάνη. Trutina. Lanx. Hanc Dorienſes vocant σαχάναν. Hinc etiam prouerbium, Trutina iuſtior *Eraſ. Ad. Chil.1. Cent.5. col. 498. ad.82. Trutina iuſtior. Sed ibi legitur* Δικαιότερος σαχάνης.

Τρυτοδόκη. ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν τρυτοδόκην κιστίδα παμβακίδων. τὸν ζυγὸν τῆς παμβακίδος.

Τρυτοδόκη. Trutinæ-theca. Theca-trutinam-recipiens. In epigrammate. Et trutinæ-thecam, & ciſtulam pambacidum. *vel, arculam bombacis i* κιστίδα. *Vide* Πάμβαξ, *vbi legitur* κοιλίδα. τρυτοδόκην *autem vocat,* ipſam bombacis lancem, *eiusq́ thecam.*

E Τρυφάλεια. περικεφαλαία.

Τρυφάλεια. *Galea* triplicem-conum-habens. Galea. *Vide Euſtath.*

Τρύφαινα. ὄνομα κύριον.

Τρύφαινα. Tryphæna. Nomen proprium.

Τρυφή. ἡ ἁπαλή.

Τρυφή. Luxus. Mollices. Deliciæ.

Τρυφηλός. Ε τρυφητὴς, ὁ ἄπληστα τρώγων.

Τρυφηλός. & τρυφητής. Qui comedit inexplebiliter. *Homo delicijs, & voluptatibus addictus. Helluo. Qui cibis expleri, ſatiariq́, nequit.*

Τρυφιόδωρος. αἰγύπτιος γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε μαραθωνιακά. ἰλίου ἅλωσιν. τὰ κατ' ἱπποδάμειαν. ὀδύσσειαν λειπογράμματον. ἔστι δὲ ποίημα τῶν ὀδυσσέως καμάτων, καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ, Ε ἄλλα.

Τρυφιόδωρος. Tryphiodorus. Ægyptius Grammaticus, & Heroicus Poeta. Scripſit Marathoniaca. Ilij expugnationem, *& excidium.* Res, quæ Hippodamiæ contigerunt, *ſiue De Hippodamia.* Odyſſeam lipogrammaton. Eſt autem poema de laboribus Vlyſſis, & *de rebus,* quæcunque de eo fabuloſè traduntur. Et alia.

F Τρυφιόδωρος. διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν. παραφράσιν τῶν ὁμήρου παραβολῶν. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Τρυφιόδωρος. Tryphiodorus varia ſcripſit carminibus. Paraphraſin ſimilitudinum Homeri. Et alia plurima.

Τρύφος ἄρτου. Fruſtum panis. *Epigr lib.6.pag.415.epigrammat.19.* — Τρύφος ἄρτου. κλάσμα ἄρτου. A

τρυφῶ. Accuſatiuo. Delicatè viuo. Vitam in delicijs ago. Delicijs fruor. Voluptatibus indulgeo. — Τρυφᾷ. αἰτιατικῇ.

τρύφων. Tryphon. Ammonij F. Alexandrinus, Grammaticus, & Poeta. Fuit Auguſti temporibus, & antè. *Scripſit* De pleonaſmo Dialectorum, quæ ſunt in Æolica lingua, lib.7. De Dialectis, quę ſunt apud Homerum, & Simonidem, & Pindarum, & Alcmanem, & alios Lyricos. De Dialecto Hellenum, i. *Græcorum*, Argiuorum, Himeræorum, Rheginorum, Dorienſium, & Syracuſanorum. De inflexionum analogia, lib.1. De recti caſus analogia. De nominibus cōparatiuis, li.1. De monoſyllaborū analogia. De nominum characteribus, lib.1. De verborum grauitonorum analogia, lib.1. De verbis encliticis, & infinitiuis, & imperatiuis, & optatiuis, denique omnibus. De orthographia, *rectaq́ue ſcribendi ratione*, & de iis, quæ in ea quæruntur. De ſpiritibus, & tropis, & alia.

Τρύφων. ἀμμωνίου ἀλεξανδρεύς. γραμματικός, καὶ ποιητής. γεγονὼς κατὰ τοὺς αὐγούστου χρόνους, καὶ πρότερον. περὶ πλεονασμοῦ τοῦ ἐν τῇ αἰολίδι διαλέκτων, βιβλία ζ΄. περὶ τῶν παρ᾽ ὁμήρῳ διαλέκτων, καὶ σιμωνίδῃ, καὶ πινδάρῳ, καὶ ἀλκμᾶνι, καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς. περὶ τῆς ἑλλήνων διαλέκτου, καὶ ἀργείων, καὶ ἱμεραίων, καὶ ῥηγίνων, καὶ δωριέων, καὶ συρακουσίων. περὶ τῆς ἐν κλίσεσιν ἀναλογίας α΄. περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας. περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν α΄. περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας. περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων α΄. περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α΄. περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν, καὶ ἀπαρεμφάτων, καὶ προσταχτικῶν, καὶ εὐκτικῶν, καὶ ἁπλῶς πάντων. καὶ περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητουμένων. περὶ πνευμάτων, καὶ τρόπων, καὶ ἄλλα. B

τρύχεται. Teritur. Atteritur. Malis affligitur. Vexatur. Fatigatur. Miſeriis premitur. Eneruatus eſt. Et ἐκτετρυχωμένος. *Quod ab* ἐκτρυχόω. ῶ. *deductum.* Attritus, afflictus, vexatus, fatigatus, malis preſſus, extenuatus. Vt, Ille verò, propter *omnium rerum* inopiam extenuatus, *attritus, atque macie confectus* erat.

Τρύχεται. κακοπαθεῖ. καταπονεῖται. ταλαιπωρεῖται. ἐκνευρίζεται. καὶ ἐκτετρυχωμένος. ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτετρυχωμένος ἦν. C

τρύχη. Tragicè *ſic vocantur* laceræ veſtes. Vt, Prodiit mater lugubribus, laceriſque veſtibus induta, ocelóſque præ lachrymis tabefactos habens. — Τρύχη. τὰ ῥάκη. τραγικῶς. προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθιμα ἀμφιεσμένη τρύχη, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων.

τρυχηρά. Pannoſa. Lacera. Attrita. — Τρυχηρά. ῥακώδη.

τρύχνον. Trychnon. Herbam. Genere fœmineo, nō autem neutro dicunt, τὴν, non τὸ τρύχνον. ſed cum σ, στρύχνον, nuſquam inueni. Et præter illud prouerbium *dicitur, ſi modò dicatur*, Mollior trycho. *Apud Eraſm. Ad. Chil.1. Cent.8. col.274. ad.57. Strychnum bibit per σ ſcribunt*, Στρύχνον πίνειν. Quod Comicus per parodiam iocans, dixit, Iam ſum μουσικώτερος τρύχνου. q.d. magis canendi peritus, quàm trychnus. pro, Trychno mollior. D

Τρύχνον. τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγουσιν οὐ τὸ τρύχνον. σὺν τῷ σ δὲ στρύχνον, οὐδαμοῦ εὗρον. καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν, τὴν, ἁπαλώτερος τρύχνου. ἣν παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν, ἤδη εἰμὶ μουσικώτερος τρύχνου.

τρυχόμενος. Attritus. ἀ τρύχω. τετρυχωμένος verò, idem: *ſed eſt participium præt. perf. & pluſq. perf. paſſ. à* τρυχόω. ῶ. *idem, quod* τρύχω. — Τρυχόμενος. τετρυχωμένος δέ.

Τρύχουσι. *Terunt, atterunt, extenuant*, minuunt. — Τρύχουσι. ἐλαττοῦσι.

τρυχωθείς. *Tritus, attritus, vexatus.* Preſſus. Vel manifeſtus factus. Palàm fictus. *N.L.* — Τρυχωθείς. πιεσθείς, ἢ φανερωθείς.

Τρυχῶ. Eſt verbum tertiæ coniugationis verborū circumflexorum. Eſt & grauitonum, τρύχω. εις. ει. Idem. — Τρυχῶ. τρίτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀλλὰ καὶ βαρύτονον, τρύχω, τρύχεις.

T cum OI. — ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΟΙ.

Τοιᾶσδε. Talis. *Genitiuus f.g. à recto* τοιάδε. — Τοιᾶσδε. τοιαύτης. E

Τοία Στυγός. *Verſus iambici, qui ſunt apud Ariſtophanem in Ranis pag.149.*

Talis te Stygis nigricors rupes,
Acherontiúſque ſcopulus ſanguine ſtillans
Cuſtodient, Cocytique circuncurſantes canes,
Viperáque centiceps, quæ viſcera tua
Dilacerabit, pulmonéſque corripiet
Tarteſia muræna. Renes verò tuos, cum
Ipſis inteſtinis cruentatos
Diſcerpent Gorgones Tithraſiæ,
Ad quas ego curſorem concitabo pedem.

Τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
Φρουροῦσι. Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες
Ἔχιδνά θ᾽ ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
Διασπαράξει, πλευμόνων τ᾽ ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα. τὼ νεφρὼ δέ σου F
Αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
Διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι.
Ἐφ᾽ ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

τοιαυτί. *Dictum Atticè, pro comm.* τοιαῦτα. Talia. — Τοιαυτί. τοιαῦτα.

A Τοιγὰρ ἐγὼ, ἐγὼ μὲν γάρ.

Τοιγὰρ ἐγώ. Quamobrem ego. Vel, Ego enim. Equidem Ego verò.

Τοιγαροῦν. ἀμέλει. ἔσθεν δή. οὐκοῦν. διὰ τοῦτο δή οὖν.

Τοιγαροῦν. Igitur. Ergo. Scilicet, *videlicet.* Vnde igitur. Propterea igitur.

Τοιγάρτοι. τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοιγάρτοι. Huius igitur rei cauſa. Proinde, igitur, ergo, quare.

Τοιαίδε πράξεις.

Τοιαίδε πράξεις. Tales actiones.

Τοῒιν. ἀντὶ τοῦ σοὶ δωρικῶς. καὶ πολιὰν λευκῶν κείρειν ἀπὸ κροτάφων τοῒιν. ἀλλ' ἐπίνευε.

Τοῒιν. Doricè, pro comm. *σοί.* Tibi. *Vt in illo verſu,* Et canos albis tondere *pilos* à temporibus Tibi. Quamobrem annue. *N.L.*

N O T Æ.

B *Τοῒιν*] Hoc non videtur Doricè dictum, pro communi *σοί.* Dorienſes enim dicunt *τίν,* & per *διάλυσιν, τεΐν,* tibi. Sed *τοῒιν,* eſt genitiuus, vel datiuus dualis, poeticè formatus, inſerto altero *ι* ante finale *ν,* ſic & *ὤμοιιν,* pro *ὤμοιν,* humerorum, vel humeris.

Τοίνυν. διὰ τοῦτο. ἤ.

Τοίνυν. διὰ τοῦτο δή Ergo Igitur. Propterea igitur.

Τοῖο. τοιούτου. καὶ τοῖος, τοιοῦτος. καὶ τοῖον, τοιοῦτον.

Τοῖο. Poet. pro comm. *τοῦ* Huius. *At τοῖο pro, τοιούτου.* Talis, *in genitiuo.* Et *τοῖος.* talis, *in nominatiuo.* Et *τοῖον.* Tale, vel talem

Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν ἀεισοφαίης, ἢ διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ, ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν. τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον δίδοι εὐρύοπα Ζεύς. ἄλλα δὲ ἄλλων λεγόντων, Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος.

Τοιουτονί. Tale quid Themiſtocles nunquam excogitauit. Ariſtophanes. *Non occurrit vbi legatur hoc. Sed in Equitibus de Themiſtocle, & oraculo Athenienſibus reddito, pluribus agitur. pag. 235. 236. & 245. & 246. Herodotus lib. 7. pag. 271. integrum oraculum carmine redditum deſcribit, & explicat l. Τεῖχος Τριτογενεῖ &c. Ariſtot. Rhetor. lib 1 pag. 55. Iuſtinus lib 2. 34. Hoc autem ideo dixit,* vel quòd Themiſtocles Piræeum muro-inmunierit, vel quòd ſapientiæ gloriam reportarit, quum explicauit Athenienſibus oraculum redditum; Murum Mineruæ ligneum largitur latos-oculos-habens Iupiter. *&c. variis τοῦ εὐρύοπα vocis ſignificationes apud Euſtath. vide.* Aliis autem alia dicentibus, *& hoc oraculum aliter accipientibus, & interpretantibus,* Themiſtocles dixit, per ligneum murum, triremes intelligi.

Τοιουτοσδὶ. τοιοῦτον. οὐδὲν ὁποιονοῦν ἐβεβαιώθη τοιουτοσδί.

Τοιουτοσδί. Pro, *τοιοῦτον.* Tale *Vt in illo ſenario,* Nihil *omnino,* quodcunque *illud ſit,* vnquam confirmatum eſt tale.

C

D Τοῖς ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις. καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. ἤτοι ὡς ὑώδεις τινὲς, καὶ ἀπαίδευτοι, ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν γεωργοῖς φησι. καὶ ἐν τρυφάλητι. καὶ Εὔπολις δήμοις.

Τοῖς ἱπποκράτους. *Verſus qui legitur apud Ariſtophanem in Nubibus. pag* 109 *v.* 20. *Schol. annot.* 11. *&* 12. Hippocratis filiis ſimilis-eris, & te vocabunt Blitomammam. *i. fatuum, ſtolidum, ſtultum* Hi tanquam ſuilli, *porcinisq; moribus prediti* quidam, & indocti, comicè perſtringebantur. Fortaſſe verò quidam erant prominente, *& vpupæ inſtar acuminato* capite præditi, vt in Agricolis dicit. Et in Tryphalete. Et Eupolis Demis.

Ἱπποκράτους δὲ παῖδες ἐμβόλιμοί τινες
Βληχητὰ τέκνα. καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

Hippocratis verò filij ſubditicij quidam,
Balantes filij, nec vllo-modo laudatis *moribus* præditi.

τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος. Δημοφῶν. Περικλῆς.

Eorum verò nomina *ſunt hæc,* Teleſippus, Demophon, Pericles.

E Τοῖς ὀρθῶς. τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πείθεσθαι, μείζονος ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα, τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰ δέοντα. τὸν ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν. κεῖνος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται λέγων οὕτω. καταινοεῖ γὰρ πάνθ' ἑαυτῷ.

Τοῖς ὀρθῶς. Rectis aliorum ſententiis parêre, maioris virtutis argumentum eſſe iudicabat Zeno, quàm ſi quis ipſe per ſe cognoſcat ea, quæ ſunt facienda, verſum Heſiodi *ad ſuam ſententiam* accommodās. Sic enim ille dicit, Ille quidem optimus *eſt,* qui rectè monenti paret. Omnia enim in-ſuum-commodum animaduertit.

Τοῖς πολλοῖς τοῦ ὀβολοῦ. τουτέστι, τοῖς ὠνίοις.

Τοῖς πολλοῖς. Illis, qui pro obolo multi dantur. i. vilibus. *Abiectis. Magna enim rerum vilium, & abiectarum copia vnius oboli precio facilè paratur.*

Τοῖς τεκοῦσι γάρ. *Sunt verſus, qui leguntur apud Sophoclem in Oedipo Coloneo. pag.* 289. *v.* 2 *&* 3.

F

-- Τοῖς τεκοῦσι γὰρ
Οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

--Ipſis parentibus enim.
Neque ſi laborans-operam-nauat aliquis oportet laboris memoriam ſeruare.

Hoc eſt, quum quis pro parentibus laborat, *laboremque tolerat*, non *oportet illum* exiſtimare *laborem iſtum* eſſe laborem *ac defatigationem aliquam, qua fuerit grauatus. Imò ne laboris quidem huius eum memorem eſſe, memoriamq́ ſeruare decet.*

τυτέσιν, ὅταν τὶς ὑπὲρ γονέων ποιῇ, μὴ ἡγεῖσθαι πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τοῖς φθάνουσι. Superioribus. Illis, qui iam fuerunt.

Τοῖς φθάνουσι. τοῖς ἤδη γεγονόσι.

Τοίχαρχος. Tœcharchus. Qui lateri nauis preeſt. Qui eſt nauis præfectus. *Magiſtratuum nauticorum ordo, qui à minimo ad maximum progreditur. Nam Tœcharchus quidem, eſt nauis lateri, ipſiq́ naui præfectus*, Tœcharchi verò *præfectus eſt* Proreus, Proræi, Gubernator, Gubernatoris, Nauclerus.

Τοίχαρχος. ἐπὶ νεὼς, ὁ ἄρχων αὐτῆς. τοιχάρχου δὲ, πρωρεύς. πρωρέως δὲ, κυβερνήτης. κυβερνήτου δὲ, ναύκληρος.

Τοιχωρύχημα γαλῆς Muſtelæ parietis-perfoſſio. Parietis-perfoſſio, quam muſtela fecit.

Τοιχωρύχημα γαλῆς.

Τοίχου ὀπή. Parietis foramen. *Sic & ipſa parietis feneſtra dici poteſt.*

Τοίχου ὀπή.

Τοιχωρύχος. τοιχωρύχης verò. τοιχωρύχος. Idem. Parietum-perfoſſor. Parietum-perfractor. Fur. Latro.

Τοιχωρύχης. κλέπτης. ἐπὶ τοιχωρύχος, λῃστὴς, τοιχωρύχης δέ.

T cum Y.

ΤΟ' Τ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ͂ Υ.

Τύανα. Tyana. Cappadociæ metropolis.

Τύγα. Tyga. Τύγα. *Toga.* Apud Romanos *eſt* Senatoria veſtis.

Τύγωνος. Tygonos. N. L.

Τυγχανόντων. Atticè, pro τυγχανέτωσαν Sint. Vel, Aſſequantur. Attici enim ab Indicatiuis, qui *in ſecunda perſona pluralis* non habent literam μ declinatiuam, tertiam perſonam *pluralem imperatiui actiui* formant eodem-modo-deſinentem, quo genitiuus pluralis propriorum participiorum, *vnde deducuntur.* vt à τύπτετε, *deducunt* τυπτόντων, pro, τυπτέτωσαν verberent. à μέλλετε, μελλόντων, pro, μελλέτωσαν. cunctentur. Et in *verbis* illis, quæ *in prima perſona pluralis deſinente in* μεν, *in actiua voce*, literam μ declinatiuam habent, tertiam perſonam pluralem *imperatiui in voce paſſiua*, formant eodem-modo-deſinentem, quo tertia dualis *deſinit. Vt*, τυπτέσθων. pro, τυπτέσθωσαν. verberentur. *De hac Attica formatione, & de declinatiua litera, Laſcaris ſua Grammatica lib. 3. pag. 309. pluribus agit.*

Τύανα μητρόπολις ἐν καππαδοκίᾳ.

Τύγα. παρὰ ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.

Τύγωνος.

Τυγχανόντων. αὐτὶ τοῦ τυγχανέτωσαν ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀπὸ ὁριστικῶν τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν, τὸ γ΄ προσώπου ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, τῶν ἰδίων μετοχῶν. οἷον τύπτετε, τυπτόντων, αὐτὶ τοῦ τυπτέτωσαν. μέλλετε, μελλόντων, αὐτὶ τοῦ μελλέτωσαν. καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν, τὸ γ΄ πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ γ΄ τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθων. αὐτὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Τυγχάνω. Genitiuo. Conſequor. Aſſequor. Impetro. Compos-ſio.

Τυγχάνω, γενικῇ.

Τύκος. Cælum. Inſtrumentum quoddam, quo *latomi, ſiue lapicidæ* lapides circuncidunt, & ſcalpunt, *& poliunt. Euripides in Hercule furente. pag. 543. v. 945.* τύκοις ἡρμοσμένα *calis aptata vel concinnata.* Hinc *verò deducitur verbum* τυκίζειν. *calo ſcalpere tundere, cædere, polire*, & ἐτύκιζον. pro, poliebant, cædebant. Ariſtoph Auibus. *pag. 412. v. 17.* Hos autem *lapides* poliuerunt crecces *aues* roſtris. *Hinc verbale nomen*, τύκισμα τος τό. *Opus-calo factum. Euripides in Troadibus. pag. 103. v. 814. Muros Troianos ad regulam calo-fabricatos à Phœbo vocat*, Κανόνων τυκίσματα Φοίβου.

Τύκος. ἐργαλεῖόν τι, ᾧ τοὺς λίθους περιξέουσι, καὶ ξέουσι. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον, αὐτὶ τοῦ ἔξεον. ἐκόπτον. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τούτους δ᾽ ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσι.

Τυκτόν. Pro, τετυγμένον. Manu-factum. Fabricatum.

Τυκτόν. χειροποίητον.

Τύλη, & τύλος, maſculeo-genere. Callus. Calloſa duricies. Humeri caro calloſa, & denſata, *atque durata*, qualis in baiulorum humeris ſæpe exoritur, quòd aliquid aſſiduè geſtent. Ariſtoph. *in Acharn. pag. 295. v. 14. Bœotum bœoticè loquentem introducit*, ἴστω Ἡρακλῆς. ἔχαμον γα τὰν τύλαν κακῶς. Sciat hoc Hercules. Laboro profectò *propter* callum male, *grauiter*. Et Heraclides dixit, Laboro ceruicis callo. Polybius. Cùm illa rupes difficiles-vſus ipſis præberet, quòd in ipſa foramen eſſet faciendum callis fiſtulam adductam obtinentibus. N. L.

Τύλη. ὁ τύλος ἀρσενικῶς τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον, καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκός. ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἴστω γ΄ ἡρακλῆς. ἔχαμον τὰν τύλαν κακῶς. καὶ ἡρακλείδης ἔκαμον τραχήλου τύλαν, εἶπε πολύβιος. τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρησίας παρεχούσης, διὰ τὸ δεῖν ῥῆγμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κεκτῶσι τὴν σύριγγα τὴν προσαγομένην.

Τύλη. *Culcitra. Lectus.* Stratum. Vt, Exiſtimauit quidam *& inſomno putauit*, ſe frumentum pro floccis in ſtrato habere, & puerum marem genuit.

Τύλη. ἡ στρωμνή. οἷον, ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν αὐτὶ κναφάλων. καὶ παιδίον ἐγέννησεν ἄρρεν.

Τύλις. Tylis. Nomen vrbis.

Τύλις. ὄνομα πόλεως.

Τύλος. Tylos. Inſula.

Τύλος. ἡ νῆσος.

A Τύλωμα. νεκρωθεῖσα σὰρξ. ὑποσυῤῥαμμα τῶν γονάτων. δυσχερῆ τε παρεῖχεν ἡ πέτρα, διὰ τὸ τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις.

Τύλος. Callus. Mortificata caro. Genuũ duricies. *Duricies in genibus enata. Polybius.* Illa rupes difficilem vſum præbebat, quòd in ipſa foramen eſſet faciendũ callis. N. L. *Vide ſuprà.* Τύλα. *Quod pro* τύλη, *doricè dictũ.*

Τυλοῦται. τραυματίζεται. παχύνεται. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν πάρθων κορύνας εἶχον σιδηρᾶς, ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας.

Τυλοῦται. Sauciatur. Vulneratur. Denſatur *Calli inſtar obdureſcit. Occaleſcit. Induratur. Vt,* Parthorum verò plerique clauas habebant ferreas, aut ferro munitas, *& callorum inſtar induratas.*

Τύλωμα.

Τύλωμα. Idem, ac τύλη, & τύλος. Calloſa caro. Callus. Carnis duricies.

B Τυμβογέρων. ὁ πάμπλος. περὶ κδ΄. ὁ δὲ ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἤδη. ἢ τυμβογέρων, ὁ ἐσχατόγηρως.

Τυμβογέρων. q. d. ſepulchri-ſenex. Capularis-ſenex. Senex decrepitus, qui propter ſummam ſenectutem ſepulchro iam eſt mandandus, & ad inferos mittendus. *Mag. Etymol. col. 660. lin. 6. Non conſtat autem quid ſibi velint hæc,* περὶ κδ΄. *i. ante* 24. Iuſtinianus autem Imperator erat iam ſenex decrepitus. *Fortaſſe legendum,* ὁ δὲ ἰουστ. ὁ βασ. περὶ κδ΄ ἐτῶν ἦν ἤδη τυμβογέρων. *i. Iuſt. autem Imp. ante* 24 *ætatis annum erat iam vt ſen. decr.* Vel τυμβοσίρων In-extrema-ſenectute-conſtitutus.

Τύμβος. τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι. ὅ ἐστι, καίεσθαι τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων. τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;

Τύμβος. *Hinc Gallicum, Tombe.* Sepulchrum. Buſtum. παρὰ τὸ τύφεσθαι, vri, comburi, cremari. Quòd mortuorum corpora cremarentur. *Ariſtoph. in Veſpu. pag.* 360. *v.* 17. Quid iſta garris tanquam de tumba lapſus? *Eraſm. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 7. *col.* 255. *ad.* 31. *Ab aſino delapſus.*

Τυμβεία. καὶ τυμβείτης, ὁ μνηματίτης.

Τυμβεία. Tumulatio. Sepultura. Et τυμβείτης. Sepulchralis. In tumba, ſiue ſepulchro, & monumento poni ſolitus. *Vt in illis verſibus,*

C

--Εἰ καὶ ἰδεῖν μικρὸς
Λᾶας ὁ τυμβείτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.

-- *Quamuis aſpectu paruus*
Lapis ſepulchralis nobis impendeat.

Τυμβογέροντες. πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς ἐκ βιβρωσκομένων, παρὰ τοῖς ἄλλοις, ἐν τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τυμβογέροντες. Capulares-ſenes. Quinta ſenum ætas *eſt eorum, qui* τυμβογέροντες *vocantur, qui ſunt* deliri, & mente perturbati.

Τυμβοχοεῖ. θάπτει.

Τυμβοχοεῖ. Sepelit. Humat. Tumulum-fundit. Terra aggeſta ſepelit.

Τύμμα. κροῦμα.

Τύμμα. Percuſſio. Vulnus. Ictus. Plaga. Pulſatio.

D Τύμμασι. πληγαῖς. καὶ εἴπερ τις εὑρεθείη τῷ ὁπωσοῦν ὅρκῳ κεχρημένος, τύμμασιν οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο.

Τύμμασι. Percuſſionib. Ictibus. Plagis. Vt. Et ſi quis inuentus fuiſſet, qui quomodocũque, *vel minimo* iureiurando fuiſſet-vſus, non vulgaribus plagis obiiciebatur, *i. grauiſſimis plagis excipiebatur.*

Τύμπανα. οἱ ἰνδοὶ, ἀντὶ σάλπιγγος, ταῖς μάστιξιν ἀπήχτυπον εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα φρικώδη τινα βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐνήρμοζον εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. τὸ δὲ στόμα τοῦ ἄγγους, ταυρείῳ δέρματι περικυκλώσαντες, μετέωρον ἔφερον ἐς τὰς μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολλὴν ἐργάσασθαι ἤθελον, ἢ σημᾶναί τι, καταστρέψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος, ἐπαιον. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοί τε ἅμα ὄντες, καὶ μεγάλοι, ἔντε στεγανῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν. ὅπερ οὐ ῥᾴδιον ἦν τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐπιγνῶναι, τίνος ἦν ὀργάνου, ἢ θηρίου βρυχήματι γὰρ ἐῴκει.

Τύμπανα. Tympana. Indi tubæ loco flagella, *vel, ſcuticas* in aere cum-ſtrepitu-quatiebant, *vt aurigæ facere ſolent.* Habebant autem & tympana, quæ bombum quendam horribilem emittebant. Erat autem *eorum* talis fabricatio. *Sic autem erant confecta.* In abietis ſtipitem excauatum nolas ex orichalco factas inſerebant, Et ore vaſis taurino corio circũtecto, tympanum hoc ſublime ferebant ad pugnas. Quum autem magnum tumultum excitare, vel aliquid ſignificare volebant, illud vas ligneum in os conuertebant, & *ita conuerſum* quatiebant. Illa verò tintinnabula, quæ multa ſimul, & magna erant, & in operto reſonabant, obſcurum quendam bombum intrinſecus emittebant, quem ignari facilè diiudicare poterant, *nec ſciebant* cuius inſtrumenti, vel belluæ *ſtrepitus, aut ſonus* eſſet. Erat enim mugitui ſimilis.

E

Τύμπανα, βάκλα. παρὰ τὸ τύπτειν, ξύλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐκ δὲ τοῦ τοῦ γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ.

Τύμπανα. Tympana. Baculi. Fuſtes. *Dicta quaſi* τύπανα, *inſerto* μ. à verbo τύπτειν, verberare, pulſare, *quòd tympana baculis, ſiue fuſtibus pulſentur, vt ſonum edant. Item tympana dicebantur* Ligna, *ſiue fuſtes,* quibus *aliquem*

F tympanizabant, i. cædebant. Hoc enim ſupplicio *Iudices olim in maleficos* vtebantur, *quod Græci tympaniſmum, Latini, fuſtuarium vocant.*

Τυμπανίζεται. ξύλῳ πλήσσεται. ἐκδέρεται. καὶ κρεμᾶται.

Τυμπανίζεται. Tympanizatur. Baculo-pulſatur. Fuſtibus-cæditur. Excoriatur, & ſuſpenditur. *Vide Ariſtophanem in Pluto pag.* 25. *verſ.* 8. *Schol. annot.* 3. Ω τύμπανα &c.

Τύμπανον. Tympanum. Ex pellibus fiebat, & fuſtibus pulſabatur, quod Bacchæ geſtabant. In epigrammate. Pulſata-manibus hæc ſanè tympana, *Baccha quadam, ô* leonino-curru-vecta Rhea, tibi dedicauit. A

Τύμπανον. ἐκδερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κρουόμενον. ὃ κατεῖχον αἱ βάκχαι. ἐν ἐπιγράμματι. ἀραξάχειρα ταῦτά τοι τὰ τύμπανα λεοντόδιφρε σοὶ ῥείη θῆκε.

N O T Æ.

ἀραξάχειρα] Verſus Iambici, qui ſic ſcribendi videntur.

ἀραξάχειρα ταῦτά τοι τὰ τύμπανα,
Βάκχη, λεοντόδιφρε σοὶ Ῥείη θῆκε.

Erit autem in ſexta ſede trochæus, præter morem, vel ſpondeus, qua de re ſæpius alibi. Dilucidiorem huius loci declarationem pete ex epigrammatū lib. 6. pag. 416. epigram. 30. vbi verba fiunt de Bacchantium donariis.

Μητρὶ ἐμῷ γαίῃ, φρυγίων θρέπτειρα λεόντων.

B

τύμπανος. Genere-maſculeo tympanus, *pro neutro tympanum. Vt in epigrammate.*

-Et cuiuſdam aurâ, vel, afflatu
Dæmonis in ſuum tympanum immiſit manus.

Τύμπανος. ἀρσενικῶς.
Καί τινος αὔρῃ
Δαίμονος ἐς τὸν ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας.

Τυμφαῖς. Tymphais. Vrbs. Et bos Dianæ.
Τυμφαίς. πόλις. καὶ βοῦς ἀρτέμιδος.

Τυνδαρίδης. Tyndarides. Tyndarei filius.
Τυνδαρίδης. ὁ υἱὸς τοῦ τυνδάρεω.

Τυών. Doricè, pro communi σύ. *Nam à* σύ, *verſo* σ *in* τ. *fit* τύ, *vnde Lat. tu. & per productionem*, τύνη.
Τυών. σύ, δωρικῶς.

Τυννουτοί. Tantillum. Demonſtratiuè, pro paruū. *In geſtu poſitum eſt, & paruum ſignificat Eſt autem nominatiuus n. g. Ariſtoph. Nubibus. pag. 105 v. 12.* παιδάριον ὂν τυννουτοί. *tantillo, i. paruo.* Ariſtoph. *in Ranis. pag. 156. v. 2. & 3.*
Τυννουτοί δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ μικρὸν, ἀριστοφάνης.

C

In nauigiolo paruo te vir ſenex
Nauta traijciet.

Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί σ' ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει.

Illic *Hercules* loquitur de Charontis nauicula, & traiectione *ſiue traiectu, qui Italicè ſeruata latina vocis origine dicitur traghetto.*
περὶ τοῦ γέροντος λέγων τοῦ περάματος, τοῦ πλοίου.

Τυντλάζειν Idem, & idem dicere. Sæpius idem repetere. *Blaterare. Lutum-conculcare.* τύντλος *enim, lutum. Glebas-frangere. Terram vites ambientem fodere Vites ſarrire, ſarculis fodere, purgare.* Ariſtophanes *in Pace pag.* 477. *v. 29. & 30.*
Τυντλάζειν. αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. ἀριστοφάνης.

Haud enim fieri poteſt prorſus, vt pampinemus hodie, i. pampinos, & folia vitibus detrahamus,
Vel vites ſarriamus, quia nimiùm *humidus* eſt *iſte locus.*

Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον, D
Οὐδὲ τυντλάζειν. ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.

Τυντλώδεις. ἰλώδεις. πηλώδεις. Limoſi, lutoſi, cœnoſi.
Τυντλώδεις ὑλώδεις.

Τυπαῖς. Plagis. Vt, ἔχοντες. &c. i. Habentes tympana, & τυπάς, hoc eſt, plagas, vel percuſſiones.
Τυπαῖς. πληγαῖς. ἔχοντας τύμπανα, καὶ τυπὰς, τυπίσι, πληγάς.

Τυπείς. Verberatus. Percuſſus. Sauciatus. Vulneratus. Et τυπεῖσι. Vulneratis. Percuſſis. Sauciatis. Vulneratis.
Τυπείς. πληγείς. τρωθείς. καὶ τυπεῖσι τρωθεῖσι.

Τύπη. τά, à ſingul. τὸ τύπος. *Ictus. Plaga. Percuſſio. Vt*, Quamobrem accidit, vt propter ignem aſcēſus turrium, & arietum percuſſiones, *quibus turres percutiebantur, eluderentur, &* inutiles-redderentur.
Τύπη. ὥστε συνέβαινεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς, τὰς ἐφόδους τῶν πύργων, καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι. E

Τύπος. Typus Character. Figura. Simulachrum. Effigies. Similitudo. Vt, Huic meo nomine dic plurimam ſalutem, quē, ſi Ariſtidem anticipans, eloquentis Mercurij typum ad homines veniſſe dicerem, vix *tanti viri* dignitatem aſſequerer, *vix eius eloquentiam pro meritis laudarem*, quia plus eſt, quàm *Mercurij, eloquentiæ præſidis*, typus. Et Appianus. Annibal autem Marcello Conſule mortuo, ad eius cadauer aſtans, cùm omnia vulnera in pectore vidiſſet, *eum* laudauit quidem, vt militem: ſed deriſit, vt Imperatorē eiuſq; annulo detracto, epiſtolā Marcelli ſigillo formauit *obſignatam*, antequàm vulgus de ipſius morte quidquā audiſſet,

Τύπος. χαρακτήρ. πρόσειπε τούτῳ πολλὰ παρ' ἐμοῦ. ὃν εἰ προλαβὼν ἀριστείδην ἐρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλεῖον ἐστὶν ἢ τύπος. καὶ ἀππιανός. ὁ δὲ ἀννίβας μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος τῷ πτώματι αὐτοῦ ἐπιστὰς, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τὸ στέρνον, ἐπῄνεσε μὲν ὡς στρατιώτην. ἐπέσκωψε δὲ, ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν, ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι τοῦ μαρκέλλου, πρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ F

A καὶ αὐτόμολον ἄνδρα ῥωμαῖον ἐπιμέμψει φέρειν, δηλοῦντα ὅτι στρατιὰ μαρκέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, καὶ ὁ μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύει.

audiſſet, & Romanum transfugam miſit, qui ferret *eam*,& ſignificaret, Marcelli exercitum à tergo ſequi, & Marcellum iubere *ab vrbanis eum* excipi.

Τυπῆσι. τύψεσι.

Τυπῆσι *Dat. Ion. & poet. pro comm.* τυπαῖς. Ictibus. Percuſſionibus. Plagis. Vulneribus.

Τυπῶ. αἰτιατικῇ.

Τυπῶ. Accuſatiuo. Figuro. Formo. Informo. Exprimo. Effingo. Inſculpo. Inſignio. Exemplum-præbeo.

Τύπωμα χαλκόπλευρον. τὸ ἄγγος τῆς ὑδρίας. ἐν ᾗ ἔδοξεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστᾶ τοῦ ὀρέστου ἀποκεῖσθαι. τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν.

Τύπωμα χαλκόπλευρον. q.d. Vas-formatum æreis-lateribus-præditum. Vas *æreum*. *æream* vrnam, in qua ſcilicet ea, quæ putabantur eſſe Oreſtis oſſa, repoſita-erant. *Soph. in Electra pag. 81. v. 11.* Vrnam æream tollentes, *atque geſtantes* manibus.

B Τυπτήσεις. τύψεις. καὶ τυπτῶ, αἰτιατικῇ.

Τυπτήσεις. *Atticè, pro comm.* τύψεις. verberabis. Et τυπτῶ, *pro* τύπτω. verbero. Accuſatiuo.

Τυραννεῖον. κυρίως, ἡ ἀκρόπολις. τυραννία δὲ, ἡ τυραννίς. καὶ τυραννιῶ. ἐπιθυμῶ τυραννίσαι.

Τυραννεῖον. Tyranneum. Tyranni-domicilium. Propriè *ſic vocatur* vrbis-arx, *in qua tyrannus degit.* τυραννία verò, *Italicè, tyrannia, Gallicè tyrannie. tyranni dominatus, tyrannica dominatio*, tyrannis, *tyrannidis* Et τυραννιῶ, tyrannizare-cupio. tyrannidem, ſiue tyrannicam dominationem affecto.

Τυραννίων. ἐπικρατίδου, καὶ λινδίας ἀλεξανδρίνης, ἀμισηνός. ἐχρημάτιζε δὲ κορύμβου. γεγονὼς ἐπὶ πομπηίου τοῦ μεγάλου. καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε, καὶ ἑστιαίου τοῦ ἀμισηνοῦ. ὑφ' οὗ, C καὶ τυραννίων ὠνομάσθη. ὡς καταρέχων τοὺς ὁμοσχόλους, πρότερον καλούμενος θεόφραστος. εἶτα ἤκουσε καὶ διονυσίου τοῦ θρᾳκὸς ἐν ῥόδῳ. ἀντεσοφίστευσε δημητρίῳ τῷ ἐρυθραίῳ. ὃς ἤχθη εἰς ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε μιθριδάτην τὸν τοῦ πόντου ἐθνῶν βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν ῥώμῃ, καὶ πλούσιος, ἐκτήσατο καὶ βιβλία ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθείς. ὀλυμπιάδι ρκ'. ἐν τῷ γ ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος.

Τυραννίων. Tyrannio, Epicratidis, & Lindiæ Alexandrinæ *filius*, Amiſenus. Dicebatur verò Corymbi F. Fuit ſub Pompeio Magno, & antè, diſcipulus cùm aliorum, tum etiam Heſtiæi Amiſeni, à quo etiam Tyrannio dictus-eſt, quòd condiſcipulos excogitaret, *l.* ἐκκατατρέχων, cùm Theophraſtus antea diceretur. Poſtea verò etiam Dionyſium Thracem Rhodi conſtanter-audiit. Æmulus-fuit Demetrii Erythræi, qui Romam captiuus à Lucullo ductus-eſt, quum Mithridatem, Ponticarum Gentium Regem, debellauit. Romæ verò clarus, & diues factus, librorum etiam vltra triginta millia ſibi-comparauit. Senex autem obiit, podagra confectus, Olympiadis 120. anno tertio.

D Τυραννίων. ὁ νεώτερος. φοῖνιξ, πατρὸς ἀρτεμιδώρου. μαθητὴς τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου. διὸ καὶ ὠνομάσθη τυραννίων, πρότερον καλούμενος διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ καὶ αὐτὸς γενόμενος, ἐπὶ τοῦ πολέμου ἀντωνίου, καὶ καίσαρος, ὑπό τινος δυμάντος ὠνήθη, τοῦ καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου. εἶτα ἐδωρήθη τερεντίᾳ τῇ τοῦ κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς, ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ. καὶ ἔγραψε βιβλία ὀκτὼ πρὸς τοῖς ξ'. ὧν καὶ ταῦτα. περὶ τῆς ὁμηρικῆς E προσῳδίας. περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου. ἐν ᾧ λέγει μὲν ἄτομα εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα. θεματικὰ δὲ, τὰ προσηγορικά. ἀθέματα δὲ, τὰ μετοχικά. περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς. τοῦ ἀντιγόνου, ἡ ῥωμαϊκὴ διάλεκτος. ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς ὅμηρον. ἐξήγησιν τοῦ τυραννίωνος μερισμοῦ. διόρθωσιν ὁμηρικήν. ὀρθογραφίαν.

Τυραννίων. Tyrannio iunior, Phœnix, Artemidori filius. dicipulus Tyrannionis ſenioris. Quamobrem etiam Tyrannio dictus-eſt, cùm antè Diocles vocaretur. Cùm autem & ipſe captiuus fuiſſet, in Antonij, & Cæſaris bello *captus*, à quodam Dymante, Cæſaris liberto, emptus-eſt. Deinde donatus-eſt Terentiæ, Ciceronis vxori. Ab ea verò manumiſſus, Romæ docuit, & libros ſcripſit 68. Quorum & hi *ſunt*. De Homerica proſodia. De partibus orationis, in quo *libro* dicit nomina quidem propria, eſſe indiuidua, poſitiua verò, appellatiua. Poſitionis verò expertia, participialia. De Romana lingua, eam à Græca eſſe ortam. Antigenis Romanam linguam. Recentiores Poetas ab Homero diſſentire. Enarrationem partitionis Tyrannionis. Correctionem homericam. Orthographiam.

Τυραννίων μεσσήνιος φιλόσοφος. οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις τρισί. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.

Τυραννίων. Tyrannio Meſſenius, Philoſophus, *ſcripſit* lib. 3. de Auguriis. Extant & alij eius libri vtiles.

Τύραννος. οἱ πρὸ τῶν τρωϊκῶν ποιηταὶ, τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον, F ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον ἔχετον, βασιλέα φησὶ

Τύραννος. Tyrannus. Poetæ, qui bellum Troianum anteceſſerunt, Reges appellabant Tyrannos, ſerò tandem hoc nomine apud Græcos vulgato, Archilochi temporibus, vt ait Hippias Sophiſta. Homerus certè *mortalium* omnium iniquiſſimum, *& atrociſſimum* Echetum, Regem appellat

Dictus-eſt autem tyrannus à Tyrrhenis. Hos enim in latrociniis *exercendis acrimt* ſæuos fuiſſe. Sed ne aliorum quidem Poetarum vllus meminit nominis tyranni. Ariſtoteles verò in Cumanorum Repub. tyrannos ait olim vocatos *αἰσυμνῆτας, q. d. τοὺς τῶν αἰσίων, ὃ γεν δικαίων μνήμην ποιουμένους ἄρχοντας. Vel, τοὺς τὰ αἴσια, καὶ δίκαια τοῖς ἀγωνιζομένοις νέμοντας. i. Magiſtratus rerum iuſtarum mentionem facientes. Vel, Iuſta certantibus tribuentes Iudices vel Gubernatores.* Hoc enim nomen melioris ominis, *& longè commodius, ac lenius eſſe ducebant.* Et alij tyranni fuerunt: ſed vltima, & maxima vexatio, *quæ contigit* omnibus *Siciliæ* ciuitatibus, fuit illa Dionyſij tyrannis.

καὶ ἡ τυραννίς. προσηγορεύθη δὲ τύραννος, ἀπὸ τυῤῥηνῶν. χαλεποὺς γὰρ περὶ λῃστείας τούτους γενέσθαι. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ ἀριστοτέλης ἐν κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας καλεῖσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλ᾽ ἡ τελευταία, καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν, ἡ διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο.

Τύραννος Σικ. Tyrannus Siciliæ. Eſt in voce Τερ'ρχ.

Τύραννος. Tyrannus, Sophiſta. *Scripſit* de ſtatibus, & diuiſione orationis, lib. 10.

Τυραννῶ. Genitiuo. Sum tyrannus. Sum Rex. Regno. Impero. Vt, Deucalion imperauit iis, qui Parnaſſum incolebant, *& accolebant.*

Τυρβάζῃ. Paras. *Turbas. Perturbas.* Alij verò *dicunt accipi pro,* ſolicitus-es *curam geris Ariſtoph. in Equitibus pag.* 206 *v. 9. Schol. annot.* 4. *αἱρεῖ τὴν τυρβασίαν. ἀνατάραξας. τυρβάσαι δὲ κυκῆσαι, τὸν πηλὸν ταράξαι. Turbare, ſubigere cœnum Item in Veſpis. pag.* 319. *v.* 19. *Schol annot.* 12.

Τύρανος Σικελίας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Τερέρχης. B

Τύραννος. σοφιστής. περὶ στάσεων, καὶ διαιρέσεως λόγου βιβλία δέκα.

Τυραννῶ γενικῇ. ὁ δὲ, δευκαλίων ἐτυράννει τῶν εἰς παρνασσὸν κατοικούντων.

Τυρβάζῃ ἑτοιμάζῃ. οἱ δὲ, φροντίζεις.

Τύρβα. Turba Fruitio. Perceptio. Vel tumultus vel perturbatio. Apud Mileſios *populi, plebiſq.* turba, & opifices, qui propriis manibus opus faciunt, vocantur Gergethes.

Τυρβασθέντα. Motum. Turbatum. Perturbatum.

Τυρβάζων. Moliens. Struens. Machinans. Fraudes-ſtruens. Inſidias-ponens. Et τυρβάσαντες. Moliti. Machinati.

Τυῤῥηνία. χώρα. Tyrrhenia. Regio. Thuſcia *quæ vulgò Toſcana dicitur,* Hetruria. Et Tyrrheni *ſunt illi,* qui vocantur Thuſci. Apud eos autem vir peritus hiſtoriam conſcripſit. Dicit autem illum *rerum* omnium opificem Deum, duodecim annorum Chiliades in omnes res à ſe conditas ſtudioſè impendiſſe, eáſque in illas 12. domos, quæ ſic vocantur, diſtribuiſſe. Ac prima quidem Chiliade, feciſſe cœlum, & terram. Secunda, feciſſe firmamentum illud, quod apparet, quod vocauit cœlum. Tertia, mare, & aquas omnes, quæ ſunt in terra. Quarta, magna lumina, Solem, & Lunam, & ſtellas. Quinta, omnem animam volucrum, & reptilium, & quadrupedes in aere, & terra, & aquis *degentes* Sexta, hominem. Videtur igitur ſex quidem chiliades primas ante hominis formationem præteriiſſe. N. L. Sex verò reliquas duraturum-eſſe genus hominum, & vniuerſum conſummationis tempus ſit duodecim chiliadum *annorum.* *L. μέχρι χιλιάδων.*

Τύρβη. ἀπόλαυσις. ὁ θόρυβος. ἡ τάραξις. γέργηθες καλοῦνται παρὰ μιλησίοις ὁ τυρβη, καὶ οἱ γειτονες. τουτέστιν, οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. C

Τυρβασθέντα. κινηθέντα. ταραχθέντα.

Τυρβάζων. κατασκευάζων. καὶ τυρβάσαντες, ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντες.

Τυῤῥηνία. χώρα. καὶ τυῤῥηνοὶ, οἱ λεγόμενοι τοῦσκοι. ἱστορίαν δὲ παρ᾽ αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπειρος συνεγράψατο. ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων θεὸν, δώδεκα χιλιάδας ἐνιαυτῶν, τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμήσασθαι κτίσμασι, καὶ ταύτας διατεῖναι τοῖς ιβ᾽ λεγομένοις οἴκοις. καὶ τῇ μὲν ἀ χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. τῇ δευτέρᾳ ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον, καλέσας αὐτὸν οὐρανόν. τῇ τρίτῃ, θάλασσαν, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα. τῇ δ᾽ τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους, ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ ε᾽, πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν, καὶ ἑρπετῶν, καὶ τετράποδα ἐν τῷ ἀέρι, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῖς ὕδασι. τῇ ς᾽, τὸν ἄνθρωπον. φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἓξ χιλιάδας, πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι. τὰς δὲ λοιπὰς ἓξ χιλιάδας, διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς συντελείας μέχρι χιλιάδας δώδεκα. D E

Τυρμίδαι. Tyrmidæ. Municipium Oeneidis *Tribus.*

Τυροκνῆστις. Tyrocneſtis. *Propriè quidem vocatur culter culinarius; quo caſeus raditur, qua radulæ proptereà dicitur. τυρὸς. i. caſeus. κνῆστις. i. radula, à κνάω. i. rado Interdum verò, ſic etiam quiuis culter, & gladius dicitur, qui græcè μάχαιρα.* Machæra. Et prouerbium. *οὐ στήσομαι λέαιν᾽ ἐπὶ τυροκνήστιδος.* Non ſtabo leæna in tyrocneſtide Pro, tanquam leæna. Eſt autem intemperans *laſciua,* & meretricia *coitus* figura. Tyrocneſtis verò *iam vocatur militaris* machæra, *ſiue gladius.* In gladiorum autem *militarium* manubriis elephantes, & leones ſculpebantur genua-flectentes, *& in genua procumbentes,* ne deſtringerentur ipſorum pedes, ſi ſculperentur recti ſtantes, *vel, ne manus læderent eorum, qui tale. gladio tractarent*

Τυρμίδαι. δῆμος τῆς οἰνηΐδος οἱ τυρμίδαι.

Τυροκνῆστις ἡ μάχαιρα. καὶ παροιμία. οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δὲ ἐστιν ἀκόλαστον, καὶ ἑταιρικόν. Τυροκνῆστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ τῶν λαβῶν τῶν μαχαιρῶν, ἐλέφαντες, καὶ λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀπιθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες ἐγλύφοντο. F

A τὸ. λέγει οὖν ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι περιβᾶσα ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

tractarent. Dicit igitur ſe iuxta virum non ſtaturam vt cum eo meretricio more coeat, & tanquam leæna in tyrocneſtide ſtet *Ariſtoph. in Lyſiſtrata.pag.* 546.*v.* 231.*& 232.Heſych.*λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος ἐστι συνουσίας ἀκόλαστον σχῆμα *Er.Ad.Chil* 2.*Cent.*9.*col.*392.*ad.*81.*Non ſtatuar leæna in mactrata.*

Τυρόκνηστις. μάχαιρα.

Τυρόκνηστις. τυρὸν κνῶσα, ἢ τυροτέμος μάχαιρα. Idem ac τυρόκνηστις. Radula caſei. Vide τυροκνηστις.

Τυροπωλήσω. αὐτὶ τοῦ σταθμήσω. πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

Τυροπωλήσω *Caſeos-vendam.Caſeos venditurus-ponderabo vel, vt illi, qui caſeos vendunt, rem ad libram expendam. Et figuratè ſumitur* pro, ponderabo, *liberabo, ad libram perpendam, examinabo.* Caſeus enim ad libram vendebatur. *Ariſtoph. in Ranis pag.*183.*v.*18.*Schol. annot.*3.ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλήσει τὴν τέχνην. *Virorum poetarum ponderare artem.*

B Τύρος. ὄνομα πόλεως. καὶ τύριοι, οἱ πολῖται. καὶ ἔστιν ἐν τῷ παῦλος. πότε γέγονεν ἡ τύρος μητρόπολις.

Τύρος. Tyros, ſiue Tyrus. Nomen vrbis. Et Tyrij, ciues *vrbis Tyri* Hoc autem eſt in voce Παῦλος. Olim autem Tyrus fuit metropolis.

Τυροφόρον. ἐν ἐπιγράμματι.

Τυροφόρον Caſeiferum. am. um. In epigrammate.

Αἰχμητὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα

Bellatorem autem immolauit gallum gallinaceum, *& placentam*

Παῖς ὁ Ἡγησιδίκου πίονα τυροφόρον.

Filius Hegeſidici pinguem caſeiferam, i. caſeo tectam, vel conſperſam.

Τυρσηνία. χώρα.

Τυρσηνία. Eadem, quæ Τυρρηνία. Tyrrhenia. Regio. Thuſcia. Hetruria. Vulgò Toſcana.

C Τύρσις. ὁ περίβολος τοῦ τείχους, ξενοφῶν οὕτω δὴ [κῦρος] κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος, ἀπολιπὼν ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὤρυσσεν ἔνθεν τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς.

Τύρσις Turris. Ambitus muri. *Propugnaculum.* Xenophon *De Inſtit. Cyri lib.*7.*pag.*190.B. Sic igitur *Cyrus* vndique circa murum *ſpatia* dimenſus, relicto à flumine *interuallo*, quantum magnis turribus, *& propugnaculis ædificandis ſufficeret*. vndique foſſam ingentem circum murum egit, & *milites* terram verſus ſeipſos aggerebant. *l.*ἔνθεν, *&* ἔνθεν τοῦ τείχους

Τύρσος. τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον.

Τύρσος. In alto ædificatum opus. *Excelſum ædificium. Turris.*

Τυρταῖος. ἀρχιμβρότου. λάκων, ἢ μιλήσιος. ἐλεγειοποιός. καὶ αὐλητής, ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησαμένους, παρορμῆσαι λακεδαιμονίους. καὶ πολεμοῦντας μεσσηνίοις ταύτῃ ἐπικρατεστέρους

D ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιότατος. σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ κληθεῖσι σοφοῖς. ἢ καὶ παλαίτερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ. ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία ε'.

τυρταῖος. Tyrtæus, Archimbroti F. Lacon, aut Mileſius, Elegiacus Poeta, & tibicen, quem ferunt carminibus vſum, Lacedæmonios *ad bellum* incitaſſe, & bellum-gerentes cum Meſſeniis, victores hac *ſuorum carminum ratione* reddidiſſe. Eſt autem antiquiſſimus, æqualis ſeptem illis, qui Sapientes vocantur, aut etiam antiquior. Floruit igitur Olympiade 35. Scripſit Rempub. Lacedæmoniorum, & *vitæ* præcepta verſibus elegiacis, & carminum bellicorum libros quinque.

Τυρταῖος. οἱ λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν ἢ μεσσήνην αἱρήσειν, ἢ αὐτοὶ τεθνήξεσθαι. χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ στρατηγὸν παρὰ ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι τυρταῖον τὸν ποιητήν, χωλὸν ἄνδρα. ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοὺς παρακαλῶν, εἷλε

E τῷ κ' ἔτει τὴν μεσσήνην, καὶ ταύτην κατέσκαψαν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς εἵλωσι κατέταξαν.

Τυρταῖος. Tyrtæus. Lacedæmonij iurarant, ſe vel Meſſeniam capturos, vel *in eius oppugnatione* morituros. Cùm autem Deus oraculo-edito-iuſſiſſet *eos* ducem ab Athenienſibus *petere*, *&* accipere, Tyrtæum Poetam, hominem claudum *ab eis* acceperunt, qui ad virtutem eos adhortās, vigeſimo *obſidionis* anno Meſſenam cepit, eámque *Lacedæmonij captam* æquarunt ſolo, & captiuos inter Helotas retulerunt.

Τυτθήν. ὀλίγην. ἢ μικράν. καὶ τυτθός, μικρός.

τυτθήν. Exiguam, vel paruam. Et τυτθός. exiguus, paruus.

Τυφαωνία χώρα.

Τυφαωνία. Typhaonia. Regio.

Τυφεδανός.

Τυφεδανός. Idem ac τυφογέρων. *Capularis-ſenex, & qui dignus eſt, qui propter extremam ſenectutem iam crematur.* τύφειν *enim, vrere, cremare Ariſtoph. in Veſpis pag.*360.*v.*21 22.*Schol. annot.*11.*&* 12.*vnde Suid. correctio petenda. Legendum autem* χοιροθλίψ, *cuius vocis varias interpretationes illic videas. Item,* πεδῶν.

Ὦ οὗτος. τυφεδανέ, καὶ χοιροθλίψ.

Heus tu. ô capularis-ſenex. & muliebris-pudendi-compreſſor,

F

Ποθεῖς, ἐρᾷν τ' ἔοικας ὡραίας σορῶ.

Optare, deſiderareq; videris formoſā ſandapilā.

Τυφεδόνος. τῆς καύσεως. ἢ ὄνομα κύριον ὁ τυφεδών.

τυφεδόνος. Vſtionis. Incendij. Vel ὁ Τυφεδὼν eſt nomen proprium. Typhedon.

Τύφεται. καίεται.

Τύφεται. Crematur. Vritur. Incenditur.

Τυφήρια. τυφωνικήν. λαμπάδα κηροχίτωνα.

Τυφήρια. Typhonicam. Ardentem. Vt,

Lampadem cerea tunica-veſtitam, Saturni ardentem lucernam

Iunco, & tenni conſtrictam papyro.

Κηρῷ τυφήρια λύχνον. A

Σχοίνῳ, καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Τυφλοπλαςεῖται. Cæcus-fingitur. Cæcus effingitur. Et τυφλοπλάττεται ſumendum eodem-modo. *Vel, Cæcis-oculis-eſt-præditus Luminibus eſt captus.*

Τυφλοπλαςεῖται. τυφλὸς ἀναπλάττεται. καὶ τυφλοπλάττεται, ὁμοίως.

Τυφλὴ ὁδός. Cæca via. *Via, quæ non habet vllos liberos tranſitus: ſed vndique clauſa, & quaſi ſeptis quibuſdam eſt obſtructa.* Vt, Ille verò, incidit in vias cæcas, & imperuias, & tramites obliquos, *calleſq; diſtortos.*

Τυφλὴ ὁδός. ὁ δὲ, ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει τυφλαῖς, καὶ ἀνεξόδοις, καὶ ἀτράποις σκολιωτέραις.

Τυφλός. Cæcus *Soph. in Oedipo Tyranno pag.* 167. F. Oedipus. Cæcus & auribus, & mente, & oculis es. Tireſias. Tu verò miſer *es* profectò, hæc *mihi* exprobrans, quæ tibi Nullus *eſt*, qui non iſtorum exprobrabit mox *pro, quæ quilibet iſtorum tibi mox exprobrabit.* Idem eſt, ac ſi dixiſſet, Nullus horum eſt, qui non ſit exprobraturus tibi celeriter ea, quæ mihi *iam* exprobraſti. Hoc autem τάχα, poſitum, pro ταχέως i. mox, celeriter. Nam te quoque paulo pòſt cæcum vocabunt. Ad Tireſiam, *à Tireſia ad Oedipum* verba *fiunt.*

Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ. Οἰδίπους. σὺ δ' ἄθλιός γε. ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα. οἷον, οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδιεῖ, ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος. B

Τυφλὸν φαίνεσθαι. Cæcum videri pulcherrimum eſt. *Imò,* πάγκακον, *peſſimum Sic & VVolfius. Eſt autem ſenarius, qui ſpondeum in ſecunda ſede iam præter morem habet. Si* φαίνεσθαι *legas, rectè metrum habebit. Hoc autem ad ſomnij coniecturas, & interpretationem videtur pertinere.*

Τυφλὸν φαίνεσθαι, πάγκαλον πέλει λίαν.

Τυφλότερος. Talpa cæcior. *Er Ad Chil.* 1. *Cent.* 3. *col.* 117 *ad.* 55. *Hoc autem ideo dicitur,* quòd hoc animal nullos oculos habeat. Steſimbrotus autem ait hoc *animal* à Tellure excæcatum-fuiſſe, quòd *terra* fruges corrumpat. Habet enim impuriſſimos, *peſſimoſq;* dentes, & roſtrum inſtar muſtelæ, & pedes, vt vrſa.

Τυφλότερος ἀσπάλακος. διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. φησὶ δὲ αὐτὸ στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς. ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους. καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς. καὶ πόδας ὡς ἄρκτου. C

Τυφλότερος. Cæcior leberide. *Eraſ. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 3. *col.* 117. *ad.* 56. Et Inanior leberide *Er. Ad Chil.* 1 *Cent.* 1. *col.* 31. *ad.* 26. *Nudior leberide. Leberis autem, ſerpentis eſt exuuium, quo nihil inanius. Prouerbium autem* vtrunque dicitur. λεβηρὶς *verò, dicta,* quaſi λεπηρίς. *vel, quaſi* λεπυρίς. λέπυρον *enim, putamen oui vel cortex mali punici, tunicula, & pellicula, & tenuiſſimus cortex.* Et λεποστᾶται *dicuntur, qui ſub huiuſmodi tunicula, ſiue pellicula ſtant, i qui huiuſmodi tunicula, vel pellicula tecti veſtitiq; ſunt. Eſt autem epithetum quod dicitur* & de piſcibus, & cicadis, & omnibus *animalibus,* quę ſenectutem relinquunt, *& exuūt, quum exuuium exuunt.*

Τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κενότερος λεβηρίδος ἀμφότερα λέγεται. λεβηρὶς οἷον λεπηρίς. ἢ λεποστᾶται. καὶ ἐπὶ ἰχθύων. καὶ ἐπὶ τεττίγων, καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων. D

Τυφλῶν ὀνείρων. Cæcorum ſomniorum, hoc eſt, fallacium. Fortaſſe incidit in hunc *Homeri verſum*, Binæ enim portæ fallacium ſunt ſomniorū. Vel quia claudunt-oculos, & *inter ſe* colloquuntur. N. L.

Τυφλῶν ὀνείρων. ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως περιέπεσε τούτῳ. δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων. ἢ ὅτι μύουσι, καὶ προσδιαλέγονται.

Τυφογέρων. Extrema-ſenectute-præditus. *Capularis ſenex. Vide* Τυφεδανός. Vel ſuperbus. τετυφωμένος γέρων. fatū-repletus ſenex, i. ſuperbus. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag.* 548. *v.* 39.

Τυφογέρων. ἐσχατόγηρος. ἢ ὑπερήφανος. τετυφωμένος γέρων.

Τυφομένης. Illius, quæ fumo denigratur, quæ comburitur, & crematur. Et ipſum verbum *actiuum, eſt* τύφω, vro, comburo, cremo. Et κάπνῳ τύφειν δίκην σφηκῶν. Veſperum inſtar fumo excitato abigere, & cōburere.

Τυφομένης. καπνιζομένης. καιομένης. καὶ καπνῷ τύφει δίκην σφηκῶν. τὸ ῥῆμα τύφω. E

Τῦφος. Faſtus. Arrogantia. Superbia. Furor. Inſania. *&* τυφοῦσθαι, *verbum hinc deductum ſuperbire furere.* Vt, Huiuſmodi verò *homo* ignorat ſe etiam furere, *inſanire, vel ſuperbire arrogantem eſſe.*

Τῦφος. ἀλαζονεία. μανία. ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ ὡς τετύφωται.

Τυφωεύς. Typhœus. Nomen proprium.

Τυφωεύς. ὄνομα κύριον.

Τυφών Non eſt flamma ex aere *excitata:* ſed *aeris* cōuolutio ex vapore *manans*, priùs quàm incendatur, vt ait Plato in Phædro. *Ariſtoph. in Equit. pag.* 218. *v.* 5. *Schol. annot.* 7.

Τυφών. οὐχ ἡ φλὸξ ἐκ τοῦ ἀέρος. ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφή, πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι. ὡς πλάτων ἐν φαίδρῳ.

Τυφών. Fulmen violentum, ingens, & proceſſoſum. Vel flatus *violentus,* fumo-ſimilis, ex nube erumpens. Dicitur & per σ τυφώς. *Ariſtop. in Ranis. pag.* 164. *v.* 6. *&* 7.

Τυφών. κεραυνὸς βίαιος. πολύς, καὶ πνευματώδης. ἢ πνεῦμα καπνῶδες ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ σ' τυφώς. F

Agnam, agnam nigram pueri celeriter *efferte.*

Ἄρ' ἀρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε.

Typhos

A Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
Typhos enim exire parat.

τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις ἀνέμους, τυφῶς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλαιναν ἀρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ. τὸ πνεῦμα.
Ventos enim procelloſos *impetuoſos, & violẽtos*, vocant Τυφῶς, & τυφῶνας, typhos, & typhonas. Huic autem *procelloſo vento* ſolebant agnam nigram immolare, vt flatum ſedaret.

Τυφῶνος. πυρώδους δαίμονος.
Τυφῶνος. Typhonis. Ignei dæmonis.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. τυφὼν, ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ διός. τούτου ποικιλώτερον.
Τυφῶνος πολ. Typhone magis-multiplex *Magis multiplex, quàm Typhon.* Typhon *autem interdum eſt ille*, qui fertur ictus-fulmine à Ioue. Hoc *Typhone* magis-varium, *Huic prouerbio ſimile illud alterum.* Ποικιλώτερος ὕδρας *Magis varius quàm hydra. Eraſm. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col 56. ad. 95.*

B Τυφώς. καὶ γυναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὴν ἐριώλην. τυφὼς, γῆς μὲν ἦν υἱός. ἴσχυσεν δὲ τοσοῦτον, ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. οἵ τινες ὡς μῦθος, καὶ εἰς ἀλόγων ζώων μετεβάλλοντο μορφάς, διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. ἐριώλη δὲ, πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ τυφὼς, μεῖζόν τι πνεῦμα, καὶ κακοποιόν.
Τυφώς. *Ariſtoph. in Equitibus pag. 118. v. 5. Schol annot. 6. & 7. De Cleone dicit.* Et generoſè ad Typhonem it, & Eriolen. Typhon Telluris quidem filius fuit: ſed adeò potens, *iiſq; præditus viribus*, vt non ſolùm hominibus: ſed etiam Diis formidabilis eſſe videretur, qui (vt fabulis traditur) vel in brutorum animalium formas ſe conuertebant, propter illius metum, *quo percellebantur.* ἐριώλη verò, flatus *eſt impetuoſus, & vehemẽs.* Τυφὼς vero, maior quidẽ flatus *eſt*, & maleficus.

Τυφρηστός. ὄνομα πόλεως.
Τυφρηστός. Typhreſtus. Nomen vrbis.

Τυχαία. αὐτὴ ἡ κατὰ τύχην, οὐκ αὐτομάτῳ τινὶ συντυχίᾳ, κατά τινα ἄτακτον, καὶ τυχαίαν φοράν, οὕτως αἱ ἀπαρτιζόμεναι, ἀλλ᾽ ὡς ἡ ἀναγκαία
C τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ. τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον, οὕτως ἕκαστα γεγενῆσθαι φησὶν ὁ ἅγιος γρηγόριος ὁ νύσσης. ἐν τῇ κοσμογενείᾳ λέγει.
Τυχαία Fortuita. Pro, Quæ forte fortuna fit, aut accidit. Vt, Non fortuito aliquo caſu, per aliquem inordinatum *perturbatum, confuſum*, & fortuitum *ac temerarium* impetum, ſic apparentia: ſed vt ipſe neceſſarius Naturæ ordo requirit cõſecutionem in *rebus* iis, quæ gignuntur, *& fiunt* ſic ſingula facta-fuiſſe dicit, S. Gregorius Nyſſenus. *Hæc autem* dicit in Mundi-creatione, *vel in ortu mundi.*

Τυχαῖος. ὁ τῆς τύχης ναός.
Τυχαῖος ναός. ὁ τῆς Τύχης ναός. Fortunæ templum.

Τύχη. συντυχία, παρὰ σοφοκλεῖ. πολύβιος. εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων. μήποτε γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην. αἴτιοι δ᾽ εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις. τῷ
D ταῖς αὐταῖς ἐπιζητεῖν σεμνότητα, καὶ μέγεθος. μήποτε δὲ τοὐναντίον. καὶ πισίδης.
Τύχη. Fortuna. Caſus. Apud Sophoclem. Polybius. Si Fortunam de huiuſmodi *rebus* dicere oportet *Videndum* enim ne fortè talem famam iſta *Fortuna* inaniter ſit adepta, *taléque nomen nullo iure poßideat.* Autores enim *huius nominis* ſunt illi, qui negocia tractant, *& res gerunt*, quòd grauitas. & amplitudo in eaſdem *res* concurrant, *ita vt & graues, & ampla videantur, & appellentur.* Sed *cauendum* ne fortè contrà *ſit ſentiendum.* Piſides.

-- Οὐκ εὐλαβήθης.
--*Non cauiſti*, nec formidaſti,

Οὐ τὰς δι᾽ ἡμᾶς ἀντιπεπτούσας τύχας.
Non formidaſti *propter nos aduerſam Fortunam,*

Εἰ χρὴ καλεῖν με τὰς ἁμαρτίας τύχας.
Si modò *oportet me vocare peccata Fortunam.*

Τύχη.
τύχη. Fortuna. Caſus. Calamitas. Aduerſa-fortuna. *Soph in Aiace flagellifero pag* 59.

Σκέψασθε πρὸς θεῶν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Conſiderate per Dos fortunam duorum mortalium. Nam

E

Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ᾽ ἐδωρήθη πάρα,
Hector quidem, quo nuper ab hoc donatus-eſt

Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων,
Balteo reuinctus, & *laceratus equeſtribus ex orbibus,*

Ἐγνάπτετ᾽ αἰὲν, ἕως ἀπέψυξεν βίον.
Raptus eſt ſemper, donec exhalauit vitam, vel, donec efflauit animam.

Οὗτος δ᾽ ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
Hic verò illius hoc donum habens,

Πρὸς τοῦ δ᾽ ὄλωλε θανασίμῳ πτώματι.
Ab hoc ſublatus *periit letali lapſu*, vel, impetu mortifero. Nam in enſem irruens ſe interfecit.

παρὰ ἔχθρος, καὶ αἴαντος ὁ λόγος. καὶ σοφοκλῆς.
De Hectore, & Aiace verba *ſunt illic. Vide cat. & Schol.* Et Sophocles *in Philoctete pag.* 428. *P.*

F Ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας
Neopt. *Audi. Hominibus quidem à Diis*

Δοθείσας ἐστ᾽ ἀναγκαῖον φέρειν.
Calamitates datas, immiſſas, *eſt neceſſe ferre.*

Ὅσοι δ᾽ ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
Quotquot verò voluntariis incumbunt damnis,

Ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
Vt tu, his neque veniam dare

Aequum eſt, neque eorum *miſericordia moueri quenquam.*

Δίκαιόν ἐστιν, οὔτ᾽ ἐποικτείρειν τινά. A

Τύχη. Fortuna apud Græcos, *i. Ethnicos, ſiue Gentiles, vocatur* improuida, *temeraria* mundi adminiſtratio, vel impetus *quidam* ex incertis in incertum, & fortuitum. *Vel, Mundi adminiſtratio prouidentiæ expers. Aut impetus, & impetuoſa quadam progreſsio ex obſcuris, & incertis, ad obſcura, & incerta, caſuq́ contingentia.* Nos verò Chriſtiani profitemur Deum omnia gubernare. Polybius etiam dicit. Fortunam autem Thucydides vocat ipſum bellum, *ob incertos rerum euentus, quos Ethnici Fortunæ tribuunt.*

Τύχη. τύχη παρ᾽ ἕλλησιν, ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις. ἢ φορὰ ἐκ τῶν ἀδήλων, εἰς ἄδηλον, καὶ αὐτόματον. οἱ δὲ χριστιανοὶ, θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. καὶ πολύβιος φησί. τύχην δὲ λέγει ὁ θουκυδίδης τὸν πόλεμον.

Τύχη. Non hominum conſiliis: ſed Dei nutu *res* humanę gubernantur. Quod *i. quam rerum adminiſtrationem* iam homines Fortunam vocare conſueuerũt, ignorantes profectò cuius *rei* causâ alicui eueniant ea, quæ eueniunt, quia ipſis *hæc* non ſunt manifeſta. Ei enim, quod rationis-expers videtur eſſe, Fortunæ nomen tribui ſolet. Et prouerbium. Fortuna Euripus. *Vel, Fortuna æſtuaria. Sic enim Er. Ad. Chil. 1. Cēt. 6. col. 745. ad. 69. Qua Exæſtuantis more fertur Euripi.* De leuiſſimis, & inconſtantiſſimis hominibus, *qui facillimè ſingulis horarum momentis mutantur.* Τύχη dicitur etiam ipſum *vitæ* ſtudium, *& ipſa conditio.* Vt, Eia (vt ita loquamur) iſte, qui adſtat, primùm dicat *ſuum* nomen patriam, fortunam, *i. conditionem, vitæq́ ſtudium,* deinde & *ſui* Dei cultum, *& religionem, quam profitetur.*

Τύχη. οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια. ὃ δὴ τύχην καλεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες ὅτου δή ἕνεκά τῳ προσέεισι τὰ ξυμβαίνοντα, εἴπερ αὐτοῖς οὐκ ἔνδηλα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι, φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν. καὶ παροιμία. τύχη εὔριπος. ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων, καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. τύχη λέγεται, καὶ τὸ ἐπιτήδευμα. ὡς φέρε εἰπεῖν ὁ παρεστὼς οὗτος, πρῶτον εἰπάτω τοὔνομα. τὴν πατρίδα. τὴν τύχην. ἔπειτα, καὶ τὸ σέβας. B

Τυχηρότερος. Fortunatior. Felicior.

Τυχηρότερος. εὐτυχέστερος. C

Τυχιάδης. Patronymicũ. Tychiades. Tychij filius.

Τυχιάδης. πατρωνυμικόν.

Τυχικός. Tychicus. Fortunatus. Nomen proprium.

Τυχικός ὄνομα κύριον.

Τυχίος. Tychius. Nomen proprium. Fortunatus.

Τυχίος. ὄνομα κύριον.

Τύχων. Tycho. Tychônis. Nomen proprium.

Τύχων. τύχωνος, ὄνομα κύριον.

Τύψαι. Verberare. Vulnerare. Βαλεῖν. Iaculari. Iaculis-petere. Iaculis-ferire. *ſignificat* eminus, *& ex remotiore loco telum ſiue iaculum in aliquem* emittere. *eumq́ ſic ferire.* οὐτάσαι verò, & νύξαι, & τύψαι, comminus vulnerare.

Τύψαι. ἐπὶ βαλεῖν, τὸ πόρρωθεν πέμψαι. οὐτάσαι δὲ, καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς βαλεῖν.

INITIVM LITERÆ Υ.

Υ cum A. B. Γ.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ͂ Υ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΥ. D

ΤΟ῾ Υ῾ ΜΕΤΑ῾ ΤΟΥ͂ Α, ΚΑΙ῾ ΤΩ͂Ν Β. Γ.

Υ῟. Aduerbium admirantis. Quod proferre conſueuimus, quum nidorem olfacimus. *Eſt autem quidam ſonus, quem edimus ſpiritu naribus, attracto, quum res aliquas odoramur, vt carnes, quæ aſſantur, quarum odorem naribus ad nos attrahimus, vt apud Ariſtophanem Sycophanta facit. pag. 44. v. 10. & 11.* καὶ κρεῶν ὀπτωμένων. ὒ ὒ. ὒ ὒ. ὒ ὒ. ὒ ὒ. ὒ ὒ. ὒ ὒ.

Υ῟. ἐπίρρημα θαυμαστικόν. ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ. λέγομεν ὀσφραινόμενοι τῆς κνίσσης. E

Ὑάδες. Hyades. Suculæ. Stellæ in tauri cornibus.

Ὑάδες. οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.

Ὑακινθίδες. Hyacinthides. Hyacinthi Lacedęmonij filiæ.

Ὑακινθίδες. θυγατέρες ὑακίνθου, τοῦ λακεδαιμονίου.

Ὑακίνθινον. Hyacinthinum. Subnigrũ. Purpureum.

Ὑακίνθινον. ὑπομελανίζον. πορφυρίζον.

Ὑάκινθος. Hyacinthus. Nomen proprium.

Ὑάκινθος. ὄνομα κύριον.

Ὑάλη. ὕαλος. Vitrum. Vitrum *autem quoddã eſt,* à quo ignem accendunt. Ariſtoph. *in Nub pag. 101 v. 12. 13. 14.*

Ὑάλη ὕαλος. ὕαλός ἐστιν, ἀφ᾽ ἧς πῦρ ἅπτουσι. καὶ φησὶν ἀριστοφάνης.

Quum ſcribet litem, i. accuſationem *ſcriba,*
Procul ſtans hoc-modo ad Solem,
Literas liquefaciam meæ litis, i. accuſationis.

Ὁπόταν γράφοιτο ἡ δίκη,
Ἀπωτέρω στὰς ὡδὶ πρὸς τὸν ἥλιον F
Τὰ γράμματ᾽ ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.

Eſt autem inſtrumentũ vitreũ rotundum electri, ad hoc, *ad hunc vſum,* confectũ. Quod oleo vngũt, eiq; ad Solẽ calefacto admouẽt ellychniũ, & ignẽ accẽdunt. De hoc igitur ille ſenex *Strepſiades* cũ Socrate colloquens

ἔστι δὲ κατασκεύασμα ὑάλου τροχοειδὲς ἠλέκτρου, εἰς τοῦτο τετυχημένον. ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες, καὶ ἡλίῳ θερμάναντες, προσάγουσι θρυαλλίδα, καὶ ἅπτουσι πῦρ. τοῦτο οὖν ὁ γέρων πρὸς σωκράτην διαλε-

A γάιδμος φησιν, εἰ ὑφάψαιμι διὰ τῆς ἠλέκτρου, καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γράμματος, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

quens, dicit, Si per electrum accendero *ignem*, & ſcripti tabellæ admouero ignem, accuſationis literas abolebo. *Conſule Schol. annot. 4. vnde vera lectio petenda.*

N O T Æ.

Ὁπόταν] Ariſtoph. Nubibus. pag. 101.

Στρ. Εὕρηκ᾽ ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην.
Ὥστ᾽ αὐτὸν ὁμολογεῖν σ᾽ ἐμοί. Σω. ποίαν τινάς
Στρ. Ἤδη παρὰ ταῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
Ταύτην ἑόρακας, τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
Ἀφ᾽ ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; Σω. τὴν ὕαλον λέγεις;
Στρ. Ἔγωγε. Σω. φέρε, τί δῆτ᾽ ἄν; Στρ. εἰ ταύτην λαβών,
Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
B Ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον. &c.

Conſule ſchol. annot. 4. Nam aliter habent, quàm apud Suidam. Sed illinc emendatio petenda.

Ὑάλιος. πολεμικός, καὶ ἐνυάλιος.

Ὑάλιος. Bellicus. Bellicoſus. Et Ἐνυάλιος. Enyalius. *Martis epithetum, & ipſe Mars.*

Ὑάμπολις. ὄνομα πόλεως.

Ὑάμπολις. Hyampolis. Nomen vrbis.

Ὑβάδαι. δῆμος ἐστὶ τῆς λεοντίδος.

Ὑβάδαι. Hybadæ. Municipium eſt Leontidis *Tribus*.

Ὑβός. ὁ κυρτός. καὶ ὕβωσις, ἡ κύρτωσις. Καὶ ὑβάζειν, τὸ ἐμεῖν. οἱ γὰρ ἐμοῦντες ὑπὸ τῆς βίας κυρταίνειν ἐοίκασιν.

Ὑβός. Gibboſus. Curuus Et ὕβωσις. Gibboſitas. Curuitas. Et ὑβάζειν. Vomere. *Se vomentium inſtar incuruare.* Qui enim vomunt, propter *vomitus* violentiam, videntur ſe-curuare.

C Ὑβρίζειν. ἐπὶ τοῦ ἀργῶς διαιτᾶσθαι. ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν, καὶ ῥᾳστωνεύεσθαι. ὁ δὲ, οὐ μάτην ἔζη, ὥς γε ἐμὲ κρίνειν, οὐδὲ μὴν, ὡς οἱ πολλοί, ἐπὶ τραπέζαις κεκυφέναι, καὶ ἐμπίπλασθαι, καὶ ὑβρίζειν ἀνδάνων. ἀλλὰ πλέονα εἰδέναι μαστεύων ὑφ᾽ ἡγεμόνι θεῷ.

Ὑβρίζειν. *Iniuriam verbis, vel factis facere. Inſolentem-eſſe. Inſolenter-ſe gerere. Sumitur &* pro, turpiter-viuere. Vt, Exiſtimauit eos, qui erant improbi, turpiter viuere, & otio-indulgere. Et, Ille verò, nō temere (meo ſaltem iudicio) viuebat, neque etiā (vt vulgus) menſæ incumbere, & repleri, & inſolenter-ſe-gerere ſtudebat: ſed ampliorem aliquam ſcientiam duce Deo quærebat,

Ὑβρίζοντες. σκιρτῶντες. Ἡρόδοτος.

Ὑβρίζοντες. Saltantes. *Inſolenter agentes. Petulanter-ſe-gerentes.* Herodotus.

Ὑβρίζω. αἰτιατικῇ.

Ὑβρίζω. Accuſatiuo. Iniuria-afficio. Contumelioſè-tracto.

D Ὕβρις. ὑπὸ βάρος τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ ὕειν βάρος.

Ὕβρις. Iniuria. Contumelia. Inſolentia. Petulantia. *Dicta autem* ὕβρις, *quaſi* ὑπόβαρι: τις οὖσα. *& per geminatam ſyncopen,* ὕβρις. quòd ſit quædam grauis res, *quæ noſtrum animum grauat, ac vehementer offendit. Hic enim præpoſitio* ὑπὸ *vim intendentis habet. Vel ſi vim remittentis habet eam iniuriam aut contumeliam ſignificabit, quæ leuiter animum lædit. Sed prior coniectura veriſimilior videtur.* Vel *dicta* π. τ. ὕ. β. quòd pluat pondus, *& onus graue. quòd animum grauiter lædat.*

Ὕβρις φυτεύει τύραννον. *Soph. in Oedipo Tyranno pag. 187. & 188. Conſule Schol.*

Ὕβρις φυτεύει τύραννον. Ὕβρις εἰ
Πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,

Iniuria plantat tyrannum. Iniuria, ſi lūū
Multis rebus *ſupra modum repleta fuit temere,*

E Ἃ μὴ ᾿πίκαιρα, μηδὲ συμφέροντα.

Quæ non fuerint *opportuna, nec vtiles. &c.*

διὰ τῆς ὕβρεως φησὶν αὐξάνεται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν φησὶ πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ᾽ ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν. παῖδων μὲν γὰρ οἱ γεγονότων, ὕβρεις διὰ τὸ συνήθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίζοντο. ἀλλ᾽ ἦν ἐγκόλπιον αὐτῷ, καὶ πρό-
F χειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. εὐνάπιος φησὶ, περὶ καρίνου βασιλέως.

Per iniuriam (inquit) inſtauratur tyrannus. Et cùm multa perfecerit, tunc in magnam neceſſitatem incidit, per iniuriam elatus, *& inflatus inſolentia.* Hoc enim ſignificant illa *Poetæ verba*, Ἀκροτάταν * εἰσαναβᾶσ᾽ ἀπότομον, * *pro*, εἰσαναβιβάσασα. Ἀ᾽ρουσεν εἰς ἀνάγκαν. Id eſt, Summam promouens & præcipitem. Aſcendere-fecit in neceſſitatem *Pro, Iniuria & inſolentia tyrannica tyrannum tandem ad extremam, ſummamq́ neceßitatem compellit, & de ſummo tyrannicæ dignitatis faſtigio, tanquam de excelſa, prærupta q́, rupe, in quam incluſus fuerat, deturbat, & præcipitem agit.* Et Liberis enim ipſi natis iniuriæ propter conſuetudinem, ne iniuriæ quidem exiſtimabantur: ſed huiuſmodi *contumeliarum, & iniuriarum* peccata ipſi familiaria, & ad manum erant, *& in orbem quendam ad eum quotidie redibant* Sic Eunapius de Imperatore Carino loquitur.

Ὕβρεις. Iniuria, quæ *coniuncta eſt* cum contemptione & inſultatione. *Contumelia, coniuncta cum verborum inſectatione, αἰκία* verò, plagas tantùm *cõplectitur, & verbera, quibus aliquis præter decorum eſt ab aliquo exceptus.* Lyſias in *oratione* de verberibus aduerſus Iſocratẽ, Quis verò veſtrûm ignorat, verbera quidem, pecuniâ tantùm licere æſtimare, illos verò, qui *aliquem* contumelia-affeciſſe, *vel, contumelioſè-tractaſſe* videntur, licere vobis morte mulctare?

Ὕβρεις. ἡ μὲν περὶ πληγάς ἐστι μοῦ, καὶ ἐπηρείας. αἰκία δὲ, πληγαὶ μόνον. λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς ἰσοκράτην. καί τοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν, χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι. τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας, ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν;

Ὑβρίσασιν. Illis, qui turpiter peccarunt. Illis, qui grauem iniuriam alicui fecerunt. Illis, qui turpe facinus commiſerũt. Vt, Tunc autem militibus etiam, qui præter officium turpiter peccarant, *& præter decorum inſolenter ſe geſſerant,* mulctam irrogauit, *vel, pœnas inflixit.* Sed illa mulcta minor erat, quàm conueniebat.

Ὑβρίσασιν. ἐξαμαρτήσασιν αἰσχρῶς. ἔνθα καὶ στρατιώταις ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίσασιν, ἐπέθηκε δίκην. ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

Ὕβρισεν. Iniuriam-contumelioſè-fecit, *vel contumelia affecit,* non qui percuſſit *aliquem*: ſed qui *eum turpiter, & fœdis, atque contumelioſis verbis* increpauit, & probro-affecit. Et, Ille verò, vehementer indignabatur, & inſignem contumeliam eſſe ducebat, quòd non initiò illa expeditio ſuæ fidei commiſſa fuiſſet. *l. τὴν στρατείαν. Si verò legas, τὴν στρατιάν, vertes, quòd non initiò ille exercitus ſuæ fidei creditus, ſibiq; commiſſus fuiſſet.* Ariſtoph. *in Ranis pag.* 131. *v.* 4. 5. 6. *Schol annot.* 3.

Ὕβρισεν. οὐχ ὁ πατάξας. ἀλλ᾽ ὁ ἐπιπλήξας, καὶ ὀνειδίσας. καὶ, ὑπὸ ἀγανακτήσεως, καὶ, πρὸς ὕβρεως τιθέμενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπιτέτραπτο τῇ στρατιᾷ. ἀριστοφάνης.

Deinde nonne contumelia hæc eſt, & magnæ delicia, — Εἶτ᾽ οὐχ ὕβρις ταῦτ᾽ ἐστὶ, καὶ πολλὴ τρυφὴ,

Quòd ego quidem, qui-ſum Dionyſus, filius Stamnij, pro, Bacchus, Dolij filius, — Ὅτ᾽ ἐγὼ μὲν ὢν διόνυσος, υἱὸς σταμνίου,

Ipſe pedibus-incedo, & defatigor, tunc verò vehi facio, — Αὐτὸς βαδίζω, καὶ πονῶ, τοῦτον δ᾽ ὀχῶ

Ne defatigetur, néue onus ferat? — Ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μὴ δ᾽ ἄχθος φέρῃ;

τρυφή. pro, arrogantia, *ſuperbia, inſolentia. Vide Schol. de toto hoc loco.*

τρυφή. ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία.

Ὑβριστάς. *Inſolentes. Petulantes. Contumelioſos. Iniurios.* Audaces, & conuiciatores.

Ὑβριστάς. τοὺς θρασεῖς, καὶ λοιδόρους.

Ὕβρις. Quænam *eſt* contumelia, & ignominia?

Ὕβρις. τίς ὕβρις, καὶ ἡ ἀτιμία;

Ὑβριστότερος. Inſolentior. Petulantior. Xenophon. Milites qui ſe negligi putant, ſi boni ſunt, animum magis demittunt, ſi verò mali, longè petulantiores euadunt. Et rurſus. Nihil inſolentius turba ad iram, & iniuriam incitata.

Ὑβριστότερος. ξενοφῶν. οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται. οἱ δὲ πονηροὶ, πολὺ ὑβριστότεροι. καὶ αὖθις. οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν, καὶ παρανομίαν ὁρμήσαντος.

Ὑγεία. Sanitas. Boni ominis cauſa, dicere ſolent alicuius Dei nomen reſpondentes interroganti, Quis eſt ille, qui me quærit? Vel aliquid huiuſmodi reſpondent. Idcirco Epops dicit, Quinam ſunt, qui me quærunt? Euel. Duodecim Dij Videntur *quærere te, quia volunt* conterere te. *Ariſtoph. in Auibus pag.* 372. *v.* 3. *&* 4. *Schol annot.* 2. *&* 3. *vnde Suidæ correctio petenda. ἐπίξαισι verò, dictum Bæoticè, pro comm. ἐπίξασι, verſo κ in ξ pro Attico, ἐπίξασι. Sit & in* Nubibus *pag.* 80. *v.* 8. *&* 10. *Vide & Mag. Etymol col.* 197. *lin.* 15.

Ὑγεία. οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ τίς ὁ ζητῶν ἐμὲ, ἢ ὑγίειαν· ἢ τί τοιοῦτον. καὶ ὁ ἔποψ ἔφη. τίνες οἱ ζητοῦντες. οἱ δὲ, ἔφασαν, οἱ δώδεκα θεοὶ ἐοίκασιν ἐπιτρίψαι σε.

Ὑγεία. Duplex eſt ſanitas. Vna quidem, in medico, Altera verò, in corpore, quod ſanatur. Et illa, quæ eſt in medico, efficiens eſt eius, quæ eſt in corpore. Sic etiam ille *rerum* ordo, qui eſt in mundo, ab Opificis ordine manauit. Salubre verò, *vocabulũ* eſt de iis, quæ multis-modis dicuntur. Salubre enim *dicitur, aliud quidem,* ſanitatis efficiens, vt medicamentum. Aliud verò *ſanitatem* conſeruans, vt ipſa victus-ratio. Aliud verò, ſignificans, vt color, pulſus-arteriarum, commoda-ſpiratio, vrinæ.

Ὑγεία. διττή ἐστιν. ἡ μὲν, ἐν τῷ ἰατρῷ. ἡ δὲ, ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ ἰατρῷ ποιητική ἐστι, τῆς ἐν τῷ σώματι. οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις, ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιεινὸν, τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστίν. ὑγιεινὸν γὰρ, τὸ ποιητικὸν ὑγιείας, ὡς τὸ φάρμακον. τὸ δὲ, φυλακτικόν. ὡς ἡ δίαιτα. τὸ δὲ, σημαντικὸν, ὡς χρῶμα. σφυγμός. εὔπνοια. οὖρα.

Ὑγίεια Ἀθηνᾶ. Minerua Sanitas. Cognomen eſt Mineruæ. Nam & Sanitas, & Victoria, & Equeſtris, & Opifex vocatur.

Ὑγίεια ἀθηνᾶ. ἐπώνυμόν ἐστι τῆς ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ ὑγίεια καλεῖται, καὶ νίκη ἱππία, καὶ ἐργάνη.

Ὑγιασθείς. Sanatus. Vt, Ille verò ex vulnere ſanatus. Vel, cùm ex vulnere conualuiſſet.

Ὑγιασθείς. ὁ δὲ, ὑγιασθεὶς τοῦ τραύματος.

Ὑγιαίνω. Pro, ὑγιάζω, tranſitiuè. Accuſatiuo. Conualeſco, pro, conualeſcere facio. Sano. Secundæ-valetudini-reſtituo.

Ὑγιαίνω. τὸ ὑγιάζω. μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ.

Ὑγιές.

A Ὑγιές. λυσιτελές. ὠφέλιμον. τῆς πόλεως ἐπ' οὐδὲν ὑγιές. φιλοκτήτης.

Ὦ μηδὲν ὑγιές, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
Οἷός μ' ἐπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
Πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί.
Ἀνάξιον μὲν σου. κατάξιον δ' ἐμοῦ.

Ὑγιέστερος. ὥσπερ καὶ ὑγιέστερος κρότωνος. πολ-
B λοὶ γὰρ κροτωνιᾶται ἀσκηταί. καὶ ὑγιέστερος κολοκύνθης.

Ὑγιέστερος κρότωνος. ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων. ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον, καὶ χωρὶς ἀμυχῆς, καὶ μηδὲν ἔχον σίνος.

Ὑγίεια. τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον. ὑγίεια ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων. ἅ ἐστι, θερμότης. ψυχρότης. ὑ-
C γρότης. ξηρότης. καὶ ὑγιεινός, ὁ ὑγιής. καὶ ἐπιρρηματικῶς, ὑγιεινῶς.

Ὑγιής. ὑγιής τις ὤν. ὁ δίυγρος. καὶ ζῶν. ἀλίβαντες δὲ, οἱ νεκροί, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα. ἤγουν ὑγρασίαν.

Ὑγρὰ κέλευθα. τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.
Ὑγραίνω.
Ὑγρός. ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς. καὶ ὁ ῥευματιζόμενος.

D Ὑγρῶς. ὑγρῶς κεκλασμένη, καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετής, εὔζωνος γινομένη, ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους. φωνὴν τε ἔχουσα ἡδίστην, καὶ τὸ μέλος μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα, οὐδενὸς ἐπ' ᾄσματι θαυμαζομένου ἐκρίθη δευτέρα. ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας. ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ. καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα. αὐτὴ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἴσειν. ἐκεῖνον δὲ κατὰ βραχὺ τηκό-
E μενον τῷ ἔρωτι, ἀπήλλαξε τῆς τύχης. καὶ αὖθις. πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρός, καὶ καταφερής. πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις, βαρύς τε, καὶ συντεταμένος.

Ὑγρότης. ἀραιότης, καὶ ἀφέλεια.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ὑδάσπης. ὄνομα ποταμοῦ.
F Ὑδατηγὸς ἀνήρ. ὁ ἀντλῶν.

Ὑδατίδες. σταγόνες.
Ὑδάτιον. νᾶμα.

Ὑγιές. Sanum. Conducibile. Vtile. Vt, τῆς πόλεως. &c. Ad nullam ciuitatis vtilitatem. Cum nulla Reipub. vtilitate. Philoctetes *apud Sophoclem in Philoctete. pag. 418. F. pro* φιλοκράτης *lege* φιλοκτήτης.

O nihil ſani, nihil liberi ſentiens,
Vt me ſubiiſti! fefelliſti! *vt me cepiſti! ſumpto*
Prætextu, tuo filio iſto ignoto mihi,
Indigno quidem te, digno verò me.

Ὑγιέστερος. Sanior. Salubrior. Vt, Sanior Crotone. *Vel, Crotone ſalubrior. Er. Ad Chil. 2. Cent. 4. col. 464. ad. 43. Crotone ſalubrius.* Κρότωνος ὑγιέστερος. Multi enim Crotoniatæ pugiles erant. Et ſinior cucurbita *Er. Ad Chil. 3. Cent 1. col. 640 ad. 77. Cucurbita ſanior.*

Ὑγιέστερος κρότωνος. Crotone ſalubrior. Sanior ricino. De prorſus ſanis. Prouerbium hoc *manauit* ab animali crotone, *quod ricinum quidam vocant, aliter alij, quemadmodum docet Eraſmus in Crotone ſalubrius* Totum enim eſt læue, & ſine liſſura, nec vllam noxam habēs, *i & prorſus innoxium.*

Ὑγίεια. Sanitas, humanorum bonorum pulcherrimum. Sanitas eſt iuſta proportio, *& conuenientia* primarum corporearum, *i. corporis* facultatum, quæ ſunt, calor, frigus, humiditas, ſiccitas. Et ὑγιεινός. ſanus, ſalubris. Et aduerbialiter, ὑγιεινῶς. ſalubriter. ſalutariter.

Ὑγιής. Sanus, ſalubris. Dictus quaſi ὑγιείς τις ὤν. i. humidus quidam exiſtens. humidus, & viuens. *Nam ſine humore animal viuere nequit.* Ἀλίβαντες verò *dicuntur* mortui, quod nullam habeant guttam, *nullam aquam,* hoc eſt, humorem *nullum.*

Ὑγρὰ κέλευθα. Humidas vias. Maris vias.

Ὑγραίνω. Humecto. Madefacio. Humidum reddo.

Ὑγρός. Humidus. Qui in voluptates eſt pronus. Qui ad voluptates facilè fertur. Et qui noxiorum humorum fluxionibus infeſtatur.

Ὑγρῶς. *Humidè. Fluxè. Liquidè. Flexibiliter. Agiliter. Facilè Vt,* Facilè agitata, & pedibus humi-iacens, expedita, vincebat omnes circulatorum, *& præſtigiatorum* principes. Nam & ſuauem vocem habebat, eámque cum arte emittebat, *arte moderabatur*, & nulli, qui propter cantandi peritiam cum-admiratione-celebris-eſſet, iudicata-fuit ſecunda. Quippe quòd ne amatoriæ quidem nequiciæ imperita erat. Nam opportunè tergiuerſabatur *& quod maximè cupiebat, id à ſe expeti diſſimulabat*, & ad zelotypiam, *ac amoris æmulationem* aptiſſimè, *& callidiſſimè* virum adducebat. Quamobrem ipſa quidem non contemnendas opes ſibi congeſſit. Illum verò, paulatim amore tabeſcentem de medio ſuſtulit. Et rurſus. Ad munera quidem *accipiendum* erat facilis, & expeditus, in exactionibus verò, grauis, & acer.

Ὑγρότης. *Humiditas. Flexibilitas. Facilitas.* Raritas, & ſimplicitas.

Υ cum Δ.

Ὑδάσπης. Hydaſpes. Nomen fluuij.

Ὑδατηγὸς ἀνήρ. q. d. Aquæ-ductor, vel, aquæ-hauſtor vir. Lixa. Qui aquam haurit. *Gallicè, Puiſeur, & porteur d'eau.*

Ὑδατίδες. Aquæ-guttæ. Guttæ.

Ὑδάτιον. Aquula. Exigua-aqua. Aqua. Latens.

Ὑδοῦσι. Canunt. Dicunt. Celebrant. *Apollon.* τῶν Ἀργεῖν *lib.4. pag. 185. v. 264.* Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε σεληναίης ὑδέονται. Arcades, qui vel ante Lunam *nati* celebrantur. *Et lib.2. pag. 94. v. 530. Et Callimachus in hymno in Iouem pag. 5. v. 76.* Αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίστοιο. *Primùm fabros quidem canimus Vulcani.*

Ὑδῶ. Cano. Dico. Celebro. *Et poet. metri cauſa per dupplex* δδ. *Vt,* ὑδδεῖν ἔοικε. Canere videtur. Et ὑδέομαι. pro ὑμνήσω. Canam. Dicam. Celebrabo. Vt, Æthrámque felici-prole-præditam inter congregatos *populos* celebrabo. N.L.

Ὑδερος. Aqua intercus. Vitium intercus. Hydrops.

Ὑδεριῶν. Idem ac ὑδερικός. Aqua intercute laborans. Ὑδεριῶ. ὑδρωπιῶ. ὑδρωπῶ. *Aqua intercute laborare Hydropicum eſſe Vide Lex.*

Ὑδδεῖν. Pro, ὑμνεῖν. Canere. Celebrare.

Ὑδη. Hyde. Nomen vrbis.

Ὑδος. τό. Aqua. Idem ac ὕδωρ. Et datiuus τῷ ὕδει. Aquæ.

Ὕδωρ. Aqua vel omnino ſaporis-expers *eſt*, vt medicus videtur, vel propemodum eſt ſaporis-expers. Habet tamen vim omnium ſaporum capacem. Quāobrem etiam omnem ſaporem percipit, *ac refert*, qui ad ipſam acceſſerit, *ac eam attigerit.*

Ὕδωρ. *Tres ſenarij, qui ſomniorum interpretationem continent.*

Aqua ſcaturiens infernè, inimicos ſignificat.

Aquam limpidam ebibere, bonū hoc eſt ſomnium.

Aquam bibens cænoſam, in doloribus eris.

Ὕδωρ ἀντιλογίας Aqua contradictionis. A re locus nomen accepit. Nam cùm in Merram veniſſent *Iſraelitæ*, & amaram aquam inueniſſent, contra Moyſem clamarunt, & contra Deum loquuti ſunt. Dicit autem *Deus*, Tuum ingratum animum ad illam aquam coargui.

Ὕδωρ αὐτοπαγές. q.d. Aqua per-ſe-compacta. Aqua in templis congregata. Vel aqua ſpontaneos fontes habens. ὕδωρ βορόν. Aquam voracem, & vigiliam voracem. Dicit igitur aquâ non ſolùm febricitantes, ſed etiam vigilantes ali.

Ὕδωρ δὲ πίνων. *Senarius. Er. Ad. Chil. 2. Cent. 6. col. 505. ad. 2 paulo aliter.* Aquam verò bibens, pulchrum non pariens carmen. Hanc epigrammatis partem, alij quidem, Aſclepiadis, alij verò, Theæteti eſſe dicunt. *Horatius. Carmina frigent, Quæ ſcribuntur aquæ potoribus.*

Ὕδωρ διαπ. Aqua digrediens, pro, diſperſa, & prorſus inutilis. Dauid.

Ὕδωρ παρ. Aqua præterfluit. De iis, qui pollicentur, ſe totis viribus operam-daturos, *vt aliquid in alicuius gratiam faciant*, & qui vel rimoſa nauigia, in quæ per rimas ingrediuntur aquæ, conſcendere non ſunt dubitaturi. *Er. Ad. Chil. 3. Cent. 2. col 661. ad 64. Aqua prat.* Et prouerbium. Aqua manet. Eſt in verbo Ἀναπλεῖ. Dicitur autem hoc prouerbium de fruſtrà laborantibus. *De laboribus irritis.*

Ὕδρα. Hydra. Serpens nouem-habens-capita.

Ὕδραν τέμνειν. Hydram ſecare. Dicitur de rebus, quæ fieri non poſſunt, *aut quæ ſunt factu difficillimæ.* Fertur enim Hercules cum lernæa Hydra, quæ centumcapitibus-prædita erat, pugnaſſe, & cùm eius plura capita renaſcerentur, quàm quæ *ab eo* reſecabantur, imperaſſe Iolao, vt *eius* capita combureret.

Ὕδραν τέμνεις Hydram ſecas. *Er. Ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 119. ad 9.* Dicitur de rebus, quæ factu ſunt difficillimæ, *vel, quæ nullo modo fieri poſſunt.* Quia Hercules Hydram ſecans, nō *ideo* magis *eam* ſuperabat, quòd ſubinde plura capita renaſcerentur.

Ὑδοῦσιν. ᾄδουσι. λέγουσι. A

Ὑδῶ. τὸ ᾄδω ὑδδεῖν ἔοικε. καὶ ὑδέομαι, ἀντὶ τοῦ ὑμνήσω. Αἴθρην τε εὔπαιδον ἐπ' ἀγρομένοις ὑδέομαι.

Ὕδερος.

Ὑδεριῶν. ὑδρωπιῶν.

Ὑδδεῖν. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖν. B

Ὕδη ὄνομα πόλεως.

Ὕδος. τὸ ὕδωρ. καὶ τῷ ὕδει, ἡ δοτική.

Ὕδωρ. τὸ ὕδωρ, ἢ παντελῶς ἄχυμον, ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ, ἢ ἐγγὺς ἄχυμον, ἔχει μέν τοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικήν. διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ, ὃς ἂν πλησιάσῃ αὐτῷ.

Ὕδωρ βλύζον κάτωθεν, ἐχθροὺς μηνύει. C

Ὕδωρ διαυγὲς ἐκπίνειν, χρηστὸν τόδε.

Ὕδωρ πίνων πηλῶδες, ἐν λύπαις ἔσῃ.

Ὕδωρ ἀντιλογίας, ἀπὸ τοῦ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο. εἰς μερρὰν γὰρ ἐλθόντες, καὶ πικρὸν εὑρόντες τὸ ὕδωρ, κατὰ μωσέως ἐβόησαν, καὶ τοῦ θεοῦ κατελάλησαν. λέγει δὲ ὅτι διήλεγξά σε παρ' ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάριστον γνώμην.

Ὕδωρ αὐτοπαγές. τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον. ὕδωρ βορόν, καὶ ἀγρυπνίην βορόν. λέγει οὖν ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ τρόφιμον, ἀλλὰ κἂν τοῖς ἀγρυπνοῦσιν. D

Ὕδωρ δὲ πίνων καλὸν οὐ τίκτοις ἔπος. τοῦτο ἐκ τοῦ ἐπιγράμματός ἐστι μέρος, οἱ μὲν, ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ θεαιτήτου φασίν.

Ὕδωρ διαπορευόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένον, καὶ παντελῶς ἄχρηστον. δαβίδ.

Ὕδωρ παραῤῥεῖ. ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάζειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. καὶ παροιμία. ὕδωρ μένει. ἔστιν ἐν τῷ ἀναπλεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα ποιούντων. E

Ὕδρα. ἐννεακέφαλος ὄφις.

Ὕδραν τέμνειν. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα ἐν λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ, μαχόμενον ἡρακλέα ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν, ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς κεφαλάς. F

Ὕδραν τέμνεις. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται. παρ' ὅσον ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων, οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὖθις πλειόνων κεφαλῶν.

A Ὑδρεύειν. ποτίζειν.

Ὑδρεία. τὸ ὑδρεύεσθαι. ὑδρία δὲ, τὸ ἀγγεῖον.

Ὑδρηλόν.

Ὑδρωπικός. καὶ ὑδροπότης, καὶ ὑδροποτεῖν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἱμοπότης.

Ὑδροῤῥόα. τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς τόπος. ὑδροῤῥόα, καὶ ἡ ὕφαλος πέτρα. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόῤῥοια. οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδροῤῥόας

B συνωθοῦντες αὑτοὺς, διὰ τούτων ἐσώζοντο πρὸς τὰς ναῦς.

Ὑδρεύειν. Aquari. Rigare. Aquam haurire, & ferre.

Ὑδρεία. Aquatio. Ipſa aquæ potatio. *per ει diphthongum.* ὑδρία verò, *hydria*, vas *aquarium.*

Ὑδρηλόν. Aquoſum. Humidum. Irriguum. Molle.

Ὑδρωπικός. Hydropicus. Et ὑδροπότης. Aquę-potor. Et ὑδροποτεῖν. aquam-potare. Eſt in Αἱμοπότης.

Ὑδροῤῥόα. *Sic in ædibus vocatur,* Illa pars muri-domum-ambientis, per quam aqua pluuia collecta deſcendit. *Emiſſarium. Canalis, per quam aqua pluuia effluit. Gallicè, Eſgout.* Vel anguſtus locus, *per quem aqua pluuia fluit.* ὑδροῤῥόα *dicitur* & ſub-aquis-marinis-latēs petra. Dicitur autem & ὑδρόῤῥοια. q. d. Aquæ-fluxus. *Canalis, per quem aqua fluit. Ariſtophanes in Acharnenſibus pag. 297. v. 22. Vide ſchol.* Vt, Alij verò, ſe conijcientes in aquæ-pluuiæ-canales, per hos incolumes-euadebant ad naues.

Ὑδροστάσιον. λίμνη μικρά. παραμειψάμενοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον, ἀφίκοντο ἐς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός.

Ὕδρος. ὕδρου. ὄφις. ὕδρα γὰρ, ἐννεακέφαλος ὄφις.

C Ὑδροφορία. ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὑδροχεῖα. δεξαμεναί. ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε, καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν.

Ὑδροπιῶντες. νοσοῦντες. ὑδροποτοῦντες δέ.

Ὕδρωψ. ἡ νόσος.

D Ὕαινα. θηρίον.

Ὑδροστάσιον. *Aqua-ſtatio. Caſtellum in quo collecta ſtat aqua. Item,* Parua palus. *Stagnum.* Vt, Cùm hoc magnum ſtagnum prateriiſſent, peruenerunt ad paludes cum quibus mixtus Cophen fluuius perit, *i. ſuum nomen amittit.*

Ὕδρος. Hydrus. Serpens. Hydra verò, ſerpens, nouem-habens-capita.

Ὑδροφορία. Hydrophoria. q. d. Aquæ-portatio. Lugubre feſtum Athenis, ob eos, qui diluuio perierant, vt *tradit* Apollonius.

Ὑδροχεῖα. Aquæ receptacula. Loca aquas recipiētia, & continentia. Caſtella, quę collectas aquas continent. Vt, Aquæ ductum exſtruxit, & aquæ-receptacula excogitauit.

Ὑδροπιῶντες. *Aqua-intercute* laborantes. ὑδροποτοῦντες verò, aquam-potantes.

Ὕδρωψ. Hydrops. Hydropicus. Aqua-intercute-laborans.

Ὕαινα. Hyæna. Fera, *de qua Plinius lib. 8. cap. 30.*

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε ΚΑΙ ΤΩΝ Η. Θ. Ι. Υ.

Ὑέ. ἀπειλὴ βραδυνόντων, καὶ ἀνοιγνύναι κελευόντων. καὶ γὰρ ὗεν. ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.

Ὑέλιον. καὶ ὕελος. καὶ ὑέλινον.

E Ὑετός. τὸ υ μακρόν. ἄγαν μέγαν ὑετὸν ἔστη. Αἰλιανός. ἐμπεσόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐῤῥύη. καὶ ὑετὸς, ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῇ.

Ὕειον κρέας. χοίρειον. καὶ ὕεια πληθυντικῶς, χοίρεια. ἐχορτάσθησαν ὑείων.

Ὑϊκόν. οὐχ ἴδιον. χοίρου ἔργον. λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ τοῦ Εὐθυδήμου,

F εἰπεῖν ὅτι, ὑϊκὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι ἐπιθυμῶν, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις. καὶ Ξενοφῶν φησιν, ὑηνῶν θρεμμάτων. καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτον οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων.

Υ cum Ε. Η. Θ. Ι. Υ.

Ὑέ. Hyé. Minatio cunctantium, & aperire iubētium. *Comminatio, qua quis alicui minatur, quòd nimiùm cunctetur in aperienda ianua, quam ociùs aperiri iubet.* Etenim ὗεν *ſignificat*, pluebat, rigabat. N L.

Ὑέλιον. Exiguum-vitrum. Et ὕελος. Vitrum. Et ὑέλινον. vitreum.

Ὑετός. Pluuia. τὸ υ longum. Vt, καὶ μέγαν ὑετὸν ἔστη. Et magnam pluuiam ſubiit *ſuſtinuit.* ἔστη, *pro,* ὑπέστη. Ælianus. Decidentibus pluuiis, vehemens etiam grando fluxit, *decidit.* Pluuia verò, *eſt* nubis in aquam mutatio, quum ex terra, vel ex mari in-altum-attractus humor decidit.

Ὕειον κρέας. Suilla caro. Porcina caro. Et ὕεια in-plurali. Suilla. Porcina. Vt, ἐχορτάσθησαν ὑείων. Suillis, *ſiue porcinis carnibus ſatiati ſunt.*

Ὑϊκόν. Suillum. Porcinum. Porci, vel ſuis opus. Quod ſuem decet, porcóque conuenit. Vt, Ferūt Socratē, cùm aliis multis pręsētibus, tū Euthydemo, dixiſſe, videri ſibi Critiā affectū, vt porcū, qui Euthydemo ſe-affricare cuperet, quēadmodū porcelli ſaxis. Et Xenophō dicit ὑηνῶν θρεμμάτων. Porcinarū pecudū. Vt, Hoc autē mihi viſū-eſt non humanū: ſed potiùs eſſe quarundam porcinarum pecudum, *i. porcorum ſa-*

cinus. Plato legum ſeptimo ὑλωεῖς. Suillo-more-facis. Porcum-imitaris. Sues enim, & cynocephalos commemorans, non ſolùm tu-ipſe ſues-imitaris, *& porcino more tegeris*: ſed etiam auditoribus perſuades, vt idem aduerſus mea ſcripta faciant, non rectè faciens. Plato in Theæteto *pag*.78.M.

Y'λωεία. Suum, ſiue porcorum, vita, mores, facta, fœtor. Vt, In omni porcino facinore volutatus. *i. In omnibus flagitijs tanquam porcus in luto volitari ſolitus. Vide Magn. Etymol col*. 733. *l*.29. *in* Συλωεία. *&* ὑλωεῖς. *&* 775. *ſ* ὑλωεῖς.

Y'λωεία. Stulticia. Ariſtoph. *in Equitibus pag*.243 *v*.16. *Schol. annot*.4. *Et in Pace pag*.470. *v*.6. *Schol. annot*.6. Ne fiat Theagenis ſtulticia. Hic enim malè-audiebat, vt fatuus, & ſuillus *& porcinis moribus præditus*. Erat autē ex Piræeo. Putabatur autem eſſe pauper, quamuis ob diuitias *ſe iactaret, &* delicias-faceret, *atque gloriaretur*. Fuit autem etiam corpore craſſ., & ſuillo. Quidam autem τιωλωείαν dicunt *eſſe* porcorum graueolentiam, qui variis vſi cibis, excrementa grauiter-olentia emittunt, quæ in cœnum diſſoluuntur *Vide Schol. Nam aliter habent Et ſues in cœno volutantur*. Fuit autem & alter *Theagenes*, qui ſcripſit in Homerum, qui propter molliciem infamis erat. Hæc noſtra ætas continentibus deliciis corrupta, humili, & effœminato animo prædita, in ignauia, & omni ſtulticia vitā traducens, pecuniarum-cupida, *auara*, ſordida, *illiberalis*, ſeruire volens, nihil magnum, aut liberale, *ac ingenuo dignum* peragens, mancipiorum-ſimilis, & infirma, ventre, & pudendis felicitatem ſemper metiens, nec animo generoſo prædita, tanquam corpus diſſolutū in vno loco iacens, eneruatum, & quod nequit ampliùs ſe mouere. Talem, & longè humiliorem *ac abiectiorem* eſſe demonſtrabat vitam illorum, qui nunc in his terris degerent. ὑλωεία etiam, cognatio. N.L. *Niſi porcorum cognationem intelligas*.

Y'λωεῖς. Verbum. *Mag. Etymol. col*. 733. *l*.29. ὑλωεῖς. ὑσκέντι, ἢ ζῳώδεις ποιεῖς. ἢ ὑώδων. σκαιῶν. ἀμαθῶν. Suillū quiddam, & grauiter-olens facis. *Quoddam ſuillum, & fœtens facinus facis*. Et ὑλωῶν θρεμμάτων. Suillatum pecudum. Suum. *Porcinarum pecudum. Porcorum. Hoc autem figuratè tribuitur hominibus, qui vitam porcorum viuunt*. Quære ſuprà.

Y'λωῶν. *Suillorum. Porcinorum*. Ineptorum. Indoctorum. Et ὑλωδής. *Suillus. Porcinus*. ſiniſter, *ineptus, fatuus, ſtultus*.

Y'ης. Y'η. Hyes. Hyis Epithetum Bacchi, quemadmodum *ait* Clidemus Quoniam (inquit) ipſi ſacrificia facimus eo tempore, quo Deus pluit. *i tempore pluuio*. Pherecydes verò *tradit* Semelen, *Bacchi matrem*, Hyen vocari, & Bacchi nutrices, Hyadas. Ariſtophanes verò, Hyen inter peregrinos Deos recenſet.

Y'θλεῖς. Garris. Nugaris. ὕθλος enim, garrulitas, nugacitas. *Ariſtoph. Nubibus pag*.101. *v*.25.

Y'ἴδιον. Paruus-ſus. Porcellus. Et ὑίδια. parui-ſues, porcelli. Iam antè-ſcriptum-eſt.

Y'ἰδοῦς. Filij-filius. Nepos.

Y cum Λ.Μ.Ν.Ο.Ω.

Y'λακόμωροι. Ad-latrandum-nati. Qui circa latratum laborant. *Qui in latratu ſunt occupati. Qui latratui dant operam aſſiduā. Canum epithetum. Hom. Odyſ*. Ξ κύνες ὑλακόμωροι. *Conſule Euſtath*.

Y'λακτεῖ. Latrat. Furioſe, & impudenter vociferatur, vt canis *Soph. in Electra pag*.95.F.

Talia latrat. vnâ verò concitat propè

πλάτων νόμων ζ΄ ὑλωεῖς ὦ, ὃ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑλωεῖς. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματα μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν. πλάτων ἐν θεαιτήτῳ. A

Y'λωεία. ἐν πάσῃ ὑλωείᾳ καλινδούμενος.

Y'λωεία. μωρία. ἀριστοφάνης. ἵνα μὴ γένηται θεαγένους ὑλωεία. διεβέβλητο γὰρ οὗτος, ὡς μωρὸς, καὶ συώδης. ἦν δὲ ἐκ πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς, καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑλωείαν, τὴν ἐκ τῆς χοίρων δυσωδίαν φασίν. οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι, δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος, ὁ εἰς ὅμηρον γράψας. ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολούθου διεφθαρμένη, ταπεινὰ, καὶ γυναικεῖα φρονοῦσα. δειλίᾳ συνοικος, καὶ πάσῃ ὑλωείᾳ. φιλοχρήματος. μικροπρεπής. δουλεύειν ἐθέλουσα. ἀσφαλῶς οὐδέν τι μέγα, οὐδ' ἐλεύθερον διαπραττομένη. ἀνδραποδώδης, καὶ ἀδύνατος. γαστρὶ, καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα. οὐ τῷ θυμῷ γενναίῳ χρωμένη. οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον. ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. τοιαύτη εἶναι, καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν, τῶν νῦν ἐν τῇ γῇ ποιουμένων. ὑλωεία δὲ, ἡ συγγένεια. B C D

Y'λωεῖς ῥῆμα. ὑσκέντι, ἢ ζῳώδεις ποιεῖς. καὶ ὑλωῶν θρεμμάτων. ζήτει ἄνω.

Y'λωῶν. σκαιῶν, καὶ ἀμαθῶν. καὶ ὑλωδής, ὁ σκαιός.

Y'ης. ὁ ὕης ἐπίθετον διονύσου. ὡς κλείδημος. ἐπειδὴ φησιν ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ φερεκύδης τὴν σεμέλην ὕην λέγεσθαι. καὶ τὰς τοῦ διονύσου τροφοὺς ὑάδας. ἀριστοφάνης δὲ, συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν ὕην. E

Y'θλεῖς. φλυαρεῖς. ὕθλος γὰρ, ἡ φλυαρία.

Y'ἴδιον. καὶ ὑίδια. προγέγραπται.

Y'ἰδοῦς. ὁ υἱοῦ υἱὸς ὁ ἔγγονος.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Λ.Μ.Ν.Ο.Ω.

Y'λακόμωροι. ὑλακτικοί. οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι. F

Y'λακτεῖ. ἰμμανῶς, καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς ὁ κύων.

Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας

Iſte in-

A Ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

Iſte inclytus ipſi hæc ſponſus adſtans,
Omnibus in rebus *imbellis iſte, tota pernicies* noſtra. Pro, Ægiſthus verò, egregius Clytæmneſtræ maritus, prope ſuam vxorem ſemper ſtans, eam ad hæc latrandum incitat, ipſe vir ignauus, in quo nulla prorſus ineſt fortitudinis particula. Iſte tamen, eſt omnium noſtrorum malorum autor.

NOTÆ.

Ὑλακτεῖ] Sophocles in Electra. pag. 95. F. ſic habet.
Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
Ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών,
Ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

B Ὑλακτούσης. μυργώσης. ἐν ἐπιγράμματι.
Τῇ σὺ δίδου μὴ πολλὰ δι' εὐάγρου δὲ λίνοιο
Δαῖμον ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

Ὑλακτούσης. Latrantis. Inſanientis. Furentis. In epigrammate.
Huic tu da non multa. per feliciter-prædam-capiens verò rete lineum, ô
Deus, latrantis ventris quietem largire.

Ὕλαν κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον ἡρακλέους, ὅτι συνέπλει τοῖς ἀργοναύταις. γενομένων δὲ κατὰ μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον. ὑπὸ νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν πολύφημον
C πεμφθέντα κεκραγέναι, καὶ ὀνόμασι ἀνακαλεῖν τὸν ὕλαν, μηδὲν πράττοντα. διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

Ὕλαν κραυγάζειν Hylam inclamare. Ferunt Hylam, Thiodamantis F. pulchra forma *præditum*, Herculis amaſium *fuiſſe*, quum vnà cum Argonautis nauigaret. Cùm autem ad Myſiam perueniſſent, exiſſe ex *naui*, aquaturum. A Nymphis verò *raptum-fuiſſe, & ex-hominum-conſpectu-ſublatum*. Polyphemum verò ad eius inquiſitionem miſſum, inclamaſſe, & nominatim Hylam ſæpius-vocaſſe, nihil proficientem: *at fruſtrà clamantem*. Quamobrem etiam *aiunt* hoc prouerbium dici de iis, qui nihil proficiunt, *quamuis multum laborent*. Quinetiam nunc Cianos adhuc ad imitationem illius inquiſitionis *tradunt* illius Herois feſtum-celebrare. *Eraſm. Ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 149. ad. 72. Hylam inclamas.*

Ὕλας. ὄνομα κύριον.

Ὕλας. Nomen proprium. Hylas. *De quo Theocritus. Idyll xiij.*

Ὑλαία. ἐκ τῆς ὕλης. καὶ ὑλαῖος.

Ὑλαία. Syluia. Syluestria. ab ὕλη. i. ſylua. *Sic & apud Virgilium Æn lib. 6 pag. 269. v. 3. & 5. Syluius à ſyluis dictus, in quibus educatus.* Et ὑλαῖος. Syluius. Syluestris. *Theocrit. Idyll. 23. v. 10.* Οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύοισα κυναγώς. *Vt autem fera ſyluestris ſuſpectos habet venatores.*

D Ὑλαιώτης. ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. ἐν ἐπιγράμματι.
Τοῦτό σοι ὑλαιῶτα, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
Δέρμα λυκορραίστης ἐκρίμασεν. Τελέσων.

Ὑλαιώτης. Syluestris. In ſylua degens. *Epigram. lib. 6. pag. 434.* epigrammate 111.
Hanc tibi ſyluestris Pan, *de agresti platano*
Pellem luporum-interfector ſuſpendit Teleſon.

Ὑλλεῖς. ἔθνος ἰλλυρικόν. ἀπὸ ὕλλου τοῦ ἡρακλέους, καὶ μελίτης τῆς αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ.

Ὑλλεῖς. Hyllenſes. Gens Illyrica, ab Hyllo Herculis, & Melites F. Ægæi fluuij *filiæ*.

Ὕλη. ὁ σύνδενδρος τόπος ὕλη. καὶ ἡ σκῆψις. ἡ
E πρόφασις. ἡ ὑπόθεσις. ὕλας χορηγῶν, καὶ τοσαύτας, καὶ ξένας. ὕλη δὲ, καὶ ἡ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον, ἢ φύσει, ἢ τέχνῃ, ἐξ ὕλης, καὶ εἴδους ἔχει τὴν σύστασιν. οἷον, ὁ σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τῆς σαρκός. εἴδους δὲ, τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ τουτὶ τὸ τεχνητὸν, ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου, εἴδους δὲ, θύρας, ἢ σκαμνίου ἢ ἄλλου τινός.

Ὕλη. Sylua. Locus arboribus-conſitus. Et excuſatio, ſpecioſa-cauſa, *fictio, ſimulatio, prætextus, commentū*. vel, argumentum, *materia cauſa*. Vt, ὕλας. &c. Tot, & peregrinas materias ſuppeditans. ὕλη verò *dicitur* etiā materia, quæ informatur à forma. Quidquid enim fit vel natura, vel arte, ex materia, & forma conſtat. Vt, Socrates, ex materia quidem *conſtat, ſcil. ex* carne, *ex* forma verò, *ex* humana forma. Et hoc arte-confectū, ex materia quidem ligni *conſtat*, forma verò, ianuæ, vel ſcamni, vel alius alicuius *rei*.

Ὑλήεσσα χώρα. ἡ σύνδενδρος.

Ὑλήεσσα χώρα. Syluoſa regio. Arboribus-conſita regio.

F Ὑληκοίτης θὴρ. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος.

Ὑληκοίτης θὴρ. Syluicuba fera. In ſylua cubile faciēs. In ſylua cubans.

Ὑληωροί. οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα καὶ φροντίδες. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους.

Ὑληωροί. *Syluarum-cuſtodes*, quibus opera ſyluarum, *ipſæq; ſyluæ* ſunt curæ. Montis verò cuſtodes dicit, *qui montis ſyluas curant.*

Ὑληφόρον. ξυληφόρον.

Ὑληφόρον. Ligniferum.

Ὑλλίδης. Hyllides. Hyllij filius.

Ὑλλίδης. A

Ὕλλος. Hyllus. Nomen proprium. Βουθοίνας. Hercules bouis deuorator. Cùm Hyllus eius filius eſuriret, vnum de Thiodamantis bobus aratoribus mactatum deuorauit.

Ὕλλος. ὄνομα κύριον. βουθοίνας ὁ ἡρακλῆς, ὕλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν θειοδάμαντος θοινήσας ἔφαγε.

Ὑλωρός. Syluæ-cuſtos. ὁ τὰς ὕλας ὤραν ἔχων. *Sylua curam gerens.*

Ὑλωρός. ὁ τῆς ὕλης φύλαξ.

Ὑμά. pro, ὑμέτερα. Veſtra.

Ὑμά. ὑμέτερα.

Ὑμεδαπῶν. Illorum, qui ſunt ex eodem ſolo, ex quo vos. Veſtratium. Vel, eorum, qui ſunt ex eâdem regione, *ex qua vos.*

Ὑμεδαπῶν. τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους ὑμῶν συγγενῶν. ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμέλην Sterilem. Eam, quæ nullam progeniem progignit, vel habet.

Ὑμέλην. στείραν. ἄγονον. B

Ὑμεναίων Hymenæorum. Nuptialium hymnorum. Hymenæus enim illorum Lydus canitur. *Epigr. lib. 3. pag. 275 epigr. 466.*

Ὑμεναίων. γαμικῶν ὕμνων. ὁ ὑμέναιος γὰρ ἐκείνων λυδὸς ᾄδεται.

Illum feſtiuum Alcmânem, illum celebratorem hymenæorum
Cycnum, illum, qui Muſis digna ſuauiter cecinit.

Τὸν χαρίεντ' ἀλκμᾶνα. τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
Κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελψάμενον.

Ὑμενώδης. Tenuiſſimum. Inſtar membranæ tenue. ὑμὴν enim, ὑμένος, membrana. Membranæ ſimile. Quaſi diceres aëreum, vel aëri ſimile.

Ὑμενώδης. λεπτότατον. ἀπὸ τοῦ ὑμένος, καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερώδης. C

Ὕμμες. Vos. & ὔμμιν. Vobis. Tenuatur. *i. tenui ſpiritu notatur, vt* Æolicum *vocabulum.*

Ὕμμες. καὶ ὔμμιν ψιλοῦνται. ὡς αἰολικόν.

Ὑμεῖς μὲν ἄρα. *Senarius, qui legitur apud Ariſtoph. in Auibus pag. 374 v. 12 Schol annot. n. & 9.* Eu. Vos igitur profectò viuitis ſponſorum vitam. *ἄρα iam metri cauſa dictum videtur, pro ἆρα. De quibus Lexica.* Quia qui ducũt vxores, *& nuptias celebrant,* ſiſymbriis, & plantis quibuſdam coronantur. Vel quia durantibus nuptiarum diebus, voluptatibus indulgent. *Vide verſum 10. & 11. vnde huius loci ſenſus pendet.*

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον. διότι οἱ γαμοῦντες, στέφονται σισύμβρεσι, καὶ φυτοῖς τισίν. ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι, παρὰ τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς. *Hexametrum* Oraculi ſegmentum eſt, quod prouerbialiter accipitur. Vos ô Megarenſes, neque tertij, neque quarti *eſtis. Oraculum verò de quo Er. Ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 376. & 377. ad 79 Meg. neque tert. neque quarti.* Sic habet,

Ὑμεῖς ὦ μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον οὕτως. D

Equam Theſſalicam, Lacedæmoniámque mulierem. cæteris præſtare conſtat.

Ἵππον θεσσαλικήν. λακεδαιμονίην τε γυναῖκα.

Viros verò, qui potant aquam pulchræ Arethuſæ.

Ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθούσης.

Sed præterea vel iſtis alij *ſunt præſtantiores, qui intra*

Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἵ τε μεσηγὺ

Tirynthem habitant, & Arcadiam multas-oues habẽtem, vel, ouibus, ac pecudibus abundantem, ſcil.

Τίρυνθος ναίουσι, καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου, E

Argiui lineis-thoracibus induti, ſtimuli belli, bellicoſi.

Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

Vos verò Aegienſes, neque tertij, neque quarti,

Ὑμεῖς δ' αἰγιέες οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

Neque duodecimi eſtis. *neque in* vllo *precio, neque in* vllo *numero* eſtis. Apud Eraſ. plura.

Οὔτε δυωδέκατοι. οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Mnaſeas verò narrat, Ægienſes, qui ſunt in Achaia, Ætolis nauali-prælio-victis, actuariam ipſorum nauem, quæ quinquaginta remis agebatur, captam, pro decima Apollini Pythio conſecraſſe, & *ex eo* quæſiſſe, quinam Græcorum *ſe* præſtantiores eſſent. Pythiam verò *vatem* ipſis reſpondiſſe, quæ iam propoſita ſunt *in præcedentibus verſibus.* Ion etiam hoc oraculum Ægienſibus datum fuiſſe tradit. Quidam verò putant hoc Megarenſibus datum fuiſſe. Quod ſic efferunt,

ἱστορεῖ δὲ μνασέας, ὅτι αἰγιεῖς οἱ ἐν ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες αἰτωλούς, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην πυθοῖ ἀνατεθέντες, ἠρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν ἑλλήνων. ἡ δὲ πυθία, ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ ἴων δὲ αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἴονται μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτόν. καὶ προφέρονται, F

Vos verò, ô Megarenſes, neque tertij, neque quarti eſtis.

Ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι

V&

A Ὡς δὲ καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν. τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης (ὡς μεγαρέων οὐ) λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Vt & Callimachus in epigrammatibus *pag. ex Henrici Steph typis*, 70. *epigram*. 31. Illius verò miſeræ Sponſæ (vt Megarenſium) non *habetur* ratio, neque numerus *eſt vllus. Id eſt, Illa verò miſera ſponſa, Megarenſium inſtar, in nullo loco, in nullo honore, in nullo precio eſt: ſed ab omnibus omnino contemnitur.*

Ὑμλώ. ὑμένος, τὸ λεπτότατον δέρμα.

Ὑμλώ. Tenuiſſima-pellis. Pellicula. Membrana. Genitiuus, ὑμένος.

Ὑμηττός. τόπος ἐν ἀθήναις. ἢ ὄρος. ἐξ ὑμήττου μέλι, ἐξ αὐτοῦ. ἀπὸ τούτου δὲ, καὶ πᾶν τὸ ἐπιχρηστὸν πρὸς ἰατρείαν.

Ὑμηττός. Hymettus. Locus Athenis *i. in Attica*. Vel mons. A quo mel hymettium. Ex eodem etiam *petebatur* quidquid ad medicinam erat vtile.

B Ὑμνεῖν. ὀδύρεσθαι. μέμφεσθαι. λοιδορεῖν. κατ' εὐφημισμόν. ὡς ἐν πρώτῳ πολιτείας πλάτων. καὶ σοφοκλῆς, καὶ αἰσχύλος φασί.

Ὑμνεῖν. *Celebrare. Canere. Interdum etiam ſignificat* Lugere. Conqueri. Conuiciis-inſectari. *Quod dictum* per bonam-ominationem, *& mali minuendi cauſa, quod verbis longè leuioribus, & honeſtioribus, quàm res ipſa ferat, enunciatur.* Vt in primo de Repub. Plato, & Sophocles, & Æſchylus dicunt.

Ὑμνοπολείτω. ὑμνείτω. καὶ ὑμνοπόλος.

Ὑμνοπολείτω. Celebret. Et ὑμνοπόλος. Qui-circa-hymnos-verſatur. Qui-circa-laudes-verſatur. *Epitheтum Poetæ, & ipſe Poeta.*

Ὑμνεῖ σε. ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε κύριε τὸν δημιουργόν. τὸ δὲ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅπως κεῖται.

Ὑμνεῖ σε. Te celebrat. Vt, Qui luminis primum Chaos diſſecuit, vt in luce opera, Domine, te opificem, *omniúmque rerum creatorem* celebrent. ὡς enim *hîc* poſitum-eſt pro, ὅπως.

C Ὑμνήσεις. χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά. ἡ τραγῳδία φησί.

Ὑμνήσεις. Celebrabis Canes. Pro, Lugebis. Deflebis. Vt, Extra terram iſtam mala *tua* canes. *Sic* loquitur Tragœdia.

Ὑμνείτω. δοξαζέτω.

Ὑμνείτω. Canat. Laudet. Celebret.

Ὑμνιδι. ἀπὸ ὕμνις εὐθείας, ὑμνιδος, ὑμνιδι.

Ὑμνιδι. Hymnidi. *Datiuus eſt à recto* Ὕμνις. *Genitiuus*, Ὑμνιδος. *Dat.* Ὑμνιδι. *N. L. Fortaſſe nomen eſt mulieris ab hymnis canendis ita dicta.*

Ὑμνοπόλος. ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. περὶ ἀλκμαῖος τοῦ λυρικοῦ.

Ὑμνοπόλος. Qui-circa hymnos-verſatur. Poeta. *Epigram. lib. 3 pag. 275. epigram. 465. legitur* πατρίδες *i. patriæ, non autem* μητέρες *i. matres. Sed ex præcedentibus Poetæ verbis legendum conſtat* πατρίδες. *Vide locum.* Multæ *ſunt* patriæ Poetarum. De Alcmane Lyrico *verba fiunt illic.*

D Ὑμνῳδία. καὶ ὑμνῳδός.

Ὑμνῳδία. Hymnodia. Hymnorum-cantatio. Et ὑμνῳδός. Hymnorum-cantator. Poeta.

Ὕννις. γεωργικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ῥόπαλον. ἐν ἐπιγράμματι.

Ὕννις. Vomer, Ruſticum inſtrumentum, *vt &* ῥόπαλον. i. claua. *Videtur autem intelligi claua, quâ ruſtici terræ glebas frangunt. Epigramm lib. 6. pag.* 419. epigrammate 44.

-- Ἰσοβόην τε

Σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαιον ὕνιν.

-- *Et aratri- temonem*

Cum incuruis aratris, & terræ-amantem vomerem.

τὸ δὲ υ μακρόν.

υ autem *in voce* ὕννις *eſt* longum. *Sed nunc metri cauſa alterum* ν *eſt ſublatum, & υ correptum.*

E Ὑόμενος. βρεχόμενος.

Ὑόμενος. Qui-pluuia-rigatur. Qui-rigatur. Qui compluitur *Vide Lex. Ion. in* Ὕεσθαι.

Ὑομουσία. ἀπαιδευσία. χοιρῳδία. ἀριστοφάνης θαυμάζω τῆς ὑομουσίας.

Ὑομουσία. q. d. Suilla-Muſa. Porcina-Muſa. Pro, Inſcitia. Imperitia. Ariſtoph. *in Equitibus pag.* 243. *v.* 15. *&* 16. *ſchol annot.* 4. Miror *eius* porcinam-Muſam. i. imperitiam.

Ὑοσκυαμᾶν. μαίνεσθαι. παραπαίειν. φερεκράτης κοριαννοῖ. ὑοσκυαμᾶς ἀνὴρ γέρων.

Ὑοσκυαμᾶν. Inſanire. Delirare. Pherecrates Coriannone. Inſanis vir ſenex. *Quid ſit* ὑοσκύαμος, *cur ita dicta, & quæ vis eius, Lexica docent.*

Ὑοσκύαμον. εἶδος βοτάνης δηλητηριώδους, μέλαν ἔχον σπέρμα.

Ὑοσκύαμον, *&* ὑοσκύαμος. Hyoſcyamus. Porcina-faba. Genus herbæ venenoſæ, quæ nigrum ſemen habet.

F Ὑώδεις. οἱ ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδεις τινὲς, καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τάχ' ἂν εἶεν σφηνοκέφαλοι. καὶ εὔπολις. υἱεῖς ἱπποκράτους ἰμ-

Ὑώδεις. Suilli. Porcini. Suillis, & porcinis moribus præditi. *Ariſtoph. in Nubibus pag.* 109. *v* 20 *Illis Hippocratis filiis ſimilis-eris. ſchol. annot.* 11. Filij Hippocratis, vt quidam *homines* porcinis--moribus--præditi, & indocti à Comicis--carpebantur, & fortaſſe erant *oblongo, acuto, &* prominente--capite. Et Eupolis in Demis *dicit*, Hippocratiſque

filij ſubditicij quidam. Balantes filij, & nullo modo moribus *commodis, ac honeſtis prediti.* Eorum verò nomina *ſunt*, Teleſippus, Demophon, Pericles.

βόλιμοί τινες. βληχητὰ τέκνα. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, τελέσιππος. δημοφῶν. περικλῆς. A

Ὕω. Pluo. Compluo. Pluuia-perfundo. Rigo. Accuſatiuo. Et, ὕωσι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ. Ignis in te de cœlo pluit. *Vel, Deus ignem in te de cœlo pluens-demittit.*

Ὕω. τὸ βρέχω. αἰτιατικῇ. καὶ ὕεισοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ.

Ὕων Pluens. Rigans. ὑῶν verò, ſuum, porcorum.

Ὕων. βρέχων. ὑῶν δὲ, χοίρων.

Ὑιώθης Filius-factus-es. In filium adoptatus es. Adoptatus-es.

Ὑιώθης. ὑιοθετήθης.

Ὑιῶσαι, vel, ὑιῶσαι. Filium adoptare. Filium *alterius*, facere filium ſuum. Et ὑιώσει. adoptione. Et ὑιώσατο. Filium adoptiuum fecit, pro, adoptauit. Et τὰς ὑιώσεις. adoptiones. Et ὑιοθεσία. Idem apud Ælianum frequẽs *eſt huius vocis vſus. Fortaſſe melius,* ὑιῶσαι. τὸν παῖδά τινος, ὑιὸν ποιῆσαι, ἢ αὐτὸν θετὸν ποιῆσαι, ὃ καὶ ὑιοθετεῖν. *Vnde* ὑιοθεσία. ἡ.

Ὑιῶσαι τὸν παῖδα. ὑιὸν ποιῆσαι, αὐτὸν θετὸν καὶ ὑιώσει, τῇ ὑιοθεσίᾳ. καὶ ὑιώσατο. ἀντὶ τοῦ ὑιὸν θετὸν ἐποίησε. καὶ τὰς ὑιώσεις. τὰς ὑιοθεσίας. καὶ B ὑιοθεσίας. ἡ χρῆσις παρὰ αἰλιανῷ πολλή.

Υ CVM Π.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ὑπαποτρέχειν. Se-curſu-ſubducere. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag.* 491. *v.* 35. 36. 37. Quare properate, quia ſolent illic, Qui non adſunt manè in Pnyce, Se-curſu-ſubducere, habentes ne vel minimum quidem. Pro, *Coguntur* retrò currere, neque vel minimam rẽ, quæcunque illa fuerit, accipiunt. Qui enim in Pnycem. i. *in concionem*, ſeriùs veniebant, eccleſiaſticum *ſtipendium, quod iis dari ſolebat, qui concionem frequentabant,* non accipiebant.

Ὑπαποτρέχειν. τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθίοις ἐς τὴν πνύκα ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον, ἀντὶ τοῦ ὀπίσω τρέχειν. μηδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν πνύκα, C οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Ὑπάγγελτος. Pro, καταφανής Denuntiatus. Declaratus. Manifeſtus. Vt, Ille verò, veritus ne Romanis Manifeſtus factus, periclitaretur, *antequàm ſui aduentus nuntius ad eos deferretur, confeſtim ſe recepit.*

Ὑπάγγελτος. ὁ δὲ, καταρρωδήσας μὴ γενόμενος ὑπάγγελτος τοῖς ῥωμαίοις, κινδυνεύσῃ, ἀντὶ τοῦ καταφανής.

Ὑπάγει. Subducit. Decipit. Fallit. Vel, ſubiicit, Vt, Problemata generalibus ſubiicit, *& ad generalia capita reducit.* Et, Quæſtu autem ipſum decipiente, *impellente*, & magis, ac magis exacuente, *& ad rem aggrediendum incitante.*

Ὑπάγει. ἐξαπατᾷ, ἢ ὑποτάσσει. ὑπάγει τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς. ὑπάγοντος δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους, καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὑποθήγοντος.

D

Ὑπάγειν ἐς δίκην. Idem, ac ἄγειν ἐς δίκην. In iudicium ducere. In ius ducere. Et Thucydides, & alij *hoc vtrunque loquendi genus vſurpant.*

Ὑπάγειν ἐς δίκην, τὸ ἄγειν. καὶ θουκυδίδης, καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγκάλιος. *Vel,* ὑπαγκάλιος, *vt apud Dionyſ. Halic. Antiq. Rom. lib.* 7. *pag.* 471. *lin.* 15. *vnde locus hic videtur ſumptus.* Puer, qui in vlnis adhuc geſtatur. Vt, Alter quidem, decem annos erat-natus. Alter verò, in vlnis adhuc geſtabatur.

Ὑπαγκάλιος παῖς. ὁ εἷς δέκα ἔτη γεγονώς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.

Ὑπαγόμενος. Decipiens. Per-dolum-abducens. Vt, Pueros autem per-dolum-abducens longiùs ab vrbe.

Ὑπαγόμενος. ἐξαπατῶν. ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως.

Ὑπαγόμενος. Verbis alicuius adductus. Deceptus. Vt, Intemperantis, & tyrannicæ mulierculæ calumniis *adductus, impulſus, &* deceptus.

Ὑπαγόμενος. πειθόμενος. ἀπατώμενος. γυ- E ναίου ἀκολάστου, καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.

Ὑπαγορεῦσαι. Datiuo. Interpretari. Declarare. Et Hiſtoriç ſcriptor de Symeone. Stylite *dicit*, Hunc verò ſolitariam vitam ipſi declaraſſe *ferunt.*

Ὑπαγορεῦσαι. δοτικῇ. ἑρμηνεῦσαι. καὶ ὁ λογοθέτης, περὶ συμεὼν τοῦ στυλίτου. τὸν δὲ τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι.

Ὑπάγουσι. Pro, προάγουσι. Subducunt, pro, producunt. i. vlteriùs ducunt. Demoſth. in Philippicis.

Ὑπάγουσι. ἀντὶ τοῦ προάγουσι. δημοσθένης φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγάς q. d. Subductiones, quibus quis ſe ſubducit, & ab aliquo loco recedit. Receſſus. Receptus. *Quum quis recedit, & ſe recipit.* Thucydides dicit διώξεις τε, καὶ ὑπαγωγάς. i. Inſecutiones, & receſſus. *Quod dicitur de iis, qui hoſtem fugientem inſequuntur; aut etiam ipſi ubi eo recedunt, pedem referunt; ſe ſubducunt, ac recipiunt in locum tutiorem.* Et rurſus. Eóſque vltra modum formidantes ad ſubductionem migrare *iuſſit, vt ita loqui liceat.* Pro, ad receptum *tranſire, id eſt, ſeſe recipere iuſſit.*

Ὑπαγωγάς. τὰς ἀναχωρήσεις. διώξεις τε, καὶ ὑπαγωγάς φησι θουκυδίδης. καὶ αὖθις. καὶ πέρα τοῦ μετρίου δειμαίνοντας, ἐς ὑπαγωγὴν μεταν- F ίστασθαι. ἀντὶ τοῦ ὑποχώρησιν.

Ὑπαγωγαί. Seductiones. Deceptiones. Doli. Fraudes. Fallaciæ.

Ὑπαγωγαί. ἀπάται.

A Ὑπαγωγεύς. ἐργαλεῖον τι τεκτονικὸν ὥς τινες σιδηροῦν. οἷον πλυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. εἰ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. οἱ τινες παραξυστὸν καλοῦσιν. οἱ δὲ, πηλόν τινα. καθὼς καὶ Ἕρμιππος.

Ὑπαγωγεύς. Quoddam inſtrumentum fabrile, ferreum, (vt quidam *tradunt*) paruo-ventilabro ſimile quo vtuntur parietum-dealbatores. *quos alij vocant albarios, alij, tectores. Videtur autem intelligenda trulla, quæ eſt cæmentarij inſtrumentum, quo fabri murarij tectorijs linendis, & complanandis vti ſolent, vt parietibus, & pulchritudinem afferant, & aduerſus pluuias, & varias aeris iniurias firmitudinem concilient. Gallicè, Truelle de maſſon.* Alij verò *dicunt eſſe* inſtrumentum ædibus-ædificandis-inſeruiens, quo *murarij* lateres inter ſe *componentes* dirigũt. Quod quidam vocant paraxyſtum, *quo lapides poliuntur.* Alij verò, pileum quendam *I.* πηλόν τινα. *Lutum, cœnum, cæmentum quoddam*, vt & Hermippus, *cuius verſus ſuis numeris, & iuſta quantitate non videntur conſtare, licèt ſenſus ex iis eliciatur commodus.*

Ξυνέστι γὰρ δεσμοῖς μὲν οὐδενί.

Verſatur enim cum eo, *vinculo quidem nullo* conſtrictus:

B Τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις.

At cæmentis conſtrictus *ipſis ipſius moribus.*

καὶ Ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ νὴ Δία γε αἱ νῆτται περιεζωσμέναι ἐπλινθοφόρουν. ἄνω δὲ τὴν ὑπαγωγέα ἐπέτοντ' ἔχουσαι. ἐζωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν.

Id eſt, Nullo quidem neceſſitudinis, vel neceſſitatis vinculo cõſtrictus, cum eo verſatur: at ſuauibus, blandiſque moribus eius adductus, & tanquam cæmento quodam cum eo coniunctus. Et Ariſtophanes in Auibus. *pag. 412. 413.* Et per Iouem ipſæ anates ſuccinctæ Lateres-ferebant, ſupra verò *ſuos humeros* trullam Volabant habentes à tergo tanquam filiolos. Lutum in ore *ſed ferebant* hirundines. Anates verò ſuccinctæ, *vel, vndique cinctæ vocantur,* quòd *plumarum* albam zonam habeant, *qua corpus earum cingitur.*

C

N O T Æ.

Πηλόν τινα.] Ariſtoph. in Auibus. pag. 412. 413.

Καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτται γε περιεζωσμέναι,
Ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὴν ὑπαγωγέα
Ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία,
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.

Conſule Schol. annot. 13. & 14. vbi poſt alia quædam, ſubiicitur, ὑπαγωγέα δὲ, τὸν ξυστῆρα. ἔστι δὲ ἐργαλεῖόν τι παρὰ τοῖς σιδηρεῦσι, ᾧ ξύουσι τὸν πηλόν. Intelligit autem trullam. &cæt. vt apud Suidam. Et, εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι, τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς τριμέτροις ἐμφανίζει. Quare cæmentum intelligit, quo muri conſtringuntur, & aduerſus aëris iniurias, & pluuias, firmantur.

D Ὑπαγωγή. ὑποχώρησις. ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες, ἐς ὑπαγωγὴν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβαζεν.

Ὑπαγωγή. Receptus. Receſſus. Quum quis ſe recipit, & recedit. Vt, De equis *eos* deſcendere-iuſſit, ne de-induſtria-ſegniùs-pugnantes, ad receptum celeriores eſſent. *i. celeriùs terga darent, & ſe reciperent.*

Ὑπακούομαι. δοτικῇ.

Ὑπακούομαι. Datiuo. Auſculto. Obedio. Pareo. Morem-gero.

Ὑπαλπία. ὄνομα πόλεως.

Ὑπαλπία. Hypalpia. Nomen vrbis.

Ὑπαλύξας. ἐκφυγών.

Ὑπαλύξας. Qui-effugit. Qui-vitauit. Elapſus.

Ὑπάλυξις. ἔκκλισις.

Ὑπάλυξις. Effugium. Declinatio. Vitatio.

Ὑπανιέντος. ἐνδιδόντος.

Ὑπανιέντος. Remittentis.)(Intendentis.

E Ὑπανίσχει. ὑπανατέλλει.

Ὑπανίσχει. Suboriri, vel oriri facit.

Ὑπανθῶ ἀεί.

Ὑπανθῶ ἀεί. Floreo ſemper.

Ὑπαντιάζων. ὑπαντῶν.

Ὑπαντιάζων. Occurrens. Obuiam-procedens.

Ὑπαντῶ. δοτικῇ ὑπαντῶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἀπαντῶ δὲ, ἐπὶ τοῦ κριτηρίου.

Ὑπαντῶ. Datiuo. Occurro. ὑπαντῶ *dicitur* de via, in qua quis alicui occurrit. ἀπαντῶ verò, de Iudicio, *ad quod quis occurrit alicui, vt ſuam cauſam agat, atq. tueatur.*

Ὑπάξειαν. ὑπαγάγειν. ὑποτάξαι. ὑπισχνεῖτο δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξειν αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμάτων.

Ὑπάξειν. In alicuius poteſtatem redigere. Subiicere. Vt, Pollicebatur autem ſe multas munitiones, *& propugnacula,* quæ in illa ripa erant, in eius poteſtatem eſſe redacturum.

Ὑπαποτρέχειν. περὶ τούτου προγέγραπται.

Ὑπαποτρέχειν. De hoc verbo iam antè-ſcriptum-eſt.

F Ὕπαρ. ἀληθινά. οὐκ ἐν ὀνείρῳ. τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. οἷον φανερῶς. ἀληθῶς ὑπάρχον. ἐμοὶ διηγοῦ σὺ τοὐμὸν ὄναρ ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. ὕπαρ λέγει, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον ἀληθές. κατ' ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

Ὕπαρ. *Id, quod eſt. Verum* Veritas. *Id, quod eſt re vera,* non in ſomnio. Quod interdiu nobis apparet, quaſi dicas, manifeſtè, verè exiſtens. Vt, Tu mihi meum *nocturnum* ſomnium narra. Ego verò tuum diurnum ſomnium *tibi* narrare videor. ὕπαρ dicit, diurnum ſomnium, vt euidenter exiſtens verum. *Hoc autem* ὕπαρ, *formatum eſt à participio* ὑπάρχον, per apocopen vltimæ ſyllabæ, ſcil. χον.

Ὑπαρ. Vigilans. Viſio vera certi, veríque nuncij.

Ὕπαρ. ἐγρηγορός. ὀπτασία ἀληθής, βεβαίας, καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας. A

Ὑπαραττομένης. Illius, quæ ſuccutitur, quæ mouetur, quæ percutitur. Vt, Equis hinnientibus, terra ipſorum pedibus ſuccuſſa, *vel, percuſſa, pulſata*, & armis colliſis.

Ὑπαραττομένης. κινουμένης. πληττομένης. ἵππων χρεμετιζόντων, τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαραττομένης, ὅπλων συγκρουομένων.

Ὑπαρκτά. Exiſtentia. Permanentia. *Stabilia. Firma.*

Ὑπαρκτά. μόνιμα. ὑπάρχοντα.

Ὑπαρξάμενος. ὑπάρξας. Auſpicatus. Qui rerum aliquarum initium fecit. Vt, Tandem verò Greci, Chiis auſpicatis, Legatos-miſerunt ad Lacedæmonios.

Ὑπαρξάμενος. κατάρξας. χρόνῳ δὲ οἱ ἕλληνες χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς λακεδαιμονίους.

Ὕπαρχος. Præfectus, qui alterius imperio ſubiectus eſt, & ipſi paret. Is, qui ſubiectus eſt alteri. Qui non eſt ſummus Imperator. Proprætor. Imperatoris Legatus. Sophocles *in Aiace. pag. 62. & 63.*

Ὕπαρχος. ὁ ὑφ' ἑτέρου ἀρχόμενος. ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ. ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. σοφοκλῆς. B

Spartæ Rex veniſti, non autem *noſter dominus*, ac Imperator.

Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.

Nec eſt vbi, nec vllo modo *tibi hunc regere magis*

Οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον

Imperij lata-fuit lex, quàm & huic te.

Ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδε σέ.

Proprætor aliorum, & aliorum imperio ſubiectus, *huc nauigaſti, non cunctorum*

Ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων.

Imperator, vt Aiacis dux eſſes vnquam.

Στρατηγὸς, ὥστ' αἴαντος ἡγεῖσθαι ποτέ. C

Ὑπάρχων. Initium-faciens. Iniuriarum-initium-faciens. Iniuriis-laceſſens, & prouocans. *Vt patet ex ſequenti ſenario.* Vt non iniuriarum-initium-faciens: *ſed illatas iniurias vlciſcens. Vel, Vt non inferens: at propulſans iniuriam, eámque vindicans.* Et verbum ὑπάρχειν, nõ ſimpliciter ſignificat eſſe: ſed iam-pridem eſſe, & anteuertere, vt priùs-ſit *aliquid.* Menander. Non aduocatos, *ac per adhortationem incitatos* vos. Oportet enim *nos* vobis eſſe beneuolos. Sed hoc iam-pridem-ineſſe *oportet.* N. L.

Ὑπάρχων. προκατάρχων. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι, σημαίνει. ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι, καὶ προειναι φθάνειν. μένανδρος. οὐχὶ παρακεκληκότας ὑμᾶς. δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνοεῖν, ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο.

Ὑπασπισταί. Propugnatores. Satellites. Vt, Choſroi verò, propugnatores, & ſatellites erant triginta.

Ὑπασπισταί. δορυφόροι. τῷ δὲ χοσρόῃ ὑπασπισταὶ, καὶ δορυφόροι τριάκοντα ὑπῆρχον. D

Ὕπατε κρειόντων *Dei videntur epitheta.* O ſumme princeps Principũ. Rex Regũ, excellentiſſime, maxime.

Ὕπατε κρειόντων. βασιλεῦ, βασιλευόντων. ἐξοχώτατε, μέγιστε.

Ὑπατεία. Conſulatus. Principatus.

Ὑπατεία. ἡγεμονεία.

Ὑπάτη. Hypate. Chorda muſica, grauem edens ſonum. *ὑπάτη etiam, ſimpliciter dicitur, pro ſumma, vel extrema. Vt in illo epigrammate.*

Ὑπάτη. χορδὴ μυσικὴ, βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

Morbum quum in ſummum incidit, terminúmque ineuitabilem

Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ἀλίσθανε, τέρματ' ἄφυκτον,

Vidit fortitudinem manifeſtè contra ſuam,

Οἶδεν ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.

Fixit tunc ſub viſceribus ſuum enſem.--

Πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος.-- E

Ὑπατία Hypatia, Theonis Geometræ, Alexandrini Philoſophi filia, & ipſa Philoſopha, & multis nota, vxor Iſidori Philoſophi. Floruit ſub Arcadio Imperatore. Scripſit commentarium in Diophantem, Aſtronomicum Canonem, In Conica Apollonij, commentarium. *Sic enim Græcus textus videtur diſtinguendus, vt & à Vuolfio diſtinctus.* Hæc autem dilacerata-fuit ab Alexandrinis, & corpus eius contumelioſè tractatum, per totam vrbem *raptatum, &* diſperſum fuit. Hoc autem ei accidit, propter inuidiam, & excellentem ſapientiam, & præcipuè propter eximiam Aſtronomiæ peritiam, vt quidam *tradunt*, à Cyrillo, vel, vt alij, propter innatam Alexandrinorum audaciam, & ſeditionis-ſtudium. Nam multos etiam ſuos Epiſcopos ita tractarunt. Vide *quomodo tractarint* Georgiũ, & Proteriũ. Hęc Alexãdrię & nata, & educata, & erudita, fuit. Cũ autẽ eſſet ingenio generoſiore, quã pater, non cõtẽta fuit paterna in

Ὑπατία. ἡ θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ. τοῦ ἀλεξανδρέως φιλοσόφου. καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, καὶ πολλοῖς γνώριμος. γυνὴ ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς διοφάντην τὸν ἀστρονομικὸν. κανόνα εἰς τὰ κωνικὰ ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάσθη παρὰ τῶν ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν, καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν. ὡς μὲν τινες ὑπὸ κυρίλλου, ὡς δὲ τινες διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν ἀλεξανδρέων θράσος, καὶ στασιῶδες. πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν. τὸν γεώργιον σκόπει, καὶ τὸν προτέριον. αὕτη ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη, καὶ ἀνεθράφη, καὶ ἐπαιδεύθη. τὴν δὲ φύσιν γενναιοτέρα τοῦ πατρὸς οὖσα, οὐκ ἠρκέσθη τοῖς mathe- F

A διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύματα ὑπὸ τῷ πατρί. ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἥψατο ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς. περιβαλλομένη γὰρ τρίβωνα ἡ γυνὴ, καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποιουμένη τὰς προόδους, ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις, ἢ τὸν πλάτωνα, ἢ τὸν ἀριστοτέλην. ἢ τὰ ἄλλου ὅτου δὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ, καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβᾶσα τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς. δικαία τε, καὶ σώφρων γεγονυῖα, διετέλει. παρθένος. οὕτω σφόδρα καλή τε οὖσα, καὶ εὐειδὴς, ὥστε καὶ
B ἐρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτώντων. ὁ δὲ, οὐχ οἷός τε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' αἴσθησιν ἤδη παρείχετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λόγοι φασὶ, διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὴν ὑπατίαν. ἡ δὲ ἀλήθεια, διαγγέλλει πάλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς. αὐτὴν δὲ προενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτῷ βαλλομένην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως. τούτου μέντοι φάναι ἐρᾷς ὦ νεανίσκε, καλοῦ δὲ οὐδενός. τὸν δὲ ὑπ'
C αἰσχύνης, καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως, διατραπῆναί τε τὴν ψυχὴν, καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. οὕτω δὲ ἔχουσαν τὴν ὑπατίαν, εὔεπη τοῖς λόγοις οὖσαν ἐντεχνῶς, καὶ διαλεκτικὴν, ἔν τε τοῖς ἔργοις σώφρονά τε, καὶ πολιτικὴν, ἥ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠσπάζετό τε, καὶ προσεκύνει διαφερόντως. οἵ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως, ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτὴν, ὡς καὶ ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶ-
D γμα ἀπολώλει, ἀλλὰ τό γε ὄνομα τῆς φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε, καὶ ἀξιάγαστον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν κύριλλον, παριόντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐπιμὶξ ἀνδρῶν τε, καὶ ἵππων, τῶν μὲν, προσιόντων. τῶν δὲ, ἀπιόντων. τῶν δὲ, καὶ προσισταμένων. ἐρωτήσαντα δὲ ὅ, τι εἴη τὸ πλῆθος. καὶ περὶ οὗ κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος. ἀκοῦσαι
E παρὰ τῶν ἑπομένων, ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος ὑπατία. καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὲ οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως ἐπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προελθούσῃ γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι, θηριώδεις ἄνθρωποι ὡς ἀληθῶς σχέτλιοι, οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὔτ' ἀνθρώπων νέμεσιν, ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον, ἄγος τοῦτο μέγιστον, καὶ ὄνειδος περιαψάμενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἐπὶ τού-
F τῳ, εἰ μὴ αἰδέσιος ἐδωρήθη. καὶ τῶν μὲν σφαγέων, ἀφείλετο τὴν ποινήν. ἐφ' ἑαυτὸν δὲ, καὶ γένος τὸ αὐτοῦ, ταύτην ἐπεσπάσατο, καὶ ἐξέπλησε δίκην ὁ τούτου ἔκγονος. τούτων ἡ μνήμη ἔτι σῳζομένη τοῖς ἀλεξανδρεῦσι συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῇ τὴν περὶ τοῦ ἰσιδώρου τῶν ἀλεξανδρέων τιμήν τε, καὶ σπουδήν. ὅτε καὶ τοιούτου ἐπικρεμαμένου

mathematicis diſciplinis inſtitutione: ſed & reliquam Philoſophiam ſtrenuè eſt amplexa, *eique ſtrenuam operam nauauit.* Mulier enim induto pallio *philoſophico*, & per mediam vrbem progrediens, publicè audire volentibus, vel Platonem, vel Ariſtotelem, vel cuiuſuis alius Philoſophi *libros, & doctrinam* enarrabat. Præter antè ipſam docendi-peritiam, in ſummum etiam *faſtigium* virtutis practicæ, *quæ in actione verſatur, & ideo vulgò actiua nominatur*, conſcenderat, & cùm iuſta, & caſta eſſet, permanſit virgo, adeò pulchra, & formoſa, vt quidam etiam de ipſius auditoribus eam amarit, *& ipſius amore flagrarit.* Hic autem eius amorem vincere non poterat: ſed iam ipſi quoque *ſui* morbi ſenſum præbebat, *& apertam eius ſignificationem ei dabat.* Indocti autem ſermones aiunt eũ ab Hypatia illo morbo per Muſicam eſſe liberatũ. Ipſa verò veritas perhibet, Muſicam iam pridẽ fuiſſe corruptam. Ipſam verò, quibuſdam muliebribus pannis prolatis, & in eum coniectis, *l.* καὶ ἐπ' αὐτῷ βαλλομένην, & ortus impuri ſigno demonſtrato, dixiſſe, Hoc quidem adamas, ô adoleſcens, nihil verò pulchri. Hunc verò, propter pudorem, & ſtuporem indecoræ, *turpiſque* demonſtrationis, *erubuiſſe*, & animũ mutaſſe, & modeſtiorem factum fuiſſe. Hypatiam igitur ſic affectam, & verbis inſtructam, & dicendi, ac diſſerendi adeò peritam, factis verò modeſtam, & vrbanam, cùm reliqua ciuitas iurè amplectebatur, *& meritò amabat*, & inſigniter colebat, tum etiam ipſi magiſtratus delecti, ad eam primi ſemper accedebant, vt & Athenis fieri perpetuò ſolebat. Quamuis enim ipſa res periiſſet, ipſum tamẽ Philoſophiæ nomen adhuc magnificum, & admiratione-dignũ eſſe videbatur illis, qui in Reipub. adminiſtratione principatum obtinebant. Tandem autem accidit, vt Cyrillus contrariæ ſectæ præſes, Hypatiæ domum pręteriens, videret magnam ad fores conflictationem, promiſcuè virorum, & equorum. Aliorum quidem, accedentium, aliorum verò, diſcedentium, aliorum etiam, præſentium, *qui iam ad eam acceſſerant, & ei adſtabant.* Cúmque quæſiuiſſet quænam eſſet illa multitudo, & qua de cauſa in illis ædibus *tantus ederetur* ſtrepitus, & audiuiſſet ex comitibus, Hypatiã Philoſopham tunc ſalutari, & hanc illius eſſe domum. Cùm igitur *hoc* intellexiſſet, *aiunt* eius animum adeò morſum, *& exacerbatum* fuiſſe, vt confeſtim eius vitæ inſidias-ſtrueret, & cædem omnium maximè-nefariam moliretur. Cùm enim illa de more prodiiſſet *in publicum*, multi homines conferti, immanes, *& ferarum inſtar ſæui*, & verè duri *ac miſeri*, qui neque Deorum vindictam norant, neque mortalium indignationem *curabant*, illam Philoſopham aggreſſi cędũt, hoc maximo piaculo, & probro patriam contaminantes, cuius infamiam ei conciliarunt. Imperator autem ob hoc *facinus, grauiter* Indignatus-fuiſſet, niſi Ædeſius, *indignationis placandæ cauſa, Imperatori* donadediſſet. Acillorum quidem interfectorum pœnam *Imperator* ſuſtulit, *illóſque parricidas pœna liberauit*, hanc verò in ſe, & ſuum genus attraxit, & iuſticiam expleuit, *pœnaſque dedit* eius nepos. Horum memoria, quæ nunc etiam ſeruatur, *ac viget* apud Alexandrinos, *non* contraxit in admodum paruum, *pro, nihil prorſus imminuit, vel, ne vel minimum quidem imminuit* Alexandrinorum honorem, & ſtudium erga Iſidorum. *l.* οὐ συνέστελλεν. *vel*, συνέστελλεν οὐδ' εἰς μ. κ. Nam quamuis talis metus, *& capitis periculum* immineret, ſinguli tamen

cum eo verſari, & ſermones ex ipſius ore pudico proficiſcentes audire ſtudebant. Quia vel illi, qui Rhetoricis, & Poeticis Scholis præerant, frequentem illius Philoſophi conſuetudinem, *congreſſum, & colloquium* amplectebatur, *& vehementer amabant.* Quamuis enim in huiuſmodi *ſtudiis Iſidorus* non eſſet inſtitutus, tamen alia philoſophica accuratione, *& ſubtilitate* illos etiam adiuuabat, & illorum minutas-artes accuratè promouebat. Nam cùm aliis *in rebus* accuratus-erat, tum etiam de orationibus, & poematis, quæ oſtendebantur, iudicium longè melius faciebat, quàm alij. Quamobrem etiam in theatris, quum orationes aliquæ audiebantur, breuiter laudabat declamationes, & laude valde quieta, *moderata, modica:* ſed tamen opportunè & ſecundùm rationem *i. prout ratio flagitabat & vt decebat.* Vnde totum theatrum (vt ita loquar) illius iudicio conſtanter-vtebatur, tanquam norma, *vel indicio,* illorum, qui meliùs, & peiùs dicerent. Mea verò ætas nouit Criticos tres, qui ea, quę dicuntur ſoluta oratione, iudicare poſſunt. Poematum enim, & ſcriptorum *aliorum* idem iudicium eſſe conſtat. Ego verò etiam vtrorumque eundẽ artificem eſſe iudico. Si modò par exercitatio ad vtrumque acceſſerit, & pari ſtudio *vtrique nauetur opera. l.* τ̃ ἴσης. *At* τ̃ς οὔσης. *Si verum, non autem, fictum, & ſimulatum fuerit.* His igitur de cauſis Iſidorum *inter illos Criticos* non recenſeo: ſed etiam illis tribus longè inferiorem eſſe *dico.* Iudices verò *ſunt* Agapius. Seuerianus, Nomus. Nomus verò, noſter *eſt* æqualis.

Ὕπατον. Magnum. Excelſum. *Summum. Conſulem.* ὕπατοι. Summi. Conſules. ὕπατος etiam, hypatus, genus *eſt* cetacei piſcis, *& ex numero magnorum piſcium,* qui vocantur & oues, & prepontes. His autem annumeretur & aſinus.

Ὕπατοι Conſules, qui Rempub. Romanam adminiſtrant. Reſpub. enim, poſt Tarquinij mortem, excuſſa ſeruitute, duobus ducibus. *i. Conſulibus,* annuum principatum obtinentibus *adminiſtrandæ Reipub. ſummam* poteſtatem commiſit. Numero quidem virorũ, monarchiæ metum propulſans, poteſtatis verò moderatione moderatos efficiens eos, qui Reipub. præerant. Qui enim nunc ſecuribus, & faſcibus per-ſatellites geſtatis ſtipatur, & caſtris, copiiſque præeſt, mutationem paulo poſt futurã reuocans in mẽtem, *& memoriam,* moderatum, & popularem ſe populo, qui ab eo regitur, præbet. Si quis verò grauiter, & arroganter hac poteſtate vtitur, facilè ſic, *vel,* οὕτως, *hic,* ab altero duce, *i. Conſule,* qui parem habet poteſtatem, hac arrogantia nudatur, *& ipſius elatus, ac ſuperbus animus deprimitur, retunditur, & minuitur.* Hoc igitur modo Reſpub. tyrannidis grauitatem, & democratiæ petulantiam vitans, deligit duos viros, primos populi-duces *& gubernatores,* ſumma-poteſtate præditos, quos vocauit Conſules, *quòd Reipub. commodis, honori, ſalutique conſulere debeant. Quos ita vocauit,* quaſi dicas primos-conſiliarios, & quoſdam principes dicendarum-ſententiarum, *quòd in conſiliis dandis, & ſententiis dicendis principem obtineant locum, & ante cæteros omnes ſuum conſilium proferant, ſuámque ſententiam de rebus propoſitis pronuntient.* Quos Græci poſtea, propter poteſtatis ſummam-autoritatem, ὑπάτους appellarunt, *q. d. Summos, vel ſupremos, qui ſummum in Repub. principatum, ac imperium obtinent.* Primus Conſul eunuchus creatus-eſt ſub Honorio, & Arcadio, Theodoſij filiis, Eutropius, Imperatoris cubicularius.

δέοις, ὅμως ἐσπουδάκεσαν ἕκαστοι αὐτῷ συνεῖναι θαμά. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προΐσταντο διατριβῶν, ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τήν γε ἄλλην φιλόσοφον ἀκρίβειαν προσετίθει τότε, καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τά τε γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο, καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε, καὶ ποιημάτων, κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπί τινι λογικῇ ἀ- B
κροάσει θεάτροις, ὀλίγα μὲν ἐπῄνει τοὺς ἐπιδεικνυμένους, καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ, καιρίως δὲ ὅμως, καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον ὡς εἰπεῖν, τῇ ἐκείνου κρίσει, γνώμονι διεχρῆτο τῶν ἄμεινον, ἢ χεῖρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπ᾽ ἐμοῦ γεγονότων, κριτικοὺς ἄνδρας ἐπίσταμαι τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ γε μέτρου. τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν κρίσις, ὁμολογεῖται οὖσα ποιημάτων. καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν οἶμαι τὸν αὐτὸν ἑκατέρων. μόνον εἰ γυμνασία C
πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο, καὶ διὰ προθυμίας τῆς οὔσης. ἕνεκα δὲ τούτων, οὔ φημι τὸν ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταί, ἀγάπιος. σεβηριανός. νόμος. ἡμέτερος δὲ ἡλικιώτης ὁ νόμος.

Ὕπατον. μέγαν. ὑψηλόν. ὕπατοι. καὶ εἶδος ἰχθύος κητώδους οἳ καλοῦνται καὶ πρόβατα, καὶ πρέποντες. ἀριθμεῖται δὲ τούτοις, καὶ ὁ ὄνος.

D
Ὕπατοι οἱ τὴν ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες. ἀποσεισαμένη γὰρ τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον ταρκυνίου, δύο στρατηγοῖς ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχὴν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε. τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν, τὸν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον. τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας, μετρίους τοὺς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσί τε, καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος, καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ᾽ ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθιστάμενος, μέ- E
τριόν τε, καὶ δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ᾽ ἄρα τις βαρέως τε, καὶ ἀλαζονικῶς χρῷτο τῇ δυναστείᾳ. ῥᾳδίως οὕτως ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντες, γυμνοῦται τοῦ φρονήματος. τούτῳ δὴ οὖν τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τὴν τῆς τυραννίδος βαρύτητα, καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρώτους στρατηγοὺς αὐτοκράτορας, ἄνδρας δύο. κονσούλους μὲν τοὺς ὀνομάσασα, οἷα δὴ προβούλους, καὶ προηγόρους τινάς. οὓς ἕλληνες μετὰ- F
ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας. ὑπάτους προσηγόρευσαν. πρῶτος ὕπατος εὐνοῦχος ἀπεδείχθη, ἐπὶ ὀνωρίου καὶ ἀρκαδίου τῶν υἱῶν θεοδοσίου, εὐτρόπιος ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλέως.

A διαφορφόρει τι διὰ τῆς πόλεως οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων. τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πωλῶν. καὶ τοὺς τι δυναμένους συκοφαντῶν. ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων. καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας. ὡς ἂν αὐτὸν ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις προσφεύγοντας συλλαμβάνειν ἐθέλων, νόμον προὔθηκεν ἐπιτρέποντα, καὶ τοὺς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἀφέλκεσθαι. ὃς B προσκρούσας τῷ βασιλεῖ, καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη. Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον, καθεῖλε τῆς τιμῆς. καὶ δημοσιώσας αὐτὸν, ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε. διάταξιν ἐκφωνήσας, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν.

Per vrbem autem ſella-geſtabatur, nullum atrox-facinus prætermittens, magiſtratus quidem publicè vendens, & eos, qui aliquid poterant, calumniis premens, & magnates, *ac Reipub. proceres, & principes* exiliis ſubiiciens, *& in exilium pellens*, & omnem contumeliam, *& iniuriam* viris ſenatoriis inferens. Sed ne à barbarorũ quidem ſocietate abſtinuit, quippe quòd ſe ad Imperatoriam dignitatem tranſire, *& Imperatorem creari* poſſe ſperaret. Cùm autem illos etiã, qui in Eccleſias *& templa* confugiſſent, comprehendere vellet, legem tulit, quæ permittebat, vt vel ab altaribus abſtraherentur, qui ad ea confugiſſent. Qui, cùm Imperatorem offendiſſet, & ad altare confugiſſet, illinc abſtractus-eſt. Theodoſius autem iunior Antiochum Præpoſitum, qui apud ipſum fuerat accuſatus, honore ſuo ſpoliauit, eúmque publicatum, in Sacerdotum numerum retulit, edicto promulgato, vt *in poſterum* nullus eunuchus in Patriciorum ordinem referretur.

N O T AE.

Τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ] σολοικοφανὲς, & ἀνακόλουθον. Dicendum enim, τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ ἡ πολιτεία φυγοῦσα τὴν τῆς τυραννίδος βαρύτητα, καὶ τὴν τῆς δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται. & cæt.

C Ὑπ' αὐγάς. ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ὑπ' αὐγὰς q. d. *Sub fulgores, ſub ſplendores matutinos ſcilicet, pro*, ſub diluculum, vel ſub illuminatum aerem. *Sub auroram.*

Ὕπαυλον. ἐνδόμυχον. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

Ὕπαυλον. In domo-concluſum. In aula tentorij concluſum. *Sophocles in Aiace pag. 48 v. 3. Vide ſchol. vnde Suidas.*

Ὑπαχθέντες. ἀπατηθέντες.

Ὑπαχθέντες Decepti. *Verbis alicuius adducti, impulſi, decepti.*

Ὑπαὶ δείους. ὑπὸ τοῦ φόβου.

Ὑπαὶ δείους. *Metri cauſa pro*, ὑπὸ δέους. Præ metu.

Ὑπαιθρα. εἰς πλάγιον.

Ὑπαιθρα. In obliquum. *Ex obliquo. Sed legendum ſine* ϑ, ὕπαιθα. *vt rectè apud Apollonium τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. 2. pag.* D 101. v. 37. *Vide ſchol. & Euſtath. Hom. Iliad. O. pag. 592. v. 1. Et Iliad. Ψ pag.* 810. *bis.*

Ὑπαίθριον. ὑπὸ τὸν ἀέρα καὶ ὕπαιθρον, ὁμοίως. Εὐνάπιος. Μάξιμος δὲ, καὶ Πρίσκος, λόγου μὲν μετειχέτην. τῶν δὲ τῶν κοινῶν, καὶ ὑπαιθρίων πράξεων πραγμάτων ἐλάχιστον. καὶ αὖθις. ὡς ἂν ὑπαιθρόν τινα, καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην. τουτέστι προφανῆ. καὶ ὕπαιθρον

Ὑπαίθριον q. d. Subdiale. Quod eſt ſub dio. Quod eſt ſub aere. Et ὑπαίθριον eodem modo *ſumitur.* Eunapius. Maximus, & Priſcus, eruditionis quidem erant participes *i. erant quidem literis eruditi*: ſed Reipub. *regendæ*, & rerum ſubdialium *i. rerum bellicarum, quæ non domi: ſed foris, & ſub dio geruntur*, minimum *erant participes, minimam habebant notitiam. In rebus bellicis, & in Reipub. adminiſtratione minimùm erant exercitati* Et rurſus. Quòd ſubdialem quandam, & legitimam pugnam pugnaſſet. Hoc eſt, quòd ſub dio, palàm, & manifeſtam pugnam commiſiſſet.

Ὑπαικάλλων. σαίνων. Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων, καὶ ὑπαι-E κάλλων ἅμα φάτνην.

Ὑπαικάλλων. Adulans. Blandiens, Aſſentans. Vt, Albius, equeſtris ordinis homo, qui ſimul Antonij præſepe colebat, eíque blandiebatur.

Ὑπάιμαξε. διέφθειρεν. οὐ σε κυνῶν γένος εἷλ' Εὐριπίδη. ἀλλ' αἴδης, καὶ γῆρας ὑπήμαξεν.

Ὑπαίμαξε. *l.* ὑπήμαξε. Corrupit. Perdidit. *Epigram. lib. 3. pag. 274. epigram.* 458. Non te canum genus ſuſtulit, Euripides, neque mulieris Furor, virum à clandeſtina, *furtiuáque* Venere alienum: Sed Orcus, *& ſenectus ex hiſce terris* clàm-eiecit. *Pro, Præter expectationem te mortalibus eripuit, & ex eorum oculis, conſpectúque ſuſtulit.*

N O T AE.

Ὑπαίμαξε] Sic epigram. lib. 3. pag. 274. epigram. 458.

Οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ' Εὐριπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
Οἶστρος, τὸν σκοτίης Κύπριδος ἀλλότριον,
F Ἀλλ' Ἀΐδης, καὶ γῆρας ὑπήμαξε.—

Sic & apud Suidam eſt ſcribendum.

Ὑπαινιττόμενοι. παραδηλοῦντες. ἔστι τεκμηριῶσαι ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τοῖς τοιοῖσδε ἐχρήσαντο κόμποις.

Ὑπαινιττόμενοι. Subindicantes. Obſcurè ſignificantes. Vt, Licet conijcere eos hac *verborum* iactatione vſos-fuiſſe, quòd obſcurè ſignificarent, ſe terram ferri-feracem habere.

Ὑπέβρεχον. οἴνῳ ἐμεθύσκοντο. εἶτα ὑπέβρεχον θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκράτου ἀρῶντες. A

Ὑπέβρεχον. *q.d. Surrigabant. Pro,* Vino inebriabantur. Vt, Deinde frequenter potantes, & merum attrahentes. *i. haurientes,* inebriabantur.

Ὑπεδέξαντο. ἐνεχειρίσαντο. ἀντελάβοντο. οἷς μὴ βουληθέντες ὡς κατ' αὐτοῦ στρατευομένοις συμμαχεῖν τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο.

Ὑπεδέξαντο. In manus-ceperunt. Suſceperunt. Vt, Quibus cùm noluiſſent ex-belli-ſocietate-auxiliũ-ferre, quòd contra ipſum militarent, *eíque bellum inferrent, ipſi* bellum ſuſceperunt.

Ὑπεδέξαντο. καὶ ὑπεδέχοντο. πολλοὶ δὲ τῶν Γετῶν μεθίσταντο, καὶ τρισχίλιοι κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς, εὖνοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο, καὶ ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν.

Ὑπεδέξαντο. Suſceperunt. Receperunt. Promiſerunt. Et ὑπεδέχοντο. Suſcipiebant. Recipiebant. Promittebant. Vt, multi verò de Getis migrarunt, & ter-mille delati-ſunt, *ac redierunt domum.* Cùm autem incidiſſent in ipſos Duces, *vel, Cùm Ducibus verò colloquuti, à quibus defecerant,* promiſerunt ſe beneuolos *ipſis* fore, & imperata facturos. B

Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν.

Ὑπέδυ. Subiit. Penetrauit.

Ὑπέδυσαν. ἐδεδοίκεσαν. παραυτίκα, ἐπιτίθεσθαι οἷσπερ πάλαι ὑπέδυσαν, ἐπετίθεντο.

Ὑπέδυσαν. Metuerant. Formidarant. Vt, Confeſtim aggredi *ſtatuerunt illos,* quos iampridem *aggredi* formidarant, *atque ſic eos* aggreſſi-ſunt.

Ὑπεζωσμένος. περιβεβλημένος. ἐπισυρόμενος.

Ὑπεζωσμένος. *Succinctus.* Indutus. Attractus.

Ὑπέθραττεν. ἔστιν ἐν τῷ θράττειν.

Ὑπέθραττεν. *Pro,* ὑπεταράττεν. *q.d. Subturbabat. Clàm-turbabat. Leuiter turbabat. Turbabat.* Eſt in verbo θράττειν. *pro* ταράττειν, *per ſyncopen, & verſo* τ *in* θ.

Ὑπέκκαυμα. ἡ ὕλη τῆς φλογός. ἡ τροφὴ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα, αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν. αἳ τρέφουσι τὰ πάθη. C

Ὑπέκκαυμα. Fomes-ſuccendens. Materia flammæ. Alimentum *flammæ, vel ignis. Incitamentũ. Vt,* Affectionum fomites-ſuccendentes. Affectionum alimenta, quæ affectiones alunt. *Vide noſtrum Xenophonteum Græcolat. Indicem.*

Ὑπεκίνει. παρέτρεπε. πρῶτον μὲν ὑπεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας, ἔπειτα, ἐς λαλίαν πολλήν, καὶ ἀνόητον προῆγεν.

Ὑπεκίνει. *Leuiter-mouebat. Clàm-mouebat. Item Commouebat. Herod lib. . pag. 207. l. 34.* Auertebat *à recta via, vel à recta ſententia, peruertebat, deprauabat. Vt,* Primùm quidem ipſorum animos auertebat, *peruertebat, deprauabat.* Deinde *verò* ad multam, ac amentem, *fatuámque* garrulitatem traducebat, *vel, ad multam, & abſurdam loquacitatem perducebat.*

Ὑπεκώμασε. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων. D

Ὑπεκώμασε. Comaſſatum-iuit. Prouerbium in eos, qui aliquid impudenter faciunt.

Ὑπεκρούσω. ὑπέξω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. σὺ μὲν οὖν τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω. ἀνεκρούσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῳδῶν, ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου.

Ὑπεκρούσω. Subobſcurè ſignificaſti. Subindicaſti. Ariſtoph. Pluto. *pag. 18. v. 18. ſchol. annot.* 11. Tu quidem nõ meam vitam dixiſti, mendicorum verò *vitam* ſubindicaſti. Vel *poſitum* pro, loquutus es, *protuliſti. Vel pro* ἀνεκρούσω. i. præfatus-es. Tanquam carminis præludiũ ceciniſti. *Quod dicetur* per tranſlationem à citharis, vel aliquo alio inſtrumento *muſico ductam. Quum de cantu, & muſica, ac inſtrumentis muſicis agitur, quid ſit* ἀνακρούειν, *Lexica docent.*

Ὑπεκτρέχω γενικῇ.

Ὑπεκτρέχω. Genitiuo. Clàm-excurro. Me-curſu-ſubduco *ex aliquo loco. Vt,* ὁ κακὸς ὑπεκτρέχει τῆς μάχης. Ignauus ex prælio ſe-curſu-ſubducit.

Ὑπελάβομεν. περιεδεξάμεθα φησὶ ταύτην σου τὴν ἐπικουρίαν. Δαβίδ. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. E

Ὑπελάβομεν. Suſcepimus. Expectauimus. Expectauimus (inquit) ac ſuſcepimus hoc tuum auxilium. Dauid. O Deus tuam miſericordiam in medio tui populi ſuſcepimus-expectatam.

Ὑπελθεῖν. ὑποδραμεῖν. καὶ ὑπελθούσης, αὐτῆς τῆς ἀπατησάσης. οἱ δὲ, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ οὕτως ὑπελθούσης, οὐδένα ὑπονοήσαντες δόλον, ἀπῆλθον.

Ὑπελθεῖν. Subire. Circumuenire. Decipere. Fallere. Et ὑπελθούσης Illius, quæ decepit *aliquem.* Vt, Illi verò, cùm ipſius vxor *eos* ita decepiſſet, nullum dolum *eius verbis ſubeſſe* ſuſpicati, abierunt.

Ὑπελείφθη. αὐτὸ τὸ οἴκαδε καταλείφθη. ὑπελείπετο.

Ὑπελείφθη. Domi relictus-eſt. Domi remanſit.

Ὑπελύθη ἐξητόνησεν. ἐξεχαυνώθη. ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη. F

Ὑπελύθη. Solutum-eſt. Debilitatum, relaxatum eſt. Vt, Interea verò firmiſſimum ipſorum robur ſolutum, *ac debilitatum eſt. Vel, Vehementiſſimus ipſorum impetus diſſolutus, & debilitatus eſt.*

Ὑπέμβρυον. τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ὑπέμβρυον *l.* ὑπέμβρυον. Recens-fœtus ſub *matre* mãmas-præbente *& lactante exiſtens. Subrumus fœtus. Vide Feſtum in Ruminalis ficus pag. 223.*

Ὑπέμειναν. προσεδόκησαν. ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί.

Ὑπέμειναν. Suſtinuerunt. Expectarunt. Vt, Me peccatores ſuſtinuerunt, *vel, expectarunt.*

Ὑπέμενεν.

A Ὑπέμεινεν. ἐκαρτέρησεν. ἐλογίσατο. ὁ δὲ τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων, ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε. διεδέξατο δὲ τὴν στρατιάν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ πρόκλος ἐκέλευσεν ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ, οὐχ ὑπέμεινε. καὶ ταῦτα πρόκλον ἴσα καὶ θεῷ σεβόμενος.

Ὑπένερθεν. ὑποκάτωθεν.

Ὑπενήνεκται. ὑπεσύρη.

Ὑπενόθευσεν. ὑπέφθειρεν.

Ὑπενόμευεν. ὑπὸ νόμον εἰργάζετο. ὑπώρυττε.

B τῆς γῆς ὑπαντώσης, ταύτην ὑπενόμευεν.

Ὑπενοστήσαμεν. ὑπεχωρήσαμεν. ὑπεστρέψαμεν. ἐπανήλθομεν.

Ὑπεξελεύσεις. τιμωρίας. βασάνους. ἐφευρέσεις. πισίδης.

Ὁ δὲ χοσρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας
Ὑφίστατ' ἐμπόνους.

Ὑπεξέπεμψεν. ὑπεξήγαγεν. ἀπέπεμψεν. ἰάμ-

C βλιχος. ὄντας ὡραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας, ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος, τύραννον ὑβριστήν.

Ὑπέμεινεν. Suſtinuit. Iudicauit. Reputauit. Vt, Titus autem illum, qui ex hoſtium manibus euaſerat, interficere non ſuſtinuit: ipſi verò ſucceſſorem exercitus dedit. Et rurſus. Proclus verò iuſſit Iſidorum geſtare-pallium. Ille verò, non ſuſtinuit *hoc facere: ſed recuſauit*, idque quamuis *Iſidorus* Proclum tanquam Deum coleret.

Ὑπένερθεν. Infernè. *Sub. Infrà. Subtus Ex inferiore locò.*

Ὑπενήνεκται. Subtractus-eſt *ab* ὑποφέρω.

Ὑπενόθευσεν. Clàm-corrupit. Clàm-adulterauit.

Ὑπενόμευεν, Sub-cuniculis-agebat. Cuniculos-agebat. *l.* ὑπόνομον, *vel* ὑπονόμοις. Suffodiebat-terram. Vt, Terram occurrentem ſuffodiebat.

Ὑπενοστήσαμεν. Receſſimus. Rediimus. Reuertimus.

Ὑπεξελεύσεις. Supplicia. Tormenta Quæſtiones. Inuentiones *ſuppliciorum, ac tormentorum, quibus aliquem perſequimur. Rerum aliquarum excogitatas rationes. Commenta.* Piſides.

Ipſe verò Choſroes tormenta varia
Subiit laborioſa, Vel, ſuſtinuit grauia.

Ὑπεξέπεμψεν. Clàm-emiſit. Clàm-eduxit. Amandauit. Iamblichus. Filios, qui-erant & venuſti, & formoſi, Pater clàm-emiſit ad opiliones, Metuens tyrannum inſolentem nimis.

NOTÆ.

Ὄντας ὡραίους] Sic iſtos verſus (nam verſus videntur) legendos metri cauſa puto,

Τοὺς παῖδας ὄντας ὡραίους τε καὶ καλοὺς
Ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας,
Φοβούμενος τύραννον ὑβριστὴν λίαν.

Explendi verſus tertij cauſa, λίαν ſenſui conueniens addidi.

Ὑπεξέχεν. ἀφίκετο. κάμιλλος ὁ τῶν ῥω-

D μαίων στρατηγὸς, ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γενόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας. καὶ ἑκουσίως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέχεν. οὕτω δίων. καὶ ἡρόδοτος. ὁ δὲ, δεῖμα ἔλαβε σπαρτιητέων, καὶ ὑπεξέχεν ἐς θεσσαλίην. ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς ἀρκαδίην, νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα. ὑπεξέχεν οὖν, ἀντὶ τοῦ ἔφυγεν. ἀπέδρασεν.

E Ὑπεξαιρείσθωσαν. ἐκβεβλήσθωσαν. χωρισθήτωσαν.

Ὑπεξίσταμαι. ὁ ὑπεξιστάμενος. γενικῇ.

Ὑπεξιοῦσα. νεᾶνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα.

Ὑπέπιπτα. ἐπόπισα.

Ὑπέπριε τοὺς ὀδόντας.

F Ὑπερπλέον. καὶ ὁ ἀπόστολος, ἀντὶ τοῦ πλέον ἐγώ.

Ὑπέρα. τὸ τῆς κέρατος τῆς ἱστοῦ σχοινίον. ᾧ ἀνίεται τε. καὶ διατείνεται. λέγεται δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ μὲν ἔχειν ἀφιέντων. ἃ δὲ μὴ

Ὑπεξέχεν. Abiit. Exceſſit. *Clàm-receſſit. Clàm-ſe ſubduxit. Clàm ſe-recepit. Se-ſubduxit.* Vt, Camillus Romanorum Imperator, cùm in maximam ciuium inuidiam incidiſſet, à Tribunis-plebis accuſatus-eſt, quòd de hoſtium præda nihil in ærarium intuliſſet, Reipub. iuuandæ causâ. Ille verò ante iudicium *ex vrbe* exceſſit. Ità Dion. Et Herodotus. *lib. 5. pag. 197. l. 29. Et lib. 6. pag. 226. 14.* Κλεομένεα δὲ ὑπεξέλαβε. *&c. Sic enim ibi.* Cleomenem metus Spartanorum ſubiit, & in Theſſaliam ſe-clàm-recepit, *vel, ſubterfugit. Item,* ἐνθεῦτεν δὲ ἀπικόμενος. *&* πρήγματα. Hinc verò profectus in Arcadiam, res nouas moliri-cœpit. ὑπεξέχεν igitur *ab Herodoto dictum,* pro, fugit, aufugit.

Ὑπεξαιρείσθωσαν. Eiiciantur. Separentur. *Subducantur. Clàm-auferantur. Clàm auertantur. De-medio-clàm-tollantur.*

Ὑπεξίσταμαι Cedo. Locum-do. Excedo. Et ὑπεξιστάμενος. Cedens. Excedens. Locum-dans. Genitiuo *gaudet vtrunque. Conſtructionis exempla videas in Lexicis.*

Ὑπεξιοῦσα. Clàm-egreſſa. Vt, Nam puella recens ex virgineis thalamis clàm-egreſſa.

Ὑπέπιπτα. Subbibi. Modicè-bibi. Parum-bibi.

Ὑπέπριε τ. ὀ. Subſecabat dentes. *Vel potiùs, tanquam ſerrâ dentes acuebat. Vide ſimplex* πρίω *in Lex.*

Ὑπερπλέον. Supra-modum. Et Apoſtolus *hoc accepit* pro πλέον i. plus Magis. Vt, ὑπερπλέον ἐγώ. Ego plus. Ego multo plùs. Multo-magis ego.

Ὑπέρα. Hypera. Funis *nauticus*, quo cornua antennarum, quæ ſunt in malo *nauis*, laxantur, & intendũtur. Hinc autem manauit prouerbium in eos, qui ea quidem dimittunt, quæ ſunt retinenda, quæ ve-

τὸ non ſunt retinenda, retinent. Omiſſâ hyperâ, pedē inſequuntur. In eos dicitur, qui neceſſaria quidē prætermittunt, ſuperuacanea verò, rébque ſuperfluas, & minimè neceſſarias perſequuntur, & neceſſariis anteponūt, Er.ad.Chil.3.Cent.4.col.704.ad.50. Omiſſa hyp. Illic docetur quid ſit ὑπέρα, quid etiam pes in naui.

A δὲ, κρατοῦντων. ἀφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων. τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων.

Ὑπεράγαμαι. Supra-modum-mirari. Vehementer admirari.

Ὑπεράγαμαι. ὑπερθαυμάζειν.

Ὑπεράγοντα. Superantem. Vincentem. Excellentiorem. Vt, Illum verò, qui erat excelſus, coætaneus, & qui Epiſcopum ſuperabat, eóque præſtantior, & excellentior erat, dicebant, illud damnum capite excepturum eſſe. N.L. legendum videtur ἧλικα ab ἧλιξ. κες. ὁ ἧ ἡ.

Ὑπεράγοντα. ὑπερέχοντα. τὸν δὲ ὑψηλὸν ἥλικα ὄντα, καὶ ὑπεράγοντα τὸν ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι.

B

Ὑπέρακμος. Qui-vigorem-ætatis-iam-præteriit. Qui florem ætatis, qui pubertatis, & adoleſcentiæ iuſtum tempus iam præteriit. Nimiùm grandis ætate. Nimiùm adultus.

Ὑπέρακμος. ὑπερεκδραμὼν τὴν ὥραν.

Ὑπερακοντίζεις. Ariſtoph. in Auibus. pag. 382. v. 24. ſchol. annot. 14. Superas tu talem iam Niciam machinis. Id eſt, Artibus imperatoriis, & callidis hoſtium decipiendorum, & capiendorum commentis Niciam illum belli-ducem ſuperas, qui ad Meli obſidionem cum aliis belli-ſociis miſſus, eam fame tandem expugnauit. Sed Suidæ locus eſt corruptus. Phrynichus Monotropo.

Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγοῦντα μηχαναῖς, καὶ τοῖς στρατηγήμασι σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.

At iſte ſuperauit longè Niciam
Præturæ copiáque, & commentis.

Ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν,
Στρατηγίας πλήθει, καὶ εὑρήμασιν.

C

Quia longè ſæpius copias ad bellum duxit, & multo plures calliditates ad hoſtem capiendum excogitauit. Vel quia *Nicias* Melios fame prudentiſſimè expugnauit.

ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λιμῷ αἱρεῖ εἷλεν.

Ὑπερακοντίζω. Accuſatiuo. Iaculando-ſupero. Supero.

Ὑπερακοντίζω. αἰτιατικῇ.

Ὑπεραλγῆ χόλον. Iram, quæ dolorem ſupra modum grauem affert. *Iram, quæ ſupra modum afficit dolore. Sophocles in Electra pag. 89. M.* Et rurſus. Ille verò, dolore ſupra modum graui cruciabatur, propter grauitatē cæcitatis, quæ ipſi fuerat illata. Et rurſus. Equus verò propter plagam *acceptam*, ſupra-modum-dolens, *& grauiſsimè cruciatus*. impetuosè ferebatur.

Ὑπεραλγῆ χόλον. ἄγαν ὀδυνηρόν. καὶ αὖθις. ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγὴς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς, ῥύδην ἐφέρετο.

Ὑπεραλγῶ. Genitiuo. *Vt*, ὑπεραλγῶ σου. Pro te doleo. *Tuam vicem doleo. Item, perdoleo. Supra modum doleo. Tunc ſine caſu poni poteſt.*

Ὑπεραλγῶ. γενικῇ.

D

Ὑπεραλεῖται. Superſiliet. Saltu-ſuperabit.

Ὑπεραλεῖται. ὑπερπηδήσει.

Ὑπεράλλομαι. Accuſatiuo. Superſilio. Saltu-ſupero. Tranſilio.

Ὑπεράλλομαι. αἰτιατικῇ.

Ὑπεραναβαίνω. Accuſatiuo. Aſcendendo-ſupero. Tranſeo. Tranſcendo.

Ὑπεραναβαίνω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερανάστης. Exul. Qui-ſedes-aliò-tranſtulit. Peregrinus. Inquilinus. Vagus. Profugus.

Ὑπερανάστης. μετανάστης. μεταβάτης.

Ὑπεραναιδευθήσομαι. Impudentiâ-ſuperabor. Idem eſt, ac ſi dixiſſet *Cleon, Allantopola* ἀναιδέστερός μου φανεῖται. *Sic enim ſcribitur apud Ariſtoph. in Equitibus pag. 252. v. 10. ſchol. annot. 6.* Impudentior me videbitur, *& erit.*

Ὑπεραναιδευθήσομαι. τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδέστερός σου φανήσομαι.

E

Ὑπεράνω. Super. Supra. In-alto. In-cœlo. *Vide Lex.* Et ὑπεράνωθεν. Supernè. De-ſuperiore-loco. De-cœlo. Cœlitùs.

Ὑπεράνω. καὶ ὑπεράνωθεν.

Ὑπέραντλον. Plenum. Vt, Illi verò nauigatione plena facta, in inſulam tutò ſunt delati. *Aliàs alia, de quibus Lexica.*

Ὑπέραντλον. πλήρη. οἱ δὲ, ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν, ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον.

Ὑπεραποθνήσκω. Genitiuo. Pro aliquo morior. *Vt*, ὑπεραποθνήσκειν τῆς πατρίδος. *Pro patria mori.*

Ὑπεραποθνήσκω. γενικῇ.

Ὑπεραπολογοῦμαι. Genitiuo. Pro aliquo cauſam ago, eúmque defendo. *Vt*, ὁ φίλος τοῦ φίλου ὑπεραπολογεῖται. *Amicus amicum oratione defendit.*

Ὑπεραπολογοῦμαι. γενικῇ.

Ὑπεράριθμος. Supernumerarius. Superans-numerum. Numerum-excedens. Vt, Cùm numerus *ſatellitum* illorum, qui Scholarij vocantur, eſſet hominum ter-mille, & quingentorū, Iuſtinianus alios bis mille ei adiecit, quos ita vocauit. *Quomodo?* ὑπεραρίθμους. *Hyperarithmos. i. Supernumerarios, & numerum excedentes. Legendum videtur,* τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν *&c. i. Huic numero ſcholariorum adiecit, &c.*

Ὑπεράριθμος. οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολαρίων καλουμένων τρισχιλίων πεντακοσίων ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐπέθηκεν Ἰουστινιανός. οὓς οὕτως ἐκάλεσεν.

F

Ὑπερασπίζω.

A Ὑπερασπίζω. γενικῇ. — Ὑπερασπίζω. Genitiuo. Protego, defendo, tueor. *Vt ὑπερασπίζω σου. Te protego, tueor, defendo.*

Ὑπερασπιστής. φύλαξ. βοηθός. — Ὑπερασπιστής. Cuſtos. Auxiliator. *Propriè ſic appellatur ille, qui ſuo clypeo protegit aliquem, cúmque defendit, ac tutatur. Generaliter verò, ſic & quiuis adiutor, protector, propugnator, ac defenſor vocatur.*

Ὑπεραυγάζω. γενικῇ. — Ὑπεραυγάζω. Genitiuo. Splendore-illuſtro. Illumino.

Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν. ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως. ἀορίστως διαπεραπτόμενος. οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν κατὰ τὸ λόγιον εἰς τὴν θεοσέβειαν. ἀλλὰ μείζω ὀρέγων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄ-

B ξια. γνησίῳ, καὶ καθαρῷ συνειδότι μεταχειρίζων τὰ περὶ τοὺς θεούς. — Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν. Pedem vltra-gradum iactans. *Non iuſto paſſu, neque gradatim progrediens: ſed tranſſultans.* Pro, immodeſtè, indecorè *rem aliquam* peragens. Vt, Non vltra-iuſtum gradum iactans pedē. i. *non immodeſtè, nec indecorè ſe gerens, neque modum excedens* in religione, & Dei cultu: ſed li[illegible] res ſibi præſumes ætate *ſua* dignos, *vel, illi ætati conuenientes,* ſincera, & pura conſcientia res diuinas tractans.

Ὑπερβαλλόντως. λίαν. — Ὑπερβαλλόντως. Excellenter. Supra-modum. Nimis.

Ὑπερβάλλω. αἰτιατικῇ. — Ὑπερβάλλω. Accuſatiuo. Superiacio. Iaciendo-ſupero. Vinco. Excello. Supero.

Ὑπερβάλοι. ὑπερδράμοι. — Ὑπερβάλοι. Superet. Vincat.

Ὑπερβασίας ὅρκων. παραβάσεις, ἐπιορκίας. — Ὑπερβασίας ὅρκων. Tranſgreſſiones iuriſiurandi. Violationes iuramenti. Periuria.

Ὑπερβερεταῖος μὴν κατὰ μακεδόνας, ὁ ὀκτώ-

C βριος καὶ παροιμία. ὑπερβερεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. παρὰ γὰρ μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὑπερβερεταῖος ἀναγράφη. — Ὑπερβερεταῖος. Hyperberetæus Menſis apud Macedones, October *apud Romanos.* Et Prouerbium. Hyperberetæus. Dicitur de ſupra-modum-cunctatoribus, *& qui res in nimium longum tempus differunt, atque reiiciunt. Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 607. ad. 91. Hyperberetæa.* Apud Macedones enim vltimus anni Menſis deſcriptus-eſt Hyperberetæus.

Ὑπερβίη. ἡ ἀδικία. — Ὑπερβίη. Iniuſticia. *Ion. dictum pro comm.* ὑπερβία. *vnde Latinum, Superbia. Violentia. Inſolentia.*

Ὑπέρβιον. ὑπερβίως. οἷον ἄγαν βιαίως. ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ. — Ὑπέρβιον. Pro, ὑπερβίως. Superbum, pro, ſuperbè. Violentum, pro, violenter. Idem ac, nimiùm violenter. Vel, Supra-modum-per-vim.

Ὑπερήφανος. — Ὑπερήφανος. Superbus.

Ὑπερβλύζω. γενικῇ. — Ὑπερβλύζω. Genitiuo. Effundo. Redundo.

D Ὑπερβολὴ ἡ ἀνάβασις. πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ κλιμάκων ὑπερβολῇ. καὶ αὖθις. ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο. — Ὑπερβολή. *Superiectio. Superatio. Traiectio.* Erectio. *Vt,* Multa protruſione facta in ſcalarum traiectione. i. *cùm in ſcalis traiiciendis, ac ſuperandis, ſe mutuò pellerent, ac protruderent illi, qui primi ſcalas aſcendere volebant.* Et ruſus: *At hic* ὑπερβολὴ *pro montis iugo, ſiue cacumine ſumendum videtur.* In montium *ſummis-partibus, &* cacuminibus occultabatur. *Vide* Ὑπερβολὴ *in noſtro Xenophonteo Indice.*

Ὑπερβολιμαῖον. — Ὑπερβολιμαῖον. Hyperbolicum. Vel, Illum, qui vtitur hyperbolis. i. Superlationibus. *Superlatio verò dicitur oratio ſuperans veritatem, alicuius rei vel augendæ, vel minuendæ cauſâ.*

Ὑπέρβολον λίθον. ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινάς, λίθους ἐπὶ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. ἀριστο-

E φάνης. — Ὑπέρβολον λίθον. Hyperbolum. Saxum. Quum enim aliquos in mari-ſubmergebant, de collo ſuſpendebant lapides, *& ſaxa grandiora, ne ex aquis emergerent illi, quos ſubmergere volebant.* Ariſtophanes *in Equitibus. pag. 57. v. 15. & 16. ſchol. annot. 6. Hunc hominem*

Ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας ὑπέρβολον.

Po. *Tollens ſublimem in Barathrum iniiciam,*
De collo ſuſpendens Hyperbolum, ſaxi loco.

ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἦν δὲ φιλόδικος. ἀριστοφάνης. — Eſt autem etiam nomen proprium. Erat autem Hyperbolus *iſte* litium amans. Ariſtophanes *in Acharnenſibus. pag. 294. & 295.*

Κοὐ ξυντυχὼν ὁ ὑπέρβολος,
Δικῶν ἀναπλήσει.

Neque accurrens ubi Hyperbolus, te
Litibus replebit.

καὶ ἴσθι ἐν τῷ ἀναπείσεται περὶ τοῦ ὑπερβόλου. — De Hyperbolo autem iſto agitur in verbo Ἀναπείσεται. *Sed Suidas Poetæ iocum, & mentem non videtur aſſecu-*

F *tus. Haud enim* ὑπέρβολος *lapidem ſignificat, qui alligari ſolet collo eius, qui ſubmergitur: ſed cùm dicendum eſſet,* λίθον ἐκκρεμάσας, *ille per iocum. & præter expectationem riſus mouendi cauſa, dixit* ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον. *Hyperbolum enim, propter inſignem improbitatem, omnibus Athenienſibus, inſtar grauiſſimi ſaxi, quod hominis ſubmergendi collo ſolebat alligari, grauiſſimum fuiſſe vult demonſtrare, ſimul & dignum, qui ſubmergeretur, ne Rempub. ampliùs turbaret, ac vexaret.*

Ὑπερβοῶ. αἰτιατικῇ. — Ὑπερβοῶ. Accuſatiuo. Vociferatione-ſupero. *Vel, Supra modum-vociferor.*

Υ᾿περβορέων. Ad Hyperboreos vſque. Pro, Longiſſimè. *Vt in illo epigrammate.*

Morbum triſtem, ac odioſum *hoc-ipſo-die ex Rege*

Optimo eiicite vſque ad Hyperboreos.

Pro, procul ab ipſo.

Υ᾿περβορέων. ἀντὶ τ͂ πόῤῥω. A

Νοῦσον τὴν συχερὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος

Ἐσθλοτάτου πέμψαι ἄχρις ὑπερβορέων.

ἀντὶ τ͂ πόῤῥωθεν αὐτοῦ.

Υ᾿περβόρεοι. Hyperborei. q. d. Superboreales. Gens, quæ magis vltra Septentrionem, & in penitioribus partibus habitat, quàm Scythæ.

Υ᾿περβόρεοι. ἔθνος ἀρκτικώτερον. καὶ ἐνδότερον τῶν σκυθῶν.

Υ᾿πέρβολος. Hyperbolus. Fuit Tribunus-plebis, quem Thucyd. lib. 8. per-oſtraciſmum-in-exilium-pulſum-fuiſſe dicit.

Υ᾿πέρβολος. δημαγωγὸς ἦν. ὃν θουκυδίδης ἐν τῇ η᾿ ἐξωστρακίσθαι φησίν. B

Υ᾿περβριθής. *Supra modum* Magnum, & graue. Pro, Grauiſſimum. *Vt apud Sophoclem,* Grauiſſimum onus confecerunt. i. *grauiſſimam moleſtiam intulerunt.*

Υ᾿περβριθής. μέγα. καὶ βαρύ. ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

Υ᾿περγαμία. Seræ-nuptiæ.

Υ᾿περγαμία. ἡ ὀψιγαμία.

Υ᾿πέργηρως. Atticè *pro comm.* ὑπέργηρος. Supra-modum-ſenex. Ætate-prouectiſſimus. Decrepitus.

Υ᾿πέργηρως. ἀττικῶς.

Υ᾿περδεᾶ δῆμον. *Sic enim lego.* Populum-ſupra-modum-indigentem. *Egentiſſimum. Deinde lego,* τὸν πάνυ. Longè inferiorem viribus. Nimis indigentem. Nimis indigum. Nimis egenum.

Υ᾿περδεᾶ δῆμον. ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ. οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ.

Υ᾿περδέξιον χωρίον. Superior locus. *Vt,* Superiorem autem *locum hoſtes* habebant, idem eſt, ac ſi diceres, difficillimum *& infeſtiſſimum illis, qui erant in inferiore loco & qui telis petebantur de ſuperiore loco in corpora coniectis, vt* Xenophon dicit. *Vide* Υ᾿περδέξιον χωρίον *in noſtro Xenophonteo Indice.*

Υ᾿περδέξιον χωρίον. εἶχον δὲ ὑπερδέξιον, ἐστὶ χαλεπώτατον, ξενοφῶν φησίν. C

Υ᾿περδοξάζω. Accuſatiuo. Supra-modum-laudo. Summis-laudibus-celebro.

Υ᾿περδοξάζω. αἰτιατικῇ.

Υ᾿περαίρομαι. Supra-modum-efferor. Supra-modū-extollor. Me ſupra-modum-effero. Apoſtolus *Paulus epiſt. 2. ad Corinth. cap. 12. v. 7. bis.* ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ne ſupra-modum-efferar. Ne nimiùm efferar.

Υ᾿περαίρομαι. ὑψοῦμαι, ἵνα ὑπεραίρωμαι, ὁ ἀπόστολος.

Υ᾿περαίρω. Genitiuo. Supero. Superior-ſum. Vt, Cedros, eáſque Dei *cedros. i. altiſſimas,* ſuperare. Accuſatiuo verò, Vt, Tempus *eſt,* te ſuperare illum aduerſarium Maieſtatis Ieſu.

Υ᾿περαίρω. γενικῇ. κέδρων ὑπεραίρεσθαι, καὶ τούτων τῶν τοῦ θεοῦ. αἰτιατικῇ δὲ, ὥρα σοι τῆς ἰησοῦ μεγαλειότητος ὑπεραίρειν τ͂ ἀντικείμενον. D

Υ᾿περαίσιον. Quod eſt præter officium, & præter decorum *Vide Euſtath. in* Μοῖρα.

Υ᾿περαίσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Υ᾿περέβη. Accuſatiuo. Superauit. i. Tranſcendit. Tranſiit.

Υ᾿περέβη. αἰτιατικῇ.

Υ᾿περεδυνάμωσαν. Supra-modum-corroborarunt. Supra-modum-confirmarunt. Vel, ſuâ potentiâ-oppreſſerunt.

Υ᾿περεδυνάμωσαν. κατεδυνάστευσαν.

Υ᾿περέθεντο. Decreuerunt. *Imò, Diſtulerunt. In aliud tēpus reiecerunt. Vt,* Hunc deiicere diſtulerunt. *Huius muri deiectionem in aliud tempus reiecerunt,* & ad pugnam ſpectabant.

Υ᾿περέθεντο. ἐβουλεύσαντο. τοῦτον καταβαλεῖν ὑπερέθεντο. καὶ πρὸς μάχην εἶδον. E

Υ᾿περεκπίπτω. Accuſatiuo. Supergredior. Tranſcendo. Supero.

Υ᾿περεκπίπτω. αἰτιατικῇ.

Υ᾿περεκτείνομαι. Genitiuo. q. d. Super-extendor. Supero. Superior-ſum. Excello.

Υ᾿περεκτείνομαι. γενικῇ.

Υ᾿περεμφορεῖσθαι ὄψων. Opſoniis ſupra-modum-inferciri, vel, impleri.

Υ᾿περεμφορεῖσθαι ὄψων.

Υ᾿πὲρ ἐπιξήνου. *Ariſtophanes in Acharnenſibus pag. 275. v. 14. & 15.* Et ſi non dicam iuſta, neque populo *iuſta dicere* videar, Super epixenum volo caput tenens, dicere, Niſi (inquit) iuſta dicam, caput amputetur mihi. Ἐπίξηνον verò, truncus *eſt* culinarius, ſupra quem coqui carnes concidunt. *Schol. annot. 6. legitur* ἐπίξηνος *g. maſc. Apud Heſych vitioſe ſcribitur* ἐπίξενον *pro* ἐπίξηνον. *&,* κρεωκοπον ξύλον. *pro,* κρεοκοπεῖον, *vel* κρεόκοπον, *aut* κρεώκοπον, ἐφ᾿ οὗ τὰ κρέα τιθέντες ἔκοπτον. *Vide Pollucem lib. 6. cap. 13. col. 328. l. 22. & deinceps, vbi dicit,* ἐπίξηνον, *&* ξαίνον, *&* ἐπικόπανον, *&* ἐλεὸν *συνωνύμως vocari. Euſtath.* ἐπίκοπον *&* ἐπικόρμιον *etiam appellat. 1443. 16.*

Υ᾿πὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν. ἐὰν μὴ λέγω φησὶ δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. ἐπίξηνον δὲ, μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ᾿ ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. F

Υ᾿περεπυππάζοντό με. *Ariſtoph. in Equitibus pag. 228. v. 1. Vide ſchol. pag. 227. annot. 17. & pag. 228. annot. 18. lin. 1. vnde Suid.* Οἱ δ᾿ ὑπερεπῄνουν, ὑπερεπυππάζον τέ με. Illi verò ſupra-modum-laudabant, & ſupra-modum-ſuæ-vocis-leno-

Υ᾿περεπυππάζοντό με. ὑπερεπλήσσοντό με.

A κατακλίασαντό με,καὶ τὴ φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάσους,καὶ ὅτι ὡς ἀπατωμένοις ὀλίγῳ λήμματι πυππαξ ἐπιφώνουν. ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

cis-lenocinio-demulcebant me *In ſcholiis pag.227.annot.17.ſcribitur & Οἱ δ' ὑπερεπῄνουν,καὶ ὑπερεπλήττοντό με, καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. Illi verò ſupra-modum-laudabant me*, & cum-ſummo-ſtupore-admirabantur me,& illam Honoris cupiditatē ſupra-modum-admirabantur meam. *Vel, & meum honoris ſtudium vehementer admirabantur.* Illos verò eleuat vt rerum-paruarum-admiratores,& homines,qui exiguo munere decipiuntur. Ὑπεπυππάζειν, pyppax acclamabant,quod nos dicimus poppyzare. *Pyppax verò,eſt palpi,ſiue blanditiarum,& adulationis genus,quod poppyzando, & palpando, leuitérque tangendo, manúque mulcendo fit. Et πυππάζειν, atque ποππύζειν, palpare, ſiue palpari.i.Cum quodam oris ſono poppyzante,leuiter,& blandè manu tangere,& demulcere,quod Plautus palpum obtrudere dicit. Significat & verborum lenociniis,atque blanditiis aliquem demulcere. Qui hoc faciunt,qui ſunt adulatores &*
B *aſſentatores,à Comicis palpones appellantur. Pro πύππαξ dicitur & πόππυσμα.τος,τό.& ποππυσμος.οῦ.ὁ. Quas voces Latini ſeruant,Poppyſma.tis. & poppyſmus.i.ſed hæc propriè ſignificant quendam vocis ſonum, quem edimus ore,palmas manuum inter ſe collidentes, vt equo ferocienti blandiamur, eúmque demulcentes leniamus. De quibus Lexica pluribus.*

Ὑπερεπυῤῥίασεν. ἀριστοφάνης. ὁ δὲ, δείσας ὑπερεπυῤῥίασεν. ἀντὶ τοῦ πυῤῥὸς ἐγένετο.

Ὑπερεπυῤῥίασεν. Valde flauus factus eſt. Supra modum flauus factus eſt. Ariſtophanes. Ille verò, metuens,ſupra-modum-flauus-factus-eſt. *Videtur illud ſignificare, quod nonnullis præ nimio metu ſolet accidere, vt induſium flauis excrementis flauum faciant. Quod dilucidius in Eccleſiazuſis pag.492.v.39.dixit,τί τοῦτ' ἐστι τὸ πυῤῥὸν ἔτι,& cæt. Vide locum.*

Ὑπερέχει θιναίης. ὅμηρος περὶ ἡλίου φησίν. ἐκ περικοῦ προσώπου ὑπὸ γῆν τὰς ἀνατολὰς
C ἐστὶ.ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου ἐξ ὠκεανοῦ.

Ὑπερέχεθιναίης. Homerus *Iliados.* A.*pag.*419.*v.*18.de Sole dicit.Exortus-eſt-ſupra terram. Ex heroica perſona *dicit,Solis* ortum eſſe ſupra terram. Idem etiam ex ſua perſona *dicit Solem oriri* ex Oceano.

Ὑπερευδοκούμενοι. ὑπεραρεσκόμενοι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ὑπερευδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τὴν τῶ σκιπίωνος ὁμολογίαν,καὶ τὸν χωρισμὸν τῶν πραγμάτων.

Ὑπερευδοκούμενοι. Vehementer-approbantes, & ſibi ſupra modum placere dicentes. Quibus aliquid valde placet,acceptum,& gratum eſt. Vt, Romani autem vehementer-approbantes , & omni modo *ſibi placere dicentes* illam Scipionis compoſitionem,*pacémque cum hoſte factam*,& illam rerum diuiſionem.

Ὑπερευφραίνομαι. δοτικῇ.

Ὑπερευφραίνομαι. Datiuo. Supra-modum-delector. Vehementer-delector.

Ὑπερεύχομαι. γενικῇ. ὑπερεύχομαί σου τῆς
D ἀποδημίας.

Ὑπερεύχομαι.Genitiuo. Vt, Pro tua peregrinatione precor,*vt tibi feliciter ſuccedat.*

Ὑπερέχει.γενικῇ.ὑπερμαχεῖ.ὑπερασπίζει.καὶ ὑπερέχειν τῶ πράγματος.ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι.μὴ δυνάσθαι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Ὑπερέχει.Genitiuo.Protegit.Tuetur.Defendit.Propugnat.Et ὑπερέχειν τοῦ πράγματος.Rem ſuperare.*Ariſtophanes in Pace.pag.*415.*v.*5.*ſchol.anno.*3. Οὐ γὰρ ἔτ' οἷός τ' εἰμὶ ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.Non enim amplius poſſum ſuperare,*ferre* iſtum fœtorem.

Ὑπερέχιος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἐπὶ τῶν χρόνων μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως.ἔγραψε τέχνην γραμματικήν.περὶ ὀνομάτων. περὶ ῥήματος,καὶ ὀρθογραφίας.

Ὑπερέχιος.Hyperechius.Alexandrinus Grammaticus,temporibus Marciani Imperatoris.Scripſit artem grammaticam.De nominibus.De verbo,& Orthographia.*i.recta ſcribendi ratione.*

Ὑπερέχων.αἰτιατικῇ.ὑπερνικῶν. καί τις ἦν
E περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμός, ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν.γενικῇ δὲ.πολλῶν βασιλέων ὑπερέχων.

Ὑπερέχων Accuſatiuo.Superans.Vt, Et quidam ornatus,*corporíſque cultus* erat in pleriſque , qui vitæ facultates ſuperabat,*& longè maior erat, quàm eorum fortunæ ferebant.*Genitiuo etiam. Vt,Multos Reges ſuperauit.

Ὑπερεία.ὄνομα κρήνης.

Ὑπερεία.Hyperia.Nomen fontis.

Ὑπερείδουσα.ὑποστηρίζουσα.καὶ ὑπερείδουσιν,ἐκ τοῦ ἐρείδω,τὸ ἀκουμβίζω.

Ὑπερείδουσα. Suffulciens. Fulciens. Suſtinens.Firmans. Confirmans. Et ὑπερείδουσι. Suffulciunt.Fulciunt.Suſtinent.Firmant.ab ἐρείδω. *quod ſæpe ſignificat,* incumbo,*premo.*

Ὑπερηγάπησεν. ὁ δὲ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε,τοῦ φρονήματος, καὶ τῆς ὀξυτάτης διανοίας ὑπερεπαινέσας.
F

Ὑπερηγάπησεν. Hunc verò pater ſupra-modum-dilexit,& *ob* generoſum-animum, & acutiſſimum ingenium maximè-laudauit.

Ὑπερηγάσθην.ὑπερεθαύμασα.

Ὑπερηγάσθην.Vehementer-admiratus-ſum.

Ὑπερηγορῶν.ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν. ὁ δὲ ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τοῦ σωκράτους βαθύτερον, ἢ κατὰ ἀκροατὰς διελέγετο.

Ὑπερηγορῶν. Pro aliquo dicens. Aliquem oratione defendens. Vt,Iſidorus autem Socratem defendens, ſublimiùs, quàm auditores capere poſſent, diſſerebat.

Ὑπερημερίας. Dilationis vltra præſcriptum-diẽ. *Hoc autem fit*, quum *quis* vno die poſt mentionem *factam temporis præſcripti* venit. *N.L.*

Ὑπερήμερος. Præteriens-diem-præſcriptum. Qui condictum, atque præſcriptum præterit. Vel, qui diẽ legitimum præterit, & vltra præſcriptum tempus, atque ſeriùs venit. Vt, Milites igitur, qui erant in Italia, *oportebat* omnia ſuperiora debita diſſoluere, propter quæ Imperator ipſis ex ærario ſtipendia nõ accipientibus, iam pridem erat debitor, & per ſolutionis tempus præſcriptum præterierat.

Ὑπερήμεροι. Qui in condemnationibus *iudicialibus.i. in Iudiciis condemnati, certos quoſdam* dies ad *mulctæ* perſolutionem *petierant, ac à Iudicibus, vel ab aduerſariis victoribus impetrarant, &* acceperant, nec *mulctam irrogatam, præſcripto die* diſſoluerant, & qui litis cauſâ-pecuniam qualẽcunque debebant, & *aduerſariis* victoribus mulctam-à-Iudicibus-dictam, intra præſcriptos dies non perſoluebant, ὑπερήμεροι vocabantur, *q d. Superdiarij, qui dies perſolutioni præſcriptos ſuperarunt, legitimúmque tempus præterierunt.* Ipſa verò res, ὑπερημερία *vocatur, quæ fit, quum aliquis ſuperat, ac præterit diem perſolutioni præſcriptum.*

Ὑπερήμερος. & ὑπερημερία. *Illud de perſona, hoc de re dicitur, de qua ſuprà.* Quum fortaſſe poſt certum, ac ſtatutum feſtum, aut *poſt tempus præſcriptum* alicuius vel conuentus, vel deſignatæ, *atque præſcriptæ* rei, aliquis venit, tunc ὑπερήμερος. q.d. Superdiarius, & ἐξ ὑπερημερίας. i. poſt præſcriptum diem, veniſſe dicitur, & poſt feſtum, ſi fortè plurimum ab ipſo feſto abfuerit. *i. Si multo poſt ipſum feſtum venerit.*

Ὑπερηνορεόντων. Viribus-ſuperiorum. Illorum, qui ſupra virum ſentiunt, aut poſſunt. Superborum. Fortium.

Ὑπερήνωρ. ορος. ὁ. Supra virum-ſentiens. Fortis. Excelſo præditus animo. Superbus. Magnanimus.

Ὑπερῆραν. Superarunt. Tranſcenderunt. Traiecerunt. Polybius. Cùm autem flexiſſent craſſum, traiecerunt in exlegem. *N.L.*

Ὑπερηφανούμενος. Ab aliquo contemptus, vel, ſuperbè-tractatus. F. ὑπό τινος.

Ὑπερηφανία. Superbia. Contemptio. Inſolentia.

Ὑπερήφανον. Superbum. Elatum. Excelſum. Superius. Vt, Omnibus parietibus dealbatis, altitudine longè ſuperius. *i longè altius. N.L.*

Ὑπερήφανος. Superbus. Omni vitio virtus opponitur, libidini, caſtitas, gulæ, continentia, & iuſticia, pluris-habẽdi cupiditati. *i. auaritiæ,* iracundiæ, manſuetudo, dolori, gaudium, obliuioni, memoria, ignauiæ curarum-experti, tolerantia, imprudentiæ, prudentia, timiditati, fortitudo, inanis-gloriæ-cupiditati, *ambitioni, & arrogantiæ,* animi-demiſſio, *& modeſtia,* & reliquis *vitiis aliqua virtus opponitur eodem modo.* Soli verò faſtui, *ſolique ſuperbiæ* nulla virtus opponitur, propter inſigne vitium *eius, quo cætera vitia ſuperat.* Ipſe verò Deus ſe ipſum oppoſuit *ei.* Chriſtus enim ſuperbis opponitur, *ſe-opponit, & ipſis reſiſtit.* Et Propheta *dixit. ô Deus* attolle tuas manus in ipſorum faſtus, *& ſuperbiam.* Et rurſus. Retribue retributionem ſuperbis. *id eſt, Vlciſcere ſuperbos.* Apud Apoſtolum verò ſuperbi ſunt-intelligendi, qui ob ea, quæ habent, inflati-ſunt, *& inſolenter ſe gerunt* aduerſus eos, qui non habent *eadem.* Et Ælianus. Illi verò, propoſiti-erant & illuſtre, & ſuperbum ſpectaculum. ὑπερήφανον, pro, περίβλεπτον, conſpicuum, *inſigne.* ὑπερήφανος etiam, illuſtris. Ælianus. Et ſtratis ornatis textu quodam ſuperbo.

Ὑπερημερίας. ὑπερβαλλούσης ἐκ προθεσμίας. ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ. A

Ὑπερήμερος. ὑπερπρόθεσμος. ἢ ἐκπρόθεσμος. τοὺς δὲ ἐπὶ Ἰταλίας στρατιώτας ἐκλῦσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷσπερ αὐτοῖς ὑπερήμερος χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει, οὐ κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις.

Ὑπερήμεροι. οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἐκτισιν ἡμέρας λαβόντες, καὶ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία. B

Ὑπερήμερος, καὶ ὑπερημερία. ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν ἑορτὴν τυχὸν ἤ τινος ἄλλου, ἢ συλλόγου, ἢ διωρισμένου πράγματος ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος, καὶ ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι πλεῖστον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθείς. C

Ὑπερηνορεόντων. ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

Ὑπερήνωρ. ὑπερήνορος.

Ὑπερῆραν. ὑπερέβησαν. πολύβιος. κάμψαντες δὲ τὸ παχὺ, ὑπερῆραν εἰς ἔκνομον. D

Ὑπερηφανούμενος. αἰτ. τ κατα πεφρονημένος κατά τινος.

Ὑπερηφανία.

Ὑπερήφανον. πολὺ πάντων τῶν τοίχων κεκονιαμένον εἰς ὕψος ὑπερήφανον.

Ὑπερήφανος. πάσῃ κακίᾳ, ἀντίκειται ἀρετή. τῇ λαγνείᾳ, ἡ σωφροσύνη. τῇ λαιμαργίᾳ, ἡ ἐγκράτεια. καὶ ἡ δικαιοσύνη, τῇ πλεονεξίᾳ. τῇ ὀργῇ, ἡ πραότης. τῇ λύπῃ, ἡ χαρά. τῇ λήθῃ, ἡ μνήμη. τῇ ἀκηδίᾳ, ἡ ὑπομονή. τῇ ἀφροσύνῃ, ἡ φρόνησις. τῇ δειλίᾳ, ἡ ἀνδρεία. τῇ κενοδοξίᾳ, ἡ ταπεινοφροσύνη. καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ, οὐκ ἀντίκειται ἀρετὴ, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν κακίαν ἑαυτοῦ· ἀντιτάξεται δὲ ὁ θεός. χριστὸς γὰρ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, καὶ ὁ προφήτης. ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν. καὶ αὖθις. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ, τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φυσιουμένους, ὑπερηφάνους νοητέον. καὶ αἰλιανός. οἱ δὲ, ἔκειντο θέαμα ἔνδοξόν τι, καὶ ὑπερήφανον. ἀντὶ τοῦ περίβλεπτον, ὑπερήφανος, καὶ ὁ λαμπρὸς, αἰλιανός. καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερη- E F

A φαίνω κεκοσμημένως. καὶ ὑπερηφανῶ, αἰτιατικῇ.

perbo.i.illuſtri.Et ὑπερηφανῶ.accuſatiuo.Superbè-tracto.*Neutraliter verò,ſuperbio,ſuperbè me gero.*

Υ῾περιάς. οἶνος, ἀπὸ ὑπέρου.

Υ῾περιάς.Hyperiás.Vinum ab Hypero, F. Υ῾περίας οἶνος. ὁ ἀπὸ Υ῾πέρου. *Vinum Hyperias, quod ab Hypero fertur, vt locus intelligatur, vbi vinum naſcitur, quod ab eo nomen accepit.*

Υ῾περιδεῖν. τὸ καταφρονῆσαι, γενικῇ. καὶ συνεπείσθησάν τινες τῇ νίκῃ τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν. καὶ ὑπεριδόντα. γενικῇ. ὑπεριδόντα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισμῶν.

Υ῾περιδεῖν.Contemnere.Genitiuo. Vt,Quidam autem adducti-ſunt victoriâ, ad corpus contemnendum. Et ὑπεριδόντα.genitiuo. Vt, Valde generoſè contemnentem exprobrationes, *& conuicia cum probro iactata.*

Υ῾περίδης, υἱὸς γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος. οἱ δὲ, πυθοκλέους. ἀθηναῖος ῥήτωρ. τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἷς. μαθητεύσας ἅμα λυκούργῳ, καὶ πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ, ἰσοκράτει τε τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ. γυναικῶν δὲ ἡττήθη. ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς δήμητρος, δι' ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος φυγαδοθήρα. καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν, ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ γλαύκιππος, τὰ ὀστᾶ λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νς'.

B Υ῾περίδης. Hyperides, F. Glaucippi oratoris.vel(vt alij)Pythoclis, Athenienſis orator, vnus ex illis decem, qui primi fuerunt-habiti. Diſcipulus fuit vnà cum Lycurgo & Platonis Philoſophi, & Iſocratis Rhetoris. Et egregius quidem orator euaſit: ſed à mulieribus victus-eſt. Sublatus autem & ipſe fuit ab Antipatro Rege,qui ipſum ex Cereris templo,quod eſt Hermionæ, eduxit per Archiam cognomento Phygadotheram, *i.exulum venatorem*, reſectâque lingua,mortuus eſt.Eius verò filius Glaucippus oſſa *patris* collecta ſepeliit in patrio monumento. Eius autem omnes orationes ſunt LVI.

C Υ῾περίδης. δημαγωγὸς ἄριστος, ὃς καὶ φίλος ὢν δημοσθένους, ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς ἁρπαλείοις χρήμασιν. εἶχε δὲ καὶ παῖδα γλαύκιππον.

Υ῾περίδης.Hyperides,optimus Demagogus *i.Tribunus-plebis,vel, Populi-rector*, qui,quamuis eſſet amicus Demoſthenis,ipſum tamen ob Harpaleam pecuniá, accuſauit.Habuit autem & filium Glaucippum.

Υ῾περίονα. τὸν ἥλιον. ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ ὑπεριονίδης, ὁ αὐτός.

Υ῾περίονα.Hyperionem.Solem. Quòd ſupra nos *exoriens* eat. Et Υ῾περιονίδης.Hyperionides.Idem.*De vtroque conſule Euſtath.*

Υ῾πέρινον. τὸ λεπτόν.

Υ῾πέρινον.Tenue.*Vide Lex.*

Υ῾περίπταμαι. αἰτιατικῇ.

Υ῾περίπταμαι, Accuſatiuo. Superuolo. Tranſuolo. Volatu-ſupero.

D Υ῾περισθμήσας. τὸν ἰσθμὸν περάσας. ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας, καὶ τὰς ἡμιονίας ὑπερισθμήσας, ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν ἀχαιῶν σύνοδον.

Υ῾περισθμήσας. Iſthmo-traiecto. Qui-traiecit-iſthmum. Vt, Cùm autem celetes. *ſiue celoces,vt Gellius lib. 10.cap.25.vocat*, & mulares *carrucas.vel,mulares carros.i. ἡμιονίας ſub. ἁμάξας,i.carros à mulis tractos*,celeriter Iſthmum-traieciſſet, in-altum-prouectus-eſt, Achæorum concilium deprehendere ſtudens.

Υ῾περίσταται. προΐσταται. σοφοκλῆς. ἠλέκτρα φησίν.

Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
E Ἀπολέλοιπεν ἤδη
Βίοτος ἀνέλπιστος.
Οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ,
Ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι.
Ἇς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται.
Ἀλλ' ἅπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξία
Οἰκονομῶ θαλάμους πατρός.

οἷον, τὸ πλεῖστον τοῦ βίου βιώσασα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με φησὶ βίος ἀπολέλοιπε, μηδέ ποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην. ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ ἀγαμέμνονος πέπρακται.
F ἧς φίλος οὐδεὶς ἀνὴρ ὑπερίσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι. κατ' ἐκεῖνο. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος, ἐκποδὼν φίλοι.

Υ῾περίσταται.Pro,προΐσταται.Patrocinatur.Propugnat. Tuetur.Defendit.q.d.Pro aliquo ſtat,vel ante aliquē ſtat. Sophocles. *in Electra. pag. 89. & 90. Illic* Electra dicit,

Sed me quidem multa
Deſeruit iam
Vita deſperata,vel,expers-ſpei,
Nec ampliùs malis reſiſtere *poſſum.*
Quæ ſine parentibus contabeſco,
Quam amicus nullus vir defendit:
Sed tanquam quædam inquilina, indigna
Guberno thalamos patris Agamemnonis.

Idem eſt,ac ſi diceret, Quæ maximam vitæ *partem* in malis vixi.Et maior vitæ-pars(inquit)me dereliquit, nunquam in bona ſpe verſatam. Quia ad hoc vſque tempus pro vindicta Agamemnoni *caſi* nihil eſt-factum.Pro qua nullus amicus propugnat:ſed omnes in calamitatibus verſantur cauentes, *ſibiq; metuentes*, ſecundùm illud *ſenarium carmen*, Viro malè *rem* gerente,à pedibus *eius, præſentia;conſpectuq; longè recedunt* amici.

Υ῾περίσταμαι. γενικῇ.

Υ῾περίσταμαι. Genitiuo. Pro aliquo ſto. Pro aliquo propugno.Protego aliquem,tueor,ac defendo.*Vide præcedens exemplum.*

Υ᾽πείχει. l. ὑπέιχει. Protege. Propugna. Defende. Tuêre. *Vt in quodam pentametro.* Tu verò feliciter-venantem iſtam tuêre vitam.

Υ῾περθαυμάζω. Accuſatiuo. Supra-modum-admiror. Vehementer-admiror.

Υ῾πέρθεν, Supernè. Supra. In Epigrammate. Manus ſupra domum, & fortunas tenere. *Pro, domum, & fortunas tueri.*

Υ῾πὲρ θέναρος. Supra volam *manus*, apud Homerum *Il.ad. E. pag.* 179. *v.* 26. formatum-eſt genere-neutro τὸ θέναρ, vt τὸ πέλαγος.

Υ῾περθέντι. Pro, ὑπερθέντι. *Illi, qui rem aliquam alicui propoſuit.* Illi, qui declarauit. Illi, qui communicauit *aliquid cum aliquo.* Herodotus *lib.* 5. *pag.* 188. *l.* 25. *&* 26. Artaphernes autem (cùm Suſa miſiſſet *quendam ad Darium*, & cum eo communicaſſet ea, quæ ab Ariſtagora dicebantur, & ipſe Darius ea comprobaſſet, *& collaudaſſet*,) ducentas triremes parauit. *Legitur enim* διηκοσίας. 200. *non autem* ἑβδομήκοντα. 70.

Υ῾πέρθεον. Præter Dei voluntatem. q. d. Supra-Deum.

Υ῾περθέοντες. Supercurrentes. Curſu-ſuperantes. Vincentes. Et ὑπερθέω. Accuſatiuo. Supercurro. Curſu-ſupero. Vinco.

Υ῾περθήσει. *Supra--ponet. Super--ædificabit.* Ædificabit.

Υ῾περθιγῶν. N. L. *fortaſſe*, ὑπερθετικῶν. *q. d. Superlatiuorum, pro, ſuperbiſſimorum. Vel*, ὑπερθύμων, *quod apud Homerum paſſim occurrit. Magnanimorum. Superborum.* Arrogantium. Vt, καὶ τοῖς φρ. ὑπ. i. Cùm animis-elatis, & ſuperbis eſſent, quaſi iam viciſſent.

Υ῾περθορῶν. Superſiliens. Tranſiliens. Vt, Cùm Cereris fores tranſilire non poſſet. Salientem verò *aiunt ipſum* in adytum *templi* iuiſſe. *Vel, ſaltu irrupiſſe in adytum. L.* θορόντα δέ φασιν αὐτὸν ἰέναι.

Υ῾πέρθωμαι. ὑπερκαθίζωμαι. *Sic enim legendum videtur.* Genitiuo. Supra-ponar. Supra-ſedeam.

Υ῾πὲρ κάρα. Supra caput euntem.

Υ῾περκαταβαίνω. Accuſatiuo. Superdeſcendo. *Euſtath.* ὑπερκαταβῆναι. ὅθεν τις ἀνέβη, καταβῆναι. 1021. 10. *Vnde quis aſcendit, deſcendere.*

Υ῾πέρκειμαι. Genitiuo. Super-iaceo. Incumbo. Immineo.

Υ῾περκέρασις. Hypercerosis eſt, quum ex altera parte tantùm ſuperamus hoſtes. *Hoc autem fit, quum noſtro cornu longiùs extenſo, copias hoſtiles à tergo claudimus, clauſaſque ſuperamus. Vt*, Sed enim nec equis excurſiones facere, nec hoſtes ab altera parte, cornu longiùs extenſo, ſuperare poterant, quippe quòd exercitu iam eſſent-circumuenti.

Υ῾περκολακεύω. Accuſatiuo. Supra-modum-aſſentor. Vehementer-adulor.

Υ῾περκύπτω. Accuſatiuo. Super-incumbo. Immineo. Super-alios-emineo. Sciendum autem hoc ὑπερκύπτειν in nonnullis quidem ſcriptis, vt & apud Plutarchum, cum accuſatiuo poni. Charicleam verò, cum genitiuo ponere. *N. L. Vt*, Superato monte, cui imminebant. *Vel, imminentes monti.*

Υ῾περλαλῶ. Genitiuo. Pro-aliquo-loquor.

Υ῾περμαζᾷ. *Mazis, ac placentis ſupra modum abundat. Eraſm. ad. Chil.* 2. *Cent.* 6. *colum.* 515. *ad.* 77. Υ῾περμαζᾷν. *Ibi docetur quid ſit* μᾶζα. *Vide Euſtath.* Supra-modum-deliciatur. Opibus-abundat. Laſciuit. Luxuriat. Annonæ copia abundat. Vt, Galatæ verò perterriti, quaſi Romani re--ipſa, *reuera* abundarent--annona, & per delicias, *luxúmque*, panes iactarent, pacem--fecerunt. Et rurſus. Ille verò, luxu-

Υ῾πείχει. ὑπερμάχει. περίσωσο. σὺ δ᾽ ἀγρευτῆρα τόνδ᾽ ὑπείρεχε βίον. A

Υ῾περθαυμάζω. αἰτιατικῇ.

Υ῾πέρθεν. ἐπάνω. ἐν ἐπιγράμματι. οἴκου, καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Υ῾πὲρ θέναρος. παρ᾽ ὁμήρῳ, ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισται οὐδετέρως.

Υ῾περθέντι. ὑπερθέντι. ἀνακοινωσαμένῳ. ἠρέσθη, ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὡς οἱ πέμψαντι ἐς σοῦσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρεω λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο, ἑβδομήκοντα τριήρεας. B

Υ῾πέρθεον. ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Υ῾περθέοντες. ὑπερτρέχοντες. καὶ ὑπερθέω, αἰτιατικῇ.

Υ῾περθήσει. οἰκοδομήσει. C

Υ῾περθιγῶν. ἀλαζόνων. καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθιγῶν, ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

Υ῾περθορεῖν. ὑπερπηδᾶν. τῆς δήμητρος οὐ δυνάμενος ὑπερθορεῖν τὰς θύρας. θορόντα δέ, ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον.

Υ῾πέρθωμαι. ὑπερκαθίζομαι. γενικῇ.

Υ῾πὲρ κάρα φοιτῶντα. ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. D

Υ῾περκαταβαίνω. αἰτιατικῇ.

Υ῾πέρκειμαι. γενικῇ.

Υ῾περκέρασις. ὑπερκέρασίς ἐστιν, ὅτι ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχομεν τῶν πολεμίων. ἀλλ᾽ οὐ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις, οὔτε ὑπερκεράσεις ποιεῖσθαι ἐδύναντο, ὡς ἤδη ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι. E

Υ῾περκολακεύω. αἰτιατικῇ.

Υ῾περκύπτω. αἰτιατικῇ. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑπερκύπτειν, ἐν μὲν ἔσω γραφῇ, ἔχει αἰτιατικήν. καὶ ὁ πλούταρχος. ἡ δὲ χαρίκλεια, γενικῇ. ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρους.

Υ῾περλαλῶ. γενικῇ.

Υ῾περμαζᾷ. ὑπερτρυφᾷ. πλουτεῖ. σπαταλᾷ. οἱ δὲ γαλάται καταπλαγέντες ὡς ὑπερμαζώντων αὐτόχρημα τῶν ῥωμαίων, καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ῥιπτούντων τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο. καὶ αὖθις. ὁ δέ, E

A ὑπερμαζῶν, καὶ ζῶν, καὶ χρυσίῳ βάλλων τὰς κορώνας ὁ πρόσθεν δοῦλος τυγχάνων.

luxurians, & *diſſolutè viuens, Vel, intemperanter agens & luxurioſè viuens, vt legatur ἀσώτως ζῶν, vt & Vuolſius*, & auro petens cornices, qui ſeruus antè fuerat. N. L.

Υ῾πὲρ μᾶλλον. ἐκ περιουσοῦ. ἦν μὲν ἀπορία, καὶ δέος ὑπὲρ μᾶλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους, οὐ δυναμένους ἐπινοῆσαι τί ποτέ ἐστι τὸ λειπόμενον.

Υ῾πὲρ μᾶλλον. Supra modum. Plus quàm oportet. Lõgè plus. Longè magis. Vt, Erat autem longè maior conſilij-inopia, & metus inter ipſos homines, qui non poterant-animaduertere, quidnam eſſet illud, quod relinquebatur. *l.* τὸ λεγόμενον. *id, quod dicebatur.*

Υ῾περμαργότερος. ὁ ὑπερμαινόμενος.

Υ῾περμαργότερος. Vehementer-inſanus. Supra-modum-inſanus.

B Υ῾περμανία. ἰσχυρότερα λίαν.

Υ῾περμανία. Longè robuſtiora. *Valde robuſta. Sed hac ſignificatione ſcribendum videretur* ὑπερμενέα. *Quod à ſingulari* ὑπερμενής. *Supra modum robuſtus. Compoſitum ex* ὑπὲρ, *quod in compoſitione vim intendentis habet, & ex nomine* τὸ μένος. *robur.* ὑπερμενὴς *tamen etiam dici poteſt* ὁ ὑπερφίαλος. *i. ſuperbus, qui ſuis viribus ſupra modum eſt fretus, & gloriatur. Vide Euſtath. in* ὑπερμενέοντες. 1855. 34. ὑπερμανία *verò ſignificat ſupra modum inſana.* τὰ ὑπερμαινόμενα. *deductum à ſingul.* ὑπερμανὴς. ὁ ὑπερμαινόμενος. *formatum autem, vt* γυναικομανὴς. *qui flagrat inſano mulierum amore.*

Υ῾περνήχεται. ὑπερβαίνει.

Υ῾περνήχεται. Supernatat. Natando-ſuperat. Superat. Traiicit. Tranat.

Υ῞περον. ἡ τριβαΐδα.

Υ῞περον. *Aliàs* ὕπερος. *ὁ.* Piſtillum *quo res in mortario tunduntur, ac teruntur.*

Υ῾πὲρ ὄνου σκιᾶς. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ C ῥήτωρ, ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν. ἀκούσατε ὦ ἄνδρες διηγήματος τερπνοῦ. νεανίσκος ποτὲ ἀθήνηθεν εἰς δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης καταλύσας τὸν φόρτον, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθωκέναι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ δημοσθένης, κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶ- D πεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος. ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε. ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε. οὕτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν, τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. τάττεται τοίνυν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

Υ῾πὲρ ὄνου σκιᾶς. De aſini vmbra. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col.* 115. 116 *ad.* 52. Ferunt Demoſthenem, cùm cauſam ageret cuiuſdam, qui periclitabatur, *& in capitis periculo verſabatur,* Iudicibus *eum* non ferentibus. *i. audire nolentibus,* dixiſſe, Audite, ô viri, iucundam narrationem. Quidam adoleſcens aliquando conduxit aſinum, *quo* Delphos Athenis *ſuas ſarcinas veheret.* Cùm autem meridies *ipſum* deprehendiſſet, onere ſoluto, *humique depoſito,* aſini vmbram ſubiit. Sed cùm ab aſinario, *vel, ab agaſone,* ab *aſino* reiiceretur, *ac repelleretur,* quia dicebat *aſinum tantùm,* non etiam *aſini* vmbram à ſe ipſi locatam fuiſſe, *l.* ὅτι ὄνον μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιὰν μεμισθωκέναι λέγοντος. *Vide ſuprà in* ὄνου σκιά. in Dicaſterium iuerunt ambo. Demoſthenes autem his dictis, de ſuggeſto deſcendit. Cùm autem Iudices illius litis finem audire vellent, *Demoſthenes* in ſuggeſtum rurſus aſcendit, & dixit, De aſini quidem vmbra, ô viri, audire cupitis, de homine verò, qui in capitis periculo verſatur, ne vocem quidem *à me cauſam eius agente prolatam* ferre poteſtis. Sic *autem* Iudicibus perſtrictis, reum ſeruauit. Hoc igitur prouerbium in eos dicitur, qui de re nullius vſus ambitioſè contendunt, *vel ſimpliciter, contendunt.*

Υ῾πέρρεον. τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον. ὑπερῷον δὲ, τὸ ἀνώγεον.

Υ῾πέρρεον. Superfluens. Supernè-fluens De alto fluens. ὑπερῷον verò, Cœnaculum. Locus in ſuperiore domus parte à terra remotus. Superior locus.

E

Υ῾περοπλίησι. ταῖς ὑπερηφανίαις, καὶ ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία.

Υ῾περοπλίῃσι. q. d. Superbiis. Superbiâ. Et ὑπεροπλία. Superbia.

Υ῾περοπλίσαι. ὑπερνικῆσαι.

Υ῾περοπλίσαι. Superate-armis. Debellate.

Υ῾πέροπλον. ὑπερήφανον.

Υ῾πέροπλον. Superbum.

Υ῾πέροπτα.

Υ῾πέροπτα. *Pro,* ὑπερόπτως, ὑπερηφάνως, *&* ὑβριστικῶς *Superbè. Sophocles in Oedipo Tyranno. pagina* 188. *&* 189.

Εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν,
Ἢ λόγῳ πορεύεται
F Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
Δαιμόνων ἕδη σέβων,
Κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
Δυσπότμου χάριν χλιδᾶς.

Si verò quis ſuperbè manibus,
Vel verbis incedit,
Iuſtitiam non-metuens, neque
Deorum formidat potentiam,
Mala ipſum corripiat Parca, mors,
Infelicem propter luxum.

Τουτέστιν, ἕνεκα τῆς ἀνοσίου τρυφῆς, καὶ ὑπερηφα-

Hoc eſt, propter impias delicias, & ſuperbiam, talis vir in mala ſorte, *perpetuiſque miſeriis* verſetur,

Et, Niſi quæſtum faciat iuſtè, Et *niſi* non-venerandis: *at abominandis, ac impiis à rebus* abſtineat, Vel *ſi rebus* non-tangendis adhæſerit ſtultè-faciens, *vel, inani-mentis ſtudio.* ἀθίκτων. Id eſt rerum, quas tangere non oportet.

νίας, ὁ τοιοῦτος, ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ. ὃς μὴ ἀσέξε- A
ται τῶν ἀσέπτων, ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων. τουτέστι, ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι.

N O T AE.

Ἐβύοντι βίαν] Apud Soph. in Oedipo Tyranno. pag. 188. F. ſcribitur, δαιμόνων ἕδη σέβων. i. Deorum ſedes colens. *templa Deorumque ſimulachra venerans.* Et pag. 189. v. 1. 2. 3.

Εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
Καὶ τῶν ἀσέπτων ἕρξεται,
Ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων.

B

Ὑπερόπτης. Contemptor. Vt, Ille verò, Iuris, *& Iuſtitia* contemptor erat, & iniurius, *ac petulans, & inſolens.*

Ὑπερόπτης. ὁ παρορῶν. ὁ δὲ, ὑπερόπτης ὢν τοῦ δικαίου, καὶ ὑβριστής.

Ὑπεροπτικώτερον. Superbiorem. *Vel aduerbialiter, ſuperbiùs. Cum-maiore-ſuperbia. Cum maiore contemptione.*

Ὑπεροπτικώτερον.

Ὑπέροπτον. Magnam. *Superbam.*

Ὑπέροπτον. μεγάλην.

Ὑπερορᾶν. Deſpicere. Contemnere.

Ὑπερορᾶν. ὑποβλέπειν.

Ὑπερορία. Locus-extra-fines-aliquos. Ipſum exilium.

Ὑπερορία. ἡ ἐξορία.

Ὑπερορίζω. Accuſatiuo. Elimino. Extermino. Extra limites, extra terminos eiicio. In exilium pello. ὑπερορῶ verò, genitiuo. Deſpicio. Contemno.

Ὑπερορίζω. αἰτιατικῇ. ὑπερορῶ δὲ, γενικῇ. C

Ὑπερόριον. Supra, vel extra fines. Procul à finibus. Vt, Hyperidis cadauer Athenienſes iecerunt ὑπερόριον, hoc eſt, procul ab vrbe, *procul ab vrbis finibus.* Et rurſus. Perſuadet Athenienſibus, vt Hyperidis oratoris corpus proiicerent ὑπερόριον, hoc eſt, extra fines *vrbis. vel, procul ab vrbis finibus.*

Ὑπερόριον. τὸ σῶμα τοῦ ὑπερίδου ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον. τουτέστι, μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ αὖθις. καὶ ἀναπείθει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος ὑπερίδου ῥίψαι. ἀντὶ τοῦ ἔξω τῶν ὅρων.

Ὑπερόριον. Ex locis extra noſtros fines ſitis petitum, aut allatum. Extrarium. Extraneum. Peregrinum, & prorſus *à noſtris finibus ac moribus* alienum. *Inuſitatum. Inauditum. Superbum.* Et prætumidum. Vt, Aëris inſueta-ratio, & in peregrino-ſolo-ſtatio, exercitui moleſta erat futura. Et rurſus. Conuenit (inquit) viro iuueni peregrinari, & extra patriæ fines proficiſci. Et, Romana verò *Ciuitas* peregrinarum expeditionum, *& bellorum extra Romanum agrum gerendorum* erat imperita. *i.* ἐκστρατειῶν.

Ὑπερόριον, τὸ παρηλλαγμένον, καὶ πάντη ἀλλότριον. καὶ ὑπέρογκον. τὸ τῶν ἀέρων ἀηθές, καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν. καὶ αὖθις. προσήκει νέῳ φήσας ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τι, καὶ D
ὑπερόρια αἱρεῖσθαι. ἡ δὲ Ῥώμη ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων ἐκστρατειῶν.

Ὕπερον περίτροπή. Piſtilli circumuolutio. De iis, qui *ſemper* eadem faciunt, & nihil proficiunt. *Er. ad. Chil. 1. Cent. col. 167. ad. 50. Iouis Corinthus.* Hęc quoque prouerbia, *quæ ſequuntur,* hoc *ipſum, & idem* ſignificant, Iouis Corinthus. *i. Corinthus Iouis filius.* Et rurſus. Via ad Pythonem. *i. ad oraculum Pythium. Sed legendum,* αὖθις αὖ Πυθώδ' ὁδός. *vt apud Er. ad. Chil. 2. Cent. 10. col. 606. ad. 57. Iterū, atque iterum ad Pythum via.* Et trauem ferens. *Vel, trauem baiulans, vt Er. ad. Chil. 4. Cent. 8. col. 985 ad. 57.* Et, non cæcus *eſt*: ſed exoculatus-eſt. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 772. ad. 35. Pro caco exoculatus-eſt. ſed apud Ariſtophanem in Pluto. pag. 34. v. 7. & 8. Carion ſeruus ambiguitate vocis ludens, dixit,* αὐτὶ γὰρ τυφλοῦ, ἐξωμμάτωται. *-Vide ſchol. annot* 3. Plato Adonide. Deinde *cauendum* ne piſtilli mihi circumuolutio fiat.

Ὕπέρου περιτροπή. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται δ' αἱ παροιμίαι τὸ αὐτὸ δηλοῦσιν. ὁ Διὸς κόρινθος. καὶ αὖθις. ἡ Πυθώδ' ὁδός. καὶ ὁ τὸν δοκὸν φέρων. καὶ οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται. Πλάτων Ἀδώνιδι. εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται. E

Ὑπέρου περίτροπον Piſtilli circumuolutio. Prouerbiū in eos, qui *ſemper* eadem faciunt, & nihil proficiunt. Prouerbium aliud. Nudior piſtillo. *Er. ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 881. ad. 48.* Et *nudior* lebetide. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 31. ad. 26.*

Ὑπέρου περίτρεφον. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. παροιμία ἄλλη. γυμνότερος ὑπέρου, καὶ λεβηρίδος.

Ὑπερούσιος. q. d. Superſubſtantialis. Vel, ſupereſſentialis. Super omnem eſſentiam exiſtens.

Ὑπερούσιος. ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν ὤν.

Ὑπέροφος. Superbus. *Formatum vt ab* ὑπερῶφα *præterito perf. act. inuſitato, quod ab* ὑπερόπτω *deductum, & idem eſt ac* ὑπερορῶ. *deſpicio, contemno. Sed in deriuatione neglectum eſt incrementum temporale, & pro* ω, *reſumptum* ο *præſentis* ὄπτω.

Ὑπέροφος. ὑπερήφανος. F

Ὑπεροψίαν. Deſpicientiam. Contemptionem. Vt, Quia norat Iudæorum mutuam fidem, & ſuppliciorum deſpicientiam.

Ὑπεροψίαν. καταφρόνησιν. εἰδὼς τὴν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν, καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν.

A Ὑπερωδυνία. οἱ δὲ, συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. τουτέστι, τῇ συμφορᾷ. τῇ λύπῃ.

Ὑπερωδυνία. Summus dolor. Grauiſſimus-dolor. Vt, Illi verò, pauperum, qui nullos fundos habebant, acerbiſſimo dolore commouebantur, *& vehementer afficiebantur.* Hoc eſt, calamitate, & dolore *pauperum, ac inopum, commiſeratione mouebantur.*

Ὑπερώη. καὶ ὑπερῴα, ὁ οὐρανίσκος. ὅμηρος. χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε. καὶ σιμόκατος, εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερῴαν χελώνην μηδικὸν οἰστὸς ἐς βάθος εἰς δὺς ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρρίζωτο.

Ὑπερώη Ionicè. & ὑπερῴα. comm. Palatum. Hom. Labra quidem rigauit: palatum verò non rigauit. Et Simocatus. Nam in ſuperius quidem labrum Medica ſagitta in profunditatem penetrans. *i. altiùs adacta*, in cranio fixa-eſt. *l.* Μηδικὸς. *Vide* Χελώνη.

Ὑπερώησαν. ὑπεχώρησαν.

Ὑπερώησαν. Receſſerunt.

B Ὑπερῷον. τὸ ἀνώγεων.

Ὑπερῷον. Superior-domus pars. Cœnaculum. Superius-tabulatum.

Ὑπέρμορον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπέρμορον. Quod eſt præter fatum.

Ὑπέρωσις.

Ὑπέρωσις. q.d. Superpulſio. Pro, Pulſio, quę fit de ſuperiore loco, & qua quis in inferiorem locum propellitur *ab* ὑπερῶ *grauitono, vnde circunflexum* ὑπερωῶ.

Ὑπερπαίειν. ὑπερβαίνειν. πλεονάζειν. διὰ τὸ γεγονὸς οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν ἑκάστῳ δυνατὸν ὂν, οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐπὶ τοῦτο. οὕτως ὑπερπαίει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας πράξεις.

Ὑπερπαίειν. q.d. Superferire. Supergredi. Superare. Superiorem-eſſe. Excellere. Vt, Propter id, quod acciderat, ne per ſuperlationem quidem, ab vllo mortalium, qui tunc viuebant, *res illa* coniici poterat, adeò res omnes geſtas, & ante-dictas, atrocitate ſuperabat.

C Ὑπερπετεῖς. ὑπὲρ λίαν σωζομένοις. κλέαρχος ὁ λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγελλε, τὸ μὲν πρῶτον, ἡσυχῇ προάγειν. εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιντο, θεῖν. τὸ μὲν, ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζοιντο. τὸ δὲ, ἵνα ὑπερπετεῖς ὦσιν.

Ὑπερπετεῖς. Supra modum ſeruatos. *Superiores. q.d. Qui volant ſuper aliquos. i. qui volatu ſuperant eos.* Vt, Clearchus Lacedæmonius militibus præcepit, vt primū quidem *pedetentim, &* lentè progrederentur, cùm verò intra teli iactum *ad hoſtes* acceſſiſſent, *tunc impetuoſè* currerent. *At* illud quidem *ipſis imperauit*, vt integris corporibus dimicarent. Hoc verò, vt ſuperiores *iis* eſſent. *i. vt eos ſuperarent.*

Ὑπερπετῶ. αἰτιατικῇ.

Ὑπερπετῶ. Accuſatiuo. Superuolo. Tranſuolo. *Super aliquos volo Aliquos volatu ſupero. Supero.*

Ὑπερπίπτονται τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα.

Ὑπερπίπτονται. Superuolant. Tranſuolant. Volatu-ſuperant. Volatu-traiiciunt. Superant. Traiiciunt.

D Tranſeunt. *Vel celeriter, & quaſi volantes tranſeunt. Vt,* ὑπερπίπτονται τὸν χ. τ. π. i. Illum anteriorem, *ac vlteriorem* locum celeriter-tranſeunt, *& quaſi volantes prætereunt.*

Ὑπερπηδῶ. αἰτιατικῇ.

Ὑπερπηδῶ. Accuſatiuo. Tranſilio. Saltu ſupero.

Ὑπερπίπτω. γενικῇ.

Ὑπερπίπτω. Genitiuo. Supercido. Superincido. De ſuperiore loco in aliquid cado, ſiue delabor.

Ὑπερπλέω. γενικῇ.

Ὑπερπλέω. Genitiuo. q.d. Supernauigo. Vel, nauigando-ſupero. Vel, vlteriùs-nauigo.

Ὑπερπνιγεῖς. ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γινόμενοι. οἱ δὲ, ὑπέρπονοι ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας.

Ὑπερπνιγεῖς. q.d. Supra modum-ſuffocati. Vel, Nimio-æſtu-ſuffocati. Vt, Equi, partim quidem, nimio-æſtu-ſuffocati, partim verò, nimio-labore confecti, propter nimiam equitationem.

Ὑπερσπουδάζω. γενικῇ.

Ὑπερσπουδάζω. Genitiuo. *Supra-modum alicui rei-ſtu-*

E *deo. Vehementer ſtudeo. Vehementer incumbo.* Pro aliquo ſtudeo. *i. alicui vehementer ſtudeo.*

Ὑπερέχω. γενικῇ.

Ὑπερέχω Genitiuo. Superare. *Vide ſuprà,* Ὑπερέχει.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορὰ λέγεται. ἀπὸ δὲ φαύλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ κροτωνιάτου εἴρηται, ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων προτέρων τῶν σκαμμάτων, πρότερος αὐτῶν ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα. ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. Vltra ſepta tranſilire. *q.d. Vltra foſſas tranſilire. Er. ad. Chil. 1. Cent. 10. col. 341. ad. 93. Vltra ſepta tranſ. Idem valet, ac* Vltra menſuras. *Vltra, ſiue ſuprà modum. Immodicè. Dicitur in eos, qui rem aliquam nouam, & incredibilem faciunt, aut longè ſupra vulgarium hominum facultatem.* A quinquertionibus verò tranſlatio *ducta.* Fertur autem à Phayllo quinquercione Crotoniata dictum-eſſe *prouerbium.* Qui, cùm antè quinquaginta pedum eſſent foſſæ, primus ipſe ſuis ſaltibus eas ſuperauit, vt teſtatur inſcriptio ſtatuæ ipſius.

F Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε φάυλλος.

Quinque ſupra quinquaginta pedes ſaltauit Phayllus.

Δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

Diſcum iecit verò centum pedes, *quinque deſideratis.* i. quinque minùs.

καὶ πλάτων ἐν διαλόγῳ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ κρατύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Et Plato in Dialogo, cuius inſcriptio *eſt* Cratylus, ſiue de nominum rectitudine. *i. recta ratione.*

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. Vltra foſſas, ſiue, vltra ſepta tráſiliens. Phayllus quinquercio fuit Opuntius, qui diſci-iactu, ſaltúque cæteros longè ſuperaſſe putatur. Quoniam igitur vltra quinquaginta pedes effoſſos, in ſolidum *ſolum* ſaltauit *.i. foſſas, quæ quinquaginta pedũ latitudinem habebant, vno ſaltu ſuperauit*, *ideo* quod accidit, in prouerbium abiit. *l.* ὁ πόντιος. *Vide præcedentia, vbi Crotoniatam eum fuiſſe dicunt.*

Ὑπὲρ τὰ ἐσκ. π. Vltra foſſas tranſilire. *Prouerbium hoc dicitur* in eos, qui per ſuperlationem aliquid faciunt, *caterósque mortales longè ſuperant.* Quia Phayllus, qui ſaltarat vltra quinquaginta pedes, *ob illius inuſitati ſaltus impetum* crure mutilatus eſt.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Vltra res Callicratis. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 570. ad. 71.* Supra fortunas Callicratis. Clearchus ait Callicratem fuiſſe quendam Caryſtium, opulentiſſimum hominem. Si quem igitur Caryſtij propter diuitias admirabantur, hyperbolicè, *per ſuperlationem* dicebant *eum habere fortunas* ſupra Callicratem. Ariſtoteles verò in Athenienſium Republica, dicit Callicratem quendam Iudicialia ſtipendia ſupra modum auxiſſe. Vnde etiam hoc prouerbium dictum. *Pro* μύθους *.i. fabulas, legendam* μισθοὺς *.i. mercedem, præmia, ſtipendia. Sic & Volf.*

Ὑπερτέλλον. Super-exoriens. Super-oriens. Superincumbens. Super-eminens.

Ὑπερτενές. Altum. Excelſum. Super-eminens. τὸ ὑπέρτερον τενόμενον, ἤγουν ἐκτεινόμενον. *Quod ſuper aliquid extenditur.*

Ὑπέρτερον. Superius. Melius. Excellentius.

Ὑπερτέρῳ. Genitiuo. Supero. Superior-ſum.

Ὑπερτεροῦν. Dominans. Superius. Præſtantius.

Ὑπερτερία. Currus compages. *Ligna quædam currus eminentiora, quibus imponuntur onera ferenda. Vide Pollucem, & Euſtath.*

Ὑπερτίθεται. Differt. Tardat. Procraſtinat. Cũctatur.

Ὑπὲρ τὸν κατ. Vltra, vel ſupra catalogum. Prouerbium de extremo ſenio confectis. *Eraſm. ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 628. ad. 61. Vltra cat. viuit.*

Ὑπέρτονον. *Ariſtoph. Nubibus. pag. 115. v. 21. & p. 116. v. 1.* Βοάσομαί ἄρα τὴν ὑπέρτονον Βοήν. Vociferabor igitur nimis-intentam Vociferationem. Hoc eſt, *vocem igitur edam* magnam, & altam, & eminentem *.i. maximam, & clariſſimam.*

Ὑπὲρ τοῦ μηδενός. Pro nihilo. Facilè. Sine-difficultate. *Gratis. Nulla de cauſa. Sic & Galli, Pour neant.* Dauid. Pro nihilo pelles ipſos *.i. nulla de cauſa. Vuolfius. In nihilum rediges.*

Ὑπὲρ τοῦτον. Hunc autem, & te, ego ſupero. Vel, Hoc autem, & te ipſo ſuperior, ac præſtantior ſum.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων. De ſumma rerum *aleam* iacere. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 4. col. 140. ad. 32. Omnem iacere aleam.*

Ὑπὲρ τῶν ὅλων. De ſumma rerum dimicaturus. Et exercitum educit de ſumma rerum *dimicaturum & omne* periculum ſubiturum. *Vel, Exercitum educit, qui de ſumma rerum dimicabit, & omnem periculum feret, ac ſuſtinebit.*

Ὑπεροιαζομένου. Superbientis. *De ſe nimium magnificè ſentientis, & arroganter loquentis.*

Ὑπεροίσων. Superaturus. Superior-futurus. Vt, Ille verò ea erat animi elatione præditus, vt vel ipſum Alexandrum à ſe ſuperatum-iri putaret.

Ὑπερφαλαγγίασις. Hyperphalangiaſis eſt, quum ab vtraque parte phalangis ſuperamus hoſtes.

Ὑπερφαίνω. Genitiuo. Super-oſtendo.

Ὑπερφερές. Magnum. Excellens. Vt, Cuius proceri-

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν. φάυλλος ἐγένετο πένταθλος ὁ πόντιος, ὃς δοκεῖ μέγιστα δισκεῦσαι, καὶ ἁλέσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη. A

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν τι πραττόντων. διότι ὁ φάυλλος ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας, ἐπηρώθη τὸ σκέλος.

Ὑπὲρ τὰ καλλικράτους. φησὶ κλέαρχος, ὅτι καλλικράτης ἐγένετό τις ἐν καρυστῷ πλουσιώτατος. εἴποτε οὖν ἐθαυμάζοντό τινα οἱ καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, ὑπὲρ τὰ καλλικράτους ὑπερβολικῶς ἔλεγον. ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ, καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. B

Ὑπερτέλλον. ὑπερανατέλλον. C

Ὑπερτενές. ὑψηλόν. ὑπερανέχον.

Ὑπέρτερον. κρεῖττον.

Ὑπερτέρῳ. γενικῇ.

Ὑπερτεροῦν. διαπρέπον.

Ὑπερτερία. τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα.

Ὑπερτίθεται. ἀναβάλλεται.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. παροιμία. ἐπὶ τῶν γεγηρακότων. D

Ὑπέρτονον. βοήσομαι τὴν ὑπέρτονον βοήν. τουτέστι, τὴν μεγάλην, καὶ ὑψηλὴν, καὶ ὑπερέχουσαν.

Ὑπὲρ τοῦ μηδενός. ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως, καὶ δωρεᾶς. δαβίδ. ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς ὤσεις αὐτούς.

Ὑπὲρ τοῦτον δὲ εἰμὶ κρείττων ἐγώ. καὶ ὑπὲρ σέ. E

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρριπτεῖν.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιούμενος. καὶ στρατιὰν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον.

Ὑπεροιαζομένου. ὑπερηφανευομένου.

Ὑπεροίσων. ὑπερβαλῶν. ὑπερενεγκών. ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα ὡς καὶ τὸν ἀλέξανδρον ὑπεροίσειν ἐνεκτητο. F

Ὑπερφαλαγγίασις. ὑπερφαλαγγίασις ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερφαίνω. γενικῇ.

Ὑπερφερές. μέγα, ὑπερέχον. οὗ τὸ ὕψος ὑπερ-

A γιγαντιαῖον. καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα. ritas erat Gigantæa, & audacia longè maiore.

Ὑπερφέρω. αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ. Ὑπερφέρω. Accuſatiuo, & genitiuo. Superfero. Infero. Superior, excellentior, præſtantior ſum.

Ὑπερφίαλος. ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου. ὑπερφίαλος, καὶ ἄπιστος. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐνάρετος. ἐν ἄλλοις δὲ, ἐπὶ ἐγκωμίου. ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖς. Ὑπερφίαλος. q. d. Supra-phialam-fluens. Exundâs. Immodicus. Immenſus. Infidus. Fœdifragus. Superbus. Modò quidem vituperationis cauſa dicitur, vt, ὑπερφίαλος, & ἄπιστος. i. Infidus, & illaudatus. *Vel, ſuperbus, inſolens, & crudelis.* Pro, fœdifragus, *qui non permanet in facto fœdere: ſed id violat, & frangit.* In aliis verò *quibuſdam locis,* encomij, laudationiſque gratia ponitur. Vt, ὑπερφ. Cum nobis hyperphialis. i. viris bonis, epulari. *Apud Hom. Odyſſ. φ. pag. 634. M. pro nobiliſſimo videtur poſitum. Sic etiam apud Latinos in bonam partem interdum Superbi nomen accipitur. Virgil. AEn. lib. 6. pag. 270. 27. & 28. Vis & Tarquinios Reges, animámque ſuperbam Vltoris Bruti, faſceſque videre receptos?*

B Ὑπερφρονεῖ. τὰ ἀνθρώπινα τὸ θεῖον, ἢ ὑπερφρονεῖ, ἢ ἀτιμάζει. ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι. Ὑπερφρονεῖ. Numen-diuinum *res* humanas aut deſpicit, & contemnit, aut Prouidentiam inſpectricem ipſis non præficit.

Ὑπερφρονῶ. γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ. Ὑπερφρονῶ. Genitiuo, & accuſatiuo. Deſpicio. Contemno.

Ὑπερφρόνως. ἀλαζονικῶς. ὑπερηφάνως. ὁ δὲ, ἐπιγράψας οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως. καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα, ἐκεῖνον δὲ καίσαρα ὀνομάζεσθαι. Ὑπερφρόνως. Arroganter. Superbè. Ille verò, cùm alia ſuperbè ei reſcripſit, tum etiam, ſe quidem, Regem, illum verò, Cæſarem appellauit.

Ὑπέρφρων. ὑπέρφρων δὲ οὕτως ὁ πολέμων C ὁ σοφιστής. ὡς πόλεσι μὲν, ἀπὸ τοῦ προύχοντος, δυνάσταις δὲ, ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου. θεοῖς δὲ, ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ πεπραγμένα. φησὶ δὴ πολέμωνι τῷ ὑπέρφρονι ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, τρανώτερον. Ὑπέρφρων. Arrogans. Superbus. Vt, Polemo Sophiſta adeò ſuperbus fuit, vt cum ciuitatibus quidem, quaſi ſuperior, cũ Dynaſtis verò, *Principibúſque,* quaſi non inferior, cum Diis verò, ex æquo diſſereret. Res autem ab ipſo geſtę, à Polemone inquam illo ſuperbo, in Sophiſtarum vitis *fuſiùs,* & dilucidiùs recenſentur.

Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. ἀριστοφάνης τὸν ἀλλαντοπώλην διασύρων, ἐξαίρει τὴν τέχνην. ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ παρείσης αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς. ἀλλαντοπώλης γὰρ, ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν. Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Eximiam, excellentem, illuſtrem, admirabilem artem habens. Ariſtophanes *in Equitibus pag. 198. v. 11. ſchol. annot. 6.* Allantopolam eleuans, *ac deridens, eius* artem extollit, vt *hoc modo eã* magis vituperet, quum conſtabit eam eſſe valde vilem.

D Allantopola enim *eſt,* ille, qui *pecudum* inteſtina vendit *aliquo farcimine repleta, quod* ἀλλᾶς, ἀλλᾶντος. *i. vocatur. Sunt qui botulum, & botellum, aut lucanicam vocent.*

Ὑπερφυής. μεγαλοφυής μείζων. Ὑπερφυής. Ingenio-magno-præditus. Maior. *Qui ſuperat alios ingenio. q. d. Supernaturalis. Eximius. Excellens. Immenſus.*

Ὑπερφυΐα. Ὑπερφυΐα. Ingenij-præſtantia. Ingenij-excellentia.

Ὑπέρχεται. αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπέρχεται τὸν δῆμον. καὶ ὑποτρέχει, καὶ κολακεύει. καὶ καταπραΰνει ὑπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν. Ὑπέρχεται. Accuſatiuo. Subit. Pro, Populum ſubiens-curſu. *i. fallens, atque decipiens,* ſibi-conciliat, & *ipſi* aſſentatur, & *ipſum* delinit, omnem iram *ab eo ſuſceptam* contra ſe, ſubducens, *minuens, ſedans.* Ariſtophanes in Equitibus *pag. 204. v. 5. 6.*

-- Εἶδές σοι ὑπέρχεται -- *Vidiſtíne quomodo* populũ *ſubeat?* Vidiſtíne quomodo callidi luctatoris inſtar eius corpus curſu ſubeat, vt ipſum euertat?

E Ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. *Tanquam ſenes nos circumuenit-aſtutè,* noſtríſque rebus nos vt imbelles, deliróſque ſenes callidè ſpoliat.

ἀντὶ τοῦ λῃστεύει. κόβαλοι γὰρ, οἱ μετὰ ξύλου λῃσταί. τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφόρους. οἱ δὲ, κόβαλον τὴν μετ' ἀπάτης παιδιάν. ὥσπερ τινὲς γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι, τὰ πανουργεύματα. Pro, noſtra bona ſuis latrociniis diripit, & aufert. κόβαλοι enim *dicuntur* latrones, qui fuſte, *vel claua armati, latrocinium exercent, atque prædantur.* Eoſdem etiam κορυνηφόρους. i. clauigeros *vocant, quòd clauam gerant ad latrocinium exercendum.* Alij verò, κόβαλον *appellant* ludum cum fraude *coniunctum, quum quis per ludi ſpeciem, aliquem aſtutè fallit, ac decipit.* Quemadmodum (inquit) Iudices ſenes callidè fallere, ſic etiam nos decipere conatur. κόβαλα enim vocant τὰ πανουργεύματα. *Sic enim in ſcholiis. i. aſtuta-facinora, malas artes, dolos fraudes, fallacias.*

F Ὑπέρχολος. χολώδης. ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως ἀντιφάνης. Ὑπέρχολος. Supra-modum-iratus. Pro, Vehementer-indignatus. Sic Antiphanes.

Ὑπεσταλκότες. ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες, πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. ἀντὶ τοῦ ὑποδύντες. ὑπεισελθόντες. Ὑπεσταλκότες. Submiſſi. Pro, Subeuntes. Clàm-ingreſſi. Sub aliquibus aliquò penetrantes. Vt, Alij verò ſub his ſubeuntes *loca muris vicina,* portis ignem admouebant, *vel, inferebant.*

Ὑπεστειλάμην. Recuſaui. Deprecatus-ſum. Detexi. *Me contraxi. Me ſubduxi.*

Ὑπεστειλάμην. παρῃτησάμην. ἀπεκρυψάμην. A

Ὑπέστημεν. Promiſimus. *q.d. Suſtinuimus. Recepimus. Polliciti ſumus.*

Ὑπέστημεν. ὑπεσχέθημεν.

Ὑπεστόρεσαι. Idem, ac ὑπέστρωται. Subſtratum-eſt. Et ὑποστορῆσαι. Subſtratum eſſe.

Ὑπεστόρεσαι. ὑπέστρωται. καὶ ὑποστορῆσαι.

Ὑπέσχε. Subiecit. Subinclinauit. Præbuit. Vt, Nec aures criminatoribus præbuit, nec cædem iniuſtam vltrò fecit. Pro, volens, & conſultò.

Ὑπέσχεν. ὑπέκλινεν. ἔδωκεν. οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν. οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἑκών γε ἦν. ἀντὶ τοῦ αὐθαιρέτως.

Ὑπεσχῆσθαι. Promiſiſſe.

Ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχέσθαι.

Ὑπετέμνετο. q.d. Succidebatur. Suboccultabatur. Vt, Ex compoſito, telis emiſſis, lumen ſuboccultabatur, *ſubobſcurabatur. I. ὑπετέμνετο.*

Ὑπετέμνετο. ὑπεκρύπτετο. ἀπὸ συνθήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ὑπετέμνετο. B

Ὑπέτεινεν. Porrigebat. Offerebat. Promittebat. Parabat. Vt, Donec igitur Orientis imperium à Rege ſperabant, & reliquas ſpes, quas ille *faciebat, & ipſis* offerebat, *ſuum* ſtudium declarabant.

Ὑπέτεινεν. ἐπηγγέλλετο. κατεσκεύαζεν. ἕως μὲν οὖν ἤλπιζον τὴν στρατηγίαν τῆς ἕω παρὰ βασιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας, ἃς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν.

Ὑπεύθυνον. Rationibus reddendis obnoxium. Subditum. Obnoxium. Reum. Vt, Corpus omnium iniuriarum eſt reum. *Si legas τῶν ἀδικησάντων, vertes, Corpus illorum omnium, qui fecerunt iniuriam, iniuria facta rationibus reddendis eſt obnoxium.*

Ὑπεύθυνον. τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν ἁπάντων.

Ὑπεύθυνοι. Hypeuthyni *vocantur*, qui rationes nondum reddiderunt magiſtratus, qui ipſorum fidei creditus eſt, & qui magiſtratus ſibi mandati, & à ſe geſti rationibus reddendis adhuc ſunt obnoxij.

Ὑπεύθυνοι. οἱ μήπω λογισμοὺς παρεσχηκότες, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπιστεύθησαν. C

Ὑπερόσιον. Infinitum. Immenſum.

Ὑπερόσιον. ἄπειρον.

Ὑπέχει. Suſtinet. Reſpondere etiam, apud Ariſtotelem *dicitur* ὑπέχειν. *q.d. Suſtinere, & ſuſtinendo reſpondere, Vt,* Theſes ſuſtinere, *& de iis reſpondere*, eſt facile. Ariſtoph. *Lyſiſtrata pag.* 560. *v.* 17. τὸ ὑπέχειν *poſuit, pro*, αἰτεῖν, πάσχειν, ὑπομένειν, *quum dixit*, Et omnia ſuſtinere, *pati, tolerare*, præter ea, quorum conſcius-eſt calix. *Vide noſtras annot. in hunc locum. Et fabulæ pag.* 545. *&* 546. *Et* ὑπέχειν λόγον. *Reddere rationes. Vt*, Λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας. Rationes reddere præturæ *geſtæ, vel copiarum ductarum.*

Ὑπέχει. ὑφίσταται. καὶ τὸ ἐπιχειρεῖσθαι, ὑπέχειν παρὰ ἀριστοτέλει. ὑπέχειν ῥᾴδιον τὰς θέσεις. ἀριστοφάνης. καὶ πάνθ᾽ ὑπέχειν, πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ. λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας. D

Ὑπέχοντος. Suſtinentis. Tenentis. *Subijcientis. Supponentis.* Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag.* 503 *v.* 29. 30. 31. 32.

Ὑπέχοντος. κρατοῦντος. ἀριστοφάνης.

Deinde ibam in forum ad farinas emendas.
Deinde ſupponente iam me ſacculum ad eas excipiendas,
Vociferatus-eſt præco, ne acciperet quiſquam
AEreum numum *in-poſterum. argento enim vtimur*. i. argenteis, non autem æreis numis.

Κἄπειτ᾽ ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ᾽ ἄλφιτα.
Ἔπειθ᾽ ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
Ἀνέκραγ᾽ ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
Χαλκοῦν τολοιπόν; ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

Ὑπεψηνισμένη. Partui propinqua. Vel grauida. *Dictum autem hoc* à pſene, quod ſignificat vermiculum in groſſis. *i. immaturis ficubus* naſcentem, quem agricolæ de ramis ficus ſuſpendunt, ne fructus earũ *immaturus* defluat, *ac decidat. Eraſ. ad Chil.* 4. *Cent.* 3. *col.* 881. *ad.* 45. Ὑπεψηνισμένη. *Et Chil.* 3. *Cent.* 2 *col.* 661. *ad.* 66. Ἀνερίνασαι. *Incaprificatus es. Ψῆνες verò, quidam culices ficarios appellant, vnde verbum, ψηνίζειν, & ὑποψηνίζειν, de quibus Lexica.*

Ὑπεψηνισμένη. ἀκμαία πρὸς τόκον. ἢ ἔγκυμον. ἀπὸ τοῦ ψηνός, ὃ σημαίνει τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἐφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῆς μὴ ἀποῤῥέῃ. E

Ὑπεψιθύριζεν. *Suſurrabat. Murmurabat.* Demiſſa-voce-proferebat. *Cum ſuſurro, vel murmure proferebat, Vt,* Καὶ σκυθικῇ φωνῇ. &c. i. Et Scythica linguâ, quædam barbara verba demiſſa-voce-proferebat.

Ὑπεψιθυρίζετο. ἠρέμα ὑπεκαλεῖτο. καὶ σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο.

Ὑπειδόμενος. Suſpectus. Et ὑπείδετο, expectauit. Vt, Adoleſcens verò nihil ſuſpicans. Quid enim carnem à peregrinis, & mendicis in commune ſuppeditatam habuiſſet-ſuſpectam?

Ὑπιδόμενος. ὑφορώμενος. καὶ ὑπείδετο, προσεδόκησε. τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον. τί δ᾽, ἂν ὑπώπτευε κρέας ἀπὸ ξένων, καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ ἀποδιδομένων; F

Ὑπιδέσθαι. q.d. Subaſpicere. Subintueri. Subcontemplari. *Conſpicere. Contemplari. Suſpicari.*

Ὑπιδέσθαι. ὑποθεωρῆσαι.

Ὑπεικάθων. Cedens. Locum-dans. Et ὑπεικάθοιμι. Cedam. Locum-dabo. Sophocles.

Ὑπεικάθων. ὑποχωρῶν. καὶ ὑπεικάθοιμι. σοφοκλῆς δὲ ὑπεικάθοιμι.

Ὑπη-

A Υ᾽πολημμένη. ὑπονοουμένη.

Υ᾽πειληλημμένου. Rei, quam quis opinatus eſt ab ὑπο-λαμβάνω arbitror, opinor, exiſtimo.

Υ᾽πείξομεν. ὑποχωρήσομεν. ὑποχωρήσομεν.

Υ᾽πείξομεν. Cedemus. Recedemus. Locum dabimus.

Υ᾽πείπομεν. ἀντὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπειπεῖν, προαγορεῦσαι.

Υ᾽πείπομεν. Pro, προείπομεν. Prædiximus. Et ὑπειπεῖν. Prædixiſſe.

Υ᾽πειπούσης παρ᾽ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα φθεγξαμένης. καπεισώδασαί σοι ὦ γενναῖε χαὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπειπὼν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ ξυντάξαι.

Υ᾽πειπούσης. Apud Ariſtophanem, pro, Cùm demiſſa voce loquuta fuiſſet. *Et ὑπειπών, qui demiſſa voce protulit aliquid. Vt,* Et (ô generoſe) magna contentione ſtudes (legationis nomine demiſſa voce pronuntiato) nos in ignominioſiſſima parte, *locóque* collocare. N. L.

B Υ᾽πειρέσιον. ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν. ὑφ᾽ οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγὰς, καὶ τὸ πληθυντικὸν ὑπηρέσια, καὶ τὰς ὑπηρεσίας.

Υ᾽πειρέσιον. *Aliàs ὑπηρέσιον quod vſitatius, & ab ὑπηρέτης verſo ε in ει formatum. at ὑπηρέσιον, ab ὑπέριον inſerto ε deriuatum.* Remigum, id eſt, eorum, qui remos agunt, ac impellunt, puluinus ſubiectus cubitis, *quem cubitale vocant, vt ceruicale, quod ceruici ſubiicitur. Sed dicendum potiùs, ὑποπύγιον, puluinus ſubiectus, ac ſubſtratus natibus, vt patet ex ſequentibus, &c. Sic enim lego.* Supra quem remiges ſedent, ne ſuas nates atterant, *dum remis inſurgunt, & ſtatim in ſuas ſedes redeunt, & quodammodo recidunt.* Et pluralis ὑπηρέσια Puluini, quem remiges ſibi ſubſternunt. Et τὰς ὑπηρεσίας. Seruitia, miniſteria, munerum functiones. *At ὑπηρέσια, & ὑπηρεσίας, vt paſſim legitur, ſcribere fortaſſe præſtaret.*

Υ᾽πειρετικοῖς. τοῖς ἐρέσσουσιν. ἔζευξε τὰς νῆας, βραχὺ διάστημα ποιῶν, ὥστε ὑπηρετικοῖς ἐκ-

C πλεῖν δύνασθαι, καὶ διαπλεῖν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἦν ὑπηρετικὸν σκεῦος εὐφυὲς, καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

Υ᾽πειρετικοῖς. ὑπηρετικοῖς. Remigantibus. Remigibus. Vt, Naues iunxit, exiguum *inter eas* interuallum faciens, *relinquens*, vt remiges enauigare, & pernauigare, *vel, nauigando tranſire* poſſent. *l. ὥστε τοῖς ὑπηρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι. vel, pro δύνασθαι, dicendum, videtur ἐξεῖναι.* Et rurſus: *ſed ὑπηρετικὸς, vel, potiùs ὑπηρετικὸς, hic ſumitur pro eo, qui ſeruiendi, ac miniſtrandi peritus eſt, & ad obeunda miniſteria idoneus, & aptus.* Ille verò, vas erat, *ac inſtrumentum* aptiſſimum ad obeunda miniſteria, quod multas commoditates habebat ad rerum adminiſtrationem. *i. Vir erat ingenioſiſſimus, & ad varia miniſteria obeunda aptiſſimus, & ad res gerendas maximè idoneus, quippe qui multas earum gerendarum, & expediendarum rationes callebat, & peragendarum peritiam, & facultatem habebat.*

Υ᾽πείρου.

Υ᾽πείρου. Superioris. *ab ὑπείρων. Superior. Interdum eſt proprium viri nomen. Hypiron. Euſtat. 532. 44.*

D Υ᾽περοχίδης.

Υ᾽περοχίδης. Hyperochides. Hyperochi filius. *Patronymicum nomen.*

Υ᾽πείροχος. ὑπερέχων.

Υ᾽πείροχος. Excellens. Eximius. Supra cæteros eminens.

Υ᾽πέγγυον. ὑποκείμενον πρὸς δάνειον.

Υ᾽πέγγυον. Depoſitum ad vſuram. *Vel, ob vſuram oppigneratum & creditoris poteſtati ſubiectum. Vide in Græcolat. Lex. Υ᾽πόβολον. Item Euſtath. in Υ᾽πόβολον.*

Υ᾽πῆγεν. ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο ξενοφῶν. ὁ δὲ κλέαρχος ταῦτ᾽ ὑπῆγε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλεῦσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

Υ᾽πῆγεν. Suggerebat. Proponebat. Xenophon. Clearchus autem hæc proponebat, quia volebat ipſum quoque Regem *ſuis* ſuadere per legatos, ne arma traderent.

Υ᾽πήκουσεν ἡμῖν.

Υ᾽πήκουσεν ἡμῖν. Auſcultauit nobis. *Nobis obtemperauit, moréque geſſit.*

E Υ᾽πῆκτο. ἡ δὲ λιβανία, τὸ θράσος αὐτῆς, καὶ γενναῖον ἀποκόψασα, αἰχμάλωτον ὑπῆκτο. ἀντὶ τοῦ ὑπηγάγετο.

Υ᾽πῆκτο. Pro, ὑπηγάγετο. Adduxit. Vt, Libania autem, cùm illius audaciam, & generoſitatem reſecuiſſet, *amputaſſet, contudiſſet, compeſcuiſſet, eum* captiuum adduxit.

Υ᾽πηνέμια. τὰ ψευδῆ, καὶ ἀβέβαια. γίνεται γὰρ ἀυτοῖς ἐντεῦθεν τὰ ὑπηνέμια, καὶ τερατώδη, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἴδωλά ἄττα, καὶ σκιαί. προτιμοῦσι γοῦν ἐκεῖ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψευδῆ.

Υ᾽πηνέμια. *q. d. Subuentanea. Ventoſa. Ventis expoſita. Leuia. Irrita.* Falſa, & inconſtantia. Vt, Hinc enim ipſi proueniunt falſa, & monſtroſa, pro vera ſcientia, tanquam imagines quædam, & vmbræ. Mendacia igitur anteponunt ſcientiæ *rerum* verarum.

F Υ᾽πηνέμια. ὑπηνέμια καλεῖται. τὰ δίχα συνουσίας, καὶ μίξεως. συνήθως δὲ λέγειν αὐτὰ ὑπηνέμιον. πλάτων ἐν θεαιτήτῳ. γόνιμον ἀνεμιαῖον τυχοῦσα.

Υ᾽πηνέμια. Hypenemia. *q. d. Subuentanea, Ventoſa, irrita, nullam efficacitatem habentia. Oui epithetum apud Ariſtophanem in Auibus pag. 395. v. 6. ſchol. annot. 12. vnde Suidas. Sic autem oua gallinarum* vocantur, quæ ſine coitu, & mixtione, *congreſſúque maris, & fœminæ naſcuntur. Hic deſunt quædam, quæ petenda ſunt ex ſchol.* Familiare autem ipſis eſt dicere ὑπηνέμιον *l. μᾶλλον ἀνεμίδιον. i. potiùs ventulum. i. paruum, ſiue lenem ventum.* Et Plato in Theæteto *dicit* Fœcundum ventulum nacta.

Υ᾽πηνέμια ὡς ἡμεῖς λέγομεν. ἀριστοφάνης δαιδάλῳ.

Υ᾽πηνέμια. Hypenemia. Sic nos dicimus. q. d. Subuentanea. Ventoſa. Ariſtophanes Dædalo.

Interdum multi-galli-gallinacei per vim
Subuentanea pariunt oua ſæpe.

Ἐνίοτε πολλοὶ τῷ ἀλεκτρυόνων βίᾳ
Ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

A

Plato verò Philoſophus in Theæteto, *hæc oua vocat* ἀνεμιαῖα.i.ventoſa,inania. Et Menander Dactylio dicit ἀνεμιαῖον ἐγένετο. Ventoſum fuit.*i.irritum, ac inane. Sic autem oua dicuntur*, quæ ſine maris ſemine *pariuntur.Er.ad.Chil.3.Cent.7.col.769.ad 21.ſubuentanea parit.*

πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν θεαιτήτῳ. ἀνεμιαῖα. καὶ μένανδρος δακτυλίῳ. ἀνεμιαῖον ἐγένετο. τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος.

Ὑπηνέμιοι.q.d.Subuentanei. Pro, Ventis-expoſiti. Qui-ſunt ſub-vento. Ventis-obnoxij.

Ὑπηνέμιοι. ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

Ὑπήνη. Muſtax.*Ital.Muſtachio.*Mentum. Barba. Pili, qui ſunt in ſuperiore labio. Inferioris verò labij pili, *vocantur* pappus.

Ὑπήνη. μύσταξ. τὸ γένειον. πώγων. ἢ τὰ ἄνω χείλους τρίχωσις. τὸ δὲ κάτω πάππος.

B

Ὑπήνη, dicta παρὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι. Quòd ſit in inferiore vultus parte. Vel, quòd per inferiores vultus partes eat. Hæc autem terminatio ήνη *videtur deriuata* à futuro ἥσω, quod ab ἵημι.*i.iacio, quia barba pili per mentum, & genas à natura quodammodo iaciuntur, & ſparguntur.* Vel *hoc nomen formatum eſt* vt εἰρήνη, pax, γαλήνη, tranquillitas.

Ὑπήνη. παρὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι, ἢ ἰέναι. τὸ ἰών. παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἢ ὡς εἰρήνη, γαλήνη.

Ὑπηνήτῃ. Iuueni. Recens barbam-habenti. Barbato. Adhuc adoleſcenti. Vt, πρῶτον.&c. Primùm barbato exiſtenti. *Primùm pubeſcenti, & barbam in mento habere incipienti.* τράγος ὑπηνήτης. *Hircus barbatus.Epigram.lib.6.pag.440.epigram.140.v.4.*

Ὑπηνήτῃ ἀκμαίῳ. ἄρτι φυομένῃ. ἔτι νέῳ. πρῶτον ὑπηνήτῃ ὄντι.

Ὑπήντων. Obuiam-ibant. Occurrebant. Obuiam-procedebant. Vt, Mulieribus obuiam-procedebant, & ſalutationes *dicebant*, & Pæanas *canebant*, & omnia *faciebant*, quæcunque dicunt, & faciunt homines ex magnis periculis *elapſi*, & in inopinata ſalute conſtituti.

Ὑπήντων. ταῖς γυναιξὶν ἀσπασμοὺς, καὶ παιᾶνας, καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἄδηλον σωτηρίας καταστάντες ἄνθρωποι, λέγουσι, καὶ πράττουσιν.

C

Ὑπηρέσιον. Sic apud nos *vocatur laſanum, & illud vas*, quo vtimur ad ventris exonerationem. Alij verò vocant ἀμίδα. *Vide lex.in* Ἀμίς. Propriè tamen ὑπηρέσιον eſt *puluinus*, vbi remiges ſedent.*i.puluinus, quem remiges ſibi ſubſternunt, & ſupra quem ſedent, ne terant nates.*

Ὑπηρέσιον. τὸ παρ' ἡμῖν. ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον. οἱ δὲ, ἀμίδα λέγουσιν. κυρίως δὲ ὑπηρέσιον ἐστιν ἔνθα καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Ὑπηρέτῃ. Miniſter. Seruus. Et ὑπηρέτῃ. Datiuo. Miniſtro. Seruio.

Ὑπηρέτης. δοῦλος. Ὁ ὑπηρέτῃ δοτικῇ.

D

Ὑπῆρξαν. Initium-fecerunt. Vt, Iſti primi initium-fecerunt iniuriarum. Herodotus. *Vide noſtrum Ion.Lex. in* Ὑπάρξαι ἀδίκων ἔργων.*lib.1.pag.2.lin.26. Alios iniuria laceſſere, prouocare.* Et Ælianus. Ille verò ſapere, *ſéque modeſtè gerere* cœpit.

Ὑπῆρξαν. προκατήρξαντο. οὗτοι πρῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίας. ἡρόδοτος. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, ὑπήρξατο σωφρονεῖν.

Ὑπήτρια. *Summa* vbera. Mammæ.

Ὑπήτρια. τὰ οὔθατα. οἱ μαστοί.

Ὑπηοῖ. Subauroram. Sub diluculum.

Ὑπηοῖ. ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Ὑπηγή. Declinatio. ὑπωπὴ verò, ſpeculatio, *conſideratio, deliberatio.*

Ὑπηγὴ ἡ ἀπόκλισις. ὑπωπὴ δὲ, ἡ σκέψις.

Ὑπιδέσθαι. Subaſpicere. Subcontemplari. Conſpicere. Contemplari.

Ὑπιδέσθαι. ὑποθεωρῆσαι.

Ὑπίσχεται. Pollicetur. Promittit. Et ὑπισχνούμενος. Componens. *Pollicens. Promittens.*

Ὑπίσχεται. ὑπισχνεῖται. καὶ ὑπισχνούμενος. συντασσόμενος.

E

Ὑπισχνοῦμαι. Promitto. Polliceor. Datiuo.

Ὑπισχνοῦμαι. δοτικῇ.

Ὑπνηλός. *Somniculoſus. Somnolentus.* Segnis. *Piger. Deſidioſus.*

Ὑπνηλός. ῥᾴθυμος.

Ὑπνομαχῶ. Cum ſomno-pugno. Somno-reſiſto. Ariſtoph.

Ὑπνομαχῶ. ἀριστοφάνης.

Ego verò in muro-inter turres-interiecto, vel in medio-turrium-ſpatio *collocatus*
Cum-ſomno pugno.--

Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος,
Ὑπνομαχῶ.

Pro, Difficulter-vigilo *Vel, in mediis mœnibus collocatus, ſomno repugno. Id eſt, Vigilo. Et*, Marcellus enim alioqui ſomno-repugnare ſolebat. *Quæ ſequuntur, ad* ὑπνομαχεῖν *non pertinent. Eſt autem diſtichon.*

ἀντὶ τοῦ ὑπαγρυπνῶ. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως μάρκελλος ὑπνομαχεῖν πεφυκώς.

F

Cum haſta quidem eſt mihi *maza ſubacta*, vel, placenta ſub. *cum haſta quoque vinum* hauritur à me
Iſmaricum, bibóq. vinum *in haſtam inclinatus.*

Ἐν δορὶ μέν τοι μᾶζα μεμαγμένη. ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Haud

A οὐκ οἶδα δ' εἰ μᾶλλον ἀρχιλόχῳ πρέπει σοὶ ἢ ταῦτα εἰπεῖν.

Haud ſcio an Archilochum hæc dicere magis decuerit, *quàm me. Virgil. AEn. 9. pag* 348. *Omne æuum ferro teritur, verſâque iuuencum Terga fatigamus haſta, nec tarda ſenectus Debilitat vires animi, mutátque vigorem, Caniciem galea premimus, ſempérque recentes Conuectare iuuat prædas, & viuere rapto.*

Ὕπνος. τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἢ ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν στέρησις ἐστὶν ὁ ὕπνος. παρὰ φύσιν δὲ ἐστὶ στέρησις, ὡς ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν.

Ὕπνος. Somnus *Tradunt* ſomnum fieri reſoluto ſenſibili vigore in principali *corporis parte, ſcil. in ipſo cerebro.* Vel, Somnus, eſt naturalis priuatio, vigiliæ. Præter naturam verò eſt priuatio, vt *excæcatio, quæ fit erutis oculis.*

Ὕπνος ἀργία αἰσθήσεων γινομένη ὑπὸ τῆς ἀ-
B ναφερομένης ἀναθυμιάσεως ἐν ταῖς κοίλαις τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζώου. ἢ ὕπνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. εἴρηται δὲ ὕπνος παρὰ τὸ ὑποχωρεῖν. ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν.

Ὕπνος. Somnus, eſt ſenſuum otium, *ceſſatio, quies* manans ab exhalatione, quæ in altum fertur, in cauis cerebri *venis. Somnus autem à Deo datus* ad animalis quietem. *Seneca Hercule furente. pag.* 45. *túque domitor Somne laborum, requies animi, Pars humanæ melior vitæ, &c. Sic Ouid Metamorph. lib.* 11. *pag.* 319. *Somne quies rerum, placidiſſime Somne Deorum, Pax animi, quem cura fugit, qui corpora duris Feſſa miniſterijs mulces, reparáſque labori.* Vel, Somnus eſt ſenſibilis ſpiritus imbecillitas *& languor.* ὕπνος verò dictus eſt ab ὑποχωρεῖν. i. recedere. Nam in ipſo ſenſus recedunt *ab officio ſuo. Varias τοῦ ὕπνου etymologias vide in Magno Etymol. col.* 780. *&* 781. *in* Ὕπνος. *De varijs prouerbijs à ſomno deductis, vide ſupra* καθ' ὕπνους.

Ὕπνος, ἐπὶ θεοῦ ἡ μακροθυμία δαβίδ. ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε; καὶ, ἐξηγέρθη ὡς ὁ
C ὑπνῶν κύριος. ὕπνος δ' ὀπίσω γλυκύθυμος ὀμμάτων. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν. ὄναρ καθ' ὕπνους ἀτρεκὲς λαλεῖν πόθι.

Ὕπνος. Somnus. *Quum hoc dicitur* de Deo, *ſignificatur æquanimitas, &* longa animi patientia. Dauid. Expergiſcere. Cur dormis Domine? Et, Dominus, quaſi dormiens, experrectus eſt. *Et Ariſtoph. in Nubibus. pag.* 98. *v.* 15. Somnus autem animum demulcens, *& ſuauis* abſit ab oculis. Hoc prouerbium *dicitur* de philoſophari volentibus. *Er. ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. 562. *ad.* 3*. *Somnus ab oculis. Hoc autem ſignificat, Philoſophiæ ſtudioſis, multum eſſe vigilandum, & lucubrandum, ſi felicem ſuorum ſtudiorum fructum percipere velint. ſequitur ſenarius,* In diurno, veróque ſomno verum *eſt* dicere hoc. N. L. *Fortaſſe ſenſus hic eſt, De diurno, veróque ſomno hoc verè dici poteſt. Vide* Ὕπαρ.

Ὕπνῳ. τῇ ἀγρυπνίᾳ. ὅμηρος. καὶ ὑπνῶ, ῥῆμα.

Ὕπνῳ. *Somno. Pro*, Vigiliâ. Homerus. *Iliados* Κ. *pag.* 349. *ver.* 30. *Sed per ἀντίφρασιν ab Homero dictum eſt, vt Euſtath. docet. pag.* 1721. 56. Et ὑπνῶ, verbum. Dormio.

D Ὑπὸ ὀλίγου.

Ὑπὸ ὀλίγου. Ab exiguo. A paruo.

Ὑπόβαθμος. ὑπόβαθρος.

Ὑπόβαθμος. Qui fundamentum, vel ſcabellum ſubiectum habet, quo nititur, & fulcitur.

Ὑποβάθραν. ὑπόβασιν. θεμέλιον. χρόνῳ δὴ ὕστερον ὑποβάθρῳ λακτίσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε, πυθεὶς διαβολαῖς παλλακίδος.

Ὑποβάθραν. Fundamentum. Scabellum. Suſtentaculum. Fulcrum. Vt, *Sed legendum ὑποβάθρᾳ. vel ὑποβάθρῳ idem erit, ac ὑποβάθρᾳ.* Poſtea verò ſcabello *percuſſam, &* calcibus contuſam vxorem interfecit, concubinæ calumniis adductus.

Ὑποβαλλόμενοι. πιθόμενοι. ἢ ὑποβλήτως λέγοντες. ἢ ἰδιοποιησάμενοι. σοφοκλῆς.

Ὑποβαλλόμενοι. Credentes. *Subijcientes, ſupponentes. comminiſcentes, fingentes.* Vel, ſubdititiè, *non verè: ſed falsò* dicentes. Vel, ſibi vendicantes, *& autoritate ſua freti hæc dicentes.* Sophocles *in Aiace. pag.* 12. F.

E Εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι

Κλέπτουσι μύθοις οἱ μεγάλοι βασιλεῖς.

Si verò ſupponentes iſta

Dolosè fingunt fabulas magni Reges.

Τουτέστιν. εἰ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἢ ἄλλου τινός. καὶ ὑποβαλούσης τῆς τάξεως κατὰ τὸ σύνηθες, προσήχθη γυμνὸς ὁ ἅγιος αὐξέντιος. αὐτῷ τοῦ ἀποκριθείσης. ἐκκόψασης τὸν λόγον τοῦ δουκός.

Hoc eſt, Si hæc non ſunt vera: ſed conficta à Rege, vel alio quopiam. *At ὑποβάλλειν. Subijcere. Reſpondere. Vt,* & ὑποβαλούσης. &c. Cùm autem *militum* ordo de more ſubieciſſet, Sanctus Auxentius productus eſt nudus. Pro, cùm reſpondiſſet, *& Ducis orationem interrupiſſet, & ipſum dicentem interpellaſſet.*

Ὑποβασμόν. ὑποβάθραν.

Ὑποβασμόν. Fundamentum. Fulcrum. Suſtentaculum. Scabellum.

F Ὑποβήσονται. ταπεινωθήσονται. ὑποπίσωσιν. οὔτε τῆς αἰχμῆς ἐφ' οὗ νῦν εἰσιν, ὑποβήσονται ἑκόντες, & ποιήσουσιν ἐξουσίαν τοῦ πράττειν, ὅ, τι ἂν αὐτοῖς δοκοίη συνοίσειν.

Ὑποβήσονται. *Vulgus diceret, Humiliabuntur.* Animos demittent. Succumbent. Concident animis. *Remittent de ſua ſuperbia, vel inſolentia. Vt,* Neque de illa inſolentia, in qua nunc ſunt, *neque de ſua inſolentia quidquam* vltrò remittent, neque poteſtatem facient *nobis* agendi, quidquid è re ipſorum fore videbitur.

Υ᾽ποβιβάζοντες. *q.d. Deſcendere-facientes.* Minuentes. *Deiicientes.* Vel, Per-vim-ſubducentes. Per-vim-depellentes.

Υ᾽ποβιβάζοντες. ἐλαττοῦντες. ἢ ὑποβιάζοντες. A

Υ᾽ποβιάζουσι. Per-vim-deiiciunt. Per-vim-depellunt. F. ὑποβιβάζουσι. ὑποβιάζουσι. *Vide precedens* ὑποβιβάζοντες.

Υ᾽ποβιάζουσι. ὑποκαταβαίνουσιν.

Υ᾽ποβλεπόμενος. Suſpectum-habens. Odio-proſequens. Obſeruans. Vt, Nec facile erat non ridere *id eſt riſu abſtinere*, & obſeruare, quod fiebat.

Υ᾽ποβλεπόμενος. ὑπονοῶν. ἐχθραίνων. ἐπιτηρῶν, καὶ οὐκ ἦν ῥᾴδιον μὴ γελᾶν, καὶ ὑποβλέποντας τὸ γινόμενον.

Υ᾽ποβλήδην. Subiiciendo. Subiiciens-ſermonem. Sermone ſubiecto. Interpellato adhuc loquentis ſermone. *Vel, excepta dicentis oratione.*

Υ᾽ποβλήδην. ὑποβαλὼν λόγον. ὑποκρουστικῶς· ἔτι λέγοντος.

Υ᾽πόβλητον. Non verum: ſed *ſubdititium, ſuppoſiticium, adulterinum, & confictum. Hoc autem loquendi genus ductum eſt à pueris alienis, qui in aliorum* familias intruduntur-ſuppoſiti *Legendum* παίδων ἀλλοτρίων, *vt in ſchol. apud Sophoclem in Oedipo Tyranno pag. 258 v. 6.* Τοῦ

Υ᾽πόβλητον. οὐκ ἀληθές. ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. σοφοκλῆς. τοσόνδ᾽ ἀρίξαι δεῦρ᾽ ὑπόβλητον στόμα. καὶ αὖθις. B

autem venit huc ſuppoſiticium os. *i. non veridicum: at falſiloquum.* Et rurſus *idem Sophocles in Aiace pag. 29. v. 8. 9. 10. 11.*

Nullus dicet vnquam quòd ſubditicium ſermonem

Aiax dixeris: ſed tui ipſius animi.

Quieſce tamen, & da viris amicis

Οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ᾽ ὡς ὑπόβλητον λόγον

Αἴας ἔλεξας. ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός. C

Παῦσαι γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις.

Sententiam tuam vincere, iſtas curas miſſas-faciens. Pro, Quæ dicta ſunt, tuæ mentis germana, non ſubditicia *ſunt verba:* ſed tibi *conuenientia, &* domeſtica dixiſti. Verumtamen ceſſa. *neque diutius te varijs curis affige, negotium* totum nobis imponens, *noſtraque fidei credens, & comitens*

αὐτὶ τὰ γνήσια τῆς σῆς διανοίας τὰ εἰρημένα, οὐχ ὑπόβλητα, ἀλλ᾽ οἰκεῖα σαυτῷ εἶπας, ὅμως γε μὴν παῦσαι τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

Υ᾽πόβλητος. *Suppoſitus. Suppoſiticius. Non legitimus, verúſque partus: ſed* Nothus. Vt, Dixiſſes eos omnino ſuppoſitos, & nothos. Suam enim patriam multis malis impleuerunt.

Υ᾽πόβλητος. ὁ νόθος. ὑποβλήτους ἂν εἴπερ αὐτούς, καὶ νόθους ἄντικρυς, ἀνέπλησαν δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν.

Υ᾽ποβολή. *Subiectio.* Similitudo. Additamentum. Vt, Solon iuſſit Homeri carmina per ſubiectionem ita conſcribi, *vel recitari*, & cani, vt, vbi primum deſiiſſet, inde ſequens incipere; *& præcedenti ſubijceretur. Vide* Υ᾽πόληψις, *in Græcolat. Lex.*

Υ᾽ποβολή. ὁμοιότης, προσθήκη. σόλων δὲ τὰ ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψῳδεῖσθαι. οἷον, ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον. D

Υ᾽ποβολιμαῖοι. Subditicij. Suppoſiticij. Qui ſubduntur, qui ſupponuntur, & *in alienam familiam introducuntur. Sic tamen dicuntur & aſciticij pueri, qui & adoptiuij, & adoptati vocantur. Sed propriè nomen hoc dicitur* de

Υ᾽ποβολιμαῖοι. ὑποβαλλόμενοι, ἢ εἰσποίητοι. ἀπὸ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

pueris humi-proiectis, quos mulieres à ſe proiiciunt, *ac abijciunt, quos deinde aliqua mulier ſuſcipit, & ei ſupponit pro legitima prole, ei, quæ nullos habet liberos, aut quæ prolem habere cupit vel ſuam vel alienam, & ſuppoſiticiam vt ſic & maritum, & parentes, & conſanguineos, alióſque fallat. Quod muliebris doli pernicioſum genus egregiè deſcribit, ſuiſque coloribus depingit Ariſtophanes in Theſmophoriaz. pag. 523. à v. 27. vſque ad 44. ſed ſuſpicor legendum,* ἃς ἑαυτῶν ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. *i. quos ſibi ſubijciunt, ac ſupponunt mulieres. Vide Ariſtoph.* Nubes *pag. 90. v. 8. 9. 10. ſchol. annot. 8. & 9. & in Theſmophor. pag. 519. v. 43. & pag. 521. v. 21. & 22.* E

Υ᾽πόβολον Annulus. *N. L. Euſtath. vide.*

Υ᾽πόβολον, τὸ δακτυλίδιον.

Υ᾽ποβρύχιον. Submerſum. Sub aqua demerſum.

Υ᾽ποβρύχιον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέν.

Υ᾽πόγαιοι. Subterranei, vel æ. Sub-terra-latentes.

Υ᾽πόγαιοι. αἱ ὑπὸ τὴν γῆν.

Υ᾽πογενειάζων. Mentum--attrectando--orans. Suppliciter orans aliquem, eius mentum attrectando.

Υ᾽πογενειάζων. λιτανεύων. τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

Υ᾽πόγεων. Neutro-genere, *per* ε, *&* ω. Subterraneum *ædificium.* ὑπόγαιον verò, *per,* αι, *&* ω. *Idem.* ſub terra *ſitum, ac latens.*

Υ᾽πόγεων. οὐδετέρως. ὑπόγαιον δὲ, ὑπὸ τὴν γῆν.

Υ᾽πόγυος. *Subterraneus. Sub terra latens.* Subiectus.

Υ᾽πόγυος ὁ ὑποτεταγμένος. F

Υ᾽πὸ γῆν οἰκοῦντας. Sub terra habitantes *fortaſſe quis* dixerit eos, quos Scylax in *ſua* nauigatione Troglodytas appellat, & quos Heſiodus in tertio catalogi *libro* Catudæos vocat, *quaſi dicat, Sublimi-*

Υ᾽πὸ γῆν οἰκοῦντας. λέγοι ἄν τους ὑπὸ σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους τρωγλοδύτας. καὶ τοὺς ὑπὸ ἡσιόδου ἐν γ᾽ καταλόγου κα-

nares,

A ...υδαίοις ὀνομαζομένους. ὑποκύδεις γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

nares, ſiue ſub limine ſitos. Vel potiùs, ſubterraneos. Hom. in Hymno in Mercurium pag. 786. dixit σπιυδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ, in ſubterranea foſſa. Hæc enim loca ſunt humida. Dinarchus in oratione contra Stephanum. ὑποκύδης, eſt humidus, ac irriguus locus. In nonnullis tamen exemplaribus ſcribitur ὑπόκοιλοι. q. d. Subconcaua. Pro, leuiter-concaua.

Ὑπογράφεται. δείκνυται. οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράψασα, ἔφησε δέκα πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν ἀσίαν.

Ὑπογράφεται q. d. Subſcritur. Pro, Demonſtratur. Oſtenditur. Præbetur. Vt, Quibus omnibus Senatus bonas ſpes oſtendens, ac præbens, dixit, ſe decem Legatos in Aſiam miſſurum.

Ὑπογραφεῖς. οἱ νοτάριοι λεγόμενοι ῥωμαϊστί.
B νότα γὰρ τὰ γράμματα.

Ὑπογραφεῖς. q. d. Subſcriptores Sunt illi, qui Latinè Notarij vocantur. Nota enim ſignificat literas.

Ὑπογραφή. λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῶν συμβεβηκότων.

Ὑπογραφή. Deſcriptio Breuis eſt oratio, quæ declarat ea, quæ acciderunt. Aliàs, ſubſcriptio, approbatio, aſſenſio.

Ὑπογραφόμενος. ἐγχρίων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακὰς ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους, καὶ πλοκῆς. τό, τε σύμπαν γυναικείῳ ἔθει χρώμενος. περὶ σαρδαναπάλου ὁ λόγος.

Ὑπογραφόμενος. Subpictus. Fucatus. Fuco, vel pigmentis illitus. Vel, Subpingens, fucans, fuco, vel pigmentis illinens. Sic autem Atticè paſſiuum pro actiuo ſumitur. Vt, Vngens verò vultum, & oculos fucans. & pigmentis illinens, & cum concubinis de forma, capillorumque nexu, vel, de cincinnis certatim-contendens, & omnino, muliebri more ſe gerens. De Sardanapalo verba ſiunt illic.

Ὑπόγυον ἐγγύτερον. πρόσφατον. νεωστὶ γινόμενον. τὸ πρὸς ὀλίγον, καὶ μετ' ὀλίγον, τὸ ἐχθὲς
C προέθηκεν ὑπόγυον, ῥίψασπις γενόμενος. τῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τῆς συμφορᾶς ἔχει. καὶ αὖθις. ὀλισθηρὸς δὲ ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγότος ὑπογύου τε, καὶ πολλοῦ, ὡς τῶν φευγόντων ἀπολείπεσθαι καὶ ἄκοντας.

Ὑπόγυον. q. d. Quod eſt ſub manibus. Propinquum. Recens Nuper factum. Quod ad exiguum tempus durat, & poſt exiguum tempus fiet. Vt, Heri propoſuit recens, cùm ille rhipſaſpis factus eſſet, & ob clypeum abiectum in prælio, nomen hoc eſſet adeptus. N. L. Tempore vtens ad oſtendendum graue dedecus illius, qui fecerat hoc turpe facinus. Recentes enim clades maiorem calamitatē habent. Et rurſus. Lubricus enim erat ille curſus ob ſanguinem concretum, & recentem, & multum. Quare vel inuiti non poterant aſſequi cæteros ante fugientes.

Ὑπὸ δακρύοις. σὺν δακρύοις. καλεῖτε Ἀπόλ-
D λωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις.

Ὑπὸ δακρύοις. Sub lachrymis. Cum lachrymis. Vt, Inuocate Apollinem multis cum lachrymis.

Ὑπὸ δᾳσὶν ἐν ἀκμαζούσαις τῷ πυρὶ ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι αὐτήν.

Ὑπὸ δᾳσίν. Facibus ardentibus igne prælatis ipſum efferri iuſſit. Infra in Ὑφεῖται. legitur δᾳσὶν ὑπακμαζούσαις τῷ πυρί.

Ὑποδεής. ὑπόφοβος.

Ὑποδεής. Subtimidus Nonnihil-timens. Aliàs alia. De quib. Lex.

Ὑποδενδρυάσαι. ὑποδῦναί που, καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

Ὑποδενδρυάσαι. Aliquò ſubire, q. d ſub arbores penetrare, & præ-metu-ſubire ſub tectum. Præ metu ſub arborum tegmen ſe conferre. Sed Heſych. Ex occulto prodire, & repentè apparere.

Ὑποδέξη. ὑποδέχη τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐ-
E πιτήδεια.

Ὑποδέξη. Suſceptio, qua ſuſcipimus, & excipimus hoſpites. Item Res ad huiuſmodi ſuſceptionem hoſpitum neceſſariæ, vel apta.

Ὑποδέξιος. ὑποδοχεύς.

Ὑποδέξιος, q. d. Suſceptor. Qui ſuſcipit, ac excipit aliquos.

Ὑποδέραια. περιτραχήλια. ὥσπερ καὶ περιδέραια.

Ὑποδέραια, quemodmodum & περιδέραια. Monilia. Ornamenta colli. Torques collum circundantes.

Ὑποδερίδα. ὁρμίσκον. πλόκιον.

Ὑποδερίδα. Torquem, qui collum circundat. Monile muliebre. Ornamentum, quod circundat collum. Implexi-ornamenti genus. Fortaſſe torquem ex capillis egregiè contextis factum ſignificat, quem mulierculæ, vel effœminati viri geſtant vt aureum monile.

Ὑποδέχομαι. αἰτιατικῇ.

Ὑποδέχομαι. Accuſatiuo. Suſcipio. Excipio.

Ὑποδεικνύω δοτικῇ. καὶ ὑποδεικνύντος.
F ὑποδεικνύναι δέ.

Ὑποδεικνύω. Datiuo perſonæ, cui res demonſtratur. Vel datiuo, qui denotat inſtrumentum, quo res demonſtratur. Demonſtro, Et ὑποδεικνύντος. Demonſtrantis. ὑποδεικνύναι verò, demonſtrare.

Ὑποδήσατε. περιδήσατε. ὑποδήσασθε δ' ὡς τάχιστα τὰς λακωνικάς. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

Ὑποδήσατε. Subligate, Circumligate. Induite. Ariſtop. in Eccleſiaz. pag. 491. v. 22. Circumligate verò quàm celerrimè Laconicas. Eſt autem calceamenti genus, quod Laconicæ vocatur.

Ὑπόδημα. Calceamentum. Hoc eſt carnalis ſenſus propriæ voluntatis. Deus ad Moyſem dicit, Solue calceamentum pedum tuorum. Locus enim, in quo ſtas, terra ſancta eſt.

Ὑπόδημα. τουτέστι τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος. ὁ θεὸς φησὶ πρὸς μωϋσῆν. λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν. A

Ὑποδήματα. Calceamenta. Sic vocatur incarnatio Domini, *quâ carnem humanam aſſumpſit*. Et huius *rei* teſtis *eſt* ipſe Dominus, per Prophetam dicens. In Idumæam extendam calceum meum. Quamobrem etiam Domini incarnatio dicta-eſt ſcabellum, quòd in terra viſa fuerit, & cum hominibus verſata, & terræ fines occuparit. Et Propheta, Adorate ſcabellum pedum eius.

Ὑποδήματα. οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ κυρίου. καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ κύριος, διὰ τοῦ προφήτου λέγων. ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, διὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν ἡ τοῦ κυρίου ἐνανθρώπησις. ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα, καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης, προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. B

Ὑπόδικοι. *Iudicio-obnoxij. Rei. Sontes.* Iudicio-damnati. Condemnati. Vt, Milites, qui propter maleficium ſunt rei, inito conſilio fugæ ad Decebalum, *Dacorum Regem*, morte mulctantur.

Ὑπόδικοι. κατάκειται. στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ δρασμὸν βουλεύσαντες παρὰ δεκέβαλον, θανάτῳ κολάζονται.

Ὑποδμώς. q. d. Subdomitus. Seruus.

Ὑποδμώς. δοῦλος.

Ὑποδουμένη. Quæ calceos-inicit. Quæ-calceos-induit. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 486. v. 15. ſchol annot. 5. vbi legitur* βαλοῦσα. *Sed fortaſſe ſic legendum.* ὑποδουμένη. τὰ ὑποδήματα ἐπιβάλλουσα, τουτέστιν ἐνδύουσα.

Ὑποδουμένη. τὰ ὑποδήματα βάλλουσα.

Ὑποδοχῆς. Multitudinis. Vt, ὑποδοχῆς Διονυσίων. Pro, Multitudinis, & multorum Dionyſiorum. Ariſtophanes. *N. L. Fortaſſe multitudinem intelligit, quæ ad Dionyſia, Bacchique feſta confluebat, & quæ ab hoſpitibus excipiebatur.*

Ὑποδοχῆς. πλήθους. ὑποδοχῆς διονυσίων. αὐτὴ τοῦ πλήθους, καὶ πολλῶν διονυσίων. ἀριστοφάνης. C

Ὑπόδρα. Toruis-oculis. Terribiliter. Aſpectu-truci. Contortis oculis in eum, cui iraſcimur. *Hom. Iliad. A pag. 21. v. 14. & alibi paſſim.*

Ὑπόδρα. δεινῶς.

Ὑποδράξ. Toruis-oculis, Toruo-intuitu. Vt,

Illa verò liuida facta, & oculis obliquè, & *toruo-intuitu*

Intuens.--

Hoc eſt, pallida-facta, & toruis-oculis-intuita, propter iram. ὑποδράξ *verò, eſt aduerbium, vt* ὀδάξ. *mordicus dentibus.*

Ὑποδράξ.

Ἡ δὲ, πελιδνωθεῖσα, καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδράξ

Ὀσσομένη.

τουτέστιν ὠχριάσασα, καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν. D

Ὑποδρόμιος. Oſcula. i. parua ora. *Vel illa frenorum partes, quas equi contumaces ore tenent, & commordent. N. L.* Vel loca, in quibus equi currunt. *At* ὑποδρόμιος *eſſet ſcribendum.*

Ὑποδρόμιος. στόμια. ἢ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἔθεον οἱ ἵπποι.

Ὑπόδυθι. Subi. Tegere. Ariſtoph. Auibus. *pag. 424. v. 29. 30. 31. 32.* Pro. Hoc accipiens meum vmbraculum ſuper *me*-tene Supernè, ne me videant Dij. Pi. Rectè profectò excogitaſti hoc, & prudenter. Subi celeriter igitur *hoc vmbraculum.* Deinde confidens loquere.

Ὑπόδυθι. καλύπτου. καὶ ὑπέρεχε ἄνωθεν. ἀριστοφάνης ὄρνισι. λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδιον, ὑπέρεχε ἄνωθεν.

Ὑποδύς. Subingreſſus. Qui-ſubiit. Qui penetrauit, & ingreſſus eſt.

Ὑποδύς. ὑπεισελθών. E

Ὑποδύτην. Interiorem-veſtem. Subuculam. ἐπενδύτην verò, ſuperiorem-veſtem, *quæ ſuper interiorem, ac interiorem induitur.*

Ὑποδύτην. τὸ ἔσωθεν ἱμάτιον. ἐπενδύτην δὲ, τὸ ἐπάνω.

Ὑποζώματα. Ligna nauis. Tabulata nauis. Cùm autem dicendum eſſet ὑποζώματα, coriarius ad coquum iocans dixit ζωμεύματα, q. d. Iura culinaria, *quod dixit vt ad hominem*, condimentorum, & iuris-culinarij petitum. Interdictum autem erat ne ligna, & pix Athenis exportarentur. Habebant autem & Lacedæmonij triremes, poſtquàm etiam inſulis quibuſdam imperarunt. Ariſtophanes *in Equitibus pag. 204. V. 14. & 15.*

Ὑποζώματα. ξύλα τῆς νεώς. αὐτὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων, εἶπε ζωμεύματα. ὡς ἀρτύσεων ἐμπειρίας, καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα, καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ λακεδαιμόνιοι τριήρεις. ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν. ἀριστοφάνης. F

Cl. *Huncvirum ego accuſo, & dico exportare*

Ipſis Peloponneſiorum triremibus zomeumata.

Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ἐνδείκνυμι, καὶ φημὶ ἐξάγειν

Ταῖσι πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Conſule

A *Conſule ſchol. annot. 10. vbi docetur τὸ εἰσαγγέλλειν. ſignificare, aliquem accuſare læſæ Reip. ſiue quod Remp. aliquo maleficio affecerit, Item annot. 11. declaratur quænam dicantur ζημιώματα, & ὑποζώματα.*

Ὑποζύγια. οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες. οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἁμάξας, ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων. λέγεται ὑποζύγια, καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀχθοφόρων ζώων, οἷον, ἵπποι τε, καὶ ἡμίονοι, καὶ ὄνοι.

Ὑποζύγια. Iumenta. Boues-ſub iugo. Boues ſubiugales, vel, ſubiugi, ſiue ſubiuges. Vt, Iumenta non ſatis virium habebant aduerſus viæ difficultatem. Quare curius ſublatos ex-locis tranſitu-difficilibus exportarunt. Iumenta, *ſiue ſubiugalia* dicuntur & alia animalia ſarcinas-ferentia, vt & equi, & muli, & aſini.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος. ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' B ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως. ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης. καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλότητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος. q. d. Subiugalis homo. Id eſt, Iumento-ſimilis. Qui non ex animi ſui ſententia, & alacritate aliquid facit: ſed aliorum iuſſu, quemadmodum iumenta. Dicere potes & rem ſubiugalem, vel (vt ita loqui liceat) iumentariam, pro, ſeruilem, iumentis, ſeruis, & mancipiis dignam. Ariſtophanes. *Non conſtat vbi verſus hic legatur, nec ad rem præſentem facere videtur.* Et hæc pro diuino amore teſtatus-eſt Apollo. *Eraſm ad. Chil. 4. Cent. 3. col. 881. ad. 47. Subiugus homo.*

Ὑποθερμανθεῖσα. ἡ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμαίνουσα, ᾐτιᾶτο αὐτόν.

Ὑποθερμανθεῖσα. q. d. Subcalefacta. Calefacta. Quæ incaluit. Vt, Regina verò, cùm incaluiſſet irâ, & animo flagraret, eum accuſabat, *& culpabat.*

Ὑπόθεσις. προοχή. αἰτία. λέγονται δὲ καὶ αἱ C ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται.

Ὑπόθεσις. Argumentum. Cauſa. *Quod quis ſibi propoſuit ad ſcribendum, aut dicendum. Id, quod in aliquo ſcripto continetur, & quod vulgò ſumma vocatur.* Principia quoque dicuntur hypotheſes, quia ſine demonſtratione ponuntur, *& conſtituuntur.*

Ὑποθέτης. ἀρχηγός. σύμβουλος. οὐκ ἠδύνατο γνωσθῆναι τίς ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης.

Ὑποθέτης. Alicuius-conſilij princeps. Conſiliarius. Autor. Vt, Cognoſci non potuit quis illius fabulæ *fuerit* autor.

Ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν.

Ὑποθεῖν. Pro, ὑποτρέχειν. Vt, ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. q. d. Subcurrere non ſino. Subtus currere, *ſubire* non ſino.

Ὑποσκελίζειν. ἐμποδὼν ἵστασθαι.

Ὑποσκελίζειν. Supplantare. Impedimento-eſſe.

Ὑποθήγων. ἐρεθίζων. προτρεπόμενος. ἐπαλείφων. ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς.

D Ὑποθήγων. Subacuens. Exacuens. Iritans. Adhortãs. Inungens. *Incitans. Vt*, Ipſos ad præclara opera exacuens *adhortans, incitans.*

Ὑποθήκαις. παραινέσεσι.

Ὑποθήκαις. Admonitionibus. Adhortationibus.

Ὑποθημοσύνη. διδασκαλία.

Ὑποθημοσύνη. Doctrina. *Præceptum. Admonitio. Conſilium.*

Ὑποθήσομαι. διδάξω. καὶ ὑποθέμενον, ἀντὶ τοῦ διδάξαντα. διὸ ὥς φασιν ἐπικρατῆσαι, ὑποθέμενος τῷ βασιλεῖ λ' πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ὑποθήσομαι. Docebo. *Præcipiam. Admonebo. Conſilium dabo. Suadebo.* Et ὑποθέμενον. Illum, qui docuit, *admonuit, ſuaſit. Vt* Effecit, vt vinceret, quia (quemadmodum aiunt) Regi ſuaſit, vt illum per integros 30. dies cuſtodiret, *vel, apud ſe ſeruaret.*

Ὑποκαθίζεσθαι. τὸ ἐγκρύπτεσθαι. ἀγγειλάντων τῶν διοπτήρων ἐνέδραν ὑποκαθίζεσθαι ἐπὶ E τοῖς λασίοις. καὶ αὖθις. ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις.

Ὑποκαθίζεσθαι. Subſidere. Occultari. In locis depreſſis ſubſidere inſidiandi cauſa Inſidiari. Vt, Cùm autem ſpeculatores nuntiaſſent inſidias in denſis *ſyluæ locis* ſubſidere. Et rurſus. In concauis locis ſubſidere.

Ὑποκαθίεσθαι. συγχωρῆσαι. ἀφεῖναι. ὁ δὲ, βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθίεσθαι, μὴ δὲ δυσμενεῖς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ.

Ὑποκαθίεσθαι. Concedere. Dimittere. Vt, Ille verò, nihil alieni concedere, neque quidquam inimicum *ſuo* regno relinquere voluit. ὑποκαθίεσθαι *verò, eſt infinitiuus aor. 2. med. ab.* ὑποκαθίημι.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. Demittere ſupercilia. Idem eſt, ac deſinere iraſci, & manſuetiorem fieri. Nam attollere ſupercilia, eſt iræ ſignum. *Er. ad Chil. 1. Cent. 8. col. 272. & 273. ad. 48. Frontem contrahere. Ponere ſupercilium.*

F Ὑποκαθημένης. ἐγκρυπτομένης. ἐναποκειμένης. διόπερ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτοῖς τῆς ὀργῆς, βραχέα προσαναμνήσαντος τοῦ Φιλίππου, ταχέως ὑπήκουσαν. καὶ ὑποκαθήμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντες. οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι, τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέξαινον.

Ὑποκαθημένης. *Subſidentis. Inſidentis.* Occultæ. Inſitæ. Vt, Quare cùm ob hæc ipſa *animis ipſorum* inſideret ira, & Philippus pauca in-memoriam-eorum-reuocaſſet, *eóſque ſui monuiſſet officij*, celeriter paruerunt. Et ὑποκαθήμενοι. Subſidentes, pro, inſidiantes. Vt, Magiſtratus verò, ſubſidentes, *id eſt, inſidiantes*, eos qui ingrediebantur, plagis dilacerabant.

Υ'ποκατάβασιν. Conceſſionem. Ceſſionem.

Υ'ποκατάβασιν. παραχώρησιν. A

Υ'ποκατακλίνεται. Infra-ſedet. Se-ſubmittit. Cedit, *Vt, κληθεὶς εἰς ἑστίασιν. Sic enim legendum videtur.* Vocatus ad conuiuium, cedit, *ac ſe ſubmittit omnibus*, ab omnibus contemptus, vt adhuc ætate pueri *præditus*.

Υ'ποκατακλίνεται. ὑποκάτω κάθηται. κληθεὶς εἰς ἑστίασιν. ὑποκατακλίνεται. πάντων καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.

Υ'ποκεκοεισμένη. Subocculta. Occulta. Clandeſtina. Vt, Ille verò, occulta, & fraudulenta legatione eſt-vſus.

Υ'ποκεκοεισμένη. ὑποκεκρυμμένη. ὁ δὲ, ὑποκεκοεισμένη, καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.

Υ'πόκειμαι. Datiuo. Subiaceo. Suppono r. Subſternor. Proponor. *Vide Lexica.*

Υ'πόκειμαι. δοτικῇ.

Υ'ποκείσεται. Subiicietur. Supponetur. Subſternetur.

Υ'ποκείσεται. ὑποβληθήσεται.

Υ'ποκινήσαντα. Leuiter-motum. Commotũ. Quaſſatum. Loco-motum. Motum. *Hoc dicitur* de iis, qui verberantur. Ariſtophanes *in Ranis pag.* 156. *v.* 2. Xant. Ecce. Specta an me vel-minimùm-loco-motum videas.

Υ'ποκινήσαντα. κινηθέντα. σαλευθέντα. ἐπὶ τῶν τυπτομένων. ἀριστοφάνης. σκόπει νυν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς. B

Υ'ποκλυζομένην. Celebratam. Clàm-ſparſam. *Sophocles in Aiace pag.* 15. *v.* 6. *vocat* Δαναῶν ἀγγελίαν ὑποκλυζομένην. *Nuntium à Danais celebratum. Vel, Rumorem de Aiace diſſeminatum à Danais.*

Υ'ποκλυζομένην. πεφημισμένην.

Υ'ποκνισθέντες. Leuiter-puncti. Dolore-affecti. Inſtigati, Incitati. κνίζω enim, in-ſuperficie, *leuitérque* rado. *Pruritum-affero. Leuiter-pungo. Vt*, Vt leuiter-puncti, temere *fruſtráque* bellum excitent.

Υ'ποκνισθέντες. λυπηθέντες. παροξυνθέντες. κνίζω γὰρ, τὸ ἐξεπιπολῆς ξύω. ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσι.

Υ'ποκορίζεται. Subblanditur. Aſſentatur. Simulat. *Imminuit. Extenuat. Leuioribus, ac honeſtioribus appellationibus rem grauiorem, & turpiorem appellat.* Vt, Ad obiurgationem, *ac reprehenſionem* erat procliuior, *& propenſior.* Quamobrem etiam multos offendit, *ac in eorum odium incidit*, quòd ipſorum vitioſitatem extenuare, *vitiáque lenioribus nominibus appellare* non ſuſtineret.

Υ'ποκορίζεται. κολακεύει. ὑποκρίνεται. προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν, διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν, οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι. C

Υ'ποκοριζόμενοι. Eleuantes. *Imminuentes Extenuantes. Inuidioſo, ac odioſo nomine appellantes.* Per obtrectationẽ aliquo nomine vocantes. Xenophon *Memorabilium lib.* 2. *pag.* 738. E. dicit, Qui verò me oderunt, per-obtrectationem-appellant me, Vitium, *vel, Ignauiam.* Demoſthenes verò, vſus-eſt hac voce, pro, celebrantes, & rem turpem honeſto-nomine vocantes. Dicit enim in *oratione* de falſa legatione, Voluntariam ſeruitutem ſibi acceſſunt, dum *ipſam ſeruitutem* honeſto-nomine-vocant Philippi hoſpitium, & ſodalitatem, *ac amicitiam*, & dum aliis huiuſmodi *vocabulis honeſtis rem turpem velant.* Item, *Ferunt ipſum* oculis-coniectis in multitudinem, quæſiuiſſe, cuiates illi pueri ipſi viderentur eſſe. Sic enim per-extenuationem milites *odioſo nomine* vocabat.

Υ'ποκοριζόμενοι. ἐξουδενοῦντες. ξενοφῶν φησίν. οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι, ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ δημοσθένης, ἐχρήσατο τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ, εὐφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, φιλίππου ξενίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος ἀποβλέποντα, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες. οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος, ἐκάλει τοὺς στρατευσαμένους. D

Υ'ποκοριστικόν. Minus. *Diminutiuum. Aſſentatorium.*

Υ'ποκοριστικόν. ἔλαττον.

Υ'ποκορίζω. *Minuo. Extenuo. Leuiore, ac honeſtiore vocabulo rem aliquam appello.* Aſſentor.

Υ'ποκορίζω. κολακεύω.

Υ'πόκωφος. q. d. Subſurdus. Surdaſter. Qui difficulter audit, quæ dicuntur. *Et ὁ μὴ ἀκούειν προσποιούμενος.* Et ille, qui ſimulat ſe non audire.

Υ'πόκωφος. ὁ ἀκούων, καὶ μὴ προσποιούμενος. E

Υ'πὸ κρασίν. Sub capitibus. *à ſingul. κρὰς, κρατός. ὑ vel τό.*

Υ'πὸ κρασὶν, ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Υ'ποκρεκόντων. Reſonantium. *Citharam leuiter* pulſantium. Accedentium *leui cum ſtrepitu.*

Υ'ποκρεκόντων. κρουόντων. ἐγγιζόντων.

Υ'πόκρηνον. Sub-capite. *Per ſyncopem dictum ἐκ τοῦ ὑπὸ κάρηνον. Et dua voces in vnam coaluerunt. Vt in illo hexametri fine, & pentametri principio.*

Υ'πόκρηνον. ὑπὸ τὴν κεφαλήν.

--Poſuit verò lapidem
Durum ſub-capite.--

--Θῆκε δὲ λᾶαν
Σκληρὸν ὑπόκρηνον.--

Υ'πόκεινται. Pro, ὑπόκειναι. Reſponde.

Υ'πόκεναι. ὑποκρίθητι. F

Υ'ποκρινάμενοι. Pro, ἐκκρινάμενοι. Qui-elegerunt.

Υ'ποκρινάμενοι. ἐκλεξάμενοι.

Υ'ποκρίνεσθαι. Pro ἀποκρίνεσθαι dicebant antiqui. Et ὑποκριτὴς, hiſtrio, hinc *dictus eſt, quaſi ἀποκριτής. i. reſponſor*, qui reſpondet Choro. Thucyd. lib. 7. Si verò nihil reſpondiſſent, Iones etiam interficiebantur, *ac peribant.* Sic Herodotus. *Conſule noſtrum Ion. Lex. in* Υ'ποκρίνεσθαι. Illi igitur, his reſponſis, ab Athenienſibus diſceſſe-

Υ'ποκρίνεσθαι. τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. θουκυδίδης ζ'. εἰ δ' οὐδὲν ὑποκρίναιντο, διεφθείροντο καὶ οἱ ἴωνες. οὕτως ἡρόδοτος. οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι ἀθηναίων ἀπηλλάσσοντο.

runt.

A το. πολύβιος. τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων τοῖς περὶ γάϊον προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοῖς ἐκ συνουσίας ὑπανάγουσι, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης.

runt Polybius. Quidam autem adoleſcẽtes obuiam-iuerunt Caio, eiúſque comitibus, inter-ſe ludentes, vt reſponſuri illis, qui ex congreſſu domum re libant, & multo magis, *atque longè faciliùs hoc facturi*, quòd propter ebrietatem *à ſanitate mentis* eſſent-alienati. *l.* ὡς ἂν ὑποκρινούμενοι τοῖς ἐκ συνουσίας ὑπανάγουσιν. *Vel*, ὑποκρινούμενοι πρὸς τοὺς &c.

Υ᾽ποκρίνοντι. ἀποκρίνοντι.

Υ᾽ποκρίνοντι. Reſpondenti.

Υ᾽ποκρούειν. ἀντιφθέγγεσθαι. ἀντιλέγειν ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρούειν, ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται. ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν, καὶ κωλύειν.

Υ᾽ποκρούειν. *q.d. Subcrepare. Interpellare.* Obloqui. Contradicere ſimpliciter, & quouis modo. ὑποκρούειν autẽ de tumultuantibus dicitur, quod nos dicimus ἐκκρούειν. i. expellere *de ſententia dicenda depellere*, & prohibere *dicentem, ac impedire ne in dicendo pergat, Ariſtoph. in*

B *Acharnenſibus pag.* 262. *v.* 17. Βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας. *Vociferari*, dicentes *interpellare, conuiciis inſectari oratores. Conſule ſibo. annot.* 14 *vnde Suidas. Et in Eccleſiaz. pag.* 498 *v.* 24. *&* 32.

Υ᾽ποκρούουσιν. ὑποβάλλουσί σε. λαμβάνονταί σου. ἀριστοφάνης,

Τί δ᾽ ἢν ὑποκρούσωσί σε;

ἡ δὲ, φησὶ προσκινήσομαι,

Ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

Υ᾽ποκρούουσιν. Subiiciunt. *Succutiunt. Concutiunt.* Prehendunt te. Ariſtoph. *in Eccleſiaz. pag.* 491. *v.* 9. *&* 10.

Mul. *Quid verò* facies, *ſi viri ſuccutiant te?*

Illa verò, *Praxagora* dicit, admouebor, *vel, vnà cum viris mouebor, me mouebo,*

Vtpote quæ non ſum imperita multorum motuum, ac ſonorum, & ſuccuſſionum.

l. προσκινήσομαι. *locus autem eſt in ambiguitate vocum, quæ & ad muſicas inſtrumentorum pulſationes, motus, ſonóſque*

C *referri poſſunt, ſimul etiam ad venereum congreſſum.*

Υ᾽ποκύδης. ὑποκύδης ἐστὶν, ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέν τοι τῶν ἀντιγράφων, γράφεται ὑπόκοιλος.

Υ᾽ποκύδης. Locus eſt humidus, ac irriguus. In quibuſdam tamen exemplaribus ſcribitur ὑπόκοιλος. ſubconcauus, concauus, cauus. *Leniter cauus, vel in inferiore parte cauus.*

Υ᾽πόκυκλα. κύκλους. τροχούς.

Υ᾽πόκυκλα. Circulos. Orbes. Rotas. *Orbicularia. Rotunda. Volubilia. Conſule Euſtath. in* Υ᾽πόκυκλος.

Υ᾽ποκύπτω. δοτικῇ.

Υ᾽ποκύπτω. Datiuo. Succumbo. Flecto, demittóque caput, & oculos. Me ſubmitto, & dedo.

Υ᾽ποκυσαμένη. ἐγγυμονήσασα.

Υ᾽ποκυσαμένη. Prægnans. Grauida. *Hom. Odyſſ.* λ *pag.* 324. *P. Ibi tamen metri cauſa per duplex* σσ *legitur* ὑποκυσσαμένη.

D Υ᾽πολαβών. ὑπονοήσας ἢ ἀποκριθεὶς ἢ ἀντειπών. ἀντικρούσας. τοὺς δὲ ἀντιστῆναι οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων ὡς ἑκάστους διέφθειρε. καὶ μάλχος. ὁ δὲ κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει τὴν μίλητον, ἀντὶ τοῦ ὑπονοήσας.

Υ᾽πολαβών. Opinatus. Suſpicatus. Vel Qui ſermonem alterius excepit. Vel, Qui reſpondit, aut contradixit, aut oratione-repugnauit. *Exempla ſequentia non faciunt ad ſuperiores ſignificationes illuſtrandum, & cõfirmandum. Significant enim excipiens, aut ſuſcipiens.* Vt, Illos autem, qui ipſi reſiſtere auſi-fuerant, excipiens, vt ſingulos *comprehendebat, ſic etiam* interficiebat. Et Malchus. Cyrus autem, illis, qui fugiebant, exceptis, *atque ſuſceptis*, exercitu collecto, Miletum obſidebat. *Hoc* ὑπολαβὼν *aliàs, non iam ponitur pro*, ὑπονοήσας. i. Opinatus, ſuſpicatus.

Υ᾽πολαμβάνοντας. ἀνέχοντας. ἀναβαστάζοντας. εἴπη ἐς βαθύτερον τι τῇ ποταμῷ ἐμπίπτοιεν, ἀνεκούφιζον ὑπολαμβάνοντας.

Υ᾽πολαμβάνοντας. Suſcipientes. Suſtinentes. Geſtantes. Vt, Sicubi *milites* in aliquam fluuij profundiorẽ *partem* incidiſſent, *eos alij* ſuſcipientes, *ac ſuſtinentes*

E ſubleuabant, *in altum tollebant, ſublimeſque geſtabant.*

Υ᾽πολαμβάνω. αἰτιατικῇ. δοξάζω, ἡγοῦμαι. οἶμαι.

Υ᾽πολαμβάνω. Accuſatiuo. Opinor. Duco. *arbitror.* Puto.

Υ᾽πόληψις. νόησις. ἀντίπραξις. τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥαθυμίαν ὡς ἢ προνοουμένων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως, ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς τόποις εἰ ἡ ὑπόληψις ἐστὶ, ψευδὴς, καὶ ἀληθής, εἴη ἂν καὶ δόξα. εἶδος γὰρ ὑπολήψεως, ἡ δόξα.

Υ᾽πόληψις. Opinio. *Suſpicio; coniectura, rudis, & craſſa cognitio, ſenſus, exiſtimatio, ſententia.* Contraria-actio. *qua quis alicui reſiſtit, repugnat, ac aduerſatur. q.d. Reſiſtentia. Repugnantia. &c. Vide Græcolat. Lex.* Vt, Principum autem ſocordiam cõdemnabat, quòd ipſius opinionis nullam rationem haberent. Ariſtoteles in Locis dicit, Si exiſtimatio eſt falſa, & vera, & opinio erit *vel vera, vel falſa.* Nam opinio, *eſt* exiſtimationis ſpecies.

F Υ᾽πολισθαίνω. αἰτιατικῇ.

Υ᾽πολισθαίνω. Accuſatiuo. *Ergo tranſitiuè ſumendum, pro* ὀλισθαίνειν, *ἐπὶ* πίπτειν, ποιῶ *Cadere, labique facio. Nam aliàs* ὀλισθαίνω, *quod ab* ὀλισθέω. ῶ. *deductum, eſt neutrum, & ſignificat, cado labaſco, labor. vnde compoſ.* ὑπολισθαίνω. *q.d. Succido, ſublabor. Subtus-cado. Subtus-labor. Concido.*

Υ᾽πολίσποις. ἐστενωμένοις. ὑπολίσποις πυγιδίοισιν.

Υ᾽πολίσποις. Anguſtatis. *Coarctatis. Graciles, & detritas nates habentibus. Gracilib. Extenuatis. Attritis. Ariſtoph in Equitibus pag.* 257. *v.* 21. Ἀλ. Πολλοῖς γ᾽ ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω. Al. Multis profectò gracilibus, *& attritis*

A

Ὑποκατάβασιν. Concessionem. Cessionem.

Ὑποκατάβασιν. παραχώρησιν.

Ὑποκατακλίνεται. Infra-ſedet. Se-ſubmittit. Cedit, *Vt*, κληθεὶς εἰς ἑστίασιν. *Sic enim legendum videtur.* Vocatus ad conuiuium, cedit, *ac ſe ſubmittit omnibus*, ab omnibus contemptus, vt adhuc ætate pueri *praditus.*

Ὑποκατακλίνεται. ὑποκάτω κάθηται. κληθεὶς εἰς ἑστίασιν. ὑποκατακλίνεται. πάντων καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.

Ὑποκεκορισμένη. Subocculta. Occulta. Clandeſtina. Vt, Ille verò, occulta, & fraudulenta legatione eſt-vſus.

Ὑποκεκορισμένη. ὑποκεκρυμμένη. ὁ δὲ ὑποκεκορισμένῃ, καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.

Ὑπόκειμαι. Datiuo. Subiaceo. Supponor. Subſternor. Proponor. *Vide Lexica.*

Ὑπόκειμαι. δοτικῇ.

Ὑποκείσεται. Subiicietur. Supponetur. Subſternetur.

Ὑποκείσεται. ὑποβληθήσεται.

B

Ὑποκινήσαντα. Leuiter-motum. Commotũ. Quaſſatum. Loco-motum. Motum. *Hoc dicitur* de iis, qui verberantur. Ariſtophanes *in Ranis pag.* 156. *v.* 2. Xant. Ecce. Specta an me vel-minimum-loco-motum videas.

Ὑποκινήσαντα. κινηθέντα. σαλευθέντα. ἐπὶ τῶν τυπτομένων. ἀριστοφάνης. σκόπει νῦν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

Ὑποκλωζομένην. Celebratam. Clàm-ſparſam. *Sophocles in Aiace pag.* 15. *v.* 6. *vocat* Δαναῶν ἀγγελίαν ὑποκλωζομένην. *Nuntium à Danais celebratum. Vel, Rumorem de Aiace diſſeminatum à Danais.*

Ὑποκλωζομένην. πεφημισμένην.

Ὑποκνισθέντες. Leuiter-puncti. Dolore-affecti. Inſtigati, Incitati. κνίζω enim, in-ſuperficie, *leuitérque* rado. *Pruritum-affero. Leuiter-pungo. Vt*, Vt leuiter-puncti, temere *fruſtráque* bellum excitent.

Ὑποκνισθέντες. λυπηθέντες. παροξυνθέντες. κνίζω γὰρ, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς ξύω. ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν.

C

Ὑποκορίζεται. Subblanditur. Aſſentatur. Simulat. *Imminuit. Extenuat. Leuioribus, ac honeſtioribus appellationibus rem grauiorem, & turpiorem appellat.* Vt, Ad obiurgationem, *ac reprehenſionem* erat procliuior, *& propenſior.* Quamobrem etiam multos offendit, *ac in eorum odium incidit*, quòd ipſorum vitioſitatem extenuare, *vitiáque leuioribus nominibus appellare* non ſuſtineret.

Ὑποκορίζεται. κολακεύει. ὑποκρίνεται προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν, διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν, οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι.

Ὑποκοριζόμενοι. Eleuantes. *Imminuentes Extenuantes. Inuidioſo, ac odioſo nomine appellantes.* Per obtrectationẽ aliquo nomine vocantes. Xenophon *Memorabilium lib.* 2. *pag.* 738. E. dicit, Qui verò me oderunt, per-obtrectationem-appellant *me*, Vitium, *vel, Ignauiam.* Demoſthenes verò, vſus-eſt hac voce, pro, celebrantes, & rem turpem honeſto-nomine vocantes. Dicit enim in *oratione* de falſa legatione, Voluntariam ſeruitutem ſibi accerſunt, dum *ipſam ſeruitutem* honeſto-nomine-vocant Philippi hoſpitium, & ſodalitatem, *ac amicitiam*, & *dum* aliis huiuſmodi *vocabulis honeſtis rem turpem velant.* Item, *Ferunt ipſum* oculis-coniectis in multitudinem, quæſiuiſſe, cuiates illi pueri ipſi viderentur eſſe. Sic enim per-extenuationem milites *odioſo nomine* vocabat.

Ὑποκοριζόμενοι. διασύροντες. ξενοφῶν φησίν. οἱ δὲ μισοῦντες με, ὑποκοριζόμενοι, ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ δημοσθένης, ἐχρήσατο τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ, δυσφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, φιλίππου ξενίας, καὶ ἑταιρείας, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος ἀποβλέποντα, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες. οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος, ἐκάλει τοὺς στρατευσαμένους. D

Ὑποκοριστικόν. Minus. *Diminutiuum. Aſſentatorium.*

Ὑποκοριστικόν. ἔλαττον.

Ὑποκορίζω. *Minuo. Extenuo. Leuiore, ac honeſtiore vocabulo rem aliquam appello.* Aſſentor.

Ὑποκορίζω. κολακεύω.

Ὑπόκωφος. q. d. Subſurdus. Surdaſter. Qui difficulter audit, quæ dicuntur. Καὶ ὁ μὴ ἀκούειν προσποιούμενος. Et ille, qui ſimulat ſe non audire.

Ὑπόκωφος. ὁ ἀκούων, καὶ μὴ προσποιούμενος. E

Ὑπὸ κρασίν. Sub capitibus. *à ſingul.* κρὰς, κρατός. *i. vel* τό.

Ὑπὸ κρασὶν, ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑποκρεκόντων. Reſonantium. *Citharam leuiter* pulſantium. Accedentium *leui cum ſtrepitu.*

Ὑποκρεκόντων. κρουόντων. ἐγγιζόντων.

Ὑπόκρηνον. Sub-capite. *Per ſyncopem dictum* ἐκ τοῦ ὑπὸ κάρηνον. *Et duæ voces in vnam coaluerunt. Vt in illo hexametri fine, & pentametri principio.*

--Poſuit verò lapidem

Durum ſub-capite.--

Ὑπόκρηνον. ὑπὸ τὴν κεφαλήν.

--Θῆκε δὲ λᾶαν

Σκληρὸν ὑπόκρηνον.--

Ὑπόκειναι. Pro, ὑπόκριναι. Reſponde.

Ὑπόκειναι. ὑποκρίθητι. F

Ὑποκρινάμενοι. *Pro,* ἐκκρινάμενοι. Qui elegerunt.

Ὑποκρινάμενοι. ἐκλεξάμενοι.

Ὑποκρίνεσθαι. Pro ἀποκρίνεσθαι dicebant antiqui. Et ὑποκριτὴς, hiſtrio, hinc *dictus eſt, quaſi* ἀποκριτής. *i. reſponſor*, qui reſpondet Choro. Thucyd. lib. 7. Si verò nihil reſpondiſſent, Iones etiam interficiebantur, *ac peribant.* Sic Herodotus. *Conſule noſtrum Ion. Lex. in* Ὑποκρίνεσθαι. illi igitur, his reſponſis, ab Athenienſibus diſceſſerunt.

Ὑποκρίνεσθαι. τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. θουκυδίδης ζ'. εἰ δ' οὐδὲν ὑποκρίναιντο, διεφθείροντο καὶ οἱ ἴωνες. οὕτως ἡρόδοτος. οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι ἀθηναίων ἀπηλλάσσοντο.

A το. πολύβιος. τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων τοῖς περὶ γάϊον προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ὑπανάγοντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης.

runt Polybius. Quidam autem adoleſcetes obuiam inerunt Caio, eiúſque comitibus, inter-ſe ludentes, vt reſponſuri illis, qui ex congreſſu domum re-libant, & multo magis, *atque longè faciliùs hoc facturi*, quòd propter ebrietatem *à ſanitate mentis* eſſent-alienati. *l. ὡς ἂν ὑποκρινούμενοι τοῖς ἐκ συνουσίας ὑπανάγουσι. Vel, ὑποκρινούμενοι πρὸς τοὺς &c.*

Υ᾽ποκρίνοντι. ἀποκρίνοντι.

Υ᾽ποκρίνοντι. Reſpondenti.

Υ᾽ποκρούειν. ἀντιφθέγγεσθαι. ἀντιλέγειν ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρούειν, ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται. ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν, καὶ κωλύειν.

Υ᾽ποκρούειν. *q.d. Subcrepare. Interpellare.* Obloqui. Contradicere ſimpliciter, & quouis modo. ὑποκρούειν autẽ de tumultuantibus dicitur, quod nos dicimus ἐκκρούειν. i. expellere *de ſententia dicenda depellere*, & prohi-

B bere *dicentem, ac impedire ne in dicendo pergat, Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 262. v. 17.* Βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας. *Vociferari*, dicentes *interpellare, conuiciis inſectari oratores. Conſule ſibo annot. 14 vnde Suidas. Et in Eccleſiaz. pag. 498 v. 24. & 32.*

Υ᾽ποκρούουσιν. ὑποβάλλουσί σε. λαμβάνονταί σου. ἀριστοφάνης,

Υ᾽ποκρούουσι. Subiiciunt. *Succutiunt. Concutiunt.* Prehendunt te. Ariſtoph. *in Eccleſiaz. pag. 491. v. 9. & 10.*

Τί δ᾽ ἢν ὑποκρούσωσί σε;

Mul. *Quid verò* facies, *ſi viri ſuccutiant te?*

ἡ δὲ, φησὶ προσκινήσομαι,

Illa verò, *Praxagora* dicit, admouebor, *vel, vnà cum viris mouebor, me mouebo,*

Ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

Vtpote quæ non ſum imperita multorum motuum, ac ſonorum, & ſucuſſionum.

l. προσκινήσομαι. Locus autem eſt in ambiguitate vocum, quæ & ad muſicas inſtrumentorum pulſationes, motus, ſonóſque

C *referri poſſunt, ſimul etiam ad venereum congreſſum.*

Υ᾽ποκύδης, ὑποκύδης ἐστὶν, ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέν τοι τῶν ἀντιγράφων, γράφεται ὑπόκοιλος.

Υ᾽ποκύδης. Locus eſt humidus, ac irriguus. In quibuſdam tamen exemplaribus ſcribitur ὑπόκοιλος. ſubconcauus, concauus, cauus. *Leniter cauus, vel in inferiore parte cauus.*

Υ᾽πόκυκλα κύκλοις. τροχοῖς.

Υ᾽πόκυκλα. Circulos. Orbes. Rotas. *Orbicularia. Rotunda. Volubilia. Conſule Euſtathium* Υ᾽πόκυκλος.

Υ᾽ποκύπτω. δοτικῇ.

Υ᾽ποκύπτω. Datiuo. Succumbo. Flecto, demittóque caput, & oculos. Me ſubmitto, & dedo.

Υ᾽ποκυσαμένη. ἐγγυμονήσασα.

Υ᾽ποκυσαμένη. Prægnans. Grauida. *Hom. Odyſſ. λ. pag. 324. P. Ibi tamen metri cauſa per duplex σσ legitur ὑποκυσσαμένη.*

D Υ᾽πολαβών. ὑπονοήσας. ἢ ἀποκριθεὶς. ἢ ἀντειπών. ἀντικρούσας. τοὺς δὲ ἀντιστῆναι οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων ὡς ἑκάστους διέφθειρε. καὶ μάλχος. ὁ δὲ κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει τὴν μίλητον, ἀντὶ τοῦ ὑπονοήσας.

Υ᾽πολαβών. Opinatus. Suſpicatus. Vel Qui ſermonem alterius excepit. Vel, Qui reſpondit, aut contradixit, aut oratione-repugnauit. *Exempla ſequentia non faciunt ad ſuperiores ſignificationes illuſtrandum, & cõfirmandum. Significant enim excipiens, aut ſuſcipiens.* Vt, Illos autem, qui ipſi reſiſtere auſi-fuerant, excipiens, vt ſingulos *comprehendebat, ſic etiam* interficiebat. Et Malchus. Cyrus autem, illis, qui fugiebant, exceptis, *atque ſuſceptis*, exercitu collecto, Miletum obſidebat. *Hoc ὑπολαβὼν aliàs, non iam ponitur pro*, ὑπονοήσας. i. Opinatus, ſuſpicatus.

Υ᾽πολαμβάνοντας. ἀνέχοντας. ἀναβαστάζοντας. εἴπη ἐς βαθύτερον τι τῶ ποταμῶ ἐμπίπ-

Υ᾽πολαμβάνοντας. Suſcipientes. Suſtinentes. Geſtantes. Vt, Sicubi *milites* in aliquam fluuij profundiorẽ

E τοιεν, ἀνεκούφιζεν ὑπολαμβάνοντας.

partem incidiſſent; *eos alij* ſuſcipientes, *ac ſuſtinentes* ſubleuabant, *in altum tollebant, ſubliméſque geſtabant.*

Υ᾽πολαμβάνω. αἰτιατικῇ. δοξάζω. ἡγοῦμαι. οἶμαι.

Υ᾽πολαμβάνω. Accuſatiuo. Opinor. Duco. *arbitror.* Puto.

Υ᾽πόληψις. νόησις. ἀντίπραξις. τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥαθυμίαν ὡς οὐ προσποιουμένων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως, ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς τόποις εἰ ἡ ὑπόληψις ἐστὶ, ψευδὴς, καὶ ἀληθὴς, εἴη ἂν καὶ δόξα εἶδος γὰρ ὑπολήψεως, ἡ δόξα.

Υ᾽πόληψις. Opinio. *Suſpicio; coniectura, rudis, & craſſa cognitio, ſenſus, exiſtimatio, ſententia.* Contraria-actio, *qua quis alicui reſiſtit, repugnat, ac aduerſatur. q.d. Reſiſtentia. Repugnantia. a. Vide Græcolat. Lex.* Vt, Principum autem ſocordiam cõdemnabat, quòd ipſius opinionis nullam rationem haberent. Ariſtoteles in Locis dicit, Si exiſtimatio eſt falſa, & vera, & opinio erit *vel vera, vel falſa.* Nam opinio, *eſt* exiſtimationis ſpecies.

F Υ᾽πολισθαίνω. αἰτιατικῇ.

Υ᾽πολισθαίνω. Accuſatiuo. *Ergo tranſitiuè ſumendum, pro ὀλισθαίνειν, ἐπὶ πίπτειν, ποιῶ Cadere, labíque facio. Nam aliàs ὀλισθαίνω, quod ab ὀλισθέω. ῶ. deductum, eſt neutrum, & ſignificat, cado labaſco, labor. vnde compoſ. ὑπολισθαίνω. q.d. Succido, ſublabor. Subtus-cado. Subtus-labor. Concido.*

Υ᾽πολίσποις. ἐστενωμένοις. ὑπολίσποις πυγι-

Υ᾽πολίσποις. Anguſtatis. *Coarctatis. Graciles, & detritas nates habentibus. Gracilib. Extenuatis. Attritis. Ariſtoph. in Equitibus pag. 257. v. 21.* Α᾽λ. Πολλοῖς γ᾽ ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω. Al. Multis profectò gracilibus, *& attritis*

Athenienſium naticulis, *id eſt, paruis, & extenuatis natibus, integrum ſtipendium* gratificatus-es. Tales enim *ſunt* nautarum nates, propter aſſiduam ſeſſionem, & remigationem. *Vide ſchol. annot.* 9. ὑπολίσπους.

δίδοσι. τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν, διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν, καὶ εἰρεσίαν. A

Ὑπόλογον. *Reputationem Conſiderationem. Æſtimationem. Rationem, quam rerum aliquarum habemus.* Lyſias dicit, οὐχ ὑπόλογον ὄντα. Eum, qui non eſt in vllo loco, *nullóque numero. Illum, cuius nulla ratio habetur.* ὑπόλογον ποιεῖσθαι τινός. *alicuius rationem habere, vt in oratione contra Philoclem pag.* 110. 24. *Et apud Dinarchum in oratione contra Demoſth. pag.* 91. 43. Et Dinarchus *idem dicit*, οὐδεὶς ὑπόλογος. &c. Pro, Nulla Senatui venia data-eſt. Nulla eius deprecatio locum vllum habuit. Eius nulla ratio habita eſt.

Ὑπόλογον. λυσίας φησίν. οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. καὶ δείναρχος. οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν. ἀντὶ τοῦ οὐδεμία συγγνώμη. οὐδεμία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης, Pro, ὑπὸ μασχάλης. Sub axilla. Sub ala. Hoc autem nomen apud oratores extat. Semper autem ſic ipſum aſſumunt cum præpoſitione, vt Demoſth. in *oratione* ad Aphobum. Atqui non vnus, neq. duo, hæc ſciunt, neque ſub ala fuit hæc prouocatio: ſed in medio foro, multis præſentibus. Et Lyſias in *oratione* ad Cliniam. Cùm omnes dormirent, ærea-vaſa collegit, quàm plurima *ei colligere* licuit, & ſub alam aſſumpſit, & exportauit, enſem *manu ſtrictum* tenens. *l.* ἐσκευασμένος, *vel* συνεσκευασμένοι. Atque ſingularis quidem, ita cum præpoſitione *ponitur*. Pluralem verò, μασχάλας, axillas, vel alas, cùm alij plurimi *dixerunt*, tū etiam Lyſias in epiſtola, *quum dixit*, καὶ τὴν μὲν κόμην. &c, Id eſt, Et comam quidem raram, axillas verò, denſas. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag.* 563. *v.* 27. Κᾆπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων, *Deinde verò haſtam videlicet ſub ala venis habens?*

B Ὑπὸ μάλης. ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. ἀεὶ δ' οὕτως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως, ὡς δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἄφοβον. ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς, οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν. οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων. καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς κλεινίαν. ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένοι τῶν χαλκωμάτων, ὅσα ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε ξίφος ἔχων. καὶ τὸ μὲν ἑνικόν, οὕτω μετὰ τῆς προθέσεως. C τὸ δὲ πληθυντικόν, μασχάλας, καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, καὶ λυσίας ἐν ἐπιστολῇ. καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλήν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπομεμαγμένη. Subacta. Commixta. Vt, Illius loci ſitus ſaxis commixtus, imminentis *montani* cacuminis aſpectum ipſis præripiebat.

Ὑπομεμαγμένη. ἀναπεφυρμένη. ἡ τοῦ τόπου θέσις ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην κορυφήν.

Ὑπομένω. Accuſatiuo. Suſtineo. Tolero. Patienter-fero.

Ὑπομένω. αἰτιατικῇ.

Ὑπομεῖναι. Remanere. Relinqui.

Ὑπομεῖναι. ἀντὶ τοῦ καταλειφθῆναι. D

Ὑπομιμνήσκω. Accuſatiuo. Memoro, commemoro, recenſeo, commonefacio, admoneo, in memoriam reuoco.

Ὑπομιμνήσκω αἰτιατικῇ.

Ὑπομνηματίζω. Monumentis-mando. Commentarios-ſcribo. Commentariis-illuſtro.

Ὑπομνηματίζω.

Ὑπομνήσω Accuſatiuo. Memorabo. Commemorabo. *&c Futurum eſt ab* ὑπομιμνήσκω. *Vide ſuo loco.*

Ὑπομνήσω. αἰτιατικῇ.

Ὑπομονή. Patientia. Tolerantia. Perſeuerantia. Patiens-expectatio. Vt, Qui enim ſe maiora toleraturum profitetur, facilè etiam minora præterea-feret, *ac tolerabit.*

Ὑπομονή. ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν, εὐχερῶς ἂν καὶ τὰ ἥττονα ἐπενέγκοι.

Ὑπονομεύοντες. Pro, ὑπόνομον ὀρύττοντες. Suffodientes. Pro, cuniculos-agentes. Dinarchus in *oratione* contra Calliſtum.

E Ὑπονομεύοντες. ἀντὶ τοῦ ὑπόνομον ὀρύττοντες. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ καλλίστου.

Ὑπονομηδόν. Per-cuniculos, *foſſaſque ſubterraneas.* Thucyd. *lib* 6. *pag.* 484. *B ſchol. annot.* 4. Canales aquæ potabilis, qui per-cuniculos in vrbem erant ducti, corruperunt. *pro* κατέστρεψαν *legitur* διέφθειραν.

Ὑπονομηδόν. θουκυδίδης. τοὺς ὀχετούς, οἳ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, κατέστρεψαν.

Ὑπόνομος. Canalis. Foſſa. Cuniculus.

Ὑπόνομος. ὀχετός. διῶρυξ.

Ὑπονοστῆσαι. Redire. Reuerti. Subſidere. Collabi. Deſcendere.

Ὑπονοστῆσαι. ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι.

Ὑπόνοια. Suſpicio. *Hoc epigramma ſic emendaui, vt rectè legitur Epigram lib.* 3. *pag.* 2.., *epigram.* 5..0.

Ὑπόνοια.

Suſpicionem omnibus accuratiſſimè præcipio curare. cauendam, & vitandam eſſe moneo.

F Φιλόλαός φησι, τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λίην θεραπεύειν.

Quamuis enim non facias quidquam, quod ſit malum: *ſed* tantùm id facere *videaris, infelix-es.*

Εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.

Sic & Philolaum ſuſtulit Croton olim patria,

Οὕτω καὶ φιλόλαον ἀνεῖλε κρότων ποτὲ πάτρη,

Quum

A Ὥστ' ἐμὲν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐλλείπει ὕπεστι. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων, καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν. παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν, τοῦ μὴ δηχθῆναι. σοφοκλῆς αἰχμαλώτισι. ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.

Ὑποπάρκον.

B Ὑποπέμψαιεν. μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. ξενοφῶν. ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες, μὴ οἱ ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν, μείνειαν.

Ὑποπεπτηῶτα. ὑποπτάντα.

Ὑποπεπτηχότες. ὑποκρυπτόμενοι. μέχρι μέν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς ῥακίοις ἠρέμουν.

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν. ἡ δὲ νέμεσις σαφῶς ἐστὶ, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν.

C Λήθουσα δὲ παρὰ πόδα βαίνεις.
Γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις.
Ὑπὸ πῆχυν δ' αἰεὶ βίοτον κρατεῖς.

Er.ad.Chil.1.Cent.6.col 516.& 517.ad.38. Adraſtia Nemeſis. &c.

Ὑποπιέζω. ἐκθλίβω. ὑπωπιάζω δέ.

Ὑποπίμπλαται. καὶ ὑποπιμπλάμενος.

Ὑποπίνειν. ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτω νικο-

D φῶν.

Ὑποπίπτειν. δοτικῇ.

Ὑπόπλεως. μεστός.

Ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ. πάλαι μὲν ὁ θεῖος ἐνόμιστο ναός. νῦν δὲ, αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν, καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσι. ζήτει ἐν τῷ ὑποδήματι.

Ὑπόπτερος. ταχεῖα.

E Ὑποπτηνῶτα. ὑποπτάντα.

Ὕποπτος. καὶ ὑπόπτης. ὁ δὲ, ἐπιπλάστῳ μωρίᾳ διέδρα τοῦ τυράννου τὸν φονικόν τε, καὶ ὑπόπτην ἐκεῖνον τρόπον. καὶ αὖθις. διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρήμασι τοῦτο ποιῶν, ὕποπτος ἐγένετο. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία. ῥωμαίοις δὲ ὕποπτος. ἀντὶ τοῦ ἐχθρά.

Ὑποποιήσασθαι. ὑποτάσσειν.

Ὑποπυθμάδιον. τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν οὐκ ἀοίνου σταφυλῆς ἀπεσπασμένην ῥᾶγα, τὰ στέμφυλα ἔχουσαν.

F τὰ ῥάγαι.

Ὑπόρειος. ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. καὶ ὑπόρειον, τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρους. ὑπόριον δὲ, τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. ὑπώρεια δὲ, καὶ ἀκρώρεια, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Quum ipſum putauit velle domum tyrannicam habere.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. Sub omni lapide ſcorpius. Deſideratur ὕπεστι. Subeſt. Dicitur in malicioſos, & contentioſos. Monet *nos hoc prouerbium*, ne temere loquamur, ne mordeamur. Sophocles Captiuis. Etenim ſub omni lapide ſcorpius excubat. *Er.ad. Chil.1. Cent.4.col.141.ad.34. Sub o.l.s.dormit. Et Ariſtoph. in Theſmophor.pag.524.P.*

Ὑποπάρκον. N.L. *Videtur ſemi Latinum vocabulum, Subparcum. Modicè-parcum.*

Ὑποπέμψαιεν. Submiſiſſent. Clàm-emiſiſſent. Cum dolo *ſiue per dolum* emiſiſſent. Xenophon. Cognitum-eſt, quomodo Barbari illum hominē ſubmiſiſſent. *i. per dolum emiſiſſent*, metuentes, ne Græci ponte traiécto manerent *in Barbarorum agro.*

Ὑποπεπτηῶτα. Subuolantem. *Vide Euſtath. in* ὑποπεπτηῶς.

Ὑποπεπτηχότες. Occultati. Sub aliqua re latentes. Vt, Aliquandiu quidem ſub pannis, *laceriſque veſtibus* latentes quieuerunt.

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν. Sub cubito tenere. Nemeſis autem planè eſt illa, de qua ad Lyram canimus,

Latens autem è veſtigio ſequeris,
Elatam ceruicem deprimis,
Sub cubito verò ſemper vitam humanam *tenes.*

Ὑποπιέζω. Exprimo. ὑπωπιάζω verò, faciem-ſuggillo, corpus plagis contundo.

Ὑποπίμπλαται. Plenus-eſt. Impletur. Et ὑποπιμπλάμενος. Impletus. Plenus. Refertus.

Ὑποπίνειν. *q d. Subbibere. Modicè bibere. Interdum ponitur etiam* pro ℥ largius-bibere, & inebriari. Ita Nicophon.

Ὑποπίπτειν. Datiuo. Succidere. Succumbere. Subiacere. Se-ſubmittere.

Ὑπόπλεως. *Atticè, pro comm.* ὑπόπλεος, πλήρης Plenus.

Ὑποπόδιον Θεοῦ. Dei ſcabell[um]. Olim quidem diuinum templum putabatur *Dei ſcabellum.* Nunc verò *ſic appellantur* Eccleſiæ, quæ per omnem terram, & mare *ſunt ſparſæ*, in quibus *homines* Deo tribuunt adorationem. *i. Deum adorant.* Quære in voce Ὑποδήματι.

Ὑπόπτερος. Pennata. Alata. Velox.

Ὑποπτηνῶτα. Subuolantem.

Ὕποπτος. Suſpectus. Et ὑπόπτης. Suſpicax. Vt, Ille verò, ſimulatâ ſtulticiâ, ſanguinarium, & ſuſpicax illud ingenium tyranni effugit. Et rurſus. Quamobrē etiam quaſi hoc pecuniâ *corruptus* faceret, fuit ſuſpectus. Et rurſus. Aliis quidem, illa ciuitas videbatur amica, Romanis verò, ſuſpecta *erat*, pro, inimica.

Ὑποποιήσασθαι. Subigere. In ſuam poteſtatem redigere. Imperio ſuo ſubiicere.

Ὑποπυθμάδιον. In fundo relictum non bonum-vinum-habentis vuæ granum-auulſum quinque-vinacea-habens. *N.L.*

Ὑπόρειος. Montis eminentia, *vertex, iugum, cacumen.* Et ὑπόρειον. Monti-ſubiectum. Sub-monte-ſitum. ὑπόριον verò, paruum-promontorium. ὑπώρεια verò montis ima pars, per quàm in eius cacumen aſcenditur. Pes montis. Radix montis. Et ἀκρώρεια. Summa montis pars. Montis vertex, iugum, cacumen. per ω magnum *hæc duo ſcribuntur.*

Ὑπ' ἔμβρυον. Epithetum ouis, quæ ſub ſe agnum habet.

Ὑπόρριον. ὑπ' ἄμβρυον. A

Ὑπώρειαν. Ima-montis-pars. Pes-montis. Radix-montis.

Ὑπώρειον. τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους.

Ὑποσκάλευε. Subfodica. Flatu-excita. Accende. Ariſtoph. τὸ πῦρ ὑπόσκαλε. Ignem accende.

Ὑποσκάλευε. ἀναρρίπιζε. ζωπύρει. ἀριστοφάνης. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Ὑποσκέλισον. Supplanta. Impetum impedi. Dauid. Surge Domine, anteuerte ipſos, & ſupplanta ipſos. i. ipſorum impetum reprime, compeſce, ſeda.

Ὑποσκέλισον. τὴς ὁρμῆς κώλυσον. δαβίδ. ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

Ὑπὸ σκότῳ. Sub tenebris. In tenebris. Vt, ὑ. σκ. γ. Sub tenebris natus, *qui vocatur* σκότιος, quod idem eſt ac λαθραῖος. q. d. Tenebroſus, & clandeſtinus. i. *Ex occulto, & clandeſtino coitu, ac illegitimo congreſſu natus, ſpurius, nothus, vulgò conceptus, cuius verus pater ignoratur. Vide Euſtath. in* Σκότιος. παρθένιος vero, q. d. virgineus, *vocatur ille*, qui natus eſt ex ea, quæ virgo putabatur, *quum marito nupſit, nuptiaſque primùm celebrauit.*

Ὑπὸ σκότῳ, ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονὼς, σκότιος. ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. παρθένιος δὲ, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς. B

Ὑποτυφοῦσα. Irritans. Suburens. *Succendens. Incendens. Inflammans. Incitans. Inſtigans.* Premens. Fatigans. *Vexans.*

Ὑποσμύχουσα. ὑποδηριθίζουσα. ὑποκαίουσα. θλίβουσα. καταπονοῦσα.

Ὑποσπανίζων. Subindigens. Indigens. Inopia-laborans. Vt, Pecuniarum inopia-laborans, ſubditos diripiebat *compilabat, per latrocinia ſic violentis ſpoliabat.*

Ὑποσπανίζων, ἐνδεῶς ἔχων. χρημάτων τε ὑποσπανίζων, τοὺς ὑπηκόους ἐλῃΐζετο.

Ὑποσπαιρούσης. Illius autem adhuc parum palpitantis oculos effodiunt, *eruunt.*

Ὑποσπαιρούσης. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἐπ' ἐκκόπτουσιν.

Ὑπόσπονδος. In amicitiam receptus. *Fœderatus. Qui fidem-publicam accepit. Ille cui publica fides eſt data.*

Ὑπόσπονδος. ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. C

Ὑποπτῶ. Accuſatiuo. Suſpicor. Suſpectum-habeo.

Ὑποπτῶ. αἰτιατικῇ.

Ὑποσταθμη, & ὑποσταθμίς. Subſedimentum. *Sedimentum.* Fæx.

Ὑποσταθμη. καὶ ὑποσταθμίς. ξυγίας.

Ὑποστάς. Qui-ſubiit. Qui ſuſcepit. Qui-recepit, vel accepit. Vt, Ille verò, cùm illam delationem *& inſidiarum ſibi ſtruendarum indicium* accepiſſet, aduerſus illius inſidias ſe-præparat. Significat etiam & eum, qui ſuſtinuit *alicuius impetum, ac impreſſionem. Vel, eum, qui-ſubſtitit, & in aliquo loco gradum fixit, ac remanſit, aliquem expectans. Vt,* Cùm autem illi proficiſcerentur, & ad quaſdam viarum-anguſtias peruenillent, Vlith quidem præiuit, Anagaſtes verò, ſubſiſtens, vt videlicet ipſorum vterque facilè tranſiret, pileum à capite *ſublatum* recepit, *ac reſumpſit.* Et rurſus. Illi verò. ſubſiſtentes, mandatum indicarunt, *& imperata ſignificarunt*, deinde verò diſcedentes, naues ab ipſo in mare detractas *atque deductas eſſe dixerunt. N. L. Hoc enim* ὑποστάς τις *Suidas ait iam poſitum, pro* ἀναδεξάμενοι. *Cùm* ſuſcepiſſent, *vel accepiſſent. Aliquid enim deſiderari videtur.* Et rurſus. Illi verò, ſubſiſtentes, interfecti-ſunt.

Ὑποστάς, καταδεξάμενος, ἀναδεξάμενος. ὁ δὲ ὑποστὰς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκείνου παρασκευάζεται ἐπιβουλήν. σημαίνει δὲ, καὶ τὸ ὑπομεῖναι. πορευομένων δὲ αὐτῶν, καὶ γενομένων κατά τινα στενωπὸν, προῄει μὲν ὁ οὐλίθ. ὑποστὰς δὲ ὁ ἀναγάστης, τοῦ δῆθεν ῥᾳδίως ἑκάτερον αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ὑποστάντες, τὸ ἐπίταγμα ἐμήνυον. ἀπαλλαττόμενοι δὲ ἔφασαν καθελκυσθῆναι αὐτῷ τὰς θαλαττίας ναῦς. ἀντὶ τοῦ ἀναδεξάμενοι. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ὑποστάντες, ἀνῃρέθησαν. D

Ὑποστάς. Qui-ſuſtinuit. Qui fortiter-expectauit. Qui auſus-eſt. Xenophon. Qui vltrò proficiſci ſuſtinuit. Et ὑφίσταμαι. Subſiſto. Gradum-ſiſto. Vt, Ex grauis quidem armaturæ militibus ſubſiſtunt Ariſtonymus. *& aliquot eius ſocij.*

Ὑποστάς. ὑπομείνας. θαρσήσας. ξενοφῶν. ὅστις ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. ὑφίστανται δὲ τῶν μὲν ὁπλιτῶν ἀριστώνυμος. E

Ὑπόστασις. Hypoſtaſis. Propriè *vocatur hypoſtaſis, id*, quod per ſe, & per-propriam-ſubſiſtentiam, *vt ita loqui liceat*, ſubſiſtit. Eſt igitur res & ſubſiſtens, & eſſentialis, in qua congeries accidentium, tanquam in vno ſubiecto, re, & actu ſubſiſtit. Hypoſtaſis verò dicta, ſi ſpectes eius etymologiam, quòd ſubſiſtat, & exiſtat *per ſe, ſuaque natura.* Apud Ælianum verò, ὑπόστασις *vocatur* ipſa ἀντίστασις, q. d. oppoſitio, repugnantio, *quum aliquis alicui ſe opponit, eique reſiſtit.* Dicit enim, Defecit Syrorum gens, & vicinos Phœnices aſſumpſit ad eandem impreſſionem, ac oppoſitionem, *vt omnes coniunctis & animis, & armis, hoſti ſimul reſiſtant, & vno, ac eodem impetu in eum ferantur.*

Ὑπόστασις. κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστι οὖν πρᾶγμα ὑφιστώς τε, καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ, πράγματι, καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν. ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστασις, παρὰ τὸ ὑφεστάναι, καὶ ὑπάρχειν. παρὰ δὲ αἰλιανῷ, ὑπόστασις, ἡ ἀντίστασις. φησὶ γὰρ. ἀπέστη τὸ σύρων, καὶ φοίνικας τοὺς γείτονας προσέλαβεν, εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμήν τε, καὶ ὑπόστασιν. F

Ὑπόστασις. Secundùm Eccleſiaſticam, & Apoſtolicam traditionem, Hypoſtaſis, eſt perſona, id eſt character, vt Apoſtolus dicit, Filium ſplendorem glo-

Ὑπόστασις. κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, καὶ ἀποστολικὴν παράδοσιν, τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτήρ, ὥς φησιν ὁ ἀπόστολος, τὸν υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, &

A ξης, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος, καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ, καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ θεοῦ, ἀσώματα, καὶ ἀσχημάτιστα. πρόσωπον, ἤγουν ὑπόστασίς ἐστι κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας, τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν. κοινότης γάρ ἐστιν, ἡ φύσις ἑκάστου πράγματος. ἴδιαι δὲ εἰσὶν αἱ ὑποστάσεις, οἷον φύσις. τουτέστι, οὐσία μία ἡ θεότης. ὑποστάσεις δὲ γ΄. πατήρ, υἱὸς, καὶ ἅγιον πνεῦμα. τρία πρόσωπα. ἤγουν χαρακτῆρες, μία δὲ οὐσία, καὶ B γένος. ἐὰν οὖν εἴπῃς, φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ὅλην τὴν ἁγίαν τριάδα ἐσήμανας. εἰ δὲ εἴπῃς μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, μίαν τῶν ὑποστάσεων εἶπας, καὶ ὅλην τὴν θεότητα. τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητες εἰσὶν ἐπὶ τῆς θεότητος. τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρὸς, τὸ γεννητὸν, τοῦ υἱοῦ. καὶ τὸ ἐκπορευτὸν, τοῦ ἁγίου πνεύματος. οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ πατήρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ υἱός. οὐδὲ γεννητὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πενταχῶς δὲ εἴρηται ἡ ὑπόστασις. πρόσωπον. χαρακτήρ. ἄτομον, καὶ ἴδιον. φύσις δὲ λέγεται, οἷον C ἀγγελιότης. ὑποστάσεις δὲ, αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου προσηγορίαι. ἤγουν μιχαήλ. καὶ γαβριήλ. ὡσαύτως φύσις ἐστὶ, μία, καὶ κοινὴ ἡ ἀνθρωπότης. ὑποστάσεις δὲ, πέτρος, καὶ παῦλος. καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. ἡ οὖν φύσις κυρία ἐστὶ, καὶ αἰτία, καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποστάσεων. καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται ὡς ὑπὸ τὴν φύσιν ἱστάμεναι τὴν αὐτῶν πηγήν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν, καὶ ἐμψύχων, καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὅρων ἁρμόζει, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ D πάσης ἀψύχου, καὶ ἀναισθήτου, καὶ ἀκινήτου φύσεως. οἷον ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ὁ θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσίαν τῶν φωστήρων ἐσημειώσαμεν. αὐτὴ δὲ ἡ οὐσία τέμνεται, εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς. οἷον σελήνην, ἄστρα, καὶ τὰ λοιπά. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμου. ἐὰν εἴπῃς πνεῦμα, πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνέμων ἐδήλωσας. εἰ δὲ εἴποις νότος, ἢ βορέας, ὑποστάσεις εἰσίν. ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστί. τέμνεται δὲ εἰς ὑποστάσεις. οἷον λύχνους, κηρούς, λαμπάδας, καμίνους. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ χριστοῦ E οὐ λέγομεν πρόσωπον, ἀλλ' οὐσίαν, ἵνα σημειώσωμεν ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐτὴν ὑπόστασιν, ἕνα τινὰ ἄνθρωπον εὑρισκόμεθα λέγοντες, ὅτι ἀνέλαβεν, καὶ ἔσωσεν ὁ χριστός. πλὴν οὐ λέγεται ὑπόστασις. ἐφ' ὅσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ θεοῦ λόγου ἡ σάρξ. ὑπόστασις γὰρ, τὸ κεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. ἐνυπόστατον μέντοι αὐτὴν λέγομεν, οὐ μὴν ὑπόστασιν. τὸ γὰρ ἐνυπόστατον τὸ ἐνυπάρχον ἐστὶν, ὥσπερ ἀνυπόστατον, F τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν. οἷον τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον, καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ φανταστικόν. καὶ ὅπερ ὁριστικῶς εἴπομεν, ἀνυπόστατον, καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ ἀνούσιόν ἐστι. τὸ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενον. ἐν οὐσίᾳ δὲ, ἢ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον, οἷον ὁ ἅδης ὁ θάνατος. ἢ νόσος. πάλιν ἐνούσιον λέγομεν, ἢ αὐτὸ τὸ ὄν, ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα. οἷον ἐνούσιόν ἐστι, τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικὸν, καὶ τὸ φθαρτόν. ὁμοίως καὶ τὸ

riæ, & characterem hypoſtaſis eius, hoc eſt, perſonam eiuſdem-eſſentiæ, characteris, & ſubſtantię Patris. Perſonas autem, & characteres in Deo dicimus, incorporea, & non-informata. Perſona, ſiue ſubſtantia, ſecundùm S. Patres, proprium ſupra commune, *vel, à communi diſtinctum*. Communitas enim eſt, natura cuiuſque rei. Propriæ verò ſunt ſubſtantiæ, vt natura. Hoc eſt, Deitas *eſt* vna eſſentia. Hypoſtaſes verò, tres. Pater, Filius, & Spiritus ſanctus: tres perſonæ, id eſt characteres, vna verò natura, & genus. Si igitur dixeris, Cuſtodiat nos Deitas, totam ſanctam Trinitatem ſignificaſti. Si verò dixeris, Filius Dei nobiſcum *ſit*, vnam Hypoſtaſium dixiſti, & totam Deitatem. Tres hypoſtaticæ proprietates ſunt in Deitate. Non-generatum-eſſe, *proprium eſt* Patris, generatum-eſſe, *proprium eſt* Filij, & procedere *à Patre, & Filio, proprium eſt* Spiritus ſancti. Pater enim non eſt generatus, neque Filius procedit, neq. Spiritus ſanctus eſt generatus. Quinque-modis autem *idem* effertur, hypoſtaſis, perſona, character, indiuiduum, & proprium. Natura verò dicitur, vt Angelitas. *i. Angelica natura.* Hypoſtaſes verò, *ſunt* propriæ cuiuſque appellationes, videlicet Michael, & Gabriel. Eodē-modo natura eſt vna, & communis, Humanitas. Hypoſtaſes verò, Petrus, & Paulus, & reliquæ perſonæ Humanitatis, & characteres. Natura igitur eſt domina, & cauſa, & generatrix ſuarum hypoſtaſium, & ideo vocantur hypoſtaſes, quòd ſub natura, ſuo fonte, ſtent. Neque verò tantùm intelligentiam-habentibus, & animatis, & ratione-præditis eadem terminorum regula conuenit: ſed etiam omni inanimatæ, & ſenſus-experti, & immobili naturæ. Vt, ſi dixerimus Deum feciſſe lumen, ecce eſſentiam luminariū, *vt vulgò vocantur. i. Solis, & Lunæ* ſignificauimus. Ipſa verò eſſentia diuiditur in ſuas hypoſtaſes, vt Lunam, aſtra, & reliqua. Eodem modo etiam in vento, ſi dixeris ſpiritus, omnem ventorum naturam declaraſti. Si verò dixeris Auſter, aut Boreas, ſunt hypoſtaſes. Eodem-modo ignis eſt vna eſſentia. Diuiditur verò in hypoſtaſes, vt lucernas, ceras. *i. cereas candelas, vel cereas faces*, lampades, *ſiue faces*, caminos, *ſiue fornaces, in quibus ignis accenditur.* Sanctam Chriſti carnem non dicimus perſonam: ſed eſſentiam, vt ſignificemus eū totam noſtram naturam aſſumpſiſſe. Nam ſi vocatemus ipſam hypoſtaſin, conſtaret nos dicere vnum quendam hominem, Chriſtum aſſumpſiſſe, & ſeruaſſe. Verùm non dicitur hypoſtaſis, quatenus inſeparabilis eſt à Deo Sermone caro. Hypoſtaſis enim diſcreta perſona dicitur. Ipſam tamen *Chriſti carnem* dicimus ἐνυπόστατον *eſſe. i. in hypoſtaſi eſſe*, non tamen hypoſtaſin *vocamus.* Ἐνυπόστατον enim, eſt id, quod ineſt, vt ἀνυπόστατον, id, quod *non habet hypoſtaſin, & (vt ita loqui liceat) id, quod* non habet exiſtentiam, id eſt eſſentiam. Vt, ſomnium *eſt* expers-ſubſtantiæ, & expers-eſſentiæ, *non exiſtit, per ſe non ſubſiſtit*, & imaginatiū *eſt*. Et quod definitè diximus anhypoſtatum, & anhyparctum, & anuſium, verbo quidem ſæpius dicitur, in eſſentia verò, vel hypoſtaſi non cognoſcitur. Vt, Orcus, mors, aut morbus. Rurſus enuſium dicimus, aut ipſum Ens, aut proprietatem, quæ in ipſa ſubſtantia cognoſcitur. Vt, enuſium eſt homini, Rationale. *i. rationis eſſe participem*, & corruptibile. *i. corruptio-*

ni obnoxium eſſe. Similiter etiam Enhypoſtatum duobus modis dicitur, aut quod reuera eſt, aut proprietas in hypoſtaſi. Vt, In Deo Patre, non eſſe generatũ, in Filio, generatum eſſe, in Spiritu ſancto, procedere. Et rurſus. Hypoſtaſis eſt eſſentia cum quibuſdam proprietatibus, numero à conformibus diſcrepans. Hoc eſt, perſona eiuſdẽ-naturæ, characteris, & ſubſtantiæ patris. Aut, hypoſtaſis, eſt omne, quod ſuæ perſonæ ineſt. Aut etiam ſic. Hypoſtaſis, eſt eſſentia proprietatem habens characteriſticis proprietatibus. Hypoſtaſis nomen in diuina Scriptura trifariã dicitur. Id, quod eſt per ſe, vt, Memento quæ ſit mea hypoſtaſis. Multitudo conſentientium, vt illud, Exiuerunt viri ex hypoſtaſi *i. de communi ſententia, conſenſu, vel conſpiratione* alienigenarum. Enuſium, vt, In hypoſtaſi gloriationis meæ. Hypoſtaſis, & perſona, idem eſt. Ambo enim *ſunt μερικόν τι*, particulare quiddam, & proprium, vt quæ in ſe-ipſis circunſcriptionem *habent*, non autem in pluribus appellationem naturaliter poſſident. *N.L.* Hypoſtaſin vocamus, quod per ſe ſubſiſtit, & in nullo alio conſpicitur. Quod etiam quidam vocant indiuiduum. Congeries autem accidentium hoc fuerit, quæ ſimul omnes videmus vni alicui ineſſe, & nulli alij, præter id vnum, cui ineſt. Hypoſtatica verò initio eſt, quæ diuerſas eſſentias ſiue naturas in vnam perſonam, & vnam, ac eãdem hypoſtaſin congregat, & cogit, *atque coniungit.* Hypoſtatica verò differentia, eſt ratio, quã ſecundũ congeriem communium proprietatum, quæ conſpiciuntur, eſſentiæ. *Locus eſt imperfectus.* Diuerſitas numero diuidens aliud ab alio, indiuiduorum multitudinem facit.

ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται, ἢ τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον, ἢ τὸ ἐν τῇ ὑποστάσει ἰδίωμα. ὡς ἐν τῷ θεῷ πατρὶ τὸ ἀγέννητον. ἐν δὲ τῷ υἱῷ, τὸ γεννητόν, ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, τὸ ἐκπορευτόν. καὶ αὖθις. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα. τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον, τοῦ χαρακτῆρος, καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. ἢ ὑπόστασίς ἐστι, πᾶν τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμπεριεχόμενον. ἢ καὶ οὕτως ὑπόστασις ἐστιν, οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, τριχῶς λέγεται. τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον. οἷον μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις. τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων. οἷον τὸ, ἐξῆλθον ἄνδρες ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων. τὸ ἐνούσιον. οἷον τὸ, ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. ὑπόστασις, καὶ πρόσωπον ταυτόν ἐστιν. ἄμφω γὰρ μερικόν τι, καὶ ἴδιον. ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς τὴν περιγραφὴν, ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένων. ὑπόστασιν λέγομεν, τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφιστὰς, καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ συνθεωρούμενον. ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσί τινες. ἄθροισμα δὲ, συμβεβηκότων τοῦτο ἂν εἴη. ἅπερ ἅμα πάντας θεωροῦμεν ἐπὶ τοῦ προσόντα, καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλὴν τοῦ ἑνός. ᾧ πρόσεισιν ὑποστατικὴ δὲ ἕνωσις ἐστιν. ἡ τὰς διαφόρους οὐσίας, ἤγουν φύσεις εἰς ἓν πρόσωπον, καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσα, καὶ συνδέουσα. A B C

ὑποστατικὴ δὲ διαφορὰ τυγχάνει, λόγος καθ' ὃν ἡ κατὰ ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας. ἑτερότης τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ' ἄλλου, τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν.

Ὑποστάς. Qui-ſuſtinuit. Qui-auſus-eſt. Vt, ὑποστὰς, &c. In conſpectum venire auſus. *Vel, Qui ſuſtinuit in conſpectum venire ſuorum hoſtium, & ipſis fortiter* aduerſari, *ac reſiſtere.* Et. Cùm bellum-intuliſſet illis, qui ſuſtinuerant, *auſique fuerant ipſum armis laceſſere*, eos vicit. Et Diodorus *Hoc exemplum pertinet ad ὑφίστασθαι: varias ſignificationes, ὑπέστησαν autem hic videtur ſignificare conatum, quo quis aliquid ſuſcipit peragendum* Promittentes & ipſi ad iſtum conatum *executioni mandandum, & ad rem peragendam, quam illi iam ſuſceperant, ſuarum virium partem ſe* collaturos eſſe.

Ὑποστάς. ὑπομείνας. ὑποστὰς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν. ἐναντιωθῆναι τοῖς ὑποστᾶσι πολεμήσας, τούτους ἐνίκησε. καὶ Διόδωρος. ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι. D

Ὑποστατικῶς. Conſtanter. Toleranter. *Perſeueranter. Confidenter. Fortiter.* Vt ille verò, cùm impendentia pericula conſtanter, *ac fortiter* ſuſtinuiſſet, fortitudinis gloriam reportauit.

Ὑποστατικῶς. ὑπομονητικῶς. καρτερικῶς. ὁ δὲ, ὑποστατικῶς κεχρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο. E

Ὑπόστεγον. Sub-tecto-ſitum. Sophocles *in Philoctete. pag.* 379. *M.* Vlyſſ. Cæteræ verò *antri partes ſunt ne* deſertæ nec quidquam eſt ſub tecto ſitum? Neop. Ex-ſolo-ligno-factum profectò poculum *hic video iacens.*

Ὑπόστεγον. ὑπὸ τὸν οἶκον. σοφοκλῆς. κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον αὐτόξυλον γ' ἔκπωμα.

N O T Æ.

Κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον] Sophocles in Philoctete. pag. 379. M.
Ὀδ. Τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;
Νε. Αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα.
Schol. ὑπόστεγον. ὑπὸ τῇ στέγῃ. αὐτόξυλον. μονόξυλον.

Ὑποστέλλεται. Seſe contrahit. Recuſat. Simulatè-agit. Tergiuerſatur. Fugit. Doloſè-agit.

Ὑποστέλλεται. ἀναδύεται. ὑποκρίνεται. φεύγει. δολιεύεται. F

Ὑποστειλάμενος. Qui-ſeſe-contraxit. Qui ſeſe-occultauit. Qui-formidauit.

Ὑποστειλάμενος. ὑποκρυψάμενος. φοβηθείς.

Ὑπόστημα. Multitudo. Vt, Illi verò virorum multitudini Romani fortiter reſtiterunt.

Ὑπόστημα. πλῆθος. τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ ῥωμαῖοι.

Ὑποστού-

A Υ῾ποστησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἐνάρξάμενος. ἐκ νεότητος γὰρ ἀπὸ τῆς ἡλικίας εὐςαθῆ τε, καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος, οὔτε καθ᾽ ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε.

Υ῾ποστησάμενος. Qui-ſtatuit-ab initio. Auſpicatus. Qui-inſtituit. Vt, Nam à prima ætate cùm ſtabilem, & tranquillam vitam inſtituiſſet, neque metu, neque lætitia mutato vultu viſus-eſt vnquam.

ὑπέστησε. ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος. Ὑπερίδης.

ὑπέστησε. pro ὑποβαλόμενος. i. Qui-ſubiecit. Qui-ſuppoſuit. Hyperides.

Υ῾ποστήτω. ἀντὶ τοῦ ὑποχωρησάτω.

Υ῾ποστήτω. Pro, ὑποχωρησάτω. Recedat. Pedem-referat. Seſe-recipiat.

Υ῾ποστολῆς. φυγῆς.

Υ῾ποστολῆς. *Repreſſionis. Contractionis. Subtractionis.* Fugæ.

Υ῾ποσυγχύτως. συγκεχυμένως.

Υ῾ποσυγχύτως. Confuſè. Perturbatè. Nullo-ordine.

B Υ῾ποσφρησάμενος. ὀσφρανθείς.

Υ῾ποσφρησάμενος. Subodoratus. Qui-ſubolfecit. Odoratus.

Υ῾ποσχέσθαι. ἐκτίνειν.

Υ῾ποσχέσθαι.

Υ῾ποσχεῖν. ὑπολαβεῖν. ἀπαιτηθῆναι. ὑποθεῖναι. τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων. καὶ αὖθις. ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς, καὶ τὰς εὐεργεσίας ὑποδειξάμενον.

Υ῾ποσχεῖν. Suſtinere. Suſcipere. Subire. Repoſci. Subiicere, ſiue ſupponere. λόγον ὑποσχεῖν. *Reddere rationem. Vt,* Populo rerum hactenus geſtarum rationem reddere. Et rurſus. Cùm magiſtratus *à ſe geſti* rationes reddidiſſet, & beneficia *à ſe in populum collata* demonſtraſſet.

Υ῾πόσχω. δοτική.

Υ῾πόσχω. Datiuo. *Eſt autem prima perſ. Subiunct. aor. 2. act. ab ὑπέχω aor. 2. act. ὑπέσχον.* Subiecero. Suppoſuero. Præbuero.

C Υ῾πόσχωμεν. ὑποβάλωμεν.

Υ῾πόσχωμεν. Subiiciamus. Supponamus. Præbeamus.

Υ῾ποτίθεμαι. δοτική.

Υ῾ποτίθεμαι. Datiuo. Subiicior. Supponor.

Υ῾ποτελίς. τὸ ὑπὸ τέλος, κατὰ φιλοσόφους. τὰς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι, τὸ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς, καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι.

Υ῾ποτελίς. Hypotelis. *Id, quod ſub fine poſitum eſt, & ad ipſum finem ſpectat* τέλος *verò, ipſe finis. Differunt autem* Hypotelis, & finis, vt tradunt Philoſophi. Nam hanc quidem *hypotelidem aiunt* vel illos, qui non ſunt ſapientes, per-coniecturas-aſſequi, hunc verò, *finem,* ſolum ſapientem *aſſequi tradunt.* Quæ verò inter virtutem, & vitium *ſunt interiecta dicunt hæc* indifferentia eſſe, *nec vllum boni, vel mali, nec vllum turpitudinis, vel honeſtatis diſcrimen in his eſſe putant.*

D Υ῾ποτελῶ. δοτική.

Υ῾ποτελῶ. Datiuo. Soluo. Pendo. *Herodotus lib. 4. pag. 18. lin.* ὑποτελέειν ἐξίω βασιλεῖ. i. *Regi, quod æquum eſt perſoluere. Ibi ſubauditur vel* τιμὴν *id eſt, precium, vel mulctam, vel* φόρον. *pro,* φόρον, *penſionem, tributum. Vide Lexic. Ionicè.*

Υ῾ποτεμέσθαι. ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν. ἢν ἐπ᾽ ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι. ἡμῖν δὲ οὔπω ἡ ἰσχὺς πάρεστιν.

Υ῾ποτεμέσθαι. Succidere. Auferre. Spoliare. Xenophon. Si nos a tergis illos eamus, *ac eos inuadamus,* illi viciſſim nos ſuccident, *noſtriſque bonis nos ſpoliabunt & vires noſtras debilitabunt.* Nobis verò nondum robur adeſt, *nec ſatis virium aduerſus eos habemus.*

Υ῾ποτεμνόμενον. ἐκκόπτοντα.

Υ῾ποτεμνόμενον. Succidentem. Excindentem. Reſecantem.

Υ῾ποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. Ξενοφῶν φησίν.

E Υ῾ποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. Succidens nauigationem. Pro, *compendioſiorem, atque breuiorem faciens, vel* compendioſiſſimâ *via* nauigans, vt eum aſſequeretur, quem perſequebatur. Xenophon *ita* loquitur.

Υ῾ποτεμόμενος. προλαβών. ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ, βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν.

Υ῾ποτεμόμενος. Anticipans. Anteuertens. *q. d. viam ſuccidens itinere compendioſo profectus. Vt,* Ille verò *per iter compendioſum profectus, & eum* anteuertens in conualle quadam, à tergo ferit ipſum.

Υ῾ποτεμοῦμαι. καὶ προσκόψω τῆς ἀλαζονείας. Ἀριστοφάνης. οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτέμνουσι τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

F Υ῾ποτεμοῦμαι. Succidam. Circumcidam. Ariſtoph. *in Equitibus pag. 205. v. 8. & 9.* Cl. Circumcidam tam arrogantiam. Al. Succidam vias tuas. *Hoc ſalsè dictum contra Cleonem vt coriorum infectorem, ſiue coriarium.* Coriarij enim coria ſuccidunt, *& per dolum obliquè ſecant,* vt craſſa videantur.

N O T AE.

Υ῾ποτεμοῦμαι] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 205. v. 8. 9.

Κλ. Περιελῶ σ᾽ ἀλαζονείας.

Ἀλ. Υ῾ποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

Schol. annot. 4. Περιελῶ. ἀπὸ τοῦ σε καὶ παύσω τῆς ἀλαζονευμάτων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἱματίων. παύσω, καὶ προσκόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω γενήσω. Si τὸ περιελῶ deducitur à περιελάω, τὸ περιελαύνω, præſens erit, pro futuro περιελάσω. Quod

frequens. Si verò dicas eſſe futuri prioris, vel poſterioris à priſco ἴλω, fut. ἰλῶ. (quod apud multos & poetas, & orationis ſolutæ ſcriptores legitur) dicetur pro περιαιρῆται, & tranſlatio erit ducta ab illis, qui corticem, & ramos arborum περιαιρῶσι, i. circuncidunt, & detrahunt. Vt autem ἐξελῶ, pro ἐξαιρήσω, Sic περιελῶ, pro περιαιρήσω dicetur. Vide pag. 206. v. 14. & 15. A

Ὅτις ὑποτίμιων ἐπόλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς
Τοῖς ἀρχαίοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ.

Diſcrimen τοῦ τίμασθαι, καὶ τοῦ ὑποτίμασθαι vide Schol. in Ὑποτιμοῦμαι.

Ὑποτετμημένων. Succiſis, præciſis, ablatis. Vt, Cùm omnis ſpes ei fuiſſet præciſa, metu-conſternatus erat.

Ὑποτείνει. Intendit. Porrigit. Offert. Affert. *Sophocles in Aiace. pag. 17. v. 3. 4. 5.*

Nam aſpicere domeſtica mala,
Nullo alio in aliis faciendis *adiuuante,*
Magnos dolores intendit.

Idem eſt, ac ſi dixiſſet, Si nullus alius te in his faciendis adiuuerit, eorúmque particeps fuerit, *hoc magnos affert dolores tibi, qui te ſolum tuorum malorum autorem eſſe vides.* Nam peccatorum ſocietas magnum iis, *qui peccarunt* affert ſolatium. Item ὑποτείνει. Explicat. & oſtendit. Acerbam *rei* futuræ ſpem oſtendit, *ac offert,* ait Philoſtratus.

Ὑποτείνων. *Offerens. Porrigens. Prabens.* Promittens. *Ariſtophanes in Acharnenſibus pag. 288. v. 1. ſchol. annot. 2.* Non aſſentans, neque promittens præmia, neque decipiens.

Ὑποτίτθια. *Infantes, vel fœtus* Subrumi. Pueri, qui ſunt ſub mammis. Et ὑποτίτθιον. eodem-modo *ſumitur, pro* ſubrumus fœtus, vel puer, aut infans, qui ſub mammis adhuc eſt.

Ὑποτοπήσας. Accuſatiuo. Suſpicatus. Vel, Qui ſuſpectum habuit.

Ὑποτρέχω. Subeo-curſu. Subeo. Aſſentatoriè ſubeo. Accuſatiuo. Blanditiis, & aſſentationibus bonam alicuius gratiam capto.

Ὑπότριμμα. Intritum. Ex palmulis, & melle, & aliis quibuſdam condimentis *confectum intritum.* Ariſtop. *in Eccleſiaz. pag.* 492 *v.* 1. Intuens intritum. Pro, acre *acri vultu, acri intuitu. Et eadem pag.* 492. *v.* 2. Στέργων σκοροδάλμη. Gaudens muria, in qua alia ſunt intrita. Delectatus *alliis ſale conſperſis, vel ſale conditis, vel intrito alliorum ſalitorum, & cibis* acribus.

Ὑπότροπος. Redux. Qui rediit *eò, vnde abierat.*

Ὑποτροχίζεσθαι. Non vt nos dicimus, ſub rotam cadere, & vulnerari, ſic etiam Oratores hoc *verbo* ὑποτροχίζεσθαι ſunt vſi: ſed τροχίζεσθαι dicunt, quum ad rotam *alligati, atque diſtenti* torquentur, *& cruciantur* illi, qui *per tortores, & tormenta à Iudicibus* examinantur, vt declarent ea, quorum aliis ſunt conſcij. i. *quorum ab aliis perpetratorum ſunt conſcij,* vel *vt declarent* iniuſta-facinora, quorum à ſe commiſſorum ſunt ſibi conſcij.

Ὑποτυπώσεων Characterum. Orationum. ὑποτύπωσις, *eſt rerum illuſtris explanatio, & earum, quaſi gerantur, penè ſub aſpectum ſubiectio. Vel oratio, qua verbis ita res delineat, format, ac exprimit, vt non tam audiri, quàm ſpectari videantur.* F

Ὑποτυφούσης. Suppungentis. Suburentis. *Succendentis. Inflammantis. Vt,* Sed ille narratione paulatim ſuccendentem, *ac inflammantem* auditores. Et ὑποτυφομένη. Succenſa. Inflammata. Vt. Hinc cœpit, *& hinc exarſit* illud Romanorum, & Abarum odium iam pridem ſuccenſum, *vel, clàm accenſum, & latens.*

Ὑποτετμημένων. ἀφῃρημένων. ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων, κατάφοβος ἦν.

Ὑποτείνει. B

Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος
Μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

οἷον μηδενὸς ἄλλου συμπράξαντος καὶ μετασχόντος. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων, φέρει παραμυθίαν. καὶ ὑποτείνει, ἐξαπλοῖ, ἢ ὑποδεικνύει ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος, φιλόστρατος φησίν. C

Ὑποτείνων. ὑποσαίνων ἢ ὑπισχνούμενος. οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθούς. οὐδ' ἐξαπατύλλων.

Ὑποτίτθια. ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑποτίτθιον ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον.

Ὑποτοπήσας. αἰτιατικῇ. ὑπονοήσας.

Ὑποτρέχω. κολακικῶς μετέρχομαι. αἰτιατικῇ. D

Ὑπότριμμα. ἔκ τε φοινίκων, καὶ μέλιτος, καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. ἀριστοφάνης. βλέπων ὑπότριμμα. ἀντὶ τοῦ δριμύ. στέργων σκοροδάλμη. τουτέστιν, ἡδόμενος δριμέσιν.

Ὑπότροπος. ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς.

Ὑποτροχίζεσθαι. οὐχ ὡς ἡμεῖς ὑποπεσεῖν τροχῷ καὶ τρωθῆναι, τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο. ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοὺς ἐξεταζομένους. ἵνα κατείπωσιν, ἃ συνίσασιν ἄλλοις. ἢ περὶ ὧν αὐτοὶ συνίσασιν ἠδικηκότες, τροχίζεσθαι λέγουσιν. E

Ὑποτυπώσεων. χαρακτήρων. λόγων.

Ὑποτυφούσης. ὑποκνιζούσης. ὑποκαιούσης. ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας. καὶ ὑποτυφομένη. ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμένεια ῥωμαίων τε, καὶ ἀβάρων, ἤδη ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη.

A Ὑπό οἱ. ὑφ' ἑαυτῷ. Ἀρριανός. τὸ δὲ ἕβδομον τέλος ὑπό οἱ ἔχων, καὶ ἄλλους πολλούς.

Ὑπουδαῖοι. καταχθόνιοι.

Ὕπουλα γόνατα. καὶ ὕπουλον πόδα. καὶ ὕπουλον χεῖρα. καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγάς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος.

Ὑπό οἱ. Sub ſe. Arrhianus. Septimum agmen, & alios multos ſub ſe habens.

Ὑπουδαῖοι. Subterranei. Sub-terra-latentes.

Ὕπουλα γόνατα. Genua, quæ cicatrices in ſuperficie ſanas habent: ſed intrinſecus ſunt purulenta, *putrefactionem, & corruptionem habent.* Et hypulum pedem, & manum, & corpus, quod eſt ob aliquas plagas inflammatum, & abſceſſui faciendo proximum. *Vel, quod extrinſecus habet cicatricem ſanam, intrinſecus verò, materiam purulentam, & mox mox erupturam.* Cratinus.

Ὕπουλα ἕλκη, τὰ κρυπτά.

Ὕπουλος. δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός. ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως. ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις. ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

B Ὑπούλως. ὁ δὲ, πρός τινας τῶν γνωρίμων ὑπούλως τε, καὶ οὐχ ὑγιῶς εἶχεν.

Ὑπουργῶ. δοτικῇ.

Ὑπ' οὔρει. ὑπὸ τῷ ὄρει.

C Ὑποφαίνεται. χαμόθεν. ἐπιφαίνεται δὲ, ὑψόθεν.

Ὑποφέρονται. ὑποβάλλονται. καὶ ὑποφέρων. ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται. ἱερεῖς προφῆται. χρησμολόγοι. ὑπουργοί. διάκονοι. ἢ οἱ τὸ μέλλον φανερῶς δεικνύοντες.

Ὑποφητεία. προφητείας διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν προφητεία, πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα. ἡ δὲ ὑποφητεία, τὸ γινόμενον, ἢ τὸ γενόμενον λέγει. καὶ περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ παρεστῶτα, καὶ τὰ ὅσον οὔπω ἐπελευσόμενα.

D Ὑποφθάς. φθάσας. προλαβών.

Ὑποφόνια. τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνῄρηκεν, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι, μὴ δὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην, ὑποφόνια καλεῖται. οὕτω Δείναρχος, καὶ Θεόφραστος.

E Ὑπόφορος. ὑπεύθυνος. ὑπόκηνσος. ὑπότελος.

Ὑποφύσεις. παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

Ὕπουλα ἕλκη. Hypula, id eſt, occulta hulcera.

Ὕπουλος. Hypulus. Subdolus. Occultus. Doloſus. Qui tantum videtur pacatus: *ſed re ipſa non eſt.* Vt de hulceribus *hoc dicitur,* quæ cicatrices in-ſuperficie ſanas habent, intrinſecus verò, purulentam putrefactionem. Vnde hæc oratio dicitur in homines, qui ſe quidem bonos eſſe ſimulant: ſed tamen ſunt mali.

Ὑπούλως. Subdolè. Doloſè. Latenter. Vt, Ille verò cum quibuſdam ſuis familiaribus & ſubdolè, nec ſincerè ſe geſſit.

Ὑπουργῶ. Datiuo. Subſeruio. Inſeruio. Seruio. Miniſtro. Operam nauo.

Ὑπ' οὔρει. Sub monte.

Ὑποφαίνεται. q. d. Subapparet. Ex-terra-apparet. Ἐπιφαίνεται verò, q. d. Super-apparet. Superne, vel de ſuperiore loco, & ex alto apparet.

Ὑποφέρονται. Subiiciuntur. Supponuntur. Et ὑποφέρων. Subiiciens. Supponens.

Ὑποφῆται. Hypophetæ. Sacerdotes. Prophetæ. Vates. Miniſtri. Famuli. Vel qui futura manifeſtè demonſtrant. *Vide* Lex.

Ὑποφητεία differt à προφητεία. Nam prophetia quidem, declarat, antequàm eueniant, ea, quæ poſtea ſunt euentura. Hypophetia verò, declarat id, quod fit, vel quod factum-eſt. Et de hoc ipſo *dicuntur ea,* quæ præſtò ſunt, *& iam adſunt, & adſtant,* aut etiam quæ mox mox aduenient.

Ὑποφθάς. Qui-anticipauit. Qui anteuertit.

Ὑποφόνια τά. Hypophonia. Pecuniæ, quæ propter cædem dantur *neceſſariis, atque* domeſticis illius, qui cæſus-eſt, ab illo, qui culpam ſuſtinet cædis, *& qui accuſatur, quòd illum interfecerit. Ideo verò dantur illis,* ne perſequantur *interfectorem.* Vocantur autem ὑποφόνια, *ne illius, qui fuit interfectus, affines, & conſanguinei, interfectorem, armis, vel iure* perſequantur, néve cædis illius iudicium fiat. Ita Dinarchus, & Theophraſtus.

Ὑπόφορος. Rationibus-reddendis-obnoxius. Cenſui-ſoluendo-ſubiectus. Tributo-pendendo-obnoxius. Tributarius. *q. d. Sub tributo, cenſúque viuens, quòd tributum, cenſúmque Magiſtratui perſoluere cogatur.*

Ὑποφύσεις. *q. d. Suppullulationes. Adnati-ſtolones, vel ramuli. Per tranſlationem ſic omnia vitia vocantur, quæ ſunt aſciticia quædam mala, quæ vt arboribus ſtolones, & ramuli ſolent adnaſci, ſic hominibus adnaſcuntur, præter iam inſita. Vt,* Malarum cogitationum extrinſecus naſcentes ſtolones.

Ὑπόχαλκον δίδου τὸ χρυσίον. ἀντὶ τοῦ μίξιμον. παρακεκομμένον τὸ νόμισμα. παραχαράξιμον.

F Ὑποχαλῶ. γενικῇ.

Ὑποχείριον. τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα. οἱ μὲν, πυγ-

Ὑπόχαλκον. Tuum aurum eſt ſubæratum. Pro, ære-permixtum, adulteratum. Numiſma falſo-ſignore-notatum. Falſa-nota-ſignatum. Falſum.

Ὑποχαλῶ. Genitiuo. Me alicui ſubmitto, atque ſubiicio. Χαλᾶν *laxare, demittere, deprimere. Hinc eſt quod Itali dicunt calcar le vele,* χαλᾶν τὰ ἱστία, *demittere vela.*

Ὑποχείριον. Quod ſub manu, vel ad manum eſt. Vt,

Alij quidem, pugnis, alij verò, fuſtibus, alij verò, *eo telo*, quodcunque ipſis in manus incidiſſet, eum tundebant *f.* αὐτὴν *vel* αὐτάς. *ipſas.*

Υ᾽ποχειρίους. Sub alicuius manu, ac poteſtate poſitos. Captiuos. Seruos. *In alicuius poteſtatem redactos. Vt*, Nobiliſſimorum *virorum* filios in eius poteſtatem redigere *conabantur.*

Υ᾽ποχόνδρια. Hypochondria. Acroſpathia. Quæ ſunt ſub latere *q. d. Subcartilaginea. Quidam etiam præcordia vocant. Sed hæc aliud. Conſule Hippocratis Oecon. vbi fuſiùs, & meliùs hæc explicantur.*

Υ᾽ποχωρῶ. Datiuo Subiicior. Submittor. Me ſubmitto. Cedo. *Recedo aliàs. Vide Lex.*

Υ᾽ποχυτῆρες. q. d. Suffuſoria. Vaſa, per quæ, *vel, ex quibus* oleum in lucernas infundunt.

Υ᾽πόχυτος οἶνος. *q. d. Suffuſum vinum. Pro, cui aliquid aquæ infuſum eſt, ad nimias eius vires, & vapores frangendos, vt potu ſit ſuauius.* Vinum dulce. Vt, Polemon autem Philoſophus erat neque ſuauis, neq. dulcis: at Pramnius. *i. inſtar vini Pramnij auſterus. Athenæus lib. 1. pag. 116. l. 21 dicit in inſula Rhodo fuiſſe quoddam vinum, quod* ὑπόχυτος οἶνος *vocabatur, quod erat dulci vino ſimile.*

Υ᾽ποψαμμότερος. Subarenoſior. *Epithetum loci, in quo eſt aliquid arenæ. Vt*, Illum locum, qui quodammodo ſubarenoſior erat, leuiter aequauit, vt in ſuo congreſſu plurimus puluis excitaretur.

Υ᾽πὸ ψήφου μιᾶς. Vno ſuffragio. Vnico iudicio. De communi *omnium* ſententia. *communi conſenſu.*

Υ᾽ποψία. *Suſpicio, Item* Id, quod eſt ſub oculis, & in conſpectu. Quod præſens eſt. Piſides. Illorum, qui antecellerunt tutò rem-in conſpectu—poſitam. *i. manifeſtam.* Vel, Quod ex auditu, & traditione ſcribitur.

Υ᾽πωμοσία. Hypomoſia. Sic vocabatur dilatio iudicij, quum quis aut peregrinationem, aut morbum, aut aliquid huiuſmodi cauſabatur, interpoſito iureiurando. *pro* πλησίον, *lege* παραπλήσιον, *vt Harpocrat. vnde Suidas.* Et hoc facere, *dicebatur* ὑπόμνυσθαι.

Υ᾽πώπια. Sub-oculis-liuores-apparentes. Vel ipſæ ſuppurationes ex iis prodeuntes. *Ipſum pus inde manans.*

Υ᾽πώπια. Calli, qui propter opificium, in manibus naſcuntur. Dicuntur etiam ὑπώπια. *ſuggillationes, & à* qualicunque plaga vulnera *liuida manantia. Vel, ob qualemcunque plagam liuida vulnera exorta.*

Υ᾽πώπια. συνεκδοχικῶς *ita vocant etiam* à parte viſum *& aſpectum ipſum.*

Υ᾽πωπιάζω. *Faciem ſuggillo. Faciem contundo. Item* obſeruo, *deductum* à nomine τὰ ὑπώπια, quod oculos ſignificat. Apoſtolus 1. *ad Corinth. cap* 9. *v. vltim.* Sed ſuggillo, *contundóque* meum corpus, & in-ſeruitutem-redigo. Hoc eſt, ad *virtutis, & pietatis* exercitationem cum ſcientia, & prudentiam exercens-traduco, & ad *rerum* meliorum adiumentum, non ad luxuriam *id exercere* cogito. Quamobrem etiam *Chriſtianos* admonet, dicens, Induite Dominum Ieſum, neque de carne ſitis ſoliciti ad cupiditates *explendas.* Neque verò moderatam, atque neceſſariam *corporis* curationem ad vitam conſeruandam, vetat: ſed helluationem intemperantiæ matrem. Subiunxit enim, Ad cupiditates, noxias ſcilicet, & amentes. Neque enim ipſum *corpus* tanta cura curandum eſt, vt inſultet animæ: ſed vt *eam* adiuuet, & inſeruiat optimis eius ſtudiis. Idem & ipſe Plato dicit,

μαῖς. οἱ δὲ, ῥοπάλοις οἱ δὲ, ὅ, τί ποτε παρέπεσεν A
αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτά.

Υ᾽ποχειρίους. αἰχμαλώτους. δούλους. ὑποχειρίους αὐτῷ ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν ἀξιολογωτάτων.

Υ᾽ποχόνδρια. τὰ ἀκρωμάδια. τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

Υ᾽ποχωρῶ. δοτικῇ, ὑποτάσσομαι. B

Υ᾽ποχυτῆρες. τρύβλια. δι᾽ ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσι.

Υ᾽πόχυτος οἶνος. ὁ γλυκύς. ἦν δὲ ὁ Πολέμων ὁ φιλόσοφος, οὐ γλυκύς, οὐδ᾽ ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

Υ᾽ποψαμμότερος. ὑπανήεσσε τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα, ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ C
σφῶν κονιορτὸς πάμπολυς ἀρθῇ.

Υ᾽πὸ ψήφου μιᾶς. ἀπὸ γνώμης. ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

Υ᾽ποψία. τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ ἐνεστηκός. Πισίδης. τὴν τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν, ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς, καὶ παραδόσεως γραφόμενον. καὶ ὑποψία.

Υ᾽πωμοσία. τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφασιζομένου ἀποδημίαν, ἢ νόσον, ἤ τι τῶν πλησίον μεθ᾽ ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι. D

Υ᾽πώπια. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

Υ᾽πώπια οἱ τύλοι. οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγονται δὲ ὑπώπια, καὶ τὰ ἀφ᾽ οἱασδηποτοῦν πληγῆς ῥεύματα.

Υ᾽πώπια. ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Υ᾽πωπιάζω. ὑπωπιάζω, τὸ ὑποτηρῶ. ἐκ τοῦ E
ὑπώπια, ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ ἀπόστολος. ἀλλ᾽ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. τουτέστι, πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ᾽ ἐπιστήμης, καὶ φρονήσεως γυμνάζω. καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνεργίαν, οὐ πρὸς ἀσέλγειαν ὑποιοῦμαι. ταύτῃ τοι καὶ παραινεῖ φάσκων, ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν. καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. οὐ τὴν σύμμετρον, καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύσας. F
ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας μητέρα γαστριμαργίαν. ἐπήγαγε γὰρ, εἰς ἐπιθυμίας. δηλαδὴ βλαβερὰς, καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὡς καταστρατεύειν τῆς ψυχῆς. ἀλλ᾽ ἵνα συνεργῇ, καὶ καθυπουργῇ τοῖς ἀρίστοις ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων φησὶν ἐπι-

A μελετητέος δεῖ σώματος, καὶ ψυχῆς, εἵνεκα ἁρμονίας. δι' οὗ βιοῦντι ἔστι, καὶ ὀρθῶς βιοῦν.

Curandum eſt, corpus, & anima, propter *vtriuſque* compagem. Propter quod *compagis genus* viuere, & rectè viuere licet.

Ὑποπιέζω δὲ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. τὸ μετρίως, πιέζω. Ἀριστοφάνης.

Ὑποπιέζω. verò, per ο paruum ſcribitur. Moderatè premo. Ariſtophanes *in Pace. pag.* 453. *v.*16. *&* 17. *ſchol. annot.*13. *&* 14.

Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένας
Ἁπαξάπασας, καὶ κυάθοις προσκειμένας,

Idque diuinitùs ſuggillatæ
Simul-vniuerſæ, & cyathis i. balneatoriis cucurbitulis æreis *incumbentes.*

ἀντὶ τοῦ σφόδρα πληγείσας περὶ τὰ ὑπώπια. ὑπώπια δέ εἰσι, τὰ ὀγκώματα, καὶ κρούματα. ἅπερ κονδύλους φασί. τοῖς κυάθοις δὲ προσφλῶσι

B τα ὑπώπια. ἢ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες, ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφανῆ ποιοῦσιν. Ἀπολλοφάνης.

Pro, grauiter percuſſæ, *valde contuſæ* circum inferiores-oculorum partes, *vel, circa partes oculis ſubiectas.* ὑπώπια verò, ſunt tumores, & pulſationes, quas vocant condylos. *i pugnos. Pro-ſuggillationes, & tumores à pugnis, pulſatione, vel à fuſtibus manantes, & liuorem habentes In ſchol. annot.*12. *pro* κονδύλους, *legitur* κορδύλας. *i. plagarum notas oblongas ligularum inſtar, & earum, quas vulgus cordelas vocat, q.d. chordulas.* Cyathis verò ſuggillationes contundunt. Vel æreis oxybaphis ſuggillationes fricantes, vel aliquibus huiuſmodi *vaſculis adhibitis* delent. *Per area oxybapha nunc intelliguntur area cucurbitula, qua vulgò vocantur Ventoſe, quarum vſus in balneis eſt frequens, & notus.* Apollophanes.

Κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.

Cyathum capiam ad ſuggillationes delendas.

Ὑπώρεια. ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. ἢ οἱ πόδες

C τοῦ ὄρους, μεταφορικῶς. εἰς τρία γὰρ διήρητο τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μὲν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ οἱ πόδες.

Ὑπώρεια. Sub monte planicies. Vel ipſi montis pedes, metaphoricè. In tres enim *partes* mons eſt diuiſus. In ἀκρώρειαν, in ὑπώρειαν, & in τέρμα. Et ἀκρώρεια quidem, eſt ipſe *montis* vertex. ὑπώρεια verò latera montis Τέρμα verò, vltimæ *montis partes, quæ per tranſlationem vocantur etiam montis radices,* & pedes.

Ὑπόροφιοι. ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς.

Ὑπόροφιοι Qui-ſunt-ſub-eodem-tecto. Sub eadem domo comprehenſi cognati.

Ὑπόροφον. ὑπόστεγον.

Ὑπόροφον. Sub-tecto-latens.

Ὕπτια ὑψηλὰ ἢ ἡπλωμένα.

Ὕπτια Supina Excelſa. Vel explicata *& plana.*

Ὑπτιάζει. ὑποστρέφει.

Ὑπτιάζει. Redit. *Imò potiùs, Supinat, reſupinat. Inuertit In-dorſum vertit. Vel, Supinus eſt. Supinus-relabitur.*

D

Ὕπτιος. ὁ ἐπὶ νώτου κείμενος. καὶ ὕπτια πεδία, τὰ ὁμαλά. προθυμίᾳ τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας, ἐδέξαντο ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ ἡπλωμέναις. ὕπτιος λέγεται, καὶ ὁ ἄπρακτος, καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ᾧ πολλὸν ὕπτιον ὕπνον ἐγύμνασε. περὶ μύωπος ὁ λόγος.

Ὕπτιος. Supinus. Reſupinus. In dorſo iacens. *In dorſum verſus* Et ὕπτια πεδία. Supini campi, pro, loca plana. planicies. Et, Omni alacritate portis apertis hoſtes ſupinis manibus exceperunt, pro, explicatis, *apertis, & paſſis manibus.* Supinus etiam dicitur infectus, *inefficax, irritus, inanis.* In epigrammate. Cui multum irritum ſomnum exercuit. De luſcitioſo verba *fiunt illic.*

Ὑποικουροῦν. λεληθός τι μῖσος ὑποικουροῦν.

E ἀντὶ τοῦ τρεφόμενον, καὶ ἐνδομυχοῦν. ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουροῦν ἦν, καὶ ὑπελάνθανον, ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλος ἡσυχῇ πως ὑπεταράσσοντο.

Ὑποικουροῦν. Intus-latens. Deliteſcens. Vt, λεληθός τι. &c. Latens quoddam odium, *& occultum, atque clandeſtinum.* Pro, quod alitur, & in intimis animi receſſibus latet, ac fouetur. Vt, Quamuis nihil eſſet clandeſtinum, & occultum, tamen ob ea, quæ Tullus antè-dixerat, leuiter quodammodo perturbabantur.

Ὑπόοινος. μέθυσος.

Ὑπόοινος Ebrius. Temulentus.

Ὑποίσω. ὑπενέγκω. καὶ ὑποισών. ὑπομενῶν.

Ὑποίσω. Sufferam. Tolerabo. Patiar. Et ὑποίσων. toleraturus.

Ὑποιστόν. φορητόν.

Ὑποιστόν. Tolerabile.

F

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ. ΚΑΙ ΤΟΥ Σ.

Υ CVM Ρ. & Σ.

Ὕῤῥα παῖς. ὁ Πιττακός. καὶ Ὑῤῥάδιος, ὁ αὐτός. καὶ Ὑῤῥαδιανός, ὄνομα κύριον.

Ὕῤῥα παῖς. Hyrræ filius. Pittacus. Idem & *Hyrradius vocatur.* Ὑῤῥάδης. *Hyrrades. &* Hyrradius. *Vide Euſtath. in* Ὕῤῥας. Et Hyrradianus. Nomen proprium.

Ὕῤῥαξ. ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ μίγδην, καὶ ἀναμίξ.

Ὕῤῥαξ. Aduerbium. Mixtim Promiſcuè.

Ὕῤῥις. Hyrris. Sportula. Et ὑῤῥισσός. Hyrriſſus. Vas ex *viminibus* contextum, in quod ficus iniiciuntur.

Ὕῤῥις. ἡ σπυρίς. καὶ ὑῤῥισσός. ἀγγεῖον πλεκτὸν, ᾧ τὰ σῦκα ἐμβάλλεται. A

Ὑρκάνιος. Hyrcanius. Nomen *proprium*.

Ὑρκάνιος. ὄνομα.

Ὑρκανός. Hyrcanus. Nomen proprium. Hunc Hyrcanion interrogauit, quomodo pater eius *tantas* opes coegiſſet. Ille verò reſpondit, Laborando, & cupiditatibus reſiſtendo.

Ὑρκανός. ὄνομα κύριον. τοῦτον ἠρώτησεν ὑρκανίων, πῶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ συναγάγοι τὴν οὐσίαν. ὁ δὲ πονῶν, ἔφη, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων ἐδήλου.

Ὑρίη. Hyrie. Nomen vrbis.

Ὑρίη. ὄνομα πόλεως.

Ὑρτάκης. Hyrtaces. Nomen proprium. Et Hyrtacides. *Et Hyrtacus, vnde patronymicum Hyrtacides. Et fœmineum* Ὑρτακὶς, ίδος *Hyrtacis, idis. Hirtaci filia.*

Ὑρτάκης. ὄνομα κύριον, καὶ ὑρτακίδης.

Ὕρτιον. Hyrtion. N. L. *Vel viri, vel loci nomen videtur.*

Ὕρτιον. B

Ὕρχαι. ὕρχαι. ὢν. αἱ. Vaſa fictilia, binas aures habentia, in quibus ſalſamenta reconduntur. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 334. v. 20. ſchol. annot. 11. vnde Suidas.*

Ὕρχας. κεράμια ἀγγεῖα ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὦτα ἔχοντα.

Ὗς. Sus. Porcus. Vel ſus-agreſtis. *i. aper*. Sciendum autem, quòd ὗς i. ſus, dicitur de fœmina *ſue, vel porca*. σὺ verò, *vel (vt alij ſcribunt)* σῦ, *cum circumflexo, dicitur* de mari. Plerique tamen *vtroque* ſine-diſcrimine *generis* vtuntur *tam pro fœmina, quàm pro mari: ſed articulus additus, aut adiectiuum nomen, generis differentiam demonſtrat. Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 291. v. 9.* Vt autem videamini eſſe ex bona ſue.

Ὗς. χοῖρος. ἡ σύαγρος. ἰστέον δὲ, ὅτι ὗς λέγεται ἐπὶ θηλείας. σῦς δὲ ἐπὶ ἄῤῥενος. οἱ δὲ πολλοὶ κέχρηνται ἀδιαφόρως. ὅπως δὲ δόξητ' ἡμῖν ἀγαθῆς ὑός.

N O T AE.

Ὅπως δὲ] Sic apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 291. v. 9. ſcribitur, vt hîc ſcribendum. C

Ὅπως δὲ δόξητ' ἦμεν ἐξ ἀγαθῆς ὑός.

Vide Schol. annot. 8. vnde Suidas.

Ὗς. Sus. In recto *ſingulari nomen hoc* acuitur. In plurali verò, τοὺς ὗς, & τὰς ὗς, ſues, porcos, vel porcas, *Grammatici* circunflectunt.

Ὗς ἐπ' εὐθείας ὀξύνεται. τὰς ὗς δὲ, καὶ τοὺς ὗς πληθυντικῶς, περισπῶσι.

Ὕσακος. Clauus. Palus.

Ὕσακος ὁ πάσσαλος.

Ὑσίπηρος. *l.* ὑσυπηρός. Sordibus. Et ὑσύπη. *l.* ἰσύπη. lanæ-ſordes. Sordes. Sordes. *vnde* ἔρια οἰσυπηρά. *Lana ſordida. Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 306. v. 16. Vide ſchol. annot. 6.* D

Ὑσίπηρος ὁ ῥυπώδης.

Ὑσίπη. Sordes. Solluuies.

Ὑσίπη. ὁ ῥύπος.

Ὑσάκτων. Muliebrium pudendorum. *Apud Ariſtophanem in Lyſiſtrata pag. 563. v. 43. legitur* ὑσσάκων.

Ὑσάκτων. τῶν γυναικείων αἰδοίων.

N O T Æ.

Ὑσάκτων] Apud Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 563. v. 42. & 43. legitur,

Γυναῖκες, αὗται ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος
Ἀπόλλυσι τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

Conſule noſtros Græcos commentarios in hunc locum. Vide infra Ὑσπλάγιδος, vbi ſcribendum, vt hîc.

Ὕσας. Qui-pluit. Qui-rigauit. Ælianus. Deinde præter-expectationem valde magnâ *pluuiâ Deus* vehementer pluit. *i. maxima pluuia cum impetu vehementi cœlitus decidit*, & fulgura fuerunt, *coruſcarunt, emicuerunt*, quæ *mortales* terrere vehementer poterant.

Ὕσας. βρέξας. αἰλιανός. εἶτα ἀδοκήτως, πολλῷ πάνυ σφόδρα ὗσε καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν, ἐκπλῆξαι δειναί. E

Ὕσγη. Hyſge. Genus herbæ, *quam &* ὕσγινον *vocant. i. Hyſginum, de quo Græcolat. Lex. Vnde &* ὑσγινοβαφὴς χιτών. i. hyſgino-tincta tunica, vel, veſtis. *l.* ὁ ὑπὸ τῆς ὕσγης, *εἴτε ὑσγίνου. Sic enim legendum ad rectam vocis formationem, alioqui dicendum* ὑσγοβαφής. Et ὑσγινοβαφῆ in-neutro-genere. Hyſginó-tincta *veſtimenta.*

Ὕσγη. εἶδος βοτάνης. καὶ ὑσγινοβαφὴς χιτών. ὁ ὑπὸ τῆς ὕσγης βεβαμμένος. καὶ ὑσγινοβαφῆ, οὐδετέρως.

Ὗς διὰ ῥόδων. Sus per roſas. In fatuos, & malè-educatos. Crates in Geitoſin. *Er. ad. Chil. 3. Cent. 7. col. 769. ad. 23.*

Ὗς διὰ ῥόδων. ἐπὶ τῶν σκαιῶν, καὶ ἀναγώγων. κράτης ἐν γείτοσιν.

Ὑσθεῖσαι. Pluuiâ-rigatæ. *Vide Lex. Ion. in* Ὕεσθαι. *Herodotus lib. 3. pag. 104. l. 24.* F

Ὑσθεῖσαι βρεχθεῖσαι ὑπὸ ὑετοῦ.

Ὕσθης. Pluuiâ-rigatus-fuiſti. Et ὕσθησαν. pluuiâ-rigatæ-fuerunt. Herodotus *lib. 3. pag. 104. l. 23. 24. Sed aliter aliquanto legitur illic.* Thebæ tunc pluuiis-rigatæ-fuerunt, quæ nunquam antè pluuiis-rigatæ-fuerant. Nam in Ægypto pluere non putatur.

Ὕσθης. ἐβράχης. καὶ ὕσθησαν, ὑετοῦ. ὕσθησαν γὰρ τότε θῆβαι, οὐδαμῶς πρότερον ὑσθεῖσαι. ἐπεὶ ἐν αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν.

A Ὑσίαι. πόλις τῆς βοιωτίας.

Ὕσκα. ὀψάριον, καὶ ξύλον, ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ.

Ὑσμίνης. μάχης.

Ὑσσός. ἀκόντιον. ἐξακοντίσας ὑσσὸν, διήλασεν αὐτοῦ τότε θυρεὸν, καὶ τὸν θώρακα. τῶν δὲ ὑσσῶν, οἱ μὲν εἰσι παχεῖς. οἱ δὲ λεπτοί.

Ὑσσώπος. βοτάνη ῥυπτική. δαβίδ. ῥαντιεῖς B με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο. αἴνιγμα δέ τι σημαίνει. ὑσσώπῳ, τὸ αἷμα τοῦ προβάτου καὶ ταῖς φλιαῖς ἐπιρράναντες, τοῦ ὀλοθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ξύλον σωτηρία.

Ὑσπελήθας. ὄνομα κύριον.

Ὑσπλάγιδος. ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος, αἱ τὴν ἀδίστως. βαλβῖδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας. C ἢ ὡς ἀπὸ ἑνὸς καιρόος, καὶ καμπτῆρος. ἀριστοφάνης. αἵπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος ἀπήλασαν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσάκων. τουτέστι, τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Ὑσία. Hyſiæ. Vrbs Bœotiæ.

Ὕσκα. Lat. vox. Eſca. Paruum-opſonium. q. d. opſoniolum. Piſciculus. Cibus. Et lignum, quo accenditur ignis. Fomes. fomitis.

Ὑσμίνης. Pugnæ. Prælij.

Ὑσσός. Telum. Iaculum. Vt, Telo coniecto, traiecit ipſius ſcutum, & thoracem. *Latini ſeruato Græcæ vocis aliquo veſtigio, dicunt, Geſſum. Alij vocant pilum.* Geſſorum verò *ſiue pilorum*, alia quidem, ſunt craſſa, alia verò, tenuia.

Ὕσσωπος. Hyſſopus. Herba detergendi-vim-habens. Dauid. Aſperges me hyſſopo, & purus-fiam. Nullam peccatorum remiſſionem *hyſſopus* operabatur: ſed occultum quiddam *iſta vox* ſignificat. Hyſſopo ſanguinem agni & *ianuarum* poſtibus aſpergentes, exterminatoris manus effugerunt. Hæc autem ſalutarium *Chriſti* paſſionem. *i. malorum, quæ generis humani ſeruandi cauſa, Chriſtus eſt paſſus, fuerunt* typi, *& figuræ quædam.* Sanguis enim, & lignum hic *ſunt* ſalus. *i. ſalutem nobis à generis humani Seruatore datam ſignificant.*

Ὑσπελήτας Hyſpeletas. Nomen proprium.

Ὑσπλάγιδος. ὥσπερ ἀπὸ &c. Tanquam ab vno repagulo, pro, ab vnis carceribus, vnde equi curſuri emittuntur, quod Græcè dicitur *συνωνύμως, ἀπὸ μιᾶς ὑσπλήγγος, ἀπὸ μιᾶς ὑσπλῆγος, & Dor. ὑσπλάγιδος, ἀπὸ μιᾶς ἀφέσεως. ἀπὸ μιᾶς βαλβῖδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας*, vel, *ὡς ἀπὸ ἑνὸς καιροῦ, καὶ καμπτῆρος*. i. ab vna regula, & meta, *ad quam & currus, & equi flectuntur. Hæc enim verbis quidem, differunt: at re ipſa idem ſignificant, & propriè dicuntur de equis, qui ex iiſdem carceribus, iiſdem repagulis remotis, vno eodémque tempore ſimul currere incipiunt. Per tranſlationem verò hinc ductam, hæc illis tribuuntur, qui de communi ſententia, communi conſenſu, & concordes, vno eodémque tempore, quaſi conſpiratione facta, aliquid dicunt, vel faciunt.* Ariſtoph. *in Lyſiſtrata pag.* 563. *v.* 42. *& 43. Sed legendum, vt in noſtris notis monuimus. Vide* Ὑσάκων. Mulieres, quæ de communi ſententia *conſpiratione facta*, Abegerunt viros ab hyſſacis. Hoc eſt, à muliebribus pudendis.

Ὕσπληγξ. φραγγέλιον. ἀφετηρία. βούκεντρον. ἢ μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς. ὁ δὲ, καθάπερ D ἀπὸ ὕσπληγγος ἕτοιμος ὢν, ἐξ αὐτῆς ἧκε. καὶ αὖθις. τίς τὸν ἄχνουν ἑρμῆν σε παρ' ὕσπληγγι στῆσεν ἔθηκε; καὶ ἰώσηπος. οἱ δὲ, ἔστασαν ὥσπερ ἐφ' ὑσπληγγι ἐξορμᾶν ἵεμοι.

Ὕσπληγξ. Flagellum. Carceres, vnde equi emittuntur. *Repagulum.* Stimulus, quo boues ſtimulantur, ac agitantur. Vel ſtimulus boues percutiens, *& ſtimulans. Et flagellum, quo equi ad curſum excitantur. Calcar.* Vt, Ille verò, tanquam à carceribus *dimittendus, & curſurus*, cùm eſſet paratus, ex ea venit. Et rurſus, Quis imberbem Mercurium te ad carceres, *& repagula* collocauit? Et Ioſephus. Illi verò ſtant, quaſi *ſignum expectantes*, ad carceres, erumpere, *vel, excurrere* parati.

Ὑστάσπης. ὄνομα κύριον. ὁ πατὴρ τοῦ δαρείου.

Ὕστατος. ὁ τελευταῖος. ὁ ἔσχατος.

Ὑστέλλιον. ὄνομα ὄρους.

Ὑστεραία. ἡ μετὰ τὴν αὔριον ἡμέρα. τῇ δ' ὑ- E στεραίᾳ, ἤρχοντο ἄλλος ἄλλῃ. καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.

Ὑστάσπης. Hyſtaſpes. Nomen proprium. Darij pater.

Ὕστατος. Vltimus. Extremus. Poſtremus.

Ὑστέλλιον. Hyſtellium. Nomen montis.

Ὑστεραία. Poſtera dies. *Barbarè, Dies poſt cras. Sic enim ad verbum redduntur illa, ἡ μ. τ. αὔριον ἡμ.* Vt, Poſtero verò die, *poſtridie verò* alij aliò abierunt. *At ὑστερεῖν. Seriùs-venire. Poſt præſcriptum, iuſtúmque tempus venire. Vt, καὶ ὑσ-* &c. i. Et cùm poſt ipſum auxilij *ferendi* tempus veniſſent.

Ὑστέρα. ἡ μήτρα.

Ὑστερίζειν. μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεσθαι. τούτοις ἐτέτακτο μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλέως. καὶ ὑστερῶ, ὑστερήσω. οἱ δὲ βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες.

F Ὕστερος λόγος. ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕστερος λόγος. τουτέστιν, ὕστερον αὐτοῖς μαχεσόμεθα. ἔστι δὲ τὸ ὁμηρικόν. ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

Ὕσγινος. βάμματος εἶδος, τὰ κόκκῳ βαφέν-

Ὑστέρα. Matrix *Volua. loci muliebres. Vterus.*

Ὑστερίζειν. *Seriùs-venire.* Poſt vnum diem venire. *Poſt tempus præſcriptum venire Vt*, His imperatum-fuerat, vt vno die poſt Regem venirent. Et ὑστερῶ. ὑστερήσω. Seriùs-venio *Poſt tempus præſcriptum venio. Vt*, Regij verò *milites*, cùm poſt auxilij *ferendi iuſtum* tempus veniſſen, *cladis accepta fuerunt autores.*

Ὕστερος λόγος. Poſterior oratio. Vt, Sed aduerſus hos quidem poſterior *habebitur* oratio. *Pro, De his verò poſtea dicemus.* Hoc eſt, cum ipſis poſtea pugnabimus. *Hæc autem dicta ſunt ſecundùm Homericum.* Sed profectò de his quidem poſtea deliberabimus etiam iterum.

Ὕσγινος. l. ὕσγινον. Hyſginus. Tincturæ genus. *Vide* Ὑσγιν. *Supra l. ὑσγινοβ. Sed locus corruptus.* Cocco tincta,

& hyſgino æſtiua-veſtimenta-tenuia. — τα. καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα. A

Ὕστριξ. Scutica confecta ex *Suilla* pelle cum ipſis ſetis. *Flagellum ex ſuillis ſetis confectum, quo ſerui cædebantur.* Ariſtophanes Ranis.*pag.*155.*v.*12. Flagello-ex-ſuillis-ſetis-confecto cædens. Vel ὕστριξ, hyſtrix, ſpinis-tectus porcus, *qui Gallicè vocatur Porc-eſpic*, terreſtris erinaceus.

Ὕστριξ. ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τριχῶν μάστιξ. ὑστριχίδι μαστιγῶν. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἢ ὕστριξ. ὁ ἀκανθόχοιρος ὁ χερσαῖος ἐχῖνος.

Ὑστριχίς. Ex-ſuillis-ſetis-confectum-flagellū. Hyſtrichis. *græca voce ſeruata dicere liceat, vt verborum congeries vitetur.* Ariſtophanes in *Pace.pag.*462.*v.*12.& 13.

Ὑστριχίς. ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. ἀριστοφάνης.

-- *An hyſtrichis irrupit tua*
In latera multo cum *exercitu, & tanquam arbores diſsecuit* tua *terga?*

Μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέ σοι
Εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ. κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;

*Conſule Schol.annot.*6.& 7. Eſt & hyſtrichis, fera ſetas ſuis habens *ſpinis longioribus, & acutioribus ſimiles*, quas, quum quis eam perſequitur, in perſequentes eiaculatur.

ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς, θηρίον, τρίχας ἔχον ὑός. ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων. B

Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον. Sus ſub fuſtem. Prouerbium apud Dinolochum *quod dicitur* in eos, qui ſe-ipſos in perniciem coniiciunt.*Er.ad.Chil.*2.*Cent.*8.*col.*556.*ad.*3.

Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον. παροιμία παρὰ Δινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

Υἱοὶ Θεοῦ. Filij Dei Apoſtoli, vt qui fratres Chriſti fuerunt-appellati. Dicit enim. Dicite fratribus meis, præcedo vos in Galilæam. Filios verò arietum *vocant* eos, qui ex Gentibus crediderunt, quippe quòd nati-ſint ex brutis parentibus. Dauid. Afferte Domino filios arietum. Filij verò excuſſorum, ſunt illi, qui vehementer ærumnis premuntur, *& grauiter vexantur.* Dauid. Quemadmodum (inquit) ſagittæ in manu potentis, ſic filij excuſſorum.

Υἱοὶ θεοῦ. οἱ ἀπόστολοι. ὡς ἀδελφοὶ τοῦ χριστοῦ χρηματίσαντες. εἴπατε γάρ φησι τοῖς ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. υἱοὺς δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας. ἅτε δὴ φύνται ἐξ ἀλόγων πατέρων. δαβίδ. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων, οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. δαβίδ φησιν. ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. C

Υ CVM Φ. & Ψ.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ. ΚΑΙ ΤΟΥ Ψ.

Ὕφα. *Per apocopen dictum videtur ex ὕφασμα.* Textura. Textus. Textum. Tela. Velum. Pannus.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα. D

Ὕφαλος φάτις. Occulta fama. *Rumor occultus. q.d. Sub-aquis natans, vel latens. Vt apud Thucyd.lib.*4.*pag.*270.*D.&* 271.*A. Sed ibi aliter*, ἐσένεον δὲ καὶ κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὕφυδροι. *&c. De Sphacteria inſula obſidione agitur.* Propter Helotum commeatus, quos ſub-aqua-tractos *in inſulam* importabant, qui aliquandiu latuerunt, *nec ab Athenienſibus animaduerſi fuerunt*, poſtea verò *detecti, &* capti-fuerunt. *l.* διὰ τὰς τῶν εἱλώτων τροφὰς, ἃς ὑφάλους.

Ὕφαλος φάτις, ἡ κρυφία. διὰ τὰς εἱλώτων τροφὰς ὑφάλως εἰσέφερον, οἳ μέχρι πολὺ ἐλάνθανον τοῦτο ποιοῦντες. ὕστερον δὲ ἑάλωσαν.

Ὕφαλοι πέτραι. Saxa ſub-aquis-marinis latentia. ὕφαλος. *Sub-aquis latens. Occultus. Obſcurus. Vt*, Erat quædam obſcura Barbarorum mors. Nam quidam maris-æſtus hoſtem repentè quodammodo abſorbebat. *l.* ἦν γὰρ ἦν τις ἄμπωτις.

Ὕφαλοι. αἱ ὑπὸ θαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι. ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος. ἦν γὰρ ἄμπωτις ἐξαπιναίως καταῤῥοφοῦσα πως τὸ πολέμιον. E

Ὑφᾶναι. Telam facere. Texere. *Infinit.aor.1.Act.ab* ὑφαίνω, *texo. Sed mallem* ὑφῆναι.

Ὑφᾶναι. ὕφασμα ποιῆσαι.

Ὑφάντης. & αἰνυφ. Textor. Textôris.

Ὑφάντης. καὶ αἰνυφάντης.

Ὑφαντοδόνητον. *Apud Ariſtoph.in Auibus pag.*405.*v.*22.*legitur* ὑφαντοδίνητον. *quod inter texendum quaſſatum eſt à textore. Et ſimpliciter, textum.*

Ὑφαντοδόνητον.

Pi. *Homo à nobis non diſcedet.*
Pœ. *Numidas enim inter Scythas*
Vagatur Straton,
Qui textam veſtem non poſſidet.
In gloria verò circa Stratonem *it.* i. eū ambit, veſtit *diphthera ſine tunica.* i. pellicea, vel coriacea veſtis ſine vlla tunica.
Intellige quod dico, quid dicam,
Pi. *Intelligo quod vis.* Intelligo quid velis. *tuniculam accipere* vis, & vapis.

Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
Νομάδεσσι γὰρ ἐν σκύθαις
Ἀλᾶται στράτων.
Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται. F
Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
Ξυνὲς ὅ, τι λέγω.
Ξυνίημ' ὅ, τι βούλει. τὸ χιτωνίσκον λαβεῖν.

Hoc dicit, quia Scythæ hyeme, propter eius intole-

τοῦτό φησιν. ἐπειδὴ οἱ σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ

A ἀφόρητον αὐτοῦ, ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα αὐτῶν βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖθεν ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

rabile frigus, res ſuas in plauſtra coniiciunt, & in aliam regionem abeunt. Qui verò illic plauſtrū proprium non habet, apud ipſos infamis iudicatur. *l. ἐκεῖ. Sed ἐκεῖ melius.*

Ὕφασμα. σάκκος. ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ, ἐνῆκεν εἰς ταῖς δίναις τοῦ ποταμοῦ.

Ὕφασμα. *Textum. Textus.* Saccus. Vt, Illum autem impoſtorem coniecit in ſaccum ex pilis confectum, & in fluuij vortices iniecit.

Ὕφαιμος. ἡ ἡμαγμένος μώλωψ.

Ὕφαιμος. *Subſanguineus. Sub-ſe-ſanguinem-habens. Suggillatus. Cruore-perfuſus Vt, μώλωψ ὕφαιμος, πυτίς ἡ ἡμαγμένος.* Vibex ſubſanguinea. pro, ſub ſe concretum ſanguinem habens. Sanguine perfuſa, cruenta.

B Ὑφαίνω. κατασκευάζω.

Ὑφαίνω. Texo. Paro, Molior.

Ὑφαιρεῖται. περιβάλλει.

Ὑφαιρεῖται. *Subtrahit Surripit. Suffuratur. Subducit. Suppilat. Paulatim-auſert.* Eximit. Extrahit.

Ὑφεδρία. ἡ κατωτέρα καθέδρα.

Ὑφεδρία. Inferior-ſedes. *Inferior locus. Subſellium. Inferior dignitas.*

Ὑφελκτέον τῶν δᾳδῶν. ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. ἀριστοφάνης. ὑφελκτέον τῶν δᾳδῶν. καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν. τοῦτο ποιοῦσιν ὅταν παφλάζῃ ὁ λέβης. ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν κρεῶν.

Ὑφελκτέον τῶν δᾳδῶν. De facibus *aliquid* ſubtrahendum *eſt.* Pro, ſubtrahendæ *ſunt faces. Ligna ſunt ſubtrahenda.* Ariſtoph. *in Equitibus pag.* 240. *&* 241. Cho. Vix feruet, *ac ebullit* Deſine, deſine Nimis-ebullire. Subtrahendum *eſt* Aurem *aliquid* de lignis. *Ligna ſunt ſubtrahenda.* detrahendum *eſt* Etiam de minis iſtâ *creagrâ. i. harpagine, ſiue fuſcina culinaria ad carnes ex olla extrahendas deſtinatâ.* Hæc omnia dicuntur vt à coquis, qui, quum vident lebetem efferueſcentem, & ebul-

C lientem, partem lignorum ei ſubiectorum, & ardentium ſubtrahunt, & aquam detrahunt, ne exundans ignem extinguat, partem etiam carnium extrahunt, vt aquæ, iuríſque culinarij copia ſic minuatur.

Ὑφέντες. ἐγκαθέντες. ὑποβαλόντες. οἱ δὲ, ἐνέδρας ὑφέντες, κτείνουσι τοῦτον δόλῳ. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἄκαστος λόχον ὑφήσας ἐπιβάλλει τῷ πηλεῖ, καὶ ὃς αἰσθόμενος ἐς πόλεμον κατέστη.

Ὑφέντες. Qui-ſubiecerunt. Qui-ſummiſerunt. Qui-doloſè-ſtruxerunt. Qui-clàm-collocarunt. Vt, Illi verò, inſidiis clàm-collocatis, eum per-dolum interficiunt. Et rurſus. Acaſtus autem inſidiis ſtructis, inſidiatus-eſt Peleo. Ille verò cùm *rem* ſenſiſſet, *& inſidias ſibi ſtrui cognouiſſet,* bellum ſuſcepit, *at ei cœpit inferre. Pro ὑφέντες, mallem ὑφέντες, quod magis vſitatum. ab ὑφίημι. Vide infrà Ὑφεῖκε.*

Ὑφέξειν. ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι.

Ὑφέξειν. Subituros-eſſe. Toleraturos-eſſe. Paſſuros-eſſe. *Ariſtoph. in Theſmophoriazuſis. pag.* 516. *v.* 32. 33. 34.

D -- Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
Ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν

-- *Ne nunc ſperes tuum malum*
Nos ſubituros, ac toleraturos *eſſe. Etenim inſaniremus.*

Ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε.

Sed ipſe quod tuum eſt, propriè, meritóque *feras.*

Ὑφεωρᾶτο. ἀλλ' ὅμως ὑφεωρᾶτο, καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχὴν, ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. ὑφεωρᾶτο γοῦν, ἀντὶ τοῦ δυσκόλως εἶχεν. ὑπείδετο. ἐδυσωπεῖτο.

Ὑφεωρᾶτο, Deiectis oculis, vultúque deiecto ſpectabat, conſiderabat, animo triſti erat. Pro, grauiter ferebat. Vt, Sed tamen grauiter ferebat, animóq; frangebatur, rei magnitudinem intuens.

Ὑφέρποντα. ὑπερχόμενον. παραγινόμενον. ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς παρανομίας ὁ θεός. καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς οὐχ ἑώρων.

Ὑφέρποντα. Subſerpentem. Surrepentem. Clàm-in-

E uadentem. Clàm-aduenientem. Imminentem. Vt, Deus enim tenebras offendebat ipſorum animis, *&* *oculis,* propter *ipſorum* iniqua facinora. Quare famem ipſis imminentem non cernebant. *l. ἐπεσκότει. & fortaſſe λοιμὸν peſtem. Sic & Vuolf.*

Ὑφέσθαι. ὑποχωρῆσαι, εἶξαι.

Ὑφέσθαι. Recedere. Cedere *ab ὑφίεμαι. Eſt autem infinit. aor.* 2. *med. Remittere de contentione.*

Ὕφεσις. ἐλάττωσις.

Ὕφεσις. Diminutio. De-contentione-remiſſio.

Ὑφέστιος. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. καὶ μὴ δὲ μόριον τὸ φαβίων γένους ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο.

Ὑφέστιος. Sub-tecto-exiſtens. Qui domi eſt. Sub-tecto-degens. Vt, Ne particula quidem Fabiani generis domi relicta eſt. *l. ὑπελείπετο. vel ὑπελέλειπτο.*

F Ὑφεστώς. ὁ ἐνυπόστατος.

Ὑφεστώς. Subſiſtens. Qui-ſubſiſtit.

Ὑφεῖτα, ἡμίτομα. ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μάλα ἁβραῖς, καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κατεσκευασμέναις ἐπιθεῖται ὑπὸ δαδῶν ὑμεναιζούσαις τὴν πυρί. καὶ τὸν ὑμέναιον ᾀδουσῶν γυναικῶν, κομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε, καὶ κυρτόμου.

Ὕφει. Textu. Tela. Velo. Textura. Vt, Dimidiam verò partem lectis valde delicatis iniectam, & ſtratis textu quodam ſuperbo ornatis impoſitam, præeuntibus hymenæum canentibus, cum nuptiali, & iocabunda chorea portari *iuſsit. N. L.*

Ὑφειμένοι. Summiſſi. Subiecti. In-alicuius-manu-poſiti. Alicuius poteſtati-ſubiecti. Vel, remiſſi, languidi, diſſoluti. Et in fœmineo *genere dicitur* ὑφειμένη. *remiſſa, ſubmiſſa. Vt,* Submiſſa igitur, & ſæpius interrupta voce Regem orabat, vt ſibi veniam-daret. Et Euripides. Nunc autem in malis mihi nauigare ſubmiſſa videtur ὑφειμένη *dixit pro* ὑφειμένως. Submiſsè. *animo demiſſo* Remiſsè *& cedendo, vel ceſſim*. vel diſſolutè.

Ὑφειμένοι. ὑποχείριοι. ὑποτεταγμένοι. ἢ ὑφειμένοι, ἐκλελυμένοι. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. ὑφειμένη οὖν, καὶ διαλειπούσῃ πολλαχῇ τῇ φωνῇ, ἱκέτευε τὸν βασιλέα. καὶ ἄλλ᾽ ἐπειδή· νῦν δ᾽ ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ. ὑφειμένως. ἐνδιδομένως, ἢ ἐκλελυμένως. A

Ὑφεὶς. Qui-ceſſit. Qui de-contentione remiſit. Vt, Ille verò de ſua ſuperbia remittens, per legatos ſuppliciter petiit, ne ſibi bellum inferretur.

Ὑφεὶς. ἐνδούς. ὑποχαλάσας. ὁ δὲ ὑφεὶς τοῦ φρονήματος, ἔπεμψεν ἱκετεύων μὴ πολεμηθῆναι.

Ὑφεὶς. Qui ſubiecit, ſummiſit, ſubornauit. Sophocles *in Oedipo Tyranno pag.* 168. *M* Subornato mago tali machinatum-ſutore, Doloſo, circulatore, *praſtigiatore.*

Ὑφεὶς. ὑποβαλών. ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. δόλιον, ἀγύρτην. σοφοκλῆς. B

Ὑφεῖσθαι. *Infinit. præter. perf. & pluſq. perf. paſſ. ab* ὑφίεμαι. Negligere. Recedere. Cedere. *Vt, Ducebat eum* Non tamen ceſſiſſe de illa regione: ſed *in ea* manſiſſe, & *eam* occupaſſe.

Ὑφεῖσθαι. ἀμελεῖσθαι. ὑποχωρῆσαι. οὐ μὴν ὑφεῖσθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μεῖναι, καὶ κατασχεῖν.

Ὑφεῖται. Ceditur. Conceditur.

Ὑφεῖται. συγχωρεῖται.

Ὑφηγήσονται. Demonſtrabunt. Oſtendent. Autores erunt. Suadebunt. Vt, Traianus autem vt in Anthemuſium agrum proficiſcitur. Nam & Agbarus ei ſuadebat, vt in hunc iret. ὑφηγεῖτο. pro, ſuadebat, monebat.

Ὑφηγήσονται. ὑποδείξουσιν. ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν ἀνθεμουσίαν γῆν. ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ ἄγβαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. ἀντὶ τοῦ συνεβούλευε. ὑπετίθετο. C

Ὑφῆκεν. Subiecit. Suppoſuit. Summiſit. Clàm-parauit. Vt, Ille verò quaſdam inſidias ipſi ſubmiſit, *vel, clàm-parauit.*

Ὑφῆκεν. ὑπέβαλεν. ὑπέθηκεν. ὁ δὲ, ἐνέδραν αὐτῷ τινα ὑφῆκεν.

Ὕφηνε. Texuit. Parauit. Molitus eſt. *Eſt aor.* 1 *act. Atticè formatus ab* ὑφαίνω *fut.* ὑφανῶ *aor.* 1. *act. comm.* ὕφηνα. *Atticè,* ὕφηνε.

Ὕφηνε. κατεσκεύασεν. ἐκ τοῦ ὑφαίνω.

Ὑφηνίοχος. Pro, ἡνίοχος. Subauriga. Pro, Auriga. *Quare iam* ὑπὸ *redundat. Aliàs* ὑφηνίοχος *dicitur auriga, qui alteri paret. Secundarius auriga. Vel, qui primario auriga abſente tanquam eius vicarius aurigam agit.*

Ὑφηνίοχος. ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

Ὕφηραν. Ceperunt. *Surripuerunt. Eſt enim aor.* 1. *act. ab* ὑφαιρέω ῶ. *fut.* ὑφαιρήσω. *aor.* 2. *act.* ὑφεῖλον. 3. *plur.* ὑφεῖλον. *& per ſyncopen* ὕφηραν, *& Ion. ac Atticè, & Dor. Sublatum. Alioqui dicendum eſſet* ὕφηραν, *ſi deducas ab* ὑφαίρω. *fut.* ὑφαρῶ. *aor.* 1. *act.* ὕφηρα. ας. ε.

Ὕφηραν. ἔλαβον. D

Ὑφὴς πέπλου. De pepli *Mineruæ ſacri* textura agitur in verbo Ἀῤῥηφορεῖν.

Ὑφὴς πέπλου. ἐν τῷ ἀῤῥηφορεῖν.

Ὑφήφασμαι. Textus-ſum. Atticum perfectum ab ὑφάζω. texo. fut. ὑφάσω. texam. perf. act. ὕφακα. texui. perf. paſſ. ὕφασμαι. textus-ſum. Et Atticè ὑφήφασμαι, verſo υ in η. vel ab ὑφαίνω. fut. ὑφανῶ. perf. act. ὕφαγκα. perf. paſſ. ὕφαμμαι. Quoniam autem Attici ſolent ſæpe in huiuſmodi verbis vertere conſonantem, quæ præcedit μ, in σ, fit ὕφασμαι. Quia verò præteritum Atticum nunquam eaſdem vocales habet in prima, & ſecunda ſyllaba, *ideo* υ mutatum-eſt in η. & factum-eſt ὑφήφασμαι. Cur verò *verbum iſtud,* cùm non habeat eiuſdem-ordinis-literam, *& literam litera reſpondentem, parique poteſtate præditam, in eo* τὸ υ verſum-eſt in η? Quia & η in υ vertitur, vt in voce ἁλμυρός, ſalſus, ἁλμυρός. Et πηρός, fractus, mutilatus, cæcus. πυρός. *Conſule noſtrum Dor. Lex. in* η *in* υ. *Item in* υ *pro* η.

Ὑφήφασμαι. ἀττικὸς παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι. καὶ ἀττικῶς ὑφήφασμαι, τροπῇ τοῦ υ εἰς η. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω. ὑφανῶ. ὕφαγκα. ὕφαμμαι. ἐπεὶ δὲ ἔθος ἔχουσιν οἱ ἀττικοὶ, πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι, τρέπειν τὸ πρὸ τοῦ μ σύμφωνον εἰς σ, γίνεται ὕφασμαι. ἐπεὶ δὲ οὐδέποτε ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ α καὶ β συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ υ εἰς η. καὶ γίνεται ὑφήφασμαι. καὶ διὰ τί μὴ ἔχον ἀντίστοιχον, ἐτράπη εἰς η; ἐπειδὴ καὶ τὸ η εἰς υ τρέπεται, ὡς ἐν τῷ ἁλμυρός, ἁλμυρός. καὶ πηρός, πυρός. E

Ὑφιέμενον. Cedentem. Remittentem. De ſtudio, vel contentione remittentem. Et ὑφίεναι. Cedere. Remittere. De ſtudio, vel contentione remittere.

Ὑφιέμενον. ἐνδιδόμενον. καὶ ὑφιέναι. ὑπενδοῦναι.

Ὑφίει. Cedebat. Concedebat. Remittebat. *ab* ὑφίεω. ῶ.

Ὑφίει. συνεχώρει. F

Ὑφιζάνει. Subſidet. Subſidit. Deprimitur. Minuitur.

Ὑφιζάνει. ὑποχαλᾶται. ἐλαττοῦται.

Ὑφιζήσεις. Depreſſiones. *q. d. Subſeſſiones. Sedimenta Plinius vocat. Gallicè, Affaiſſements.* Vt, Vitauit terreſtria, & mollia, & arenoſa terra loca, propter

Ὑφιζήσεις. ὑποχαλάσεις. ἐνδόσεις. ἐξέκλινε τὰ γεώδη, καὶ μαλακὰ, καὶ ψαμμώδη, διὰ τὰς ὑ-

futuras

A σουλίας ὑφιζήσεις, ἐπὶ τοῖς βάρεσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις.

futuras *eorum* depreſſiones, *& ſedimenta*, propter onera quæ *ipſis* imponuntur, *& quibus grata deprimuntur, & ſubſidunt.*

Υ'φιστάμενος. βεβαιῶν. ἐπαγγελλόμενος. δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν πύῤῥον ὑφιστάμενος.

Υ'φιστάμενος. *Subiens. Suſcipiens. Suſtinens.* Affirmans. Confirmans. Promittens. Vt, Promittens fore, vt venenatis medicamentis Pyrrhum tolleret, *& necaret. Infrà vide: φαβείνος.*

Υ'φιστάς. ὑποστάς. ὑποτιθείς.

Υ'φιστάς. Subiens. Supponens. *Subſtinens. Suſtinens.*

Υ'φίσταται. ὑπισχνεῖται. διαβεβαιοῦται. ἀππιανός. ὁ δὲ, ὑφίσταται γράμματα διοίσειν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ καπιτώλιον. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, κωλύσειν

B ὑφίσαντο ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὡς προεκδραμόντα τοῦ παντὸς στόλου.

Υ'φίσταται *Subit. Suſcipit. Suſtinet.* Pollicetur. Aſſeuerat. Affirmat. Appianus. Ille verò pollicetur ſe per *medios* hoſtes perlaturum literas in Capitolium. Et rurſus. Illi verò promiſerunt ſe impedituros duas Romanas naues, quæ ante totam claſſem procurrerant.

Υ'φόωσιν. ὑφαίνωσιν.

Υ'φόωσιν. Texant. *ab ὑφάω. ῶ texo.*

Υ'φορμοῦν. ἀπαντῶν. ἐναντιούμενον.

Υ'φορμοῦν. *Neutrum genus ab ὑφορμέω. ῶ.* Id, quod occurrit. Id, quod aduerſatur. Occurrens. Aduerſans.

Υ'φορώμενος. ὑποστελλόμενος. ἢ ἐννοῶν. καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα, ταῦτα ἐτέλει σεμνῷ προσώπῳ.

Υ'φορώμενος. Suſpectum-habens. Vel conſiderans. Perpendens. Vt, Nec vllo modo iuniorum riſum perpendens: *at eum omnino contemnens*, hæc graui vultu confecit.

Υ'φορώμενοι. οἱ δὲ, τὰ χρήματα ὑφορώμενοι, καὶ φιλεῖν αὐτὰ ἀποδιδράσκοντες. ἀντὶ τοῦ μισοῦντες, παρατηροῦντες, ἢ ὑπονοοῦντες. προσδοκῶντες.

C

Υ'φορώμενοι. Illi verò pecuniam toruis-oculis intuentes, *vel, ſuſpectam habentes*, & ab eius amore abhorrentes, *eámque fugientes*. Pro, *Pecuniam* odio-proſequētes, obſeruantes, *vt eam caueant, tanquam inſidias hominum libertati ſtruentem.* Vel, ſuſpectam-habentes, *vt infinitorum malorum cauſam. Vel etiam, eam* expectantes.

Υ'φωμαδόν. ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων, ἐπωμαδὸν, καὶ ἐπωμάδιος λέγεται.

Υ'φωμαδὸν q. d. Vnanimiter. Concorditer. *De communi ſententia. Compoſitum aduerbium ex prepoſ. ὑπὸ, & nomine ὁμαδος. i. e. conſenſus. dictus autem ὅμαδος, quaſi ὁμαυδος, παρὰ τὸ ὁμοῦ αὐδᾶν. i. Simul loqui, conſentire. Vide Euſtath. in ὅμαδος.* Qui verò *aliquid* humeris fert, *ille dicitur id ferre ἐπωμαδὸν.* i. in-humeris. Et ἐπωμάδιος dicitur *ille, qui inhumeris fertur, aut fert. Vt epigram. lib. 1. pag. 4. epigramm. 16. v. 3. βάρος ἐπωμάδιον. Onus impoſitum-humeris. Onus, quod quis humeris fert. Pro quo ſynonymas epigr. lib. 1 pag. 5 epigr. 19. v. 3. dicitur κατωμάδιον βάρος.*

D Υ'φυδροι. θουκυδίδης. ἐσένεον δὲ κολυμβηταὶ ὕφυδροι, καλώδια ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

Υ'φυδροι. Sub-aqua-natans. Vrinator. Thucydides *lib. 4 pag. 270. D. & 271. A. l. καλωδ. φ. Vide locum.* Adnatabant autem *illuc* vrinatores ſub-aqua-natantes, qui funiculo papauer mellitum, & lini ſemen contuſum in vtribus attrahebant. ὕφυδροι. Pro, ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες. Sub aqua latentes.

Υ'ψαγόρας. ὑψηλόγορος. ἐχρῆτο δὲ κομπολογίαις, καὶ ὑψηγόρας τις ἦν, καὶ τραχύς. ὁ δὲ βῶρος κατ' οὐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας, ἀνεμίμνησκε τῆς ἐν σκυθίᾳ μάχης.

Υ'ψαγόρας. q. d. Sublimiloquus. Altiloquus. Celſiloquus. Grandiloquus. Iactabundus. Vt, Vtebatur autem verborum-iactationibus, & erat *homo* quidam altiloquus, *atque magniloquus*, & aſper. Bonus verò nihil verbis *eius* cedens, *neque de ſua fortitudine quidquam remittens*, pugnam in Scythia *commiſſam* in memoriam ei reuocabat.

E Υ'ψαυχεῖν. ὑψηλοφρονεῖν. ὁ ὑψαύχην ἀρσενικῶς. ζήτει δὲ εἰ καὶ θηλυκόν.

Υ'ψαυχεῖν. Erecta-ceruice-caput-efferre. Ceruices efferre, vel attollere. Gloriari. Superbire. Magnificè-de-ſe-ſentire. *Deducitur à nomine ὁ ὑψαύχην*, quod maſculeo-genere *dicitur*, *& ita vocatur homo ſuperbus*, qui-elata-ceruice-incedit. q. d. Alticeruix. An verò etiam fœmineum *genus hoc ſignificatu reperiatur*, quære. *Reperitur autem, vt in Lexicis Græcolat. apparet. ὑψαύχην τιμή. Excelſus honor. Et ὑψαύχενα φωνήν. Altam vocem. Quæ per translationem à Poetis dicuntur.*

Υ'ψήγορος. καὶ ὑψηγόρος. μεγαληγόρος.

Υ'ψήγορος. & ὑψηγόρος. & μεγαληγόρος. Idem. Altiloquus. Celſiloquus. Magniloquus.

Υ'ψηλολογούμενοι. ἀπειλούντων τε, καὶ ὑψηλολογουμένων.

F

Υ'ψηλολογούμενοι. Altè-loquentes. Vel, Sublimitatem orationis-conſectantes, *vt qui Proiicit ampullas, & ſeſquipedalia verba.* Vt, Minantibus autem illis, & altè-loquentibus, *& magnifica, ſublimiáque verba iactantibus, alij nullo modo ſunt his turbati.*

Υ'ψηλοτέρας. ἀλαζονικωτέρας, ὑπερφερεστέρας. ἢ κρείττονος τάξεως οὔσης. ὑψηλοτέρας ἔγραψε καπανέως ἐπιστολὰς, ἐπαρθεὶς, ἢ χαυνω-

Υ'ψηλοτέρας. Celſiores. Arrogantiores. Sublimiores. Superiores. Superbiores. Vel præſtantioris ordinis exiſtentes. *l. οὔσας.* Vt, Epiſtolas ſcripſit Capaneo ſuperbiores, elatus, vel inflatus, vel

etiam cepphi-auis-leuiſſimæ-inſtar agitatus, *& ad huiuſmodi inanem ſuperbiam impulſus nulla iuſta de cauſa.* Quarum *epiſtolarum* ſuperbiam Deo ſæpe commemoro,& aſſiduè vociferor, Iò Nemeſis,& grauiſtrepa tonitrua. Et rurſus. *Sophocles in Aiace.pag.68.M.* Sublimia *verba* iactares, *& magnificè de te loquereris,* & in ſummis *pedum digitis* incederes, Quando nihil exiſtens, pro illo, qui nihil *eſt, nobis* reſtitiſti, Neque Imperatores, neque naualium-copiarum-duces veniſſe Nos Achiuorum, neque tuos *dominos, qui tibi imperarent,* iureiurando-affirmaſti. Schol. κἀπ' ἄκρων. ἢ ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυρῶν. i. Et in ſummis digitis inſiſtens-incederes, exultans, *& ſuperbiens.*

θεὶς, ἢ καὶ κεκουφωθείς. ὧν τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκω. καὶ τὸ ἰὼ νέμεσις, καὶ βαρύβρομοι βρονταὶ, συνεχῶς βοῶ. καὶ αὖθις. ὑψηλ' ἐφρόνεις, κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις. τουτέστιν, ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν. ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδενὸς αὐτέστης ὕπερ. κοὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ διώμοσω. A

Ὑψηλότερος. Beatior. Sublimior. Excelſior.

Ὑψηλότερος. εὐδαιμονέστερος. αἰπύτερος. B

Ὑψηλῶς. Excelsè. Sublimiter. Magnificè.

Ὑψηλῶς. μεγάλως.

Ὑψηρεφής. Excelſum. Altum. Sublime. Sublime-tectum-habens.

Ὑψηρεφής. ὑψηλόν.

Ὑψηχής. Altiſonus. Excelſam-ceruicem-habens. Et ὑψηχέες ἵπποι. Altiſoni equi. *Hom Iliad.E.pag.203.v.27. Sic dicti equi, quorum pedes in alto ſtrepitum edunt, dum per aerem feruntur.*

Ὑψηχής. ὁ ὑψαύχην. καὶ ὑψηχέες ἵπποι.

Ὑψι. Adue bialiter, vt ὑψοῦ. Idem. Altè. Sublimiter. In altitudine, vel in altitudinem. In alto. In altum.

Ὑψι. ἐκ ὑψοῦ. ἐπιρρηματικῶς. εἰς ὕψος. καὶ ἐφ' ὕψους.

Ὑψιβρεμέτης. Altifremus. Altitonans. In-alto-tonans.

Ὑψιβρεμέτης. ὁ ἐν ὕψει βροντῶν.

Ὑψίζοντος. Hypſizontis. *Nomen eſt* fluuij. *N.L. à recto* ὑψίζων. ὁ. *Si verbum* ὑψίζειν *reperiatur, ſignificabit in-altum tollere. Sublimem tollere. Extollere.*

Ὑψίζοντος. ποταμοῦ. C

Ὑψίζυγος. Altiiugus. In alto ſe ‖ ium h bens. *Iouis epithetum in alto res humanas trutinantis, librantis, perpendentis, & æſtimantis. Supremus Gubernator.*

Ὑψίζυγος. ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

Ὑψικάρηνοι. Quæ-caput-altum-habent. Altæ.

Ὑψικάρηνοι. ὑψηλαί.

Ὑψικέρατα πέτραν. Hoc eſt ὑψικέρατον. Rupem alta-cornua-habentem. Per metaplaſmum *hoc à Poeta dictum.*

Ὑψικέρατα πέτραν. τουτέστιν ὑψικέρατον, κατὰ μεταπλασμόν.

Delie, Cynthiam habens, & tuens
Alta-cornua-habentem rupem.

Δήλιε, κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέρατα πέτραν. D

Pro, excelſam, altam. Ariſtophan. Nubib. *pag.94.v.1. & 2.*

ἀντὶ τοῦ ὑψηλὴν, ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Ὑψίκερως. Alta-cornua-ferens.

Ὑψίκερως.

Ὑψικρατεῖν. Res in alto ſitas tenere. In alto dominari. In alto imperium habere.

Ὑψικρατεῖν. τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

Ὑψιμέδοντος. In-alto-regnantis. In-alto-dominantis.

Ὑψιμέδοντος. ἐν ὕψει βασιλεύοντος.

Ὑψιπέτηλον. In-alto-folia habens. Altas-frondes-habens. Altum. πέδιλον verò *per ſyllabam* δ *ſcriptum, ſignificat* Talare. Calceamentum. Calceum.

Ὑψιπέτηλον. ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον. πέδιλον δέ.

Ὑψιπέτης. παρεξυτόνως. In-altum-volans. Altiuolans. Altiuolans. ὑψιπετὴς verò, ὀξυτόνως. De-alto-lapſus. Qui ex-alto-cecidit.

Ὑψιπέτης. ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. ὑψιπετὴς δὲ, ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών. E

Ὑψισάριος. Hypſiſtarius. Hypſiſtarij ſunt hæreſis, *ſiue ſecta* quædam *quorundam*, qui τὸ ὕψιστον. i. Summum, ſiue Supremum inuocant.

Ὑψισάριος. αἵρεσις τῆς ὑψισαρίων. οἱ τὸν ὕψιστον καλοῦντες.

Ὑψιφοίτης. Altigradus. Qui-per-alta-graditur, *ac iter facit.* Vel, excelſa-mente-præditus.

Ὑψιφοίτης. ὑψηλοπόρος. ἢ ὑψόφρων.

Ὑψόθι. In-alto.

Ὑψόθι. ἐν ὕψει.

Ὑψόροφος. Altum-tectum-habens.

Ὑψόροφος. ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων.

Ὕψος. Altitudo. Celſitudo. Elatio. Et ὕψος ἡμερῶν. Altitudo dierum, pro, dierum-clementia. *Sereni dies, tranquilli dies. Vel, Felix rerum ſucceſſus. Rerum ſecundarum ſtatus, & tranquillitas.* Dauid. Qui me bello-premunt ab alto. *Id eſt, in alto dignitatis faſtigio collocati.*

Ὕψος. ἔπαρμα. καὶ ὕψος ἡμερῶν, εὐημερία. δαβίδ. οἱ πολεμοῦντες με ἀπὸ ὕψους. F

Ὑψοῦ ἐξάττει. In altum ruit, & currit.

Ὑψοῦ ἐξάττει. ἐν ὕψει ὁρμᾷ, καὶ τρέχει.

Ὑψοῦτε. Exaltate. Extollite. Pro, Excelſum ipſum prædicate. Dauid. Extollite Dominum Deum noſtrum,

Ὑψοῦτε. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε. δαβίδ. ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ προσκυ-

A νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ὑποπόδιον δὲ τοῦ θεοῦ, πάλαι μὲν ὁ θεῖος γενόμενος νεώς. νῦν δὲ, αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν ἐκκλησίαι. ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου. Δαβίδ. ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸς δείχθητι, καὶ πάντων
B ὑπέρτερος. Δαβίδ φησι πρὸς θεόν.

Ὑψῶσαι αἰτιατικῇ.

Ὕψωσεν. ἐπῆρεν. καὶ ὕψωσις. ἔπαρσις.

ſtrum, & adorate ſcabellum pedum eius. *Vel, Et genua flectite ad ſcab. &c.* Scabellum autem Dei, olim quidem, diuinum templum putabatur. Nunc verò, *ſic appellantur* Eccleſiæ per omnem terram, & mare *ſparſa*, in quibus *homines pij* Deo *diuinum cultum, & adorationem* tribuunt. *i. in quibus Deum adorant.*

Ὑψώθητι. Exaltare. Pro, Mortalibus omnibus tuam celſitudinem demonſtra. Dauid. Supra cœlos, ô Deus, exaltare.

Ὑψώθητι. Exaltare. Pro, Sublimis, & excelſus, & omnibus ſuperior appare. *Te ſublimem, & excelſum, & omnibus ſuperiorem oſtende.* Dauid *hoc* ad Deum dicit.

Ὑψῶσαι. Accuſatiuo. Exalto, extollo, ſublimem facio te. *Te laudibus extollo, téque excelſum prædico.*

Ὕψωσεν. Exaltauit. Extulit. *Laudibus extulit, & excelſum prædicauit.* Et ὕψωσις. Exaltatio. Elatio.

C

ἈΡΧΗ ΤΟΥ̃ Υ ΣΤΟΙΧΕΙ̃ΟΥ.

INITIVM LITERÆ Φ.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ̃ Α.

Φ CVM A.

D Φαβίας. ὁ καὶ ἀμίλκας, καρχηδονίων στρατηγός. ζήτει περὶ τούτου, ἐν τῷ ἀμίλκας.

Φάβιος πίκτωρ. συγγραφεὺς ῥωμαίων. οὗτος λέγει ἄρχοντι ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὁτιοῦν.

Φάβιος μάξιμος. ὕπατος ῥωμαίων. νεώτερος ὤν, καὶ τὸν πρὸς σαυνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος, θρασύτερον, ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου
E προσταψάμενος, ἐσφάλη, τρισχιλίων νεκρῶν, ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς ῥωμαίοις γεγενημένων. ἡ δὲ βουλὴ, τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδὶ, πολλαῖς ἐνηθληκὼς ἀνέκαθεν στρατείαις, ἐδεῖτο τῆς βουλῆς, ἀνεῖναι τῷ φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα, αὐτὸς ἀναμαχέσασθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. εἴξασα οὖν ἡ βουλὴ αἰδοῖ τῇ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπιτρέπει αὖθις τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα,
F ὡς ἂν μήτι δι' ἀπειρίαν σφάλλοιτο. καὶ ὃς ἀφικόμενος εἰς τὴν πολεμίαν, ἀριστεύει, καὶ θρίαμβον κατάγει.

Φαβωρῖνος, ἀρελλάτου, τῆς ἐν γαλλίᾳ πόλεως. ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν. γεγονὼς

Φαβίας. Fabeas, qui & Amilcas, Carthaginenſium Imperator. Quære de hoc in voce Ἀμίλκας.

Φάβιος Πίκτωρ. Fabius Pictor, hiſtoricus Romanus. Hic dicit, nulli Romanorum magiſtratui licere quidquam publicum in ſuos priuatos vſus conuertere.

Φάβιος Μάξιμος. Fabius Maximus, Conſul Romanus. Cùm eſſet adhuc adoleſcens, & bellum cum Samnitibus ſuæ fidei commiſſum gereret, quòd audaciùs, quàm tutius rem adminiſtraſſet, cladem accepit, tribus millibus *militum* amiſſis, & pluribus Populo Romano ad bellum inutilibus redditis. Quare Senatus imperium huic abrogat. Sed eius pater, qui nomen idem habebat, quod filius, cùm iampridem in multis expeditionibus eſſet exercitatus, *l.* στρατείαις, Senatum orabat, vt Fabio culpam illam condonaret, promittens, ſe filij delictum præſtantioribus factis, inſtaurato prælio correcturum. Senatus igitur illius viri verecundia motus, *eiúſque precibus cedens*, imperium belli rurſus iuueni committit: ſed ipſi patrem dedit Legatum, ne propter imperitiam offenderet, *& aliquam cladem acciperet.* Is igitur in hoſtilem agrum profectus, rem fortiſſimè gerit, & triumphat.

Φαβωρῖνος. Fauorinus, Arelatenſis, Gallus (Arelatum enim eſt vrbs Galliæ) vir omni eruditione poli-

tus,& excultus: ſed qui corporis habitudine fuit ſemiuir, quem Hermaphroditum dicunt, philoſophiæ plenus, *ſummúſque Philoſophus*. Rhetoricæ verò magis addictus. Floruit tempore Traiani Cæſaris, vitámque produxit vſque ad Adriani Imperatoris tempora. Æmulatus-eſt autem, & magno ſtudio imitatus Plutarchum Chæronenſem, infinita librorum ſcriptione. Scripſit & philoſophica, & hiſtorica, quorum magnus *eſt* numerus. Ex ipſius verò libris ſunt & iſti, De Homeri Philoſophia. De Socrate, & de eius amatoria arte. De Platone. De Philoſophorum viuendi-ratione. Item alia. Hic ſcripſit etiam ſententioſa-dicta.

δὲ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος. ὃν φασιν ἑρ- A
μαφρόδιτον. φιλοσοφίας μεστός. ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος. γεγονὼς ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος, καὶ παρατείνας μέχρι τῶν ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν, καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς πλούταρχον τὸν χαιρωνέα, εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται οὖν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα. περὶ τῆς ὁμήρου φιλοσοφίας. περὶ σωκράτους, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης. περὶ πλάτωνος. περὶ τῆς δι- B
αίτης τῶν φιλοσόφων. καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

Φαβρίκιος. Fabricius. Hic copiarum aduerſus Pyrrhum miſſarum dux deſignatus-eſt, vir iampridem illi Regi notus, & qui ſuæ magnitudinis-animi ſpecimen euidens ediderat. Cùm enim caſtra caſtris eſſent oppoſita, vir quidam, ſiue medicus, ſiue quiſpiam alias regiæ menſæ miniſter, ad Fabricium iuit, promittens fore, vt Pyrrhum venenatis medicamentis *i. veneno* necaret; ſi quod pecuniarum auxilium ab eo ſibi daretur. Quem Fabricius auerſatus, *ac odio proſequutus*, ob illum *nefarium* conatum, Pyrrho vinctum remittit. Pyrrhus autem hoc factum admiratus, clara voce fertur exclamaſſe. Hic eſt, & non alius, ille Fabricius, quem à ſua virtute difficiliùs auerteris, quàm à conſueta via Solem. Pyrrhus autem, cùm aleam de ſumma rerum ieciſſet, ſumma rerum excidit.

Φαβρίκιος. οὗτος τῆς ἐπὶ τὸν πύῤῥον σταλείσης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών. ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ. καὶ τῆς αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς ἐξενηνοχὼς σύμβολον. ἀντικαθεζομένων γὰρ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας, ἀνήρ τις, εἴτε ἰατρός, εἴτε ἕτερος τῶν περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως τεταγμένων, ὡς τὸν φαβρίκιον ἀφίκετο, δηλητηρίοις φαρμά- C
κοις ἀνελεῖν τὸν πύῤῥον ὑφιστάμενος, ἤν οἱ τὶς δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια. ὃν ὁ φαβρίκιος ἀποστυγήσας τῆς ἐγχειρήσεως, ἀποπέμπει τῷ πύῤῥῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς οὖν τὸ πραχθὲν ὁ πύῤῥος, ἀναβοῆσαι λέγεται. οὗτός ἐστι, καὶ οὐκ ἄλλος, φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἄν τις ἀποτρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ πύῤῥος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναῤῥίψας κύβον, τοῖς ὅλοις ἔσφαλη.

Φαγανθρώπων. Homines-vorantium. Impurorum. *Vſitatius, ἀνθρωποφάγων.*

Φαγανθρώπων. ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα. Phagedæna. Peſtilens morbus. Et Phagedæna, genus herbæ.

Φαγέδαινα. νόσος λοιμική. καὶ φαγεδαίνη, εἶ- D
δος βοτάνης.

Φαγεῖν ζῶν. Qui viuit, vt edat, *non autem edit, vt viuat.* Iunius, equeſtris ordinis homo, & viuens vt ederet, familiaris fuit *ſummis viris, & Conſulibus, & appellatus eſt* Ventrideus, *quòd ventrem pro Deo coleret, & ſummum bonum in gula, ventréque poneret*, & ſartaginis-nidorem-ſpirantis-venator, *quòd ſartaginis nidorem conſectaretur.*

Φαγεῖν ζῶν. ἰούνιος ὄνομα εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, καὶ φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις, κοιλιοδαίμων τε, καὶ ταγηνοκνισοθήρας.

Φαγεῖν. Genitiuo. Edere. Comedere. Vt, De oue nihil prorſus edere. *Pars in genitiuo ponitur.* Quære in ſancti Sabæ vita. Et φάγετε. Genitiuo. Prouerbium. Venite, edite de meis panibus.

Φαγεῖν. γενικῇ. μὴ μήλου τὸ παράπαν φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τοῦ ὁσίου σάβα βίῳ. καὶ φάγετε γενικῇ. ἡ παροιμία. ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρ- E
των.

Φαγήματα. Edulia. Cibi. Pabulum. Vt, Vidit faſcem viridium ſpinarum, quæ camelorum ſunt edulia *i. pabulum.* Illa verò, caput demiſit. *N. L.*

Φαγήματα. βρώματα. εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμήλοις ἐστὶ φαγήματα. ἡ δὲ, τὴν κεφαλὴν κάθηκε.

Φαγόνα. Phagona. Sui-amantem. Inacceſſum. *Inhumanum, ad quem accedere non licet propter nimiam morum aſperitatem.* Hæc autem vox eſt Syrorum, *id eſt, Syriaca.*

Φαγόνα. φίλαυτον. ἄπλαστον. ἔστι δὲ σύρον ἡ λέξις.

Φάγω. Accuſatiuo. Edo. Comedo. Et genitiuo, raro. φάγωμεν. &c. Edamus, & bibamus. Actiua *verba in prima perſ. plur. aor. 2. act. Subiunctiui modi, à priſco φάγω, vel, vt alij, à φάγω, aor. 2. act. ἔφαγον, &c. ſcribuntur* per ω magnum. Paſſiua verò *futura, φάγονται, & πίονται*, comedent, & bibent, per ο paruum *ſcribuntur. Sed hæc ſunt futuri ſecundi medij, à ſingul. φάγομαι, & πίομαι, pro, φαγοῦμαι, & πιοῦμαι, &c. de quibus Grammatici.*

Φάγω. αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ σπανίως. φάγωμεν, καὶ πίωμεν. τὰ ἐνεργητικά, διὰ τοῦ, ω μεγάλου. τὰ δὲ παθητικά, φάγονται, καὶ πίονται διὰ τοῦ ο F
μικροῦ.

Φαγί-

A φαγύλιον. μυρσύπαιον.

φαγύλιον. Marſupium.

φαδισίδαροι. παιδὸς ἑοῦ φύρδην μεσὰ ἔχουσα φόνον.

φαδισίδαρον. N.L. Et ſequens pentametrum huc non ſpectat. Infrà, in φύρδην legitur φαγισίδαρον. q.d. Voratorem-ferri. ferriuorum, aut ſerriuoram. Ipſam verò cædem φαγισίδαρον vocabit, quod homines deuoret, id eſt, interficiat, ac abſumat. Filij ſui promiſcuè plenam habens cædem.

φαέθοντα τόκον. ἐπιφανῆ, καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

φαέθοντα τόκον. Illuſtrem, & terribilem aſpectu progeniem.

φαέθων. λάμπων. ἥλιος. σοφοκλῆς.

Ποῦ ποτε τοῦ κεραυνοὶ Διός, ἢ
B Ποῦ φαέθων ἅλιος.
Εἰ ταῦτ᾽ ἐφορῶντες
Κρύπτουσιν ἕκηλοι;

οἷον οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν παρανομίαν. καὶ ὅμηρος.

φαέθων. Lucens. Splendens. Sophocles in Electra. pag. 117. M.

Cho. Vbinam ſunt fulmina Iouis, aut
Vbi ſplendens Sol,
Si Dij hæc inſpicientes,
Occultant taciti?

Idem eſt, ac ſi dixiſſet, ſi ſceleratorum hominum iniquitatem, ac impia facinora non producunt in lucem? Et Homerus Iliad. λ. pag. 419. v. 18.

Εὖτ᾽ ἂν ὁ ἠέλιος φαέθων ὑπερέχει γαίης.

Quum enim Sol lucidus exortus-eſt-ſupra terram.

δείκνυσι δὲ ὁ ποιητὴς, σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον.

Oſtendit autem Poeta, rotundum eſſe mundum.

φαιλήρεα.

φαιλήρεα. Phaelirea. N.L.

C φαεσίμβροτος. ὡς φέρουσα φῶς τοῖς αἰθερίοις.

φαεσίμβροτος. Aurora. Lucem-mortalibus-ferens.

φαεσφόρης. φωτοφόρους. φωτὸς παρεκτικάς, γνώσει φωτιζούσας.

φαεσφόρης. Luciferæ. Lucem-præbentes. Lucem afferentes. Cognitione illuminantes.

φαεινόν. λαμπρόν. καὶ πλίγμασι φαεινοῖς ἐκδεχόμενοι τὰ τρωκτὰ κάρυα, καὶ βαλάνους.

φαεινόν. Lucidum. Splendens. Perlucidum. Vt, Et perlucidis vaſis-textilibus excipientes nuces, & glandes, quæ-ad-edendum erant bonæ.

φαείνω. λάμπω.

φαείνω. Luceo. Splendeo.

φαθί. ὀξυτόνως. ἐξόπισθεν. αὐτὸ φαθὶ τοῦ, μόλωμεν. ἀριστοφάνης ἱππεῦσι.

φαθί. Dic. Acuto tono poſterior ſyllaba notatur. Ariſtoph. Equitibus. pag. 192. v. 13. & deinceps. Quid hæc ſibi velint, in notis declaratur. Eas conſule. Dic μόλωμεν, vel potius, μολῶμεν poſt αὐτό Id eſt, Dic αὐτὸ ante μολῶμεν, erit, αὐτομολῶμεν. i. transfugiamus.

D

N O T AE.

φαθί. ὀξυτόνως.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 192.

Νι. Λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
Δη. Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Νι. ἐξόπισθέ νυν.
Αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. Δη. αὐτό. Νι. πάνυ καλῶς.

Schol. annot. i. ἐξόπισθε. κατόπιν. τουτέστι πρόσθες τὸ μόλωμεν, τοῦ αὐτό. ὅτι πάλιν τοῦ μόλωμεν τὸ αὐτό. βούλεται δὲ λέγειν αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. &cæt. deinde, τὸ δὲ φάθι &cæt. ὁ μὲν ἀπολλώνιος ὀξύνει. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς βαρύνει. Etcæt. Vide verſus 15. & 16.

E φακῆ. τὸ ἕψημα τοῦ φακοῦ. θηλυκῶς ἡ ἑψηθεῖσα. ἀρσενικῶς δὲ, ἡ ἄεψος. καὶ παροιμία.

φακῆ. vel φακῆ. Lentes. Ex lentibus pulmentum. Fœmineo genere φακῆ, vel φακῆ, vocatur cocta lens. id eſt, pulmentum ex lente factum. Maſculeo-genere verò, φακός. i. e. dicitur lens non-cocta: ſed cruda. Et prouerbium, quod extat apud Ariſtoph. in Pluto. pag. 48. v. 1. 2.

Ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ᾽ ἥδεται φακῇ.

Deinde diues-factus, non amplius delectatur lente.

Πρὸ τοῦ δ᾽ ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.

Antè verò, propter paupertatem, omnia deuorabat.

Ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων. καὶ φακός, τὸ ὠμὸν ὄσπριον.

De iis hoc dicitur, qui diuites è pauperibus euaſerunt. Er. ad. Chil. 1. Cent. 9. col. 289. ad. 6. Alia vita, Alia diæta. Chil. 2. Cent. 8. col. 562. ad. 36. Diues factus, iam deſiit gau-

F dere lente. & Chil. 3. col. 624. ad. 2. Effugi malum, inueni bonum. Et φακός. crudum legumen. lens cruda.

φακὸς ὕδατος. εἶδος ὑδατοδόχου ἀγγείου ὁδοιπορικοῦ. ὃ ἀγροικικῶς παρ᾽ ἡμῖν ἀσκοδαύλα λέγεται.

φακὸς ὕδατος. Lens, ſiue lenticula, vas lenticulæ figuram habens, ad aquam recipiendam aptum, quod Galli, ſeruatis vocis græcæ veſtigiis, vocāt Flaſcon. φακὸς igitur, eſt Genus vaſis aquā-recipiētis, quod-in-itinere-ferri-ſolet. Quod apud nos ruſticè dicitur aſcodaula.

Hoc à Saulo allatum-eſt, quum Dauidem perſeque-b. tur. φακὸς ὕδατος. aquæ lenticula. *Sic iſta ſunt accipienda, vt antè declarata.*

γεται. καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τοῦ σαοὺλ, ὅτι ἐδίωκε τὸν δαβίδ. A

φακᾶς, Dioſcorides medicus, Phacâs cognomento-dictus-eſt, propter lentes in facie *apparentes. i. ob nigras in facie maculas, quæ lentis ſpeciem habebant.* Hinc natum Prouerbium, Lentis angulum tenes. De rebus, quæ fieri nequeunt. *Er ad. Chil. 3. Cent. 5. col. 727. Ad. 32. Lenticulam angulo tenes.*

Φακᾶς. φακᾶς διοσκουρίδης ὁ ἰατρὸς ἐπεκλήθη. διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς. παροιμία, φακοῦ γωνίαν κρατεῖς, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

φακὸν κόπτεις. Lentem tundis. De *rebus tritis, & inanibus laboribus*, & de iis, quæ non ſunt, dicitur.

Φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων, καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

φακεέ. Phacee. Rex Iſraelis, qui bellum intulit Achabo, & vno die ſuſtulit 1500. potentes viros, & captiuos-abduxit mulieres, & pueros 1300.

Φακεέ. βασιλεὺς ἰσραὴλ. ὃς ἐπολέμησε τῷ ἀχαβ. καὶ ἀνεῖλεν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἄνδρας δυνατοὺς ,αφ. καὶ ᾐχμαλώτευσε γυναῖκας, καὶ παῖδας ,ατ'. B

φάκελλον. Faſciculum. Vel captu-facilem. N. L. Thucyd *lib. 1. pag. 150. A.* Ferentes materiæ *ligneæ* faſciculos de aggere coniecerunt *in eam v rbis partem, qua erat inter muros, & aggerem*. Et Ioſephus. Cùm materiæ ſiccæ faſciculis illum locum circundediſſet, ignem iniecit. φάκελλον igitur *vocat* onus, *& faſciculum*. Et, Apollo verò iubet vendi Nicano i faſciculum bybli, 400. aureis, & cinerem *ex eo* fieri, cúmque Mariæ paludis aqua rigari, & *eius* oculos *huius cineris ita madefacti emplaſtro* inungi.

φάκελλον, φορτίον. ἢ εὐάλωτον. θουκυδίδης. φοροῦντες ὕλης φακέλλοις, παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος. καὶ ἰώσηπος. φακέλλοις ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν τὸ χωρίον, πῦρ ἐνῆκε. φάκελλον οὖν, φορτίον. ὁ δὲ ἀπόλλων κελεύει ἀποδόσθαι τῷ νικάνορι φάκελλον βύβλου, υ' χρυσῶν· καὶ τέφραν ἐργάσασθαι, καὶ βρέξαντα τῷ τῆς μαρίας λίμνης ὕδατι, ἐπιπλάσαι τοὺς ὀφθαλμούς. C

Φάκελλος. Capitis geſtamen, quod & φακιόλιον dicitur. *Sic autem capitis velum videntur appellari. Hinc Italicum deductum, Facioletto, quod ſignificat & ipſum ſtrophium, quo nares purgantur. & faciei ſudor abſtergitur, & interdum capiti imponitur ad ſolis ardores, aut ad alias aeris iniurias arcendas.* Dicitur autem & φάκελλος ipſe calamorum manipulus, *& ſtipularum faſciculus.*

φάκελλος. τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα. ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμὸς τῶν καλάμων.

φακιόλιον. Faciolium. Creon lib. 1. Rhet. apud Cyprios cordylen appellari dicit, capitis velamen, *inuolucrum, & tegumentum, quo caput inuoluitur, & circundatur. Ariſtoph. Nubibus pag. 58. v. 10. annot. 10. Hinc Italicum cordela, & Gallicum, cordele. q. d. chordula, funiculus, vitta, quod eſt capitis ligamentum, & tenuiſsima faſciola, qua vel crines religantur, vel flores, vel aliquid aliud capiti alligatur, ornatus cauſa. Gallicè dicitur & bande, & bandelette, vel ruban de teſte.* Quod apud Athenienſes vocatur crobylon, apud Perſas verò nidarion.

φακιόλιον. κρέων ἐν τῷ α' τῶν ῥητορικῶν, κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ κυπρίοις, τὸ κεφαλῆς περιείλημα. ὃ δὴ παρ' ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον. παρὰ δὲ πέρσαις νιδάριον. D

φάλα. Galeæ ornamentum. *Clauus in galea ſplendidus. Vide φάλος apud Euſtath.*

Φάλα. κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

φαλαγγαρχίαι. Phalangarchiæ. Duæ merarchiæ, *ſunt* quatuor-millia virorum, & præterea ſex. Hoc nonnulli vocant & cornu ſegmentum, alij. partem. Olim autem & ſtrategia vocabatur. *i. copiarum pratura*, & *harum* dux, *vocabatur* ſtrategus. i. Imperator. nunc verò, Phalangarches *i. phalangis-præfectus.*

Φαλαγγαρχίαι. αἱ δύο μεραρχίαι. αἳ δέ εἰσι δ ς'. τοῦτο ἔνιοι, καὶ ἀποτομὴν κέρατος φασίν. οἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

φάλαγγες. Phalanges. Ordines. Acies. Quidam verò *ſic vocari tradunt* multitudinem armatorum ex pluribus ordinibus *conſtantem*. Sic & ipſi digitorum articuli vocantur, & nauis fulcra. Quidam etiam *ita vocant* lignum rotundum, ac oblongum, & modicam phalangem, *qua ſuppoſita, naues in mare deducuntur, aut in terram ſubducuntur. Quod & Latini vocant phalangam. Gallicè, palange, & vn rouleau.* Phalanx etiam dicitur ipſa ſtateræ regula, Item in naui pons, *per quem vel in nauim aſcendimus, vel de naui deſcendimus.* Item araneus, quem quidam vocant phalangium. Quinetiam corui apud Atticos phalangiá *dicuntur.*

Φάλαγγες. στίχος. τάξεις. οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. λέγονται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα. καὶ νεὼς ὑπερείσματα. ἔνιοι, καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον, καὶ σύμμετρον φαλάγγιον. λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι καλοῦσι φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ, παρὰ ἀττικοῖς φαλάγγια. E F

φάλαγγες. Phalanges. Ordines. *Dictæ* φάλαγγες, quòd accedant prope. *Quòd in ordinibus milites ad milites propius accedant.* Phalanges verò, *quum dicuntur* de nauibus, *dicta ſunt quaſi* σφάλαγγες, quòd trahant in mare *naues.*

Φαλάγγες αἱ τάξεις. παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι. φάλαγγες δὲ, αἱ τῶν νεῶν. παρὰ τὸ σπᾶν εἰς ἅλα.

φάλαγξ. Phalanx. Genere-fœmineo, araneus.

Φάλαγξ. θηλυκῶς ὁ ἀράχνης. πλάτων ἐλ-

Aranea.

A λῦσαι. ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοις τοῖς λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοισιν ὑφάλαγξ ὑφαίνει.

Aranea. Plato Hellade. Similes-ſunt hæ noſtræ leges iſtis tenuibus Aranearum-telis, quas *in* parietibus aranea Texuit.

Φάλαγξ. ἀράχνιόν τι. λέγουσι δὲ φάλαγγας, καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων. ἅπερ λέγει ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις.

Εἰλίσσετε δακτύλων φάλαγγες
Ἱστότονα πηνίσματα.

Καὶ στρατιωτικὴ τάξις, ἐκ μ' ἀνδρῶν.

λούκιος δὲ ὁ ὕπατος οὐχ ἑωρακὼς φάλαγγα πρότερον, ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ περσέως, B πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο πρός τινας τῶν ἐν τῇ ῥώμῃ, μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον μακεδόνων φάλαγγος. καί τοι γε πολλοὺς οὐ μόνον τεθεαμένος, ἀλλὰ καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας, εἰ καί τις ἄλλος.

φάλαγξ. Phalanx. Araneus quidā. Dicunt & phalangas ſummas digitorum *partes*, quas dicit Ariſtophanes in Ranis. *pag.* 181. *v.* 11. 12. 13. *Ibi tamen aranea videntur ita vocari.*

-- Et quæ ſub-tectis-degentes
Deducitis digitis araneæ
Supra-hiſtonem-extenſas telas.

Phalanx etiam, ordo militaris ex 40. viris *conſtans, imò potiùs ex quatuor, vel ex octo millibus virorum conſtans. Vide Lex.* Vt, Conſul autem Lucius, cùm phalangem nunquam antè vidiſſet: ſed tunc primùm in *exercitu* Perſei *conſpexiſſet*, apud quoſdam Romanos ſæpe ingenuè confitebatur, ſe nihil vidiſſe terribilius phalange Macedonica, quamuis non ſolùm vidiſſet: ſed etiam commiſiſſet multa prælia, ſi quiſquam alius.

NOTÆ.

Τὰ ἄκρα.] Sic & apud Ariſtoph. in Ranis. pag. 181. v. 11. Schol. annot. 7. Supra tamen legitur, τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα. Vide φάλαγγες. Ariſtoph. v. 11. 12. & 13.

—Αἵ θ' ὑπωρόφιοι
Εἱειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
C Ἱστότονα πηνίσματα.

Conſule Schol. εἱλίσσετε δακτύλοις. Voluere, deduceréque digitis. Nere vulgò, filare. Quid ſit ἱστὸς, in noſtro Dor. lex. pluribus docetur.

Φαλαγγηδὸν δίκην τάξεως.

Φαλαγγηδόν. Phalangis-inſtar. *Turmatim. Agmine conferto, quemadmodum in phalange fieri ſolet.*

Φαλάγγια. ζῶόν τι τῶν δακνόντων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

Φαλάγγια. Phalangia. Phalangium eſt quoddam animal *de numero* venenoſorum, *quæ morſu venenum inſerunt. Dicta verò ſunt phalangia, à longioribus crurum internodiis, quæ Græci φάλαγγας appellant.*

D Φαλαγγίτης.

Φαλαγγίτης. Phalangites. Legionarius.

Φαλακρός. καὶ φαλακρότερος εὐδίας.

Φαλακρός. Caluus. Et ſerenitate caluior. *Prouerbium illi ſimile, Piſtillo caluior. Er. ad. Chil.* 4. *Cent.* 3. *col.* 88 *ad.* 49.

Φαλακρὸν τίλλεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Φαλακρὸν τίλλεις. Caluum vellis. De fruſtrà laborantibus. *Er. ad. Chil.* 1. *Cent.* 8 *col.* 362. *ad.* 37.

Φαλακρώματα.

Φαλακρώματα. Caluicies. Caluicium.

Φάλανθοι. φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλανθοι. Calui. ἄνθος enim, albus capillus, *q. d. flos.*

Φάλαρα. τὰς περιμετωπίδας. τοὺς ἀσπιδίσκους. τὸν κόσμον τὸν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ ἡροδότῳ, τὰ περὶ τὰς γνάθους E σκεπάσματα.

Φάλαρα. Phaleræ. Ornamenta *equorum* ante frontem poni ſolita. Scutula. Ornamentum, quod ante frontem equorum ponitur. Apud Herodotum verò *ſic vocantur* tegumenta genas *equorum* tegentia.

Φάλαρις. ἀκραγαντῖνος. τυραννήσας σικελίας ὅλης, κατὰ τὴν νβ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ. αἰλιανός φησι περὶ τούτου. ὅτι λοξίας δὲ, καὶ ζεὺς ὁ πατὴρ, ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο φαλάριδι, ἀνθ' ὧν ἡμέρως χαρίτωνι, καὶ μελανίππῳ προσηνέχθη.

Φάλαρις. Phalaris. Agrigentinus, qui totius Siciliæ tyrânus fuit Olympiade LII. Scripſit epiſtolas prorſus admirabiles. Ælianus de eo dicit, Apollinem, & Iouem patrem, dilationem mortis Phalaridi per annos duos decreuiſſe, *decretámque conceſſiſſe*, quòd Charitonem, & Menalippum clementer tractaſſet.

Φαλλαίκιον. ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον. καὶ φάλλαικος.

Φαλλαίκιον. Phallæcium. Poema extemporaneum, *quod ex tempore fit, &* in Phallum canitur. *Quis autem eſſet Phallus, docet Ariſtoph. comment. in Acharnenſ. pag.* 722. F *v.* 3. *ſchol. annot.* 4. *Vide & pag.* 273. *v.* 1. 2. 3. *ſchol. annot.* 1. 2. 3. & Phallæus. *Idem.*

Φάλεκ. κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν, τὸ ἥμισυ λέγει τοῦ χρόνου τῆς χριστοῦ παρουσίας. ἀπὸ γὰρ ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ νῶε, ἔτη ͵βσμβ. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἕως τοῦ φάλεκ, ἔτη ψνή. ὡς γίνεσθαι ἔτη ͵γ. ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἔτη ͵ς.

Φάλεκ. Phalec. Secundùm propheticam vocem ſignificat dimidium temporis aduentus Chriſti. Nam ab Adamo vſque ad diluuium Noe, *ſunt* anni 2242. A diluuio vſque ad Phalec, *ſunt* anni 758. Quare ſunt anni ter-mille. Nam à condito mundo vſque ad aſſumptionem Domini noſtri IESV CHRISTI *ſunt* anni ſexies-mille.

Φαληρεύς. Phalereus. Ciuis Phalerorum, *ſiue Phaleri.* Phalerum verò, portus eſt Atticæ.

Φαληρεύς. πολίτης ἐκ φαλήρων. φάληρον δὲ, λιμὴν τῆς ἀττικῆς. A

Φαληριόωσα. *Albicans. Spumoſa.* In altum elata. κύματα φαληριόωντα. *Vndæ albicantes, ſpumoſæ, vel elatæ, vel in altum ſublatæ. Hom. Iliad. N pag. 499. v. 11.*

Φαληριόωσα. εἰς ὕψος ἐπηρμένη.

Φαληρίς. Phaleris, *ſiue Phaleris*, auis paluſtris. Dicta eſt autem à nomine τὸ φάλον, quod ſignificat phaleram, & galeæ conum, vel ſplendidum galeæ clauũ, apicem, & ipſam galeæ criſtam, quæ λόφος vocatur. *Fortaſſe autem intelligitur galerita, quæ plumam in capite, galero ſimilem habet, & quæ criſtata propterea videtur, & vocatur Latinè alauda, Gallicè, alouette. Nam & alaudæ quædam ſunt criſtatæ: ſed plumeis criſtata criſtis.* Et Phaleritæ, gens.

Φαληρὶς. ὄρνις λιμναία. ὠνόμασται δὲ παρὰ τὸ φάλον. καὶ φαληρῖται, ἔθνος.

Φάληρει. Phaleri. Oppidum Antiochidis *Tribus. Municipium Antiochiæ Tribus.* Vnde popularis, *& municeps, vocatur.* Phalereus.

Φάληρει. δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης, φαληρεύς. B

Φαλῆς. Phales. Phaletis. *Dicitur autem in nominatiuo* φαλῆς, vt Ἑρμῆς Mercurius. *At genitiuus,* φαλοῦ, *vel* φαλῆτος. Quemadmodum Homerus coniunxit animi-conſternationem cum fuga, & ipſius ſociam eſſe dixit, quum *Iliad. lib. 9. v. 2.* cecinit, θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη. Diuina *Græcos* tenebat fuga, timoris frigida ſocia. Sic etiam Comicus, occaſione inde ſumpta, Phalem, *ſiue Phallum i. Priapum*, Bacchi ſocium eſſe dixit. Bacchicum enim potum res-venereæ ſequuntur. Phalliones verò, *l.* φαλλίωνες, in honorem Bacchi ſic vocabantur à Bacchi phallis. Poſtea verò voce leuiter-corrupta vocarunt eos Πολλίωνας, *pro* φαλλίωνας. *Intelligit autem τοὺς φαλλοφόρους qui phallicum carmen in honorem Bacchi canebant. De quibus Athenæus lib. 14. pag. 308. l. 22. & deinceps, in* φαλλοφόροι. *Vide & Herodotum lib. 2. pag. 68. l. 35.*

Φαλῆς. ὡς ἑρμῆς φαλῆς, φαλῆτος. ὥσπερ ὅμηρος ἥρμοσε κατὰ πλῆξιν τῇ φυγῇ καὶ ἑταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι. θεσπεσίη ἔχε φύζα εἰπὼν φόβου κρυόεντος ἑταίρη, οὕτω καὶ ὁ κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς, διονύσῳ φαλῆν ἑταῖρον εἶναί φησι. ἀκόλουθα γὰρ διονυσιακῷ πότῳ τὰ ἀφροδίσια. φαλλίωνες δὲ εἰς τιμὴν τοῦ διονύσου οὕτω καλούμενοι, ἀπὸ τῶν φαλλῶν τοῦ διονύσου. πολλίωνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς παραφθείραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι. C

Φαλλικά. Phallica. Carmina, quæ in honorem Phalli canuntur.

Φαλλικά. τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη.

Φαλίσκοι. Phaliſci. In voce Ἁρμοσταί.

Φαλίσκοι. ἐν τῷ ἁρμοσταί.

Φαλκίδιος νόμος. Falcidia *Lex.* Lex eſt à Cæſare Caio Octauio lata, maximam etiam nunc vim, *& autoritatem* habens in hæreditatum ſucceſſionibus, à Falcidio Tribuno-plebis inuenta.

Φαλκίδιος. νόμος ἐστὶ παρὰ καίσαρος τεθεὶς γαΐου ὀκταβίου, πλεῖστην καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχάς, περὶ φαλκιδίου τοῦ δημάρχου εὑρημένος. D

Φάλκων. ωνος. ὁ. Falco. Falconis. Nomen *viri proprium.* Et accipitris genus, *quod tamen accipitre longè maius. Italicè, falcone. Gallicè, Faulcon, Latinè, Falco.*

Φάλκων. φάλκωνος, ὄνομα. καὶ εἶδος ἱέρακος.

Φαλκωνίλλα. Falconilla. Nomen proprium *mulieris.*

Φαλκωνίλλα. ὄνομα κύριον.

Φάλον Quod-ante-frontem-ponitur. *Pollux, pellem in fronte ſitam, vocat* προμετωπίδιον. *Alij, frontale ſic appellant. Alij, Equinæ frontis ornamentum. Herod. lib. 7. pag. 258. l. 35.*

Φάλον. τὸ προμετωπίδιον.

Φάλος. Gleba. Vel criſta. Vel eminens in mari petra, *ſiue ſcopulus.*

Φάλος. βῶλος. ἢ λόφος. ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

Φαλλοφόροι. Phallophori. Ithyphalli. Autocabdali. *Sunt tria genera* Muſicorum. Et hi quidem, *Autocabdali,* coronam hederæ ferebant. Ithypalli verò, laruas ebriorum, & vario-colore-diſtinctas manicas, & tunicam ad talos vſque *demiſſam.* Phallophori verò, bybli cortice, *l.* βύβλῳ. *Vel, arboris libro, vel alicuius pecudis pelle* faciem tegebant, hedera, violiſque coronati.

Φαλλοφόροι ἰθύφαλλοι. αὐτοκάβδαλοι. ἰδίαι μουσικῶν. καὶ οἱ μὲν, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. οἱ δὲ, ἰθύφαλλοι, προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας ἀνθινὰς, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι, ἐκ βίβλου δέρματος ἐσκέπον τὰς ὄψεις, κιττῷ, καὶ ἴοις στεφανούμενοι. E

Φαλλοί. Phalli *Virilia* membra coriacea. Vel, lignum oblongum, habens in ſummo pudendum coriaceum.

Φαλλοί. μόρια δερμάτινα. ἢ ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον.

Φαλλοί. Phalli. Pudendum *erat olim* ficulneum. Poſtea verò *factum* ex pellibus rubris, virilis pudendĩ figuram habens. Hoc autem ſibi circumponentes & in ceruicibus, & in mediis femoribus, ſaltabant, honorem Baccho tribuentes in Bacchanalibus. *Eraſ. ad. Chil. 3. Cent. 3. col. 689. ad. 61. Phallus deo.*

Φαλλοί. αἰδοῖον σύκινον. ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν. σχῆμα αἰδοίου ἔχον ἀνδρώου. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι εἴτε τοῖς τραχήλοις, καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς, ἐξωρχοῦντο, τιμὴν τῷ διονύσῳ ἐν τοῖς διονυσίοις ἄγοντες. F

Φάλαροι. *l.* φάλοι. *Vide Euſtath.* Lucida ſcutula galeis impoſita. λόφοι verò, criſtæ ex ſetis equinis factæ, *vel ex aliis ſetis confecta.*

Φαλλοί. τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις.

Φαμίας.

A Φαμέας. ὄνομα κύριον. τὰς προφυλακὰς δὲ βλέπων ὁ φαμέας, ὢν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν σκιπίωνα συμπλοκάς.

Φαμέας Fameas F. φαβέας. Fabeas, qui & Amilcas. Vide φαβέας. Nomen proprium. Vt, Fameas verò excubias intuens, quamuis eſſet *homo* non exanimis, *neque timidus, ac ignauus, tamen* congreſſus cum Scipione declinauit, *& prælium cum eo committere non eſt auſus.*

Φαμὲν. λέγομεν.

Φαμὲν. Dicimus.

Φάμωσα ἀπίσκωπτον δὲ εἰς ἰοβιανὸν, ᾠδαῖς, καὶ παρῳδίαις, καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσοις.

Φάμωσα. Famoſa. *Scripta. Verba famoſa. Carmina famoſa. Vt,* Iouianum autem mordaciter deridebant, *eum inſectantes* carminibus, & parodiis, & iis, quæ famoſa *carmina, vel, quæ ſcripta famoſa* dicuntur.

Φαναί. τὰς ἐκλάμψεις. ἢ λαμπάδας.

Φαναί. Coruſcationes. Splendores. Vel, ſplendidas.

B Φάναι ἐν αὑτῷ. ὑπολαμβάνειν. τὸ γὰρ λέγειν, ἑτέρῳ δηλοῦν.

Φάναι ἐν αὑτῷ. Dicere intra ſe-ipſum. Id eſt, Exiſtimare. *Putare. Cogitare. Vt Dauid. Pſal. 14. v. 1. Dixit impius in corde ſuo. Pro, Putat, exiſtimat.* Dicere verò, *ſignificat, aliquid* alteri declarare.

Φάναι. εἰπεῖν. φᾶναι δὲ, ἀντὶ τοῦ λάμψαι.

Φάναι. Dicere. *Infinit. præſ. à* φημί. *Dico.* φᾶναι. *infin. aor.* 1. *act. ab* ἔφαν. *nc.* π. φᾶναι verò, Luxiſſe, *ſplenduiſſe Coruſcaſſe. infi. aor.* 1. *act. à* φαίνω. φανῶ. ἔφανα. α. 1.

Φανερὸν αἰτιατικῇ. καὶ φανερῶς. ἐναργῶς. ἑτοίμως. ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Φανερῶ. Accuſatiuo. Manifeſto. Declaro. Manifeſtum-facio. Et φανερῶς. Euidenter. *Perſpicuè, manifeſtè.* Promptè. Ariſtoph. Nub. *pag.* 76. *v.* 10.

Ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.

O valde *veneranda Nubes, euidenter audiuiſtis me vocantem* vos. Me vos inuocantem exaudiuiſtis alacriter, & manifeſtam huius rei ſignificationem dediſtis.

C Φανή. λαμπρά. καθαρά. ἀριστοφάνης. ἵνα μὴ γ' ἐγχέσαιμ' εἰς τὴν σισύραν, φανὴ γὰρ ἦν.

Φανή. Lucida. Splendida. Pura. Ariſtoph. *in Eccleſiaz. pag.* 493. *v.* 12. ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν. φανὴ γὰρ ἦν. *Pro,* ἵνα μὴ ἐγχέσαιμι. *quod ab* ἐγχέζω. Vt ne cacarem in veſte-pellicea pura enim erat.

Φάνης. ἐν τοῖς ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ φάνης, αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγὴν, ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως, καὶ ὁ ἠρικαπαῖος ἕτερον, καταπόντα πάντας τοὺς θεοὺς, ὡς τὸν κρόνον.

Φάνης. Phanes. In Orphicis in-medium-productus-eſt Phanes, pudendum habens iuxta nates, quẽ dicebant præſidem generatricis facultatis. Et Hericapæus alterum *pudendum habens introductus eſt, quem aiunt* Deuoraſſe Deos omnes, vt Saturnus *fecit.*

Φανίας ἢ φαινίας. ἐρέσιος φιλόσοφος περιπατητικός. ἀριστοτέλους μαθητής. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια´ ὀλυμπιάδος. καὶ μετέπειτα ἐπὶ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. καὶ φανίας, ὄνομα κύριον ἕτερος τῶν ἐστρατηγηκότων τὶς οὕτως ἐκαλεῖτο.

D Φανίας. Phanias, aut Phænias, Ereſius Philoſophus Peripateticus, Ariſtotelis diſcipulus. Fuit autem Olympiade cxi. & poſtea ſub Alexandro Macedone. Fuit & alter Phanias, qui ſic vocabatur, & è ducum numero fuit.

Φάνιον. τόπος, εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον.

Φάνιον. Phanium. Locus, in quem *ſordes, &* piacula coniiciebantur.

Φανόδημος ὄνομα κύριον.

Φανόδημος. Phanodemus. Nomen proprium.

Φανός. φαεινὸς κατὰ συγκοπήν. καταγγέλλων, καὶ φανερῶν τὰ πράγματα, καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὅ ἐστι συκοφαντεῖν. ὅπως ἔσομαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν. φανὸν δὲ, πᾶν τὸ

E φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. διὸ λέγεται φανὸς ἀμπέλου.

Φανός. Clarus. Perſpicuus. Manifeſtus Lucidus. Splendens. Per ſyncopen *eſt formatum ex nomine* φαεινὸς *quod à* φαείνω, *luceo, ſplendeo quod à* φαίνω *deductum, inſerto* ε *ante* ι. *Ita vocatur ille,* qui denuntiat, & declarat, & indicat res. Vel *dictus* φανὸς à verbo φαίνειν, quod eſt *accuſare, deferre, indicare,* calumniari. *Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 253. *v.* 20. ὅπως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν. Vt ſim tibi clarus ſubſcriptor litium. φανὸν autem vocabant omne perſpicuum. Ex viteis autem *ſarmentis* lampadas. *faculaſque* conficiebant. Quare dicitur φανὸς ἀμπέλου. Fax vitis. *Vitea facula. Vel vitea lucerna. Ariſtoph in Lyſiſtrata pag.* 548. *v.* 12. φανὸς *aliàs, laterna per quam lumen perlucet.*

Φανοστράτη. θηλυκόν. ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθήνησιν ἑταιρῶν. ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι φθειροπύλην. ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φανοστράτη. Phanoſtrate. Fœmineum *nomen.* Apollodorus in libro de meretricibus Atticis, dicit hanc vocari φθειροπύλην, quòd ad portam ſtans pediculos colligeret. *Gallicè meliùs, Dautant qu'en ſe tenant à la porte de la ville elle ſe pouilloit.*

F Φανότερον. λαμπρότερον.

Φανότερον *l.* φανώτερον Lucidius. Splendidius. Clarius.

Φανοτεῦσιν. ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Φανοτεῦσιν. Promiſit ſe traditurum ipſis arcem apud Phanotenſes ſitam.

Φανῶν. κατηγορήσων. ἀριστοφάνης. μικρός γε μῆκος οὗτος. ἀλλ' ἅπαν κακόν. τὸν νίκαρχόν φησι.

Φανῶν Accuſaturus. Ariſtoph. *in Acharnenſ. p.* 297. *v.* 8. *&* 9. Di. Atqui iſte Nicarchus exit accuſaturus. Boe. Parua profectò ſtatura *præditus eſt iſte.* Di. Sed totum malum. *Sed eſt peſſimus, & totus ex malo conſlatus.*

A

NOTÆ.

Μικρός γε μῆκος] Ariſtoph.in Acharnenſ.pag.297.v.8.& 9.

Δι. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

Βοι. Μικκός γα μᾶκος οὗτος. Δι. ἀλλ᾽ ἅπαν κακόν.

Φαίνειν. Indicare. Nomen alicuius deferre. Accuſare. Ariſtoph.in Acharn.pag.294.v.1.6.8.9. Vide Schol. annot.1. Et pag.297.v.17.

Φαντάζομαι. Pro, φαίνομαι. Accuſor. Calumnioſè-deferor. Calumniis-premor. Per-calumniam-accuſor. Ariſtophanes *in Acharnenſibus.pag.294.v.5. Vide & ſequentes verſus, qui declarant ἐτυμολογίαν τοῦ φαντάζομαι. Sequens exemplum non eſt Ariſtophanis, nec ad præſentem ſignificationem facit: ſed φαντάζεσθαι ſumitur hîc pro imaginari, & paſſiuè, pro, per imaginationem percipi.* Vt, Id, quod effugerat, plus erat, *maius erat* eo, quod imaginatus fuerat. Priſci verbum *φαντάζομαι* dicebant, pro *φαίνειν, imò, pro, φαίνεσθαι, deferri, accuſari, per calumniam accuſari, calumniis premi. Vide notas, & præcedentia.* B

Φαντάζομαι. συκοφαντοῦμαι. ἀριστοφάνης. πλέω τοῦ φαντασθέντος ἦν ὃ διέφυγεν. οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι, ἐπὶ τοῦ φαίνειν ἔλεγον.

Φαντασία. Opinio. Cùm ſciret opinionem eſſe de ſe, quaſi pecuniam ſecum haberet, plura præparauit, prout licuit, quæ ad rem propoſitam, *ſuſceptúmque negocium* faciebant. Et rurſus. Romani verò magna cum opinione, *magnáque cum pompa*, & commiſeratione populi præcedebant ad res gerendas.

Φαντασία. ὑπόληψις. εἰδὼς γὰρ ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ᾽ ἑαυτοῦ, πλείω ἡρμόσατο, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως. καὶ αὖθις, οἱ δὲ ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας, καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις.

Φαντασία. Phantaſia. Viſio. Viſum. Imaginatio. Phantaſia, eſt animæ facultas, quæ cognitionem, & appetitionem, & vitam habet. Phantaſia quoque *eſt* ſenſus. Differunt tamen inter ſe. Quia ſenſus quidem, ad externa tendit, *ſpectat, ac refertur.* Phantaſia verò, intus *in ſe ipſa* cognitionem habet. Et ſenſus quidem id tantùm, quod adeſt, & quod extrinſecus arripit, *ác percipit*, id *inquam tantùm* nouit. Phantaſia verò, à ſenſu arripiens *rerum* ſenſibilium formas, eas in ſe refingit, *ac iterum format.* Quamobrem etiam Ariſtoteles eam vocat patibilem mentem. Ac mentem quidem, quò in ſe contineat id, quod in ſui cognitionem cadit, *& quod cognoſci poteſt*, & ſimplici apprehenſione *id* apprehendat, vt illa *mens. F. ἐκεῖνος. ſcil. νοῦς.* Patibilem verò, *ſiue patientem*, quia cum formis, & non ſine-figuris *id apprehendit.* Dicta verò *φαντασία*, quaſi ſit quędam *φαοστασία.* Phantaſia enim, eſt *rerum* viſarum ſtatio, *vel, ſtatus.* In ſe enim ſiſtit, *& ſtare facit* ea, quæ extrinſecus apparuerunt. Horum enim vtrunque circa *res* particulares verſatur. Nam album quidem nouit: non tamen omne album. Differunt autem *hæc duo, ſenſus, & phantaſia*, quòd hic quidem, *ſenſus ſcilicet*, externa, illa verò, *phantaſia ſcil.* interna norit. Et phantaſia quidem, ſuſcipit quinque ſenſuum formas. Quiſque verò ſenſus, tantùm ſuum ſenſibile cognoſcit.

Φαντασία. γνωστική, καὶ ὀρεκτική, καὶ ζωτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς. φαντασία, καὶ ἡ αἴσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων. ὅτι ἡ μὲν αἴσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται. ἡ δὲ φαντασία, ἔνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. καὶ ἡ μὲν αἴσθησις, τὸ παρὸν μόνον, καὶ οὗ ἀντιλαμβάνεται ἔξωθεν, τοῦτο οἶδεν. ἡ δὲ φαντασία, παρὰ τῆς αἰσθήσεως λαμβάνουσα τῶν αἰσθητῶν τοὺς τύπους, ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάττει. ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν ὁ ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ. νοῦν μὲν ὡς ἔνδον ἔχουσαν τὸ γνωστόν, καὶ ἁπλῇ προσβολῇ ὥσπερ ἐκεῖνο ἐπιβάλλουσαν. παθητικὸν δὲ, διότι μετὰ τύπων, καὶ οὐκ ἀσχηματίστως. ἐκλήθη δὲ φαντασία, οἱονεὶ φαοστασία τις οὖσα. φαντασία γάρ ἐστιν, ἡ τῶν φανθέντων στάσις. ἵστησι γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανθέντα. ἑκάτερα γὰρ αὐτῶν περὶ μερικὰ ἀποτελεῖται. τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν. οὐ μὴν πᾶν λευκόν. διαφέρει δὲ, ὅτι, ἡ μὲν, τὸ ἔξω. ἡ δὲ, τὸ ἐντὸς οἶδε. καὶ ἡ μὲν φαντασία, τῶν πέντε αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους. ἑκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων, μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει. C D E

Φαντασία. Phantaſia, & Phantaſma differunt. Phantaſma enim, *hoc eſt, ſpectrum*, eſt opinio mentis, *& figura, vel, ſpecies alicuius rei*, qualis in ſomnis exiſtit. Phantaſia verò, eſt impreſſio in anima, *vel, informatio in anima*, hoc eſt alteratio, *vel commutatio.* Hæc enim impreſſio *vel, informatio* non eſt intelligenda quaſi forma ſigilli. Nam fieri non poteſt, vt eodem tempore multæ formæ *ſimul in eadem re* adſint. Intelligitur autem phantaſia ab eo, quod eſt, ſecundùm id, quod eſt, expreſſa, & informata, & conſignata, qualis eſſe non poteſt ab eo, quod non eſt. Phantaſiarum autem, aliæ quidem, ſunt ſenſibiles. Aliæ verò, non. Ac ſenſibiles quidem, *ſunt ea*, quæ inſtrumento, vel inſtrumentis ſenſuum percipiuntur. Non ſenſibiles verò, quæ mente *comprehenduntur*, quemadmodum & incorporeæ, & quæ ratione percipiuntur.

Φαντασία. καὶ φάντασμα, διαφέρει. φάντασμα μὲν γάρ ἐστι, δόκησις διανοίας. οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους. φαντασία δὲ, τύπωσις ἐν ψυχῇ. τουτέστιν, ἀλλοίωσις. οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν, οἱονεὶ τύπον σφραγιστῆρος. ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ περιγίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασία, ἡ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη, καὶ ἐναποτετυπωμένη, καὶ ἐναπεσφραγισμένη, οἵα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν, αἱ μέν, εἰσιν αἰσθητικαί. αἱ δὲ οὐ. αἰσθητικαὶ μὲν, αἱ δι᾽ αἰσθητηρίου, ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι. οὐκ αἰσθητικαὶ δέ. αἱ διὰ τῆς διανοίας. καθάπερ καὶ τῶν ἀσωμάτων, καὶ τῶν ἄλλων λόγῳ λαμβανομένων. F

Φαντασιοσκοπεῖς. Phantaſias-ſpecularis.

Φαντασιοσκοπεῖς.

A Φαντασίωνος.

Φάος. φῶς.

Ὦ φάος ἁγνὸν, καὶ γῆς
Ἰσόμοιρ' ἀὴρ, ὥς μοι
Πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς.
Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων.
B Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ.

ἡ Ἠλέκτρα φησί. λέγει δὲ ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς, καὶ ἡμέρας κλαίουσα. καὶ αὖθις,

Ἥδιστον φάος ἡμέρας
Ἔσται τοῖσι παροῦσι.

καὶ ζήτει ἐν τῷ φῶς.

Φάων. φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων, καὶ ὑπερηφάνων. τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι σὺν πολλοῖς καὶ Σαπφώ. οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν. καὶ ἀποτυγχάνουσαν, ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος
C πέτρας.

Φάραγξ. τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὅπερ ὅταν ὕδωρ δέξηται, ἀφανίζει αὐτό.

Φάραγξ. ἡ κοιλότης τῆς γῆς ἀρσενικῶς. τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος διὰ τὴν παραβραβεύοντα φάραγγα. τουτέστι, διορίζοντα. φάρυγξ δὲ, φάρυγγος, γράφουσιν οἱ πολλοί.

Φαραώ. οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραώ.
D
Φαρές, ὄνομα κύριον.

Φαρισαῖοι. οἱ ἑρμηνευόμενοι ἀφωρισμένοι. παρὰ τὸ μερίζειν, καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων. εἴς τε τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου, καὶ ἀκριβέστατον, καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. Φαρὲς γὰρ κατὰ τὴν ἑβραΐδα γλῶτταν, ἀφορισμὸς ἑρμηνεύεται. ἡ διαγωγὴ τοῦ δὲ αὐτοῦ βίου μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς. παρ' οἷς καὶ πολιτεία ἡ αὐτή. ἐγκράτειά τε, καὶ παρθενία. νηστεία δὶς τοῦ σαββάτου. ξεστῶν,
E καὶ πινάκων, καὶ ποτηρίων καθαρισμοί. ἀποδεκατώσεις τε, καὶ ἀπαρχαί. καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαί. ὑπεξαιρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων ἐσσαίων, ὡς ὑπερτέρων σφόδρα, καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἣν δὴ καὶ φαρισαϊκὴν ὡς ἀρίστην πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας, εὖ μάλα σεμνύνεται φάσκων. ἰσραηλίτης εἰμί. φυλῆς Βενιαμίν. ἑβραῖος ἐξ ἑβραίων. κατὰ νόμον φαρισαῖος. ἐκάθευδον δὲ οἱ φαρισαῖοι ἐπὶ στενῶν σανίδων. ἢ ἐπὶ ἀκανθῶν, ἢ ἐπὶ χαλίκων. διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικὸν,
F ἢ κλαπῆναι δι' ὀνειράτων, καὶ εἰς ῥύσιν πεσεῖν σώματος. ἀλλὰ ἡ εἱμαρμένη, καὶ ἀστρονομία σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐχρημάτιζεν.

Φαρισεύς. καὶ Φαρισαῖος.

Φαρέτρα. βελοθήκη. οἱονεὶ βάρος τῶν τιτρωσ-

Φαντασίωνος. *Videtur genitiuus à recto* Φαντασίων. *Phantaſio: Phantaſionis. Fortaſſe nomen alicuius hominis qui phantaſiarum ſpeculationibus, conſiderationibus, & interpretationibus erat addictus; vnde nomen accepit.*

Φάος. φῶς. Lumen. *Sophocles in Electra pag. 84. P.*

O lumen caſtum, & terram
AEquiparans aer, vt mihi
Multas quidem lamentationum cantilenas,
Multas etiam aduerſas ſenſiſti
Pectorum plagas cruentatorum,
Quum caliginoſa nox deſiit.

Electra *hæc* dicit. Ait autem ſe neque noctu, neque interdiu deſinere plorare. Et rurſus. *Ariſtophanes in Equitibus pag. 243. v. 3. & 4.*

Iucundiſſimum lumen diei
Erit iis, qui aderunt.

Quære in voce φῶς.

Φάων. Phaon. Dicunt hoc de *viris* amabilibus, & & ſuperbis. Dicunt enim Phaonem cum *aliis* multis adamatum fuiſſe à Sappho, non illa poetria, ſed Leſbia *quadam*. Eámque ſua ſpe fruſtratam, de Leucade rupe ſe præcipitem dediſſe.

Φάραγξ. Terræ barathrum, quod, quum aquam recepit, eam abſorbet ita, vt non ampliùs appareat.

Φάραγξ. Genere maſculeo. Terræ cauitas. Vt, Perſico *exercitu* impetum *hoſtis* declinante, propter terræ cauitatem *vtraſque copias* diſterminantem, hoc eſt, terminis ſeparantem, *ita vt alter exercitus alterum lædere, propter loci magnum interuallum, non poſſet.* Vulgus verò ſcribit, φάρυγξ. φάρυγγος. *Sed hoc aliud ſignificat. Vide Lex.*

Φαραώ. Pharao. Sic omnes Ægypti Reges vocabantur, à primo Pharaone.

Φαρές. Phares. Nomen proprium.

Φαρισαῖοι. Phariſæi. Sunt illi, qui, ſi vocem hanc interpreteris, vocantur Separati. Quod diſtinxerint, & ſeparauerint ſe à cæteris omnibus, cùm ob ipſam vitæ puritatem maximam, & exquiſitiſſimam *viuendi rationem*, tum etiam ob Legis *diuinæ* præcepta, *quorum ſe obſeruantiſſimos eſſe profitebantur.* φαρὲς enim Hebraica lingua, ſi vocem interpreteris, eſt Separatio, vel Diſcretio. Eandem autem vitam & ipſi Scribæ ſectabantur. Apud quos etiam *erat* eadem adminiſtrandæ Reipub. ratio, & continentia, & virginitas, & ieiunium bis in Sabbatho, vrceorum, & catinorum, & poculorum purgationes, decimationes, *decimæque*, & primitiæ, & aſſiduæ preces. Exceptis tamen illis admirabilibus Eſſæis, quippe quòd longè ſuperiores eſſent, & in altiore dignitatis faſtigio conſtituti. Quam etiam Phariſaicam viuendi rationem, vt optimam, Paulus æmulatus, gloriatur, dicens, Iſraelita ſum, de Tribu Beniamin, Hebræus ex Hebræis *natus*, Lege, Phariſæus. Dormiebant autem Phariſæi ſuper anguſtas tabulas, vel ſupra ſpinas, vel ſupra ſcrupulos, ne ſcilicet aliquid corporei paterentur, & *corporeis voluptatibus indulgerent, aut iis affligerentur*, vel per ſomnia deciperentur, & in corporis fluxum inciderent, *ſeminiſque fluxu pollueerentur.* Sed apud eos Fatum, & Aſtronomia *magni fiebat, &* valde celebrabatur.

Φαρισεύς. ἑως. ὁ. Et Φαρισαῖος. ὁ. Idem. Phariſæus.

Φαρέτρα. Pharetra. Sagittarum theca. *Dicta, quòd ſit*

quaſi φέρ⊕, l. φαί⊕, vel, φᾶ⊕, Vide φαί⊕ τῶ̃ν πτρωσκόντων.i.vulnerantium telorum pallium, hoc eſt, amiculum, veſtimentum, tegmen ſagittarum. Vel dicta φαρέτρα à verbo φέρεϑαι, quòd à ſagittarius feratur ſagittis plena, quibus hoſtes vulnerentur.

νόντων. τουτέστι, περιβόλαιον ἀπὸ τοῦ φέρεϑαι. A

φαρμακός. Vnguentarius. *Qui parat vnguenta.* Et ille, qui venenata medicamenta componit, *qui venena conficit. Veneficus.*

Φαρμακός. μυρεψός. καὶ ὁ σκευάζων δηλητήρια φάρμακα.

φαρμακεῖς. Veneficos. Pocillatores. *Eos, qui vinum in pocula infundunt, & bibendum alicui prabent.* Vt, Cùm exiſtimaſſent hos eſſe veneficos, & crederent eos, qui dormiebant, eſſe mortuos, Ætolos interfecerunt. *l.* ἀπέκτειναν. Et, φαρμακεῦσι &c. Cum paternis, *vel patriis* veneficis diu verſata.

Φαρμακεῖς. τοὺς οἰνοχόους. τούς δὲ ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, καὶ πιστεύσαντες τοὺς καθεύδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτειναν. φαρμακεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὡμιληκυῖα. B

φαρμακεύω. Accuſatiuo. Paro, condio, tingo, conficio medicamenta. Pharmaco purgo, vel veneno inficio, & neco.

Φαρμακεύω. αἰτιατικῇ.

φαρμακεία. Veneficium. Dicitur, quum aliquod letale pharmacum paratum ad amoris conciliationem, vel alia de cauſa, per os datur aliquibus *haurien dum, aut edendum.* γοητεία verò, & μαγεία, & φαρμακεία differunt. Quære in Γοητεία.

Φαρμακεία λέγεται, ὅταν διά τινος σκευασίας ϑανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοϑῇ τισι διὰ στόματος. γοητεία δὲ, καὶ μαγεία, καὶ φαρμακεία, διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ γοητεία.

Φαρμακείας. Venefic[i]j. Præſtigiarum. Incantationis. Vt, Omnia autem erant plena *præſtigiarum*, *& incipientis* incantationis, quòd *homines* ſe conicerent in puteos, & de rupibus *ſe præcipites darent.*

Φαρμακείας. γοητείας. πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας, ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα, καὶ κατὰ κρημνῶν. C

φαρμακίας. Pharmacias. Nomen proprium.

Φαρμακίας. ὄνομα κύριον.

Φάρμακον. Pharmacum. Medicamentum. Remedium. Conſolatio. *Solamen. Solacium.* Colloquium. *Familiaris congreſſus, ſolamen afferens.* Curatio. Dictum-eſt ἀπὸ τοῦ φέρειν ἅμα ἄκος, quòd ferat ſimul remedium. Vel à floribus dictum-eſt, *ex quibus conficitur medicamentum ſalutare.* Pharmacum etiam dicitur, quod Medi Naphtham vocant. Græci verò, Medeæ oleum. Vt, Cùm autem impleuiſſent vas & ſulphure, & bitumine, & pharmaco, quod Medi naphtham vocant. Et rurſus. Pix erat, & ſulfur, & pharmaca, *& medicamenta omnia*, quæ multam flammam excitare poterant. Ariſtophanes *in Eccleſiazuſis. pag.* 501. *v.* 35. *&* 36. *Sumit pro medicamento variis ex floribus, aliiſve rebus compoſito, quo capilli tinguntur. Sic enim ille,* Neque ſi pharmacum illud Coquens exiſteres. *i. coqueres*, quo Lyſicrates niger-fit. *i. capillos, barbámque nigram facit. Hoc autem ideo dicit*, quia Lyſicrates medicamento quodam ſuos canos nigros faciebat.

Φάρμακον. παραμυϑία. ὁμιλία. ϑεραπεία. εἴρηται ἀπὸ τοῦ φέρειν ἅμα ἄκος. ἢ εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνϑῶν. λέγεται φάρμακον, καὶ ὅπερ Μῆδοι νάφϑαν καλοῦσι. Ἕλληνες δὲ, Μηδείας ἔλαιον. ἀγγεῖον δὲ ϑείου τε, καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι, καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι νάφϑαν καλοῦσι. καὶ αὖϑις. πίττα τε ἦν, καὶ ϑεῖον, καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. Ἀριστοφάνης. οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἕψοις ἐτύχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται. ὡς τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος τὰς πολιὰς αὐτοῦ. D

Φαρμακός. Pharmacus. Qui propter aliquam vrbis luſtrationem interficitur, quem vocant κάϑαρμα. i. piaculum, *cuius cade, tanquam hoſtia pro communi totius populi ſalute Diis mactata, Reipub. peccata purgari, luſtraríque putabantur.* Et φαρμακοῖσι piaculis. Ariſtophanes *in Ranis. pag.* 159. *v.* 12. 13. 14. Et improbis, & iis, qui ex improbis *ſunt nati, rebus* in omnibus vtimur, Poſtremis *in Rempub.* profectis, quibus Ciuitas antè Ne piaculis quidem temere, facilè vſa-fuiſſet. φαρμακοῖσι, hoc eſt, illis, qui καϑάρματα vocantur. i. piacula.

Φαρμακός. ὁ ἐπὶ καϑαρμῷ τινι πόλεως ἀναιρούμενος. ὃν λέγουσι κάϑαρμα. καὶ φαρμακοῖσιν Ἀριστοφάνης. καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμενος. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν. τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καϑάρμασι. E

N O T AE.

Καὶ πονηροῖς] Ariſtoph. in Ranis. pag. 159. v. 12. 13. 14.

Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεϑα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.

Hac de re pluribus infra in φαρμακοὺς. Vide Ariſtoph. in Equit. pag. 149. v. 19. 20. & cæt. Schol. annot. 8. F

φάρμακος. Pharmacus. Nomen proprium, *quod προπαροξύνεται ad differentiam τοῦ φαρμακός. i. veneficus, vel piaculum, quod ὀξύνεται.* Lyſias ait, Duos viros Athenis educebant, in Thargeliorum feſto, futuros Ciuitatis piacula. *id eſt, vt vrbem expiarent. Et mactabant,*

Φάρμακος. ὄνομα κύριον. Λυσίας φησί. δύο ἄνδρας Ἀϑήνησιν ἐξάγειν, καϑάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως, ἐν τοῖς Θαργηλίοις. ἕνα μὲν, ὑπὲρ τῶν

Vnum

A ἀνδρῶν. ἄλλα, δὲ, ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστι ὁ φαρμακος, δῆλον. ἱερὰς γὰρ φιάλας τοῦ ἀπόλλωνος κλέψας καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν ἀχιλλέα, κατελύσθη. καὶ τὰ τοῖς θαργηλίοις ἀγόμενα, τούτων ἀποτιμήματά ἐστιν. ἴστρος ἱστορεῖ. δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατ᾽ ἀριστογείτονος λέγοντος. οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός. δίδυμος περισπᾶν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ᾽ ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν. φαρμάκοιτα δὲ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἔφη. ἔστι

B δὲ φαρμάκων, ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος. ὡς καὶ θεόφραστος ἐν ιε΄ νόμων ὑποσημαίνει.

Vnum quidem, pro viris, alterum verò, pro mulieribus. Quòd autem Pharmacus, ſit nomen viri proprium, *unde manifeſtum eſt, & apertè conſtat.* Sacras enim Apollinis phialas furatus, & ab Achille, eiúſque comitibus captus, lapidibus eſt obrutus. Et quæ in Thargeliis aguntur, *atque fiunt*, ſunt horum reſegmenta. *Sic* narrat Iſter. *apud Harpocrat. l.* ἀπομιμήματα. *Imitamenta. Imitationes.* Cùm autem Demoſthenes in *oratione* contra Ariſtogitonem dicat, Hic igitur φαρμακός. *i. veneficus, vel præſtigiator, vel, hoc igitur piaculum, ex hoc numero* ſe eximet, *ac ſubducet*, Didymus cenſet hoc nomen eſſe circunflectendum in penultima ſyllaba, *ſic*, φαρμᾶκος. At nos hunc vſum nullo prorſus in loco ſic inuenimus. Demoſthenes verò, in *oratione* de corona dixit φαρμάκοντα, venenis læſum. *Vel, quod Gallicè dicitur, Empoiſonné.* φαρμάκων enim, eſt ille, qui læſus eſt venenis. Vt & Theophraſtus lib. xv. legum ſubindicat.

Φαρμακούς. τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους. οἳ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. ἀριστοφάνης.

Φαρμακοί. Homines, qui publicè alebantur, qui ſua cęde purgabant vrbes. Ariſtophanes *in Equitibus. pag.* 249. *M.*

Εἰ τούσδ᾽ ἐπίτηδες ἄσ-
Περ δημοσίους τρέφεις
C Ἐν τῇ πνυκί.
Κᾆθ᾽ ὅταν μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
Τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
Θύσας, ἐπιδειπνεῖς.

Si iſtos conſultò tan-
Quam publicos ſeruos *alis*
In Pnyce. Deinde verò quum
Non fuerit tibi opſonium,
Horum quiſquis fuerit pinguis, cum
Mactatum in cœna deuoras.

Φαρμάκοισι παρ᾽ ἡροδότῳ, αἱ τῶν βαφαῖς.

Φαρμάκοισι. Apud Herodotum *ponitur* pro βαφαῖς i. tincturis. *Vel, pro medicamentis, quibus res aliquo colore tinguntur. Pro coloribus ipſis, qui res aliquas inficiunt, & colorant.*

Φαρμάξας. ποτίσας. γοητεύσας. καὶ φαρμαχθείς, ἡ μετοχή.

Φαρμάξας. Qui veneno infecit. Qui tinxit, aliquo colore. Qui potum præbuit. *Qui venenum alicui potandum dedit.* Qui incantauit. Et φαρμαχθείς, participium *aor. paſſ.* Colore tinctus. Infectus veneno *Gallicè, empoiſonné, vel enchanté, vel enſorcelé.*

D Φαρμάττων. γοητεύων. ὁ ἄνθρωπος ἥτος ἐνδυμαῖ, καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον.

Φαρμάττων Incantans. Vt, Hic homo copias ipſorum terrens, & incantans. *Gall. enchantant, enſorcelant.*

Φαρμουθὶ παρ᾽ αἰγυπτίοις μήν, ὁ κατὰ ῥωμαίους ἀπρίλλιος.

Φαρμουθί. Pharmuthi. Menſis apud Ægyptios, qui ſecundùm Romanos Aprilis *appellatur.*

Φάρμουτις. ποταμὸς ὁ τῇ νικαίᾳ παραρρέων.

Φάρμουτις. Pharmutis. Fluuius Nicęam præterfluens.

Φάρος. ἱμάτιον. περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι. ἢ τῇ ὑφῇ ἁρμόζειν. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φάρος. Veſtis. Pallium. Amiculum. à verbo φέρεσθαι. i. ferri, *quòd corporis tegendi causâ feratur.* Vel ab ὑφῇ ἁρμόζειν. quòd texturâ *pallium* ſit aptatum, *& accommodatum corpori.* Dicitur autem de mulieris *amiculo.*

E Φάρος. ποταμὸς κιλικίας. οὗ τὸ εὖρος πλέθρων τριῶν καὶ πύραμος, ποταμός, οὗ τὸ εὖρος, σταδίου. καὶ χάλος ποταμός, οὗ τὸ εὖρος, πλέθρου. πλήρης ἰχθύων μεγάλων, καὶ πραείων.

Φάρος. Pharus. Ciliciç fluuius, cuius latitudo *eſt* iugerum trium. Et Pyramus, fluuius, cuius latitudo *eſt vnius* ſtadij. Et Chalus, fluuius, cuius latitudo *eſt vnius* iugeri, magnorum, & placidorum piſcium plenus.

Φάρος ἀρσενικῶς λεγόμενος, τὸν ἐν ἀλεξανδρείᾳ φάρον σημαίνει. ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ πτολεμαίου βασιλέως αἰγύπτου σώστρατος δεξιφάνους κνίδιος, ἐν φάρῳ τῇ νήσῳ πρωτέως. ὅτε καὶ πύρρος ὁ ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς ἠπείρου παρέλαβε.

Φάρος. Pharus. Genere maſculeo dictus, Pharum in Alexandria *ſitum* ſignificat. *id eſt, Alexandriæ turrim*, quam erexit ſub Ptolomęo Aegypti Rege Soſtratus Dexiphanis F. Cnidius, in Pharo, inſula Protei, quum & Pyrrhus Achillis F. Epiri principatum ſuſcepit.

F Φαρσαλίσι.
Καὶ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιν ἕκτορα πώλοις
Ὀστέα δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.

Φαρσαλίσι. Pharſalicis. *Vt in illo diſticho.*
Et illum Achilleis Pharſalicis Hectorem pullis equinis
Oſſa Dardanico laceratum in *campo.*

Φάρσος. κλάσμα. τρύφος. ῥάκος. πτερύγιον.

Φάρσος. Fragmentum. Fruſtum. Pannus. *Lacera veſtis.* Pinna. Promontorium.

Vt in illo epigrammate,

-- Et ſtrepitum amante

Fruſtum ſimul manubrio-ſecuris viduatum oleagino.

ἀκροφτήειον. A

Καὶ φιλοδούπου

Φάρσος ἅμα στελεῦ χῆρον ἐλαΐνου.

Φάρυγξ. φάρυγγος. Oleagino. Quum g.f. dicitur, ſignificat eam quæ propriè vocatur φάρυγξ. Hæc autem eſt ea, quæ dicitur Ἀχανία. Guttur, quod eſt poſt linguæ radicem. Quum autem m.g. *dicitur*, ſæpe ſignificat λάρυγγα. λάρυγξ verò, eſt extrema aſperæ arteriæ *pars*, quæ tribus cartilaginibus continetur, ea *ſcil.* quæ ἀρυταινοειδὴς vocatur, & ea, quæ θυρεοειδὴς, & ea, quæ nomine caret, quæ *cartilagines*, quum à muſculis ibi *ſitis* contrahuntur, & explicantur, *ac aperiuntur, & diducuntur*, vocem *formant, ac* moderantur. Nam à tali, *vel tali cartilaginum* iſtarum contractione, & explicatione, *prout vel contrahuntur, vel aperiuntur, ac diducuntur iſta cartilagines* aut magis, aut minùs, *ita* vox formatur, & *diſtinguitur* acuto, & graui *ſono*. Quinetiam in ipſa *voce præter acutum, grauémque ſonum*, aliud *ſoni* genus, *aliaque forma* ſpectatur.

Φάρυξ. φάρυγγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα. ἡ δὲ, ἐστιν ἡ ἀχανία ἡ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ῥίζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν λάρυγγα. ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ, τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας. ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται. τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου, καὶ τοῦ θυρεοειδοῦς. καὶ τοῦ ἀνωνύμου. οἵ τινες συστελλόμενοι, καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν, τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσι. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιᾶσδε τούτων ἀναστολῆς, καὶ διαστολῆς ἢ μᾶλλον, ἢ ἧττον, εἰδοποιεῖται ἡ φωνή. κατά τε τὸ ὀξὺ, καὶ τὸ βαρύ. καί τι ἄλλο εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται. B

Φαλαγγηδὸν. Turmatim. Legionatim. *Turmarum, legionum, vel phalangis inſtar. Sed ſupra ponendum poſt* φαλαγγηδόν. *Hoc autem formatum vt* ἀριστίνδην *q.d. optimatim. Id eſt, habito optimi, fortiſſimique cuiuſque delectu.* Sic enim Attici loquuntur, ſaltatorum helluationem *carpentes, & cauillis-inſectantes.*

Φαλαγγηδὸν. ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες γὰρ τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν ἀττικοὶ, οὕτω λέγουσι. C

Φάς. Fatus. Loquutus.

Φάς. εἰπών.

Φασάηλος. Phaſaelus. Nomen proprium.

Φασάηλος. ὄνομα κύριον.

Φάσγανον. Gladius. Enſis. *Sequens diſtichum eſt corruptum.*

Φάσγανον. ξίφος.

Et ſtrigilem ſterilem reſpuit, ac auerſatus eſt, *& pinguedinem-ſecantes*

Cultros culinarios, *& prædatores-vnguium cultellos.*

Καὶ ψήκτραν ἄκυτιν ἀπέπτυσε, καὶ λιπκόπεις

Φασγανίδας, καὶ τοὺς ὀνυχας.

Φάσηλις. Phaſelis. Inſulę nomen. Et Phaſelites, *huius inſulæ habitator, & incola dictus* ab ea. Et prouerbiũ. Phaſelitarum ſacrificium. De vilibus, & incruentis vſurpatur. Phaſelitas enim ſalſamenta Calabro immolare dixit Callimachus in Barbaricis inſtitutis. *Vbi dicit*, Aufer Phaſelitis, ô mulier, tres chœnices. N.L.

Φάσηλις. ὄνομα νήσου. καὶ φασηλίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. καὶ παροιμία. φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. καὶ ἀναίμων τίθεται. φασηλίτας γὰρ ταρίχῳ τῷ καλάβρῳ θύειν, φησὶ καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς νομίμοις. ἄφελε τῶν φασηλιτῶν ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας. D

N O T Æ.

Τῷ Καλάβρῳ] Eraſ. ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 538. ad. 33. Phaſelitarum ſacrificium. pro Καλάβρῳ videtur legiſſe Κάπρῳ θεῷ. dicit enim, Capro deo ſalſamentis rem diuinam facere. Τῶν φασηλῶν. per ſyncopem videtur formatum, pro, φασηλιτῶν. E

Φασί. Dicunt. Aiunt.

Φασί. λέγουσι.

Φάσις. *Vel* πᾶσις. Phaſis. Nomen fluuij Scythiæ. φάσις etiam, *à* φαίνω *dicta, de quo ſuprà in verbo* φασιάζομαι, *vocatur* dictio, indicatio, *accuſatio*, *delatio*, vel publicum crimen, *de quo quis accuſatur*, fama, rumor. Vt, μηδαμῇ &c. id eſt, Nuſquam ne rumorem quidem humiditatis, *aut vaporis vllius eſſe tradunt.* N.L. Et Phaſiani *vocantur* illius loci incolæ. Et Phaſiani catalogi, *id eſt, Phaſiani milites delecti, vocantur illi*, qui *ſunt* à Phaſide *profecti. Sic* apud Menandrum.

Φάσις. ὄνομα ποταμοῦ σκυθίας. καὶ λέξις, μήνυσις. ἡ δημόσιον ἔγκλημα. φήμη. λόγος. μηδαμῇ μὴ δὲ φάσιν ὑπάρχειν νοτίδος. καὶ φασιανοὶ, οἱ οἰκήτορες τοῦ τόπου. καὶ φασιανοὶ κατάλογοι, οἱ ἀπὸ τοῦ φάσιδος. παρὰ μενάνδρῳ. F

Φασιάδης. Phaſiades. *Patronymicum. Phaſis filius.* ὁ τοῦ φάσιος παῖς.

Φασιάδης.

Φασιανικός. Phaſianicus. Ariſtoph. Auibus. *pag.* 371. *v.* 4. Qui-cacaui *ſum* ego Phaſianicus. *Poeta per iocum ita vocat eum, qui erat* ſycophanta. *Dictus enim à* verbo φαίνειν, id eſt, accuſare, deferre, *falsò-deferre, calumniari, calumniis premere. Vide ſuprà* φασιάζομαι. *Item ſchol. in præcedentem verſum. annotation.* 3.

Φασιανικός. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἐπικεχοδὼς

A ἔγωγε φασιανικὸς συκοφάντης. παρὰ τὸ φαίνειν. μετὰ φασιανῶν διελεγχόμενος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. φασιανὸς οὖν ὁ συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν. ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις σκυθίας φάσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

Hoc autem de eo dixit, quòd cum Phaſianis reperiretur. Eſt autem & hoc nomen *ſycophantæ cuiuſdam.* Iocatus eſt autem, quòd eius excrementum appareret *vnde nomen τοῦ φασιανοῦ ſumptum hoc loco riſus mouendi cauſâ.* Phaſianus igitur *iam dicitur* ſycophanta, *quod nomen deductum* à nomine *φάσις*, accuſatio, delatio, indicium, vel à verbo *φαίνειν*, indicare, accuſare, deferre. Eſt autem etiam vrbs Scythiæ Phaſis, idem-nomen-habens, quod fluuius.

Φασιανοί. ἀλεκτρυόνες. καὶ ὄρνις τινές. ἀριστοφάνης.

B --Εἰ δοίης γέ μοι

Τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει λεωγόρας.

ἐπὶ τῶν εἴς τι πρᾶγμα ἀπαγορευόντων. οὐκ εἰσὶ δὲ ἵπποι φασιανοί. ἀλεκτρυόνες μέν τοι. ἵπποι δέ τινές εἰσιν ἀλεκτρυόνας κεχαραγμένοι. τούτους οὖν λέγει. λεωγόρας δὲ, ὄνομα κύριον. εἷς τῶν ἀθήνησι πολιτευομένων τότε πατὴρ δὲ ἐστὶν ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δὲ εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ λεωγόρας. ἔνιοι δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς φασιανούς. καὶ εἴπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τοῦτο τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς.

C οἱ δὲ περὶ ἀρχίλοχον, ὀρνίθων τι γένος. ὁ δὲ λεωγόρας τρυφερός τις. πλάτων λέγει.

Phaſiani. Phaſiani. Galli, & aues quædam, *quæ nunc etiam apud Italos, & Gallos nomen retinent.* Ariſtoph. *in Nub. pag. 65. v. 5. & 6.*

--Si dares mihi

Illos Phaſianos, quos alit Leogoras.

Dicitur autem hoc in eos, qui rem aliquam à ſe præſtari poſſe negant. Non ſunt autem equi phaſiani: ſed galli *quidam.* Equi verò quidam ſunt, qui phaſianos *femoribus* impreſſos habent. Hos igitur dicit. Leogoras verò, nomen proprium *viri, qui fuit* vnus eorum, qui tunc Athenis Rempub. adminiſtrabant. Hic autem fuit pater Andocidis oratoris. Incertum autem *eſt, neque conſtat* an Leogoras aues *phaſianos* aleret. Quidam autem cenſent phaſianos *hic* equos eſſe. Si verò hoc non eſt confictum, *neque falſum*, hoc fuerit proprium ſtudij illius adoleſcentis, *& ita ſtudium, cui dabat operam, ſignificabitur.* Archilochus verò *dicit intelligi* quoddam auium genus. Leogoras verò delicatus quidam *homo fuit Ideo* Plato *Comicus* dicit,

Ὦ θεῖε μόρυχε. τέως γὰρ εὐδαίμων ἔφυς,

Καὶ γλαυκέτης ἡ ψῆττα, καὶ λεωγόρας.

Οἳ ζῆτε τερπνῶς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

O diuine Moryche. Interea enim beatus es,

Et Glaucetes, & Pſetta, & Leogoras.

Qui viuitis iucundè nihil cogitantes, & de re nulla ſoliciti.

εὔπολις ἐν αὐτολύκῳ. ὡς καὶ διὰ μυρρίναν ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. φασιανοὶ ἵπποι.

D φάσις δέ ἐστι, ποταμὸς σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. φάσις δὲ καὶ μήνυσις. ἀγγελία. καὶ κλίνεται φάσιος. φάσις ἐστὶν, ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον, ἢ χωρίον. ἢ οἰκίαν ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανικὸν οἶκον, προφαίνειν λέγονται.

Eupolis in Autolyco *dicit* etiam *eum* propter Myrrhinam meretricem *ſuas* pecunias amiſiſſe. *Conſule Schol annot 5. τοὺς φασιανούς.* Phaſiani autem *non ſolùm ſunt aues, quæ ſic vocantur: ſed etiam* equi phaſianum in femore *notatum, ac impreſſum* habentes. Phaſis autem eſt Scythiæ fluuius, vbi pulchri equi naſcuntur. *φάσις* autem etiam eſt indicatio, *vel, indicium alicuius rei geſtæ, accuſatio, denuntiatio, delatio.* & declinatur *in genitiuo communi φάσιος. φάσις* autem, *id eſt, delatio, vel accuſatio*, eſt ea, quam quis inſtituit aduerſus eum, qui videtur, *aut putatur* ſuffodere publicum metallum, aut prædium, aut domum, aut aliquid aliud publicum Preterea verò etiam qui pupillorum tutores accuſant apud Magiſtratus, *vel, apud Archontes, vel etiam,*

E *apud Pretores,* quòd pupillarum domum non locarint decenter, *vt oportebat, & quanti eam locari conueniebat, φαίνειν, & προφαίνειν* dicuntur, *i. accuſare deferre.*

Φάσις. λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος. ὅταν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωται. τοῦ μὲν οὖν προτέρου μαρτύρια ἐστὶν

F εὑρεῖν, παρὰ τῷ δεινάρχῳ, καὶ δημοσθένει. τὸ δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ λυσίᾳ, πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φάσις. Accuſatio. Delatio. Dicitur quidem etiam de publica criminatione, *vel, accuſatione*, quum quis indicat, *atque demonſtrat* aliquem habere publicum aliquid, quod non emerit. Dicitur verò etiam de pupillaribus ædibus. Quum enim tutores non elocarant domum, *vel, rem familiarem* pupillorum, *l. αὐτοὺς*, eos quiuis apud Archontem, *vel, ad Pretorem* deferebat, vt elocaretur. Deferebat etiam *eos*, ſi minoris, quàm pretium eius flagitaret. *illa domus* elocata-fuiſſet. Prioris autem *ſignificationis τῆς φάσεως*, teſtimonia reperiri poſſunt apud Dinarchum, & Demoſthenem. De pupillarium verò ædium phaſi, *φάσεώςque vocis ſignificationem ad pupillares ædes accommodatam legimus* apud Lyſiam, *apud quem extat oratio, quæ ſic inſcribitur,* Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. i. Aduerſus delationem pupillaris domus, *vel, delationem rei familiaris, ſiue, de pupillari domo, vel, de re familiari pupillari.*

Φασκώλιον. φάσκωλον, & φάσκωλος. Idem. Veſtis. Vehiculum. Ferculum. *Pera. Arca. Ciſta, in qua veſtes reponuntur.* φάσκωλον autem, *eſt* marſupium, vt Iſæus, & Lyſias dixit. *Vide Pollucem lib. 7. col. 385. l. 38. φασκώλους δ'. &c.* Vel pecunia publica collecta ad repoſitionem, *i. vt in ærarium inſeratur, & in eo repoſita ſeruetur.* Vt, Præterea verò plerunque plenum, & *ære congeſto,* grauius faciens vehiculum, *vel, ſcrinium, vel, marſupium, vel, vas pecuniæ recipiendæ, conſeruandæq; deſtinatum. Quid φασκώλιον, quid φάσκωλον, quid φάσκωλος, horum diſcrimen, & etymon fusè docetur in Magno Etymol col. 789. 5. & deinceps. Interdum tamen (vt ſupra dictum) hæc tria συνωνύμως idem ſignificant.* Agathias in hiſtoria. Ille verò, cùm centum tripodes elaboraſſet, & in quoddam vehiculum impoſuiſſet, *ita demum abyt.*

Φασκώλιον. ἱμάτιον. φορεῖον. φάσκωλον δέ ἐστι, μαρσύπιον. ὡς ἰσαῖος, καὶ λυσίας εἴρηκεν. ἢ δημόσιον χρῆμα τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν, καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλέον, καὶ ἐμβριθέστερον ποιοῦν τὸ φασκώλιον. ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ. ὁ δὲ, τρίποδας ρ ἐκπονήσας, καὶ ἐμβαλὼν εἰς τι φασκώλιον. A

Φάσκων. Datiuo. Dicens. B

Φάσκων. δοτικῇ, λέγων.

Φάσμα. Spectrum. Vt, Alter verò taurus mugiit, malum omen Garmo. Spectrum autem illud, hircus, non taurus eſſe videbatur.

Φάσμα. ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο κακὸν φώνημα γάρμῳ. καὶ ἔδειξε τράγος εἶναι μὴ ταῦρος ἐκεῖνο τὸ φάσμα.

Φατέ. Dicite. καὶ φατέον. λεκτέον. *i. Et φατέον, idem eſt, ac* λεκτέον. *Dicendum eſt. Dicere oportet.* Polybius. φατέον ἡγεμόνος. &c. id eſt, Dicendum, *& ſtatuendum eſt,* Imperatoris boni munus, *ac officium* eſſe, nunquam ſine propoſito, *ſine deliberatione,* neque quauis de cauſa de ſumma rerum alea iacta periclitari, præcipuè verò, ſi quis ſit imparatus *ad prælio periclitandam totius belli fortunam l.* προθέσεως.

Φατέ. λέγετε. πολύβιος. φατέον. ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι, τὸ μὴ δεῖν μηδέ ποτε χωρὶς προθέσεως, μὴ δ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους. καὶ μάλιστα εἰ τυγχάνοι τις ὢν ἀπαράσκευος.

Φάτις. Fama. Rumor. Sermo. Soph. *in Aiace pag. 12. v. 186. & 187.* C

--Sed auertat

Et Iupiter malum, & Phœbus Argiuorum ſermonem, vel, rumorem.

Hoc eſt, Aiacis morbum. *Imò rumorem ab Argiuis paſſim de Aiacis inſania, morboq; ſparſum.* Et rurſus *in quodam diſticho.*

Interijſſe Alexandrum falſa fama eſt, *ſi modò verax* eſt

Phœbus. Inuictos enim *non tangit Orcus.* D

φθῖσθαι. F. φθίσθαι. *quod poeticè iam per ἀφαίρεσιν eſt dictum ab* ἐφθίσθαι *quod* φθίνω. *fut.* φθίσω. *&c* Et rurſus. Sophocles *in Aiace pag. 51. v. 7.*

--Iſtam quum audiuerit famam.

φάτιν *pro,* τὴν ῥῆσιν dictionem, *orationem, ſermonem, rumorem.*

Φάτις. φήμη λόγος. σοφοκλῆς.

-- ἀλλ' ἀπερύκοι

Καὶ ζεὺς κακὰν, καὶ φοῖβος ἀργείων φάτιν,

ἤγουν τὴν νόσον τοῦ αἴαντος. καὶ αὖθις.

Φθῖσθαι ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς

Φοῖβος, ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

καὶ αὖθις σοφοκλῆς.

--Τὴν δ' ὅταν κλύῃ φάτιν.

τὴν ῥῆσιν.

Φάτνη. *Præſepe.* Menſa. Colens, ſimul & aſſentatoriè ſectans Antonini menſam. Ælianus. Et, Meſſenij eos, qui ex eodem quaſi præſepi, *ex eadem menſa cibos ſumptos* comederant, expulerunt. Hoc eſt, Epicureos, dicentes, *eos* eſſe iuuenum labefactatores, *& iuuentutis corruptores, & peſtes. L.* ἐπικουρείους.

Φάτνη. ἡ τράπεζα. τὴν αἰτωνίνου θεραπεύων, καὶ ὑπαγκάλλων ἅμα φάτνην. αἰλιανός. καὶ, οἱ μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φάτνης οἱονεὶ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν. τουτέστι. τοὺς ἐπικουρείους, τῶν νέων λυμεῶνας εἶναι λέγοντες. E

Φατνώματα. Tabulata. Tecta variis-ornata-ſculpturis. *Lacus, lacunaria, laquearia. Gallicè, Lambriſſements de voultes Lambriz. Planchers lambriſſez.*

Φατνώματα. σανιδώματα. στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν. Tabulis-tectum. Tabulatum, *adiectiuè. Tabulis-ornatum. Lacunatum. Laqueatum. Gallicè, Lambriſſé.*

Φατνωτόν. σανιδωτόν.

Φράτορες. *Infra ponendum eſſet, vt ordo literarum indicat.* Ariſtoph. *in Auibus pag. 398. v. 5. Schol. annot. 4.* Inflatiùs iactet, *& gloriosè producat ſuos* auos apud nos, & apparebunt cognati. *tunc ipſos conſtabit eſſe noſtros cognatos.*

Φράτορες. ἀριστοφάνης. φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

Φατρία. *Pro,* φρατρία. Collegium. Sodalitium. Conuentus. Societas. Curia. Tribus diuidebatur in quatuor *partes,* ſecundùm quatuor anni tempora. Vna-quæque verò diuiſio, in tres *alias partes diuidebatur,* vt *omnes ſimul* eſſent duodecim *partes,* ſecundùm duodecim anni menſes. Vo-

Φατρία. σύνταγμα. ἡ φυλὴ διῄρηται εἰς δ' κατὰ τὰς δ' ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἑκάστη δὲ διαίρεσις, εἰς γ'. ὡς γίνεσθαι ιβ' κατὰ τοὺς ιβ' μῆνας τοῦ ἐνιαυ- F

A τοῦ, καλεῖσθαι δὲ τριττύας, καὶ φατρίας. ἀναστάσιος σιλεντιάριος ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας ἐπὶ εὐφημίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως, καθέδραν κατασκευάσας μετά τινων ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ εὐφήμιος μετ᾽ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ, ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαμίζοντα τὰ ταύτης φρονεῖν, ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν, πρὸς τὸ διαστρέφειν τοὺς ἀφελεστέρους. εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξειας, ἐκτεμὼν σου τὴν κόμην, τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἔκτοτε δὲ ἡσυχίαν ἦγεν. ἀντείχετο γὰρ τῆς εὐ-
B τυχοῦς δόξης.

ſes. Vocabantur autem Trittyes, & Phratriæ. *Hinc verbum deductum, φατριάζειν, pro, φρατριάζειν. Phratria, vel Curia conſortium habere In vnum conuenire. Cœtus agitare. Vt,* Anaſtaſius Silentiarius, qui poſtea creatus-eſt-Imperator, ſub Euphemio Patriarcha Conſtantinopolitano, ſuggeſto facto, cum quibuſdam cœtus-agitabat. Euphemius verò comminis ei dicit, vt vel Eccleſiam frequentet, cum ea conſentiens, vel ne prorſus *in eam* ingrediatur, ad peruertendum imperitiores. Sin ſecus (inquit) feceris, reſecto tuo capillo, apud populos te circunducam in triumpho. Ab eo verò tempore ille quieuit. Adhærebat enim Eutychis opinioni. *Vel, Eutychianam opinionem ſequebatur, ac tuebatur. l.* Εὐτύχους. Εὐτύχος *enim, eſt nomen proprium* εὐτυχὴς *verò, nomen adiectiuum, fortunatus, felix.*

Φαύλη κηλίς. ἀρριανός. ἐδεδίει μὴ διαφθαρῇ ὁ στόλος ἀλεξάνδρου, καὶ οὐ φαύλη κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισιν ἐπιγενομένη, τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσῃ. ἀλλ᾽ ἐκνικῆσαι αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν, τοῦ καινόν τι ἀεὶ, καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι. φαύλη οὖν κηλὶς, οὐχ ἡ τυχοῦσα.

Φαύλη κηλὶς. Leuis macula. Arrhianus. Verebatur ne Alexandri claſſis deſtrueretur *ac periret*, eáque non leuis macula magnis, *& præclaris* eius factis aſperſa, omnem eius felicitatem obſcuraret, *atque deleret.* Sed accidit, vt aliquid noui, & abſurdi, *vel, inſitati* ſemper agendi cupiditas eum vinceret. *l.* ἀλλὰ συνέβη ἐκνικῆσαι αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ. *&c.* κηλὶς igitur φαύλη *iam vocatur* non vulgaris, *nec leuis: at grauis, & fœda* macula.

C Φαυλία ἡ κότινος, καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας.

Φαυλία. Phaulia. Oleaſter. Et ſimpliciter oleę ſpecies.

Φαυλίζει. ἐξουθενίζει χλευάζει.

Φαυλίζει. Per-contemptionem-extenuat. Parui-facit. Contemnit. Subſannat.

Φαῦλον. φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον, εὐτελές.

Φαῦλον. Garrulum. Iniucundum. Mali-ominis. Vile Friuolum, *abiectum, humile, nullius fere pretij, malum, vitioſum, ignauum.*

Φαῦλον. τὸ ἁπλοῦν. εὐχερές. καὶ εὐριπίδης ἐν τῷ λυκιμνίῳ. φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ᾽ ἀγαθὸν, ἅπαν, καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἴσι δὲ ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ πλάτων ἐν φαίδωνι. φαῦλον πρᾶγμα ἔφη κέβης ζητεῖς. τεθεῖν δ᾽ ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. οἷον, φαῦλον πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς
D τεθεῖη ἂν παρὰ τὸ οὕτω τυχόν. πλάτων. πρᾶγμα δ᾽ ἐστι, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. τάττοιτο δ᾽ ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ. ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. ὡς πλάτων. δοῦλοι γὰρ δεσπόταις, οὐδέ ποτ᾽ ἂν γένοιντο φίλοι. οὐδ᾽ ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγγελλόμενοι, φαῦλοι, καὶ σπουδαῖοι. τεθεῖη δ᾽ ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. σοφοκλῆς αἰχμαλώτισιν. εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω. καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. πολιτείας τετάρτῳ. καὶ φαῦλον ἔφη ἴσως αὐτοῖς προστάξο-
E μεν τοῦτου δ᾽ ἐγὼ ἔτι φαυλότερον. τάττεται, καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ, καὶ εὐκαταφρονήτου ὡς δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ κόνος, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τιμὰς, καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς.

Φαῦλον. Simplex. Facile. Et Euripides in Lycimnio dicit φαῦλον, &c. i. Simplicem, inelegantē, maximè bonum. *Vel, incomptum, maximis in rebus bonū.* φαῦλον enim hic vocat hominē ſimplicē, & non-improbū. Interdū verò etiā φαῦλον ponitur pro malo. Plato in Phædrone. Malā rē (inquit) Cebes, quæris. Poni-poteſt etiam pro vulgari, *vili, abiecto.* Vt, φαῦλον πρᾶγμα. Res vilis, *& abiecta.* Ponetur etiam pro ſimplici, & vulgari re, quę nobis ita, vel ita occurrit. *Itē pro leui & parua re.* Plato. Res autē erit (vt videtur) non parua *neq;* paruā virtutem requirēs. Ponetur etiā pro improbo, quū φαῦλον opponitur σπουδαίῳ. i. Malū, bono. Improbum, probo. Vt Plato. Dominis. n. ſerui nunquā erunt amici, neq; paribus honorib. fruētes improbi, & probi. Ponetur etiā pro magno. Soph. in Captiuis. *Profectò mirum eſt,* Quòd *ego* paruus exiſtēs magnas *res* ſuperaui. Et pro facili. *Plato.* De Repub. lib. 4. Ipſis autē (inquit) fortaſſe facilē *rē* imperabimus. Hac verò longè faciliorem ego *ipſis imperabo.* Ponitur etiā pro paruo, & contēpto, *& re qua nullius fere pretij eſt, & quæ facilè contemnitur,* vt Demoſthenes in *oratione* contra Cononem *poſuit, quum ita loquutus eſt,* ὅτι μὲν. &c. i. Quòd igitur non mediocres honores, & paruas, *& contemnendas* plagas acceperit, *omnes norunt.*

Φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων, τὸ κακὸν ἐπί τε πράγματος, καὶ ἀνδρὸς οὕτω ταττόμενον. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. καὶ βλάπτειν ὑμᾶς, καὶ δόξης ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρή-
F σεσθε; καὶ καὶ ἰσοκράτης. ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. καὶ λυσίας ἐν ἐπιστολῇ λέγων. ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις. εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον, καὶ τρόπον, καὶ ψυχὴν, καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφασίστως,

Φαῦλον. Propemodū ab omnibus oratoribus τὸ φαῦλον dictum-eſt id, quod malum *eſt,* & ita ponitur *apud eos, quum verba fiunt* & de re, & viro, *ſiue perſona.* Vt Demoſth. in *orat.* contra Timocratem. Et ipſum vos lædere, maláque fama, *i. infamia, vos* implere conantem non vlciſcemini? Et Iſocrates. Qui enim rebus ſuis malè conſuluit, *eaſq; malè geßit,* illic de rebus alienis nunquam bene conſultabit, *nec ijs bene conſulet.* Et Lyſias in epiſtola *quadam* dicit, Quia te non amo, me maximæ improbitatis condemnas. Si enim tales mores, & ingenium, & animum, & beneuolentiam adeò apertè, præterea ὅτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα, καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ

verò congreſſus familiaritatem, & ſermonum communionem non amplector ſupra modum, quis me miſerior erit, qui prudentiæ ſim prorſus expers? *quis me fuerit infortunatior, ſi tantopere deſipiam?* Ponitur etiam pro paruo, & contempto. Demoſth. dicit, Plagas non paruas, *neque leues, neque contemptas, aut contemnendas* accepit.

καθ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ἐς ἂν μαθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν; τάσσεται δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ, καὶ εὐκαταφρονήτου. οὐ φαύλας λαβὼν πληγὰς, δημοσθένης φησί. A

Φαῦλος. Vilis Grauis. Moleſtus. *Malus.* Vt, Claudius autem Romanorum Imperator ingenio non malo prælitus erat: ſed erat excultus doctrina, *& in ea valde exercitatus*, adeò vt etiam quædam conſcripſerit. Plato nominibus iiſdem vſus eſt in variis ſignificationibus. Et rurſus. Ille verò fuit irâ grauis. *& vehementer iracundus*, & nimiùm ſeuerè leuiſſima quæque *vitia* puniebat, *id eſt, nimiùm ſeuerus vel leuiſſimorum vitiorum animaduerſor erat.* φαυλίστατα hic poſuit pro εὐτελέστατα. i. viliſſima, pro leuiſſima.

Φαῦλος. εὐτελής. χαλεπός. ἦν δὲ κλαύδιος βασιλεὺς ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχήν. ἐν παιδείᾳ δὲ ἤσκητο, ὡς καὶ γράψαι τινα. πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν. οἷον ὁ φαῦλος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ὀργὴν χαλεπὸς ὤν, καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει τούτοισι, τοῖς εὐτελέσι. B

Φαῦλος. Malus. Improbus. Demoſth. in *orat.* contra Ariſtocratem. Fuit quidam Onomarchus Phocenſium tyrannus. Cum hoc autem viuente frater improbus imperabat, *& vnâ cum eo Rempub. adminiſtrabat. Alij*, τὸ φαῦλος *proprium viri nomen eſſe dicunt. Phaulus. Alij, vt & VVolfius, ſcribunt* φάϋλλος, *Phayllus.*

Φαῦλος. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους, ὀνόμαρχός τις ἦν φωκέων τύραννος. τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς φαῦλος.

Φάϋλλος. Phayllus Nomen optimi curſoris Olympionicæ, *qui victor Olympiæ fuit.* Ariſtoph. *in Veſpis pag.* 355. *v.* 5. 6.

Φάϋλλος. ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. ἀριστοφάνης. C

Quum illum curſorem Phayllum ego grandiuſculus-puer exiſtens adhuc

Cepi perſequens, i. reum peregi *maledicti* contra me iactati, *calculis duobus*. id eſt, quum cum accuſaui propter maledictum, quod in me iactarat, duobus ſuffragiis reum peregi.

Ὅτε τὸν δρομέα φάϋλλον ὢν βούπαις ἔτι

Εἷλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

Fuit autem *idem Phayllus* etiam hoplitodromus celebertimus, *qui erat ex eorum numero, qui armati curſu certabant*, quem vocabant Hodometrum, *q. d. Via-menſorem, quòd curſu viam quodammodo metiretur.* Fuit etiam quinquercio, in quem *extat* illud epigramma.

ἦν δὲ καὶ ὁπλιτοδρόμος περιώνυμος. ὃν ἐκάλουν ὁδόμετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος. ἐφ' οὗ τὸ ἐπίγραμμα. D

Quinque ſupra quinquaginta pedes ſaltauit Phayllus,

Diſcum iecit verò centum pedes, *quinque minùs.*

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε φάϋλλος,

Δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

Fuit & alter *Phayllus* pugil, & tertius, fur, *graſſator, viarum obſeſſor, qui prætereuntes ſpoliabat, ac veſtibus exuebat.* Ariſtoph. in Acharn. *pag.* 270.

ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος, ἀθλητής. καὶ τρίτος, ὁ λωποδύτης. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν.

--*Hei mihi miſero*, ô me miſerum,
Annorum meorum causâ.
Non in mea profectò iuuen-
Tute, quum ego ferens
Carbonum onus,
Sequebar Phayllum currens,
Adeò facilè
Libationum lator, fœderis, pacíſque portator *iſte à me tunc in-*
Sequente, effugiſſet,
Nec adeò leuiter, nec adeò facilè *curſu-aufugiſſet*, & ex meis manibus euaſiſſet, ſe curſu proripiens.

--Οἴμοι τάλας
Τῶν ἐτῶν ἐμῶν
Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό-
Τητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων E
Ἀνθράκων φορτίον,
Ἠκολούθουν φαΰλλῳ τρέχων.
Ὧδ' ἂν φαῦλος αὖ ὁ
Σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος, ἐξέφυγεν
Οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν δ' ἀπεπλίξατο. F

NOTÆ.

ὧδ' ἂν φαῦλος ἄν.] Apud Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 270. v. 11. ſcribitur, vt hic ſcribendum, ὧδ' ἂν φαῦλος αὖ.

ρει ὁ. Vide Schol.annot.4.5.6.7.8.Quem autem hîc vocat σπονδοφόρον, eum pag.268.v.26.& pag.269.v.3.& 7. σπονδὰς φέρειν dicit,i. Libationes, fœdera, pacémque ferere. Qua de re pluribus pag. 269. σπονδοφόρος aliàs Fecialis vocatur. Et, Οὐδ' αὖ ἐλαφρᾶς ἀπηλλάξατο. Et, ἐκβάλοις.

Φαύλως. εὐκόλως. ἀμογητί. ἀριστοφάνης. εἴθε φαύλως ὥσπερ εὗρες ἐκβάλλοις τὴν ἔνθεσιν ὁ ψωμός. φαύλως γ' εὗρεν ἀγρεύς. Καὶ αὖθις κωμῳδία ἀριστοφάνης. οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχες τούτου ὦ δαιμόνιε τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. τουτέστι, μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς. ὁ μάντις γὰρ ὅτι χρησμολόγος εἰμί, ἔφη. οἴμωζε νυν.

Φαύλως. Facilè. Sine-difficultate. Sine-labore. Ariſtophanes *in Equit. pag.211.v.18. Schol annot.13.* Vtinam quàm facilè bolum iſtum inueniſti, *tam facilè eum e*-iicias, *euomas, vel, amittas.* ἔνθεσις. buccella panis: cibi fruſtum, quod in os inſeritur. *Alimentum. Bolus Manſum. quod à nutricibus manditur, & in os infantum inditur, quaſi turunda quadam.* φαύλως verò, id eſt, facilè, ſine-labore. Ariſtophanes. Non facilè conſequutus-fuiſſes hoc, ô vir diuine. *Idem Ariſtoph. in Auibus pag.406.*

B *v.16.* ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. O *vir* diuine, *vel*, *ô vir egregie*, diuina *oracula, resq́ diuinas* ne minucundè feras. *diuina reſponſa ne moleſtè feras.* Hoc eſt. propter oracula ne contriſteris. Cum enim Vates v.15. dixiſſet, Ego ſum vates, *fatidicus, & oraculorum interpres, Piſthetarus ei dixit in eodem verſu*, οἴμωζε νυν. plora igitur, *& lamentare, quia nihil à nobis impetrabis eorum, quæ cupis.*

Φαύλως ἐρείδει. ἁπλῶς, καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. ἢ συντόνως ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων, καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. ἐρείδειν δέ φασιν οἱ ἀττικοὶ, πᾶν ὅ ποιεῖν συντόνως γινόμενον.

Φαύλως ἐρείδει. *Ariſtoph. in Pace pag 435.v.13. de ſcarabeo ſtercoream placentam comedente hoc dicit. Vide Schol. annot. 7. vbi legendum* συντόνως, *pro* συντομῶς, *quod & apud Suidam eſt vitioſè ſcriptum* Simpliciter, & ſine-magno-labore, *ſine cura, ſine vlla curioſitate* mandit. Vel, contentè, *magna-contentione* comedit. Tranſlatio verò *ducta eſt* à remigantibus, qui remis innituntur, *vt eos*

C *maiore contentione moueant, & aquas pulſent, nauiśq; curſum ita promoueant.* Attici verò dicunt, ἐρείδειν, quum quiduis contentè, *magnaq; contentione* fieri ſignificant.

Φαύλως πάνυ. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. ἀριστοφάνης. Καὶ πρῶτα μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις. ἀλλ' ἀπὸ χειρός.

Φαύλως πάνυ. Valde facilè. Ariſtoph. Ac primùm quidem ſupputa facilè non calculis: ſed in manu, *manus digitis.*

Φαῦνος. υἱὸς πίκου τοῦ καὶ διός. ὃν ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ὃς ἦν ἀστρονόμος. καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε, χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ σιδήρου. καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς. ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ

D τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, φεύγει εἰς αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ χὰμ τοῦ υἱοῦ τοῦ νῶε. καὶ ὑποδεχθεὶς συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσῆν ἐνδεδυμένος στολὴν. καὶ μαντευόμενος. ὡς καὶ θεὸς τιμώμενος. μεταδιδοὺς αὐτοῖς πλούτου.

Φαῦνος. Faunus, Pici, ſeu Iouis F. quem Mercurium vocabant de nomine erraticæ ſtellæ, quia fuit Aſtronomus, *i aſtrorum, eorúmque motus, & vis peritus.* Metalla verò etiam inuenit, auri, argenti, & ferri, & horum conficiendorum-rationem tradidit occidentalibus *populis.* Quamobrem etiam ab indigenis vocabatur opum-donator. Cùm autem inſidiis-appeteretur à propriis fratribus, in Ægyptum fugit, in Tribum Chami, filij Noe. Et ab iis ſuſceptus, cum ipſis habitauit, & aurea veſte indutus, & vaticinans, & tãquam Deus *ab ipſis* honorabatur, *& colebatur*, quòd ipſis diuitias impertiret.

Φαῦσις. φῶς. φέγγος.

Φαῦσις Lux Lumen. *Illuſtratio. Aurora.*

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙ.

Φ cum AI.

Φαιακία. ἡ χώρα τῶν φαιάκων. ἡ νῦν λεγομένη κέρκυρα.

E Φαιακία. Phæacia. Regio Phæacum, quæ nunc vocatur Corcyra.

Φαιὰν. ὁ δὲ, χρηματισάμενος ἐς τὴν φαιὰν ἐκείνην, καὶ μέλαιναν στολὴν, τὴν τῶν μέχρι καὶ τῶν συνειδότων ἐς πεντήκοντα συντεινόντων, πάντες συνετόλμων τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ στολήν.

Φαιάν. Fuſcam Pullam. *Vide infra* φαιὸν. Vt, Cùm autem ille *ſuam veſtem* mutaſſet in illam fuſcam, *pullam*, & atram ſtolam, & cùm numerus illorum, qui *huius facti* erant conſcij, vſque ad quinquaginta *viros* excreſceret, omnes eandem, quam ille *geſtabat*, ſtolam *geſtare* ſimul-audebant.

Φαίαξ. ῥήτωρ. ἀριστοφάνης φησὶ, σοφός ὁ φαίαξ. δεξιός τ' οὐκ ἀπέθανε, δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κειμένος. ἐκωμῳδεῖτο δὲ, ὡς παραχρέων τὰ μειράκια. συνερειστικός γάρ ἐστι, καὶ περαντικός καὶ γνωμοτυπικός καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικός. κατα-

F Φαίαξ. Phæax. Orator. Ariſtophanes *in Equitib. pag. 257. & 258.* dicit, Al. Sapiens profectò *fuit* ille Phæax, ſolerterque non obiit, *capitali ſupplicio affectus.* Componendarum-orationum-peritus enim eſt, & orationum-ad-finem-perducendarum-peritus, Et ſententiarum-formandarum-egregius-artifex, & perſpicuus, & fallendi-notitia-præditus, *vel, qui ſuorum verborum vehementia nouit auditorum aures pulſare, & ita beneuolentiam eorum ſibi conciliare.* Et quiperterrere-nouit optimè tumultuantem-turbam. *Vel, vt Schol. Qui auditores anteuertit,*

ſuisq; verbis adeò terret, vt tumultum *non excitent*. Cho. Ergo tu noſti-digito-ſilentium-imperans-compeſcere garrulam *turbam, dicentibus obſtrepentem*. Phæax iſte fuit orator adeò dicendi peritus, vt mortem effugerit, quamuis in ipſo facinore deprehenſus fuiſſet, & in iudicio conuictus. Comicè verò carpebatur, quòd adoleſcentulos falleret.

ληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ. A

N O T Æ.

Σοφὸς ὁ φαίαξ] Ariſtoph. in Equit. pag. 257. v. 30. 31. 32. & pag. 258. v. 1.

Ἀλ. Σοφός γ' ὁ φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
Συνερκτικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικός,
Καὶ γνωμοτυπικός, καὶ σαφὴς κρουστικός
Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
Χο. Οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

Subiice ſchol. quæ ſunt annot. 15. δεινὸς ῥήτωρ ὁ φαίαξ οὗτος, ὡς καὶ ὑπὸ &c. Et annot. 16. Συνερκτικός. at συνειρτικὸς legendum, ob ea, quæ ſequuntur, συνείρειν τοὺς λόγους, καὶ συντιθέναι δυνάμενος ἀκόλως. συνερκτικὸς verò, deductum à συνέργω, pro συνείργω, concludo, coerceo. Vide cæt. Schol. pag. 258. v. 2. annot. 2. vocem καταδακτυλικὸς ad res venereas, & obſcœnas referunt, & pro libidinoſo ſumunt. Sed honeſtè rem interpretari potes, vt ſum interpretatus. Huc tritum illud ſpectat, Digito compeſce labellum. B

Φαιδιμόεντες. Illuſtres. Et φαίδιμος. Illuſtris. Robuſtus Potens. Et φαιδίμων, pariter *accipiendum. Idem enim ſignificat.*

Φαιδιμόεντες. λαμπροί. ἐκ φαίδιμος, λαμπρός. ἰσχυρός. καὶ φαιδίμων, ὁμοίως.

Φαίδων. Phædon, Elæus Philoſophus, Socratis auditor, qui fuit-autor Eliacæ ſectæ ab eo dictæ, quæ poſtea à Menedemo Eretrienſe, Eretriaca vocata-eſt. Accidit autem, vt hic ab Indis, *vel* ὑπὸ λῃστῶν, *i. à latronibus*, primùm captus-fuerit, & captiuus abductus, deinde venditus lenoni cuidam, Athenis ab eo inter meretriculas proſtitueretur. Cùm autem in Socratem incidiſſet explicantem *quædam philoſophica præcepta*, diſputationum eius amore captus-eſt, & *ab eo* petiit, vt redimeretur, *ac libertate donaretur*. Ille verò perſuaſit Alcibiadi, vt eum emeret, *emptumq; libertate donaret*. Quamobrem ab eo tempore Philoſophus fuit. Eius verò dialogi *ſunt* Zopyrus, Medius, Simon, Antimachus, ſiue Presbytes, i. Senex, Nicias, Simmias, Alcibiades, Critolaus.

Φαίδων. ἠλεῖος φιλόσοφος, σωκράτους ἀκουστής, ὃς ἦρξε τῆς ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἱρέσεως. ἥτις ὕστερον ἀπὸ μενεδήμου τοῦ ἐρετριέως, ἐρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρότερον αἰχμάλωτον ὑπὸ ἰνδῶν ληφθῆναι. εἶτα πραθῆναι προαγωγῷ τινι, προεστῆναι ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐργαστήριον ἐν ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ σωκράτει ἐξηγουμένῳ, ἠράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ. καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ, πείθει ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτὸν, καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ, ζώπυρος. μήδιος. σίμων. ἀντίμαχος, ἢ πρεσβύτης. νικίας. σιμμίας. ἀλκιβιάδης. κριτόλαος. C

Φαῖδρα. Phædra. Nomen proprium *mulieris*. φαιδρὰ verò, *ponitur* pro λαμπρά. clara, *vel, illuſtris*. vt & φαιδρός. clarus, *purus, illuſtris, alacer, alacri, lætaq; fronte, pulcher, nitidus, hilaris.*

Φαῖδρα. ὄνομα κύριον. φαιδρὰ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρά. ὡς καὶ φαιδρός. D

Φαιδριάς. Phædrias. *eſt epithetum rupis*, quæ ſic appellatur, Phædrias rupes. Vt, Aiunt Æſopum Delphis *degentem*, ab ipſis *Delphis ciuibus, vel, ab ipſis Delphorum incolis* iniuſtè periiſſe, præcipitatum de rupibus, quæ Phædriades appellantur.

Φαιδριάς. πέτρα οὕτω καλουμένη. φασὶ τὸν αἴσωπον ἐν δελφοῖς, ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν, κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν.

Φαιδρός. Purus. Splendidus. Φαῖδρος verò, nomen proprium, Phædrus. *Illud*, ὀξυτονεῖται, *hoc*, προπερισπᾶται.

Φαιδρός. καθαρός. λαμπρός. φαῖδρος δὲ, ὄνομα κύριον.

Φαιδρωπόν. Iucundus, & venuſtus vultus. *Hilaris, & venuſta, lætaq; facies.*

Φαιδρωπόν. τὸ τερπνὸν, καὶ χαῖρον πρόσωπον. E

Φαίδρωνος. Phædrônis *Genitiuus à recto* φαίδρων. ὁ. *Phædron. Videtur proprium viri nomen.*

Φαίδρωνος.

Φαιδρύνω. Accuſatiuo. Nitidum, purum, terſum, ſplendidum, ac fulgentem reddo. Purgo, lauo, polio, orno, exhilaro, lætifico.

Φαιδρύνω. αἰτιατικῇ.

Φαῖεν. Dixerint. Dicent.. Et φαίημεν. Diceremus. Dicemus. Et φαῖμεν, Atticè, *per ſyncopen*. Et φαίης κε. Dixeris. Diceres. Dices. 2. *perſ. ſing. optat. aor. 2. act.* φαίην. φαίης. φαίη. à φημί.

Φαῖεν. εἴποιεν. καὶ φαίημεν. εἴποιμεν. ἐκ φαῖμεν ἀττικῶς, καὶ φαίησκε.

Φαικά. φαιδρά. λαμπρά. *Clara, ſplendida, illuſtria læta, lenia, agilia. Et aduerbialiter interdum accipitur, pro* φαικῶς. ὅμοιον φαιδρῶς, λαμπρῶς, ἐλαφρῶς, κούφως, ἱλαρῶς. *i.* clarè, *ſplendidè, leniter, agiliter, hilariter.* In epigrammate. φαικὰ δ' αὖ εὐτάρσοισιν. &c. i. Leuiter autem rurſus-firmas-plantas-habentibus in aſtragalis ridentem. N. L. F

Φαικά. ἐν ἐπιγράμματι, φαικὰ δ' αὖτ' εὐταρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν.

Φαικίτ.

A Φαικοῖσι. ἤγουν φαιδροῖς. λαμπροῖς.

Φαικοῖσι. Id eſt, Lætis. Hilaribus. Splendidis. Illuſtribus.

Φαιλώνης. εἰλητὸν τομάριον. μεμβράνιον. ἢ γλωσσόκομον. ἢ χιτώνιον. φαιλώνης, φαιλώνου.

Φαιλώνης. Inuolutum ſegmentulum. Membranula. vel gloſſocomum. vel tunicula. *Declinatur autem* φαιλώνης. ὁ. φαιλώνης. τοῦ. N.L. *Vide Magnum Etymol. Et Græcolat. Lex in* φαινόλης. ου ὁ *Penula Nam videtur Latina vox. Penula verò pallium aduerſus itineris pluuias aptum.*

Φαίνειν δεικνύειν. φανεροποιεῖν. φαίνειν καὶ ἐπὶ λύχνων. καὶ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν. καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

Φαίνειν. Indicare. Manifeſtum-facere. φαίνειν etiam de lucernis *lucem ferentibus, lumenq́ miniſtrantibus dicitur* etiam pro, ἐπιδεικνύειν, oſtendere, *demonſtrare. Sumitur etiam pro deferre nomen alicuius, & aliquem accuſare. Sumitur* etiam pro συκοφαντεῖν. calumniari. *per calumniam accuſare, calumnijs premere.*

Φαίνιδος.

Φαίνιδος. Phœnidis *Genitiuus à recto* φαῖνις. ἡ. *vel potius,* φαινὶς. ἡ. φαινίδος. τῆς. *Eſt autem anemona. De qua Lex.*

B Φαινόλης. χιτωνίσκος. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς ου. καὶ χιτὼν ἱερατικός, ἢ φαινόλης, ὁ ἀπατεών.

Φαινόλης. Tunicula. Priſci verò *ſic vocabant* τὴν ἐφεστρίδα. *Sagulum, pallium, exteriorem veſtem, quæ ſuper aliam induitur, vel veſtem, quæ ſuper arma induitur, ad ea tegenda.* Declinatur autem *in genitiuo*, φαινόλου, *& deſinit in* ους *poſt contractionem factam ex* ιο, *in* ου. Et tunica ſacerdotalis. Vel, φαινόλης. Impoſtor. *Fraudator. Deceptor. Fallax.*

Φαίνομαί σοι καλός.

Φαίνομαί σοι καλός. Videor tibi pulcher.

Φαινόμενα πλάτων ἐν πολιτείας δεκάτῳ ἔφη. φαινόμενα οὐ μέν τοι ὄντα γέ πω τῇ ἀληθείᾳ. ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα οὐ μέν τοι γε ὄντα. καὶ

C ἀριστοφάνης. εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμί. φαίνεσθαι δὲ μή. τουτέστι, μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

Φαινόμενα. Plato de Repub. lib. 10. dixit φαινόμενα. quæ videntur. Sic autem vocat ea, quæ videntur quidem: ſed tamen re vera nondum ſunt. Pro, quæ phãtaſiam efficiunt, *& ſpeciem prabent:* ſed tamen non ſunt *talia qualia videntur.* Et Ariſtoph. *in Acharn pag. 280. v. 15. l.* ὥσπ. Eſſe quidem vt ſum. Videri verò non. Hoc eſt, Non mutare naturam: ſed formam.

Φαινόπης.

Φαινόπις. Phænopis. *N.L. fortaſſe nomen mulieris. Sed* φαινόπις. ἰδος. ἡ. *dicendum videretur. Si ſit epithetum, ſic appellabitur* ἡ φαίνουσα τὴν ὄπα. *quæ oſtentat vocem ſuam, vt cantatrices facere ſolent, ad captandam auditorum beneuolentiam.*

Φαινόποδες. λαμπρόποδες.

Φαινόπους. q.d. Claripes. Nitidos, ſplendidóſque pedes habens.

Φαίνων. αἰτιατική. δεικνύων. ὅτι φαίνω, σημαίνει καὶ τὸ κατηγορῶ. ἐξ οὗ καὶ συκοφάντης.

Φαίνων, Accuſatiuo. Oſtendens. φαίνω etiam ſignificat accuſo. Vnde etiam συκοφάντης. q.d. ficuum-delator, vel, accuſator. *Et calumniator. vide ſuprà* φαντάζομαι.

D Φαίνωνος.

Φαίνωνος. Phænônis. *Genit. à recto* φαίνων. ὁ. *Nomen viri proprium videtur.*

Φαίνωψ.

Φαίνωψ. Phænops. *Vel nomen proprium, vel epithetum, ὁ* φαίνων τὴν ὦπα. *qui oſtendit, ac oſtentat vultum, vt formoſi faciunt.*

Φαιὸν χρῶμα. σύνθετον ἐκ μέλανος, καὶ λευκοῦ. ἤγουν μύϊνον. ὅτι τῶν χρωμάτων, τὰ μὲν, ἁπλᾶ ἐστι. τὰ δὲ, ἐναντία. ὡς τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν. τὰ δὲ, σύνθετα. οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναν-

E τίων ἀποτελοῦνται. καὶ ἔστιν αὐτῶν, τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ. ὡς τὸ ξανθόν. τὰ δὲ, ἐγγυτέρω τοῦ μέλανος. ὡς τὸ κυανοῦν. τὰ δὲ λοιπὰ, μεταξὺ τούτων. οἷον τὸ ἐρυθρὸν, τὸ φαιόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν. ἁπλᾶ μὲν, τὰ ἐναντία. οἷον τὸ γλυκὺ, καὶ τὸ πικρὸν, τὰ δὲ ἄλλα, μικτὰ, καὶ μεταξύ. ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν. τὸ δὲ ἁλμυρὸν, τοῦ πικροῦ. τὰ δὲ λοιπὰ, τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτά. τὰ μὲν γὰρ μικτὰ, καὶ μεταξύ. οὐκέτι δὲ αὖ ἔμπαλιν. οἷον ἐπὶ

F χρωμάτων, τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὂν, μεταξύ ἐστι. τὸ μέν τοι ἐρυθρὸν, ἢ πράσινον, οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται, ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν. μικτὸν μὲν τὸ ἁλμυρὸν, ὡς οἱ ἅλες. ἐκ γὰρ πικροῦ θαλαττίου ὕδατος, καὶ

Φαιὸν χρῶμα. Fuſcus color. Compoſitus *eſt* ex nigro, & albo. Hoc eſt, *fuſcus color eſt* murinus, *qualem habent plerique mures.* Colorũ autem alij quidem, ſunt ſimplices, alij verò, contrarij, vt albus, & niger. Alij verò, compoſiti, quales *ſunt* horum medij. Etenim iſti certa contrariorum inter ſe mixtione perficiuntur. Et horum alij quidem, ſunt propiores albo, vt flauus. Alij verò, *ſunt* propiores nigro, vt cyaneus, *vel, ceruleus.* Reliqui verò, *ſunt* horum medij, *& inter hos interiecti,* vt ruber, & fuſcus. Sic etiam in ſaporibus *fit, & eorum eſt eadem ratio. Nam* ſimplices quidem, *ſunt ſapores inter ſe* contrarij, vt dulcis, & amarus. Alij verò, *ſunt* mixti, & *inter hos* medij. Sed dulci quidem *ſapori*, pinguis *eſt* propior. Salſus verò *propior eſt* amaro. Reliqui verò *ſapores, ſunt* horum medij. Non tamen omnino etiam medij *ſunt* mixti. Nam mixti quidem, *ſunt* etiam medij. Sed non etiam contrà, vt in coloribus. Fuſcus enim *color*, cùm ſit mixtus, eſt medius. Ruber verò, vel porraceus, *i. viridis*, non omnino fit ex contrariorum mixtione: ſed mixti dicuntur, quòd nullius extremi ſint-participes. Sic & in ſaporibus. Mixtus quidem *eſt ſapor* ſalſus, vt ſal. Nam ex amara aqua marina, &

dulci guſtum habet. Acer verò & auſterus, & acidus *ſapor*, quòd nullius extremi ſint participes, ita ſunt medij. Si quid autem aliud his vicinum eſt, hoc ſaporis-expers eſt, vt pládaròn, id eſt, humidum, aut aliquid huiuſmodi. Ariſtoteles autem octo ſaporum genera recenſens, duos extremos relinquit, dulcem, & amarum, & ſex medios *ponit*. Dulci quidem, vicinum *ſtatuens ſaporem* pinguem. Amaro verò, ſalſum. In medio verò *ponit* acerbum, auſterum, acrem, acidum. Galenus verò, inter ſimplices *ſapores* dicit extremos *eſſe* non dulcem, & amarum: ſed acrem, & acidum. Neque *propterea* diſſentiunt. Nam hic quidem, vt medicus, ad tactiles qualitates ſpectans, hos vocauit extremos. Extremum enim eſt, in calore quidem, acre. In frigore verò, acidum. Ille verò, tanquam Philoſophus, non etiam ad tactiles: ſed ad guſtabiles reſpiciens, ſic *horum* fecit oppoſitionem. In guſtabilibus enim ſummum eſt, dulce, & amarum. Plato verò tali ordine vſus-eſt. Septem eſſe dicit ſapores. Pinguem enim vnà cum dulci coniungit. Dicit enim, Id, quod inungit, ſi quidem cum dulcedine ſit *coniunctum*, efficere dulcem. Si verò *ſit* ſine dulcedine, pinguem. Dulce verò dicimus, vt mel. Pinguia verò, *vt* oleoſa. Acidum, *vt* acetum. Acerbum, vt pyra-ſylueſtria. Auſterum, *vt* vinum. Salſum, *vt* ſal. Amarum, *vt* abſinthium. Acre, *vt* piper. Extremos verò *ſapores* vocat acidum, acrem. Ad extremos verò ſapores accedentia, *extremisq́ ſaporibus vicinos* vocat, acido quidem vicinum, acerbum, acri verò, amarum. Vicinos verò medijs, amaro quidem vicinum ſalſum, acerbo verò vicinum, auſterum. Medium verò, dulcem. Hos autem *ſapores* ad ſeptem planetas refert. Acidum quidem, ad Mercurium. Acrem verò, ad Martem. Amarum, ad Lunam. Dulcem, ad Solem. Salſum, ad Venerem. Auſterum, ad Iouem. Acerbum, ad Saturnum. Cauſam verò *horum*, vt garrulitatem, neglex imus, *ſilentioq́ præterijmus*.

Φαιός. Fuſcus. Pullus Menippus Cynicus eò portentoſæ-rationis prouectus-eſt, vt furialem habitum aſſumeret, dicens ſe ex inferis veniſſe inſpectorem peccatorum. *quæ ab hominibus committerentur*, & ſe eò denuò deſcenſurum, vt hæc dæmonibus illic *degentibus* renuntiaret. Veſtis autem *eius fuit* hæc, pulla tunica talaris, *ad talos vſque demiſſa*. Eam verò cingebat Perſica zona. Et pileus Arcadicus *erat* in capite, habens intexta duodecim elementa. *Vel potius, vt & VVolfius, 12. Zodiaci ſigna. Erant ei præterea* calcei tragici, ingens barba, baculus in manu fraxineus.

Φαιστίωνος. Phæſtiônis. *Genitiuus à recto* φαιστιών. *ἡ. Phæſtion.* Vrbs.

Φαιστός. Phæſtus. Vrbs Cretæ. Homerus. Ad Phæſtum. paruus verò lapis *illic* magnum fluctum coercet. Malerus enim quidam hunc lapidem à ſe abſolutum, Neptuno conſecrauit, ne Phæſto fluctus appropinquarent.

γλυκέος, τὴν γεῦσιν ἔχουσι. τὸ δὲ δριμὺ, καὶ αὐστηρὸν, καὶ ὀξὺ, τῷ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. εἴτι δὲ ἄλλο ἐγγύς ἐστι τούτων, τοῦτο ἄχυμον ἐστί. οἷον τὸ πλαδαρόν. ἤ τι τοιοῦτον. ὁ μὲν οὖν ἀριστοτέλης ὀκτὼ καταλέγων εἴδη χυμῶν, δύο καταλείπει ἄκρους. τὸν γλυκὺν, καὶ πικρόν. καὶ ἓξ μέσους. ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος, τὸ λιπαρόν. τοῦ δὲ πικροῦ, τὸν ἁλμυρόν. ἐν μέσῳ δὲ, στρυφνόν. αὐστηρόν. δριμύν. ὀξύν. ὁ δὲ γαληνὸς ἐν τοῖς ἁπλοῖς. ἄκρους μὲν λέγει, οὐ τὸν γλυκὺν, καὶ πικρόν. ἀλλὰ τὸν δριμὺν, καὶ ὀξύν. καὶ οὐ διαφωνοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἁπτὰς ἀποβλέπων ποιότητας, τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους. ἄκρον γάρ ἐστι, κατὰ μὲν θερμότητα, τὸ δριμύ. κατὰ δὲ ψύξιν, τὸ ὀξύ. ὁ δὲ, εἶα φιλόσοφος, οὐκέτι πρὸς τὰς ἁπτὰς, ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀφορῶν, οὕτως ἐποιήσατο τὴν ἀντίθεσιν. ἄκρον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς γευστοῖς, τὸ γλυκὺ, καὶ πικρόν. ὁ δὲ πλάτων κέχρηται τοιᾷδε τάξει. ἑπτὰ λέγει χυμούς. τὸ γὰρ λιπαρὸν, ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει. λέγων ὅτι τὸ ὑπαλεῖφον, εἰ μὲν μετὰ γλυκύτητος ἐστὶ, ποιεῖ τὸ γλυκύ. εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ λέγομεν, οἷον τὸ μέλι. λιπαρὰ δὲ, τὰ ἐλαιώδη. ὀξὺ, τὸ ὄξος. στρυφνὸν, οἷον ἀχράδες. αὐστηρὸν, τὸν οἶνον. ἁλμυρὸν, τὸ ἅλας. πικρὸν, τὸ ἀψίνθιον. δριμὺ, τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει, ὀξὺ, δριμύ. παράκρα δὲ. ἐγγύς μὲν τοῦ ὀξέος, τὸ στρυφνόν. ἐγγύς δὲ τοῦ δριμέος, τὸ πικρόν. παράμεσα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ, τὸ ἁλμυρόν. ἐγγὺς δὲ τοῦ στρυφνοῦ. τὸ αὐστηρόν. μέσον δὲ τὸ γλυκύ. ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἑπτὰ πλανήταις. τὸ μὲν ὀξὺ, τῷ ἑρμῇ. τὸ δὲ δριμὺ, τῷ ἄρει τὸ πικρὸν, τῇ σελήνῃ. τὸ γλυκὺ, τῷ ἡλίῳ. τὸ ἁλμυρὸν, τῇ ἀφροδίτῃ. τὸ αὐστηρὸν, τῷ διί. τὸ στρυφνὸν, τῷ κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν, ὡς φλυαρίαν παρίδωμεν.

Φαιός. μένιππος ὁ κυνικὸς, ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὡς ἐριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα. λέγων ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι τῶν ἁμαρτανομένων ἐξ ᾅδου. καὶ πάλιν κατιὼν, ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθὴς αὕτη, φαιὸς χιτὼν ποδήρης. περὶ αὐτὸν ζώνη περσικὴ καὶ πῖλος ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ιβ΄ στοιχεῖα. ἐμβάται τραγικοί. πώγων ὑπερμεγέθης. ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη.

Φαιστίωνος. πόλις.

Φαιστός. πόλις κρήτης. ὅμηρος. ἐς φαιστόν. μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀπέργει. μάλεως γάρ τις, τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ ποσειδῶνι, πρὸς τῷ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ φαιστῷ.

Φ cum E.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Φέβεται. Fugit.

Φεβρουάριος. Februarius. Ita vocatur iſte Menſis

Φέβεται. φεύγει.

Φεβρουάριος. οὕτω καλεῖται ὁ μὴν, ἀπὸ

à quo-

A τινος ὑπάτου, γένους ὑπάρχοντος τῶν γάλλων. ἡνίκα γὰρ τὸν θρίαμβον τὸν ἀπὸ τῶν τυρρηνῶν κατήγαγεν ὁ κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ φεβρουάριος ἐπὶ τοῦ βήματος ἐβόα μὴ γεγονέναι τὸν κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ τὴν τύχην ῥωμαίων. συνέπλαττε δὲ καὶ γράμματα, καὶ ψευδομαρτυρίας κατ᾽ αὐτοῦ ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐντεῦθεν δὲ τὸν δῆμον ἐπαναστήσας, ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς ῥώμης ἐπανῆλθε, καὶ τοὺς περὶ τὸν
B βρέννον βαρβάρους ἀνῄρει, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι αἴτιον τῶν πεπραγμένων τὸν φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ θρυίνην περιβληθέντα ψίαθον, ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ τῶν καλουμένων βερνάκλων, τυπτόμενον νεύροις τῆς πόλεως ἀπεδίωξε, καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτῷ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

à quodam Conſule, qui natione Gallus erat. Cùm enim Camillus triumphum de Tyrrhenis egiſſet, per æmulationem, *ac inuidiam* Februarius pro concione, *ſiue pro ſuggeſto* vociferabatur, Camillum non fuiſſe victoriæ autorem: ſed Romanorum Fortunam. Confinxit etiam literas, & falſa-teſtimonia *comparauit* aduerſus eum, quaſi regnum affectaret. Deinde verò, populo *in eum* concitato, hunc vrbe pellit. Cùm autem *Camillus* poſt captam Romam reuerſus, Brennum cum Barbaris ſuſtuliſſet, cauſa in iudicium adducta, demonſtrauit omnium rerum geſtarum autorem fuiſſe Februarium. Quamobrem eum veſte nudatum, & iuncea ſtorea veſtitum, à Tribuni miniſtris, qui vernaculi dicuntur, neruis cæſum, vrbe expulit, & menſem à ſe denominatum, cæteris breuiorem fecit.

Φεγώρ. βεὲλ, ὁ κρόνος. φεγὼρ δὲ, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἐξ ὧν βεελφεγώρ.

Φεγώρ. Phegor. Beel. Saturnus. Phegor verò, locus, in quo colebatur. Vnde Beelphegor, i. Saturni-ædes.

C Φεδηϊκόμισα. παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν.

Φεδηϊκόμισα.] φιδηϊκόμισα. Fidei-commiſſa. Sic apud Romanos vocantur ea, quæ relinquuntur, *&* *committuntur alicuius* fidei, ab eo, qui moriturus eſt.

Φήκλη. ξὺξ κεκαυμένη λεπροὺς ὄνυχας ἐκβάλλει σὺν ῥητίνῃ. καὶ τρίχας ξανθίζει μετὰ σχίνου ἐλαίου νύκτα ὅλην συγχρισθεῖσα.

Φήκλη. l. φίκλη, vt ordo literarum indicat. In Græcolat. Lex. rectè φίκλη. Vocabulum eſt Latinum, Fecula. Parua fex. Quod alij per ſimplex e ſcribun, fex, fecis. vnde diminutiuum fecula, & per ſyncopen fecla, hinc iſtud φίκλη. Quod ex ſequentibus patet. Nam de face dicitur, Fæx cremata, cum reſina, ſcabioſos *ac aſperos* vngues eiicit, & cum oleo lentiſcino totam noctem peruncta capillos flauos facit.

Φελλαγωγία. πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ ῥωμαίοις. ἐν ᾗ διέβαλλον αὐτούς.

D

Φελλαγωγία. Phellagogia. Celebritas apud Romanos vſitata, in qua ſe mutuis cauillis petebant, *&* *alij alios deridebant, vel, dictis mordacibus inſectabantur.*

Φελλαί. τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα.

Φελλάς. Phellás. Librorum exterius tegumentum. *Exterior librorum membrana.*

Φελλά. τὰ πετρώδη, καὶ αἰγίβοτα χωρία. ὡς ἰσαῖος. καὶ φελλεὺς, σκληρὸς ποσῶς, καὶ πετρώδης τόπος. ἀριστοφάνης.

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.

Φελλά. *Harpocrat.* φελλία. Saxoſa, & à-capris-depaſta loca. vt Iſæus. Et φελλεὺς, Phelleus, modicè durus, & ſaxoſus locus. Ariſtophanes *Nubibus. pag. 63. verſ. 5. & 6.*

Quum igitur capras ex Phelleo deduces,
Quemadmodum pater tuus diphthera, id eſt, pellicea-veſte, & paſtorali *indutus.* annotat. 5.

E

ἦν δὲ ὁ φελλεὺς, τόπος τῆς ἀττικῆς οὕτω καλούμενος, τραχύς. αἱ δὲ αἶγες, περὶ τὰ τραχύτερα, καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ φελλέτας λέγουσιν οἱ δωριεῖς, τοὺς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτή τις περὶ τὸν διόνυσον, φελλὸς καλουμένη. καὶ αὖθις. τοῦ στρυμοδώρου θρᾷτταν ἐκ τοῦ φελλέως κλέπτουσαν.

Phelleus autem erat aſper Atticæ locus ita vocatus. Capræ verò degunt in aſperioribus, & editioribus montium locis. Ab hoc autem *loco* Dorienſes vocant pumicoſos lapides, *vel, lapides pumicibus ſimiles, vel, ipſos pumices,* φελλεάτας. *Sic enim ſcribitur apud Ariſtoph. Schol. annot. 4.* i. Phelleatas. Eſt etiam quoddam feſtum in honorem Bacchi *celebrari ſolitum,* quod vocatur Phellus. *Ibidem.* Et rurſus *idem Ariſtophanes in Acharnenſibus, pag. 273. v. 15. Sed locum integrum, & ſcholia conſule.* Strymodori Thraciam *ſeruam* ex Phelleo *deductam, &* in-furto-deprehenſam *comprimere.*

F Φελλεῖς. οὕτω λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους. οἵτινες εἰσὶ πετρώδεις μὲν κάτωθεν. ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος, οὕτω καλούμενον.

Φελλεῖς. Phellei, ſiue Phellenſes. Sic Attici vocant ſaxoſa loca; quæ infernè quidem, *& in ima parte* ſunt ſaxoſa, in-ſuperficie verò, exiguam terram habent. Eſt autem & mons ita dictus, *Phelleus. Ariſtoph. in Acharn. pag. 273. Schol. annot. 9. in v. 15. Er. Ad. Chil. 4. Cent. 10. col. 1013. ad. 23. Ex Phelleo.*

φίλλιο. Phellius. Nomen proprium. | Φέλλιος. ὄνομα κύριον. A

φελλός. Suber. *Vt in epigrammate quodam Sed epigram. lib. 6. pag. 413. epigramm. 9. vnde ſumptum hoc videtur, aliter.* | Φελλός.

--Et quod non-ſummergitur in aqua | Ἀβάπτιστον τὸ καθ' ὕδωρ

Suber, ſemper occultorum ſignum ſortitum iactuum. | Φελλὸν ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων.

φελλυρία. Phelurea. Genus arboris. | Φελλυρία. εἶδος δένδρου.

φενάκη. Fraus. Fallacia. Dolus Impoſtura. Vt, In aperto ſcrutationem fecerunt, *& rem apertè, ſummaq́ cura ſcrutati ſunt*, nec vlla impoſtura fuit in illa inſpectione, *& ſcrutatione: ſed omnis dolus abſuit ab ea.* | Φενάκη. ἀπάτη δόλος. ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο. καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν.

φενάκη. Antiæ. *Sic enim Feſtus. Anteriores capilli, qui ante frontem ſunt velerecti, vel pendentes. Dicta* φενάκη, *pro* φαινάκη, quaſi dicas τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος, apparentis cranij remedium, & tegumentum. *Nam, vt canit Ouidius de Arte amandi lib. 3 pag. 254. Turpe pecus mutilum, turpis ſine gramine campus. Et ſine fronde frutex, & ſine crine caput.* Propriè vero *ſic appellatur* appoſititia, & exculta coma, *quod ductum eſt à* mulieribus, ex quarum capitibus capilli defluxerunt, *& quæ, vt capitis nuditatem, ac fœditatem velent, alienos capillos emunt, & ſibi per fraudem apponunt quaſi ſuos*, & ita per aſcititiam comam fallunt *ſpectatores. Quod Ouidius eodem libro. pag. 251. teſtatur his verbis, Fœmina caniciem germanis inficit herbis, Et melior vero quæritur arte color. Fœmina procedit denſiſſima crinibus emptis, Próque ſuis alios efficit ære ſuos. Conſule Ariſtophan. Plutum. pag. 15. verſ. 11. Schol. annot. 12.* φενακίζειν. *Hinc enim Suid.* | Φενάκη. τὸ προκόμιον. οἷον τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος, καὶ σκέπη. κυρίως δὲ, ἡ προσθετὴ, καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη. ἀπὸ τῶν κατερρυηκυιῶν, γυναικῶν, καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. B C

φενακίζει. Subſannat. *Decipit. Fallit. Vt,* Nam appoſititiæ comæ fraus Barbarum valde fallebat. | Φενακίζει. χλευάζει. ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν ἐγκρατῶς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον.

φέναξ. Subſannator. Deriſor. Deceptor. Impoſtor. | Φέναξ. χλευαστής. ἀπατεών.

φεναρέτη. Phenarete. Nomen proprium. | Φεναρέτη. ὄνομα κύριον.

φενεός. Pheneus. Nomen vrbis, in qua Nonacris rupes erat, ex qua Stygis aqua fluebat. Herodotus *hoc dicit. l. ἕ ϛ.* | Φενεός. ὄνομα πόλεως. ἐν ᾧ ἦν νώνακρις πέτρα. ἐξ ἧς ἔρρει τὸ στυγὸς ὕδωρ. ἡρόδοτός φησιν.

φεννίς. *Vide* φαινίδα *in Græcolat. Lex.* Phennis. Ludus per pilam, quum *pueri pilam* alteri præmonſtrant, *quaſi velint ei tradere*, deinde pilam in-altum proiiciunt, quaſi fallentes *eum.* | Φεννίς. παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὅταν ἑνὶ ἑτέρῳ προδεικνύντες, εἶτα ἄνω ἀφιᾶσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες. D

φενόλης. Romana ſtola. Penula. | Φενόλης ῥωμαϊκὴ στολή.

φένω *Poet. pro comm.* φονεύω. Cædo. Occido. | Φένω. τὸ φονεύω.

φέρραι. Pherrhæ. Vrbs. | Φέρραι, πόλις.

φέρασπις. Scutifer. Bellicoſus. *Epigr. lib. 3. pag. 238. epigram. 265.* | Φέρασπις. ὁ πολεμικός.

Amaram inter ſe Hector gratiam, & ſcutifer | Πικρὴν ἀλλήλοις ἕκτωρ χάριν ἠδὲ φέρασπις E

Aiax, ex bello monumentum retulerunt amicitiæ. l. ὤπασαν, id eſt, præbuerunt alter alteri. | Αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ' ὤπασαν φιλίης.

φεραυγής. Lucifer. Lucem-afferens. Lucidus. Splendidus. | Φεραυγής. κατάλαμπρος.

φέρβει. Paſcit. Alit. Nutrit. Vnde συφορβός. Suum-paſtor. i. ſubulcus. Et ἱπποφορβός. Equorum-paſtor. | Φέρβει. βόσκει. τρέφει. ὅθεν συφορβὸς, καὶ ἱπποφορβός.

φέρε. Eia. Idem eſt, ac ſi diceres, finge *rem ita ſe habere* Age igitur. Conſtructio, *loquendiq́ forma eſt* antiqua. Ariſtophanes *in Equitibus. pag. 198. v. 15.* Eia, vbinam virum iſtum inueniemus? | Φέρε. οἷον ὑπόθου. ἄγε οὖν. ἀρχαία ἡ σύνταξις. ἀριστοφάνης. φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; F

φερέγγυος. Tutus. Fide-dignus ſponſor. *Conſule noſtrum Ionicum Lexicum in* φερέγγυος. Herodotus *lib. 5. pag. 187. lin. 43.* Ipſe quidem vobis non ſum ſatis idoneus ſponſor, *qui ſpondere poſſim*, me ſuppe- | Φερέγγυος. ἀσφαλής. ἀξιόπιστος ἐγγυητὴς ἡρόδοτος. αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυος εἰμὶ δ' ὑίᾳ μὴ

ditatu-

A περιέχειν τοσαύτην, ὥστε κατάγειν.

Φερέγγυος. ὁ ἐνδεξάμενός τι, καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι. εἶτ' ἀξιόχρεως δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγχείρησιν. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος; τουτέστιν, ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι, καὶ βεβαιωτής.

Φερεζαῖος ἐθνικόν.

B Φέρετρα. πομπεῖά τε αὐτοῦ προηγεῖτο, ἀργυρᾶ, καὶ χρυσᾶ πεποιημένα καὶ ὁπλῖται πάμπολλοι. καὶ κόσμος βασιλικός. καὶ φέρετρα ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων, καὶ δείκηλα ἄττα. αὐτός τε ὁ Οὐάφρης ἐπὶ πᾶσιν ἐκομίζετο φοράδην, ἐν ναῷ χρυσοῦ πεποιημένῳ. καὶ τῶν ἱερέων οἱ σεμνότατοι, καὶ τελεώτατοι, φορεῖς ἦσαν.

Φερεκάκους. καρτερικούς. συναγαγὼν ἱππεῖς ὄντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε.

C Φερεκράτης. ἀθηναῖος κωμικός. ὃς ἀλεξάνδρῳ συνεστρατεύσατο. ἐδίδαξε δράματα ιζ. Φερεκράτης, πέταλη γράφει.

Φέρεκλος. ὄνομα κύριον.

Φερεκύδης. βάβιος σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν κυκλάδων ἡ σύρα πλησίον δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν τῶν λυδῶν βασιλέα ἀλυάττην. ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς. καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με' ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ πυθαγόραν λόγος. αὐτὸν δὲ, οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητὴν

D ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκῆσαι κτησάμενον τὰ φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν. ἑτέρων τοῦτο εἰς κάδμον τὸν μιλήσιον φερόντων. καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν θάλητος δόξαν καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα, ἃ συνέγραψε ταῦτα. ἑπτάμυχος. ἤτοι θεοκρασία.

E ἢ θεογονία. ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα θεῶν γένεσιν, καὶ διαδόχους.

Φερεκύδης. ὁ σοφός ζήτει ἐν τῷ χροῒ δῦλα.

Φερεκύδης. ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ συρίου. ὃν λόγος τὰ ὀρφέως συναγαγεῖν. ἔγραψεν αὐτόχθονας. ἔστι δὲ περὶ τῆς ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα. παραινέσεις δι' ἐπῶν. πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου, οὐδένα δέχεται πρεσβύτερον. ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν

F συγγραφῆς.

Φερεκύδης. λέριος, ἱστορικός. γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οε' ὀλυμπιάδος ἔγραψε περὶ λέρου. περὶ ἰφιγενείας. περὶ τῶν διονύσου ἑορτῶν. καὶ ἄλλα.

ditaturum *vobis* tantum copiarum, vt *vos in patriam* reducant.

Φερέγγυος. Qui aliquid *in ſe* ſuſcepit, *& quodammodo fert manibus*, & poteſt perſoluere. *quod promiſit* quaſi dicas, qui eſt ſoluendo, *ac proinde fide dignus. Qui remſuſceptam præſtare poteſt.* Qui rem aliquam quam aggreditur, ſuſcipere, *& ad finem perducere* poteſt. *Qui aliquid præſtare poteſt. Vt*, Quid enim iubes *eorum*, quæ ego præſtare poſſum? Hoc eſt, eorum quæ ego tutò peragere poſſum, & *quorum ego ſum* aſſertor *& ſponſor.*

Φερεζαῖος. Pherezæus. Gentile *nomen.*

Φέρετρα. F. φέρετρα. Feretra. Fercula. *Feretra verò dicebantur etiam ea, quibus fercula, & ſpolia in triumphis, & pompis ferebantur. Vt*, In pompa verò vaſa ad oſtentationem comparata, argentea, & aurea eum præcedebant, & plurimi *milites* armati, & regius ornatus, & feretra habentia Regum imagines, & ſimulachra quædam. Ipſe verò Vaphres poſt omnia geſtabatur portatus in aureo templo. Sacerdotes verò grauiſſimi, & perfectiſſimi geſtatores erant, *qui geſtabant, atque portabant ipſum.*

Φερεκάκους. Malorum-patientes. Tolerantes-laborum. Vt, Conuocatis equitibus, qui laborum-patientes erant inſigniter, *eos ad rem fortiter gerendam* adhortabatur.

Φερεκράτης. Pherecrates, Athenienſis Comicus, qui cum Alexandro militauit, *eum in bello ſecutus.* Fabulas edidit 17. Pherecrates Petalæ ſcribit.

Φέρεκλος. Phereclus. Nomen proprium.

Φερεκύδης. Pherecides, Babius, F. *Babis filius*, Syrius. Syra verò eſt inſula, vna Cycladum, propo Delum. Vixit autem tempore Halyattis, Regis Lydorum, vt ſeptem Sapientum æqualis fuerit, natus circa quadrageſimam quintam Olympiadem. Fama autem *eſt* Pythagoram ab eo inſtitutum-fuiſſe, ipſum verò non habuiſſe præceptorem, *à quo doceretur:* ſed ſeſe exercuiſſe, comparatis reconditis Phœnicum libris. Quidam etiam tradunt *eum quoddam* ſcriptum oratione pedeſtri *ſcriptum, in lucem* edidiſſe, quod alij Cadmo Mileſio tribuunt. Et primum autorem fuiſſe, qui de animarum ex corpore in aliud corpus migratione verba fecerit. Thaletis autem opinionem eſt æmulatus. Pediculorum verò multitudine conſumptus obiit. Omnia verò *ſcripta*, quæ conſcripſit, ſunt hæc, Heptamychus, *q. d. Septem-receſſus habens*, ſiue Theocraſia, *i. Deorum-temperies* aut Theogonia, *i. Deorum-ortus.* Eſt autem Theologia libris decem *deſcripta*, Deorum ortum & ſucceſſores continens.

Φερεκύδης. Pherecydes. Sapiens. Quære in vocibus χροῒ δῦλα. *Imò, in* χρία *&* χροιά.

Φερεκύδης. Pherecydes, Athenienſis, antiquior Syrio. Quem Orphei ſcripta collegiſſe ferunt. Scripſit autem Autochthonas, *i. de Indigenis, hominibus ex eodem ſolo natis in quo degebant.* Eſt autem *opus* de Atticis antiquitatibus, decem libris *comprehenſum.* Adhortationes verſibus *ſcriptas.* Porphyrius verò, ſuperiore *Pherecyde* nullum admittit antiquiorem: ſed illum ſolum putat autorem orationis-ſolutæ.

Φερεκύδης. Pherecydes Lerius, hiſtoricus, natus paulo ante 75. Olympiadem. Scripſit de Lero. De Iphigenia. De Bacchi feſtis. Et alia.

Φίρε τιιῶ. *Ariſtoph. in Acharneuſibus. pag.28 .v.11.* Affer nunc de galea *ſumptam* mihi pennam. Pennam quæris, vt vomat. Qui enim difficulter-vomunt, ad faciliùs vomendum, vti ſolent penna, *quam in os, & guttur inſerunt, vt ea vomitum prouocent.*

Φέρε νυν ἀπὸ τῶ κράνοις μοι τὸ πτερὸν. τὸ πτερὸν ζητεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ· εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες, πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι. A

Φερεντῖν. Ferentinus. *Ferentinum, vel Ferentium,* vrbs Samnitum in Italia Gentile *nomen*, *eſt* Ferentinenſis, & Ferentius, *& Ferentinus. Vide Steph. & alios Geographos*

Φερεντῖνος. πόλις σαυνιτῶν ἐν ἰταλίᾳ, τὸ ἐθνικὸν, φερεντινᾶος, καὶ φερέντιος.

Φερεσβίους. Vitam-ferentes. Viuificantes.

Φερεσβίες. ζωοποιούς.

Φερετίμα. Pheretima. Nomen proprium. Vt, Feretima verò, detracto foſſæ tecto, vt iuſiurandum-ratum-faceret, *& confirmaret*, in vrbem iuit.

Φερετίμα. ὄνομα κύριον. ἡ δὲ φερετίμα τὸν ὄροφον ὑποσπάσασα τοῦ βόθρου ὡς ἂν ἐμπεδορκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν. B

Φερέοικος. Ferens-domum. Domiporta, *vt Cic. de Diu: pag. 136. A.* Cochlea *Sic epitheto inſignitur. Alij tradunt eſſe quoddam* animal muſtelæ ſimile, ſub quercubus, & oleis naſcens. Alij verò, *dicunt eſſe quoddam* animal maxima veſpa maius. *l. ἀ ζῷον.*

Φερέοικος. ὁ κοχλίας. ἔνιοι ζῷον λευκὸν ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ, καὶ ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ, ζῷον σφηκὸς ἐμφερὲς μέγιστον.

Φέρειν. Ferre. Tolerare. Geſtare. Accipere. Ariſtoph. Acharn. *pag.263. v. 22.23.*

Le. *Miſiſtis nos ad Regem Magnum* Perſarum,

Stipendium ab eo nobis datum *laturos*, *duas drachmas in ſingulos dies.* vel, quotidie binas drachmas pro ſingulis militibus, aut ciuibus accepturos.

Φέρειν. ὑπομένειν. βαστάζειν. λαμβάνειν. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν·

Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν

Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας. C

Menander Olynthia. Cum Ariſtotele enim quatuor obolos quotidie ferebat, *i. in ſingulos dies accipiebat pro ſtipendio.* Et μισθοφόρος hinc *dictus, id eſt, mercenarius, ſiue miles, qui mercedem ab aliquo pro ſuo labore datam fert, id eſt, qui ſtipendium accipit.* Et φέρειν, neutro-genere. Vt, Quod accidit diuinitùs, *calamitates diuinitùs immiſſas* oportet egregiè, *id eſt, patienter, & animo æquo* ferre. Et rurſus. ἔφερον ἀλλήλους. &c. Se mutuò non minùs ferebant, pro, alij alios latrociniis grauiter infeſtabant, & lædebant.

μένανδρος ὀλυνθίᾳ. μετ' ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. καὶ φέρον, οὐδετέρως. τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή. καὶ αὖθις. ἔφερον ἀλλήλους ἔχθιστα. ἀντὶ τοῦ λίαν ἐλῄστευον. ἔβλαπτον.

Φέριστον. Præſtantiſſimum. Excellentiſſimum. Vel optimum.

Φέριστον. κράτιστον. ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθόν. D

Φερνή. Dos. dotis. *Dicitur non ſolùm oxytonè* φερνὴ: *ſed etiam grauitonè* φέρνη. Remuneratio. Gratiæ-relatio. Apud quoſdam verò φέρνη etiam dicitur ipſa dos. *τῆς φερνῆς, & τῆς προικὸς diſcrimen apud Euſtath. & alios vide.*

Φερνή. προίξ. φέρνη, ἀμοιβή. παρά τισι δὲ, καὶ φέρνη, ἡ προίξ.

Φερομένου. Ferentis. Suſtinentis. Accipientis. Vt, Omnem belli culpam illo viro ferente, *ſuſtinente.* Et φέρονται. Ferunt, pro, vincunt. Vt, Et diuites plus ferunt, *id eſt, ſuperiores ſunt, & ſuperiores facti vincunt.* Comprehenſos autem ad 700. populares, vinctos abduxerunt, *& in vincula coniecerunt. Item* φέρεσθαι. ferri, pro, dici, putari, haberi. *Vt,* Et ille vir genere quidem, Thracius ferebatur, *id eſt, putabatur*, cui nomen erat Diogenes. Rebus verò bellicis *erat* quouis alio longè præſtantior, & equeſtri turmæ præfectus.

Φερομένου. λαμβάνοντος τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομένου. καὶ φέρονται, ἀντὶ τοῦ νικῶσι. καὶ φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλέον. συλλαβόντες δὲ τῶν δημοτῶν εἰς ψ' ἀπήγαγον. καὶ φερόμενος ἀνὴρ γένος μὲν θρᾴκιος, ᾧ ὄνομα διογένης ἦν. τὰ δὲ πολέμια παρ' ὁντινοῦν κράτιστος, τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος. E

Φέρω. Accuſatiuo. Fero.

Φέρω. αἰτιατικῇ.

Φερωνία. Feronia. Nomen proprium.

Φερωνία. ὄνομα κύριον.

Φερώνυμος. Verum habens nomen.

Φερώνυμος. ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φερώρας. Feroras. Nomen proprium.

Φερώρας. ὄνομα κύριον.

Φερσεφόνη. Pherſephone. Nomen infernæ Deæ, quæ & Perſophone, & Perſephaſſa dicitur, id eſt, Proſerpina. *Varias huius vocis etymologias apud Euſtath. vide.*

Φερσεφόνη. ὄνομα θεᾶς καταχθονίας. ἥτις καὶ περσεφόνη, καὶ περσέφασσα λέγεται. F

Φέρτερον. Præſtantius. Melius. Vel, velocius. *Quod citiùs fertur.*

Φέρτερον. κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

Φέρτερ.

A Φίρξῳ. τῇ τῶν νεκροφόρῳ κλίνῃ.

Φίρτρῳ. Per ſyncopen pro, φιρίτρῳ. Feretro. Mortuos-portantium lecto. *Lecto, quo mortui portantur, ac efferuntur. νεκροφόρος verò dicitur & ipſe mortuorum lectus mortuos ferens, feretrum, capulus. Et ille, qui defuncti cadauer feretro fert, libitinarius, pollinctor, veſpillo. Gallicè, enterreur.*

Φίρξον. τὸ φορεῖον. πολύβιος. τότε καὶ τὸν προσφιλημένον ἥκειν ἔχοντα τὸν υἱὸν ἐν φίρξῳ, καὶ λίβυας ὡσεὶ χιλίους. ὡς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἐκέλευε ἀνοίγειν ταχέως ὅτι βαρύνονται. φέρουσι γὰρ ὗν ἄγριον. ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγει θαυμάσας τὴν εὐαγρίαν. οἱ δὲ, φίρετρον λέγεσθαί
B φασι.

Φίρτρον. Feretrum, *quo defuncti cadauer effertur, vt ſepulturæ mandetur.* Polybius. Tunc & illum dilectum *amicum dixit* venire cum filio, quem habebat in feretro, & Libyas ad mille *cum eo.* Quum autem ad murum appropinquauit, iuſſit celeriter aperiri *portas vrbis*, quòd grauarentur *illi, qui feretrum ferebant.* Ferunt enim, *inquiebat ille*, ſuem agreſtem, i. aprum. Cuſtos verò *portarum, ei portas* aperit, admiratus illam felicem venationem, *& egregiam prædam, vt ipſe, rerum ignarus, arbitrabatur.* Alij verò, dicunt φίρετρον dici. *Sed φίρτρον per ſyncopen eſt inde formatum.*

Φισκάσιον. μάγγανον πλοϊκόν.

Φισκάσιον, Pheſcaſium. Manganum, *i. vas ligneum, a*ptum-ad-nauigandum.

Φεῦ. σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. ἢ ὀδυρτικὸν οἰμώγμα. ἔστι δὲ καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. σοφοκλῆς.

Φεῦ. Heu. Indignantis aduerbium. Vel eiulatus doloris-plenus. Eſt etiam admirantis aduerbium. Soph. *in Oedipo Tyranno pag.164. & 165. Ibi Tireſias vates loquitur. τέλη λύει. pro λυσιτελεῖ. conducit.*

Φεῦ. φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
C Λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
Εἰδὼς, διώλεσ᾽, οὐ γὰρ ἂν δεῦρ᾽ ἱκόμην.
ὡς δεινόν φησι τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ συντελῇ.

Heu, heu. ſapere quàm graue eſt ibi, *vbi ſa*pientia *non con-*
Ducit ſapienti! Hæc enim pulchrè ego
Callens, diſperij. Haud enim huc veniſſem.

Quàm (inquit) eſt graue ſapere, quum ſapientia ſapienti non conducit, *nec prodeſt: ſed potiùs obeſt. Idem Ariſtophanes in Ranis. pag. 136. verſ. 4. & 5. Nam φεῦ ſeparandum.*

Φεῦ.
Ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ᾽ ὀβολώ.
ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ
D σώματος βάλλουσι δύ᾽ ὀβολούς. καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον, δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τριώβολον βλακείας χάριν, τῶν τῶν στρατηγῶν προστιθέντων. καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος, πῶς περαιωθήσομαι; λέγει.

Heu!
Quàm magnam potentiam habent, quantum poſſunt *vbique iſti duo oboli!*

Quanta vis eſt vbique vel minima pecuniæ! Quod ideo dicitur, partim quidem, quia duo oboli in defunctorum os iniiciebantur, partim verò, quia mercedula iudicialis, *ſiue iudiciale ſtipendiolum* erant oboli duo. Fuit autem etiam triobolum, *id eſt, trium obolorum ſtipendium quod ſingulis iudicibus pro iudicij labore quotidie dabatur*, quod belli-duces, propter iudicum molliciem, *ac inertiam, vt eorum beneuolentiam ſibi conciliarent*, auxerunt. *In Schol. annot. 2. legitur κολακείας χάριν. i. aſſentationis gratiâ.* Cùm autem *Bacchus Herculi de ſtygia paludis traiectu, &* de naulo *perſoluendo* dixiſſet, *pag.136. v.1.* Deinde quomodo traiiciar: *Vel, quomodo paludem iſtam traijciam? Hercules v.1. reſpondens ei,* dicit,

E Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωί σ᾽ ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει, δύ᾽ ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

In nauigiolo tantillo, vel, in nauicula minima *te vir ſenex*
Nauta traijciet, duorum obolorum mercede accepta.

Φεύγοντας. τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους. τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν κατηγορούντων, κἀπιδακρύειν αὐτῶν βαλόντων. καὶ φεύγω, αἰτιατική.

Φεύγοντας. q. d. *Fugientes. i. Reos.* Eos, qui in iudicium adducuntur. Vt, Decet potiùs reos miſerari, quàm accuſatores, & ob illorum ſupplices preces lachrymari. Et φεύγω. accuſatiuo. fugio. vito.

Φεύγοιεν. κατηγοροῖντο. καὶ φεύγων, κατηγορούμενος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην.

Φεύγοιεν. Fugiant. Accuſentur. Rei-ſint. Et φεύγων. fugiens. reus. ille, qui ab aliquo accuſatur. Ariſtophanes Nubibus. *pag. 68. v.15.* Profectò facilè, ſi reus fiat, *& ab aliquo accuſetur,* effugiet iudicium, *abſoluetur in iudicio pœnamq́, vitabit.*

F Φευκτέον. ἐπίρρημα θετικόν. πλάτων φησί. φευκτέον ἐνθένδε. τίς οὖν ἡ φυγή; θεῷ ὁμοίωσις. τὸ δὲ, εἰ δίκαιοι, καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα. καὶ ὅλως ἐν ἀρετῇ. οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς

Φευκτέον. Aduerbium poſitiuum, *vt Grammatici vocant.* Plato dicit, Fugiendum *eſt* hinc. Qualis verò *fuerit* hæc fuga? Similitudo Dei, *ſimilitudo, quâ Deo ſimiles erimus.* Hoc autem *ſic accipiendum*, ſi iuſti, & ſancti cum prudentia fuerimus, & prorſus virtute præditi, non illis ciuilibus vir-

curibus:ſed maioribus,quæ nominibus iiſdem vtuntur,ac appellantur.F.τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρωμένας.

ἀρεταῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς μείζοσι τῶν αὐτῶν ὀνομάτων χρωμένας. A

Φίψαλος, & φεψάλυξ. Scintilla proſiliens ex lignis,quæ cremantur.Ariſtoph.*in Lyſiſtrata.pag.543.v. 30.31.32.* Sed ne ſcintilla quidem relicta-eſt adulteri. Ex quo enim nos prodiderunt Mileſij,Non vidi.&c. φεψάλυξ.quaſi dicas,fomes ignis. *Fomes ad ignem accendendum* Scintilla. Mileſij tanquam adulteri malè-audiunt.

Φέψαλος.καὶ φεψάλυξ. σπινθὴρ ὁ ἀναπηδώμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.οἷον ζώπυρημα σπινθήρ.διαβάλλονται ὡς μοιχοὶ οἱ μιλήσιοι.

Φεψάλῳ. Cauponâ. φέψαλοι enim *ſunt* ſcintillæ, *quæ, dum ligna comburuntur, inde proſiliunt. μετωνυμικῶς verò tam ſcintilla, pro caupona ponitur, vbi ſolet luculentus ignis accendi. vel, pro culina ſumitur. Ariſtophanes in Acharnenſibus. pag. 273. verſ. 21.* Ipſe verò clypeus in caupona, *vel, culina*, ſuſpendetur, quòd ſit pax. Dicitur autem *&* φέψαλος, *vt ſuprà*, & φεψάλυξ apud Archilochum, & apud Ariſtophan. *in Lyſiſtrata. pag. 543. verſ. 40.* Sed neque adulteri relicta-eſt ſcintilla. *Vide ſuprà.* Et rurſus. Sed cùm tenebris-obruerentur propter fuliginem, & ſcintillas,quæ in ipſos ferebantur,præterea verò, propter ingentem fumi copiam, non paucos periiſſe *ferunt*.

Φεψάλῳ.καπηλείῳ.φέψαλοι γὰρ,οἱ σπινθῆρες. ἡ δὲ ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται. διὰ τὸ εἰρήνην εἶναι. λέγεται δὲ καὶ φεψάλυξ. παρὰ ἀρχιλόχῳ.καὶ παρὰ ἀριστοφάνει.ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.καὶ αὖθις.ἀλλ' ἀποσκοτουμένους ὑπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος,καὶ τῶν φεψαλύγων,ἔτι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθίας, οὐκ ὀλίγους ἀπόλλυσθαι. B

Φ cum ΕΙ. & Η.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΙ.ΚΑΙ ΤΟΥ Η. C

Φειά.Phea.Nomen vrbis Elææ *regionis*.

Φειδαλός. *Idem videtur,ac* φειδωλός.*Id eſt,Parcus. Vel,* φείδαλος *per ſyncopen dictum à* φειδάλφιτος. *Parcens farina. Qui farinæ parcit. Tenax. Sordidus. Ab hoc autem* φειδαλφίτος *deducitur aduerbium* φειδαλφίτως. Quod compoſitum ex verbo φείδομαι, parco, & nomine τὰ ἄλφιτα. farina. quaſi dicas, parcendo-farinæ. Parcè. Tenaciter. Illiberaliter. Sordidè.

Φειά.ὄνομα πόλεως τῆς ἠλείας.

Φείδαλος.φειδαλφίτως.ἐκ τοῦ ἄλφιτον. ὅ ἐστι, πεφεισμένως τῶν ἀλφίτων.

Φειδᾶς.Phidâs.Nomen proprium.

Φειδᾶς.ὄνομα κύριον.

Φειδήσεται.Parcet.

Φειδήσεται.φείσεται.

Φειδίας. Phidias. Statuarius, qui Mineruæ ſtatuam eburneam fecit. Pericles verò, ſumptibus *in eam faciendis*, *à populo* præfectus, quinquaginta talenta ſurripuit, & ne *ſui furti* rationes redderet, *meritaſque pœnas daret*, bellum excitauit. Et prouerbium. Phidias conuenit paci, quatenus *eſt* artifex. Illa verò *Pax* introducitur formoſa. Polybius. Lucius Æmilius in templum ingreſſus, quod erat Olympiæ, & *Iouis* ſtatuam contemplatus, per-admirationem-obſtupuit, & talia verba protulit, Solus Phidias mihi videtur Homericum Iouem *feliciter* expreſſiſſe. Quòd, cùm magnam de Olympia expectationem haberet, ipſam veritatem expectatione maiorem comperiſſet. Et rurſus. *Hoc ita ſe habere* puto, quemadmodum ſi Myrmecides ſe Phidiæ arti opponeret.

Φειδίας.ἀγαλματοποιός, ὃς ἐλεφαντίνης ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς, ἐνοσφίσατο πεντήκοντα τάλαντα,καὶ ἵνα μὴ δῷ τὰς εὐθύνας,πόλεμον ἐκίνησε. Καὶ παροιμία. φειδίας προσήκει εἰρήνη καθὸ τεχνίτης. εὔμορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. πολύβιος.λεύκιος αἰμίλιος παρελθὼν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν ὀλυμπίᾳ.καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος,ἐξεπλάγη.καὶ τοιοῦτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ φειδίας τὸν παρ' ὁμήρῳ δία μεμιμῆσθαι.διότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς ὀλυμπίας, μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς εἴη τὴν ἀλήθειαν. καὶ αὖθις. καθάπερ οἶμαι μυρμηκίδην ἀντιταττόμενον τῇ φειδίου τέχνῃ. D E

NOTÆ.

Φειδίας προσήκει Εἰρήνη.] Totius huius loci declarationem habemus apud Ariſtoph.in Pace.pag. 456. vbi rem fuſiùs aperit Poeta, verba faciens de Phidia, de Pericle, de eius ingenio, & de bello, quod excitauit, ne furti ſui redderet rationes. Sic enim ibi,

Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε φειδίας πράξας κακῶς.
Εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης. &c.

Vide ſchol. Et,

Τρ. Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι φειδίας ἠκηκόειν.
Χο. Οὐδ' ἔγωγε. πλὴν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν.&c. Vide ſchol. F

Φείδιππος. Phidippus. *Nomen proprium.Vnde patronymicum* φειδιππίδης. *Phidippides. Vtrunque ſignificat hominem equis parcentem. Et per ἀντίφρασιν, eum, qui non parcit equis, nec ſumptibus in equos alendos faciendis.*

Φείδιππος.

Φειδόμεθα.Genitiuo.Parco.

Φείδομαι. ψυχῆς.

A Φειδὼ. περίοια.

Φειδώ. *Parſimonia.* Prouidentia, *quâ fit, vt ſumptibus parcamus, ne propter immodicos ſumptus in paupertatem incidamus.*

Φεισμονή. δυσαπαλλαγία.

Φεισμονή. Miſericordia. *Parſimonia. Tenacitas.*

Φειδωλός. φειδόλιμος. σκνιπός, φειδωλός τις ὤν, ὁ φλίγων τὸ δοῦναι. ὁ παρέψηφος. παρὰ τὸ δοῦναι, καὶ τὸ φείδομαι, φειδωλός τις ὤν, τροπῇ τοῦ δ' εἰς λ'.

Φειδωλός. Parcus. Tenax. Sordidus. Auarus *Dictus autem φειδωλὸς, quaſi* φειδωδός τις ὤν. *Sic enim legendum.* Qui parcit dare. Qui fugit dare. Qui dare reformidat. Nimiùm-accuratus-calculator. *Qui nimis accuratè ſumptuum, quos facit, rationes init, ſumptus contrahit, ijsq; parcit. Et ideo nimis parcus, nimiumq; tenax, & ſordidus eſt. Dictus* φειδωλὸς, à verbo φείδομαι, parco, & δοῦναι, dare, quaſi φειδωλός quidam exiſtens, verſo δ in λ.

B Φείδων, φείδωνος, ὄνομα κύριον.

Φείδων. Phidon. Phidônis. Nomen proprium.

Φεισμονή. φειδώ. δυσαπαλλαγία.

Φεισμονή Parſimonia Miſericordia. *Quod fit, quum parcimus illi qui nobis iniuriam fecit, quem alioqui pro meritu tractare poſſemus.*

Φεισόμεθα *Ariſtoph in Auibus.pag.383.v.5 & 6 Schol.annot.3.Eraſm.Adag.Chil.1.Cent. col.492.adag.2.*

Φεισόμεθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἢ μεῖς, ἢ λύκων;

Parcemus enim aliquomodo his magis nos quàm lupis?

Ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' αὖ ἐχθίους ἔτι;

Aut quos vlciſcemur alios his inimiciores adhuc?

τουτέστι, μᾶλλον λύκων φεισόμεθα, ἤπερ τούτων. μή ποτε δὲ καὶ παροιμιῶδες εἴρηται. ἐπεὶ C τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων σκύλακα λύκου, τάλαντον ἐλάμβανεν. ὁ δὲ τέλειον, δύο.

Hoc eſt, Lupis potiùs, quàm his parcemus. *Videndum* autem ne fortè etiam hoc ſit prouerbiale *dictum.* Olim enim in Attica lupos interficiebant. Et Lex erat, quæ lupos occîdi iubebat. Quare qui lupi catulum occidiſſet, talentum accipiebat. Qui verò *lupum* perfectum, *& iam adultum interemiſſet, is accipiebat talenta* duo.

Φισσών. ὄνομα ποταμοῦ.

Φισσών Phiſſon. Nomen fluuij.

Φῆ. οὐδέποτε. Ὅμηρος τὸ φῆ, ἀντὶ τοῦ ὡς τέτυχεν. ὁ δὲ, φῆ κώδειαν ἀνασχών, ἤτ' ὡς κώδειαν.

Φῆ. Homerus nunquam dixit φῆ, pro τέτυχεν, id eſt, fecit. Iliad Ξ.pag.529.v.35. Ille verò *ſic* loquutus-eſt, *boſtis à ſe caſi caput, tanquam* caput-papaueris attollens. κώδειαν dixit, pro, ὡς κώδειαν.

NOTÆ

D Φῆ.] Sic legendum ſuſpicor. Οὐδέποτε Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέτυχεν, ἤγουν ἐποίησεν, εἶπεν. Noſtram coniecturam Euſtath. confirmat, quum Iliad. Ξ. pag.999.25.& 3. hæc interpretatur. Ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών, Ἀρίσταρχος μὲν, ῥῆμα ἐκδέχεται τὸ φῆ, εἶτα τοῦ ὡς ἔξωθεν προσυπακουομένου, ἵνα λέγῃ, ὅτι ὁ δὲ ἔφη, ὡς κώδειαν ἀναχών. &c. οἱ δὲ πάντες, καὶ Ζηνόδοτος, τὸ φῆ, ἐπίρρημά φασι παραβολικόν, ὃ ἔστι τι ὑφ' Ὁμήρου ῥηθέν.

Φηγαιεῦσι. δῆμος τῆς αἰαντίδος.

Φηγαιοῦσι. Phegæenſibus. φηγαία, *Phegea,* municipium Aeantidis, *vel, Aiacea tribus. cuius populares vocantur* φηγαιεῖς, *Phegaenſes, à ſingulari* φηγαιεύς. *Vide Stephanum in* φηγαία, *quam Ægeidis tribus municipium facit.*

Φηγεύς.

E Φηγεύς. Phegeus. *Rex, Phoronei frater, qui* φήγειαν *vrbem Arcadiæ condidit, & de ſuo nomine Phegeam vocauit, ibiq; regnauit. Steph in* φήγεια.

Φήγινος. δρύϊνος. ἐν ἐπιγράμματι, φηγίνεον κρατῆρα.

Φήγινος. & φηγίνεος. Faginus. *Fagineus Ex fagino factus.* Querceus. Quernus. In epigrammate. Fagineum craterem.

Φήγοντος.

Φήγοντος. Comedentis. *à* φάγω *comedo, cuius aor. 2.* ἔφαγον *comedi.*

Φηγός. δρῦς. ἢ πτελέα. ἦν δὲ δένδρα ὑπέρμηκε θηγ, φηγός, καὶ ἐλάτη, δρύες τε, καὶ φίλυρα.

Φηγός. Fagus. Quercus. Vel picea. *Sed hæc eſt arboris alind genus. Vt,* Erant autem *illic* ingentes arbores, fagus & abies, & quercus, & philyra, i. tilia, *quæ Gallicè, til, & tilles.*

Φηγοῦς. δῆμος. τῆς ἐρεχθηΐδος.

Φηγοῦς. Phegus. Municipium Erechtheidis *tribus. Popularis, Fegufius.* φηγούσιος. *Steph.*

F Φηγούσιον. λυσίας ἐν τῷ περὶ βατράχων φόνου. τὸ ἐκ φηγοῦντος δήμου.

Φηγούσιον. Phegufium. Lyſias in *oratione* de ranarum cæde. *Harpocrat ἐν τῷ περὶ τῶν βατράχων φόνου. Sic etiam hîc ſcribendum.* Quod eſt ex municipio Phegunte. *Vide* φηγοῦς.

Φηλήκεσα. Agreſtes ficus, morſu maturæ. i *quæ matu-ra videntur ſi eas mordeas. At legendum φήληκες, τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δεῖξει πέπειρα. quæ ſpecie ſunt matura. Quæ maturitatis ſpeciem ſpectanti præbent: ſed re vera non ſunt matura. Dictæ παρὰ τὸ φηλοῦν, τὸ ἐξαπατᾶν quòd ſpectantiu oculos fallant.*

Φήληξ. Impoſtor. Deceptor. Fallax. Et τὸ ὠμὸν σῦκον. immatura ficus. *Sic enim videtur legendum.*

Φηλός. Impoſtor. Deceptor. Fallax.

Φηλοῦν: Decipere. Fallere. Menander Piſcatoribus. l. Ἁλιεῦσι.

Duas familias fallere ſenum, vt ais,
Stupidiorum.

Et φηλωθεῖσα. Decepta. In fabulis.

Illecebris decepta velox cerua.

Hinc etiam φηλήκεσα, *legendum, vt ſuprà,* φήληκες, τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δείξει πέπειρα.

Φηλώματα. Fallacias. Dolos. Deceptiones. Fraudes. Impoſturas. Sic Antiphon *hanc vocem accepit.*

Φηλώσεις. Idem, ac φηλώματα.

Φήμη. Fama. *Sophocles in Oedipo Tyranno pag.* 157. *M. Vide Schol. vnde Suidas.* Dic mihi ô aureæ filia Spei immortalis Fama. Quia quidam ſpe concepta *conſulunt oraculum, & à Deo reſponſa petunt.* Et rurſus. Euripides dicit, Fama bonum *virum* vel in ipſis terræ receſſibus oſtendit.

Φημί. Dico. Arbitror. Exiſtimo. Puto. Arceſilaus Philoſophus naturaliter inter diſſerendum vtebatur his vocibus, Dico ego, non aſſentietur his ille, cuius nomen ſubiiciebat. Et Dauid *in principio* 14. *pſalmi.* Dicit impius. pro, ducit, arbitratur, *putat.*

Φημίζω. Accuſatiuo. Vulgo. Dico. Celebro. Prædico.

Φημισμός. Fama. *Diuulgatio. Prædicatio. Celebratio.*

Φηνάς. Qui *detulit, accuſauit,* calumniatus-eſt. Qui-decepit. *fraudauit, feſellit. Vide* φαίνειν.

Φῆναι. Dixiſſe. Demonſtraſſe. *quum demonſtrare ſignificat, à* φαίνω. *deducitur. fut.* φανῶ. *aor.* 1. *comm.* ἔφηνα. *Atticus,* ἔφηνα. *infinit.* φῆναι. *quum verò dicere, eſt aor.* 2 *act. à* φημί. *Sed* τὸ φαίνειν *vtrunq; ſignificare poteſt.*

Φήνη. Phene. Oſſifraga. Genus auis, aquilæ ſimile.

Φήνεον. Pheneum. Mons.

Φῆρας. Feras. Centauros.

Φηρή. Fere, & Fera. Nomen vrbis. Et Ferites, *eius* ciuis.

Φής. Dicis. *à* φημί. *dico.* φησί. dicit. φῆσθα. dicos.

Φῆστος. Feſtus. Hic temporibus Valentis in Aſiam Proconſul emittitur, *ac ablegatur.* Regia verò lingua eius fidei commiſſa fuerat. Sic tamen ablegatur, vt illi poetico, & fabuloſo Echeto ſimilis, & ſi quis alius aut Theſſalus, aut Siculus, talis *tyrannus fuit, ablegatur inquam,* demonſtraturus *hos omnes tyrannos ſecum comparatos eſſe* aurum, & ludum, *& longè tolerabiliores fuiſſe, quàm ipſe fuerit.* Eius autem inſania non *erat* foris, *non apparebat extrinſecus:* ſed intrinſecus rabie-actus-furebat, & inſaniebat. Homo naturâ malus, & poteſtate præditus. Cùm autem ſuppliciorum immanitatē in Palatio florentem reliquiſſet, nullum iniquitatis, ac inſolentiæ *genus intentatum* prætermiſit: ſed ad tantam

Φηλήκεσα. ἄγρια σῦκα. τὰ τῇ δείξει πέπειρα. A

Φήληξ. ὁ ἀπατεών. καὶ ἡ ὠμὴ συκῆ.

Φηλός. ὁ ἀπατηλός.

Φηλοῦν. ἀπατᾶν. μένανδρος ἁλιεῦς.

Δύ' οἰκίας φηλοῦν γερόντων ὡς λέγεις
Ἀβελτέρων.

καὶ φηλωθεῖσα, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. ἐν μύθοις. B

Κέρδεσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς.

ἔνθεν καὶ φηλήκεσα, ἄγρια σῦκα. τὰ τῇ δείξει πέπειρα.

Φηλώματα. ἐξαπάτας. οὕτως ἀντιφῶν.

Φηλώσεις. ἀπατήσεις.

Φήμη. τέκνον ἐλπίδος ἀμβρότη φήμη. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γενόμενοι χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ αὖθις. φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς. εὐριπίδης φησί. C

Φημί. λέγω. ὑπολαμβάνω. ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο. τῷ φημ' ἐγώ, ἡ συγκαταθήσεται τούτοις ὁ δεῖνα εἰπὼν τοὔνομα. καὶ δαβίδ. φησὶν ὁ παράνομος. ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται. ὑπολαμβάνει.

Φημίζω. αἰτιατικῇ.

Φημισμός. ἡ φήμη. D

Φηνάς. συκοφαντήσας. φεναχίσας.

Φῆναι. δεῖξαι. εἰπεῖν.

Φήνη. εἶδος ὀρνέου, ἴσον ἀετῷ.

Φήνεον. ὄρος.

Φῆρας. τοὺς κενταύρους.

Φηρή. καὶ φηρά, ὄνομα πόλεως. καὶ φηρίτης, ὁ πολίτης. E

Φής. λέγεις καὶ φησί. καὶ φῆσθα, λέξεις.

Φῆστος. οὗτος ἐπὶ τοὺς χρόνους οὐάλεντος εἰς τὴν ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος. τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. πέμπεται δὲ ὅμως κατὰ τὸν ποιητικὸν, καὶ μυθώδη ἔχετον, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐκ θετταλίας, ἢ σικελίας τοιοῦτος, χρυσὸν ἀποδείξων, καὶ παίγνιον. ἣν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἔνδοθεν ἐλύσσα, καὶ ἐμαίνετο. ἀνὴρ φύσει πονηρὸς, καὶ ἐξουσίαν ἔχων. καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν ἀγριότητα, κατὰ λιπὼν ἀνθοῦσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, οὐκ ἔστιν ὅ,τι παρανομίας ἀπέλιπε, καὶ ἀσελγείας. ἀλλ' ἐπὶ τοσόνδε F

insa-

A παραφορᾶς ἰρρύη, ἐς φόνων ὥστε καὶ μάξιμον ξίφει διέφθειρε. κοίρανον αἰγύπτιον ἐπισφάξας αὐτῷ. καὶ ἔτι θερμὸς ὤν, καὶ ζέων τῷ λύθρῳ, πάντας συναιρῆσαι, καὶ κατέφλεγε.

insaniam, & cædium crudelitatem eſt-prouectus, vt & Maximum gladio interficeret, Cœrano Ægyptio ſuper ipſum iugulato. Cùm autem adhuc illo *cædis* cruore caleret, & ferueret, omnes, *quos comprehendere poterat*, vnâ-cædebat, & cremabat.

NOTÆ.

Τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν] Legendum ſuſpicor, τὸ δὲ βασιλικὸν γλωσσόκομον ἐπεπίστευτο. Id eſt, Regium verò marſupium eius fidei commiſſum erat. Pro, Imperatorio Fiſco præerat. Phrynicus pag. 16. cenſet dicendum potiùs, γλωττοκομεῖον.

B Φητιαλεῖς.

Φητιαλεῖς. Feciales *Cic. de legib. lib. 2. pag. 173. B. Fæderum, pacis, belli, induciarum oratores, Feciales, iudices ſunto.*

Φήτρη. συγγένεια.

Φήτρη. Cognatio. *Herod. lib. 1. pag 34. lin. 18.*

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ I.

Φ cum I.

Φιαλεῖς. ἀριστοφάνης.

Φιαλεῖς. Opus-aggrederis. Ariſtoph. *in Veſpis. pag. 560. v. 5. & 6. Schol. annot. 2.*

Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς οἶδ' ὅτι.

Sed non referes gratiam: *neque rem aggredieris, certò ſcio.*

Ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.

Sed decipies hunc, *& inſultabis huic vehementer*, vel, hianti ore, cachinnans eũ deridebis.

C φιαλοῦμεν δὲ, τετεσὶ, ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν. ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ, τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. ἀριστοφάνης.

φιαλοῦμεν verò, rem, opus aggrediemur. ad hoc ruemus φιαλεῖν autem propriè ſignificat, rem incipere. *q. d. rem aggredi.* παρὰ τὸ ἰφιάλλειν, τὸ ἐπιβάλλειν. *Iniicere manus in opus. Opus aggredi. Rem auſpicari.* Ariſtoph. *in* Pace. *pag.* 448. *v.* 16. *& 17. vbi legitur τοῖσι θεοῖς. at τοῖσιν θεοῖς metri cauſa legendum videtur.*

Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως Ἔργῳ φιαλῶμεν, εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖσι.

Age igitur tu celeriter porrige phialam, vt Rem aggrediamur, precati Deos.

Conſule Schol. annot. 11. & 12. Item Euſtath in φιαλεῖν.

Φιάλην ἀμφίθετον. ἐν τῷ ἀμφίθετον φιάλην.

Φιάλην ἀμφίθετον. Quære in Ἀμφίθετον φιάλην. i. *duplicem phialam, quæ tam in inferiore, quàm ſuperiore parte ſedem habent.*

Φίαλος.

Φίαλος. Phialus. *N. L. Fortaſſe per generis metaplaſmum ſignificat idem, ac φιάλη phiala. Sic à βολὴ, iactus & ποθὴ,*

D *deſiderium, deducitur βέλος, & πόθος. idem. Niſi quis proprium viri nomen eſſe ducat.*

Φιαρόν. λαμπρόν.

Φιαρόν. Splendidum. *Item crudum, acerbum. Theocrit. Idyll. 11. pag. 92. v. 1. Μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς. Vitulo laſciuior acerbior vuâ immaturâ.*

Φίβαλις. γένος συκῆς ἡ φίβαλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχραίνεσθαι ἰσχνὸς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων ἰσχάλην φιβαλεῖς ὁ δὲ τόνος, φιβάλεως. προπαροξυτόνως. ὡς κόρεως. πόλεως. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι.

Φίβαλις. Phibalis. Ficus genus, aptum ad exſiccationem caricarum. *i. aptum ad faciendas caricas, i. aridas ficus.* Quoniam autem *ἰσχνὸς* dicitur *quaſi ἰσχνὸς*, *i. gracilis, tenuis, exilis, macilenta, a* verbo *ἰσχναίνεσθαι, id eſt, gracilem, tenuem, exilem, macilentum eſſe, vel fieri,* idcirco & graciles, *tenues, exiles, & macilentos* homines vocabant *φιβαλεῖς*, *quòd τὰς φιβάλεις ſua corporis gracilitate, tenuitate, & macie, & ſtrigoſitate referrent.* Accentus verò *nominis huius in genitiuo* proparoxytonè *ſcribitur, φιβάλεως,* vt *κόρεως. πόλεως. qua terminatio eſt Attica, pro communi ιος, & Ionica εος. Vide in Pace. pag. 457. v. 10. Schol. annot. 7. τῶν κεραμέων.* Ariſtoph. Acharn. *pag.* 193. *v.* 16. *&* 18. *Schol. annot.* 13.

E Τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; κό. κοΐ, κοΐ.

Di. Quid verò? phibaleas iſchadas, i. aridas ficus, ſiue caricas, comedetis? *Pu. Coi, Coi.* i. ita, ita.

Δι. Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

Di. Quàm acutè propter caricas, aridáſque ficus auditas *vociferatæ-eſtis!* Quàm acutum clamoris ſonum ediđiſtis audita caricarum mentione.

Φιβλατώριον. περιβόλαιον περσικόν.

Φιβλατώριον Fibulatorium. Perſicum veſtimentum, *quod à fibulis quibus conſtringebatur, dictum videtur. φίβλα verò, ſiue φίβλη, vox eſt Latina, fibula, quæ græcè πόρπη. vnde φιβλοῦν, infibulare, fibulis aſtringere.*

F Φιγαλεύς. ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος, φιγάλεια.

Φιγαλεύς. Phigalenſis, ex oppido Arcadiæ, cui nomen eſt Phigalea.

Φίγιον. ἀκρωτήριον.

Φίγιον. Promontorium.

Φιδηναῖος. ἀπὸ τόπου.

Φιδηναῖος. Phidenæus. A loco *nomen deductum. Phidene verò, vrbs Albanorum. Steph. in φιδήνη.*

Φικιδίζειν. Phicidiſſare. Puerorum-amore-flagrare. Puerorum-obſcœnis-amoribus-deditum-eſſe. *Er. Ad. Chil. 3. Cent. 2. col. 657. ad. 41.*

Φικιδίζειν. ὀπὶ τῶν παιδεραστῶν. A

Φικιῶ. N. L. *fortaſſe per ſyncopen eſt formatum ab Attico futuro φικιδιῶ, quod à comm. φικιδίσω, quod à φικιδίζω, de quo antè, ſic νομίζω, νομίσω, νομιῶ.*

Φικιῶ.

Φίλα. Amica. Paria. Similia. Grata.

Φίλα. ἴσα. ὅμοια. προσφιλῆ.

Φιλάγριος. Philagrius, Lycius, Macrenſis, vt reperitur apud Eugenatorem. Sed, vt ipſe Philagrius ſcribit ad Philemonem in epiſtola de iecore indurato, fuerit potiùs medicus Epirota, diſcipulus Naumachij, poſt Galeni tempora, qui Theſſalonicæ plerunque medicinam fecit. Compoſuit autem medicos libros, ſingulos quidem, *& ab aliis ſeparatos, neque cum ijs coniunctos*, 70. Coniunctos verò, non paucos alios, & commmentarium in Hippocratem.

Φιλάγριος. λύκιος ἀπὸ μάκρης ὡς εὕρηται παρὰ εὐγηνάτορι. ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιρρωμένου ἐπιστολῇ, φησὶν, ὁ φιλάγριος εἴη ἂν μᾶλλον ἠπειρώτης ἰατρὸς, μαθητὴς ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ γαληνὸν. ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν θεσσαλονίκῃ. συντάξας βιβλία ἰατρικά. μονόβιβλα μὲν ό. συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα. ὑπομνηματικὸν, εἰς ἱπποκράτην. B

Φιλαδελφεὺς. έως. ὁ. Philadelpheus. ei. filius Androclidis.

Φιλαδελφεύς. φιλαδελφέως, υἱὸς ἀνδροκλείδους.

Φίλαθλος. Certaminum-amans. Amans-labores.

Φίλαθλος. φιλόπονος.

Φιλακροάμενος. *Genitiuus à recto Φιλακροάμων. Audiendi cupidus.*

Φιλακροάμονος.

Φίλαμμων. Philammon. Pugil Athenienſis, qui omni tempore ſuos aduerſarios vicit. Fuit & alter Philammon, quem Thamyræ Thracis patrem fuiſſe ferunt.

Φιλάμμων πύκτης ἀθηναῖος. ἐς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους. φιλάμμων ἕτερος, ὃν ᾄδουσι θαμύρου τοῦ θρᾳκὸς πατέρα γενέσθαι. C

Φιλαμπελωτή. *Legendum φιλαμπελωτάτην. Sequitur explicatio, τὴν εἰρήνην. Ariſtophanes in Pace. pag 444. v. 8. Hodie vectibus, & machinis in lucem extrahere oportet Pacem,* Dearum omnium maximam, & amantiſſimam-vitium. Quum enim eſt pax, terram-colimus, quum verò bellum *geritur*, contrà, *terram incultam relinquimus*. Et φιλία. amica, *i.* noſtra regio, vt hoſtilis, *cenſetur, & eſt* aliena.

Φιλαμπελωτά. τῇ εἰρήνῃ. εἰρήνης γὰρ οὔσης γεωργοῦμεν πολέμου δὲ ὄντος τοὐναντίον. καὶ φιλία, ἡ οἰκεία χώρα. ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία.

Φιλανθρωπηθεὶς. Humaniter-exceptus. Humaniter-tractatus. Vt, Aſdrubas verò, cum iſto congreſſus, & humaniter-exceptus *ab eo*, voluit in externa loca proficiſci. Et φιλανθρωπία. ἡ. Humanitas.

Φιλανθρωπηθείς. ὁ δὲ ἀσδρούβας, ἐβουλήθη τούτῳ συμμίξας, καὶ φιλανθρωπηθεὶς, ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. καὶ φιλανθρωπία. ἡ. D

Φιλαπεχθήμων. Amans-odiorum. Amans-inimicitiarum. Qui aliquem aliis odioſum reddere ſtudet. τὸ φιλομίσητος *&c. ſunt τοῦ φιλαπεχθήμων explicationes Quare coniungenda.*

Φιλαπεχθήμων. φιλομίσητος. φίλεχθρος. φιλόμισος.

Φιλαργυρία. Pecuniæ-cupiditas. Auaritia. Hæc autem eſt opinio, quâ quis conceptâ pecuniam putat eſſe bonam.

Φιλαργυρία. ὑπόληψις, τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι.

Φιλαυτίας. Sui-amorem, Amorem, quo quis ſe ipſum amat. *Quoniam autem qui hoc vitio laborat, ſolet eſſe ſuperbus, ideo figuratè φιλαυτία ſignificat* ſuperbiam.

Φιλαυτίας. ὑπερηφανίας. E

Φιλαίας. Philæas. Nomen loci. In vetuſto verò codice, hoc in *loco* ſcribitur φιλίας *per* ι. Phileas. Nomen proprium. Qui collocatus-eſt poſt quinque, vel ſex ſtichos, hoc eſt, ordines. N. L. *fortaſſe ſcribendum ἢ, ἢ ς' σίχους. pro, poſt quintum, vel ſextum ordinem.* Conſtat autem hunc etiam Phileam, ſcilicet locum *ita vocatum*, vocalem ι communiùs in-penultima-habere, & *formationis rationi* conuenientiùs, qui vocatur etiam φινίας. Phineas. *Stephan.* φιλίας, ἢ φινίας, χωρίον Βυζαντίου.

Φιλαίας. ὄνομα τόπου. δὲ παλαιοῦ ἀντιγράφου κατὰ τοῦτο τὸ φιλαίας κεῖται φιλίας, ὄνομα κύριον. ὁ μετὰ ἑ ς' σίχους ἤτοι ὀρθίους κείμενος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὗτος ὁ φιλαίας ἤγουν ὁ τόπος, τὸ ι ψιλὸν κοινότερον παραλήγεται, καὶ ἀναλογώτερον, καλούμενος καὶ φινίας.

Φιλαινὶς. ίδος. ἡ. Philænis. Philænidis. Nomen proprium.

Φιλαινίς ίδος, ὄνομα κύριον.

Φιλέταιρος. Philetærus. Nomen proprium *viri qui fuit* Athenienſis Comicus, filius Ariſtophanis Comici. Eius verò fabulæ *ſunt* XXI. Quarum de numero ſunt & iſtæ, Achilles, Corinthiates, Cynegias, Philaulus, Cephalus, Tereus, Oenopion, Antyllus, & Autophiletærus, vt verò quidam *tradunt, etiam* Nicoſtrata, Atalanta, Lampadophori.

Φιλέταιρος. ὄνομα κύριον. ἀθηναῖος κωμικός. υἱὸς ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα δὲ αὐτοῦ κα'. ὧν ἐστι καὶ ταῦτα. ἀχιλλεύς. κορινθιαστής. κυνηγίς. φίλαυλος. κέφαλος. τηρεύς. οἰνοπίων, ἄντυλλος. καὶ αὐτοφιλέταιρος. ὡς δέ τινες, νικοστράτη. ἀταλάντη. λαμπαδοφόροι. F

Φιλαυ-

A Φιλαιτίων. τῶν ἐπιλαμβανομένων.

Φιλαιτίων. *Querulorum. Contentioſorum. Litigioſorum. Accuſandi, vel reprehendendi ſtudioſorum.* Corripientium, *i. corripiendi, ac reprehendendi cupidorum.*

Φιλαίας. εἰ καὶ φιλέας ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο. ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.

Φιλαίας, *ſiue* φιλέας. *Sic enim ſcribendum videtur.* Philras, ſiue Phileas, Andocidem ſacrilegij accuſauit, quaſi verò ipſe non eſſet ille, qui Deæ *Mineruæ ſimulachrum* Gorgoneum ex *Athenarum* arce ſurripuiſſet.

Φιλέως. ὄνομα κύριον.

Φιλέως. Nomen proprium *genitiui caſus, à recto* φιλεύς. *Phileus*, Philei.

Φιλεργός. φιλόπονος. οἱ μὲν, ὑπὸ ῥαθυμίας, καὶ
B τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας, ἀνόητοι, καὶ ἀμαθεῖς ἐπανήκουν αὐτῷ.

Φιλεργός. Amans-operis. Laboris amans. Laboris-ſtudioſus. Induſtrius. Vt, Illi quidem, propter animi-ſegnitiem, & molliciem ad operis-ſtudium, *propter ſocordiam, & laboris metum, & fugam*, amentes, & indocti redeunt ad eum. *l.* ἐπανήκουσιν αὐτῷ.

Φιλέρημος. φιλήσυχος, ἐν ἐρημίᾳ διάγων.

Φιλέρημος. Amans-deſerti. Solitudinis-amans. Quietis-amans. In deſerto, *vel ſolitudine* degens.

Φιλερισῆσαι φιλονεικῆσαι. μένανδρος. τὸ γὰρ φίλερι τῆς φιλοπρωτίας μεταξὺ αὐτῶν συμπεσὸν, διέλυσε τὰς δυνάμεις.

Φιλερισῆσαι. Contentionum-eſſe ſtudioſum. Contendendi-cupidum-eſſe. Contentioſum-eſſe. *Et* τὸ φίλερι. *Contendendi-ſtudium.* Menander. Nam contendendi-cupiditas, & principatus-ſtudium, *i. de principatu contendendi ſtudium* inter eos exortum, copias diſſoluit, *ac diremit.*

Φίλερως. καὶ φιλέταιρος, ὀνόματα κύρια.

Φίλερως. Phileros. Philerôtis. Et Philetærus. Nomina propria.

C Φιλίψιος. οὗτος δὲ φιλοπαίγμων. δημοσθένης κατὰ τιμοκράτους. φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἐπὶ τὸ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κεκωμῴδηται καὶ εἰς πανουργίαν.

Φιλέψιος. Philepſius. Fuit autem ludorum-amãs, *& iocorum-ſtudioſus.* Demoſthenes in *oratione* contra Timocratem. Philepſij meminerunt antiquæ comœdiæ ſcriptores, *qui tradunt ipſum* in mediis concionibus fabulas narrare *ſolitum.* A Comicis verò carpitur etiam, *& comicè perſtringitur* calliditatis nomine *Ariſtophan. Pluto. pag.* 10. *v.* 5. φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει; Philepſius verò nónne propter te, ô *Plute*, fabulas dicit?

Φιλεῖν ἐγείρει δυσμενῶν μακρὰς μάχας.

Φιλεῖν. *Senarius* φιλεῖν *autem, & amare, & oſculari ſignificat, vel amores, & oſcula, aliás, conſueuiſſe.* Amor excitat hoſtium diuturnas pugnas.

D Φιλεῖ γάρ πως. τέρπεται γάρ πως. ἢ εἴωθε γάρ πως.

Φιλεῖ γάρ πως. Amat enim quodammodo. Vel, Solet enim quodammodo.

Φιλεῖ γὰρ τὰ πολλὰ ἑτέρως ἐκβαίνειν. τουτέστι, συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν, ἢ ὡς προσδοκᾷ τις. εὐμετάβολοι γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπί τι μάθημα ἐρχόμενοι. ἕως οὖν ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν.

Φιλεῖ γάρ. Solent enim multa aliter verti. Hoc eſt, Accidit, conſuetudo fert, vt aliter eueniãt, quàm exiſtimaueris. *Plerunque res longè alium euentum habent, quàm expectaris.* Mutabiles enim ſunt, qui per brutam cupiditatem ad aliquam diſciplinam accedunt. Dum igitur *aliquis diſcere* cupit, *& dum diſcendi cupiditate flagrat, oportet ab eo doctrinæ* mercedem exigere.

Φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.

Φιλεῖ γάρ *Soph. in Electra pag.* 123. *F.* Solet enim ad bona quiuis ſpectare.

E Φιλλεῖδαι. γένος ἐστὶν ἀθήνησιν. ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς δήμητρος, καὶ κόρης ἡ μύστας ἐν ἐλευσῖνι.

Φιλλεῖδαι. Phillidæ. Familia Athenis. Ex iſta verò *familia deligi, creari que ſolebat.* Cereris & Proſerpinæ ſacerdos, quæ Myſtas initiabat Eleuſine.

Φίληβος.

Φίληβος. Pubertatis-amans.

Φιληδίας. φιληδονίας. ἀνοίας. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Φιληδίας. Voluptatis. Amentiæ. Ariſtôph. Pluto. *pag.* 18, *v.* 13. *&* 14.

Ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας.
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Vos verò grunnientes præ voluptate,
Sequimini matrem porcelli.

Φιλήδονος. ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς.

Φιλήδονος. Voluptatum-amans. Qui voluptatibus delectatur.

F Φιληδῶν. φιλῶν. ἀγαπῶν. ἀλλὰ κόρινθος ἐδέξατο φιλόξενον. ἢ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκει κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Φιληδῶν. Amans. Diligens. Vt, Sed Corinthus ſuſcepit Philoxenum, quã *vrbe* tu voluptate-captus, adeò delectaris, vt illic etiam manere decreueris.

Φίλη κεφαλή. προσφιλέστατε.

Φίλη κεφαλή. Charum caput. Id eſt, ô dilectiſſime.

Φιληκοΐα. Studium-audiendi. Et φιλήκοος. Audiendi-ſtudioſus. Diſcendi-cupidus.

Φιληλιαςής. Studioſus-Heliæ. Litium-amans. Apud Ariſtoph. *in Veſpis pag.* 313. v 17. Litium-ſtudioſus eſt, vt nullus vir *ſit eo litium ſtudioſior.* Heliæa enim eſt Athenis maximum Dicaſterium, *ſiue Prætorium, vbi ius dicitur & iudicia fiunt.*

Φιλήμων. Philemon. Syracuſanus, filius Damonis, & ipſe Comicus, nouæ comœdiæ *ſcriptor.* Floruit ſub Alexandri regno, paulo ante Menandrum. Scripſit comœdias circiter 90. & vixit annos 99. Sunt autem quidam, qui dicunt *eum vixiſſe annos* 101. Obiit autem ob vehementem riſum. Hic Philemon integro fuit corpore. Quinetiam felicitate quadam omnes ſenſus illæſos conſeruauit. Hoc autem etiam *omnes* confitentur. Cùm autem Athenienſes, & Antigonus *inter ſe* bellum-gererent, Philemon ἐν Πειρ. in Piræeo degens, in-ſomnis videt nouem virgines ex ſuis ædibus exeuntes. Videbatur autem ſibi ipſas interrogare, quid volentes, *qua de cauſa* ſe desererent. Videbatur autem illas dicentes audire, ſe foras prodire. Nefas enim eſſe *ipſum diutius* ipſas audire. Ipſe verò, ex-ſomno-excitatus, *experrectus*, puero narrat omnia, quæ viderat & omnia, quæ audiuerat, & quæ dixerat. Deinde verò, reliquas *partes* comœdiæ ſcripſit, in quam tunc ſcribendam erat intentus, & inuolutus, quietè dormiuit. Deinde ſurrexit, *vel ſe erexit.* Qui verò intus, *& domi erant*, eum dormire putabant. Cùm autem hoc diutiùs, *eo* detecto, mortuum conſpexerunt. Adfuerant igitur, ô Epicure, Philemoni etiam nouem Muſæ. & cùm illud fato-decretum ipſi, & vltimum iter eſſet ingreſſurus, *ab illo* recedentes abierunt. Diis enim nullo modo licet amplius videre mortuos, quamuis ſint *ipſis* valde chari, neque oculos inquinare moribundis ſpiritus-exhalationibus. Tu verò fatue dicis ipſos noſtri nullam haberer rationem, *neque nos vllo modo curare.* Sic Ælianus loquitur in *libro* de Prouidentia.

Φιλήμων. Philemon iunior, & ipſe Comicus, filius Philemonis Comici. Comœdias autem 54. edidit.

Φιλήνεμος. Amans-ventos. In epigrammate. Et rurſus *Epigram. lib.* 6. *pag.* 447. *epigr.* 170. Fiſtulam *follis fabrilis* caminariam amantem ventos.

Φίληξ. F. φίληξ. Filix. *Felix.* Nomen proprium.

Φιλητᾶς. Philetas Cous, filius Telephi, qui floruit Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus, qui extenuatus in exquirenda oratione, quæ mentiens vocatur, obiit. Fuit autem etiam præceptor Ptolemæi ſecundi. Scripſit epigrammata, elegias, & alia.

Φιλητᾶς Philetas Epheſius. Quære in Βάκις.

Φιληταί. Sic vocantur & fures, *& impoſtores ac deceptores. Sed tunc fortaſſe per* η *ſcribendum, à* φηλόω. ῶ. *fallo, decipio vnde &* φῆληξ. κοι. ὁ. *groſſus. ficus immatura, quæ ſpectantis oculos fallit, vt maturam putet. Ariſtoph. in Pace pag.* 478. *v.* 16. *Schol annot.* 10. & amantes, *ac oſculantes, amatores, oſculatores Vt,* Amatores autem, qui quondam cum-ſtrepitu aduerſus *ipſum* ibant, nunc valdè *formidant eum, &* horrent.

Φιλητέων. *Ionic. genit plural. pro comm* φιλητῶν. Latronum. *Furum* per antiphraſin. *Quòd non ament eos, quos*

A Φιληκοΐα. καὶ φιλήκοος. φιλομαθής.

Φιληλιαςής. ὁ φιλόδικος παρὰ ἀριςοφάνει. φιληλιαςής ἐςὶν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ. ἀντὶ τοῦ φιλόδικος. ἡλιαία γὰρ ἀθήνησι δικαςήριον μέγιςον.

Φιλήμων. συρακούσιος. υἱὸς δάμωνος. καὶ αὐτὸς κωμικός. τῆς νέας κωμῳδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς ἀλεξάνδρου βασιλείας. βραχὺ μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίας πρὸς ϛ΄. καὶ ἐβίωσεν ἔτη ϛθ΄. εἰσὶ δὲ οἳ λέγουσιν, ἀ καὶ ρ΄. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. οὗτος ὁ φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σῶμα. καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις B πάσας ἀςιβεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δήπου καὶ τοῦτο. πολεμούντων δὲ ἀθηναίων, καὶ ἀντιγόνου, πειραιοῖ διαιτώμενος ὁ φιλήμων, ὄναρ ὁρᾷ, κόρας ἐννέα ἐξιούσας δὲ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτὰς τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν. αὐτὸς δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν ἔξω θυρῶν ἰέναι μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸ μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι. αὐτὸς δὲ C διυπνισθεὶς, τῷ παιδὶ διηγεῖται ἅπερ εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅπερ εἶπεν. εἶτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπειλυσάμενος, ἡσυχῇ ἔκειτο. κᾆτα ὑπέρεχε. καὶ οἱ γε ἔνδον ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες, τεθνεῶτα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν ὦ ἐπίκουρε παρῆσαν δὴ καὶ φιλήμονι ἐννέα μοῦσαι, καὶ ὅτι ἔμελλε τὴν ἐπιθανάτιον οἱ, καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι, ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. θεοῖς γὰρ οὐδαμῶς θεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι, οὐδὲ D ὄμμα χραίνειν θανασίμαισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῶν προσέχειν ὦ μωρέ. οὕτω φησὶν αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

Φιλήμων. ὁ νεώτερος. καὶ αὐτὸς κωμικός. υἱὸς φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ΄.

Φιλήνεμος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις. αὐλὸν χαμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον.

Φίληξ. ὄνομα κύριον.

E Φιλητᾶς κῷος υἱὸς τηλέφου ἐπὶ τε φιλίππου, καὶ ἀλεξάνδρου. γραμματικὸς κριτικός. ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον, ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγείας. καὶ ἄλλα.

Φιλητᾶς. ἐφέσιος. ζήτει ἐν τῷ βάκις.

Φιληταί. οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται. καὶ οἱ φιλοῦντες. οἱ δὲ φιληταὶ οἱ πρὶν θρυλλήσεως ἐναντίον ἐρχόμενοι, νῦν μέγα πεφρίκασι. F

Φιλητέων. λῃςῶν, ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν,

A ἢ κατ᾽ ἀφαίρεσιν τοῦ ὑ πάνυ φιλητέων. κλεπτῶν.

ament eos, quos latrociniјs infeſtant, & quorum bona furantur, aut diripiunt. Vel per aphæreſin τοῦ υ, καὶ τοῦ ε, *& producto ε, in η mutato. Nam ab ὑφείλετο, ſurripuit, ſuffuratus eſt, deducitur ὑφηλήτης, vnde ſublato υ, & ε, ειλήτης, & φιλήτης producto ι. Vide pluribus etymon hoc declaratum in Mag. Etymol. col. 793. & 794.* φιλητῶν. furum.

Φιλητὰς ἐραστής, φιλήτης δὲ, ὁ κλέπτης.

Φιλητής. *oxytonè, dicitur* Amator. φιλήτης verò, *paroxytonè*, Fur.

Φιλία. ἡ οἰκεία χώρα. ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία. ὁ δὲ ὕπατος ὥστε ἐν τῇ φιλίᾳ ὤν. πολὺ διέφερε φιλίᾳ, Δαμάσκιος φησί. περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακας, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν αὐτὴν
B τὴν φιλίαν.

Φιλία. Amica. Domeſtica. Noſtra. Vt, φιλία χώρα. Noſtra regio. Vt πολεμία. Hoſtilis, & aliena regio. Vt, Conſul autem, quippe quòd in amica *regione cum copiјs eſſet, in ea tutò verſabatur, & ſine metu. Item* φιλία. *Amicitia.* Damaſcius dicit, π. δ. φ, id eſt, Longè excellebat amicitiâ. Nam nulli de ciuilibus virtutibus adeò ſtuduiſti, vt ipſarum matri ipſi amicitiæ, vt ſecundùm Pythagoram loquamur. *F.* ἐσπουδάκει, *i. ſtuduerat.*

Φιλιάζω. φίλος γίνομαι. Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί.

Φιλιάζω. Amicus-fio. Ioſaphat. Si tu feras-opem peccatori, aut fias-amicus ei, quem Dominus odit, *res tibi malè cedet.* Proprerea Domini ira contra te fuiſſet, niſi bona verba in te reperta fuiſſent.

Φιλικήσιμος. ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως.

Φιλικήσιμος. *Eſt Latinum vocabulum, quod e longum in η vertit. Et* φηλικίσσιμος *eſſet ſcribendum.* Feliciſſimus. Sub Aureliano Imperatore Princeps.

Φιλῆνος.

Φιλῆνος. Philenus. Et φιλῖνος. *Philinus. Nomina propria virorum.*

C Φίλιος. ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος ἀνδρογύνῳ. μαρτύρομαι τὸν φίλιον ὦ Κράτων Δία, Φερεκράτης Κραπατάλοις, τοῖς δὲ κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι, λέγω μὴ ἐπιορκεῖν, μὴ δ᾽ ἀδίκως κρίνειν. ἢ νὴ τὸν φίλιον μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει, πολὺ τούτου κακηγορικώτερον.

Φίλιος. Philius. *Iouis epithetum, & cognomen. Sic autem vocatur Iupiter,* Qui amicitiæ iura inſpicit *qui præſes eſt amicitiæ & eius iura ſpectat, ac tuetur, & eos punit, qui violant amicitiæ iura.* Menander *in* Androgyno. Teſtor ipſum amicitiæ-præſidem, ô Craton Iouem. Pherecrates Crapatalis. Iudices moneo qui nunc iudicant, ne peierent, néue iniuſtè iudicent. Alioqui, per *Iouem* amicitiæ præſidem, Philocrates ad vos alteram fabulam hac longè maledicentiorem dicet, *vosq; verbis longè mordacioribus mordebit.*

Φιλλίωνος. ὄνομα κύριον.

D Φιλλίωνος. Philliônis. *Genitiuus à recto* φιλλίων. *Phillion.* Nomen proprium.

Φιλιππήσιοι.

Φιλιππήσιοι. Philippeſij, Philippenſes. *Vide Steph. in* φίλιπποι.

Φιλιππίδης. ἀθηναῖος. κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμῳδίας. υἱὸς Φιλοκλέους. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια´ ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς δράματα με´.

Φιλιππίδης. Philippides. Athenienſis, Comicus & ipſe, nouæ comœdiæ *ſcriptor*, filius Philoclis. Fuit autem Olympiade C X I. Edidit & ipſe fabulas X L V.

Φιλιππίδης. ἀθηναῖος, ἡμεροδρόμος. ὃς χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας πρὸς λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος οὐκ εἴα αὐτοὺς στρατεύειν πρὸ πανσε-
E λήνου.

Φιλιππίδης. Philippides. Athenienſis diurnus-curſor, qui mille, & quingenta ſtadia vna nocte, & die confecit, ad Lacedæmonios profectus. Lex verò non ſinebat eos ante plenilunium militare.

Φιλιππίδης. τῶν πολιτευομένων παρ᾽ ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππιδῶσθαι ἔφη. ἀντὶ τοῦ λελεπτύνθαι.

Φιλιππίδης. Philippides. Fuit vnus de numero eorum, qui apud Athenienſes Rempub. adminiſtrabât. Videbatur autem tenui corpore præditus eſſe. Quâobrem Alexis dixit *ipſum* πεφιλιππιδῶσθαι. Philippi-ſimilem-eſſe-factum. pro, attenuatum-eſſe.

Φιλιππικός. ὁ καὶ Βαρδάνης. Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν, ἀσέμνως, καὶ ῥαθύμως τὰ βασίλεια διέπων ἐφαίνετο. τούς τε ἐν τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πατέρας, ἀναθέματι καθυπέβαλε, τὰ παρ᾽
F αὐτῶν ἐνθέως δογματισθέντα δύο τοῦ σωτῆρος θελήματα, καὶ ἐνεργείας μὴ ἀποδεχόμενος. συλλήπτορας εὑρηκὼς, Ἰωάννην τὸν τηνικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα, καὶ Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην, καὶ ἑτέρους ἱερεῖς, καὶ συγκλητικοὺς πλείστους.

Φιλιππικός. Philippicus, qui & Bardones. Iuſtiniano Imperatore interfecto, viſus-eſt inhoneſtè, & ſegniter imperium adminiſtrare. Et patres in œcumenico concilio *congregatos* anathemari ſubiecit, *& infamia notauit*, diuinitùs ab illis decretas duas in Seruatore voluntates, & actiones non admittens, *nec probans.* Adiutores nactus Ioannem tunc Vrbis ſummum Pontificem, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios ſacerdotes, & Senatores plurimos.

Φιλιππικός. Philippicus. Dux Orientalium militum. Hic habuit Heraclium, Imperatoris Heraclij patrem, ſubducem, *id eſt, ſecundarium ducem, vel, Legatum.* Cùm autem Philippicus in bello rem-infeliciter-geſſiſſet, *& cladem accepiſſet*, & ad-pugnam-inutilis factus-fuiſſet, exercitus Heraclio traditus, *eiusq́; fidei commiſſus* eſt. Philippicus autem fuit Mauricij gener ob filiam *ipſi deſponſam, quam duxit vxorem.*

Φιλιππίων. Philippion. Nomen proprium.

Φίλιππος. Philippus. Amphipolites hiſtoricus. *Scripſit* 19. Rhodiacos libros. Sunt autem turpiſſimi. Coana, lib. 2. Thyſiaca, *i. De ſacrificiis.* lib. 2. & alia.

Φίλιππος. Philippus. Sophiſta, qui ſcripſit de ſpiritibus, ex Herodiano, ſecundum literarum ordinem, & de ſynalœpha.

Φίλιππος Philippus. Comicus. Ex eius comœdiis ſunt Codoniaſtæ, vt *ait* Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Φίλιππος. Philippus, Rex *Macedonum*. Athenienſibus ad Chæroneam prælio victis, non tantum armis profecit, quantum moderatione, & humanitatis moribus. Nam bello quidem, & armis, ipſos ſolos *Athenienſes* ſuperauit, *I. ἀντιπάλων*, & dominus factus-eſt eorum, qui in acie contra ſteterant. Ipſa verò æquitate-animi, & moderatione, omnes Athenienſes ſimul, & ipſorum vrbem in ſuam poteſtatem redegit, in rebus gerendis iram non ſequutus: ſed eò vſque bellum-gerens, & vincens, donec occaſionem nanciſceretur ad demonſtrationem ſuæ clementiæ, & honeſtæ-bonitatis. *pro, declarandæ ſuæ clem. &c.* Quare cùm ſine redemptionis-pretio captiuos dimiſiſſet, & Antipatrum miſiſſet Athenienſes occiſos humare, præterea verò eorum oſſa *colligere, collectaq́;* componere, cùm etiam eorum, qui *ab eo dimiſſi, domum* diſcedebant, pleroſque veſtibus induiſſet, propter ingenij-ſolertiam, maximum facinus fecit. Animis enim Athenienſium magnanimitate *ſuâ* perculſis, loco hoſtium, eos ad quoduis officium alacres adiutores, *bellíq́; ſocios paratos* habuit.

Φίλιππος. Phillippus Macedo multos vita priuauit, & ipſorum filios poſtea comprehendit, *ac interfecit*, hunc verſum addens, Stultus *eſt*, qui, patre cæſo, filios relinquit, *paternæ cædis vltores olim futuros. Er. Adag. Chil. 1. Cent. 10. col. 331. ad. 53.*

Φιλίππου ἀλεκτρυών, Philippi gallus. In illos qui propter exiguos rerum-ſucceſſus arroganter-ſe-gerunt. *Er. Ad Chil. 2. Cent. 7. col 537 adag. 29.*

Φιλίσκος Philiſcus, Comicus. Comœdiæ eius ſunt, Addonis. Iouis natales, Themiſtocles, Olympus, Panos natales, Mercurij, & Veneris natales, *vel, ortus,* Dianæ, & Apollinis *ortus.*

Φιλίσκος. Philiſcus Corcyræus, Philôtæ F. Tragicus. & ſacerdos Bacchi, ſub Philadelpho Ptolemæo fuit, & ab eo Philiſcius verſus appellatus-eſt, quòd illo frequenter-vteretur. Eſt autem ex ſecundo Tragicorum ordine, qui ſeptem ſunt, & Pleias appellati-ſunt. Eius verò tragœdiæ ſunt 42.

1.

Φιλιππικός. στρατηγὸς τῶν ἑώων στρατιωτῶν. A οὗτος εἶχεν Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. δυστυχήσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ Φιλιππικοῦ, καὶ ἀπομάχου γενομένου, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ ὁπλιτικόν. ἦν δὲ ὁ Φιλιππικὸς γαμβρὸς Μαυρικίου ἐπὶ θυγατρί.

Φιλιππίων. ὄνομα κύριον.

Φίλιππος. ἀμφιπολίτης ἱστορικός. ῥοδιακὰ βιβλία ιθ΄. ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν. κῳακὰ, βιβλία β΄. θυσιακὰ, βιβλία β΄. καὶ ἄλλα. B

Φίλιππος. σοφιστής. ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχεῖον, καὶ περὶ συναλοιφῆς.

Φίλιππος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, κωδωνισταί. ὡς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

Φίλιππος. ὁ βασιλεὺς νικήσας ἀθηναίους τὴν ἐν χαιρωνείᾳ μάχην, οὐ τοσοῦτον ἴσχυσε διὰ τῶν ὅπλων, ὅσον διὰ τῆς ἐπιεικείας, καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων. τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ, καὶ τοῖς ὅ- C πλοις, αὐτῶν μόνων ἐγένετο, καὶ κύριος κατέστη τῶν ἀντιταξαμένων. τῇ δ᾽ εὐγνωμοσύνῃ, καὶ μετριότητι, πάντας ἀθηναίους ἅμα, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν τοῖς πραττομένοις, ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν, καὶ νικῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος, καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαροῦν χωρὶς λύτρων ἀποστείλας τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὸν ἀντίπατρον τῶν ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας θάψαι κελεύσας, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖ- D ναι τὰ τούτων ὀστᾶ, καὶ τῶν ἀπαλλαττομένων τοὺς πλείστους ἀμφιέσας διὰ τὴν ἀγχίνοιαν, μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο. τὸ γὰρ ἀθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ, πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολεμίων.

Φίλιππος. ὁ μακεδών. πολλοὺς τοῦ ζῆν ἀποστερήσας, καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον συνέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον. νήπιος ὃς πατέρα κτείνας, υἱοὺς ἀπολείπει.

E

Φιλίππου ἀλεκτρυών. ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

Φιλίσκος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, ἄδωνις. διὸς γοναί. θεμιστοκλῆς. ὄλυμπος. πανὸς γοναί. ἑρμοῦ, καὶ ἀφροδίτης γοναί. ἀρτέμιδος, καὶ ἀπόλλωνος.

Φιλίσκος. κερκυραῖος, φιλώτου υἱός. τραγικὸς καὶ ἱερεὺς τοῦ διονύσου ἐπὶ τοῦ φιλαδέλφου πτολεμαίου γεγονώς. καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη. ἐπείπερ αὐτῷ ἐνεδαψιλεύετο. F ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν. οἵ τινές εἰσιν ζ΄. καὶ ἐκλήθησαν πλειάς. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ, εἰσὶ μβ΄.

Φιλίσκος.

A Φιλίσκος. αἰγινήτης. ὁ διδάξας γράμματα ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστὴς ἦν τοῦ κυνὸς διογένους. κατὰ δὲ ἕρμιππον, στίλπωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστι κόδρος.

Φιλίσκος. μιλήσιος ῥήτωρ. ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ καὶ αὐλοτρύπην ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε. μιλησιακός. ἀμφικτυονικός. τέχνη ῥητορικὴ, ἐν βιβλίοις β. ἰσοκράτους ἀπόφασις.

B Φιλίσκος. ἢ φίλιστος, συρακούσιος ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς διονυσίου τοῦ τυράννου σικελίας. καὶ ἐν τῇ πρὸς καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε σικελικά. ἔστι δὲ τὰ πρὸς ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα, διαφόρως. καὶ γενεαλογίαν, περὶ φοινίκης. καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου σικελίας.

Φιλίσκος. αἰγινήτης. ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τὴν ἀθηναίων, ἀκούσας διογένους, ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ, ἀπέστειλεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὸν ἀδελφόν.
C καὶ ταυτὸν ἔπαθε καὶ οὗτος. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ᾽ ἀμφοτέρους ἐλθὼν, ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτός. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητὴς, καὶ φωκίων, ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ, ἐν κορίνθῳ κεῖται. καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ σινωπέων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου. ἀλλὰ σὸν οὔτι

Κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν διόγενες καθελεῖ.

D Μοῦνος ἐπεὶ βιοτῆς αὐταρκέα δόξαν ἔδειξας

Θνητοῖς. καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

Φιλιστίδης. ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων. προυσαεύς. ἢ, ὡς φίλων, σαρδιανὸς, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμῳδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δὲ αὐτοῦ μισοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν φιλόγελων. ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν κουρέα. νικαεὺς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ᾄδεται. ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐ-
E πίγραμμα.

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον

Γέλωτι κεράσας νικαεὺς φιλιστίων.

Φίλιστος. ναυκρατίτης, ἢ συρακούσιος. ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δὲ ἦν εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ὃς πρῶτος κατὰ ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε.
F συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικήν. αἰγυπτιακά, ἐν βιβλίοις ιβ΄. σικελιακὰ, ἐν βιβλίοις ια΄. πρὸς τὸν τρικάρανον, λόγον περὶ ναυκράτεως. περὶ διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ς΄. περὶ τῆς

Φιλίσκος. Philiſcus Aegineta, qui Alexandrum Macedonem literas docuit. Ipſe verò fuit auditor Diogenis *cognomine* Canis, *i. Cynici.* Sed ſecundùm Hermippum *fuit auditor* Stilpônis. Scripſit dialogos, de quorum numero *fertur eſſe* Codrus.

Φιλίσκος. Philiſcus, Mileſius orator, Iſocratis oratoris auditor. Fuit autem antè tibicem maximè-admirabilis. Quamobrem etiam Iſocrates eum vocabat Aulotrypen, i. tibiarum-perforatorem. Hæc autem ab eo ſcripta ſunt, Mileſiacus, Amphictyonicus, Ars Rhetorica, lib. 2. Iſocratis apophaſis, *i. pronuntiatio ſiue declaratio, vel negatio.*

Φιλίσκος. Philiſcus, vel Philiſtus, Syracuſanus hiſtoricus. Fuit autem Dionyſij, Siciliæ tyranni, cognatus, & in nauali-pugna cum Carthaginenſibus *commiſſa* obiit. Fuit autem Eueni Elegiaci Poetæ diſcipulus. Scripſit Sicula. Hæc autem ſunt variæ res ab ipſis *Siculis* aduerſus Græcos geſtæ. Et Genealogiam, De Phœnicia, & alia quædam de inſula Sicilia.

Φιλίσκος. Philiſcus Aegineta, qui ſpectandi gratiâ profectus Athenas, audito Diogene, Philoſophiæ-dedit-operam. Eius verò pater fratrem ad ipſum *accerſendum* miſit. Sed & ipſi idem accidit, *quod alteri.* Denique pater ad vtrunque *fratrem* profectus, *vt eos domum* reduceret, & ipſe philoſophatus-eſt. Ipſius verò familiaris fuit & ille Phocion, *cognomento* Bonus. Mortuus verò, Corinthi *ſepultus-eſt, ibíque cadauer eius* iacet, & canis eſt in *eius* monumento *inciſus.* A Sinopenſibus autem honoratus-eſt ſtatuâ *in eius honorem erectâ.* Et in *Epigr. lib. 4 pag.* 381. epigrammate 532.

Seneſcit etiam æs à vetuſtate conſumptum: *ſed tuam nunquam,*

Gloriam totum æuum, ô Diogenes, demolietur, i. ætas nulla delebit.

Solus quia vitæ ſua-ſorte-contentum ſententiam demonſtraſti

Mortalibus, & vitæ viam leuiſſimam, i. facillimam, ac expeditiſſimam.

Φιλιστίδης. Philiſtides. Nomen proprium.

Φιλιστίων. Philiſtion Pruſaenſis, vel (vt Philon) Sardianus, Comicus. Obiit autem tempore Socratis. Qui ſcripſit Comœdias Biologicas. Ob immenſum verò riſum extinctus-eſt. Eius verò fabulæ *ſunt cùm alia, tum etiam* Miſopſephiſtæ, id eſt, Oſores-ratiocinatorum. Hic eſt ille, qui ſcripſit Philogelum, id eſt, Riſus-amantem, illum ſcilicet librum, qui refertur ad tonſorem. Ab omnibus tamen potiùs vt Nicaenſis celebratur. *Vide Stephanum in Νίκαια.* vt teſtatur illud epigramma,

Qui multis-gemitibus-refertam hominum vitam

Riſu miſcuit, ac temperauit *Nicaenſis* Philiſtion.

Φίλιστος. Philiſtus Naucratita, vel Syracuſius, Archonidæ filius. Fuit autem diſcipulus Eueni, Elegiaci Poetæ, qui primus ex arte oratoria hiſtoriam ſcripſit. Compoſuit autem artem oratoriam. Aegyptiaca, lib. 12. Res Siculas, lib. 11. Contra Tricaranũ, orationẽ de Naucrate. De Dionyſio tyranno, libros ſex. De

Ægyptiorum Theologia, libros tres. Conciones, & alia quædam. De Libya, & Syria. — αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ΄. δημηγορίας. καὶ ἄλλα τινά. περὶ λιβύης καὶ συρίας. A

φιλίτια. Philitia. Conuiuia, quæ labores cum voluptatibus coniunctos habebant. Haud enim vllum ſtratum, *aut vllus lectulus* ipſis conuiuantibus ſubſternebatur: ſed ſub cubitis *erat* lapis cauatus, aut lignum. Vt, Patres (inquit) corporis amicitia ad priſcum *morem*, *& institutum* omnino conſtitutâ, *l.* καθισαμένους. *Sic homines ad mutuum amorem aſſueſecerunt.* Vnde palæſtræ, *& varia exercitia* inter-iuuenes--florere--cœperunt, & illa Philitia, *ſiue Phiditia, moderata ſcilicet conuiuia, in vſum* redierunt. — Φιλίτια. συμπόσια μεμιγμένους ἔχοντα τοῖς ἡδυπαθείαις τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο δειπνοῦσιν, ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς λίθος, ἢ ξύλον. οἱ πατέρες φησὶ τῆς τοῦ σώματος φιλίας ἐς τὸ ἀρχαῖον καθισαμένους πάντως ὅθεν παλαίστραι ἐνήβησαν, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε.

φίλιοι. Amici. Chari. Dilecti. — Φίλιοι. καὶ φίλοι. προσφιλέστατοι. B

φιλογόνιος. Philogonius. Nomen proprium. — Φιλογόνιος. ὄνομα κύριον.

φιλογυνής. φιλογυνής, φιλογυνίδος. *Sic Ald codex, & melius.* Mulierum-amans. Mulieribus-addictus. Luxurioſus. Mulieroſus. — Φιλογυνής. φιλογυνίδος.

φιλοδεσποτεύομαι. Lubenter-à-domino-regor. Alterius-dominatum-libenter-fero. Natura, vel ingenio ſeruili præditus ſum, vt domino ſeruire cupiam. Sic Anaxilas. — Φιλοδεσποτεύομαι. οὕτως ἀναξίλας.

φιλοδωρία. Donum, quod cum alacritate *datur. Donum ab animi promptitudine, & beneuolentia profectum. Liberalitas, ſiue benignitas. Aliàs, munerum accipiendorum cupiditas.* Vt, Ille verò fruatur inimicorum liberalitate. — Φιλοδωρία. ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά. ὁ δὲ ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρίας. C

φιλόζωος. Vitæ-cupidus. — Φιλόζωος.

φιλοθεάμονες. Spectandi-cupidi. Spectaculorum-amantes. Contemplationum-ſtudioſi. — Φιλοθεάμονες. φιλοθεωρηταί.

φιλοθηρεῖ. Venationis-eſt-amans. Venationis-eſt-ſtudioſus. Venari-cupit. Venatione delectatur. — Φιλοθηρεῖ. φιλεῖ ἀγρεύειν.

φιλόθηρος. Venationis-ſtudioſus, vel ſtudioſa. Vt, Maximè-naturalem, neque fictam, *neque fucatam, aut arte comparatam* pulchritudinem habens, & qualis eſſe-ſolet puellæ venationem-amantis, *& venationibus addicta forma.* — Φιλόθηρος. αὐτοφυέστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος, καὶ οἷον γένοιτο φιλοθήρου κόρης.

φιλοκάλως. Purè. *Comptè. Mundè. Eleganter. Cum elegantiæ ſtudio, Splendidè.* — Φιλοκάλως. καθαρῶς. D

φιλόκενον στόμα. Os vanitatis-amans. Vaniloquum os. — Φιλόκενον στόμα. ματαιολόγον.

φιλοκλῆς. Philocles, Polypithis F. Athenienſis, Tragicus, Euripide poſterior. Cognomento verò vocabatur χολή, i. Bilis, propter amarulentiam. Scripſit tragœdias centum. In quarum numero ſunt & iſtæ, Erigone, Nauplius, Oedipus, Oeneus, Priamus Penelope, Philoctetes. Fuit autem Aeſchyli ex-fratre-nepos. Et filium habuit, Morſimum Tragicum, ex quo natus-eſt Aſtydamas Tragicus, & ex iſto Philocles alius belli-dux. — Φιλοκλῆς. πολυπείθους ἀθηναῖος. τραγικός. τοῖς χρόνοις, μετὰ εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ χολή διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ΄. ὧν ἐστι καὶ ταῦτα. ἠριγόνη. ναύπλιος. οἰδίπους. οἰνεύς. πρίαμος. πηνελόπη. φιλοκτήτης. αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς. καὶ ἔσχεν υἱόν, μόρσιμον τραγικόν. οὗ τινος γίνεται ἀστυδάμας ὁ τραγικός. τούτου δὲ ἕτερος φιλοκλῆς στρατηγός. E

φιλοκλῆς. Philocles. Comœdiæ Poeta, turpi-facie-præditus, *vt ait Ariſtophan. in Theſmophoriazuſis pag* 516. *verſ.* 5. Fuit enim capite acuto, & faſtigiato, tanquam vpupa. Aeſchyli verò ex ſorore nepos. Alij verò epithetice vocant ipſum Halmionem, q.d. Salinatorem, *vel, Salſum*, quòd eſſet ſalſus, *ac amarus.* ἅλμη enim *eſt* ipſa *ſalſugo muria, & hinc manans* amaritudo. Dicitur igitur hoc de acuto-capite-præditis. *Ariſtophanes in Auibus. pag.* 379. *v.* 6. *&* 7. *Schol. annot.* 4. *vnde Suidas: at ibi plura.* — Φιλοκλῆς. κωμῳδίας ποιητὴς αἰσχροπρόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος, ὡς ἔποψ. ἤγουν ὀξυκέφαλος. αἰσχύλου δὲ ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ, ἁλμίωνα αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς. διὰ τὸ πικρόν. ἅλμη γὰρ, ἡ πικρία. εἴρηται οὖν, ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

φιλοκομπῶν. Magnificè-loquens. Se ipſum extollens. Se iactans. — Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν. ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

φιλοκράτης ὁ στρούθιος. Philocrates Struthius *Dicitur autem iſte, Struthius, vt Diagoras,* Melius. *Ariſtoph in Auibus pag.* 410. *v.* 6. *Schol. annot.* 2. *& v.* 10. *annot.* 5. Fuit autem auium-venator, *i. auceps vt eadem pag.* 410. *pluribus declaratur.* — Φιλοκράτης ὁ στρούθιος. ὥσπερ μήλιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας. F

Si occiderit aliquis veſtrum Philocratem illum Struthium, — Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν φιλοκράτη τὸν στρούθιον,

Acci-

A Λήψεται τάλαντον. ἢν δὲ ζῶντα αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα.

Accipiet talentum, ſi verò viuum ipſum *adduxerit, quatuor* accipiet.

Ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ.

Quia congregans, & *connectens ſpinos* aues, *vendit ſeptenos obolo.*

Εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι πᾶσι, καὶ λυμαίνεται.

Deinde inflans turdos, oſtendit eos omnibus, *& corrumpit.*

Τοῖς τε κοψύχοις, ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.

Et merulis in nares inſerit pennas.

Τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας ἔχει.

Columbáſque pariter comprehenſas, incluſas retinet,

B Κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

Et cogit eas *decipere* alias columbas, *alligatas reti.*

Nam (vt annot. 8. docetur) παλεύειν *ſignificat venari, captare, prouocare. Solent enim aucupes aliquam auem excæcare, & retibus alligare, vt ſubſultans, voce ſua alias eiuſdem generis auas prouocet, ac alliciat, & in retia attrahat, vt & ipſa illaqueentur, & capiantur. Sic autem eas fallunt, & decipiunt. Er. ad. Chil 3. Cent. 5. col. 731. ad. 78. Columba ſedens.* ἡμμένη πελειάς. *Sed* ἡμμένην *dicere præſtat, vt Eraſ. monet. i. ligatá, alligata reti. ab* ἅπτομαι.

φιλοκτέανος. φιλοχρήματος, φιλοκτήμων.

Φιλοκτέανος. Poſſeſſionum-amans. Pecuniæ cupidus.

φιλοκτήτης.

Φιλοκτήτης. Philoctetes. *Nomen viri proprium Vide Sophoclis Philoctetem.*

Φιλόλαος. ὄνομα κύριον.

Φιλόλαος. Philolaus. *Epigramm. lib. 3. pag. 388. ep. 560.*

Οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη.

C *Sic & Philolaum interfecit Croton olim patria,*

Ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Quum ipſum putauit velle domum tyrannicam habere.

φιλομαθὴς ὁ ἔμπειρος. Ξενοφῶν. δεῖ δὴ φιλομαθῆ τοῦτον πάντων ὄντα, οὐχ οἷς ἂν μάθοι τούτοις μόνοις χρῆσθαι· ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. καὶ φιλομαθία.

Φιλομαθής. *Diſcendi cupidus.* Peritus. Xenophon. Oportet profectò eum eſſe cupidum diſcendi omnia, nec iis ſolis, quæ didicerit, vti: ſed etiam effectorem eſſe machinarum aduerſus hoſtes. *I. ud* δεῖ. Et φιλομαθία. Diſcendi-cupiditas. Amor-diſciplinæ.

φιλομειδής. φιλόγελως. φιλομειδὴς δὲ, ἡ Ἀφροδίτη.

Φιλομειδής. Amans-riſum. Riſus-amans. Sic autem Venus *ab Homero paſſim epitheticè vocatur.*

D φιλομηλείδης.

Φιλομηλείδης. Philomelides. *Videtur Patronymicum. à* φιλομηλεύς. *à datiuo* φιλομηλεῖ. *ει.* φιλομηλείδης. *Philomelei filius. Vt, à* Πηλεῦ, Πηλείδης. *à Peleo, Pelides. Achilles, Pelei filius. vel idem iam valet, ac ſequens* φιλόμηλος.

φιλόμηλος.

Φιλόμηλος. Pomorum-amans. Vel, Qui-pomis delectatur. Vel, ouium amans. Pecudum-amans. *Nam* μῆλον, *malum, pomum, ouem, & generaliter quemuis arboreum fructum, aut pecudum fœtum ſignificat.*

φιλομήλιον. τόπος.

Φιλομήλιον. Philomillum. Locus *ita dictus.*

Φιλαπεχθής.

Φιλαπεχθής. Amas-odium. Inimicitiarum-ſtudioſus-es. Inimicitiis ſuſcipiendis, & exercendis es addictus.

Φίλον. οὐδέτερον. δεῦρο δὲ φίλον ἐμόν.

Φίλον. Neutro-genere. Charum. Amicum. Dilectum. Vt, Huc verò veni meum charum *caput, vel, cor. id eſt, ô dilectiſſime huc ad me veni.*

E φιλονεικία. καὶ φιλονεικῶ, δοτικῇ.

Φιλονεικία Contendendi-ſtudium. Contentio. Vincendi-ſtudium. φιλονεικῶ. Datiuo. Contendo. Rixor. Vincendi-cupidus-ſum. *Quum tamen victoriæ ſtudium indicatur, ſcribendum potius per ſimplex* ι, φιλόνικος, φιλονικία, φιλονικεῖν.

φιλονείκιος. καὶ φιλόνεικος.

Φιλονείκιος, & φιλόνεικος. Idem. Contentioſus. Rixoſus. Contentionum, & rixarum cupidus.

φιλόξενος. εὐλυτίδου. κυθήριος λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κδ. τελευτᾷ δὲ ἐν ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν κυθηρίων ὑπὸ λακεδαιμονίων, ἠγοράσθη ὑπὸ ἀγησύλου τινός. καὶ

F ὑπ' αὐτοῦ ἐτρέφη. καὶ μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον ἀγησύλου. μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. καὶ Καλλίστρατος δὲ ἡρακλείας αὐτὸν φησὶ ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς γενεαλογίαν τῶν αἰακιδῶν.

Φιλόξενος. Philoxenus, Euletidæ filius, Cytherius, Lyricus. Scripſit Dithyrãbos 24. Obiit Epheſi. Hic, cùm Cytheraà Lacedæmoniis in-ſeruitutem-redacta-fuiſſent, emptus-eſt ab Ageſylo quodam, & ab eo educatus, & Myrmex. i. Formica, vocabatur. Poſt Ageſyli verò mortẽ, eruditus-eſt, à Melanippide Lyrico emptus. Calliſtratus verò dicit ipſum Heracleæ Ponticæ natum. Scripſit autem carmine Lyrico genealogiam AEacidarum.

φιλόξενος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ. περὶ μονοσυλλάβων ῥημά-

Φιλόξενος. Philoxenus, Alexandrinus Grammaticus, qui Romæ docuit. *Scripſit* de verbis monoſylla-

biſ,de punctis Iliadis, de verbis in μι deſinentibus, de duplicatione, de Syracuſanorum dialecto, de Helleniſmo, lib. 6. de coniugationibus, de Gloſſis, lib. 5. de Homericis gloſſis, *ſiue dialectis*, de Laconum dialecto, de Ionica dialecto, & reliquis.

φιλόξενος. Philoxenus, Leucadij filius. Nomen *hoc eſt etiam cuiuſdam* paraſiti. Hunc dicunt antè-lotum. *i. poſt lotionem*, in patria, & aliis vrbibus, circumiuiſſe domos, ſequentibus eum pueris, qui ferebant oleum, garum, acetum, & alia condimenta. Et ingreſſum in alienas ædes, ea, quę coquebantur, aliis condiiſſe, iniectis iis, quibus eſſet opus, deinde verò ſic *paratis cibis*, in ſe procumbentem. *i. capite prono, demiſſóque in ſuũ pectus, & in cibos appoſitos procumbentem, ac in eos intentum, conſueuiſſe* conuiuari. Hic igitur, cùm eſſet opſonioſum-deuorator, *& guloſus, ac helluo*, Epheſum nauiprofectus, cauponam, *vbi videbantur opſonia*, vacuam reperit. Cauſámque quæſiuit. Cùm autem intellexiſſet omnia ad nuptias eſſe coempta, lotus acceſſit inuocatus. *i. ad illas nuptias non vocatus*, & hymenęo poſt cœnam cantato, omnes exhilarauit. Sponſus autem dixit, Et cras hic cœnabis. Ille verò reſpondit, ſi opſonium nemo vendiderit. Idem optauit gruis collum habere, vt *delicatos, ſuauéſque cibos* deglutiens, *& dulce vinum hauriens*, diutius voluptate frueretur. Idē Philoxenus, cùm opſoniis vehementer afficeretur, *& eorum eſu ſupra modum delectaretur*, & aliquando cœnans apud Dionyſium tyrannum, illi quidem magnam triglam *quam Latini mullum vocant*, appoſitam vidiſſet, ſibi verò paruam, eam ſublatam, ad aurem admouit, quaſi vellet quædam ab ea de Nerei ſtatu percontari, illam verò *ferunt, ab eo* interrogatam, reſpondiſſe, ſe-paruam-fuiſſe, dum adhuc eſſet iunior: ſed illam, quæ Dionyſio appoſita-erat, cùm eſſet natu-grandior, omnia ſcire, quæ ſcire vellet *Philoxenus*. Dionyſium igitur cum-riſu triglam ipſi miſiſſe *dicunt*.

φιλοξενέστατος. l. φιλοξενώτατος, *communiter: at poet. metri cauſa*, φιλοξενεύτατος. Hoſpitum, & peregrinorum amantiſſimus. Hoſpitaliſſimus.

φιλοξένου γραμμάτιον. Philoxeni libellus. In eos *hoc dicitur*, qui non parent *aliquibus, in iis*, ob quæ accerſuntur *ab ipſis, & ob quæ inuitantur*; ſed potiùs *ea* recuſant, *& ſe facturos negant. Eraſm. ad. Chil. 3. Cent. 2 col. 666. ad. 95. Philoxeni non.* Philoxenus enim Cytherius, cùm Latomias Syracuſanas effugiſſet, in quas coniectus fuerat, quòd Dionyſij tyranni tragœdias non approbaret, *neque laudaret*, degebat Tarenti Siciliæ, *imò, Italiæ vrbe.* Cùm autem Dionyſius ipſum accerſeret, & per literas etiam *eum* rogaret, vt *ad ſe in Siciliam* veniret, Philoxenus reſcribere quidem non ſtatuit: ſed tabulis aſſumptis, A literam in iis ſæpè ſcripſit, hoc modo ſignificans, ſe illam inuitationem repudiare. Et Philoxeneæ placentæ. i. Philoxeni placentæ.

φιλόπατρις. Amans-patriam. Patriæ ſtudioſus. Ciuitatis-amans. Sed φιλόπολις quidem, *eſt* commune. φιλόπατρις verò, Atticum. *Ariſtophan. Pluto pag. 44. v. 16. vnde Suid.*

φιλοπαίγμων. ονος. ὁ. Qui ludere conſueuit. Ludorum, vel iocorum amans, & ſtudioſus.

φιλοπυστεῖ. Sciſcitandi-cupidus-eſt. Curioſus-eſt.

των. περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ ἰλιάδι. περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων. περὶ διπλασιασμοῦ. περὶ μέτρων. περὶ τῆς τῶν συρακουσίων διαλέκτου. περὶ ἑλληνισμοῦ ς΄. περὶ συζυγιῶν. περὶ γλωσσῶν ε΄. περὶ τῶν παρ᾽ ὁμήρῳ γλωσσῶν. περὶ τῆς λακώνων διαλέκτου. περὶ τῆς ἰάδος διαλέκτου. καὶ τῶν λοιπῶν. A

Φιλόξενος. λευκαδίου, ὄνομα παρασίτου. τοῦτόν φασιν προλουόμενον ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ἄλλαις πόλεσι, περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων, φερόντων ἔλαιον, γάρον, ὄξος, καὶ ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων. εἰσιόντα δὲ εἰς B τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας, τὰ ἑψόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν, ὧν ἦν χρεία ἐμβάλλοντα. εἶθ᾽ οὕτως εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. οὗτος οὖν ὀψοφάγος ὢν, καὶ πλεύσας εἰς ἔφεσον, εὗρε τὴν ὀψοπώλιν κενήν. καὶ ἐπύθετο τὴν αἰτίαν. καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος. καὶ ἄσας ὑμέναιον μετὰ τὸ δεῖπνον πάντας ἐψυχαγώγησε. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε. καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις. ὁ δὲ, ἔφη, ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις. ὁ αὐτὸς ηὔξατο γεράνου τράχηλον ἔχειν. C ἵν᾽ ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ καταπίνων ἥδηται. ὁ αὐτὸς φιλόξενος περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν ποτε παρὰ διονυσίῳ τῷ τυράννῳ ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν παρατεθειμένην, αὑτῷ δὲ μικρὰν, ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκεν, ὡς βούλοιτό τινα παρ᾽ ἐκείνης περὶ τὸν νηρέα πυθέσθαι. τὴν δὲ, ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι, ὅτι νεωτέρα οὖσα ἁλοίη, διὸ μὴ παρακολουθεῖν, τὴν δὲ παρακειμένην τῷ διονυσίῳ, πρεσβυτέραν οὖσαν πάντα εἰδέναι, ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν D οὖν διονύσιον γελάσαντα, ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλαν.

φιλοξενώτατος. καὶ φιλοξενέστατος.

Φιλοξένου γραμμάτιον. ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων, ἐφ᾽ οἷς παρακαλοῦνται, ἀλλ᾽ ἀπαγορευόντων μᾶλλον. φιλόξενος γὰρ ὁ κυθήριος, διαφυγὼν τὰς εἰς συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι ταῖς τοῦ διονυσίου τυράννου τραγῳδίαις οὐκ B ἐπῄνει, διέτριβεν ἐν τάραντι τῆς σικελίας. μεταπεμπομένου δὲ διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος καὶ διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, φιλόξενος ἀντιγράφειν μὲν οὐκ ἔγνω. λαβὼν δὲ βιβλίον, τὸ α στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν αὐτῷ. διὰ τούτου δηλώσας ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. καὶ φιλοξένειοι πλακοῦντες.

φιλόπατρις. φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν φιλόπολις, κοινόν. τὸ δὲ φιλόπατρις, ἀττικόν. F

Φιλοπαίγμων. φιλοπαίγμονος. ὁ συνήθειαν ἔχων παίζειν.

Φιλοπευστεῖ. φιλοπραγμονεῖ.

A Φιλόπευστος. ἡδέως μανθάνων. περίεργος.

φιλόπυστος. Sciſcitandi-cupidus. Libenter diſcens. Curioſus.

Φιλοπλάτωνος.

Φιλοπλάτωνος. *Genitiuus à recto φιλοπλάτων, Platonis-ſtudioſus.* Illius, qui Platonis eſt ſtudioſus.

Φιλοπονία. ὁμολογούμενα στοιχεῖα, καὶ περὶ τὰ τῆς πολυθεάμονος ἱστορίας.

φιλοπονία. Laborum-amor. Induſtria. Minimè-dubia, & prima elementa multiplicem-contemplationem-habentis hiſtoriæ. *N.L.*

Φιλοπονία. ἀγχίνοια. Δαμάσκιος φησὶ περὶ Ἰσιδώρου.

φιλοπονία. Laborum-ſtudium. Induſtria. Damaſcius de Iſidoro dicit.

Φιλόπονος. φιλεργός. περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

φιλόπονος. Laborum-amans. Operis-ſtudioſus. Ad Laborem promptus. Strenuus.

B Φιλοπονῶ. αἰτιατικῇ.

φιλοπονῶ. Accuſatiuo. Laborioſè-curo. Adhibito-laboris-ſtudio-facio. *Aliàs eſt neutrum. Laborum-amans-ſum. Studioſè laboro.*

Φιλοπόνων. τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

φιλοπόνων. Illorum, qui laborare conſueuerunt. *Laboribus aſſuetorum. Illorum, qui ſunt laborum amantes. Induſtriorum. Strenuorum.*

Φιλοπότης. ὁ φιλῶν τὸν οἶνον.

φιλοπότης. Qui vinum amat. *Potandi ſtudioſus. Potator. Bibax.*

Φιλοποίμην. ἀχαιῶν ἱππάρχης. ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν ἀρκαδίᾳ· ὃς πρῶτα μὲν ἔφυ καλῶς. τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ κλεάνδρου τοῦ μαντινέα, πατρικοῦ αὐτοῦ ξένου ὑπάρ-
C χοντα. παραγενόμενος δὲ ἐς ἡλικίαν, ἐγένετο ζηλωτὴς ἐκδήμου, καὶ δημοφάνους. οἳ ἦσαν ἐκ μεγάλης πόλεως. φεύγοντες δὲ τοὺς τυράννους, καὶ συμβιώσαντες ἀρκεσιλάῳ τῷ φιλοσόφῳ. οἳ συνεπελάβοντο τῆς καταλύσεως νεοκλέους τοῦ σικυωνίων τυράννου. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελής, καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περικοπήν, παρειληφὼς παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας, ὡς οὐχ οἷόν τε τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς, τὸν ὀλιγωροῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον. οὔτε
D μὴν ἀποσχέσθαι τῆς πατρίδος, ὅς τις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας. παραλαβὼν δὲ τοὺς ἱππέας παντὶ τρόπῳ διεφθαρμένους, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἠτιμημένας, οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῶν βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεναντίων κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε, πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν, καὶ ζῆλον ἐπιτευκτικὸν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλεῖστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἱππικοῖς,
E οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν οὐδένων καθήκειν προστατεῖν. οἱ δὲ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι, διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐξεριθεύονται τοὺς νέους, καὶ παρασκευάζουσιν εὔνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον. οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σώζεται τὰ κοινά. συμπεριστέλλοντες τὰς ἁμαρτίας, καὶ μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. εἰ δέ ποτε καὶ γένοιντο τῶν ἀρχόντων τινὲς τῇ κατὰ σῶμα χρείᾳ δυνατοὶ πρὸς τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι, πλείω κακοὺς τῶν ὀλι-
F γωρούντων διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοὺς πεζούς. ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς. φιλοποίμενος ἀρκάδες ἔχουσι μάλιστα μνήμην, γνώμης

φιλοποίμην. Philopœmen, Achæorum Magiſter-Equitum, qui fuit è numero clariſſimorum virorum in Arcadia *degentium.* Qui primùm quidem honeſtè natus-eſt, educatus, & inſtitutus à Cleandro Mantinenſi, qui patrius hoſpes ipſi erat. Ingreſſus autem in ætatem *iuſtam,* fuit æmulator Ecdemi, & Demophanis, qui erant ex Magna vrbe. *i. ex Megalopoli, pro, Megalopolitani.* Sed fugientes tyrannos, *propter quorum crudelitatem exulare cogebantur,* cum Arceſilao Philoſopho vixerunt, & *Sicyones* adiuuerunt in euertendo, *vel, expellendo* Neocle Sicyoniorum tyranno. Fuit autem & in ipſo victu accuratus, & *in omni* ſuperfluo-apparatu frugalis, *vel, ſi legas, vt Vuolſius,* καθ' ὑπερβολήν, *ſupra modum frugalis, frugaliſſimus,* quia tales opiniones, *& ſententias* ab antè-dictis viris acceperat, *& his imbutus fuerat,* Fieri non poſſe, vt is Reip. rectè præeſſet, qui negligens-eſſet in priuata vita. Neque etiam *illum* à patria *deripienda, & à peculatu* abſtenturum-eſſe, *ſibique temperaturum dicebat,* qui ſumptuoſiùs viueret, quàm ferrent facultatum priuati reditus. Acceptis autem Equitibus omnimodo corruptis, & virorum animis prorſus-abiectis, non ſolum ipſos meliores, quàm antè fuiſſent: ſed etiam ipſis aduerſariis præſtantiores, exiguo temporis ſpacio effecit, iis omnibus ad veram exercitationem, & æmulationem efficacem, *qua voti compotes fieri poſſent,* perductis. Nam alij quidem plerique in hoc magiſtratu conſtituti, *& Magiſtri equitum creati,* partim quidem, propter ſuã in equeſtribus *rebus* imbecillitatem, ne proximos quidem vllos audent obiurgare, vt officium accuratè faciant. Partim verò, quòd imperium appetant, per hunc magiſtratum adoleſcentes quaſi-mercede-propoſita alliciunt, & adiutores, *certaminúmque ſocios ſibi* beneuolos in poſterum efficiunt, non obiurgantes illum, qui *pauperior eſt, & rebus ad vitam tranſigendã neceſſariis* indiget, quâ ratione Reſpub. conſeruatur: *ſed* velantes, *atque diſſimulantes* peccata, & paruâ gratiâ, *paruóque beneficio* grauiter lædentes *eos,* qui crediderunt *ipſis. N.L. fortaſſe eos intelligit, qui Equitum Magiſtro crediderunt, & commiſerunt Equitum-magiſterium.* Si quando verò fuerint etiam aliqui Magiſtratus corporis vſu validi, *validis, robuſtiſque corporibus præditi,* qui animos à peculatu alienos habuerint, *& à publicis bonis abſtinuerint, nec ea furati fuerint,* tamẽ propter malã æmulationem magis corrũpunt pedites, quàm illi, qui *prorſus eos* negligunt, longè verò grauiùs equites *corrumpunt.* Arcades *autem* plurimam mentionem faciunt Philopœmenis, *cúmque maximè celebrant,* & pro-

pter prudentiam, & propter *præclara* facinora, quæ auſus-eſt *facere*. Pater autem eius fuit Craugis, nulli Megalopolitanorum Arcadum, generis ſplendore ſecundus. Quo defuncto, cùm aliis præceptoribus vſus-eſt, tum etiam Megalophane, & Ecdelo, Arceſilai Pitanæi diſcipulis. Ac ſtatura quidem, & robore corporis, nullo Peloponneſiorum inferior-fuit. Forma verò vultus fuit mala. *i. facie verò fuit deformi.* Et in athleticis quidem certaminibus, *in quibus corona victori dabatur*, ſe exercere contempſit: terram verò, quam poſſidebat accuratè-colens, ne feras quidem agreſtes de-medio-tollere neglexit. Legebat etiam libros ſapientia præſtantium, & clarorum virorum apud Græcos, & quæcunque ad bellorum monumenta *ſpectabant*. & ſi quod *opus* norat habere ſtratagematum doctrinam, *vt bellorum monumentis edoctus, & imperatoriis artibus inſtructus, hoſtem faciliùs falleret, eóque ſuperato, gloriam conſequeretur.* Quamuis autem vniuerſam *ſuam* vitam ad imitationem & conſiliorum, & factorum Epaminondæ decreuiſſet inſtituere, nō tamen omnibus *in rebus illi* potuit exæquari. Nam Epaminondæ animus cùm aliis virtutibus inſtructus erat egregiè, tum verò moribus maximè manſuetis, & ab iracundia remotis, & alienis ornatus. At Arcas ille *perturbationis huius, & affectionis* erat particeps, *& iracundus*. Cùm autem Cleomenes Megalopolin occupaſſet, Philopœmen neque calamitate inopinata perculſus eſt, & iuuenum ferè duas partes, & vxores, & liberos Meſſenen incolumes perduxit. Cùm verò Cleomenes miſſis-caduceatoribus, quaſi eum audacis huius facinoris pœniteret, Megalopolitas in *ſuam patriam* reduci, *vel, redire* vellet, Philopœmen *ſuis* ſuaſit, vt reditum *in patriam* armis, non autem fœderibus *factis*, facerent. *i. armis, non fœderibus, in patriam redirent.* Pugna verò cum Cleomene commiſſa, Philopœmen, qui inter equites erat collocatus, videns peditatum laborare, *ex equo ſponte ſua deſcendit, &* vltrò *tanquam* grauis-armaturæ-miles factus-eſt, *& pedeſtri prælio certauit.* Dum autem fortiſſimè pugnaret, *& facinora præclara maximo cum capitis periculo faceret*, quidā Lacedæmonius eius vtrunque femur *telo* traiecit. Ille verò, quamuis ita impeditus-eſſet, in genua procubuit, & vlterius progredi contendit, ita vt ob pedum agitationem, haſtam fregerit. Poſt victoriam verò, cùm in caſtra deductus-fuiſſet, tunc ex vtroque eius femore, Medici, hinc quidem, poſteriorem-haſtæ-partem, illinc verò, cuſpidem extraxerunt. Antigonus verò, cùm eius audacia-facinora vidiſſet, operam-dedit, vt eum in Macedoniam pertraheret. Philopœmen verò hoc quidem nullo-modo curauit. Sed in Cretam *naui* traiectus, mercenarius dux Megalopolin denuò rediit, & Achæorum Imperator eſt-electus, *& creatus*.

τε ἕνεκα, καὶ ἔργων, ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν οὖν A
ἦν αὐτῷ κραῦγις. οὐδενὸς ἀρκάδων τῶν ἐν μεγά-
λῃ πόλει τὰ ἐς γένους δόξαν λειπόμενος. οὗ τε-
λευτήσαντος, διδασκάλοις τε ἄλλοις ὡμίλησε,
καὶ μεγαλοφάνει, καὶ ἐκδήλῳ τοῖς ἀρκεσιλάου τοῦ
πιταναίου μαθηταῖς. μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώμα-
τος ῥώμην, ἐπέδει πελοποννησίων οὐδενός. τὸ δὲ
εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός, καὶ τοὺς μὲν στε-
φανίτας ἀγῶνας, ὑπερεφρόνησεν ἀσκῆσαι. γῆν δὲ
ἣν ἐκέκτητο ἐργαζόμενος, οὐδὲ τὰ θηρία ἠμέ-
λει τὰ ἄγρια ἐξαιρεῖν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία B
σοφῶν τε τῶν ἐνδοκίμων παρ' ἕλλησι. καὶ ὅσα ἐς
πολέμων μνήμην. καὶ εἴ τι ᾔδει ἔχειν διδασκα-
λίαν στρατηγικῶν. καταστήσασθαι τὸν βίον πάν-
τα θέλων γνώμης τῆς ἐπαμεινώνδα, κατὰ ἔργων
εἰς τὴν ἐκείνου μίμησιν. οὐ μὴν πάντα ἦν ἐξισω-
θῆναι δυνατός. ἐπαμεινώνδα γὰρ τά τε ἄλλα ἡ
ψυχὴ κάλλιστα ἔχουσα ἦν, καὶ πρᾶος μάλιστα τὰ
ἐς ὀργήν. τῷ δὲ ἀρκάδι μετῆν. καταλαβόντος δὲ
κλεομένους μεγάλην πόλιν, φιλοποίμην, οὔτι
τῆς ξυμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ C.
τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη, καὶ γυναῖ-
κας, καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς μεσσήνην. ἐπικη-
ρυκευσαμένου δὲ κλεομένους ὡς μεταγινώσκοντος
ἐπὶ τῷ τολμήματι, καὶ θέλοντος κατάγεσθαι με-
γαλοπολίτας εἰς τὴν ἑαυτῶν, φιλοποίμην ἔπει-
σε μεθ' ὅπλων, καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν κάθο-
δον ποιήσασθαι. γινομένης δὲ πρὸς κλεομένην μά-
χης, ὁ φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππεῦσι τασσόμενος,
ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον, ὁπλίτης ἑκὼν ἐγίνετο. D
καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως κινδυνεύοντα, τῶν τις
λακεδαιμονίων διὰ ἀμφοτέρων ἔπειρε τῶν μηρῶν.
ὁ δὲ, καὶ τοιούτῳ πεπεδημένος, τά τε γόνατα ἐ-
νέκλινε, καὶ εἰς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο. ὥστε καὶ
ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος, τὸ δόρυ ἔκλασε. μετὰ
δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος, ἐνταῦ-
θα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῷ τῶν μηρῶν, οἱ ἰατροί. τῇ
μὲν, τὸν σαυρωτῆρα ἐξεῖλκον. τῇ δὲ, τὴν αἰχ-
μήν. ἀντίγονος δὲ ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα,
ἐσπούδασεν ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς μακεδονίαν. φιλο- E
ποίμενι δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε. περαιω-
θεὶς δὲ ἐς κρήτην, μισθοφόρος ἡγεμὼν αὖθις ἐ-
πανῆκεν εἰς μεγάλην πόλιν. καὶ ᾑρέθη ἄρχειν τῶν
ἀχαιῶν.

N O T AE.

Ἐκδήμου, καὶ Δημοφάνους] Infra iidem vocantur Ἔκδηλος, & Μεγαλοφάνης. Sed in altero loco videtur peccatum. Nam idem nomen vtriuſque retinendum in vtroque lôco.

Οὐδὲ τοῖς πλησίον] Sic fortaſſe legendum, οὐδὲ τῶν πλησίον τολμῶσιν οὐδ' ἵνα κηδόμενοι, ὅτι τι τῶν κηδόντων στρατιῶν, pro, τὸ κηδόμενον ἐπιμελῶς ποιεῖσθαι. Et, πλείω κακὰ τῶν. i. pluribus malis afficiunt pedites, quàm illi, qui eos negligunt, nec inſtituere ſtudent. F

φίλος. Amicus. Pro, vtilitas. *i. vtilis. Sed pro* ὄφελος, *mallem* ὠφελὲς, *quod* ὠφελήσιμος, *&* χρήσιμος, *vt infrà.* Sophocles Electra. *pag.* 131. *P.*

φίλος. αὐτὶ τοῦ ὄφελος. σοφοκλῆς ἠλέκτρα.

Heu mihi

A Οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς

Ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ

Πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον, οὔτε γάρ ποτε

Μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον, ἢ κἀμοῦ φίλος.

Hei mihi miſeræ, ô me miſeram, propter *meam antiquam educationem*

Inutilem, quam ego frequenter circa te occupata, *tibi* cum

Labore dulci præbui. Neque enim vnquam

Matris tu ſaltem fuiſti magis, quàm etiam mei amicus, nunquam fuiſti matris amantior, quàm mei.

ἀντὶ τοῦ χρήσιμος. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος; ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὑτῷ τε, καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

Pro, χρήσιμος, i. vtilis. *Sed hac interpretatio durior videtur, quàm noſtra, licet in græcis ſcholiis hæc legatur.* Quis enim *vir* bonus ſibi-ipſi non *eſt* amicus? Bonus enim *vir* & ſibi-ipſi, & amicis *eſt* vtilis.

B Φίλος. ἕτερος αὐτός. τῶν δ' ἀγαθῶν τε, καὶ αἱρετῶν, τὰ μὲν, δι' αὑτά ἐστιν αἱρετὰ, ὡς ἡ εὐδαιμονία, καὶ ὅσα τίμια. τὰ δὲ δι' ἕτερον. οἷον τέμνεσθαι. γυμνάζεσθαι. χρηματίζεσθαι. δι' αὑτὰ δὲ αἱρετὰ, καὶ δι' ἕτερα. οἷον. αἱ ἀρεταί. καὶ γὰρ δι' αὐτὰς, καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἱρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγίειαν δι' αὑτὴν αἱρούμεθα. τὸ δὲ γυμνάζεσθαι, διὰ τὴν ὑγίειαν. αἱρετώτερον ἄρα ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι. καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἱρούμεθα ὡς αὑτούς, εἴγε ὁ φίλος ἕτερος αὐτός. τὰ δὲ χρήματα
C δι' ἑαυτούς, αἱρετώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων. αἱρετὸς γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτῷ. ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνου ἐγρήγορσις αἱρετωτέρα. εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν. ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐγρηγορέναι, ὕπνου, καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δείκνυοιτο, καὶ φιλοσοφία, ῥητορικῆς αἱρετωτέρα.

Φίλος. Amicus. Alter ipſe. Rerum autem bonarũ, & expetendarum, aliæ quidem, per ſe ſunt optabiles, vt felicitas, & quæcunque *ſunt* honorata, *vel, pretioſa.* Aliæ verò, propter aliud, veluti ſecari, exerceri, pecuniam facere *pecuniam parare.* Per ſe verò, & propter alia, *ſunt* optabiles, vt virtutes. Eas enim & propter ipſas, & propter felicitatem *inde manantem* optamus, *amplectimur, & ſectamur.* Et ſanitatem, propter ipſam, *& per ſeſe* expetimus. Exercitationẽ verò, propter ſanitatem. Sanitas igitur *eſt* optabilior ipſa exercitatione. Quòd ſi amicum vt nos-ipſos expetimus, *& amplectimur*, ſi quidem amicus *eſt* alter ipſe, pecuniam verò, propter nos-ipſos, amicus igitur optabilior *eſt* pecunia. Nam vnus-quiſque *eſt* ſibi-ipſi optabilis. Quamobrem etiam amicus. Sed & ſomno vigilia *eſt* optabilior, quoniam ſomnus ad vigiliã refertur. Vt enim vigilare poſſimus, ſomno, & quiete indigemus. Sic etiam demonſtrari poteſt, Philoſophiam optabiliorem *eſſe* Rhetorica.

φιλοσκώμμονος. τὸ σκώπτειν φιλοῦντος.

Φιλοσκώμμονος. Iocandi cum dicacitate ſtudioſi. *Genitiuus à recto* φιλοσκώμμων. *Cauillationis, iocorum, facetiarum, & dicacitatis amans.*

D Φιλοσοφεῖν. σπουδάζειν. εἰ λέγει τις μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται, καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο, εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἢ μή. ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν εἰ χρὴ μετιέναι. ἑκάτερον αὐτῶν δείξαντες οἰκεῖον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἂν ἀναιρήσομεν τὸ τιθέμενον.

Φιλοσοφεῖν. Philoſophari. Studere. Si quis dicat non eſſe philoſophandum (Nam philoſophari dicitur, etiam hoc ipſum quærere, ſitne philoſophandum, an non, quinetiam an oporteat philoſophicam cõtemplationem perſequi) cùm hoc vtrunque demonſtrarimus homini omnibus-modis *eſſe* conueniens, omnibus-modis id, quod eſt poſitum, cuerremus.

Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τοῦ σπουδάζειν. φιλοσοφεῖ δὲ τοῦτο, ὅπως καταπράξηται τὸν γάμον. ἔφη μένανδρος. οὕτω καὶ ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν Philoſophari. Pro, laborare. *Studere, operam dare, contendere, conari. Vt,* Huic verò rei dat operam, vt nuptias conficiat. Ita Menander, ſic & Iſocrates loquitur.

E Φιλοσοφία ἐστὶν, ἠθῶν κατόρθωσις, μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν ἰουδαῖοι, καὶ ἕλληνες. διαιρεῖται δὲ ἡ φιλοσοφία, εἰς ἠθικὴν. θεολογικήν. φυσικήν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἑαυτῶν κατακοσμῆσαι ἤθη. τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπεσκεμμένους. πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ χωριστοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνα-
F τος. ἐπειδὴ καὶ ὁ νοῦς, νοητῶν ἐστι νοῦς. τῶν πρός τι ἐστί. τῶν δὲ πρός τι, ὁ τὸ ἓν εἰδὼς, καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον δὲ, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ, καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλα συμβάλλεται ἡμῖν, καὶ πρὸς τὴν φυσικήν. εἴγε φυσικοῦ μέν ἐστιν ἔργον, τὸ

Φιλοσοφία Philoſophia, eſt morum correctio, *coniuncta* cum opinione cognoſcendæ veritatis de eo, quod eſt. *l.* ταύτης δὲ. Ab hac autem aberrarunt & Iudæi, & Græci. Diuiditur autem Philoſophia in moralem, theologicam, naturalem. Et veriſſima animi cognitio ad omnem Philoſophiam conducit. Et ad moralem quidem *conducit*, quia fieri non poteſt, vt nos noſtros mores ornemus, niſi vires animi conſiderauerimus, *& perſpectas habuerimus.* Ad theologiam verò, quia quærimus de mente in nobis inſeparabili, quòd & ipſa *ſit* immortalis. Quia mens, eſt mens eorum, quæ ſub mentem cadunt, *& mente percipiuntur.* Eſt *autem mens in numero* eorum, quæ ad aliquid *relata dicuntur, & quæ in mutua relatione verſantur, & ſpectantur.* Qui verò relatorum vnum nouit, & alterum cognoſcet. *Vt, ſi quis ſciat, quis dicatur pater, is etiam ſciet, quis dicatur filius, & contrà.* Conſtat autem noſtræ mentis contemplationem etiam ad theologiam, & ad phyſicam nobis *valde prodeſſe, & ad vtranque* magnopere conferre. Si quidem

Phyſici quidem, eſt munus, de corporibus diſſerere, & eorum formis, & viribus. Formarum verò, quæ *ſunt* in corporibus, anima *eſt* pulcherrima.

περὶ τῶν σωμάτων διαλεχθῆναι, καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν, καὶ δυνάμεων. τῶν δὲ ἐν σώμασιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον, ἡ ψυχή. A

φιλοσοφίας ὄφελος. Philoſophiæ vtilitas *hæc eſt*, exiſtimare nullum eſſe graue malum, à caruncularum ſacculo recedere *i. à corpore humano, quod quendam ſacculum refert, in quo noſtra anima tenetur concluſa.* Item erga coniugem, & liberos nullo-affectu-tactum moueri. *Vel, apud vxorem, & liberos inexorabilem eſſe, nec vllis eorum precibus flecti, nec lachrymis vllo modo rigatum moueri.*

Φιλοσοφίας ὄφελος. τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων, καὶ πρὸς γυναῖκα, καὶ παῖδας ἄτεγκτον ἑστάναι.

φιλόσοφος. Philoſophus, qui Platonis Leges diuiſit in 12. libros (decimum tertium enim ipſe addidiſſe fertur) fuit Socratis, & ipſius Platonis auditor, in rerum ſubtiliorum meditatione verſatus. Fuit autē tempore Philippi Macedonis, & ſcripſit hęc, De Solis, & Lunę interuallo. De Diis, lib. 2. De tempore, lib. 1. De fabulis. 1. De libertate. De ira. 1. De retributione. 1. De Locris Opuntiis. 1. De voluptate. 1. De amore. 1. De amicis, & amicitia. 1. De ſcriptione. De Platone. De eclipſi, & magnitudine Solis, & Lunæ, & terræ. 1. De fulguribus. De Planetis. Arithmetica. De fœcundis numeris. De Opticis, duos. De Enopticis. 2. Circularia, Medietates, & alia.

Φιλόσοφος. ὃς τοὺς τοῦ πλάτωνος νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβ΄. τὸ γὰρ ιγ΄ αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν σωκράτους, καὶ αὐτοῦ πλάτωνος ἀκουστής. σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὢν δὲ κατὰ φίλιππον τὸν μακεδόνα, συνεγράψατο τάδε. περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου, καὶ σελήνης. περὶ θεῶν β΄. περὶ χρόνου ἕν. περὶ μύθων ἕν. περὶ ἐλευθερίας ά. περὶ ὀργῆς ά. περὶ ἀνταποδόσεως ά. περὶ λοκρῶν τῶν ὀπουντίων. περὶ ἡδονῆς ά. περὶ ἔρωτος ἕν. περὶ φίλων, καὶ φιλίας, ά. περὶ τοῦ γράφειν. περὶ τοῦ πλάτωνος. περὶ ἐκλείψεως, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ γῆς ά. περὶ ἀστραπῶν. περὶ πλανήτων. ἀριθμητικά. περὶ πολυγόνων ἀριθμῶν. ὀπτικῶν β΄. ἐνοπτικῶν β΄. κυκλιακά. μεσότητας, καὶ ἄλλα. B C

φιλόσοφος. Philoſophus *humanam* vitam maioribus beneficiis afficit, *eique plus prodeſt*, quàm optimus Rex.

φιλόσοφος. μείζονα τὸν βίον εὐεργετεῖ φιλόσοφος ἀνήρ, ἤπερ ἄριστος βασιλεύς.

φιλοσοφῶ. Philoſophor. Accuſatiuo.

φιλοσοφῶ. αἰτιατικῇ.

φιλόστρατος. Philoſtratus, Philoſtrati (qui & Verus *dicebatur*) Lemnij Sophiſtæ F. & ipſe ſecundus Sophiſta, qui *primùm* Athenis, deinde Romæ docuit, ſub ſeuero Imperatore, vſque ad Philippum. Scripſit declamationes, epiſtolas amatorias, Imagines, ſiue deſcriptiones, lib. 4. Diſputationes. Capras, ſiue de fiſtula. Apollonij Tyanei vitam, libris octo. Forum. Heroicum. *Vel, vt alij, Forum Heroicum.* Vitas Sophiſtarum lib. 4. Epigrammata, & alia quædam. Sed primus eſt ponendus *in ordine Philoſtratorum.*

Φιλόστρατος. φιλοστράτου, τοῦ καὶ βήρου, λημνίου σοφιστοῦ. καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής. σοφιστεύσας ἐν ἀθήναις. εἶτα ἐν ῥώμῃ. ἐπὶ σεβήρου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως φιλίππου. ἔγραψε μελέτας. ἐπιστολὰς ἐρωτικάς. εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ΄. διαλέξεις. αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ. ἀπολλωνίου βίον τοῦ τυανέως ἐν βιβλίοις η΄. ἀγορὰ ἡρωϊκός. βίους σοφιστῶν, ἐν βιβλίοις δ΄. ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι. D

φιλόστρατος. Philoſtratus primus, Lemnius, Veri filius, pater verò ſecundi Philoſtrati, ipſe quoque Sophiſta, qui docuit Athenis, fuitque ſub Nerone. Scripſit plurimas orationes panegyricas, & orationes Eleuſiniacas 4. Declamationes. Quęſtiones rhetoricas Rhetoricas facultates. De nomine. Eſt autē *opus ſcriptū* aduerſus Antipatrum Sophiſtam. De tragœdia, l. 3, Gymnaſticum. Eſt autem *opus* de *rebus, & exercitationibus* iis, quæ fiunt Olympiæ. Lithognomicum *i. de cognoſcendis pretioſis lapillis, ſiue gemmis.* Proteum. Canem, ſiue Sophiſtam. Neronem, Spectatorem. Tragœdias 43. & Comœdias 14. Et alia plurima, & memoratu digna.

Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, λήμνιος, υἱὸς βήρου. πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου φιλοστράτου. σοφιστὴς καὶ αὐτὸς σοφιστεύσας ἐν ἀθήναις. γεγονὼς ἐπὶ νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους. καὶ λόγους, ἐλευσινιακοὺς δ΄. μελέτας. ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. ῥητορικὰς ἀφορμάς. περὶ τοῦ ὀνόματος. ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν ἀντίπατρον, περὶ τραγῳδίας βιβλία γ΄. γυμναστικόν. ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων. λιθογνωμικόν. πρωτέα. κύνα, ἢ σοφιστήν. νέρωνα. θεατήν. τραγῳδίας μγ΄. καὶ κωμῳδίας ιδ΄. καὶ ἕτερα πλεῖστα, καὶ λόγου ἄξια. E

φιλόστρατος. Philoſtratus Neruiani F. nepos-ex-fratre ſecundi Philoſtrati, Lemnius, & ipſe Sophiſta, qui docuit Athenis. Obiit autem, & ſepultus-eſt in *inſula* Lemno. Fuit autem auditor, & gener ſecundi Philoſtrati. Scripſit Icones, Panathenaicum, Troicum, Paraphraſin Homerici clypei. Declamationes quinque. Quidam etiam illi Sophiſtarum vitas attribuunt.

Φιλόστρατος νερβιανοῦ, ἀδελφόπαιδος φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, λήμνιος καὶ αὐτὸς σοφιστής. καὶ παιδεύσας ἐν ἀθήναις. τελευτήσας δὲ, καὶ ταφεὶς ἐν λήμνῳ. ἀκουστής τε, καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου φιλοστράτου. ἔγραψεν εἰκόνας. παναθηναϊκόν. τρωϊκόν. παράφρασιν τῆς ὁμήρου ἀσπίδος. μελέτας ε΄. τινὲς δὲ, καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους, ἐπ᾽ αὐτὸν ἀναφέρουσιν. F

φιλοπτ-

A Φιλοτέχνημα. κατασκευή. καύχησις.

Φιλοτέχνημα. Artificium. Opificium. *Opus-magno-ſtudio-confectum.* Gloriatio.

Φιλότης.

Φιλότης. Amor. Amicitia.

Φιλοτησία. φιλία. δεξίωσις. αἰλιανός. δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμετρεῖν φιλοτησίαν τινά.

Φιλοτησία. Amicitia. Suſceptio, quâ quis aliquem porrecta dextra ſuſcipit, ac excipit amicè. Beneuolentia. Ælianus. Hanc autem beneuolentiā populo dimenſus eſſe, *diſtribuiſſe, prolixéque præſtitiſſe* videtur.

Φιλοτησία. ἡ φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς πότοις. ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλλήλοις, ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν. ὡς ὑπερίδης φησὶ, καὶ ἄλεξις. καὶ ὅμηρος.
B δειδέχατ' ἀλλήλους. καὶ αὖθις. ἐγχείτω τις τούτῳ φιλοτησίαν. καὶ φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. καὶ φιλοτησίαν προπίνειν ἐστὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παρέχῃ φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαριζόμενος.

Φιλοτησία. *Ad potandū amica inuitatio. Item.* Ipſa phiala, quę dabatur in compotationibus. In conuiuiis enim alij alios amicè excipientes, tradebant vini calicem quem Philoteſiam vocabant. *i. amoris, & beneuolentiæ teſtem.* Vt ait Hyperides, & Alexis. Et Homerus *Iliad. Δ. v. 3. & 4. Illi verò aureis poculis* Excipiebant ſeſe mutuò. Et rurſus. Infundat aliquis huic Philoteſiā. *Et Ariſtoph. Lyſiſtrata. pag. 545. v. 36. Idem in Acharnenſ. pag. 300. v. 1.* Et φιλοτησίας. philoteſias. Amicas exceptiones, quibus aliquis dextra porrecta, amoris, & beneuolentiæ cauſâ, ab aliquo excipitur, & ad potandum, amicè inuitatur, *aut ipſe eum inuitat, & excipit, vt antè dictum.* Et Philoteſiam propinare, eſt, quum quis in prandio, de phiala ipſi data poſtquàm-hauſit partem, reliquum *vinum* amico, *ſimul* & phialam largitur *ſui amoris, & beneuolentiæ declarandæ cauſa. Eraſ. ad. Chil. 4. Cent. 8 col. 966. & 967. ad. 70. Philoteſius crater.*

Φιλοτησίας. τῆς φιλικῆς δεξιώσεως. οἱ αἰτωλοὶ
C εἰς ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινωνῆσαι, καὶ τοῖς τῆς ἀθήνας τροφίμοις βουλόμενοι.

Φιλοτησίας. Philoteſiæ. Liberalitatis-amicæ. Vt, Ætoli vinum Athenas portabant, quia diuinam liberalitatem cum ipſis Mineruę alumnis. *i. cum Athenienſibus* volebant communicare. *i. τῆς Ἀθηνᾶς. vel, Ἀθήνης.*

Φιλότητα. φιλίαν.

Φιλότητα. Amicitiam. Amorem.

Φιλοτιμεῖται. ἐπιδαψιλεύεται. μεγαλοφρονεῖ. σπουδάζει. ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμεῖται. Liberaliter-prębet. Ambitioſè largitur. Magnificè-ſentit. Studet. Diligit. *Aliquid ambitioſè conatur.*

Φιλοτιμία. καλλιλεξία. ἀριστοφάνης.

Φιλοτιμία. *Honoris-ſtudium. Ambitio.* Pulchra-elocio. Ariſtoph. *in Theſmophor pag. 520. v. 41. & 42.*

Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεώ

D Λέξουσ' ἀνέστην ὦ γυναῖκες.

Ambitione quidem nullâ, per Deas, Cererem, & Proſerpinam,
Dictura, verba apud vos factura, *ſurrexi, ô mulieres.*

Φιλοτιμίας. δωρεάς. ἢ πλεονεξίας. ἢ κενοδοξίας καὶ φιλοτιμούμενος. τουτέστι, κενοδοξῶν.

Φιλοτιμίας. *Ambitionem. Honoris cupiditatem.* Largitiones. *Dona-per-ambitionem-data.* Vel, pluris habendi cupiditatem. *Auaritiam.* Vel, Inanis glorię ſtudium. Et φιλοτιμούμενος. Hoc eſt, Inanis-gloriæ-cupiditate-flagrans. *Per ambitionem aliquid faciens, Aliquid ambitioſè faciens.*

Φιλοτιμότεροι κλεοφῶντος. ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται θρῃκία χελιδών. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν, ὡς θρᾷκα. υἱὸν θρᾴσσης. ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός. ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς
E δυσγένειαν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῆς πρωτείων τῆς πόλεως, στρατηγὸς ἀθηναίων. εἰς ὃν δημαγωγὸν, δρᾶμα φέρεται πλάτωνος, καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος, καὶ ἀμαθὴς, καὶ φλύαρος.

Φιλοτιμότεροι. *Sic enim ſcribendum, vt apud Ariſtophan. in Ranis pag. 157. v. 4. 5. 6. 7. 8.* Ambitioſiores Cleophonte, in cuius Profectò labris vtrinque-loquentibus, *ambiguis, & ineptè-loquentibus* Grauiter perſtrepit Threicia hirundo, Supra barbarum ſedens folium. *Vel, vt cũ Virgilio loquaris, ÆEn. lib. 6. pag. 250. M. Super barbaro ſedens folio.* Pro, Inſcitia. Deridet autem ipſum, vt Thracem, filium Throſſæ, qui vocabatur Tyropœus. *i. caſearum confector, caſearius.* Perſtringebatur autem propter generis-ignobilitatem. Reipub. verò primas partes, *vel, principatum,* ſibi vendicabat, quòd eſſet Athenienſium Imperator, in quem Demagogum *i. Tribunum plebis, vel, Populi ductorem,* extat fabula Platonis, quę inſcribitur Cleophon eodem-nomine. Carpitur autem vt peregrinus, & indoctus, & garrulus, *& nugator.*

Φιλοτιμοῦμαι. δοτικῇ.

Φιλοτιμοῦμαι. Datiuo. Largior-ambitioſè. Glorior. *Vide Lex.*

F Φιλοτίμως. μεγαλοδόξως. ὑπερμέτρως. ἐπιμελῶς. ὁ δὲ θεολόγος ὅτι λέγει τὸ φιλότιμον καταλύσασι, τινές φασι τὴν φιλοτιμίαν, καὶ τὴν ῥητορικήν. μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφεῖσι ταῦτα, καὶ ἑξῆς.

Φιλοτίμως. *Ambitioſè. Magno conatu. Magno ſtudio. Magnificè.* Munificè. Supra modum. Accuratè. Quū verò Theologus dicit, τὸ φιλότιμον καταλύσασι. quidā aiunt intelligi τὴν φιλοτιμίαν. i. Illis, qui ambitionem, & Rhetoricam *i. ornatum, ſplendidum, & ambitioſum dicendi genus* euerterunt, *& ſuſtulerunt.* Sed *uidendum ne nobis,* qui hęc pręte rmiſimus, *& contempſimus, hoc vertatur vitio.* &c.

φιλουργός. Philurgus. Hic erat prodigus, & Athenis deprehenſus-eſt in ſacrilegiis, & Gorgoneum ſurripuit, vt ait Iſocrates Meminit huius Æſchines in *oratione* contra Cteſiphontem.

Φιλοφρονέστατα. Amiciſſimè. Humaniſſimè.

Φιλοφρονούμενα. Amicè, vel humaniter excipientia. Conſolantia.

Φιλοφρόνως, *Humaniter. Amicè.* Studioſè. Promptè. *vel, Alacriter.*

Φιλοφρονῶ. Accuſatiuo. Amicè, benignè, humaniter excipio, & tracto.

Φιλοφροσύνη Benigna-exceptio. Benignitas. Hoſpitalitas. Comitas. Vel, Lenitas. Manſuetudo. Beneuolentia. *Familiaritas. Liberalitas.*

Φιλόχορος. Philochorus, Cycni F. Athenienſis vates, & aruſpex. Vxor verò fuit ipſi Archeſtrata. Philochorus autem fuit temporibus Eratoſthenis, vt ad deſcens ſenem Eratoſthenem attingeret. Obiit autem Antigoni inſidiis-ſublatus, quòd apud eum delatus eſſet, quaſi Ptolemæi regno ſtuderet, *& in ipſum eſſet propenſus.* Scripſit de Attica lib. 17. Continent autem Athenienſium res geſtas, & Reges, & Archontes, vſque ad Antiochum illum poſtremum, cognomento Deum. Scripti verò ſunt contra Demonem. De diuinatione. 4. De ſacrificiis. 1. De Tetrapoli. Salaminis origines. Epigrammata Attica. De Athenienſium certaminibus, lib. 17. De iis, qui Magiſtratum geſſerunt Athenis, *vel, de Prætoribus Athenienſium*, à Socratide vſque ad Apollodorum. Olympiades, libris duobus. Aduerſus Demônis Atticam hiſtoriam. Epitomen ſuæ Atticæ-hiſtoriæ. Epitomen operis Dionyſij. De ſacris. *De templis.* De Sophoclis fabulis, lib. 5. De Euripide. De Alcmane. De Athenienſium myſteriis. Collectionem Heroidum, ſiue Pythagorearum matronarum. Deliacos lib 2. De inuentis. De expiationibus. De ſymbolis. i. *De ſignis, vel, coniecturis.*

φιλοχρηματία. Pecuniæ-cupiditas. Auaricia.

Φιλοψυχήσαντα. Cùm Antigonus ad Antoniũ vinctus duceretur, ad extremum vſque, vitę-cupidus, ob frigidam ſpem, ſecuris eum imperio digna excepit, *& percuſsit.*

Φιλῳδὸν γένος. *Ariſtoph. Ran. pag.* 140, *v.* 12. Gens canendi-amans. Ranæ. Quòd ament canere.

Φιλιωθέντες. Conciliati. Amici-facti. Vt Iuniores autem amici-facti. *Hoc autem* φιλιωθέντες *dicitur, vt* πολεμωθέντες. i. hoſtes-facti. Ælianus *in* Varia hiſtoria. Quidam ob libertatem, amicitia cum Romanis inita, *ſimularunt ſe Romanis amicos eſſe, fidéque data ſimulatam hanc amicitiam confirmarunt.* Poſtea tamen fidem (quæ profectò vinculum eſt amicitiæ) non ſeruarunt. Et φιλιωθῆναι. Amicum fieri. *Amicitiam cum aliquo inire.* Vt, Dicebat illum adoleſcentem ad eum iuiſſe, vt amicitiam cum eo iniret. Et rurſus. Tunc temporis inita-amicitia cum Epiſcopo, ad Eccleſiam emiſit N. L.

φίλων. Philon. Byblius Grammaticus. Hic fuit vicinus temporibus Neronis, & diu vixit. Conſulem enim Seuerũ, qui vocabatur Erennius, ipſe dicit fuiſſe, cùm annũ ageret 78. Olympiade 220. Scripſit autem de parandis, & deligendis libris, lib. 12. De vrbibus, &

Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. A

Φιλοφρονέστατα. φιλικώτατα.

Φιλοφρονούμενα. παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως. σπουδαίως. προθύμως.

Φιλοφρονῶ. αἰτιατικῇ.

Φιλοφροσύνη. δεξίωσις. ἢ προσήνεια. B

Φιλόχορος, Κύκνου, Ἀθηναῖος μάντις, καὶ ἱεροσκόπος. γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτῃ νέον ὄντα Ἐρατοσθένει. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ΄. περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις, καὶ βασιλεῖς, καὶ ἄρχοντας, C ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ. ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα. περὶ μαντικῆς δ΄. περὶ θυσιῶν α΄. περὶ τῆς Τετραπόλεως. Σαλαμῖνος κτίσις. Ἐπιγράμματα Ἀττικά. περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων, βιβλία ιζ΄. περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου, καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου. Ὀλυμπιάδας, ἐν βιβλίοις β΄. πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀτθίδα. ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος. ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας. περὶ ἱερῶν. περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων, βιβλία ε΄. περὶ Εὐριπίδου. D περὶ Ἀλκμᾶνος. περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι. συναγωγὴν ἡρωίδων. ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. Δηλιακὰ βιβλία β΄. περὶ εὑρημάτων. περὶ καθαρμῶν. περὶ συμβόλων.

Φιλοχρηματία.

Φιλοψυχήσαντα. Ἀντίγονον ἀγόμενον δέσμιον Ἀντωνίῳ, φιλοψυχήσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος, ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διεδέξατο.

Φιλῳδὸν γένος, οἱ βάτραχοι. παρὰ τὸ φιλεῖν ᾄδειν. E

Φιλιωθέντες. οἱ δὲ νεώτεροι φιλιωθέντες. φίλοι γενόμενοι. ὥσπερ πολεμωθέντες, ἤγουν πολέμιοι γενόμενοι. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ ἱστορίᾳ, ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλιωθέντες. εἶτα μέντοι τὴν πίστιν, ἥπερ οὖν δεσμός ἐστι φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν. καὶ φιλιωθῆναι, φίλος γενέσθαι. ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλιωθῆναί οἱ. καὶ αὖθις. φιλιωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε.

F

Φίλων. Βύβλιος γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἐγγὺς Νέρωνος. καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν. ὕπατον γοῦν τὸν Σεβῆρον τὸν Ἑρέννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν ὅτε ἦγεν ὄγδοον, καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. ὀλυμπιάδι δὲ κ΄ καὶ διακοσιοστῇ. γέγραφε δὲ αὐτῷ περὶ κτήσεως, καὶ ἐκλογῆς βιβλίων, βιβλία ιβ΄. περὶ πόλεων,

A καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε. βιβλία λ'. περὶ τῆς βασιλείας ἀδριανοῦ. ἐφ' οὗ καὶ ὁ φίλων καὶ ἄλλα. ὕπατος γέγονεν ὁ φίλων. ἐρέννιος χρηματίσας ὡς αὐτός φησι.

Φίλων. ἰουδαῖος. τεχθεὶς ἐν ἀλεξανδρείᾳ. γένους ἱερέων. φιλοσοφήσας δὲ τὰ ἑλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παιδείας ὡς μετελθεῖν πᾶσαν ἑλληνικὴν παίδευσιν. τήντε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ
B καταλήψει, ἐπλούτησε τῷ λόγῳ, παρόμοιον πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι. ἢ πλάτων φιλωνίζει, ἢ φίλων πλατωνίζει. τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς γε διανοίας, καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν πλάτωνος. καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα. ἐξ ὧν καὶ ταῦτα. περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α'. περὶ φύσεως, καὶ εὑρήματος α'. περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὔχεται α'. περὶ παιδεύσεως, ἢ περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων α'. περὶ μερισμοῦ ἴσων, καὶ
C ἐναντίων α'. περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων. περὶ ἐναλλαγέντων γραφῶν παρά τινων. περὶ συνθηκῶν, λόγους β'. περὶ βίου φιλοσόφου. περὶ γιγάντων α'. περὶ ὀνείρων ε'. περὶ ζητημάτων, καὶ ἑρμηνευμάτων, τῆς ἐξόδου ε'. περὶ τῆς σκηνῆς. καὶ δεκαλόγου δ'. περὶ θυσιῶν. περὶ ὑποσχέσεων, ἤτοι καταρῶν. περὶ προνοίας. περὶ ἰουδαίων α'. περὶ ἀγωγῆς βίου. περὶ ἀλεξάνδρου. καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα. περὶ τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι. περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν. περὶ
D βίου θεωρητικοῦ. περὶ ἱκετῶν. περὶ γεωργίας λόγους β'. περὶ μέθης β'. περὶ τοῦ μωσέως βίου. εἰς τὰ χερουβίμ. τουτέστι, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν. εἰς τὴν πεντάτευχον μωϋσέως. καὶ εἰς αὐτὸν μωϋσῆν λόγους ε'. λέγουσι τοῦτον ἐπὶ γαΐου καλλιγόλα ἐν τῇ ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὁπηνίκα πρεσβευτὴς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη. καὶ ὅτι τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς κλαύδιον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ πέτρῳ. καὶ τούτοις ἐσχηκέναι φιλίαν. καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδαστὰς
E μάρκου τοῦ μαθητοῦ πέτρου, ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐπαινεῖν κεκοσμηκέναι. εἰσὶν οὖν ὡς προείπομεν περιφανῆ ἀναρίθμητα συντάγματα, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

bus, & quos vna-quæque claros *viros* tulerit, lib.30. De Adriani imperio, ſub quo etiam Philon fuit. Et alia. Conſul *certè* fuit *Seuerus*, qui vocabatur Erennius, *eo tempore, quo Philon 78. ætatis annum agebat*, vt ipſe Philon dicit. *Sic enim, vt antè, dicendum videtur.*

φίλων. Philon Iudæus, natus Alexandriæ, ex familia ſacerdotum. Græcorum autem philoſophiam ſequutus, ad magnam eruditionem eſt-progreſſus, adeò vt omnem Græcam diſciplinam ſit-perſequutus, *& aſſequutus*, cùm illam, quæ circularium, *ac liberalium artium diſciplina* vocatur, tum etiam reliquas ſcientias, cum *earum* accurata perceptione. Fuit autẽ ea dicendi vbertate præditus, quæ Platonicæ ſimilis erat, vt etiam in Prouerbium apud Græcos abierit, aut Plato Philoniſſat, aut Philon Platoniſſat. *Eraſ. ad. Chil. 1. Cent. 7. col. 547. & 548. ad. 71.* Tanta eſt ſimilitudo & ingenij, & dictionis illius viri cum Platonis *ingenio, & dicendi genere.* Scripti-ſunt autem ab eo infiniti libri, de quorum numero ſunt & iſti, De confuſione linguarum, lib.1. De natura, & inuentione, lib.1. De votis mente ſuſceptis, lib.1. De inſtitutione, lib.1. De hæreditate diuinarum rerum, lib.1. De partitione parium, & contrariorum, lib.1. De tribus facultatibus. De ſcripturis mutatis à quibuſdam. De fœderibus, lib.2. De vita philoſophica. De Gigantibus. lib.1. De ſomniis, lib.5. De quæſtionibus, & interpretationibus Exodi, lib.5. De tabernaculo, & Decalogo, lib.4. De ſacrificiis. De promiſſionibus, vel execrationibus. De prouidentia. De Iudæis lib.1. De vitæ inſtitutione. De Alexandro. Et, ipſa quoque bruta ſuam *quandam* ratiocinationem habere. Et omnem ſtultum, ſeruum eſſe. De ratione-vitæ Chriſtianorum. De vita contemplatiua. De ſupplicibus. De agricultura, lib.2. De ebrietate, lib.2. De Moyſis vita. De Cheruoim. Hoc eſt de flammeo gladio. In quinque-libros Moyſis, & in ipſum Moyſen, orationes quinque. Dicunt hunc ſub Caio Caligula periclitatum-eſſe, quum ſuæ gentis Legatus miſſus-eſt, & cũ iterum ad Claudium in eadem vrbe veniſſet, cum Sancto Apoſtolo Petro diſſeruiſſe, & eos amicitiam inter ſe contraxiſſe, & propterea *eum* ſtudioſos Marci, diſcipuli Petri, Alexandriæ verſibus ornaſſe. Sunt igitur (vt antè-diximus) per illuſtria, & innumera *illius viri* opera, & omnem vtilitatem habentia.

Φίλων. καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων.

Φιλωνίδης. ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος. πρότερον ἦν γναφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν, κόθορνοι. ἀπήνη. φιλέταιρος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπαίδευτοι.

Φιλῶ σε. καὶ κήδομαι, ἐὰν εὑρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρους λόγου συντασσόμενα, ὥσ-
F περ ὧδε, μετ' ἀντωνυμίας, τῷ ἑνὶ τῷ προτέρῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν ἀντωνυμίαν. τὸ δ' ἄλλο ῥῆμα, οὐδὲν βλάπτει, κἂν ἀπολύτως ἐκφέρηται. οἷον φιλῶ σε, καὶ κήδομαι. τὸ φιλῶ σύνταξον αἰτιατικῇ. τὸ δὲ κήδομαι, οὐδενί. ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυ-

φιλων. Philon Carpathius, ſcripſit commentarium in Canticum Canticorum.

Φιλωνίδης. Philonides. Athenienſis Comicus antiquus. Antè fuit fullo. Ex comœdiis eius ſunt Cothurni, Apene. i. *Currus.* Philetærus. Quære in voce. Ἀπαίδευτοι.

Φιλῶ σε, καὶ κήδομαι. Amo te, & curo. Si duo verba reperiantur. constructa cum vna orationis parte, vt hic, cum pronomine, cum vna priore *orationis parte* pronomen conſtruere debemus. Alterum verò verbum *orationis conſtructionem* non lædit, quamuis enũtietur abſolute. *i. ſine vllo caſu expreſſo*, vt, φιλῶ σε, καὶ κήδομαι. Nam illud quidem φιλῶ, conſtrue cum accuſatiuo. Illud verò κήδομαι, cum nullo *caſu conſtruitur*: ſed eſt abſolutum, *& ſine caſu poſitum. Quod aliâs cum genitiuo ponitur*, κήδομαί σου. *Tui curam gero. De te ſum ſolicitus. Eodem modo ponuntur* & alia, vt ἀγαπῶ,

ἢ φειτίζω σου.i. Amo[te,] & curam-gero tui. Hoc enim, cum genitiuo ponitur, illud verò, abſolutè, & ſine caſu. Quod aliàs cum accuſatiuo ponitur, ἀγαπῶ σε. Vel conſtructionem dices eſſe diuerſam, & in altero quidem verbo, caſum expreſſum, in altero verò, non expreſſum: ſed ſubauditum, qualem ipſa verbi natura flagitat.

τον. καὶ ὅσα ἄλλα. οἷον ἀγαπῶ, καὶ φειτίζω σου. A

φιλώτας. Philotas. *Videtur proprium viri nomen.*

φιλώτας.

φιλτάτιον. q.d. Amiculus.i. Paruus-amicus. *Vel, amiciſſimus, & dilectiſſimus. Ariſtoph. Acharnenſ. pag. 281. v. 15.* Εὐριπίδιον γλυκ. Euripidule dulciſſime, ô amicule. *vel, amiciſſime.*

φιλτάτιον. ὦ δ' εὐριπίδιον, γλυκύτατον. ὦ φιλτάτιον.

φιλοίκτιστον. Amans-commiſerationem. Ad-commiſerationem-propenſum. Ad-lamentationem procliue. Sophocles *in Aiace pag. 35. v. 4.* Valde profectò commiſerationis-amans eſt mulier. *Mulier eſt animal ad commiſerationem valde propenſum.*

φιλοίκτιστον. ὀδυρτικόν. θρηνητικόν. σοφοκλῆς. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή. B

φιλοίτης. Philœtes, & Philœtius, nomina propria.

φιλοίτης ὄνομα κύριον. καὶ φιλοίτιος.

φίλυδρα. Aquam-amantia. *Plantarum, aut animalium epithetum.*

φίλυδρα. φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

φιλλύλιος. Phillylius, Athenienſis, Comicus, antiquæ comœdiæ *ſcriptor.* Ex ipſius fabulis ſunt, Ægeus, Antia, Duodecima. *quod eſt* meretricis nomen. Hercules. Plyntria, vel Nauſicaa. Vrbs puteos-fodiens. Atalanta. Helena.

φιλλύλιος ἀθηναῖος. κωμικὸς. τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, αἰγεύς. αὔγη. ἀντεια. ἑταίρας ὄνομα δωδεκάτη. ἡρακλῆς. πλυντρια, ἢ ναυσικάα. πόλις φρεωρυχος. ἀταλάντη ἑλένη.

φίλυρα. Tilia. *Gallicè, Til, & tillet.* Arboris genus, quod corticem byblo papyro ſimilem habet.

φίλυρα. εἶδος δένδρου. ἔχον φλοιὸν βύβλῳ C παπύρῳ ὅμοιον.

φιλύρινος. Philyrinus Cineſias. *Ariſtoph. Auibus pag. 415. v. 10. & 11.* Hic fuit Dithyrambopœus. Philyrinus verò *dictus, vt in ſchol annot. 6. docetur, tiliaceus,* pro, viridis. Philyra enim, *i. tilia,* viridis *eſt.* Vel, Leuis, vt Dithyrambopœus vilia, & leuia *carmina* faciens. Hoc enim *tiliæ* lignum *eſt* leue, & minimè-graue. Erat autem *iſte Cineſias* etiam mancus, & claudus. *Vide ſchol. annot. 7.*

φιλύρινος. κινησίας. οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. φιλύρινος δὲ, ἀντὶ τοῦ χλωρός. ἡ γὰρ φιλύρα χλωρά, ἢ κοῦφος. ὡς ἂν, διθυραμβοποιὸς εὐτελῆ, καὶ κοῦφα ποιῶν. καὶ γὰρ τὸ ξύλον τοῦτο κοῦφον, καὶ ἐλαφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλὸς. καὶ κυλλός.

φιμινάλια. *Lat. vox.* Feminalia. Femoralia. Braccæ. *Gallicè, Brayes. Haut de chauſſes. Ital Braghe.*

φιμινάλια. ἀναξυρίδας. βρακία.

φιμίος. Paruus-camus. *φιμὸς enim, ſiue κημὸς, camus, vinculi genus, quo canum, & ferarum ora obligantur, ne mordeant. Item capiſtrum, & alia, de quibus Lexica. Vnde φιμοῦν quod Galli dicunt emmuſeler. Nam φιμὸς eſt iis, Muſeliere. &c. φήμιος verò, Phemius, nomen viri, de quo Euſtath.*

φιμίος. D

φιμῶ. Accuſatiuo. Camo-colligo, fiſcella-capiſtro, os obduco, obturo, concludo, præcludo, conſtringo. *Vide Lex.*

φιμῶ. αἰ πα πκῆ.

φίμωτρον. Camus. Vel, Inſtrumentum, quo vel feræ, vel hominis os conſtringitur, & obturatur.

φίμωτρον.

φιμοῖ. *Camo-conſtringit.* Strangulat. Angit. Os-occludit. Vt, Iugulati *hominis* os-occludens manu, ne quam vocem cum anima emitteret. Ipſum preſens, eſt *φιμῶ, de quo pluribus in Lex.*

φιμοῖ. ἄγχει. πιεζει. τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσαντα τοῦ ἐσφαγμένου, μή τινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν. ὁ ἐνεστὼς, φιμῶ. E

φιμός. Frænum. *Camus. Capiſtrum.*

φιμός. ὁ χαλινός.

φιμοί. *Frena. Cami. Capiſtra. Vincula. Item reticulata cadiſcorum opercula, quæ coli quandam ſpeciem habebant, ſupernè lata, infernè verò, anguſta, ne immiſſa ſuffragia dilaberentur.* Aeſchines *in oratione* contra Timarchum. Et camos, & aleatoria alia inſtrumenta. *φιμὸς* verò, eſt ille, qui vocatur *κημὸς, vnde latinum, camus,* in quem iniiciebantur *vel hominum, vel ferarum ceruices, vt conſtringerentur, & premerentur. N.L.* Diphilus autem dicit *in quodam ſenario,* Trahe in medium, ipſum camum, vt *in eum* iniiciaris.

φιμοί. αἰσχίνης κατὰ τιμάρχου. Καὶ φιμοὺς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα. φιμὸς δὲ ἐστιν, ὁ καλούμενος κημὸς, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο. δίφιλος δὲ φησιν, ἕλκ' εἰς μέσον τὸν φιμὸν, ὡς ἂν ἐμβάλῃ.

φινεές. Phinees, vir cùm aliis *in rebus* præſtantior iunioribus, tum etiam æquales, paterna dignitate ſuperans. Filius enim erat Eleazari Pontificis, Moyſis verò, ex fratre *Aarone* pronepos. *Nam, vt docetur Exodi cap. 6. v. 25. Eleazarus erat filius Aaronis, qui frater erat Moyſis, Eleazari verò filius, erat Phinees. Quare erat Moyſis ex fratre pronepos.* Qui vehementer-dolens propter Zambre flagitia, cùm decreuiſſet, priùs quàm per impunitatē augeretur illa petulantia, factis pœnas de illis

φινεές. ἀνὴρ τά τε ἄλλα κρείττων τῶν νεωτέρων, καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἀξιώματι τοὺς ἡλικιώτας F ὑπερέχων. ἐλεαζάρου γὰρ τοῦ ἀρχιερέως υἱός. μωϋσέως δὲ ἀδελφοῦ παιδὸς, υἱός. ὃς ἀγανακτήσας τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ ζαμβρῆ, καὶ πρὶν ἰσχυροτέραν γενέσθαι τὴν ὕβριν ὑπὸ τῆς ἀδείας, ἔγνω τὴν δίκην αὐτῶν εἰς πρᾶξιν ἐλθεῖν ἀπαγαγεῖν, καὶ κωλύ-

A σαι διαβλῶναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας, τῶν ἀρξαμένων οὐ κολαζομένων. τόλμη δὲ, καὶ ψυχῆς, καὶ σώματος ἀνδρείᾳ τοσοῦτον περιέχων, ὡς μὴ πρότερον εἰ τι συσταίη τῶν δεινῶν, ἀπαλλάττεσθαι, πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι, καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν, ἐπὶ τὴν τοῦ ζαμβρῆ σκηνὴν παραγενόμενος, αὐτόν τε παίων τῇ ῥομφαίᾳ. καὶ τὴν χοσβίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, οἷς ἀρετῆς ἀντιποίησις ἦν, καὶ τοῦ φιλοκαλεῖν, μιμηταὶ γινόμενοι τῆς φινεὲς τόλμης, ἀνῄρουν τοὺς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ζαμβρῇ τὴν αἰτίαν εἰληφότας. ἀπόλλυνται μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας, πολλοὶ τῶν παρανομησάντων. ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ, ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ τὴν νόσον. ὅσοι τε συγγενεῖς ὄντες κωλύειν ἐξώτρυνον αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτα, ἀδικεῖν, τῷ θεῷ δοκοῦντες, ἀπέθνησκον. ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῶν τάξεων ἄνδρες οὐκ ἐλάττους τετρακισμυρίων, καὶ ἑξακοσίων. ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας μωϋσῆς, ἐπὶ τὸ μαδιανιτῶν ὄλεθρον τὸ στρατιὰν ἐξέπεμψε.

ſumere,& impedire ne illa iniquitas ad plures tranſiret, *eius* autoribus non puniti, ea fuit & audacia, & animi corporis fortitudine, vt non prius, ſi quod periculum eſſet conflatum, *ac ei paratum, à propoſito* recederet, quàm *flagitioſos* debellaret, & victoriam ab ipſis reportaret. *l.* τὴν ἐπ' αὐτῷ. Quamobrem ad Zambræ tentorium profectus, & ipſum, & Chosbiã gladio feriens interfecit. Omnes autem adoleſcentes virtutis, & honeſtatis ſtudioſi, Phinees audaciç imitatores facti, *Phinees audaciam imitati*, interfecerunt eos, qui culpam ſuſtinuerant, *& accuſati fuerant* ob eadem flagitia, quæ Zambres perpetrarat. Ex illis igitur, qui hæc iniqua facinora commiſerant, multi etiam horum fortitudine *ſublati* perierunt. Multi etiam peſtilentia. *l.* πολλοὶ καὶ λοιμῷ, hoc morbo diuinitùs ipſis immiſſo. Et omnes cognati *eorum*, qui ipſos hortabantur, vt hæc impedirent, quòd iniuſtè facere Deo viderentur, obierunt. Ex cohortibus igitur perierunt non pauciores quadraginta-millibus, & ſexcentis. Moyſes igitur hac de cauſa vehementer iratus, exercitum ad Madianitarum perniciem emiſit.

B

C Φινεύς. ὄνομα κύριον. καὶ φινείδης, ὁ ἀπὸ τοῦ φινέως.

φινεύ. Phineus. Nomen proprium. Et Phinides, *patronymicum eſt*, Phinei filius.

Φίνειον. ὄνομα τόπου ἐν πόντῳ. ἢ ὄρος.

φίνειον. Phineum. Nomen loci in Ponto. Vel mons.

Φινίδας. ὄνομα κύριον.

φινίδας. Phinidas. Nomen proprium.

Φιρμιλιανός. ζήτει ἐν τῷ περιπάτῳ. ἐφίππαι στῆλαι ἵσταντο γρατιανοῦ, καὶ οὐαλεντινιανοῦ. καὶ θεοδοσίου. καὶ κυρτοῦ φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

Φιρμιλιανός. Firmilianus. Quære ἐν τῷ περιπάτῳ. Equeſtres ſtatuæ Gratiani, Valentiniani, Theodoſij, & gibboſi Firmiliani, riſus cauſa ſtabant-erectæ.

Φίσκος. δημόσιον ταμιεῖον.

φίσκος. Fiſcus. Publicum ærarium.

D Φιτρῶν. κορμῶν. ξύλων.

φιτρῶν. Truncorum-arboris. Stipitum. Caudicum, codicum.

Φίτυ. ἀριστοφάνης. τὸ γὰρ φίτυ πρῶτον φύσει.

φίτυ. Planta. Germen. Ariſtoph. *in Pace pag.* 478. *v.* 15. *ſchol. annot.* 8. *&* 9. *Vide notas.* Germen enim primum producit. *Hæc enim planta vitis, fructum præcocem, ac maturum producit.*

Φιτῦσαι. γεννῆσαι τοῦ πατρὸς τίθησιν. ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι. ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ φιτύοντος ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος. λέγεται δὲ, καὶ τὸ γέννημα φίτυμα. εὔπολις αὐτολύκῳ. αὐτὰρ ἤγαγες καινὸν φίτυμα τῶν βοῶν.

φιτῦσαι. Plantaſſe. Generaſſe. De patre dicitur, non etiam de matre: ſed parere. Et φιτύοντος eodem-modo *ſumitur pro*, generantis. Fœtus etiam, *& partus* dicitur φίτυμα. Eupolis Autolyco. Sed adduxiſti nouum fœtum boum.

E

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Φ CVM Θ.

Φθάνει. αἰτιατικῇ. προλαμβάνει.

Φθάνει. Accuſatiuo. Præoccupat. Anticipat. Anteuertit.

Φθάντος ἔργον γίνεται.

φθάντος ἔργον γίνεται. Anteuertentis opus eſt. *Id eſt Ille, qui diligentia cæteros anteuertit, rem peragit, votique compos fit.*

Φθᾶς ὁ ἥφαιστος παρὰ μεμφίταις. καὶ παροιμία. ὁ φθᾶς σοι λελάληκεν. οἱ δὲ, ἀφθᾶς φασιν. ὡς σταφίς, ἀσταφίς. στάχυς, ἄσταχυς.

φθᾶς. Phthas. Vulcanus apud Memphitas *ita vocatur*. Et prouerbium, Phthas. *i. Vulcanus* tibi loquutus eſt. Alij verò dicunt Aphthas. *Α'φθᾶς verò dicitur*, vt σταφὶς, στάχυς, ἄσταχυς, *Eraſ. ad. Chil.* 2. *Cent.* 5. *col.* 497. *ad.* 75. *Vulcanus tibi vaticinatus eſt.*

F

Φθάσας. προλάβοι. οἷα δὰ τινες ἐν λογιστηρίοις ἀποδιδόντας, ἢ πάντες ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσο-

Φθάσας. Anteuerterit. Anticiparit. Vt, Scis quoſdam in logiſteriis. *i. in locis, vbi ratiocinatores ſedent, vt audiant rationes eorum, qui pecuniam aliquam in manibus habuerunt, & expenderunt*, recuſantes *reddere pecuniæ adminiſtratæ rationes*, vel prorſus aliqua calamitate adductos, in meridie vitæ philoſophari, ea

tantùm de cauſa, quòd Platonicè Deum abiurarint, & iureiurando *per Deum aliquid* affirmarint, quos anteuerterit vmbra in eloquendo aliquid eorum, quæ ſunt neceſſaria, *Vel, eorum, quæ ſunt dicenda. N.L. lege* φθέγξασθαι. Antiqui verò, antequàm cereales fruges eſſent inuentæ, glandes edebant, hinc etiam dictum eſt φαγεῖν, edere, comedere.

φεῖν. ὑπὸ μόνου τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι, καὶ κατομόσαι πλατωνικῶς. οὓς φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ φθέγξασθαί τι τῶν δεόντων. οἱ δὲ παλαιοὶ, πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, ἐβαλανοφάγουν. ἔνθεν καὶ τὸ φαγεῖν, εἴρηται. A

φθασάμενον. Illum, qui præoccupauit, anticipauit, anteuertit. Dicunt capram Iouis nutricem in aſtra relatam fuiſſe. Dicunt etiam eum, qui ipſam orientem anticiparit, *ac eius ortum anteuerterit*, conſequi quæcunque optarit. *Vide Notas.*

Φθασάμενον. ἐπιφθασάμενον. λέγουσι τὴν αἶγα τὴν τοῦ διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι. καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν, ἐπιτυγχάνειν ὅσα ἂν δέξηται.

B

N O T AE.

Ἐπιφθασάμενον] Nec illud φθασάμενον, nec iſtud ἐπιφθασάμενον, apud Suidam rectè poſitum: Sed ἐπιθεασάμενον eſt legendum, idq; tribus in locis. Sic enim (at ſuo loco ponendum eſſet ordine literarum) ἐπιθεασάμενον. λέγουσι τὴν αἶγα. &cæt. Sic etiam ſupra in Αἲξ οὐρανία ſcribendum, & pro ἐφθὸν, legendum ἐφορᾶν. Vertes autem, Aiunt capram, Iouis nutricem, in ſyderum numerum relatam fuiſſe, & eum, qui conſpexerit ipſam orientem, compotem fieri rerum omnium, quas optarit. Eraſ. ad Chil. 3. Cent. 10. col. 819. ad. 76. Capram cœleſtem orientem conſpexerunt.

Φθαίησι Anteuertet te. *Eſt autem 3. perſ. ſingul. optat. aor. 2. act.* φθαίην, ης, η. *à* φθάω *quod aor. 2. act vt à* φθῆμι *deductum formet. Vt,* φθαίησι τις εἰς ἐκκλησίαν. *Sic enim videtur legendum.* Aliquis in concionem *vadens*, te anteuertet. Et φθαίησι *formatum Ionicè, pro comm.* φθαίη. *Et 2. perſ. optat. addito* ι, *migrat in tertiam, vt à* τύπτοις, τύπτοισι, *pro,* τύπτοι. *verberet.*

Φθαίησι. προλάβοιεν τις εἰς ἐκκλησίαν. καὶ φθαίησι. C

Φθέγμα. Verbum. Vox. Sonus. Oratio. Sermo.

Φθέγμα. ῥῆμα.

Φθέγγομαι. Accuſatiuo. Loquor. Dico.

Φθέγγομαι. αἰτιατικῇ.

Φθείρ *Pediculus. Vide Lex. Item* Pinus fructus.

Φθείρ. ὁ τῆς πίτυος καρπός.

Φθείρω. Corrumpo. Quidquid corrumpitur, duobus modis corrumpitur, vel eo, quo corpora *corrumpuntur*, ipſâ *eorum* reſolutione in elementa *i. quum corpora in ſua prima elementa reſoluuntur*, extinctâ formâ propter inconuenientiam ſubiecti.

Φθείρω. αἰτιατικῇ. πᾶν τὸ φθειρόμενον, κατὰ δύο τρόπους φθείρεται. ἢ τὸν τῶν σωμάτων, τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει, ἢ τὸν τῶν ἀσωμάτων, ἀποσβεννυμένου τοῦ εἴδους τῇ ἀναρμοστίᾳ τοῦ ὑποκειμένου. D

Φθεῖσθαι. Corrumpi. *Tanquam à* φθίεσθαι, *& per contractionem* φθεῖσθαι, *quod à parum vſitato* φθίω, *pro* φθείρω. *corrumpo. Aliàs* φθῖσθαι *per* ι *circumflexum, à* φθίνω. φθίσω, *quod à* φθίω.

Φθεῖσθαι. διαφθείρεσθαι.

Φθήμενος. φθάμενος. Qui præoccupauit, anticipauit, anteuertit, Vel, Qui deprehendit, & occupauit.

Φθήμενος. προλαβών. καταλαβών.

Φθῆναι. à φθῆμι. Præoccupare. Anticipare. Anteuertere. Ioſephus. Cùm autem Rex ægrè ferret, quòd Iſraelitis ſtipendium dare anteuortiſſet. *i. citiùs dediſſet, quàm ſtatuiſſet*, ei Propheta ſuaſit, vt faceret, quod Deo placeret.

Φθῆναι. προλαβεῖν. ἰώσηπος. δυσφοροῦντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν δεδωκέναι τοῖς ἰσραηλίταις, παρῄνει ποιεῖν ὁ προφήτης ὅ, τι τῷ θεῷ δοκεῖ.

Φθήσεται. Præoccupabit. Anticipabit. Anteuertet. Occupabit.

Φθήσεται. καταλήψεται. E

Φθία. Phthia. Vrbs *Theſſaliæ*. Achillis patria. Et φθιάς, *Phthias. i. Theſſalica. genitiuus* φθιάδος, Phthiadis. i. Theſſalicæ.

Φθία. πόλις. πατρὶς ἀχιλλέως. καὶ φθιάδος, θετταλικῆς.

Φθιμένης νυκτός. *q. d. perdita noctis.* hoc eſt, præteritæ. Et φθίμενος. perditus. *corruptus, tabe confectus, abſumptus. Item deficiens, moriens, occiduus, defunctus. Eſt autem AEolicè formatum detracto ſyllabico augmento, & tono in præcedentem ſyllabam retracto. pro,* ἐφθιμένος, *vt à* φθίω, *vnde* φθίνω.

Φθιμένης νυκτός. ἤγουν παρελθούσης, ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτός. καὶ φθίμενος. φθαρείς.

Φθινάς. φθινάδος. ἡ. Morbus, *qui phthiſis aliàs dicitur. i. morbus conſumens, tabes, corruptio, macies, conſumptio.*

Φθινάς. ἡ νόσος.

Φθίναι. φθαρῆναι. F

Φθίνει. *Tabe conſumit. Corrumpit. In tabem reſoluit. Minuit.* Corrumpitur. Perit. Ceſſat. Deſinit. Et φθινόμενοι. Pereuntes.

Φθίνει. φθείρεται. λήγει. καὶ φθινόμενοι.

Φθινόπωρον. Autumnus. Recurſus Solis à nobis recedentis ad loca frugum, vnde producta, *perceptaque* ſunt. N.L. Ipſarũ verò generationis, *ortúſque* cauſá eſſe

Φθινόπωρον. παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γινομένου τῶν καρπῶν πρὸς τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν αἴτιον γενέσθαι τὴν

dicunt

A ἥλιον, ἐξατμίζοντα τὰ νέφη. καὶ φθινοπωρίδα ἐν ἁλὶ νήχεσθαι. φθινοπωρίδα, τὴν κολυμβάδα λέγει.

dicunt ipſum Solem euaporantem nubes *i. Solem, qui nubium vapores elicit, ac extrahit.* Et φθινοπωρίδα ἐν ἁλὶ νήχεσθαι. Conditaneam-oliuam in ſale natare. φθινοπωρίδα vocat oliuam-conditaneam in muria natantem.

φθινύθων. φθειρόμενος.

φθινύθων. Deficiens. Collabens. Qui deficit, minuitur, corrumpitur, tabeſcit, perit.

Φθῖος. ὄνομα κύριον. καὶ φθιώτης, ὁ ἀπὸ τῆς φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ, φθιῶτις γυνὴ διὰ τοῦ ι.

Φθῖος. Phthius. Nomen proprium. Et Phthiotes, *ciuis*, ab vrbe Phthia *dictus*. Et fœmineo-genere Phthiotis, *Phthiotidis*, per *ι ſcribitur in vltima ſyllaba.*

Φθιρῶ. ὄρος μαιάνδρου.

Φθιρῶ. Phthiro. Mons Mæandri.

B Φθισίμβροτος. διαφθείρουσα τοὺς ἄνδρας. καὶ φθισήνορος, ὁμοίως, τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας.

Φθισίμβροτος. *Pugna* perdens-viros. Et φθισήνορος, eodem-modo *ſumitur, & eſt epithetum prælij, vel hominis bellicoſi.* perdentis-viros.

Φθίσθαι. φθαρῆναι.

Φθίσθαι. Periiſſe. Perditum-eſſe.

Φθίσος. νῆσος.

Φθίσος. Phthiſus. Inſula *ſic dicta.*

Φθίσονται. διαφθαρήσονται.

Φθίσονται. Corrumpentur. Perdentur. Peribunt.

Φθιτὸν γένος.

Φθιτὸν γένος. Corruptibile, *corruptioni obnoxium, mortale* genus.

Φθογγαῖς. βοαῖς, ἢ φωναῖς.

Φθογγαῖς. Clamoribus. Vociferationibus. Vel, vocibus.

Φθόη. φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος C ἀναγωγῆς. πισίδης. τὴν ἱππικὴν φθόην. καὶ αἰλιανός. φθόῃ γοῦν θεόπομπον τὸν ἀθηναῖον ῥινώμενον, καὶ λειβόμενον ἰάσατο ὁ ἀσκληπιός.

Φθόη, φθίσις. Idem. Phthoe. Phthiſis. Tabes. Vel eſt nomen morbi à ſanguinis eiectione *manantis*. Piſides. Equeſtrem phthiſin. Et Ælianus. Illum igitur Athenienſem Theopompum, qui phthiſi limabatur. *i. tanquam lima raſus conſumebatur paulatim,* & *qui præ dolore totus in lachrymas ibat, quibus aſſiduè* rigabatur, Æſculapius ſanauit. *l.* ῥινούμενον *à* ῥινίω. ω̃. *vel* ῥινώμενον, *à* ῥινάω. ω̃. ῥινον, *quod à* ῥ.νη *ης. ἡ lima.*

Φθοῖς. τὸ πληθυντικόν, φθοῖς ἐστι δὲ ὄνομα πλακοῦντος. πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τροχιὰν ἐν κανέῳ φθοΐδας σοι ταύτας ἐς ἅλωας ὦ δάματερ φέρω. τοὺς φθοῖς μονοσυλλάβως, ἔθος λέγειν D τοῖς ἀττικοῖς. ἀριστοφάνης. τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας.

Φθοῖς. Pluralis, & per contractionẽ φθοῖς. Phthois. Eſt autem placentæ nomen. *Erat autem* bellaria, quæ cum viſceribus ſacrificabant Diis. *In epigrammate.* Et trochiam, N. L. *fortaſſe iam placentæ genus rotæ ſimile ſignificat. i. orbiculatam placentam* in caniſtro, & phthoidas iſtas. *i. placentas, aliud placentæ genus,* in aream (ὦ Ceres) tibi fero. τοὺς φθοῖς per-vnicam-ſyllabam dicere ſolent Attici. Ariſtoph. *Pluto. pag. 36 v. 10. ſchol. annot. 3.* Placentas abripientem, & caricas. *i. ficus aridas.*

Φθόνος. ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ.

Φθόνος. Inuidia. Ob proximi bona liuor, apud Apoſtolum.

Φθόνος. πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινός. ἐκ τούτου δῆλον ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη, ὁ, λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπιεικῶν εὐπραγίαις. οὐ καὶ μόνου, ἐπεὶ περιδήλως ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ E ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις. εἰ γὰρ οἱ ἐπιεικεῖς ἀγαθοί, οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπιεικὴς φθονερός.

Φθόνος. Inuidia. Perturbatio doloris, *dolor, quo perturbatur animus* ob felicem-rerum-ſucceſſum alicuius viri boni, proximi *noſtri*. Hinc *autem eſt* perſpicuum, illum etiam inuidum eſſe, qui dolet propter bonorum felices-rerum-ſucceſſus, *vel, propter bonorum virorum felicitatem,* Quo poſito, *Lén* περιδήλως erit manifeſtè alienum à bono *viro* dolere propter bonorum *virorum* felicitatem. Si enim æqui *viri ſunt* boni, *vir* æquus non erit inuidus.

Φθόνος. νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικόν, καὶ ἐσθίον ψυχὴν ἣν ἂν καταλάβοι. ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον, καὶ ὁ ἔρως ταυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον, περιτρέπον τὸ συμφυὲς ἀρρώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά. εἰσὶ δὲ καὶ ἴαμβοι.

Φθόνος. Inuidia. Morbus animi humanus, & deuorans. *i. abſumens* animum, quem occuparit, vt ærugo ferrum. Et amor idem eſt, quibus ille inimiciſſimum vocat diuinum-numen, conferens innatum morbum in ipſos, qui hæc produxerunt. *N. L.* Sunt & iambici verſus *hac de re ſcripti.*

Τὸ δευτερεῦον τοῦ φθόνου ξέσας γράμμα,

F Εὕρεις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον.

Secundam τοῦ φθόνου *ſi- raſeris literam,*

Inuenies in ipſo phthono φόνον *ſcriptum.* i. cædem. Tolle θ ex φθόνος, erit φόνος. Ex inuidia cædes.

καὶ σοφοκλῆς.

Et Sophocles *in Aiace. pag. 10. v. 157.*

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ᾽ ὁ φθόνος ἕρπει.

Ad illum enim, qui diuitias *habet, ſerpit inuidia.*

καὶ αὖθις. πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν μεγάλων

Et rurſus. *Hæc enim, quæ dicuntur* contra magnos viros,

ſunt auditoribus credibilia. *fide digna, auditores hæc facilè credunt. cur?* propter inuidiam. Et Pindarus. *Nem. Ode 8. pag. 401. A. 6.* Sermones verò, *qui contra viros præſtantes habentur, & maledicta, quæ ſparguntur in eos, ſunt* inuidis opſonium, *& epulæ. Vide Pind. Lex. in* ὄψον. Et rurſus. Quamuis autem apud Athenienſes eſſet valde illuſtris, tamen & ipſe obſcuratus-eſt ab inuidia omnia corrodente. Capitis enim condemnatus-eſt.

διὰ τὸν φθόνον. καὶ πίνδαρος. ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς. καὶ αὖθις. σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου. δίκην γὰρ θανάτου ὦφλε. A

Φθονῶ σοι. Datiuo. Inuideo tibi. φθονῶ σοι τοῦδε. Inuideo tibi hoc, *vel, huius rei cauſa.*

Φθονῶ σοι. δοτικῇ. φθονῶ σοι τοῦδε.

Quem viuum contempſerunt, eum mortuum deſiderant.

Ζωὸν ἀτιμάσαντες, ἀποθθίμενον ποθέουσι.

Et olim pro tumulo, & exanimi ſimulachro

Καὶ ποθ' ὑπὲρ τύμβοιο, καὶ ἀπνόου εἰδώλοιο, B

Ciuitates contentio inuaſit, contentionem autem excitauit populus, vel, populus verò litem intendit.

Ἄστεα νεῖκος ἐπῆλθεν. ἔριν δ' ἐστήσατο λαός.

Φθόρος. Maſculeo genere. Corruptio. Pernicies. Iactura. Mors. Internecio. Vt, Ille ſemper adeò fuit ſtudioſus internecionis hominum. Et rurſus. Magna verò fuit corporum internecio. *Pro, multi verò perierunt.* Si enim oportet cognoſcere internecionem, *& ſcire quid ſit internecio,* ſi quis tunc vidiſſet id, quod acciderat, *rem* manifeſtè cognouiſſet.

Φθόρος. ἀρσενικῶς. οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φθόρος. καὶ αὖθις. πολὺς δὲ φθόρος ἐγένετο τῶν σωμάτων. εἰ γάρ τοι δεῖ νοεῖν τὸν φθόρον, τότ' ἂν ἰδών τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς.

Φ CVM Λ. | ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ. C

Φλάβιος. Flauius. Nomen pecuniarum quæſtoris. *l.* χρηματιστοῦ. χρηματισμὸς *verò, quæſtus pecuniarius. Parandæ pecuniæ ratio. Quæſtus. Lucrum.*

Φλάβιος. ὄνομα χρηματισμοῦ.

Φλάκκος. Flaccus. Nomen proprium. Vt, Sed & Campani Flaccum, & Syracuſani Marcellum accuſare cœperunt.

Φλάκκος. ὄνομα κύριον. ἀλλ' ἐπιχείρησαν καὶ οἱ καμπανοὶ τοῦ φλάκκου, καὶ οἱ συρακούσιοι τοῦ μαρκέλλου κατηγορῆσαι.

Φλαμίνιος. Flaminius. Nomen proprium. Vt, Flaminius *fuit* perfectus, *ac inſignis* popularis-auræ-captator, & ductandæ-plebis-artifex: ſed ad verarum, & bellicarum rerum tractationem non aptus. Et Flaminios.

Φλαμίνιος. ὄνομα κύριον. ὁ φλαμίνιος ὀχλοκόπος, καὶ δημαγωγὸς τέλειος. πρὸς ἀληθινῶν δὲ, καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν, οὐκ εὐφυής. καὶ φλαμινίους. D

Φλᾶν. Tundere. Verberare. *Frangere. Percutere. Mandere. Vorare. Sorbere. Vt in quodam ſenario.*

Φλᾶν. θλᾶν.

Tundere ſuum inimiciſſimum caput.

Aristoph. *in Pluto pag. 40. v. 11. & 12.*

Τύπτειν. φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν ἀριστοφάνης.

Pungunt enim, & tundunt anteriores-crurum-partes,

Demonſtrantes ſinguli beneuolentiam quandam.

Νύττουσι γὰρ, καὶ φλῶσι τἀντικνήμια.

Ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

l. ἐνδεικνύμενοι. *Vide v. 9. vbi dicit* Βάλλ' ἐς κόρακας. *&c. Abi ad coruos, Abi in malam rem. Sequens exemplum eſt huic ſimile. Extat autem in Pace. pag. 452. v. 5.* Ἄνδρες Μεγαρῆς οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε: E

Viri Megarenſes non ad coruos cum-veſtra-pernicie-abibitis?

Καὶ οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;

Φλαῦρον. Atticè. φαῦλον verò, communiter. Leue. Malum. Differt tamen φλαῦρον, & φαῦλον. Nam φλαῦρον quidem, eſt paruum malum. φαῦλον verò, magnum *malum.*

Φλαῦρον. φλαῦρον, ἀττικῶς. φαῦλον δὲ, κοινῶς. κοῦφον. κακόν, διαφέρει δὲ ὅμως φλαῦρον, καὶ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι, τὸ μικρὸν κακόν. φαῦλον δὲ, τὸ μέγα.

Φλαῦρον. Garrulum. Iniucundum. Maledicum. Moleſtum. Apud Ariſtophanem *in Pace. p. 437. v. 20. ſchol. aunot. 13. vbi pro* ἀηδὲς, *legitur* ἀναιδὲς, *impudens. Item apud Sophoclem in Oedipo Colonæo pag. 285. v. 3.*

Φλαῦρον. φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον. λυπηρόν. παρὰ ἀριστοφάνει.

F

Senem autem erigere moleſtum eſt, ac difficile, ſenem, *qui iuuenis ceciderit.*

Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσοι.

Hoc eſt, fieri non poteſt, vt ille, qui ſemel in iuuentute ceciderit, in ſenectute erigatur. *Er. ad Chil. 3. Cent. 4. col. 699. ad. 20. Senem erigere. Sed ibi Poeta nomen non extat. Item apud Ariſtoph. in* Nub. *pag. 103. v. 19. 20. 21. 22. 23.*

τουτέστι, τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα, ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

-- *Bona-verba-dicas,*

Εὐφήμει,

A Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς

Καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας

Ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτε, οὐδ' ἠλείψατο,
Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

Nec vllum verbum dicas malum viris ingenioſis,
Et mentem habentibus, ac prudentibus, quorum præ parſimonia
Tonſus eſt nullus vnquam, nec vnctus-eſt,
Nec in balneum iuit loturus-ſe.

Φλαυρότατον. ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον. παρ' Ἡροδότῳ. τουτέστι, τὸ κακόν. καὶ αὖθις. τὴν ἀλώπεχ' ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. καὶ φλαυ-
B ρουργὸς, ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος. σοφοκλῆς. φλαυρουργοῦ τινος περὶ τεχνήματ' ἀνδρός.

φλαυρότατον. Peſſimum. Viliſſimum. Cùm autem hæc feciſſent, peſſimam, ac viliſſimam partem exercitus relictam-fuiſſe dicant Apud Herodotum. φλαυρότατον. Hoc eſt τὸ κακόν. i. malam partem. imò τὸ κάκιστον. i. peſſimam partem. Sub. autem μέρος. Et turſus: ſed hic eſt aduerbialiter dictum. Vulpem cum aquila quondam malè ſocietatem-iniiſſe ferunt. Et φλαυρουργὸς. Qui-parua-mala-fecit. Sophocles in Philoctete. pag. 379. M. Αὐτόξυλον γ' ἔκπωμα, φαυλούργου τινὸς Τεχνήματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε. Ex-ſolo-ligno-factum poculum, vilis-artificis alicuius Opificium viri, & igniaria ſimul iſta, vel, iſta vaſa igni ſeruando inſeruientia. Vide Πυρεῖον in noſtro Dor. Lex.

Φλεβάζοντες. βρύοντες.

φλεβάζοντες. Scaturientes. Vt è vena proſilientes.

Φλεβοτομεῖν. ζήτει ἐν τῷ ζημιά.

φλεβοτομεῖν. Venam ſecare. Vena ſecta-ſanguinem-emittere.

Φλέγμα. οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς. πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα. τὸ δὲ φλέγμα, πρῶτον τῶν ἀπέπτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἄπεπτα. ἀπὸ
C γὰρ φλέγματος, μεταβάλλεται ὀξὺς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον. ἔστιν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.

φλέγμα. Phlegma. Non dicitur à cibo primum. Sanguis enim eſt à cibo primus. Phlegma verò eſt primum incoctorum, & crudorum. Sunt autem & alia cruda. Nam à phlegmate mutatur acidus humor circa ſtomachum. Vel, Nam phlegma degenerat in acidum humorem circa ſtomachum. Eſt igitur non ſimpliciter primum: ſed incoctorum, crudorúmque primum.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήξειν.

φλεγμαίνουσαν πόλιν. Plato lib. 2. de Repub. dixit Remp. tumentem, ac inflammatione tumidam, & duram Pro, redundantem, & exaſtuantem. Eſt autem translatio ducta ab hulceribus, quæ propter inflammationem periculum eſt ne erumpant. i. quæ propter inflammationem, & tumorem ab inflammatione manantem, minantur rupturam & humorum eruptionem.

Φλέγει ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖ. σοφοκλῆς.

D Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει
Τε, καὶ φλέγει.

φλέγει. Comburit. Inflammat. Exurit. Excitat. Sophocles in Aiace. pag. 43 v. 27. & 722.
Omnia longum tempus conſumit-
Que, & exurit.

Φλέγων. ζωπυρῶν. αἰγλήεσσαν. ἄταν οὐρανίαν φλέγων.

φλέγων. Accendens. Excitans, Incendens. Sophocles in Aiace. pag. 13, v. 196. Noxam cœleſtem incendens.

Φλέγων. τραλλιανὸς ἀπελεύθερος τοῦ σεβαστοῦ καίσαρος. οἱ δὲ ἀδριανοῦ φασιν. ἱστορικός. ἔγραψεν ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις'. ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' ὀλυμπιάδος, τὰ πραχθέντα πανταχοῦ. ταῦτα δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η'. ἔκφρασιν σικελίας. περὶ μακροβίων, καὶ θαυμασίων. περὶ τῶν παρὰ
E ῥωμαίοις ἑορτῶν, βιβλία γ'. περὶ τῶν ἐν ῥώμῃ τόπων, καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων. ἐπιτομὴν ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β'. καὶ ἄλλα. τούτου τοῦ φλέγωνος, ὥς φησι φιλοστόργιος, ὅσον τὰ κατὰ τοὺς ἰουδαίους συμπεσόντα, διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τοῦ πλάτους, φλέγωνος, καὶ δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων, καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ ἰδίου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τῆς γε εἰς εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἑλκόντων, οὐδ'
F ὁτιοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροντικώς, ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τελέως. τοὐναντίον μὲν οὖν ὁ ἰώσηπος, καὶ δεδιότι ἔοικε, καὶ εὐλαβουμένῳ, ὡς μὴ προσκρούσειεν ἕλλησι.

φλέγων. Phlego, Trallianus, libertus Auguſti Cæſaris, alij verò Adriani dicunt, hiſtoricus. Scripſit Olympiadas libris 16. Continent autem res vbique geſtas vſque ad Olympiadem 229. Eaſdem etiam octo libris expoſuit. Deſcriptionem Siciliæ. De longæuis, & admirabilibus. De Romanorũ feſtis, libros tres, De Romæ locis & nominibus, vnde ſunt denominata. Epitomen Olympionicarum, lib. 2. Et alia. Huius Phlegônis (vt ait Philoſtorgius) quod attinet ad res, quæ Iudæis acciderunt, vel, quantum attinet ad res Iudaicas, pluribus, & copioſiùs hiſtoriam oportet perſequi, quòd Phlegon, & Dion rerum iſtarum breuiter, paucíſque mentionem-fecerint, eáſque ſuæ hiſtoriæ quoddam inſertum additamentum fecerint. i. res iſtas per digreſſionem attigerint, & obiter commemorarint. Nam quod ad pietatem, aliáſque virtutes attinet, hæc iſte ne vel minimum quidem videtur curaſſe, quemadmodum ne illi quidem hæc videntur curaſſe. Contrà verò, Ioſephus reformidanti ſimilis-eſt, & caventi ne Græcos offendat.

Φλεγραίας. πεδίον θρᾳκικόν. ἀριστοφάνης. ἵνα περ τοὺς γηγενεῖς ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.

φλεγραίας. Phlegra. Vrbs Thraciæ, vnde regio Phlegræa. i. Thracica. & Phlegræus campus. i. Thracicus. Ariſtophanes in Auibus. pag. 400. v. 16. & 17. Phlegræ planicies, Phlegræus campus, vbi Dij terrigenas. i. Gigantes Arrogantiâ longè-ſuperarunt. Vel, Arroganter-ſe gerentes ſuperarunt, ac debellarunt.

NOTAE.

A

Φλεγραίας.] Sic iſta legenda videntur. φλέγρα. πόλις Θρᾴκης. ὅθεν ἡ χώρα φλεγραία. καὶ φλεγραῖον πεδίον, τὸ θρᾳκικόν. ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι. pag. 400. v. 16. & 17.

Τὸ φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
Ἀλαζονευόμενοι, καθ' ὑπερηκόντισαν.

Conſule Schol. annot. 8. & 9. Sed metri cauſa ſcribendum, vt apud Suidam, καθυπερηκόντισαν. Legitur etiam apud Suidam ἀλαζονευομένους, quod ad γηγενεῖς referetur.

Φλεγύας. Aquila. *Vide Lex.*

Φλεγύας ὁ ἀετός.

Φλεγύα. Phlegya, Vrbs Bœotiæ. Ab hac *dictus* Phlegyas, Phlegyæ.

Φλεγύα. πόλις βοιωτίας. ὁ ἀπὸ ταύτης, φλεγύας, φλεγύου.

Φλεγυρά. Splendida. Ardens. Splendens. Vel calida, propter carbones *ardentes.* Ariſtoph *in Acharnenſ pag.* 288. *v.* 9. *&* 10. Huc Muſa veni, ſplendidum, *vel, ardens,* ignis habens robur.

B

Φλεγυρά. λαμπρά.

Φλέγουσα λάμπουσα. ἢ θερμή, διὰ τοὺς ἄνθρακας. ἀριστοφάνης. δεῦρο μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος.

NOTAE.

Φλέγουσα.] Sic legendum, φλεγυρά. φέγγουσα. λάμπουσα. &cæt. vel potiùs, φλεγυρόν. φέγγον, λάμπον, λαμπρόν. ἢ θερμόν. &cæt. Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 288. v. 9. & 10.

Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ, φλεγυρὸν πυρὸς ἔ-
χουσα μένος.—

Vide Schol. annot. 6. Hæc autem, φέγγουσα, &cæt. ſunt interpretatio vocis illius φλεγυρά. Quare coniungenda ſunt, quæ diſiunguntur.

C

Φλεδονία. Phledonia. Vrbs φλεδονία etiam garrulitas, à φλεδονεύω, garrio. nugor, ineptè, ac importunè loquor. Hoc verò *deducitur* à φλύω, quod & φλέω dicitur, *vnde verſo* ε *in* υ, τὸ φλύω *deriuatum.* ebulliendo ſtrideo, eructo, eiaculor, effutio. *Quidquid in buccam venit, effutio, garrio. nugor. Vide Lexica.* Et φλεδὼν garrulitas, nugacitas, verborum ineptiæ.

Φλεδονία. πόλις. φλεδονία, καὶ ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φλεδονεύω, φλεδονία. τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ φλύω, ὃ καὶ φλέω λέγεται, καὶ φλεδὼν, ἡ φλυαρία.

Φλέδων. Garrulitas. Ineptiæ. Nugæ. Timon Antiſthenem Philoſophum reprehendens, ob *verborum* multitudinem, *nimiámque copiam*, vocat omniferam garrulitatem.

Φλέδων. τὸν ἀντισθένην τὸν φιλόσοφον ἐπιτιμῶν ὁ τίμων διὰ τὸ πλῆθος, παντοφυῆ φλέδονα καλεῖ.

Φλέων. τοῦ φλέω. τοῦ. *Nomen ſubſtantium Atticè formatum, vt* τὸ εὔγεων. ω. Phleon. Fruticoſa, *ſylueſtriſque* planta, cuius meminit & Theophraſtus, declarans *eam* eſſe fluuialem herbam, vt butomum. Et in Amphiarao. Vndénam capiam podicis obturamentum. *vel operculum,* pleon? Ariſtoph. Ranis. *pag.* 140. *v.* 15. 16. 17. *ſchol. annot,* 5. *&* 6. *vbi legitur* φλέως. λοχμώδες φυτόν. *&c. illic & verſus iſte ſcriptus.* φλέως *igitur, vt* Μενέλεως.

D

Φλέων. φλέω. λοχμῶδες φυτόν. οὗ μέμνηται καὶ θεόφραστος παραδηλῶν ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη. ὡς τὸ βούτομον. καὶ ἐν ἀμφιαράῳ. πόθεν ἂν λάβοιμι πρωκτοῦ βύσμα φλέων; ἀριστοφάνης βατράχοις.

Saltamus per cyperum,
Et phleon, gaudentes cantionis
Cum-multa natatione-cantatis carminibus.

Ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
Καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς
Πολυκολύμβοισι μέλεσι.

Φλέσιον. Phleſion Locus *ita dictus.*

Φλέσιον. τόπος.

Φλυαρεῖ. Garrit. Nugatur. Stultè-loquitur.

Φλυαρεῖ. φλυαρεῖ.

E

Φλύαρος. Stultiloquus. *Garrulus. Nugator. Nugax. Item ſtultiloquium. Garrulitas. Nugacitas. Verborum ineptia. Quo ſignificatu dicitur &* φλυαρία, generis-fœminei *nomen.*

Φλήναφος. μωρολόγος. καὶ φλυαρία, θηλυκόν.

Φλιά. *Vel (vt alij)* φλιὰ. Ianuæ antepigmentum. Antæ. *Veſtibulum. Limen. Valuarum poſtes. Gallicè, les poſteaux de la porte. Vide Lex.*

Φλιά. ὁ παραστάτης τῆς θύρας.

Φλίει. Per-imitationem loquitur. *Quendam ſonum edit ad imitationem quarundam auium, quæ* φλ. φλ. *ore proferunt.*

Φλίει. μιμητικῶς φωνεῖ.

Φλόγεα. Flammea. Splendida.

Φλόγεα. λαμπρά.

Φλογιστόν. Flamma conſumptum. Combuſtū. Crematum. *Sophocles in Electra. pag.* 82. F. Crematum iam, & in-carbones-redactum. De Oreſtis corpore *verba fiunt.* Et φλόγινος. Flammeus. Igneus. Splendidus.

F

Φλογιστὸν ἤδη, καὶ κατηνθρακωμένον. περὶ τοῦ ὀρέστου σώματος. καὶ φλόγινος.

Φλογμός. Incendium. Inflammatio.

Φλογμός. καῦμα. ἐμπυρισμός.

Φλόμος. Phlomus. Herba.

Φλόμος. βοτάνη.

Φλόρος. Florus. Auis. per ο paruum *ſcribitur.* Φλῶρος verò nomen proprium *viri*, per ω magnum. Florus.

Φλόρος τὸ ὄρνεον διὰ τοῦ ο μικροῦ. φλῶρος δὲ, ὄνομα κύριον. διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Φλωβός. Phlobus. Herba.

Φλωβός. βοτάνη.

A Φλῶμος. βοτάνη ἣ καὶ αὐτὴ ἐλλυχνίου χρῶνται. αἰλιανός. ἐμβαλὼν δέ τις τῇ λίμνῃ φλώμου φύλλα, ἢ κάρυ ἀπώλεσε τοὺς γυρίνους.

Φλωῤῥάσιον.

Φλωρέντια. πόλις. φλωρέντιος δὲ, ὄνομα κύριον.

Φλοιδούμενος. κοιδούμενος. βρασσόμενος.

Φλοιός. τὸ λέπος τοῦ δένδρου. εἶχε δὲ ὁ κράντωρ ἀπελέκητον φωνὴν, καὶ φλοιοῦ μεστὴν τραγῳδῶν.

B Φλοῖσβυ. ταράχου. φλοῖσβος, ἀπὸ τοῦ φλείω, τὸ ἀναβράζω, γίνεται φλόβος, καὶ φλοῖσβος.

Φλύακας σωτάδης ἔγραψε φλύακας. ἤτοι κιναίδους, διαλέκτῳ ἰωνικῇ. καὶ γὰρ ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὕτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ ἀλέξανδρος ὁ αἰτωλὸς, καὶ ἕτεροι.

Φλυαρος. φλήναφος, καὶ λῆρος. μάταιος λόγος.

C καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. τὰ δὲ ἄλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος. καὶ αὖθις. μὴ γὰρ οὔσης ἀνάγκης τί δεῖ φλυαρεῖν, ὁ τιοῦν πρὸς ὁντιναοῦν;

Φλυδούμενος. αὐτὴ τοῦ ταρασσόμενος. καταπονούμενος. καὶ λυκόφρων.

Φλυΐα. δῆμος τῆς κεκροπίδος ὁ δημότης φλυεύς. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.

Φλύειν. τὸ ἀναζεῖν. ἤγουν βράζειν.

D Φλύκταιναι. τὰ περὶ χεῖρας ἐπαναστήματα, τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω.

Φλυκτίς. φλυκτίδος. τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα. ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

Φλῶμος. Phlomus. Herba, quâ & ellychnij loco vtuntur. Aelianus. Coniectis autem in illam paludem phlomi foliis, vel nucibus, gyrinos. *i. ranas minores, & imperfectas, vel ranarum pullos* perdidit.

Φλωῤῥάσιον. Phlorraſtium. N. L. *Fortaſſe nomen loci.*

Φλωρέντια. Florentia. Vrbs. *Italiæ pulcherrima, & celeberrima.* Florentius verò, nomen proprium viri.

Φλοιδούμενος. Inflammatus. Turbatus. *Efferueſcens, ebulliens.*

Φλοιός Cortex arboris. Vt, Crantor autem habebat vocem minimè dolatam: *ſed impolitam*, & cortice Tragœdorum plenam.

Φλοῖσβυ. Tumultus. Strepitus. à verbo φλείω, ebullio, efferueſco, & cum quodam feruore, ſtrepitúque eiicio, deducitur φλόβος. & *inſerto* ι, *&* σ, φλοῖσβος. *aquæ bullientis, & æſtuantis ſonus, murmur, ſuſurrus. &c.*

Φλύακας. Sotades ſcripſit φλύακας, hoc eſt, cinædos, Ionica dialecto. Etenim Ionici ſermones ita vocabantur. *l.* οὗτοι. Hoc autem *ſermonis* genere vſus eſt Alexander Ætolus, & alij.

Φλύαρος. Garrulitas. Nugæ. Nugacitas. Vanus ſermo. Ariſtophan. Nub. *pag.* 82. *v.* 4 Cætera verò omnia ſunt nugę. *Sed legitur* τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος. Et rurſus. Cùm nulla ſit neceſſitas, quid opus eſt quidquam cum vllo prorſus garrire?

Φλυδούμενος. Turbatus. Agitatus. Fatigatus. Vexatus. Et Lycophron.

Φλυΐα Phlyia. Municipium Cecropiæ *tribus*. Municeps verò, φλυεύς, Phlyienſis. Ex hoc autem municipio fuit Euripides tragicus Poeta.

Φλύειν. Ebullire. Exæſtuare. Efferueſcere. Exæſtuando eiicere.

Φλύκταιναι. Puſtulæ. Manuum tabernacula, quæ propter remorum agitationem *manibus factam* exoriuntur. Ariſtoph. Ranis *pag.* 140. *v.* 8. Ego verò puſtulas habeo.

Φλυκτίς ἰδος. ἡ. Puſtula. Ab igne *manans cutis, & tenuiſſima pellicula* inflatio. *Veſica.* Vel ille, qui vocatur carbo. *Vide Lex.*

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο. ΚΑΙ ΤΟΥ Ω.

E Φόβας. τὰς τρίχας. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

Φοβερά. ἡ περίφοβος.

Ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα,
Δείματι πάλλων.

αὐτὴ τοῦ ἐκπέπληγμαι.

F Φοβερός. ὁ φοβούμενος, παρὰ θουκυδίδῃ, καὶ φερεκράτει. καὶ παρὰ ἀῤῥιανῷ. οἱ δὲ, φοβερωθέντες (?) μενοι, ἔφυγον ἀπολιπόντες τὰς πόλεις. καὶ αὖθις. ἀῤῥιανός. οἱ δὲ, ἐμβεβληκότων τῶν πολεμίων, φοβεροὶ, καὶ ἀμήχανοι, αὐτοῦ τοῦ εἰς τὸ κοινὸν ὠφελίμου ἀπώλλυντο. φοβερός, καὶ ὁ καταπληκτικός.

Φ CVM O. & Ω.

Φόβας. *In equis, & leonibus ita vocant iubas. In hominibus verò plantiſque, per translationem, comas, cæſariem, capillos*. crines. *Sophocles in Electra. pag.* 102. *v.* 14. Secans capitis cincinnorum ſummas comas.

Φοβερά. *Formidabilis.* Valde metuens. Metu-perculſa. *Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 156. *M.*

Extenſus ſum metu perculſa mente
Formidine vibratus. i. agitatus.

Pro, Metu-ſum-conſternatus. Metu-ſum-perculſus. *Ibi Chorus loquitur.* Πάλλων, *Atticè, pro,* παλλόμενος. *Actiuum, pro paſſiuo l.* ἐκπέπληγμαι, *quod ab* ἐκπλήττομαι.

Φοβερός. Qui-formidat, Qui-metuit, Metu-perculſus. Perterritus. Apud Thucydidem, & Pherecratem. Et apud Arrianum. Illi verò, metu perculſi, deſertis vrbibus aufugerunt. Et rurſus *idem* Arrianus. Illi verò, cùm hoſtes irrupiſſent, *& impreſſionem in eos feciſſent*, perterriti, & inopes conſilij, bene Reip. vtilitate perierunt. φοβερός etiam terribilis,

qui terrorem aliis incutit, formidabilis. Vt, Annibal jam clarus, & formidabilis, in Hetruriam iuit.

Φοβεσιστράτη. *Minerua*, quæ terret exercitum. *Ariſtoph. in Equitibus, pag. 251. v. 13.*

Φοβίστρα. Exercitatio, N. L.

Φόβη. Coma. Capillus. Vt, Qui comis flauiſſimis comabat.

Φόβος. Fuga. Et metus, ac timiditas, timor.

Φόβος. Metus. Timor. Ad metum autem hæc referuntur, δεῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἔκπληξις, θόρυβος, ἀγωνία. Et δεῖμα quidem, eſt terror metum, ſiue timorem inferens, *& grauem animi ſolicitudinem afferens.* ὄκνος verò, *laboris, &* actionis futuræ metus, αἰσχύνη verò, *pudor, &* ignominiæ metus. ἔκπληξις, *eſt ſtupor, &* inſolentis rei metus ab imaginatione *manans.* θόρυβος, metus *coniunctus* cum acceleratione vocis. ἀγωνία, anxietas, *eſt* incertæ rei metus. Admirabilitas autem, eſt ſtuporis, *& animi conſternationis* genus, non autem ſuperlatio. Nam admirabilitas *eſt* genus ſtuporis, ſuperlatio verò differentia. Illorum enim, qui *res aliquas* admirantur alij quidem, per ſuperlationem, *ſupráque modum, eas* admirantur, vt *iis* perculſi. Alij verò, mediocriter *eas admirantur.* Per ſuperlationem autem, *ſupráque modum aliquid* admirari, eſt *animo* percelli, *& propter rei nouitatem obſtupeſcere.*

Φόβος. Apud Homerum φόβος *eſt* ipſa fuga. Quum autem *Sacra Scriptura* dicit, Domini timor *eſt* principium ſapientiæ, *hoc ideo dicit*, quia qui vult eſſe ſapiens, à timore ducit-initium. Si verò ἀρχὴ *non pro principio: ſed* pro principatu ſumatur, Domini timor *dicetur* non ille, qui ab-animi-perturbatione-oritur, *&* qui metu pœnarum accedit. Nam perfecta charitas timorem eiicit: ſed ille timor, qui cum veneratione coniunctus *eſt.* Hic enim Domini timor omnia ſuperat.

Φοβῶ. Terreo. Et φοβοῦμαι. Metuo. Accuſatiuo.

Φολεύς. Pholeus. Nomen proprium.

Φολίδες. Squamæ. *Tenuiſſimi cortices.* Abuſiuè verò *ſic appellantur* paruæ pennæ. His enim ſimiles-ſunt *ſquamæ.*

Φολιδωτόν. Squamatum. Et φολιδωτοὶ ἰχθύες. ſquamati piſces. *Sic etiam ſquamata dicuntur, lacerta, ſalamandra, teſtudo, crocodilus, & omne ſerpentum genus.* Hæc autem dicuntur certis quibuſdam temporibus exuere ſenectutem. Crocodilus verò, quadraginta dies hybernos in antris ſub terra deliteſcit occultus. Senectutem verò non exuit, ſicut neque teſtudo.

Φολίς. Haſtæ ſquama. F. τὸ τοῦ δέρματος. *Pellis, ſiue cutis ſquama.* φόλλις verò, φόλλεως, maſculeo-genere, obolus, & pluraliter τοὺς φόλλεις. obolos.

Φολκός. Strabo. Qui limam, ac obliquam habet oculorum aciem.

Φόλος. Pholus. Nomen loci.

Φολουΐα. Fuluia, Antonij vxor. Hæc amputauit Ciceronis caput, & in genua aſſumpſit, multíſque contumeliis ipſum affecit, & conſpuit. Tandem verò aperto ſuo ore, eius linguam extraxit, & acu, quam in capite *geſtabat*, compunxit, multíſque, impuríſque conuiciis proſequuta, pro roſtris poni iuſſit. vt, vnde *Cicero* contra ipſam concionans auditus-fuiſſet, illinc etiam *eius caput, vel, lingua* conſpiceretur.

Φ Ο.

ἀννίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη, καὶ φοβερὸς ὤν, ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν τυῤῥηνίαν. A

Φοβεσιστράτη. ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.

Φοβίστρα, ἡ ἄθλησις.

Φόβη. κόμη. θρὶξ. ὅς τις φόβησι ξανθοτάταις ἐκόμα.

Φόβος. φυγή. καὶ ἡ δειλία.

Φόβος δέ ἐστι, προσδοκία κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον, ἀνάγεται ταῦτα. δεῖμα. ὄκνος. αἰσχύνη, ἔκπληξις. θόρυβος, ἀγωνία. δεῖμα μὲν οὖν ἐστι, φόβος δέος ἐμποιῶν. ὄκνος δὲ, φόβος μελλούσης ἐνεργείας. αἰσχύνη δὲ, φόβος ἀδοξίας. ἔκπληξις δὲ, φόβος ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος. θόρυβος δὲ, φόβος μετὰ κατεπείξεως φωνῆς. ἀγωνία δὲ, φόβος ἀδήλου πράγματος. ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμαστότης τῆς ἐκπλήξεως. ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. γένος γὰρ ἐκπλήξεως, ἡ θαυμασιότης. ἡ δὲ ὑπερβολὴ, διαφορά. τῶν γὰρ θαυμαζόντων οἱ μὲν, καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὡς ἐκπεπληγμένοι. οἱ δὲ, μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολὴν, ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι. B C

Φόβος παρ' ὁμήρῳ, ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου. διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι, ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας παραληφθῇ, φόβος κυρίου, οὐχ ὁ παθητικὸς, ὁ διὰ κολάσεων προσγινόμενος. ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον. ἀλλ' ἡ μετὰ σεβασμοῦ εὐλάβεια. οὗτος γὰρ ὁ φόβος κυρίου πάντα ὑπερέβαλε. D

Φοβῶ. καὶ φοβοῦμαι, αἰτιατικῇ.

Φολεύς. ὄνομα κύριον.

Φολίδες. αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς δὲ, τὰ μικρὰ πτερά. τούτοις γὰρ ἐοίκασι.

Φολιδωτόν. λεπιδωτόν. καὶ φολιδωτοὶ ἰχθύες. καὶ σαῦρα. καὶ σαλαμάνδρα. καὶ χελώνη. καὶ κροκόδειλος. καὶ τὸ τῶν ὄφεων πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατά τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι. ὁ δὲ κροκόδειλος, φωλεύει τὰς χειμερίους ἡμέρας μ' κατὰ γῆς ἐγκεκρυμμένος. τὸ δὲ γῆρας, οὐκ ἐκδύεται. ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη. E

Φολίς. τὸ τοῦ δέρματος. φόλλις δὲ ἀρσενικῶς, φόλλεως, ὁ ὀβολός. πληθυντικῶς τοὺς φόλλεις.

Φολκός. ὁ στραβός.

Φόλος. ὄνομα τόπου.

Φολουΐα. ἀντωνίου γυνή. αὕτη κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀποτεμοῦσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασιν λαβοῦσα, πολλὰ μὲν ἐς αὐτὴν ἐξυβρίσαι, καὶ ἐμπτύσαι. τέλος δὲ τὸ ἑαυτοῦ διὰ ἀνοίξασαι στόμα, ἐκείνη τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσαι. καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν καταικεντῆσαι. πολλά τε καὶ μιαρὰ προσφθεγξαμένη, ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι προστάξειν. ἵν' ὅθεν κατ' αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκεῖθεν καὶ ὁρῷτο. F

A Φονᾷν. ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν. ὁ δὲ πατὴρ πυθόμενος ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε. καὶ διώκει φονῶν, καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος.

Φονή. ὁ φόνος.

Φονῇσι. τοῖς φόνοις.

Φονία. ὁρμή. καὶ φόνιον. αἷμα, καὶ φόνιος, ὁ ὠμὸς ἀνήρ.

Φόνος. ἡ μέχρι ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ B ἀποστόλῳ.

Φόνος ἔρρευσεν. αἷμα ἔρρευσε.

Φονῶντες. οἱ δὲ λεόντειον. ἐβρυχῶντο φονῶντες, φονεῦσαι προῃρημένοι.

Φόνου πτερόν. τὸν διὰ τῶν οἰστῶν πτερόεντα, ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς, τὸν φόνον.

Φόξινος. εἶδος ἰχθύος.

C Φοξός. ὁ ὀξυκέφαλος.

Φόωντα. ψηλαφῶντα.

Iliad. Z. pag. cum Euſt comment. Græcis, 643. v. 6. τόξ' ἀφόωντα. Arcus contrectantem.

Φόως. ὅμηρος, ἤγαγε πρὸς φόως δέ. πρὸ τῆς τελειώσεως τοῦ ὡρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει αἱ δὲ πεπταμέναι, τεῦξαν φάος, ὡς οὐ διὰ μέσης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν. ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων.

D Ὥς τ' ἄρα φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν

Ἄνδρα λαβών.

Φορά. ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγή. καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν θέλῃ. τῆς δὲ κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φοράν, τὸ γένος ὑπὸ τοῦ εἴδους τίθηται. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο πλάτων. ὁριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν, φορὰν ὠνόμασεν. ἀλλὰ φορὰ μὲν ἐστὶ τῶν ἀψύχων, καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου, τὸ δὲ ἀκουσίως, ἀλλ' ἢ τοῦ ἐξ ἑκουσίως. εἰ οὖν E τινὰ ἐστὶν ἑκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου, ὡς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐστὶ πλεῖον ἡ κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ ἡ κατὰ τόπον κίνησις, φορά. καὶ αὖθις.

Δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος

Ὅμως δὲ τλῆθι, τοῖσι γενναίοισι τοι
Τό, τ' αἰσχρὸν, ἐχθρόν. καὶ τὸ χρηστὸν, εὐκλεές.

Σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος οὐ καλόν.

F ὁ δὲ, ἐκ πλείσου ἄμφω τὼ πόδε πεπηρωμένος, πρὸς τοὺς πόνους φοράδην ἐφοίτα, καὶ ταύτη τοὺς ἐναντίους κατέπληττε. καὶ φοράδην. ὑφ' ἑτέρων βασταζόμενος.

Φοραί. ὁρμαί. ἢ τύχαι. καὶ φοραί, φοράδος, ἡ ἵππος θηλυκῶς.

Φονᾷν. Ad cædem faciendam paratum eſſe. Cædis faciendæ cupidum eſſe. Vt, Pater autem auditis filiæ flagitiis, eam perſequitur cædis-cupidus, & *eam* interficere cupiens.

φονή. Cædes.

φονῇσι. Cædibus.

φονία ὁρμή. Sanguinarius impetus. Impetus, quo quis ad cædem faciendam fertur. Et φόνιον αἷμα. Sanguis à-cæde-manans. Et φόνιος. *Sanguinarius, &* crudelis homo.

φόνος. Apud Apoſtolum *ita vocatur* ad cædem vſque motus.

φόνος. *Metonymicè pro ſanguine, qui à cæde fluit. Vt,* φόνος ἔρρευσε. Sanguis fluxit.

Φονῶντες. Cędere-cupientes. Vt, Illi verò leoninum rugitum-edebant, cędere-cupientes, *vel,* interficere cupientes. *l.* φονεῦσαι.

Φόνου πτερόν. Cædis alam. *Sic appellat cædem illatam alicui* per ſagittas *pennis inſtructas, & alatas, vel figuratè cædem ipſam* alatam vel velocem. Sed pręſtat intelligere periphraſticè ipſam cędem.

φόξινος. Phoxinus. Piſcis genus.

φοξός. Acutum-habens-caput. *Faſtigiato-vertice-præditus. Item, qui diſtortum vultum habet.*

φόωντα. Palpantem, attrectantem, contrectantem. *Sed legendum* ἀφόωντα. *quod ab* ἀφάω. *contrecto, palpo. Hom.*

φόως. Homerus ἤγαγε πρὸς φόως δέ. Eduxit in lucem, ant perfectionem ſtatuti temporis. De portis autem loquitur, Illæ verò apertę fecerunt, *ſ. attulerunt Troianis fugientibus* lucem. *l.* διχαιώσης. Vt non per mediam portam vrbs illuminaretur: ſed fugientium Troianorum ſalutem *intelligit.* Vt illud,

-- Lucem autem ſociis attulit

Viro capto, --

Vel ἄνδρα βαλών. *Viro percuſſo, viro cæſo.*

Φορά. *Latio, qua res aliqua fertur aliquò. Hæc autem eſt* loci totius immutatio, pręcipuè verò, quę per ſe conſiſtere nequit, quum vult. Qui lationem, genus motionis ſecundùm locum vocat, genus ſpeciei ſubiicit. Idem & Plato facit. Definiens enim motum ſecundùm locum, eum vocauit lationem. Sed latio quidem, eſt *rerum* inanimarum, & earum, quę inuitę, hoc eſt non ſua ſponte, locum cum loco commutant. Si qua igitur ſunt, quę ſponte locum cum loco commutent, vt ea, quę ambulant, latiùs patebit motus ſecundùm locum. Non tamen omnis motus ſecundùm locum *eſt* latio. Item, *ſed ſequentes verſus exemplum habent* τοῦ φορήματος, *quod à* φορά *deductum. Illud autem* μὲν *metri cauſa tollendum videtur.*

Difficultas quidem eſt *multa huius lationis*, ac impetus:

Sed tamen perfer. Generoſis enim viris

Et ipſa turpitudo eſt *inimica*, & odioſa, *& bonitas* eſt *glorioſa.*

Tibi verò derelinquęti hoc, decus non erit *pulchrum.*

Ab eodem nomine φορά *deducitur aduerbium* φοράδην. *Impetuosè. ferendo, portando. De eo dicitur qui fertur, & portatur. Vt,* Ille verò iampridem vtroque pede captus, ad labores itabat *lectica* portatus, & aduerſarios ita terrebat. Et φοράδην *aduerbium dicitur de eo*, qui ab aliis fertur. *geſtatur. portatur.*

φοραί. Impetus. Vel, caſus, & φοραί, φοράδος, ἡ. equa, equus, fœmineo-genere.

φορβάδων. *Gregalium. Armentalium. Epithetum equarum,* quæ paſcuntur, *& in paſcuis verſantur.* Et φορβὰς γυνή. *Mulier,* quæ cum multis verſatur, *& ſe commiſcet,* alimenti cauſa. *Sic autem meretrix vocatur, quæ quæſtus cauſa cuiuis ſui corporis copiam facit.* à φέρβω. Paſco. Nutrio.

Φορβαντεῖον. Phorbanteum. Hyperides in *oratione* contra Patroclem. *Harpocrat.* Πατροκλέους. Illud Phorbãteum, *quod eſt* Athenis, denominatum eſt à Phorbante Rege Curetum, qui ab Erechtheo fuit interfectus. Phorbas autem, fuit Neptuni filius, qui & Phorbanus *dicebatur.*

Φορβαστία. Capiſtrum. *Vide Lex.*

Φορβεία. Vinculum, quod os circundat. Capiſtrum. *Dictum autem* παρὰ τὸ φέρειν βίᾳ. per vim ferre. *Quia capiſtris equi coercentur, & per vim eò feruntur, quò volumus.* Et φορβὴ. Cibus. Alimentum. Pabulum. Et φορβιὰ eodem modo *ſumitur, & idem ſignificat.* φορβειὰ verò, per diphthongum ſcribitur, *& in vltima ſyllaba* acuitur. *Ariſtoph. in Auibus pag. 401. v. 1. ſchol annot. 2.* ἐμπεφορβιωμένον.

φορβιον. Pellis, quæ circa tibicinis os ponitur, ne labrum eius findatur. Ariſtophan. *in Auibus. pag. 401. & 402. ſchol. annot. 1. & 2.*

— *Multa iam, & atrocia cùm viderim* tamen
Nondum cornum vidi capiſtratum, vel, roſtrũ
tibicinis inſtar pelle cinctum habentem.

φόρβιον. Phorbium. *Alij* φορμιον. *Phormium. Vide Lex.* Genus herbę tenues partes habentis. i. *tenuis,* & abſtergendi, & extrahendi vim habentis. Albugines igitur cum melle *mixtum eius* ſemen attenuat, & *lignorum, vel ſpinarum* aculeos extrahit. *pro* οὐκ ἄγει, *legendum videtur,* ἐξάγει. *educit extrahit. Nam antè dixit hanc herbam* ἑλκτικῆς δυνάμεως *eſſe.*

Φορέουσι. Ferunt.

Φορεῖον. Feretrum. Ferculum. Vehiculum. Vt, Cùm textum ex viminibus confeciſſent, vehiculorum muliebrium formâ, pellibus bubulis non confectis, *& præparatis: at crudis, id* contexerunt.

φορεῖται. Fertur. Circunfertur.

φορῆες. Latores. Geſtatores. Qui ferunt. Baiuli.

Φορήσω. Feram. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag. 555. v. 34.* καὶ φορήσω τὸ ξίφος. *&c.* Et feram enſem in poſterum in myrti ramo. κλαδὶ verò, dictum per metaplaſmum, pro κλάδῳ. Hoc eſt, in myrteo ramo feram enſem, vt Harmodius, & Ariſtogiton. Hi enim, cùm enſes ex myrteis ramis extraxiſſent, tyrannum interfecerunt.

φορητός. Ferendus. Tolerandus. Tolerabilis. Vt, Cùm autem alios quidem vndique ſpoliaret, & publicaret, nullo modo vſquam tolerabilis erat, *vel, ferri poterat.*

φορητόν. Ferendum. Tolerandum. Quod ferri, tolerarique poteſt. Vt, Quæ *facinus illud* atrox, & minimè tolerandum arbitrata, gladiolo, *vel, pugione* ſe ipſam interfecit.

Φορητῶς. *Tolerabiliter.* Valde.

Φορμαῖα. φορμία. ἡ. *Abundantia.* φορμαῖος, *ad abundantiam pertinens. Abundans.* φόρτος. *merces.* φορταῖος, *ad merces, & mercaturam pertinens. Mercator. Quare* φορμαῖα *dici poſſunt, copioſa, vel ad mercaturam pertinentia.* N. L.

Φορίνη. *Porcina, ſiue ſuilla pellis. Item, vt* Antiphon dicit, ἡ φορίνη de humana pelle dicebatur.

Φόρκης.

φόρκυν. Phorcyn. Nomen *proprium. Vt,* Phorcynis portus. *Vide Mag. Etymol. col. 798. l. 40.*

Φορμαρία. Formaria. Apud Romanos pronuntiatio mortis *ita vocatur.* N. L. *fortaſſe ſic vocatur formula ſententia, qua de capite pronuntiari ſolebat.*

Φορβάδων. νομάδων. βοσκομένων. καὶ φορβὰς, ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν. παρὰ τὸ φέρβω. A

Φορβαντεῖον. ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ πατροκλέους. τὸ ἀθήνησι φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ φόρβαντος βασιλεύσαντος κουρήτων, καὶ ὑπ' ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ ποσειδῶνος υἱὸς, ὁ φόρβας. ὁ καὶ φόρβαντος.

Φορβαστία. καπίστριον.

Φορβιαί. περισόμιον. καπίστριον. παρὰ τὸ φέρειν βίᾳ. καὶ φορβεία, ἡ τροφή. καὶ φορβὴ, ὁμοίως. φορβεία δὲ, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. ὀξύνεται. B

Φόρβιον. τὸ περικείμενον τῷ σόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα. ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. ἀριστοφάνης.

Πολλὰ δὴ, καὶ δεινὰ ἰδὼν,
Οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον. C

Φόρβιον. εἶδος βοτάνης λεπτομεροῦς τε, καὶ ῥυπτικῆς, καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως. λευκώματα γοῦν λεπτύνει μετὰ μέλιτος τὸ σπέρμα, καὶ σκόλοπας οὐκ ἄγει.

Φορέουσι. φέρουσι.

Φορεῖον. πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, φορείων τύπῳ γυναικείων, δέρμασι βοείοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις. D

Φορεῖται. περιφέρεται.

Φορῆες. οἱ φέροντες.

Φορήσω. τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδὶ αἰτὶ τοῦ κλάδῳ. κατὰ μεταπλασμόν. τουτέστι, ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ ἁρμόδιος, καὶ ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ ἀπὸ μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον.

Φορητός. βαστακτός. τοὺς δὲ, περισυλῶν, καὶ δημεύων, φορητὸς οὐδαμῶς οὐδαμοῦ ἦν. E

Φορητόν. χαρτερικόν, ἥ τις δεινὸν ἡγησαμένη, καὶ φορητὸν ἥκιστα, ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρ

Φορητῶς. μεγάλως.

Φορμαῖα.

Φορίνη. αἰτιφῶν φησιν. ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο, ἡ φορίνη. F

Φόρκης.

Φόρκυν. ὄνομα, λιμὴν τοῦ φόρκυνος.

Φορμάρια, παρὰ ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.

A Φορμηδὸν. ψιαθηδόν.

Φορμός. ψίαθος παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα.

Φορμηδὸν. Θουκυδίδης. ξύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν φορμηδὸν, ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. καὶ αὖθις. καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.

Φορμηδὸν. Storeæ, vel tegetis inſtar.

Φορμός. Apud Thucydidem eſt ſtorea, quæ textum habet tranſuerſum. *intertexta materia tranſuerſa.*

Φορμηδὸν. Storearum-inſtar. Thucydides *lib. 2 pag. 148. B. ſchol. annot. 9.* Ligna igitur cædentes ex Cithærone *comparabant*, *&* vtrinque iuxta *aggerem* extruebant, ſtorearum-inſtar pro muris *ea* ponentes, *& aggeri adhibentes*, ne latiùs agger diffunderetur. Et rurſus *idem Thucyd. lib. 4 pag. 285. A. ſchol. annot. 1.* Mortuos autem Corcyræi ſtorearum-inſtar. *i. acernatim, ita vt alij ſupra alios tranſuerſi iacerent*, in plauſtra coniectos, extra vrbem portarunt.

B Φόρμιγξ. κιθάρα. ἐν ἐπιγράμματι. ἁ φόρμιγξ, τά τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοίβῳ.

Φόρμιγξ. Cithara. In epigrammate. Cithara, & arcus, & incurua retia Phœbo *ſunt dicata.*

Φορμίων. περὶ τούτου καὶ ὁ Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς φησιν. ἦν δὲ Κροτωνιάτης. ἐν τῇ ἐπὶ Σάγρᾳ μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ τραύματος χρησμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαίμονα ἐλθεῖν. τοῦτον γὰρ αὐτῷ ἰατρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν πρῶτος καλέσῃ ἐπὶ δεῖπνον. ὡς οὖν ἧκεν εἰς τὴν Σπάρτην, καταβαίνοντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος. δειπνήσαντα δὲ

C ἤρετο ἐφ' ὅ, τι ἥκοι. ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ χρησμοῦ, ἀποξύσας τοῦ δόρατος ἐπιτίθησιν. ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δόξαν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἅρμα, τῆς θύρας τῆς τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Κρότωνι ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ Θεοξένια αὐτῷ ἄγοντος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Διόσκουροι πρὸς Βάττον ἐς Κυρήνην. καὶ ἀνέστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν. καὶ παροιμία. Φορμίωνος στιβάς. ἐπὶ τῶν λιτῶν. οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων, ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὡς ἐπίπονος. φιλο-

D πόλεμος γάρ, καὶ αὐστηρός. στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι. παραλαμβάνεται δὲ ὁ Φορμίων διὰ τὸ ναυμαχίαις νικῆσαι Λακεδαιμονίους. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ στρατιωτικός. οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξησκημένοι ὑπὸ γυμνασίων, καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις.

Ὥς οὐκ
ἔτ' ἂν φάγοιμι στιβάδας ἐξ ὅτου φύγον.

Φορμίων. Phormio. Huius etiam Theopompus in Philippicis mentionem-facit. Erat autem Crotoniata, & in prælio ad Sagram *commiſſo* vulneratus-eſt. Cùm autem illud vulnus difficulter curari poſſet, oraculum accepit, vt Lacedæmonem iret. Illum enim *eius* medicum fore, qui primus ad cœnam eum vocaret. Cùm igitur Spartam veniſſet, & de vehiculo deſcendiſſet, quidam adoleſcens eum ad cœnam inuitauit. Cœnatum autem interrogauit qua de cauſa veniret. Cùm autem oraculum audiuiſſet, abraſit haſtam, & *eius ramenta vulneri* impoſuit. Cùm autem à cœna diſceſſiſſent, putans ſe currum conſcendere, Crotone iannam ſuarum ędium apprehendit. Sed & eum Theoxenia-*feſtum ita dictum*, celebrantē Dioſcuri, *Caſtor, & Pollux, Iouis filij*, ad Battum, Cyrenem vocarunt. Surrexit autem Silphij caulem habens. Et prouerbium, Phormionis ſtorea. *Er. ad. Chil. 2. Cent. 9. col. 589. ad. 66. Phormionis thori. Dicitur autem hoc* de vilibus *lectis, ſiue ſtratis.* Hic enim Phormio fuit bellicoſus Imperator. Et inter Tribunos-militares laborioſus *fuiſſe* videtur. Bellorum-amans enim, & auſterus *ac ſeuerus fuit.* στιβάδες verò, *ſunt tori, ſiue humiles lecti ex arborum frondibus humi congeſtis, & ſtratis confecti. Quod ideo Phormioni tributum videtur*, quia milites humi-cubant. Fertur autem Phormio duobus naualibus præliis Lacedæmonios viciſſe. Frugalis autem, & militaris erat. Qui verò in bellicis *rebus* ſunt-exercitati, propter exercitationes & labores, *quibus aſsiduè corpus exercent*, humi-cubare conſueuerunt in Taxiarchis,

-- *Quia non*
Ampliùs comedam tales cibos, caſtrenſes *toros ex quo fugi.*

E Φορμίσιος. ἀναβαλλομένη δείξει τὸν φορμίσιον. καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φορμίσιος. Storea. *Et per tranſlationem, ipſum muliebre-pudendum, quod pilorum circum circa natorum denſitate ſtoream quodammodo refert. Ariſtoph. in Eccleſiazuſis. pag. 487. v. 51 ſchol. annot. 12.* Initium-dicendi-faciens oſtendat ſtoream. Hæc autem erat denſa. Obſcurè verò muliebre-pudendum ſignificat.

Φορμίσιος, καὶ Μεγαίνετος. ὁ Φορμίσιος αὐθάδης, καὶ θρασὺς στρατηγός. Ἀριστοφάνης. Φορμίσιος, καὶ Μεγαίνετος, ὁ Μάνης. ὀνόματα δούλων.

Φορμίσιος. Phormiſius, & Megænetus. Phormiſius *erat* arrogans, & audax belli-dux. Ariſtoph. *in Ranis. pag. 68. v. 10. ſchol. annot. 6. & 7.* Phormiſius, & Megænetus, *&* Manes. Nomina *ſunt* ſeruorum.

F Φορμίσκοι. καλαθίσκοι.

Φορμίσκοι. Calathiſci. *Sportulæ. Paruæ-ſtoreæ.*

Φορμός. περικάλυμμα. ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ. ἐν ᾧ εἰώθασι ἰσχάδας κομίζειν. καὶ φορμοκοιτῶ, τὸ ἐν ψιάθῳ κοιμῶμαι. φορμὸς οὖν πλέγμα. ὡς κόφινος, φησὶν Ἡρόδοτος.

Φορμός. *Storea. Velamentum.* Teges. tegetis. Vel vas ex *arborum tenui* cortice contextum, in quo caricæ. *i. arida ficus* portari ſolent. Et φορμοκοιτῶ. In ſtorea dormio. φορμὸς igitur *eſt* textum-vas, vt cophinus, *vt ait* Herodotus. *Vide Lex.*

Φόρμος. Συρακούσιος κωμικός. σύγχρονος ἐπι-

Φόρμος. Phormus. Syracuſanus Comicus, æqualis

Epicharmi, familiaris Geloni, Siciliæ tyranno, & nutritor filiorum eius. Scripſit comœdias ſeptem. *Sunt autem* iſtæ, Admetus, Alcinous, Halcyones, Ilij excidium, Equus, Cepheus, ſeu Cephalæa, Perſeus. Primus autem vſus eſt talari veſte, & ſcena rubrarum pellium. *id eſt, ex rubris pellibus confecta.* Alius etiam fabulæ meminit Athenæus in Dipnoſophiſtis, Atalantes.

χάρμου. οἰκεῖος γέλωνι τῷ σικελίας τυράννῳ, καὶ A
τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα. ζ.
ταῦτα. ἄδμητος. ἀλκίνους. ἀλκυόνες. ἰλίου πόρθησις. ἵππος. κηφεὺς. ἢ κεφάλαια. περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει. καὶ σκηνῇ δερμάτων φοινικῶν. καὶ ἑτέρου δὲ δράματος ἀθήναιος μέμνηται ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς, ἀταλάντης.

Φορμοφόρεις. Storearum-lator. *l.* φορτοφόρος. *Onerum-portator. Baiulus. Vide ſupra* Πρωταγόρας. Protagoras Philoſophus erat baiulus.

Φορμοφόρος ἦν πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος. B

Φορολόγος. Tributorum-collector, qui vulgò Exactor vocari ſolet.

Φορολόγος. ἀπαιτητὴς δημόσιος φόρου γὰρ, ἡ εἰς φορὰ τῶν χρημάτων.

Φορολόγους. ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων. οὓς πράκτορας ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

Φόρος. Apud Athenienſes φόρος *vocatur* ipſa pecuniarum collatio, *contributio, penſio, tributum, vectigal.*

Φόρος. παρ' ἀθηναίοις, ἡ τῶν χρημάτων φορά.

Φόρος. *Latina vox.* Forum. Rerum-venalium-locus. Locus, in quo res venales venduntur. Vt, κάτωθεν, &c. Infra forum ſepulti fuerunt duorum latronum duo duces, & vrceolus vnguenti, quo Chriſtus vnctus fuit, & alia multa ſignificationum plena, *& miraculoſa,* à Conſtantino quidem Magno depoſita: ſed à Magno Theodoſio ſublata, *& delata.* φορὸς verò, oxytonè, commodus, *ſecundus, qui ſecundo curſu fert. Vt,* φορὸς ἄνεμος, ſecundus ventus. *Vt,* τοῖς ἐναντίοις μὲν ὁρῶν φορὸν ἄνεμον, καὶ λαυρόν. *&c.* Hoſtibus *quidem* ſecundùm, & vehementem ventum aſpirare videns, ſibi verò difficilem, *& aduerſum,* cùm mare cauum, & aſperum eſſet contra contrarium ventum, quid in præſenti rerum ſtatu faciendum eſſet, dubitabat.

Φόρος. τὸ πωλητήριον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. κάτωθεν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπῆρχον δύο στρατηγοὶ τῶν δύο λῃστῶν, καὶ βικίον μύρου, ὃ ἠλείψατο ὁ χριστός. καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μὲν παρὰ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. C
ἀφανισθέντα δὲ, ὑπὸ τοῦ μεγάλου θεοδοσίου. φορὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. τοῖς ἐναντίοις ὁρῶν ἄνεμον, καὶ λάβρον πνέοντα, σφίσι δὲ δυσχερῆ, πρὸς ἀντίον ἄνεμον κοίλης, καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης, διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι.

NOTÆ.

Δύο στρατηγοὶ τῶν δύο λῃστῶν] Ex ſequentibus, quæ de Chriſti vnguento dicuntur, coniicio, pro στρατηγοὶ, legendum σταυροὶ, i. cruces. Chriſtus enim inter duos latrones fuerat crucifixus. Singuli verò ſuas peculiares habebant cruces, vt vel hodie multis in locis hæc antiquiſſimarum rerum monumenta viſuntur. Hoc longè veriſimilius. Error videtur natus ex vocis abbreuiatione, quam typographus non intellexit. Nam in Aldino codice, ſic ſcriptum extat, σροὶ. pro, σταυροὶ. Quare per huius vocis ignorationem, cruces in belli duces ſunt mutatæ. Quam inauditam metamorphoſin hactenus à nullo (quod ſciam) obſeruatam miror. D

Φορῶ. Fero. Accuſatiuo.

Φορῶ. αἰτιατικῇ.

Φορωνεύς. Phoroneus. Nomen *proprium.* Et Phorônus. Nomen proprium. *Vel,* Φόρων. φόρωνος. ὁ.

Φορωνεύς. ὄνομα. καὶ φόρωνος, ὄνομα κύριον.

Φορτία. Onera. Sarcinæ, quæ feruntur. Vt, Cùm igitur omnia onera, quæ afferebant, *in humeros* ſuſtuliſſent, *ea* poſuerunt in medio. Deinde Libani. *i. thuris arboris* ramis igne accenſo, Scythica voce, barbara quędam verba ſuſurrantes proferebant.

Φορτία. τὰ ἀγώγιμα. κἂν τοίνυν ἅπαντα ὅσα ἐπεφέροντο φορτία ἀράμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ ἀνάψαντες τῇ σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθύριζον. E

Φορτίς. Oneraria-nauis, Onuſta *nauis. Onera ferens nauis, quæ ſynonymicè vocatur* ὁλκάς.

Φορτὶς. ἡ ἀγώγιμος. ἡ πεφορτισμένη.

Φορτικῶς. Grauiter. *Inſolenter. Arroganter, Inuidioſè. Moleſtè. Simulatè* Fictè.

Φορτικῶς. ἐπαχθῶς. ἐπιπλάστως.

Φόρτος. *Onus, Moleſtia. Faſtidium.* Sanna. Ariſtop. Pluto. *pag.* 40. *v.* 23. Deinde etiam ſannam, *ac deriſionem* vitabimus. *Vide v.* 24. 25. 26.

Φόρτος. ἡ χλεύη. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφευξούμεθ' αὖ. τουτέστι, τὴν χλεύην. F

Φορμύω. Polluo. Fœdo. Contamino. *Vide Lex.*

Φορμύω μολύνω.

Φορύξαντες. Qui lauerunt. *Qui ſubegerunt. Qui fœdarunt, & contaminarunt. à* φορύσσω. ξω.

Φορύξαντες. πλύναντες.

Φορυτός. Ariſtoph. *in Acharnenſibus. pag* 297. *v.* 27. *ſchol. annot* 19. Da mihi cremiorum-faſciculum, vt ipſam

Φορυτός. ἀριστοφάνης. δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν

colliga-

A ἐνδήσας φέρω τουτέστι, φρύγανον. χοίνιον. δέσμιν χόρτου συρφετώδεις. καὶ φορυτὸς, φρυγανώδη ἀκαθαρσία, συρφετώδη, χορτώδη. σὺ δ' ἅμυδις φορυτόν τι, καὶ ἴπνια λύμματ' ἀείρας. διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἢ ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν. ἢ ἐκ φρυγάνων στρωμνήν. ἀριστοφάνης.

colligatum feram τουτέστι Hoc eſt, φρυγάνων χοινίον. Sic enim ſcribendum. q. d. cremiorum funiculum, pro, cremiorum, vel virgultorum faſciculum, qui fune ligatur, & conſtringitur. faſcem fœni, & materiæ confuſæ, & vndique collecta. Et φορυτὸς. Immundicie ex cremiis, virgultis, herbiſque variis vndique collecta. cremiorum, virgultorum, herbarum ſordibus & varia colluuie. Vt in illo hexametro, quod legitur in ſchol. annot. 19. Σὺ δ' ἅμυδις φορυτόν τι, καὶ ἴπνια λύματ' ἀείρας. Vnà verò, ſimúlque materiæ colluuiem, & furnarias. i. ex furno detractas ſordes tollens. Per o paruum ſcribitur φορυτὸς. Vel textum ſtoreæ ſimilem ſignificat, in quem ſpicas iniiciunt. Intelligere videtur ſportam, vel caniſtrum ex viminibus, vel iunco textum, & storeæ ſimile. Vel ex cremiis, frondibus, virgultiſque confectum ſtratum. Ariſtoph. Acharn. pag. 297 v. 27. & 28.

B Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω — *Da mihi cremiorum faſciculum, vt ipſum colligatum feram,*

Ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος. — *Tanquam tegulas, vt ne confringatur dum fertur.*

οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι, δυσχερῶς κλῶνται. — Tegulę enim, quę bene colligantur, difficulter franguntur.

Φοσσάτον. ὁ στρατός. τὸ στρατόπεδον.

Φοσσάτον. Exercitus. Caſtra. φοσσάτον. *Foſſatum. Italicè, Foſſato. Caſtra foſſis circundata. μετωνυμικῶς verò ſignificat & ipſas copias caſtrorum foſſis circundatas. Sic & στρατόπεδον & ipſa caſtra ſignificat, & copias, quæ ſunt in caſtris.*

Φότιρις. ὄνομα κύριον. — Φότιρις. Pholiris. Nomen proprium.

C Φουάλικλον. εἶδος παιδιᾶς. — Φουάλικλον. Phualiclum. N. L. Ludi genus.

Φούριος κάμιλλος, δικτάτωρ. ἐν πολέμοις ἀριστεύσας, τῷ τοῖς ἀρίστοις παρομαρτοῦντι περιέπιπτε φθόνῳ. αἰτίαν γὰρ δὴ πρός τινων ἐπὶ παρανόμῳ διανομῇ τῆς λείας ἀναδεξάμενος, φυγὰς ἐκπίπτει τῆς πόλεως, θεοὺς ἵστορας ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει ποιούμενος.

Φούριος Κάμιλλος. Furius Camillus, Dictator, cùm in bellis ſe fortiſſimè geſſiſſet, in inuidiam incidit, quæ præſtantiſſimos *quoſque viros* comitatur, & *perſequitur.* Cùm enim culpam ſuſcepiſſet, *ac ſuſtinuiſſet i. cùm accuſatus fuiſſet* à quibuſdam propter iniquam prædæ diſtributionem, *quaſi prædam perperam diſtribuiſſet,* exul excidit vrbe, & *in exilium abiit,* Deos teſtes faciens eorum, quæ iniuſtè patiebatur. *i. Deos ſui iniuſti exilij teſtes inuocans.*

Φοῦρκα. παρὰ ῥωμαίοις, δίδυμοι ξύλον.

Φοῦρκα. Furca. Geminum lignum apud Romanos ita vocatur, *vbi cùm alij facinoroſi, tum verò præcipuè fures ſuſpenduntur. Furibus notiſſimum, & familiariſſimum domicilium.*

D Φοῦρνος. παριζαιῶς. ὁ κλίβανος, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται.

Φοῦρνος. *Lat. vox.* Furnus. Clibanus. *Teſtu, vel teſtum. Item fornax, & vas, vel locus,* in quo carbones *ardentes. i. prunæ* extinguuntur.

Φῶ. εἴπω. — Φῶ. Dicam.

Φώγνυμι. τὸ φρύγω. — Φωγνύω. Frigo. *Torreo. Cremo. Comburo. Accendo. Adoleo. Illuſtro.*

Φῶδον. τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα. καὶ φῴδων, φλυκταινῶν. ἐκ βαλανείου ἢ, διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀπορῶντας ἐνδυμάτων, διὰ τὸ ψῦχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν, καὶ φλυκταίνας ποιεῖν.

Φῶδον. *Ambigi poteſt, vtrum ſit accuſatiuus ſingularis à φῶδος. v. ὁ. vt Græcolat. Lex. an verò, neutrius generis, τὸ φῶδον. v. Neutrum veriſimile, nec vllius autoritate confirmatum reperitur. at φῶς, φῳδός. ἡ.* In hyeme æſtus. *Imò verò dicendum, Inuſtio in cruribus ab igne facta, dum hyeme propter intenſum frigus, ad ignem propiùs accedimus, & ob ignis ardorem in cruribus bullæ, papulæ, poſtulæ, veſicæ, vel maculæ rubentes excitantur.* Et φῴδων, puſtularum, *veſicarum, &c. vt antè.* ἐκ βαλανείου verò *additum à poeta in Pluto. pag. 2×. v. 5. ſchol. annot. 3. vnde Suidas.* quia pauperes veſtibus indigentes *propter indumentorum inopiam,* propter frigus, in balneis dormiunt, *cubare ſolent & dum ad ignem, aut fornaces balneatorias propiùs accedunt, in cruribus* puſtulas excitant. *Vide Magnum Etymol. col. 803. in φῶς. φῳδός. vbi vocis etymologia, & ὀρθογραφία demonſtratur, & Ariſtophanis verſus affertur, in quo φῴδων ſcribitur, quod ex φωίδων eſt contractum. Dicitur enim φωΐδες, φῷδες. αἱ. Conſule & Euſtath. in φῷδες.*

Φώζω. τὸ καίω. — Φώζω. Vro. Comburo. Cremo. *Vide Lex.*

Φωΐδες. αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.

Φωΐδες. *Vel, φωΐδες. & per contractionem φῷδες. αἱ.* A flamma *manantes* puſtulæ, *veſicæ, papulæ. &c. vt ſuprà.*

F Φωκαίων ἀρά. Φωκαεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ ἄργου πολιορκίᾳ, ὥρμησαν ἐπ' ἰταλίας, μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες, καὶ

Φωκαίων ἀρά. Phocaenſium execratio. Phocaenſes enim derelictæ, *deſertaque* vrbe *Phocæa*, in obſidione ab Harpago *inſtituta, de qua pluribus Herodotus lib. 1. pagm. 42. & 43. & Eraſm. ad Chil 1 Cent. 6. colum. 210. & 211. ad. 55. Phocenſium execratio. Sed legendum ἐν τῇ Ἁρπάγου πολιορκίᾳ. id eſt, in obſidione, qua obſidebantur ab Harpago,* in Italiam ierunt, ferreis maſſis in mare coniectis, *l.* βαλόν-

τις, & addita-imprecatione, ſe non priùs in ſuam *patriam* reuerſuros, quàm illæ *maſſa-ferrea* emerſiſſent, *& in maris ſuperficiem ſublimes prodiiſſent.*

φωκᾶς. Phocas. Nomen proprium.

φωκαία. Phocæa. Quæ eſt ex *vrbe* Phoce. Et φωκαία χώρα. Phocæa regio. Phoceus verò, nomen loci.

φωκέως. Phocenſis. Phanotenſis. Integrum *& generale nomen, eſt* Phocenſes. Particulare verò, Phanotenſes.

φώκεια. Phocea. Nomen vrbis.

φώκη. Phoca. *Vitulus marinus.* Animal marinum, tetrum-odorem-ſpirans. Ariſtoph. *in Veſpis.pag.348.v.11. ſchol. annot. 3. vbi verſus Homeri affertur de teterrimo phocarum odore.* Phocæ verò odorem *habebat.*

φωκίωνος. Phocionis. *Genitiuus à recto* φωκίων. *Phocion.* Nomen proprium. Quære de hoc in voce φρυνίων.

φῶκος. Phocus. Nomen proprium. Et prouerbium. Phoci collatio. *Quod dicitur* in eos, qui conuiuia in ſuum ipſorum malum inſtituunt. Phocus enim quidam, cùm filiam ἐπίγαμον, i. nubilem haberet, quam multi ambibant, *& cuius nuptias expetebant,* collectas *ſtipémque* cogebat, & procos excipiens-conuiuio, *filiæ* nuptias differebat. Illi verò in conuiuio irati, Phocum interfecerũt. φωκὸς verò, oxytonè, vas quoddam *ita dictum,* phocus. *Et ad. Chil.1. Cent.8.col.561.563. ad.39. Phoci conuiuium.*

φωκυλίδης. Phocylides, Mileſius Philoſophus, æqualis Theognidis. Vterque verò fuit 647. annis bello Troiano poſterior, Olympiade 59. nati. Scripſit verſus Heroicos, & elegiacos. Admonitiones, ſiue ſententias, quas capita *vocant, &* inſcribunt. Sunt autem ex Sibyllinis *carminibus* ſurrepta.

φωλάδι. Feræ in luſtro deliteſcenti. Et φωλάδος. Speluncæ-occultæ. φωλεὸς. *Latibulum, latebra, ſpelunca, luſtrum.* Babrius. Horrens verò comâ, *comam horrentem habens fera* proſiluit-ex latebra caua.

φωλάς. Pholas. Genus morbi, *quo quis correptus, lucem fugit, tenebras, latebráſque quærit, hominum conſortia vitans, vt Bellerophontes, de quo Homerus Iliad. Z. pag.123.v.31.* Significat autem etiam domeſticam gallinam ouis incubantem, & glocidantem. *l.* κλώζουσαν. κλώζειν *autem, Glocire, & glocidare. Feſtus in Glocire docet, de quibus hoc dicatur.*

φωλέα, & φωλεία. *Ipſe in latibulis, luſtriſque deliteſcendi, degendíque actus. Vel ipſæ ferarum latebræ, latibula, luſtra, ſpelunca, antra, quæ* φωλεοὶ, φωλεὰ, *&* φωλητήρια *dicuntur. Hæc autem dicta ſunt* à verbo φωλεύω. *Lateo, deliteſco, in latebris, cauernis, antris luſtris, ſpeluncíſque dego.*

φωλεόν. Pholeum *vocant* Iones ſcholam, *ludúmque literarium, in quo pueri quodammodo latent, dum à præceptoribus inſtituuntur.* Vnde *dicti ſunt* ἀπόφωλοι, *homines* indocti, *ac ineruditi, qui Pholeos iſtos non frequentant: at ab his ſunt remoti, vel alieni.* Significat autem φωλεὸς etiam ipſam ſerpentum latebram, *ſiue latebras, in quas ipſi ſerpentes ſe recipiunt.*

φωλέουσι. Tegunt. Occultant.

φωλήτορες. *Vel (quod vſitatius)* φωλητήρια. Domus conuiuiales, *vbi conuiuia celebrantur, & potationibus indulgetur.*

φωλὶς. Squama. & φωλιδωτὸς. Squamatus.

φῶμεν. Dicamus. Dicemus.

φωνασκεῖν. Vocem, & bonitatem-vocis-exercere. Et φωνασκικὸν βούκινον. Et ad-vocem-exercendam-apta buccina, *quæ* βουκάνη *dicitur alibi. N.L.* Sub Theodoſio

ὑπερασπίσαντες ἀνεῤῥίψαντες, καὶ ἐπόμοσαν μὴ πρότερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν A
ἑαυτῶν, ἢ τούτους ἀνενεχθῆναι.

Φωκᾶς. ὄνομα κύριον.

Φωκαία ἡ ἐκ τῆς φώκης. καὶ φώκαια χώρα. φωκιὸς δὲ, ὄνομα τόπου.

Φωκέως. φανοτέως. ὁλοσχερέστερον φωκεῦς. ἐπιμέρος δὲ, φανοτεῖς.

Φώκεια. ὄνομα πόλεως.

Φώκη, δυσώδες ζῶον θαλάττιον. ἀριστοφάνης. B
φώκης δ' ὀσμὴν [εἶχε]

Φωκίωνος. ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ τούτου τῷ φρυνίων.

Φῶκος ὄνομα κύριον, καὶ παροιμία. Φώκου ἔρανος. κατὰ τῶν ἐπὶ κακῷ συναγαγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε. καὶ ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ, C
ἀπέκτειναν τὸν φῶκον. φωκὸς δὲ ὀξυτόνος, ἀγγεῖόν τι.

Φωκυλίδης. μιλήσιος φιλόσοφος. σύγχρονος θεόγνιδος. ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ' ἔτη τῶν τρωϊκῶν. ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'. ἔγραψεν ἔπη, καὶ ἐλεγείας. παραινέσεις ἤτοι γνώμας. ἅς τινας κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

Φωλάδι. ἐμφωλευούσῃ. καὶ φωλάδος. σπηλαίου κρυπτοῦ. βάβριος. φρίξας δὲ χαίτην, ἐκ θορε φωλάδος κοίλης. D

Φωλάς. εἶδος νόσου. σημαίνει δὲ, καὶ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπῳάζουσαν, καὶ κλωσσουσαν.

Φωλέα. καὶ φωλεία. ἐκ τοῦ φωλεύω. E

Φωλεόν. τὸ παιδευτήριον ἴωνες. ὅθεν ἀπόφωλοι, ἀπαίδευτοι. σημαίνει δὲ, καὶ τὴν κατάδυσιν τῶν ὄφεων.

Φωλέουσι. κρύπτουσι.

Φωλήτορες. οἶκοι συμποσιακοί.

F

Φωλίς. καὶ φωλιδωτός.

Φῶμεν. εἴπωμεν. λέξωμεν, ἐροῦμεν.

Φωνασκεῖν. τὸ φωνὴν ἀσκεῖν. καὶ φωνασκικὸν βούκινον. ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τοῦ τῆς

Impera-

A φωνασκούντων γένος ἦν πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον.

Φωνεῖν. Λέγειν.

Φωνήν. εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ φωνή, πλῆξις ἀέρος. ἢ ἀὴρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος, φωνή. ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων. οἷον κυμάτων, ἢ ἀνέμων γινόμενος. ἀλλ' ἐμψύχου τινὸς ψόφου ἐστὶν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος, ἐμψύχου φωνή. οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος. οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι. οὐδὲ τὸ βῆξαι.
B φωνὴ γάρ ἐστιν, ἐμψύχου ψόφος, διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων. οἷον πνεύμονός τε, καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων. καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ οὐδὲ διὰ τούτων ὁπωσοῦν τοῦ ψόφου γινομένου. διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν. ἀλλ' ὅταν μετὰ φαντασίας σωματικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος, φωνὴ καλεῖται. τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φωνήν. ῥυθμός. ἁρμονία. λέξις. ἔχει
C δὲ ὁ μὲν ῥυθμός, περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως, τὸ μακρὸν, καὶ τὸ βραχύ. διὸ καὶ τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα, μακρὰ ὠνόμασαν. τὰ δὲ ἐν ἐλάττονι, βραχέα. ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως, τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπῶν γίνεται. ἡ γὰρ ἁρμονία, περὶ τὴν τοῦ ὀξέος, καὶ βαρέος συμμετρίαν ἔχει. ἡ δὲ λέξις, περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν. ἐξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. ἐπεὶ οὖν ταῦτα μὲν ἔχει κυ-
D ρίως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή, μιμοῦνται δέ πως ταῦτα καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο λέγεται κατὰ ἀναλογίαν καὶ αὐτὰ φωνεῖν. διακρίνουσι δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ ψόφου, διχῶς. ἔκ τε τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως. ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται, τοῦ εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένου τῇ συστολῇ τοῦ θώρακος, κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ ψυχικὴν δύναμιν. καὶ προσπίπτοντος τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ, καὶ τῷ ἐναπειλημμένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι. ὃς τῇ ἀ-
E θρόᾳ πληγῇ ἀθρύπτως ἀποπαλλόμενος ἀεὶ τύπτει τὸν προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν χανὲς τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς ῥίζης τῆς γλώττης, φάρυγξ. ἐκεῖθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται. τὸ μὲν, ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται ἀρτηρία. τὸ δὲ ἕτερον, πρὸς τῷ τένοντι, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἡ πάροδος τοῦ πνεύματος. ὅ, τε κατὰ τὴν εἰσπομπὴν, καὶ τὴν ἐκπομπήν. ὅπερ τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ
F ἐκπνευσόμενον ποιεῖ ψόφον. ὃς καλεῖται φωνή. ὅταν μετά τινος σημαντικῆς φαντασίας γίνεται. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν ψόφων. ἐκ δὲ τοῦ τέλους, ἔτι ἡ φωνὴ καθ' ὁρμήν τινα τοῦ ζώου γίνεται. καὶ πρὸς σημαίνει τι. διὸ καὶ

Imperatore vocem-exercentium genus vbique fuit inueſtigatum.

Φωνεῖν. Loqui. Dicere. Vocare.

Φωνήν. Vocem. Vox *eſt* genus *ſoni*, *ſeu* ſtrepitus. Eſt autem vox, percuſſio aeris, vel aer percuſſus. Non enim omnis *ſonus*, *omniſque* ſtrepitus *eſt* vox, quemadmodum neque *rerum* inanimarum, vt fluctuum, aut ventorum *ſonus*: ſed animati alicuius ſonus, eſt vox. Non tamen omnis ſonus *eſt* animati vox, neque plauſus, qui manibus editur, neque ſcreatus, neque tuſſis. Vox enim eſt animati ſonus, qui per partes vocales, *vocique formandæ deſtinatas* editur, vt per pulmones, & partes vi-reſpirandi-præditas, & per aſperam arteriam, & guttur. Ac ne per hæc quidem *inſtrumenta* ſi quomodocunque ſonus edatur, *hoc vox vocatur*. Quare neque tuſſiens vocem-edere dicitur: ſed quum iſta cum quadam corporea phantaſia, *vel*, *imaginatione*, *& cum quodam corporis geſtu* mota fuerint, tunc qui ab his editur ſonus, vox vocatur. Hęc autem tria ſpectantur in hominis voce, rhythmus, *id eſt*, *modulatio*, harmonia, *id eſt*, *compoſitio*, dictio. Habet autem modulatio quidem, in pronuntiationis tempore longum, & breue. Quamobrem etiam vocales quidem, quæ longiore temporis interuallo pronuntiantur, longas vocarunt. Quæ verò breuiore, breues. Ex harum autem inter ſe compoſitione, verſuum concinnitas naſcitur. Compoſitio enim in acuti, & grauis ſymmetria verſatur. Dictio verò *verſatur* in ſyllabarum conformatione, ex qua *rerum*, quæ dicuntur, ſententia ſignificatur, *ac explicatur*. Quoniam autem hęc quidem, propriè vox hominis habet, & hęc ipſa aliquo-modo imitantur muſica inſtrumenta, ideo & ipſa *muſica inſtrumenta* per proportionem *quandam*, vocem-dare dicuntur. Vocem autem à ſono bifariam diſcernunt, & ratione ortus, quia vox *formatur*, *& editur*, quum aer inſpiratus, contractione pectoris exprimitur, *& eliditur*, ſecundùm inſitam ipſi facultatem animalem, & quum incidit in aſperam arteriam, & aerem in ea comprehenſum, *& incluſum*, qui ſubito ictu non-fractus, *nec interruptus: at illinc* euibratus, perpetuò percutit aerem contiguum ad auditum vſque. Eſt enim hiatus oris, qui ad ipſam vſque radicem linguę *pertingit*, *id*, *quod Græcè quidem vocatur* φάρυγξ. *Latinè verò*, *guttur*, *& fauces*. Inde duo vaſa feruntur, alterum quidem, ad pectus, & vocatur arteria. Alterum verò, ad tendonem, *& interiorem colli partem*, & vocatur œſophagus, *quòd per eum cibus*, *qui comeditur*, *in ventrem deferatur*, *& gula*, *ſtomachúſque à pleriſque vocatur*. Fit autem per aſperam arteriam tranſitus ſpiritus, & ille, qui per immiſſionem, & ille, qui per emiſſionem *fit*, qui *ſpiritus*, iam dicto modo inſpiratus, *& expiratus* facit ſonum, qui vocatur vox, quoties cum aliqua phantaſia, *vel*, *imaginatione* ſignificationem-habente, *id eſt*, *res aliquas ſignificante*, fit. Ratione igitur ortus, ſic differt vox à ſonis. Fine verò *differt*, quia vox per quandam animantis appetitionem fit, & aliquid præterea ſignificat. Quamobrem etiam cum

phantaſia, *vel, cum imaginatione fit.* Quapropter etiam brutorum ſoni *ſunt* voces. Etenim canis, quum *hominis* alieni phantaſiam habet, *quum aliquem non domeſticum : at alienum venire putat, tunc* latrat. Quum verò domeſtici *phantaſiam habet, quum domeſticum eſſe putat eum, qui venit, tunc ei* blanditur. In aliis etiam animalibus eodem-modo voces, quæ *rerum aliquarum* ſignificationem habent, ſunt animalium facultatum, & affectionum. Etenim cibum appetentia, vel aliquid aliud, vtuntur voce.

φωνὴ. Vox. Quære in voce Ἀόρατον.

φωνὴ. Vox. De prima voce quære in voce Βεκκεσέληνε.

φωνὴ. Vox tui tonitrui. Quære in voce Τροχός. *Hæc* ἐν τῷ τροχῷ *videntur ſuperflua.*

φωνὴ. Vox, & clamor in diuina Scriptura *vocatur* animi alacritas. Vt, Voce mea ad Dominum clamaui. Et φωνήεις. Vocalis.

φώνημα. Vox-edita. Vox.

φωνήσας. Accuſatiuo. Qui vocauit.

φῶνος. Vocalis. Magna-voce-præditus. Magnam-edens vocem.

φωνῶ. Accuſatiuo. Voco.

φώρ. Fur. Datiuus, φωρί. Furi.

φωραθείς. *In aliquo facinore* deprehenſus. Inuentus. Cognitus. Pamphilus fœnerator apud Ariſtophanem *in Pluto. pag. 10. v. 2. ſchol. annot. 2. vnde Suidas.* Qui in manifeſto peculatu deprehenſus, à Tribunatu remotus eſt.

φωρᾶν. Scrutari. Exquirere. *Inueſtigare. Inuenire. In aliquo facinore deprehendere. Gallicè, ſurprendre ſur le faict.*

φῶρας. Fures. Prædones. Latrones. à verbo φωρᾶν, quod ſignificat ἐρευνῆσαι, ſcrutari, *& ſcrutando inuenire, deprehendere.* I. ἀπὸ τοῦ φωρᾶν τὸ ἐρευνῆσαι.

φωράσας. Scrutatus. Perſcrutatus. Qui-deprehendit. Et φωράσω. Inueniam. Contemplabor. Scrutabor. *Deprehendam.* Et φωράσαι. Deprehendiſſe *in aliquo facinore.*

φώρια. Furta. Clandeſtina latrocinia. Res furtiuæ. *i. furto ſublatæ.* φώριος. *furtiuus, occultus, clandeſtinus, Vt in illis verbis, quæ finem verſus habent, & principium alterius,*

- - Aduentum vt vitaret
Clandeſtinum. - -

Et in Epigrammate.

Furtiui enim manifeſtis lecti ſunt *dulciores.*

Et φωρεία. Hæc pro latrocinio ſumuntur. φωρεῖον. *furtum, latrocinium.* Et φώριον. Furtum. *Hæc,* φὼρ, φωρεία, φώριον, *&* φωρᾶν, *de furtis, & latrociniis dicuntur.*

φωριαμός. Arca. Scrinium. Quòd τῶν φωρίων, id eſt, furtorum ſit capax, *quòd furta, ſiue res furto ſublatas recipere, & occultare poſſit.* Herodianus verò φωριαμὸν *deducit* à nomine τὰ φᾶρη, id eſt, veſtimenta, quia ad horum cuſtodiam paratur. *Sic autem format,* φᾶρη, φαραμὸς, & verſo α in ω, φωραμὸς, vt θᾶκος, θῶκος, ſedes, & pleonaſmo τοῦ ι, φωριαμός.

μετὰ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλόγων ψόφοι φωναί. ὁ γὰρ κύων ὁπηνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ. ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, σαίνει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων ὡσαύτως, σημαντικαὶ φωναί εἰσιν αἱ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, καὶ διαθέσεων. καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα, ἢ ἄλλου τινὸς, κέχρηται τῇ φωνῇ. A

Φωνή. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον.

Φωνή. περὶ πρώτης φωνῆς, ζήτει ἐν τῷ βεκκεσέληνε. B

Φωνὴ τῆς βροντῆς σου, ἐν τῷ τροχῷ, ζήτει ἐν τῷ τροχός.

Φωνή. καὶ κραυγὴ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία. φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. καὶ φωνήεις ὁ φωνητικός.

Φώνημα. τὸ φθέγμα.

Φωνήσας. αἰτιατική.

Φῶνος. ὁ μεγαλόφωνος. C

Φωνῶ. αἰτιατική.

Φώρ. ὁ κλέπτης. ἡ δοτικὴ τῷ φωρί.

Φωραθείς. εὑρεθείς. γνωσθείς. πάμφιλος δανειστὴς παρὰ ἀριστοφάνει. ὃς φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη.

Φωρᾶν. ἐρευνᾶν. ἐκζητεῖν.

Φῶρας. λῃστάς. ἀπὸ τοῦ φωρᾶν ἐρευνῆσαι. D

Φωράσας. διερευνήσας. καταλαβών. καὶ φωράσω. εὑρήσω. θεωρήσω ἐρευνήσω. καὶ φωράσαι.

Φώρια. λαθραῖα λῃστήρια. ἢ κλοπιμαῖα πράγματα.

Ἐπήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο E

Φώριον.

καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα.

καὶ φωρεία. ἐπὶ τῆς λῃστείας ταῦτα εἴληπται. καὶ φώριον, τὸ κλέμμα.

Φωριαμός. κιβωτός. παρὰ τὸ φωρίων δεκτικὸν εἶναι. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς παρὰ τὰ φάρη. ἐπειδὴ F πρὸς φυλακὴν τούτων παρεσκεύασται. φαραμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, φωραμός. ὡς θάκος, θῶκος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, φωριαμός.

A Φῶρος. κατάσκοπος.

Φώς. ὀξυτόνως ὁ ἄνθρωπος. φῶς δὲ περισπωμένως, ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια, καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ φῶς, οὐδενὶ ἄλλῳ κρίνεται ἢ τῇ ὄψει. φῶς οὖν ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια. καθὸ ἐστὶ διαφανὲς, τουτέστι, τὸ εἶδος, καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ. δυνάμει γὰρ ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγινόμενον τὸ φῶς, καὶ εἰδοποιῆσαν, καὶ τελειῶσαν αὐτὸ, ἐποίησεν ἐνεργείᾳ διαφανές. τὸ δὲ, οὔτε σῶμά ἐστιν, οὔτε κατ' ἀπορροὴν σωμάτων τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἷόν τε
B ἦν ἀναβλέψαντας ἡμᾶς ἀθρόον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβέσθαι. πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστὶν ἀχρόνως σώματος τοσαύτην κινηθῆναι διάστασιν. δέδεικται γὰρ δύο ζωδίων διάστημα εἶναι. καὶ ἡ τριπλασιεπίεβδομός ἐστιν, ἡ περίμετρος τῆς διαμέτρου. ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου. δῆλον οὖν ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζώδια, καὶ πρὸς, ἐπειδὴ ἡ περίμετρος δώδεκα ἔχει, τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου, δύο ἂν ἔχοι ζώδια, καὶ πρὸς, πῶς οἷόν τε σῶμα τοσοῦτον ἀχρόνως κινηθῆναι
C διάστημα, εἴ γε καὶ ἡ ὀξυτάτη τῶν κινήσεων, λέγω δὴ ἡ τῆς ἀπλανοῦς. ἐν δύο ὥραις, τὸ ἑκτημόριον τοῦ παντὸς, λέγω δὴ τὰ δύο ζώδια κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκ τῶν ὀμμάτων σώματα, τὰ ἐκ τῆς ὄψεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς ὀξυκινητότερα ὑποθέσθαι; καὶ πλεῖστα ἕτερα ἄττα περὶ φωτὸς, ὅτι μή ἐστι σῶμα λογίζεται. ἃ παρήκαμεν διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἅτις ζητησάτω. φῶς, καὶ ἡ θεία κηδεμονία. Δαβίδ. καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. πᾶν σῶμα τὴν τοῦ φωτὸς δεχόμενον ἐνέρ-
D γειαν, εἰ προσπέσοι λεῖόν τι, καὶ στιλπνὸν σῶμα, δρᾷ αὐτὸ οὕτως, ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν ἐνέργειαν ἀποπέμπειν. ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ, καὶ ἐν τοῖς ἐσόπτροις, καὶ ἐν ὕδατι, καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. διὰ τοῦτο ἡ σελήνη, δεχομένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, φωτίζει τὰ τῇδε. καὶ τοῦτο φαμὲν φωτὸς ἀνάκλασιν τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων, καὶ δυναμένων ὁμοίαν ἐνεργεῖν ἐνέργειαν.

Φωσθονία ὄνομα μιᾶς τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζή-
E τει ἐν τῷ ἀλκυονίδες.

Φωσφόρος. ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων. ὁ ἥλιος.

Φωσώνιον. λινοῦν τι. ἤτοι σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεὼς πεφυσημένον. ἢ προσώπου τὸ ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτω, καὶ ὃ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριος.

Φώσωνος. τοῦ ἁρμενίου.

F Φώτορις.

Φῶτα. ἄνδρα. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται. ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι διὰ ἀνανδρίαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παρα-

Φῶρος. Speculator. Explorator.

Φώς. Oxytonè, *vocatur* homo: *ſed non quiuis: at clarus, & illuſtris, & qui lumen quoddam eſt inter eos, cum quibus verſatur.* φῶς verò cum-circunflexo *ſignificat* lumen, quod eſt actus, & perfectio eius, quod eſt facultate perſpicuum. Lumen autem nulla alia *ratione* iudicatur, niſi viſu. Lumen igitur *eſt* actus perſpicui, quatenus *eſt* perſpicuum, hoc eſt, forma, & perfectio eius. Cùm enim facultate ſit perſpicuum, lux accedens, *acceſſio lucis*, poſtquàm id informauit, & perfecit, actu perſpicuum facit. Hoc autem neque corpus eſt, neque per aliquorum corporum emiſſionem fit. Quomodo enim fieri poſſet, vt nos oculis-in-altum ſublatis, *& cœlum ſuſpicientes*, ſtatim cœlum apprehenderemus, *idque totum contueremur?* Quomodo enim fieri poteſt, vt corpus aliquod, *l.* σῶμά τι, ſine-tempore *i. vno temporis momento*, moueatur tanto interuallo? * Demonſtratum enim eſt duorum ſignorum interuallum eſſe. Et circunferentia diametri eſt triplex-ſeptenaria. Eſt autem à centro dimidium diametri. Conſtat autem, cùm tota diameter quatuor contineat ſigna, & amplius, quia circunferentia continet duodecim, dimidium diametri habere duo ſigna, & amplius. Quomodo igitur fieri poteſt, vt corpus ſine-tempore, tanto interuallo moueatur? Hic igitur celerrimus motus (dico autem inerrantis *ſphæra motum*) duabus horis ſextam-partem huius vniuerſi, hoc eſt, duo ſigna conficit. Quomodo igitur non abſurdum, *& à ratione alienum eſt*, corpora, quæ emittuntur ex oculis, & inerrante, *fixáque ſphæra*, celeriora ſtatuere? Plurima etiam alia quædam de luce colliguntur, *per quæ probatur, eam* non eſſe corpus, quæ propter *eorum* infinitatem, prætermiſimus, quæ quiuis *diſcendi cupidus, per ocium* quærat. Lux etiam *dicitur* diuina curatio. Dauid. Et lux oculorum meorum, & ipſa non eſt mecum: *at me deſeruit.* Omne corpus, quod actum luminis recipit, ſi *lumen* in aliquod læue, & ſplendidum corpus inciderit, *l.* δρᾷ ſic hoc agit, vt & ipſum, eundem actum remittat, vt *fit* in argento, & ſpeculis, & aqua, & in aliis plurimis. Propterea Luna, quæ Solis lumen recipit, has terras illuſtrat. Et hanc dicimus luminis refractionem, quæ *manat* ab iis, quæ *lumen* recipiunt, & eundem actum exhibere poſſunt.

Φωσθονία. Phoſthonia. Nomen vnius ex Halcyonidibus. & quære in voce ἀλκυονίδες.

Φωσφόρος. Lucifer. Qui lucem oriri-facit. Sol.

Φωσώνιον. *Alij*, φώσων, *&* φώσσων. *Velum.* quoddam lineum, hoc eſt ſindonium, *ſindon*, *carbaſus*, vel inflatum nauis velum, vel vultus effigies, *expreſſum ſimulacbrum.* Sic autem vocatur & id, quod apud Romanos Horarium appellatur. *l.* ὃ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριον.

Φώσων. Carbaſi. Veli *nautici.*

Φώτορις. Photoris, N.L.

Φῶτα. Virum. Non ſolùm verò magnum periculum non admittit ignauum virum, vt ait Pindarus *Olympiorum Ode* 1. *pagina* 11. Sed etiam magnus vir nullum paruum certamen admittit, *ac ſuſcipit:* ſed vbi fugaces alij propter ignauiam aufugiunt, huc *ipſe fortiter* deſcendit, caput-periculis obiiciens,

vbi virtus virorum perſpicitur, vt ait Poeta *Iliados N. pagin. cum Euſtath. commentar. 930. verſ. penultimo.* — βαλλόμενος, ἔνθ' ἀρετὴ ἀνδρῶν διαείδεται κατὰ τὸν ποιητήν. A

φωταύγεια. Splendor. Et φωταυγής. Splendidus. *compoſitum vocabulum ex nomine τὸ φῶς, τοῦ φωτός. Lux, Lumen, & ex altero nomine αὐγή. ῆς. ἡ. ſplendor. Hoc autem de rebus dicitur, quarum lux ſplendorem habet. i. quæ lucidæ, & ſplendidæ ſunt.* — Φωταύγεια. ἡ λαμπρότης. Καὶ φωταυγής.

Φωτεινός. Nomen proprium. — Φωτεινός. ὄνομα κύριον.

Φωτίζειν. Accuſatiuo. *Illuminare. Illuſtrare. Item* In lucem ducere, *producere, proferre.* Enuntiare. *Detegere. Declarare. Vt,* Romani autem exiſtimarunt iam ipſum tempus *ſibi* permittere in--lucem--proferre, *& declarare* illud arcanum, quod ipſis mandatum fuerat. — Φωτίζειν. αἰτιατικῇ. εἰς φῶς ἄγειν. ἐξαγγέλλειν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπόρρητον. B

Φ CVM Ρ. — ΤΟΥ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Φράβιθος. Phrabithus. Hic fuit Orientis Imperator, qui virtute florens, corpore laborabat, *& variis morbis obnoxium id habebat*, cùm animus maiore ſanitate frueretur, *& longè meliùs valeret, quàm ipſum corpus.* Et corpus, quod iam diſſoluebatur, & in diſſolutionem, *ac interitum, eius compage ſolutâ* ruebat, *ipſe* coagmentabat, & in quandam compagem, & commiſſuram *cogebat, & quaſi clauis quibuſdam* compingebat, *conſtringebat, & confirmabat*, vt honeſtati *conſeruandæ* ſufficeret, *par eſſet, ac ſatisfaceret.* Hic latrones *adeò* facilè ſimul-ſuſtulit, *vel, in tam exiguum numerum contraxit*, vt vel ipſum latrocinij nomen ex hominum memoria propemodum exciderit. Fuit autem religione Græcus, *i. non Chriſtianus: at ethnicus, ſiue gentilis.* — Φράβιθος. οὗτος στρατηγὸς ἦν τῆς ἀνατολῆς. ὃς ἀκμάζων τῇ ἀρετῇ, εἶδος τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης πλέον. καὶ τό γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη, καὶ ἀποκολλώμενον εἰς τὴν λύσιν, συνεγόμφου, καὶ συνέπλεκεν εἰς πῆξίν τινα, καὶ ἁρμονίαν, ὅπως ἂν ἀρκέσειν τῷ καλῷ. ὃς τοὺς λῃστὰς ῥᾳδίως συνεῖλεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς λῃστείας ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἦν δὲ Ἕλλην τὴν θρησκείαν. C

Φράγκοι. Franci. Germani. — Φράγκοι. γερμανικοί.

Φράγματα, Sepimenta. Septa. Munimenta. In epigrammate 113. *lib. 6. epigrammat. pagina 435. verſ. 1. 2.* — Φράγματα. ἀσφαλίσματα. ἐν ἐπιγράμματι. D

-- Illa verò octo-radices-habentia frontis
Septa ſuper altam alius fixit pinum.

— Τὰ δ' ὀκτάρριζα μετώπων.
Φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰς ἄλλος ἔπαξε πίτυς.

Sic autem vocat cerui cornua, *quæ octo ramos habebant, qui radices in capite profundas egerant, & ſeptorum inſtar, caput cerui tuebantur.* — τὰ κέρατα λέγει ἐλάφου.

Φραγνῶτες. *Sapientes. Munientes.* Armantes. Vt, Egentiſſimos quoſque iuuenes *concitarunt, eos armis* armantes. — Φραγνῶτες. καθοπλίζοντες. τοὺς νέους τοὺς ἀπορωτάτους τοῖς ὅπλοις φραγνῶτες.

Φραδέος. Prudentis: *l.* φραδέος *per ο paruum, à recto* φραδής. *prudens.* φράδμων. *ἡ prudentia.* — Φραδέως. φρονίμου. E

Φράδμων Intelligens. Prudens. Vel peritus. — Φράδμων. συνετός. φρόνιμος. ἢ ἔμπειρος.

Φραζόμενος. Conſiderans. Diſpiciens. Perſpiciens. — Φραζόμενος. σκεπτόμενος. διανοούμενος.

Φράζουσι. *Dicunt.* Significant. Declarant. — Φράζουσι. σημαίνουσι. δηλοῦσι.

Φραώτης. Phraotes. Nomen proprium. — Φραώτης. ὄνομα κύριον.

Φράσας. *Qui-conſilium iniit.* Qui animaduertit. Qui excogitauit. *Qui conſilium dedit. Sophocles in Electra. pagina 90. M.* Δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας. Dolus fuit ille, qui-conſilium-dedit, amor, qui interfecit. Hoc eſt, Dolus fuit, qui conſilium illud excogitauit, in quo cæſus-eſt Agamemnon. Amor, qui interfecit. Ægiſthus enim propter amorem, *quo Clytæmneſtram proſequebatur, inito cum ea conſilio, maritum eius per dolum interfecit.* — Φράσας. φρασάμενος. ἐπινοήσας. δόλος ἦν ὁ φράσας. τουτέστι, τὴν ἐπίνοιαν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη ὁ ἀγαμέμνων ἔρως ὁ κτείνας. ὁ αἴγισθος δι' ἔρωτος. F

Φραστῆρας. Indices. Scientes. Peritos. Xenophon *lib. 5. de Cyri inſtitutione pag. 139. D. Sed ibi legitur* φραστῆρα, *& de vno Gadata verba fiunt.* Cyrus autem hos viarum, & aquarum, & pabuli indices habebat. — Φραστῆρας. εἰδήμονας. ἐπιστήμονας. ξενοφῶν. εἶχε δὲ τούτους ὁ κῦρος ὁδῶν φραστῆρας, καὶ ὑδάτων, καὶ χιλοῦ.

φραστῆρες. Indices ætatum dentes. *Sed l.* φραστῆρες. — Φραστῆρες, οἱ γνώμονες τῶν ἡλικιῶν ὀδόντες. Ariſtoph.

A ἀριστοφάνης. ὁ πλεῖστος ὢν ἀρχέδημος οὐκ ἔφυσε φράτορας. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας· φραστῆρας, φράτορας εἶπε. τουτέστι, συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν παίδων. οἱ περὶ ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει οὖν ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς ἀθήναις, οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας.

Καὶ νῦν δημαγωγεῖ
Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς.
Κἄστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.

B ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πολιτείας. ἢ δημαγωγίας, μοχθηρίας εἶπε. χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς ἀθηναίους. ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω ζῶντας, αὐτοὺς νεκροὺς φασι.

Φράτορες. φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. φράτορες δὲ, οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. καὶ φρατρίζειν, τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν.

Ariſtoph. *in Ranis pag.* 147. *v.* 7. 8. 9. Vultis igitur communiter Derideamus Archedemum, Qui ſeptennis exiſtens non produxit phratoras? Cùm eſſet dicendum ὀδόντας, dixit φράτορας, hoc eſt, cognatos. Tranſlatio *ducta eſt* à pueris, qui circiter ſeptimũ ætatis annũ omnes dentes habent. Ait igitur illum Athenis diu commoratum, inter ciues referri non potuiſſe. *De eodem idem Poeta. v.* 10. 11. 12. *dicit.*

Et nunc eſt-Tribunus-plebis
Apud ſuperos mortuos,
Et eſt princeps illic florentis *improbitatis.*

Cùm eſſet dicendum, *principatum obtinet* Reipub. vel Tribunatus, dixit, improbitatis. *Hoc autem* feſtiuè *dixit, alludens* ad ipſorum mala. Non dicit autem Athenienſes ob res-aduerſas *eſſe* mortuos: ſed probabiliter ij, qui ſunt apud Inferos, vocant mortuos, eos qui viuunt, & qui ſunt apud ſupeos.

Φράτορες. Phratores. Phratria eſt tertia pars tribus. Phratores verò *dicuntur*, qui ſunt e uſdem Phratriæ participes. Et φρατρίζειν. Eiuſdem Phratriæ participem-eſſe. φρατρία. *Conuenticulum, contubernium, ſodalitas, ſodalitium, curia. Gallicè, Frairie, & Confrairie.* φράτωρ.

C *Curialis contubernalis, ſodalis, tribulis, affinis, cognatus.* φρατρίζειν. *Eiuſdem curiæ, contuberny, conſortij, ſodalitij participem eſſe.*

Φράτορες. καὶ φρατρία. καὶ φρατρίαρχος. φρατρία ἐστὶ, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος, φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο. ἐγράφετο δὲ πατρόθεν εἰς τοὺς φράτορας τῇ τῶν ἀπατουρίων ἑορτῇ. φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι τριττὺν. ἤτοι τὴν φρατρίαν, ἢ φρατορίαν. φράτορας δὲ, τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, ἤγουν πατριᾶς τινος. ὁ

D γοῦν ὅμηρος τὴν αὐτὴν καὶ πάτρην λέγει. ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη. μεταφορᾷ, φράτρη, καὶ φάτρη. μετατίθενται δὲ τὰ στοιχεῖα, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πάτριος Ζεύς. καὶ πάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς φράτορας, σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

Φράτορες. Phratria eſt tertia pars tribus. Huius verò partis dux *ſiue Præfectus*, vocabatur Phratriarchus. Inſcribebatur autem de nomine-patris in Phratorum. *i. contubernalium* tabulis, Apaturiorum feſto. Dicunt autem eandem gentem eſſe Trittyn. *i. tertiam tribus partem*, hoc eſt Phratriam ſiue Phratoriã. Phratoras verò vocant cognatos. Sunt autem *Phratores* illi, qui ſunt participes eiuſdem Phratriæ, quaſi dicas patriæ cuiuſdam. Homerus verò eandem *Phratriam*, & πάτρην vocat, q. d. patriam. πατριὰ. ᾶς. ἡ. *Genus, familia, tribus, cognatio, parentela, vt quidam.* πατριὰ *dicitur, quum ab vno generis autore multæ familiæ proficiſcuntur, quæ tanquam ab vna radice diffunduntur in multos ramos. Iliados* N. *pag.* 475. *v.* 34. Profectò tamen ambobus *erat* idem genus, & eadem patria. Per-tranſpoſitionem *literarum dicitur &* φάτρη à φράτρη. Mutatæ-ſunt autem literæ, quemadmodum in πάτριος Ζεύς. *Pro,* φάτριος. *i. eiuſdem generis.* Et πάτριος, *pro* φάτριος, *de quouis alio dicitur, qui eſt eiuſdem generis. N. L.* In Phratorum verò, *ſiue contribulium* album referri. *& in eo nomen alicuius inſcribi*, cognationis ſignum, *& argumentum eſſe* ducebant.

Φραχθέντες. ἀσφαλισάμενοι.

Φρεάντλης. οὕτως ἐκαλεῖτο κλεάνθης ὁ φιλόσοφος. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας

E ἐπήντλει ὕδωρ μισθοῦ. μεθημέραν δὲ, τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε.

Φρέαρ διαφθορᾶς, ἡ διηνεκὴς τιμωρία παρὰ τῷ δαβίδ.

Φρεάρριος δῆμος τῆς λεοντίδος. δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος.

Φραχθέντες. Septi. Muniti.

Φρεάντλης. Phreantles. Ita vocabatur Cleanthes Philoſophus. Cùm enim non haberet vnde viueret, noctu quidem, aquam ex-puteis-hauriebat mercede. Interdiu verò, libris operam-dabat.

Φρέαρ διαφθορᾶς. Puteus corruptionis, *vel, perniciei puteus*, perpetuum ſupplicium apud Dauidem. *l.* μεθ' ἡμέραν.

Φρεάρριος. *Steph.* φρεάρριοι. δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. ὁ δημότης, φρεάρριος, *&c. Phrearrhi. Municipium Leontiæ tribus. Municeps, Phrearrhius. Quare* φρεάρριος δῆμος, *idem ac* φρεάρριοι. Phrearrhium municipium, *idem, ac Phrearrhi. Quod erat municipium tribus* Leontiæ. Demoſth. *in oratione* pro Cteſiphonte.

F Φρεάτια. τὰ βαθέα ὀρύγματα. πᾶσαν ἠφάνισε τὴν γῆν, μὴτε τῶν φρεατίων ναμάτων φεισάμενος. καὶ αὖθις. φρεατίας δὲ εἶχεν ὁ τόπος ἀγνοουμένας. καὶ φρεατία, ὄρυξις.

Φρενήρης. φρόνιμος. ἢ παράφρων. ἀγαθίας· ἦν δέ τις ἀρμένιος φρενήρης καὶ ἐν δόντι φι-

Φρεάτια. *Puteoli. Parui-putei. Putei.* Profundæ foſſæ. Vt, Totum agrum vaſtauit, ne puteorum quidem aquis parcens. Et rurſus. Ille verò locus puteos habebat ignotos. Et φρεατία. ας. ἡ. Foſſa. Puteus.

Φρενήρης. Prudens. Mentis-compos. Vel Demens. Deſipiens. Mente-captus. Agathias. Erat autem

quidam Armenius prudens, & opportunè *bellicoſus, & audax, q.d. periculorum-amans.* Et rurſus. Commodus erat naturâ *non* mentis-compos, *l.* ὁ φρενήρης, *vt in Ald. cod. i. mente purum ſana praditus*, *& vecors*, & *rebus* bellicis non admodum profectò ſtrenuus *i. non admodum bellicoſus.*

λοχίνδωος. καὶ αὖθις. ὁ μὲν κόμμοδος ἦν φύσει τε φρενήρης, καὶ ὁ μάλα τοι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά. A

Φρενῖτις, *ν.* Phrenitis. Morbus, *quo qui laborat, mentis delirium patitur. Conſule Oeconomiam Hippocratis.*

Φρενῖτις, νόσος.

Φρενοβλαβής. Stultus. Mente-læſus. *Mente captus. Demens. Inſanus.* & φρενοβλάβεια. Dementia. Inſania. Et φρενοβλαβής, qui mentem læſam habet, amens, *demens, inſanus. Vt,* Sub Leone Romanorum Imperatore Æthiopes attulerunt camelopardales, & duos viros breuiſſima ſtatura præditos, & mente-captos, quos Homerus pygmæos appellauit.

Φρενοβλαβής. μωρός. βεβλαμμένος κατὰ τὰς φρένας. καὶ φρενοβλάβεια. καὶ φρενοβλαβής. ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος. ὁ παρὰ φέρων. ἐπὶ λέοντος τοῦ βασιλέως ῥωμαίων, αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις, καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν ἄνδρας φρενοβλαβεῖς, οὓς δὴ πυγμαίους ὅμηρος ὀνόμασε. B

Φρενόθεν. Ex mente. *Mentis.* Sophocles *in Aiac. pag. 12. M.*

Φρενόθεν. σοφοκλῆς.

Nunquam enim ex-mente ad ſiniſtras partes,
Fili Telamonis iuiſti,
Adeò in greges irruens.

Οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ
Παῖ τελαμῶνος ἔβας,
Τόσσον ἐν ποίμναισι πίτνων.

Pro. Non enim adeò deſipis, vt ſine cauſa Deorum, *ſine Diis autoribus, niſi Dij furorem iſtum tibi immiſerint*, in greges irrueris. ἀριστερὰ verò. i. ſiniſtra, antiqui vocabant ſtulta. δεξιὰ verò. i. dextra *dixerunt* prudentia.

ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὡς ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. ἀριστερὰ δὲ, τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί. δεξιὰ δὲ, τὰ συνετά. C

Φρενόληπτος. Mente-captus. Stupidus. Vecors.

Φρενόληπτος. ὁ ἀναίσθητος.

Φρενωθῆναι. Ad-mentem-reduci. *Ad mentis ſanitatem reduci.* Caſtigari. *Eſt autem infinitiuus aor. 1. paſſ.* à φρενόω, ῶ. tertiæ coniugationis circunflexorum *verborum.*

Φρενωθῆναι. ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ φρενῶ. γ συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Φρεορύκτης *per* ο. φρεωρύχος verò. *per* ω. & φρεατορύκτης. Idem. Puteorum foſſor. Et φρεωρυκτῶ, & φρεωρυχῶ. verbum Puteos-fodio.

Φρεορύκτης. φρεωρύχος δὲ, καὶ φρεατορύκτης. καὶ φρεωρυκτῶ ῥῆμα. φρεορυχῶ δέ.

Φρείατα. *Poet. metri cauſa inſertum* ι, *pro comm.* φρέατα. Putei.

Φρείατα. φρέατα.

Φρήν. φρενός, ἡ. Mens. Mentis. Cogitatio. *Prudentia.* Et φρένα *accuſatiuus. Mentem. Prudentiam.*

Φρήν. φρενός, ἡ διάνοια. καὶ φρένα. D

Φρῆμας. *Legendum* ἐρῆμας. *Dor. pro comm.* ἐρήμας. Pindarus *Olympiorum Ode* 1. v. 10. Deſertum per ætherem. *Hoc Poeta dixit*, quia æther, cùm is ſit igneus, *animalia* non alit. Quære in Αἰθὴρ *Non extat.*

Φρῆμας. πνεῦμας. φρῆμας δι' αἰθέρος. διότι πυρώδης ὢν ὁ αἰθὴρ, οὐ τρέφει. καὶ ζήτει ἐν τῷ αἰθήρ.

Φρήτρα. Cognatio. Vt, Qui ipſos in ordinem-redegerunt, & diuiſerunt in Phratrias, *ſiue curias*, & cohortes, & phalanges, vt hominibus *mos eſt, milites in varios ordines diſtribuere. Vel legendum,* ὥσπερ ἀνθρώπεις, *vt homines, hominum inſtar.*

Φρήτρα. ἡ συγγένεια. οἱ σφᾶς ἐκόσμησαν, καὶ διεῖλον εἰς φρήτρας, λόχους τε, καὶ φάλαγγας ὥσπερ ἀνθρώπεις.

Φρίκα. Fluctus ſuperficiem *horridam. Aquarum horrorem, quum earum ſuperficies agitari, criſparique incipit. Vide* φρίξ.

Φρίκα. τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος. E

Φρίκη. Horror. Tremor. Trepidatio. Subſultatio *à metu manans.* Vt, Cùm autem illud magnum, & audax facinus auſus-fuiſſet, quidam horror ipſum inuaſit, & in longiſſimum morbum incidit, *vel, longiſſimo morbo laborauit.* Τολμηθὲν οἱ, *dictum Atticè, pro,* τολμηθέντος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου τολμήματος. *Hócque, pro,* καὶ αὐτῷ τολμήσαντι τὸ μέγα τόλμημα, φρίκη τις περιήρχεται.

Φρίκη. τρόμος. ἄλμός. καὶ τολμηθέν οἱ τὸ μέγα τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νόσῳ μακροτάτῃ.

Φριμάξασθαι. Apud Herodotum fremere. Vel inflatum-eſſe. *De equorum fremitu dicitur, vel de vehementi, calidóque flatu, qui ex eorum naribus emittitur. Vide Lex. Ion.*

Φριμάξασθαι παρὰ ἡροδότῳ, τὸ φρυάξασθαι, ἢ πεφυσῆσθαι.

Φριμασσομένη. Fremens. Hinniens. Efferata. Vel, incompoſitè ſaltans. Vt, Illa verò equa retrocedens, & hinniens, iter faciebat, & in loca arboribus-vacua ingredi non poterat. Et rurſus. Strepitum armorum, & hinnitum equorum audientes, percellebantur, *animiſque conſternabantur.*

Φριμασσομένη. χρεμετίζουσα. ἀγριωμένη. ἢ ἀτάκτως πηδῶσα. ἡ δὲ ἵππος ὀπισθόρμητα φριμασσομένη, ἐχώρει καὶ ἀδύνατα εἶχεν εἰς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι. καὶ αὖθις. κτύπου τῶν ὅπλων, καὶ φρυαγμοῦ τῶν ἵππων κατακούοντες, ἐξεπλήσσοντο. F

A Φρὶξ. ἡ ἄνωθεν, καὶ ὀξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις. ἡ ὁ ἐπιπλάζων τοῖς κύμασι. ἀφρὸς, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν. φρὶξ, τῶν ὑδάτων μελανία.

φρὶξ. Horror. Superior, & in-ſuperficie apparens fluctuum motus. *Motus, quo ſuperficies aquarum à ventis agitatarum criſpatur.* Vel, ſpuma in fluctus ſuperficie natans, quum ventus incipit ſpirare. φρὶξ *etiam dicitur* aquarum nigredo, *quæ ſpectantibus horrorem quendam affert.*

Φριξότριχα. ὀρθοῦντα τὰς τρίχας.

Βάβριος. κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης.
Διέδραμε μῦς. ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη.
Φρίξας δὲ χαίτην, ἔκθορε φωλάδος κοίλης.

Φριξότριχα. Erigentem-ſetas. Babrius.

Dormientis leonis per ſænam comam
Cucurrit mus. Leo verò iratus-eſt.
Criſpatâ verò comâ, ſetiſque iubarum erectis, & horrentibus, *exiluit luſtro cauo.*

B καὶ φρίσσω, τὸ πυκνῶ.

Et φρίσσω. Denſo. *Terreo. horrorem incutio. Vide Lex. Pindaricum.*

Φρίσσω. αἰτιατικῇ.

Φρίσσω. Accuſatiuo. Denſo.

Φρόνημα. ἡ ἔπαρσις. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας, ὡς διαρρήξων τὸ ξύλον, καὶ πιεσθεὶς, θνήσκει. φρόνημα, καὶ ἡ ἀλαζονεία. οἱ δὲ ῥόδιοι φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὡς καὶ αὐτόν τε τὸν φίλιππον, καὶ τὸν ἀντίοχον νενικηκότες, τῶν τε ῥωμαίων κρείττους ὄντες, εἰς τοσοῦτον δέους ἀφίκοντο, ὥστε τῶν τἀναντία τοῖς ῥωμαίοις φρονησάντων, ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι.

Φρόνημα. Elatio *animi.* Vt, Ille verò, *ſcil. Milo Crotoniata* propter elationem *animi, roboriſque fiducia fretus*, manus *in arborem* immittit, vt *eius* lignum dirupturus: ſed *cuneis illinc elapſis, ab eo* preſſus, *ac à lupis ita captus, deuoratus eſt, & hoc modo* mortuus-eſt. *Vide* Μίλων. φρόνημα *dicitur* etiam faſtus, & arrogantia. Vt, Rhodij verò, qui priùs magnos ſpiritus gerebant, *& animis valde elati erant*, quaſi & ipſum Philippum, & Antiochum viciſſent, & Romanis ſuperiores eſſent, in tantum metum

C inciderunt, *& adeò perterriti ſunt*, vt eorum, qui Romanis aduerſati-fuerant, *quoſdam Romanis dediderint, &* ad ſupplicium miſerint.

Φρόνημα ἑνικῶς, διὰ τοῦ η. πληθυντικῶς δὲ, τὰ φρόνιμα διὰ τοῦ ι.

Φρόνημα. In-ſingulari-numero per η *ſcriptum, ſignificat elationem-animi, faſtum, arrogantiam, audaciam, animi-magnitudinem, & eſt nomen ſubſtantiuum.* In-plurali verò, τὰ φρόνιμα, *nomen eſt adiectiuum, neutrius generis, quod* per ι *ſcribitur, & ſignificat prudentia. deductum à ſingulari* φρόνιμον, *prudens.*

Φρονηματίας.

Φρονηματίας. Qui de ſe magnificè ſentit. Elatus. Superbus. Audax.

D Φρονηματίζομαι. ὅτι δοκῶ φρονεῖν.

Φρονηματίζομαι. De me magnificè ſentio. Spiritus elatos gero. Superbus ſum.

Φρονηματοῦσθαι. ὡς Ὑπερίδης ἀντὶ τοῦ φρονήματος, καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. οἱ δὲ, φρονηματισθέντες, ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἕτοιμοι ἦσαν.

Φρονηματοῦσθαι. Sic Hyperides, pro, faſtus, & opinionis de ſe plenum eſſe. *De ſe magnificè ſentire.* Vt, Illi verò, magnificè de ſe ſentientes, *& elati*, propter ea, quæ declarata-fuerant *ipſis, ad rem peragendam* erant parati.

Φρονηματισμόν. ἔπαρσιν. τύφον. θεασάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων, ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις, καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐν τε ἰξεσιν, εὐθὺς ἀνεχώρησαν πάλιν εἰς τὸν στρατηγόν. καὶ ῥῆ-

E μα φρονηματίζω.

Φρονηματισμόν. Elationem *animi.* Faſtum. *Arrogantiam. Superbiam. Vt*, Cùm autem illi ſuperbiam hominum vidiſſent & in priuatis colloquiis, & in publicis congreſſibus, confeſtim ad *ſuum* Imperatorem redierunt. *l.* ἰξανῆς. Et verbum φρονηματίζω. Superbum-facio. *Vel pro* φρονηματίζομαι *ſumitur. i. ſuperbus-ſum, & de me magnificè ſentio.*

Φρόνησις. φρόνησίς ἐστιν, ἐπιστήμη κακῶν, καὶ ἀγαθῶν, καὶ οὐδετέρων.

Φρόνησις. Prudentia, eſt malarum, & bonarum *rerum*, & neutrarum ſcientia.

Φρόνιν. τὴν φρόνησιν. κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλὴν. Ὅμηρος.

φρόνιν *Per ſyncopen formatum ex nomine* φρόνησιν. Prudentiam. Vt, Per prudentiam verò duxit multam. Hom. *Euſtath. conſule.*

Φρονούντων. ἀντὶ τοῦ φρονείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δρώντων.

Φρονούντων. *Atticè, pro com.* φρονείτωσαν. Sentiant. Quære in Δρώντων.

Φρονῶ. τὸ καυχῶμαι.

Φρονῶ. *Pro*, μέγα φρονῶ. *Sentio. Pro, magnificè ſentio.* Glorior. Me-iacto.

F Φρονῶ. πῶς οὖν οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε; οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ οὐ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.

Φρονῶ. *Sentio. Intelligo. Cognoſco. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag.* 175. F. Oed. Quomodo igitur tunc iſte ſapiens non declarauit iſta? Cr. Neſcio. In *illis rebus* enim, quas non intelligo, tacere ſoleo.

Φροντιζόντων. συνεστώτων. καὶ φροντιζόντων,

Φροντιζόντων. Congregatorum. Et mœrore-correptorum. *Ariſtoph. in Nub. pag.* 64. *v.* 6. *Animarum Sapientia prædicarum hoc eſt phrontiſterium.* φροντιστήριον. *Dictum quaſi* βουλευτήριον. *id eſt, Conſultatorium, curia, locus, in quo de rebus deliberatur, & conſultatur.* Vel *ita vocatur*

conuentus quidam, & ſedes *quietem habens* ſapientum. Θᾶκος *verò* .i. *ſedes, vocatur Atticè locus, in quem multi conueniunt de rebus conſultaturi.* φροντισαὶ verò, q.d. *Curatores*, dicebantur Socratis diſcipuli, quòd alij de aliis eſſent ſoliciti, *ſéque mutuò curarent*, & quòd nunquam *huiuſmodi mutuæ* curæ finem facerent, *quòd ſe mutuò curare nunquam deſinerent. Vide ſchol. annot. 5. in v. 6.* Μεριμνοφροντισαὶ verò, dicuntur ſapientes, Socratici. *qui perpetuò meditantur, & varias res ſolicitè cogitant, & animo volutant. q. d. Anxij rerum contemplatores. Ariſtophan. Nubib. pag. 64. v. 13 compoſitum autem eſt hoc vocabulum ex nomine* μέριμνα. ης. ἡ. *meditatio, cura, ſolicitudo. vnde verbum* μεριμνάω. ῶ *meditor, curo, ſolicitè, & anxiè cogito, ſolicitus ſum, & ex nomine verbali* φροντιστὴς. οῦ. ὁ. *q. d. Cogitator. Solicitus. Curator. Hoc à* φροντίζω, *quod à* φροντὶς *De quibus Lexica.* Et φρόντισμα. τὸ. Sophiſma. *Cura. Solicitudo. Cogitatio Meditatio. Commentatio.* B

αὐτὶ τῶ συγκαζόντων. ἡ συνοδός τις, καὶ θᾶκος σοφῶν. φροντισαὶ δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ περὶ τὸν σωκράτην, διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων, καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. μεριμνοφροντισαὶ δὲ καλοῦνται οἱ σοφοὶ, οἱ σωκρατικοί. καὶ φρόντισμα, τὸ σόφισμα. A

N O T Æ.

Φροντιζόντων.] Ariſtoph. in Nubibus. pag. 64. v. 6.
Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.

Schol. φροντιστήριον. εἶναί βουλευτήριον, ἡ συνοδός τις, καὶ θᾶκος παῦλαν ἔχων σοφῶν. θᾶκος δὲ καλεῖται, ὁ τόπος Ἀττικῶς, ἔνθα πολλοὶ συνέρχονται σκεψόμενοι. φροντισαί. &cæt.

Φροντίζω. Genitiuo. Curam-gero. Curo.

Φροντίζω γενικῇ.

Φροντὶς. Anxietas-animi, & cura. & metus. *Ariſtoph. in Equitibus. pag. 124, v. 8. vnde τὴν articulum expunxi, qui metri legem violabat. Vide ſchol. annot, 7. vnde Suid.* Quantam abſens præbuiſti nobis ſolicitudinem.

Φροντίς. ἀγωνία, καὶ μέριμνα, καὶ φόβος. ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα. C

Φροντιστήριον. Phrontiſterium. q.d. Curatorium. i. Curarum-locus. Schola. *locus, in quo variis curis agitantur ij, qui diſciplinarum ſunt ſtudioſi.* Vel monaſterium, quod Attici Semneum vocant. *Vide* Σεμνεῖον *in Lex.*

Φροντιστήριον. διδασκαλεῖον. ἢ μοναστήριον. ὅπερ οἱ ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φρόντων. Fronto. Emiſenus orator, qui Romæ fuit ſub Seuero Imperatore. Athenis verò, in-docendo-aduerſatus-eſt Philoſtrato primo, & Apſinæ Gadareno, *quorum æmulus, & aduerſarius erat.* Athenis autem obiit annos fere 60 natus, & Sororis Frontonidis filium, Longinum Criticum, hæredem *inſtituit, ac* reliquit. Scripſit autem multas orationes.

Φρόντων. ἐμισηνὸς ῥήτωρ. γεγονὼς ἐπὶ σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν ῥώμῃ. ἐν δὲ ἀθήναις ἀντεπαίδευσε φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ, καὶ ἀψίνῃ τῷ γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν ἀθήναις περὶ ξ' ἔτη γεγονώς. καὶ ἀδελφῆς φροντωνίδος παῖδα ὄντα λογγῖνον τὸν κριτικὸν, κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους. D

Φροῦδα. *Procul à via, procul ab oculis, conſpectúque poſita. q. d.* πρόσω τῆς ὁδοῦ ὄντα. *vel* τὰ περὶ ὁδοῦ γενόμενα, *εἴτουν οἰχόμενα. Euſtath.* Quæ non apparent *ampliùs.* Ex-conſpectu-ſublata. *Obſcura, abolita, vana, inania, euanida, irrita.* Vt, Spes autem ipſorum euanuerunt, & in contrarium ceciderunt. Sophocles *in Aiace. pag.* 17. P.

Φροῦδα. ἀφανῆ ἄφαντα. φροῦδα γὰρ αὐτοῖς, καὶ ἐς τοὐναντίον περιέστη τὰ τῆς ἐλπίδων. σοφοκλῆς.

Sed ſi ſedatus-eſt Aiacis furor, me *valde felicem-fore puto.*

Ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.

Remoti enim, & ſedati *iam mali minor* eſt *cura.*

Φροῦδα γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος. E

Et φροῦδος. Qui procul eſt ab oculis. Qui de medio ſublatus eſt, nec ampliùs apparet. Hoc autem nomen eſt apud multos.

καὶ φροῦδος, αὐτὶ τοῦ ἐκ ποδῶν. παρὰ πολλοῖς δὲ τοὔνομα ἐστί.

Φροῦδος. Dictus ὁ πρὸ ὁδοῦ. Qui eſt ante viam. *Qui iam procul à nobis eſt in ipſa via.* Quaſi dicas, qui peregrè profectus eſt, *& qui propterea iam procul abeſt à nobis.* Apollodorus dicit, φροῦδος quidem, *dicitur, vt ſupra declaratum,* ὁ πρὸ ὁδοῦ. φρουρὸς verò, *ſic enim videtur legendum. i. cuſtos,* ὁ προορῶν, id eſt, proſpiciens. Ille, qui proſpicit. Vel, qui iam foris eſt. *Hinc* φρουρά. ᾶς. ἡ. *Cuſtodia. Præſidium. Excubiæ.* Eſt autem & prouerbium, Excubiarum *cauſa* canens. *Er. ad. Chil. 1. Cent. 7 col. 2 53. ad. 78. Illic afferuntur aliquot verſus ex Ariſtoph. Nubib. pag. 99. in quibus vocabulum* φροῦδος *quinquies legitur, maſculeo, fæminco, & neutro genere dictum, &* φρουρᾶς ᾄδων, *ibi.* Et alterum *prouerbium*, Excubiis conſpectis. Et illud quidem, excubiarum *cauſa* canens *poſitum eſt, pro,* continenter canens, cuſtodiæ *muſa, vel excubiarum gratia. Cantus enim ſomnum repellit ab excubiis.* Illud verò, Excubiis

Φροῦδος. πρὸ ὁδοῦ. οἱονεὶ ἀπεληλυθὼς ἔκδημος. ἀπολλόδωρος, φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ φησίν. ἡ φρουρὸς ὁ προορῶν, ἢ ἤδη ἔξω ὤν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία φρουρᾶς ᾄδων. καὶ ἑτέρα, φρουρὰς ἰδών. καὶ τὸ μὲν φρουρᾶς ᾄδων, αὐτὶ τοῦ συνεχῶς ᾄδων φρουρᾶς. τὸ δὲ, φρουρὰς ἰδὼν, αὐτὶ τοῦ φυλάτ- F

A των. ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῆς τοῦ φροντιστηρίου θύρας. φρουρᾶς δ' ᾄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν. οἱ γὰρ φρουροῦντες, πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον, καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν ᾖδον.

Excubiis conſpectis, pro, cuſtodiens, *excubias agens. Hoc autem Strepſiades apud Ariſtoph. in Nub. pag. 99. v. 5. dicit*, quia cuſtodes erant ianuæ Phrontiſterij, *quemadmodum in ſchol. annot. 2. docetur, vnde Suid. at ibi plura.* Excubiarum verò *cauſa* canens, pro, vigilans. Qui enim *aliquem locum* cuſtodiebant, *& excubias agebant*, ad ſomnum abigendum, & ad ſuam vigiliam *meliùs peragendam, vtque faciliùs vigilarent, & excubias agerent*, cantabant.

Φρουρά. φυλακή. περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε τοὺς Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι.

Φρουρά. Cuſtodia. *Præſidium. Gallicè, Garniſon. Vt*, Spartæ cauſâ Lacedæmonios in tantum metum adduxit, *& adeò terruit*, vt etiam in vrbe præſidium collocarint.

B Φρουρεῖ. φυλάσσει.

Φρουρεῖ. Cuſtodit. Excubias-agit.

Φρουρεῖν. ἢ πλουτεῖν. ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιεμένων. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. δι' ἀτέλειαν οὖν, καὶ τὸ ταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν εἴρηται ὡς δέον ἢ πλουτεῖν τινά, ἢ φρουρεῖν.

Φρουρεῖν. Excubias-agere, aut ditari. *Eraſm. ad. Chil. 2. Cent. 10. colum. 608. & 609. ad. 70.* In eos, qui lucrari cupiunt. *In lucri cupidos hoc dicitur.* Athenienſes enim, cùm inſulanos variis præſidiis interceptos tenerent, *quæ in inſulis, earum tuendarum cauſa, collocarant*, magna ſtipendia conſtituerunt, quæ *præſidiariis militibus inſulas* cuſtodientibus ſuppeditarentur ab ipſis inſulanis. Propter immunitatem igitur, *vel (vt Vuolfius) δι' εὐτέλειαν, propter vilitatem ſtipendiorum ſcil. quæ dabantur inſularum cuſtodibus. Quamuis enim Athenienſes magnam pecuniam ſtipendiorum cauſâ inſulanis acciperent, exiguam tamen portionem præſidiariis militibus*
C *præbebant. Sic locus videtur intelligendus, ne qua ſit præcedentium, & horum repugnantia*, & quòd miſere, *magnâque cum difficultate milites* ex alienis *rebus* viuerent, *hoc ideo putant* fuiſſe-dictum, quaſi oporteat aliquem aut diuitem-eſſe, aut excubare, *victúſque parandi cauſa, excubias agere.*

Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ. τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν, ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δὲ ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων, ἡ παροιμία ἐγένετο. ἔνιοι δὲ ὅτι Φίλιππος ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιῶν γνώμῃ, τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἀπέκτεινε πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

Φρουρήσεις. Naupacti excubabis. *Naupacti excubias ages. Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 2. colum. 88. ad. 85.* Illis, qui Naupactum cuſtodiebant. *i. præſidiariis Naupacti militibus*, cùm exiguum ſtipendium daretur, commeatus verò, magno venderentur, hoc prouerbium *inde ferunt* natum. Quidam verò *dicunt* Philippum, capto Naupacto, de Achæorum ſententia, omnes eius præſidiarios occidiſſe. Hoc autem & Theopompus *lib. 2.* narrat.

D Φρούριον. κάστρον. καὶ Φρούριον Χλωμάρων.

Φρούριον. Caſtrum. Caſtellum. Vt, Et caſtrum Chlomarorum.

Φρουροί. τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱσταμένη περὶ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅπλων. καὶ δεινὸς ἐπ' αὐτοῖς Ῥωμαίων νόμος τὸν ὑποχωρήσαντα καθ' ἡνδήποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ τὸ μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἵστανται.

Φρουροί. Cuſtodes. Præſidiarij. Ordo eſt eorum, qui per vices pro caſtris armati ſtant, *& excubant.* Et ſeueta lex à Romanis in eos *eſt lata*, vt, qui *de ſtatione ſua, Imperatoris iniuſſu*, quacunque de cauſa receſſerit, capite-plectatur. Illi verò, mortem cum virtute coniunctam anteponentes ei, quæ cum *capitali ſupplicio afferetur, in loco, in quo fuerunt collocati*, ſtant, *& in excubiis agendis officium facientes, mortem cum virtute, Laudéque coniunctam oppetere, quàm, ſtationem deſerentes, capitali ſupplicio turpiter affici malunt.*

Φραγεῖν. φράττειν Ἀττικῶς.

Φραγεῖν. Atticè, *pro communi* φράττειν. Sepire. Munire.

E Φροίμιον. προοίμιον.

Φροίμιον. Atticè pro comm. προοίμιον. Proœmium.

Φρύαγμα. ἡ τῶν ἵππων, καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἠχὴ ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως.

Φρύαγμα. Fremitus. Sonus, qui ex equorum, & mulorum naribus, ſæuo, *vehementíque cum* flatu exit. Dicitur autem & de riſu. *Sophocles in Electra. pagin. 113. F.* φρυάγματα ἱππικά, *vocat equeſtres flatus ex equorum naribus cum impetu proſilientes, vel ſpiritus, & currentium equorum anhelitum cum quodam ſono coniunctum. Sic aliàs & ipſum equorum fremitum, ac hinnitum appellant.*

Φρυαγμοσεμνάκοις. Ἀριστοφάνης. ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

Φρυαγμοσεμνάκοις. Ariſtoph. in Veſpis. *pag. 315. v. 7. Vide noſtras notas.* Habens mores ſuperbos. *Ingenio ſuperbo præditus.*

F

NOTAE.

Φρυαγμοσεμνάκους.] Sic apud Ariſtoph. in Veſpis. pag. 315. v. 7. ſcribitur,

Ἔχων τρόπους ὁ φρυαγμοσεμνακουσίους.

Nomen hoc eſt compoſitum ex nomine ὀφρύς, ὀφρύος. ἡ. Supercilium, & ex nomine φρύαγμα, τος. τό, fremitus, vel anhelitus equi currentis. & ex nomine σεμνός, i. graue, venerandum, ſuperbum, & ex verbo ἀκούειν, i. audi-

re, parêre. vel ex ἀκοστᾶν, & per epenthesin τοῦ ν, ἀκουστᾶν, metri cauſa, quod dicitur de equis, qui ταῖς ἀκοσταῖς, ἤτοι κριθαῖς, i. hordeo, paſcuntur, & impinguantur, & qui iam impinguati calcitrant, & dominis, ac ſeſſoribus parêre recuſant. Hoc autem vocabulo ſignificatur homo ſuperbus, & arrogans, qui ſupercilia contrahit, & corrugat, & fremitum edit, & cum fremitu loquitur, & gloriatur, & ſe ſuperbè iactat, ac propterea apud homines malè audit. A

φρυάττεσθαι. Percellere-metu. Perterrefacere ſic Menander. Et φρυαττόμενος. Elatus. *Superbus. Arrogans.*

Φρυάττεσθαι. τὸ καταπλήττειν. οὕτω μένανδρος. καὶ φρυαττόμενος. ἐπαιρόμενος.

φρύγανον τίθεσθαι. Cremia, *virgulta, ſarmenta* collocare. Hoc dicit, quia ſarmenta ſubiecit, vt haruſpices, ad *ignem* accedendum. Nam ſarmenta ſibi ſubiiciunt ob ſuam ſcientiam. *i. ob ſua diſciplina rationem.* Ideo dicit, Rectè ne tibi videor ſarmenta collocare.

Φρύγανον τίθεσθαι. τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μάντεις. καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. διὰ τοῦτο φησὶν, εὖ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι. B

φρύγα. Phrygem. *Intelligit* illum *Magnæ* Deum Matris, *Cybeles ſcil. ſiue Rhea, amaſium, & ſacerdotem. de quo Ouid. Faſt. 4. 241. Phryx puer in ſyluis facie ſpectabilis altis Turrigeram caſto iunxit amore Deam. &c. Vide.* Quære in voce Βάραθρον.

Φρύγα. τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. ζήτει ἐν τῷ βάραθρον.

φρυγίλος. Phrygilus. Auis. *Ariſtoph. in Auibus. pagin. 398. v. 2. Vide carmen integrum.* Phrygilus auis *hic erit,* de Philemonis genere.

Φρυγίλος ὄρνις. τοῦ φιλήμονος γένους.

φρυγίλος. Phrygilus. Nomen auis. Philemon verò comicè-carpitur, vt Phryx, & peregrinus, & Car. *i. ſeruus.* Ariſtophanes *enim in Auibus. pag 398. v. 2. 3. 4. de eo hæc* dicit.

Φρυγίλος. ὄνομα ὀρνέου. ὁ δὲ φιλήμων, κωμῳδεῖται ὡς φρὺξ, καὶ ξένος, καὶ κάρ. ἀριστοφάνης φησί. C

φρύγιον. *Cremium.* Fax arida. *Lignum aridum, & aptum ad cremandum.*

Φρύγιον. δαλὸς ξηρός.

φρύγιος αὔλησις. Phrygius tibiæ-ſonus, vt & Dorius, & Lydius. Quære in voce Δώριος.

Φρύγιος αὔλησις. ὥσπερ καὶ δώριος, καὶ λύδιος. ζήτει ἐν τῷ δώριος.

φρυγίων ἐρίων. Phrygiarum lanarum. *i. pulchrarum, & bonarum.* Illic enim, *in Phrygia ſcil.* teneræ, & pulchræ lanæ naſcuntur. Ariſtoph.

Φρυγίων ἐρίων. ἐκεῖσε γὰρ ἁπαλὰ, καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. ἀριστοφάνης.

Glanam enim perdidit hic improbus confectam ex *Phrygiis*

Lana, propter iſtum. --

Vel, ὁ μόχθηρος. *ille miſer amiſit &c.*

Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς φρυγίων

Ἐρίων διὰ τοῦτον. D

φρυκτός. Fax ex tædis, quæ in bellis accenditur, *vt è ſpeculis ſignum detur.* τῶν φρυκτῶν *autem duplex erat genus, vnum,* φίλιον. *i. amicum. alterum,* πολέμιον. *i. hoſtile. De vtroque conſule Thucydidem lib. 2. pag. 164. C. annot. 6.*

Φρυκτός. ἡ διὰ τῶν δάδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς.

φρυκτός. Faba *ſic* vocabatur. Pro calculis verò, fabas ferebant Iudices Athenienſium. Vnde etiam διαφρυκτοῦν, lato-ſuffragio-iudicare, *decernere,* diuidere. *Sortiri Sorte diuidere.*

Φρυκτός. ὁ κύαμος ἐλέγετο. ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφόρουν οἱ τῶν ἀθηναίων δικασταί. ὅθεν καὶ τὸ διαφρυκτοῦν, διαψηφίζειν, διακληροῦν.

φρυκτός. Qui perfidè excubias agunt, & faces-accenſas attollentes-oſtendunt contrarias illis, qui cuſtodiam ipſis crediderunt, *eorúmque fidei commiſerunt, & qui hoc faciunt* in vtilitatem *hoſtium* oppoſita-caſtra-habentium, illi παραφρυκτωρεύεσθαι dicuntur. *i. facibus in hoſtium vſum abuti, ſuóſque prodere facibus ſublatis. vt fecit Helena. Virgil. Aen. lib. 6. pag. 260. Illa chorum ſimulans, euantes Orgia circum Ducebat Phrygias: flammam media ipſa tenebat Ingentem, & ſumma Danaos ex arce vocabat.* Ita Lyſias dicit, Horum vnus ſenex in Sicilia, dum hoſtibus contra ſuos facibus accenſis ſignum daret, à Lamacho *deprehenſus, & captus,* tympanis, *ac fidiculis* extenſus eſt, *& ita morte mulctatus.*

Φρυκτός. καὶ παραφρυκτωρευόμενος. οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, τοῦτο, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγεται, ὥς φησι λυσίας. τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ λαμάχου ἀπετυμπανίσθη. E

F

φρυκτωρεῖν. Propriè *ſignificat* per faces in-altum-ſublatas, *& iactatas, ac oſtenſas, aliquid hoſtibus* ſignificare.

Φρυκτωρεῖν κυρίως, τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατείνειν σημαίνειν.

φρυκτωρία. Excubiæ nocturnæ, quæ facibus accenſis aguntur. Vel lampas. *i. fax accenſa, & lucens.* Vel vſtio, *incendium,* flamma accenſa. *Hoc autem nomen dictum eſt* παρὰ τὸν φρυκτὸν, ἤγουν πυρσόν. id eſt, Com-

Φρυκτωρία. ἡ διὰ τῶν πύργων παραφυλακὴ νυκτερινὴ, ἢ λαμπὰς, ἢ καῦσις. παρὰ τὸ πυρσὸν,

A καὶ τὸ αἴρειν. ὅ ἐστι φυλάττειν. φρυκτωρὸς δὲ, ὁ τῆς φρυκτωρίας ἐπιμελούμενος. καὶ φρυκτωρῷ, δοτικῇ.

poſitum eſt ex voce φρυκτὸς, quæ facem ſignificat, & ex verbo αἴρειν, id eſt, cuſtodire. φρυκτωρὸς verò, *dicitur ille, qui* τῆς φρυκτωρίας curam-gerit, *& qui non ſolùm iſtas excubiarum faces accenſas cuſtodit, & curat: ſed etiam, qui faces iſtas attollit, vt aliquid vel ſuis, vel aliis ſignificet. Tunc verò* φρυκτωρὸς *dictus per contractionem* ἐκ τοῦ φρυκτωρὸς, παρὰ τὸ φρυκτοὺς αἴρειν, *faces accenſas in altum tollere. &* φρυκτωρία, *facium accenſarum cuſtodia, vel facium accenſarum, & eleuatarum ſignificatio, ſiue per faces accenſas, & eleuatas ſignificatio.*

Φρυκτοί. λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γενόμεναι. ἅς τινας βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις, ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας. ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν πολεμίων τοῦτο
B ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἑώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἠρεμοῦντας. ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν.

Φρυκτοί. *Thucyd.lib.2.pag.164.C.annot.6.* Faces quædam ex lignis confectæ, quas geſtantes ſupra muros, ſignificabant vicinis, aut ſociis, quum aliquos hoſtes videbant aduentantes, *quibus ſuos admonebant* oportere præcauere *copiarum hoſtilium aduentum, ac inopinatam impreſſionem.* Non ſolùm autem hoc faciebant in hoſtibus, *& eorum aduentu*: ſed etiam in amicis, quum auxilium venire videbant. *Nam* per faces-accenſas, contrà ſignificabant non eſſe tumultuandum, *neque trepidandum, aut metuendum.* Quum autem amicos ſignificabant, faces quietas geſtabant, quum verò hoſtes *eas* agitabant.

Φρύνη ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις. Φρύνη. παλαιὰ ἑταίρα. λήκυθος δὲ, τουτέστι διῳδηκεῖα τὸ πρόσωπον.

Φρύνη. *Ariſtophanes in Eccleſiaz.pag.509.v.38. Sed ibi legitur* φρύνην ἔχουσαν. *&c.* Phryne habens lecythum ad malas. *i. Anus, quæ ſeniles rugas illitis pigmentis diſſimulat. Er.ad Chil.4.Cent.8.col.985.& 986.ad.62. Lecythum habet*
C *in malis,* Phryne *autem fuit* antiqua meretrix. Lecythus verò, *iam intelligitur vaſculum, in quo mulieres varia pigmenta ſeruant, vt faciem his vngant & fucent, vt & iuniores, & formoſiores ſpectanti videantur. Vel hoc de Phryne dictum, quæ Lecythi inſtar faciem variis pigmentis illitam ad aniles rugas occultandum habebat, ac proinde tumentem.* Hoc eſt, quæ faciem tumentem habebat.

Φρύνις. κιθαρῳδὸς μιτυληναῖος. ὃς ἐδόκει πρῶτος κιθαρίσαι παρ᾽ ἀθηναίοις, καὶ νικῆσαι παναθήναια ἐπὶ καλλίου ἄρχοντος. ἦν δὲ ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ τερπάνδρου. ἤκμασε δὲ ἐν τῇ ἑλλάδι κατὰ τὰ μηδικὰ ἐνδόκιμος κιθαριστής. παραλαβὼν δὲ τὸν φρύνιν αὐλῳδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. ἴστρος
D δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις μελοποιοῖς, τὸν φρύνιν λέσβιον φησὶ κάνωπος υἱόν. τοῦτον δὲ ἱέρωνος τοῦ τυράννου μάγειρον ὄντα, δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν. εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος, καὶ μάγειρος ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοὶ, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ᾽ οἷς ἐκαινούργησε, κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον.

Φρύνις. Phrynis. *Ariſtoph.in Nubibus.pag.108.v.9.ſchol. annot.9.vnde Suid.* Citharœdus Mitylenæus, qui primus putatur apud Athenienſes cithara-cecinisse, & in Panathenæis viciſſe *citharœdos qui cum eo certarant,* Archonte Callia. Fuit autem Ariſtoclidis diſcipulus. Ariſtoclides verò, genus à Terpandro ducebat. Floruit autem in Græcia, bello Medico, celebris citharista. Cùm autem aſſumpſiſſet Phrynidem, qui tibia-canebat. *i. qui tibicen erat, eum* cithara-canere docuit. Iſter verò, in illis *ſcriptis*, quæ inſcribuntur Melopœi, Phrynidem Lesbium *fuiſſe* dicit, Canòpis filium. Hunc autem, cùm eſſet Hierônis tyranni coquus, cum aliis multis Ariſtoclidi datum fuiſſe. Hæc autem extemporaneis-ſcriptis, *& commentis ex tempore fictis,* ſimilia-ſunt. *& ad voluptatem ficta videntur.* Si enim Hierônis ſeruus, & coquus fuiſſet, *hoc profectò* nō tacuiſſent Comici, qui ſæpe mentionem fecerunt eius, ob ea, quæ innouauit, fracto cantu contra *conſuetudinem* antiquam.

E Φρύνιχος. πολυφράδμονος. ἢ μινύρου. οἱ δὲ, χοροκλέους. ἀθηναῖος τραγικός. μαθητὴς θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσενεγκόντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξζ´ ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν πολυφράδμονα. τραγῳδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἐννέα αὗται. πλευρωνία. αἰγύπτιοι. ἀκταίων. ἄλκηστις. ἀνταῖος ἢ λίβυες. δίκαιοι. πέρσαι. σύνθωκοι. δαναΐδες.

Φρύνιχος. Phrynichus. Polyphradmonis, aut Minyæ F. aut (vt alij) Choroclis. Athenienſis Tragicus, diſcipulus Theſpidis, qui primus tragicam *artem* introduxit. *i. qui fuit tragœdiæ primus inuentor.* Vicit autem Olympiade 67. Phrynicus iſte primus muliebrem perſonam introduxit in ſcenam, & tetrametri fuit inuentor, & filium habuit Polyphradmonem, Tragicum. Eius verò tragœdiæ ſunt nouem, hę *ſcilicet*, Pleuronia. Ægyptij. Actęon. Alceſtis. Antęus, ſiue Libyes. Dicæi. Perſę. Synthoci. Danaides.

F Φρύνιχος. ἀθηναῖος κωμικός. τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πς´ ὀλυμπιάδι. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. ἐφιάλτης. κόννος. κρόνος. κωμασταί. σάτυροι. τραγῳδοί. ἢ ἀπελεύθεροι. μονότροπος. μοῦσαι. μύστης. ποάστριαι. σάτυροι.

Φρύνιχος. Phrynichus. Athenienſis Comicus. Ex altero ordine antiquę comœdię. Primùm autem docuit. *& comœdias in lucem edidit* Olympiade 86. Fabulę verò eius ſunt iſtæ, Ephialtes. Connus. Cronus. Comaſtę. Satyri. Tragœdi, ſiue Apeleutheri. Monotropus. Muſæ. Myſtes. Poaſtrię. Satyri, *altera fabula diuerſa à ſuperiore.*

φρύνιχος. Phrynichus. Bithynus Sophiſta. *Scripſit* Atticiſtam. De nominibus Atticis, lib. 2. Collectionem eorum, quæ ponuntur. Apparatus ſophiſtici, lib. 47. alij verò *dicunt fuiſſe libros* 74.

Φρύνιχος. Βιθυνὸς σοφιστής. ἀττικιστήν. περὶ A
ἀττικῶν ὀνομάτων, βιβλία β΄. τιθεμένων συναγω-
γήν. σοφιστικῆς παρασκευῆς. βιβλία μζ΄. οἱ δὲ οδ΄.

Φρύνιχος. Phrynichus Melanthæ F. Athenienſis, tragicus. Sunt autem ex illius fabulis iſtæ, Andromeda. Erigone. Fecit etiam Pyrrichas.

φρύνιχος μελάνθα. ἀθηναῖος τραγικός. ἔστι δὲ καὶ
τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα. ἀνδρομέδα. ἠριγόνη.
ἐποίησε καὶ πυρρίχας.

Φρύνιχον. Perſæ Phrynichum mille *drachmis* mulctarunt, quòd Mileſiorum captiuitatem tragœdiā deſcripſiſſet.

Φρύνιχον οἱ πέρσαι, χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅ-
λωσιν τραγῳδήσαντα μιλησίων.

φρυνίχου πάλαισμα. Phrynichi lucta. *Ariſtoph. in Ranis pag.* 157. *v.* 15. *& in Auibus pagin.* 397. *v.* 17. *ſchol. annot.* 5. *Et Eraſm. ad. Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 737. *ad.* 11. Hoc *prouerbium* dicitur in eos, qui callidè, & aſtutè aliquid excogitant, *& moliuntur*. Thucydides enim ſcribit, Phrynichum ducem Athenienſium, *qui erant* Sami, cùm milites Alcibiadem *ab exilio in patriam* reducere ſtatuiſſent, Nauarcho Lacedæmoniorum ſignificaſſe, ſe velle ipſi exercitum prodere. Cùm autem Alcibiades illam epiſtolam accepiſſet, & Athenienſibus miſiſſet, Phrynichus, qui propemodum in capitis diſcrimen venerat, *adeò vt parum abfuerit, quin ob has ſuas literas periret*, rurſus Nauarcho ſcribit id, quod acciderat, *de eo grauiter* conquerens, *& accuſans eum* & denuo dicens ſe exercitum ipſi proditurum, ſi contra-veniret, *ac eum inuaderet*. Cùm autem ita *rem Nauarcho* ſignificaſſet, prædixit militibus & alteram epiſtolam ab Alcibiade *ſcriptam*, contra ſe venturum eſſe, & *monuit eos*, vt hoſtium ſequentium impreſſionem cauerent. Cùm autem hæc ita accidiſſent, *vt ille prædixerat*, & *Alcibiadis altera* literæ allatæ-fuiſſent, & impreſſio *à Lacedæmoniis in eos facta* fuiſſet, milites crediderunt omnia & quæ tunc *facta fuerant*, & quæ priùs *acciderant*, ab Alcibiade, propter odium, *quo Phrynichum proſequebatur*, contra Phrynicum fuiſſe facta. Et rurſus Ariſtoph. *in Ranis pag.* 157. *v.* 15. *dicit*, Phrynici lactis. Pro, ſtratagematibus. *Imperatoriis artibus. Aſtutis commentis.* Eo enim duce Athenienſes victi fuerunt, *& cladem acceperunt*. Quamobrem multi ei, vt belli, *copiarúmque ſua fidei commiſſarum* proditori fuerunt-infenſi. *Phrynicus autem iſte, vt dicit Ariſtoph. in Auibus. pag.* 397. *v.* 16. 17. 18. 19. *ſchol. annot.* 5. *Fuit* Comicus Poeta, qui choros *in ſcenam* introduxit ſaltantes, & luctantes. Fuit autem dux Athenienſium, cuius tempore multi duces ignominia notati ſunt. Fuerunt autem Phrynichi quatuor, *de quibus Ariſtoph. in locis ſupra notatis.*

Φρυνίχου πάλαισμα. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν
πανούργως, καὶ συνετῶς σοφιζομένων. ἱστορεῖ δὲ B
θουκυδίδης ὅτι φρύνιχος στρατηγὸς ἀθηναίων ἐν
σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν τὸν ἀλ-
κιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ λακεδαιμονίων
φρύνιχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στρά-
τευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀλκιβιάδου καὶ
πέμψαντος τοῖς ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν
ἀπολέσθαι ὁ φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ
τὸ γεγονός. αἰτιώμενος, καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ
προδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. σημήνας δὲ
οὕτω, προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις. δευτέραν ἥ- C
ξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρ' ἀλκιβιάδου. καὶ
πολεμίων ἔφοδον ἐπομένων φυλάξασθαι. συμ-
βάντων δὲ οὕτω τούτων, ἐκομίσθη τῶν μὲν τῶν
γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευ-
σαν οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν, καὶ τὰ πρό-
τερον κατὰ τοῦ φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' ἀλκιβιά-
δου γεγενῆσθαι. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. φρυνίχου
παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι στρατηγοῦν-
τος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν οἱ ἀθηναῖοι καὶ πολλοὶ
αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντι τὴν πόλεμον. D
κωμικὸς ποιητής, ὃς κινουμένους τοὺς χορὺς εἰσή-
γε, καὶ παλαίοντας. ἦν δὲ στρατηγὸς ἀθηναίων. ἐφ'
οὗ πολλοὶ τῶν στρατηγῶν ἄτιμοι ἐγένοντο. γεγό-
νασι δὲ φρύνιχοι τέσσαρες.

Φρύνιχος. Phrynichus, & Lycis, & Amipſias *fuerunt* Comici ſubfrigidi. Et Ariſtoph *in Auibus. pag.* 397. *v.* 16. 17. 18. 19. *Sed pro* ἀπογεύεται, *legitur* ἀπεβόσκετο.

Hinc tanquam apis,
Phrynichus ambroſiorum atque ſuauium
Carminum depaſcebatur fructum ſemper,
Ferens dulcem cantionem.

Φρύνιχος. καὶ λύκις. καὶ ἀμειψίας, κωμικοὶ
ὑπόψυχροι. καὶ ἀριστοφάνης. E

Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
Μελέων ἀπογεύετο καρπὸν ἀεὶ,
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.

φρῦνος. Phrynus. Non-ficta: *ſed vera* rana. *Rubeta, qua nomen à rubis, in quibus plerunque victitat, accepit, & in ſicco ſemper rubet. Eſt autem venenoſa.* In epigrammate.

Clypeum, rubetam, ſerpentem, & luporum-catulos accuratè-fuge,
Et canem rabidum, iterum luporum catulos accuratè-fuge.

Φρῦνος. ὁ ἀδιάπλαστος βάτραχος. καὶ ἐπί-
γραμμα.

Ἀσπίδα. φρῦνον. ὄφιν, καὶ λαδικέας πρό-
φευγε. F
Καὶ κύνα λυσσητῆρα. καὶ πάλιν λαδικέας.

φρύνων. Phrynon, & Philocrates, ambo proditores. Et alter quidem, ob proditionem exulauit, & ob lenocinium malè-audiit. Phrynon verò, propter

φρύνων. καὶ φιλοκράτης. ἀμφότεροι προδόται.
καὶ ὁ μὲν, διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε, καὶ ἐπὶ πορ-
νοβοσκίᾳ διεβάλλετο. ὁ δὲ φρύνων, ἐπὶ τῇ τοῦ παι-
filij pro-

A δὲς πορνοβοσκίᾳ, ὃν ἀπήγαγε φιλίππῳ.

filij proſtitutionem, *propter filium, quem proſtituit, & quem ad Philippum adduxit.*

Φωκίων. ὁ φώκου πολλοῖς χρήματα ἔδωκε. & θυγατέρας συνεξέδωκε. καὶ πᾶσιν ἀφίει τὰ αὐτῶ. χρηστὸς οὖν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ. δικάζων δὲ, ἀεὶ τὴν σώζουσαν ἔφερεν. ὃ δὲ περὶ σατύρου φησὶν ὁ δημοσθένης ἕνεκα τῶν ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς φωκίωνα τινὲς ἀναφέρουσι. καί φασιν ὅτι λαβὼν αὐτὰς, εἰς ἀθήνας ὑπῆγε, καὶ ἐξέδωκε.

Φωκίων. Phocion. Phoci F. multis pecunias dedit, & *multos* in filiabus elocandis adiuuit, & omnibus ſua remiſit. Bonus igitur vocatus-eſt communi ſuffragio, in concione. Quum autem iudicabat, ſeruantem *calculum* ſemper ferebat, *id eſt, ſemper reo fauebat, & eum abſoluebat, ſuffragium ferens, quod eum ab imminenti capitis periculo liberabat, quoties crimen manifeſtis argumentis non erat ab actore probatum. Alioqui boni viri nomine fuiſſet indignus.* Quod autem Demoſthenes de Satyro dicit, propter Apollophanis filias, *quas*

B *Satyrus elocaſſe fertur,* hoc ad Phocionem quidam referunt. Aiunt enim eas ab eo ſuſceptas, Athenas deductas-eſſe, *& ab eodem* elocatas.

Φρυνώνδας. τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ πελοποννησιακὰ διέτριβεν ἀθήνησιν. ἀριστοφάνης ἀμφιαράῳ. ὦ μιαρὲ, καὶ φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς, φρυνώνδας καλοῦσι. κακοήθης ὁ φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος. μισθοῦ τινὰς μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθεὶς, ὥς φησιν εὔδημος. καὶ αὖθις. ἀλλ᾽ οἶμαι οὔτε φρυνώνδας, οὔτ᾽

C εὐρύβατος, οὐδ᾽ ἄλλος πώποτε τῶν παλαιῶν πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος, καὶ γόης.

Φρυνώνδας. Phrynondas. Homo fuit de illorum numero, qui propter improbitatem ſunt-celebres, qui, cùm peregrinus eſſet, Peloponneſiaci belli tempore Athenis vixit. Ariſtophan. Amphiarao. O impure, & Phrynonda, & improbe tu. Ab hoc, improbos vocant Phrynondas. Malitioſus *fuit* hic Phrynondas, & improbus, *ac vehementer aſtutus,* qui mercede machinas quaſdam rerum, malorum cauſâ facilè componebat, *& improba conſilia extempore inibat, ac in aliorum perniciem nunc his, nunc illis ſuppeditabat,* vt ait Eudemus. Et rurſus. Sed (vt arbitror) neque Phrynondas, neque Eurybatus, neque vllus alius de priſcis improbis vnquam talis magus, & præſtigiator *fuit. Demoſth. pro Cteſiphonte.*

Φρύνωνος. ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δώδεκα πρέσβεων εἷς ἦν τῶν μετ᾽ αἰσχίνου, καὶ δημοσθένους.

Φρύνων. *Phrynon.* Phrynonis. Nomen proprium. Fuit vnus de duodecim legatis cum Æſchine, & Demoſthene *ab Athenienſibus ad Philippum miſsis.*

Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων, καὶ διακονικώτερος. ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι, καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ φρύγες οἰκέται.

Φρὺξ ἀνήρ. Homo Phryx, verberibus-cęſus, melior, & famulus-diligentior *euadit.* Quia ſerui Phryges, ignauiores, & tardiores eſſe putantur. *Eraſm. ad. Chil. 1. Cent. 8. colum. 268. ad. 36. meminit huius verſus trochaici, quem legimus apud Suidam Phryx plagis emendatur.*

D

Φρὺξ μηδὲν ἧττον σπινθάρου. οὗτος ὁ σπινθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος, καὶ φρύξ.

Φρὺξ μηδέν. Phryx non minùs, quam Spintharus. Iſte Spintharus à-Comicis-perſtringitur vt Barbarus. & Phryx. *Ariſtophan. in Auibus. pag. 398. v. 1. ſchol. annot. 2.*

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΟΙ.

Φ CVM OI.

Φοιβάδαιον.

Φοιβάδαιον. Phœbadæum. N. L. *Fortaſſe locum aliquem Phœbo ſacrum ſignificat, vbi oracula edebantur. Nam φοιβάζειν Heſych. interpretatur μαντεύεσθαι, vaticinari. Vide quæ illic ſequuntur τὸ φοιβάζει. Vide Mag. Etym. in φοιβάζω. col. 797. 3. & in φοιβάδες. αἱ. φοιβαίνειν. Numinis inſtin-*

E *ctu futura prædicere. φοιβάδες. αἱ. Phœbades. Bacchi ſacerdotes.*

Φοιβάμμωνος.

Φοιβάμμων. Phœbammonis N. L. *Videtur nomen viri proprium, eſtque genitiuus à recto φοιβάμμων. ὁ. Phœbammon. At σκιπωνι βᾶμεν βάκτρεσιν Scipio greſſum fulciens. Euripid. Troadibus. pag. 489. v. 275.*

Φοιβάς. ἡ θεά. καὶ ἡ μαντική.

Φοιβάς. Phœbas. *Phœbadis.* Dea. & vaticinandi-perita. *Fatidica. Vates.*

Φοιβᾶσθαι. τὸ καθαίρεσθαι. καὶ φοῖβον, τὸ καθαρόν. καὶ φοῖβαι, αἱ καθαραί. ὅθεν καὶ φοῖβος, ὁ ἀπόλλων.

Φοιβᾶσθαι. Purgari. *Luſtrari. Theocrit. Idyll 17. v. 134. Χεῖρας φοιβήσασα μύροισιν, ἔτι παρθένος Ἶρις Manus cùm-purgaſſet vnguentis, adhuc virgo Iris.* Et φοῖβον. purum. & φοῖβαι. puræ. vnde & φοῖβος, Apollo, *qui ſuis radiis ſolaribus omnia colluſtrat, & pura facit, atque purgat.*

F Φοίβη. ἡ ἄμπελος. ἐν ἐπιγράμματι. τριοσὸν ὑπ᾽ εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φοίβαις.

Φοίβη l. φόβη. Quod in arboribus metaphoricè comam, folium, frondéſque ſignificat. Item, φόβαις. φόβη igitur, Vitis. *Imò coma, foliúmque vitis.* In epigramm. 46. *lib. 6. Epigr. pag.* 420. Triplex ſub pulchra-folia-habentibus donum poſuit comis.

Φοῖβος ἐπίθετον τοῦ ἀπόλλωνος.

Φοῖβος. Phœbus. Apollinis epithetum, *de quo ſuprà.*

Φοῖβος. Purus. Caſtus, vel fatidicus, & impolllutus.

Φοιδερᾶτοι. Fœderati. Sic Romani vocant Scythas fœderatos; *id eſt, fœdere, & amicitia ſibi coniunctos, & ſocios.*

Φοινήεις. Sanguineus. Cruentus. à φόνος.

Φοινικᾶ. Punicea. ἁπλᾶ. Simplicia. διπλᾶ. duplicia. πολλαπλᾶ. multiplicia. & cætera huiuſmodi *nomina* circunflectunt Attici. *Sic & ἀργυρᾶ.* argentea. χρυσᾶ. aurea. κεραμεᾶ. fictilia. à *ſingulari κεραμεοῦ.* fictile. & φοινικᾶ, à *ſingulari φοινικοῦ.*

Φοινικελίτης. *Vel (vt alij)* φοινικελίκτης. Fallax. Fraudulentus.

Φοινίκειον αἷμα. Phœniceus, Puniceus. *i. purpureus, ac ruber* ſanguis. Et φοινίκειος οἶνος. Vinum puniceum. *i.* rubrum. Vel, ex palmæ fructibus, dactylis ſcilicet, confectum.

Φοινίκη. Phœnice Vrbs.

Φοινικήϊα γράμματα. Phœniciæ literæ. Lydi, & Iones à Phœnice Agenoris filio, *imò, ab Agenore Phœnice* inuentore literas acceperunt, *quæ ab eo Phœniciæ fuerunt dictæ.* Sed his refragantur Cretenſes. *Dicunt enim eas* inuentas eſſe, *l.* ὡς εὑρέθησαν, *vocatas fuiſſe Phœnicias,* quòd in foliis τῶν φοινίκων. i. palmarum *olim homines* ſcriberent. *Ideo Aeneas Aen. lib. 6. 146. v. 4. & 5. Sibyllæ dicit, --Foliis tãtùm ne carmina manda: Ne turbata volent rapidis ludibria ventis.* Scammon verò, lib. 2. Inuentorum, *dicit eas* à Phœnice Actæonis filia *ſic* appellatas. Hic enim fertur nullos quidem mares filios habuiſſe: ſed filias, *l.* θυγατέρας, Aglaurum, Erſen, Pandroſum, Phœnicem. Hanc autem Phœnicem, cùm adhuc eſſet virgo, obiiſſe *ferunt.* Quamobrem etiam Actæonem literas appellaſſe Phœnicias, quòd aliquid honoris filiæ tribuere vellet.

Φοινικίδα. *Puniceam, ſiue purpuream veſtem. Ariſtoph. in Acharnenſibus pag. 275. v. 16. 17. 18.*

Cho. *Dicite mihi, quid parcimus lapidibus, ô populares?*

Quin depectimus virum iſtum vt purpuream veſtem?

Qualis iterum niger quidam titio contra vos efferbuit!

Pro, Cur abſtinemus à lapidibus *in iſtum conijciendis,* vt eius corpus cruentemus, & purpureum reddamus? Illo verò verbo κατεξαίνειν eſt vſus, vt de lanis, *quæ pectuntur, & carminantur, verba faciens.* Quamobrem etiam φοινικίδα dixit, vt de veſte *punicea, ſiue purpurea loquens.* Ariſtoteles verò, dicit Lacedæmonios punicea veſte, *vel, purpurea veſte* in bellis vti ſolitos, partim quidem, quia color iſte virilis *eſt.* partim verò, quia ſanguineus color *milites* aſſuefacit ad contemnendam ſanguinis fluxionem. Quum igitur *Poeta dixit* ἐς φοινικίδα. *Sic enim v. 17. legitur. poſitum hoc eſt,* pro, *Quin iſtum habemus* hoſtium loco? *quin eum vt hoſtem tractamus?* Superbiâ *enim ſuâ ſe noſtrum hoſtem eſſe* declarauerit meritò. φοινικίδα *verò dixit, alludens ad verbum* φοινίσσειν. *i. cruentare.* quia τὸ φοινιχθῆναι, *ſignificat* αἱμαχθῆναι. id eſt, cruentatum eſſe. Et ξαίνειν. *pectere carminare, cædere, verberare, plagas infligere. Vide locum integrum in Ariſtoph. ſchol. annot. 7. & 8. Vt,* Dorſo multas *plagas infligit.* Demoſthenes. Θυμάλωψ verò, *titio, titionis.* peruſtus carbo. *Lignum ſemiuſtum. Gallicè, vn tiſon.* Acharnenſes verò *erant* carbonarij. Et Ioſephus. Tuam autem poſſeſſionem, *id eſt, quidquid verò poßides, omnes tuas fortunas,* & omnes domeſticos in hoſpitio deponas, & pro foribus concludas, purpureis veſtibus extenſis, *quibus & res, & perſonas veles.*

Φοῖβος. καθαρὸς, ἁγνός. ἢ μαντικός. καὶ ἀμίαντος. A

Φοιδερᾶτοι. οὕτω καλοῦσι ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν σκυθῶν.

Φοινήεις.

Φοινικᾶ. τὸ ἁπλᾶ. διπλᾶ. πολλαπλᾶ. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Φοινικελίτης. ὁ ἀπατηλός. B

Φοινίκειον. αἷμα. καὶ φοινίκειος οἶνος.

Φοινίκη. πόλις.

Φοινικήϊα γράμματα. λυδοὶ καὶ ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ φοίνικος τοῦ ἀγήνορος εὑρόντος ἔλαβον. τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι κρῆτες. ὡς εὑρέθησαν ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. σκάμμων δ᾽ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων, ἀπὸ φοινίκης τῆς ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται C δ᾽ οὗτος. ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις. γενέσθαι δὲ αὐτοῦ θυγατέρας ἄγλαυρον. ἕρσην. πάνδροσον. φοινίκην. τὴν δὲ φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν, τελευτῆσαι διὸ καὶ φοινικήϊα τὸν ἀκταίωνα καλέσαι τὰ γράμματα, βουλόμενόν τινος τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικίδα.

Χο. Εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται; D

Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

Οἷος αὖ μέλας τίς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.

ἀντὶ τοῦ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα; τὸ δὲ καταξαίνειν, ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν, ὡς ἐπὶ ἱματίου. ἀριστοτέλης δέ φησι χρῆσθαι τοὺς λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους. τοῦτο μὲν, E ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν. τοῦτο δὲ, ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες, τὴν τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, ἀπὸ τοῦ φρονήματος δηλώσειεν εἰκότως. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱμαχθῆναι. καὶ ξαίνειν κατὰ νώτου πολλάς. δημοσθένης. θυμάλωψ δὲ, ὁ διακεκαυμένος. ἀνθρακεῖς δὲ οἱ ἀχαρνεῖς. καὶ ἰώσηπος. κτῆσιν τὴν σὴν, καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον ἀποθεμένην, ἐγκαθεῖρξαι πρὸ τῆς θύρας, ἀνατείνασαν φοινικίδας. F

A Φοινικίδης. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι φύλαρχος. μισούμενος, ὡς ἀθήναιος φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Φοινικόν. τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα, καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

Φοινικίδης. Phœnicides. Comicus Ex eius fabulis eſt Phylarchus. Miſumenos i. *Inuiſus. Exoſus* vt ait Athenæus in lib. Dipnoſoph. *Sed lib. Dip. 14. pag. 523. l. 52. ſcribit, φοινικίδης δ' ἐν Μισουμένῳ φησίν. At lib. 10. pag. 205. l. 44. φοινικίδης ἐν φυλάρχῳ.*

φοινικόν. Phœnicum. Mendacium. *Mendax. Dictum*, ab iis, quæ de dracone, & ſatis *eius dentibus*, & Cadmo, falſò dicuntur.

N O T Æ.

τοὺς σπαρτούς] Ouid. Metamorph. lib. 3. pag. 91. & deinceps, Draconem à Cadmo cæſum deſcribit, & pag
B 94. dentes eius ab eodem Cadmo terræ mandatos, & Mineruæ iuſſu ſatos, vnde Thebani creduntur nati, qui propterea σπαρτοὶ, & σπαρτῶν γένος vocati. Æſchyl. in ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις. pag. 90. P.

Σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο. Et pag. 93. F,

Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους.

Vide & Pind. Iſthm. Ode 1. pag. 480.

Φοινικικῶν τάξεων ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν φοινικικῶν. ἢ ὅτι φοινικὶς χλαμὺς ἦν πολεμική. ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν. φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱματωδῶν. ἀπὸ
C τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. ὡς ὅμηρος. φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Φοινίκιον ἔρνος, τὸ χρῶμα. καὶ φοινίκιος ἄνθρωπος.

Φοινικιοῦς. ἀντὶ τοῦ πυῤῥός. περισπᾶται δὲ τῶν εἰς οεις ἁπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικὴν, φοινικόεις, φοινικιόεις ἐν ὑπερθέσει. φοινικιοῦς, ἐν συναιρέσει.

D Φοινικολόφων. ξανθολόφων.

Φοινικοῦν. ἐρυθρόν. πυῤῥόν.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι. πῶρός φησιν ἰνδῶν βασιλεύς. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων. καὶ ὁπόσα μοι ποταμὸς κηπεύει.

Φοινίκων συνθῆκαι. οἱ τὴν καρχηδόνα κτί-
E σαντες φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα, καὶ ἡμέραν. ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συνθέμενοι νύκτας, καὶ ἡμέρας μένειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δὲ ὅμοια, δήμων περὶ μεταποντίνων ἱστορεῖ.

Φοινικῶνος.

Φοῖνιξ. τὸ δένδρον, καὶ τὸ ὄρνεον. ἐπὶ κλαυδίου
F καίσαρος ἐλθεῖν φασι τοῦτο τοῖς αἰγυπτίοις, μετὰ τεσσάρων καὶ ν' χ' ἐτῶν. καὶ φοῖνιξ. ἀντὶ τοῦ φοινικοῦς. ὅμηρος. ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν. ἐπὶ ἵππου. περὶ μὲν τοῦ ὀρνέου ἱστορεῖται ὅτι ὅταν αὐτὸ τὸ μόριμον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς αἴγυπτον, ὅθεν οὐκ ἴσα-

φοινικικῶν. Phœniciis ordinibus, & Phœniciis malis liberati. *Dictum*, vel quia φοινικὶς erat chlamys bellica. *veſtis, quæ puniceum, ſanguineum, ac rubrum colorem habebat*. Vel pro nauticis malis *hoc ſumitur*. Phœnices enim in naualibus pugnis vincere dicuntur. Vel, cruentis, à colore ſanguinis. Et Hom. Rubebat verò ſanguine terra.

Φοινίκιον ἔρνος. Phœnicius ramus. i. *Palmæ ramus, vel, palmæ planta, vel. palmæ germen*. Et φοινίκιον χρῶμα. Puniceus color. *i. purpureus, ſanguineus, ruber*. Et Phœnicius homo, *pro, Punicus, Pœnus, Phœnix*.

Φοινικιοῦς. Pro πυῤῥός. Rufus. Rutilus. Circumflectitur autem ratione *nominum* ſimplicium in οεις *deſinentium*. Formatur autem à genitiuo φοίνικος, *nomen* φοινικόεις, *&* per literarum tranſpoſitionem, φοινικιόεις, *Sic enim videtur legendum*, & per contractionem, φοινικιοῦς.

Φοινικολόφων ξανθολόφων. *Sic enim legendum. Theocritus Idyll. 12. v. 72.* Ὄρνιχες φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί. *Anium* rubram cristam habentium *talia* ſunt *prælia*. Flauas criſtas habentium. *Imò, puniceas i. rubras criſtas habentium*.

Φοινικοῦν. *Puniceum. Purpureum*. Rubrum. Rufum. Rutilum.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι. Palmarum cerebrum. *i. medius, & ſummus palmæ vertex, qui cibus eſt ſuauiſſimus quidem: ſed capitis dolores parit. Euſtath. pag. 757. 55.* Porus, Indorum Rex dicit, Mei verò cibi, *ſunt* olera, & palmarum cerebrum, & palmarum fructus, & quęcunque fluuius mihi producit in horto.

Φοινίκων συνθῆκαι. Phœnicum pacta. *Eraſ. ad. Chil. 3. Cent 5. col. 727. ad. 16.* Phœnices, *ſiue Pœni*, qui Carthaginem condiderunt, cùm ad Libyam nauibus appuliſſent, rogarunt illius regionis incolas, vt ſe reciperent noctem, & diem. Hoc autem impetrato, diſcedere noluerunt, quaſi pacti fuiſſent, ſe noctes, & dies *ibi* manſuros eſſe. Quamobrem hoc dici *tradunt* de iis, qui inſidioſè paciſcuntur. Demon autem de Metapontinis ſimilia narrat.

Φοινικῶνος. Palmeti. φοινικών. *i. Palmetum. Locus palmis conſitus. Locus, in quo palmæ naſcuntur*.

Φοῖνιξ. Et arbor, *palma*, & auis, *Phœnix*. Sub Claudio Imperatore dicunt hanc *auem* ad Ægyptios veniſſe poſt annos 654. Et φοῖνιξ pro φοινικοῦς. Puniceus. Homerus. *Iliados* ψ. *pag. 847. v. 26.* Qui reliquo quidem *corpore* tantum. *i. totus* puniceus erat. *Vel, rufus. De equo verba fiunt illic.* De *Phœnice* igitur aue memoratur, *eam*, quum ipſam fatum agit, *id eſt, quum ei fatum inſtat*, in Ægyptum ire *ex loco*, vnde neſciunt

homines *eam venire.* Cùm autem ipſa ſibi rogum ex caſia,& myrrha confecit, mori *crematam igne.* Rogo verò *cum aue* cremato,paulo pòſt, ex cinere vermem naſci dicunt,quem mutari, & rurſus Phœnicem fieri *tradunt*, & in Ægyptum auolare, eò vnde prior Phœnix venerat.F.ἐκεῖσε,ὅθεν.

Φοινίξω.Cruentabo. *Sanguine* tingam. *Rubrum-faciam.*Incendam.*Verbum hoc deductum eſt* ἀπὸ τοῦ φόνου.i.*cæde,& ſanguine,qui à cæde manat.*vel à palma,quæ eſt rufa,*rutila,rubra.*

Φοίνιος.Cædis,& interitus autor. *Cruentus. Sanguineus. Ruber. Sanguinarius. Funeſtus. Crudelis. In epigrammate.*

--Circa verò Erynnis
Funeſta ex ore fatalem emiſit vocem.

Et φοίνιος Ἄρης.Sanguinarius Mars.Et φοίνιον,eodemmodo *ſumitur*, *& idem ſignificat*, *ſanguinarium ſcil. & ſanguinis effundendi cupidum.&c.*

Φοίνισσα ναῦς. Phœniſſa nauis. Et φοινίσσω. coccino tingo.*Cruento.Purpureum,rubrúmque facio.* Et φοινίττων. Sanguine-tingens. *Cruentans. Purpureum, rubrúmque faciens.*

Φοινός. *Per literarum tranſpoſitionem ex* φόνιος *eſt formatum,accentu mutato.* Rufus. Sanguineus. *Purpureus. Ruber.*

Φοιτᾷ.*Frequentat.*Aduenit. *Conuenit. Ad aliquem frequenter it.*Et φοιτᾶν.*Ludum literarium frequentare.*Scholam-adire. *Muſarum ocijs indulgere.* Philoſtratus.Dicunt Apollonium & meridie, & ſub medias noctes, ad Magos accedere *conſueuiſſe.*

Φοιτάδας.Tritas.*Epithetum viarum, per quas frequenter eunt homines, & quæ propterea ſunt trita.* Vt,Et regionis ſitum inquirebat,& caſtella, & vias tritas, *ac celebres,* & interualla.

Φοιτάλμιος.Phœtalmius.Epithetum Neptuni.*fortaſſe dictus* παρὰ τὸ φοιτᾶν διὰ τῆς ἅλμης,ἤγουν ἁλός. *quòd per mare frequenter eat.*

Φοιτητάς. Diſcipulos. Eos, qui *diſcendi cauſa ad aliquos* accedunt. Vnde etiam φοιτᾶν,ſcholam-adire.*Ludum literarium frequentare.Ociari.Muſis operam dare. Sed à* φοιτάω.ῶ.*verbale* φοιτητής.*& à.deductum.*

Φοιτία. Iter. Profectio. *Aliàs*, φοιτεία,*vt* πορεία.

Φοῖτος.Furor.Inſania.

Φοιτῶντα. Ruentem. Cum impetu furentem. Inſanientem.φοῖτος enim,furor,Inſania. Vel,greges obeuntem, propter inſaniam. Vel, in inſania verſantem.*Sophocles in Aiace.pag.4.v.59.Vide ſchol.*

Φ CVM Υ.

Φυγαδεία. Fuga.Exilium. Vt, Cùm duplex interitus ob oculos ipſis verſaretur, eum cum perpetuo exilio commutarunt. Sic *autem* verùm eſt id, quod circunfertur. Quæro. Sedatio mali, maius eſt malum. Et φυγάς. *Exul.Profugus. Vt,*φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. Ex ſua gente profugus. Et, Vbi profugus paulo antè fuerat, *illic eum* Regina deſignauit *ſuarum copiarum ducem.N.L.*φυγάς,pro,ἐξόριστος.Profugus,pro,exul.

Φυγγάνει. Fugit.Latet. Sophocles *in Electra.pag.86-M.* Intelligo hæc,nullo modo me Fugiunt. Pro, latent Et rurſus: *at compoſitum* καταφυγγάνω, *ſignificat confugio.Vt,*In quandam excelſam turrim confugit.

σιν αἰθερίοις. Καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ τιθέμενος ἐκ A
κασίας, καὶ σμύρνης πῦρ, ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγουσι γίνεσθαι. ὃν τινα μεταβάλλειν, καὶ γίνεσθαι πάλιν φοίνικα. καὶ ἀρίπτασθαι εἰς αἴγυπτον, ἐκεῖθεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοῖνιξ.

Φοινίξω. αἱμάξω. βάψω. πυρρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου. ἢ τοῦ φοίνικος. ὅτι πυῤῥός.

Φοίνιος. φόνου, καὶ φθορᾶς παραίτιος. B

--Ἀμφὶ δ᾽ ἐριννὺς
Φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα.
καὶ φοίνιος ἄρης. καὶ φοίνιον, ὁμοίως.

Φοίνισσα ναῦς. καὶ φοινίσσω, τὸ κοκκίνῳ βάπτω. καὶ φοινίττων. βάπτων αἵματι.

Φοινός. πυῤῥός. φόνιος. C

Φοιτᾷ. παραγίνεται. καὶ φοιτᾶν. τὸ σχολάζειν. φιλόστρατος. φοιτᾶν τοῖς μάγοις, μεσημβρίας τε, καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν ἀπολλώνιον.

Φοιτάδας. περιμαθμίας. τήν τε θέσιν τῆς χώρας ἀνεζήτει, καὶ φρούρια, καὶ φοιτάδας ὁδούς τε, καὶ διαστήματα. D

Φοιτάλμιος. ἐπίθετον τοῦ ποσειδῶνος.

Φοιτητάς. μαθητάς. παραγινομένους. ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν, τὸ σχολάζειν.

Φοιτία. ἡ πορεία.
Φοῖτος. ἡ μανία.
Φοιτῶντα. μεθ᾽ ὁρμῆς μεμηνότα. μαινόμενον. φοῖτος γὰρ, ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς E
ποίμναις, διὰ τὴν μανίαν. ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Φυγαδεία. φυγή. ἐξορία. δυοῖν προδήλων ὀλέθρων ὑπαρχόντων, ἠλλάξαντο φυγαδείαν ἀντὶ τούτων ἀΐδιον. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον. ζητῶ. παῦσις τοῦ κακοῦ, μεῖζον κακόν. καὶ φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. οὗ φυγὰς ὀ- F
λίγα πόῤῥωθεν ἐγεγόνει, ἀπέδειξεν βασίλισσα, ἀντὶ τοῦ ἐξόριστος.

Φυγγάνει. σοφοκλῆς. ξυνίημι τάδ᾽, οὔτι με φυγγάνει. ἀντὶ τοῦ λανθάνει. καὶ αὖθις. ἐπί τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγάνει.

A Φυγὴ. ὀςρακισμὸς. φυγῆς διαφέρει. ζήτει ἐν τῷ ὀςρακισμῷ.

φυγὴ Fuga. Exilium. Oſtraciſmus. φυγὴ tamen differt ab oſtraciſmo. Quære in voce ὀςρακισμῷ.

Φυγοδέμνιος. παρθένος. ἐν ἐπιγράμματι. σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα.

φυγοδέμνιος. Virgo fugiens lectum, *Id eſt. coniugium. Abhorrens à coniugio. Lectifuga.* In epigrammate. Seruatrix, lectifuga puella, *Diana, vel Minerua videntur epitheta.*

Φύζα. δειλία. φυγή. καὶ φυζαλέος, ὁ δειλός. ὤμισεν δ' ἔζαπε φυζαλέον.

φύζα. Fuga. Ignauia. Et φυζαλέος. Fugax. Ignauus. *Vt, in quodam pentametro.* crudiuoram autem euertit, *vel, fugauit* fugacem *feram l.* ὠμηςαί. *N.L.*

Φυζακινός. ὁ δειλός.

φυζακινός. Fugax. Timidus. Ignauus.

Φυὴ. βλάςησιν. αὔξησιν ἡλικίας, κυρτὴ δέ

B σοι πέφυκε καὶ τῶν ὀρνίθων εἶναι δοκούντων ἡ φυὴ τῶν δακτύλων.

φυὴ. Germinationem. Incrementum ætatis. φυή. *Indoles. Ingenium. Natura. Statura. Vt,* Curua verò tibi eſt digitorum ſtatura, *& longè curuior* vel illis quæ videntur aues eſſe. *N.L. fortaſſe furacem, ac rapacem aliquem innuit, cuius vngues erant longè curuiores, quàm vel aquilarum, & aliarum auium ex præda viuentium vngues.*

Φυκία. θαλάσσια ζῶα. ἢ ὁ ἀφρός. ἢ βρύα.

φυκία. Phycia. Marina animalia. Vel ſpuma. vel alga, *marina herba.*

Φυκίδα. ἐν ἐπιγράμματι.

φυκίδα *Phucidem. Phucam ſiue fucam piſcem. Dicta* φυκὶς ἀπὸ τοῦ φύκους, *ab alga, in qua degit, & qua fortaſſe veſcitur. Epigramm. lib. 6. pag. 415. epigramm. 19. v. 1. & 2.*

Τρίγλαν ἀπ' αἰθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοὶ λι-

C μένι τιν,

Ἄρτεμι δωρεῦμαι, Θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Triglam piſcem *ex prunis* detractum, *& fucam in portu captam,* ô

Diana tibi *dono Theris ego piſcator.*

Φῦκος. ᾧ τινι τὰς ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ καὶ φυκία, τὰ βρύα. καὶ φυκίς. ἐν ἐπιγράμματι.

Πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ

Φυκί' ἀπ' ἀρρήτων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

φῦκος. Fucus. *Pigmentum,* quo mulieres ſuas facies vngunt. Dicitur autem & φυκία, muſcus, alga, & φυκίς. In epigramm. 10. *lib. 6. Epigr. pag. 415.*

--Multam autem in ipſo reti Heliodorus piſcator

Algam ab opportunis traxit littoribus.

Φῦκος. τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης.

φῦκος Herbula maris materia *Muſcus. Alga Sic & omne maris eiectamentum vocatur, & quidquid maris æſtu in littus effunditur.*

D Φύλα ἔθνη. διὰ δὲ δύο λλ', σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα. καὶ παροξύνεται.

φῦλα *Per ſimplex* λ, *& circunflexum* ῦ. Gentes. Nationes. φύλλα verò, per duplex λλ. Significat arborum folia, & penacuitur.

Φυλακὴ τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός. τετραχῆ γὰρ διῄρητο. καὶ φυλακαί, τῆς νυκτὸς αἱ διαιρέσεις. καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι.

φυλακή. *Cuſtodia. Excubiæ.* Vigilia. Quarta noctis pars. Nox enim in quatuor partes erat diuiſa, *quas Latini vocant vigilias.* Et φυλακαί Ipſæ noctis diuiſiones, ſecundùm quas ipſi cuſtodes, *& vigiles* alij-aliis cuſtodias tradunt, *& excubias, ac vigilandi munus committunt.*

Φυλάκια. παρὰ ἀλεξανδρεῦσι, τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. καὶ πολύβιός φησιν.

E ὁ δὲ κατεῖχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια, πεντήκοντα πόδας διεςῶτα ἀλλήλων.

φυλάκια. Phylacia. *Sic vocantur* apud Alexandrinos expreſſæ formæ muliebrium pollutionum, *quæ ſeruantur ad fidem faciendam, quanta ſit mulierum pollutio. N.L. fortaſſe lintea muliebribus menſtruis manifeſtè notata ſic appellantur, quæ nomen acceperunt ab aſſeruatione deductum. Sed interdum* φυλάκια *ſunt eadem, quæ & φυλακτήρια. præſidia, munimenta, arces, loca munita, propugnacula, loca cuſtodiæ.* Nam & Polybius dicit, Ille verò occupauit ambo illa propugnacula *ab hoſtibus* extructa, *vel, à ſe confecta retinuit,* quinquaginta pedibus inter ſe diſtantia.

Φύλακος. παρὰ ἡροδότῳ κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος.

φύλακος. Cuſtos. Apud Herodotum *lib. 1. pag. 22. l. 21. & 24. 13. Conſule Lex. Ion.* Ab illa arcis-vrbanæ *parte,* vbi nullus cuſtos erat collocatus.

Φυλακτήριον. τόπος ἔνθα οἱ φύλακες.

φυλακτήριον. Locus. vbi *ſunt* cuſtodes. *Præſidium. Præſidiariorum militum locus.*

F Φυλάξαντες. ἐπιτηρήσαντες. ἡρόδοτος. καὶ φυλάξασα καὶ περιφυλάξασα. δικαίως ἐπιτηρήσασα. ἀρριανός. ἡ δέ, τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον.

φυλάξαντες. Qui tempus obſeruarunt. Herod. *Vide Lex. Ion.* Et φυλάξασα. Quæ tempus opportunum obſeruauit. Quæ *rem aliquam* opportunè obſeruauit. Arrianus. Illa verò, cùm patrem peregrè profectum, *& abſentem* obſeruaſſet, pollicetur Tatio ſe arcem *ipſi* proditurum.

φυλάρχης. Phylarches. Tribunus-militum. Dyna-
ſta. Princeps. Vt, Cum Traiano colloquitur. *Illic ver-
ba ſiunt* de Acbaro, qui Princeps erat Oſrhœnę regio-
nis, *& de numero illorum*, quos illi vocant Phylarchas,
quia & ipſorum regiones vocantur Phylę. Et Ari-
ſtoph. *in Pluto. pag. 53. v. 14. ſchol. annot. 6.* Ne memor-
ſis-malorum-prętęritorum, quamuis tu Phylen oc-
cuparis. Hęc autem Phyle, caſtellum Atticę, & no-
men loci, *& municipij.* & Phylaſij *dicebantur eius* in-
colæ.

Φύλαρχος. Phylarchus. Athenienſis, aut Naucra-
tites. Alij verò, Sicyonium *fuiſſe dicunt.* Alij verò, ſcri-
pſerunt *eum fuiſſe* Ægyptium. Hiſtoricus. *l.* ςρατείαν.
Scripſit expeditionem Pyrrhi Epirotę in Peloponne-
ſum, lib. 28. Deducit autem *ſuam hiſtoriam* vel vſque
ad Ptolemęum cognomento Euergeten. *i. Beneficum,*
& *vſque ad* Berenices obitum, & vſque ad mortem
Cleonymi Lacedęmonij, cùm Antigonus ei bellum
intuliſſet. Item res ab Antigono, & Pergameno Eu-
mene geſtas. Compendium fabuloſum. De Iouis ap-
paritione. *Vel, de manifeſta Iouis præſentia, quâ ſe multis
hominibus ſpectandum obtulit.* De inuentis. De Parem-
baſibus. lib. 9. *Vuolſius videtur legiſſe* περὶ παρεμφάσεων. *ver-
tit enim, De ſignificationibus Sed N. L.*

Φύλαρχος. Phylarchus. In vna quaque tribu prin-
ceps equitatus: ſed *eſt* ſubiectus Equitum Magiſtro.
Demoſthenes Philippicis.

Φυλάσιμος. F. φυλάσιος. ὁ τῆς φυλῆς δημότης, *vt ſuprà in* φυ-
λάρχης. Phylaſimus, municipij *Phyles* incola. Et φυλασ-
σόμενος. Proſpiciens, proſpectans. *Fugiens. Vitans. Ca-
uens. Vt,* Ne declinauit quidem *aut ad dextram, aut ad
ſiniſtram, accuratè,* cauens, ne fugere videretur. Ita Xe-
noph. & Thucyd. *Et* φυλάσσω. *Obſeruo. Vt,* Obſeruata
profunda nocte, aufugerunt. Et φυλάσσω. accuſatiuo.
Cuſtodio. Tueor. Obſeruo.

Φυλαῖος. Phylæus. Ex Phyle *caſtello,*

Φυλέτης. Tribulis. Ex-eadem-tribu. Cognatus. Eiuſ-
dem-gentis. Ioſephus. Sampſon autem, cùm de ru-
pe deſcendiſſet, ſe in ſuorum tribulium poteſtate
poſuit.

Φυλλεῖα. q. d. Decorticamenta olerum *i. tenuiſſimi
cortices olerum, tenuiſſima pellicula, quæ detrahuntur oleri-
bus. Ipſa olerum folia.* Ariſtoph. *In Acharnenſ. pag. 281. v. 9.
ſchol. annot. 5.* In ſportulam tenuia mihi olerum-folia
des. Idem eſt, ac ſi diceret, flaccida, & vilia *olerum folia.*
Mendici enim talia *ciborum genera* comedunt. φυλλεῖα
verò, ſylueſtris-lactucę folia.

Φυλείδης, Phylides. *Patronymicum.* Phylei F.

Φυλή. Phyle. Nomen municipij apud Athenien-
ſes.

Φυλή. Tribus. Per ſe tribus continet decem-
millia militum. Quęre in voce Γεννῆται.

Φυλή. Phyle. Iſocrates in *oratione* de Pace. Phyle,
municipium eſt Oeneię tribus. Menander verò,
Phylen putat eſſe locum. Philochorus verò, caſtel-
lum id eſſe dicit.

Φυλλίς. Tenuiſſimus arboris cortex, qui foliorum
arboreorum tenuitatem refert. Arboris-paruum-
folium. *Deducitur à* φύλλον. τὸ *folium.* Et φύλλης. Mu-
ſicus.

Φυλιστιείμ. Phyliſtim. Sunt illi, qui Palęſtini vo-
cantur.

Φυλάρχης. ὁ δυνάστης ξυμβάλλει τῷ Τραϊα- A
νῷ. περὶ Ἀκβάρου. ὃς ἦν Ὀσροηνῆς χώρας δυνά-
στης οὕσπερ φυλάρχας ὀνομάζουσιν ἐκεῖνοι. ὅτι
καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται. καὶ Ἀ-
ριστοφάνης. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέ-
λαβες. ἦν δὲ ἡ Φυλή, χωρίον τῆς Ἀττικῆς. καὶ ὄνο-
μα τόπου. καὶ Φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες.

Φύλαρχος. Ἀθηναῖος, ἢ Ναυκρατίτης. οἱ δέ, Σι-
κυώνιον. ἄλλοι δέ, Αἰγύπτιον ἔγραψαν. ἱστορικός. B
τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τοῦ Ἠπειρώτου
στρατείαν ἐν βιβλίοις κη΄. κατάγει δὲ καὶ μέχρι
Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος, καὶ τῆς
Βερενίκης τελευτῆς. καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεω-
νύμου τοῦ Λακεδαιμονίου ἐπιστρατεύσαντος αὐ-
τῷ Ἀντιγόνου. τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, καὶ τὸν Περγα-
μηνὸν Εὐμένη. ἐπιτομὴν μυθικήν, περὶ τῆς τοῦ
Διὸς ἐπιφανείας. περὶ εὑρημάτων, παρεμβάσεων
βιβλία θ΄.

C

Φύλαρχος. ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ
ἄρχων. ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. Δημο-
σθένης Φιλιππικοῖς.

Φυλάσιμος. ὁ ἐκ τοῦ δήμου, καὶ φυλασσόμε-
νος, προορώμενος. περισκοπούμενος. οὐ μέν τοι
οὐδ' ἀπέκλινε, φυλασσόμενος μὴ δοκεῖν φεύγειν.
οὕτω Ξενοφῶν, καὶ Θουκυδίδης. φυλάξαντες τὸ
συχνὸν τῆς νυκτὸς ἔφυγον. καὶ φυλάσσω, αἰτια-
τικῇ.

D

Φυλαῖος. ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς.

Φυλέτης. συγγενής. ὁμόφυλος. Ἰώσηπος. ὁ δὲ
Σαμψὼν καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας, ἐν τῇ τῶν φυ-
λετῶν αὐτὸν τίθησιν ἐξουσίᾳ.

Φυλλεῖα. τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. Ἀ-
ριστοφάνης. εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα
δός. οἷον μεμβρανώδη, καὶ εὐτελῆ. τοιαῦτα γὰρ οἱ
πτωχοὶ ἐσθίουσι. φυλλεῖα δέ, τὰ τῆς θριδακίνης
φύλλα.

E

Φυλείδης. ὁ τοῦ Φυλέως.

Φυλή. ὄνομα δήμου παρ' Ἀθηναίοις.

Φυλή. ἡ φυλὴ καθ' αὑτήν ἐστι μύριοι στρα-
τιῶται. ζήτει ἐν τῷ γεννῆται.

Φυλή. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. δῆ-
μός ἐστι Φυλὴ τῆς Οἰνηΐδος. ὁ δὲ Μένανδρος, τόπον
νομίζει εἶναι Φυλήν. ὁ δὲ Φιλόχορος, φρούριον αὐ-
τό φησιν εἶναι.

Φυλλίς. ἡ τοῦ δένδρου. καὶ Φύλλης, ὁ μου- F
σικός.

Φυλιστιείμ. οἱ λεγόμενοι Παλαιστινοί.

A Φυλοκρινεῖ. διακρίνει. καταδοκιμάζει ἀκριβῶς.

φυλοκρινεῖ. Diiudicat. Accuratè perpendit. *l. φιλοκρινεῖ. Cupidus eſt iudicandi. Iudicandi-ſtudioſus-eſt. Res accuratè perpendit, explorat, examinat, & de rebus libenter, & accuratè iudicat.*

Φυλόμαχος. ἀγαλματοποιός. φυλόμαχος. Phylomachus. Statuarius.

Φύλοπις. μάχη. φύλοπις. Pugna. Prælium. *Vide Euſtath.*

Φύματα. ψυδράκια. φύματα. Tubercula. Paruæ puſtulæ, velut bullæ quædam ſupra cutem eminentes.

Φυῦτα. γεννηθέντα. καὶ φυῦαι. φυῦτα. Natum. Et φυῦαι vel φυῦναι. naſci, vel natum-eſſe.

Φύξηλις. ὁ φυγάς. φύξηλις. Profugus. Exul. *Fugitiuus Fugax.*

B Φύξιν. φυγήν. φύξιος ἀπόλλων εὐχώμεθα οὖν ἀπόλλωνι λυκίῳ τε, καὶ φυξίῳ. φύξιν. Fugam. φύξιος Ἀπόλλων. Phyxius Apollo, *qui fugam immittit hoſti, vel fugæ præſes, qui fauet exulibus ad ipſum confugientibus. Vel, qui mala fugat, auertit, ac amolitur.* Vt, Apollinem igitur Lycium, & Phyxium precemur, *eique nota nuncupemus.*

Φυόμενος. γεννώμενος. φυόμενος. Naſcens.

Φύω. βλαστάνω. φύω. Germino. Gigno. Planto. Produco. Creo.

Φύραμα. ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλὸν γῆν ὑγρῷ φυραθεῖσαν. τὸ γὰρ φύραμα, οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ, ἀλλὰ γένος. φύραμα. Mixtura. Commiſtio. Quidquid liquore mixtum, ac ſubactum eſt. *Vide Lex.* Peccant, qui dicunt, lutum *eſſe* terram humore commiſtam. Nam φύραμα, non eſt luti differentia: ſed genus.

C Φύραμα. σταῖς. ἢ τὰ ζυμούμενα ἄλφιτα. φύραμα. Farina ſubacta, & fermentata, Farinæ aqua contemperatæ, ſubactæque maſſa, quæ vulgò Paſta dicitur, *quaſi piſta, à pinſendo, & ſubigendo.* Fermentum.

Φύρδην. συγκεχυμένως. φύρδην, Mixtim. Promiſcuè. Confuſè. *Vt in quodam epigrammate.*

Φαγεσίδα ...ν. -- *Ferro vorantem,* ac abſumentem homines,

Παιδὸς ἑοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα φόνον. *Filij ſui promiſcuè plenam habens cædem.*

Pro filij ſui armis in prælio caſi cadauer cum aliis promiſcuè iacens vidit manifeſtè.

D Φύρεται. μολύνει, ἢ ἐμβρέχει. ἢ πλύνει. φύρεται. *Miſcetur, confunditur, pinſitur, maceratur, aqua mollitur, ſubigitur, irrigatur.* Polluit. Vel irrigat, vel lauat.

Φύσασα. ἡ γεννήσασα. καὶ φύσαντι. γεννήσαντι. φύσασα. Quæ-genuit. Genitrix. Mater. Et φύσαντι. Illi, qui genuit. Genitori. Patri.

Φῦσα. χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. ὅμηρος. φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. καὶ ἡ αἰτιατική, τὴν φῦσαν. φῦσα. Follis. Inſtrumentum fabrile, *cuius flatibus ignis in fornacibus excitatur.* Homerus *Iliad.* Σ. *pag.* 695. *v.* 7. Folles autem in fornacibus in quibus metalla liquantur, viginti *ſimul* omnes flabant, *ſpirabant, & flatibus ignem excitabant.* Et accuſatiuus *ſingularis* τὴν φῦσαν, *at* ἡ φῦσα, τὴν φῦσαν. follem.

Φυσαλίδες. οἱ αὐλοί. φυσαλίδες. Tibiæ. *Apud Ariſtoph. in Lyſiſtrata. pag.* 569. *v.* 14 *per duplex σσ ſcribitur φυσσαλίδα, quæ v.* 21. *ibidem dicuntur* πιωντόμως φυσητήρια, *Dor. pro comm.* φυσητήρια. παρὰ τὸ φυσᾶν, *quòd tibiæ ſonos edant inflata.*

E Φύσαμος. εἶδος κήτους θαλασσίου. φύσαμος. Phyſamus. Ceti marini genus.

Φῦσαι. βλαστῆσαι. ἀριστοφάνης. οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά. φῦσαι. Germinatione. Procreatione. *Sed l.* φῦσαι. *Germinare. Gignere. Procreare. Producere.* Ariſtoph. *in Auibus. pag.* 399. *v.* 5. Nihil eſt melius, neque iucundius, quàm procreare pennas *i. quàm auem alatam eſſe, vt, quoties velis, auolare poſſis quocunque cupis.* Vide ſequentes Poetæ verſus.

F Φύσει. οἱ παλαιοὶ ἔλεγον μηδὲν τὴν φύσιν μάτην εἶναι. τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα. τὸ δὲ χρησίμου τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ, οὐχ ὡς σιτία, καὶ ποτὰ κατὰ φύσιν εἰσὶν ἡμῖν. ἔτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες. ἔθη. νόμοι. καὶ ἐπιτηδεύματα δημόσια. καὶ καθέκαστον, καὶ κατ' ἄνδρα ἴδια. μεταθέσθαι οὖν ἔξεστιν αὐτὰ, καὶ πρὸς τὴν ἐναντιωτάτην μεταβαλεῖν ὡς ἄν τις ἐθέλοι δίαιταν. οὕτω ἐνίοις οὐδὲ τὰ φύσει. Priſci dicebant, nihil naturâ fruſtrà eſſe. Figuras verò ſyllogiſmorum non eſſe naturâ Non neceſſarium igitur *eſſe*, eas vtiles dicere. Sed alicuius vtilitatis extrinſecus *aduenientis, dicendum, figuras* ipſas euenire, quum fiunt. Syllogiſmi enim, non vt cibi, & potus ſecundùm naturam *ſunt neceſſarij* nobis. Horum enim aliæ *ſunt* regulæ, mores, leges, & publica, & ſingularia, & priuatim vni cuique viro propria ſtudia. Hæc igitur mutare licet, & (prout quiſque voluerit) in maximè-contrariam vitæ-rationem transferre. Quare quibuſdam ne illi quidem cibi,

qui naturâ videntur perniciosi, & venenata pharmaca, *l. φάρμακα*, si-admouerint *ea ad os, & ea comederint, aut hauserint*, visa-sunt dolorifica, *dolorem scientia, ipsisque nocentia*. Quandam enim mulierem Atticam aiunt cicutam, tanquam olera comedere *consueuisse. l. φασὶ γυνὴ τινα Ἀττικὴν*. Et Ponticam illam belluam (quisquis fuerit ille Mithridates) exhausto generoso, *magnóque* calice venenati medicamenti. *id est, veneni, vel medicamenti alius noxij, & perniciosi*, non periisse, quòd *eius* corpus, tanquam ferrum tinctura, corroboratum-esset à contrariis *rebus, & alioqui natura noxiis medicamentis*, quæ sæpius adhibebat, *& quibus frequenter vtebatur* impurus ille, *& scelestus homo*, à filiis auspicatus, omnes mortales suspectos-habens, quasi ipsi soli, propter illam præclaram tyrannidem, insidiarentur.

φύσαν. Idem, ac τὴν φῦσαν. Follem. *Sed hoc, à recto φύσα. Illud à φύση.*

φύσιγγες. In tibiis exustiones. *id est, vesicæ quædam in tibiis eminentes, ab vstione manantes, quum hyeme ad ignem propius accedimus.* Vel ex [illegible] alliorum cortex. *Apud. Aristophan. in Acharnens. pagin. 283. v. 2. schol. annot. 2 vnde Suid. Legitur per ι, λίπισμα. Dicitur & φυσίγγη, ης ἡ. Sed apud Ar. scribitur, ἡ φυσίτη.* Rectus autem *casus singularis est φῦσιγξ. Vnde pluralis φύσιγγες.*

Φυσίζωος. *Epithetum terræ*, quæ res ad vitam *necessarias* producit. *Apud Hom. Iliad. Γ. pagin. 115. v. 31. metri causa scribitur in fine versus φυσίζοος αἶα.*

Φυσικὸς λόγος. Physica disputatio, *id est, de rebus naturalibus disputatio*, apud Philosophos *est* post ethicam, *id est, post moralem disputationem, in qua de moribus agitur. Post hanc enim Philosophi* differunt, *& agunt* de rebus-naturalibus, hoc est, de corporibus, de principiis, & elementis, & de mundo, *l. περὶ τοῦ κόσμου, vel (vt in Al. cod.) περὶ τῶν τοῦ κόσμου, sub. πραγμάτων, id est, de mundi rebus*; & de loco vacuo, de stellis, *& sideribus*, de Sole, de ratione, quæ in hominis anima principatum obtinet. Quomodo videamus. Quænam sit causa visionis in speculis. De nubibus, tonitruis, Iride. Sunt *autem* in rebus naturalibus tria, forma, materia, & causa, per quam forma est in materia. Et versantur (inquit) in his methodi quinque, *scilicet* Physica. Ars particularis, Dialectica, Mathematica, Prima philosophia. Est autem Physici quidem, de omnibus animæ partibus *antè* dictis disserere, & de materia, & naturalibus rebus, & de formæ causa, vt, Cœlestium *corporum* materiam esse non quatuor elementa: sed aliud corpus. Item, Quænam *sit eorum* forma. Nempe globosam *esse*. Et cur globosa *sint*. Quia capacissima *sunt globosa corpora*. Nam in planis quidem, aliarum figurarum *est capacissima illa, quæ vocatur* circulus, in solidis verò, sphæra, *siue globus*. Quemadmodum & Plato in Timæo, propterea cœlum globosum factum-fuisse tradidit. Et Aristoteles causam de cœli figura reddit. Ei enim, quod futurum est æternum, *talis figura conuenit*. Plato quoque *huius figuræ causam* reddit ex habitudine, quam obtinet ad ea, quæ *sunt* ante ipsum, *id est, quæ ipsum antecedunt*. Proximæ verò sunt supra cœlestia *corpora* intellectuales essentiæ. Oportet autem ipsum causatum, *quod à causa suum ortum habet*, quàm simillimum esse proximæ causæ, & huius imaginem, & imitamen ferre. Propterea igitur (inquit) cœlum circulo, *circulari motu* mouetur, quia mentem imitatur. Proprium enim *est* mentis, in se-ipsam vergere. Ipsa enim *est ea*, quæ videt, ipsa, quæ vi-

φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ εἶναι, καὶ δηλητήρια φαρμάκου προσενεγκαμένοις ἐφάνη λυπηρά. φασὶ γοῦν τὴν Ἀττικὴν γυναῖκα τὸ κώνειον, καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν. καὶ τὸ ποντικὸν θηρίον, ὅς τίς ποτε ἦν ὁ μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντα γενναίαν κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου, μὴ διαφθαρῆναι, τῷ κατισχύσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν. ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑποπτεύων ὁ βδελυρός, ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀρξάμενος, ἅπαντας ἀνθρώπους ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα. A B

φύσαν. τὴν φῦσαν.

Φύσιγγες. τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα ἢ τὸ ἐκτὸς λέπυσμα τῶν σκορόδων. ἢ φυσίγγη ἡ ἄνθεια. φῦσιγξ.

Φυσίζωος. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. C

Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλοσόφοις, μετὰ τὸν ἠθικὸν διεξέρχονται περὶ τοῦ φυσικοῦ. τουτέστι, περὶ σωμάτων. περὶ ἀρχῶν, καὶ στοιχείων. καὶ περὶ τῶν κόσμου, καὶ τόπου κενοῦ περὶ ἀστέρων περὶ ἡλίου. περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ. πῶς ὁρῶμεν. τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας. περὶ νεφῶν βροντῶν ἴριδος. τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν. εἶδος. ὕλη. καὶ αἰτία. καθ' ἣν ἐστι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. D καὶ καταγίνονται φησι περὶ ταῦτα, μέθοδοι ε. ἡ φυσική. ἡ κατὰ μέρος τέχνη ἡ διαλεκτική. ἡ μαθηματική, ἡ πρώτη φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν, περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι. καὶ τῆς ὕλης, καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων. καὶ τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας. οἷον ὅτι τῶν οὐρανίων ὕλη, οὐχὶ τὰ δ' στοιχεῖα, ἀλλὰ ἕτερον σῶμα. πάλιν τί τὸ εἶδος. ὅτι σφαιρικά. καὶ διὰ τί σφαιρικά. ὅτι πολυχωρότατα. ἐν ἐπιπέδοις μὲν τῶν E ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος. ἐν στερεοῖς δὲ, ἡ σφαῖρα. ὡς καὶ ὁ πλάτων ἐν τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀπέδωκε. καὶ ὁ ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ πλάτων ἐκ τῆς σχέσεως, ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δέ εἰσιν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἱ νοηταὶ οὐσίαι. δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιοῦσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ, καὶ τούτου εἰκόνα, καὶ μίμημα φέρειν. διὰ τοῦτο οὖν φησι κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανός. ὅτι νοῦν μιμεῖται. ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ, τὸ πρὸς ἑαυτὸν νοεῖν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν. αὐτὸς ὁ ὁρώμενος. F

A ὁρῶν γὰρ τὰ εἴδη, ἑαυτὸν ὁρᾷ. καὶ ἑαυτὸν ὁρῶν, τὰ εἴδη τεθέαται. πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν εἰδῶν, καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν. ταύτην δὲ, διὰ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν. καὶ ἄλλως. μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχῆ ὄντα. καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχῆ γίνεται. τῷ οὖν πανταχῆ γίνεσθαι, τὸ πανταχῆ ὂν μιμεῖται. τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων, ἡ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφή τε, καὶ ἐξομοίωσις. οὕτω μὲν ὁ φυσικὸς τῶν φυσικῶν ἀποδώσει, καὶ
B τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην, καὶ τὸ αἴτιον. ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης, καὶ αὐτὸς μὲν περὶ αὐτῶν διαλαμβάνει. διαφέρει δὲ τοῦ φυσικοῦ, ὅτι περὶ μερικά τινα καταγίνεται πράγματα. οἷον ὁ ἰατρὸς, περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα. ὁ τέκτων, περὶ λίθους, καὶ ξύλα. ἀποδώσει δὲ καὶ οὗτος τὸν ὁρισμὸν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην, καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ κατὰ ἄλλους τρόπους. φύσις ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων κίνησις. πεντάτροπος δὲ αὕτη. νοερὰ, ὡς ἐπὶ ἀγγέλων. ἐξ αὐτῶν
C τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συγγινομένων. λογικὴ, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, διὰ ὀνομάτων, καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα. αἰσθητικὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη. πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ καὶ αὐξητικῇ, καὶ γεννητικῇ δυνάμει, καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται. φυσικὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς. κινοῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν, καὶ αὐξητικὴν, καὶ γεννητικὴν δύναμιν. ἄψυχος δὲ, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων. καθότι καὶ αὐτοὶ κινοῦνται κα-
D τὰ τὸ ποιὸν, καὶ κατὰ τὸ ποῦ. καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μὲν, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι, καὶ ψύχεσθαι. κατὰ τὸ ποῦ δὲ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἑτεροκίνητον μετάβασιν.

quæ videtur. Videns enim formas, ſe-ipſam videt, & ſeſe videns, formas contemplatur. Eſt enim plenitudo formarum, & forma formarum. Habet igitur cœlum globoſam figuram, propter circularem motum. Hunc verò *motum habet*, ob ſimilitudinem cum mente. Aliter. Imitatur mentem, quæ vbique eſt. Nam & corpus vbique eſt. Quòd igitur vbique ſit, imitatur id, quod vbique eſt. Perfectio enim deteriorum, *eſt* ad ſuperiora conuerſio, & ſimilitudo. Sic igitur Phyſicus quidem, *rerum* naturalium reddet & formam, & materiam, & cauſam. Artifex verò, qui *verſatur* in particularibus, *& ſingulis rebus*, & ipſe de iiſdem quidem *rebus* diſſerit: ſed differt à Phyſico, quia in particularibus quibuſdam rebus verſatur, vt medicus, in humanis corporibus. Faber, in lapidibus, & lignis. Tradet tamen & iſte definitionem, comprehendens & formam, & materiam, & cauſam. Differt autem etiam aliis modis. Natura, eſt ſimplex eorum, quæ ſunt, motio. Hæc autem in quinque partes diuiditur. *Nam eſt* Intelligens *natura, quæ in ipſo intellectu verſatur*, vt eſt in Angelis, ex ipſis intellectionibus inter-ſe conuenientibus. Rationalis, vt in hominibus, per nomina, & verba obſcuros animi motus iis, qui *ſunt* extra *pectoris humani receſſus*, publicans, *diuulgans*, *declarans*. Sentiens verò, quæ in brutis ſpectatur. Nam *bruta* præter alendi, & augendi, & generandi facultatem, etiam ſentientem habent. Naturalis verò, quæ *eſt* in plantis. Nam & ipſæ mouentur alendi, augendi, & generandi facultate. Inanima verò, vt in lapidibus, quia & ipſi mouentur qualitate, & loco. Et qualitate quidem, quia eualeſcunt, & frigeſcunt. Loco verò, propter tranſitionem alieno-motu-factam ex loco in locum.

Φύσις ἐστὶν, ἡ τὸ συνέχουσα τὸν κόσμον. καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ οὕτως. ἕξις ἐξ αὐτῆς κινουμένη. κατὰ τοὺς σπερματικοὺς λόγους, ἀποτελοῦσά τε, καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὡρισμένοις χρόνοις. καὶ τοιαῦτα δρῶσα, ἀφ' οἵων ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχάζεσθαι. ὡς δῆλον ἐκ τῆς οὐρανοῦ δημιουργίας. ἡ φύσις ἐστὶν,
E ἀρχὴ τῶν ὅλων, τῆς ἑκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε, καὶ ἠρεμίας. οἷον, ἡ γῆ κινεῖται μὲν, κατὰ τὸ βλαστάνειν, καὶ ζωογονεῖν. καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι. ἠρεμεῖ δὲ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν. ἀκίνητος οὖσα παντελῶς, καὶ ἀπόρευτος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε, καὶ ἠρεμίας, οὐσιωδῶς, ἤγουν φυσικῶς, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσαν, φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν, καὶ τὴν ἠρεμίαν τῶν πραγμάτων, φύσιν εἰρήκασιν. ἀλλὰ τὴν ἀρχήν. τουτέστι, τὴν αἰτίαν. καθ'
F ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκὸς, ἀλλ' οὐσιωδῶς αἱ οὐσίαι κινοῦνται, καὶ ἠρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ ἀπόστολος. καὶ ἤμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς φύσεως λέγει. ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἦν τὸ ἔγκλημα. ἀλλὰ τὴν ἐμμο-

φύσις. Natura eſt, quæ mundum continet, & quæ *res* in terra gignit. Vel ſic, *Natura eſt* habitus, qui per ſeſe mouetur, ſecundùm ſeminales rationes, perficiens, & complectens ea, quæ ex ſe ſunt, definitis temporibus, & talia faciens, à qualibus eſt ſeparatus. Hanc autem *naturam aiunt* vtilitatem ſpectare, vt ex cœli opificio apparet. Vel, Natura, eſt principium vniuerſorum, *&* ſingularum *rerum* earum, quæ ſunt, motionis, & quietis. Vt, terra quidem mouetur, dum-germinat, *& varia herbarum, ac plantarum genera, floreſque producit*, & dum-animalia-gignit, & omnino, *vel, denique*, dum-alteratur. Quieſcit verò, propter tranſitionem ex loco ad locum, *quia talem tranſitionem non patitur*. Nam eſt prorſus immobilis, & ſtabilis, *ita vt ſuo loco non moueatur, nec in alium transferatur*. Principium igitur talis motionis, & quietis, eſſentialiter, hoc eſt, naturaliter, & non per accidens, terræ inſitum, Naturam vocant. Non tamen ipſam motionem, & quietem rerum, Naturam dixerunt: ſed principium, hoc eſt, ipſam cauſam, per quam non per accidens: ſed eſſentialiter eſſentiæ mouentur, & quieſcunt. Quum autem Apoſtolus dicit, Et eramus naturâ filij iræ, vt & reliqui, non hac ſignificatione Naturæ *ſic* loquitur (quia creatoris, *qui nos creauit*, hoc eſſet crimen) ſed

permanentem,& peſſimam affectionem, & diuturnam, & malam conſuetudinem *ita vocat, ac intelligit.*

νον, καὶ κακίστην διάθεσιν, καὶ χρονίαν, καὶ πονηρὰν συνήθειαν. A

φύσκη. Craſſum inteſtinum, in quod iniicitur farina, & carnes, & *ita ſimul omnia miſcent, & ſubigunt,* vnde fit farcimen, *quod à Lucanis inuentoribus, vulgò Lucanica vocatur, ab Italis, Lucanica, & ſalciccia, vel eſt id, quod ab iiſdem Italis vocatur ceruelato.*

Φύσκη. τὸ παχὺ ἔντερον. εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα, καὶ κρέα. καὶ μάττουσιν. ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς.

φυσκητίοντα. l. συσκηνίοντα. Quæ referunt craſſum pecudis inteſtinum, vel ventrem, in quem iniicitur, &c. Vide φύσκη.

Φυσκηπίοντα.

φυσίβαθρον. τὸ τῶν φυσῶν βάθρον. Sedes, ſupra quam faber ferrarius ſuos folles collocat, vt in camino, vel fornace, flatibus eorum ignem excitet, & carbones accendat.

φυσίβαθρον. τὸ τοῦ χαλκέως. B

φύστη μᾶζα. Maza, vel placenta, ex farina, & vino confecta, & bene macerata, & ſubacta. *Ariſtophan. in Veſpis pag. 332. v. 7. vbi legitur ὑποθωπεύουσα, & προσπνίγκει. Vide ſchol. annot. 4.* Et muliercula mihi aſſentans phyſten mazam obtulerit. *Et in quodam pentametro, vbi legendum per ε μασσομένη, à μάσσω, quod & μάττω. macero, ſubigo pinſo.* Phyſte in Igrône ſubacta manibus. N. L. *Igrône videtur loci nomen. Vel (quod veriſimilius) ſcribendum,* φύστην ἐν γρώνῃ μασσομένη παλάμαις. *Euſtath.* γρώνη. πέτρα τετρυπημένη, παρὰ τὸ γρῶ, τὸ τρυπῶ, εἰσὶ τρώνη, ἣν ἔμπροσθεν τραπτὸν λίθον λέγει. Ὀδυσ. N. 1732. 32. ἢ παρὰ τὸ γρῶ, τὸ ἐσθίω, ἢ φθείρω. 633. 47. 852. 9. 1512. 9. *Sic autem intelligetur ἡ μάκτρα, Mactra, vas, in quo farina pinſitur, arca panaria, ſeu mortarium lapideum. Athenæus &c. li. 3. p. 58. l. 10.* φύστην *μᾶζαν vocat placentam non nimis maceratam, ac ſubactam, & apud Athenienſes appellari tradit* φύστην. *Sed oxytone ſcribendum* φυστήν. *Sic Herodianus. Mag Etymol. col. 803. 1.* φύστα τὰ ἀναπεφυραμένα μέλιτι ἄλευρα *i. Phyſta. farina cum melle mixta,* vnde fit placenta, quæ vel φύστα, ſiue φύστη, vel, φυστά, ſiue φυστή, dicitur ſeparatim, vel φυστὴ μᾶζα coniunctim, vt apud Ariſtoph. *Idem M. Etym. col. 803. 2. Phyſten ait eſſe mazam in ſcaphis tritam, & leuiter aquâ rigatam, ac maceratam.* C

Φυστη μᾶζα. καὶ τὸ γυναῖον μ' ἐπιθωπεύουσα, φύστην μᾶζαν προσπνίγκοι. φύστην ἐν ἰγρώνῃ μασσομένη παλάμαις.

φυσῶ. Flo. Spiro. Ex-tempore fingo. *Conflo.* Ariſtophanes *in Auibus pag. 398. v. 5.* Spiret, *& ſuperbè-iactet ſuos* auos apud nos, & apparebunt phratores, *id eſt, cognati.*

Φυσῶ. τὸ πνέω. τὸ ἐκ περιχείρου πλάττω. ἀριστοφάνης. φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

φυτά. Plantæ. Arbores.

φυτά. τὰ δένδρα.

φυταλιῆς Terræ vitibus-conſitæ. φυταλία. comm. φυταλιή. Ion. *Locus arboribus, plantis, & vitibus conſitus. Plantarium. Hortus. Vinea.*

Φυταλιῆς ἀμπελοφύτου γῆς. D

φυταλίζει. *Vel* φυταλιάζει. Plantat. Appropinquat.

Φυταλίζει. φυτεύει. πλησιάζει.

Φυτάλιμος. Phytalimus. Nomen proprium.

Φυτάλιμος. ὄνομα κύριον.

φυτάλμιος. Ille, cui aliquid accidit ſtatim (vt ita loqui liceat) ab ipſa plantatione, vel ſatione, vel generatione, ab ipſo ſtatim ortu, à principio, *quum plantatus, ſatus, generatus, ortus, & in lucem editus eſt.*

Φυτάλμιος. ἀπὸ φύτλης. ἀπὸ γενέσεως. καὶ ἐξ ἀρχῆς.

Cho. *Heu, heu, cæcorum oculorum* cauſâ *igitur, &*

Eras cæcus *ab ipſo-ſtatim ortu.* —

Sic Sophocles *in Oedipo colonæo. pag. 27(.M. vbi Chorus Oedipum alloquitur.*

Ἒ, ἒ, ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα, καὶ

Ἦσθα φυτάλμιος.

οὕτω σοφοκλῆς. E

φυτεία. *Dicitur vt plantarum, ac* arborum plantatio, *ſatio, conſitio. Vel, ipſa plantandi ars.*

Φυτεία. τῶν δένδρων.

Φύτειον. Phytteum Nomen vrbis.

Φύττειον. ὄνομα πόλεως.

Φυτηκόμος. *Vel (vt alij)* φυτήκομος πίτυς. Locus arboribus conſitus, vel, plantas-comantes-producens, quia plantis comans, ac virens eſt.

Φυτηκόμος. ὁ φυτουργός. καὶ ὁ συνδενδρος τόπος. διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

φυτικαὶ δυνάμεις. Animæ *vegetatricis ſunt* tres facultates, vis alendi, augendi, generandi. φυτικαὶ verò facultates vocantur, *q. d. plantales, quæ vulgò vegetatiuæ, vel vegetatrices dicuntur,* quòd iſtæ ſolæ in plantis conſpiciantur. Sumus igitur & homines, & animalia, & animata. Et vt homines quidem, rationales habemus facultates. Vt animalia verò, brutas *& rationis-expertes, quas vulgus irrationales appellat.* Vt animata verò, vegetatrices. Animatas enim etiam ipſas plantas dicimus Animatorum enim eſt, ali, & augeri, *vel, creſcere,*

Φυτικαὶ. φυτικαὶ δυνάμεις, τρεῖς τῆς ψυχῆς. θρεπτική. αὐξητική. γεννητική. φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι, ἐν τοῖς φυτοῖς ὁρῶνται. ἐσμὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι, καὶ ζῶα, καὶ ἔμψυχα, καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι. τὰς λογικὰς ἔχομεν δυνάμεις. ὡς δὲ ζῶα, τὰς ἀλόγους. ὡς δὲ ἔμψυχα, τὰς φυτικάς. ἔμψυχα γὰρ λέγομεν, καὶ τὰ φυτά. ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι, καὶ αὔξεσθαι, F

& ſimilia

A φυταὶ, καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν, καὶ τεθνάναι. ἡ δὲ ζωὴ, καὶ ὁ θάνατος, παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ γίνεται τῆς ψυχῆς. ὅσα μὲν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωὰς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς, καὶ
B τῶν λοιπῶν. καὶ ὅσα ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ὀσφρήσεως. καὶ γεύσεως, καὶ ἀφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὀσφρήσεως, καὶ γεύσεως, καὶ ἀφῆς, πάντα καὶ ὄψεως. ὥσπερ ὁ ἀσπάλαξ. οὐδὲ ὅσα ἀφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων. οἷον οἱ σπόγγοι, ἀφῆς μετέχουσιν. οὐδὲ μιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μετασχόντα. τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον, τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν κρειττόνων, μὴ πρότερον μεταλαβὸν τῶν καταδεεστέρων.
C

& ſimilia ſibi gignere. Dicuntur autem ipſæ *plantæ* & viuere, & mori. Vita verò, & mors, per animæ præſentiam, & abſentiam eſt. Quæcunque verò meliores vitas habent, neceſſariò etiam deteriores habent. Non tamen etiam è-contrario. Nam fieri non poteſt, vt rationales habeant facultates, niſi priùs habuerint deteriores. Quinetiam, ne longiùs abeamus, fieri non poteſt, vt aliquis ſit melioris ſenſus particeps, qui non fuerit particeps deterioris. Quæ igitur prædita ſunt viſu, hæc & auditu, & reliquis *ſenſibus prædita ſunt.* Et quæ auditu, hæc & olfactu, & guſtatu, & tactu. Non tamen quæcunque *prædita ſunt* olfactu, & guſtatu, & tactu, illa omnia etiam viſu *prædita ſunt*, vt talpa. Neque quæcunque tactu, hæc & aliis *ſenſibus prædita ſunt*, vt, ſpongiæ, tactu præditæ ſunt: at nullo alio ſenſu. Quare fieri non poteſt, vt ille præſtantioris *ſenſus* ſit-particeps, qui deterioris non fuerit-particeps. Hoc autem *ideo dicitur*, non quòd præſtantiores *ſenſus* deterioribus indigeant, vt ſubſiſtant: ſed contrà *potiùs. Nam* corpus non poteſt particeps-eſſe præſtantiorum, niſi priùs deteriorum fuerit-particeps.

Φύτλη. γενεά. φυλή.

Φύτλη. Generatio. Genus. Gens. Natio.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

INITIVM LITERÆ X.

D

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

X CVM A.

Χαβρίας. ὄνομα κύριον, ὃς ἦν στρατηγὸς τῶν ἀθηναίων.

Χαγάνος. ὁ ἀρχηγὸς τῶν σκυθῶν. ὁ δὲ χαγάνος τοὺς ὅρκους ταῖς αὔραις φέρειν ἐδίδου. ἀθρόον τε τὴν πολέμῳ φίλην ἀράμενος σάλπιγγα, τὰς δυνάμεις ἠ-
E θροιζε.

Χαβρίας. Chabrias. Nomen proprium *viri*, qui fuit Athenienſium dux.

Χαγάνος. Chaganus. Princeps Scytharum. Vt, Chaganus autem iuſiurandum auris ferendum dedit, *id eſt*, *Summa leuitate contempſit*, ſtatímque tubam bello amicam ſuſtulit, & copias coegit.

Χαΐα. ἀντὶ τοῦ ἀγαθή. παρὰ τὸ κεχηνέναι. ἀειἀναπεπταμένη. ἀεὶ προφαίνης. χαΐα μέν ἐστι. κορινθία δὲ, τουτέστι, πόρνη. ἐπεὶ ἡ κόρινθος ἐπληθύνετο πόρναις. καὶ χαὰ παρὰ λακεδαιμονίοις, τὰ ἀγαθά.

Χαΐα. Antiqua, pro, Bona. *Dicta autem* χαῖα *παρὰ τὸ κεχηνέναι.* id eſt, Hiare, patêre. *Quòd meretricum fores interdiu, noctúque ſint hiantes, & cuiuis ingredi volenti pateant. mercede perſoluta. Sed hæc ſignificatio res venereas indicat, ad quas alluditur per vocum affinitatem.* Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pagin.* 543. *verſ.* 13. & 14. Ly. Quænam verò *eſt* hæc altera puella? La. Bona quidem-*antiqua, vel generoſa*, per Deas, *Cererem, & Proſerpinam. Vel*, *Per Deos*, *Caſtorem, & Pollucem:* Corinthia verò tamen *eſt*. Hoc eſt, meretrix. Corinthus enim ſcortis, *ſiue meretricibus* abundabat. Et apud Lacedæmonios χαὰ *vocantur* bona.

F Χάλαζα. νέφος πεπηγὸς, καὶ ὑπὸ πνεύματος διαρριφθὲν, καὶ κατενεχθέν. χιὼν δὲ, ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν. χάλαζαι δέ εἰσι τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος ὑπὲρ γῆν ἄνω πῆξις. ἐπὶ ἔλαττον μὲν οὖν χιών. ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα.

Χάλαζα. Grando. Nubes concreta, & à vento diſſipata, & *in terras* delata. Nix verò, *eſt* humor ex nube denſatus. Grandines autem ſunt in aere, aquoſæ humiditatis ſupra terram, in-alto, *vel, in ſublimi-regione*, denſatio. Ac nix quidem, minus *eſt denſata*, quàm *grando*, grando verò, magis, *quàm*

nix. In terra verò, infra, *in inferiore aeris regione*, minùs quidem *denſatum eſt* gelu, magis verò, glacies. Nix verò, *vel vehemens niuis defluxus*, non eſt congelatio: ſed potiùs ipſius qualitas in diuerſo colore *ſpectatur*. Ariſtoph. *in Ranis pag.*164.*v.*11.*&* 12. A grandine, ò miſer Euripides, *quàm primum recede, ſi ſapis*. Pro, à vehementibus *Aeſchyli* verbis. *Tollendum ἂν, quod non eſt in textu, legemque metri violat.*

ἐπὶ γῆς δὲ κάτω ἐστὶ ἔλαττον μὲν πάχνη. ἐπὶ A πλέον δὲ, κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς οὐκ ἐστὶ πῆξις. ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ. ἀριστοφάνης. οὐκ ἀπὸ τῆς χαλαζῶν, ὦ πονηρὸ εὐριπίδη. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων.

Χαλαζᾶ. *Ariſtoph. in Equitibus pag.*210. *Vide noſtras notas.* Per Iouem iniecto, ipſi, paxillo, coquorum-more, In os, deinde foras Linguâ extractâ ipſius, ſpectabimus accuratè, & viriliter Hiantis, *ac aperti ipſius*, Podicem, an grandine-laboret, *vel, an grandinoſus ſit*, *&* *laxus*. Hoc autem *grandinis genus*, eſt pecorum morbus, qui viuentibus quidem illis latet, mortuis verò, ſectiſque, manifeſtus fit, *& apertè conſpicitur*. Carnibus enim illorum eſt admixta, & inſita grando. Solent autem coqui paxillo porcorum ora aperire, poſt *eorum* iugulationem, & videre an grandinoſi ſint. Grando autem *eſt* porcorum morbus.

Χαλαζᾶ. ἤτοι χαλαρός ἐστι τὸν πρωκτὸν, εἰ χαλαζᾶ. νόσημα δέ ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων. ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ, καὶ τεμνομένων, φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ γὰρ αὐτῶν ἀναμέμικται, καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώ- B θασι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγὴν, καὶ κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δέ ἐστι, πάθος τῶν χοίρων.

NOTÆ.

Χαλαζᾶ] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 210.

Δη. Καὶ νὴ Δί᾽ ἐμβαλόντες αὐ-
Τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
Εἰς τὸ στόμ᾽, εἶτα γ᾽ ἔνδοθεν
Τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
Τοῦ, σκεψόμεσθ᾽ εὖ, κἀνδρικῶς
Κεχηνότος Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ. C

Vide Schol. annot. 4. 5. 6. lege πάθος τῶν χοίρων, vt in Schol.

Χαλαρά. Laxa. Vt, Delectaris igitur ferendis laxis calceis. *i. Laxorum calceorum geſtatione delectaris*. Et, Erat autem ipſi pectus laxum, & fœmineum, *pro, Clemens autem erat, & miſericors, fœminarum inſtar, quæ natura ſunt miſericordes*, erga ſupplices, ſi quis alius ætatis ſuæ mortalium.

Χαλαρά. χαῦνα. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν ὑποδήματα. καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ, καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους εἴπερ τινὶ τῶν καθ᾽ αὐτὸν ἀνθρώπων.

Χαλάσαι. Diſſoluiſſe. Laxaſſe. Vt, Aqua de cœlo delapſa *fertur* Barbarorum neruos lavaſſe, & arcuum cornua molliiſſe, & ademiſſe violentiam, & facultatem aſſequendi ſcopi per ſagittarum-iaculationem. *l.* τῆς τοξείας.

Χαλάσαι. ἐκλυθῆναι. χαυνωθῆναι. ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπεσόν, χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις D τὰς νευράς. μαλάξαι δὲ ἐπὶ τῶν τόξων τὰ κέρατα. ἀφελέσθαι δὲ τὸ βίαιον, καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς ὀξείας.

Χαλῶ τὴν ἱ. ἀγκ. Sacram ancoram ſoluam. *Eraſ. ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 30. *ad.* 24. Ancora *dicitur* incolumitas, *& tutum præſidium*, metaphoricè, *per tranſlationem ductam à nauibus, quæ ancoris firmantur aduerſus vndarum inſultus*, vt Sophocles in Phœdra, & Euripides in Hecuba. Sacra verò *dicitur*. i. magna, vel bona. Diodorus. Rege autem remittente, & mollito verbis illis, permittit ei facere, quæ vellet.

Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. ἄγκυρα μεταφορικῶς. ἀπὸ τῶν νηῶν ἡ ἀσφάλεια. ὡς σοφοκλῆς ἐν φαίδρᾳ. καὶ δ᾽ εὐριπίδης, ἐν ἑκάβῃ. ἱερὰ δὲ, ἡ μεγάλη. ἢ ἡ ἀγαθή. διόδωρος. τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος, καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν ὃ βούλεται.

Χαλαςραῖον νίτρον. Chalaſtræum nitrum, à Chalaſtra Macedoniæ palude *ſic appellatum*.

Χαλαςραῖον νίτρον. ἀπὸ χαλάστρας τῆς ἐν μακεδονίᾳ λίμνης. E

Χαλβάνη. Chalbane. Vnctio quædam efficax ad equos. *Vide Lex. Galbanum.*

Χαλβάνη. ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ περὶ ἵππους.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. Chaldaicis ſtudiis. Dubitanti igitur Proclo de ratione, qua Iſidorus imitabatur aues, & quarundã *l. ἐνίων* vocum ſonos in Chaldaicis ſtudiis, ipſe viam imitationis demonſtrabat, cùm aliarum *auium*, tum etiam horum paruorũ paſſerculorum, & domeſticarum *auium. i. gallinarum* volatum, & quomodo alis inſtrepant, quum ad volandum excitantur.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. διαπορουμένῳ γοῦν τῷ πρόκλῳ περὶ τῶν ἰσιδώρου μιμήσεων τῶν ὀρνίθων, καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων ἐνίας ἐν τοῖς χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως. ἄλλων τε, καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων, καὶ κατοικιδίων τῆς F πτήσεως. εἶτα ψοφοῦσιν ταῖς πτέρυξιν ἐγειρόμενα πρὸς τὸ πέτασθαι.

Χαλδαῖοι. Chaldæi. Nomen gentis in Aſtronomia exercitatiſſim , eiúſque peritiſſimæ.

Χαλδαῖοι. ὄνομα ἔθνους περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένοι.

Χαλδίνη. Chaldine. Nomen vrbis.

Χαλδίνη. ὄνομα πόλεως.

Χαλέςρα. Chaleſtra. Vrbs.

Χαλέςρα. πόλις.

Χαλεπὰ τὰ καλά. Difficilia, quæ pulchra. *Eraſm ad. Chil.* 2. *Cent.* 1. *colum.* 354. *&* 355. *ad.* 12. Pittacum depo-

Χαλεπὰ τὰ καλά. πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν

nentem

A ἀρχλὼ πρὸς τοὺς ἀκμάζοντας εἰπεῖν. χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα, φάναι χαλεπὰ τὰ καλά. διὸ δὲ ἑκατέρα παροιμιασθῆναι χαλεπὰ τὰ καλά. φασὶ περίανδρον τὸν κορίνθιον, κατ᾽ ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν. ὕστερον δὲ, τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα, τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ, τὸ χαλεπὰ, ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν, ὡς μὴ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

nentem principatum, ad adoleſcentes dixiſſe *ferunt*, Difficile *eſt* eſſe bonum. Solonem verò, molliciem eius damnantem, dixiſſe, Difficilia *ſunt*, quæ pulchra *ſunt*. Quamobrem etiam *aiunt* ἑκατέρας τὰς παροιμίας, vtrunque prouerbium vſurpatum fuiſſe *vel*, ἑκατέρα τὸν λόγον παροιμιασθῆναι, *id eſt*, *vtriuſque dictum in Prouerbium abiſſe dicunt. Aliter.* Difficilia, quæ pulchra. Ferunt Periandrum Corinthium, principiò quidem, popularem fuiſſe: poſtea verò, mutato ingenio, *& ſtudio* tyrannum euaſiſſe. Vnde prouerbium hoc *manaſſe dicũt.* Quidam verò, vocabulum illud χαλεπὰ, i. difficilia, ponunt pro ἀδύνατα, i. impoſſibilia, *quæ fieri nequeunt*, quòd ille ſuam ſententiam, *ac inſtitutum* ſeruare non

B potuiſſet.

Χαλεπαίνει. δοτικῇ, ἀγανακτεῖ. ὀργίζεται. ἔπεσον πλείονες τῶν ῥωμαίων, καὶ τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεπονθόσι. καὶ αὖθις. διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον, οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. καὶ αὖθις. ἐπὶ τοσοῦτον χαλεπήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. καὶ αὖθις. ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ ὀνείρου ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν. ὁ δῆμος. οἱ τύριοι.

Χαλεπαίνει. Datiuo. Succenſet. Indignatur. Iraſcitur. Vt, Multi de Romanis ceciderant, & Traianus indignabatur ob ea, quæ facta fuerant. Et rurſus: *ſed hoc ad* χαλεπῶς *aduerbium pertinet.* Quòd illum hominem ſæpiùs antè vidiſſet, non difficulter *eum* agnouit. Pro, facilè *agnouit*. Et rurſus. Cuſtodibus adeò iratus-eſt, vt & ipſorum capita amputarit. Et rurſus. Cùm autem illa ſomnij viſio apud omnes diuulgata-fuiſſet, indignatus-eſt populus. ſcil. Tyrij.

C Χαλεπὸν χορίων κύνα γεύειν. τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίχνον.

Χαλεπὸν. Periculoſum *eſt* canem inteſtina guſtaſſe. *Sic Eraſm. Adag. Chil. 2. Cent. col. 458 adag. 22. Eſt autem hemiſtichium Theocriteum quod extat Idyll decimo v. 11. χορεία verò, quod legitur Idyll. 9 v. 9. ſunt ipſa exta, vt interpretes interpretantur. Alij, inteſtina. Alij, ſecundas, & χόριον proparoxytonè ſcribunt.* Inuolucrum infantis, χόριον appellatur. Canes autem hoc guſtato, propter auiditatem ipſis etiam infantibus inſidiantur.

Χαλεπώτατον. φησὶν ἀριστοτέλης ἐν β' τῶν τοπικῶν. χαλεπώτατόν τι τὸ ἀναστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον

D λέγει δὲ, ὅτι μὴ ἁπλοῦν, μὴ δὲ πρόχειρον, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Χαλεπώτατον. Ariſtoteles lib. 2. Top. dicit difficillimum eſſe, inuertere propriam accidentis appellationem. Difficillimum dicit, quòd neque ſimplex, neque proprium *ſit*, vt in aliis.

Χαλεπωτάτους λόγους, κλέψαι δυναμένους. κανδαύλης ἐκλέξας ἄνδρας τοὺς χαλεπωτέρους, καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμας, ἔπεισεν ἐξ ἐκείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσιν ὑπείκειν.

Χαλεπωτάτους λόγους. Difficillimas orationes. i. eas, quæ fallere poſſunt. *Difficillima grauiſſimaq́ verba.* χαλεπώτατοι ἄνθρωποι. *Difficillimi, moroſiſſimi, & moleſtiſſimi homines.* Vt, Candades cùm *homines* difficiliores, *moroſiores & cæteris moleſtiores* delegiſſet, & ipſis *res pecuniaſque* publicas diſtribuiſſet, *ipſis* perſuaſit, vt ab illo *tempore* Prouinciarum Præfectis cederent, *ac ipſis obtemperarent.*

Χαλίκρητος πότος. ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ

E στέρησιν τοῦ χα. ἵν᾽ ᾖ ἄλλως ἄκρατον ἔχων. τουτέστιν, οἶνον. καὶ χαλικρήτῳ, μὴ κεκραμένῳ. ἐν ἐπιγράμματι. κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βεβρεγμένη.

Χαλίκρητος πότος. *Sic enim lego.* Potus laxans mentem. Vel *vox iſta dicitur* per priuationem ſyllabæ χα. vt ſit πότος μὴ κεκραμένος, *i. potus aqua non temperatus, non dilutus, non mixtus: at ſatis copioſum* merum habens, hoc eſt, vinum *purum, ac merum.* Et χαλικρήτῳ. Non temperato, *non mixto, non diluto, puro, mero.* In epigrammate, Iacebat mero liquore grauata, *i. vino puro inebriata.*

Χαλίμα. ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης, ἢ μανίας.

Χαλίμα. Meretrix. *Sic autem dicta*, quòd propter ebrietatem, aut inſaniam laxet corpus, *& cuilibet ſui corporis copiam faciat.*

Χαλιμάζειν. τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὁρμᾶν. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος.

Χαλιμάζειν. In venereos congreſſus ruere. Quòd mentes in hunc morbum *venereum* laxatæ, *remiſſæ & diſſolutæ* ferantur.

F Χαλινός. τὸ ἡνίον.

Χαλινός. Frænum. Habenæ.

Χαλινῷ. αἰτιατικῇ.

Χαλινῷ. Accuſatiuo. Fræno.

Χάλιξ. μικρὸν λιθίδιον.

Χάλιξ. Lapillus. Paruus lapis. *Hinc Gallicum, Chailloux, vel (vt alij) cailloux in plurali, à ſingulari caillou.*

Χάλις. εἶδος ὄνου. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ χάλει.

Χάλις. Chalis. Aſini genus. Et datiuus τῷ χάλει.

χαλίσια. Chaliſia. N.L. *Fortaſſe Bacchi ſacra, feſtaque in quibus vino ſtrenua dabatur opera. Nam* χαλὶς, χαλίδος. *i. Vinum, quod dictum* παρὰ τὸ χαλᾶν τὰς ἶνας, *quòd vires laxet, ac remittat, & debilitet, quum immodicè bibitur. Et* χάλις *(vt ſcribit Euſtath.) vocatur & ipſe Bacchus, & ipſum vinum merum.* 1471. 2. *Et* χαλικάζειν. *in venereum congreſſum ruere, & præ voluptate remitti, laxari, diſſolui.* 1936. 54. χαλισία. *verò genere fœminino, Libyæ vrbs. Chaliſia. a. Stephanus.* — Χαλίσια.

Χαλίφρων. Amentis. Stulti. *Laxatam, remiſſam ac ſolutam mentem facientis aut habentis. Quæ ſequuntur, alibi ponenda eſſent, vt literarum ordo poſtulat.* Didymus Grammaticus Chalcēteros vocatus eſt, i. æneis inteſtinis præditus, ob aſſiduitatem in libris *legendis, & ſcribendis.* Aiunt enim eum ſupra tria millia librorum conſcripſiſſe.

Χαλίφρονος. τοῦ ἀνοήτου. Δίδυμος ὁ γραμματικὸς, χαλκέντερος ἐκλήθη. διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ γ βιβλία.

Χάλκανθος. Chalcanthus. Aqua eſt denſata in metallis, quæ ſunt in Cypro, robuſtiſſimam habens aſtrictionem, *i. aſtringendi vim, coniunctam* cum caliditate non parua, quæ magis, quàm vlla alia res, humidas carnes condire, & exſiccare poteſt. *Vulgò Vitriolum vocatur. Vide Lex.*

Χάλκανθος. ὕδωρ ἐστὶ πηγνύμενον ἐν τοῖς κατὰ κύπρον μετάλλοις ἰσχυροτάτην ἔχον στύψιν μετὰ θερμότητος οὐκ ὀλίγης, ἃ πάντων μᾶλλον τὰς ὑγρὰς σάρκας ταριχεῦσαί τε, καὶ ξηρᾶναι δύναμένον. B

Χάλκεος. Æreus. Aeneus. Robuſtus. Solidus. Firmus. Et χαλκέῳ κεράμῳ. Hom. *Iliad.* ε. *pag.* 183 *v.* 2. Aereo autē in carcere ligatus manſit tredecim menſes. Hoc eſt, in vinculo robuſto, & quod difficulter ſolui potuiſſet. *κέραμον autem Cyprij vocant carcerem, vt docet Euſtath. pag.* 560. 2. Vel vrbs *quædam eſt, quæ* vocatus χάλκεος κέραμος. i. ænea teſta.

Χάλκεος. ἰσχυρός. στερεός. καὶ χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας. ἤγουν δεσμῷ ἰσχυρῷ, καὶ δυσλύτῳ. ἡ πόλις καλεῖται χαλκοῦς κέραμος. C

Χαλκεῶνα. Officinam fabri ærarij, vel ferrarij. *Hom. Odyſ.* θ. *pag.* 1595. *v.* 10. — Χαλκεῶνα. τὸ χαλκεῖον.

Χαλκεύω. Accuſatiuo. Fabrico. Cudo. *Soph. in Aiace. pag.* 59. M. Ἐριννὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος. *Erinnys iſtum fabricauit enſem.* — Χαλκεύω. αἰτιατικῇ.

Χαλκεύς. *Non ſolùm ita vocatur faber ærarius, aut ferrarius: ſed etiam* quilibet, qui fabricat, *& cudit* aliquid. Vel ipſe aurifaber, *qui aurum fundit, & liquat.* — Χαλκεύς. πᾶς ὁ χαλκεύων τι. καὶ ὁ χρυσοχόος.

Χαλκευτής. Faber. Fabricator. Artifex. *Epigram. lib.* 3. *pag.* 272 *epigr.* 447. — Χαλκευτής.

Pieriam tubam, illum ſanctorum, & grauium hymnorum

Fabrum, continet Pindarum iſte puluis.

Πιερικὴν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρυύμνων

Χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις. D

Χαλκεῖα. Chalcea. Feſtum Athenis, quod quidam Athenæa vocant. Alij verò, Pandemon, quòd ab omni, *i. toto* populo agatur, *& celebretur.* — Χαλκεῖα. ἑορτὴ Ἀθήνησιν. ἃ τινὲς Ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ, πάνδημον. διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.

Χαλκεῖα. Chalcea. Feſtum Athenis publicum, & valde antiquum, quod quidam Athenæa vocant. Alij verò, Pandemum, quòd à toto populo celebraretur. Poſtea verò *celebrabatur* à ſolis artificibus. *L.* ἕνη καὶ νέα. Celebrabatur autem prid. Kal. Octobris, in quo *feſto* & ſacrificulæ cum Arrhephoris peplum *Mineruæ ſacrum* ferebant τὸ διάζονται *iam non videtur opportunè poſitum. Nam* διάζεσθαι, *Pollux lib* 7 *cap.* 10. *col.* 5-2. *l.* 55. *dicit eſſe,* ... *Vide Ariſtoph. in Auibus. pag.* 568. *v.* 4. *Schol. annot.* 3. Quare ὁ Ἥφαιστος. &c. i. Vulcanus in Attica æs elaborauit.

Χαλκεῖα. ἑορτὴ ἀθλίνησι δημώδης, καὶ ἀρχαία πάλαι. ἃ τινὲς ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ πάνδημον διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι. ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν. ζήτει ὁ ἥφαιστος ἐν τῇ ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο ἔστι δὲ ἕνη καὶ νέα τοῦ πυανεψιῶνος, ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται. E

Χαλκεῖα. Chalcea. Feſtum apud Athenienſes, quod prid. Kalend. Octob. celebrabatur, artificibus præcipuè verò fabris ærariis commune. *Sic* Apollonius. Phanodemus verò dicit, non Mineruæ: ſed Vulcano *ſacrum eſſe, & in eius honorem publicè celebrari, quòd Vulcanus æs in Attica fabrefecerit, ac elaborarit.*

Χαλκεῖα. ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις ἀγομένη πυανεψιῶνος ἕνη, καὶ νέᾳ. χειρώναξι κοινὴ, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν. Ἀπολλώνιος. φανόδημος δέ φησιν, οὐκ ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλ' ἡφαίστῳ. F

Χαλκεῖον. *Fabri ærarij officina, in qua fabri ærarij* ærariam artem exercent. *Vel. Officina, in qua fabri ferrarij ferrariam artem tractant, & fabricant ærea, vel ferrea opera.* Sed χαλκεῖον Δωδωναῖον. Dodonæum æs. *Eraſ. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 1. *col.* 23. *ad.* 7. *Quare vocabulum hoc* χαλκεῖον duobus modis accipitur.

Χαλκεῖον. ἐν ᾧ χαλκεύουσι, χαλκεῖον δὲ Δωδωναῖον, διαφορεῖται.

A Χαλκηδόνιοι. ἀπὸ χαλκηδόνος πόλεως. [ὥς φησι.

Χαλκηδόνιοι. Chalcedonij dicti ſunt ab vrbe Chalcedone, quemadmodum ait *Stephanus in* Χαλκηδών.

Χαλκίς. ὄνομα πόλεως εὐβοίας. καὶ εἶδος ὀρνέου.

χαλκίς. Chalcis. Nomen loci, & genus auis. *Hom. Iliad. Ξ. pag. 519. v. 6 & 7.* Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν. *Aui ſtridule ſimilis, quam in montibus chalcidem vocant Dij, homines verò, cymindin.*

Χαλκήβατος.

Χαλκόβατος. q. d. Aerigradus. Aereus. *Baſin habens aream, ſolidus, firmus. Idem videtur, ac* χαλκοβατής *Hom. Iliad. Α. pag. 41 v 4. cælum, vocat* Διὸς χαλκοβατὲς δῶ *pro* δῶμα. *Iouis ereâ baſi-firmatum domum.*

Χαλκήρια.

Χαλκήρια. *Paſſim apud Homerum occurrit. Sic autem arma, teláque vocantur* ære-concinnata. Quibus æs eſt adaptatum. *Ex ære facta. Aerea. Ferrea. Item ære-munita. Cuſpidem eream ſiue ferream habentia.*

B Χαλκιδεῖς. οἱ ἀπὸ τῆς χαλκίδος. ἡ εὐθεῖα, ὁ χαλκιδεύς.

Χαλκιδεῖς. Chalcidenſes. A Chalcide *vrbe Euboea ſic dicti.* Rectus *ſingularis caſus eſt* ὁ χαλκιδεύς. Chalcidenſis.

Χαλκιδίζειν. καὶ χαλκιδεύεσθαι. ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. καὶ φικιδίζειν, ἐπὶ τῶν παιδεραστῶν. ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρένων ἔρωτες ἤσκηντο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τοῦ ῥωτακίζειν. ἐπεὶ αὐτοί τε. καὶ ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ῥ', κατακόρως χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ σ' τιθέντες.

Χαλκιδίζειν Chalcidiſſare *Chalcidenſes imitari Er. Ad. Chil 3 Cent. 2 col. 656. adag 40* In eos *dicitur*, qui parci, tenaces & ſordidi ſunt, *& ad rem parandam ac augendam nimis attenti.* Et phicidiſſare *dicitur*, pro, puerorum nefariis amoribus deditum-eſſe. Nam apud ipſos, marium amores exercebantur. Alij verò, *dicunt hoc ad eos referendum*, qui literam ρ nimiùm crebrò vſurpant, *& ad faſtidium vſque.* Quia & ipſi *Chalcidenſes* & Eretrienſes litera ρ videntur ad-ſatietatem-vſque vti, qui *literam* ρ ponunt etiam pro σ *vt apud quoſdam*

C *Gallos, qui dicunt oreille, pro, oſeille, oxalis herba, qua vulgò acetoſa vocatur & contrà, oſeille, pro oreille, i. auricula. Vide Eraſm. Ad Chil. 3. Cent. 2. col. 657. ad. 41. Phicidiſſare.*

Χαλκιδικὸν δίωγμα. τοῖς θεσμοφορίοις ἀθήνησί τι νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν εὐξαμένων, διωχθῆναι τοὺς πολεμίους. καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς χαλκίδα. ὡς καὶ σημός.

Χαλκιδικὸν δίωγμα. Chalcidica perſecutio. Quoddam inſtitutum *fuit* Athenis in Theſmophoriis, cùm in bello matronæ *Diis* vota-feciſſent, vt hoſtes fugarentur. Accidit autem, vt *illi* Chalcidem fugerent, vt & Semus *ſcribit*

Χαλκιδῖτις παρὰ ἰωσήπῳ ἡ πόρνη. ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος.

Χαλκιδῖτις. Chalciditis. Apud Ioſephum meretrix *ita vocatur, quæ dicta eſt à* vilitate numi, qui dabatur ei, *q. d. obolaria, vel teruncia fœmina.*

Χαλκίς. εἶδος ὀρνέου. ἡ γλαῦξ.

Χαλκίς Chalcis. Genus auis. aut noctua. *Vide ſupra* χαλκίς.

D Χαλκίοικος. ἡ ἀθηνᾶ ἐν σπάρτῃ. ἢ ὅτι χαλκοῦν οἶκον εἶχεν, ἢ διὰ τὸ τοὺς χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι.

Χαλκίοικος. Chalciœcos. æneam-domum-habẽs. *Hoc epitheto colebatur* Minerua Spartæ, vel quòd æneã domum haberet, vel quòd Chalcidenſes ex Eubœa profugi ipſam condidiſſent. *Euripid. in Helena pag. 624. v. 251. Thucyd. lib. 1. pag. 82. C. annot. 2. vnde Suidas.*

Χαλκίοισι τοῖς. *Ariſtoph. in Ran pag. 159 v. 6. & 7.*

Χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα.

Vtimur nullo modo: ſed his improbis areis-numis,

Χθές τε, καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.

Heríque, & nudiuſtertius excuſſis peſſimo cudendi-genere, vel, peſſimo charactere.

Χαλκία. ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι χαλκοσκεύη. λέγεται δὲ οὕτω, καὶ τὸ κακὸν νόμισμα

E τὸ χρυσοῦν. λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν. ἐπὶ γὰρ καλλίου, νόμισμα χαλκοῦν ἐκόπη. λέγεται δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῷ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσι. τοῖς δὲ νῦν στρατιώταις κακοῖς οὖσι, χρώμεθα.

Χαλκία. vt χρυσία dicebant. χαλκία *area vaſa, vel area nomiſmata, arei numi. Quemadmodum autem dicebant* χρυσία, *ſic etiam* χαλκία, *ſeruatâ eâdem formationis* figurâ, *vocabant* τὰ χαλκᾶ σκεύη. *Sic enim in Schol pag. 159, annot. 4.* ærea vaſa. Dicitur autem χαλκίον etiam malus numus aureus, *qui plus æris, quàm auri habet, vel, qui extrinſecus eſt aureus, intrinſecus verò, areus.* Dicitur etiam χαλκίον, *nomiſma* æreum. Nam Calliæ temporibus æreum nomiſma percuſſum-eſt, *vel, cuſum eſt.* Fertur autem *Athenienſium* ciuitas eodem modo affecta fuiſſe erga bonos viros, quo erga antequam monetam. Quemadmodum enim antiqua moneta, quæ bona eſt, non

F vtimur: ſed noua, quæ mala eſt, ſic etiam antiquis hominibus, quamuis ſint boni, non vtimur. Militibus verò huius ſeculi, quamuis ſint mali, vtimur. *l.* στρατηγοῖς. *Imperatoribus, Belli ducibus. Ducibus. Vide totam pag. 159. & ſchol.*

Χαλκοβαρεῖα. τῷ χαλκῷ βεβαρημένη. ἀντὶ τοῦ στερρά.

Χαλκοβάρεια. Aere-grauis. *ære grauata.* pro στερρά, *vel,* στερεά, dura, ſolida, firma. *Hom. Iliad. Λ. pag. 408. P. & Il. Χ pag. 850. F. conſule Euſtath.*

χαλκοβατής. Solida, integra.

Χαλκοβατὲς. στερεόν. A

Χαλκοκορυστής. Ære-armatus.

Χαλκοκορυστής. χαλκῷ καθωπλισμένος.

χαλκοκρότων. Aeriſtrepeorum. Aeripedum. Hoc eſt, vngulas *aris inſtar firmas, & robuſtas habentium.* Accidit enim, vt terra reſonet, & ſtrepat, equorum pedibus pulſata.

Χαλκοκρότων. χαλκοπόδων. τουτέστι, τὰς ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν, καὶ κτυπεῖν ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

χαλκολίβανον. Chalcolibanum. Electri genus, auro precioſius. Eſt autem electrum, aurum alia-forma-expreſſum, mixtū vitro, & lapide. Cuiuſmodi compoſitionis eſt & illa ſancta magna Eccleſiæ menſa.

Χαλκολίβανον. εἶδος ἠλέκτρου. τιμιώτερον χρυσοῦ. ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον, ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμένον ὑέλῳ, καὶ λιθίᾳ. ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἁγία τράπεζα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

χαλκόπους Ἐριννύς. Aeripes Erinnys. *Furia aeris-pedibus prædita. Sophocles in Electra pag. 104. v. 17. In ſchol. legitur* ἡ στερρὰ καὶ ἀκοπίαστος. Hoc eſt, firma, & indefeſſa in perſequendis homicidis.

Χαλκόπους. ἐριννύς. ἤγουν στερρὰ, καὶ ἀκοπίαστος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων. B

Χαλκοτύπους. A ferro-plagas-inflictas. *Et* χαλκοτυπία. *Percuſſio, vel vulneratio, quæ fit ferro, ſiue ferreis armis. Vt,* Tuum corpus frequentibus, *magnuq́;* ferri plagis *confecerunt, & conciderunt.*

Χαλκοτύπους. τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γενομένας χαλκοτυπίας ἀθρεῖς σου τὸ σῶμα.

Χαλκοῦς. Aereos. Minuta 7. Quære in voce Ταλάντον. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 503. v. 25. 28. 32.*

Χαλκοῦς. λεπτὰ ζ καὶ ζήτει ἐν τῷ τάλαντον.

Χαλκῷ. Aere. Ferro.

Χαλκῷ. σιδήρῳ.

χαλκῆ. Ipſa ærea, ſiue ferrea materia. *Ergo iam ſubſtantiuè ſumetur, vt* κυνῆ *galea ex caninis pellibus facta. &c.* χαλκοῦς δὲ ἀνδριάς, id eſt, ærea, vel ænea verò ſtatua, *ſumitur adiectiuè, & ſignificat nomen* particeps-materię, *de qua legitur, & ex aliqua materia compoſitum, quod vulgò materiale dicitur. Vide Magnum Etymologicum. col. 30. l. 11.* μετουσιαστικόν. *Dicitur autem* χαλκοῦς, *areus, æneus, ferreus,* vt χρυσοῦς. aureus. Et fœmineum, χαλκῆ, ærea, ænea, ferrea.

Χαλκῆ αὐτὴ ἡ ὕλη. χαλκοῦς δὲ ἀνδριὰς τὸ μετουσιαστικόν. ὡς χρυσοῦς. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἡ χαλκῆ. C

Χαλκήδων. Chalcodon. Nomen proprium, *de quo Euſtath. vnde Chalcodontiada, Euboenſes.*

Καλχηδών.

χαλμήδη. Chalmede N. L. *Fortaſſe nomen proprium alicuius mulieris, quæ ab æris ſtudio dicta fuerit, quaſi* χαλκομήδη. *i. æris-ſtudioſa.*

Χαλμήδη.

Χάλος. Chalus. Fluuius, cuius latitudo *eſt vnius* iugeri, plenus piſcium manſuetorum, & magnorum.

Χάλος. ποταμός. οὗ τὸ εὖρος πλέθρου. πλήρης ἰχθύων πραέων, καὶ μεγάλων. D

Χάλυβες. Chalybes. Gens Scythiæ vbi ferrum naſcitur. Et Lycophron. Chalybea gladij-acie fracta, *& comminuta.* Et chalybs. ferrum. In epigrammate. Et chalybem durum calamos-vorantem. *Chalybs eſt id, quod Galli vocant Acier, ab acie, quòd gladiorum, & cultrorum acies chalybe paretur. Eſt autem ferro longè durius. Conſule Dionyſ. de ſitu Orbis. pag.* 100. *&* 101. Τοὺς δ' ἔπι καὶ χάλυβας. *&c.*

Χάλυβες. ἔθνος σκυθίας. ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται. καὶ λυκόφρων. χαλυβικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένῳ. καὶ χάλυψ, ὁ σίδηρος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον.

Χαλυδώνιος οἶνος. Chalydonium vinum. *Apud Athenæum lib. 1. pag. 14. l. 41. legitur* χαλυβώνιος οἶνος. *Chalybonium vinum. Vide.*

Χαλυδώνιος οἶνος.

Χὰμ σκηνώματα. Chami tentoria, ſiue tabernacula. Aegyptus, quia Chami *fuit filius* Meſrem. Meſrē verò *vocatur* Aegyptus, quæ hodie dicitur Meſer, *per literarum tranſpoſitionem.*

Χὰμ σκηνώματα. ἡ αἴγυπτος. ἐπειδὴ τοῦ χὰμ ὁ μεσρίμ. μεσρὲ, δὲ ἡ αἴγυπτος. ὅπερ λέγεται σήμερον μάσερ. E

Χαμάδις, & χαμᾶζε, & χαμαί. Idem. Humi In terram.

Χαμάδις. χαμαί. εἰς τὴν γῆν. καὶ χαμᾶζε. χαμαί.

Χαμαί. Humi. In terra. Et prouerbium. Humi haurire. Idem eſt, ac nihil facere *Eraſm. Ad. Chil* 4. *Cent.* 10. *col.* 612. *ad.* 87. *Humi hauris. De fruſtrà laborante dicitur.* Vt & laterem lauare, dicitur de *rebus* irritis, *vel de fruſtrà laborantibus. Theocritus in Charitibus pag.* 136. *v.* 62. *Er. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 4. *col* 146 *ad.* 48.

Χαμαί. ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ παροιμία. χαμαὶ ἀντλεῖν. ἐν ἴσῳ τῷ οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἷον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται.

Χαμαδυνάδες Humi-dormientes *mulieres. Item humiles lectuli.* Et χαμευνής. *ſimiliter ponitur, & ita dicitur vir humi-cubans. Mas humi dormiens. Eſt autem maſc. gen. at* χαμεύνη. ης. ἡ *Humilis-lectus. Ariſtoph. in Auibus pag.* 400. *v.* 8. *Schol. annot.* 4.

Χαμαδυνάδες. χαμαὶ κοιμώμεναι. καὶ χαμαιδύνης, ὁμοίως. F

Χαμαιεύρετος. Humi-inuentus. Qui humi iacet abiectus, ac ab aliquo reperitur. Vt, Me humi iacentem, & abiectum inuenit, & inuentum educauit.

Χαμαιεύρετος. χαμαιεύρετόν με εὗρε, καὶ ἀνεθρέψατο.

Χαμαί-

A Χαμαίζηλοι. ταπεινοί. ἢ δίφροι κοιλώδεις. τροχῶν αὐτοῖς κάτωθεν ὑποστρεφομένων χαμαιζήλων.

Χαμαίζηλοι. Humiles. *Humi depreſſi. Viles. Abiecti.* Vel ſellæ cauæ. Vt, Cùm humiles rotæ ſub ipſis infernè verterentur.

Χαμαιζυμίτης ἄρτος.

Χαμαιζυμίτης ἄρτος. Humi-fermentatus-panis.

Χαμαιλέων. ζῶον εἰς πάντα τὴν χροιὰν μεταβάλλον. πλὴν λευκῆς.

Χαμαιλέων. Chamæleon. Animal, quod colorem in omnes mutat, excepto albo.

Χαμαίλαιον. εἶδος βοτάνης. καὶ χαμαίμηλον, εἶδος βοτάνης.

Χαμαίλαιον. Chamelæum. Herbæ genus. *l* χαμαίλεον. *Chamaleum. Plinius lib. 13. cap. 21. in principio Fruticem verò thymelæam, alij chameleam (alij chamelæam) vocant. Eius deſcriptionem vide lib. 15. cap. 7.* Et cæamæmelum, genus herbæ, *quæ vulgò chamomila dicitur.*

Χαμαιπέτεια. καὶ χαμαιπετής. χαμαὶ ἐῤῥιμμένος.

Χαμαιπέτεια. Humi-caſus. *Humi-proiectio. Dicitur quum aliquid humi cadit, aut proijcitur.* Et χαμαιπετής. Humi-lapſus. *Humi-proiectus. Humi-iacens. Humi-ſtratus.*

Χαμαιρεπής. χαμαὶ ῥέπων.

Χαμαιρεπής. Humi-repens. Humi-ſerpens.

Χαμαιτυπεῖον. πορνεῖον. καὶ χαμαιτύπη, ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένην ἐλαύνεσθαι.

Χαμαιτυπεῖον. Lupanar. *Locus in quo meretrices degunt, & cuiuis mercede ſui corporis copiam faciunt. Dictum autem* χαμαιτυπεῖον, *quod humi Venerea prælia cum ſtrepitu quodam committant meretrices.* Et χαμαιτύπη. Meretrix. Scortum. quòd humi iacens equitetur, *i. à maribus ineatur, & ſubigatur.*

C Χαμαιτηρίς.

Χαμαιτηρίς. ἡ χαμαὶ ἑταιρίς. *Heſychius.* χαμαιταιρὶς ἡ πόρνη. Scortum humi iacens, *& Veneris opus exercens.*

Χαμεύνης. ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. καὶ θηλυκῶς, χαμεύνη. ταπεινὴ κλίνη. ἀριστοφάνης. οὐδ' ἂν χαμεύνην πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

Χαμεύνης. ὁ. Mas humi iacens, *cubans. dormiens.* & fœmineo-genere χαμεύνη. Humilis-lectus. Ariſtoph. *in Auibus pag. 400. v. 8. Schol. annot. 4 vnde Suid.* Imò ne chameunam quidem prorſus profectò *vocarem meam vrbem, id eſt, humilem-lectum,* ceriam habens. *id eſt, ſi modò zonam habeam, aut lorum, aut ſunem, quo meum lectum ligem, vinciam, & conſtringam. Vide præcedentes verſus, & Schol. vt locum hunc intelligas.*

Χαμαῖτις. ὄνομα ἀμπέλου.

Χαμαῖτις. Chamætis. Nomen vitis, *quæ fortaſſe, quòd humilis ſit, hoc nomen accepit.*

Χαμόθεν. ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμόθεν. Ex-humo. Ex-terra. *Herodotus lib. 4. pag. 176. l. 3.*

D Χαμὼς θεὸς ἦν τυρίων, καὶ ἀμανιτῶν. ὥσπερ ἡ ἀστάρτη θεὸς σιδωνίων. ᾗ ἐλάτρευσε σολομών.

Χαμώς. Chamos. Fuit Tyriorum, & Amanitarum Deus, vt Aſtarte, Sidoniorum Dea, cui ſeruiit Solomon.

Χαναάν ὄνομα κύριον. οἱ δὲ ἐξ αὐτοῦ χαναναῖοι. μωϋσῆς τεσσαράκοντα ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ, τελευτᾷ, διάδοχον καταλιπὼν ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ, ὃς τὸν κατῴκισε τὸν ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ, ἣν ἐπηγγείλατο κύριος τῷ ἀβραάμ, ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἰγύπτου κυκλουμένη διὰ θαλάσσης, καὶ ξηρᾶς, ἐκβαλὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς, καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν. οἵτινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι, διὰ τῆς παραλίου αἰγύπτου τε, καὶ

E λιβύης, κατέφυγον εἰς τὴν τῶν ἀφρῶν χώραν. τῶν αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτούς, διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέραν, ἣν ἔπαθον δι' αὐτούς, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσσης. καὶ προσφυγόντες τοῖς ἄφροις, τὴν ἔρημον αὐτῶν ᾤκησαν χώραν, ἀναδεξάμενοι τὸ σχῆμα, καὶ τὰ ἔθη, καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραψάμενοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπὸ τῆς χαναναίων γῆς ᾤκισαν τὴν

F ἀφρικήν. καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ νουμιδίᾳ, περιέχουσαι οὕτως. ἡμεῖς ἐσμὲν χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν ἰησοῦς ὁ λῃστής. καὶ θηλυκὸν ἡ χαναναία. καὶ χαναναῖτις γῆ.

Χαναάν. Chanaan. Nomen proprium *viri,* cuius poſteri *vocantur* Chananæi. Moſes annos 40. in religionis, legúmque ſtudio cum populo verſatus, obiit, relicto ſucceſſore Ieſu Naue filio, qui Iſraelem collocauit in illa terra, quam Deus Abrahamo promiſerat (Extenditur autem à flumine Ægypti per mare, & terram circundata) eiectis omnibus Regibus, & Principibus gentium. Qui, cùm ab eo profligarentur, per maritimam Aegyptum, & Libyam, in Afrorum regionem, *i. in Africam* confugerunt, cùm eos Aegyptij non ſuſcepiſſent, propter memoriam priorem *eorum,* quæ propter ipſos perpeſſi fuerant, in rubro mari ſubmerſi. Cùm igitur ad Afros confugiſſent, deſertam illorum regionem incoluerunt, eorum habitu, & inſtitutis receptis, & cauſa in lapideis tabulis inſcripta, cur ex Chananea regione in Africam habitandi cauſa migraſſent. Hæ verò tabulæ adhuc ſunt in Numidia, quæ hæc verba continent, Nos Chananæi ſumus, quos profligauit Ieſus latro. Et fœmineum *nomen eſt* Chananæa. Et Chananitis terra.

Χανδόν. ἀθρόως. ἀπίστως. ἀπλήστως. χωρητι-

Χανδόν. q. d. Hianter. Affatim. Copioſè. ἀπίστως. *infidè, videtur tollendum. nam nihil ad rem præſentem facit.* In-

explebiliter. Capaciter. πίνειν χανδὸν. Bibere largiùs, & hiante-ore. quod Hom. Odyſſ. Φ pag. 634. dicit χανδὸν ἑλὼν οἶνον. Vinum affatim haurire. Quod Galli dicerent, à gorge ouuerte boire à grands traicts. Transfertur & ad alia. Vt, Eutropius verò, occaſionem, & fortunam immodicè, & affatim hauriens, & ſe ingurgitans ac explens, & curioſè-viuens, & multis aliorum negocijs ſe immiſcens ita viuebat, vt pater filium odio-proſequens, aut maritus vxorem, aut mater filiam, minimè lateret: ſed omnes eiacularetur ad illius ſententiam. N.L. Fortaſſe dicendum, Sed omnes ſuis verbis ad illius ſententiam ſequendam quaſi telis quibuſdam adigeret.

κῶς. πίνειν χανδὸν. ὁ δὲ εὐτρόπιος καιροῦ καὶ τύχης ἀμέτρως τε, καὶ χανδὸν ἀρυόμενος, καὶ κατεμφορούμενος, καὶ πολυπραγμονῶν, ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν. ἢ ἀνὴρ γυναῖκα. ἢ μήτηρ τέκνον. ἀλλ' ἐξηκόντιζε πάντας πρὸς τὴν ἐκείνου γνώμην. A

χάνοι Hiet. Diſtet. Pateat. Apertum-ſit. Eſt 3. optat. aor. 2. act. à χαίνω. futur. χανῶ. aoriſt. 2. ἔχανον optat. χάνοιμι. οις. οι.

Χάνοι. διεστάη.

Χάονες Chaones. Gens Epirotica. Ariſtophanes in Equitibus pag. 195. v. 18. Schol. annot. 9. Sed & in textu, & Schol. χάονες, & χάοσι paroxytone ſcribitur, vt & in Acharnenſibus pag. 285. v. 31. Schol. annot. 14. Podex Cleónis eſt ex-tempore in Chaonibus. Hoc ideo Poeta dixit, quia propter molliciem etiam malè-audiebat Geres, imò verò Cleon. Illic enim de eo verba fiunt. Et rurſus Ariſtophanes de eodem Cleone dicit in eadem Equitum fabula. pag. 195. v. 14. 15 16. De. Sed fieri non poteſt vt Paphlagonem quidquam lateat. Inſpicit enim ipſe omnia. Habet enim crus, Alterum quidem in Pylo alterum verò, in concione. χάοσι verò dixit per iocum, alludens ad Cleonis εὐρυπρωκτίαν, q. d. comicè, Laticulium. Iam enim vocem χάονες, deductam vult à verbo κεχηνέναι, i. hiare, patêre. quod obſcœnis, & εὐρυπρώκτοις accidit. Chaones autem gens eſt Thraciæ.

Χάονες. ἔθνος ἠπειρωτικόν. ἀριστοφάνης. ὁ πρωκτὸς ἐστὶν αὐτόχρημ' ἐν χάοσι. ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο ὁ γέρης. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. τὸν παφλαγόνα λαθεῖν οὐχ οἷόν τε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντα. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν, ἐν πύλῳ. τὸ δ' ἕτερον, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν χάοσι δὲ παρὰ τὸ κεχηνέναι. θρακικὸν δὲ ἔθνος οἱ χάονες. B C

Χάος. Chaos etiam dicitur aer apud Ariſtoph. in Auibus pag. 375. v. 19. 20.

Χάος. καὶ ὁ ἀὴρ παρ' ἀριστοφάνει ἐν ὄρνισι.

Per vrbem alienam, & chaos, i. aerem,
Femorum in aris crematorum *nidorem non transferetis*.

Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, καὶ τοῦ χάους,
Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.

Et antiquior, quàm Chaos, & Saturnia tempora. De valde antiquis. Er. Ad. Chil. 2. Cent. 8. col. 563. ad. 40. Et Ibycus. Volat autem per alienum chaos, i. aerem. Et rurſus. Hic autem negatur, & fruſtrà nugas in nos effundit, quæ ſunt antiquiores, quàm ipſum Chaos, & quæ redolent Saturnia-tempora. Eraſm. Ad. Chil. 2. Cent. 1. col. 375. & 376. ad. 75. Saturnia lema.

καὶ χάους ἀρχαιότερος, καὶ κρονίων. ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. καὶ ἴβυκος. πωτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, φλυαρεῖ. καὶ μάτην ἡμῖν λῆρον καταχεῖ, τοῦ χάους ἀρχαιότερα, καὶ κρονίων ἀπόζοντα.

Χάος. Chaos. Ariſtoph. in Auibus pag. 395. D

Χάος. ἀριστοφάνης.

Chaos erat, & Nox, Erebúſque niger primùm,
& Tartarus latus.
Terra verò, neque Aer, neque Cœlum erat. Erebi verò in infinitis gremijs, in infinito ſinu,
Parit primùm ſubuentaneum Nox nigris-alis-prædita ouum,
Ex quo circumuoluentibus anni *temporibus efflorait Cupido deſiderabilis,*
Micans tergo alis aureis, ſimilis ventorum inſtar-velocibus procellis.
Hic verò cum Chao alato mixtus nocturno, in Tartaro lato,
Procreauit, & ex nido eduxit *genus noſtrum, & primùm produxit in lucem.*
Priùs verò non erat genus immortalium, quàm Cupido commiſcuiſſet omnia.
Commixtis verò aliis cum aliis, natum eſt Cœlum, Oceanúſque,
Et Tellus, omniúmque Deorum beatorum genus immortale.

Χάος ἦν, καὶ νὺξ. ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον.
καὶ τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ. οὐδ' οὐρανὸς ἦν. ἐρέβους δ'
ἐν ἀπείροσι κόλποις,
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος ὠόν.
Ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινός.
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις. E
Οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ τάρταρον εὐρὺν,
Ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον. καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς.
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα.
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις. γένετ' οὐρανὸς. ὠκεανός τε,
Καὶ γῆ. πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. F

χάον Generoſum. Nobile. Vel antiquum. Vide noſtras notas pag. 761. annot. 1. χαία.

Χαόν. τὸ εὐγενές. ἢ τὸ ἀρχαῖον.

Χαρά.

A Χαρά. ἡδονή. εὐφροσύνη. τέρψις. τινές φασι κατὰ τὸ ὑποκείμενον, ταυτὸν σημαινόμενον εἶναι. Πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἴδιόν τι σημαινόμενον ὑποτάσσειν. ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς. χαρὰν μὲν λέγοντες, εὔλογον ἔπαρσιν. ἡδονὴν δὲ, ἔπαρσιν ἄλογον. τέρψιν δὲ, τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν. εὐφροσύνην δὲ, τὴν διὰ λόγων ἡδονήν. νομοθετούντων δὲ ἐστι τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαράν, οὐχ ἁμάρτημα, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον. οὐδὲ γὰρ
B τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν. ἢ τὴν μονάδα μονάδα. τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν ἄτοπόν τε, καὶ ψεῦδος.

Χαρά. Gaudium. ἡδονή. Voluptas. εὐφροσύνη. Mentis-delectatio *Laetitia* Τέρψις. Oblectatio. Quidam aiunt, ratione ſubiecti, *voces iſtas, quæ ſunt literis diuerſa*, ſignificationem eandem habere. Prodicus verò, ſingulis his nominibus propriam aliquam ſignificationem ſubiicere conabatur, ſicut & Stoici. Nam χαρὰν quidem, dicunt eſſe *animi* elationem rationi-conſentaneam. ἡδονὴν verò, brutam, *& à ratione-alienam animi* elationem. Τέρψιν verò, voluptatem à contemplatione manantem. εὐφροσύνην verò, voluptatem, quæ ex verbis *alicuius, & ex colloquijs percipitur* Sed hoc eſt eorum, qui-leges ferunt. Nam ſi dicas voluptatem *eſſe* gaudium, *hoc non eſt* peccatum, quemadmodum neque *peccatum eſt, ſi dicas* monadem indiuiduā *eſſe*. Nam non *eſt peccatum* dicere gaudium, gaudium, aut monadem, monadem. Sed ſi dicas, alterum alteri accidere, *hoc verò eſt* & abſurdum, & falſum.

Χαράδρα διῶρυξ πηλοῦ μεστὴ, ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. ἀριστοφάνης.

Χαράδρα. Foſſa cœni plena, perniciem, non aquam habens. Ariſtoph. *in Veſpis pag.348 v 14. Ita tamen vocatur alueus torrentis, & terra fiſſura, per quam aqua pluuia cum impetu, magnoq; cum ſtrepitu fertur. Charadra dici poteſt graca voce ſeruata, breuitatis causâ, vt apud Er. Ad. Chil. 2. Cent.4. col.468. ad.56.*

Φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.

Vocem autem habebat Charadræ, quæ perniciem peperit.

C ἐν ἐπιγράμματι.

In epigrammate.

Ὁππότε μιν κνημούς τε, καὶ λασίους τε χαράδρας
Ἐξ ὀρέων ποταμοῦ φερόσατ' ἐπ' ἠϊόνων.

Quum ipſum per *ſaltus, pérque denſas*, hirſutas, aſperáſque *charadras* euntem,
Ex montibus deſcendentis *fluuij vidit in ripis.*

Χαράδραι, αἱ διαιρέσεις, καὶ τὰ χάσματα, καὶ χείμαρροι γῆς.

Χαράδραι. Diuiſiones, & fiſſuræ, & torrentes terræ. *Torrentium in terris fluentium aluei. l.* χείμαρροι.

Χαραδραῖος λέων ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν Θεσπιακὸν λέγει. ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. χαράδρα δὲ καλεῖται, ὁ τόπος
D ἐκεῖνος.

Χαραδραῖος λέων. Charadræus leo, qui iuxta charadras, *i. terræ fiſſuras, cauernas, & luſtra degit.* niſi dicat Theſpiacum, quem primùm Hercules ad Theſpias interfecit. Ille verò locus, vocatur Charadra.

Χαραδρεῶνος.

Χαραδρεῶνος. Torrentis. χαραδρεών. ὁ. *Torrens, aut torrentis alueus.*

Χαραδριός. ὄρνεον. εἰς ὃν ἀποβλέψαντες οἱ ἰκτεριῶντες, ῥᾷον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτοὺς οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες. καὶ μὴν καλύπτει. μῶν χαραδριὸν περνᾷς; οὕτως ἱππῶναξ. καὶ παροιμία ἐντεῦθεν. χαραδριὸν μιμούμενος. ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. οὕτως εὐφρόνιος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθεὶς, καὶ τοῦτον
E οἱ περνῶντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι ἰαθῇ τις περιέργως. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου, μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου ὀξύνεται. ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας, βαρύνεται. ἐπεὶ καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίαν ποιοῦσι. χαραδριὸν οὖν μιμούμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποκρυπτόμενος. οἱ δὲ, φασὶν οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριὸν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας, ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσου.

Χαραδριός. Charadrius. Auis *eſt* quam illi, qui laborant ictero, ſi aſpiciant, faciliùs *eo morbo* liberantur, *& ſanantur*. Quamobrem etiam, qui vendunt *has aues*, eas occultant, ne, qui laborant *ictero*, gratis iuuentur, *nullaq; pecunia venditoribus perſoluta ſanentur*. Et tamen *ipſum* occultat. Num Charadrium vendit: l. περνᾷ. Sic Hipponax. Hinc autem prouerbium *manauit* Charadrium imitans. De iis, quæ occultantur. Sic Euphronius. *Ariſtoph. in Auibus pag.378. v.14 Schol. annot.5. Eraſm. Ad Chil.4. Cent.7 col.971 ad.88.* Quia enim charadrius conſpectus iuuat eos, qui-laborant-ictero, ideo hanc etiam *auem* occultant, qui-vendunt *eam*, ne quis, antequàm *eam* emerit, *eius ſolo aſpectu* fruſtrà ſanetur, *i gratis*. Eſt autem genus auis, quæ mutatur in propoſitas *res. N. L. Niſi colores ei propoſitos, & obiectos intelligas, vt idem faciat, quod ſupra de chamæleonte dictum.* Et hoc nomen, quum de aue dicitur, acuitur, χαραδριός. Quum verò de *torrente, vel torrentis alueo, & terræ voragine dicitur, quæ gracè vocatur* charadra, *tunc* graui-notatur. *Imò acuto notatur in antepenultima ſic,* χαράδριον
F *ſed tunc eſt nomen diminutiuum generis neutrius à fœmineo* χαράδρα. *Quod per quadam auis charadrij ſimilitudinem dicitur.* Quia & ipſi torrentes, *& torrentium aluei*, quodammodo per *ſuarum aquarum* fluxus melodiam efficiunt. Charadrium igitur imitans, pro, occultatus. Alij verò dicunt, non eos, qui charadrium conſpexerunt: ſed qui comederunt, hoc *icteri* morbo liberari.

Χαραδριοῦται. ὀρύσσεται. κοιλαίνεται.

Χαραδριοῦται. Cauatur. Excauatur. *Vide Lex.*

χάρακα. Vallum. Septum. Munimentum. Vallum, quo quidam caſtra circundabant, ſalutis causâ. *Sic enim milites in caſtris tutiùs manebant.* Vt Demoſt. & Menander *hanc vocem acceperunt Extant & Menandri verſus duo, quorum alter eſt imperfectus.*

Χάρακα. χαράκωμα. περίφραγμα. χαράκωμα, ὃ περιεβάλλοντό τινες ἐν στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. ὡς δημοσθένης. καὶ μένανδρος.

Multi enim derelicto vallo, ipſos
Pagos diripiebant, & vaſtabant.

Πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα, τὰς
Κώμας ἐπόρθουν.

χαρακτῆρες. Characteres orationum rebus declarandis inſeruientium. i. Genera dicendi. *Triplex eſt dicendi genus*, ſublime, tenue, mediocre. Thucydides autem, ſublime *dicendi genus*, vt ingenio ſuo conueniens, imitatus eſt, *& ſtudioſè ſecutus.*

Χαρακτῆρες λόγων ῥητορικῶν. ὑψηλός. ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν, ὡς προσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει.

χάραξ. Charax, Pergamenus, ſacerdos, & Philoſophus, de quo in *quodam* antiquo libro tale epigramma reperi,

Χάραξ. περγαμηνός. ἱερεὺς, καὶ φιλόσοφος. ὡς εὗρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον.

Sum Cahrax ſacerdos veneranda ex Pergami arce.
Vbi quondam pugnauit cum Achille vrbium vaſtatore.

Εἰμὶ χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ περγάμου ἄκρης.
Ἔνθά ποτε πολέμιζεν ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ

T*elephus, Herculis inclyti filius inclytus.*

Τήλεφος ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

Eſt autem Auguſti temporibus multo recentior. Secundo enim *ſuæ hiſtoriæ* libro meminit Auguſti Cæſaris, vt eius, qui fuerit olim, *i. vt Imperatoris antiqui* Et in ſeptimo, Neronis, & eorum, qui poſt eum imperarunt. Scripſit Græcarum hiſtoriarum libros 40.

ἔστι δὲ τῶν μετ᾽ αὔγουστον πολλῷ νεώτερος. μέμνηται γὰρ ἐν τῷ β΄ τῶν βιβλίων αὐγούστου ὡς πάλαι γενομένου καίσαρος. καὶ ἐν τῷ ζ΄ νέρωνος, καὶ τῶν μετ᾽ αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν ἑλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλία μ΄.

χάραξ. Genere maſculeo, Vallum. Caſtra. Vt, Græci præſtantiſſimum vallum id eſſe ducunt, quod circa ſtipitem multas, & magnas fibras enatas habet. *χάραξ hic ſumitur pro palo firmiore, qui Latinè vallus appellatur. Virgil. Georg. lib. 1 pag. 40. v. 8. Exacuunt alij vallos, furcasque bicornes Ex iſtis verò vallis fieri ſolebat vallum, quo caſtra muniebantur. Exempla Suidæ rem ita docet accipiendam.* Apud Romanos verò, valli duos aut tres habent apices, *vel potiùs, duos, tréſve ramos, ſiue ramuſculos ex ipſo ſtipite prominẽtes vt cornua, quæ vallos firmiores reddunt.* Demoſtratus Demopœtis. *Legendũ enim videtur* Δημοποιήτοις, *vt alibi multis in locis. Eſtque fabulæ nomen. Sed N. L. Hic verò χάραξ pro caſtrorum vallo, munimentoque, ſumitur.* Alij verò, vallum ad arcem admouebant. Fœmineo genere verò χάραξ vocatur vitis vallus, *palusque grandior, & firmus, cui vitis alligatur, vt fulciatur, & ſuſtentetur. Vnde prouerbium manauit,* ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ. & c. i. Vallus vitem decepit. *Ariſtoph. in Veſpis pag. 558. v. 12. Eraſ. Ad. Chil. 2. Cent. 2. col. 93. ad. 25.*

Χάραξ. ἀρσενικῶς τὸ στρατόπεδον. οἱ ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις, καὶ μεγάλας περὶ τῷ πρέμνῳ. παρὰ δὲ ῥωμαίοις, δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες. δημόστρατος δημοποιήτοις. οἱ μὲν, προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν θηλυκῶς δὲ, ὁ τῆς ἀμπέλου. ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

A B C D

χάραξ. Vallus vitem *decepit. Prouerbium, quod tunc dicitur*, quum id, quod ſeruatur, à ſuo ſeruatore læditur. *i. quum quis ab eo fallitur, ac læditur, à quo pendebat, & quo fretus erat, & à quo ſe ſeruatum iri ſperabat Vide præcedens exemplum.*

Χάραξ τὴν ἄμπελον. ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος, τὸ σωζόμενον πάθῃ.

χάραξιν. Acutis lignis, vel calamis, vel ſpinoſis plantis. *Vallis Vide ſupra χάραξ.*

Χάραξιν. ὀξέσι ξύλοις. ἢ καλάμοις. ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

χάραξος. Charaxus, Sapphonis frater.

Χάραξος. ὁ σαπφοῦς ἀδελφός.

χαρεία. *Pro χαρά. Gaudium, Lætitia. quod à χαίρω. Mag. Etymol. col. 558. l. 1.*

Χαρεία.

χαρῆτες. Charetis pollicitationes. Chares autem fuit dux Athenienſium, ad pollicitationes facilis, & promptiſſimus. Vnde prouerbium *manauit, quod* dicitur de illis, qui facilè *quidnis cuiuis* pollicentur: *ſed non etiam præſtant. Eraſmus Adag. Chil. 2. Cent. 6. col. 527. adag. 4.*

Χάρητος ὑποσχέσεις. χάρης δὲ ἦν στρατηγὸς ἀθηναίων, δὲ χαρής τε, καὶ ἑτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις γενόμενος ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων.

χαρίδημος. Charidemus. Nomen proprium.

Χαρίδημος. ὄνομα κύριον.

Χάριν. Attici *tonum* ante duas *ſequentes ſyllabas, in hac voce χάριν,* remittunt, *pro, προπαροξύνουσι, i. accentum acutum in antepenultimam amandant, eámque notant acuto.* Antè verò vnam *ſyllabam, eámque vltimam, acutum ponere, quod græcè* παροξύνειν *dicitur, Latinè, penacuere ſiue penultimam acuto notare, & ſcribere χαρίν, hoc verò cenſetur* commune Ariſtoph. Pluto *pag. 8. v. 21. & 22.*

Χάριν. οἱ ἀττικοὶ πρὸ δύο αἰτιῶνται. τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινὸν, ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Et per Iouem, ſi quid eſt ſplendidum, & pulchrum,

Καὶ νὴ Δί᾽, εἴ τί γ᾽ ἐστι λαμπρὸν, καὶ καλὸν,

E F

A Ἡ χαρίεν ἀνθρώποισι διὰ σὲ γίνεται.

Aut venuſtum, & iucundum *hominibus*, id, ô Plute *per te fit*, paratur, & datur.

Χάριεν προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ χαριέντως. χαρίεν δὲ παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς, καὶ χαρίεντος.

Χάριεν. Proparoxytonè *non rarò ponitur aduerbialiter*, pro χαριέντως. q.d. Gratiosè Eleganter. Venuſtè. Vrbanè. Facetè. Scitè. Lepidè. χαρίεν verò, paroxytonè, *ſumitur* pro gratioſo, *venuſto, eleganti, vrbano, faceto, lepido*. Et χαριέντως *hinc derivatum. Eſt autem aduerbium* *Vide præcedentia.*

Χαριεντίζεις. καὶ καταπαίζεις ἡμῶν. καὶ βωμολοχεύῃ. δαμάσκιος. κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.

χαριεντίζεις. Facetè-cauillaris, & nobis illudis, & ſcurriliter loqueris. Damaſcius. Et, Periculum eſt ne in ipſas hominum facetorum cauillationes inciderimus. F. τῶν χαριεντιζόντων *eſt legendum, vt ſit exemplum τοῦ* χαριεντίζεις *præcedentis.*

B Χαριεντιζόμενοι. εὐτραπελευόμενοι. σκώπτοντες. ὡς ἀριστοφάνης.

Χαριεντιζόμενοι. Vrbanitate-vtentes. Facetiis-vtentes. Cauillantes. vt Ariſtophanes *paſſim facit.*

Χαριεργός. ὁ κεχαριτωμένα ἐργαζόμενος.

– Ἃ δὴ χαριεργὰ

Παλλάδι ἐκτέχνας θήκατο παυόμενος.

χαριεργός. Qui opera gratioſa, gratáque facit. *In quodam epigrammate.*

-- *Quæ profectò grata opera*

Palladi deſinens artem poſuit, ac dedicauit.

Χαριεστέρους. ἐνδοξοτέρους. εὐνάπιος. ὁ δὲ προκόπιος τοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν, ἐπὶ τὸν βασιλέα οὐάλεντα διὰ φρυγίας συνήπειγετο.

Χαριεστέρους. Gratioſiores. Illuſtriores Eunapius. Procopius autem aſſumptis illis, qui gratioſiores, *ac illuſtriores erant*, ad Imperatorem Valentem per Phrygiam iuit, vt eum conueniret, & cum eo colloqueretur.

C Χαριέττων. ὄνομα κύριον.

Χαριέττων. Charietton. Nomen proprium.

Χαρίζεσθαι. κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί. ἰδίως δὲ, ἐπὶ ἀφροδισίων. ἢ ἐπὶ τοῦ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν λόγῳ. εἴ τι σοι δεῖ χαρίζεσθαι. καὶ πάλιν, ἵνα σοι χαρίσωμαι. καὶ χαριζόμενοι, χάριν τιθέμενοι. οἱ δὲ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον. ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενοι.

Χαρίζεσθαι. Communiter quidem *hoc verbum accipitur pro gratificari*, vt vulgus *loquitur*. Peculiariter verò, de venereis *rebus dicitur*. vel *ſumitur* pro, cedere *alicui* in oratione. Vt. Si tibi oportet gratificari. *tuiq́, verbis cedere*. Et rurſus. Vt tibi gratificer. Et χαριζόμενοι Gratificantes. Beneficium *apud aliquem* ponentes. *Beneficium alicui dantes*. Et. Illi vero, caput eius amputarunt, iracundiæ, ingrato morbo, gratificantes, *& nimiùm indulgentes.*

Χαρίζομαι. δοτικῇ.

Χαρίζομαι. Datino. Gratificor.

Χαρίκλεια. ὄνομα κύριον. καὶ χαρικλῆς, εἷς

D τῶν λ'

Χαρίκλεια. Chariclea. Nomen proprium. Et Charicles, vnus è 30 *tyrannis.*

Χάριν. τέρψιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν.

χάριν. *Gratiam Beneficium.* Voluptatem. *Oblectationem. Et interdum aduerbialiter ſumitur* pro ἕνεκα. gratiâ. causâ. Propter. *Cum genitiuo.*

Χαρινάδης ὄνομα κύριον. οὗτος νωθὴς ἦν. καὶ παροιμία. κρείττων ἐστὶ σοῦ χαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.

Χαρινάδης. Charinades. Nomen proprium. Hic tardus erat. Et prouerbium. Charinades in itinere faciendo præſtantior eſt te. De iis, qui in profectione ſunt tardi. *Vel, Charinades te vincit eundo. Prouerbium in eos, qui tardè incedunt Integrum verſum vide apud Ariſtoph. in Veſpis pag. 318. v. 23.*

Χαριξένη. εὐήθης, καὶ μωρὰ ἡ χαριξένη ἑταίρα. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ τἀπὶ χαριξένης τάδε γ'

E ἐστί.

Χαριξένη. Charixene. Meretrix *hæc fuit* fatua, & ſtulta. Ariſtoph. *in Eccleſiaz. pag. 506. v. 18.* Non enim quæ à Charixene *fiunt*, hæc profectò ſunt. *Non ſunt hæc fatua, & ſtulta, vt ea quæ Charixene dicere, & facere conſueuit.*

Χαρίωνος ὄνομα κύριον.

Χαρίωνος. Chariônis. Nomen proprium *genitiui caſus, à recto* χαρίων. *Charion.*

Χάρις. χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί. τητέον, ἡ φύουσα τὴν χάριν, χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα.

Χάρις. *Soph. in Aiace pag 31. v 522. Er. Ad. Chil. 1. Cent. 1. col. 34 ad. 34.* Gratia gratiam enim eſt illa, quæ parit ſemper. Hoc eſt, beneficium ante-collatum *in aliquem, l.* προϋπάρξασα. parit *alterum* beneficium.

Χαρίσασθαι. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. ὀλίγοις χαρίσασθαι. παρὰ ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσι.

Χαρίσασθαι. Gratificari. *De rebus Venereis non rarò dicitur & de mulieribus, quæ viris ſui corporis copiam non inuitæ faciunt.* Apud Ariſtoph. in Equitibus. *pag. 218 v 11. Sed*

F *locum integrum ibi vide. Schol. annot. 9. Vide & præcedentes verſus, vt hæc meliùs intelligas. Illic Ariſtophanes de Comœdiarum-doctrina, de Comœdia, tanquam de formoſa muliere, quam multi ſolicitarint, & teſtarint, facetè verba facit, & dicit illam* Paucis gratificatam-eſſe, *ſuiq́, corporis copiam paucis feciſſe.* Pro, *Multos quidem dicit Comœdias ſcribere tẽtaſſe. & ſcripſiſſes, ſed paucos in ijs ſcribendis* rem-feliciter-geſſiſſe. *Paucis in iſto comœdiarum ſcribendarum ſtudio, conatuq́, rem feliciter ſucceſſiſſe dicit. Quare ſe quidem felicem Comœdiarum ſcriptorem appellat, alios verò pleroſque vocat infelices comœdiarum ſcriptores.*

NOTÆ.

Χαρίσασθαι.] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 218. v. 11.

Πολλῶν γὰρ εἵνεκα θεραπεύοντας αὐτὸν, ὀλίγοις χαρίσασθαι.

Schol. annot. 9. Πολλῶν γὰρ εἵνεκα θεραπεύοντων. μετελθόντων, ἐπιτηδευσάντων. ἀπὸ τοῦ θηρᾶν ἰχθύας. θηρᾶν δὲ, τὸ περιελθεῖν τῇ γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. προσῆ οὖν κέχρηται ἐπὶ γυναικός. διὸ καὶ τὸ χαρίσασθαι ἐπήνεγκε. σημαίνουσι οὖν πολλοὺς ἐπιτυχεῖν τινας, καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι περὶ πάντων. Hinc Suidæ correctio petenda.

χάρισι. Reconciliatio, hoc eſt, Pax, cum Gratiis, & Venere *fertur* educata, quia nuptiæ, & feſta pacis tempore celebrantur.

Χάρισι, καὶ ἀφροδίτῃ ξυντεθροφος ἡ διαλλαγή. τουτέστιν ἡ εἰρήνη· διότι οἱ γάμοι, καὶ αἱ ἑορταὶ, ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται.

χαρίσιον. Idem, ac τὸ χαριστήριον. Gratiarum-actio. Vt, Hęc à me ſcripta-ſint, exiguam gratiarum actionem pro multis *beneficijs in me collatis*, reddenti. *Hæc à me ſcripta ſit animi grati pro multis beneficiis acceptis exigua ſignificatio* & χαρίσιοι. Chariſij, placentæ genus. Ariſtophanes Dętalenſibus. Mittā pellicibus veſpere chariſios.

Χαρίσιον. χαριστήριον. ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι χαρίσια ὀλίγα, ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. καὶ χαρίσιοι, πλακοῦντος εἶδος, ἀριστοφάνης δαιταλεῦσι. πέμψω παλλακαῖς ἑσπέρας χαρισίους. B

Χαριστίων-ος. Chariſtiônis. Nomen proprium *genitiui caſus à recto* χαριστίων, *Chariſtiôn*.

Χαριστίωνος. ὄνομα κύριον.

χάριτας. Gratias. Honores. Beneficia. Vt, Ille verò, mittit Theodorum acturum gratias, quòd ille maximum Romanorum Legatum honoraſſet maximè, *maximis honoribus affeciſſet*. *l.* ὁμολογήσοντα. Et prouerbiū. Gratiæ *ſunt* nudæ *Dictum hoc eſt*, vel quia *nos aliis* oportet ſimpliciter *candidè*, & in-occulto, *ſiue clàm*, *occultè*, *non palàm* gratificari Vel, quia Gratię ſuo ornatu ſpoliatæ-fuerunt. Tres autem *ſunt* Gratiæ, Pitho, Aglaia, & Euphroſyne. Gratias *Poeta* nudas fingunt, quia gratis oportet *apud homines* beneficia ponere. *vel*, *quia gratis eſt benefaciendum*.

Χαρίτας. τιμάς. εὐεργεσίας. ὁ δὲ, στέλλει θεόδωρον ὁμολογήσοντα χάριτας, ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα. καὶ παροιμία. αἱ χάριτες γυμναί. ἤτοι ἐν δεῖ ἀφελῶς, καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι. ἢ ὅτι αἱ χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῄρηνται. τρεῖς δὲ αἱ χάριτες. πειθώ. ἀγλαΐα. καὶ εὐφροσύνη. τὰς χαρίτας γυμνὰς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι. C

NOTÆ.

ἀφανέρως.] Οὐ φανερῶς. ἐν τῷ κρυπτῷ. Sic & Matthæus cap. 6. v. 3. & 4. dicit eleemoſynam facere ἐν τῷ κρυπτῷ) (ἐν τῷ φανερῷ. De precibus etiam faciendis veram rationem præſcribens v. 6. dicit, πρόσευξαι τῷ πατρί σου ἐν τῷ κρυπτῷ) (καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Eraſ. Ad. Chil. 2. Cent. 7. col. 542. ad. 50. Gratiæ nudæ.

--- D

Χαριταίνης. Charitænes. Nomen proprium.

Χαριταίνης. ὄνομα κύριον.

χαριτία. Gaudium. Lætitia.

Χαριτία ἡ χαρμονή.

Χαρίτων θρύμμα. q. d. Gratiarum-fruſtum, *i. Gratiarum portio*, Venuſtas. Decus. Ornamentum.

Χαρίτων θρύμμα. καλλώπισμα.

Χαρίτων. Chariton, & Menalippus. In voce Ἀντίπατρος.

Χαρίτων, καὶ μελάνιππος. ἐν τῷ ἀντίπατρος.

Χαρίτων. ωνος. ὁ. Chariton, Charitônis. Nomen proprium.

Χαρίτων. χαρίτωνος, ὄνομα κύριον.

χάρμα. Gaudium. Voluptas. Lætitia. Polybius. Illius verò mentem ſimul gaudium, & dolor corripuit, *vel*, *inuaſit*, *& occupauit*.

Χάρμα. χαρά. ἡδονή. πολύβιος. τὸν δὲ, ἅμα χάρμα, καὶ ἄλγος ἔλαβε φρένας.

Χάρμη. Pugna. Prælium. *Poet. pro comm.* μάχη.

Χάρμη. μάχη. E

Χάρμος. Charmus, Syracuſanus, in ſingula *fercula*, quæ *conuiuis* apponebantur, verſiculos, & prouerbia dicebat. Clearchus verò Solenſis, id poema vocat δειπνολογίαν, *q. d. cœniloquium*, *i. orationem de cœna*. Alij, ὀψολογίαν *i. de opſoniis orationem*. Chryſippus, γαστρονομίαν, *i. Ventris-legem*. Alij, ἡδυπάθειαν. *i. ſuauem-voluptatem*.

Χάρμος. συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων, στιχίδια, καὶ παροιμίας ἔλεγε. κλέαρχος δὲ ὁ σολεὺς, δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα. ἄλλοι, ὀψολογίαν. χρύσιππος. γαστρονομίαν. ἄλλοι, ἡδυπάθειαν.

Χαροπός. Rotundus Pulchris-oculis-præditus *Lætis-oculis-præditus*. *Vide Lex.*

Χαροπός. περιφερής. εὐόφθαλμος.

Χάροψ. Charops. Et declinatur *in genitiuo*, χάροπος. Charôpis.

Χάροψ. καὶ κλίνεται χάροπος. F

Χάρων. Charon. *Virg. Æn. lib. 6. pag 253. Portitor has horrendus aquas, & flumina ſeruat Terribili ſqualore Charon. &c.* Mors Et *nautica*, *&* traiectoriæ Charônis percontationes, & præconia. *proclamationes vt à pracone, clara voce facta. De quibus Ariſtoph. in Ranis. pag. 137. v. 18. & 19. Eraſm. Ad. Chil. 1. Cent. 4 col. 151. ad. 79.*

Χάρων. ὁ θάνατος. καὶ πορθμευτικαὶ παρὰ χάρωνος πεύσεις, καὶ κηρύγματα.

A Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν, καὶ πραγμάτων;

Quis ad quietem ex malis, & negociis?

Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον;
χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδῃ, οὕτω λεγόμενον. ὡς καὶ τὸν αὐαίνου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας; οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου τρίχες χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἡ παροιμία. ἐν ᾧ τρόπῳ φασὶ χύτραν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

Quis in obliuionis campum venire cupit? Locum apud inferos ita dictum ſinxit, vt & Auæni ſaxum. Quis ad aſini lanas: *eſt ſuus verſus* 19. Sic inutilem *rem* vocant. Haud enim aſini lanæ, *villi, vellera cuiquam* proſunt. *Vide ad Er. ſupra notatum.* Dicitur autem hoc prouerbium de *rebus inutilibus*, & irritis, eodem modo, quo dicunt, Ollam pingis, *vel exornas, vt Er. Ad. Chil.* 1. *Cent.* 4. *col.* 149 *ad.* 66. Irritæ *ſunt* enim & eæ *res*, *quæ ſunt* apud inferos. Propterea igitur *Ariſtophanes* aſini lanas, *ſiue villos ita* conſinxit poeticè.

B Χάρων. Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γεγονὼς κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον. οθʹ ὀλυμπιάδι. μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν κατὰ τὴν οεʹ ὀλυμπιάδα ἱστορικός. ἔγραψεν Αἰθιοπικά. Περσικὰ ἐν βιβλίοις βʹ. Ἑλληνικὰ ἐν βιβλίοις δʹ. περὶ Λαμψάκου βʹ. Λιβυκά. ὅρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δʹ. πρυτάνεις, ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. ἔστι δὲ χρονικά. κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις βʹ. Κρητικὰ, ἐν βιβλίοις γʹ. λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους. περίπλουν τὸν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

Χάρων. Charon, Lampſacenus, filius Pythoclis qui tempore primi Darii floruit Olymp. 79. Potiùs verò fuit belli Perſici temporibus, Olympiad. 75. Hiſtoricus Scripſit Aethiopica, Perſica, lib. 2. Græca, lib. 4. De Lampſaco, lib. 2. Libyca. Fines Lampſacenorum, lib. 4 Prytanes, aut Principes Lacedæmoniorum. Sunt autem annales. Origines vrbium, lib 2. Cretenſia, lib. 3. Refert etiam leges à Minoe latas. Nauigationem extra columnas Herculis.

C Χάρων Καρχηδόνιος ἱστορικός. ἔγραψε τυράννους, ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασι. βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δʹ. βίους ὁμοίως γυναικῶν, ἐν δʹ.

Χάρων. Charon. Carthaginenſis hiſtoricus. Deſcripſit Tyrannos, quotquot in Europa, & Aſia fuerunt. Vitas illuſtrium virorum, lib. 4. Mulierum etiam *vitas lib.* 4.

Χάρων. Ναυκρατίτης ἱστορικός. ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰ ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντα. βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἑκάστῳ ἔθνει. καὶ Ναυκράτεως, καὶ ἄλλα περὶ Αἰγύπτου.

Χάρων. Charon, Naucratita hiſtoricus. *Scripſit* Alexandrinos, & Aegyptios ſacerdotes, & res ſub vno quoque geſtas. Reges, qui antiquitùs, *vel, olim priſcis temporibus* in vna quaque gente fuerunt. Et de Naucrate. *i.* περὶ Ναυκράτεως. Et alia quædam de Aegypto.

Χαρώνδας ὄνομα κύριον.

Χαρώνδας. Charondas. Nomen proprium.

D Χαρώνειος θύρα. μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι. ἀντὶ τοῦ μέλλεις ἀποθνήσκειν.

Χαρώνειος θύρα. Charônia ianua. *Vel, Charontis ianua, vt Er. Ad. Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 559. *ad.* 22. Vna è Nomophylacij *ſiue Prætorij* ianuis, per quam damnati-iudicio ad mortem, *i. ad capitale ſupplicium* educebantur. Et Ariſtoph. in Pluto. *pag.* 16. *v.* 1. Charon verò, ſignum dat. Pro, Moriturus es. *Mox mox morieris. Mors tibi iam imminet.*

Χαρτά. χαρᾶς ἄξια. σύμβολον φρονήσεως. τὸ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν, καὶ λυπηρῶν.

Χαρτά. q. d. Lætabilia. Gaudio-digna. Prudentiæ verò *manifeſtum eſt* ſignum, vis diſcernendi ea, quibus gaudendum, & quibus dolendum eſt.

Χαρτόν. Σοφοκλῆς.

Χαρτόν. Gaudio-dignum. Lætum. Gratum. Sophocles in Trachinijs *pag.* 339. M.

E Χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω χρόνῳ
Πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

Saluere præconem iubeo, tempore
Multo tandem ad nos reuerſum, & nunc *apparentem, lætum ſi quid modò*, gaudióque di-gnum *affers.*

Idem *Soph. in Electra. pag.* 142. M.

ὁ αὐτός.
Χαίροις ἂν εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

Læteris, ſi modò *tibi gaudio-digna*, læta, grataque *ſunt iſta.*

Χαρτοφυλάκιον. τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω ἅπαντα, διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ προπαροξύνεται. οἷον χαρτοφυλάκιον. θησαυροφυλάκιον. σκευοφυλάκιον. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. πλὴν τοῦ σιτο-
F φυλακείου.

Χαρτοφυλάκιον. *Chartophylacium. Scrinium, in quo reponuntur, & ſeruantur chartæ. Locus in quo chartæ tabulæ, ſcriptaq́; ſeruantur.* Omnia *nomina*, quæ à φυλάσσω *deducuntur*, per ι ſcribuntur, & acuto-notantur-in-antepenultima. vt χαρτοφυλάκιον & θησαυροφυλάκιον, *i. ærarium, in quo publica pecunia ſeruatur.* σκευοφυλάκιον. *armarium, in quo vaſa, & vtenſilia cuſtodiuntur.* Et *cætera* his ſimilia. Excepta voce σιτοφυλακεῖον, *quæ circunflectitur in penultima, & ſignificat horreum, ſiue granarium, in quo frumenta reponuntur, & cuſtodiuntur.*

Χάρυβδις. Charybdis. Mare, quod iuxta Gades abſorbetur N.L. & rurſus impetuoſè redit *in ſuum priſtinum locum*. Eſt autem dicta, quòd in Chaos, & perniciem *nauigantes* trahat. F. κατάγει. Priſcus verò de Charybdi dicit, Cùm autem iuxta Siciliam, prope Meſſanam, in Italiæ freto, nauigarent, vbi Charybdis *eſt*, *l.* ῥυβδεῖν, & venti vehementes inuaſiſſent *eos*, *naues* cum ipſis viris ſubmerſæ-ſunt. Charybdis, & Scylla in anguſto loco ſita, fluxus Oceani recipit. & prænauigantes ſubmergit. Illic Vlyſſes amiſſis omnibus ſocijs vnà cum ipſis nauibus, ipſe ſolus inſidens aſſeri, *vel*, *tabulæ* fluctibus maris ferebatur. Hunc Phœnices quidam in aquis nauigantem conſpicati, ſuſceptum, nudum ad Idomeneum in Cretam deduxerunt. Hûc Ille hyberno tempore excepit-hoſpitio, & in Phæaciam, quæ nunc Corcyra vocatur, amandauit. Illi verò, *Corcyræi* ipſum cum duabus nauibus, & ſocijs *domum* mittunt.

Χάρυβδις. ἡ ἀναπομένη θάλασσα περὶ τὰ γάδειρα. καὶ πάλιν ῥαγδαίως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ εἰς χάος, καὶ ὄλεθρον κατάγειν. πρίσκος δὲ λέγει περὶ χαρύβδεως. παραπλέουσι δὲ τὴν σικελίαν πρὸς τῇ μεσσήνῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς ἰταλίας. ἐν ὥσπερ ἡ χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσαέων, αὐτοῖς ἀνδράσι καταδῦσαι. ὅτι χάρυβδις καὶ σκύλλα ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα. καὶ τοὺς παραπλέοντας βυθίζει. ἐκεῖσε ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν, αὐτὸς μόνος ἐπικαθίσας σανίδι ἐν τοῖς ῥεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο. τοῦτον ἰωρακότες φοίνικες τινὲς ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν κρήτῃ πρὸς ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον δὲ ὑποδέχεται τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος. καὶ ἀπέπεμψεν εἰς φαιακίαν τὴν νῦν λεγομένην κέρκυραν. οἱ δὲ, πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ, καὶ ἑταίροις. A B

Χασσάμενος. Recedens. Homer. Ille verò recedens, quaſſatus-eſt. Et, Recedentes, diſcutiebant haſtas clypeo infixas, vt diſſiparentur, *& frangerentur*.

Χασσάμενος. ἀναχωρήσας. ὅμηρος. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. τὰ ἐμπεπορμένα τῇ ἀσπίδι δόρατα, ἀναχωροῦντες διεπίπασσον, ἵνα σχεδασθῇ. C

Χασμᾷ. *Dehiſcis. Oſcitas* Sublimia-cogitas. Mentem ad alia habes *attentam*. Et χασκάζεις. Hias. *Inhias. Hians-obſeruas.* Ariſtoph. *in Veſpis. pag. 535. v. 19. Schol. annot. 8.* Tu verò hians-obſeruas Quæſtorem, *vt tibi triobolum pro iudiciali ſtipendio ferat.* Et κεχασμήσῃ σύ. Hiabis tu. *ore hiante expectabis, donec accipias. quod cupis.*

Χασμᾷ. μετεωροφρονεῖς. περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. καὶ χασκάζεις. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην. καὶ χασμήσῃ σύ.

Χάσμασιν. Hiatibus. Rictibus. Vt, Parthi verò, cùm ferarum capita galeis adaptaſſent, illarum ferarum rictibus vtebantur, *ad terrorem hoſtibus incutiendum.*

Χάσμασιν. οἱ δὲ πάρθοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρίων ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσιν, ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμασι.

Χαυλιόδων. Qui demiſſos, & prominentes *ex ore* dentes habet. Et animalia χαυλιόδοντα *dicuntur*, quæ dentes *extra os* oſtendunt *exertos*, *& prominentes*, vt talpa, elephas, aper, & ſi quod aliud *eſt huiuſmodi animal.*

Χαυλιόδων κεκλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας. καὶ ζῷα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας. οἷον ἀσπάλαξ. ἐλέφας. σῦς. καὶ εἴτι ἄλλο. D

N O T Æ.

Χαυλιόδων κεκλασμένους] Lege χαυλιόδων. κεχαλασμένους ἔχων. &c. Vide comment. Euſtath. in lib. Υ. τῆς ἰλιάδος. pag. 1872. 31. 32. Idem apud veteres συνόδων dicebatur προχείλων. i. qui dentes prominentes habet, & ex ore productos, vt in apris, & in elephantis videmus.

Χαῦνον. Sublime. vel latum, *latè patens, & amplum*, & magnum. Quæ enim *mollia, laxáque ſunt*, in latitudinem explicantur, *& facilè dilatantur.* Ariſtoph. Auib. *pag. 400. v. 11. & 12.* Ep. Ex nubibus, & ſublimibus locis *nomen deſumi capio, quod vrbi nouæ nunc imponatur.* Pi. Amplum aliquod, *latéque patens nomen habere* prorſus vis? *Hanc igitur nouam vrbem vocemus* Nephelococcygiam. i. *In nubibus ædificatam. & cuculorum domicilio deſtinatam* χαῦνον autem etiam dicitur infirmum. *Quod enim molle fungoſum, laxum, & ſolutum eſt, id infirmum eſt.* E

Χαῦνον. ὑψηλόν. ἢ πλατὺ, καὶ μέγα. τὰ γὰρ χαῦνα, εἰς πλάτος ἀπλοῦται. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνυ. λέγεται δὲ, καὶ τὸ ἀσθενές.

Χαυνοπολίτας. Chaunopolitas. In Reipub. adminiſtratione, vel in ciuitate, molles, eneruatos, languidos, remiſſos, ſolutos, lentos, ignauos. *Vel*, *tumidos*, *inflatos*, *ſuperbos*, *& inſolentes.*

Χαυνοπολίτας. κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν, ἢ τὴν πόλιν.

Χαύνωσιν. Laxationem. Hoc eſt, litium ſolutionem, *& iudiciorum vitationem. Ariſtoph in Nubibus pag. 10. v. 8. & 9.*

Χαύνωσιν. τουτέστι, λύσιν τῶν δικῶν.

Quomodo diſcet vnquam iſte vitationem litiú? i. litium vitandarum rationem?

Πῶς ἂν μάθοι ποτ᾽ οὗτος ἀπόφευξιν δίκης. F

Aut vocationem in ius, & teſtium citationem, *aut ſolutionem-iudiciorum perſuaſoriam?* i. rationem, quâ poſſit auditoribus perſuadere non eſſe litigandum, vt iudicia ſic vitet, & periculum inde litigantibus impendens?

Ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;

Idem

A οἷον ἀπατάτην, καὶ διάκενῳ ῥήματι ἀναπείθουσαν τοὺς ἀκούοντας. παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην.

Idem eſt, ac ſi dixiſſet, *& quomodo poterit iſte diſcere* fraudem, quæ verbis inanibus, *vel, verborum lenociniis vel, verbis nouis, & inſolentibus* perſuadet auditoribus *verum eſſe, quod ipſe dicit? αἰκαπυσκεία verò vocat*, quod Iudicibus perſuadere *debeamus ita eſſe, vt dicimus, ſi iudiciorum moleſtijs liberari, & à iudicibus abſolui velimus.*

Χαύωνες. ἄρτοις ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνοις. ἢ λάχανα ὀπτά.

Χαύωνες. Panes hordeaceos oleo conſperſos. vel olera aſſata.

ΤΟ' Χ ΜΕΤΑ' ΤΗ͂Σ ΑΙ.

X cum AI.

B Χαῖον. χαῖόν ἐστι, ἡ καμπύλη βακτηρία, ᾗ ποιμένες χρῶνται.

XAῖον. Eſt curuus baculus, quo paſtores vtuntur. Pedum. *Apollonius τῶν ἀργοναυτικῶν. lib. 4 pag. 210 v. 972. Vide Schol. in ἀργυρέῳ χαίῳ. vnde Suid. Illic & Callimachi diſtichum affertur.*

Χαιρέας. ὄνομα κύριον.

Χαιρέας. Chæreas. Nomen proprium.

Χαιρέκακος. ὁ χαίρων τοῖς κακοῖς.

Χαιρέκακος. Gaudens-malis. Qui-delectatur-malis *alienis.*

Χαιρέτω ληρῶν. ἐρυθριάτω φλυαρῶν. καὶ χαίρειν. οἰμώζειν.

Χαιρέτω ληρῶν. Gaudeat ſuis nugis. Erubeſcat ob ſuas nugas. *Sua garrulitate gaudeat, & cum ſuis nugis valeat.* Et *χαίρειν ſæpe ſignificat* lugere, *lamentari, flere, plorare, quod per antiphraſin accipitur. Vt, quum aliquem iubemus μακρὰ χαίρειν, i. longum valere, idem ſignificat, ac οἰμώζειν μακρά. longum lugere, vel plorare longum. Vide Ariſtophanem in Equitibus. pag. 213 v. 12. Schol. annot. 12. κλάειν σε μακρὰ κελεύω.*

C Χαῖρε φίλον φάος. γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν, οἱ δὲ, αἰσχράν. ἄλλοι, γραῦν.

Χαῖρε φίλον φάος. Vale chara lux. Mulierem libidini-inſeruire volentem, extinctâ lucernâ, hoc dixiſſe ferunt. Alij verò *putant intelligi mulierem* turpem, *deformem*, alij vetulam, *& anum. Vtraque lucem odit, quæ manifeſta corporis vitia ſpectanti demonſtrat. Extincta verò, vel ſublata lucerna nullum diſcrimen inter iuuenilem, & anilem ætatem, nullum inter formoſas, & deformes mulieres oculis obſeruari poteſt.*

Χαιρεφῶν. Ἀθηναῖος τὸν δῆμον Σφήττιος. φιλόσοφος. Σωκράτους ἀκουστής.

Χαιρεφῶν. Chærephon. Athenienſis, ex municipio Sphettio. Philoſophus, Socratis auditor.

Χαιρεφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμός, καὶ D σφόδρα ἐχθρεῦσαι τἀδελφῷ. καί φησι Ξενοφῶν Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν ὡς οὐδὲν ὄφελος εἴη, μὴ συμφωνεῖν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν.

Χαιρεφῶν. Chęrephon fuit vnus de numero eorum qui Socrati maximè familiares fuerunt. Nullum tamen ipſius ſcriptum putatur extare-ſeruatum. Videtur autem valde feruidus fuiſſe, & cum fratre graues inimicitias exercuiſſe. Xenophô autem dicit, Socratem ipſos conciliare-volentem, dixiſſe, nullam eſſe oculorum, neque manuum, neq; pedum vtilitatem, niſi conſentiant. *Conſule Ariſtoph. in Nubibus pag. 67. v. 7. Schol. annot. 4. vnde Suid. ibi legitur, σφοδρός, pro, πάνυ θερμός. Et, τῷ ἀδελφῷ.*

Χαιρεφῶν ἐπὶ τῶν ὠχρῶν, καὶ ἰσχνῶν. καὶ παροιμία. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος; τὴν φύσιν. ἦν γὰρ ἰσχνός, καὶ ὠχρὸς τὴν ἰδέαν, ἅτε σοφίᾳ συντετηκώς. ὅθεν καὶ νυκτερὶς ἐκαλεῖτο.

Χαιρεφῶν. Chærephon. *Dicitur* de pallidis, & macilentis. Et prouerbium *ab eo manauit. quod extat apud Ariſtoph. in Nubibus pag. 88 v. 8. Schol annot. 3. Eraſm. Adag. Chil. 2. Cent. 9 col. 594. ad. 89.* Nihil differes à Chærephontis natura, *i. ſpecie, figurâ.* Erat enim macilentus, E & ſpecie, *vel, aſpectu, vel vultu* pallidus, quippe quòd philoſophię-ſtudio contabuerat. Quamobrem etiam veſpertilio vocabatur.

Χαίρειν. οἰμώζειν. στενάζειν.

Χαίρειν. *Gaudere. Lætari. Valere. Saluere. Et per antiphraſin. triſtari*, lugere, gemere.

Χαίρειν. τοῦτό ἐστι προσαγόρευσις, ἀπαλλασσομένων, ἢ προσερχομένων. ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς τῶν ἐπιστολῶν.

Χαίρειν. Hæc eſt diſcedentium, aut accedentium ſalutatio. *Quum quis enim ad aliquem accedit, eum ſaluere iubet. Quum ab eo recedit, eum valere iubet, et vale dicit.* In epiſtolarum verò principiis ponebatur χαίρειν. *q. d. gaudere, lætari, ſaluere, & ſubaudiebatur verbum εὔχομαι precor, opto. Latini, Salutem dicere.*

Χαίρειν. πρόσρημα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς προστεθῆναί τινες νομίζουσιν. ἁπλῶς δὲ οὕτως ἀλλήλοις F πρότερον ἐπιστέλλειν. οἷον Ἄμασις Πολυκράτει τάδε λέγει. πρῶτον δὲ Κλέωνά φησιν Εὔβουλος ὁ κωμικός, οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερησθῆναι, ἀγνοῶν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους. οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἐντυγχάνοντες, ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλή-

Χαίρειν. Gaudere. Saluere. Quidam hanc ſalutationem epiſtolis ſerò additam-fuiſſe putant. Olim enim alios-aliis ita ſimpliciter ſcribere conſueuiſſe *dicunt.* Vt, Amaſis Polycrati hęc dicit. Eubulus verò Comicus ait primum Cleonem ex *inſula* Sphacteria ſic Athenienſibus ſcripſiſſe, eóque *ſcribendi, ſalutandiq́; genere* ſupra-modum-delectatum-fuiſſe, ignorans, veteres quoque vſos-fuiſſe *hoc ſalutationis genere*, & ita ſe mutuò ſalutare-conſueuiſſe, non ſolùm in primo congreſſu, vt nos *facimus*; ſed etiam *in ipſo digreſſu*, quum alij ab alijs

diſcedunt. Nam pro eo, quod alij dicebant Valere, & ſanum-eſſe, ſe mutuò gaudere, & ſaluere iubebant. Vt aues, quæ λοὶ, diſcunt ab hominibus illud χαῖρε. Gaude. Salue. Vale. Et illud, εὖ πράττειν. Rem feliciter-gerere. Felicem-eſſe. Et illud, Ζεὺς ἵλεως. Iupiter propicius *tibi ſit*. Et alia huiuſmodi. *Nam* aues precãtur *hæc*, quamuis neſciant quid dicant, neque bene affectæ ſint erga homines: ſed ita linguam informatam habeant, *vt hæc proferant concinnè*.

λων. ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ ἐρρῶσθαι, χαίρειν διε- A
κελεύοντο ἀλλήλοις. ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἃ μανθάνουσιν παρὰ τῶν ἀνθρώπων, τὸ χαῖρε. καὶ τὸ εὖ πράττειν. καὶ τὸ, Ζεὺς ἵλεως, καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ ὄρνιθες λέγονται. οὔτε εἰδότες ὅ, τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶσσαν.

Χαίρειν. Gaudere. Saluere. Mos *fuit* antiquus, epiſtolis addere τὸ χαίρειν. Qui verò dicunt Cleonem primum hoc *ſalutationis genere* vſum-fuiſſe, falluntur.

Χαίρειν. ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον κλέωνα χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται.

Χαίρειν. Gaudere. Lætari. Saluere. εὖ πράττειν. Rem feliciter-gerere. Felicẽ-eſſe. Πολλὰ φρονεῖν. Multa ſentire. N. I. *fortaſſe, Sana mente præditum eſſe. Sunt* ſalutationes, *quibus olim homines vtebantur in epiſtolarum principio. Vel ad aliquem accedentes, vel ab eo recedentes.* Alij verò *dicunt per antiphraſin* χαίρειν, gaudere, lætari, ſaluere, pro, lugere, plorare, gemere *ſumendum*.

Χαίρειν. εὖ πράττειν. πολλὰ φρονεῖν, προσρήματα. οἱ δὲ, χαίρειν. οἰμώζειν. στενάζειν. B

Χαίρειν. Ita Cleon *in ſuis epiſtolis ad aliquos ſcriptis* inſcribebat. *L.* ἐπέγραφε Κλέων. Plato verò, εὖ πράττειν. At Epicurus εὖ διάγειν. i. Bene-degere.

Χαίρειν. οὕτως ἐπέγραφε κλέων. ὁ δὲ πλάτων, εὖ πράττειν. ὁ δὲ ἐπίκουρος, εὖ διάγειν.

Χαίρειν εἰπών. Cùm vale dixiſſet. Pro, cùm dereliquiſſet. Vt, Ille verò per aliam viã acceſſit, cùm Miſſianæ regioni vale dixiſſet. *Sic & Virgil. Ecloga tertia. pag. 9. v. 14. Et longum formoſe va le vale (inquit) Iola.*

Χαίρειν εἰπών. ἀντὶ τοῦ καταλιπών. ὁ δὲ, δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ μισσιανῇ χαίρειν εἰπών. C

Χαίρειν. Ariſtoph. Pluto. *pag. 34. v. 11.* Licet *iam vobis* gaudere, ſiue velitis, ſiue nolitis. Pro, quouis modo *vos gaudere nunc oportet*. Idem etiam *in eadem fabula pag. 19. v. 14. & 15.*

Saluere quidem vobis, ô viri populares, eſt
Antiquum iam dicere, & putridum.

Χαίρειν ἐστὶν ἦν τι βούλησθ', ἦν τε μή. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. ἀριστοφάνης πλούτῳ. πάρεστι χαίρειν ἦν τε βούλησθ', ἦν τε μή. καὶ ἔτι ὁ αὐτός.

Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν ὦ 'νδρες,
Ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.

Et, χαίρειν φράσαντες. Vale dicto. Pro, cùm eis nuntium remiſiſſent. Cùm eis renuntiaſſent. Cùm eos damnaſſent.

χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι, καταγνόντες.

Χαιρηδόνος. Gaudij. Lætitiæ. Eodem autem accentu notatur, quo nomen ἀλγηδόνος. i. doloris. Vt enim ab ἀλγῶ, doleo, *deducitur* futurum ἀλγήσω, dolebo, vnde ἀλγηδών, ἀλγηδόνος. i. dolor, doloris. Sic à χαίρω, gaudeo, lætor, χαιρήσω, gaudebo. lætabor, χαιρηδών, χαιρηδόνος. i. Gaudium, gaudij. Lætitia, lætitiæ.

Χαιρηδόνος. χαρᾶς. τὸν τόνον δὲ, ὡς ἀλγηδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῶ, ἀλγήσω μέλλοντος, ἀλγηδών, ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαίρω, χαιρήσω, χαιρηδών, χαιρηδόνος. D

Χαιρήμων. Chæremon. Comicus. Ex ipſius fabulis ſunt iſtæ, Traumatias (vt Athenæus ait) Vreus, Alpheſibœa, Centaurus, Dionyſus, Vlyſſes, Thyeſtes. Fuit & alter Chęremon, qui ſcripſit Hieroglyphica.

Χαιρήμων. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα. τραυματίας. ὥς ἀθήναιός φησιν. ἐρεύς. ἀλφεσίβοια. κένταυρος. διόνυσος. ὀδυσσεὺς. θυέστης. μινύας. καὶ ἕτερος χαιρήμων. γράψας ἱερογλυφικά.

Χαιριδεῖς. Chæridenſes. Qui eandem artem didicerunt, quam Chęris. Vel, qui meditantur *eandem artem, & eadem canendi genera, quæ Charis. Ariſtoph. in Acharn. pag 261. v. 10. Schol. annot. 10. & pag. 295. v. 19. & 20. Schol. annot. 14 & 15 vnde Suid.* Chæris autem *fuit* tibicen Thebanus indoctus. Sic autem Attici dicunt χαιριδεῖς, Chæridenſes, à Chæride. vt & à περιστερά, columba, περιστεριδεῖς, columbæ-pulli, *columbini pulli*. Hic autem in ſacrificiis tibia-canebat. Fuit autem *& alter* citharœdus. Ariſtoph. *in Pace. pag* 471. *v.* 11. 12. *Schol. annot. 5 vnde Suidæ correctio petenda.*

Χαιριδεῖς. ἀπὸ τοῦ χαίριδος παιδευόμενοι. ἢ μελετῶντες, χαῖρις δὲ, αὐλητὴς θηβαῖος ἄμουσος. οὕτω δὲ λέγουσιν ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ χαίριδος χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς, περιστεριδεῖς. οὗτος δὲ ηὔλει ἐν ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ κιθαρῳδός. ἀριστοφάνης. E

Quia, ſi Charis vos viderit,
Accedet, tibiã-luſurus inuoca-
Tus, i. non vocatus.

Ὡς ἢν χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ
Πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
Τος. --

Et prouerbium. Chæris canens orthium. *Ariſtoph. in Acharnenſ. pag. 265. v. 10. Schol. annot. 10.* Orthius autem, erat tibiæ modus, ita dictus, *quòd alta, claraq́, voce caneretur*, quaſi dicas contentus, & *vocis contentionem, & in*tenſionem habens. Et Hom. *Iliados* Λ. *in principio. v. 10. & 11.*

καὶ παροιμία. χαῖρις ᾄδων ὄρθιον. ὄρθιος δὲ αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμενος. οἷον σύντονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχων. καὶ ὅμηρος. F

Ibi ſtans vociferata- eſt Dea, magnáque, terribilíque voce.

Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,

Orthium

A Ὄρθι' ἀχαιοῖσι.

Orthium Achiuis, i. claſſicum alto, claróque ſono.

Χαῖρις. κιθαρῳδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ φερεκράτης ἐν ἀγρίοις.

Χαῖρις. Chæris. Citharœdus. Mentionem facit autem eius & Pherecrates in Agris.

Φέρ' ἴδω κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο.

Eia videam citharœdus quis peſſimus fuerit.

Πεισομελὴς μετὰ μέλιτος ἦν. ἔχ' ἀτρέμας.

Piſumeles cum Melite fuit malus citharœdus. *mane quietè.* quieſce, tace. nam, quis omnium peſſimus fuerit,

Ἐγ' ᾠδα. χαῖρίς ἐστι.

Ego noui. Chæris eſt.

B καὶ ἕτερος, οὗ μνημονεύει κρατῖνος ἐν νεμέσει.

N. L. Fuit & alter, cuius meminit Cratinus in Nemeſi.

Χαίρομαι ζήτει. δάτις ὁ πέρσης ἐπιτηδευόμενος ἑλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω, χαίρομαι εἶπε. καὶ ἔστι δατισμός.

Χαίρομαι. Quære *apud Ariſtoph. in Pace pag. 443. v. 14. Schol annot. 15.* Datis Perſa græcè loqui ſtudens, dixit χαίρομαι, cùm eſſet dicendum χαίρω. gaudeo. lætor. Eſt igitur Datiſmus, i. *Barbariſmus. Datis enim, Barbarus erat, & barbare loquebatur.*

Χαίρω. δοτικῇ τὸ δὲ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρω σε ἐληλυθότα. ἐρωτικοὶ οὕτω λέγουσιν, εὐριπίδης σισύφῳ.

Χαίρω. Gaudeo. Delector. Lætor. Datiuo. Et χαίρω σε ἐληλυθότα. Lætor te veniſſe. Sic Eroπici dicunt Euripides Siſypho. *l* βέλτιστον.

Χαίρω τέ γε σ' ὦ βέλτιστ' ἀλκμήνης τέκος.

Lætórque profectò te, ô præſtantiſſime Alcmenes fili Hercules, ad nos incolumem veniſſe,

C Τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.

Illúmque ſceleratum tuum aduerſarium periiſſe.

καὶ χαιρούμενος.

Et χαιρούμενος *reperitur i gaudens. Lætus. vt à* χαίρομαι. *quod pro* χαίρω *dictum videtur barbarè, vt ex præcedenti* χαίρομαι *patet, quamuis τὸ* χαιρῶ *ſit Atticis familiare.*

Χαίρων. λακεδαιμόνιος. ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν ῥώμην. ἀνὴρ ἀγχίνους μὲν, καὶ πρακτικός. νέος δὲ, καὶ ταπεινὸς, καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετυχώς, ἐπεὶ ἐχλαγωγῶν, καὶ κινήσας, ὃ μηδεὶς ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν D χώραν, ἣν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν τυράννων ἀδελφαῖς, καὶ γυναιξὶ, καὶ μητράσι, καὶ τέκνοις, ταύτην διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῆ, καὶ ἀνίσως κατὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς, ὡς ἰδίοις χρώμενος, ἐξεδαπάνα τὰς προσόδους. οὐ νόμους στοχαζόμενος. οὐ κοινοῦ δόγματος. οὐκ ἄρχοντος. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, κατεστάθησαν δοκιμαστῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. ὁ δὲ χαίρων θεωρῶν τὸ γινόμενον, καὶ συνειδὼς ἑαυτῷ κακῶς κεχειρικότι τὰ E τῆς πόλεως, τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστήρων ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλανείου, ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς λακεδαίμονα, τὸν χαίρωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τὸν ἀπολλωνίδην. καὶ κατακρίνας, ἐποίησε δέσμιον. τούς τε λοιποὺς δοκιμαστῆρας παρώξυνε πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινήν. φροντίσας δὲ καὶ περικομίσασθαι τὰς οὐσίας τοὺς τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον.

Χαίρων. Chæron Lacedæmonius, qui Romam legatus iuit, vir ingenioſus quidem, & ad res gerendas ſtrenuus: at iuuenis, & humilis, & plebeiam educationẽ ſortitus, i *& plebeiorum more educatus.* Hic plebem ductans, i *cùm eſſet Tribunus plebis, id* mouit, quod nullus alius auſus fuerat, & ita celeriter autoritatẽ apud vulgus ſibi comparauit. Ac primùm quidem abſtulit agrum, quem tyranni conceſſerant reliquis tyrannorum ſororibus, & vxoribus, & matribus, & liberis. N. L. & hunc diſtribuit tenuibus *hominibus* temere, & inæqualiter, pro ſuæ poteſtatis arbitrio. F. κατὰ τὴν ἰδίαν. Poſtea verò publicis, vt priuatis, vtens, *publicos* reditus conſumebat. *i* νόμους στοχ. non legem curans, non commune decretum, non magiſtratum. Propter quę cùm *cæteri Magiſtratus* indignati fuiſſent, cõmunium *rerum* examinatores *i Cenſores*, ſecundùm leges conſtituti ſunt. Chæron autem animaduertens id, quod fiebat, & Reipub. malè geſtæ ſibi conſcius, Apollonidem, qui Cenſorum erat clariſſimus, interdiu confodit ex balneo redeuntem. Cùm autem populus hæc *huius hominis* facinora moleſtè ferret, Dux Lacedæmonem profectus, in iudicium adduxit Chæronem, ob Apollinidis cædem, reúmque peractum in vincula coniecit, & reliquos Cenſores incitauit ad faciendam publicorum *bonorum* veram inquiſitionem. Illud etiam ipſi curæ fuit, vt exulum neceſſarij reciperent facultates, quas Chæron illis paulo antè abſtulerat.

F Χαιρώνεια. πόλις. καὶ χαιρωνεὺς, χαιρωνέως.

Χαιρωνικόν.

Χαιρωνικόν.

Χαιρώνεια. Chæronea. Vrbs *Bœotiæ.* & Chæronenſis, *eius ciuis.* & Chæronicum, *nomen adiectiuum, & poſſeſsiuum in deductum.*

Χαίρωνος. ὄνομα κύριον.

Χαίρωνος. Chæronis. Nomen proprium *genitiui caſus à recto* χαίρων. *Charon.*

Χαῖται. Crines. Capilli. Comæ. — Χαῖται. αἱ τρίχες. αἱ κόμαι. A

Χαιτήεις ἵππος. Equus comam alens. Equus comatus, crinitus, iubatus. — Χαιτήεις ἵππος, ὁ χαίτην φέρων.

X cum E. — ΤΟ' Χ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ͂ Ε.

Χέδροπας. Legumina. Et in singulari numero, χέδροψ, Legumen. Ita Thucydides. — ΧΕ'δροπας. ὄσπρια. καὶ ἑνικῶς χέδροψ τὸ ὄσπριον. οὕτως Θουκυδίδης.

Χεζητιάων. Cacaturiens. i. Cacare cupiens Ariſtophanes *in Auibus pag. 399. v. 10. 11. 12. Sed legitur ibi Πατροκλείδης, vt hic legendum. Error ex abbreuiationis ignoratione natus Schol. annot. 5. & 6.* — Χεζητιάων. βδελυττόμενος χέσαι. ἀριστοφάνης.

Sique Patroclides aliquis veſtrum eſſet cacaturiens, — Εἶτα πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν. B

Non cacaret in pallio: ſed in altum auolaret, — Οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον. ἀλλ᾽ ἀνέπτατο

Et edito ventris crepitu, & reſpirans, vel, & reſpiratione recreatus, ad vos *denuo rurſus deuolaret.* — Κἀποπαρδών, κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο.

ἐξίδισεν ἐς θοιμ. *Sic enim Schol. annot. 5.* pro, ventris onus deponeret, aluum exoneraret. cacaret. *Euſtath. iliad. N. pag. 950. 55. huius loci meminit, & dicit, ἐξιδίειν propriè quidem ſignificare, propter ingentem metum exſudare, ſudorem ex corpore emittere, per tranſlationem verò, & honeſtatis cauſa, dici ἐξιδίειν pro, præ metu aluum exonerare. cacare.* Patroclides *autem iſte* videtur politicus *quidem, &* eloquens fuiſſe: ſed tamen aliàs ſtrata fœdaſſe. Quamobrem etiam χέσας vocabatur, i. Cacator. *Galliè,* Chieur, Chiard. Et rurſus Ariſtophanes *in Eccleſiaz. pag. 493. v. 31. 32. 33.* — αὐτὸ τοῦ ἀποπάτησαι. δοκεῖ ὁ πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι, καὶ λόγιος. ἄλλως δὲ καταχηνιονῶν τὰ στρώματα, διὸ καὶ χέσας ἐλέγετο. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. C

Antiſthenem aliquis vocet quauis arte. — Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.

Hic enim vir, propter ſaltem gemitus, crepitúſque ventris, — Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων.

Nouit quid anus velit cacaturiens. — Οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.

Hic Antiſthenes fuit medicus effœminatus. Liberatus tamen fuit morbo multicaco, *vt ita loqui liceat, i. morbo, quo laborans, multum cacabat.* — Οὗτος ὁ ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. ἀπηλλάγη μὲν πολυχέσου νοσήματος.

Χέζομεν. Cacamus. Pro, Mulctamur. Ariſtoph. *in Equitibus pag. 195. v. 9. & 10 Schol. annot. 5. & 6.* — Χέζομεν. ζημιούμεθα. ἀριστοφάνης. D

Nos verò damus Cleoni dona, quæ petit, *alioqui, conculcati* — Ἡμεῖς δὲ δίδομεν. εἰ δὲ μή, πατούμενοι

A ſene, i. à populo, *octuplum cacamus.* — Ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.

Pro, *mulctamur, &* longè plura *dare cogimur quàm æquum ſit.* Senſus verò *hic eſt*, propter exigua munuſcula, *vel, lucella*, Cleon Reipub. negocia prodit. — αὐτὶ τοῦ πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ κλέων τὰ τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

Χεθέντος. *Pro χυθέντος. quod à χέω, quod à χέω. fundo, ſpargo, dilato.* Dilatati. — Χεθέντος πλατυνθέντος.

Χελιδόνας. l. χελιδονίας. *vt Athenæus li. 8. pag. 178 l. 3* Chelidonias. Piſcis quidam. Dicitur *etiam apud eundem Athen. eodem in loco χελιδών, piſcis polypo ſimilis, & genere fœmineo. Dicitur χελιδών* & ipſum mulibre pudendum, *q. d. hirundo, fortaſſe propter aliquam coloris cum ea ſimilitudinem.* Item equinæ vngulæ caua *pars*, *vocatur χελιδών.* Quidam & canum eandem partem *ita vocant.* Et argenteum nomiſma Peloponneſiacum. Chelidonem etiam vocari *tradunt* humani cubiti ſuperiorem *partem, quæ eſt* in ipſo *cubiti* flexu. Chelidon etiam dicitur illa nauis, quæ *milites profectos* Maſſiliam tranſportauit. Quinetiam quidam de priſcis vatibus *vocabatur* Chelidon & Cleopatræ cinædus. — Χελιδόνας. ἰχθύς ποιός. λέγεται χελιδὼν, καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μέσον. καὶ τὸ κοῖλον τῆς ἵππων τῆς ὁπλῆς. ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος. καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν πελοποννησιακόν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα, καὶ τοῦ ἀνθρωπείου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπάς. λέγεται δὲ χελιδὼν, καὶ ἡ ναῦς ἡ τοὺς εἰς μασσαλίαν διακομίσασα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πάλαι. καὶ ὁ κλεοπάτρας κίναιδος. E

Χελιδόνειον μέλος. Chelidonium melos. q. d. Hirundineum carmen. Cantus hirundinis Eſt autem eius vox, non luctus: ſed cantus incitatorius, & adhortatorius ad opera *ruſtica, i. qui vim habet incitandi & adhortandi homines ad opus in agris faciendum. Vide Lex in ἐπίσημον, & ἐπίσημος.* Propterea *hirundo* in hyeme neque volat, neque canit. — Χελιδόνειον μέλος, τὸ τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνή, οὐ θρηνώδης. ἀλλ᾽ ᾆσμα εἰδονικόν, καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα διὰ τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται, οὔτε φθέγγεται. F

A Χελιδόνων μουσεῖα. ἐπὶ τῶν βάρβαρα, καὶ ἀσαφῆ ποιούντων. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν, ἐπὶ τῶν βαρβάρων. ἐπιφέρει γὰρ θρηϊκίην χελιδών. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. ἐφ' ᾧ δεινὸν ἐπιβρέμεται θρηϊκία χελιδών. καὶ Εὐριπίδης. πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς, εὐφυὴς κλάδος. χελιδόνων μουσεῖον.

Χελιδόνων μουσεῖα. Hirundinum muſea. *Ariſtoph. in Ranis pag.*134.*v.*7.*Schol annot.* 4.*vnde Suid. Er. Ad.* Chil 2. *Cent.*2.*col.*387.*adag.*2. *Dicitur hoc* in barbara, & obſcura *poemata* facientes *sin barbaros & obſcuros poetas, qui barbarè loquuntur, & ea dicunt, quæ nullus intelligere poteſt.* Etenim hi undo de barbaris *dicitur.* Subicit enim *Ariſtophanes in Ranis.pag.*157. Ambitioſiores Cleophonte, in cuius Profectò labris ambiguè-loquentibus Acriter infremit *Grauem edit fremitum* Threiicia hirundo, Super barbaro ſedens folio.&c. Et Euripides *apud Ariſtoph. in Ranis.pag.*134.*Schol.annot.*4 *vnde Suid.* Multa verò ſupra-ſerpebat hedera, egregiè-virens ramus, Hirundinum muſea. *Sic enim ibi legitur,* μουσεῖα. *Vide cat.*

B Χελιδόνων φάρμακον. παρὰ Ἱππώνακτι, τὸ φίλτρον τὸ διαγινόμενον, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδοι.

Χελιδόνων φάρμακον. Hirundinum medicamentum. Apud Hipponactem philtrum perſeuerans, quum quis hirundinem primùm vidit *verno tempore venientem.*

Χελώνας. τὰς χελώνας μακαρίζειν σε τοῦ δέρματος, δέδια τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν.

Χελώνας. *Ariſtoph. in Veſpis.pag.*325.*v.*26. *Dico* Teſtudines beatas-prædicaturum-eſſe te pellis *duræ cauſa, quam habent Huius loci dilucidiorem, & prolixiorem interpretationem vide in eadem fabula pag.*158.*v.*13 14.15.16. *Teſtudines verò beatas prædicat.* propter vel parum aculeum; *quem teſtudinum duriſſima pellis omnino contemnit.*

Χελώνη. τὸ χερσαῖον ζῶον. ἡ ὀστρακόνωτος. καὶ τὸ θαλάσσιον. καὶ παράταξεως ὄνομα. καὶ εἶδος πολεμιστήριον. ἐξ οὗ αἱ χελῶναι, καὶ χωστρίδες πολιορκητικὸν μηχάνημα. καὶ κειοί. ζηλοτυποῦσαι αἱ
C Θετταλαὶ γυναῖκες τὴν Λαΐδα τὴν ἑταίραν ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἀφροδίτης πανηγύρεως οὔσης. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας ἀφροδίτης. ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον.

Χελώνη. Teſtudo. Animal terreſtre, quod teſta-tectum-dorſum-habet. *Vel, Quod habet dorſum operimento teſtaceo tectum. Eſt* & marinum *animal, quod teſtudo vocatur.* Eſt & aciei inſtructæ nomen.& bellicæ machinæ genus, Hinc & teſtudines, quæ terra congeſta fiūt ad replendas vrbium foſſas, χελῶναι χωστρίδες vocantur, & ſunt machinæ ad vrbes obſidendas aptæ. *Vide Lex.* Vt & arietes. *Ariſtoph Pluto.pag.*10.*v.*7.*Schol annot.* 6 *& pag.*11. χελώνην *accipit pro ſcabello muliebri, quod Gallicè vocatur tabouret, quod quandam teſtudinis ſpeciem, & figuram habet. Nam de Laide dicit,* Theſſalicæ mulieres propter æmulationem, Laidem meretricem ligneis teſtudinibus in Veneris templo, in celebri conuentu, ferientes occiderunt. Poſtea vero, nefariæ Veneris templum fecerunt, quòd mulieres in templo nefariam cædem *facere auſæ* fuiſſent. *Vide Athenæum lib.*13.*pag.*191.

Χελώνη μυιῶν. ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων εἶναι ὀβολῶν,
D τὸ λεγόμενον; οὐκ οἶδα ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο; τῷ δὲ ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παρρησίας ἧττον ἔμελεν, ἢ χελώνῃ μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας. χελώνης ἐπιρριφθείσης αἰσχύλῳ τῷ ἀθηναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο, ἐτῶν νη' γενόμενος.

Χελώνη μυιῶν. Teſtudo muſcas *non curat. Prouerbium, quod dicitur* de iis, qui aliquid non-curant. *Eraſm Ad. Chil.*2.*Cent.*8.*col.*576.*ad.*100. *Quàm curat teſtudo muſcam. Vt,* Tuam dicendi-licentiam, *& maledicentiam* putas quatuor obolos valere? Neſcis & Therſitem inter Græcos dicendi-licentia-vſum-eſſe, *& maledicentiſſimum fuiſſe?* Sed Agamemnonem Therſitę maledicentiam minùs curaſſe, quàm *curat* teſtudo muſcas, vt prouerbio dicitur? Aeſchylus Athenienſis poeta, cùm teſtudo, quam aquila ferebat, in *eius* caput decidiſſet, ætatis anno 58. obiit.

Χελώνης κρέα φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ, ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.

Χελώνης κρέα φαγεῖν. Teſtudinis carnes edere. Quære in ἢ δεῖ χελ. κ. φ. *Eraſm. Ad Chil.*1.*Cent.*10.*col.*332 *ad.*60. *Oportet teſtudinis.&c.*

E Χελωνίδος. τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας.

Χελωνίς. χελωνίδος. ἡ. Limen ianuæ *tabernaculi, vel tentorij Heſych* οὐδὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. *Itaque ſcribendum,* χελωνίδος. τοῦ οὐδοῦ. *&c.*

Χελύνη, τὸ ἄνω χεῖλος. εἰς τὴν ὑστέραν χελύνην οἰστὸς μηδικὸς ἐνερρίζωτο. καὶ αὖθις. στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.

Χελύνη. Labrum ſuperius. Vt, in labro ſuperiore ſagitta Medica erat-infixa Et rurſus. *Ariſtoph in Veſpis. pag.* 350. *v.*27. Stans vir iuxta virum, præ ira labrum ſuperius edens, *i. ob iram labra mordens. Sic enim Schol. annot.*14.

NOTÆ.

Εἰς τὴν ὑστέραν χελύνην.] Suidas ſuperiùs in ὑστέρα. καὶ ὑστέρα. ὁ ὕστατος. Ὅμηρος.
Χεῖλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
F καὶ Σιμωνίδης. εἰς δὲ γὰρ τὴν ὑστέραν χελύνην μηδικὸς οἰστὸς *Sic enim legendum, ἐς βάθος ἰοῦ διὰ τὸ παρὰ τὸ ἐρρίζωτο*
Conſule Euſtath.1282.64. Sic etiam hic ſcribendum. Et,
Στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.
Meliùs enim apud Suidam ſcribitur hic verſus, quàm apud Ariſtoph. in Veſpis.350.v.27.vbi legitur, Παρ' ἄνδρ'. &c. Hoc Tyrtæus poeta verſibus elegantiſſimis deſcribit in Theocriteo codice, pag. ex Henrici Stephani typis.24.& deinceps, vbi de bellica pugna loquitur.

Καὶ πόδα πὰρ ποδὶ θεὶς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας, A
Ἐν τε λόφον τε λόφῳ, καὶ κυνέην κυνέῃ,
Καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
Ἢ ξίφεος κώπην, ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών. &c.

Vide Lat. interpret. Et Virgil. Æn. lib. 10. pag. 367.

Anceps pugna diu, ſtant obnixi omnia contra.
Haud aliter Troianæ acies, aciéſque Latinæ
Concurrunt, hæret pede pes, denſuſque viro vir.

χέλυς. Chelys. Lyra. Cithara. Et teſtudo, *muſicum inſtrumentum, quod Italicè Liuto, Gallicè, Lut. Item animal, quod teſtudo vocatur*, teſtâ-dorſum-tectum-habens.

Χέλυς, ἡ κιθάρα. καὶ ἡ χελώνη, ἡ ὀστρακόνωτος.

χίμετλα. N.L. *Fortaſſe* χύμετλα *Perniones. Conſule Dictionarium medicum in* χύμετλον. *pag.* 603. M. *Item Oecon. Hippocrat. Dicitur autem* χύμετλα, *vt* χέρνιβα. *Sed* χίμετλον, *à* χίω, χύμετλον, *à* χύω *videtur deriuatum.* χίω *verò*, χέω, *&* χύω, *idem Hinc verbalia variè formata.*

Χίμετλα. ὡς χέρνιβα. B

χίω. Accuſatiuo Fundo. Liquo. Liquefacio. Spargo.

Χίω, αἰτιατικῇ.

χεράδος. χέραδος. v. ἡ. & χεράς. ἄδος. ἡ. Cœnum oſtreorum teſtis, & lapillis mixtum.

Χεράδος ἡ μετὰ ὀστράκων λίθων ὕλη.

χερσικράτης. Cherecrates, & Cherondres per ε *in prima ſyllaba ſcribitur*.

Χερσικράτης, καὶ χερώνδας διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

χέῤῥεος. Cherreos. *Genitiuus à recto* χέῤῥις. *Cherris. Eſt autem* quoddam caſtellum *ita dictum. Vt*, Nam Indicus velocitate pedum à caſtello, *ſiue munimento* Cherri, vnico *die* Antiochiam iuit.

Χέῤῥεως. φρούριόν τι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος χέῤῥεως διὰ μιᾶς ἐφοίτα ἐς τὴν ἀντιόχειαν, τῇ ὠκύτητι τῶν ποδῶν ὁ ἰνδικός. C

χερείων. Peior. χέριστος. peſſimus.

Χερείων χείριστος.

χέῤῥη. Cherre. Nomen vrbis.

Χέῤῥη, ὄνομα πόλεως.

χέρηες. Peiores. Deteriores. *Vide Euſtath.*

Χέρηες, χείρονες.

χέρης. Cheres. Cherêtis. Nomen proprium.

Χέρης, χέρητος, ὄνομα κύριον.

χειροφυρία. Manu-ſubactam. Manu-paratam. In epigrammate.

Χειροφυρέα. ἐν ἐπιγράμματι.

--Phœbe

Accipe nautarum placentæ manu-ſubactum, ac paratum *conuiuium*.

-- Φοῖβε

Δέξαι πλωτήρων μάζης χειροφυρέα δαῖτα. D

χερμαδίῳ. Manum-implente lapide. Lapide-magno. Vt, Neque te lapidum-magnorum *loco mouit, ac* pepulit ſtrepitus neque nubes ſagittarum. Et χερμάδας. Lapidis manum-implentis, i. magni. Vt, Illi verò, de muro *magnam* magnorum-lapidum, & omnigenorum telorum copiam *in hoſtes* effuderunt, *deiecerunt*.

Χερμαδίῳ. χειροπληθεῖ λίθῳ. οὐδέ σε χερμαδίων ὦσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν. καὶ χερμάδος λίθου πληρώσαντος τὴν χεῖρα. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τείχους πλῆθος χερμάδων, καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν.

χερμαστήρ. *Saxorum-iaculatrix* funda. *Epigram. lib. 3. pag. 240. epigram.* 277. Fundæ-ex-corio-factæ, ſaxorum-iaculatricis bene-torta brachia, *vel, habenas, quæ facilè flectuntur*, tendens.

Χερμαστήρ. ἡ σφενδόνη. ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐΰστροφα κῶλα τιταίνων.

χερνῆτις. Vidua. Netrix, *quæ manibus nendo victum ſibi parat*. Quæ manuum-labore-viuit. Quæ-manibus-victum-ſibi-parat. Vt, *Sed hic eſt maſculeum* Ille verò ſub *veſpertinum* crepuſculum cum opificibus *pauperioribus, qui manibus proprijs victum ſibi parabant, &* qui in agros ibant, *qui rus proficiſcebantur, in illum locum* clàm-intrauit. Et χερνήτης genere maſculeo, pauper *homo, qui nendo, vel alia ratione victum manibus ſibi parat. Et ſimpliciter, pauper.* In epigrammate 59. *lib. 6. epigramm. pag.* 423. *Sed accuſatiuus* χερνῆτα *deducitur à recto* χερνής. ὁ.

Χερνῆτις. χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, χειρόβιος. ὁ δὲ, ὑπὸ τὸ κνέφας σὺν τοῖς χερνήταις, τοῖς ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν, ὑπεξῆλθε. καὶ χερνήτης, ὁ πένης ἀρσενικῶς. ἐν ἐπιγράμματι. E

Quibus ſuſtentarunt pauperem vitam diu, Minerua

Veneranda, hæc tua tibi dedicarunt operatrices.

Οἷς ἔχον χερνῆτα βίον δηναιὸν ἀθάνα.

Πότνια ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες. F

Et, Ille verò conabatur filias facere lanificas, & netrices, *quæ manibus nentes victum ſibi pararent*.

ὁ δὲ, τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς, καὶ χερνήτιδας.

χέρνιβα. Aquam, qua manus abluuntur. *Ariſtophanes in Auibus. pag.* 406. *verſ.* 13. *Idem* Ariſtophanes *in Auibus. pag.* 401. *verſ.* 15. Caniſtrum tollite, & aquam

Χέρνιβα. τὸ ὕδωρ. φησὶν ἀριστοφάνης. τὸ κανοῦν

A αἵρεσιν, καὶ τὴν χέρνιβα προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς παροξυτόνως. καὶ αὖθις. χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

& aquam-ad-abluẽdas-manus,*vel,aquam. Vide Schol. annot.* 8. Proparoxytonè ſecundum analogiam *dicendum* χέρνιβα, *à recto paroxytono* χέρνιψ. *i. Manuum lotio, & purgatio, quæ fiebat in ſacrificiis. Aqua ad manus lauandas, aqua.* Sed apud poetas paroxytonè *ſcribitur* χερνίβα, *quod à recto oxytono* χερνίψ *deducitur. Vide Euſtath. in* χέρνιβα, *quod malluuium Latini vocant. i. vas in quo continetur aqua ad manus lauandas. Deriuatur à* χερνίπτομαι. *manus lauo Hom. Iliad.* A *pag.* 41. *v.* 27. χερνίψαντο δ' ἔπειτα. *Manus-lauerunt autem poſtea.* Et rurſus *alius quidam dicit,* Ipſos, dum-manus-lauarent, ad ipſas aras interfecerunt.

Χορνίβος.
Λοιδορῆσαι βούλομαι
Κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς γε χέρνιβος

Βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ συγγενεῖς
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ·
Πόσους εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;

Χέρνιβος. *Ariſtoph. in Lyſiſtrata pag.* 566. *v.* 41 *& d.*
Aſſumptos verò vos obiurgare volo
Communiter iuſtè, qui vnâ tantùm, & eâdem *aquâ luſtrali*
Aras circunſpergentes vt cognatas,
Olympiæ, ad Pylas, Pythone. Quot aras
Dicerem alias, ſi me producere ſermonem *oporteret?*

Senſus. Quùm ſitis & Græci, & cognati, & eorundem ſacrorum participes, tamen his omnibus neglectis, veſtris, & Barbarorum copijs adiunctis, Græcos, & ipſorum vrbes perditis.

N O T Æ.

C Χέρνιβος] Ariſtoph. in Lyſiſtrata pag. 566. v. 41. 42. 43.

Λαβὼν δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
Κοινῇ δικαίως, οἳ * μιᾶς γε χέρνιβος * ſub διά.
Βωμοὺς περιρραίνοντες. &c.

Et Ὀλυμπίασιν. & Πυθοῖ. Athenæus lib. 10. τῶν δειπνοσοφ. pag. 202. lin. 42. & deinceps, docet τὴν χέρνιβα, ſiue τὴν χερνίβα, vt alij ſcribunt, aquam fuiſſe, in quam immergebant facem ſumptam ex ara, in qua ſacrificium faciebant. Hâc autem aquâ eos, qui præſentes aderant, circunſperſiſſe, & eos ita luſtraſſe, quò videtur Virgil. Æn. 6. pag. 251. reſpexiſſe, quum cecinit,

Oſſaque lecta cado texit Chorineus aheno.
Idem ter ſocios pura circuntulit vnda,
Spargens rore leui, & ramo felicis oliuæ,
Luſtrauitque viros, dixitque nouiſſima verba.

D Idem Athenæus ibi regulam affert, cur proparoxytonè dicendum ſit χέρνιβα. Vide.

Χερνίβων, Δημοσθένης φησί. καὶ χερνίβων καὶ κανοῦν ἀψάμενος. εἴη δ' ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. τῇ δὲ χέρνιβος μέμνηνται καὶ οἱ κωμικοί, ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας.

Χερνίβων. Aquæ-luſtralis, vel malluuij *meminit* Demoſthenes, *quum* dicit, & malluuium, & caniſtra tacturus-eſt. Erit autem *hic pluralis genitiuus* χερνίβων *à recto ſingulari* ἡ χέρνιψ. Huius verò χέρνιβος meminerunt & Comici vt eius, quæ ad ſacrificia aſſumebatur, *& ad ea ritè peragenda adhibebatur, vt patet ex locis ſupra notatis, & ex Ariſtoph. in Pace pag.* 471. *v.* 16. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σύ, καὶ τὴν χέρνιβα. *Age igitur caniſtrum aſſumens tu, & malluuium, (vel aquam-luſtralem, aram circumeas, eamq́; luſtres.) Vide Schol. annot.* 6. *&* 7.

Χερνιπτομένους. τὰς χεῖρας νιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

Χερνιπτομένους. Eos, qui manus lauant. Vt, χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς. &c. Ipſos, dum manus lauarent, ad ipſas aras interfecerunt.

Χερνιφθέντα. σὺν βοῒ χερνιφθέντα. ἀντὶ τοῦ τυθέντα. καὶ χερνίψαντο, ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἔνιψαν.

E Χερνιφθέντα. *Eum, qui manus lauit. Vel, Immolatum. Mactatum Vt,* Cum boue mactatum. *Nam hîc* τὸ χερνιφθέντα *ſumitur* pro, τυθέντα. i. mactatum. Et χερνίψαντο. pro manus-lauerunt. *Hom. Iliad.* A *pag.* 41. *v.* 27.

Χερρόνησος. Θράκης χώρα, καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς Ἀθηναίοις. εὔφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν, ὅθεν καὶ ἐσιτηγόυν οἱ Ἀθηναῖοι, οὓς Κλέων διώκει.

Χερρόνησος. Cherroneſus, *ſiue Cherſoneſus,* Thraciæ regio, & vrbs Athenienſibus tributaria, in frumenti cultura ferax, *pro, frumenti ferax.* Vnde etiam Atheniẽſes frumentum-aduehebant *in Atticam,* quos, *i. cuius regionis, & vrbis incolas* Cleon exagitabat.

Χερουβείμ, ἐπὶ τῶν ἑνικῶν, διὰ διφθόγγου. πληθυντικῶς δέ, διὰ τοῦ ι. γνώσεως, ἢ σοφίας.

Χερουβείμ. Cherubeim in ſingulari per ει diphthongum *ſcribitur:* at in-plurali, per ι *Cherubim. quod ſignificat,* cognitionis, vel ſapientiæ.

F Χερσαῖος. ὁ ἀπὸ χέρσου.

Χερσαῖος. Terreſtris. Ex terra inculta, *quæ nullos habet cultores Mediterraneus. In locis incultis naſcens.*

Χερσία. ἐρημία.

Χερσία. Deſertum.

Χεσᾶς, ὁ Πατροκλείδης ὥς φησιν Ἀριστοφάνης, καὶ ζήτει ἐν τῷ χεζητιᾶν.

Χεσᾶς. Cheſâs. Patroclides *ita dictus,* vt ait Ariſtoph. *in Auib. pag.* 399. *v.* 10. *l.* Πατροκλείδης. Quære in χεζητιᾶν.

Χεσείω. Cacaturio. Propero-cacare. Cacare-cupio. *Ariſtoph in Equitib.pag.139.v.25.26.*

Quod bibenti viro accidit, quum cacaturit, idem mihi quoque nunc accidit. Nam

Moribus tuis tanquam crepidis, vel calceis *vtor*.

I. χρῶμαι. Schol. annot. 12. hoc ideo dicit, quia qui potant, largiùs in conuiuijs, ſæpe per imprudentiam, aut per ebrietatem alienis calceis vti conſueuerunt, ſi ad matellam, *vel ad familiarem ſellam, ventris exonerandi cauſa*, prope*rent. lege λάσανον. de quo Lex. λασανον verò, longè aliud, de quo ſuo loco.*

Χεσείω. ἐπείγομαι χέσαι. ἐπιθυμητικῶς τοῦ A
χέσαι ἔχω.

Ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείῃ,

Τοῖσι τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρήσομαι.

ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι εἰ ἐπείγοιντο πρὸς λάσανον.

Χετταῖοι. Chettæi. Nomen gentis. *Sunt autem illi qui vocantur* Chananæi.

Χετταῖοι, ὄνομα ἔθνους. οἱ χαναναῖοι. B

Χεῦμα. Fluxus aquæ. Fluxus.

Χεῦμα, ῥεῦμα ὕδατος.

Χεύμασι. Fluxibus. N.L. προχοή. *Oſtia fluuiorum in mare. Et fluuiorum alvei, vnde aqua profluit in mare. Vide Tex.* Mare, quod eſt à dextra, & ſiniſtra. *NL. ἔχουσα pro ὑπερέχουσα. Vide ἔχον in Oecon. Hippocrat.*

Χεύμασι προχοῇ. ἡ ἐν δεξιῶν, καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσα.

X cum EI.

ΤΟ' Χ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ͂ ΕΙ.

Χειά. Draconum, *atque ſerpentum* latibulo, *luſtro. Dictum autem eſt* χειά à verbo χέω, quod ſignificat *fundi, circunfundi*, contineri, *quia luſtrum, ſiue latibulum huiuſmodi quodammodo circa ſerpentes funditur, & eos circundat, dum in eo deliteſcunt.* Vt, Limen autem vtrumque iſtud *eos capiet & cõtinebit.* Hoc enim ſolùm moliuntur ſerpentes, vt corpus *in luſtrum aliquod* tanquã in inuolucrum, *ac integumentum eat, vt ita faciliùs tecti deliteſcant.*

Χειά. τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι. ὅ ἐστι χωρεῖσθαι. οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται. τοῦτο γὰρ μόνοι μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον. C

N O T Æ.

Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους] Mag. Etymol. col. 229. 51. Γῦ. παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ. ἡ πάντα χωροῦσα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ χῶ (πλεονασμῷ τοῦ χ ἐν γ. γῶ) ἀφ' οὗ παράγωγον χείω. οἷον,

Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται— D

Euſtath. 356. & 1615. 36. χείσεται. χωρήσει. παρὰ τὸ χείω, ὃ παρὰ τὸ χέω, χῶ, τὸ χωρῶ. Athenæus lib. 11. pag. 235. 24. ὁ τοὺς ὄφεις καταδύσεις χειὰ, ἡ καταδεχομένη τὸ ζῶον.

Χεῖλος. Labrum. Corporis pars *cuius nota per tranſlationem accipitur pro ſermone, qui labris, & ore profertur, & quo non rarò peccatur. Vnde Propheta dixit,* Tota terra facta eſt labrum vnum. De peccatis dicit, *quibus totus terrarum orbis indulget.*

Χεῖλος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγει.

Χεῖμα Idem, ac χειμών. Hyems.

Χεῖμα, ὁ χειμών.

Χειμεία. Idem, ac χείμευσις. Argenti, & auri præparatio. Quære in *Vulgò Alchymia. Nam & χυμεία, & χυμία dicitur, q. d. Ars fuſoria Ars, quæ metallorum liquandorum, & præparandorum rationem docet. à χέω, χεύω, & χύω.*

Χειμεία, ἡ χείμευσις. ζήτει ἐν χημεία. E

Χειμαδίῳ τόπῳ. Q. d. Hyberno loco. χειμάδιον. *locus ad hybernandum commodus*, in quo quis hyeme ſtationem habere, *& hyemem tranſigere* poteſt.

Χειμαδίῳ τόπῳ. ἐφ' οὗ ἄν τις δυνάμαιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι.

Χείμαῤῥος. & χειμάῤῥους, *& per contractionem* χειμάῤῥους Torrens. Fluuius hyeme fluens. Chimarrus etiã *eſt* nomen proprium *viri.* χίμαρος verò *per ſimplex ρ. hircus, caper. Theocritus in epigram pag. 252. M. genere maſculeo. Sed genere fœmineo, Idyll. 1. v. 5. ἡ χίμαρος, capella, bis eodem verſu.*

Χείμαῤῥος, καὶ χειμάῤῥους, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. καὶ ὄνομα κύριον. χίμαρος δὲ, ὁ τράγος.

Χειμασκήσαντα. Quæ in hyeme ferenda ſunt exercitata. Vt, Caſtra *iuſtam temporis* intermiſſionem habebant. *Quare dux* exiſtimabat res meliores euaſuras, ſi *milites* in hyeme ferenda ſeſe exercuiſſent. N.L.

Χειμασκήσαντα. διάλειμμα εἶχε τὰ στρατόπεδα, χειμασκήσαντα βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενέσθαι. F

Χείμεθλον. Pernio. Hulcus, quod hyeme in digitorum rupturis, *& pedum fiſſuris ex frigore naſcitur. Italicè, Bugunza. vne mule au talon Gallicè, In Ariſtoph. Veſpis pag. 353. v. 26 ſcribitur χίμετλον Sic & in Schol. annot. 8. vbi docetur quid hoc ſit, & vnde naſcatur.*

Χείμεθλον τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἕλκος.

Χειμερία ὥρα, & Atticè χειμερινὴ ὥρα. Hybernum tempus. Et χειμερίζω, & χειμάζω. Hoc quidem,

Χειμερία ὥρα. καὶ χειμέριος, ἀττικῶς, ὁ τοῦ χειμῶνος καιρός. καὶ χειμερίζω, καὶ χειμάζω. τὸ ſignificat

A μῶ, ἤγουν ἐν χειμῶνι διάγω. τὸ δὲ, χειμῶνος τοῦ διάγω. ὁ δὲ, ἐν Βερενύντῃ ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ ἐχείμαζε.

Χειμερινὸς καιρός.

Χειμών, χειμῶνος. χειμὼν δέ ἐστιν, ὁ ὑπὲρ γῆς ἀὴρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πορρωτέρω ἄφοδον. Ὁμήρου ἰλιάδος γ'. αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον. περὶ γεράνων. λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θρᾴκης. οὐ γὰρ
B ἐνεστῶτος χειμῶνος φεύγουσιν, ἀλλὰ προσδοκίας οὔσης.

Χειμών. ζήτει περὶ τῶν σκυθῶν, ἐν τῷ ὑφαντοδίνητον.

Χειμὼν ὀρνιθίας. ὑπὸ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. τουτέστιν, ὁ σφοδρός, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται, λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνος φαίνεται. ὡς ἄρατός φησι.

C Χείρ, χειρός.

Χεῖρα. τὸ χειρόγραφον. ὑπερίδης. χεῖρας θεοῦ, ὁ δαβὶδ, τὴν τοῦ θεοῦ προμήθειαν φησίν. εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου. χεῖρας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Χειραγωγία. βοήθεια.

Χειραγωγῶ, αἰτιατικῇ.

Χειραλειπτήσας. φάβιος δικτάτωρ, καθάπερ
D ἀγαθὸς ἀθλητὴς, πολὺν χειραλειπτήσας χρόνον, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα. ἀντὶ τοῦ ἀσκήσας τὴν χεῖρα.

ſignificat in hyeme dego. Illud verò Alicubi hyemo dego *i. in aliquo loco hyberno, & hyemem tranſigo. Interdum tamen τὸ χειμερίζω ponitur pro χειμάζω.* Vt, Ille verò in Berenynte hybernabat, pro, hyemem tranſigebat.

Χειμερινὸς καιρός. Hybernum tempus.

Χειμών, ῶνος, ὁ. Hyems. Hyemis. Hyems autem, eſt ſupra terram aer frigefactus, *frigidus*, propter Solis longiorem *ab ea* receſſum. Hom. *Il.* Γ. *pag.* 103. *v.* 4. Quæ poſtquàm hyemem fugerunt. De gruibus *ibi verba fiunt.* Intelligit autem non hybernum *temporis* ſtatum: ſed hybernum Thraciæ locum. Haud enim *grues iam* præſente hyeme fugiunt: ſed quum *nondum eſt hyems: at quum eius* eſt expectatio, *pro, ſed quum expectatur.*

Χειμών. Quære de Scythis in Υ'φαντοδίνητον.

Χειμὼν ὀρνιθίας. q. d. Hyems auicularis. Hyems, quæ frigido flatu aues humi proſternit hoc eſt, acris, quâ pereunt aues. Dicitur etiam ventus *quidam* Ornithias *ab auibus, quo ſpirante aues aliquò pelluntur* Vel quòd aues iſtæ (quemadmodum ait Aratus) hyeme appareant *Quædam enim aues hyeme, non alijs anni temporibus, conſpiciantur.*

Χείρ, χειρός. Manus. Manus.

Χεῖρα. Chirographum. Scriptum, quod quis manu propria ſcripſit. χεῖρας θεοῦ. Dei manus, Dauid ipſam Dei prouidentiam appellat. In manus tuas trado ſpiritum meum. *Sequens ſenarius pertinet ad explicationem ſomnij.* Manus purgare, curarum ſignificat ſolutionem.

Χειραγωγία. Auxilium. *Propriè ductus vocatur, quum quis manu ducitur.*

Χειραγωγῶ. Accuſatiuo. Manu-duco *quemadmodum facit, qui cæcum ducit.*

Χειραλειπτήσας. Qui-manus-vnxit. *Qui manus in certaminibus exercitauit, in quibus athletæ corpus vngere ſolent vt ex aduerſariorum manibus faciliùs elabantur, atque adeò ne facilè ab illis apprehendantur, ob olei lubricitatem. quæ nullam commodum, firmamq́ prehenſionis anſam aduerſarijs præbet. In genere, Qui ſe exercuit. Exercitatus. Vt,* Fabius Dictator, vt bonus pugil, cùm longum tempus ſe exercitaſſet, in certamen deſcendit. χειραλειπτήσας. Pro, qui manus exercitauit.

Χειραψίαι. διὰ τῆς χειρῶν πράξεις. ἄπαυστοι, καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο καταπειρασμοί, καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν, καὶ ἱππέων.

Χεὶρ, ἡ βοήθεια, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ δύναμις.

Χεῖρες χαλκαῖ. ἐν τοῖς ἀμαστρια. καὶ ζήτει ἐν τῷ μαναΐμ.

E Χειρίαν. σοφοκλῆς. μή με τὸν σὸν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἐφῇς τινί. τουτέστιν ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψῃς.

Χειραψίαι. Res, quæ manu geruntur. *Pugnæ quum ad manus eſt ventum, prælia, in quibus res conſertâ manu geritur. Vt,* Irrequietæ, & continuæ velitationes, & *q. d.* manuum-conſertiones, *belliq́ præludia* tum peditum, tum equitum fiebant.

Χείρ. Manus. Auxilium. Poteſtas. Potentia.

Χεῖρες χαλκαῖ. Manus æreæ. In Α'μαςειά. N. L. Quære in Μαναΐμ. *Illic extat.*

Χειρίαν. Soph. *in Aiace. pag.* 30. *v.* 3. & 4. Ne me velis ſermonem triſtem capere *pro, malos, triſtesq́ ſermones de te, vel etiam de me ſparſos audire*, Tuorum inimicorum in-poteſtate-poſitam relinquens alicuius. Hoc eſt, ne me cum tuo filio derelinquas in tuorum inimicorum poteſtate. ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν, *Shol. pro,* ἐχθρῶν ὑποχειρίαν.

Χειριδωτός. ὁ χειρωτός. καὶ χειριδωτὸς χιτών. ὁ χειρίδας ἔχων.

F Χειρίζω αἰτιατικῇ. καὶ κεχειρικότες. κάδδος ἱστοριογράφος φησὶν ὅτι ὁ λέων ὁ μακέλλης, ὁ μετὰ μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν

Χειριδωτός. Idem, ac χειρωτός. Manicatus. Manicas habens. Et χειριδωτὸς χιτών. Tunica manicata. Quæ manicas habet.

Χειρίζω. Accuſatiuo. Tracto. Aggredior. Adminiſtro. Et κεχειρικότες. Qui tractarunt. *Qui res aliquas adminiſtrarunt.* χειρίζειν. *meliùs Italicè vis verbi exprimitur, maneggiare & Gallicè, manier.* Caddus hiſtoriographus ait Leonem Macellem, qui poſt Marcianum imperauit, in expeditionem contra Bandilos,

infinitam pecuniam inſumpſiſſe. Fuerunt enim, vt illi, qui *pecuniam* iſtam tractarant. *i. vt quæſtores* indicarant, per præfectos quidem *prouinciarum*, auri pondo quadragies mille, & ſeptem millia præterea. Per Comitem verò theſaurorum, decies, & ſepties mille *pondo*, & argenti pondo ſepondo ſeptingenties mille, quippe quæ inſumpta fuerût ex publicatis principum bonis, & Imperatoris Anthenij *fiſco*. *Hinc verbum compoſitum deducitur* ἐγχειρίζω, *in manus trado, trado. Sophocles in oedipode Tyranno pag. 158.*

A τὴν κατὰ βασιλέων, ἄπειρα χρήματα διδαπανῆσαι. ἦσαν γὰρ ὡς οἱ ταῦτα ἐμφανίζοντες κεχειρικότες διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων, χρυσίου λίτρας τεσσαρακοντάκις καὶ πρὸς ἑπτακισχιλίαις. διὰ δὲ τοῦ κόμητος τῶν θησαυρῶν, ἑπτακισχιλίας πρὸς μυρίαις καὶ ἀργυρίου λίτρας ἑπτακοσίας χιλιάδας. ἅ τε τῶν αὐτῶν ἀπολωλότων ἀρχῶν τῶν ἐκ δημοσίων, καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως ἀνθεμίου.

Si huius regni cauſâ, quòd mihi ciuitas
Donatum, non petitum tradidit, ſi
Hoc ex regno *Creon ille fidelis, ille ab initio amicus,*
Clàm me ſubiens, expellere cupit.

B Οὕνεκ' ἡ πόλις
Δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε
Ταύτης κρέων ὁ πιστὸς οὑξ ἀρχῆς φίλος
Λάθρα μ' ὑπελθὼν, ἐκβαλεῖν ἱμείρεται.

Χειρισμὸς *Gallicè Maniement. Ital. Il maneggio, vel maneggiamento* Tractationem. Geſtionem. Aggreſſionem. Adminiſtrationem. Polybius. Quum iſta fiunt per adminiſtrationem pari-ſorte-præditam, *i. parem, æqualem*. Et rurſus. Vt rerum tractatio, *vel, adminiſtratio* non ſolùm imprudens, *& ratiocinationis expers*: ſed etiam inſana videatur. *Hic poſuit* χειρισμὸν, pro, aggreſſionem, geſtionem. *tractationem adminiſtrationem*.

Χειρισμὸν, ἐπιχείρησιν. πολύβιος. ὅταν γίνηται ταῦτα κατὰ χειρισμὸν ἰσοτυχῆ. καὶ αὖθις. ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον, ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων. αὐτὶ τοῦ τὴν ἐπιχείρησιν. τὴν πρᾶξιν.

Χείριστα. Peſſimè. Et χειριστὴν. *q. d. Tractatorem. Aggreſſorem. Eum, qui manibus aliquid aggreditur, aut tractat.* Artificem, opificem, qui per ſe facit opus. Illum, qui ſuis manibus aliquid facit. Miniſtrum. Vt, Ille verò de *ſuis* inſidiis, *quas aduerſarius ſtruebat, cum eo conſilium* communicauit, & rogauit *eum*, vt rei-gerendæ *ſibi* miniſter, *& in ea peragenda adiutor* eſſet. χειριστὴν *poſuit* pro, perfectorem, confectorem, *i. in negotio perficiendo, & conficiendo adiutorem.*

C Χείριστα. κάκιστα. καὶ χειριστήν. αὐτουργόν. ὑπηρέτην. ὁ δὲ, περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώσατο, καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι τῆς πράξεως. ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεστήν. πληρωτήν.

Χειρόβιοι. Qui manibus victum ſibi parant. Et qui artibus aſſident. Dicuntur & ἀποχειρόβιοι. i. artifices, qui ex ſuis manibus viuunt, qui manu victum ſibi quærunt.

Χειρόβιοι, οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι. D

Χειροβρὼς. ῶτος. ὁ. Vinculum, quod manus arrodit, *& abſumit paulatim.*

Χειροβρὼς, χειροβρῶτος. ὁ δεσμὸς ὁ ἀποβιβρώσκων τὰς χεῖρας.

Χειροδάϊκτα θύματα. Manibus-cæſæ victimæ. *Soph. in Aiace pag 14. verſ. 19. habet* χειροδαΐκτα σφάγια. *Sed idem eſt.*

Χειροδάϊκτα θύματα, τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαϊχθέντα.

Χειροδίκαιος. *Aliàs* χειροδίκης. ὁ. Homo violentus, qui ius in manibus, & corporis viribus poſitum habet.

Χειροδίκαιος.

Χειρόηθες. Manſuetum. Cicur. Manu-tractabile. Et χειροήθης. *i.* Manſuetus. Cicur.

Χειρόηθες. ἥμερον. πρᾶον. καὶ χειροήθης χειροήθους. ὁ ἥμερος.

Χειρόκμητα. Manibus-elaborata. Manibus-ſculpta, vel circumpolita.

Χειρόκμητα ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα. ἢ περιεξεσμένα. E

Χειρόμακτρον. *Linteum, quo manus abſterguntur & exſiccantur. Gallicè, Pane-main, eſſuye-main. Eſt autem id,* quod apud Romanos vocatur Mandylion. *Dictum* ab abſtergenda materia *ſordium, quæ ſunt in manibus, Mantile dicitur à Virgilio. Sic enim Georg. lib. 4. pag. 99. v. 20. 21. manibus liquidos dant ordine fontes Germanæ, tonſiſq. ferunt mantilia villis. Et Æn. lib. 1. pag. 134. v. 17. & 18. Dant famuli manibus lymphas Cereremq. caniſtris Expediunt, tonſiſq. ferunt mantilia villis*

Χειρόμακτρον. ὁ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον. παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

Χειρομάστης N. L. *Fortaſſe, Manuum abſterſor. Manuum-purgator* ὁ τὰς χεῖρας μάττων, ἤγουν σπογγίζων. *Conſule Euſtath. Heſych.* χειρόμακτρον, ἢ χειρόμακτρον. μανδύλιον.

Χειρομάστης.

Χειρονομεῖν. Pugilatu-certare. *Manus certa lege mouere Manibus geſticulari. Conſule noſtrum Ion. Lex.* Vt, Illa verò ſtatua ſpeciem præbet vmbratilem-pugnam-pugnantis *hominis*. Quære Γλαῦκος δὲ ὁ &c.

F Χειρονομεῖν. πυκτεύειν. σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα. ζήτει ἐν τῷ γλαῦκος δὲ ὁ ἐπιτηδειότατος χειρονομεῖν.

Χειροπληθεῖ λίθῳ. Manum-implente lapide, *i. magno.*

Χειροπληθεῖ λίθῳ.

Χειροσκοπικόν, Opus, quod docet aliquid vatici-

Χειροσκοπικόν. ζήτει ἔλενος συνέγραψε τὸ

nari

A Χειροσκοπικὸν οἰώνισμα. ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν, ἢ τι τοιοῦτον.

hari ex manuum à nobis ſpectatarum ſignis. Quare Ἕλεν&c.i. Helenus conſcripſit vaticinium, quod ex manuum contemplatione colligebatur. Vt, quum ex extenſione palmæ manuum, ex rugis *ipſarum* dicimus *hac mulier puerum pariet*, aut aliquid huiuſmodi. *l.* ἢ τι τοιοῦτον.

Χειροσκόποι. οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χειροσκόποι. *Qui ex manuum ſpeculatione prædicunt aliquid Vel* Qui manuum-eleuationem *in ſuffragiis ferendis* inſpiciūt, *& obſeruant ipſam ſuffragiorum manibus ſublatis ferendorum rationem, & illos, qui ſuffragia ferunt, vt eorum numerum ſciant.*

Χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον. τυτέσιν, αἰσχρῶς αἰκινεῖν, καὶ ἀποσπερματίζειν.

Χειροτονεῖν. Manu-intendere pudendum. Hoc eſt, turpiter agitare, & ſemen-emittere.

B Χειροτονήσαντες. ἐκλεξάμενοι.

Χειροτονήσαντες. Qui-elegerunt.

Χειροτονητέον. τὴν χεῖρα ἐκτατέον. Ἀριστοφάνης.

Χειροτονητέον. Manus *eſt* extendenda. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag.* 491. *v.* 19. *&* 20.

Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα, ὅμως χειροτονητέον

Moleſta quidem eſt *hac res, veruntamen manus-extendenda* nobis eſt

Ἐξωμισάσης τὸν ἕτερον βραχίονα.

Ad-humeros-vſque-nudantibus alterum brachium.

τυτέσιν, ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσης.

Hoc eſt, ad humeros vſque nudatis.

Χειροτονία. ἐκλογή. πάντων χύρωσις. τῆς οὖν χειροτονίας αὐτοῖς ἀνειπούσης, σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν.

Χειροτονία. *Manuum-eleuatio, Suffragatio, quæ fit per manuum eleuationem.* Electio. Delectus. Creatio. Omniū *per-ſuffragia* confirmatio. *Populi totius conſenſus, & ſuffragium Vt* Cùm igitur totius populi conſenſus eos *l.*

C αὐτοὺς pronuntiaſſet, *& ſalutaſſet Auguſtos, ita demum & ab alijs palàm* Augusti ſalutati-fuerunt, *vel, publicè renuntiati, & voce præconis ſic appellati.*

Χειροτονῶ. αἰτιατική.

Χειροτονῶ. Accuſatiuo. Eligo, deligo, deſigno, declaro, creo: *ſed propriè, per ſuffragia quæ manibus in altum ſublatis feruntur.*

Χειροῦμαι, αἰτιατική.

Χειροῦμαι. Accuſatiuo. Mancipo. Subigo. Domo. Subiicio. In meam manum, & poteſtatem redigo.

Χειρουργίας. τόλμης. Ἀριστοφάνης. οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας. ἀντὶ τοῦ προσεχῶς. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

Χειρουργίας. Audaciæ. χεῖρουργία, *quoduis facinus quod manu fit. Quoduis opus manu factum. Audax facinus manu patratum.* Ariſtoph *in Lyſiſtrata pag.* 556 *v.* 50 Nihil omittent iſtæ *mulieres* aſſidua de audacia, *qua quoduis*

D *facinus aggredientur.* λιπαρᾶς *autem dictum, pro* προσεχῶς, *ſic enim videtur legendum. Vide noſtras notas Ariſtoph. in Schol. annot.* 13. *vel* συνεχῶς. λιπαρῶς *verò dictus* παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι, vald, *vehementer, aſſiduè, continenter* adeſſe.

Χειρουργοί, ἐγένοντο ἄριστοι, καὶ ἀκριβεῖς Φειδίας. Λύσιππος. Πολύκλειτος. ἀγαλματοποιοί.

Χειρουργοί. Qui manibus propriis opus aliquod faciunt. Opifices-manuales, vt vulgò dicuntur. Fuerūt *autem opifices* præſtantiſſimi, & accuratiſſimi, Phidias, Lyſippus, Polycletus, ſtatuarij.

Χείρων. κένταυρος. ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν, διὰ βοτανῶν, ὑποθήκας δι' ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα. καὶ ἱππιατρικόν. διὸ καὶ κένταυρος ὠνομάσθη.

Χείρων. Chiron. Centaurus, qui primus artem medicam inuenit *eam, quæ fit* per herbas, *quam ideo vocant herbariam medicinam. Idem ſcripſit* admonitiones verſibus, quas ad Achillem facit, *l.* ποιεῖται. *vel, ſcripſit verſibus de moribus præcepta, quæ dat Achilli.* Et curandorum-equorum opus. Quamobrem etiam Centaurus eſt appellatus.

Χειρῶναξ. τεχνίτης. χειρῶν μόνων διαζῶν, ἢ διὰ χειρῶν κτηματίζομενος. ἢ χειρώνακτες, διὰ

Χειρῶναξ. q.d. Manuum-rex. Artifex. Opifex. Ille, qui ſolarum manuum eſt dominus. Vel, qui manibus opes-acquirit, *victúmque ſibi parat.* Vel χειρώνακτες; qui

E χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. πλῆθος ὅσον θητικὸν, καὶ ἐν χειρωναξίαις, καὶ ἄλλως ἐγκατοικισμένον τῇ πόλει συναγαγών.

manibus fatigantur, *dum faciunt opus, vt victum inde ſibi parent. Et* χειρωναξία *Manuum-operatio, quà victus quærendi cauſa fit. Opificium, quod manibus exercetur. Vt,* Cùm autem coegiſſet multitudinem eorum, quotquot erant homines-mercenarij, & qui manuum-opificiis *operam dabant*, & qui alioqui in vrbe habitabant, *magnas in Reipub. turbas excitauit.*

Χειρώνειον ἕλκος. τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα, καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας

Χειρώνειον ἕλκος. Chironium hulcus, quod ex multa ſtatione in pedibus exiſtit vulnus, & continenter ſaniem excernit. Hoc prouerbium de *vulneribus, &*

F ἐκκρίνον. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνεκέστων, καὶ ἀνιάτων ἑλκῶν.

hulceribus inſanabilibus, & immedicabilibus *dicitur. Eraſm. Adag Chil.* 2. *Cent.* 8. *col.* 558 *adag.* 21. *Chironium vulnus.*

Χειρῶν νόμῳ. Manuum lege. *Iure belli Per vim quæ manibus infertur. Vt,* Ille verò manuum lege, *i. per vim iniectu manu* accipit epiſtolam. *Eraſm. Ad. Chil* 4. *Cent.* 7. *col.* 962. *adag* 50. *Lex in manibus.*

Χειρῶν νόμῳ. ὁ δὲ χειρῶν νόμῳ δέχεται ἐπιστολήν.

Χείρων, ωνος. ὁ. Chiron, Chirônis. Nomen proprium. χείρονος verò *per* ο *in genitiuo ſingulari, dicitur in* comparatiuo *gradu, peioris, deterioris. deducitur à poſitiuo* κακός.

Χείρων, χείρωνος, ὄνομα κύριον. χείρονος δὲ, ἐπὶ συγκριτικοῦ.

Χειρώσασθαι. Subiicere. *Subigere. In ſuam poteſtatem redigere.* Ælianus. Propterea verò illum virum capere, *& in ſuam poteſtatem redigere,* & (vt ita loquar) eum priuatum-hoſpitem habere *ſtatuit. l.* ἔχειν ἴδιον.

Χειρώσασθαι. ὑποτάξαι. αἰλιανός. καὶ ἐκ τούτου χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἰδιόξενον.

Χειρῶσαι. *Manibus-capere. Subigere. In ſuam poteſtatem redigere. Sed* χηρῶσαι. Viduare. χήραν ποιῆσαι *viduum facere. Deſertum reddere. Deſolare. Vide infrà* χηρώσειν.

Χηρῶσαι, ἐρημῶσαι. B

X cum H.

ΤΟ' Χ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ Η.

Χηλαργοῖς. Albos-pedes-habentibus. Vel velocibus. χηλὰς verò dixit, *i. vngulas biſidas, & biſulcas,* pro, ὁπλάς, *i. vngulas integras & ſolidas, quales habent equi.*

Χηλαργοῖς. τοῖς λευκόποσι. ἢ ταῖς ταχείαις. τὰς χηλὰς δὲ, ἀντὶ ὁπλῶν εἶπε.

Sophocles in Electra pag 110. *v* 1. χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις. *Vide ſchol. Metonymicè verò tribuitur equeſtribus certaminibus, quod propriè conuenit ipſis equis vngulas albas, aut veloces habentibus. Synecdochicῶs verò, parti tribuitur, quod toti conuenit. Intelliguntur enim equi, qui pedes albos, aut veloces habent.*

Χηλαί. Chelæ. Saxa, quæ ante murum ad mare *ſitum* ſunt-proiecti, propter fluctuum vim, ne murus lædatur. *Saxorum moles prope muros extructa, & excitata, ad repellendos maris fluctus, ne muri lædantur aquarum impetu. Gallicè, Mole, ſeruata Latina voce dicitur. Virgil. Æn. lib.* 9. *pag.* 251. *v.* 14. *&* 15. *Saxea pila cadit magnis quam molibus antè Conſtructam iaciunt ponto.*-Quòd bouis vngulæ-biſulcæ ſimilis-ſit *hæc moles ita dicta. Chele.*

Χηλαί. οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, ἵνα μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός. C

Χηλή. Chele, Vngula *biſulca.* Vngula *biſida, & bipartita, qualis eſt vngula* bouis, & ouis, & capræ. χηλαὶ autem etiam dicuntur ipſa marinorum cancrorum ora, *vel potiùs, ipſa marinorum gammarorum brachia denticulatis forficibus, ſiue forficulis, inſtructa,* & portuum eminentiæ, *prominentes portuum ſaxea moles, & promontoria.*

Χηλή. ὁπλή. ὄνυξ βοός, καὶ προβάτου, καὶ αἰγός. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλαὶ καρκίνων, καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί.

Χηλὴ ὄρους. Chele montis. Montis eminentia. Promontorium. Vt, Prope verò montis chelen, ſtationem-habebant, vt & ſylua, & nemus huius *cheles, i. promontorij,* propugnaculum, *& obiectum hoſti munimentum* eſſet.

Χηλὴ ὄρους. οἱ δὲ, ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο, ὡς τὴν ὕλην, καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι. τουτέστι, τῆς ἐξοχῆς. D

Χηλός. Arca. *Sic autem dicta* ab illa diſtantia quæ exiſtit *inter ſuperiorem, & inferiorem eius partem,* quum aperitur *arca.* Vel ἀπὸ τοῦ χέω &c. id eſt, quòd in eam aliquid infundatur, id eſt imponatur, vel quòd res impoſitas contineat. Et κιβωτοί. arcæ, vel arca.

Χηλός. κιβωτός. ἀπὸ τῆς γινομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν, ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαί τι εἰς αὐτήν. οἷον ἐντίθεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν καὶ χηλοί, κιβωτοί.

Χημαί. Chemas. Piſcis *ita dictus N. L.* χῆμαι, ῶν. αἱ. *Hiatulæ. Conchylia, genus oſtreorum, quod* παρὰ τὸ κεχηνέναι, *i. hiare, dictum. Vide Atheneum lib* 3. *pag.* 44.6. *& deinceps. Infrà,* χήμη.

Χημάς. ὁ ἰχθύς. E

Χημεία. Argenti, & auri præparatio. Cuius libros perſcrutatus Diocletianus combuſſit, propter res ab Ægyptiis aduerſus Diocletianum innouatas, *atque tentatas. & auſas.* Hos inclementer, & crudeliter tractauit, quum libros ab antiquis de auri, & argenti præparatione ſcriptos perſcrutatus cremauit, ne ampliùs ex tali arte Aegyptiis opes affluerent, *vel, ne Ægyptij ex tali arte ampliùs opes ſibi pararent,* néve pecuniarum abundantia freti, Romanis in poſterum reſiſterent. Quære in voce δέρας. *Sed fortaſſe meliùs,* χυμεία, *vel* χυμία, *quod à* χύω, *hoc à* χέω *vel à* χέζομαι. *ſublato* ε, *vt* χύλα, &c. *vnde* χυμίζειν. *Ariſtoph. Lyſiſtratæ. pag.* 515. *v.* 41. Οἴσπερ ἀμυστὶ ἐχύμιζον. *Hinc Italicum Alchymia, & Alchymiſta.*

Χημεία, ἡ τοῦ ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ κατασκευή. ἧς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ διοκλητιανός, ἔκαυσε, διὰ τὰ νεωτερισθέντα αἰγυπτίοις διοκλητιανῷ. τούτοις ἀνημέρως, καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος, ἔκαυσε, πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης, μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ, τοῦ λοιποῦ ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ζήτει ἐν τῷ δέρας. F

A Χήμη, εἶδος ὀσπρίου.

Χήμη. Cheme. Hiatula. Genus oſtrei.

Χλιὼ, χηνὸς, τὸ χηνάριον.

Χλιὼ, χηνὸς ὁ Anſer. *Dor.* χὰν, *& præfixo articulo* ὁ χὰν, *hinc Italicum, Occa. Diminutiuum* τὸ χηνάριον. Anſerculus. Paruus anſer.

Χηναλώπηξ, εἶδος ὀρνέου. οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ λυσίστρατος, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο. πένης καὶ αὐτὸς, καὶ κυβευτὴς ἐν ἀγορᾷ χολαργέων. χολαργεῖς δὲ, δῆμος ἀττικῆς.

Χηναλώπηξ. Chenalopex. q. d. Anſer-vulpes, vel, vulpanſer. *Eraſm. Ad. Chil.* 4. *Cent.* 8. *col.* 989. *ad.* 87. χηναλώπηξ. Genus auis. Sic autem vocabatur & Lyſiſtratus, qui propter mollitiem malè-audiebat, pauper & ipſe, & aleator in foro Cholargenſium. Cholargenſes verò, municipium Atticæ fuit. *Ariſtoph. in Acharn. pag.* 196 *v.* 9. *Schol annot* 6.

Χῆνα ὀμνύναι. ἐκέλευε μὲν τοὺς θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν ῥαδάμανθυς ἐκέλευε κατὰ χηνὸς, καὶ κριοῦ ὀμνύναι. οὐχ ὥς τινες σωκράτης.

B Χῆνα ὀμνύναι. Anſerem, *ſiue per anſerem* iurare. Ne in omnibus *rebus homines iurando*, Deos nominarent, Rhadamantus, per anſerem, & arietem *eos* iurare iuſſit, non autem (vt quidam *tradunt*) Socrates.

Χηνίας, ὄνομα κύριον.

Χηνίας. Cheneas. Nomen proprium.

Χηνίσκος, μέρος τι τοῦ πλοίου.

Χηνίσκος. Chiniſcus. Quædam nauigij pars. *Eſt autem (vt quidam cenſent) ea proræ pars, vnde pendent anchoræ. Sic Mag. Etymol. col.* 811. *lin.* 20. *Illic variæ vocis huius interpretationes aſſeruntur & nonnnulla [illegible]*

Χήρα, καὶ χηρεία, ἐκ τοῦ χηρεύω.

Χήρα. Vidua. Et χηρεία. Viduitas. a χηρεύω. Viduo-ſum. Orbus-ſum. Careo. Vel viduo, ſeparo, orbo, priuo, deſolo, deſertum reddo.

Χηράμβας.

Χηράμβας. Cherambas. *N. L. At* χηραμβὰς. *Heſych.* χηρῶν οἴκημα. *Viduarum domus. Vel à ſingulari* χηράμβα, *pluralis accuſatiuus erit deriuatus* χηράμβας, *i. viduarum domos. Hoc veriſimilius quàm* τὸ χηράμβας, *quod eſt adiectiuum.*

C *παρὰ τὸ τὰς χήρας ἐν αὐταῖς ἀναβαίνειν, quòd viduæ per eas incedant.*

Χηραμοί. οἱ φωλεοί. τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις.

Χηραμοί. Ferarum latibula. Luſtra ferarum.

Χηρεύω γενικῇ.

Χηρεύω. Genitiuo. Viduo, ſeparo, orbo, priuo. vel viduor, ſeparor, orbor, priuor. careo.

Χῆρος, ὁ μετὰ τὴν προτέρας στέρησιν δευτέρᾳ μὴ συνεζυγμένος γυναικί.

Χῆρος. Viduus. Qui poſt *vxoris* primæ priuationem, cum vxore ſecunda non eſt coniunctus.

Χηρώσειεν. ἐρημώσειε.

Χηρώσειεν. Viduarit. Deſolarit. Deſertum-reddiderit. *Optat. Æol. aor.* 1. *act. à* χηρόω.

Χηρωσταί, οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι. ἢ οἱ διοικοῦντες τοὺς χηρεύοντας διαδόχων. ἢ καὶ ὧν αἱ γυναῖκες εἰσὶν χῆραι, καὶ τῆς ἐπιτροπῆς δέονται.

D Χηρωσταί. A genere alieni hæredes. Vel qui viduos ſucceſſores gubernant, *& eorum res adminiſtrant, vel, qui gubernant eos, qui ſucceſſoribus legitimis, proximisq. carent.* Vel etiam illi, quorum vxores manſerunt viduæ, & quæ tutoribus indigent. *Conſule Euſtath.*

Χήτει. στερήσει. μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπείγουσι χήτει ξένων τε, καὶ ὀθνείων ξυνεργῶν.

Χήτει. Priuatione. Vt, Non cunctari in vrgentibus *negocijs*, propter hoſpitum, & peregrinorum adiutorum priuationem, *vel, inopiam.*

Χήτει. ἐνδείᾳ. σπάνει. στερήσει. ἀγαθίας. οἱ δὲ, χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἔθλιβον τοὺς βότρυας. καὶ ἐνεπιμπλῶντο τοῦ γλεύκους. ἐνθεν αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο, καὶ διέῤῥει.

Χήτει. Indigentia. Egeſtate. Penuria. Inopia. Priuatione. Agathias. Illi verò, propter aliorum commeatuum inopiam, vuas premebant, & *expreſſo inde* muſto ſe-replebant, vnde venter ipſorum in altum ferebatur *i. inflabatur, intumeſcebat*, & perfluebat, *profluuio laborabat.*

ΤΟΥ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

X cum I.

E Χιάζειν πραξιδάμας δημόκριτον τὸν χῖον, καὶ θεοξενίδην τὸν σίφνιον, πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν. ὡς ἰσοκράτης ἐν τοῖς πρὸς εἰδοθέαν. ὡς παρ' ἀριστοφάνει τεταγμένον. ὑποτείνει δέ τις αὐτὸν βωμολοχοῦσαι, αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων, ἢ σιφνιάζων.

Χιάζειν. *Chiaſſare. Chios-imitari. Chiaſmum facere. Decuſſare.* Praxidamas Democritum Chium, & Theoxenidem Siphnium *ait* primos ſuam poeſim in colore poſuiſſe, *coloribusq. poeticis ornaſſe*, vt Iſocrates in *ſuis ſcriptis* ad Idotheam *tradit*, quemadmodum apud Ariſtophanem eſt poſitum. Subindicat autem quidam ipſumſcurriliter-loquutum-eſſe, quòd ipſe in harmoniis Chiaſſare, vel Siphniaſſare docuerit. *N. L. Legendum videtur* χιάζειν, *ἢ* σιφνιάζειν. *Vide*

F *Er. Ad. Chil.* 2 *Cent.* 2. *col.* 389. *ad* 9. *Non Chius: ſed Cius. Et Chil* 4. *Cent.* 2. *col.* 867 *ad.* 38. *Chius cacans. Huc & Galli alludunt, quum dicunt V'n chieur & vn chiard, ὁ χέσας. Idem Er. Ad. Chil.* 3. *Cent.* 5. *col.* 733 *ad.* 85. *Siphniaſſare.*

Χιανδεῖ. l. χοανεύει. Ariſtophanes *in Theſmophor. pag.* 513.v.18. — Χιανδεῖ καὶ λαικάζει. Ἀριστοφάνης. A

Statuit enim ille pulchriloquus, & ornatè-loquens *Agathon. &c.*
Et verſu 23. *& deinceps.*

Statumina ſuorum carminum, & fundamenta prima *ponere, fabulæ principia.* — Ἀγάθων ἄρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.

Flectit autem nouas teſtudines verborum. — Κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν.

Alia verò tornat, alia verò conglutinat-concinnè, — Τὰ δὲ, τορνεύει, τὰ δὲ, κολλομελεῖ

Et ſententias-format, & nomina-pro-nominibus fabricat, — Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει. B

Et ceram fundit, & verba ceræ inſtar mollia fundit, *& rotundat* ea. — Καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγύλλει.

Et fundit. Vel, & alia in vaſe fuſorio (quod pag. 512. v. 18. & 19. χοάνη vocatur, & ab Hom. Iliad. Σ dag. 695. v. 9. χόανον, i. infundibulum, vel fornax, in qua funduntur, & liquantur metalla) liquat. — Χιανδεῖ,

Mn. *Et ſcortatur.* Conſule noſtros Græc. comment. — Καὶ λαικάζει.

N O T Æ.

Χιανεύει] Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 513. C

Μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων. &c. Deinde.

Δρυόχους τιθέναι, δράματος ἀρχάς.

Et, ἁψῖδας ἐπῶν. Et, τορνεύει. Et, Καὶ χοανεύει. ſic & v. 34. χοανεῦσαι, quod à χοανεύω.

Χίδρα. Spicæ recens-natæ. Nouę ſpicę. Vel craſſiores triticeæ farinæ partes ad pultem faciendam bonæ. Vel leguminum farina. Vel ipſa legumina. Propriè verò *ſic vocantur ea* quæ ex recenti hordeo, *vel, ex adhuc viridi hordeo parantur, ſiue placentæ ſint, ſiue puls.* χίδρα verò dicta-ſunt à verbo χεῖσθαι, i. fundi. — Χίδρα στάχυς νεοφυής, ἢ χεῖμα. ἢ τὰ ἐκ ὀσπρείων ἄλευρα. ἢ τὰ ὄσπρεια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Χίδρα. Ea, quæ ex frumenti, hordeíque ſpicis *collecta,* in manu *teruntur, &* attenuantur. *Euſtath. ſic vocari tradit frumenta toſta, vel cocta, quæ manibus decerpuntur, vt comedantur & χίδρα, pro χεῖδρα. παρὰ τὸ τῇ χειρὶ διαιρεῖσθαι.* 1564. 64. — Χίδρα τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σίτου, καὶ κριθῆς. D

Χίδρα. *χίδρον dicitur* legumen ex panico factum. *l.* ἐλύμου, *quod ab* ἔλυμον. *Et verte. Chidron, Id, quod ex panico factum eſt. Edulium ex panico paratum. Pultem intelligit. Vel ſimpliciter, vt ſuprà, legumen. Hoc autem cibi parati genus,* eſt edulium in Caria *frequens, eſt vſitatum.* Vel *eſt edulium paratum* ex viridi, *vel, recenti* hordeo. Alij verò, genus herbæ *tradunt* eſſe. *Vide Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 235. *v.* 8. *ſchol.* 4. *& in Pace pag.* 455. *v.* 24. *Schol. annot.* 8. *vnde Suid. correctio petenda.* Hinc autem felicem-anni-prouentum, *& rerum copiam* indicat. — Χίδρα· χίδρον, τὸ ἀπὸ ἐλύμου γινόμενον ὄσπριον. ἔδεσμα περὶ Καρίαν. ἤτοι τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ, εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν.

Χίδρα ἐρικτά. Legumina freſſa *fracta, contuſa. Sic autem vocantur edulia, quæ ſunt* ex recenti hordeo *mòlâ fracto contuſóque* parata. *Ariſtoph. in Equit. pag.* 235. *v. . annot.* 4. *pro κεινόμενα, malim γινόμενα, vt in Pace. pag* 455. *v.* 24. *Schol annot.* 8. — Χίδρα ἐρικτά. ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα. ὡς σεμίδαλις. E

Χιβούλδιος. Chibuldius. Hic ex Iuſtiniani familia fuit, in bellicis quidem *rebus* maximè ſtrenuus, ab auaritia verò, adeò alienus, vt loco maximæ poſſeſſionis in ſua re familiari nullam haberet poſſeſſionem. Quare cùm iſte Thraciæ dux-eſſet, & ad Iſtri cuſtodiam conſtitutus-fuiſſet, & in bello cecidiſſet, accidit, vt Iſter, à Barbaris, ipſorum arbitratu *non ſolùm* intrari: *ſed etiam impunè tranſiri* poſſet. Itaque Romanorum res, & vniuerſum Romanorum imperium, vnius viri virtuti, hac in re nullo modo potuit exæquari. — Χιβούλδιος. οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ οἰκίας. ἐστάγαν μὲν δραστήριος τὰ πολεμικά. ἐς τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρείσσων, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος, ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. ὥστε τούτου στρατηγήσαντος Θρᾴκης, καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἴστρου φυλακῇ καταστάντος, καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι. τὰ Ῥωμαίων πράγματα, καὶ ξύμπασα ἡ Ῥωμαίων ἀρχή, ἀνδρὸς ἑνὸς ἀρετῇ ἀντίρροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τῷδε, οὐδαμῇ ἴσχυσεν. F

A Χιλή. τροφή. καὶ χιλὸς ἀρσενικῶς, ἡ τροφή. ξενοφῶν. τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῷ ἔνδον ἐτρέφετο. διὰ τῆς ἑτέρης χώρης, τῇ χιλός τε ἵπποις, καὶ ὕδατα ἦν. ἡρόδοτος. ὅσος τε σῖτος, καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρᾳ, εἴσω τειχῶν κομίζεσθαι. ἀρσενικῶς δὲ, ὁ χιλός. καὶ ἀχιλλεὺς ὁ ἥρως, παρὰ τὸ μὴ μεταχεῖν χιλοῦ. μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο. ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται. τοῦτο δέ ἐστι χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκκεχιλωμένον. ἀντὶ τοῦ ἐψευσμένην, ἢ κεχερσωμένην, οἷον ἐξηρημωμένην.

Χιλή. Alimonia. Cibus. Alimentum. Eſca. Pabulum. Et χιλὸς maſculeo-genere, idem Xenophon. Iumenta verò omnia pabulo intus alebantur. Et, Per aliam regionem in qua pabulum equis erat & aquæ *ſuppetebant*. Herodotus. *Et alius*, Omne frumentum, & pabulum, quod erat in regione intra muros *vrbis iuſſit* importari. Maſculeo genere verò *dicitur* χιλός. i. pabulũ. Et Achilles ille *celeberrimus* heros *dictus eſt* ἀχιλλεὺς, quòd non fuerit particeps τοῦ χιλοῦ, *i. alimenti, pabuliq́, cateris hominibus communis*. Medullis enim *animalium mactatorum* alebatur, *i nutritus fertur* χιλὸς etiam *dicitur pabulum, quo bruta paſcuntur*. Et hoc pabulum in terra

B naſcitur. Hoc autem eſt fœnum. Vnde *participium* illud ἐκκεχιλωμένην. Pro, ἐψευσμένην, i. falſam, deceptam, vel κεχερσωμένην. i. redactam in ſolitudinem, *vaſtatam, deſolatam, &* quaſi expunctam *obliteratam, deletam*. ἐκχιλοῦν *verò propriè ſignificat ex aliquo loco pabulum euellere, vel, locum aliquem omni pabulo ſpoliare, ac proinde vaſtare, & deſertum reddere.*

Χίλια. ὁ ἀριθμός.

Χίλια. Mille. Numerus *eſt*.

Χιλίαρχος. δικαπέντε πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἔτεσιν, ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγεγονότων, χιλίαρχοι τὴν ἀρχὴν ῥωμαίων παρειλήφασι.

Χιλίαρχος. *Mille viris-præfectus Tribunus militaris. Tribunus militum, Idem Tribunus plebis Vt*, trecentis & quindecim annis ab vrbe primum condita Tribuni plebis imperium Romanorum acceperunt *adminiſtrandum. Qua de re conſule noſtrum Latinum Indicem in Dionyſ. Halicarnaſſeum, vbi demonſtratur quinam Tribuni plebis primi creati fuerint, quando, cur, qua poteſtate prædit, &c.* l. συνοικισμοῦ.

C Χιλιοστὺς χίλιοι ἄνδρες. σημεῖα δὲ ἦν τοῖς ἰνδοῖς καθ' ἑκάστους καὶ ἄλλα τῶν φυλῶν πάτρια. τῶν δὲ ἱππέων καθ' ἑκάστην χιλιοστὴν, δράκων ἠγεῖτο ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. ἀργύρου μὲν ἡ κεφαλὴ πεποίητο, σεσηρότων ὀδόντων, καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντες. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα συγκεκυφὸς ἦν ἴσον μῆκος, καὶ βάθος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς χρόας εἰς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτο φέρων ἱππεὺς, μετεωρίσας τὸν κάμακα εἰς τὸν ἀέρα, ῥύμη ἐλαύνει τὸν ἵππον. καὶ ἐμπίπτει μὲν, ὥσπερ, εἰκὸς ἐλαυνόμενον βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλ-
D ποις τοῦ ὅλου ὕφους, καὶ διέξοδον εὑρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον, κυμαίνει τε ἐς τὸν ἀέρα, καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ὕφος πάσας ἑλίσσει τροπὰς, ὥσπερ ὁλκὸν δράκοντος ἀληθινοῦ.

Χιλιοστύς. Millenarius *numerus Gallicè, vn milier*. Mille viri. Vt, Indis autem ſingulis erant vexilla & alia familiarum patria, & equitibus in vno quoque millenario draco præibat in pertica extenſus, *& ſublimis. Vide notas*. Ac ipſum quidem *draconis* caput argenteum erat, exertis dentibus, & rictu minas intentante, *vel, minitabundo*. Reliquum verò corpus ex-ſerico-textũ erat, & longitudine, & *latitudine &* profunditate, & coloris varietate verum draconem referens. Hoc *vexillum dracone conſpicuum, & inſigne*, ferens eques, *perticâ, quæ draconem ſuſtinebat*, in aerem ſublatâ, impetu concitat equum. Spiritus autem (vt veriſimile videtur) per-vim impulſus incidit *in ipſum*. In ipſos autem caui textus ſinus inſinuatus, cum ob ipſius *textus* ſoliditatem, *denſitatem. & firmitatem* non poſſit inuenire tranſitum, in aere fluctuat, & varium illud opus-contextum extollens, omnes trahit conuerſiones vt veri draconis tractum. *pro, veri draconis omnes motus, tractus, & conuerſiones exprimit.*

NOTÆ.

Σημεῖα δὲ ἦν] Totius huius loci correctio petenda eſt in voce Ἰνδοί. Sic autem ibi, σημαίας τῶν ἱππέων καθ' ἑκάστην χιλιοστὺν δράκων. &c. Et, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, σηρικόν τε ἦν ἴσον μῆκος. &c. Et, τὴν κάμακα. Et, βίᾳ τὸ πνεῦμα εἰλούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους.

E

Χιλιωθέντα, ἀντὶ τοῦ χίλια σοφὰ ὄντα. ὡς λυκοῦργος. ὁ δ' αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη.

Χιλιωθέντα. Pro, χίλια σοφὰ ὄντα. *Sic & Harpocration. Verba ſonant, Mille ſapientia exiſtentia*. N.L. vt Lycurgus. Idem etiam dixit χιλιῶσαι pro, χιλίαις δραχμαῖς ζημιῶσαι. *Mille drachmis mulctare. Magnum Etymol col.* 404. *l.* 43. ἐχιλιώθη. χίλια ἐζημιώθη. *Quare* χιλιωθέντα *commodè poſſumus accipere pro* χιλίαις δραχμαῖς ζημιωθέντα. *mille drachmis mulctatum.*

Χιλιῶν δραχμῶν. οὕτως οἱ ἀττικοὶ περισπῶσιν.

Χιλιῶν. Sic Attici circumflectunt, *pro communi* χιλίων. *vt*, χιλιῶν δραχμῶν. *mille drachmarum.*

Χίλιοι διακόσιοι, ἰσαῖος φησὶν, οὐδεὶς λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων, καὶ χιλίων. οἱ πλουσιώτατοι τῶν ἀθηναίων χίλιοι διακόσιοι ἦσαν. οἳ καὶ ἐλειτούρ-
F γουν. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες.

Χίλιοι διακόσιοι. Mille, & ducenti. Iſæus dicit, Nullus eſt Lyſides mille, & ducentorum. Athenienſium ditiſſimi fuerunt mille, & ducenti, qui etiam publica-munera-obibant. Horum autem & alij oratores mentionem-faciunt.

Χιλός. ζήτει ἐπίσω ἐν τῷ χιλή.

Χιλός. Quære ſupra in voce χιλή.

Χίλων, χίλωνος, δαμαγήτου λακεδαιμόνιος. εἷς τῶν ζ σοφῶν. ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν ἀριστα-

Χίλων. Chilo. Chilônis, Damageti *filius*, Lacedæmonius, vnus de 7. Sapiẽtib. qui fuit breuiloquus. Quã

obrem Ariſtagoras Mileſius hunc *breuiter loquendi* modum, *i. hanc breuiloquentiam*, vocat Chilonium *modum, ſiue Chilonium dicendi genus. Er. Ad. Chil, 2. Cent. 10. col. 605. ad. 49. Laconiſmus.* Et Chilonius *dicendi* modus. breuiloquentia. Chilo enim, breuiloquus fuit.

γόρας ὁ μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον χιλώνιον καλεῖ. Ἐ χιλώνειος τρόπος, ἡ βραχυλογία. ὁ γὰρ χίλων, βραχύλογος ἦν. A

Χίμαρ☉. *genere maſc.* Hircus. *g. f. capella.* & χίμαιρα capra. χείμαῤῥ☉ verò, torrens, fluuius hyeme fluens.

Χίμαρος. ὁ τράγος. καὶ χίμαιρα, ἡ αἴξ. χείμαῤῥος δὲ, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός.

Χίμετλα, Perniones *Italicè, Buganze. Gallicè, Les mules aux talons. Sunt autem hæc,* quæ vocantur ὑποκαύματα. q. d. aduſtiones, quæ hyeme *propter frigus* in pedibus fiunt. *Ariſtophanes in Veſpis. pag. 353. verſ. 26. Schol annot. 8. Sed ibi meliùs, quàm apud Suidam res declaratur.*

Χίμετλα. τὰ ὑποκαύματα λεγόμενα, ἅπερ γίνεται ὑπὸ χειμῶνος ἐν τοῖς ποσί.

Χῖον κεράμιον. Chium vas-fictile. Quære in voce Ἀ-δελφίο☉.

Χῖον, κεράμιον ζήτει ἐν τῷ ἀδελφίος. B

Χιόν☉. Niuis. Et χιοναθήσονται. Niuis-inſtar-frigidifient Frigeſcent. Vel, Niuis-inſtar-albi-fient. *Vel, vt nix albeſcent. Dealbabuntur. Illuſtrabuntur, & ſplendeſcent tanquam nix.* Vt, In-Selmon niuis-inſtar-albeſcent. *Vel, niue-frigeſcent.*

Χιόνος. καὶ χιοναθήσονται. ψυχρανθήσονται. ἢ λαμπρυνθήσονται. χιοναθήσονται ἐν σελμών.

Χί☉. Chius, inſula. Dicitur & Aethle.

Χίος. ἡ νῆσος λέγεται, καὶ αἰθάλη.

Χιών. *Senarius inſomnij continens explicationem.* Nix *in ſomnis* apparens, *& viſa, nobis* inimicorum inimicitias affert *i. ſignificat.*

Χιών. φανεῖσα, δυσμενῶν ἔχθρας φέρει.

Χιών. Nix. Albedo niuis, *ſiue candor niuis* eſt accidens ſeparabile. Conſtat enim ex nube, & denſitate materiæ, quæ propter frigoris ſuperlationem, *i. ob nimium frigus* fit, cum incluſione ſpiritus alicuius, quam neceſſariò candor ſequitur. Nam aeris in nube incluſio, & percuſſio, & attritio, *vel, frictio*, quæ in nubis denſitate *eſt*, propter nimium frigus orta, præcedit excretionem, *& hæc eſt* huius *albi* coloris cauſa. Nubes enim, quum teritur, & mouetur, *ac agitatur, tunc* albeſcit. Propterea enim & ipſa ſpuma *eſt* alba. Frictio verò quædam, & motio fit in denſitate nubis, dum ventus, qui in ea ineſt, contrahitur, & in profunditate includitur, & excretionem impedit. Ac illa quidem ſunt de ſubſtantia niuis. Albedo verò ſequitur illa, & eſt paſſio quædam accidentalis, quia ſubſtantiam niuis non explet. Nam ſi neque materia niuis *eſt* albedo, neque ſpecies *eius, ergo* non eſt in ipſa niuis ſubſtantia. Sed quia *quoddam eſt* accidens, materiæ ſuperueniens, quum in talem formam mutatur, ideo ab ea ſeparari nequit. Multi autem oculos ob niuem amiſerunt, alij verò, pedum digitos *frigore* putrefactos. Sed oculorum quidem leuamen aduerſus niuem *milites* habuerunt, ſi quis eorum aliquid nigri *coloris* ante oculos habens inceſſiſſet. Pedum verò *leuamen, & remedium, ne frigore putrefacti caderent, illud erat,* ſi quis moueretur, *id eſt, ſeſe moueret,* nec vnquam quietem ageret, *nec vnquam quieſceret,* noctúque *calceos* exueret. Quotquot enim calceati dormiebant, corrigiæ *calceorum* in eorum pedes penetrabant, & ipſi calcei congelabantur. Xenophon in aſcenſu, *i. in Cyri minoris expeditione, ſic loquitur, lib. 4, pag. 330. C. ſed ibi legitur,* ἔχων πορδίοις *Et* ἀπεπήγνυντο.

Χιών. ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστὸν ἐστὶ συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὑλικῆς πήξεως. ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετ' ἐναπολήψεως πνεύματός τινος, ἣν δὲ ἀνάγκης ἕπεται ἡ λευκότης. ἡ γὰρ ἀέρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψίς τε, καὶ πλῆξις, καὶ τρίψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πήξει, ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν, αὕτη τοῦ τοιούτου χρώματος ἡ αἰτία. τριβόμενον γὰρ, καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα, λευκαίνεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. τρίψις δέ τις, καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους, τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου, καὶ εἰς τὸ βάθος ἀποκλειομένου, καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδίζομένου. καὶ ἔστιν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθεῖ ἐκείνοις. καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκός. τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. εἰ γὰρ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκόν, μήτε εἶδος, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος. τῷ δὲ συμπτώματι τῆς ὕλης ἐπιγινόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν ἐστιν αὐτῆς. πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν. Ἐ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες ἦσαν. ἐπικούρημα δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο. τῶν δὲ ποδῶν εἴ τις κινοῖτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι. καὶ εἰ τὴν νύκτα ὑπολύοιτο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο ἐς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπήγνυντο. ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. C D E

Χιωνίδης. Chionides. Athenienſis Comicus, antiquæ comœdiæ *ſcriptor*, quem etiam dicunt primum antiquæ comœdiæ ſcriptorem fuiſſe, & annis octo ante bellum Perſicum fabulas in lucem ediſdiſſe. Ex ipſius autem fabulis ſunt & iſtæ, Heros, Mendici, Perſæ, ſiue Aſſyrij.

Χιωνίδης. ἀθηναῖος κωμικός. τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτὼ, πρὸ τῶν περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι καὶ ταῦτα. ἥρως. πτωχοί. πέρσαι. ἢ ἀσσύριοι. F

A Χιραὶ, εἶδος πάθους.

Χιράς. Alij χειράς. Morbi genus, *quum manus fiſſuras habent dolorem cientes. Vide χειράδες apud Medicos, & in vulg. Lex & Mag. Etym. col. 812 l 3. χειράδες.*

Χιτών. ἱμάτιον ἀνδρικόν. Ἐ χιτωνίσκος χειριδωτός, οἷος πρέπει δούλῳ παιδί. χιτὼν οὖν ἐστι, λεπτὸν ἱμάτιον. ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. χιτῶνα γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὕπερθε, κάν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθύας αὐχένα. τουτέστιν, ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. τουτέστι, γλύφων εὑρίσκεται.

Χιτών. Tunica. Virile veſtimentum. Veſtis virilis. Et *χιτωνίσκος χειριδωτός.* Tunicula manicata, qualis puerum ſeruum decet, *vel, qualis ſeruo conuenit* Tunica igitur, eſt tenue veſtimentum, *quod à recentioribus Græcis vocatur ὑποκάμισον q.d. ſubcamiſum, aut ſubcamiſium, vt vulgus vocat, quod ſub camiſi, id eſt, ſub induſio, vel potiùs prope, vel ſupra camiſiam, id eſt, ſupra induſium, ponatur Erit igitur illa tenuis veſtis, quæ Gallicè chemiſole vocatur, à nomine chemiſe, quod eſt induſium ex tela factum quia induitur ſupra induſium Itali quoque dicunt camiſia, & camiſa, id eſt, induſium, & camiſuola vel camiſola, veſtis quæ ſuper induſium induitur. Dictus autem χιτὼν ab ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι,* quòd membris infundatur, *id eſt, quod circum membra fundatur quodammodo quum induitur.* Vt, Tunicam habens ſupernè *factam* ex criſpis lanis, quamuis hæc dicens deceperit, ad piſces capite-pronoflexit-oculos. Hoc eſt, apparet, *& conſpicitur* in foris-in-quibus-piſces-venduntur. Hoc eſt, ſculpens reperitur. N.L *In Magno Etymol. col. 812. l. 9. & deinceps. χιτὼν meliùs explicatur. Item apud Euſtath. vbi res fuſiùs declaratur.*

B

Χιτὼν ῥαγεὶς, ἔρρηξε φροντίδων βάρος.

Χιτών Senarius explicationem ſomnij continens. Tunica rupta rumpit curarum onus.

Χιτωνίσκους. Ξενοφῶν. χιτωνίσκους δὲ ἐνδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λίνου στρωματοδέσμου.

Χιτωνίσκους. Xenophon. Tuniculas autem induerant ſupra genua, craſſitie vt lini, ex quo ſtratorum faſciæ, *vinculaq́;* fiunt.

C

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ. Α. Ν.

X cum Θ. Α. Ν.

Χθαμαλά, ταπεινά, ὁμαλά. ἴσα. δοκιμάζων ἦν ἅμα μὲν στερεά, ἅμα δὲ χθαμαλόν, ἣν τοῦ ποταμοῦ. καὶ χθαμαλώτατον. ταπεινότατον.

Χθαμαλά. Humilia. Depreſſa. Æqualia. Paria. Plana. Vt, Explorans, ſimul quidem, quâ ſolidæ, *firmaq́; partes* eſſent fluminis, ſimul verò, *quâ pars eius eſſet maximè* humilis, *id eſt. minimè profunda. firmiſſimas igitur, & minimè profundas fluuij partes quærebat, & explorabat, atque tentabat, vt tutiùs copiæ pedibus tranſirent.* Et *χθαμαλώτατον.* Humillimum. Depreſſiſſimum.

D Χθές. τὸ κατ' ἀρχὴν ε ἀφελὼν λέγει ὁ Πλάτων. τὸ δὲ χθὲς παρὰ τὸ ἐκθεῖν. ὅ ἐστι παρελθεῖν. ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Πλάτων, προὔργου εἶχε τὸ κατέβην. τὸ δὲ χθὲς, πάρεργον. οἷον κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ. ὁ δὲ Θεολόγος, τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν. τὸ δὲ τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, παρέλκον. ὃ οὖν ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προύτρεψε.

Χθές. Heri. Plato, ſublato ε, quod *eſt in huius aduerbij* ἐχθὲς principio, dicit *χθές. χθὲς* verò, *quod per aphæreſin formatum ab ἐχθὲς, deducitur* à verbo *ἐκθεῖν, q. d. excurrere,* quod eſt prætetire. Sciendum autem, Platonem quidem, illud *κατέβην,* id eſt, deſcendi, *plurimi feciſſe, &* vt primarium-opus duxiſſe, vt, *quum ducebat,* Heri deſcendi in Piræeum. Illud verò *χθὲς, parui feciſſe, & duxiſſe* tanquam ſecundarium-opus, *quod Acceſſorium vulgò vocatur.* Theologus verò *τὸ χθές,* ſcopum *oculis propoſitum, ad quem collinearet, ſemper* habebat. Quod verò clara luminum die *fiebat id, vt* ſuperfluum, *& ſuperuacaneum ducebat.* N.L. Quod igitur quiſque præcipuum habebat, *& ducebat, alios ad* illud impellebat, *& adhortabatur.* N.L.

E

Χθιζοφωνεῖ. κακολογῶν.

Χθιζοφωνεῖ. Maledicens.

Χθισινοί. ἀργοί. ἄχρηστοι. καὶ χθιζός. ὁ χθισινός.

Χθισινοί. Heſterni. Ocioſi. Inutiles. Et *χθιζός.* heſternus.

Χθονία, αἰτὶ τοῦ σκοτεινή. πολιτείας δικάτω. μὴ χθονίαν, καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν, καὶ οὐρανίαν. ἀντιτίθησι γὰρ τῇ μὲν τραχείᾳ, λείαν. τῇ δὲ χθονίᾳ, τὴν οὐρανίαν, ἀντὶ τοῦ λαμπράν. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας. ἐπί τινος εἴδους, τινές, ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο. ἔνιοι δὲ, ἀντὶ τοῦ μέγα. ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

F

Χθονία. Pro, ὑποχθονία, vel, καταχθονία. Terreſtris, vel terrena, pro ſubterranea, inferna ac proinde ſumitur, pro, obſcura. *Plato enim dicit* Reipubl. lib. 10. Non obſcuram, & aſperam *viam* ire: ſed planam, & cœleſtem. Per oppoſitionem enim ſubiicit, *& ſubijciens opponit,* aſperæ quidem, planam, obſcuræ verò, cœleſtem, pro, ſplendidam, *claram, illuſtrem.* Apud Alcmanem etiam, quum dicit *χθόνιον τέρας,* de Contentione *verba faciens, hoc* quidam acceperunt pro, *monſtrum, vel portentum* odioſum. Alij verò, pro, magnum, quia *Poeta* dicit ad eam, *ea, quæ pluribus ibi deſcribuntur. Sed hic non incommodè χθόνιον pro, καταχθόνιον, ſumi poteſt. i. infernum monſtrum. Nam reuera Contentio, vt & Diſcordia, & Bellum, ſunt inferna monſtra, quemadmodum Virgil. Æn. lib. 6 pag. 252. & 253. dicit.*

χθόνια λουτρά. Inferna lauacra. Quæ mortuis afferebantur, *ac offerebantur*. Afferebant enim *priſci* lauacra ad ſepulchra. *Vide Sophoclem in Oedipo Colonæo pag.323. v.5. & deinceps, vbi Oedipus moriturus, exutis ſordidis veſtibus, iubet filias ex puris aquis ad ſe lauacra ferre.*

Χθόνια λουτρά, τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. A ἐπέμιζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.

χθονίας βροντάς. Terreſtria, *vel, inferna* tonitrua. Vt, κλήσατε, *quod à* κλείσατε, *quod à* κλείω, *celebro*, χθονίας βροντάς. pro, Celebrate *terreſtria, vel, inferna* tonitrua. χθονίας verò *dixit, pro*, φοβεράς. formidabilia, *terribilia*. Omnia enim grauia, *atrocia, terribilia, quæ grauem terrorem mortalibus incutiunt*, ad matrem terram, vt-eorum-autorem-referunt. Alij vero, *vocem hanc interpretantur*, magnum ſtrepitum edentia. Vel, edita à terra. Quum enim terra reſonat, ad cœlum vſque ſonum emittit. Homines verò, putant huiuſmodi tonitrua à cœlo edi. Vel, quòd in terra etiam audiantur. Vel, terram mouentia, *& concutientia*. Et χθόνιος Ζεύς. Infernus Iupiter. *i. Pluto, Deus inferorum.*

Χθονίας βροντάς. κλήσατε χθονίας βροντάς. αὐτὶ τοῦ ὑμνήσατε. χθονίας δὲ, φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ, γῆς ἀναλογοῦσι. οἱ δὲ, τὰς μεγάλας ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ὑπὸ τῆς γινομένας. ὅτι γὰρ ἠχῇ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς B γῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. καὶ χθόνιος Ζεύς, ὁ καταχθόνιος.

χθονίων. Terreſtrium. Terrenorum.

Χθονίων. ἐπιγείων.

Χθονοπλάστου. Ex-terra-formati. *Primi noſtri parentis epithetum.*

Χθονοπλάστου. ἀπὸ γῆς πλασθέντος.

χθονοστιβῆ. Quæ-ſunt-in-terra. Terreſtria. *Terrena. Quæ ſupra terram calcantur, & premuntur. Sophocles in Oedipo Tyranno. pag. 164. M. dicit Tireſiam vatem noſſe omnia* Arcanáque *non diuulganda*, cœleſtiáque, & terreſtria. *Vide Schol.*

Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ. τὰ ἐπίγεια. ἄρρητά τε, καὶ χθονοστιβῆ.

Χθών. Tellus. Terra. .

Χθών, γῆ. C

χλαμύς. Chlamys. Numa, primus Romanorum Rex, *imò, ſecundus R. R vt ex Chronologia patet*, cùm Iliaurorum, *vel (vt quidam) Albanorum* Legationem accepiſſet, & ipſorum geſtaminis, *habitus, veſtituſq.* figuram, *& formam* animaduertiſſet, ab illis acceptam inuenit chlamydis *geſtationem, &* veſtem, coniuncta regia *veſte* cum ſenatoria, non extrinſecus addens: at intrinſecus adiiciens purpuræ tincturam, vt ex horum vtroque corpus vnum conficeretur, & in Senatorum calceis notatum-exprimeretur Romanum K. *imo R. Nam litera R. primum in Romanorum nomine locum tenet.* Et prouerbium. Syloſontis chlamys. In eos, qui propter veſtem *qua ſunt ornati, nimiùm ſuperbiunt*, & arroganter-ſe-gerunt. Hic enim veſtem ſumptuoſam habebat, quam Dario vitam priuatam-agenti adhuc, *i. adhuc priuato* donauit. Poſtea verò, cùm Darius regnaret, reditum in patriam impetrauit. *Eraſmus Adag. Chil. 1. Cent. 10. col. 338. ad 84. Syl chlam.*

Χλαμύς. νουμᾶς ὁ δεύτερος ῥωμαίων βασιλεὺς, πρεσβείαν ἰσαύρων δεξάμενος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φορεσίας αὐτῶν καταμαθὼν, ἐξ αὐτῶν λαβὼν εὗρε τὴν χλαμύδος στολὴν, ἑνώσας τὴν βασίλειον τῇ συγκλήτῳ. οὐκ ἔξωθεν ἐπιθεὶς, ἀλλ' ἔσωθεν ἐμβαλὼν τὴν τῆς πορφύρας βαφήν. ὥστε ἐξ ἑκατέρου τούτων ἓν ἀποτελεσθῆναι σῶμα. καὶ ἐν τοῖς τῶν βουλευτῶν ὑποδήμασιν ἀποσημαίνεσθαι τὸ ῥωμαϊκὸν κάππα. καὶ παροιμία. ἡ συλοσῶντος χλαμύς. ἐπὶ τῶν D ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι. οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελῆ ἐσθῆτα. ἣν ἐδωρήσατο δαρείῳ ἰδιωτεύοντι ἔτι. καὶ ἔτυχε μετὰ ταῦτα καθόδου βασιλεύσαντος δαρείου.

Χλανίς. Militare pallium. Veſtis militaris. *Chlanis dicere liceat, vt chlamys.*

Χλανίς. ἱμάτιον στρατιωτικόν.

χλαῖνα. Læna. Craſſum, & hybernum veſtimentum. *Dicta* χλαῖνα, *quaſi* χλίαινα, *vnde per ſyncopen* χλαῖνα, à verbo χλιαίνω, tepefacio, *calefacio, quod corpus calefaciat, dum frigus ab eo repellit. Vide Lex. Penulam quidem vocant. Eraſm. Adag Chil. 1. Cent. 10. col. 344 adag. 100. Æſtate penulam deteris.* χιτὼν verò *vocatur* tenuis veſtis, *quam recentiores Græci vocant* ὑποκάμισον, *vt in voce* χιτὼν *ſupra declaratum. Dictus autem* χιτὼν, quòd membris infundatur, *i. circum membra fundatur, & extendatur, quum à nobis induitur.*

Χλαῖνα. τὸ παχὺ, καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνω. χιτὼν δὲ, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον, τὸ ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. E

χλαῖναι. Lænæ. Veſtes. Amictus. Homerus peplos à lænis diſtinguit. Nam peplus eſt muliebre veſtimentum, *ac indumentum, &* amiculum, quod fibulis aſtringitur. *Sic enim* τὸ ἐμπερόνημα *videtur accipiendum, vt & apud Theocritum Idyll* xv. v. 34. Idem autem vocat etiam ἑανὸν, *q. d. tenue, ſubtile veſtimentum. Euſtath.* ἑανός. ἔνδυμα γυναικεῖον. *i.* ἑανός, *indumentum muliebre, quod à tenuitate dictum, propter quam facilè poteſt indui. pag. 1042. 9. aliàs* ἑανὸς, *eſt pepli epithetum, vt idem docet pag. 128. 44. ab* ἕω, *induo, quòd ob ſuam ſubtilitatem commodiùs induatur.*

Χλαῖναι. περιβολαί. διαστέλλει ὁ ὅμηρος τοὺς πέπλους, ἀπὸ τῶν χλαινῶν. ὅ ἐστι γυναικεῖον ἔνδυμα. ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ, καὶ ἑανόν. F

Χλευάζω. Accuſatiuo. Subſanno. Cauillor. Derideo.

Χλευάζω, αἰτιατικῇ.

A Χλευασία. καὶ χλεύη, ὕβρις τίς. εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς. τῆς γὰρ ὕβρεως ἡ διὰ γέλωτος γινομένη, χλευασία καλεῖται. ἡ δὲ διὰ πληγῶν, ὕβρις ὁμωνύμως. καὶ αὖθις αἰλιανός. παρελθὼν δὲ ἐς τὸν νεὼν, χλευάζων γε μὴν τοὺς τοῦ θεοῦ θεραπευτῆρας, καὶ ἐπιτωθάζει.

Χλευασία. Subſannatio. Cauillatio Deriſio. *Dicitur* & χλεύη. *Eſt autem* contumelia quædam, cùm ſit contumeliæ ſpecies. Et de ea dicitur in quæſtione Quid? χλευασία enim, id eſt, ſubſannatio, vocatur illa contumelia, *& iniuria*, quæ per riſum fit, *id eſt, qua quis cum deriſione afficitur.* Quæ v. τὸ per plagas, *qua verberibus fit, & infertur alicui*, eodem-nomine: *ſed alio ſignificatu*, *dicitur* ὕβρις, *id eſt*, *contumelia*, *vel iniuria.* Ælianus. *Hæc* καὶ αὖθις, *videntur ſuperflua, quia nullum aliud exemplum hic præceſſit.* Ingreſſus autem in templum, *& id obiens*, Dei cultores ſubſannans tamen, etiam deridebat. *vel, In templum intrauit, idq́ perluſtrauit: ſed tamen ipſos Dei cultores ſubſannauit, ac deriſit.*

B Χλιδανόν. ξυφερόν.

Χλιδανόν. Delicioſum. Voluptarium *Voluptatibus, & delicijs addictum.*

Χλιδή. τρυφή. ἔκλυσις. καὶ μαλακεία. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι. ξενοφῶν. οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα, ἀλλὰ χωριτικῶς. καὶ αὖθις. συγχωρούμενοι ἐπαύρασθαι τῆς χλιδῆς. καὶ αὖθις. οὕτω μὲν οὖν ἐν τῷ τούρκων ἡγεμόνι ἔνεισι χλιδαί. καὶ χλιδαῖς καρατόμοις. τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγοιντο δ' ἂν χλιδαὶ ἤτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἵ εἰσι τρυφὴ C τῆς κεφαλῆς, ἢ παρόσον τρυφὴ, καὶ κόσμος ἀπετίθεντο, τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. σοφοκλῆς.

Ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο

Λοιβαῖς τε πρῶτον, καὶ καρατόμοις χλιδαῖς

Στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν.

Χλιδή, Delicia. *Deliciæ.* Luxus. Diſſolutio. Mollicies. Voluptas. Dicta à verbo χλιαίνω, *tepefacio, calefacio, foueo, vnde infinitiuus perf. & pluſq. perf. paſſ.* ἐχλιάνθαι. Xenophon. Non in delicijs educati ſumus: ſed ruſticè *duriter, & ruſticorum more.* Et rurſus. Permittentibus frui delicijs. Et rurſus. Sic igitur in Turcorum Principe ſunt iſtæ deliciæ. Et χλιδαῖς καρατόμοις. Delicijs ex-capite-reſectis. Cincinnis ex capite reſectis. Vocabit autem in-genere χλιδαί, delicias, hoc eſt, ipſos capillos-plexos, *i. cincinnos*, qui ſunt capitis *quædam* deliciæ, vel quatenus cincinni in ſepulchro deponebantur, *vt* mortuis deliciæ *quædam*, & ornamentum *eſſent*. Sophocles *in Electra pag.* 82. *v.* 8. 9. 10.

Nos verò patris ſepulchrum, vt imperauit Apollo,

Cibationibúſque primùm, & ex-capite-reſectis delicijs capillorum,

Vbi-coronauerimus, deinde retrogrado paſſu veniemus rurſus, i. reuertemur.

Vide Schol. vnde Suid.

D Χλιδῶναι, κόσμοι περὶ τοὺς βραχίονας. καλοῦνται δὲ, βραχιόλια.

Χλιδῶναι. *q. d. Delicia.* Ornamenta circa brachia. Vocantur autem & βραχιόλια. *q. d. Brachialia. Ital. Braccialletti. Gall. Bracelets. Vtrunque à brachijs dictum. Armillæ, quibus ornantur brachia. Vide* Βραχιόλια, *vbi* χλιδῶνες *ſcribitur, à ſingulari* χλιδών.

Χλίδος, δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης. ἔπειτα δὲ τὸ χλίδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν, καὶ στενωτέραν. τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκε. πᾶν πλῆθος, χλίδος λέγεται. καὶ ἔστιν σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάE των τε, καὶ ἀποψημάτων. καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόσχωσις. καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων. ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δ' ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν, ὅτι χοῦν, καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν. ὡς καὶ αὐτὸς, ἐν τοῖς ἑξῆς ὑποσημαίνει.

Χλίδος. Demoſthenes in *oratione* ad Calliclem de prædij damno. Deinde verò cùm ſordes in viam eieciſſet, propter quas accidit, vt eadem via fieret, & altior, & anguſtior. *l.* στενοτέραν. Omnis multitudo dicitur χλίδος. Eſt autem *vt* quidam aceruus, *l.* οἷον σωρός τις. præcipuè verò *ſic appellatur*, πλῆθος. τὸ. &c. id eſt, *multitudo, & colluuies* purgamentorum, & ramentorum, *i. ſordium, quæ purgantur, & abraduntur, ac abiiciuntur ex aliquo loco.* Et ipſa fluuiorum πρόσχωσις, *ſic enim l.* alluuio, *colluuies, eluuies, & limi-aggeſtio*, & multò magis τῶν χειμάρρων, *id eſt*, torrentium *colluuies*, quæ vocatur etiam χέραδος. Orator verò, nunc videtur dicere Calliclem, aggerem, *terram-aggeſtam*, & quendam aceruum ex-varia-virgultorum-materia-collectum, ex *ſuo* prædio in *publicam* viam conieciſſe, quemadmodum etiam ipſe in ſequentibus ſubindicauit. *Harpocrat.* ὑποσημαίνει, *ſubindicat.*

Χλιδῶνος.

Χλιδωνος. χλιδῶν. χλιδῶνος. *i. Armilla. æ. Monile. Monilis. Vide* χλιδῶναι.

F Χλιδῶσαι. ξυφῶσαι.

Χλιδῶσαι. Deliciantes. *In delicijs viuentes. Delicijs-indulgentes. à* χλιδάω. δῶ. *Sophocles Electra. pag.* 98. M.

Χλοάω. χλοῶ.

Χλοάω. ῶ. Vireo. Vireſco.

Χλοερὸς, ὁ χλωρός.

Χλοερός. *Et per contractionem* χλωρός. Viridis. Virens. Herbaceus. Herbidus.

Χλόη. Herba. à φλίω, ſurſum-emitto, *deducitur* φλόη, & *verſo* φ. *in* χ, χλόη. Herba, quæ ex terra ſurſum-emittitur, & creſcit.

Χλόη. βοτάνη. παρὰ τὸ φλίω τὸ ἀναπέμπω, φλόη, καὶ χλόη, ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη, καὶ αὐξάνουσα. A

Χλομάρων. Sed cum Romani ingemiſcerent perſcrutantes ſubterranea, caſtra-ponunt ad caſtellum Chlomarum, *vel*, *Chlomarorum*. *Vide* φρούριον. *vbi* τὸ χλ:μαρο*v legitur*. *Videtur dicendum* τὸ χλόμαρον, *vel* τὸ τῶν χλομάρων.

Χλομάρων, ἀλλ᾽ ὅτι ῥωμαῖοι ἀπεστένουν ἐρευνῶντες τὰ ὑποχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ χλομάρων.

Χλοῦναι. Graſſatores, latrones, qui vias obſident, vt viatores veſtibus exuant, & ſpolient. Qui in herba cubant, *& in ſyluis delitescunt*, *vt prætereuntes aggrediantur*, *& pecunia*, *vel veſtibus nudent*. Et χλούνης. ſingularis percuſſor, *id eſt*, *aper ſiue porcus ſylueſtris*, *qui cæteras feras*, *aut venatores dentibus petit*, *ferit*, *vulnerat*, *& ideo percuſſor vocatur*. Maleficus Moleſtus. *Sæuus*. Item exectus, *id eſt*, *cui teſtes execti fuerunt*, *vocatur* χλούνης. Item ſemiuir. Vt, Si concedamus illum eſſe virum, qui per Epicuri verba, animo fuit eneruatus, & fœmina factus, *id eſt*, *effœminatus*, & qui apud Stratoclem Athenis facem-tulit, eunuchus ille, & ſemiuir, præſtigiis-deceptus, *incantationibus præoccupatus*, & quaſi vinculo quodam ineuitabili vinctus, *ac impeditus*.

Χλοῦναι. λωποδύται. οἱ ἐν τῇ χλόῃ ἀναζώμενοι. καὶ χλούνης, μονιὸς πλήκτης. κακοῦργος. χαλεπός. καὶ ὁ ἀπόκοπος, χλούνης. καὶ γύναιδρος ἀνήρ. εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθείς, καὶ θῆλυς γενόμενος. ὁ πρὸς στρατοκλέα ἀθήνησι δᾳδουχήσας, ὁ χλούνης τε, καὶ γύννις καταγοητευθείς, καὶ οἷον ἐν δεσμῷ τινι ἀφύκτῳ πεδηθείς. B

Χλούνιον. Chlunium. Nomen loci. χλούνειον verò, *quod ſignificat porcinum*, *habet* diphthongum ει *in penultima*.

Χλούνιον. ὄνομα τόπου. χλούνειον δὲ, τὸ χοίρειον, δίφθογγον. C

Χλωτάριος. Chlotarius. Nomen proprium.

Χλωθάριος, ὄνομα κύριον.

Χλωθαῖος. Chlotæus. Nomen proprium.

Χλωθαῖος. ὄνομα κύριον.

Χλωθόμυρος. Chlotomyrus. Nomen proprium.

Χλωθόμυρος, ὄνομα κύριον.

Χλωρανθείς. *Particip. aor. 1. paſſ. à* χλωραίνω. Pro, viridis factus. Ita Sophocles.

Χλωρανθείς. ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γενηθείς. ὑπὸ σοφοκλῆς.

Χλωρεῖον. Chloreum. Genus auis. *Videtur ea ſignificari quæ* χλωρὶς *ab aliis vocatur*, *quam nonnulli vocant luteum*, *alii luteonem*. *Vide Lex.*

Χλωρεῖον, εἶδος ζώου.

Χλωρίς. Nomen proprium. Chloris. *Fœminæ nomen videtur*. *Genit.* τῆς χλωρίδος.

Χλωρίς, ὄνομα κύριον. D

Χλωρόν. Menander *ita vocat id*, quod eſt vigoris-plenum, *florens*, *virens*, *viride*.

Χλωρόν, τὸ ἀκμάζον, μένανδρος.

Χλωρός. Viridis. Herbaceus. Herbidus. à nomine χλόη, *quod herbam ſignificat*, *deducitur adiectiuum* χλοερός, *& per contractionem* χλωρός. Hinc verò *factum*, *vt propter herbæ virentis*, *ac pallentis colorem*, *quem quis habet*, *dicatur* etiam pallidus. Et χλωρότης. viriditas, viror, pallor.

Χλωρός. ἀπὸ τοῦ χλόη. χλοερός, καὶ χλωρός. ἀπὸ τούτου δὲ, καὶ ὠχρός. καὶ χλωρότης.

Χνόας. Axis fiſtulas. Fiſtula verò eſt, illa pars axis, quæ in rotę foramen iniicitur. Quinetiam ipſum rotæ foramen ita vocatur. *Sophocles in Electra pag.* 113. *&* 114. *Vide Lex.* Dicitur autem grauitonè χνόη. χνόας. ὁ. Nam *nomina* diſſyllaba, quæ ο habent in penultima, in quibus præcedit aſpera *litera*, grauantur, *id eſt*, *accentu graui notantur in vltima*, *qui non exprimitur*: *ſed ſubintelligitur*, *vt & in verbis*, *quæ grauitona dicuntur*, *fieri videmus*. *Vt*, χνόη, φθόη, χλόη. Sed πνοή non habet denſam *literam præcedentem*, *& ideo non grauatur*: *ſed acuitur*.

Χνόας. ταὶς σύριγγας τοῦ ἄξονος. σύριγξ δέ ἐστι, τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ, οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως. τὰ γὰρ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ὧν προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται. χνόη. φθόη. χλόη. τὸ δὲ πνοή, οὐκ ἔχει δασύ. E

Χνοωδεστέρα. Tenuior, ſubtilior. Vt, & ipſa ſubiacens terra, propter tenuitatem *ſuam*, *eſt* quauis arenâ tenuior.

Χνοωδεστέρα. λεπτοτέρα, ἡ τε ὑποκειμένη γῆ ψάμμου πάσης χνοωδεστέρα διὰ λεπτότητα.

Χνοῦς. Lanugo. Pubes. Item molle tomentum, quo culcitræ farciuntur.

Χνοῦς. F

Χοᾶ. *Singularis accuſatiuus à recto* χοεὺς, *genit.* χοέως. ὁ. *accuſat.* χοέα, *& per contractionem* χοᾶ, *vt* Πειραιέα. ᾶ. *à* Πειραιεύς. *pro quo nomine dicitur &* χοῦς, *vt* νοῦς. Congius. Chus. Choa. α. *vt quidam*. *Eſt autem* Attica menſura continens octo cotylas. Ariſtophanes in *Acharnenſibus*. *pag.* 303. *verſ.* 12. Ad cœnam celeriter

Χοᾶ. χοῦς, μέτρον ἀττικὸν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. ἀριστοφάνης. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ

Vade,

A βάδιζε τὴν κίστην λαβών. οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον, στεφάνους, καὶ μύρα, καὶ τραγήματα, καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν. οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἑψήματα, καὶ κίστην, καὶ χοᾶ. Ὅμηρος περὶ τῆς κίστης φησί.

Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ τίθει μενοεικέα δεῖπνα,

Ὄψά τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

B χοᾶ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσι ἄλλου ποτηρίου. διὰ τὴν περὶ Ὀρέστην γενομένην αἰτίαν. καὶ παροιμία. ἓξ χοᾶς χωρήσεται. ἐπὶ τῶν παραληρούντων. τουτέστιν, ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεραμίου, ἢ ἀσκοῦ εἰρημένης μεταφορᾶς. ὃς ἐὰν συγχυθῇ πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφραγμένων ἀποβεβλημένων. καὶ αὖθις.

Vade, ciſta ſumpta, & choa. *Schol. annot.* 11. Βάδιζε. τότε γὰρ οἱ καλοῦντες. &c. Tunc enim qui *aliquos* inuitarant ad cœnam, coronas, & vnguenta, & bellaria, & alia quædam huiuſmodi apponebant *inuitatis*. Inuitati verò, ferebant edulia-cocta, & ciſtam, & choam. Homerus de ciſta dicit *Odyſſ*. Z. *pag*. 151. *Vide Notas*.

Mater autem in ciſta poſuit animo-gratum conuiuium, i. cibum conuiuij causâ,

Opſoniáque, qualia comedunt à-Ioue-nutriti Reges.

Choam verò, *quod hic pro vaſe vinario, poculóque poſitum videtur*, afferebant *ad cœnam* vocati, ne participes eſſent alieni poculi, *ne cum aliis ex eodem poculo biberent. Quod faciebant*, ob crimen obiectum Oreſti *de materna cade*. Et prouerbium. Sex choas capiet cerebrum eius. *Ariſtoph. Nubibus. pag*. 119. *v*. 3. *&* 4. *Schol annot*. 2. *&* 3. *Dicitur autem hoc* in deliros. Simul autem vt in teſtæ, vel vtris tranſlatione permanſit, qui, ſi *ſale* conſpergatur, *& oleo, quemadmodum in Nubib. pag*. 119. *v* 3 *Schol. annot*. 2. *dicitur, mollior fit, ac ita dilatatur, &* plus *vini* capit, quàm *vtres iam* obſtructi, hoc eſt, obturati, *qui nullum liquorem ampliùs capere poſſunt, quùm ſunt pleni, & bene ligati, & clauſi legendum autem, vt in ſchol*. τῶν ἐμπεφραγμένων, ἤγουν ἀποβεβυσμένων. Et rurſus. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag*. 486. *v*. 22. 23. 24.

C

Τὴν ὑστάτην ἥκουσαν, οἴνου τρεῖς χοᾶς

Ἡμῖν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.

Ὑποπίνοντες ἔκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

— *Quia Glyce iurauit*,

Illam, quæ vltima venerit ad concionem, *vini tres choas*

Nobis perſoluturam, & ciceris vnum *chænicem*.

l. ὑμῖν. *Si retineas* ὑμῖν, *dices, Illam de nobis, quæ. &c*. Et, Subbibentes, *i modicè, vel etiam, largiùs bibentes*, auidè-vorabant cicer frixum *ſiue toſtum. l*. φρυκτοὺς, *à* φρύγω. ξω. *frigo, torreo*.

N O T Æ.

D Ἀ'εισεφάνας] In Acharnenſibus. pag. 303. v. 11. & 12.

—ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
Βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν, καὶ τὸν χοᾶ.

Vide ſchol. annot. 11. Βάδιζε. &c. Hinc Suidas. Idem in Equitibus. pag. 196. v. 11.

Ἀλλ' ἐξέγχει μοι ταχέως οἴνου χοᾶ.

Conſule ſchol. annot. 6. vnde Suidas: at ibi plura. Et pag. 197. v. 11.

Φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ.

In Acharnenſibus. pag. 298. v. 27.

Εἰς τοὺς χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῆς κιχλᾶν.

Obſerua ſcripturæ varietatem. Schol. annot. 14. εἰς τοὺς χόας. εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν χοῶν. &c. Idem in Nubibus. pag. 119. verſ. 4.

—ἓξ χοᾶς χωρήσεται.

Schol. annot. 3. docent χοᾶς ſcribendum. Nam declinari χοῦς, χοέως, vt Πηλοῦς, Πηλέως. &c. Quidam tamen putant etiam fœmineo genere dici χόα, χόας, grauitonè, & χοᾶ, χοᾶς. oxytonè. Suam autem ſententiam tuentur
E hac ſcripturæ varietate, quam & apud Ariſtophanem habemus, præcipuè in Acharn. pag. 299. ſcholiorum lin. 4. vbi multis agitur de vocis huius accentu, & tandem ſubiicitur, χοᾶς δὲ, ὡς τινάς. Vide ſequentia, vbi χοᾶς bis reperies ſcriptum. vt à ſingulari χοῦ. ῦς. ὁ. (Quod apertè ſignificatur in Nub. pag. 119. v. 4. Schol. annot. 3. vbi de eiuſdem vocis accentu pluribus agitur.) Et Sophoclis autoritas affertur. Sed tunc χοὴ ſignificat libationem, aut liquorem, qui libatur, ac in honorem alicuius effunditur humi. παρὰ τὸ χέω. χεῶ. Soph. in Oedipo Col. 287. M.

Χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω.

Vide in eadem fabula. pag. 298. F. vbi notantur hi ſenarij, qui leguntur in Eccleſiaz. pag. 486. v. 22. 23. 24.

—ὡς ἡ Γλύκη κατώμοσε
Τὴν ὑστάτην ἥκουσαν, οἴνου τρεῖς χοᾶς
Ἡμῖν ἀποτίσειν, κἀρεβίνθων χοίνικα.

& apud Suidam aliquot in locis idem videmus. Conſule Mag. Etymol. Euſtath. & Athenæum.

F Καὶ κίστην] Non ſolùm dicitur κίστη. κίστης. ἡ. vnde Dor. κίστα. ας. ἁ. Hinc Latinum ciſta. æ. Sed etiam κίστις, εως. ἡ. vt πόλις. Homerus in Odyſſ. Z. pag. cum Euſtath. comment. 1551.

Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
Παντοίην. ἐν δ' ὄψα τίθει. ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ.—

Sed in Acharn. Schol. annot. 14. pag. 299. lin. 4. verſus iſti leguntur aliter, vt apud Suidam:

X cum O.

XOανης.υ.ὁ.χόανον.υ.τό.& χοαίνη.ης.ἡ.Idem Pro eodem dicitur & χωνίον.υ.τό. Sic enim videtur ſcribendum vt alibi paſsim. Infundibulum. Fuſorium vas, in quo funduntur, & liquantur metalla. Et χόανα. Ipſa metalla, quæ funduntur, & liquantur.

Χοάς. Effuſiones. Libamina, quæ mortuis offeruntur Iuſta, quæ perſoluuntur manibus. Vel, libationes, Oraculum redditum-eſt, Aetolis defunctis prædas quotannis adducendas eſſe, & Choas feſtum agendum, & celebrandum in eorum honorem. Dicuntur etiam χοαὶ, mortuorum ſacrificia. Soph. in Oedipo Coloneo. pag 287. M. vnde verſuum iſtorum emendatio ſumpta.

Cho. Primùm quidem ſacros ex ſemper fluente liquores

Fonte affer, puris manibus eos *tangens.*

Oed. Quum autem iſtum liquorem purum cepero, quum hanc puram aquam ex fonte hauſero, quid faciam?

Cho. Crateres ſunt, viri manu-præſtantis, & excellentis artificis egregium *artificium.*

Quorum caput corona, & anſas ancipites.

Χοάς. Quum de menſura dicitur, circunflectitur, *& ſcribitur* χοᾶς. *Vide Ariſtoph. Acharn. pag.* 298. *v.* 27. *Schol. annot.* 14. *vnde Suid.*

Χοάσπης. Choaſpes. Fluuius. Et χοάσπειον ὕδωρ. Choaſpéa aqua. i. ex hoc *fluuio hauſta.* Choaſpes etiam, *eſt viri* proprium nomen.

Χοβάρ. Chobar. Nomen fluuij.

Χόες. Choes. *Ariſtoph. in Acharnen pag.* 298. *v.* 27. *Schol. annot.* 14. *vnde Suid.* Eſt feſtum quod Athenis agebatur, menſe Antheſterione. Hoc autem feſtum aiunt hinc ortum eſſe. Quum Oreſtes occiſa matre veniſſet Athenas, *eum* Athenienſes ſuſceperunt, & conuiuio-exceperunt, cum eo tamen vinum non biberūt: ſed populus ei ſeparatim choas appoſuit, & ita conuiuatus-eſt, exigua quadā agri *parte* Oreſti attributa. Aliter. Choes, feſtum Athenis hac de cauſa *celebrari ſolitum* Oreſtes poſt matris cædem, Athenas venit ad Pandionem, cognatum, qui tunc *ibi* regnabat. Nactus-eſt autem ipſum, dum quoddam publicum conuiuium faceret, *& epulum populo daret* Pandion igitur, cùm & Oreſtem amandare, *& à ſe dimittere* verecundaretur, & potus, & menſæ particeps-eſſe, *eodemq́ue cibo, potuq́ue, cum eo vti*, duceret impium, quòd is à cæde nondum purgatus-eſſet, ne ex eodem cratere biberet *Oreſtes*, ſingulis *ad illud epulum* vocatis vnum *vini* congium appoſuit, *quem Græci vocāt,* χοᾶ. *Sed vide Schol. vbi res fuſiùs, & dilucidiùs explicatur. Conſule & Euripidem in Iphigenia in Tauris. pag. ex Plantini typis.* 428. *& Athenæum. lib.* 10. *pag.* 215. 51.

Χοεῖς. Choes. *Ariſtoph. in Acharn. pag.* 298. *v.* 27. *Schol. annot.* 14. *vnde Suid.* Feſtum quoddam apud Athenienſes agi ſolitum, duodecimo *die menſis* Antheſterionis. Apollodorus autem ait Antheſteria generaliter quidem vocari totum feſtum in honorem Bacchi celebrari ſolitum, per partes verò *dici tradit,* Pithœgiam, *quòd tunc vini dolia relinerentur, ac aperirentur*, Choas, Chytros. *legitur*, χόας, *&* χύτρας *Quod in eo feſto vini congij, grandioresq́ue menſuræ, & ollæ pultis apponerentur iis, qui feſtum hoc celebrabant.* Et rurſus *in eadem annot.* 14. Oreſtes poſt *maternam* cædem, Athenas profe-

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο. A

ΧΟάνης, χοάνου. χωνεῖον καὶ χόανα, τὰ μέταλλα.

Χοαί. ἐκχύσεις. ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς ἢ σπονδαί. ἐκπίπτει χρησμὸς δεῖν ἄγειν τοῖς τεθνεῶσι τῶν αἰτωλῶν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος. καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν. λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν. σοφοκλῆς.

Χο. Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρρύτου χοὰς B

Κρήνης ἐνέγκου, δι᾽ ὁσίων χειρῶν θιγών.

Οἰδ᾽. Ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ᾽ ἀκήρατον λάβω,

Χο. Κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,

Ὧν κρᾶτ᾽ ἔρεψον, καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους. C

Χοαί. ἐπὶ τοῦ μέτρου τίθεται, περισπᾶται.

Χοάσπης, ποταμός. καὶ χοάσπειον ὕδωρ, τὸ ἐκ τούτου. καὶ κύριον ὄνομα, ὁ χοάσπης.

Χοβὰρ ὄνομα ποταμοῦ.

Χόες. ἐστὶν ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀγομένη, μηνὶ ἀνθεστηριῶνι. τὴν δὲ ἑορτὴν φασίν, οὕτω γεγονέναι. ὅτι ὀρέστης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ἑστίασαν. οὐ μὴν ἐκοινώνησαν αὐτῷ οἴνου. ἀλλὰ χωρὶς χοὰς παρατεθεὶς αὐτῷ ὁ δῆμος, οὕτως εἱστιᾶτο, ἀπονείμας ὀλίγον τι χώρας τῷ ὀρέστῃ. καὶ ἄλλως. ἑορτὴ ἀθήνησι, χόες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας ὀρέστης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν, ἦλθεν εἰς ἀθήνας παρὰ πανδίονα, συγγενῆ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε βασιλεύων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν πανδίων, παραιτήσασθαι μὲν τὸν ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ, καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τοῦ φόνου, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοι, ἕνα ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοᾶ. D E

Χόες. ἑορτή τις ἦν παρ᾽ ἀθηναίοις ἀγομένη, ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτη. φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος, ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν τὴν διονύσῳ ἀγομένην. κατὰ μέρος δὲ, πιθοιγίαν. χοᾶς. χύτρους. καὶ αὖθις. ὅτι ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς ἀθήνας ἀφι- F

A κόθωμες, ἣν ἡ ἑορτὴ διονύσου ληναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσεν ὁ πανδίων, μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις. ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίῃ ὁ ὀρέστης, μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου, ἀθηναίοις ἑορτὴ ὠνομάσθη οἱ χόες.

profectus (celebrabatur autem Bacchi Lenæi feſtum) ne cum ipſis *Athenienſibus* earundem-libationum particeps eſſet ille, qui matrem interfecerat, *Pandion* tale quid excogitauit, χοᾶ οἴνου. vini congium ſingulis conuiuis appoſuit, & ex eo iuſſit Pandion *Athenienſes ſeparatim* bibere, nihil miſcentes, *mixtumq́, præbentes* alios-aliis, ne ex eodem cratere biberet Orestes, neque moleſtè-ferret ipſe, quòd per ſe, ſolus, *& ſeparatim* biberet. Et ab illo *tempore, illaq́, de cauſa* feſtum Choes apud Athenienſes more-receptum-eſt, *& celebrari ſolitum*.

B Χοζίας, ὄνομα κύριον.

Χοζίας. Chozias. Nomen proprium.

Χορεῖον. παχὺ ἔντερον.

Χορεῖον. Craſſum inteſtinum.

Χοὴ, καὶ χοαὶ ἡ ἀποχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χοὴ, & χοαί. Terra, quæ mortuis affunditur.

Χόης, ποταμός.

Χόης. Choes. Fluuius.

Χοῖδα, σαμεία. κατεσκεύαστο χοῖδα τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφερόντως.

Χοῖδα. Vaſa *vinaria*. Amphoræ Vrnæ. *Dicta videntur παρὰ τὸ χέειν χεῖν. quòd vinum in ea fundatur, vt in iis ſeruetur, & illinc rurſus effundatur, quum hauritur, vt bibatur. Vt,* Confecerunt autem *vaſa vinaria* magnitudine amphorarum artificio valde tenuia.

Χοϊκὸς, ὁ γήϊνος.

Χοϊκός Terrenus. *i ex terra, lutoq́, factus. Paulus ad Corinth. epiſt. 1. cap. 15. v. 41. 48. 49.*

Χολάδες. τὰ ἔντερα ἐν ἐπιγράμματι.

Χολάδες. Inteſtina. *Epigramm. lib* 6. epigramm. 150. *pag.* 442.

C Ἀντιβίων τε

Πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων.

—*hoſtiliáque*

Sæpius haſtam, quæ guſtauit inteſtina.

παρὰ τὴν χύσιν, ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες τοῦ ἥπατος. ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συῤῥεῖ ἡ ξανθὴ χολὴ, τοῦτο μηχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι, καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ πρὸς τὴν ἀπέκκρισιν τῶν περιττῶν.

Dicta χολάδες. ab effuſione, vel quòd ſecundùm naturam. bilem hepatis recipiant. Nam in ea confluit flaua bilis, quod artificio naturæ fit, vt ea calefiant, & irritentur ad ſuperuacuorum excretionem.

Χολαργέων. χολαργεῖς δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἡ εὐθεῖα, ὁ χολαργεύς.

D Χολαργέων. Cholargenſium. Cholargenſes *autem ſunt* Atticæ municipium. Rectus *caſus ſingularis eſt* χολαργεύς. Cholargenſis. *Ariſtoph. in Acharn. pag.* 9. v. 9. *Schol annot.* 6.

Χολαῖον, ἧπαρ.

Χολαῖον Hepar. *Sic videtur dictum, quòd in eo ſit bilis receptaculum.*

Χολέρα. ὃ χολερῶ, ῥῆμα. ἔστι δὲ πάθος. ἢ εἶδος νόσου, οὕτω παρ' ἰατροῖς καλούμενον.

Χολέρα. Cholera. Et χολερῶ verbum. Cholerâ-laboro. Sum-cholericus. *Cholera* autem eſt morbus vel morbi ſpecies, quæ ſic apud medicos vocatur.

Χολλεῖδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος.

Χολλεῖδαι. Chollidæ. Municipium Leontiæ *tribus*.

Χολέρα. νόσος, διὰ χολῆς πάθος.

Χολέρα. Cholera. Morbus. A bile *manans* morbus.

Χοληδόχον ἀγγεῖον.

Χοληδόχον ἀγγεῖον. Vas bilem-recipiens. *Folliculus iecoris qui bilem recipit, ex inferiore iecoris parte caua pendens. Gal.*

E Χόλικες. τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν, ταῦτα δὲ οὐχ ἱεροῦντο ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς χόλικά φασιν, εἶδος ἰχθύος. θηλυκῶς δὲ, ἡ χόλιξ, ἐθνικόν.

Χόλικες. Craſſa boum inteſtina. Hęc autem cum reliquo corpore non immolabantur. Quidam dicunt Cholicem *eſſe* piſcis genus. Fœmineo genere verò ἡ χόλιξ. Cholix, *eſt nomen* gentile.

Χολοδογαμὸρ, ἐθνικόν.

Χολοδογαμόρ. Cholodogamor. Gentile *nomen*.

Χόλον. ὀργήν. ἀλλὰ πρόσκαιρον. παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Χόλον. Iram: ſed eam, quæ durat ad aliquod breue tempus, *nec in animo permanet diutiùs. Dictus autem eſt* χόλος à verbo χεῖσθαι. *quòd ſtatim fundatur, diſſipetur, & euaneſcat. Euſtath. Vide.*

F Χολῶ, δοτικῇ.

Χολῶ. Datiuo. Irito. Ad iram prouoco. *Vel, Iraſcor. Indignor Vide* χολωσέμεν.

Χολωσέμεν εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν.

Χολωσέμεν. *Infinit fut. 1 act à* χολόω. ῶ. *fut* χολώσω. *infinit.* χολώσειν. *ſublato* ι, χολώσεν *& inſerta ſyllaba* με, χολωσέμεν. *Homerus Iliad. A pag.* 21. v. 16. In iram iniicere. *Ad iram prouocare Ir..are. Sed in Homeri verſu ſupra notato ſignificat, irâ-correptum iri, Vel, agrè-laturum-eſſe.*

Χολῶσι. μαινομένοις. *Inſanientibus. Vide Notas. Ariſtoph. in Nubibus pag.103.v.18 & 19.*

Tu verò ad tantam inſaniam es progreſſus,
Vt viris pareas, vel, credas *inſanientibus?*

Χολῶσι.

Σὺ δ᾽ εἰς τοσοῦτον τῆς μανίας ἐλήλυθας,
Ὥς᾽ ἀνδράσι πείθῃ χολῶσι. A

NOTÆ.

Πείθῃ χολῶσι] Sic apud Ariſtoph. in Nub. pag. 103. v. 19.
Ὥς᾽ ἀνδράσι πείθῃ χολῶσι.

Sed πείθῃ melius, vel Atticè πείθει, pro πείθεσθε poſitum. χολῶσι verò, pro, μαινομένοις, dictum. Ariſtoph. Pluto. pag. 2. v. 3. Μελαγχολῶντ᾽ ἀπεμπολῆσαι. Schol. χολᾶν, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, τὸ μαίνεσθαι. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, τὸ θυμοῦσθαι.

Χόνας. Chonas Nomen gentis. F. χάονας. *Chaonas, de quibus ſupra. Vel* χῶνας, *per ω ſcribendum. Steph* χώνη. πόλις Οἰνώτρων &c. ἀφ᾽ ἧς οἱ χῶνες ἐκλήθησαν.

Χόνας, ὄνομα ἔθνους. B

Χονδρίτης. Chondritis. Scmidalis. *Vide Lex in* χόνδρος, *& in* χονδρίτης.

Χονδρίτης, σεμίδαλις.

Χόνδρος. Chondrus. Stomachi inteſtinum. *Vide Lex.* Et χόνδροι Salis grumi. Craſſus ſal.

Χόνδρος. τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. καὶ χόνδροι, ἅλες. θρόμβοι, παχεῖς ἅλες.

Χόνδρος. Chondrus, *eſt* frumento ſimilis: ſed illo tenacior.

Χόνδρος, πυρῷ παραπλήσιος. γλίσχρος δὲ, πλέον ἐκείνου.

Χοός. l χοῦς. Ariſtophan. *Pace. pag* 45. *verſ*. 12. Seruâ inclinatâ, & euerſo congio. *vel, euersâ amphorâ* Pro, congio detecto. *F. euerſo.* vel euacuato, *& proiecto* in terram, *humi iacente, & detecto*, quemadmodum in compotationibus *faciunt illi* qui propter ebrietatem inter miniſtrandum labuntur, *& dum compotantibus inſeruiunt, fœdè cadunt*, & iocantes huiuſmodi *verba facetiarum plena*, *vel ſcurrilia* dicunt.

Χοός. ἀνατετραμμένου χοὸς, ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος. ἢ κενωθέντος εἰς γῆν. ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ τῆς μέθης ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις. καὶ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι. C

Χοῶς. Chois. Biſexti. i Bini ſextarij. Duorum-ſextariorum. Chus enim *ſunt* duo ſextarij. χοεῦς verò. *ſunt ſextarij* ſex. Ariſtoph.

Χοός. διξέστου. χοῦς γὰρ, δύο ξέσται. χοεῦς δὲ, ἕξ. ἀριστοφάνης,

Si quis caupo, aut caupona chois,
Aut cotylarum, nomiſma labefactat,

Εἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
Ἢ τῶν κοτυλῶν, τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται.

i. corrumpit. & adulterat. Idem ferè totidem verbis legitur apud Ariſtophanem in Pluto. pag. 23. v. 21. & 22. Schol. annot. 10 & 11. D

Χόρδευε. Hoc eſt, ſeca. Inter-ſe commiſce. & confunde. Quadrupedum enim inteſtina, vocant chordas. Ab arte igitur allantopolæ, *id eſt. farciminum, & lucanicarum venditoris*, hoc nomen, *hoc verbum deſumptum*, & dictum-eſt. Vt enim (inquit) farcis, & reples inteſtina quouis farcimine, *& quauis mixtura*, ſic etiam ſeca, *commiſce*, & turba res ciuiles, *ciuilia negocia*, & conturba, & confunde res *omnes. Ariſtoph. in Equitibus. pag.* 201. *v.* 6. 7. *& 8. Schol. annot.* 3 *& 4. vnde Suid.* Turba, & ſecans-commiſce ſimul res Vniuerſas, & populum ſemper concilia *tibi cum* Subdulcem-reddens dictiunculis culinariis. *i tuorum verborum lenocinio de mulcens, eiuſq; gratiam tibi concilians Vel*, cō limentis vtens, & condiens *populum* vitiis. Et Polybius dicit. Et pleriſque *talis* erat ornatus. qualem ferebant ipſorum opes, & facultates, *i Erant ornati plerique pro fortunarum modo vel, quantum ipſorum fortunæ ſuppetebant ipſis.*

Χόρδευε. τουτέστι, τέμνε. σύμπλεκε ἀλλήλοις. καὶ συγχύκα. τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων, χορδὰς καλοῦσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. ὥσπερ γάρ φησι γεμίζεις, καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος, οὕτω χόρδευε, καὶ τάραττε, καὶ τὰ πολιτικά. καὶ συνταράττε, καὶ συμφύρε τὰ πράγματα. ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς. ἡδύσματι χρώμενος. καὶ ἀρτύων κακίαις, καὶ πολύβιός φησι. καί τις ἦν παρὰ τοὺς πλείσους καλλωπισμὸς ὅπερ εἶχον τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν. τουτέστι, παρεῖχεν. E

Χορδή. Chorda. Neruus *arcus.* Et craſſum ouis, *ac pecudis* inteſtinum.

Χορδή, νευρά. καὶ τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

Χορδιστής. *Saltator. Saltandi* peritus.

Χορδιστής, ἐπιστήμων.

Χορείαν. Choream antiqui *vocabant* ſaltationem cum cantu *coniunctam.* Duas autem ſaltationes Homerus nouit, vnam quidem, eorum, qui cybiſteres vocatur, *quòd in caput ſaltare, manibusq; conuolui ſoleant*, alteram verò, ſphæræ, *quæ pilæ tactum & conuolutionem quodammodo refert.* Sphæriſticam autem luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alexandri Regis colluſor-in-pilæ-ludo. Et χορείαν iuſſa ſaltatio.

Χορείαν. οἱ παλαιοὶ τὴν μετ᾽ ᾠδῆς ὄρχησιν. δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν ὅμηρος. τὴν τῶν κυβιστήρων, καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν ἀριστόνικος ὁ καρύστιος, ὁ ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. καὶ χορεῖον, ἡ χόρευσις. F

A Χορηγία. δόσις. καὶ πολύβιος μὴ δεῖν κατὰ θάλατταν τὰς παρασκευὰς, καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, μηδὲ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν πήραις δέχ' ἡμέρων ἔχοντας ἐφόδια.

Χορηγία. *Suppeditatio. Contributio. In ludos erogatio. Sumptus in ludos factus. Omnis impenſa voluntaria. Choragi munus Commeatus, qui genere neutro dicitur etiam χορήγιον.* Largitio. Polybius. Fieri non poteſt; vt impedimenta, & commeatus in caſtra mari deferantur, neque per iumenta: ſed *oportet milites ad bellum ire* cum viatico decem dierum, quod in peris geſtant.

Χορηγός. ὁ τοῦ χοροῦ ἡγεμὼν, καὶ δοτήρ.

Χορηγός. Choragus. Chori-dux, & *chori dator*, i. *exhibitor, qui ſumptus vltrò facit in ludos, aut qui iuſſus, idem præſtat.*

Χορηγῶ, δοτικῇ.

Χορηγῶ. Datiuo. Suppedito. Miniſtro.

B Χορίαμβος. μέτρου στίχων. βαβρίας; ἢ βάβριος. μύθους ἤτοι μυθικά. εἰσὶ γὰρ διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίοις δέκα. οὗτος ἐκ τῶν αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἔμμετρα. ἤγουν τοὺς χοριάμβους.

Χορίαμβος. Choriambus Metrum carminum *Pes eſt conſtans ex choreo, qui & trochæus dicitur, & iambo, vt* θραυμαιάν. Babrias, ſiue Babrius *ſcripſit* fabulas, ſiue fabuloſa. Sunt autem choriambicis *verſibus ſcripta, quæ continentur* libris decem. Hic ex Æſopeis fabulis materiam oratione ſoluta ſcriptam in carmina tranſtulit, ſcilicet *in choriambos*

Χορικός. ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν ἀγάθων. ὃς ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει, καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.

Χορικός. Choricus Chori dux *& magiſter, qui chorodidaſcalus aliàs vocatur.* Talis fuit Agathon, qui hiſtrionica faciebat carmina, & ipſe hiſtrionicam-perſonam-ſuſtinens-ea-canebat. Quamobrem etiam Chorica dicuntur. *Ι ὑποκριτικὰ pro ὑποκριτικά. Sic autem vocantur ea quæ in actione verſantur, & quorum tota vis in actione ſpectatur. Ariſtot. Rhet. lib. 3 pag. 137. P Quænam verò dicantur χορικὰ, patet ex Ariſtoph. in Equitibus pag. 225. v. 4. Schol. annot 1. Et ex Auibus pag. 380. Schol annot. 2.*

C Χορίλη, ἡ ἑκάβη.

Χορίλη. Chorile. Hecuba.

Χόριον, τὸ κάλυμμα, τὸ συγγεννώμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι.

Χόριον. Tegumentum, *& inuolucrum*, quod vnà cum Infantibus generatum ex ventre *prodit*

Χοροβατῶ. τὸ εἰς χορὸν βαίνω.

Χοροβατῶ. Per-chorum-incedo. Vel, ad-chorum-eo.

Χοροδέκτης, ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων. ὥσπερ οὖν παρά τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν.

Χοροδέκτης. Chori-præfectus. *Chori-dux. Chori magiſter. Vt,* Tanquam igitur à quodam chori-præfecto ſtationem accipere.

Χορὸν δίδωμι. ἐν ἴσῳ τὸ δέδοσθαι, καὶ νικᾶν. ἐπὶ γὰρ τοῖς ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχανον κωμῳδίας, καὶ τραγῳδίας ποιηταὶ, οὐ πάντες, ἀλλὰ οἱ δοκιμασθέντες, καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

D

Χορὸν δίδωμι. Chorum do. Idem valet, ac *tibi cedo, & patior te celebrari*, laudari, & vincere. Nam apud Athenienſes, Comici, & Tragici poetæ chorum impetrabant, non omnes: ſed laudati, & qui *chori honore* digni cenſebantur, poſtquàm explorati, probatíque fuerant.

Χορός. τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ᾀδόντων. διῃρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν, εἰς δύο μέρη, ἐπὶ κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ φλαβιανοῦ ἐπισκόπου ἀντιοχείας, διχῇ τοὺς δαβιτικοὺς ψαλμοὺς ᾄδοντες. ὅπερ ἐν ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον, εἰς πάντα διῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Χορός. Chorus. In Eccleſiis cantantium cœtus. Eccleſiarum autem Chori diuiſi-fuerunt in duas partes, ſub Conſtantio, Conſtantini Magni filio, & Flauiano Epiſcopo Antiochiæ, bifariam Dauidis pſalmos canentes. Quod Antiochiæ primùm cœptum, in omnes totius orbis terrarum fines exiuit.

Χορὸς, καὶ οἱ χορεύται, καὶ ὁ τόπος. ὅμηρος. ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν. ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευόντων. καὶ παροιμία. χορὸς ἐκ εἰς προσόντων. χορὸς κωμικός, ὁ ξχ κδ.

E

Χορός. Chorus. Et ipſi ſaltatores, & locus, *in quo ſaltant, chorus vocatur.* Homerus *Iliad.* Σ *pag.* 721. *verſ* 21. In *illo verò ſcuto Vulcanus* chorum variè-finxit. *Hic intelligitur chorus*, in quo ſaltantium cœtus *erat*. Et prouerbium. *Chorus tragicus, quod in eos dicitur, qui magnis clamoribus vtuntur, & atrocia, & formidabilia dicunt, vt Tragici facere conſueuerunt.* Chorus tragicus ex xv. perſonis *conſtabat*, comicus, ex 24. *quemadmodum patet ex Equitibus pag.* 223. *v.* 4. *Conſule Scholia annot.* 1. *Et ex Auibus pag.* 380. *annot.* 2.

Χοροστάτης. χοροῦ κατάρχων.

Χοροστάτης. q. d. Chorum-conſtituens. Chori-dux. *Chori magiſter, præſultor, & præcentor. Qui chorum ſymphoniacum ducit, & moderatur.*

Χορτάζω, γενικῇ.

Χορτάζω. Genitiuo *Paſco. Nutrio. Satio. Saturo Marc. cap.* 8. *v.* 4. χορτάσαι ἄρτων. *Panibus ſatiare.*

F Χορταῖος, ὁ δασὺς, καὶ μαλλωτὸς χιτών.

Χορταῖος. Chortæus. Denſa, *craſſa*, & villoſa veſtis.

Χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἄχθεται. ἐπὶ τῶν

Χοροῖσι. Choros tragœdiarum moleſtè-fert. *Prouerbium, quod dicitur in eſurientes, & famelicos qui fame premuntur, nec cibum expectare poſſunt, do-*

nec tragici chori finem canendi fecerint. Quod ideo dictum, quia iſti *tragici chori* ſunt longi, *prolixi, multumq́; tempus in ſuis carminibus canendis ponunt.* Ariſtophanes *in Auibus. pag. 399. verſ. 7. & 8. vbi l.* ἤχθετο, & πείνων.

Deinde eſuriens ſi quis *choros tragicos moleſte-ferret,*
Auolans iſte pranderet profectus domum.

Χορείτυπος. In choro verberans. *Qui ſolum pedibus pulſat, & ſtrepitum edit inter ſaltandum.*

Χορυμαῖοι. Chorymæi Gens.

Χοσρόης. Choſroes. Rex Perſarum. Eum celebrant, & admirantur præter dignitatem, *& vltra, quàm par eſt, vel præter merita,* non ſolùm Perſæ: ſed etiam Romani quidam, vt eloquentiæ ſtudioſum, & virum, qui philoſophiæ apud nos *receptæ* ad ſummum *faſtigium* ſit-progreſſus, Græcis ſcriptis in eius gratiam à quodam in Perſicam linguam conuerſis. Fertur enim totum *Ariſtotelem* Stagiritam auidiùs deuoraſſe, *id eſt attentiùs, & accuratiùs perlegiſſe*, quàm ille Pæanienſis orator, *Demoſthenes, filium* illum Olori *Thucydidem*. Et Platonis filij Ariſtonis, dogmatibus, *opinionibus, & decretis* eſt-repletus, *& refertus*. Neque Timæus ipſum *latuerit, neque* effugerit, *quamuis lineari contemplatione, mathematicisq́; linearum preceptis* ſit valde variatus, *& exornatus*. Et naturæ motus inueſtigat neque Phædon, neque Gorgias, quinetiam ne vllus quidem alius de politis, *elegantibus, & concinnis*, & obſcuris Dialogis, qualis *eſt* Parmenides, *nullus, inquam, hac meliùs inueſtigat quàm ille Choſroes*. Ego vero (inquit Agathias) nunquam crediderim ipſum in diſciplinis, idque ſummis, tantos feciſſe progreſſus, *& tantam earum peritiam adeptum fuiſſe*. Quomodo enim fieri potuiſſet, vt illa priſcorum nominum integra libertas, & ad ipſam rerum naturam *explicandam* & commodiſſima, & opportuniſſima, *fideliter, & feliciter* in agreſti, *ruſtica, barbaraq́;* quadam lingua, & *in tanta bonarum* literarum-imperitia conſeruaretur? Quomodo verò vir regio faſtu à pueris, & adulatione multa gaudens, *& exultans,* & vitæ-genus quàm grauiſſimum ſortitus, & quod ad bella ſemper, & acies inſtructas, *& ad prælia* ſpectabat, quomodo igitur, qui ſic vixerat, magnum aliquem, & mentione dignum fructum percipere potuiſſet ex iſtis documentis, *& diſciplinis? & quomodo vir, qui ſic educatus fuerat, in iſtarum diſciplinarum ſtudiis, cum laude, fructuq́; potuiſſet* exerceri? Si quis igitur ipſum laudarit, quòd, cùm Rex eſſet, & Perſa, cui tot gentes, & res erant curæ, tamen aliquo modo diſciplinas, *arteſq́; liberales* deguſtare cupiuerit, & harum gloria *voluerit* exultare, hunc virum & ego collaudarim, & aliis Barbaris *Choſroen longè* maiorem, *& præſtantiorem eſſe* ſtatuerim. Qui verò nimis ſapientem ipſum vocant, & eum, qui propemodum omnes philoſophos, quotquot vſpiam olim fuerunt, ſuperarit, adeò vt omnis artis, & ſcientiæ principia, cauſáſque dignoſceret, illi maximè deprehendentur, i. *facillimè conſtabit illos* non vera: *ſed falſa* ſpectaſſe, ſoláque vulgi famam *ſequentes ita ſenſiſſe.*

Χοῦς θανάτου. Mortis agger. Ipſum ſepulchrum. Quia qui ſepeliuntur, aggeſtâ-terrâ-teguntur. Dauid. Et in mortis aggerem me deduxiſti.

Χουσί. Chuſi. Nomen proprium.

πεινώντων. ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. ἀριστοφάνης. A

Εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἄχθοιτο.
Ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε.

Χορείτυπος. ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

Χορυμαῖοι, ἔθνος.

Χοσρόης. ὁ τῶν περσῶν βασιλεύς. ὑμνοῦσιν B αὐτὸν, καὶ ἄγανται πέρα τῆς ἀξίας, μὴ ὅτι οἱ πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν ῥωμαίων, ὡς λόγων ἐραστὴν, καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπό του ἐς τὴν περσίδα φωνὴν τῶν ἑλληνικῶν συγγραμμάτων· καὶ τοίνυν φασὶν, ὅτι δὴ ὅλον τὸν σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ παιανιεὺς τὸν ὀλόρου. τῶν τε πλάτωνος τοῦ ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων. καὶ οὔτε ὁ τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἂν, εἰ καὶ C σφόδρα γραμμικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ φαίδων, οὔτε ὁ γοργίας. οὐ μέντοι οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων, διαλόγων. ὁποῖος ὁ παρμενίδης. ἐγὼ δὲ, φησὶν ἀγαθίας, οὕτως αὐτὸν ἄριστα ἔχειν παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς ἀκροτάτης, οὐκ ἄν ποτε οἰηθείην. πῶς γὰρ οἷόν τε ἦν τὸ ἀκραιφνὲς ἐκεῖνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων ἐλευθέριον, καὶ πρός γε τῇ τῶν πραγμάτων φύσει προσφορώτατον, D καὶ ἐπικαιρότατον, ἀγρίᾳ τινὶ γλώττῃ, καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσώζεσθαι; πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων, καὶ κολακείᾳ πλείστῃ γεγανυμένος, δίαιτάν τε λαχὼν ἐς ὅτι βαρυτάτην, καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ, καὶ παρατάξεις ὁρῶσαν, πῶς δὴ οὗτος ὧδε βιοὺς ἔμελλε μέγα τι, καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι, καὶ ἐνασκηθῆναι; εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτὸν, ὅτι δὴ βασιλεύς E γε ὢν, καὶ πέρσης, ἐθνῶν τοσούτων, καὶ πράξεων μέλλον αὐτῷ, ὁ δὲ, ἔριτο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων, καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάνυσθαι δόξῃ, ξυνεπαινέσαιμι ἂν καὶ ἐγώ γε τὸν ἄνδρα, καὶ μείζονα θείην τῶν ἄλλων βαρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι, καὶ μονονουχὶ τοὺς ἐπεί ποτε πεφιλοσοφηκότας ὑπερβαλλόμενον, ὡς καὶ ἁπάσης τέχνης τε, καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν, ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι, μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἑπόμενοι F φήμῃ.

Χοῦς θανάτου. ὁ τάφος. ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. δαβίδ. καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Χουσί. ὄνομα κύριον.

Χυδάζ

A Χωβὰλ, πόλις.

Χωβὴ. Chobal. Vrbs.

Χώβαρος, ὄνομα κύριον.

Χώβαρος. Chobarus. Nomen proprium.

Χωλός. αἰ ἡ τῆς ἀπελής. περὶ ψυχῆς πλάτων, ἀλλ' εἰ ταύτῃ ἔσαι χωλὴ ἡ φύσις.

χωλός. Claudus. Pro. *Mutilus, & imperfectus. Hoc dixit* Plato de anima. Sed ſi hac in-parte clauda fuerit natura, *pro, mutila, & imperfecta: ſed pro φύσις, fortaſſe ψυχὴ dicendum, i. anima.*

Χωλίαμβος, εἶδος σίχου.

Χωλίαμβος. Choliambus. *q. d. Claudicans-iambus.* Genus verſus, *de quo conſule græca ſcholia in Hephæſtionem. pag. 86. & 87.*

Χωλός, καὶ ἐπὶ ποδὸς, καὶ ἐπὶ χειρός. εὔπολις. ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα. καὶ κυλλός. οἱ B ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν, καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοποιός. ἀριστοφάνης.

Χωλός. Claudus, & mancus. *Nam hoc nomen dicitur* & de pede, & de manu. Eupolis Quia claudus es manu tu valde, & mancus. *Pro, mutilatus, & mancus.* Attici de pedibus, & manibus eodem-modo *hoc nomen dicunt* & χωλοποιός. Claudum-faciens. Ariſtophanes *in Ranis. pag. 64. v 4. & 5.*

Οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.

Nequaquam iraſci deſinam, *prius quàm iſtum declararo manifeſtè*
Claudos-facientem, qualis exiſtens, ſit-audax.

Pro, priusquàm apertè declararo qualis ſit Euripides iſte, qui Bellerophontem, Philoctetem, & Telephum, claudos facit, i. in ſuis fabulis claudos introducit, & tamen adeò ſuperbit, & adeò confidenter, & audacter loquitur. Schol. annot.:

Χῶλος, ὄνομα κύριον.

χῶλος verò per ω circumflexum, eſt nomen proprium Cholus.

C Χῶμα. ὕψωμα γῆς. ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι προσχῶσαι τὰ τείχη. τραϊανὸς εἰς βαβυλῶνα ἀφικόμενος, ἐντυγχάνει χώματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο σεμίραμις. ἦν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος. ποδῶν ἐ καὶ κ'. τὸ δὲ εὖρος, ὡς ν'. μῆκος ἐπεῖχε σταδίους ό. κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως.

χῶμα. Agger. Aggeſta-terra. Terræ *congeſta* eleuatio. *Vocatur autem agger id*, quod hoſtes in vrbium-obſidionibus iuxta muros *hoſtium* aggerere conſueuerunt. Vt, Traianus autem ad Babylonem profectus, incidit in maximum aggerem, quem Semiramis aggeſtum-excitaſſe ferebatur. Fuit autem eius quidem altitudo, pedum 25. Latitudo verò ad 50, *vel, ferè pedum* 50. Longitudo *verò*, continebat 70. ſtadia. *Hoc* autem illius vrbis potentiam indicat.

Χώματα χοῦν. ἡρόδοτος ἱστορεῖ, ἀντὶ τοῦ γῆν ὑψοῦν.

Χώματα χοῦν. Aggeres aggerere. Herodotus-in-ſua-hiſtoria-dicit, pro, terram *aggerere, congerere, & in altum* attollere, *vel, excitare terram congeſtam excitare.*

D Χωμισδαίτης, ὁ ἡρακλῆς.

Χωμισδαίτης. Chomiſdætes. Hercules. *Idem & χῶς, χῶνος. ὁ. Vide Lex.*

Χῶναι, ὄνομα τόπου.

Χῶναι. Chonæ. Nomen loci.

Χωνεύω, τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ χωνεία, ἐκ τοῦ χωνεύω. καὶ χωνεύω, ὁμοίως.

Χωνεύω *Fundo. Liquo. Liquefacio.* In chonum, *i. in infundibulum. vel, in vas fuſorium in quo metalla funduntur, & liquantur*, iniicio. Et χωνεία. Ipſa metallorum in infundibula, vel in vaſa fuſoria, vel in ipſam fornacem fuſoriam, iniectio, & metallorum liquatio, ſiue liquefactio. *Quidam putant τὴν χωνείαν etiam ſumi pro fornace, in qua metalla funduntur, & liquantur. Dicta verò χωνεία* à verbo χωνεύω. Et χωνεύω ὁμοίως *Hæc videntur ſuperflua. vel fortaſſe dicendum, καὶ χωνίω ὁμοίως. i Et χωνίω ſumitur eodem modo, & idem ſignificat, ac τὸ χωνεύω, quod à χωνίω, inſerto υ, formatum, vt ab ἀγορίω, τὸ ἀγορεύω, & à συνίω, τὸ συνιεύω. &c.*

Χωνεῖον. τὸ χωνευτήριον. χωνίον δὲ, τὸ ἐργαλεῖον, ι.

Χωνεῖον. Vide χῶνος. *per ει diphthongum ſcribitur. χωνίον* verò, inſtrumentum *fuſorium quo metalla in fornace fuſoria agitantur, ſcribitur per ι ſimplex. N.L.*

E Χῶνος, τὸ χωνεῖον. καὶ χῶνες, οἱ χωνευταί.

Χῶνος. χῶνα. ac. ὁ. χῶνος. ὁ. ὁ. & χωνεῖον. τό. & χωνευτήριον. τό. *Idem.* Infundibulum, vas fuſorium, vel fornax fuſoria, in qua metalla funduntur, & liquantur. Et χῶνες οἱ. Metallorum fuſores, & liquatores. *Gallicè, fondeurs de metaux. χῶνες aliàs dicuntur οἱ τῆς χώνης πόλεως ciues, & incolæ. Vide Steph.*

Χωξυπότης.

Χωξυπότης. *N.L. fortaſſe ſcribendum, χ' ὁ ὀξυπότης. pro, καὶ ὁ ὀξυπότης. ὁ τοῦ ὀξέος, ἤγουν τοῦ ὄξους πότης. i. acidi potor, pro, aceti potator.*

Χωόμενος. ὀργιζόμενος.

Χωόμενος. Iraſcens.

Χώρα, ὁ τόπος. παρὰ δὲ θουκυδίδῃ, χώρα ἡ τάξις.

Χώρα. Regio. Locus. Apud Thucydidem verò, χώρα *vocatur* ordo, *locus in acie alicui datus, & aſſignatus.*

F Χωραζίν, ὄνομα τόπου, καὶ προφήτου. οὐαί σοι χωραζίν.

Χωραζίν Chorazin. Nomen loci, & Prophetæ. Væ tibi Chorazin.

Χωράσμιος, ὄνομα κύριον.

Χωράσμιος. Choraſmius. Nomen proprium.

Χώραυλος. ὁ περὶ χώραν διατρίβων.

Χώραυλος. In-regione-degens. In-agro-commorans.

Χωρεῖν. Ire. Ruere. *Impetu-ferri-in aliquem.* Vt. Sed *oportet ire,& progredi,* & cum ipſis rerum aggreſſionibus commori. *pro, in ipſo conatu rerum, quas peragendas ſuſceperis, & iam aggreſſus fueris, mortem obire praſtat, quàm inde pedem turpiter referre.* χωρεῖν *etiam ſignificat cedere, id eſt, ſucceddere, accidere, euenire. Vt.* Cùm res in Sicilia ipſi ex animi ſententia non cederent, pro, non ſuccederent, quòd ille principatus non regius: at dominicus, *& herilis* ciuitatibus videretur. Et χωρεῖ. accuſatiuo. Capio. Contineo.

Χωρεῖν. πορεύεσθαι. ὁρμᾶν. ἀλλὰ χωρεῖν, καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων. οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, αὐτὸ τοῦ γινομένου, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν εἶναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσι. καὶ χωρεῖ, αἰτιατικῇ. A

Χωρήβ. Choreb. Nomen montis. *N.L. fortaſſe ſcribendum* χ' ὡρήβ. *pro,* καὶ Ωρήβ. *Et Horeb Sic enim vocatur iſte mons Deuteron cap. 1. v. 2. & cap. 4. v. 10. Idem mons vocatur Sinai Exodi cap. 19. v. 2. 11. 18. 20. 23.*

Χωρήβ. ὄνομα ὄρους.

Χωρήσατε. *Capite. Accipite.* Recipite.

Χωρήσατε. περιδέξασθε. B

Χωρίζω. Separo. Diuido. Diſiungo. Segrego. Et χωρίζομαι Genitiuo. Separor à &c.

Χωρίζω, τὸ διαχωρίζω. καὶ χωρίζομαι, γενικῇ.

Χωρισμός. *Separatio, diuiſio, diſiunctio, ſegregatio.* Diſtantia. *Vel, Interuallum.*

Χωρισμός, ἡ διάστασις.

Χωρὶς ἱππεῖς. Seorſum *ſiue ſeparatim ſunt* equites. Cùm Datis in Atticam irrupiſſet, aiunt Ionas, eo digreſſo, arbores conſcendiſſe, & Athenienſibus ſignificaſſe, equites ſeparatim eſſe, *i. diſceſſiſſe, ac abeſſe.* Miltiadem verò, cognito eorum diſceſſu, ſic *cum Perſarum peditibus* conflixiſſe, & viciſſe. Vnde *tradunt* hoc prouerbium dictum-eſſe in eos, qui *militarem* ordinem diſſoluunt.

Χωρὶς ἱππεῖς. Δάτιδος ἐμβαλόντος εἰς τὴν ἀττικὴν, τοὺς ἴωνας φασὶν ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ, ἀνελθόντας τὰ δένδρα, σημαίνειν τοῖς ἀθηναίοις, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἱππεῖς. καὶ μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, συμβαλεῖν οὕτω, καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι, ἐπὶ τῶν τάξιν διαλυόντων. C

Χωρὶς τὰ Μυσῶν. *Senarius, de quo Eraſm Adag Chil. 2. Cent. 4. col. 467 adag. 10. Myſorum &c.*

Separatim ſunt, ſeparati, diſcretíque ſunt *Myſorum, & Phrygum termini.*

Χωρὶς τὰ μυσῶν, καὶ φρυγῶν ὁρίσματα.

Χωρὶς τό, τ' εἰπεῖν. *Sophoclis verſus, qui ſunt in Oedipo Coloneo pag. 298. M.*

Cr. *Separatim* eſt, aliud eſt, *& ipſum dicere multa, & ipſum opportuna* dicere. Magnum eſt inter hæc duo diſcrimen. Aliud eſt dicere multa, aliud opportuna dicere.

Χωρὶς τό, τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρια.

Oed. Præclarè loqueris. *Quaſi iam tu pauca, eáque in tempore*, id eſt, opportunè *dicas.*

Ὡς δὴ σὺ βραχέα. ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις. D

Hoc eſt, Aliud eſt, garrire, & aliud, *res neceſſarias* dicere. *Creon verò reſpondet Oedipo, tuis fautoribus, vel, tuo* iudicio, *res* opportunas dicere non videor. Et rurſus *alius quidam dicit.* Nec philoſophum, nec vaticinandi-peritum, *bonumq; vatem* decet *multa* polliceri, & ne aliam quidem ſacerdotalem ſcientiam profeꝛre *decet. N.L. fortaſſe legendum,* οὐκ ἔστι, ἄτι μαντικόν *&c.* Philoſophorum enim, & ſacerdotum termini ſunt diſcreti, non minùs, quàm illi, qui Myſorum, & Phrygum *termini diſcreti* vocantur.

τουτέστιν, ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν. καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν, καὶ αὖθις. φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὸν ἐπαγγέλλεσθαι, καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τῶν φιλοσόφων, καὶ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα μυσῶν, καὶ φρυγῶν.

Χωρίτης. In-agro-degens. Agreſtis. Ruſticus.

Χωρίτης. ἀπὸ τῆς χώρας. E

Χωριτικός. Agreſtis. Ruſticus. Idiota. *Literarum-imperitus Illiteratus. Imperitus.*

Χωριτικός. ὁ χωρίτης, ὁ ἰδιώτης.

Χῶρος. Locus.

Χῶρος. ὁ τόπος.

Χωρῶ. χωρήσω. Capio. Capiam. Contineo. Continebo. Accuſatiuo. χωρίζω verò, ſeparo, diſiungo.

Χωρῶ, χωρήσω. αἰτιατικῇ. χωρίζω δὲ, τὸ διαχωρίζω.

Χώσασθαι. Iratum-eſſe. *à* χώομαι *poet. Iraſcor.*

Χώσασθαι. λυπηθῆναι.

Χωστρεὶς χωστρίδος. *i. Teſtudo bellica, quæ fit congeſtá terrâ. Vide* χελώνη.

Χωστρίς.

X cum P.

ΤΟ' Χ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' Ρ. F

Χραίνειν. Accuſatiuo. Polluere. Contaminare. Sordibus-implere Maculare. Fœdare.

Χραίνειν. αἰτιατικῇ. μιαίνειν. μολύνειν. ῥυποῦν.

Χραίσμωσιν. Iuuent. Proſint. Auxilientur.

Χραίσμωσιν. ὠφελήσωσι. βοηθήσωσι.

Χρεμέτης. Chremetes. Nomen fluuij.

Χρεμέτης. ὄνομα ποταμοῦ.

Χριμ—

A Χρεμετίζειν. ἦχον τῷ σώματι ἀποτελεῖν. πταρνυται ὁμοίως τὴν ἀρχὴν, ὅπόθεν εὑρέθη ὁ μῦθος. καὶ ὅς τις πρῶτος ἐφεῦρεν, οὐ μᾶλλον εὕροι τις ἂν, ἢ εἴτις ἐπιχειρούσε τὸ πρῶτον πτάρνυτα, ἢ χρεμεψάμενον ἀναζητεῖν.

Χρεμετίζειν. Hinnire. Ore ſonum edere. *ſequens exemplum ad* πταίρειν, *&* πλάρνυσθαι *pertinet, vel hic* τὸ χρεμετίζειν *deſideratur. Vt,* Sternutat ſimiliter principio, vnde fabula eſt inuenta. Et quiſnam primus *hanc inuenerit*, non magis inuenias, quam ſi quis conetur, *vel aggrediatur* inquirere, quis primus ſternutarit, aut ſcrearit. *Ariſtoph. in Theſmophor. pag.* 520. *v.* 39. *&* 40.

Χρέμης. χρέμητος, εἶδος ἰχθύος.

Χρέμης, ητος. i. Chremes. Chremetis. Genus piſcis.

Χρεμψιθέατρον. ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται. ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται.

Χρεμψιθέατρον. Theatrum, in quo ſpectatores ſcreant. *Quod ideo dictum*, vel quòd *in Theatrum* ingreſſi ſcreent, vel quod ſcreantes, *illinc* eiiciantur.

B Χρεωκοπεῖται. ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται. τῆς παρὰ τοῖς αἰτωλοῖς χρεωκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις, καὶ ταραχὰς ἐμπιπτούσης.

Χρεωκοπεῖται. Debitis infeſtatur. Ob debita moleſtiis afficitur. Cùm illam nouarum tabularum rationem, *quæ à reſcindendis priſcis hominum debitis, apud Græcos nomen* χρεωκοπίας *accepit* quæ apud Ætolos *inſtituta fuerat, quidam* in Theſſalia vellent imitari, *& ſequi*, & omnis ciuitas in ſeditiones, & turbas incidiſſet *propterea, turbarum iſtarum autores debitam, iuſtamq; pœnam perſoluerunt.*

Χρεῖος, παρὰ τὸ χρειώδης λέγεται. χρεῖος, καὶ ἡ χρεία παρὰ ἀριστοφάνει. τί δαὶ ὦ τάλας τῷ δ' ἔχει τῷ πλέκους χρεῖος; λέγει δὲ σπυρίδος.

Χρεῖος. Debitum. Dictum eſt παρὰ τὸ χρειώδης, quod vtile ſit *illis quibus debita pecuniæ fœnus perſoluitur. Vel, propter vſum, quem affert tam debitori, qui pecunia accepta vtitur, vt inde quæſtum faciat, quàm ipſi creditori, quum fœnus ex ea percipit.* Χρεῖος etiam *eſt* ipſa neceſſitas *rei alicuius, qua quis indiget. Alicuius rei neceſſarius vſus Opus Sic enim accipitur hæc vox* apud Ariſtoph. *Acharn. pag.* 280. *v.* 28. Quam verò, ô miſer, habes huius viminei vaſis texti neceſſitatem? *quam indigentiam?* Intelligit autem ſportulam. *Ad quid indiges hac ſportula? Quid hac tibi iam eſt opus?*

C

Χρέος, τὸ δάνειον. καὶ χρεῖος.

Χρέος. & *poet. metri cauſa* χρεῖος. *Debitum. Æs alienum.* Fœnus.

Χρεολυτῶ.

Χρεολυτῶ. Debitum, vel, æs alienum diſſoluo.

Χρεών. εἱμαρμένον τέλος ζωῆς. ἠλιανός. ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν ἐξέτισε. καὶ τῆς πρεπούσης κηδεύσεως ἔτυχε τὸ δὲ χρεών, μετοχή ἐστιν. ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρέω, γενόμενον. οὐδέτερον, χρέον. παρὰ τροπὴ δὲ παρηκολούθησε τῷ τόνῳ. καὶ κατὰ ἀττικὴν ἔκτασιν. ἐτράπη τὸ ο εἰς ω, καὶ ἔστιν ἄκλιτον. τὰ δὲ εἰς ον ἐπιρρήματα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. πλὴν τοῦ χρεών, καὶ ἐμποδών.

Χρεών. Fatum. Vitæ finis *fatalis. Debitum.* Ælianus. Cùm autem ad ſenectutem peruenisset, commune fato debitum perſoluit, & conueniente funere decoratus eſt. χρεὼν verò, participium eſt à χρέω, χρῶ deductum, i. oraculum edo, vaticinor Neutrum *autem genus eſt* χρέον: ſed accentus peruerſio *vocabulum hoc* eſt ſequuta, & per Atticam *ſyllabæ* productionem τὸ ο in ω mutatum eſt Et eſt indeclinabile. *Euripid. in Hippolyto coronato. pag ex Plant. typ.* 229. *v.* 1256. Οὐδ' ἔστι μοίρας, τὸ χρεὼν τ' ἀπαλλαγή. Neque eſt mortis, neque ipſius fati effugium *i. fatalis mors vitari nequit.* Aduerbia autem in *ον deſinentia*, per ο ſcribuntur, excepto iſto χρεών, & ἐμποδών.

D

Χρεῶν ἀποκοπαί. ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσι.

Χρεῶν ἀποκοπαί. Q. q. Debitorum reſectiones, i. nouæ tabulæ, *quæ fieri dicuntur*, quum ea, quæ *creditoribus* à pauperibus ablata ſunt, remiſſionem accipiunt, *i. quum pauperibus remittuntur debita, quæ creditoribus debent.*

E

Χρεώστης, ὁ δανειστής.

Χρεώστης. Fœnerator. *Ariſtoph. in Nubibus. pag.* 72. *v.* 12. *Schol. annot.* 9. *docet quis dicatur* χρήστης, *&* χρεώστης, *&* χρεωφειλέτης. *Ita vocatur & debitor.*

Χρεωφειλέτης, ὁ χρεωστῶν.

Χρεωφειλέτης. Debitor. *Luc. cap.* 7. *v.* 41. χρεωφειλέτης, *debitor) (* δανειστής *fœnerator, creditor. & cap.* 16. *v.* 5.

Χρεία. ὑπόθεσις. πρόνοια. ὁ δὲ, ὑπολαμβάνων ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ τραύματος, ἀληθινὴν παρέξεσθαι χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι. καὶ παροιμία.

Χρεία. *Neceſſitas. Egeſtas. Indigentia. Negocium. Vſus. Opus. Argumentum.* Materia. Prouidentia N. L. Vt, Ille autem, cùm ex vulnere conualuiſſet, exiſtimauit ſe verum vſum Reipub. præbiturum, *eique fidelem operam ſe nauaturum putauit.* Et prouerbium, *quod ſenario continetur integro, & alterius principio.*

F

Χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ σοφὸν

Καρχηδόνιον.

Neceſſitas docet, quamuis literarum imperitus ſit, ſapientem eſſe

Carthaginenſem.

Hoc eſt, cùm *Carthaginenſes* à tempore conceſſam cogitationem iniiſſent.*pro.cùm ſolers conſilium pro tempore iniſſent.Eraſm. Adag. Chil.4. Cent.6.col.963.adag.55. Neceßitas magiſtra.*

Χρίειν. Verberare.

Χρείη. Oporteat.*l.* χρὴ δεῖ.

Χρειώ. Neceſſitas.*&c.Vide* χρεία.

Χρείω. Vaticinor. Oraculum-edo. *Quod verbum ſic effertur* in ſolo præſenti,& imperfecto.In reliquis verò *temporibus ſcribitur* per η. *Vide Magnum Etym.col.*814. *l.*4?.χρ ίω.*Vide & col.* 815. 4. *in* χρηίζω. *Item Suidam in ſequenti* χρείω.

Χρείω. Vaticinor.Oraculum-edo,per diphthõgum ει,*ſcribitur in præſenti,& imperfecto.* Sed futurum *ſcribitur* per η χρήσω.*Nam formatur à* χράω.χρῶ.*commune,vnde verſo* α *in* ε.*Ionicè*, χρέω, *& poeticè metri cauſa inſerto* ι, χρείω.χρίω verò, vngo, per ι *ſimplex ſcribitur.*

Χρή. hoc eſt δεῖ, Oportet, oxytonè *ſcribitur.* χρῆ verò imperatiuus,*quia contractus eſt ex* χράε *vnde commu.* χρᾶ, *& verſo Doricè* α *in* η, χρῆ, *vt* ζῆ. *&c. ideo ſcribitur* circunflexè. Significat autem τὸ δέη, *l.* τὸ δέοι, *vel* τὸ δεῖν, *vt antè.* Oporteat. Oportet. Eupolis Capris. Ego perſoluo mercedem, quam oportet *perſoluere. l.* χρῇ, *vt ſit ſubiunctiui, vel metri cauſa,* χρῆν. *pro* δέῃ Et χρῆ, *ſic enim videtur legendum, niſi Ion. & Dor.* τὸ ι *ſublatum dicas,* in ſecunda perſona paſſiui præſentis, Vteris, à χρῶμαι, vtor. Quod formatur à χράω, χρῶ, & verſo α in η, χρῆ. χρῆν verò cum ν, & cum-circunflexo, *ſignificat* præteritum *tempus*, *imò* τὸ παρατατικόν, *id eſt, imperfectum, ſcilicet* τὸ ἔδει, oportebat. Dicunt autem interdum & χρῆσθαι, pro χρῆ, *hoc eſt,* δεῖ, oportet. *Quod Æol. & Ion. videtur dictum.* Pherecrates Leris, *hoc eſt, Nugis.* Nomen verò mihi declara,quo te oportet vocare. Ariſtophanes Lemniis. Ipſum verò cor quódnam *eſt? Quæ verò mens tibi? Quis animus eſt?* ſed quomodo oportet facere? χρῇς verò, τὸ χρῄζεις, & δέῃ, id eſt, indiges. Cratinus legibus. *l.* πάρα, *pro,* πάρεστι. *&,* ὅ,τι χρῇς,*pro,*χρῄζεις.Nunc enim profectò tibi adſunt leges noſtræ,adeſt autem aliud *etiam quiduis,*quocunque indiges.χρεὶν verò,τὸ δέον,oporteat,Plato *dixit in* Eutyphrone. Quæram ex interprete quid oporteat facere.

τουτέστι, ἐνδεχομένην ἐκ τοῦ καιροῦ ποιησάμενοι τὴν ἐπίνοιαν. A

Χρείειν. τύπτειν.

Χρείη. δέῃ.

Χρειώ. ἡ χρεία.

Χρείω τὸ χρησμῳδῶ. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνη, καὶ παρατατικοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, διὰ τοῦ η.

Χρείω, τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου. ὁ δὲ μέλλων, διὰ τοῦ η χρήσω. χρίω δὲ τὸ ἀλείφω. διὰ τοῦ ι. B

Χρή. ὀξυτόνως, ἤγουν δεῖ. χρῆ δὲ περισπωμένως, το ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ το δέη. εὔπολις αἰξίν. ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν, ὅν τί αὖ χρῆ. ἢ χρῆ. ἐπὶ β΄ προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, τοῦ χρῶμαι. ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ χράη χρᾷ. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η χρῆ. χρῆν δὲ μετὰ τοῦ ν, καὶ περισπωμένως, τὸ παρεληλυθὸς, τὸ ἔδει. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι, ἀντὶ τοῦ δεῖ. φερεκράτης λήροις. τὸ δ᾽ ὄνομά μοι κάτειπε τίνα χρῆσθαι καλεῖν. ἀριστοφάνης λημνίαις. ἡ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν; χρῇς δὲ, τὸ χρήσεις. ἢ δέῃ, κρατῖνος νόμοις. νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων. πάρεστι δ᾽ ἀλλ᾽. ὅτι χρῇς. χρεὶν δὲ, τὸ δέοι. πλάτων ἐν εὐθύφρονι. πεύσομαί σου τοῦ ἐξηγητοῦ τί χρεὶν ποιεῖν. C D

Χρήζω. Genitiuo.Indigeo.Egeo.

Χρῆμα. Res. *Paßim apud poetas.Item apud Herodotum. Conſule noſtrum Ion.Lex. vbi multa exempla habebis.* Vel, poſſeſſio,diuitiæ, fortunæ, *quæ vulgò ſubſtantia dicitur.* Donum.*pecunia,quam quis accipit dono.* Vt,Erat autem domuncula obſcura, & deformis, & ὥρα θέρους æſtiuo tempore maximè incommoda, *adeò*, vt illa res, *i. illa domuncula* videretur eſſe carcer. Et rurſus. Ille verò concuſſit omnia, & tonitruis perterrefecit *omnes* adeò, vt ille fabuloſus Salmoneus, *de quo Virgil. Æn. lib.*6.*pag.*263. parua quædam res cum illo *collata* eſſet. Iulianus. Ad Hercyniam ſyluam currebamus,& ego vidi rem immanem,*inuſitatam,& mirabilem.*Ecce enim ego profectò tibi confidens affirmo, *tibi affirmare audeo, & dicere non dubito,*te nihil tale vnquam vidiſſe, nec quæcunque nos ſaltem ſcimus vnquam in Romanorum *imperio accidiſſe.*Sed ſiue quis Theſſalica Tempe tranſitu-difficilia,*& inuia* exiſtimat, ſiue *loca quæ ſunt* ad Thermopylas,ſiue magnum illum, & ingentem taurum, illud nomen, quod ad difficultatem attinet,minimum eſto,cum Hercynio *ſaltu collatum N.L.* Et Eunapius dicit, Ille verò copias coegit, & traiectus rem, *i. traiectum*, iam vrgens. & *milites ad traijciendum,*vnà-cum-aliis-cogens,& bonæ *ſpei* plenum corpus habens,*i.optimæ ſpei plenus.flumen ipſe primus traiecit.l.* καὶ πλήρης ἀγαθῆς ἐλπίδος τὸ σῶμα ἔχων.

Χρήζω. γενικῇ.

Χρῆμα. πρᾶγμα. ἢ κτῆμα. πλοῦτος. οὐσία. λῆμμα. τὸ δὲ δωμάτιον ζοφῶδες ἦν, καὶ ἀειδέστατον, καὶ ὥρα θέρους ἐς τὰ μάλιστα ἀχρηστον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἱρκτήν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, κατέσεισεν ἅπαντα, καὶ κατεμβρόντησεν ἐς τοσοῦτον, ὥστε ὁ τοῦ μύθου σαλμωνεὺς, μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. ἰουλιανός. πρὸς τὴν ἐρκυνίαν ὕλην ἐθέομεν. καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξαίσιον. ἰδοὺ γοῦν σοι θαῤῥῶν ἐγὼ ἐγγυῶμαι, μή σε ὦφθαι τοιοῦτον, μὴ δὲ ὅσα ποτὲ γε ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῇ ῥωμαίων. ἀλλ᾽ εἴτε τὰ θετταλικὰ τέμπη δύσβατα νομίζει τις, εἴτε τὰ ἐν θερμοπύλαις, εἴτε τὸν μέγαν, καὶ διωλύγιον ταῦρον, ἐλάχιστον ἔστω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς τὸν ἐρκύνιον, τοὔνομα. καὶ εὐνάπιός φησιν. ὁ δὲ, τὰς δυνάμεις ἤθροισε, καὶ τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπιστρέχων ἤδη, καὶ συμβιαζόμενος, καὶ πλήρης ἀγαθῆς σῶμα ὢν ἔχων. E F

Χρῆμα

A Χρῆμα. πρᾶγμα. μέγα τι χρῆμα, καὶ θαυμάσιον, ἀνήρ, καὶ ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὅ, τι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων. καὶ αὖθις. εἰκάζειν ἂν βοῶν ἀγέλῃ μεγίστῃ τὸ χρῆμα. περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ λόγος. Ἡρόδοτος. ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. καὶ Ἀριστοφάνης.

Χρῆμα. Res. Vt, Magna quædam res eſt, & admiranda, vir, & animus decenter compoſitus, ſecundùm primum ortum, quidquid primorum operum fuerit-aggreſſus. Et rurſus. Res erat, quæ boum armento maximo ſimilis videbatur, quantum coniectaris quis aſſequi poterat. De barbarico prælio verba *fiunt illic*. Herodotus *lib*. 7. 283.19. Erat autem hyemis res intolerabilis. *pro, Illius autem hyemis frigus erat intolerabile*. Et Ariſtoph. *in Nubibus pag*. 58. *v*.2. *&* 3.*Schol annot*.3. *&* 4.

--Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
Ἀπέραντον.--

--Res noctium quàm eſt
Infinita!--

B δηλαδή, τὸ ἔκταμα. τὸ μέγεθος. ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι. οἷον. ἵππος, σπάνιόν τι χρῆμα. γυνή, κακόν τι χρῆμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλωνται. ὁ δὲ, χρημάτων οὐκ ἦν εὔπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἔτι εἰς πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγήν, οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

τὸ χρῆμα, ſcilicet extenſio, *longitudo*, magnitudo, *Prò, quanta eſt huius noctis longitudo! Quàm longa eſt hæc nox!* Atticis autem mos *eſt*, *Attici ſolent* vti appoſitione, Vt, Equus, rara quædam res. Mulier, mala quædam res. Et in aliis eodem-modo *facere conſueuerunt*, quæ extollere, *exaggerare*, *& amplificare* volunt. *At* χρήματα *pecuniæ*. *Vt*, Ille verò, non erat pecuniarum abundans, neque rerum aliarum tantum poſſidebat, quantum ſufficeret, *& ſatis eſſet* ad vitæ degendæ neceſſarios vſus.

Χρῆμα. χρῆσις. Ἰώσηπος. ἦν δὲ σάββατον ἁγία, πάντων χρημάτων ἡμέρα τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη. καὶ C αὖθις. κινδυνεύει ἀποβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα. καὶ χρήματα παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ πράγματα. χρήμασιν ἐδωρήσατο.

χρῆμα. Res. Vſus. Ioſephus. Sabbatum autem erat dies ſanctus, & omnium rerum honoratiſſimus Iudæis. Et rurſus. Periculum eſt ne veritatis res eueniat. *Pro, Metuendum eſt, ne reuera nobis accidat, quod vulgò dicitur*. Et χρήματα, pro, πράγματα *legitur* apud Herodotum.1. Res. *Vide lex. Ion. Aliâs ita vocantur pecuniæ: Vt*, χρήμασιν ἐδωρήσατο. pecuniis donauit *eum*.

Χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός. ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. Ἀριστόδημός φησι. μέμνηται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος. ὡς γὰρ δή ποτ' Ἀριστόδαμόν φασιν ἐν Σπάρτᾳ οὐκ ἀπάλαμνον λόγον εἰπεῖν, χρήματα, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ αὖθις, Ἀριστοφάνης.

Χρήματ' ἀνήρ. *Eraſm. Adag. Chil*. 2.*Cent*.8 *col*. 562. *ad*. 35. *Pecunia, vir*. Pecuniæ *ſunt* vir *i.pecuniæ virum faciunt*, pauper verò, nunquam *cenſetur* bonus. In eos, qui propter diuitias rem-feliciter-gerunt Ariſtodemus *hoc* dixit. Alcæus etiam Ariſtodemi meminit. Sic enim profectò tradunt Ariſtodemum Spartæ ſermone non inelegantē, *nec inſcitum* dixiſſe, χρήματ' ἀνήρ. &c. *vt antè* Et rurſus Ariſtoph. *in Veſpis. pag*. 335.*v*.21.22.23.

D Φι. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι χρῆμά με ποιεῖς.

Phi. *Neſcio quam rem mihi facis*. neſcio quid mihi facias.

Βδ. Σκέψαι τοίνυν γ' ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
Ὑπὸ τῶν αἰεὶ μηδιζόντων.

Bde. *Vide igitur quomodo, cùm-liceat tibi diuitias habere, & omnibus* rebus abundare.

Ab illis, i. per illos, *qui ſemper Mediſſant*, i. Medis fauent, in neſcio quas moleſtias vltrò ſis deuolutus. Sed legitur, δημιζόντων. Schol.annot. 11. τῶν τὸν δῆμον ἀπατώντων. Per eos, qui populum fallunt, & decipiunt.

καὶ Σοφοκλῆς.

Et Sophocles *in Aiace.pag*.18.*vbi legitur*, Αἴας: *&*, οὔθ' ὑπ'. *Et* ἐφορμᾷς. *Et*, αἰεί. *Sed hoc exemplum pertinet ad* χρῆμα, *quod rem ſignificat*.

E

--Τί χρῆμα δρᾷς
Αἶαν. τί τήνδ' ἄκλητος, οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
Κληθεὶς, ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων
Σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός;
Ὁ δ' εἶπε πρός με βαιά, αἰεὶ δ' ὑμνούμενα
F Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Κἀγὼ μαθοῦσ', ἔληξ'. ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.

Tecm. *Quam rem facis*
Aiax? Quid in iſtum inuocatus, nec à nunciis
Vocatus, irruis conatum, nec vllam audiens
Tubam? Nam nunc quidem totus dormit exercitus.
Ille verò, dixit ad me pauca, ſemper verò celebrata, vel, decantata,
Mulier, mulieribus decus ipſum ſilentium affert.
Et ego cum audiuiſſem hæc Aiacis verba, pluribus eum obiurgare *deſii*. *Ipſe verò prorupit ſolus.*

Χρήματα. Pecuniæ, pecuniæ *ſunt* vir. *Pecuniæ virum faciunt.* Hæc *ſententia* eſt apophthegmatica, *refert apophthegma,* vt ſeptem Sapientum præcepta. Meminit huius Pindarus, & Alcæus. *Vide Eraſmum in præcedentibus.* Similis *autem eſt hæc ſententia, vel, hoc autem prouerbium eſt ſimile* illi, Magiſtratus virum indicat. Et illi ſecundùm te agita. *Trochum agita in via quæ eſt ante te, nec in alterius viam impelle.* Et illi, Cognoſce te ipſum. αὐτὸ, *ſub.* γνώμη, *vel potiùs,* παροιμία. *De ſingulis hiſce prouerbijs ſuo loco agitur.* Hoc autem *de pecuniarum excellentia prouerbium* Alcæus quidem, ab Ariſtodemo Spartano dictum ait. Pindarus verò, à quodam Argiuo, cuius nomen *erat Ariſtodemus. Iſthm. Ode 2. pag. 445. Schol. annot. & Lex.* Pindaricum. Sic autem dicit. *Vide Pindarum.* Ariſtodemus autem ſeptem Sapientibus à quibuſdam annumeratur.

Χρήματα. χρήματ' ἀνήρ. αὕτη ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ζ σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς πίνδαρος, καὶ ἀλκαῖος. ὁμοία τῆς ὡς καὶ ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. καὶ τῶν κατὰ σαυτὸν ἔλα. καὶ τὸ γνῶθι σαυτόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν ἀλκαῖος μέν ὑπὸ ἀριστοδήμου τοῦ σπαρτιάτου φησί. πίνδαρος δὲ, ὑπό τινος ἀργείου, τὸ ὄνομα οὕτω λέγων. ὁ δὲ ἀριστόδημος. ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ σοφοῖς ὑπό τινων. A B

Χρηματίζεσθαι. Pecunias exigere, *parare. comparare. Lucrari. Quæſtum facere.* Si quis verò verbum hoc actiuè proiecerat, *dicens* χρηματίζεται, *pro.* χρηματίζει. *quod Atticis familiare, qui paßiua pro actiuis frequenter vſurpant, & contrà Conſule Lex. Ion. in voce* Πεδητικὸν. non amplius idem ſignificat: ſed rebus vti, *de rebus conſultare, deliberare, decernere ſtatuere.* Vt, quum dicimus, χρηματίζει ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δῆμος. id eſt, Senatus, & Populus de ſumma Reipub. deliberat, *de rebus ad Rempub. pertinentibus agit, conſultat, decernit.* Idem eſt, ac ſi dicas, rebus vacat, *rebus agendis, decernendis, & conſtituendis operam nauat.* Vnde χρήματα *dicuntur* τὰ πράγματα, negocia, res.

Χρηματίζεσθαι. χρήματα πράττεσθαι. ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐν ἐργητικῶς χρηματίζεται, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ. ἀλλὰ τὸ πράγματι χρῆσθαι. οἷον φαμὲν χρηματίζει ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δῆμος. οἷον πράγματι σχολάζει. ἀφ' οὗ χρήματα, τὰ πράγματα. C

Χρηματίζεσθαι. *Pecunias parare. Pecunijs abundare* Diuitem eſſe. Vt, Οὐδὲ χρηματίζομαι. &c. I. Neque pecunias paro, *neque pecunijs parandis operam nauo, neque diues ſum* Hæc enim *pecuniarum parandarum ſtudia* iampridem, vel ab adoleſcentia mihi videbantur delirium, & nugæ, *res friuolæ, nulliuſq; precij.*

Χρηματίζεσθαι. πλουτεῖν. οὐδὲ χρηματίζομαι. πάλαι γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μειρακίων λῆρος, καὶ φλήναφος.

Χρηματίζει. Datiuo. Reſpondet. Reſponſum dat. Rem adminiſtrat. Sic Appianus hiſtoricus. τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτιζε. Legatis reſpondit. χρηματίζειν, eſt etiam, inter ſe colloqui, *& de rebus aliquibus verba facere.* Quidam autem etiam acceperunt pro ὑπάρχειν, exiſtere, eſſe. Ariſtophanes verò *ſumpſit pro deliberare, conſultare. Sic enim in Theſmophor. pag. 520. v. 35 & 36.*

Χρηματίζει, δοτικῇ. ἀποκρίνεται, πράγματα διοικεῖ. οὕτως ἀππιανὸς ὁ ἱστορικός, τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτιζε. χρηματίζειν ἐστὶ, καὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν ἐξέλαβον. ἀριστοφάνης δὲ, D

Et dixit oportere *conſultare primùm de Euripide,*

Quidnam oporteat ipſum *pati.* pro, quibus pœnis ſit afficiendus, aut qua mulcta mulctandus.

Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ εὐριπίδου,

Ὅ, τι χρὴ παθεῖν.

Χρηματισαμένων. Illorum, qui pecunias acceperunt. Arrianus. Cùm autem & ipſi pecunias accepiſſent, tertia legatio venit.

Χρηματισαμένων χρήματα λαβόντων. ἀρριανός. χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν, τρίτη παρεγένετο πρεσβεία.

Χρηματισάμενοι. Negotiari. *Qui negotiati ſunt. Qui res tractarunt, & adminiſtrarunt. Aliàs, qui pecunias ſibi pararunt, quæſtúmque fecerunt.* Et χρηματίσαι quidem, eſt agere, *res adminiſtrare.* χρηματίσασθαι verò, lucrari, *pecuniam parare, quæſtum facere. Sic apud* Thucydidem, *cuius græcolatinum inducem conſule.*

Χρηματισάμενοι. πραγματευσάμενοι. καὶ χρηματίσαι μέν ἐστι, τὸ πρᾶξαι, χρηματίσασθαι δὲ, κερδᾶναι παρὰ θουκυδίδῃ. E

Χρηματίσασθαι. Pecunias accipere. *Sed eſt futurum. & de eo dicitur, qui pecunias eſt accepturus, & quæſtum facturus. Alioqui dicendum* χρηματίσασθαι *per infinitiuum aor. 1. medij. Vt,* Herophila, quæ & Sibylla Erythræa *dicebatur,* tres vaticiniorum libros ſcripſit, & Romam iuit, *eos venditura, & pro venditis* pecuniam acceptura, *quæſtumque factura.* Sed contempta, duos libros cremauit.

Χρηματίσεσθαι. χρήματα λαβεῖν. ἡροφίλη, ἡ καὶ σίβυλλα ἐρυθραία, ἔγραψε βιβλία γ' μαντικά. καὶ ἦλθεν εἰς ῥώμην χρηματίσεσθαι. καταφρονηθεῖσα δὲ, ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους. F

Χρηματισμός. Pecuniarum collectio. Quæſtus. Aelianus. Ille verò *ſui* ſacrilegij, & nefarij quæſtus hoc acerbiſſimum, & amariſſimum præmium perditus reportauit.

Χρηματισμός. χρημάτων συναγωγή. αἰλιανός. ὁ δὲ τῆς ἱεροσυλίας τε, καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεὶς τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τοῦτον πικρότατόν τε καὶ πικρόδεστατον.

Χρημα—

A Χρηματισμός. πᾶσι δὲ συνετέτακτο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. τουτέστι, τὰς διοικήσεις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τοὺς πρεσβευτὰς ἑτοίμως δεξάμενος, ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ ἐκοινολογεῖτο λόγους ἰδίους. καὶ αὖθις. ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ καταστάς. φησὶ Δαμάσκιος τὸν χρηματισμόν. τουτέστι, τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν μηδὲν φανῆναι τοῖς ἐν ᾅδου πρὸς βοήθειαν. οὐδὲ τὴν τρυφὴν, οὐδὲ τὰς πολυκράτους ταύτας τιμὰς, ὧν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πο-
B λιτικοὶ, καὶ σφόδρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι, ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.

Χρηματισμός. *Pecuniæ-parandæ-ratio Pecuniarius quæſtus.Rerum adminiſtratio Vt,*Omnibus autem conſtitutum-erat,vt facerét rerum-adminiſtrationes.Pro, vt res adminiſtrarent.Et rurſus. *Sed hocexemplum pertinet ad χρηματίζειν quod ſignificat reſpondere. Vt* Ille verò, cùm Legatos alacriter excepiſſet, his reſpondit. Pro,cum his colloquutus eſt, his verba fecit, *& de rebus propoſitis cum ipſis conſultauit.* Et rurſus. In iuſta pecuniæ-parandæ-ratione conſtitutus, *pro, In quæſtu iuſto conſtitutus. Iuſto quæſtu facto. Pecuniá legitimis, & iuſtis artibus paratá. Iuſto quæſtu ditatus.* Damaſcius dicit τὸν χρηματισμὸν, hoc eſt, pecuniarum-collectionem *hominibus* apud inferos ad auxilium *ferendum* nihil viſum-iri. *pro, pecunias nullum auxilium hominibus laturas eſſe, quo mors ab ipſis propulſetur, ita vt ad inferos non deſcendant.* Neque delicias, neque Polycratis iſtos honores, quibus politici nihil anteponunt, & *quorum causâ* vulgò vt beati prædicantur, cùm tamen reuera ſint infelices. *VVolſius pro* Πολυκράτους, *legit* πολυαράτους. *& vertit, tantopere expetitos.*

Χρηματιστής χρημάτων ποριστής. χρημάτων ποριστής. ὁ ῥᾳδίως χρήματα πορίζων, οὕτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Λυσίᾳ.

Χρηματιστής. Pecuniarum quæſtor. *q.d. Pecuniarum parator ; & præbitor. Qui pecunias parat, & præbet, ac ſuppeditat.* Qui pecunias facilè parat, *quæſtúmque facit*, ita vocatur. Hoc nomen eſt apud Lyſiam.

C Χρημάτων. συνήθως μὲν οἵτε ἰδιῶται, καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων, ἐπὶ νομίσματι χρῶνται ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ. καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας, τὴν λέξιν ταύτην ἔταξαν τό. ἀποκτείναντα, ὅπου εἴη, θνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπρᾶσθαι. κεῖται δὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ πράγματος, ἢ προσώπου, ἢ λόγου. ὡς Ἀντιφῶν. τάσσουσι δὲ τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

Χρημάτων. In communi quidem ſermone & illiterati, & oratores hoc nomine τῶν χρημάτων, i. pecuniarum, vtuntur. pro nomiſmate argenteo, & aureo, & pro tota ſubſtantia, *quæ vulgò ſic vocatur, i. pro facultatibus. & fortunis omnibus, quas quis poſſidet,* hanc vocem ponunt. Vt, Eum, qui *aliquem* interfecit, *dicunt* eas eſſe occîdere, ita vt & ipſe moriatur, & ipſius pecunias, *facultates fortunas, opes* vendere. Ponitur autem hęc vox etiam pro re, vel perſona, vel oratione, *vel, ratione rerum aliquarum.* Vt Antiphon. Ponunt etiam hanc vocem pro mercatorum oneribus, *pro mercibus, quas mercatores, & negotiatores ferunt. vehunt. vendunt:*

D Lyſias verò ponit pro auri fabricatione, *pro aureo opere fabricato, pro aurea moneta, vel pro aureo numo.*

Χρημάτων. χρυσοῦ νομίσματος. οἱ δὲ, ἦγον τὸ χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι.

Χρημάτων. *Pecunijs.* Aureo numiſmate. Vt, Illi verò *merces iſtas* magnis pecuniis emptas adduxerunt, *vel, abduxerunt, abſportarunt.*

Χρῆμα οἰκτρὸν, ταπεινοί. ἐλέους ἄξιοι. Λιβύων δὲ πρέσβεις χρῆμα οἰκτρὸν, κατὰ κλέος τὸ τῆς παρθένου ἧκον, καὶ ἐδέοντο λύσιν τινὰ τοῦ λοιμοῦ λαβεῖν.

Χρῆμα. Res. Vt, χρῆμα οἰκτρὸν. &c. Res miſeranda. *Nam erant* humiles, miſericordia digni. Vt, Afrorum Legati, res miſeranda, virginis illius famam ſequuti, venerunt, & orarunt, vt aliquam peſtilentiæ liberationem acciperent, *i. vt à peſtilentia, qua grauiſſimè premebantur tandem aliquando liberarentur.*

Χρήμη, χρεία. καὶ σπάνις. Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον
E Ὁμήρου. τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο τουτέστι, μετρίῳ πλούτῳ, καὶ περιουσίᾳ. χρῆσαι. ἔχρησεν, ἐμαντεύσατο. Σοφοκλῆς. χρῇ μοι τοιαῦθ᾽ ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα.

Χρήμη. Indigentia. Egeſtas. Inopia. Neceſſitas. Et raritas. Herodotus in Homeri vita. *pag. 35. l. 36.* λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. *Eius egeſtati aduerſatus eſſe fertur. Et eadem pag l. 42.* διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. Narrauit verba, quæ ipſius egeſtati fuerāt aduerſata. *Quæ ſequuntur, nec illic extant, nec ad rem præſentem facere videntur.* Tamen in magnis ſumptibus fuit, hoc eſt, in mediocribus opibus, & abundantia. *Fortaſſe dicendum, magnas tamen opes ſibi parauit, & in magna rerum omnium abundantia vixit. adeò vt magnos ſumptus facere poſſet.* χρῇ. *Imperfectum pro comm.* ἔχρεε. *à* χρέω. ω. *Dor.* ἔχρη, *vt* ἔζη, *à* ζάω. ῶ. *Et neglecto ſyllabico incremento,* χρῆ, *vt* ζῆ. *Hoc verò pro* ἔχρησε. τουτέστιν ἐμαντεύσατο. Reſpondit. Oraculum-edidit. Vaticinatus-eſt Sophocles *in Electra pag. 81. M.* Reſpondit mihi ea Phœbus, quæ audies ſtatim.

Χρῆν. ἔδει. καὶ ἐχρῆν. ἔπρεπε. χρῆν δὲ μὴ τὸ
F λεγόμενον ἄστροις τὰ καθ᾽ ἡμᾶς σημαίνεσθαι. μὴ δὲ τί λέγει φήμη πυνθάνεσθαι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας. εἰ δὲ μὴ, γράμμασιν ὑμετέροις ἐντυγχάνειν.

Χρῆν. Oportebat. Et ἐχρῆν. Decebat. Conueniebat. *Oportebat. Vt,* Oportebat autem res noſtras non ſignare aſtris, vt vulgo dicitur, *vt apud Soph. in Oedipo Tyranno. pag 184. F. & apud Er. Ad. Chil. 1. Cent. 5. col. 175. ad 57. Stellis ſignare. Et Chil 5. col. 175. ad. 42. Stellis ſignare viam.* Neque ſciſcitari quid fama diceret: ſed præcipuè quidē *oportebat vos* ex noſtra conſuetudine *res noſtras* habere *perſpectas; & probè cognoſcere,* vel certè; noſtras literas legere. *l.* ὑμετέροις

Χρλῶαι. Decere. Conuenire. Vt, Decere enim dicebat eos ad ipſum iam veniſſe.

Χρλῶαι. ϖρίσειν. χρλῶναι γδ ἤδη ἀφῖχθαι ἀ A ϖαρ' ἀυτόν.

Χρής. χρήζεις. F χρής. χρήζεις. Quære in voce χρῶ.

Χρής. χρήζεις. ζήτει ἐν τῷ χρῶ.

Χρήσαϑαι. Fœnerari. χρῶσαι Commodare. Mutuare. Mutuò-dare. Vtendum dare Gallicè, Preſter. Bailler quelque choſe pour s'en ſeruir & ce gratuitement, ſans aucun intereſt, & ſans vſure. Hoc autem eſt optabilius, quàm τὸ δανεῖσαι, i. fœnerari, Gallicè Bailler, ſiue donner à vſure. Bailler argent ou autre choſe, pour en receuoir le profit & vſure. Nam χρῆσαι quidem, dicitur de amicis & inter amicos, qui quæſtus nullam rationem habent, locum habet. Δανείσαϑαι verò, & δανεῖσαι apud quoſuis locum habet & erga quoſlibet vel non amicos exercetur.

Χρήσαϑαι. δανείσαϑαι. τὸ χρῆσαι τῦ δανεῖσαι, αἱρετώτερον. τὸ μὲν γδ χρῆσαι, ἐπὶ φίλων. τὸ δὲ δανείσαϑαι, πρὸς τοὺς τυχόντας.

Χρήσιμον. Bonum. Quod vſum vtilitatis præbet. l. ὅ,τι. Vtile. Vt, Illi verò ſic perierunt, vt nihil de rebus per naufragium corruptis vtile eſſet: ſed & ipſi homines inutiles-eſſent-redditi.

Χρήσιμον, τὸ ἀγαθόν. ὅτι χρῆσιν ὠφελείας παρέχεται. χρήσιμον. ὠφέλιμον. οἱ δὲ οὕτω διεφθάρησαν, ὡς μήτε τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωθῆναι αὐτούς. B

Χρήσιμον πρᾶγμα. Res vtilis. Res, quæ vtilitatis vſum præbet. l. ὅ,τι. εὔχρηστον verò dicitur, ὅ,τι, quod vſum laudabilem efficit. Sic vocatur id, cuius eſt bonus, commodus, & facilis vſus Id quo quis commodè & facilè poteſt vti.

Χρήσιμον πρᾶγμα. ὅτι χρείας ὠφελείας παρέχεται. εὔχρηστον δὲ, ὅτι χρείας ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.

Χρῆσις. Vſus dicitur, rerum aliquarum vtilium vſus. Vel, vſus dicitur de rebus, quibus cum noſtro commodo poſſumus vti. Bona vero vtilia, propriè dicuntur inſtrumentalia, quibus vt inſtrumentis quibuſdam vtimur vt vitam commodiùs, & feliciùs degamus. Quorum autem bonorum vſus ſunt optabiliores, & illa ipſa bona ſunt optabiliora. Si enim diuitiarum vſus eſt optabilior vſu roboris, quod in corpore verſatur, ergo & ipſæ diuitiæ ſunt optabiliores ipſo robore corporis.

Χρῆσις. χρῆσις λέγεται, τῶν χρησίμων τινὸς χρεία. χρήσιμα δὲ λέγεται, τῶν ἀγαθῶν, ἰδίως τὰ ὀργανικά. ὧν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα. εἰ γδ ἡ χρῆσις τῦ πλούτου, τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἱρετωτέρα, καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος. C

Χρῆσϑαι. Vti. Adminiſtrare. Impendere. Conſumere. Vt, Dicebat eum maximam commeatuum copiam paraſſe, eámque gratis exercitui præbiturum-eſſe, vt eâ exercitus vteretur, ac frueretur.

Χρῆσϑαι. διοικεῖσϑαι. δαπανᾶν. καταναλίσκειν. τά τε ἐπιτήδεια παρεσκευακέναι ἄφθονα, καὶ ταῦτα προῖκα παρέξειν τῇ στρατιᾷ χρῆσϑαι.

Χρῆσϑων. Atticè dictum, pro χρήσϑωσαν. Vtantur. Ariſtoph. in Nubibus pag. 7 v. 17. Schol annot. 10. Quære in voce Φρόντων.

Χρήσϑων. ἀντὶ τῦ χρήσϑωσαν. ἢ ζήτει ἐν τῷ Φρόντων.

Χρησμοδοτῶ. Vaticinor. Oraculum-reddo, vel edo. Per-oraculum-reſpondeo. & χρησμοδότημα. Vaticinium Oraculum-editum Reſponſum-oraculo-editum-datum. Scribitur autem ſyllaba μο, per ο paruum χρησμῳδῶ verò, per ω magnum, cum ι ſubſcripto. Idem tamen ſignificat, quod τὸ χρησμοδοτῶ.

Χρησμοδοτῶ, ἢ χρησμοδότημα. χρησμῳδῶ, δὲ. D

Χρησμός. Oraculum. Reſponſum quod à Deo datur ijs, qui Deum, & ipſius oraculum conſulunt. Vaticinium. Prophetia. Prædicatio. Vt, Scipio autem Romanorum dux, poſt Carthaginis expugnationem, poſt expugnatam Carthaginem, cùm Romani confiderent, & confidenter ſperarent ſe reliquum tempus, vt in pace, & tranquillitate conſtitutos, vitam pacatè, tranquilléque tranſacturos, in mediam concionem progreſſus, dixit, Præſentium rerum ſtatus profectò nunc eſt bellorum nouorum initium. Et Scipionis illa oratio, fuit quadam rerum, quæ poſtea euenerunt, prædictio. Periclitabimur enim, & in magno periculo verſabimur, ſi nullos habeamus, quos terreamus, nec vllos, quos metuamus. Et rurſus. Athenienſibus oraculum datum-eſt, quod iubebat eos Ætolis iniuſtè cæſis inferias quotannis afferre, & feſtum Choas agere, quod à libationibus, quæ fiebant in defunctorum honorem, nomen habebat impoſitum. Sic autem Atticæ res felicem ſucceſſum habituras eſſe dicebat.

Χρησμός. προφητεία. ὁ δὲ σκηπίων ὁ στρατηγὸς τῶν ῥωμαίων μετὰ τὴν τῆς καρχηδόνος καθαίρεσιν, θαρσούντων ῥωμαίων, ὡς τῇ εἰρήνῃ, καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξουσι τῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους ἔφη. νῦν μέν τοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα. καὶ ἦν χρησμὸς ὁ λόγος. κινδυνεύσομεν γδ μὴ ἔχοντες μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν. ἢ αὖθις. τοῖς ἀθηναίοις ἐμπίπτει χρησμὸς λέγων, δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν αἰεὶ πᾶν ἔτος, ἢ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν, καὶ ἐν τούτῳ εὖ θήσεσθαι τὰ τῆς ἀττικῆς. E

Χρησμόν. Quære in vocibus Δόρυ κηρύκειον. id eſt, Haſta caduceum. Eraſmus Adag. Chil. 2. Cent. 10. col. 614. ad. 96.

Χρησμόν. ἐν τῷ δόρυ κηρύκειον. F

Χρησμός. Quære in voce Τυρταῖος. Et in Ἀπελλῆς. Et in Θοῦλις. Et in Αὔγουστος Καῖσαρ. Et huius oraculi finē quære

Χρησμός. ζήτει ἐν τῷ τυρταῖος. ἢ ἐν τῷ ἀπελλῆς. καὶ ἐν τῷ θοῦλις. καὶ ἐν τῷ αὔγουστος καῖσαρ. καὶ τὸ τέλος τοῦ τοιούτου χρησμοῦ, in vo-

A ἐν τῷ συνηθείᾳ ζήτει. χρησμὸν θαυμάσιον ἐν τῷ δαφίδας. χρησμὸν περὶ ἔρωτος, ἐν τῷ διοφάνης. ζήτει χρησμὸν περὶ αἰγιέων, ἐν τῷ αἰγιεῖς. ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ οἰδίπους.

in voce Συνηθείᾳ. Sed alij Συνηθ. ſcribunt. Quære oraculum mirabile in voce Δαφίδας. Oraculum de amore, in voce Διοφάνης. Quære oraculum de Ægienſibus in voce Αἰγιεῖς. Quære oraculum etiam in voce Οἰδίπους.

Χρησμῳδεῖν, θεολογεῖν.

Χρησμῳδεῖν. Diuinum-oraculum-edere. *Diuinum-reſponſum-dare. Oraculum-canere, pro, edere, dare.*

Χρησμῴδημα. μάντευμα.

Χρησμῴδημα. Vaticinium. *Oraculum, vel, reſponſum à Deo datum.*

Χρηστὰ, χρήσιμα καλά.

Χρηστά. Vtilia. Bona.

B Χρῆσται. δανεισταί. χρήστης, καὶ ὁ δανείζων, καὶ ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ ἀριστοφάνης, χρήστας τοὺς δανειστὰς λέγει. ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. ἀθηναῖοι δὲ, τοὺς μὲν δανειστὰς, χρήστας λέγουσιν. τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρεωφειλέτας. φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας, χρήστας καλεῖ, λέγων.

Χρῆσται. Fœneratores. χρήστης. Et ille, qui fœneratur, *qui fœnori dat. Fœnerator. Gallicè Celuy, qui baille à vſure. Vn vſurier.* Et ille, qui fœnore-accipit. *Gallicè, Celuy, qui prend à vſure.* Ariſtophanes verò *in Nubibus. pag. 72. v. 12. Schol annot. 9. vnde Suidas.* χρήστας vocat ipſos fœneratores. Conſuetudo enim ipſos debitores vocat χρήστας. Athenienſes verò, fœneratores quidem, vocant χρήστας. Debitores verò, χρεωφειλέτας, *q. d. Debitorum, id. debita pecunia, debitores.* Phocylides verò debitores vocat χρήστας, conſuetudinem ſequutus, quum dicit,

Χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός

C Φεύγειν. μήσ' ἀνιήσῃ διδούς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

--Debitor mali ne-ſis viri

Caue, ne te cruciet, pecuniam tibi *dans*, & eam *præter opportunum-tempus*, i. importunè, quum eam reſtituere non potes, *repetens.*

Χρῆσται. δύο σημαίνει τοὔνομα ταναντία. καὶ γὰρ τοὺς δανειστὰς, ὡς παρ' ἰσαίῳ ἀριστοφάνης.

Χρῆσται. Duo ſignificat hoc nomen, *eaq;* contraria. Nam fœneratores *ſignificat*, vt apud Iſæum. Ariſtoph. *etiam in Nubibus pag 72. v. 12. & 13. eodem modo vocabulum hoc accipit. Conſule Schol. annot. 9. & 10.*

Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων.

A fœnoribus enim, & fœneratoribus importuniſſimis

Ἄγομαι. φέρομαι τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

Agor, feror, diripior, vexor, & meæ *fortunæ pro-pignore-capiuntur*, & abſportantur.

D ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου, δημοσθένης φησὶν, οἱ δὲ δανεισταὶ τοὐξ ἀρχῆς ἐξαπατώμενοι ὁρῶντες αὐτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δὲ οὐδέν.

Pro eo verò, qui pecuniam ab aliquo accipit fœnore. *Id eſt, pro debitore verò, ſumitur, vt, quum* Demoſthenes dicit, Ipſi verò fœneratores, *vel, ipſi creditores* ab initio decepti *ſunt*, videntes ſe pro pecunia *tantùm* habere debitorem, hominem improbum, aliud verò nihil.

Χρήστην, καὶ τὸν δανείσαντα, καὶ τὸν δανεισάμενον.

Χρήστην. Et creditorem, *ſiue fœneratorem ſignificat*, & eum, qui pecuniam fœnore datam accepit. *Gallicè, tât celuy qui donne que celuy qui preſte à vſure.*

Χρηστήρια. τολμήματα. παρ' ἰξεῖς σοφοκλεῖ. κείνου χρηστήρια τἀνδρός. ἢ τὰ διεφθαρμένα

E πρόβατα λέγει. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. χριστήρια δὲ, τὰ μετ' ἐλαίου κεχρισμένα. μεθ' οὗ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, διὰ τοῦ ι.

Χρηστήρια. Auſa, Actiones. *Audacia facinora. Cædes factas.* Soph. *in Aiace, pag. 15. v. 1.* Illius cædes viri. *Cædes ab illo viro factas.* Vel greges *pecudum ab Aiace trucidatos, & cæſos* dicit, *& quaſi victimas, ac hoſtias mactatas. Nam* χρηστήρια *dicta ſunt à verbo* χράομαι. *διαχράομαι. pro* διαχράομαι. *interficio.* Quòd ipſos *Græcorum greges* interfecerit. χριστήρια verò, oleo-vncta *ſignificat*, *i. res oleo vnctas*, quo ſacerdotes vngebantur. *Sed huius nominis prima ſyllaba ſcribitur per ι.*

Χρηστήριον, τὸ μάντευμα. ἤτοι ὁ χρησμός. τὸ χρεῖον, τὸ ἱερεῖον, τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς.

Χρηστήριον. Vaticinium, i. oraculum. Locus, *in quo reſponſa dantur à Deo, & vbi oracula redduntur. Item ipſa victima, quæ Deo mactatur.* Μαντεῖον verò, bifariam *accipitur, & duo ſignificat, ſcilicet ipſum oraculum ſiue vaticinium, & ipſum locum in quo oracula eduntur, & reſponſa dantur Deum conſulentibus.*

Χρηστὸν χρήσιμον. ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς

F ἀγρὸν ταρίχιον.

Χρηστόν. Vtile. Bonum. Vt, Quoddam exiguum-ſalſamentum mercati, *quod erat* bonum ad agrum, *id eſt, bonum eorum cauſa, qui colunt agros. Ruſticorum cauſâ bonum.*

Χρηστὸς, ὁ ἀγαθός. καὶ χρηστὸς ἐξ ἀγάπης. ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. χριστὸς δὲ ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. καὶ χριστὸς, ὁ κύριος, καὶ θεὸς ἡμῶν.

Χρηστός. Bonus. Vt, Et propter charitatem, non autem propter neceſſitatem *erat* bonus. χριστὸς verò, *per ι*, oleo vnctus. Et Χριστὸς, CHRISTVS, ille Dominus, & Deus noſter.

Χρηστουργία. Beneficentia. Vt, Illa verò, fugit, cupiēs hominem aliquando remunerare propter beneficentiam, *quam ab eo in ſe demonſtratam viderat.*

Χρηστουργία. ἀγαθουργία. ἡ δὲ, φεύγει ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαί ποτε ἐπὶ χρηστουργίᾳ ἄνθρωπον. A

Χρηστῶς. Cautè *Bene Rectè.* Ariſtoph.

-- *Athenienſium verò ciuitas,*

Si hoc bene haberet, & bonum eſſet, *non ſeruaretur,* non eſſet incolumis, non ſtaret adhuc,

Niſi aliquam nouam aliam rem *praeterea-curioſè-faceret,* i. niſi ſemper aliquid rerum nouarum moliretur.

Χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. ἀριστοφάνης.

Ἡ δ᾽ ἀθηναίων πόλις

Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,

Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο προσειργάζετο.

Pro, *Iam pridem euerſa eſſet Athenienſiū Reſpub. ſi* priſcum morem, *& antiquum inſtitutum accuratè* ſeruaſſet, & niſi multis negotiis alienis ſe immiſcuiſſet, *& res alienas curioſè tractaſſet,* & nouas adminiſtrandae Reipub. rationes *excogitaſſet, ac in medium* protuliſſet, *& aliquid rerum nouarum ſemper molita fuiſſet & nunc etiam moliretur.*

ἀντὶ τοῦ ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει, καὶ τὰς καινὰς ἔφερε πολιτείας. B

Χρίμπτεται. q.d. Adraditur. *Prope-raditur.* Accedit. Appropinquat. *Vt in quodam pentametro.* Si tamen *ad* defunctos accedit vlla voluptas. *Vel, Si tamen vlla defunctos tangit & afficit voluptas.*

Χρίμπτεται. προσεγγίζεται. πλάζει. ἐγγίζει. εἰδήπως φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη.

Χρίομαι. Accuſatiuo *gaudet, & ſignificat* vngor. *Sed Atticè paſſiuum pro actiuo* χρίω *poſitum videtur, & per* ι *ſimplex ſcribitur.* χρείω verò, vaticinor, per ει diphthongum in praeſenti tantùm *ſcribitur,* in futuro verò per η. *Nā à com.* χράω, *Ion.* χρέω, *poet.* χρείω *ab eodem* χράω. χρῶ. *fut.* χρήσω.

Χρίομαι. αἰτιατικῇ. ἀλείφομαι. χρείω δὲ, τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον. ἐπὶ δὲ μέλλοντος, διὰ τοῦ η. C

Χρίσασθαι. Vngi. Vt, Eúmque exutum oleo iuſſit vngi.

Χρίσασθαι ἀλείψασθαι. καὶ ἀποδυσάμενον χρίσασθαι κελεύει ἐλαίῳ.

Χρίσις. Vnctio. Vnguentum olei regni, quod Prophetae in cornu afferentes, Reges vngebant. Et Dauid quidem à Samuele decoratus fuit hac vnctione Populi verò ſalutationes hiſtoria ſine-diſcrimine vocat vnctiones. Et rurſus *in quodam diſticho.*

Χρίσις. τὸ χρίσμα τοῦ τῆς βασιλείας ἐλαίου. ὅπερ οἱ προφῆται διὰ κέρατος ἐπιφερόμενοι, ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ δαβὶδ τῆς μὲν χρίσεως ἠξιώθη διὰ σαμουήλ. τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις, ἡ ἱστορία χρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασεν. καὶ αὖθις.

Nectare autem marinae Nereides defunctum *vnxerunt,*

Et cadauer littorali poſuerunt ſub ſaxo-concauo.

Νέκταρι δ᾽ εἰνάλιαι νηρηΐδες ἐχρίσαντο, D

Καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι.

ἐχρίσαντο *poſitum Atticè medium,* prò comm act. ἔχρισαν.

ἀντὶ τοῦ ἔχρισαν.

Χρίσμα, Vnctio, Vnguentum regni. Dauid tertiùm inunctus-eſt regni cauſa. *Ter vnctus, & inauguratus eſt Rex.* Et ſignificat oleo vnctum, & Prophetam. i. *Hoc autem vnguentum, hac vnctio dicitur & de Rege, & de Propheta & de ſacerdote, qui oleo ſolebant vngi, antequàm ſuum munus auſpicarentur.* χρίσματα verò *dicebantur vnguenta,* quibus ſacerdotes olim vngebantur.

Χρίσμα, τὸ τῆς βασιλείας. ὁ δαβὶδ τὸ τρίτον εἰς βασιλείαν ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει τὸν ἐλαίῳ κεχρισμένον. καὶ τὸν προφήτην χρίσματα δὲ, μεθ᾽ ὧν ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς τοπαλαιόν.

Χριστιανοί. Sub Claudio Romanorum Imperatore, cùm Petrus Apoſtolus Euodium Antiochiae *Epiſcopum* deſignaſſet, qui olim vocabantur Nazaraei, & Galilaei, illi mutato-nomine-vocati-ſunt Chriſtiani.

Χριστιανοί. ἐπὶ κλαυδίου βασιλέως ῥωμαίων, πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος εὐόδιον ἐν ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι ναζαραῖοι, καὶ γαλιλαῖοι, χριστιανοί. E

Χριστίνα. Chriſtina. Nomen proprium. Et Chriſtion, Chriſtionis

Χριστίνα. ὄνομα κύριον. καὶ χριστίων, χριστίωνος.

Χριστόδωρος. Chriſtodorus, Paniſci F. ex Copto vrbe Aegypti Heroicus Poeta. Floruit temporibus Anaſtaſij Imperatoris. Scripſit Iſaurica, libris ſex. Continet autem Iſauriae expugnationem ab Anaſtaſio Imperatore factam. Patria Conſtantinopolis *inſtitu-*

Χριστόδωρος, πανίσκου, ἀπὸ κοπτοῦ πόλεως τῆς αἰγύπτου. ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ς´. ἔχει δὲ τὴν ἰσαυρίας ἅλωσιν, τὴν ὑπὸ ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην. πάτρια κωνσταντινουπόλεως ἐπιF

ea ſcri-

A κῶς. βιβλία ιβ΄. πάτρια θεσσαλονίκης, βιβλία κε΄. πάτρια ναχλης. ἔστι δὲ πόλις περὶ ἡλιούπολιν, ἐν ᾗ τὰ καλούμενα ἄλφακα. πάτρια μιλήτου τῆς ἰωνίας. πάτρια τράλλεων. πάτρια ἀφροδισιάδος. ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ ζευξίππῳ ἀγαλμάτων. καὶ ἄλλα πολλά.

Χριστόδωρος, θηβαῖος, ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἰξευτικὰ δι᾽ ἐπῶν. καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων, κοσμᾶ, καὶ δαμιανοῦ.

Χριστὸς, ὁ κύριος, καὶ θεὸς ἡμῶν. χριστὸς, καὶ ὁ
B κεχρισμένος ἐν ἐλαίῳ. χρηστὸς δὲ ὁ ἀγαθὸς, διὰ τοῦ η. ζήτει ὄπισθεν χρηστός.

Χρόα ἢ χροιά, βαρυτόνως. ὡς ψόα.

Χροῒ δῆλα. φερεκύδην τὸν σοφόν φασι φθειριάσαντα τελευτῆσαι. ὅτε καὶ πυθαγόρου παραγενομένου, καὶ πυνθανομένου πῶς διάκειτο, διαβαλόντα τὸν δάκτυλον τῆς θύρας εἰπεῖν, χροῒ δῆλα. καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις, ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ
C ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι, διαμαρτάνουσι.

Χρόματα. ὅμηρος. δεινὸς δὲ χρόμαδος. τὸν ἐν ταῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληττόντων γενόμενον ψόφον, χρόμαδον ὠνόμασεν.

Χρόμιος ὄνομα κύριον.
Χρόμωνος.

Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώματον εἶναί
D φασι, διάστημα ὄντα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. τούτου δὲ, τὸν μὲν παρῳχηκότα, καὶ τὸν μέλλοντα, ἀπείρους. τὸν δὲ ἐνεστῶτα, πεπερασμένον. ἀρέσκει δ᾽ αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι, τὸν κόσμον. οὗ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά. εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει. φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι. καὶ ὁ κόσμος ἐξαυχμοῦται γοῦν, καὶ ἐξυδατοῦται.

E Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. τουτέστιν, ὁ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ἢ οὕτως. εὔκολός ἐστιν ὁ χρόνος, ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους.

Χρόνου πόδα. ἀπὸ εὐριπίδου. ἀριστοφάνης. αἰθέρα διὸς δωμάτιον. ἢ χρόνου πόδα, αὐτὴ εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος. καὶ αὖθις. χρόνον γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξαίροι λόγος, σοφοκλῆς, ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων. βραχεῖαι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία.
F

ta ſcripſit verſibus heroicis, lib. 12. Patria Theſſalonices inſtituta, lib. 25. Patria Nacles inſtituta. Eſt autem vrbs ad Heliopolin, in qua ſunt ea, quæ vocantur Alphaca, vel, vt pag. 124. col. 2. f. Aphaca. Patria Mileti Ioniæ vrbis inſtituta. Patria Trallium inſtituta. Patria Aphrodiſiadis inſtituta, ſiuè patrios ritus. Deſcriptionem ſtatuarum Zeuxippi. Et alia multa.

Χριστόδωρος. Chriſtodorus Thebanus illuſtris ſcripſit de aucupio verſibus, & miracula ſanctorum Anargyrorum, Coſmæ, & Damiani.

Χριστός. CHRISTVS. Ille Dominus, & Deus noſter. Item vnctus oleo. χρηστὸς verò, bonus, per η ſcribitur. Quære ſupra χρηστός.

Χρόα. Granitonè, Color. vt ψόα. Lumbus, vel ipſa lumborum pulpa.

Χροῒ δῆλα. Cute manifeſta. Ex cute manifeſtum eſt, apparet, conſtat. Pherecydem illum ſapientem morbo-pediculari-laborantem obiiſſe ferunt. Cùm autem tunc Pythagoras etiam ad eum acceſſiſſet, & quæreret quomodo ſe haberet, digito per fores exerto dixiſſe χροῒ δῆλα. ex cute patet. Cutis hoc indicat. Hinc autem apud Philoſophos hoc dictum vſurpatum eſt, quum verba fiunt de rebus deterioribus. Qui verò pro rebus optimis hoc dicto vtuntur, errant.

Χρόμαδος. Homerus Iliados ψ. cum Euſtath comment. pag. 1323. M. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ᾽. ἔρρεε δ᾽ ἱδρώς. Grauis autem ſtrepitus maxillarum edebatur. Fluebat autem ſudor Strepitum, qui edebatur in genis, ſiue maxillis eorũ, qui percutiebãtur, χρόμαδον vocauit.

Χρόμιος. Chromius. Nomen proprium.

Χρόμωνος. Chromônis. Genitiuus à recto χρόμων. ὁ. Chromo. Videtur nomen proprium.

Χρόνος. Tempus. Philoſophi dicunt ipſum incorporeum eſſe, quòd ſit ſpatium motus mundi. Huius verò, quod præteriit, & quod futurum eſt, infinitum eſſe tradunt. Præſens verò, finitum. Placet autem ipſis etiam mundum eſſe corruptioni-obnoxium. Cuius enim partes corruptioni-obnoxiæ ſunt, & ipſum totum eſt corruptioni-obnoxium. Mundi verò partes ſunt corruptioni-obnoxiæ. Aliæ enim in alias viciſſim mutantur. Ergo & ipſe mundus eſt corruptioni-obnoxius. Et ſi quid mutationem in peius recipit, i. corruptioni-obnoxium. Ergo & ipſe mundus eſt corruptioni-obnoxius. Nam exſiccatur, & aqueſcit, ac in aquam mutatur.

Χρόνος γάρ. Sophocles in Electra pag. 89 M. Tempus enim eſt facilis Deus. Hoc eſt, Tempus facilè præterit. Vel ita. Tempus eſt facile, & expeditum ad perſequendum iniuſtos.

Χρόνου πόδα. Temporis pedem. Ex Euripide ſumptum eſt hoc quod in Ranis. pag. 134. v. 14. Schol. annot. 10: Ætherem, Iouis domunculam, vel temporis pedem. Hæc ſunt verba Euripidis, quæ Ariſtophanes dicit: Et rurſus. Soph in Electra pag. 136. M. Operis enim faciendi, reiq; peragendæ tibi occaſionem eripiet oratio;

N O T Æ.

Χρόνον γὰρ ἄν σοι] Apud Sophoclem in Electra. pag. 136. M. legitur,

Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

In ſcholiis ſcribitur ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. Sed mallem, ἔργου γάρ. &c. Hanc lectionem ſequor, vt vulgata commodiorem. Si tamen vulgatam retinere cupis, vertes,

Temporis enim opportunitatem, & rei gerendæ commodam facultatem à *te arcebit oratio.* A

Χροός. Corporis. Et Homerus. Οὔπῃ χροός. &c. Sed in nullam-partem corporis intrauit *ſagitta* χροὸς poſitum hic pro σώματος. Diuiditur *autem iſta vox* χρόος, pro ὁ χροῦς. Quamobrem etiam graui-notatur. Illud verò εἴσατο poſitum eſt pro, ἐφάνη. *Quod ſi verum, vertes, In-nulla-parte corporis apparuit. Deductum verò dices ab* εἴδομαι, τὸ φαίνομαι. Alioqui deducetur ab εἶω, τὸ πορεύομαι *Eo intro penetro. Conſule Euſtath. in* εἴσατο. Et, Laua verò in *fluuio* Inopo purum corpus. Vade verò in ædes *tuas abi domum.*

Χροός. σώματος. καὶ Ὅμηρος. ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, ἀντὶ τοῦ σώματος. διῄρηται χρόος, ἀντὶ τοῦ ὁ χροῦς. διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἴσατο, ἀντὶ ἐφάνη. λοῦσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα βᾶθι δ' ἐς οἴκους.

Χρώζω. Coloro Coloribus-pingo. Tingo. Depingo. Et καταχρώζω. Idem. Et, Rei pulchritudinem colorabat. *Rem depingebat ſuis coloribus, vt pulchrior videretur.*

Χρώζω, καὶ καταχρώζω. τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε.

Χρῶμα. Color. Hoc ſignificat id, quod eſt in corporibus, vt color albus, & niger, & *colores*, qui *ſunt* inter iſtos *interiecti, qui propterea medij vocantur.* Significat etiam id, quod in carminibus *color appellatur.* Nam etiam in Muſica quiddam *eſt quod* color dicitur. Tres enim *ſunt* Muſicæ-ſuauis ſuaues-ſoni. Harmonicum eſſe dicunt *ſoni genus, quod referunt ad illos Muſica ſonos*, quos propriè colores vocant, *ſcilicet*, mollem colorem, & diatonicum colorem. *Sic enim eos Muſici vocant.* Sunt autem differentiæ, aliæ quidem, coloris, qui *ſpectatur* in corporibus, vt ille, qui congregandi, aut diſgregandi viſus vim habet. Aliæ verò, *ſunt* illius *coloris, qui ſpectatur* in carminibus. Nam ſemitoniæus, & mollis *color, ſunt* homonyma. Diodorus. Barbarus autem, cùm-virgis-cæderetur, immoto vultu, & colore, tanquam fera *dolorem* tolerabat.

Χρῶμα. τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν χρῶμα, καὶ τὸ μέλαν, καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. τρία γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας. ἁρμονικὸν εἶναί φασιν, ἃς ἰδίως χρόας καλοῦσι, τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος, καὶ τὴν διατονικοῦ χρώματος. καὶ εἰσὶ διαφοραί, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν, καὶ διακριτικὸν, ὄψεως. ἄλλαι δὲ, τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι. τὸ γὰρ ἡμιτόνιαιον, καὶ τὸ μαλακὸν, ὁμώνυμα. Διόδωρος. ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον, καὶ χρῶμα, καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.

Χρῶμα. *De colore plura* quære *in voce* φαιόν. *Sic enim infra, rectè.* Quum cryſtallinus-humor oculi aliquo caſu, *vel, aliquo morbo* coloratus-fuerit, putamus eodem colore etiam aerem, & alia viſibilia, *alia, quæ ſub viſum cadunt, oculiſq́; cerni poſſunt*, eſſe colorata. Colorem autem *Philoſophus* viſibilem vocat, eum, qui in eo eſt, quod per ſe cernitur. Ipſam verò *corporum* ſuperficiem, per ſe viſibilem *eſſe* dicit. Superficies verò per ſe viſibilis *eſt*, non vt id, quod definitione per ſe *eſt.* Duplex enim *eſt id*, quod per ſe *dicitur.* Aut quod in ſubiecti definitione aſſumitur, *ad aliquid probandum*, vt animal, & rationale, in hominis definitione. Hæc enim per ſe inſunt homini. Aut cuius in definitione ſubiectum aſſumitur, vt in definitione paris, aut imparis, numerus *aſſumitur.* Et in definitione ſimitatis, *vt ita loqui liceat, id eſt, ſimæ-formæ*, naſus. Hæc enim per ſe ſunt in definitione. Non igitur ita *Philoſophus* ipſam ſuperficiem, per ſe viſibilem *eſſe* dicit: ſed vt eam, quæ in ſe habet cauſam, cur *cerni, vel* videri poſſit. Hæc verò *cauſa*, eſt ipſe color. Ille enim color, qui eſt in ſuperficie, eſt id, quod cerni poteſt, *& quod ſub oculos, viſumq́; cadit.* Et hunc *ſpectabilem ſuperficiei colorem* oculi apprehendunt, non *autem* illum colorem qui *eſt* in profunditate *corporis, in profundis corporis partibus.* Perſpicuas enim gemmas, quamuis putemus nos videre per totam profunditatem coloratas, *non tamen ita res habet: ſed* oculis decipimur, *& ille color oculos noſtros fallit:* Quòd enim gemmæ ſint perſpicuæ, profunditatem *earum* oculi penetrant, aut ipſa colorum efficacitas *hoc efficit.* N.L. Per colorem verò qui *eſt* in ipſa ſuperficie, gemmas apprehendimus, *percipimus. videmus, cognoſcimus.* Et propterea putamus nos vidiſſe illum quoque colorem, qui eſt in *gemmarum* profunditate. Et Piſides.

Χρῶμα. ζήτει. ὁπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπό τινος πάθους χρωματισθῇ, δοκοῦμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα, καὶ τἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. χρῶμα δέ φησιν ὁρατὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ καθ' αὑτὸ ὑπάρχοντος ὁρατόν. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατόν φησι, τὴν ἐπιφάνειαν. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως ὡς τὸ ὁρισμῷ καθ' αὑτό. διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὑτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου παραλαμβάνεται, ὡς τὸ ζῷον, καὶ τὸ λογικὸν, ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ. ἢ οὗ ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται. ὡς ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου, ἢ τοῦ περιττοῦ, ὁ ἀριθμός. καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τῆς σιμότητος, ἡ ῥίς. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὁρισμῷ. οὐχ οὕτως οὖν φησι καθ' αὑτὸ, ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν. ἀλλ' ὡς ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τοῦ ὁρατὴν εἶναι. τοῦτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα, τοῦτό ἐστι τὸ ὁρατόν. καὶ τούτου αἱ ὄψεις ἀντιλαμβάνονται, οὐ τοῦ ἐν βάθει χρώματος. τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων, εἰ καὶ δοκοῦμεν ὁρᾶν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα. τῷ μὲν διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους, διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὄψεις. ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. διὰ τοῦ χρώματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα. καὶ διὰ τοῦτο δοκοῦμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἑωρακέναι. καὶ Πισίδης.

A Οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα.
Ἁπλοῖ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι.

ζήτει περὶ χρώματος ἐν τῷ φαιόν.

ὁ ἀληθείας ἔρυ. &c. Er. Ad. Chil. 1. Cent. 3. col. 127 ad. 88. *Pifida verſus.* Quære de colore in voce φαιόν.

Χρῶμαι δοτικῇ.

Χρησμῳδῷ, χρησμὸν ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ.

Χρόμις, ὄνομα κύριον.

B Χρωννύω.

Χρωννύσα.

Χρῶνται.

Χρώς. σῶμα. ἰδέα.

Χρῶσαν, τὴν χρησμῳδοῦσαν. χρῶσαν λακεδαιμονίοις. θουκυδίδης.

Χρωματισθῆναι.

Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ μολίβδῳ χρωστῆρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων.

C

Χρωτί. σώματι.

Χρωτίζεται. πλησιάζει ἀριστοφάνης νεφέλαις.

Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ

Πράγμασι χρωτίζεται.

Non ſunt hæc ad gratiam colorata.

Simplices enim ſunt *omnes veritatis ſermones.*

Huc opportunè referri poſſunt illi verſus, qui leguntur in Euripidis Phœniſſis. pag. 209. v. 472. & deinceps Ἁπλοῦς ὁ μῦθος *Veritatis ſimplex oratio. In Eraſmi adagio ponuntur & iſti Pi-*

Χρῶμαι. Datiuo. Vtor.

Χρησμῳδῷ. *Deum, aut* oraculum interroganti, *conſulenti.* Vel vaticinanti.

Χρόμις. Chromis. Nomen proprium.

Χρωννύω. Coloro. Tingo.

Χρωννύσα Colorans. Tingens. *f. gen.*

Χρῶνται. Vtuntur.

Χρώς. Corpus. Idea.

Χρῶσαν. Vaticinantem. Oracula-canentem. Oracula-edentem. Reſpondentem. Thucydides. Lacedæmoniis reſpondentem.

Χρωματισθῆναι. Coloratum-eſſe.

Χρωστήρ. Colorator. Colorans. Tingens. *Epigram. lib. 6. pag. 446.* epigrammate 169. *v.* 3. Et plumbo coloratore *chartam colorante, vel tingente,* regula figuram, *i. lineam* rectam ſequens.

Χρωτί. Corpori.

Χρωτίζεται *Coloratur. Item* Accedit. Appropinquat. Ariſtoph. Nubibus *pag.* 89. *v.* 7. 8.

Iuniores ſupra *naturam ipſius*

Ad res accedit. Pro, Nunc ille ſenex ad res accedit iuniores, quàm eius ætas ferat. Hæc enim eloquentiæ ſtudia iuniores, non ſeniores diſcipulos requirunt, qui labores, & moleſtias ferre poſſint, quas diſciplinarum diſcendarum cupidi tolerare coguntur. Conſule Schol. annot. 4.

D Ἤγουν πλησιάζει.
λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν.

Χρωματικὸν, καὶ διατονικὸν, μουσικῆς εἴδη.

Χροιά. χροία δὲ παροξυτόνως οἱ ἀττικοί. ὡς ἥδομαι προσῶτά σου τὴν χροίαν ἰδών. οἱ δὲ κοινοὶ, ὀξυτόνως. χροιά δὲ, βαρυτόνως, ὡς ψόα.

Χρυσᾶ. τὸ ἁπλᾶ. καὶ διπλᾶ. καὶ πολλαπλᾶ. καὶ ὅ-
E σα τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ ἀττικοί. ἀργυρᾶ χρυσᾶ, κεραμεᾶ. φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικοῦν.

Χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους.

Χρυσάνθιος, οὗτος ἐκ σάρδεων ἦν φιλόσοφος. ὃν διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται ἰουλιανός. ὁ δὲ, κατὰ χώραν ἔμενε τοῦτο ἐπελθὸν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου. ὅς γε οὐ πρὸς τὴν περιφέρουσαν, καὶ καινὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον. ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑποτιθεὶς, ἐκεῖ-
F θεν ἅπαντα ἔπραττε.

Χρυσάριος, ὄνομα κύριον.

Χρυσάορον. χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοκίθαρον.

Χρυσαυγοῦντα. ἀστράπτοντα. στίλβοντα.

Χρύσεος. ὁ χρυσοῦς.

Dicitur autem *hoc verbum* χρωματίζεσθαι *etiam* de muſicis.

Χρωματικόν. Chromaticum, & Diatonicum, Muſicæ genera *ſunt, de quibus in* χρῶμα *pluribus.*

Χροιά Color. χροία verò, paroxytonè *dicunt* Attici. *Ariſtoph. in Nubibus pag* 116. *v.* 20. *Strepſiadem introducit de filio ſic loquentem,* Quàm lætor primùm tuo colore conſpecto! Communes verò *homines dicunt* oxytonè χροιά. χροία verò, grauitonè, vt ψόα.

Χρυσᾶ. Aurea ἁπλᾶ. ſimplicia. διπλᾶ. duplicia. πολλαπλᾶ. multiplicia. Et *alia nomina contracta,* quæcunque *ſunt* huiuſmodi, Attici circunflectunt. *Sic etiam* ἀργυρᾶ. argentea. χρυσᾶ. aurea. κεραμεᾶ. fictilia. φοινικᾶ. punicea. à *ſingulari* κεραμεοῦν. fictile & φοινικοῦν puniceum.

Χρυσάμπυκας. Aureis-frænis-frænatos. *Sic Homerus equos epithetice vocat.*

Χρυσάνθιος. Chryſanthius. Hic fuit Sardianus Philoſophus, quem Iulianus per literas accerſiuit. Ille verò, ſuo loco manſit, cùm hoc ei diuinitus in mentem veniſſet, vt ita faceret. Nam ſuam vitam non ad circunforaneam, nouámque *rerum* opinionem, *vel, ad nouam religionem,* referebat: ſed omnia ad numen-diuinum referens, *eaq; Deo commendans,* illinc, *i. Dei nutu, iuſſuq;* omnia gerebat.

Χρυσάριος. Chryſarius. Nomen proprium.

Χρυσάορον. Illum, qui geſtat aureum gladium. Vel illum, qui gerit auream citharam.

Χρυσαυγοῦντα. Auri-inſtar-radiantem. Fulgurantem. Fulgentem. Splendentem.

Χρύσεος. *Et per contractionem* χρυσοῦς, Aureus.

χρύσεα χείρ. Aurea manus. Et χρύσεον ἔργον. Aureum opus. | Χρύσεος χείρ, καὶ χρύσεον ἔργον. A

Χρυσῆ εἰκών. Aurea ſtatua. Archontes Athenis iurabant, ἐὰν παρέλθωσιν, ſi præteriiſſent, *neglexiſſent, & violaſſent ea*, propter quæ magiſtratum gererent, ſe ſuam auream ſtatuam dedicaturos eſſe in vrbe, Delphis, Olympiæ. | Χρυσῆ εἰκών. ὤμνυον οἱ ἀθήνησιν ἄρχοντες, ἂν μὴ παρέλθωσιν ἐφ' οἷς ἂν ἄρχωσιν, χρυσῆν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἄστει, ἐν πυθοῖ, ἐν ὀλυμπίᾳ.

Χρυσηΐς Chryſeis. Nomen proprium *puellæ, cuius meminit Homerus Iliados* A. *pag.* 23 *verſ.* 13. *& pag.* 25. *verſ.* 9. | Χρυσηΐς. ὄνομα κύριον.

Χρυσηλάκατος. *Epithetum Dianæ.* Aureum-arcum-geſtans. Pulchrum-arcum-geſtans. *Aureis-ſagittis-inſtructa.* | Χρυσηλάκατος, ἡ καλλίτοξος. ἢ χρυσότοξος.

Χρυσήνιος. i. κυρίως ὁ χρυσαῖς ἡνίαις χρώμενος. Aureis-habenis-vtens. Aureas-habenas-habens. Vel à parte *totum intelligitur*, i. pulchra, *formoſa*. δίφρος εὐάρμοστος. Currus eleganter-compactus. *q. d. bene-concinnatus. Bene-aptatus. Sed hæc ad vocem* χρυσήνιος *pertinere non videntur.* | Χρυσήνιος κυρίως, ἢ ἀπὸ μέρους καλή. δίφρος εὐάρμοστος. B

Χρυσῆν σειρὰν. Auream catenam. Sic ab Homero Solem vocari Plato in Theæteto dicit. | Χρυσῆν σειρὰν. οὕτως ὑπὸ ὁμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον, ἐν θεαιτήτῳ πλάτων φησί.

Χρυσίδιον. Diminutiuè, q. d. paruum-aurum. Parum-auri. *Vel, vaſculum-aureum.* | Χρυσίδιον. τὸ μικρὸν χρυσίον ὑποκοριστικῶς.

Χρυσίζω. Aurum-accipio. *Aliâs alia. Vide Lex.* | Χρυσίζω, τὸ χρυσὸν λαμβάνω.

Χρυσίππειοι μαθηταί. Chryſippei diſcipuli. Chryſippi diſcipuli. | Χρυσίππειοι μαθηταί, οἱ τοῦ χρυσίππου. C

Χρύσιππος. Chryſippus, Apollonidæ filius, Solenſis, aut Tarſenſis, Philoſophus, diſcipulus Cleanthis, poſt quem Stoicæ Scholæ præfuit, & obiit ætatis anno 73, hauſto mero, & vertigine-correptus *ob nimiam hauſti meri copiam.* Vel (vt alij tradunt) ob immenſum riſum, Olympiade 143. Cōpoſuit libros plures, quàm 700, philoſophicos, hiſtoricos, grammaticos. | Χρύσιππος ἀπολλωνίδου, σολεύς, ἢ ταρσεύς, φιλόσοφος. μαθητὴς κλεάνθους. καθηγησάμενος τῆς στωϊκῆς σχολῆς μετὰ κλεάνθην. καὶ τελευτήσας ὁ καὶ γ' ἐτῶν ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον, καὶ ἰλιγγιάσαι. κατὰ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. ἐπὶ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς τρίτης ὀλυμπιάδος. συντέταχε βιβλία πλείονα ἢ ψ. φιλόσοφά τε, καὶ ἱστορικά, καὶ γραμματικά.

Χρύσιππος. Chryſippus Philoſophus tales ſermones interrogabat, *tales quæſtiones proponebat, talia dicebat.* Qui non-initiatis myſteria, *i. initiorum arcana* dicit, impiè-facit. At ſacrorum-interpres non initiatis *hæc* dicit, Ergo ſacrorum-interpres impiè-facit. Et rurſus. Quod eſt in vrbe, id etiam *eſt* in domo. Non eſt autem puteus in vrbe, ergo nec in domo. Et, Eſt quoddam caput. Hoc verò non habes. Caput igitur non habes. Et, Si quis eſt Megaris, non eſt Athenis. Homo autem eſt Megaris. Athenis igitur nō eſt homo. Et, Si quid loqueris, id per tuum os tranſit. Currum autem dicis. Currus igitur per tuum os tranſit. Et, Si quid non amiſiſti, id habes. Cornua autem non amiſiſti. Cornua igitur habes. | Χρύσιππος, ὁ φιλόσοφος, τοιούτους τινὰς ἠρώτα λόγους. ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια, ἀσεβεῖ. ὁ δέ γε ἱεροφάντης, τοῖς ἀμυήτοις λέγει. ὁ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. καὶ αὖθις. ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει, οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἔστι τις κεφαλή. ἐκείνην δὲ οὐκ ἔστι δέ γε τὶς κεφαλὴν οὐκ ἔχεις. οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. εἴ τις ἐστὶν ἐν μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν ἀθήναις. ἄνθρωπος δέ, ἐστὶν ἐν μεγάροις, οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν ἀθήναις. εἴτι λαλεῖς, τοῦτο σου διὰ στόματος διέρχεται. ἅμαξαν δὲ λαλεῖς, ἅμαξα ἄρα διὰ στόματός σου διέρχεται. εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις. κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες, κέρατα ἄρα ἔχεις. D E

Χρυσίς. Aurea-phiala. *Ariſtoph. in Pace. pag* 448. v. 10. *Schol annot.* 8. Hei mihi quàm miſericors ſum ſemper aurearum phialarum! *Pro, quanta miſericordia moueor aurearum-phialarum. Hoc verò, dictum eſt*, pro, quàm cupidus *ſum aur. phial.* | Χρυσίς, ἡ χρυσῆ φιάλη. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἰμὶ ἀεὶ τῶν χρυσίδων. ἀντὶ τοῦ ἐπίθυμος εἶναι.

Χρυσίτης. Chryſites. Genus lapidis. *Lapis Lydius, quo exploratur aurum.* At χρυσῖτις γῆ. terra, in qua ſunt minuta auri fruſta, vel micæ *auri arena, auri ſpuma.* Præter *hæc nomina* aetites, lychnites, & achates, *quæ habent apud Græcos* η *in vltima ſyllaba*, reliqua per ι *ſcribuntur. Ideo quidem ſcribunt* χρυσῖτις λίθος. *Sed terminatio quidem in* της, *eſt generis maſculei, terminatio verò in* τις, *eſt f. g.* λίθος *verò non ſolùm eſt maſculei: ſed etiam f. g.* | Χρυσίτης, εἶδος λίθου. χρυσῖτις δὲ γῆ. πλὴν τοῦ ἀετίτης, λυχνίτης, καὶ ἀχάτης. τὰ δὲ λοιπά, διὰ τοῦ ι. F

Χρυσόγαιον. *Atticè.* χρυσόγειον verò, *communiter.* Habens-auream-terram. Aureum-ſolum-habens. | Χρυσόγαιον. τὸ ἔχον γῆν χρυσῆν. χρυσόγειον δέ.

A Χρυσόγονος. ὄνομα κύριον.

Χρυσόγονος Chryſogonus. Nomen proprium.

Ἐπιστολὴ ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς χρυσόγονον.

Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ τοῦ χριστοῦ χρυσογόνῳ, ἀναστασία χαίρειν. εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ μου φλαυΐα διὰ παντὸς ἐν χριστιανοῖς οὖσα, ἐξ ὅτου με ἐγέννησε χριστιανήν με ἐ-
B ποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς, ἐζεύχθην ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ. οὗ τινος χάριτι θεοῦ τὴν συνάφειαν διέφυγον. δεομένη τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, νυκτός τε καὶ ἡμέρας, ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδωλολάτρου ἐκείνου. ὅς τις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἐξῆς διαφθείρεται μετὰ μιαρῶν, καὶ εἰδωλολατρῶν ἐξαντλήσας. ἐμὲ δὲ ὡσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον, βαρυτάτῃ φυλακῇ παραδέδωκεν. ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωήν. καὶ οὐδέν μοι παρὲξ τῆς ψυχῆς περι-
C λέλειπται. πλὴν δέομαι μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι, ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ηὐχόμην περὶ τοὺς δούλους τοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ. καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ θεοῦ δούλοις ηὐχόμην, ταῦτα αἰσχροῖς, καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε δοῦλε χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἵνα
D σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν θεὸν δυσωπήσῃς. ὥστε εἰ μὲν προγινώσκει ὁ θεὸς, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα πόπλιον εἰς τὸν χριστόν. εἰ δὲ μή γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις. ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀπαρνήσασθαι, καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης χριστὸς μαρτυρεῖ, ὅταν ἀπαλλαγήσωμαι τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. ἔρρωσο δοῦλε τοῦ θεοῦ, καὶ μέμνησό μου.

Epiſtola Anaſtaſiæ martyris ad Chryſogonum.

SAncto confeſſori Chriſti Chryſogono Anaſtaſia S. Quamuis pater meus idola maximè veneraretur, tamen mater mea Flauia, quæ perpetuò inter Chriſtianos *ipſa Chriſtiana* fuit, ex quo *me* peperit, Chriſtianam me fecit, *verumq; Dei cultum, & veram religionem me docuit.* Sed poſt eius obitum, viro ſceleratiſſimo nupſi, cuius per gratiam diuinam coniugium effugi, ſuppliciter-orans Dominum noſtrum IESVM CHRISTVM & noctu, & interdiu, vt ab illo impuro idololatra liberarer, quem conſtat meas facultates perpetuò cum impuris, & idololatris exhauſiſſe Me verò tanquam veneficam, & ſacrilegam in grauiſſimum carcerem coniecit, *& grauißima cuſtodia tradidit, atque commiſit*, vt hanc temporariam vitam perderem. Itaque nihil præter animam, *vitamq;* mihi reliquum-eſt. Sed precor, vt cum diuina ſpe moriar. Quamuis autem CHRISTI mei confeſſione glorier, valde tamen doleo, quòd meas facultates, quas in Dei ſeruos impendere cupiebam, ſceleratus, ille homo dæmonum-cultoribus ſuppeditet, & quæ ego Dei ſeruis largiri optabam, ea *impurus iſte* fœdis, & impiis hominibus largiatur. Propterea igitur te rogo, ſerue Chriſti Dei, vt ſtudioſè Deum pro me ſuppliciter-ores, vt, ſi quidem Deus *hoc* præſcit, *& fieri vult*, maritus meus Publius in Chriſtum credat, ſin minùs, ipſum in ſuis *erroribus, &* fraudibus perire ſinat, me verò ab eo liberet. Glorioſius enim eſt mihi, *& ſatius eſt me* mori, quàm filium Dei abnegare, & in eum credentibus impedimentum-afferre. Ipſe verò omnipotens Chriſtus teſtatur, quum ab hoc errore liberata-fuero, me ſanctis operam-conſtanter-nauaturam-eſſe, eorúmque curam, vt cœpi, perpetuò ſuſcepturam-eſſe. Vale ſerue Dei, & memento mei.

E
Ὁ δὲ χρυσόγονος δεξάμενος, ἔγραψεν οὕτως.

Χρυσόγονος, ἀναστασίᾳ χαίρειν. χειμαζομένῃ σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας χριστὸς βοηθήσοι. ἵνα τὴν τοῦ διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσῃς. μεγαλοφρόνως τοίνυν, καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ χειμαζομένη, πίστευσον τῷ χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε. καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπι-
F στρέψασα, ἀναβόησον μετὰ τοῦ προφήτου εἰπόντος. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ τὰ ἑξῆς. διπλῆ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. καὶ γὰρ τὰ προ-

Chryſogonus autem *his literis* acceptis, ita reſcripſit.

CHryſogonus Anaſtaſię S. Tibi huius vitę procellis iactatæ, Chriſtus, qui ſupra fluctus ambulauit, opem-ferat, vt diaboli potentiam, ipſius ſermone reddas-irritam. Magno igitur animo, & quaſi in medio mari iacens, crede Chriſto, *ſperans* eum tui rationem-habiturum-eſſe, & ad te-ipſam conuerſa, exclama cum Propheta, qui dixit, Cur mœſta es anima mea? &c. Duplex enim potentia gratiæ diuinæ demonſtratur. Nam & temporaria tibi

abundè ſuppetent,& cœleſtia tibi adiicietur. Deus autem eos, qui pro bonis *rebus* ipſum non orant, auerſatur. Eius enim gratia non eſt vilis. *Vel, Eius enim gratuitum donum non eſt vile.* Vide ne turberis hoc, quòd tibi piè perpetuò erga Chriſtum affectæ contingant, *& aduerſa res eueniant.* Chriſtus enim non te fallit: ſed explorat te. Neque firmum eſt humanum auxilium, vt tu putas, cùm Scriptura dicat, Maledictus, *& execrabilis eſt* homo, qui ſperat in hominem, & benedictus homo, qui ſperat in Deum. Age ſtrenuè, & vigilanter. & apertè *prorſus* omne peccatum fuge. Hoc à Deo ſolatium quære, cuius mandata cuſtodi. Iam enim ſalutis tempus ad te veniet, & velut in obſcura nocte, tibi clara Dei lux affulgebit, *ac illuceſcet*, & poſt tempeſtatem, hilare, & ſerenum tempus tibi arridebit Et, vt omnibus propter Deum afflictis, tibi temporariam patientiam præbebit, per quam æternam recipies mercedem. Vale in Domino, & ora pro me.

σκαιρεῖ σοι περιττεύσει, καὶ προστεθήσεταί σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται. οὐδὲ γάρ ἐστιν εὐτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε A
μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ, ὅτι εὐσεβῶς ἀγωνιζομένῃ σοι πρὸς τὸν χριστὸν, συμβαίνει τἀναντία. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ χριστὸς, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλής ἐστιν ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια ὡς σὺ νομίζεις. τῆς γραφῆς λεγούσης, ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον. καὶ εὐλογημένος ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γε- B
ναίως, καὶ ἀγρύπνως, καὶ τελείως διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν, ταύτην παρὰ τοῦ θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν οὗτινος τὰς ἐντολὰς φυλάττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ καθάπερ ὑπὸ σκοτεινὴν νύκτα, τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ θεοῦ ἐπιλάμψει σοι. καὶ μετὰ χειμῶνα ἱλαρός σοι, καὶ εὔδιος ἐπιγελάσει καιρός. καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις, παραχήσει τὴν πρόσκαιρον ὑπομονὴν, δι' ἧς τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. ἔρρωσο ἐν κυρίῳ, καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

Rurſus eadem ad eundem ſcribit.

Καὶ αὖθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν. C

CHryſogono confeſſori Chriſti Anaſtaſia S. Quia finis inſtat corpori meo, ora pro me, vt ille, propter quem iſtas afflictiones fero, meam animam recipiat.

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ χριστοῦ, ἀναστασία χαίρειν. ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώματί μου, εὔχου, ὑπὲρ ἐμοῦ. ἵνα ἐκεῖνος με ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω.

Ad hæc Chryſogonus ita reſcripſit.

Πρὸς ταῦτα χρυσόγονος, ἀντέγραψεν οὕτω. D

DEi ſeruæ Anaſtaſiæ Chryſogonus S. Quemadmodum tenebræ lucem obſcurant manifeſtè ſic etiam roboris infirmitatem ſalus ſubſequitur, & poſt mortem vita datur *vitâ* dignis. Eundem enim finem rerum humanarum felicitas habet, vt neque ſubmiſſi triſtentur, *animosq; deſpondeant*, neque magnificè de ſe ſentientes, *ſuperbiq;* glorientur. Vnum enim, *& idem eſt* mare, in quo noſtri corporis nauigia decurrunt, & ab vno, *ac eodem* gubernatore reguntur. Quorum igitur naues carinis munitæ, firmatæque ſunt, illi pelagus illæſi percurrunt. Infirmæ verò *naues*, vel ſine fluctibus, in ipſa tranquillitate periclitãtur. Nõn procul enim abſunt ab interitu, quæ ad ſalutis portum peruenire non ſtudent. Tu verò, quæ es irreprehẽſibilis ſerua Chriſti, crucem in toto tuo animo conſerua, téque ad ſalutem præpara, vt tu quoque recipiaris in numerum martyrum Chriſti. Vale.

Τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ ἀναστασίᾳ, χρυσόγονος. δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος. οὕτω καὶ μετὰ ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχει τέλος ἡ εὐτυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μὴ δὲ οἱ ταπεινοὶ συγγνάζωσι, μὴ δὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες, καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος E
διατρέχει, καὶ ὑφ' ἑνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὧν τινων τοίνυν αἱ ναῦς ἰσχύονται ταῖς τρόπισιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων, ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ χριστοῦ δούλη, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διατήρησον. καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ χριστοῦ ἀριθμηθῆναί σε. ἔρρωσο.

Χρυσοδαίδαλον. Preciosum. *Ariſtoph. in Eccleſiaz. pag. 576. v vlt. Propriè ſic vocatur aureum opus egregiè factum, & vt à Dædalo fabricatum.*

Χρυσοδαίδαλον. τίμιον. F

Χρυσοψητεῖον. Fornax, in qua *aurifices* aurum conflant, *fundunt, liquant*, & coquunt.

Χρυσοψητεῖον. ἔνθα χωνεύουσι, καὶ ἕψουσι τὸν χρυσόν.

Χρυσο—

A Χρυσομαλλώ. ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἶτα ἑταίρας, ἢ ἤκμαζεν ἐπὶ ἰουστινιανοῦ, καὶ θεοδώρας.

Χρυσομανῶ, δοτικῇ.

Χρυσόπολις. ἐμπόριον τῆς χαλκηδονίας. ἔνθα οἱ ἕλληνες οἱ παρὰ κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἔμειναν ἡμέρας ζ΄. λαφυροπωλοῦντες, ὥς φησι ξενοφῶν.

Χρυσόῤῥαπις, χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.

B Χρυσοῤῥόας, ὄνομα ποταμοῦ.

Χρυσόροφος.

Χρυσὸς κολοφώνιος. οἱ κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκίας λυδῶν, τὰ περὶ θράκην, καὶ στρυμόνα χρύσεια κατέχον μέταλλα σὺν τισιν ἰώνων, καὶ ἐσπούδαζον περὶ τὸν χρυσόν.

Χρυσὸν κρατῶν, ἄπρακτος ὧν θέλεις ἔσῃ.

C

Χρυσομαλλώ. Chryſomalló. Nomen ſaltatricis,& meretricis, *quæ tẽpore* Iuſtiniani,& Theodoræ floruit.

Χρυσομανῶ. Datiuo. Auri-cupiditate flagrans-inſanio. *Inſano-auri-amore flagro.*

Χρυσόπολις. Chryſopolis. Emporium. *ſiue, mercatus* Chalcedoniæ, vbi Græci, qui apud Cyrum accepto-ſtipendio-militarant, *vel, qui apud Cyrum ſtipendia-meruerant,* ſeptem dies manſerunt, vt prædam-venderent., vt ait Xenophon.

Χρυσόῤῥαπις. Auream-virgam-gerens. *Epitbetum Mercury quod in Hymnis extat, pag.* 810. *v. vlt & 820. M & F.*

Χρυσοῤῥόας. Chryſorrhoas. Nomen fluuij.

Χρυσόροφος. Aureum-tectum-habens. *Epitbetum domus.*

Χρυσὸς Κολοφώνιος. Aurum Colophonium. Colophonij præſtantiſſimum aurum fecerunt. Aurum enim Colophonium multum ab alio differre, *& alio longè præſtantius eſſe* dicunt. Fortaſſe autem Lydi patria pulſi, aurea metalla, *aurifodinas*, quæ *ſunt* circa Thraciam, & Strymonem cum quibuſdam Ionibus occuparunt, & auro parando ſtuduerunt. *i.* περὶ τὸν χρυσόν. *Er. Adag Chil.* 3. *Cent.* 2. *col.* 660. *adag.* 57. *Aurum Col.*

Χρυσὸν κρατῶν *Senarius inſomnij continens explicationem.* Aurum tenens, ineffi[ca]x *eorum*, quæ cupis, eris. *i. ea, quæ cupis, efficere non poteris. Vide Notas.*

N O T Æ.

Χρυσὸν κρατῶν, ἄπρακτος, ὧν θέλεις, ἔσῃ.] Senarius hic ad ſomniorum coniecturas, ac interpretationem pertinet. Quum quis ſomniat ſe inueniſſe, & tenere aurum, quod inuenit, hoc ſignificat, eum nihil eorum, quæ cupit, effecturum, & omnes eius conatus irritos futuros. At hoc videtur παράδοξον. Aurum enim ob ſuam excellentiam, qua cætera metalla longè ſuperat, vt omnes fatentur, felicem potius, quàm infelicem rerum ſucceſſum ſignificat. Quare ſuſpicor pro ἄπρακτος, legendum ἔμπρακτος. i. efficax, efficiendi, ac peragendi facultatem habens. De qua voce conſule noſtrum Pindaricum Lexicum. Vertes autem,

Aurum tenens, efficax, efficiens eorum, quæ cupis, eris.

Ea perficies, quæ cupis. Nam q. d. auro parantur omnia, vt imperitum vulgus credit, & Ariſtophanes in Pluto prolixè docet.

D Χρυσοτόρευτα. χρυσόγλυφα.

Χρυσῆν δέρας. ζήτει ἐν τῷ δέρας.

Χρυσοχάλινον, τὸν λαμπρόν. τὸ τερπνόν. οὐκέτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.

Χρυσοχοεῖον. δείναρχός φησι. πάλιν παρ' αἰσχίνην ἀποφοιτήσας, παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἔμαθεν, ἀλλ' οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν, ἢ πάσχειν. κέχρηνται δὲ τῇ παροιμίᾳ, καὶ πλάτων. τί δαὶ ἢ δ' ὅς. ὁ θρασύμαχος χρυσοχοεῖν. ἄρξασθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις ποτὲ φήμη εἰς τὸ πλῆθος ἀθηναίων, ὡς ἐν ὑμηττῷ ψῆγμα χρυ-

E σοῦ πολὺ φανείη, καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ, ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξῆλθον ἐπ' αὐτούς. ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες, καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες, σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν. ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας, καὶ χρυσοχοήσας,

F πλουτήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. εὔβουλος γοῦν φησιν.

Χρυσοτόρευτα. Aurea vaſa ſculp[t]a. *Epitbetum enim eſt vaſorum. Vt, σκεύη χρυσοτόρευτα. q. d. Vaſa auro tornata, Pro, aurea vaſa torno ornata, vel, fabricata.*

Χρυσοῦν δέρας. Aurea pellis. Aureum vellus. Quære in voce Δέρας.

Χρυσοχάλινον. *Aureo-freno-decorum* Splendidum. Iucundum *Vt in quodam hexametro.* Non-ampliùs iucundum aſpicit lumen Solis.

Χρυσοχοεῖον *Aurificina. Auri-officina. Vel, Fornax, in qua funditur, liquatur, & paratur aurum. Et* χρυσοχοεῖν. *aurum fundere, liquare, parare. Aurificem-eſſe.* Dinarchus dicit, Rurſus ad Æſchinem profectus, *eiusq́; domum frequentans.* apud hunc videlicet aurum-fundere, *conflare, aurificem-eſſe* didicit: ſed non facere, aut pati aliquid eorum, quæ fuerant propoſita. Hoc autem prouerbio vtitur & Plato, *De Repub lib.* 5. *pag.* 413 *l.* 45. Quid verò (dixit ille, ſcil. Thraſymachus) aurum-fuſuros putas iſtos nunc huc conueniſſe, non autem ſermones audituros? *i. vt aurum fundant potiùs, quàm vt ſermones audiant?* Hoc autem prouerbium inde manaſſe tradunt. Olim fama quædam apud Athenienſem populum eſt-ſparſa, in Hymetto *monte* multa auri ramenta apparuiſſe, *& conſpecta fuiſſe*. eáque à pugnacibus formicis cuſtodiri. Illi verò, *ſcil. Athenienſes*, arreptis armis, in eas excurrerunt. Cùm autem *irrito-conatu, &* re-infecta rediiſſent, & fruſtrà labores-ſuſtinuiſſẽt, ſe mutuis dicteriis deridebant, dicentes, Tu verò putabas te-aurum-fuſurum. Hoc eſt, Tu verò putabas te multa auri ramenta collecturum, & aurum-fuſurum, & *eo fuſo, conflatoq́;* diuitem-futurum. Deridebantur autem etiam à Comicis. Eubulus enim, *vt ait Eraſmus in fabula Glauco,* dicit,

Nos olim viris Cecropidis perſuaſimus, Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας κεκροπίδας ἐπείσαμεν, A

Vt correptis armis in montem *Hymettum excurrerent* cæt. apud Er. vide. Λαβόντας εἰς ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

N O T Æ.

Τί δαὶ ἦ δ' ὅς.] Sic apud Platonem libr. 5. de Repub. pag. 413. l. 45. & 46. τί δὲ (ἦ δ' ὅς, ὁ Θρασύμαχος) χρυσοχοήσοντας οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους; Apud Platonem paſſim occurrit ἦν, ἦς, ἦ, per aphæreſin, pro, ἔφην, ἔφης, ἔφη. dixi, dixiſti, dixit. Illud verò ὁ, quod eſt poſt ὅς, dilucidıtati, & explicationi ſeruit. Totus hic locus & apud Suidam, & apud Eraſmum eſt corruptus. Adag. Chil. 3. Cent. 4. col. 701. a tag. 36. Aurificem te futurum credebas. Sed ex ipſo fonte veram lectionem hauſimus, quam lectori proponimus, ne fluctuet incertus.

Χρυσοχοεῖον. Vide ſupra. Χρυσοχοεῖον.

Χρυσῷ *ſunt Ariſtophanis verſus qui leguntur in Nubibus. pag. 106. v. 19. 20. 21. vbi τὸν ἄδικον. καὶ τὸν δίκαιον λόγον inter ſe diſputantes introducit* In. Auro conſpergens me non cognoſcis. *Non animaduertis, dum hæc maledicta in me ſpargis, te idem facere ac ſi me conſpergeres auro.* Iu. Non profectò antehac ſaltem *hoc faciebam: ſed te conſpergebam* plumbo. In Nunc vero certè *decus, &* ornamentum hoc eſt mihi *maximum.* Hoc dicitur in eos, qui maledictis, & conuiciis inter ſe fruſtrá contendunt. Subiicit enim *alter, alteri reſpondens,* Nunc verò huiuſmodi *maledicta & conuicia* audire, *mihi gratiſſimum* eſt ornamentum.

Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις. ἐπὶ τῶν εἰκῆ διαλοιδορουμένων. ἐπιφέρει γὰρ, νυνὶ δὲ κόσμος τουτί σοι τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν. B

N O T Æ. C

Χρυσῷ] Ariſtoph. in Nubibus. pag. 106. v. 19. 20. 21.

Ἀδ. Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
Δι. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ'. ἀλλὰ μολίβδῳ.
Ἀδ. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

X cum OI. / ΤΟ' X ΜΕΤΑ' ΤΗ͂Σ ΟΙ.

Χοινίκαιον. Chœnicæum. Mons *ita dictus.*

Χοίνικες. Chœnices. Hoc nomen non ſolùm menſuram: ſed etiam compedes ſignificat, *& vincula quædam quibus pedes conſtringũtur.* Chœnices ſunt quędam compedes. *Vide Lex* Chœnix autem *eſt* omne rotundum. Quamobrem etiam ipſa menſura, chœnix vocatur. Ariſtoph. Pluto. *pag. 15. v. 15. & 16.*

--Tibiæ verò tuæ clamitant,
Heu, heu, chœnices, i. modiolos, *& compedes deſiderantes.*

Χοίνικες. Chœnices *Sunt autem geometrarum inſtrumenta, ſeu virgæ, quibus lineæ ducuntur. Latinè Radij vocantur. Sic. Tuſc. Quæſt. pag. 241. A. Virgil. Ecloga 3. pag. 8. v. 5. Deſcripſit radio totum qui gentibus orbem. Et Æn lib. 6. pag. 171. v. 30 Cœliq; meatus Deſcribent radio. Chœnices igitur ſunt radij* quibus Ægyptij metiuntur periodos, *& orbis terrarum circuitus deſcribunt.* Rarius autem *eſt* genus animorum contemplationi deditiſſimorum, illo chœnice, quo periodos metiuntur Ægyptij, qualis fuit Amus, & Antonius.

Χοιράδες. Saxa læuia in mari *eminentia, quæ τῶν χοίρων. i. porcorum, dorſum, & colorem quodammodo referunt.* Vel *ſcopulorum* eminentiæ. *i. ſcopuli eminentes.* Vel littus ſaxorum. *i. littus ſaxoſum.*

Χοιρίλη. Chœrile. Hecuba.

Χοιρίλλος. Chœrillus. Athenienſis Tragicus, Olympiade 64. in certamina *deſcendit,* & fabulas edidit 150. Vicit tredecim. Hic, vt quidam tradunt, & laruarum, & veſtitus ſcenici primus autor fuit.

Χοιρίλος. Chœrilus, Samius. Quidam verò tradũt *eum fuiſſe* Iaſenſem, alij verò, Halicarnaſſenſem,

Χοινίκαιον, ὄρος.

Χοίνικες, οὐ μόνον τὸ μέτρον. ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες, πέδαι D τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ πᾶν περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. ἀριστοφάνης πλούτῳ.

Αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
Ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας, καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Χοίνικας. οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν αἰγύπτιοι. σπανιώτερον δὲ τὸ γένος τῶν θεωρητικωτάτων ψυχῶν, ἢ τὸ τοῦ χοίνικος, ᾧ τὰς περιόδους μετροῦσιν αἰγύπτιοι. οἷον ἦν ἄμους, καὶ ἀντώνιος. E

Χοιράδες. πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐξοχαὶ, ἢ ὄχθη πετρῶν.

Χοιρίλη, ἡ ἑκάβη.

Χοιρίλλος, ἀθηναῖος τραγικὸς, ξδ' ὀλυμπιάδι. καὶ εἰς ἀγῶνας. καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα, F πεντήκοντα καὶ ρ'. ἐνίκησε δὲ, ιγ'. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις, καὶ τῇ σκευῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε.

Χοιρίλος, σάμιος. τινὲς δὲ ἰασέα. ἄλλοι δὲ, fuiſſe

A ἀλικαρνασέα ἰσοφῶσι. γράφεται δὲ καὶ πανύασιν τοῖς χείονις. ἐπὶ δὲ τῶν περσικῶν, ὀλυμπιάδι οἱ. νεανίσκον ἤδη εἶ. δοῦλόν τε σαμίου τινὸς αὐτὸν γράφεται, διενδι πάνυ τὴν ὥραν. φυγεῖν τε ἐκ σάμου, καὶ ἐρασθέντα τοῦ ἱστορικοῦ παρεδρεύσαντα, λόγων ἐρασθῆναι, οὗ τινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασιν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ. καὶ τελευτῆσαι ἐν μακεδονίᾳ, παρὰ ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα. τὴν ἀθηναίων νίκην κατὰ ξέρξου. ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον, στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε καὶ
B σὺν τοῖς ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. λαμιακά. καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

fuiſſe verò tẽporibus, quibus Panyaſis *floruit*, & belli Perſici temporibus, Olympiade 75. Adoleſcentem autem eum, & ſeruum cuiuſdam Samij fuiſſe *ferunt*, forma pulcherrima præditum, & ex Samo profugiſſe, & Herodoto hiſtorico aſſidentem, eloquentiæ amore-captum-fuiſſe, cuius etiam amaſium, *& delicias* fuiſſe dicunt. Animum autem ad poeticam appuliſſe, & in Macedonia obiiſſe, apud Archelaum tunc eius Regem. Hæc autem ſcripſit. Athenienſium victoriam à Xerxe reportatam. Ex quo poemate, *l.* ἀφ' οὗ. *Vel, propter quod poema*, in ſingulos verſus aureum ſtaterem accepit. Et decretum-eſt, vt *eius poema* cum Homeri *carminibus* recitaretur. Item Lamiaca, & alia quædam eius poemata circunferuntur.

Χοιρίναι. κόγχαι θαλάσσιοι. αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο ἀθήνησι. καὶ ἡ θρὶξ τοῦ χοίρου. οὕτω κιγκλίδας διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

Χοιρῖναι. Chœrinæ. Conchæ marinæ, *quæ Gallicè vocantur Porcelaines*, quibus etiam in Iudiciis *loco ſuffragiorum olim* Athenis vtebantur. Et porci ſetæ *ſic appellantur. Ariſtoph. in Veſpis. pag. 322. v. 24. pro ſuffragijs, & calculis, quibus ſuffragia ferebantur, accepit.* Adeò cupio per aſſeres, *& poſtes egreſſus*, cum calculo *forum* circumire.

N O T Æ.

Χοιρῖναι] Ariſtoph. in Equitibus. pag. 256. v. 10.

Οὐ χοιρίνων ἔζων.—

C Schol. annot. 7. χοιρίναις ἐχρῶντο ψηφίσμασι, περὶ τῶν ψήφων. εἰσὶ δέ τινες κόγχαι θαλάσσιαι. Idem in Veſpis. pag. 322. v. 8.

Ταῖς χοιρίναις ἀειθμοῦσι. Et v. 24.

Οὕτω κιγκλίδα διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

Conſule ſchol. annot. 5. & 11. & 12. Conſule & Veſpas. pag. 360. v. 21. Schol. annot. 11. vbi vox χοιρόθλιψ explicatur. ὁ τὰς χοιρίνας θλίβων, ὡς φιλοδικαστής. Alia tamen præterea huius vocis illic affertur explicatio.

Χοιρίων. μυστηριακῶν. ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς δήμητρος, χοῖρος ἐθύετο. ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεῷ.

Χοιρίων μυστηριακῶν. Porcellorum myſteriacorum, *i. in myſterijs mactari ſolitorum*. In Cereris myſteriis, *quæ Latini vocant Initia*, porcus immolabatur. Hoc enim animal illi Deæ ſacrum-eſt.

Χοιρογρύλλιος. ὕστριξ ἀκανθόχοιρος. τουτέστιν,
D ἐχῖνος χερσαῖος.

Χοιρογρύλλιος. Chœrogryllus. Hyſtrix. Spinoſus-porcus. *Porcus, qui dorſum longis ſpinis munitum habet, quas in perſequentes eiaculatur vt ſagittas. Gallicè, Porc-eſpic.* Hoc eſt echinus terreſtris. Erinaceus terreſtris.

Χοιρόθλιψ. ὦ οὗτος τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ.

Χοιρόθλιψ. *Ariſtoph. in Veſpis. pag. 360. v. 21. Sed* τυφεδανὲ, *&* χοιρόθλιψ *ibi ſcribitur.* Heus tu, ô delire ſenex, cadauerìſque iam cremati fumum redolens, *vel, ô capularis ſenex*, & muliebris pudendi-manu-compreſſor. *Conſule Schol. annot. 11. vbi declaratur quis dicatur* χοιρόθλιψ.

Χοιροκομεῖον. πλεκτὸν ἀγγεῖον. ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. ἢ ὁ πάτταλος, ἐν ᾧ
E δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. ἀριστοφάνης.

Ἀπὸ τῆς σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας

Χωροῦσιν ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.

ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες.

Χοιροκομεῖον. *Chœrocomium. q. d. Locus, in quo porci, vel porcelli curantur.* Vas ex viminibus textum, in quo nouellos porcos, *i. porcellos* nutriebant, *& ſaginabant*. Ariſtoph. *in Lyſiſtrata. pag. 565. v. 28. & 29. vbi pro* οἱδί, *legitur* οἱδί.

Ex vrbe *Sparta iſti Legati, trahentes barbas*

Veniunt, tanquam chœrocomium circa crura geſtantes.

Hoc autem ideo dictum, quia venerant habentes pallia ſinuata, *vel, in ſinus collecta.*

Χοῖρος, τὸ ζῶον. παρὰ κορινθίοις δὲ, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθεν καὶ παροιμία. ἀκροκο-
F ρινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ ἔοικας μισθαρνήσεις ἐν κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι.

Χοῖρος. Porcus. Animal *cuiuis ſatis notum*. Apud Corinthios verò, *ſic vocatur* muliebre pudendum. Vnde prouerbium. O *mulier* Corinthia, videris tuum-porcum-venditura. Pro, Videris corpore-quæſtum-factura Corinthi. Illic enim multæ meretrices *proſtabant, quæ vulgato corpore quæſtum faciebant.*

N O T Æ. A

Ἀχεχοενθία.] Steph. Ἀχεχοένθος. ἀρρενικόν. οἱ κατοικοῦντες, ἀχεχοένθοι. vnde fœmineum ἀχεχοενθία. αἱ. Et ſimpliciter Κοένθος. ια. ον. Rectè. Sed nunc apud Suidam videtur potiùs ſcribendum, Ἀ' Κοενθία. &c. pro, ἀ Κοενθία. hócque, pro, ἄγυιαι Κοενθία. quam lectionem agnoſcit & Eraſm. Ad. Chil. 7. col. 784. ad. 91. Vt Corinthia videris.

X cum Υ. — ΤῸ Χ ΜΕΤᾺ ΤΟΥ̃ Υ.

Χυδαῖος. Vilis. *Vulgaris.* Abundans. *Diffuſus. Multus. Copioſus Confuſus.* — Χυδαῖος. ἀτελὴς. παμπληθής.

Χύδην. Fusè. *Prolixè. Copiosè. Dicitur & de ſcriptis oratione ſoluta ſcriptis.* — Χύδην. κεχυμένως. B

Χυλῷ. *Succo. Liquore.* Sorbitione. Ariſtoph. *in. Pace. pag.* 472. *v.* 10. *& 22. nam 21 eſt prateritus. Vide Schol. annot.* 5. *& 6.* — Χυλῷ, τῷ ῥοφήματι. ἀριστοφάνης.

--*Miſce verò nos* — Μίξον δ' ἡμᾶς
Amicitiæ ſucco, vel, ſorbitione, vel, hauſtu. — Φιλίας χυλῷ.

Et ſuccus ptiſſanæ *vocatur ſuccus, & liquor expreſſus ex zea, quam alij ſpeltam alij genus hordei vocant. χυλάριον diminutiuum à χυλός. q. d. Paruus ſuccus, liquor, humor.* aquoſa *frumenti pars.* Expreſſum frumentum. *Ex frumento macerato liquor expreſſus.* — καὶ χυλὸς πτισάνης. ὁ ἀπὸ τῆς ζειᾶς. χυλάριον, τὸ ὑδαρῶδες, ὁ ἐκπιεζόμενος σῖτος.

Χῦμα. Idem, ac ὁ χυμὸς Sapor. Quære in voce Ὕδωρ. Item in voce φαῦ. Item in voce Γλῶττα. — Χύμα. χυμός. ζήτει ἐν τῷ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ γλῶττα. C

Χυτή. *Sub.* γῆ. *vt Euſtath.* Terra mortuis infuſa. *Terra, quæ mortuorum ſepulchris infunditur, & aggeritur, tumulus, agger.* — Χυτή. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χύτλα. *Vaſa-olearia Vaſa, in qua infunditur oleum, quo corpus vngunt qui ex balneis exeunt.* Aqua-cum-oleo-mixta, *quam ideo Græci vocant* ὑδρέλαιον. Et χυτλάζειν. *Aquam cum oleo miſcere. Item aqua admixto oleo perfundere lauare, vngere.* Miſcere, & diffundere. χύτλα verò propriè dicuntur, quum quis corpus vngit, quod adhuc eſt humidum ob aquam *balnei, vnde prodijt. Vt,* Dic verò mihi in quod vas infundam aquam-oleo-mixtam pedibus *lauandis inſeruientem, vel ad lauandos pedes.* Vnde Ariſtophanes *in Veſpis pag.* 355. *v.* 11. *& 12. dixit*, Palæſtricè, *palæſtritarum-more nunc* Humidum diffunde te-ipſum in ipſis ſtratis. χύτλος *enim eſt* oleum admixtum aquæ. — Χύτλα. ὑδρέλαιον. καὶ χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι, καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ λέγεται κυρίως, τὸ ὑγροῦ ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. φράσον δέ μοι εἰς ὅ, τι τεῦχος χεῦομαι ποσὶ χύτλα. ὁπόθεν ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι γυμναστικῶς. ἀριστοφάνης. χύτλος γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. D

N O T Æ.

Ὁπόθεν ὑγρὸν] Ariſtoph. in Veſpis. pag. 355.

Φι. Πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας. Βδ. εὐσχημόνως.
Φι. Ὡδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι; Βδ. μηδαμῶς.
Φι. Πῶς δαί; Βδ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.

Conſule ſchol. annot. 4. vnde Suidas, apud quem pro ὁπόθεν, legendum videtur ὅθεν, vnde, ſequitur deinde verſus Ariſtophanis, qui rem confirmat. Euſtath. χύτλα. τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. ὅθεν χυτλοῦσθαι. τὸ μετὰ λουτρὸν ἀλείψασθαι. pag. 1552. 33. 35. Vide illic & τὸ χυτλοῦσθαι. E

Χυτλώσαιντο. Vngerent. — Χυτλώσαιντο. ἀλείψαιντο.

Χυτὸν χρῶμα. Fuſus color F χυτὸν χῶμα. *Fuſus agger. Agger ex terra affuſa, congeſtaq́ factus & excitatus.* Et ὁ ξεστὸς λίθος. Politus lapis. Herodotus. *Conſule Lex. Ionicū.* — Χυτὸν χρῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. ἡρόδοτος.

Χύτραν ποικίλλειν. Ollam picturis-ornare. *Prouerbium, quod dicitur* de rebus, quæ fieri non poſſunt *cum aliquo fructu, feliciq́ ſucceſſu,* & *de rebus* irritis. *Eraſm. Adag. Chil.* 1. *Cent.* 4 *col.* 149 *ad.* 66. *Ollam exornas.* — Χύτραν ποικίλλειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἀνηνύτων.

Χύτρας τρέφειν. Ollam alere. In tectis *olim ollas* collocabant, ne noctuæ accederent. *Ariſtoph. in Auibus pag.* 382. *v.* 18. *& 19. Schol. annot.* 8. *& 9 Eraſ. Ad. Chil.* 3. *Cent.* 6. *col.* 739. *ad.* 24. — Χύτρας τρέφειν, ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες. F

Χύτρασον. *Legendum* χύτλασον. *Ariſtophanes in Veſpis pag.* 355 *v.* 12. *Schol. annot* 4. Humecta. *Aqua oleo mixto laua, vnge. Vide & Euſtath. in* χυτλοῦσθαι. — Χύτρασον, ὕγρανον.

A Χύτραις ἱδρυτέον. ἀριστοφάνης. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον; τουτέστι, τὴν εἰρήνην. ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς ἐγκαθιδρύειν, ἢ ἀγάλματα θεοῦ. ἕψοντες ὄσπρια, ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, χαριστήρια ἀποδιδόντες τῆς πρώτης διαίτης. ἀριστοφάνης δαναΐσι.

Χύτραις ἱδρυτέον. Ollis collocanda eſt. Ariſtoph. in Pace pag. 470. v. 1. Schol. annot. 1. 2. & 3. Τρυ. Quid verò nobis faciendum eſt aliud, quàm iſta nunc ollis collocanda? Hoc eſt, Quid aliud iam faciemus, niſi vt Pacem iſtam ollis ſanciemus, & confirmemus? Quum enim aras, aut alicuius Dei ſimulachra in aliquo loco collocaturi, & dedicaturi erant, legumina elixabant, & pro primitiis hæc offerebant aris, ſimulachriſve Deorum dedicatis, & conſecratis pro primo victu gratias illis agentes, & ob animi grati memoriam hæc ipſis offerentes. Ariſtophanes Δαναΐσι. Danaidibus.

Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας,
Μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

Teſtor autem Iouis Hercei ollas,
Cum quibus ara iſta dedicata-fuit olim.

B ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο ἑρμᾶς δὲ ἱδρύοντες περὶ τὰς θύρας, καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἱδρύσθαι. μεμφόμενοι δὲ ὡς εὐτελεῖς ὄντας, ἄλλαις ἱερουργίαις αὐτὴν ἱδρύσαντο.

Lidpύθ. Interdum autem etiam ſumptuoſiore victima dedicabantur. Quum verò Mercuriales-ſtatuas dedicabant pro foribus, & alias ſtatuas, ne operis erectio tardaretur: ſed opus incæptum citiùs expediretur, & feliciùs abſolueretur, ollis pultis illas ſtatuas ſolebant dedicare, i. ad illarum ſtatuarum dedicationem ollas pultis adhibere ſolebant. Conquerentes autem Dij, quòd illud dedicationis genus per pultis ollas factum, non ſumptuoſum, nec precioſum: at vile nimis eſſet, aliis victimis ipſam Pacem dedicarunt, vt patet ex duobus hexametris ſequentibus, quæ ſunt apud Ariſtoph. in Pace pag. 470. Schol annot. 2.

Ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
C Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ

Sic illi quidem nube infeſta profligata belli,
Pacem elegerunt, amplexi-ſunt, *collocarúntque*, ſanciuerunt, & confirmarunt eam, mactatâ nobiliore *victima*.

ὡς τοῦ ἑρμοῦ χύτραισιν ἱδρυμένου.

Quod ideo dictum quia Mercurius ollis dedicatus, *de ſacrificij vilitate grauiter conquerebatur.*

NOTÆ.

Ἱδρύσθαι] legendum ἱδρύσθαι, vt apud Ariſtoph. in Pace. pag. 470. In v. 1. annot. 2. vbi duo verſus hexametri ſcribuntur, vt apud Suidam correxi. Quæ ſequuntur, ὡς τοῦ ἑρμοῦ χύτραισιν ἱδρυμένου, pertinent ad verſum Ariſtoph. pag. 470. 2.

Χύτραισιν; ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;

Schol. annot. 3. Ἑρμίδιον. εὐτελές. ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου ἐπὶ πολὺ, ὡς μέμφεσθαι αὐτόν.

D

Χύτραις λημᾶν, καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων.

Χύτραις λημᾶν. Ollis, & colocynthis, *ſiue cucurbitis* lippire. De cæcutientibus *dicitur hoc prouerbium. Eraſ. Adag. Chil. 2. Cent. 1. col. 375. & 376. ad. 75. Saturnia lema. & ad. 76. Cucurbitas lippis. & ad. 77. Ollas lippire.*

Χυτρέα. τὸν κεραμέα, καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. πλάτων ἐν πολιτείᾳ.

Χυτρέα. Figulum-ollarum. Et huiuſmodi vaſorum *figlinorum* opificem. Plato *vocem iſtam habet* in libris de Repub. *Eſt autem accuſatiuus à recto* χυτρεὺς.

Χυτρεὺς, καὶ κεραμεὺς, ἀφ' ἑνὸς εἴδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας.

Χυτρεὺς. *q. d. Ollarius. i. Ollarum-faber. Ollarum-artifex. Sic autem vocatur* & figulus, *qui opera fictilia facit, & ab* vna ſpecie *vaſorum* illorum, quæ finguntur, *ab* olla *ſcilicet, generaliter intelligitur figulus, qui quodlibet fictile vas fingit, & formas.*

Χυτρίδιον, ὀστράκινον. εὐτελές. χύτρας ἄξιον. ἀριστοφάνης.

Χυτρίδιον. *lege* χυτρεοῦν. Ariſtoph. *in Nubibus pag. 126. v. 22. & 23. Schol annot. 6.* Teſtaceum. Fictile. *q. d. Ollularium, vel, ollarium.* Vile, Olla dignum.

E Ὤμοι δείλαιος.
Ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

--O me miſerum,
Quòd etiam te fictilem eſſe Deum putarim!

Χυτρεῖον, ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

Χυτρεῖον. *Locus*, in quo *ſeruantur* ollæ. *q. d. Ollarium.*

Χυτρίνδα. παιδιά. καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ. οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες παίουσιν αὐτὸν, ἕως ἂν ἐφάψηταί τινος, ὃς ἀντ' αὐτοῦ κάθηται. χυτρίνδα οὖν ὡς βασιλίνδα, καὶ ἄλλα εἴδη. περισπᾶται
F ὁ τόνος.

χυτρίνδα. Chytrinda. Ludus *quidam ita dictus, de quo pluribus Iul. Pollux. lib. 9. col. 944. 33 vbi nominis etymologia declaratur.* Sedet enim in medio *quidam, qui vocatur Chytra, id eſt, olla.* Alij verò *pueri* circum-circa currentes, ipſum percutiunt, donec attigerit aliquem, qui pro ipſo ſedeat, *eiuſq́, vices obeat ſedens.* χυτρίνδα verò, *dicitur*, vt βασιλίνδα, & alia genera *ludorum, quæ deſinunt in* ινδα; *vt & ϛρεπτίνδα. De quo Magn. Etymol. col. 790. l. 24.* Accentus *verò vocis huius, eſt acutus, qui ponitur* ante vnam, *eamq́, vltimam ſyllabam. i. Hæc autem vox* παροξυτονεῖται, *penacuitur, quòd acutus in penultima notetur.*

Χύτρον Agger *χύτρον dictum à χέω, τὸ χέω, fundo. Quòd agger ex terra fuſa, congeſtaq́; conficitur.* Et oſculi genus. *quod vocatur olla fortaſſe propter quãdam affinitatem, quam habet os humanum apertum, cum olla patentis ore.* Et in epigrammate 127. *lib.* 6. *Epigram. pag.* 438. χύτρον τοι, ταύτην τι κρεαγρίδα. Ollam, iſtámque carnium-venatricem *fuſcinam culinariam, carnibus ex olla extrahendis inſeruientem, Mercurio dedicauit Spinther. Vide Lex. in* Κρεάγρα.

Χύτρον, χῶμα, καὶ φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. χύτρον τι ταύτην τὴν κρεαγρίδα. A

Χυτρόπους. Latos-pedes-habens *ollarum inſtar Ollapedibus-inſtructa. Olla-pedes-habens. Ollarum pedes, & ſuſtentacula, ſiue fulcra Olla.* Vt, Saluſtius ingrediens, & egrediens ad *ſuos* ſodales, videbat ollas-pedibus-inſtructas ſemper immaculatas, & expertes fumi, *fumoq́; nullo modo denigratas ac fœdatas*, vt in foro ad venditionem, *vanum* expoſitas. Plurimi verò faciebat *eos, quos putabat* longum tempus vti victu ignis-experte *i. quos exiſtimabat diu vti poſſe illa victus ratione, qua ignis auxilio non indigeret.*

Χυτρόπους, ὁ πλατύπους. εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ σαλούστιος πρὸς τοὺς ἑταίρους, ἑώρα τοὺς χυτρόποδας ἀχράντους ἀεὶ, καὶ ἀκάπνους, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ πρὸς ὠνὴν ἐγκειμένους. ἐποιεῖ τὸ δὲ μέγιστον ἀπύρῳ διαίτῃ χρῆσθαι πολὺν χρόνον. B

Χυτροι. Chytri. Feſtum Athenis. Eodem autem die & Chytri, & Choes agebantur, in quo omne ſeminis genus in olla elixum, Baccho, & Mercurio offerebant. Theopompus verò dicit, eos, qui ex diluuio euaſerant incolumes, coxiſſe omnigenum-ſemen in olla, vnde ſic vocatum-fuiſſe feſtum, & congiis *vino plenis* libaſſe Mercurio terreſtri, *vel inferno, vt* χθονίῳ *ſumatur pro* καταχθονίῳ. De olla verò, *& ſeminibus in ea coctis* nunquam guſtaſſe. Hoc autem feciſſe eos, qui euaſerant, vt Mercurium *non ſolùm pro viuentibus* placarent: *ſed etiam pro mortuis. Ariſtoph. in Ranis pag.* 139. *v.* 8. Τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν. *Conſule Schol. annot.* 4. *vbi multa longè aliter.*

Χύτροι. ἑορτὴ ἀθήνησιν, ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἵ τε χύτροι, καὶ οἱ χόες. ἐν ᾗ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἑψήσαντες, ἔθυον διονύσῳ, καὶ ἑρμῇ. θεόπομπος δέ φησι τοὺς διασωθέντας ἐκ κατακλυσμοῦ, ἑψεῖν χύτραν πανσπερμίας, ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν. καὶ θύειν τοῖς χουσὶν ἑρμῇ χθονίῳ. τῆς δὲ χύτρας οὐδένα γεύεσθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τοὺς περισωθέντας, ἱλασκομένους τὸν ἑρμῆν, καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων. C

Χύτροι. Chytri. Vrbs eſt in Cypro *ſita*, quæ ſic vocatur. Eſt etiam quoddam Atticum feſtum, *quod vocatur* Chytri. Hoc autem feſtum agebatur Anthetterionis *menſis* decimo tertio *die*, vt *ait* Philochorus.

Χύτροι. πόλις ἐστὶν ἐν κύπρῳ, καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ ἀττικὴ τις ἑορτὴ χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα. ὡς φιλόχορος.

INITIVM LITERÆ Ψ.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. D

Ψ cum A.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ A.

Ψ Ἄγδας. Vnguenti quoddam genus. Pſagdas.

Ψ Ἄγδας, εἶδος τι μύρου.

Ψαθάλλειν. Attrectare, & turpiter agitare. *Euſtath.* ψαθάλλειν, *&* ψαιτάλλειν *ait ſignificare, chordas muſicas attrectare, & mollire, quod lõgè melius.*

Ψαθάλλειν. τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς. E

Ψαθαρόν. Tenerum. Delicatum. Ita Plato, & Ariſtoteles in libro de animalibus.

Ψαθαρόν. ἁπαλόν. οὕτω πλάτων, καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων.

Ψαθυριανοί. Pſathyriani. Secta quædam ita dicta. Quia quidam à-Deo-conditus Pſathyropola, vehementer hac oratione conflabatur. *N. L.* Quære in voce Ἀρειανός.

Ψαθυριανοί. αἵρεσίς τις οὕτω καλουμένη. διότι θεόκτιστος τις ψαθυροπώλης διαφόρως τῷ δε λόγῳ συνίστατο. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀρειανός.

Ψαθυρόν. Aridum, Siccum. *Et* ψαθυρόω. *ῶ. Areſacio. Sicco. Dauid in quodam pſalmo dicit*, Et oſſa mea tanquam vſtio *tanquam vſtione vel ignis ardore* ſiccata-ſunt.

Ψαθυρόν. ξηρόν. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ καῦσις ἐψαθυρώθη. F

Ψακάζει. Rigat. Rorat. Aſpergit. *Idem ac τὸ ψακάζει, quod à* ψακάς ψακάδος. *ἡ. gutta. ſtill. Ariſtophanes id Pace. pag.* 438. *v.* 16. *vbi legitur* μηδὲ ψακὰς λοιπὴ 'νῆν *&c.* Intus verò, *domi verò*, ne gutta quidem argenti *nobis* erat prorſus *relicta*. Pro, Ne minima quidem

Ψακάζει. ῥαίνει. ἀριστοφάνης. ἔνδον ἀργυρίου μὴ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ

A τὸ σμικρότατον. ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἢ, μὴ δὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν.

quidem *argenti mica, pecuniaque particula nobis ab hoſte propter bellum eſt relicta*, quæ & νιφὰς vocatur, *q.d. niuis tenuiſſimus floccus. Conſule ſchol. annot. 11. vnde Suid.* Vel, Cùm ne obolus quidem ſit nobis.

Ψάκαλον. μέγα.

Ψάκαλον. Magnum.

Ψακροπίδης, ὄνομα ἐπίθετον.

Ψακροπίδης. Pſacropides. Nomen adiectiuum. *N.L. In Mag. Etym col. 817. l. 43.* ψακροπόδης. ἐπίθετον τοῦ Ἀρείονος. Vel, Ἀρείονος ἵππου. εἴρηται δὲ διὰ τὴν ταχύτητα. παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον. *i. quòd ſummis pedibus terram in ipſo curſu tangat. q.d. Velocipes.*

Ψαλάσσετε. ψηλαφᾶτε. ἀριστοφάνης. ἥπερ ἱερεῖον τοί μ᾽ ὑποψαλάσσετε. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν, ἐψηλάφων εἰ λιπαρὰ εἴη. καὶ ἀριστοφάνης.

Ψαλάσσετε. Tractatis. Attrectatis. Palpatis. Ariſtophanes *in Lyſiſtrata. pag. 543. v. 6. Sed* αὐτὸ *legitur Doricè, & more priſco, pro comm.* ψηλ. *verſo* η *in* α, *&* ι *non ſubſcripto: ſed adſcripto.* Tanquam victimam profectò me ſubattrectatis. Victimas enim immolaturi *palpabant, &* attrectabant, *vt viderent* an pingues eſſent. Et *rurſus* Ariſtophanes *in eadem Lyſiſtrata. pag. 547. v. 20. & 21. 22.*

Πρῶτος
Ἀπῆλθεν ἄψαλακτος, ἀλλ᾽
Ὅμως λακωνικὸν πνέων.

--*Primus*
Abiit intactus, ac illæſus: *at*
Tamen Laconicum ſpirans. i. quamuis Laconicos, & ſuperbos ſpiritus gereret, & ſpiraret, nequaquam tamen ex meis manibus illæſus diſceſſit: ſed à me malè tractatus, & arma mihi tradere coactus, cum palliolo lacero diſceſſit. Vide locum, & noſtros græcos comment.

C Ψάλλειν.

Ψάλλειν. Pſallere. Canere. Citharam pulſare. Muſicis inſtrumentis adhibitis canere. *Vide Euſtath.*

Ψαλίδα, ἣν ἡμεῖς ἀψῖδα καλοῦμεν. νόμων ιβ. θήκην δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι, ψαλίδα προμήκη λίθων πολυτίμων.

Ψαλίδα. ψαλίς, *eſt ea*, quam nos vocamus ἀψῖδα *i. fornicem, teſtudinem, arcum, arcuatam figuram, quam Ouid. arcatum curuamen appellat.* Legum 12. *lib. Plato dicit,* Thecam verò ſub terra *tradunt* eſſe factam *quam dicunt eſſe* teſtudinem oblongam ex precioſis lapidibus *confectam.*

Ψαλίοις. χαλινοῖς. ἀριστοφάνης. χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων.

Ψαλίοις. Frænis. Ariſtophanes *in Pace pag. 439 v. 21. ſchol annot. 11.* Aureum ſtregitum frænorum. *Pro, ſtrepitum ab aureis frenis editum.*

Ψαλλομένη, πλησσομένη. κυρίως δὲ ψάλλειν, τὸ ταῖς ἄκραις τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. ἐν ἐπιγράμματι.

D

Ψαλλομένη. *Percuſſa Pulſata.* Vellicata. ψάλλειν verò, propriè *ſignificat*, ſummitate digitorum. *i. ſummis digitis, muſicorum inſtrumentorum* chordas attingere. In epigrammate.

Μιλτοφυῆ τε
Σχοῖνον ὑπ᾽ ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

· --*Miniatámque*
Chordam ſub ſumma digitorum vnguibus munitorum pulſatam regula.

Ψαλλόμενος. ὁ ἀκροώμενος ψάλτου. καὶ κιθαριζόμενος, ὁ κιθάρας ἀκροώμενος. ὁ δὲ φραάτης, ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο, τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων. αὐτὸ τοῦ προσεγγίζων.

Ψαλλόμενος. Qui pſaltem *pſallentem* audit. Et κιθαριζόμενος. Qui citharam *ab aliquo pulſatam* audit. Vt, Phraates autem in aurea ſella, *vel, in aureo curru* ſedebat, arcus neruum, *vt cithara chordas*, ſummis-digitis-pulſans. Pro, accedens *ad arcus neruum, eúmque pulſans.*

E Ψάλλω. δοτικῇ. αἰτιατικῇ δὲ, τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων.

Ψάλλω. Pſallo. Datiuo. Accuſatiuo quoque *gaudet, vt* τὴν νευρὰν. &c. vt ſupra.

Ψαλτήριον, ὄργανον μουσικὸν, ὅπερ καὶ ναῦλα καλεῖται.

Ψαλτήριον. Pſalterium. Muſicum inſtrumentum quod etiam Naula vocatur. *Vide Lex. in* Ναῦλα. *Item in* Νάβλα.

Ψάλτης, καὶ ψαλτής. τὰ εἰς της λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ, κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά, οἷον, ὑφάντης. ἀγύρτης. εὐφράτης. τὸ δὲ ἑκοντὴς, καὶ ἐθελοντὴς. μετοχικά. παρὰ δὲ ἀττικοῖς ὀξύνεται. καθαρτὴς. ἀμυντὴς, ἐπὶ τοῦ βυθοῦ. φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτὴς. πραϋντής.

F

Ψάλτης, & ψαλτής. Pſaltes. Pſalmiſta. Cantor. *Nomina* in της deſinentia, quæ penultimam habent deſinentem in immutabilem *literam*, quum non aſſumunt σ, in genitiuo grauantur. *i. accentu graui notantur*, niſi ſint participij-vim-habentia. Vt ὑφάντης. Textor. Ἀγύρτης. circulator. Εὐφράτης. Euphrates. *fluuius.* At ἑκοντὴς, voluntarius, & ἐθελοντὴς, idem, vim-participij-habent, *& idem valent, ac participium* ἐθέλων. *i. volens.* Apud Atticos verò acuuntur, καθαρτὴς purgator, luſtrator. ἀμυντὴς. propulſator, vltor. In profundo. *N.L.* φαιδρυντὴς exhilarator. ποικιλτής. Ornator. ψαλτὴς. Cantor. πραϋντὴς Delinitor.

Ψάλτιγξ, κιθάρα.

Ψάλτιγξ. Cithara.

Ψάμμαθος, παραθαλάσσιος ἄμμος. ἄμα-

Ψάμμαθος. Arena maritima, *marina.* ἄμαθος enim *vocatur* mediterraneorum locorum *arena.* ψάμ-

μαθος verò, campeſtris-regionis puluis, *arena.* ψάμμαθος verò, maris *arena. N.L. Euſtath. hac de re meliùs, & dilucidiùs eum conſule.*

θος γὰρ, ἡ μεσόγεια. ψάμμαθος, ἡ τῆς πεδιάδος A κόνις. ψάμμαθος δὲ, ἡ τῆς θαλάσσης.

Ψαμμήτιχος. Pſammeticus, Rex Ægyptiorum Azotum vrbem obſedit, donec expugnauit. Hæc autem Azotus, omnium vrbium, quas nos ſcimus, obſidionem diutiſſimè tolerauit, *hoſtíque reſtitit. Vide Herodotum.*

Ψαμμήτιχος. ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς αἰγυπτίων ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν, εἰς ὃ ἐξεῖλεν. αὕτη δὲ ἡ ἄζωτος, ἁπασῶν πολίων ἐπὶ πλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη ἀντέχει τῶν ἡμεῖς ἴσμεν.

Ψαμμίς. Velum *nauticum.* Et fornix *teſtudo.* Ponitur & pro aquæ-ductu. Et cita motio *ſic etiam appellatur. i. concitatus, velóxque motus. In Ald. cod per ſimplex* μ *ſcribitur* ψαμίς. *Aly*, ψαλίς.

Ψαμμίς, τὸ ἀρμενον. καὶ καμάρα. καὶ ἐπὶ ὑδρορρόου τάσσεται. καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.

B

Ψαμίτη. Pſamite. Inſulula. *Parua inſula ſic dicta.* Quære in Εἰρήτη-ψάμιτον autem, eſt quoddam placentarum genus. Quære pariter *ſuo loco.*

Ψαμίτη. νησύδριον. ζήτει ἐν τῷ εἰρήτη. ψάμιτον δὲ ἐπὶ πλακοῦς τις ἰδέα. καὶ ζήτει ὁμοίως.

Ψαμμοκοσιογάργαρα. Pſammocoſiogargara. *Ariſtophanes in Acharnenſ. pag. 260. v. 3. ſchol. annot. 2. vnde Suidas. Ibi tamen quædam meliùs leguntur.* Vocabulum eſt compoſitum ex vocibus multa ſignificantibus. Compoſitum ex vocibus multa ſignificantibus. Compoſitũ eſt enim *ex nomine* ψάμμος, *quod arenam ſignificat, & ex terminatione* κόσιος, *quæ centuriis ſignificandis inſeruit, & ex nomine* Γάργαρα. *n. pl.* τά. *Gargara quod & Ida promontorium, & vrbem Aeolicam in agro Troiano ſitam, & in iſta vocis compoſitione,* ψαμμοκοσιογάργαρα, *multitudinem ſignificat. Euſtath. 309. 21. Ideo verò Pythia vates, vt refert Herodotus lib. 1. pag. 11 lin. 36. vſa eſt hac voce,* quòd arenæ *granorum* numerum noſſet. Pythius enim, *vel (vt Herod.) Pythia enim* iuuenili-more-gloriatur ſe arenæ numerũ noſſe, *quum hexametro verſu canit,* Noui enim ego arenæque numerum, & menſuras maris, *Eraſ. ad. Chil 1. Cent. 4. col. 145. ad. 44. Harenam metiris.* Et Eupolis hanc vocem obſeruauit, *& notauit* quum dixit, Numerare ſpectatores pſammocoſios. *i. innumeros.* Poteſt autem ineſſe in huius vocis compoſitione illud κόσια, quæ eſt terminatio *nominum numero declarando inſeruientium,* illorum, quæ *ſunt* poſt numerum decem, vſque ad mille, quæ *terminatio* magnum numerum ſignificat. Vt διακόσια, ducenta, τριακόσια, trecenta &c. Illud verò Γάργαρα, & ipſum pro multitudine ſumitur, propter cognationem, quæ intercedit inter γ & κ. Dictum-eſt autem pro ἄρατα, *q d indicibilia, ineffabilia,* quæ verbis exprimi nequeunt, & innumerabilia. Illud verò κάρκαιρε δὲ γαῖα ποσσίν. *Reſonabat autem, ac ſtrepebat terra pedibus,* multam pedum motionem, *ac agitationem* ſignificat. quaſi diceres γάργαιρε. *pedibus ſtrepentibus erat referta.* Meminit & Cratinus *huius verbi* γαργαίρειν, *quum in quodam ſenario dicit,* Ἀνδρῶν ἀρίστων. *&c. Sic enim metricauſa legendum.* Viris præſtantiſſimis tota reſonat vrbs. Idem eſt, ac ſi dixiſſet, *virorum præſtantiſſimorum* multitudine *ſtrepit referta.* Idem igitur eſt τὸ ψαμμοκοσιογάργαρα, ac multa, & innumerabilia. Illud enim ψαμμοκόσια per ſe pro multitudine ponebatur,

Ψαμμοκοσιογάργαρα. ὑπὸ λέξιων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ εὔπολις ἐποιήσατο τὴν λέξιν, εἰπών. ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους. δύναται C δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν μετὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν, μέχρι τῶν χιλίων. ἐς πλῆθος ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός. οἷον διακόσια. τριακόσια, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα, ἐπ' αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ γ' τὴν πρὸς κ. εἴρηται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἄφατα, καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι, τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει. οἷον γάργαιρε. μέμνηται καὶ κρατῖνος. ἀρίστων ἀνδρῶν πᾶσα γαργαίρει πόλις. οἷον πλήθει. ἄλλως. D οἷον πολλά, καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμοκόσια, καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν εὐπόλιδι ἐν χρυσῷ γένει οὕτως. ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους. ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. ὡς ἐν λήμναις. ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαιρ' ἡ στέγη. καὶ παρὰ ἀριστομένει ἐν βοιωτοῖς. ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα. καὶ παρὰ σώφρονι. ἁ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαιρε. καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. χρημάτων τε γάργαρα. θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι, τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν. οἷον γάργαιρε. καὶ τὸν καρκῖνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν. E

apud Eupolidem quidem, in Aureo Genere, ſic, Numerare ſpectatores pſammocoſios. *i. in numeros. Eſt enim vocabulum* ab arena numeratiuè *i. numeri ſignificandi cauſa* deductum. Gargara verò & ipſa pro multitudine ponebatur. Vt in Lemnis. *F.* Αὐξιλιαρ. *Lemnis.* Viris aſciticiis tota ſtrepebat domus *i. erat referta.* Et apud Ariſtomenem in Boethis *i. Auxiliarius* Intus enim *i. domi, ſunt* nobis Gargara. Et apud Sophronem *i. maxima rerum copia.* Ἁ δ' οἰκία. *&c.* Ipſa verò domus argenteorum-vaſorum erat plena. Et in Tragœdia. Pecuniarúmque Gargara *i. maxima copia.* Volunt autem quidam illud etiam *hemiſtichium*, quod *eſt* apud Poetam, Κάρκαιρε δέ. &c. Vide ſupra. Quinetiam ipſum καρκῖνον i. cancrum, ſic appellari *tradunt,* propter pedum multitudinem. F

Ψαμμίαχος. Pſammiæchus. Nomen proprium.

Ψαμμίαχος. ὄνομα κύριον.

Ψάμμος. Maritima terra. *Maritima, vel marina arena.*

Ψάμμος, ἡ παραθαλάσσιος γῆ.

A Ψᾶν. ὁμαλίζειν. λεπτύνειν. περιοίσειν, τὸ περιέσεσθαι. καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ.

Ψᾶν. Æquare. *Radere. Tergere.* Tenuare. *comminuere.* Περιοίσειν *ad* ψᾶν *non pertinet, neque ponendum hic.* Euaſurum-eſſe. Superſtitem-futurum-eſſe. Et futurum, vt reſiſtat. Thucyd. lib. 7.

Ψανθομφανίχες, οὕτως ἐκαλεῖτο ἰωσὴφ ὑπὸ φαραώ. τουτέστι, κρυπτῶν εὑρετής.

Ψανθομφάνιχος. Pſantheophanichus. Ita vocatus eſt Ioſephus à Pharaone. Hoc eſt, Occultorum-inuentor.

– Ψᾶρες, καὶ κολοιοί. εἴδη ὀρνέων.

Ψᾶρες. Sturni. Et κολοιοί. Graculi. Auium genera.

Ψαρόν. εἶδος χρωμάτων. ψαρὸς γὰρ ἵππος, ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. ἢ ὁ ταχὺς, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν, ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαρόν. Quod τοῦ ψαρὸς. i. ſturni, colorem habet, varium ſcilicet, Genus colorum *variorum, qui ſunt in eodem corpore, quemadmodum in ſturnis videmus.* Equus enim pſarus *dicitur*, qui colore talis *eſt, qualis eſt in ſturno.* Vel, velox, à verbo ψαίρειν, accelerare, *properare, feſtinare, citò ferri.* Hinc etiam αἰψηρός. Citus. Velox.

B Ψαττάλλειν, καὶ ψατάλλειν, τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

Ψαττάλλειν. Vide ψαθάλλειν. Vide & Euſtath.

Ψαύει. γενικῇ. ἅπτεται. ὡς ἐμψύχῳ θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς. αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἁγίου προσψαύουσαι τῷ πυρί.

Ψαύει. Genitiuo. Tangit. Attingit. Vt, Tanquam animatam Dei arcam nequaquam attingat. Carnes verò illius ſancti *viri*, quę ignem attigerunt. *At hic non genitiuum: ſed datiuum habemus. Vel igitur eſt alia conſtructio ponenda, vel hoc exemplum ad genitiui conſtructionem non facit.*

Ψαφαρῇ. καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ κεγχρήτισιν ἰσχάσιν ἀμφί. καὶ αὖθις ἐν μύθοις. ἵστασαν, οὐδὲ

C κόμας ψαφαρῇ μίαντο κονίῃ.

Ψαφαρῇ. *Ion. pro com.* ψαφαρᾷ. Tenui. Friabili. Liquida. &c. *Vt, in quodam hexametro.* Et nardo liquida Cenchreticas caricas circa. Et rurſus In fabulis. Steterunt, neque comas tenui fœdarunt puluere.

N O T Æ.

Κεγχρήτισιν] Per craſin dictum, pro Κεγχρεάτισιν. à Κεγχρέαι. ῶν. αἱ vrbe, de qua Stephanus. Ciuis, Κεγχρεάτης. ου. ὁ. & fœmineum, Κεγχρεᾶτις, Κεγχρεάτιδος, & per craſin τοῦ ε, καὶ τοῦ α εἰς η, Κεγχρῆτις. Κεγχρήτιδος. ἵστασαν verò quod ſequitur, eſt per ſyncopem formatum ἐκ τοῦ ἱστήκεισαν, 3. perſ. plur. pluſq. perf. act. Si verò tenui notatum ſcribas ἵστασαν, erit ſyſtole, pro ἵστασαν, metri cauſa. Μίαντο verò, dictum pro μιάναντο per ſyncopen, & neglecto ſyllabico incremento, pro ἐμιάναντο. à μιαίνω. Videtur autem medium pro actiuo ἐμίαναν Atticè poſitum.

D Ψαφαρόν. ἀσθενές. ἐλαφρόν. κακόν. εὔθραυστον. ἀππιανός. ἀννίβας ὁ στρατηγὸς καρχηδονίων, διαβὰς τὰ πυρηναῖα ὄρη, διέβη καὶ εἰς τὴν κελτικὴν τὴν νῦν γαλατίαν, καὶ διώδευε τὴν χώραν. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ ἄλπια ὄρη, καὶ εὑρὼν ἀπόκρημνα ἰσχυρῶς, ἐπέβαινε κἀκείνοις ὑπὸ τόλμης κακοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε, καὶ κατακαίων, τὴν δὲ φλόγα σβεννὺς ὕδατι, καὶ ὄξει, καὶ τὴν τέφραν τοῦ δὲ ψαθαρὰν γενομένην, σφύραις σιδηραῖς θραύων, καὶ ὁδοποιῶν.

Ψαφαρόν. Infirmum. Leue. Malum. Friabile. Quod-facilè-frangitur. Appianus. Annibal, Dux Carthaginenſium, ſuperatis, *traiectiſque* Pyrenæis montibus, tranſiuit etiam in Celticam, quæ nunc Gallia vocatur. & per eam regionem iter fecit. Cùm autem ad Alpes veniſſet, eaſque valde præruptas inueniſſet, per illas tamen etiam aſcendit, audacter ærumnas tolerans, ſyluam quidem cædens, & cremans, flammam verò extinguens aqua, & aceto, & huius cinerem redditum friabilem, *ſaxa ſic cremata, & aceto conſperſa* ferreis malleis frangens, & viam-faciens, *copiiſque peruias Alpes reddens. Pro* ψαθαρὰν, *fortaſſe* ψαφαρὰν

E *ſcribendum. Eſt enim* τοῦ ψαφαροῦ *exemplum.* ψαθαρόν, *tamen, &* ψαφαρόν *interdum eſt idem.*

Ψαίγαλον. τὸ ἀρνίον.

Ψαίγαλον. Agnus.

Ψαίρειν. τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαίρειν. Accelerare. Vnde etiam αἰψηρός. Celer. Citus. Velox.

Ψαιστά. ἄλφιτα ἐλαίῳ, καὶ οἴνῳ δεδευμένα. ἅπερ ἐπιθυμίων τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται, ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου περιψήσεως. ἢ πέμμα. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Ψαιστά. Placentæ. Farinæ oleo, & vino rigatæ, *& macerata, vnde fiebant placenta*, quas diis adolebant. ψαιστὰ verò vocantur à molæ circumfractione, *quòd triticum molâ circunfringatur, vt inde farina proſiliat.* Vel *ita vocantur* liba. Vel placentæ genus. Et in Epigrammate.

Σοὶ τάδε πέμπω

F Ψαιστά, καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης

καὶ αὖθις ἐν ἐπιγράμματι.

Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον.

--Has tibi mitto

Placentulas, & tenuis dona ſacrificij.

Et rurſus in Epigrammate. Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων.

Et placentarum exiguarum donarium pauperculum.

καὶ ψαιστῶν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ μύλης κατεψη-

Et ψαιστῶν *dixit. i. placentarum*, quæ erant farinæ molâ confractæ, *& comminuta.* κατεψησμένα. *N. L. fortaſſe*

κατεψημένα. quod à καταψάω. ῶ. *Nam ſuprà dixit περιψήσιως, quod à περιψάω ῶ.* Et rurſus. Placentáſque pingues, & bene-ſermatum, *ac precioſum* oleum. Illud verò πίεντα *poſitum pro πίονα, vel λιπαρά.* pinguia.

τισμένα. καὶ αὖθις. ψαιστά τε πίεντα, καὶ ἀλθήσαυρον ἔλαιον. τὸ δὲ πίεντα, λιπαρά. A

Ψαίστορα. Spongiam habere calamorum abſterſoriam Cnidiorum. *i. quæ calamos Cnidios abſtergat.* ψαίστορα ἀπὸ, *metri cauſa præpoſitio poſt poſita, pro,* ἀποψαίστορα, *ab* ἀποψαίστωρ. *quod ab* ἀποψάω. ῶ *abſtergo, deductum videtur, pro quo ſecundùm legitimam formationem dicendum eſſet* ἀποψήτωρ. ῆρος.

Ψαίστορα. σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορ᾽ ἀπὸ κνιδίων.

Ψ CVM E. — ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ E.

Ψέγω. Accuſatiuo. Vitupero. Reprehendo.

Ψεδνή Rara Raros habens-capillos. Glabra. Calua. Et ψεδνός. Raros-capillos-habens. Glaber. Caluus.

Ψέγω. αἰτιατικῇ. B

Ψεδνή, ἀραιά. καὶ ψεδνός. ἀραιόθριξ. μαδαρός.

Ψεκάς Ros. *Gutta. Stilla. Stillicidium. Er. ad. Chil. 1. Cent. 3. col 97. ad. 1. Minutula pluuia imbrem parit.* Antimachus ita vocabatur, Pſecas *i Ros, vel, minutula pluuia. Hoc autem dicitur* in eos, qui ſputo abundant. Hic autē fuit carminum ſcriptor. *i. poeta.* Sic autem vocatus fuit, quòd inter colloquendum, familiares aſpergeret *ſputo.* Fuit autem etiam quidam Olympicus ita dictus. Putabatur autem Antimachus iſte decretum feciſſe, nullū de nomine in comœdiis eſſe perſtringendum, & propterea multi de Poetis non accedebant, chorum accepturi, & multi eorum, qui choros-agitabant, *& ſcenicas choreas exercebant,* eſuriebant. De iſto Antimacho dicit Ariſtophanes *in Acharnenſibus pag 305. Vide verſus, qui præcedunt iſtos.*

Ψεκάς. δρόσος. ἀντίμαχος, οὕτως ἐκαλεῖτο ψεκάς. ἐπὶ τῶν πτυελωδῶν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διότι προσέρραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ ὀλυμπικός, οὕτω καλούμενος. ἐδόκει δὲ ὁ ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος, καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ C προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορόν, καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. περὶ τούτου τοῦ ἀντιμάχου φησὶν ἀριστοφάνης.

Quem adhuc vtinam videam teuthide, piſce quem quidam vocant loliginem,

Indigentem, vel, cupidum teuthidis. *Hæc verò aſſata,*

Stridens, mari vicina, menſa appoſita,

In-litus-cadat. Deinde verò, quum paratus-erit ille capere eam, *canis* ipſâ

Correptâ fugiat. Vel, vt Suid. Ipſam correptam deuoret.

Hoc quidem ipſi malum vnum imprecor.

Ὃν ἔτ᾽ ἐπίδοιμι τευθίδος

Δεόμενον. ἡ δ᾽ ὠπτημένη

Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη

Ὀκέλλοι. κᾆτα μέλ- D

Λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων

Ἁρπάσας φάγοι.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

NOTAE.

Ψεκάς.] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 305. l. & Ψεκάδος. & Ψεκάδα.

Ἀντίμαχον τὸν ψακάδος

Τὸν ξυγγραφῆ τῶν μελέων τὸν ποιητήν.

Ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς

Ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς.

Ὅς γ᾽ ἐμὲ τὸν τλήμονα

Λήναια χορηγῶν, ἀπέλυσ᾽ ἄδειπνον.

Ὅν γ᾽ ἐπίδοιμι τευθίδος

Δεόμενον, ἡ δ᾽ ὠπτημένη

Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,

Ὀκέλλοι. κᾆτα μέλ-

Λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων

Ἁρπάσασα φεύγοι.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν. &cæt. E

Conſule Schol. annot. 5. & deinceps.

Ψεκτέος. Vituperandus. Reprehendendus. Reprehenſione dignus. Vt, *Oportet* bonos principes, *bonóſque magiſtratus,* magiſtratum-gerere, *vel, populis ſuæ fidei commiſſis imperare,* ędificiis Aſſyriis, & ſumptuoſis publicis-muneribus longum vale dicentes. Vituperandus enim. *& reprehenſione dignus eſt* ille Princeps, qui venuſtis, *ſplendidis, & ſuperbis* ædificiis delectatur, *& qui propter immenſos ſumptus, quos in hæc facit, non ſolum ſuum fiſcum: ſed etiam ſuorum populorum ærarium exhaurit, & hominum priuatorum fortunas abſumit.*

Ψεκτέος, οἰκοδομήματα ἀσσύρια, καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας χρηστοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων, ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσι. F

A Ψέλιον. περιοχή. ὁ χριστὸς ἐν Ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι τοῦ διαβόλου. ψέλιον δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. τὸ ψέλλιον, κόσμος τῆς χειρός. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. παρ' οὐδὲν θέμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλήν, ὅπερ οὖν οἷα δήπου ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρτητο, ἀνασεῖλλον τῶν ἀδικημάτων.

Ψέλιον, *Vel*, ψέλλιον Periochi. *Armilla* Chriſtus in Iobo *dicit* de dracone, hoc eſt, diabolo, Armilla verò perforabis labrum ipſius. ψέλλιον *autem, eſt* manus ornamentum, *vel, brachiorum ornamentum, quod latinè dicitur armilla, torques, brachiale, quòd brachia, circa manus circundet, & ornet. Italicè, Braccialetto Gallicè, Bracelet.* Et Ælianus in *libro* de Prouidentia. Nihili faciens ſacrarũ literarum conſilium. Quod igitur tanquam armillæ Ægyptiorum Regi appēſa erat ex lege *ipſum à peccatis* arcens. N.L. *Legendum videtur* ἀνασεῖλλον, *vt ad* ψέλιον, *ſiue* ψέλλιον, *referatur.*

B Ψελλός, ἀσήμως, ἀνάρθρως λαλῶν. τραυλός.

Ψελλές, Obſcurè. *Sine certa rerum aliquarum ſignificatione, &* inarticulatè loquens. Balbus.

Ψευδυμοί. σπόνδυλοι.

Ψευδυμοί. Spondyli *Vertebræ, quæ ſunt in dorſi ſpina. Vide Lex. in* Σπόνδυλος. *Heſych.* ψελυμοί. σπόνδυλοι. *Sed vtraque vox de mendo videtur ſuſpecta. Niſi fortè ſcribas* ψευδινοί. *q.d. falſa-vertebræ. Non vera-vertebræ. formatum erit, vt* ἀληθινοί. *veri vel vera.*

Ψευδάμαξυς. ὁ ψευδόπλουτος.

Ψευδάμαξυς. Falsò-diues. Qui-ſe-diuitem-falsò-iactat. *Vide ſequentem vocem.*

Ψευδατραφάξυος πλέα, ἀντὶ τοῦ πλήρη ψευσμάτων. ἀτράφαξις δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγόρησε, καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξυος πλέαν εἶπε τὴν βουλὴν γεγονέναι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα. τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης διαχερῶς καὶ ῥᾳδίως, ὥσπερ τὸ λάχανον αὔξεται.

C Ψευδατραφάξυος πλέα. *Sic enim ſcribitur apud Ariſtoph. in Equitibus pag. 225. v. 7. ſchol. annot. 7. vnde Suidas.* Plena *grandium* mendaciorum. Ἀτράφαξις. Atriplex. Oleris genus, quod in magnitudinem celeriter augetur. *i. quod citò creſcit.* Quoniam igitur Cleon Equites falsò criminatus fuerat, & ipſe Senatus *falſis eius criminationibus* fidem-adhibere videbatur, ideo *Allantopola* Senatum ψευδατραφάξυος πλέαν. i. grandium-mendaciorum plenum eſſe dixit, Cleonem quidem, vt mēdacem, *& calumniatorem, ita* carpens, ipſum verò Senatum perſtringens. vt eum, qui mentientibus, & calumniantibus *hominibus* facilè crederet, & *tam facilè fidem illorum mendaciis, & calumniis adhiberet,* quàm facilè creſcit hoc olus, *quod* ἀτράφαξις *vocatur.*

Ψευδεγγραφή. ὄνομα δίκης ἐστίν. ἣν εἰσῄεσαν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. ὡς καταψευσαμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος, ἐν τῇ σανίδι παρὰ τῇ θεᾷ κειμένῃ, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.

D Ψευδεγγραφή. Pſeudengraphe. q.d. Falſa inſcriptio. Vel falſa-accuſatio. Eſt nomen iudicij, in quod *citati* veniunt illi, qui accuſati-fuerunt, quòd ærario *pecuniæ ſummam aliquam* deberent. *Conqueruntur enim* de ſuo accuſatore, quòd mentitus-ſit contra ipſos, *ipſóſque falsò detulerit ad magiſtratum, & nomen ipſorum inſcripſerit* in tabula, quæ eſt apud Deam *Mineruam, in eius ædis ærario repoſita. Dicunt enim* ſe iniuſtè *in illa tabula* fuiſſe-inſcriptos, quaſi *aliquid* ærario deberent.

Ψευδέγγραφος δίκη. τὰ δημόσια ὀφείλοντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι. καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις, ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλέον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται.

Ψευδέγγραφος δίκη. Falſæ inſcriptionis actio. Illorum, qui Reipub. ærario *aliquid,* debent, nomina deſcribunt Quæſtores, & quantum quiſque debeat. Si quis igitur *aliquem*, qui nihil *ærario* debet, *in publicis debitorum tabulis* inſcripſerit, vel inſcripſerit quidem, vt *Reipub.* debentem: ſed plus, quàm ferat eius debitum *i. plus, quàm debet,* iſte in iudicium falſę inſcriptio-

E nis vocatur, *& falſæ inſcriptionis actio aduerſus eum, reo, iniuriam patienti, datur.*

Ψευδενέδραν. Ξενοφῶν. ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα κατάβασιν, προσάντης γὰρ ἦν, ψευδενέδραν ἐποιήσαντο.

Ψευδενέδραν. Falſas-inſidias. Fictas-inſidias Xenophon. Cùm autem metuerent deſcenſum, *quo deſcendendum erat* Trapezuntem (erat enim pronus. *i. decliuus*) fictas-inſidias fecerunt. *i. Hoſtem fictis inſidiis aggreſſi ſunt De expeditione Cyri lib. 5 pag. 348. E. & 349. A. Vide noſtrum Græcolat. Xenoph. Indicem.*

Ψευδῆ. ψευδῶς, καὶ ἐπὶ ὀνόματος.

Ψευδῆ. *Nomen plurale neutrum, pro aduerbio* ψευδῶς. Falſa. Pro, falsò. *Dicitur* & de nomine *n.g. quod ſignificat falſa, vel ficta.*

Ψευδηγόρος. ψευδολόγος.

Ψευδηγόρος. Falſidicus. Falſiloquus. Mendax.

F Ψευδὴς ἐγγραφή. τοῦτο ὄνομα δίκης. ζητήσει δ' αὖ τις τίνι διαφέρει ψευδεγγραφὴ, βου-

Ψευδὴς ἐγγραφή. Falſa inſcriptio. Hoc *eſt* nomen iudicij, *vel actionis, quæ à Iudice datur illi, qui conqueritur ſuum nomen ab aliquo relatum eſſe in tabulas eorum, qui Reipub. ærario aliquid debent, quaſi & ipſe ipſi aliquid debeat, cùm tamen ei nihil prorſus debeat.* Quęret verò quis quomodo differat falſa-inſcriptio ab inſidiis, *quas aliquis alicui ſtruit apud Iudices, quum eius nomen ſciens, & prudens in publicis tabulis inſcribit, quaſi Reipub. aliquid debeat. Hoc autem facit, vt eius bonis, & capiti ſtruat inſidias,*

Etenim Lycurgus hæc differre dicit. Fortaſſe autem falſæ quidem inſcriptionis *aduerſario litem* intendebant illi, qui nihil quidem *Reipub.* debebant. falsò tamen inſcripti-fuerant *in publicis tabulis, quaſi Reipub. aliquid deberent.* Inſidiatum verò *litem accuſatoribus intendebant* illi, qui olim quidem *aliquid Reipub.* debuerant: ſed *id eius ærario iam* reſtituerant, *& omnino per ſoluerant*, & tamen iterum per inſidias *ab aduerſariis ſtructas* inſcripti-fuerant falsò *in publicis tabulis, quaſi nondum ærario ſatisfeciſſent.* — λέσεως. καὶ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ λυκοῦργος. τάχα οὖν ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλάγχανον, οἱ μὴ ὀφείλοντες μὲν, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς. βουλεύσεως δὲ, οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ, καὶ αὖθις κατ' ἐπιβουλὴν ψευδῶς ἐγγραφέντες. A

Ψευδοκλησία. q.d. Falſa-vocatio. Nomen eſt iudicij, in quod ingrediuntur ij, qui *in publicis tabulis* inſcripti-fuerunt, quòd *aliquid* ærario debeant. *Tunc autem hæc actio datur illis, qui ſe circumuentos dicunt*, quum aliquos accuſant, quòd apparitores contra ſe falsò præpararint, *& ſubornarint, vt Magiſtratui falsò renunciarent, aliquos à ſe vocatos in ius, quos tamen non vocarint*, vt mulctam vadimonij deſerti cauſa debitam perſoluant. Sic Iſæus *hoc nomen accipiendum* dicit. — Ψευδοκλησία ὄνομα δίκης ἐστίν. ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. ἐπειδὰν αἰτιῶνται τινὰς ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν. ὡς τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὦφλον. ὡς ἰσαῖός φησι. B

Ψευδόμαντις. Falſus-vates. Mendax-coniector. — Ψευδόμαντις.

Ψεύδομαι. Accuſatiuo. Mentior. — Ψεύδομαι, αἰτιατικῇ.

Ψευδομυθία. Falſiloquium. Mendacium. — Ψευδομυθία. ψευδολογία.

Ψευδόπτωμα. q.d. *Falſus-lapſus.* Ariſtophanes *in Equitibus pag. 322. v. 2. 3. 4.* Si vero fortè cecidiſſent in humerum in pugna aliqua, Hæc *ſui lapſus veſtigia, puluerémque ſtatim* abſterſiſſent. i. *abſtergebant.* Deinde negabant ſe cecidiſſe. *puluerem autem abſtergebant, ne cecidiſſe viderentur:* Sed dimicabant ruſus, *prælium inſtaurabant, pugnámque redintegrabant.* Hoc autem luctæ, *certaminiſque* genus, ψευδόπτωμα vocant. *Vide Græcolat. Lex. vbi res fideliter, & pluribus explicatur.* Quod autem *Poeta* dicit, & huiuſmodi. Quamuis *noſtri* maiores *interdum ab hoſte* victi- fuerint, illam *tamen* cladem *acceptam* repararunt *ſtatim.* Quamobrem illis, qui *noſtros maiores* vicerunt, cùm poſtea *viciſſim à noſtris maioribus & ipſi* victi fuerint, ex priore victoria, *quam à noſtris reportarunt*, nihil acceſſit *commodi, nec vllam maiorem vtilitatem inde perceperunt.* — Ψευδόπτωμα. ἀριστοφάνης. εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον, ἐν μάχῃ τινὶ τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἶτα τὸ μὴ φαίνεσθαι, πεπτωκέναι. τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαίσματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ὅτι εἰ καὶ οἱ πρόγονοι ἡττήθησαν, τὴν ἧτταν ἀνεκαλοῦντο. καὶ τοῖς νενικηκόσιν ἡττηθεῖσιν ἐν δευτέρῳ, πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν. C

Ψευδόπυρα. Falſi-ignes. Falſæ-pyræ. Stratagema *quoddam eſt.* Quod *belli duces* faciunt quum noctu *variis in locis multos* ignes accendunt. ad hoſtium terrorem, *vt hoſtes, tot ignibus conſpectis, maximas copias eſſe credant ac ita vehementer terreantur. Er. ad Chil. 3. Cent. 4. col. 701. ad 38.* ψευδόπυρα. — Ψευδόπυρα. στρατήγημα. ὅπερ ποιοῦσι διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων. D

Ψευδοσέληνον. q.d. *Falſa-Luna. Pro, Quæ non verum, clarúmque lumen miniſtrat orbi terrarum.* Obſcura-Luna. — Ψευδοσέληνον. ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

Ψεῦδος. Mendacium eſt humana felicitas. Et Dauid. Ego dixi in mea ecſtaſi. i. *in animi mei raptu, quum ex pectore quodammodo meus animus in admirationem, ac ſtuporem eſt abreptus, tunc ego dixi*, Omnis homo mendax. i. ψεύστης. — Ψεῦδος, ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία. καὶ ὁ δαβίδ. ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Ψευδώνυμοι. Falsò-nominati. Falſum-nomen-habentes. Suum-nomen-mentientes. Falſiloqui. — Ψευδώνυμοι. διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι ψευδολόγοι. E

Ψευσθέντα. Deceptum. Vt Illum autem ab homine deceptore deceptum, *dixit* non manſiſſe inutilem-ad-pugnam-committendam, *nec à pugna manus abſtinuiſſe.* Illi enim & conſilia, & verba omnigena *erant. i. variis & conſiliis, & verbis vtebatur*, vt bellum ſuperaret. i. *ex bello victor euaderet, vel, ex bello victoriam reportaret.* Et ψευσθῆναι. Genitiuo. Decipi. Falli. Fraudari. Fruſtrari. — Ψευσθέντα. ἀπατηθέντα. ψευσθέντα δὲ αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς ἀπατεῶνος, μὴ μένειν ἀπόλεμον. ἐκείνῳ γὰρ βουλαί τε, καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τοῦ πολέμου περιέσοιτο. Ἐ ψευσθῆναι, γενικῇ.

Ψεῦσον. Decipe. Falle. Frauda. Fruſtra. Familiaris *eſt loquendi* figura. Menander. *Sed hoc aliud loquendi genus Atticis familiare, videtur eſſe.* Scis quid ſis facturus? *Ariſtoph. in Auibus pag. 37?. v. 20. οἶσθ' ὃ δρᾶσον, & pag. 371. v. 1?. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, Item Soph. in Oed. Tyr. pag. 175. v. 1. οἶσθ' ὡς ποίησον, Ibi ſchol. dicit hoc poſitum pro ποιήσεις i fac. & Atticiſmum eſſe tradit.* Et Sophocles. Ne falle, ô Iupiter, aduenientem *& nobis affulgentem* ſpem. *Pro, Ne ſpe concepta nos fruſtra.* — Ψεῦσον, συνήθες τὸ σχῆμα. μένανδρος. οἶσθ' ὃ ποίησον. καὶ ὁ σοφοκλῆς. μὴ ψεύσῃς ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. F

Ψεφαιός. Obſcurus. Non illuſtris. ψέφος enim, obſcuritas *eſt, caligo, tenebræ. Vt,* Erat autem etiam ille vir obſcurus. *Conſule Pind. Lex. & Magnum Etymolog. colum. 818. l. 33.* — Ψεφαιός, σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής. ψέφος γὰρ, τὸ σκότος. ἦν δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ ψεφαιός.

A Ψῶσαι. σιτίσαι. ψωμίσαι.

Ψῶσαι. Alere. Nutrire. Paſcere. *Propriè tamen eſt cibo minutatim conciſo paſcere. Vel minutu cibi fruſtis alere, quemadmodum nutrices faciunt, quæ manſum in os puerorum inſerunt.*

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η. — Ψ. CVM Η.

Ψήγματα. μικρὰ κομμάτια.

Ψήγματα. Ramenta. Parua ſegmenta. Micæ.

Ψηκαδὼν, κονιορτός.

Ψυκαδών. Puluis-excitatus. Puluis.

Ψῆκτρα. ἐργαλεῖον, δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. ἐν ἐπιγράμματι.

Ψῆκτρα. Strigil. Strigilis. Siue, ſtrigilis, is. Inſtrumẽtum *ferreum, & dentatum*, quo radimus, *ſtringimus, abſtergimus, & polimus* equos. In epigrammate.

B Καὶ πριστὸν ψήκτρης κνῆσμα σιδηρόδετον.

Et ſectum ſtrigilis ramentum ferro-ligatum.

καὶ αὖθις.

N.L. *Fortaſſe ſic vocat ligneam, vel eburneam ſtrigilem, quæ dentes ſerra ſectos, & ferro ligatos habebat. Quare* κνῆσμα *figuratè dens dicetur,* παρὰ τὸ κνῶ, *rado, abſtergo, polio, quòd equiſoni dentes ſtrigilis hunc vſum præſtent.* Et rurſus *Epigrammatum lib 6. pag. 412 epigr. 5.*

Καὶ ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτριχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων

Et ſtrigilem equorum trahentem-pilos, & ſuprà terga

Μάστιγα, ῥοίζου μητέρα θαρσαλέην.

Scuticam, ſtrepitus matrem audacem.

Καὶ, ψήκτραν ἀκιτιν ἀπέπτυσεν ὁ ψηκτήρ, καὶ δεινὸς λέγεται.

Et, Strigilem acitin reſpuit abſterſor, & grauis dicitur.

C

N.L *Vide quæ notauimus in voce* φάσγανον *pag. 739. col. 1.*

Ψηλαφίζει. ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀναξίλας. καὶ ψηλαφῶ, αἰτιατικῇ.

Ψηλαφίζει. Pro, ψηλαφᾷ. Palpat. Tractat. Attrectat. contrectat. Manu tentat, & explorat. Sic Anaxilas. Et ψηλαφῶ Accuſatiuo. Palpo. Tracto. Attrecto. Contrecto. Manu tento, & exploro *Ariſtoph. in Pace. pag. 459. v. 28.* Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα. *Palpabamus in tenebris res. i. Res vt in tenebris manu tentabamus, & explorabamus. Hoc autem de iis dicitur, qui res obſcuris veſtigant coniecturis. Er. ad Chil. 3. Cent. 7. col. 776. ad. 59. Palpari in tenebris.*

Ψῆλαι. ἀντὶ τοῦ ψάλαι. κατὰ τροπήν.

Ψῆλαι. Ceciniſſe. *Dictum Atticè*, pro communi ψάλαι, per mutationem, *α in η verſo quod eſt aor. 1. act. infinit. à* ψάλλω. *Pſallo. Canto. Vide ſuprà.*

Ψήληκες, τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθαγενεῖς.

Ψήληκες. *Heſych.* ψηλαφηκότευμαι ψήληκες, τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογενεῖς. Pſeleces, vel pſelices *dicuntur gallinaceorum* gallorum nothi-pulli, ſiue nothi-fœtus.

D Ψῆνας. τοὺς ἰχθύας.

Ψῆνας. Pſenas. Piſces *quoſdam ita quidam vocant.*

Ψῆνες, κωνώπια, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα. εἰ τινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιάπτουσι δένδρων ταῖς συκαῖς, πεπαίνουσι τὰ σῦκα. καὶ ὑποψωνισμένη ἀπὸ τούτου, ἡ ἔγκυος.

Ψῆνες. Culices. Parui-culices, qui naſcuntur in groſſis. *i. in immaturis ficubus, vel, vermiculi quidam in groſſis nati, qui propterea culices ficarij vocantur,* qui etiam, quum groſſi circa ficus-arbores ſuſpenduntur, ipſas ficus maturant. *i. ad-maturitatem-perducunt.* Hinc autem *ducta translatione, mulier* ὑποψωνισμένη *dicitur, quam vir iniuit, & quæ eſt* grauida. *Vide* ψηνίζω *in Lex.*

Ψηνίζω. καὶ παροιμία. οὐδεὶς κομήτης, ὃς τις οὐ ψηνίζεται ὅς τις αὐτὸ δ' ἀκροτελεύτιον, αὐτὸς σὺ πρὸς τὸ ἦχος τοῦ τριμέτρου συναρμόσον. οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα, καὶ ὄνομα.

Ψηνίζω. *Rado. Polio. Caprifico. Et per translationem à caprificatione ductam, quæ fit per culices ficarios, qui ex groſſis euolantes, in ficus ingrediuntur, vt eas maturent, ſumitur pro Ineo, quod ad res venereas refertur interdum. Vnde* & prouerbium *manauit*, Nullus comatus *eſt*, qui non ineatur. ὅς τις οὐ. Hoc autem acroteleutium. *i. hunc verſus extremi finem* tu ipſe ad vocem trimetri accommoda. Haud enim ego ſaltem illam atrocem, *ac horrendam, & abominandam* rem, & nomen *eius* dicam.

E

Ψηνός. ὁ φαλακρός.

Ψηνός. Caluus.

Ψηνῖξαι. ξύσαι. σοβῆσαι.

Ψηνῖξαι. Raſiſſe. Abegiſſe.

Ψῆρας. ψαρούς. ὄρνεα. ὕμνηρες.

Ψῆρας. Sturnos. Aues, *quas Itali vocant ſternelli. Galli, Eſtourneaux.* Homerus *Iliad. Π pag. 507. v. 28.*

Κολοιούς τε, ψῆράς τε.

--Graculóſque, ſturnóſque.

καὶ αὖθις.

Et rurſus *Epigram. lib. 4. pag. 240. epigr. 177.*

F Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἁρπάκτειραν ἐρύκων

Ille ego, qui priùs & ſturnum, & rapacem arcebam à

Σπέρματος ὑψιπετῆ Βιστονίαν γέρανον.

Semine altevolantem Biſtoniam gruem.

Homerus Iliad P. 667. v. 11. Ψαρῶν, *pro* ψηρῶν, *dixit.* Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν. *Horum autem vt ſturnorum nubes venit, & graculorum.*

Ψηρόν. ξηρόν.

Ψηρόν. Aridum. Siccum.

Ψησία. εἶδος ἰχθύων.

Ψησία. Pſeſia. Genus piſcium. *Vide Lex. Græcolat. in* ψῆσσα.

Ψῆττα. Pſetta. Latorum piſcium quidam *ita vocatur*. Quidam Bugloſſum *vocant.i.Lingulacam, ſiue Soleam.* Quibuſdam autem videtur *hoc piſcium genus* ex duabus pellibus conſtare, *ſi ſpectes eius externam* ſpeciē. In medio verò *corpore* diuiſum-eſt, vt veſpæ, *quæ medias corporis partes adeò graciles, & tenues, & anguſtas habent, vt ſuperiores ab inferioribus diuiſas habere videantur.* Vel, eſt auis, quæ veſparum inſtar, in medio *corpore* eſt ſecta, *quæ medium corpus ſectum, atque diuiſum videtur habere, quemadmodum veſpa. Ariſtophan. in Lyſiſtrata. pag. 543. v. 38. & 39. vbi legendum, vt apud Suidam, quòd hæc lectio ſit melior, quàm illa.* A

Ψῆττα. τῶν πλατέων τὶς ἰχθύων. ἔνιοι βούγλωσσον. δοκεῖ δέ τισιν ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν. διῄρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες. ἢ ὄρνεον ἐστὶ τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες.

Ego verò vel tanquam pſettam puto me facilè, pacis impetrandæ causâ,

Ἐγὼ δέ γ' αὖ κἂν ὥσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ

Daturam-eſſe meum corpus à me ipſa *reſectum dimidium,* B

Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θ' ἥμισυ.

vt pſettæ corpus in medio ſectum referat. Vide pag. 544. v. 9. & 10. *vbi quædam eſt huius loci dilucidior explicatio.* περὶ τῆς ψήττης *apud Athenæum ſub finem lib. 7. pag. 164 pluribus agitur.*

Pro. Quamuis accideret, vt dimidium mei *corporis* ſecaretur, *tamen pacis adipiſcendæ cauſa tantum dolorem alacriter tolerare* volo.

ἀντὶ τοῦ κἂν συμβῇ τέμνεσθαί μου τὸ ἥμισυ, βούλομαι.

Ψηφῖδες. Calculi. Lapilli.

Ψηφῖδες. ψῆφοι.

Ψηφίσματα. Decreta. Sententiæ, quæ *populo, vel Principibus, & Magiſtratibus* placent, *& quæ ſuffragiis eorum confirmantur. Et* ψηφίζειν, *&* ψηφίζεσθαι. *Decernere. ſuffragiis latis aliquid conſtituere, vel ſtatuere. Et* ἐπιψηφίζεσθαι. *ſuo ſuffragio addito ratum facere, comprobare, confirmare, ſciſcere, decernere. Vt,* Hæc autem *omnibus* ſimul-placuerunt, ſi Romanorum Rex hoc decretum ſuo-ſuffragio-comprobaret, Pro, *ſi decretum iſtud ipſi Romanorum Regi* placeret, *eóque contentus eſſet, & hoc ipſum addito ſuo ſuffragio confirmaret.* C

Ψηφίσματα. γνῶμαι ἀρέσκουσαι. ξυνήρεσε δὲ τὰ τοιάδε, εἰ ὁ ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο. ἀντὶ τοῦ ἀρεσθῇ.

Ψηφολόγοι. q. d. Calculilegi. Calculorum collectores. Sunt *autem illi*, qui calculis-ludunt, *q. d. Calculoluſores.* Pſephologici verò, *ſunt homines, qui calculis egregiè, & callidè ludere nouerunt, & qui propter iſtam iſtius ludi peritiam, & aſtutiam, in aliis quoque rebus alios aſtutè fallunt, generaliter verò ſic vocantur,* qui fallunt & decipiūt *aliquos,* quemadmodum pſephologi *ſpectantium, aut ſimul ludentium* oculos fallunt ipſa celeritate tranſpoſitionis calculorum, quum *calculos* corripiunt *eorúmque ſedem mutant, & eos aliò transferunt, tanta celeritate, tantáque manus dexteritate, vt nullus eorum, qui eos ludentes ſpectant, aut eorum, qui cum ipſis ludunt, fallaciam, & fraudem ipſorum obſeruare ſat citò poſſit. Vide Lex. in* ψηφοκλέπτης, *&* ψηφολόγος, *&* ψηφοπαίκτης. D

Ψηφολόγοι. ψηφολόγοι εἰσὶν, οἱ ψηφοπαῖκται. ψηφολογικοὶ γοῦν οἱ πλανῶντες, καὶ ἀπατῶντες, ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων, ἀπατῶντες συναρπάζουσι.

Ψηφολόγοι. Pſephologi *dicuntur* etiam, qui curā gerunt fallaciæ, quæ fit per calculos, *eo modo, quem ſupra vides à nobis accuratè deſcriptum. Pro, Pſephologi quoque dicuntur, qui magno ſtudio calculis aliquos fallere conantur.*

Ψηφολόγοι, καὶ φροντίδα ποιούμενοι, τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης.

Ψῆφος. *Calculus. Suffragium.* Iudicium. Sententia, *quam quis pronuntiat.* Colloquium. Oratio. Et ἀψήφισον *hinc deriuatum, quod ſignificat id, quod nullo ſuffragio decretum eſt, neque confirmatum. Vt,* Qui retinet in animo illam *primam, rectamque naturæ legem, diuinitùs inſitam, nullis ſcriptis mandatam, & ab hominibus* nullo-ſuffragio-confirmatam, *& qui diligenter eam obſeruat, is* omnem *ſacram* ſcripturam perficit. N. L. Et rurſus. Haud enim erit potentia, *vires non ſuppetent*, neque ſi ſepties *hoc* tu decreueris. Seniores enim, *& populi principes* ſemper decernebant quid agendum *eſſet*, & quid non *agendum.* E

Ψῆφος, κρίσις. ἀπόφασις. διαλαλία. λόγος. καὶ ἀψήφισον, ὁ κατέχων τὸ ἀψήφισον ἐν γνώμῃ, ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ. οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο τί πρακτέον, καὶ τί μή.

Ψῆφος. Calculum vocamus *etiam* lapillum in annulo *incluſum*, & ipſum pecuniarum numerum. *Hoc eſt, ipſam numerandi rationem, quam vulgus computum vocat.*

Ψῆφος. ψῆφον καλοῦμεν, λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ. καὶ τὸν χρημάτων ἀριθμόν.

Ψῆφος μέλαινα. Calculus niger, *erat ille*, qui *reum* cōdemnabat. Albus verò, qui iuſtificat. *i. qui reum pronuntiabat eſſe iuſtum, ac ideo vt innocentem abſoluebat.* Piſides. Calculi nigri pronuntiauit iudicium. F

Ψῆφος μέλαινα, ἡ καταδικάζουσα. λευκὴ δὲ, ἡ δικαιοῦσα. πισίδης. ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν.

Ψηφοφορία. *Suffragiorum latio. Suffragium.* Multorum ſuffragium, & *rerum aliquarum* receptio, *comprobatio, quæ fit latis ſuffragiis. Decretum verò, quod per ſuffragia lata factum eſt, vocatur* ψήφισμα. *Vt in illis ſenariis,*

Ψηφοφορία. ἡ πολλῶν ψῆφος, καὶ ἀποδοχή.

— *Non*
Facientis-finem decretorum ſcribendorum,
priùs quam per *crux*

— Οὐχὶ μὴ
Παύσησθε τῶν ψηφισμάτων πρὶν ἂν τοῦ σκίλλης

Voscer-

A Λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων.

Vos corripiens aliquis de rupe præcipitet, vobiſque *ceruicem frangat*, vos egregiè *tundens*.

Ψήχειν, καταμάσσειν. τρίβειν. ξύειν. οἱ δὲ μαυρούσιοι παραυτίκα τοὺς ἵππους ἔψηχον. οἱ δὲ, λέσχας, οἱ δὲ, ξίφη ἠκόνων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.

Ψήχειν. Abſtergere. Defricare. Terere. Radere. *Stringere, diſtringere, tergere, defricando, vel radendo, ſordes detergere, polire.* Vt, Mauruſij verò confeſtim equos diſtringebant, alij verò, lances, alij, gladios acuebant. Et in epigrammate

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου

φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.

Terit, comminuit *& petram longum tempus, neque ferro*

Parcit: ſed vnâ omnia perdit falce.

Ψηχόμαι, τὸν δικαστήν.

B ψήχειν *etiam, demulcere, delinire. Euripides in Helena pag. 391. ex Commelini typis. v. 1583.* Μενέλεως ψήχων δέρην. *Menelaus demulcens* tauri *ceruicem. Pro eodem dicitur &* ψήχομαι. *Heſych.* ψήχομαι τὸν δικαστήν. Demulceo Iudicem.

Ψηχρόν. τὸν λεπτόν.

Ψηχρόν. Tenuem.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ψ. CVM I.

Ψιά. χαρά.

Ψιάδες. ῥανίδες. σταγόνες, ψεκάδες.

Ψιάθιον. καὶ ἐπίρρημα. ψιαθηδόν.

Ψιά. Gaudium. Læticia.

Ψιάδες. Guttæ. Stillæ. Stillicidia. Rores.

Ψιάθιον. *Vel (vt alij)* ψιάθιον. Parua-ſtorea. Storeola. Tegeticula. Et aduerbium ψιαθηδόν. Storearum-inſtar. *Vide Lex. in* φορμηδόν.

C Ψιάθου. θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ' ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς, τοὺς ψιάθους.

Ψιάθου. Storeæ. Tegetis. *Interdum eſt nomen* fœmineum. *Vt apud Ariſtophanem in Ranis p. 153. v. 19.* τὰς ψιάθους λαβών. *floreis aſſumptis.* Dicitur autem apud Ariſtophanem etiam maſculeo genere, τοὺς ψιάθους. *In eodem loco Schol annot. 10. vnde Suid.*

Ψίδωνες, διάβολοι. ψίθυροι.

Ψίδωνες. Calumniatores. Suſurrones. *Calumniatores, qui ſuis ſuſurris calumnias paſſim ſpargunt.*

Ψίεντα, μακάριον.

Ψίεντα. Beatum. *Et* ψίεσσα. *Fortunata. Beata. Heſych.*

Ψιθομένη κλαίουσα.

Ψιθομένη. i. ψιζομένη, *vt Heſych.* Flens. *Plorans. Demiſſa voce flens.*

Ψιῆναι. ψέξαι.

Ψιῆναι. *Atticus infinit. aor. 1. act. pro comm.* ψιᾶναι, *quod à* ψιαίνω. *Vitupero.* Vituperaſſe.

D Ψιθυρίζει. αἰνιγματικῇ. ἠρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται. διαβάλλει. καὶ ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερόν. πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ, καὶ ἠρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος, ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα. ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται. καὶ θεόκριτος. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. καὶ λόγος ψίθυρος, ὁ διάβολος. σοφοκλῆς. τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων.

Ψιθυρίζει. Suſurrat. Suſurrans-dicit. Accuſatiuo. Demiſſa voce in aurem differit, *ad aurem variis de rebus verba facit.* Calumniatur. Et Veneris ſuſurratricis templum *erat. Apud Ariſtoph. in Nubibus pag. 110. v. 7.* πτελέα ψιθυρίζῃ. *Schol. annot. 6. & 7.* ψιθυρίζῃ *verò dixit, vel, vt alij ſcribunt,* ψιθυρίζει, *quod idem valet, ac* vento leni ſpirante, & per *arboris* folia leuiter intrante, arbores quodammodo colloquuntur, quod ψιθυρίζειν, i. ſuſurrare, dicitur. Et Theocritus *Idyll* . *v. 1.* Suauis quidam *eſt* ille ſuſurrus, & pinus, caprarie, illa. Et λόγος ψίθυρος. Q. d. ſermo ſuſurratorius. Id eſt, oratio calumniatoria, *vel calumniatrix. Oratio calumniæ plena, vel calumnioſa*, Sophocles *in Aiace pag. 10. v. 5.* Tales rumores calumnioſos fingens.

E Ψιθυριστοῦ ἑρμοῦ, καὶ ἔρωτος, καὶ ἀφροδίτης, ἅπερ πρῶτος ἐποίησεν, ὥς φησι ζώπυρος, θησεὺς, ἐπειδὴ φαῖδρα, ὥς φασιν, ἐψιθύριζε θησεῖ κατὰ ἱππολύτου διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ, ἀνθρωπικώτερόν φασι ψιθυριστὴν, παρὰ τὸ, ἀνθρώποις ἐκεῖ συνερχομένοις τὰ ἀπόρρητα συντίθεσθαι, καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις, περὶ ὧν βούλεται. ψιθυρισμὸς δὲ, ἡ τῶν παρόντων κακολογία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ.

Ψιθυριστοῦ. &c. Suſurronis Mercurij, & Amoris, & Veneris *ſuſurratricis templa fuerunt olim Athenis*, quæ primus fecit (vt ait Zopyrus) Theſeus, poſtquâ Phædra (vt aiunt) in auribus Theſei ſuſurrauit aduerſus Hippolytum, cùm calumnians. Alij verò *Mercurium, & Amorem* ſuſurronem humaniùs appellant, *& huius appellationis cauſam afferunt. Dicunt enim hoc epithetum his Diis fuiſſe tributum*, quòd homines illic, *in ipſorum templis* conuenientes, arcana componerent, *conferrent, & exponerent*, & inter-ſe ſuſurrarunt, *& colloquerentur* de *rebus iis, de* quibus *quiſque loqui* vellet. *Vel,* βούλονται. *vellent.* ψιθυρισμὸς verò *dicitur* apud Apoſtolum, *Epiſt. 2. ad Cor. cap. 12. v. 20.* præſentium vituperatio, *& maledicentia, qua præſentes carpuntur & vituperantur.*

F Ψιθυριστὴς ἑρμῆς. ἦν τις ἀθήνησιν ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δὲ ἀθήνησι καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη, καὶ ἑρμῆς ψίθυρος.

Ψιθυριστὴς ἑρμῆς. Suſurrator Mercurius. Mercurius quidam erat Athenis ita dictus. Athenis autem colebatur etiam Venus ſuſurratrix, & Mercurius ſuſurrator.

Ψιλεύς, ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. ὅθεν καὶ

Ψιλεύς. In ſummo Choro, *vel, in ſummo Chori loco*

ſtans,& conſiſtens. Vnde etiam apud Alcmanem *ψιλόψιλος illa dicitur*, quæ in ſummo chori loco ſtare,& *conſiſtere* amat.

φιλόψιλος παρὰ ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρω χοροῦ ἵστασθαι. A

Ψιλοδάπιδες. Nudos,& non villoſos: *at villis carentes,& elegantiores* tapetes *ita* vocant.

Ψιλοδάπιδας, τὰς ψιλὰς, καὶ μὴ μαλωτὰς δάπιδας λέγουσι.

Ψιλοκόρσης. ψιλοκόρσης,& ψιλοκόρσους. Caluus. *Qui tempora, capútque pilis nudatum habet.*

Ψιλοκόρσης. φαλακρός.

Ψιλόν. Nudum. *Sumitur* & pro, Deſertum *ab aliquo,* *& cum genitiuo ponitur. Nudatum. Vt,* Illæ verò feræ Indis nudatæ, *vel, ab Indis deſertæ,* poſtea captæ fuerunt. *Elephantos intelligere videtur.*

Ψιλὸν, γυμνὸν, καὶ αὐτὸ τὸ ἔρημον. τὰ δὲ θηρία ὕστερον ἑάλω ψιλὰ τῶν ἰνδῶν.

Ψιλός. Pſilus. *q. d. Nudus, ſi cum grauis armaturæ militibus conferatur.* Veles. *Velitis. Leuis armaturæ miles. Velitum autem* Acies eſt ignauiſſima, quæ ante nudorum, & inermium exercitũ *ponitur, & hoſtibus* obiicitur. Hæc prima cæditur, ſi tumultus oriatur. *Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 517. v. 24. Mneſilochum, qui depilabatur, piliſque nudabatur, vt mulier eſſe videretur, hac de re conquerentem introducit,* O me miſerum! Nudus *igitur* iterum militabo. Hoc autem *ideo* dixit, quia depilatus fuerat, *piliſque nudatus.* Eunapius verò dicit ψιλὸν nudũ, & quaſi leuem. *i. velitem, & leuis armaturæ militem.* Romani verò tales acies, *& militum ordines* vocant auxilia. Sic autem auxilij celeritatem, & ad vſus *militares* agilitatem *& motus facilitatem ad res peragendas* appellant. *Vel, Huiuſmodi milites Auxilia vocant, ob expeditum vſum, & opis ferendæ celeritatem.* Et tragœdia. *Sophocles in Philoctete. pag. 417. v. 7. &* 8.

Ψιλὸς, τάξις ἐστὶν ἀχρειοτάτη. ἥ τις προβάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου τῶν γυμνῶν, καὶ ἀόπλων. καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη αἱρεῖται. οἴμοι κακοδαίμων. ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι. τοῦτο δὲ εἴρηκε, διότι ἐψίλωτο. εὐνάπιος δὲ λέγει ψιλὸν, καὶ οἷον κοῦφον. αὐξίλια δὲ, οἱ ῥωμαῖοι, τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι. τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ, καὶ πρὸς τὰς χρείας εὐκίνητον οὕτω προσαγορεύοντες. B C

-- Denuò, rurſus, iterum

Ingredior ad te nudus, non habens alimentum, quo viuam.

Καὶ ἡ τραγῳδία αὖ πάλιν.
Εἶσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν.

Dicitur & ψιλὴ, nuda, pro, debilis, *& infirma.*

λέγεται καὶ ψιλὴ, ἡ ἀσθενής.

Ψιλοί. Nudi. Non armati quidem: ſed tẽpore pugnæ, quouis obuio *telo*, vel lapide, vel ligno, vel alio aliquo inſtrumento *aduerſus hoſtem* vtentes. Vel ſagittarij, *funditores, iaculatores, qui ſagittas arcu, lapides funda, manu iacula iaculantur in hoſtes. Ita velites, & leuis armaturæ milites ſæpe vocantur,* quòd leui armatura vtantur.

Ψιλοὶ. οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν. ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι, ἢ λίθῳ, ἢ ξύλῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι. ἢ τοξόται. παρὰ τὸ σκευῇ ψιλῇ χρῆσθαι. D

Ψιλωθρον. Pſilothrum. *q. d. Depilatorium.* Medicamentum, *vel, vnguentum,* quod ad pilorum euulſionem paratur, quo pili euelluntur.

Ψίλωθρον. φάρμακον πρὸς ψίλωσιν τῶν τριχῶν σκευαζόμενον.

Ψίμυρον. Tranquillum. Serenum. Tepidum.

Ψίμυρον. εὔδιαιον.

Ψιμμύθιον. Ceruſa, *qua mulieres faciem fucant, vt formoſiores videantur. Sed hic fucatus color, eſt* meretricius color.

Ψιμμύθιον. χρῶμα ἑταιρικόν.

Ψινάδες. Pſinades. Apud Theophraſtum *ita vocantur ῥυάδες ἄμπελοι, vel, vt Heſych. ψυάδες ἄμπελοι.* q. d. fluxæ, vel fluentes vites. *i. Deciduæ vites, quarum racemus adhuc tenellus defluit, decidit, deperit.* Quidam *ita vocant* ex-arbore-deciduas oliuas. *Al. cod. habet δρυπέτεις, vel (vt alij) δρυπεπεῖς. In arbore matureſcentes.*

Ψινάδες, παρὰ θεοφράστῳ, αἱ ῥοιάδες καὶ ἄμπελοι. ἔνιοι τὰς δρυπετεῖς ἐλαίας. E

Ψινάζει. Fructus imbecilli defluunt, *decidunt, pereũt. Dicitur hoc de plantis, arboribus, & vitibus, quarum fructus adhuc tenelli decidunt, & pereunt. Vnde ψινάδες. αἱ. de quibus antè. Dicitur & de plantis, quarum* folia fluunt, *cadunt, & pereunt.*

Ψινάζει. ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ. φυλλοροεῖ.

Ψινύθιον. Vile. Vitioſum. Malum.

Ψινύθιον. φαῦλον.

Ψίξ. ψιχός. ἡ. *Sic enim* declinatur. Mica. Micæ.

Ψίξ. ψιχὸς, κλίνεται.

Ψίω. Cibum-præmanſum-inſero-in-os *infantis, vel alius. Cibo præmanſo nutrio. Panis, aut alius cibi fruſtula in os inſero.* Et ψίσαι. Cibo premanſo-nutrire. Vel, exiguis cibi fruſtis in os inſertis alere. Et ψιθῶσιν. Exiguis cibi fruſtis in os inſertis alantur. *ψίλω enim ſignificat* per micas alere. *Micis nutrire. Sed τραφεῖν, pro τρέφειν, legendum, vt reſpondeat præcedentibus ψιθῶσιν, & ψωμιδῶσιν. Ald. cod. malè τρεφῶσι. i. Micis alantur. Vide ψίχιον in Lex.* Et ψιώχω. *deductum à ψίω quod idem ſignificat. Sed fortaſſe ψίχω ſcribendum, quod ab aliis etiam agnoſcitur.*

Ψίω, τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι. ψωμίσαι. καὶ ψιθῶσιν. ψωμιδῶσιν. τρέφειν διὰ ψιχῶν. καὶ ψιώχω. F

Ψιττακία. Pſittacia. Muliebris calceamenti genus.

Ψιττακία, ὑποδήματος γυναικείου εἶδος.

Ψιττακός. Pſittacus. Nomen auis. Volucres, quæ ſimilem *humanæ* linguam habent, & genarum for-

Ψιττακὸς, ὄνομα ὀρνέου. τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν γε-

mam,

A γύων διάθεσιν, τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον. οἷον ψιττακοί. κίτται, καὶ τὰ ὅμοια.

Ψίτται, ἰχθύων γένος.

Ψιτταλεία, νησύδριόν τι περὶ τὰς ἀθήνας.

Ψίχας ἀρσενικῶς οἱ ψίχες, καὶ τοὺς ψίχας. ὁ δὲ θεόλογος θηλυκῶς λέγει. ψὶξ παραδραμοῦσα τὸ φαυλότατον καὶ ψιχίον.

mam, humanum ſermonem imitari poſſunt, vt pſittaci, picæ, & *his* ſimiles *aues.*

Ψίτται. Pſittæ. Piſcium genus.

Ψιτταλία. Pſittalia. Inſulula quædã circa Athenas.

Ψίχες. Micæ. Genere-maſculeo *dicitur* οἱ ψίχες. micæ. Et τοὺς ψίχας. micas. Theologus verò fœmineo-genere dicit, ψὶξ παραδραμοῦσα. &c. i. Mica prætercurrens, *de menſa decidens, eſt ciborum pars* viliſſima. Et ψιχίον. *vel, vt alij,* ψίχιον. *Mica. Mat. cap. 15. v. 27.*

B ## ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ψ CVM O.

Ψόα. μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροί. δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ ὁ δαβὶδ. ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.

Ψόγος. ἡ κακολογία.

Ψόθος. ἀκαθαρσία, οὕτως φρύνιχος.

Ψολόεν. φλεγόμενον πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνὸν, τὸν ὀξέως φθείροντα. ἡ C εὐθεῖα, ὁ ψολόεις.

Ψολοκομπία. ἀλαζονεία. ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν. ἥσθην ἀπειλαῖς. ἐγέλασα ψολοκομπίαις. μεγαλοδοξίαις. καὶ μεγαλοπορίαις. ἀπὸ τῶν περιεχομένων ὀνομάτων τὸ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν. καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν, καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι. τῶν γὰρ κεραυνῶν, οἱ μὲν, καταιβάται. οἱ δὲ, ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες. οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται.

Ψόα. Lumbus. Pars corporis. In his *lumbis* ſitiſunt renes, per quos appetitiones cieri ſolent. Et Dauid *Pſalmo* 37. *dicit*, Lumbi mei repleti-ſunt ludibriis.

Ψόγος. Maledicentia. Vituperatio. Reprehenſio.

Ψόθος. Impuritas. *Sordes. Scabies.* Ita Phrynicus.

Ψολόεν πῦρ. Ardens ignis.

Ψολόεντα κεραυνόν. *Ardens-fulmen. Igneum ſulmen.* Celeriter perdens fulmen. Rectus *caſus eſt* ψολόεις. *Vide Lexic.*

Ψολοκομπία. *l.* ψολοκομπία. *q. d. ardens. i. vehemens, iactantia. Vehemens* arrogantia. Ariſtophanes Equitibus. *pag.* 228. *v.* 17. Delectatus-ſum minis. Riſi propter vehementes-iactationes. *Schol. annot.* 7. *Delectatus ſum tuis minis, hoc eſt, tuas minas contemno, & nihili facio. Et annot.* 8. ψολοκομπίαις. αἰθαλοκομπίαις. *ardentibus iactationibus.* μεγαλοδοξίαις. magnis-gloriationibus. ψευδολογίαις. *Mendaciis.* μεγαληγορίαις. Magniloquentiis. *i. tuis ſuperbis, & arrogantibus verbis.* καπνοῖς. *fumis. i. inani-iactatione.* ἀπὸ τῶν περιεχ. &c. Per illa verò antè-dicta *nomina, verba,* D *dictioneſque ductas* à verbo βροντᾶν. tonare. *quod extat in Equitibus. pag.* 225. *v.* 5. *quum Allantopola de Cleone dicit*, ἐκπασιβρόντητ' αἰσχρὰ καὶ τὴν. *Vide ſchol. annot.* 1. *Et ab illis verbis, quæ Cleon ipſe de ſe dicit pag.* 213. *v.* 10. ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν, καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ. Simul turbans ipſámque terram, & ipſum mare temere, *fruſtra, nulla iuſta de cauſa. Vide ſchol. annot.* 9. Et κρημνοὺς ἐρείδων. rupes præruptas iaculans. *Ariſt. Equit. pag.* 225. *v.* 5. *ſchol. annot.* 5. *Per hæc omnia, inquam, quæ ſunt ſolius Iouis opera, & quæ ſibi Cleon arroganter attribuit, in alios tanquam tonitrua, montium rupes, & fulmina iaculans, Poeta iocatus eſt, Cleonis intolerabilem arrogantiam carpens, & quòd videretur etiam* fulminibus vti. *Vide ſchol. pag.* 228. *in v.* 17. *annot* 8. *vnde Suida correctio magna ex parte, ſumenda.* Fulminum autem, alia quidem *vocantur* Catabatæ, *poet. pro* καταιβάται, *catabatæ, quòd deſcendant, & in terras impetu magno deferantur.* Alia verò, κεραυνοὶ ψολόεντες. i. ardentia fulmina, quæ *ſolo tactu ſtatim* perdunt *ea, quæ ſuis flammis attingunt.* Alia verò, vocantur ἀργῆτες. argetes. *quòd ſint candida. vel* ἀργῆτες *ſumendum pro* ἀργοί. *quòd ſint ſine effectu vllo, quæ non lædunt neque perdunt res tactas, & quæ bruta fulmina propterea dicuntur.*

E Ψέδια, ψευδῆ κρῆτες.

Ψοφοδεής. δειλός. τοὺς ψόφους φοβούμενος.

Ψόφος, ὁ ψόφος, ὁ μὲν, δυνάμει. ὁ δὲ, ἐνεργείᾳ. καὶ τὰ μὲν, δύναται ψοφεῖν. τὰ δὲ, οὔ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν, ἐστὶ τὰ στερεά, καὶ λεῖα, ἐν οἷς ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν ἐνεργῇ, καθὸ ἐστι ψοφητικά. ἡ γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, αὐτός ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, οὗτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ. ἔστι δὲ ψόφος, πληγὴ ἀέρος τοιῶσδε γινομένη. δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέ- F σθαι ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων συμπτώσεως, καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπτωσιν πρὸς ἄλληλα γίνεσθαι. ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἀπολαμβανόμενος ἀὴρ, ἀθρόως ἐκθλιβόμενος,

Ψοδία. Cretenſes *dicunt* Ψέδια, *pro* ψευδῆ. Mendacia. Falſa.

Ψοφοδεής. Timidus. Qui ſtrepitum metuit.

Ψόφος. Strepitus, vel ſonus. Alius quidem, *eſt* facultate. Alius verò, actu. Et alia quidem, ſtrepere poſſunt. Alia verò, non. Quæ autem ſtrepere poſſunt, ſunt ſolida, & læuia, in quibus eſt facultate ſtrepitus, quum *operantur, & agunt*, quatenus ſunt ſtrepitu-prædita, *vel, quatenus ſtrepitus edendi facultatem habent.* Nam *vt ita loqui liceat*, ipſa aptitudo, quâ res ſtrepere poſſunt *i. ipſa ad ſtrependum habilitas, vel, ipſa ſtrepitus edendi facultas apta*, eſt ipſe facultate ſtrepitus. Quũ verò res, quæ *ſtrepere* poſſunt, faciunt, *edunt ſtrepitum, & iam agunt, tunc* exiſtit ille *ſtrepitus* actu. Strepitus autem, eſt aeris percuſſio, quæ certo-modo fit. Vt enim fiat ſtrepitus, opus eſt duorum durorum, & læuium corporum concurſu, *& colliſione*, vt ſubita ſit eorum colliſio, & huiuſmodi corpora ſeſe mutuò contingant. In his enim comprehenſus aer, ſubitò eli-

ſus, ſtrepitum edit. Neque enim mollia corpora ſtrepitum faciunt, vt ſpongia, lanæ. Neque dura quidem: ſed placidè, & paulatim colliſa. Aer enim priùs per partes quodammodo frangitur. Quamobrem opus eſt vehementi durorum corporum concurſu, vt multus interiectus aer comprehendatur, qui comprehenſus, *& in iſtis corporibus incluſus*, & ſubitò expulſus, ſtrepitum efficit. Percuſſio enim ipſius *aeris* anteuertens exitum excludit, & ſimul *confeſtim eum* elidit. *l.* ἐκπυρηνίζει. *Quid ſit* πυρὴν. πυρῆνος. *i. quid* ἐκπυρηνίζειν, *Lexica docent.* Mollia verò, non ſtrepunt, quòd incluſum aerem expellere non poſſint. Per meatus enim (mollia enim ſunt rara) comminutus, *& quaſi in minimas particulas diſſectus, & diuiſus, ex mollibus corporibus* exit. Illis etiam, qui *corpus aliquod ſolidum, & durū* percutiunt, *atque feriunt*, maximo læuore eſt opus, vt maior ſtrepitus edatur, quòd aer copioſior incluſus *in his corporibus* ſubitò elidatur. In nō læuibus verò *corporibus aer* comminuitur, *& in minimas particulas diuiditur*, in cauitatibus, quæ plures ſunt, nec ſubitò exit. De ſono *Philoſophus* dicit & alia *multa*, quæ prætermiſimus *conſultò. breuitatis cauſa.* ψοφητικὸν verò *i. ſtrepēs, aut reſonans, vel potiùs, ſtrepitus edendi facultate præditum*, eſt id, quod poteſt vnum, & continuum aerem conſeruare *donec eius percuſſi ſonus perueniat* vſque ad auditum. Eſt autem cognatus, & inædificatus *i inſertus, aer* cauitatibus aurium, iuxta ipſam meningem.

ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε γὰρ τὰ μαλακὰ τῶν σωμάτων ψόφον ποιεῖ, οἷον σπόγγοι, ἔρια. οὔτε τὰ σκληρὰ μὲν, ἠρέμα δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα. φθάνει γὰρ κατὰ μέρος οἷον θρυφθῆναι ὁ ἀήρ. διὸ δεῖ σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωμάτων συνεμπτώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀὴρ ἐναπολειφθῇ μεταξὺ, ὃς ἐναπολαμβανόμενος, καὶ ἀθρόως ἐξωθούμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀποκλείει, καὶ ἀθρόον ἐκπυρρηνίζει. τὰ δὲ μαλακὰ, οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἷά τέ A
ἐστιν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα, τὸν ἐναποκλειόμενον. B
διὰ γὰρ τῶν πόρων, μανὰ γάρ ἐστι τὰ μαλακὰ, κατακερματισθεὶς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λειότητος τοῖς πλήττουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γίνεσθαι τὸν ψόφον. διότι πλεῖον ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀὴρ, ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι πλείοσιν οὖσι. καὶ ἀθρόως οὐκ ἔξεισι. λέγει περὶ ἠχῆς καὶ ἕτερα, ἃ παραλελοίπαμεν. ψοφητικὸν δέ ἐστι, τὸ δυνάμενον ἕνα, καὶ συνεχῆ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφυὴς δέ ἐστι, καὶ ἐγκατῳκοδομημένος C
τοῖς κοιλώμασι τῶν ὤτων πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι.

Ψόφου πλέως. Strepitu plenus. Pro tumultuoſus, *vel turbulentus* De Aeſchylo dicit. *Ariſtoph. in Nubibus pag. 123. v. 20. & 21. ſchol annot. 9. & 10.* Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς, ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν. *Ego verò AEſchylum exiſtimem primum inter poetas? Strepitus plenum, non cohærentem, vua-immatura inſtar-acerbum, præcipitiorum factorem.* Schol. annot. 9. ἀξύστατον. Non conſtantem *ſibi Repugnantia inter ſe dicentem malè-compactum, nec in poeſi denſum: ſed rarum & iactabundum.* Verba enim Aeſchyli, ſpeciem quidem habent *magnam: ſed ſi diligentiùs* explorentur, *& attentiùs examinentur*, nihil ſolidi continent, *nec inter ſe bene cohærent.* Propterea igitur *eum* dicit ἀξύστατον, *q d. inconſtantem i. ſibi non conſtantem*, quaſi *dicas* incompoſitū, *indiſpoſitum, nulla recta compoſitione, nec legitima diſpoſitione in ſuis fabulis vtentem, & voces, fabulaſque varias* non-probabiliter componentem. στόμφακα. Eum, qui τὸ στόμα ὄμφακος δίκην στρυφνὸν i. os immaturæ vuæ inſtar acerbum habet. i. durum, & aſperum. κρημνοποιὸν verò, eum, qui vocabula *rupium præruptarum, & præcipitiorum inſtar* magna facit. *Ariſtophanes in Acharnenſ pag. 297. v. 31. & 32. non de AEſchylo: ſed de alio quodam verba faciens, vt de tegulis, & fictilibus vaſis, dicit,* καὶ ψοφεῖ λάλον τι, καὶ πυρορραγές. *Et ſtrepit Garrulum quiddam, & igne ruptū i. Et quendam garrulum, & ingratum ſtrepitum edit, qualem fictilia in fornace igne rupta edunt. Nam* πυρορραγῆ κεράμια dicuntur, vaſa fictilia, quæ dum torrentur, in igne rumpuntur. *Quæ verò ſunt igne rupta, ſonum edunt* E
raucum, obtuſum, & auribus ingratum. ſchol. annot. 13. vnde Suid.

Ψόφου πλέως. ἀντὶ τοῦ ταραχώδης. περὶ αἰσχύλου φησί. τὰ γὰρ ῥήματα αἰσχύλου, φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ, οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. διὰ ταῦτα οὖν λέγει ἀξύστατον, οἷον ἀδιάθετον, ἀπιθάνως συντιθέντα. κομπώδη. κρημνοποιὸν δὲ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. καὶ ψοφεῖ λάλον τι, καὶ πυρορραγές. πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. D

Ψόα. Malus-odor. Fœtor. Teter-odor. Vt, Intolerabilem fœtorem aſpirabant, *afflabant. Eſt* τῶν ς, *pro,* ἐπιπνείεσκον. *i.* ἐπέπνεον. *Magn. Etym. col. 819. l. 41. vbi docetur* τὴν ψῶαν. καὶ τὴν ψῶζαν, *idem ſignificare, & integrum carmen affertur,* ἀνέρες ἄτλητον ἐπὶ ψόαν πνείεσκον.

Ψόα. ἡ δυσωδία. ἄτλητον ἐπὶ ψόαν πνείεσκον.

Ψῶζα. Pſoza Morbus quidam. Eupolis. Qui furioſâ correptus irâ militibus peſtilentiam, & pſozam immiſit. Quidam verò & ipſum huius morbi genus declarant *dicentes*, eſſe puritum cum fœtore *coniunctū. Sic autem videntur intelligere fœtidam ſcabiem, lepra ſimilem quæ græcè* ψώρα *dicitur, de qua Medici. Vide Lex.*

Ψῶζα. νόσος τις. Εὔπολις. μανικῶς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν, καὶ ψῶζαν ἐπέμψεν. οἱ δὲ, φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας ἐστί.

Ψώθια. Inferior panis *pars, vel cruſta.*

Ψώθια. τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. F

Ψωλὸν γενέσθαι. *Ariſtoph in Equitib. p. 242. v. 14. ſchol. annot. 7. & 8. vbi res fusè declaratur. Er. ad. Chil. 4. Cent. 2. col. 864. ad. 24. Herniosus vſque ad gulam. Sed vertendum,* Curtum, *apellam* fieri oportet te vſque ad ipſum *pudendi* caput. *Pellis tibi detrahenda eſt vſque, &c.* Hoc prouerbium apud Ariſt. in Equit *legitur.* Dictum autem eſt de iis, quibus multum cutis eſt detractum, *qui multum*

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἡ παροιμία παρὰ ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεσχυμένων. παρὰ

A ἢ διστίλφ ἐν τοῖς ἐναγίσμασι, παρεπιποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

tum cutis amiſerunt. Sed legitur διεψωλημένοι. quod à διαψωλέω, cutem diripio pellem detraho, excorio. ψωλὴ. ἡ. pellis, exuuiũ, ſpoliũ. Vide σκυλάω. ῶ in Lex. Et σκύλλω, quod aliud ſignificat. Apud Diphilum verò, in Exequiis, vel, Libaminibus, quæ manibus offeruntur, ad imitationem huius Ariſtophanici verſus, in hemiſtichio, leui-mutatione-facta-dictum-eſt, ἄχρι τοῦ λαρυγγος. vſque ad gulam.

Ψωλὸς. ὁ λειπόδερμος, ὀξυτόνως. καὶ ἀπόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων, καὶ παρέκτασιν τοῦ μορίου. ἀριστοφάνης. κόκκυξ. ψωλοὶ πεδίονδε. αὐτὶ τοῦ κόκκυγος κρώζοντος τὰ πεδία θερίζομεν. οἱ δ᾽ αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται. τουτέστι, περιτετμημένοι. φησὶν οὖν ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον.

B τουτέστιν, οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τοῦτ᾽ ἄρ᾽ ἐκεῖν᾽ ἦν τοὔπος ἀληθῶς. κόκκυ. ψωλοὶ πεδίονδε καὶ αὖθις. ψωλὸν γενέσθαι δεῖσε, μέχρι τοῦ μυρρίνου. αὐτὶ τοῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνῃ ἐστεφανοῦντο. ἢ ἀποκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον. μολγὸν γενέσθαι δεῖσε. τουτέστι, κλέπτην τῶν δημοσίων ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά.

Ψωλὸς. Ariſtoph. in Equit. pag. 242. in v. 14. ſchol. annot. 7. vnde Suid. Curtus. Apella. Cui deeſt pellis glandem pudendi tegens. Hoc autem nomen ψωλὸς, ſcribitur oxytonè. i. acuto notatur in vltima ſyllaba. Et ἀπόψωλος, dicitur, qui parum eſt talis. i. qui tantùm ſummam pudendi partem pellenudatam habet, Vel turpis, deformis, & fœdus, ob extẽſionem membri virilis, quod pelle nudatum exerit, extendit, ac producit. Ariſtophanes in Auibus. pag. 388. in v. 15. ſchol. annot. 7. & 8. vnde Suid. κόκκυ. ψωλοί. &c. Coccy. Apellæ in-campum prodeunt. Pro, Cuculo cucurriente, campos metimus. Ægyptij verò dicuntur eſſe ψωλοί, curti, apellæ, hoc eſt, circuncisi, quibus pellis glandẽ tegens eſt amputata. Dicit igitur Ariſtoph. ſchol. annot 8. vbi legitur aliquanto aliter, quum cuculus cucurrit, apellæ prodierunt in campum. Hoc eſt, homines magnis pudendis inſtructi. Sed in ſchol. hæc interpretatio non extat. Ariſtoph. in Auibus. 388. v. 15. Hoc profectò illud eſt illud verbum illud prouerbium verè. Coccy. Apellæ

C in-campum prodierunt. Et rurſus in Equit. pag. 242. v. 14. ſchol. annot. 7. & 8. Apellam fieri oportet te vſque ad myrrhinum. Pro, vſque ad ipſum pudendi ſummum caput. Dixit autem μυρρίνου, quia Magiſtratus myrtea corona coronabantur. Vel ψωλοὶ dicti ſunt ἀπὸ τοῦ ἀποκεκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον. Quòd appellarum pudendũ ſit detectum, ob pellem inde reſectam. Idem Ariſtoph. in Equit. pag. 242. v. 3. dicit, Mulctorem fieri oportet te. Sic enim loqui liceat, Hoc eſt, publicarum pecuniarum furem. i. ærarij depeculatorem, publicæ pecuniæ compilatorem, qui Rempub. emulgeas, eámque mulgens, ſuis bonis ſpolies.

N O T Æ.

Κρώζοντος] Apud Ariſtoph. in Auibus. pag. 388. in v. 15. vbi legitur κόκκυ. Schol. annot. 8. ſcribitur κρώζοντος quod melius. nam κρώζειν, crocitare, de coruis dicitur. κόκκυ verò, vt ibi annot. 7. docetur, eſt quædam fictitia vox. Vel ſumitur pro, Parum. &cæt. In Ranis Bacchus pag. 183. v. 29. Æſchylo, & Euripidi dicit,

Καὶ μὴ μαθεῖν ἔτι, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.

D Idem verſ. 33. dicit,

Κόκκυ μαθητὶ.

Schol. annot. 8. κοκκύσῃ.] φωνήσῃ. τοῦτο γὰρ δὶς φωνεῖ ἀλεκτρυὼν βοῶν. Vide Euſtath. qui κόκκυ dicit aduerbium eſſe, παρὰ τὸ κοκκύζειν deductum. Illic quid ſit τὸ κοκκύζειν, docet. Magnum Etym. col. 542 l. 52. Κόκκυ. οἱ Ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Citum. Velox. Citò, celeriter, velociter. Heſychius. 432. vertit τὸ ἐλάχιστον, i. minimum.

Ψωμίζεται. ἀπατᾶται. χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι, ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται. ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. ἀριστοφάνης. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται. οἷς ἀπατᾶται.

E οἷς χαίρει. καὶ ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.

Ψωμίζεται. Decipitur. Fallitur. Gaudet. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι dicitur de paruis pueris, qui ſunt in poteſtate eorum, qui dant ipſis cibum, quo nutriantur, & pramanſum cibum, aut in minuta fruſta conciſum inſerunt in eorum os. Hoc enim propriè ſignificat τὸ ψωμίζειν. Accipitur tamen etiam ſimpliciter pro paſcere, nutrire. Ariſtophanes in Equitibus pag. 219. v. 17. Cleonem introducit dicentem, Noui enim ipſum Populum, & ſcio quibus alimentis paſcatur. Pro, quibus fraudibus, & dolis, aut quibus verborum lenocinijs à me decipiatur. quibus rebus gaudeat, & delectetur Conſule ſchol annot. 12. 13. 14. Et, Paſces nos pane lachrymarum.

Ψωμίζω, καὶ ψωμιῶ, αἰτιατικῇ.

Ψωμίζω Vide præcedentia. Paſco. Nutrio futurum commune ψωμίζω, & ψωμιῶ Atticè. Ariſtoph. in Theſmophor. pag. 527. v. 41. κέκραχθι. τοῦτο δ᾽ οὐ ψωμιεῖς. Vociferare. Hunc tamen infantem tu nunquam ales.

Ψωμοκόλακες, οἱ παράσιτοι, ὡς φιλιππίδης.

Ψωμοκόλακες Paraſiti, vt Philippides ait q. d Minutorum ciborum adulatores. Qui vel propter minima ciborum fruſtula menſas alienas ſectantur, & earum dominis aſſentantur.

Ψωμόλεθρος. ὁ πολυφάγος.

F

Ψωμόλεθρος. Multa-vorans. Helluo. Vorax. Ciborum pernicies.

Ψωμὸς, ὁ ἄρτος.

Ψωμός. Panis. Rei eſculentæ fruſtulum, quantum os capere poteſt, quod ideo Bucca vocatur, vnde Buccella. Itali, Vn boccone. Galli, vne bouchée.

Ψώρα. κνησμονή. ψωρὶς, ὄνομα πόλεως.

Ψώρα. Pſora. Pruritus. Vide Lex. ψωρὶς verò, nomen vrbis. Pſoris.

Ψῶσαν. θάλπουσαν, ἡρόδοτος.

Ψῶσαν. Fouentem. Mulcentem. Demulcentem. Herodotus.

Ψωφιλία. Pſophilia. Regio ſic appellata. Et Pſophilij, gens, quæ Pſophiliam incolit.

Ψωφίς. Pſophis. Vrbs.

Ψώχοντες. Comminuentes. Attenuantes.

Ψῶχος. Arenoſa terra.

Ψοιά. & ψύα. Idem. Lumbus. Latus. Et pluraliter τὰ ψόα, à ſingul. τὸ ψόον. Latera. Ilia. Lumbi.

Ψοίθης. Arrogans. Superbus.

Ψοῖθος. Cinis.

Ψωφιλία, χώρα. καὶ ψωφίλιοι, ἔθνος. A

Ψωφίς. πόλις.

Ψώχοντες. θρύπτοντες. λεπτύνοντες.

Ψῶχος. γῆ ψαμμώδης.

Ψοιά. ψύα δὲ, καὶ πληθυντικῶς τὰ ψύη. αἱ λαγόνες.

Ψοίθης, ὁ ἀλαζών.

Ψοῖθος, σποδός.

Ψ CVM Υ.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ. B

Ψυγεῖσαι. Pro, ἀποθανοῦσαι. Frigefactæ. frigidæ. Pro, mortuæ. Ariſtoph. in Nubib. pag. 64. v. 14. Vide ſchol. Eſt autem particip. aor. 2 paſſ. à ψύχω. ψύξω. frigefacio. Refrigero.

Ψύγω. Accuſatiuo. Sicco. In ſole ſicco, torreo. Inſole.

Ψύδραξ. Eminens in corpore puſtula, quæ aquæ bullam in cute refert eminentem.

Ψύδος. Falſum. Mendacium. Et ψύθος, verſo δ in θ. Vt, Καὶ σὺ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα. Et tu falſum nomen habens. Pro, nomen ementitum. nomen, quod es ementita. Sic enim apud Callimachum.

Ψυκτήρ. Vas, vbi pocula lauantur.

Ψυκτῆρα. Cadum. Vel poculum magnum. Magnum vas q. d. Refrigeratorium vas, quòd in eo citiùs refrigeretur mixtio liquorum, vt vini.

Ψύλλα. Pulex. Et ψύλλαι. Pulices. fœmineo genere dicitur. Apud Herodotum verò, ψύλλοι genere maſculeo dictum, eſt, Libyæ gens. Pſylli. Et ψύλλος, Pſyllus, eſt in Menandri Meſſenia proprium viri nomen. Quòd autem illud paruum animal mordax, & ſaltandi peritũ, quod græcè, ψύλλος, Latinè, Pulex, dicitur, efferatur etiam genere maſculeo, ſatis conſtat.

Ψυγεῖσῃ ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἀποθανούσῃ.

Ψύγω. αἰτιατικῇ.

Ψύδραξ. τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα.

Ψύδος. ψευδές. ψεῦδος. καὶ σὺ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα, ἀντὶ τοῦ ψευδὲς παρὰ καλλιμάχῳ. C

Ψυκτὴρ, σκεῦος, ἔνθα διαψύχουσι τὰ ποτήρια.

Ψυκτῆρα. κάδδον. ἢ ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θᾶττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὸ κεράσαι.

Ψύλλα, καὶ ψύλλαι, θηλυκῶς. παρὰ δὲ ἡροδότῳ ψύλλοι, ἔθνος λιβύης. καὶ τὸ ἐν τῇ μεσσηνίᾳ μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῶον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς, ἐπίχαρμος εἶπε, καὶ ἕτεροι. ἀριστοφάνης. D

Nam Epicharmus, dixit, & alij nomen hoc eodem modo ſumpſerunt, vt & Ariſtoteles Vide Lex. in ψύλλος. Alij verò, dicunt genere femineo ψύλλα. ας. ἡ. Vt, Ariſtophanes in Nubibus. pag. 7. v. 7. 8. ſchol. annot. 5.

Interrogauit nuper Cærephontem Socrates,
Pulicem i. de pulice, *quot ſaltaret de ſuis pedibus.*

Traditum eſt autem, pulicem ſex pedes habere.

Ἀνήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

Ἱστόρηται δὲ ὡς ἡ ψύλλα ἓξ πόδας ἔχει.

Ψύλλειον. Vel (vt alij) ψύλλιον. Herbę genus. Pſyllium. Pulicaria, ſiue pulicaris herba de qua Lexica Et ψυλλίζω. pulicibus, infeſto. accuſatiuo. Et Pſyllenſes, gentile nomen.

Ψύξας. Qui inflauit, vel qui obtudit. Qui frigefecit, qui refrigerauit. à ψύχω. Vel, Qui ſiccauit, aut inſolauit, à ψύγω. De quib. Lexica.

Ψύλλειον, βοτάνης εἶδος. καὶ ψυλλίζω, αἰτιατικῇ. ψυλλεῖς, ἐθνικόν.

Ψύξας, φυσήσας, ἢ ἀμβλύνας. E

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. In Pſyra Bacchum agentes. Prouerbium apud Cratinum. Ex ad. Chil. 3. Cent. 4. col. 701. ad. 39. Pſyra Bacchum. Illic genere fœmineo bis legitur in datiuo, ψύρᾳ, cum ι ſubſcripto, vt ſit à recto ſingulari ἡ ψύρα. Sed in ſequentibus Suidæ verbis effertur genere neutro. τὰ δὲ ψύρα. &c. Pſyra verò, vilis eſt inſula, & parua, prope Chium, quæ vinum ferre nequit. Hoc igitur prouerbium dicitur de illis, qui in conuiuio diſcumbunt, nec bibunt.

Ψύρα τὸν διόνυσον ἄγοντες, ἡ παροιμία παρὰ κρατίνῳ. τὰ δὲ ψύρα, εὐτελὴς νῆσός ἐστι, καὶ μικρὰ πλησίον χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν, ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων, καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

Dicitur etiam de iis, quæ rerum vilitatem ſignificant. De rebus vilibus. Conſule Euſtath. pag. 1462. 48. παρὰ ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγειν, παροιμία. ἀντὶ τοῦ ἐν οὐδενὶ τίθεσθαι τὸν Διόνυσον i. Bacchum in nullo honore, pretióque habere: ſed contemnere. F

Ψυταλίων. Pſytalion. Videtur viri nomen.

Ψυχαγωγεῖ. Accuſatiuo. Conſolatur. Delectat. Animum oblectat. Vel animas ex inferis ad ſuperos educit. Ariſtophanes Auibus. pag. 426. v. 9. 10. 11. Apud autem Sciapodes palus eſt illota, ſordium plena, vbi Manes elicit Socrates, & defunctorum animas ex inferis ad ſuperos edu-

Ψυταλίων.

Ψυχαγωγεῖ, αἰτιατικῇ, παραμυθεῖται. τέρπει, ἢ ψυχὰς ἀνάγει. ἀριστοφάνης ὄρνισι. πρὸς δὲ τοῖς σκιάποσι, λίμνη τίς ἐστιν, οὗ ψυχαγωγεῖ. σωκρά-

A τῆς. περὶ ψυχαγωγίας γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐπὶ τοὺς νεκρούς. ἐπὰν γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται, ὅθεν ἄγειν δεῖ τὰς ψυχάς, ἃς ποθοῦσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικοῦνται ἔνθα τεθνᾶσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι, καὶ οὐχ εὑρίσκουσι παραχρῆμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἰχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἶτα τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμενοι, ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων, καὶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες περιάγουσι. τὸ δὲ, ἕπεται τῇ ἕλξει, καὶ μάλα εὐπειθῶς. ὅταν
B δὲ ἀφίκηται ἔνθα ἐκεῖνος, ἢ ἐκείνη κατηνέχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἑαυτὸ ἔρριψεν. καὶ τούτου γενομένου, εἶτα τὸ πρόβατον ἐκποδὼν ποιήσαντες, καὶ κατακρύψαντες σὺν καί τισι ποικίλαις ἱερουργίαις, καὶ ἐπῳδαῖς, περιηγοῦνται, καὶ περιέρχονται αὐτά. καὶ ἀκούουσι λεγόντων. καὶ τὰς αἰτίας, δι᾽ ἃς μηνιοῦσι, πυνθάνονται. ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ Κομόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. φησὶ Πολύβιος. οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες
C τὰς δυνάμεις. ἀντὶ τοῦ παραμυθούμενοι.

ros educit. In manibus autem eliciendis, præſtigiis quibuſdam vtuntur aduerſus mortuos. Quum enim ad ea loca peruenerunt, vnde licet animas *ex inferis ad ſuperos* educere, quas optant illi, qui *illarum præſentia* indigent, *eò* veniunt, vbi mortui-ſunt illi, quorum Manes eliciuntur, nec è-veſtigio locum illum inueniunt, *quem quærunt:* ſed *eum* hoc modo indagant. Nigrum arietem aſſumunt, deinde alterum *eius* cornu capiunt, vel anteriores pedes, & in aliis, *poſterioribus ſcilicet* pedibus *eum* collocantes, *& poſterioribus pedibus erectum* circunducunt. *l.* περιάγουσι. *Sic Ald. cod. rectè.* Ille verò *aries* illam tractionem *i. trahentem* ſequitur vel admodum obedienter. Quum autem peruentũ-eſt *eò*, quò ille, vel illa delatus-eſt, vel delata, *pro, vbi ille, vel illa ſita eſt.* Eò aries ille ſe-ipſum *vltrò* proiicit, *& ibi proſternit.* Quo peracto, deinde illo ariete remoto, occultato, adhibitis quibuſdam etiam variis ſacrificiis, & incantationibus, obambulant, & circumeunt illa, & audiunt *defunctorum animas, ſiue Manes* loquentes, & cauſas, propter quas iraſcantur, ſciſcitantur. *l.* μηνιῶσι. Antoninus quoque Romanorum Imperator Commodi patris ſui Manes elicuit. *N. L.* Polybius dicit, Iſti quidem in his *faciendis* occupati erant, copias recreantes. Pro, conſolantes, *& earum animos ita delectantes.*

N O T Æ.

Πρὸς δὲ τοῖς] Ariſtoph. Auibus. pag. 426. v. 9. 10. 11.

Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λί-
μνη τις ἔστ᾽ ἄλουτος, οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης.

Conſule Schol. annot. 6. & 7.

D Ψυχάζειν. ἀναψύχειν. οἱ δὲ, ἀποβάντες τῶν ἵππων, ἐνεχείρουν ψυχάζειν, τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός.

Ψυχάζουσι. πρὸς τὸ ψῦχος, καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀνάψυξίν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ χειμάζειν. οὐδέ τις αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα, ἢ τὸν θώρακα ἔφερε ψυχάσαι τοῖς δεομένοις.

Ψυχάζειν. Refrigerare. Reficere. Recreare. Vt, Illi verò, cùm de equis deſcendiſſent, *ſe reficere* cœperunt, & equos aliquarum induciarum, *& quietis* facere-participes.

Ψυχάζουσι. Refrigerant. Ad frigus, & ad ventum commorantur, vt refrigerationem aliquam capiant. *Pro, frigus, ventúmque captant, vt corporis, animíque vires reficiant, & recreent. Hoc* autem ψυχάζειν, eſt ſimile illi verbo χειμάζειν. i. hyemare, hybernare. Vt, nullus autem ipſis clypeum, aut loricam ferebat, vt *ſe refrigerarent*, quamuis indigerent *refrigeratione, & virium recreatione.*

Ψύχεται. ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται. μαραίνεται. ἐν
E ἐπιγράμματι.

Καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,

Φορβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτομάτως.

Ψύχεται. Refrigeratur. Frigeſit. Frigeſcit. Extinguitur. In epigrammate.

Et flamma in ſacris-Cereris, quæ dicuntur initia, *quum victimas omnes abſumpſit,*

Pabuli furor refrigeratur, & extinguitur *ſponte-ſua.*

N O T AE.

Φορβῆς ἡ μανίη] Videtur ὑπαλλαγὴ, pro, φορβὴ τῆς μανίης. Pabulum furoris, & inſaniæ conſumitur, & vltrò finitur, & ceſſat.

F Ψύχειν, καὶ ἀποψύχειν, τὰ ὑγραινόμενα.

Ψυχεινὸς τόπος. ὁ ψυχρός.

Ψυχή. πνεῦμα νοερόν. μέρη τῆς ψυχῆς, ἢ εἴδη, τρία. λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐπιθυμοῦν. ἀνα-

Ψύχειν, & ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα. Humida ſiccare, & exiccare.

Ψυχεινὸς τόπος. Frigidus locus.

Ψυχή. Anima. Vel animus. Spiritus intelligens. Partes, vel ſpecies animæ *ſunt* tres. Raticcinans, Animoſa, *vel, Iraſcens*, Appetens. Neceſſariò igitur etiam

triplex vitæ-ratio fuit, quarum vna-quæque habet tres illas, *i. ὑπάρχει*, Sed ad vnam imperantem vniuerſa ſeſe conformat. Ac primam quidem *aiunt* progredi ſecundùm rationem, *quam illa ſequitur ducem*, cuiuſmodi vitam, & adminiſtrandæ Reipub. rationem dicere quis poſſet illam, quæ ſub Saturno fuit. Secundam verò, ſecundùm iram *tradunt* excitari ad bella, & prælia, de principatu, & gloria *contendentem*. *Hócque vitæ genus tale ferunt eſſe*, qualia ſunt, quæ narrantur in hiſtoriis. Tertiam verò, quæ ſecundùm appetitum, *& cupiditatem fertur, vel quæ appetitu, & cupiditate regitur*, *aiunt* vbique *luxu* diffluere, & intemperantibus deliciis corruptam, humilia, & muliebria ſentire, *abiecto, & effeminato animo eſſe*, ignauiæ contubernalem, & in omni voluptatum luto, porcorum inſtar ſeſe volutantem, pecuniarum-cupidam, *auaram*, ingenio-ſeruili-præditam, quæ nihil præclari, nihil ingenui ſuſcipit, *nullum præclarum, nullum ingenuo viro dignum facinus facit*, quæ mancipiorum-ingenio-ſimilis-eſt, & infima, quæ ventre, & pene, *quibus eſt dedita*, ſemper felicitatem metitur. Quæ animo generoſo non gubernatur: ſed eſt quaſi corpus reſolutum, & eneruatum in vno loco iacens, & quod ſe ampliùs mouere nequit. * Et *Philoſophus* demonſtrabat vitam *huiuſmodi* longè *fœdiorem*, *& humiliorem*, *ac abiectiorem eſſe*, quàm ſit illa vita, quam homines degunt, qui nũc naſcuntur, & in hiſce terris viuunt N. L. Plato in ſuis Dialogis, brutorum animam mortalem *eſſe* confeſſus-eſt. Omnes affectiones animæ ſunt ſimul-vtriuſque, *corporis ſcilicet, & animæ*, non autem propriæ *ſolius* animæ. Similiter etiam intellectio, quæ eſt vitæ cauſa animalibus, eſt infima, & extrema pars animę N. L. Ariſtoteles enim facultatem gignentem, *ſiue producentem, ſiue creſcentem, & alentem, vel vegetatricem*, quæ eſt in ſtirpibus, *& plantis*, vitæ cauſam ſtatuit. Nihil enim huius *facultatis* expers viuere poteſt. Quamobrem etiam illa ſola viuunt, quę hac *facultate* ſunt prædita. Plantas autem, *& ſtirpes* intelligo. Vnam autem eſſentiam animæ eſſe vult, ex diuerſis eſſentiis compoſitam, & vnitam.

γνώμως οὖν καὶ τρίτη πολιτεία ἐγένετο, ἔχουσα A
ἑκάστῳ τα; τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς κρατοῦσαν ἐπὶ τὸ πᾶν
μορφουμένη. καὶ τὴν μὲν πρώτην κατὰ λόγον, ἣν
ἄν τις τὴν ἐπὶ κρόνου ὀνομάσειε τὴν ζωήν τε, καὶ
πολιτείαν. τὴν δὲ κατὰ θυμὸν ἐξάγεσθαι μὲν εἰς πολέμους, καὶ μάχας περὶ ἀρχῆς τε, καὶ δόξης. οἷα ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλλούμενα. τὴν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν πανταχῆ διαρρέουσαν, καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένην, ταπεινά, καὶ γυναικεῖα φρονοῦσαν. δειλίας σύνοικον. καὶ ἐν πάσῃ ἡδονίας κυλινδουμένην. φιλοχρήματα. δουλοπρεπῆ. B
οὐδὲν τίμιον, οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένην.
ἀνδραποδώδη, καὶ ἐσχάτην. γαστρὶ, καὶ αἰδοίοις ἀεὶ
τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσαν. οὔτε θυμῷ γενναίῳ
χρωμένην. οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ
κείμενον ἀνενδέλεχον. οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυτο
τὴν ζωὴν, τῆς νῦν ἐν τῇ γῇ γενέσει πολιτευομένων
ἀνθρώπων. πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ἐν τοῖς
ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὡμολόγηκε. τὰ δὲ ψυχῆς ἅπαντα παθήματα τοῦ συναμφοτέρου ἐστὶ, C
καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς. ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις τοῦ
ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι, τὸ πυθμενικώτατον, καὶ ἔσχατον
μόριον τῆς ψυχῆς· τὴν γὰρ φυτικὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν. οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης, ζῆν δύναται. διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς
μετέχοντα, ζῇ. λέγω δὴ τὰ φυτά. μίαν δὲ οὐσίαν
βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφόρων συγκειμένην οὐσιῶν, καὶ ἡνωμένην.

D

Ψυχίδιον. Animula. Parua-anima. Anima. Et *ψυχάριον* apud Iulianum *pro eodem ſumitur*.

Ψυχίδιον. ἡ ψυχή, καὶ ψυχάριον, παρὰ ἰουλιανῷ.

Ψυχικός. Animalis. Carnalis. Significat autem etiam virilem-animum. Sic Alexis.

Ψυχικός, σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνδρειόθυμον. οὕτως ἄλεξις.

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. Animalis homo. Ex anima, & corpore *conſtat* homo. Quum igitur aliquid facit, quod Deo probatur, ſpiritualis dicitur, nec ab anima nominatur: ſed à maiore honore, ab illa *ſcilicet* actione, quæ à ſpiritu *manat*. Haud enim ſufficit anima ad perfectum-officium, niſi ſpiritus auxilio fruatur, *ac adiuuetur*. Quemadmodum autem carnalis homo dicitur, qui carni ſeruit, ſic animalem vocat Apoſtolus, qui res humanis rationibus committit, & ſpiritus efficaciam non admittit. Et rurſus. Quum ſecundùm virtutem rectè viuimus, *& ſpiritus efficacia regimur*, ſpirituales dicimur. Quum vero *à noſtris malis cupiditatibus, & vitiis* ſupplantamur, *& proſternimur*, & aliquid *ſpiritui*, *legíque diuinæ* contrarium facimus, à vili natura *impulſi*, *tunc* terram nos appellat. Et Propheta, Percutiet (inquit) terram ſermone oris ſui, non de terra dicens: ſed de peccatis. Et rurſus. Tota terra fuit vnum labium, de peccatis loquens. Et Abraham ſeſe

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος
ὁ ἄνθρωπος. ὅταν μὲν οὖν πράττῃ τι τῶν τῷ θεῷ
δοκούντων, πνευματικὸς λέγεται, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς
ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας μείζονος τιμῆς τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ E
ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ
πνεύματος βοηθείας. ὥσπερ δὲ σαρκικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῇ σαρκὶ δουλεύων, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ ἀπόστολος, τὸν τοῖς ἀνθρωπικοῖς λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα, καὶ τὴν τοῦ
πνεύματος ἐνέργειαν μὴ δεχόμενον. καὶ πάλιν. ὅταν
μὲν κατορθῶσωμεν ἀρετὴν, πνευματικοὶ λεγόμεθα. ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν, καὶ πράξωμέν τι
ἐναντίον ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς φύσεως, γῆν ἡμᾶς ὀνομάζει. καὶ ὁ προφήτης, πατάξει φησὶ τὴν γῆν F
τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ πάλιν. ἐγένετο πᾶσα ἡ
γῆ χεῖλος ἕν, περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ ἀβραextenuans

A αὐτὸν ἑαυτὸν ἐξευτελίζων λέγει. ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδὸς, καὶ πάλιν. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων. αἱ ψυχαὶ τῶν βίᾳ θανατουμένων, οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων. οὐ τῆς οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τῆς ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις. ὑμεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ.

extenuans dicit, Ego verò terra ſum, & cinis. Et alio loco. In ipſius vita in nihilum redacta ſunt eius inteſtina, ventrem intelligens. Animę eorum, qui violenta morte moriuntur, non fiunt dęmones, ſecundùm opinionem vulgi: ſed *animæ peccantium dicuntur fieri dæmones*, non quòd eorum eſſentia mutetur: ſed quòd eorum voluntas, ipſorum *dæmonum* vitioſitatem, *ac improbitatem* imitetur. Hoc & Chriſtus dicebat Iudæis. Vos, diaboli, veſtri patris eſtis filij. *Pro, à diabolo patre eſtis, quia eius ingenium, & impietatem imitamini.*

Ψυχόλεθρος.

Ψυχόλεθρος. Pernicies animarum.

B Ψυχομαχοῦντες. Πολύβιος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, σχεδὸν ἢ ιε' ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἀφεστηκότες. ὑπὸ δὲ καὶ τὴν ὑστέραν ἐπιβολὴν τὸ πλεῖον ψυχομαχία. περὶ τῆς ψυχῆς μάχη.

Ψυχομαχοῦντες. Ad extremum vſque ſpiritum pugnantes. Acriter, & animoſè dimicantes ad extremum vſque vitæ ſpiritum. Polybius. Romani verò acriter, & animoſè pugnantes ad extremum vſque vitę ſpiritum, fere *amplius*, quàm 15. annos à rebus maritimis prorſus abſtinuerunt. Secutus verò deinceps conatus, maiore ex parte fuit acris dimicatio ad extremum vſque vitæ ſpiritum. *i. acris, & vehemens* de vita dimicatio.

Ψυχόμενον δρόσῳ ἐν καμίνῳ. δροσιζόμενον.

Ψυχόμενον δρόσῳ ἐν καμίνῳ. Refrigeratum rore in fornace. Rore rigatum, *eòque refrigeratum.*

Ψυχορροφεῖν, τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψυχορροφεῖν. Animam. i. *ſanguinem* abſorbere.

C Ψῦχος, καὶ ψύχη. τὰ ψυχρά.

Ψῦχος. Frigus. & ψύχη. Frigora. Pro, frigidum, & frigida.

Ψυχουλκούμενος. τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχουλκούμενος. Is, cuius anima trahitur *aliquò*.

Ψυχωφελὲς, καὶ ψυχωφέλεια.

Ψυχωφελὲς. Animam iuuans. Quod animæ prodeſt. Et ψυχωφέλεια. Animæ vtilitas. Quod animam iuuat, eique prodeſt.

Ψυχρολογία. καὶ ψυχρολόγος ἄνθρωπος, ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων.

Ψυχρολογία. q. d. Frigidiloquium. Frigidus, inſulſus, ac ineptus ſermo. Et ψυχρολόγος ἄνθρωπος. Homo, *qui frigidè, inſulſè, ac ineptè loquitur, &* qui nihil boni dicit.

Ψυχρός. ἀσθενής. ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος, Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱός. τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ
D καὶ ἰατρός.

Ψυχρός. Frigidus. Infirmus. Morſimus autem fuit Philoclis poetæ filius, Tragicus poeta frigidus. Fuit autem etiam medicus *oculorum bonus. Ariſtoph. in Ranis. p. 136. v. 14. ſchol. annot. 6. & in Equit. p. 211. v. 15. ſchol. ann. 9.*

NOTAE.

ὁ Μόρσιμος] Ariſtophanes in Ranis. pag. 136. v. 14.

Ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.

Conſule Schol. 6. vnde Suidas. In Equitibus. pag. 211. v. 15. Schol. annot. 9. vnde Suidas.

Καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος. ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. Ἰώσηπος. πρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος. Homo frigidus. Pro, Qui difficulter mouetur. *Qui non facilè mouetur animi perturbationibus.* Ioſephus. Spe priores redierunt. *Spem antecurrerunt,*
E *& ita redierunt. N. L. Hoc exemplum ad rem præſentem facere non videtur.*

Ψυχροῦ βίου, καὶ δυσκόλου, ζήσειν ἀπαλλαγέντας. ἀντὶ τοῦ ταλαιπώρου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὁ ἐπιμεμφόμενός φησι διὰ τὸ γῆρας. καὶ αὖθις. ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο, κατένιφε τὴν Θρᾴκην χιόνι πολλῇ, καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον. οὗτος τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν, παρίστησι τὴν πολλὴν χιόνα τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

Ψυχροῦ βίου Ariſtophanes in Pluto p. 5. v. 1. & 2. *Dominus enim dicit nos ſuauiter vniuerſos* Frigidâ vitâ, & difficili victuros, liberatos. Pro, ærumnoſâ, & miſerâ. Vel *hoc* dicit, propter ſenectutem conquerens. Et rurſus *Ariſtoph. in Acharnenſ. pag. 267. v. 6. 7. 8. ſchol. annot. 4. vnde Suidas.* Niſi ningens conſperſiſſet niue Thraciam totam, Et flumina congelaſſet, *& frigore ſuo cōſtrinxiſſet* ſub ipſum illud tempus, Quo hic Theognis certabat. Iſte *Theognis fuit* tragœdiæ poeta frigidus. Hunc igitur *Ariſtophanes* comicè carpens, *ſub ocu-*
F *los quodammodo ſpectandam ſubiicit, &* repræſentat multam niuem per huius frigiditatem in poematibus *faciendis. Quapropter eorum inſulſitatem, & ineptias, frigida niuis inſtar vocat.*

NOTAE.

Ἡνίκα Θέογνις] Ariſtoph. in Acharnenſibus. pag. 267. v. 6. 7. 8 Schol. annot. 4.

Εἰ μὴ κατένιφε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην,
Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
Ὅτ' ἐνθάδ' ὁ Θέογνις ἠγωνίζετο.

 A

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ ΦΩΝΩΝ.

INTERPRETATIO VOCVM, QVAE IN EXERCITIBVS, ET BELLICIS PRÆLIIS acie inſtructa commiſſis, *vel in bellicis de acie inſtruenda rationibus, apud Græcos ſcriptores paſſim leguntur.* B

K Αταλοχίσαι. Eſt exercitus multitudinem ἐς λόχυς.i.in manipulos, diuidere, *diſtribuere. i.κατμανιπλίσαι, quod à κατμανιπλίζω.*

Λόχος verò, *qui latinè manipulus dicitur*, vt nonnulli quidem *cenſent*, *eſt* cœtus ex octo viris *conſtans*. Alij verò *dicunt eſſe cœtum, qui conſtat* ex 12. viris. Alij verò *ſic vocant* multitudinem ex 16. viris *conſtantem*, quam etiam perfectam, & moderatam, *iuſtámque* vocant.

Λοχαγός. Manipuli-dux. πρωτοστάτης. q.d. primus-in-acie-ſtans. antiſtes, præfectus, & ἡγεμών. dux. Idem eſt *vir, qui tribus his nominibus vocatur* Eſt autem primus, & præſtantiſſimus manipuli *totius vir.*

Οὐραγός. Caudæ-dux. Eſt vltimus manipuli *vir, & extremæ partis ductor.*

Στίχος, ordo, *decuria*, decuria, & λόχος, manipulus, idem eſt. Quidam autem hoc etiam vocant Enomotiam. Alij verò dicunt Enomotiam eſſe dimidiam manipuli partem, alij verò, quartam. Enomotarches *verò dicitur* Enomotiæ præfectus.

Διμοιρίαν. Dimœriam, & Hemilochiam idem eſſe dicunt *i. dimidiam manipuli partem.* Dimœrites, & Hemilochites *eſt* Dimœriæ, & Hemilochiæ dux.

Ἐπιστάτης. Epiſtates. q.d. Poſt ſtans. A manipuli tergo collocatus. Qui verò poſt eum *eſt, vocatur* Protoſtates, & rurſus, qui poſt hunc *eſt, dicitur* Epiſtates, ita vt totus ordo conſtet ex Protoſtatis, & Epiſtatis. Nonnulli verò λοχαγὸν quidem. i. manipuli-ducem, vocant, vt & iſti, Protoſtatem, q.d. antiſtitem, & οὐραγὸν. i. caudæ-ducem, ipſum Epiſtatem. Eos verò, qui *ſunt* in medio, non eodem-modo *vocant*: ſed Epiſtatem quidem, eum, qui ſequitur Protoſtatem, id eſt, ſecundum *appellant.* Tertium verò à Protoſtate, *vocant* Hypoſtatem, *q.d. Subſtantem.*

Συλλοχισμός. Syllochiſmus, *q.d. Commanipulatio, ſiue manipulorum-coniunctio* eſt, quum primo manipulo manipulus alter additur, ita vt Manipuli-dux Manipuli-duci, & caudæ-dux caudæ duci, & intericcti *milites, militibus* homozygis, *qui ſunt in eodem iugo, & ordine militum,* adſtent, *& aliis alij ſint proximi.*

Παραστάται. Paraſtatæ. q. d. Adſtites. *Adſtantes. Qui iuxta milites alios in acie ſtant. Sunt* homolochi, *qui ſunt in eodem manipulo, vel in iiſdem manipulis, ordinè collocati. Numerus autem horum eſt* virorum 64. Et dux *iſtorum vocatur* Tetrarcha. *i. quatuor manipulorum dux. Singuli enim manipuli (vt ſupra dictum) ex 16. viris conſtant, vt quidam tradunt.*

Τάξις. Taxis. Ordo. Duę Tetrarchię *quæ ſunt* virorũ

ΚΑΤΑΛΟΧΙ'ΣΑΙ. ἐστὶ, τὸ εἰς λόχυς καταμερίσαι τὸ πλῆθος τῆς στρατιᾶς.

Λόχος. ἔνιοι μὲν, τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν η. οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἀνδρῶν C ιβ. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ις ἀνδρῶν πλῆθος. ὃ καὶ τέλειον φασι, καὶ σύμμετρον.

Λοχαγός. πρωτοστάτης, καὶ ἡγεμὼν, ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος, καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Οὐραγός, ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος, καὶ δεκανία, καὶ λόχος, τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ, καὶ ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ, τὸ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν. οἱ δὲ, τὸ τέταρτον. D

Ἐνωμοτάρχης. ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμοιρίαν, καὶ ἡμιλοχίαν. τὸ αὐτό φασι.

Διμοιρίτης, καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας.

Ἐπιστάτης. ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν, ἐπιστάτης. ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν, καὶ ἐπιστατῶν, συγκείμενον. ἔνιοι δὲ, λοχαγὸν μὲν τὸν E πρωτοστάτην λέγουσιν, ὥσπερ καὶ οὗτοι. καὶ οὐραγὸν, τὸν ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ, οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν, τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι δεύτερον. τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου, ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ, ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν, λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι. F

Παραστάται. οἱ ὁμόλοχοι. ἀνδρῶν ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, τετράρχης.

Τάξις. αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκή. καὶ ὁ ἡ-

123.Et

A γούμθμον πάλαι μὲν ταξίαρχος. νῦν δὲ, ἑκατοντάρχης.

128. Et horum dux, olim quidem Taxiarchus, *i. ordinis præfectus, vocabatur.* Nunc verò *dicitur* Hecatontarches, *vel Hecatontarchus. i. centum-virorum-præfectus. Centurio.*

Σύνταγμα. ὅ ἔνιοι παράταξιν. αἱ δύο τάξεις. ἄνδρες σνϛ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι, καὶ ξεναγίαν καλοῦσιν. καὶ ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

Σύνταγμα. Syntagma. *Militum agmen,* quod nonnulli *vocant* parataxin, *i. militum aciem instructam. Sunt autem* duæ taxes, *i. duo militum ordines, in quibus sunt* viri 256. Et *horum* dux *vocatur* Syntagmatarches. *i. Syntagmatis præfectus* Hoc autem *militum agmen* nonnulli vocant etiam Xenagiam, *peregrinorum, & mercede conductorum militum ductum, & praturam.* Et Xenagum, *horum militum* ducem.

B Πεντακοσιαρχία, τὰ δύο τάγματα ἄνδρες φιβ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, πεντακοσιάρχης.

Πεντακοσιαρχία. Pentacoſiarchia. *i. virorum 500 pratura.* Sunt duo Tagmata, *i. duo ordines, vel duo agmina militum, in quibus sunt* viri 512. Et *horum dux dicitur* Pentacoſiarches, *i. 500 virorum dux. sed hic 12 prætereuntur, qui sub maiore numero sunt intelligendi, vt numerus sibi constet.*

Ἔκτακτοι. ἢ ἔκτακτοι. τούτους τὸ μὲν πάλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ. διότι τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ ε΄. στρατοκήρυξ. σαλπιγκτής. σημειοφόρος. ὑπηρέτης. οὐραγός. νῦν δὲ, καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται, καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν, ἢ τὸ σύνταγμα. τὸ μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πραττόμενον. τὸν δὲ, ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μὴ δὲ σημεῖα βλέπειεν, διὰ κονιορτόν. καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὰς χρείας παρακομίσαι. τόν γε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν ὡς τῶν προσδεον αὐτῶν τυπουμένων, καὶ μέτωπον κάτω τάσσεται.

Ἔκτακτοι. Vel *potiùs* ἔκτακτοι. Extraordinarij. Hos olim quidem ordo continebat, vt & ipſum nomen indicat. Quia erant extranumerum ordinis. Sunt autem quinque, Exercitus-præco, Tubicen, Vexillifer, Miniſter, Caudæ-dux. Nunc verò dicuntur & ſyntagmatis, & aliorum *ordinum viri, quòd in horum numero ponuntur.* Oportet autem hos habere taxin, vel Syntagma, *quod maiorem militum numerum continet. Pro, Oportet autem hos in ordine, vel in Syntagmate ſemper eſſe.* Et hunc quidem, *ſcil. exercitus-præconem, qui voce ſola facit præconis officium,* vt voce ſignificet id, quod geritur, *& fit, aut quod faciendum ſingulis.* Hunc verò, *ſcil. Vexilliferum,* vt vexillo *ſignificet quid geratur, aut quid gerendum,* niſi vox propter *ingentem militum* tumultum exaudiatur. *Lego,* τὸ μὲν, δηλαδὴ τὸν στρατοκήρυκα. *Et* τὸν δὲ, *δηλονότι τὸν σημειοφόρον. ὅπως τῷ σημείῳ σημαίνῃ.* Tubicinem verò, quum *milites* ne vexilla quidem vident, propter excitatum puluerem. Et Miniſtrum, vt aliquid eorum, quæ ſunt neceſſaria *ad varias militum partes, prout à ducibus fuerit imperatum,* afferat. Extraordinarium verò caudæ-ducem, vt ad ordinem

D reducat eum qui longiùs à tergo ſequitur *ſuorum agmen.* Quare quatuor antè *figuratis, & deſcriptis, vt ſupra deſcripti ſunt, extraordinarius cauda dux, qui quintus eſt, infra in fronte collocatur i. in agminis extremi parte, quaſi quis eam aggrediatur, conuerſa facie frontem hoſti præbet aduerſam, ad ei reſiſtendum parata.*

Ξεναγία. αἱ δύο πεντακοσιαρχίαι. ἄνδρες α κδ΄. οἱ δὲ πλεῖστοι, τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

Ξεναγία. Xenagia. Sunt duæ Pentacoſiarchiæ, *quæ conſtant ex numero* virorum 1024. Plerique verò multitudinem iſtam vocant Chiliarchiam. *i. 1000 virorum praturam, ſiue ductum. Hic quoque 24. qui non exprimuntur, ſub maiore numero comprehenduntur.* Et *horum* ducem, Chiliarchum. *i. 1000 virorum-ducem appellant.*

Μεραρχία αἱ δύο χιλιαρχίαι. ἄνδρες β μη΄. οἱ δὲ, καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην. οἱ δὲ, τελετάρχην.

E Μεραρχία. Merarchia. Duæ Chiliarchiæ. *Hæ verò conſtant ex numero* virorum 2048. Nonnulli verò *hoc agmen* vocant etiam Telos. Et ducem, Merarchã. Quidam verò, Teletarcham. *Fortaſſe* Τελάρχην *dicendum. i. Telarcham,* τοῦ τέλους ἀρχὴν *i. agminis ducem.*

Φαλαγγαρχία. αἱ δύο μεραρχίαι. ἄνδρες δ ϙϛ΄. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατος φασιν. οἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. νῦν δὲ, φαλαγγάρχης.

Φαλαγγαρχία. Phalangarchia. Duæ Merarchiæ. Viri 4096. Hoc *militum agmen* nonnulli vocant etiam reſectionem cornu. Alij verò, partem. Olim verò etiam Strategia *i. exercitus-pratura,* vocabatur. Et ipſe dux, Strategus *i. Imperator.* Nunc verò, Phalangarches, *ſiue Phalangarchia. i. Phalangis dux.*

Διφαλαγγία. αἱ δύο φαλαγγαρχίαι ἄνδρες ηρϙβ΄. τοῦτο δὲ, καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος, κεράρχης.

Διφαλαγγία. Diphalangia. Duæ Phalangarchiæ, viri 8192. Hoc autem etiam Pars à quibuſdam vocatur. Quinetiam Cornu. Et dux, Cerarcha.

F Φάλαγξ. ἡ τετραφαλαγγαρχία. αἱ δύο φάλαγγες, ἄνδρες ϛτπδ΄. τοῦτο γὰρ, ἡ τελεία, καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Φάλαγξ. Phalanx. Tetraphalangarchia. Duæ Phalanges, viri 6394. N. L. Hæc enim eſt perfecta, & valdè vtilis Phalanx.

Μῆκός ἐστι φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λο-

Μῆκος. Phalangis longitudo eſt primum ſyntagma ex Lochagis *i. Manipulorum ducibus conſtans, quod*

vnâ *lineâ* rectâ inſtruitur, à cornu ad cornu *ſeſe* extẽdens. *F. μιᾶς γραμμῆς εὐθείας.* N. L. Vocatur autem hoc etiam facies, & frons, & os, & parataxis. *i. acies inſtructa, & ad prælium parata*, & protolochia. *i. primorum manipulorum ſeries, & ordo*, & protoſtatæ, *q. d. antiſtites, quòd ante alios primi ſtent in acie.* Ordo verò, qui *eſt* à-tergo huius, & è-regione-collocatus, *eique proximus*, ſecundum iugum vocatur. Et tertius, tertium, & ita deinceps.

χαγῶν σύνταγμα. μιᾶς δ' εὐθείας τάσσεται ἀπὸ A
κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο, καὶ
πρόσωπον. καὶ μέτωπον. καὶ στόμα. καὶ παράταξις. καὶ πρωτολοχία. καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος, καὶ παράλληλος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται. καὶ ὁ τρίτος τρίτον. καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθ𝛐ς. Profunditas, eſt tota illa phalangis *multitudo*, quæ poſt frontem *eſt collocata*, & illa *militum* ſeries, *quæ extenditur* à Manipuli-duce vſque ad Caudęducem, ſecundùm profunditatem *extendi* dicitur.

Βάθος ἐστὶ, φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν. καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Φυγεῖν. Fugere. N. L. *fortaſſe* Ζυγεῖν. *q. d. Iugare. Militare iugum efficere.* Eſt rectâ *linea*, ſerie in longitudinem *extenſa, in acie* ſitum-eſſe. Hoc eſt, è-regione eſſe: *ſed longa, rectâque ſerie.* B

Φυγεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας τὸ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι. ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στιχεῖν. Rectâ ſitum-eſſe, ſerie in profunditatem *extenſa.* Hoc enim *aciei genus* etiam στίχ𝛐ν. i. ſeriem, & ordinem *longum* dici *tradunt.*

Στιχεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τὸ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεσθαι στίχον.

Διχοτομία φάλ. Dichotomia Phalangis. *eſt Phalangis* in duas æquales *partes* ſectio, *diuiſio.* Hæ verò partes vocantur cornua. Quarum altera quidem, vocatur Læuum, *ſiniſtrum* cornu, & cauda. Altera verò, *quæ reliqua eſt, vocatur cornu* dextrum, & *aciei* caput, & dextrum promontorium, & dextrum principium.

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα. ὧν τὸ μὲν, εὐώνυμον κέρας λέγεται, καὶ οὐρά. τὸ δὲ λοιπὸν, δεξιὸν καὶ κεφαλή. καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον. καὶ δεξιὰ ἀρχή. C

Ὄραρ𝛐ς. Orarus, N. L. *ἰαρ𝛐ς verò aliud. Vide Euſtath.* & vmbilicus, & Synoche *cohærentia, coniunctio, continuatio, ſeries.* N. L. Pragma *etiam dicitur, vel potiùs τάγμα, tagma, ſeries, ordo*, vt quidam, & os, vt alij, iſta Dichotomia vocatur.

Ὄραρος, καὶ ὀμφαλὸς, καὶ συνοχὴ, πρᾶγμα, ὡς ἔνιοι. καὶ στόμα, ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται. Hoplitæ. *Grauis armaturæ milites.* Peltaſtæ. *ſiue Peltati. Scutiferi.* Pſili *q. d. Nudi. Velites. Leuis armaturæ milites. Hæc tria militum genera* ſunt pedeſtris, & pugnacis exercitus. Diſcrimen tamen habent. *Inter ſe tamen iſta differunt.* Nam Hoplitæ quidem, dicuntur, qui grauiſſima armatura vtuntur, more Macedonico. *Vtuntur enim* clypeis rotundis, & haſtis longioribus. Pſili verò, *ſiue velites, vtuntur armatura* leuiſſima, Vtebantur enim arcubus, & iaculis, & lapidibus è funda, vel è manu *iactis, ac in hoſtem emiſſis.* Peltaſtę verò, *ſiue Peltati, qui peltas gerebant*, media fere armatura vtebantur. Pelta enim eſt paruum quoddam, & leue ſcutum. Et haſtæ, *quibus iſti vtebantur, erant* longè breuiores Hoplitarum *haſtis.* Copiarum autem vecticiarum, *vt ita loqui liceat. i. earum, quæ vehuntur*, ſunt etiam tres differentiæ. Nam aliæ quidem *copiæ* ſunt equeſtres, *quæ vehuntur equis.* Aliæ verò, *curules, quæ vehuntur* curribus. Aliæ verò, *vehuntur* Elephantis. Equitatus verò, partim quidem ſimpliciter ita vocatur, Equitatus, & Equites. Partim verò, Amphippum. *q. d. Deſultorium Equitum genus, quod continet equites deſultores, vel etiam deſultorios, vt quidam eos vocant.* Amphippi enim *dicũtur Equites deſultores, ſiue deſultorij, qui binos equos paratos habent, quorum vno iam defeſſo, leniter in alterum deſiliunt, vnde nomen etiam acceperunt. Vocantur autem ita illi*, qui duobus equis non-inſtratis, *nec vlla ephippia habentibus*, vnâ-ligatis vehuntur, qui etiam ab alio in alium tranſiliunt, quum ipſa neceſſitas flagitat. Equitatus verò, propriè *ſic dicti*, alius quidẽ eſt cataphractus. *i. vndique tectus, & armatura munitus* qui & equos, & equites *vndique tectos, &* munitos *armatura* præbet, *atque ſuppeditat.* Alius verò, acataphractus *qui non eſt vndique tectus, nec armatura munitus.* Ex his verò, illi quidem, qui ſcuta *grandiora* geſtant, *quæ ἀπὸ τῶν θυρῶν. i. à ianuis, θυρεοὶ vocantur, quòd earum & figuram, & magnitudinem quodammodo referant*, vocantur Thyreophori. i. ſcutiferi, *qui huiuſmodi ſcuta ianuis ſimilia ferunt.* Alij verò, ſimpliciter *dicuntur* haſtiferi. Horum verò, alij quidem, tantùm *eminùs* iaculantur, ad manus verò, cum hoſtibus *conferendas* non veniunt, & vocantur Hippagoniſtę. *i. Equites-certatores, vel, ex-equis-certantes, quòd ex equis cũ hoſte certent*, & Tarẽtini. Alij verò *certant*,

Ὁπλῖται. πελτασταί. ψιλοί. τῆς πεζικῆς εἰσὶ, καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράς. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται, οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι καθοπλίσει, κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον. ἀσπίσι περιφερέσι, καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ D
δὲ, οἱ κουφοτάτῃ. ἐχρῶντο γὰρ τόξοις, καὶ ἀκοντίοις, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ, μέσῃ πως ἐχρῶντο σκευῇ. ἥ τε γὰρ πέλτη, μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη, καὶ κούφη. καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως, τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἱππική. ἡ δὲ δι' ἁρμάτων. ἡ δὲ, δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ, τὸ μὲν ἁπλῶς, οὕτω καλεῖται ἱππεῖς, καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ, ἀμφιππον. ἀμφιπποι μὲν, οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν ἵπποιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι. οἳ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ, τὸ μὲν ἐστὶ κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους, καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται. τὸ δὲ, ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ, οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες, θυρεοφόροι καλοῦνται. οἱ δὲ, ἁπλῶς δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν, μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται. καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταὶ, καὶ ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τό- F

A ξοις, οἱ λέγονται, ἱπποτοξόται. ἔτι οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἱ καλοῦνται ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τόξοις, οἱ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι δὲ, οἱ μὲν δορατοφόροι, ἢ ξυστοφόροι, ἢ κοντοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ πλησίον πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ, ἀκροβολισταί. οἷον πόρρωθεν βάλλοντες. ἔτι δὲ ἱππικῆς δυνάμεως κατάφρακτοι. ἱππακοντισταί. ἐλαφροί, θυρεοφόροι, οἱ καὶ ταραντῖνοι. ἱπποτοξόται.

certant arcubus, *quos equis vecti geſtant*, & vocantur Hippotoxotæ. i. equites-ſagittarij, *quòd equis vecti, ſagittas arcubus in hoſtem eiaculentur.* Præterea, alij quidem, haſtilibus vtuntur, qui vocantur Tarentini. Alij verò, arcubus, qui vocantur Hippotoxotæ. Præterea verò, alij quidem, haſtiferi, vel Xyſtophori, vel contiferi *vocantur.* His enim tribus nominibus *iidem* vocantur. Hi verò, ſunt illi, qui ex equis, & comminus, cum hoſtibus pugnant haſtis. Alij verò, *vocantur* Acroboliſtæ. *q.d. Leues-iaculatores. Velites,* quòd eminus iaculentur. Præterea copiarum equeſtrium *ſunt illi, qui vocantur* Cataphracti. Hippacontiſtæ. i. *Ex-equis iaculãtes. Vel, Equites iaculatores,* Elaphri, *leniter-armati, expediti, q.d. Equites velites. Gallicè, cheuaux legers,* Thyreophori, qui & Tarentini, Hippotoxotæ, *de quibus iam ſuprà dictum eſt.*

B

Πύκνωσις, κατὰ παραστάτην, καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι, κατὰ μῆκος, καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ.

Πύκνωσις. *Aciei* denſatio ſecundùm Paraſtatam, & Epiſtatam, hoc eſt, ſecundùm longitudinem, & profunditatem. Continet autem denſatus vir cubitos duos, qui verò eſt explicatè, *non autem agmine denſato, in acie* collocatus, cubitos quatuor.

Συνασπισμός. ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Συνασπισμός. *q.d. Conclypeatio. Clypeorum in acie condẽſatio. Vide Lexica.* Quum vnus quiſque vir eorum, qui ſunt in phalange, continet vnum cubitum, tunc hoc vocatur Synaſpiſmus. *q.d Conclypeatio, &c. vt antè.*

C Πρόταξις, ψιλῶν. ὅτι τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται. ὑπόταξις δέ, ὅτι ὑποτάττονται. προσένταξις δὲ, ὅτι καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις οὕτω.

Πρόταξις ψιλῶν. q. d. Antepoſitio velitum. *Sic autem hæc dicta,* quòd iſti in bello ante alios ponantur, *& in acie ante cæteros milites collocentur.* Hippotaxis verò *dicitur, quaſi ſubiectio,* quòd *velites interdum aliis* ſubiiciantur. i. *poſt alios in acie collocentur.* Proſentaxis verò *velitum dicitur*, quòd etiam *interdum velites* cum phalange implicati, *inſerti, commixti, & coniuncti, ſinguli* iuxta ſingulos viros *in acie* collocentur. Hoc autem dicitur etiam Parataxis, *quòd velites ad aliorum ordinem addantur, & iis adiungantur, & prope eos in acie collocentur.*

Παρεμβολὴ, παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν, ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις. οἷον
D ὁπλιτῶν, παρ' ὁπλίτας. ἢ ψιλῶν, παρὰ ψιλούς. παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων. οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλούς, ἢ ψιλῶν παρὰ ὁπλίτας.

Παρεμβολή. Perembole. q.d. Interiectio, differt à nomine Parentaxis. Nam parembole quidem, eſt ſimilium *militum in ordinibus* interpoſitio, vt Hoplitarũ. i. *grauis armaturæ militum*, prope Hoplitas. *i. grauis armaturæ milites*, aut velitum iuxta velites. Parentaxis verò, *q.d. in ordinibus interpoſitio militum, ita vt alij prope alios collocentur, eſt* vt grauis-armaturæ-militum, iuxta velites, aut velitum, iuxta grauis armaturæ-milites.

Ὁ λόχος, ἐξ ἀνδρῶν η. σύστασις δ. λόχοι, ἀνδρῶν λβ.

Ὁ λόχος. Manipulus ex octo viris *conſtat.* Syſtaſis, *q.d. Cœtus, ſunt* 4. manipuli, *qui faciunt numerum* virorum 32.

Πεντηκονταρχία, β συστάσεων. ἀνδρῶν ξδ. ἑκατονταρχία, β πεντηκονταρχίαι ἀνδρῶν ρκη. ἑκάστη δὲ, ἑκατονταρχία, ἐκτάκτους ἔχει ε. σημειοφόρον. οὐραγόν. σαλπιγκτήν. ὑπηρέτην. στρατο-
E κήρυκα.

Πεντηκονταρχία. Pentecontarchia, *eſt* duarum Syſtaſeon, virorum 64. Hecatontarchia, duæ *ſunt* Pentecõtarchiæ *quæ continent numerum* virorum 128. *i.* ἑκατονταρχία, γ' πεντηκονταρχίαι. Vna verò quæque Hecatontarchia habet extraordinarios quinque, Vexilliferum, Caudæ-ducem, Tubicinem, Miniſtrum, Exercitus-præconem.

Διλαγία, δύο ἑκατονταρχίαι. ἀνδρῶν σνς.

Διλαγία. Dilagia. Duæ Hecatontarchiæ, virorum 256. *Pro* Διλαγία, *videtur* ψιλαγία *dicendum, vt ſtatim ſequitur. Pſilagia.*

Ξεναγία, β ψιλαγίαι ἀνδρῶν φιβ.

Ξεναγία. Xenagia. Duę Pſilagię, virorum 512. *Pſilagia verò, Velitum-prætura.*

Σύστρεμμα. β ξεναγίαι. ἀνδρῶν ακδ.

Σύστρεμμα. Syſtremma. *Vide Lexica.* Duę Xenagię, virorum 1024.

Ἐπιξεναγία, δύο συστρέμματα. ἀνδρῶν βμη.

Ἐπιξεναγία. Epixenagia. Duo Syſtremmata, virorum 2048.

F Στῖφος. β. ἐπιξεναγίαι. ἀνδρῶν δϟς.

Στῖφος. Agmen. Cuneus. Acies. *Vide Lex.* Duę Epixenagię virorum 4096.

Ἐπίταγμα δύο στίφη ἀνδρῶν ηρϟβ. τούτου ἔκτακτοι ἄνδρες η. ἐπιξεναγοὶ μὲν, δ. συστρεμματάρχαι δὲ, οἱ λοιποί.

Ἐπίταγμα. Epitagma. Duo agmina virorum 8192. Huius *Epitagmatis ſunt* extraordinarij viri octo. Epixenagi quidem 4. Syſtremmatarchę verò, reliqui. i. *totidem, 4. ſcil.*

Ἔμβολον. παρατάξεως ὄνομα τοιαῦτα. ἔστι δὲ

Ἔμβολον Embolum, eſt aciei militaris cuiuſdã no-

men. Eſt autem dimidium Rhombi, qui taliseſt, *qualem deſcribunt, qui de rebus bellicis, & de aciei inſtruenda ratione ſcripſerunt.*

Ῥομβοειδής. Rhomboides. Aciei Rhombum referentis nomen. Dicitur autem & Sphenoides, *quòd cunei ſpeciem & figuram hæc acies habeat.*

Ἴλη. Turma, eſt equitum 64.

Ἐπιλαρχία. Epilarchia. Duę turmę, equitum 128.

Ταραντιναρχία. Tarentinarchia, duę Epilarchię, equitum 256.

Ἱππαρχία. Hipparchia, duę Tarentinarchię, equitum 512.

Ἐφιππαρχία. Ephipparchia, duæ Hipparchię, equitum 1024.

Τέλος. Agmen. Duę Ephipparchię, equitum 2048.

Ἐπίταγμα. Epitagma. Duo agmina equitum 4096.

Κλίσις. Aciei motus viritim factus, *quum ſinguli viri in acie mouentur.*

Κλίσις ἐπὶ δόρυ. Aciei in haſtam inclinatio, eſt ea, quę fit in dextrum *latus*. Epanaclíſis verò, eſt inclinatio, quę fit in ſiniſtrum *latus.*

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις. In clypeum inclinatio, ſimiliter eſt ea, quę fit in ſiniſtrum *latus.*

Μεταβολή. Mutatio. Eſt inclinatio, quę bis in eandem *partem fit*, à tergo mutans grauis armaturę militum facies, *& frontes.* Cuius duę *ſunt* differentię. Nã altera quidem *mutatio fit* ab hoſtibus, quam etiam vocant *mutationem* in caudam. Altera verò, *quæ fit* in hoſtes, quę vocatur *mutatio* à cauda. Nonnulli verò ſic etiam ipſam deſcribunt. Mutatio, eſt tranſſumptio, *quæ fit per immutationem* priùs exiſtentis ſuperficiei in ſuperficiem, quę eſt in *aciei* cauda. Vel ab hac in contrariam *ſuperficiem*. Et mutatio quidem, quę fit ab hoſtibus fit *militibus* in haſtam bis inclinatis. Quę verò *fit* in hoſtes, bis in clypeum *fit.*

Ἐπιστροφή. Conuerſio. Hęc fit, quum agmine toto denſato iuxta Paraſtatam, & Epiſtatam, quaſi vnius viri corpore *conuerſo* in haſtam, vel in clypeum nos inclinamus, ita vt totum agmen circa Manipuli-ducem quaſi circa centrum circunferatur, & occupet locum, qui pręcedentem ſequitur, ſuperficiem verò, à dextris, ita vt ſingulis *militibus idem* & Paraſtatę, & Epiſtatę permaneant *vicini.*

Ἀναστροφή. Reuerſio. Eſt conuerſionis in priorem locum reſtitutio. Periſpaſmus verò, *q. d. Circumuulſio. Vide Lex.* eſt motus *totius* agminis *conſtans* ex duabus conuerſionibus, ita vt facta mutatione occupet poſteriorem locum. Ecperiſpaſmus verò, eſt motus ex tribus continuis conuerſionibus, ita vt facta mutatione occupet, ſi quidem in haſtam fiat *motus, & inflexio,* ſuperficiem à læua, ſi verò in clypeum, *ſiue ſcutum,* à dextra. In rectum verò *ordinem milites* reducere, eſt ſingulos viros in priorem ſitum reſtituere, ita vt, ſi ab hoſtibus in haſtam ſeſe inclinare iubeantur, deinde rurſus oporteat *eos* in rectum *ordinem* reſtituere, in hoſtes rurſus conuertantur. Hoc autem vocatur etiam ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι, *& idem eſt ac,* εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι.

Ἐξελιγμῶν. Explicationum *aciei, vel copiarum, quæ explicantur, & expanduntur,* duę ſunt manipulos. Altera verò, per iuga. Huius verò vtriuſque ſunt tria gene-

τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου τοιοῦδε ὄντος. A

Ῥομβοειδές. παράταξις. ὀνομάζεται, καὶ σφηνοειδές.

Ἴλη. ἱππέων ἐστὶν ξδ'.

Ἐπιλαρχία δύο ἶλαι, ἱππέων ρκη'.

Ταραντιναρχία, δύο ἐπιλαρχίαι, ἱππέων σνς'.

Ἱππαρχία, δύο ταραντιναρχίαι ἱππέων φιβ'. B

Ἐφιππαρχία. δύο ἱππαρχίαι. ἱππέων ακδ'.

Τέλος, δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων βμη'.

Ἐπίταγμα δύο τέλη, ἱππέων δϛς'.

Κλίσις ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. ἐπανάκλισις δέ, ἡ ἐπὶ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶν, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως. C

Μεταβολή ἐστιν, ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατιθοῦσα. ἧς δύο διαφοραί. ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων. ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ, ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ, καὶ οὕτως αὐτὴν ἀποδιδόασι. μεταβολή ἐστι, μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν. ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολή, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα. D

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην, καὶ ἐπιστάτην, καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ, ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν. καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος, καὶ μεταλαβόντος τόπον, μὲν τὸν ἔμπροσθεν. ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἑκάστῳ, πάντων παραστατῶν, καὶ τῶν ἐπιστατῶν. E

Ἀναστροφή ἐστιν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν. περισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν ἐὰν δ' ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον. ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δέηθ, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τίθεσθαι. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι. F

Ἐξελιγμῶν, διτταί εἰσιν ἰδέαι. ἡ μὲν, κατὰ λόχους. ἡ δὲ, κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἑκατέρου αὐτῶν, τρία

ra Nam

A καλεῖται γὰρ ὁ μὲν, μακεδών. ὁ δὲ, λάκων. ὁ δὲ, χορεῖος, ὃν καὶ κρητικὸν, καὶ περσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστι, ὁ κατὰ λόχους. ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὸν ὄπισθεν. χορεῖος δὲ, ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος, κατὰ μέρος τῶν ὁπλιτῶν ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπον ἑτέρους μεταλαμβανόντων. τοῦ μὲν λοχαγοῦ, τὸν τοῦ οὐραγοῦ. τοῦ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τοῦ λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ
B ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὰν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βουληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάναι. τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ, ἐν τοῖς εὐωνύμοις. καὶ τὰ εὐώνυμα, ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Nam vnum quidem, vocatur Macedonicum *aciei explicandæ, expandendæque genus.* Alterum verò, Laconicum. Tertium verò, Choreum, quod & Creticum, & Perſicum vocant. Horum verò *aciei explicandæ, ac expandendæ modorum*, Macedonica quidem explicatio, eſt ea, quæ fit per manipulos, quæ phalangis anteriorem locum occupat, & loco ſuperficiei, quæ eſt à fronte, poſteriorem *locum occupat. l. τὴν ὄπισθεν. ſub. ἐπιφάνειαν. vt paulo poſt. i. poſteriorem ſuperficiem occupat.* Chorea verò *explicatio dicitur*, quæ phalangis eundem locum retinet, grauis-armaturæ-militibus per partes, *ſiue particulatim* pro locis, quæ priùs occupabant, alia *loca*, mutatione-facta-occupantibus, ita vt Manipuli quidem dux *occupet locum* caudæ-ducis, & caudæ-dux *locum occupet* Manipuli-ducis, & pro ſuperficie anteriore, quæ eſt à fronte, poſteriorem *occupet.* Explicationes verò *copiarum* per iuga fiunt, quum quis, *exercitus* cornua in apomis, *q. d. reſectionibus*, vult collocare. *quid ſit ἀποτομὴ κέρατος, docetur ſuprà pag. 785. in voce φαλαγγαρχία: ſed tamen non ſatis apertè declaratur quid hoc ſit.* In cornibus verò *copiarum fieri dicunt* iſtas apotomes *q. d. reſectiones, vt mediæ copiarum partes* corroborentur. Et eodem-modo, *cornu* dextrum in læuum, & læuum in dextrum *tranſire tradunt.*

C Διπλασιάσαι, διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τόπον, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον, διχῶς. ἢ κατὰ λόχους, ἢ ζυγά. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμοὺς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος. ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυ-
D γῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα, ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μῆκος δὲ, τόπου. ἔστι δὲ διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν, ἀραιότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων, τοὺς ψιλοὺς, καὶ τοὺς ἱππέας ἐκτείνοντες, τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ, χωρὶς τα-
E ραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Διπλασιάσαι. Duplicare. Duobus-modis dicitur. Vel enim locum *duplicamus*, in quo phalanx *eſt inſtructa*, manente virorum *eodem* numero. Vel ipſorum *militum* numerum *duplicamus.* Vtrunque verò fit duobus-modis, vel per manipulos, vel per iuga, *ſiue vel manipulatim, vel iugatim.* Idem autem *eſt* dicere ſecundùm longitudinem, & ſecundùm profunditatē. Secundùm longitudinem autem fit virorum duplicatio, quum inter priùs-exiſtentes manipulos interiicimus, vel inſerimus, *& immiſcemus* alios *manipulos* pari-numero-prǽditos, quo & illi ſuperiores, eandem longitudinem phalangis ſeruantes, ita vt ſola *i. ſolùm, tantùm* denſatio fiat ex virorum duplicatione. *l. παρεμβάλλωμεν. Et, αὐτοῖς ἰσαρίθμους. Sic paulo poſt.* Secundùm profunditatem verò, *duplicatio fieri dicitur*, quum inter priùs-exiſtentia iuga interiicimus, vel inſerimus alia *iuga* pari-numero prædita, quo & illa ſuperiora, vt denſatio ſecundùm profunditatē ſola fiat. *i. ſolùm, tantùm.* Secundùm longitudinem verò *fit aciei duplicatio, quum fit mutatio* loci. Hæc autem duplicatio *fit*, quum antè-dictam *aciei* denſationem *factam* ſecūdùm longitudinem, raritate *militum aliò*, mutato-loco-transferimus, vel *quum* illi, qui ſunt-interiecti *inter alios, ſeſe* explicant ſecundùm profunditatē. Quidā autem, huiuſmodi duplicationes improbant, præcipuè verò, quum hoſtes ſunt propinqui. In vtroque verò cornu, quum velites, & equites extendunt, *atque ſeriem eorum producunt*, ſine phalangis perturbatione, *bellicarum rerum periti duces, hoſti* duplicationis ſpeciem præbent.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ κέρως πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τοῦ βάθους τὸ μῆκος. καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται, πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους. ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος
F τοῦ μήκους.

Πλαγία φάλαγξ. Obliqua Phalanx dicitur, quæ lōgitudinem profunditate longè-maiorem habet. Recta verò dicitur, quum in cornu *phalanx* incedit, habens profunditatem longè-maiorem ipſa longitudine. *l. τοῦ μήκους τὸ βάθος.* In vniuerſum verò, ſecundū longitudinem quidem dicitur, agmen omne, quod longitudinem habet profunditate maiorem. Rectum verò, quod profunditatem longitudine *maiorem habet.*

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προῄρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποτάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα. δι-

Λοξὴ φάλαγξ. Tranſuerſa phalanx, *vel, obliqua phalanx, dicitur ea*, quæ alterum quidem cornu, vtrum *ipſa* voluerit, prope *ſuos* hoſtes habet, & in eo certamen committit, alterum verò cornu in extenſione per contractionem tenet. *& ſic extendit, vt idem contrahat, quum eſt opus, quod facit, vt ſibi caueat, ne quam cladem*

ab hoſtibus accipiat. Et dextra quidem *phalanx*, *dicitur*, quæ dextrum *cornu hoſtibus* obiicit, læua verò, quæ læuum.

Παρεμβολή. q.d. Interiectio. *Dicitur autem Parembole, vel interiectio fieri*, quum quibuſdam antè collocatis in interiectis, *mediiſque ſpatiis*, & interuallis, ex iis, qui poſt eos ſunt collocati, cum ipſis *alÿ* collocantur rectâ *ſerie*. Proſtaxis verò, *q.d. Ad ordinem-additio, tunc fieri dicitur*, quum ab vtraque aciei parte, vel ab altera *tantùm*, in eodem cornu, toti phalangi aliquod agmen additur, rectâ, in ipſa aciei fronte. Entaxis verò, *q.d. In-ordinem-iniectio, vocatur*, quum quis velites in phalangis interualla vult inſerere, & eos in iis ita collocare, vt ſit vir iuxta virum. Quidam autem hoc vocant etiam Parentaxin, *quòd alÿ prope alios in acie collocentur*.

Ἐπαγωγή. Epagoge. (*q.d Inductio.*) vocatur, quũ ordo ordini ſubiicitur. Vt, Quum Tetrarchia præcedit, *et* reliquæ Tetrarchiæ ſubiiciuntur. Vel, Præcedente Xenagia, reliquæ Xenagiæ *eam* ſequuntur. Denique *dicitur Epagoge*, quum agmina in profectione *ſic* ſequuntur, vt ſequentis agminis duces coniungantur cum præcedentis agminis Vragis, *i. caudaducibus*.

Παραγωγή. Paragoge. *q.d Deductio. Vide Lex.* Paragoge dicitur, quum phalanx incedit, duces habens à læua vel à dextra. Et quum à læua quidem duces habet, Paragoge læua dicitur. Si verò à dextra, dextra Paragoge *vocatur*. Siue verò iter fiat per Epagogen, ſiue per Paragogen, incedet acie vnum, vel duo, vel tria, vel quatuor latera habente. Ac vnum quidem latus habente acie phalanx incedet, quum ab vna tãtùm parte metuet. Duplex verò latus habente incedet, quum à duabus partibus *ſibi metuet*. Triplex latus habente, quum à tribus partibus *metuet* Quadruplex verò latus habente, quum ſuſpicio eſt, fore, vt hoſtes *phalangem* vndique aggrediantur.

Ἀμφίστομος. Amphiſtomos phalanx vocatur ea, quæ dimidiam partem virorum in manipulis *collocatorum*, à ſe auerſam habet, ita vt *ei* aduerſum-dorſum habeant. *Singuli, qui ſunt in eo numero.* Diphalangia verò amphiſtomos vocatur, quæ in ipſa profectione duces habet ab vtraque parte in Epagogis collocatos, alios quidem, in dextra Paragoge, alios verò, in ſiniſtra. Caudæ verò duces, in medio collocatos.

Ἀντίστομος. Antiſtomos Diphalangia *dicitur* quæ duces quidem in medio collocatos habet. Caudæ verò duces habet extra, *vel, foris* ab vtraque parte in Paragogis collocatos.

Ἑτερόστομος. Heteroſtomos phalanx vocatur, quę, ſi faciat iter, dimidium quidem, quod præcedit, in læua Paragoge habet, hoc eſt, duces à læua. Reliqui verò dimidÿ, *reliqua verò dimidia partis* duces in dextra Paragoge. Homœoſtomos Diphalangia in itinere faciendo dicitur ea, quæ duces vtriuſque phalangis, ab eadem parte collocatos habet, vt, vel à dextra, vel à læua phalangis vtriuſque *parte*. Embolon verò dicitur, quum Amphiſtomos Diphalangia, præcedentia quidem cornua inter-ſe coniungit, ſequentia verò diſiungit.

Κοιλέμβολον. Cœliembolon verò vocatur, quum

ξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη. λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν. A

Παρεμβολὴ λέγεται, ἐπειδὰν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθίστανται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας. πρόσταξις δὲ, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἑκατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι εἶδος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τῷ μετώπου τῆς τάξεως. ἔνταξις δὲ, ἐπειδὰν τις βούληται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος, ἐντάσσειν ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο, καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσι. B

Ἐπαγωγὴ δὲ λέγεται. ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται. οἷον τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι. καὶ καθόλου ὅταν συντάγματα ἐν πορείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν. C

Παραγωγὴ λέγεται ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας ἐν τῷ εὐωνύμῳ ἔχουσα, ἢ ἐν τῷ δεξιῷ, κἂν μὲν ἐν τῷ εὐωνύμῳ ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐν τῷ δεξιῷ, δεξιὰ παραγωγή. ἐάν τε δ' ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνηται, ἐάν τε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβῆται. διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν. τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν, οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. D

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν, ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι. διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους. οὓς μὲν δεξιᾷ παραγωγῇ. οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις. τοὺς δὲ οὐραγοὺς, ἔσω τεταγμένους. E

Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους. τοὺς δὲ οὐραγοὺς, ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις, αἳ πορεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ τουτέστι, τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου. τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας, ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος, ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους. οἷον ἐκ δεξιῶν, ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἑπόμενα διεστήσῃ. F

Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντί-

Antiſtomos

A στομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα, διαστήσῃ.

Antiſtomos Diphalangia, ſequentia quidem cornua coniungit, præcedentia verò diſiungit.

Πλαίσιον ὀνομάζεται, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξῃ ταῖς τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλαίσιον. *Agmen, quod lateris figuram habet, ita vt longitudo latitudinem longè ſuperet.* Dicitur Plæſion, quum ad omne latus *agminis* aliquis in-acie-collocatur figurâ alteram-partem-longiorem-habente.

Πλινθία δὲ, ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃς. ὅπερ ξενοφῶν ὁ τοῦ γρύλλου, πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πλινθία verò, vel πλινθίον. i. Lateres, vel later, dicitur *in acie inſtructa*, quum quadratâ figurâ illud ipſum facis, quod Xenophon Grylli *filius* vocat πλαίσιον ἰσόπλευρον. i. agmen *quadratum*, *quod eſt* æquilaterum. *i. quod æqualia latera habet. Vide Lex. & Xenophonteum Græcolat. Lex. & Thucyd.*

B Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥ τις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει, καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ γίνεται ὅλη, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Πεπλεγμένη φ. q. d. Implicita phalanx, eſt eaque cogitur aſſimilari locis occurrentibus, *in quæ incidit*, & teredinis rationem obtinet. *i. teredinem imitatur*, & tota phalanx fit gladio-ſimilis, *oblonga ſcilicet*, & acie multiplicem ſpeciem-habens.

Ἐπικαμπὴς δὲ, ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐν τῷ ὄπισθεν μέρει ὀρθὰ ὑπ᾽ ἑαυτὴν ἔχει τεταγμένα.

Ἐπικαμπής. Incurua verò *phalanx eſt*, quum media *phalangis agmina* in hoſtes irruunt, cornua verò à poſterioribus partibus recta in ſe habet collocata. Diſperſa verò *phalanx appellatur*, quum in plures agminum, *ordines, & quaſi quoſdam* ſulcos diſſoluitur. *Fortaſſe legendum, ὄγμους. quid ὄγμος, docetur in Lexicis.*

C Ἐσπαρμένη δὲ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν ταγμάτων.

Ἐσπαρμένη δὲ. Diſperſa verò, *Ordo dicitur* quando in angulos multos diſſoluitur ordinum.

Κυρτὴ δὲ, καὶ κοίλη, καὶ ἐπικάμπης λέγεται, εἰς τοὔπισω, καὶ πρόσω, ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπές. καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὔπισω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεσθαι καὶ ἑκάστης τῶν τριῶν εἰς τοὔπισω σχηματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Κυρτή. Curua verò, & caua, & inflexa *phalanx* dicitur, quæ retrò, & vltrà *fertur*, vel quę habet os cauum, aut curuum, aut inflexum, idque (vt antè dictum) vel retrò, vel vltrà *propendens, ita vt vel retrorſum, vel vlteriùs feratur.* Quamobrem etiam harum trium *formarum* vniuſcuiuſque ſunt tria genera, dum *phalanx* ita formatur, vt vel retrò, vel vltrà feratur. *i. dum vel ſe retrò recipit, vel vlteriùs progreditur.*

Ὑπερφαλαγγιτις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν

D πολεμίων.

Ὑπερφαλάγγισις. Hyperphalangicis dicitur, quum ab vtraque parte phalangis hoſtes *acie noſtra* ſuperamus.

Ὑπερκέρωσις δὲ, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερκέρωσις. Hypercerosis verò *dicitur*, quum ab altera tantùm parte, *quum altero tantùm cornu* hoſtes ſuperamus.

Πτυσμός ἐστιν. ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ ις´ τυχὸν ἀνδρῶν, ἐλάττους γίνωνται.

Πτυσμός. Ptyſmus, eſt, quum phalangis profunditas contrahitur, & (ſi fortè res ita tulerit) pro 16. viris, pauciores fiunt, *& numerus eorum minuitur. Pro πτυσμὸς, quod à πτύω, ſpuo, deductum, quod ad rem præſentem non facit, ſuſpicor legendum πτυγμὸς, vnius literæ mutatione facta, plicatio, complicatio, contractio, quod à πτύσσω. ξ complico. &c. ex ſequenti συναιρῆται videtur hoc non ineptè colligi poſſe. τῷ πτυγμῷ, ὅτι συναιρέσει, opponetur ἐξελιγμὸς, aciei explicatio. Vide ſupra in ἐξελιγμῷ.*

E

Τέλος, καὶ τῷ θεῷ δόξα.

Finis, & Deo gloria.

LYON

Digitized by Google